This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

65 C 1496

Digitized by Google

III 7727

Národní knihovna ČR
Historické fondy
65 C 1796
Národní knihovna
1002684027

Digitized by

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

DIADOCHOS ID EST SVCCESSIO:

Ginák Poſlau=
onoſt Knjžat a Králůw
Cžeſkých/ Biſkupůw y Arcybi
ſkupůw Pražſkých/ a wſſech třech Sta=
vůw Slawného Králowſtwj Cžeſké=
ho/ to geſt Panſkého/ Rytjřſkého a
Měſtſkého/ krátce ſebraná
a wydaná:

Skrze

Bartholoměge Papro=
ckého z Glogol a z Papro=
ckéwůle.

Vt Apis ex amariſsimis floribus, & aſpertimis ſpinis, mel ſuauiſsimũ ac lenißimum colligit, ſic ex turpib⁹ ac ſceleratis fabulis, utcunq; decerpi poteſt aliquid utilitatis.

Cum Conſenſſu Illuſtriſsimi ac Reuerendiſsimi Principis, D. D. Zbignai Berkæ de Duba & Lippa, Archiep: Prag: Leg: nati tanquam ſupremi Correctoris.

Digitized by Google

Lobkovická knihovna

BIBLIOTHECA P.D.L.

NK III 7727 11.10.41

Digitized by Google

Neyjaſniegſſimu a Neynepře- moženěgſſimu Knjžeti a Pánu/ Panu Rudolffowi Druhému wolenému Rzjmſkému Cýſaři / po wſſecky čaſy rozmnožiteli Rzjſſe/ Vherſkému/ Czeſkému/ Dalmátſkému/ Charwátſkému/ xc. Králi/ xc. Arcyknjžeti Rakauſkému/ Margkraběti Morawſkému/ Lucemburſkému á Slézſkému Knjžeti/ Lužickému Margkraběti: Geho Cýſařſké miloſti/ Pánu mému Neymiloſtiwěgſſimu.

* * *

NAgiſc před očima weyſtrahu Cýſaři nepřemoženy onoho ſlawného Sſpartánſkého Krále/ kterýž toliko takowé Sſkriptory ſpráw wzáctných a wzneſſených hodné býti prawil/ qui quàm plurimorum certaminum ciuilium participes fuerint, & quàm plurima etiam pericula coràm experti ſint. Giſtil toliko takowé prawé býti/ qui de his ſcribunt rebus, quibus ipſi interfuerunt, Theopompus. Poněwadž mně tak mnoho ſſtěſtý nedalo experiency, když gſem ſe w tom Slawném Králowſtwý nerodil/ ale z giného gemu vicinitate ſanguine & lingua nápodobného, do něho gſem ſe přibral/ zdálo mi ſe za dobré/ wedlé ſwědectwý a ukázaný giných Hyſtorykůw giſtých Králowſtwj tohoto, a z giných paměti ſtarých/ ſebrati krátce o začátku Králowſtý toho/ o Knjžatech a Králjch/ yak kteřj dlauho a yak ſſtiaſtně Panowali/ yak dáwno Wýra Swatá začátek wzala/ yak rozſſyřená/ yacý Paſtýři, a yakého žiwota byli/ až do ſſtiaſtného Kralowáný Waſſi Cýſařſké miloſti. Vkazuge ſe tolikéž krátce wedlé Neoterykůw Wogna/ kteráž ſe začala w Králowſtwý Vherſkém/ za ſſtiaſtného Panowáný W. C. M. a potom o ſtarožitnoſti w gednomkaždém Stawu Rodůw a Erbůw/ o dáwnoſti Měſt/ kdy a od koho které založeno/ yakými miloſtmi a ſwobodami opatřeno/ yak ſe Obywatelé Knjžatům a Králům zaſluhowali/ yak pro dobré ſkutky obdařený, a

pro zlé treſtánij býwali / což ſe činij wedlé naučenij onoho ſlawného Krále Demet: Phal: kterýž Ptolomeowi Králi takto mluwil zgewně: ut ſibi pararet libros de Regno, deq; militari Imperio gerendo tractantes, eosq; euolueret propterea, quod ea, de quibus amici non audent admonere Reges, &c. in libris ſcripta haberent. Když pijſmo yak prawij Augůſtýn Swatý: Quæ aperta continet, ea quaſi amicus familiaris ſine ſucco, ad Cor loquitur indoctorum atq; doctorum, inuitat omnes humili ſermone, tak že ſkrz pijſmo / ſalubriter & parua corriguntur, & magna oblectantur ingenia.

Protož yá tak rozumijm Cýſaři Nepřemožený / že to mé ſebránij těch paměti ſtarých / žádného mrzeti nebude / když ſe to s powolenijm W. C. M. ſtalo: aby wſſecky Obywatele netoliko poteſſylo / ale též gim y weyſtrahu dalo, w tom / což gſau někdy oni ſtarodáwnij Otcowé gich nenáležitého včinili / oni aby ſe toho warowali / a tím ſe toho wyſtřijhali / aby potomně o nich takowé pro tímyſlné ſpomijnánij nebylo / kteréžby ge zlechčiti neb gich potomky mohlo. Nebo Cýſaři Nepřemožený, neozdobij Tytul wzáctný žádného / geſtliže při něm nebudau ti dwa ſkutkowé welmi vžitečnij / ſcilicet conſcientià & fama bona, yakž Augůſtyn Swatý mluwij: Conſcientia propter te, famà propter proximum. A kdožby auſſagijc dobrému ſwědomij / zanedbáwal Famam, bylby ſobě Tyrannem: Nebo prawij Jeronym Swatý: Opera Salutis ſine fama boni odoris non ſatis relucent auditoribus, nec fama ſine opere proficit, ſine quibus forma Viri boni non commendatur.

Dal na to naučenij krátké onen wzneſſený Filozoff Sokrates: rogatus quo pacto quis honeſtam poſſet aſſequi famam? ſi talis inquit eſſe ſtudeas, qualis haberi velis, k čemuž hned přidáwá přijklad, řka: Veluti, ſi quis bonus Tibicen haberi cupiat, ea præſtet oportet, quæ à probatis Tibicinibus fieri viderit; quemadmodum etiam qui medendi imperitus, non ideo medicus eſt, quod pro Medico aſcitus, & vulgò Medicus appellatur, ita non ſtatim Princeps eſt aut Præfectus, qui Populi ſuffragijs declaratus ſit, niſi ſciat artem gubernandæ Ciuitatis, id eſt Reipublicæ. Dobře na to powěděl onen Slawný Král Ageſilaus tato ſlowa: Si quidem fucis parta gloria, ut non eſt vera gloria, ità nec diuturna. Potřeba ſe o to ſtarat / aby po ſmrti neměl někdo nad ſebau takowého nápiſu na Hrobě: Quid huic abeſt niſi res & virtus?

Paſcenius Niger Imperator Electus, když mu geden Panegyricum, to geſt wychwálenij ſkutkůw geho / ſepſané podal / řekl:

Scribe

Scribe laudes Marij vel Hannibalis, vel alicuius Ducis optimi vi-
ta functi, & dic quid ille fecerit, ut eum nos imitemur. Z té přj-
činy Cýſaři nepřemoženy/ mně ſe za dobré widělo/ Muže ony
weliké ſlawy Národu Czeſkého od začátku Králowſtwij toho ſe-
brati/ a vkázat poſteritati, kterak oni wěrně/ yak ſlawně a proſ-
pěſſně/ Knjžatům/ Králům/ a Wlaſti ſwé mile ſlaužili/ předew-
ſſemi nepřátely gi chránili a oſtřjhali/ pročež takowými zname-
nitými Erby, a znamenj Rytjřſkými obdařenij býwali/ z kte-
rých ſe nynij potomkowé weſelij a wychwalugij. Magi zagi-
ſté proč: toliko ge z toho winiti mohu/ že při takowých ſlaw-
ných ſlužbách ſwých tak ſobě nepočjnali, yak někdy činjwali La-
cedemonowé. O čemž čteme apud Plutarchum: že když na Wog-
nu gdi, nebo geti měli/ Muſis immolarunt. A když o to tázán
Epaminondas pročby to činili: cum Muſæ nulla habeant com-
mercia cum Marte; ut rebus fortiter geſtis contingat honeſta
commemoratio, odpowěděl.

Takowého wtipu nedoſtáwalo ſe Slawnému Národu Cze-
ſkému/ Slawnému mluwijm/ pro weliké znamenité a hrdinſké
ſkutky gegich/ neb mnozý Národowé mocy gich odepřjti nemo-
hli/ aniž nimi z mijſta na kterémž ſe oſadili hnauti. Toho ſlaw-
ného Králowſtwij Czeſkého Cýſaři nepřemožený předkowé/
tim welmi ſylnij býwali každému nepřjteli/ celeritate, conſilio,
& iudicio, když ſe gich ſluſſné wogſko zběhlé gedné Wjry/ gedné
řeči/ gedné ctnoſti y ſtáloſti/ muſel ſýle gich vſtupowati nepřj-
tel každý/ wſſak gim to nápomocné bylo/ že ſe ſylně přidržijwali
obyčegůw Slawných předkůw ſwých/ od kterýchž yak nynij v-
ſtaupili potomkowé gich/ we wſſem ſe gim ſſtěſtij měnij a od
nich odchází.

Dweě tehdy w prwnj pořádek Cýſaři Nepřemožený Krá-
lowſtwj ſwé/ oněmi ſlowy Prapraděda ſwého Cýſaře Fry-
drycha/ kteráž on wzhledna na Raddy ſwé mluwil: Vtinam
Conſiliarij mei in Palatij Veſtibulo duas res deponerent, ſic enim
& ipſi rectè conſulerent, & mihi etiam, inter Conſilià diiudicare
facillimum eſset. A když ſe ho tázali pilně/ coby takowého před
Palácem zanechati měli? Odpowěděl: Simulationem & diſſi-
mulationem: a tak dal naučenij Princeps commodis publicis re-
ctè conſulere non poſsè, propter Conſiliariorũ priuatos affectus.
Wzhljdni tehdy Cýſaři nepřemožený na tato znamenij Rytjřſká
Pánůw a Rytjřſtwa ſwého w Králowſtwj tom Czeſkém/ a v-
kážj ſe potomkowé ctnoſtmi takowými ozdobenij/ yakých potře-
bowali Cathalani Alffonſowi Králi ſwému w mladoſti geho/

 aby

Digitized by Google

aby mu přidáni byli ad gubernandam Rempub: kterež oni takto wygadřili: Qui Deum timerent, Iuſtitiam colerent, cupiditates ſub fræno tenerent, neq, donis, neq; muneribus tangerentur. On mladičký Král ſchwáliw raddu gegich/ tak gim powědel: Si horum, non dico ſeptem, ſed unum tantùm dederitis, continuò illi & Regimen & Regnum ipſe facilè conceſsero.

Může Waſſe Cýſařſká milost wjce o ſwých Poddaných ſmegſſleti/ gichžto zdáwna předkowé W. C. M. doznáwali weſſem/ Wijru/ Ctnoſt/ a ſprawedliwé Regimenty/ na můſtech ſwých ge zanecháwagijc/ pročež hogné obdařenij, netoliko ſwobodami a miloſtmi/ ale y zbožijm/ Statky welikými, a znamenij Rytijřſkými okráſſlenij. Dwě tehdy wěcy při Poddaných ſwých wyhledáwagjc/ a takowá vměnij/ quæ hominem poſsent locare in ampliſsimo gradu dignitatis: Prwnij/kterauž by pacis ornamenta retinerent: Druhau/ kterauž by à Regno belli pericula repellerent. Krátce mluwijc/ z mužilých Rekůw a maudrých k ſprawowánij Země potřeba: s takowými Cýſaři Nepřemožený přewegſſiti račjte, netoliko wſſecky giné Krále Křeſtianſké, kteřijž nynij žiwi gſau/ ale y ti, kteřijž Waſſi Cýſařſkau Miloſt čaſem předeſſli/ W. C. M. nebudau mocy býti přirownánij. Potřijti do konce račjte toho giž oſlabeného Draka/ kteréhož ſe mocy a ſýly mnozý Národowé obáwagj / y s kterého předky mnozý Cýſařowé ſrownati ſe nemohli / ten před ſýlau W. C. M. vpadá a oſlabuge: a aby do konce potřen a potlačen byl/ Deum pulſare pià cordis excitatione non deſinam. Datum Pragæ 10. Iunij.

S. C. M. Veſtræ

Subditus

Bartholomæus Paprocky.

Powo-

Powolenj od Nepřemoženého Knjžete a Pána/ Pána Rudolffa toho gména druhého woleného Cýſaře Rzjmſkého/ Krále Vherſkého a Cžeſkého/ k zbjránj takowých pamětí/ o začátku Slawného Králowſtwij Cžeſkého/ o Poſlaupnoſti Knjžat/ Králůw y Biſkupůw/ tolikéž y o dáwnoſti wſſech Třech Stawůw w těmž Králowſtwj Cžeſkém.

RVDOLPHVS DEI GRATIA ELECTVS Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæq; &c. Rex, Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Marchio Morauiæ, Lucemburgenſis & Sileſiæ Dux, Luſaciæ Marchio, &c. Vniuerſis & ſingulis haſce noſtras viſuris aut lecturis, cuiuscunq; ij ſtatus, ordinis, gradus aut eminentiæ ex Subditis noſtris Regni Bohemiæ, Incorporatarumq; Prouinciarum fuerint, fidelibus nobis dilectis, gratiam noſtram Cæſaream ac omne bonum annunciamus. Cùm egregius Bartholomæus Paprocky eò animum applicaſset ſuum, ut originem Gentis Bohemicæ, nec non Stemmatum ac Familiarum in hoc Regno deductiones litteris mandaret, & poſteritati conſecraret, humilimèq; à noſtra Maieſtate petijſset, ut ipſius tàm honeſtos conatùs commendatione noſtra Cæſarea, benigniſsimè promouere dignaremur: Iudicantes itaq; laborem eiuſmodi minimè infructuoſum fore, prædicti Bartholomæi Paprocky petitionibus annuendum eſse duximus, mandantes omnibus & ſingulis noſtræ Maieſtati Subditis, ut illum non ſolùm commendatum habere, ſed etiam ex Archiuijs veſtris, res memoriâ & celebratione dignas, deſcribendas ipſi concedere, deniq; Annales, ſi qui habebuntur pari ratione, ei haud grauatim communicare velitis, facturi in eo rem clementiſsimæ Voluntati noſtræ Cæſareæ conſentaneam. In quorum fidem, & euidens teſtimonium, haſce Sigilli noſtri appreſsione communiri iuſsimus. Datum ex Regali noſtra Vrbe Praga, 24. Februarij, Anno 1598. Regnorum noſtrorum, Romani 23. Hungarici 26. Bohemiæ itidem 23.

Rudolphus.

Ad mandatum Sacræ Cæſareæ
Maieſtatis proprium.

Chriſtophorus L. B. à Sſebuſyna.
Ioannes Milnerus.

T. A. P.

O začátku Erbu Lwa Slawného Králowſtwý Cžeſkého.

KDyž ſe neyprwé oſazowati počalo to Králowſtwý/ prwný Pán té Kraginy Cžech/ vžjwal Orla Cžerného na ſwých Korauhwech za Znamený Rytýřſké/ tak yak předkowé geho Knjžata Charwátſká od mnohých čaſůw téhož w vžjwáni byli/ yakéhož Znamený y Lech Bratr geho vžýwal: Ale když ſe s Bratrem rozlaučil/ w ſtraně WeychodnýMěſto prwný oſazugjc/ mezy welikými leſy/ gezery a bahny/ ſpatřiw tu množſtwj hnýzd Orličých/ a na nich Orly býlé/ proměnil z té přjčiny barwu Erbu ſwého/ a vžýwal Orla Býlého w čerweném poli/ tak

yak

yak až poſawad Králowſtwij od něho založené vžijwá. Měſtu pak onomu pro množſtwij hnijzd tu ſpatřených, Hnězno gméno dal / a tak ſe gmenuge až poſawad / kteréž bylo prwé Stolicy Knijžat a Králůw / až potom přeneſſená Stolice do Krakowa / a tam ſe nynij Králowé korunugij. Czech Erbu ſwého nezměnil při Wrchu řečeném Zřijp ſe oſazugijc / nýbrž wždycky vžijwal Orla Czerného na bijlém Sſtijtu / na němž mnozý z potomných Knijžat Czeſkých přeſtáwali.

Pijſſi některij / že Czechowé potom za některý čas vžijwali za Erb Kotla / pro prowiněnij Knijžete Boleſlawa vkrutného / kterýž půwodem Drahomijry Matky wlaſtnij, zamordowal Bratra ſwého wlaſtnijho Swatéº Wáclawa: ale mezy lidmi maudrými tomu ſe mijſto nedáwá / nebo nepodobná wěc geſt k wijře / aby takowé treſtánij Knijže tak Slawné a myſly wyſoké neſti mohlo / což geſtližeby y gemu ſneſytedlné bylo / ale Poddaným geho oněm Mužům wyſokomyſlným neni podobně, aby mělo býti ſneſytedlné / kteřijž žádné y neymenſſij křiwdy a potupy trpěti nemohli.

Vžijwali Czechowé Orla od začátku Králowſtwij, až do Léta Páně 1159. kteréhožto čaſu napomoc powoláni Czechowé s Wládiſlawem Králem ſwým proti Medyolánſkým / když ne yako Orlowé přilitagijce a odlitagijce, Nepřátely Cýſaře Frydrycha rozháněli / ale yako Lwi nepřemoženij / wſſemu Wogſku Cýſařſkému ſrdce a zmužiloſti přidáwagijce / Medyolánſké mrtwili; Z té přijčiny po obdrženij wijtězſtwij / Lew Králi y Králowſtwij geho na wěčné čaſy za Znamenij Heroitſké dán / a Rytijřům geho některým včiněno hogné a ſlawné obdarowánij, kteréž až poſawad mezy potomky gegich pozůſtáwá / yakž o tom w Stawu Panſkém y Rytijřſkém doloženo / a to geſt prawý počátek a nadánij Erbu Lwa Králowſtwij Czeſkému / wedlé wyprawowánij Kronykářůw ſtarých a hodnowěrných.

Digitized by Google

Ke wſſem Trzem Stawům Slawného Králowſtwij Cżeſkého krátká Předmluwa.

STarodáwné to geſt nařijzenij na ſwětě miloſtiwij Páni / aby památka dobrým za poctiwé ſpráwy / a zlým také za zlé ſkutky zůſtáwala: yako nám Hyſtorye předſtijragij ſtaré / Muže nechatrného / ale Syna Agenora Krále Fenyckého, gmenem Kadmuſa. Pſali také Hyſtorye Mogžijſs / Euzebius / Jozeffus / Muži v Židůw wzneſſenij / mezy Mudrcy Laertius a Xenoffon / mezy Ržeky Tucidides, Herodotus, Theopompus, v Latinijkůw Titus Liuius, Criſpus Salluſtius, wſſickni Muži wzneſſenij a wzáctnij / neledayakéhos powolánij / k tomu nakloněnij od Pána Stwořitele Nebe y Země / kterýž člowěka dobrého tak potěſſowati ráčij / že mu netoliko za žiwobytij gméno dobré / ale y po ſmrti wěčnau památku včiniti připowijdá / yakž ſe to porozumijwá z ſlow w Žialmu 112. položených / kteráž Dawid mluwij: In memoria æterna erit Iuſtus, ab auditione mala non timebit. Poznali ſe w tom také Slawnj Předkowé Waſſichmiloſti a waſſi / a láſku těm prokazowali / kteřijž takowau prácy na ſe přigijmali / a ſkutky Slawných Předkůw gegich ſpiſowali / yakž z nich některé ſluſſj připomenauti / geſſto gim w těmijře ſlaužili / neyprwé Æneas Syluius, kterýž potomně byl Neywyžſſjm Biſkupem Řijmſkým / Kozmas Děkan Koſtela Pražſkého / Vrozený Frydrych z Hrádku, Kanownijk Koſtela Pražſkého / Dalimijl Mezeřický, Kanownijk Koſtela Boleſlawſkého / Petr Opat Kláſſtera Zbraſlawſkého / a ginj mnozý / kterýchž náſledugijc Dubrauius Biſkup Holomaucký a Wáclaw Hágek z Libočan / Králowſtwij toto ozdobili. Z těch wſſech yá wybijragijc / yako Wčela z neyvſſlechtilegſſjch Kwijtkůw Med / a mimo to z Kněh Koſtela Pražſkého / kteréž ſlowau Libri Erectionum, mně od Důſtogného a Welebného Kněze a Miſtra Martina Pffeyſſera z Heyſelsbergku, Děkana Koſtela Pražſkého vkázaných / s poručenj Wyſoce Důſtogného Knijžete a Pana / Pana Zbynka Berky z Dubé, Arcybiſkupa Pražſkého / rc. tolikéž z Mageſtátůw a z giných paměti některých Panůw Rodu ſtarožitného přináležegijcých / y z Kláſſterſkých / obzwláſſtně Kláſſte-

ra

ra Břewňowſkého/ to wſſe cožſe wyhledati mohlo/ Waſſim milostem a wám do gedněch Knëh ſhromáždiw / nákladem welikým okráſſiw a wytlačiw / do ruk poddáwám / račte wzhlédnauti na zlé y dobré příběhy a příhody Wlaſti ſwé milé/ dobrých ſe račte přidržeti/ a zlých ſe wyſtříhati / nebo proto takowé paměti nařjzené a ſpůſobené gſau/ yakž Cornelius Agrippa mluwj/ piſſjc de vanitate Scientiarum: Hiſtoria eſt rerum geſtarum cum laude aut vituperatione narratio, quæ magnarum rerum conſilia, actiones, exitus, Regumq; & magnorum Virorum actus, cũ temporum & locorum ordine & deſcriptione, tanquam viua quædã Pictura, ante oculos exponit, ideoq; hanc tanquam Vitæ Magiſtram, & ad eius inſtitutionem utiliſsimam, cenſent ferè omnes, eò quod multarum rerum exemplis, cùm optimos quosq; ob laudis nominisq; immortalem gloriam ad præclara quæq; facinora accendat, tum quod impios quosq; ac prauos perpetuæ infamiæ metũ à vitijs deterreat.

Takowý požitek mjti račte Slawnj Čzechowé Kronyk a paměti ſtarých y nowých ſpiſowánj/ aby Sláwa neſmrtedlná o oſobách naſſjch potomky náſſe těſſila. Slawnýť byl Cicero, y wěděl že gméno geho zahynauti nikdá neměło/ nicméně pſanj geho k Liciniuſowi Lucegowi/ kterýž Hyſtorij ſpiſowal/ lib: 5. Epiſtolarum takowé ſe ſpatřuge: Amori noſtro pluſculum etiam, quàm concedit Hiſtoriæ veritas, largiare. Tak též y Plinius čtnil/ ſtaragjc ſe/ aby in Caij Taciti Hiſtoria byl doložen. To přináležj každému dobrému Mužj/ kterýž ctně a ſſlechetně žiw geſt/ aby dobrých ſkutkůw ſwých památku zápſati dal/ wſſak takowým ſpůſobem/ wedlé oněch ſlow: Non expetenda eſt honorifica memoria, niſi rectè factis promerita. A kdožby byl hodný / dobře zaſlaužený Wláſti ſwé milé/ a o dobré gméno péčeby neměl/ nemaudrým ſluſſně nazwán býti může / wedlé ſlow oněch Mudrcůw ſtarých: Inſanus eſt qui pro nihilo habet bonam famam, & qua opinione ſit apud homines. Poněwadž yak mluwj Valerius Maximus lib: 2. Gloria, Virtutis uberrimum eſt alimentum. Ne na drahých ſſatech/ ne na zlatých Řzetězých to záležj/ kteréž někdo po ſobě rozložj/ může to mjti zlj člowěk žid/ zle/ nepobožně wěk trawjcý/ Pána Boha neznagjcý/ nebo takowého geſt fallax gloria; vana pulchritudo. Jak mluwj Mudřec: ne na tom to záležj, ne na tom / nebo napſal geden wzneſſený Muž: Non tam refert qui ſis, ſed unde natus ſis. Protož Cic: mluwj: Debet valere apud nos clarorum hominum ſenex de Repub: meritorum memoria, etiam mortuorum. Ti wzáctnj/ ti ſlawnj/

ti wzne=

ti wzneſſenij Mužj gſau/ kteřijž Wlaſti ſwé mile wſſjm dobrým poſlaužili/ a poſlaužiti nepřeſtáwagij / a kteřijžby z potomkůw gich/ dobré gegich gméno ſkreywal/ magijc to w něyakých ſpi= ſých aneb yakkoli poznamenáno/ takowýby hoden nebyl/ aby byl gmenowán potomkem gegich. Má na to gedenkaždý pamatowati/ což powěděl Cicero: Eſt animi ingenui, cui multum debeat, eidem plurimum velle debere.

Geſtliže tehdy někomu ſe w něčem zadoſti neſtalo w tom ſpi= ſowánj Erbůw a Rodůw/ ne mně/ ale ſám ſobě gedenkaždý winnu dáti má/ nebo mnau nic neſcházelo w pilném wyhledawánij wěcy rozličných/ chůt a dobrá wůle byla wſſem poſlaužiti w té míře/ nelitowal gſem nákladu ani práce. A protož poníženě wſſech žádám/ abyſſte tu chut wpřjmnau přigjti ráčili miloſtiwě a laſkawě/ tak yak náležij na Pány a lidi Heroytſké. Wěděti ráčijte/ že Ingratitudo geſt nepřijtelkyně láſky, také y ſpaſenij. A yak prawij Swatý Bernart: Neni nic mrzutěgſſiho před obličegem Božſkým nad newděčnoſt. Ale poněwadž gſem yá z chuti Waſſim miloſtem ſlaužil/ té gſem naděge/ že také od W. M. miloſtiwau a laſkawau wděčnoſt ſeznati mám/ čimž ſamém wětſſj náklonnoſt k ſlužbám / yak při mně, tak y při giných mnohých wzbuditi ſe mocy bude. Datum in Ædibus Generoſi ac Magnifici Baronis, Domini D. Ioannis Sbignæi de Hazmburk, &c. 10. Iunij, Anno 1602.

Waſſich miloſti a wás wſſech

Powolný Služebnijk

Idem qui ſuprà.

O pogitij a počátku Slawákow / od kterýchž Czechowé y Polácy ſwůg začátek magij.

Kapitola Prwnij.

Stářij Hyſtorykowé aneb Kronykáři pokladagij / že Czechowé / Lidé welicý a Slawnij / od Slawákůw poſſli / kteřij za Dunagem bydleli / na západ Slunce / s Czechem neyprwněgſſým Pánem a Knijžetem ſwým / nad Rzekau Albis, aneb (yakž ſe Jazykem Czeſkým gmenuge) Labe / gſau přiſſli / a tu kde ſe Whltawa s Labem ſpoguge při wrchu řečeném Zřijp ſe oſazowat počali. A potom Měſto weliké nad Rzekau Whltawau založili / kdež před tím někdy bylo Měſto řečené Caſſurgis, Tomu Měſtu potom gméno dali Praha u tu Stolicy Knijžatům ſwým poſtawili / yakž ſe potom nýže při wypiſowánij Měſt obſſýrněgij oznámij.

A toho že začátek ſwůg od Slawákůw magij / důwody doſtatečnými a giſtými gſau potwrdili. Ten weliký Národ Slawanſký / od kterého ž Czechowé gſau poſſli / Procopius Cæſarienſis pijſſýc / zwláſſtě o Wálce Gottſké připomijná w ſwých Knihách / prwnijch y w třetijch / tolikéž Blondus Foroliuienſis qui ante Centum annos ab inclinatione Romani Imperij, Arcadij & Honorij Cýſařůw žiwoty ſepſal / kteřijž žiwi byli in quarto ſæculo, když ſe pſalo Léta 400. Poſt incarnationem Domini, zmijnku o nich činij. Iornandes Alanus týmž způſobem gméno týchž Slawákůw připomijná / w tato ſlowa: Olim quidem tempore ſupra memoratorum ſcriptorum, Slaui ſiue Slauini ab Iſtro ſiue Danubio in Septentrione habitarunt, indeque transmiſſo eò flumine, Myſiam, Pannoniam, Macedoniam, Traciam, Iſtriam, diuexarunt, inter Drauum & Sauum flumina & in Illirico conſederunt, atque Regioni nomen dederunt, Romanumque Imperium prorſus debilitarunt. A tu rozumijti geſt / yacý gſau to Lidé byli / ti Starožitnij Slawácy / Otcowé Czeſkého a Polſkého Národu.

S týmž Iornandem ſe ſrownáwá / Diuus Gregorius primus huius nominis, Pontifex Maximus, in ordine Romanorum Pontificum, Papa, 66. qui vixit Anno Chriſti incarnationis 590. Od těch tehdy tak mocných a Udatných Lidij / oddiliwſſe ſe Czech a Lech bratřij wlaſtnij / opuſtiwſſe ty Kraginy w nichž bydleli s předky ſwými / a gichž ſtatečnoſtij ſwau gſau dobyli / nebo těch čaſů téměř půl Europy a dijl Aſie opanowali. Ti pak Slawácy / kteřij Dalmacij, Illirij, Carpatum, a hory Uherſké držij / a tým gménem ſe gmenugij / negſau toliko oni ſami / ale též ginij welicý a ſlawnij Narodowé od nich poſſlij / yakožto / Bulgarowé / Rácowé / Srbi / Boſniácy / Korintanowé / Charwáti /

Ruſowé/ Mozkwa/ Cyrkaſowé/ Pětihorcý/ Pomořané kteřjž při Moři Wendyckém bydlegij/ Windowé/ y ginij mnozý Lidé s nimi. Lužičané/ Kaſoubowé/ Slezácý/ Morawané/ Polácý a Czechowé/ o nichž ſe tuto wypiſuge/ ti wſſyckni z gednoho Národu poſſli/ a gednoſteyný začátek ſwůg magij. A tak Czechowé doſedſſe na hranice Německé/ mezy welikými a huſtými Leſy/ kdež až poſawad bydlegij nowau Kraginu gſau ſobě založili/ a od gména Pána/ nebo Knijžete ſwého Czecha/ Czechowé ſe gmenowali: A ginij Národowé yakožto Latinicy. Dali gim gméno Boiemi. Proto že Národ tak gmenowaný giž prwé w té Kragině bydlel/ yakž o tom nijžegij ſe vſliſſý. Nynij na ten čas o počátku Slawákůw/ od kterých Czechowé ſwůg počátek s Poláky magij/ krátká zmjnka ſe včinij.

O Počátku Slawákuow z kterýchž Czechowé do Kraginy Boiemſké gſau přiſſli.

Kapitola Druhá.

WSſyckni Národowé ackoliw z nich někteřij z malého počátku ſe začali/ pogijti ſwé honoſně wyprawugij/ geſtli to prawda nebo nenij, to při nich zůſtaň: nebo někteřij z nich od něyakých wymyſſlených Bohůw/ počátek národu ſwého oznamugj: Někteřj pak od Potopy Swěta z Archy nebo z Korábu Noe/ předky ſwé y pogitij gegich vkazugij/ o čemž krátkau ſprávu včinjm/ timto pořádkem/ a neyprwé:

Rijmané/ Stydijce ſe za Paſteyře od kteréhož tak k welikému gménu gſau přiſſli/ počátek od Márſa a Wenuſſe předkůw ſwých wyprawugij.

Perſowé/ Od Perſeuſa Syna Jupiterowého/ Rodu ſwého počátek býti prawij.

Thraces/ Márſa ſobě za Otce berau/ a od něho počátek předkůw ſwých za prawdiwý vkazugij.

Athenſſtij/ Indigenami/ w ſwé Zemi ſe býti prawij.

Egipſſtij/ Přijkladem Zwijřat/ pogitij ſwé ſe domeyſſlegij/ že yako Zwijřata rodij ſe anebo lijhnau z Bláta/ když Nylus Rzeka k ſwlaženij Země z Břehůw ſwých wyſtupuge a ſe rozlijwá/ a potom zaſe oſákne/ a ta oſáklina Sluncem ſe rozpakij/ z toho rozličnij žiwočichowé ſe plodij a lijhnau: Oni též ſwých předkůw takowý počátek býti prawij.

Priſci, Itali, aborigenes ex eo ſeſe dixere domnijwagijce ſe yakoby tolikéž tijm ſpůſobem w ſwé Zemi ſe po wylitij Wody ſplodili.

Židé/ Ti od Abrahama prawého Ctitele Božijho/ Rod ſwůg wyprawugij: O těch ſwětle Pijſmo Swaté ſwědčij/ vkazugijc Noe/ který ſplodil Syna Sem/ od toho ſplozen Arphaxat/ od něho potom Salat/

kterýž byl Syn Hebor, a potom od něho Phalek. Ten pozůſtawil Reu, od toho Saruch/ který ſplodil Nachoræ. Téhož Syn Thare ſplodil Abrahama/ kterýž mage wěku 99. dal ſe obřezati wedlé přikázanj Božjho/ potom ſplodil Syna Izáka/ z něhož poſſel Jákob/ a tak z těch Zidé wlaſtně gdau.

Arábowé a Saraceni/ Z téhož pokolenj Zidowſkého od Abrahama zrozenj býti ſe prawj/ y ti ſe w tom nemeylj/ čehož ſnadno každý w Pjſmě Swatém dočjſti ſe může.

Galli nebo Francauzowé/ Od Gomora Rod ſwůg wyprawugj.

Sſpanyeli/ Od Jobela/ nebo Tabula Synůw Jaffetowých/ a wnukůw Noelowých/ očemž ſwědčj Jozeffus Zidowſký/ a Beroſus Chaldeyſký/ Stařj Hyſtorycy.

Němcy a Tuiſcone Priſci Jani/ Quem eundem Noam eſſe volunt, (& Araxe filio.) Začátek ſwůg minj/ pokazugjc od nich přjchod Králůw ſwých/ to geſt/ Mannum, Ingeuonem, Hermionem, Marſum, Gamorium, Sueuum, Vandalum, Teutonem, & Alemanum, y giné Krále ſwé/ očemž Cornelius Tacit: Beroſus Hyſtorycy pjſſj.

Vhři/ Ti tolikéž negſau contenti, z takowých obſſýrných ſpráw/ Atyle wůdce ſwého/ od Hunnona a Magora/ Nemrotowých Synůw/ nebo od Nynuſa Krále prwnjho Aſſyrſkého ſe poſſlj býti prawj/ geſliže to prawdiwé geſt neb nenj/ toho ſe při gegich domněnj zanechawá.

Nawrátjc ſe tedy K začátku důwodu toho/ že Národ Slowanſký od Jaffeta nebo Japeta Syna Noelowa poſſel/ ni kteřj Cžeſké a Polſké Kronyky ſepſali/ to prokazugj. Wſſak ſe w tom y nesrownáwagj/ nebo gednj Japeta z Rawana zplozeného býti prawj/ a od něho Philara, z kterého Alanus, a Anchiſes, a potom z něho poſſel Eneas potom Aſcanius, a z Aſcania, Pamphilus, z kterého Reazelin, a potom od něho Alanus druhý/ který neyprwé z Aſiæ do Europy přiſſel/ a ten měl čtyry Syny/ z kterýchž neyſtarſſý byl Wandalus/ od něhož Řjece Wiſla gméno dáno/ a tomu Národu genž při něm bydlel/ Wandali. A to prawj/ že ten Wandalus měl mnoho Synůw/ kteřj Cžtwrtý djl Europy opanowali/ a ty Kraginy oſadili/ totižto/ Cžeſkau/ Polſkau/ Morawſkau/ Slawanſkau/ Ruſkau/ Dalmatſkau/ Boſnienſkau/ Kroacſkau/ Bulgarſkau y giné Země.

Druzý pak od Japeta/ a Rawana/ Helizy Syna/ kladau gim počátek/ toho ſe držjce že Slawáky a Jlliryky rozumégj býti ty/ kteřj toho čaſu w těch mjſtech bydleli/ kdež Dalmatowé/ a ti dáwnj Jllirykowé byli od počátku po wyſtawenj Wěže Babel/ když ſe po Swětě byli rozeſſli/ a tu bydleti neyprwé počali/ cum Ionibus, Eolibus, Hellenibus ſiue Græcis, a s ginými potomky Helizy a Jawana/ byli oſadili ty Kraginy. To berauc od wýš gmenowaných/ Beroſa a Iozeffa, dáwage tomu Jwanowi nebo Janowi gméno od Jona, nebo Rawana/ a toho přjklad ukazugi/ že až po dnes toho gména mezy Slawáky při křtu neywjce užjwagj.

O takowém počátku a pogjti Národu Slawanſkého/ zdánj geſt Dlugoſſe Kronykáře Polſkého/ který byl Præceptorem Synůw Kazymjra Krále Polſkého/ a uměl gſa wolenym Arcybiſkupem Lwowſkým/ pſal ſe z Nedělſka/ a užjwal Erbu yako Páni Pernſſteynſſtj/ totiž: Zubrowé Hlawy. W tom ſe s nim srownáwagj někteřj Hyſtorycy Polſſtj/ toliké ž Wácſlaw Hágek/

Přibek/ y Kozmas Czechowé/ Ioannes Mærignola, Arcybiſkup Florentſký/
Philippus Calimachus, Wlaſſy: Czehož nenij potřebij hlauběgij hledat/ ale
s nimi zaroweň ſmeyſſleti. Odkud gim to pak náwěſſtij dáno/ a nebo yak
toho gména nabyli a doſáhli/ o tom ſe nijže powij.

Proč odewſſech Národuow Předkowé naſſý Slawácy gſau nazwáni.

Kapitola třetij.

NIkdyž toho ſe nenacházý/ aby který z Hyſtorykůw
důwodně prokázati mohl počátek Slawákůw/nebo to mij-
ſto od kterého by tak nazwáni byli/ toliko Iornandes o něya-
kém mijſtu Slawiny Ruminensis zmjnku činij. Ale kdoby
to byl Slawus žádným toho ſpůſobem dogijti a wyzwěděti
nemůžem. A wſſak geſt wěc giſtá/ že Slawonya od Slawá-
kůw gméno ſwé geſt doſáhla/ a ne Slowácy od Slawo-
nye: a to geſt zdánij Cromera Biſkupa Warmenſkého Hyſtoryka a Krony-
káře Slawného/ kterýž o počátku Czechůw a Polákůw Kronyky ſepſal/o
čemž geho ſpiſůw ſſyřegi powážiti ſluſſý kterak on o tom prawij;
Mnoho gich kteřijž gméno Národu Slawanſkého/ dowozugij od Slávy
nebo mezy ginými Národy weliké gméno měli/ a pſáwali ſe Slawnými/ ya-
koby před mnohými ginými Národy wzácněgſſými byli/ a proto od Lá-
tinijkůw nazwáni Slaui & Slauini. A ſami pijſma neuměgijce/ zachowa-
li to° pamět yak rozuměli/ wzawſſý to ſwé gméno weliké w obyčeg/ gmeno-
wali ſe/ Stanyſlawus/ Wenceſlawus/ Dobroſlawus/ ꝛc. Czehož Potomcy gich
až po dnes náſledugij toliko gednu literu z Latinſké řeči wypuſtiwſſý pijſſý
Staniſlaus/ ꝛc. ale w Slawanſkým obau užijwagij/ Staniſlaw/ Boleſlaw/ ꝛc.
Geſtiť tedy ta ſpráwa giſtá že za takowými welikými nepokogi/ kteréž s Římij-
ským ſobě Národy Wálku wedauc/ wijtězſtwij ſlawná obdržijwali. Toho gmé-
na odtud nabyla ta Kragina w kteréž gſau bydleli/ a od nich nazwána Slawo-
nya/ a ne oni od Kraginy. Protož ti kteřij ge gmenugij Sclauos nebo Sclauis
nos, měli by ſe naprawiti/ yakož ſe to neyde/ apud Iornandem & Blondum
y v giných Německých Hyſtorykůw/ kteřijž gſau to ſobě od Wlachůw wzali:
nebo Wlaſſý lahodijce ſwé řeči/ berau i. za l. mluwijce yako/ Fiato pro flato,
piacet pro placet, a tak mijſto Slawo změnili Siauo, a to ſobě oni wſſecko zá-
rowen kladau/ Siauum & Sciauum, c. nenij potřebij přikládati.
Od Slawy tedy to heſlo nebo gméno magij Slawácy/ a někteřij pijſſý
Slowáky od Slowa/ neb ge wždycky každému rádi drželi/ co komu připowě-
děli/ yakož pak ſobě to po dnes ti dwa Národowé/ to geſt/ Czechowé a Polácy
za welikau hanbu pokládagij/ kdyby někdo kterému poctiwému Człowěku
řekl/ že ne prawdu mluwij/ netoliko že mu za to Pohlawek dá/ ale též ſe pro to
ſlowo pranice y mordy děgij. Protož nebo z toho a nebo z onoho ſtarodáw-
nijho obyčege tu nawyklost magij/ a to wſſecko gedno geſt/ nebo Slawa a ſlo-

wo

wo od ſebe rozdijlné nie negſau. Slawa kdo komu Slowo držij. A to yakž Cromerus pijſſe gi počátek tytule a gména Slowanſkého/ a ne giný. Ale my ſpráwu o Národu Cžeſkém před ſebe wezmeme.

Owngiſti Cžecha a Lecha Bratřij wlaſtnijch / z Kraginy Kroatſké.

Kapitola IIII.

SRownáwagij ſe w tom Kronyky Cžeſké a Polſké/ toliké y giné Hyſtorye/ že ti dwa Národowé z gednoho pokolenij Slawanſkého gſau poſſli/ a tu do té Kraginy kde na ten čas Cžeſká/ Slezſká/ Polſká Země gſau/ přiſſli/ toliko odkud a yak dáwno o tom ne wſſyckni gednoſtegně pijſſý/ wſſak gich wijce geſt kteřij ſe ſrownáwagij w tom / že gſau z Kroacye ſpolečně wyſſli. A ta Kroacya geſt dijl Slawanſké Země/ Králowſtwij ſſyrokého/ kteréhož předkowé gich Statečnoſtij a zmužiloſtij ſwau gſau dobyli. To Králowſtwij toho čaſu Pohané yakž o tom ſleycháme ſplundrowali/ a prwněgſſý geho ozdobu a zwolnoſt pokazyli.

Cžech tedy a Lech/ Bratřij wlaſtnij kteřijž v Krapiny a Pſár bydleli/ widauce w tom nemalau roztržitoſt a rozdwogenij býti / a žeby ſe tu Wálky/ Mordu mezy přijbuznými dotýkati chtělo / w tom tak welikém rozmnoženij toho Národu welikého/ ſhromáždiwſſe Rytijře a Lid ſwůg ge namluwiwſſe s ſebau wzali/ a tak ſobě myſlili/ kteraktby giných Panſtwij doſáhnauti mohli/ přes hory a Leſy k Weychodnijm Kraginám ſe obrátili/ až přiſſli k Boiemij k Řijece Labi: A tak tu Cžech yakožto ſtarſſý zůſtal s čáſtkau wogſká a lidu ſwého/ w mijſtech a w Leſých neſpůſobných k bydlenij lidſkému.

Lech/ potom s Lidem ſwým a s Přátely ſwými/ dálegi na weychod ſlunce ſe puſtil/ a ty Kraginy kde na ten čas Slézſko/ welké a malé Polſko geſt/ opanowal/ tak že toliko Leſý a mijſta puſtá zaſtal/ yakž o tom Eneas Siluius pijſſe/ toliko to dokládá/ že Cžech obáwage ſe Saudu z ſtrany zabitij gednoho muže wzáctného/ Lecha Bratra s ſebau namluwiwſſe/ z Pannonie wygel/ a s nim ſpolečně Bohemij a Polonij &c. opanowal/ to napſawſſe neſrownáwá ſe s giými/ kterého ſe to čaſu aneb yak dáwno dálo. W tom ho y Dubrauius Biſkup Morawſký náſleduge/ toliko Dubrauius přidáwá/ že na tom mijſtě před přijſſtijm Cžechowým Wandali bydleli/ téhož Národu a yazyku: y ti také doſti daleko na rozličných mijſtech od ſebe rozdijlnij byli.

Hágek přijſſtij Cžechowo wyprawuge / za panowánij Konſtantyna třetijho po Narozenij Syna Božijho 644. Vincentius Cadlubek Biſkup Krakowſký kterýž ſepſal Kronyku Polſkau circa annum 1207. O Cžechách a Lechytách/ to geſt/ o Polacých/ hned dáwno w těch Kraginách/ o nich wyprawuge/ to prawijc/ že cum Gallis přes Europu y přes Aſij při Pánijch ſwých Kroku a Leſku/ který po Kroku dlauho panowal / w Polſſtě k wůli Alexandrowi welikému wálku wedli/ yakžto wěc ku prawdě doſt podobná geſt. Nebo při-

pominagjc weyſs gmenowanj Hyſtorycy / zaſlaužiloſt Národu Slawanſkého při Alexandrowi welikém / prawj že měli od něho daný ſobě liſt Latinſky a Rzecky pſaney w tato ſlowa:

Nos Alexander Philippi Regis Macedonum hæres, Monarcha figuratus per Nectanabum annunciatus, Summi Dei Iouis filius, allocutor Brachmanorum, Solis & Lunæ conculcator, à Solis ortu ad Occaſum, à Septentrione ad meridiem Dominus, Illuſtri proſapiæ ac Linguæ Slauorum Maſſagetisq́ ſalutem. Qui nobis ſemper in fide veraces, in Armis ſtrenuiſsimi, noſtri milites & coadiutores robuſtiſſimi fuiſtis, damus vobis hanc totam plagam terræ quæ extenditur ab Aquilone vsq́ ad partem Italiæ Meridionalis, ut nullus auſus ſit iſtic manere aut ſe locare niſi veſtrates, & quicunq́ alienus inuentus fuerit, illic manens ſit Seruus veſter, & eius poſteri ſerui veſtrorum poſterorum. Datum ex Magna Alexandria nouæ fundationis noſtræ, fundata, ſuper magno Nili fluuio AEgipti, arridentibus nobis magnis Dijs, Ioue, Plutone, Marte, & maxima Dea Minerua, teſtis autem huius rei Illuſtris Anſtellus Tritoteca noſter, & alij undecim Principes, quos nobis ſine prole decedentibus relinquimus noſtros hæredes, & totius orbis ſucceſſores. Anno Regnorum noſtrorum II.

Toho liſtu Datum nacházýme před Narozenjm Spaſytele naſſeho / 3II. Leta / yakož tomu mjſto dáti a wjra přiložiti ſe může: nebo Marobodus Markomanſký nebo Morawſký Král / přeneſl geſt z Němec do Morawy Stolicy ſwau ante Chriſtum natum, anno II, kterážto Kragina toho čaſu též nebyla nowá / o čemž doſtatečný důwod / od Včených Hyſtoryků w & in Speculo Morauorum ſe nacházý. A nebezpřjčiny wyſſli Boij z rýchž Kragin / tolikéž y Auari z Pannoniæ. Nebo vſliſſawſſe o takowém nadánj těm Kraginám Národu Slawanſkému / odtud ſe ſtěhowati muſyli na pewněgſſý mjſta; yakož toho dokládagj Kronyky Staré; o tom njžegj zmjnku ſſyrſſý vſliſſýſs.

A tak giž každý může porozuměti / že dáwno Slawácy do těch Kragin / yakž wegſs gmenowanj Hyſtorycy Cžeſſtj y Polſſtj wyprawugj / přiſſli / Cžech a Lech Knjžata Bratřj wlaſtnj s Wogſky ſwými / ale toho důwodně dokázati nemohli / yak dáwno. Bernhart Wapowſký pokládá čas 550. po Narozenj Syna Božjho: Hágek daleko pozděgj / yakž s weyſſegi četl.

Byli pak Předkowé naſſý toliko k Rytjřſkým činům náchylnj / na liternj vměnj nic nedbali / a včených lidj nemnoho ſobě wážili / než to za přednj wěc ſobě pokládali / Panſtwj ſwá a Hranice rozſſyřowati / ničehož wſſak toho ſobě nezapiſowali a nepoznamenáwali: a ginj Národowé gim toho záwidjce / w ſwých pamětech gich připomjnati netoliko nechtěli / ale y ginym toho poznamenáwati / zbraňowali a zapowjdali. Teprwa potom po mnoha letech poznáwagjc platnoſt welikau liternjho vměnj / počali ſe Slawanſkým Jazykem liternjmu vměnj / též y nábožen ſtwj Křeſtianſkému včiti / yakž o tom wſſyckni naſſý Kronykáři ſwědčj. My pak nynj k předſewzetj ſwému / a k ſpráwě ſwé ſe nawraťme / yak geſt ſe Cžech y giná Knjžata a Králowé / w té Kragině s Lidem ſwým řjdili a ſprawowali / až do čaſu naſſeho wybrawſſe to krátce z rozličných Kronyk / a ſtarodáwnjch pamětj / wypuſtjce zbytečnoſt

tečnoſt mnohých řečij a pſanij/ toliko ſe potřebněgſſými wěcmi gá neprazďnio-wati budeme,

O Panowánij Czecha a Lecha Bratřij wlaſtnijch.

Kapitola V.

Czech a Lech Bratřij/ widauce weliké rozmnože-nij Národu ſwého/ poſlali giſté Sſpehy k wýchodnijm Kraginám/ ſpatřiti ſobě mijſto ſpůſobné/ k wyſazenij proſtrannégſſý/ yakžby na takowé Monarchy náleželo: a když gim dali giſtau zpráwu/ co ſe tu w těch Kraginách dálo/ yacý tu Lidé bydleli/ přes Dunag y přes Dráwu Rieku ſe přeplawili/ a k Morawě přiſſli/ (yakž o tom Daubrawius pijſſe) až k hořegſſý Pannonij genž Rakuſſané ſlugij/ kteřij s Morawany w Sauſedſtwij byli. A když do Morawy přiſſli/ tu giž lid téhož Národu Slowanſkého bydlel/ kteřijž byli djl Saſkó Země obſedli/ a tu ſe zaſtawili.

Markomané aneb Morawané vhlijdawſſe a poznawſſe přátely ſwé/ zpráwu od nich magijc o tom čehoby potřebowali/ vkázali gim Kraginu od ſebe nedalekau/ kterau Němcy Boheim nazwali/ w nijž ſami před tim bydleli/ kte-

rěž toho čaſu puſtá byla / toliko co Wandalowé na některých mýſtech a to daleko od ſebe bydleli. Když tu doſedl Czech/ wděčen gſa toho Sſtěſtý/ giž tomu porozuměl že mu to mýſto k obydlý Bohowé dali/ myſlil w něm zůſtati/ a wýčegi nežádati. A tak přeſſedſſe Hory a Leſy/ woſazowati ſe počal ty s lidem ſwým/ a Přátelům rozkázal též tak včiniti: a ſpatřiw očima ſwými ty Kragjny lepſſý/ nežli mu o nich powědýno bylo/ widauc že geſt Kragjna puſtá a ne Lidná / a že wýce w ný Dobytkůw a Zwěřý nežli Lidý/ y ti ſe welmi zřýdka vkazowali/ geſtli ſe také dal Cžlowěk widěti/ byl diwněgſſý než giný Lidé/ nebo w leſých toliko ſwá obydlý měli. Kteřížto ſpatřiwſſe lid nowý w Zemi ſwé welmi ſe vlekli/ a ſlyſſewſſe ge mluwiti a gim ſrozuměwſſe radowati ſe počali/ y to co měli/ yako Hoſtem witagýce ge/ dáwali/ totižto Mléko a Seyr/ ꝛc. a poſylali powědomé s nimi/ aby gim vkazowali to což by k vžitku gich býti rozuměli.

A když přiſſel Czech mezy dwě Rzeky k wrchu Zřijp řečenému/ kdež ſe mu weliké rowiny vkazowaly/ wygewſſe na Horu/ ſpatřiw ſobě powětřý/ Leſy y Zemi vrodnau/ podobnau k obohacený/ Rzeky Rybné/ welice ſe z toho radowal/ Bohům děkugjc za tak hogné obdarowánj/ a w tom napomjnal pilně wſſech aby ſobě Domy w těch Leſých ſtawěli / Rolý zdělawali/ což mu wſſyckni s radoſtý dobromyſlně včiniti ſlýbili. Přičinugic k tomu Czech / Lidý z přjležegýcých Kragin/ toho dowedl / že Kraginu puſtau oſadil/ Měſta a Weſnice ſtawěti poraučel/ Wandalitowé/ a Dalmatowé/ y giný Lidé Národu Slowanſkého k němu ſſli s chutý/ z takowých mýſt těſných do Krage proſtranného wolného a pokogného/ wcházegýce Wálek/ kteréž ſe tehdáž mezy lidmi w Slawoný rozmáhaly. Žiádných Práw ſepſaných nedal Czech poddaným ſwým toliko podlé řádu Swaté ctnoſti žiwu býti ge naučil/ k welikým wěcem ſe gim mýti wždycky poraučel / nebo magýce mnoho přátel wyſokého w tipu tak o nich ſmeyſſlel/ yakž mluwil: Plato Non facile obedire legibus, qui ſe nimium felices eſſe putant, Nebo předkowé toho ſlawného Národu/ oſadiwſſe Kraginu nowau/ obyčege wdžycky brali / z takowých Lidý kteřý Politiores bywali/ a magýce naučený od Knýžete ſwého / Iuxta normam virtutis & non iuxta leges, yakž gſem powěděl dlauhý čas žiwi byli: nebo by čaſu welikého a proſtranného k tomu ſpiſowáný potřeba bylo/ yak by kdo žiw býti měl a takowé ſpiſowáný nemohlo by mýti žádného konce/ ale Zákon Swaté ctnoſti každého naučý/ co geſt turpe a co honeſtum, nebo tak prawý Antiſtenes: Nec leges omnia præſcribunt, at Virtutis regula docet, quid ſit honeſtum, quid turpe.

Toho čaſu ſe oto ſtarati počal Czech / aby poddané kteréž s ſebau přiwedl/ co neywýce zbohatiti mohl / wedle onoho propowědený/ Alphonſa Krále Aragonſkého/ který řekl: Regum in primis ſtudium & officium eſſe, populares ſuos locupletes efficere, popularibus enim ditioribus factis, nec utiq; Reges futuros pauperes, quoniam ſubditorum amor atq; beneuolentia veri ſunt Principis Theſauri. Czech rozměřiw Kraginy/ mezy poddané rozdáwal a ge bohatil/ we wſſem yako Otec s Syny nakládal/ při nichž láſky a miloſti nabeywal/ a oni zaſe magýce ſami wſſeho doſti/ deſátým dýlem Pána ſwého každý z nich bohatil a nadáwal.

Lech Bratr Czechůw / nechtýce w ničemž býti na odpor Bratru ſwému/ obrátil ſe dále s Lidem ſwým k Weychodu Slunce / chtýc toliké ž nalezauti

negiti mijſto takowé/ aby ſobě nowau Kraginu založil: to pak činil s wolj Bratra ſwého/ yakž o tom Daubrauſus y Hágek pijſſý/ že vdělali ſpolu nato giſtau Smlauwu/ a na tom zůſtali/ geſtližeby nemohl naleznauti ſobě nic tak podobného/ zaſe k Bratru nawrátiti ſe měl/ a s nim ſe nebo poděliti/ nebo dijlu nějakého od njho očekáwati/ wſſak prwé než wyſſel z těch Kragin Měſto Kaurijm založil. Proſſel w tom přes Hory k Půlnocy/ a když přiſſel k tomu mijſtu/ kde na ten čas Sléſko a weliké Polſko/ zaſtijhl puſté/ tak yako y Čžech Bratr geho/ hoſpodářſtwij ſnažně začijnal/ a nalezſſe mezy welikými Leſý množſtwij hnijzd Orličných/ Měſto na tom mijſtě založil/ Hnězno, od Hnězd gméno mu dáti kázal/ a tu Stolicy ſwau poſtawil/ yakž o tom Polſké Kronyky obſſyrněgij ſwědčij. Sſyroké Kraginy ti dwa Bratřij opanowawſſe Lidmi ge doſtatečně oſadili/ pilně ſe w hoſpodářſtwij cwičili/ w pokogi žiwoty ſwé wedli. Lech zanechal po ſobě potomků/ yakž Kronyky Polſké ſwědčij. Wyſſymir Syn geho z Sywardem Králem Dunſkým Wálku wedl: o tom Wapowſký wyprawuge/ čti Cromerum lib. 2. gehož Potomcy panowali půl druhého Sta Let. Dwě Měſta založil Wiſſymirus/ Kdanſko a Wiſmar od gména ſwého. Čžech Vmřel žádného dědice nebo potomka nepozůſtawiw: z kteréhožto Smrti welice žaloſtiwij byli poddanij wſſyckni: Z láſky a miloſti Pána ſwého Čžecha/ Čžechowé ſe gmenowali/ yakoby po Čžechu pozůſtali/ tolikéž Lechowé po Lechu/ kterýchž Tytulůw od ewſſeho Slawanſkého Národu nemagij. To tolikó a nic wijce/ o přijſſtij předkůw naſſých do Kraginy této/ náme w Kronykách naſſých.

Inter Regnum prwnij to geſt

bez Knijžete po Smrti Čžechowé/ w nowé Kragině.

Kapitola VI.

Osyřelj Čžechowé/ nemagijce po Pánu ſwém žádných Dědicůw a potomkůw/ tak bez Wrchnoſti poněkud bydleti počali/ a to činili z obyčege předkůw ſwých giných Slawákůw/ kteréž tak Procopius Cæſariensis, w Kronyce ſwé o Gottijch pijſſyc/ připomijná těmito ſlowy: Slauinorum nationes non ab homine aliquo uno regi, Sed iam inde ab Antiquo plebeia communique libertate viuere & idcirco de rebus omnibus, quæ cogitatu factuue grauiores occurunt communiter deliberare. Rakoby tak chtěl řijcy: Národ Slawanſký nemá nad ſebau žádného Krále/ ani žádné giné Wrchnoſti/ ale tak w ſpolečné ſwobodě gſau žiwi/ hlawněgſſý wěcy wſſyckni ſpolu vwažugij/ a o nich w ſwé radě zawijragij. Tolikéž tak činili Čžechowé po Smrti Pána ſwého/ nebo bylo mnoho Mužůw wzáctných wſſecko ſobě rowných/ kteřij Knijžete z Swěta ſeſſlého přijbuznij přátelé byli/ tak yakž o tom Kronyky ſwědčij. Někteřij též při wěcech a ſpráwách Rytijřſkých bywagijce/ ač byli z giných Národůw/ ale při Dwoře gich bydlegijc/ yazyku ſe wynaučiwſſe/ od Knijžat doſtawſſe opatřenij/ s Čžechy ſe z přijzniwſſe/ zůſtali při gich obyčegijch w ſwornoſti s nimi. Nemohauce zagiſté mezy ſebau

před-

předněgſſyho wyhledati gegžby za Knijže wyhláſyli/ſami pokogně ſe ſnáſſeli/ magijc mezy ſebau pokog ze wſſech ſtrán/láſku a ſwornoſt milugijce. Trwalo to mezy nimi w ſwornoſti a weliké přijzni / (yakož mluwil Chylon Lacedemonſký Mudřec: Necibi tyrannis oriri poteſt, ubi ex Arbitrio priſcarum legum omnia geruntur,) za některý čas. Ale Fortuna přewrácená/ dlauho takowé ſwornoſti Czechům nepřála/ změnila gim tu ſwornoſt w neřád / počali vtiſkati chudſſých možněgſſý/geden druhému ſe protiwil/ a tak čijm délegij tim hůře býti počijnalo. W tom ſebrawſſe ſe Mužij ſtatečnij/ přemegſſleli/ kterakby z takowé roztržitoſti záſe k prwněgſſýmu řádu a pokogi přigijti mohlo / tak yak gſau toho požijwali za Panowánij Czecha Knijžete ſwého.

O Kroku woleném Knijžeti Czeſkém.

Kapitola VII.

KDyž ſe nepodařilo Czechům takowé ſwýwolné Inter Regnum, přemeyſſleli o tom kterakby mohli přigijti k prwněgſſýmu pokogi/ yakýž gſau měli za Czecha / a tak ſgewſſe ſe w hromadu/ vhlijdali mezy ſebau Muže welmi ſtatečného/ a k tomu miłownijka ſprawedlnoſti / kterýž wſſeliyak vctiwě žiw byl / ke wſſem ſe dobře

chowa-

chowati hleděl. A widauce při něm pobožnoſt/ pro hádanj kterého ſe přidržel yakž toho čaſu mezy Lidem Pohanſkým welice ta wěc ſlawná byla/ a on takowé naučenij od Bohůw ſobě dané býti rozuměge/ lidem mnoho nim proſpjwal/ ale zato žádného auplatku nežádal/ než co činil a o čem wědomoſt měl/ to wſſe s ochotnoſtij wolně rád činil/ a wyprawowal nač ſe ho kdo wyptáwal. A yakžkoliw darůw žádných nežádal/ wſſak předce mu každý dary kdo ſe ho oč ptal přineſl/ odkudž k welikému Bohatſtwij a Pokladu přiſſel / od toho ſobě dwůr wyſtawěl/ nedaleko ode Wſy Stebna/ do kterého potomnij Knijžata na low na progijždku wygijždijwali / w němžto Krok za nedlauhý čas bydlel/ až potom y zwolen byl za Knijže na mijſtě předka ſwého. Ginij pijſſý že Krok nebyl za Knijže přigat/ ale toliko ſedě na mijſtě Knijžecým Pře rozſuzowal / a k ſprawedliwoſtem Lidem dopomáhal / wijce přátelſkými ſmluwami nežli Saudem/ we wſſem wážně a ſſlechetně ſobě počijnal. Takže wſſechen lid ſauc k němu nakloněný/ wěrně a poddaně ſe chowal. Krok byl proto wyſokomyſlný že z Bohy rozmlauwánij mijwal/ a od nich coby činiti měl raddu bráwal/ w čemž mu zazlé žádný neměl / ale čim dále tim gey ſobě wijcegi wážili. Panowal na té ſtolicy čas nemalý/ mnoho Wſý Dworůw nebo Zámkůw wyſtawěti dal/ Zlata mnoho ſhromáždil od Lidij/ kteréž w Rzekách a Potocých nacházeli/ a do Komory geho z láſky noſyli : a netoliko při ſwých domácých/ ale y v Sauſedůw měl welikau přijzeň a láſku.

Kronyky Cžeſké to prawij : že Polácy po ſmrti Lechowě proſyli zato Kroka/ aby na geho mijſtě panowal/ ale w tom ſe s Polſkými neſrownáwagij/ nebo pijſſý že měl Lech Potomky / kteřij půl druhého ſta let po geho ſmrti nebo oginy panowali. Dokládagij toho Kronykáři Cžeſſtij/ že gel Krok na žádoſt gich/ aby na památku Měſto Krakow wyſtawěti kázal/ od gména ſwého. A proti tomu gſau Kronyky Polſké / nebo oni giného Kroka býti prawij/ který po Smrti potomkůw Lechowých/ ze dwanáoti Weywodůw geden byl na tu Stolicy wolen/ a ten z wlaſtnijho Statku ſwého wyſtawěl Měſto y Zámek/ a nazwal ge od gména ſwého Krakow. Zůſtawil po ſobě dwa Syny Lecha a Kroka/ a třetij Dceru Wendu. A když gſau Synowé ſtolicy Otcowſkau geden druhému za widěli/ neſeděli na mijſtě Otcowſkém: nebo mladſſý ſtarſſýho/ chytie na Low wywedſſe zabil : čehož dowěděwſſe ſe Polácy/ wyhnali ho wen z Země/ a Dceru Krokowu Wendu Seſtru gich na mij[illegible]ě Otcowſkém wolili: kteráž giž byla Bohům čiſtotu ſljbila zachowati : A gſauc nucena k poruſſenij záwazku toho/ nepřátely ſwé přemohla a porazyla. A znagijc to ona že ne tak pro gegi Knijžecý důſtogenſtwj gi mjti žádali/ yako pro gegi newymluwnau kráſu/ nežby to proti ſlibu včinila/ raděgij do Wody wſkočila a ſe vtopila. Tělo gegi když nalezli w Wodě mijli od Krakowa/ Wrch weliký vdělawſſe pochowali : a nedaleko od toho hrobu založili Wes/ gméno gi dawſſe Mogela/ kdež nynij Kláſſter bohatý Reguly Ciſterſkyenſké ſtogj My ſe nynij zaſe nawraťme k ſwému Cžeſkému Kroku / který ſſtiaſtně nad Cžechy panugic Vmřel/ nepozůſtawiw žádných potomkůw Mužſkého pohlawij/ toliko tři Dcery/ kteréž také yako y Otec, Wěſſtkyně byly.

O dce-

Digitized by Google

O Dcerách Krokowých yak ſau ſe řjdili a ſprawowali po ſmrti Otcowě.

Kapitola VIII.

PO Smrti Krokowě tři Dcery geho zůſtali/ to geſt Káſſa/ Tetka/ Libuſſe/ kteréž weliké Wěſſtkyně byly/ a ſkrze to gſau welmi zbohatly/ zwláſſtě Káſſa a Tetka: Nebo žádnému žádných wěcý darmo hádati a wyprawowati nechtěly: Tak yak Hyſtoryk prawij/ od té Káſſy až po dnes Potomcy ſe ſpatřugij/ kteřij noſý Swinſké Hlawy za Erb: yako Páni z Hazemburka/ Páni z Rožmitála/ Páni z Sſelnberka ſeſſli za naſſý paměti/ yakž ſe pod Erby o tom oznámij: od gegi Dcery Czylinowé w Polſſtě a ginde počátek wedau rodu ſwého. Libuſſe pak která byla we wſſech wěcech mijrná/ náſledowala ſſlepěgij Otce ſwého/ žádných darůw za hadánij ſwé nebrala/ a bráti nechtěla; tak z láſky wſſecko Sſtěſtij y neſſtěſtij každému oznamowala: A tak pro ſwau dobrotiwoſt/ wětſſých darůw z láſky lidſké doſtáwala nežli Seſtry gegij/ kteréž nechtěli toho darmo činiti/ a k tomu také že prawdiwěgſſy w ſwých wěſſtbách byla nežli Seſtry gegj. A protož ode wſſech za takowau vctiwoſt gegi na mijſto Otcowſké za Panij nebo Kněžnu wzata byla. Neb byl ten obyčeg mezy Pohany/ že takowé Wěſſtkyně w weliké wážnoſti a w poctiwoſti mijwali. Yakž pjſſe Cornelius Tacit: Že za Panowánj Weſpezyana Cýſaře/ Germana, Valida, dlauho v wſſechněch Němcůw za Bohyni držána a rozumjna byla: Et nationis Bractere late imperitabat. To též v Cžechůw nic diwného nebylo/ že takowau Pannu a Dceru Otce dobře chowalého/ wſſechněm Stawům y obecnému Lidu platného/ za Panij ſobě wzali: rozuměgijc tomu dobře že pro gegi hodnoſt y Vrozenoſt Pána hodného doſtatiby potom mohli/ kteréhoby ſobě ona za Manžela wolila: a tak gi k tomu wladařſtwij ne pro nij ſamu/ ale wijcegi pro ty dary/ kteréž při ſobě měla/ dle ſwé wěſſtby zwolili/ a pro ty gegi takowé ctnoſti a ſſlechetnoſti/ wijce gi ſobě nežli kterého neypřednějſſýho Muže wážili: ona pak w tom čaſu pokudž na té Stolicy ſeděla/ pokogně wſſecky wěcy řijdila.

O Přijhodie/ která ſe Libuſſy na Saudu od Poddaných ſtala.

Kapitola IX.

Libuſſe ſeděwſſý giž chwijli na té Stolicy/ gednoho čaſu měli před nij Saud dwa Zemané nebo Wládyky/ z těch geden gſauc možným/ Chudčijmu Gruntu geho wlaſtnijho chtěl nemálo odnijti. A když přiſſli na rozſudek Libuſſyn/ ten možněgſſý doſtatečnými Swědky gſa přemožen/ w ſwé Při padl. Tedy hněwagjce ſe že mu w tom ſſol-

to a wůle geho nenaplnila Libuſſe / ale yako ſprawedliwá Panna to co komu náleželo / přiſaudila: Z welikého hněwu nemoha w ſobě zatagiti zloſti ſwé / obrátiw ſe k ſwé ſtraně / která s nim proti tomu chudſſýmu ſtáli / řekl: Dlauholi budeme trpěti nad ſebau tu Wrchnoſt Ženſkau mogij Bratřij milij: Dlauholi nám Mužům a lidem Rytyřſkým Žena rozkazowati bude: Kdaliž z toho yakau Sláwu aneb vžitek máme / že nad námi Děwe-

čka panuge / a nám rozkazuge: Wždycky Mužowé nad Mužij / tak yakž geſt toho wſſudy obyčeg / panowati magij. Děwečky pak nechť ſe tím / co k gegich powinnoſti naležij / a k čemu powolány gſau zaneprázdňugij. Takowá ſlowa geho Libuſſe vſlyſſewſſý / gſaucy práwě vmyſlu zmužilého a we wſſem ſtálého / takto odpowěděla: Cokoliwěč tuto mluwijſs / yá tím čím gſem / a yakau gſem ſe narodila / to dobře do ſebe znám: Nebo to zgewné a patrné wěcy gſau / a tagiti ſe nemohu / že gſem Děwečka: Ale wſſak na kterau ty koliwěč ſtranu táhneſs / a s přátely ſwými s kterými gſy ſe ſpuntowal ſměgeſs / mne na to niyakž nenawedeſs / abych yá od ſprawedlnoſti vchýliti ſe měla. A protož ty zanechagijce proti mně wſſeliyakých záſſtij / křiwdu geſtliže yakau odemne máſs / y hnedky zgewnými a prawdiwým průwodem gi prokaž. Z této řeči Libuſſyny mnohém wětſſý hněw tohoto Lakomce trápiti geſt yal / s kterýmž on od Saudu gegiho odcházege / giž y pohrůžky Libuſſy činiti počal. Panna dobře vmyſlu geho k yakémuby koncy ſe wztahowati chtěl porozuměwſſý / bez prodlewánij na Zamek ſwůg Libín / kterýž nad Rzekau Wltawau od ſwého gména wyſtawěti dala / kdež

toho čaſů weliký počet Wládyk a Lopotůw ſe ſſelo / ſe obrátila. Tu rozkázawſſý z nich neypředněgſſý oſoby před ſebe puſtiti / mluwila k njm tato ſlowa: Proſým wás Páný Czechowé / dřýwe nežli co ke mně mluwiti budete / nechť yá prwé k wám řeč včinjm / tak abych ſe wám wywedla a očiſtila z obwiněný mne / yakobych ſe něčeho proti powinnoſti dopuſtiti měla: ano také yzde ſe na wás doptala / pro yakau přýčinu zdám ſe wám býti nehodná k ſpráwě a Wrchnoſti té / na kterau ſte mne dobrowolně doſadili. Nyný mi to wyčýtáte že gſem Děwečka / yá ſe zato neſtydým / wy ſami ſe zato hanbýte / že gſte to včinili a mně ſobě za Páni wolili. Já pak geſtli že něyak nenáležitě w ſwé powinnoſti ſobě powolugý / zato ſe tolikéž ſama nechť ſluſſně ſtydým: W čemž ſobě z wás gednohokaždého na Swědomý beru. Nebo žádného mezy wámi není / kterýžby dobře toho powědom býti neměl / yak ſe chowám a řýdým. Mně ſe tak widý a zdá / že od ſſlepégý Otce ſwého / kterýž nad wámi wždycky laſkawě panowal / a o to pečowal / aby mezy wámi takowý pořádek včinil / yakey nelepſſý mezy ginymi Národy geſt anebo někdy byl / tak abyſſte žiwi byli yak na lidj wzactné náležj: Pročež geſt on v wás y v Otcůw waſſých welikau láſku poznáwal / a pro tu přýčinu od nich v weliké wážnoſti držán byl / w neymenſſým punktu neodſtupugý: A poněwadž gſem z toho nikdy newykročila / a to proto / abych přýzeň a láſku waſſý ſobě zeyſkala / toho až poſawád změniti nemingým / gediné wy toliko toho ſſetřte / geſtliže pro gednoho Człowěka zloſt a vrputnoſt takowý pořádek a takowau ſprawedlnoſt / která nad wámi panuge / ſobě změniti mate. Na tyto ſlowa Libuſſyny když wſſyckni nic neodpowidagýc vmlkli. Ten kterýž byl počátkem takowé Různice k Czechům a ne k Libuſſy promluwil tato ſlowa: Azdaliž Bratřý milý toho neznáte a newidýte / kterak ta Jalowička z těch Paſtwiſſt tak hogných vſtaupiti nechce / dotud dokud gi mocý z nich newytiſkneme a newyženeme / zwláſſtě geſtli že ſe ſama dobrowolně za Muže newdá. To ſliſſýce Libuſſe nic owſſem toho hlaſu ſe nevlekla / ale ke wſſem ſkrze Přýſlowý a podobenſtwý tato ſlowa mluwiti počala: Holubý položili ſobě Sněm w Leſe / na kterémžto Holubicy za Knjže wywolili. Potom změniwſſe prwný zdáný a vmyſl ſwůg / zaſe Holubicy pro tu ſamau přýčinu že geſt nad nimi vkrutnoſti neprowozowala / Spráwu tu odniali. Nic ginač nerozuměgjc / než že ona yakožto ſamice niyakž gich ſluſſně a náležitě ſprawowati nemůže. A protož wolili ſobě na gegi mýſto Geſtřába / yakožto neyvkrutněgſſýho ochránce / a gemu ſpráwu panowáný poručili. Geſtřáb yak mu neyprwé ſpráwu Knýžecy odewzdali / we wſſem ſe gim vkrutnýkem býti vkázal: Nebo kde koliwěk kterého z nich / zwláſſtě gſauc hladowitý / doſtati mohl / hnedky ſobě z něho ſmrtedlnau ſprawedlnoſt včinil. A aby ſe tolikéž wám Páni Czechowé tak nepřitreffilo / dokudž čas geſſtě máte / toho vſſetřugte a ſe warugte. Czechowé té řeči Libuſſyny w ničemž vpoſlechnauti nechtěli / ona poznawſſy vmyſl gegich / a obáwage ſe aby mocý z té nechuti kterau k nj měli / Pána ſobě zwláſſtě geſſtoby gi ljbezný nebyl newolili. Z té přýčiny zato geſt gich proſyla / aby k wůli Bohům a ne lidem to včinili / a ſobě Muže něyakého kterýžby byl z Národu Czeſkého na tu Stolicy za Pána wolili / a gi za Manžela dali: Což gſau oni s ochotnoſtj včinili / a do druhého dne / kdoby ſe gi k té ſpráwě ljbil narozmyſſlený dawſſe / žádali aby gim prwé nežli ſe rozgedau / koho gim Bohowé za Pána předzwěděli a vſan-

dili oznámila. Na druhý Den ſeſſli ſe wſſyckni chtijce ſlijſſeti kdo Pánem gegich bude: Tu wyſſla k nim Libuſſe s mnohými Pannami ſwými/ dotazugijce ſe na nich geſtliže [illegible] vmyſlu ſwého wčeregſſýho změniti [illegible] chtěgij/ to že gim ke wſſemu dobremu přigijti má. Oni pak oznámili/ [illegible] nijakž včiniti nechtij a [illegible]. Na kterauž to řeč gegich [illegible] gim odpowěd Libuſſe včinila: Degtež to Bohowé aby vmyſl Cžechům we wſſecko dobré ſe obrátil / a tu gim powěděla řkaucy: Bohowé [illegible] Manžela gménem Přemyſla dáwagij / a tak těmi ſlowy řeč ſwau zawřela.

Diwili ſe wſſyckni tomu ſlowu/ nebo Cžlowěka takowého mezy ſebau neznali/ ani o tom gménu kdy ſlijſſeli / a protož proſyli gi aby gim oznámila/ kde by bydlel/ a kterého Rodu geſt. Oznámila gim že geſt z Národu Cžeſkého: a poněwadž ſe na ſtaw geho ptagij/ že geſt rodu proſtého Sedlſkého/ a že žádný Zeman nenij: nadto wegſſe y těch ſlow doložila/ že wám w tom Bohowé dwogi láſku vkazugij: Předně/ že dali Owcým ſwým Paſtýře/ ačkoliw rodu nijzkého/ ale ne Wlka hltawého. Druhé/ že takowé wladařſtwij wložili na člowěka Stawu nijzkého/ a wſſak Let doſpělých a dokonalých/ kterýž nad wámi řádně a ſprawedliwě panowati bude. K tomu wegſſegi dali mu takowý Dar/ že wſſelikého ſſtěſtij y neſſtěſtij přijpadnoſti znáti a wěděti má: a protož toho Cžlowěka chceteli ſpěſſně hledati/ poſly bez meſſkánij wyprawte/ kteřijžby geho yako Knijže a Pána ſwého na Wyſſehrad doprowodili. Vſlijſſawſſe to Cžechowé/ hned nemeſſkage wybrali mezy ſebau deſet Mužůw hodných a ge/ k Libuſſy přiwedli/ gimžto Libuſſe vkázala Koně ſwého ozdobně připraweného/ a gim poručila/ aby za Koněm tim kde koliw půgde/ nikam z ceſty newyſtupugijc ani ſſlepěgij geho opauſſtěgijc/ vſtawičně geli/ tak dlauho dokudby toho Muže/ kterýž na železném Stole gijſti bude/ nedogeli. A toho když dogedau aby yakožto Pána ſwého witali/ hned gménem Knijžecým gmenowali/ a w Sſaty Knijžecy gey oblekauc vpřijmo s nim na Zámek poſpijſſyli. Takowé oznámenij wyſlijſſewſſe poſlowé od Libuſſe/ zatim Koněm kde ſe obrátil geli. A když ſe k Břehu Rjeky Byliny přiblijžili/ vhledawſſy Kůň Wes řečenau Stadice/ obrátil ſe s ceſty vpřijmo na pole/ a puſtil ſe k Woráči který nedaleko odtud dwěma Woly woral/ k tomu přiſtaupiw na přednij nohy klekl/ a gemu poctiwoſt/ náležitau yako Pánu ſwému včinil. Woráč to wſſecko wědaucec/ z mijſta ſe nehnul/ ale ſeděl na Plauhu dobýwagic z moſſny Seyr a Chléb/ a položiw na Radlicy pomalu vkragugic gedl/ tak dlauho/ až poſlowé od Libuſſe a Cžechůw/ Knijžetem gey gmenugijc/ poſelſtwij ſwé wyprawili. Potom wſtaw wzal Wotku/ která/ v Pluhu ležela/ ſſel s nij k Wolům ſwým kdež ſe nedaleko páſli/ gſauce obadwa bijlij toliko mijſſy něco ſtrakatij/ k nijmžto Přemyſl řekl: Odpočiňtež ſobě mogi milij pomocnijcy wěrnij práce mé a od kawád gſte wyſſli/ tam ſe zaſe nawraťte. Tu gſau hned ti Wolowé w okamženij předewſſemi w Powětřij ſe wyzdwijhli a zmizeli. Potom Přemyſl tu Wotku do Země wtekl/ kteráž hned w Lijſku welikau zroſtla/ a puſtiwſſy s ſebe tři ratoleſti/ dwě vſchly/ z třetij pak Ořechy wyroſtly. On pak obrátiw ſe k Poſlům řekl: Včiňmež tehdy žádoſti wůli Bohůw naſſých/ kteřijž nám od Plauhu na Stolicy Knijžetcy doſednauti poručili a poraučegij. Ačbych byl ſobě toho winſſowal / abyſſte byli maličko pozděgi přigeli/ ažbych byl toto Rolj doworal/ nebo wětſſý bych byl tu=

dy tomu Knijžetſtwij vžitek přiwedl/ wſſak y to k doſti dobrému býti může. A tak hned ten oděw Sedlſký s ſebe ſwlékſſe/ to wſſecko co mu Libuſſe poſlala/ na ſebe wložil. A wſedſſe ochotně na Kůň vpřijmo k Zámku Wyſſehradu poſpijſſyl: tu ode wſſech za Pána přiwitán a weſele přigat geſt. Libuſſe

wzawſſy ſobě Přemyſla za Manžela/ toho bránila/ aby gi wládařſtwij a ſpráwa Země z rukau odniata nebyla/ wymlauwagijc ſe tijm/ že toho rozumem ſwým doſáhla/ a kdyby to včiniti měla/ žeby bylo k weliké ſſkodě a k zlehčenij Knijžetſtwij Cžeſkému/ protož dopuſtiti toho nechtěla/ a tau přijčinau dokud žiwa byla/ wijce Přemyſl nic neměl/ toliko tytul Knijžetcý: nebo ona ſama wſſecko do Smrti řijdila a ſprawowola.

Potom Libuſſe Měſto weliké a hlawnij založila/ a tomu gméno Praha dáti poručila/ yakž ſe o tom obſſýrněgij při ſpiſowánij Měſt čijſti bude. Zanechawſſy Přemyſlowi třij Synůw/ s tímto Swětem ſe rozdělila/ a na Zámku ſwém Libijně pochowána geſt. Dwa Synowé gegi w krátkém čaſu po nij zemřeli. Třetij gménem Nezamyſl Syn zůſtal/ a po Smrti Přemyſlowě za Pána wolen/ yakož o tom teď nijže vſlyſſýme.

O nepokogi a roztržitoſti w Cžechách po Smrti Libuſſe.

Kapitola X.

Když

KDyž pak Libuſſe ſwůg žiwot dokonala / hned po gegi Smrti/ Přemyſl doſti řádně pěkně a rozſſaffně ſwé Knjžetſtwj ſprawowal: ale to bydné / neſtálé a wrtkawé ſſtěſtj záwidjc gemu toho/ brzo ſe proměnilo / a wedlé wlaſtnoſti y přirozenj ſwého/ (proti wſſemu lidſkému rozumu) Knjžeti Přemyſlowi na odpor ſe poſtawilo/ a gemu odpjralo/ podlé dáwnj zwyklosti ſwé: O němž Cicero w druhé Knize de Diuinatione takto powěděl: Nihil enim eſt, tam contrarium rationi & conſtantiæ quam fortuna. Nebo wedlé téhož propowěděnj/ obrátiwſſe ſe ſſtěſtj w neſſtěſtj/ proti tomuto Přemyſlowi / geſt geho těžce wedlé oſudtůw welmi trápilo a ſužowalo / čemuž y zwyknauti muſyl: A to ſe pro tyto přjčiny ſtalo:

Toho čaſu byla v Libuſſe při Dwoře gegim / mezy ginými Pannami gedna Panna/ gménem Wlaſta / kterauž Libuſſe nad giné Panny ſwé milowala/ gi ſe we wſſech wěcech důwěřowala/ ona také znagjc wyborně a dobře wſſeliké činy Panj ſwé / w tom ſe gj wěrně chowala Protož Libuſſe magjc vmřjti / Wlaſtě ſwůg Zámek Libin y wſſecky Panny / kteréž při ſwém Dwoře měla/ k ſprawowánj a opatrowánj poručila: a tak Wlaſta doſtawſſy Zámku Libina a takowého Wladařſtwj/ w peychu ſe pozdwjhla/ a chtjc před ginými widjna a vſſetřena býti, gednoho čaſu pozwala k ſobě weliký počet Pannen a Panj / těm weliké a hogné hody včinila / w tom vkazugjc peychu ſwau/ k podobné peyſſe ge namlauwala/ a k njm (yakž ſe o tom w hyſtorygjch čte) takowá Slowa mluwila/ a gim k tomu radila/ aby nad ſebau Mužům panowati nedaly: Nýbrž ſamy njmi wládly a rozkazowaly/ podobně yakž geſt y Libuſſe činila / aby y ony tak činily/ Libuſſy w tom rowné byly/ a gegjho dobrého začátku netratily a neruſſyly / mluwjc y ta ſlowa k hoſtem ſwým: Co ſe máme bati takowého Knjžete Chlapa proſtého / kterýž nic giného nemyſly/ než toliko o Sedlſkých wěcech/ w nichž geſt ſe wychowal a těm y wyvčil. Toliko wy mně tu moc a wládařſtwj poručte/ a žádnému ginému ſe w poſluſſnoſt newydáwegte / yá wám ſlibugi a připowjdám/ že wy brzo Mužmi wládnauti/ a nad nimi panſtwj y wládařſtwj obdržeti máte.

Takowá radda a ſlowa od Wlaſty mluwená / wſſem Pannám a Panjm dobře a wyborně ſe ljbila: Nebo chtjc také rady ſobě wolné a ſwobodné býti/ na to gſau ſobě Ruce ſwé daly/ gj ſe w tom zawázaly/ že gi chtěgi wěrnoſt poſluſſnoſt zachowati / nj ſe ſprawowati/ a w tom we wſſem wedlé raddy gegi nápomocny býti. A tak zůſtawſſe mnohé Panny a Panj při Wlaſtě/ někteřé ſe k ſwým Mužům do ſwých obydlj nawrátily/ a k nim wſſeliké přjčiny hledaly/ yakby ge proti ſobě pozdwjhnauti a rozhněwati mohly.

Které pak Panny a Panj při Wlaſtě zůſtaly/ ty prowozugjc rozličné kratochwjle/ přitom ſe we wſſeligakým Rytjřſkým kuſům yak na Konj tak y pěſſky cwičili/ a k tomu / yakby ſe měly s Nepřátely poteykati včily. Czemuž když ſe dobře wyvčily a wycwičily/ hned na tom ſwau teynau raddu zawřely/ aby ſe wſſem Mužům zprotiwily/ a s nimi Wálku začali.

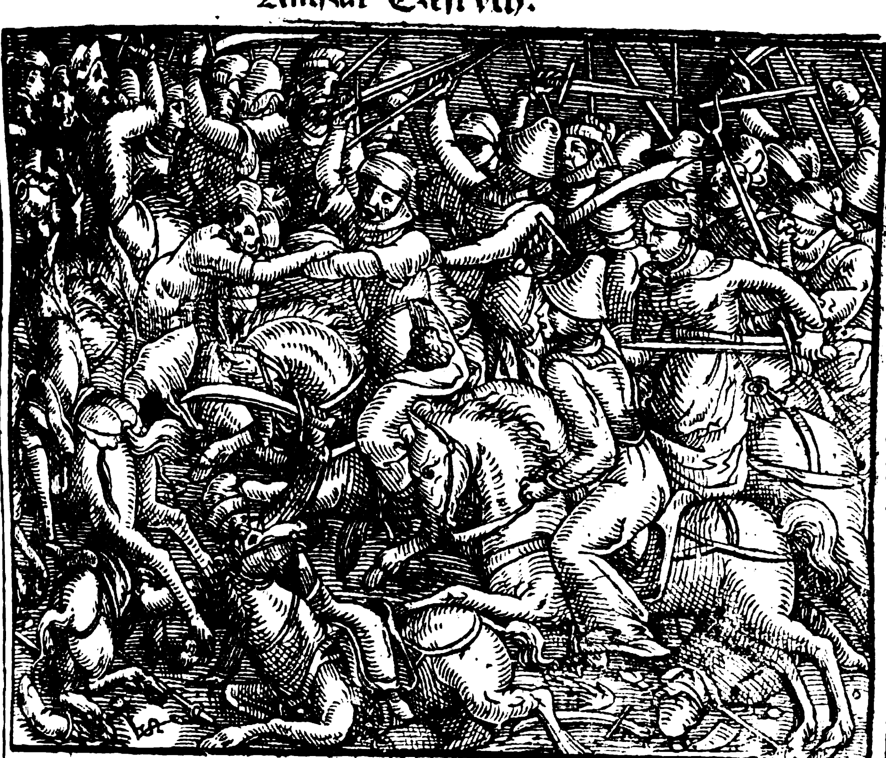
Toho čaſu pak když ſe to ſtalo/ zdálo ſe we ſpanj Knjžeti Přemyſlowi/ yakoby negaká Panna k němu přiſſla / a magjcý Koflyk w prawé Ruce/

gemu z něho připiti chtěla: a když on toho připigenij od nj přigijti nechtěl/ že geſt z toho Koſſlíku krew na Zeni wylila/ a Mužům zůřiwě hrozyti počala. Z kterehožto Snu/když ſe Přemyſl probudil / hned k ſobě/ ſwé přednij Raddy a Dwořany kteřijž při geho Dwoře byli/ obeſlati rozkázal/ gim ſwůg Sen oznámil/ a aby na ſebe pozor měli a ſwých wěcý pilnij byli napomenul/ prawijc/ že gim ſkrze Zěnſké pohlawj mnoho neſſtěſtij a weliká záhuba naſtáwá/ tak yakž týž Sen geho to vkazuge a wyznamenawá. Wſſak z takowého oznámenij a napomenutj/ mnozý ſwůg kumſſt magijc/ to wſſe ſobě za ſmijch položili. Ginij pak vwěřiwſſe tomu/ vliſně a pěkně ſe k Zěnám a Pannám měli/ a ge tudy (obáwagijce ſe aby na ně předpowěděné neſſtěſtij nepřiſſlo) k ſobě naklonné včiniti chtěli.

Když ſe pak takowý vmyſl Wlaſty počal rozhlaſſowati / a Wlaſta ſliſſijc to/ že gegi teyna rada proneſſena geſt / odtud wětſſý ſmělosti a zůřiwoſti proti Mužům nabeywala / proti nim ſe poſylniowala: a wzawſſe před ſebe vmyſl ſwůg/ neyprwé počala Dobytky z Pole zagijmati / po ceſtách laupiti y nad Mužmi ſwau moc tyranſkau prowozowati / a Zámek ſwůg hoynými Proſſanty ſſpihowati: ač pak někteřij Muži wždy geſſtě ſobě toho lehce wážjc / tomu ſe poſmijwali / a to wſſe za welmi ſſpatnau a lehkau wěc držjc/ z toho ſwé kumſſty měli: čijmž Wlaſta wždy wijce potěſſena a poſylněna gſauce/ wětſſý ſmělosti k ſwému předſewzetj nabeywala / weliké ſſkody zgewně činila / nad Mužmi ſwé tyranſtwo prowozugijc/ mnoho s pomocnicemi ſwými zmordowala. Když pak takowými Mordy na wětſſým djle wſſecky Panny a Panj k ſobě naklonila a k ſwé wůli přiwedla / teprwa gim ſwůg konečný vmyſl oznámila / k tomu také giſtý čas gmenowala/ w němžby wſſyckni Mládency a Mužij pobiti byli. A wykonagic to gim poručila a rozkázala / aby ſe k nij ſe wſſým ſtatkem ſwým / s zbraněmi a Koňmi ſwými obrátily / a na gegím Zámku Libinu ſe nagijti daly: yakož pak když začaly rozkaz a giſtau wůli Wlaſty konati/ teprwa ſe někteřj Sauſedé a Přátelé Mužůw pomordowaných / počali proti Wlaſtě puntowati a raditi / nechtjce ſe w tom ani raddau a rozkázanijm Přemyſla yakožto Knijžete a Pána ſwého ſprawowati / ſami ſe takowé křiwdy pomſtit vmijnili: Nebo ſe domnijwali / že takowý hrozný a neſſlechetný ſkutek s wolij a wědomoſtj Přemyſla pocházý/ a zwláſſtě proto/ že ſe Přemyſl netoliko w tom ſliſſeti nedal/ aby ſe takowého neſlýchaného tyranſtwij mſtjti chtěl / ale že také y k tomu radil / aby s pomſtau kwapeno a poſpijcháno nebylo: Ginače že w brzkém čaſu mnoho Mužſkého pohlawj zmordowáno a zahubeno býti muſý: A ačkoliw Přemyſl wěrně, vpřijmně a dobře radil/ wſſak pro takowau radu od mnohých weliký hněw geſt zeyſkal / a proto na ſebe y mnohá nařijkánij a zehránij ſnáſſeti a trpěti muſel.

Někteřij pak ginač neſmeyſſlegijc/ než že Knijže Přemyſl k tomu pro ſwau nedbánliwoſt a lenoſt wede y radij/ aby s pomſtau proti Wlaſtě kwapeno a poſpijcháno nebylo: protož ſe ſami w nemalém počtu lidu ſebrali/ a chtijce ſe ſwé křiwdy nad Wlaſtau a těmi Morděrkami wymſtiti / s welikým hněwem proti nij gſau (nemage žádného Heytmana ani Fendrycha/ y bez wſſeho Ordunku/ neważjc ſobě nepřátel ſwých/ yako Zenſkého pohlawij nic) wytáhli/ a k Zámku Libinu poſpijchali. Wlaſta pak magic o nich giſtau ſprawu a Kunſſafft ſwůg/ yakým ſpůſobem gſau ſe k bitwě wyprawili/ a kterak proti

Digitized by Google

nj (tak yakž dotčeno) bezewſſeho Ordunku táhnau / hned ſe s ſwými protiwnjmi přihotowila / a vwedſſy w náležitý Ordunk čtyry hauffy ſwé: w prwnijm hauffu Miladu / w druhém Hodeku / w třetijm Swatawu / a w čtwrtem Radeku / za Heytmanky nařijdila. A tak wypadſſe z Zámku proti nepřátelům ſwým / w pátém hauffu ſe ſama Wlaſta poſtawila / a mage ſwé hauffy dobře ſprawené / na nepřátely zmužile a hrdinſky vdeřila. Když pak s nimi tak bitwu ſwedla / tu ſe ſpočátku něco málo Mužům dařiti počalo / ale gſauce ze wſſech ſtrán oblijčenij / na hlawu gſau poraženi a zmordowáni byli. Zagiſté weliké hrdinſtwij tehdaž gſau Ženy w té bitwě prowedly a prokázaly. Nebo y ſama Wlaſta Sedm přednijch Mužůw ſwau wlaſtnij rukau zabila / a tudy teprwa welikau bázeň / a hrozný ſtrach Mužům včinila / tak že gſau onj wijce o pokog nežli o Wálky gednati y Daň gi dáti myſlili.

W tom pak Wlaſta wybrawſſy ſobě na gedné Hůře / proti Wyſſehradu nad Witawau Rjekau ležijcým k Pewnoſti přijhodný plac / ten ſobě opanowala / a w něm ſe wyſokými Waly / hlubokými Přijkopy / a mocnými Ploty zaſſancowala: Tak že gſauc před nepřátely bezpečná / odtud ſwým Pannám a Ženám znáti dala / aby ſe k nij w to mijſto ſgely a před oſobau gegi poſtawily. W čemž když ſe poſlußně zachowali / tu gſau ſobě na té Hůře pewný Zámek poſtawily / a gemu gméno Děwčij Hrad daly. Nebo kdyby byla Wlaſta ſwým gménem Zámek gmenowati dala / bylaby wſſem ſwým w welikau nelibost vpadla / ale tim gménem tomu wſſemu geſt ſe wyhnula.

Bylo okolo toho Zámku mnoho puſtých Dědin / a co ſe gich woſytých nacházelo / to wſſe ſami Sedlácy ſplundrowali / aby odtud Wlaſta ſwého požiwenij mijti nemohla. Což Wlaſta widauc že geſt Zámek bez žiwnoſti / a obáwagijce ſe w potrawách negakého nedoſtatku / před čaſem

přijro-

přiročij zruſſyla/ a na to ſe s ſwými ſlužebnicemi ſmluwila / y ſneſla aby ſe přes Rzeku Wltawu přeplawily/ a z Knijžetcých Sſpižijrn a Wobilnic ſobě mocý hogných potraw a Obrokůw nabraly / odtud ſwůg nowý Zámek doſtatečnými proffanty opatřily : což oni také wedlé vmyſlu ſwého y dowedly. Wſſak Přemyſl wida a ſpatřugic to wſſe co ſe děge / tomu wſſemu nic geſt neřjkal / nýbrž na to yako ſkrze Prſty hleděl / a wždy wedlé raddy Bohůw ſwých (nechtjc s nimi žádné Wálky začijti) čaſu ſwého yako maudrý a rozumný Pán čekal.

Odkudž Wlaſta nerozuměgic tomu / ani na to myſliti nevměgic / co tim Přemyſl minij a obmeyſſlj / w ſwém zlém a neſſlechetném předſewzetij/ wždy den ode dne wijce a wijce ſe poſylniowala / w ſwé zloſti / yakoby to náležitě činila vtwrzowala / y za neyſſtiaſtněgſſý ſe býti pokladala a domnijwala/ protož také w takowém zlém y trwala / a na to obzwláſſtnij péči měla / aby proti těm Mužům/ kteřij gſau Přemyſlowy přijgemnij a wěrnij byli / wſſeligaké lſtiwé auklady ſtrogila, do domu gich wſkakugic, ty geſt plundrowala Muže mordugijc/ někteřé gjmala/ a tomu ſe diwila že gi žadný odpor činiti a proti ni ſe (kromě něco vdatných a zmužilých Mládencůw) poſtawowati neſměl. Nebo toliko ti Mládency čaſto proti Wlaſtě wygijžděgjc / weliký odpor gegim ſlužebnicým činili / ge mnohdykrát Kulemi a zbraněmi ſwými hubili a porážeti.

Jaké chytroſti Wlaſta proti těm vdatným a zmužilým genž gi tak ſtatečně odpijrali vžijwala.

WLaſta wyrozuměwſſe tomu/ že před dotčenými Mládency bezpečna neni / proti nim geſt diwnau leſt (pod ſpůſobem Panen ſwých) wymyſlila / a gi takto y dowedla. Wybrala geſt mezy ſwými Pannami/ kteréž přednij a neypěkněgſſý měla / těm geſt naučenij takowé dala / že gſau k týmž Mládencům poſelſtwij činili / a w tom ſe podtagij ſliſſeti daly / yakoby ſe rády wdáti chtěly : ale toho že gim Wlaſta zbraniuge/ a dopuſtiti nechce. Protož že gi wijce w poſluſſnoſti ſtáti ani při nij dále w gegjm Tyranſkém předſewzetj trwati nechtj. To když gſau čaſto Mládencům wznámoſt vwozowaly/ a gich za to y proſyly/ aby w čas vrčitý zbrogně a opatrně s wyſlanými k Zámku Libinu přigely/ že onij také toho čaſu nahotowě býti / Mládencům Zámek otewřijti/ nad Wlaſtau zraditi / a gij w Ruce Mládencům wydati chtěgij. Czemuž když Mládency vwěřili/ a gſauce miloſtj gati/ na žádnau zradu nemyſlili/ mnoho geſt ſe gich k gmenowanému aneb vloženému dni ſgelo/ a gſauc od wyſlaných až pod ſamý Zámek přiwedeni/ když gſau do předhradj weſſli/ hned gſau w Zámku zawřeni/ a wſſyckni nelitoſtiwě pomordowáni byli. Toliko gediný Mládenec odtud vtekl / a o takowé zradě a chytroſti Ženſké/ Ctiradowi neypředněgſſý radě Přemyſlowé oznámil.

O welikém Hněwu Ctiradowu kterým geſt byl proti Wlaſtě/ ſobě na ſſkodu a záhubu popůzen.

Ctirad/ želegjc těch Mládencůw/ a gſa pro wykonanau chytroſt a zradu welikým hněwem proti Wlaſtě pohnut / k Knjžeti ſwému Přemyſlowi do Pokoge geho weſſel / a k němu bezewſſeho ſtudu y náležité vctiwoſti / ta ſlowa zůřiwau řečj a yako a žaloſtj mluwil: Miloſtiwý Knjže/ co geſt toho za přjčinu že tebau žádná žaloſt ani ljtoſt/ pro zmordowánj takowých vdatných a zmužilých Knjžetſkých Mládencůw pohnauti nemůže / načež dále očekáwáš/ že takowého tyranſtwj y bezpráwj mſtjti nechceš / nýbrž ſwé wěrné poddané/ tak hanebně laupiti, zſužowati a mordowati dopauſſtjš/ zdaliž na to nepamatugeš/ w yakém důſtogenſtwj poſtawen ſy a yakú ſpráwu nad námi ſobě danau máš: Nebo my tebe ne wedlé toho za Pána ſwého máme / aby nám praktykowal / ale aby nás raddau a pomocý ſwau w potřebách naſſých, obzwláſſtně pak proti nepřátelům naſſým bránil a ochraniowal: Protož máš wěděti / geſtli nás nynj w naſtalých těžkoſtech opuſtjš/ že také w krátkém čaſu od nás ode wſſech opuſſtěn budeš. To powěděwſſe Knjžeti / od něhož Pokoge whněwu odſſel/ a k pomſtě ſe proti Wlaſtě hotowil. Přemyſl pak ſtrze takowé napomenutj / netoliko na to myſlil aby s Wlaſtau Wálku začal/ ale y Ctirada od toho yak mohl zdržowal/ aby s pomſtau kwapný nebyl/ ani ſe w žádné nebezpečenſtwj newydáwal / nýbrž geſſtě do krátkého čaſu ſtrpenj měl. Ctirad pak nechtjc w tom Knjžete poſlechnauti/ k němu wždy mluwil/ aby Weſſtbam newěřil / ale ſe raděgi k ſtreſtánj takowé ſwéwolnoſti ſtrogil.

Wlaſta magjc o tom o wſſem (ſtrze Sſpehéře ſwé kteréž při Dwoře Přemyſlowu měla) giſtau wědomoſt a ſpráwu co ſe děge/ a kterak ſe Ctirad proti nj ſylně ſtrogj / také ſe proti němu s ſwými hotowila/ a o to yakýmby ffortelem a podwodem Ctirada doſtati mohla radila/ yakož pak vradiwſſy ſe na to/ w gednom Leſe ſkrze kterýž Ctirad geti měl pěknau a kráſnau Pannu gménem Sſarku k Dřewu přiwázati dala / a nedaleko od nj plnau Flaſſý kauzlami přiſtrogeného Medu/ s Lowčj Trubičkau na ſtromu powěſyti kázala. Když pak Ctirad do Leſa wgel/ a na to mjſto kde Sſarka v ceſty přiwázana byla přigel. Tu ona geho žaloſtiwým hlaſem a s welikým pláčem proſyla/ aby nad nj ſwé miloſrdenſtwj vkázal/ gi ſpomohl/ a od toho Dřewa odwázal. Ten hlas a pláč když Ctirad vſliſſel / a Sſarku tak ſwázanau vhljdal/ zaſtawiw ſe k nj ſe geſt obrátil/ a gi otázal: proč a za yakau přjčinau w geſt přiwázana? Sſarka gſauc od Wlaſty w tom/ coby činiti a mluwiti měla/ dobře ſprawena/ Ctiradowi s pláčem klam mjſto prawdy oznámila a prawila: když gſem děle při Wlaſtě býti/ gi gegjho vkrutného Tyranſtwj a laupežj proti Mužům napomáhati nechtěla/ nýbrž od nj vtekla/ a tauto ceſtau ſſla/ tu ſe mne Wlaſta s ſwými pomocnicemi (které ſobě k myſli a libosti ſwé dobře wycwičila) dohonila / a chtjc mne o žiwot můg připrawiti/ k tomuto Dřewu přiwázala/ ale yak geſt o twém přjgezdu zwěděla/ a hřmot Konj twých vſliſſela, hned mne opuſtila / a poſpjchagjc této Flaſſe s Trubičkau Loweckau báznj welikau a zleknutjm/ odběhla: A protož můg Pane/ měg litoſt nade mnau vbohau Děwečkau/ pomoz mi z těžkoſti mé/ nebo newinně tuto křiwdu trpjm/ a geſſtě bych mnohem wětſſj/ kdyby twého přjgezdu nebylo/ trpěti y o zdrawj ſwé přigjti muſyla. Takowými lžiwými ſlowy gſa Ctirad k miloſrdenſtwj pohnut / s Koně ſſedl a Sſarku ſwýma

wlac

wlaſtnjma Rukama rozwázal: a když gi takowau láſku prokázal / hned
Sſarka gſauc rozwázana na Zem yako we mdlobách padla / a chtjce ſe po-
ſylniti / hlawy pozdwjhla / a zato aby gj ta Flaſſka k napitj podána byla žá-
dala: což když ſe ſtalo k Vſtum gi yakoby z nj pila přiložila / a Ctiradowi
též gi aby ſe z nj napil podala: z kterýžto Flaſſe když ſe Ctirad napil / a Sſarka
tomu porozuměla / že ten nápog giž Ctirada omámil / Trubičku wzala / ya-
koby ng nj hledjc gi ohledowala / až nanj y zatraubila / a ſwým towaryſſkám
tudy že žiwa geſt náwěſſtj dala. Ten hlas Trauby yakž Wlaſta / gſauc s
ſwými w záloze vſliſſala / hned z záloh s welikým hřmotem wyſkočila / na Cti
rada w ſwém Ordunku vdeřila / a wedlé ſſtěſtj ſobě daného lid geho (kromě
těch kteřj brannau rukau vgeti mohli) porazyla: y a téhož pak Ctirada (tak
ſkrze dotčený nápog o rozům připraweného) na čtyry kuſy roztjti dala / a
před Zámek Wyſſehrad ty čtwrti rozwěſſeti poručila / aby Přemyſl patřjc
na to / wždy tim wětſſý žaloſt nad takowým tyranſtwjm vſtawičně trpěti a ſná-
ſſeti muſyl: A tak hle neważnoſt dobré raddy a nepoſluſſnoſt Ctirada w tako-
wau ohawnau Smrt vwedla / y o žiwot s mnohými ginými připrawila.

Wlaſta obmeyſſlegic dále y to / yakby k tomu přiweſti mohla / aby ſe Mu-
ži nabudaucý čaſy nikdy wjce žen zmocniti a nimi wládnauti nemohli / k to-
mu tu ceſtu obrala / a to wſſudy mezy ſwými nařjdila / aby wſſem naroze-
ným Pacholátkům v prawé Ruky palec vtiat byl / a prawé Oko wywrženo
bylo: Též y Děwčátkům zrozeným / aby ſe prawý Prs připálil / tak aby Mlá-
dency nemohli Luků w a branj ſwých vžjwati: Děwečky pak aby tim wol-
něgj mohly Kopjm a Mečem bogowati. Tak a tim ſpůſobem (yakž dot-
čeno) Wlaſta chtěla wſſecky Muže z Czeſkého Národu / pohlawj Ženſkému
podmaniti / a z nich yako Ženſké Many včiniti: w čemž gſaucy welice zmey-
lena / nedlauho gi takowá neſluſſná, nenáležitá, a tyranſká praktyka trwala /
nýbrž ſwau náležitau a ſluſſnau odplatu wzala / yakž ſe o tom dálegi oznámj

O tom kterak ſe zaſe Přemyſl takowých Tyranſtwj a ſſkod wzatých nad Wlaſtau wymſtil / a yakým obmyſlem gi přemohl / y k záhubě přiwedl.

KDyž giž byl čas pomſty přiſſel / a takowý negeden zlý
ſkutek Přemyſlem pohybowal / myſlil nato Přemyſl yakby zaſe
Wlaſtu podweſti a gi dokonce přemocy y zahubiti mohl. A tak
ſmyſliw ſobě k tomu tuto neypřjhodněgſſý ceſtu býti / Wlaſtě ſe
přátelſky a dobrotiwě opowěděti dal / yakoby při nj milosti a lá-
ſky / ſkrze gednoho wyſlaného přjtele ſwého hledal / za to proſyc / aby k němu
gednu ſlužebnicy ſwau (gjžby ſe w ſwých teyných wěcech důwěřiti mohla)
wyſlala / že on gi giſtý vmyſl ſwůg oznámj na yaký ſpůſob Wlaſtě panſtwj
ſwé y s Zámkem poſtaupiti a w poddanoſt vweſti chce. Z kteréhožto poſelſtwj
Wlaſta welice potěſſena gſauc / hned Miladu w ſwých wěcech neywěrněgſſý
ſlužebnicy ſwau k ſobě zawolala / a teyně rozkázala / aby ſe k Přemyſlowi s ně-
kterými ſlužebnicemi na Wyſſehrad wyprawila / a žádoſti Přemyſlowě wyro-
zuměla. Kteráž když k Přemyſlowi přigela / on ſe k nj ochotně a pěkně / yako-
by gi welmi rád widěl / vkázal / a gi wděčně přigal. Potom k nj tuto řeč vči-
nil: Poněwadž mi giž můg ſeſſlý wěk toho nedowoluge / a w tom mi y nedo-

ſtatek

Digitized by Google

ſtarcẽ zdrawijmého / abych déle panowati a lid ſwůg náležitě ſprawowati mohl/welikau překážku činij/protož vmjnil gſem ſobě/abych ſe takowé práce zbawil a ſwau Knijžecý Stolicy y wſſeckno panſtwij ſwé s Zámkem Wyſſehradem Wlaſtě Panij twé / yakožto rozſſaffné, vdatné a zmužilé Ženě poſtaupil / y wdědictwij vwedl / wſſak na ten ſpůſob a s tau weyminkau/abych od nij nějakým přijhodným mijſtem y s Synem ſwým opatřen byl/kdežby w pokogném žiwobytij bezpečně ſwůg wěk dokonati mohl: o tom nepochybugic/že Wlaſta to podánij od něho wděčně přijgme/ a pamatugic na takowé dobrodinij/že gemu ani Synu geho w tom žádné křiwdy nevčinij. Kteráž to ſlowa od Přemyſla mluwena/když Milada wyſlyſſela/ a tomu co w ſobě obſahugij wyrozuměla/ takowý vmyſl Přemyſlůw což neyweyſs mohla ſchwálila / a s takowau dobrau a potěſſytedlnau nowinau (ſmeyſſlegic gij od Bohůw propůgčenau býti) zaſe k Wlaſtě poſpjchala/ aby gi s radoſtj vmyſl Přemyſlů přednesla / a k wykonánij té wěcy napomenula.

Czemuž když Wlaſta wyrozuměla/yako vſmij wagic ſe tomu/Miladě poručila/aby to co začala/ſama wykonala / a hned nazeytřij s neypředněgſſými Pannami k Přemyſlowi na Wyſſehrad ſe wyſtrogila / od něho Zámek y s panſtwijm a wladařſtwijm přigala/ přitom také na mijſtě gegim Přemyſlowi připowěděla/že Přemyſla y Syna geho we wſſem dobrém ſſedrowati/při ſwém Dwoře vctiwě a náležitě yako Otce wlaſtnijho / a Syna pak yako Bratra ſwého/w hognem doſtatku chowati chce. Wedlé kteréhožto rozkazu hned ſe Milada k wyřijzenij toho pěkně a nákladně wyprawila: a přigewſſy s neypředněgſſými Pannama na Wyſſehrad/ když ſe před Přemyſlem poſtawila/přiwitawſſe gi Přemyſl k nij ſe pěkně yakoby gi welmi rád widěl ſpokonau vkázal/a na to coby dobrého přineſla ſe zeptal. Tu Milada Přemyſlowi giſtau wůli Wlaſti Panij ſwé oznámila/a za to aby gi wedlé oznámenij a vwolenij ſwého Zámek Wyſſehrad ſe wſſým panſtwijm k ruce Wlaſtě poſtaupen byl/žádala. Zaſe připowijdagic/ co geſt Přemyſl od Wlaſty požádal/že ſe toho wſſeho gemu y Synu geho doſtati má. Té žádoſti když Přemyſl wyrozuměl/k Miladě welmi přijwětiwě a ochotně ſe (yakoby to wſſečeho při ním na mijſtě Wlaſty hledá/rád a s welikau chutj wykonati chtěl) vkázal: přitom y Milady za to žádal / aby prwé než ſe takowé poſtaupenij řádně a náležitě konati začne / ſe wſſemi Pannami ſwými poſnijdala a ſe poſylnila: což obdržewſſe při nij když ſe k Stolu poſadili/tu Přemyſl s Miladau o mnohých kratochwijlných wěcech rozmlauwal/a mezy tim vhlijdawſſe k wykonánij ſwého vmyſlu přijhodný čas / od Stolu yakoby ſe gemu krew z noſu puſtila wywſtal / a wyſſedſſe wen hned Rytijřſtwu ſwému/ giž w zbrogi přihotowenému rozkázal/aby nemeſſkagijc do Pokogůw wſkočili na Miladu a gegi Czeládku vdeřili / z nich žádné nežiwili / a tak ſe wylitj mnohé newinné krwe, mordůw a ſſkod včiněných proti těm tyranſkým mordyřkám wymſtili. Wedlé kteréhož Knijžecýho rozkazu/hned gſau bezmeſſkánij k tomu naſtrogenj Rytijři/do Pokoge mezy wyſlané s welikým hřmotem a hněwem wpadli / ge Mečem a yakž mohli hubili: a když ge až do poſlednij zmordowali/ ſlekſſe ge z gich oděwůw/Wokny z Zámku wen wyházeli/a tu wěc tak opatřili/že z nich žádná ſmrti vgijti nemohla/kromě gedna kteráž v Konij před Zámkem ſeděla/ ta vtekſſy s žaloſtiwau nowinau k Wlaſtě přiběhla/a o tom o wſſem co ſe ſtalo gi oznámila.

Wlaſta wyrozuměwſſy tomu co ſe zběhlo /. hněwem gſaucy roznjcena yako zděſſená/ s welikým křikem aby gi zbrog podali a Koně přiwedli wolala y ſwým Služebným rozkázala/ aby ſe což neyſpěſſněgij mohau přihotowily/a přes Řjeku Wltawu přeplawily/a v Wyſſehradu poſtawily: Když ſe pak k tomu mijſtu / kdež gſau Cžtwrti Ctirada rozwěſſené byli přiblijžily/ tu weliký hauff gjzdných vhlijdaly/a poznawſſe Koně, Sſaty, y Zbroge s ginými wěcmi s kterýmiž ſe byla Milada k Přemyſlowi wyprawila / gináče ſe Wlaſta y s ſwými nedomnijwaly/než že Milada žiwa geſt/a že ty nowiny o gegim zamordowánij křiwé a neprawé gſau/ale yakž blijžegij w ſwém Ordunku/k témuž hauffu přitáhly/ teprw poznawſſy že Muži gegich nepřátelé gſau/ nic ſe toho nelekſſy/s njmi ſe hrdinſky potkaly/a w prwnijm autoku některé y s Konij ſwalily/ginác neſmeyſſlegijc než že gim geſſtě.ſſtěſtij yako

w prwnijch bitwách ſlaužiti bude. W čemž gſauc Wlaſta zmeylena/ a widauc to/že gegi ze wſſech ſtrán padagij/ a že ge Muži přemáhagij/y o to yakby gi žiwau doſtati mohli vſylugij: protož ſe (nechtěgijc Mužům nepřátelům ſwým w ruce přigijti) raděgi ſwého žiwota odwážila/vdatně bránila/ až na zemi od mnohých rán padſſy/ſwůg žiwot dokonala.

A tak Wlaſta w té bitwě dotčeným obmyſlem/co geſt giným činila / k záhubě ſe wſſemi ſwými přiſſla/a za ſwé zlé neſſlechetné a tyranſké ſkutky/ w nichž Sedm let pořád trwala/ ſluſſnau a náležitau odměnu zaſe wrchowatě wzala.

Digitized by Google

O Přemyſlowi a geho ſkutcých když Wlaſtu přemohl / pak geſt ſwůg žiwot dokonal.

Kapitola XI.

PŘemyſl porazyw Wlaſtu a přemohſſe wſſecky gegi pomocnice / teprw yako na nohy powſtal / y ſwého Knijžetcýho vřadu ſe oprawdu vgal: Nebo za žiwobytj Libuſſe / žádné ſtaroſti o panſtwij ſwé neměl / nýbrž s poddanými y ſe wſſemi okolnijmi Sauſedy ſwými w dobrém ſrozuměnij a pokogi bydlel / až prawě do poraženij a přemoženij dotčené neſſlechetné Wlaſty. On neyprwé Zlaté y Střijbrné hory w Čzechách nalezl a wyneſl / odtud také y Komoru ſwau náramně a welmi zbohatil. Když pak Přemyſl vmřijti měl / kázal ſobě ſwůg Oděw (w němž při Pluhu od poſlůw Libuſſynýchnalezen byl /) přineſti / zaco ſwých wěrných Čzechůw žádagic / když ſobě koliw Pána budau woliti / aby gemu ty Sſaty vkázány byly / a tudy ſobě to ku paměti přiwedli / že Bohowé netoliko z neywyſſſých Stawůw / ale také z nijzkých rodůw Regenty a ſprawce tohoto Swěta wyzdwihugij / a ge na Knijžetcý Stolice poſazugij: yakž toho přijklad máme na Agatoklesowi Králi Syrakuzanſkém / kterýž bywſſe Synem Hrnčijřowým / když byl Králem včiněn / na památku rodu ſwého to nařijdil / aby ſe wždycky mezy Zlaté a Střijbrné Koſſlijky ſpolu y Hliněnné

ſtawěli. Czechowé pak magijc žádoſt Přemyſlowu w paměti/ za dlauhý čas to zachowáwali/ až potom to yako y giné mnohé dobré wěcy a hodné památky w prodlauženém wěku w zapomenutj přiſſlo. Ale poněwadž nám tuto o Cžeſkých wěcech mluwiti náležij/ protož poſtrannijch řečij zanecháme/ a o tom dále co ſe po ſmrti Přemyſlowě w Czechách dálo oznámjme.

O Nezamyſlowi Synu Přzemyſlowu/ a o geho činech y ſkutcých yak geſt Knijžetſtwij ſwé ſprawowal.

Kapitola XII.

Když pak Přemyſl mage mnohá Léta wěku ſwého/ ſwůg žiwot ſkrze čaſnau Smrt dokonal/ s náležitau Knijžetcý poctiwoſtj/ y s nemalau žaloſtj od ſwých wěrných Czechůw geſt pochowán: kteřijž magijce Přemyſlowo dobré a chwálitebné chowánj/ y geho pokogné panowánj w ſwé paměti/ Syna geho Nezamyſla/ ſobě za Pána ſwého zwolili: ale widauc geho welmi ſproſtného/ a k doſaženij na Stolicy Knijžetcý neſpůſobného býti/ tak ho na mijſtě Otce geho na Zámku Wyſſehradu zanechali/ ſami Knijžetſtwij ſprawowali a řijdili: Proti tomu Knijže Kautijmſké welmi na odpor byl/ a ſobě wětſſý hodnoſt k panowánij nežli Nezamyſlowi přičijtal: poſtawiw ſe Nezamyſlowi za nepřijtele/ na geho

grunty

Grunty čaſto ſgijždel / a gemu weliké ſſkody činil/dommijwage ſe tudy Nezamyſla/yakožto ſtraſſliwého a bázliwého Pána k tomu přiweſti/ že gemu ſwého mijſta poſtaupiti muſý: ale nemoha toho doweſti/geſſtě mu wjce ſſkodil/ y Weſnice mocý odnijmal/a k ſwému Kauřimſkému Knijžetſtwij gepřiwlaſtniowal/čině to wſſe s wůlj a wědomoſtj Rad ſwých.

Nezamyſl chtijc ſobě před nim bez krwe wylitj pokog včiniti/pohnal Knijže Kauřimſké/aby ſe mu ku Práwu poſtawil/a ſſkod včiněných práw byl.

Czemuž když Knijže Kauřijmſké odepřel/ takowé obeſlánij ſobě za ſmijch pokládal/a ku Práwu ſtáti nechtěl: byla Nezamyſlowi od geho wěrných ta radda dána/ aby proti Knijžeti Kauřijmſkému Wogſko ſebral/ wálku začal/ a geho peychu mocý ſkrotil / připowijdagijc že gemu wſſyckni k tomu pomáhati/a w tom y žiwoty ſwými nápomocni býti chtěgij.

Wedlé kteréžto raddy když Nezamyſl tak včinil/a s Wogſkem ſwým na mijſto Ctirow tak řečené přitáhl: Tu také proti němu Knijže Kauřijmſké s Lidem ſwým wytáhlo: a tak potkawſſe ſe Bratřij, Přátelé, y Sauſedé ſpolu/ welmi twrdau bitwu ſwedli: w kteréžto Nezamyſl pole obdržel/ a Kauřijmſkých do čtyř Set porazyl/ k tomu také bylo gich mnoho zgijmáno y zraněno.

W té Bitwě bywſſe ſám oſobně Knijže Kauřijmſké/ kterýž zaumyſla tu Wognu wyzdwjhl a k nij přijčinu dal/gſa yat / aby on býti měl k tomu ſe znáti nechtěl.

Naposledy gſa poznán a před Nezamyſla přiweden / Nezamyſl na něho hleděti nechtěl/ nýbrž poſlal ho k ſwému Heytmanu s poručenijm takowým/ aby ſe k němu wedlé zaſlauženij geho zachowal.

Heytman přigaw ho/Nos y Vſſy vřezati / a tak zohaweného propuſtiti kázal.

To wſſe když ſe tak yakž dotčeno zběhlo/Byl w Cžechách dobrý pokog: obywatele Cžeſké Země / toliko ſe Hoſpodářſtwijm zaneprazdniowali / Leſy a

zaroſtliny wykopáwali/ Dědiny rozdělawali / Měſta Zámky a Weſnice ſtawěli/ ge lidmi oſazowali/ a tak obecné dobré rozmnožowali.

Nezamyſl pak po ſkrocenij protiwnijka ſwého/ gſa w dobrém wěku a pokogi/ žiwot ſwůg ſkrze čaſnau Smrt dokonal / a po ſobě gednoho Syna za Dědice gménem Mnátu zanechal.

O Mnátowi Synu Nezamyſlowu/ a co ſe za geho panowánij zběhlo.

Kapitola XIII.

Mnáta Syn Nezamyſlůw/ po Smrti Otce ſwého odewſſech Stawůw na geho mijſto geſt wywolen/ kterýž gednoſtegně yako Otec ke wſſem wěcem byl wáhawý a zpozdilý : Nebo wěcý ku powolánij ſwému náležitých zhola nic neſſetřil/ toliko ſamau Myſliwoſtij k kteréž byl welice chtiwý ſe zaneprazdniowal. Tak že celé tři Léta yak na Stolicy Otcowſkau doſedl / nic giného nečinil/ (poručiw wſſecky wěcy k ſprawowánij a wyřizowánij gednomu Pánu z Rodu Wrſſowcůw) toliko Myſliwoſt prowozowal.

Rod těch Wrſſowcůw byl welice tehdáž ſlawný w Czechách/ kteřijž vžijwali za Erb Zlaté Wrſſe w Modrém Stijtu/ a na Helmě Sſtraba.

Wſſak témuž Knijžeti Mnátowi práwě ſe podlé onoho přijſlowij ſtalo:

Ouem

Ouem lupo commiſiſti. Nebo ten Wrſſowec dáwno o tom přemeyſſlel/ aby ſám Cžeſkau Zemij opanowal / gedině kdyby k tomu něgakau přijležitoſt mijti mohl.

A protož widělo mu ſe tehdáž zaſluſſné/nětco toho předſebe wzijti/ zwláſſtě mage ſobě wſſecky wěcy ſwěřené/ ano také wida žeby mnozý s Knijžetem pro geho welikau nedbánliwoſt/obáwagjce ſe proto něgakého welikého nebezpečenſtwij/ ſobě ſtěžowali.

Ginij na proti tomu (yakž to obyčegně býwá) Pánu pochlebugijc/takowý žiwot geho ſchwalowali.

Což Wrſſowec Vice Regent v ſebe rozwážiw gednal ſobě láſku při těch(wſſelijakým ſpůſobem ſobě gi v nich hledage) kteřijž ſobě s Knijžetem ſteyſkali a proti němu reptali: gichž on wijce poſazowal/a wſſeligak před njmi Knijže woſſkliwoſt vwozowal/ ledayakéſy ſmyſſlené wěcy na něg wyhledáwage/ čině gim weliké připowědi/geſtli že gey na geho mijſtě ſobě za Pána zwolj.

Vſlyſſawſſe takowá ſlowa/ ti kteřij s nim o Knijžeti při geho Stole rozmlauwali/a wyrozuměwſſe vmyſlu geho/ takowé w něm ſmělosti welice ſe diwili.

Ačkoliwěk to dobře o Mnátowi rozuměli/ že ſwých obyčegůw nezměnij/ nýbrž ſkrze takowé gegich na ſebe nařjkánij/mnohem horſſý a nedbánliwěgſſý bude.

Ale wſſak pamatugijce na ſwé powinnoſti/gedenkaždý z nich vznali/žeby cnoſt a wjra Pánu wolenému gednau ſljbena toho včiniti zbraniowala: protož newědauce yakau odpowěd témuž Vice Regentu dáti/ a kterak ſe z toho wymluwiti/ wzali ſobě na rozmyſſlenij do druhého dne/ že tu k němu přjgdauce/odpowědij ſwau geho ſprawiti nepominau.

Odřjkewſſe to na něm/gedenkaždý odeſſel do ſwé hoſpody: mezy tím wybrali teyně mezy ſebau dwa Muže wijry hodné/a s tau nowinau ge k Knijžeti odeſláwſſe/oznámiti poručili na yakém punktu žiwot geho y wſſecka ſpráwa Knijžetſtwij pozůſtáwá/ geſtli že co neyſpjſſe mocy bude neodolá/ a tím chytroſtem záwiſtnjka/kterémuž ſe přijliš mnoho ſwěřil w Ceſtu newkročij.

Mnáta wyſliſſew poſelſtwij wěrných poddaných ſwých/hnedky na Wyſſehrad poſpijſſyl/a za chwijli mezy ſwými ſe tagil/tak aby ho žádný nepoznal ani o něm zwěděl/do tud dokudby do Zámku newgel.

A když giž do Zámku wſkočil/ kázal powolati před ſebe Wrſſowce/ těmito ſlowy k němu mluwě: Zdaliž gſem yá tebe odgijžděgijc odſud proto na ſwém mijſtě nezanechal/ aby ty ſpráwu mně náležegijcý/ na mijſtě mém wykonáwal: tobě gſem wſſecko ſwěřil/ dadauc tobě naučenij yak ſe w tom chowati máſs.

Ty pak gſy ſe giné wěcy kteráž tobě nenáležela dopuſtil: Mněs Wrchnoſt odgijti chtěl/a ſobě s gi přiwlaſtniti vminil: Nadto wegſſe giné gſy k tomu namlauwal/ o to s nimi gednal/ k tomu gim ſgezdy vkládal/ aby tebe za Knijže wolili: Snad gſy ſe domnijwal/že gſau tobě zradau pomáhati měli: Zdalij o tom newijſs/ že gedině zlij o zlých/dobřij pak o dobrých ſkutcých přemegſſlegij: A protož pro twau newěru z těch dwau wěcý/ gednu ſobě wywol: Nebo ſe ſám ſwým wlaſtnijm Mečem zabij/a nebo takowé vkrutné mauky podſtup/yaké na Zrádce ſluſſý.

Na kterėžto ſlowa Knijžecý Wrſſowcowi daremné bylo odpowijdati/ nebo to byla zgewná prawda/ a k tomu také hognoſt Swědkůw proti němu pohotowě ſtálo.

A protož dobyw Meče nic nemluwijc/ ſám ſebe předewſſemi přiſtogicými geſt probodl / a padſſe na Zem ſcepeněl.

Když to Tělo zabité z Pokoge wywrhli/ wſſyckni ſpolečně žádali Knijžete aby na Zámku Otcowſkém bydlel / a lepſſý bedliwoſt k obecnému dobrému přiložil: Geſtli žeby pak tak přijliſſnau měl chut/ k prowozowánij Myſliwoſti/ aby gi tak konal/ pokawadžby powinnoſti ſwé Knijžetcy w ničemž nezanedbal.

Vkazugijce mu weliké nebezpečenſtwij ze wſſech ſtrán naſtáwagijcý/ že (prý) netoliko Saaſy/ ale y Wandaly/ Srby Přátely naſſe/ Cýſař Karel weliký s Francauzy a Němcy vtiſkati minj: Nadto wegſſe Vhři Lidé ze wſſech Národůw neyvkrutněgſſý a neyhroznégſſý/ Pannonye doſtáwagi/ a ſobě podmanugij.

Protož geſt ſe potřebj ze wſſech ſtrán na peči a pozoru mjti/ aby nás nebezpečenſtwij nepotkalo/ a oheň kterýž giné pálj tolikéž nás k zkáze nepřiwedl.

Na kteraužto gegich řeč Mnáta ſe powolně poſtawil/ ale wſſak nic neſplnil/ yak prwé tak potom žiwot ſwůg wedauc/ vmřel.

Zanechal Syna mladičkého gménem Wogena kterémuž Poručnijka z Familie a Rodu Wrſſowcůw nařijdil: A to toho gehož prwé Streyce pro geho nenáležité k ſobě chowánij (yakž weyſſe oznámeno) o hrdlo byl připrawil.

Tomu tehdy yakožto Mužj z Rodu ſlawného/ genž počátek ſwůg od Cziecha wzal/ ſpráwu wſſý Země y Syna ſwého poručil.

O Wogenowi Synu Mnátowu/ a Poručnijku geho Wrſſowcy.

Kapitola XIIII.

DObré ſprawowánij Vřadu/ vkazuge myſl a ctnoſt každého Czlowěka dobrého. Ale Wrſſowec nepamatugijc na ono Přijſlowij/ kteréž Cicero 3. offic: napſal/ naučenij dáwage těmito ſlowy: Non eſt res ulla tanti, aut commodum ullum tam expetendum, ut viri boni & ſplendorem, & nomen amittas, hned yak doſtal takowé Wrchnoſti / nic dobře / nic pořádně / nic ſprawedliwě nečinil / wſſecko s yakauſs neſluſſnau powahau / zle, oſſemetně, a lakomě ſprawowal.

Napoſledy pak z welikého lakomſtwij/ y w Tyranna ſe obrátil/ a to tímto ſpůſobem:

Byl geden Zeman aneb Wládyka ſtarý/ welmi bohatý/ Ženy ani Dětij nemage: toho čaſtokrát nato ten giſtý Gubernátor lahodně namlauwal / aby mu ſwůg wſſecken Statek darowal.

Ale on toho včiniti pro ſluſſné přijčiny ſe zbraniowal: Czehož když Wrſſowec pěknými ſlowy na něm obdržeti nemohl / bezděčně a mocý to opanowati ſobě vminil.

Protož pozwal ſobě k wečeři toho Zemana a dobře ho opogil: Potom okolo hodiny na Noc wyſſel s nim na procházku/ a přiwedſſe ho na gedno mijſto ſkalnaté welmi přijkré w Zámku, dolů ho ſtrčil/ kterýž padſſe dolů/ hned ſe zabil.

On pak před lidmi tak ſwé lotrowſtwij premowal/ že geſt mu ſe z opilſtwij hlawa zatočila/ a tu nemoha ſe zadržeti dolu vpadl.

Ale wſſak takowá geho neſſlechetnoſt zatagiti ſe nemohla: nebo ſe ſám práwě w tom proneſl/ když hned po Smrti geho/ nic nedbage na přátely zabiteho/ kterýmž to ſyce práwem přirozeným náleželo/ w Statek geho ſe vwozowati počal.

Pro kterýžto ſwůg patrný/ nenáležitý a vkrutný ſkutek/ wſſem w nenáwiſt vpadl: wſſyckni proti němu powſtali/ a geho w tom powoláníj dálegij trpěti nechtijc/ Léta Wogenowi Knijžeti ſwému dali/ wěrnoſt a poddanoſt ſlibili/ a tu hned na Stolicy Knijžetcý ho poſadili.

Když pak neyprwé přiſſli k Bráně Wyſſehradſké/ nalezli gi (tak yak obyčeg býwal za Wrſſowce Knijžetcýho Poručnijka w nebytu geho/ kterýž ſe tehdáž w Zámku ſchowal) zamčenau/ a wſſak dlauho tlukauc/ Bránu ſobě otewřijti rozkázali.

Wrſſowec wida takowau moc wyhlijdl z Okna/ a tato ſlowa k nim mluwil: Geſtli že Wogen gde k ſwému Poručnijku/ kterému geſt ſwěřen/ nechť gde yako Wogen/ pakli geſt giným ſpůſobem přiſſel/ tehdy ani do Zámku/ ani do giné Wrchnoſti geſſtě gemu nic nenij.

Když pak čijm dále wětſſý ſwár a růžnice ſe mezy nimi rozmijtili/ mocý Bránu wyrazywſſe do Zámku weſſli.

Kohowec to wida/ Oknem wyſkočil/ a k Zámku ſwému co neyrychlegij mohl poſpijſſyl. W kterémž málo trochu ſe pozaſtawiw/ nětco lidu ſebral a wſkočil do Kragě Žiateckého/ chtijc Měſto mocý opanowati.

Ale Žiatečtij dowěděwſſe ſe gruntowně wſſeho/ takto mu powěděti poručili: Geſtli od nich dobrowolně neodgede/ tehdy že gey takowá přijhoda potká/ yako onoho Starce/ kterého v ſebe při Wečeři měl.

On wida takowau nenáwiſt/ od Města ſmutný odtrhl: A wſſak hněwem gſa rozpálený proti Ziateckým / mýſto ſobě bezpečné wyſſetřiw/ waly ſe oſypal/ a welikau Dřewenau obrubu vdělal.

Odkudž na Lůžany/ yako geden z Auhlawných nepřátel/ čaſté autoky činiti počal / a odnýmage gim Dobytek/ napoſledy y Měſto opanowal.

Doſti dlauho tu geho wſſetečnoſt trpěl Knýže Wogen / wždy ſe domnýwagic že ſe vpokogý: Ale on čým dále tim horſſý byl / zwláſſtě když widěl že mu Knýže wſſecko ſnáſſý/ nebo Poſlu kterého k němu Wogen poſlal/ napomýnagic gey aby od toho předſewzetj přeſtal/ proti wſſemu Práwu/ hlawu ſtýti a w Moſſně před Zámkem Wyſſehradem powěſyti poručil.

Z toho welikým hněwem gſa Wogen popuzen/ wſſecko Rytýřſtwo a Pány obeſſal / a s nimi ſpolu w raddu wſſedſſe/ wſſem ſe na Wrſſowce/ yakožto zgewného Nepřýtele/ obrátiti poručil.

Což když ſe na rozkaz Knýžetcý ſtalo/ a Wogſka na den vložený ſe w hromadu ſtrhla/ ſám Wogen předewſſemi napřed gel/ chtýc oſobně Rohowice na té pewnoſti dobeywati: Rohowic vmjnil tolikéž proti Knýžeti geti/ a bitwu s nim ſwéſti: Ale wida žeby mocý geho odolati nemohl/ počal ſe w Pewnoſti brániti.

Panům a Rytýřſtwu také ſe za ſluſſné newidělo/ aby Knýže k dobýwánj takowých lidj ſám oſobně gýti měl/ protož zanechali ho na mýſtě bezpečném w Městě/ a ſami Wrſſowce ze dwau ſtrán dobýwati počali: a wſſak přes celý Měſýc nemohli mu nic včiniti/ neb ſe ſtatečně a hrdinſky bránil.

Gednoho pak dne/ vhlýdaw přýhodnau chwýli Wrſſowec/ z těch zákopů na ně wyſkočil: ale nemoha ſýle weliké odolati / ſpátkem vſtaupiti muſyl: kteřýžto puſtiwſſe ſe za nim/ w Pewnoſti gey gali/ a před Knýže ſwé přiwedli.

Před nimž ſtoge žádného giného miloſrdenſtwý neproſyl / gediné aby w ruce Katu dán nebyl. Knýže ſliſſýc takowau prozbu geho/ dowolil mu aby ſe ſám oběſyl. A tak geſt ten wnitřný nepokog vkrocen.

O Bitwie Cžechůw s Miſſniany neyprwněgſſými nepřátely okolnými.

Kapitola XV.

Miſſniané zwěděwſſe doſtatečně o welikém Bohatſtwj Cžechůw / o mnozſtwý Dobytka y ohognoſti Zlata a Střýbra/ přeplawil ſe gich nemalý počet w Cžluncých přes Řjeku Labe/ a včiniwſſe ſſkodu/ mnoho Dobytka z Kragůw Litoměřického a Bilinſkého zagali.

Což když ſe gim gednau zdařilo / včinili to y podruhé: a to tak čerſtwě/ že gim Cžechowé yako na ſpěch odolati nemohli.

To když oznámeno bylo Knýžeti/ Zámek w těch mýſtech/ kudy ſe Němcy přeprawowali nad Řjekau Labe/ dawſſe mu gméno Straka / tak aby z toho Zámku wždycky Lidé ſlužebný k ochraně těch Kragůw pohotowě býti mohli/ poſtawiti poručil.

Nepřátelé kteřýž ſobě dwakrát dobře pomohli/ y potřetý magýce giſté Sſpehéře a kunſſaffty co ſe w tom Zámku děge / w prwný vſnutý do něho

wſkočili/ lid zmordowawſſe Zámek wniweč obrátili/ yakž o tom obſſýrně Hágek w Kronyce ſwé wypiſuge.

A když tak toho po ſwé wůli a myſli dokázali/ ſſkody weliké a neſlýchané w Cžechách činili/ a giž y Saſſy ſobě ku pomocy powolali.

Wogen Kníže gſa zaneprázdněn nepokogem od Morawanů/ a wſſak maje zprávu o takowých ſſkodách/ obrátil ſe s Wogſkem proti Miſſnianům/

kteřížto wědauce o tom giſtě/ ſtáli pohotowě a k Lučanům ſe přibližowali.

Znagjce pak že giž Wogſko Cžeſké blýzko geſt/ hnedky na mýſta bezpečněgſſý/ tam kde Rzeka Bylina do Labe padá vſtupowati počali/ myſlýce o tom/ kterakby na Cžechy neſprawené treffiti a vdeřiti mohli: Domnjwagjce ſe že ſnadně nad nimi zwjtězý/ rozdělili Wogſko ſwé na dwa hauffy/ w gednom byli Miſſniané/ a w druhém Saſſowé.

Wogen toliké na dwa hauffy ſwůg lid proti nim zſſykowal: Tu widauce že gſau ſobě rowný byli/ dawſſe znamoſt k potkánj/ bitwu ſylnau z obogj ſtrany začali/ tak že obogj w ſtrachu byli: Wſſak Cžechowé magjce wěc ſprawedliwau/ nebo gim Miſſniaři bezewſſý přjčiny dané/ weliké ſſkody činili/ na ně ſe bezděčně nutkali/ wždy ſmělegſſý Srdce na Němce měli.

Wogen také poſlal k Radanowi aby co bude moci neydřýwe/ k pomocy mu poſpjſſyl: kterýž negſa daleko od toho mýſta/ wzkázal Knjžeti že to rád včinj: A w tom s lidem ſwým čerſtwým nenadále wyſkočil.

Což Miſſniané vhlýdawſſe welice ſe toho vlekli/ k tomu widauce že lid z Weſnic ze wſſech ſtrán ſe Cžechům ku pomocy hrne/ teprwa Němcy v welikém ſtrachu poſtaweni byli.

A protož nemohauce Cžechůw s gegich Cepami (kterýmiž když Pacholek vdeřj/ netoliko Meč ale y Ruku zhmoždj) wytrpěti/ vtjkati počali: kteréž oni honjce/ mnoho gich do Wody wehnali/ tu ſe někteřj ztopili/ a ginj od.

Cže-

Czechůw zmordowáni gſau / tak že ſe gich málo žiwých do ſwé Země nawrátilo.

Tim ſpůſobem ſobě Czechowé na čas s Saſy a Miſſniany pokog včinili.

O weyprawie Wogenowé proti Morawanům z druhé ſtrany.

Kapitola XVI.

MAge dobrau naděgi Wogen / že s Miſſniany y s Saſy pokog mijti bude / a wěda že ge dobře potreſtali/ také to z druhé ſtrany s Morawany včiniti vminil: a chtijce gim zoſſkliwiti gegich čaſté wſkakowánj do Země Czeſké/ k tomu ſe přihotowil / aby gim to wynahraditi mohl/ co gſau mu byli při obleženij Zámku Lipnice včinili/ kdež několik Set lidu porazyli: Ten Zámek Morawané proto byli ſobě w Czechách wyſtawěli/ aby měli giſté a blijzké vtočiſſtě k odnaſſenij laupeže / kterež w Czechách doſtáwali / wijcegij w ten Zámek nežli w ſwau ſylu auffagijc: A protož když čijm dále tim wětſſý ſſkody Morawané w Czechách činili / a Czáſlawſkým welice vbližowali / Knijže Wogen k žádoſti gegich hned s Wogſkem pod Zámek Lipnicy přitáhl / a gey ze wſſech ſtrán lidem obehnal/ tak že žádný z něho ani do něho nemohl.

Wſſak to nic Morawanů nezſtraſſylo ani nezarmautilo/ zwláſſtě že ſe potrawau a Proffanty/ ano y wſſemi potřebami k bráněnij dobře opatřili.

A počali k ſobě z obau ſtrán z Ruſſý a Lukůw zhuſta ſtřijleti. Ale Mo-

rawanům bylo w Zámku lepegi a bezpečnegi nežli Czechům w Poli/ a tak činili welikau ſſkodu těm kterýž ke Zdem aneb k Walům přiſtupowali.

Wida to Wogen žeby mu ſe tak na lidu nemalá ſſkoda dála/ rozkázal nemalo ſuchého Dřjwj k Plotům natáhati/ a potom zapáliti/ tak aby ſe ſkrze to y Zámek zněal.

Wčemž ſſtěſtj Czechům poſlaužilo/ yakž zagiſté Ploty hořeti počaly/ Wjtr weliký powſtal/ a na Zámek wſſecken Oheň obrátil/ tak že Morawané o obhágenj Zámku giž pochybowali.

Protož vmjnili z něho mocý wyſkočic/ nebo vgjti anebo poctiwě raděgi zemřjti/ nežliby ničemně vhořeti měli.

Což když včinili/ newidauce Czechůw přihotowených/ ani ku potkánj ſprawených/ nebo ſe okolo ohně zaneprazdniowali/ bez wſſeliké ſwé ſſkody ſkrze Czeſté leženj proſſli.

Wida to Wogen/ rozkázal gim hned aby ſe ſſkody ſwé nad Morawany mſtili/ a za nimi, ani Země gegich ſe neoſteychagjc, bez omeſſkánj poſpjſſyli.

Coż Czechowé s welikau ochotnoſtj včinili/ a za Morawany poſpjchágjc/ gich ſe dohoniwſſe, welmi mnoho zmordowali.

Z kterýchž něco na hůru welmi přjkrau a wyſokau vtekli/ ale oni gich minauti nechtěli/ nýbrž puſtiwſſe ſe za nimi/ tak rozpláſſené po Leſých až k Zámku Bitowu na Morawě honili: ten Zámek wybrawſſe co w něm nalezli/ wniweč obrátili.

A tak na Morawě welikau ſſkodu včiniwſſe/ a Kořiſtj nemálo s ſebau nabrawſſe/ zas ſe do Czech k odpočinutj po prácy s nemalau radoſtj nawrátili.

O dokonánj w pokogi žiwota Wogenowého/ aneb o Smrti geho.

Kapitola XVII

VCžiniw Wogen pokog w Zemi ſwé ze wſſech ſtran a mage Syny giž doroſtlé/ totiž Wneſlawa a Wratiſlawa kterýžto Mládenec byl poſtawy ſpanilé a ſtarſſýho Bratra ſwého Wneſlawa dalece Oſobau přewýſſowal/ pro niž gey wſſyckni té Stolice hodněgſſým býti ſaudili. Ale wſſak ſtarſſý w tom předek mýti muſyl/ a to podlé ſtarobylého obyčege: také Wogen geſſtě za žiwota ſwého panſtwj mezy ně rozdělil/ oſſetřugjc/ aby potom mezy nimi něyaká neſwornoſt newzroſtla.

Doſtal ſe Lucký aneb Ziatecký Krag Wratiſlawowi. Oſtatek pak panſtwj, yakožto wrchnjmu Pánu, Wneſlawowi.

Obadwa wděčně od Otce takowé podělenj přigali/ a w ſwornoſti yakožto Bratřj přebýwali: ano y pomoc ſobě ſpolečnau proti Nepřátelům dáwali: zwláſſtě proti Cýſaři Karlowi/ kterýž Saſy a Wandaly tehdáž ſwau mocý podmaniti chtěl/ a o Czeſſých wolikéž ſmeyſſlel.

Mezy tjm Wogen prwé žiwot ſwůg dokonal/ a od Synůw podlé obyčege Pohanſkého náležitě pohřben geſt.

O Wne-

O Wneſlawowi a Wratiſlawowi Synech Wogenowých.

Kapitola XVIII.

ZVſtawſſe na mýſtě Otcowſkém Wneſlaw/ w pokogi, láſce, a ſwornoſti s Bratrem ſwým přebýwage/ žiwot ſwůg dokonal. Žiádné Wogny za něho Daubrauius nepokládá/ toliko s Cýſařem Karlem/ ale yakým ſpůſobem toho nic nepřipomijná.

Wratiſlaw nedlauho po Otcy ſwém trwage vmřel / zůſtawiw Syna Wlaſtiſlawa.

Wneſlaw tolikéž gediného Syna po ſobě zanechal/ gménem Křewomyſla yakoby chtěl řijcy, nic dobrého nemyſljcýho: kterýžto yaké gméno měl/ tak také ſe potom y ſkutkowé geho k tomu podobnij vkazowali: yakž Hyſtorye obſſýrně o tom wyſwědčugij.

O Krzewomyſlowi Synu Wneſlawowu/ kterýž po Smrti Otce ſwého w Czechách panowal.

Digitized by Google

Kapitola XIX.

PRawý wewſſem Křewomyſl ſkutkem y gménem potom panowal: nebo nic dobrého nečinil/ toliko nenaſyceným ſhromáždowánjm Zlata gſa gat/ Rolj dělati zanedbáwage/ wſſecky Dělnijky a Sedláky k tomu obrátil: ſkrze což potom weliká drahota w Czechách powſtala.

Ziádný ſe nenalezl / geſſtoby s tím newſtupným Knijžetem o to mluwiti ſměl/ toliko něgaký Horymjř geden možný Pán w Czechách: Pro kteraužto přijčinu w welikau neláſku Křewomyſlowi vpadl/ tak že wždy hledal přijčiny / yakby ſe nad Horymiřem toho dobře pomſtiti a hrdla geho zbawiti mohl.

Hawjři též widauce/ že gim w gegich vžitku překážku činij/ nenáwiſt proti němu wzali/ a pomáhagijce Knijžeti/ z nepřijzně proti němu/ ſami ſobě některé Bawdy ſwé zapálili.

A to před Knijžetem Křewomyſlem na Horymiřa ſčijtagijc žalowali.

Horymiř oſwědčowal to a wywozowal giſtými oſobami / že geſt toho neučinil: Knijže wſſak žádného ſwědectwij přigijti nechtěl / ale z welikého hněwu/ newinného Horymiře k Smrti odſaudil.

Horymiř wida hněw Knijžetcý proti ſobě neupokogený / proſyl ho aby mu prwé nežli na Smrt půgde/ dopuſtil na geho Koně wſednauti (kterýž byl welice bugný) aby ſe geſſtě na něm před geho očima w Zámku proſkočil.

Křewomyſl k ſmijchu ſobě tu krátkau radoſt geho pokládage/ toho mu dowolil/ a Zámek Wyſſehrad ze wſſech ſtrán zawřijti poručil.

Horymir ſſel neyprwé k Koni ſwému / a některé ſlowa tijſſe mu do Vſſý poſſeptal / kterýmž ten Kůň dobře rozuměl.

A po té wſedſſe na něho / počal w Zámku běhati / činic na něm ſkoky prwé od lidij newidané / od gedné Brány až k druhé / tak že ſe wſſyckni té weliké Cžerſtwoſti Konſké wydiwiti nemohli.

W tom wzaw ho dobře na Oſtruhy s nim přes Zdi Zámku Wyſſehradu na druhau ſtranu Řzeky Wltawy přeſkočil.

Kronykáři Cžeſſtij potwrzugij / že od toho čaſu tim gménem Zlichow Wes ſe gmenuge.

To geſtli že tak geſt / muſyl to býti ſkutek a včinek ne Koňſkeg / ale Diábelſký. Nebo Pohan ſnadně takowého Koně ſobě ſpůſobiti mohl.

Za tohoto Křewomyſla nic giného Hyſtorye paměti hodněgſſýho nepřipomijnagij / toliko Zloſt, a welikau vkrutnoſt geho / kterauž nad Poddanými prowozowal. Ten zanechal po ſobě gednoho Syna gménem Neklana.

O Knijžeti Neklanowi Synu Křewomyſlowu.

Kapitola XX.

Neklan ačkoliw byl ničemny / a k ſprawowánj tak weliké Stolice neſpůſobný / wſſak Cžechowé nic nedbagijce na zloſt Otce geho / ani nim pro geho ſproſtnoſt pohrdagijce / gey předce za Pána přigali.

Digitized by Google

Ale Wlaſtiſlaw Knijže Lucké znage Stregce ſwého býti welmi proſtého/ ſebral nemalé Wogſko Lidij Rytijřſkých a wěrných poddaných ſwých proti Neklanowi.

Byli tého čaſu dwě Wěſſtkyně w Czechách doſti ſlawné/ a wſſechněm známe: gedna pod Wlaſtiſlawem/ a druhá pod Neklanem.

Ty obě na ſe na tom ſrownáwali / žeby Wlaſtiſlaw na té Wogně ſſtěſtij obdržeti nemněl.

Neklanowa dobře radila Pánu ſwému y Wogſku geho/ aby ſe Neklan na té Wogně neukazowal/ ale ſobě Bohy vkrotil/ a gim Oſlątko offěrowal aneb obětowal/ to mu wzkázala. Včinil tak Neklan: wſſak když wſſyckni chtěli geho s ſebau na té Wogně mijti / Tu teyně Sideriuſa z Cheynowa (kterého Hágek w liſtu 42. Sſtijrem gmenuge) Muže znamenitého/ ſobě poſtawau y twárnoſtij podobného/ na Koni ſwém w Zbrogi ſwé wyprawil/ žádage ho/ aby geho Oſoby y Vřadu we wſſem ſtatečně bránil: Za to mu weliké dobrodinij a náhradu včiniti připowijdagic.

Siderius Cheynowſký we wſſem wěrně ſlaužiti Pánu ſwému ſe zakázal/ a toho y dowedl/ yakž o tom wſſyckni Hyſtorycy ſwědčij.

Neb když ſe Wogſka potkala na Poli řečeném Turſko/ a k bitwě ſobě známe-

nij dali: hned tím lepegſſij ſſtěſtij ſlaužilo/ kterij měli Terčei.

Diwil ſe Wlaſtiſlaw vhlijdaw Sideriuſa, gehož nadál ſe býti Neklanem/ že ſobě tak ochotně a ſmèle počijnal.

Protož hnedky k němu blijžegi s ſwým Oſſtijpem přiſkočil: Siderius nic ſe Wlaſtiſlawa neoſteychagic / ochotně ſe obrátiw ſwým ho Oſſtijpem prohnal/ a s Koně dolů ſrazyl.

To neſſtěſtij widauc Lid geho / a že Pán gegich giž zabit geſt/ welice ſtrachem obklijčeni byli/ tak že ani vtijkati, ani wijcegi brániti ſe nemohli.

A tak gſau tjm ſpůſobem Neklanowi nad nepřátely Pána ſwého y ſwými to Wýtězſtwý obdrželi.

Niceméně w té bitwě dotčený Siderius Cheynowſký/ ne od nepřátel/ ale od ſwých wlaſtnjch/ kteřjž mu toho ſſtěſtj a ſláwy y poctiwoſti záwiděli/ zabit gt.

Po dokonánj té bitwy/ hned ſe Wogſko Neklanowo do Krage Luckého obrátilo: Kdež to wſſecken ten Krag pokazyli/ toliko Ziatče Měſta nigakž dobyti nemohli.

Syna Wlaſtiſlawowa, v gedné Panj přjtelkyně geho yawſſe/ Neklanowi Knjžeti ſwému přiwedli.

Neklan wida Djtě toliko Sedmi Let zſtářj/ miloſrdenſtwjm gſa hnut/ kázal ge odſebe odweſti/ a poručil těm kterýmž bylo od Otce ſwěřeno/ aby ho bedliwě opatrowali/ giſté Statky z nichžby poctiwé wychowánj mjti mohl, gemu wykázaw.

Něyaký Durynk oblibiw ſobě ty Statky/ neginác ſe nadál/ než že zabigic Djtě, při těch Statcých zůſtane/ a Neklanowi tim welikau wděčnoſt včinj: Domnjwagic ſe takowau myſl býti w Neklanowi/ yaká geſt w něm panowala: ano také že ſpjſſe ſkrze brzkau Smrt nežli dlauhý žiwot Djtěte, welikau láſku v Knjžete doſtane: Stiawſſe Djtěti Hlawu/ a do Rauchy obwinuw/ vpřjmo s nj k Neklanowi geti poſpjſſyl.

Před kteréhož práwě tehdáž když obědwal předſtaupil/ a pozdrawenj s poklonau včiniw/ řekl: Přineſl gſem teď Knjže miloſtiwé krmi, ačkoliw ne k gjdlu, ale wſſak takowau/ kterážby tobě y Potomkům twým bezpečnoſt welikau včinila: A w tom Hlawu z Rauchy wyniaw, před Knjžetem vkázal.

To wida Neklan/ welice z toho byl žaloſtiw/ tak že těžkau ljtoſtj omdlel/ a yako vmrlý/ za Stolem padſſe dlauhau chwjli ležel.

Potom přiſſed ſám k ſobě zaſe, z welikého hněwu poručil/ aby ſe hned Durynk/ pro takowau newěru proti Pánu ſwému včiněnau/ ſám ſwau wlaſtnj Rukau oběſyl. Což on včiniti muſyl.

Tudy tuto Knjže znáti dalo, aby ſe žádný zlými ſkutky Panům ſwým neoblibowal: poněwadž/ yakž prawj Ouidius Amorum lib: 1. Non habet euentus, ſordida præda bonos.

O Baufce w Czechách a nenáležitém předſewzetj gednoho Mládence proti Neklanowi.

Kapitola XXI.

WEliké Baufky začjnali ſe w Czechách pro ſproſtnoſt a mčemnau nedbánliwoſt Neklanowu/ podlé přjſlowj: Když Lew ſpj/ tehdy mu Myſſy y Laſyce po hřbetě běhagj: Tak také když geſt nedbánliwá Wrchnoſt/ tehdy ledakdos ſe wegſſe pne/ nežli mu náležj. Yako y toho čaſu to ſe přitreffilo.

Byl něyaký kráſnický wzáctný Mládenec/ kterýž ſe ſám ſobě welice ljbil. Ten gſa Heytmanem Kauřjmſkým/ vmjnil zdwjhnauti Wálku proti

Neklanowi/ nic toho newſſetrugic/ že Wogna welikého nákladu a hognoſti potřebuge. Nebo tak ſobě tuſſyl toho dokázati/ že Neklana z Panſtwj wyžene.

A tak počal mu Wſy odnjmati a některé y plundrowati. Pro kterauž to přjčinu Neklan welice ſe ulekl a zarmautil.

W tom njaký Montanus těſſýc ho a napomjnagic aby byl dobré myſli/ takto k němu promluwil: Knjže laſkawé/ neſtareg ſe nic/ geſtli že mi rozkážeš/ yá tobě zytra twého nepřjtele žiwého přiwedu/ aneb hlawu mrtwého přineſu/ nebo gſem s nim w Sauſedſtwj/ a wſſech geho ſpádu powědom.

Neklan byl toho welmi wděčen/ a za tu ochotnoſt, geſtli toho dokáže, welikau mu náhradu včiniti ſlibowal.

Montan přihotowiw ſe k tomu s některými Muži dobrými a ſobě wěrnými/ když Kraſnický zwykl na procházku gezditi/ ceſtu mu zaſtaupil: kterýž to když ſe k nim přibližowal/ Montan na něho s welikým okřikem wyſkočil/ a tu od něho wſſecky Služebnjky/ kteřjž ſe domnjwali wětſſý Wogſko s Montanem býti/ odſtraſſyl: Kraſnický toliko ſe ſám potkal s Montanem, ale gſa ſſkodliwě raněn, obrátiw ſe zpátkem na Koni welmi rychlém/ ſotwa do Kaurjma utekl: Ten Sſtráff když ſe po myſli Montana nezwedl/ umjnil gey mocý w Městě dobýwati.

A poſlal k Neklanowi o pomoc/ kteréž mu on s powolenjm wſſech Stawůw neprodlel odeſlati.

Když pak s tim lidem ſwým Montanus blýzko Města ſe položil/ odtud každého dne o dobytj geho ſe pokauſſegic:

Měſſtiané Kraſnického w Nocy přes Zdi Městſké ſpuſtili/ a ſami s Montanem o pokog rokowali.

Ale když toho obdržeti nemohli, brániili ſe ſtatečně za oſm dnj pořád: potom bywſſe mocý přemoženi/ mnozý z nich zmordowáni gſau.

Kraſnický pak vgew na Morawu/ Krále Morawſkého za pomoc žádal/ kterýž tolikéž o tom přemeyſſlel/ kterak by Cžechy ſobě podmaniti mohl.

Protož včinil to k žádoſti geho, wſſak s takowau weyminkau: když doſtane Stolice Knjžetcý/ aby mu poſluſſenſtwj ſljbil.

Kraſnický pogaw lid z Morawy/ vpřjmo k Hranicým a Pomezý Cžeſkému táhl: Proti němuž Cžechowé také w Ceſtu wytáhli/ a v Cžáſlawě s nim Bitwu ſwedli: Kdež ro za dlauhau chwjli ſpolu bogugjce/ ſotwa s welikau pracý Cžechowé pěſſý Lid Morawſký na vtikánj obrátili.

Gjzdný Gizda Morawſká nic přeſtraſſena nebyla/ ale předce ſměle na Cžechy dotjrali.

Až když vhlédali Kraſnického/ s Koně ſrаženého a na Zemi poſſlapaného ležjcýho/ teprwa gim Srdce vpadlo/ tak že gſau hned naſtranu vſtaupili.

Cžechowé také wypudiwſſe ge z ſwé Země/ za nimi daleko neběželi: wſſak nicméně ſſkodu gim vdělawſſe/ zpátkem ſe domůw zas nawrátili.

O čemž ſſjřegij při wypſánj Měſt a Krage Kaurjmſkého/ podlé Kronyky Hágkowy čjſti ſe bude.

Druhého Roku potom/ Morawané opět z nowu do Cžech ſe chyſtali/ a oprawiti/ y ročnjho pomſtiti ſe chtěli.

W tom weliký Mor na ně přiſſel/ kteréhož nemoha Hormidor Král vgjti vmřel, a tak Cžechy při pokogi zanechati muſyl.

Neklan pak radugic ſe z takowého ſſtěſtj/ kteréž mu z přjčiny wěrnoſti poddaných geho ſlaužilo/ žiwot ſwůg w pokogi dokonal. Zanechaw po ſobě dwau Synůw/ Hoſtiwita a Mſtiwoge.

O Synech Neklanowých/ Kapitola XXII.

PO Smrti Neklanowě Syn ſtarſſý Hoſtiwit na miſto geho odewſſech Stawůw za Knijže wolen: Mſtibog pak/ že mu hned po gednau Statek wykázan nebyl/ welmi ſe proto na Bratra ſwého rozhněwal.

Tomu když Kroſmil Wrſſowec porozuměl/ welmi pilně Mſtibogowi ſlaužiti počal/ vſtawičně gey na to namlauwagic/ a proti Bratru poſazugijc/ aby dijlu ſwého mocý doſahowal: kčemuž mu y ſewſſemi Přátely ſwými pomáhati připowijdal.

Mſtibog Mládenec vpřijmný/ mage takowau přijpowěd od Kroſmila/ hned Bratru ſwému za nepřijtele ſe poſtawil/ a ſebraw nemalý počet Chaſy/ Wſy a Měſta Bratra ſwého plundrowati počal.

Odkudž kdeby kořiſt ſwau odnáſſeti a ſkládati mohl/ oblibiw ſobě k tomu na wyſoké Hoře Pewnoſt Měſta Raſſýna/ doſtati ho vmijnil: ale když toho pogednau wykonati nemohl/ a od Hoſtiwita obleženým pomoc dána byla/ tak od té Pewnoſti geſt odehnán.

Wſſak předce ſe w tom Mſtibog proti Bratru neſpokogil/ nýbrž čijm dále tim wětſſý nepřijzeň a Wálka mezy nimi ſe začijnala.

Vznáwagic někteřij přednij Páni takowau wnitřnij roztržitoſt/ welice ſſkodliwau býti/ žádali Hoſtiwita aby gich poſlechl/ a s Bratrem ſe ſpokogil: k čemuž on pogednau přiſtaupil.

A tak

A tak gſau Bratřj ſpolu ſmluweni / totiž, aby Hoſtiwit na Stolicy Knjžecý züſtal / a Mſtibogowi Krage Kaurýmſkého poſtaupil: Geſtližeby pak prwé Hoſtiwit vmřel / tehdy Bratr po něm aby panowal / a ne Synowé geho: Mſtibog zaſe proti tomu / že Synům geho panſtwj Kaurýmſké poſtaupiti powinen bude.

A tak gſau tjm ſpůſobem Bratřj mezy ſebau ſpokogeni.

O Druhé nowé a nenadále domácý Baufce.

Kapitola XXIII.

Křežomyſl aneb Kroſtnil Wrſſowec prw gmenowaný / negſa wděčen že ſe takowé ſrownánj mezy Bratřjmi Knjžaty ſtalo / nawedl něyakého Sukoſlawa Bilinſkého že ſe Knjžeti zprotiwil / a zgewným nepřjtelem geho hlá ſyl / prawic ſe býti tolikéž z toho Dřewa teſaného / z kterého ſe Knjžata teſſý.

Hoſtiwit acrolíw ne ſám oſobau ſwau proti Sukoſlawowi powſtal / ale gemu podobného zauſſalce gménem Křeſa / mnohém nad Sukoſlawa možnějſſýho / proti němu wyprawil / a daw mu lid, ſſkody činiti / a yakýmkoliw ſpůſobem bude moci / budto gjti anebo zabiti Sukoſlawa poručil.

Křes chtěge ſe zaljbiti Knjžeti Pánu ſwému / yak neywegſs mohl / ohněm y také Mečem Sukoſlawowi ſſkody činil: A dotud toho nepřeſtal / dokud mu ſe Sukoſlaw s Mileſſem Synem ſwým naodpor nepoſtawil.

Když pak ſe gich dočekal: Tu z obau ſtrán vkrutnau Bitwu začali / takže wjce neſli do třj Set Mužůw padlo / mezy nimi y Mileš zabit geſt.

Sukoſlaw newěda o Smrti Syna ſwého / domnjwal ſe žeby yako y on s giným z Bitwy wyſſel.

Ale dowěděw ſe že zabit geſt: Přiſáhl Bohům že ſe Smrti Mileſſowy a křiwdy Mſtibogowy / nad zdrawým Knjžete Hoſtiwita mſtjti bude.

A tak hned po včiněné přjſaze / poſlal k Mſtibogowi Křezomyſla Wrſſowce / žádage ho aby mu pomoc s lidem včinil.

Nacž když Mládenec namluwen byl / poſlal teyně k té potřebě Sukoſlawowi tři Sta Mužůw wýborných / kteréžto Křezomyſl ſkrze Leſy prowedſſe / weliké ſmělosti Sukoſlawowi přidal: A tu ſpolu s njm okolo Budyně a Mělnjka / kde Křes a Slawibor přátelé Hoſtiwitowi bydleli / znamenité ſſkody činiti počal.

Knjže Hoſtiwit chtěge vgiti při nich něyakého zlého domněnj / aby toho oni nemyſſleli žeby ge w potřebě gegich opuſtil / hned gim ku pomocy s Wogſkem ſe wyprawil.

Tomu wida Hrabě Sukoſlaw hned s Lidem ſwým na Zámek ſwůg wſtaupil: za nimž Hoſtiwit s Přátely ſwými poſpjchage / w kráttkém čaſu ho dobyl / gemuž ſe on yakožto Panu ſwému na miloſt dal / a za odpuſſtěnj prowiněnj ſwého žádal, Hoſtiwit proti wſſý naděgi Wrſſowce, kterýž byl w tom tumultu Ohněm z Zámku wyſkočil / laſkawě s nim naložil.

Sukoſlawa pak gaw do Wězenj dáti rozkázal / w kterémž on w kráttkém čaſu / yakž o tom Daubrauius a Hágek pjſſý / žiwot ſwůg dokonal.

Křezomyſl Wrſſowec wyſſed z tak těſného mýſta / předſe od toho zlého předſewzetý nepřeſtal / nýbrž ſewſſý ſwau rodinau čím dále tím wětſſý nepřýzeň proti rodu Knýžecýmu před ſebe bral / a nainlauwagic Mſtiboge / aby ſobě Stolice Knýžecý dobyl / znowu Bratrý whromadu ſwaditi vmínil: Ale Mſtibog proti Bratru toho včiniti nechtěl / než ginde ſobě něyakých kořiſtý hledati: A tak w nepřitomnoſti Swatopluka Krále Morawſkého doma (kterýž toho čaſu gſa giž Křeſtianem k Cýſaři Arnolffowi gel / žádage ho aby Synu geho Kmotrem byl) s Wogſkem ſwým do Morawy wtrhl / tam mnoho lidu yako neopatřeného zgjmal / a přigewſſe do Czech Hoſtiwitowi Bratru ſwému polowicy té kořiſti darowal: Ale Hoſtiwit wſſecko to zaſe na Morawu Swatoplukowi Králi poſlaw / w tom ſe před ním omlauwal / že cokoliwěk Bratr geho tu ſobě počýná / on o tom wěděti a tím winen býti nechce.

Geſſtě natom doſti Mſtibog nemage / znowu do Morawy s Wogſkem wygeti ſe přihotowil.

Zwěděw pak že ſe Swatopluk zas domů nawrátil / a nad ním těch ſſkod gemu včiněných pomſtiti ſe ſtrogý / vtekl ſe s žádoſtj k Bratru ſwému o pomoc.

Kterýž mu ſe z toho wymluwil / a raděgi aby Přýměřý od Krále Morawſkého žádal / nadto také aby ſe w hněwu ſwém proti němu ſpokogil radil.

Wſſak takowé napomínaný Mſtibogowi nic wděčné nebylo. W tom Morawané magice ſobě od Krále ſwého poručeno / aby w Zemi Hoſtiwitowi žádných ſſkod nečinili / toliko Mſtibogowo Panſtwj plundrowali / do Czech wtrhli: o kterýchž Mſtibog zwěděw proti nim w Ceſtu wygel.

A tu prwé k Morawůnm ſe přiblýžil / nežli Heytman geho Chodrus, kterýž měl pod ſwau ſpráwau nemálo Lidu / gemu ku pomocy přitáhl.

A tak nechtěge Mſtibog giných čekati / ani wničemž poſlauchati / kteřýž mu radili / aby až do ſpolečného ſtrhnutý wſſeho Wogſka malé ſtrpený měl / odpowěd gim dal: Coby daremně čas mařil: A tu hnedky znamený ku potkání dáti poručiw / s Morawany, kteréž Noſyſlaw ſprawowal / Bitwu ſwedl.

Tu za dlauhau chwýli oboge Wogſko ſpolu ſe poteykalo: Sám pak Mſtibog začaw Bitwu / s nemalým djlem Lidu ſwého / genž ho pilně ſſetřili / Morawanům hřbet vkázal: giný to vhlýdawſſe, yak mohli, tak vſtupowali.

A tak Noſyſlaw obáwagic ſe něyaké zrady, honiti gich wýce nedal, toliko Zemi plundrowati rozkázal.

Potom nazeytřý wſſyckni ti rozehnaný Czechowé ſpolu ſe ſeſſli / k nimžto y Chodrus s lidem ſwým poſpýſſyl: Tu krátce ſe ſpolu vradiwſſe / na tom zawřeli / poněwadž gſau ſobě trochu přes noc poodpočinuli / aby ſe wčeregſſý Bitwy pomſtili / a tudy něyak hanbu ſwau přikryli.

A tak poſnýdawſſe / aby w Bitwě čerſtwěgſſý byli / týſſe ſe za Morawany puſtili / a aby ge wždy něyak zmýchati a roztrhnauti mohli / na Čtyry hauffy ſe rozdělili.

Noſyſlaw gſa přýliſs bezpečen ſebau / po wčeregſſým Wýtězſtwý geſſtě nedokonalém / co Czechowé myſlili nic newěděl / až w tom nenadále od nich mnohém hůře nežli oni od něho přeſtraſſen / tak že od toho wſſeho, co gim byl prwe pobral / pryč odběhnauti muſyl.

Mſtibog Slawné wýtězſtwý nad Morawany obdržew / z té Kořiſti Bratru ſwému Hoſtiwitowi wýce nežli kdy prwé Wězniůw odeſlal / a w krátkém čaſe geſſtě wýce poſlati připowěděl / zwláſſtě wěda že Vhřj Přýměřý byli s Swatoplukem Králem zruſſyli / a giž Jula Knýže Vherſké neljtoſtiwě

Mo-

Morawu plundrowati počal/ a k weliké gich ſſkodě Zámek řečený Ohẽb na Pomezý gich poſtawil/ z kterého ž Morawanům weliké ſſkody činil.

Wſſak ten od Hroma zapálen byl/ a tak Swatoplnk/ aby mu Vhřj ne[illegible]li/ Hranice ſwé dobře opatřil.

[illegible] ſtrany toliké ž/ bogugjc ſám Pán Bůh za Swatoplnka/ vložený [illegible]o předtwně zruſſyti račil/ nebo ho Cžert w Oſobě Cžlowěčj vdá[illegible].

Swatoplnk Pánu Bohu za to chwálu wzdawſſe/ wjru Swatau křeſtianſkau w Králowſtwj ſwém pilněgj rozmnožowal: A pamatugic na dobré Sauſedſtwj Hoſtiwita Knjžete Cžeſkého/ na wſſecky ty ſſkody/ kteréž mu od Cžechůw s Mſtibogem zdělány byly/ pro něho ſamého zapomenul.

Toto máſs Cžtenáři laſkawý/ krátké wypſánj o wſſech Knjžatech Pohanſkých/ kteřjž w Cžechách z Rodu Přemyſlowého panowali: Nebo Hoſtiwit nedlauho potom gſa žiw/ žiwot ſwůg dokonal/ a po ſobě Cžechům za Pána Syna ſwého Bořiwoge zanechal.

Kterýžto na mjſto Otce ſwého/ ode wſſech gednomyſlně wolen gſa wſtaupil/ a Stolicy tu w pokogi yako prawý Dědic a Pán křeſtianſký za dlauhý čas ſprawowal: o čemž teď njže obſſýrněgi položeno bude.

ECCE OMNIA NOVA IN BOEMIA.

O Bořziwogowi Synu Hoſtiwitowu / prwnijm Knijžeti Křeſtianſkém w Czechách.

Druhé Knihy:

Kapitola I.

K Weliké poctiwoſti, Sláwě, a k rozſſyřenij Panſtwij Otcowſkého / Bořiwog Syn Hoſtiwitůw/po Smrti Otce ſwého/od wſſech Poddaných za Pána přigat. A wſſak ge w bludu Pohanſkém nedlauho ſprawowal/ nebo w něm dobrý počátek začal: A to timto ſpůſobem: Gedauce na Morawu k Králi Swatoplukowi / zpřij-

čjmy té / aby [illegible] s nim po Smrti Otce ſwého/ doſtatečné Přjměřj vtwr-diwſſe nezruſſitedlné zachowal/a hned toho dne přigel/kteréhož Kral Swatopluk přigjmal Tělo a Krew Spaſytele naſſeho/a wyſſed z Koſtela prawě k Stolu ſedati měl.

Gehož když Bořiwog dogjti chtěl / včinil to s echotnoſtj a wděčnoſtj Swatopluk [illegible] přiwital: A přiwitawſſe řekl: Můg wděčný Hoſti, od-puſť mi proſým že tě k Stolu ſwému pozwati nemohu. A to proto včiniti muſým [illegible] / poněwadž toho Práwa křeſtianſká nedopauſſtěgj/aby ti kteřjž od Stolu žiwého Pána Boha přicházegj / s takowými/kteřjž Bohům mrtwým a němým ſlaužj/ſtoliti měli.

Ale geſtli že s námi Křeſtiany zaroweň k Stolu ſednauti chceſs/včiň prawau pokoru a pokánj / pozneg Pána Boha Stwořitele prawého Nebe y Země/a vwěř že geſt tě ſkrze Smrt Syna ſwého gediného/ Pána Gežjſſe Kryſta/ z mocy Diabelſké/y wſſecky ty kteřj znagj a wěřj w něho/wyſwoboditi a wytrhnauti ráčil: A podlé toho přigmi Křeſt Swatý.

Tak teprwa ſe s námi ſrownáſs/ a nám wždycky milým Hoſtem a Přjtelem budeſs y zůſtaneſs.

Takowá ſlowa Krále Swatopluka / welice Bořiwoge w myſli geho pohnula / takže patřjc na welikau vctiwoſt Cýſaře Arnolffa / kterauž činil Králi Swatoplukowi/y takowau láſku / že geſt k němu do tak dalekých Kragin přigel / toliko pro ſamo to/aby Synu geho Kmotrem byl/tomu wſſemu Bořiwog zdaleka ſe diwage/ ačkoliw Pohan / wſſak Pán dobrotiwý/ z toho ſe těſſyl/ a to ſobě welice powažowal.

Porozuměw potom Bořiwog Wjru Křeſtianſkau býti netoliko vžitečnau ale y we wſſem potřebnau / hned také ſe k nj přiwinul. A Sſpalkůw aneb Modl Pohanſkých zanechati vminil.

Mezy tim pak ſlyſſyc mluwiti o Wjře Methudya Arcybiſkupa Morawſkého/ z kteréž welikau a wěčnau náhradu a záplatu připowjdal těm genžby ſe pokřtiwſſe/ ſylně w Pána Boha ſwého vwěřili: tu hned láſka Ducha Swatého Bořiwoge obklýčila / takže welikau žádoſtj gſa k tomu weden/ a Duchem Swatým popuzen / na to ſe hnedky odewzdal / a s mnohými dworzany ſwými a předními Pány/ kteřj při něm byli / Křeſt Swatý ſkrze Methudye Arcybiſkupa Morawſkého přigal.

S nimiž on potom do Czech přigew/ Lidmilu Manželku geho s welikým počtem Czechůw k Wjře Swaté obrátil a pokřtil.

O Králowſtwj Morawſkém yak dáwno a od koho geſt založeno.

Kapitola II.

[illegible]Je ſe tuto řeč začjná o Králowſtwj Morawſkém/potřebj geſt tolikéž wěděti/ yaké geſt to Králowſtwj od koho a yak dáwno založené/ a pro kterau přjčinu / poněwadž gſau ge od dáwnjch čaſu Slawácy w drženj měli/ tak nazwáné. Daubrauius Biſkup Olomaucký / kterýž Kronyku Czeſkau ſepſal/počátek Králowſtwj Morawſkého

ho/toho čaſu když Konſtantinus Pogonoto řečený nad Řeky panowal/ po= kládá/a to tímto ſpůſobem:

Bulgarowé od Scytůw do Towaryžſtwa powolanij / yakožto od Přátel ſwých/na Wognu proti Konſtantýnowi ſe wyprawili/ a do Grecij wpád včinili a wtrhli.

Proti nimž dotčený Konſtantinus s welikým Wogſkem w Ceſtu wygel/ až na mijſto to, kteréž ſe Honglon gmenuge / tu s nimi ochotně Bitwu ſweſti vminiw.

Bulgarowé zdržewſſe ſe na mijſtech giſtých a bezpečných/takowé domněnij/yakoby ſe welikoſti Wogſka geho báli/oſobě činic/wſſak příhodné chwijle/ kdyžby ſe Ceſariany vbezpečili / aby na ně vdeřili/očekáwagijc/k Bitwě potkánijm gſau prodlili: W čemž ge naděge gegich nezklamala.

Nebo vhlijdawſſe příhodný čas / na Řeky vdeřili a ge porazyli/a nadto weyſſe k tomu přinutili / že gſau gim z Miſie vſtaupiti muſyli: tu oblijbiwſſe ſobě obydlij/ Slawákům radili / aby Pannonij/ z kteréž byli Hunnowé wyſſli/ſebau oſadili.

Nebo y Arrarowé kteřij po Hunnijch w Pannonij bydleli/počali/do Wlach vſtupowati.

Tak že byla toho čaſu Pannonya puſtá zůſtala. Gſauce pak tehdáž Národůw Slawanſkých Sedm w gednom Wogſſtě/Morawu a Pánnonij ſobě podmanili/ a gi oſadiwſſe/welice Tytul Králowſký ſobě oblijbili.

Ale že mezy nimi nebylo mocněgſſýho a Slawněgſſýho nad toho kterýž Morawu opanowal/toho ſau wſſyckni Králem y potomky geho gmenowali.

Tento počátek Králowſtwj Morawſkého/Daubrauius Biſkup Olomaucký w Kronyce ſwé pokládá.

Ale kdo geſt neyprwé Morawu založil a w nij panowati počal/ o tom žádné zmijnky nečinij/toliko to o Králijch Morawſkých prawij/ že gſau žádných paměti hodných wěcý nečinili: Ano tolikéž že gſau žádných takowých lidij neměli (gſauce bez wſſeligakých Vměnij a Pijſem) kteřijžby o počátku a ſkutcých gegich pſáti mohli.

W té wěcy geſt ſám proti ſobě Hyſtoryk/pokládagijc přijſſtij do těchto Kragin Lecha a Czecha circa annum 644. kteréhožto čaſu Conſtantinus panowal: A tu žeby teprwa toho čaſu začijnati ſe mělo Králowſtwij Morawſké.

Ginij pak přijſſtij týchž Knijžat kladau Léta po Narozenij Syna Božijho 550. Ten Conſtantinus byl Syn Conſtantini Heraclij, Conſtantinus 4. Pogonato dictus, kterýž žiwot ſwůg dokonal/circa annum Chriſti. 689.

A wſſak yakž ſe obyčegně mluwij/a geſt ſtaré přijſlowij: Muſý ſe do hlubini puſtiti/kdo chce welikau Rybu chytiti: Tak tolikéž potřebij geſt ſtarých Hyſtorykůw mnoho čijſti/kdo ſe chce Starých pamětj a příběhůw doſtatečně doweděti: Nebo lidé včenij gſau rowně yako Wčely: kteréžto yak zrozličného Kwijtj Med wybijragij a do Aule ſnáſſegij: Tak také oni Hyſtorye ſwé zrozličných příběhůw a pamětij zbijragijc/ w gedno ſhromaždiugij.

A protož geſtli že gſau Morawané tak nedbánliwij byli / a příběhůw y ſkutkůw ſwých ſtatečných / kteréž gſau nad cyzými Národy prowozowali/ pro budaucý paměť poznamenáwati a zapiſowati nedali / muſyli gſau to ti včiniti/kterýmž ſe od nich křiwda dála.

O čemž Strabo lib. 7. Geograficorum nemlčij / připomijnage ſtatečnoſt a hrdinſké ſkutky Arminia, kterýž na Morawě panowal za panowánij Cýſaře

Augu-

Digitized by Google

Auguſta tehdáž Kryſtus Pán Spaſytel náš Mládenečkem gſa s Matkau ſwau po Židowſtwu chodil.

Toho čaſu Germanicus Druſſus Auguſtůw Paſtorek / wſſecky Německé Kraginy až do Rzeky Albis/ to geſt Labe pokazyl / kterýž potom od rány w Moguncy aneb w Mohuči vmřel.

Tu připomijná Arminia Krále Morawſkého Anno Chriſti 11. Že geſt tři Wogſka Rzijmſké porazyl. Očemž ſobě čti gmenowaného Hyſtoryka/ aneb w Zrcadle Margkrabſtwij Morawſkého / tam o ſkutcých geho ſſyrſſy zmijnku včiněnau nagdeſs.

Marobodus aneb Marobodocus poněm panowal/ yakž otom týž Strabo wypiſuge/ kterýžto že ſe w Rzijmě z Dětinſtwij ſwého na Dwoře Cýſaře Auguſta wychowal/ byl prawý Markomannus.

Ten když do ſwé Kraginy přigel po Smrti Arminia/ odewſſech na geho mijſto wolen byl.

Že pak Arminius Stolicy ſwau měl w Němcých/ Marobodus gi k Marcomannum aneb k Morawanům přineſl.

A gſa tak giž na Králowſtwij doſazen/ k wůli poddaným ſwým proti Rzijmanům Wálku wéſti muſyl. Očemž Strabo ſwědectwij wydawá.

Tohoto Marobodaſa Cornelius Tacitus lib: 2. Annalium připomijná. Cornelius toliké wypiſugic ſkutky in Hiſtoria Romana Tyberij Cæſaris, zgewně gey welice ſlawným Králem Morawſkým gmenuge.

O Tudruſowi třetým Králi Markomanſkém týž Hyſtoryk Strabo lib: 9. zmijnku obſſyrnau činij. Eutropius in vita Flauij Domitiani, Wognu s Markomany wypiſugic/ ačkoliwěk nepokládá gména Králowſkého/ wſſak ge apud Cornelium Tacitum negdeſs / kterýžto wyſwědčuge/ že Králowé Markomanſſtij z Rodu Marobodaſa a Tudruſa až do geho wěku panowali/ a pro Rytyřſké ſkutky welice ſlawnij byli.

Ariouiſtus Cžtwrtý Král Markomanſký panowal za čaſu Aureliana Cýſaře. Očemž ſobě čti Plutarchum. Tu důwodně vhlidáſs welikau ſláwu a ſtatečnoſt geho/ yakž ſe to obſſýrněgi w Zrcadle Margkrabſtwij Morawſkého doložilo. Čti ſobě apud C. Iulium Cæſa: in bello Gallico lib: 2. Tam doſti obſſyrnau o geho ſkutcých zmijnku nagdeſs. Nebo Cžtrnácte let s Wogſkem ſwým Markomanſkým pod žádnau Střechau nebyl.

A protož kdo chce doſtatečně při ſpiſowánij ſkutkůw a přjběhůw ſtarožitných Mjſti ſwé poſlaužiti/ tomu geſt při dáwnijch a ſtarých Hyſtorycých toho hledati a na to ſe ptáti potřebij. Nebo toho Hyſtorye potřebuge/ aby byla prawdiwá a doſtatečná.

Ale my zanechagijc Morawanůw na ten čas naſtraně / k ſwým ſe Czechům a Knijžeti Bořiwogowi nawrátjme.

¶ Bořiwog nawrátiwſſy ſe do Czech od Swatopluka Krále Morawſkého/ odewſſech poddaných ſwých byl welice pohrdán: Nebo gey wſſyckni w nenáwiſt pro zawrženij Bohůw gegich wzali/ a gdauce mimo něg za nicho ſobě zhola newážjc/ yakoby ho neznali hlawu k Zemi ſkloňowali: Nadto wěgſſe y wětſſy čáſtka gich k tomu přiſtaupila/ že gſau o giného Pána mezy ſebau w Raddu weſſli.

Toho wſſeho Bořiwog ſe doſtatečně dowěděl: Nebo Slawibor Mělnický gehož Dceru ſobě Bořiwog za Manželku wzal / a ta toho čaſu s Dětmi ſwými při něm yakožto Otcy ſwém zůſtáwala / otom owſſem doſtatečnau zpráwu Bořiwogowi dal/ a k tomu y radil/ aby zaſe znowu k Králi Swato-

plukowi na Morawu ſe obratil / a tam dotud ſe zdrzel/ dokudżby ſe ten lid zauffalý a proti němu popuzený neupokogil a ſám k ſobě nepřiſſel.

Včinil tak Bořiwog/ a welmi wděčně od Swatopluka přigat geſt. Kteréhož on hned také wſſeligakými potřebami opatřil/ Lidu a Peněz s nimiž by ty zauffalce a protiwnijky ſwé zkrotiti a panſtwij ſwého Otcowſkého dozahnati mohl/ yakby mnoho potřebowal/ dáti mu připowěděl.

Ale Bořiwog wijce ſe okolo Methodia Arcybiſkupa/ poſlauchage raddy geho a naučenij/ kteréž mu o wěčném dědictwij zaſlibowal/ obijral/ nežli o doſaženij čaſného panſtwij myſlil: Nebo mu tolikéž k žádné Wogně Methodius neradil. Ale zaſlibugijc mu od Pána Boha potěſſenij/ y zdegſſých čaſných wěcý zaſe doſaženij/ krátkého čaſu trpěliwě očekáwati porančel.

Což giſtotně Bořiwoge neomeylilo: Nebo hned yakž z Czech wygel/ weliká neſwornoſt a záwiſt w panſtwij geho powſtala. Bázně žádné ani ſprawedlnoſti nebylo/ gedni druhé z Statku wyháněli / Mordowé a kwaltowé welicý powſtali / a in ſumma welmi ſe tomu zle dálo/ kdož s to býti nemohl/ aby mocy odpijral: zhola žádného nebylo kdoby takowé ſwéwolnijky treſtati měl.

Za tau přijčinau někteřij s předněgſſých Panůw umijnili po Bořiwoge poſlati/ a nebo na geho mijſto giného woliti. Ale wſſak málo těch bylo geſſtoby po Bořiwoge poſlati mijnili/ raděgi gich wětſſý čáſtka chtěli ſobě Nuže ledayakého s od Pluhu za Pána wzýti/ nežli Bořiwoge/ kterýž Bohy gegich zawrhl/ zaſe přigijti.

Když pak ten ſpor mezy nijmi dlauhau chwijli trwal/ a žádný žádnému vſtaupiti nechtěl: Gmenowal geden z nich Stugmira kteréhož byl Hoſtiwit Otec Bořiwogůw z Země wyhnal/ tehdáž když přemohl onoho Sukoſlawa/ kterýž z ponuknutj Wrſſowcůw proti němu powſtal.

Tento Stugmir byl Syn Sukoſlawa Biliny z Rodu ſtarožitného/ kteřij s Czechem a Lechem z Charwát do těchto Kragin přiſſli/ w Polſſtě y w Czechách welice ſlawnij gſauce/ ſe rozmnožili.

Ti až poſawád ſe Bilinami gmenugij. Vžijwagij Erbu: Totižto třij Podkow w Modrém Sſtijtu/ ꝛc. k nimž potom Křijž přidán geſt.

A tak po dlauhých neſnázech a odpořijch z gednoſtegné wůle wſſech/ za Knijže wolen dotčený Sugmir/ ten toho čaſu w Bawořijch přebýwal.

Když tak Stugmir odewſſech za Knijže byl wyhláſſen/ hned ſe poſlowé nařijzenij do Bawor wyprawili/ a pilně ſe na Stugmijra Bilinu ptali/ kteréhož ſotwa ſe doptali/ proto že Němcy proměniwſſe mu gméno Stugmir/ Sſtylſſrydem gey gmenowali.

Ten gſa od toho čaſu yak z Czech byl wygel/ mezy Němcy let třinácte/ do konce řeč Czeſkau zapomněl/ tak že nerozuměl co gſau Czechowé k němu mluwili: Niceméně Poſlowé předce ani pro tu přijčinu odgeti ho nechtěli/ ale s ſebau do Czech pogawſſe/ na Stolicy doſadili:. On hned yakž do Czech přigel/ proto že ſe s Czechy ſmlauwati neuměl odewſſech pohrdán byl: Oni dawſſe mu dary/ tam odkad gey wzali/ zaſe ho odeſlali.

Přitom zaſe wſſyckni chtijce ſobě giného Pána woliti do Prahy ſe ſgeli/ a nigakž w Měſtě toliko w Poli / pro wolněgſſý a proſtrannějſſý Plac a rozmlauwánij o gednomyſlném wolenij Pána / mijſta k wolenij mijti nechtěli.

A to wſſecko ti kteřij ſe byli teyně proti Bořiwogowi ſpuntowali proto včinili/ (tak ſe k tomu yako na Wognu přihotówiwſſe) kdoby koliwěk ſpomenul Bořiwoge/ aby gey o hrdlo připrawili: Očemž zwěděw Slawibor Mělnický/ napomijnal ſtranu Bořiwogowu/ aby tolikéž wſſyckni tak yako k

potkánj ſe přihotowili: A tak když toho čas přjgde do Pole wytáhli.

Když ſe pak na mjſto uložené wſſyckni ſeſſli/ geden z nich kewſſem řeč včinil/ aby zanechagjce daremnných neſwornoſtj a roztržitoſtj / wſſyckni gednomyſlně Pána ſobě wolili a gmenowali: A to takowého kterýžby byl z Rodu Knjžecýho a vměl Jazyk Cžeſký: Netak yako ſe gim prwé bylo přitreſſilo/ že přiwedſſe ſobě Pána němého/ ſlaužiti mu ſe ſtyděli. A pro tu přjčinu gey brzy opuſtiti muſyli.

A protož, poněwadž geſt to wěc zgewná byť pak y zlá byla giž gi muſýme dobrau gmenowati/ aby Bořiwog yakožto Pán dáwno odewſſech wolený za Pána a Knjže přigat byl. Nechť geſt pak yaký kolwěk chce/ wſſak geſt nám dobře známý.

Nedopuſtiwſſe mu dále mluwiti/ ten kterýž držel Korauhew anebo Praporec ſtrany odporné/ zkřjkl hlaſem aby ſe rozſtaupili: A w tom geden genž držel ſtranu Bořiwogowu podlé něho ſtogjc/ řekl k němu: Včinjm to hned/ že tu kde ty chceš ſe nepůgdeš: a wytrhſſe rychle Meč hned gey zabil.

Cžjmž pogednau ſtraně protiwné Srdce wzal: Nebo z ſtrany Bořiwogowy každý ſwého protiwnjka chytil / oſtatnj pak wſſecky přinutili/ aby při Bořiwogowi ſtáli/ a geho za Pána přigali.

Což když ſe ſtalo/ s welikau poctiwoſtj na Morawu Poſly ſwé k němu wypravili/ kterýžto po ſwém odgezdu z Cžech/ zaſe na Stolicy ſwau gedenáctého Měſýce doſedl.

A wzaw s ſebau do Cžech Methodya Arcybiſkupa Morawſkého/ žádal ho ſnažně aby přiložiw k tomu pilnoſt/ kterеby mohl od Modloſlužebnoſti odwedl/ a k wjře Swaté a k ſlužbě prawého Pána Boha/ y w gednotu Cýrkwe Swaté Křeſtianſké/ přiwedl.

Mnoho ſe gich pokřtilo/ yako Slawibor Mělnický ſewſſým rodem ſwým/ y giné mnohé Oſoby z přednjch při Knjžeti.

Že pak nebylo ke cti a chwále Pána Boha wſſemohaucýho žádného Koſtela wyſtaweného/ muſyl toliko w Domjch ten Swatý Biſkup Slowo Páně kázati/ a chwálu Božj podlé pořádku Cýrkwe Swaté wykonáwati.

Což ſe s welikým vžitkem mezy nowými Křeſtiany a Lidmi těmi/ kteřj byli odpornj chwále Pána Boha w Trogicy gediného řjdilo.

A wſſak že to tak podſtatně yako w Domu a Chrámě Božjm býti nemohlo: Tu hned Bořiwog bez prodlewánj ke cti a chwále Pána Boha Wſſemohaucýho/ a ku poctiwoſti Blahoſlawené Panny Marye rodičky Božj/ na mjſtě wyſokém/ které gmenowáno bylo Weſelý Dwůr/ Koſtel wyſtawěti poručil.

Potom také wyſtawěl na Zámku Wyſſehradſkém Kaplu S°. Klimenta/ gehožto Koſti S. Cirillus Arcybiſkup Morawſký z Gerſoneſu s ſebau na Morawu přineſl.

Při kterýchž ſe welicý diwowé dáli. A wſſak ge potom s ſebau do Kýma wzal a odneſl.

Druhau Kaplu wyſtawěti rozkázal Bořiwog ku poctiwoſti S° Petra a Pawla Apoſſtolůw Páně/ na pahrbku kterýž ſe Zderazem gmenuge.

Na kterýchžto wſſech mjſtech S. Kněžj od Methodya poſwěcenj zůſtawenj a nařjzenj byli/ gimžto Bořiwog z Duchodůw ſwých doſtatečné wyžiwenj wykázal.

Rozkázal také Bořiwog Sſkoly w njchžby ſe Mládež Pjſmu y Řeči Latinſké (o čemž prwé w Cžechách ſlechано nebylo) včila, wyſtawěti: O čemž při wypſánj Wjry Swaté w Cžechách obſſýrněgj ſe nagde.

Digitized by Google

Narodil ſe potom z Lidmilly Manželky geho Syn třetý: kterémuž dáno gméno Boleſlaw/a toho geſt Methodyus Arcybiſkup Morawſký křtil.

Po nedlauhém čaſe přiſſli Cžechowé k Methodyuſowi/žádagýce ho/aby gim Latinſkým Jazykem/zwláſſtě když oni gemu nerozumégý Mſſe Swaté neſlaužil/ ale aby to Cžeſkým Jazykem wykonáwal.

Methodyus chtýc wděk včiniti Lidu tomu / poſlal ſpěſſně do Ržýma k Mikuláſſowi Papeži/kterýž byl žiw okolo Léta 858. A vmřel 868. Očež když ſe Cyrillus podlé toho pſaný Bratra ſwého ſtarati počal/a netoliko při Papeži ale při wſſem Duchowenſtwý na Concilium ſhromážděném/ toho wyhledáwal: pokládali ſobě to zapoſměch a wěc nowau/že gſau toho Cžechowé/ čeho geſt žádná Kragina přigawſſy Křeſt Swatý nežádala/ vžiti chtěli.

Mezy kterýmžto o té wěcy ſſeptánýjm a w té weliké tlačenicy Prelátůw/ (kdežto toliko ſamých Biſkupůw 113. bylo/ kromě giných Prelátůw: Tak yakž ſe to z wypſánj Concilium kteréž bylo w Ržýmě Léta 865. patrně nacházý.) Vſlyſſeli hlas poznenáhlu hřmýcý/těmito ſlowy: Omnis Spiritus laudet Dominum &c. Et Omnis lingua confiteatur eum.

Z kteréhožto hlaſu gſauce wſſyckni přeſtraſſenj/ hned Papež k žádoſti Cžechůw/powolil Cyrilluſowi wykonáwati Náboženſtwý Jazykem gegich.

A wſſak yakž Daubrauius pýſſe/nedlauho ten ſpůſob mezy Cžechy trwal: Neb změnil to neyprwněgſſý Biſkup Cžeſký Dětmar/ od Jana toho gména dewátého Papeže/k žádoſti Boleſlawa Nábožného/dobrého žiwota y Swatých ſkutkůw Knýžete/ Cžechům podaný.

Což ſe dálo yako Léta 968. A po přigetj Wýry Swaté Křeſtianſké w Cžechách/we Stu Letech.

Tento Dietmarus měl od gmenowáného Papeže poručený/aby w ničemž nepromĕňowal pořádku Cýrkwe Swaté/netoliko w Kněžſkém čtenj/ale ani w Žiakowſkém zpýwánj.

Mnoho gſau ti Swatý Mužý Cyrillus a Methodyus Pohanůw k Wýře Swaté obrátili: Netoliko ſamé Cžechy/ ale neyprwé Miſij, Bulgarij, Gazarij/a Morawu.

Wſſak žádný z nich na ſwém Biſkupſtwý neumřel: Nebo obadwa do Ržýma ſe obrátili/ a tam žiwoty ſwé dokonawſſe/ mezy Swatými počteny a wyhláſſený gſau.

Welikým yakýmſy omylem (což ſe wěděti nemůže/zdali zſtrany Impreſſora/čili ſamých Kronykářůw to ſcházý) vgjmá ſe Starožitnoſt tomuto Národu Cžeſkému/ano y poznánj Wýry Swaté.

Tito pokládagý přiſtaupený k Wýře Léta 968. Martinus tempore Ludouici Pij, Anno Chriſti 805. Toliko že to klade/čeho Hyſtorykowé Cžeſſtý nepřipomýnagý/a to těmito ſlowy: Slaui, Boemi ab Anno 805. bello fracti & Francis Subiecti, cæperunt paulatim ad Religionem aſuefieri, &c. Ex Chronographia Gilberti Genebrardi Par: ſecunda. Leč by to na Morawany pokládal/a ten Tytul gim přiwlaſtniowal. Ale wſſak y těch přigetj Wýru Swatau pokládagý totiž okolo Léta 880.

O Spitihniewowi Synu Bořiwogowu/ kterémuž Otec za žiwota ſwého Knijžetſtwij poſtaupil.

Kapitola III.

DBáwage ſe Bořiwog nowých něyakých těžkoſtij/ a aby mu podruhé Cžechowé nepřekážeti w Náboženſtwij tého: Nebo netoliko mezy ſebau reptali/ ale giž y zgewně luwili/ tim patrně znáti dáwagijc/ že wijry Křeſtianſké přijeti nechtěgij/ nýbrž při ſwé ſtaré trwati minij: Tak y Pána takowého kterýžby toliko s Kněžijmi při Koſtele ſe obýral [illegible] gegich zanedbáwal / trpěti že nemohau.

O tom [illegible] Bořiwog/ vmjnil to zdobré wůle puſtiti/ nežliby to potom ſnad potratiti a oto přigiti muſyl.

Protož rozkázal wſſechněch předněgſſých oſob před ſebe na Zámek Wyſſehrad powolati: A tu ſe gim z té Wrchnoſti na kterauž gey byli doſadili wywlaſſtowal/ gi zſebe ſložiw na Spitihněwa Syna ſwého ſtarſſýho přewedl/ a tu gemu wſſecku Wrchnoſt ſpolu y s Zámkem Wyſſehradem poſtaupil.

Wſſak wida gey býti Mládence wěku nedoſpělého/ nařijdil mu poručnijky/o kterýchž wěděl že gſau milownijcy Wijry Swaté/totižto Dytona a Mirſſe/Muže welmi opatrné: To o nich ſmeyſſlegic ano y w tom ſe gim důwěřijc že Syna geho ke wſſemu dobrému wéſti budau a powedau.

Sám pak Bořiwog s Lidmilkau Manželkau ſwau/pogawſſe sſebau Pawla Kaplana a nebo Kněze/pilného rozmnožitele chwály Pána Boha wſſemohaucýho/kterýž toho čaſu mezy giným Kněžſtwem yako za Biſkupa držán byl/na Zámek Tětin ſe obrátil.

Spitihněw wſtaupiw a doſedw na Stolicy Otce ſwého/ welmi ſtřijdmě/a ke wſſem poddaným ſwým přijkladně ſe chowal. Skrze což také welikau láſku od nich poznáwal,

Rodiče také welmi k ſobě láſkau nacheylil / že Wijry Swaté náſledowal/mijſta Swatá čaſto náwſſtěwowal/a Koſtely ke Cti a chwále Pánu Bohu ſtawěti dal a rozkazowal.

Rako neyprwé w Měſtečku Budeku nedaleko od Prahy ku poctiwoſti a památce Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw/ při kterémž y Sſkolu poſtawiti dal: Do niž ſe nad giné Sſkoly Mládencůw včených mnoho ſeſſlo: Což wijce týž Spitihněw z wtipu ſwého / nežli z raddy Poručnijkůw činil/ také wijce ſobě powoláwage k raddě těch kteřijž byli odpornij Wijře/nežli těch kteřij gi pilně oſtřijhali. Nadto wegſſe y Poručnijkůw ſwých/ kteréž ſluſſně k tomu powoláwati měl pomigel.

Wſſak ſkrze takowau přijčinu nebyl w žádném podezřenij v Rodičůw ſwých/až teprwa když Otce a Matku nawſſtěwuge přigel na Zámek Tětin/ tu ho w welikém podezřenij měli/z přijčiny té/že když od nich odgijžděti měl/ napominali ho aby Křeſtiany milowal a wždycky ge rozmnožowal /nadto weyſſe tolikéž aby laſkaw byl na ty a gich poſluſſen/kteřijž gſau gemu za Poručnijky nařijzeni/ tak aby nic ſpurně bez wůle a raddy gegich nečinil.

On na takowé gegich napomenutij dal Otcy s hněwem ſpurnau odpowěd/řka: Wijce gſau mně poſluſſnij ti kteřijž negſau Křeſtiané. A protož náležitá geſt mi wěc abych wſſecky gednoſtegně milowal / tak aby ſe Czeſká Země rozmnožowala a ozdobowala: Dietomius pak a Mireſs ti nechť toho ſſetřij gſauce poſluſſni Pánu ſwému/aby z powinnoſti ſwých newykračowali a Práw nařijzowánij nechť zanechagij. Nebo geſt giž čas gegich Poručenſtwij wyſſel.

Tu odpowěd daw Spitihněw Otcy ſwému / od něho odgel. Potom hned na té Ceſtě ſe roznemohl/a dewátého Dne na Zámku Wyſſehradſkém žiwot ſwůg dokonal. Tělo geho w Koſtele Panny Marye geſt pochowáno.

O Wratiſſlawowi Synu Bořiwogowu.

Kapitola IIII.

WSſyckni gednomyſlně žádali zato Bořiwoge/ aby po Smrti Syna ſwého Spitihněwa Stolicy a ſprá-wu Knjžetcý/ kterau mu byl prwé dobrowolně puſtil/ zaſe opanowal/ předkládagjce mu to/ že druhý Syn geho Wratiſlaw geſt geſſtě přjliš mladý/ a k ſprawowánj té Stolice neſpůſobný a nedoſtatečný. Ale Bořiwog (wjce ſobě wážjc wěčné Stolice Králowſtwj Nebeſkého/ o kterauž geſt ſe pilně ſtaral a pečowal/ a na to tolikto ſwau myſl wynaſadil/ aby Pánu Bohu ſlauže/ toho mjſta doſáhl/) toho k ſobě nigakž přigjti nechtěl.

A pochowaw Syna mrtwého/ to ſobě v wſſech poddaných obdržel/ a obgednal/ že Wratiſlawa Syna ſwého/ kteréhož připowjdal gim wſſemu potřebnému wychowati/ tak aby gim byl yako y předkowé geho Pánem vžitečným/ na ſwém mjſtě za Knjže gim wyſtawil.

W nepřitomnoſti ſwé pak při Wratiſlawowi/ přidaw mu ku pomocy a k raddě Drohoſina přjtele geho/ a Methodiuſe Arcybiſkupa Morawſkého/ gim ho poručil.

Ale yak w gjných mnohých wěcech neſrownáwá ſe Daubrawjus s Kachalokem/ tak y tuto o Methodyuſowi geſt wše welmi pochybná/ nebo hyſtorye krátký geho byt w Cžechách býti prawj.

Nadto také malo wýſſe klade/ že Pawel Kaplan byl v Bořiwoge mezy gjnými Knězjmi yako za Biſkupa.

Při Spitihněwowi pak žádné zmjnky o něm nečinj. A protož geſt giſtá

wěc že ho giž tolikéž za Wratiſlawa w Čzechach býti nemuſelo.

Když to tak yakž oznámeno Bořiwog opatrně zřýdil/ mezy tim vmřel mu druhý Syn Boleſlaw. Kterýž Wratiſlawa giž toliko gedinèho mage/ obáwal ſe aby tolikéž bez dědicůw nevmřel/ a Knijžetſtwij Čzeſkého w Syrobu newwedl: y počal o tom přemeyſſleti/ kterakby gey o ženiti mohl/ wſſak tak aby mu Manželku dal/ kterážby yako on Křeſtiankau byla.

Přemohla w tom vmyſl geho radda Přátelſká: nebo ſe natom ſneſli/ aby mu Drahomiru Lučanſkau/ nad kterauž nebylo we wſſem Knijžetſtwij wzáctněgſſý ani pěkněgſſý za Manželku dali / připowijdagijc za to že ſe okřtij a Wijru Křeſtianſkau přigme.

Wſſak yakž k tomu přiſſla/ Rukogmě y Kmotry zawedla. A gſauce giž Panj/ vkrutněgſſý na Křeſtiany nežli ona Jezábel / o kteréž čteme/ 3. Král: 16. a 21. kap: na Proroky byla. O čemž nijže vſliſſýſs.

Po dokonánij Weſelj Syna ſwého / Bořiwog zaſe znowu k pokogi na ſwé mijſto/ aby toliko Pánu Bohu wſſemohaucýmu ſlaužil/ na Zámek Tětin ſe obrátil/ kdež y žiwot ſwůg dokonati vmijnil.

Tam hned ku památce S. Michala Archangela Páně Koſtel wyſtawěti rozkázal: Druhý pak Lidmilla Manželka geho / ku památce Swaté Panny Kateřiny poſtawiti dala.

Když pak Wratiſlawowi z Drahomijry ſe Syn narodil / gel Bořiwog aby gey phldial/ chtijc Newěſtu ſwau od weliké zpurnoſti a nedowěry odweſtij. A wynaſadiw ſe na to/ nigakž nemohl weliké Peychy gegi přemocy.

Kterážto ačkoli ſe w tom před nim ochotně wſſak zrádně vkazowala/ lahodijc Bořiwogowi/ že chce Wijry Křeſtianſké náſledowati/ ale giné na Srdcy měla/ kregijc a tagijc to při ſobě dotud dokud Bořiwog žiw byl.

Když potom Bořiwog vmřel/ a pochowán w Koſtele S. Michala wnowě wyſtaweném/ změnila Drahomjra wſſecku ſwau Wijru a přijpowěd a neginak než yako giná Pohanka we wſſem ſobě počijnala.

Nemage giž Otce Wratiſlaw / mnoho ſkutkůw těch které náleželi k chwále Pána Boha wſſemohaucýho/ s pilnoſtij Wijru Křeſtianſkau rozſſyřugic a Křeſtiany we wſſem zaſtáwagic / k wůli Matce ſwé wykonáwal.

Lidmilla tolikéž aby Drahomijra s ſwými Modláři něyakých přijkořij Křeſtianům nečinila/ a w ničemž nepřekážela/ welice pilná byla a toho vſſetřowala.

Skrze gegižto opatrnoſt / mnoho lidu do Prahy k přigijmánij Křtu Swatého ſe ſcházelo.

Což ſe y we Wſech okolnijch a Měſtečkách/ ſkrze weliké pečowánij oto Lidmilly Panij Swaté pořádně wykonáwalo.

Toho čaſu Wratiſlaw z ponuknutj Matky ſwé/ Koſtel na hůřeu Prahy ku Památce S. Giřij Rytijře wyſtawěl / a wſſemi potřebami hogně opatřil a nadal.

Dlauhý čas yak doma tak y od okolnijch a poſtrannijch Sauſedůw/ byli Čzechowé w pokogi.

Až potom Hunnowé když Saſké a Německé Hranice hubili / na Morawſké Pomezý tiž wpád včinili/ a welice Zemi plundrowali.

O tom když Wratiſlawowi ſpráwu dali/ litowal neſſtěſtj Sauſedůw ſwých.

Ale že ſe to ſpěſſně a nenadále ſtalo/ nemohl gim tak napoſpěch ku pomocy přiſpěti.

Wſſak

Wſſak nicméně neprodlewagijc / napomenuw Morawanůw aby ho očekáwali/ tak aby ſtrhnauce ſe whromadu/ Vhrům to doſtatečně wynahraditi mohli/ weliké Wogſko ſebral.

Když ſe pak whromadu ſtrhli Cžechowé s Morawany/ vpřijmo k Pannonij táhli.

A tu na ceſtě potkali Poſly/ kteřijž s tim geli k Wratiſlawowi/ proſýce ho aby dále do Země gegich s Wogſkem newtrhowal/ že gſau hotowi wſſecky ſſkody/ kteréž gim Wogſko gegich zdělalo/ zwláſſtě když gſau ge ne na Morawany ale na Němce wyſlali / rádi s ochotnoſtij wynahraditi.

A tu hned Wratiſlawowi co na ſwé Wogáky wydal/ ano y Morawanům ſſkody zaplatiwſſe/ Penijze wyſázeli.

Wzaw ſwau náhradu Wratiſla(w) / obrátil ſe zaſe ſpátkem do Cžech: Mrawané také zaſekawſſe Vhrům ceſty/ aby ſnadného průchodiſſtě mijti nemohli k dělánij ſſkod na Morawě / při pokogi doma zůſtali.

Když ſe zaſe Wratiſlaw z Wogny nawrátil/ Lidmilla Kněžna přigela/ nawſſtěwugijc Syna a Newěſtu ſwau Drahomijru/ a za to gich ſnažně žádala/ aby gi k wychowánij gednoho Syna ſwého dali. Což Wratiſlaw s dowolenijm Ženy ſwé ochotně včinil/ dawſſe gi na wůli aby ſobě ze dwau wybrala/ kterýby ſe gi neylépe ijbil.

Tu ona wzala Starſſýho/ a dawſſy gey Kaplanu ſwému/ k cwičenij pilně poručila: Kterýž nauči w neyprwé Dijtě Pána Boha ſe báti / a geho znáti/ potom gey tolikéž Literám včil.

Když pak od něho wzal počátky Sſkolnij/ radil Kněžně Lidmille/ aby gey do Budečku k Nycenowi Sſkolnijmu Miſtru poſlala/ oznamugijc/ že tam mezy Dětmi ginými yak w včenij tak y w Náboženſtwij / wětſſý ſchopnoſt wezme/ zwláſſtě poněwadž ſe o nic giného neſtará/ toliko oto/ aby to Dijtě bylo z mladoſti w Wijře Swaté dobře wyvčené a vtwrzené/ tak aby gi potom čaſem ſwým / ſám oſobau w panſtwij ſwém rozſſýřiti mohl.

Toho čaſu w Kijmě vmřeli obadwa ti Swatij Biſkupi Morawſſtij Cirillus a Methodyus/ při gegichžto Hrobijch a dokonánij žiwota/ welicý ſe diwowé dáli. Z té přijčiny w počtu Swatých položeni gſau.

Wratiſlaw pamatugic na dobrodinij gegich/ které gſau těmto Kraginám/ a bezmála wſſemu Národu Slawenſkému včinili / Zato gim památku čini/ Koſtel ku poctiwoſti gmén gegich / na tom mijſtě kde geſt nynij Starey Boleſlaw/ od gména Syna geho gmenowaný a založený/ poſtawiti rozkázal.

Vmřel potom w krátkém čaſe Wratiſlaw / a pochowán w Koſtele S. Girij / tak yakož o tom ſám poručil: Nebo tolikéž Koſtel ten wyſtawěti rozkázal: Kdežto až poſawád Hrob geho Kamenný ſe ſpatřuge.

O prziibiezých kterzij ſe po Smrti Wratiſlawowě w Cžechách dály.

Kapitola V.

Pochowawſſe Wratiſlawa Pána ſwého Cžichowé/ kterýž Syny mladé a k ſprawowánij Stolice Otcowſké nedoſtatečné po ſobě zanechal/ wſſyckni z gednomyſlné wůle Drahomijře Manželce geho ſpráwu Knijžetſtwij poručili: Kterážto magic neiaſkú k Křeſtianům/ pogednau ſtarau zatagenau nechuť proti nim odkryla a odewřela.

Nebo hned zapowěděla a přijſtně poručila/ aby Koſtely Křeſtianſké vzawijragic/ žádného Náboženſtwij w nich newykonáwali. Kněžij aby ſe gi nevkazowali/ Sſkoly aby ſe zbořily/ a Dijtky aby ſe w nich wijce nevčili/ to nařijdila.

Geſtli žeby ſe pak toho kdo opowážil/ a toto nařijzenij gegij přeſtaupil/ takowý každý aby hroznau Smrtij treſtán byl.

Vřady wſſecky w Měſtě změniti rozkázala/ a na mijſto Křeſtianůw Pohany/ (gegichžto pomocý zgewně y teyně Křeſtiany mordowati vmijnila) wſaditi poručila.

Nadto weyſſe y to vſtanowila/ geſtližeby který Křeſtian buďto ſe bránjc a nebo yakaužkoliwěk ginau přijčinau Pohana ranil anebo zabil/ tehdy za něho deſet giných newinných trpěti a ztráceno býti mělo.

Wſſak geſſtě tim vkrutnoſti ſwé ta Tyrranſká Žena vkrotiti nemohla/ nýbrž chtijc tim dřijwe Křeſtiany wyhubiti/ Rozkázala před ſebe powolati gednoho Pohana welikého Tyrranna Křeſtianůw/ kterehož Pražanům za Purgkmiſtra vſtanowila.

Toho žádala/ aby co neyſpijſſe může/ buď zgewně nebo teyně Křeſtiany wſſecky wyplemenil.

Tu on s welikau pilnoſtij oto ſe ſtaral/ a z přirozené zloſti zgednaw a nalezſſe druhého ſobě podobného/ o tom přemeyſſlel yakby poručenij Drahomijry naplniti a wykonati mohl.

Ale Pán Bůh wſſecko to gegich vloženij ſkrze Křeſtiany ruſſyti a kazyti ráčil. A widauc Drahomijra když w něčem Křeſtiané Wrch a předek měli/ welice z toho zarmaucená byla: Protož zapowěděla/ aby žádný z Křeſtianůw po Měſtě s Zbranj nechodil/ ale wſſyckni aby ge na Rathauze ſložili: A tu geſtližeby yaká potřeba Obecnij naſtala/ že každý ſwau nagde.

To ačkoliw byla wěc podezřelá Křeſtianům/ wſſak poručenij Drahomijry doſti činjc/ a widauce tolikéž že y Pohané ſwé Zbraně ſkladagij/ tak ſe zachowali.

Dlauhý čas pokog dobrý mezy Křeſtiany a Pohany trwal. Až potom Modloſlužebnijcy vhlijdawſſe čas/ a přijhodné chwijle dočekawſſe/ bezezwſſý ſwé ſſkody na Křeſtiany vdeřiti/ a ge dokonce wyhladiti vmijnili.

A tak gedné nocy magic k tomu přijhodnoſt/ Wůdce Pohanůw mnoho Lotrowſké Chaſy okolo Domůw Křeſtianſkých rozſtawěl/ a giné kdyby k tomu potřeba přiſſla/ w rozdijlných mijſtech/ aby mu ku pomocý přiſpěli/ tegně zanechal.

A zprawiw wſſecko což k tomu potřebného bylo/ domy Křeſtianſké mocý z wyrážel/ a mnoho gich zmordowaw/ weliké ſſkody zdělal.

Cžijmž gſauc Drahomijra welice potěſſená/ podruhé mu to včiniti rozkázala/ a aby žádný žiwý nezůſtal/ wſſecky do konce wyhubiti poručila.

Křeſtiané widauce yaké Tyrranſtwij nad nimi ſe děge/ gedenkaždý z nich w Domě ſwém Zbranij ſe opatřil/ geſtližeby na ně kdy yaká potřeba

Digitized by Google

přiſſla aby ſe čým brániti měli. Kterýchžto když Rychtář aneb Purgmiſtr welkau hromadu/ an každý z nich Zbraň má vhlidal/ hlaſem wolati počal/ že treſtánj hodni gſau/ poněwadž nad zápowěd Knězny Drahomjry s Zbraněmi choditi ſe opowažugj: A tu hned proti njm Pohany puntowati počal.

Křeſtiané wyſkočiwſſe mezy ně/ mnoho Pohanůw pobili/ a puſtiwſſe ſe po dotčeném Heytmanu gegich/ (ač nebrzy po ſwé ſſkodě) w Domě geho wolaſſigjm/ gey zamordowali.

To když ſe Drahomjry doneſlo/ welice z toho zarmaucená byla/ a nemohaucy ſe ginač pomſtiti/ Koſtely wſſecky kazyti rozkázala/ a položiwſſy Oheň na Tetjně y v S. Gjřj/ tu kde Tělo Manžela gegiho pochowané bylo/ páliti poručila.

A tim ſpůſobem mnoho giných Koſtelůw pokazyla. Knězna Lidmilla nemohauc ſtrpěti takowé vkrutnoſti/ namluwila na to wſſecky Pány/ aby Wáclawa Wnuka gegjho a Syna Wratiſlawowa tim ſpjſſe na Stolicy Otcowſkau doſadili/ a giž wjce Země a okráſy gegj plundrowati nedopauſſtěli. K čemuž ſe wſſyckni (nebo ge welice ten neřád mrzel) bez odporowánj namluwiti dali. A tu ſobě hnedky giſtý den a mjſto k wolenj Knjžete wybrali.

O Wáclawowi Synu Wratiſlawowu Knjžeti Czeſkém.

Kapitola VI.

Přiſtaupiwſſe Czechowé k raddě dobré Swaté Panj Lidmilly Knězny/ hned gſau Wáclawa Syna Wratiſlawowa w mladých Letech geho na mjſto Otcowſké doſadili. A wſſak obáwagjce ſe toho aby potom něyaká nepřjzeň mezy Bratry nepowſtala/ opatřili Boleſlawa z Statku Otcowſkého/ tak aby potom tim dobře ſpokogen býti mohl/ a wykázali mu Boleſlaw ſe wſſým geho přjſlusſenſtwjm nad Řekau Wltawau/ kteráž panſtwj gegich ze wſſech ſtran dělila.

Drahomjra pak magjcy při ſobě Syna ſwého mladſſýho Boleſlawa/ wſſem zlým ſkutkům a obyčegům/ nadto weyſſe y vkrutnoſti gey wywčowala.

Wáclaw přigaw k ſpráwě ſwé Panſtwj Otcowſké/ tak ſe pogednau oto ſnažil/ aby nic bez wůle a raddy Lidmilly Báby ſwé nečinil.

A bydljc chwjli yakožto Pán Křeſtianſký w Praze w pokogi/ žádnými darebnoſtmi ſe nezaneprazdniowal/ toliko Nábozenſtwj pilen byl/ Wjru Swatau pilně rozmnožowal: W Nocy k tomu dohljdal aby Zžalmy kecý a chwále Pánu Bohu wſſemohaucýmu ſpjwány byly: We dne tolikéž nikdá nezameſſkal Služby Božj: Nýbrž w tom wždycky pracowal.

Mrtwé k Hrobům prowázel/ Nemocné nawſſtěwowal/ Chudým a potřebným pomáhal/ nahé přiodjwal/ kteřj nauzy trpěli Pokrmy gim dáwati poraučel/ s S. Lidmillau Bábau ſwau/ čaſté rozmlauwánj o Wj-

Swa-

ke Swaté mÿwal / a zhola ničehož neopauſſtěl/ což dobrému a prawému Křeſtianſkému Knÿžeti a Pánu náleželo.

Záwiděla toho Drahomÿra té Swaté Panÿ/ a počala o tom přemeyſſleti/ yakby gi w tom překazyti mohla/ aby wětſſý laſky nad giné v Knÿžete neměla/ a tak Wÿry Křeſtianſké pilně a ſſýroce w Cžechách rozmnožowati nemohla: A ſtaragÿcy ſe oto tak dlauho / doſtala a obgednala ſobě takowé zlé pomocnÿky / kteřÿž ſe gi w tom vwolili/ že tu Swatau Panÿ z Swěta ſprowoditi minÿ; K čemuž gim giž Drahomÿra y den gmenowala.

O tom owſſem ta Swatá Kněžna magÿcý ſobě to ſkrze zgewenÿ od Pána Boha oznámeno/ doſtatečně wěděla.

A protož powolala k ſobě wſſech Služebnÿkůw a Přátel ſwých/ a wſſecko což koliw měla/ mezy ně a chudé Žebráky rozdala.

Potom rozkázawſſy wſſechněm wen wyſtaupiti / před Oltářem padla/ a činÿc pokánÿ Kaplanu ſwému ſe zpowÿdala / a Welebnau Swatoſt přigala.

Dále pak proſyla Pána Boha/ aby to což geſt gi vložil/ podlé wůle ſwé konati ráčil.

Tu gſau hned té hodiny ti zloſtnÿcy a vkrutnÿcy/ od Drahomÿry nařÿzenÿ a na to nawedenÿ / Tomáš a Kumo/ kteřÿž ne tak z Rodu yako pro ſwůg neſſlechetný včinek ſlawnÿ byli/ přiſkočiwſſe a z té Swaté Panÿ Rau

cho ſrdbiſſe/hned gi zaſſkrtili/a tak preč odeſſli. Welmi ten zlý ſkutek brzy Knjžeti Wacſlawowi geſt oznámen / pro kterýž aby ti Lotraſowé treſtáni byli / mnoho gich ſolicitowalo/ čehož geſtli žeby ſám včiniti nechtěl/ tehdy aby některemu z nich to poručil.

Ale Knjže wſſecky ſlowy pěknými a práwě Swatémi od toho odwozowal/napomjnage gich / aby toho zanechali/zwláſſtě poněwadžby to proti wlaſtnj Matce geho bylo.

Nadto wěděl ſe že to y Křeſtianſká powinnoſt zapowjdá/ řka: Zdaliž newjte co Pán prawiti račj: Má geſt pomſta/a yá každému čaſem ſwým zaplatjm.

Což ſe w ſkutku brzy wykonalo/nebo geſſtě Rok zauplna newyſſel/a ti oba dwa zloſinjcy/netoliko bjdně/ale y práwě zgewně a hrozně zahynuli.

Toliko Drahomjře delſſý čas ſe k pomſtě protahowal/proto že y ona weliké ho trápenj pocýtowala / když geſt Wácſlawa Syna ſwého o hrdlo připrawiti vſylowala: on pak wjcegi den ode dne we wſſech ſkutcých Swatých proſpjwal a ſe vkazowal.

Ackoliw kromě Drahomjry Matky ſwé wlaſtnj/měl mnoho giných nepřátel/kteřjž gey prawili býti nehodným k ſprawowánj té Stolice Knjžetcý/mluwjce že by gi náležělo ſprawowati Rytjřſkým a ne Kněžſkým ſpůſobem. O čež ſe neywjcegi Radiſlaw Syn Mſtiboge Knjžete Kaurjmſkého domlauwal/ tudy ſe domnjwagic, že Wácſlawa z geho Otcowſké Stolice wyſtraſſý.

A protož počal mu do panſtwj geho wſkakowati a lid ſwůg Zbrogný vkazowati/žádných Poſlůw kteřjžby s nim o pokog gednali/ſliſſeti nechtjc.

Nebo čjm ſe wjcegi o to Wácſlaw ſtaral/ tim on byl mnohem horſſý/ domnjwage ſe že ſe ho giž bogj.

Naposledy pak wzkázal s pohrůžkau Wácſlawowi/ aby mu Knjžetſtwj ſwého poſtaupil. Čehož geſtli žeby včiniti nechtěl/tehdy že netoliko gemu ale wſſem Poddaným geho odpowjdá.

Takowau pychau ſputnoſtj a zauffalſtwjm geho/gſa Knjže Wácſlaw Pán Swatý pohnut a k hněwu popuzen / s raddau Pánůw ſwých/ Wogſko proti Radiſlawowi ſebral.

Když pak giž Wogſka do Pole wytáhla / nedal Knjže Wácſlaw dáti znamenj k potkánj/ prwé nežliby s Radiſlawem ſám oſobně promluwil. Načež ſgewiſſe ſe, Knjžata když očekáwali. Řekl k němu Wácſlaw: Poněwadž ginače pokog mezy námi býti nemůže / toliko ſkrze dokonánj Wogny/tehdy my ſami dwa/bez prolitj krwe newinné/ſpolu ſe potkeyme/a w ſprawedlnoſt Swatá vkáže/kdo koho poſlauchati bude.

Radiſlaw s welikau radoſtj/yakoby giž wjtězſtwj w Rukau měl/k potkánj a bitwě ſe ſtrogil/ a Oſſtjp hrozný w Ruce ſwé wzal.

Wácſlaw pak toliko krátký Mečýk k Boku ſwému připáſal.

Wygel potom Radiſlaw gſa dobře Zbrogj opatřený na plac/kdež mnoho Lidj z obau ſtrán ſtálo/ rádi chtjce ſe podjwati/yak ta wěc mezy Knjžaty konec ſwůg wezme. Nebo ſe gim to zdála býti wěc welice diwná / že Wácſlaw nebywſſy yakžiw w žádném bogi/ takowého ſkuſſeného Muže/ na Ruku pobjdnauti ſměl.

A když ſe giž potkati měli/Wácſlaw toliko ſe Swatým Křjžem znamenal: Radiſlaw pak yako vkrutný Lew / nic gináč než yakoby gey požřjti chtěl/s Oſſtjpem k němu wyſkočil/ a přiblj žiw ſe k němu/vhlyda dwa Angeli/a vſlyſſý hlas yako Člowěčj/ mluwjc: Padni/ padni Člowěče.

A newěda kdoby mu to rozkazowal / welice z dopuſſtěnij Božijho Wácſlawa ſe lekl/takže hnedky s Koně ſpadſſy/dáwage ſe Wácſlawowi yakožto Wijtězyteli pod moc/miloſti a odpuſſtěnij v něho proſyl.

Wácſlaw s ſedſſy s Koně od Země ho pozdwijhl / napomijnage ho aby ſwau ſpauru a peychu přemáhal/a komu poſluſſenſtwij powinen/tomu aby ge činil/tak aby potom hrozněgi od Pána Boha treſtán nebyl ; a odpuſtiw mu to wſſecko/w pokogi gey na geho mijſto propuſtil.

Takowá wěc když ſe po Swětě rozhláſyla a Cýſaře ſe doneſla/wſſyckni to za weliký diw měli/a Wácſlawa Knijže Cžeſké Swatého Muže býti prawili: Ginij pak ſobě to za poſměch pokládali.

Toho čaſu panowal Otto Cýſař/kterýž neyprwé Korunu Cýſařſkau/magegi ſobě dobrowolně danau/do Němec wneſl.

Byl toho wěku/ pro dobré a chwalitebné ſtutky / yak w Rytijřſkých wěcech / tak také y w Náboženſtwij Pán welice ſlawný.

Ten ſlifſſyc o Swatém žiwotu Wácſlawa Knijžete Cžeſkého / poſtawil mu ſe za welikého Přijtele/ tim mu náhradu činijc/že gey nad giné Knijžata poznáwal vctiwoſt a powolnoſt činiti Mageſtátu Cýſařſkéniu.

Tento Cýſař Otto/čaſu gednoho položil Sněm wſſem Křeſtianſkým Knijžatům w Měſtě Normacij ; na kterýž tolikéž y Wácſlaw Knijže Cžeſké přigel.

Nazeytřij pak když ſe ke Mſſy Swaté ſtrogili / Wácſlaw té hodiny nezmeſſkal/ale ſſel k Cýſaři chtijce ſe s ním wijtati/ a ſpolu s giným i Knijžaty do Koſtela prowoditi.

Ale Knijžata pyſſná tak ſe mezy ſebau ſneſli/aby Knijže Cžeſké mezy nijmi měl poſlednj mijſto/načež gſau y Cýſaře namluwili aby wedlé ſproſtnoſti geho / tolikéž ſe k němu proſtě ſtawěl.

Když pak Cýſař s Palácu ſwého do Koſtela wycházel / vhlijdá zdaleka Wácſlawa Knijže Cžeſké k ſobě gdaucýho/a dwa Angeli po ſtranách mezy ſebau geho wedaucýho/kteřijžto přibližugijce ſe k němu / před očijma geho zmizeli. Cýſař toho vlekſſy ſe welice ſe podiwil/ a zanechaw wſſech Knijžat a Panůw y Rad ſwých/proti Wácſlawowi Knijžeti běžel / a s welikau vctiwoſtij až na Kolena klekagic, gey wijtal / a pogaw ho za Ruku ſpolu s ním do Koſtela weſſel/ a mijſto podlé ſwého Mageſtátu dal.

Cžemuž když ſe wſſyckni wydiwiti nemohli/yak neydřjwe s nimi na Palác přiſſli/ o té geho ponijženoſtj proti Cžechu ſe tázali.

Cýſař hned wſſem zgewně co geſt widěl oznámil : Toliko ſe tomu diwil/že žádný z nich takowého diwu / totiž těch Angelůw/kteřij při Wácſlawowi Knijžeti ſſli/kromě geho ſamého, newiděl.

Ale Biſkup Mohucký wyſtaupiw / potwrzowal řeči Cýſařſké/ že geſt to w ſkutku tak/a to že tolikéž ſwýma očima widěl.

Tu teprwa řeči Cýſařſké a ſpráwě Biſkupa Mohuckého/ ano y té powěſti která o wijtězſtwij geho nad Radiſlawem ſe rozhláſyla. vwěřili.

Knijžata gſauce přeſtraſſeni tim diwem / poznawſſe ſwau peychu ano y toho co gſau o Wácſlawowi vložili žulegic / a obáwagijce ſe něyakého treſtánij od Pána Boha/ wſſyckni Knijže Wácſlawa za odpuſſtěnij prowiněnij ſwých proſyli.

Cýſař welikau poctiwoſt we wſſem činil Knijžeti Wácſlawowi/ a zgewně oznámil / že čeho koliw od něho žádati bude/ wſſecko obdržij/bez wſſeligakého odporowánij.

Domnijwal ſe zagiſté Cýſař / že nětčeho znamenitého k ozdobě Knijžet-

ſtwij

ſtwij ſwého žádati bude. Ale Knijže Wácſlaw o nic giného Cýſaře neproſyl toliko o Rameno Swatého Wijta/ které bylo Ludwikowi toho gména třetijmu Cýſaři z Franſké Země přiwezeno.

Druhé proſyl také Cýſaře s welikau ponijženoſtij za Koſti Swatého Zygmunda Krále Burgundſkého: A to proto, že byl Národu Wandalſkého.

Cýſař wyſlyſſew žádoſt geho/ a zaſmáw ſe/ řekl: Wſſecko to obdržijſs co koliw z Saſké Země žádáſs: wſſak na ten čas/dary giné které Cýſařům rozdáwati náležij/wděčně přigmi.

Jako neyprwé Tytul Králowſký / kterýmž tě pro twau hodnoſt ſluſſně ozdobugeme. Též také činijme tě ſwobodného ode wſſech danij/které Cýſař Karel na Knijžata Czeſká vložil: Nadto weyſſe rozkázal mu / w bijlém Sſtijtu Orla Cžerného vžijwati.

Wácſlaw Knijže/poděkowal Cýſaři za Dar/ale Tytule Králowſkého přigijti nechtěl/ani Hlawy ſwé Olegem Poſwatným pomazati/ani Korunu na hlawu wſtawiti/aniž ſe Králem gmenowati/ ačkoliw gey Cýſař y wſſyckni Knijžata tak gmenowali/dopuſtil. Když pak mu dar k žádoſti geho od Cýſaře darowaný přiwezen/hned keCti a chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému/a ku poctiwoſti S° Wijta Koſtel ſtawěti rozkázal.

Dokud pak ten Koſtel hotow nebyl/ Swátoſt tu w Koſtele S° Giřij kterýž Otec geho wyſtawěl/ poſtawiti poručil.

Rozkázal také tu připrawiti mijſto k Hrobu Swaté Lidmilly Báby/ſwé kterauž wſſem Kněžijm co gich bylo s welikau poctiwoſtij z Těťijna wyzdwihnauti a do Koſtela Swatého Giřij přeneſti poručil.

Toho když někteřij Páni Knijžeti Wácſlawowi (welické přijčiny předkládagijc/ zwláſſtě poněwadž giž wijce nežli tři Léta Tělo gegi leželo / aby giž tam déle gi odpočijwalo/) včiniti neradili/nigakž Knijže od ſwého předſewzetij vſtaupiti nechtěl/ale gdauc ſám oſobně s těmi wſſemi Pány na mijſto w kdež Tělo Swaté leželo/odewřewſſe Hrob/welmi libau a wděčnau wůnij wſſyckni vcejtili. Když pak Truhlu odhradili / geſſtě ge wětſſý wůně zarazyla/tu vhlijdali Tělo celé neporuſſené / toliko že když ge ſpauſſtěli neopatrně Přknem Noſu troſſku vblijžili.

Tak bylo to Tělo s welikau poctiwoſtij od Kněžſtwa s Truhlau na Máry wloženo/ při kterémž ſe welicý diwowé tu hned dáli/a potom geſt tam kdež Knijže Wácſlaw poručil, odneſſeno.

W tom pak dokonán geſt Koſtel / kterýžto chtijce Knijže co neyſpěſſněgi dáti poſwětiti/ s welikau pilnoſtij ſe o Biſkupa ſtaral/aby ho tolikéž w Knijžectwij ſwém w kterémž ho prwé nebylo oſaditi mohl.

Zwláſſtě že předeſſle Arcybiſkup Morawſký/a potom z Bawor z Rzezna Biſkupowé/ w Czechách y w Morawě pořádek Koſtelnij ſprawowali/Neb po odgezdu Methodya Arcybiſkupa/ třidceti pět Let na Morawě Biſkupa nebylo. Očemž Daubrauius lib: 5. fol. 38. wypiſuge.

Když pak Knijže Wácſlaw do Ratiſbonu aneb Rzezna pro Wolffganga Biſkupa/ s nimž též o wyzdwiženij Stolice Biſkupſké w Czechách rozmluwiti chtěl/ aby Koſtel ten poſwětil/ poſlal / Drahomijra geho vkrutná Matka tomu welice na překážce byla: Nebo Boleſlawa Syna ſwého a Bratra Knijžete Wácſlawa nato vſtawičně naſazowala/aby mu we wſſech wěcech ſſkodijc překážel: Knijžeti tomu/kterýž wſſecky křiwdy ſwé Pánu Bohu poraučel/ſnadně překážeti bylo: Protož Boleſlaw na toho Biſkupa/ nechtijc ho do Cžech puſtiti/ proto aby Knijžeti Wacſlawowi vmyſlu geho Swatého nedopomohl/ yako na něyakého nepřijtele byl pohotowě: a tak

wſſudy Sſpehéře a ſtrážné po Ceſtách rozſtawěl/poručiw gim/ aby netoliko Biſkupa toho/ ale zhola žádných Kněžý do Czech nepauſſtěli.

Ti Tyrranni činjce doſti wůli Pána ſwého/mnoho Kněžý zmordowali. Takowá neſwornoſt Bratrſká když ſe Biſkupa Wolffganga doneſla/neſměl do Czech geti/toliko wždycky na přýpowědi Wáclawa Swaté Knjže zdržowal.

Z té přýčiny Knjže Wáclaw s Kněžſtwem ſwým/ kteréž při něm bylo/ nigakž toho což vmyſlili doweſti nemohli.

Wſſak nicméně přýkladem ſwým dobrým / mnohé lidi k Nábożenſtwý přiwozowal. Nebo w Nocy do Koſtelůw/ w nichžto Kněžſtwo w každau hodinu ſe proměnugýce/chwálu wěčnému Pánu Bohu wykonáwali / boſýma nohama chodil.

Tak pýſſe Hyſtoryk/že Podiwin/kterýž byl neywěrněgſſý Komornýk Knjžete Wáclawa / dobře gſa oděný gdauc gednoho čaſu Zymnýho w nocy za Pánem ſwým do Koſtela / welice ozábl / takže ſkrze to odznobený/ ſkůro k chromotě přiſſel/ až potom wſtupugíc do ſſlepěgý Knjžete/ teprwa ſobě nohy zahřýl.

Drahomýra když ſe toho dowěděla/že Wáclaw ſteyſkágic ſobě s ſpráwau Knjžetcý/chtěl od ný puſtiti/nadto weyſſe že giž y mýſta wyhledáwal/kdeby s Towaryžſtwem a Bratry Zákona Swatého Benedykta/žiwot ſwůg na ſlužbě Božý tráwjc odpočinauti mohl / w čemž ſe y ſliſſeti dal/že Poſli do Rýma k Papeži/aby mu tu Reguly ffundowati dopuſtil/wyprawiti minj: vkrutnoſti ſwé troſſku powlewila.

Ale když ſe to v Papeže pro giné zaneprázdněný protáhlo. Ta zlá matka nemoha wytrpěti těch protahů/neb gi welmi to mrzelo/že ſe Wjra Swatá w Czechách rozmáhala / na to ſe wydala/aby tolikéž Wáclawa/yako y Lidmillu Bábu geho/z Swěta co neyſpýſſe zprowoditi mohla.

K gegimužto zlému předſewzetý / dala ſe gi přýhodná chwýle tehdáž když ſe narodil Boleſlawowi Syn. Na gehožto Křtiny vmjnila ſpolu s Boleſlawem Knjže Wáclawa zwáti: Což y včinila /přiwozugic yak gemu/tak y ſobě z toho potěſſený/že ſe gim (zwláſſtě poněwadž geſt Wáclaw čiſtotu ſwau Pánu Bohu zachowati ſlibil) dědic narodil / ten kterýžby po nich w Czechách panowati měl.

Wáclaw Knjže dobré, a Muž Swatý/yak žádnému w ničemž neodporowal/tak y tehdáž pro potěſſený Matky a Bratra/ dal ſe gim namluwiti: a připowěděl že tak včiný.

A wſſedſſe do Pokoge s těmi kteréž ſobě pokládal za neywěrněgſſý přátely rozkázal hledati Pawla Kaplana ſwého/a odewřew Okno do Nebe wzhlédage welmi hrubě zdychal / mluwjc: Jakož gſem nikdy ſobě nežádal milý Pane Wěſſtcem a Prorokem býti / tak také y nynj Pane Bože degž to/aby bylo daremný mé Praktykowáný / widým že toto mýſto kteréž geſt mým pečowánjm k chwále Božý/takowým hauffem Kněžſtwa oſazeno/w krátkém čaſe po mé Smrti k zkaze přigde/a Kněžſtwo rozehnáno bude/z nichž mnozý po mém ſtraſſliwém ſkonaný y vkrutnau Smrtj zahynau.

Kteréžto řeči geho/a aby ſe to tak brzy ſtáti mělo/Služebnýcy geho kteřýž při něm byli/ wyrozuměti nemohli: Toliko neywěrněgſſý Služebnýk geho Podiwýn/dowtipiw ſe/počal Pánu ſwému odrazowati/ aby na ty Křtiny negezdil: Ale wſſak giž raditi bylo mu pozdě.

Nebo wěda giž Knjže Wáclaw o ſwém blýzkém ſkončený/toho dne kteréhož geſt na Boleſlaw wygeti měl/ wyſpowýdaw ſe ze wſſech hřýchůw

ſwých/Welebnau Swátoſt přigal. A po Mſſý hned na Boleſlaw ſe wyprawil. Gehož Bratr ſpolu s Matkau s welikau poctiwoſtj přiwitawſſe/ Křtinami a Obědem blýžko Wečera pretáhli:

Wáclaw pak zůſtaw tam přes noc / o půl nocy wſtal / a podlé obyčege ſwého/ Nábožẽſtwý ſwé a Modlitby wykonáwal.

O tom když Drahomýra Matka geho zwěděla/ hned Boleſlawa zbudila kterýž poſpiſſyw/bezewſſeho miloſrdenſtwj ſylnau ránu na něg včinil/ wſſak gſa welikým ſtrachem oblýčen / Vcho mu tolko vtial a Střewýc na noze roztal. A opraawiw ſe podruhé/z nabádanj zlých geho pomocnýkůw/toho Muže Swatého Bratra ſwého wlaſtnýho / an ſe Pánu Bohu modlý/zamordowal: kdežto Krew wyſkočiwſſy z hlawy Swatého Wácſlawa na Stěnu/žádným ſpůſobem ſetřýna býti nemůže.

Ten Střewýc ſpolu s Krwý a wlaſy geho/až poſawád w Koſtele Staro Boleſlawſkém s welikau poctiwoſtj ſe chowá/a lidem vkazuge.

Ráno potom (yakoby o tom nic newěděl) Boleſlaw wſtaw/ Křtiny dokonati a hoſti ſwé ctiti vmjnil.

A očiſſugic ſe před Lidmi ſkutku toho/té vkrutnoſti ſwé památku činjc/ Synu ſwému dal gméno Strachokwas.

A tak tím ſpůſobem to Knýže Swaté / tehdáž ozdoba Knýžetſtwý Czeſkého/ſkrze wlaſtnýj ſwé Matky a Bratra zloſt/ žiwot ſwůg dokonal.

Opanowánj Boleſſlawa vkrutného po zamordowánj Swatého Wácſlawa.

Kapitola VII.

DOſtaw Boleſlaw nenáležitě po Bratru ſwém Knýžetſtwý Otcowſkého/hned ge zlobiwě/zauffale a tyranſky ſprawowati počal/w tom ſe zgewně ohlaſſugic/aby ti wſſyckni kteřý Wácſlawowi Bratru geho přichylný a přjzniwý byli / obzwláſſtně Kněžý/geſtližeby z Czech dobrowolně wygýti nechtěli/mordowáným a vkrutným wězeným treſtani byli.

K čemuž Tyranka Matka geho geſſtě toto přidala/aby žádný Kněz kterýž zabit bude do Země pochowán nebyl/ ale tak ohawně Pſům a Ptactwu powětrnému/ k pokrmu zanechán.

W čemž ſe brzy proroctwý Wácſlawa Swatého wyplnilo/že Towaryſtwo Pawla Kaplana geho wykořeněno býti mělo.

Tu Boleſlaw neyprwé před giným i Podiwýna ztreſtal a oběſyti ho poručil/ kterýž celé dwě létě neporuſſený wiſel.

Drahomýra čím dále tím wětſſý vkrutenſtwý na Křeſtiany wymeyſſlela/ tak dlauho až ſe Země pod ný rozſtaupiwſſy/ za žiwa gi požřela. S niž wſſyckni ſpolu genž na Woze ſeděli/ kromě Kočýho/ kterýž vſlyſſew zwoniti w Koſtele/když Tělo Božý pozdwihowáno bylo/ s Koný ſkočil a do Koſtela poſpiſſyl/ když gey tak Drahomýra welice proklinala/ y s Koňmi ſe propadli. To mýſto až poſawad patrné geſt/ kteréhož ſe lidé z daleka/ obáwagjce ſe/

ačkoliw

ačkoliw zdmi yako kdy prwé geſt zawřené/ warowali a geho wyſtřijhali.

Tí pak tolikéž kteřijž té vkrutnoſti Boleſlawowi na Swatého Wácſlawa pomáhali/ patrně a hrozně od Pána Boha ztreſtáni byli.

Welicý diwowé a takowé hrozné pomſty Božij/ pohnuli Boleſlawem/ tak že ſe obáwal aby y geho negaký ſtraſſný pád nepřikwačil/ a protož přeſtal wſſeligakau vkrutnoſt nad Křeſtiany prowozowati.

W tom mu s welikau pohrůžkau od Cýſaře/ tehdáž když s Vhry Wálku dokonal/ pro ten geho neſluſſný mord nad Bratrem ſpáchaný/ Liſt aneb pſanij odpowědnij přineſſeno geſt.

Toho čaſu Vhři (yakž Daubrauius pijſſe) wyſſedſſe z Pannonie až do Sſweycarſké Země wtrhli/ a Měſto Auguſtu welikau mocý oblehli/ tak že giž Cýſař Otto/ new ěda máli s nimi Bitwu ſwéſti/ čili ſe brániti/ téměř o obhágenij Měſta pochybowal.

Ale Biſkup Auguſtanſký/ tak geho pochybugijcýho napomijnal/ aby ſe ničehož neobáwal: W tom ſe hned wſſem Křeſtianům poſtiti poručil/ a potom s Pohany Vhry we Gméno Božij/ zaſlibugijce gim giſté wijtězſtwij/ potkati rozkázal.

W čemž Cýſaře nigakž nezawedl: Nebo ſwedſſe bitwu s Vhry tak ge vkrutně porazyl/ že Licus Řjeka kteráž pod Auguſtau teče/ téměř w Krew ſe proměnila.

Tu dwi

Tu dwě Knijžat Vherſkých gawſſe/ oběſyti rozkázal. Wſſak w té Bitwě geden Zet Cýſařſký Pán znamenitý zahynul.

To když ſe tak dálo Boleſlaw Wes tu w které neyraděgi bydlel/ Waly welikými a Zdmi pewnými obehnati rozkázal/ ano y Cžechy aby mu k dokonánij toho djla poddané poſylali/ nutil.

Tu geden Zeman Starý počal mu ſe z toho wymlauwati/ mluwijc: Knijže laſkawé/ toho geſt za Předkůw twých nebýwalo/ abychom měli Zdi ſtawěti aneb oprawowati/ ale býwal takowý obyčeg/ že geſt yak poddaný/ tak také y Zeman pro zdrawij Pána ſwého/ potkawſſe ſe s Nepřátely w Poli/ vmřijti ſobě neſſetowal.

Kterýmižto ſlowy gſa ten Vkrutnijk popuzen/ z welikého hněwem zapálenij/ takto k němu promlauwil: Hnedky na tobě přijklad včinijm/ tak aby gini widauce to/ weſtali ſe tebau/ a newymlauwali ſe z poſlauženij Pánům ſwým: A tak dobyw Meče zabil Starce toho/ a hned wſſem přijſtně přikazowal/ aby to wykonali co gim poručil.

Dokonaw potom a vpewniw Zdi a Přijkopy/ založil tu Měſto/ nazwal ge Boleſlawem.

K tomu Měſtečku když ſe Cýſař Otto s Wogſkem ſwým přibljžil/ Boleſlaw poſlal k němu Poſly ſwé/ miloſti a pokoge žádage.

Což s welikau těžkoſtij na Cýſaři obdržel/ nebo Cýſař chtěl aby mu týž Bratrowrah wydán byl: Ale že ſe w tom okopánij wſſeligakau žiwnoſtij ano y wſſemi potřebami k bráněnij doſtatečně opatřil: Cýſař pak ſkrz wymlácenij Stodol a Dobytkůw zahnánij/ žádných wěcý k žiwnoſti pro Wogſko ſwé doſtati nemohl/ z té přijčiny k žádoſti geho/ miloſt mu včiniti muſyl: Wſſak s tau weymijnkau/ aby wſſecky Koſtely zoprawowati dal: Křeſťany do gegich Statku zaſe vwedl/ a daň tu kterauž gſau předeſſlj Cžechowé Cýſařům Řijmſkým dáwati byli powinni/ aby platil: A ſlibic wěrnoſt a poſlauſſenſtwij Cýſařům Řijmſkým/ na to wſſecko aby přijſahu včinil.

Kteréžto Artykule od Cýſaře Ottona ſobě podané Boleſlaw přigal. A tak wěčný pokog mezy ſebau včiniwſſe/ geden od druhého ſe rozgeli.

I Doſtaw pokoge Boleſlaw/ rozkázal ſwým neywěrněgſſým/ aby Tělo Swatého Wácſlawa/ při kterémž ſe welicý diwowé vkazowali/ z toho mijſta kde pochowán byl wyzdwihli/ a wnocy teyně do Prahy s ſebau odwezſſe w Koſtele Swatého Wijta kterýž on ſám wyſtawěti rozkázal/ pochowali: A to proto včinil/ aby lidé ty diwy/ kteréž ſe dali při geho hrobě/ připiſowali Swatému Wijtu/ a ne Wácſlawowi Bratru geho.

Nebo při tom hrobě/ Chromij a malomocnij zdrawij/ hluſſý ſluch/ a ſlepij zrak/ etc. přigijmali.

Ale Pán Bůh vmij každého ſwého wěrného okraſſliti/ tak že chytroſt lidſká tomu žádnému nic vſſkoditi nemůže.

Protož když kázal to Tělo na Wůz přikrytý wložiti/ poručil Kočijmu/ co neyſpěſſněgij bude mocy aby gel/ a z Boleſlawě předednem w Praze byl: Ale diwnau mocý Božij/ wijce Kočij Koni/ nežli Koni geho/ poſlauchati muſyl: Nebo když k Řece Rokytnicy přigel/ a tu toliké z y Řeku Wltawu welice rozwodněnu naſſel/ [illegible] Koně [illegible] wſſak přes obědwě Řeky Koni ſe obrátili/ a téměř ſuchýma nohama přeſſli/ a v Wyſſe Zámkowé ſe poſtawili: Odkudž [illegible] ſpůſobenij od bilého dne hnauti ſe nedali.

Když ſe pak zběhl weliký počet Lidij/ teprwa to Tělo Swaté wzato/ a tu kde náleželo položeno geſt: Cžehož ač zpočátku wyſlanij Boleſlawowi we-

 lice

lice zbraniowali/ ale widauce že nic po gegich wůli býti nemohlo/ zmuſſenij k tomu powolili.

Tehdáž také wſſyckni wězňowé Křeſtianſſtj/ a zwláſſtě Kněžij/ z Wězenij propuſſtěni byli: Tělo to Swaté / ačkoliw giž tři léta w Hrobě leželo/ wſſak žádného poruſſenij newzalo: a wſſecky rány geho zahogené ſe ſpatřili/ toliko gednoho Vcha ſe nedoſtáwalo / kteréž byla Přemyſlawa Seſtra v Koſtela kdež zamordowán byl, nalezla/ a w Truhličce ſwé chowala: Wſſak y to, aby zauplna a celé Tělo Bratra gegiho bylo/ do Prahy odeſlala: to když geſt k Hlawě přiměřeno/ hned ſe chytilo a přiroſtlo.

Od toho čaſu přeſtal Boleſlaw žertowati s Swátoſtj Bratra ſwého/ ale bez meſſkánj k žádoſti Kněžj/ kteréž byl zaſe přigal a gednoho každého na geho miſto doſadil/ giné wſſecky z Wězenj propuſtil/ Koſtel ten/ tak yakž ſe o to byl Swatý Wácſlaw za žiwota ſwého ſtaral / poſlaw do Řezna pro Biſkupa/ poſwětiti dal/ a nato na wſſecko y na Autratu Biſkupowu/ Penjze z pokladu ſwého wydati poručil.

Nadto weyſſe Strachkwaſa Syna ſwého témuž Biſkupu/ kterýž Koſtel Swatého Wijta poſwětil/ k wychowánj odewzdal.

Potom pak doſadiw Boleſlawa mladſſýho Syna ſwého na ſwé mijſto za dědice Cžechům / ſám ſe wſſecek w giné / wſſak poctiwé obyčege proměnil: Nebo Křeſtianům welmi přijwětiwým a přijzniwým býti počal/ tak že Dcery ſwé Daubrawky prwé nežliby Wijru Křeſtianſkau přigal/ Měčiſlawowi Knijžeti Polſkému / nijakž za Manželku dáti nechtěl. To ſe dálo Léta po Narozenij Spaſytele naſſeho 965.

J Včinili potom weliký ſtrach w Cžechách Vhři/ tehdáž když gſau Morawu plundrowali/ nebo gim giž tak yakž ſe w tom ſlijſſeti dali/ blijžſſý wpád do Cžech přibližowal.

Ale Boleſlaw aby ſobě Země kazyti a hubiti nedal/ ſebral Wogſko weliké a to na dwě ſtrany rozdělil: Gedno položil v Cžáſlawě / a druhého v Hba zanechal / tak ſe doſtatečně w Leženij ſwém opatřiw/ aby ho od nepřátel žádná ſſkoda potkati nemohla. Vhři ſe pak s welikau pilnoſtj oto ſtarali/ kterakby ge z toho gegich okopánij wywábiti mohli/ ale magice málo Gjzdy neſměli ſe opowážiti/ a na tu welikoſt Cžechůw ſe puſtiti: Až potom když ſe gim ſteyſkalo že nic ſwéſti nemohli/ do Rakaus a do Carinthiæ ſe obrátili: Kdežto od Knijžat těch Zemij / yako od Godeffrydu/ Gerarda z Tyrolu/ a Řehoře Aquilegianſkého Patryarchy/ hanebně gſau poraženi: Odkudž s welikau ſſkodau a hanbau zas ſe obrátiti muſyli.

Odehnaw Boleſlaw Vhry/ tolikéž y Morawce/ kteřijž mu do Hor wpády činili/ a Rudy Střijbrné odnijmali/ y s Towaryžſtwem gich, kteréhož byli nemálo z Vher ku pomocy powolali/ rozpláſſyw a rozehnaw/ Zámky ty kteréž ſobě k chowánij koriſtj a laupeže wyſtawěli/ pokazyl a wnic obrátil.

Nebo tehdáž okolo Lipnice a Zďáru / welmi mnoho Střijbrné Rudy Cžechowé dobywali. O čemž Daubrauius lib: 5. wypiſuge.

O pečžowánij a pilné ſtaroſti Cžechůw / kterakby podlé obyčege a ſpůſobu giných Křeſtianůw / Knijžetſtwij ſwé ozdobiti a okráſſliti mohli.

Kap:

Kapitola VIII.

Když takowé nad Vhry a Morawany / Cžechowé obdrželi wjtězſtwij / wſſyckni o tom před Boleſlawem mluwiti počali / kterak ſe gim to za welikau hanbu a poſměch býti zdá / že Morawané / Bawořij / Miſſnařij / Polácy / Slezácy / nowj Křeſtiané / tolikéž y ginij okolnij ſauſedé / wſſyckni ſwé Biſkupy magij / gegichžto wzáctnoſtj a pilnoſtij mezy nimi Wjra Swatá Křeſtianſká ſe rozmnožuge: My pak (prý) toliko ſamj Cžechowé gſme w tom nepořádku / poznawſſe Pána Boha prawého / w geho Swaté bázni chtijce žiwi býti / y řád Cýrkwe geho rozmnožiti / bez wůdce / bez Paſtýře a bez Spráwce toho wykonáwati, bychom chtěli. nemůžeme.

Gſme rowně yako Owce bez Paſtýře bláudjcý / práwě yako nagednno Oko ſlepij / ohlidáme ſe na giná Knijžetſtwj a Králowſtwj / odkudbychom Gruntowně naſſy Wjru Křeſtianſkau a pořádek Cýrkewnij a nebo Koſtelnij / rozmnožiti a naprawiti mohli.

To ſlyſſe od nich Boleſlaw / ptal ſe / yakýmby to ſpůſobem býti mohlo / aby w Cžechách Biſkup byl vſtanowen a oſazen.

K tomu hned ti Páni Křeſtianſſtij ſtarožitných Rodů / yako prawij Patres Patriæ genu naučenij dali.

Tak Boleſlaw poſlal do Řijma ku Papeži Poſly ſwé / aby Koſtel Swatého Wjta na Zámku Pražſkém wyſtawený / ozdobil a okráſſil wzáctnoſtij Biſkupſké Stolice.

Ale ie tehdáž byla weliká roztržitoſt a neſwornoſt w Řijmě / mezy dwěma oſobami o Papežſkau Stolicy / nebo Sſtěpán toho gména Sedmý / byl welikým nepřijtelem Formoſowi / tak že giž y mrtwému neodpuſtil / ale Tělo geho z hrobu wykopati a wywrcy poručil: Očemž Daubrauius wypiſuge. Onofrius pak to wěc ſmyſſlenau býti prawij.

A protož Cžechowé tau Ceſtau w Řijmě nic neſprawiwſſe / domů zpátkem ſe nawrátili. A w tom také Boleſlaw vmřel. Což ſe dálo Léta 985.

O Boleſlawowi Nábožném Synu Boleſlawa vkrutného.

Kapitola IX.

Když ſobě giž počal vſmeyſſleti Vkrutný Boleſlaw / zanechaw po ſobě dwau Synůw Strachokwaſa a Boleſlawa / a dwau Deer / Starſſý Daubrawky, kteraúž dal k Stawu manželſkému Měčiſlawowi Knijžeti Polſkému / yakž ſe o tom wey ſſegi oznámilo. A druhé mladſſý Milady / kteráž potom přigala Řzeho-lu Swatého Benedykta / očemž nijže vſlyſſýš / dokonal žiwot ſwůg w pokogi.

Na gehožto mijſto Boleſlaw Nábožný odewſſech gednomyſlně wolen geſt: Ten hned Wjru Swatau rozmnožugic / Koſtelůw nowých Dwadceti

wyſta-

wyſtawěti dal/a wſſecky / aby w nich Kněžij doſtatečně wyžiwenij ſwé mijti mohli/hogně a poctiwě nadal.

Takowau Pán Bůh Smému ſtrápenym Křeſtianům včiniti ráčil/že gim za Otce vkrutného/dal Syna Nábožného. K čemuž ſe nic giného nedoſtáwalo/toliko Biſkupa.

Měl Boleſlaw Seſtru gijž gméno bylo Mláda/ Panenka welmi nábožná: Ta když ſe toho dowěděla. že giž Cýſař Otto ſpokogil tu bauřku w Řijmě/ano také že giſtý Papež doſazen geſt/ wyproſyla ſobě to na Bratru/poněwadž od žádného giného nemůže býti Biſkup zgednan/ gediné toliko od ſamého Papeže/ aby tam ſama gela//připowijdagic Knijžeti že když wykoná což vmijnila, to též že na Papeži obdržij: A protož magijcy ſobě to od Bratra dowoleno / přigewſſy do Řijma/ſtála w Klaſſteře Panenſkém Řeholy Swatého Benedykta/ kdežto oblijbiwſſy ſobě řád a náboženſtwij gegich/ vmijnila w tom řádu žiwot ſwůg dokonati: Czehož dlauze neodkládagic/ w brzkém čaſu od Panen/což gi k tomu Náboženſtwij potřebného bylo/geſt wyvčena.

Když pak ten čas přiſſel / že vmyſl ſwůg dokonati měla/ wſſel do toho Klaſſtera Jan Biſkup Řijmſký toho gména dewátý/ kterýž gi poſwětiti a w Oděw tomu Zákonu obyčegný oblécy měl: Gemuž když ſwé gméno oznámila/widělo ſe Otcy Swatému nenáležité/ že bylo Pohanſké/ protož změnil a dal gi gméno nowé Marya.

Po wykonánij wſſech wěcý za kteréž žádala / doſtawſſy od Papeže a ſtar-

ſſých

ſſých Panen Zákona toho kolik s Panen/ a wzawſſy Liſty Papežſké, Boleſlawowi Bratru gegimu ſwědčjcý/ též pogawſſy s ſebau Dietmara nařjzeného Biſkupa/ kterýž byl Rodem z Sas, do Prahy ſe nawrátila.

Po njž tolikéž w krátkém čaſu Dietmarus gſa w Magdeburku od Woytěcha aneb Alberta Biſkupa Mohucſkého poſwěcen/ do Cžech přigel/ a nowau Stolicy Paſtýřſkau oſobau ſwau ozdobil.

Což ſe dálo Roku 986. tak yakž o tom Cathalog a Georgio Bartholdo Pontano a Preitenbergk Sac: Rom: Eccle: Prothonotario Metrop: Pragē: Decano, Olomucenſi Canonico Com: Pal: wydaný wyſwědčuge.

A tak ta Panna poſlaužiwſſy Cžechům w žádoſti gegich/ netoliko Biſkupa zgednala/ ale y ſama do Zákonu wſtaupiwſſy/ přiwezſſy s ſebau několik Panen řádu Swatého Benedykta/ Kláſſter nowý při Koſtele Swatého Girjý na Zámku Pražſkém založila/ a obdržewſſy na Bratru ſwém to což gi k němu potřebného bylo/ ſama wſſecken pořádek Kláſſterný do ſwé Smrti ſprawowala.

Toho práwě čaſu/ Biſkupu Magdeburſkému kterémuž řjkali Adalbertus Slawnyk hrabě Libický mocný Pán w Cžechách a Rodu ſtarožitného/ dal Syna ſwého mladičkého gménem Wogtěcha, chtěje aby ſe při něm wſſem dobrým obyčegům/ tak yakž gich on ſám užjwal/ tolikéž y prawému Náboženſtwj wyučil.

Cožtýž Biſkup s ochotnoſtj učinil, Syna geho Wogtěcha k ſobě s wděčnoſtj přigal: A wida w něm welikau chuť k ſlužbě Božj/ welice ho zamilowal. To ſe potom na témž Wogtěchowi zřegmě ukazalo: Neb gſa po Smrti Dětmarowě na Biſkupſtwj Pražſké wolen/ w chwálách Pánu Bohu činěných, wěk ſwůg ſtráwil. O čemž njžegi při Erbě Růži/ ſſjřegi wypſáno nagdeſs.

Dlauhý čas potom trwal pokog w Cžechách/ když Wrſſowcy Lidé nepokognj/ tak yak gſau ſe byli ſobě zawázali/ od ſwého předſewzetj proti Knjžatům Cžeſkým popřeſtali: wſſak wygewſſe z Cžech do Polſky/ tam yak mohli nelaſku a nepřjzeň/ aby ge mohli s pomocý Poláků wykořeniti/ mezy Knjžaty půſobili: O čemž Boleſlaw Nábožný wzaw ſpráwu/ nebyl dobře ſpokogen s Bratrem ſwým Tetčeným, Boleſlawem řečeným Chrabrý Králem Polſkým. O čemž Hágek obſſjrně wypiſuge.

Těch čaſů, Řehoř toho gména Pátý Papež/ a Otto Cýſař třetj/ oba dwa Němcy, a w krewnoſti přjbuznj. Takto mezy ſebau ſe ſneſli/ aby wzácnoſti Cýſařſké wěčně w Němcých zuſtala Wrchnoſt: a k tomu wymyſlili ten fortel/ aby Elektorů Sſeſt/ wſſecko Knjžat Německých uſtanowili: K čemuž Wlaſſy s ochotnoſtj dowolili/ proto aby Cýſař yakožto záwiſtnjk Papežſké Wrchnoſti/ coby neywálegi býti mohlo/ od Kraginy Wlaſké oddálen byl.

Ale Francauzowé/ zwláſſtě poněwadž ten Tytul od ſtarodáwna a práwě yako za dědičný měli/ že gſau gich w té njžce poběhli/ welice ſe tim urazyli.

Potom těm ſſeſti Knjžatům a nebo Kurffirſſtům/ geſtližeby kdy při wolenj Cýſaře nigaké nedorozuměnj mezy Wolency powſtalo/ k porownánj wſech neſwornoſtj/ přidán geſt Sedmý. Král Cžeſký.

Boleſlaw pak Nábožný/ zanechaw po ſobě Syna Boleſlawa toho gména třetjho/ kterýž nazwán byl ukrutný, žiwot ſwůg w pokogi dokonal.

O Boleſlawowi toho gména třetým Knijžeti Cžeſkém / Synu Boleſlawa Nábožného.

Kapitola X.

BOleſlaw po Otcy ſwém doſtaw Stolice Knijžetcý / tak yakž o něm Kronykáři zmijnku čini / byl Pán ſkaupý a cyzýho welmi žádoſtiwý.

A wſſak yak cyzým ſobě nic nepomohl / tak y ſwého wlaſtnijho vžiti nemohl.

Z které ſe pak to přijčiny dálo / čti ſobě o tom Cžeſké y Polſké Kronyky. Nebo přijčinu ſlepoty geho Kromer Polſký Hyſtoryk / wypſſugic žiwot prwnijho Krále Polſkého / w tento rozum pokládá:

Léta Páně 1003. Zanechaw toho Boleſlaw nowý Král / což mu y Otcy geho Měčiſlawowi / Wlodymir Knijže Ruſké odnial / wzal s nim do giſtého čaſu přijměřij / a tu ſe hned ſewſſý mocý na Cžechy obrátil.

Nebo mu Boleſlaw Knijže Cžeſké Pán mladý / wſſak vkrutný / nic na budaucý wěcy nepamatugic / gſa k tomu některých pochlebnijkůw raddau kterýmž ſe prwé za Měčiſlawa podlé wůle gegich ſſkod w Polſſtě činiti nedo-

puſtilo weden/ weliké ſſkody okolo Kladſka/na Pomezý Polſkém/Ognēm y Mečem zdělal.

Což když oznámeno bylo Boleſlawowi Králi Polſkému/ poſlal k Knijžeti Poſly ſwé/wſſecko to mladoſti geho odpauſſtēgic/a to proto že mēl krewnj přátelſtwij napaměti/ toliko co geſt w Zemi geho pobral/aby zaſe nawrátil. Načež ſe Boleſlaw nawēſti dal/ a tak mezy njmi pokog včinēn byl.

Nic to geſſtē nepomohlo tēm zlým lidem/kterij té ſwornoſti a láſce mezy nimi záwidēli/ a protož ſebrawſſe nemalé Wogſko/do Slézſka mocý wtrhli a ſſkody weliké zdēlali.

Tau přijčinau Král nowý gſa Pán weliké myſli/poſlauchagic žalob a ſtjžnoſti poddaných ſwých/ náramnē ſe pohnul. A tu hned s welikými Wogſkem do Czech ſe obrátiw/ na dýl y naſſýt Zámky a Mēſtečka nēkteré mocý dobýwage/giné ſobē dobrowolnē poddané magic/ſſkody weliké činil.

Prahu Mēſto hlawnij a Wyſſehrad/ na kterýž nu Boleſlaw Knijže s Synem ſwým Jaromirem vgel/dwē Létē pod njm ležijc/hladem k poddánij přinutil.

W čemž mu byli nápomocnij/ Rochan Wrſſowec/ y wſſecken rod geho/ toho čaſu welice w Czechách ſlawný.

A tak doſtaw Boleſlawa/ s raddau dotčeného Rochana/ aby mu potřetij ſſkod nečinil/Oči gemu wylaupiti dal/a témuž Rochanowi Jaromira Syna geho k opatrowánij a k bedliwé ſtráži poručil.

Sám potom na ſwém mijſtē Gubernatorůw/ gménem geho Czeſkau Zemi ſprawugijcých/ty které ſobē přijzniwé býti rozumēl/dijl z Czechůw a druhý dijl Polákůw zanechaw/ do Polſky ſe nawrátil.

Potom pak Oldřicha Syna Boleſlawowa/ od Gindřicha Cýſaře přijtele ſwého/ kterýž toho čaſu na Wognē Francauſké byl/ doſtaw/ a geho mladoſt y zroſt vhlidaw/netoliko ho ſwobodným včinil/ale hogné dary daw/Koňmi y Lidem opatřiw od ſebe propuſtil.

A obáwage ſe aby nēyakých ſſkod napotomnij čaſy od Jaromira yakožto Bratra ſtarſſýho/ kterémuž wlaſtnijm práwem Stolice Otcowſká náležela netrpēl/ gſa od nēho přemožen prozbami/ nebo ſe mu wždycky wērným přijtelem a Sauſedem býti zakazowal/opatrnē gey yakožto giž zpřijznēného přijtele ſwého/aby mijſto to před Jaromirem opanowal/ wyprawil a odeſlal,

Kterýž doſtaw Otcowſkého panſtwij/yak Boleſlawowi připowijdal/ tak ſe zachowal. Až potud Kronyka Polſká/ o tom tēmi ſlowy wypiſuge.

O přijbiežných a přijhodách

kteréž ſe w Czechách po odgezdu Boleſlawa Krále Polſkého dály.

Kapitola XI.

Dyž odgel z Czech Boleſlaw Král Polſký/ poručiw Sprawu Wrchnoſti Wrſſowcům y nēkterým giným ſobē přijchylným Czechům/ též y Polákům/ Jaromir z wēzenij wyſſel/ a rozehnaw ty Poručnijky Krále Polſkého/ſám/ panſtwij Otcowſké ſprawowal.

Gſa pak rowně tak nedbalý yako y Otec / dal přjčinu k tomu Wrſſowcům/že gſau o tom přemeyſſleli/kterakby gey zamordowati mohli.

Obzwláſſtě pak Rochan, kterýž byl mezy ginými neypřednėgſſý a neychytřegſſý / na to ſe wſſak ſobě y wſſemu ſwému rodu k zlému wydal/ aby toho do weſti mohl.

Xgel k Jaromirowi / a žádal ho aby mu Myſliwce ſwého z ſtrany Zwěři k raddě propůgčil/ a to proto včinil / aby Knjžeti ſchwálil hognoſt Zwěři na Gruntech geho.

Měl tehdáž Knjže Jaromir neypřednėyſſýho Myſliwce ſwého gménem Howoru/toho Rochan přátelſký s ſebau namluwiw/ vkázal mu weliké hauſſy Gelenůw a Rancůw w Leſých ſwých: Nic o tom nepochybugic/že když o tom Jaromir vſliſſý/k němu ſe na Shon zwáti bude: Což ho nezmeylilo.

Nebo Jaromir wzaw o tom ſpráwu / k němu přigel/kterémuž Rochan welikau ochotnoſt vkázal/ nadto weyſſe y že gey ſkrze Leſy prowede ſe zakazowal.

Když ſe pak na Low puſtili/každý ſe ledayakaus k myſliwoſti potřebnau wěcý zaneprazdniowal. Howora yakožto Lowec/wſſem naučenj dáwal/ a w tom ge ſprawowal.

Ale Rochan zdržugic Knjže Jaromira na řečech ledayakých/daleko gey do Leſa odewſſech zawedl: Kdežto aby zloſt ſwau wykonal/ vhlidaw k tomu mjſto přjhodné/ Knjže s Koně ſrazyl/a dotud dokudž ginj které ſobě k tomu zlému ſkutku ſpůſobil/ nepřiſpjſſyli/ wſtáti gemu nedopuſtil.

Kteřijžto

Kteřijžto když přiſkočili/ Knijže ſwázawſſe roztáhli/ a k Dubu obnaženého/ tak aby gim k zamordowánj geho nic nepřekáželo/ přiwázali: A tu hned z Lukůw k němu ſtřijleti počali.

W tom Howora nenadále přiběhne/ a vlekſſe ſe té vkrutnoſti která ſe nad Pánem geho prowozowala/ poſpijſſyl k Služebnijkům Knijžetcým/ wolagic na pomoc/ řka: že Knijže zrádně geſt yat a zabit.

Tu ſe ze wſſech ſtrán chtijce ty Zradce zlapati aneb zmordowati/ lidé zbijhati počali.

Ale Rochan tak yakž wždycky chtěl býti přednijm/ tu také neyprwé vtekl. Giných pak pomocnijkůw geho třinácte geſt gato/ a do hrozného a těžkého Wězenij dáno.

Weliký ſe diw při té přijhodě Jaromirowě vkázal/ nebo Wrſſowcy ginácé ſe nedomnijwali/ než že pro huſté k němu ſtřijlenij mrtwý od nich zanechán geſt: Ale on odewſſech zdrawý, a ani neyméň kde raněný nalezen.

Tento Jaromir zgewně to před lidmi wyznáwal/ že gt od Swatého Jána/ když ſkrze geho záſluhy Pána Boha wzýwati počal/ kterýž ſe pogednau wedlé něho poſtawil/ a aby mu ty Střely nic nevſſkodili/ rukami ſwými ge chytage, obránčn. O čemž Dubravius lib. 6. wypiſuge.

Pamatugic pak Jaromir na tu obzwláſſtnij miloſt a láſku Pána Boha wſſemohaucýho/ kterauž mu ſkrze záſluhy Swatého Jana vkázati ráčil/ hned na tom mijſtě rozkázal Plac wymeytiti/ a tu Koſtel ku poctiwoſti S^o^ Jana/ tak aby w něm Pán Bůh w Swatých ſwých chwálen byl/ poſtawiti dal/ a wſſemi potřebami bohatě nadal.

Howorowi také wěrnému Služebnijku ſwému/ za tu pilnoſt a retunk kterýž mu wneſſtěſtj geho včinil/ hognau náhradu daw/ Lowcem aneb (yakž ſe nynij gmenugij) Jagrmiſtrem dědičným/ y potomky geho včinil/ a Statky weliké a ſſyroké okolo Stebna darowaw/ přednijm ho mezy ginými Pány Cžeſkými/ s powolenijm Gindřicha Cýſaře včinil.

Nadto na wěčnau památku wěrnoſti geho/ znamenijm Rytijřſkým/ tak yakž ſe na mijſtě ſwém ſpatřij/ totiž dwěma Duby oſekanými Cžernými w Zlatém poli darowal.

Toho Erbu potomkůw wzáctných těchto čaſůl w Králowſtwij Cžeſkém hognoſt ſe nacházý.

O kterýchž nijže na ſwém mijſtě/ při wypſánij Rodu a Erbu Panůw z Lippého/ a z Konowa/ etč, čijſti budeſs.

J O tetij Jaromirowě neſſtiaſtné přijhodě Hyſtoryk Cžeſký takto pijſſe: Když ſe Jaromir domnijwal/ daw nepřátelům ſwým Wrſſowcům Sekerau hlawy poſtjnati/ že giž w pokogi žiwot ſwůg dokoná/ tehdáž Rochan/ kterýž byl z ſpolečnoſti gegich vtekl/ nezahálel/ ale Oldřichowi bratru Jaromirowu/ o němž wýſſe dotčeno pilně ſlaužiti počal: Nebo gey s welikým wogſkem Polákůw do Cžech vwedl/ a zdobýwaw přednij Měſta a Zámky/ o Jaromira ſe pokuſyti rozkázal.

Kteréhož Oldřich doſtaw/ aby mu w panowánij nepřekážel/ Oči mu wylaupiti dal. Wſſak potom poznaw ſe w hřijchu/ welice toho vkrutenſtwij nad bratrem ſpáchaného želel/ dáwage w tom winu zlé raddě Rochanowě/ též také ſwému ſpěſſnému k zlé wěcy nawedenij.

Ale newěda giž tomu co řijcy, podlé přijpowědij ſwé až do Smrti trpěti muſyl na Statcých geho Rochana vhlawnijho nepřijtele Rodu ſwého Knijžetcýho: Kterýžto dokudž žiw byl/ neſſlechetnoſti a zlého vmyſlu ſwého/ proti Rodu Knijžetcýmu páchati nepřeſtal.

 O čemž

O čemž ſſýřegij při Erbě a Rodu Panůw z Dubé a z Lippého vſlyſſýſs a wypſáno nagdeſs.

O panowáni Woldřicha Knjžete na mijſtie Jaromijra oſlepeného Bratra geho.

Kapitola XII.

KNjže Oldřich opatřiw ſe giž pokogem/ o tom toliko přemýſſlel/ aby w Stawu Manželſkém žiwot ſwuog poctiwě wéſti mohl: Ale w kterémby ſe Kragi o Ženu ſtarati měl/ toho newěděl.

Gednoho pak čaſu geda z lowu/ z přijhody nenadále treffil na gednu Děwečku welmi kráſnau/ Dceru gednoho Sedláka/ gménem Boženu/ kteráž v Potoka ſſpinawé Ssaty prala: A wida gi býti ſpanilé poſtawy/ zawolaw gi k ſobě/ počal s nij o ledayakých s wěcech rozmlauwati/ tak dlauho/ až z té rozprawky, zapomenul na předeſſlý vmyſl ſwuog/ kdež mjnil z něyakého welikého Stawu Pannu ſobě

za Man-

Digitized by Google

za Manželku ſobě gi wzýti vmjnil: S čímž nedlauho meſſkage / Panijm neypředněgſſým gi poručiw/ Sſaty drahými a nákladnými ozdobil/ a potom za Manželku pogal.

Božena hned po Weſelj proti wſſý naděgi lidſké k welikému gegich podiwenij/ welice ſprávnau Panj býti ſe vkázala/ tak že wſſyckni yak Páni tak ty Panj/ kteřijž gi pro gegi nýzké Vrozenij předeſſle w nenáwiſti měli/ welikau poctiwoſt gi činiti počali.

Ta toho Roku Woldřichowi Knijžeti/ Břetiſlawa Syna porodila/ gehož Helikardus Biſkup Pražſký pokřtil.

Trápil vſtawičně Oldřicha ten ohyzdný/ neſluſſný a nekřeſtianſký včinek na geho myſli/ že geſt Bratra ſwého oſlepiti dal.

Za kteraužto přjčinau rozwažugic ſobě trápenij geho/ nigakž nato yakby mu to nahradil přigijti nemohl. A protož podal to k rozſudku Helikarda Biſkupa/ žádage ho aby to mezy nimi porownal / vwolugic ſe coby kolíwěk podlé zdánij ſwého gemu nalezl/ wſſecko rád včiniti a podniknauti.

Cžehož když ſe Jaromír dowěděl / yak ljtoſt Bratrſká tak y řeč Biſkupſká welice nim pohnula.

K tomu když naklonnoſt Jaromirowa přiſtaupila / ſnadné bylo mezy nimi rownánij.

Tu hned Biſkup Helikard takowau ſmlauwu mezy nimi včinil/ aby obadwa Knijžetſtwij Otcowſké ſpolečně ſprawowali. Což mezy nimi w ſwornoſti a Bratrſké láſce do Smrti Oldřichowy trwalo.

Za takowé porownánij mezy týmiž Bratřijmi včiněné/ dotčená Knijžata tomuto Helikardowi Biſkupu/ z každého Lánu na mijſtě deſátku/ giſté oſpy Poddaným dáwati/ a to Dekretem ſwým wůbec rozhláſyti rozkázali.

Takowau tolikéž Kompoſicý y na Morawě w Biſkupſtwij Olomauckém/ kteréž toho čaſu tolikéž týž Biſkup Helikardus ſprawowal / býti Hyſtoryk pokladá. Očemž ſobě čti Daubrav lib: 7. fol: 55.

Cžaſtokráte někteřij Cžechowé napominali Woldřicha / aby ſe s Wogſkem do Polſky wypravil / a tudy ſſkod y poſměchu Otce ſwého nad Poláky pomſtil: Ale on ſe gim nigakž na to nanluwiti nedal. Očemž týž Hyſtoryk wypiſuge.

Nebo w panſtwij ſwém wlaſtnijm měl mnohem wětſſý nepřátely Wrſſowce/ nežli cyzý národ aneb okolnij Sauſedy: Před kterýmiž ſe/ mage ſobě weyſtrahu od giných danau / ač gim toho na ſobě znáti nedal/ nýbrž ſe k nim přátelſky vkazowal/ wſſeligak opatrně ſſetřil: Zwláſſtě wěda o tom dobře/ že Syba a Brzoſlaw/ přednij oſoby z Rodu Wrſſowcůw/ vſtawičné auklady zdrawij geho činili: Daubrauius Ibidem.

Neywětſſý rozkoſs / kratochwijl a potěſſenij Woldřichowo/ byl Břetiſlaw Syn geho: Kterýž gſa geſſtě w mladých Letech / ſpatřowalo ſe to z poſunkůw geho/ žeby býti měl welikau ozdobau Národu Cžeſkému.

Z těch přijčin neččkage Woldřich na ſtarſſý Léta geho / puſtil mu k ſprawowánij Margkrabſtwij Morawſké/ kteréž toho čaſu od Knijžat Cžeſkých wolikto hegtmanij nařijzenij ſprawowali: Tu mage Břetiſlaw blýzko ſebe negiſſté přátely/ yako Vhry a Poláky/ yakž o tom Kronyky Cžeſké wyprawugi/ z obogij ſtrany doſtatečný gjm odpor činil.

Doſáhſſy potom weliké kořiſti w Vhřých / Pánu Bohu zato děkugic, a památku wijtězſtwij ſwého činic/ Kláſſter w Regehradě Bratřijm řádu aneb Zákona Swatého Benedykta wyſtawěti dal/ a gey wſſemi potřebami bohatě opatřil: Cžehož památka geſſtě poſawád ſe w témž Kláſſteře

ſpatřuge. A tak v pokogiw z obauſtran hranice ſwé/o tom přemeyſſleti po-čal/kterakby tak yako Otec geho w ſtaw Swatého Manželſtwij wſtaupiti mohl: Ale aby tak nijzkého rodu Manželku pogijti měl/toho včiniti nechtěl

Genž když Dwořané o Pannách Rodu welikého mezy Knijžaty Německými rozpráwěli/ Hoffmiſtr dworu geho/ tolikéž w tom ſwé zdánij oznámil/ řka: Geſtli že wzáctnoſti domu a Rodu ſſetřijſs/ nad Cýſařſkau Dceru wzáctněgſſý nenagdeſs/k tomu kráſau a ſpaniloſtij s těžkoſti gi na Swětě podobná nagijti ſe může/ yako geſt Jutha Otty Cýſaře Dcera/ ale wſſak k nij welice těžký přijſtup geſt/nebo gi w Ratiſboně/totižto w Řezně/ gedna Abbatyſſe w Kláſſteře při ſobě chowá/ꝛč.

Z kteréžto ſamé řeči a powěſti Hoffmiſtra ſwého/ zamilowal welice Břetiſlaw tu Pannu.

A poněwadž takowým kteřijž milugij/nebýwá žádná wěc k wykonánij těžká/ ſmyſlil ſobě wykonati Náboženſtwij/ a w Řezně w tom Kláſſteře kdež Panna byla/ yako Pautnijk Koſti Swatého Wolffganga nawſſtjwiti vmjnil. Protož pogaw s ſebau newelikýpočet Dwořanůw ſwých/ wſſak mužůw ſtatečných/ tak yako Pautnijk nábožný/ přigew do Řezna/Koſtely nawſſtěwowati počal/a w nich dary práwě Knijžetcý rozdáwal.

W tom pak Kláſſteře w němž Panna byla/ wykonaw náboženſtwj, welikých Darů zanechal.

A přiſſed k tomu mijſtu kdež Panna bydlela/ ſpatřil tam welikau Zahradu/ w njž ſe Panny procházely/ mezy nijmiž y Juthu/kteráž po Wečeři na procházku wyſſla, vhlidal: Kdežto y hned Břetiſlaw wſkočiw/Pannu chytil/ a ke Dweřům s nij yak neyrychlegi mohl/ poſpijſſyw/ na Koně k tomu přihotoweného wſadil/a pryč odneſl.

O němž to též Hyſtorykowé pijſſý, že geſt Řetěz železný/kterýmž ſe dweře přetahowali/gednau ránau přetial/a tak s Pannau/ že ho žádný kteřj gey honijc za njm poſpijchali/ani shljdnauti nemohl/ preč vgel: A poſpijchage we dne y w nocy/do Čzech wezdrawij s Pannau k Otcy ſwému ſe nawrátil: Tu oznámiw wſſecku přjhodu ſwau/od Helikarda Biſkupa w Stawu Swatého Manželſtwij gſauce potwrzen/ Weſelij Swadebnij welice ſlawně wykonal.

Gindřich Cýſař toho gména druhý/té Panny Přijtel krewnij/ welice a wýſoce ſobě tu ſmělost Břetiſlawa Margkraběte Morawſkého, wážil/nad to weyſſe y za křiwdu ſobě gi býti pokládal.

Protož přiſáhl/ že Wogſko ſwé z Čzech newywede/ dokud w polowicy Knijžetſtwij toho Stolice ſwé nepoſtawij.

Břetiſlaw vſlyſſew o tom, byl též Nepřijteli hotow odpijrati: A tak geden proti druhému ſe chyſtagic/ weliká Wogſka z obau ſtrán ſebrali.

W tom Oldřich Knijže Otec Břetiſlawů/náramně ſe roznemohl/tak že geſt welice ſmutný/ obáwage ſe aby Syn geho pro zbytečnij ſmělost k neyakému poſměchu nepřiſſel/ano y lidu ſwého k zahynutj nepřiwedl/doma zůſtati muſyl.

Jutha tolikéž ſe o Manžela ſwého ſtarala. A přiſſla k Oldřichowi žádagic ho/aby gi dopuſtil bez wědomoſti Břetiſſlawowy do Wogſka Cýſařſkého geti/tak aby mezy těmi Pány hněwem roznjcenými negaký pokog včiniti mohla.

Kterauž to ten ſmutný Otec obgaw/ ſchwálil aumyſl gegi. A tak rozkázaw gi prowoditi/dowolil gi toho/žádage aby tim ſpijſſegi zaſe k němu ſe nawrátila.

Když pak před Cýſaře přiwedena byla / vgawſſe ſe za žiwot oběma rukama / nebo těhotná byla / s pláčem proſyti počala / aby wětſſý zřenij na poctiwoſt gegi / a na to co w žiwotě ſwém noſyla / nežli na prowiněnij Břetiſlawowo mij vcinil / zwláſſtě poněwadž ſe giž to aby ona w ſtawu ſwém předeſſlém byla / ſtwořenij ſe zaſe domů nawrátila / ſtáti ani nahraditi nemůže.

Nadto wěyſſe / že gi to nigakž ginác počýti neſluſſelo / než yakž náležij / totiž w poctiwém Loži Manželſkém : Oznamugic tolikéž ſſyrokými ſlowy / Manžela ſwého hodného býti přijzně Stolice Cýſařſké.

A tak s pláčem welikými Cýſaře proſýc / giných wſſech Panůw a Knijžat kteřij s nim přigeli / aby gi w tom napomáhali / a hněw Cýſařſký proti Manželu gegijmu krotili / za přijmluwu žádala.

Kteřijžto když žádoſt gegi naplniti chtěli / wymlauwal ſe gim Cýſař přijſahau ſwau / kterau včinil / že wygeti neměl z Cžech dokudby Stolice ſwé / w proſtředku Země nepoſtawil. Wſſak k weyſkladu takowé přijſahy geho / hned ſe Lidé nalezli / kteřijžto wyložili / aby včinic pokog s Břetiſlawem / do proſtřed Země / totiž do Starého Boleſlawa gel / a Wogſko ſwé rozpuſtic / yako wijtěz Stolicy ſwau tam poſtawil.

A tak obdržewſſy Jutha na Cýſaři pokog / k Oldřichowi ſe s radoſtij obrátila. A w krátkém čaſu Syna Spitihněwa porodila / a Woldřichowi Wnuka odewzdala.

Toho Biſkup Pražſký, Izo, kterýž byl po Helikardowi, okřtil. Břetiſlaw potom magic od Otce powolenij / ſpolu s Manželkau ſwau Juthau / a Synem Spitihněwem / na Morawu ſe obrátil.

Po wykonánij těch wſſech wěcý / dowěděl ſe Břetiſlaw že Cýſař Gindřich ſebral Wogſko proti Vhrům / proto že gſau Petra Krále ſwého z Země wyhnali. Tu on tolikéž bezmeſſkánij ſebral Wogſko chtijce pomáhati Petrowi / a s lidem Cýſařſkým v Řeky Rábu / nedaleko od Jaurinu ſe ſtrhl.

Že pak Řieka Ráb welice ſe rozwodnila / z té přijčiny za několik dnij k nepřátelům přeplawiti ſe nemohli : Wſſak potom nalezſſe Brod / napřed Knijžata / Břetiſlaw s Morawany / potom Wogtěch Bawořſké Knijže s ſwým lidem / napoſledy pak ſám Cýſař ſe wſſým Wogſkem bezewſſý ſſkody přeſſli.

Vhři vhlidawſſe Wogſka Cýſařſká / hned s nowým Králem ſwým Abau ſměle ſe proti němu poſtawili / a prwé nežli Cýſař ſobě leženij ſprawil / znamenij k potkánij dáti rozkázali.

Neyprwé Vhři ſami ſpolu ſe potkawſſe / počala ſtrana Abowa wyhráwati / kterýž z ſſtěſtij ſwého welice ſe radowal / nebo mu proti Cýſaři y ſměloſti přibýwalo / wida že Vhři, ſtrana Petra Krále, prohráwá.

Tu Cýſař s Wogſkem ſwým, a zwláſſtě Němcy, v welikém nebezpečenſtwij poſtawen byl.

Coż wida Břetiſlaw s ſwými Morawany ſe potkal / a welikau ſtatečnoſt ſwau, s lidu ſwého Cýſaři vkázal.

Vhři pak poznawſſe ſſtěſtij Morawanůw / hned ſe gich weliký dijl / od ſtrany Abowy odſtaupiwſſe / mezy ně přimijſylo.

Wſſak nicméně Bawořůw málo zůſtalo / nebo téměř wſſyckni od Vhrůw zbiti gſau / čehož ažpo dnes památka w Vhřijch zůſtáwá : Nebo to mijſto nazwaly Německým Jazykem : Verloren Bayer waiſt niemandt. A tak Břetiſlaw s ſwými Morawany wſſem Wijtězſtwij obdržel.

Tu Aba od Morawanůw zabit : Vhři to zwěděwſſe / pokořili ſe, a poſlali k Cýſaři / žádagice pokoge / a ohlaſſugic ſe / že wſſecko co gim koliwěk poručij / gſau hotowi včiniti.

On rozkázal ſe gim do Bělehradu / kdež Stolice Králowſká byla, ſſeti/ tu aby poſluſſenſtwij Petrowi přijſahau ſwau ſtwrdili.

Břetiſlaw hogně od Cýſaře y od Petra Vherſkého Krále darowán geſt: A tu teprwa Cýſař ſe potěſſyl z přijzně Břetiſlawowy / nebo ho tehdáž y ſe wſſým Wogſkem geho zdrawého zachowal/ a k Slávě weliké zmužiloſtij ſwau přiwedl.

Též také Cýſař ſpolu s Petrem Králem Vherſkým/ wděčnoſt vkazugjce Baworſkému Knijžeti dijl Vherſké Země za náhradu gſau dali/ kterauž on potom nazwal Rakauſy. A z té přijčiny Cýſař gey Margbrabij Rakauſkým gmenowal.

O Bržetiſlawowi Knijžieti kterýž po Oldřichowi Otcy ſwém w Czechách panowal.

Kapitola XIII.

WOldřich Kniže Czeſké ležijc giž na ſmrtedlné poſteli/když vſlyſſel že ſe Břetiſlawowi Synu geho ſſtiaſtně w Vhřijch zwedlo/welice ſe z toho radowal.

Ale že (yakž Dubravius lib. 7. pijſſe) přicházel konec žiwota geho/nemohla tim délegi radoſt ta protažena býti: Protož pſal k Synu/proſyc ho chceli gey žiwého vhlijdati/aby k němu poſpijſſyl.

Břetiſlaw rozkazu Otcowſkému rádby byl doſti včinil. Ale Smrt tak dlauho čekati nechtěla/nebo prwé vmřel nežli Břetiſlaw do Czech přigel.

Tu potom Břetiſlaw Tělo Otce ſwého ſpoln s Streycem ſwým Jaromirem s welikau poctiwoſti pochowal.

Tehdáž Jaromir želege Smrti Bratra ſwého/ s welikým nařijkánijm/ tato ſlowa mluwil:

Ne tobě můg milý Bratře/ že gſem zbyl Oči a Swěta newida/ na němž žiwot ſwůg trávijm/ tu vkrutnoſt připiſugi: Ne twau to wuoli ani twým aumyſlem poſſlo/ale z náwodu vkrutných a neſſlechetných Wrſſowcůw/kteřijž když mně žiwota zbawiti nemohli/k tomu přiwedli/ abych w ſlepotě žiwot dokonal.

A wzygal Břetiſlawa za ruku/ řka k němu: Synu můg/ kteréhož yá nynij předewſſemi na Otcowſkém mijſtě mijti chcy/ wſſeckot Panſtwij dobrowolně pauſſtijm: Toliko tě proſým/aby ſe yak mé,tak také y otcowſké křiwdy nad nepřátely pomſtil.

O tom když Rochanowi/že mu Jaromir v Břetiſlawa welikau nepřijzeň gednal a způſobil, oznámeno bylo/gt a hněwem zapálený/netoliko nad Jaromirem ſe pomſtiti/ale ač giž ſtarý/y Břetiſlawowi hrozyti počal.

A protož mage giſtau wědomoſt o mijſtu kde Jaromir ſwé pokoge měl/ a kde potřeby ſwé přirozené wykonáwal/ tu na tom mijſtě zrádně gednoho Spěchce s Oſſtijpem poſtawil/ kterýžto na Jaromira očekáwage aby gey zamordowal/ naweden byl.

A wſſak takowá geho neſſlechetnoſt/y to že když Jaromira z Swěta ſprowodij/Břetiſlawowi pohrůžky činil/ſkrze téhož kté wěcy nawedeného/ wygewena geſt.

Toho když ſe dowěděl Břetiſlaw/pro Rochana poſlal/ poručiw geſtližeby dobrowolně gijti nechtěl/aby ho mocý přiwedli.

Kterýž když přiweden byl/hned ho vkrutnými mukami trápiti rozkázal.

Neyprwé/Chřijpě mu rozřezati/ pak Oči wylaupiti/ potom wyřezawſſe Pupek/wſſecky Střewa z něho wytočiti: Napoſledy pak/ w Wodě gey pohřijžugic a dlauhau chwijli trápijc/hlawu mu ſtijti rozkázal.

Tak geſt ten vkrutný Tyrran za neſſlechetnoſt a zloſt kterau proti Knijžatům Panům ſwým páchal/ſluſſnau záplatu a odměnu wzal.

Břetiſlaw zůſtaw na mijſtě Otcowſkém w Czechách s welikau pochwalau wſſech poddaných žiwot ſwůg w Praze přes tři Léta w pokogi wedl. A o to ſe toliko ſtaral/ aby každý z geho poddaných kteréhokoliw Stawu/w pořádku dobrém a pokogi bydleti mohl.

O Wey.

O weyprawie Břetiſlawa s Wogſkem do Polſky/ w Roku 1038.

Kapitola XIIII.

Magic giſtů ſprawu toho Břetiſlaw/ že Měčiſlaw Král Polſký/ kterýž byl ſkrze ſwau lenoſt a nedbánliwoſt/ co gſau byli předkowé geho s welikau prácy doſáhli/ mnoho od koruny potratil/ žiwot ſwůg dokonal/ hnedky geſt od některých ſwých Rad/ aby ſe pomſtil křiwdy Děda ſwého a ſſkod w Cžechách zdělaných/ k tomu namluwen: Kterýž bez meſſkánj weliké Wogſko ſebral/ a s ním w to Interregnum do Polſky wtrhl.

Tehdáž Poláci w welikém neřádu přes Sedm let pořád žiwi byli: Nebo toho čaſu kde kdo koho mohl gſa mozněgſſý trápil/ a wpadſſe do Statečku geho zamordowal.

Protož Břetiſlaw mage práwě příhodný čas kto°/ přeprawiw ſe přes Sléz k Hnyznu/ kdež předeſſle Stolice Králůw Polſkých byla/ wzdéli 60. mil od Krakowa/ a tu tolikéž wſſecken poklad chowán byl/ opřímo ſe puſtik.

A zplundrowaw Slézſko/ Wratiſlawi/ Poznánj/ y giná mnohá Měſta a Měſtečka w welkém Polſſtě zdobýwaw/ Lidj welmi mnoho/ yak mladých tak Starých pomordowal/ Koſtely zlaupil/ w Hnyzně tolikéž Koſtel wybrati rozkázal.

Do kteréhožto Koſtela když neyprwé Rytjřſtwo Břetiſlawowo/ několikráte ſe o to pokauſſegic/ wběhnauti a wſkočiti chtělo/ hroznau ſlepotau od Pána Boha poražené bylo.

Z té příčiny wýce Cžechowé na to mýſto dotýrati neſměli: Až Sewerus Biſkup Pražſký poručil/ aby ſe wſſyckni tři dni pořád poſtili/ a Pánu Bohu z hříchůw ſwých ſe zpowýdali:

Což když gſau včinili/ bezewſſý překážky za Biſkupem Sewerusem do Koſtela weſſli A tu wyzdwýhſſy Těla Swatých pětj Mučedlnjkůw/ též Tělo Swatého Wogtěcha Biſkupa Pražſkého/ a Arcybiſkupa Hnězněnſkéſkého/ ſpolu s tim wſſecken poklad Koſtelnj wybrali a preč odneſli.

Tuto niyakž ſe Hyſtorykowé aneb Kronykáři Cžeſſtj s Polſkými ſrownati nemohau.

Nebo Polſſtj pýſſy/ že gſau Tělo Gaudentia Arcybiſkupa/ kterýž tolikéž Swatého žiwota byl/ tak yakž o tom Cathalogus y Kronyky wyſwědčugj/ za Tělo Swatého Wogtěcha wzali.

Cžechowé tolikéž/ podlé dáwných a ſtarých ſpráw předkůw ſwých/ to za prawdiwau wěc twrdj/ že magi oprawdowé Tělo Swatého Wogtěcha: Toho wyſwětlý důwod magic/ diwy weliké které ſe při tom Hrobě ſwatém dály a dégj.

Ale yakžkoliwěk/ poněwadž těch obau Národů Bratr/ a ku poznánj Pána Boha w Trogicy gedinėho/ weliký pomocnjk byl/ na těch obaudwau mýſtech ſluſſná a náležitá poctiwoſt Tělu a nebo Koſtem geho/ až poſawad ſe děge.

Takowý weliký poklad Břetiſlaw w Koſtele Hnězněnſkém pobraw/ do

Prahy

Prachy oſtatnjmi zawezl: Wſſak přigew do Holomauce / gedno Tělo z pěti Pauſtewnjkůw totiž Swatého Kryſtyna / w Koſtele Swatého Wácſlawa zanechal. Což ſe dálo Léta 1038.

A gſa Břetiſlaw čaſtokráte od Polákůw napomjnán/nadto wegſſe y před Papeže a Cýſaře/ ſkrze Stephana anebo Sſtěpána Arcybiſkupa Hnězněnſkého Práwem pohnán/aby to což geſt tak pobral zaſe gim nawrátil: toho nigakž včiniti nechtěl: Nýbrž bylby w Polſſe geſſtě y wětſſý ſſkody zdělal/kdyby ho byl domácý nepokog z Země gegich wygeti nepřinutil.

Kterýž pak ten nepokog byl/nic o něm Hyſtoryk nedokládá.

Potom Cýſař Gindřich černý / toho gména třetý/kterýž po Kundratowi panowal/proti Břetiſlawowi pro takowau ſſkodu kterau Polákům včinil/ yakožto proti ruſſiteli ſpolečného pokoge/ Wálku zdwjhl.

Wogſko ſwé na dwa hauffy rozdělil/ ſám s gedným ſkrze Baworſkau Zemi ſe puſtil: A s druhým Bernhardus Saſké Knjže Pán Wálečný / ſkrze Mjſſenſkau Zemi ſe obrátil.

Proti kterýmžto Wogſkům / Břetiſlaw tolikéž Lid ſwůg na dwě ſtrany rozdělil: Sám proti Cýſaři poſpjſſyl/ Prokopa pak z Biliny/proti Knjžeti Saſkému poſtawil/ přjſně mu poraučegic/ aby w Leſých a mjſtech těſných Saſy hubiti ſſetřil.

Sám Břetiſlaw, tak yakž rozuměl, a mohl/ Cýſaři doſti ſtatečně a Hrdinſky odpjral: A ſtrápiw y přemohw Němce k tomu přinutil / že ſám Cýſař s hanbau y nemalau ſſkodau ſwau/ ſpátkem ſe obrátiti muſyl.

Ne tak ſprawedliwě/ pilně a bedliwě Hrabě z Biliny yakž ſobě poručeno měl/Saſům odpjral: Nebo welikau ſſkodu w Czechách činiti/a kořiſt nemalau wen z Země wyneſti gim dopuſtil. Očež ſe Břetiſlaw/že tak Hrabě Bilinſký / žádné Bitwy s nepřátely newčiniw / gim Zemi plundrowati/a preč odtáhnauti dopuſtiti ſměl/ welice rozhněwal / a tu hned z té přjčiny/ Prokopa gjti a vkrutné mauky dělati mu rozkázal.

Neyprwé Oči wylaupiti / potom Ruce y nohy z vtjnati/a napoſledy do Wody wwrcy a vtopiti dal.

A tak ten neſměly Heytman/gſa podlé zaſlauženj ſwého ztreſtán/ od toho vkrutného Pána záplatu ſwau wzal.

Cýſař Gindřich/vwažugic při ſobě to, že tak Czechům s poſměchem vſtaupiti muſyl/ welice toho litowal.

Protež proti Břetiſlawowi od Kazymjra Krále Polſkého/ (toho kteréhož byli Polácy z Kláſſtera Klunyackého na Papeži wyproſyli/ gemuž Gindřich Cýſař na Králowſtwj doſednauti pomáhal / a Korunu kterau byla Rycheſa Máti geho gedauc s Polſky wywezla zaſe nawrátil/) pomocy požádal.

A ſebrawſſe Wogſko weliké / wtrhl Cýſař do Czech/ a blýzko k Praze ſe přiblýžil. Wſſak potom ſkrze gednánj Sewera Biſkupa Pražſkého/pokog mezy nimi přjſahau ſtworzen. A tak ſe gedenkaždý zaſe na ſwé mjſto obrátil.

Za tohoto Břetiſlawa Prokop Mládenec Rodem z Czech/žiwotem ſwatým welice ſe ſkwěl/a mezy Swaté/wedlé diwůw kteřj ſe při Těle a Hrobu geho dáli/ wložen a počten geſt. O tom Daubrauius lib: 7.

Tohož čaſu Borymir Wrſſowec mage welikau ljtoſt nad prowedenau vkrutnoſtj Břetiſlawowau na Rochanowi ſtreycy geho/vgel do Polſky/a od tud weliké ſſkody Czechům činil.

Břetiſlaw chtěge ſe takowých ſſkod pomſtiti/bez meſſkánj Wogſko ſebral: Wſſak neyprwé poſlal Poſly k Kazymjrowi Králi Polſkému/žádage nad

takowý.

takowými Lidmi, kteříž pokog ruſſý/ aby mu Sprawedlnoſt včiněna byla.

Kazymír gſa Pán dobrotiwý/ ctnoſt a pokog milugjcý/ nechtjc takowých lidj wymlauwati/ brániti/ ani zaſtáwati/ Borymíře ſe třidcýti pomocnjky geho zwěſſeti rozkázal.

To když ſe tak ſtalo, vmjnil ſobě poodpočinauti/ ačkoliw bylby raděgi nezahálel/ a Rytjřſkau zmužiloſt ſwau w lenoſt newwozowal: Ale do čaſu to býti muſylo.

W krátké chwjli pak nechtjc hoſſtěſtý w myſli a žádoſti geho opuſtiti/ w brzce gey potěſſylo: Nebo přiſſla nowina z Vher/ že Vhři pyſſnj/ Wjrau Křeſtianſkau pohrdali/ a gi zawrhſſe/ Krále ſwého, kterýž gě k tomu wedl/ wyhnali.

Břetiſlaw těſſyl ſe z toho/ že mu tak poctiwá a příhodná chwjle připadla.

Sebral Wogſko weliké/ též také y z Němec za Peníze pomocy doſtal.

A wſſak yak mu ſſtěſtý přiſſlo/ tak zaſe Smrt záwiſtiwá a neſkrocená wſſecko změnila a zruſſyla/ nebo na tu Wognu neweygew/ roznemohl ſe/ a když mu ſe Wogſka w hromadu ſcházeli, vmřel.

Zanechal po ſobě pět Synůw/ mezy kteréž ležjc na ſmrtedlné Poſteli panſtwý ſwé rozdělil.

Spitihněwa yakožto ſtarſſýho, na mýſtě ſwém w Czechách zanechal/ a mezy druhé Syny Morawu rozdělil:

Wratiſlawowi Olomaucký/ Kundrátowi a Otrowi Brněnſký a Znogemſký Krag odkázal: Jaromirowi pak kterýž geſſtě mladičký byl a Preceptorowi poručen/ gemuž aby ho pilně včil/ náhradu za geho prácy wykázal/ Biſkupſtwý Pražſké poručil.

Takowé vſtanowenj a nebo nařjzenj o Statku ſwém včiniw, vmřel: Gehožto Tělo do Prahy přiwezeno/ a w Koſtele Swatého Wjta pochowáno. Byl Pán Wálečný/ a w každé wěcy welice ſſtiaſtný.

O Spitihniewowi Synu Břetiſlawowu/ a geho vkrutném panowánj.

Kapitola XV.

TAk yakž Otec vſtanowil, nařjdil, a mezy Syny Knjžetſtwj ſwé rozdělil/ geden každý po Pohřebu na ſwé panſtwj gel.

Spitihněw gſa geſſtě w mladém wěku/ byl wełikým a vhlawnjm nepřjtelem Národu Německému.

A když toho že gim ſſkoditi mohl doſáhl/ tak ſe vkrutně proti nim poſtawil/ že takowý/ aby ſe do třetjho dne žádný w Czechách déle gi widěti nedal/ přjſtný Dekret a poručenj včinil: A netoliko aby měl wzhledňauti na někteeré oſoby/ a gich vſſetřowati aneb ſſanowati/ ale ani wlaſtnj Mateři w té přjčině neodpuſtil/ nýbrž wſſecky wěcy gegi kteréž gi náležely/ do Němec odwezti rozkázal.

Byla geſſtě gedna Abatyſſe Klaſſtera Swatého Girjj z Rodu ſtolikéž

z Německé Země welmi ſlawného/wſſak ani gi w Czechách zůſtati nedopu-ſtil/ nýbrž zárowen s ginými s welikau pohrůžkau do Němec ſe obrátiti přinutil.

Jutha gináč Gitka Matka geho, gſauc y pohrdána od Syna, wdala ſe za Petra Krále Uherſkého: Pogehožto Smrti k giným Synům na Morawu ſe obrátila/a w Kláſſteře Léta 1059. žiwot ſwůg dokonala.

Hágek a Dubravius píſſij/ že Kláſſter Znogemſký založila a nadala: Ale yak w mnohých wěcech oba ſe meylij/tak y toto nedůwodně za prawdiwau wěc pſali: Nebo ten Kláſſter řádu Premonſtratenſkého založen geſt od Marye Kněžny Czeſké/Dcery Gindřicha Cýſaře; a Manželky Kunráda Kniežete Czeſkého a Morawſkého. Jakž o tom Liſt gich důwodně ſwědčj/ Gehož Datum Léta ꝛc. 1190. O čemž w Zrcadle Margkrabſtwij Morawſkého doſtatečný důwod toho přečiſti ſobě můžeš.

Po wyſtonánij té wěcy/zlj lidé Satanu rowni, dali ſprawu tomu hněwiwému Pánu/ žeby Morawané proti tomu reptali/ že Němce z Czech wyhnal.

Kterýžto gſa proto hněwem rozpálen/ hned ſe k nim geti ſtrogil. A proſoj přjſſně poručil, aby co neydřjwe w ceſtu gemu až k Chrudijmi wygeli. Coždyž gſau wyginuli/ wſſecky zgijmati rozkázal/ a na rozličná mijſta do wězenij rozpoſſlal/ ſám pak ſe odtud wpſſimo do Morawy obrátil.

Očemž vſlyſſew Wratiſlaw Bratr geho, welmi ſe vlekl/a neauffagjc ſýle ſwé aby ſe mu w Olomaucy obrániti mohl/k Ondřegowi Králi Vherſkému poſpjſſyl/od kteréhož s náležitau poctiwoſtj a wděčnoſtj přigat byl.

Spitihněw welice toho litowal, že Wratiſlaw Bratr geho vgel: Což ſe z toho ſamého poznati mohlo/že Manželku geho kteráž byla těhotná a w Olomaucy zůſtala, wděčně přigal: Wſſak přes to wſſecko Heytmanu Bilinſkému gi za wězně odewzdal a poručil.

Kundrát a Otto Bratřj geho náramně ſe tolikéž (nemagjce žádné Pewnoſtj kdeby ſe zawřjti a brániti mohli) vlekli: A tu hned dobrowolně ſe mu poddali/kterýmž on s ſebau do Prahy geti rozkázal: A yakž přigeli, ſwými Dwořany ge včinil. Ottu včinil Lowcem/a Kundráta Trukſaſem.

To wida Sewerus Biſkup Pražſký/vhlédaw k tomu přjhodný čas/ſſel k němu, a mluwil ſlowa tato: Geſt to má powinnoſt neylaſkawěgſſj Knjže/geſtližebych co neſluſſného, w čemby Pána Boha y lid Křeſtianſký vrážeti, a zlau pochwalu tudy ſobě činiti měl, při tobě ſpatřil/abych tebe napomenul. Jakož pak to o tobě na ten čas wſſickni wědj/kterak nekřeſtianſky ſobě počjnáſs/ nebo tu wzáctnau Panj kteráž nic neprowinila, a k tomu těhotnau nenáležitým wězenjm ztěžugeſs: Gjžto raděgi wſſeliyakau vctiwoſt a láſku (geſtližeby gi w čem potřebowala) prokázati gſy powinen/a ne takowau zůřiwoſt bez wſſeligakého gegjho prowiněnj nad ni prowozowati.

A protož wěz Knjže laſkawé, kdo takowé ztrápené Ženě láſky a milosrdenſtwj neukáže/toho mu žádný dobrý Člowěk neſchwaluge: Zwláſſtě poněwadž žádný Pán nemůže ſobě nic wětſſjho a chwalitebněgſſjho za žiwota ſwého způſobiti a zgednati/yako miloſt a láſku v wſſech lidj, a neywjce v poddaných: nebo geſt to gednoho každého neypředněgſſj poklad.

Takowá a těm podobná ſlowa obſſjrně s nim Biſkup dlauhau chwjli rozmlauwal: Očemž w Kronykách Cžeſkých důwodně wypſáno máſs/čti ſobě Dubravium lib. 8. fol. 67.

Pamatugjc na napomenutj Biſkupowo Spitihněw/hned tu Panj, dopuſtiwſſe gi na ſwůg wlaſtnj náklad w Cžechách bydleti/z Wězenj propuſtil.

A pakliby kde geti chtěla, z Komory a neb z Pokladu ſwého Knjžecýho Penězmi na ceſtu gi opatřiti poručil.

Kterážto poděkowawſſy Knjžeti z takowé láſky/chtěla geti k Muži ſwému do Vher. Ale oſtráſſy ſe na ceſtě, to což w žiwotě noſyla potratila/a potom na Morawě třetjho dne vmřela.

O tom když giſté wědomoſtj doſáhl Wratiſlaw/welice byl ſmutný a žaloſtiwý/tak že za několik dni w pokogj ſwém ſe zawřew, a nikam newycházege, ſeděl.

Poſlal potom k němu Ondřeg Král Vherſký/ těſſjc a žádagjc ho aby k němu přigel: Což když včinil, napomjnal ho aby ſe nic neſtaral: Nebo to co ſe ſtalo, odeſtati ſe nemůže.

A tu mu ſe ſám o Ženu ſtarati připowěděl. A tak dal mu wlaſtnj ſwau Seſtru Atleydu za Manželku.

Dowěděw ſe Spitihněw o takowém ſpřjzněnj Wratiſlawa s Králem Vherſkým/nečekagjc toho aby ſkrze moc Vherſkau měl doſahowati Panſtwj ſwého/poſlal k němu dwa doſtatečné a giſté přátely/ kteřjžby s nim o přjměřj láſce a Bratrſké miloſti gednali a traktowali/ vwolugjc mu ſe wſſecko což geſt w Morawě měl, zaſe nawrátiti: Což když mu ti Poſlowé wyprawowali/gſa toho wděčen, welice potěſſen byl: Ale wſſak tomu wěřiti nechtěl/dokud prwé neuſlyſſj že druhým Bratřjm geho co gim wlaſtně nále-

zg tak yakž mu připowijdá a ſe zakazuge/zaſe zcela a zauplna nenawrátj a neposſtaupij.

Spitihněw když mu takowau odpowěd Poſlowé přineſli/počal ſobě coby w té wěcy činiti měl/přemeyſſleti/totiž máli Morawu mezy Bratry puſtiti a pokog s nimi včiniti: Cžili Ottu a Kundrata geſſtě při ſobě zdržeti/a dijlu gegich vgijmati.

W gehožto takowém přemeyſſlenij / (yakž Daubrauius lib: 8. pijſſe) vſnul/a w tom mu ſe zdálo/že Swatý Wijt k němu přiſſel/ a zůřiwě ho z toho treſtal/ že bezpotřebně welikau ſobě nenáwiſt a oſſkliwoſt/yak při poddaných/které zůřiwě, vkrutně, a lakomě ſprawowal/ tak také y v Bratřij/ s nimiž ne bratrſky, ale Tyranſky zacházel/ půſobij: Cžehož geſtli že nepřeſtane hrozné pomſty od Pána Boha/ kteráž giž nad ním byla že nevgde/předpowijdel.

Probudiw ſe z takowého hrozného a ſtraſſliwého Snu Spitihněw / a práwě zleknutj yakoby rozumu pozbil/přiſſed zaſe ſám k ſobě/poſlal pro Biſkupa/gemuž ten Sen y wſſecken vmyſl ſwůg wyprawowal.

Biſkup to hned wykládati počal: Kterak welikau láſku Božij/že ho wyſtijhati w takowém geho prowiněnij ráčij / ſpatřowati může / za to že gey Pán Bůh ſkrze Angela ſwého / takowým přeſtraſſenijm k ſobě přitáhnauti račil / aby gemu děkowati vměl / napomijnal: Cžehož geſtli žeby wděčen nebyl/aby ſe zůřiwěgſſýho a přijſněgſſýho treſtánij obáwal.

Hned weliká proměna ſtala ſe w takowém Pánu: Wčera byl welikým laupežnijkem a dráčem / a giž včiněn Owcý pokornau: K zawolaw k ſobě Bratřij ſwých Kundrata a Ottona/zgewně před nimi ſwůg weyſtupek proti nim wyznal/a tu gich odproſyw / yakožto Bratřijm wſſecko co gim koliw byl pobral/ zaſe nawrátil: Morawany které byl dal do Wězenij/wypuſtiti poručil/a každému do ſtatku a obydlj ſwého ſwobodně odgeti powolil.

Wratiſlawa Bratra ſwého/potom když mu ſe Syn z Atledy narodil w Olomaucy nawſſtiwil/a Sewerowi Biſkupu/gſa toho ſám přijtomen/daw mu gméno Děda geho/ Břetiſlaw/okřtiti poručil.

A tak včiniwſſe mezy ſebau pokog / wſſyckni Bratřij ſpolečně Biſkupa Sewera zato proſyli/aby od Biſkupſtwij Olomauckého puſtil/a na ſamém toliko Pražſkém přeſtal: Nebo Dewadeſáte Let pořád Biſkupi Pražſſtij/ vžijwali Biſkupſtwij Olomauckého.

Gimžto ſe Sewerus/že toho na ten čas na žádoſt gegich včiniti nemůže/ wymlauwal/zwláſſtě poněwadž giž to byla wěc zaſtaralá/nadto weyſſe gemu ſamému pro Kapitolu Pražſkau/ že ſe to včiniti netreffij.

Ale gſa bez přeſtánij od Knijžat napomijnán a proſſen/dal gim na to Kuru/že proti tomu býti nechce/ nýbrž že ge Janowi/ za kteréhož ſe Wratiſlaw přimlauwal/ puſtj.

A w tom ſe s Spitihněwem do Prahy obrátil. Tu Spitihněw čím dále tím wětſſý miloſt a láſku v lidij ſobě gednal/ gednomu každému zwláſſtě chudſſým od možněgſſých chtělali ſe křiwda dijti/k ſprawedlnoſti pomáhagic.

Gednoho čaſu mage Spitihněw na Ceſtu geti/ a giž ſeděl na Koni/přiſſla k němu Wdowa gedna wolagic a proſýc za ſprawedlnoſt/žalugic na ſtranu protiwnau/proti ſobě welice mocnau.

Spitihněw rozkázal gi čekati až přigede zaſe z Ceſty. K tomu ona odpowěděla/žeby gi to welmi ſſkodliwé bylo čekánj/ nebo odklad do té toliko hodiny položen geſt/kterýžby bez gegi weliké ſſkody býti nemohl.

Knjže odeſlal gi k Saudcům toho powědomým. Wſſak ona s pláčem nařjkala/ řkauc: Zle má wěc ſauzena bude / geſtli že ty, gſa od Pána Boha nám wſſem za ſaudce wyſtawen/ mne ſám ſauditi nebudeſs.

Pohnut gſa těmi gegimi ſlowy Spitihněw/ ſſedl s Koně/ a natom Saudu wjce nežli dwě hodiny ſeděl/ a včiniw ſprawedliwau weypowěd/ do Boleſlawě gel.

Když ſe pak přibližowal den Přeneſſenj Swatého Wácſlawa/ do Prahy zaſe přigel / a tu vhlidal při geho Hrobě weliké množſtwj lidu/ yakž z Králowſtwj Cžeſkého / tak y z giných Králowſtwj a Zemj okolnjch/ kteřjž ſe pro maloſt Koſtela/ nigakž do něho wtlačiti nemohli.

Z té přjčiny gſa k tomu nábožnau myſlj weden/ vmjnil ten Koſtel rozſſjřiti.

A tak zbořiw ty malé Kapli/ gednu Swatého Wjta/ druhau Swatého Wácſlawa / a třetj Swatého Wogtěcha / daleko ſſjrſſj ſtawěti počal/ a wſſem třem geden Koſtel proſtranný založil.

Wſſak mu ſe to podlé myſle a wůle geho nezwedlo/ nebo nedokonaw započatého vmjněnj ſwého, vmřel/ a w Praze od Bratřj s náležitau vctiwoſtj pochowán.

Tu toliko památku po ſobě zanechal / že po takowých zlých ſwých obyčegich/ čim dále tim lepſſý býti chtěl.

O panowánj Wratiſlawa Knjžete/ po Smrti Bratra geho.

Kapitola XVI.

POchowawſſe Knjžata Tělo mrtwé Bratra ſwého / natom ſe ſneſli/ a Wratiſlawa yakožto mezy ſebau ſtarſſjho/ s wolj wſſech Stawůw na geho mjſto wolili: Kterýž hned Morawu mezy Bratřj rozdělil.

Ottowi dal Krag Olomaucký/ a Kunradowi kterýž řeč Německau vměl/ Brno a Znogmo/ panſtwj Rakauſům přjležité wykázal. Jaromjr třetj bratr z těch dwau neymladſſý/ welice ſe nad tim horſſyl a zaſtawowal/ že mu bratřj mezy ſebau nic newdělili/ ale tak s nim yakoby ho za bratra mjti / ani ſe k němu přiznáwati nechtěli/ včinili.

Wratiſlaw ho tim odbyl/ vkázal mu poſlednj wůli Otce gegich/ že ho nechtěl ginde mjti/ toliko na dědictwj Pánu Bohu odkázaném.

O čemž když Bratřj počali s nim mluwiti/ aby doſti včinil wůli Otcowě to mu připowjdagic a tim gey bezpečjc / že Biſkupſtwj Pražſké/ žádnému ginému po ſmrti Sewera Biſkupa giž ſtarého/ nemá dáno býti/ toliko gemu ſamému: Kterýžto gſa od nich namluwený přigal od Sewera Biſkupa tertium gradum.

Wſſak potom mladoſt geho/ proměnila w něm vmyſl: Nebo prwnégſſý vſtanowenj zawrhſſe/ a potupiw vřad Duchownj/ dal ſe w žiwot Swětſký/ a wſed na Kůň k Boleſlawowi ſmělému Králi Polſkému vpřjmo gel/ chtjce při něm raděgi býti Rytjřem/ nežli w Wlaſti ſwé Biſkupem.

Obáwage ſe Wratiſlaw potomnjch něyakých ſſkod od něho / ſpěſſně

Bratřj

Bratřj s mnohým Rytjřſtwem / aby ho honili / za nim wyprawil.
Kteřjžto nemohauce ſe geho dohoniti / Slézſko, kteréž bylo wdržený Krále Polſkého / welice hubili a plundrowali.
Boleſlaw když ſe toho dowěděl / weliké Wogſko ſebraw do Cžech ſe obrá-
til. Tu kdyžſſe Wogſka potkala / muſyl geden dřjwe vſtaupiti / wſſak Morawa welikau ſſkodu trpěla / a přjliſſně pokažena byla.
Na druhý Rok když ſe zaſe s wětſſým Wogſkem Polácy / Jaromira do Cžech wyprowázeti / a ſſkod ſwých kteréž gim Cžechowé w Slézſku zdělali / pomſtiti vmýſlili / Wratiſlaw boge ſe od ſwých wlaſtnjch něyakého wnitřnjho nepokoge a roztržitoſtj / předeſſel to ſkrze giſté Přátely / tak že ſſkody kteréž včinil nahradil / a Seſtru Boleſlawowu gmenowanau Swatawu / (nebo mu Adleyda Králowna Vherſká byla vmřela) za Manželku pogal.
Tu toliké Jaromir přjmluwau Boleſlawowau a Bratřý ſwých s Wratiſlawem porownán / kterýž potom po Smrti Sewera Biſkupa Pražſkého / Stolicy Biſkaupſkau obdržel.
To ſe dálo Léta Páně 1065. yakž pořádek Biſkupůw Pražſkých vkazuge.
Mage potom pokog Wratiſlaw / ſpomenul ſobě křiwdu / a nato myſlil kterakby ſe nad Mſtibogem Hrabětem / Synem Borſſe z Oſeka / pomſtiti mohl / mage k němu od dáwných čaſu nelibost / pro připrawený do Wězenj Arraboný Manželky geho / které byl na onen čas / když před Bratrem Spitihněwem do Vher vtýkal / od věti muſyl.

A protož vmýſlil mu dáti Oči wylaupiti/ a tu Nohu vtjti/ k kteréž Manželku geho Pautem Železným připjnal.

Wſſak ſtrze weyſtrahu Sewera Biſkupa Prazſkého/ od takowého welikého a ſlawného Pankétu/ k kterémuž ſe byl přihotowil/ totiž k Poſwěcenj Koſtela Swatého Petra w Měſtě Bilině/ z Měſta preč vgel.

Knjže pak nemoha ſe ginák pomſtiti/ Měſto Bilinu wzal/ a dal ge Koyatowi z Wyſſemburgka/ ꝛc. Daubrauius lib. 8.

Za panowánj tohoto Wratiſlawa / weliký ſobě nepokog Gindřich Cýſař ſpůſobil: A to z té přjčiny/ že mnohé wěcy od předkůw ſwých Cýſařůw Řjmſkých Koſtelům nadané bral/ a komu ſe gemu dobře lýbilo/ rozdáwal.

Přitom také táhl ſe y na Statky Biſkupa Řjmſkého/ chtjc některá panſtwj odnjmati a rozdáwati: Czehož mu Řzehoř toho gména Sedmý Papež nijakž trpěti nechtěl/ ale pſal k Knjžatům/ ſtěžugjc ſobě takowau wěc do Cýſaře.

Saſſowé takowého neřádného před ewzetj geho nemohauce ſnáſſeti/ Léta/ ꝛc. 1077. na geho mjſto wolili Rudolffa Knjže Saſké.

Kteréhož když Gindřich Cýſař zahnal a přemohl/ hned na to mjſto Gindřicha Syna geho/ toho gména čtwrtého/ za Cýſaře wyhláſyli/ genmuž Wratiſlaw Knjže Czeſké/ k proſbě a žádoſti Otce geho/ na odpor ſe poſtawil.

Leopold zaſe Margkrabě Rakauſké / ſpuntowaw ſe s Henrychem a nebo Gindřichem mladým/ byl Czechům/ činjc ſſkody yak a kde mohl na Pomezý a w Morawě welice ſylný.

Cýſař chtjc ſe zaſe pomſtiti toho na Papeži/ ſwolal některé Biſkupy/ a položil Concilium w Měſtě Bryxý/ a tu wolil za Papeže Roberta z Rawenatu/ a dal mu gméno Klement.

Z té přjčiny weliké růžnice a baurky mezy těmi Pány powſtaly.

Wratiſlaw mage auhlawnjho nepřjtele Leopolda/ welikau ſylau a mocý oto ſe ſtaral a ſnažil/ kterakby ho tak aby ſe nikdy o něg wjce nepokauſſel/ ſpokogiti mohl.

A protož kratičce ſwé Wogaky napomenuw/ s nepřátely bitwu začal/ a na Rakuſſany/ rowně yako prudký Oheň gſa wětrem na huſté a ſuché Stromowj hnán/ ſe obořil.

Sſtěſtj mu hned ſlaužiti počalo: Nebo přemohli a porazyli Czechowé Rakuſſany/ tak že ſám Leopold s welikau nauzy s malým počtem lidu ſwého/ z té bitwy vgel.

Wratiſlawowých w tom bogi nemnoho zahynulo. Z Rytjřſtwa a z Wládyk neypředněgſſý/ totiž Stan s Bratrem ſwým Radimem/ Gridon Syn Laučkůw z Borowna/ Dobrohoſt Syn Hynkůw ze třj Dworůw/ Miroſlaw z Rowáně/ a Mrázek Syn Weytminarůw z Hawráně/ ꝛc.

S welikau ſláwau a mnohau kořiſtj Wratiſlaw ſe do Czech zaſe nawrátil/ a potom k Cýſaři yakožto wjtěz geti nemeſſkal/ od kteréhož nemalau poctiwoſt a čáſtku Lužické Země/ za náhradu obdržel.

Tu weliká Wogſka které byl Syn proti Otcy/ a Otec zaſe proti Synu ſebral/ zaſtal a ſpatřil/ tato Wogſka w Němcých weliké ſſkody činili.

Otec měl při ſobě Knjžata Německá/ a Syn Francauzy a Saſy.

A když ſe whromadu ſtrhli na Břehu Řzeky Rhenu/ geden na wyſſſým a druhý na nižſſým mjſtě ſe položili: Wſſak pro hlubokoſt Řzeky / nijakž k ſobě neſměli: dlauhý čas tak leželi. Němcy Cýſaře ſtarého kteřj na pjcowánj wyſſli/ treffiwſſe na Czechy pomocnjky ſwé/ bitwu s nimi ſwedli a mnohé z nich zranili.

Žalowal Wratiſlaw Cýſaři o takowau křiwdu ſwých poddaných/ a žádal aby mu ſprawedlnoſt včiněna byla.

Cžechož když geſt Cýſař / obáwagice ſe aby proto něyaká wětſſý newole nepowſtala/ den ode dne odkládal: Wratiſlaw s zlau myſlj v welikém hněwu od Cýſaře odgel.

Toho když ſe dowěděl Gindřich mladſſý/ byl welice potěſſen/ a protož prwé neželiby ho zaſe Otec oblomil / (nebo ſe ho náramně obáwal/) počal ho žádati ſkrze Poſly/ weliké mu dary připowijdagic/ a k ſobě namlauwagic/ aby Otce opuſtijc/ geho ſtranu bránil: A pakliby mu ſe to včiniti nezdálo/ aby doma w pokogi za ten čas odpočinul: Nebo znowu weliká Wogſka proti ſobě zbijrali: Tak že naposledy Otec od Syna přemožen/ yat/ a do wězenij dán/ w kterémž y žiwot dokonal.

Toho čaſu Boleſlaw vkrutný Král Polſký / Stanislawa Biſkupa Swatého w Krakowě když Mſſy Swatau ſlaužil/ zamordowal.

Pro kteraužto přijčinu ſobě y potomkům ſwým ozdobu Králowſkau zmrhal.

A to ſe dálo podlé Hyſtorykůw Polſkých/ Léta/ etc. 1076.

Tehdaž také w Cžechách množſtwij weliké lidu/ yak Mužſkého tak Ženſkého pohlawij/ Cžárůw a kauzlůw ſe chytalo.

Kterýchž Gerardus Biſkup Pražſký / (gehož před tim Jaromirem gmenowali) Bratr wlaſtnij Wratiſlawůw/ s pomocý geho/ mnoho zwtraceti/ některé zſtijnati/ giné ſpáliti a ztopiti poručil: Když gich bylo Sto zwtráceno/ ginij bogijce ſe a tim treſtánijm přeſtraſſeni gſauce / od toho včenij přeſtali.

Židůw též toho čaſu nemálo vtraceno. O čemž ſobě čti Kronyky Cžeſké/ etc.

Opromienienij Knijžetſtwij Cžeſkého w Králowſtwij / což ſe ſtalo pro welikau hodnoſt Wratiſlawa Knijžete.

Kapitola XVII.

W Mohuči na Sněmě kterýž byl Hendrych Cýſař pro vtwrzenij pokoge obecnijho y pro vpokogenij giných neřádůw w Křeſtianſtwij / wſſem Knijžatům položil/ pamatugic na welikau hodnoſt a zaſlauženij Wratiſlawa Knijžete Cžeſkého / a o tom rozmlauwánij mage / to ſobě rozwažowal/ yaké Kraginy mezy ſebau a okolo ſebe má/ totižto Cžechy/ Morawany/ Lužičany/ od nichž wždycky neprijzně mu ſe potřebij ſſetřiti/ zwláſſtě když mezy Němcy bydlegij / a gſau Lidé w wěcech a potřebách Rytijřſkých/ z přirozenij prawě zběhlj a ſtuſſenij.

Z té přijčiny že lépe ſe přátelſky k nim vkázati / nežli w neprijzeň něyakau ohnati w gijti: Poradiw ſe s Knijžaty/ zawolal mezy wſſemi hlaſem Wratiſlawa/ Králem gey gmenugic: Rozkázaw Gilbertowi Trewerenſkému Biſkupu/ aby gey w Praze/ tak yakž obyčeg giné Krále Křeſtianſké korunowati

watí/ na Králowſtwij Cžeſké pomazal/ a s Manželkau geho korunowal.

Tu také Gerarda Biſkupa po Smrti Jana na Biſkupſtwij Olomaucké poſwětil/ a zaſe znowu s Pražſkým Biſkupſtwijm pod ſpráwu gednoho Biſkupa Kathedru Olomauckau ſložil.

Wſſak to zbohacenij a to ſgednocenij těch Biſkupſtwij/ Gerarda k weliké zloſti a peyſſe přiwedlo/ takže proti wlaſtnijmu Bratru ſwému Králi Cžeſkému/ welikau měl nechuť a neliboſt; Nebo do Raddy ani do Koſtela gijti nechtěl/ když zwěděl žeby tu Král přijtomen býti měl.

Což mu z ničehož giného nepřiſſlo/ než toliko z té prwněgſſý nelibosti/ která ſe mezy nimi na počátku panowánij Wratiſlawowa začala.

Kakž gſy o tom weyſſe četl/ y nijže obſſýrněgi mezy Biſkupy/ o ſkutcých téhož Biſkupa/ wypſáno nagdeš.

Poſlaužiw Král Wratiſlaw tak wzáctně y ſlawně wſſý Zemi Cžeſké a Wlaſti ſwé/ neohlijdagic ſe na Syna ſwého Břetiſlawa/ Bratru ſwému Kundrátowi po ſobě Stolicy Králowſkau odkázal/ a poručiw mu čtyry Syny ſwé/ totiž Břetiſlawa/ Bořiwoge/ Wladiſlawa a Soběſlawa/ ſám potom žiwot ſwůg dokonal/ a w Koſtele Swatého Petra/ kterýž wyſtawěti dal/ Léta Páně/ ꝛc. 1093. geſt pochowán.

O pano

Opanowanj Kundratu knjžete po Smrti Krále Wratiſlawa.

Kapitola XVIII.

KDyž Cžechowé s weľikau žaloſtij pochowali Wratiſlawa Pána ſwého / Kundrata Bratra geho/podlé nařijzenij a poručenij / yakožto Krále gſau wzýtali: Kterýž toliko Sedm Měſycůw / a yakž některij chtěgij méněgi panowal/a tak wedle takowého krátkého panowánij ſwého/nic wzácného a paměti hodného po ſobě nepozůſtawil.

Zanechaw toliko dwa Syny Woldřicha a Leopolda / a mezy ně Brno a Znogmo na rowné djli rozděliw / vmřel.

O Brietiſlawowi Knjžeti/Synu Starſſým Krále Wratiſlawa.

Kapitola

Kapitola XVIII.

PRžemeyſſleli o tom Cžechowé/ kterak a co magj činiti/ poněwadž Kundrat vmřel/ magjli pro Břetiſlawa který ſe gim wedlé ſpůſobu ſwého/ zdál prudkým a prchliwým býti poſlati/ čili kterého giného z Bratřů geho za Pána ſobě woliti.

Ale Břetiſlaw zwěděw o Smrti Streyce ſwého/ ſebraw Wogſko w Vhřjch s pomocý Ladiſlawa Krále Vherſkého/ na Pomezý a hranice Cžeſké poſpěſſně přitáhl.

A tu ſe s nim na Ceſtě Poſlowé a Legatowé od Země pro něho wyſlanj potkali/ kteréhož až do Prahy s welikau poctiwoſtj doprowodili.

Když Břetiſlaw do Cžech přigel / mimo naděgi wſſech / welmi ſe Pánem dobrotiwým býti vkázal: Nebo přitom hodowánj a Panketowánj/ které tři dnj pořád trwalo/ k žádnému Stolu ſednauti nechtěl / ale od gednoho k druhému chodjc / a některým Panům připjgegic / wſſem na ſobě wlýdne obyčege ſwé/ ano y že gegich laſkawým Pánem bude/ ſpůſob ten vkazowal.

Namlauwali potom Cžechowé Břetiſlawa aby ſe oženil/ což on s ochotnoſti včinil/ a pogal ſobě za Manželku Lukrecygi Ruſkého Knjžete Dceru.

Byl potom weliký pokog w Cžechách/ mnohým k čaſnému dobrému/ ale k vblýženj a zkáze Duſſý gegich: nebo wydaw ſe gedenkaždý w ſwobodnau wůli/ odſtaupili od Pána Boha ſwého / a od Wjry Swaté Křeſtianſké/ hanebného Modlářſtwj ſe chytiwſſe.

O to když ſe Biſkup Kozmas aby to wykořeniti mohl / bedliwě ſtaral a ſnažil: Předſtaupil před Knjže a tato ſlowa k němu mluwil: Knjže milostiwé/ pomni nato kterak teď nedáwno w Vhřjch mnoho zlého pro změněnj Wjry/ mnohé wzáctné lidi potkalo.

Nadto weyſſe/ kterak Petr a Ondřeg Králowé gich/ že gſau toho lidu nenapomjnali/ a z počátku netreſtcýc, nepřetrhowali/ nýbrž Sſatanowě chytroſti/ moc geho prokazowati dopuſtili / hrozně a neſſtiaſně gſau zahynuli.

Protož y ty tolikéž, geſtli že toho za čaſu nepřetrhneſs / wſſecko zlé na Králowſtwj twé vwedeſs.

Vſliſſew takowau ſtraſſliwau řeč od Biſkupa Břetiſlaw/ hned přjſně rozkázal/ aby ti wſſyckni yak Mužj tak Ženy / kteřj Wjru Swatau opuſtili/ wen z Země a Králowſtwj geho wybnáni byli.

Tu tolikéž Kozmas Biſkup Pražſký to nařjdil / aby Farářowé w Měſtech/ Měſtečkách/ y we Wſech/ při Slawnoſti Božjho Narozenj/ do gednohokaždého Domu Měſſťenjna y Sedláka/ s ſpjwánjm a Swátoſtmi Cýrkewnjmi chodili/ a toho pilně ſſetřili/ kdoby s yakým náboženſtwjm a vctiwoſtj/ k ljbánj a neb k ctěnj těch Swátoſtj ſe měl: Ano také geſtližeby ſe Křjžem Swatým žehnagjc/ prawým Křeſtianem býti wyznáwal.

A to proto vſtanowil/ aby poznati mohl / od kohoby ſe yaká nevctiwoſt těm Swátoſtem děla/ ano také kteřjby před nj vſtupowali/ yako ginj Pohané.

Ti a takowj wſſyckni od Biſkupa aneb od Knjžete/ ſluſſnými pokutami treſtáni býti měli.

¶ Strogil ſe potom Břetiſlaw k Wogně/ proti Wladiſlawowi Knjžeti Polſkému/ a ſebraw Wogſko okolo Hradce/ odtud vpřjmo do Slézſka ſe puſtil/ a gſu tam přes dwa Měſýce/ od Řjeky kteráž ſlowe Odra/ až do ſamé-

ho Glogowa wſſecko wyplundrowal/a potom ſe zaſe zpatkem s welikau kořiſtij obrátil.

Wladiſlaw chtijc ſe takowé ſſkody, kterau mu Břetiſlaw w Slézſku včinil, pomſtiti/wyprawil Setěcha Heytmana ſwého Weywodu Krakowſkého/z rodu welice ſlawného/ kterýž od ſtarodáwna vžijwá za Erb Sekery Ceſařſké w čerweném Sſtijtu.

A wedlé něho poſlal tolikéž Boleſlawa Syna ſwého z ſtářij dewijti Let/ (očemž Kronyky Polſké wyſwědčugij) gehož byla porodila Judyt Wratiſlawa Krále Czeſkého Dcera/zplozená z Dcery Ondřege Krále Vherſkého.

Ti wtrhſſe s welikými Wogſky do Morawy/ mſtili ſe ſſkod ſwých w Slézſku zdělaných.

A zplundrowawſſe ty Krage až po ſamau Wltawu/ yak z Morawy tak y z Čech welikau kořiſt s ſebau odneſli.

Břetiſlaw nijakž ſe na myſli ſwé vpokogiti nemohl / dokud,by ſobě to wrchowatě nenahradil.

A protož znowu do Slézſka s welikým Wogſkem ſe obrátil/a okolo Řeky Nyſy přijliſſnau ſſkodu zdělal.

Wzeh Měſto a Zámek nad Řekau Odrau/dal gey k laupeži Žoldnéřům mecy wzal / a odtud nedaleko Nowý Zámek, daw mu gméno Kamenice, kdež nynij geſt Kláſſter, wyſtawěti dal.

A wěhned hlas o ſobě puſtil/že ſe vpřijmo k Wratiſlawi obrátij.

Wratiſlawſſtij ſlyſſyce to, yak neyſpěſſněgi mohli k Knijžeti ſwému o pomoc poſlali: Ale mezy tim než k tomu přiſſlo / Knijžata yakožto přátelé ſe porownali.

Břetiſlaw yakž ſe domu nawrátil/Wrſſowce z Země ſwé wyhnal/a ſtatky gegich k Stolu ſwému obrátil.

A to z té přijčiny/že gſau vſtawičné různice, newole a záwiſt, mezy těmi dwěma Národy totiž Czechy a Poláky rozſýwali.

A ſtyſkagijc ſobě s takowými čaſtými wognami/ ſkrze kteréž téměř y w chudobu vpadl/vložil na Židy y na Křeſtiany berni/ tudy ſobě z toho něyak pomocy chtěge.

Wyhnal potom Bratry ſwé Streyčené, Syny Kundrátowy / totiž Oldřicha a Leopolda z Morawy / a Bořiwogowi Bratru ſwému wlaſtnijmu Brno darem dal.

Zwěděw pak že Oldřich a Leopold do Znogma ſe obrátili/bez meſſkánij za nimi ſe puſtil: Kteřijžto neauffagijce aby ſe tudy obrániti mohli / vtekli ſe k ochraně Gotteffryda Knijžete Rakauſkého.

Břetiſlaw tolikéž daw Znogmo Bratru/ſám do Olomauce gel/ a tu očekáwal toho čaſu, kteréhož ſe s Kolmanem Králem Vherſkým z ſtrany vſtanowenij a nařijzenij pokoge mezy Panſtwijm gegich ſgeti měl.

Leopold a Oldřich dokud bydleli w Rakauſých/kaupili ſobě nedaleko od Morawy Zámek řečený Rax/z kteréhožto čaſté ſgezdy činili až k Znogmu/ a tim ſobě pomáhali.

Zwěděw o tom Břetiſlaw/a mage toho doſtatečnau ſpráwu/opřijmo do Rakaus gel/a ty ſſkůdce ſwé z Zámku toho ſehnal / a dal gey Gotffrydowi Knijžeti Rakauſkému/gehožto Seſtru a Dceru Leopolda Knijžete Rakauſkého Bořiwogowi Bratru ſwému za Manželku vſnaubil/ a Weſelij gijm w Znogmě wykonal.

Gel potom na low k Strebnu/a tu w noci od nyakého Lorka náwodem Wrſſowcůw zabit.

Kterýž

Kterýžto mordéř, když pod vtikagýcým Kůň vpadl/ ſám ſebe ſwým wlaſtným Mečem probodl. O čemž w Stawu Rytýřſkém ſſýře wypſáno máš.

Břetiſlaw třetjho dne po té neſſťaſtné hodině žiwot ſwůg dokonáwagýc, Bratra ſwého Bořiwoge Čzechům za Pána na ſwém mýſtě nařjdil.

Toho čaſu také vmřel Kozmas Biſkup Pražſký/ a na geho mýſto wolen Heřman.

O Borziwogowi Synu Wratiſlawowu/ wlaſtným Bratru Břetiſlawa zamordowaného.

Kapitola XIX.

Bořiwog gſa za žiwobytý Břetiſlawa Bratra ſwého Čzechům od něho za Pána nařýzen/ mage ſobě to od Cýſaře potwrzené/ s welikau ſláwau a pompú na Panſtwý doſedl.

Kterémuž ačkoliw to mýſto ſprawedliwě nenáleželo/ wſſak magjc ſobě mnohé z předných přýchylné/ w ſpra-

wowánj

wedliwě nenáleželo/ wſſak magic ſobě mnohé z přednijch přijchylné/ w ſprawowánij geho do čaſu zůſtal.

To Panſtwij aneb Králowſtwij ſluſſitým práwem / yakožto bližſſýmu a ſtarſſýmu Oldřichowi Kundrátowu Synu/ přigijti mělo: Wſſak on Bořiwog mage w mocy Panſtwij téhož Oldřicha s Leopoldem Bratrem z ho/ kteréž byl Břetiſlaw wen z Země wyhnal/ k ſobě lahodně přiwábiw/ aby mu překážky w panowánij nečinili / Krag Znogemſký a Brněnſký mezy ně rozdělil.

Bylo to dobrodinij zprwopočátku těm Bratřijm wděčné/ wſſak nedlauhý čas trwalo.

Nebo Oldřich wſſecko ſwé na to wážil / aby Králowſtwij doſáhnauti mohl.

A tak ſebraw něco Peněz/ wpřijmo do Rzezna gel/ a za to Cýſaře aby ſwůg Dekret / kterýž na neſluſſnau žádoſt a ſpráwu Břetiſlawowu proti wýſſenu práwu včinil/ zaſe zruſſyl/ welice žádal.

Cýſař ačkoliw dlauho ſe toho zbraniowal/ wſſak potom k žádoſti giných/ práwa geho dobýwati mu dopuſtil.

On hned v některých Knijžat/ yakožto v Dwořanůw Cýſařſkých / oznamugic gim/ že mnohé w Czechách ſobě přijzniwé má / kteřijž mu toho přijti y pomáhati připowěděli/ pomocy ſobě žádal.

Když pak s Wogſkem ſwým do Czeſké Země wtrhl/ žádný ſe nenaſſel kterýby mu pomáhati měl/ nýbrž wſſyckni proti němu při Bořiwogowi ſtáli.

Což widauce Knijžata a Pánij/ kteřijž ho s Wogſky wyprowázeli/ nic mu nepoſlauživſſe / preč od něho odgeli.

Toho čaſu powſtala newole mezy Bratřijmi Syny Wladiſlawa Heřmana Knijžete Polſkého / kterýž byl mezy ně panſtwij za žiwobytij ſwého rozdělil: Ti nigakž ſe ſpolu ſrownati nemohli.

Boleſlaw ačkoliw mladſſý / wſſak byl od Judythy Dcery Wratiſlawa Krále Czeſkého z pořádného Lůže zrozený.

Zbihněw pak byl z Lůže prwnějſſýmu odporného. Tomu Bořiwog Knijže Czeſké pomáhal.

O čemž ſobě důwodněgi čti Kronyky Polſké.

O neſſtieſtj Borziwogowu / a o Swatoplukowi Synu Ottona Bratra Wratiſlawowa.

Kapitola XX.

Swatopluk Syn Ottůw/ wzaw nelijboſt k Bořiwogowi/ myſlil nato / kterakby mohl Králowſtwij Czeſkého doſáhnauti: A protož obgednaw ſobě přátely/ neyprwé Prahu opanowati vmijnil / k čemuž ne tak mocý yakožto ffortelem/ ſnadno přiſſel.

O čemž Kronyka Hagkowa obſſýrně wyprawuge.

Olomauc Bratru ſwému Ottowi puſtil/ Brno a Znogmo Streycům rozdal/ a ſám ſobě Knijžetſtwij Czeſké zoſobil.

Digitized by Google

Bořiwog neyprwé do Polſky/ a potom k Cýſaři do Němec gel/ ſtěžugic ſobě na Swatopluka o takowý neſluſſný včinek a proſyc o pomoc.

Cýſař laſkawě Bořiwoge wyſlyſſew/ rozkázal mu dáti doſtatečné Poručenij a Liſty/ přjſſně Swatoplukowi poraučegic/ aby ſe před nim poſtawil.

Ti Liſtowé když zgewně předewſſemi čteni byly/ Páni někteřij přednegſſý y giné Rytyřſtwo/ neradili Swatoplukowi aby ſe měl dáwati na rozſudek Cýſařſký/ zwláſſtě poněwadž Czechowé magij Práwo a ſwobody ſwé/ mluwijce: Geſtliže co má Bořiwog činiti s tebau/ nechť toho doma wyhledáwá/ žádnému Swobod Czeſkých k ſſacuňku nedáwagic.

Ljbila ſa takowá radda gegich Swatoplukowi. A wſſak kdyby poručenij Cýſařſkému doſti nevčinil/ aby ho potom něco horſſýho nepotkalo/ ſe obáwal: Protož proſyl wſſech/ aby za ten čas dokud ſe on nenawrátj/ Bratr geho za něg ſprawowal.

Když pak k Cýſaři přigel/ nebyl od něho wděčně přiwijtán/ ale hned pod Stráž dán.

Tu Cýſař Panům těm neypřednegſſým/ kteřijž s nim z Czech přigeli přjſně poručil/ aby Bořiwoge na Stolicy aneb Králowſtwij geho doprowodili/ gemuž y od Cýſaře/ proti ſtraně odporné/ přidáno bylo Wogſko z Sas.

Proti kterémuž Otto Bratr Swatoplukůw s Wogſkem též wygel: wſſak pokuſyti ſe neſmėgic o něho Bořiwog/ teyně w nocy ginau Ceſtau od Donijna ku Praze ſe obrátil.

A když

A když naſſedſſe Pražany proti ſobě vhlédal/odſtaupiti a do Polſky ſe žaloſtně obrátiti muſyl.

W tom Swatopluk v Cýſaře ſobě odpuſſtěnj zgednal/ vwoliw ſe giſtau Summu Peněz dáti/pro kterauž hned Cýſařſſtj Poſlowé za nim přigeli.

Wſſak welice chudau pokladnicy nalezſſe/ ſotwa polowicy té Summy ſebral/a za druhé polowicy Bratra ſwého Ottona w záſtawě poſlal.

Staragje ſe pak bedliwě a s pilnoſtj oto kterakby mohl Bratra wyſwoboditi/welikau Daň a nebo Berni / na Zidy y Křeſtiany/po wſſem Králowſtwj vložil: A ſebraw takowau Summu/tak gi dlauho odeſlati prodljwal ažmu Manželka geho Syna porodila.

Tu hned k Cýſaři poſlal / žádage ho aby Synu geho Kmotrem byl.

Cýſař k žádoſti geho to včiniw/ Poſla ſwého na mjſtě ſwém k tomu wyprawil/a tu ſummu kterauž mu byl dáti powinen/ darowal: A Bratra geho Ottona ſwobodného propuſtil.

Cžehož když ſobě Swatopluk ſwým důmyſlem dowedl/welice toho wděčen byl: Ale yak ſſortelně Summy té doſtal / tak zaſe ſſortelně Cýſař w to ſpěſſně treffil/ že mu k malému vžitku přiſſla: Nebo když Cýſař z nabádanj a namlauwánj wſſech Knjžat/proti Vhrům/proto že gſau Němce když wygeli na Weychod Slunce/ zle traktowali / wognu zdwjhnauti vmjnil/ žádal toho při Swatoplukowi aby s nim tolikéž k té potřebě ſe wyprawil: W čemž on žádoſti geho odepřjti nemohl.

Tu Cýſař s Němcy/po Zemi y po Dunagi k dobýwánj Oſtřehoma ſe puſtil: Swatopluk pak s Morawany/ přeplawiwſſe ſe přes Rzeku Wáhu/ Nytru Měſto mocý wzal/a lidu/kterj chtěli Nytru retowati / nemálo porazyl.

Němcy některj geſſto s Cýſařem táhli/od Měſýce Czerwence až do Měſýce Zářj/okolo Rzezna ſe toliko zdržugjc/nic neſprawiwſſe zas ſe ſpátkem obrátili.

Nawrátiw ſe zaſe Swatopluk do Czech / Regenty a Gubernatory ſwé welice nepořádně naſſel/obzwláſſtě Wrſſowce/nad kterýmiž welikau vkrutnoſt prowedl. O čemž ſobě čtj Kronyky Daub: lib: 10. fol: 88. Hágek circa Annum 1108. fol: 157.

Vhři nechtjce trpěti takowých Sſkod / kteréž gim Swatopluk w Zemi gegich včinil/ ſebrawſſe weliké Wogſko / s Kolomanem Králem ſwým do Morawy wtrhly. To když oznámeno bylo Swatoplukowi / ſpěſſně s Cžechy na pomoc Ottonowi Bratru a Morawanům přiſpěl.

Gemuž když znáti dali/ že Wogſko Vherſké blýzko bylo/ nechtjce gim dále do ſwé Země dopuſtiti wtrhnauti / vpřjmo ſe proti nim puſtil / aby mohl na nepřátely nepřiprawené a nepřihotowené treffiti/a w prwnj vſnutj naně vdeřiti: A geda tak w nocy ſkrze les/welice ſſkodně treffiw na wětew z Žitedlnicy z Oka ſobě wyrazyl/a nemoha pro welikau boleſt dále geti/ſpátkem ſe do Olomauce k hogenj obrátiti muſyl.

Vhři magjce zprávu od Sſpehéřůw ſwých o Wogſku Swatoplukowu a newědauce o takowé přjhodě geho/hned do ſwé Země vſtupowati počali. Cžechowé tolikéž nemagjce Hlawy a Zpráwce/ každý k Domu ſwému ſe zaſe nawrátil.

Swatopluk přiſſed zaſe (ač k nedokonalému) k prwněgſſýmu zdrawj/ vmjnil s Boleſlawem Křiwovſtým Knjžetem Polſkým bogowati: A protož za mnohé ſlužby ſwé / obdržel to na Cýſaři Gindřichowi/toho gména čtwrtým/že mu ſám oſobně pomáhati připowjdal/a ſebraw weliké Wog-

ſko ze Wlach a z Němec/ wpřjmo s nim do Slézſka ſe puſtil. Swatopluk tolikéž s welikým Wogſkem Czechůw přitáhl/ a nad Rzekau Odrau znamenitau ſſkodu činil.

Cýſař doſtaw Zámku řečeného Libuſs/ Biſkupowi Magdeburſkému gey darowal.

Swatopluk též wzal druhý Zámek řečený Grec: Při gehožto dobýwánij/ že mu geden Rytýř zahynul/ z welikého hněwu wniweč gey obrátiti poručil. Očemž Daubrauius lib: 10.

Tu ſe hned to Wogſko weliké k Hlohowu wpřijmo/ chtěgjce Města dobýwati/ obrátilo.

Boleſlaw pak Kniže Polſk: / ačkoliw též weliké Wogſko měl/ wſſak geſſtě očekáwal na Ruſſáky / nechátwagic (aby ſobě trochu powolilo) Cýſařſkého Wogſka w pokogi/ kteréž tehdáž pilně Měſta Hlohowa dobýwalo.

Hlohowſſtij poſlali k Boleſlawowi proſýce ho za pomoc/ kterauž gim on w brzkém čaſu/ toliko aby ſe statečně bránili / a nepřátelům ſylně zatim odpjrali/ dáti ſlibowal.

Když pak Hlohowſkým/ dotjránjm ſwým vſtawičným k Městu/ welice ſylnij byli Czechowé a Němcy/ poſlali k nim/ žádagijce toliko za pět dnij přijměřij/ tu geſtli že gim Boleſlaw pomocy nedá/ nechawſſe některých Měſſtianůw Dijtek w základě/ poddati ſe připowěděli.

Přiſſel Pátý den/ wſſak žádné pomocy geſſtě neměli. Cýſař rozpomenul ſe na přijpowěd gegich: Ale Hlohowſſtij wědauce že giž blijzko gegich Pán geſt/ ſměle ſe Cýſaři poſtawili: Kterýž ſpatřiw to / Dijtky ty kteréž w základu ſobě dané měl / na Pawězy přiwázawſſe / k Sſturmu s nimi běžeti poručil.

Wſſak oni widauce o zůřiwoſti Pána ſwého / zapomněwſſe na základy ſwé/ raděgi wolili ge ſtratiti/ nežli aby ſami wſſyckni potom zahynauti měli: Protož welikau ſylau odporowali/ a ſſkodu znamenitau Cýſařſkému Wogſku činili.

Cýſař diwijce ſe takowému gegich odpjránij / též statečnoſti a wěrnoſti kterau Pánu ſwému zachowali / ſtratiw mnoho Lidu wzáctného/ a ſſkodu na ſwém lidu nenabytau tu wida / nemoha nic Měſtu včiniti/ od Zdi odſtaupiti rozkázal: Wſſak předce okolo Hlohowa ſe zdržowal.

W tom ſe Wogſka wſſecka Boleſlawowi whromadu ſſrhla / s kterýmiž ſe on pomalu k Cýſaři přibližowal.

Nebo ačkoliw namlauwali ho Polácy aby bitwu s nepřátely ſwedl/ nikoliw toho včiniti nechtěl/ ale protahugic tim ſſortelem a zálohami toliko/ Wogſko Cýſařſké/ kteréž nikudy wyrazyti ſe nemohlo/ dnem y nocy odpočinutij mu nedáwagic/ welice trápil.

Když pak mocý lid Cýſařſký Polákům odporowati chtěl/ Boleſlaw wſſecky Wſy wůkol ſwé wlaſtnij/ kudy by Cýſař měl geti zplundrowati daw/ Wogſku ſwému vſtupowati rozkázal.

Cýſař domnijwage ſe tau přjčinau / žeby Polácy přeſtraſſeni byli/ vmijnil mocý Hlohowa dobýwati/ a aby žádného retuňku Hlohowſkým dáti a ku pomocy přiſpěti nemohli/ a těm kteřij k Sſturmu půgdau aby nepřekáželi/ Swatopluka s Czechy aby gim odporowali/ na ně obrátil.

Polácy neznagijce žádného ſobě k odporowánij býti ſylněgſſýho/ ano y protiwněgſſýho yako Swatopluka/ přemeyſſleli o to/ kterak by tomu w ceſtu wgijti mohli.

A protož Boleſlaw to hned w ſwém Wogſſtě prowolati rozkázal/ kdoby

koliw

Digitized by Google

kdožby zabil Swatopluka / hognými a bohatými dary že darowán bude.

Jan Liſta Wrſſowec toho ſe vgal / a včiniw to čehož Boleſlaw žádal / tak [illegible] obwozu vgel / že od žádného z Cžechůw / kteřj Swatopluka ſſetřili / [illegible] ſpůſobem doſtjhnaut býti nemohl.

A w tom yod Polákůw retowán. Nebo když přigel k Boleſlawowi / hogně od něho netoliko Penězy ale y welikým Zbožjm darowán.

Gehož potomcy geſſtě tohoto wěku w Polſſtě ſlawnj zůſtáwagj.

Wſſak Smrt Swatoplukowa zarmautila Cýſaře / a wſſecko Wogſko geho přeſtraſſyla.

Nebo Cžechowé wzawſſe tělo Pána ſwého zabitého / žádnými ſe prozbami / aby při dobýwánj Měſta Hlohowa zůſtali / Cýſaři namluwiti nedali: Ginž potom Cýſař odgeti powolil / a za Knjže / Ottu Bratra Swatoplukowa wyſtawil.

Cžechowé potom nawrátiwſſe ſe domů / wſſecko to za bláznowſtwj a poſměch ſobě počjtali / a wjce Němcům proti Polákům pomáhati nechtěli.

Když pak přigeli do Prahy / Heřman Biſkup a Fabian Hrabě / Mjſtodržjcý Swatoplukowi / žádali wſſechněch / aby zanechagjce Otty / kterýž tolikéž od toho vpuſtil / a ſwůg hlas Wladiſlawowi dal / téhož Wladiſlawa Syna Wratiſlawowa za Pána přigali: Což wſſyckni včinili / a geho Páněnj toho hodným býti wyhláſyli.

Ten Wladiſlaw poctiwě Ottu darowaw / a djl ten / který Leopold Bratr Oldřichůw w drženj měl gemu daw / do Morawy ho odeſlal.

A když tak Cžechowé od Cýſaře odgeli / teprwa Polácy ſtatečně na Cýſaře a Wogſko geho dotjrati počali: Wſſak s nimi bitwy Polnj nigakž ſwéſti nechtěli / toliko po ſtranách okolo nich běhagjc / tak ge trápili.

Cýſař ſwé napomjnal / aby yak mohau Poláky hubili. Boleſlaw zaſe ſwým poraučel / aby ſe ſtatečně bránili / a ſſkody ſobě w ſwé Zemi dělati nedopauſſtěli.

Wida pak to dobře Boleſlaw / že geſt Cýſař přeſtraſſený / a za to / že takowau bez potřebnj Wognu / kteráž mu žádného vžitku nepřineſla / nýbrž k weliké hanbě a ztrátě gey přiwedla / ſe ſtyděl / wſſak toho na ſobě znáti nedal.

Gſa od ſwých přátel Boleſlaw namlauwán / aby při Cýſaři pokoge hledal / připomjnagjce mu / že to wſſecko y giné nad čjmž ſpokogen bude / obdržj: W tom ſe gim nawéſti a namluwiti dal / a ponjžiw ſe / rozuměgjc že to tak ſe ſtáti mělo yak mu připowjdali / nadto weyſſe že giž y Zyma naſtáwala / Poſly ſwé k Cýſaři / žádagjc pokoge a přjměřj / poſlal a wyprawil.

Ale Cýſař ačkoliw toho wděčen byl / wſſak w tom Magnificencj ſwau / a neobyčegnau y nerozſſaffnau chlaubu / vkazowal.

A hněwage ſe welmi na Poláky / podáwal Poſlům nepřjgemné Condicý. Neyprwé / aby Zbihněw do Podjlu geho přigat byl. Druhé / Polácy aby Cýſařům Ržjmſkým na wěčné čaſy Daň giſtau dáwali.

Poſlowé wyrozuměwſſe takowým weymínkám / kterýchžby byl Boleſlaw Pán gegich nikoli nepřigal / ani oni ſami takowým nowým a neobyčegným wěcem nepowolili / Hlawami na takowé podánj třáſli a wrtěli: Cýſař vzřew gegich ſobě těch wěcý lehké wáženj / yakoby z hněwu / rozkázal otewřjti Truhlu plnau Zlata / a poklad kterýž s ſebau wzal / welmi weliký gim vkázal / mluwjc: Tjmi yá wás protiwnj Polácy ſkrotjm.

Byl pak w tom Poſelſtwj neypřednegſſý negaký Skarbek Hrabě z Góry / kterýž vžjwal Erbu ſtarodáwnjch Předkůw ſwých.

Ten takowé daremnj marné pejchy a nadutoſti Cýſařſké nemoha wytr-

pěti/ ſniaw Prſten Zlatý z prſtu ſwého / vwrhl gey do Truhli mezy ten Poklad/ řka: Gdiž Zlato k ginému Zlatu.

Cýſař wida welmi ſmělý a zgewný žert geho/ zaſmáw ſe/ také ſwau prchliwoſt w žert obrátil/ a řekl: Hab Danckh. Rakoby řekl: Děkugemeť.

Ginij Poſlowé Towaryſſy geho / pamatugijce na ſlowo Cýſařſké/ Habdankem Skarbka gmenowali: A tak tim gménem w Polſſtě y w giných rozličných Kraginách potomcy geho až podnes ſe gmenugij.

W Slézſſtě kteréžto Knijžetſtwij před tim k Koruně Polſké náleželo/ nacházegij ſe geſſtě potomcy toho Rodu a Erbu/ Páni Poſadowſſtij: o nichž na ſwém mijſtě čijſti budeš.

Rdyž ſe Poſlowé od Cýſaře zaſe k Boleſlawowi nawrátili / wſſecku tu wěc oznámiti nepominuli.

Knijže ſe diwiti počal / že mu Cýſař takowé Kondycý/ yakoby gey práwě přemohl/ podáwal: Nic na to nepamatugic/ že Dubia eſt Martis alea.

Protož vmijnil ſobě takowý pokog/ kteréhož ſkrze přijzeň doſáhnauti nemohl / mocý včiniti.

Hned ze wſſech ſtrán nedopuſtiw ſe Němcům ani vkázati/ wſſelikakými těžkoſtmi ge trápiti počal: Kteřijžto bogijce ſe nějakého těžſſýho trápenij/ namluwili na to Cýſaře/ poněwadž giž Zyma naſtáwala/ aby do giného čaſu Wognu tu odložil.

A když w Hauffu Němcy k Wratiſlawi táhli: Boleſlaw za nimi / ze wſſech ſtrán na ně dotijragic a ge ſužugic / poſpijchal.

Němcy pro čerſtwoſt a prudkoſt Konij/ Polákům ničímž ſſkoditi nemohli: Kteřijžto s welikau žádoſtij Knijžete ſwého/ aby bitwu s nimi ſwedli/ proſyli/ wſſak gim toho/ čaſu a mijſta k tomu přijhodného očekáwagic / powoliti nikoliw nechtěl.

Po dlauhém potom dotijránij na Wogſko Cýſařſké/ widauce že giž Němcy zemdlenij byli/ a vhlidaw ſſyroké Pole k potkánij přijhodné / krátce ſwé napomenuw/ bitwu gim začijti rozkázal.

Němcy domnijwali ſe že toliko podlé prwnijho obyčege ſtraſſyti ge chtěgi/ obrátili ſe k nim: Poláčy pak kromě wſſý naděge gegich / bitwu s nimi začawſſe/ od Wýchodu Slunce až do Poledne ſobě ſtatečně čінijc/ s nimi ſe poteykali.

Ale že gim Němcy welice ſylnij byli/ a pořádně ſe zſſykowali/ práwě yakoby na nějakau Zed dotijragic/ nigakž pro mocnoſt Zbroge gegich/ Wogſka Cýſařſkého rozrazyti nemohli.

Boleſlaw okolo ſwých běhage hlaſem gich poſylniowal / a tu kde widěl mdlé nepřátelům býti / pomocy a poſylku dodáwagic / aby gedenkaždý na ſwau powinnoſt pamatowal/ proſyl a napomijnal.

Napoſledy Slezácy kterýmž ſſlo o gegich wlaſtnij Grunty/ zſſykowawſſe ſe wſkočili mezy Němce/ a rozrazywſſe ge welikau ſtatečnoſt a ſylu ſwau/ ochotně ſe obracugic s welikým křikem a ſtatečným na ně dotijránijm magic od poſtrannijch ſwých Rot poſylněnij/ nigakž ſe gim zaſe ſprawiti nedawſſe/ nad Němcy wijtězyli/ a ge napořad mordowali.

A ačkoliw geſſtě Polákům w mocy doſti ſylnij byli/ wſſak vhledawſſe ſwých po zadu welmi mnoho zmordowaných ležeti / ſtrach na ně nemalý přiſſel/ tak že vtijkati počali.

Neyprwé Cýſař nigakž nemyſlic aby ſe Wogſko geho nějak za ſe ſprawiti mohlo/ těch pokladůw kterýmiž Poláčy giž napoſledy ne walnij bitwau/ ale toliko honěnijm Němce bili a mordowali: Kterýchž ačkoliw welmi

mnoho nepřátel zůſtalo/ wſſak tolikéž gich weliký počet zgjmali.

Tím Boleſlaw podlé ſtawu gednoho každého znamenitau poctiwoſt činil/ y těm wſſem ge doſtatečně chowati poručil.

W té bitwě nemálo též Polákůw zahynulo/ ale mnohém wjce/ yakožto těch kteřj bez Zbroge byli/ raněných nalezeno.

Pole to Těl mrtwých/ na něž těžko dobrému Cżlowěku pohleděti přicházelo/ plné bylo.

Mezy kterýmiž Polácy toliko ſwé wybrawſſe pochowati dali/ a Němcůw tak ležeti nechali.

K těm Tělům mrtwým množſtwj weliké Pſůw ſe zběhlo/ tak že s welikau těžkoſtj když z Wratiſlawě a nebo do Wratiſlawě mjmo ně gěti chtěli/ některé gich na Koních poſpolu ſe ſebrawſſe/ bezeſſkody progjžděti ſotwa mohli.

Z té příčiny to mjſto yak od Němcůw tak y od Polákůw gſauc Pſým Polem nazwáné/ až po dnes ſe gmenuge.

Ale my opuſtiwſſe Němce a Poláky/ o wěcech a ſkutcých Cżeſkých/ pſáti budeme.

O Wladiſlawowi Králi Cżeſkém Synu Wratiſlawowu a o ſſtěſtj y neſſtěſtj geho.

Kapitola VI.

UPokogiw Wladiſlaw w Knjžetſtwj ſwém ſwé nepřátely/ těm pak které k ſobě přjchylné býti znal/ wſſeligak láſkau to nahrazugic/ domnjwal ſe že na té Stolicy/ pokogně žiwot ſwůg dokonati mocy bude: Wſſak mjmo naděgi ſwau/ w tom geſt omýlen.

Nebo nemyſlic na to/ aby Soběſlaw Bratr geho mladſſý/ proti němu ſe poſtawiti měl: Kterýžto bez wſſeligaké ſobě dané přjčiny/ uſlyſſew toliko že Bořiwog negſa doſazen na Knjžetſtwj/ od Cýſaře geſt pohledán a do Wězenj dán/ k Boleſlawowi ſe přimjſſyl/ a do Polſky obrátil.

Zgednaw pak ſobě při témž Boleſlawowi Knjžeti Polſkém pomoc/ ſpolu s njm do Cżech gel: Wſſak prwé Boleſlaw poſlal Poſly ſwé k Wladiſlawowi/ napomjnagic ho přátelſky/ aby Soběſlawa Bratra ſwého na miloſt přigal.

Toho práwě čaſu Wladiſlaw Panům ſwým weliký Panket učinil: Kterémuž když Morawané znáti dali/ že ſe Polácy s welikým Wogſkem do Cżech ſtrogj/ hned Poſly s tau odpowědj zaſe wyprawil/ že geſt Soběſlawa od ſebe newyháněl: Ale on ſám pro ſwůg zlý učinek/ zabiw přjtele ſwého dobrého/ dobrowolně geſt ugel.

A z té přjčiny že geſt tolikéž u něho bratr Boleſlawa Knjžete gegich/ kterého geſtliže do djlu Otcowſkého přjgme/ on též že s Soběſlawem učinj.

A tu ſe hnedky yakž neyſpěſſněgi mohl/ na Wognu proti Polákům hotowil/ a ſebraw Wogſko/ až k Řece Cydlině poſpjſſyl.

Boleſlaw nemoha nic ſkrze Poſly obdržeti / v přjmo do Czech wtrhl/ a ſſkody na Pomezý weliké činil.

A přiblýžiw ſe k Wogſku Czeſkému / v Wſy kteráž ſlowe Lucko/ nad ſamau Rzekau proti Wogſku Czeſkému ſe položil/ a to Boleſlawowi na dobré zdánj puſtil/ nebo aby ſe s Wogſkem ſám přepravil/ a nebo gemu ſe přepraviti dopuſtil.

Wladiſlaw přigal to podánj/ co ſe pak tu dále zběhlo/ čti w Kronykách ſſýřegi.

Hágek pjſſe že Polácy od Czechůw poraženi byli: Polſké pak Kronyky gináče o tom zmjnku činj.

Druhého potom Roku přigel znowu Boleſlaw s Soběſlawem do Czech/ a tu pokog mezy Knjžaty včinil.

Léta Páně 1112. Gindřich Cýſař wolený / toho gména Pátý/ Syn Gindřicha čtwrtého/ když na Korunowánj do Rzjma geti měl/ žádal Ladiſlawa aby ſe s nim wyprawil. Kterýž pro ſluſſné přjčiny toho včiniti nemoha/ gemu ſe wymluwil: Wſſak na ſwém mjſtě/ Wladiſlawa Syna Břetiſlawowa/ wlaſtnjho Streyce ſwého wyprawil.

Ten nawracugic ſe zaſe ſpátkem/ weliké dary od Papeže Koſtelu Pražſkému/ s ſebau přineſl.

Toho práwě čaſu Wladiſlaw ſpolu s Sſteffanem Králem Vherſkým/ chtjce mezy ſebau pokog včiniti/ v Potoka řečeného Olſſen ſe ſgeli: Wſſak

Digitized by Google

mjſto včiněného Pokoge / přjčinau zlých a nepokogných lidij / (o čemž obſſyrně w Kronyce Cžeſké wypſáno máſs) s krwawým bogem ſe rozgeli.

Kterýžpak Cžlowěk té bitwy přjčina byl / z rozkázanij Krále Steffana vkrutně geſt zamordowán. O tom ſobě čti Hagka w Liſtu 164.

W té bitwě Erb Girijkowi Mlynáři z Daupowa Synu Staňkowu geſt nadán.

Kterýžto s welikau pochwalau od Wladiſlawa Knijžete do Stawu Rytjřſkého přigat geſt.

Jakž o tom obſſyrněgi při Rodu a Potomcých Erbu toho w Stawu Rytjřſkém wypſáno máſs / kde o Pánijch Daupowcých a Budowcých čijſti budeſs.

Dotčeného Léta / rc. Hágek Hyſtoryk Cžeſký / za panowánij téhož Wladiſlawa weliké Země Třeſenij wyprawuge.

Léta potom 1118. znamenitá a weliká Powodeň z náſylných deſſtiůw Měſýce Srpna ſe ſtrhla / takže Rzeka Wlhtawa welikau ſſkodu zdělala / a domůw y Koſtelůw kterij nad Wodau byli / mnoho pokazyla.

W týchž toho Roku weliká newole mezy Bratry Sſteffanem a Almuſem powſtala.

Toho potom Sſteffan / wyzwěděw proti ſobě geho zlý vmyſl / oſlepiti dal.

Roku potom 1119. Měſýce Srpna / we Cžtwrtek před wečerem v Wigilij Swatého Jakuba Apoſſtola / byl weliký Wijtr / a ſſkody znamenité včinil: O čemž ſobě čti v Hágka Liſt 165.

Léta Páně 1121. weliký hlad w Cžechách pro nevrodu Hágek wyprawuge. Nebo od Swatého Pawla na Wijru Obrácenij až do Swatého Wijta / žádný déſſt nepřſſel. Potom wždycky vſtawičnij deſſtiowé byli / tak že co po ſuchotě zůſtalo / to Déſſt pokazyl.

Na druhé Léto zaſe / byla weliká hognoſt wſſeho w Cžechách / totiž Wijna y Obilij / a k tomu léto náramně teplé / tak že Cžechowé neměli ſobě čím Piwa chladiti.

O čemž Hágek fol: 166. wypiſuge. Toho také Roku Zámek Donijn / podlé ſmlauwy s Cýſařem včiněné / Wladiſlawowi nawrácen.

Léta potom 1125. vmřel Wladiſlaw / a w Kladrubech w Koſtele Panny Marye / kterýž ſám wyſtawěti dal / pochowán.

Zanechal po ſobě tři Synůw: Wladiſlawa / Gindřicha / a Theobalda.

Od tohoto Theobalda až po dnes potomcy zůſtáwagi: a pijſſý ſe z Ryzmberka / z Sſwihowa a z Skály.

O nichž w Stawu Panſkém obſſyrněgij čijſti budeſs. Hágek tolikéž od Gindřicha potomky pokládá. O čemž ſobě čti w Kronyce geho na Liſtu 197.

O Sobieſlawowi Knijžeti / bratru Wladiſlawowu.

Kapitola VII.

Po

PO Smrti Wladiſlawowé/ Soběſlaw Bratr geho na Stolicy Knijžetcý anebo Králowſkau wolen/ a s welikau poctiwoſtj a wděčnoſtj odewſſech Stawůw Měſýce Máge doſazen: Toho Léta kteréhož Wladiſlaw vmřel/ když pokog w Czechách byl/ w Středu po Swatém Duſſe Měſýce Czerwna / znamenitě weliký Snijh ſpadl/ tak že při Horách vkrutná Zyma byla/ kteráž Winnice a Sſtěpy wſſecky pokazyla: Nebo mrazowé welicý až do Swaté Trogice trwali.

Téhož Léta a Měſýce/ Gindřich Cýſař nezůſtawiw po ſobě žádných potomkůw/ vmřel/ a w Sſpeyru pochowán.

Sprawowal Stolicy Cýſařſkau Dwadceti Let. Po gehožto Smrti wolen byl Lotharius druhý z Rodu Knijžat Saſſkých. A panowal Let gedenácte.

Léta Páně 1126. welikau Zymu/ tak že od vkrutnoſti gegi Lidé mřeli/ Hágek Hyſtoryk wyprawuge. Toho čaſu Otto Margkrabě Morawſký/ s pomocý Cýſaře Lotharia Wogſko ſebral.

Ale Soběſlaw s ſwými Czechy Němcům doſtatečný odpor činil/ takže y Otta w té bitwě zahynul. Jakž Kronyka Czeſká vkazuge.

Wſſe toho Roku / Soběſlaw ſgewſſe ſe w malém počtu v Brodu Vherſkého s Sſteffanem Králem Vherſkým / pokog mezy ſebau a panſtwijm ſwým včinili.

Potom

Potom Léta/ 1128. narodil ſe Soběſlawowi Syn/ kterémuž Lotarius Kmotrem byl/ a dáno mu gméno Soběſlaw.

Toho Roku Cžechowé geli ku pomocy Sſteffanowi Králi Vherſkému proti Rzekům.

Kterėžto porazywſſe/ ſláwu a poctiwoſt welikau obdrželi/ a nemalau kořiſt s ſebau do Země ſwé přineſli.

Byl nad nimi za Heytmana vſtanowen Knijže Swatopluk/ kterýž nawrátiw ſe z té Ceſty/ gſa od Zymnice ztrápen/ čtwrtého Měſýce vmřel.

Léta/ 1130. Soběſlaw weliké nebezpečenſtwij při zdrawij ſwém trpěl. Očemž ſobě čti v Hágka Liſt 172.

Léta potom 1131. Baldwinus Král Geruzalemſký vmřel. Po němž na w Stolicy wolen geſt Král Cžtwrtý/ Fulko Hrabě Andegawenſké.

Za žiwota tohoto Soběſlawa Léta/ 1132. Nazeytřij po Welikénocy/ weliké hromobitij a bleyſkánij w Cžechách bylo. Wěž na Koſtele S.^o Wijta hrom zapálil/ wſſak Koſtelu žádná ſſkoda ſe neſtala: Ten Oheň žádným ſpůſobem vhaſſen býti nemohl/ až ſám od ſebe přeſtal.

Potom Léta/ 1134. Měſýce Liſtopádu/ welicý Wětrowé w Cžechách byli/ tak že Domy w Měſtech y we Wſech a Dřijwij w Leſých zwywraceli/ Stodoly rozmetali/ a ſſkody nenabyté včinili.

Léta/ 1137. Cýſař Lotharius vmřel/ do Brunſſwegku wezen/ a tam pochowán.

Po ném druhého Roku/ wolen na Cýſařſtwij Kunrad toho gména třetij Knijže Sſwabſké.

Ty pak wſſecky wěcy/ w ſkutku za téhož Soběſlawa Knijžete Cžeſkého ſe dáli. Kterýž potom Léta Páně 1140. vmřel.

O Wladiſlawowi Synu Wladiſlawowu.

Kapitola VIII.

Wladiſlaw Syn Wladiſlawůw/ po Smrti Soběſlawowě na/ geho mijſto/ wſſak w roztržitoſti geſt wolen: Nebo někteřij chtěli mijti za Pána Kundrata Syna Leopoldowa/ wlaſtnijho Bratra Wratiſlawa neyprwnějſſýho Krále Cžeſkého Wnuka/ kterýž s nemalým wogſkem z Morawy na pomoc ſwým domácým do Cžech byl přigel.

Wladiſlaw z Teobaldem Bratrem ſwým/ w Praze ſe zawřel/ gimž Cýſař Kundrat s welikým Lidem ku pomocy přiſſel/ a Morawany preč zahnal.

Magic potom Wladiſlaw/ ſſtěſtij mu weliké ſlaužiti počalo: Nebo ſkrze widěnij gednoho Kněze/ yakž Hágek pijſſe/ oznámeno mu bylo/ že s Manželkau ſwau Gertrudau/ mnoho Zlata ſamoroſtlého na Wrchu Gilowém nalezti má.

Kterýž poſlaw na to mijſto/ tak mnoho Zlata nalezl/ že wážilo čtyřmecýtma Centnýřůw.

Potom Léta 1149. wypravil ſe Wladiſlaw s počtem lidu wýborného z Czech / ku pomocy Krali Gerozolimitanſkému proti Babilonſkým.

A nařijdil Wogſku ſwému za Heytmany Gindřicha Bratra / a Spitihněwa Syna Oldřichowa Streyce ſwého.

Sprawu pak w Czechách poručil Theobaldowi Bratru ſwému neymladſſýmu.

Přigew Wladiſlaw na to mijſto kde ſe Wogſka ſtrhowala/welikau ſtatečnoſt nad nepřátely Křijže Swatého prowozugic/ vkazowal.

W nebytnoſti pak Wladiſlawowě w Zemi/Soběſlaw Syn Soběſlawůw pilně ſe o to ſtaral/kterakby Stolicy Knijžetcý opanowati mohl.

Ale Theobald byl w té přijčině opatrný/nebo ſebraw nemalý počet Lidu Rytijřſkého/do Krage Plzenſkého proti němu ſe puſtil/a lid geho rozehnaw Soběſlawa gal/ a na Zámek Přimdu odeſlaw / do přijgezdu Wladiſlawowa pilně hlidati poručil.

Když ſe pak Léta 1150. Wladiſlaw zaſe domů z Wogny nawracowal/Spitihněwa Streyce ſwého/pro neposluſſnoſt geho na té ceſtě/ do wězenij dáti gey rozkázal.

Na tu potom Wognu Gerozolimitanſkau/aby s nepřátely Křijže Swatého bogowali/mnoho Panůw od Zen/tolikéž y mládencůw do Země Swaté/na druhé Léto wygelo.

Léta Páně 1153. Byla weliká hognoſt wſſeligakého Obilij w Cžechách/ a toho Roku Wladiſlaw ſe zaſe oženil/ pogaw ſobě druhau Manželku gménem Gitu/ Seſtru wlaſtnij Ludwika Landkhraběte Heſkého.

Léta potom 1159. Wladiſlaw na Králowſtwij Cžeſké w Řezně korunowán. Odkudž potom k wůli Cýſaři/ k Medyolánu s Wogſkem táhl/ a tam s welikau ſláwau Rytijřſtwa ſwého/ ſtatečně ſobě proti nepřátelům Cýſařſkým pomáhal.

Začež pak y s mnohými Rytýři ſwými (čehož geſſtě památka žiwá a neſmrtedlná potomkům gich až poſawád neſe/) od Cýſaře geſt darowán.

To ač w Stawu Rytýřſkém obſſýrně a doſtatečně wypſáno geſt/ ale y tuto kratičká zmjnka o tom ſe včinij.

Neyprwé Odolanowi z Chyſs / dal Cýſař za Erb Sſtijt Bilý/ a na něm Modrý anebo Plawý. Sſtrych na ſpůſob Wody. Proto že on neyprwé k Medyolánu přes Řeku Brod nalezl.

Bernhartowi Synu Soběſlawowu z Hodėgowa/ rozkázal Zlatého Rapra w Modrém Sſtijtu za Erb vžijwati. Proto že on s Odolanem do té prudké Wody ſločiti ſmėl.

Gettichowi Synu Hruzowu z Chauſtnika/ na budaucý paměť ſkutku ſwého/ Zlatý Řebřijk w Modrém Sſtijtu za Erb noſyti poručil.

Dymowi Synu Boleſſlawowu z Strazijſſtě / Ruku celau s Myſſkau a Plechowicý/ ana držij Meč ſwėtlý na Cžerweném Sſtijtu/ noſyti přikázal. A to proto/ že před očima Cýſaře Frydrycha/ gednoho z Medyolanſkých vhoniw rozpolzil.

Gijtkowi Troſſyckému / bilau Ruku/ ana držij ſwėtlý Meč w Zlatém Sſtijtu za Erb dal. Proto/ že ſe tomu ſám Cýſař dijwal a nato patřil/ yak on Wlachy w té Bitwė ſwým Mečem mordowal a rozhánėl.

Beneſſowi Synu Hrozkowu z Lubna / Sekeru rohatau Střijbrnau w Cžerweném Poli/ vžijwati za znamenij Rytýřſké rozkázal. Proto/ neb on ſtatečně Dwéře v Wěže Mramorowé wyſekal.

Geſſkowi Synu Kotaučowu / kterýž předeſſle Erbu vžijwal/ rozkázal na Helmė noſyti půl Zlatého Koně s Cerwenau Vzdau.

Samému pak Wladiſlawowi Králi (očemž Hágek na Liſtu 292.) dal Korunu Cýſařſkau/ a Králowſtwij geho / na znamenij té zmužiloſti / Lwa Bilého o dwau Ocaſých w Koruně Zlaté na wěčné čaſy vžijwati poručil. A nad giné wſſecky Dary/ Tiſýc Hřiwen Zlata darowal.

Znowu potom zaſe Léta/ 1162. Cýſař k Medyolanu ſe puſtil. K kterėžto potřebě Wladiſlaw Theobalda Bratra a Frydrycha Syna ſwého wypravil: Ti obdržewſſe tam před giný mi národy welikau poctiwoſt/ s znamenitými Dary a s Sláwau do Cžech ſe nawrátili. Očemž nijžegi obſſýrněgi čiſti budeſſ.

Léta/ 1164. Když po Smrti Geyzy Krále Vherſkého/ Sſteffana Syna geho/ Sſteffan Syn Sſteffanůw z Králowſtwij wyhnati chtėl/ tu Wladiſlaw ſe dwėma welikými Wogſky/ magic ſám pod ſwau mocý Cžechy/ a Frydrych Syn geho Morawany/ na pomoc mu poſpijſſyl.

A včiniw mezy těmi Strcycy ſmlauwu / ſpolu s nimi proti Králi Řeckému ſe puſtil.

A tam toliké pokog vtwrdiw/ žádal potom Cýſař Řecký wnuku ſwému Petrowi/ za Manželku Dcery Frydrychowy/ Synu Gindřichowu y to obgednal/ yakž to Hágek wypiſuge doſtatečně / a pak ſe přátelſky rozgeli.

Léta Páně/ 1165. Helena Kněžna Cžeſká dcera Frydrychowa / poſlá-

na byla s Poſly Cýſaře aneb Krále Cžeſkého do Konſtantynopole.

Tu wyprowázel Frydrych Berka Oſtrwec/ kterýž tak gmenowán byl proto/ že dwě Oſtrwi za Erb noſyl: Očemž gſy weyſſegi za panowánij Jaromira Knijžete Cžeſkého četl.

Léta/ ꝛc. 1168. Byl weliký Mor w Cžechách/ od Měſyce Dubna až do Liſtopádu bez oblewowánij/ trwal. Toho také roku ſtraſſliwá znamenij na Nebi ſe vkazowala.

Druhého Roku potom vkázali ſe tři Slunce gednoſteyné ſwětloſti/ a wſſecky na dwě hodině pořád ſtály/ potom ſe wgedno ſpogily.

Léta/ ꝛc. 1172. Králowna Gitka gednagic ſobě zaſe láſku v Lidij kteréž byla zbawena/ proto že Němce proti wůli wſſech za Biſkupa na Stolicy Biſkupſtwij Pražſkého doſadila/ Moſt Kamenný přes Rzeku Wltawu vſtawiti dala.

Byl weliký pokog a hogno ſt toho Roku w Cžechách/ nebo ſe platil Strych Pſſenice za 4. groſſe/ Žyta za půl třetijho groſſe/ Gečmen za dwanácte Peněz/ Owſa za pět Peněz/ Hráchu za Deſet Peněz/ Slepice za Sſeſt Peněz/ a Kuře za dwa Penijze.

Toho také Roku/ Koſtelůw w Cžechách mnoho wyſtaweno/ Zlata hognoſt ſe nacházelo/ a do Komory Králowſké podáwalo.

Hognoſt wſſeho byla weliká: Wſſak Hromobitij w Měſtech y we Wſech znamenitau ſſkodu činilo.

Nebo Koſtel Mělnický/ od té neſſtiaſtné přijhody ſhořel.

Wſſe toho Roku/ weliký nátiſk Křeſtiané w Geruzalémě trpěli.

Léta/ ꝛc. 1173. Král Wladiſlaw puſtil Synu ſwému Králowſtwij Cžeſké: Cžehož když ſe Cýſař dowěděl/ že ſe to bez wůle geho dálo/ těžce to neſl: protož poſlal k Wladiſlawowi poraučegic mu/ aby y hned Soběſlawa z wězenij propuſtic/ ſe třidcýti neypřednějſſými Pány/ k němu geti nemeſſkal.

Wladiſlaw znage to/ že vpadl w nemiloſt a neláſku Cýſařſkau/ opuſtiw Zemi a Stolicy ſwau/ do Němec na Zámek řečený Meer/ kterýhož po Ženě doſtal/ ſe obrátil: A tam toliko čtyry Měſyce žiw gſa/ žiwot ſwůg dokonal.

Panowal w Cžechách Třidceti a pět Let.

Zanechal po ſobě s dwěma Manželkami pět Synůw. Totiž s Gertrudau Kunrada Cýſaře Dcerau/ Frydrycha/ Albrechta/ a Swatopluka. Též Dceru Anéžku/ kteráž ſe potom do Kláſſtera dala.

Od Gitky pak druhé Manželky geho/ zuſtali dwa Synowé/ Wladiſlaw a Přemyſl.

Soběſlaw pak gſa z wězenij propuſſtěn/ vpřijmo k Cýſaři poſpijſſyl.

O Sobieſlawowi Synu Soběſlawa Knijžete/ Bratra wlaſtnijho Wladiſlawa toho gména prwnijho Cžeſkého Knijžete.

Kapitola IX.

Digitized by Google

KDyž Král Wladiſlaw z Cžech vgel/ a potom w krátkem čaſu vmřel Soběſlaw/ s pomocý Cýſařſkau do Králowſtwý Cžeſkého přigel / a tu hned nad nepřátely ſwými mſtjti ſe počjnagic/ Sſturma Heytmana na Zánjcu řečeném Přimdě/ kdež byl v wězenj držán / ſám ſwau wlaſtnj rukau zabil: Brzy wſſak takowého ſwého nerozſſaffného a zlého včinku litowal.

Poſlal potom Wogſko do Wlach na pomoc Cýſaři proti Longobardum/ kterémuž Oldřicha Bratrance ſwého za Heytmana wyſtawil.

Ale Cžechům ſe tam pro gegich neposluſſenſtwý a zlau ſpráwu zle zwedlo. O čemž ſobě čti w Kronyce Hágkowě.

Chtěje ſobě pak Soběſlaw wjce Pokladu přimnožiti. Sebral Wogſko/ a s njm opětně do Rakaus proti Gindřichowi Margkraběti ſe puſtil/ kdež welikého Bohatſtwý doſtal.

Wſſak yakž brzy odgel/ dwognáſobnj mu ſſkodu Gindřich Margkrabě Rakauſký/ popáliwſſy Měſta a Wſy/ w Morawě včinil: Kterýž ſpátkem ſe na Rakuſſany obrátil/ a práwě až po ſamý Dunag/ wſſecku Zemi gegich zlaupil a zplundrowal.

Gindřich znowu na Morawanech/ ſſkody ſwé bylby ſe rád mſtil/ wſſak neſſťaſtj gebo w to wkročilo: Nebo padl s njm Kůň welmi těžce/ a nohu

UNIV. BIBLIOTHEK PRAG

Digitized by Google

mu zlámal. Od čehož on dlauhau chwijli ſtonagic/ſotwa žiw zůſtal.

Když ſe takowé roztržitoſti a neſwornoſti mezy těmi Knijžaty dály/ Cýſař ſe proti Soběſlawowi/že ſobě tak plaſſe počijnal/welice popudil: Nebo magic málo na takowé nepřijzni/s Rakuſſany/y wlaſtnij poddané proti ſobě pozdwijhl/ tak že čim dále tim wětſſý nepřijzeň a nelaſku v Cýſaře ſobě působil/až napoſledy nemoha žádnau prozbau ani přijmluwau nic ſobě v něho obdržeti/ ani k Cýſaři geti neſměl.

Toho čaſu Frydrych wýſſegmenowaný/Syn Krále Wladiſlawa/gſa při Dwoře Cýſařſkém/poctiwě rozſſaffně a maudře ſobě počijnage/pilně a wěrně ſlužbu Cýſaři wykonáwal. Skrze což y k weliké láſce v Cýſaře přiſſel.

Soběſlaw powadiwſſe ſe (gſa prwé w neláſce v Cýſaře) s Kundratem Knijžetem aneb Margkrabij Morawſkým/ Wogſko proti němu ſebral/ a ſſkody na Morawě činiti počal.

Kundrat zaſe zgednaw ſobě v Gindřicha Markhraběte Rakauſkého pomoc/ ſtatečně Soběſlawowi odpijral.

Ale Cýſař nemoha déle gi takowých neřádů Soběſlawowých trpěti/bez prodlewánij Frydrychowi Wladiſlawowému Synu/ Lidu nemalo dal/a do Czech na Stolicy Otcowſkau ho odeſlal.

Kterýž zahnaw Soběſlawa/pokogně na Králowſtwij ſwé doſedl.

O Frydrychowi Synu Wladiſlawowu.

Kapitola X.

DOſtaw Frydrych panſtwij Otce ſwého/ hned pro Manželku ſwau Alžbětu do Altenburku poſlal. W tom potřeba Cýſaři weliká naſtala do Wlach geti: Protož k Frydrychowi Poſly wypravil/ žádage ho aby s nim gel: Což Frydrych bezmeſſkánij včinil.

Toho když ſe dowěděl Soběſlaw/ſebraw někco lidu/přitáhl ku Praze/ale Pražané přjpowědi geho neposlauchagic/ zmužile mu odpijrali/zachowáwagic wijru Frydrychowi Pánu ſwému ſtatečně.

Potom dowěděw ſe toho Frydrych/hned poſpijſſyl do Czech/ wſſak ſſeredelně wyſſpehowán od Soběſlawa: Nebo mu ceſty zaſkočil/ a záſeky zdělaw/y někco Němcůw pobil/a giné rozehnal.

Sebral zaſe Frydrych Lid ſwůg rozpláſſený/a wzaw ſobě na pomoc Kunrata Knijže Znogemſké/znowu ſe s Soběſláwem ſgel/a bitwu s nim ſwedl/ kteréhož wijtězně porazyl/takže toliko ſám ſotwa vtekl.

Po některém čaſu pohrdali Czechowé Frydrychem Králem/a Kunrata ſobě na geho mijſto wolili/ ale Pražané ſtatečně při Frydrychowi ſtáli/ aniž ho opuſtiti chtěli: Potom přinuceni odewſſý Země gſauce/ muſeli k tomu dowoliti/ ale Frydrych od Cýſaře byl tak retowán/že na ſwé Stolicy zůſtal/a Kunrad do Morawy odgeti/ y na ſwém dijlu přeſtati muſyl.

Léta potom 1183. Frydrych Knijže myſlie žiwot ſwůg w pokogi dokonati/ počal Prahu rozſſyřowati/ w tom na žádoſt Cýſaře/k němu do Němec ſe odebral: Dowěděw ſe toho Wácſlaw Syn někdy Soběſlawa ſtarého/ſyna

Wra-

Wratiſlawowa / s Oldřichem Bratrem ſwým ſebrali něco lidu z Vher / z Morawy a z okolných Kragůn / táhli do Cžech: Ale Alžběta Manželka Frydrychowa / s Pražany ſtatečně gim odpjrala.

W tom Frydrych opatřený s lidem Přátelůw ſwých nawracowati ſe pospjchal / kterýchž Albrecht Biſkup Salcpurſký předgel / a tak odehnali obadwa protiwnjky ſwé.

Frydrych toho lidu s kterýmž byl přigel / přes Zymu nerozpuſtil / ale po Měſtech gey rozdělil: Z Jara pak ſpogiw gey s Cžechy / poſlal Wogſko do Morawy proti Kunratowi s Přemyſlem Bratrem ſwým / kterýž ho také s Vhry a ſwými Morawany w Orduňku ſwém očekáwal.

Než Frydrych ſe welmi ſtaral o Bratra Přemyſla / aby tam k něyaké ſſkodě nepřiſſel: Ale Přemyſl včinil tomu zadoſti / co mu bratr byl poručil: neb zwěděw zagiſto že Kunratowi lidu wjcegi přibylo / s welikau kořiſtj wrátil ſe do Cžech / oſtupugic na ten čas takowé mocy.

Potom z Jara podruhé / yakž Daubrauius pjſſe / co neywjce mohl lidu Rytjřſkého ſebraw / mocně ſe proti Kunratowi wyprawil / kteréž nápomjnal / aby mu mocy ſwau zmužilau odpjrali.

Byl njgaký Ratibor z Rodu Wrſſowcůw / kterýž ſe dlauhý čas w Polſſtě chowal / Muž ſtatečný / a w mnohých ſpráwách Rytjřſkých zběhlý: Ten neohlédagic ſe na žádné winy a weyſtupky / kteréž gſau proti Knjžatům Cžeſkým včinili Předkowé geho / aniž ſkutkůw gich náſledugic / vſliſſew o takowém

wém rozbrogi a tumultu welikém w Morawě/ ſebral lidu nemálo/ něco ſkrz Penijze/ něco ſkrz přjpowidánij kořiſtij/ wpadl do Morawy k těm Wogſkům kteréž proti ſobě táhli/ a giž toliko tři mijle od ſebe byli/ což když Přemyſlowi oznámeno bylo ſkrz Sſpehýře / že táhne Wogſko nemalé/ kteréž ſe zdá býti Polſké/ welmi ſe toho vlekl/ domnijwagic ſe/ že pomoc Kunratowi včiněna bude: Ale Ratibor přibližugic ſe k Cžechům/ dobrau gemu myſl dal/ bezpečijc ho/ že k geho Wogſku dobrowolně táhne/ žádné giné náhrady nežádagic/ toliko aby ſkrze něho mohl přigijti k miloſti v Frydrycha Knijžete Cžeſkého/ též y při něm ſamém: poněwadž on nikdá ſwau přijčinau wlaſtnij / žádného vblijženij ani gim ani Předkům gich neučinil: nebo což gim koliw vblijženo bylo / to ſe wſſecko těch ſamých přijčinau/ kterýchž giž na Swětě nenij dálo: Ale geſtliže ſluſſná geſt wěc/ trpěti zlý weyſtupek předkůw ſwých/ to že na geho rozſudek dáwá.

Wzkázal Přemyſl/ aby byl dobré naděge w té wěcy/ že to potom po ſſtiaſném dokonánij té Wogny poznati má/ yak mu ſe to wynahradij.

W tom přigel na pomoc Ratibor Přemyſlowi/ z čehož wſſyckni potěſſeni byli/ a málo zſtrany bitwy rozmluwiwſſe/ hned ke Wſy Ludomiři/ při kteréž s Wogſkem ležel Kunrad/ ſprawjce Wogſko pořádně vdeřili.

Kunrad s nimi ſe zmužile potkati nezdráhal / neb křikem k ſobě ſkočili čerſtwě ſe potkawſſe/ bili ſe ſpolu chwijli/ tak že ani gijzdný gízdnému/ ani pěſſý pěſſým/ z mijſta vſtaupiti nechtěli / ale tu kde ſe potýkali na těch mijſtech mřeli.

Ratibor zatim ſwé na ſtranu odwedl / odkudž ſe potom obrátil na ten hauff Kunradůw w kterém Wácſlaw byl/ a k němu yak mohl neyprudčegi a neyzmužilegij přiſkočil / kteréhožto pořádek rozptýlil/ a tu zobau ſtrán doſti zmužilé poteykánij bylo/ wſſak Kunratowi Wogácy ſe počali mijchati/ y také lekati/ že žádným ſpůſobě naprawiti ſe nemohli/ a tak vtjkati muſeli: Přemyſl kázal ſpátkem ſwým ſe wrátiti: Protož žádný giný nehonil Morawanůw gednom ſám Ratibor s Poláky hubijc Vhry / a tu zobau ſtrán na placu zůſtalo Cžtyři Tiſyce lidu/ kteréž newybijragic gich/ aby ſe do gednoho Hrobu pochowali/ bylo rozkázáno.

A tak o té bitwě pijſſý/ že Trauby a křik Rytijřſtwa bogugijcýho/ Konij řechtánij/ a chřeſt Zbroge / na Zámku Kaunicſkém ſlyſſeti bylo/ kterýž dobrau mijli od toho mijſta geſt kdež ta bitwa byla.

Wſſak toliko ſám Ratibor tak ſſtiaſné bitwy přijčina byl s ſwými Poláky: Protož odewſſech Cžechůw chwálu welikau obdržel/ očemž také ſám Přemyſl Frydrychowi když oznámil / on hogně mu to wſſecko nahradil/ na miloſt ho přigal/ a wſſech křiwd y včinkůw Předkůw geho pozapomenul/ Erb Wrſſý změnil/ dwě Sekerky Bradačice na mijſto gi zřijdil. Těch Sekereb vžijwagij potomcy geho w modrém Poly/ yakž o tom ſſýřegi vſlijſſýš w Stawu Rytijřſkém.

Smijřiw ſe potom Frydrych s Kunratem Léta 1186. Toho čaſu byla weliká drahota/ Strych Pſſenice za 70. gro: Žita Strych za Kopu/ Gečmen a Owes/ po 20. gro: na Trhu platil.

Druhého Roku byl Mor weliký w Cžechách / a Židowſké Domy byli od Křeſtianůw zlaupeni: Wſſak takowé laupežnijky rozkázal Frydrych treſtati: Téhož Roku ſám vmřel/ a na Hradě Pražſkém pochowán.

O Kunratowi Margkhrabieti Morawſkém.

Kapitola XI.

Když Vmřel Frydrych wſſyckni gednoſtegně Kunrata na geho miſto wolili/ kterýž zůſta w Pánem přjwětiwě panowal/ a potō gel z Cýſařem Gindřichem na wognu do Wlach/ při obležený pak Měſta Kampanye zmužile ſobě počjnal/ wſſak po obležený 25. dne tam na té Wogně vmřel/ a do Prahy přiwezen: W tom weliké powětřý na wſſecko Wogſko Cýſařſké ſe ſtrhlo/ takže muſel od obležení toho Měſta odtáhnauti/ tu též na té ceſtě vmřel/ y Otta Syn Otty Knjžete Cžeſkého/ po kterémž zůſtal Syn Wladiſlaw mladičký.

O ſpráwie w Králowſtwj Cžeſkém po Smrti Kunrata.

Kapitola XII.

USliſſew o Smrti Kunratowě / Wácſlaw Knjže Syn Soběſlawa ſtarſſyho / poſpjſſyl na mjſto geho: Proti němu powſtal Přemyſl / Syn Krále Wladiſlawa / a tak s wogſkem welikým přitáhl ku Praze / a Měſto mocý dobýwati po[-]čal: Ale Pražané ſtatečně ſe bránili / a Knjže Wácſlaw / po některém dni wygel z Prahy v přjino ke Dworu Cýſaře Gindřicha / a tu mu co ſe děge w Cžechách wyprawowal.

Cýſař poručil a rozkázal Wácſlawowi přjſně / aby do Prahy odgel / a na tu Stolicy ſe netřel / kterauž poručil k ſprawowenj Gindřichowi Biſkupu Pražſkému: Ten byl z Rodu Knjžat Cžeſkých / Bratr Wladiſlawa Krále / Frydrychůw Streyc / a důſtogně Králowſtwj Cžeſké řjdil a ſprawowal.

Toho čaſu byla Powodeň weliká w Cžechách Léta 1193.

Léta potom 1197. Gindřich Biſkup těžce ſe rozſtonal: Cžehož když ſe dowěděl Přemyſl / ſebral Wogſko a do Prahy gel / chtjc mjſto Knjžetcý opanowáti.

Biſkup ač nemocným byl / wſſak kázal pohotowě býti k odpjránj: Pra[-]žané nečekagic w Měſtě / geli proti němu / a geho od Měſta odehnali.

W tom vmřel Biſkup gmenowaný / a pochowán wedlé Matky ſwé: Pět let ſprawowal Králowſtwj Cžeſké / a na Biſkupſtwj byl let Patnácte. Sſy[-]řegj w Stawu Prelátſkém oněm čjſti budeſs.

O Přžemyſlowi Knjžeti Cžeſkém.

Kapitola XIII.

PO Smrti Gindřicha Biſkupa / kterýž byl Knjže tem aneb Sprawcým Země Králowſtwj Cžeſkého / ſgeli ſe Páni a Rytjřſtwo do Prahy / aby oto ſe radili / kterakby Pána vžitečného Králowſtwj tomu doſtali.

Přemyſla ſe báli / proto že byli proti němu / wyhnawſſe ho z Králowſtwj Cžeſkého.

A tak wypuſtiwſſe / z Wězenj Wladiſlawa / kterýž pro Přemyſla wſazen byl / wzali ho ſobě za Pána.

Přemyſl ſebraw Wogſko s pomocý giſtých přátelůw táhl proti Wladiſla[-]wowi: Ale wſſak poſlal napřed Poſly ſwé k němu / geſtližeby mu chtěl puſti[-] panowánj z dobré wůle čili nic: On powolaw k ſobě předněgſſých Rad / tá[-]zal ſe coby měl činiti: Dali mu takowau odpowěd / že Bratrůw waditi an[-]gich mjřiti nechtěgj / aby ſe ſami podlé wůle ſwé ſrownali.

W tom

W tom ſe ſgeli Knijžata a ſe ſpokogili. Přemyſl zůſtal w Cžeſkém Kragi: Wladiſlaw vgal Margkrabſtwij Morawſké.

Léta 1199. wpadli Saſowé do Cžech a ſſkody weliké činili. Přemyſl ſſtijžugic ſobě / poſlal k Ottowi / kterýž ſe domnijwal býti Cýſařem / že mu ſe ſtala ſſkoda od geho lidu bez wopowědi: On takowau odpowěd dal Poſlům geho / poſmijwagic ſe gemu řka / že ſe tu rádo wždycky béře / kde co geſt.

Když to oznámili Poſlowé Přemyſlowi / myſlil o to yakby ſe mohl nad Saſy pomſtiti.

A w tom Poſlowé od Filipa Cýſaře přigeli / žádagic ho za pomoc proti Ottowi / ſlibugic mu to hogně nahraditi / geſtliže mu Pán Bůh pomůže přemocy nepřátely: Wděčné to bylo poſelſtwj Přemyſlowi y k pomſtě přijčina.

A tak ſebraw lidu kolik Tiſýc / dal ge pod ſpráwu Protiwowi z Stály / Synu Theobalda Streyce ſwého / a Wácſlawowi Berkowi z Dubé / to gim poraučegic / aby ſe ſſkod mſtili / a Saſkau Zemi plundrowali: Kteřijž wykonali to podlé wůle geho / y Otta wyhnali / a s welikau kořiſtij naſpátek ſe nawrátili.

W tom gel Přemyſl k Filipowi Cýſaři do Moháče / kdež byl s welikau poctiwoſtij přigat / y Králem witán předewſſemi Knijžaty / a tu od Cžechůw Ottogar nazwán / proto že Cžechowé nerozuměli takowého čaſtého připomijnánij Cýſařſkého / kterýž čaſto o Ottowi a o geho wyhnánij z Země od Přemyſla mluwil.

Tohe

Toho čaſu bylo Země třeſenij weliké w Cžechách na den Swatého Gotharda/ w wečer pak weliký Snijh ſpadl.

Léta potom 1202. Saſowé wpadli do Cžech přes hory/ a činili ſſkody weliké okolo Měſta Hba: Přemyſl netagně ale zgewně chtijc nad nimi toho ſe mſſtijti/ poſlal k Margkhraběti Miſſenſkému Sſwagru ſwému/ proſijc ho za pomoc.

Ale on mu takto odpowěděl/ žeby raděgi chtěl pomáhati Saſům/ y raděgi ge w Sauſedſtwij mijti/ yakožto ty genž ſpolu geden Jazyk máme/ a Cžeſké řeči nerozumijme: Přemyſl pak hned Ženu ſwau a Seſtru geho k němu zas odeſlal řka: poněwadž nemáme býti Přátelé/ nebuďmež ani Sſwagrowé: Rwzal ſobě ginau s powolenijm Innocencya Papeže/ Dceru Krále Vherſkého/ gménem Konſtancij.

Léta potom 1204. Filip Cýſař žádal Přemyſla za pomoc proti Ottowi Saſkému a Arcybiſkupu Kolinſkému Bruno řečenému: Což Přemyſl rád včinil/ a přigel ſe dwěma Tiſýcy Cžechůw Lidu wybraného: O tom když zwěděli nepřátelé/ počali vſtupowati do Wlach/ oni puſtiwſſe ſe za nimi/ dohonili ge v Aquilegij / a tu bitwu začawſſe ge porazyli: Cýſař s Králem/ obrátili ſe zpátkem: Cýſař do Bawor/ Přemyſl do Cžech.

Po takowé přijzni naſſel ſe nepřijtel kterýž ſwadil Cýſaře s Přemyſlem/ toho Otta byl welmi wděčen / že měl přijčinu k Filipowi Cýſaři: Smluwil ſe tehdy Přemyſl s Ottau/ a weliké ſſkody Filipowi činili.

Léta Páně 1206. Konſtancya Králowna porodila Přemyſlowi Syna/ gehož on nazwal Wáceſlawem/ a dal ho hned w dětinſtwij a w mladém wěku korunowati: Potom wzal mu za Manželku Dceru Cýſaře Filipa/ kterýž zabit byl od Hraběte z Rhenu Léta 1209. té Smrti mſtil ſe Marſſalek geho/ a zabil to Knijže. O čemž čti ſſýřegi w Kronyce Hágkowě.

Po Smrti Filipa Cýſaře/ Otto Knijže Saſké na geho mijſto wolen/ ten po korunowánij ſſpatně byl od Wlachůw traktowán / a rozuměgic to býti z náwodu Papežſkého/ činil weliké ſſkody w Kraginách geho: y gſa napomijnán od Innocencya/ aby toho přeſtal: nechtěl ſlijſſeti žádného napomenutij/ ale činil co chtěl / a co mu ſe lijbilo: Protož když Kladba na něho byla od Otce Swatého dána/ y na to nic nedbal Otto/ a tak dělal ſſkody weliké w Apulij a w Kalabrij: Potom ſe Wlaſká Měſta proti němu / nechtijc toho trpěti/ s mocý ſwau wyprawila: On vſlyſſew o takowém lidu/ vgel po Wodě do Genue/ kdež potom brzy vmřel / Léta 1212. na geho mijſto wolen Frydrych Syn Gindřicha Cýſaře Pátého.

Léta 1213. Weliká hognoſt wſſeho w Cžechách byla / Strych Pſſenice za tři groſſe. Žita za dwa groſſe. Owſa za geden groſs. Přemyſl Král magic pokog/ Zdi Měſtſké okolo Prahy ſylně ſprawiti dal a poručil / a to neywijce Léta 1216.

Léta potom 1218. z rozličných Kragin táhli lidé na retuňk Zemi Swaté proti Pohanům/ wſſak nic newyřijdiwſſe do Wlaſti ſwých ſe nawrátili.

Roku potom 1225. w Cžechách rod ſtarodáwnij gſa roztržitý/ ſwadili ſe ne o Erby které měli od gednoho Předka/ yakž ſe o tom důwodněgij wyprawowati bude w Stawu Panſkém: Ale oto/ že geden druhému přičijtal/ nenáležité zamordowánij Lidmilly Swaté/ a to ſobě za hanbu počijtagic/ gedni na druhé aneb na Předky gegich průwody wedli.

A tak přetrhugic to mezy nimi ſrownánij/ a podělenij byli Erby od Krále Přemyſla/ yakž potom čijſti budeſs.

Vmřel potom Král Ottogar/ a w Koſtele Pražſkém s welikau poctiwo-
ſtij od Syna Wácſlawa pochowán/ který giž byl Králem korunowaným.

O Wácſlawowi Králi ſynu Přemyſlowu.

Kapitola XIIII.

W Acſlaw yakž na Stolicy Otcowſkau doſedl/
hned mu naſtala Wálka s Rakuſſany: Nebo Frydrych
Margkhrabě Rakauſké pamatugic na ſſkody/ které byl
Wácſlaw Otcy geho Leopoldowi činil/ mſtil ſe toho na
geho panſtwij/ magic ſmlauwu s Přemyſlem Margkhra-
bětem Morawſkým Synem Přemyſlowým/ Bratrem
Wácſlawa Krále: Ale Wácſlaw s Cžechy ge rozehnal/
a Bitow Zámek na Morawě který byli oblehli pewněgij opatřiti rozkázal.
Léta potom 1234. Frydrych Cýſař wzal ſobě za Manželku Králownu
Englickau/ a měl weſelij w Normacij/ tu přijtomen byl y Wácſlaw Král

Cžeſký

Cżeſký / toliko we třech ſtech Koňů / wſſak nade wſſecky giné neyauprawněg-ſſy / a s welikau vctiwoſtij od Cýſaře y od giných wſſech Knijžat geſt přigat / potom gſa welice darowán do Země ſwé ſe nawrátil.

Léta pak 1237. gel do Morawy a tam činil ſſkody weliké Přemyſlowi Margkhrabětí / kterýž ſe vtekl k Bellowi Králi Vherſkému / a ten ge s Wácſlawem Králem porownal / toliko mu Olomauckého a Opawſkého Krage zanechal. Vmřel potom bez ☩ Přemyſl Margkhrabě Morawſké.

Tento Wácſlaw měl dwa Syny giž doroſtlá / wſſak nedal gich tak pilně ſſetřiti yakž welikému Pánu Dijtky ſwé opatrowati náležij: gednoho čaſu Wladiſlaw Syn geho ſtarſſý / když o Wijře Křeſtianſké počal wſſetečně y proti Bohu mluwiti / Maucha (w Vſta mu wletěwſſy) gey proſſla / a zadkem wyletěla / kteráž wſſecka Střewa w něm pohryzla / a tak vmřel Léta 1247.

Král Wácſlaw k ſtaroſti přicházegic / počal nad poddanými vkrutný býti / kteřijž rozwážiwſſe ſobě takowé neobyčegné weyſtupky geho / ſpolu ſe ſgeli / a Syna geho Přemyſla za Pána wolili.

Wácſlaw Král ſebraw Wogſko / dal gim za Heytmana Oldřicha Bratrance ſwého / Knijže Korytanſké / a poſlal ge proti Přemyſlowi / přikázaw gim / aby gey nebo žiwého přiwedli / aneb yak mohau zabili.

Ale Oldřich byl od Přemyſla poražen / Léta 1248. Potom Roku 1249. Přemyſl přitáhl s Wogſkem ſwým do Cżech proti Otcy ſwému z náwodu některých Panůw: Ale yak mu ſe neyprwé wedlo / tak napoſledy ſſtěſtij ſtratil / a ſám ſotwa před Wogſkem Otcowým vtekl: Nad kterýmž byli naříženij Boreſs Oſecký / Heřman z Sſwamberka / Wylijm z Ružinberka / a Wácſlaw Lamberſký: A tak Wácſlaw zůſtal s pokogem.

Přemyſl poznaw ſwé prowiněnij / pokorně dal ſe Otcy na miloſt: On daw gey do Wězenij / potom mu miloſt vkázal / a poſlal do Margkhrabſtwij Morawſkého / ſlaužil potom Otcy do Smrti / poſlauchagic we wſſem raddy geho / a Otec dal ho byl prwé Korunowati / potom kázal ſobě potwrditi Králowſtwij ſwého / a Pány ty kteřijž proti němu Synu geho radili / vkrutně zmordowati poručil.

Léta potom 1252. Kraupy w Cżechách welikau ſſkodu zdělali / na Obilij na ſtawenij / na Zwěři y na Ptactwu a lidech: Nebo cožkoli w Poli poſtijhly / to wſſecko pobily / tak že gich mnoho pomřelo od toho: Takowé Kraupy Sedm dnij na Zemi leželi. Potom horko weliké přiſſlo / Powodeň z toho byla ſylná / a w tom drahota w Cżechách nemalá.

Druhého Roku Bawoři w Cżechách ſſkody činili: Cżehož ſe mſtil Král Wácſlaw a poſlal do Bawor Wogſko ſwé / vdělaw Přemyſla Heytmanem / ten weliké ſſkody w Bawořijch včiniw / s kořiſtij ſpátkem ſe nawrátil: A nerozpauſſtěgic Wogſka / wtrhl do Sſtyrſka / a to panſtwij kteréž žádného dědice nemělo / opanowal; Potom y Rakaus doſtal / yakž Hágek pijſſe w Liſtu 237.

Bella chtijc toho panſtwij doſtati / za Přemyſla ſebral Wogſko / a wtrhl do Morawy / kdežto napřed weliké ſſkody zdělal.

Téhož Roku vmřel Král Wácſlaw 23. dne Měſýce Křijgna / a w Kláſſteře Swatého Františſka pochowán / panowal w Cżechách 35. let.

O Přes

O Přžemyſlowi Synu Wáclawowu.

Kapitola XV

Pochowaw Tělo Krále Wácſlawa Otce ſwého Přemyſl / hned mýſto geho opanowal / a nad těmi Pány / kteřýž proti němu s Otcem geho byli / vkrutnoſt prowozowal: někteřý také nečekagic treſtánj / wen z Zeme wygeli.

Potom wtrhl do Prus s Wogſkem Krále Křižownjkůw, tam mu ſe nawſſem ſſtiaſtně wedlo. Očemž čti Hágka Liſt 239. též y w Kronykách Polſkých.

Léta 1256. byli w Cžechách welicý wětrowé / kteřýž ſſkody weliké zdělali we Wſech / w Leſých / ꝛc. otom v Hágka obſſýrně / yakž y w Stawu Rytyřſtém čýſti budeſſ.

Druhého Roku wypravil ſe Král Přemyſl do Bawor / tam ač ſſkody dělal / wſſak mu to k žádnénu vžitku nebylo / neb y ſám k tomu welikau ſſkodu neſl: očemž Hágek w Liſtu 230. pýſſe.

Léta potom 1258. byla weliká Zyma/ začala ſe o Swatém Martinu/ trwala do Welikénocy/ Led tluſtý na dwa Lokty.

Léta 1260. Král Vherſký wtrhl do Morawy / proti němu přitáhl Přemyſl s Lidem k Rzece Dyie/ tu čekali až ſe Wogſka ſgela: Kdežto dařilo ſe Cžechům: neb mnoho Vhrůw porazyli / kořiſti weliké doſtali: Ta bitwa byla při Labi.

Vhři gſauce ztreſtáni/ pokoge žádali / k čemuž Přemyſl powolil: A potom wzal ſobě za Manželku Kněžnu Bulgarſkau/ a w Preſſpurku měli weſelij. Byl s nij korunowán od Arcybiſkupa Wenceruſa Mohutſkého: a tak Léta 1262. pokog wěčný s Vhry včinil.

Téhož Roku weliké Sucho bylo / a w tom nevroda a hlad nemalý/ Strych Pſſenice platil půldruhého ſta Peněz/ Žyta Sto a dwanácte Peněz.

Léta 1265. Bawoři do Cžech ſe ſtrogili/ kteréž Cžechowé předgeli/ a na hranice gegich ſe položili/ ſami Zemi ſwé Cžeſké ſſkodijce / zwláſſtě we Wſech Prelátſkých. Za to potom Král Přemyſl dal ſtijti Heytmana ſwého Oldřicha Wlaſáka: Bawoři zwěděwſſe o Wogſku Cžeſkém na hranicých/ neſměli do gegich Země. Král pak prodaw Statek Wlaſáka Heytmana/ poručil ſſkody nebohým lidem nahraditi.

Tento Král Přemyſl neyprwé řád wſſeliký w měrách/ w Wahách/ w Lotech včinil/ a we wſſem ſprawedlnoſt vſtanowil.

Léta 1270 Bella Král vmřel: Po něm Sſteffan Syn geho panowal/ ten hned myſlil ſe nad Cžechy prwněgſſých ſſkod a porážek Otcowých wymſtiti: Ale Cžechowé též hotowi byli odporowati každému nepřijteli y Vhrům/ a magijce s nimi bitwu/ ge porazyli: O tom čti Hágka.

Tohoto Přemyſla weliké činy a zběhloſt w ſprawách Rytijřſkých wiđauce Knijžata Rzijſká/ chtěli gey Cýſařſkau Stolicý ozdobiti/ což mu Arcybiſkup Kolinſký oznámil. Léta 1271. ale neradili k tomu Páni Cžeſſtij/ čehož on potom welice litowal.

Druhého Roku wolen na Cýſařſkau Stolicy Rudolff Hrabě z Habſſpurku/ a téhož Roku korunowán: Gel potom na Koncylium do Lugdunu/ kdež y Král Přemyſl Poſly ſwé poſlal: To poſelſtwij poctiwě wyprawené a hogně darowané do Cžech ſe zas nawrátilo.

Léta 1276. o Rakauſkau Zemi y o giné knij přináležegijcý panſtwij wogna ſe začala mezy Přemyſlem a Cýſařem Rudolffem/ wſſak ſe toliko Wogſka v Lince ſeſſla: potom pokog mezy ſebau včinili: O tom čti v Hágka liſt 253. Zabit potom Přemyſl Léta 1278. ibidem.

Interregnum w Cžechách.

Po Smrti Přemyſlowě počali někteřij okolnij Pánij na to myſliti/ aby někdo z nich Králowſtwij Cžeſkého doſtati mohl.

Otto Margkhrabě Bramburſké / kterýž měl Seſtru Krále Přemyſla Ottagara/ doſtal Syna geho mladičkého/ kteréhož potom s Matkau wzal a chowal v wězenij / pročež mu bylo od Cžechůw welmi předkládáno/ aby dědice Cžeſkého / tak yakž náležij chowal: což on připowěděw nic toho newykonal / nýbrž potom když ſe Cžechowé rozgeli/ wſſecky gegich poklady kteréž byli do Koſtela ſwezli/ mocý pobraw/ do Bram-

burgku zaweſt i poručil.

Toho Roku, to geſt 1281. byla weliká drahota w Cžechách wewſſem: dwě Weyce za Peniz/ před tim býwalo 50. za geden Penijz: A tak čimdále tim hůře bylo: Nebo Otta wygew z Cžech/ poručnijka na ſwém mijſtě zanechal/ Ebrharda Biſkupa Bramburſkého/ kterýž zle hoſpodářſtwij ſprawowal: O tom pijſſe Hágek w Liſtu 156.

Potom Léta 1283. dal gim ſpráwce na mijſto ſwé Marghrabě/ totiž Biſkupa Pražſkého Tobiaſſe a Depolta Teobaldyta Sudijho Země Cžeſké/ kteřij ſpolu Zemi řijdili/ wſſak byl Mor y Hlad toho čaſu weliký.

Včinil potom ſmlauwu Margkhrabě o Cžechy/ že gim chtěl wrátiti dědice gegich/ toliko od nich měl wzýti 15000. Hřiwen Střijbra: wſſak toho nezgiſtil/ až Léta 1284.

O Wácslawowi Knijžeti/ Cžeſkém Synu Krále Wácslawa zabitého.

Kapitola XVI.

Když

Digitized by Google

KDyž doſtali Cžechowé Pána ſwého/ z Let Dě-tinſkých giž wyſſlého/ ſtarali ſe mu o Manželku v Cýſaře namluwenau/ kteráž měla Let 12.

Ta potom po Smrti Kunhuty Matky geho poſlána byla do Cžech/ Léta 1286. Druhého Roku porodila mu Syna Ottagara/ wſſak vmřel nežli Rok narozený geho wyſſel

Cýſař Rudolff přigaw od Margkhraběte Lužického Panſtwý na Pomezý Miſſenſkém/ dal ge Wáclawowi Knjžeti Cžeſkému Zeti ſwému: o tom Liſt geſt w Kronyce Cžeſké/ gehož datum wežhbě 13. dne Martij Léta 1289

Král Wáclaw měl weliké nepřátely w Králowſtwý Cžeſkém/ kteřjž o geho zdrawý ſtáli: čti Hágka Liſt 261. wſſak on tomu wſſemu ſſtiaſtni odpor včinil.

Potom témuž Knjžeti Wáclawowi/ dal Cýſař Rudolff liſt a wolenij Cýſaře Ržjmſkého/ gehož datum w Erffurtu dwadcátého pátého dne Září. Anno ſalutis 1290. Imp. 12.

Potom Léta 1291. ſſel ſe Wáclaw s Králem Vherſkým v Hodonjna/ a tu pokog mezy panſtwjm ſwým včinili.

Korunowán potom Wáclaw s Manželkau ſwau Gitkau/ Léta 1297 magic wěku 27. let/ než Gitka Králowna 17. dne pokorunowánj vmřela/ gegiž Tělo pochowáno w Koſtele Pražſkém před Kaplau Swatého Martina/ wedlé Hrobu Ottagara Krále.

Zanechal Syna Wáclawa a tři Dcery: Annu/ kteráž dána byla Gindřichowi Knjžeti Korytanſkému/ a po geho Smrti/ Hrabětí Tyrolſkému: Markétu danau Boleſlawowi Knjžeti Slézſkému: Alžbětu byl wzal Jan z Licenburgku/ Syn Gindřicha Cýſaře: o tom njže ſſýřegi nagdeſs.

Léta 1300. Mincy kázal zlepſſyti w Cžechách/ k čemuž až z Florencye Mincýři přiwezeni byli/ kteřjž prawé z dobrého Střjbra dělali Penjze a Groſſe/ s nápiſem Venceſl: Rex Boem: po geho Smrti pokazyli tu Mincy/ přidáwagic mezy nj Měd.

Téhož Roku/ wolen byl Král Wáclaw na Králowſtwý Polſké/ na kteréž gel/ a w Hnězně Korunowán od Arcybiſkupa Swiňky/ z Erbu a Rodu tak řečeného: Cžehož y Manželka geho Alžběta Dcera Přemyſla Knjžete doſáhla: A potom zanechaw na mýſtě ſwém Hynka Berku z Dubé/ ſám do Cžech odgel.

Ottomanſké Panſtwý ſe začalo toho čaſu: Panowal Ottoman 28. let potom ſcepeněl/ zůſtawiw Syna Orchana.

Léta 1301. Ondřeg Král Vherſký vmřel/ w roztržitoſti zanechaw Vhrůw zſtrany wolenj Krále/ kteřjž poſlali k Wáclawowi Králi/ žádagic ho aby byl Králem gegich: On ſe wymluwil tim/ že má dwoge Králowſtwý/ a třetjho že nepotřebuge: Vhři žádali o Syna/ aby gim ho dal za Pána: a když ſe wymluwiti nemohl/ dal gim ſyna mladého/ kterýž gen třinácte let měl/ toho přiwezſſe hned Korunowali w Bělehradě/ ſkrze Arcybiſkupa Koloſenſkého: Wſſak wrtkawoſt lidu Vherſkého/ a záwiſt giných Panůw toho čaſu/ zwláſſtě Krále Albrechta Ržjmſkého/ k tomu Wáclawa Krále přiwedla/ že pro Syna do Vher poſlal/ a ſám druhého Roku po příjezdu do Cžech/ to geſt Léta 1305. wzdaw Králowſtwý Cžeſké Synu/ vmřel: O čemž čti Hágka ſſýřegi w Liſtu 273.

O Wáclawa

O Wácſlawowi Králi Cžeſkém/ Polſkém/ a Králi Vherſkém korunowaném.

Kapitola XVII.

KDyž Vmřel Král Wácſlaw ſtarý/ Syn na geho mjſtě zůſtal/ kterýž poznaw welikau nepřjzeň od některých Panůw přednégſſých/ netagil ſe s tím k kterým chuti neměl/ ale hned znáti dal: a to wſſecko lidé zlj a klewetnj mezy nimi půſobili.

Potom wzal ſobě za Manželku Fiolu/ Dceru Knjžete Těſſynſkého/ a to gméno gegi proměněno geſt/ y nazwána Byla Alžbietau.

Newidauce tu nepřjzeň swau Páni yak ſe nad nim pomſtiti/ namluwili ho aby Králowſtwj Polſkého mocý doſáhl: Král domnjwagic ſe žeby mu toho z vpřjmnoſti přáli/ ſebraw Wogſko táhl s ním do Polſky: A gſa w Olomaucy/ dána mu Byla Hoſpoda w Domě Děkanowém/ Wogſko pak pod Stany w Poli zůſtalo: A když ſe procházel po Mazhauze/ přiſſel k němu nepřjtel geho/ a tu gey zrádně zamordowal/ kteréhož hned ti geſſto Krále hledali/ vhlidawſſe Meč krwawý/ a neptagic ſe na to z čjhoby nawedu to

 včinil

včinil/ rozſekali: A to ſe ſtalo Měſýce Srpna/ Léta 1305.

A tak geſt ſtarodáwnij Rod Knijžat Přemyſla neyprwnegſſýho a Libuſſe Dcery Krokowy přeſtal.

Pochowán byl w Koſtele Olomauckém/ ale potom Alžběta Manželka Tělo geho rozkázala na Zbraſlaw přiwezti/ a tu ge tak yakž na Krále náleželo pochowati dala.

Interregnum w Czechách třetij/po ſgitij Czecha neyprwnegſſýho Obýwatele té Kraginy/a potom Přemyſla a Libuſſe Dcery Krokowy: Knih prwnijch čáſtka Cztwrtá.

Kapitola I

DO žaloſtném a nenáležitém ſkonánj Krále Wácſlawa/ ſgeli ſe do Prahy Páni a Rytijřſtwo/w Ochtáb na Nebewzetij Panny Marye/a tu čas ſobě vložiwſſe Měſta obeſlali/ a w Domě Biſkupowém blízko Moſtu/ tak yakž hyſtoryk o tom pijſſe ſe radili/ kohoby ſobě za Pána Králowſtwij tomu vžitečného woliti měli: weliká rozepře mezy nimi byla: Nebo někteřij chtěli Rudolffa Syna Krále Římſkého Albrechta Knijžete Rakauſkého/ a ginij Gindřicha Korytanſkého Hrabě z Tyrolu/ kterýž měl za manželku Annu Dceru někdy Krále Wácſlawa/ Seſtru Pána zabitého.

Byli dwě Králowny Czeſké/ Panny geſſtě/ Seſtry wlaſtnij téhož Wácſlawa zabitého/kteréž předſtaupiwſſy před ten wſſecken Senát ſhromážděný/pokorně žádali odewſſech toho/yako oſyřalé Panenky/aby žádný nebyl wolen na tu Stolicy/ gediné Knijže Gindřich Korytanſký/ a to pro tu přijčinu/že byl Sſwagr gegich/ připomijnagic gim Cýſařſké nadánj/ kteréž takowé bylo: Geſtližeby ſe kdy Czechům Mužſkého pohlawij dědice nedoſtáwalo/aby dědičky wlaſtnij odſtrčeny nebyly: Lid obecnij wolál/proſýce za Rudolffa Knijže Rakauſké/ aby gim byl za Krále wyhláſſen.

Ale Páni a Rytijřſtwo někteřij zwláſſtě ti přednegſſý na dwé ſe rozdělili/ gedni ſtáli při Obcy/a druzý proti nim byli.

Tobiáſs z Bechyně gſa Podagrikus zdání ſwé o takowé neſwornoſti oznámil/ yakž ſe čte w Kronykách/ a w Stawu Rytijřſkém y Panſkém o tom obſſýrněgij nagdeſs.

Nebo natom ſe ſneſli/ opuſtiwſſe giné wolence/ poſlali pro Gindřicha Knijže Korytanſké/ kterýž bez meſſkánij do Prahy s Annau Manželkau ſwau přigel.

O Gindržychowi Knjžeti Korytanſkém/ a woleném Králi Cžeſkém/ y korunowaném.

Kapitola II.

S Welikau ochotnoſtj Gindřich Knjže Korytanſké/ když mu znáti dali Cžechowé podlé obyčege ſkrze Poſly/ na Králowſtwij přigel/ a wſſak yakž přigezd geho byl ſpěſſný a radoſtný/ tak zaſe na druhau ſtranu odgezd welmi ſmutný.

Nebo uſlyſſew Albrecht Cýſař/ že Wácſlaw Král Cžeſký/ kterýž byl Syn Seſtry geho/ tak vkrutně geſt zamordowán/ též y o těch rozerzitoſtech kteréž ſe w Cžechách ſtrany wolenij Krále dály/ ſebraw wogſko weliké wtrhl do Cžech/ tím aumyſlem aby Syna ſwého Rudolffa na Králowſtwij poſadil. Položil ſe v Měſta kteréž ſlowe Launy anebo Luna: W tom též Syn geho Rudolff s welikými Wogſkem Rakuſſanůw z druhé ſtrany gel k Gihlawě od wýchodu Slunce/ Cýſař pak Otec geho od Západu.

Weliký ſtrach w Cžechách powſtal: Gindřich Knjže Korytanſké a wo-

lený Král Cžeſký/ nemoha ſe na odpor takowé ſyle poſtawiti/ rychle s manželkau ſwau z Prahy ſtrze Baworſkau Zemi ugel / tak yakž byl do Cžech přigel.

O Rudolffowi Knijžeti Rakauſkém / Synu Cýſaře Albrechta/ Králi Cžeſkém.

Kapitola III.

VHlidawſſe Cžechowé tak welikau ſylu Cýſařſkau kterež odolati nemohli/ ſſetřijce a chránice toho/ aby Králowſtwij zkaženo nebylo / widauce též že wolený Pán gegich/ k žádnému bráněnij ſe neměl / ale odewſſech odgel/ přigali hned Rudolffa za Krále/ kterýž přigew do Prahy pogal ſobě za Manželku Alžbětu wdowu pozůſtalau po Králi Wacſlawowi/ genž byla Dcera Krále Polſkého Přemyſla: a tak po korunowánj hned Wogſka Cýſařſká/ y Syna geho Rudolffa/ wygeli z Cžech než s nemalau ſſkodau Králowſtwij toho / ač gim bylo přikázano/ aby ſe žoldněři náležitě a pokogně w Zemi Králowſké chowali.

Ale hladowitého Ziolděnče těžko vkrotiti / neb on má w ſobě přirozenij Wlčij / yakž byl ſye předce rád ſſkodu činij.

Rudolff chtěgic ſe Králowſtwij nabytému Pánem vžitečným vkázati / počal pilně dluhy wěřitelům wypláceti / kterýchž byli mnoho Králowé Cžeſſtij nadělali / a to z hory Kutny na každý teyden / po tiſýcy Hřiwnách platil: tak činil pokudž byl žiw: Potřeby z Rakaus wſſecky do Cžech wozyti poručil / yako: Wijno / Oleg y Slady ke dworu ſwému.

To ač nebylo k myſli Prazanům / a poſmijwali ſe tomu / yakž Hágek pijſſe / wſſak on na to nic nedbagic / měl ſe na péči / a poſýlagic po takowé potřeby weyſſgmenowané / mnoho Střjbra wywezti dal / kteréhož ſe byla weliká hognoſt vkázala: Ale takowé Hoſpodařſtwij geho nedlauho trwalo.

Léta 1307. Znagic Král nelijboſt a nechut proti ſobě některých Panůw Cžeſkých / proto že ho ne z dobré wůle ale z mocý za Pána přigjti muſeli / obeſlal wſſecky aby k němu do Prahy přigeli: A když w tom odpornij byli / ſebraw Wogſko / proti nim ge obrátiti vmijnil / a wygew po takowé potřebě k Horažďowicým / chtěl ge mocý dobýwati / w tom přiſſla naň boleſt a náhlá Auplawice / kteréž mu Doktořij nemohli zaſtawiti: Protož gſa welice zemdlený vmřel: Odtud wezen na Hrad Pražſký / a pochowán w Koſtele S. Wijta / třetijho dne Cžerwence.

Když naň takowá nemoc přiſſla / wida ſe giž na ſmrtedlné Poſtely / ač nebyl zauplna Rok s Manželkau ſwau / wſſak poručil gi Wěna dáti Dwadceti Tiſýc / kteréž měla po prwnijm Manželu / a od ſebe tolikéž 20. tiſýc: W té Summě 40000. měla w držení Hradec / Chrudijm / Meyto a Poličku.

Některé giné wěcy hodné paměti / kteréž ſe za toho Krále dály / w Stawu Panſkém a Rytijřſkém nagdeſs.

Téhož Roku od Měſýce Března / až do Rijgna žádný déſſt nepřſſel / bylo weliké ſucho / z toho potom Hlad weliký druhého Roku.

Interregnum Cžtwrté.

Kapitola IIII.

Widěw Cýſař že Rudolff Syn geho vmřel / druhého Syna Frydrycha Knijže Rakauſké za Krále Cžechům dáti vmijnil / a ſebraw Wogſko wtrhl do Cžech / a položil ſe mezy Horau Kutnau a Kolínem / wſſak nic nezřjdil: toliko že gemu manželka Rudolffowa Měſta ſwá weyſs gmenowané poddala / přegic toho Frydrychowi / yako Bratru Manžela ſwého / aby po něm kralowal: Nebo prwé od Gindřicha Korytanſkého / weliké protiwenſtwij trpěla / kterýž krátký čas panowal.

Zanechaw Frydrych w těch mijſtech lidu ſwého / odgel s Otcem do Rakaus / a z Jara s wětſſým Wogſkem / přigeti chtěl / zatím ti Němcy welikau ſſkodu Wſym okolnijm činili / kteréž Cžechowé / ſebrawſſe ſe a bitwu s nimi ſwedſſe / mezy Opočnem a Turnowem porazyli. Očemž ſſijřegi w Stawých čijſti budeſs.

Pijſſe Hágek / že toho čaſu tři tiſýce Němců na placu zůſtalo / a dwanácte Set Cžechůw: Ginij Němcy kterými byla Měſta oſazena / z Cžech wygeli / obáwagijce ſe od Cžechůw něyakého poſměchu.

Prazané

Pražané s některými Městy tegně ſe poradiwſſe/ poſlali pro Gindřicha do Korytan/ kterýž nemeſſkage s welikým Wogſkem přigel.

Zwěděw o tom Albrecht Cýſař/ že giž Gindřich na Králowſtwj Cžeſké přigat/ též o poraženj Lidu ſwého/ welikým hněwem Wogſko ſebral/ chtěge aumyſl ſwůg wykonati/ totiž Gindřicha z Králowſtwj wyhnati/ a Syna ſwého Frydrycha na geho mjſto poſaditi: W tom mu překazyli newole/ kteréž ſe w Rýſſy mjmo naděgi geho dáli/ a tak tomu, aby do Cžech geti měl/ zadoſti včiniti nemohl.

Potom ho rychle zrádná Smrt od geho Streyce potkala/ a w tom Gindřich pokogně na Stolicy Králowſtwj Cžeſkého doſedl: To ſe ſtalo Léta 1308.

Když ſe konečně dowěděl Gindřich wolený Král Cžeſký/ o Smrti Albrechta Cýſaře/ welice ſe z toho těſſyl/ že giž při pokogi w Králowſtwj Cžeſkém bydleti může: a hned poſlal pro Annu Manželku ſwau do Korytan/ aby k němu přigela/ kteráž podlé poručenj geho s nemalým počtem Němcůw tak včinila: kdež yako wlaſtnj rodička a Panj dědičná od Pražan wděčně přigata byla.

Po Smrti Cýſaře Albrechta/ wolen byl na mjſto geho Gindřich Hrabě z Lucemburku/ toho gména Sedmý/ Pán welmi dobrotiwý/ yakž o něm Hyſtorye prawj: K tomu Cýſaři poſlali Stroſpurſſtj/ žádagic geho aby gim Práw a ſwobod gegich potwrdil/ k němuž Poſlowé mluwili těmito ſlowy: Pánj z Storſpurku nás poſlali k twé Cýſařſké miloſti/ aby gim ſwobody a Prywilegia potwrditi rácil/ yakž Cýſařowé ginj předkowé twogi činili.

Mlčel Cýſař/ a když tak po několikrát k němu promluwili/ a Cýſař gim žádné odpowědi nedal/ wyptáwali ſe pročby takowau nelásku měli Páni Stroſpurčané: w tom gim poradil geden/ aby když s Cýſařem o gegich ſpráwách mluwiti budau/ Stroſpurčanůw Pány negmenowali: Oni tak včiniwſſe hned při něm žádoſt ſwau obdrželi/ s tau odpowědj: Newěděli gſme které wy to Pány gmenugete/ ale že tuto ſe ohlaſſugete býti Poſly Měſſtianůw naſſjch Stroſpurſkých/ nám dobře známých/ to oč nás žádáte/ rádi včiniti chceme.

S těmi Němcy/ kteřj přigeli s Annau Manželkau Gindřicha Krále woleného/ Léta 1309. přineſſena do Cžech Hra Koſtek/ kteréž před tim Cžechowé neznali: weliká ſwá wůle a rozpuſtiloſt mezy wſſemi Stawy ſe začala.

Gindřich toho wſſeho nic neſſetřil, aniž zbraniowal/ toliko ſwého vžitku hleděl/ a oto ſe ſtaral/ aby vſtawičně Zlato a Střjbro ſhromažďugic/ Panſtwj ſwé Korytanſké zbohatiti mohl: Ti pak Němcy a Zioldnéři geho gezdjce po Wſech/ lid z peněz ſſacowali/ a některé laupežně po Ceſtách mordowali.

To když někteřj Páni Gindřichowi Králi oznamowali/ žádné odpowědi neměli/ toliko hněw proti ſobě a nepřjzeň zeyſkali: Němcy pak čim dále tim wjce chudý lid dřeli a laupili/ prowozugic ſobě yak ſami chtěli/ Zemi hubili a plundrowali/ k čemuž gim geſſtě Hornjcy y Pražané dopomáhali: O čemž Hágek w liſtu 279.

Welice neužitečným Pánem byl Gindřich Králowſtwj Cžeſkému/ neb ſe mnozý neřádowé za něho w Zemi dáli: o čemž na rozličných mjſtech čjſti budeſs.

Znage potom Gindřich welikau nepřjzeň proti ſobě od některých Pánůw

Cžeſkých

Cžeſkých/nic ſe gich neſtrachowal/než to° ſe obáwal aby někdo z Knjžat Cžeſkých nebyl dán za Manžela Panně Alžbětě/a ten aby ho z Králowſtwj newyhnal. A tak o tom přemeyſſlel/kterakby mohl tu Pannu w Staw Manželſký některému Pánu Cžeſkému dáti/ale toho bez powolenj gegjho doweſti nemohl: Nebo ona přiſtaupiwſſy k němu/tě͡žce mu oto domlauwati počala.

On rozhněwaw ſe proto'/ dal gi do wězenj: Z kteréhož když s pomocý přátel k ſobě vpřjmných wyſſla / od Proboſſta Wyſſehradſkého/ kterýž též byl Synem Krále Wácſlawa/ ale s neodáwanau Manželkau / s Knězem Berengariuſem kterýž byl Kaplanem Otce gegiho / s gednau Pannau ſlužebnicý ſwau/S ſeſtmi Koňmi do Nymburgka přiwezena byla: Kdež přigewſſy/ Měſſtiany k ſobě powolala / a k nim s welikau pokorau prozbu včinila/a aby gi neopauſſtěli žádala / wſſecku ſwau přjhodu gim oznamugic.

Nymburčané/ačkoliw obáwali ſe Gindřicha Krále ſwého/ wſſak ſlyſſýce tak welikau a žaloſtnau křiwdu té Panny/nad nj ſe ſlitowali/ a pamatugic na Otce gegjho někdy k ſobě Pána vpřjmného / w ſwau ochranu gi wzali/ſlibugic pro nj/ani hrdla ſwého nelitowati.

Toho protiwnjcy Gindřichowi když ſe dowěděli/ nemálo z toho wděčni byli / a ſebrawſſe něco lidu/okolo Hradce a Nymburka proti Gindřichowi ſe poſtawili: Gindřich obáwagic ſe ſyli gegich / poſlal k Miſſenſkému Knjžeti/žádage ho / aby mu napomoc do Prahy přigel/ ſlibugic mu za to žold poctiwý dáti: kterýž s pěti Sty gemu napomoc přigeti připowěděl.

Cžechowé magice zpráwu o takowém lidu/gedali gim na Hrad Pražſký dogeti/ale potkali ſe s nimi na Hradčanech/zmužiloſtj ſwau ge porazyli/ a Heytmana gegich ſſkodliwě raněného Gindřicha z Hauffmiſſtayna gali/ a wedli gey až do Nymburgka.

O čemž vſlyſſewſſe Knjže Miſſenſké/kterýž byl s wětſſým počtem lidu až do Slaného přigel/nečekagic žádného žoldu/zſpátkem ſe obrátil.

W tom Páni někteřj ſgewſſe ſe do Nymburgka / počali ſe raditi / aby takowý neřád/ y takowá Střjbra a z Hory Kutny Zbjrka na nepotřebné wěcy wydawána nebyla: Po takowém rokowánj na tom zůſtali/ aby Panna Alžběta ſwobodně do Prahy gela/ a zgewně w Městě obydlj ſwé měla / y wſſudy kdeby ſe gi ljbilo gezdila.

Gindřich pak geſtližeby gi gjti poručil/ tehdy oni wezmauce tudy přjčinu/že gi pokojto dědičky opuſtiti nechtěgj: Nýbrž pokudžby toho potřeba vkazowala/že takowého nepřjtele z Země wyženau.

Gindřich zwěděw o tom/ žeby Panna do Prahy přigela/a ſwobodně ſobě kde ſe gi ljbj gezdj/ſrozuměl takowau ſmělost gegj ne daremnj býti/protož zanechal gi při pokogi/toliko aby ſám pokog mjti mohl.

Roku 1310. za panowánj tehož Gindřicha weliké a rozličné neřeſti y laupeže w Cžechách ſe dáli/tak že ani Kněz/Pán/Zeman/Měſſtian/ani ſproſtý Wořáč bezpečný nebyl: A to čim dále tim wjce ſe rozmáhalo: o čemž Gindřich ač dobře wěděl/wſſak činil ſe yakoby toho newſſýmal.

Takowého neřádu nemohauce Cžechowé trpěti/ nechtěli dopuſtiti dále Země hubiti/wědauce že Gindřich Král gegich wolený/ mnohé Klénoty do Korytan z Země čaſto wyſylal/a nadto že Němcy geho/ chudý lid laupili a ſſacowali/což on moha zabrániti/toho pominul: Protož ſpolu ſe ſneſli řkauce: Když gſme ho mohli ſobě za Pána woliti/můžeme také gey toho panſtwj zproſtiti.

Potom wſſyckni gednomyſlně k tomu powolili / aby k Cýſaři Gindřicho-

Digitized by Google

wi Poſly wyſlali/ a geho žádali/ aby gim Bratra aneb Syna ſwého za Pá-
na dal/ gemuž aby také Panna Alžběta za Pána dána byla: to ſobě rozwa-
žugic/ poněwadž Otec geſt Pán welmi dobrotiwý/ také od Syna můžeme
wſſeho dobrého očekáwati. A tak ſe w tom wſſyckni ſpolu dobře ſrowna-
wſſe/ Poſly wolili/ a ge k Cýſaři wyprawili.

Gindřich zwěděw o tom/ ačkoliw doſti ſkrytě a tegně ſe o to radili/ rozká-
zal woleným Poſlům/ obzwláſſtně pak Opatům/ aby ſe w to poſelſtwij ne-
wolowali a na ſebe geho nigakž nepřigijmali: Oni widauce weliké nebez-
pečenſtwj z obau ſtran býti/ raděgi gednoho nežli wſſecky rozhněwati chtěli/
y wyprawili Poſly po ſwé wůli/ totiž Gindřicha z Rotmburgku/ a Albrechta
z Hyrſſyſſtayna/ kteřijž wygewſſe wſſecko podlé poručenij Země/ při Cýſaři
zgednali a ſprawili: Neb gim Gindřich Cýſař Syna ſwého (kteréhož ſe
dáti pro geho mladoſt od ſebe zbraniowal) za Krále a Pána dědičného dal/
a Panně Alžbětě za Manžela: kteráž muſyla do Sſpayru geti/ nebo gi Cý-
ſař neyprwé žádal widěti: a potom Měſyce Žáři/ ſlawné weſelij gim uči-
nil/ očemž Hágek w liſtu 282. obſſyrněgi pijſſe.

O Janowi Králi Cžeſkém/ Synu Gindřicha Cýſaře weyſs gmenowaného.

Kapitola V.

KDyž po weſelij bylo/ Gindřich Cýſař Jana Sy-
na s Manželkau geho/ welmi nákladně/ s mnohými Knj-
žaty a Hrabaty (tak yakž potřeba vkazowala) do Krá-
lowſtwij Cžeſkého wyprawil: Bylo lidu Zbrogného wij-
ce než tři Tiſyce/ krom toho/ kterýž gemu w Cžechách na
pomoc přiſpěl.

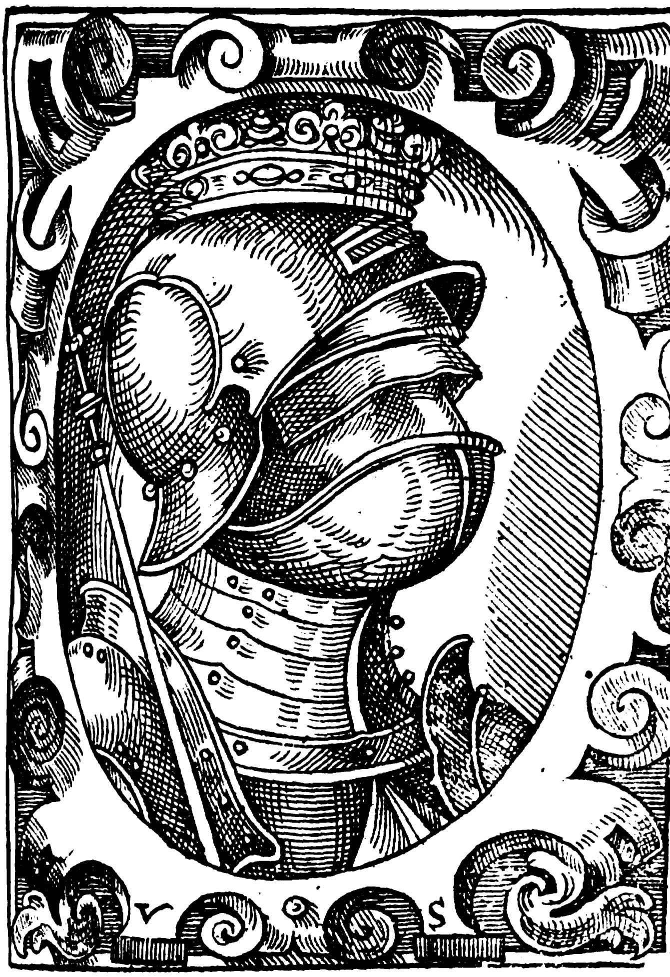
Tim tehdy ſpůſobem přigew do Cžech/ Prahu w brzkém čaſe opanowal/
a wſſecky kteřijž s Gindřichem byli/ s pomocý Řeznijkůw Pražſkých/ roze-
hnal. Očemž při Stawijch a při wypiſowánij Měſta Prahy obſſyrněgij
ſe nagde.

Léta Páně 1311. při počátku Měſyce Vnora/ ſgelo ſe wſſacko Rytijřſtwo
Cžeſké do Prahy/ ku Pánu ſwému wolenému Králi Janowi/ a přiſtupugij-
ce k němu/ giž pokoge žádoſtiwij a Wálek wſſyckni ſyti gſauce/ gemu ſe pod
dáwali: ano y ti kteřijž prwé při Gindřichowi ſtáli/ miloſti a láſky žádagij-
ce/ wěrnoſt a poſluſſenſtwj ſlibowali.

A w té ſwornoſti žádali gednomyſlně Arcybiſkupa Mohutſkého/ ſkrze
Pána Wylíma Zagice/ aby gim Krále woleného korunowal: Za to gemu
ſlibugice takowý dar dáti/ yakýž předkům geho/ předkowé gegich/ za prá-
cy takowau dáwali.

Arcybiſkup na to gim tuto odpowěd dal: Páni Cžechowé žádate to ode
mne/ což yá ani nemohu ani neſmijm wykonati: Nebo G. M. C. ráčila
geſt mi při rozžehnánij s Synem ſwým oznámiti/ že do Cžech s některými
Knijžaty přigeti/ a při korunowánij býti míní.

Oni

Oni pak wždy wijce a wijce aby Pán gich korunowán byl proſyli. Arcybiſkup prodlenij až do druhého dne žádal: w tom rozwážiw přijhody kterėž by ſe ſkrze takowé odkladánij ſtáti mohly/ připowěděl to včiniti/ poněwadž takowau náchylnoſt k nowému Králi odewſſech poznal.

Protož obeſlaw wſſecky Pány a Měſta/ aby ſe k té ſlawné ſpráwě/ w Neděli na den Očiſſtiowánij Panny Marye/ nagijti dali/ Jana Krále woleného a Manželku geho Alžbětu/ Wácſlawa Krále Cżeſkého Dceru/ na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wijta korunowal.

Po korunowánij rozgeli ſe Páni/ kteřijž Jana Krále z rozkázanij Cýſařſkého do Cżech byli prowodili: a Kral také s Králownau gel na Morawu do Olomauce/ kdež zůſtal 12. dnij/ gſa s welikau vctiwoſtij od Měſſtianůw přigat. Tu k němu přigel Boleſlaw Knijže Wratiſlawſké/ a Knijžetſtwij Opawſké gemu darowal: Král na proti tomu/ Knijžeti oſm tiſýc Hřiwen Střijbra dáti připowěděl.

Knijže dotčené Boleſlaw/ měl za Manželku Margaretu Dceru Wácſlawa Krále/ kterijž Kláſſter Zbraſlawſký založil: Protož (yak Hágek pijſſe) aby on wěna od Krále Jana nežádal/ těch oſm tiſýc Hřiwen Střijbra gemu dáti ſlibil. Z Olomauce pak/ Král gel do Brna/ a odtud do giných Měſt y Měſteček/ potog wſſudy půſobic a ſprawedlnoſt Wdowáni/ Syrotkůw činijc/ až ſe zaſe do Prahy ſſtiaſtně nawrátil.

Léta Páně 1312. dáno znáti Králi Janowi/ žeby ſkrze některé laupežnijky na Morawě rozličnij neřádowé ſe prowozowali: Což on trpěti nemoha/

bez odkladu na Morawu ſe wyprawil / a rozbroge takowé ſkrotil. Očemž Hágek w Liſtu 284.

Sucho tehdáž w Cžechách bylo takowé/že wſſecko obilij wyſchlo: z toho přiſſla weliká drahota / takže ſtrych Žijta platil půl Hřiwny: lidu mnoho hladem zemřelo. O tom Hágek w témž liſtu.

Léta dotčeného Gindřich Cýſař Otec Krále Jana Cžeſkého korunowán w Kzijmě korunau Cýſařſkau/ a wſſecku Lombardij y giné okolnij Kraginy ſobě podmanil: Proti němu powſtal Ruprecht Král z Apulie / chtěge překazyti korunowánij geho/ ale několikráte porážen geſt/ a napoſledy tak daleko od Kzijma zahnán/ že ſe wijce nenawrátil.

Téhož Roku (yakž Kronyka Kláſſtera Aulæ Regiæ wypiſuge) ſtal ſe weliký Zázrak na Morawě/ w Městě řečeném Ewančicých/ k potwrzenij wijry Swaté Křeſtianſké/ a to ten Cžtwrtek před Welikaunocý/ tehdáž když ſe lid obecný k Přigijmánij Welebné Swátoſti Těla Páně/ podlé ſtarobylého obyčege pod gednau ſpůſobau ſtrogil.

Jakž ſe tehdy množſtwij lidu ſeſſlo / Kněz znage že nepoſtačij ſwěcených hoſtij na tak weliký záſtup/ lámal ge/ aby wſſecky poděliti mohl.

Tu Muž geden wyſokomyſlný z toho ſe horſſyti počal/ a teyně hněwage ſe na Kněze gemu zlořečil/ řka ſám k ſobě: Raký mi to kauſek ten Kněz dal: Zdaliž gſem celého hoden nebyl: co mi ten kauſek ponůže: Lijto mi té chůze ſem: Takowým ſpůſobem když ten neuctiwý Cžlowěk zlořečil/ z dopuſſtěnij Božijho Swátoſt ta welebná a neyſwětěgſſý / w uſtech geho růſti počala/ tak že ani uſt zawřijti nemohl/ ač gi y zubami kauſati chtěl: ale obáwage ſe aby ſe nezadáwil/ přiſtaupil ke Zdi a želel bláznikého hněwu ſwého proti Sſaffáři Páně: Potom wſtrčiw ruku do uſt ſwých/ wyniaw tu předuſtognau Swátoſt Oltářnij / do zdi w kteréž ſſkulina byla gi wſtrčil.

Což učiniw nawrátil ſe welmi ſmutný do Domu ſwého / a rozwažugic lehkomyſlnoſt ſwau/ plakal hořce a želel hřijchu ſwého.

Brzy pak z nabádánj Ducha Swatého/ nawrátil ſe k Zpowědlnijku ſwému/ a daw gemu o wſſem ſprawu giſtau/ wyznal před nim zloſt ſwau.

Spowědlnijk žádal aby mu mijſto ukázal/ kde geſt tu předůſtognau Swátoſt wložil. Což když ſe ſtalo/ wztáhl Kněz ruku do té ſſkuliny aby předrahé Sacramentum odtud wzal: ale welice přeſtraſſen gſa / rychle rukau trhl/ kterauž uzřew wſſecku ukrwawenau / padl na ſwá Kolena proſyc Pána Boha/ aby Swátoſt odtud na mijſto náležité odneſti mohl. A wzaw po druhé přewelebnau Swátoſt odneſl gi / z kteréž krew tekla/ tak že ſe nij Zed polila. Hřijſſnijk ten ſrdečně plakal a želel hřijchu ſwého/ a Kněz padl na twář ſwau žádage Pána Boha / aby takowé prowiněnij tomu hřijſſnému Cžlowěku odpuſtiti ráčil.

K tomu zběhlo ſe mnoho lidu / Pánu Bohu čeſt a chwálu wzdáwagijce/ že Koſtel ten takowým Zázrakem oſlawiti/ Umučenij ſwé Swaté obnowiti/ a památku geho dokonalegſſý ſpůſobiti ráčil.

Po takowém Zázraku/ Panna Kryzelda Abbatyſſe Kláſſtera Premonſtratenſkého w Olſſy / ſe wſſemi Pannami přiſſla do Ewančic/ Pána Boha chwálic/ a z potěſſenij wnitřnijho plačic/ že geſt očima těleſnýma Spaſytele ſwého/ nehodná toho uzřela: Kdež w ſwém předſewzetij trwagijc dnij gedenácte/ Pánu Bohu Duſſy ſwau oddala.

Alžběta také Králowna Cžeſká a Polſká/ ſlyſſýc o tom Zázraku do Ewančic přigela/ a Swátoſt tu welebnau ſpatřila.

Z poručenij pak též Králowny/ Kunrat Opat Kláſſtera/ genž ſlowe Krá-

lowy Dwůr/kterýž od dočené Alžběty založen a nadán byl/ takowau Swá-toſt Oltářnij do téhož Kláſſtera s vctiwoſtij odneſl.

Léta 1313. Král Jan s nemalým počtem Cžechůw gel do Normberka/a odtud rozeſlal liſty k Knijžatům Rzijſkým/ žádagic gich aby ſe k němu ſgeli.

A když Snem po přijgezdu gich držán byl/žádal Král aby ſe Cýſařj Otcy geho/kterýž pod Měſtem Florencij ležel/ něyaká pomoc dodala.

Knijžata na prózbu Krále ſwého/lid Cýſaři z Jara odeſlati připowěděli.

Téhož Roku porodila Alžběta Králi Janowi Dceru/ kteréž z poručenij Králowſkého dáno gméno Margareta.

Po ſlawnoſti pak na Nebe wzetij Panny Marye/ ſtrogil ſe Král Jan s Cžechy na pomoc Otcy ſwému/a wygew ſkrze Zemi Sſwábſkau/do Wlach k Vlmu a Konſtancy ſe přibližowal.

Tu nowina přiſſla/že Gindřich Otec geho/ gſa gedem otráwený/ vmřel: Protož Král gſa welmi truchliw/do Cžech ſe ſpátkem nawrátil.

Léta Páně 1314. Electores wolili dwa Cýſaře/ gedni Frydrycha Arcy-knijže Rakauſké/a druzý Ludwika Knijže Baworſké: Ti dewět let ſpolu bogowali: až napoſledy po zahynutj mnoho lidu/ Ludwik Frydrycha gal s mnohými Pány Rakauſkými/ a Cýſařſtwij obdržel.

Téhož čaſu narodila ſe Králi Janowi druhá Dcera/ kteréž dáno gméno Alžběta.

Léta Páně 1315. Matěg z Trenčijna Pán Vherſký/ſebraw něco lidu Vherſkého/wtrhl do Morawy a ſſkody obywatelům weliké činil.

Král Jan když ſe toho dowěděl/ſebral 15. ſet lidu wýborného/a wygel z Prahy 21. dne Měſýce Máge.

Vhři magijce ſpráwu/ že Kral Jan táhne do Morawy/ bez meſſkánij k Trenčijnu ſe obrátili: Ale Cžechowé dohoniwſſe ge/ bitwu s nimi ſwedli/ tu Vhrůw půldruhého ſta pobili/a zagali gich 132. z Cžechůw geden zabit/a čtyři raněni.

Po takowém neſſtěſtij ſwém/Trenčinſký wyſlal Poſly k Janowi Králi o pokog/a o přijměřij/ kteréž za geden rok propůgčeno bylo: Král pak k Brnu ſe obrátil.

Powodeň w Morawě tehdáž/ y w Cžechách byla weliká. Opět téhož roku powſtale roztržitoſt mezy Králem a Pány Cžeſkými/ kteráž trwala doſti dlauho s nemalau ſſkodau obau ſtran: až Baldiwin Trewerenſký/ a Petr Mohuncký Arcybiſkupowé/takowé newole porownali/a to Léta 1316 Měſýce Máge/dne 14. Léta dotčeného/ w Praze narodil ſe Králi Janowi z Alžběty Syn prworozený/ gemuž dáno gméno Wácſlaw: Měſýce pak Rijgna na Křiwoklát wezen/ a dán k oſtřijhánij Panu Wylimowi Zagicowi: odtud po několika letech do Prahy přiwezen/a dán Karlowi Králi Franſkému Sſwagru Jana Krále/ kterýž chowagic ho náležitě z rozkázanij geho biřmowán geſt/ a v Wijře Křeſtianſké potwrzen/ a od gména geho Karlem nazwán.

Toho čaſu když Ludwik s Frydrychem wálku wedl/ Král Jan gel na pomoc Ludwijkowi/a ſgel ſe s nim v Normberka/odkudž ſe obrátili k Měſtu Seling/kteréž w Zemi Sſwábſké ležij/kdež Frydrych Stany ſwé roztáhnauti poručil: Po čtyřech dnech Střelba z obau ſtran huſtě puſſtěna byla/ a bitwa vkrutná okolo Neſſpornij hodiny ſe začala: neb Wogſko Ludwikowo přes Rzeku broditi chtělo/kterémuž Rakuſſané ſylně odpijrali: a tak neywijc ſe bitwa w proſtřed Rzeky byla: mnoho gich zbito/a wijce ſtopeno/ wſſak předce Frydrych wijtězſtwij obdržel.

Léta Páně 1317. byl weliký hlad w Cžechách pro Snýh / kterýž trwal až do welikénocy / a obilý kteréž na Zymu ſyto bylo pokazyl.

Léta Páně 1318. wznikla neſwornoſt mezy Králem Janem a Pány Cžeſkými / kteráž doſti dlauhý čas trwala / až Ludwjk Král Ržijmſký / přigew do Domažlic / na den Swatého Kalixta / ge porownal.

Tento Král Cžeſký byl diwných obyčegůw: Syna ſwého kterýž nebyl čtyř let zſtářý / na Zámku Lokty w wězený chowal / čeho neměl mimo ſprawedlnoſt ſobě přiwlaſtniowal / a toho což mu přináleželo ſprawowati neměl / y s poddanými neſluſſně zacházel. Gſa pak od ſwých wěrných napomenut / aby obyčege lehkomyſlné změnil / a klewet k Srdcy nepřipauſſtěl / vpoſlechl napomenutý gegich / a zůſtal při pokogi.

Léta Páně 1319. Ludwjk Král Ržijmſký / a Frydrych Knjže Rakauſké opět proti ſobě Wálku zdwjhli / a položili ſe v Měſta genž ſlowe Mildorff. Odtud pſal Ludwjk k Janowi Králi o pomoc / ſlibugic za to hognau odplatu / čehož y zápiſem potwrdil.

Ale když Král Jan prozby geho neoſlyſſel / a nepřjtele porazyl / Ludwjk připowědi ſwé nezdržel / toliko ho na Rytjřſtwo paſowal: Neb w tom Bogi ſwau wlaſtnj rukau Gindřicha Knjže Rakauſké bratra / Frydrycha Arcyknjžete / gal: Očemž na ſwém mjſtě obſſyrněgi.

Téhož Roku / Anna Seſtra Krále Jana / a Manželka Krále Vherſkého Karla / pracugic ku porodu vmřela / ač plodu předce žiwého po ſobě zanechala: Pochowána geſt w Waradině w Koſtele hlawnjm. Očemž Hágek w Liſtu 292.

Léta 1320. Přemyſl Syn Krále Jana vmřel / a w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém pochowán.

Hágek toho Roku pokládá korunowánj Wladiſlawa Loketka Krále Polſkého / ale neſrownáwá ſe s Kronykami Polſkými: Neb Cromerus lib: 11. pokláda wolenj Krále Wácſlawa Cžeſkého a Polſkého / Léta 1300. a teprw po geho Smrti Loktek přigat za Krále / Léta 1306.

Léta 1321. Židé z náwodu Tureckého / mnoho Křeſtianůw w Zemi Francauſké otráwili / ſypagjce Prach Gedowatý do Studnic Křeſtianſkých. O tom Hágek w liſtu 293.

Léta 1322. narodil ſe Králi Janowi Syn / gemuž dáno gméno Jan.

Toho čaſu / Margareta Dcera Krále Wácſlawa / Manželka Knjžete Boleſlawa Lehnického / a Seſtra Alžběty Kralowny / vmřela w Králowé Hradcy / a na Zbraſlawi pochowána.

Téhož Roku / Král Jan dal dceru ſwau za Manželku Gindřichowi Knjžeti Baworſkému / kteráž ač nebyla geſſtě wěku doſpělého / wſſak ſmlauwy doſtatečné včiněny / pečetmi a Rukogměnii ſtwrzeny byly.

Cýſař Ludwjk / téhož roku / rozpomenůw ſe na ſlužby Krále Jana a Cžechůw / Měſto Cheb ſe wſſemi náležitoſtmi gemu dáti poručil / aby ge vgal pod ſpůſobem záſtawy w Penězité Summě / we dwadcýti tiſýcých Hřiwen.

Léta Páně 1323. Morawané wyſlali Poſly ſwé k Králi Janowi / žádagjce aby k nim přigel / a ſrownánj w některých přech včinil.

W tom také přigel k němu Karel Král Vherſký / a tu pokog mezy ſebau vtwrdili: Knjžata Rakauſká ſkrze tohoto Krále Karla / dali ſe s Králem Janem w rokowánj / z ſtrany Gindřicha bratra Frydrychowa a giných wězňůw. Wypuſſtěn byl Gindřich Knjže z wězenj / w kterémž přes tři léta ſeděl: Ale na ten ſpůſob / aby Rakuſſané Králi Cžeſkému Měſto Znogmo / kteréž w záſtawě měli / nawrátili / dewět tiſýc Hřiwen dali / a liſty Cže-

ch [illegible] ſe Králi Ržijmſkému Albrechtowi zapſali/ že žádného za Krále ſobě woliti nebudau/ kromě Knjžat Rakauſkých/ aby zaſe odewzdali.

W tom čas w Bawořijch Králowna Czeſká porodila dwě Dcery: Annu kteráž potom dána byla za Manželku Ottowi Arcyknjžeti Rakauſkému: a Alžbětu/ kteráž druhého roku vmřela.

Téhož Léta/ Wácſlawowi Synu Krále Jana/ w mrawijch a w ctnoſtech dobře wycwičenému/ Král Franſký zaſnaubil Dceru Streyce ſwého/ genž ſlaula Margareta/ ginák Blanka.

Wtom vmřela Seſtra Krále Jana/ kteráž byla Manželka Krále Franſkého: Tudy Králowſtwij Czeſké w weliké zpuſſtěnij přiſſlo: Neb Král Jan odgel do Lucemburku: Králowna přebýwala w Bawořijch/ Jan Biſkup w Ržijmě/ a Karel Syn Jana Krále w Zemi Franſké.

Léta Páně 1324. pro neſtáloſt Ludwijka Cýſaře/ kterýž nerád podlé ſlow a ſlibůw ſwých kráčel/ wznikla nepřijzeň s Janem Papežem/ (Hágek w liſtu 296) takže Papež Ludwijka konffirmowati nechtěl: odkudž poſſla rozträjitoſt mezy lidmi/ y krwe prolitij.

Při tom čaſe Král Jan poražen/ takže ſotwa w Sſeſtnácti Koňijch z bitwy vgel: w kteréžto bitwě měl Wogáky Němce/ neb ho tehdáž Czechowé opuſtili: Hágek w témž liſtu.

Při takowé neſtáloſti Krále Jana dáli ſe welicý neřádowé w Czechách/ kterýchž neywijce půwodowé byli Židé: O čemž Hágek.

Téhož Roku Králowna Alžběta/ tělo bratra ſwého Wácſlawa Krále Czeſkého/ kterýž byl w Olomaucy zabit/ do Prahy přiwezti kázala/ odkudž potom na Zbraſlaw wezeno/ a s welikau Sláwau pochowáno geſt.

W Kragi zwláſſtě Žiateckém a Litoměřickém/ bylo tehdáž weliké Země třeſenij/ Zyma vkrutná a množſtwij Sněhu.

Což ſe pak wijce těch dwau let zde nepoznamenaných dálo/ to ſe při wypiſowánij Stawůw nagde.

Léta Páně 1327. Srozuměw Král Jan/ žeby ſe Czechowé pro čaſté berně horſſyli/ nechtěl ſe gim wijce w oſſkliwoſt dáwati/ ale powolaw těch kteřij Penězy na zbyt měli/ Zámky Kralowſké/ y Zbožij Duchownij gim zaſtawowal.

Sebraw potom za takowé Penijze něco lidu Wogenſkého/ táhl s nim do Bawor/ a při Reynu weliké ſſkody činil/ tak že y některá Měſta ſobě podmánil/ a obrátiw ſe s kořiſtij k Lucemburku/ s prázdným Měſſcem do Czech přigel.

Toho čaſu Knjžata Slézſká/ pro domácý neſwornoſt/ poddáwali ſe Králi Janowi: Jako Knjže Gindřich bratr Boleſlawa Knjžete Břeſkého/ gſa Knjžetem ſwobodným/ včiněn gt poddaným: Nebo přigew do Czech/ Králi Janowi ſe poddal/ a po ſmrti ſwé/ aby na něho Wratiſlaw ſe wſſým přiſluſſenſtwijm připadla/ s zapſánijm ſwým nařijdil: Ač po ſmrti geho Gindřichowi bratří w to wkročil.

Boleſlaw bratr geho wzal ſobě za Manželku ſeſtru Alžběty Králowny/ s kterauž měl dwa Syny/ Wácſlawa a Ludwika: Gindřich měl Seſtru Knjžat Rakauſkých/ ale neplodnau.

Wladiſlaw pak držel Měſto Lehnicy/ ale gſa neymladſſým/ vſylowal o to bratr geho/ aby Duchowným byl: Protož zdržowalo ſe Biſkupſtwij Wratiſlawſké pro něho/ a Boleſlaw o to ſe ſtaral/ aby dědictwij bratra toho/ Synům geho bylo zapſáno.

Odtud wyſſel ten hněw a neſwornoſt/ že Gindřich poddal ſe Králi Janowi.

Digitized by Google

nowi: Kterýž z takowé přjhody/pſal ſe y Králem Polſkým.

Léta Páně 1328. vmřel Karel Král Franſký toho gména druhý: na gehožto mjſto wzat geſt Filip Syn Streyce geho Karla Markhraběte Morawſkého/a Bratr wlaſtnj Margarety aneb Blanky/weyſs gmenowané.

Tomu Král Jan přigel na pomoc/když ſe některé Kraginy nowému Králi protiwili/a podmaniw gemu Kraginu Flanderſkau/do Cžech ſe nawrátil.

Ale neyprwe z Flandrye zagel do Rakaus proti Ottonowi/ na pomoc Bratrům geho/odkudž s welikau Kořiſtj/ mnoho Zámkůw s Cžechy ſwými dobyw/odgel.

Téhož Roku pokládá Hágek Ottomana prwnjho Krále Tureckého: počátek pak Kralowánj geho nad Turky/klade Léta 1300.

Léta Páně 1329. hognoſt wſſeho w Cžechách byla: Strych Žyta za 4. groſſe/Strych Pſſenice za pět groſſů/ Owſa za 16. Peněz/ Slepice za pět peněz/Wagec 25. za geden Penjz.

K tomu y to ſſtěſtj připadlo/že Měſto Gerlice zaſe k Cžeſké Zemi připogeno.

Z takowé potom hognoſti wſſeho/ yakž Hágek připomjná/powſtala peycha w oděwu/kterýž lidé počali rozličný noſyti/wlaſů(geſſto ge prwé holili) dlauhých a kadeřawých nechávali. Oċemž v Hágka/Liſt 299.

Léta 1330. w Cžechách vſtawičnj déſſtiowé prſſeli/ z toho bylo weliké Rzek rozwodněnj/Země rozmokla/a Obilj na Poljch téměř wſſecko ſhnilo.

Tehdáž Král Jan ſtaragic ſe o láſku a chwálu lidſkau/ gezdil wůkol a wůkol/gednagic přátelſtwj mezy Pány Křeſtianſkými: yakž Hágek o tom wyſwědčuge.

Téhož Roku/Alžběta Králowna Manželka Krále Jana/w Domě Proboſſta Wyſſehradſkého vmřela/a na Zbraſlaw wezena: Matka třj Synůw a čtyř Dcer.

Ludwjk Král Rzjmſký/ Léta 1331. welikau neláſku a nepřjzeň Králi Janowi vkazowal/za geho weliké dobrodinj/kteréž mu w čaſu neſſtěſtj činil/ ano y pro něho w nebezpečenſtwj rozličná ſe oddáwal. Očemž Hágek ſſýřegi.

Nicméně Roku 1332. ſtaral ſe o to Král Jan/na prozbu Ludwjka Cýſaře aby mohl s Papežem vpokogen býti.

Wyſlal tehdy Poſly ſwé k Papeži/ kteřjž pro některé hodné přjčiny nic nezgednali/ a vtratiwſſe Deſet Tiſyc Zlatých/do wlaſti ſwé ſe nawrátili.

Léta Páně 1333. Hágek připomjná hognoſt w Cžechách/Strjbra y Zlata/ano y Obilj. Nebo Strych Pſſenice platil 5. gro: Strych Žyta 4. gro: Gečmene 2. groſſe/Owſa Dewět Peněz.

Téhož Roku ſpuntowawſſe ſe nepřátelé Krále Jana/s welikými Wogſky táhli proti Karlowi Synu geho/a položili ſe nedaleko od Mutiny při Měſtečku a Zámku Swatého Felixa/kterýž náležel k Králowſtwj Krále Jana.

Protož y on s Wogſkem ſe wypravil do Wlach/napomoc Synu ſwému/kterýž byl tehdáž w letech Sedmnácti.

Knjže to mladé magic naděgi ku Pánu Bohu/ač mnohem menſſý počet měl Cžechůw a Němcůw nežli nepřátelé/ wſſak s nimi prwé než wogſko Otcowſké přitáhlo/ na den Swaté Panny Kateřiny bitwu ſwedl/ a wjtězſtwj nad nimi obdržel/ nebo Pán Bůh w bogi tom dopuſtil ſtrach na Wlachy/Tuſſky a Lombardy/ tak že wſſyckni na vtjkánj ſe oddali: Honili ge Cžechowé z rozkázanj Pána mladého/ mordowali/ zagjmali/a neyhlawněgſſy

wogſſtí (gako ſkýtage) nepřátely některé pobili a giné zgýmali. Král Jan gſſa s Wogſkem na ceſtě byl / poſpjchagic Synu na pomoc přiſpěti / ale když mu nowina o ſſťaſtném wjtězſtwj nad Wogſkem nepřátelſkým přineſſena byla děkowal z toho Pánu Bohu / a na mjſtě příhodném Kláſſter poſtawiti připowěděl. Nicméně vpřjmo táhl do Lombardye / weliké ſſkody čině w Zemi nepřátelſké: a přigew do Měſta Parmy / Syna ſwého Wácſlawa Karla / a giné mnohé hrdiny na Rytjřſtwj paſowal.

Po wyjednánj toho / Král Jan s Synem ſwým do Cžech odgeli: Tu Král dal Synu ſwému Margkhrabſtwj Morawſké / w kterémž Karel mladiſtwé hoſpodařſtwj začal: Důchody každého roku na čtyry djly rozdělil: Prwnj Otcy poſýlal: Druhý ſobě k wychowánj Dworu ſwého zanechával: třetj na oprawenj Koſtelůw / a čtwrtý k wyplacenj Zámkůw zaſtawených obrácel.

Léta 1334. Blanka Manželka Karla Knjžete a Filipa Krále Franſkého ſeſtra / do Prahy přiwezena geſt / a ode wſſech s welikau vctiwoſtj přigata byla.

Léta 1335. vmřela Alžběta Králowna Polſká / Manželka Wácſlawa Krále Cžeſkého / a w Kláſſteře Brněnſkém (řečeném Králowý Kláſſter / a neb Palác Panny Marye) kterýž ſama wyſtawěti dala / pochowána geſt.

Téhož Roku vmřel Gindřich Knjže Slézſké / po gehožto Smrti / připadlo Knjžetſtwj Wratiſlawſké na Krále Jana.

Některj Cžechowé a Morawané čaſu toho / weliké nečeſti w Zemi činili / z Zámkůw ſwých lidem welmi vblizugjce.

Protož Karel Margkhrabě ſebraw lid Rytjřſký / Zámky těch laupežnjkůw zdobýwal: gſa potom od lidj takowých před Otcem Janem obžalowán / w hněw Otcy vpadl: Neb Král Jan ledačemus wěřil / a tak Synu ſwému wſſecko zaſe odnial / toliko ſamotného Tytule gemu zanechal.

Wyſlal potom Syna proti Bolkowi Knjžeti Minſterberſkému / kterýž ſe mu poddati nechtěl / ale naposledy k tomu přinucen byl.

Téhož Roku / Král Jan dal darem Kazymirowi welikému Králi Polſkému / dwadceti Tiſýc Hřiwen: na proti tomu odřekl ſe Král Polſký Knjžetſtwj Wratiſlawſkého / a giných Měſt a Zámkůw Slézſkých: což ſe dalo při ſpolečném ſgezdu Krále Cžeſkého a Polſkého / k Vherſkému Králi Karlowi: Kdež také pokog wěčný mezy ſebau vtwrdili / a geden druhému pomáhati připowěděli.

Pjſſe Hágek w Liſtu 304. že za Krále toho welmi k hněwu náchylného Cžechowé ſe w ſpráwách Rytjřſkých dobře wycwičili / tak že každému nepřjtely zmužile odpjrati mohli / a okolnj nepřátelé gich ſe ſtrachowali: což owſſem prawda geſt / ale y před králowánjm Krále Jana / Cžechowé pro zmužiloſt ſwau ſlawnj býwali: yakž weyſſe o tom dotčeno geſt.

Léta 1336. Král Jan Zemi welmi ſužowal / berně diwné wymeyſſlel / cla rozličná dáwati poraučel.

Lidé na něho naříkali / že na Wogny darebně nakládá. Cžaſu toho Židé / ſkrze neſwornoſt mezy ſebau / neſleychané wěcy geden na druhého ſčjtali: Král 45. oſob z nich neypřednějſſých ſpáliti dal: a poručiw kopati w Sſkole gegich / nalezl Sto patnácte Hřiwen Zlata / tři Tiſýce Hřiwen Střjbra / ſedm tiſýc Cžeſké Mince a giných Klenotůw welmi mnoho: tim Němce ſſtědře darowal: a nemagic na tom doſti / z náwodu Němce Gindřicha rodem z Alcorſſu / kterýž byl neypřednějſſý radda geho / kázal okolo Hrobůw Swatého Wogtěcha a Swatého Wácſlawa kopati / též y w Zakryſtě: a když nic nalezeno nebylo / poručil wzýti z Koſtela dwanácte Apoſſtolůw Střj-

brných litých Cžlowěka zwegſſý/ kteří vdělánj byli z poručenj Karla ſyna ge
ho/ z Koſtelnjch Peněz ſkrze Almužny a pohřeby vmrlých/ ſhromážděných.

Domlauwal pak ſlužebnjk Gindřicha dotčeného Pánu ſwému pro rad-
du takowau/ ſkrze njž Koſtel oblaupen geſt.

Gindřich gſa k hněwu popuzen/ s bitjm na něg ſe obořil: Služebnjk
odporugjc/ než ſe Pán nadál/ Dykau gey probodl a vtekl: Vmřel tehdy
pomocnjk a radda k takowému ſkutku toho dne/ než Slunce zapadlo.

A Král Jan/ ač wždycky nedoſtatek na očjch ſwých trpěl/ toho dne do
konce oſlepl. Očemž Hágek w Liſtu 305. obſſýrněgi pjſſe.

Léta Páně 1337. Králowna Beatrix/ Manželka Krále Jana porodila
Syna/ gemuž dáno gméno Wácſlaw/ kteráž hned po porodu korunowána
geſt: Toho Wácſlawa po některých letech Cýſař Karel včinil Knjžetem
Lucemburſkým/ a wzaw potom za Manželku Dceru Knjžete Brabantſké-
ho/ zůſtal y Knjžetem Brabantſkým.

Toho čaſu vkazowala ſe Kométa přes čtyry Měſýce/ a než ta pominula
wyſſla druhá/ kteráž za dwa Měſýce trwala: potom byl w Cžechách nedo-
ſtatek Obilj a Wjna.

Téhož Roku připomjná Hágek/ podlé Kronyky Kláſſtera Opatowſké-
ho/ že we Wſy řečené Blow/ njžli od Radaně/ Paſtýř zmrtwých wſtáwáge
lidj některé dáwil až do ſmrti: Protož wykopáno geſt tělo geho/ a ohněm
ſpáleno. A tak ten Paſtýř takowého dáwenj přeſtal. Cžti Hágka w Li-
ſtu 306.

Léta 1338. množſtwj Kobylek do Cžech přiletělo/ a wſſecko Obilj/ Trá-
wu/ Liſtj/ Stromowj obgedly/ a odtud do Kragin půlnočnjch letěly.

Téhož Léta/ vmřela Anna Dcera Krále Jana/ kterauž měl za Manželku
Otto Knjže Rakauſké: po kteréž w Sſeſti Nedělých/ y Manžel ſám žiwot
ſwůg dokonal.

Léta Páně 1339. diwné Zázraky na Nebi ſe vkazowali: Po Swatém
pak Petru a Pawlu/ bylo weliké Zatměnj Slunce.

Léta 1340. podlé Hágka/ množſtwj Pohanůw/ w Maurytanj a w Affry-
ce ſe ſebralo/ chtjce wtrhnauti přes Moře do Hyſſpanye: Král pak z Ka-
ſtelle/ Král Nawarſký a Král z Mayoryky ſebrawſſe Wogſka/ břehy
Sſpanyelſké oſadili/ a Pohanůw mnoho pobili.

Léta 1341. Cýſař Ludwjk ſtaral ſe oto/ yakby mohl Jana Syna Krále
Cžeſkého o panſtwj Tyrolſké připrawiti/ kteréž on po Manželce doſtal.

Protož ſkrze Poſly ſwé Manželku geho lſtiwě a chytře namluwil/ aby
Jana/ kdyžby koli wygel/ ani na ſwůg Zámek ani na giné nepauſſtěla.

I přihodilo ſe že Jan z Tyrolu ſe odebral/ a Žena geho zapomenuwſſy ſe
nad poctiwoſtj ſwau/ wzala ſobě Ludwjka Margkhrabě Bramburſké/ Sy-
na Ludwjka Cýſaře za Manžela/ kterýž ač měl s nj Syna/ wſſak ani Syn
ani Otec Ludwjk dlauho netrwal: neb Ludwjkowi Wlk nohy gedl/ tak že
žádného maſa na ſwých hnátech nemage/ vmřel/ k němuž y Syna geho
Smrt připogila.

Kněžna pak ztratiwſſy wſſecky Statky ſwé/ kteréž odgali Knjžata Ra-
kauſká/ w bjdě a nauzy žiwot ſwůg dokonala.

Druhého Roku to geſt 1342. z welikého wod rozwodněnj/ kteréž poſſlo
z čaſtého Sněhůw a dѐſſtiůw pržſſenj/ Moſt Pražſký y Drážďianſký ſe zbo-
řili. Plinuli Děti na Kolibkách/ plinuli lidé s Chalupami/ na Střechách
ſedjce/ z Woken wyhljdagjce/ zdaližby gim kdo pomocy mohl: ale pro
přjliſſnau Powodeň žádný nebyl/ kterýby ſe k nim plawiti opowážil.

Léta 1344. Turcy s mocý welikau táhli k Oſtrowu Cypru/ chtijce tu Zemi opanowati a Krále zahladiti.

Ale Král ſwedl s nimi Bitwu / a na hlawu ge porazyl/ tak že čtyřidceti tiſýc Pohanůw na mijſtě zůſtalo/a pět ſet gich toliko na Lodech vplaulo. Křeſtianůw pak zahynulo Sto a Padeſáte.

Léta Páně 1345. Karel Margkhrabě Morawſké / Syn Jana Krále Cžeſkého/z poručenij Papežſkého od Elektorůw wolen na Cýſařſtwij/ za žiwobytij Ludwika Cýſaře/ a to den Swaté Markéty.

Léta 1346. powſtala weliká newole mezy Králem Englickým a Filipem Králem Francauſkým/pro nezdrženij neyaké Smlauwy/ kterauž zruſſyl Král Franſký. Y poſlal Filip k Janowi Králi/a Karlowi Cýſaři a Králi Ržijmſkému o pomoc/ kteřijžto ſebrawſſe lid z Cžech a z Němec/nezanedbali: W tom Král Englický wpadl mocý do Země Francauzſké/ a oblehl Měſto Pařijž : Ale wida pomoc dotčených Králůw odſtaupil/ za nijmž ſe Wogſko puſtilo/a na čtwrtém nocléhu vtijkagijcý wogáky dohonilo.

Lid Francauſký/neopatřiw ſe Sſpehéři a ſtrážnými/ za Wogſkem Krále Englického bezewſſeho ſſyku poſpijchal / domnijwagijce ſe / že nepřijtel bezpřeſtánij vtijkati bude: ale Král Englický w mijſtě přijhodném obklijčiw Wogſko ſwé Wozy/ k bitwě ſe ſſykowal/ a w prwnijm hauffu tři Tiſýce Střelcůw poſtawil.

K Wogſku tak zſſykowanému / když ſe přiblijžil Král Francauſký s lidem ſwým/a porozuměl že dále nepřijtel vſtaupiti neminij/hnal hauffy ſwé k bitwě: ale Střelcy geho hned vtijkati počali: Potkali ſe potom Gijzdnij kteřijž též nedlauho bogugic za prwnijmi běželi/a Král Francauſký s nimi:

Což když oznámeno bylo Králi Janowi / že Francauzowé vtijkagij/a aby y on vſtaupic nepřijteli / žiwot ſwůg zachowal předkládano/řekl: Tok bohdá nebude aby Král Cžeſký vtijkati měl: Protož weďte mne kde bitwa neywětſſý geſt/ale Syna mého ſſetřte: Pán Bůh bude s námi.

A poručiw ſobě wſſecky potřeby ku potkánij připrawiti / wſedl na Kůň/ a wſkočil mezy nepřátely/yako Slepý) kdež ſnadně zamordowán geſt.

Tak Jan Král plachý žiwota ſwého plachého zbyl/ a wezen do Lucemburku/tam w Kláſſteře Panny Marye/ w kterémž byli Mnijſſy řádu Swatého Benedykta/yakž na Krále ſluſſý pochowán geſt.

O panowánij Cýſaře Karla toho gména Cžtwrtého / w Králowſtwij Cžeſkém.

Kapitola VI.

Cysař Karel / když po Smrti Otce ſwého do Cžech přigel/na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wijta korunowán geſt y s Manželkau ſwau Blankau/ w Neděli před Slawnoſtij Panny Marye Narozenij / od Arnoſſta Arcybiſkupa Pražſkého / při přijtomnoſti oſob neypředněgſſých Duchownijch y Swětſkých/ kteréž k té Slawnoſti do Prahy ſe ſgeli.

Digitized by Google

Tu pak Korunu/ kterauž korunowán geſt/ hned po korunowánj oddal Knězým k Swatému Wácſlawu/ vtwrdiw to Mageſtátem ſwým/ aby budaucý Králowé Cžeſſtj tau Korunau korunowáni byli/ a každý Král korunowaný aby gi zaſe oddal w moc třem oſobám Koſtela Pražſkého/ totiž to Děkanowi/ Kuſtoſowi a Zakryſtyanowi. Oſoby pak takowé aby byli Cžechowé/ vſedlj/ obzwláſſtnj přjſahu na to magjce.

Léta potom druhého Cýſař Karel dal Liſt na Korunowánj Králůw Cžeſkých.

Léta Páně 1347. Karel Kžjmſký a Cžeſký Král/ ſhromáždiw weliké Wogſko/ táhl z Cžech proti Ludwikowi aby Zemi geho plundrowal.

A když ſe blýžil k Táchowu/ oznámeno mu bylo/ že Ludwik nepřjtel geho y Cýrkwe Swaté/ wygew z Mnichowa Měſta ſwého na Low/ a nawracugic ſe domů s Koně na Pařez vpadl/ a druhého dne od toho pádu vmřel.

Což ſlyſſyc Karel Cýſař Pánu Bohu z toho děkowal/ a obratil ſe k Kžjezmu/ kdež přigat poctiwě.

Odtud hnul ſe k Normberku: Měſſtiané Měſta toho přigali ho wděčně a wěrnoſt gemu ſlibowali. Ale yakž od nich Cýſař Karel odgel/ poſlali pro Ludwika Margkhrabi Bramburſké/ welikého nepřjtele Cýſaře Karla/ chtjce ſe gemu poddati/ což obec zbraniowala/ a obořiwſſe ſe na Konſſely/ neypředněgſſý z Měſta wyhnali.

Cžlowěk negaký/ dobrý přjtel Cýſaře Karla/ těch z Měſt wyhnaných dal 50. obleſſti/ ač někteřj také w Měſtě y gjnde zmordowáni gſau: těm pak kteřj wěrnoſt přjſahau potwrzenau Cýſaři zachowali/ odplata hogná dána geſt/ a poděkowánj včiněno.

Cýſař gſa toho nebezpečenſtwj prázen/ gezdil po Měſtech Ržjſkých / přigjmage od nich powinnoſt a přjſahu.

Léta Páně 1348. Cýſař Karel po wykonánj té práce/ nawrátil ſe do Cžech na den Očiſſtiowánj Panny Marye: Při kterémžto čaſu/ a neywjce w den Obrácenj Swatého Pawla na Wjru/ Bylo weliké Země třeſenj tak že Stawenj ſe bořilo/ a lidé na nohách ſtáti nemohli: což trwalo za tři hodiny/ počnauc od hodiny Neſſpornj: Geſſtě wětſſý Země třeſenj tehdáž bylo w Zemi Korytanſké: neb mnoho Měſt a Zámkůw zbořeno geſt/ a Měſto řečené Wyllach z gruntu wywráceno.

Mnoho dobrého Karel Král Ržjmſký a Cžeſký Králowſtwj ſwému včinil/ yako prawý Otec Wlaſti/ yak njže ſe oznámj.

W Auterý po Slawnoſti Swatého Ducha/ Zámek Karlſſtayn na Hoře wyſoké založil/ a od ſwého gména gey Karlſſtaynem to geſt/ Karlowým Kamenem nazwal.

Toho čaſu/ po wſſem Swětě powětřj Morowé ſe rozmáhalo/ a množſtwj Křeſtianůw y Pohanůw zhubilo.

Téhož Roku/ Cýſařowna/ Manželka Cýſaře Karla / genž ſlaula Blanka/ na den Swatého Petra w Okowách vmřela/ a w Koſtele Prażſkém S. Wjta/ s welikau Sláwau (yakž náležj) pochowána geſt.

Přihodilo ſe y to/ téhož Léta Měſyce Zářj: Cžlowěk negaký přigel do Země Saſké/ prawje ſe býti Waldemarem Margkhrabětem Bramburſkým/ o kterémž dáwno ſlyſſeti bylo/ že geſt vmřel: a owſſem ten Cžlowěk byl Margkhrabě Bramburſké: Nebo aby mohl putowánj ſwé do dalekých Kragin bez překážky wykonati/ takowý hlas o ſobě puſtil / žeby vmřel.

Protož mnozý řečem geho vwěřili/ a za Pána gey poznali. Ale Markhrabě/ genž byl weliký nepřjtel Knjžat Cžeſkých tomu odporowal. Poſlal tehdy Cžlowěk ten k Cýſaři Karlowi o pomoc/ kterýž mu dopomohl že Frankfort opanowal/ ano y wſſecku Zemi ſwau zaſe doſtal / kterauž byl Ludwjk Margkhrabě Bramburſké ſprawowal.

Téhož Roku/ Cýſař Karel pogal ſobě druhau Manželku gménem Annu Dceru Hrabiete z Reynu/ s kterauž to Roku druhého ſplodil Syna Wácſlawa/ ale ten druhý Rok vmřel/ a w Koſtele Swatého Wjta pochowán.

Wěnowal Hrabě Manželce Cýſaře Karla Měſto Sulcpach s gjnými Zámky přilegjcými/ k nimž Karel Měſto Berwar/ Nowé Měſto/ Herſſproch a Lauffen přikaupil/ a ten wſſecken Krag k Zemi Cžeſké připogil/ tak že Pomezý Cžeſké ſe wztahowalo až ke Zdem Normberſkým.

Napoſledy y to s wolency nařjdil/ a Liſty potwrdil / aby wſſecka Země Bawořſká/ s Měſty y s Zámky/ Práwem dědičným k Cžeſké Koruně náležela.

Léta 1349. Byl Mor weliký mezy Křeſtiany/ lidem toliko žiwot aneb Hlawa otékala/ a od toho hned mřeli: Nařjkali mnozý na Zidy magjce ge w podezřenj: protož wſſyckni Zidé wyhnáni byli / a tak ty nedůžiwoſti přeſtawaly.

Téhož Roku/ Cýſař Karel poſtaupil Margkhrabſtwj Morawſkého Bratru ſwému/ a ſám toho Tytule wjce nevžjwal.

Léta Páně 1350. bylo w Ržjmě miloſtiwé Léto / kdežto ſe ſeſſlo lidu

Digitized by Google

weliké množſtwij: Z toho drahota weliká w Kraginách Wlaſkých powſtala.

Toho Roku/ Orkanes Syn Ottomanůw/ druhý Král Turecký vmřel: Kralowal let 22. a weliké ſſkody Křeſtianſtwu činil: neb ſe neyprwé do Europy puſtil/ a mnoho Měſt Křeſtianſkých lſtiwě dobyl: na mijſto geho wolen/Amurates Syn geho.

Téhož Roku/ Jan Margkhrabě Morawſké / wzal ſobě za Manželku Dceru Mikuláſſe Knijžete Opawſkého: po kteréž Měſto Opawa k Morawě na čaſy wěčné připogeno geſt.

Léta 1351. Panna negaká z Zitawy/pro welikau boleſt Hlawy/Zrak ztratila: ta když do Prahy k Hrobu Swatého Wácſlawa přiwedena byla/ vzdrawena geſt: Z čehož lidé Pána Boha chwálili.

Porozuměw Cýſař Karel / že takowé diwy Pán Bůh činiti račj/ pro přjtomnoſt těl Swatých ſwých/rozkázal na rozličných mjſtech ke cti a chwále Pána Boha a Swatých geho/Kláſſtery ſtawěti.

Léta 1352. vmřela Anna Cýſařowna/ Dcera Hraběte z Reynu/před ſlawnoſtij Očiſſtiowánij/Panny Marye/ a w Koſtele Pražſkém ſlawně pochowána.

Léta Páně 1353. Rudolff Knijže Rakauſké wyſlal Poſly k Cýſaři Karlowi/žádagic ho za Dceru prworozenau/kterauž gemu Blanka Manželka prwnij porodila. Gehož Poſly on neoſliſſel.

Téhož Roku/po ſmrti Anny/Cýſař Karel wzal ſobě třetj Manželku gménem Annu/Dceru Bernarda Knijžete Swijdnického/kteráž po Smrti Otce ſwého několik Knijžetſtwij Slézſkých zdědila: Proto že ſpolu Dědice neměla.

Léta 1354. Karel Král Kijmſký a Czeſký/ pogaw s ſebau Manželku ſwau/čaſu Podzymnijho wygel do Bawor s nemalým počtem Czechůw a Morawanůw / aby Měſta a Zámky ſwé ſhlidl.

Toho čaſu Pražané/ yakau láſku gemu prokázali / nijžegi při wypiſowánij Měſt položeno bude.

Na den Božijho Křtěnij aneb Obřezánij/Karel Král Czeſký/Léta 1355. korunowán geſt w Medyolánu od Arcybiſkupa Medyolanſkého Korunau Železnau w Koſtele Swatého Ambrože/kdež zůſtal oſmnácte dnij.

Potom obrátil ſe k Měſtu Piſys / a na té Ceſtě zaſtawil ſe w Měſtě řečeném Tarene/kdežto založil Kláſſter/w kterémž Kanownijcy řádu Swatého Auguſtyna w Biſkupſtwij Kremonſkém bydleli.

Toho čaſu wydal Cýſař Karel liſt/aby Zámkowé na Pomezý od Czeſkého Králowſtwij prodawáni nebyli: kterýžto Liſt napſán geſt v Hágka/ w Liſtu 326.

Léta 1356 Cýſař Karel přigew do Prahy/položil Sněm w Praze/chtijc přetrhnauti Mordy a Lotrowſtwij / kteréž ſe dálo po ceſtách. O čemž Hágek w Liſtu 328.

Vſtanowil takéž na tom Sněmě / aby ſprawedlnoſt yak bohatým tak Chudým/gednoſtegná wewſſem činěna byla : Což aby lépegi k wyplněnij přiſſlo/poſadil ſe ſám na Saudu Zemſkém: W tom přiſtaupili před Sſrank y některé oſoby chudé / genž přes Swět putugj/ žalugijce na laupežnijky/ kteřj ge obrali.

Cýſař ſliſſe takowé žaloby kázal ſe gich tázati/načijch gruntech to ſe gim přihodilo: což když oznámili/ poſlal bez prodlewánij k Pánu gruntů takowých/aby těm oſobám ſſkodu včiněnau nahradil.

A rozhněwaw ſe z té přjčiny poručil Saudcům přjſně / aby laupežnjkům / bohdo Rytjřům y Panům žádné milosti neokazowali / ale bez milosti ge wěſſeti poraučeli.

Takowým ſpůſobem laupežſtwj / když geſſtě nemohlo býti přetrženo / ſám Cýſař wzaw k ſobě do Trj Set lidu / gezdil po Králowſtwj / wyhledáwage / zdaliby geſſtě w kterém mjſtě takowé ſe nekeſti dáli.

A když ſe o laupežnjcých dowěděl / zgjmati ge a Zámky gich y Měſta rozbořiti poraučel.

Léta Páně 1357. když wyplemenil Cýſař neřády w Cžechách / obrátil ſe do Němec / aby y tam wſſeligaké baufky vpokogil: což o wſſem wykonal / a přigew do Měſta Metys / od množſtwj Knjžat / Panůw a Biſkupůw geſt přiwjtán / a tu předewſſemi w Koſtele / Swátoſt welebnau / z rukau Kardynála Tetragoryenſkého / pod gednau ſpůſobau přigjmal.

O Ceremonjch / které ſe při tom Snému dáli / poznamenal Hágek w Liſtu 329.

Léta Páně 1358. Cýſař Karel / dal wyſtawěti Zámek půlmjle od Karlſſtegnu / a dal mu gméno Karlik: Ten byl wyſtawen pro vctiwoſt Swátoſtj na Zámku Karlſſtaynē ſložených / chtjc Cýſař / aby na tom Zámku žádná Žena ani geho Manželka nikdá noclehu neměla / ale aby každá wykonagjc nábožen ſtwj ſwé w Karlſſtegně / na nocleh do Karliku ſe obrátila.

O řádu / kterýž w tom Zámku Karel nařjdil / při Stawu Prelátſkém obſſyrněgi napſáno nagdeſs.

Léta 1359. gakž Hágek pjſſe Zyma byla welmi teplá / tak že Sněhu žádného nebylo: A protož Roku 1360. drahota wznikla weliká w Cžechách / ale Cýſař Karel gakým ſpůſobem chudý lid wychowal / w Stawu Měſtſkém nalezneſs.

Léta 1361. w Pátek po Swatém Matěgi / narodil ſe Syn Karlowi Cýſaři / gemuž dáno gméno Wácſlaw.

Téhož Léta / ſkrze čaſté Děſſtiůw pryſſenj obilj na Poli ſhnilo: z čehož poſſla drahota weliká / tak že Strych Žjta platil třidceti groſſůw Cžeſkých / Strych Pſſenice pět a třidceti groſſůw / Strych Gečmene pětmecýtma gro: Hrachu za patnácte / Owſa za půl oſma gro: lidé mnozý Hladem mřeli.

Léta Páně 1362. byla hognoſt wſſeho / tak že Strych Žjta platil toliko geden groſs.

Téhož Roku / Anna Manželka Cýſaře Karla vmřela / a pochowána w Koſtele na Hradě Pražſkém.

Při koncy toho Roku / Cýſař Karel pogal ſobě čtwrtau Manželku / Dceru Kazymjra Krále Polſkého / kteráž ſlawně do Prahy přiwezena byla.

Léta Páně 1363. Cýſař Karel / Wácſlawa Syna ſwého / magjcýho wěku půl druhého Léta / na Králowſtwj Cžeſké korunowati dal / na den S. Wjta: Potom třetjho dne Manželka Cýſaře tolikéž Korunau Cžeſkau korunowána geſt.

Léta Páně 1366. we Cžtwrtek po Neděli Lætare / Knjžata některá a Páni předſtaupili před Cýſaře Pána ſwého / žádagjce aby Dceru ſwau ſtarſſj gménem Kateřinu / kterauž porodila Blanka / pozůſtalau Wdowu po Rudolffowi Knjžeti Rakauſkém / dal za Manželku Ottonowi Margkhraběti Bramburſkému: k čemuž Cýſař powolil.

Toho čaſu / druhá Dcera Cýſaře Karla / genž byla Panna twáři kráſné / s Annau Dcerau Knjžete Swjdnického zplozená / zaſnaubena geſt Albrechtowi Knjžeti Rakauſkému.

Digitized by Google

Téhož Léta/třetího dne Měſýce Czerwna / w Hodinu Neſſpornij/ſtrhlo ſe hrozne Powětřij a Hromobitij / tak že lidé do Podzemnijch ſkreyſſý vtijkali: domnijwagijce ſe že giž přiſſlo Swěta ſkonánij: neb vſtawičně s welikým hřmotem hřmělo/ Země ſe třáſla/Stawenij někteřá padala/mnozý lidé od Hroma zbiti byli/a některé Weſnice wyhořely: W Městech Pražſkých na Sedmi mijſtech Hrom zapálil/ale Pán Bůh vchowati ráčil/ženenijnoho ſhořelo.

Téhož Roku Cýſař pod Zámkem řečeným Bezdězý weliký Rybnijk vdělati poručil.

Při koncy toho Roku/Alžběta Cýſařowna porodila Dceru/ gménem Annu: ta když doroſtla dána geſt w Staw Manželſký Králi Englickému.

Léta Páně 1367. zawržen geſt ſtarodáwnij krog w oděwu/ a začal ſe nowý před tim newijdaný. Očemž Hágek w Liſtu 341.

Léta 1368. Patnáctého dne Měſýce Vnora/narodil ſe Syn Cýſaři Karlowi/gemuž dáno gméno Zygmund: Tehdáž Cýſař Prelátům Sto Hřiwen dal/aby ge mezy ſebau rozdělili / a za Syna narozeného Pánu Bohu ſe modlili.

Téhož Léta/wyſlal Papež Poſly ſwé k Cýſaři/oznamugic nezbedneſt lidij zlých/kteřijž ſe proti němu ſpuntowali/žádage od něho/yakožto od ochránce neywyžſſýho Cýrkwe Swaté pomocy. Cýſař bezmeſſkánij ſebraw wogſko táhl do Wlach/a poručiw Zemi Janowi Arcybiſkupu Pražſkému/ kterýžby za nim wijce lidu Rytijřſkého žádné ſſkody na ceſtách nečinicýho wyſlal/ ſám s wogſkem ſwým wygel z Prahy w Pondělij po Kwětné Neděli.

Ačkoli pak Cýſař toliko tři tiſýce lidu s ſebau měl/wſſak doſti dobře ſtrotil protiwnijky/a zwláſſtě Medyolánſké/ kteřijž ſe neywijce Papeži protiwili. A když Cýſař do Řijma přigel/s welikau vctiwoſtij přiwijtán geſt.

Papež ač ten čas byl w Auinione/ ale yakž o přijgezdu Cýſařowém vſlyſſel/ hned ſe k Řijmu obrátil: a yakž ſe k Městu přibližowal/wygel proti němu Cýſař ſe wſſým Kněžſtwem a ſe wſſemi obywateli Řijmſkými.

Když pak nedaleko od ſebe byli/ zſedl Cýſař s Koně ſwého: Papež tolikéž včiniti chtěl/ale Cýſař toho nedopuſtil/nýbrž vgaw Koně geho za Vzdu/wedl gey/gda pěſſky wedlé něho. Wida to Papež/plakal/ že ſe mu takowá poctiwoſt od Pána wſſeho Křeſtianſtwa děge. Nicméně Cýſař ſſel pokorně/až do Města ſkrz Bránu řečenau Del populo/ a odtud až k ſtupňům Koſtela Swatého Petra: Kdež Papež na den wſſech Swatých / při přijtomnoſti Cýſařſké Mſſy Swatau ſlaužil / a při tom Alžbětu Cýſařownu Korunau Cýſařſkau korunowal/kteráž prwé Czeſkau korunowána byla.

Téhož Roku vmřel Bolek Knijže Swijdnické bez dědicůw/a protož Knijžetſtwij geho podlé zápiſuw připadlo na Wácſlawa Krále Czeſkého/Syna Cýſaře Karla: kterýž ſe w ně vwázal/ a Cýſař toho potwrdil/aby na wěčné čaſy k Czeſké Koruně náleželo.

Léta 1369. Karel Král Řijmſký a Czeſký vſtanowil aby žádný z Knijžat/Panůw/ꝛc. ſwobody ſobě na Města/ Hrady / Dědiny Krále Czeſkého nežádal/zwláſſtě kteréž gſau na Mezech Králowſtwij Czeſkého/než aby to wſſecko pod Králowſkau mocý zůſtáwalo: Přitom vſtanowil y to/aby žádný budaucý Král Czeſký/prozby těch kteřijžby o takowé wěcy žádali/k ſobě nepřipauſſtěl: Očemž Hágek w Liſtu 343.

Protož y Pokutu na Krále Czeſké/ pro vmenſſenij Králowſtwij Czeſkého nařijdil/k čemuž aby každý budaucý Král přijſahau ſe zawázal/ a Arty-

tule giſt o tom nařídil / aby každého Roku w Praze na Hradě Pražſkém / předewſſemi w Suché dni / čteny byli poručil.

Léta Páně 1370. Cýſař Karel kaupil w Lužické Zemi Městečko řečené Fyrſſtenbergk / a tu při Rzjece rozkázal Zámek pewný wyſtawěti / přes Wodu Moſt vdělati / a Městečko Zdjj pewnau ohraditi. Knjžata ſlyſſýce to / nebyli w tom ſpokogeni. Očemž mage Cýſař ſpráwu / gel do Mýſſně / a odtud do Sas / kdež Knjžata ſpokogil. Zagel také tudy do Bawor / a Johannu Dceru Albrechta Knjžete Bawořſkého / Wácſlawowi Králi Cžeſkému Synu ſwému za Manželku vſnaubil.

Téhož Léta čaſtogmenowaný Cýſař Karel rozkázal wſſecko Zlato ſhromážditi / kteréž několik let z Hor Gilowſkých chowáno bylo / a ge w gednu Tabuli ſpuſtiti aneb ſlýti / a do přjbytku ſwého na Hradě Pražſkém ſložiti. Kteréž okolnjm Knjžatům cyzýho Národu s welikau pochwalau ſwau vkazowal / aby ſrozuměli yak geſt hogná Země ta na Střjbro y Zlato / w kteréž ſe on narodil.

Toho Roku / přiwezena geſt Manželka Wácſlawowi Králi Cžeſkému / Kněžna Bawořſká weyſſegmenowaná / s kterauž ſe Wácſlaw oddal w Nowembrce w Oktab Swatého Martina: potom dotčená Kněžna korunowána Korunau Cžeſkau w Koſtele Pražſkém / při přjtomnoſti Cýſaře y Cýſařowny. Zčehož Cžechowé weliké potěſſenj měli.

Léta 1371. byla Zyma doſti teplá / a Slawnoſt welikonočnj Tráwami a Kwjtjm rozličným ozdobená.

Cýſař pak wykonaw náboženſtwij ſwé w Koſtele s Manželkau ſwau / poſadil ſe za Stůl / na mjſtě genu a Cýſařowně připraweném: kdež Knjžata a Páni wſſyckni s Rytjřſtwem / pro Slawnoſt dne toho / Hoſtmi Cýſařowými byli / wjce nežli do Sedmdeſáti Stolůw: Protož toliko ſami Komornjcy ſlaužili k Stolu Cýſařſkému.

Nazeytřj dály ſe Kolby a Honby rozličné při Dwoře Cýſařſkém: neb každý ſwau zmužiloſt před Cýſařem vkazowati chtěl. Cýſařowna Alžběta genž byla Žena nad mjru kráſné twáři a ſluſſné poſtawy / aby tolikéž před Manželem ſwým k potěſſenj geho ſylu ſwau zgewila / poručila přineſti Podkowu nowau / kterauž zlámala yako dřewěnau / a berauc Teſáky Kuchařſké w ruce ſwé ſwinowala ge / a některé y přelamowala: k tomu Pancýř tak ſnadně od wrchu až dolů roztrhla / yako Koſſyli Plátěnau: Čemuž ſe wſſyckni diwili / že ona toho nečinila než při přjtomnoſti Cýſaře / a s dowolenjm geho.

Téhož Roku / Kazymjr ſlawný Král Polſký / Otec Alžběty Králowny Cžeſké vmřel / z čehož ona welice byla zarmaucena: na mjſtě geho wolen Ludwjk Král Vherſký / Syn od Seſtry geho: wſſak wjce w tom Králowſtwj Matka nežli on rozkazowala.

Léta 1372. Ludwjk Král Vherſký a Polſký / činic ſobě přjzeň wěčnau s Karlem Cýſařem / zaſnaubil Dceru ſwau gménem Marygi k Stawu manželſkému Zygmundowi Synu geho: kterýž teprwa měl Cžtyry Léta. Z čehož Cžechowé y Vhři potěſſeni byli.

Toho čaſu / Alžběta Cýſařowna porodila Syna / kterémuž na křtu dáno bylo gméno Karel. Ale ten druhého Roku v Wigilij Swatého Jakuba / magic wěku ſwého Rok a dwanácte Nedělij / vmřel.

Téhož Léta / Měſýce Cžerwence Pán Bůh weliký Zázrak pro peychu a rozpuſtiloſt lidſtau w Cžechách / a pokutu dopuſtil: neb na rozličných mjſ-

ſtech hrom vdeřil/a některým ſſpýce od Střewjců/(kteréž dlauhé co Cžápj noſy měli) zwrážel.

Toho také Léta/Cýſař na žádoſt některých Knjžat Kžjſſkých/wypra... ſe do Mohuče.

W tom Měſtě někteřj Dwořané geho dali ſe we hru s Měſſtiany/až ſtrze to ſwáda poſſla / tak že y k bitwě přiſſlo: Což widauce ginj Měſſtiané zbauřili ſe hlučně/ a Dwořané k hoſpodě Cýſařſké vſtupowali: ale nic gim to neſpomohlo: Neb Měſſtiané za nimi běžjce ge mordowali/ a když ge... dnoho w Loži Cyſařſkém zaſtjhli/y toho bezmeſſkání zabili: Protož na... zeytřj hrozná pomſta na obědwě ſtrany včiněna: od Konſſelůw nad Mě... ſſtiany/od Cýſaře nad Dwořany/kterýž wſſem takowým Roſtkářům ſlužbu wypowěděl.

Potom obrátil ſe Cýſař Karel do Cžech / a na Ceſtě Wáclawa Bratra ſwého Knjže Brabantſké a Lucemburſké z wězenj wyſwobodil/ kterýž byl od Knjžete Juliacenſkého w bitwě yat a w wězenj držán.

A když byl Cýſař nedaleko od Regnu/ přihodilo ſe mu na gednom nocle... hu weſpanj/že mu geden Zub Střenownj bez boleſti wypadl/a giný wbrz... kém čaſe zas na tom mjſtě wyroſtl. Cžemuž ſe diwili wſſyckni: neb tehdáž Cýſař měl wěku ſwého 57. Let

Léta Páně 1373. Otto Bramburſké Knjže/Zeť Karla Cýſaře/nemagic žádných potomkůw / wěděl žeby Země ta Bramburſká k dědictwj Cýſaře Karla náležela/poněwadž ſmlauwy takowé včiněné byli/ a protož chtěl to zruſſyti/aby panſtwj takowé na Cýſaře nepřipadlo. Poručil tehdy Mě... ſtům ſwým aby přjſahu činili Frydrychowi Knjžeti Bawořſkému geho Streycy/tak aby po ſmrti geho on Pánem gegich zůſtal/a Synowé Cýſař... ſſtj/kterýmž prwé ta Měſta přjſahu činila/aby toho byli zbaweni.

Srozuměw tomu Cýſař ſebraw wogſko/ſám s nim s Cžech wygel/a Mě... několik dobyl.

Wida Margkhrabě Otto že ſe gemu obrániti nemůže/a že od ſwých přá... tel opuſſtěn geſt/kteřjž mu pomoc připowjdali zwláſſtě Ludwjk Král Vher... ſký a Frydrych Knjže Bawořſké/ wyſlaw Poſly k Cýſaři poddal mu Zem... Bawořſkau/tak aby Synům geho na čaſy wěčné náležela.

A wygew s Cýſařem do Prahy předewſſenii ſtrze wzdánj Praporc... (yakž obyčeg geſt) Zem oddal w moc Synům Cýſařſkým: což hned Cýſa... liſty ſwými potwrdil/a Ottowi za to dal Sulcpach Hrad s Měſtem/Herſ... weld/ Herſpruch a Lauff Měſta/a Zámky w Bawořjch Flos a Stauff/a... tomu připowěděl Summu hotowých Peněz/ tím tehdy ſpůſobem Země t... přiſſla w držen ij Synům Cýſaře Karla a Králům Cžeſkým.

Téhož roku/vmřela Dcera Cýſaře Karla/gménem Alžběta/při Slawno... ſti Narozenj Panny Marye/ kterauž měl za Manželku Albrecht Knjž... Rakauſké / bez dědiců.

Téhož Roku/Amurates Syn Orchanůw/Král Turecký třetj/od Knjže... te Sarwianſkého gménem Lazara/zabit: kterýž panowal 23. let/a weli... ké ſſkody Křeſtianům činil: Zůſtawil po ſobě dwa Syny/ Solimanna Bagazeta.

Léta Páně 1375. na den Swatého Zygmunda položen byl Sněm w Praze/při kterémž Cýſař nařjdil / aby každý z ſtatku ſwého/z každé hřiw... ny dal geden groš.: A kdožby takowé berně na den wyhláſſený neſložil/ te... aby Statek ſwůg propadl: A geſtližeby kdo měnégi položil / nežby Stat... geho kupen býti mohl/ tehdy aby Cýſař tomu Pánu aneb Rytjři/aneb to...

muſſe

nijkoli tu Summu bezmeſſkánij dal/a w ſtatek geho ſe vwázal.

To Stawowé ſlyſſýce/wſſyckni k tomu bez odporu ſwolili / a wſſak někteřij/a giſtě mnozý/opuſtiwſſe Cýſařowo rozkázanij/ prawdy nepowěděli/ yakž o tom hyſtoryk prawij: Tomu každému Cýſař w té Summě Zámky pobral/ a kteréž k Králowſtwij náleželi a w záſtawě byli/ tauž Summau wykupowal: wſſak neplatil tak welikau Summu yakau kdo půgčil/ ale wyrážel gim to wſſecko co z těch Zámkůw vžitku za ty Léta po kteréž ge drželi wzali/ řka: Nenij wěc ſluſſná poddanému od Pána lichwu bráti: To ſlyſſýce oni wſſyckni vmlkli/a na tom což gim dáno bylo / přeſtati / a Zámkůw poſtaupiti muſyli.

Téhož Roku/vmřel Jan Margkhrabě Morawſké Syn Krále Jana/ a Bratr Cýſaře Karla: Zůſtawil po ſobě dwa Syny Joſſta a Prokopa/mezy kteréž Cýſař Karel Streyc gegich Margkhrabſtwij Morawſké ſprawedliwě rozdělil/daw gim ge w dědictwij/y potomkům gegich.

Léta Páně 1378. Cýſař Karel vpadl w welikau nemoc/a powolaw k ſobě Synůw ſwých/y Panůw Cžeſkých co neypředněgſſých/včinil o ſwých wěcech pořijzenij: Potom v Wigilij Swatého Ondřege žiwot ſwůg dokonal/ a w Koſtele Swatého Wijta/ s welikými pláčem a nařijkánijmi wſſeho lidu Cžeſkého/ pochowán: Nebo byl weliký ochránce a milowníjk ſprawedlnoſti: Zůſtawil po ſobě tři Syny / Wácſlawa kterýž po něm byl Králem Cžeſkým/ Zygmunda genž byl netoliko Králem Cžeſkým/ ale y Cýſařem/ o čemž nijžegi poznamenáno bude: a třetijho Jana Margkhrabětě Bramburſkého a Lužického.

O Wácſlawowi Králi Cžeſkém kterýž potom byl za Cýſaře Ržijmſkého wolen.

Kapitola VII.

PO Smrti Cýſaře Karla Krále Cžeſkého/Wácſlaw Syn geho ſtarſſý/ kteréhož mu Anna Kněžna Swijdnická porodila/ za žiwota Otce ſwé° byl na Králowſtwij Cžeſké korunowán/a gſa wolený Cýſař Ržijmſký/na Otcowſkém mijſtě panowal: Byl Pán ſwých wěcý / y obecného dobrého welmi nedbalý: Což Cžechowé poznawſſe že má weliký rozdijl w Mrawijch y we wſſech obyčegijch od Otce ſwého / newelmi ho ſſetřili: On to znamenaw také ſe tak vkazowal/yakoby ſobě Cžechůw nic newážil: Němce oblijbil/mnoho gich do Země Cžeſké vwedl: Z toho mnozý Páni Cžeſſtij/ na něg ſe welmi horſſyli.

Piſſe o tomto Wácſlawowi Králi/Miſtr Pawel w Kronyce ſwé/w kteréž žiwoty Cýſařůw Ržijmſkých wypſal / a gi Králi Giřijmu dedykowal/ že z mladoſti ſwé/toliko nicemnými a marnými wěcmi ſe zaneprazdniowal/ neb když byl křtěn w Dětinſtwij a nad Křtitedlnicý držán/y tu ſe nečiſtotně zachowal: Z čehož mu hned něyakau neſſlechetnoſt předpowijdali.

Potom w druhém létě wěku ſwého byl korunowán na Hradě Pražſkém/ při kterémžto korunowánij ſtoge na Oltáři těžce plakal/kdež ſe y welmi neči-

ſtým vkázal/ a tak ſe ſſklebil / že ho žádný vpokogiti nemohl/ až něgaký Pe
kař přiſtaupiw k němu Koláč mu dáwage/ tak gey vkrotil: Daubrauius
též to o něm pýſſe lib: 23. hned zpočátku žiwot geho wypiſugic: Potom y
Doktor něgaký Židek řečený/ z narozenij ge° a mrawůw ničemných/ předpo
wijdal/ žeby měl býti welikým ſſkůdcým Cýrkwe Swaté: což ſe wſſecko ſpl
nilo/ neb ſe poneyprw za něho wſſyčkni neřádowé a roztržitoſti Koſtela Pá
ně začali/ očemž nijžegij položeno bude.

A když z toho Král byl napomjnán/ aby takowých nezbednoſtij nedopau
ſſtěl a M. Janowi Huſowi wymyſſleného včenij rozſſyřowati nedal/ na to
takowau odpowěď dal: Dobráť geſt to Hus/ noſy mi Zlatá Wegce: až tepr
když ſe giž byl weliký neřád w Králowſtwij Czeſkém začal/ toho teprwa
litowal/ ale giž bylo pozdě/ takowau roztržitoſt/ kteráž welikau Horu prora
zyla/ vkrotiti.

Roku toho/ kteréhož Král Wácſlaw přigal Stolicy Otce ſwého/ čaſu
letnijho / byl w Czechách Mor weliký/ při němž diwné Sſelmy w twárno
ſtech rozličných Howad po Měſtech y po Wſech ſe vkazowaly: Z čehož li
dé děſýc ſe ſtrachy mnozý mřeli.

Léta Páně 1380. Weliké Země třeſenij bylo w Czechách/ ſtrach na Lid
přiſſel/ a tak ſe domnijwali že ſe Země pod nijmi propadne.

Potom čaſu Poſtnijho/ bylo welmi mnoho Myſſý w Czechách/ kter
weliké ſſkody na Obilij činili: Toho Roku byl také mor weliký w Vhřích

Léta

Léta Páně 1381. Bagazet Turecký Král přeplawiw ſe přes Moře z Azye do Europy s welikau mocý / Křeſtianům ſſkody činil / a ſnadně Křeſtiany / (pro gegich neſwornoſt mezy ſebau) porazyl: nebo Řzekowé Srbům vpřijmowi pomáhati nechtěli / kteřijž Turkům s Knijžetem ſwým Lazarem zmužile odpijrali. Toho když Bagazet porazyl / k Řzekům lepſſý přeſtup měl.

Těhož Roku / pro náhlé a mnohé Deſſtě / powſtala weliká Drahota w Cžechách: nebo wſſecko Obilij pokaženo bylo.

Kroma weliké roztržitoſti mezy Pány a Rytijřſtwem Cžeſkým / pro nedbánliwoſt Krále Wácſlawa wzniklý: Když gemu oznamowali / wſſecko to ſobě lehce wážil: Takowá pak neſwornoſt doſti dlauhý čas trwala: potomy druhého Roku weliké laupeže byly po Sylnicých / nebo zaſtupowali po ceſtách / a wywijce Kupcůmi / kteréž obrawſſy ze wſſeho co koliwěk měli na Zámky ſe rozgijžděli: a tak bylo neřádůw plno w Cžechách.

Léta Páně 1383. Vhři wtrhli do Morawy ſpuntowawſſe ſe bez wědomoſti Krále ſwého / a okolo Vherſkého Brodu / Hradiſſtě a Napagedl weliké ſſkody činili: Joſſt a Prokop Margkhrabowé a Synowé Jána Margkhrabiete Syna Krále Jana ſlepého / ſebrawſſe lid bez meſſkánij za Vhry táhli: kteřij předgeli / Bohuſſe z Bozkowic / Wylijm Bratr geho z Cžerné Hory / Girzijk z Kunowic / Milota z Cymburku / Petr Zěrotinſký z Roſyc / Hanuſs z Straſſku / Bienek z Wickowa a z Pruſynowic / Kunrat Sſternberka / Jaroſlaw Bělk z Korſſye a z Naměſſtě / Zbynek a Hrožek bratřij z Dubrawice / Haſſek z Krawij Hory / Matěg z Swabenic / Gilmek z Witkowa / Hrozniata z Wickowic a z Strazburku / Jaroſſek z Podolij / ꝛc. a puſtili ſe tegni horami až k Malinowu: a tak nenadále Vhry oblijčili / potom ge porazyli / a wſſecku kořiſt gim pobrali / wlaſtnij wěcy gegich mezy ſebau rozdělili.

Těhož Roku / Ludwik Král Vherſký a Polſký / na Sněmě w Trnawě / kterýž byl Vhrům 6. dne Měſýce Zářij vložil / poručegic gim aby ſe té přijhody nad Morawany pomſtili vmřel: ale Vhři pamatugic na to že prwněgſſý wognu bez přijčiny začali / obáwali ſe po druhé takowého neſſtěſtij: Po přijgezdu ſwém dne Oſmnáctého vmřel: odtud wezen do Bělehradu / a tam pochowán w Kaple kterauž byl ſám ſobě wyſtawěti dal.

Léta Páně 1386. Zygmund Margkhrabě Bramburſké / Syn někdy Karle Cýſaře / a bratr Wácſlawa Krále Cžeſkého / wzal ſobě za Manželku Maryi Dceru Ludwika Krále Vherſkého a Polſkého / s powolenijm Panůw Vherſkých / a na den Slawnoſti Ducha Swatého / na Zámku Budinſkém na Králowſtwij byl korunowán: potom odgel do Margkhrabſtwij Bramburſkého / kdež bratra Jana na mijſtě ſwém zanechal: Cžehož Wácſlaw yakožto Král Řijmſký potwrdil. Weliké ſſtěſtij těm Panům ſlaužilo / ale nevměli ho vžijwati.

Toho Roku Jagelo weliké Knijže Litewſké Králem Polſkým zůſtal / a dána gemu byla k Stawu Manželſkému Hedwika Ludwika Krále Vherſkého a Polſkého Dcera / a tu ſe na Wijru Křeſtianſkau pokřtil / neb prwé byl Pohan / a netoliko ſám / ale wſſecka Litwa / kterauž také pokřtiti poručil: O čemž w Polſkých Kronykách obſſýrněgi ſe pijſſe.

Léta Páně 1387. w Cžechách na rozličných mijſtech bylo weliké Hromobitij we dne y w nocy / tak že lidé v welikém ſtrachu byli / a mnozý polepſſyli žiwotůw ſwých: Těhož čaſu na den Swatého Petra a Pawla Apoſſtolůw /

 ſpadl

ſpadl weliký Oblak deſſtiowý nedaleko od Ziatce/a byl tak náhlý že několik Wſy podwrátil a potopil.

Téhož roku/Turcy s Bagazetem Králem ſwým weliké ſſkody činili w Zemi Miſſenſké/y w Charwátých/kterýmž giný Křeſtiané žádné pomocy proti Turkům nedali.

Léta Páně 1388. Johanna Manželka Krále Wáclawa / po snáſſený mnohých křiwd bez přjčiny od Manžela ſwého / vmřela a pochowána na Zbraſlawi.

Léta Páně 1389. Poſlowé od Ržjſkých Knjžat poſláni byli do Prahy k Wáclawowi Ržjmſkému a Czeſkému Králi / žádagjce geho aby k nim do Ržjſſe přigel/a neſwornoſti některé mezy nimi porownal / ale on ſe z toho diwně wymlauwal: Poſlowé pak rozžehnawſſe ſe s nim/ geli od něho/ a přjgezdu k nim Cýſařſkého negiſtili.

Léta Páně 1390. Zidé ſpatřiwſſe Kněze/ kterýž k nemocnému s welebnau Swátoſtj ſſel/počali naň Kamenjm házeti/a lidé gdaucý za Knězem Zidům odpjrali / z čehož ſe potom nemalá bitwa ſtala/neb mnoho Zidůw w gegich Měſtě pomordowáno bylo.

Léta Páně 1391. Král Wáclaw vznáwage od Czechůw proti ſobě nechut/obáwal ſe od nich něgaké newole / y poručil ſobě Zámek doſti pewn wyſtawěti/ kterémuž dal gméno Nowýhrad/a Obiljm y giným i potřebami poručil gey opatřiti bez nedoſtatku/prawjc žeby ſe tu chtěl (bude li toho potřebj) brániti/ a tak potom čim dále tim vkrutněgſſý nad poddaným byl.

Druhého Léta/ přigel Lantkhrabě z Regnu k Králi Wáclawowi w nemalém počtu/ neb měl Konj Oſmdeſát / Wozůw Deſet / na kterýchž bylo mnoho Regklýřſkých přjpraw / a honcůw y Kolcůw drahně/též y Sſermýřůw weliký počet: Rozkázal tedy s powolenjm Králowſkým/Dworiany k Turnagi/ kterýž měl trwati za Oſm dnj ſwolati/ což ſe y tak ſtalo: Ale Czechowé w Rytjřſkých kuſých nic Němcům napřed nedali/toliko w Regklířſkých wěcech ge přewyſſowali.

Welicý Sněhowé toho Roku byli ſpadli / z kterýchž byla weliká Powodeň / tak že na den Swatého Mikuláſſe na Rynku Pražſkém w Starém Měſtě/ muſeli ſe na Lodjch wozyti/ a ta Woda welikau ſſkodu lidem včinila.

Téhož Roku/ Alžběta Manželka Cýſaře Karla w Hradcy Králowém vmřela/a na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wjta / podlé Manžela ſwého pochowána geſt.

Léta Páně 1393. Král Wáclaw byl wzat do Wězenj Pražſkého/ ale potom ſſortelem vſſel/ wyweden gſa ſkrze gednu Lazebnicy gménem Zuzannu: kteráž za to od něho poctiwě byla darowána. O čemž Hágek ſſýřegj pjſſe.

Roku potom 1394. Král Wáclaw z nowu yat/s powolenjm Zygmunda Krále Vherſkého/a Joſſta Margkhraběte Morawſkého/když na Zámku Zebráce půl mjle od Berauna rozličné kratochwjle prowozowal: a dán byl do Wjdně v wězenj/z kteréhož s pomocý gednoho Rybáře Grundela řečeného wyſwobozen.

Toho on za takowau pomoc gemu prokázanau wełmi s Ženau y s Dětmi geho obohatil/ a na wěčnau pamět dal mu za Erb čerweného Kapra na Zlatém Sſtjtu/kterýž dwě Djtek držj. Ten Rybář pſal ſe Jan Grundel z Wjdně.

Léta Páně 1395. w weliké neſſtěſtý ti Páni Synowé Cýſaře Karla/ přicházeli/ geden pro prchliwoſt a zůřiwoſt ſwau / totiž Wácſlaw Král Cžeſký: Zygmund pak pro peychu/ nebo k wůli Manželce ſwé (kterážto byla náchylná k prolewánj Krwe) dal ſtjti Mládence něyakého/ Sſtěpán Kunt řečeného/ a s ním giných třidceti/ yakž o tom Hágek pjſſe.

Téhož Roku/ Zygmund Král Vherſký od Turkůw poražen: očemž Kromerý žaloſtiwě ſwědčý: To ſe ſtalo 29. dne Měſýce Zářý/ při Městě Nykopolij/ odkudž on na malé Lodij ſotwa vgel/ a to s pomocý něyakého Stibora Oſtogčika Poláka/ tím ſpůſobem/ yakž Cromerus pjſſe/ že on ſám těm Turkům odpýral / kteřjž ſe za Zygmundem Cýſařem hnali/ potom wſkočil s Koněm gſa we Zbrogi do Wody/ a tak Dunag přeplinul: Pročež měl v Zygmunda Krále Vherſkého welikau láſku / od kteréhož také hogně obdarowán y Weywodau Sedmihradckým včinen: Vžjwal Erbu Oſtoga.

Ten w poſelſtwj wzáctné od Zygmunda Cýſaře do Polſky k Jagelowi/ y do Prus k Křjžowníkům wyſlán byl.

Od tohoto Stibora pozůſtáwá mnoho wzáctných Potomkůw w Polſſtě/ yako Páni Chelmiſſtj/ Rokuſowé/ Elzánowſſtj/ w Pruſých Cžermkowſſtj: A w Lubelſké Zemi y w Sedomirſkých Kraginách těch Panůw mnoho Sydlj.

Léta Páně 1402. Páni Vherſſtj ſgewſſe ſe do Budýna / ſſli na Zámek/ a nalezſſe Krále na Palácy/ magijce ſpolu ſrozuměnj/ gey obſtaupili a k němu mluwili/ předně wſſecky ſtutky zlé a neřádné gemu předložiwſſe/ hned gey chytili/ a do Wězenj na Zámek Soklos řečený odeſlali/ na kterémž byli dwa Mládency Synowé Nykonowi z Gary/ Jan a Nykon/ gichž Otec málo před tím Zygmundowým půwodem byl zamordowán: S nimiž y Matka gegich na témž Zámku přebýwala.

Ti Mládency gey pro Smrt Otce ſwého wděčně přigali/ aby ſe na něm té Smrti pomſtiti mohli/ protož pilně ho oſtřjhati rozkázali.

Ale Matka těch Mládencůw magic w rukau nepřjtele ſwého/ s nímž mohla coby ſe gi ljbilo činiti/ zgednala to v Synůw ſwých aby ho do Morawy doprowodili/ a ſtrawau dobře opatřili: On gim též ſljbil za Bratra/ a Mateři gich za třetjho Syna býti/ což ſe y ſtalo.

Nebo když znowu do Králowſtwj Vherſkého přigel / tu netoliko k nim/ ale y ke wſſem těm kteřjž mu Wjru zachowali/ byl Pánem dobrotiwým a laſkawým.

Léta Páně 1405. Král Zygmund wſſý Zemi Vherſké položil Sněm w Městě Kewſudwarhel/ na Charwátſkém Ponězý/ a přitom Sgezdu zagat byl Sſteffan Weywoda Syn Lakůw/ gemuž y hned Hlawa byla ſtiata/ proto že měl ſmlauwu s Turkem proti Králi y wſſem Vhrům / na kteréž měl Turka oſobně s Wogſky geho/ na záhubu wſſý Země Vherſké přiweſti: Statek pak geho y Zbožj wſſecko z rozkazu Králowſkého dáno geſt Janowi a Nykonowi Synům z Gary / kteřjž na onen čas Krále Zygmunda z wězenj ſwého propuſtili.

Léta Páně 1406. Knjže Rakauſké Otec Albrechtůw oblehl Měſto Znogmo/ w kterémž ſe byl zawřel Hynek ſuchý Cžert a Sokol: Dobýwal ho od Swaté Markéty až do Swatého Wawřince/ a tu Knjže Rakauſké byl poſtřelen; z té přjčiny wſſecko Wogſko pobrawſſe Stany / té nocy do Rakaus vgelo.

Po několika pak Nedělých Hynek a Sokol wygeli dolů z Měſta/ zanechawſſe tam mnoho lidu ſlužebného: W tom Znogemſſtj puſtili do Mě-

ſta/

ſta/Joſſta Margkhrabě Pána ſwého dědičného/ a zgijmali Zioldnéře y čeled Hynkowu a Sokolowu a we třech dnech mnoho gich zwěſyti a dwanácti neypředněgſſých ſtijti rozkázali: Tim ſpůſobem laupeže/kteréž ſe od dáwnij chwijle z Morawy do Rakaus dály přeſtaly.

Téhož čaſu byla weliká ſwywolnoſt w Czechách: neb kdo neymocněgſſým byl/toho ſobě za neylepſſýho pokládali: O tom Král ač dobře wěděl/ wſſak nato nic nedbal/a tak od gedněch byl chwálen a od druhých haněn.

Léta Páně 1409. Zygmund Král od Turkůw poražen/ à ſám s malým počtem lidu ſotwa utekl/ kdež mnoho wzáctných lidij a Panůw Uherſkých zhynulo: yakž o tom Hágek pijſſe:

Léta Páně 1410. Když Robertus Král Křijmſký umřel/ Kurffirſſtowé ſgewſſe ſe do Frankffurtu/Zygmunda Krále Uherſkého na geho mijſto wolili/kterýž yakž přigel/ hned toho Roku Železnau Korunau byl korunowán.

Téhož Roku/na den Rozeſlánij Apoſſtolůw Páně/Wladiſlaw Král Polſký/ weliké Knijže Litewſké/porazyl Sto tiſyc Křižownijkůw: Na placu gich zůſtalo 5000. a 4000. zagato / oſtatnij zutijkali/a po Leſých mnoho gich od Sedlákůw pobito bylo / očemž obſſyrně w Polſkých Kronykách nagdeſs.

Léta Páně 1412. na den Swaté Kateřiny y předeſſlé nocy/ukrutné powětřij powſtalo/a weliké ſſkody po Zámcých/ po Wſech y po Měſtech činilo/z Domůw Krowy bralo/ někde y ſtawenij bořilo/ lidij mnoho zaſulo/w Leſých nemalo Dřijwij zwywracelo/a trwalo den a dwě nocy.

Léta 1419. byl Wácſlaw Král na nowém Zámku za Wyſſehradem/ kdež mu přineſſena byla nowina o neřádu Pražſkém / kteráž wſſecky okolo něho ſtogijcý welmi zarmautila / a Krále yako řka omámila: A když k němu geho Sſeňk promluwil: Zdaliž gſem yá tomu nerozuměl/ že to tak býti mělo: Obrátil ſe k němu a chytil gey za Wlaſy hodil nim o zem: W tom pak hněwu Sſlak ho porazyl/ z toho brzy žiwot ſwůg dokonal: a yak neřádně žiw byl/tak y nepořádně z tohoto Swěta ſeſſel/pochowán gſa ne podlé Králowſké wzáctnoſti/neb přiwezen gſa nočnijm čaſem na Zbraſlaw toliko od Konwerſſůw/ Rybařůw a od Pekařůw/ y od giné Czeladky Kláſſterſké / tělo geho bylo pochowáno.

O Zygmundowi Cyſaři Synu Cýſaře Karla/ a Bratru někdy Wácſlawa Krále.

Kapitola VIII.

PO Smrti Krále Wácſlawa Czeſkého / Zygmund Bratr geho Král Uherſký a wolený Cýſař a Král Křijmſký/w tak welikých roztržitoſtech / kteréž ſe w Czechách dáli (o nichž při wypiſowánij Měſta Prahy ſſýřegi položeno bude) do Czech na den Swatého Jana / totiž do Hory Kutny přigel/ a tam k ſobě obeſſal Pražany/při-

kazugi

kázagje gim yakožto dědic Králowſtwj Cžeſkého/ aby wſſyckni Zbrog ſwau na hrad Swatého Wácſlawa/ a Nowoměſſtj na Wyſſehrad přineſli: Ale Pražané poſluſſenſtwj žádného přigijti nechtěli/ nýbrž wſſyckni ſe proti Cýſaři ſtrogili: Cýſař nemage ſyly weliké proti nim/ položil ſe s Němcy a s Vhry v Litoměřic na Lukách/ kdež mu welikau vctiwoſt we wſſem Měſſťané činili/ a wſſeligaké žiwnoſti gemu yak mohli neywjce dodáwali/ zwláſſtě koňům obrok: což gim potom hogně nahradil/ a weliké ſwobody gim darowal.

Když mu pak oznámeno bylo/ že Žatečſſtj/ Launſſtj a Slánſſtj zaumyſlně ſe gemu protiwili/ odgel k ſtarému Boleſlawu.

Léta Páně 1420. o Swatém Prokopě/ přiſſlo Cýſaři weliké Wogſko z Němec: y od giných Národůw na pomoc/ kteřjž položili ſe mezy Holayſſowicemi Bowencem/ Bubny a Bruſkau nad letnj/ a Cýſař přigel mezy ně: na zegtřj pak powolaw některých cyzozemcůw neyznamenitěgſſých/ gel s nimi na hrad Swatého Wácſlawa/ a wzaw Korunu Králowſkau z rukau Kněžſkých/ poručil ſe tu na Králowſtwj korunowati/ a pobraw poklady genž byli w mjſtech teyných/ kteréž Král Wácſlaw y Otec geho ſhromáždil/ platil gimi Žoldněřům.

Weliká neſwornoſt dlauhý čas w Cžechách trwala/ neb k Cýſaři Obec žádné chuti neměla/ o čemž ſe při wypiſowánj Měſt ſſýřegi poznamená.

Po mnohých neřádjch w Králowſtwj Cžeſkém/ kdy giž Satan mnoho

zlého

zlého podlé ſwé chytroſti ztropil / přiſſli lidé k zdrawému rozumu: A tak Roku 1436. držán byl Snēm hlawnj w Praze o Suchých dnech w Poſtě/a tu Poſlowé kteřijž byli k Cýſaři před tim do Brna wyſláni / oznámili yaké gſau s Cýſařem Zygmundem porownánj na mýſtě wſſý Země činili / a že gſau gey do Cžeſké Země puſtiti / a za Krále ſkutečně přigijti ſlýbili: Což ſliſſyc weliké shromážděnj gich/gedni od nich wděčně to přigijmali/zwláſſtě ti kteřijž ſobě pokog a řád oblibowali: ti pak genž gim byl neřád milegſſy a chudých lidij trapenij/proti nim ſe poſtawili.

A tak nic ſtatečného ſe mezy nimi nedálo/toliko roztržitoſt/rowně yako předtim: než to neywětſſy řád byl/ že Miſtra Jana z Rokycan za Arcybiſkupa wolili Kněze Martina řečeného Lupač/a Kněze Wácſlawa z Meyta za Suffragany.

Téhož Roku / při na Nebe Wſtaupenij Pána Kryſta/ Sgezd w Praze položen/na kterémž poſly wybrali z Duchownijho y Swětſkého ſtawu/a k Cýſaři do Gihlawy ge wyſlali / dawſſe gim moc/aby owſſecko s Cýſařem porownánij včinili / a Zygmund aby za Krále Cžeſkého dokonále přigat byl: Z Duchownijho ſtawu gel Miſtr z Rokycan/ kteréhož byli wolili Diſsidentes in religione, za Arcybiſkupa/ nebo byl weliký obhágce Huſytůw/ wygeli z Stawu Panſkého a Rytijřſkého y Měſtſkého poſlowé/w Sobotu před ſlawnoſtj Ducha Swatého: když pak přigeli do Gyhlawy/ tu poctiwě přiwijtáni byli: potom w Pondělij po památce Těla Božijho/počali neyprwé rokowati s Legáty Snēmu Bazylegſkého /k čemuž ſe ſotwa Miſtr Jan z Rokycan namluwiti dal: neb ſe muſyl s ginými wyſlanými poſly ſrownati: Legátowé k tomu dowolenij dali/ aby Cžechům Compactata we čtyřech Nedělých ſtworzena / k tomu y liſty na mýſtě wſſeho Concilium na to dané/ a ſmlauwa ſepſaná byla / že Cžechowé ti kteřijž w Cýrkwi Swaté gednotu we wſſech řádých y w Artykulijch a Klauſulých zachowáwagij/a Welebnau Swátoſt pod obogij ſpůſobau přigijmati chtěgij/ gſau prawij Synowé Cýrkwe Swaté/ tolikéž y ti genž pod gedným ſpůſobem přigijmagj a přigijmati budau / aby gich nehaněli a nevtiſkali/a on těch také w ničemž nepotupowali / ani na Koſtely gegich neſahali/ tak aby gednakaždá ſtrana w ſwém řádu zůſtala: Poněwadž Cýrkew Swatá yakožto matka dobrotiwá/ přijkladem Wykupitele naſſeho wewſſem s námi laſkawě nakládá / podlé oněch ſlow Spaſytele naſſeho kdež takto we Cžení Swatého Jána w Kap: 20. k ononu newěřijcýmu Tomáſſowi mluwiti račil: Žes mne widěl Tomáſſy vwěřil gſy: Blahoſlawenij ti genž newiděli a vwěřili.

Potom rokowali y o ginýchArtykulijch(při témž Snēmu)a potřebách/gednagic o ſtálem zachowánij pokoge/ wědauc o tom žeby Cýſař dychtěl po Stolicy Otcowſké/ protož toliko o tom přemeyſſleli/ a něyakého vgiſſtěnij aneb potwrzenij na to žádali/aby při pokogi/ pro ſwá prowiněnj proti němu zůſtaweni býti mohli.

Na to odpowěděl: Zapſati ſe Panům a Rytijřſtwu žádnému nechcy/toliko Měſtům a zwláſſtě Pražanům/a Rokycanowi geho Electij potwrdit připowěděl/a w tom poručil pſáti liſt Smlauwy w ta ſlowa:

My Zygmund z Božij miloſti Rijmſký Cýſař/ yakožto dědic prawý Pan Země/ſmluwili ſme a zgednali mezy poſly Králowſtwij naſſeho Cžeſkého/a mezy Legáty Swatého Concilium Bazylegſkého/ gednotu a ſwornoſt/ꝛc. a přitom nás poctiwij Poſlowé Měſta Pražſkého a giných Měſt Králowſtwij Cžeſkého žádali a pilně proſyli/aby ti kteřijž prwé w Měſtech

Králowſkých obýwali / a těchto čaſůw yakkoliw Měſt prázni gſau/ buďto Swětſſtij neb Duchownij/ zaſe přigati a k Statkům nawráceni byli/ a dále žádnym způſobem nebyli ztěžowáni.

Kdež my nechtijc žádoſti gegich oſliſſeti/ aby pokog a gednota ſkrze to zruſſena nebyla/ k tomu yakž weyſs pſáno ſtogij powolugem/ a toho na Swědomij Mageſtát náſs k Liſtu tomuto kázali gſme přiwěſyti: Dán w Gihlawě Léta od Narozenij Syna Božijho 1436. den Swaté Mařij Magdaleny/ ꝛc. Regni noſtri Vngar: 50: 26. Romanorum, Boëmiæ 16. Imperij: 4.

Rokycanůw liſt čti mezy Biſkupy / od téhož Cýſaře gemu daný.

Potom Cýſař Zygmund w Králowſtwij ſwé dědičně ſe vgal/ a do Měſta Prahy v Wigilij Swatého Bartholoměge přigel/ kdež byl ode wſſech Stawůw s welikau vctiwoſtij přigat.

Téhož Roku/ Sſteffan Deſpot Racký gſa giž wěkem ſeſſlý vpadl w těžkau nemoc: A powolaw Starſſých Krage toho/ pořijzenij ſwé gim oznámil: Manželku ſwau Giřijkowi Seſtřency ſwému poručil / a Bělehrad oddal Cýſaři Zygmundowi/ rozkázaw aby gemu poſtaupen byl / w tom vmřel: a w Stanu ſwém na gednom poly Hlawy řečeném / žiwot dokonal/ a odtud neſſen do Kláſſtera řečeného Reſow/ a tu pochowán.

Po geho pak ſmrti Giřijk Wyklowic Seſtřenec geho Deſpotem včiněn/ a puſtil Bělehrad wedlé poručenſtwij Vgce ſwého Cýſaři: tudy Vherſká Koruna bez wſſý práce Bělehradu doſtala.

Léta Páně 1437. Cýſař Zygmund s welikau pilnoſtij oto ſe ſtaral/ aby w Králowſtwij Czeſkém řád včiniti mohl/ ale že příliſſně bylo rozmnoženij neřádůw/ w krátkém čaſu nemohl toho zlého wykořeniti: nebo ſe za Wáclawa Krále weliký neřád začal/ a po geho ſmrti mnohem wětſſý.

Němcůw na ten čas welmi mnoho bylo/ kteřijž vſtawičně a zgewně Polſké halýře dělali/ a do Polſky ge prodáwali / čímž welikau ſſkodu w Czechách y w Morawě činili.

Téhož Roku/ w Pondělij čaſu Maſſopuſtnijho/ Cýſařowna Barbora na Králowſtwij Czeſké korunowána w Koſtele Swatého Wijta na Hradě Pražſkém/ ſkrze Fylberta Arcybiſkupa Konſtanſkého: Byli přitom Preláti/ Opati/ Knijžata/ Hrabata/ Páni a Rytijřſtwo Czeſké: Po korunowánij pak a wykonánij Mſſy Swatých / gela do Prahy w Koruně k ſwému dworu/ a okolo nij Penijze ſypali / aby ſe lidé netlačili.

Toho čaſu/ o Suchých dnech Poſtnijch/ ſám Cýſař oſobně w Saudu Zemſkém na Hradě Pražſkém ſeděl: a ten Saud opatřil nowými Saudcy/ ſám gim přijſahu wydal / a přijſně přikazugic žádal/ aby w tom Saudu každému/ yak chudému tak bohatému/ gednoſtegná ſprawedlnoſt činěna byla.

Téhož Roku/ weliký neřád ſe začijnal od nowých včitelůw wijry w Praze/ a tak Cýſař gſa od některých Panůw Vherſkých / též y od Cyſařowé pro takowau nezbednoſt těch bauřliwých Lidij namluwen/ w Pondělij den Swatého Walentina z Prahy wygel/ chtijc s Cýſařowau/ a s mnohými Pány a s Knijžaty do Vher geti.

A Když do Znogma přijgel těžce ſe rozſtonal/ a w Pondělij po početij Panny Marye w čtwrtau hodinu na noc žiwot ſwůg dokonal / odtud wezen byl do Waradinu/ kdež poctiwě pochowán geſt: Potom Filibertus Arcybiſkup Konſtanſký s Kanowijky na Hradě Pražſkém/ w Koſtele Swatého Wijta/ za neho ſlawnau Službu činili/ též y někteřij Farářowé Pražſſtij.

Interregnum w Cze- chách Páté.

Kapitola IX.

TOho Roku když Cýſař Zygmund vmřel/ na den Swatého Jana Ewangeliſty/ někteřj Páni Cžeſſtj ſgew... ſſy ſe do Prahy ſpolu s Pražany rozgjmali/ že geſt ſluſſn... a potřebná wěc/ aby Král bez odkladůw wolen byl: Proto... někteřj wolili za Krále Albrechta Knjže Rakauſké/ Zet... Zygmunda Cýſaře/ ginj pak tomu naodpor/ wolili Kazy... mira Bratra Krále Polſkého/ a ſkrze to wznikli w Cžechách nowé newol... a roztržitoſti.

Léta Páně 1438. we Cžtwrtek po Slawnoſti Obřezánj Pána Kryſta... ginák po Nowém Létě/ Albrecht Knjže Rakauſké a Margkhrabě Mo... rawſké s welikau ſláwau na Králowſtwj Vherſké w Bělehradě koruno... wán byl: Odtud gel do Budjna/ zřjdiwſſe ty wěcy kteréž nowému Krá... li náležely/ potom přigel k němu Král Boſenſký/ a tu pokog a wěčnau přjze... mezy ſebau přjſahami wedlé ſtarodáwnjho obyčege vtwrdili.

Téhož čaſu/ Páni někteřj vradiwſſe ſe s Pražany/ wyſlali Poſly k Albre... chtowi Králi s některými Artykuli/ tážjc ſe geho ſkrze Poſly / chtělliby g... přigjti/ a kdyžby Králem Cžeſkým zůſtal obhagowati: Král Albrech... nechtěge ſe ſſtěſtj ſwému protiwiti/ dal tu odpowěd/ že to rád chce včiniti... a Králowſtwj to při geho Práwjch a řádých zůſtawiti.

Poſlowé nawrátiwſſe ſe/ wſſecko pořádně Pražanům oznamowali: kte... řjž toho welmi wděčni byli.

O Albrechtowi Arcyknjžeti... Rakauſkém/ Králi Vherſkém a Cže- ſkém/ y Cýſaři Římſkém.

Kapitola X.

PO Slawnoſti Božjho Těla Král Albrecht s... nemalým Wogſkem do Prahy přigel / kdežto s welika... ſláwau od těch kteřjž ho ſobě wolili/ přigat byl: ale ti gen... tomu na odpor byli/ těžce to ſnáſſeli.

Jako: Gindřich Ptáček z Pirkenſſtegna / Alexj z Ste... rnbergka/ a Girj z Poděbrad a Kunſſtatu/ s nimi také mno... ho giných/ kteřjž Sekty Táborſké náſſledowali / yakž Daubrauius o nic... pjſſe.

A ti Kazymira Syna Wladiſlawowa očekáwali/ kterýž toho čaſu geſſ... neměl třinácti let: na gehožto mjſtě wyſlánj k vgetj toho Králowſtwj...

Send...

Digitized by Google

Sendywog z Familij, Nalenč Weywoda Poznánſký/ a Jan Tenčenſký Weywoda Sendomjrſký/ toliko ſe dwěma/ Tiſýcy Lidu Rytjřſkého/ yakž o tom y Bonfinius Vherſký Hyſtoryk pjſſe. Mezy tjm Králi Albrechtowi při Frankfurtſkém Sněmě ſſťeſtj třetj Korunu na Králowſtwj Řjjmſké přineſlo/ tak yakž ſe někdy Zygmundowi mjmo naděgi wſſech Vhrůw/ ſtalo: Ginž on byl připowěděl/ že na ſebe takowého důſtogenſtwj nikdá nepřijme.

Tehdáž Margkhrabě Bramburſké ſſtiaſtně/ yakž Daubravius pjſſe/ proti Polákům bogowal/ a tak ge trápil/ že pokoge od něho žádati muſeli/ pročež Alffonſus, Borgenſis Biſkup z Hyſſpanye/ wyſlán byl/ wſſak toliko do čaſu mezy nimi přjměřj včinil.

Cýſař také měl chut na Poláky pro ſſkody panſtwj ſwého ſe wymſtiti/ ale pilněgſſý potřeba byla proti Turkům: nebo Servij a Raſcij Girjka Deſpota Kragiry/ kterýž byl w ochraně Králůw Vherſkých/ welmi byli wyhubili y Zámek Senderow oblehli/ na kterémž byl Girjk Syna Sſteffana zanechal/ a ſám do Vher odgel/ žádage pomocy/ aby Syna z těžkoſti/ a Zámek z nebezpečenſtwj wyſwobodili/ proti čemuž Vhři nebyli/ ani Král Wogtich: nebo yak byli ſmělj w bitwě/ tak též byli vſtawičně k nj hotowi: A wſſak ſe rychle wyprawiti nemohli/ neb ge Pohan předběhl/ a Zámek dobyl: Sſteffana gal a oſlepiti dal.

A tak nic neſprawiwſſe/ kdy gim znáti dáno/ žeby Zámek Turek wzal/ Král ſe obrátil do Budina/ odtud Barboru Manželku Zygmundowu wy-

prawil/ dwanácte Tiſýc Zlatých gi na každý rok zapſati daw/ do Czech odeſlati poručil/ kteráž w Hradcy kterýž za wěno měla zůſtáwala.

Cýſař gſauc na Budjnu gednoho dne gedl mnoho Melaunůw/ z čehož když naň přiſſla Auplawice/ Doktořij mu radili/ aby na gednom mijſtě pokogně zůſtáwal/ ale on neposlauchage Doktorůw/ chtijc ſobě Powětřij proměniti/ puſtil ſe k Wijdni/ a když byl nedaleko od Oſtřehonia/ we Wſy genž ſlowe Dlauhá Wes/ žiwot ſwůg dokonal/ toliko dwě a geſſtě nezauplna léta panowal.

Tento Cýſař mohl welmi wſſemu Křeſtianſtwu proſpěti/ kdyby byl déle gi žiw zůſtal/ yakož ſe w tak krátkém čaſu k tomu doſti náchylným vkázal: A tak s welikau ſláwau od Alžběty manželky geho na Bělehradě pohřeb gemu včiněn byl.

Potom přineſeny nowiny a Liſty do Prahy/ w nichž Czechům bylo dáno znáti o ſmrti Králowſké/ z čehož mnozý byli zarmauceni/ a wſſak ſe dědicem těſſyli/ když Králownu těhotnau býti vznáwali.

Czeſké Králowſtwj čas dlauhý Krále očekáwagic/ welice trápeno bylo: Jakž tomu z mnohých zlých příhod ſrozuměti ſe může.

Kapitola XI.

NA den Božijho Křtěnij/ yakž Hágek pijſſe/ Páni a Rytijřſtwo do Prahy ſe ſgeli/ a do weliké Kolege ſe ſeſſli/ kdež po dlauhém rokowánij na tom zůſtali/ aby měli ſtrpenij/ poněwadž Alžběta Wdowa pozůſtalá po Králi Albrechtowi Pánu gegich/ geſt těhotná/ protož geſtližeby ſyna porodila/ toho aby yako prawého dědice/ a po Otcy nápadnijka/ za Pána ſobě wzali: Tomu ač někteřij/ yako Gijřij z Kunſtátu/ a Ptáček z Pirgkſſtegna/ počali na odpor býti/ wſſak když wětſſý počet na tom ſe ſnáſſel/ také k tomu dowoliti muſeli.

Potom přiſſli nowiny z Vher do Czech/ že Králowna porodila Syna dědice Králowſtwij Czeſkému/ žádagic wſſech Stawůw/ aby ſobě giného Pána nehledali.

Tomu od Matky geho dáno bylo gméno Ladiſlaw/ kteréhož potom korunowati y na Králowſtwij Vherſké/ Arcybiſkupu Oſtřehomſkému/ tu kdež náleželo/ pomazati dala.

A když ſe ty wěcy wykonali/ Králowna wzawſſy Korunu/ tegně gi ſchowala/ aby někdy w moc Vhrům/ kteřijž vſtawičně nowé wěcy wymeyſſleli zaſe nepřiſſla: a tak gij bezmeſſkánij s dědicem k Frydrychowi Streycy geho/ kteréhož toho čaſu Kurffirſſtowé za Cýſaře wolili/ k opatrowánij odeſlala.

Toho čaſu pak Vhři y s Czechowé/ gedni Wladiſlawa Krále Polſkého/ ginij Wogtěcha Knijže Bawořſké/ kterýž z mladoſti při Dwoře Krále Wácſlawa byl wychowán/ za Krále mijti žádali/ to ſobě rozwažugice/ žeby

bylo

bylo s welikau ſſkodau obogjho Kralowſtwy/ geſt aby na mladého Krále očekáwali: Nebo začaſté k weliké záhubě přicházeli/ a každé Králowſtwj Krále Muže doſpělého wěku potřebuge/ pamatugic na ona ſlowa/ kteréž pjſſe Eccleſiaſtes w Kap. 10. Běda Zemi w njž Král djtě geſt.

A tak Ladiſlaw bezmeſſkánj Wogſko ſebraw do Vher gel/ a w Budjnu od Panůw milownjkůw wlaſti ſwé wděčně byl přigat/ a bez prodléwánj korunowán.

Potom poſlali k Ladiſlawowi Banowi w gehož mocy byla Koruna y y Zámek Wiſſehrad/ aby do Budjnu bezpečně přigel/ a Korunu bezmeſſkánj s těmi Poſli/ kteřjž proto na Bělehrad wyſláni byli/ přiwezl.

Což oni bez prodléwánj včinili/ a Truhličku genž byla Pečetmi Biſkupſkými zapečetěná wzali/ wſſak když w nj Koruny nebylo wſſyckni ſe vlekli/ a zwláſſtě ti kteřjž byli zſtrany Ladiſlawowy/ že newěděli coby činiti měli: W tom geden z Biſkupůw oznámil/ žeby widěl mezy Swátoſtmi Korunu Zlatau/ kteráž wložená byla na Hlawu Swatého Sſtěpána Krále: A takž (prý) giž to máte čeho hledáte/ Krále Swatého/ Korunu ſwau k tomu čehož nám potřebj podanau: z toho ſe wſſyckni weſelili.

W tom přineſena byla Koruna/ a na Hlawu Králi wložena/ což y Krále obweſelilo/ že ho takowé ſſtěſtj potkalo.

Wogtěch pak Knjže Bawořſké/ mimo naděgi wſſeho Králowſtwj Cžeſkého/ přigjti nechtěl: neb yakž přečetl Artykule/ kteřjž gemu podáni byli/ takto powěděl: Raděgibych vmřel/ nežli s takowými Weymjnkami nad Cžechy panowal.

Neb oni toho žádali/ aby gim netoliko přigjmánj pod obogj ſpůſobau potwrdil/ ale wſſelikau prácý a ſylau ſwau před protiwnjky ge obhagowal a zaſtáwal.

A k tomu aby Rokycana Prevaricatorem Veritatis w ochraně ſwé měl/ a k nawrácenj Zbožj kteráž před tim Koſtelům/ Kláſſterům/ a Kaplanům pobrali/ aby gich nenutil: A když Albrecht Cžechům z té miloſti a láſky/ kterauž k němu měli poctiwé poděkowánj včinil/ a Králowſtwj pod ſwau mocý mjti nechtěl/ Cžechowé znowu Sněm ſobě w Praze položili/ a giné Poſly k Frydrychowi Řjmſkému Cýſaři wyprawili/ aby on yakožto Poručnjk Wladiſlawa dědice Králowſtwj Cžeſkého/ pod ſwau ſprawu a ochranu ge přigal/ aneb někoho giného na mjſtě ſwém gim vſtanowil. Odpowěděl Cýſař/ že gemu na ten čas pro giné zaneprázdněnj nenj možné toho včiniti.

Práček genž byl gednjm z wyſlaných/ mage obzwláſſtnj přjſtup k Králi/ řekl k němu/ aby ſám w Cžechách Kralem byl. Odepřel Frydrych tomu/ prawjc/ žeby to nebylo náležité/ aby on magic w ſwé ochraně Syrotka/ měl gemu dědictwj geho odgjmati: k tomu ač Kralowánj Cžeſké poctiwé geſt/ ale z důchodůw Králowſkých Králi malj vžitkowé. Neb Páni na wětſſým djle/ platy Králowſké ſobě přiwlaſtnili/ a tak Král načby žiw byl nemá/ lečby ſe na autratu Králowſkau Berně zbjrati muſeli: A Cžechowé yakby od něho darůw nebrali/ hnedby gemu ſlaužiti nechtěli/ protož že ſe gemu widj/ aby oni ſami dokudžby Syrotek nedoroſtl Zemi ſprawowali.

A tak Poſlowé přigawſſy od Krále Dary zaſe ſe nawrátili/ a to co tam zgednali/ wůli y raddu Cýſařſkau těm od kterýchž byli wyſláni/ oznámili. Lěbilo ſe potom wſſechněm aby dwa Sprawcowé woleni byli: Meynhard a Práček tu prácý na ſe přigjti muſeli: ač každý z nich chtěl lepſſým ſpráwcým býti/ tudy neſwornoſt mezy nimi za dlauhý čas trwala/ nebo ne-

nadarmo powěděl onen muž včený Menander: Regnum non capit duos.

Tehož čaſu/ Králowna Alžběta chtěge Synu ſwému Králowſtwij dochowati/ mnohá protiwenſtwij od Wladiſlawa Krále y od giných protiwnijkůw ſnáſſeti muſyla/ čehož také mu ſe zaſe odplacela. Neb když s Janem Huniadem w nějaké bitwě doſti vkrutně/ nad protiwnijky ſwými/ porazywſſe Ladiſlawa Bana/ wijtězſtwij obdržela/ vmijnila předſewzatau wognu dokonati/ s pomocý Woldřicha Hraběte Sſtyrſkého Ugce ſwého/ gehožto raddau Zámky y Měſta neyprzednégſſými Czechy oſadila/ mezy nimiž byl welice ſlawný Rytýř Jan z Brandyſa Giſkra řečený/ ten gſa Heytmanem na Byſtřicy/ kdež ſe Zlatá a Střijbrná Ruda až poſawád vkazuge/ netoliko to což mu poručeno a oddáno bylo/ w celoſti zachowal/ ale mnohem wýce ſtraně protiwné odgal: Poláky čaſtým mezy ně wſkakowánijm rozehnal: Huniadowi dwakráte Stany pobral/ a tak Uhry ſtrachem naplniowal/ že s powolenijm Wladiſlawa Krále/ pokog s Králownau Alžbětau mijti žádali: Pročež byl wyſlán Iulianus Kardynál/ aby mezy nimi pokog včinil/ kterýž s welikau pilnoſtj/ gezdijc čaſtokráte z Budijna do Oſtřehoma/ kdež Králowna bydlela/ a z Oſtřehoma zaſe do Budijna k Wladiſlawowi Králi/ o pokog ſe ſtaral/ tak dlauho až Králowna vmřela: Gegijžto Tělo wedlé Manžela gegijho pochowáno.

Po ſmrti Ptáčka/ Meinhart w Czeſkém Králowſtwij Rempub. ſprawowal s welikau nenáwiſtj protiwnijkůw ſwých/ kteřijž toho auřadu Meinhartowi nepřáli/ proto/ že ſe podlé ſtarobylého obyčege/ řádu Cýrkwe Swaté Rzijmſké držel/ yakž o tom Daubrauius ſwědčij. Protiwili ſe tehdy někteřij Meinhartowi tak dlauho až ſkrze Rokycana a giné Kněžij k pokogi a ſwornoſti byli přiwedenj: Niméně potom ſgeli ſe s Táborſkými do Hory Kutny/ kdež Giřijka Poděbradſkého Hegtmana Krage Hradeckého/ wolili za Gubernatora wſſý Země/ a aby ſe o to ſtaral/ yakby Prahy doſtati mohl/ že gemu w tom nápomocni býti chtěgij.

Léta Páně 1440. w Czechách bylo weliké ſucho/ neb Mleyny netoliko na Potocých ale y na hlubokých Rzekách ſtáli: wſſak proto Obilij drahé nebylo/ yakž Hágek pijſſe w Liſtu 417. Nebo Strych Žita platil dwa gro: a Strych Pſſenice půl čtwrta groſſe. potom na Swatého Hawla Zyma vkrutná ſe začala.

Toho čaſu/ Barbora pozůſtalá Wdowa po Zygmundowi Cýſaři a Králi Czeſkém/ wygewſſy z Králowſtwij Uherſkého/ w Czechách bydlela/ magic giſté Wěno na Mělnijku ſobě zapſané.

Toho Roku/ Wladiſlaw Král Uherſký a Polſký/ wida welikau neſtáloſt Amurata Krále Tureckého/ ſtaral ſe aby mohl proti němu Wognu zdwijhnauti: Nebo Amurates nepochybugic o wnitřnijch Wognách mezy Uhry/ vmijnil wſſecku Rácau a Sedmihradſkau Zemi opanowati/ a protož y Bělehrad giž oblehl.

Poſlal neyprwé Wladiſlaw Poſly ſwé k Amuratowi: do Brohoſta z Rodu Nalenčůw a Lukáſſe z Gorky/ proſýc aby dobywánij Bělehradu zanechal/ a pokog s nim vtwrzený ſtále zachowal.

Tyran oſlijſſew poſly/ předſewzetij ſwé wykonáwal/ a wzkázal zaſe po nich/ geſtliže Wladiſlaw gemu oſtatek Země Rácke s Bělehradem poſtaupj/ že pokog zachowá.

W tom Legat Papežſký welikau pomoc od Papeže a giných Panůw a Králůw Křeſtianſkých připowijdal: K tomu Král měl nemalau naděgi w Uhřijch/ kterýmž ſe ſſtiaſtně proti pohanům wedlo.

Neb

Neb kromě toho že Amurat s welikau hanbau a ſſkodau od Bělehradu odſtaupiti muſel/ Jan Hunyad třikrát Turky porazyl: neyprwé v Bělehradu/ podruhé w Zemi Sedmihradſké/ potřetij v Waſſkapu na Pomezý Sedmihradſkém/ Mezytha Baſſy Meza/ Bogowniјka znamenitého y s Synem zabil/ a Sciaba Zadyna druhého Baſſy s welikým ſtrachem k vtikánij přinutil.

Nutilo k té Wogně Krále a wſſecky Pány Vherſké neywijce ſmilowánij nad Giřijkem Deſpotem/ Pánem Země Albanſké a Racké/ kteréž mu Turek odgal/ a Syny oſlepiti dal.

Protož dotčený Giřijk vſtawičně pomocy žádal/ a k gednomu každému Pánu gezdijc/ proſyl aby na ſwé panſtwij doſazen byl.

Poſelſtwij také naduté/ kteréž wypravil k Králi žádagijc Trybutu ročnijho a poddánij Bělehradu/ Krále k hněwu y Pány Vherſké popudilo.

Protož Wladiſlaw Král položil Sněm při Slawnoſti Seſlánij Ducha Swatého/ Léta 1443. na kterémž gednomyſlně Wogna proti Turku wypowěděna.

Wyſláni potom byli Legáti o pomoc k Frydrychowi Cýſaři/ a k gijným Králům Křeſtianſkým/ též k Křižownijkům Pruſkým a Jnfflandſkým.

Ale při Cýſaři nic gijného nenij zgednáno/ kromě pokog do dwau Let.

Eugenius pak Papež piam Crucis militiam po wſſech Kraginách křeſtianſkých ſhromážditi poručil/ kterýchž ſe něco ſgelo/ a Julian Legát pod Korauhwij Křižowau ge wedl.

Polácy také dobrau pomoc Králi/ yakožto Pánu ſwému/ včinili.

Bylo toho Roku weliké Země třeſenij w Vhřijch/ w Czechách a w Polſſtě.

Dne pak 22. Cžerwence/ hnulo ſe Wogſko z Budijna/ a přeplawiwſſe ſe přes Dunag v Slanyho Kamene/ wpadlo do Země nepřátelſké: w Racké a Bulgarſké Zemi mnoho Zámkůw a Měſteček neywzácněgſſých/ yako Soffia aneb Sardyka/ ⁊c. zdobeywalo a wypálilo.

A když k Řijece Morawě přiſſli/ dáno znáti Králi od Sſpehéřůw o wogſku pohanſkém. Král bez meſſkánij Hunyada s Deſyti Tiſýcy lidu wýborného/ mezy kterýmiž y Polácy byli/ wyſlal/ lid ten wſkočiw do Wogſka Tureckého/ pohanůw welmi mnoho porazyl/ takže gich Třidceti Tiſýc na placu zůſtalo/ a čtyři tiſýce zgijmáno. O čemž Bonfinius pijſſe/ že ſe to ſtalo ne tak pro ſměloſt a zmužiloſt Wogákůw/ yako pro řeč Slowanſkau kterauž mluwili Polácy: Neb ſkrze to wſſecka Země Bulgarſká gim ſe poddáwala. A tak přiſſli až k pomezým Macedonſkým/ kdež treffili na weliké wogſko pohanſké a Karambekem přijtelem Amurata/ kterýž byl Heytmanem nad wětſſým wogſkem Azyatſkým.

Wyſlán pak byl s nim od Amurata/ y Beglerbek Natolický/ aby zbraniowali křeſtianům do Kragin pohanſkých ſe přeprawowati/ a přikázano gim aby bitwy s Křeſtiany neměli: ale oni widauce křeſtianůw newelický počet/ nedbagijce na přikázanij Amurata/ na zegtřij po Božijm Narozenij/ vdeřili na Wogſko Králowſké.

Král gim tak zmužile odpijral/ že wijtězſtwij obdržel/ a Karambeka gal: giné mezy hory a Skály rozehnal/ kdež Stany ſwé měli až do wečera: Dobýwal gich Král s nemalau lidu ſwého ſſkodau/ ano y s welikým ſwého zdrawij nebezpečenſtwijm: neb ſám Král několikráte byl z Luku poſtřelen. Tak Kalimachus y Dlugoſs o té Wogně wyprawugij. Bonfinius pak něco přidáwage/ poněwadž k wůli Krále Matyáſſe Kronyku Vherſkau ſepſal/ prawij že když Wogſko Králowſké pod Hory přiſſlo/ pro těžkoſt pře-

prawy a pro Zymu welikau / nečekagic aby bylo rozpuſſtěno / naſpátek ſe obrátilo / ačkoli Huniades a Girzyk Deſpot proti tomu byli.

A tak Král z tého mýſta nebezpečného wyſſel / a Huniades s druhým Wogſkem / že ſe pomalu za nimi bral / aby Král bez pečněgſſý odgezd měl: Protož že potom ſám Huniades s Turky ſe potkal a ge rozehnal / prwé nežli Král gemu pomocy dodal: a tu prawý / žeby Turky znowu až do Hor honili / zč.

Mnoho Bonfinius k wůli tomuto Králi Matyáſſowi pſal / kterýž o ſobě čaſtokráte wýce pſáti poraučel / nežli geſt dokazowal / (neb Huniades byl Otec geho wlaſtný) a Krále Wladiſlawa ſſtiaſtně bogugýcýho s Pohany zpomýnati pomýgel.

Ale yakkoliw ſe ſtalo / giſtě Polácy mnoho tehdáž s Králem ſwým ſpůſobili / Gýzdný y Pěſſý: Nebo vdeřiwſſe na Gýzdu Pohanſkau / Koniům nohy podtýnali a Turkům hnáty přeráželi.

Po té Wogně teprwa Deſpot Krále proſyl / aby Wogſka nerozpauſſtěl / dokawádžby wſſý Země Racké a Albanſké nedoſtal / kterémuž y Sto Tiſyc čerwených Zlatých darowal: Ale ſtarodáwný geſt přýſlowý / Vile eſt in fame aurum. Neb ſe y tak při Králi ſtalo: těžko mu bylo zagiſté Wogſko déle zdržeti / poněwadž wſſeho byl weliký nedoſtatek.

Vkazowali ſe Turcy když Wogſko ſpátkem odgýždělo / ale Král nedbage na ně / Kořiſt od Pohanůw pobitých zakopati poručil / a vſtaupal, aby co neyſpýſſe takowému nebezpečenſtwý vgyti mohl. A odpočinuw zaněkolik dnů w Běiehradě / gel do Budýna / a ſſel vpřýmo boſýma nohama do Koſtela Panny Marye / kdež wſſecky Praporce Pohanům wzaté pověſyti rozkázal.

Takowé ſſtěſtý Krále Ladiſlawa / když po wſſem Křeſtianſtwu rozhláſſeno bylo / od mnohých Králůw k němu Poſlowé geli / y od Jana Paleologa Cýſaře Konſtantynopolitanſkého / winſſugic gemu ſſtiaſtného panowáný / a k začaté Wogně ho nutili / ſlibugýce mu pomoc dáti / zwláſſtě Papež Eugenius, s Knýžetem Benátſkým / Genuenſkým / a s Filipem Knýžetem Burgundſkým / Wogſko odeſlati připowěděl.

Polácy tolikéž k němu Poſly wyprawili / žádagýce aby nyný na tom ſſtěſtý přeſtal / a podruhé na ſliby negiſté a nebezpečné ſpolehagic / do takowé Wogny ſe nedáwal.

Druhého Roku / Král Wladiſlaw když ſe s wětſſý ſylau s Girzýkem Deſpotem a Huniadem proti Pohanům ſtrogil / přigelo poſelſtwý Turecké chtýce Karambeka wyplatiti / za kterehož Padeſáte Tiſyc Dukátůw dáwali / a pokoge žádali. Což Amurates proto včinil / že ſe obáwal wſſech Králůw Křeſtianſkých ſpolčený / poněwadž gednoho toliko Krále welikau ſýlu poznal: K tomu přiſſla naň Wogna weliká w Azygi s Karamanſkým Knýžetem / proti kterémuž ſe muſel wyſtrogiti.

Král Wladiſlaw a wſſyckni Páni Vherſſtý nebyli proti tomu / poněwadž Turcy ſnažně o Pokog žádali / newědauce geſſtě o ſmlauwě Benátčanůw a Genuenſkých. Gel tehdy Král do Segedinu / a předce ſe na Wognu ſtrogil / aby tím ſpýſſe Pohany ke wſſem condycym přiwedl: Poſly Amurata wyſlíſſel / kteřýž s welikými dary přigeli / a při Vherſkých a Polſkých Pánjch poſelſtwý ſwé wykřzowali / žádagice pokoge za Deſet Let: K tomu Král s tau weyminkau dowolil / aby Amurates wſſecku Ráckau a Albanſkau Zemi Deſpotowi (kterémuž přináležela) s dwěma Syny geho nawrátil / a to

aby w brzkém čaſu wykonal. Což wſſecko Turcy splnili/a pokog s Přjſahau ſkrze Baſſy Baltaogla vtwrdili.

Léta Páně 1444. na den Swaté Kateřiny / Girž Podebradſký z Kunſſtátu/kterýž byl Gubernátorem wſſý Země Cžeſké/položil Sněm w Cžeſkém Brodě / na němž ſe ſneſli/ aby poſláno bylo k Frydrichowi Cýſaři / kterýžby gim za Krále Wladiſlawa/ Syna Albrechta Cžeſkého dědice vſtanowil:

Wladiſlawowi pak geſtližeby ſe ljbilo přigjti Králowſtwj Cžeſké/aby přigel: ale tim ſpůſobem / aby Miſtra Rokycana za Arcybiſkupa přigal: gemuž aby Biſkupſtwj Pražſké potwrzeno bylo/ Poſlowé k Papeži wyprawení býti měli. Pro takowau gich weyprawu vložena byla Berně/ z každého Lánu dwa groſſe/a z každého Domu w Městě geden groš.

Tehož Léta v Wigilij Božjho Narozenj/ſpatřjna geſt Kométa ſe třjma Ocaſy rownými proti Polednj /kteráž ſe někdy w nocy a někdy wedne vkazowala.

Léta Páně 1445. Před Slawnoſtj Swatého Jana Křtitele/Byli w Cžechách welicý Deſſtiowé : neb Cžtyři dni pořád prſſelo: z čehož poſſlo zwod rozwodněnj / kterež welikau ſſkodu nad Prahau okolo Dobřjſſe včinilo.

Toho čaſu/namluwen geſt Wladiſlaw Král Vherſký a Polſký/ſkrze Legaty Papeže Eugenia, aby pokog s Turkem s přjſahau vtwrzený zruſſyl: což ſe Polákům newelmi ljbilo.

Přeprawil ſe tehdy Wladiſlaw s Wogſkem přes Dunag/ a ſſkody weliké w Zemi Pohanſké činil: w tom mu oznámeno, že Amurates mage lidu Sto Tiſyc z Azye přes Moře ſe přeplawil / a Benátčany s Genuenſkými k ſwé ſtraně přiwedl. Nebyl geſſtě takowau nowinau Král přeſtraſſen/ ale hnuw ſe k Warně 20. dne Měſýce Praſynce/doſtal Měſta/kteréž mu Turcy poddali: Tu mu opět nowiny přineſſeny / že nepřjtel nazeytřj hned po Wýchodu Slunce přigeti má.

Král byl welmi teſkliw pro boleſt kterauž w Nohách trpěl. Huniades pak ſſykowal lid k Bitwě prawě pod Horami/ kteréž ſe začjnali v Warny na mjſtě bezpečném: Roh prawý k Horám poručiw Deſpotowi/ Legatowi s Biſkupy/ přidaw gim Bobřického a nětco Polákůw: ſám pak zůſtal při lewé ſtraně s Wogſkem ſwým/ zanechaw Krále w proſtředku s ginými Poláky a Vhri Dwořany geho. Po takowém Ordunku očekáwal lid Pohanůw ſpuſtiwſſe Kopj pro Wjtr/ kterjž ſe z Hor vkazowali/a vpřjmo na prawý Roh vdeřili. Welblaudowé Pohanſſtj ſplaſſyli Koně Křeſtianům/ tak že hned Walaſſy a Muldawané prchli/ a do Galacye na deſet mil ſe rozběhli: z druhé ſtrany neſſtěſtj na pohany připadlo: neb od Huniada a Krále na čtyři mjle rozehnáni byli/ kterjž vtjkagjce wſſecku Thracj ſtrachem naplnili/ prawjce že wſſecko Wogſko pohanſké poraženo geſt.

Král když rozehnal Gjzdné pohany/zdali ſe Huniades s Vhry za Turky puſtil/čili toliké vtekl/toho negiſtjm: (ač některj tak prawili/) ale o tom žádné pochybnoſti nenj/že geſt tu ſám Král s malým počtem lidu zanechán kterýž žádným ſpůſobem vſtaupiti nechtěl/ ač nemnoho Polákůw při ſobě měl/kterjž ho w té potřebě doſti dobře ochraniowali: Neohlidage ſe tehdy Král na malý počet lidu ſwého/ vdeřil na Wogſko Janytčarſké/w kterémž ſám Amurates byl. Což widauc Baſſe Aſyatſký / ten kterémuž byl lid rozplaſſen / znowu ſe napomoc k Amuratowi obrátil/gemuž Král zmužile odporowal/tak že toho Baſſy Aſyatſkého ſwau wlaſtnj rukau zamordowal/ a dlauho ſobě hrdinſky počjnagjc/ napoſledy od Jančarůw a to giž při ſamém wečeru/proſtřelen y proboden geſt.

Toho Roku / w Czechach byl vkrutný Mor / kterýž ſe neyprwé začal w Hradcy nad Labem: Lidu mnoho Tiſýc zemřelo.

Po ſmrti Krále Wladiſlawa/ byla mezy Vhry neſwornoſt z ſtrany wolenj nowého Krále: neb gedni wolili Ladiſlawa Syna Albrechta Krále/ a druzý gednoho z Panůw Vherſkých gmenem Deſpana.

Léta 1447. na den Swatého Jana Křtitele / Kazymír weliké Knjže Litewſké/ bratr Wladiſlawa Krále Vherſkého/ korunowán geſt na Králowſtwý Polſké: přitom bylo mnoho Knjžat / Panůw Czeſkých a Morawſkých.

Léta Božjho 1451. Barbora Manželka Cýſaře Zygmunda vmřela/ genž Těla a Krwe Páně pod žádnau ſpůſobau přigjmati nechtěla / a řádu Cýrkwe Swaté ſe poſmjwala. Ta zporučenj Gubernátora / pochowána geſt od Rokycana w Kůru Panny Marye.

Druhého Roku / Cýſař Frydrych wypráwil ſe do Wlach/ a přigew do Ržjma / korunowán byl od Papeže Pawla/ Korunau Cýſařſkau: Odtud obrátil ſe k Miſtu Neapolis/ kdež ſobě wzal za Manželku Leonoru Dceru Krále Portugalſkého/ a Wnučku Krále Neapolitanſkého/ s kterauž potom do Wjdně odgel.

Toho čaſu Machomet Král Turecký/ po Smrti Otce ſwého/ vmjnil ne Wognau/ ale chytrým pokogem s Křeſtiany zacházeti: Protož poſlal neyprwé Macechu ſwau k Deſpotowi Otcy gegimu na Smederow/ ſkrze kterauž včinil s Deſpotem Přjměřj/ wſſak tak aby mu Girjk Deſpot každého Roku Patnacte Set lidu Gýzdného k geho potřebě wyſýlal/ a k tomu Patnácte Tiſýc Vherſkých Zlatých Platu ročnjho dáwal. Powolil k tomu Deſpot pro pokog / ač poddanj z toho ſe horſſyli: gimžto on takto ſe wymlauwal: Muſel gſem (řka) to včiniti/ pro ſluſſné přjčiny/ dokawádž by Král Ladiſlaw nedoroſtl aby w Vhřjch Kralowal / neb Hunyadowi newěřjm.

Léta 1453. Někteřj Páni z Rakaus o to ſe ſtarali/ aby Ladiſlaw Králowſtwj Czeſké a Vherſké opanowati mohl/ oč ež y s Frydrychem Cýſařem mluwili: A když on toho/ den odedne odkládal/ oni ſebrawſſe nemalý počet Lidu / nowé Měſto oblehli / kterémuž s Lidem napomoc přigel Gindřich z Rožmberka. Cýſař wida Wognu před očima/ wydal gim Ladiſlawa za Pána / a Páni Rakauſſtj odgeli do Wjdně. Rozličným ſpůſobem ſnažil ſe o to Poděbradſký/ aby při tytuli Králowſkém zůſtati mohl: A položil Sněm w Praze/ a nařjdil to/ kdožbykoli naň nepřigel/ aby za odpornjka obecnému dobrému wyhláſſen byl. A když ſe Páni ſgeli/ takto k nim promluwil: Poněwadž gſme ſe toho předkem na Pánu Bohu/ potom na G. M. C. dožádali/ abychom délegi yako bludné Owce bez Paſtýře nebyli/ a giž Ladiſlawa dědice Czeſkého za Krále m..ti máme/ ſluſſná wěc geſt/ abyſſte ſobě rozwážili/ máteli ho přigjti / a takéli wám z toho chwála bude/ že ſpolu s Vhry gednoho Krále mjti budete: Pakliby ſe wám ljbilo a widělo/ Mládence toho Vhrům puſtiti/ a giného z proſtředku Wa: Mi: woliti y korunowati/ giſtěby to Ladiſlawowi proti myſli nebylo. Neb on w tom wěku doſti bude mjti co činiti/ aby ſamé Králowſtwj Vherſké/ tak ſſkodliwě zawedené ſprawowal. Což nepochybugi že při vwážen j Wa: Mi: zůſtáwati bude.

Páni poradiwſſe ſe weſpolek/ odpowěděli gemu/ žeby nebyla ſluſſná wěc po takowých prácech/ kteréž ſe při Cýſaři dáli/ od toho vpuſtiti/ a z Mládence toho a dědice Czeſkého poſměch činiti: Protož aby ſe raděgi o to gednal

yakby ſe pro něho poſlati mělo / a yakby k weyprawě Penjze shromážděny býti mohly. Na to Poděbradſký odpowěděl: Poněwadž (prý) ſe wám tak ljbj a widj/ má wůle též w tom s wámi geſt: Si vera dixit. K tomu přidal y to: Snad měli bychom Ge: Mi: předložiti/ chtěl li by nás při naſſých Práwých a ſwobodách zanechati: Cožby to bylo / kdyby on magic nás s Statky y žiwoty naſſými pod ſwau mocý / s tim zacházel yakby chtěl: Potřeba tehdy vkazuge na ſwobody naſſe nezapomjnati. W tom ſepſali Artykule/ a podali gich Ladiſlawowi prwé než ſe w Králowſtwj vwázal/ a gim přjſahu včinil.

Sgeli ſe opět/ před Swatým Wácſlawem / z poručenj Girjka Gubernátora/ Páni Cžeſſtj do Prahy/ kdež gim vkázal liſt Oldřicha Hraběte Cylického/ kterýž Cžechy napomjnal/ aby bez meſſkánj pro ſwého Krále přigeli: Což wyſlyſſewſſe/ radili ſe/ kdo by, a kterým ſpůſobem na tu Ceſtu měl býti wyprawen. Přitom Gubernátor tázal ſe gich: Geſtli žeby kdo nalezen byl kterýž by wolenj Ladiſlawa Krále odporowal/ a gemu pſanj, vwozugjc Cžechy w oſſklivoſt činil/ čehoby hoden byl: odpowěděl gedenkaždý/ že ſmrti: Což y Jan Smiřický potwrzowal řka/ žeby ten a takowý ſprawedliwě hlawu ſtratiti měl. W tom Girjk Poděbradſký vkázal wſſem Panům Liſt ſobě odeſlaný od Hraběte Cylického / Gubernátora Rakauſkého/ genž byl pſán Ladiſlawowi Králi od Jana Smiřického w tato ſlowa:

Do Králowſtwj Cžeſkého Králi Ladiſlawe/ aby ge ſprawowal/ wjm, že přigeti máš: než bez ſyli a mocý twé/ aby ſe w ně vwázati měl/ tohoť nechwáljm: geſtliže tě Matka twá s dwěma Hlawami porodila/ aby gednu w Wjdni zanechal/ a druhau Cžechům ſwěřil/ tehda přigeti můžeš.

To widauce Páni/ a Sekrýt y ruku geho poznawſſe (čemuž ani on neodporowal) hned gey do Wězenj dáti poručili/ w kterémž aby toliko dwě hodiny žiw zůſtal/ vſauzeno: W prwnj aby Statek ſwůg zřjdil/ w druhau aby Duſſy ſwau opatřil: a hned po wykonánj dwau hodin/ ſtiat geſt na Rynku Pražſkém/ a v Swatého Ducha při Moſtu pochowán. Non eſt tutum, Regibus dare conſilium.

O Ladiſlawowi Synu Krále Albrechta/ Králi Vherſkém a Cžeſkém.

Kapitola XII.

DLauhý čas weliké auzkoſti a zſauženj Králowſtwj Cžeſké gſauc bez Krále trpělo: Cžehož aby bylo zproſſtěno/ Léta 1454. Páni Cžeſſtj do Morawy geli / kdežto Ladiſlawa Pána ſwého očekáwali / kterýž přigel do Gjhlawy w Pátek po Swatém Michalu: Tu geho wſſyckni s welikau vctiwoſtj witali: Nazeytřj pak předſtaupiwſſe před něho / Artykulůw gemu poddali / kteréž gim ſljbil zachowati/ a na to hned ſe y zapſal. Odtud hnul ſe ku Praze / a na den Swatého Sſymona a Júdy/ w Koſtele Swatého Wjta korunowán/ mage let wěku ſwého 15.

Toho Roku/ byla w Cžechách weliká hognoſt wſſeho/ Wagec třinácte

za geden

za geden Penjz/ Wěrtel Piwa za ſedm groſſů / ſtrych Žyta za půl třetjho groſſe/ Owſa ſtrych za dwa groſſe/ Mláta žadný nepotřebowal/ Malwazý žegdljk za ſſeſt Peněz/ Wjna Vherſkého za čtyry Penjze / Patok Pinta za geden Penjz/ Starého Piwa půl Pinty za Penjz/ Wjna domácýho dobrého žegdljk za penjz/ a lehčegſſýho půl pinty : Putna Břeſkwj za dwa Penjze / Putna Hruſſek za čtyry Penjze/ Jablek wýborných za čtyry Penjze. Kapr weliký za čtyry Penjze/ Libra Loſoſu za tři Penjze/ Herynkůw 20. za 7. Peněz: Cžuba Liſſtčj podbřiſſkowá za tři kopy/ Hřbetowá za dwě ko: Ocaſy od Kun a Liſſek na Břehy metali: In Summa wſſecky wěcy welmi lacyno ſe kupowaly.

Toho čaſu dobyli Turcy Konſtantynopole/ kterého žto roku Machomet počal ſe pſáti Cýſařem Řeckým: K čemuž gemu dopomohlo Přjměřj nahoře včiněné.

Léta Páně 1455. Byl Mor weliký w Zemi Vherſké a Racké/ též y w Městě Smederowě. Deſpot pogaw s ſebau Lazara Syna ſwého a newelký počet lidu/ wyhledáwal lepſſýho Powětřj / a přigew pod Horu nedaleko od Bělehradu/ poručil Stany roztáhnauti/ a poſlal k Hunyadowi/ Vherſkému Gubernátoru / též y k Sylohadmichalowi Heytmanu Bělehradſkému / žádage gich aby gemu dopuſtili tu přebýwati/ dokawádžby ſe zlé Powětřj nezměnilo. Oni mu wzkázali že mu toho nýſſa přegj / a že od lidj gegich bezpečnoſt mýti má / ano kdyby toho potřeba vkazowala/ že y pomocy ge-

mu dodagij: Vbezpečil ſe Deſpot na řeči takowé/ a rozpuſtiw lidu za některý čas/ bezpečně pod dotčenau Horau bydlel.

Po dwau Nedělých Sylohadmiral wygel z Bělehradu s několika ſty Koňij/ a w nocy Deſpota oblehl/ kterýž ač málo Služebnijkůw při ſobě měl/ wſſak bránil ſe ſtatečně/ až mu dwa Prſty vtiali a geho gali.

Syna pak Služebnijcy, branau rukau zawedli do Leſůw: A když Deſpot do Bělehradu přiwezen byl/ ſwázan a trápen geſt/ dokawádž by ſto tiſýc Vherſkých Zlatých neſložil.

Deſpot newěda o giné raddě/ poſlal na Smiderow pro Elenu Manželku ſwau/ kteráž w Bělehradě na mijſtě ſwém zanechaw/ gel ſám na Smiderow aby takowau Summu shledal. Poſlal pak Sylohadmiral Auředijka ſwého s ním/ gménem Balwana s několika Sty Wogákůw/ a rozkázal aby Deſpot Balwanowi takowau ſummu odwedl. Balwan zanechaw lidu w záloze/ obrátil ſe na Smiderow/ kdež mu bezmeſſkánij Deſpot Sto Tiſýc Zlatých Vherſkých dal: W tom někteřij Drábi/ gſauce welmi žáloſtiwij pro přijhodu Pána ſwého/ bez wědomij Deſpota y Syna geho Lazara/ Balwanowi w ceſtu wgeli/ a do půl třetijho Sta gijzdných mu pobili/ Balwana též zamordowali/ a wzawſſe tu ſummu rozgeli ſe/ tak že žádný wyzwěděti nemohl/ kde gſau ſe poděli: Přigel tehdáž Král Ladiſlaw do Vher/ kteréhož Huniades ač vctiwě přiwijtal/ wſſak nebyl wděčen přijgezdu geho.

Ladiſlaw zagiſté ſlijſſýc o tom neſſlechetném včinku z ſtrany Deſpota/ tijce ſobě tu nezbednau žádoſt Peněz Hunniada, a Sſwagra geho Sylohadmirala/ rozwažowal: A protož zaſtawiw ſe w Budinu/ gel na Bělehrad a hned poručil Sylohadmiralowi/ aby Manželku Deſpotowu propuſtil; což on včiniti muſyl.

Tu též ti Drábi kteřijž Balwanowi Penijze odgali/ poſlali ge Deſpotowi Pánu ſwému/ proſýce aby gim ten včinek odpuſtil/ za kteréž y Král pſanijm ſwým ſe přimlauwal. Což Deſpot na Králowſkau přijmluwu včinil/ a Penijze ty dáwal Králi: Ale Král gich přigijti nechtěl: gſa pak od Deſpota welice žádán/ přigal Padeſáte tiſýc darem/ a Deſpotowi několik Zámků w Zemi Vherſké dáti rozkázal: potom odtud ſám ſe do Rakaus obrátil.

Léta 1456. Machomet nowý Cýſař/ chtěge ty Pány ſpokogiti/ ſe čtyřikráte Sto Tiſýcy lidu Bělehrad oblehl: a vmijnil mnoho lidu za Rjeku Sáwu přepráwiti/ aby Křeſtiané do Bělehradu ſſpijže a lidu dodati nemohli/ ale Baſſowé od toho předſewzetij ho odwedli/ prawijce/ že Vhři nebudau ſmijti Bělehradu retowati/ wědauce o takowé mocy. W tom Gubernátor s nemalým počtem lidu Vherſkého a Rjeckého/ položil ſe proti Bělehradu. Toho též dne připlawil ſe po Dunagi z Budina Jan Mnich z Kapiſtranu mage oſm ſet gijzdných a pěſſých/ Křižákůw a ti branau rukau do Bělehradu weſſli/ neſauc s ſebau doſti potraw a giných potřeb Wogenſkých. Protož bráněn geſt Bělehrad tak zmužile/ že Turek s welikau ſſkodau odtáhnauti muſyl.

Po odgezdu Machometowém Gubernátor vpadl w nemoc/ a po oſmi dnech vmřel/ zanechaw dwau ſynůw/ Ladiſlawa a Matyáſſe: ponění také 23 dne Jan z Kapiſtranu bratr řádu ſwatého Františſka/ žiwot ſwůg dokonal/ a w Kláſſteře Vwlakuwſkém pochowán.

Roku toho w ſtraně půlnočnij vkazowala ſe Kométa za 28. dnij/ kteráž y w nocy widána býwala.

Když oznámeno bylo Ladiſlawowi Králi/ že Gubernátor vmřel/ poradiw ſe s Raddami ſwými gel do Vher vpřijmo k Budinu/ s welikým poč-

tem lidu Wogenſkého / kdež byl od Vhrůw vctiwě přigat/a namluwen gſ
od nich gel s mnohými Pány Vherſkými/Czeſkými/Morawſkými a Rakau
ſkými do Bělehradu/ y zanechaw lidu Wogenſkého před Městem (kterého
bylo okolo čtiř tiſýc) ſpatřil ſpráwu Pohanſkau/ a Pánu Bohu děkowal/ ž
gest ſám Křeſtianůw brániti ráčil. Tu Ladiſlaw ſyn vmrlého Guberná
tora/wzal ſobě w oſſkliwoſt Hrabě Cylické/domnjwage ſe/že tím aumyſlem
přiwedl Krále/ yakožto neywyžſſý radda geho/aby Vhrům Bělehrad od
gal/ a na potkánj ſwádu včiniw s Hrabětem/ gey zamordowal. Tak w
tu chwjli poſláno bylo k Králi/že to Ladiſlaw včiniti a Nepřýtely ſwému
ſe brániti muſyl.

Král, ač byl Pán mladý/ wſſak rozwážiw wěc tu řekl: každému vlože
ná geſt ſmrt od Pána Boha kdež koli/kteréž žádný vgjti nemůže. Kázal
Tělo geho odwezti do Cýlj. Třetjho dne wygel z Bělehradu/a gſa na ce
ſtě/zagel do Měſta Hunyadowa: Tu wyſſla proti němu Manželka vmrlé
ho Gubernátora/Matka Ladiſlawa a Matyáſſe/plačic pro ſmrt Manže
la ſwého/kterauž Král potěſſyl a odgel. Synowé pak gegi domnjwagj
ce ſe/že Král giž zapomenul na ſmrt Hraběte/geli s Králem až do Budjna
Král wida čas přjhodný kázal Brány Hradu zamknauti/Ladiſlawa a Ma
tyáſſe y Biſkupa Waradinſkého s některými Pány do Wězenj dáti/neb t
wſſyckni něyaké ſpuntowánj měli proti Králi: Ladiſlaw pak na zegtřj wy
weden na Rynk a zgewně ſtiat geſt. Druhé nocy Páni z wězenj ſe dobyli
a Král wygew z Budjna/Biſkupa wypuſtiti poručil/ale Matyaſſe v wěze
nj dobře ſtráži opatřeného zanechal.

Léta Páně 1457. Položen Sněm w Wjdni/proto aby Král w ſtaw man
želſký wſtaupil/ y zůſtali na tom / že poſlali pro Magdalénu Dceru Karl
Krále Franckého/ ale o mjſto kdežby Weſelj býti mělo/ mezy Pány welik
rozepře byla. Vhři chtěli w Budjnu/ Rakuſſané w Wjdni/ Czechowé w
Praze. W tom Girj Gubernátor přigel z Czech do Rakaus/ mage lid
oſm Set/a položil ſe v Dunage/oznamugic že má pilné wěcy Králi odewſ
Země powědjti: Do Měſta pak Wjdně žádným ſpůſobem nechtěl wgeti
Wyſlánj byli k němu Poſlowé/aby ſkrze ně Králi poſelſtwj oznámil. A
on odpowěděl/že žádnému toho ſwěřiti nemá/než ſamému Králi. Wyg
tehdy s třjmi Tiſýcy lidu/a položil ſe s druhé ſtrany Dunage podál od Br
hu/ kdež w proſtředku vdělán byl Stan weliký/ w kterémž Gubernátor m
s Králem rokowati: Prwnjho dne Gubernátor toliko odewſſý Země po
drawenj včinil/a Král každé nocy do Měſta ſe obrátil: Druhého dne p
rokowánj gegich dwě oſoby byli: Třetjho pak a Cztwrtého dne/ſami dw
wegdauce do Stanu/teyně s ſebau mluwili.

Když potom Girj Gubernátor s žaloſtj odgel/poſlal za nim Král/ozn
mugic že Weſelj w Praze bude: Protož wyřjdiw Král wěcy Rakauſ
gel do Prahy / a wjtán od Rokycana a Gubernátora/ kterýmž on poděk
wánj včinil. A yakž přiſſli Preláti Koſtela Pražſkého s welikau vctiw
ſtj ge přigal/a za winſſowánj děkowal. Vkázán mu potom kus Dřew
na kterémž Spaſytel náš trpěl/ kteréž Král s wážnoſtj polibiw, zaplaka
na cež mnozý patřili/ a diwně to wykládali: O čemž Hágek.

Toho Roku při Slawnoſti Ducha Swatého / vkázala ſe Kométa/ a t
wela až do Swatého Bartholoměge. Z čehož lidé Včenj dáwali zna
aby Král ſe měl napéči.

Při témž čaſu/Poſlowé z Prahy wygeli do Frankreychu/gichž wſſech b
lo Sedm ſet/ magjce s ſebau do 30. Konj bjlých/ a několik Wozůw Z

tohlaw

kohlawen přikrytých a Zlatem ozdobených: k tomu Slaty Perlami a drahými Kamenijmi Krumplowané a giných darůw mnoho: též y Panen a Panj mnoho ku poctiwoſti Newěſtě připrawených.

Na den Swatého Hawla vkázala ſe druhá Kométa s mnohými ocaſy/ kteráž weliký zármutek mezy lidmi wzbudila/ že ſe něyakého neſſtěſtij obáwali: Wſſak Pražané s pilnoſtij ſe k tancy ſtrogili/ a Dřijwij na Tanečnicy pořád wozyti poručili/ kteráž welikým nákladem wyſtawená býti měla/ tak aby z nij do každého Domu w Rynku gijti mohl.

K takowému pak Weſelij pozwáni byli tito Hoſté: Frydrych Cýſař a Manželka geho Leonora/ dwě Seſtry Krále Ladiſlawa s Manžely ſwými/ čtyřij Kardynálowé a ginij od Papeže/ tegná Radda Krále Franſkého/ Polſký Král Kazymir/ Knjže Saſké/ Bawořſké/ Slézſké/ a Hrabat giných mnoho. Zpozwáni gſau dotčenij Potentátowé netoliko na Swadbu/ ale y k tomu aby ſmlauwu včinili/ a wſſecko Křeſtianſtwo z Europy proti Turku pohnuli. Toho čaſu powſtala weliká rozepře mezy Girzijm z Kunſtátu a Panem z Bozkowic/ o ſtarožitnoſti Rodu: pročež Král ſeděl na Saudě ač welmi ſmutný: v wečer pak ſtegſkal ſobě na Zialudek/ a gdauc ležat/ wětſſý a wětſſý boleſt trpěl. Doktořij neſlibowali za zdrawij geho/ nýbrž o něm pochybowali: Kpřiſſel Girzij Gubernátor těſſijc ho/ ale on toliko žádal/ aby ti genž z Rakaus přigeli/ pokogně z Země wygeli. W tom weſſel do Pokoge Spowědlnijk/ a wyſliſſew Spowěd geho/ Swátoſtij welebnau podlé způſobu Cýrkwe Swaté gey opatřil. Král Oděw ſwůg wſſecken Koſtelu Swatého Wijta odkázal/ a wztáhw ruku Swijce požádal/ kteráž mu s Obrazem Božijho Vmučenij dána byla/ on wzaw gi řijkal Modlitbu Páně/ a dopowěděw napoſledy: Ale zbaw nás od zlého/ Amen: Duſſý wypuſtil.

Toho dne Gubernátor poſlal liſty do Vher pod Sekrytem Králowſkým k těm genž hlídali Matyáſſe/ aby hned přečtauce ge/ s Matyáſſem do Prahy přigeli/ což oni bez meſſkánij včinili. Wyſlal proti nim Gubernátor 20. gezdných až do Gijhlawy/ aby bezpečně do Prahy přiwezen byl/ té gſa naděge/ že od Matyáſſe welikau ſummu Zlata doſtane.

Nazeytřij Poſlowé za Pány Cžeſkými a Vherſkými do Frankreychu/ kteřij newěſtu s Pannau wygeti měli/ aby o nij/ poněwadž Král vmřel/ negednali/ wyſláni byli. Protož předſtaupiwſſe před Krále/ welmi ſmutnij/ tu příhodu gemu oznámili/ on pak proti nim ſe žiwiwým vkazowal. Ale Zdenek z Sſternberga Muž w maudroſti wzneſſený/ rychle w to wkročil/ řka: Králi neyaſněgſſý/ rač znáti twá welebnoſt/ že žádný Cžlowěk ſmrtedlný nemůže ſe wůli Božij protiwiti: A poněwadž Pán Bůh ráčil nám wzýti Krále Pána naſſeho/ za to žádame/ že Waſſe welebnoſt Králowſká Syna ſwého nám za Krále dáti račij: což když dowoleno bude/ my yakožto neywyžſſý w Králowſtwij/ přigedauce domů/ ſwoláme lid obecný a k tomu přinutijme/ aby Syn W. K. M. za Krále Cžeſkého a Vherſkého přigat byl: Z čehož owſſem nemalé ſláwy dogde/ když Králem Cžeſkým a Vherſkým zůſtane.

Takowá řeč libila ſe Králi Franſkému/ y připowěděl gim dáti Syna za Krále/ a obdarowaw Legáty hogně/ s pokogem ge propuſtil/ žádage aby to při Obcy wykonali. Poſlowé gſauce giž w Cžechách/ odepſali Králi/ žeby rádi to splnili/ ale lid obecný k tomu že žádným způſobem dowoliti nechce. Litowal toho Král/ že tak znamenité Legáty s pokogem a s dary propuſtil.

Interregnum w Cze- cżách Sſeſté.

Kapitola XIII.

LEta Páně 1458. Páni Cżeſkého Králowſtwj
Rytýřſtwo a Měſta položili ſobě Sněm w Praze/ a ſgew-
ſſe ſe na Staroměſtſký Rathauz/ w druhau Střědu Po-
ſtnij/ radili ſe o nowého Krále. Přigeli na ten Sněm
mnozý Poſlowé wyſlanj od ſwých Panůw/ y Poſlowé od
Krále Karla Francſkého / a od Kazymira Krále Polſké-
ho/ti prawili ſe mjti Práwo pro blízkoſt Manželky ſwé/kteráž byla wlaſtnj
ſeſtra Krále vmrlého: Wylým Knjže Saſké wztahowal na ſe Králow-
ſtwj po ſtarſſých. Frydrych Cýſař pro dluhy: Zygmund a Albrecht Knj-
žata Rakauſká připomjnali ſtarožitnoſt wolenj / že Cżechowé nemagj ſobě
bráti Krále/gen z Knjžat Rakauſkých/ kdyby Kmen Králowſký w Krá-
lowſtwj Cżeſkém zahynul: ati wſſyckni w naděgi byli Competitores. Miſtr
Rokycan wolený od Obce Arcybiſkup/ chtěge dokonce ozdobiti ſláwu ſwau/
wolal na Kázanj aby Páni/Rytýřſtwo/y Měſta neſwolowali na Cyzozem-
ce než na ſwého Cżecha: Geſtližeby pak w tom ſe ſrownati nemohli/aby gich
Dwanácte wybrali/genžby ſprawedliwě Zemi ſprawowali.

Páni poſlali k Pražanům aby zapowěděli tomu Kázateli bauřliwému
mluwiti o wolenj Krále/poněwadž gemu do toho nic nenj/lidu aby nebau-
řil/ a ge aby Krále woliti nevčil: což Pražané včinili/yakž Hágek pjſſe ob-
ſſjrněgj.

W tom Páni/Rytýřſtwo a Měſta/po dlauhém rokowánj zwolili Girjho
z Poděbrad a z Kunſtátu/ za Krále/ a z Rathauzu wpřjmo ſſli s njm do
Koſtela Panny Marye před Teynem / kdež Rokycan byl Farářem / a tu ho
korunowali.

Toho také čaſu/ Matyáš Syn Hunnyada vmrlého/ (kterýž dán byl do
Wězenj od Ladiſlawa) wolen geſt od Vhrůw na Králowſtwj. O tom
když ſe Girjj dowěděl/počal mu lahoditi/a pokogně ho z Země na Morawu
až do Byſtřice prowoditi poručil; odtud Vhři wzali gey na Budjn.

O panowánij Krále Girzijho z Poděbrad a z Kunſtátu/na Stolicy Králowſtwj Cżeſkého.

Kapitola XIIII.

SNjžil Pán Bůh to oboge Králowſtwj / Vherſk
y Cżeſké/ pro zawrženj gednoty Wjry ſwaté/ ſkrze prchliwo
Králowſkau/kteráž ge čaſtými a weliký mi Wognami zawedl
Tim pak Králem Králowſtwj w takowé mjře zůſtáwagjcý

nemnoho ſobě pomohla. Korunowán geſt na Králowſtwij Král ten/ we Cžtwrtek před přeneſſenijm Swatého Wácſlawa/ a w Pondělij na den ſwatého Staniſlawa/ Johanna Manželka geho. Před korunowánijm Král Gijřij zawázal ſe wſſem genž ho wolili/ těmito ſlowy/ yakž Hágek pijſſe:

Já Gijřij wolený Král Cžeſký/ tu hned mage korunowán býti/ ſlibugi dobrowolně/ a powinnoſt činijm/ a Přiſahu im před Pánem Bohem a Andily geho/ při přijtomnoſti Důſtogných Otcůw/ Auguſtýna Rabſkého/ Wincencya Wácowſkého/ a Prothaſia woleného Biſkupa Olomauckého/ a Přibyſlawa woleného Opata Luckého: též při přijtomnoſti Urozených Panůw/ Maryáſſe Tranſylwanſkého Weywody/ a Oſwalda z Rogon Hraběte Sykulického Uherſkých/ a při přijtomnoſti Panůw/ Zbynka Zagijce z Hazmburku Sudijho Králowſtwij Cžeſkého/ a Prokopa z Rabſſteyna Kanclijře Králowſtwij Cžeſkého/ Cžeſkých: Také při přijtomnoſti Michala od ſwatého Mikuláſſe Arcypryſſta Nowohradenſkého/ a Tomáſſe z Kuchus Kantora Rabſkého Koſtelů Kanownijkůw/ a w Duchownijch Práwijch Doktorůw: že od této chwijle y na potomnij čaſy wěrnoſt zachowáwati budu.

A Důſtognému Otcy w Kryſtu Pánu Kalixtowi Božijm ſpůſobem Papeži třetijmu/ y geho Potomkům poſluſſenſtwij a ſwornoſt/ y gednotu Wijry křeſtianſké/ kterauž ten ſwatý Řijmſký a Apoſſtolſký Koſtel wyznáwá/ káže a držij/ wěrně oſtřijhati a držeti budu/ a tu ſwatau křeſtianſkau wijru obraňowati a gi hágiti wſſý mau možnoſtij. Též y ten lid mně poddaný/ wedlé maudroſti a rozumu mně od Pána Boha propůgčeného/ ode wſſech blu-

Digitized by Google

důw/Rot/a Racyřſtwa/Swatému Ržjmſkému Koſtelu odporného/chcy a ſlibugi odwozowati/ a wěřjcých v wjře potwrzowati / naprawowati/ ať ſwornoſti přiweſti/aby wſſyckni/od neywětſſjho až do neymenſſjho/vſtanowenj Cyrkwe ſwaté a Koſtela Ržjmſkého držeti a w tom řádu trwali/ ke cti a chwále Božj/a k zwelebenj wjry křeſtianſké: Toho mi Pán Bůh dopomáhey a toto ſwaté Cztenj meymi rukama dotčené / na ſwědomj a zdrženj těch wſſech wěcy ſwrchupſaných / kteréž yá celým ſrdcem/bezewſſy zlé lſti ſlibugi držeti a zachowati/Amen.

Ná Girzj řádně wolený Král Cžeſký / připis této mé přjſahy poſýlám Neyſwatěgſſjmu w Kryſtu Otcy Kalixtowi Papeži třetjmu/tak že to chcy zdržeti a zachowati. Toho na ſwědomj a zdrženj/ Pečet mau wlaſtnj k Liſtu tomuto na Parkaméně pſanému s giſtým mým wědomým přiwěſyti gſem poručil. A pro lepſſj a giſtěgſſj toho wſſeho zdrženj/ požádal gſem Vrozených Panůw/ Pana Zdeňka z Sſternberka Purgkrabi Pražſkého/ a Pana Zbyňka z Hazmburku Sudjho/ a Pana Prokopa z Rabſſteyna Kancliře/že gſau ſwé Pečeti wedlé mé powěſyti dali. Datum w Praze 6. dne Měſyce Máge. Léta 1458.

Wygel potom Král Girzj na Morawu/kdež ſe gemu poddáwaly Měſta/ y Páni ſe zapiſowali/toliko ſama Gjhlawa odporowala / nepozorugjc na giné Měſta kteréž ſe Králi poddali/yakožto : Olomauc / Brno/ Hradiſſtě/ Znogmo/Vničow. Protož rozhněwaw ſe Král kázal Měſta dobýwati: Páni někteřj položiwſſe ſe v Gjhlawy na den Swaté Markéty/ dobýwali Měſta až do Swatého Ondřege. Mezy tim Cýſař Frydrych w to wkročil/a včinil mezy Králem a Gjhlawſkými porownánj.

Ten Cýſař gſa Pánem welmi pokogným/ obležen geſt od Bratra ſwého Albrechta na Zámku w Jdeſkém/s pomocý Měſſtianů Wjdenſkých. Newěda co činiti/vtekl ſe k Krali Cžeſkému/ žádagic aby ho neopauſſtěl. Kterýž zanechaw Wogſka v Gjhlawy/ ſebral giné/ a položil ſe v Wjdně/mage lidu pěſſýho oſm Tiſýc a gjzdného tři Sta. A když k Sſturmu přiſtaupiti kázal / hned Albrecht dal ſe w gednánj s Czechy/ a Král včinil mezy Bratry ſmlauwu přátelſkau. Za takowé ſrownánj dáno Králi Penez mnoho/ kteréž wſſecky byli černé. A když přiwezené gſau do Czech/ poručil Král aby odewſſech zaćkoliw w prodagi byli brané. To ſlyſſyce Wjdenſſtj/kázali takowých Penez přidělati/a berauce za ně w Czechách Tolary/Cžeſkau Zemi hubili: platil tehdáž w Czechách Vherſký Zlatý Sto groſſůw/a w Rakauſých tři Kopy a 12. groſſů.

Léta Páně 1459. Král Girzj dal Dceru ſwau Knjžeti Miſſenſkému mladſſjmu: a Knjže Miſſenſké ſtarſſj ſwau Dceru za Wiktorýna ſyna Krále Cžeſkého/čehož Rokycan nebyl wděčen: neb ſe obáwal aby ſe neobrátil k Koſtelu Ržjmſkému.

Léta 1460. Král s Králownau wygel do Olomauce/ kdež wyřjdiw potřeby ſwé/ k Chrudimi ſe obrátil/ do Czech. Na to mjſto přigeli k němu někteřj Páni Rakauſſtj/ ſtěžugjce ſobě na Cýſaře Frydrycha Pána ſwého/ žeby gim zlau Mincy dělati dal / a tim ſpůſobem Zemi ſſkodil/a poněwadž čaſtokráte s nim o to mluwili/ nebudeli nic na gegich napomjnánj dbáti/ že minj ſe gemu y zprotiwiti. Protož žádali od Krále raddy. On wyſlyſſew ge/napomenul/ aby ſe proti Pánu ſwému pokogně zachowali/a ſlibil Poſly ſwé k němu wyſlati/kteřjžby s nim o tu wěc rokowali.

Toho čaſu/byli w Czechách rozličné wády a různice mezy lidmi/pro zlau a ffaleſſnau Mincy: neb mnozý Páni a Rytjřſtwo po Zámcých a Twrzech

po Wſech a po Leſých / dělali ffaleſſnau Mincy: Z čehož poſſla Drahota a hlad. Sedlácy zagiſté domácých Peněz nechtěgjce bráti / Obilý do Bawor a do Míſſně wywezli / kdež ge lacynějij za dobré Penijze prodáwali: a Němcy též platice lepſſý Mincý / Obilý do ſwých Kragich vſtawičně wezli.

Král wida takowý rozbrog w lidu / kázal nowé Penijze na Horách Kutnách y w Praze w domě Mincowſkém dělati / a w gednom Domě na Rynku Staroměſtſkém Wekſl aneb Měnu nařijdil / kdež ſobě každý mohl Penijze wyměniti: a tak zlá Mince byla wyplemeněna.

Cžaſſi potom Ohniowé ſe w Měſtech y w Měſtečkách vkazowali / a welmi chytře kladeni byli / tak že ſe žádný domyſliti nemohl / kdoby to činil. Domnijwali ſe někteřij / žeby Král Kazymir ſkrze Poſly tak Zemi ſſkodil: protož wypowěděnij byli wſſyckni Polácy: což wida Kazymir dal ſpráwu / že nic zlého nemyſlil / a tak ſwobodu do Czech Polákům zaſe včinil.

Rokycan zanechaw Polákůw na Němce ſe obořil / a zwláſſtě na ty kteřijž wijru ſwau zachowáwali / nawozugic lid na Kázanij / aby Němcy z Czech wypowěděnj byli.

Ale Král obáwagijce ſe nějaké Baurky / poſlal k Rokycanowi / poraučege aby mlčel / a lidu nebauřil / poněwadž to což on mluwij / prawda nenij.

Léta Páně 1461. Matyáſs wolený Král Vherſký / a Giřj Král Czeſký / na tom mezy ſebau zůſtali / aby ſe na den tři Králůw w Olomaucy ſgeli. Kdežto Král Giřj přigel / ale Matyáſs na ſwém mijſtě toliko některé Pány Vherſké wyſlal: nicméně dobrá přijzeň mezy nimi byla ſtworzena. Matyáſs pak geſſtě nebyl korunowán / proto že Alžběta Králowna dotčená / Manželka Albrechta / a Dcera Cýſaře Zygmunda / Korunu Králowſtwij Vherſkého s Ladiſlawem ſynem ſwým do Wijdně byla odwezla.

A když ſe Koruna od Cýſaře wygednala / korunowán geſt Mathyáſs / a to Léta 1464. Po korunowánij pak / hned od Hradu řečeného Gayce / na wyſoké Skále poſtaweného / Turky odehnal. Léta weyſs gmenowaného ſgeli ſe Knijžata Rijſſká / Biſkupi y ginij Páni do Měſta Hba / a tu Krále Giřijho na to namlauwali / aby ſe s nimi w wijře ſrownal / té aby chránil / a gi podlé přijſahy ſwé rozſſyřowal. Zato Rukau danij Páni gim připowěděli že to on wyplnij.

Zwěděw to Rokycan / namlauwal lid proti Králi w Teyně / aby ſobě giného wolili / a raděgi Turku ſe poddali / nežli k poſluſſenſtwij Papežſkému přiſtaupili. Ale weliký odpor proti Wrchnoſti a nenáležité mluwenij / Pána Boha mrzý, Hagek w liſtu 437.

Vmřel toho čaſu na Smederowě Deſpot / a Cýſař Turecký poſlal k Lazarowi Synu geho / aby ſe w Rackau Zemi vwázal / že mu nechce překážeti až do geho ſmrti: ale aby y on gemu ſe neprotiwil / a ſamého Cýſaře Tureckého za Pána vznáwal.

Téhož Roku / Král Giřij dal Dceru ſwau k ſtawu Manželſkému Matyáſſowi Králi Vherſkému / s kterauž wygeli z Prahy den ſwatého Vrbana.

Léta Páně 1463. Weliký Deſſtiowé w Králowſtwij Czeſkém byli / tak že lidé nemohli Rolij dělati / ani ceſtau gezditi: A o Swatém Janě přiſſla weliká Woda k Praze welmi náhle / lidé ſe domnijwali že wſſecko Měſto wytopij / a weliký ſtrach mezy nimi byl.

Téhož čaſu Cýſař Turecký Machomet opanowal Natolij / po ſmrti Kamenena Knijžete / kterému ſe Rzekowé ſprotiwiti neſměli / pro welikau moc a ſſylu geho. Rzekl potom k ſwým Baſſým: Táhl bych po Moři Soldána dobýwati / a ač wijm žebych ho mohl doſtati / y wſſech Měſt geho w Syrij

wſſak ſe Boha obáwam/ aby na mne něco těžkého/ aneb na lid můg něyakého pádu nedopuſtil/ geſtlibych ta Měſta poſſkwrnil/ po kterýchž chodil Mogžijs/ Dawid/ Ezechyaſs a Machomet/ y giný Prorocy: protož toho zanechám/ a na někoho giného ſe obrátým.

Léta Páně 1464. W Pondělý Maſopuſtný/ Gindřich a Hynek/ Synowé Giřjho Krále/ wyzdwjženi byli za Knjžata, od Frydrycha Cýſaře.

Machomet přeplawiw ſe přes Moře/ táhl na Krále Trapezontſkého/ dobyl Trapezontu y Gorgiſtaynu/ Kraginu w kteréž byli Měſta předněgſſý Neapolis a Sebeſtianopolis/ y giných nemálo tu okolných.

Léta Páně 1465. Král Giřý ſebraw Wogſko/ táhl do Morawy/ a obležel Hrad Cžorſſtayn/ blýžko od Bitowa/ a to proto neb Hynek Cžorſſteynſký nechtěl ſe gemu poddati/ ani geho za Krále mjti: kteréhož Rok dobýwali/ a doſtawſſe ho před Swatým Vrbanem/ dal gey Král Giřý Kragiřowi z Kragku.

Toho Roku/ Matyáſs Král Vherſký/ poſlal lid Rytýřſký aby Země Walaſké bránili/ a poručil gýti Hoſpodára Walaſkého Wladu/ proto že naň nawedl Pohany. To vſlyſſaw Radul Bratr Wladůw/ poddal ſe Cýſaři Tureckému/ a Trybut mu platiti ſlybil.

Léta Páně 1467. Král Matyáſs ſlyſſyc o welikém neřádu a nepokogi w Cžechách/ nebo z náwodu Rokycanowa/ Král Giřý wſſecky práwé Pány a Rytýřſtwo proti ſobě pozdwjhl/ a tjm weliký nepokog w Zemi včinil.

Král Matyáſs pſal ku Pánům/ aby takowého Krále neпořádného poſluſſný nebyli/ gemu ſe nepoddáwali/ ale togednali abyhos geho Rokycanem vrázni býti mohli/ a on že chce býti Králem gegich y Pánem miloſtiwým. Ktomu také Králi Giřjmu pſaný včinil/ aby to což Bohu a Biſkupu Ržjmſkému připowěděl/ držel a plnil/ a ſwých poddaných Pečeti wypráwil: paklibý toho zaumyſla a ſwéwolně včiniti nechtěl/ tehda že on chce také wedlé Pána Boha a týchž Panůw proti němu býti. Král powolal Rokycana/ a to pſaný gemu vkázal: kterýž zaſmaw ſe/ odpowěděl: Budeli Bůh s námi, kdo proti nám? Matyáſs pak nemoha žádné odpowědi na to doſtati/ ſebral lid a táhl k Morawě aby gi ſobě podmanil.

Knjže Miſſenſké Zeť Krále Giřjho/ vſlyſſaw o Matyáſſowi/ žeby chtěl do Cžech/ poſlal Tiſýc lidu gýzdného Králi napomoc/ y pěſſých také nemálo: na kteréž Cžechowé neſkrocený/ z ponuknutj některých Kněžý ſe obořili/ čaſto na ně wyſkakowali/ laupili ge y mordowali/ tak že ſe gich málo do Mýſſně zaſe nawrátilo. Weliký neřád toho čaſu byl w Cžechách: O čemž čti v Hágka w Liſtu 442. obſſýrněgý.

Léta Páně 1468. Král Matyáſs znowu ſebraw Wogſko/ táhl ſkrze Morawu až k Litomyſſli mimo Meyto/ a přitáhl až pod Železné Hory/ položiw ſe v Wſy Semitěž řečené.

Král Giřý ſebraw též nemalo Cžechůw/ táhl do Hory Kutny proti němu/ mimo Měſto Cžáſlaw/ až k Kláſſteru Wylemowſkému/ a Vhléři byli toho čaſu na Železných Horách zdělali záſeky/ aby Vhři nikterakž zaſe nemohli.

Matyáſs znamenaw že mu není rowen/ mage zpráwu o záſekách/ poſlal k Králi Cžeſkému Albrechta Koſtku z Poſtupic/ prawjc že chce s Králem přýměřý a pokog wěčný včiniti/ a proti němu yako proti Otcy ſwému nikdá nebýti/ a na to gemu welikau ſummu Zlatých dáti/ aby měl napomoc proti Zdeňkowi z Sſternbergka/ a giným nepřátelům geho. Král Giřý

rozmějow/ že má doma Wálky doſti/ wděčně to poječſtwj přigal/ a Poſly gich ſpo tu ſummu poſlal.

Král Matyáš vkázaw Truhlicy nemalau/ plnau Zlatých/ zawřel gi před Poſly a zapečetil/ a oni včiniwſſe ſmlauwu/ tu Truhlicy na Wůz wſtawili/ a Králi Giřjmu dowezli/ s kterauž tak poſpjchali/ že y Klýčů ſobě dáti od ni kázati zapomenuli: A tak Matyáš propuſſtěn gſa bezpečně s ſwými Vhry odgel/ ale yakž do Morawy přigel/ hned ſſkody weliké činil.

Král pak Cžeſký pſanj k němu včinil/ pročby tak geho Zemi hubil: které muž omlauwal/ aby žádnému Vhru newěřil/ toliko tomu kterýby měl třetj Oko w Čele. W tom Král poſlal pro Zámečnjka/ a daw Truhlu otewřjti/ nalezl w nj gednu wrſtwu Zlatých/ a zeſpod byla plná Pjſku: Z čehož ſe tak rozhněwal/ že vpadl w těžkau nemoc.

Král Matyáš přitáhſſe s Vhry k Měſtu Hradiſſti/ počal ho dobýwati: ale widauc žeby nemohl nic včiniti/ obrátil Wogſko do Vher/ a ſám w Olomaucy Sněm položil Panům Cžeſkým a Morawſkým kteřjž s njm drželi; Tu něco mezy ſebau tagného vwažowali/ potom ſe rozgeli. Po několika dnech Knjže Wiktorýn přigel pro nějaké gednánj do Morawſkého Krumlowa/ k Marſſalkowi z Lippý Sſwagru ſwému: kdež potom byl gat od Vhrůw.

Potom Král Giřj ſhromáždiw něco lidu w Cžechách toliko z Měſt/ táhl tagně/ aby žádný newěděl kde gede a kam ſe obrátj. W tom kázal oblehnauti Hrad Troſký a Hrad Skalý/ kteřjžto Hradowé byli w držený Wylýma Zagjce z Hazmburku/ a těch welmi brzo dobyli/ proto že ſe na nich dobře neopatřili. Syn pak Králůw Gindřich/ táhl s ſwým Wogſkem do Sleſſka k Packowu/ a Frankſſteyn wypáliti poručil. Odtud puſtil ſe ažk Opatowu: Ale Zemané kteřjž byli při něm/ odtud s njm dále táhnauti nechtěli: neb gim nebylo placeno. A tak muſyl Knjže Gindřich lid rozpuſtiti.

Toho čaſu/ Turcy s Walachy Wálku wedli/ weliké gim ſſkody činil Drakule/ wſſak potom ſkrze neſſtěſtj ſſkodu welikau podſtaupil/ nebo od něho žádný Walaſſý odſtaupili/ a přiſtaupili k Bratru geho. Ten potom vgel k Matyáſſowi Králi/ kterýž ho dal do wězenj.

Léta Božjho 1470. Cýſař Frydrych položil Sněm hlawnj w Normberce/ kdež ſe ſgeli Kurfiřſſtowé/ ale Král Cžeſký gſa domácými wálkami nemálo zaneprázdněn/ tam ſe poſtawiti nemohl/ toliko ſe ſkrze pſanj omluwil.

Na žádoſt také Knjžat některých/ přigel y Matyáš Král Vherſký/ kdež ho Kurfiřſſtowé hned s Cýſařem ſmjřili/ neb prwé byli Auhlawnj nepřátelé. Tu gſau ſpolu za oſm Neděl gednali/ kterakby mohli Turku odepřjti. Zdálo ſe některým aby také k tomu Král Cžeſký byl obeſlán/ ale giný toho zbraňowali. O čemž v Hágka čti w liſtu 443.

Téhož čaſu/ když Král Giřj položil Sněm w Praze toliko Měſtům/ nebo Páni a Rytjřſtwo na něg nedbali: kdež on welikau žaloſt mage že byl od wſſech opuſſtěn a pohrdán/ žádal Měſt aby od nich nebyl zawržen: gimž on také ſlibil/ podlé gegich wůle a raddy činiti. Poznawſſe takowau geho wolnoſt někteřj Páni/ Rytjřſtwo a Měſſťiané/ žádali ho/ aby gim zapſal Zbožý Kláſſterſká a Knězſká/ ſlibugjce mu, že ho opuſtiti nechtěgj: což on ſlyſſe/ připuſtil k ſobě žádoſt gegich/ hned na takowé Statky ſummy ſpiſowal a tjm láſku lidſkau k ſobě wyhledáwal. Kakž o tom Hágek obſſýrněgi piſſe.

Toho čaſu byla w Cžechách weliká Drahota/ a trwala wjce než za čtyři Léta. Nebo Lidé pro Wálky, laupeže, a rozličné nepokoge/ nemohli ani

ſýti, ani worati: protož na Poli nic ſe nerodilo / a kde co wyroſtlo / přigedauc Cżechowé domácý nepřátelé, wſſecko popálili / a lidi welice ſužowali / kteřýžto weliký hlad trpěli.

Přitom také čaſe / Machomet Oſtrow řečený Nigropont w oſmnácti Nedělých zplundrowal / Zámkůw a Měſt znamenitých dobyl.

Král Giřý nadělaw ſſkod Cýrkwi Swaté / Panům / Rytýřům a chudým lidem / welmi ſe trápil w ſwědomý ſwém / gſa v weliké truchliwoſti poſtawen / a zawolaw Přátel / kteřj ſe diwili ſmutku geho do pokoge ſwého / oznamowal gim / že rozličná myſſlený wſtupugj na ſrdce geho / pro nekád kterýž ſe w Cżechách dál za Kralowání geho / pro Kláſſtery a Koſtely ſpuſtlé / pro chudobu lidu obecného / pro Drahotu welikau a krwe prolitý.

Oni ſlyſſýce takowé nařjkánı́ / těſſyli ho řkauce: Geſtliže geſt co od W. K. M. proti Pánu Bohu a lidem včiněno / to owſſem může ſe naprawiti / ale neyprwé s Cýſařem ſe porownati ſluſſý / Panům miloſt vkázati / což Pánu Bohu ſlibeno wyplniti / a žiwot ſwůg naprawiti. Schwalowal Král takowé řeči a raddu. A w tom Jan Rokycan / magýc o tom ſpráwu / do Pokoge wkročil / a hlaſem horliwým takto promluwil: Buď Mužem Králi / nedeg ſe od Kalichu odweſti / wypleň z Země rozbrogníky / a Mnjchy poruč ztopiti. Obrátiw ſe k němu Král / odpowěděl: Miſtře doſtis miſtrowal, nechž yá také miſtrugi / bych byl raddy twé neposlauchal / bylbych Král ſlawný / krwe prolitý byloby ſe žádné neſtalo / a chudý lid hladem by nemřel. Protož odegdi do Přjbytku twého / nechž tebe wýce neſpatřugi / ſyce konec žiwota wezmeſs / a wſſem ku přjkladu budeſs.

Léta Páně 1471. Král Giřý vſtanowil w Praze Sněm na den Swatého Sſebeſtyana: na kterémž ſrozuměw od Panůw a Rytýřůw k ſobě malau láſku / takto k nim promluwil: Widýte giž oſobu mau wěkem přemoženau / a přjliſſnau pecliwoſtý ztrápenau / a každý to znáti může / že dlauho trwati nemohu. Protož ptám ſe wás / co ſe wám zdá / kdyby mne Pán Bůh ſmrtj zachwátil / kdoby byl Pánem waſſým, aneb kohobyſſte za Krále wolili: poradiwſſe ſe Páni / odpowěděli: Králi Pane náſs / nenj nám na tento čas potřebý Krále woliti / a geho W. K. M. gmenowati. Kterýmž on řekl: na to přjgde že vmřjti muſým / a to w čaſu brzkém: protož wás proſým / zgewně mi oznamte / koho za Krále woliti mínjte.

Odpowěděli Páni / poradiwſſe ſe opět / krátce: Kdyby Pán Bůh W. K. M. déle zanechati neráčil / kohožbychom giného woliti měli / než některého z Synůw Kazymýra Krále Polſkého: Ponewadž Cżechowé s Poláky dobře ſe ſnáſſeti vmegý. K tomu dý Král / y mně ſe to za dobré widý. Wſſak porozuměw že žádného z Synůw geho za Krále woliti nebudau / rozkázaw wſſecko Střjbro z Hory Kutny na Poděbrady wozyti / a laupiw Zemi / wſſecky Klénoty k Synům ſwým dodáwati poručil.

Po Cżtyřech pak Nedělých / w Pátek poſt Domini: Oculi, w čtwrtau hodinu na noc vmřel / a w Pondělj na den Zwěſtowánj Panny Marye / na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wýta / podlé giných Králůw pochowán. Ač mnozý Páni tomu odporowali / prawýce: poněwadž ty Koſtely w kterýchž ſe řád Cýrkwe ſwaté zachowáwal w oſſkliwoſti měl / a giné ſobě oblibowal / aby do nich neſen byl. Nicméně obdrželi někteřý / že geſt na dotčeném mýſtě pochowán.

Inter-

Interregnum w Cżechách Sedmé.

Kapitola XV.

PO pohřebu Krále Giřijho/ Páni, Rytýřſtwo a Měſta ſgeli ſe na Sněm do Hory Kutny / o Křijžowých dnech/a tu dána ſwoboda gednomu každému přigeti y odgeti/ a mluwiti cožby ſe komu ljbilo. Wznikla mezy Pány Rytýřſtwem a Měſty rozdwogenij: neb gedni wolili Krále Matyáſſe / a druzý Wladiſlawa / Syna Kazymijřa/ až potom weſpolek na tom zůſtali / že gſau Wladiſlawa za Krále přigali.

Nacházý ſe w giných pamětech / že Král Matyáš po ſmrti Krále Giřijho s nemalým Wogſkem do Brna přigel/a Zdeňka z Konopiſſtě a z Sſternbergka ſe dwěma Tiſýcy lidu wyſlal/ aby Cżechy na geho ſtranu namluwil/některých proſýc/a některým y hrozýc. Zatím že ſe Cżechowé ſrownati nemohli/poněwadž někteřij wolili Poláka/ někteřij Vhra / někteřij Cýſaře/ a někteřij Gindřicha Syna Krále Giřijho: ſpolihagijce na pomoc Margkrabite Bramburſkého/ kterýž měl za Manželku Gindřicha Seſtru. Ageſſtě někteřij na Krále Frantſkého že ſpomijnali/domnijwagjce ſe že on Koſtelnij ſtatky zaſe Koſtelům nawrátij: Mimo ty y na Ludwijka Baworſkého nezapomijnali/a Albrecht Miſſenſký Margkrabě byl pohotowě s pěti tiſýcy lidu/yakoby Cżechům pomáhati chtěl/kdyby gim kdo gwalt činil/ale dychtil y on po Králowſtwij. Král pak Kazymijr zwěděw o tom/ že z Litwy do Polſký přigel/a wyſlal Poſly do Cżech: Pawla Balického z Rodu Toporůw/ Martina Wratimowſkého z Rodu genž vžijwagij Oſlowé Hlawy za Erb/ a Dobeſlawa Skorozwek Erbu Růže/ připomijnagjce přijpowěd včiněnau.

A Poſlowé Krále Vherſkého/že byli / Biſkup Agringenſký/a Wegwoda Sedmihradſký: a po dlauhém rokowánij/že teprwa wolen Wladiſlaw 25. dne Měſýce Mage.

Naproti tomu ſe ſtawěli: Jan z Rožmbergka / Zdeněk z Sſternbergka/ a Hendrych z Hradce: a ti k Matyaſſowi nakloněni byli.

W tom wybráni gſau Poſlowé z lidij wzácných/ a wypraweni do Polſký/aby Wladiſlawa do Cżech co neyſpijſſe přiwezli: Neb Matyáš omýlen gſa w naděgi/ činil ſſkody w Cżechách y w Morawě: což y Markrabě činiti počal/ale mage ſpráwu že Wladiſlaw Králowſtwij přigijti nechce/vlewil: a wida potom že Cżechowé k němu přijzně nemagij/a geho z Země wyhnati mijnij/ſám tegně odgel.

Žiádali s pilnoſtij Wladiſſlawa poſlowé/aby ſe co neyſpijſſe do Králowſtwij Cżeſkého wyprawil. Kterýž opatřen gſa ſedmi Tiſýcy Lidu gijzdného/ a dwěma pěſſýho/wygel z Krakowa 25. dne Cżerwence/ gehož Otec dwě mýle wyprowodil. A když do Slézſka přigel / připogilo ſe gemu ſſeſtero Knijžat/prowázegijce ho do Kladſka : Kdež Páni Cżeſſtij s welikým počtem lidu k němu přigeli/a tu Král; přijſahu gim včiniw/ do ſpokogeného Králowſtwij přigel. Neb Matyáš pro domácý rozbroge muſel ſe zpátkem nawrátiti: ale Wladiſlaw nerozmyſſlně zle Penijze na ſe přigal kteréž Král Giřij ſebral/gichž bylo do Trikrát ſto Tiſýc.

Když

Když widěli Vhři/že Wladiſlaw Králem Czeſkým včiněn geſt/nemohauce děle ſnáſſeti vkrutnoſti Krále Matyáſſe/ žádali druhého Syna/Krále Polſkého/ gménem Kazymýra za Krále: pakliby w tom oſliſſáni byli/zaſřekli ſe od Turka pomocy žádati/ a na to y ſwé Statky wynaložiti. Kazymýr poſlal za Poſly Syna ſwého / a Jaſenſkému Heytmanu Wogſka toho/kteréž Wladiſlawa do Czech wyprowodilo/poručil aby vpřijmo ſkrze Morawu do Vher za Kazymýřem táhl. Předgel ge Král Matyáſs a Pány ſobě odporné ſliby a pohrůžkami k ſobě naklonil/ tak že Kazymýr gſa omýlen/naſpátek ſe wrátiti muſel. Kterýž potom žiwot ſwůg w čiſtotě wykonáwage vmřel: Při gehožto Hrobě mnozý ſe Zázrakowé dáli.

O Wladiſlawowi Synu Krále Polſkého/a o panowánij geho w Czechách.

Kapitola XVI.

W Pondělij den na Nebe wzetij Panny Marye/ Wladiſlaw do Prahy přigel/a we Cžtwrtek w Koſtele S. Wijta na Hradě Pražſkém byl korunowán. Po wykonánij té ſlawnoſti/ gel Král nowý w Koruně k Obědu na ſwůg Dwůr / a okolo něho Miſſenſké groſſe zhuſta metány byly. Tu Páni Czechowé ſwolili Králi nowému pomoc dáti/z každé Hlawy dwa groſſe.

Kométa toho čaſu ſe vkazowala / Ocaſem na Weychod Slunce: A ta nepokoge kterijž ſe w Vhřijch/ w Czechách/ w Polſſtě/ w Frankreychu a w Burgundij dáli/ wyznamenáwala.

Huſankaſan Král Perſký / také tehdáž v Trapezontu Machometowo Wogſko na hlawu porazyl/tak že ani geden z nich nevſſel.

Léta Páně 1473. Mor byl weliký w Czechách: Král Wladiſlaw wygel na Hrádek řečený Křiwoklát/ kdež přes celé Léto bydlel.

Ktomu Moru přiſtaupilo weliké Sucho/ tak že za půl čtwrta Měſýce Déſſť neprſſel/Wody hořkoſtj ſe pokazyly/a tim ſmradem powětřj wjce nakaženo bylo. K Podzymku přigel Král do Prahy/a odtud do Hory Kutny/ kdež rozkázal nowau Mincy býti/a ſám Rukau ſwau/každé mincy prwnij Groſs vdělal.

Létha toho/Machomet wyſlal Poſly k Králi Boſſenſkému/aby s nim o Přijměřij gedna li a ſám za nimi hned wtrhl s Wogſkem do Země Boſſenſké/kterauž opanowal / a Krále gal.

Druhého Roku/Kobylky do Czech z Vherſké Země ſkrze Morawu a Rakauſy přiletěly: Kdežto ſſkody weliké na Obilij a Stromijch činily.

Byl potom w Czechách pokog/Země ſe počala oprawowati/lidé robotnj zwykali dijlu/worali a ſýli/ z čehož hognoſt byla wſſeho.

Létha 1475. Opět na den Swatého Wawřince množſtwij Kobylek ſe vkázalo okolo Hory a Kolina/ a odtud letěly k Poděbradům/k Nymburgku/ k

Mělnjku a k Raudnicy: To wſſudy wůkol na Wotawách a Stromých / welikau ſſkodu včinily.

Toho Roku / Sto a dwamecýtma Tiſýc Turkůw do Walaſſké Země wtrhlo. Což ſlyſſe Weywoda / ſebral lid / tak že wſſeho měl Třidceti ſedm Tiſýců / a ſſacugic lidu Tureckého gednomu za patnácté Tiſýc / ſwedl s nimi bitwu kteráž trwala ſedm hodin / s takowým ſſtěſtým / že Křeſtiané ſwýtězyli. Turkůw weliké množſtwý zbito y ztopeno / kterých pro hlubokoſt Řzeky wyplinauti nemohli. Sſteffan Weywoda děkuge Pánu Bohu z toho / čtyři dni o Chlébě a Wodě ſe poſtil / přikazugic lidu / aby to wýtězſtwý ſamému Pánu Bohu připiſowali / a ne gemu. Matyáš pak ge ſobě přiwlaſſtniowal / pýſſyc Panům Křeſtianſkým / a zwláſſtě Papeži. Ale Sſteffan rozeſlaw wězně / Králi Polſkému 36. a Papeži ſſeſt neyznamenitěgſſých / o tom owſſem zprávu dal. Wyprawil y k Turku Poſly s daný neb Trybutem / ſtěžugýc ſobě pro ſſkody / a žádage aby gich činiti nedopauſſtěl. Turek přigaw Trybut / Legáty dal do Wězený / neb mu lýto bylo Woyſka tak možného potom ge wypuſtiti / a z oděný na diwadlo z ſwlécti poručil. Sſteffan pak byl hotow odpýrati / geſtližeby Turek ſe mſtýti chtěl.

Léta Páně 1477. Naſtala o Wánocých Zyma vkrutná / Wody wſſecky wymrzly / zwláſſtě w Potocých a Rybnýcých / čtyry mýle Obilý do Mleynůw wozeno bylo. Okolo Maſſopuſtu Snýh weliký / Koníkum až do Břicha padl / kteréhož přibýwalo až do Swatého Řehoře.

Digitized by Google

Léta Páně 1478. Turek mnoho křeſtianſkých Oſtrowům odgal/ Králůw několik s množſtwým lidu pomordowal. Poſlal také pět Baſſat s wogſkem nemalým do Země Sedmihradſké/ kteřýž ſe položili v Sabinu.

Bathory Jſtwan mage Wogſko malé / neſměl ſe o ně pokuſyti/ ale pſal k Matyáſſowi Králi o pomoc: On mu pět Tiſyc Vhrůw/ a dewět Set Rzekůw odeſlal. Ti yakž přitáhli/ wſkočili w bok Wogſku Tureckému/ a Bathory Jſtwan z druhé ſtrany: Pohanůw mnoho pomordowali/ zgýmaných pak půltřetýho Tiſyce do Vher poſlali/ a Baſſowé ſotwá s dwěma tiſycy vtekli.

Roku toho na podzým/ Král Wladiſlaw položil Sněm w Praze/ obeſlaw Pány a Rytýřſtwo / též y ty kteřýž geſſtě při Matyáſſowi ſtáli. Přitom Sgezdu wſſyckni rukau dáným Králi poddanoſt zachowati ſlýbili/ a tak včinili.

Léta Páně 1481. Král Wladiſlaw opět položil Sněm w Praze na den Swatého Wácſlawa / kterýž že naň Knýžata přigeti nemohli/ odložen byl do Swatého Ondřege. Na tom Sněmě Knýže Wiktorýn a bratr geho Hynek gednali z ſtrany dluhůw/ vkazugýce Pečeti Otce ſwého Krále Giřýho/ Panůw/ Rytýřůw/ y Pražanůw. Vložená tehdy berně/ pro wyplacený Dluhůw Krále Giřýho/ kterýchž bylo wýce nežli do třikrát Sto tiſýc/ a ty Země platiti powinna byla: neb Král Giřý gi hubil / a Syny ſwé bohatil/ dlužýc ſe v nich. Dotčená Berně byla takowá: Z každého Sta dwa groſſe Miſſenſké / a z každého Waru Piwa/ Padeſáte groſſuow: Ale toliko za Rok trwati měla.

Zdechl tehdáž Machomet Cýſař Turecký/ kterýž panowal po ſwém Otcy Let 31. w tom čaſe dwanáctero Králowſtwý ſobě podmanil. Zanechal dwa Syny: Sultána a Bayazeta/ ten na Otcowſkém mýſtě zůſtal. Sultan pak wyhnán gſa z Země / gel do menſſý Azye/ a proti bratru Bog wedl.

Léta Páně 1485. čaſu Poſtnýho/ ſtalo ſe Zatměný Slunce hrozné/ tak že ſe wſſecko zatmělo. Pročež mnoho o tom w Kalendářých oznamowáno bylo podlé obyčege.

Léta Páně 1486. okolo Maſſopuſtu Wětrowé byli welicý/ ale Zyma pohodlná/ ač w Pátek před Swatým Giřým a w Sobotu Mráz powſtal weliký/ a Zyma nad mýru vkrutná / Sněhu napadlo mnoho/ že ſe lidé y na Saních wozyli. Na den pak Swatého Marka teplo naſtalo/ kteréž ſnýh ten rozhřilo. Léto bylo dobré/ toliko že Mráz Wýnu vſſkodil.

Toho Léta/ Maximilián Syn Frydrycha Cýſaře/ za žiwota Otce ſwého a bez wědomý Krále Czeſkého/ od Kurfſirſſtůw na Rzýmſké Králowſtwý wolen/ a dne 28. Měſyce Dubna / to geſt/ w Auterý Welikonočný od Arcybiſkupůw: Mogutſkého/ Kolinſkého/ a Trewirenſkého w Czechách korunowán/ při přýtomnoſti Frydrycha Cýſaře. Páni Czechowé welmi w tom byli obražený/ ač Král na to nemnoho dbal.

Czaſu toho/ Bayazet Cýſař Turecký v Kylie ſedm Sſturmů ſtratil/ wſſak předce odtud neodtáhl dokawádž gi nedobyl: a rozkázaw před očima ſwýma wſſem Walachům Hlawy zſtýnati/ plawil ſe přes Dunag. W tom naſtala baurka a Wětrowé welicý / tak že množſtwý Turkůw vtonulo/ kteréž prudkoſt Wody až na Czerné Moře zaneſla: ale Bayazet s některými/ než ſe Moře bauřiti počalo / giž ſe byl přeplawil. Nawracugýce ſe tehdy domů / dobyl Warny/ a wſſecky Walach y do Moře wházeti poručil/ řka: Plińte za mými wěrnými.

Léta Páně 1487. Sněm položen w Praze/ na kterémž Páni Czechowé

o poſměch

o poſmích od Kurfirſſtůw a Cýſaře Králowſtwj Cžeſkému včiněný/ pi.ně rokowali/poněwadž Králowé Cžeſſtj podlé Priwilegij prwnějmi wolenčy vſtanoweni gſau. Protož w Pondělj před Swatým Ambrožem wypravili Poſly k Cýſaři ſtarému y mladému s takowau řečj: Geſtliže poſmích Králowſtwj včiněný/a ta Německá zaumyſlnoſt nebude gim naprawena/ že ſami s Králem ſwým to ſobě chtěgj nahraditi/ nelitugic ani ſtatkůw ſwých/ani žiwotůw.

Léta Páně 1488. Welicý napadali Sněhowé/ hlad powſtal nemalý pro nedoſtatek Wody/ neb Mlinaři mljti nemohli: Geſſel potom ten Snjh/ neučiniw žádné Wody zbytečné.

Letnjho pak čaſu/ v welikém horku/Lidé na mornj bolesti nad mjru měli.

Toho Roku/ Cýſař Turecký moc ſwau na Walaſkau Zemi obrátil/ ač s welikau ſwau y lidu ſwého ſſkodau: neb množſtwj Wogákůw geho pomordowáno bylo/ſám též ſſkodliwě raněn/ a ſnadby y tu byl zahynul/ kdyby Hoſpodár Walaſký/ gſa od Sſpehéřůw ſwých zawedený/ za ním ſe byl puſtil: Nebo Bayazet wida lid gjzdný býti poražený/s Janyčary tolik odcházel/ a znáti dal že nowý lid k němu táhne. Protož obáwage ſe Hoſpodár čerſtwého lidu/ nedotjral za ním/a oupuchl. Spatřiw pak Wůdce Walaſký/že Turcy vprkem vtjkagjce na Lodjch po Dunagi plinau/teprw poſpjſſyl za nimi/a mnoho Pohanůw poſtřjlel.

Král Matyáš po wſſecky čaſy žiwota ſwého oto ſe ſnažil/aby mohl Krále Wladiſlawa ſhladiti: Včinil tehdy s ním Smlauwu takowau/aby Králowſtwj z vmrlého na žiwého připadlo/ a pečowal o Smrt Wladiſlawa ſkrze Hynka Sſwagra ſwého/ kterýž Alexandra Podiwinſkého ſlužebnjka ſwého s ginými dwěma na to naſtrogil/aby toho dowedli. Ti měli nagatého Lotra k tomu/kterémuž Tři Sta Zlatých dáti ſljbili/aby Krále kdyžby na Rathauz ſſel probodli/a připowěděli gemu včiniti plac aby vgjti mohl/ ale vmjnili ho hned zabiti/ aby gich neprozradil. Pán Bůh pak diwným ſpůſobem Krále oſtřjhati račil. Očemž při wypiſowánj Měſta Prahy nagdeš.

Téhož Roku/Matyáš w ty ljčky kteréž ginému ſtrogil ſám vpadl: nebo Sſlakem gſa poražený w Pondělj po Kwětné Neděli vmřel. Vhři některj podlé zápiſůw poſlali k Králi Cžeſkému/aby Králowſtwj Vherſké přigal/někteřj pak wolili bratra geho Albrechta / ginj Maximiliána Syna Cýſaře Frydrycha/ a druzý Anžlika Syna Matyáſſowa poſtrannjho.
Ale Král Wladiſlaw s Wogſkem wyjel z Prahy v Wigilij Swatého Jana Křtitele/a přigew do Vher/odehnal od Budjna Anžlika/ y bratra ſwého Albrechta: tak na den Swaté Markéty za Krále Vherſkého wyhláſſen/ a den Swatého Wáclawa korunowán geſt.

Dotčeného Roku/ Měſto Konſtantynopole 12. dne Cžerwence od Hromu zapáleno/kdežto Oſm Set Domůw ſhořelo. Lidu od Hromu zahynulo okolo 3000. ač ginj o wětſſým počtu prawj. K takowému pak Hromobitj přiſtaupilo weliké Země třeſenj.

Léta Páně 1491. Začjnali ſe w Cžechách po odgezdu Wladiſlawa Krále/Mordy, Laupeže, a Saudy neſprawedliwé. Očemž Hágek pjſſe.

Druhého Roku/ſſkody ſe dály na Stawenj od welikých Wětrůw.

Téhož Léta po Slawnoſti na Nebe wſtaupenj Kryſta Pána/Kazymjr Král Polſký/ Otec Wladiſlawa Krále Cžeſkého vmřel: Na geho mjſto

wolen geſt Jan Albrecht Syn geho/ a korunowán toho dne po S. Mauricy/ w Koſtele Krákowſkém.

Léta Páně 1493. Sgeli ſe Páni na Hrad Pražſký s ginými Stawy/ radjce ſe/ yakby gmenowané laupeže a mordy přetrhnauti mohli: ale žádné nebylo poſluſſenſtwj/ yakž Hágek dokládá.

Léta Páně 1495. Vmřel Cýſař Frydrych a w Koſtele ſwatého Sſtěpána w Wjdni pochowán. Toho také čaſu w Králowſtwj Cžeſkém čaſté prſſky byly/ Lidé Obilj ſklj zeti nemohli/ a Formanj Wozuow nakladených/ pro weliké Bláto na Ceſtách odgjžděli.

Léta Páně 1496. Mikuláſs Knjže Oppolſké/ přigew do Nyſy/ welmi ſobě prowozowal/ ano y dobyw Teſáku/ Knjžata a Pány přiſtogjcý mordowati chtěl: na kterehož když dotjráno/ a braň mu wzata/ vtekl do Koſtela/ odkudž s powolenjm Biſkupa wyweden/ a na den Swatého Jana Křtitele ſtiat.

Léta Páně 1497. W Pondělj po třetj Neděli Poſtnj/ přigel z Vher Král Wladiſlaw/ ſe třjma Biſkupy/ Waradinſkým/ Agarſkým/ a Wácowſkým/ a s mnohým Rytjřſtwem do Prahy. Přitom přjgezdu ozdobil Koſtel Pražſký Kortynami drahými/ Klinoty a dary: Mimo to vſtanowil Spěwáky kteřjžby dennj y nočnj hodiny zpjwali/ a dwa Kněze/ ti ſlauli Králowſſtj/ kteréž hognau žiwnoſtj opatřil.

Před Swatau Markétau zaſe wygel Král z Prahy/ přes Morawu do Budjna. Zatim dokonána Wěže okrauhlá na Hradě Pražſkém/ kterážſtogj na Weychod Slunce/ magic grunty hluboké/ a ſtreyſſe pro Wězně.

Albrecht Král Polſký tehdáž zrádně od Walachůw na Bukowině poražen/ gimžto byl wygel na pomoc proti Turku.

Léta Páně 1498. Co ſe zběhlo/ o tom njže při wypiſowánj Stawůw/ oznámeno bude.

Léta Páně 1499. Začala ſe w Czechách Nemoc Francauſká před tim neſlýchaná/ kteráž ſe na lidech s rozličnými barwami vkazowala. Očemž Hágek obſſýrněgj w Liſtu 459.

Léta Páně 1500. Turek dobyw mnoho Oſtrowůw a Hradůw Křeſtianſkých/ přitáhl y k Oſtrowu Morea a Měſtu Modon/ kteréž náleželo Benátčanům: bránili ſe owſſem ſtatečně/ ale nemohauce dočkati pomocy/ Měſta obrániti nemohli. Protož wſſyckni byli pomordowáni/ a Děti do Konſtantynopole dowezeni.

Létą 1501. Vmřel Jan Albrecht w Ochtáb Božjho Těla/ w Torunj Sſlakem gſa poražený. Po Smrti geho wzat na Králowſtwj bratr geho Alexander/ weliké Knjže Litewſké/ a w třetj Neděli Adwentnj w Koſtele Swatého Wácſlawa od Frydrycha Arcybiſkupa Hnězněnſkého/ Biſkupa Krákowſkého/ y Kardynála bratra ſwého/ korunowán.

Toho Roku byl Hlad w Zemi Sſwábſké/ gimž Sſtroſpurčané Obiljm za ſluſſné Penjze pomáhali.

Druhého Roku po Obrácenj Swatého Pawla na Wjru/ přigel Král Wladiſlaw z Vher do Prahy/ a ten byl druhý přjgezd z Vher do Czech.

Toho Roku/ Byl Mor po wſſý Řjſſy/ a toliko ti mřeli/ kterýmž na Sſaty Křjže krwawé ſpadli: na těch Sſatech trwali do třetjho Léta/ ano y ſkrze Sſaty na Tělo pronikali.

Léta Páně 1503. Král Wladiſlaw wzal ſobě za Manželku Annu Seſtřenicy Krále Francauſkého/ kteráž přiwezena byla do Budjna w Wigilj Očiſſtiowánj Panny Marye/ a tu korunowána.

Léta Páně 1504. Falckrabě z Reynu poſlal Penjze do Cžech/ a ſebral lidu pěſſího 12. Set dobře Zbrogj opatřeného/ za kterýmiž y ginj wygeli z Cžech.

Ten lid Měſýce Zářý od Maximiliána Cýſaře w Bawořých poražen geſt. Kterýchž bylo Gedenmecýtma Set/ z nichž Sedm Set zagato.

Cžechowé gſauce na záwazku/ odgeli do Cžech/ a zaſe ſe w Bawořých ſtawěli/ kdežto od Cýſaře byli propuſſtěni.

Maximilián wolený Ržijmſký Cýſař/ ſtrogil ſe potom proti Rupertowi Weywodowi/ poněwadž dobrotau ſwau geho zeyſkati nemohl/ pro raddu a nabádánj přátel. K vmyſlil ho Mečem a Ohněm ſkrotiti/ zapowjdage Otcy geho Filipowi Hraběti/ aby Synu žádné pomocy nedodáwal.

Filip Hrabě vwažowal coby činiti měl: Pomoc Synu včiniti nabádala miloſt Otcowſká/ a od toho odwozowala bázeň a wůle Cýſařſká: nicméně zwjtězyla láſka Otcowſká/ kteráž Syna ſwého retowati nutila.

Dowěděw ſe toho Cýſař/ s oběma Wogny wyzdwjhl/ a Zemi gegich plundrowati poručil. Knjžata a Páni zadoſti včinili poručenj Cýſařſkému/ gſauce poſluſſni Wrchnoſti ſwé: Otce y Syna ze wſſech ſtrán oblehli/ Zemi Mečem y Ohněm plundrowali: Kláſſtery a Koſtely gim přináležegjcý/ y wſſecko Cýſař což bylo w Summě od Cýſařſtwj Hrabatům zaſtaweno/ pobral.

W tom Kryſtoff Bádenſké Margkrabě/ aby Cýſař ſe w hněwu proti Hraběti nerozmáhal/ s ponjženau prozbau to obdržel/ ano y geho tak vkrotil/ že Hraběti y Synu miloſt vkázal/ a Knjžata od plundrowánj Země odwedl.

Nedlauho potom/ Rupert mage wěku ſwého let 23. vmřel: po kteréms ani Manželka geho dlauho netrwala.

Léta Páně 1505. Vmřela Alžběta Králowna Polſká/ Dcera Albrechta Arcyknjžete Rakauſkého/ Krále Ržijmſkého/ Vherſkého a Cžeſkého/ Manželka Kazymjra Krále Polſkého/ welikého Knjžete Litewſkého/ ꝛc. Matka Wladiſlawa Cžeſkého a Vherſkého Krále/ y Albrechta a Zygmunda Polſkého.

Téhož Léta/ Měſýce Cžerwence/ Cýſař Maximilián položil Sněm w Regně Kolijně/ na něm včiněn pokog mezy Knjžetem Bawořſkým Wogtěchem a Filipem/ kteréžto Přjměřj poručil Cýſař zachowati pod welikau pokutau. Přitom dowěděw ſe de rebellione Geldrenſium, puſtil ſe s Rytýřſtwem/ geſſto při něm w Regně Kolijně bylo/ po Wodě do Geldrye/ aby retowal Brabanty/ kteřjž Arnhemum Měſto Geldryjſké oblehli. Knjže ſrozuměw tomu/ s zdrawau raddau Měſto s giſtými weyminkami poddal.

Cýſař doſtaw Měſta/ y Knjže ſkrze ſmlauwu na miloſt přigal/ a naſpátek ſe do Regna Kolijna obrátil/ od kteréhožto Měſta ſſyroce rozhláſſeného/ s welikau vctiwoſtj byl přigat.

Kométa ſe tehdáž w Panſtwj Weywodowém/ na Západ y na Poledne vkazowala/ hrozná a ſtraſſliwá/ tak že patřjcým na ſe bázeň a ſtrach činila.

Toho čaſu/ Alexander Král Polſký Sſlakem gſa poražený/ z Radomia přigel do Krakowa. Tu k němu wyprawenj byli Poſlowé od Walachůw žádagjce Seſtry geho Alžběty w ſtaw Manželſký Bohdanowi Pánu ſwému: K čemuž ani Panna/ ani Matka Králowna/ ani Žena Kazymjrowa dowoliti nechtěly.

Léta 1506. w Ochtáb Swatého Jana Křtitele/ narodil ſe Wladiſlawowi Králi Syn Ludwjk na Budijně: Matka pak zanechawſſy toho Syna a

Dcery Alžběty/kterauž potom Král gmenowati kázal Annau/umřela v Wigilij Swatého Jakuba. Wladiſlaw Syna/ magijcýho wěku půl čtwrta léta/na Králowſtwij Cžeſké w Koſtele Swatého Wijta na Hradě Pražſkém/ korunowati dal.

Můchauzenſſtadt gſaucy pod Rakauſkým ſprawowánijm/připogilo ſe k Helwecкým a ſnimi ſe ſpolčilo.

Wſſe toho čaſu/ Uhři ſe ſprotiwiti chtěli. Cžemuž wyrozuměw Maxymilián Cýſař (yakž Surius pijſſe) ſebral Wogſko weliké za Penijze/a ſtrogil ſe Měſto Preſſpurk oblehnauti. Uhři widauce že proti nim Maximilián powſtal/a to s Wogſkem welikým/pokoge žádali/ kteréhož ſkrze přijmluwu některých Biſkupůw a Panůw doſáhli.

Tataři/Měſýce Māge/Ruſké a Podolſké Kragíny plyndrowali/na kteréž připadſſe Polácy/wſſecky na hlawu porazyli: Padlo Pohanůw dwadceti Tiſýc/gimž Polácy znamenité Kořiſti odniali.

Alexander Král Polſký umřel: wolen na geho mijſto Zygmund Bratr geho/Knijže Glogowſké a Oppawſké. Knijžetſtwij pak to bratru ſwému Wladiſlawowi Králi Uherſkému a Cžeſkému odewzdal / což potwrzeno geſt giſtýmii Smlauwami. Po korunowánij Král Zygmund wtrhl na Tatary/kteréž zmužile porazyl.

Léta Páně 1507. Okolo Wittembergka a Rottmbergka ſpadly Kraupy weliké/kteréž mnohé ſſkody zdělaly. W nocy ſtrhl ſe Wijtr weliký/ a ten Strom y wywracel/ Krowy ſházel a zanáſſel i Stodoly a giné rozličné ſtawenij bořil.

W Krakowě na Sněmě/když korunowán byl Zygmund / nařijzeno bylo/ aby Penéz doſtatek w Pokladnicy Králowſké uſtawičně trwalo. Wyſlánī tolikéž Poſlowé s Pawlem Taleckým do Země Walaſké / aby gménem Zygmunda Krále Polſkého/ a Wladiſlawa Krále Uherſkého a Cžeſkého/ Bohdana Hoſpodáře Walaſkého Přiſahu wyſliſſeli.

Léta Páně 1508. Bylo weliké Země Třeſenij w Kraginách Wlaſkých a Německých.

Měſýce Cžerwence u Wronora na Podolij/ Zygmund Král Polſký ſkrze Heytmana ſwého/Jana Kamenického/ Kaſſteläna Lwowſkého/ Tatarům weliké Wogſko porazyl.

Léta 1509. Henrych ſedmý toho gména Král Englický / w Brytannij umřel: Žiw byl let 52. a kralowal 23. Syny zanechal čtyry/ a tolik Dcer. Kralowal po něm Syn geho/kterýž mage wěku ſwého let 18. wzal ſobě za Manželku/od bratra ſwého Artura pozůſtalau Wdowu / kteréž on Pannau zanechal/yakž ſama oznámila/a mnoho poctiwé Panij o tom ſwědectwij wydáwaly: k tomu zgednáno bylo/od Biſkupa Ržijmſkého dowolenij.

Roku toho/Bohdan Walaſký Hoſpodář/wtrhl s Wogſkem do Země Zygmunda Krále/kterýž také proti němu Wogſko ſwé ſſykowal: ale žádan gſa od Wladiſlawa Krále Cžeſkého a Uherſkého/ wyſlal na prozbu geho/ newygijždége ſám z Země/Mikuláſſe Kamenického Weywodu Králowſkého/a Heytmana Korauhewnijho: Ten přeplawiwſſe ſe s lidem přes Rzeky / Nieſtr a Tyre / plundrowal Zemi Walaſkau/ a dobyw Měſt mnoho/ ſpátkem ſe s hognau kořiſtij nawrátil. Bohdan tolikko po Leſých ſe taulal/a wida že gemu ſſtěſtij odporuge / o pokog ſkrz Oſwalda Karla a Barnama Bornomiſſe/Poſly Krále Wladiſlawa/rokowal/kterýž y obdržel.

Léta Páně 1510. Na den Swatého Pawla na Wijru Obrácenij/ Knijže Miſſenſké s Manželkau ſwau/Seſtrau Krále Wladiſlawa/w ſedmi Stech

Konij / přigel do Prahy / a hned w Auterý přijſſtij / činil powinnoſt Králi Cžeſkému na Hradě Pražſkém.

Téhož Roku / w prwnij Středu Poſtnij / wygel Král Wladiſlaw s Synem ſwým Ludwikem / a s Annau Dcerau z Prahy / na Sněm do Hory: A po wykonánij geho / do Vher ſe obrátil.

W Margkhrabſtwij Brandeburſkém / toho také čaſu / nějaký Pawel Form / ze Wſy řečené Knobloch / vkradl z Koſtela truhličku pozlacenau / w kteréž byly dwě Hoſtye poſwěcené / gedna menſſý a druhá wětſſý / a ſſel s nij k Židu prodáwage gi. Žid poznaw k čemu takowá wěc včiněna byla / řekl: Kdyby byl raděgi přineſl což w té Truhličce chowáno bylo / byl ěbych lépe gi to zaplatil. A on yako Gidáſs Zrádce / dobyw Swátoſt neyſwětěgſſý / Židu gi vkázal / za kterauž Žid gemu mnoho Penez dal. Zloſtnijk ten gſa w ſtrachu / vtekl k Wandalům / gijchžto Pánem geſt Brandeburgſké Knijže / potom odtud zaſe ſe nawrátiw / chycen geſt / a wyznal takowau neſſlechetnoſt.

Zatim Žid bodl Hoſtye Tulichem / kteréž niméně w celoſti zůſtáwaly. Protož rozhněwaw ſe řekl: Gſyli Bůh Křeſtianůw / nechť vzřijm we gméno Tiſýc Diáblůw: W tom ſe Swátoſt přewelebná na trý rozlomila / a Krew po ſtranách ſe wylila. Vlekl ſe Žid / a obwinuw ty čáſtky do Sukna / chowal ge celý Měſýc / a potom dwě čáſtky Židům bydlegijcým w Brandeburku a Sſtondelu odeſlal / zanechal ſobě třetij / kterauž opět na Stůl položiw bodl / a tu také krupěge krwawé z nij tekly. Boge ſe pak aby nebyl prozrazen / vwrhl gi do Wody / kteráž zaſe wyplinula / tolikéž y do Ohně / a nechtěla. Napoſledy pekauc Chléb do Těſta gi wložil / ona zaſt kwěwſſy ſe Židu w Twář wſkočila. Tudy Žid byl v welikém ſtrachu / a newěda ſobě yaké rady dáti / y tu čáſtku pryč zaſſýkowal. W tom neſſlechetná zlobiwoſt geho na ſwětlo wyſſla. Margkrabě powolaw wſſech Židůw z Panſtwij ſwého do Berlina / wſſecky do wězenij dáti poručil. Wyznali diwné zloſti / mezy kterýmiž y to / že ſedmero Dijtek Křeſtianſkých Gehlami a Hřebijky zbodli až do ſmrti. Protož vpáleno gich 40. z nichžto tři ſe pokřtili / a předce po křtu dwa ſtiati / třetij přijmluwau mnohých Panůw wyſwobozen / weſſel do Řádu Swatého Františſſka w Berlině. Pawel Form s nimi vpálen / a ginij wſſyckni Židé wyhnáni / tak aby žádný z nich pod ſtracenijm hrdla zaſe ſe nenawracowal.

Téhož Roku in Insubria okolo Medyolánu a Pápy / ſpadlo weliké Kamenij s Nebe / z nichž geden wážil Sto a Dwadceti liber / a takowé Kamenij bylo twrdſſij než giné / a ſmradlawé yako Syra.

Téhož Léta / w Dole Solném Welickém welmi ſe zapálilo / pro neopatrnoſt Dělnijkůw: ſtrach byl weliký mezy Auředníky. Ondřeg Koſſelecký neſſanugic zdrawij ſwého puſtil ſe dolů / a za nim Sewerýn Bonar Betman / rádnij Pán z Krakowa / mage wěku ſwého let 90. a ſkrze těch pilnoſt / nerozmáhal ſe Oheň.

Léta Páně 1511. na mnohých mijſtech w Cžechách bylo Země třeſenij / w Litoměřicých a w Slaným Wěže ſe třáſly: To trwalo za čtyři hodiny.

W Augſſpurku / když Maximilián byl na Sněmě / přiweden geſt Muž diwné poſtawy / a tak neſytý / že ſežraw celý Tele ſyrowé aneb Skopce pogednau / geſſtě nebyl naſycen. Prawili o něm žeby byl z Kragin půlnočnijch / w kterýchž pro zymu vkrutnau lidé mnoho gedij.

W tom čaſe / Zygmund Král Polſký / s radau Wladiſlawa / wygednal ſobě za Manželku Barboru Dceru Sſteffana Weywody Sedmihradſkého /

kterauž porodila Hedwika Seſtra Kniežete Těſſynſkého Kazymijra: Ale druhého teprwa roku Swadba wykonána byla.

Léta Páně 1512. Sneſli ſe natom Páni Zemſſtij a Rytijřſtwo/aby wezmauc Dſky Zemſké z Králowa Dworu/na Hrad Pražſký ge doneſli/ pročež zůſtal Králowý Dwůr puſtý až do dneſſnijho dne. Což pro yaké přijčiny ſe dálo/při wypiſowánij Měſta Prahy nalezeno bude.

Wtrhli tehdáž do kragin Ruſkých Tataři s Wogſkem welikým. Král Zygmund dwořanůw ſwých pět Set wyſlal na pomoc Ziolněřům Ruſkým/ a giných Panůw množſtwij ſe ſgelo. Oblijčiwſſe tehdy Pohany/24.Tiſyce gich pomordowali/a mnoho Tiſyc zagali/ také kořiſtij dobytau množý zbohatli.

Léta Páně 1513. Iulius Papež toho gména druhý vmřel/ mage Let 70. Wolen namijſto geho Ioannes Medices Florentinus,kterýž nazwán byl Leo decimus: ten gſa w Zemi Frántſké v wězenij/ diwným ſpůſobem vſſel/a do takowé ſláwy wyzdwijžen.

Studená a přijkrá byla tehdáž Zyma: zamrzla Řjeka Reyn v Reyna Kolijna/ tak že po Ledu s Wozy gezdili.

Vmřela téhož čaſu Králowna Polſká manželka Alexandrowa: a Králowna Barbora/ prwnij Manželka Zygmunda Krále/ Dceru w Poznánij porodila/ gménem Hedwiku.

Léta Páně 1514. Král Wladiſlaw wygew z Prahy rmautil ſe z toho/že neduhowé Hliznij Zemi Vherſkau nakazyli/neb ſmrti Dětem ſwým newinſſowal. A gſa w Kroměřijži na Morawě/s Biſkupem Staniſlawem Turzem o to ſe radil/on mu vwolil ſe dáti Zámek/kterýžby ſe kolwěk gemu lijbil aby w něm Dijtek ſwých zanechal/ ano y z ſwého Zámku chtěl wſtaupiti. Oblibowal ſobě Král takowau přijwětiwoſt/a gemu znij poděkowal. Mezy tim přigew Jan Hrabě Scepuſký z Trenčina we dwú ſtech Konijch/oznamowal Wladiſlawowi/že od Vhrůw bez Dětj do Králowſtwij puſſtěn nebude. Z té přijčiny Král s ditkami do Vher odgel/a Králowſtwij při dobrém řádu nalezl.

Radil ſe potom Wladiſlaw ſe Pány Vherſkými/yakby proti Turku powſtati mohli/kterýž toho čaſu Zemi Perſkau hubil/a před tim Vhrům weliké ſſkody včinil. Wyrozuměw tomu Pohan Selijm/žádal ſkrze Poſly pokoge/ kterýžby až do ſmrti Wladiſlawowy potwrzen byl. K čemuž Král pokogný dowolil.

Powſtala za tim Rota nepokogných Sedláků/a ti Zemi Vherſkau ſſkodliwě plundrowali/ ſpogiwſſe ſe s Giřijkem Czeklem/kterýž dychtě po Králowſtwij/s Rytijři kteréž znal ſobě býti odporné/tyrranſky zacházel/ vſmrcugic každého kohokoli zagali ano y Biſkupa gednoho na Kůl wſtrčiti rozkázal. Magijce o tom wědomoſt Czechowé/ Morawané a Slezácy/ ſebrali množſtwij lidu/a Králi ſwému do Budijna přigeli. Protož pokleſla ſmělost lidu toho nezbedného/a tak ſe k Tybyſſce Řjece na mijſto bezpečnegſſý odebrali.

W tom Jan Trečinſký Sedmihradſký Weywoda/ nenadále na ně swogſkem ſwým připadl/mnoho gich pobil/y Heytmana Giřijho Czekla gal/kterémuž poručil Korunu Železnau rozpálenau na Hlawu wtiſknauti/ a tak Krále korunowaného ſtijti. Což wſſecko proto činil/aby doſáhl Králowſtwij Vherſkého/ rozgijmage Krále Wladiſlawa welikau ſeſſloſt/ a Syna geho Ludwika přiliſſnau mladoſt. Snažil ſe tehdy neyprwé/ aby mohl Annu Seſtru Ludwikowu za Manželku doſtati/kteréž hodným ſe býti vz

náwal/

námel/proto że Zygmundowi Králi Polſkému / Bratru Wladiſlawowu/ Seſtru ſwau k ſtawu Manżelſkému dal. Přátelé radili Wladiſlawowi wyrozuměwſſe ſpádům Jana Weywody / aby rozmluwil s neypředněgſſými Pány obogijho Králowſtwij / yakby takowému nebezpečenſtwij vwarowati ſe mohl. Ti přigewſſe do Budijna / po dlauhém rokowánij/namlauwali weſpolek Krále / aby ſe s Cýſařem Maximiliánem ſmijřil/ kterýž má wnuky y wnučky hodné přátelſtwij Králowſkého. Tim że wyſokomyſlná a nepřátelſká odpornijkůw myſſlenij ſkrotij. Dowolil tomu Wladiſlaw/ pokudżby ſe gen Bratru geho Zygmundowi Králi Polſkému ljbilo/ kterýž k Cýſaři nebyl přijliſs náchylný. Protoż wyſláno k Polſkému Králi/ zdaliby on wěc takowau ſchwalowal. Král wida předſewzetij Bratra ſwého ne zlé/ dal k tomu ſwé powolenij.

Maximilián gſa z toho potěſſen/ obau Králůw přátelſky żádal/aby přigedauce k němu přijzeň wěčnau mezy ſebau vtwrdili. Ale někteřij Vhři to přetrhnauti chtěli/ zwláſſtě Jan Weywoda Sedmihradſký/ kterýż Rytijřſtwo na to nawedl/aby ſgedauce ſe nepřijteli odporowali. Kdyż pak na hranice wygeli/ neſpatřili nepřijtele żádného. Tu Jan Weywoda ſpokogiw ge/pobjzel ge aby Zámek Cżernowice nepřijteli odgali/a tim ſpůſobem chwalu ſobě zeyſkali. Nepohnul ſe Král tau měrau od předſewzetij ſwého a protoż giný ſſortel wyhledán/ ſkrze kterýż takto Králi mluweno: Králi miloſtiwý rač ſe Cýſaře wyſtijhati / neb on Waſſy Králowſké miloſti nemnoho co dobrého přege/ nýbrż/ wſſecky / do Wijdně přigedauc / zgijmati a do wězenij dáti chce. Tu teprwa Wladiſlaw vwěřiw takowým řečem a klewetám/ newelmi k Wjdni poſpjchal: ale poněwadż Zygmund Král Polſký giż na ceſtě byl/ on tolikéż nemohl ſwých ſlow změniti.

Toho Roku/ bylo powſſy Europě weliké rozwodněnij/ kteréż y Domy potopowalo. W Kragině Helwetſké aneb Sſweycarſké/ Řzeka kteráż předeſſlého Roku z hory ſe wypreyſſtila/ rozſſýřila ſe yako Moře/ a lidi přeſtraſſyla/ że na hory wyſoké vtijkali. Potom ſylau welikau prolámawſſy hory a Skalij do Moře wpadla.

Léta Páně 1515. Oſmnáctého dne Měſýce Března/ Wladiſlaw Král Cżeſký a Vherſký/ s Ludwijkem Synem ſwým na oboge Králowſtwij korunowanem, přigel do Preſſpurgku/ a Zygmund Král Polſký w Sobotu před Smrtedlnau Nedělí za nim / kteréhoż prowázeli/ Biſkup Pětikoſtelſký/ a Gijřij Margkhrabě Bramburſké/ z poručenij Wladiſlawa Krále/ kterýż také proti němu s Ludwikem Synem ſwým / a s mnohými Biſkupy a Pány wygel. A kdyż vzřel Bratra ſe přibliżowati/ kázal ſe s Wozu na Stolicy poſaditi/ kteréhoż Zygmund zſedſſe s Koně/ yakożto Bratr mladſſý obgal/ a k ſlzám wzbudil. W tom Ludwik přiſtaupiw k Streycy ſwému/ s polijbenijm a poklonau ho přiwijtal. Za tim wſazen Wladiſlaw na Wůz a Zygmund na Kůň/ při němż po lewé ſtraně Ludwik na ſwém Koni ſeděl/ a tak tim pořádkem s welikau ſlawnoſtij do Měſta wgeli.

Měl Král Polſký při ſobě wijce nez Patnácte Set lidu/ rozlično oděného po Německu/ po Vherſku/ po Moſkewſku/ a po Tatarſku: Traubili Trubači Tatarſſtij zwukem diwným a hrozným/ magijce Trauby yako Wědro ſſyroké. Mezy nimi byl Hudec Turecký/ ten naſſým neſlýchanau hudbu činil s Pacholetem/ kteréż wſſy ſylau oběma Rukama na Buben pralo. Geli napřed na Konijch ſtkwauce ſe Zlatohlawem mnozý Páni Polſſtij a Slézſſtij/ Zlaté Řzetězy weliké na ſobě magijce. Při nich ſſli pěſſý naſchwál ozdobně přiſtrogenij: Gijzdnij geli do Měſta od Oſmé hodiny na půl Or-

loge/

loge/až do gedné: S Wozy pak y druhého dne/kterýchž bylo Pět ſet s koň-
mi rozličných barew/a na každém Woze po Sſeſti/ y po Oſmi oſobách ſedělo.

Dwadcátého oſmého dne Března/ Kardynál Gurtſký z Hamburku při-
plawil ſe k Preſſpurku okolo hodiny dewáté. Nazeytřij přigel Kardynál
Oſtřehomſký w Sſeſti Stech Koňijch krom Wozůw: Proti němu wygel s
dworem ſwým Legát Papežſký a Kardynal Gurtſký.

W Neděli Kwětnau Kardynál Oſtřehomſký ſlaužil Mſſy w Koſtele
Swatého Martina/při přijtomnoſti Králůw a Kralowny.
W Pondělij opět při Mſſy Kardynála Oſtřehomſkého Králowé byli. Po
wykonánij Mſſe o Swatém Duchu / napomijnán byl lid od Suffragana
Oſtřehomſkého Jazykem Latinſkým / Vherſkým/ Czeſkým y Německým/
aby Pána Boha nábožně proſyli / za ſrownánij Králůw s Cýſařem. Po-
tom z Koſtela obrátili ſe třij Králowé/ Kardynálowé/ y wſſecko Rytijřſtwo
do Domu Krále Wladiſlawa/kdežto Král Zygmund předewſſemi oznamo-
wal / pro yakauby přijčinu z Země ſwé do té Kraginý wygel. Děkowal
gemu z toho swelikau pochwalau Kardynal Oſtřehomſký.

Třetijho dne Dubna Kardynal Gurtſký ſſel do Hoſpody k Zygmundowi
Králi/a tu Kuſpianus Liſty Cýſařſké s pozdrawenijm podal. Rozmlau-
wagijcým pak přineſſena nowina/že Bartholoměg Knijže Minſterberſké/
wyſlaný od Cýſaře/ plawic ſe w nocy nedaleko od Hamburku/po rozraženij
Jſyffu o Skálu/ ſam dewátý vtonul: k tomu také přidáno / že Pan Jan z
Lomnice Mezeřický/ Heyman Morawſký/a Pan Wjt z Forſſtu/kterýž Krá-
le vſtawičně na takowý Sgezd namlauwal, vmřel w Wijdni / nedočekaw
toho což žádal.

Gedenáctého dne Dubna/nakijdili w záwod běhánij s Koňmi: Množý
ſe k tomu hotowili. Girij Hrabě Czepuſký w předběhnutij wſſech/chwálu
obdržel. Kozák geden Krále Polſkého ſedě na gednom Koni Tureckém
a druhého mage po prawé ruce/hnal obadwa welmi rychle/a w tom běhu z
gednoho na druheho ſkákal/načež bylo mijlo patřiti. Wygeli na takowé
dijwadlo Králowé/Páni a Biſkupowé. Vkázowali také miſtrowſtwij ſwé
y ginij Kozácy/kteřijž z Lučiſſť ſtřijleli.

Toho čaſu/náhlým a nenadálým Ohněm/půl Měſta Preſſpurku wyho-
řelo.

Gedenáctého dne Máge/ přigeli na Lodijch Raddy Cýſařſké/ napomij-
nagijce Králůw/aby tak gednali o ſwornoſt a pokog/yako z ſtrany Manžel-
ſtwa Králowny Anny. Rozgijmány tehdy byli obědwě wěcy/a gednak ga-
dá pořádně byla ſepſaná.

Dwadcátého dne Máge / včinil Král Wladiſlaw hody / na kterýchž byl
Král Polſký/Kardynálowé a Radda Cýſařſká. Odgel potom Kardynál/
aby wygednánij a ſmlauwu Cýſaři oznámil. Teſkliwij byli Králowé pro
prodlewánij Cýſaře/kterýž přigeti nepoſpijchal. Protož wyſláni gſau od
Wladiſlawa/Biſkup Pětikoſtelſký/Girij Ladiſlaw z Sſternberka Kanclýř
Czeſký/a Mogžiſs Hoffmiſtr Dworu Králowſkého/ od Zygmunda pak Jan
Biſkup Poznanſký/Lukáſs z Horky/a Kryſtoff Sydlowecký/kteřijž do Wij-
dně ſſeſtého dne Czerwence/w pěti Stech Koňijch přigeli. Před gich také
wýgezdem/přigelo od Cýſaře Margkhrabě Bramburſké we Stu ſſedeſáti
a ſſeſti Koňijch: Tomáſs Frye w Padeſáti/a ginij množý.

Cýſař okolo deſáté hodiny w nocy/na noc do Wijdně přigel/kdežto dotče-
né Poſly gedenáctého dne Czerwence / při přijtomnoſti Knijžat/ na Hradě
Wijdenſkém wyſlyſſel / a ge hned wyprawil ſkrze Doktora Petra Motha

Hyſſ-

Zyſſpana/tak že nazeytřij odgeli/prowázeni gſauce od mnohých Biſkupůw a Panůw.

Toho také dne/Cýſař k Králům Poſly wypráwil/žádage gich/aby k němu do Wijdně přigeli: Ygeli gedni k Wladiſlawowi/a druzý do Hamburku k Králi Zygmundowi/ kterýž ſe tam přes Dunag přeplawil.

Patnáctého dne Měſýce Cžerwence / wygel Cýſař z Wijdně proti Králům/w Korbě náramně ozdobené/s Woyſkem pěkně okráſſeným. Zůſtal pak Cýſař té nocy pět mijl od Wijdně / na Zámku řečeném Tretmanſdorff: Král Wladiſlaw w Městečku Purg/a Král Zygmund w Hamburku.

Nazeytřij gel Cýſař s ſwými k mijſtu uloženému/až na gednu rowinu při Leſe řečeném Hart. Po prawé ſtraně Leſu byl wrſſek ne wełmi wyſoký/ na kterýž wyſtaupil Cýſař/aby mohl ode wſſech ſpatřen býti.

Nepřipomijnám tuto pro dlauhoſt řeči/ yak ſe Cýſař wypraWil/ abych tím ſpijſſe giné wícy oznámil. Když ſe Králowé s Cýſařem měli ſgeti/ Král Ludwijk s Annau Seſtrau ſwau napřed gel / protož y neyprwé Cýſaře ſedijcýho na Woze přiwijtal ſlowy Latinſkými takto. Sacratiſſime Cæſar, ſaluto Maieſtatem Veſtram, tanquam Patrem & Dominum meum. Od Králowny Anny Hoffmiſtr pozdrawenij učinil / kteráž ſe ſama na Woze wezla/ deſti ozdobně přiſtrogeném. Wladiſlaw z Wozu/ hlaſem Cýſaře wijtal/a potom ſrdečně plakal/ žádagic od Pána Boha ſtalého pokoge.

Napoſledy Král Polſký přiſtaupil/řka: Sereniſsime Cæſar, ſit hic conuentus noſter, fœlix et fauſtus nobis, ſub ditis noſtris, & toti Reipublicæ Chriſtianæ. Odpowěděl Cýſař: Aduenit nobis dies optabilis, qua ſimul conueniremus, exultemus & lætemur in ea. Pijſſij někteřij/že Král Zygmund Klobauku neměl/než že ſtál pod Wěncem Růžowým/a řekl na ſlowa Cýſařſká: Spero Sereniſsime Cæſar, quod iſte dies ſit futurus fœlix. Odſtaupil po takowé řeči Zygmund/ aby Knijžata a Páni mijſto měli k wijtanij. Zatim Kardynal Gurtſký gménem Cýſařſkým Krále Wladiſlawa žádal/ aby s Dietmi gel do Wijdně: wymlauwal ſe z toho Wladiſlaw/ prawic že mu toho Páni geho zbranugij/pro ſſkody od Pohana w Králowſtwij učiněné.

Žádal týž Kardynal Krále Polſkého/aby s Cýſařem do Wijdně gel/přidaw že Wladiſlawowi Páni geho/ k tomu neradij. Odpowěděl Kral Zygmund: protu přijčinu/opuſtiw Králowſtwij mé gſem přigel/abych ſe s Cýſařſkau welebnoſtij ſhledati mohl: poněwadž pak Pán Bůh toho mi rácil popřijti/netoliko do Wijdně/ale y dále/ geſtli žeby ſe Geho Miloſti Cýſařſké líbilo/hotow gſem geti. Kteříby pak nás náſledowati nechtěli/ti nechť činij yak ſe gim zdá a widij. Protož oznámeno buď Geho Miloſti Cýſařſké že ſem takowého aumyſlu/yako ſamo Knijže wyſlané býti může. Děkowal Kardynal Zygmundowi Králi za takowau ſtáloſt a důwěrnoſt obgaw gey. To když potom Cýſaři oznámowal / řekl Cýſař: Neygaſněgſſij Králowé/ newijme čehobyſſte ſe obáwati měli/ wſſak Wijdeň naſſe Měſto geſt/w kterémž od nás neginák než yako Bratřij, Přátele, a Králowé přigati budete/ a toť wám pod Cýſařſkau wijrau ſlibugem: Na takowá ſlowa wſſyckni ſe k Wijdni obrátili. Ludwijk wzhledſſe na Lid/ kterýž ſe po Polij rozſſijřil gſa geſſtě ſſtiro Dijtětem řekl: Takbych chtěl / aby Cýſař a Pan Otec můg/ nyně hauffy takowé ſpůſobili: dali ſe potom Cýſař a Králowé na Low neb nedaleko mezy Horami na rowině byl huſtý Les a k lowu přigemný: po wykonánij lowu každému nocleh připrawili.

Nazeytřij / když ſe k Wijdni přibližowali/ wygelo proti nim 2000. Knechtůw/ ani držij Kopij a Halapartny w rukau ſwých / we Zbrogijch gedno-

ſtegných takowým muſtrem udělaných/ že ſe zdálo yakoby wſſickni w čerwených Sſatech byli. W tom přiſſel déſſť/ a tak wſſecken pořadek zmátl/ neb k Měſtu poſpýchali: Ludwjk s Králem Polſkým na Koních/ Cýſař a Wladiſlaw na Wozých/ a Anna Králowna za nimi/ za nýž dwanácte Wozůw Panen a Panj. Král Wladiſlaw s Dětmi na Zámku zůſtal/ a Král Zygmund do Domu w němž prwé bydlel/ y Kardynal Gurtſký (kterýž také Cýſaři přináležel) ſe obrátil. Lidu bylo tak mnoho/ že žádný nemohl progjti: neb ſamých Koňů bylo Sſeſt Tiſýc/ krom Wozůw Cýſařſkých/ kterýchž bylo čtyry Sta/ Lidu pěſſýho wybraného dwa tiſýce/ a množſtwý weliké těch/ kteřýž ſe byli z Kragin rozličných na djwadlo ſſgeli.

Dewatenáctého dne Czerwence/ když Králowé na Zámku Cýſařſkém w ſwých Mageſtátých ſeděli/ a Kardynálowé a Biſkupi podlé nich/ Cýſař wymlauwal ſe z prodlenj ſwého/ a ſpráwy wſſem Křeſtianům vžitečné a potřebné dobrau chwýli přednáſſel. Odpowjdal Kardynal gménem Králůw/ a poděkowánj činil.

Po takowém gednánj ſſli k Stolu/ a toho dne byl Tanec vložen po Wečeři/ proto aby Králowna Marye/ Dcera Krále Filipa/ přiwjtati mohla Krále a Annu/ kteréž geſſtě newiděla. K přiſſla Marye s množſtwjm Knjžat před Cýſaře/ kterémuž poklonu včiniwſſy/ tolikéž y Králům/ s Annau Králownau vctiwě ſe wjtala/ a hned Stolice poſtawené byly/ Marye pak do ſwé newſedla/ až Balthazar Merklin/ gménem gegim/ Krále Ludwjka a giné přiwjtal. Tomu Biſkup Přemiſký/ z poručenj Krále Zygmunda/ odpowěd dal: a w tom ſe Tanec začal.

Prwnj Tanec wedl Král Ludwjk s Seſtrau ſwau Annau: Druhý Knjže Bawořſké Wylým/ s Arcyknějnau Maryý: Opět Tanec třetj wedl Ludwjk Král/ s Hoffmiſtryni Králowny Marye: Cžtwrtý Rotalerius s manželkau Pana Girjka z Rotalu: náſledowali Knjžata a Hrabata/ až do deſáté hodiny na noc.

Dwa dni pak potom/ rokowali o wěcy ty pro kteréž ſe ſſgeli/ a potom ſe dály Rytjřſké honby.

W Neděli na den Rozeſlánj Swatých Apoſſtolůw/ pryſſely Kraupy weliké třihranaté/ ſſpičaté/ co Holubj Weyce/ a to netoliko w Praze/ ale y po wſſý Zemi Cžeſké. Včinily ſſkodu na Owotcých/ ſklech Koſtelnjch y domownjch/ y na Wjně/ kteréž toho Roku po ſſeſti welkých bylo/ a prwé po malém groſſy.

Po S. Máří Magdaleně/ byla mezy Králi dobrá wůle/ a rozmlauwánj o wěcech wogenſkých při Stole. Byli přitom dwa dwořané Krále Zygmunda/ Skotnický a Pukařewſký/ kteřýž ſe weſpolek yako Bratřj milowali. Ty ſpatřiw Král Zygmund/ dal Cýſaři o nich ſpráwu/ kterak obadwa neyprwé bitwu pod Orſſau s Moſkwany začali/ wſkočiwſſe mezy ně/ a zmužile ſkrze Wogſka gegich ſe probjgegjce. Cýſař rozkázal dwě Panny přiwezti/ aby obadwa tak ſſtiaſtně Tanec začali/ yak ſſtiaſtně pod Orſſau bog začali. Po dokonánj Tance/ z poručenj Cýſařſkého/ nakladnými Wjncy od Panen byli darowáni.

Vwečer opět/ ſeſſli ſe Králowé s Cýſařem/ a byli weſelj až do Deſáté hodiny na noc. Na zeytřj Cýſař Pannám Králowny Anny nákladné dary gedné každé odeſlal: a Zygmundowi Králi dwa Koně Ladromané/ kteréž ſám Král přigal bez Tlumače mluwjc/ že ten dar od geho Cýſařſké miloſti wděčně přigjmá/ a na nich že hotow geſt gezditi/ dokud geho miloſt Cýſařſká poručiti račj. Mimo to přineſſené byly giné dary od Zlata a Strjbra/

a zwláſſtě

a zwláſſtě konew/ na které dýlo wíce ſtálo nežli materye. Tolikéž y Wladiſlawowi s Ludwjkem hogné dary byly odeſlany.

Cžtrnácýtého dne Cžerwence/ radili ſe Králowé o ſwé ſpráwy: Po obědě Cýſař a Králowé ſeſſli ſe k honbě/ kdež Poláky ſwých kuſůw dokazowali: odtud ſſli ſe na Palác k wečeři/ po kteréž z poručenj Cýſařſkého kladly ſe před Králi a Frauncymorem groſſe Zlaté a Střjbrné s obrazem Cýſařſkým nad mjru weliké/ aby oně w Karty hrali.

Pětnácýtého dne připraweno bylo podobenſtwj prawého boge/ w kterémž bylo 30. oſob/ a to trwalo za dwě hodiny: w těch Sſrancých Cýſař při přjtomnoſti Králůw mnohé na Rytjřſtwj paſowal. Potom pozwáni wſſychni k wečeři Cýſařſké/ kdež byla dobrá wůle/ a darowánj Wěncůw od Panen.

K poſledku promluwil Kardynal Oſtřehomſký: Neynepřemoženěgſſý Cýſaři/ a Králowé neygaſněgſſý/ giž geſt přiſſel ten ſſtiaſtný čas/ w kterémžby mezy wámi wěčná Smlauwa a neporuſſytedlné přátelſtwj vtwrzeno bylo. Protož nynj ku proſpěchu a vžitku wſſeho Křeſtianſtwa/ přjzeň a pokog mezy ſebau včiněný/ ſliby a ſlowy potwrditi/ a na to ruce ſobě weſpolek podati rácžjte.

Což včiniwſſe/ pokog wěčný mezy ſebau nařjdili: Cýſař ruku prawau vgal Wladiſlaw/ kterého náſledowal Zygmund a Ludwjk. Radoſt z toho byla weliká/ kteréž ſnad ani Péro wypſati/ ani Jazyk wyſlowiti nemůže. Protož Latině a Německy ohláſſeno/ aby wſſyckni Pánu Bohu děkowali/ že ráčil pokog činiti mezy Cýſařem a Králi/ a geho proſyli/ aby takowá přjzeň/ k vžitku wſſeho křeſtianſtwa/ a k záhubě Pohanſtwa/ za dlauhé čaſy trwala. Tu vdeřili w Bubny/ a Trubači traubili zwučně na znamenj radoſti neſmjrné/ neb wſſem weliké potěſſenj z toho powſtalo.

Druhého dne opět Cýſař a Králowé ſobě dary dáwali/ a dokonawſſe wěcy ſwé ſſtiaſtně/ Cýſař a Král Ludwjk geli do Nowého Měſta/ kdež y ginj Králowé přigeti měli. A ſgewſſe ſe weſpolek/ po wyřjzenj ſpráw ſwých rozgeli ſe s pláčem nemalým: nebo Král Wladiſlaw Annu Dceru ſwau/ potěſſenj ſtaroſti ſwé tu zanechal/ kteráž náramně plakala/ a Ludwjk tolikéž truchliw byl/ prawjc/ že raděgi vmřjti chce/ nežli bez Seſtry žiw býti/ pročež y wjce Králowna Anna/ nemoha ſe vpokogiti plakala. Král Wladiſlaw po dlauhém kwjlenj/ vgal Ludwjka za ruku/ a zanechaw tu Dcery/ poſpjſſyl do Vher: Zygmund pak Král do Wjdně/ a odtud do Králowſtwj Polſkého ſe obrátil.

Roku toho/ Jan Turzo/ Poſel od Frydrycha Knjžete Lehnického/ wygednal od Krále Zygmunda Polſkého k ſtawu Manželſkému Alžbětu Seſtru geho.

Téhož Roku/ Barbora Manželka Krále Zygmunda prwnjho/ Králowna Polſká vmřela/ a to Měſyce Zářj. O njž na hoře pſáno geſt.

Léta Páně 1516. We Cžtwrtek před Kwětnau Nedělj/ vmřel Wladiſlaw Král Cžeſký a Vherſký na Budjnu/ a pochowán w Bělehradě/ kdež ſe Vherſſtj Králowé kladli: Byl Král ten pokoge milownjk a rozmnožitel ſláwy Cžeſké/ kralowal w Cžechách 45. w Vhřich 26. Let.

Selim w ten čas Cýſař Turecký ſſkody včinil w Egiptě/ a w okolnjch Kraginách Křeſtianſkých.

Digitized by Google

O panowánij Ludwijka Krále Cžeſkého a Vherſkého / Syna Wladiſlawa Krále / a Anny Frantſké Králowny.

Kapitola XVII.

KDyž ſkonal Otec Wladiſlaw / Syn Ludwijk na
geho mijſto wſtaupil / a hned wyſlal Poſly do Králowſtwij
Cžeſkého / poraučege aby Sněm držán byl na Hradě Pražſkém na den S. Lucye. K tomu přigeli Poſlowé od Maximiliána Cýſaře / y od Zygmunda Krále / napomjnagijce
Rytijřſtwo y Pány / aby Králowſtwij Cžeſké Ludwijkowi
ſpokogice w moc uwedli: Páni neſrownawſſe ſe w rokowánij / po Nowém
Létě ſe rozgeli. Měl tehdaž Král Ludwijk wěku ſwého Deſet let.

Toho čaſu / Martin Luther znowu ſe s ſwým včenijm nalezeným hláſyl.

Léta Páně 1517. Selym Cýſař Turecký / wtrhl do Syrſké Kraginy / činic
okolo Geruzaléma znamenité ſſkody / odtud ſe obrátil do Egipta na Soldana / kterýž ač ſe zmužile s ſwými Araby bránil / wſſak ſyle Selimowě odola-

tí newo-

ti nemohl. On pak yaw ho/ ſám wlaſtnj rukau genu hlawu ſtial.

Léta Páně 1518. Opět položen byl Sněm na Hradě Pražſkém / na kterýž wyſlán Jan z Žerotina z Morawy/ ten oznamowal že Vhři dali Léta Králi Ludwijkowi / tak aby mocně Králowſtwij Vherſké ſprawowal: Téhož že Králowſká miloſt žádá/ y od wſſech Stawůw Králowſtwj Cžeſkého/ aby přigat byl yako Král dědičný a korunowaný. Odpowěděli Stawowé že tomu neodporugij/ než že neyprwé k němu gménem wſſý Země wyſlati mi⸗ nij/ aby powinnoſt kteráž Králi nowému náležij/ Králowſtwij včinil/ a aby Stawům při ſwobodách gegich zanechal / wedlé ſtarobylého obyčege / což aby na pomezých Cžeſkých ſtwrzeno bylo/ a berně aby s dowolenijm geho wy⸗ braná byla/ pro zaplacenij Dluhůw/ kteréž Králowſtwij zdělalo.

Toho Roku/ Selym Syn Bayazetůw hrozný vkrutnijk nad křeſtiany/ ſcepeněl w Adryanopoly: Panowal oſm let.

Wſſe toho Roku/ Zygmund Král Polſký z námluwy Cýſaře Maximiliá⸗ na/ wyſlal Legáty ſwé s Cýſařſkými do Apulie/ k Janowi Sforcia Knijžeti Mediolanſkému Dceru gménem Bonu/ kteráž přiwezená byla do Krakowa/ a po Weſelij Korunowána.

Cýſař Maximilian položil Sněm w Sſtroſburku/ na kterémž byli wſſi⸗ čkni Kurffirſſtowé/ a od Papeže wyſlán Legat Kardynal Thomas Caieta⸗ nus, kterýž dobrau pomoc proti Turku z Komory Papežſké připowěděl.

Poſlal Cýſař k Papeži oznamugic o tumultech Lutherowých / žádagic aby nemeſſkal ge přetrhnauti / a to cožby vſtanowil/ aby co neyſpijſſe wyko⸗ náno bylo.

Léta 1519. W Středu před Ochtábem Božijho Křtěnij/ vmřel Maxi⸗ milián Cýſař Ržijmſký/ Pán žiwota Swatého a ſkutkůw chwalitebných.

Tehdáž Solimannus Syn Selimů / deſátý Král Turecký / táhl s Wog⸗ ſkem neſčijſlným na Krále Perſkého / ale ztratil lidu takowé množſtwij/ že ſám toliko w Oſmdeſáti Koňijch do Konſtantýnopole přigel. Baſſowé přemeyſſleli o tom/ aby ho w Králowſkém Mageſtátu nezanecháwali/ ale on ſlibugic že wſſecku Ržeckau Zemi y Bělehrad podmanij/ vpokogil myſſle⸗ nij gegich.

Tatati tolikéž do Ruſkých a Podolſkých Kragin wtrhli Měſýce Srpna/ kdež zplundrowali Kraginy Bilſké Chelmſké a Lubelſké. Proti nim wy⸗ gel Mikuláš Firley Heytman Korauhewný / ale neſſtiaſtně/ neb poražen geſt v Sokala.

Po Smrti Maximiliána Cýſaře ſgeli ſe Kurffirſſtowé a wolili na Cý⸗ ſařſtwij Karla Arcyknijže Rakauſké: O to důſtogenſtwij ſnažil ſe Franti⸗ ſſek Král Francký/ ale že nic neobdržel/ začel Wálku a nepřijzeň.

Léta Páně 1520. z wůle a rozkazánij Krále Ludwijka/ Sněm byl polo⸗ žen na hradě Pražſkém/ na kterýž ſe ſgelo množſtwij Panůw a Rytijřůw/ též y Legátůw z Měſt Cžeſkého Králowſtwij. Přigel y Biſkup Agarſký/ a Karel Knijže Minſterberſké/ gſauce od Krále poſlani s Inſtrukcý/ o čemby měli mluwiti. Neywětſſý neſnáze byla s dluhy Králowſtwij/ z ſtrany kte⸗ rýchž nic neſprawili / toliko aby Ludwik wyplnijc powinnoſt náležitau/ do Králowſtwij přigel.

W ten čas Králowna Bona porodila Syna / prwnijho dne Měſýce Sr⸗ pna/ gemuž dáno gméno Sigiſmundus Auguſtus.

Téhož Roku pſſky byli vſtawičné/ a rozwodněnij weliké. Selym Cýſař Turecký Léta dotčeného w Thracij v Wſy řečené Cyn / vmřel od Wředu genž ſe mu nad Ledwijm wywrhl. Potěſſyli ſe z toho Křeſtiané w Kragi⸗

 náchs

nách západnijch / na kteréž ſe s Wogſkem ſtrogil. Zanechal po ſobě Syna Solimana z Dcery Krále Boſwaranſkého.

Léta Páně 1521. Při Slawnoſti Swatého Jakuba/Kněžna Marye přiwezena Králi Ludwijkowi do Vher/kteráž mu dána byla za Manželku od Cýſaře Maximiliána / při Otcy Wladiſlawowi / a Stregcy Zygmundowi Králi Polſkém/a welikém Knijžeti Litewſkém.

Tehdáž Solimán Pohanſký Cýſař / wyſſpehugic ſkrz ſſpehéře/kteréž w Czechách a w Vhřijch měl čas Swadby / a wěda že Král Wogſka pohotowě nemá / dobyl Sabatky a přijležité Zámky / wyprawiw Wogſko weliké do Země Řecké/ ano y Bělehrad ſylně oblehl. Ludwijk poſlal do Czech pro pomoc/ ale než Wogſko ſebráno a wyprawenobylo do Vher / Selym Bělehrad Řecký obdržel. Protož Cžechowé wyſlanij na retuňk/zpátkem ſe nawrátili.

Opět w Pondělij po Swatém Ondřegi Sněm držán na Hradě Pražſkém na kterémž toliko vſtanoweno bylo / aby poſláno bylo k Ludwijkowi Králi/ aby do Králowſtwij poſpijſſyl. Wyſláni tehdy gſau z Stawu Panſkého: Wácſlaw Koſſátecký z Kolowrat/ Michal Slawata z Chlumu. Z Stawu Rytijřſkého: Radiſlaw Beřkowſký z Sſebyřzewa Pijſař Zemſký/ Henrych Kutnaur z Kutnowa/ a z Měſtſkého: Wijt Worudek z Augezdce Pergkmiſtr, aneb Spráwce Hor Winičných / a Jan Wopice z Střebſka/ Měſſtěnijn Starého Měſta Pražſkého.

Roku toho / Ferdynand Arcyknijže Rakauſké wzal ſobě za Manželku Annu Wladiſlawa Krále Vherſkého a Cžeſkého Dceru / a Ludwijk Král Marygi Ferdynanda Seſtru: yakž prw oznámeno.

Léta Páně 1522. W Auterý před Swatým Řehořem/wygeli Páni Cžechowé proti Králi až do Polny. W Sobotu pak před třetij Nedělij poſtnij kteráž ſlowe Oculi, když ſe wſſyckni Třij Stawowé ſſgeli / mijli za Polnau Krále a Králownu wijtali. Po včiněném poděkowánij od Krále/ žádali ho, aby na Pomezých Přijſahu wyplnil. Odpowěděl Král: Toho na ten čas nevčinijme / až vzřijme kteřij gſau naſſý wěrnij. Zaſtawiw ſe tehdy Král na Horách Gutnách předce ſe ku Praze bral / a w Pátek po Swatým Staniſlawu činil powinnoſt na Hradě Pražſkém w Koruně a w oděwu dlauhém Zlatohlawowém/kterémuž dáwal přijſahu / Neywyžſſy Purgkhrabě Pražſký/Zdeněk Lew z Rožmitála. Po wykonané přijſaze korunowána býti měla Králowna/ale Páni ſe porownati nemohli/kterýby měl něſti/Arma to geſt: Korunu/Jablko a Sceptrum. Staw Panſký ſobě to připiſowal/a Rytijřſký tolikéž. Protož odloženo korunowánij do druhé Neděle: A korunowána geſt před Slawnoſtij Ducha Swatého/při přijtomnoſti mnohých Panůw Vherſkých/ Polſkých/ Pruſkých/ Benátſkých/ etc. Když pak ſſli k korunowánij/Král neſl na Hlawě Korunu/ w lewé ruce Jablko/a w prawé Sceptrum: Před ním ſſel Margkhrabě s Mečem.

We Cžtwrtek před Přeneſſenijm Swatého Wácſlawa Král přigaw k ſobě Dſky Zemſké zapečetil ge/a obnowil Auřad Saudcůw Zemſkých/ y giné/a Knijže Minſtenberſké Karla neywyžſſým Heytmanem včinil. Což ſprawiw wygel s Králownů do Hory Kutny/kdež změnil auředníky nad Mincy/ atu wyſliſſel mnohé žaloby/gichž ſpráwu poručil Knijžeti Karlowi/tak aby winného každého pokutowal.

Dwořané Krále Ludwijka byli (yakž Daubrauius pijſſe) welmi cyzýho žádoſtiwij/tak že ſpatřijce co kolim ozdobného přiginém/hned Krále mla-

deho na to namluwili aby z rozkazu geho gim to darowáno bylo: mnozý k wůli Králowſké/ dáwati cožkoli nezanedbáwali. I přihodilo ſe, že byl při Králi Henrych řečený Tunkel/ Cžubau nákladnau oděný/ kteréž geden Dwořenjn gſa žádoſtiw/ Králi o nij mluwil. Král řekl Henrychowi z ſtrany té Cžuby. On gſa ſtarodáwnijm Dwořenijnem/ a darmo žádnému nic nedaw/ takto Králi odpowěděl: Cžubu mau/ Králi miloſtiwý ſprawil gſem za Penijze nelacyné/ abych w nij podlé hodnoſti mé před waſſý Králowſkau miloſti ſe vkazowal/ a to s takowau mijrau/ aby toliko na mne ſamého ſe treffila/ a mne ſtarého zahřijwala. Ti genž oni ſtogij mladij gſau/ a krwij mladau zahřijti ſe mohau: Geſtliže pak Kožichůw potřebugij/ Liſſčij gim yakožto mladým přináležegij. Takowau řečij dodal ſmělosti ginym/ že gſau Krále w žádoſtech geho oſlyſſowali/ a Dwořanům ſtudu přidal/ že wijce cyzýho ſkrze Oſobu Králowſkau nežádali.

Wygel tehdy (yakž na hoře pſáno) Král z Cžech/ a na ſwém mijſtě Knijžete Karla zanechal. Geda pak ſkrze Morawu/ přiwolaw k ſobě Gijhlawſkých/ dikliwými ſlowy gim domlauwal/ nýbrž ytreſtánjm nemiloſtiwým hrozyl/ geſtližeby toho nowého náboženſtwij nezanechali: Mezy tím yat Speratus Kazatel gegich/ a dán do wězenij.

A gſa w Kroměřijži/ napſal liſt ſwau rukau k Knijžeti Oppolſkému/ aby tomu wwěřil/ oč s nim Biſkup Staniſlaw mluwiti bude. Což ſe dálo z ſtrany Kſſaffu/ totiž/ aby Knijže to wěkem poſeſſlé a bohaté/ dědicem včinilo Krále Cžeſkého.

W tom nowina přineſſena/ že Rodys Oſtrow znamenitý/ s welikau ſſkodau wſſeho křeſtianſtwa/ Turek opanowal: poněwadž obležený odpijragijce ſtatečně nepřijteli za ſſeſt Měſycůw/ nemagice žádné naděge k retunku poddati gey přinuceni byli. Z toho někteřij prorokowali Vhrům/ že takowým ſpůſobem od Pohana budau ſetřenij/ geſtliže ſe neopatřij.

Oni pak lehce ſobě to wážili/ domácými rozbrogemi ſe zaneprazdňowali/ Králem pohrdali/ na Aukednijky nic nedbali/ a lid přeſpolnij laupili: Což ſe přihodilo y Panu Adamowi z Hradce/ Kancléři Králowſtwij Cžeſkého/ kteréhož w Měſtě obrali. O čemž Hágek při Roku, 1523. a Dubravius libro 33. folio 312.

Téhož také Roku/ vmřel neywyſſſý Biſkup Řijmſký Adrianus. Na gehožto mijſto wolen Clemens Septimus è familia Medices.

Léta Páně 1524. Kněz Auguſtyn Netwořický/ Bakalář Akademie Pražſké/ wydal Knijžku a dedykowal gi Janowi Nožičkowi/ Oppatu Kláſſtera Slowanſkého/ proti Martinowi Lutherowi/ proti Pikhartům a některým Miſtrům Pražſkým/ kteréž dal tytul Clypeus fidelium, Pawéza wěřijcých: ta w ſobě zawijrala ſmyſl takowý/ geſtli že ſpaſenij býti chceme/ že powinni gſme poſlauchati Cýrkwe Swaté Řijmſké. Toho čaſu co ſe wijce dálo/ nalezeno bude při wypiſowánij o Měſtech a Stawijch.

Král Ludwijk ač měl Nepřátely, kteřijž ho gedem otráwiti vſylowali/ a o tom wěděl/ že takowý ged do Cžech zgewně přineſſen geſt/ wſſak na žádného ſáhnauti nedopuſtil. Pijſſe Dubravius že ten/ genž takowý neſſlechetný ſkutek wykonati chtěl/ byl Cžlowěk w bohatſtwij možný.

Léta Páně 1525. Františſſek Král Frantſký/ v Padue w Lombardij/ od Cýſaře Karla yat/ a do Sſpanyel přiwezen: Miloſt k wijře nepodobnau včinil zagatému Králi Cýſař Karel: neb netoliko ho propuſtil do Králowſtwij geho/ ale y dal mu za Manželku Seſtru ſwau Leonoru. Té Wálky Heytmané byli/ Mikuláš Hrabě Sulmenſký/ Giřij Fronbergk Rytijř/

Marek Syttych / Knijže Burgundſké / Margkhrabě z Piſterámu.

Léta wýſs gmenowaného / powſtalo Sedlákůw pozdwijženij prwé neſlýchané / w Alſacygi / w Swábijch/w Frankonij/w Turyngij/ a w Kraginách při Reynu ležijcých / ale Knijžata to s Wálkau vpokogili: tak že we třech Měſýcých Sto Tiſýc Sedlákůw a wijce/yakožto k bogi neſpůſobných pomordowáno. Toho půwodem byl něyaký Sſkaplijř/ kterýž ſepſal dwanácte Artykulůw o Swobodách/pro kteréžby plat Wrchnoſti dáwán býti neměl. Z takowého včenij pozdwijhla ſe hlaupoſt Sedlſká proti Wrchnoſti ſwé: Tolikéž w Měſtě Turynſkém Mulheyzn / kazatel Tomáſs Monetář zgewně včil/že on má naprawiti pád Cýrkwe/ a že gemu od Pána Boha na vkrutnoſt Panſkau Meč Gedeonů poručen geſt. Protož wywedl po hauffijch lid Sedlſký/ poručiw Statky Wrchnoſti a Kláſſtery plundrowati: W tom na ně připadli Knijžata Saſká/ a Landtkrabě Heſké/ a porazyli ge. Hodnau owſſem pomſtu za ſwůg hanebný včinek wzali / a Meč Gedeonůw ſtratili. Tomáſs Monetář ſtiat/genž byl tolikéž začal ten blud wymyſſlený Nowokřtěncůw/kterýž až do dneſſnijho dne trwá/w Němcých/Polſſtě a w Morawě.

Téhož Léta/Oecolampidus a Oldřich Zwinglius w Bazylij / zawržený blud Berengarůw pſanijm ſwým obnowili / že ſe při Wečeři Páně nedáwá (v nich rozumměg) prawe Tělo a Krew Kryſta Pána: ačkoli předeſſlého Léta s týmž ohyzdným včenijm/Ondřeg Karlſtadyon na plac wygel. Ale my zanechage toho Theologům, k Ludwikowi ſe obraťme. Turek ſlyſſe o takowých neřádijch mezy Křeſtiany/weſelil ſe a neywijce z toho / že wěděl o neſwornoſti Vhrůw/kteřij Krále mladého měli/a Heytmanůw žádných ani Wogákůw/ aby ſe k bogi hoditi mohli. Owſſem někteřij Páni Vherſſtij Pohanſké chytroſti ſe obáwali/ a druzý ſamými Prſteny gemu odolati chtěli. Nic méně potřebě k Wogně žádných nechyſtali/až teprwa když Turek s mocý připadl/tu lid nagjmali/a Heytmana w Kláſſteře hledali/ Pawla Tomory kterýž Zámek Budinſký w přijhodě neſſtiaſtné obhágil.

Swlečen tehdy geſt z kápě Pawel Tomory / a aby byl w vctiwoſti wětſſý/včiněn Arcybiſkupem Kolocenſkým. Y nalezli ſkutku takowého přijčinu / že to činij na potupu Januſſowi Trenčinſkému/a ten ſpráwám Rytijřſkým z hola nerozuměl/toliko že nad giné byl bohatý/ a Weywodau Sedmihradſkým/kterýž čtyrydceti tiſýc Lidu po hotowě měl. A kdyby byl ten Weywoda s dotčeným lidem hned k potřebě přiſſpěl/nikdáby byl Turek nad Vhry neſwijtězyl.

Wymlauwal ſe Tomory z Aukadu takowého řka / že nebýwal při ſpráwách Heytmanſkých na nichž wſſeho Wogſka zdrawij záležij/ než že přiwykl pod Heytmany rukau zmužile bogowati: ale gſa přemožen prozbami poradil aby co neyrychlegij pomocy od blizſkých Sauſedůw žádali.

Protož wyſlali do Czech/do Morawy/do Slézſka/ proſyc aby w takowé potřebě opůſſtěni nebyli. Zbraňowal geden Vherſký Pán Czechům y Morawanům Wogſka dodáwati (wedlé Dubra:) a ten byl Biſkup Vherſký: což proto činil/obáwagice ſe/aby Král s pomocý Wogſka cyzýho obrániw ſe Turku/Vhrům/přijſněgſſým nebyl.

Wogſko Czeſké a Morawſké proti Pohanům Srdce diwné mělo / yakž Dubravius oznamuge: neb ſcházegijce ſe/ geden druhému připijgel na zamordowánij rukau ſwau/Deſet / Pět/etč. Turkůw/ ale nerozmeyſſleli yakýmby ſpůſobem na Pohany připadnauti měli / toliko o tom mluwili / což vſty dokázati mohli.

Cýſař Turecký giž ležel při Bělehradu / a Wogſka Pohanſká ſe ſcházela ceſtami rozdilnými.

Král Ludwijk ſwolaw Pány Vherſké / radil ſe zdaližby měli na Wogſka giné očekáwati / čili na nepřijtele hned vdeřiti / aby we zdech Budinſkých obklijčenij nebyli.

Zwolali Vhři wſſyckni aby taženo bylo proti Pohanům dokawadž čas geſt k doſaženij mijſta k bogi přijhodného. I wygel Král na Wognu opatčiw Budijn zarmaucený / pro znamenij neſſtiaſtné kteréž ſe gemu přitreffilo: neb hned před Branau padl s nim Kůň na Kolena. Geli za Králem Biſkupi a ginj Páni s lidem ſwým yakž obyčeg geſt když Král do pole wytáhne / aby wſſecko Rytijřſtwo při něm nalezeno bylo. Protož y Girij Janůſs Trencinſký bratr mladſſý s Králem ſe wyprawil až do Wſy Moháča / kdež bitwa býti měla. Vhři magic nepřijtele (yako řka) přededweřmi / wſſak předce w neſwornoſti trwali: pohrdali zaſe Heytmanem Pawlem Tomory / a Girijho gemu předſtawowali / kterýž ač prawil / že ani zbraně proti ſobě dobyté newiděl / wſſak z přinucenj gich / připogil ſe k Pawlowi Tomory w ničemž gemu negſa rowný. Poſluſſenſtwij nebylo žádného / každý kráčel wedle ſwého zdánij / aby prodleli dokawadžby wijce Lidu nepřigelo / žádným ſpůſobem namluweni býti nemohli. Radil tolikéž Ambrož Sſarkan / aby turkům přes Rjeku Drawu ſe přeplawiti nedopauſſtěli / což ſe ſſeſti Tiſýcy lidu dokázati mohlo / ale zanedbali té raddy řkauce: Nenij wěc ſlýchaná aby ſe Vhřij turkům ſtrachowati měli / protož přeplawili ſe Turcy bezpečně a giž k bitwě s Vhry w ſſyku ſtáli / na což Vhři ſotwa pomyſlili. Tu teprw počali Heytmané lid ſprawowati / nečekagijce ani na Prach ani na Děla / kteráž geſſtě při Dunagi ležela. A widauce že Cýſař Turecký w třetjm hauffu byl / Krále ſwého poſtawili w prwnijm / a Biſkupy w pátém. W tom Waradinſký Biſkup Syn Perenného zkřijkl o deſet Tiſýc Mučedlnijkůw / o kterýchž Cýrkew zmijnku činij / prawijce že gich wijce ten Mnich včinij. Porozumijwal Král Ludwijk o ſmrti ſwé: neb před tim když tázán byl od Prægustatora, kde by wečeřeti chtěl / odpowěděl: Pán Bůh wij kde dnes wečeřeti budeme.

I přiblijžili ſe Pohané k Vhrům s křikem hrozným / a z Děl ſtřijleti počali / z čehož poſſel dým huſtý / že Wogſko Wogſka ſe dotřijti nemohlo: Ač ſſkody Střelbau newčinili / neb kaule přes Wogſko lijtali: Vhrůw množſtwij hned po wyſtřelenij Děl vteklo / a neywijce těch / kteřijž vſty Turky mordowati chtěli: Sami toliko pěſſý wtijkati nemohauce / bogowali / až zbiti byli: Nedaleko od nich padl Pawel Tomory / gehožto Hlawa Cýſaři odeſlána. Girij Trecenſký, a Ladiſlaw Arcybiſkup Oſtřehomſký / s mnohými ginými wtijkage / w Dunagi vtonuli. Krále Ludwika poručil Pohan bez wſſeho aurazu gijti / rozuměgic ho býti hodným dlauhého kralowánij / že ſměl proti němu s malým počtem Lidu wygeti: Ale Ludwik s Koněm giž wězel w bahniſſti nedaleko od Dunage. Podiwil ſe Turek tak rychlému wijtězſtwij / kteréž mu připrawila pýcha a neſwornoſt Vherſká / tak že y Krále ſmrt potkala / y giné Pány mnohé Czeſké a Polſké zachwátila. Giſtě poraženým Vhrům ſtalo ſe k wýſtraze / že Pohan magic ſſtěſtij a Wogſko neſmijrné přes zymu / wſſý Země Vherſké ſobě nepodmanil. Králowna pilně ſe o to ſtarala / aby tělo Králowſké nalezeno bylo: Dal o něm ſprawu Czetřiſs Rochánek / kterýž prawě s Králem vchazel a geho retowati nemohl. I wywežen Král s Koněm / z bahna / a pochowán w Králowſkém Bělehradě. Měl tehdáž wěku ſwého nezauplna dwadceti Let / ač někteřij toho dokládagi / a dwa Měſýce přidáwagi / proto / že ſe narodil Léta 1506. w Ochtáb Swatého Jana Křtitele / yakž wýſſe dotčeno.

Interregnū w Czechách Oſme po Smrti Ludwjka Czeſkého a Vherſkého Krále.

Kapitola XVIII.

ZJaloſtiwé Nowiny o Smrti Ludwjka Krále když do Czech přineſſeny byli / rmautili ſe Czechowé welmi: až na den Swatého Frantiſſka Sněm w Praze vložili a w ſwornoſti činili památku za Krále vmrlého / y za wſſecky genž na té Wogně zahynuli / a to w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém / a Páni Pražané w Teyně / podlé ſwého nowého řádu. Vſtanowili na tom Sněmě / aby ſe z každého Stawu oſm oſob wybralo / kteřijžby včiniwſſe neyprwé obzwláſſtnij Přijſahu / Krále Zemi vžitečného wolili. A weſſli takowé Oſoby do Kaply Swatého Wácſlawa / kdež gedenkaždý zgewně aumyſl ſwůg oznámil. Odtud když weſſli do Saudné Swětnice / Purgkrabě Pražſký wyprawowal gegich gednomyſlné wolenij / a wyhláſyl Králekka: Arcyknijže Rakauſké Ferdynand geſt Král Czeſký. Obrátili ſe potom do Koſtela S. Wjta / kdež s welikau radoſtij zpijwáno Te Deum laudamus.

Toho Roku / Anna Králowna Manželka woleného Krále / porodila w Lincy Dceru / Pátého dne Měſýce Czerwence / kteréž dano gméno Alžběta.

O panowánij Ferdynanda Arcyknijžete Rakauſkého / Syna Filipa Krále Hyſſpanſkého / a Bratra Cyſaře Karla / toho gména Pátého.

Kapitola XIX.

LEta Páně 1527. po S. Pawlu na wjru obrácenij / wygeli Páni Czechowé proti Králi ſwému wolenému až k Gijhlawi / kdežto on wykonal powinnoſt ſwau / a odewſſech Třij Stawůw za Krále přigat: yakž na památku toho ſtogij Slaup wyſtawený s těmito Slowy: In perpetuam rei memoriam, Ferdinandus primus. Romanorum Imperator Auguſtus, Hungariæ, Bohemiæ Rex, Infans Hiſpaniæ, Archidux Auſtriæ, Marchio Moraviæ, in Regem deſignatus Bohemiæ, dictæ Bohemiæ Regno hoc in loco iuramentum præſtitit, die 30. Ianuarij, Anno ſalutis ut ſupra.

Na den S. Háty / wygeli z Prahy proti Králi Ferdynandowi mnozý Páni až k Maleſſycům / a každé Řemeſlo w ſwém hauffu pod ſwú Korauhwj: Wgel tehdy do Prahy Ferdynand welmi ozdobně / yako možný a prawý Král okolo Hodiny 23.

W Neděli na den Swatého Matěge Apoſſtola/ Ferdynand korunowán w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém/ a na zegtřj Anna Králowna Manželka geho/ Dcera Wladiſlawa Krále Cžeſkého a Seſtra Krále Ludwjka mrtwého. Přiwlaſtniowal ſobě Králowſtwj Vherſké Ferdynand práwem Manželky ſwé/ w čemž měl protiwnjka Jana Weywodu Sedmihradſkého. Protož Wogna začata geſt owſſem ſſkodliwá/ poněwadž protiwná ſtrana poddala ſe w ochranu Turku/ kterýž potom přitáhl k Budjnu/ a Janowi Wegwodowi k Králowſtwj dopomohl.

Sylnj giſtě Ferdynand byl Janowi/ kteréhož Wogſka přemáhal/ a protiwenſtwj weliké gemu činil: wſſak y Wegwoda ſwého ſſetřil/ což ſe wyrozuměti může z Liſtu k Cžechům pſaného od Krále gegich takto:

MY Ferdynand z Božj miloſti/ Cžeſký Vherſký Král/ Infans w Hyſſpanj/ Arcyknjže Rakauſké a Margkhrabě Morawſké: Wzkazugem wěrným naſſým/ miloſt a láſku naſſy: Poněwadž geſt zřetedlná ſprawedlnoſt naſſe k Králowſtwj Vherſkému gi gſme opuſtiti nechtěli/ a neyprwé podlé vwáženj rad naſſých/ táhli gſme k Preſſpurku aneb k Starým Hradům: odkudž přigewſſe k Rábu wyſlali gſme na Zámek/ aby ſe nám dobrowolně poddali/ geſtliže ſwé záhuby nemilugj. Měſſtiané owſſem proti nám wygeli/ a nás za Pána přigali/ ale někteřj zawřewſſe ſe na Zámku bránili ſe vmjnili. Nazegtřj ſſturmowáno k Zámku/ a Auředník wida že nežertugeme/ nám ho poſtaupil.

Po dwau dnech přiblijžilo ſe Wogſko naſſe k Komárnu/a tu Střelbu na nepřátely wypuſtilo. Ten wečer převezeno přes Dunag tiſýc [illegible]ſſkůw/kteřijž po poraženij Zdij k Sſturmu táhli. Což když z Zámku ſpatřeno / Měſto zapálili. Ráno než Slunce wzeſſlo/poručili gſme přes Dunag huſtě ſtřijleti/takže obleženij tu zůſtati nemohli/a Zámek z gedné ſtrany pokažen: neb gey Kaule proſſkakowaly: giſtě kdyby geſſtě z některého Děla bylo wyſtřeleno/padl by byl dijl Zámku nemalý. Pročež Heytmané y lid křičeli z Zámku dáwagijce ſe na miloſt/kterauž gſme gim vkázali/a Zámek w pěti hodinách opanowali. Když Komárno lidem oſazeno bylo / wyprawilo ſe Wogſko k Tatě/kdež Purgkhrabowé zabiwſſe Heytmana lidu kterýž odtud vtijkal/Zámek nám poddali. Odtud obrátili gſme ſe k Oſtřehomu/w kterémž hognoſt y Sſpijže y Střelby bylo. Měſſtiané nám w ceſtu wygeli/a nás za Pána dobrowolně přigali: Ti genž na Zámku byli poddati ſe nechtěli: Protož zaſadiwſſe Děla/okolo Neſſporu k Zámku ſſturmowáno/a oni odepřijti nezanedbáwali. Druhého dne / genž byl na Nebe wzetij Panny Marye/opět zhuſta a ſpilnoſtij ſtřijleno / tak že do Obědů Zámek ſe poddal: Kteřijžto oſadiwſſe k Wyſſehradu gſme přitáhli. Když ſe pak nám dobrowolně nižſſý y wyžſſý Zámek poddal / a my odtud k Budijnu ſe přiblijžili/ſlyſſýce žeby Weywoda giž ná druhé ſtraně Dunage byl / a v Sabatky Stany rozložil/ položili gſme ſe v Starého Budijna/ kdež Budinſſtij a z Peſſtu k nám přiſſli/podáwagijce ſe/a nás za Pána vznáwagijce. Na ráno/ ſlyſſýce Swatau Mſſy v Matky Božij w Měſtě Budijnu / s gijzdau naſſý a Korauhwemi na Zámek gſme přigeli / a tu ſedijce na Stolicy naſſý obědwali: odtud pak k Wogſku kteréž v Gronffeldu leželo gſme poſpijſſyli. Na to mijſto Měſſtiané s Proboſſtem z Bělehradu/genž oſm mijl od Budijna ležij/k nám přigeli/a nás za Pána ſwého přigali.

Nynij pak Stawy téhož Králowſtwij obſýlati ráčijme/ y w tom domněnij gſme/že ſe podlé obeſlánij naſſeho ſtane/a naděgi máme ku Pánu Bohu/že wſſecko dobře z daru Božſké miloſti wyřijzeno bude.

Protož wám to krátce oznamugem/yakožto wěrným naſſým poddaným kteřijž z takowého ſſtěſtij naſſeho/ nemálo potěſſenij budete/a nám toho nynij přegete. Dnes nám nowina přineſſena / že Weywoda k Tiſſy táhl / a nynij že geſt na Zámku Tokagi: ale wyzwěděti geſſtě nemůžeme/ na kterau ſe ſtranu odtud obrátij. Okolo pak Nytry / a w giných ſtranách lidé ſſlechetnij/mnoho nám Zámkůw odewzdali. Datum w Leženij za Budijnem v Gronffeldu/w Pátek v Wigilij Swatého Bartholomiege. Léta Páně 1528. Králowſtwij naſſých prwnijho.

Druhý liſt téhož Krále Ferdynanda k Czechům pſaný / w Pondělij po S. Michale/toto w ſobě obſahowal: Že polowicy ſwého Wogſka / a to Knijžat/Hrabat a giných ſkuſſených Rytijřůw přes Dunag přeplawil/aby ge Janem Weywodau korunowaným Králem táhli/ a bitwu s nim ſwedli. A když k Agru neb k Erli přitáhli/že Poſlowé z Erle k nim přiſſli podáwagijce ſe Králi Ferdynandowi/a poſluſſnými býti ſlibugijce. Takowé poſluſſenſtwij/Heytman Králowſký na mijſtě Králowém/ že geſt od nich přigal/a natom s nimi zůſtal/ aby ſſpijžij a giné potřeby za Wogſkem wezli/což oni ſplniti připowijdagijce toho nevčinili: Poněwadž což mohli z Agru odwezli/tak že Wogſku Králowſkému / magijcýmu weliký nedoſtatek/ málo ſe nětco doſtalo: K oſazen Zámek y Měſto lidem. Odtud že vpřijmo za Weywodau Wogſko táhlo/a w tom že Král za nim poſlal wijce lidu/totiž Čtyry Sta Koňij oděných/dwě Stě Huſarůw/ dwě Stě Ziolněřůw s Sſpijžij/

kterau

kterauž Neptátelé poſtrannj odgali. To tehdy že za Weywodau poſpj=chalo/kterýž hnul ſe z mjſta ſwého/a potom přitáhl s dwěma Tiſýcy Huſa=růw na geden wrch / kdež s Wogáky Králowſkými ſſarmiclowáno:/ ale že Králowſſtj ſtřjleti počali/ rozſtupowali ſe Neprátelé a vtjkali: mezy kte=rýmiž Jan Weywoda poſpjchage s lidem k Tiſua k Zámku Tokay/ w němž ſe zaſſancowal/od toho Zámku Králowſſtj poſpjchagjce za nim / toliko půl mjle leželi: kdež ſſpehéře měli a wartowali.

Na den Swatého Wácſlawa předednem/něco lidu z Wogſka Weywo=dy/ že vdeřili na Králowſké Puſſkáře/ tu několik gich padlo/a bránjce ſe li=du tomu/naſpátek gey k ſwým obrátili/a mnoho gich tolikéž pomordowali: Potō Střelba wypuſſtěna byla. Jan Sſteffan Weywoda mage Moſt přes Tiſu přeprawil ſe w čtyřech ſtech Konj/a hned toho Moſtu djl ſnetati roz=kázal: Protož těch kteřjž ſe za nim wyprawowali/ že vtonulo okolo Čtyř Set/lid obecnj s Djtkami vtjkal/a což gich zůſtalo/že od Králowſkého li=du zgjmáni a pomordowáni gſau/ ač y Králowſkých nemálo od Střelby padlo/zwláſſtě když ſkrze neopatrnoſt Prach ſe zapálil/Wěže zbořil a Zámek wypálil/y lidu okolo čtyř ſet zahubil.

W Neděli/po tom Králowſkém pſanj třetj den po wſſech Swatých / w Budjnu Král Ferdynand korunowán s Králownau na Králowſtwj Vher=ſké/a dokonale za Pána přigat. Jan pak Weywoda ztratiw Králowſtwj Vherſké/ſotwa Weywodſtwj Sedmihradſké obdržel: Ugel do Králow=ſtwj Polſkého k Zygmundowi Králi/genž Král yakožto Sſwagru ſwé=mu/poněwadž prwé Seſtru geho měl/ dal poctiwé wychowánj.

Neſwornoſt Vhrůw welikau pomoc včinila Ferdynandowi k dobýwá=nj Koruny Vherſké: nebo někteřj ſe přidrže li Jana Weywody/a někteřj Krále Ferdynanda / a tak ſtrana protiwná proti Ferdynandowi nic nezey=ſkala) nýbrž k tomu přinucena byla / že ſe poddala. Protož bez welikého krwe prolitj ta Wogna ſe dokonala/ſpůſobem takowým/yakž nahoře ozná=meno.

Léta Páně 1528. Narodila ſe Králi Ferdynandowi druhá Dcera gménem Aňa/ſedmého dne Měſýce Cžerwence. Tak tehdy ſpomenuw Ferdynand na tu Tranſakcý/kterauž Maximilian Cýſař/ Léta 1491. s Vhry a s Wladi=ſlawem včinil/(totižto/geſtližeby dědicůw mužſkého pohlawj nezanechaw Wladiſlaw vmřel / aby Maximilian a geho náměſtkowé w Králowſtwj Vherſkém panowali) ſnažil ſe oto / aby práwa takowého neztratil/ ale do=konce Králem Vherſkým včiněn byl: cožgey owſſem potkalo.

Weliké neſnáze byli toho čaſu w Křeſtianſtwu z ſtrany wjry/zwláſſtě w Bawořjch zgewil ſe byl něyaký Leonordus přigmenj Cæſar, kterýž wſſe=tečně mluwil proti Koſtelu Řjmſkému a proti wſſem řádům geho. To=ho rozkázal giti Biſkup Paſſowſký: a tito bludowé geho byli negwětſſj: Prawil/že ſama toliko Wjra oſprawedlňuge/a že gſau gen dwě Swátoſti neb Sacramenta: Křeſt a Wečeře Páně / proti Mſſy Swaté wymyſſlel diwná haněnj/Zpowěd zlehčowal/ prawě že Kryſtus Pán doſti za hřjchy naſſe včinil: čiſtotu zachowati / za wěc nepotřebnau držel: o Očiſtcy ani připomjnati nedopuſtil/poněwadž žádná zmjnka o němž w Pjſmě Swatém ſe nenacházy.

Léta Páně 1529. Cýſař Turecký Soliman mage weliké Wogſko totiž we dlé gjných dwakráte wjce než Buryan Sſtornic w ſwé Kronyce prawj/ w kteréž Wogſka toho počet klade toliko 140. tiſýc/do Rakaus přitáhl /a ně=kolik Neděl Měſta ſylně dobýwage / pod Wjdnj ležel. Ale Hrabě Fry=

drych

drych Palatinus Rheni / Heytman Neywyžſſý od Ržiſſe vſtanowený/ſebraw
lid napoſpěch do Wýdně gey odeſlal / tři dni předtim než Turek k Wýdni
přitáhl/ kdež také giž byl y Hrabě Palatinus. Protož z weliké dobrotiwo⸗
ſti Božſké/tak ſtatečně Měſto bráněno bylo/že Tyrran Pohanſký s welikým
poſměchem a ſſkodau Wogſka ſwého/naſpátek ſe obrátiti muſyl/yakž ſe nýž⸗
že oznámý. Pýſſý některý Cžeſſtý Kronykáři/že tu při Sſturmu lidu Tu⸗
reckého toliko Pět Tiſýc zůſtalo/těch pak kterýž Zymau a hladem (w čemž
Turcy gſau netrpěliwý) pomřeli/ že gich ſſkůro počtu nebylo/ tak že ſe Soli⸗
man gen s Oſmdeſáti Tiſýcy do ſwé Země nawrátil. Neywýce w praw⸗
dě gich zemřelo pro Wínné hrozny/kterýmiž ſe ſtráwili.: Ale nyný počnu
wyprawowati/yak ſe ty wſſecky wěcy zběhly : Když oznámeno bylo křeſtia⸗
nům o ſýle Pohanſké/ſýle ſylau odpjrati vmýnili/a giž ſe ſtrogiti počali/ney⸗
prwé Morawané / yakž ſe z toho Liſtu wyrozuměti může/ kterýž pſán geſt
od Pana Jana z Pernſſtegna w tato ſlowa :

Vrozený Páný/Páni/ Vrozený a ſtatečný Rytýři a Wládyky/ wzáctně
poctiwoſti Páni Pražané/a giný z Měſt Cžeſkých Králowſkých/ Páni Bra⸗
třý/Vgcowé a Přátelé mogi milý :

Já Jan z Pernſſtegna a na Helffenſſtegně / Heytman Margkrabſtwý
Morawſkého/ſlužbu ſwau Waſſymiloſtem a wám wzkazugi a ozna⸗
mugi /že Cýſař Turecký mýli od Wýdně v Dunage ſe položil/a tu ſobě Moſt
na tuto ſtranu k nám přes Dunag wyměřuge / aby z té ſtrany oſtatek Země
Rakauſké pohubil/ a Margkrabſtwý Morawſké opanowal / (čehož Pán
Bůh vchoweg.) A protož yá we gméno Božý s tim Wogſkem a potřeba⸗
mi wogenſkými/kteréž Margkrabſtwý Morawſké podlé ſwé možnoſti ſpra⸗
wilo/k Kornoburku napoſpěch táhnu/abych k Falcgrabowi geho miloſti při⸗
táhl/abychom s pomocý Božý toho břehu brániti mohli/tak aby Tyran po⸗
hanſký na něg ſe přeprawiti nemohl. A protož wás wſſech/y gedno° každého
obzwláſſtně přoſým/pro Swatau wýru Křeſtianſkau/že račýte poſpiſſyti za
námi/nečekagýce gedni na druhé/poněwadž gich znamenitý počet před ſe⸗
bau máte. Neb znáti můžete/ geſtli že obmeſſkáte s pomocý ſwau/ney⸗
prwé nám/potom ſobě zle včiniti račite. Myť gſme giž pro Swatau wý⸗
ru Křeſtianſkau/a pro dobré gméno hrdel ſwých ſe opowážili/ w ruce Pánu
Bohu wſſemohúcýmu to poručili/aby račil náš ſtrážce býti. Neb zná⸗
me/že geſt nám lépegi s poctiwoſtý vmřýti/ než hanebně zahynauti/a tomu
ſe dýwati/yakéby Tyranſtwý nad Dýtkami a Ženami naſſými Pohané pro⸗
wozowali :. A wždy tu naděgi ku Pánu Bohu wſſemohaucýmu máme / že
pomocnýkem naſſým/proti takowému Tyrranu býti račý. Na ſwědomý
pak wěcy pſaných / ſwůg gſem Sekryt wlaſtný dal k tomuto Liſtu přiti⸗
ſſtnauti. Datum w Znogmě/ w Neděli po Swatým Hawlu.

Nacházý ſe w pamětech Kláſſtera Slowanſkého Opata Pawla pamětnonda
vkazaných/že takowý počet lidu Křeſtianſkého proti Pohanům wyprawen.

Neyprwé/z Králowſtwý Cžeſkého wyſláno lidu pěſſýho/Cžtyřydceti ti⸗
ſýc/a gýzdného Dwadceti Tiſýc/Střelby na Kolách 90. Wozůw 300. a na
Wozých Hákownic 600/a Ručnic Dwadceti Tiſýc.

Z Morawy Lidu pěſſýho 25. Tiſýc / gýzdného Sſeſtnácte Set/Děl na
Kolách 40. Wozůw Dwa tiſýce/Ručnic Deſet Tiſýc.

Knýžata Baworſká měli Knechtůw Sedm Tiſýc/ Landſknechtůw tři⸗
nácte Tiſýc/Reytharůw dwa Tiſýce/ Děl 58.

W Wýdni bylo Landſknechtůw Dwanecytma Tiſýc / Měſſtianůw de⸗
ſet Tiſýc/Koný dwa Tiſýce / Děl Sto dwadceti pět.

W Nowém

W Nowém Měſtě bylo Landſknechtůw Deſet Tiſyc/ a Koni 1600. Spodbſſých Knechtůw Cžtyrymecýtma Tiſyc/ Koni Oſmnácte Seth. Knijže Wirtenberſké mělo pěſſých Cžtyry Tiſyce/ Koni čtyryſta. Kurffirſſt Saſký/ Kurffirſſt Bramburſký/ Knijže Saſké Giřij/ měli pěſſých Sſeſt Tiſyc/ gijzdných tři Tiſyce/ Měſta někteřá Ržijſká poſlali lidu pěſſého Sſeſt Tiſyc.

Falckrabě Fridrych pěſſých měl čtyry Tiſyce/ gijzdných dwa Tiſyce. Margkrabě Bramburſký/ Koni Sſeſt Set/ giný Knijžata a Biſkupi ſtřel ba tolikto wyſlali.

Slézſká a Lužická Země/ pěſſých Deſet Tiſyc/ Koni Oſm Set. Z této ſtrany Dunage leželo Landſknechtůw Deſet Tiſyc.

In ſumma: bylo wſſeho lidu pěſſého Dwakrát Sto Tiſyc a Cžtyřidceti Tiſyc/ gijzdného 30000. Tiſyc a tři ſta. Děl 310. Wozůw 500. Hakownic a Ručnic Cžtyřidceti Tiſyc. A to Wogſko přitáhlo k Wijdni na den Sw. Sſymona Judy Apoſſtolůw Božijch/ Léta Páně 1529. za Kralowánij čaſto gmenowaného Ferdynanda.

Turek/ wedlé počtu některých/ měl lidu Třikrát Sto Tiſyc/ a wedlé giných toliko polowicy toho počtu/ ale než ſe Wogſko křeſtianſké přiblijžilo k Wijdni/ odtáhl od Měſta Turek/ ač před tím zmužile k němu ſſturmowal/ yakž ſe nynij oznámij.

Přitáhl s Wogſkem k Wijdni Měſýce Zářij/ a dne 21. neyprwněgſſý lermo včinil před Polednem/ Bubnowánijm a Traubenijm k ſtrachu popauzegic. Wygeli Reythaři proti Pohanům až k Swatému Marku/ za Bránu kteráž ſlowe Sſtubenthor/ chtijce ſſtěſtij pokuſyti. Ale Pohané s welikým křikem a ſylau proti nim běželi/ tak že muſeli ſpátkem do Měſta vſtaupiti: Tu Sedm Reytharůw pohané gali/ a dwa zabili: Chudý lid w Sſpitále nelitoſtiwě mordowali/ ač někteřij do Měſta vtekli. Zatim Pohané ſobě odpočinuli.

Dwadcátého třetijho dne téhož Měſýce/ druhé Lermo vdělili/ před tauž Bránau Sſtubenthor/ ale ke Zdem nepřiſtaupili.

Dwadcátého čtwrtého dne poſlal Turek dwa Reythary z těch zagatých daw gim na ſtrawu po třech Zlatých Vherſkých/ aby geho ſýlu a možnoſt obleženým oznámili.

Dwadcátého ſſeſtého dne/ položil ſe Turek na třech mijſtech okolo Wijdni/ a to k těm Branám genž ſlowau Sſtubenthor/ Kernerthor a Purkthor. Tu wyſkočili někteřij Reythaři/ a doſtawſſe dwau Turkůw/ dali každému tři Dukáty/ a puſtili ge zaſe do Wogſka Tureckého/ wzkazugjce ſkrze ně Tyranu/ že oni také magij doſti Zlata w Měſtě.

Dwadcátého ſedmého dne Turek Dunagſký Pramen aneb zátoku na Stubach oblehl: tu mnoho Střelby ſwé položil/ a druhého dne Moſty dwa ſpálil/ takže žádný z Měſta wygijti/ ani do Měſta wgijti nemohl.

Dwadcátého oſmého dne w gedenáctau hodinu před Polednem Turcy Lermo vdělili/ gichž několik Set zahynulo pod Bránau kteráž ſlowe Kernerthor: z naſſých toliko třij na placu zůſtali. Potom třetijho dne Měſýce Ržijgna Cžtwrtý Lermo vdělili/ pod tau Bránau kteráž ſlowe Sſtubenthor/ ale bez ſſkody křeſtianſké/ owſſem s hanbau a záhubau Pohanſkau.

Pátého dne opět Lermo weliké vdělili: ale giž měli Srdce křeſtiané proti Pohanům/ a mužně ge odehnali/ a mnoho gich zbili v Domku obecného.

Sſeſtého dne wyſláno z Měſta dwanácte Praporcůw/ a ſſeſt Tiſyc Knechtůw/ kteřijž ſkrze Wěž řečenau Halctorz puſſtěnij byli na předměſtij/ za Brá

nu genž ſlowe Burkthor/ aby k mjſtu řečenému Frameſlek ſſturmowali/ ale pro množſtwj lidu Pohanſkého zaſe vſtupugjce / Branau rukau okolo Třj Set Turkůw pobili: ač gich tu také Patnácté zůſtalo / a w tom vſtaupánj okolo 200. do Měſtſkých Přjkopůw wpadlo/ v Brány wegſſgmenowané/ kdež mnozý ſſkodliwě vraženi byli: Pána z Kunſtáin Zbroge přednj tu proſtřelen/ ale gemu nic nebylo vſſkozeno. Potom w deſátau hodinu/ v druhé Brány/ totižto Kernerthor/ a v třetj/ totižto Sſubenthor/ Sſturmowáno od Turkůw/ ale Sſtřelbau naſſých odehnáni gſau.

Sedmého dne také k lermu vdeřili/ yakoby ſe k ſſturmu ſtrogili: a tu lid náš ſpět hodin pořád w ſſyku ſtál/ očekáwagic na Pohany/ kteřjž neſměli ſe přiblj̈žiti/ ale toliko ſtrach takowým lermem činili.

Dewátého dne tjmž ſpůſobem činili/ yakoby ſſturmowati mjnili/ k Bráně Sſtubenthor/ ale pokuſyti ſe neſměli/ poněwadž několikráte ſſkodliwě odehnáni byli: owſſem toho dne na dwau mjſtech Zdi Měſtſké proſtřjleli/ ale k děrám těm hnáti zanedbáwali/ neb weliká Střelba wſſudy záſazena byla.

Deſátého dne okolo čtwrté hodiny po Poledni/ wyſkočilo Cžtyřidceti Knechtůw/ s některými Sſpanyeli/ a odnieli Turkům pět Welblaudůw/ a několik Tun Prachu/ při Zdi Měſtſké.

Gedenáctého dne/ tři hodiny před Polednem/ lermo weliké bylo wſſak toliko gedē Sſpanyel auraz wzal. Weliká Střelba puſſtěna byla/ takže od welikého třeſenj vpadl Krow z Brány Kernerthor a mnoho gich pobil/ a některé obrazyl. Potom okolo půlnočnj hodiny neywětſſý lermo bylo: neb Turcy opět weliké dj̈ry wezdech Děly včinili/ a hned tehdáž ſſturmowali ſylau welikau/ od té Brány až k Swatému Wawřincy. Přitom ſſturmu padlo Turkůw do Tiſyce/ a naſſých Patnácte/ ač mnoho ſe gich Prachem opálilo. Stáli tehdáž na Měſtſké Zdi čtyřj Knechtj/ když ſe Prach od Turkůw položený zapálil/ a z té Zdi wyſoké wyhozeni gſauce/ zaſe do Přjkopůw Měſtſkých wpadli bez aurazu/ a těmi děrami kteréž w Zdech včiněné byly/ do Měſta weſſli: geden pak z nich chtěge ſe brániti/ na Turky Kamenjm házel/ a ten od nich zabit geſt.

Dwanáctého dne při druhé hodině po Poledni/ opět Turcy lermo včinili/ kdežto Turek lid ſwůg k ſſturmu Kygmi a Sſawlemi hnáti poručil: Protož mnoho gich zbito geſt/ kteřjž k ſſturmu gjti nechtěli: Načež naſſý z Wěže patřjc/ dobře to wſſecko widěli. Ale Pohané toho dne tím ſe těſſyli/ že v Swaté Kláry nemalý kus Zdi Měſtſké vpadl/ a tudy potom ſſturmowali/ ale odehnáni gſau/ a mnoho gich na placu zůſtalo. Mezy tím Pohan poručil lid zaſe naprawiti/ a k ſſturmu gey hnáti: ale ſylau welikau ſſkodliwě odtud odehnán geſt.

Třináctého dne/ bylo ſlepé lermo/ pro weliké a huſté ſtřjlenj Sſpanyelůw/ kteréž Turek w ſwém Wogſſtě měl/ pod Branau Kernerthor/ (totižto lermo bylo takowé/ aby naſſý pro huſté ſtřjlenj a deym/ Turky přiſtupugjcý k Zdem/ widěti nemohli/) podkopáwali ſe giž tehdy Turcy/ chtjce Wěž Prachem rozbořiti/ ale naſſý zwěděwſſe o tom/ kopali ſe proti nim/ a odniali gim ſſeſt Tun Prachu/ a z Pohanůw těch nemálo gich pomordowali

Cžtrnáctého Dne lermo weliké bylo/ w kterémž Turek lid ſwůg we třech haufjch k ſſturmu hnal/ wſſak s welikau ſſkodau: neb nic giného neſwedl toliko že newelitý dj̈l Zdi Měſtſké a kus Wěže v Kláſſtera Swatého Auguſtýna Prachem rozbořil: a tu do Měſta ſſturmowali/ v kteréhožto ſſturmu mnoho Turkůw zahynulo/ a z naſſých gen geden. Když pak Tur-

cy odſtupowali od Měſta / wyſkočilo wen Cžtyřidceti Knechtůw / a odniali Turkům čtyry Welblaudy / a ſſeſtnácte Tun Prachu pod Hradem / kterýmž chtěli Hrad roztrhnauti: a giž ſe pod ſtawenij / w němž Prach chowán byl podkopáwali: a protož ten Prach odtud do Koſtela Swatého Sſtěpána wyneſſen geſt.

Wida Tyran že nic zeyſkati nemůže / popáliw Twrze / Dwory a Weſnice okolo Wijdně / a Stany ſwé rozmetaw / okolo ſſeſté aneb ſedmé hodiny od Wijdně s Wogſkem odtrhl / nicméně zaſaditi ſe poručil několik Tiſýc gijzdných / za Wrchem genž ſlowe Sſperkenſpigl. Ten Wečer Pohané welikau vkrutnoſt páchali nad Ženami / gichž bylo okolo Tiſýce w gedné Stodole v Swatého Marka: a napoſledy wehnawſſe tam wſſecky Křeſtiany / kteréž měli zapálili.

Patnáctého dne / přiſſli třij Pacholcy w nocy k Wartě / prawijce že z wězenij Tureckého vtekli: Strážnij gim rukau podawſſe / do Měſta ge wpáhli / yakožto Křeſtiany: Oni gſauce w Měſtě hodowali / hogně Turecké Aſpry wyſeypagijce / a tudy w domněnij zlé vpadli: Protož do Wězenij dáni gſau / a hned mučeni / y wyznali že geſt ge Turek nagal / aby Měſto Wijdeň na pěti mijſtech zapálili / a zwláſſtě tu kdežby neylépe Prachem a Střelbau opatřené ſeznali / a kdyžby giž zapáleno bylo / aby z Měſta wyſſli / a o wſſem giſtau zpráwu dali: Turcy pak že na to pod Wijdenſkým Wrchem očekáwali. Ale Pán Bůh ſám to přetrhnauti ráčil / a ti Zrádcy na nowém Trhu druhého dne / to geſt / 16. dne Řijgna čtwrceni gſau.

Téhož dne / Jan Kocyan s Reytary a Huſary do Wogſka Tureckého wtrhl / a to doſti ſſťaſtně: neb oſm Turkůw zagali / a mnoho Křeſtianůw wyſwobodili: Dwa Welblaudy / Koňij a giného Dobytka welmi mnoho přihnali.

Z druhé ſtrany / tolikéž toho dne / Huſaři mijli od Wijdně do gedné Wſy ſe ſgeli / tu mnoho Turkůw zbili / a Dětij Křeſtianſkých wyſwobodili / kořiſt nemalau doſtali / a Neywyžſſýho nad těmi Dětmi pěkně připraweného přiwedli / ač gich nemalo raněných bylo / wſſak neſſkodně.

Pohané we Wſech a Měſtečkách weliké ſſkody dělali / a lidu mnoho pomordowali: zwláſſtě pak nad těmi welikau vkrutnoſt prowozowali / gichž to do ſwé Země odweſti nemohli / yako ſtarých / a dětiatka malá kteráž geſſtě mluwiti nemohla / přetijnali napoly / a po Plotijch rozwěſſowali.

Byli dwa Řeznijcy nedaleko od Wijdně / kterijž těm Pohanům ceſtu do Hor vkazowali / a weliké vkrutenſtwij s nimi nad Křeſtiany prowozowali: geden z nich w Kremži gat / a na Kůl wſtrčen: druhý táhl s Turky ſkrz wſſecku Kraginu Křeſtianſkau do gegich Země.

Když Turek od Wijdně chtěl odſtaupiti / den před tim wzkázal Wijdenſkým / aby mu ſe powijžili / a dwakrát Sto Tiſýc Dukátůw dali / že ge chce wyſwoboditi a od Měſta Wogſko odwezti: Oni wzkázali gemu / že gim potřeba žádná neni / aby mu za ty ſſkody kteréž včinil / náhradu dáwali / ale že o tom přemeyſſlegij / kterakby on chtěg neb nechtěg odſtaupiti / a ſſkody zdělané hrdlem y Penězy přeplatiti muſel.

Odtáhl tehdy Pohan / ale yakž mnozý prawij / toho čaſu Lidu Křeſtianſkého mladého do Oſmnácte Tiſýc s ſebau přes Dunag k Budijnu odwezl.

Po odgezdu Turka / znowu weliký nepokog ſe začal 24. dne téhož Měſýce: Bylo v Swaté Klary obecné ſwolánij: tu Landſknechti mezy ſebe ſwé Heytmany wzali / a ge wůkol obklijčili / žádagijce Zioldu za pět Sſturmůw / a

čaſtokrát ſpurně Dweřmi bauchagice/a zbjti ge chtěli. W tom někteřij Fendrychowé a Duplzoldnéři/ kteřijž dwognáſobnij Ziold magij/mocý ſe z nich wytiſkly/ a ge různo roztrhli/a Pan Kocyan s Panem z Skalij odtud wyſſel.

Potom Dwadcátého ſſeſtého dne/opět ſwolánij obecné včinili/tu gim tři Sſturmy připowěděli/a k tomu co gſau w Wijdni protráwili/ gim ſſenkowali: na čemž někteřij Fendrychowé a Duplzoldnéři s ginými Rytijřſkými Knechty přeſtali/a Ziold s ochotnoſtij wzali/ prawijce že wijce pro wijru křeſtianſkau těch ſſturmů hágili/ nežli pro Penijze/a zawelikau wěc ſobě počijtali/že gim Pán Bůh wijtězſtwij dáti ráčil/ a nepřijtele pomohl odehnati: a tak od těch odſtaupili/ kteřij ſe na tom ſneſli/že ſami Wijdeň wyplundrowati/a Měſſtianům Statky rozebrati chtěgij. Ale y ty Heytmané dobřij a rozumnij dobrými ſlowy a ſliby ſpokogili.

Přiweden byl nepřijtel ten Pohanſký k Wijdni/od Jana Weywody Sedmihradſkého/nánluwau Jeronýma Laſkého/ Poláka nepokogného. Oblehl Wjdeň Idibus Septembris, a odſtaupil od nij / poſtridie Idus Octobri.

Ten Laſký byl wzácný Człowěk/ gehožto Syn Albrecht byl Weywodau Syrackýni w Polſſtě: Czolek Staniſlaw wnuk geho/byl Vgec Albrechtům.

Téhož Léta / Narodil ſe druhý Syn Ferdynandowi w Lincy / Měſýce Czerwna téhož gména.

Téhož Léta/ byl w Sſpeyru Sněm pro mnohé přijčiny / a neywijce pro tu/že Cýſař Turecký welikau ſylau podmaniw ſobě nemalý dijl Země Vherſké/ k Německým ſe Kraginám přibližowal: ale tak ſe z toho Sněmu rozgeli/že Ferdynand s welikau žaloſtij odgel/pro takowé ſſkody kteréž mu ſe dáli od Pohanůw/a nicméně nemohl žádného retuňku obdržeti od Knijžat Křeſtianſkých/lečby gich byl zanechal při té nowé wijře Luthera a giných Sektářůw. Od Cýſaře pak Karla powoleno gim/ aby ſe tak zachowali w tom Náboženſtwij/yakby Pánu Bohu práwi býti mohli/ nic neobnowugijce až do přijſſtijho Concilium.

Tu oni na tom Sněmu proteſtowali/že ſe nemohau podepſati na některé Dekreta/y odwolali ſe k Cýſaři: A od toho čaſu proteſtanti to gméno magij: čehož ſe y některá Měſta ſylně vgali.

Téhož Roku/geden Pán znamenitý z Ruſkých Kragin/gménem Semawſký Mikuláſs Wegwoda Ruſký/byl v Oſlána Czára Tatarſkého/ yakožto v Bratra Králowſkého: kteréhož on propuſtiti nechtěl / až mu dal Summu welikau wyſwobozugic a wykupugic ſwé zdrawij.

Léta Páně 1530. Cýſař Karel Pátý odpowěděl ſe Knijžatům Wolencům w Regně Kolině/že vſtawičně w Němcých bydleti nemůže / poněwadž nad rozličným Panſtwijm a Králowſtwijm panuge/ a také pro tu přijčinu že geſt Německý Krag nepokogný / a ſſkodliwý wſſemu Křeſtianſtwu/pro neſwornoſt Náboženſtwij a wijry. Tento Karel znage býti nepokoge ze wſſech ſtrán/rádby byl to widěl/ aby mu byl ku pomocy wolen Král Kijmſký/kterýžby byl yako druhá hlawa w Cýſařſtwj/w geho nepřijtomnoſti: ale aby byl maudrý/možný/pokoge milugijcý a ſworný/kterýžby ſpráwě takowé Wrchnoſti náležitě rozuměl/a owſſem na něhožby čaſem zpolehnauti/ a ſobě odpočinauti mohl. A kdoby byl k takowé ſpráwě ſpůſobněgſſý/ nad bratra ſwého Ferdynanda/Vherſkého a Czeſkého Krále/giného newěděl.

Kproſſen byl Cýſař Karel od Knijžat aby s nimi w Němcých bydlel: nicméně potom Knijžata poradiwſſe ſe/ quinto Ianuarij gmenowali Ferdynanda Králem/a to giž bylo in Anno 1531. Proti takowé Nominacý Knijže Saſké ſe ohláſyl/že k tomu dowoliti nechce.

Téhož Léta/ po wywolenj/ Král Ferdynand w Aquiſgranu korunowán/ Měſýce Ledna.

Téhož Roku/ Kometa w Germanij/ w Italij/ a w Hyſpanij widěná byla/ a to Sſeſtnáctého dne Měſýce Srpna/ a neyprwé za několik dnjij před wýchodem Slunce/ potom ſſla a zůſtáwala po Sluncy/ a po zadu widěna byla/ až do třimeho dne Měſýce Záříj/ gjmž gegi bylo po Raku/ Lwu/ Panně a Wáze: a tu přeſtala ſe vkazowati.

Následowně potom/ Měſýce Ržijgna/ powſtala mezy Sſweycary Wálka: neb Tygurinſſtij ceſty zaſkočili/ aby oni Sauſedům ſwým Zugianſkým/ Vryanſkým/ Sſwicanſkým/ Sylwanienſkým/ a Lucernenſkým/ potřeb k žiwnoſti/ Obilij/ Soli/ etc. dodáwati nemohli. Protož powſtali Wogenſky Sſweycarſſtij proti Tyguránſkým/ a ſwodiſſe ſpolu bitwu/ Tyguránſſtij po třikráte poraženi gſau. W prwnj bitwě Kazatel Tyguranſkých Zuinglius zabit. W tom ſnažili ſe o to Sauſedé gegich/ Stroſpurſſtij a Konſtancienſſtij/ aby takowý nepokog mezy nimi roztrhli: a tak po oſmi Měſýcých w ſſeſti Neděljch/ ta Wálka zanechána geſt. Tyguranſkých zahynulo pět Tiſýc: z těch pak z druhé ſtrany wělmi málo.

Téhož Léta/ Narodila ſe třetij Dcera Králi Ferdynandowi w Praze/ 15. dne Měſýce Máge.

Léta 1531. Měſýce Vnora/ na den Swatého Matěge/ kteréhož to dne ſe y narodil Cýſař Karel w Bonnonij od Klementa Papeže korunowán byl.

Téhož Roku/ Sigiſmundus Auguſtus Krále Polſkého Zygmunda prwnjho Syn/ od Bony narozený/ mage wěku ſwého Deſet let/ z wůle Otce ſwého/ na Králowſtwij Polſké/ téhož Měſýce Vnora/ 21. dne korunowán geſt.

Léta Páně 1532. Cýſař Karel z Brabancye do hořegſſý Germanye ſe nawrátil/ a Měſýce Března ſpolu s Bratrem ſwým Ferdynandem do Řezna přigel/ tu aby Sněm držeti: přigeli také y z Měſt wyſlanij Legátowé/ kdež y některá Knjžata byli. Gednáno bylo z gednoſtegné wſſech myſli/ aby pomoc proti Turku ode wſſech Stawůw včiněna byla.

Cýſař ſwolil také k tomu/ aby zanechagijce hádanij o wijru/ Biſkup Mohučſký/ Albrecht Hrabě Palatinus Rheni/ o pokog s Janem Frydrychem Knjžetem Saſkým Wolencem/ kterýž od Otce ſwého Jana Knjžete Saſkého Kurfirſſta poſlán byl s Legáty Philippa Landkraběte Heſkého/ a s těmi kteřijž Kurfirſſtowi Saſkému zawázáni byli gednali. Sgezd neyprwé měli w Sſweinffurtu/ potom w Normberce: giſt nemohla ſe nagijti wětſſý náchylnoſt/ yaká geſt byla w Kardynálu Biſkupu a Hraběti Palatinſkým/ a w Saſkém Knjžeti/ k něyaké ſtálé ſwornoſti/ k vžitku wſſeho křeſtianſtwa. Gednánij pak ſtrany náboženſtwij/ odloženo bylo na Concilium neyprwé přijſſtij/ aneb k ginému Sněmu Řijſſkému.

Téhož Roku/ Měſýce Cžerwna/ na den Swatého Jana Křtitele/ Cýſař Turecký Soliman wtrhl do Vher/ a v Bělehradu ſe přewezl s Wogſkem/ kteréhož bylo Dwakráte Sto tiſýc/ a nic tu newyřijdiw/ táhl do Rakaus/ až do Měſýce Srpna/ a tu Měſtečko Kynz řečené/ na Pomezý Vherſkém obeſtauiw/ na Dwadceti dnij z mnohými a ſylnými ſſturmy geho dobýwal: ale darmo w tom pracowal: neb když Třinácte ſſturmůw dokonal/ nemoha dále a wſtaw/ odtud odtáhl: Nicméně potom namluwiw Mikuláſſe Juryſſic Vhra/ kterýž Heytmanem Měſtečka byl/ že wſſecky s žiwoty propuſtiti chce/ Měſtečka poddánijm doſtal.

A když Cýſař Řijmſký Karel Pátý/ o přitaženij Wogſka Tureckého zwěděl/ přijſný Mandát wydal/ aby Knjžata Řijſſká/ a wſſyckni Stawowé s

Wogſkem co neywětſſým do Rakaus táhli: což ſe tak ſtalo. Pjſſe Buryan Sſkornic že geſt ſám Margkrabě Bramburſké Joachym/ kterýž Heytmanem vſtanowen byl/ měl ſwého lidu gedenácte Set gjzdného / a Cžtyři tiſýce pěſſýho. A když s Wogſkem wygjždėl/ deſátého dne Měſýce Srpna (yakž někteřj prawj) že Rohauti, kteřjž geſſtě w Sſtokýpkách byli/ celý ten den a noc hlaſytě kokrhali: Lidé pak za ſſťaſtné znamenj ſobě to pokládali.

Cýſař ze Wlach a Hyſſpanye wypravil lidu Dwadceti Tiſýc/ kterýchž Heytman byl Antonius z Lewa/ Muž w walečných wěcech zběhlý. Knjžata také Wlaſſká wyprawili napomoc nemalý počet lidu: nad njmiž byl Heytmanem Knjže Mantuanſké.

Mimo to y na Moři zřjzeno od Cýſaře Padeſáte Tiſýc lidu/ aby po Moři do Turek wpadli. Pjſſe weyſſ gmenowaný Buryan Sſkornic/ že ti dwa Cýſařowé s takowau mocý ſe wyprawili/ tak že yakž padlo Cýſařſtwj Řjmſké od Smrti Konſtantyna welikého/ tak weliká wogſka ſe neſeſſla.

Kdož ſám Pohan/ moc a ſýlu Cýſaře Křeſtianſkého wida a znage/ takowý Tytul gemu w Liſtech ſwých dáwal: In fide Ieſu Nazareni, inter cæteros Chriſtianorum Principes electo atq; Maximo Romanorum Imperatori, Domino Ferdinando, amico nobis dilecto. To geſt: V wjře Gežjſſe Nazaretſkého/ mezy gjnými křeſtianſkými Knjžaty/ wolenému a welikomocnému Řjmſkému Cýſaři/ Panu Ferdynandowi / přjteli nám milému.

Cýſař také Karel/ gemu w liſtech ſwých tytul dáwal takowý: Sereniſſimo ac potentiſſimo Domino Sultano Solimano Imperatori Turcarum Aſiæ & Græciæ, Vicino & amico noſtro honorando. To geſt: Neyjaſněgſſýmu a neymocněgſſýmu Panu Sultanowi / Cýſaři Tureckému w Azij a Grecij/ Sauſedu a přjteli naſſemu/ poctiwoſti hodnému. Potom Turek od toho Městečka/ kteréhož Juryſſyc Vher doſti dobře bránil/ wyſlal lidu wjce než Patnácte Tiſýc/ kteřjž s Heytmanem Kaſonem až k Lincy/ a od Lince až k Wjdni přitáhli/ plundrugjce Zemi na ſſjř y na dýl/ a welikau vkrutnoſt nad Křeſtiany prowozugjce. A když naſpátek táhl / treffili na lid Cýſařſký/ kterýž byl wyſlán pro obranu Země: welikého ſſťeſtj Pán Bůh Křeſtianům toho čaſu popřjti ráčil: neb na roʒličných mjſtech lid Kaſona poražen geſt/ a on ſám také zabit. Soliman pak wždy dále poſtupugic/ až k Gracu/ Městu w Sſtyrſku přitáhl.

Cýſař mage o tom ſpráwu / kterýž tehdáž w Lincy byl/ radil ſe s ſwými Heytmany/ coby činiti měli: až na tom zůſtali/ aby ſe wſſým lidem v Wjdně ſe položili / a tu nepřjtele očekáwali. Pohan wěda o hotowoſti Křeſtianſké/ nezaneprazdnjugic ſe dlauho/ na ſtranu ſe obrátil.

K takowé potřebě/ na tak mocného nepřjtele/ když Cýſař a Řjſſe žádali pomocy od Krále Francꝫkého/ odpowěděl / že doſti mocná geſt Řjſſe Německá/ a že může ſama Turku odporowati.

Téhož Roku/ narodila ſe Magdalena Dcera čtwrtá Ferdynandowi Králi w Jſpruku/ čtrnáctého dne Měſýce Srpna: ta potom vmřela 20. dne Měſýce Máge/ Léta 1539.

Téhož Roku/ Cýſař Karel položil Sněm w Sſpeyru/ ale pro čaſté nágezdy Pohanſké/ přeneſl gey do Řezna/ aby břehy Rakauſké / k njmž ſe Pohan přibližowal retowati ſe mohli. Tu opět některá Knjžata s Proteſtanty o pokoj gednali/ kteřjž w Sſweinfforté ſwůg obzwláſſtnj Sněm měli.

A giž Turek ſe přibližowal k Německým Kraginám s welikými Wogſky/ když widauce auzkoſti Cýſař Kniežatům muſel mnoho powoliti. Protož pokog zachowán geſt w Ržijſſy/ tak že o Náboženſtwij nepokoge žádného nebylo. A když Proteſtantes doſtali takowého Dekretu/ Cýſaři poſluſſenſtwij wewſſem připowěděli.

Léta Páně 1533. Narodila ſe opět Dcera gménem Kateřina Ferdynandowi w Wijdni/ a to 27. dne Měſýce Srpna.

Téhož Roku/ Gindřich toho gména Oſmý Král Anglický/ a raddau některých zlých lidij/ yakž Surius pijſſe/ opuſtil Kateřinu Dceru Ferdynanda Hyſſpanſkého Krále/ a Tetu Karla Cýſaře/ s kterauž w Manželſtwij trwal wijce než Dwadceti Let/ a wzal ſobě Annu Bolenſkau Kněžnu/ na dwoře té Swaté Panij a mnohými ctnoſtmi okraſſlené/ wychowanau.

To ſe ſtalo zmluwau Pána gednoho Radného. Což když widěl Cýſař Karel a Král Hyſſpanſký/ umijnili obadwa proti němu ſylně bogowati.

Léta Páně 1534. Arcybiſkup Mohučſký/ a Giřij Saſké Kniežẽ/ ſtarali ſe o ſmijřenij Ferdynanda Krále s Kniežetem Saſkým Kurffirſſtem.

A protož w Městě Kadani/ kteréž geſt w Králowſtwij Czeſkém poſlednijho dne Junij/ učinili pokog s takowými weymijnkami/ aby o Wijru žádná wáda ani žádnij Saudowé mezy nimi nebýwali/ a pokog ten kterýž Cýſař uſtanowil aby byl zachowán/ a Kniežẽ aby ſe wſſemi k ſobě připogenými Ferdynanda uznáwal za Krále Ržijmſkého/ a tím Tytulem ho gmenowal.

Téhož Roku/ narodila ſe Dcera Králi Ferdynandowi w Wijdni/ kteréž dáno gméno Leonora/ a to 28. dne Měſýce Liſtopadu.

Téhož Roku/ Zygmund Král Polſký toho gména prwnij/ když porozuměl/ že ſe w Němcých diwné Sekty začali/ zapowěděl we wſſem panſtwij ſwém aby žádný Dijtek ſwých na učenij do Němec neodſýlal/ a wſſecky kteřijž na ten čas zwláſſtě w Witemberce byli/ Domů wzýti poručil/ aby takowými bludy nakaženi nebyli.

Téhož Léta/ Kliment Neywyžſſij Biſkup Ržijmſký/ trpěc dlauhý čas boleſt w Žaludku/ umřel: Roku gedenáctého ſwého Biſkupſtwij/ mage wěku Padeſáte ſedm Let.

Téhož Roku/ Aloiſius Grittus/ Ondřege Grittého Benátſkého Kniežẽte Syn/ když byl w láſce a wzáctnoſti u Solimana Tureckého Cýſaře/ z poručenij geho ſſel do Uher/ aby byl při wſſech raddách geho/ od Uhrůw zamordowán geſt/ a ten kterýž ho zabil/ ſám také hanebně z Swěta ſprowozen.

Aloiſiowi když zabit byl/ w měſſcy geho/ kterýž tagně inter pudenda chowal/ welmi drahý Kámen nalezen geſt/ tak že ſſacowán byl za Čtyrykrát Sto Tiſýc Zlatých Uherſkých. Pijſſij někteřij že ſe ten Grittus narodil w Konſtantynopoli/ a mezy Pohany wychowán byl.

Téhož čaſu/ Jeronym Laſký Polák/ gſa w Konſtantynopoli ſpůſobil to/ že Cýſař Soliman s Wogſkem welikým do Uher přitáhl/ a Jana Weywodu na Králowſtwij wſadil/ čijmž welikau ſſkodu wſſemu Křeſtianſtwu učinil/ gednomu Weywodowi w tom poſluhugic. A ten byl Otec toho Laſkého Albrechta Weywody Sſyradſkého/ kterýž mnohým Národům známý geſt/ odkudž y Czoltowé poſſli.

Léta Páně 1535. w Kniežetſtwij Wittemberſkém geden Hoſpodář připrawil Maſo Wepřowé/ kteréhož Pes wſteklý ukauſl/ k gijdlu hoſtem: 3.

toho potom hoſté ſe wzteklí/ a ſami ſe yako Pſy kauſali.

Téhož Roku/ Hedwyka Králowna Polſká/ od prwnij Ženy Barbory Sedmihradſkého Weywody Dcery/ Krále Zygmunda prwnijho Ženy/ dána byla k manželſtwij Kniježeti Berlinſkému.

Léta Páně 1536. Král Ferdynand ſedmého dne Měſýce Cžerwna z Oenipontu wyſlal Poſly k Sſweycarům/ obzwláſſtně Jakuba Sſturcelia muže w Práwých zběhlého/ žádagijce pomocy: ale nicnež̌ ygednáno.

Téhož Léta/ Gindřich Král Englický/ Annu Bolenſkau Ženu ſwau/ kteráuž předtim wzal/ opuſtil/ anobrž y ſtijti dal/ a to proto/ že ſe byla neřádu do puſtila zpronewěřenij: čti o tom apud Surium: a druhého hned dne/ ginau ſobě Pannu wzal.

Léta potom 1537. Měſýce Rzijgna/ Wogſko Krále Ferdynanda/ w kterémž byli Saſowé/ Miſſňiané/ Francauzowé/ Rakuſſané/ Karyntowé/ Cžechowé/ Vhři: Měſto Exechium nad Rzekau Drawau Turku poſtaupiti muſeli/ zaſkočeni gſauce od nepřijtele w těſných mijſtech: Za čež ſtydijce ſe to Rytijřſtwo ſlawně/ zwláſſtě Cžechowé a Němcy/ obrátili ſe/ a nepřijteli ſylně odpijrati počali/ ale potom od množſtwij lidu Pohanſkého přemoženij/ a někteřij zgijmanij a do Budijna wezeni gſau.

Téhož Roku/ narodila ſe Dcera Králi Ferdynandowi/ gménem Markéta w Jſpruku/ 16. dne Měſýce Vnora.

Léta Páně 1538. Widauce Křeſtiané moc a ſměloſt welikau Pohanůw/ počali ſobě wſtupowáti: Rako Weywoda ponijžil ſe Ferdynandowi/ a tytul Králowſký gemu připiſowal/ wſſak tak aby Turek o tom nezwěděl. Zatim ta weliká nepřijzeň a neſwornoſt mezy Vhry přeſtáwala/ že k pokogi náchylnij byli/ a aby Pohan/ kterýž ſe byl w Králowſtwij Vherſkém rozmohl/ odehnán byl/ o to ſe ſtarati. Wſſak y toho potřeba byla/ aby ſe byli wnitřnij nepokogowé w Němcých vtiſſyli/ a ſpolečnau pomocý na nepřijtele vdeřili.

Knijže Saſké tehdáž s ſwýmiť ſobě náchylnými/ na to myſlil/ aby Ferdynanda tak oblomil/ až by gim také v Cýſaře pokog zgednal/ aby Wijru ſwau podlé wůle ſwé rozſſýřiti mohli.

Téhož Roku/ na mnoha mijſtech w Němcých lidé Zbrognij w Powětřij ſe vkazowali/ a na wýchod Slunce Kométa ſe weliká s welikým Ocaſem a yáſnoſtij zgewila/ wedlé niž Rzijš krwawý s Praporcem po oblacých litagijcý ſpatřijn byl.

Léta Páně 1539. Dwadcátého Cžtwrtého dne Měſýce Dubna/ vmřel Gijřij Knijže Saſké Pán ctný a Katolický/ ſtarodáwnijch Němcůw vpřijmnoſt w ſobě magic: byl weliký milowniјk Cýſaře Karla. A poněwadž potomkůw žádných nezanechal/ včinil dědicem Gindřicha Bratra ſwého/ a Syny geho Mauryce a Auguſtu: wſſak s tau weymijnkau/ aby Katolické Wijry neměnili: čehož geſtližeby nezdrželi/ tehdy aby Panſtwij na Ferdynanda připadlo/ a potud při něm bylo/ dokawádžby ſe neobrátili: k čemuž ypoddané ſwé napomijnal. Ale Gindřich hned po ſmrti geho přigel do Drážďian/ a poſlaw pro Lutera/ Wijru geho rozſſýřil.

Téhož Roku/ Měſýce Srpna/ Barbaroſſa Baſſe Turecký s wogſkem do Jllirye poſlán/ kdežto Caſtelnouum in ſinu Ambrecio mocý opanowal/ lid tam pomordowal/ a mnoho gich zagal.

Téhož Roku/ narodila ſe Králi Ferdynandowi Dcera Barbora w Wijdni/ 30. dne Měſýce Dubna.

Téhož čaſu byla weliká hognoſt wſſeho/ w Kraginách Cžeſkých a Wlaſkých.

Téhož Roku/ Izabella Dcera Zygmunda Krále Polſkého od Bony zplozená/ dána byla k Manželſtwj Janowi Králi Vherſkému.

Léta Páně 1540. Jan Weywoda a Král Vherſký vmřel/ zanechaw po ſobě Syna Jana/ kteréhož porodila Izabella Dcera Krále Polſkého. Protož poſpjſſyl Ferdynand aby doſtaw Králowſtwj Vherſkého/ a přigel s Wogſkem do Vher. Vhři Poručnjcy Djtěte toho/ poſlali k Turku/ žádagjce aby Djtě wzal w ſwau ochranu/ kterýž ſe k tomu ochotně vkázal/ a dary hogné gim odeſlal: a tak hlaupoſt a nezbednoſt Vherſká/ Turka w Vherſké Zemi oſadila. W tom Král Ferdynand poſlal Jeronýma Laſkého k Turku o Přjměřj/ a zatim ſe ſtrogil k Wogně s pilnoſtj. Turek Laſkého dal do wězenj a hned retunk poſlal Poručnjkům a ochráncým Djtěte.

Téhož Roku/ narodil ſe Králi Ferdynandowi Syn Karel w Wjdni/ třetjho dne Cžerwence.

Téhož Roku/ bylo weliké ſucho/ a nevroda znamenitá na Obilj.

Léta Páně 1541. Král Ferdynand oblehl Budjn/ na kterémž byla Králowna Izabella s Djtětem: a w tom Wogſko weliké Pohanſké přiſſlo/ za nimž ſám Cýſař s wětſſým geſſtě poſpjchal.

Wida Ferdynand moc takowau/ vſtaupiti muſel s welikau ſſkodau/ opuſtiw Peſſt/ kterýž geſt na proti Budjnu. W tom Turek poſlaw weliké dary Djtěti/ wzkázal Matce geho/ že žádoſtiw geſt Djtě widěti/ aby mu ge do Stanu odeſlala. Matka gſaucy přeſtraſſena/ a widauc že ginač býti nemůže/ tak včiniti muſyla/ a Turcy zatim Měſto Budin opanowali. Wděčné Djtě Pohan přigal/ kteréž z rukau Chuwy wzal/ a w tom poručil Králowně/ aby mu Zámek poddala/ poněwadž ho ona obrániti nemůže/ a gemu ſem geti wždycky na retunk že geſt těžko a daleko/ a y to s welikým nákladem geſt: a tak Matce Djtěte nedoſlal/ až mu Zámek poddala. Potom poručil potěſſyti Matku poſlu ſwému/ aby dobré myſli byla/ že gi chce y s Synem Sedmihradſké Země poſtaupiti: ale ona wzawſſy ſwé wěcy z Zámku wygela/ na kterýž Tyrran s dwěma Syny ſwými/ ſedmého dne Měſýce Zářj wgel/ potom Pohan wſſel do Koſtela/ a děkowal Machometowi/ že tak ſlawného Klénotu doſtal tak lechce práwě hlawu Králowſtwj Vherſkého. Po wykonáni toho nawrátil ſe do Stanu ſwého/ oſadiw dobře Budjn y Peſſt lidem ſwým: A po takowé ſpráwě teprwa Laſkého Legáta Krále Ferdynanda wypuſtil.

Téhož Roku/ narodila ſe dewátá Dcera Králi Ferdynandowi w Nowém Měſtě za Wjdni/ dáno gi gméno Worſſyla/ a to 24. dne Měſýce Cžerwence: ta vmřela Léta 1543. třetjho dne Měſýce Dubna: A téhož Roku když vmřela/ giná ſe narodila/ gménem Helena.

Téhož Roku/ w Wormacygi byli námluwy na Sněmu z ſtrany Náboženſtwj/ aby řád Cýrkwe ſwaté obecné držán byl/ a gméno Pána Nebe y Země aby poſměwáno nebylo/ což ſe dálo dne druhého Ledna. K té wěcy byl wyſlán Petrus Paulus Vergerius/ Biſkup Juſtynopolitanſký.

Téhož Léta/ mnoho diwných Potwor ſe zrodilo mezy Lidmi y mezy Howady na rozličných mjſtech.

Léta Páně 1542. Položen byl Sněm Ržjſký gménem Geho Milosti Cýſařſké w Sſpeyru/ též y gménem Ferdynanda Krále Ržjmſkého/ Vherſkého a Cžeſkého/ s počátku Měſýce Ledna/ na kterémž držel mjſto Cýſařſké Ferdynand/ přigaw k ſobě Hugonem Monfortum a Ioahnem Naiium: kdež mnoho ſtaw Knjžat bylo/ a tu propoſitio a wůle Cýſařſká přednesſena byla/ z ſtrany ſkutečného ſrownání gednoty v Wjře/ a z ſtrany ſpráwy a řádu

wſſemu

wſſemu Křeſtianſtwu náležitého: což w prwněgſſým Sněmu na mjſtě poſtaweno nebylo. Pilné přjčiny toho byli/ že nemoha Cýſař přitom Sněmu býti/ do Wlach odgeti muſyl/ totiž aby rozmluwiti mohl s Papežem z ſtrany Concilium/ a z ſtrany Wogny proti Turku/ kterýž byl giž Budjn Měſto hlawnj w Vhřjch opanowal/ y Peſſt mocně oſadil/ zanechaw tu wſſj Munycý a Střelby y kterauž ſebau přiwezl/ y kterau naſſým odgal/ aby z Jara neyprwé přjſſtjho netoliko Vherſkau Zemi/ ale y Německau/ a giné Králowſtwj okolnj opanowati mohl. Protož že Cýſař na tom Sněmu ſám oſobně býti nemohl/ ſpráwu wſſecku oſobám gmenowaným poručil.

Na ten Sněm poſlán byl od Papeže Ioannes Maronus Biſkup Mutinenſký/ kterýž 23. Martij poſelſtwj ſwého přjčinu přednáſſel/ že Papež žádá/ aby ta Wogna proti Pohanům brzo začatá byla: wſſak aby prwé pokog a ſwornoſt mezy Křeſtiany ſpůſobena byla: owſſem o to neywjce péče byla/ aby pokog a přjměřj trwánliwé a ſtálé mezy Králem Franſkým a Cýſařem Ržjmſkým vſtanoweno bylo.

Téhož Roku/ Patnáctého dne Měſýce Cžerwence/ byl druhý Ržjſſký Sněm položen w Normberce/ tak yakž ſe na tom ſneſli w Sſpeyru/ a to přjčinau Wálky proti Turku. Na tom Sněmě byl Král Ferdynand y Poſlowé Cýſařſſtj: Ferdynand propoſycý o to podal/ aby lid do Vher wyprawen byl/ poněwadž ta wěc y Cýſaři wděčná býti má/ kterýž ſe w tom proneſl žeby y ſám ſwým Wogſkem táhnauti chtěl/ a protauž přjčinu Sněm wºHiſpanygi položil. Ale nemoc Geho milosti Cýſařſké tomu Sněmu w celku wkročila/ takže odložen býti muſýl/ a při tom nic ſpraweno nebylo. Neb Cžert ſkrze ſwé Holomky tomu překážku včinil/ aby ſwornoſt mezy Křeſtiany roztržena byla/ kterauž by s vžitkem a s požehnáným Božſkým Pohanu odporowati byli mohli.

Wida Papež Pawel toho gména třetj/ kterýž byl z ſlawného Rodu Ferneſiorum/ takowá zbauřenj a neſwornoſt mezy Křeſtiany/ rozeſſal 26. Auguſti Legáty ſwé Kardynáli/ k gednánj o pokog/ yako Michaélem Viſenſem Luſitanum k Cýſaři/ a Iacobum Sadoletum k Králi Franckému/ žádage toho/ aby záſſtj a zlau wůli/ kterauž geden proti druhému má/ mimo ſebe puſtili/ mage zřenj na wſſecko Křeſtianſtwo: do Tridentu tolikéž Poſly wyſlal. Cýſař pak dal odpowěd Legátu Papežſkému w tato ſlowa: Fruſtra pacem fieri cum eo, qui pacta non ſervat. Že nadarmo s tjm o pokog ſe gedná/ kterýž ſmluw a wjry zdržeti neumj.

Léta Páně 1543. na Sněm Ržjſſký ſgeli ſe Knjžata/ y Král Ržjmſký Ferdynand: kdež y Cýſař wyſlal Poſly ſwé Frydrycha Falcgkrabi nad Reynem/ Biſkupa Auſſpurſkého a Jana Narium. Tu Ferdynand Král Ržjmſký Vherſký a Cžeſký/ 30. dne Měſýce Ledna/ yako y na předeſſlých Sněmjch gednal o pomoc proti Turku/ proſe a napomjnage/ aby na to wſſyckni pomyſlili/ yak gſau giné Země geho čaſtými Wálkami ſchudli/ nicméně připowjdage gim že meſſkati nebude/ aby Vhři/ Rakuſſané/ Morawané/ etc. obhágeni byli: Stalo ſe tehdy ſneſſenj pro obhágenj Měſt Hranicných před Turkem/ totiž aby berně ſložena byla třetjho dne Měſýce Cžerwence/ wedlé ſpůſobu w Rzezně před gedenácty lety nařjzeného: a ti kteřjž by pomocy činiti nechtěli/ aby propadenjm ſtatku treſtáni byli. Strana odporná takowé ſneſſenj dowoliti nechtěla/ proto že ſe bez gegich powolenj ſtalo.

Léta Páně 1544. Zpočátku Měſýce Ledna/ Cýſař z Nydrlantu wytáhw do Sſpeyru přigel 24. dne.

Téhož Roku/ třikrát ſpatřjno bylo weliké Zatměnj Slunce y Měſýce/

tak

tak ſtraſſliwé/ že od panowánij Karla welikého/ nikdy takowé nebylo/ yakž Hwězdáři na tom ſe ſnaſſeli. Sgeli ſe do Sſpeyru toho čaſu Kurfiřſtowé wſſychni y Král Ferdynand/ a giná Knijžata/ což ſe zřijdka přitreſſuge: Knijže Saſké pod Gleytem přigelo dne 18. Vnora/ proti němuž wygeli/ Landkrabě Heſſké/ Arcybiſkup Kolinſký/ Frydrych Falcgkrabě na Reynu/ a Miſtodržijcý Králowſtwij Sycylie: Dne pak 20. začal ſe Sněm. Tu Cýſař přijčinu přednáſſel/ pro kterau z Sſpanyel do Rijſſe přigel/ totiž, pro obecné dobré wſſeho Křeſtianſtwa/ za kterauž to přijčinau že on také ſám proti nepřijteli gména křeſtianſkého/ hotow geſt wygeti: yakož z ſtrany té Wálky na Sněmě w Řezně ſneſſeno geſt. Předeſſlého pak Roku že Wogſko wypraweno nebylo/ než toliko Hranic hágeno/ toho že žádný přijčinau nenij/ než Král Francſký. Ferdynand to též přednáſſege/ pomoc proti Turku žádal/ a ſſkody kteréžby ſkrze prodlewánij a zanedbawánij přigijti mohli wyčital. W tom Knijžata Rijſſká powſtali proti Knijžeti Braunſſwickému opowijdagijce ſe před Cýſařem/ a prawijce že ho mezy ſebau trpěti a za Knijže Rijſſké míti nechtěgi: on ſkrze Kancliře ſwého odpowěd dáwal/ řeči gich podobnau. Král Francſký wěděw o tom že Cýſař na tom Sněmě o něm nedobrau zmijnku činiti bude před Knijžaty Rijſſkými/ vmijnil ſe omluwiti ſkrze Poſly ſwé kteréž wypravil muže znamenité/ Jana Bullagra Kardynála/ Franciſſka Oliwerya Alenkonya Affrykana Malleia Prætorem Diuionenſem, poſlaw před nimi liſty ſwé k Cýſaři y k Knijžatům gleytu poſlům geho žádage. Poſel geho yakž liſty od Krále wzal/ při koncy Měſyce Vnora/ přigedw do Sſpeyru/ hned zaſtawiw ſe v Granvelana gemu gich dodal/ žádage aby Cýſaři oznámil/ proč geſt od Krále ſwého wyſlán. Vkázana mu zatím hoſpoda/ w kteréž tak opatřen byl/ že žádný s nim mluwiti nemohl. Potom čtwrtého dne wypuſſtěn s welikým domlauwánijm/ a karánijm/ že treſtanij na Hrdle zaſlaužil ſkrz přigezd ſwůg neopatrný poněwadž Král Francſký nepřijtel geſt Rijſſe/ a žádný geho poddaný/ nemá w Kraginách Cýſařſkých/ s geho lidem praktykowati.

Protož aby y on odgeda Králi ſwému to oznámil/ že žádnému z geho poddaných nenij potřebij do Kragin těchto gezditi: a že gemu to z milosti prominuto geſt/ protož aby ſe nepokauſſel po druhé tam přigeti/ zwláſſtě když včinil Contra leges fæciales. A tak dawſſe gemu liſt Francſkým Jazykem pſaný až do Nalčeia gey wyprowodili. Legáti nahoře gmenowanij magijce o tom ſprávu/ ſtarati a raditi ſe o to počali/ kterakby mohli w zdrawij do ſwých domůw ſe nawrátiti kteréž Cýſař s raddau ſwých Pánůw zdržeti mijnil.

Toho čaſu Knijže Saſké aumyſl ſwůg/ gimž nechtěl Ferdynanda za Krále Rijmſkého míti změnil: Cýſař pactionem dotalem Saſkého a Kliwenſkého Knijžat ſtwrdil/ ſpůſobem takowým/ aby Knijže Saſké/ geſtližeby Kliwenſké vmřelo bez dědicůw/ po něm dědil/ wſſak s Katolickými aby v wijře ſe srownáwal. Ferdynand Král ſpowolenijm Cýſařſkým Dceru ſwau Leonoru/ ſtarſſýmu Synu Knijžete Saſkého/ dáti připowěděl w ſtaw manželſký/ ale tijmž ſpůſobem/ aby Wijry Katolické ſe přidržel.

Dlauhé bylo rozmlauwánij a rokowánij z ſtrany žádoſti Cýſaře Karla Pátého/ a Ferdynanda Krále Rijmſkého/ Vherſkého a Czeſkého: neb těžká wěc byla dáti dwognáſobnij pomoc. Nicméně Stawowé Rijſſe deſátého dne Czerwna Cýſaři polauletnij Defenſi wolili na Cztyry Tiſýce gízdných/ a na Dwadceti čtyry Tiſýce pěſſých proti Králi Francſkému: Těch peněz dijl dán Králi Ferdynandowi/ aby Zámky na Hranicých před Tur-

kem

kem opatřil/a na tu Walku aby k rozkazu geho zewſſy Rzýſſe/ wedlé mo-
noſti gednoho každého/ Berně ſebrána byla. Poručeno též wſſem Wrch-
noſtem/ aby žadnému nedopauſſtěli wen z Země na ſlužbu geti/ zwláſſtě k
Králi Francſkému: kteřýby pak/ tak přýſného zapowědený vpoſlechnauti
nechtěli/ti aby treſtáni byli. Opět to gednánij zſtrany Nábozenſtwij/na
druhý Sněm až do Měſýce Praſynce/ odloženo geſt: ač Cýſař poručil w
Praze Mužům dobrým a včeným/ Formu na prawení ſepſati a zřýditi/na-
poměnuw aby y Knijžata to včinili s ſwé ſtrany/ tak aby na Sněmu neypr-
wé přijſſtijm tomu wſſemu konec včiněn býti mohl/ zatim pokog wſſem za-
chowati poručil/ a každý opatrugic ſwědomij ſwé/ tyzýho ſwědomij aby
neſſtraffowal.

Zawřew Sněm Cýſař z Sſpeyru odgel do Metu/ a Wogſka ſwého na
Hranicech Francſkých zanechal w Lotaryngi/ a při konci Měſýce Máge
Lucemburk opanowal.

Byla w Cýſařſkem Wogſſtě wſſeho weliká hognoſt Knijže Saſké Mau-
ric/a Albrecht Knijže Brandeburſké gijzdu wedlé. Wylým Knijže Wir-
temberſké a Sſebeſtyan Schertelin/ byli Spráwce lidu pěſſijho/wſſyckni
proteſtantes de Religiona/ yakž tomu někteřij chtěgi.

Když Cýſař byl w Městě Metu/ gat geſt w Lotaringij Hubertatis hra-
bě w Bichlinſké Němec/ kterýž Králi Francſkému ſlaužil/ a hned odſauzen
aby hlawu ſtratil/ pročež y Miſtr Poprawčij giž byl na hotowě. W tom
přigewſſe Žena geho/padla k nohám Cýſařſkým/ a Maximilian Syn Fer-
dynanda Krále/žádage za miloſt Cýſaře/ Hraběti prozbau ſwů hrdlo obdržel

Wogſko pak Cýſařſké obrátilo ſe k Lineum Městečku a Zámku/ kteréž
leži tři mýle od Abarie/ a mocý ho dobyli. Odtud táhli k Sandeſirium k
Městu Krále Francſkého/ v Rzeky Matronij ležicýmu a dobře lidem wá-
lečným opatřenému/nad kterýmž byl Heytmanem Landreus/ten kterýLan-
dres/před Wogſkem Cýſařſkým a Englickým obránil.

Toho čaſu vmřel Antonius Knijže Lotarinſké/ ſtaroſtij pro blýzkoſt
Wálky/ kteráž y geho ſe dotýkala. Po něm panowal Syn geho Franti-
ſſek/ mage za Manželku Dceru Kryſſterna Krále Denemarſkého/ od Se-
ſtry Cýſařowé ſplozenau.

Král Englický tehdáž s Wogſkem welikým přes Moře ſe přeprawiw do
Caletu přitáhl/ a oblehl Monſtrelum: Burenſis Comes Maximilianus do
Bolonij ſe obrátil/a Měſto nad Mořem oblehl/ w kterém byl za Heytma-
na od Krále wyſtawen Veroinus/Muž w hrdinſkých wěcech ſkuſſený.

W tom Cýſař Sandeſirium mocý opanowal/ 16. dne Měſýce Czerwen-
ce/ale nemalo lidu wyborného ſtratil: Někteřij kladau že pět Set/ a doſti
možné/neb ſe Měſſtiané vdatně bránili.

Přitom obleženij Renatus Knijže z Auraicæ gſa z Děla proſtřelen vmřel
nazeytřij nařijdiw dědice Sſtreyce ſwého/ Syna Wyléma Hraběte Syna z
Naſſowa. Cýſař pro Smrt toho Knijžete welice byl žaloſtiw.

A doſtaw Sandeſiri 25. dne Srpna/ položil ſe nad Rzekau Matronij/ za-
nechal Měſta Catelanu, kteréž k Rampanij náležij. Na druhé ſtraně té
Rzeky bylo také nětco lidu Francſkého na ſtrážij: tu Wylým Knijže Wir-
temberſké gſa Kraginy Francſké powědom/ s gednijm Služebnijkem w
nocy z Leženij wygel/ chtijce wyzwěděti kudyby mohlo Wogſko přes Rze-
ku ſe přeprawiti. Což mu od gednoho Sedláka vkázano bylo/ a tak ſám
na druhau ſtranu Rzeky přigel/ ale od Francauzůw gat geſt/ a do Leženij
gich s welikým poſměchem přiweden/a do Paryže dowezen: neb byl prwé

zſtrany

zſtrany gegich/ a weliký Dar od nich odneſl/ kterážto přjhoda/ Cýſařem welmi pohnula.

Král Francký očekáwal Elwetůw/ a proto nepoſpjchal k Bitwě pobjzeni lidu Cýſařſkého. Ale Cýſař přes Rzeku Matronij ſe přeprawil: bliſko odtud bylo Měſto Epernеum Proſſanty a potřebami Wogenſkými dobře opatřené: z kterehož Francauzowé něco wywezli na Lodijch/ aby k užitku Cýſařſkým nepřiſſlo/ a oſtatek s Měſtem zapálili: owſſem welikým ſtrachem naplnil wſſecky Cýſař/ a nemagijce odporu přitáhl až do Caſtroterretum, kterežto Měſte: ktogmenugij Theodorici Caſtellum. W tom mjſte přiſſli do Leženij Cýſařſkého Poſlowé Krále Francſkého/ chtijce gednati o pokog/ ale Cýſař předce dálegi s Wogſkem poſtupowal. Očemž když Lokelanſſtij zwěděli/ v welikém ſtrachu byli/ a nemage naděge w Bránění/ k vtjkání ſe wſſychni ſtrogili. Bylo w tom Měſtě chaſy zběřné mnoho/ kteréž ſe obáwati potřebij bylo/ aby Měſta tak Bohatého nezebrala: též y Studentůw mnoho w něm bylo z Kragin rozličných: Protož bylo poručenij od Krále aby každý Cyzozemec pod ſtracenijm hrdla/ z Měſta wygel: Což ſe dálo při počátku Měſýce Zářij.

Po některých dnech Král Englický Boloniij/ Děly Zdi porazyw/ opanowal/ čehož předkowé geho žadným ſpůſobem dokázati nemohli. W tom Král Francký pokoge při Cýſaři doſtal 24. dne Zářij/ kteréhož zſtrany Cýſařſké půwodowé byli/ Gonzaga Siciliæ Prorex & Grauellanus: Zſtrany pak Krále/ Claudius, Annebaldus Amiralius, Carolus Nullæus, Gilbertus Baiard'.

Po vſtanowenέm pokogi s Králem Francſkým/ Cýſař přigedauc do Wormacy/ napomijnal Knijžata aby Sněm w paměti měli/ a poſlal Legáta k Králi Polſkému/ kterýž welikau prácy a ſtaroſt Cýſaře wyprawowal/ aby mohl wſſecko Křeſtianſtwo proti Turku pozdwijhnauti: yakož pak y tak bylo/ než že toliko ta ſamá roztržitá Wijra překážku činila. Protož aby y w nij ſwornoſt byla/ na žádoſt proteſtantůw vložen geſt Sněm z welké ſtaroſti Cýſaře/ na který aby y Král Polſký Poſly wyſlal/ Cýſař žádal/ kteřijžby y Sněm přigeti ſwém ozdobili: a toho což vſtanoweno bude/ potwrdili. Porozumijwal Cýſař že proteſtantes, ponéwadž contumaces a neuſtupnij gſau od Confeſſi Augſſpurſké/ nebudau chtijti ani Dekrety včiněné držeti: Protož y giných Králůw na Sněm zwal/ aby proti Knijžatům neposluſſným a gwaltčinícým Reipub. y wſſemu řádu dobrému/ (geſtli žeby toho potřeba vkazowala) powſtali. Ta tehdy geſt přijčina byla/ že Cýſař k Králi Polſkému Poſly wyſlal/ žádagjce/ aby y on Wogny proti Turku byl aučaſtnijkem/ na Sněmu Trydenſkém ſe podpijſſyce Geſtližeby pak proteſtantes něčemu odporowati chtěli/ aby radau y lidem pomocy dodal. Neb y on ten Tytul má/ že geſt Králem Bohabogným.

Na to Král Polſký takowau dal odpowěd/ žeby rád toho čaſu dočekal/ kterýchoby Knijžata vpokogijce wnitřnij roztržitoſti/ moc ſwau proti Pohanu obrátili/ mezy kterýmižby on poſlednijm býti nechtěl. Sněmu pak co ſe dotýče a proteſtantůw připowěděl wſſecko včiniti/ cožby bylo hodno a ſluſſno včiniti pro obecné dobré a Koſtela Božijho/ ano též/ budeli potřeba w čaſu příhodném Cýſaře geho milosti/ yako přijtele zaſtati: což ſe dálo Léta Páně 1545.

Papež wida weliké vtiſkání Cýrkwe ſwaté/ Cýſaři připowijdal na retunk (yakožto neypředněgſſij Správce a ochránce Cýrkwe) dwanácte Tiſýc pěſſých/ a pět Set gijzdných. Nebo Martin Luter/ tak mnoho gich pſanijm ſwým zbauřil a ſkládánijm Knih/ proti vſtanowenij Koſtelnijm a

Ceremonijm, kterýmž dal Tytul proti Papeži od Sſatanáſſe vſtanowenému/že ginače nemijnil/ než že geho Wijra ſama / bludná a ffaleſſná panowati bude/ſwijtězyce nad Cýrkwi ſwatau obecnau.

Přitom čaſe vmřel Frantiſſek Knijže Lotarinſké zanechaw po ſobě Syna we dwau letech. Bratr geho byl Biſkup Metenſký / k terémuž wſſecko Rytijřſtwo Lotharingiæ ſe hrnulo/pohrdagijce Ženſkau Wrchnoſti y Djtětem. Ale na přijmluwu Cýſařſkau tak ſe ſtalo/že Matka w tom Knijžetſtwij wyſſſij wrchnoſt obdržela.

Téhož Roku vmřela Alžběta/Ferdynanda Krále Dcera genž byla dána w ſtaw Manželſký Zygmundowi Auguſtowi Králi Polſkému / Synu Zygmunda prwnijho/z Bony de Sforcia ſplozenému.

Ale Cýſaři s Sſpanyel nowiny welmi radoſtné přineſſeny/totižto že ſe mu narodil wnuk Carolus od Filipa Syna/z čehož že také weliká radoſt Sſpanyelům powſtala.

Téhož Léta/ Král Englický s Králem Francſkým welikau Wálku wedl/ po Zemi y po Moři. Wyſtawěl pak Král Francſký Zámek nedaleko Boloniæ, na Břehu Mořſkém/ aby bránil žiwnoſti do Boloniæ dowozowati/ a odtud nedaleko Wogſko ſwé položil.

Proteſtantes litugijce takowau neuſtupnoſt proti ſobě těch Králůw/wyſlali Poſly ſwé / chtijc pokog mezy nimi ſpůſobiti / do Frankreychu Chriſtophorum Veningerum, Ioannem Brunonem Nidepontanum, a do Země Englické/Ioannem Sturmum,Ludouicum Bambachum,& Ioannem Sleidanum.

Toho čaſu / byla weliká nepřijzeň a Wálka mezy Knijžaty Rijſſkými: nebo Knijžata Saſká proti Brunſſwickému welikau mocy powſtali s pomocý giných/kteréhož y s wůli Cýſařſkau oblehli/ tak že ſe muſel y s Synem ſwým poddati / nemohauce odepřijti takowé mocy. A když přiſſel před Landtkrabě/řekl gemu: kdybych yá tak w ruce twé přiſſel/owſſem nedopuſtilby mi tak dlauho na Slunce patřiti/ ale yá s tebau laſkawěgi nakládati budu. K tomu práwě Cýſařſký Poſel přigel / žádagijce aby s Knijžetem Brunſſwickým laſkawě zacházeno bylo / kdež y Poſlowé naſpátek přigeli z Frankreychu a z Engelantu nic z ſtrany pokoge wyřijditi nemohauce.

Léta Páně 1546. Martin Luter / který neſwornoſt mezy Knijžaty křeſtianſkými wzbudil /kterýž mnoho bludůw ſſkaredých naſyl/ kterýž mnoho zlého proti Cýrkwi ſwaté pachal/vmřel mage wěku ſwého let 43.

Saſké Knijže a Landtkrabě bránili a zaſtáwali bludůw Luterowých / a opowěděli ſe ſkrze liſty/Cýſaři diwné přijčiny wyprawugijce. Ale od Cýſaře liſty zgewnými proſcripti ſunt, pro Dekrety pohrdané. Jan Frydrych Saſké Knijže Elector, a Philippus Landtkrabě Heſké málo ſobě toho wážili/nýbrž y giné k tomu ponutkali/aby ſe ſpolčili/ Knijžatům některým Rijſſkým ſſkody weliké na hranicech gegich činili/ Peněz mnoho ſebrali Biſkupſtwij několikera/kteréž pod Cýſařſkau ſpráwau byli/pod ſwau moc podmanili/a In ſumma Wognu ſobě přijſahau potwrdili. Ztěžowal ſobě Cýſař nad wěcmi takowými/ wida ſuæ læſæ Maieſtatis crimen.

W tom čaſu Albrecht Bawořſkého Knijžete Syn / Annu Dceru Ferdynanda Krále / a Wylijm Knijže Kliwenſké druhau / gménem Marygi/w ſtaw Manželſký ſobě wzali/ a w Ratisboně weſelij wykonáwali.

Téhož také čaſu Guſtaus Král Sſwecký Wijru změnil.

Když tehdy na Wognu ſe ſtrogili Knijžata wegſſgmenowaná / Měſyce Srpna/přigelo z Wlach Cýſaři Wogſko nemalé/kteréhož očekáwal/pěſſých

deſet

deſet Tiſýc/ a gjzdných pět Set/ nad kterýmiž vſtanowil Papež Octavium Ferneſium, při kterém byli giný Heytmané hrdinſkých ſkutkůw/ yako/ Alexander Vitelius, Ioannes Baptiſta, Sabellus Sfortia Palavicinus, Fridericus Sabellus, Paulus Vitelius, Iulius Vrſinus Alexius Laſcarus, Hyeronimus Piſanus, Ioannes Maria Paduanus, Nicolaus Plumbinus, Nicolaus Petilianus. A při nich Florenſké Kníže Coſmus Medices, Poſlal dwě Sto gjzdných z Rudolffem Bakonem/ a Herkules Kníže Ferrarſké Sto/ nad kterýmiž byl za Heytmana bratr geho wlaſtnj gménem Alphonſius. Přidán též byl Oktawianowi od Papeže Alexander Kardynál/ velut inſpector conſiliorum Cæſaris.

Nedlauho potom/ přigelo ſſeſt Tiſýc Sſpanyelůw/ Mužůw weybornýc a w Wognách zkuſſených. Heytmani nad nimi byli tito/ Philippus Lavoius Princeps Sulmonenſis, Alvarus Sandæus, Alphonſus Vives, Iacobus Arſius.

Mimo pomoc tu/ byli při Cýſaři/ Maximilian Arcykníže Rakauzſké/ Emmanuel Philibertus Sabaudiæ Ducis filius, Ericus Kníže Brunſſwické/ a Filip Syn Gindřicha zagatého/ Giřj Kníže Mechelburſké/ Giřj Kníže Brunſſwické Henrycha bratr/ Fridericus Firſtenberſký/ Renardus Solmenſis a giných mnoho. Na proti gmenowaným/ a proti Wogſku gich byli tito. Ioannes Erneſtus bratr Knížete Saſkého Electora, Ioannes Fridericus Syn Electora, Filip Kníže Brunſſwické s čtyřma Syny/ Arnoſſtem/ Wogtěchem/ Janem/ a Wolffgangem/ Františſek Kníže Luneburſké/ Wolffgang Kníže Anhaldſké/ Chriſtophorus Hennebergius, Georgius Vittenbergicus, Albertus Mansfeldius ſe dwěma Syny/ Ludovicus Oetingenſis s Synem/ Chriſtophorus Oldenburgius, Helvetiorum oſm Praporcůw/ ꝛc.

A když ſe Wogſka z obau ſtrán ſeſſli/ neyprwé Sſpanyelowé/ w nocy w prwnjm vſnutj vdeřili do leženj Wogſka Saſkého/ a mnoho lidu pěſſého pomordowali/ weliký ſtrach po wſſem Leženj včinili.

Druhého dne/ to geſt/ 29. Srpna wyſlali proteſtantes něco lidu/ aby Leženj Cýſařſké ſpatřili/ na které Wlaſſi wyſkočili a mnoho gich zbili.

Proteſtantes, to geſt/ Saſké Kníže a Landkrabě/ namlauwali Czechy k ſobě na pomoc/ ale oni magjce w paměti co gſau Pánu ſwému Korunowanému s přjſahau přiſlibili/ pomocy dáti neposſpjchali/ ač gim připowěděli/ že gegich nepřátelé nebudau.

Cžtwrtého dne Září/ ſtrogili ſe proti Sſpanyelům Saſowé/ nad kterými byl Burenſis Dux.

Dne Sedmého téhož Měſýce/ přeneſli ſwé Leženj k Měſtu Wendingu/ kteréž bylo Hraběte z Oetingu/ a odtud wyſlali ſſpehéře aby přezwěděli/ kde Dux Burenſis s lidem ležj/ ale on giž ſe byl zaſe k Wogſku Cýſařſkému přibljžil. W tom Cýſař přitáhl s Wogſkem k Noburku/ a geho hned doſtal/ wſſecko laſkawě Noburſkým odpauſſtěgjc/ a napomjnagjc/ aby po druhé ſe gemu neprotiwili.

Poſlali za tim proteſtantes k Králi Englickému o pomoc a Franſkému/ ale nic neobdrželi: Král Franſký wymluwil ſe tim/ že má pokog s Cýſařem vſtanowený/ ač na pomoc dáti poručil Petrowi Strozowi Florentinſkému/ Muži bohatému/ třidcěti Tiſýc Dukátůw/ který tak včiniti připowěděl/ zaſtawili pak w Penězých těch/ Argentinum Auguſtam a Vlm Měſta/ ale y toho nedoſtali pro překážku gednoho Kardynála.

Když ſe Wogſka ſgeli/ od Cýſařſké ſtrany několik Praporcůw k proteſtantum přiſtaupilo/ a hned bitwa začatá geſt: Tu raněn geſt w twář Albertus

Braunſſwické Knjže Syn Filipůw: Potom že ſe neſſetřil od té rány vmřel
a do Norlíku odwezen. Cýſař přidaw Wogſku Octaviuſa nětco lidu pěſſý-
ho Německého/rozkázal aby ſe k Donawerdě hnul/a gi dobyl: w čemž ſſtě-
ſtý tak ſlaužilo/že hned to Měſto ſlawné opanowal/do kteréhož Cýſař ſe w-
ſſým Wogſkem přigel. Ferdynand toho čaſu Wogſko z Vher a Čzech ſe-
braw na pomoc Cýſaři ſe ſtrogil: Čzechowé ač s powinnoſti pomáhali Krá-
li ſwému/wſſak ne s welikau chutí pro Přýměřý s Saſy. Vhři lidé Laupe-
že chtiwý wtrhnau ce do Země/ſſkody weliké činili/k čemuž y Čzechowé do-
pomáhali/ačkoli tu nedlauho ſe zdržowali: Nebo wtrhli do Země 20. dne
Řjjna/ a odgeli 11. dne Liſtopádu.

Vhři pak ſpolčili ſe s lidem Maurycowým/ který Zuiccaviam, Schne-
bergum, Adelburgum a giných mnoho Měſt opanowal/kromě Gothy/Se-
náku/ Wirtemberku. O takowém wjtězſtwj když powěſt přiſſla/Cýſař wel-
mi ſe z toho těſſyl/w Ležený z Děl ſtřjleno/a od Rytjřſtwa Triumff držán.

Léta Páně 1547. Některé Měſta a Knjžata/ widauce Cýſařſké ſſtěſtý/
počali ſe ſſkarati o ſwornoſt a pokog / a neyprwé Vittembergicus, že ſám
pro nedoſtatek zdrawý přigeti nemohl / Poſly wyſlal / žádagjce od Cýſaře
láſky a miloſrdenſtwý/a to ſám žádati po ſſeſti Nedělých/přiſſedſſy k zdra-
wý prwněgſſýmu připowěděl/ſlibugjce Dekrety wſſecky Cýſařſké zachowa-
ti/Knjžeti Saſkému ani Landkraběti žádné pomocy nedodáwati/nýbrž tak
při ſtraně Cýſařſké ſtáti / aby odporné ſtraně odpor ſpolečný činil. Nadto
poddal Cýſaři Měſta Aſpergum Kirchnoum, Schoiendòrſum, aby ge li-
dem oſadil podlé ſwého zdaný.

Potom přigeli Memingi/ Bibraci/ Rawesburgi/ Campodunenſes, žá-
dagjce s pokorau pokoge/ a prowiněný ſwé na giné ſkládagjce. Cýſař yako
dobrotiwý Pán láſku wſſem včinil zawázaw ge přjſahau / aby na potom-
ný čas wěrný byli/od Knjžete Saſkého a Landkraběta odſtaupili dokona-
le/a gim retuňku nedodáwali. Nic méně/ Memingenſké takowým ſpů-
ſobem ſtreſtal/aby prwé nežby před oči geho puſſtěný byli/50. Tiſýc Zlatých
pokuty dali:

Král Ferdynand poručil Čzechům aby Wogenſky k Maurycowi táhli/
což oni hned včinili/yako poſluſſný: ale že ſe gim ta Wogna zdála nepotře-
bná a neſluſſná nečekagjce odpuſſtěný domu ſe nawrátili. Ferdynand po-
ſlednýho dne Ledna zaſe ſe gim wypraviti poručil. Pražané ſkrze prozbu
některých Panůw žádali Krále aby ge k tomu nenutil/poněwadž nemagi žá-
dné ſluſſné přjčiny / proti Saſkému Elektorowi braň ſwau zdwjhnauti/
zwláſſtě když ſe s ním ſrownáwagi w Religý a on pomocy proti Turku za-
držeti nemjný. Odpowěděl gim Král Ferdynand / že on pro wjru/proti
němu zbraně ſwé pozdwjhnauti nechce/než pro neposluſſenſtwj a protiwen-
ſtwý geho / kterýž netoliko Dekrety Cýſařſké zlehčil/ ale y k Turku poſlal/
napomjnagjce ho/aby Přjměřj zruſſyw/na Vherſké a Čzeſké Králowſtwj
mocně ſe obrátil / k čemuž y pomoc ſwau přiſlibil. Cýſař pak wěda o w-
ſſech ſpádech w Zemi Saſké/poſlal Maurycowi na pomoc nětco lidu pěſſý-
ho a gjzdného s Knjžetem Brandeburſkým Wogtěchem/ a rozkázal Hey-
tmanům lidu Sſpanyelſkého a Wlaſkého/ Sandeowi a Mariganowi / za
ním ſe ſtrogiti. Knjže Wogtěch dne dewátého Měſýce Ledna wyjel z
Heylbruna/a Cýſař ſe k Vlmu obrátil: na kteréž ceſtě poddali ſe gemu Lin-
dawenſſtý a Eſlingenſſtý. Téhož Roku vmřel Král Englický kralugic 38.
let/a zanechal Edvarda dědice Mládenečka w 9. letech/a dwě dcery/ Ma-
rygi od prwný Manželky/ Izabellu od druhé.

Téhož čaſu narodila ſe w Praze Králi Ferdynandowi Dcera / Joanna
14. dne Měſýce Ledna kteráž potom dána za Manželku Knjžeti Florent-

Digitized by Google

ſkému. Anna pak Králowna hned čtwrtého dne potom porodu w Pánu Bohu vſnula.

Augſpurſſtj tehdáž widauce giných pád a neſſtěſtj ſkrze Antonium Fuggerum, milosti Cýſařſké žádali/ dáwagic za prowiněnj Sto a Padeſáte tiſýc Zlatých/ Kuſůw Dwanácte/ a lidu na pomoc Cýſaři Deſet Praporcůw: Teprw tehdy Cýſař ſe wſſým Wogſkem ſwým a ſylau/ obrátil ſe proti Knijžeti Saſkému. Lidu pěſſijho bylo 21. Praporcůw/ a gijzdných Dwanácte Set.

Kurfürſt Saſký napſaw liſty k raddě Argentynſký 13. dne Měſýce Vnora/ oznamowal že Maurycowi wſſecko což w Turingij a w Miſſnij měl odgal/ a geho Rytijřſtwo pod ſwau moc podmanil/ že Magdeburſké Biſkupſtwj mocý doſtal/ a že Knijže Oldřich Wirtemberſké y wſſecka Měſta Řijſſe/ s giſtými Condiciemi k němu ſe obrátili/ žádné zmínky o Wijře nečinijce/ ale pomoc welikau připowijdagijce. Ferdynand chtijce tolikéž Czechy na Wognu namluwiti/ 6. dne Vnora s Synem Ferdynandem hnul ſe k Litoměřickému Kragi/ a tu Panůw Czeſkých očekáwal. Včinil potom řeč k nim wyprawugijce/ gaké Maurye pomocy potřebuge/ a žádal gich aby co neydřijwegi gemu retuňku dodali/ činice gim bezpečnoſt/ že žádná gim proto hanba ani ſſkoda ſe neſtane.

Ti kteřij ſe tehdáž k němu ſgeli/ dali mu owſſem ſluſſnau a maudrau odpowěd/ prawijce že toho ſami včiniti nemohau bez obecného dowolenj/ než žádali aby byl Sněm položen: Někteřij pak z nich hned powinnoſt ſwau a ſlužbu oznámili/ za kterauž gim Král poděkowal/ a těm kteřij ſe odwoláwali na Sněm/ powěděl/ že nynij potřeby není odkladánij/ ale rychloſti proti nepřijteli/ poněwadž žádný gim ſwobod gich neodgijmá/ aby Sněmu žádali: Protož aby hned nemeſſkagijce s nim ſe ſtrogili. Páni ſliſſijce přijſnau wůli Králowſkau/ aby toliko ſami geti nemuſeli/ přiſſlibili giſtý Ziold aneb plat dáti. Páni a Pražané/ při koncy Vnora poſlali Liſty k Králi Ferdynandowi/ zaſe žádagijce aby 20. dne Března položil Sněm wſſem Panům Czeſkým/ a geſtližeby ſám naň přigeti nemohl/ aby dal moc Panům vſtanowiti/ coby činiti měli.

Král neyprwé gim rozkázal to včiniti/ co w Kragi Litoměřickým vſtanowil: a potom 18. dne Měſýce Dubna Sněm rozepſal/ a poručil přijſně aby nic nečinili/ dokawadžby čas ten ſe nepřiblijžil.

Páni po napſanij těch Liſtůw dne Cžtwrtého/ zawázali ſe ſobě přiſahau že chtěgi hágiti ſwobod ſwých.

Král Ferdynand když 8. dne Měſýce Března do Drezdna k Maurycyowi přigel/ pſal Cžechům že ſe k nim ſtrogij Jan Frydrych přigeti/ napomijnage gich/ aby Sſebeſtyana z Weytmile/ kteréhož w nepřijtomnoſtij ſwé na mijſtě ſwém zůſtawil/ poſlauchali.

Toho dne Cýſař Karel/ genž s Argentiný w mijr weſſel/ z Norlingu wygel do Norimberka. Odkudž poſlal k Pražanům a ke wſſem Auřednijkům Králowſtwij Cžeſkého/ wyprawugijce že přijčinau ſamého Frydrycha a geho prowiněnij mſtjti ſe chce.

Protož aby ſe oto pilně ſtarali/ kterakby wſſeliké potřeby k wyžiwenij geho Wogſka dodáwati mohli. Datum 24. Března.

Páni Cžeſſtij z Měſt hlawnijch podlé Smluw když ſe ſgeli do Prahy/ ſe na Wognu hotowili proti Wrchnoſti/ a Kaſſpara Fluka za Heytmana wywolili.

Tehdáž Ferdynand Král/ Mauricyus a Auguſtus Bratřij s Wogſkem

ſwým přitáhli k Moſtu. Nelýbilo ſe to Czechům že na gegich Hranicech Wogſka byli. Protož ſkrze pſaný proſyli Ferdynanda aby nedopauſſtěl cyzýmu Národu do gich Zemi wtrhnauti: Mauryc s Bratrem ſwým Auguſtem aby z gegich Hranic co neydřýwegi wytrhl. Odepſal gim Ferdynand 26. dne Března/ že ſe nemagi čeho obáwati/poněwadž toliko proto přigeli/ aby ſe na tom mýſtě s Cýſařem rozžehnati mohli: Pražané aby daremného nákladu nečinili/ zwláſſtě když Knýže Saſké ſpátkem vſtaupal.

Ale Knýže Saſké byl wyſlal Poſla ſwého Mikuláſſe Minkwice pro obnowený Compaktat a Přýměřý kterýž ſe rozſtonal na Ceſtě: a poſlal liſt Pražanům aby giſtý lid k takowý ſmlauwě wyſlán byl.

Odepſali Pražané Knýžeti Saſkému 28. Března/ žeby to wſſecko rádi včinili čehož žádal Minkwic/ znagice býti wěc ſluſſnau a proſpěſſnau/ ale že čaſu k tomu přjhodné° neměli/ poněwadž weliká Wogſka na gich hranicech ſe položili. Protož proſyli/ aby o nich toho neſmeyſſlel/ žeby Přjměřj obnowiti nechtěli/ ale aby wěděl/ že ge chtěgi ſtatečně zachowati/ neginače než yakoby bylo obnowené: ač y o to že pečowati budau aby ſe tim dřiweg i obnowilo.

Poſlednýho dne Měſyce Března pſali Czechowé liſty k Morawanům/ aby co neyrychlegi na pomoc gim Wogenſký přitáhli/ a proti Sſpanyelům a Wlachům Cýſařſkým/ zároweň s nimi Swobod gich brániti pomohli.

Toho dne/ Frantiſſek Král Frantſký vmřel: Kralowal let 32. na gehož mýſto wolen Henrych Syn geho/ yako wlaſtný dědic/ genž tehdáž měl wěku ſwého/ let 28.

W tom čaſe Cýſař do Egry přigel/ a Sedmého dne Měſyce Dubna/ když k němu přigeli/ Ferdynand a Mauryc/ pſal ke wſſem Stawům Králowſtwý Czeſkého/ připomjnagýce gim prwněgſſý pſaný ſwé/ aby ſſpýži a proſſanty do Wogſka geho dodáwati poručili/ a ſami aby ſe domůw obrátili: geſtliže pak ginače včiný/ že Ferdynanda Krále/ y geho welmi proti ſobě tim popůdý. O wýru pak že ſe nený potřebý obáwati.

Téhož čaſu/ k tomu wolený Páni/ kteřý w Praze bydleli z nowu liſty rozeſlali/ napomjnagýce wſſech Stawůw/ aby ſe co neydřjwegi ſgeli wogenſky/ proti Cyzozemcům/ poněwadž giž k poslednýmu puňktu přiſſlo.

Ferdynand opět pſal Czechům w takowý ſmyſl/ yako Cýſař: Při tom napominal/ aby od předſewzetý ſwého vpuſtili: geſtližeby nechtěli/ že y on oto pečowati bude/ yakby ſe takowému puntu odpor včiniti mohl.

Knýže pak Saſké že žádným ſpůſobem toho nezaſlaužil/ ani při Cýſaři/ ani při něm/ aby w pokogi zanechán byl.

Třináctého dne Měſyce Dubna Delecti Pragenſes opět ke wſſem ſtawům liſty rozpiſowali/ napomjnagic přjſně/ aby činili doſti Smlauwě/ kteréž s Knýžaty Saſkými magi/ ale widauce ge newelmi k tomu poſpjchati/ Ferdynandowi a Cýſaři napſali/ aby ſe nad gegich hotowoſti wogenſkau newrážeti/ a za Saſkého ſe přimlauwali/ aby při pokogi zanechán byl.

Ferdynand Jana Biſkupa Olomuckého/ s ginými Pány/ wyſlal do Prahy na Sněm/ kterýž položil 18. dne Dubna: wymlauwagýce ſe že ſám přigeti nemůže/ dokawádžby těch ſmluw nezanechali/ a ſwého wogenſkého předſewzetý neopuſtili/ poněwadž tim ſpůſobem Sněm wolný držán býti nemůže. Což geſtližeby včiniti zanedbáwali/ poručeno Poſlům aby nic nezačinali než wſſeho do přjgezdu geho zanechali.

Toho dne wygel Cýſař a Král Ferdynand ſe wſſým Wogſkem ze Egry. Ferdynand měl lidu Zbrogného ſſeſt Set/ a Huſařůw 1000. Pěſſýho Deſet Praporcůw. Mauryc a Auguſtus tolikéž ho drahně měli.

R hnuli ſe ad Miſsenum kdež magjce giſtotu a wědomoſt o Knjžeti Saſkém (genž ſe tam odebral 22. Dubna) Cýſař obáwage ſe aby gim newtáhl do Wirtemberku poručil / poſpjſſyti Wogſku / a 24. dne Dubna přitáhli k Rjece Labi / kdež na druhé ſtraně byl lid Saſkého s Střelbau / aby Cýſařſkým ſe přeplawiti nedopuſtil.

Niemény Wogſko Sſpanyelůw do Rjeky wſkočilo / takže gim ſotwa ramena wydjna býti mohla: Pěſſý tolikéž meče w uſtech držjce ſe přeplawowali / a giné Wogſka za nimi.

Knjže Saſké genž toho čaſu Kázanj poſlauchal / wida Lid Cýſařſký giž ſkoro na druhém břehu / vtjkal k Wirtemberku: Za kterýmž ſe puſtili Huſaři a giný lid w lehké Zbrogi / zatim y ſám Cýſař ſe přeprawil / a magjce Děla wſſecky na druhé ſtranně / teprw za Saſkým poſpjſſyti rozkázal.

R dohonili ho tři mjle za Rjekau Wltawau v Leſu řečeném Leochana.

A on napomjnage ſwých / potkal ſe s Cýſařſkými / a bránil ſe zmužile až y zagat.

Doweden potom Knjžeti Albanſkému / kteréhož dodal Cýſaři raněného přes Twář / před kterýmžto takto mluwil: Teď ſe ſtawjm za wězně Cýſaři neymiloſtiwěgſſjmu / a žádám aby mne dal pod ſtráž takowau / yaká na Knjže náleží.

Na to odpowěděl Cýſař: wěru nynj tobě gſem Cýſařem / owſſem přigjmám tě wedlé zaſlauženj twého. Obořil ſe w tom Ferdynand / neb žádal Saſký y geho y wſſecky Děti wſſeligakým ſpůſobem zahladiti. Mezy giným Wězni byl y Arnoſſt Knjže Brunſſwegcké / Filipůw Syn a ſtarſſj Syn Kurffirſſta raněný vgel s mnohými do Wirtemberka.

Pražané wyprawili Poſly Ferdynanda Krále / aby ge před nim wymluwili: Poněwadž Smlauwau zawazánj gſauce Knjžeti Saſkému / lid Wogenſký ſebrali: přitom proſyli ſnažně za Saſkého / aby proti němu bogowáno nebylo. Geſſtě Poſlowé byli newygeli s Prahy / a přigel Kuryr dawágice znáti o zagetj Knjžete Saſkého. R změnili Páni vſtanowenj a aumyſl ſwůg prwnj / wſſecky potřeby dáti připowěděli / a Krále Ferdynanda proſyli / aby to Wogſko do Vher proti Turku obrátiti ráčil / připowidagjce že nechtj býti w pomocy neypoſledněgſſj.

Ferdynand Král odepſal gim z Leženj před Wirtemberkem při počátku Měſýce Mage / domlauwagic gim že přilyſs w nebytnoſti geho hoſpodářjli / a rozličnými ſpůſoby proti němu ſe rotili / y poraučegic / aby záwazky proti nim a Cýſaři včiněné zruſſyli / a pečetě gednomu každému wrátili / a wypis toho záwazku aneb Smluw aby gemu odeſlali: Což geſtližeby neučinili / že ſe poraditi chce / yakby ſtreſtáni býti mohli.

A když ſe z leženj Cýſařſkého obrátil Ferdynand do Czech w Litoměřicých ſe zaſtawil / odtudž při počátku Czerwna rozepſal liſty ke wſſem Stawům / přikazagic aby od záwazku proti němu včiněného odſtaupili / a každý aby gemu oznámil ſkrze pſanj aumyſl ſwůg / připowjdagjce těm genž od ſwého předſewzetj vpuſtj / wſſecko prominauti a nic nepřipomjnati / krom těch kteřj panowánjm geho pohrdali: Při tom Pražanům přjſně přikázal / aby ſe poſtawili ſſeſtého dne Czerwence na Zámku Pražſkém. R přitáhl s Wogſkem do Prahy / a poſadiw ſe na Mageſtátě / zgewně hlaſem počal wyčjtati Pražanům / yak čaſto proti němu a důſtogenſtwj geho prowinili / a aby na wſſecky Artykule odpowjdali rozkázal.

Pražané widauce ſwé prowiněnj proti Králi rozhněwanému / žádali

Ferdynanda pokorně aby s nimi ne wedlé Práwa / ale podlé láſky a miloſt-denſtwij nakládal.

Ferdynandu Syn a Auguſtus Bratr Maurycůw / s ginými přednějſſými Pány / tolikéž ſe za ně přimlauwali

A dal gim Ferdynand weyminku takowau / aby deſátého dne Cžerwence na Sněmu neyprwé přijſſtijm záwazek kterýž mezy ſebau včinili zruſſyli / wſſecky zápiſy a Prywilegia na ſwobody aby gemu odewzdali / s kterýchby on některé potwrdil / a některé změnil / poněwadž z nich některé k ſwýwolnoſti weliké ge přiwedli / Zámků a důchodů wſſech aby poſtaupili: Smlauwy o Piwu Liſty / a zápiſy s Janem Frydrychem do třij let včiněné / Děla a zbraně Wogenſké wſſecky / kteréžby kdokoli w Domě ſwém a při ſobě měl / aby na Zámek byli odwezené.

Což geſtliže včinij / mnoho gich při zdrawij zanechati připowěděl / a některé podlé zaſlauženij potreſtati / a některé pro obecné dobré v wězenij držeti. Na ty pak gež ſe neſtawěli wyſſlo poručenij že hrdlo y Statek propadli. Rytijřſtwo tolikéž y giné Měſta miloſti od Ferdynanda žádali.

Kaſſpar Fluk / genž byl Heytmanem woleným / na wykaupenij hrdla ſwého Pět Tiſyc Dukátůw položil.

Takowým ſpůſobem a Králowſkau maudroſti když ta gednota odporná roztržená a ſwáwolnoſt zaſtawena byla / řád s toho a poſluſſenſtwij weliké poſſlo w Králowſtwj Cžeſkém / kteréž až do těchto čaſůw trwalo / ano y nynj ſe ſpatřuge: Cýſař toho čaſu z Hále wygel / k Bamburku přitáhl / aby wěděl yak ſe Bratru Ferdynandowi w Cžechách podařilo.

Položil potom Sněm Rijſſký w Auguſtě / poraučegic aby ſe při počátku Měſyce Zářij ſgeli Knijžata a Páni / a Poſlowé z Měſt.

Přigel na ten Sněm y Ferdynand při koncy Měſýce Rijgna.

Tu wzal Cýſař pokuty od Knijžat Panůw / a Měſt yakž někteřij pijſſij 600000. Zlatých.

Léta Páně 1548. Albrecht Knijže Brandeburſké Králi Polſkému Zygmundowi ſe poddal / a změnil ſpůſob obce Pruſké / neb ſe wijce nepſal Miſtrem Pruſkým / ale Knjžetem: Protož od Komory Cýſařſké byl wypowěděn.

O to Král Polſký ſkrze Staniſlawa Laſkyho Poſla ſwého / Cýſaři na Sněm ſuplikowal / y wſſem Knijžatům Imperij. Na což odpowjdal Miſtr Pruſký Wolffgangus.

Toho Roku w Pařijži pro včenij Luterowé weliké nepokoge ſe začijnali y w Englické Zemi z ſtrany opuſſtěnij Mſſy Swaté myſlyli.

Dwadcátého čtwrtého dne Vnora / téhož Roku / nařijdil Cýſař za Kurfirſſta a wolence Maurryce: Což ſe dálo takowým ſpůſobem.

Wyſtawené bylo na Rynku wyſoké Theatrum / na kteréž ſtupně včiněné byli. A wyſſel Cýſař a Wolency s nim / oděn gſa Rauchem Cýſařſkým / a poſadil ſe na Mageſtátě připraweném / a Wolency tolikéž podlé pořádku nařijzeného. Na ſtraně pak při Cýſaři na mijſtě přijhodném ſtálo Trubačůw množſtwij.

Tu neyprwé ſe vkázal hauff Maurycya na Konijch / též y on ſám s mnohými Pány a Trubači.

Z toho Hauffu wygeli Henrych Knijže Brunſſweycké / a Wolffgang Kurffirſſt na Reynu Bratr / a přigewſſe k Stupnium / předſtaupili před Cýſaře a proſyli ponijženě aby Mauryca Wolencem a Kurffirſſtem včinil.

Cýſař poradiw ſe s Kurffirſſty odpowěděl ſkrze Mohutſkého Arcybiſkupa / že ſe gemu ljbj žádoſt takowá / toliko aby ſám přiſſel / a toho auſtně žádal

Wygel hned Maurycý s ſwým hauffem/ před kterýmž neſſeno deſet Praporcůw/ kterby těch deſet Kragin na kteréž žádal inaugurationem a padl na Kolena před Cýſařem/ žádage aby ho k takowé ſláwě pozdwjhl. Bylo y to hrabě z Manſſfeldu wyſlané od Auguſta Bratra Maurycowého / genž gednoſtegné láſky žádal od Cýſaře Auguſtowi.

Odpowěděl y tomu ſkrze Arcybiſkupa Moguckého / poněwadž obadwa to zaſlaužili/ že chce Maurycowi Kurffiřſtwý y potomkům geho/ kterýchž geſſtě žeby neměl/ Auguſtowi Bratru y Synům geho oddati/ y Jana Frydrycha wſſecky Kraginy/ krom těch kteréž Dětem geho gſau poſtaupené.

A w tom přjſahu Kurffirſſtckau dáwal/ kterauž Maurycý po něm řýkal/ a yak gi dokonal/ podal mu Cýſař Meče/ on poděkowánj včiniw Cýſaři wěrnoſt a poſlauſſenſtwj ſlibowal: A vwržené gſau ty Praporce mezy lid podlé obyčege/ na což wſſecko patřil Jan Frydrych žaloſtiwě.

Po několika dnech wyprawowal Král Ferdynand před Cýſařem a Electorem, yak muſel s Turkem přjměřj včiniti za pět let.

Pročež poručil ſwým aby Přjměřj včiněného neruſſyli: niméně že Vherſſti proſý / aby gim pomoc proti Pohanu dána byla / poněwadž on zwykl Přjměřj zdržeti dotud dokud čaſu newidj přjhodného/ w kterémžby Křeſtiany ani o Wogně nemyſlicy zachwátiti mohl.

A poněwadž ſám Ferdynand pro čaſté Wálky wedené/ tomu žadoſti včiniti nemohl/ tu žádal o pomoc na každý Rok/ dokawádžby Přjměřj vložené newyſſlo/ aby Zámky na Pomezých mohl lidem oſaditi/ a bezpečenſtwj wſſemu Křeſtianſtwu ſpůſobiti.

Toho čaſu Maximilián Arcykníže Rakauſké / Syn ſtarſſý Ferdynanda Krále s Auguſty wygel do Hyſſpanye / aby pogal za Manželku ſtarſſý dceru Cýſařſkau/ při kteréž byl Kardynál Trydentſký/ a před nim gelo Knjže Albanſké.

A přihodilo ſe když byl v Granatý/ pro obweſelenj a kratochwjl na low wygel: kdež treffil na Gelena/ rychle za nim poſpjſſyl/ a od Dworzanůw do hlubſſého Leſa wgel.

A když dlauhý čas s wrchu na wrch po rozličných a mylných ceſtách gezdil/ a noc giž byla připadla/ náramně ſe zarmautil/ (neb Diwoké Zwěři bylo množſtwj) s welikým ſteyſkánjm wůkol a wůkol patřil/ zdaližby aſpoň konec toho Leſu vhljdati mohl/ kdežby bezpečně noclehowal.

A vhlidaw Chalaupku Paſtuſſý zdaleka/ zabodl Koně / a rychle k nj poſpjſſyl/ Paſtýře proſyl aby mu noclehu popřal.

Paſtýř dowolil aby s Koně dolůw ſedl/ a do Chalaupky weſſel: Byl pak dotčený Paſtucha w tom Domku ſám ſſeſtý/ neb Syna we 20. letech při ſobě měl/ Wowčáka ke wſſemu Lotrowſtwj dobře ſpůſobeného/ ženu ſwau/ Dceru Syna ſwého a Manželku geho.

Když to ſſlechetné Knjže dolůw s Koně ſwého zſedl / a tomu Wowčáku, aby gey obrokem opatřil, poručil/ weſſel do chalaupky kdež mu gedinká Krmička z Maſa Kozlowého včiněná a předložena.

Paſtýř a Wowčák ač newěděli žeby to Maximilián byl / wſſak widauce ozdobně oděného/ w Twáři vſſlechtilého/ a ſnad y Prſteny na Prſtech magjcýho/ rozmegſſleli žeby Pánem bohatým a Vrozeným býti muſel.

Z té přjčiny domniwagjce ſe že při něm něco znamenitého nagdau/ zawřeli a wymyſlili o něm zlau neſſlechetnau a mordýřſkau raddu.

Protož po wečeři vſtlaná mu byla Poſtel w něyaké welmi malé Komurce/ při niž náramně zlé Dwéře/ pro ſtaroſt ohnilé a rozſſtjpané wiſeli.

Ty přiſſla k Maximiliánowi Žena Syna Paſtýřowa žádagjce aby gině proneſl/ale pod ſwau cti a wěrau gi ſlibil/ že to co mu oznámi/ při ſobě mýti bude a zatagý.

To když včiniti připowěděl/tu neſſlechetnau raddu/kteráž na něho wymyſſlená byla / zgewně gemu oznámila/ poněwadž (budto že y s nimi w takowém wražedlnickým aumyſlem byla/čehož potom litowala/budto což k wjře podobněgſſý geſt že toliko ſpolečných gegich chůzek a ſſeptánij wyrozuměla) o takowém wražedlnictwij powěděti mohla.

Maximilián ačkoli ſnad gegich zlau raddu předgýti mohl/kdyby byl oznámil že Maximiliánem geſt/ wſſak radēgi brannau rukau ſebe retowati a hágiti chtěl/nežliby těm Paſtuchům/ kteréž wſſecky newěrné a w takowém zlém předſewzetij býti shledal/ſwěřiti ſebe měl.

A měl ſmělé Srdce/a při ſobě konečně vložil/aby prwé ſſtěſtij ſkuſyl/nežliby těm newěrným Lotrům ſe ſwěřil.

W tom od Hoſpodáře do Komory/ w kteréž měl býti zamordowán weden/za kterým Maximilián ſſel/dwéře zawřel/welikau a těžkau Truhlu k nim přiſtawil/a wzaw Ručnicy ſwau do Rukau/očekáwal ſkutku toho.

Paſtýř domnijwage ſe že Hoſt po Lowu twrdým ſnem vſne. Přiſſel lehaučky ke dweřům/a pokauſſel ſe o ně aby ge odewřel.

A wida že wnitř pewně opatřené gſau/ proſyl Maximiliána aby odewřel žeby Proſtěradla a Truhli wzýti mu bylo potřebij.

Maximilián ſrozuměw tomu / potreſtal ho ſlowy / že w čas na to neſpomenul aby ſobě ge wzal: nynij že mu odewřijti a pro něg wſtáwati nemůže.

Hoſpodář počal křičeti a naříkati/žeby mu ſe w domě geho gwalt činil/a mocý do Komory wgijti vſylowal/ a hrozyl zabitijm geſtliže gemu otewřijn nebude.

W tom přiběhli y ginij pracugijce v Dweři/ yakby ge wyſtawiti mohli: neb giž vzřeli že ta gegich mordýřſká námluwa w tegnoſti nebyla/ a že ten mladý Pan dobře to ſpatřil a shlydl/coby oni w aumyſlu ſwém měli.

Wida Maximilián že mužnoſti a ſtatečnoſti potřebij /a giž na neywyžſſý přiſſlo/přiložiw Ručnicy ke Dweřům/ſkrze ně roztſſtijpené Paſtuchu proſtřelil/a odtáhſſy Truhlu s prácy nemalau wyſkočil s Komory s Mečem dobytým/a hned Synu Paſtuchowému Hlawu ſtjal/a Owčáka zahnal.

Ale s tim ſe wſſijm nebyl ſproſſtěn nebezpečenſtwij /nebo pro křik a wolánij Ženy přiběhli Paſtýři okolnij/Dům obkličili/a toho Pána mladého bez wſſech odtahůw zamordowati chtěli.

Tagil ſe Maximilián tak dlauho až hnědy prwnij ge pominul / a za tim ſwijtalo: a wida hauffy netoliko Paſtýřůw/ale y Sedlákůw/powěděl gim žeby byl Mijſtodržicý a Gubernator Králowſtwij Hyſſpanſkého / že též hrdlo ſtrati/nebudauli geho ſſanowati.

Tomu geſtližeby vwěřiti nechtěli/aby aſpoň geho Wrchnoſti k roſauzenij a Ortelowánij dodali.

Ačkoli pak lid ten byl ſproſtý wſſak z Řeči a powahy tak mnoho porozuměli/že gemu vwěřili/a na žiwotu nic neuſſkodili/wſſak nic méně yali ho/a ſwázawſſe mu Ruce za Hřbet/wedli ho k Heytmanu Krage neybližſſijho.

W tom někteřij z Drabantůw a Služebnijkůw k tomu přiſſli/ a widauce Pána ſwého tak hanebně ſwázaného/na ně ſe obořili.

Ale Maximilián zbraniowal gim toho/a oznámil gim wſſecku přijhodu y ty kteřijž zlým včinkem winni byli/genž podlé zaſlauženij ſwého byli ſtreſtáni.

Owſſem ten weliký vtracen geſt/ Dům ſpálen/ a ta mladá Newěſta kteráž geho wſſickna počtiwě a bohatě darowána/ ano y od Knijžete y ode wſſech Dworzeninůw ctěna byla.

Léta Páně 1549. Pawel třetij Papež/ wyſlal tři Biſkupy do Němec k Cýſaři/ kteřij 25. dne Māge/ do Belgij přigeli.

Oznámili že w zármutku nemalém geſt Otec Swatý Papež/ pro ty genž Sukni Páně trhagi/ než že ho potěſſugi ſlowa Spaſytele naſſeho/ kteréž powěděl že Satanáſs Cýrkew Páně vtiſkati bude/ ale proti ni nic neſwede.

A poněwadž nynij generale Concilium bude/ že má naděgi o proměněnij wſſech takowých neřádůw.

Protož že ty tři Biſkupy poſlal/ aby ty kteřijžby ſe k Cýrkwi nawrátiti chtěli laſkawě přigijmali do Lůna Koſtela Božijho.

Téhož Roku Měſýce Rzijgna Frantiſſek Mantuanſké Kniže Frydrychůw Syn/ wzal ſobě w ſtaw Manželſký Kateřinu Dceru Krále Ferdynanda.

Deſátého dne Liſtopádu/ vmřel Pawel Papež mage wěku ſwého 82. léta/ kteréhožto Tělo pochowáno w Kaplicce Syxta Papeže/ a wolen od Kardynálůw dne 28. téhož Měſýce Iulius toho gména třetij.

Léta Páně 1550. přigel z Hyſſpanye do Auguſty Maximilián Zeť Cýſařſký/ kterýž byl wolen za Krále Cžeſkého w nebytnoſti ſwé s wůli Ferdynanda Krále Cžeſkého a Vherſkého Otce ſwého. Pijſſij někteřij o pochybowánij welikém/ komuby Cýſařſtwij dáno býti mělo/ ale ſnadné bylo Synu dobrému ge odewzdati.

Léta Páně 1551. W proſtředku Měſýce Vnora dokonal ſe Sněm Říſſký/ kdež Cýſař nařijzené wěcy Dekretem ſwým potwrdil/ a že z ſtrany Wijry a náboženſtwij pro welikau nepřij ležitoſt/ a různice nemohl nic ſpůſobiti/ odložil to na Concilium generale, na kterémž wěcy takowé z ſtrany ſwé ſe wſſij pilnoſti wyřijditi připowěděl.

Téhož Roku w Zemi Saſké vkazowali ſe tři Slunce a tři Měſýce/ gednák yako krwawé gednák yako bledé.

Léta Páně 1552. Měſýce Srpna vmřel Heřman Arcybiſkup Colonienſis, Člowěk wěku doſpělého/ kterýž w ſtaroſti ſwé w blud Kacýřſký vpadl: byl geſt z Rodu Hrabat Wedenſkých.

Landtrabě toho čaſu byl wypuſſtěn z wězenij/ a gedaně domůw/ w Moſe Měſtečku poručenij Marye Králowny/ genž tehdáž tu byla/ zaſtawen a Hyſſpanům k ſtráži dán/ těm v kterých prwé Pět let pod ſtráži byl.

Téhož dne když Cýſař z Auguſty wygel/ Jana Frydrycha Knijže Saſké propuſtil/ a Landtrabě po něm dne 4. tolikéž propuſſtěn a ſtráže zbawen.

Wſſe toho Roku/ Knijže Bramburſké mage lidu pěſſijho Padeſáte Praporcůw/ a gijzdného počet nemalý/ včiněn geſt nepřijtelem Králi Frantzkému pro žold/ a Cýſaři Karlowi přijtelem/ kterýžto gſa Pánem dobrotiwým odpuſtil prowiněnij Albrechtowi/ prokazugijce gemu we wſſem dobrodinij.

Dwadcátého dne Měſýce Liſtopáda/ oblehl Cýſař Karel Měſto Metis, a hned Střelbu pauſſtěti poručil/ kterýchžto hluk a hřmot netoliko za Reynem ſlyſſán byl/ ale y w Měſtě Argentorata, genž ležij Dwamecýtma mil od Měſta Metis.

Ale že w to wkročila Zyma twrdá/ muſelo Wogſko odtud odſtaupiti.

Maurycy wyſlaný od Ferdynanda Krále Vherſkého a Cžeſkého do Vher na Wognu do Kragin ſwých ſe nawrátil.

Když gel Cýſař Karel od Měſta Metis k Dedekowu ſe obrátil/ a zanechal dijl Wogſka ſwého w Trewyru/ dokawádžby ſe Jaro nepřibližowalo.

Alexan-

Digitized by Google

Alexander Weywoda Walaſký/doprowázen na Hoſpodářſtwý Walaſké od Mikuláſſe Seniawſkého/genž byl Hetmanem neywyžſſým Králowſtwý Polſkého/ a Wegwodau Ruſkým.

Léta Páně 1553. Pátého dne Měſýce Cžerwence / Sygmundus Auguſtus Král Polſký/pogal ſobě za Manželku Dceru druhau Krále Ferdynanda/pozůſtalau Wdowu/ po Knížeti Mantuanſkém.

Ale ſtaw ten Manželſký netrwal w láſce a w ſwornoſti.

Vmřel toho Roku Eduardus Král Englický toho gména Sſeſtý / gſa Mládenečkem w Letech Sſeſtnácti/w mnohých Jazycých zběhlý/yakožto w Rzeckým/Latinſkým/w Frantſkým/etc. pročež byl y k cyzým Národům náchylný yakožto k Němcům/ Wlachům/ Francauzům/ Hyſſpanům Cžechům y Polákům/yakž o tom Sſleydanus wyprawuge.

Pjſſý někteřý žeby byl gedem otráwen: po kteréhožto ſmrti wznikli diwné růžnice w Králowſtwý Englickém.

Bogowal tehdáž Maurycy proti Albrechtowi Kurffirſtu Brandeburſkimu/a dewátého dne Měſýce Cžerwence gſa proſtřelen třetý den w Ležený vmřel / a pochowán w Fryberku wedlé Otce ſwého / Hendrycha a Syna Wogtěcha/maje wěku něco přes 30. let.

Pjſſý Hyſtorykowé/že před geho ſmrti Pſy ſtraſſliwě wegli / hřmot neznámý ſlyſſán od Zbrege a Koný/a giné mnohé diwy oznamugi.

Opanowali téhož Léta Turcy Korſyku s welikau ſſkodau Křeſtianům.

Soliman pak gegich Cýſař / pro nějaké zlé domněný/kteréž Žena geho lſtiwě s praktykowala/aby po Smrti Solimana Syn gegí panowal/Syna ſwého ſtarſſýho Muſtaffu poručil zaſſkrtiti.

Léta Páně 1554. Měſýce Vnora dne 21. vmřela Sybilla Kněžna Klíwenſká/a Manželka Jana Frydrycha Knížete Saſkého/ kterýž gedenáctého dne po gegi Smrti tolikéž ſkonal / což ſobě žádal/neb když Manželky tělo do Hrobu kladeno/přikázal aby wedlé ný mjſto gemu bylo připraweno poněwadž pro žaloſt Srdečnau/též ſmrti wbrzkém čaſu očekáwá.

Téhož Roku Filip Syn Cýſaře Karla dne 19. Cžerwence přigel z Hyſſpanye do Králowſtwý Englického do Wintonie v wečer / kdež wſſel do Koſtela hlawnýho/mage při ſobě množſtwý Panůw a Rytýřůw Králowſtwý toho/ a wjtán byl od Biſkupa Wintonſkého.

Nazeytřý wſtaupiw k Králowně/ dlauho s ný rozmlauwal/a potom na den Swatého Jakuba Weſelý wykonáno.

W tom přiſſel Legát od Cýſaře Karla/kterýž wěnowal gménem Cýſařſkým Filipowi a Králowně Králowſtwý Neapolitanſké.

Položen potom Sněm 12. dne Liſtopádu w Lundomu w hlawným Měſtě Englickým/kdež zaſe Králowſtwý Englické wjru Katolickau přigalo/papeži wrchnoſt odewzdalo/a několik z Miniſtrůw těch/genž ſe pſali Biſkupy neywyžſſými / a Wrchnoſt Biſkupa Řjmſkého potupowali/ k Hranicý od ſaudili/ač někteřý z nich wſſli do Kragin Německých.

Vmřel toho Léta Iulius třetý Papež / dne 23. Března: Wolen na geho mjſto od Kardynálůw Marcellus Ceruinus, genž po wywolený 21. dne tolikéž vmřel.

A wolen po něm Petrus Carafa, mage wěku ſwého let 80. a gmenowán Paulus quartus, ten řád Jeſuitſký vſtanowil k welikému proſpěchu a ozdobě Koſtela Božýho.

Léta Páně 1555. Joanna Matka Cýſaře Karla vmřela/kteréž Král Ferdynand w Auguſtě včinil pohřeb ſlawný / yakž náleželo na takowau Paný.

Roku

Roku toho Jan Frydrych ſtarſſij Syn Knijžete Saſkého / pogal ſobě za Manželku Anyſſku Dceru Landtkraběte Heſſkého pozůſtalau Wdowu po Mawrycym: Sgelo ſe na Weſelij Knijžat množſtwij / kdež y tegnau raddu měli o wěcech ſwých.

Ferdynand po wykonánij mnohých neſnázy w Kraginách rozličných / nawrátil ſe do Czech / a pomocy žádal proti Pohanům.

Czechowé yakožto lidé dobré powěſti a ſláwy / Slezácy y Morawané gemu dopomáhati ke wſſemu Statky y Hrdli ſwými připowěděli.

Měſýce Ržijgna Filip Syn Cýſaře Karla / Král Neapolitanſký a Engliclký / přigel s Manželkau ſwau do Braxele k Cýſaři / kterýž obeſlaw wſſecky Stawy dal gim ſpráwu o zdrawij ſwém neſpůſobném / a žeby do Sſpanyel odgeti mijnil. Pročež Synu ſwému wſſecku ſpráwu poručil / kteréhož aby poſluſſnij byli přijſně přikázal.

Při koncy Měſýce Zářij / narodil ſe Syn Auguſtowi Saſkému Knijžeti / gemuž dáno gméno Magnus, a tomu byl Kmotrem Henrych Knijže Brunſſwegcké a Jan Frydrych Knijže Saſké Zet Landtkraběte Heſſkého.

Téhož Roku Ferdynand napomijnal ſkrze Legáty Knijžata Ržijſſká / aby Králowſtwij Vherſkého retowati pomohli / poněwadž mijnil Cýſař Turecký / ſobě ge s Zemij Sedmihradſkau podmaniti.

A ſſeli ſe Knijžata na Sněm / a po dlauhém rokowánij / při hljdli k tomu že ty Kraginy dobře byli opatřené.

Tolikéž včinil Ferdynand w Rakauſých / a rozſſaffně odložiw a zanechaw Miniſtrůw gednánij o náboženſtwij na Sněm druhý / kterýž měl držán býti w Rzezně / o pomoc ſe s Rakuſſany a giným i Národy radil.

Léta Páně 1556. při počátku Měſýce Ledna / w Zemi Saſké / Miſſenſké / a Cžeſké bylo hřijmánij a Hromobitij ſtraſſliwé / s nemalau ſſkodau gmenowaných Kragin.

Měſýce pak Vnora Henrych Knijže Brunſſwegcké / pogal ſobě za Manželku Zioffigi Seſtru Krále Zygmunda Auguſta Polſkého / Dceru Zygmunda prwnijho / od Bony Kněžny Sfortzya ſplozenau.

Odſtaupiw tehdáž od Koſtela Swatého Ržijmſkého Knijže Pruſké Wogtěch / chytil ſe wijry bludné Luterowé / genž s rozličnými ſektami byla zmijchaná / wijce a wijce do wětſſých a wětſſých bludůw poſtupuge.

Cžtwrtého dne Měſýce Března / vkázala ſe Kometa hrozná / genž přes Dwanácte dnij widijna byla. Kteréhožto tolikéž čaſu Biſkup Kantwarzenſký pro bludy ſwé vpálen.

Téhož Roku w Alſacij w Městě řečeném Oberana pro hlad neſmijrný Cžlowěk geden chudý zamordowaw neyprwé Dceru w Sedmi Letech / potom ſobě z Maſa gegijho včinil / aby hladem neumřel. Týmž ſpůſobem zacházel s Synem w čtyřech letech / a s Druhým genž w Kolébce geſſtě byl / a Pſíru Matky ſwé (poněwadž vmřela) vžijwati nemohl / přinucen gſa k tomu z welikého nedoſtatku wſſech pokrmůw.

W ten čas položen byl w Ržijmě Sněm / na kterýž Ferdynand pro mnohé nepřijležitoſti a zaneprázdněnij w Czechách a Rakauſých nemohl přigeti.

Protož Knijže Bawořſké Wogtěch w nebytnoſti geho na mijſtě Ferdynanda wſſecky plnau mocy řjdil / a z wláſſtě přirokowánij o Zemi Vherſké.

Nebo Sedmihradſká Kragina s dowolenijm Jana Wegwody / žádným gwaltem k tomu negſauc přinucená / giž ſe byla Turku poddala.

Dotčený Jan Wegwoda napomijnal Baſſy Boſnenſkého aby ſebraw Wogſko do Země Slowanſké wtrhl: při Městě Rzeckém Zoffij / ſſkody we-

liké včinjme/kdež ſám Cýſař Turecký s Wogſkem neſmjrným přigeti ſe ſtro-
gil na Zymu / odkudžby hned z Jara k Wýdni Wogſko wyprawiti mohl/a
ty byly přjčiny Sněmu dotčeného/ aby Králowſtwj Vherſké a giné přile-
žicý Kraginy byly lidem opatřené.

Neb giž Turku newěřil/kterýž zdržew Poſly geho a namluwiw že w při-
měřj vtwrzeném zůſtati mjnj/Zámky na Pomezých opanowal.

A nynj k Segetu ſe ſtrogil s hauffy Wogſka neſčjſlného/a Vhrům ſtra-
chu nahnal/že pomocy od Národůw okolnjch žádati muſyli.

Téhož Roku Wylým Firſtenbergier/Miſtr Jnflantſký/přitáhl s Wog-
ſkem na Wylýma Arcybiſkupa Rjžſkého / a dobyw Zámku Rokonhauzen
wzal ho do wězenj wzkládagic na něho něyaké podezřenj o zraddě wlaſti.

Y powſtala z toho růžnice znamenitá mezy Pány těch Kragin Zygmun-
dem Auguſtem Králem Polſkým/a Albrechtem Knjžetem Pruſkým.

K vpokogenj toho/wyſlán Joachym Margkrabě Brandeburſké Elector
y Jan Margkrabě Brandeburſké / kterýj toliko to wyřjdili / aby k takowé-
mu porownánj ſe ſgeli/Král Denemarſký/Elector Brandeburſký/dwě Knj-
žata Pomořſké/Knjže Juliacenſké / a Měſſtiané z Lubeku : ale y ti odlo-
žili tu ſpráwu na Ferdynanda a na Knjžata Rjžſká.

Ferdynand/ač Knjžata Bawořſká žádného neodeſlali / wyſlal Wácſla-
wa Wřeſowce a Walentina Sewermanna / a Knjžata Pomořſká/ Henry-
cha de Walo/ a Wawřince Doktora wyprawili aby ge w tom porownali.

Léta Páně 1557. při koncy Měſýce Cžerwence/ když Sigiſmundus Au-
guſtus Král Polſký weliké Wogſko měl přichyſtané / aby do Jnflant wtrhl
přigeli gmenowanj Poſlowé Ferdynanda / a pokog včinili / wſſak tak že
Friſtenbergier ponjžiw ſe Polſkému Králi/Biſkupa do geho leženj odeſla-
ti muſel.

Ten potom Fryſtenbergier Miſtr Jnflantſký na Felině Léta 1560. dán
w ruce Moſkwanům ſkrze zradu Ziolděnůw ſwých.

Vmřela toho Roku Bona Králowna Polſká Matka Krále Zygmunda
Auguſta/kteráž byla do Apulegj zanechawſſe děti w Králowſtwj Polſkém
s poklady mnohými wygela.

Léta Páně 1558. Měſýce Cžerwence/Zámek w Jnflantjch řečený Drpt
opanowal Jwan weliký Kněz Moſkewſký / ſkrze dobrowolné poddánj Žol-
děnůw/kdež byl zagat Heřman Biſkup a do wězenj dán.

Toho Roku Dwadcátého čtwrtého dne Měſýce Vnora / korunowán
Karel Cýſař w Bononj od Klementa Papeže toho gména Sedmého s ſla-
wnoſtj welikau / a wyſliſſew Poſelſtwj ſlawná Knjžat Elektorůw / genž
ſe do Frankffortu ſgeli/wzložil na Bratra ſwého Ferdynanda Krále důſto-
genſtwj Cýſařſké / žádagjce aby Electores k tomu ſwau wůli dali. Což
když wyřjzeno/13. dne Měſýce Března /rozgeli ſe Knjžata do přjbytkůw
ſwých/a Karel Cýſař nedlauho po takowé ſpráwě žiw gſa / toho Roku ži-
wot ſwůg dokonal/ gakž Surius pjſſe w tato ſlowa : Deniq; fæliciter ex hac lu-
ce in lucem ſempiternam migravit optimus, pijſsimus, Princeps Carolus
Quint', cui parem per omnia. Imperatorem, multa ſæcula non viderũt.

Léta Páně 1559. Zygmund Auguſtus w Zemi Jnflantſké Korunu ſwau
rozſſjřowal/neb Felburk a mnohé giné Měſta a Zámky lidem ſwým oſa-
dil/kteréž gemu dobrowolně poddal Rietler Borwſka.

Téhož Léta Dne Dwadcátého čtwrtého Měſýce Vnora / při ſgezdu
Knjžat a a Panůw ze wſſj Europy wykonán Cýſaři Karlowi Pohřeb ſla-
wný s welikau žaloſtj.

Léta

Léta Páně 1560. druhého dne Měſýce Ledna/ po ſmrti Pawla Papeže čtwrtého/ Angelus Medices z Medyolánu/ wolen na Stolicy Papežſkau.

Léta Páně 1561. Ryžané poddali ſe s ginými mnohými Zámky Králi Zygmundowi Auguſtowi/ kterýž od toho čaſu Gubernátora nad nimi vſtanowil.

Téhož Roku w Pondělý po Swatým Martinu/ Jakub Deſpot od Albrechta Laſkého Poláka/ (genž potom včiněn Wegwodau Seradkým) na hoſpodářſtwj Walaſké doſazen/ ale když byl zaſe od Laſkého opuſſtěn/ že mu wjry nedržel/ zražen geſt od domácých Walachůw/ a žiwot ſwůg dokonal w weliké bjdě a nauzy.

Léta Páně 1562. Gotard Ketler wyhláſſen od Zygmunda Auguſta Krále Polſkého za Knjže Kurlandſké a Semigalſké. Kterýžto Kral Roku druhého/ čtwrtý djl genž k Stolu ge° náležel obcy darowal: což ſe dálo na Snému wolném w Petrkowě/ genž byl zawřen dne Dwadcátého Března.

Dobyl tehdáž Jwan Jwanowic weliké Knjže Moſkwanſké/ Zámek a Město nákladně opatřené/ řečené Polock/ a mnoho lidu Rytýřſkého do wězenj wzal. Náležela dotčená Pewnoſt Litwanům a Králi Polſkému.

Téhož Léta Mikuláš Wegwoda Wylenſký Radžiwil s Janem Chotkewicem Staroſtau Žmuckým/ 25. Tiſýcůw Moſkwanůw porazyli.

Léta Páně 1563. Měſýce Března/ na Předměſtj Auguſtſkém Windelický v Swatého Girý takowá ſe wěc přihodila.

Měl geden Tkadlec Dceru we Dwadceti letech od zlého Ducha poſedlau/ s kterauž tak vkrutně Diábel zacházel/ že Rodičowé pro welikau žaloſt ani na nj patřiti nemohli.

A poněwadž wjry byli Luteranſké/ žádali s pláčem za raddu Kněžý Confeſſi Augſſpurſké aby Dceři gegich pomocnj byli.

A ſeſſlo ſe gich nemálo/ chtějce nabožen ſtwjm ſwým Diábelſtwj wymjtati: Ale Pán powěděti ráčil/ že Satan Satanáſſe zahnati nemůže.

A ſpatřiwſſe že daremná geſt gich práce/ odeſſli od nj přikazugjce Rodičům aby Děwečku opatrowali/ že Pán Bůh to ſnadno od nj odnjti může/ geſtliže s geho dopuſſtěnjm Satanáš w nj weſſel.

W tom wſtaupila k nj Miſtra Mathauſſe přjſežného Lékaře w Augſſpurku pozůſtalá Dcera gménem Anna s Služebnicy ſwau Magdalenau s powinnoſti Křeſtianſké gi nawſſtěwugjce: a nemoha ſe doſti nadiwiti trápenj gegjmu/ s welikau těžkoſti namluwila Rodiče/ aby poſlali pro Simona Doktora Pjſem Swatých/ Kněze Katolického/ při Faře Swatého Maurycy.

A welcowal ſe Doktor Simon přigjti/ a když blýzko od Domu byl/ wolala Děwečka hlaſem welikým a ſtraſſliwým/ aby geho k nj nepřipauſſtěli.

Tu ſe gi ptala Anna gmenowaná coby chtěla/ ona odpowěděla že žjžnj/ y podala gi Koflík Wody ſwěcené/ kteréž když ſe napila wzhůru ſebau házela/ s hrmotem takowým že přjſtogjcý wyſwědčowali/ žeby něyakau moc proti zlému Duchu w ſobě Woda ta obſahowala.

Nicméně Děwečka žádným ſpůſobem ſe vpokogiti nemohla/ pro moc Diábla/ diwně ſni nakládagjcýho/ tak že pro vſtawěnj a ſmrad hrozný Mužj genž gi držeti/ welice ſobě ſteyſkati počjnali.

A weſſed do Swětnice Simon/ a hned Děwečka zlořečiti hlaſem ſtraſſliwým počala/ a Jazykem ſſeredným hegbagic wolala/ puſť mne Zloděgi Kněžſký/ neb widjm že mne chceſs zamordowati.

Kněz pak Simon poručil aby gi puſtili/ a wida že hrozněgi ſebau metala/

křičjce že s Tělem y s Duſſj w mocy Diabelſké geſt: z rozkázanj geho ſwázal gi Otec nohy Ručnjkem/ ptage ſe ſtuhaliby měl zatáhnauti. Odpowěděl Kněz/ nenj potřebj ztuha/ neb co Bůh ſwáže/ toho diábel nerozwáže.

Opět Děwečka ſſeredně křičjc na wſſecky ſtrany ſebau házela ſylau welikau/ tak že k těm čtyrem Mužům genž okolo nj pracowali/ geſſtě dwa přiwoláni byli/ a ſpolečně po třikráte I E S V S wolali.

Rmodlil ſe Doktor Sſimom/ a Duch zlý zůřiwě a hněwiwě zlořečil/ křičjce na něho/ nepůgdu odcud Zloděgi Kněžſký nepůgdu: a Sſimon přikazowal mu wygjti řka/ přikazugiť Sſatane aby wyſſel.

Po malé chwjli odpowěděl Sſatanáſs/ muſým tehdy wygjti.

Na to Kněz/ In nomine I E S V, Regis gloriæ præcipio tibi. Opět řekl Duch zlý/ aby mu dopuſtil zaſe wgjti: ale Kněz nedowolugic k tomu přikazowal aby hned s Děwečky wyſſel. Rptal ſe opět hurauli čili dolem wygjti má? Přikázal Kněz Woknem/ a hned Děwečka ſe položila do Lůže na Twář/ Jazyk černý a dlauhý z Vſt wyſtrkowala/ yakoby ſe dáwiti chtěla: což trwalo zachwjli.

A w tom Oči odewřewſſe/ ruce k Nebi pozdwjhla/ a Pánu Bohu y Knězy za dobrodinj děkowala neb giž byl Duch wyletěl.

Potom wyptáwal ſe gi/ zdaliž dokonále od Diabla wyſwobozená geſt/ kteráž prawila/ že z miloſti Božſké geſt/ ale že ſpatřuge něgakého s čerwenau hlawau/ Twáři hrozné a ſſkaredé/ kterýž Jazyk wyplazuge/ a gi hrozý.

Což ſliſſe Doktor/ rozkázal aby poznamenagjce ſe znamenjm Swatého Křjže/ řikala Gežjſs Nazaretſký Král Židowſký.

Což včiniwſſe powěděla/ že když ſe Křjžem Swatým znamená/ zmizuge od Oči gegich/ než zaſe přicházy.

Protož z rozkazánj Doktera Sſimona odřekla ſe Sſatanáſſe/ a poručiwſſe ſe Pánu Bohu/ Welebnau Swátoſt přigala/ a tak dokonce byla vzdrawena. Což ſe w prawdě ſtalo w Augſſpurce/ Léta wegſſ gmenowaného.

Téhož Roku Maximilián s dowolenj Cýſaře Ferdynanda Otce geho/ w Preſſpurce s ſlawnoſtí welikau korunowán na Králowſtwj Vherſké.

Léta Páně 1564. Měſýce Cžerwence/ na den Swatého Jakuba Apoſſtola/ vmřel ſwatých obyčegůw a Křeſtianſkých Arcyknjže Ferdynand Cýſař Řjmſký/ o kterémžby bylo mnoho pſáti/ yak ſe ſnažil o pokog we wſſech ſwých Kraginách/ yak před Pohanſkými autoky a wpady Křeſtiany chránil/ yak o wyſwobozenj těch genž w náboženſtwj blaudili pečowal/ ale aby Kronyka tato welmi ſe nerozſſjřila nynj přeſtanu. A giſtě w wěčné paměti trwati bude on y Bratr geho Karel Cýſař Páty/ tak že žadný wěk nepowſtané kterýžby na gich ſlawné ſkutky mohl pozapomenauti/ kteréžto činy ani Maximilián Syn ſtarſſj Ferdynanda nezměnil/ we wſſem náſledugic Předky ſwé/ hágic a oſtřjhagic wjry Swaté Katolické/ yakž ſe nynj při ſpiſowánj Králowánj geho oznámj.

Téhož Roku Lubecſſtj wedlí Wálku s Králem Denemarſkým/ kteréhož wolili Léta minulého/ a to s welkau obau ſtrán ſſkodau. Kteréhožto tolikéž čaſu w Krakowě ſe rozmohla rána Morowá/ ač ne tak welmi yak giných čaſůw.

O pano

O panowánij Maximiliána Cýſaře/Krále Řijmſkého/Czeſkého a Vherſkého/ꝛc.

Kapitola XX.

PO pohřebu Cýſaře Ferdynanda / Cýſař Mari-milián přigew do Králowſtwij ſwých/od wſſech pokog-ně a vctiwě za Pána přigat.

Owſſem ſſtiaſtně počal Kralowati Maximilián: neb ſſtěſtij proti nepřijteli gemu bylo po ruce / a Správce Wogſka měl wycwičené/yakožto Lazara Sſwendu/genž byl w čijnech hrdinſkých zběhlý/Wijry prawdiwé Katolické milownijk/a w ſmyſlnoſti w wěcech Wálečných ſkrze Liternij a wogenſké vmiénij prawě doſſplý.

Léta Páně 1565. Zyma powſtala nad mijru twrdá / od kteréž Wijnnij Kmenowé a Dřijwij weliké pokaženo bylo.

Náſſledowala gi Powodeň/ genž okolo Reynu a Dunage ſſkody zdělala/ na Rolij y na Stawenij.

Wzniklo potom nakaženj gedowaté od kterého lidé zhuſta mřeli/ a wjce gich hlad trpjce weſpolek ſe mordowali.

W Ligurij pak nedaleko od Nicee Měſta ſtarožitného několik Weſnic ſkrze náhlé Země otewřenj ſe propadlo / tak že gich žádné znamenj nepozůſtalo.

Téhož Roku vmřel Pius quartus Biſkup neywyžſſj Ržjmſký/ kterýž vſtanowil Concilium Trydenſké s welikau pilnoſtj a vžitkem lidu Křeſtianſkého/ Měſyce Praſynce.

Po něm wolen na Stolicy Papežſkau / dne Sedmého Měſyce Ledna/ Michael Giſelenus Kardynál Alexandrynſký / Řzehol y Swatého Dominyka/ a gmenowán Pius Quintus/ což ſe ſtalo Léta 1566.

Zagatá tehdáž na Moři weliká Lodj gednoho Mořſkého Laupežnjka / na kteréž bylo Oſmdeſáte zagatých Křeſtianůw / kteřjž přes Deſet let při gmenowaném Sſjſſownjm Mordyři vkrutenſtwj náramné ſnáſſeli: ty přigal Biſkup neywyžſſj laſkawě / a gednoho každého z nich podlé Stawu a condicy geho/ Oděwem a Penězy obdarowal.

Léta wegſſ gmenowaného Cýſař Maximilián toho gména druhý/ zwěděw že Turecký Cýſař/ Vherſké Králowſtwj s okolnjmi Kraginami/ s welikau ſylau Wogenſkau opanowati ſe ſtrogj / radil ſe oto s Knjžaty Řjžſkými w Auguſtě / yakýmby ſpůſobem tomu auhlawnjmu Křeſtianſkého gména nepřjteli / odpjráno býti mohlo.

Protož shromážděno Wogſko nemalé gjzdných y pěſſých/ kteréž k retunku Králowſtwj Vherſkého mělo býti wyſlané.

Zatim Soliman wtrhl do Králowſtwj Vherſkého s lidem ſwým/ a přibljžiti ſe minil k Segetu/ kterýž na Powezý Slowanſkém ležj / na mýſtě od přirozenj dobře opatřeném a pewném/ ze wſſech ſtrán bahniſſtěmi otočeném / kteréhožto Měſta s Zámkem yak Pohané doſtali / nynj oznamowati ſe bude.

Mikuláš Hrabě z Serynu pro hrdinſké ſpráwy a wěrnoſt Králi ſwému zachowanau wěčné památky a ſláwy hoden/ zwěděw o přjgeti Tureckém/ dne Patnáctého Měſyce Cžerwna/ ſtrogil ſe k odporowánj. Ležel zagiſté Turek nedaleko od Sarganu s Wogſkem/ kteréž dwě mjle na dýl obſáhlo/ a wzdělaw Moſt v Waradjna k Segetu poſpjchal.

Tu opět Sſpehéř oznámil z Měſta Pětikoſtelůw / že ſám Soliman při Wogſku geſt/ dne 17. Cžerwna / že ſe hnulo k Řzece Drávě/ čaſu pak nočnjho že pod Zámkem Syklauſſy odpočjwá.

Y wypravil Hrabě Mikuláš Kaſſpara Alapiána/ Mikuláſſe Robáka/ Petra Batſaliza / a giné Heytmany s Tiſycem lidu pěſſjho / a s pěti Sty gjzdného/ poraučegic aby ſſtěſtj pokuſyli / a na Pohany ſrdnatě s Božj pomocy vdeřili.

Geſtližeby pak gich wyhledati nemohli/ aby k Měſtu Syklauſſy přiſtaupili/ a ge wyplundrugjce ſpálili.

Ti wygeli s Segetu weſele/ a přibližugjce ſe k Syklauſſy / wyſlali Sto gjzdných a dwě Stě pěſſých/ aby ohlidnauce když Turcy na Lukách a rowinách s Koňj ſedati budau/ wětſſjmu hauffu napoſpěch dali znáti.

Turcy pak s Mechmetem Bekem ležeti v Syklauſſy / kterýžto neywyžſſj Heytman Polnj poručenj měl od Cýſaře Pohanſkého/ aby yakožto předchůdce Wogſka náſledugjcýho/ přes Řzeku Drávu ſe přeplawil/ a w Kragi Pětikoſtelſkém aby dotud očekáwal / dokawádžby o giném poručenj Cý-

ſ naſſim nezwiděl/ a Wogſko Cýſařſké dokawadžby s geho lidem ſe neſpolčilo. O tom zwiděw lid Hraběte z Serynu ſkrze ty wyſlané ſſpehéře přitáhl k Syklauſſy/ obořiwſſe ſe s křikem na hauffy Pohanſké ge porazyli/ z kterýchž mnozý wehnánij do Bahniſſť y s Koňmi w nich uwázli/ a mnozý těmto nazý z utjkali.

Hegtman Wogſka toho/ kteréhož Bekem gmenugij/ raněný w němž hlubokém bahnu zahynul/ Syn geho s třmi znamenitěgſſými Turky zagat gſa do Křeſtianſkých rukau přiſſel.

Kořiſt znamenitau doſtali Křeſtiané od Zlata/ Střjbra/ Koňů/ Welbladůw a Mezkůw množſtwij: a ſſeſt Wozůw naſſpihowaných wěcmi drahými/ při kterýchž byli dwa Praporce Czerwené barwy/ na kterýchž Ocas barewný wiſel/ s Střjbrným Jablkem/ a s mnohými potřebami Wogenſkými do Segetu ſe dowezli.

Druhého dne Měſýce Czerwence/ přeplawil ſe přes Dunag k Ottowu Muſtaffa Baſſe Boſněnſký ſe wſſým lidem Kraginy Boſněnſké/ a Baſſe Sokolowicky a Baſſe Karambeio kteřj ſe položili u Syklauſſe pod Hardanagem.

Sedmého dne zwěſtowal Sſpehýř od Bělehradu doleyſſýho/ z Wogſka Tureckého/ že přitáhl giný lid Pohanſký k Syklauſſy/ a Lodij že ſe táhnau proti Řjece Drawě/ aby přes nj Moſt udělán býti mohl/ a Moſt přes Dunag učiněný že zaſe geſt obořen.

Haſſambek že ſkrze Poſla oznámil Cýſaři aneb Czanſa/ že žádným ſpůſobem pro prudkoſt Řjeky Drawy Moſtu dokonati nemohau.

Na to s odpowědij wyſlán zaſe Czaus/ že přikazuge Cýſař aby začatý Moſt ſprawili.

Pakliby přigedauce gináče býti ſpatřil/ že Hazambeka hned poručij Oběſyti.

K poſpjſſyl Hazambek z bázni a ſtrachem welikým k Drawě/ kdež Křjwij a Lodij doſtatek nawozyti rozkázal/ a nágemnjky y Wogáky ſwé/ kteréhožkoli ſtawu k tomu přinucowal/ aby k udělánij Moſtu dopomáhali.

Protož ſkrze pilnoſt a ſtaroſt Hazambeka genž we dne y w nocy k djlu přihljdal/ ſprawen geſt Moſt na mjli wzdéli přes hlubiny a Bahniſſtě Řjeky w deſýti dnech a w deſýti nocech.

Dwadcátého dne Czerwence/ Baſſe Boſněnſký a Karambey/ hnuli ſe s lidem wálečným od Syklauſſe k Měſtům Pětikoſtelſkým/ a dawſſe Baſſeti Budinſkému pomoc/ puſtili ſe k Bělehradu hořegſſýmu.

Za nimi poſpjſſyl s lidem wybraným a neypředněgſſým/ s Krage Pětikoſtelſkého Hazambek/ a obywatele odgezdem ſwým náramně zarmautil.

Téhož dne přes Moſt dokonaný neyprwé ſe přeprawil z Natolie Beglerbek/ a za nim Alaybaſſe a Wrumlibeglerbek/ to geſt neywyžſſý ſprawce Polnij/ a Kragin těch genž za Mořem Aegeum na wýchod Slunce blijže k Křeſtianům ležij.

Ti wywedſſe lid Wogenſký na rowiny u Mohače Stany rozbili a Cýſaře očekáwali/ genž w krátkém čaſe s množſtwij welikém Wogſka Tureckého přitáhl/ kdež mage raddu o předſewzetj Wálečném/ očekáwal dokawádž ſe wſſecka Wogſka Pohanůw ze wſſech ſtrán neſgela.

Prwnijho dne Měſýce Srpna/ odtrhlo od Mohače Wogſko Pohanſké a Cýſařem ſwým/ genž přigew k Syklauſſy/ Oroſlana Budinſkého pro něgaké pro winěnij ſtjti rozkázal.

Pátého pak dne přiblijžilo ſe Wogſko k Segetu/ a u Swatého Wawřince Stany ſwé ſſyroce rozkladlo.

díl Zatím Mikuláſs Hrabě z Serynu lid ſwůg gýzdný a pěſſý náležitě zřý-
k ſnáſſený wſſeho protiwenſtwý Tureckého: Poněwadž giž krom konečn
é ſpráwy o přýgezdu Cýſaře Pohanſkého / Wogſko geho očima ſwýmani
ohl ſpatřiti.

Powolal tehdy k ſobě na Zámek Rytjřůw a Měſſtianůw / anobrž y wſſech gýzdných y pěſſých Ziolděnéřůw / a rozkázaw Brány vzawřjrati / ſtoge v proſtřed gich řeč k nim včinil wyprawugýce moc Pohanſkau a moc Božſkau / w kterauž auffagýce ſyla Turecká žeby ſnadno potřená býti mohla / zwláſſtě když k tomu a k Srdcy nelekawému Modlitba ſrdečná žádagýcy pomocy Nebeſké přiſtaupý.

Přitom napomýnal wſſech k ſwornoſti a wěrnoſti / aby tak Pohanſkým hauffům vdatně odpjrati byli hotowj / yakbykoli dlauhý čas Pán Bůh ráčil ge zawřené a oblýčené mýti / a neywýce ſwornoſt ſchwalugic / Srdce wſſem přidáwal vdatného / kterauž gmenuge býti quovis muro firmius munimentum Antiſtenes.

Protož k lepſſýmu wyrozuměný ſwornoſti a wěrnoſti ſwé k Wrchnoſti / žádal wſſech aby včinjce záwazek a přýſahu Pánu Bohu Wrchnoſti a Kragině té ſtáloſt a wěrnoſt dokonalau ſlibili / kterauzto přýſahu ſám začal w tyto ſlowa:

JA Mikuláſs Hrabě z Serynu / ſlibugi předně Pánu Bohu wſſemohúcýmu / Wýru a ſtáloſt neporuſſytedlnau / a Geho miloſti Cýſařſké / yakožto ſwé Wrchnoſti / y této mé Wlaſti wěrnoſt a hágený pokawádž co žiwota mého požůſtáwati bude / tolikéž y wám hrdinſkým Wogákům nyný weſpolek ſhromážděným / že wás nigakž neopauſſtěge s wámi žiw gſa y mrtew zlé y dobré trpěti chcy / podlé ſſtěſtý y neſſtěſtý na mne y na wás připadlého.

Toho mi dopomáheg Bůh Otec / Syn / y Duch Swatý / Bůh w Trogicy gediný / Amen.

Po wykonáni takowého záwazku / napomýnal wſſech k témuž řka: Nyný y wy w přýſaze mne náſledůgte / a zdwýhnauce dwa Prſty / a Boha za Swědka wezmauce / po Přýſaři záwazek w tato ſlowa hlaſytě řjkeyte.

(Pakliby kdo powſtal proti tomu / a rozkázaný naſſeho neplnil / ten yakožto Zrádce s proſtředku nás wywržen bude a k Práwu přýſně poddán.)

My Rytjři / Měſſtiané / gýzdný y pěſſý / a Wogácy žold magýcý od Geho miloſti Cýſařſké / přiſaháme a ſlibugeme na před Pánu Bohu wſſemohúcýmu / potomně naſſý Křeſtianſké Wrchnoſti / a této Zemi Slowanſké / a Pánu naſſemu Mikuláſſowi Hraběti z Serynu wěrnoſt / poddanoſt / a poſluſſenſtwý / w kterémž vſtawičně ſtogýce / s Panem naſſým w ſſtěſtý y w neſſtěſtý / w žiwotě y w ſmrti / w ſwobodě y w zagetý trwati / a při něm zmužile ſtáti připowýdáme.

Potom oznamowal wſſem / geſtližeby na něho Smrt Pán Bůh yakýmkoliw ſpůſobem dopuſtiti ráčil / že vſtanowil za neywyžſſýho Spráwcy Kaſſpara Ala Piana přýtele ſwého ſkuſſeného / a w Rytjřſkých čjnech doſpělého / kteréhožto wůli a přikázaný aby wyplniowali s pilnoſti.

Dále těch nežlwiti přýſně poraučel / genžby proti rozkazu Spráwcůw ſwých powſtáwali / a nimi ſe ſprawowati nechtěli.

Kdožby liſt Turecký přigal / aby za Zrádcy wyhláſſen byl / a kdožby wyſtřelený aneb w giſté mýſto položený nalezl / ten aby Heytmanowi ſwému gey odewzdal / a Heytman gey hned do Ohně aby vwrhl.

A powinnoſt od Heytmanůw gednomu každemu mjſto k Wartowánij a k Střežnij wyměřeno bude. Kdoby koli z něho bez opowědij a odpuſſtěnij Spráwce ſwého vſſel/ bezewſſeho wyſlíſſenij ſaudného a bezewſſij milosti vděſſen buď. Neb od Manželek a Matek Pokrm a Nápog bude mocy býti dodáwán.

Geſližeby pak který Manželky neměl/ ani koho giného známého/ tomu w Kuchyni gijdlo ſtrogeno bude / kterýmž čaſu přijhodného a hodiny giſté opatřen bude / a na každý den Wijna Zeydlijk Wijdenſký s Chlebem Octem a Solij.

Kteřijby pak netrpěliwěgſſij byli/ ty že Maukau a Swinſkým Maſem opatřenij budau.

Dwe poſtijženij w tegné radde a w ſſeptánij/ obadwa nechť gſau k Sſybenicy odſauzenij: O takowém Towaryšſtwu kdožby wěděl a Wrchnoſti neoznámil/ týmž ſpůſobem pokutowán buď.

Naposledy kdoby vkradl třebas geden Halijř/ k témuž Práwu odſauzen bude.

A pro wětſſij ſtrach Sſybenicy na Wrchu Segetſkém dal wyſtawěti.

Poručeno potom obywatelům Měſta wětſſijho/aby wěcy ſwé wyneſli a předměſtij zapálili.

Tolikéž včinili bydlegijcý w Měſtě Nowém kteřij aby před Měſtij Dřewijm toliko a Ploty ohražené tim ſpijſſegij shořelo / Slámu s Krowůw ſnijmali / a do Domůw ſnáſſeli.

Shromáždil ſe tehdy lid na Zámek Segetſký a Baſſty / kteréhož nětco wijce bylo přes 2300. krom Žen s Dijtkami / a tak Sſturmůw Tureckých očekáwali.

W tom přibližowali ſe k Segetu blijže a blijže hauffy Pohanſké: Přitáhl neyprwé Wrumlibeglerbek s Baſſetem Akanſkým / genž při ſobě měli Turkůw Dewadeſáte Tiſýc / a za nimi Sto Tiſýc Woyſka Cýſařſkého / a hned s naſſými od wýchodu Slunce až do Poledne mezy Zahradami ſſarmiclowali. Neb giž Wrumlibeglerbek s Baſſetem Akanſkým v Symlechowa byli nedaleko od Winic Segetſkých.

Pátého dne Měſýce Srpna lid Wrumlibeglerbeka a Baſſete Akanſkého mijſto ſwé Cýſaři náſledugijcýmu poſtaupili/ a geho Stany rozbili.

Dne ſſeſtého Cýſař opanowaw s lidem ſwým Wrch při Winicech Segetſkých ſylně ſe ze wſſech ſtrán zaſſancowal.

Woyſko pak genž ho předcházelo s walem ſak Segetu paušſtělo/ a gey tak zhuſta oblehlo/ že Stan Stanu ſe dotýkal/ a žádný do Zámku wcházeti pro weliké množſtwij neprátel/ ani wen wycházeti nemohl.

Téhož dne při Baſſtách Bitwa byla vkrutná až do nocy.

A když Slunce zapadlo/ Cýſař Turecký ze wſſech Kuſůw a Kuzyc Střelbu wypuſtiti rozkázal.

Neb y Janičáři/ kteréž Cýſař pro ſtráž žiwota ſwého chowá z ſwých Ručnic ſtřijleli.

Od čehož poſſel hřmot a hluk hrozný a ſtraſſliwý/ kterýž několik mijl od Segetu mohl býti ſlyſſán.

Skřijklo potom hlaſem welikým wſſecko Woyſko Turecké po třikráte/ Halach / cožſe wykládá Bože. Wolali tolikéž Křeſťané w Segetu třikráte IESVS, ſmilůg ſe nad námi.

Sedmého dne Srpna/ Turcy Roſſe naplněné Prſtí k Nowému Městu předeſlali/ a zaſſancowawſſe ſe za nimi k Baſſtám při Nowé Bráně/ z Děl a Ručnic vſtawičně ſtřjleli.

Ale že Střelba na ně s Segetu zhuſta ſſla/ nic takowého nedowedli.

Protož přiſkočili na pomoc Janyčaři k Přjkopům/ a zmužile ſe potegtali: neb gich mnoho zahynulo/ a z naſſých toliko geden.

Téhož dne Hrabě z Serynu/ rozkázal Sſtěpy a Ploty Zahradnj wſſecky podtjnati/ a Brány Měſt Prſtj a Dřjwjm zametané lépegi opatřiti a wzamykati.

Turcy pak naplniwſſe Waly náſyp činili: Kdež Janyčaři bogugjce Drnem Hlawy přikrýwali/ aby před Střelbau Křeſtianſkau byli bezpečněgſſj.

Oſmého dne/ hned na vſwjtě Turcy k Zdem Měſta Nowého z Děl ſtřjleti začali/ což y Janyčaři wykonáwali ze třj ſtran.

Čaſu pak nočnjho Aliportuk Přjkop weliký poručil zametati/ a Baſſtu peſſnau pod Nowým Zámkem blјzko od Zahrady Hraběte z Serynu práwě nad močidlem a Bahniſſti wyſtawěti a na nj Děla rozſtawěti.

Což když vzřel Hrabě z Serynu/ an mnoho ſwých od Střelby z té Baſſty hyne/ kázal Nowé Město do Gruntu ſpáliti a ſtarého hágiti.

Deſátého dne ze třj ſtran Turcy na Staré Měſto Střelbu pauſſtěli/ a Janyčaři Hráz ſprawiwſſe/ Prſtj a Waly ohraženau/ Děla k Městu ſpálenému přitáhli z kterýchž Zdi Měſta ſtarého ſylně otlaukali.

Téhož dne s poručenj Aliportuka Pohané Bahniſſtě Rumem zaſypáwali/ činice přes ně Moſt přikryti Trámy kteréž na Hlawách neſli/ aby ſe blјžegj k Zámku přiſſancowati mohli.

Protož wſſyckni wzdělánj Moſtu rychle a ſkutečně poſpjchali/ neb žádného bez práce nezanechali: někteřj Dřjwj a chráſti ſnaſſeli/ někteřj Welblaudům a Mezkům Rum nakládali/ a někteřj Leſy podtjnali kteréž při gedné ſtraně Segetu ležely.

Po dokonánj takowého Moſtu/ genž ſe téměř k Zdem wztahowal/ ſprawili diwné Pawézy s Kožj newydělaných/ kteréž drobnau Zemi wyepali: kterýmiž zakryti gſauce Přjkopy wzdělali/ a Střelbu k Zdem vſtawičně pauſſtěli/ tak že naſſým na nich nebylo možné ſetrwati.

Dewatenáctého dne/ to geſt w Pondělj před Swatým Bartholomėgem dobyto Měſto Staré a Křeſtianům mnoho pomordowáno/ poněwadž ſe zmužile bránili mocy Pohanſké: Mezy zbitými tito byli neypředněgſſj/ Martin Bóſnak/ Petr Botus/ Blažeg Dyak/ Girjk Mathyáſs a Mateg Sſelyſſtby genž byl proſtřelený/ a gjných mnoho Heytmanůw kteřj Pohanům odepřjti nemohli.

Hrabě pak z Serynu v welikém hoři a zármutku gſa poſtawený s pozůſtalými Wogáky na Zámku ſe zawřel.

Dwadcátého Dne Srpna/ ſtřjleno k Zámku Segetſkýmu ze čtyř ſtran/ a k těmuž dwě ceſty z Rumu včiněné/ neb tehdáž Přjkopy a Bahniſſtě ſkoro wyſchli pro nečaſté prſſky.

Dwadcátého čtwrtého dne/ ten Pondělj po Swatým Bartholomėgi/ Pohané po Moſtu a ceſtách dotčených z náſypu Aliportuka včinili prwnj Sſturm k Zámku/ a ten ſtratili: Kdež gich mnoho pobito od Křeſtianůw/ a dwa Praporce do Zámku wzaté.

Leželo zbitých pod Zdmi plno/ mezy kterýmiž Baſſe Anniſerſký/ gſa proſtřelený.

A dobýwali potom Zámku dolegſſjho mocně ze třj ſtran/ z Haſſer-

deya a zdwau Baſſt s kterýchž gedna v Brány a druha wedle Hory byla wyſtawená.

Druhého dne Zářij ač minili Zámek Janyčaři zléſti / wſſak k zmenſſe aumyſl čaſu nočnjho weliký Wal při Hoře podkopáwali / pracugjce okolo něho tři dni s ſnažnau pilnoſti a prácy / tak že Janyčaři mohli doſahnauti ohrady wnitřnj a k giným přigijti / do toho potom naneſli Dřijwij ſuchého Prken ſlámy a Prachu množſtwij.

Pátého dne na vſwijtě zapálená Baſſta Zámku hořegſſijho / kteráž od wětru Polednijho wijce a wijce ſe zapalowala / tak že oheň y do Zámku pronikl popáliw Trámy Dřijwij narownaného / kteréž k wopravowánij Baſſt bylo přichyſtané / ano giž y Marſſtale Pana Hraběte s giným ſtawenijm Zámku hořegſſijho zachwátil.

W čas takowého Ohně / zaſazené byli Děla Pohanſká w čtyřech mijſtech z kterých bezpřeſtánij ſtřijleno k Zámku a Janyčaři Baſſtě v ſamé Brány welikau ſſkodu činili: ginij pak ſſturmowali / k Baſſtě řečené Dubkow / a k Zámku vprkem ſe walili: při hágenij té Baſſty ſám Hrabě z Serynu byl / a Turkům zmužile s Wogáky ſwými odpijragic / ge po dwakráte z Zámku wypudil / přičemž Jana z Nowákowic ſtratil.

Ale wida že ſe Oheň nad mijru rozmáhá a k Prachu kteréhož weliké množſtwij na Zámku bylo / přibližuge / a giž hauffu Turkůw několik w Zámku bylo / nemoha ſe děle brániti / vſtaupil do Zámku dolegſſijho s Wogáky poziſtalými / a Brány poručil vzawijrati / neb giž byli w auzkoſti weliké poſtaweny / poněwadž giž nepřijtel w Zámku byl / a Křeſtianůw mnoho zbil / ačkoli y Pohanůw nemalý počet zahynul.

O Ženy zagaté a Dijtky hadrowánij bylo mezy Turky.

Poručil potom Hrabě Heytmanům / aby wſſem mijſta k ſtánij a wartowánij vkázali / neb Zdi dolegſſijho Zámku ſe Zdmi hořegſſijho yako ſpogeny byli / tak že ſe ſnadno z hořegſſijho do dolegſſijho zběhnauti mohlo / kteřijž gſa poſtaweny yako w Vhle hořegſſijho Zámku žádných Sklepům neměl krom některého Pokoge Pana Hraběte / a Domůw několik w kterýchž Prach chowán byl ſtřelba a ſſpijže / yako Mauka / Owes / Gečmen / Swinſké Maſo / Wijna Padeſáte Sudůw / Octa Tři Sta Sudůw / ꝛc. což wſſecko pro prudkoſt Ohně shořelo / tak že ani Křeſtianům ani Pohanům k požitku nepřiſſlo.

Doſtali Turcy wſſech Děl kteréž na wyžſſým Zámku byli / a gich vžijwali / dokawadž y dolegſſijho neopanowali / na němž toliko dwa Možđijře s čtrnácti Ručnicemi byli.

Sſpijže tolikéž gednom Tiſyc Korcůw Mauky pozůſtalo: kterauž Pan Hrabě z Dworůw ſwých Tſſarkowanſkých přiwezti byl dal.

Pročež naſtal nedoſtatek Chléba a nápoge weliký / mnozy hladem a žijžnij měli / zwláſſtě Ženy s Dijtkami. A giž Oheň na Zámku hořegſſijm od Turkůw ſtěžo zhaſſen býti nemohl / z kteréhož Turcy Praporce wywěſyli / odpočijwagijce dwa dni / yako we Cžtwrtek a w Pátek.

A Křeſtiané gſauce w Zámku menſſijm raditi ſobě nemohli / neb ani k Pohanům / ani Pohané k nim přijſtupu mijti dobrého nemohli.

Wſſak Sedmého dne Zářij ráno Pohané wrhli Oheň do Pokoge Pana Hraběte při dolegſſijm Zámku / a vdeřiwſſe lermo w Bubny a Trauby / lid pěſſij wſſecek k ſſturmu hnali / kteréhož takowé bylo množſtwij při Zámku obleženém / že Křeſtiané Luk / Wod ani Stromůw ſpatřiti nemohli.

A w tom Zámek dolegſſij hořel ze wſſech ſtran / poněwadž Křeſtiané w

malém

malém počtu gſauce newěděli čeho ſe prwé vgjti / zdaliž Oheň haſyti/čili nepřjtele odezdi odháněti.

Wida Mikuláš Hrabě s Serynu/ že w tom Zámku zůſtati nelze/rozkázaw Frankowi Serenkowi Komornjku ſwému Sukni Akſamitowau / a giné Raucho Hedbáwné přineſti / takto k přjſtogjcým Wogákům promluwil: Nepotřebugi nynj Oděwu těžkého/ale lehkého/abych w něm bez překážky a tjže/Rytjřſky ſe brániti mohl.

A opět poručil ſobě dáti Klaubauk černý Hedbáwný s Záponau Zlatau a Peřjm Czapátkowým/kteréhož při Swadbě obyčegně vžjwal/a roztrhw Sukni dotčenau/Sto Dukátůw/mezy kterýmiž žádný nebyl rázu Tureckého/w ni wložiti kazal/řka: Aby ſnad Pohané neřekli ſwláčegjce mne/ že žádné kořiſti při mně nenalezli: a wzaw Klijče od Komornjka / kteréž každé nocy při ſobě mjwal/přiložil ge k Zlatým/ a řekl: Giſtě tomu wěřte/dokáwádž ruce mé/tímto Mečem/(okazugic na ten kterýž Komornjk držel) budau mocy wládnauti/ žádný toho odemne neodegme: ale po ſmrti mé kterémukoli z nepřátelůw ſe doſtane/ten nechť toho vžiwe. Neb gſem ſe zawázal Bohu / že ſe nedopuſtjm Pohanům gjti a na diwadla po Wogſku woditi.

W tom ohledáwagic Ruku ſwau / popadl Meč geden ze čtyř Otce ſwého/řka: Tatok geſt Zbraň má / s kterauž gſem cti a chwáli doſáhl/ a nynj s tauž cožkoli Pán Bůh na mne dopuſtiti ráčj ſtatečně ſneſu.

To mluwjc bral ſe s Pokoge ſwého / mage za ſebau Pawézu a w ruce Meč: neb žádnau ginau zbranj ſe zaneprazdniti nechtěl/ale poraučegic ſe Pánu Bohu z Segetu vgjti nemínil/než zſtálau myſli wſſeliké protiwenſtwj ſtrpěti.

A weſſew na plac Zámku/ naſſel gjzdný y pěſſj pohotowě/ genž s dobytýma Meči nepřjtele očekáwali.

Zatím Zámek dohořjwal/a žádným ſpůſobem Oheň nemohl býti zhaſſen.

Od čehož powſtal dým huſtý náramně/ tak že Křeſtianům déle w Zámku zůſtati možné nebylo.

Protož Hrabě z Serynu zſſykowaw lid k Bráně takto k Wogákům ſwým mluwil: Neymilegſſj Bratřj a bogownjcy hrdinſſtj / ſami to očitě ſpatřugete / že nepřjtel náš wjce ohněm nežli branným Mečem nad námi ſwjtězuge. Ale poněwadž to Božj dopuſſtěnj geſt pro neprawoſti naſſe/ nelze než takowau pokutu ſneſti trpěliwě a vdatně.

Poněwadž pak zawázánj gſme weſpolek / abychom po ſpolu žiwj aneb mrtwj zůſtali/ (což až do toho čaſu ſplněno) nebylaby wěc chwalitebná přjſaze ſwé zadoſti neučiniti.

Protož když nás oheň ze wſſech ſtran obkličuge/ když nás giž malý počet geſt/když pro nedoſtatek potrawy bljžnj naſſj mrau / kteráž na to neſlzawýma očima patřiti můžeme: a mimo to wſſecko/zdaliž zde shořeti chceme Neowſſem/ale wyrazme ſe z Zámku wen dauffánliwě/ a potkagic ſe s nepřjtelem/s nim poſſermiczugeme: neb geſtliže ſtatečně zemřeme / w Nebi na wěky wěkůw nepochybně žiwi budeme: Pakli při žiwotě zůſtaneme/w prawdě ſláwy a chwáli nemalé doſáhneme. Ey hle na ſſpjcy ſtogic předchůdcem waſſým budu/abyſſte wěděli koho náſledowati máte/a poznali že Srdce mé do Smrti wás opuſtiti nechce.

Tu poručil před ſebau rozwinauti a néſti Praporec Cýſařſký Wawřincowi Juranicowi/a Brány Zámku odewřjti.

Stal

[illegible] z Brány Možďýř broky železnými nabitý/ kterýž wyſtřelen geſt s [illegible] welikým.

[illegible] Hrabě z Serynu zwolaw třikráte IESVS, z Brány vprkem s dobytým [illegible] wyſkočil / a lid geho za ním / genž ſe potkal s Turky na Moſtě a [illegible] s nimi Bitwu ſwedl. Ale po dlauhém Bogowánj padl s Koně [illegible] Hrabě/ gſa od Janyčarůw na třech mjſtech proſtřelen.

[illegible] Turcy weſelj gſauce křičeli/ Halay/ Halay/ Halay/ a Křeſtiané do [illegible] vpadli/ kteréž Turcy s zůřiwoſtj ſtjhali/ a hrnauce ſe walem za nimi do Zámku/ wſſecky Mečem zbili / krom těch zagatých/ genž Klobauky Turecké s Pintami na Hlawách poſtawené měli.

Janyčáři [illegible] ſe Wězně/ buďto Muže aneb Ženu/ ſrownati nemohli/ hned go na drobné kuſy Sſawlemi rozſekali.

W placu Zámku leželi Křeſtianůw welké hromady / že wcházegjce do Zámku po [illegible] ſſlapati muſeli. Mezy Wali Zámku dolegſſýho krwe ſe mohlo nabrati yako Wody.

Když Turcy Zámky obadwa opanowali / Oheň kterýmž geſſtě Zámek dolegſſýho [illegible] doſtal ſe do Prachu w Wěži negaké při Zemi/ kterauž z gruntu wywrátil/ od čehož zahynulo Turkůw Tři Tiſýce / kteřj od Kamenj a Dřjwj ſem y tam lítagjcýho byli pobiti. Pročež křik byl we wſſem wogſſtě plačjcých Otcůw/ Synůw Bratřj/ etc.

Janyčarſký Heytman Panu Hraběti z Serynu hlawu ſťal/ a gi Tureckému Cýſaři odeſlal/ newěda žeby giž byl ſcepeněl.

Neb Mehmet Baſſe ckryte tagil Smrt Solimana / že ani giný Baſſata ani Bekowé ani Janyčáři o ſmrti Pána ſwého newěděli/ kterýž byl čtwrtého dne Zářj w prwnj hodinu po obědých v Syklauſſe [illegible] od Segetu zdechl.

Ale aby w ſkrytěgſſj tagnoſti bylo/ dotčený Mehmet Doktora Cýſařſkého zamordowal / a niméně yakoby Cýſař žiw byl / rozkázal každého dne Bubnowati/ Traubiti a na giná Inſtrumenta hráti/ nýbrž y gjdlo připrawené na geho Stůl noſyti.

Čaſu toho když Soliman vmřel / ſtrhla ſe baurka od Wětru weliká/ kteráž Cýſařſké Stany a Baſſy Sokolowſkého mocý převracela/ a Seno/ Slámu z Wogſka do Powětřj rozneſla.

Druhý Div byl při téhož Smrti/ že Dunag pod Měſtem Tulnaym tak kalný byl ſám od ſebe/ že ſe za tři dni nevčiſtil/ aniž k pohodlj nykakému byl/ yakž ſami Pohané a Měſſtiané Tulnanſſtj oznamowali.

Oſmého dne Zářj/ Hlawa Pana Hraběte s ginými hlawami Wogákůw Segetſkých na Kůl wyſoký wſtrčená / a poſtawená od Stanu Cýſařſkého coby mohl Kamenem dohoditi. Při nich byli Praporce Segetſſtj ſſpicemi dolůw obrácenj a do Země wſtrčenj.

Dáwáno za každau Hlawu Wogáka Segetſkého Deſet Dukátůw od Mechmeta Beka/ náměſtka Solimanowého. Za celý den Turcy k tomu diwadlu chodili.

Dewátého dne Mechmet Bek Baſſe Sokolowſký Hlawu Pana Hraběte Muſtaffowi Baſſi Budinſkému [illegible] odeſlal/ kterauž on obaliw w Raucho pěkné/ po dwau Sedlácých do Rábu mezy Wogſko Maximiliána Cýſaře dodal/ odkudž ſkrze Balthazara Batſſana s welikau žaloſtí na Čakaturnow odneſena/ a tu we Klaſſtere Swaté Heleny w Hrobě klenutém při Kateřině prwnj Manželce ſwé z Rodu Frankenſſpanſkého/ a wedlé Dcery a dwau Synůw geho pochowána.

Zahynul dotčený Mikulaſs Hrabě z Serynu (hodný ſláwy a pomáſti wěčné) ſedmého dne Měſýce Zářý (yakž wegſſe pſáno) Léta Páně 1566, žiw byl let 48.

Turku pod Segetem padlo Oſmnácte Tiſýc / Janyčarůw Sedm Tiſýc a giných mnoho Mužůw vdatných a neypřednègſſých / yakožto Baſſe Miſerſký / Baſſe Alportok / Baſſe Kappel to geſt neywyžſſý Cýſařſký Komornjk a Baſſe Haznadar / což ſe wykládá / Důchodůw Cýſařſkých Rentmiſtr / k tomu Bekůw množſtwý / kteřý při ſſturmu od Střelby Segetſké byli zachwáceny.

Nápis na Hrobě Pana Hraběte z Serynu / byl takowý.

O Swěcenému Pánu / Panu Mikuláſſowi Hraběti z Serynu / Torquata ſlawného po Seſtře Wnuku / od Cýſaře Karla Pátého na Rytýřſtwo Paſowanému / a po odtáhnutý Turkůw od Wýdně / w mladém wěku a začátcých Rytýřſkých činůw geho Koněm Ladrowaném s ginau od Zlata připrawau pro mnohé Rytýřſké činy darowanému: Potomně při Budýnu a Peſſtu w Statečnoſti ſkuſſenému a wyſoce ſchwálenému Charwátſkému / Dalmatſkému a Slowanſkému Heytmanu aneb Miſtodržjcýmu w Králowſtwý Oherſkém / přednýmu Správcy Krage Trawesſkého / neywyžſſýmu Heytmanu Wogſka gich miloſti Cýſaře Ferdynanda a Maximiliána druhého / z druhé ſtrany Dunage / kterýž mimo giné čaſté nepřátel porážky / y ſamého Solimana metlu wſſeho Swěta k ſmrti / a wogſko geho k nemalé záhubě přiwedl / a naposledy s Wogáky ſwými při obleháwáný Segetu ſlawně a ſtatečně žiwot ſwůg ſkonal / Wůdcy w ſprawách wálečných neyzmužilegſſýmu a neyſpráwnègſſýmu / a dobrodincy wſſeho Křeſtianſtwa / geho Wlaſt milá / tento Pohřeb k wěčné památce zůſtawila.

Vera laus veræ virtuti debetur.

Author ad tumulum.

Přýgmi tu čeſt odemne o ſmrtedlné Tělo /
Genž gſy po neſmrtedlnoſti wždycky dychtělo.
Obýrage ſe s ctnoſti / od kteréžs z twé mladoſti /
Wychowáno / žiwo buď s ný též y na wyſoſti.

Qui per virtutem perit non interit.

Eidem Nicolao Comiti a Serin Epicedium, Thomæ Mitis,

Nicoleos Serini Comes, Illyriíq; Toparcha,
Et patriæ vindex cum patria moritur.
Si tamen is moritur quem vulgat Olympica virtus,
Morsq; immortalem liberat interitu.
Attrivit vivus Solymanni Cæſaris agmen
Quando Segetææ foverat arcis opus.
Chriſtiadæ Herois caput haud patiantur inultum
Mens licet Empyreos incolet alma ſinus;

Aliud Raphaëlis Sobiherdi.

Præluſtræ Caput, quod Turcica vulſerat Harpe
 In patrio, Patriæ gemma, quieſce ſinu.
Te quanquam in pali fœdarit robore Mehmet
 At non Virtutis præmi a parta tulit.
Atlanti notum, fama cum perpete vives,
 Immotus donec ſtabit Atlantos apex.

Tehož Roku w Polſſtě Snjh napadl weliký w Lubelſkém Wegwodſtwj dne Dwanáctého Dubna/ ale ſſkod žádných nezdělal.

Léta Páně 1567. Rytjřj Zlatého Rauna/ tak yakž Král Katolický požádal/ přjſahau včinili že chtěj zachowati ſtále Swatau Wjru Řjmſkau/ a poſluſſenſtwj wſſeligaké Králi Hyſſpanſkému.

Téhož Roku/ Ericus čtrnáctý toho gména Král Sſwedſký s ſſeſti Tiſycy lidu ſwého/ poražen nedaleko od Rewle. od Wogſka Krále Polſkého nad kterým byl neywyžſſjm Mikuláſs Talwoſs Kaſtelán Žmucký z toho neſſtěſtj vpadl Ericus w zauffánj/ a tyrranſky zacházel s Poddanými yakoby rozumu zbyl.

Pročež ſpiknutjm Poddaných wſſech/ Králowſtwj mu odniato od Bratra/ a dán do Wězenj s Manželkau ſwau Krále Zygmunda Auguſta Polſkého/ Seſtrau.

Léta Páně 1568. ſſtiaſtně ſe wedlo Polákům proti nepřátelům: neb Měſyce Rjjgna Roman Auguſtus Vle Zámek pewný Moſkewſkému Janowi odnial/ tolikéž y Tatary pod Očakowem porazyl.

Téhož Roku Král Frantſký Frydrych/ pro zachowánj Wjry Katholické w Králowſtwj ſwém včinil Dekret aby Miniſtrowé Hugantůw z Králowſtwj geho wyſſli/ a druhým Dekretem Auřady Racyřům odgal. Přjčina tudy ſe dala/ že w Němcých w Zemi Englické/ ſkrze ně včenj Kalwinowo/ bylo rozmnoženo.

Téhož Roku Maximilián/ Král Řjmſký Vherſký a Czeſký w mjr vweden byl ſkrze Zygmunda Krále Polſkého/ s Janem Králem Vherſkým a Wegwodau Sedmihradſkým/ s kterýmž gmenowaný Cýſař Maximilián dlauhý čas bogowal/ ſkrze Heytmana ſwého Lazara Sſwendu: nynj pak takowau miloſt v Cýſaře měl/ že mu on připowěděl Kněžnu Kliwenſkau Wnučku ſwau w ſtaw Manželſký dáti/ ale w to Smrt wkročila/ neb vmřel Jan Wegwoda dne 14. Měſyce Března/ Léta 1570. gſa (yakž někteřj pjſſj) otráwen z náwodu Cýſaře Tureckého/ proto že ſe ſpřjznil s Cýſařem Křeſtianſkým.

Léta Páně 1569. Weliké Wálky byli w Frankreychu o takowé včenj rozličné wſſak retuňk dáwal Králi Franſkému Pius quintus Papež/ a to gjzdných 1200. a pěſſých 4000. Král také Hyſſpanſký Filip ſkrze Albanſké Knjže weliké Wogſko poſlal/ aby retowali Krále Křeſtianſkého/ a to pod ſpráwau Heytmana Hraběte z Manſfeldu/ a to gmenowané Knjže Albanſké prwnjho dne Měſyce Máge od Papeže Mečem y Czepicy darowán byl pro hrdinſké činy ſwé na Wogně proti Hugonotum.

Téhož Roku/ Cýſař Turecký Selim poſlal byl Poſla ſwého k Králi Polſkému Auguſtowi/ Jmbraima Straſſa Poláka po Turčeného/ kterýž pilně oto Krále proſyl/ poněwadž mu byl nepřjtelem Jwan Kněz weliký Moſkewſký/ aby gim powolil 3000. Wogſka geho/ ſkrze Země ſwé a Kraginy Podolſké do Moſkwy na ſkaženj těch Kragin vweſti/ wſſak ſe z toho omluwna včinil Král Polſký/ že neſluſſj na Křeſtiany/ aby Pohany naſe puſtiti měli/

přitom ſe opowědil tomu Poſlu že chce ſylau to° brániti. A poſlal s tím poſelſtwjm k němu Ondřege Taranowſkého Bylinu weliké wymluwnoſti y také Smilſtwa mužjčka wzroſtu newelkého/ wſſak ſrdnatého/ napomjnagic aby toho nečinil Cýſař a pamatowal na Přjměřj a tak pro takowau zůřiwoſt bál ſe Turek Polákůw/wſſak ſkrze puſtotiny do Aſtachania k Tatarům to Wogſko poſlal/na kteréž weliká nauze a Powětřj z Hladu připadlo tak že mu ſe ho welmi málo nawrátilo/ſcepeněli ti Pohané na ceſtě.

Léta Páně 1570. Selim Turecký Cýſař ſtrogil ſe proti Benátčanům/ za přjčinau Oſtrowu Cypru/ ač w tom byl napomínán od Neywyſſſjho Baſſete Sſwagra ſwého/kterémuž by l Seſtru ſwau dal/aby takowé Wogny s nimi zanechal/ale přemohla chtiwoſt Cyprſkého Králowſtwj.

Téhož Léta/mnoho Domůw/w Konſtantynopoli shořelo Weyr Baſſe odwozowal od toho yak mohl neylépegi / aby Wálka s Poláky nebyla začjnána/připomjnagjce Kſſafft Solimana Cýſaře / kterýž umjrage učinil/aby wſſyckni potomcy geho přátelſtwj zachowali / neb to byl dobře wyučený Cýſař w Aſtronomij a to w ſpis uweſti poručil.

Nadto yak ſe wegſs powědělo / y Benátčany kázal byl ſobě zachowáwat w přátelſtwj y tak radu dáwal Mehmet Baſſe.

Opuſtiwſſy Soliman takowau raddu Mehmeta Baſſi Sſwagra ſwého wolil poſlauchati/Muſtaffy a Piali Baſſowé welice možných mezy Baſſemi a ſlawných y ty geho uſtawičně na takowau Wognu proti Benátčanům/a k opanowánj Cyprſkého Králowſtwj nutkali/ a to ſpěſſně w Konſtantynopoli y na giných mjſtech ſpowolenjm geho ſe ſtalo.

Benátčané nemyſlic na to aby Přjměřj s ním rozwezti měli / coby činiti měli newěděli poněwadž chtjce proti Turku na Wognu ſe ſtrogit/ dlauho o ſwých wěcech raditi ſe nepočali a Turek giž pohotowě byl a w tom gim oznámil / že k nim Poſla ſwého poſylá / a giž dwě Lodj gegich Turcy zagali/a zapowědjna také Ceſta k Benátſkým Kupcům Tureckým/z toho ſe domeg[illegible]li a porozumjwali co on ſmegſſlel / y ſtarali ſe cto aby na Oſtrowě Kretě y ginde Wogſka pohotowě byli / a aby o tom Pius Pátý toho gména Papež / a Philip Král Hyſſpanſký zwěděli / tolikéž giná Knjžata a Králowé Křeſtianſſtj.

Když přigel Poſel Selimůw k Benátčanům/žádal toho při nich aby mu Cypr poddali/wſſak gich tak žádal/učinte chceteli/nechceteli muſýte/nebo giž byl wyſlal do Rhodis Amurata Rayſſa z Pětmecýtma Galegi/ aby Benátčanům nedopuſtil dodáwati žádné pomocy Cypru/ale zaſe wyprawili Benátčané Poſla Selimowého s tau odpowědj/že toho čeho žádá/ učiniti a powoliti nemohau/ a tak hned geho z Měſta ſwého propuſtili.

A když Poſel Turecký ugel z Benátek / Piali Baſſa dne 17. Měſýce Dubna/s Oſmdeſáti Galeg a s Třiceti Lodmi přitáhl/ a když mu Poſel powěděl/že nic neſpůſobil/diwil ſe tomu/a když to Cýſaři oznámil / Poſla Benátſkého hned poručil ſe wſſj geho Czeládkau zawřjti/a Sſeſtnáctého dne Máge/wyſlal Háli Baſſu s Konſtantynopole s Padeſáti a Pěti Náwy rozličných/ a giných na kterýchž Koně y giné wěcy byli 48. a giných menſſjch Náw nemálo.

Piali Baſſa / Tynam Oſtrow Benácký na Moři Aegeum, s nemalau ſſkodau ſwau ſplundrowal/a w tom čaſu umřel Loredanus Benácké Knjže: s na geho mjſto wolen byl/ Aloyſius Moczenicus. Měſýce Máge weliká pomoc Peněz a Zlata/od Panůw Křeſtianſkých/ Benátčanům odeſlána byla/ a tak ſpůſobili za Penjze ſchutj lidu Rytjřſkého do Padeſáti Oſmi Tiſyc.

Když

Když s tim lidem wyſlali 4. Calenetas Iunij Zámek geden in Maniæ piomontowo opanowali poſtaupenijm od Pohanů/ kterýž puſtil naděgi aby ſe bránili mohli/ takowau ſylu gich vhlidawſſe/ wſſak gey doſtawſſe wnitř wezdwihli/ a Prachem roztrhali / welikau Kořiſt wzawſſe k Korčiku ſe obrátili.

Piali Baſſe ſe dwěma Sty/ a několika Galery a giných rozličných Lodj k Cypru ſe obrátil / a k Limiſſu Měſta Cýprſkého ſe přeplawil / weſſli na břeh Zemi žádného odporu nemagijce/ mnoho Křeſtianůw do Wězenij nabrali.

Druhého dne přitáhli s tim Wogſkem ad Salinas, y tam také wolně s welikým množſtwjm ſwým weſſli a po Zemi ſe znowu zſſýkowali/ welikau radoſtij z takowého ſſtěſtij/ a lid Wogenſký kterýž tam byl/ neſměl ſe o takowau ſylu a množſtwj pokuſyti a brániti/ gim táhnauti po Zemi/ a od Saliny Nicoſia bylo Třidceti mil Wlaſkých / a tak ti Ziolněři kteřij w Salině byli odtáhli do Nicoſij.

Král Hyſſpanſký Filip před wygitijm Přjměřij s Benátčany/ poručil byl Janowi/ Ondřegowi Auriowi s Padeſáti Galery na pomoc Benátčanům wygeti.

Turcy 22. dne Cžerwence/ hnuli ſe ſwým Leženijm k Nicoſij, tu přeplauwſſy poručil na harc wywábiti ty kteřij w Měſtě byli/ a wſſak když ſe žádný neukázal/ k dobýwánj Měſta ſtrogiti ſe wſſem poručil / a udělawſſe Sſance čtyry dni uſtawičně s Sſedeſáti Děl Střijleti kázal do Měſta / co toliko o polednách maličko odpočijwali/ pro weliké horko Slunečné aby toliko Děla wychladiti ſi něco mohli.

Když ſe to tak dálo geden s Cypru na Galeře do Krety přigel / a wyprawowal owſſem co ſe w Cypru děge/ Wogſko Papežſké y Krále Hyſſpanſkého do Krety ſe ſtrogilo/ nad Wogſkem Papežſkým byl nařijzený Marcus Antonius Columna/ Krále Hyſſpanſkého Ioannes Andreas Auria ti wědauce wůli Panůw ſwých rádi by byli retowali Benátčany/ wſſak geſſtě neſměli ſe o takowau ſylu nepřátel pokuſyti.

Turcy když widěli že ſe gim wedlé wůle gegich newede dobýwánj Měſta Nicoſie k Měſtſkým Příkopům ſe přiblijžili/ s welikau ſſkodau ſwau/ a tu djru hrubau w Zemi wykopawſſe muſſketernijkůw tam mnoho puſtili/ kteřij we dne w noci tim překážku činili/ kteřij na Zdi k bráněnj wſtupowali/ a oni gim žádné ſſkody činiti nemohli / a tak těmi děrami přiſſli mezy Zdi Měſtſké pod giſtau obranau/ kterauž gim gijzdnj Ziolněři přiſtrogili z Země a z Wotijpek kteréž zdaleka přináſſeli/ a tak gim obleženj ſtřelbau ſſkoditi nemohli.

Wyſlali w tom z Měſta přes tiſýc lidu s Heytmanem Piowaného Vmicentino/ s kterýmž přiſſel před oči Pohanům/ a weliký ſtrach a báženň gim učinil Sſance gich opanowal/ a djl gich nemalý zahnal/ wſſak poſylněn ſa od gijzdných Pohané obrátili ſe na Křeſtiany ſylau odehnali ge od Sſancůw/ kteřij welikau lauppež gim odnali / tu od Pohanůw wijcegi nežli Sto Wlaſſkůw zagatých bylo z Řeky a s nimi Heytman Piowancus y tu potom neſměli ſe Křeſtiané wen tam z Měſta hnauti/ Pohané magijce wětſſij Srdce Zbořijly ſobě k Zdem přiſtawowali/ a čaſto na ně wſſtakowali/ wſſak od Křeſtianůw zahnánj býwali.

Poſlali do Famaguſty Nykožané aby gim retunk dali/ wſſak toho Liſtu Pohané doſtali a tak nic ſobě neobgednali.

Digitized by Google

Turcy vkázali gim ten Liſt/ a napomjnali aby ſe co neyſpjſſe poddali/ wſſak pogednau ge k tomu namluwiti nemohli.

Když w takowém ſauženj a trápenj Nykozya byla/ Wogſko Papežſké do Krety ſe přeplawilo/ 8. dne Září s welikau radoſti přigati byli od Heytmana Benátckého/ tu ſe wſſyckni Heytmané s ſſedſſe ſe ſpolu o tom radili kterakby ſe s Turky potkati měli.

Turcy ſylau welikau Nykozye dobýwali/ a když od Křeſtianů welikau ſſkodu ſobě včiněnau vhlidali/ žadali pomocy od Hali a Piali Baſſůw/ od kterýchž gim poſláno bylo Dwadceti Tiſýc lidu pěſſýho/ a ti 8. dne do Nykozye připrawili ſe s ginými lidmi w nocy/ a welikau ſylau k ſſturmu lezli/ wſſak odehnánj od Měſſtianůw byli s welikau s obau ſtrán ſſkodau/ nicméně Pohané gednu Pewnoſt opanowali/ ale z nj ſylau od Křeſtianůw wyhnánj byli/ mnoho Křeſtianů pomordowali/ a Palaſs a Heytmana s několika Zemany. W tom do Měſta weſſli/ a ſſkodu welikau lidem činili/ Biſkupa Nykozegſkého zamordowali/ Muſtaffa do Měſta wyprowodili/ kterýž zapowěděl tyranſtwj nad Křeſtiany Turkům prowozowati/ připowjdagjce pokog wſſem kteřjžby ſe poddali/ tu mnozý ſe poddáwali/ a mnozý ſe dáti raděgi zbjti wolili nežliby w newoli Pohanſkau/ wſſak ſotwa třidcet Rytýřůw žiwých zůſtalo/ y ti s některými Měſſtiany od Pohanů do wězenj dánj/ tak Nykozya Měſto znamenité přiſſlo do rukau Pohanſkých.

Zanechawſſy Muſtaffa w tom Měſtě pět Tiſýc Pohanůw/ mezy kterýmiž bylo tiſýc gjzdných/ a ten lid Hali Baſſowi do Wogſka odeſlal/ ſám z oſtatnjmi do Famaguſty Měſta branného táhl/ namlauwagic yakby toho doſtati mohl ſkrze dobrowolné poddánj. A když widěl ſtatečné w takowé ſprawě/ položil ſe leženjm na tři mjle od Měſta/ očekáwal giných Baſſůw pomocy.

Wſſak ti Baſſowé prwé nežli oblehli Famaguſtu/ poſlali tři Galery na ſſpehy coby Wogſko Křeſtianſké myſlilo/ a když ſe k nim ſſpeheři nawrátili doſtawſſe s Krety několik Křeſtianů/ od kterýchž wzali ſprawu o Křeſtianech/ ſmluwiwſſe ſe ſprawili ſwé Wogſko a geli w Galerách do Limiſſu/ Křeſtiané ſpatřiwſſe čas ſobě přihodný wjtr do Rhodyſu odgeli/ a tu na ceſtě ſpráwu wzali o dobytj Nykozye/ s žaloſti welikau ſpátkem ſe obrátili.

Toliko Zaneus Heytman Wogſka Benáckého poſlal na gedné Lodicce ſlibugic Famaguſtě pomoc/ ale Galery Papežſké a Benátcké welikau ſſkodu wzali na Moři od Wlnobitj Mořſkých/ tak že ſe gich několik roztrhlo/ a wſſecko na nich bylo s lidmi s Děli potunulo.

Pohane když newiděli Křeſtianu proti ſobě/ wjce ſmělosti gim přibýwalo/ a giž ſwé Wogſko k Zymě té Zemi s newelkým zyſkem ležeti ſrozuměli/ myſlili ge do Konſtantynopole odeſlati/ žeby nebo tam/ nebo ſpjſſe in Mari AEgo přes Zymu odpočjnuli/ a žeby ſlužbu ſwau Cýſaři připowěděli welikau Nawi a dwě neywyžſſjmu Baſſy Djtek. V Nykozy nabraných s mnohými giných a giných Kupcůw odeſlati vmjnili/ a když ſe tak ſtrogili a Galer Prachy wynoſyti chtěli na poručenj Muſtaffy/ gedna Žena wzáctna wolila ſobě poctiwě vmřjti/ nežli w Pohanſké newoli neſſlechetně žiwa býti/ ten Prach zapálila/ a tak ty wſſecky zagaté potratila/ a ſama s nimi zahynula/ z těch třech Nawi hrubých nic Pohanům k vžitku nepřiſſlo/ toliko ſám Gubernátor ſe třjmi zagatými žiw zůſtal.

A když ta Wogſka Pohanſká odtáhla na ceſtě Petrus Iuſtinianus Malteyſkých Rytjřů Spráwce/ s pěti toliko Galery s nimi ſe ſgel/ a na oſmnác-

cte [illegible] od kterýchž gſa přemožen/ dwě Náwy ſwé ſtratil/ a ſetrů-nia [illegible] uplaul.

[illegible] Měſýce Liſtopadu poraženů od Turkůw Vincentius Maria de [illegible] kteréhož byli Benátčané wyſlali cum Angelo Seriano wſſak [illegible] Pohanu hrdinſky ſe bránice pobili / neměli toliko gednu Galeru a pět Pohanſkých potkali a bitwu s nimi ſwedli / wſſak od welikoſti přemo-ženi/ odgi[illegible] Náwy Pohanſké do Konſtantynopole/ a odtud na druhé Léto welikau ſylau ſe ſtrogili aby podmanili ty Krage Cyprſké.

Léta Páně 1571. s welikau ſnažnoſti ſtarali ſe Benátčané aby Cypru re-towati mohli/ Famaguſta w nebezpečenſtwij welikým byla / a Nykozya giž w rukau Pohanſkých.

Byl Gubernátorem na Cypru Sebeſtianus Venerius, wſſak pro nedo-ſtatek zdrawij ſwého tam geti nemohl/ Quirinus Muž ſlawný s patnácti Náwemi wſſemi kteréž Benátčané Famaguſtě na retuňk zanechati poru-čili 26. dne Měſýce Ledna/ do Cypru přitáhl/ pokuſylo ſe Sedm Galer Tu-reckých we čtyry Náwě dobře naložené/ wſſak ſpatřjc ty Náwy kteréž Qui-rinus wedl/ nawrátili ſe ſpátkem/ ſtratiwſſe ſwých tři/ kteréž gim z Děl pro-ráželi Benátčané.

A když ty čtyři Náwe do Famaguſty připlauli/ welice wděčné wſſech-nim byli a když z těch Náw wyneſſeno/ Quirinus welice ſlawně s Turky bog wedl/ a dwě Náwy gegich zagal / nedaleko od Famaguſty a několik Mu-ycy Pohanſkých aneb Sſancůw pokazyl.

A když od Cypru 16. dne Vnora odgel Pátého dne do Krety přigel / tu mu Liſty přineſſeny od Senata Benátckého / aby byl Spráwcy Wogſka/ a Sebaſtianus Neywyžſſým wſſeho Wogſka gegich Heytmanem.

Když doſſli takowé Nowiny Cýſaře Tureckého že Benátčané do Fama-guſty potrawy retuňku dodali welice ſe rozhněwal/ a několik Neywyžſſých wtracni poručil/ a některým auřady odnjti / proto že toho pilně nebránili a neoſtříhali.

Poſlal w tom Hali Baſſe ſe Cžtyřidcýti Galery / aby shledal wſſecku Armadu Mořſkau / wſſudy a s nimi ſe do Cypru obrátil / a geſſtě giných mnoho za nimi wypraworal/ aby doſtanauce Cypru co neydálegi do Země Křeſtianſké ſe třeli.

Hali Baſſe magijce Oſmdeſáte Galer napočátku Měſýce Dubna/ obrá-til ſe k Cypru welikau pomoc Muſtaffowi Baſſeti včiniw za kterýmž po-ſpiſyl s Konſtantynopole Bortanus Baſſe / a když do Cypru přitáhl Hali Měſýce Máge/ málo tu odpočinul z poručenijm Muſtaffy Baſſete/ tu od-tud táhna/ zanechal několik Galer/ k wobraně toho Oſtrowu / a těmi Ná-wami Muſtaffa uſtawičně Wogáky y giné potřeby do Cypru odwezti po-ručil / obáwagijce ſe Benátckého Wogſka / když geho lidu wždycky přibý-walo.

W tom Muſtaffa z Nykozye wygel Circa idus Maij Padeſáte Děl we-likých ſebau mage / v Famaguſty ſe s Wogſkem položil / magjce; Lidu na Cžtyrydcecti Tiſýc/ kteřj náſpy a Sſance kopali/ tak aby Wogſko od Měſſtia-nůw ſſkody nebralo / a to neywjce w nocy dělali/ Měſſtiané ſe také ohrazo-wali yak mohli neypewněgi/ z Měſta wybjhagic ſſkody Pohanům činili/ a takowému djlu gich překážku činili/ a potom pro welikoſt nepřátelůw ne-bo Pohanůw wygeti z Měſta neſměli.

Dne 19. Měſýce Máge Turcy s deſýti mjſt počali Měſto Famaguſtu ſtauceti/ s Sedmdeſáti a čtyř Kuſůw/ mezy kterýmiž byli čtyry Kuſy weliké

Měſſtiané miſtrně Střelbu připrawiwſſe/ na takowau gegich ſylu s patnácti Kuſůw vhodili/a tak w deſýti dnech do Třidcýti Tiſýc lidu pobili/a wſſak že ſe gim Prachu nedoſtáwalo vlewili něco takowého Střijlenj/potom Oheň wrhli miſtrně připrawený do Pohanſkých Přijkopůw/ kterýmž gich w okamženj na Tiſýc pordzyli/ a Měſſtianůw Sto. Po druhé též včinili do druhého Přijkopu/tu také na čtyry Sta Pohanů pomordowali. W tom wſſecky Ženy na hauffy zmuſtrowali w Měſtě/ a ty Kamenj y Wodu noſyli/kterými nepřátelſké ohně haſyli.

A když Pohané to ſpatřili že ſe daremně o dobytj pokauſſý Limiſſenſké zaſtawili. Nalezli ſobě takowý ffortel/ že gi doſtati muſeli/ a to takto/naneſli hrubý ſſtos Dřijwj ſuchého / a tak přidawſſe k tomu něyaké Materye ſpolu to zapálili hned ſe Oheň weliký rozmohl/že ho žádným ſpůſobem vhaſyti nemohli Měſſtiané / trwal čtyry dni / a ſwým horkem a ſmradem přinutil Měſſtiany že tu bránu zawřewſſy vſtaupiti muſeli / wſſeho ſe gim w tom nedoſtáwalo/wſſak ge zdržowala naděge Heytmanůw vdatnoſt a ſměloſt Wogákůw Koně y Mezky k potrawě ſobě obrátili/Ocet s Wodau mjchali a pili/y toho wſſeho gim nedlauho ſe doſtáwalo / nebo nauzy přinuzenij přednějſſý Měſta toho proſyli v Bragadnia kterýž byl neywyžſſým na Zámku/aby pod ſluſſnými Condiciemi Měſto nepřjteli poddáno bylo když ho obrániti nemohli/Bragadinus yak mohl ge těſſyl a kázal gim býti dobré naděge/poſlal ſpěſſně do Krety aby dal znáti co ſe w Cypru děge.

W tom Filip Hyſſpanſký Král/Bratra ſwého Jana de Auſtria neywyžſſýho nad Wogſkem včiniwſſy / poručil mu aby wywedl ſſebau Rudolffa a Arnoſſta/Syny Maximiliana Cýſaře a tak wygel z Hyſſpanye / a s počátku Měſýce Cžerwence připlaul do Genue ſe čtyřidceti ſedmi Náwami rozličnými/wſſak Pohanſké Wogſko Supportum Dulcinum, a Antivarum, giž byli opanowali/Kukolam Měſto / z kteréhož Mužj byli vtekli / ſamy Ženy obránili. Famaguſtáni když žádné pomocy neměli a Pohané gim ſylnij byli / poddali ſe s takowými Condiciemi/kteréž gim zdržánj nebyli.

Neyprwé/aby Benátčané zdráwij puſſtěnj byli/Braně y wſſeligaký ſtatky gegich ſwobodno bylo ſſebau pobrati/pět Děl a tři Koně ſſebau aby wyneſli / a až do Krety aby wolně progjti mohli / a Řjekowé aby w Domjch ſwých zůſtali w ſwé wjře Křeſtianſké / to wſſecko Muſtaffa zgiſtiti připowiděl/s podpiſem Ruky ſwé/počali do Náwy wſedati Ziolděři a giž odtáhnauti chtěli/a w tom Bragadinus poſlal k Muſtaffowi že k němu přigjti chce s Kljči/a proſyl aby žádný nebyl ztěžowán.

Pochwálil Muſtaffa takowau geho vpřjmnoſt k ſobě/a kdy bude chtjti bude mocy k němu wolně přigjti. Bragadinus domnjwage ſe prawdiwý býti ſliba přjpowěd geho/k wečerau s Padeſáti Drábý a s mnohými Mužmi wzáctnými k němu přiſſew do Stanu geho/tam neyprwé laſkawě přigat byl/a kázawſſe gim ſe poſaditi rozmlauwal s nimi doſti laſkawě/w tom ſobě ſtěžowal do Bragadyna / wſſak křiwě že on pod tim přijměřjm některé zagaté Turky dal vtratit/a tak zrozhněwánj wolal na Turky/aby wſſecky ty ſwázali a za Stan wywedſſe rozſekati na kuſy poručil/Bragadynowi rozkázal aby hlawu k ſſtřj položil/a když tu Hlawu podáwal/ on mu toliko vſſy vřezati/a w tom na Zemi kleknauti poručil / a mluwil proti Spaſyteli naſſemu rauhawě/kdež geſt nynj twůg Kryſtus aby tě retowal ? wſſak mlčel Bragadinus/bylo w Leženj giných Křeſtianůw wjce než do třj Set/ wſſecky hned vtratiti ten tyrran kázal / a ti kteřj giž w Galery byli wſſli/ze wſſeho oblaupenj/a takowé tyranſtwj ſtalo ſe dne ſedmého Měſýce Srpna

Zan[illegible] byl na Zámku od Bragadina Treppius/ toho Muſtaffa obě=ſyt [illegible] Teſto Martinenſký Hrabě/ když ſe několik dnj mezy Rzekau ta=gil/ [illegible] ſe potom za Wězně gednomu Turku při kterým byl až ſe wypla=til [illegible] Dukátůw.

M[illegible] Srpna dne 17. w Pátek kterýž oni za Swátek weliký yako křeſtiané [illegible] aneb Zidé Sobotu magi/ přiwedli Bragadina před Muſta=ffu/ a na wſſecky ſtrany Famagusty/ těžce nu pracowati kázali/ noſyti Zemi na horu y dolůw a když Muſtaffa ponigel Zemi polybiti muſyl/ potom ho k Moři přiwedli/ na horu ho wzněſti kázali/ aby ode wſſech Křeſtianůw ſpa=třjn byl/ potom ho na Rynk wywedli a žiwého odřjti kázali. On zpome=nuw w takowých mukách na newěrnoſt tyrranowu Pánu Bohu ſe poručil. Kati noſſli Kůži geho na[illegible]pawſſy Plew a Slámy ſetřené na kygech po bře=zých Mořſkých w Syrij/ na poſměch gi vkazugjce lidem.

Téhož Roku Jan de Auſtria Měſýce Srpna/ do Neapolium ſe připlawil/ kdež byl s welikau vctiwoſti přiwjtán / a na žádoſt pilnau od Senátu Be=nátſkého s Krety do Meſeny gel/ a tu ſe zlaučil z Wogſky wſſech Křeſtian=ſkých Panůw/ a geſſtě o wzdánj Famaguſty newěděli. Turcy take do Bu=duhý z Nowého Zámku / kde Wogſku ſwému odpočjwali ſe wrátili / a ſwým obyčegem wymyſlili ſobě na Měſſtiany žeby některé Turky podáwiti měli/ a tak w tom mjſto vkrutnoſti dali/ a wſſecky Měſſtiany zagali/ a do wězenj dali. Do Walonij když přiſſli / tu k nim připlawil ſe Oluzalius a Karakoſa/ s welikými Kořiſtmi a mnohými Wězni.

Benátčané poſlali Poſly ſwé do Meſſany tu kde byl Jan de Auſtria připlawil tomu byli w ceſtu geli/ M. Antonius Columna a Venerius s welikau poc=tiwoſti geho přiwjtali/ a w tom ſe radili/ kterak by Dalmaty retowati mo=hli/ kterauž Pohané ſplundrowali.

Turcy do Corcyry přigewſſe wſſecku tu Inſuli neb Oſtrow Galery/ lidmi a břehy naplnili a oblježili / wſſak gſau ge přiwjtali/ že hned s Zámku tři Galery z Děl rozrazyli do gruntu/ a mnoho Turkůw zgjmali / mezy kterými Baſſus Apoſtata, kterýž byl v weliké mìloſti v Selima / odtud Pohané ſſkody weliké nadělawſſe odſtaupili.

A když do Pargi přitáhli/ poručenj od Cýſaře Tureckého gim přineſſeno aby poněwadž Famaguſta wzata do konce wjtězſtwj dokonali a wſſecky z přjležegjcý Inſule aneb Oſtrowy dobyli / a žádnému aby neſſolkowali/ Wogſko Křeſtianſké rozehnali/ a potřeli. Giž tak rozuměl/ ten Pohan že wſſecken Swět w rukau geho byti měl/ nemyſlic nic na Pána Boha/ kterýž wſſecken Swět ſprawuge/ a ti geho poručnjcy takowé též myſli byli.

Křeſtianſkých Galer a giných Náw bylo na Moři mnoho Papežſkých Dwanácte. Krále Hyſſpanſkého Oſmdeſáte gedna / a Dwadcet giných Náw hrubých dobře naložených Benátſkých Galerůw Sto oſm. Sſeſt Galer a dwě hrubé Náwy naložené wſſech bylo z Maltegſkými Galery Dwě Stě a ſedm Galer / kteréž táhli do Dwanácte Tiſýc lidu Walachůw Hyſſpanůw Němcůw a k tomu mnoho giných kterj na ſwůg náklad. po=máhagic na Pohany ſe brali. Když ſe pak Neywyžſſj počali raditi/ kte=rak by bitwu s Pohany začjti a ſwéſti měli/ wſſyckni ſe ſmluwili s Tureckau Armadau treffiti a tak Jan de Auſtria gednomu každému yak by ſobě po=čjnati měli naučenj dal/ a wſſecko to Wogſko na čtyry djly nebo hauffy rozdělil/ a ſám w proſtředku byl/ z Sſedeſáti Galery a gednau/ a to conale=

zelo

Digitized by Google

z ełó dobrému Heytmanu ſpatřil / pilně řjdil a ſprawowal / náſledugic we wſſem Otce ſwého Cýſaře Karla ſwaté paměti / wſſechněm pobožnoſti a báznj Božj náſledowati poručil/a když k bitwě přigde aby každý mjſta ſwého pilen byl s dobrým aumyſlem/ nic ſe nepřátel nebogic a neleknagic.

Sprawiwſſe ſe pořádně 16. dne Septembris z Meſſany wygeli/ a pone kolik dnj do Korcyry připlauli/kdež porozuměli kterak gſau Turcy w témž Oſtrowu hoſpodařili/tu odtud do Czeffalonye připlauli/ kdež gim oznámil ſkrze pſanj Pawel Contureni Gubernátora z Inſule Začynthy kterak Turcy gſau in ſinu Corinthiaco, s Krety také gim oznámeno / o wzetj a dobyti Famaguſty/nebo tam bylo mnoho Wězniůw vteklo s gednau Galegi w tom ſobě Heytmané znowu připowěděli ſměle a Rytjřſky bitwu dáti Pohanům/ w čemž y Turcy také neprodlewali / a přiwzali ſobě s Koryntu 1000. Jančarůw / a giných také 4000. byli tu někteřj kteřj neradili Halibaſſowi aby měl s Křeſtiany bitwu začjti/ale poněwadž tak Selimus rozkázal/a ſám také od Oſoby ſwé chuť k tomu měl / a tak mezy ſebau zawřeli ſnaſſými ſe potegkati / aby když tyto porazy giné Wogſko Benátſké mohl doſtati/a tudy wſſecko Křeſtianſtwo opanowati.

Táhli tehdy Pohané wen/ 8. Octobris a tu ſe zdrželi při břehu Galangi/ naſſy také s Alexandrye nazeytřj táhli. Turcy rozuměli že wjtězſtwj w gich rukau geſt/ o Kryſtu nic toliko o ſwém Machometowi mnoho rozuměli a nad Spaſytele naſſeho geho wſſem přikládagic/weliké ſobě Kratochwjle a weſelj činili.

Welmi ráno ſtrogili ſe proti Křeſtianům magjce wjtr po ſwé wůli / ac toto oboge Wogſko nebylo od ſebe toliko 12. Tiſyc Krokegůw / a když ſobě na oči přiſſli / k bitwě ſe počali ſtrogiti/ Jan de Auſtria Neywyžſſý Heytman/přigal k ſobě Jana Kardona wſſedſſý na menſſý Lodi wſſecko Wogſko s welikým proſpěchem/obgjžděl napomjnagic Heytmany a Rytjřſtwo/ aby pro gméno Kryſta Pána ſměle bogowali kterýmž gim nápomocen býti račj toliko aby mužně ſe Turkům ſtawěli. A když tagně mnohá ſlowa k nim mluwil / wſſyckni mu takowau odpowěd dali / aby o gegich ctnoſt a ſylu nic nezauffal / že oni to činiti chtěgi/ cožby na dobré Rytjře náleželo/ Columna a Vernerius tolikéž ſwé napomjnali a toho pilnj byli což dobrým Heytmanům náležj / a takowými chutěmi welice těſſyli Jana de Auſtria/ kterýž do ſwé Heytmanſké Galery přiſſel w Bubny w Trauby w Pjſſtiali a w giné rozličné Muzyky Wogenſké hráti poručil / poſylagic Rytjře ſwé welikými hlaſy wolati kázal ku Pánu Bohu w Trogicy gedinému y k Blahoſlawené Panně Matce Syna Božjho / Kněžj křjže vkazowali po Nawjch ſe procházegjce wſſyckni napominali aby byli dobrého Srdce/ a nepochybowali/že Pan Bůh s Nebe pomocy gim dodáwati bude. A tak Heytmanſkými a Kněžſkými ſlowy potěſſenj ti Wogácy žádné ſe zlé přjhody nelekali/welikau láſku a přjzeň gedni k druhým prokazowali / čehož prwé mezy nimi nebylo / bylo wſſech Naw Pohanſkých na tři Sta menſſých y wětſſých/a tak rozuměli že Křeſtiané vtjkati budau / lehce ge ſobě wážili z toho prwnjho wjtězſtwj / že týž widěli daleko menſſý Wogſko gegich/ ale wſſak když ſe přiblizili k nim/ a chtiwoſt k Bogi vhledali diwili ſe/ wſſak že gim čaſu k raddě ſe nedoſtáwalo / k bitwě a potegkání ſe ſtrogili / Baſſowé připowjdali láſku Cýſařſkau wſſemu Rytjřſtwu a Křeſtianům weliké Zbožj. A w tom Pán Bůh Křeſtianům vkázati račil / welikau láſku ſwau/ nebo wjtr kterýž naſſým byl ſſkodliwý a Turkům k myſli / tak ſe diwným ſpůſobem vpokogil a vtiſſyl Moře ſe mjrné vkázalo/ Slunce nepřátelům papr-

[illegible] ge zaſlepilo / týž wjtr od Zapadu Slunce pro wſſwagic ten [illegible] naſſy Střelby wychazel na ně ſe obrátil.

[illegible] welikým křikem a weyſkánjm na Křeſtiany ſe přibližowali / [illegible] Náw welikých / tak Střelbau zetřeno bylo / že gich mno- [illegible] / a Srdce gim giž yako padlo a k pořádku dobrému přigjti [illegible]

[illegible] ſe ſmělj vkrutnoſt ſwau vkazowali / když gim ne- [illegible] těžko bylo / pro množſtwj Náw / až do prwnjho hauffu [illegible] křeſtianſká ge zmjchali / mnoho ſe Turkůw ſtopilo / nebo ten [illegible] prachowý ſmradlawý wſſelikau gegich nesylnoſt a wtip od- [illegible]

[illegible] a křik daleko ſlyſſán byl / weliké ſſkody w Náwých od [illegible] Pohanům ſe ſtali: weliké ty laupeže gim a s nimi ſe [illegible] Sſeſt Náw / kterýchž pro neobyčegnoſt vžjwati neuměli / [illegible]

Po lewé ſtraně welikau Wognu také Křeſtiané začjnali / též y po prawé tak ſe dálo / heytmané pilně na wſſem ſwých powinnoſti oſtřjhali: W proſtředním Sſyku Jan de Auſtria Columna a Vernerius dobrý řád zachowáwali / a geſſtě před ſkonánjm bitwy welikau ſſkodu Pohanům včinili / Pohané ſwých Prachůw nemohli hned zapáliti / a když Střjleli přenáſſela Galery Křeſtianſké Střelba / a to proto že Turcy wyžſſj měli Galery než Křeſtianſké byli / wſſak magjce welikau ſſkodu geſſtě ſe y tjm ſtraſſliwými Pohané vkázati nechtěli: hrozným ſwými křiky a hněwy dotjrali na Křeſtiany. A když geden druhým do Náw wſkakowali / a tu ſe mordowali / weliké krwe proliti bylo / tak že ſe Moře yako krwawé zdálo.

[illegible] Boku bitwa ſe začjnala / Turcy ſprawého z několik Galer ſe připlawili / a ſylau naſſe roztrhnauti chtěli / wſſak od Křeſtianůw odpor na to měli / a k tomu přinucenj že gich mnoho ſtrachem do Moře wſkakowali: nětcij ſe zaſtawowali widauce na Křeſtianech že gſau miloſrdnj.

[illegible] v Pohanůw ten obyčeg / že ſe oni ſmėle zaſtawugi w bogi / a z vkrutnoſti [illegible] ſe potýkagi / a wſſak když gim kdo ſmėle odporuge / ſnadno ge přemůže / ač oni množſtwjm lidu ſylnj býwagi Křeſtianům / a k tomu když na Zemi bogugj wždycky magi lid napoſkoku / a tjm ſwým poſylněnj [illegible] / ale giž gim takowý ffortel na Moři nepoſtačil / ſýlau od Křeſtianůw přemoženj vtjkati muſeli proti těm Křeſtiané wězně byli [illegible] ſe rozwazowat a braně Turkům odnimati a gich hubiti neobmeſſkali

[illegible] na Halibaſſeti wjtězſtwj Jan de Auſtria wſſecek geho [illegible] ſamého zabil / a tak od naſſých wjtězſtwj wyhlaſſené bylo / a [illegible] ginym / toliko zbjránjm laupeže a Pohany ſe zaneprazdňiowali: mnohých Turkůw zagatých Heytmanůw a Janyčarůw bylo / toliko ti vtekli kteřj prwé nežli ſe Wogna začala / na malé Lodky wſedali / mezy kterýmiž byl Portonius Baſſa / také Olyzalius z několik Galer kterež noc [illegible] nedopuſtila.

Po [illegible] ſlawné Bitwě kteráž čtyry hodiny trwala / když Wogſko Křeſtianſké z Bitwy wyſſlo / weliká Mořſká-newolnoſt powſtala / wſſak bez [illegible] Křeſtianůw / kteřj giž na mjſtě bezpečném byli / a tři dni Pánu Bohu [illegible] wjtězſtwj čeſt y chwálu wzdáwali. Bylo zagatých Galer Tureckých 130. a giných Náw mnoho ſe wſſemi doſtatky Wogenſkými: [illegible] gich okolo 80. a Čtyrydceti gich vteklo / rozdělili mezy ſebau ti Heytmané weliké Zbožj geden druhému wničemž neoblžugic.

Přes ten čas když ſe ta Wogna ſtrogila/ Pius Papež s welikau přeſran
a ſnijženijm Pánu Bohu/ Poſtem/ Almužnami mnohými/ a Modlitbami ſe
zaneprázdniowal. A když giž Křeſtiané na Moře wſedli/ a k Pohanům ſe
plawili/ weſſel do gednoho obzwláſſtnijho pokoge/ tu ſe Pánu Bohu wedne
y w nocy modlil/ maličko toliko Těla gijdlem poſylniugic/ y také Snem
maličko s dřijmal/ Pánu Bohu ſám ſebe y wſſecek lid Křeſtianſký poran
čegic/ žádného čaſu newopauſſtěl/ wždycky při ſlužbě Boží trwal/ tak dlau
ho pokudž mu nowiny nepřiſſli o poražený Turkůw/ w tom zwláſſtnijm Po
kogi trwal/ a když mu dobrá nowina přineſſená byla/ položil ſe na Zemi
Pánu Bohu poděkowawſſy wyſſel s weſelau twáři/ a ſe wſſemi ſpolečně Pá
nu Bohu děkowal. Nazegtřij ſſel s Kardynáli do Koſtela Swatého
Petra/ a tu Solemnis Gratiarum Actio ode wſſech ſprawowána byla. A
když wſſecky Měſtſká Děla wyſtřijlená byla/ poručil hned ſtakowých darc
mnijch a nákladnijch Antrat zanechati/ ale raděgi odtud almužny Chudým
dáwati/ a to za Duſſe na Wogně zbitých.

Téhož Roku Král Denmarſký Frydrych s Králem Swedſkým/ Ja
nem ſkrze Poſly Zygmunda Auguſta Krále Polſkého/ to geſt Petra Klo
čewſkého/ Staroſtu Malogoſkého Demetriuſa Sulikowſkého Sekretáře
toho čaſu/ kterýž potom byl Arcybiſkupem Lwowſkým/ y Opatem Wau
chockým pogednal/ a wſſecky neſnáze a newole mezy nimi porownal.

Téhož Roku 11. dne Měſýce Srpna/ w Bawořijch w gedné Wſy nedale
ko Měſta Donuerda, před wečerem za čtyři hodiny Krew prſſela/ bezy po
tom z té Kraginy lidé někteřij wyhnáni byli.

Téhož Léta w čaſu žně Hrom z malého mračna černého letěl na ſpůſob
černé Slepice w Měſtě Náchodě/ kteréž náležij Panůw Smiřickým/ upadl
do Zámku do Placu a poſadiw ſe na Zemi weliký Oheň z ſebe wypuſtil/ a le
těw z hůru/ tak hořel yakoby Deſet Otěpj Slámy zapálil/ potom roztrhl n
Wěž odſpodku až nahoru kteráž doſti tluſtá byla/ w níž ſeděli dwa Wězňo
wé a ty také omráčil.

Téhož Léta we Wſy Krchlebijch za Nymburkem blízko od Geſeničk
gednoho Geſtky/ u negaké Wdowy mlátili dwa Mlatcy/ a když neywijce hřmělo a bleſkalo
ſe/ geden z nich hromowal a zlořečil/ že mu dlauho Swatému nedadij/ dru
hý ho treſtal a napomijnal/ aby ſe Pána Boha bál/ a on na to řekl/ přalbych
ſobě aby mne Hrom zabil/ buduli wijce mlátiti dnes nebo zegtra/ w tom b
němu Hrom uderzil/ a wen daleko z Stodoly wyhodil: Stodola shořela/ a
tomu tři Dwory.

Léta Páně 1571. Dwadcátého dne Měſýce Čerwna w Měſtě Saſyd
dwěma Překupnijkům/ negakému Giřijkowi Emba/ a druhému Henſor
Spingierowi/ kteřijž žádné láſky k bližnijm ſwým neměli/ mnoho tiſýc
Strychůw Obilij prudkoſti wětru/ wokamžený Dwcřmi a Okny wyletělo
takže na Wobročnicy ani Zrna nezůſtalo.

Téhož Léta Deſátého dne Měſýce Ledna/ Byl negaký Zeman w Sa
ſých/ kterýž mage doſtatek Obilij/ nechtěl chudému poddanému ſwému n
čas Drahoty nic uděliti/ a do některého čaſu zapůgčiti/ aneb za ně Peněz po
čkati/ a ten poddaný měl mnoho Dijtek/ kteréž mu Hladem mřeli/ y nemo
ha při ſwém Pánu miloſrdenſtwij užiti/ a mage welikau lítoſt nad Dijtka
mi ſwými že mu hladem zemřijti magi/ ſſel od něho uplákaný/ a ty Dijt
wſſecky zmordowal.

Pán to geho uſlyſſel ač pozdě/ kázal tomu poddanému Pytle přineſti
do nich Obilij naſypati poručil/ aby ſám s Manželkau ſwau hladem ne

[illegible] ten poddaný k Pánu na Wobrcénicy ſſel / chtěge to Obilý do [illegible] / a Pán geho tam s nim ſſel / to ſe Obilý wſſecko obrátilo w [illegible] Pána přiſtogýcy do ſe walili a geho do Smrti vſſtýpali.

[illegible] Roku byli w Cžechách welicý prýwalowé za několik Neděli ze [illegible] polých z žaté Obilý / Žyto / Pſſenice / y giná Obilý Jarná neto[illegible] y zhynuli.

[illegible] welitá drahota / Strych Žýta platil tři kopy / Hráchu čty[illegible] Pſſenice / Gečmen byl po dwau Zlatých / y drážegi na někte[illegible] bylo.

[illegible] Jan Sſtelcar Želetawſký / že téhož Roku když hlad ſtrze ne[illegible] Wolperku / Lamberku a Laubawy byl / dne 14. Měſýce Cžer[illegible] Božſkým Zázrakem / a mocy geho / prſſel Hrách Reyže / [illegible] že ſe tim lidé žiwili za dlauhý čas.

Téhož Léta w Sobotu na Neděli wečer od Litomyſſle nedaleko v Li[illegible] Diábel něgakého zauffalého Pacholka / kteréhož Sſlemi [illegible] / a yako Pluhem tak nim hluboce Zemi woral / gey zmač[illegible] kteréhož potom z těch Sſlý rozřezati muſeli.

Téhož Léta nedaleko Litomyſſle w Tiſowé Wſy na Hukanowem Poly w [illegible] geden Pacholek welice zlořečil / a nežli ſe nadál / od Hroma zabit gest.

Léta Páně 1572. Sigiſmundus Auguſtus Král Polſký / poslednýj mužſké[illegible] z Rodu Jagelowa Knjžete Litewſkého vmřel dne 7. Cžer[illegible] / s welikau žaloſtj wſſech Poddaných: kteréhožto Roku bylo weliké [illegible] / Zyma trwala čas dlauhý / počal ſe Mor ten dne třetjho [illegible] nepřeſtal až Měſýce Dubna.

Téhož Léta we Wſy Slapiné / blýzko od Města Blizowa / pýſſe Jan Sſtel[illegible] Diábel vžjwati měl / za náſtrog něgaké Anny Lukſſowy / s kterauž obcowal yako s Manželkau ſwau / a naučil gi čarowati / Lidi ſuſſyti / powě[illegible] / krupobitý / y hromobitý přiwozowati / a gi k wůli něgakým Petrem [illegible] Zemanem / (kterýž gegi Huſy byl w ſwé Zahradě pobil že mu ſſko[illegible] dy na Obilý činili /) čaſu nočnýho házel přes hony / potom ho w ſtrauze tak [illegible] / že ſotwa od toho žiw byl zůſtal.

Téhož Léta na den Swatého Petra a Pawla / ſtrhla ſe weliká Baurka nad Zámkem Konopiſſtſkým / kdež bylo w gedné Wěži do Sedmi Oſob / kte[illegible] zlořečili: na tu Wěž Hrom vdeřil / a zabil w ný něgakého Martina Melmuku / giné zranil / a Schody kudy na tu Wěž chodili / na kuſy potrhal.

Téhož Léta / vkázal ſe hrozný Zázrak yaſný na Nebi / předíwné Slaupy [illegible] yaſné a někteřé temné nad Městem Prahau / we Cžtwrtek na den Swatého Antonjna / po ſſeſtý hodině na noc a to Měſýce Cžerwence.

Téhož Léta byla také weliká ſwětloſt na Nebi z gedné Hwězdy genž ſlo[illegible] a to Měſýce Kwětna.

Léta Páně 1573. Okolo Sedlčan a Města Pýſku / gednoho dne ſpadli weliké Kraupy / kteréž Woſený Jarný / na Lukách Trawy a w Zahra[illegible] / w Leſých Dřýwý ſpřeráželi / na Polých Zagýce y Ptactwo pobili / a Dobytek ranili.

Léta Páně 1574. We Cžtwrtek po Památce nalezený Swatého Křý[illegible] Leſtkowcowy ſpadlo weliké Krupobitý blízko Koſtela S. [illegible] byli Kraupy yako Holubý Wegce / a některé co Huſy / kteréž ſe [illegible] wýce než za dwě mýle / Woſený wſſecko v Wſy Praſſywé Krawy [illegible] Powětřý / Kachny na Rybnýcých / Zagýce w Leſých potlaukli.

Téhož Léta na den Swatého Petra a Pawla/ v Wſy Kunic/ w Cžechách nedaleko Mieſtečka Mnichowic/ přiſſlo hrozné Krupobitý yako weyce Holubý některé wětſſý kteréž ſe táhlo na Cžtyry mýle/ a Woſený Jaré y Stromy s Owotcem powlátilo.

Téhož Léta/ Zialoſtiwá a hrozná záhuba ſtrze Powětřý v Měſta Opawy z dopuſſtěný Božýho/ w Pátek po Božým Těle ſe ſtala.

Vkázali gſau ſe Oblakowé černý Deſſtiowy / a to geden od Západu a druhý od Poledne/ třetý od Půlnocy/ s kterýchžto oblakůw weliké bleyſtánj pocházelo a to trwalo až do hodiny 23. w tauž hodinu w hromadu ſcházeti ſe začali / a s toho weliky wýtr ſe ſtrhl/ tak že Střechy y giné Stawený pobořil: s kterýchžto wětrůw a Oblakůw/ zwláſſtě pak z toho genž od Západu ſe přibližowal / takowý hřmot a hluk od těch který wně z Měſta byli ſliſſán byl / yakoby w těch oblacých Sudy bily/ a w Sudech Kaule ſe gſem y tam přewracowali.

W Měſtě pak yakoby mnoho Wozůw Kotčých hřmotem/ geden druhého předſtýhagic gelo.

Z toho potom weliké Kraupy poſſli/ tak že wſſecko Obilj a cokoli na Polých bylo/ až do Gruntu ſtlaukli: nad Měſtem potom ti Oblakowé ſe zeſſli okolo 24. hodin/ a tu prwé neſlýchané Powětřý/ bleyſkáný a Hromobitý ſe ſtalo/ že lidé gſauce tak omámený / ginác ſe nedomnýwali / než že wſſecko Měſto vproſtřed Ohně ſtogý. Padali Kraupy weliké/ neyprwé co Holubý/ potom yako Slepičý/ naposledy yako Huſý Wegce/ a wětſſý/ každá magic w proſtředku dýru / yakoby Nebozezem prowrtaná byla / a ty wſſecky hranaté a woſtré byli/ wſſecka Skla wybili w Okných/ y Pruty Železné genž při nich byli ſkřiwili. Howada pak w Marſſtalých rýčeli/ a od žlabůw ſe trhali.

W tom Powětřý Hrom vdeřil na Kláſſter Swatého Ducha / a tu kde Geptiſſky gſau a Mniſſy/ nemalý kus Střechy dolůw ſrazyl.

Též vhodil na Kláſſter Swatého Wácſlawa / ale nikdež nezapálil: W Koſtele Farným wſſeckna Okna kteréž proti Západu byli potlaukli Kraupy a welikau ſſkodu podělali/ na ſamých Sklech a giných wěcech.

Někteřý lidé wýry hodný ſpráwu dáwali / žeby po takowém Krupobitý / kteréž za dobré půldruhé hodiny trwalo) neb weliký Přýwal na tô byl vdeřil / na hořegſſým Ryňku oſobu w bilým rauſſe widěli / kteráž Awe/ Awe Awe po třikráte naříkala / a Oheň s Krupami na Zem widěli přſſeti.

Gedna Paný k Sandu do Oppawy poſpýchala / Cžtwrt mýle gi před Měſtem zaſtýhlo powětřý / kteréž tak zhuſta na Koně bily že z mýſta gýti nechtěli/ Pacholcy ge za Vzdy držeti muſyli/ a oni řičic / k Zemi padagic gi kauſali.

Tu Paný w ſtrachu byla / magýce s ſebau Synáčka na Wozyku okolo ſſeſti let ſtarého.

Zemanu gednomu také ſe přihodilo že mu Pachole zabili/ kteréž nazeytřý mrtwé nalezl/ a ſám do Wſy vgel/ zanechawſſe Wozu a Koně gednoho na Poli.

Přinaſſeli nazegtřý do Měſta pobity Zagýce / Kačata diwoká/ Koroptwy y giné Ptactwo. W Měſtě na mnoha mýſtech Sſyndelné Střechy proráželi y Cyhelné: weliký a hrozný ſtrach toho čaſu na lidech byl okolo Oppawy.

Téhož Léta/ wolili ſobě Polácy na Electij w Warſſawě/ Henryka Kný-

[illegible]wenſkého/ a Poſly pro něho poſlali s téhož Sněmu: přigel po-
[illegible] 1574. a korunowán dne 20. Ledna/ od Arcybiſkupa Hnězněnſké-
ho [illegible] Vchanſkého.

[illegible] ládně toho Krále Polácy wžitali/ wſſak gim to wſſecko wni-
[illegible] obrátilo/ nebo když mu Bratr geho Král Franſký vmřel/ a na něho
to Králowſtwij připadlo/ žádnému ſe neopowijdagijc/ z Králowſké Zám-
ku [illegible] gel.

[illegible] z Tenčina ač geho byl dohonil/ a vpadl před nim na obličeg/
proſyc aby mu toho nečinil/ a ſpátkem aby ſe nawrátil/ a s powolenijm ně-
kterých Senatoru aby odgel/ a ſwé potřeby ſprawil/ wſſak mu ſe Král wy-
wedl/ [illegible] kterýhož dlauhý čas Polácy očekáwali/ ale on ſe zaſe nenawrátil.

Léta [illegible] 1576. w Czechách čaſu Maſſopuſtnijho/ w Neděli okolo
Neſſpor [illegible]/ ſtrhlo ſe weliké Powětřij/ že na mnohých mijſtech welikau ſſko-
du zdělalo/ a v Czeſſtijna Weſnicy/ (něyaká Sſaffrankowa ze
Wſy Podoly a giný lidé/) když ſe to Powětřij ſtrhlo/ widěli w něm zlé Du-
chy/ yakoby na třech Kotčijch geli/ a minuwſſe Zámek/ dali ſe k ſamému
Owčincy/ a gey od předku zhůru wyzdwihli/ a na druhau ſtranu přewrhli/
že tolikto kde prwé ſtál mijſto pozůſtalo.

Téhož Léta/ 22. dne Měſýce Dubna/ w nocy na weliký Pátek/ náhlý
Mráz připadl/ a Winice okolo Prahy y ginde, proto že giž odkryté byli
pohubil a pokazyl: Protož toho Roku nebyla na Wijně dobrá aůroda.

Téhož Roku/ nemohauce ſe Polacy dočekati Krále Henrycha/ vſtanowili
ſobě Electij, na kterauž též Poſlowé od Cýſaře Maximiliána wyſláni byli/
yako Wylém z Rozmberka/ Wratiſlaw z Pernſſteyna/ a Ondřeg kterýž byl
Biſkupem Wratiſlawſkým.

Ti obdrželi to v předněgſſijch Panůw Senátorůw/ že Maximilián byl
gmenowán Králem Polſkým/ wſſak Rytijřſtwo půwodem Zborowſkých/
kteřijž toho čaſu w Polſſtě možnij byli Páni/ yako Petr byl Weywodau
Krakowſkým/ Staroſtau a Generálem/ Zámek Krakowſký w ſwé mocy
měl/ a s nim Bratřij geho/ Jan Kaſſtelan Hnězněnſký/ Ondřeg Marſſalek
Nadworný/ a Samuel čtwrtý/ wolili Sſteffana Batorýho Weywodu Se-
dmihradſkého za Krále/ pro kteréhož Poſly wyſlali/ a bez wſſelikého ob-
meſſkawánij/ přigeti mu radili: což on tak včinil/ přigel/ a korunowán/ y
Swadbu s Králownau Annau wykonal. Maximilián pak magijce po-
řádnau Electij, nepřigel. W tom ti Senátorowé kteřij geho ſtranu drželi/
k Králi korunowanému přigeli/ a gemu poſluſſenſtwij připowijdali: wſſak
předce neſnáze mezy Pány a Rytijřſtwem/ čim dálegi tim wijcegi roſtli/
obáwagijce ſe Polácy Maximiliána/ wyſlali k němu Martina Bialobře-
ſkýho/ Biſkupa Kamenického/ a Opata Moglického/ wyprawugijce gemu o
Sſteffanowi Batory Králi giž Korunowaném/ za to proſýce/ aby nic in-
favorem těch nečinil/ kteřij geho k přigeti Koruny Polſké namlauwali.

Téhož Roku Cýſař Maximilián Vherſký a Czeſký Král vmřel/ kterýž
po wſſecek čas žiwota ſwého nic giného nečinil/ ani činiti ſmegſſel/ toliko
to/ coby předně ke Cti a k chwále milého Boha bylo/ k rozſſijřenij Swaté
Wijry Katholické/ k ozdobenij ſlawné Cýſařſké Stolice/ a wſſechněm ſwým
Poddaným k vžitku.

Položil Sněm w Řezně/ na zdrawij ſwém neſpůſobný ſám tam gel/ Ele-
ktory y wſſecky Knijžata Křeſtianſká k ſwornoſti namlauwal/ aby w přijzni
a w ſwornoſti žiwi byli. Synu ſwému Neyſtarſſijmu Vherſké a Czeſké
Králowſtwij puſtiwſſe prwé/ a potom na Sněmu gmenowaném ſložil s ſe-

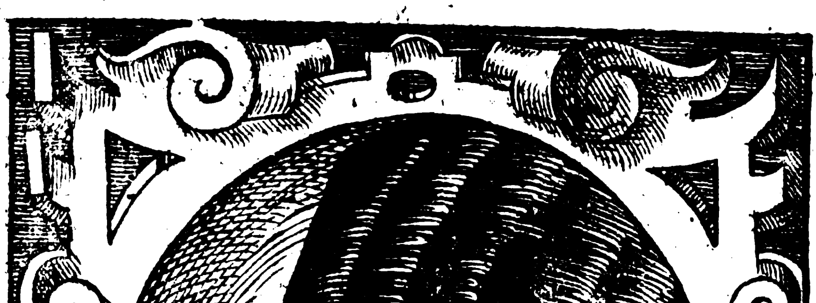
be

be Wrchnoſt Cýſařſkau/nedlauho potom od Elektorůw Králem Rzjmſkým byl wolen/ a wyhlaſſen Rudolff Syn geho Král Vherſký a Czeſký/ zatim y Cýſařem gmenowán na týmž Sněmě w Rzezně.

Žiw byl ten Cýſař Swatý let Cžtyrydceti a dewět/Měſýce dwa/dni dwa/ hodiny tři: Na Cýſařſké Stolicy panowal Dwanácte let/Kralowal w Cžechách s Otcem Ferdynandem od wolenj ſwého let 27. ſám po ſmrti Otce ſwého Swaté paměti Ferdynanda Cýſaře let 8. w Vhřích let Třinácte: Vmřel dne 6. Vnora/Tělo geho dowezeno do Lince/ z Lince potom do Prahy/ a w Klaſſteře Swatého Jakuba poſtawené bylo / nebo nebyli wſſecky potřeby k pochowanj tak ſlawného Těla přihotowené. O ſpráwách toho Cýſaře na rozličných mjſtech čjſti budeſs w Stawu Panſkém/ Rytjřſkém y Městſkém/ yakož y o giných wedle zaſlauženj a hodnoſti gednohokaždého.

(:) X (:)

Rudolff druhý wolený Cýſař Rzýmſký/Vherſký a Czeſký/ꝛc. Král.

O Začátku Wiry Swaté w Czechách Dýlu Druhého.

Kapitola I.

Et nomen Sanctum meum notum faciam in medio populi mei. Ezech: 39. Cap:

Koho neyprwé za Boha ctili a chwálili Předkowé Národu Slowanſkého.

Poněwadž při počátku prwnjho dýlu oznámeno geſt/ co za lidé a odkud do Krage tohoto Czeſkéo přiſſli/ ſluſſná wěc gt y to wěděti/ yakého Náboženſtwý byli. Neb o žádném na Swětě Národu nečteme/ genžby žádné prawé Wrchnoſti nad ſebů neznal/ a žádného zhola ſe nepřidržel Náboženſtwj: Což ſe zgewně y nynj ſpatřiti může/ yako na Turcých/ Tatařjch/ ꝛc. Ti/ yakž z Pjſma ſwatého wyrozuměti můžeme/ poſſli od Jſmahele Syna Abrahamowa poſtrannjho/ genž to naučený od Otce ſwého měl/ že wěděl o Wrchnoſti Božſké/ wſſak giné Bohy ctil. Odtud wědý y potomcy geho že Buoh geſt/ a krom toho nic podſtatného nemagi.

Toho neznali Předkowé naſſy/ ale rozličné Bohy ſobě wyhledáwali/ yakž ſtarý Hyſtorykowé o tom pjſſý. Neb Slowácy/ od kterýchž Předkowé naſſy poſſli/ nedčlegý ſe w tom bludu nadewſſecky giné Pohany držeti/ množſtwj Bohůw chwálili a ctili/ a obzwláſſtně Iovem, Martem, Plutonem, Cererem, Venerem, Dianam, kteréž gmenowali ſwými gmény/ Ieſam, Ladam, Niam, Marzonem, Ziziliam, Zievanam aneb Zevoniā, a těm obětowali/ Kněžj gim vſtanowowali/ gich Swátky ſwětili/ w giſtých dnech kratochwjli rozličných tancůw a her vžjwagjce/ gim Pjſně wymyſſlené zpjwali/ kteréž y když Křeſtiany včiněný byli/ w Swátky to geſt na Swatého Ducha/ proſpěwowali.

Rußacy/ Moſkwané a Litwani/ obyčege ty Předkůw ſwých zachowáwagi aſpo dnes/ a s pleſánjm zpjwagjc zpomjnagi ty Bohy Pohanſké/ Lelum polelum, lado lado. Czechowé a Polácy Bohům ſwým Koſtelí ſtawěli/ kterýchž ſe geſſtě w obogjm Králowſtwý znamený nacházegý/ a wzláſſtě Plutonowi/ a wolagjc hlaſytě Lelum polelum, Caſtorem & Pollucem připomjnali: Ctili tolikéž Hromobitý/ Dřjwj ſpanilá y nepěkná/ ano při Koſtele Hnězněnſkém geſt Kaplička/ w kteréž ſe ſpatřuge z Dubowého Dřewa Drak včiněný/ gemuž ſe prwé modljwali.

Pjſſe ſe o Dcerách Krokowých/ že Bohyni Klimbu wzýwali/ gi ſe k ſprawowánj poraučeli/ a giných rozličných Bohůw mnoho w poctiwoſti měli/ neb každý co ſe mu widělo za Boha měl/ w kterémžto bludu Po-

han-

hanſkém dlauho trwali. Když pak kdo vmřel / Tělo mrtwé na Mar y wložili/ a položjce pod ně půl pecna Chleba/ rozſwjtili nad nim Swjcy dlauhau/ a Plutonowi offěrowali. A neſauce mrtwého k Hrobu tancowali/ odkudž nawracugjce ſe/ Kamenjj/ Pjjſek/ ꝛc. w potkánj Tiſky přes Hlawu házeli/ a ſami ſe ohlédnauti neſměli.

Takowý obyčeg trwal w Czechách od přijſſtij Czecha až do panowánij Deſátého Knjžete pořádkem / a wſſyckni k Modlam ffaleſſných Bohůw wyvčenj byli/ až ſe giž prawě dobře oſadilo Králowſtwij Czeſké.

Procopius Cæſarienſis in hiſtoria Gotthica o Náboženſtwij Slowákůw takto wyprawuge: Sylvas Sclavi & Nymphas colunt, & Dæmones alios, ijſq; ſacrificia faciunt, & inter ſacrificandum vaticinantur. Habent præterea lege cautum, à maioribuſq; traditum, ut inter numerum Deorum, unum illum qui ſit fulminis fabricator, Dominum omnium rerum, principem Deorum credant, illiq; boves & hoſtias eius generis alias mactent. Fortunam vero, quid ea ſit, nec ſciunt, nec vim ullam in homine habere fatentur. Sed quando vel domi morbo languentibus, vel foris in prælio periclitantibus mors imminet, iubeantur pro incolumitate ſacrificare, habentq; perſuaſum per ſacrificia ſalutem ſibi redemptum iri. Atq; hæc vetus quidem eorum ſuperſtitio. Za Cýſaře pak Karla welikého/ když Saſowé a Slowácy (genž Rugiani ſlauli) poraženij byli/ k Pánu Bohu wſſemohúcýmu gednomu w Trogicy Swaté drobet nakloněni gſau/ ano y k tomu přinuceni: Neb ti nowij Křeſtiané/ do žiwobyti Cýſaře Karla welikého / weliké daně k Koſtelu Swatého Wijta dáwali: Po ſmrti pak geho Slowácy/ nedržijce Wjry/ ani Trybutůw dáwagijce/ ſprawili ſobě Balwana/ kterému ſe modlili/ a každý z Hlawy ſwé geden Penijz dáwal. A napomjnánj gſauce od Sauſedůw ſwých/ aby Swatému Wijtu Trybut dáwali/ wymlauwali ſe prawijce: máme my ſwého Wijta w Zemi naſſy/ a na Kijmſkého nedbáme. Nazwali tehdy ſwého Balwana Swatým Wjtem/ genž měl čtyry Hlawy/ w prawé Ruce držel Lučiſſtě/ a podlé něho Meč/ Sedlo/ Vzda/ a Kůň bjlý gemu poſwěcený/ kteréhož Kněz wychowáwal. Na tom Koni žeby S. Wjt proti nepřátelům gich bogowal/ wěřili dauffánliwě/ neb wždycky vpracowaného ſpatřijwali.

Protož Wijta ſwého v weliké poctiwoſti měli/ gemu Wijno/ Koláče/ ꝛc. přináſſeli: Wijno nalijwal Kněz s vctiwoſti před obrazem Balwana do Rohu/ a ſpatřijce na zegtřij Roh plný Wjna/ předpowijdal toho Roku we wſſem Aurodu hognau: geſtližeby pak co Wijna z Rohu vbylo/ Rok neurodný zwěſtowáwal: S takowými báſněmi do těchto Kragin předkowé přiſſli/ za dlauhý čas w nich blaudijce/ a pro ſſtěſtij wogenſké/ Balwana w gménu S^o^ Wjta ctjce/ až S. Wáclaw Knijže Czeſké/ Koſti Swaté^o^ Wjta od Ottona Cýſaře darem doſtal/ Balwana zkazyti kázal/ a ge k tomu wedl/ aby raděgi Pánu Bohu a tomu Swatému w ochranu ſe oddáwali/ gemu Modlitby obětowali/ a ne Balwanowi. Wězel pak Wijt tak ſylně w Hlawách gich/ že až po dnes Czechowé něco takowého magi: Nebo přigjmagjc s radoſtj Přjtele/ wijteg/ wijteg/ řjkagj. Což y odtud poſſlo/ že w čaſu mornij Rány toliko ti nevmjrali/ kteřjž chwaljce S^o^ Wjta gmenowali.

NEyprwnégſſým Knijžetem Křeſtianſkým byl Bořiwog Syn Hoſtiwitůw/ kterýž gſa w Morawě v Krále Swatopluka/ obljbiw ſobě Wjru Swatau/ dal ſe po Křtiti ſe wſſjm

Dwo-

Digitized by Google

[illegible] Arcybiſkupa Methodyuſowi: pro tu přijčinu pohrdali Dw [illegible] [illegible]owé když do Země ſwé přigel / proto že y on pohrdal Bo hy nim [illegible] gſa ſtatečnoſti od Boha obdarowaný / lehce ſobě toho wá= gi[illegible] Wijře trwal / a o tom toliko přemegſſel / yakby Pánu Bohu ži[illegible] ſlauži mohl. Měl za Manželku Lidmillu Hrabinku z Měl= ne[illegible] [illegible]eſſté w Pohanſkém bludu gſauce / ctnoſtmi wſſeligakými ſe n[illegible] [illegible] ſtkwala / [illegible]áwagijce poſlußenſtwij Manželu ſwému. A když poz= nala Pána [illegible] w Trogicy gediného / w geho ſlužbě trwala až do ſkončenij žiwota: [illegible]ána byla za Swatau a wyhláſſena od Wrchnoſti Koſtela Ř[illegible]ého / pro Diwy kterėž ſe při Hrobě gegim dály. Ti Hrabata z Měl= nijka / [illegible] za Erb Rohůw Gelenjch na Sſtjtu Czerweném.

[illegible] Bořiwog po přigetij Wijry Swaté wygel z Morawy obdarowán gſa [illegible] od Krále Swatopluka / a s nim Methodyus Arcybiſkup aby Čechy pokřtil a Manželku geho Lidmillu / (ač Hágek pijſſe o Knězy gmé= nem Raych / kterýž měl s Bořiwogem do Czech přigeti.) Wyprowázel Swatoplук Bořiwoge až na Hranice Czeſké neb Pomezý / do Měſta Swi= [illegible]: odkudž když ſe ſpátkem nawrátil / Bořiwog hnul ſe k Hradu ſwému / [illegible] [illegible]ali Hradec a tu Koſtel we gménu Božjm / na památku Swatého Klimenta poſtawiti dal / kte= rýž až po dnes w tom Měſtě ſe ſpatřuge / w kterémž neyprwe Mſſe ſlaužená byla od gmeno= waného Kněze Raycha.

Ale nedlauho tu zůſtáwal Bořiwog / neb pro zůřiwoſt pod daných / zaſe ſe nawrátil k Swatoplukowi.

Když pak Čechowé w neſwornoſti gſauce / gednoſtegným aumyſſlenij Pana ſobě wůli woliti nemohli / poſlali znowu do Morawy pro Bořiwo= ge / žádagijce ho / aby na ſwau Stolicy přigel: yakž w prwnijm dijlu pſáno / při [illegible] žiwota geho. Což ſe dálo Léta Páně 898.

Wypraweil ſe tehdy Bořiwog do Prahy na Dwůr ſwůg / a hned w čtwrtého dne kázal Koſtel založiti ku pa= mátce Blahoſlawené Panny Marye Rodičky Boží / u weli= kých Wrát Dworu ſwého před Tegnem: neb ten Dwůr tak gmenowali / že byl wyſokým Teynėným Plotem ohražený: Hágek w Liſtu 62. Daubravi:

Při nim také Sſkolu wyſtawěti poručil. libr 2.

§ Léta Páně 899. Kniže Bořiwog ſkrze widěnij / kteréž Biſkupu ſwému oznámil / poručil Koſtel založi= ti na gednom Wrchu mezy Pra= hau a Wyſſehradem / we gménu Swatých Petra a Pawla / a dal gey poſwětiti: Kdež čaſu to= hoto ſlowe na Zderaze.

Téhož Léta / Bořiwog Koſtel kázal poſtawiti na Wyſſehradě / kterýž ku památce Swatého Klimenta poſwěcen geſt. Neb dotčený Biſkup byl

Digitized by Google

s ſebau přineſl z Morawy Tě-
lo Swatého Klimenta/ a prwé
ge wzal do Morawy s poruče-
nj Božjho zgedné Skáli ſpro-
ſtředku Moře / a tehdáž ge na
Wyſſehradě zanechal. Očemž
Hágek w liſtu 63.

Hned yakž Wjru Swatau přigjmati počali Cžechowé/ Byla hogneſt w Cžechách wſſeho: Z čehož těſſjce ſe nowj Křeſtiané Pánu Bohu zdaru ta-kowého děkowali/ a diwjce ſe aurodě prwé neſlýchané ani widané/ Pohany k ſobě nakloniowali.

Protož Wjra Swatá Křeſtianſká wjce a wjce w Cžechách ſe rozmno-žowala.

Léta Páně 901. týž Knjže Bořiwog mage při ſobě Methodiuſa/ Koſtel Panny Marye před Teynem poſwětiti kázal při přjtomnoſti Manželky Li-dmilly/ Synůw/ Panůw Křeſtianſkých a lidu obecného: k tomu byl doja-dal ſe y těch / kteřj geſſtě w bludu Pohanſkém byli/ aby ſe podjwali řádům Křeſtianſkým.

¶ Léta Páně 902. Nechtěli Cžechowé aby gim Mſſe Swatá w Koſte-ljch ginym Jazykem nežli Cžeſkým wykonawána byla. Poſlal Boři-wog do Ržjma za Biſkupem/ aby to Cžechům obgednáno bylo. Oſtiſſe ta-kowau prozbu neyprwé Papež / ale přiweden gſa k tomu od Biſkupůw z Slowanſké Kraginy Cyrilla a Methodyuſa k tomu dowolil: Očemž nj-žegj podle Daubravii obſſjrněgi pſáno bude.

Z powolenjm Papeže Benedykta 4. (kterýž žiw gſa na Stolicy Papežſké toliko tři léta vmřel 904. Měſýce Dubna / a náměſtka měl Lwa pátého) Methodyus w Ržjmě wyſtawěl Koſtel ku památce Swatému Klimentu w kterémž Cyrillus ſub regula Swatého Benedykta wedl žiwot přjkrý welikým náboženſtwjm / kdež y pochowán / a mezy Swatými počten. Ny-nj od toho Koſtela pjſſe ſe Cardinalis Sancti Cyrilli.

¶ Léta Páně 904. Methodyus Biſkup přigel do Morawy k Swato-plukowi mladému Králi / oznamugjce wſſem Slowákům/ aby w Koſte-ljch ſwých s powolenjm Papežſkým wſſecko náboženſtwj Slowanſkym Ja-zykem wykonáwali: Za to weliké odewſſech měl poděkowánj. Gſa pak w Morawě na Arcybiſkupſtwj ſwém nebyl ſſanowán od Krále / yakž hy-ſtoryk připomjná. Protož wbrzſkem čaſu Král byl od Pána Boha ſtreſtán neb ſám zahynul / y Kralowſtwj s nim padlo. Očemž Hágek w liſtu 64.

¶ Léta Páně 905. Spitihněw Knjže doſedſſy na Stolicy Knjžetſké ſpowolenjm Otce ſwého / náſledugic ſſlapěgi geho / zwláſſtě w službě Boží

ku památce Apoſſtolůw S
w Městě Budči dal Koſtel po-
ſtawiti a Sſkolu při něm / kde
začalo růſti znamenité učen
Jazyku a Liter Latinſkých.
Hágek wyprawuge že by
hluboké Přjkopy na wrchu n
zy Prahau a Welwary / a založenj Koſtelův Swatého Petra a Pawl
Apoſſtolům / a Panny Marye na Rynku.

¶ Piſſe týž Hágek w Roku Božjm 909. Že Bořiwog čaſu gednoho wy-gel na Low přes Rzěku řečenau Mizu do gednoho welikého Audolj / kde

Luciſſt

[illegible] Lani welikau ranil / kteráž gſauc poſtřelena / přiběhla na gednu [illegible]/z kteréž ſylný Pramen ſe pregſſtil / (a Knjže na Koni za [illegible]) kdež ſe Pſům bránila/ až Bořiwog gi Mečem probodl / kte- [illegible] Mléko Wemena ſwého nad obyčeg wydáwala/ čemuž ſe [illegible] Služebnjky ſwými náramně diwil.

[illegible] Člowěk poſtawy hrozné/s Holj w dlauhé Sukni a bos / Wlaſy [illegible] obočj přes oči přewěſſené/wyſſel z dotčené Skály / řka Bo- [illegible] gſy mi zabil Zwjřátko mé: Vlekl ſe Bořiwog y ſlužebnj- [illegible] wagjce ſe žeby byla nějaká Přjſſera Leſnj / namlauwali Knjže [illegible] na Koni odgel.

[illegible] Bořiwog wzawſſe na ſebe zmužilost/a blíže k němu přiſtaupiw řekl: Zaklinám tě we gméno Gežjſſe Kryſta Syna Božjho/ aby mi oznámil [illegible] dobré: Na to odpowěděl Muž do tčený / Člowěk gſem a ſlu- žebnjk [illegible] Pána Gežjſſe/kterýž tuto bydljm we gméno Trogice Swa- [illegible] Kryſta Gežjſſe/Matky geho Panny Marye a S. Jana Křtitele. I řekl Bořiwog/ proſým tebe wueď mne do přjbytku twého: On ſwoliw k tomu dj: podiž a ohledeg: R[illegible]átiw ſe ſſel do Skáli/ a Bořiwog s ſluže- bnjky ſwými za nim/diwiw ſe přjbytku vkázanému.

Ptal ſe Bořiwog na gméno geho/a on/na Křtu mi dáno gméno Jwan. Tázal ſe opět Bořiwog odkudby přiſſel kterého by Národu byl/a yak by dáwno zde bydlel. Na čež mu Muž Swatý takowau dal odpowěd, Z Země (pry) Charwátské na toto mjſto gſem priſſel/Otec můg ſlaul Geſtimulus, a Matka Alžběta/ſlyſſel gſem žeby Knjže Neklan Zemi tuto ſprawowal toho čaſu, kterehož gſem do této Skáli weſſel/w kteréž bydljm Let 42. a giž minulo let 14. yak mne newycházegjcýho s Skregſſe této/ žádný Člowěk newiděl. Dj Bořiwog co gſy měl za pokrm: milost Božj/odpowěděl/dale mi Zwjřátko toto/ z něhož gſem Mléka vžjwal. W tom Knjže [illegible] že gſy Muž Božj/proſým tebe wſeda na Kůň můg/ pogeď také do přjbytku mého/ kdež wložic Ruku na Hlawu Manželky mé/ dáš gi požehnánj. Neumjm yá na Koni gezditi dj Muž Swatý / wſſak budeli wůle Božj přjbytek twůg vzřjm. Rozžehnaw ſe potom s Knjžetem žaloſtiwě/nutil ho k wzetj Zwjřete/(neb Bořiwog toho včiniti nechtěl) řka: Wezmi Zwjřátko zabité/a rozděliž na kuſy obětůg chudým/ať za naſſe Duſſe Pána Boha proſý.

Nawracugjc ſe na Tětjn Bořiwog / wyprawowal Lidmille Manželce ſwé přjhodu žaloſtiwé kteráž ſe mu ſtala na Lowu: což ona ſlyſſýce žádala s pláčem widěti Muže Božjho. Protož modljce ſe té noci ſnažně s Manželem ſwým/poſlali Kaplana ſwého Kněze Pawla s ſſeſti Služebnjky/aby ho do přjbytku gich přiwedl. Slyſſýce tehdy že ſe k Tětjnu Jwan přibližuge / ſedě na Oſlu / wyſſli proti němu obadwa s welikau vctiwoſti / a na Zámku mnohé Pokrmy gemu předkládali. Ale on ničehož zakuſyti nechtěl [illegible] gim požehnánj/toho dne nawrátil ſe do Skregſſe ſwé prowázen gſa od Služebnjkůw Bořiwogowých. Třetjho dne na žádoſt geho/ přiſſel k Swatému Jwanowi Kněz Pawel / aby w Geſkyni tě Mſſy Swatau ſlaužil / když wyſlyſſew y zpowěd geho/dal mu rozhřeſſenj.

Tu témuž Kaplanowi oznámil Jwan Swatý/že geſt Syn Krále Charwátſkého Geſtymula/ a w mladoſti rozžehnaw ſe s Rodiči že po rozličných [illegible] horách a puſtinách chodil/nemoha nalezanauti přjbytku ſobě přjhodného/ až Anděl Božj tuto Skálu mu okázal/a w nj přebýwati poručil. Kdež protiwenſtwj trpěl od zlých Duchůw za dwě létě/ a když odchá zel-

odtud na giné obydlij/ že potkal ſe s nim Swatý Jan Křtitel řka/ Jwane kde gdeſs: a on: zlij Duchowé tu mi bydleti nedadij/ půgdu a ginde bydleti budu. K tomu že Swatý Jan takto řekl: Nawrat ſe zaſe/a tímto Křijžem žehnagijce zlij Duchy odžeň. Dále oznamugic přijhody ſwau Jwan Kaplanowi takto mluwil. Mage tehda Křijž. ſobě daný od Swatého Jana přibližowal gſem ſe zaſe k Geſkyni mé důwěřugijce ſe Pánu Bohu a ſlowům Swatého Jana. A hle Duchowé wykaukagijce Skáli křičeli hlaſy ſtraſſliwými/ Jwane nechoď ſem/ neb naſſe tuto Lázeň a přijbytek / ale před Křijžem gim vkázaným vtijkali wſſyckni/ krom gednoho neylitěgſſiho/ genž wtlačiw ſe do Skály té hrozně a ſſkaredě weyl/ a vſta ſwá odwijral yakoby mne pohltiti chtěl: w tom přiblijžiwſſe ſe yá Křijž do hrdla geho ſem wwrhl. Tu on s křikem hrozným rozrazyw wrch Skály wyletěl/ a od té chwijle mage pokog od Duchůw bezpečně ſem tu bydlel. Protož Křijž ten gimižto Duchowé odtud wyhnánij gſau oddeg Knijžeti twému/ y geho ſobě poručeného měg. Po takowé řeči Kněz Pawel Miſſy ſlaužil/ při kteréž S. Jwan Tělem Božijm ſe poſylnil/ a ſnažně ſe modlic/ třetijho dne ſſtiaſtně do wěčného blahoſlawenſtwij weſſel.

Bořiwog pak na mijſtě tom ke cti a chwále ſwatého Jana Křtitele Kláſſter založiti rozkázaw/ gey platy nadal/ a doňu ho dwa toliko Kněze ſwětſké vwedl. Tu potom bydleli Bratřij řádu Swatého Benedykta/ yakž nijžegij otom bude wypiſowáno.

¶ Léta Páně 910. Opět Knijže Bořiwog mezy Měſtem Tijnem a týmž Hradem Koſtel Swatému Michalu Archandělu wyſtawěti kázal.

Manželka geho takéž Lidmila odtud nedaleko druhý Koſtel k chwále Pána Boha wſſemohaucýho / a ku památce S. Kateřiny wyzdwijhnauti poručila/ kteréžto obadwa Koſtely Methodyus poſwětiw znowu do Řijma odgel/ a tam žiwot ſwůg dokonal: yakž o tom ſwědčij Kronyky Czeſké.

¶ Léta Páně 912. Knijže Wratiſlaw milownijk Wijry Swaté po ſmrti Spitihněwa Bratra ſwého/ oblijbiw ſobě mijſto na Wrchu Swinſkém aneb Swijně / kdež někdy Libuſſe Dům wyſoký poſtawiti dala/ Koſtel Swatému Gijřij Mučedlnijku Božijmu wyſtawěti rozkázal / a při něm Pannám k bydlenij Dům / z kteréhožby we dne y w nocy do Koſtela wcházegijce/ čeſt a chwálu Pánu Bohu wzdáwali.

Rozmá-

Rozmáhala ſe Wijra Křeſtianſká toho čaſu welmi/ půwodem Knijžete Wratiſlawa/ genž pečowal aby pilnoſt byla mezy Duchownijmi při ſlužbě Božij/ a w témž Koſtele aby po ſmrti ſwé pochowán byl přikázal.

Pomnijž Wratiſlaw ſkrze negaká Božſká wnuknutij/ kteráž měl v widěnij nočnijm/ založiti a wyſtawěti poručil Koſtel we gméno Pána Boha w Trogicy gediného/ a ku památce dwau Arcybiſkupůw Morawſkých Cyrilla a Methodiuſa/ kteřijž Čzechy Morawany a giné Slowáky na Wijru Kryſtowau obrátili/ a mijſto to na kterémž Koſtel ſtál/ nazwal po ſynu ſwém mladſſijm/ Boleſlawem/ kteréž až do této chwijle ſlowe ſtarý

Boleſlaw: Tu oſazen byl Probosſt prwnij gménem Bohuſlaw/ a Děkan třetij Wſſemil: Začelo ſe při tom Koſtele weliké Náboženſtwij půwodem Knijžete genž ſlaužicým Pánu Bohu/ láſku vkazowal a přijwětiwoſt.

Léta Páně 920. Zamordowána Swatá Panij Lidmilla od Wranowſkých a Žurkowſkých/ kteréž byla Drahomijra na to nagala/ gichžto gména podlé Hágka tato gſau/ Tuman a Kuman: Což ſe ſtalo za panowánij Wácſlawa Wnuka gegijho Syna Wratiſlawa: kterýžto Tělo Kněz Pawel Kaplan gegij do Truhli wložiw/ při Koſtele S. Kateřiny/ s křeſtiany giným pochowal s pláčem a s žaloſtij: Na kterémžto mijſtě/ kdež ta Swatá Mučedlnice pochowána byla/ žádné giné Tělo pochowáno býti nemůže/ neb každé Zem mocý wywrže. O čemž Hágek w liſtu 70.

¶ Léta Páně 922. Knijže Wácſlaw Tělo té ſwaté Panij Báby ſwé/ přeneſti kázal do Koſtela S. Girij a položiti wedlé Těla Otce ſwého/ dne 10. Liſtopadu/ jakž Hágek pijſſe.

Po Narozenij Spaſytele naſſeho/ Roku 926. týž Knijže Wácſlaw/ dům kázal poſtawiti v Brány Sſarecké/ a Koſtel při něm/ we gménu Božſkém a Swatého Antonijna.

Dům ten naplnil lidem chudým/ děti Pohanſké kupowati a ge Křtiti poručil rozmnožugic/ Wijru Křeſtianſkau: kterýmž wſſemi s Kuchyně ſwé pokrmy wydáwati kázal/ a nemage potomkůw/ ty ſobě za Syny a Dcery pokládal. Pro takowé činy rozlitil ſe na něho Bratr Boleſlaw/ y Máti geho/ Drahomijra.

¶ Druhého opět Léta/ to geſt 927. Wácſlaw Knijže Swaté ſtawěti poručil Koſtel na ſtrauze ku památce Swatému Petru/ kdež nynij Woda teče

z Nowého Měſta Pražſkého do Řeky na Západ Slunce/ nedaleko od Wltawy mezy ſtruhami/ a tu nynij ſlowe w Girchářijch/ k čemuž měl dowolenij od Papeže Jana Deſátého/ kterýž wolen byl na Stolicy papežſkau Léta 916. a žiw let 13. dwa Měſýce a tři dni/ vmřel Léta 929. geſt w pořádku ſty dwadcátý ſſeſtý.

Téhož čaſu Swatý Wácſlaw druhý Koſtel w Starém Měſtě dal wyſtawěti ſwatému Wawřincy Mučedlnýku Božýmu/ w kterémž podlé Hagka neyprwnějſſý Kněz byl Litomil / kdežnynyý geſt Kláſſter ſwaté Anny.

¶ Léta Páně 928. Wácſlaw Knýže ke Cti Božſké a ſwatých Kozmy a Damiana Chrám wyzdwýhl/ kteřý gſauce Lékaři/Těla lidſká bezewſſý záplaty y howadſká hogili/ množſtwý Pohanůw na Wýru Křeſtianſkau obrátiwſſe k poznánij Stwořitele ſwého přiwedli/ a ſkrze to žiwoty ſwé ſtratili.

¶ Téhož čaſu Wácſlaw Knýže/rozkázal giný Koſtel založiti pod Petřýnem protj Pohořeley/ke cti a chwále Božý/ a na památku S° Michala Archanděla/ kterýž k opatrowánij a rozmnožený cti Božſké/ poručil Knězy Radiſlawowi/a do něho čaſem nočnýmı s Komornýkem ſwým Podiwýnem chodil k modlenij.

¶ Druhého Roku/to geſt 929. čaſto gmenowaný Wácſlaw /rozmnožitel chwáli Božſké/a dědic Země Czeſké/pozwán gſa na Křtiny od Bratra ſwého wlaſtnýho/a Matky Drahomiry/w nocy zamordowán geſt. Neb Boleſlaw bratr Tyranſký přiſtaupiw k modlicýmu ſe zwedl Meč ſwůg/a tial mocý na něho/ale toliko vtiaté Vcho vpadlo/a na Nože Střewje přetial: kteréž s Wlaſy y s krwi do Křiſſtálu wloženau/ano y s Kalichem z kterého S. Wácſlaw při přigijmánij Welebné Swatoſti ablutionem bral/ až po dnes s welikau vctiwoſti ſe vkazugi. Padl pak Boleſlaw od rány ſwé ale ſchytiw ſe znowu Mečem napřáhl/a Wácſlawa nelitoſtiwě zabil. Wyprygſſtila ſe Krew newinná na Zed / z kteréž zetřena býti nemůže/ale zůſtáwá až podnes genž newinnoſt Wácſlawa a vkrutnoſt Boleſlawa wyſwědčuge.

Po vkrutném zamordowánij Knýžete Swatého / weliké ſe diwy dáli ſkrze záſluhy geho / kteréž lid Křeſtianſký y Pohanſký nawſſtěwuge Hrob geho ſpatřowal / při kterémžto Hrobě mimo giné diwy/ y tito ſe ſtali.

Kněžna Břena / Manželka Boleſlawa vkrutného trápena gſauc Zymnicy těžkau/ſliſſe o diwých při Hrobu ſwatého Wácſlawa/ teyně před mužem ſwým weſſla do Koſtela/w kterémž tělo ſwaté leželo a hned z něho vzdrawená wyſſla.

Boleſlaw tolikéž tauž gſa nemocy trápen / radbau Manželky ſwé weſſel do Chrámu téhož / a vzdrawen geſt. Skrze to hned pokleſla vkrutnoſt geho nad Křeſtiany / a litugic včinku ſwého rozkázal Tělo Swaté teyně odwezti do Prahy do Koſtela Swatého Wýta / aby lidé Diwy ſwatému Wýtu/a ne záſluhám S° Wácſlawa připiſowali: Ale Pán Bůh gednoho každého záſluhy ſwětlé vkazowati račj : což y při přeneſſenij Těla Swatého

cého [illegible] Očeniž při ſpiſowánij žiwota Knyžete toho obſſyrněgij.

¶ Léta Páně 942. Wſſyckni Křeſtianſſtij Páni a Rytijřſtwo Cžeſké/ diwijce ſe diwům genž ſe dály při Těle S° Wácſlawa/ napomijnali toho tyranna vkrutného/ aby k Wijře Swaté Křeſtianſké ſe naklonil / a Křeſtiany přeſtal ſužowati. Což on ſlibil včiniti/ a naznamenij toho pewnégſſij/ nedaleko od hradu Brandeyſa / na gednom přiwrſſij/ k chwále Božij a k S° Petru ku památce Koſtel poſtawiti kázal / a wſſecky pohany kteréž při ſobě měl / odeſlal na hory genž gſau okolo ſtarého hradu/ ginák Baubina a Cžižowa / aby dobýwagijce Zlata z Skal a z Pijſku/ gemu Deſátek y powinnij geho dáwali. Odkudž Boleſlaw Mincy Zlatau y Střijbrnau biti poručil. Hágek w liſtu 78.

¶ Léta 943. přiſſlo množſtwij lidu k Hrobu S° Wácſlawa z Kragin dalekých/ prawijce že z Božſkého ponuknutij na ceſtu ſe wydali. Odeſſlo od hrobu vzdrawených oſob Mužſkých 50. a Ženſkých 35. genž ſlepé/ hluché/ němé a s Rukami vſchlými z Zeně Francſké přiſſli.

Cžteme v Hágka w liſtu 78. okolo Léta 945. že Kněžna Přebiſlawa wlaſtnij Seſtra S° Wácſlawa a Boleſlawa vkrutného/ žiwot ſwůg čiſtotně a ſwatě ſkonala. Při kteréžto Těle když ſe diwowé dáli mnozy/ Choťiſlaw Muž Bohabogný a bohatý / že dal we gméno ſwaté milé Přibiſlawy Kláſſter wyſtawěti/ a w těmž Koſtele Tělo gegij poctiwě pochowati/ kdež prwé byla Wes/ genž ſlaula Jablonna / kterauž rozkázala S. milá Přibyſlawa/ Zdi wyſokau a ſſyrokau obehnati.

¶ Léta Božijho 965. Knijže Boleſlaw rozwažowaw pořádky Křeſtianſké/ počal Koſtel S° Wijta nakladně ſtawěti/ Kněžij při něm/ Žiáky/ rc. pilně opatrowati/ a powolaw Panůw y Rytijřſtwa/ radil ſe s nimi/ yakby mohl a odkud Biſkupa do ſwého Knijžetſtwij doſtati. Páni radili aby prwé přemeyſſlel o wychowánij Biſkupa: na čež odpowěděl/ ſ pochwálenijm gegich že chce na Wyſſehradě vſtawičně bydleti / a Biſkupu Boleſlawa a Zbožij Žabſkého poſtaupiti. Giſtě Knijže Boleſlaw/ yak byl ſpočátku welikým vkrutnijkem a Tyrannem nad Křeſtiany z náwodu Mateře ſwé Drahomijry/ tak po gegijm propadnutij včiněn welikým milownijkem Wijry Swaté/ tak že Dceru ſwau Dubrawku Měčiſlawowi Knijžeti Polſkému dáti nechtěl / ažby prwé Wijru Křeſtianſkau přigal ſe wſſemi poddanými ſwými. Což Měčiſlaw včinil. A když přiwezená byla Dubrawka do Polſky w Hnězdenſkým Koſtele mnohé pokřtiti dala/ Panně Marygi Koſtel wyzdwihnauti poručila/ a w Krakowě druhý ku památce S° Wácſlawa Streyce ſwého. Od nij tolikéž namluwen gſa Měčiſlaw/ dewět Biſkupůw nadal bohatě/ to geſt/ w Hnězdně Arcybiſkupa/ w Krakowě/ w Poznánij/ w Bičině odkud do Wratiſlawě přeneſen/ od Kazymijra Krále/ w Kruſſwicy/ w Plocku w Chlmě w Lubuku a Kameňſku.

Nemohl Boleſlaw předſewzetij ſwého z ſtrany oſazenij Biſkupa w Cžechách/ w ſkutek prawý vweſti/ nebo ſmrt přiſpijſſywſſy toho nedopuſtila:

wſſak dokonal žiwot ſwůg/ yako křeſtian prawý: a Syn geho Boleſlaw Nábožný wſtaupiw na Stolicy geho/ dobrými obyčegmi/ a milowánjm Wjry Křeſtianſké wſſem prawým Křeſtianům ſe zalybil. Kakž při wypſánj žiwota geho/ mezy Knjžaty oznámeno.

CATHALOGVS

Aneb

Poſlaupnoſt Biſkupůw a Arcy Biſkupuow Pražſkých pořádne ſepſaná/ a Spráwy paměti hodne/ které ſe dáli při Koſtele Božjm/ gednoho každého z nich/ zlé y dobré/ krátce a prawdiwě/ z rozličných paměti ſebrané.

Eodem Authore.

BOleſlawowi Nábožnému/ neyprwé dáno powolenj k oſazenj Biſkupa/ od Otce S° Papeže Jana toho gména Dewátého/ ſkrze Seſtru geho Miladu/ (yakž gi gmenugj Dubra: lib. 6. Hágek fol: 84. a Georgius Bartholdus Pontanus à Braitenberg Sacræ Romanæ Eccleſiæ Prothonotari⁹ Metrop: Eccl: Prag. Præpoſitus, Olomuc: Canonicus, Comes Palatinus, in Cathalogo fol. 3.) kteráž obgednala liſt Papežſký/ kterýž v Hágka w tato ſlowa znj. Jan ſlužebnjk Služebnjkůw Božjch/ Boleſlawowi Knjžeti/ wjry Swaté Křeſtianſké milownjku/ Apoſſtolſké wzkazugem požehnánj. Sprawedliwá wěc geſt/ k ſprawedliwým a ſluſſným prozbám vſſy dobrotiwě nakloniti. Neb Pán Bůh geſt ſprawedlnoſt/ a kdož miluge Pána Boha a geho Božſkau ſprawedlnoſt/ nápomocen mu geſt k dobrému: Dcera naſſe milá gménem Milada/ giž gſme dali gméno Marya mezy ginými žádoſtmi/ nám wůli ſwau y twau oznámila/ že ſrdečně žádáš k tomu powolenj naſſeho aby w Knjžetſtwj twém ke cti Pána Boha/ a k rozſſýřenj Cýrkwe ſwaté/ Biſkupſtwj býti mohlo. Takowau prozbu ſlyſſýce my/ s Srdcem weſelým wděčně gſme gi přigali/ a Pánu Bohu poděkowali/ že ſwau Cýrkew wſſudy rozſſyřowati ráčj. Protož my mocy Apoſſtolſké Stolice/ a S° Petra Knjžete Apoſſtolſkého (gehož ačkoli nehodným náměſtkem gſme/) powolenj dáwáme/ ſchwalugeme/ y na budaucy wěčné čaſy ſtwrzugeme a vpewňugeme aby Koſtel S° Wjta a Wácſlawa Mučedlnjkůw Božjch/ byl Biſkupſká Stolice/ a Hlawa wſſech Koſtelůw Cžeſkých. Koſtelu pak S° Girij dáwáme tu moc/ aby pod Řeholau S° Benedykta a pod poſluſſenſtwjm Dcery naſſy Marij w Kryſtu Pánu mile držán gſa/ aby ſhromážděnj Panen aneb Konwent Panenſký tu zřjzen byl a vſtanowen: ale ne podlé obyčege Bulgarſkého/ Ruſkého aneb Slowanſkého/ než wedlé zřjze-

nij Cýrkwe Swaté a Stolice Apoſſtolſke / totižto aby gednoho mezy ſebau hodněgſſjho ſobě za Biſkupa wolſli/ kterýžby mage zběhloſt w Jazyku Latinſkém a w Pýſmě/ Radlicy ſlowa Božijho w nowě z Pohanſtwij obrácenä Srdce krágel / aby na nich Pſſenice dobrých ſkutkůw ſe rozſýwati mohla/ ſnopy Wijry Swaté shromáždiowati/ a do Stodoly žiwota wěčného wnoſowati: s tim ſe měg dobře.

Přečetſſy tehdy Boleſlaw Nábožný liſt ten/ Koſtel S° Wijta a S° Wácſlawa připogil Stolicy Biſkupſké a Koſtel S° Giřij oddal Seſtře ſwé Marygi Přewoře aneb Abbatyſſy/ a po gegi Smrti Pannám ſudaucým.

O neyprwniegſſjm Biſkupu Pražſkém Ditmarowi / podlé pořádku Georgij Bartholdi Pont: a Brai: S. R. Eccl: Prothonot: Metrop. Prag. Præpoſiti:

Kapitola II.

Dytmarus/ Kanownijk Zákonnij Koſtela Magdeburſkého pro wykonánij nábožénſtwij/ z Země Saſké do Prahy k Hrobu S° Wácſlawa přiſſel/ a že byl Człowěk w Vměnij zběhlý / a Slowanſké řeči vmělý wděčnoſt welikú od Boleſlawa poznal. Nebo obeſlaw Knijže wſſecko Duchowenſtwij w Knijžetſtwij ſwém/ radil aby geho za Biſkupa wolili/ k čemuž on neyprwé dal ſwůg hlas shromážděno pak duchowenſtwij wida hodnoſt muže s radoſti a gednoſtegným aumyſlē geho za Biſkupa wyhláſylo. Ten mage powolenij od Cýſaře Ottona a Liſty od Knijžete y ode wſſech Stawůw k Arcybiſkupu Mohuthſkému/ od něho geſt poſwěcen. Po poſwěcenij doſedw na Stolicy Biſkupſkau Dytmarus hned ſe ſprawowati počal/ yakž na geho tak wzáctný Staw náleželo / Koſtelůw mnoho poſwětil/ a lidu Pohanſkého k Wijře Swaté kázanijm ſwým mnoſſtwij přiwedl. Druhého pak Roku / to geſt 969. (neb wolen geſt/ 968.) žiwot ſwůg dokonal druhého dne Měſýce Ledna/ den S° Sſtěpána. Pro krátkoſt žiwota nic giného pamětí hodného nezpůſobil/ toliko (yakž powěděno geſt) za žiwota geho pobožného mnoho Pohanůw bylo nakloněných k Wijře Křeſtianſké. W čemž po ſmrti geho byla weliká proměna.

O Swatym Woytiechowi Biſkupu Pražſkém/ Synu Hraběte Slawnijka.

Kapitola III.

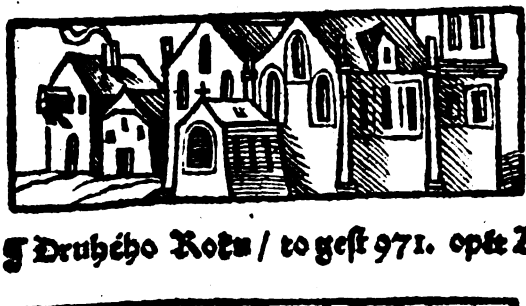

PRáwě když Dytmarus Pohřben býti měl/ Wogtěch Syn Slawnjka Hraběte Libického a Matky Cžechyſlawy/ negſa geſſtě dokonalým Kněžem / ze Wlach z včenij/do Cžech přiſſel/a přigaw řád Kněžſký/za Dytmara s ginými/obětj činil. Po wykonánj gich/wſſecky Duchownj oſoby půwodem Knjžete Boleſlawa/na mýſtě Dytmarowě gebo za Biſkupa wolili. Warowal ſe Auřadu takowého Wogtěch ſpilnoſti/ ale prozbám wſſech odolati nemoha/k Biſkupſtwj byl přinucen/ Léta 969. Dewatenáctého dne Měſýce Vnora. A poſlán geſt s poctiwoſti welikau k Cýſaři Ottonowi/od kteréhož přigaw Regalia, totižto Pſten a Berlu/dne 11. Měſýce Cžerwna při přjtomnoſti Albrechta Magdeburgſkého Arcybiſkupa/a od Wigiliuſa Mohutſkého Arcybiſkupa geſt poſwěcen. Nawracugjce ſe pak / když na Bilau horu přigel/ zſedl s Koně/ a zuw obuwj ſwé boſými nohami / pokládage ſe nehodným býti Auřadu toho ſplácem/ wſſel do Koſtela S^o^ Wjta/ a od Kněžj prowázen.

Po wykonánj obyčegných Ceremonij/Knjže Boleſlaw powolaw Biſkupa a Abbatyſſy Marygi Seſtru ſwau/dal gim moc aby Koſteli ſwé ſprawowali/yakby rozuměli k neywětſſýmu rozmnoženj cti Božſké: čehož gim y liſty potwrdil.

Měl hned Biſkup Swatý Wogtěch při počátku s Owcemi ſwými welikau neſnázy že ſe Křeſtiané ſpráw a obyčegůw nekřeſtianſkých přidrželi/ ano y některj křtu ſe odpowjdali/yakž Hágek pjſſe/a toho přjčinu klade.

Ale Knjže Boleſlaw pilen byl aby Pánu Bohu ſlaužil: Protož Roku 970. geda k Boleſlawi/ tu kdež wezauce Tělo S^o^ Wácſlawa odpočjwali/ ku památce gebo Koſtel dal wyzdwjhnauti. Přjčinu pro kterau to včinil Boleſlaw/ wyprawuge Hágek w liſtu 86. w Neděli pak prwnj den Měſýce Řjjna Wogtěch Biſkup gey poſwětil.

¶ Druhého Roku / to geſt 971. opět Koſtel Boleſlaw Knjže Cžeſké ku památce S^o^ Matěge poručil ſtawěti: neb na tom mjſtě gedaucýmu na Low vkázala ſe Ssſelma w poſtawě vkrutného Nedwěda / genž měla obydlj ſwé na hrobjch těch kdež byli Ctirada Panny s Wlaſtau pokazyli. Očemž Hágek w Liſtu 87. obſſjrněgj.

Weliká tehdáž nepřjzeň byla mezy Křeſtiany a Pohany genž ſe obořili proti Knjžeti/

wſſak

w ſak z milosti Pána Boha Křeſtiané wjtězſtwj obdrželi nad Pohany a gich mnoſſtwj zbili. Potom založil Boleſlaw Nábožný Mieſto nowé Boleſlaw / a tu Koſtel ke cti Božſké / a ku památce Panně Marygi / činic djky zato Pánu Bohu / že ráčil popřjti ſſtěſtj Křeſtianům nad Pohany / Koſtel poručil wyſtawěti.

Léta Páně 974. pjſſe Hágek že mnoho pokřtěných Czechůw / když od Diablůw nemohli mjti pomocy ſkrze Czáry křtu ſe odpowjdali a od Wjry odſtupowali / žádagjce Diablůw aby gim w žádoſtech gich napomáhali yako y w Pohanſtwu. Wida takowau zloſt Biſkup S. a ſpatřiw yaké mnoſſtwj gich od Pána Boha odſtupuge pečowal o to ſnažně aby lid ten neſtálý od přjzně s Diablem včiněné mohl odwezti. Ale že ſe w ſpurnoſti rozmáhal nechtěge připuſtiti k ſrdcy raddy zdrawé / S. Wogtěch oznámiw Knjžeti aumyſl ſwůg / odſſel do Řjjma boſými nohami / žádage aby na lid neposluſſný Kladba wložená byla / žeby ſnad ſkrze takowé pokutowánj k Pánu Bohu ſwému ſe obrátil. Což obdržew při Papeži / weſſel do Kláſſtera s powolenjm geho / kdež yako neznámý hoſt w pokoře wſſem Bratrům poſluhowal. Neb Opat neweda coby za Człowěka byl / než že při něm nakloněnj weliké k ſlužbám Božſkým ſpatřil / přigal ho za Bratra yakž žádal / a poručil mu wſſecku prácy yako bratru neyposlednègſſjmu / kterauž on s radoſtj přigaw / powinnoſt ſwau s myſlj pokornau wykonáwal.

Od toho čaſu yak Biſkup Wogtěch z Země wyſſel / zawřena geſt Obloha Nebeſká neſpauſſtěge Deſſťůw žádných na Zemi Czeſkau / krom čaſté blyſkánj a hromobitj: S čehož poſſel hlad a nedoſtatek wſſeho we wſſem Králowſtwj Czeſkém. Pročež přinucenj pohané gſauce ſwých zloſtj zanechali / a ku pokánj poſpjchali. Křeſtiané pak wolali ku Pánu Bohu s Srdcem ſkrauſſenym / aby ſe ſmilowati ráčil nad nimi.

Czehož tolikéž pilen byl y Knjže Boleſlaw: čaſu pak gednoho když ſe w Koſtele S. Wjta modlil w nocy / žádage ſkrz přjmluwu S. Wáclawa / aby lidu / genž w nowě wjrau Křeſtianſkau oſwjcen geſt / k potwrzenj wjry déſſt z Nebe dán byl / obklýčil očí geho Sen náramný / a zdálo ſe mu ſlyſſeti hlas takowý: Dokawádž Kladba ſkrz Wrchnoſt Apoſſtolſkau ſložena nebude / a Biſkup do Země newegde / déſſt w Czechách pršſeti nemůže.

Boleſlaw Knjže na ráno wſſecky Duchownj / oznamowal zgewně co geſt byl we ſnách ſlyſſel. Diwjce ſe tomu Knězſtwo vſtanowilo s ſpolečnau wſſech raddau aby pro Biſkupa co neyduřjwegi bylo poſláno.

Wyſlánj tehdy gſau Poſlowé do Řjjma (yakž Hágek pjſſe a ginj). k Benedyktowi pátému / genž toliko byl Rok Papežem a Měſýcůw Sſeſt / a náměſtka měl Benedykta Sſeſtého / kterýž doſedl na Stolicy Léta 974. a žiw byl do Léta 984.

Přigewſſe Poſlowé dotčenj do Řjjma / doptati ſe Biſkupa ſwého nemohli. Ale když Papež přečetl Liſty powěděl gim řka: Žiádný giſtě krom nás o waſſem Biſkupu newj: gděte ž do Kláſſtera S. Alexia / a na Bratra Albrechta ſe ptegte / tam ho Kapj přioděného naleznete. Neoſlyſſeli oni rady takowé / ale nalezſſe Biſkupa ſwého padli před nim na kolena ſwá / žádagjce aby ſe nad Czechy ſlitowal a k nim ſe nawrátil.

To vhlidawſſe ginj Mniſſy / wyprawowali Opatu ſwému / yak Czechowé před bratrem mladſſjm padali na Zemi. Opat zawolaw gich předewſſjm Konwentem tázal ſe odkudby a pro kterau přjčinu do Kláſſtera weſſli: Odpowěděl z nich geden. Otče důſtogný / dwa z nás Kněžj gſau / a čtyři Stawu Swětſkého: přiſſli gſme z Země Czeſké / wyſlánj od Knjžete

naſſeho

naſſeho a Stawůw wſſech / abychom tohoto ctného Muže Wogtěcha Biſkupa naſſeº hledali/a poněwadž zde nalezen gt/proſyme aby s námi k Stáu ſobě ſwěřenému poſlán byl: neb pro naſſe hřjchy že gſme geho poſlauchati nechtěli od nás odſſel / Zemi naſſy tak zaklel / že Pán Bůh nad námi giž dwě létě Nebe zawřel/ a déſſt ſuchých Kolij neobmočil. Opat pohleděw na bratry ſwé řekl k Wogtěchowi: Co nám včinil Wogtěſſe/ že gſa Biſkupem/wſſem bratrům ſlužebnoſt gſy prokazowal: Gdyž rychle do Země ſwé / a lidu ſwému deg požehnánij. A wyſſel Wogtěch z Kláſſtera a od Papeže naučenj žádal coby činiti měl/kterýž mu dal rozkaz ſmyſlu Opata nápodobný. Pročež s powolenijm wrchnoſti Biſkup z Řijma ſe odebral. Opat pak Kláſſtera dotčeného / rozmegſſlege pokoru Wogtěcha Sº mluwil k bratřijm ſwým takto: Albertus bratr náš/ Cžeſký Biſkup giſtě geſt Muž Swatý: neb mnoho gſem při něm ſpatřil znamenij / geſſto Swátoſt geho wnitřnij / zewnitřnijm vkázanijm proneſli/ yakožto čaſu gednoho měl odemne poručenj aby mi Wjna podal / kterýž k tomu ſe ochotně mage/ Sklenicy giž podáwati měl: ale Cžert w oſobě Pſa černého (yakž ſrozumijwám) gemu nohy podwrátil/že na zem vpadl/Wjno rozlil/a ſklenicy rozbil. Tu ſchopiw ſe on požehnal Sklenicy rozraženau / a mne gi celau/ a Wjnem naplněnau podal. Kterýžto diw žádnému gſem oznámiti nechtěl až do této chwjle.

Odpowěděli na proti tomu bratřj/ Otče poctiwý y my mnohá gſme při těm a zgewná znamenij Swátoſti widěli / ale kdoby byl a odkudby k nám přiſſel / toho gſme newěděli.

Když ſe nawracowali Poſlowé s Biſkupem ſwým do Cžech/neyprwé do Kláſſtera Panny Marye přiſſli / kterýž byl od négakého Pauſtewnjka založen / ale ne dokonán. Přigal ge s radoſti Pauſtewnjk Přjmota/a weda ge do Přjbytku ſwého/začal ſpijwati Te Deum laudamus až do konce.

Tu Biſkup powſtaw wzhůru dal wſſij Cžeſké Zemi požehnánij: A hned wylil ſe tichý a hogný déſſť na wſſecku Cžeſkau Zemi: s čehož poznali Křeſtiané / že ſe gegich Biſkup nawracuge.

Když pak weſſel do Koſtela Sº Wjta Biſkup Wogtěch/ wyſſlo proti němu Knjže/ a přiwjtaw ho vctiwě/ gemu poddanoſt a poſluſſenſtwj s lidem ſwým připowěděl. Tehdáž on začal nowau Pijſeň Owčičkám ſwým/ kterauž Hágek w Kronyce ſwé napſal těmito ſlowy: Hoſpodine Pomilugny/Gezu Kryſte pomilugny/tys Spaſa wſſeho mjra/ſpaſyž ny y vſliſs Hoſpodine hlaſy naſſe / deg nám wſſem Hoſpodine žijzeň a mjr w naſſy Zemi/ Krleſs/Krleſs/ Krleſs. Pro ſpjwánij Pijſně té / ſlibil Pán Bůh Wogtěchowi Nebe nezawřjti nad Zemi Cžeſkau/ yakž týž Hágek pijſſe obſſijrněgi.

¶ Léta Páně 978. Biſkup S. Wogtěch gdauc ſkrze Wes řečenau Neratowice proſyl přewoznijkůw aby ho přes Řeku Wltawu přewezli: cožy včinili: ale když neměl čjm od Přjwozu zaplatiti/Střewjce mu z noh ſniali/že bos do Prahy wgjti muſyl. A dal gim Wogtěch zlořečenij takowé/ aby ſe gim y rodu gegich nikdy Chleba nedoſtáwalo/ kterážto pokuta y podnes při nich zůſtáwá. Hágek w liſtu 89.

Téhož Roku týž Biſkup poſwětil Žiákůw na Knězſtwj 27. kteřijž weſpolek na tom zůſtali/aby weſſli w řád Sº Benedykta.

Protož weſſli do Domu Biſkupſkého ſprozbau ponjženau žádagjc/ aby gim Dům k bydlenj vkázán byl w kterémžby Pánu Bohu nábožně ſlaužiti mohli.

[illegible] proʃby gich/ ſſel k Knjžeti Biſkup a s nim ſtrany wyſtawenj [illegible] řádu.

K [illegible] bylo Boleſlawowi mjſto na gednom Oſtrowu ſkrze wnuknutj [illegible] geſt na Řjece Wltawě nad Prahau yako půl třetj mjle: kdež

Bez wneſſkánj Kláſſter založil k chwále Božj/ a Swatému Janowi Křtiteli ku památce/ do kteréhož dotčeny Kněžj vwedenj gſau/ a od Knjžete wychowánjm a žiwnoſti poctiwau/ od Biſkupa pak Opatem Bohumilem Mužem žiwota ſwatého/ opatřenj.

[illegible]9. s powolenjm a w přjtomnoſti Knjžete Boleſlawa S. Wogtěch Biſkup Czeſký/ poručil Czechům ſwým aby w den Nedělnj trhůw zaneháwali/ w ſtaw Manželſký aby pořádně wſtupowali/ těla vmrlých Křeſťanůw aby na mjſtech poſwěcených pochowáwali/ Pohanſkých pořádkůw při pochowáwánj gich neužjwali/ a ohně aby na hrobjch nepálili.

Což oni včiniti připowěděwſſe / ſlibůw ſwých nezdrželi / z té přjčiny znowu Swatý Wogtěch zaklel Zemi Czeſkau/ a do Řjma odſſel.

Opět tehdy powſtala ſuchota weliká/ hlad a rána Mornj po wſſj Czeſké Zemi.

Gſauce popuzeni k hněwu horliwému Czechowé proti Biſkupu ſwému pro zlořečenj/ že ſe gim podlé myſly gegich newedlo/ bratry geho zamordowali.

Biſkup pak gſa w Řjmě před Papežem Mſſy ſwatau ſlaužil/ tak yakož byl zwykl s welikým náboženſtwjm/ a když při pozdwihowánj Welebné Swátoſti při Oltáři w tagemſtwj ſtál/ tak dlauho prodlel/ že ſe Papež a giní přiſtogjcý wydiwiti nemohli/ a nemoha ſe dočekati konce geho mlčenj rozkázal nim potrhnauti. A on ohlidnauc ſe powěděl že nemá toliko gednu Rukawicy/ a proſyl aby mu druhé kázali půgčiti aby mohl Mſſy ſwatau dokonati.

Po wykonánj ſlužby Božſké pogal Papež Biſkupa do Domu ſwého/ a gey před Kardynáli počal treſtati řka: Otče dobrý proč gſy ſměl při Mſſy Swaté dřjmati: Odpowěděl Biſkup Wogtěch: Otče Swatý/ o ſnu newjm/ ale toho čaſu byl gſem vwytržen: neb bratřj mogi pro Wjru Pána naſſeho Gezu Kryſta/ wčeregſſjho dne gſau od Czechůw Pohanůw zmordowánj: a yeſſ do dneſſka leželi nepohřbenj. z wůle Božſké muſyl gſem ſe w Czechách poſtawiti/ a ge pochowati: ale že probuzen gſem poſpjchagic zapomněl gſem w Libickým Koſtele na Oltáři Panny Maryge gedné Rukawice.

Diwili ſe tomu wſſickni náramně / a Papež chtic toho giſtotu zwěděti wyprawil Poſly do Czech aby ſe pilně wyptáwali zdaliž zbiti gſau od Pohanůw Slawnikowy Synowé a Bratřj Biſkupowy/ y den ſmrti gegich aby wyzwěděli. Nawracugjce ſe ti z Czech giſtili to wſſecko což Swatý Wogtěch oznamowal/ a pro lepſſj důwěřenj/ y Rukawicy Biſkupowu přineſli/ y to powjdali/ že při pohřbu gich ode wſſeho lidu Wogtěch ſpatřjn byl.

Porozuměl z toho Papež že Biſkup Mužem Swatým geſt / a porádiw ſe s Kardynáli rozkázal ſe gemu nawrátiti do Czech/ aby geſſtě pokuſyl bude li mocy při tom lidu twrdoſſygném yaký proſpěch včiniti.

¶ Léta tehdy 981. z rozkázánij Papežſkého Biſkup pogaw s ſebau Žákonika Gaudentium s powolenijm Opata y wſſech Bratřj Kláſſtera S° Alexia/dne 17. Měſýce Března k Czechům ſwým z Ržjma wyſſel.

Druhého pak dne po odgeti geho předſtaupilo Bratrůw ſſeſt před Opata ſwého/ žádagijce aby ge wypuſtil z Kláſſtera/že chtj Muže toho S° wyprowoditi/a budeli w tom wůle Božij/ zaſe ſe domůw nawrátiti.

Neoſliſſel Opat proʒby gich yakožto k ničemuž zlému náchylné. A poſpijchagijce oni za Biſkupem a Gaudent: nalezli ge w Městě Witerby w Koſtele S° Maryna/a přiſtaupiwſſe k Biſkupu/řekli: Otče Biſkupe nikoli gſme po tobě zůſtati nemohli: Odpowěděl on Synowé milj lépegi geſt wám bylo w Kláſſteře zůſtati? ale poněwadž ſe wám tak ljbj/ buď gméno Pána Boha naſſeho pochwáleno.

Mſſlo těch oſm Mužůw poſpolu/ a kdežkoli Koſtel uzřeli/žádného nepominuli w kterémby Pána Boha newzýwali.

A gſauce giž w Kragině Czeſké Měſýce Czerwna/twrdoſti ceſt ztrápenij w Kragi Domažlickém při gednom Leſe na Poli v Wſy řečené Milawec/ genž k Domažlicům náležj/zeſnuli.

Tok z té Wſy Paſtýř Stádo ženauc/uzřew ge ſpjcý/ Traubu k vchu Biſkupa S° zwláſſtě ležijcýho přiložil/a duchem hřmotliwým geho předſtraſſyl genž vchopiw ſe náhle zeſna řekl: Deg Bůh aby ohlechl y ty/y ti genž to činj.

Na takowá ſlowa hned poražen geſt Paſtýř hluchotau/a až po dnes kterýž koli Paſtýř w té Wſy za traubj tauž pokutau z dopuſſtěnij Božijho káran býwá. Protož obywatelé dotčené wſy když ſobě Paſtýře gednagi/to gemu oznamugi/aby netraubil/ale toliko bičem Praſkal a tak znamenij k wyhnánij dobytka dáwal. Mnozy to za poſměch a báſně měli/ale yak zatraubili hned ohlechli/nikdá k ſlyſſenij nawrácenij nebyli. Hágek w liſtu 90.

Wjtán byl Biſkup s welikau radoſtj a vctiwoſti od Knijžete/a hned ſlowo Božij Národu ſwému kázati počal/ a Wijru ſwatau rozmnožowal (ač s malým vžitkem. Neb Czechowé nemnoho ſobě wážili včenij Muže S°.

Přineſl byl Biſkup S. s ſebau Ornát/Albu/Dalmatyky/Kápě Kurné/a giné přjprawy kterýchž vžjwal na den Welikonočnij / když Mſſy Swatau před Cýſařem Ottonem w Cachách ſlaužil. Ty ozdoby wſſecky až do toho čaſu při Koſtele Pražſkém zůſtáwagi.

Dáli ſe tehdáž w Czechách mordowé čaſti: Neb Pohané w té myſli ſtáli/aby Křeſtiany wyhubili/ale nemohauce ſwijtězyti nad množſtwijm gich na Ceſtách a ſylnicech po gednom/po dwau mordowali.

Zialoſtiwé z toho bylo Knijže/ že ſe za panowánij geho takowá zloſt nad Křeſtiany prowozowala / a radil ſe s Pány ſwými/ yakby těm newolem w čeſtu wkročeno býti mohlo: ale zloſt welkau mnohých a odbog/těžko bylo ſkrotiti.

Wſſak rozkázalo Knijže / aby Křeſtiané na oděwu ſwém znamenij Křijže ſwatého noſyli / aby tím ſpůſobem od Pohanůw mohli býti rozeznánij: tolikéž aby na každé Bráně Měſta Křeſtianſkého/ y we Wſech/ Vmučenij znamenij Božijho namalowané aneb wyteſané bylo / budto na Slaupě dřewěném aneb na Kamenném. Což hned Křeſtiané Bohabognij zachowáwati počali/ano až do dneſſnijho dne zachowáwagi.

Wogtěch pak S. wida neuſtupnau zatwrdiloſt Czechůw/ kteřijž pro ſlowa ſpaſytedlná gemu pohrůžky činili / ano y geho zahubiti ſe ſnažili/ vmijnil znowu k Ržijmu poſpijſſyti/ale Zymy twrdoſt a Sněhůw welikoſt změnili předſewzetj geho.

Tohoto práwě Strachokwas bratr Knijžete Boleſlawa / ten na kteréhož hodech zamordowán S. milý Wáceſlaw / z Ržijma do Cžech přigel / kdež poddán na včenij od Otce ſwého / a doſtaw ſe do Kláſſtera S° Emerama Ržeholy S° Benedykta / oděw toho řádu na ſe přigal. Toho pak čaſu s powolenijm Opata ſwého nawſſtěwowal bratry ſwé Boleſlawa a Knijžata.

Toho Strachokwaſa k ſobě Wogtěch powolal nařijkagijce na nezbednoſt a neposlauſſnoſt Owcy ſwých / a oznamugijce aumyſl ſwůg z ſtrany odchodu poněwadž gich nijgakž vkrotiti nemůže / mluwijce w tato ſlowa: Vmijnil ſem do Ržijma zaſe zaſe gijti / a tam y zůſtati. Ty poněwadž bratr gſy Knijžetcý / ſnadnějc lid ten ſrdce ſpozdilého ſpijſſe poſlechne nežli mne / kterémuž na mijſtě mém ſpomocý bratra twého twrdſſým ſe vkazowati můžeſs / a Cýrkwi S. ſpůſobem tim proſpěch nemalý včiniſs.

Tomu mluwijc odewzdáwal gemu Regalia, a na to Confirmationem při Papeži obgednati připowijdal.

Pohrdal wzdánijm takowým Strachokwas / a powrhl Berlu na Zemi těmi ſlowy hněwiwými: Nežádámť yá mijti poctiwoſti té / ale před nij vtijkám / nežádám yá Biſkupſkého Důſtogenſtwij / aniž toho břemena neſti mohu / Mnich gſem mrtwý / a mrtwý mrtwého nepotřebugi / a tak odſſel / yako k hněwu popuzený.

Ale Biſkup pln gſa miloſti Ducha S° widěl že on podlé ſlow ſrdce ſwého pokrytſkého nekráčí / a porozumijwal že ginam ſlowa měři / a ginam myſl běžij. Pročež řekl k němu: wěř tomu bratře můg / že co nynij pořádně s wſſeckau wolij twau včiniti nechceſs / to s ſſkodau twau včinijſs.

W tom nemage žádné naděge k polepſſenij Cžechůw Wogtěch / opět k Ržijmu ſe obrátil.

Po odchodu geho roſtla předce zloſt lidij neſſlechetných / wijce a wijce den ode dne ſe rozmáhala.

Poradiw ſe s Kněžſtwem Knijže Boleſlaw k Papeži pſanij včinil / y k Arcybiſkupu Mohutſkému / žádage aby Wogtěch přinucen byl w Zemi Cžeſké zůſtati / neb aby giný Biſkup na mijſtě geho poſlán byl.

Tu ſe teprw zalibilo Strachokwaſowi Biſkupem ſlauti / a pozdrážaw ſe wſſy před lidem tim zatwrdilým přigaw to důſtogenſtwij s radoſti / poſpijchage do Mohuče k Arcybiſkupu aby od něho poſwěcen byl.

Vmijnil Arcybiſkup včiniti wedlé prozby geho / y ſprawené gſau wſſecky wěcy ku poſwěcowánij Biſkupa / a giž Strachokwas ſtál při Oltáři před Arcybiſkupem mezy dwěma Suffragany očima ſemotam bleyſkagijce.

Po malé chwijli podlé obyčege před Oltářem ſe rozproſtřel / toť na znamenij že hoden nebyl důſtogenſtwij Biſkupſkého / Diábel do něho wſtaupil / hrozně nim lomcowal / a z něho new yſſel / až z Těla Duſſi wypudil: Sprawedliwým ſaudem Božſkým ſmrti hroznau zachwácen / že Biſkupſtwij z wůle Božij od Wogtěcha ſobě poddáwaném pohrdal ſrdcem Hypokrytſkým.

Biſkup pak Wogtěch wnuknutijm Božſkým ſkrze ſen mage powolenij od Jana Papeže toho gména 16. y od Opata ſwého k Vherſké Kragině ſe obrátil / a přiſſel do Měſta Antonij / kdež wſedl na Lodij / plawil ſe až do Skardonij Země Charwátſké.

Tu wſſel do Měſta Modruſſy / a ſlowo Páně zgewně kázal / kteréhož lidé ſpilnoſti poſlauchali pro diwy weliké kteréž činil.

Ocmž když zwěděw Bagemus Král Bulgarſký / žádal geho widěti. Ale

on gſa nabádán ponuknutým Božſkým k Vhrům poſpýchal: neb Král Vherſký s lidem ſwým počal w wýře blauditi.

Přiſſel tehdy z Modruſſe Charwátſké dne třetýho do Modruſſe Vherſké a odtud do Oſtřehoma/ kdež Krále naſſel a před nim oblaſſugic ſlowo Boží geho w wýře potwrdil.

Toho čaſu Muž negaký bohatý z Apulij z Hrabſtwij S° Sewerýna gménem Deodatus do Vher přigel/ kdež Kláſſter poſtawiti dal/ a Wogtěcha S° žádal aby gey poſwětil/ což on s ochotnoſtí včinil.

Tam na ten čas přiſſli dwa Mládency z Země Cžeſké/ a poznawſſe biſkupa ſwého náramně ſe zradowali: Ptal ſe gich Deodatus odkudby byli: Kteřijž odpowěděli/ že Cžechowé gſau/ a pro vměnij Literni po Sſkolach chodij. Opět otázal ſe gich kdoby byl Biſkup ten: odpowěděli náš to Táta geſt.

Z té příčiny řikal Deodatus Wogtěchowi Táta/ y Kláſſter poſwěcenij od něho Tátau gmenowal. Očeniž Hágek.

Po poſwěcenij Kláſſtera toho a po pokřtěnij mnohých na Wijru obrácených/ S. Wogtěch ſe do Cžech nawrátil/ yakž Cžeſké Kronyky o tom wyſwědčugij/ neſa Knijžeti ſwému liſt od Jana Papeže/ w kterémž Knijžeti dáwá ſwobodu a dowolenij/ aby kdežbykoli chtěl/ w Zemi Cžeſké Kláſſter aneb Koſtel ſwobodně poſtawiti poručil.

¶ Léta Páně 991. když Dělnicy na hůře řečené Petřijn Kamenij lámali/ v gednoho wyſokého Dubu Dům ſobě poſtawiwſſe oheň čaſu Zymnijho pálili w kterémž diwné poſtawy w twářnoſti lidſké gim ſe vkazowali.

Což widauce Pohané činili dotčenému ohni poctiwoſt/ ano y Křeſtiané k tomu ſe nachýlili.

Protož Knijže ſkazyti kázal Služebnijkům ſwým oheň ten/ a Dub podtjti poručil.

Cžaſu pak Jarnijho na témž mijſtě někdo oheň zapálil k kterémuž ſe množſtwij Pohanůw zběhlo nedopauſſtěgijce žádnému ohně vduſyti: Ale Knijže wyſlal počet lidu ſwého weliký/ kteréhožto pilnoſti znowu oheň zaduſſen geſt/ a yáma rumem zaſypána.

Na tom mijſtě rozkázal týž Knijže k chwále Božij a ku památce Mučedlnijka Božijho S° Wawřince Koſtel založiti a rychle dokonati/ poněwadž vznáwal welikau chtiwoſt Pohanůw k klaněnij ohni dotčenému. A poſtawil Koſtel ten aby ne ohni/ ale tomu genž ſtrze trápenij a oheň Mučedlnictwij ſwé k ſobě přigijmá/ poctiwoſt a poklona od nich činěna byla.

Téhož čaſu Kněz žiwota dobrého a w Zákoně zběhlý gménem Proſiwog z ſnažnoſti nemalau lid k poznánij Boha w Trogicy gedineho přiwozowal: ſtrze což láſky doſáhl při Knijžeti weliké.

Zawiděl toho genž Wrſſowec Hrabobog a pod ſpůſobem Přátelſtwij geho do ſwého Domu do Kuzyně pozwal/ a propuſtiw ho od ſebe/ na ceſtě gey zabiti a zakopati rozkázal.

O čem towém včinku zwěděw Knijže poručil Tělo geho pilně wyhledáwati. A nalezeno geſt pod gednijm Dubem a w Koſtele S° Mathauſſe pohřbeno.

Na tom

Na tom pak mýſtě na kterémž zabit geſt Proſtiwog / z rozkazu Knížecſkého / nad Wſý řečenau Liboč poſtawen geſt Koſtel Kamenný / ku památce Panny Marye Rodičky Božý / a ku poctiwoſti S. Fabiána a Sſebeſtyana. Poſwětil gey / yakž Hágek píſſe / S. milý Wogtěch.

Z námluwy a oſtarání téhož Biſkupa týž Boleſlaw Nábožný / založil y nadal Kláſſter Břewniowſký ſwobodami welikými / (yakž ſe nýže oznámi) ku památce S° Benedykta / a něhož žádu bratry do nčho vwedl / hned yakž prwé od Wogtěcha poſwěcen byl.

§ Léta Páně 995. podlé Hágka / Wogtěch z Čzech přiſſel do Polſky / a podlé Kronyky Polſké z Vher / s Gaudentiem a s těmi ſſeſti bratry genž z Kijma za nimi wyſſli Roku 981. a w Polſſtě zamordowánij gſau. Ale my neodſtupugijce od Czechůw / takto o něm pſáti budeme..

Wyſſel z Prahy Biſkup s Gaudentiem, a za nimi magijce dowolenij od Opata ſwého těch ſſeſt Zákonijkůw z Kláſſtera S° Jana poſpíchalo / totijto Benedykt / Mathauſs / Jſak / Jan / Kryſtin a Barnabáſſ / až gich doſſli w Kledu w Kaple S° Petra modlicých ſe a Gaudentia před Biſkupem Miſſy Swatau ſlauzicýho.

Spolčili ſe tehdy weſpolek a ſſli ſkrze Sléſko do weliké Polſky.

K přiſſli do Leſu huſtého a ſſyrokého / w kterémž ti Zákonicy zůſtali žiwj gſauce w příjſnoſti žiwota.

Wogtěch pak a Gaudentius k Poznánj ſe brali / a odtud do Hnězna k Boleſlawowi Králi řečenému Chrabry.

Wděčně přigal Biſkupa Král a že w ten čas Robertus Arcybiſkup byl vmřel / žádal Wogtěcha aby na mýſto geho wſtaupil / čemuž on odporowal / ale přemožen gſa prozbami giných Biſkupůw mnohých tak včinil a ohlaſſowal wůli Božſkau ſpilnoſti / kteréhož lid poſlauchal s ochotnoſti / a patřiw na ſkutky Swaté geho za Swatého držel.

Ale nedlauho ſe těſſyli Polácy včenijm a bytnoſti geho při nich. Neb napomenut gſa we ſnách ſkrze Anděla Božijho / zanechal na mýſtě ſwém Gaudentiuſa a ſám ſe k Kraginám Pruſkým obrátil / chtěge národ ten ſwětlem Wijry Swaté oſwijtiti.

Newděčný byl přjchod geho Pruſſakům / kteřijž okolo ſwých Balwánůw ſe zaneprazdniowali / a napomijnánij geho ſpaſytedlná poſlauchati nechtěli / anobrž gey yakožto lidé nelitoſtiwij a nemiloſrdnj / w Městečka Fiſchauſům vkrutně zamordowali / Léta 997. Měſýce Dubna.

Když byl Stiat od těch Pruſſakůw vkrutných / pochytiw Hlawu ſwau (yakž pamětí dáwné ſchowané w kapituli Warněnſký aneb Alſſtetſký wyprawugij /) ſſel s nij až do Měſta / do Kapličky ſwé / w kteréž Miſſy Swatau wykonáwati obyčeg měl.

Zamordowán geſt mijli od Gdanſka / kteréžto mýſto až po dnes ſluge Swatý Wogtěch.

Pro diw oznámený mnoho Pohanůw za Wogtěchem tak gdaucým bě-

želo/někteřij to Swátoſti připiſowali a někteřij Čzarodėgnictwij/ neb Diabelſká chytroſt/ moc Božſkau k mocy ſwé obracowala/ a ſobě Božſtwij a wſſemohaucnoſt připiſowala.

Niceméně ſſli gſau za nim aby konec chůze geho ſpatřili/ a on wſſedw do Kapličky/a pod Oltařem/genž ſe byl w přibližowánj geho wyzdwihl zůſtal.

Po malém čaſu zgewil ſe weſnách gednomu Formanowi z Mazuch/před dotčenau Kapličkau w domu hoſtinſkém noclehugijcymu/ nabádage ho aby Tělo geho odtud odwezl/ a k Králi Boleſlawowi řečenému Chrabry ſtarágijcýmu ſe o ně dowezl/ za čež mu připowijdal od Krále náhradu.

Včinil tak Forman/a aby bezpečněgi Tělo to S. wezti mohl/podlé obyčege na noclezých odpočjwal.

A přitreſſilo ſe že na gednom noclehu s krčmářſkau w Cyzoložſtwo vpadl/pročež ſe mu Tělo wezti ſpůſobem žádným nedalo.

Naříkal Forman hlaſem welikým až Pruſſacy ſe k němu zběhli a od něho s pohrůžkami wſſecky ſpráwy a přjhody wyzwěděli.

Protož odgali mu Tělo to Swaté a s nim nenáležitě zacházeli.

Odgel zatim Forman s prázným Wozem k Králi a gemu přjhodu ſwau oznámil. Wyprawil Král Poſly k Kněžeti napomijnage o Tělo Wogtěcha S° aby gemu bylo odewzdáno.

Nechtěl Kněže wydati Těla Králi/lečby gemu tak mnoho Zlata yakby ono wážilo/prwé odeſlal.

Nebyl naproti tomu Král/ gednom aby tím ſpijſſe Tělo Wogtěcha S° z Země Pohanſké wywezti mohl. A wyſlal po Poſlijch Zlata mnoho: Položeno neyprwé od Biſkupůw na Wáhu gednu Tělo S. a na druhau weliké ſſtáſſy Zlata/ wſſak Tělem ani pohybnauti nemohli.

Tu Poſlowé coby činiti měli newěděli: přiložili ſwé Střijbro y Zlato kteréž měli k Zlatu Králowſkému/ale ani tak Tělo pozdwijženo nebylo.

Opět ſeſſlo ſe Křeſtianůw množſtwij geſſto Tělo wyprowoditi měli/ a ſkládati wſſyckni wſſecko což měli/ a nic tim neſpomohli.

Přiſſla tolikéž k tomu Žena gedna vbohá/ genž wſſecken ſwůg poklad doſti chatrný kterýž ſobě k žiwnoſti ſprawila/ na Wáhu wložila/totižto dwa groſſe aneb Peněže/wedlé monety wěku toho. A hle pozdwihlo ſe Tělo wzhůru tak wyſoce/že nad druhau čáſtku Wáhy wegſſegi býti nemohlo.

Protož vgijmali z Pokladůw položených aby Waha byla ſprawedliwá/ tak dlauho/ až ſamý toliko Poklad Wdowy té vbohé na wáze zůſtal/a wáhu ſpůſobil ſprawedliwau.

Kněže yak welice ſe radowal z nakladených neyprwé Pokladůw/ tak welice ſe rmautil z pozůſtalého té Ženy ſtatku: wſſak čině doſti ſlowům ſwým/ Peněze dotčené zawrhl/ a Tělo Biſkupa S° Králi Boleſlawowi wydal.

To za wěc prawdiwau pro paměť wěčnau w Pokladnicy aneb w Komoře Kapitulnij Warminſký napſané/ſpilnoſti ſe chowá: což čtauce Přeclaw Moiecſký Kanownijk Wolborſký/ tauž Hyſtorygi wypſanau do těchto Knih podal.

Bylo pak přiwezené to Tělo neyprwé do Třemeſſna/ a w Koſtele Kláſſterſkém poſtaweno/ kteréž potom Gaudentius Arcybiſkup do Hnězna přeneſl.

Dáli ſe Diwowé welicý na každém mijſtě při tom Swatým Swatého Biſkupa Těle.

Ale yakým ſpůſobem do Czech dowezeno / w Kronyce o Knijžatech giž geſt oznámeno. Polácy owſſem tim ſe chlubij že Tělo Wogtěcha S° při nich geſt/ale Czechowé k tomu nepowolugij.

O Deodatowi aneb Bohdalowi Biſkupu Prazſkém/w pořádku Třetijm.

Kapitola IIII.

Zwěděw o Smrti Biſkupa ſwého/Mučedlnijka Božijho Boleſlaw Knijže Czeſké/powolal wſſecko Duchowenſtwij ſwé/a rádil ſe s nim kohoby za Biſkupa woliti měli.

Po dlauhém rokowánij dána radda aby Knijže Poſly wyſlal k Cýſaři/ žádage od něho Muže na Biſkupſkau Stolicy hodného.

Když takowé poſelſtwij Cýſaře doſſlo / na prozbu Knijžetcý / Muže včeného Kaplana ſwého za Biſkupa Czechům podal gménem Deodata/ aneb Bohdala rodem z Země Saſké/ a že geſt byl vmělý Czeſké řeči/ byl Czechům welice přigemný. Očemž tolikéž in Catalogo Georg: Bartoldus Pontanus zmijnku činij.

Ten Biſkup pilně Wijru Swatau rozmnožowati počal / mnoho Mládenců na Kaplanſtwij nebo Kněžſtwij poſwětil/ a dobře žiwu býti gich/ yakž ſám žiw byl/naučil/k čemu měl pomocnijka welikého / Knijže Boleſlawa/genž přikazowal aby wewſſem lidé poſlauchali Biſkupa ſwého/bogijce ſe kdyby ho tak hněwali yako Wogtěcha Biſkupa/ aby Pán Bůh na ně hroznégſſijho a ſtraſſliwégſſijho treſtánij nedopuſtil.

Bylo též toho poſlauchati/nebo byl Muž welice dobrotiwý/a we wſſech ctnoſtech náſledownijk Biſkupa Wogtěcha Swatého / a prwé vznáwage čas Smrti ſwé/než vmřel wſſecko z Božij ſwé/ na Koſtelnij vžitky obrátil/k S° Wijtu / a oſtatek chudým Křeſtianům rozdal / tu též po ſmrti Tělo ſwé pochowati kázal.

Wzat nebo wſazen byl na tu Stolicy Léta 997. a vmřel Léta 1017.

Za žiwobytj toho Biſkupa / Cýſař Otto Manželku ſwau potwornau/žiwau zakopati kázal/a to ſe ſtalo Léta Božijho 1001. yakž Hágek pijſſe.

Tolikéž za geho žiwobyti Sylweſter Papež konec žiwota ſwého wzal/ kterýž byl ſpomocy Diábelſkau na tu Stolicy doſedl/ yakož bylo toho čaſu/ leda komus ſnadno k tomu přigijti/že Cýſařowé tomu dopomáhali kdo ſe gim zaljbil. Ten doſtaw mijſto to ptal ſe Sſatanaſſe dlauholi w tom důſtogenſtwij žiw bude: kterémuž on odpowěděl dotud žiw budeſs dokud Mſſe w Geruzalémě ſlaužiti nebudeſs: on že neměl přes Moře myſl ſe plawiti dlauhý wěk ſobě připowjdal: Ale nenadaw ſe toho Cztwrtého Léta ſwého

Papežſtwij/ſſel ſlaužiti mſſy do Koſtela ſwého Lateranenſkého/ a když ſlaužil w Kaple S. Krýže/ tu kdež řýkagi w Geruzalémě/ zdálo mu ſe že náhle vmřjti měl: y hned ſe napokánij dal / a weyſtupek ſwůg tak hrozný před wſſým lidem wyznal: potom proſyl aby Tělo rozſekagic na čtyry kuſy/ yakž toho zaſlaužilo na Wůz wložili/ a tu kde ge Koně zawlekau pochowati daly.

Včiněno když vmřel podlé prozby geho: ti pak Koňowé s wůli Boží ſſli wpřjmo do Koſtela Lateranenſkého / tu Tělo geho pochowáno s počtiwoſti podlé giných předkůw geho/ yakž o tom Platine in Vitis Pontificum a Hágek ginače.

O Helikardowi Biſkupu Pražſkém/ w pořádku Cžtwrtém.

Kapitola V.

PO Smrti Bohdala/ Kníže Oldřich Syn Boleſlawa miloſtiwého/ žádal toho ode wſſech Duchowních aby bez meſſkánij na mijſtě vmrlého Biſkupa giného wybrali a wolili / kteřijž tomu chtijc doſti včiniti na to zaſedli: tu gim Kníže podal hlas na Kaplana ſwého/ a wſſyckni Duchownij na Helikarda / kterýž ač byl Němec ale Cžeſkau řeč dobře vměl: obecnij pak lid chtěl mijti Horſſe z Budče: wſſak na tom zůſtáno/ že Duchownij ſwého dowedli.

Protož Helikardus Muž včený a wymluwný / gel k Cýſaři Henrychowi/ a od něho Regalia přigal/ a potom od Arcybiſkupa Mohutſkého poſwěcen.

Gel potom y do Ržijma s wůlj Knížete Oldřicha y wſſeho Duchowenſtwij/ a Koſtelu ſwému od Papeže Benedykta Oſmého/ yakž o tom Catalagus y Kronyky Cžeſké oznamugj/ weliké ſwobody wygednal/ za čež poděkowánij hogné ode wſſech obdržel.

Když wjtali Biſkupa ſwého Cžechowé / neyprwé byl proti němu Kníže Oldřich wygel / potom wſſyckni ginij lidé a Kněžij s Proceſý ſpijwagic Te Deum laudamus.

Za téhož Biſkupa neyprwé Deſátky a podymne naſtali/ mnohé neſnáze mezy lidmi vpokogené byly/ a Wijra Swatá Křeſtianſká kwětla s welikými proſpěchem Cýrkwi Swaté. Wolen Roku 1018. a vmřel Roku 1024.

Benedictus 7. žiw byl toho čaſu/ kterýž wzat byl po Sergiuſowi 4.

Protož ne od Oſmého Benedykta / ale od Sedmého to obdarowánij obdržel Helikardus Biſkup/ podlé těch let yakž Hágek klade.

Benedictus pak Oſmý wolen byl 1030. po Janowi 20. a vmřel 1044.

A že nekaždý wij co to geſt podymne muſý ſe oznámiti. Biſkup ten chtěge

wěditi

wěděti o ſwých Owčikách/ yak gich mnoho bylo/ pod kterým Farářem/ poručil gemu aby z każdého Domu dwa Penyze bral a oddáwal za Rok/ a on Farařům zato kázal dáwati/ Chriſma anebo Oleg po Swátný na Křeſt a na pomazánij lidi ſkrze obtižnoſt nemocy k Smrti blizký: a to odſtarodáwna ſtalo Podymne.

O Biſkupu Pražſkém pátem řečeném Jzo.

Kapitola VI.

KDyž dokonal žiwot ſwuog Helikardus/ Oldřich Knijže weliče byl z toho zarmaucen/ a weſſkeren duchowný lid y obecnij: Protož ſe ſpolečně ſeſſli s Knijžetem/ wolili Muže gednoho včeného/ gemuž bylo gméno Jzo: od něho poſwěcen byl/ kterýž gewſſe do Mohutče k Arcybiſkupowi w nebytnoſti Cýſařſké genž byl předeſſlého Roku vmřel/ od něho poſwěcen byl.

A když ſe ſpátkem nawracowal Knijže Oldřich proti němu wygel/ a mnoho Panůw křeſtianſkých Kněžij s Proceſý s lidem obecnijm ſpijwagicým Tě Boha chwálime. Včený o wſſem byl Muž ten/ ale w tom mu ſcházelo že weymluwnoſti neměl.

Za Biſkupſtwij geho Konrad Knijže Sſwábſké na Stolicy Cýſařſkau wolen/ Pán w wěcech Rytijřſkých zběhlý.

Za žiwobytj téhož Biſkupa/ vmřel Boleſlaw neyprwněgſſij Král Polſký rozmnožitel Wijry Swaté Křeſtianſké/ Pán wálečný a ſſtiaſtný/ kteréhož byla porodila Daubrawka Boleſlawa vkrutného Dcera/ Seſtra wlaſtnij nábožného Boleſlawa/ a Teta Oldřichowa/ potom Syn geho Měčiſlaw panowal.

¶ Léta 1029. Zyma byla vkrutná/ Sněhu nad mijru mnoho napadlo/ Wod rozhogněnij pokazylo Mlegnůw mnoho při Řekách/ zwláſſtě okolo Prahy/ a Brna na Morawě.

Téhož Roku vrodilo ſe Owotce doſtatek weliký/ kteréž Roku předeſſlého Sſtěpuni Kobylky byli obgedli: Kuſs Hruſſek weliký za dwa Penyze yako we tři wědra/ Jablek takowý Kuſs za geden Penijz prodáwán byl.

Téhož Roku začal ſe Mor weliký o S. Wácſlawě a to z Auplawice a Čerwené nemocy když Owotce odkwětlo/ kteréž lidé bez mijry gedli.

Téhož Roku vmřel Jzo Biſkup/ Měſýce Vnora/ toliko ſſeſt Let byl na té Stolicy wolen Léta Páně 1024. a vmřel Léta 1030.

O Sewerusowi Biſkupu Prazſkém Sſeſtém.

Kapitola VII.

PO Smrti Izza wolen byl na Biſkupſtwj Prazſké Sewerus kterýž byl welikým rozmnožitelem Wiery S. a naprawitel w Czechách y w Morawě Koſtela Božijho vžitkůw a ozdob / yakož ſe wſſecko pořadně oznámi: Byl wolen Léta Páně 1030. a vmřel 1065.

Za geho Biſkupſtwij a za panowánij Knijžete Oldřicha Kněz geden ſwětſký ze wſy Chotaunie rodem / gménem Prokop přigal na ſebe Zákon S. Benedykta / a oblibiw ſobě mijſto gedno w Skále nad Řzekau Sázawau / odtud Tiſýc Diáblůw wyhnal / a shromáždiw některé Kněžij Bohabogné do té geho Rzeholy přigal kdež byl prwé Kláſſter ku památce Rodičky Božj a S. Janu Křtiteli založil

a welmi trpký žiwot a nabožný s nimi wedl až do ſmrti.

¶ Léta Páně 1034. Biſkup Severus Kaplu S. Wácſlawa rozſſijřiti dal a tu nalezenij byli Koſti Podiwinowy ſlužebnijka wěrného Wácſlawa S. kteréž kázal do gedné Truhly w Zákřiſtě ſchowati a položiti.

Téhož Léta při S. Petru a Pawlu Duha weliká a yaſná ſe vkázala nad Wyſſehradem / a trwala tři dni bez proměny: byli potom deſſtiowé od S. Bartholoměge až do S. Wácſlawa: Z čehož rozſſijřili ſe Řzeky a ſſkod welikých nacinili.

Léta Páně 1035. Břetiſlaw powolaw k ſobě Biſkupa Sewerusa / wyprawowal mu ſwé widěnij we ſnách yak mu Anděl přikázal / aby Koſtel Panny Marye a S. Jana Křtitele na Sázawě kázal ſwým nákladem rozſſijřiti.

Na to mu Biſkup odpowěděl / wzdeg chwálu Pánu Bohu zato / a čin weddlé wůle geho Swaté.

Kázal w tom Knijže Oldřich dělnijky powolati ze wſſeho panſtwij ſwého / a bez meſſkánij Kláſſter ozdobný a nákladný poſtawiti / k terému mnoho Wſy a Měſteček několik nadal / a liſty ſwými doſtatečně vgiſtil a vpewnil / a Biſkupu toho potwrditi rozkázal.

Tu Biſkup Prokopa Chotaunſkého Opatem včinil. Knijže pak při přijtomnoſti Biſkupa a Opata y wſſeho Konwentu geho / Liſty doſtatečné pod pečeti ſwau na Oltář Panny Marye položil mijſto offěry / ke cti a Chwále Pánu Bohu ten wſſecken náklad oddáwagic / toho doložiw / geſtliže by wám to kdo odniti chtěl / aby ho Pán Bůh ſlepotau a chudobau treſtal / tak aby nedoſtatek na zdrawij on / y rod geho měl / a wſſeligaký nedoſtatek na ſwém

ſtatku

ſtatku trpěl/ tak dlauho dokudžby Zbožij Kláſſterſké odemne nadané zaſe newrátil: o tom při Kláſſteře ſſijřegij nagdeſs.

❡ Léta Páně 1036. Země třeſenij weliké bylo Měſýce Liſtopadu/ tak že lidé giž konec Swěta býti ſe domnijwali/ trwalo tři dni a tři nocy.

Biſkup Sewerus vložil lidem půſt/ ſám na Zemi ſe proſtřel/ Pánu Bohu ſe modlil/ negedl ani pil/ až Pán Bůh ſwůg hněw vkrotiti račil.

Takowým Země třeſenijm vpadla Wěže weliká/ kterauž byl Neklan Knijže dal poſtawiti nad Branau Wyſſehradſkau/ kteráž ſlaula Neklanka.

Týž Biſkup budauc na Wogně w Polſſtě welikém/ z Břetiſlawem Knijžetem ſwým/ yakž Kronyky Czeſké ſwědčij/ Tělo S° Wogtěcha a Pěti Mučedlnijkůw w Hnězně wzaw do Czech přineſl.

❡ Léta Páně 1043. za téhož Biſkupa byl weliký hlad w Czechách pro nedoſtatek Obilij/ ale že z Morawy Mauku y Chléb wozyti poručil Břetiſlaw mnoho lidu zachowal/ kteřijžby byli muſeli od hladu zemřijti.

Za téhož Biſkupa wyſtawen Koſtel w ſtaré Boleſlawi překráſný/ ku památce S° Wácſlawa/ na tom mijſtě kde byl zamordowán/ kteréhož Sewerus Biſkup poſwětil/ Léta 1046. dne 20. Měſýce Máge.

❡ Léta Páně 1047. Za žiwobytí téhož Biſkupa/ Břetiſlaw Knijže pamatugic na dobrodinij od Pána Boha ſobě včiněné/ a wijtězſtwij kteréž obdržel nad Němcy/ když zahnal Cýſaře Gindřicha z Země ſwé rozkázal na tom mijſtě kde ſe ta porážka ſtala/ kdež gſau Němcy pohřebowánij na hoře genž ſlowe Sſtokgnát Piwonka/ Koſtel kráſný k chwále Pánu Bohu a čiſté Panně Matce geho wyſtawiti/ a tam ſám gel z Biſkupem aby gey poſwětil.

Vwedli do něho bratry Panſtemiky řádu S° Auguſtýna/ které poctiwau žiwnoſti Knijže opatřil a platy nadal/ tak aby tu na budaucy čaſy Pánu Bohu ſlaužili/ a gey připomjnali na modlitbách ſwých. Potom ſe do Prahy obrátil: nijžegi o tom Kláſſteře ſſijřegi nagdeſs.

Téhož čaſu s Raddau Biſkupa Sewerуſa/ týž Břetiſlaw Knijže Sſpitál na Wyſſehradě dal poſtawiti/ při něm Dům Modlitebnij/ a to wedlé Brány na předhradij Wyſſehradſkém/ a tu Kaplu wyſtawěti dal na památku S° Wawřince kdež chudý lid vwědauce/ doſtatečně poručil gey ſtrawau y oděwem na čaſy budaucy opatřiti.

Téhož čaſu w Kijmě když pokladůw wyhledáwali/ nalezeno bylo Tělo Człowěčij vſchlé/ a w tom Těle byla rána na půl páty nohy neb ſſlapěgůw wzdyli/ a Lucerna hořjcy byla w hlawách geho/ kteréž nemohl žádný ani dýmánijm ani Wodau zhaſyti/ až geden Muž zeſpod do toho ohně dijru vdělal/ a yakž žiwelnij wijtr doſſel ohně/ tak pomalu zhaſyl a zmizel wſſe-

cken

čken: tu byl nápis na Kameni těmito ſlowy napſaný. Tě leżý Pallas ſyn Ewandrůw (kteréhož zabil Kopým Turnus: a když Tělo z Hrobu wyneſli/poſtawili ge v Měſtſké Zdi/kterěž ſwau wyſokoſti daleko Zed pře ſahowalo/a tu geho nechali ſtáti tak dlauho až od deſſtě/Slunce a wětru/ tak yako giná Těla lidſká w poruſſený přiſſlo.

Těhož čaſu Koſtel w Geruzalémě wyſtawen welikým nákladem od Křeſtianůw ſpomocý Michala Cýſaře Řeckého/kterýž mnoho Zlata poſlal na ten náklad: A ten Koſtel Nicephorus Patryarcha poſwětil a ozdobil mnohau Swátoſti/ač tau ſamau Swátoſti byl ſwatý a ſlawný/wſſak yako ſlužebnjcy Pánem ſe ozdobugi/tak y Pán ſlužebnjky dobrými: Benedictus Deus in Sanctis ſuis, & Sanctus in Omnibus operibus ſuis, yakž Dawid w Zialmu ſwém.

¶ Léta Páně 1053. Prokop Opat Kláſſtera Sázawſkého vmřel: při gehožto Hrobě a ſmrti rozličný ſe dáli diwowé/ tak že geſt vznáno od těch bratřý/kteřý při geho ſmrti byli/že byl Muž S. yakož y za žiwota geho to vkazowali ſkutkowé.

¶ Léta 1055. Vmřel Kníže Břetiſlaw: Spitihněw pak Syn geho Němce wſſecky z Země wyhnal/tak že y Matce ſwé wlaſtný neodpuſtil: Abbatyſſy Kláſſtera S° Giřý / na Kárách wywezti kázal na Bawořſké Leſy: a ta byla Dcera Hraběte Bramowſkého.

Byl Pán vkrutný na poddané y na bratry wlaſtnj neyprwé/ až z napomenutj Božjho/ſkrze oſobu Wýta S° takowau zloſt w ſobě zatagil a přeſtal / yakž w žiwotě geho oznámeno.

Za téhož Biſkupa Koſtel od Spitihněwa Kníže te na Zámku Pražſkém k podobenſtwý Řjmſkému ozdoben a rozſſjřen: kterýž to Spitihněw vmřel Roku druhého.

¶ Léta Páně 1061. Hrabě Mſtiſlaw ſyn Borſſůw z Oſeku wyſtawěl Koſtel w Bilině Měſtě ſwém/ ku paniátce S° Petra.

Proſyl potom Kníže te Wratiſlawa / na poſwěcený ſpolu s Biſkupem Sewerúſem/ wſſak obdržew to při něm že přigel/ſobě weliké neſſtěſtj včinil / yakož pod Erby nýžegi o tom obſſýrně nagdeſs.

Byl pak Sewerus netoliko Biſkupem Pražſkým/ ale y Olomuckým / na dožádaný pak Wratiſlawa Kníže te/puſtil byl Morawſké Janowi Kaplanowi Knížetcýmu/ Muži dobrému/ tolko ſobě zanechávagic 12. Wſy co neylepſſých/a nadto Sto Hřiwen Střjbra s Komory ſwé Kníže Wratiſlaw dáwati mu kázal.

Držel také Dwůr w Morawě Sekyrkoſtel ſe wſſemi náležitoſtmi též y Slawkow s Trhem s Meytem a k tomu Hrad na Řzece Zwrátce řečený Podiwjn/ kterýž byl něyaký Žid Podiwa řečený wyſtawěti dal/ když byl včiněn Křeſtianem.

¶ Léta Páně 1065. Vmřel Sewerus Biſkup 27. dne Měſýce Liſtopadu/ a w Pražſkém Koſtele pochowán.

Digitized by Google

O Biſkupu ſedmém Pražſkém Jaromirowi/ Synu Břetiſlawa Knjžete Cžeſkého.

Kapitola VIII.

JAromir Bratr Wratiſlawa Knjžete/ mage naděgi k Biſkupſtwj/ třetj ſwěcenj přigal od Sewerуſa Biſkupa/ a potom při Dwoře Krále Polſkého dlauho ſe zdržel/ toho od něho žádage aby mu dopomohl k rozdělenj djlůw mezy bratřjmi: ale giž ho byl Otec k Duchownjmu ſtawu obrátil: protož geho bratřj k djlu připuſtiti nechtěli. Wſſak po ſmrti Sewera/ na Biſkupſkau Stolicy w Cžechách poſazen/ wedlé Teſtamentu nebo Kſſafftu Otcowſkého: w Mogunцy od Cýſaře Gindřicha potwrzen/ a od Arcybiſkupa Mohutſkého poſwěcen/ kterémuž gméno změněné/ a dáno mu giné Gebhardus.

Doſtaw tehdy Biſkupſtwj Pražſkého/ počal Jana napomjnati/ aby mu y Morawſké puſtil: wſſak toho brániI Wratiſlaw/ nebo Jana na tom Biſkupſtwj mjti chtěl.

Pro takowau perſecutij byl cytowán před Rudolffa Kardynála. Gebardus/ ale on ſe ſtawěti nechtěl/ ani poſluſſný býti Decretum geho: Protož oběma kázal ſtáti před Papežem: Tu Jaromir odſauzen Biſkupſtwj yako odporný/ a dán do Kláſſtera/ aby w Zákoně za ſwé neposluſſenſtwj žiwot ſwůg dokonal. Ale za přjčinau Machtyldy Kněžny Lombardſký od Papeže to obdržel/ že zaſe do důſtogenſtwj Biſkupſkého přiweden: A tak yak mu ſe wedlo na té Stolicy wſſecko pořádkem podlé let ſpatřeno bude.

Neyprwé když doſtal Biſkupſtwj dal Proboſſtwj Pražſké Markowi Kaplanu ſwému/ kterýž byl Rodu ſtarodáwnjho a znamenitého Hrabat Bzowſkých/ kterj byli někdy z Lechem a s Cžechem do té Země přiſſli/ a ti vžjwali za znamenj Rytjřſké Srncowých Rohůw.

Ten Proboſſt neyprwé w Cžechách Kněžj oděwy od giných lidj rozdělil/ Cžtyřmecýtma Kaplanůw a Kanownjkůw vſtanowil/ a dáwal každému hognau ſtrawu ſobě toliko čtwrtý djl zůſtawil/ a gim tři k žiwnoſti dal/ tak aby každý bral Třidcet Strýchůw Pſſenice/ a tolikéž Owſa/ a Cžtyry Penjze na každý Teyden na Maſſo: ſprawowal Koſtel Pražſký 30. let.

Týž Biſkup Gebhard založil Koſtel we Wſy Srdcow/ kterýž w přjtomnoſti bratra ſwého Wratiſlawa poſwětil: té Wſy dali gméno Nowá Wes/ která ležj nedaleko od Ceſty kudy ſe gede od Prahy do Morawy: a to ſe dálo Léta Páně 1067. Očemž Hágek w liſtu 131.

Za těhož Biſkupa těhož Roku/čaſu Jarnijho/okolo S° Rzehoře/ bywali w Czechách weliké Mlhy každého dne/tak že Czlowěk Czlowěka před ſebau wzdáli čtyř kročegůw newiděl/ a z toho yakýs neobyčegný ſmrad pocházel/ to trwalo 35. dni: a w tom ſe lidem vkazowali hrozné Sſelmy/ w rozličných ſpůſobijch.

Powſtal potom hrozný Mor w Czechách / genž trwal od S° Jana/až do S° Martina: Pro náhloſt rány té lidé ſe domnijwali / žeby dwa dijli lidu zemřijti mělo/a to připiſowali nakaženému Powětrj z těch Mlh.

Druhého Roku/o Božjm Křtěnj/welmi přijkrá Zyma byla/tak že mnoho Dobytkůw zemřelo/lidé wandrownij po Ceſtách zmrzli nalezenj bywali a takowá Zyma trwala až do 20. dne Března.

Téhož Léta/ bylo weliké Země třeſenij w Czechách/ tolikéž bleyſkánij a hrozná Hromobitj a čaſtá: Wſy Měſteček mnoho Hrom popálil/a mnoho ſtawenij padlo/takže lidé opuſtiwſſe domy ſwé/ w Skalách a w Leſých ſobě Stánky dělagic/ bydleli.

Podzymnijho pak čaſu / dni gedenácte pořád Měſyce Rzijgna/ déſſt prſſel / byli weliké Wody/ a ſſkody netoliko w Czechách/ ale y w Miſſenſkých Kraginách Labe Rzeka zdělala.

Potom Roku 1077. Třetij den po S. Wijtě/když ſtrážnij při Koſtele na Hradě Pražſkém zeſnuli/ odewřené byli Zámky Koſtelnij/ a pobránij wſſecky Klénoty a Kalichy.

Biſkup Gebhart tolikéž y Knjže/ pilně ſe na to wyptáwati kázali/ale nemohli ſe nic doptati ani dowěděti Třetij den po Swatým Wáclawě tolikéž včiněno/ale w Koſtele vhlidali bohatého Zida gménem Kleblara gey chytili/ kterýž s ſwým ſlužebnijkem bral Penijze Koſtelnij s Truhly: toho dali trápiti/genž ſe přiznal ze wſſeho co byl prwé pobral / a w Domu ſwém měl to w celoſti.

Vtopen geſt ſlužebnijk/a z Zida Střewa wywlečené neb wytočené byli.

Druhého Roku mſtili ſe Zidé pro ſmrt toho Zida / mnoho Kněžij po ceſtách tegně gim zaſtupugic pomordowali/žádný ſe domyſliti nemohl kdoby to činil.

Y přihodilo ſe že z gednoho Kněze tolikéž ſtřewa wyſaukali/z toho ſe domeyſſleli že to Zidé činij / včinili na to giſtau ſtráž / a wyprawili gednoho Kněze do Boleſlawi/ kterémuž Zidé w ceſtu wſkočili: Ale přihotowě ſtogijce ſtrážnij wyſkočili/a zgijmawſſe ge do Prahy přiwedli/ kteréž vkrutnými mukami poručil Knijže treſtati/a ginij odewſſeho vtekli toliko s hrdli.

Léta Páně 1079. Liſt přineſſen Wratiſlawowi Knijžeti/ napſaný od Papeže Rzehoře/aby Mſſe ſwatá čtená ani ſpijwáná neb yla Slowanſkým Jazykem w Czechách/pro zlechčenij od lidij ſproſtných /.poněwadž to má býti wěc tegná a neodewſſech wyzwěděná: protož aby to nebylo/mocy(prý) Božij a blahoſlaweného Petra zapowijdáme / a tebe pro poctiwoſt Pána Boha wſſemohúcýho napomjnáme/a aby takowé marné wſſetečnoſti wſſemi obyčegi odporen byl/ přikazugeme. Datum/ꝛc.

Téhož Roku Gebhart Biſkup ginák Jaromir žádal Wratiſlawa bratra ſwého/aby gemu byl nápomocen žeby wſſecky Kauzedlnijky Czarodějnijky/ Hadače y zaklinače a Węſſtce z Czeſké Země wyhnati chtěl: to Wratiſlaw Knijže včiniti poručil: y vtraceno gich toho gednoho Roku / Sto a ſedm: druzy z Země wen wyſſli.

Léta Páně 1081. W ſtranách Půlnočnijch w Czeſké Zemi zůſtali byli dwě Báby w Kauzedlných wěcech welmi wycwičené/ gedna we Wſy kte-

raž

rá ſlowe Hroby gménem Janka/a druhá w Kroſycině gménem Wawru=
ſſe/ty dwě weliký nepokoy činili / rozličnými nemocmi / zwláſſtě Ženám
Těhotným/které ſkrze gegich včinky rodijwali/Geſky/Pſy/ Kocky/Myſſy
a někdy Dřijwij neb Kamenij mijſto dětij.

Takowá neſſlechetnoſt když ſe na nich ſkutečně ohledala a vkázala/Knij=
že Wratiſlaw kázal ge na Wyſſehrad přiwezti / kteréž před Knijžetem y
před mnohými lidmi diwné a neſſlechetné ſkutky ſpomocý Duchůw zlých
činili/Hromobitij wzbuzugijce/y giné diwy/tak že komu chtěli byl té hodi=
ny nemocný/a zaſe té hodiny zdraw.

Knijže obáwage ſe aby mu něčeho takowého neſpáchali ſpomocý Du=
chůw zlých / wyſſedſſe kázal ge hned toho dne ſpáliti : Bránili gich Ducho=
wé zlij kteřij při nich byli ſtatečně / čaſtokráte Oheň vduſſugijce/ wſſak po=
dlauhém trápenij / gſau vpálenij.

Přikázal potom Knijže y Biſkup aby žádnij Kauzedlnjcy w žádném
Měſtě trpjni nebyli/ani we Wſech.

Léta Páně 1084. Wyſſli gſau čtyři Bratřij Duchowníj / a čtyři ſwětſſtij
ſpowolenijm Opata ſwého z Kláſſtera Swatého Jana na Oſtrowě řádu
Swatého Benedykta/a mnohá mijſta ſchodiwſſe nemohli ſobě přijhodného
Sýdla k obydlij naleznauti / weſſli na geden Wrch Teſlin/ a tu ſe oſadiwſſe
Koſtel Dřewený k chwále Božij a Swatému Janu Křti=
teli/ napamátku wyſtawěli/ w
kterémž Pánu Bohu nábožně
ſlauzili.

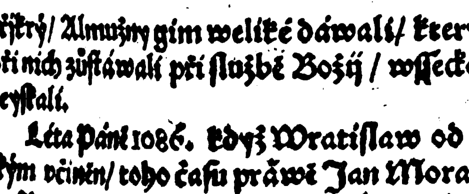
Mnozý lidé ge nawſſtěwo=
wali / a widauce gegich žiwot
přiſkrý/ Almužny gim weliké dáwali/ kterýchž oni bratři nechtěli/ a někteřij
při nich zůſtáwali při ſlužbě Božij / wſſecko s nimi trpjc aby wěčnau radoſt
zeyſkali.

Léta Páně 1086. když Wratiſlaw od Gindřicha Cýſaře Králem Cze=
ſkým včiněn/ toho čaſu prawě Jan Morawſký vmřel.

Jaromír přiſtaupiw před Cýſaře/ žádal ho aby mu Morawſké Biſkup
ſtwij k Czeſkému přiloženo bylo/když ſe takowá odměna ſtala/ těm Krági=
nám/že to což prwé bylo Králowſtwijm/ſnijženo/ a to který Knijžetſtwijm
bylo powyſſeno: včinili to na žádoſt geho Cýſař s Králem.

Welikau nepřijzeň mezy ſebau wedli ti dwa bratřij/ Král Wratiſlaw a
Biſkup Gebhart. Očemž obſſijrně Kronyky Czeſké oznamugi. O to ſobě
čaſto ſteyſkal Král na Biſkupa před Papežem.

Poſlal potom Král k Papeži Vrbanowi toho gména druhému/kterýž
byl wzat po Wiktorynowi třetijm/Léta Páně 1088. žiw byl Let 12. Měſý=
cůw 4. dnij 19. vmřel 1100. Žiádagic ho/aby mu dopuſtil Koſtel w ſluſſném
mijſtě poſtawiti/k chwále Božij a ku památce Swatých Apoſſtolůw Petra
a Pawla / a poručil Poſlům/
aby pilně ſpatřili Koſtel Swa=
tého Petra w Řijmě/a wyma=
lowati dali.

Dowolil ktomu Papež a
Král / zwolaw Zednijky Ko=
ſtel wyſtawěti bez otahůw ká=
zal.

Rpoſlal k Papeži znowu žádagjce aby mu přiſlal někoho kterýby ho poſwětil/ a to proto že s Bratrem ſwým Biſkupem/ w weliké neſwornoſti byl.

Poſlal Papež Jana Kardynála Teſalſkého a Petra Proboſſta Swatogirſkého aby tak včinili.

Král hned k tomu Koſtelu dal Proboſſta/ Děkana/ a celý počet Kanownjkůw/ a ti aby na ten čas když Král rozkáže Miſſy Swatau ſlaužili/ y tak yako Biſkupj w Korunách Miſſy Swatau celebrowali/ k tomu aby wſſyckni ſwobodnj byli: a aby nikdy žádný Biſkup Pražſký ani giný nad nimi Wrchnoſti neměli/ ani ge ſaudili/ toliko ſám Papež a Král.

Takž geſt z mocy Biſkupſké ſwé Kněži wyzdwjhl a Koſtel Wyſſehradſký ſlawně ozdobil. Proboſſta ſkaždého Kanclékem Králowſtwj Cžeſkého včinil/ a aby byl třetj po Králi mezy Knjžaty a Pány w Raddách/ tak to ſpůſobil/ a aby žádný giný Proboſſtem ani Děkanem nebyl/ kromě oſoba Duchownj/ a to liſty ſwými y Papežſkými zmocnil/ wſſak ten Koſtel potom zbořen byl od Pražanůw/ kterýž na ten čas když gſem w té Knjze pracowal/ ozdobiti dal/ Ioannes Medek Ratiborienſis ab Altendorf Præpo: Viſsegrad: & Metr: Pra: Ecc: Canonicus.

Malo geſſtě na tom měl Král Wratiſlaw/ ale Biſkupſtwj Morawſké nad vſtanowenj Cýſařſké y ſwé powolenj které byl přilaudil k Cžeſkému Biſkupſtwj/ dal Wácſlawowi Kaplanu ſwému.

Zialoſtiw proto budauc Jaromjr/ ſtrogil ſe do Rjýma o křiwdu ſwau ſtěžowati ſobě na Krále: ale o to prwé gel k Králi Vherſkému/ roznemohl ſe a w Oſtřehomě vmřel.

Owſſem dotčený Jaromjr byl Biſkup dobrý y pořádný w Auřadu a powolánj ſwém/ toliko že ſe s Bratrem neſrownáwal/ wſſak potom Král Wratiſlaw welice byl žaloſtiw z geho ſmrti/ ſpomjnagic hodnoſt geho/ litugic toho že tak s nim w new oli byl.

Kázal potom Kláſſter ozdobný mezy Hradcem a Chrudimi wyſtawěti nedaleko od Kuněcké Hory/ a ozdobiwſſe gey yak neylépegi mohl a rozuměl/ bohatě nadal/ a dal mu gméno Opatowice.

Ziw byl Jaromjr na Biſkupſtwj 24. let: wolen 1065. vmřel 1089.

O Kozmaſowi Biſkupu Pražſkém Oſmém.

Kapitola IX.

LEta Božjho 1090. Wratiſlaw Král powolal k ſobě Kanownjkůw Koſtela Swatého Wjta/ tu ſe w tom Koſtele radili/ kohoby vžitečného za Paſtýře woliti mohli.

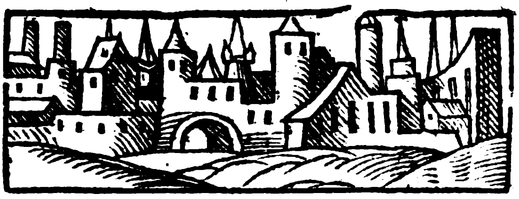
Hodně wybrali Děkana téhož Koſtela/ gménem Kozmaſa Muže dobrého/ toliko že byl ſtarý/ wſſak pro welikau hodnoſt wſſyckni mu té Stolice

přáli

přáli. Ale že Cyſař byl toho čaſu w Lombardij/ dlauho mu ſe ta Confirmacy protahowala / až potom Léta 1094. po ſmrti Krále Wratiſlawa Břetiſlaw Knijže poſlal Kozmaſa/a Ondřege z Daubrawice k Mohutſkému Arcybiſkupu / aby od něho poſwěcen byl/ budˇna Pražſké neb na Olomucké Biſkupſtwij.

Téhož čaſu ſpomijnagi Kronyky Cžeſké Muže gednoho gménem Zderada / kterýž byl Radau Wratiſlawa Krále Cžeſkého/ z Rodu Hrabat dáwnijch/ kteřij přiſſli z Charwátſké Země z Cžechem a Lechem/ a pſal ſe Zderad z Swábenic a na Břeſké/ten mezy Prahau a Wyſſehradem Koſtel ku památce Swatým Apoſſtolům Petru a Pawlu poſtawiti dal / kterémuž řijkagi na Zderaze kteréhož byl prawě nedokonal Bořiwog.

Léta Páně 1092. Začal ſe řád Mnichůw Karthauſkých w Frankreychu /z té přijčiny.

Byl geden Miſtr welmi včený a dobrého žiwota/tak že ho lidé za Swatého býti rozuměli neb wykládali: a když vmřel / wneſſeno Tělo geho do Koſtela/ a ſpijwali ſe yakž obyčeg Zialmy Dawidowy. Tok vmrlý poſadiw ſe na Marách / promluwil: Před Saudem Božijm ſprawedliwým gſem obžalowán / a Saudem Božijm ſprawedliwým zatracen gſem/ a to činil na každý den po třikrát.

Tu něgaký Doktor Bruno včený Muž / řekl ſwým Včedlnijkům. Widijteli kterak tento Muž pokogně a dobře žiw gſauce zahynul/ takéli y my zahynauti chceme: nedeg nám toho Pán Bůh: a tak ſe ſmluwiwſſe ſſli na Pauſſt kteráž ſlauła Kartus/a tu žiwoty trpké wedli / ſlaužice pilně Pánu Bohu/od kterýchž ſe Řzehola ta začala.

Léta Páně 1094. při počátku Zymnijho čaſu/přihodilo ſe w Cžechách/ že geden Muž ſlawný přigel do Prahy Robertus/a ten ſe prawil býti Biſkupem.

To vſliſſawſſe Břetiſlaw/ y Kozmas wolený Biſkup/wděčně ho přigali: a když přiſſel Knijžeti prawil ſe býti de Vasconia, a že byl Biſkupem Měſta Rawelona/toliko že ſe wydal na Paut aby Swět prohlídl/kterého bratr Biſkupa Kozmy poznal/když k Božijmu Hrobu chodil/neb ſe tam byl s nim ſeznámil/a Biſkupem ſe gmenowal: že pak ho žádali Biſkup wolený y Knijže Břetiſlaw / aby Swatau Mſſy ſlaužil/a přitom aby Koſtely některé w Měſtech y we Wſech/y Ziáky některé na Kněžſtwij poſwětil.

Včinil tak / a nabraw Darůw mnoho w Cžechách odgel/tak že newěděli kam ſe obrátil: Sčehož ſe domnijwali / že nebyl Biſkupem.

Poſlal Knijže a Biſkup Kozmas do těch Kragin / chtijce zwěděti o tom gestliby byl Biſkup / ale gim zpráwa dána / že tam nikdy žádný Robertus nebyl.

Potom poſlali hnedky do Řijma/ co činiti magi: Papež poručil Koſtely geho poſwěcené znowu poſwětiti/ lidi ty které křtil nekřtiti / ale aby hned biřmowáni byli. Ziáky které ſwětil/též gich ſwětiti nekázal / ale když gi-

né ſwětiti bude Biſkup/ aby na ně Ruce kladl/a dáwal gim požehnánÿ/mezy ginými poſtawiwſſe/ale aby gich nemazal.

Po takowé přjhodě teprwa Kozmas poſpÿſſyl k ſwěcenÿ Koſtelůw/ a neyprwé Pražſký Swatého Wjta poſwětil/ kterýž byl Ohněm zkažen/a znowu wyſtawen/ potom y giné.

Léta Páně 1096. Když Břetiſlaw Knÿže do Slézſka na Woynu odgel/ Němcy kteřÿ ſſli do Geruzaléma/přitáhli do Czech/ a Zidy bezděk křtili/a kteřÿ ſe křtiti nechtěli / každého zabili.

To widauce Biſkup/že proti Práwu Duchownÿmu takowý křeſt býti nemá/poſlal k nim aby toho nečinili/ ale že ſně mocy neměl neſměl ſe gim na odpor poſtawiti: Zidé ti křtěnÿ obrátili ſe zaſe k ſwému Zákonu/ nebo ge žádný newčil wÿře Křeſtianſké / což bylo přičitáno k nedbándliwoſti Biſkupa a geho Prelátům.

Roku potom druhého Biſkup Kozmas vmřel/ a pochowán w Koſtele Swatého Wÿta.

Ten Biſkup pſal Kronyku Czeſkau / počawſſe od Czecha až do ſkonánÿ žiwota ſwého: wolen Roku 1090. a vmřel 1097.

O Heřmanowi Biſkupu Pražſkém Dewátem.

Kapitola X.

HEřman kterýž byl na Službě Wratiſlawa Krále/ čas dlauhý/a potom y Břetiſlawa / Syna geho wěrným ſpráwcy / po Smrti Kozmaſa zhodné wůle Knÿžetcý / na geho mÿſto wolen: byl Muž ſtřÿdmý/miloſrdný a hogný: Ratisbonæ neb w Kzezně od Henryka Cýſaře potwrzený / od Seraffina Arcybiſkupa na Kaplanſtwÿ poſwěcený/a od Kardynála Ruperta Legáta Papežſkého w Mohuči na Biſkupſtwÿ pomazaný.

Wÿce než půl wěku ſwého při Dwoře Králowſkém ſtráwil / wewſſem w něm vctiwě poſluhugic.

Za žiwobytu toho Biſkupa w druhém Roku to geſt 1098. Křeſtianſſtÿ Rytÿři dobyli w Azÿ Měſta Antiochi, tu nalezli w gednom Koſtele Woſſtÿp gimž byl proklán bok Pána a Spaſytele naſſeho.

Téhož čaſu Měſto Geruzalém dobyto od Křeſtianůw: obležené bylo Měſýce Dubna / a ſſeſtého po obleženÿ wzato.

Téhož Léta/přihodilo ſe w Kláſſteře gednom genž ſlowe Windelmuth/ že Abbatyſſe téhož Kláſſtera Koſtel welmi ſpuſtlý zaſe oprawiti rozkázala/ ke cti a k chwále Božÿ a Swatému Petru ku památce: a když Biſkup Koſtel ſwětil/a Swátoſti do Truhly kladl/ aby ge wſtawil do Oltáře/ Abbatyſſe mezy ginými Swátoſtmi podala gemu kus Sſlogjře/Swaté Lidmi-

li. Biſkup vhledaw gey řekl / ponech toho tam milá Panno / a mlč o té Swátoſti / nechť ta Babička zbabilá odpočijwá w pokogi : Abbatyſſe odpowěděla : ó nemluw tak milý Otče / mnohé zagiſté Diwy činiti ráčil / ſkrze záſluhu té Swaté Ženy / a podnes Pán Bůh činj. A geden dobrý ctnoſtný Kněz z Cyſarſkého Králowſtwij tento Sſátek za weliký mi Dar poſlal / a ſwým Duchowním Auřadem toho potwrdil / že to geſt kus Sſlogijře té Swaté Panij.

Rázal w tom Biſkup přineſti Oheň / ten Sſat požehnaw we gména ſwaté Trogice wložil na něg / rozpálil ſe ten Sſat / že pro horkoſt w ruce ho wzýti nemohl / wſſak nic gemu Oheň neuſſkodil / neb když wſtydl / byl celý / tak yakoby ten den byl ſetkaný.

To wida Biſkup poklekl a plakal želegijce toho poſměchu kterýž včinil té Swaté Wdowě / Mučedlnicy Božij.

Ginij lidé tolikéž Pána Boha chwálili / že on Swatých ſwých geſt zgewným ochrácy / a tak wložen do Oltáře.

Léta Páně 1103. Cžaſu Letnijho w Cžechách y w giných okolnijch Zemijch wětrowé činili na Stawenij welikau ſſkodu / yakž oznámeno při panowánij Knijžete Bořiwoge.

Léta Páně 1104. Morawané ſpolu Swatoplukem Knijžetem nebo Margkhrabij y s giným Knijžaty wolili ſobě za Biſkupa Jana Muže wyborného.

O tom wědauc Heřman a Bořiwog Knijže / že ſe to mimo wůli gegich dálo / mlčenijm toho pominuli.

Přes dlauhý čas welicý nepokogowé byli mezy Knijžaty w Cžechách.

Potom Léta Páně 1119. založen a ffundowán Kláſſter Wylimowſký / zrozkázánijm Wladiſlawa Knijžete / a to na žádoſt a pomoc dwauch Panůw / Wylijma a Heřmana / a ti byli Hrabata z Sulcpachu / kteřij mnoho na ten Kláſſter nakládali / a bohatě gey nadali / a po Smrti tam pohřbenij byli.

Na rozličných mijſtech zmínka o tom ſe Kláſſteře činiti bude / byl Řeholy Swatého Benedykta / bohatě nadaný : kdo geſt byl přijčinau geho zbořenij / o tom nijžegi nagdeš o ſepſánij Kláſſterůw.

Léta Páně 1120. Templáři Křižownicy toho čáſu počátek ſwůg wzali / měli byt ſwůg nedaleko Božijho Hrobu. Ti za Gelazya druhého Papeže ſe počali.

Křeſtiané kteřij na Paut k Hrobu Božijmu chodili / weliké pohodlj od nich mijwali : nebo ač Křeſtiané Geruzalém drželi / wſſak Saracenij mnohé ſſkody wokolo činili / Laupili a mordowali lid Křeſtianſký / a zwláſſtě Pautniky / a tak ti Templáři vkazugic mijſta ſwatá peregrinum wyprowázeli ge / a za takowé dobrodinij po wſſech Kraginách wychwalowánij byli / a dary gim rozličné noſenij zrozličných Kragin.

Honorius Papež druhý / widauce gegich takowé nábožénſtwij a ſſtěſtij které měli nad Pohany / řád gim ſpůſobil / aby w bilých Pláſſtich chodili.

Eugenius pak třetij toho gména Papež / Křijž gim Cžerwený přidal na bilé Pláſſtě.

Potom Léta Páně 1307. Z poručenij Klementa Papeže / toho gména

Páteho/kterýž byl wzat po Benedyktowi 10. a žiw byl oſm let na té Stolicy/ Měſycůw Deſet/ dni Patnácte/ ta Rzehola zhynula/ a gegich Zbožij wſſecko Rodyſkým Rytijřům rozdáno.

Léta Páně 1122. Heřman Biſkup vmřel/ kterýž dobře a pokogně Stolicy ſpravowal/ chudých lidij weliký pomocnijk y nedoſtatečných Rzemeſlnijkůw. Žiw byl na té Stolicy let 19. wolen Roku 1097. a vmřel ut ſupra.

O Meynhardowi Biſkupu Prazſkém Deſátém.

Kapitola XI.

TEhož Roku hned yak vmřel Heřman Biſkup/ Wladiſlaw Knijže powolaw k ſobě Duchownijch/ proſyl aby někoho hodného na geho mijſto wolili/ a ſám gim Meynharda gmenowal: a když nechtěli ginij lidé k tomu přiwoliti/ proto že byl Cyzozemec/ namluwil Knijže neyprwé Preláty/ a potom giné Pány a Rytijřſtwo/ a tak ho přigali/ ale ne wděčně.

Přigal potom podlé obyčege Regalia, a poſwěcen byl od Arcybiſkupa Mohutſkého.

Ten Hrob Swatého Wogtěcha ſwýmı wlaſtnijmi nákladem ozdobil/ a do Geruzaléma k Hrobu Božijmu gel.

Obžalowán byl před Papežem od těch (wſſak newinně/) kteřij mu toho nepřáli/ ale ſe ze wſſeho pěkně wywedl/ v Arcybiſkupa Mohutſkého/ a nepřátelům ſwým takowau protimyſlnoſt odpuſtil.

Léta Páně 1123. Czaſu Poſtnijho vkazowali ſe znamenij diwná na Nebi/ zdálo ſe někdy že Hwězdy yako déſſť pryſſali: byla weliká hognoſt wſſeho Obilij/ toliko že byli Kraupy na některých mijſtech poſſkodili.

O koſtech Podiwinowých/ kterak byli nalezené a od toho Biſkupa poctiwě mezy Oltářem Swatého Mikuláſſe/ a Hrobem Biſkupa Jaromijra pochowané Hágek zmijnku činij w Liſtu 167.

Soběſlaw Knijže Koſtel Swatého Giřij rozbořený na Hoře genž ſlowe Zřijp wyſtawěl/ který Zdik ginák Gindřich Biſkup Olomucký poſwětil na den Swatého Giřij.

Týž Biſkup Zlatem a Drahým Kamenijm kázal obnowiti Hrob Swatého Wijta/ kterýž náklad ſtál 3070. kop gro: Czeſkých. Hágek w Liſtu 171.

Léta Páně 1130. Diwná a neobyčegná znamenij na Nebi ſe vkazowali čaſu Zymnijho: na den třijch Králůw Dennice wycházela/ diwným obyčegem

gem/tak yakoby tancowala/gednak wegſs gednak niž ſpodiwenijm welikým lidi patřijcých.

Téhož Roku gel Biſkup k Božijmu Hrobu na Paut/wyprowázeli ho geho Kněžij až do Baworſké Země.

Opět obžalowán byl týž Biſkup od těch kteřij ſe byli ſmlauwili na Soběſlawa Knijžete/z nawedenijm Břetiſlawowým/ wſſak neprawdiwě: očiſtil ſe z toho yako newinný pěkně/a ti hanebně pomordowáni byli.

Léta Páně 1132. pod gednau welikau Horau rozkázal Biſkup na ſwůg náklad wyſtawěti Koſtel/ we gméno Panny Marye we Wſy Chuchel (blízko od ſwého Dworu Biſkupſkého/a chtijce ten Koſtel poſwětiti/tu čekal.

A když bylo čaſu wečernijho/ přiſſla na Biſkupa weliká dřijmota/ tak že ſe ſmu obrániti nemohl: ſſel do ſwé Komory a položil ſe na Loži/ſlužebnijcy za tijm odeſſli.

Přiſſel négaký diwný hřmot že ſe zdálo yakoby ſe co lámalo. Biſkup z Lože wyſkočiwſſe přitiſkl ſe k ſtraně ke Zdi wedlé Komijnu/ a w tom Kámen weliký z té Hory wypadl/porazyl dwě Zdi/a Lože Biſkupowo potrhal a w ſe zaſtawil. Biſkup tu ſtogic bez vrazu zůſtal/ poděkowawſſe Pánu Bohu/wyſſel z té Komory do giné.

Léta Páně 1133. Hágek na Liſtu 175. přigel do Czech Legát od Papeže dáwage Kladbu na Maynharda Biſkupa Czeſkého/ prawě žeby on mnohými a těžkými hřijchy byl před Papežem obtijžen/a z těch aby ſe před Neywyſſijm Biſkupem wywedl a očiſtil/takowé obžalowánij na téhož Biſkupa přiſſlo z některých Kanownijkůw Koſtela Pražſkého: Množy ſe byli proti němu ſpuntowali/ chtijce gey s Stolice Biſkupſké zſaditi/ ale wſſak gſau toho wykonati nemohli/proto/neb ten vklad byl mnohým lidem známý včiněn.

Téhož Léta/ druhý den po Welikénocy/neſlýchané Hromobitij w Czechách bylo/ vdeřil Hrom na Wěž při Koſtele Swatého Wijta na Hradě Pražſkém/a zapálil gi/žádný brániti nemohl/wſſak Koſtelu neſtala ſe žádná ſſkoda.

Téhož čaſu Swatý Gothard/ w Fuldenſkém Koſtele mnohé Diwy činil/ a pro welikoſt ſkutkůw mezy Swaté počten.

Téhož Roku Biſkup Maynhard před Papežem obžalowaný yak ſe nahoře pſalo očiſtiwſſy ſe w Mohuči/do Holomuce do Morawy přigel a vmřel.

Od Biſkupa Olomuckého Tělo geho poctiwě přiwezeno bylo do Prahy. Wolen byl Léta 1122. vmřel Roku 1134. is quinq; prębendas Canonicales in Eccleſia Pragenſi creavit.

O Janowi Biſkupu Pražſkém Gedenáctem.

Kapitola XII.

PO ſmrti Meynharda / Jan Proboſſt Wyſſehradſký na geho mjſto wolen/wſſak ſpomocy Darůw té hodnoſti doſſel / a na den Swatého Wácſlawa ſkrze Děkana Pražſkého wyhláſſen.

Zato lidé Pánu Bohu děkowali: nebo byl člowěkem dobrým/ a rád ſe zachowal každému.

Gel potom k Lotaryuſowi Cýſaři s Liſty/ od Knjžetem y Kapitolau Pražſkau do Haydelburku/ o Confirmacy a tu hned poſwěcen od Mohutſkého Arcybiſkupa. Wrátil ſe do Prahy Měſýce Dubna/ a pilen byl ſwé powinnoſti.

Léta 1137. přihodilo ſe že gedna Žena na ſwých nohách choditi nemohla tak že gi muſyli noſyti tam kdež gi potřeba byla. A když na den Swatého Sſtěpána ſama toliko w Domě ležela / a Pánu Bohu ſe modlila / vſliſſela ano Zwon zwonij / a w tom ſe Dwéře odewřeli v domu / a Zwon ten který prwé zdaleka ſlyſſela/zdálo ſe gi yakoby tu w domě zwonil.

Žena z toho ſe vlekla/ a pozdwjhſſy Hlawy vzřela/ ano dwa Muži gdau do dweřij/magijce na ſobě oděw Biſkupſký. Ti přiſtaupili knij a geden wztáhl ruku a dotekl ſe gi Hůlkau kterau w ruce držel/řka: Wſtaň a wzdeg chwálu Pánu Bohu: a tak pozdwijhſſy gi pogali až do Wſy/kteraž ſlowe Slapi/w kterýž Muž geden znamenitý Mladota Koſtel Roku předeſſlého dal byl wyſtawěti / ku památce Swatému Gothardowi Biſkupu: tu před Koſtelem poſtawili gi ti Muži/kteráž ſtála na ſwých Nohách yakoby nikdá w nich žádné boleſti neměla / a odewřewſſe Koſtel tam gi vwedli.

Tu ona Pánu Bohu ſe pomodliwſſe ſliſſijc ſpijwánij y chwálenij Pána weſele/ odeſſla zdrawá do ſwého Domu. W tom Manžel gegi přiſſel/ a když Ženy nenalezl/ těžce ſe rmautil.

Hledal wſſudy/a nic nalezti nemohl. Potom ſe v Sauſedůw ptal/ kteřijž ſe wſſyckni ſeſſli a diwili ſe kam geſt ſe děla.

A když mezy ſebau rozmlauwali/přiſſla/ a wkročiwſſe do Swětnice nalezla Muže ſwého welmi žaloſtiwého / kterauž vhlidawſſy tak zdrawau vlekl ſe wida gi s těmi lidmi a přátely gegijmi.

Ptali ſe gi w tom kterak byla vzdrawená/ona gim wſſecko wyprawowala/ yak ſe to dálo. Děkowali Pánu Bohu za takowau láſku. A ona naſzegtřij ſſla do Koſtela/Dar Pánu Bohu k chwále na Oltáři položila / podlé poručenij těch Swatých Mužůw/ kteřij ſe gi gmenowali/ Jan Ewangeliſta a Gothard Biſkup.

Roku potom 1139. Jan Biſkup Pražſký dlauhau nemocy gſauce ztrápen vmřel / a w Kaple Swatého Gotharda Biſkupa pochowán/ při Koſtele Pražſkém. Na gehožto mijſto Sylveſter Opat Sázawſký od Prelatůw Koſtela Pražſkého wolen / Měſýce Ržijgna/a wſſak ta Electij/pro brzkau Smrt Knjžete Soběſlawa podſtatnoſti neměla. Wolen léta 1134. i vmřel ut ſupra.

Digitized by Google

O Ottonowi Biſkupu Prazſkem Dwanáctem.

Kapitola XIII.

OTto Probošt Koſtela Prazſkého od Knijzete Wladiſlawa y od Kapitoli wolen/ hned k Cýſaři wyprawen/ a tu odtud do Mohuče gel kdež poſwěcen od Albrechta Arcybiſkupa. Ten mnoho naložil na Koſtel Prazſký tolikéž na Koſtel Zderaſký kterýž welice milowal / a w něm aby po Smrti pohřben byl žádal/ anobrž prwé nežli vmřel/ tam ſe dowezti kázal.

O geho ſprawách a ſkutcých ſſyroce Kronyky wyprawugi.

Léta Páně 1142. Koſtel Swatého Wijta zapálen kterýž z gruntůw wyhořel/ a w něm mnoho Zlata a Střijbra / y giných Swatoſti a Klenotůw shořelo/ Koſtel tolikéž Swatého Giřij / netoliko shořel/ ale přijliſſným Ohněm wſſecken ſe rozſul a zbořil.

Widauce to Geptiſſky y Abbatyſſe an gegich Kláſſter shořel/ y wſſecky přijbytkowé wolali ku Pánu Bohu aby ſe ſmilowati ráčil nad nimi/ a potom ſſli z Hradu Prazſkého pod Petřijn/ wſſech bylo pohromadě 75. a odtud wſtawſſe weſſli do Koſtela Swatého Jana Křtitele na Augezdě / tu Pánu Bohu ſlaužili we dne y w nocy / Dům ſobě dawſſe poſtawiti/ kterýž ſlowe Petřijn.

Po nedlauhém pak čaſu/ hláſnij a někteřij Rybáři/ také chudij Řzemeſlnijcy kteřijž w nocy pracugi / oznámili Pannám těm kterak widagi čaſu nočnijho/ an z Kláſſtera toho shořelého wycházy Oheň/ a neſe ſe až k Nebi/ a přitom Ohni yakoby nějacý Duchowé Andělſſtij ſe vkazowali.

Tim Panny gſauce napomenuti/ ſſli ſpolečně na to mijſto Oltáře nawſſtěwowali/ a Těla Swaté Lidmilly hledali / proſyli Zednijka aby mezy Kamenijm a Rumem/ toho Těla hledal / kterýž když to včinil nalezl Hrob celý/ a Tělo neporuſſené.

Protož Panny s Biſkupem Morawſkým Gindřichem o to ſe poradiwſſe/ ten Kláſſter počali wopraw owati.

Léta Páně 1143. Probošt Děkan y wſſyckni Kanno wnicy Koſtela Prazſkého/ pilně ſe oto ſtarali/ aby týž Koſtel Swatého Wijta ſpálený a rozbořený zaſe k nápravě přiwedli/ a tak neyprw na ſwůg náklad kázali gey wyrumowati/ a tu gſau nalezená Těla Swatého Wácſlawa / a Swatého Wogtěcha/ y giných Swatých Mučedlnijkůw.

Téhož Roku / Knijže Wladiſlaw činic Pánu Bohu dijky / že mu Pán Bůh pomohl ſe wrátiti do ztraceného Králowſtwij/ kázal založiti Kláſſter na Strahowě/ a dal gemu gméno na Hůře Syon.

A když byl Koſtel z gruntu wyzdwižen/ poručil gey Král Biſkupowi k opatrowánij/ kterýž gewſſy do Kláſſtera z Tenffeldu do Němec/ ſpowolenijm

nym Opata wygednal oſm Kni
žij řádu Premonſtratenſkého/
a w tom ge Kláſſteře oſadil/kte
řijž welmi nábožně a poctiwě
Pánu Bohu chwálu činili/ a
Starſſij mezy nimi byl Opatem
Rzo gmenowaný.

Léta Páně 1144. Manželka Wladiſlawa Knijžete/widauc yak Manžel
gegi pilnau Prácy a náklad nemalý wede/z ſtrany ſtawenij Kláſſtera Stra-

howſkého / proſyla ho aby gi
také powolil Kláſſter wyſta-
wěti: což on ochotně včinil/ a
tak magic powolenij/ kázala
založiti Kláſſter w Dogſanech
a doſtatečně gey nadala/do kte
réhož Panny téhož Zákona v-
weſti kázala/k kterýmž čaſto pro Náboženſtwij gezdijwala.

Léta druhého Biſkup Olomucký Gindřich / kterýž byl w láſce weliké při

Knijžeti Wladiſlawowi/ chtij-
ce toho Náboženſtwij wijcegi
přičiniti/ gſauc tak doſtateč-
ným/ Koſtel nad Litomyſſlij za-
ložiti kázal / tu na tom mijſtě
kde geſt nynij Zámek/a dal mu
gméno na Hůře Oliwetſké/kdež
toliкéž bratřij téhož řádu vweſti poručil / mnoho Wſy k němu přikaupil/a
wſſelikými doſtatky znamenitě gey nadal.

To widauce ginij Lidé / mnoho Koſtelůw a Kláſſterůw w Czechách
wyſtawěli.

Téhož čaſu Knijže y Kněžna mnoho Zlata nalezli na Gilowým Wrchu/
ſkrze zgewenij gednoho Kněze gménem Reda: Wážilo to Zlato ſamoroſtlé
Cztyrmecytma Centnýřůw. O tom v Hágka ſſijřegi nagdeſs. Kněz
Reda od Knijžete hogně obdarowán byl.

Téhož Roku/to geſt 1145. Kněžna Gedrucya s Manželem ſwým Knij-
žetem Wladiſlawem/rozkázala Kláſſter wyſtawěti w Teplicy/do kteréhož

Panny vweſti kázala řádu S°
Benedykta/ k kterémuž mnoho
Wſy a platůw přikaupila Pan-
nám k žiwnoſti / a do Koſtela
když byl wyſtawen kázala mno-
ho Nádob z Strijbra a Zlata
nadělati: na což naložila Tiſyc
Hřiwen Strijbra a tři Sta Hřiwen Zlata: ginij také lidé mnoho nadali

Kněžna a Manželka Wladiſlawa Knijžete Czeſké° když Kláſſter dokoná-
wala / geden Muž ſtarý gménem Wnadek/ ze Wſy Lhotice / chodic po
horách od Teplice za gednu mijli k ſtraně půlnočnij/nalezl Prut dlauhý a
ſwětlý/kterýž dal Kněžně a ona Zlatnijkům/genž oznámili že geſt Ceyn. Kněž-
na obdarowawſſe Muže toho/Pánu Bohu děkowala z takowého daru.

Potom Roku 1148. Otta Biſkup vmřel / Muž pokogný a dobrotiwý w
Kláſſteře Zderazſkém pochowán: wolen 1140. vmřel ut ſupra.

Digitized by Google

O Danyelowi z Lipy Biſkupu Pražſkém Třináctém.

Kapitola XIIII.

PO Smrti Ottona / Kníže Wladiſlaw přiſſedſſy do Koſtela Swatého Wýta k Prelátům / podal ſwůg hlas na Gijřijka Borſſe z Oſeka Kanownijka téhož Koſtela Pražſkého. Ale Duchownij wſſyckni w tom zdánj ſwé vkazugíc / oznámili k té Stolicy ſprawnégſſýho býti Danyele z Lippy Syna Zdiſlawowa: na tom Kníže y wſſyckni Stawowé přeſtali.

Wyhláſſen geſt tehdy za Biſkupa Danyel / a poſlán o Konffirmacý k Papeži / a k Arcybiſkupowi Mohutſkému na Conſecracy.

Byl Muž wýmluwný / w ſprawách Duchownjch y Swětſkých dobře zběhlý / Cýſaři Frydrychowi mnoho a ctnoſtně ſlaužil / s welikau ozdobau Králowſtwij Czeſkého.

Léta Páně 1149. Danyel Biſkup gſauce w Morawě v Gindřicha Biſkupa / tolikéž v ſwých některých přátel / nawracowal ſe do Czech od Czaſlawě gedauc k Maljnu / tu napadla ho dřjmota: y řekl k ſlužebnijkům / maličko ſe s ceſty na ſtranu wyhněte / a tak w geli do gednoho Audolij w huſtém Leſe. Biſkup ſedl s Koně / Služebnijcy vſtlali mu tak yak mohli / Sedlo mu pod hlawu podložiwſſe: tu on vſnul y Služebnijcy geho wſſyckni / tolikodwa Komornijcy bedliwij a pilnij byli Pána ſwého / kterýchžto gména wyprawuge hyſtorykus Gindřich a Rodek: a když pilně patřili na Pána ſwého / přiletěl Práček bílý maličký / Křijdla y hlawu mage zlatau / a poſadil ſe před Twáři Biſkupowé / a když Vſta odewřel wletěl mu do nich / a Vſta Biſkup zawřel.

Diwili ſe tomu Mládency / a obáwage ſe aby ſe něco Pánu gegich nepřihodilo / chtěl geden Pána zbuditi / ale druhý mu toho nedopuſtil.

Po malé chwijli Biſkup vſta otewřel / a Práček wyſkočiw wzlétl wzhůru: w tom Biſkup wſtal / a pohleděw k Nebi řekl: Mirabilis Deus in operibus ſuis.

A hned ſobě kázal Koně woſedlati a podati / a Komornijkům řekl / proſým wás znamenegte toto mijſto welmi pilně / abychom potom k němu tu ſe ſgeli: kterijž tak včinili.

Vgewſſy potom Biſkup od toho mijſta aſy míli / řekl k Služebnijkům: milé Dítí yak gſem yá měl diwný Sen když gſem byl vſnul na tom Sedle: Zdálo mi ſe kterakby Pán Bůh poſlal ke mně Anděla ſwého / kterýž mi poručil abych gemu Koſtel wyſtawětí rozkázal / a do něho abych dal přiwezti Bratry Kláſſtera Cyſtercyenſkého / y muſým tak včiniti.

A když do Prahy přigel / ti dwa Komornijcy oznámili mu to co widěli / kterýž gim odpowěděl: Synowé milij wzdegte chwálu Pánu Bohu / že ſte

to wi-

Digitized by Google

to widěti mohli/ to geſt ten poſel kterýž byl temně poſlán: a tak hned bez meſſkánj kázal kamenj y giné wěcy náležité přihotowiti k ſtawenj Klásſtera/ a ſám ſwau wlaſtnj rukau ten Klásſter založil/ a od toho Sedla/ dal gemu gméno Sedlec/ že na Sedle na tom mjſtě ležel.

Léta Páně 1149. Mnoho ten Biſkup Cýſaři ſlaužil we Wlaſſých: tu Sobotu před Kwětnau Neděli/ Cýſař w gednom Městečku mjli od Bononij v Swaté Heleny nocleh měl/ a tu té Nocy Komora Biſkupa Danyele ſe zapálila/ a wſſecko to co měl shořelo/ toliko w gednom Pláſſtij ſám z toho Ohně vſſel/ ale wſſak na to mjſto od Cýſaře y od Knjžat hogně byl nadán.

Léta Páně 1166. Cýſař Frydrych když bylo weliké rozdělenj mezy Kardynali gſauc milownjkem pokoge gel do Řjma/ a za přjčinau a potřebau pro Biſkupa Danyele poſlal/ wědauce geho býti w těch wěcech ſprawnegſſjho.

To on rád na žádoſt Cýſařſkau s wůli Knjžete Pána ſwého včinil.

Tu geſt na té ceſtě w Lombardij vmřel/ potom do Pražſkého Koſtela poſlán/ a tam pochowán/ o tom obſſýrněgi Hágek. Wolen 1148. vmřel 1169.

Albrecht Syn Krále Wladiſlawa Biſkup Salcpurſký a Proboſſt před tim Mělnický žádal za to Otce/ aby mu powolil Probožſtwj Mělnické do žiwota držeti/ w Čzechách. On včiniti toho nechtěl/ mluwjce bylo by to proti Práwům Čzeſkým/ a wſſak potom z dožádánjm Panůw některých zápiſy to potwrdiwſſe powolil: Neb za toho čaſu žádný Cyzozemec nemohl držeti Duchownjho panſtwj/ Král ani Biſkup k tomu powoliti nemohli/ a gestliže by powolili/ Preláti Koſtela tomu odepřjti měli.

Když ſe dowěděla Gitka Králowna/ že Mniſſy Koſtela nebo Klásſtera Sedleckého Expolta za Oppata přigjti nechtěli/ ſtarala ſe aby byl wyhláſſen za Biſkupa/ čemuž tolikéž odpjralo gich množſtwj/ wſſak tu ſpurnoſt Pán Bůh roztrhnauti rácil ſkrze Smrt Kněze Expolta.

O Frydrychowi Biſkupu Pražſkém Cžtrnáctem.

Kapitola XV.

KDyž podlé obyčege ſeſſli ſe do Koſtela Swatého Wjta Preláti y mnoho Panůw Swětſkých podlé wůle Krále Wladiſlawa) neyprwé Kněžij wybrali Petra Kohowice/ Muže včeného a wýmluwného/ a práwě toho Auřadu hodného: Swětſſtij chtěli mjti Jana Syna Hrochowa z Radiče/ kteréhož též nehaněli Duchownij: wſſyckni z těch dwau gednoho mjti chtěli/ y tak ſe ſneſſli/ aby dán byl Los na koho padne/ ten aby byl Biſkupem.

Ale Králowna Alžběta znowu ſe w to wložiwſſe což gi nenáleželo/ Frydrycha

drycha Němce z Sas/ ſweho přjbuzného za Biſkupa wſſem vſtanowila/ a tim na ſebe wſſecky pohnula/ Duchowny y Swětſké.

Král znamenal že ſe Cžechům nelibj/ to gegi wolenj zruſſyti chtěl/ wſſak předce zanechán Frydrych na té Stolicy/ kterýž malý vžitek včinil/ nebo Jazyku Cžeſkého neumčl/ a wjcegi byl k ſwým náchylnčgſſj nežli k Cžechům.

Téhož čaſu a Roku 1170. vkázali ſe tři Měſyce w Zymě/ tak že od mnohých lidj za oſm dnj gſau widánj.

Druhého Roku Tomas Kanturyenſký Arcybiſkup/ Muž dobrý a Swatý práwě w Spráwách/ z náwodu Diabelſkého/ a powolenj Gindřicha Krále Englického zamordowán: po geho Smrti rozličnj ſe dáli diwowé/ a tak tudy vznáno že byl Muž Swatý.

Gitka Králowna znamenawſſe že Cžechowé knj žádné chuti neměli protoho Frydrycha Biſkupa wolenj/ že byl nicemný Lakomec a ſkupec/ k shromážděnj Pokladůw chtiwý/ vmjnila něco před ſebe wzyti/ aby ſobě při nich přjzeň zgednala/ y poručila z Menſſjho Měſta do Starého přes Rzeku Wltawu Moſt Kamenný na ſwůg náklad vdělati/ a začawſſe Roku 1171 dokonala gey/ 1174.

Léta Páně 1176. Stalo ſe w Zemi Franſké/ že negaký Petr Waldenſký Měſſtěnjn z Lugdunu gſa Cžlowěk bohatý a nevčený/ dal ſobě Biblj z Latinſkého Jazyku na Francký přeložiti/ a tak čtauce a nerozuměgjce vpadl w mnohé bludy/ kteréž y giným rozſýwal/ a z toho mnohé bludy powſtali/ a nazýwali ſe chudj z Lugdunu/ a někteřj ge Waldenſkými gmenowali: obrátilo ſe gich mnoho do Pikardye: mezy nimiž powſtal negaký Jeroným/ Muž weymluwný Rodem z Pikardye z Měſta Rothomagus, mnoho lidu ſwým kázánjm zawedl/ a tak toho gednoho Roku mnoho Cžert lidj zawozowal.

Ludwjk Král Francký o tom vſliſſew poſlal lid Rytjřſký do Pikardye/ a rozkázal ty wſſecky Kazatele wyhnati/ zápowěd vdělawſſe/ geſtližeby který tam potom té Sekty nalezen byl/ aby byl Ohněm vpálen.

Opět potom Sekta giná wyſſla: neb ſcházegjce ſe někteřj tegně/ kázali po Stodolách a po Jamách/ a ſlauli Jamnicy.

Po některých čaſech chodili nazý Muži y Ženy prawjce že Adam y Ewa tak chodili/ a těm řjkali Adamite neb Adamnicy.

Powſtali potom z těch nevčených a ſwywolných z náwodu Lucyperowého/ Diably w Cžlowěčjch poſtawách/ kteřj chodjc w Cžechách kázali: a když giž na weliký absurda lid vwozowali/ geden Farář dal ſe s nimi w dyſputacy a w hádanj/ poznal že gſau Cžerti/ zakljnal ge/ a mocy Božj zapowjdal gim/ aby lidu Božjho neſwozowali. Očemž Hágek ſſjřegj w Liſtu 202.

Léta Páně 1178. Frydrych Biſkup vmřel/ pochowán při Koſtele hlawnjm. Wolen byl Léta Páně 1170. gſauc w nepřjzni v Cžechůw let Oſm.

O Walentinowi Biſkupu Prazſkém Patnáctém.

Kapitola XVI.

PO Smrti Frydrycha Biſkupa ſkrze moc práwě Kněžny Alžběty Manželky Knijžete Frydrycha/ wſtrčen Walentijn gegj Kaplan na Biſkupſtwij.

Byl Němec přirozený/ člowěk proſtý newčený/toliko žebyl dobrotiwý a nábožný: proto byl přigat/a trpěti ho k wůli Kněžně muſeli/wſſak nedlauho žiw byl.

Ta Alžběta malo před tim ſlibila byla Pánu Bohu ke cti a chwále/a ku památce Swatého Jana Ewangeliſty Kláſſter poſtawiti/y tak včinila/ platy gey dobře opatřiwſſe/ do kteréhož Křižowniky Rodyſké s čilým Křijžem vweſti kázala. Ten Koſtel do dneſſnijho dne geſſtě ſe vkazuge neb znamenij geho pozůſtáwagj blizko Swinſké Brány/řikali mu Koſtel Swatého Jana na Bogiſſtij.

Ti Potom Křižownijcy po mnoha letech/založiwſſe Koſtel w Menſſijm Městě Prazſkém nedaleko Moſtu we gménu Panny Marye/tam ſe přeſtěhowali/ a Koſtel ten Swatého Jana 12. Kněžij Zákona ſwého oſadili/aby w Pánu Bohu ſlaužili.

Nedlauho potom Walentin Biſkup/ w Roku 1182. vmřel na Zymnicy/ a w Koſtele Swatého Wijta pochowán: wolen byl 1178.

O Gindržichowi Biſkupu Czěſkém Sſeſtnáctém/ Bratru wlaſtnijm Krále Wladiſlawa.

Kapitola XVII.

HEndrych Krále Wladiſlawa Bratr wlaſtnij a Streyc Frydrychůw ginák Břetiſlaw Proboſſt Wyſſehradſký/ od mladoſti při včenij wychowán/netoliko doma/ ale w Pařijžſký Academij w Frankreychu/plný wſſech ctnoſti/magic na ten náklad Proboſtwij

ſtwij Wyſſehradſké: toho čaſu přigel práw[e] když Walentjn vmřel/ a o Biſkupa Electij byla/ protož ſchutj wolen ode wſſech na Biſkupſtwij Pražſké. Ten doſtatečně opanowawſſy to mijſto/ ſtaral ſe aby pokog y dobrý řád při Koſtele Pražſkém býti mohl/ s čehož netoliko Koſtelu ale y Králowſtwj byl vžitečný.

Toho čaſu Měſýce Máge/ Koſtel Strahowſký Albrecht Arcybiſkup Salcpurſký poſwětil/ při kterém ſwěcenij byli wſſyckni Preláti Swatého Wijta/ y mnozy Opatowé.

Albrecht wegſſe gmenowaný na ten čas w Czechách bydlel/ neb ſkrz Cýſaře zbawen byl/ ſwého Arcybiſkupſtwij patnácte let/ toliko na Probožſtwj Mělnickém přeſtáwal/ ač zas přiweden byl na ſwé mijſto.

Weliké newole tehdáž byli mezy Knijžaty/ ač některým w to Smrt wkročila/ wſſak někteřij pozůſtali mimo wůli Cýſařſkau Králowſtwij ſobě Czeſké přiwlaſtniowali.

Popůzen gſa Cýſař k hněwu pro lakomſtwij zauffalcůw takowých/ poručil k ſprawowánij Králowſtwij Czeſké Gindřichowi Biſkupu/ kteréž on láſkau Otcowſkau chránil/ Přemyſla zahnal genž ſe mocý Králowſtwij zmocniti chtěl.

Když pak byl powolán k Cýſaři Gindřich Roku 1193. poručil Králowſtwj Sſebiřowi/ a ſpráwu Koſtela oddal Witoſlawowi.

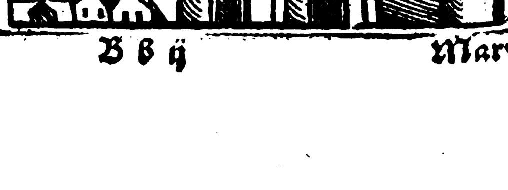
Vmjnil pak od Cýſaře na Paut gijti k Swatému Jakubu do Kompoſtelle/ a když žádal od něho Cýſař Summy připowěděné/ ſlibowal mu gi dáti když ſe zaſe ſpátkem wráti: Cýſař gemu tak dlauho čekati nechtěl/ a on wrátiwſſe ſe ſpátkem ſlowu ſwému a připowědi doſti činiti muſel.

Téhož Roku gel Biſkup Gindřich na Swadbu do Vher/ když Král Emeryk Syn Belůw/ měl wzyti za Manželku Dceru Krále Aragonſkého Konſtancý. Ale když poſlowé pro ně wyſláni byli/ a nic neſpůſobili/ Biſkup z Oſtřehomu obrátil ſe do Czech. A když ſkrze Morawu gel na dwau mijſtech gſau naň zálohu včinili Morawané/ ale niagic od ſwých ſtráž a napomenuti toho ſýdla pominul.

Takowého deſpectu týž Biſkup ſe mſtiti nechtěl: ſami Czechowé k tomu ho přiwedli že ſe mſtiti muſyl. A když tam Wogſko přitáhlo/ Morawané ſe hned poddati muſeli/ s kterými ſporučenij Cýſařſké do Srbſké Země gel/ a tam činil ſſkody nemalé/ a když ſe brániti chtěli/ množſtwij gich Czechowé zbili/ Koſtelůw mnoho zlaupili a popálili w Srbých/ a přigewſſe do Czech rozkázal Biſkup zaty tam pobité oběti činiti/ a ſám ſwými rukami Almužny rozdáwal.

Léta Páně 1195. Biſkup Gindřich a Knijže Králowſtwij Czeſkého magě pokog w Czeſké Zemi/ kázal Koſtel Swatého Wijta oprawowati/ a Oltáře w něm poſwětil ſám/ wſſecky znowu dawſſe předělati.

Téhož Roku rozkázal Dům hrubý poſtawiti w Menſſým Měſtě Pražſkém na Břehu Rzeky Wltawy/ a Kaplu w něm k chwále Pána Boha/ a ku památce Blahoſlawené Panny

Marye / a tam vwedl ſpěwáky kurnij/ aby wſſecky hodiny pořád ſpijwali.
Na Wyſſehradě také Koſtel Swatého Petra ozdobiti dal/welmi toho pilen byl co geho aukadu náleželo:hognými platy ſlužebnijky Božj nadáwal.
Byla weliká Suchota w Czeſké Zemi toho čaſu / ſkrze kterauž byl hlad chudých lidj mnoho pomřelo hladem/a tak Biſkup poſlal hledati Obilj mezy Sedláky bezbožnými/a kde bylo nalezeno kázal mlátiti : a co mimo potřebu zůſtalo / to Hoſpodáři tomu poručil dobře zaplatiti a pobrati/s toho Chléb pecy/a chudý lid krmiti/pro gméno Božij : takť geſt mnoho lidi chudých wychowal přes ten zlý čas že hladem nezemřeli.
Léta Páně 1197. Petr Kardynál Koſtela Panny Marye de lata Via, to geſt na ſſijroké Ceſtě/od Papeže Celeſtina, toho gména třetijho/(kterýž toliko Cžtyři léta/ Měſycům Sedm/ den geden žiw byl : na tu Stolicy wolen byl Léta Páně 1191. Vmřel 96.) z Řijma poſlaný do Czech přigel/ a toho čaſu byl Gindřich Biſkup nemocný/ wſſak předſe wyneſti ſe kázal proti němu : Duchownijch weliký záſtup a lidu Obecného okolo něho byl/a to bylo nakonec Maſſopuſtu.
Ten Legát w Poſtě o Suchých dnech/Swětil Žiáky s powolenijm Gindřicha na Kněžſtwij/ přikazugijce gim aby čiſtotu zachowáwali až do ſmrti/a kdoby ſe čiſtotně nechowal/aby proto treſtán byl.
Pro takowé poručenij Faráłowé proti Legátowi welmi ſe zbauřili/ a kdyby ſe byl neſkrýl w Hoſpodě ſwé / byl by od nich vkamenowán/pročež až k Bawořům vgel.
Biſkup Gindřich nemohauce ſte nemocy wygijti / dokonal žiwot ſwůg: geho Tělo wezeno do Dogſſan/a tu wedlé Matetke ſwé / yakž náleželo počtiwě pochowáno.

O Danyelowi Biſkupu Pražſkém Sedmnáctém.

Kapitola XVIII.

Wladiſlaw zuoſtaw Kněžetem Czeſkým/powolal některých Panůw a radil ſe s nimi o wywolenij giného Biſkupa/kdež ſponuknutijm některých wyhláſyl za Biſkupa/ Kaplana ſwého Danyele Mika.
Nedowolowali k tomu Preláti s ginými Kněžmi/ poněwadž bez wůle gich wolen byl/a opowijdagijce ſe ſkrze Děkana Wyſſehradſkého/o woleném Biſkupu wěděti nechtěli.
Obáwalo ſe Knijže aby z toho něgaká Bauřka nepowſtala/odſtaupil od wolenj ſwého/a zanechal to při wůli Prelátůw aby oni za Biſkupa wolili kohoby rozuměli hodněgſſijho.
Nazeytřij ſeſſli ſe do Koſtela wſſyckni / kdež rozwažugijce wolenij Kněžete

žete ſwého ne zlé/nechtěli Electij geho zlehčiti / nýbrž k nj ſpolečně přiſtaupili/ a Danyele za Biſkupa přigali.

Toho čaſu vmřel Cýſař Gindřich : Což zwěděw Přemyſl/ wyſlal Poſly k Wladiſlawowi/ptage ſe zdaliž mu dobrowolně Knjžetſtwj puſtiti chce/ čili nic.

Žiádal Wladiſlaw od Panůw w té wěcy raddy / kteřjž gemu odpowěděli řkauce/nám neſluſſj Bratrůw mjřiti ani waditi/čiň yak ſe tobě ljbj.

Protož ſmjřil ſe s Bratrem Wladiſlaw / tak že geden w Králowſtwj Czeſkém/a druhý w Margkrabſtwj Morawſkém panowal.

Za Biſkupſtwj Danyele a za panowánj Přemyſla Krále / začal ſe řád Mnichůw Zákona Karmelitanſkého w Zemi Syrſké/ nedaleko od Hory Karmelo/ Léta Páně 1201.

Oděw gich byl bílý a ſſerý/diwně ſſaldowaný/tak yak někdy chodili Elizeus a Eliáš Prorocy.

Soldán Král Egiptſký když chodili w takowém oděwu/ w weliké poctiwoſti ge měl / a mnohé gim rozkázal Almužny rozdáwati.

Když pak Honorius Papež toho gména třetj / oděw gim změnil a dal gim bílý/Soldán ge z Země ſwé wyhnati kázal.

Léta Páně 1205. Král Přemyſl znabádánj Danyele Biſkupa/genž mu wyprawowal yak welicý Diwowé ſe děgi při Těle Swatého Prokopa Opata Sázawſkého zſtrany vzdrawenj nemocy rozličných/ poſlal do Křjma k Papeži Jnnocencyuſowi/žádage aby Prokop dotčený w počet Swatých přigat byl.

Léta Páně 1206. Anna Dcera Přemyſla Krále / genž dána byla w ſtaw Manželſký Knjžeti Wratiſlawſkému/we Wratiſſlawi Kláſſter řádu Swaté Kláry Pannám/a Sſpitál Swatého Matěge Křižownikům s Czerwenau Hwězdau poſtawila/a tu po Smrti pohřbená. Hágek w liſtu 218.

Téhož Léta / Swatý milý Franciſſek wyzdwihl Zákon Mnichůw ſſerých/a Léta 1227. při gednom mjſtě řečeném Aſyſium vmřel.

Léta Páně 1210. Mniſſy řádu S° Dominyka do Prahy vwedenj ſkrze Přemyſla Krále/ genž gim Kláſſter we gméno S° Klementa založil w Pořičanech před Prahau proti Dworu Králowſkému/kdež ſtála Wes Králowſká řečená Poříče (tu kde nynj geſt Nowé Mjſto Pražſké.)

Při tom Kláſſteře wyſtawen Dům ſſyroký / aby w něm těch Bratrůw ſto mohlo bydleti.

Nadán geſt Kláſſter ten od Krále od Střjbra y Zlata bohatě/genž hned Cžtyrmecýtma Kalichůw rozkázal vdělati/a Křjž s Patnácti Hřiwen ſtřjbra včiněný na Oltař poſtawiti.

Po malém čaſu wjce a wjce těch Bratrůw přibýwalo/tak že gim mjſto těſné bylo.

Protož když w tom Kláſſteře 17. let pobyli/do Města wětſſjho Pražſkého ſe přeneſli/kdež gim Kláſſter založen nedaleko od Moſtu/tolikéž ku památce Swatého Klementa. Očem Hágek w liſtu 220.

Léta Páně 1214. Vmřel Danyel Biſkup/ wykonaw dny ſwé dobré w wěku doſpělým.

O Ondře-

Digitized by Google

O Ondřegowi Biſkupu Pražſkem Oſmnáctem.

Kapitola XIX.

PO Smrti Biſkupa Danyele / od Krále Přemyſla / y odewſſech Duchownijch Koſtela Pražſkého / wólen na mijſto geho Ondřeg Proboſſt Koſtela Pražſkého / Muž dobrý a nábožný / a práwě Stolicy té hodný / kterýž Léta 1215. in Concilio na Biſkupſtwij poſwěcen byl.

Druhého Roku Biſkupſtwij geho / Těla ſynůw Hraběte Slawnjka a Matky Střezislawy / Bratrůw wlaſtnijch Swatého Wogtěcha Biſkupa Pražſkého / z Hrobůw w Koſtele Panny Marye w Libicy gſau wyzdwižena / o odtud do Prahy přeneſſena.

Což ſe widělo za dobré Biſkupu Ondřegowi / poněwadž od Pohanůw pro Wijru Křeſtianſkau zbiti gſau / aby w počet Swatých připſánij byli.

Protož y přikázal Koſti gegich w Kláſſteře Swatého Girij na Hradě Pražſkém před welikým Oltářem / w Oltáři proſtřednijm / vctiwě položiti.

Léta 1219. w nebytnoſti Biſkupa Ondřege / genž wyſlaný od Krále w cyzých Zemijch byl / neważně ſobě Král Wáclaw w Náboženſtwij / a nedbánliwě počijnal: Koſtela zanedbáwal / a modliteb ſwých newykonáwal / a když do Koſtela přigijti měl / rozkázal hodinu y tři ze Miſſy y s Neſſporem očekáwati.

Nawracugijce ſe Biſkup do Prahy / když o tom ſpráwu wzal / y ſám to očitě ſpatřil / treſtal Krále Wácſlawa přijſtně w pokogi geho / a napomijnal aby takowého protimyſlného obyčege zanechal / Pána Boha ſe bál / a geho w modlitbách ſwých ne nedbándliwě wzýwal.

Od mlčel ſe Král toho wſſeho / ale pro důtkliwé napomijnánij / Biſkupa w nenáwiſti měl / a čaſtokráte přjčiny wyhledáwal / aby geho z Země wypůdil.

Léta Páně 1221. Král Přemyſl / welice počal vtjſkati lid duchownij: Což widauce Páni Cžeſſtij / Rytijřſtwo a Wládyky / náſledowali w tom Krále / Koſtely a Kláſſtery na gruntech ſwých rozličnými bernēmi vtjſkagijce. Kdož pak o to žaloby Králi podáwal / nic giného nezeyſkal než poſměch.

Treſtal Biſkup z takowé nepobožnoſti Krále y Pány / wſſak Král y Páni napomijnánij Biſkupſké za poſměch ſobě počijtali.

Protož Ondřeg že nemohl při Králi ani při Pánijch pěknými ſlowy nic dowéſti / wydal Kladbu na Krále y na Pány / a ſlužbu Božij w Zemi zapowěděl. A gew do Řijma Papeži vtjſkánij Duchownijch wyprawowal / kterýž Králi y Panůmi Liſty horliwé napſal / tak že w vkrutnoſti ſwé drobet vlewili / a Král berně zlehčiti rozkázal: neb před tim Žiák s Kalamáře dáwal Deſet peněz / Kněz z Pleſſe Třidceti peněz: lacynēgi každá ſe wěc pro-

dáwala Zidu nežli Ziáku neb Knězy/ poněwadž Cžechowé zaſe k pohanſtwu ſe nachýlili.

Léta Páně 1222. Trwalo zlehčenij Swátoſti/ zlehčenij Koſtelůw/ zlehčenij Kněžſtwa a ſtráže Duſſij lidſkých/ genž křiwdy neſneſytedlné od Pohanůw trpěli: odgijmal Pán Bůh Aurody Zemſké: lid Obecnij y Pánij protiwili ſe Duchownijm/ gim žádného poſluſſenſtwij činiti nechtěli/ ani Deſátkůw náležitých dodáwati: Sedlácy proti Panům ſwým powſtáwali/ prawijce že wſſyckni ſobě rownij býti magij/ poněwadž wſſyckni gednoho Boha magi/ wſſyckni od gednoho Boha ſtwořenij: a protož že žádné Wrchnoſti nenij potřebij.

Sgeli ſe do Prahy Páni z rozkázánij Krále/ genž ſe s nimi radil/ yakby mohl takowý neřád zaſtawiti. Oni nemohauce giného proſtředku naleznati/ radili aby zaſe pro Biſkupa poſlali/ ač pochybowali o nawrácenij geho/ poněwadž byl takowým vtjſkánijm welmi obražen.

Niceméně wyprawenij byli k němu Poſlowé/ žádagijce aby přigel na Meze Cžeſké a Rakauſké toliko na rozmluwenij/ a ſlibugijce gemu we wſſem vctiwoſt/ bezpečenſtwij y porownánij nepokogůw wzdělaných.

Včinil tak Biſkup/ yak žádali Cžechowé/ aby wětſſij přijčina ke zlému od něho dána nebyla. A nalezl Krále a Pány/ an na něho čekali/ tři dni giž rozmlauwagijce o tom/ yakby těch neřádůw zbýti mohli. Král s Pány předněgſſijmi byl náchylný ke wſſemu/ ale ti kterýmž ſwá wůle ſſmakowala/ namluwiti ſe nedali k žádnému poboženſtwij. Protož tu nic newyřjdice/ rozgeli ſe do Přijbytkůw ſwých/ Král do Prahy/ a Biſkup do Ržijma.

Léta Páně 1223. Wětſſij a wětſſij nepokogowé w Cžechách powſtáwali. Jaroſs Kočowſký zabil Domaſlawa Faráře s Kamenice/ bratra Lewkowlowa bez přijčiny/ a Lewkol zato ſpálil gemu geho Zbožij wſſecko. Zdwihli ſe proti ſobě z obau ſtrán přátele wogenſky/ a mnohé Mordy mezy ſebau činili.

Teſkliw byl Přemyſl z ſkutkůw takowých/ a newěda o giné rádě/ poſlal tegně pro Biſkupa do Ržijma/ ſlibugijce wſſecko zlé naprawiti/ na čež aby ſe vbezpečil/ a přigel do Prahy.

Přigew Biſkup s Kardynálem Rzehořem z Kreſcentinu na Pomezý Cžeſké/ dálegi geti nechtěl.

A wygel Král s Pány proti němu/ a mezy ſebau porownánij včinili. Lijbilo ſe Kardynálowi/ že wſſyckni vctiwoſt a poſluſſenſtwij připowijdali duchownijm.

Král pak pogaw geho y Biſkupa k Praze ſe obrátil. Kardynál Zemi ſproſtil od Kladby/ a wykonáwánij ſlužby Božij nawrátil/ a včiniw ſmijr mezy Králem/ Pány a Biſkupem doſtatečný/ do Ržijma odgel.

Když Biſkup řád naprawowati počal/ znowu od některých Panůw nepřijzeň proti ſobě poznáwal/ budauc v nich ne za Otce Duchownijho/ než za nepřijtele auhlawnijho.

Ale mage od některých a Křeſtianſkých Panůw weyſtrahu/ že Král s někerými Pány/ o geho žiwot ſtogj/ tegně do Ržijma z Země wygel.

Powolal Papež před ſebe ruſſytele vſtanoweného pokoge: ale w tom Mor vkrutný přiſſel/ mnoho lidij zemřelo práwě we tmách pohanſkých/ a malo gich ſkrze tu metlu Božſkau k polepſſenij přiwedeno.

Ondřeg pak Biſkup očekáwagje obeſlaných/ nemoha ſe gich dočekati/ w Ržijmě žiwot ſwůg dokonal: Žiádal zato aby Tělo geho do Morawy bylo odwezeno/ a w Koſtele Panny Marye w Welehradě pochowáno: Neb

ten Kláſſter on ozdodil a nadal bohatě. Wolen byl na Biſkupſtwij Léta 1214. vmřel 1224.

O Peregrynowi Biſkupu Pražſkém Dewatenáctém.

Kapitola XX.

KDyž vmřel Biſkup Ondřeg ſgeli ſe wſſyckni Stawowé k Králi do Prahy a radili ſe s Duchownijmi o wolenij Biſkupá / wſſak takowého genžby na Statky Zádusſnij od Koſtela pobraných a odcyzených ſahati nemohl.

Král obáwage ſe wijce lidu nežli Pána Boha / kténuž podlé giných dowolil.

Byla weliká rozepře w wolenij / kteréž gſa přijčinau Král / wſſak gi yak mohl vpokogil / a rozpuſtiti gich nedopuſtil / dokawádžby Biſkup wolen nebyl.

Prodleli Páni s wolenijm do třetijho dne / chtijce woliti někoho ſlabého / a Kanownijky y Krále dary poruſſowali. Po dlauhém rokowánij / wyhláſſen za Biſkupa geden z Kanownijkůw Koſtela Pražſké° gménem Peregrin' kteréhož odeſlali k Arcybiſkupu Mohutſkému / aby od něho poſwěcen byl.

Téhož Roku / to geſt 1224. přiſſli bratřij menſſijho řádu Swatého Frantiſſka do Czech kterýmž Král Přemyſl dal vſtawěti Kláſſter ku památce Swatého Frantiſſka / w kterémž bydleli let Dewět.

Léta Páně 1225. vſliſſaw Papež Honorius toho gména třetij / (genž byl wolen po Innocentiuſowi třetijm / Léta 1216. žiw gſa let Deſet / Měſycůw Sedm / dni třinácte / a vmřel Léta 1227.) co ſe w Czechách děge / yak ſpůſobem tím wěcy Duchownij hynau / yak Czechowé zlehčiwſſe authoritatem Koſtela Božijho / ſami ſobě wolili Biſkupa / tak yak Žiáby ſſpalka / kterýžby gim nic nerozkazowal / ale oni ſami s wěcmi Duchownijmi nadanými od Králůw a Knijžat předeſſlých abypodlé liboſti ſwé zacházeli / poſlal do Czech / a Biſkupa Peregrina zſadil.

Nebyl proti tomu Peregrin / genž ač byl Mužem včeným ale ſproſtným a pokogemilugijcým / vloženij od Stolice Apoſſtolſké wděčně přigaw / wſtaupil mezy bratry Swatého Dominyka w Poříčanech / a s nimi do Smrti Pánu Bohu ſlaužil.

Král pak Přemyſl porozumijwal že Pán Bůh té bezbožnoſti dlauho trpěti nebude / a vznámal že on wſſeho přijčinau geſt / obrátil ſe k ſlužbě Božij a že zlaupiti dopuſtil Kláſſtery bohaté / chudé ſtawěti počal.

W wětſſým Městě Pražſkém
nedaleko od Dworu ſwého Klá
ſſter ku památce Swatého Ja-
kuba Apoſſtola wyſtawěti dal.
Czemuž ſrozumj wagjce pod-
danij / že znowu Kral k nábo-
ženſtwij ſe nakloňuge / oddali ſe
napokog s Stawem Duchownijm / a nábozenſtwij zawrženého zaſe ſe chy-
tati počali. Protož obrátil ſe y Pán Bůh k nim / když ſe oni k němu obrá-
tili / otewřel poklady ſwé / wypreyſſtili z ſebe hognoſt Zláta Hory Gilowſké
a lidem vžitek weliký přináſſeli.
Lidé tolikéž vkazugijce wděčnoſt / chwálili z toho Pána Boha / Koſtely
gemu ke cti a chwále ſtawěli / a pokažené oprawowali.

O Budiſſlawowi Biſkupu Pražſkém Dwadcátem.

Kapitola XXI.

LEta Páně 1227. Sgeli
ſe do Prahy Páni a Wládyky k
Králi Přemyſlowi a k Synu geho Wácſla-
wowi / kdež ſnažně rokowáno o wywolenij
Biſkupa / a o rozmnoženij cti a chwáli Božſké.
Tu wolen geſt od Králůw a Prelátůw Ko-
ſtela Pražſkého Budiſlaw / Muž domněnijm
Swatý / ale že byl wěku welmi ſeſſlého téhož
Léta a Měſýce kteréhož byl wolen / vmřel.
Téhož Roku bratřij Swatého Dominyka
ſpowolenijm Krále Přemyſla a Syna geho
Wácſlawa / negakým wnuknutijm Božſkým hnuli ſe z Kláſſtera Swatého
Klementa do wětſſýho Měſta Pražſkého / kdež ſobě Kláſſter weliký nedale-
ko Řeky ku památce Swaté-
ho Klementa založili. Bylo
mezy nimi toho čaſu Kněžij /
kteřijž Mſſy Swatau ſlaužili
125. Správce gich byl neywyž-
ſſij Adrianus.

S nimi tolikéž ſe přeſtěho-
wal Biſkup Peregryn / a tu dal Kaplu wyſtawěti ku památce na Nebe wze-
tij Blahoſlawené Panny Marye / kdež y Kaplana vſtanowil / kterémuž ſpra-
wil oſmnácte kop platu ročnijho na wychowánij.
Po některých čaſech druhau Kaplu týž Peregryn dal poſtawiti ku památ-
ce Swatého Bartholoměge Apoſſtola Božijho / kterauž Zlatem ozdobil / a
platu ročnijho Kaplanowi vſtanowil kop Dwadceti.

Potom

Potom když ſe k ſmrti přibližowal/kaupil Bratřijm téhož Kláſſtera platu ročnijho. Třidcet i kop gro: Czeſkých/a wykonaw ſwé dni/ tu pochowán mezy Bratry s Biſkupſkau poctiwoſti.

O Janowi Biſkupu Praſkém Dwadcátém prwnijm.

Kapitola XXII.

PO neſſtiaſtných přjhodách kteréž na Králowſtwij Czeſké připadali / neſměli Czechowé řády Koſtela Swatého opuſtiti. R woliliſobě za Biſkupa s Králem a s Preláty/ s oſobami přináležegijcými/Jana Kanownijka Koſtela Praſkého / Muže dobrého / genž dlauho k tomu dowoliti nechtěl / až prozbami přinucený/ důſtogenſtwij kteréž gemu Král a Kapitula odewzdáwala přigal / a žiw byl w tom Auřadě yakž náležélo.

Léta Páně 1232. Rzehola Bernardynůw neyprwé do Czech přiwedena/ kterýmiž Král kázal poſtawiti Kláſſter na před Měſtij zſtrany Weychodnij / pod Tytulem Swatého Ambrože / a žiwnoſti gim doſtatek dáwati poručil/kteréž oni ſkrowně užjwagijce/Pánu Bohu chwálu wzdáwali wedne y w nocy.

Roku 1233. Bratřij Zákona Swatého Františſſka menſſij/uwedenij do Kláſſtera Swatého Jakuba w wětſſijm Měſtě Praſkém/ kterýž Přemyſl Král wyſtawěti dal/yakž wegſſe doloženo geſt.

Toho čaſu tři Bratřij téhož Zákona přiſſli ze Wlach do Prahy/ magijce liſty od Papeže Rzehoře toho gména Dewátého. S těmi Jan Biſkup gel do Litoměřic / a založil gim Kláſſter ku památce Swatého Jakuba Apoſſtola / a gey hned kázal bezmeſſkánij ſtawěti/y ge žiwnoſti opatřiw/poručil aby wedlé pořádku ſwého žiwot wedli. Ti hned ſobě wywolili za ſtarſſijho Klementa/Muže žiwota giſtě chwálitebného.

Téhož čaſu Zákon Templařſký měl w Czechách gméno weliké / tak že mnozý z Zámkůw ſwých pewných Kláſſtery činice / Bratry Zákona toho přigijmali/a s nimi Pánu Bohu ſlaužili.

Chudſſý lidé Koſtely we Wſech ſwých ſtawěti dali/ a ge hogně nadáwali.

Z té přjčiny y lid obecný ſlužby Božý byl welmi pilen/ y Pán Bůh proto ſſtěſtý propůgčowal Králowſtwý Cžeſkému.

Léta Páně 1236. Jan Biſkup Prazſký vmřel/ Muž dobrotiwý/ a ſlužeb Božých pilný: pochowán w Koſtele Prazſkém: wolen Léta 1228.

O Bernartowi neb Burkartowi Biſkupu Prazſkém Dwadcátém Druhém.

Kapitola XXIII.

KRál Wácſlaw/ dne oſmnáctého po Smrti Jana Biſkupa přiſſed mezy Kanowniky Koſtela Swatého Wýta/ rokowal s nimi o giného Biſkupa. A wolen na mýſto Jana vmrlého Burkert z Sulewic Sſkolaſtyk Koſtela Prazſkého/ a dáno gemu gméno Bernart.

Ten pro krátkoſt žiwota nic wzácného neſpůſobil/ neb toliko tři léta ſeděl na Biſkupſké Stolicy: wolen Roku 1236. vmřel 1239. pochowán w Koſtele Prazſkém.

Byl Cžech vrozený/ z Familij wzácné/ Panůw Kaplířůw z Solewic.

O Mikuláſſowi z Rožmberka Biſkupu Prazſkém Dwadcátém Třetým.

Kapitola XXIIII.

TRzetýho dne po pohřebu Burkarda z Sulewic/ když Mſſe Swatá dokonána byla/ Král Wácſlaw w Koſtele Prazſkém postawil ſe před Oltářem Swatého Wýta/ a powolaw wſſech Prelátůw a Duchowných Koſtela Prazſkého/ proſyl gich aby gemu oznámili/ kohoby neyhodněgſſýho k Biſkupſké Stolicy wěděli.

Gmenowali zgewně Preláti Mikuláſſe z Rodu Panůw z Rožmberka gménem Ryži/ genž byl Cžlowěkem vpřjmným/ lakomſtwý nenáwidjcým

a wſſech

Digitized by Google

a wſſech pobožnoſti pilným. K čemuž y Král hlas ſwůg přidal. Hágek w liſtu 23.

Cžaſu toho vmřela Konſtancya pozůſtalá Wdowa po Králi Přemyſlowi/ Matka Wácſlawa Krále/ Panj obcowánj Swatého/ kteráž dwa Kláſſtery za dnůw žiwota ſwého/ Pannám w Morawě wyſtawěti poručila/ a obadwa bohatě nadala/ to geſt Tiſſniowſký a w Oſlowanech.

Táž Panj tři Hrady znamenité/ Hodinjn/ Břetiſlaw/ Byſtřice a Měſto Trnawu naprawiti dala/ a w Měſtě Koſtel wyzdwjhnauti/ k chwále Boha w Trogicy gediného/ a ku památce Swatému Janu.

Téhož čaſu Baldwinus Cýſař Řecký / když Pohané laupili okolo Konſtantýnopole / wſſecky Klinoty ſwé/ tegně po Moři wyſlal do Frankregchu.

Potom nemage Peněz / Syna ſwého Mládence w oſmnácti letech/ kus weliký Křjže Swatého na kterémž Spaſytel náš trpěl / Kopj/ kterauž byl proklán Bok geho Swatý/ a Haubu z kteréž byl napágen na Křjžj/ zaſtawil.

Ten Poklad Ludwjk Král Franſký s powolenjm Baldwina od Benátčanůw wyplatil a do Země ſwé odwezl.

Léta Páně 1250. Král Wácſlaw Kláſſter Swatého Jakuba w Starém Měſtě Pražſkém nákladně ſprawiti dal/ nákladem Komory ſwé.

Mnozy lidé chtěli k témuž nákladu ſwými dopomáhati / ale wyſſlo poručenj Králowſké / aby žádný s Králem neſkládal/ poněwadž ſám tomu poſtačiti může.

Rozhorzowali ſe od toho bohatj / chudj pak na robotu chodjce/ Penez od djla bráti nechtěli/ ale v wečer w čas placenj odtud odcházeli.

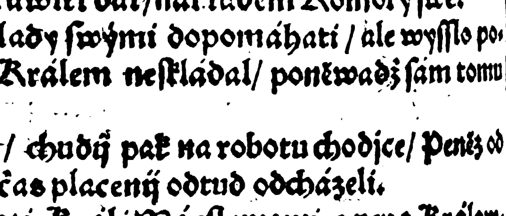
Cžaſu toho powſtali Páni proti Králi Wácſlawowi a gey z Králowſtwj wyhnati mínili.

Král domnjwage ſe že y Biſkup proti němu geſt / wzal ho na záwazek: pročež wſſyckni Duchownj proti němu powſtali/ a Král byl od Biſkupa proklen/ y wſſecko Králowſtwj.

Tu teprwa wſſecken lid proti Wácſlawowi z ſtrany Biſkupa ſe zbauřil/ a on vgel z Wyſſehradu na Tagikow.

Trwalo to pozdwjženj od prwnj Středy Poſtnj až do Pátku před welikau Nedělj: neb ten den Král přigel/ s Biſkupem ſe ſmjřil/ a Biſkup geho y Zemi od kladby ſproſtil.

Léta Páně 1253. Anyžka Geptiſſka s bratrem ſwým Králem Wácſlawem založila Sſpitál w Praze na Břehu v Moſtu/ ke cti a chwále Duchu Swatému / do kteréhož vweſti poručila Křižowniky/ gimžto mnoho Weſnic nadala s Dwory a ginými důchody a ozdobami Koſtelnými.

Téhož Roku bratřj Templáři / Kláſſter ſwůg/ Swatého Wawřince gmenowaný w Geruzalémě w Měſtě wětſſjm Pražſkém nákladně wyſta-

wſſi. A toho neywětſſým půwodem byl Petr Berka z Dubé/genž byl tehdáž neywyžſſým toho Zákona.

Téhož čaſu Křižownijcy magijce Dwůr we Wſy Počičanech blízko Prahy / k ſtraně

weychodnij/rozkázali při něm ſtawěti Koſtel Swatému Petru a Pawlu ku památce.

Ti Křižownijcy byli z welikých a wzáctných Rodůw/protož y bohatſtwij měli weliká kteréž obrátili k ozdobě Koſtelůw/ a k rozſſijřenij řádu ſwého.

Toho také Roku/Staniſlaw někdy Biſkup Krakowſký Mučedlnijk Božij ſkrze Innocentiuſa Papeže / toho gména čtwrtého (genž žiw byl na té Stolicy let gedenácte/Měſýcůw ſſeſt/dni dwanácte) na den Panny Marye Narozenij za Swatého wyzdwijžen.

Do Czech tolikéž přiwezené některé geho Koſti/proti kterýmž Mikuláš Biſkup wyſſel s Proceſý / a ge w Koſtele Pražſkém na Zámku s welikau vctiwoſtí položil.

Léta Páně 1257. Kunrad Arcybiſkup Kolínſký / čaſu Poſtnijho přigel do Prahy / a noclehowal na Strahowě / kterémuž wſſecky potřeby Král Wácſlaw ſkrze Dwořany ſwé odſýlal.

Nazeytřij chtěl Mikuláſs proti němu wedlé obyčege s Proceſý wygijti/ čehož on dopuſtiti nechtěl / ale gdauc ſám pokorně do Koſtela/ Pánu Bohu ſe modlil/a třetijho dne z Prahy wygel.

Druhého Roku Měſýce Vnora/Mikuláſs Biſkup vmřel: wolen Léta 1239. ſeděl let dewatenácte.

O Janowi třzetim toho gména Biſkupu Pražſkém Dwadcátém Cztwrtém.

Kapitola XXV.

TEhož Roku Kapitola Koſtela Pražſkého ſ powolenijm Králowſkým/wolila na mijſto Mikuláſſe/Jena Sſkolaſtyka téhož Koſtela/genž hned poſwěcen byl od Bruna Biſkupa Olomuckého / s powolenijm Arcybiſkupa Mohutſkého / při koncy Měſýce Března.

Ten hned w Koſtele Pražſkém poſwětil dwa Oltáře Swatého Ondřege a S° Sſtěpána. Potom na ſwůg náklad poručil vdělati nákladný

Digitized by Google

Oltář/kterýž poſwětil ke cti Boží/a ku památce Swatému Mikulássy/ a Swaté Lidmille.

Druhého Roku/ to geſt 1259. opět ſwětil dwa Oltáře/ geden ku památce Swatého Oſwalda/ a druhý Swatého Staniſlawa/ při přjtomnoſti Krále Přemyſla.

Téhož Roku/přihodilo ſe/že čaſem nočnjm w Klássteře na Strahowě bratr geden neopatrně poſtawiw ſwětlo k Loži ſwému/ge dobře nezahaſyl a vſnul.

W tom ſe zapálilo welmi/a wſſecko ſtawenj ſhořalo. Ten potom Klásster s welikau ſſtědrau pomocy a ſpilnoſtj Jana Opata znowu byl wyſtawen/a Klénoty opatřen.

Pokoge Konwentſké zaſe wyſtawené byly nákladně/ a Kaple Swaté Worſſyly/ genž prwé nebyla/ přiſtawená. Což ſe wſſecko w pěti letech ſprawilo.

Opat pak Jan weyſſegmenowaný/ dokonaw to ſtawenj ſpolu y s njm žiwot ſwůg dokonal.

Léta Páně 1260. Král Přemyſl porazyw Vhry/a welkau kořiſt wzaw/ gi lidu Rytjřſkému rozdal/ toliko ſobě zanechal Prſt Swatého Jana Křtitele/kterým vkazowal na Pána Gežiſſe řka Ecce agnus Dei, genž byl draze Zlatem okraſſlený/a nalezen mezy neydraſſjmi Klénoty Bela Krále Vherſkého.

Nawracugjce ſe Král Přemyſl do Czech/doneſl Prſt ten s vctiwoſtj welikau do Klásſtera Oſeckého.

Po wykonánj té bitwy z Vhry/Král ſkrze pſanj ſwé děkugic Pánu Bohu/dal o tom wědomoſt Otcy Papežy w tato ſlowa:

To wjtězſtwj/ kteréhož nám geho Božſká miloſt popřjti ráčila/žádnému nepřipiſugeme krom geho Swaté miloſti/a Swatým geho milým/zhodným dýkůw činěnjm.

Také chceme tomu/aby to před waſſj Welebnoſti tegno nebylo/ což geſt nám od lidj naſſých wjry hodných oznámeno/ a což gſme ſami Vſſi naſſemi ſlyſſeli/ když čaſu bitwy/ Wogſka naſſeho k oſtřjhánj/ po zadu poſtaweni byli/ giž když ſe měl bog začjti/ že gſau vzřeli negakého Ptáka nad znamenjmi bogownými neb Korauhwemi/ gehožto ſpůſob byl yako Orla/a barwa bilegſſj nad Snjh/ s hlawau Zlatau y hrdlem/ genž wždycky lýtal za Korauhewmi Swatého Wáclawa/ Knjžete a dědice Czeſkého/ Mučedlnjka Božjho/a wždycky ſe gim zdál že pomalu roſte.

Když ſe pak bog začal/tak weliký byl Pták dotčený/že žiwotem a Peřjm ſwým/weſſkeren Záſtup Rytjřſtwa naſſeho přikrýl.

Přitom téhož dne Rytjř geden znamenitý/nábožný a Muž wjry hodný gménem Jan Syn Wogiſlawůw/ ležel w ſwým Domě w nemocy weliké/ yako okolo hodiny třetj na den/a ten byl w wytrženj myſli.

Stáli okolo něho Přátelé newědauce žiwli čili mrtwy/ wſſak geho ſpokogem ležeti nechali/ kterýž potom otewřel Oči/yakoby ſe ze ſna probudil/ a wyprawowal widěnj ſwé ſtogjcým okolo/takto:

Zdálo mi ſe že gſem poſtawen byl w bogi mezy bogownjky/ kdež gſem widěl lid náš Czeſký nedobře k bogi zſſykowaný/a w tom vzřel gſem Swaté Dědice gdaucý gemu na pomoc.

Napřed ſſel Swatý Wáclaw we Zbrogi/a neſl Praporec ſwůg: Za njm Swatý Wogtěch w oděwu Biſkupſkém/a za njm kráčel Prokop Opat mage Berlu w ruce ſwé/ a za njmi wſſemi ſſlo pět Bratrůw.

Řjkl

A řekl Swatý Wáclaw k těm wſſem/mdlé geſt Wogſko naſſe / poďme gemu z Božij pomocy na retunk: Což mluwijce Praporec ſwůg na nepřátely obrátil/a oni wſſyckni k vtjkánij hbitému ſe oddali.

Odpowěděli na to ſtogijcý při něm/že widěnij geho nic giného newyznamenáwá/než wijtězſtwij to kteréž dneſſnijho dne Pán Bůh ſkrze přjmluwu Mučedlnijkůw Swatých Pánu naſſemu Králi propůgčiti rácžil.

Protož cožkoli pijſſij waſſij Swatoſti/ to giſté a prawdiwé geſt/a ſtalo ſe bez omylu: pročež nemohl gſem ſe zdržeti / abych toho neměl waſſy Welebnoſti yakožto Hlawě wſſeho Křeſtianſtwa oznámiti/ pro obzwláſſtnij potěſſenij/ſkrz diw ten od Pána Boha včiněný) aby ſe čeſt a chwála rozmáhala na wěky. Dán w Praze Oſmeho dne Měſýce Řijgna/ Léta Páně 1260.

O tom tolikéž wijcegi pod Erbem Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ nalezeno bude.

Léta Páně 1261. na korunowánij Krále Přemyſla ſgelo ſe mnoho Panůw Duchownijch y Swětſkých/ na den Swatého Jana Ewangeliſty.

Toho čaſu Vernerus Arcybiſkup Mohutſký / poſwětil Kláſſter Swatého Jakuba w wětſſijm Měſtě Pražſkém / při přijtomnoſti wſſech těch Panůw/a odtud dne čtwrtého odgel.

Druhého Roku/ Kláſſter S. Dobrotiwý na Oſtrowě založen / o kterémž pod Erbem Panůw Zagijcůw z Hazmburka a z Waldeka nagdeſs obſſirněgi / od kterýchž ffundowán y nadán bohatě.

Za naſſý paměti/puſtil ho geden z Rodu a Erbu téhož Pan Wylijm Zagic Syn Pana Girijho Zagice z Hazmburku / wſſak aby zaſe pod ſpráwu Rodu toho přiſſel/ſnažil ſe o to ſpilnoſti/Pan Katolický Jan Zbyněk Streyc geho/ Radda Cýſaře Rudolffa/ genž ſe pſal na Budyni a na Miſſanem.

Když ſe pſalo 1263. přiſſli do Czech od wýchodu Slunce lidé nijacy/kteřijž po Slowanſku mluwili/ tak že gim Czechowé wyrozuměti mohli/twáře měli zakryté od Hlawy až do paſu nazý / a magijce vzlowaté Biče/ſami ſe nimi vkrutně mrſkali: Smeyſſeli mnoho o tom mrſkánij/ a nakazyli mnohé Czechy. O čemž Hágek w Liſtu 245.

Léta Páně 1269. Biſkup Jan na den Swatého Jana na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wijta/ ſwětil Oltáře ty / kteréž dal na ſwůg náklad vdělati/ku památce Swatého Matěge a Swatých Doktorůw Jeronýma/Řzehoře/ Ambrože/ Auguſtýna.

Léta 1271. vmřel Wijt Děkan Koſtela Pražſkého genž mnoho dobrého Koſtelu Pražſkému včinil/ Lectionaře/ Miſſali/žaltáře/Graduály/Antiffonáře Brewiáře nákladem ſwým ſepſati dal: kázanij mnoho ſložil a ſepſal ſwau wlaſtnij Rukau/ kteréž při Koſtele zanechal.

Tolikéž na ſwůg náklad wlaſtnij poſtawil Koſtel Swatého Michala w kterémž ſe Kněžij oblácěgi / a Sklep pod nim w němž ſtál Oltář Swatého Michala: tu vſtanowil Oltářnijka neb zakryſtyana/ kterémuž kaupil Wes Hornatice a Přeboge: vſtanowil y Wikaře k Děkanſtwij Pražſkému / kterémuž ſprawil Wes řečenau Bykoſs.

Namluwil také Pana Cžiče Sudijho Zemſkého / že dal Koraliſtům znowu wzdělati Kaplu wſſech Swatých na Hradě Pražſkém proti Domu Královſkému: přikaupil k důchodům Koſtelnijm dwě Wſy Wl-

ſſyn a Drchkow: tři chudé Swětſké na každý den měl v ſwého Stolu/ a w Nedělí i Cžtyry: Almužny hogné dáwal/ w ſlužbě Božij zwláſſtnij ſwau rozkoſs měl/ při Saudu Swětſkým nikdá nebýwal/ Dwanácte Žiákůw ſpůſobil/ gěnž ſlowau Bonifantes, aby čtli Žialtář we dne y w nocy w Koſtele Swatého Wijta/ a kaupil gim

Wes řečenau weliká Wes. Koſtel Swatého Wawřince na Petřijně rozkázal wyklenauti/ Koſtel we Wſy Rogeticých S. Wijtu/ a Koſtel S. Wogtěchowi we Wſy Sluhách wyzdwihnauti. Na Strahowě Oltář témuž Swatému Wogtěchowi a S. Matěgowi poručil wyſtawěti/ kteréžto Koſtely ozdobiw kráſně/ ge platy bohatými opatřil.

Léta Páně 1272. Jan Biſkup Cžeſký přigew z Concilium z Lugduna/ kázal Slaupy při Koſtelých ſtawěti/ aby lidé do nich Almužny kladli/ pro Soldáty na wyſwobozenij Země Swaté.

Léta Páně 1277. Opat Kláſſtera Strahowſkého s Konwentem wyſtawěl Mleyn w ſwé Zahradě Wětrný miſtrně vdělaný/ kterýž gim zemljwal Mauky doſtatek na wychowánij.

Léta Páně 1278. Wogſko Cýſaře Rudolffa weliké ſſkody zdělalo w Cžechách/ Kláſſterůw množſtwj ſplundrowalo/ totižto/ Zderaſký/ Oſecký/ Swaté Koruny/ Teplycký/ Swětecký a Dogſanſky.

Téhož Roku z zármutku neſmýrného pro ſſkody včiněné Kláſſterům/ Jan Biſkup Pražſký vmřel Měſýce Praſynce/ a pochowán w Koſtele Swatého Wijta.

O Tobiáſſowi Biſkupu Pražſkém Dwadcátem Pátém.

Kapitola XXVI.

TObiáſs z Bechyně Proboſſt Koſtela Pražſkého wolen za Biſkupa odewſſij Kapitule/ kteréhož poſwětil Biſkup Olomucký/ s powolenijm Arcybiſkupa Mohutſkého.

Tomu wſſemu powolil Wáceſlaw Král Cžeſký ſſeſtý/ gſa tehdáž Pán wěku mladého/ gemužto w Králowſtwij ſſkody činil weliké Otto Bramburſký Poručnijk geho/ yakž w žiwotě geho dotčeno.

Tobiáſs pak giž gſauce Biſkupem ſwěcenijm/ nemohl Mſſy w Koſtele Swatého Wijta ſlaužiti: Neb Auřednijcy

Digitized by Google

Ottonowi toho gemu nedopuſtili/ale yak přigel k Hradu Pražſkému/Moſt před nim wyzdwjhli a Dwéře zawřeli.

Protož obrátil ſe Biſkup k Strahowu/ kdež ſwé prwotiny wykonáwal.

Rmautili ſe z včinku toho mnozy/widauce že Němcy w Zemi gich nad mjru ſobě prowozugj.

Po Slawnoſti Welikonočnj přigel do Cžech Biſkup Bramburſký/a puſſtěn s ochotnoſti na Hrad Pražſký/gemuž Otto poručil Králowſtwj Cžeſké k ſprawowánj.

Za tim Biſkup Tobiáſs mezy Křižownjky při koncy Moſtu tiſſe ſeděl/ když Auřednjkůw ſwáwolnoſt w Cžechách panowala.

Weliký Deſpekt včiněn Koſtelu Pražſkému: wzatá geſt z něho Kaditedlnice Stříbrná/genž zaſe pro diwný zázrak nawracená.

Panu Proſſicowi wylaupané dwě Truhly/w kterýchž bylo od Stříbra a Zlata wjce než za Padeſáte Tiſyc.

Wybráno toho čaſu s Koſtela ſkrze toho Ottu / a do Bramburku odwezeno/wjce než za dwakráte Sto Tiſyc.

Léta Páně 1283. prwnj den Měſyce Ledna/Otto znowu přigel do Prahy/kdež wſſech Cžechůw na Sněm obeſlati poručil. Oznámil gim že wbrzkém čaſe z Země wygeti minj: pročež nařjdil za Správce Tobiáſſe Biſkupa a Teobalda Sudjho Zemſkého.

Léta 1285. Lidé nábožnj/bratřj Pauſtewnjcy Zákona Swatého Auguſtyna/ſpowolenjm Tobiáſſe Biſkupa vwedenj gſau do Prahy a do Kláſſtera Swatého Tomáſſe w Menſſjm Městě Pražſkém přigati/kterýž to

někdy Ottagar/ Otec Wácſlawa Knjžete/byl dal ſlawně wyſtawěti. Ten Kláſſter drželi někdy bratřj řádu Swatého Benedykta/ genž byl malický poſtawený ku památce Swaté Panny Doroty/ a když do něho vwedenj byli Auguſtiniani, oni (a Břewniow gſau wyſlánj.

Roku Druhého/týž Král Wácſlaw založil Kláſſter Zbraſlawſký/mnoho Dělnjkůw a Teſařůw shromáždil/aby napoſpěch/ domy k obýwánj Opatu a Bratrůw geho poſtawili/ a mjſto k Koſtelu ſám wyměřil.

Seſſlo ſe k tomu dělnjkůw množſtwj / s kterýchž někteřj s Peněz dělali/ a někteřj toliko pro gméno Božj. Formanj a Sedlácy toliko z Penjze wozyli k ſtawěnj potřeby/ yako/Kamenj/Wápno/Cyhli/ Hljnu/Dřjwj/ꝛc. Mnozy napekauce Chlebůw z Wozy k Kláſſteru wezli i a gey Dělnjkům pro gméno Božj rozdáwali.

Roku 1296. Vmřel Biſkup Tobiáſs z Bechyně / a pohřben w Koſtele Pražſkém. Ten mnoho dobrého za ſwého žiwota Cýrkwi včinil / mnoho Koſtelůw poſtawil / yako/ w Raudnicy/ w Tegně Horſſowě/ w Tegně nad Wltawau/w Rokycanech/ w Rzečicy/ w Sſtěpánowě/w Křiwſaudowě/w Wyſſytně a w Heraci.

Přitom Knihmi mnohými wſſecky ty Koſteli rozkázal opatřiti.

O Rzehorzowi Biſkupu Prażſkém Dwadcátém Ssſeſtém.

Kapitola XXVII.

PO Smrti Tobiáſſe Bechyni/ſeſſla ſe Kapitola Koſtela Prażſkého a wolila gednomyſlně Miſtra Rzehoře Děkana Koſtela Prażſkého/ genż byl Muż Rodu wzáctného/w letech Sſedeſáti/ dobrý a bogijcy ſe Pána Boha.

Potěſſen byl Král z wolenij Muże takowého/ nad kteréhoż hodněgſſijho wywoliti nemohli.

Léta 1297. Král po ſwém korunowánij w Pondělij Swatoduſſnij / hned gel na Braſlaw do nowého Kláſſtera/za nim Arcybiſkup Mohutſký/a ginij Biſkupowé.

A weſſel Král dolů/ kdeż měli zakládati fundamenta Koſtelnij: neyprwé Arcybiſkup/za nim Král Wácſlaw/a za Králem Konrad Opat prwnijtéhoż Kláſſtera/vgawſſe Kámen/ na němż bylo napſáno Literami Zlatými: IESVS CHRISTVS, wſſyckni trij ſpolu gey położili/yako základ a prwnij Kámen toho Koſtela ku památce Panny Marye. Tu Arcybiſkup ſtoge/pożehnal toho Kamene řka: Fundamentum enim nemo poteſt aliud ponere, præter id quod poſitum eſt, quod eſt CHRISTVS IESVS.

Potom na tom mijſtě kdeż weliký Oltář ſtáti měl/ při přijtomnoſti Krále / genż ſtál w ozdobě Králowſké/ a mnohých lidij wzáctných / Arcybiſkup Mſſy o Panně Marygi/totiżto Rorate cæli deſuper, s welikau ſlawnoſti ſlaużil/a Biſkupůw ſedm weſpolek ſpijwali Alleluia.

Po wykonánij Mſſe/Král w Koruně neſſ Sceptrum w Ruce / ſſel okolo toho wſſeho gruntu Koſtelnijho/ a za nim dwě ſtě a čtyřidceti Panůw a Wládyk Czeſkých / kteréż Král na Rytijřſtwo Paſowal / a każdého hogně obdarowal.

K Kláſſteru také / genuż gméno dal Aula Regia, rozličné Swátoſti/ Monſtrancy/ Kalichy / Pacyffykáli/ Wornáty a Knijhy přichyſtal / coż wſſecko pogaw Opata za ruku/a geho 70. Bratry gim w moc oddal.

Léta Páně 1301. Rzehoř Biſkup Muż welmi dobrotiwý ſprawugijce Koſtel Prażſký pořádně/ vmřel: wolen byl Léta 1296.

O Janowi toho gména Cžtwrtém Biſkupu Prazſkém Dwadcátem Sedmém.

Kapitola XXVIII.

KDyž ſkonal Biſkup Rzehoř wſtaupil na mýſto geho Jan Kanowník Koſtela Prazſkého / Syn Rzehoře z Drazic/ gſa od Duchowních pořádně wolen/ kterýž ſprawowal Stolicy tu o wſſem chwalitebně.

Za Biſkupſtwý geho/ Léta 1302. Kunhuta Seſtra Wáceſlawa Krále / wſtaupila do řádu Swatého Benedykta/ a w Kláſſteře S. Giřý na Hradě Prazſkém bydlela / kdež potom byla Abbatyſſý/ mnoho dobrého Kláſſteru tomu činice/ a gey s dowolený bratra ſwého bohatice.

Léta 1303. Král Wáceſlaw toho gména druhý/ po korunowáný ſwém/ wzal geden Koſſlík do Ruky ſwé/ napil ſe/ a podal gey Manželce ſwé řka : Toliko toho Koſſlýku tobě zanechám / giný weſſkeren Kredentc/ Koſtelu Swatého Wýta oddám/ y tak včinil. Wážilo to wſſecko Oſm Tiſýc Hřiwen Střýbra.

Léta 1307. Králowna Alžběta/ za Duſſe Manželůw ſwých/ Wáceſlawa a Rudolffa/ Oltář w Koſtele Swatého Wýta na Hradě Prazſkém/ ku památce Swátých Simona, a Jůdy Apoſſtolůw poſtawiti rozkázala/ a gey bohatě okraſſila.

Dotčená Králowna Alžběta byla Dcera Přemyſla Krále Polſkého/ kteréhož byli zabili/ ti genž vžýwali Erbu/ kteréhož tohoto wěku Oſtrorohowé w Polſſtě Zemané bohati vžjwagj.

Téhož Roku (z rozkázaný Klementa Papeže/ wyhlazený byli ſe wſſým Zákonem ſwým Templáři. Což z yaké ſe přýčiny dálo/ lege Volater: lib. 22

Léta Páně 1308. Založen geſt nowý Kůr w Koſtele Swatého Jakuba/ w Starém Měſtě Prazſkém/ na den Swatého Gotharda/ nákladem Boryſlawa z Roſyc/ genž měl weliké bohatſtwý na Horách Gutnách

Léta 1309. Hornýcy Kláſſter Sedlecký zbořili/ a gey wybrali. Opat ſkryl ſe gim w gedné ſtregſſý / kteréhož dwa dni ſpilnoſtí hledagýce nalezti nemohli.

Léta 1316. Třetý Neděli po Welikénocy poſwěcen Kůr Swatého Tomáſſe / kterýž ſtogý na Zdi Menſſýho Měſta Prazſkého / a to ſkrze Petra Arcybiſkupa Mohuncké/ při přýtomnoſti Krále Jana Cžeſkého / Baldwina Arcybiſkupa Trewerenſkého / Jana Biſkupa Prazſkého / Filipa Ayſetenſkého / Petra z Lomnice Olomuckého / a při giných mnoho Pánůch a Rytýřſtwu.

Téhož Léta Králowna Alžběta porodila Syna Králi Janowi/ které-

muž dáno gméno Přemyſl: pročež hned kázal založiti Kůr nowý/ a welký Oltář w Kláſſteře Swatého Jakuba / menſſých Bratrůw.

Léta 1321. Kůnhuta Abbatyſſe Kláſſtera Swatého Giřý vmřela/ a w tom Koſtele pochowána.

Téhož Roku / Děwečka négaká z Regna Koljna přiwezena byla do Prahy ſlepá na Oči/ odkudž wezená do Kláſſtera nad Sázawau/ kdež leže lo Tělo Swatého Prokopa: a když ſe Pánu Bohu modlila ſkrze záſluhy S. Prokopa k Zraku nawrácená.

Žena také gedna z Brodu Czeſkého gſauc ſlepá / když tři hodiny ležela křížem/ proſýc Pána Boha za nawrácený Zraku/ powſtala/ od neduhu ſwého vzdrawená: Začež Pána Boha wſſyckni chwálili.

Léta 1329. (yakž Hágek w Liſtu 299. wyprawuge w tato ſlowa/) Jan Biſkup Cžeſký/ genž byl toho gména Cžtwrtý/ a w pořádku 27. nawrátil ſe z Řijma/ obdržew před Papežem wýtězſtwý w Saudu nad ſwými nepřátely: neb před tim byla weliká newole / mezy nim a Gindřichem z Schonburku/ Probosſtem Litoměřickým/ o négaký nářek/ kteráž to pře mezy nimi trwala Gedenácte let.

Když pak přigel do Prahy/ s welikau poctiwoſti odewſſeho Stawu Duchownýho přigat na den Swatého Protazya / a když wgel na Hrad Pražſký/ zſedl ſwého Koně / klekl holými nohami na Prahu Koſtela Swatého Wýta/ Pánu Bohu děkugic/ že geſt gey od těch geho nepřátel/ a z té těžkoſti w kteréž byl tak dlauhý čas/ wyſwoboditi ráčil.

A hned druhého dne kaupil k témuž Biſkupſtwý a Koſtelu Pražſkému Hrad gménem Herſſtayn/ genž ležý w Leſých a Horách/ nedaleko od Mezy Bawořſkých.

Potom y druhý Hrad kaupil/ za ſwé wlaſtný Penýze a k Biſkupſtwý gey připogil/ gménem Kaſperk/ ginák Supý Hora/ a dal gemu gméno Biſkupſká Hora/ a giné Hrady Biſkupſké/ kteréž ſe byli pro dlauho wěčnoſt rozwalili/ kázal naprawiti/ a Wſy přikupugic k nim ge nadáwal wedlé náležitoſti.

Swatým pak Dědicům / totiž Swatému Wogtěchu/ Swatému Wáclawu a giným ſlibil zwláſſtný poctiwoſt činiti: protož tři Kanownické Prebendy/ nad prwný počet w Koſtele Swatého Wýta ſpůſobil/ a na wěčnoſt vtwrdil. Což wſſecko Žižka proměnil/ a w nic obrátil z ſwými Wogáky.

Léta 1334. Swáda ſe začala mezy Mnichy a Faráři pro kázaný: nechtěli Farářowé Mnichům dopuſtiti kázati/ a oni na to liſt od Papeže měli/ aby kázali ti kteřýžby k tomu ſpůſobný byli.

Biſkup s Králem takowý Dekret včinili/ aby Mniſſy kázali/ ale aby nekřtili/ aniž to činili co giným Kněžým činiti přiſluſſý.

Téhož čaſu od Oldřicha z Pabenic Doktora w Práwých wycwičeného nařýzeno geſt/ aby nakaždý den na vſwýtě w Koſtele Swatého Wýta/ mſſe o Panně Marygi ſpýwána byla.

Léta 1336. Jan Biſkup Pražſký zgednal to při Papeži / aby ſe Czechowé w Wigilý Božýho Křtěný a w Wigilý Swatého Wýta nepoſtjwali.

Léta 1338. Pán Bůh wſſemohaucy w Králowſtwý Czeſkém diwné Zázraky činiti ráčil/ mezy kterýmiž y tito byli.

Když ſe ſkrz négaké neſſetřený / čaſu nočnýho w wětſſým Měſtě Pražſkém/ Koſtel Swatého Ondřege zapálil/ a do gruntu shořel / že lidé ohně nemohli vhaſyti/ ráno nalezli w Krabicy na Oltáři Tělo Boží w Swato-

ſti

ſti Welebné/ an gemu oheň nic neuſſkodil. Neb zůſtala ta Swátoſt weles lebná bez poſſkwrny/ ač y Vbruſy z Oltáře shořeli. Widauce to mnozy Pána Boha chwálili/a žiwotůw ſwých polepſſyli.

We Wſy řečené Pinowice/ blízko od Hory Kutny (yakž Hágek w Liſtu 306. pjſſe) nalezená geſt Swátoſt Těla Božjho/ a na ſtogjů s Krabicy pod gedným Stromem w Sſtěpnicy/ kterauž byli Lotřjů oblaupiwſſe Koſtel wyneſli a tu poſtawili: Žena gedna z přjhody když gi nalezna/oznámila o tom Muži ſwému/a Muž giným Sauſedům. Ⱥ přiwolán geſt Farář kte= rýž poklekl na Koleno ſwá/a nalezl Swátoſt w celoſti.

Tu žena gedna genž nedoſtatek obyčegný dewět let na ſwém Těle trpěla přjlekſſy k Kněžy žádala aby Swátoſt ſpatřiti mohla: dopuſtil gi Kněz/ a hned od nedoſtatku ſwého vzdrawená geſt.

Muž tolikéž něgaký gménem Jaroſſek obýwatel též Wſy/gehož byl wůz potřel a polomil/tak že plný Rok ležel/nemoha na Nohách ſtáti. Ⱥ pro= ſyl Sauſedůw ſwých aby geho tam doneſli. Což když včiněno/vkázal Kněz Swátoſt welebnau/ a hned dotčený Cžlowěk vzdrawen gſa/ Pánu Bohu za dobrodinj děkowal/ a do Domu ſwého zdrawý ſe nawrátil.

Léta Páně 1338. V Wigilij Swatého Wáclawa/ ſeſſli ſe do Prahy do gednoho Domu tři Mužj Střelcy/ ti kteřjž Kuſſe dělagi: tu geden řekne k druhému/ zegtra máme Swátek Swatého Wáclawa/ půgdeme tam kdež Tělo geho geſt/ a Pánu Bohu ſe pomodljme.

Na to odpowěděl třetj/ neznal gſem yá toho Traupa/ newjmi kdo geſt on byl/yát geho ctíti ani ſwětiti nebudu: a hned po té řeči oněměl/a toli= ko rukami vkazowal/ když čeho potřebowal.

Zběhlo ſe k tomu lidu množſtwj/ ptagjce ſe/ co ſe gemu přihodilo: což gim oznámili druzý dwa Towaryſſý geho.

Nazegtřj vgmauce ho někteřj/wedli ſe s njm k Hrobu Swatého Wác= ſlawa/kdež ſe nad ním Kněžj modlili/ a wzawſſe Hlawu Swatého Wác= ſlawa/ gi na geho Hlawu wložili. W tom promluwil Němý/ wyznal prowiněnj ſwé/poznal welikau láſku Božj že ſe nad ním Pán Bůh ſmilo= wati ráčil/a žádal aby geho wjcegi proto treſtati neráčil.

Léta 1340. Měſſtěnjn geden wětſſjho Měſta Pražſkého/gménem Mi= kuláš Rokčanar/kaupil něko= lik Domůw wedlé Domu ſwé= ho/tu kdež ſlowe na Měſſtſi v Kláſſtera Swatého Křjže we= dlé Židowſké Vlice/ s powole= njm Krále Jana založil Klá= ſſter Swatého Ducha/ do kte= réhož vweſti dal Panny/kteréž hognau žiwnoſtí opatřil.

Druhého Roku/to geſt 1341. Král Jan ke cti a chwále Božj/ a Panně Marij Matce geho ku památ= ce Kláſſter před Prahau pod Petřjnem mezy Augezdem a Smichowem/přikázal wyſta= wěti: vwedl do něho Bratry řádu Karthauzkého kteréž ži= wnoſti hognau opatřil/ a Ko= ſtel Klenoty mnohými ozdobil.

Druhého Roku Karel Knjže/a Markrabě Morawſké s dowolenj Ot=

ce ſwého a Jana Biſkupa/Kaply Králowſkau na Hradě Pražſkém / wſſech Swatých zwelebil/Proboſſta w nij a gedenácte Kanownjkůw nařjdil/ aby Budaucy Králowé takowé Kněžſtwo na gich Prebendy podáwali/a ta Kapitola aby ſobě mohla woliti Děkana/kterýžby ſe gi dobře ljbil.

Léta Páně w Ochráb Mlaďátek vmřel Jan Biſkup/a pochowán w Koſtele Pražſkém před Oltářem Swatého Sylweſtra/kterýž byl ſwým nákladem poſtawiti dal.

Ten roſkázal Koſtel Swatého Gilgi wzdělati / a Moſt Kamený při Raudnicy/a na koncy geho Sſpitál pro chudé lidij/ kterýž z Kláſſtera byli opatřenij: Hrob Swatého Wogtěcha Stříjbrným Plechem dal přikryti: den Swaté Marty poručil w Biſkupſtwij ſwém ſwětiti/a ku památce geij na Hradě Pražſkém Oltář poſtawiti. Wolen Léta 1301. vmřel anno ut ſupra.

Mnoho o něm dobrého Hyſtorye wyprawugij y paměti Koſtelnij.

Raudnicy w Koſtele Kláſſtera od něho založeného a nadaného/památka o něm w tato ſlowa ſe ſpatřuge.

Anno Domini 1333. Feria tertia in feſto Pentecoſtes; Venerabilis in Chriſto Dominus Ioannes, Filius Domini Gregorij de Racicz, Pragenſis Epiſcopus Vigeſimus Septimus, Anno ordinationis ſuæ 32. hoc Monaſterium ad honorem Sanctæ Mariæ Virginis fundavit & erexit, ac ſufficienter dotavit, Canonicos Regulares inſtituens in eodem.

Idem etiam Dominus Epiſcopus, eodem anno, in feſto S. Bartholomæi, pontem in Raudnicz per flumen conſtruxit, per 7. annos in eo laborando ſuis ſumptibus perfecit ipſum pontem & chorum dicti Monaſterij &c. Cui Deus per interceſſionem ſuæ genitricis, in præſenti vitam bonam, in futuro cum electis ſuis manſionem tribuat.

O Arcybiſkupijch Pražſkých.

O Arnoſſtowi Arcybiſkupu Pražſkém Prwnijm.

Kapitola I.

HEdenáctého dne po pohřebu Jana Biſkupa ſeſſli ſe Preláti wſſyckni do Koſtela Pražſkého / kdež zaſpijwagijce Pijſeň o Duchu Swatém/gednali z ſtrany wolenij giného Biſkupa.

A wywolen geſt gednoſtegným wſſech hlaſem Arnoſſt Děkan Koſtela Pražſkého / Syn Arnoſſta Rytijře ſtatečného z Pardubijc.

Žě pak woleného Arnoſſta / čaſu toho Arcybiſkup Mohutſký nemohl poſwětiti ani korunowati/genž ſe přidržel Ludwika Bawor-

ſkého

ſkého/a s nim y w kladbě byl / muſel Arnoſſt do Ržijma geti k neywyżſſij-mu Biſkupu Klementowi ſſeſtému / gehożto nalezl w Awinum a ten gey Kardynálowi Portuenſkému poſwětiti poručil. Po wzatém poſwěcenij nawracowal ſe Arnoſſt do Czech/ proti kterémuž wygeli Král Jan/ Karel Magkrabě Morawſké/ y Jan Syn Krále Jana/ a gey do Koſtela Swatého Wjta wctiwě vwedli.

Téhož Roku když ſe wypraweil Král Jan a Kníže Karel do Ržijma/ obdrželi to při Papeži/ že Koſtel Pražſký wyniat z mocy a poddanoſti Arcybiſkupa Mohunſkého / že za Hlawnij wyzdwižen/ že Biſkup Olomaucký a Litomyſſlſký w moc Arcybiſkupu Pražſkému přiſſli/ a že Arnoſſt za Arcybiſkupa wyhláſſen geſt.

A když Pláſſť Arcybiſkupſký w tu Neděli před Adwentem přineſſen/ byla ſlawnoſt weliká w Koſtele Pražſkém / a Arnoſſt nim poctiwě oděn.

Náſledowala Proceſsý ſylná na Přjkopy / kteréž hluboké Karel začal wykopáwati/ aby w nich založenij byli gruntowé nowého Koſtela.

Do dotčených Přjkopůw weſſli tolike čtyry oſoby / Arcybiſkup/ Král a dwa Synowé geho : ti položili neyprwněgſſij Kámen a základ Koſtela nowého/ a wyſſedſſe z Přjkopůw/ pokleklí a modlili ſe Pánu Bohu / y weſſkeren lid s nimi.

Nazegtřij s powolenijm Synůw ſwých/ Král Jan včinil tomu Koſtelu nadánij/ totižto/ aby wydáwáno bylo z Hory Gutny z Mince Králowſké na budaucý wěčné čaſy/ Deſátý djl Střjbra aneb Mince/ k ſtawenij a k oprawowánij Koſtela toho na wěčnoſt. Načež dány Liſty pod Pečetmi Krále y Kniżat / do Rukau Děkana téhož Koſtela.

Liſty pak na Arcybiſkupſtwij / čtené byli předewſſijm lidem na den S. Mikuláſſe/ o kterýchž Hágek w Kronyce ſwé wyprawuge / a že w Pokladě Koſtelnijm doſtatečně ſe nacházy/ oznamuge.

Roku 1347. po ſmrti Krále Jana/ když byl giž korunowán Karel Syn geho dána Koruna k Swatému Wáclawowi/ a na Hlawu geho wložena s poručenij Králowſkého/ kterýž y to nařjdil a Mageſtatem ſwým potwrdil aby budaucý Králowé Czeſſtj tau a neginau korunowánij byli. Po korunowánij pak každý Král/ aby gi oddal w ruce oſobám přjſežným Koſtela Pražſkého/ Děkanowi/ Kuſtoſowi a Zakryſtianowi / magijcým na to přjſahu obzwláſſtnj/ a Czechům kteraužby oni hned na Hlawu Swatého Wácława Dědice Czeſkého poſtawili/ a gi nikdyž neſnijmali/ lečby Králi na hlawu ſtawena býti měla.

Nazegtřij po korunowánijm/ wyſſel Král za bránu Swatého Hawla/ na mijſto řečené na Pijſku/ kdež ſám ſwau wlaſtnij Rukau založil Kláſſter ke cti a chwále gména Božij-

ho / a Blahoſlawené Panny Marygi ku památce. Vwedl do něho Bratry řádu Karmelitſkého/ a wſſecka ſtawenij poſtawená na Trhu k hodowánij Králowſkému gim dáti poručil / z kterýchž oni hned poſtawili Koſtel Dřewený/ a wſſecky potřeby k ſtawenij Kamenného chyſtati začali.

Téhož Roku Hágek pijſſe / že geſt vpálen bludník / genž ſepſal Knijhy Confeſſor Pacis Wrchnoſti Koſtela ſwatého welmi odporné: nedokládá kdeby vpálen byl.

Chtěl rwocowati bludy ſwé/ale Saudcowé powěděli/ to geho odwolánij/ budiž gemu k ſpaſenij.

Léta 1348. Karel kázal založiti w Nowém Měſtě Pražſkém/Kláſſter weliký blízko od Kaply Swatých Kozma a Damiana/ we gméno Swatého Jeronýma/ a rozkázal do něho uweſti Slowáky prawé Řádu Swatého Benedykta/na památku toho/ že gſau Cžechowé od Slowákůw ſwůg začátek wzali/ y při Papeži to zgednal/ aby tu w tom Kláſſtere Slowanſkým Jazykem ſpijwáno bylo/a Mſſe wykonáwána/ yakožto bylo wſſem Slowákům dopuſſtěno/aby ſlužba Božij/ne Latinſkým ale gich přirozeným wykonáwána byla. Ale yak Cžechům Biſkupa Papež dal/ to zapowěděl.

Založená také na Zámku Karlſſtegně Kaplička we gméno Swatého Mikuláſſe/ tolikéž y Kaplička Swaté Kateřiny. Což ſe wſſecko dálo/ při přijtomnoſti Arnoſſta Arcybiſkupa/ a giných Panůw a Knijžat.

Academia Pražſká toho čaſu/ od téhož Krále Cžeſkého Karla založená a nadaná hogně.

NEb o tom po wſſecky čaſy přemegſſlel Král ten s Arcybiſkupem ſwým Arnoſſtem/ a o to čaſté s ním rozmlauwánij mijwal/ yakby mohl neylépegi Králowſtwij Cžeſké ozdobiti.

Pročež poſlal do Řijma pro wygednánij Liſtu od Stolice Apoſſtolſké na wyſazenij Včenij Pražſkého. Což když při Papeži obdrženo bylo/ wyſlánij gſau ginij Poſlowé/ kteřijžby Miſtry včené w Vměnij wſſelikým/ a Doktory w Pijſmě a w Práwijch wycwičené z Kragin cyzých do Prahy přiwezli. Neb chtěl Karel Academij tu/ na ſpůſob včenij Pařijžſkého wyzdwijhnauti/ kdež ſám na včenij někdy wyſlán byl.

Tomu wyrozuměgijce mnozy/ pilně k tomu dopomáhali/ aby ti Doktořij a Miſtřij/ ſwé poctiwé wychowáwánij měli/ Arcybiſkup a Kapitola Koſtela Pražſkého/ Preláti a Farářowé ſebrali welikau ſummu Peněz a nakaupili gim platůw rozličných.

Včiněn pak geſt Arcybiſkup y budaucý Arcybiſkupowé s powolenijm Králowſkým/ Kancljřem toho včenij Pražſkého.

Ahromáždilo ſe k tomu včenij Studentůw množſtwij z mnohých a rozličných Kragin/ yako/ z Lombardye/ z Polſky/ z Vher/ ze Wlach/ *c.* a neywijce pak z Řijſſe/ Knijžata Hrabata/ Páni/ Preláti/ Duchownij y Swětſſtij k včenij Pražſkému ſe oddáwali. Z čehož Měſta Pražſká welmi bohatli/ a weliká byla powěſt o nich po wſſech Kraginách.

Král widauce že odtud Praha bohatne a ſlawne/ včinil Dekret/ aby ſe Židé wen z Prahy wyſtěhowali/ a w té Vlicy Židowſké/ kázal poſtawiti Kolege weliké/ gednu nahoru k Koſtelu Swatého Mikuláſſe/ a ta ſlaula Koleg w Domě Lazarowém/ druhau nad Branau Židowſkau/ kteráž geſt

na weychod Slunce proti Domu Konwentſkemu Klaſſtera Swatého Ducha/a ta ſlaula Koleg Jakubowa/ proto že tu bydlel prwé Žid Jakub Králjk: třetý pak nedaleko od Brány západný k Řjece/ gdauc k Swatému Walentinu/ a ta ſlaula Kolleg v Erbůw: w nich čtli Miſtřý a Doktoři Lekcy na každý den/ magýce y od Studentůw platy mnohé y od ginud.

Rychle ta Academia wzhůru weſſla/ a rychle zaſe pokleſnauc netrwala do třetýho pokoleny Krále toho/ ale padla za Wácſlawa Syna geho/a s ní vžitek nemalý y ſláwa Měſt Pražſkých zahynula.

Toho čaſu/ Kaplicku Swatého Apollinářiſſe/na Zámku Žebráku/ tehdáž puſtým/ založil Jan Knýže Korytanſké/Hrabě Tyrolſké a Gorytſké/kdež nařýdic y Kaplana/ oddal gemu Wes Praſkoleſy k wyžiweny/ za ſwe wlaſtný Penýze kaupenau ſe wſſemi nábytky/ yakž o tom Liſt nadáný geho wyprawuge.

Léta Páně 1349. w Neděli Kwětnau přiwezené byli Swatoſti Cýſaře Karla do Prahy/ totižto/ weliký kus Krýže/ na kterýmž Spaſytel náš Vmřel/ Kopý kterýmž bok geho Swatý proboden/ Hřeb geden/ kterýmž na Krýži přibitý pěl/ Koruna Swatého Karla a Meč gemu daný od Anděla aby proti Pohanům bogowal/ Kameno Swaté Anny/a giných takowých wěcy mnoho. K tomu přiwezeno y to/ což obzwláſſtě Cýſaři přinaleželo.

Dotčené pak Swatoſti wſſecky s welikau ſlawnoſti a s Proceſſý wſſech ſtawůw/ neſené gſau na Hrad Pražſký do Koſtela Swatého Wýta a S^o^ Wácſlawa.

Pohnut byl Cyſař nábožen ſtwým takowým/ a poſlal k Klementowi toho gména ſſeſtému Papeži/ toho při něm wyhledáwage ſprozbau/ aby vložil den přeneſſený těch Swatoſtí w Arcybiſkupſtwý Cžeſkém. Což včiněno gest y liſty potwrzeno/ aby ten den ſwěcen byl w Ochtáb Welikonočný.

Scházelo ſe potom množſtwý lidu k Swátku tomu do Prahy/ práwě ze wſſech ſtrán Swěta: odkudž kwětla chwála Boží y čeſt a Králowſtwý Cžeſkému přibýwalo ſláwy y vžitku.

Téhož čaſu/ Ludwjk Král Vherſký/ wſſedſſe w přýzeň s Karlem Řýmſkým a Cžeſkým/ odeſlal gemu s giných dary Vbrus ten/ kterýmž přikrytý byl Stůl když Pán Gežýš s Apoſſtoli ſwými při poſledný Wečeři ſeděl.

Wděčen byl z toho daru Karel/ kterýž Tobiáš z Kamenice/ w Koſtele Swatého Wýta na Oltáři Panny Marye/ na den Swatého Ondřege/ před ním položil/ a dal gey w moc Děkanowi a Prelátům téhož Koſtela/ aby od nich pilně s poctiwoſtí oſtřýhán byl.

Léta 1351. Chtěge Karel w Králowſtwý ſwém ſláwu Božſkau wýce a wýce rozmnožiti/ rozkázal poſtawiti Kláſſter w Tachowě/ kterýž opatřiw doſtatečnau žiwnoſti/ dal gey Bratrům řádu Karmelitſkého.

Téhož Roku/ opět rozkázal založiti giný Kláſſter/ na gedné hůře proti Wyſſehradu we gméno Swatého Karla/ kdež ſám ſwau wlaſtný Rukau prwný Kámen toho základu položil/ a vweſti kázal do něho

ho Bratry řádu Kanowníkůw Rzeholnijch Swatého Augu-ſtýna / kterýmž nadal platůw ročnijch mnoho / a dwa Koſte-li Farnj přidal / geden pod Bezdězým / a druhý w Liſcy.

Léta Božijho 1353. čaſto gmenowaný Cýſař Karel / dne gednoho / gſa w Kláſſteře Panenſkém Zákona Swaté Kláry / v Swatého Frantiſſka w Starém Měſtě Pražſkém / žádal gich / aby gemu některé Swátoſti vkázali.

Včinili tak Panny / a mezy ginými Swátoſtmi vkázali Prſt Swatého Mikuláſſe / kterýž byl poſlal Papež Panně Anižce Dceři Krále Wácſlawa ffundatora aneb základníka Kláſſtera toho.

Tu řekl Cýſař muſým ſe s wámi o něg rozděliti / a dobyw Nůž Prſt ten roztrogil na dwé / a hned vzřel Nůž welmi krwawý.

Diwil ſe o wſſem že z Prſtu giž ſtarého a vſchlého krew čiſtá wygjti mohla / wſſak zanechagic toho w Kláſſteře odtud odeſſel.

Po některém dni nawrátil ſe zaſe s Arcybiſkupem do téhož Kláſſtera / a když obanm Swátoſti vkazowané byli / wzaw obadwa kuſy překrogené prſtu toho geden k druhému přiložil. A hle an Arcybiſkup na to patřij / ſpogili ſe obědwě čáſtky weſpolek / yakoby nikdá nebyli přeřezané / toliko ji maličký ſſrámek okolo prſtu ſe ſpatřowal. Czemuž ſe diwili welmi a zanechagijce tu Klynotu toho / odeſſli.

Druhého pak Roku / Cýſař odtud gſa k tomu nabadáný / nahromáždil z rozličných Kragin Hlaw / Ruk / a Kamen Swatých mnoho / kteréž wſſecky přikázal draze Zlatem y Střijbrem ozdobiti / a Koſtelu Pražſkému odewzdati.

Potom z Medyolánu wyſlal Poſly ſwé do Papy / Bohuſſe Proboſſta Koſtela Litoměřického / genž byl wlaſtnijm Bratrem Arcybiſkupa Arnoſſta / y Jana z Wartmberka Kanownika téhož Koſtela Litoměřického / Petra z Sſeinberku / Mikuláſſe z Landſſtegna / Wácſlawa z Sſwabenic a Přemyſla z Honbic / wſſecky dobré Latiniky / poraučege gim aby žádali Papianſkých o Tělo Swatého Wijta Mučedlnijka Božijho.

Když wyſliſſeli Papianſſtij Oratores takowý / poradice ſe weſpolek / vwedli Poſly Cýſařſké do Koſtela Swatého Auguſtýna / kdež kázali prolomiti Oltář weliký Swatého Marina / a tu nalezená geſt Hlawa a to Tělo Swaté kteréž byl w tom mijſtě před Oſmi Sty Lety pochowal / Auſtulffus Král Lombardſký: yakž ſpráwa o tom napſaná wyſwědčowala.

A wzato geſt to Tělo od Poſlůw Cýſařſkých / a dowezeno k Cýſaři do Medyolánu / kteréž on kázal / na obzwláſſtnijm Woze weſti s ginými Swatoſtmi.

Léta 1355. nawracugic ſe Cýſař ze Wlach do Prahy / poručil na gednom přiwrſſij Řecenném Bogiſſti Kláſſter poſtawiti / k chwále Božij a ku památce Swaté Kateřiny: což ſe dálo z té přijčiny.

pri

Při začátku bitwy byl Cýſař w Piſys teſkliwý / y vkázala ſe gemu Swatá Kateřina mage w Ruce ſwé Meč / a ſtála wedlé něho yako ſtjn.

On pak pohleděl na nj a hned ſlib Pánu Bohu včinil / geſtli mu ráčj ſpomocy z té těžkoſti / a geho Rytýřům wjtězſtwj dáti / že chce Koſtel k chwále geho / à ku památce té Panně dáti poſtawiti.

Y včinil tak a prwnj Kámen gruntu záložil / a druhého Roku kázal do něho Panny řádu Pauſtewnického Zákona Swatého Auguſtýna vweſti / kterėž opatřil hognau žiwnoſtj.

Opět téhož Roku založil w Nowém Měſtě Pražſkém nad potokem Botičſkým Kláſſter proti Kůru

Kaply Swatého Wogtěcha pod Wyſſehradem / ku památce Swatého Benedykta / kterémuž dal Zbožj mnohá / a připowěděl to wygednati od Papeže bratrům / aby Rubryku a pořádek takowý držeti mohli / yaký ſe zachowáwá mezy bratrý w Medyolánu / kdež Mniſſy ſlauli Ambroſiani.

Léta Páně 1357. týž Cýſař Karel přiwezl s ſebau mnoho rozličných Swatoſtj do Prahy / a odtud ge odeſlal na Zámek ſwůg / před Deſýti lety založený a tehdáž dokonaný / Karlſſteyn / a shromáždil dotčené reliquiæ wſſecky do Kaply Božjho Vmučenj.

Potom obdržel to při Arnoſſtowi Arcybiſkupu / že s geho powolenjm vwedenj tam byli Kanownicy / aby ſlužby Božj wykonáwali poctiwě a vſtawičně : a těm žiwnoſt odewzdána / yakž Liſt gegich nadánj w ſobě obſahuge / gehožto Kopie geſt v Hágka w Liſtu 331.

Za téhož Arcybiſkupa s wůolí Cýſařſké / Léta 1358. začali ſe Acta vel Libri Erectionum Koſtela Pražſkého.

NEb Cýſař Karel / a Arnoſſt Arcybiſkup / poručil ſprawiti Knjhy ginák Dſky / do kterýchžby ſe wſſecky wěcy duchownj / yako Zbožj Farářſká / Kaplanſká / Oltářowé / nadánj gegich / ꝛc. pořádně zepſali / a ty nazwali Acta.

Téhož Roku / Hrob Swatého Wáclawa draze ozdoben : neb někteřj z Panůw neypřednėgſſjch předſtaupili před Cýſaře / žádagjce aby mohli s dowolenjm geho / Hrob ten ſwými znameními okráſſliti : A magjce k tomu Cýſařſkau wůli neodpornau / rozkázali nadělati mnoho Plechůw Střjbrných y pozlacených ku podobenſtwj Kápi Michowſké / na každém znamenj Erbu ſwého wyryti / a nimi Hrob Swatého Wáclawa vſſlechtilým pořádkem pobiti.

Léta 1360. vſtanowil Cýſař Karel w Koſtele S. Wjta / krom Hodin Kanownických / kteréž ſe odprawugj čaſy ſwými / aby Žiácy k tomu nařjzenj / vſtawičně wedne y w nocy čtli Žialtář hlaſem wyſokým gednoſtegnau

nau notau: kterýžto ſtrawau/ oděwem/ y Ročnjm platem byli dobře opatřenj/ a ſlauli Manſyonáři nebo Bonifantes.

Téhož Roku tyž Cýſař/ w Wigiligi w Tělenj Kryſta Pána ginák Zwěſtowánj Panny Maryge/ ſám ſwau Rukau založil Kláſſter pod Wyſſehradem/ na mjſtě genž ſlowe na Trawničku/ nad Potokem Botič gmenowaném/ a podlé něho Dům Kněžjm k bydlenj ne weliký/ ale ſpanilý.

Vwedeno potom do něho ſſeſt Bratrůw/ genž ſlowau w řádu ſwém ſlužebnjcy Panny Marye: gegich privilegia a nabytky Cýſařſkými Liſty vpewněná/ potwrdil Arcybiſkup Arnoſſt/ tak aby žádný pod Kladbau wěčného zatracenj na gegich Koſtelné nadánj ſáhnauti neſměl/ ani co protimyſlného gim včiniti/ ani nad nimi Wrchnoſt držeti/ krom ſamého Krále Cžeſkého.

Nicméně po některém čaſe/ nato wſſecko Diábel zlé lidi podwedl.

Léta 1363. Cýſař Karel a Arcybiſkup Arnoſſt poradiwſſe ſe weſpolek/ rozkázali z Koſtela Swatého Apollynáře na Hůrce Sazſké poſtaweného nedaleko od Nymburka/ přiwezti wſſecky Kanowniky do Nowého Měſta Pražſkého/ též do Koſtela Swatého Apollynáře/ kterýž geſt poſtaween na Hůrce řečené Wětrow. Ti dotčenj Kněžj a Kanownjcy w Pjſmje Swatém byli nad mjru zběhli.

Protož Cýſař rozkázal při tom Koſtele několik Domůw poſtawiti pro Žiáky/ aby ſe od nich w Pjſmě Swatém wyvčowali: Začež gim platůw nadal množſtwj/ kterých gim wſſech Arcybiſkup potwrdil.

Léta Páně 1364. poſlednjho dne Měſyce Cžerwna/ vmřel Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký/ gſa Zymnicy ztrápený.

Byl ten Arcybiſkup prawý Cžech/ Syn Arnoſſta z Pardubic/ rodem z Hoſtinné nedaleko od Brodu a Auwalu/ Muž dobrotiwý a chudých milownjk.

Mjwal každého dne dwanácte oſob chudých při ſwém Dworu/ kterým gjſti i pjti doſtatek dáwati poraučel/ a gednomu každému na den dwa Penjze. Každého Roku na weliký Pátek/ Pláſſtiůw a Kukel z Sedmdeſáti Poſtawůw Sukna neyménĕgi chudým rozdal. W nedoſtatku Chleba a w čas hladu/ činil Almužny weliké po wſſj Cžeſké Zemi/ tak že mnoho lidu od ſmrti wyſwobodil. Dwa Pjſaře vſtawičně chowal na Dwoře ſwém/ genž Knihy Koſtelnj pſali a notowali/ kteréž on do Koſtelůw rozličných poddáwal.

Přitom wyzdwihl znamenité Probožſtwj Kanowniků Řeholnjch Swatého Augustýna w Kladſku/ w kterémž mnoho platůw/ Kněh/ Ornátůw drahých/ ſtawenj rozličná a malowánj/ wzbuzugjcý ſrdce lidſká k náboženſtwj ſpůſobil.

Tu on mjnil žiwot ſwůg dokonati w pokogi/ a oſobě ten hlas puſtiti že do Ržjma odgel/ a odtud že ſe za dlauhý čas nenawrátj: což proto včiniti chtěl/ aby mohl wolněgi a ſpokogeněgſſj myſli Pánu Bohu ſlaužiti.

Pročež

Pročež čaſtokráte pſawal Liſty k Papeži Innocen: toho gména ſſeſtému/ a Vrbanowi Pátému/ žádage aby dopuſſtěnij měl/ pro polepſſenij žiwota/ důſtogneſt Arcybiſkupſkau s ſebe zložiti ꝛc. ale gemu toho/ pro hodnoſt welikau nikdáž nebylo dowoleno.

Dále/ přikázal poſtawiti Sſpitál w Cželkém Brodě/ w Přjbrami/ w Libánij/ a ty wſſecky doſtatečně nadal.

Hrady ſwé Biſkupſké/ giž pro ſtaroſt ſeſſlé/ kázal z wopraowowati/ zwláſſti Hrad Přjbramſký/ kterýž wſſecken zbořiti/ a z gruntu wyſtawěti dal: Města ſwé Zdmi obehnati/ yako Teyn Horſſowſký ginák Dobrohoſtow/ Brod Cželſký a Raudnicy: půl panſtwij Rožmitálſkého do giſtých let budaucým Arcybiſkupům Pražſkým/ za ſwé wlaſtnij Penijze kaupil. Výjmal za znamenij neb Erbu na Sſtijtu půl Koně.

Umijrage pak/ odkázal Tiſýc Hřiwen Střijbra/ na ſtawenij Koſtela Pražſkého/ a dwě Stě Hřiwen Střijbra na pokrmy Vicarij a Oltářnijkům téhož Koſtela.

Mimo to wſſecko nařijdil při témž Koſtele Lektora/ aby ſe od něho chudij Kněžij Pijſmu Swatému wyvčowali/ a kaupil mu Wes mezy Prahau a Gilowým/ řečenau Zlatniky: přikaupil k Koſtelu Pražſkému Wſy/ Ryge/ Rječicy a Cheynow/ a tu Twrz ſlawnau poručil wyſtawěti.

Milowal Měſtečko Raudnicy/ pročež y když ſe rozſtonal/ tam ſe wéſti kázal/ kdež včinil Kſſafft a pořijzenij s wůli Papežſkau a Cýſařſkau: magé rozum zdrawý wyznal ſe před Kaplanem z hřijchůw ſwých/ a Swátoſtmi wedlé řádu Cýrkwe Swaté opatřen geſt: Služebnijky wſſecky hogně darowal/ a ſkonal ten den po Swatým Petru a Pawlu/ w Hodinu Komplenij/ Arcybiſkupſtwij ſwého/ Roku 22.

Ale že ſobě zwolil byl pohřeb w Koſtele Farnijm Panny Marye w Kladſſké/ kteráž ſe mu w něm y vkázala/ tu pohřben geſt před Oltářem welikým.

W tom Koſtele geſſtě žiw gſa/ poručil na každý den/ ráno Miſſy Swatau ke cti Blahoſlawené Panny Maryge ſpijwanau ſlaužiti/ a k tomu Antiphonam Salve Regina: a k lepſſijmu wykonáwánij toho/ platy bohaté k tomu ſpůſobil.

Zázrak pak ten že mu ſe Blahoſlawená Panna Maryá vkázala/ oznamowal na ſmrtedlné Poſtely wěrným ſwým milým/ a dal gim weypis toho Diwu/ napſaný w tato ſlowa:

Známo činijm wſſem tímto pſanijm/ kteřij ge čijſti neb ſlijſſeti budau/ že yá Arnoſſt Arcybiſkup prwnij Koſtela Pražſkého/ mezy hřijſſnými neywětſſij/ ne w nocy ale wedne/ ne ſaukromj a teyně/ ale zgewně ſtoge mezy giný mi/ aniž we ſnách/ a le bdijce s rozumem zdrawým/ Diw mne hrozný a myſli mé přjkrý widěl gſem takowý.

Buďauc yá w Kladſſké w Sſkole náležegijcý k Koſtelu Farnijmu/ kterýž Křižownijcy Sſpitálnij Swatého Jana ſprawugij/ dne gednoho (za to mám že bylo w Sobotu) byl gſem při Neſſporé/ ſtogijc s ginými Žiáčky w Kůru až do ſkonánij geho.

Y vdálo mi ſe po Magnificat (když Antiphona Salve Regina, aneb giná o Panně Maryge ſpijwána byla/ čehož ſe dobře vpamatowati nemohu) pohleděti na obraz Panny Maryge genž ſtál na welikým Oltáři. Tož rychle Twář obrazu welebné Panny Maryge Matky Božij welmi hněwiwě hne ſe odemne odwrátí/ a hřbet obrazu ſe ke mně obrátí.

Ulekla ſe z toho Duſſe má welmi/ změněn gſem na ſwé myſli/ a ſtál gſem

yako omámený/ k tomu y ſtrachem tak poražený/ yakobych hned měl konec žiwota ſwého wzyti.

Ale že to nedlauho trwalo/ nawrátiw ſe ſám k ſobě s vpamatowánjm/ hrozno mi bylo na zadni ſtranu Obrazu toho patřiti genž mi ſe zdál tak zmazaný/ pleſniwý/ zedraný a ohyzdný/ že geho poſſkwrnu nemohu wymluwiti.

Protož s zármutkem ſrdečným/ w horliwoſti myſli a ſtrachem nemalým pozdwjhl gſem Oči ſwých k Nebi/ žádage té welebné Panny pro miloſt Syna gegjho/ aby ſe ráčila ſlitowati nademnau/ a obličeg ſwůg Swatý ke mně obrátiti.

W tom padlo mi na myſl/ abych pozdwjhna oči wzhlédl na obraz Syna gegjho/ Pána Gežjſſe/ kteréhož chowala na ſwých Rukau/ chtě zwěděti zdaliž ſe také odemne odwráti. A včinic tak/ vzřel gſem že ſe odemne drobet odwrátil/ wſſak tak yakoby ſe maličko na mne geho ſwatá miloſt ohljdala.

Tu vceytilo Srdce mé něgaké potěſſenj/ a trwalo w modlitbě vſtawičně wolage k té Panně blahoſlawené/ aby ráčila zaſe Twář ſwau vkázati/ až znenáhla/ a yako s něgakau neliboſti obličeg ſwůg ke mně obrátila/ w té twářnoſti w kteréž gſem gi prwé/ než ſe na mne rozhněwala/ widáwal.

To když ſe ſtalo/ wzdechna ku Pánu Bohu/ včinil gſem poděkowáni geho milé Matce/ a dokonaw Neſſpornj ſpjwánj s ginými Žáky/ žádnému gſem Zázraku toho nezgewil pro ſtud/ abych nebyl za hřjſſnika od nich ſeznán/ gjmžto gſem ſe zewnitř dobrým vkazowal/ ale wnitř gſem hřjſſným Člowěkem zůſtáwal/ až doſawád/ totižto až do mé poſlednj hodiny.

Po několika Měſýcých/ odſſel gſem z Kladſka do Braunowa nevčiniw žádné poctiwoſti obrazu tomu na mjſtě Panny Maryge Rodičky Božj/ kdež zůſtáwage drahně čaſůw/ přiſſel gſem do Prahy a odtud do Řjma: dokawádž gſem trwal w ſtawu ſwětſkém/ a geſſtě žádného gſem byl ſwěcenj nedoſſel/ wedl gſem žiwot w rozpuſtiloſti a lehkomyſlnoſti/ nedbage nic na Zázrak odemne ſpatřeny. Což trwalo za mnoho let.

Gſauc pak giž w ſtawu Duchownjm/ a w takowém důſtogemſtwj/ rozgjmal gſem čaſto ſám vſebe/ že takowý Diw Božj zatagiti neni ſluſſné ani bezpečné/ poněwadž by ſnad ſkrze to oznámenj prawdiwé někdo ſe mohl polepſſyti/ a ſkrze zatagenj na mne zlého a hřjſſného/ mohloby přigjti něgaké od Pána Boha treſtánj.

Z té přjčiny obáwage ſe pomſty Božſké/ neſměl gſem toho w tuto mau poſlednj hodinu před wámi zatagiti/ žádagjce wás wſſech ſkrze ſtřewa miloſrdenſtwj Božjho/ a ſkrze ſkropenj krwi Pána naſſeho Gežjſſe Kryſta/ abyſſte mne w paměti před Pánem Bohem w modlitbách waſſých měli a za mne ſe přimluwili k té důſtogné a welebné Panně/ ſkrze kterauž w Swaté a obecné křeſtianſké Wjře vpewněn gſem/ ať ráči hněw ſwůg odemne hřjſſného odwrátiti/ a mne miloſtiwau Orodownicy býti před ſwým milým Synem/ Pánem Gežjſſem Kryſtem/ genž geſt požehnaný na wěky wěkůw Amen.

A poněwadž wedlé ſwědectwj Pjſma Swatého/ ſkutky Božſké zgewowati a ohlaſſowati ſluſſné geſt/ napominám wás v wjře Kryſta Gežjſſe/ mogi milj bratřj a přátelé/ ano y proſým abyſſte to/ což geſt ſe giſtě ſtalo a ſwrchu napſáno/ neyprwé w Koſtele Pražſkém/ a potom we wſſech Konwentých duchownjch y ſwětſkých/ po mém ſkonánj oznámili/ aby y oni ohlaſſowati mohli lidu wſſemu/ že ta blahoſlawená Panna/ Matka Pána naſſe-

Digitized by Google

ho Gezu Kryſta / geſt miloſtiwá wſſech hřjſſnikůw / y těch kteřjž k nj laſky žádné nemagi / před ſwým milým ſynem Orodownice. Pročež aby ſe wſſyckni gegi Swaté miloſti důwěřowali / a w gegi ſe ochranu a přjmluwu oddáwali.

Nadewſſecko to / My Arnoſſt Arcybiſkup / giž na ſmrtedlné poſtely ležice / ale rozumu zdrawého vžjwagjce / těm kteřjž by tento Diw čtli neb pſali / neb oznamowali / aneb ſlijſſeli / čtyřidceti dni odpuſtkůw / z Auřadu naſſeho miloſtiwě propůgčugeme.

Dán a pſán ſkrze mne Arnoſſta prwnjho Arcybiſkupa Pražſkého nehodného Cžlowěka / mými Rukami / krwi hřjſſných naplněnými.

Budiž čeſt a chwála Kryſtu Pánu naſſemu na wěky wěkůw požehnanému / a Marygi geho milý Matce čiſté Panně Amen.

O Janowi Arcybiſkupu Pražſkém Druhém.

Kapitola II.

Jak brzy ſkonal duoſtogný Otec Arnoſſt / z poručenj Cýſařſkého / ſeſſli ſe Preláti Koſtela Pražſkého do Kaply Swatého Wácſlawa / kdež poproſyce Ducha Swatého za miloſt / wolili z gednoſtegné wůle na mjſto vmrlého / Jana Biſkupa Olomuckého / genž byl Syn Pawla z Genſſtegna / a měl přjgmi od ſwého Erbu Supí krk / a byl Sekretářem a Raddau Cýſařſkau.

Wymlauwal ſe po neyprwé Jan / předſtjrage nehodnoſt ſwau k tomu Auřadu / a ſeſſloſt wěku ſwého / ale přemožen gſa prozbau Cýſařſkau / některých Knjžat / Děkana a wſſj Kapitoli / wůli ſwau poručil w ruce neywyžſſjho Biſkupa Ržjmſkého.

Protož hned poſláni Poſlowé do Ržjma / kdež Papež mage ſpráwu o gehodnoſti / dal k tomu ſwé powolenj / a potom odeſlal gemu po Biſkupu Sſpaynſkém Pláſſť / w němžto plnoſt Auřadu Arcybiſkupſkého záležela.

Giž gſa w té důſtognoſti Jan / nezměnil w tak wyſokém ſtawu tichoſt a pokoru ſwau / ale na památku Auřadu ſwého / pod Geruzalemſkau branau / pod Wyſſehradem / nad Potokem Botickým / rozkázal k e cti a chwále Pána Boha / a we gméno blahoſlawené Pamětj Maryge Sſpitál poſtawiti chudým Mužům y Ženám / těm kteřj magjce prwé ſwá Zbožj / z dopuſſtěnj Božjho ſkrze rozličné přjhody ochudli.

Tu poſwětil Oltář ku památce ſwaté Alžběty / obywatele žiwnoſtj doſtatečnau opatřil / a nařjdil aby odtud Almužny Pautnjkům byli rozdáwané.

Léta potom 1365. Obdržel to Cýſař při Vrbanowi Papeži toho gména Pátém / aby Arcybiſkupowé Pražſſtj / mohli auřadu Legatſkého užjwati w Arcybiſkupſtwj ſwém / w Biſkupſtwj Řezněnſkém / Pamberſkém a Miſſenſkém / na wěčné budaucy čaſy.

Na potwrzenj toho poſlal Papež Janowi Arcybiſkupu Pražſkému / Křjž Střjbrný pozlacený / Klobauk ſſyroký čerwený s dlauhými ſſnůrami a Kápi brunátnau / aby toho wſſeho užjwal na znamenj Legatſtwj w Kraginách těchto / a od toho čaſu aby ſe pſal on y budaucy Arcybiſkupowé Sedis Apoſtolicæ Legati.

Téhož Léta obrátil ſe Cýſař do Města řečeného Aganum pro náboženſtwj: neb tu byla ſložená w Kláſſteře Swatého Maurycy mnohá Swatých Těla.

Vkázano mezy ginými Těli / Tělo Swatého Zygmunda / genž byl Králem Burgundſkým: Za geho Tělo Swaté žádal Cýſař Měſſtianůw / kteřj ač nerádi / prozby geho neoſlyſſeli.

Wzal tehdy on Tělo to s ſebau do Czech / proti kterémuž Kněžj na den Swatého Auguſtýna s ſlawnau Proceſſy wyſſli na Bilau Horu / a přiwezauce ge do Koſtela Swatého Wjta / položili ge při lewé ſtraně Hrobu Swatého Wáclawa / ač genu potom brzy nowý Hrob připrawen / při kterémž ſe welicý Zázrakowé dáli.

Kak pak geho Swatý žiwot / Pán Bůh ſkrze wſſemohúcnoſt ſwau zgewiti rácil / o tom geſt obzwláſſtnj ſpis w Koſtele Pražſkém na Zámku.

Léta 1366. dwa Měſſtiané Jaromirſſtj / Faráře zabili / o čemž obſſyrněgij při ſpiſowánj Města toho mluweno bude.

Téhož Roku něgaký Zahora / Faráři ſwému dal Oči wylaupati. O čemž w Stawu Rytjřſkém.

Téhož Léta / ſmluwilo ſe Deſet Lotrůw w gedné Wſy v Města Kauřima / aby na den Narozenj Panny Marye čaſu wečerngjho / pod Kláſſterem řečeným Skalice ſe shledali.

Což když ſe ſtalo / wlezli do Kláſſtera teyně / a wyrazywſſe Dwéře na Opata Muže dobrého / gey zaſſkrtili a Klénoty Koſtelnj pobrali.

Zwěděw o tom Cýſař / poručil gich ze wſſech ſtrán hledati / a když nalezeni byli / těžkými mukami gſau trápenj: Wyznali že to včinili z náwodu Switáka Rytjře / kteréhož tolikéž Cýſař gjti kázal / a ztrápeného s těmi Lotry oběſyti.

Toho také Roku Cýſař Karel ſkrze něgaké widěnj nočnj / z gednoho Zámku ſwého w Kragi Zitawſkém / řečeného Owin / Kláſſter we gméno Ducha Swatého a blahoſlawené Panně Marygi y Swatému Wácſlawowi ku památce dal poſtawiti.

Opatřil gey potom Zbožjm ſwětſkým hogně / a vwedl do něho Bratry Zákona Swatého Petra wyznawače / kterýžto Zákon vtwrdil Cæleſtinus Papež toho gména Páty od něhož ti Bratři ſlugi Celeſtini, a ſprawiwſſe gim Řeholu Swatého Benedykta / neyprwé ſpůſobil toliko ſſeſt Bratrůw kteřjž měli za Opata Ioannem de Aquila Sulmonem.

O Kláſſteru w Třeboni / nagde ſe pod Erbem ſa Rodem Panůw z Rozmberka.

Léta 1367. Arcybiſkup Jan / dal w Domu ſwém na Malé Straně / ſpodnj y wrchnj Palác ozdobiti / a Wěž welikau okrauhlau / od Arnoſſta na Zámku Raudnickém založenau doſtawěti.

Poſwětil Kláſſter Swaté Kateřiny w Nowém Měſtě Pražſkém / kteréž to poſwěcenj ſe připomjná w Ochtáb Božjho Wzkřjſſenj.

Poſwětil y Kaplu w kteréž odpočjwá Tělo Swatého Wáclawa / na den Swatého Ondřege / ku památce Swatého Jana Ewangeliſty a téhož Swatého Wácſlawa / a to při přjtomnoſti Cýſaře Karla / Syna geho Wácſlawa Krále Czeſkého / a Jana Margkraběte Morawſkého: ale památka poſwěcenj zanechána geſt při ſtarý Rubrycc / totižto třetj den po Narozenj Panny Marye.

Druhého Roku / w Neděli po ſlawnoſti Swatého Prokopa / poſwětil Kaplu Cýſařſkau / genž geſt yako w čele nowého Kůru / neb před Hrobem Swatého Wjta / ke cti Pánu Bohu a Trogicy Swaté / a poručil památku ſwěcenj držeti na den Swaté Trogice.

Téhož Léta / to geſt 1368. Přihodilo ſe w Městě Arcybiſkupowěm Pelhřimowě / že Farář Petr téhož Měſta / Tancugjce na Swadbě s giným Liſwětſkými w Tancy náhle vmřel.

Rozběhli ſe hodownjcy od Tance / a někteřj wzawſſe Tělo geho neſli ge do přjbytku Kněžſkého / a nazegtřj ge pochowali na Krchowě v Koſtela Farnjho.

Ale Arcybiſkup mage o tom ſpráwu / rozkázal ge wykopati a pohřbiti mezy ceſtami: kdež ſe Těla Lidi neważných pochowáwagi. Přitom zapowěděl Kněžjm wſſem a Jahnům / takowých rozpuſtiloſti dopauſſtěti.

Téhož Roku Cýſař přigel z Řjma / kdež wyžádal třetj djl Sſlogjře Panny Marygé na Arcybiſkupowi Trewirſkým / a ten byl přiwezl do Koſtela Pražſkého z Kláſſtera Swaté Eleny.

Léta Páně 1369. Měſýce Března za zděná Hlawa Ondřege Biſkupa Pražſkého oſmnáctého / w Rohu Kaply Swatého Wácſlawa nad Oltářem Swatého Křjže / kdež namalowán ſtogj Křjž Zlatý / což ſe dálo z té přjčiny / že ten Biſkup pro mnohé Diwy kteréž činil za Swatého počten geſt.

Téhož Roku / ſeſſlo ſe lidu množſtwj weliké do Prahy naden vkazowánj Swátoſti z rozličných Kragin / ſliſſjce o mnohých Swátoſtech / kteréž Cýſař ſhromáždil / takže lidu počteno bylo wjce než na Sto Tiſýc / odtud bohatli Měſta Pražſká: neb geſtliže geden každý z Pautnjkůw / vtratil geden Zlatý Sto Tiſýc Zlatých w Praze zanechali.

Léta 1370. Cýſař Karel poznáwage že ſkrze včenj Pražſké netoliko Měſto welebné ale y wſſecko Králowſtwj ſlawné / poručil Měſſtianům Pražſkým / aby w ſwých Domjch pokoge ſtawěti dali / Sklepy Komory a Swětnice / do kterýchžby hoſti genž k Pražſkému včenj ſe walili / pocti wě přigjmali / a s nimi nakládali laſkawě že gim odtud dobrý vžitek powſtane.

Byli tehdáž wſſecky Prebendy / Fary / Koſtely a Prelatury toliko lidmi včenými / Miſtry a Doktory oſazené / a nařjzeno bylo ſkrze Privilegia, aby každý z nich Kněžem byl.

Sedmého dne Měſýce Cžerwence Arcybiſkup Jan poſwětil Kaplu ſwau na památku Vmučenij Božijho/ kterauž byl dal w domě ſwém poſtawiti/ a miſtrowſkým prawě vměnijm wymalowati/ a to při přijtomnoſti Cýſaře/Biſkupůw/Knijžat/a giných Duchownijch y Swětſkých Panůw.

Téhož Roku tyž Arcybiſkup / wida že chudj Kněžij/Žiácy/Cžechowé y ginij Cyzozemcy/mijſta nemagi/w kterémžby nějakého pohodlij zakuſyli/ když na ně Pán Bůh nemoc dopuſtiti ráčí / rozkázal Sſpitál nákladný poſtawiti/ a přijbytky w něm pěkné a mnohé ſpůſobiti.

Přikaupil potom k němu Wſy několik/a Auředniky vſtanowil / aby takowý chudý lid wſſemi potřebami doſtatečně opatřen byl: wſſak přikázal/ aby ſe do toho Sſpitála toliko chudij Kněžij a Žiácy brali / na čež dán liſt s Cýſařſkým potwrzenijm.

Druhého Roku čtwrtau Neděli po Slawnoſti Welikonočnij/ opět poſwětil Koſtel Swatého Gilgij Kanownický / w Starém Měſtě Pražſkém/ kterýž někdy začal ſtawěti Jan Biſkup Pražſký / toho gména čtwrtý/Léta 1339. Při poſwěcenij geho byl Cýſař y Cýſařowna/Wácſlaw Král Cžeſký a giných Panůw mnoho.

Opět Roku druhého / Jan Arcybiſkup Pražſký / ſwětil Oltář weliký w Kláſſteře Panenſkém Swatého Gijřij na Hradě Pražſkém / ku památce Swaté Lidmilly a Swatého Gijřij: tu Cýſař položil na offěru Hřiwnu Zlata/a Cýſařowna půl Hřiwny/ꝛc.

Dne 22. Měſýce Cžerwence / téhož Roku Jan Arcybiſkup Mohutſký/ genž byl nedáwno ſkrz Cýſaře toho Arcybiſkupſtwij doſáhl/ včinil vproſtřed Měſta Pražſkého Cýſaři powinnoſt/a od něho (wedlé obyčege) Manſtwij aneb Leno přigal.

To prwé mijwali Arcybiſkup owé Mohutětj / ale nynij dáno geſt Arcybiſkupům Pražſkým. Neb z poručenj neywyžſſijho Biſkupa Řijmſkého a Cýſaře Karla / Jan Arcybiſkup Pražſký gel do Mohuče / a Arcybiſkupa Mohutſkého do Koſtela y we wſſecko Práwo geho vwedl.

Dne pak Patnáctého téhož Měſýce / poſwětil Jan Arcybiſkup Pražſký nowé Kaply w Zámku Raudnickém/ ku památce Panně Maryji a Swatým Dědicům/Wijtu/Wácſlawowi/Wogtěchowi a Zygmundowi.

Léta Božijho 1372. opět poſwětil Kláſſter Slowanſký w Nowém Měſtě Pražſkém/ kterýž byl dal Cýſař Karel na ſwůg náklad wyſtawěti: a to při přijtomnoſti Cýſařſké/ a Krále Wácſlawa Syna geho.

Léta Páně 1373. Měſýce Liſtopada Těla Knižat a Králůw prwnijch Cžeſkých/přeneſſena gſau z poručenij Cýſaře Karla / a položená w Koſtele Pražſkém pořádkem tímto:

¶ W Kaple Swaté Trogice / genž ſlowe Cýſařſká/gdauc do té Kaply na prawé Ruce/ležij Tělo Břetiſlawa Knijžete / Syna Oldřichowa a Ali-

béty

běty Dcery Otty Bělého Hraběte z Renu / a podlé něho Manželka gmenowaná Gytka.

Na lewé ſtraně ležj Spitihněw Syn prworozený téhož Břetiſlawa/kterýž Koſtelů Pražſkému činil mnohá dobrodinij/yakž prwé oznámeno.

¶ W Kaple Swatého Antonijna na prawé ſtraně ležj Břetiſlaw Syn Wratiſlawa Krále prwnijho/kteréhož byli Wrſſowcy zamordowali.

Na lewé Kuoe též Kaply ležj Bořiwog Syn Wratiſlawa Krále / kterýž byl weliké nadánij Koſtelu tomu včinil.

¶ W Kaple Swaté Doroty/ genž ſlowe Kapla Knijžat Saſkých/pochowán geſt Přemyſl třetij Král Cžeſký.

Na lewé ſtraně pochowán Přemyſl Ottagar Král Cžeſký Pátý / genž držel Knijžetſtwij Rakauſké/ Sſtyrſké/ a Korytanſké/zabit gſa w bitwě od Rudolffa Krále Křijmſkého.

¶ W Kaple Swatých Sſimona a Judy / na lewé ſtraně pohřbená ležij Gytka Králowna / Manželka Wácſlawa druhého / Krále Cžeſkého ſſeſtého/Dcera Rudolffa Cýſaře.

Na prawé ſtraně též Kaply ležij Rudolff/Syn Albrechta Cýſaře/wolený Král Cžeſký / genž byl wzal za Manželku Alžbětu pozůſtalau Wdowu po Králi Wácſlawowi.

A w témž Hrobě na Západ Slunce položen geſt Rudolff Knijže Rakauſké a Sſwábſké / bratr Králowny Gytky.

¶ Léta 1374. 16. dne Měſyce Cžerwence / poſwětil Jan Arcybiſkup Koſtel Kláſſtera Swatého Jakuba w Starém Měſtě Pražſkém/ kdež od Mnichůw byl ctěn nákladem Měſſtianůw Pražſkých.

¶ Téhož Roku Téla Biſkupuow Pražſkých na rozličných mijſtech Pohřbená / přeneſſená gſau z poručenij Jana Arcybiſkupa a Kapitoli Koſtela Pražſkého. Skrz Beneſſe z Weytmile Krabicy / Kanownika téhož Koſtela/ a pochowáná mezy Hrobem Swatého Wijta a Kaplau Cýſařſkau/ ginák Trogice Swaté / počnauce od ſtrany polednij pořádkem takowým.

W prwnijm Hrobě ležj Severus Biſkup/genž wolen po Jzowi Léta 1030 a vmřel 1065.

W druhém/ Jaromir ginák Gebhart bratr Knijžete Wratiſlawa/ náměſtek Sewerusůw/ kterýž vmřel Léta 1089.

Po těch položenij gſau tito / Koſmas náměſtek Gebharda/mage též náměſtka Heřmana: wolen Léta 1090. vmřel 1097. kdeby pak Heřman pochowán byl toho nenacházym.

Potom Meynhard proſpěſſný Koſtelu Božijmu: wolen Léta 1122. a vmřel 1134.

Jan prwnij wolený po Meynhardowi / kterýž vmřel Léta 1139. a na mijſto geho wolen byl Sylweſter Opat Sázawſký ale nedoſedl na tu Stolicy/ ut ſupra. Protož po něm wolen Otto Léta 1140. vmřel 1148. a po něm Danyel z Lippého/ kterýž vmřel Léta 1169.

Item/Frydrych po Danyelowi / wolený z wůle Panůw Cžeſkých/ kterýž vmřel Léta 1178.

Valentinus; od Králowny mocy na Biſkupſtwij doſazený/ten vmřel Léta 1182. po něm wolen byl Henrych bratr Wladiſlawa Krále./ kterýž pochowán w Dogſanech Léta 1197. Po něm zaſe wolen Danyel/a ten vmřel

Léta

Léta 1214. potom pak wolen Andreas Vir pius & vitæ bonæ, a po něm Peregrinus.

Item Jan druhý: ten wolen Léta 1208. a vmřel 1236.

Bernhard aneb Burkard z Sulewic: ten wolen 1236. a vmřel 1239.

Toltéž Mikuláſs z Rozmberka/ wolený po Bernhardowi: vmřel Léta 1255.

Jan třetý toho gména Biſkup wolený po Mikuláſſowi/ vmřel Roku 1269.

Item Thobiáſs wolený po Janowi třetým: vmřel 1296.

A Řzehoř wolený po Thobiáſſowi: ten vmřel Léta Páně 1301.

Ti wſſyckni gmenowaný Biſkupowé/ na dotčeném mýſtě/ a giný na giných pochowáný gſau.

Téhož čaſu Jan Arcybiſkup poſwětil Koſtel we Sſpitále na Hradčanech ku památce Swatého Antonýna/ a Swaté Alžběty/ kterýž byl dal pro nemocné Kněžý nákladem ſwým poſtawiti.

Léta Páně 1377. Kláſſter Karlowſký/ ač nebyl geſſtě/ tak yakž náleželo dokonán/ wſſak že Cýſař za to žádal Arcybiſkupa/ poſwěcen geſt.

Tu ſprawil Cýſař hogné hody/ a po wykonaný Obědu takowého/ rozkázal weſſkeren Kredentc/ kterýž tam měl/ Kláſſteru tomu odewzdati/ genž byl ſſacowán za Tiſýc Vherſkých Zlatých.

Třetýho Roku/ to geſt 1279. Vmřel Jan Arcybiſkup/ kterýž mnoho dobrého za ſwého žiwota Koſtelu Pražſkému y wſſemu Králowſtwý Cžeſkému ſpůſobil: pochowán geſt w Kaple Swatého Erharda a Swaté Ottylie

O Zbinkowi z Waldeka a z Hazmburgku/ Arcybiſkupu Pražſkém w Pořádku Třetým.

Kapitola III.

PO žaloſtném Pohřebu Jana Arcybiſkupa/ ſeſſli ſe Prelati s ginými Pány k Králi ſwému/ a wolili gednoſtegným hlaſem Zbinka/ Pána z Waldeka a z Hazmburku/ z Familie a z Rodu Wepřowé Hlawy/ Muže welmi pokorného/ nábožného/ včeného/ a k tomu Auřadu nad giné hodného.

Ten ſe byl práwě čaſu neſſtiaſtného k tomu nahodil/ wſſak opatrně a rozſſaffně wěc ſwau zřýdil/ tak že y k ſpráwám Rytýřſkým muſel ſáhnauti.

Sebral tehdáž Cleomenes Baworſké Kníže weliké Wogſko lidu Německého/ ſtarage ſe o to aby Řzýmſkým Králem byl/ a wtrhl do Cžech přes hory/ čině ſſkody weliké okolo Domažlic.

Cožkdyž oznámeno bylo / Páni radili Wácſlawowi Králi / aby co neydřijwegij ſebraw wogſko gemu bogem odepřel.

Nato odpowěděl Král: Nechcy toho ſobě k hanbě / a wám ku poſměchu lidem Rytyřſkým ſlawným včiniti / abych na Kleomena měl lid zbijrati / a ſám oſobau ſwau gemu odbog ſpůſobiti.

A poſlal k Sulkowi Proboſſtu Chotěſſowſkému / přikazuge gemu aby zbera lid a pogma giné Kláſſtery napomoc / Kleoměna bez meſſkánij z Země wyhnal.

Včinil zadoſti Proboſſt poručenij Králowſkému / a poſlal o retunk k Kláſſterům giným: tu hned ſe ſgeli Opatowé Proboſſtij a ginij Kněžij / a ſebrawſſe lidu pěſſijho Sedm Tiſýc dobře zbraného / y Sſpijži opatřeného / wyprawili gey k Proboſſtowi Chotěſſowſkému, a odtud k Domažlicům.

Za těmi gel Zbiněk Arcybiſkup / mage Tři Tiſýce lidu gijzdného: položilo ſe Wogſko Proboſſtſké v Konſſperku / a Arcybiſkupſké v Domažlic. Zwěděw o tom Kleomenes / hned počal z Czech wygijžděti.

Kněžſtwo neměle na tom doſti že Kleomenes vtijká / ale nechtěge též darmo wygijžděti / puſtilo ſe za nim / a napřed táhl Arcybiſkup přes Hory až do Bawor / a giné Wogſko za nim / kdež wtrhſſe do Země nepřátelſké / gi ſplundrowali / magijce nápomocné k tomu y Sedláky / a do Czech ſe s welikau kořiſti nawrátili.

Po té Wogně kterauž Kněžij wykonali / Král Wácſlaw dal ſe w welikau rozpuſtiloſt a ſwywolnoſt / kteráž oſobě geho nijakž nepřijſluſſela.

Z čehož treſtán gſa od Manželky ſwé yakožto Pani Bohabogné / wzal proti nij nepřijzeň welikau / a rozlitěny w hněwu / hledal přijčiny yakby gi mohl z Swěta zprowoditi.

Powolaw tehdy k ſobě Kněze Jana Nepoutſkého / genž byl Miſtr včenij Pražſkého / Kanownijk téhož Koſtela / a Králowny Zpowědlnijk / Muž nábožný a bogijcý ſe Pána Boha / wyptáwal ſe tegně / yakých ſe hřijchůw Králowna před nim wyznáwá.

Odpowěděl Kněz Jan: Králi Pane můg / yá toho giſtě w paměti nemám / a bych y měl / to včiniti mně nepřináležij / abych měl tagemſtwij Zpowědi wygewiti: Bohu toliko to wěděti náležij / co mně Czlowěk při Zpowědi prawij: pročež wěz o tom Králi / že na to ſe wyptáwati ſluſſná wěc neni,

Pohnula ta řeč Králem / kterýž hned Kněze Jana do Wězenij těžkého poručil vwrcti / a poſlaw pro Miſtra Poprawnijho kázal gey vkrutně zmučiti: Nemoha pak nic od něho ani ſlowy lahodnými / ani těžkým trápenijm wyzwěděti / dal gey ztrápeného a ſwázaného w nocy do Wody z Moſtu ſwrcy a vtopiti.

To když ſe ſtalo / hned té nocy y giné / Swětla mnohá ſpatřijná gſau nad Tělem geho v Wodě ležijcým.

Když vſliſſel o tom Diwu Wácſlaw / odgel na Hrad Žebrák / a Preláti Koſtela Pražſkého / wzawſſe Tělo z Wody v Kláſſtera Swatého Křijže / na Hrad Pražſký ge neſli / a w Koſtele Swatého Wijta / proti Oltáři na Nebe wzetij Panny Marygé pohřbiti a Kamenem přikrýti rozkázali.

Tu ſe mnozý dáli Diwowé / pro kteréž za Mučedlnijka Božijho držán geſt a kdožkoli na proti tomu byl / a ſwéwolně s potupau na Křijž wytesaný na Kamenu wſtaupil / toho dne Swětſké hanby neuſſel: Z té přijčiny poručili Preláti ten Hrob Železnau Mřijži obklijčiti.

Toho čaſu přeneſſeno Včenij Pražſké Wrchnij z Domu Lazarowa do Domu Rutlewowa proti Kůru Kaply Swatého Hawla / a to s welikau

pocti.

Digitized by Google

poctiwoſtij a ſlawnoſti: při čemž bylo Doktorůw 26. Miſtrůw pak Bakalářůw a Studentůw bez počtu.

Ta wěc giž dáwno byla vrčená a ſtwořená od Cýſaře Karla/ a Rutlewa/ ale nemohla ſe než na ten čas wyplniti/ že geſſtě Dům Rutlewa nebyl dokonán/ z kteréhož včiněna weliká Koleg. Dům pak Lazarůw byl w Židowſké Vlicy na rohu gdauce od Kolege Wſſech Swatých/ dweřmi k půlnocy obrácený.

Léta Páně 1400. Začalo ſe včenij Krákowſké ſkrz Wladiſlawa Jagella/ k kterémuž Doktořij a Miſtřij z Prahy byli přiwezenij. O čemž Kronyky Polſké wyprawugij.

Léta 1411. poſláni byli Poſlowé od Cýſaře Zygmunda z Vher k Wácſlawowi Králi o některé teyné potřeby. On aby tu wěc opatřil/ wyſlal Zbinka Arcybiſkupa/ kterýž vpadw w těžkau nemoc w Budjnu/ vmřel na den Swatého Wácſlawa w Preſſpurku: odtud potom do Prahy přiwezen a w Koſtele Pražſkém pochowán/ w Kaple předkůw ſwých/ Panůw z Hazmburka. Chtěgij tomu žeby byl Gedem otráwen od wlaſtnjho Služebnjka/ kterýž na to mzdy wzal toliko Patnácte Vherſkých Zlatých: ten byl potom vtracen w Cžeſkém Brodě. O tom při wypiſowánij Měſta Prahy obſſjrněgij.

Po ſkonánij těch Swatých a možných Otcůw Biſkupůw y Arcybiſkupůw Pražſkých w nic poſſli Práwa/ w nic nadánij a ſwobody Koſtela Božijho/ které byli od dáwných Knijžat a Králůw obdrželi/ a z kterých některé conffirmoval Karel Cýſař 4. a zwláſſtě ty kteréž liſt Ottagara obſahowal: čehož geſt ſwědectwij w Kapitule Pražſké w takowý ſmyſl.

Karel z Božij miloſti Rzijmſký Král po wſſecky čaſy rozmnožitel a Cžeſký Král. Na wěčnau památku/ ꝛc. Ačkoli z přirozené Králowſké dobroty a láſky/ a zprijgaté bedliwoſti ſprawowánij/ wſſechněm k ſpaſenij z negaké powinnoſti zawázánij gſme bedliwoſt obzwláſſtnij mijti/ wſſak nadto weyſſ/ k opatrowánij pokoge Swatého Koſtela Pražſkého že gſme zawázánij/ ſſetřijme to včiniti cožby mohlo gemu byti k proſpěchu/ zwláſſtě pak poněwadž nás Koſtel ten/ ſkrz Swaté obmytj Křtu Swatého/ od poſſkwrny prworozeného hřijchu očiſtil/ a k naděgi blahoſlawené radoſti přiwedl. Giſtě důſtogného Arnoſſta Pražſkého Arcybiſkupa/ Knijžete a nábožného naſſeho milého Supplicacy nám nynij podaná/ w ſobě obſahowala/ abychom ſlawné paměti Oſwijceného Ottakara někdy Cžeſkého Krále Praděda naſſeho milého liſt negaký/ kterýž na giſté ſprawedlnoſti miloſti a poctiwoſti předpowěděného Koſtela Pražſkého/ důſtogných Biſkupůw téhož Koſtela ſnažná bedliwoſt obdržela/ ſchwáliti/ ſtáli mijti a potwrditi z dobroty naſſý Králowſké ráčili: kterýž to liſt ſlowo od ſlowa znij takto:

We gméno Otce/ y Syna/ y Ducha Swatého/ Amen. My Ottakar z Božij miloſti Cžeſký Král/ wſſem w Kryſta wěřijcým/ kteřij náš tento Mageſtat vzřij/ ꝛc. Chceme aby wſſyckni o tom wědomoſt měli/ že když mezy námi a cti hodným Otcem Panem Ondřegem Pražſkým Biſkupem/ o ſwobodě Koſtela Pražſkého/ a o giných Artykulých při wyhledáwánij Stolice Apoſſtolſké otázka byla včiněná/ ſſkrze neyſwětěgſſijho Otce Pana Honoria toho gména třetijho neywyžſſijho Biſkupa oppatrnoſt z powolenij ſtran/ takto geſt nařijzeno/ abychom my obdarowánij naſſe y předkůw naſſých/ kteráž gſau ztracená/ zaſe naprawiti Biſkupſtwij Pražſkému a

témuž

témuž Koſtelu půwodni byli / kterýchžto Privilegij znění týž Biſkup aby potwrdil. Poněwadž tehdy důſtogný Otec Pan Ondřeg Řehoř de Creſcentio, Swatého Theodora Dyakon / Kardynál / w Cžeſkém Králowſtwij za Legáta poſlán byl / a týž Biſkup při přijtomnoſti téhož důſtogného Pána Legáta s mnohými přijſtogijcými Biſkupy / Oppaty / a giných Koſtelůw Preláty / y s Korauhewnijmi Pány Králoſtwij naſſeho / wedlé znění dole pſaného přijſahu včinil / My wſſecko což geſt přiſahal naplniti a naprawiti chtěgijce Biſkupſtwij a Koſtelu Pražſkému obdarowánij a ztracenij / takto naprawowati ráčíme. Protož ke cti Boha wſſemohaucýho / a Swatých Mučedlnijkůw / Wjta / Wácſlawa a Wogtěcha Dědicůw naſſých / za odpuſſtěnij hřijchůw a za Duſſe wſſech Předkůw naſſých / půgčugeme a darugeme wſſeligakau Swobodu Biſkupſtwij Pražſkému / Koſtelu a lidem yak téhož Biſkupa / tak téhož Koſtela / a odpauſſtijme témuž Biſkupſtwij Koſtelu a lidem gich wſſeligakau daň aneb obtěžowánij / prodag / narok / Zwod / Hlawáni / Wrzež / Zbijrky obecnij / ſtawenij Zámkůw / a rozličná giná obtijženij. A geſtližeby kdo z lidij Biſkupa aneb Koſtela Pražſkého / krádeže neb laupeže / aneb něčeho giného wětſſijho a horſſijho ſe dopuſtil / ten Geho Miloſti Králowſkému Orteli má podán býti / a Koſtel Pražſký aneb Biſkupſký / čiby z nich Cžlowěk takowý poddaný byl / má ſobě Statek z oſobiti. Geſtli že také někdo na Zbožij Biſkupſtwij aneb Koſtela Pražſkého / mordu ſe dopuſtil / a mordýř žeby vſſel / krewnij Přátelé zabitého podlé Práwa Zemſkého nechť toho ſſetřij / wſſak tak aby lidé Koſtela a Biſkupſtwij byli bez eſſkody. Podium neb při ſtawenij tolikéž / kteréž náleželo k témuž Koſtelu / ſe wſſij ſprawedlnoſti a přijſluſſenſtwijm / z ſſtědroty naſſe Králowſké témuž Koſtelu / poſtupugeme a dáwáme. Protož na wědomij tohoto naſſeho naprawenij / dopuſſtěnij a darowánij a nepohnutedlné ſtáloſti před dole pſanými Swědky toto naſſe nynějſſij obdarowánij / ſkrze Ruku Heřmana Pijſaře a Kaplana naſſeho dali gſme pſáti / a to gſme poručili Pečeti naſſý zpečetiti / Léta w Tělenij Páně 1221. Sſeſtého dne Měſýce Iulij, indictione nova na Hůrce Skač / když ſeděl na Stolicy Apoſſtolſké w Římě Honorius toho gména Třetij / a za ſprawowánij Cýſaře Frydrycha / při přijtomnoſti Pana Řehoře de Creſcentio Swatého Theodora Dyákona / Kardynála / Stolice Apoſſtolſké Legáta. Pan Robertus Biſkup Olomucký / Pan Jan Biſkup Nytryenſký / Pan Wawřinec Biſkup Wratiſlawſký / Pan Lepold Rakauſké a Sſtyrſké Knijže / Hrabě Kuntradus z Hardeku / Pan Poppo Proboſſt Bamberſký / Dluhomil Opat z Brewnowa / Heřman Opat z Wylimowa / Reinerus Opat z Oſtrowu / Jan Opat z Hradiſſtě / Floryán Opat z Lauky / Pertoldt Opat S. Krijže Wernerus Opat z Strahowa / Geralt Opat z Milewſka / Wylým Opat z Siloa / Heřman Opat z Litomyſſle / Valterus Proboſſt z Nymburka / Wetlo Opat z Rotnijku / Gebhardus Opat z Linnheldu / Markwardt Opat z Swětlij Gindřich Knijžete Rakauſkého Pijſař / Markwardt Proboſſt S. Hyppolita / Bawarus / Budiwog / Borita / Jaroſs / Witko / Gindřich Bratr geho / Bohuſlaw / Swatoſlaw / Saliſlaw / Holak / Diwiſs Korauhewnij Páni Cžeſſtij. Protož my magijce zřenij k wſſemohúcýmu Bohu a Swatými geho / Wjtu / Wácſlawu Wogtěchu / a giným dědicům Cžeſkým / a pro ponijženau Supplikacý dotčeného Arcybiſkupa / ſwrchu pſaný Liſt we wſſech ſwých ſentenoých puňktijch klauſulijch giſtým naſſým wědomijm naprawugem ſchwalugem / a miloſti naſſý Králowſkau potwrzugem / ꝛc. Protož žádnému owſſem člowěku nenáležij naſſeho tohoto naprawenij / potwrzenij a nedoſtatku wyplně-

 nij /

nij/liſtu zlehčiti/ aneb gemu ſe negakau wſſetečnoſtj na odpor poſtawowagi pod propadenij Tiſyc Hřiwen čiſtého Střijbra / kterýchž od něho gestliby ſe tomu protiwil bez milosti chceme mijti / a toho polowicy do naſſy Kralowſké Komory obrátiti/ a polowicy těm kteřijžby proto těžkoſt neſli odati. Toho Liſtu pod Pečeti naſſy Welebnoſti na Swědomij připogiti gſme ráčili Panůw wěrných naſſych Swědkůw / Oſwijceného Rudolffa Knijžete Saſkého Arcykanclijře Řijſſe/ Důſtogného Přicſlawa Wratiſlawſkého Biſkupa/ Jana Normberſkého / Burkarda Magdeburſkého/ Purgkrabůw/ Wladiſlawa Knijžete Těſſynſkého/ Knijžat/ Wylijma z Landſſtegnu Purgkrabě Joſſta z Rožmberka Komornijka / Ondřege z Dubé Sudijho/ Waňka z Wartmbergka Sſeňka Králowſtwij Cžeſkého/ Tobiáſſe z Kamenic/ Bernharda z Lžimburku/ Bočka z Kunſtátu/ Haſſka z Wičetic/ Buſſka z Wilartic. Datum w Praze ſkrz Ruce Důſtogného Přicſlawa Wratiſlawſkého Biſkupa/ Dworſké Komory náſſe/ Kanclijře/ mijſto Důſtogného Gerlata Arcybiſkupa Mohutſkého / Řijſſe w Germanij Arcykanclijře / Léta Páně 1352. indictione quinta, Cžtwrtého dne Měſyce Máge/ Králowſtwij naſſych Léta Sſeſtého.

O Albikowi a Kunradowi Arcybiſkupijch bezbožných/ za kterýchž žiwobytij welicy wznikli neřádowé.

Kapitola IIII

Král Wácſlaw / když pochowáno bylo Tělo Zbinka Arcybiſkupa/ obeſlal Biſkupa Litomyſſlſkého a Olomauckého s ginýmii Preláty a Opaty y wſſed s nimi do Koſtela Swatého Wijta / radil gim / že gſau Albika Miſtra včenij Pražſkého a Doktora w Lekařſkém Vměnij zběhlého/ rodem z Morawy z Vničowa/ za Arcybiſkupa wolili: za čež on Králi Wácſlawowi welikau ſumu Peněz darowal.

Ten gſa wěku ſeſſlého dal ſobě wyſtawěti Hrob nákladem welikým w Koſtele Panny Marye na Lůži/ kterýž mu potom rozboken geſt/ yakž nijže o tom ſe oznámij.

Byl Cžlowěk náramně ſkaupý a lakomý/ Služebnijkůw žádných nechowal/ aby gim neplatil / a Arcybiſkupſtwij/ včiniw ſmlauwu / Kundrátowi Děkanu Wyſſehradſkému toho čaſu Podkomořijmu prodal.

A když mu ge odewzdal s dowolenijm Králowſkým / pſal ſe Biſkupem Ceſarienſkým/ a wygew z Cžech/ množſtwij Peněz s ſebau odwezl.

KUnrad pak rodem z Weſtffalie/ gſa Arcybiſkupem / tolikéž nemladý/ale Tělem tluſtým hogný / neměl láſky v Czechůw / poněwadž byl Cyzozemcem.

Odplacowal ſe gim on/ neprokazugic gim tolikéž žádné láſky / oddal ſe w marnoſt / hubil Arcybiſkupſtwij / Wſy y Měſta zaſtawowal / kteráž až doſawád negſau wyplacená/a ženauc na Penijze ſkaupoſtij neſmijrnau/ ge Přátelům do Weſtffalie odſylal.

A nemage giž proſebe & pro Succeſſoribus, toliko ſamau Raudnicy/y tu napoſledy wzdal Panu Janowi Smiřickému, kterýž gey do Smrti dochowal.

Ten nechtěl Ziakůw ſwětiti na Kněžſtwij / aniž Suffraganowi dopuſtil / pro rozdwogenij Kněžſtwa / obáwage ſe aby takowij mladij Kněžij nepřidrželi ſe Miſtra Jana z Huſynce, a pomocnijkůw geho: Neb tehdáž wſſyckni Czechowé při Miſtru Janowi z Huſynce ſtáli / krom Němcůw a Konſſelůw/kteřij we wſſech třech Měſtech byli z Národu Německého.

Giné ſpráwy/ genž ſe toho čaſu zběhli/při wypiſowáni Měſta Prahy poznamenané budau.

O Miſtru Janowi z Rokycan

kterýž byl malorum omnium fons et origo/ yakž o něm Cathalogus wyprawuge.

Kapitola V.

MIſtr Jan z Rokycan / wolen byl toliko od Obce na Arcybiſkupſtwj Léta 1436. a od těch Panůw, kteřij ſe náboženſtwij Ržijmſkeho ſpuſtili / proto že gim k wſſeliyakým bludů dopomáhal/ ſnažje ſe o to wſſeliyak (yakž Kronyky znégij) aby netoliko wſſecko náboženſtwij a pořádek Cýrkwe ſwaté z Země Cžeſké wyhladil/ ale aby y Krew těch wſſech wylil / kteřij vprijmným ſrdcem Swátoſt přewelebnau pod gednau ſpůſobau přigijmali. Rakož ſe o tom nijže obſſýrněgi powij.

Měl tehdy Miſtr Jan z Rokycan toliko ſamý Tytul Arcybiſkupſký / neb byl Farářem při Koſtele Panny Marye w Teyně/kdež zůſtáwage/přijčinau a půwodem byl toho/ſkrz raddu ſwau/že dán byl do wězenij Korybut Knijže Litewſké/wolený od Czechůw Král. Hágek fol. 403.

Tu toliko při něm ctnoſt wychwaluge Hiſtoricus že Hynka Wamberſkého z Rohatič při zbaurenij Prazſkém welmi vbitého / při žiwotu zachowal, když geſt geho (mage s nim před tim dobré ſrozuměnij) w Koſtele ſwém w Teyně/w Zakryſty do gedné Almary wſtrčil a ſchowal.

Byl Legátem s některými Kněžjmi na Concilium Baſilienſkém z ſtrany čtyr Artykulůw Pražſkých / o kterež ſe on zaſadil/a od nich žádným ſpůſobem vpuſtiti nechtěl.

Owſſem měl powolenij na žádoſt wſſech nepokogných lidij od Cýſaře Zygmunda/aby byl Arcybiſkupem Pražſkým / neb liſt Zygmunda Cýſaře na Elekcý geho v Hágka ſe ſpatřuge fol: 409. ale potom Léta Páně 1437. pro neſtáloſt ſwau a wſſetečnoſt od téhož Cýſaře wypowědjn geſt a wyhnán z Prahy.

Protož bydlel w Hradcy nad Labem / až do Kralowánij Girijho z Poděbrad / kteréhož byl s ſwým rozbrogem a bauřkau Králem včinil / a neyprwé ho za neywyſſſýho Heytmana wywolil / a Girij zaſe Miſtra Rokycana za Arcybiſkupa wyhláſyl. O čemž nijžegi.

Léta 1438. poſlán do Čzech od Papeže Jan Kapiſtran Muž práwě ſwatý/pro vpokogenij růžnic a newolij w Králowſtwij Čzeſkém / aby lid z bludůw yal ſe wyſwobozowati.

Tomu Rokycana welikau nepřijzeň prokazowal / neb wěděl že Mužem byl Bohabogným/a weliké činil diwy vkazugijc moc welebné Swatoſti.

Geho tolikéž raddau ſe ſtalo / že Král Girij Koſtel Swatého Křijže w Starém Měſtě Pražſkém oblaupil/a od ſtarodáwna zachowané Poklady y wſſecken Zbor Zákonický/de pœnitentia beatorum Martyrum, ginák Sancti Cyriaci, z Kláſſtera wyneſl.

Nic méně vmřel w hněwu a w nemiloſti Krále Girijho/Léta 1471.

Byl Kowářů Syn z Rokycan/Muž ne tak včený, yako chytrý a ſpurný/a rozſewač nepokoge wſſeljyakého po wſſem Králowſtwij Čzeſkém.

Pochowán geſt v ſwé Fary w Koſtele Panny Marye před Teynem/ kdež ſe geſſtě geho Hrob ſpatřuge.

Potom za dlauhý čas nébylo w Králowſtwij Čzeſkém Arcybiſkupa / poněwadž takowé hogné nadánij té Stolice mezy ſebau Stawowé rozebrali/ čehož byl ſnad Kunrád neutratil w Dewadeſáti a w gednom Létě.

Prázdná tehdy byla Stolice Arcybiſkupa po ſmrti M. Jana Rokycana až teprwa za Ferdynanda Cýſaře wolen byl Antonijn/ w Roku 1570. O kterémž nynij pſáti budeme.

O Antoninowi Arcybiſkupu Pražſkém/w pořádku Pátém.

Kapitola VI.

WYzdwjhl znowu Arcybiſkupſkau Stolicy Ferdynand Cýſař/ a s geho pilnoſti wywolen geſt za Arcybiſkupa Antonijn Rodem z Mohelnice / řádu Křižownického Miſtr / Kazatel Wogenſký / Biſkup Wijdenſký / a ten we Stu Letech w pořádek Arcybiſkupůw Pražſkých wprawen / Muž rozſudku a opatrnoſti weliké / w

wěcech

Digitized by Google

wěcech yak domácých, tak obecnjch/ dobrotiwý/přjgemný a k každému vpřjmný.

Wyſlán potom geſt na Concilium Trydentſké/ kdež wſſecky ſpráwy Arcybiſkupſké wyřjdil s welikau pochwalau Králowſtwj Cžeſkého.

Za žiwobytj geho / dwa Kláſſtery Oſecký a Swětecký s powolenjm Papežſkým k Arcybiſkupſtwj připogenj gſau.

Wykonaw pak wſſecky ſpráwy ſwé Antonjn Arcybiſkup pořádně a ſſtiaſtně / a řjdiw Stolicy Arcybiſkupſkau Let Dwadceti/vſnul w Pánu Bohu Léta 1580. na den S° Auguſtýna.

O Martinowi Arcybiſkupu Pražſkem w Pořádku ſſeſtém.

Kapitola VII.

LEta Páně 1581. Martinus Rodem z Mohelnice / tolikéž Generalis Regule Křjžownické, a Proboſſt Peltemberſký / od Rudolffa druhého z Božj miloſti woleného Řjmſkého Cýſaře / w Neděli třetj po Narozenj Pána Kryſta / za Arcybiſkupa geſt wyhláſſen/a od welebného Pána Pana Girjho Draſſkowice Arcybiſkupa Kollocenſkého/Kancljře Králowſtwj Vherſkého/genž potom byl wzat na důſtogemſtwj Kardynálſké/ poſwěcen.

Wykonáwal powinnoſt ſwau s pilnoſtj/a cožkoli k Aučadu geho přináleželo/činiti neopuſtil.

Poſwětil Koſtely w Lanckroně a w Duchcowě/ y giných Koſtelůw mnoho z oprawowati a ozdobiti dal/a Léta 1590. na den očiſſťowánj Panny Marye/ginák Hromnic/žiwot ſwůg ſſtiaſtně dokonal.

Toho čaſu když gſem tuto Knjhu na ſwietlo wydáwal / wládl Stolicy Arcybiſkupſkau Zbiněk / z Slawného ſtarožitného Rodu a Familie Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/kterýž neyprwé/gſa Kanownjkem Pražſkým/zůſtal Proboſſtem Holomúckým/potom Gregorij 13. Pontificis Maximi Komornýkem/Biſkupſtwj Kiezněnſkého Adminiſtratorem/Litomě-

řickým Probošſtem / a Koſtela Salcpurſkého Kanownjkem.

Léta pak 1592. od Rudolffa Cýſaře toho gména druhého / Vherſkého a Czeſkého Krále w Sobotu před Swatau Lucygj k wrchnoſti Arcybiſkupſké nařjzen od Křižownjkůw s Czerwenau Hwězdau / za neywyšſſýho Miſtra přigat / kterýmž w Neděli přjſahu včinil / a w pondělj w pokogi Geho miloſti Cýſařſké při přjtomnoſti Rad a Kapitoly Pražſké za Arcybiſkupa zgewně wyhlášſen.

A prowodili gey Arcyděkan s Děkanem s ſewšſý Kapitolau na ſtolicy Arcybiſkupſkau / kdež odſpjwawšſe Te Deum laudamus, od Biſkupa Kremonenſkého Legáta Stolice Apoſſtolſké / při Janowi Biſkupu Laurienſkém Vherſkém Kancléři / a při Janowi Baptyſtě Biſkupu Almirenſkém Řezněnſkém Suffragánu 10. Octobris, w Neděli w Koſtele hlawnjm s welikau ſlawnoſtj poſwěcen geſt.

A Wyſoce Duoſtognému a Oſwjcenému Knjžeti a Pánu / Panu Zbinkowi Berkowi z Dubé a z Lippeho / z láſky Božj Arcybiſkupu Pražſkému Legato nato, &c.

PRzedky Waſſy Knjžetcý duoſtognoſti / Biſkupy y Arcybiſkupy Pražſké / podle wypſánj Hyſtorykůw Czeſkých a Cathalogu Georgij Bar: Pon: à Brai: S. R. Ecclesiæ Protho: Metrop: Prag: Ecclesiæ Præ: Olomuc: Canon: Comitis Pal: continua succesione ſepſané / in conſecratio[illegible]em celeberrimi nominis Waſſy Knjžetcý důſtognoſti podané / yak dla[illegible]ho / který po kterým a yak ſſtiaſtně a Swatě žiw byl. Tu a takowau Succeſſi, za dobré y náležité mně ſe widělo / tuto při giných pamětech Králowſtwj Czeſkého ſepſaných / položiti.

Neb mám owſſem w dobré paměti ſlowa Auguſtýna Swatého / kteréž napſal in pſalmo contra partem Donati Tomo 7. řka: Numerare Sacerdotes ab ipſa Sede Petri, & in ordine illo Patrum, quis cui ſucceſſit videte, když zagiſté má ſe čim Koſtel Božj wychwalowati / a má čim bludné Zbory zohawiti a do konce potřjti / k kterýmžto Zborům zawedenym / Optatus lib. 2. takto mluwj: Vos veſtræ Catedræ originem edite, qui vobis Sanctam Ecclesiam vultis vendicare. My také to činjme proto oblibugic ſobě ſlowa kteréž Epiphanius mluwj: lib. 1. cap. 27. Tomo 2. Et ne quis, miretur quod ſingula ita recenſemus: per hæc enim claritas oſtenditur.

Kakož y hodnj zagiſté gſau toho oni Swatj Otcowé / Předkowé Waſſy Knjžetcý důſtognoſti / aby wzpominánj byli pro ſwé Swaté a ſlawné ſkutky / kteréž w tomto Králowſtwj Czeſkém činili / wědauce o tak wznešſeného ſwého Auřadu powinnoſti / a magice w paměti ſwé ſlowa onoho

ho Swatého Chryſoſtoma de ſublimitate Sacerdotali, w tomto ſmyſlu znějjcý: Aſpice dignitatem Sacerdotis, agitur in terra, ſed officium cæleſtibus negotijs continetur; non enim homo, non Angelus, non Archangelus, non aliqua alia Creatura, non Virtus, ſed ipſe Spiritus Sanctus, hoc munus inſtituit, atq; adhuc manentes in Carne, Myſterio fungi præſtitit Angelorum.

Z té přjčiny oni ſlawnj Cžechowé v weliké ge vctiwoſti mjti/ gé we wſſem yakožto Duchownjch Otcůw poſlauchati zwykli/ přemegſſlegjce řeč a gi za doſt činjce/ Swatého Chryſoſtoma in eodem libro, takowau. Per ipſos Chriſtum induimus, per ipſos Dei filio coniungimur, per ipſos membra beati ipſius Capitis efficimur: quomodo ergo nobis iſti non ſolum reverendi magis quàm Reges aut Iudices? ſed etiam nobis magis erunt honorabiles quàm Parentes.

Wjděli zagiſté o té gegich wywýſſenoſti/ a protož ge ctili/ znali že gſau adiutores Dei, oracula Spiritus Sancti, wjděli Swaté činy gegich/ conſolantes afflictos, paſcentes egenos, veſtientes nudos, redimentes captivos ſuſcipientes peregrinos, a protož což bylo k Auřadu gegich wzáctného/ to ſewſſj pilnoſtj wykonáwali: Placatur nempe Dominus ſkrz takowého každého Biſkupa a Kněze/ & populus inſtruitur Deo.

Naproti tomu tolikéž neopauſſtěli powinnoſtj Auřadu ſwého Swatj oni Patres, ale ſnažili ſe o to/ aby z ceſt zlých lid zawedený wytrhli/ gemu Studnicy žiwota wěčného vkázali/ a ſláwu Božſkau y čeſt rozſſjřowali.

Tyſſluſſně mužeme Swatými gmenowati/ poněwadž gegich ſtaránjm a prácy/ k poznánj Pána Boha wſſemohaucýho Králowſtwj toto Cžeſké přiwedeno geſt: ſluſſné Succeſſi aneb poſlaupnoſt gegich předſtjráme a wychwalugeme/ poněwadž tudy ſe nám gegich ſlawnj a pobožnj ſkutkowé wygewugj/ a tudy ſe nám gegich ozdoba vkazuge takowá/ k yakéžto přigjti nemohau ti/ geſſto ſe neymaudřegſſjmi býti rozumègj/ nepozorugjce na to což o nich Swatý Ambrož w gednom ſwém kázanj mluwj. Debuerant eſſe Vicarij Apoſtolorum & filij Petri, ſed facti ſunt Socij Iudæ & perambula Antichriſti.

Diwná wěc geſt/ že mnozý wzáctnj lidé toho poznati nemohau w yakém bludu poſtaweni gſau: Ale Sekt od ledakohos wymyſſlených ſe přidržegj/ y Seductores za Swaté mjti chtěgj/ ačkoli Swatý Jeroným naproti tomu ſtogj/ a gim pjſſjc na Liſt Pawla Swatého takto mluwj. Si quis hominem qui Sanctus non eſt Sanctum eſſe crediderit, & Dei eum iunxerit Societati, Chriſtum violat, cuius membra ſumus, &c. Qui in Chriſti corpore errat, & labitur aſſerens ſe eſſe Sanctum cum non ſit, vide quali crimine obnoxius fiat. Eſaias enim dicit, Væ his, qui dicunt dulce amarum, amarum dulce, ponentes tenebras Lucem, & lucem tenebras. Dulce puto eſſe Sanctimoniam: Amarum, quod Sanctimoniæ contrarium.

Čtene owſſem a wjme/ yacý gegich ſkutkowé byli/ a yak mnoho krwe newinné lidi dobrých/ půwodem gich wylito geſt: nechť aſpoň z toho ſamého Swatoſt gegich poznáwagj/ kteráž ne od gednoho a druhého Cžlowěka/ ale od obecné Cýrkwe Páně poznáwána býti má/ tak/ že co ona ſama za Swaté wyzdwjhne/ to Swaté bude/ a co ona prokľne/ to proklaté bude. O čemž naleznauti mohau v S. Mathauſſe w 18. a v S. Jana 20 Kap.

My pak magjce yaſné důwody z Pjſem Swatých a naučenj od Cýrkwe Swaté/ wyučenj gſme abychom Včitele naſſe veros Eccleſiæ Doctores za Swaté znali a ge Swatými gmenowali/ abychom wywýſſenoſt

důſto-

důſtogenſtwij Biſkupſkého poznáwali / a pod gegich ochranau ſſťaſtně trwčeli / o kterýchž v Swatého Ambrože tato ſe ſlowa nacházegij: Honor & Sublimitas Epiſcopalis, nullis poterit comparationibus adæquari, ſi Regum fulgori compares, & Principum diademati, longè erit id inferius, quaſi plumbi metallum ad auri fulgorem compares. Quippe cum videas Regum colla & Principum, ſubmitti genibus Sacerdotum, & deoſculata eorum dextra, orationibus eorum ſe credunt communiri.

Podáwám tolikéž Waſſý Knijžecý důſtognoſti počet Kláſſterůw / w tomto Králowſtwij Cžeſkém založených / a nadaných / tak od Knijžat a Králůw / yako od Biſkupůw / předkůw W. K. D. z přijčiny té / aby poznali protiwnijcy Cýrkwe Swaté / že to gſau inſtrumenta Spiritus Sancti, k chwále Božij wzdělaná / a lidmi pobožnými oſazená; o kterýchž S. Jeronym pijſſe mluwiee: Super pſalmos: Sicut Martyres laudant Deum purè in regione vivorum, ita Monachi qui die ac nocte pſallunt Deo eandem puritatem ſervantes, Martyres ſunt, quod enim faciunt Angeli in cælis hoc Monachi faciunt in terris.

Ty tehdy Kláſſtery yakkoli ſebrané / a poſlaupnoſt Biſkupůw y Arcybiſkupůw Pražſkých dotčenau / odewzdáwám do Rukau Waſſý Knijžecý důſtognoſti s vpřijmnau ſlužebnoſtij / winſſugie W. K. D. dlauhého a ſſťaſtného panowánij k naprawenij pořádku Cýrkewnijho w tomto Králowſtwij Cžeſkém / yak ſe začátek wzal a ozdoba za o něch ſlawných dědůw a Pradědůw / 2c. Waſſý K. D. aby ſe naprawiti mohl y w tomto wěku / kterij prawij Facilè Principes eſtis hoc ſæculo, w něm prwnějſſij mijſta počawſſe od mnoha Sta let zaſedagijce.

Vive ergo Præſul, Princeps o inclyte vive,
Imò, dum cæli ſedem terraſq; tenebit
Caſta fides, perpes fama cum perpete, vives.

Epigramma.

Tuta Pharos Philadelphæi fundamine ſaxi,
Tuta etiam, atq; iſt hoc Præſule tuta Fides.
Trux quanquam radios obfuſcatura polares
Hæreſis in Bœmum verterat arma polum.
Arma tamen Fidei Præſes determinat armis
Et tenebroſam aciem diffidit ipſa Fides.
Sic tutata proin mitte iſthanc Czœchia vocem,
ZBINCO Sybillinas vivat olympiadas.

Raphael Sobiherdus.

O Kláſſteržijch a Opatech w tomž Králowſtwij Cžeſkém / tak yak ſe wyhledati může / od koho a kterého čaſu založené gſau.

A neyprwé o Kláſſteru w Břewniowě / genž geſt Ržeholy Swatého Benedykta.

Digitized by Google

Břewniowſký Klá-

ſſter založen geſt Léta Pa-
ně 992. od Boleſlawa Nábož-
ného/ Syna Knjžete Boleſla-
wa vkrutného/ půwodem Wog-
těcha Swatého / kdež nepr-
wnějſſým Opatem vſtanowen Anaſtaſius, kterýž Deſet let zauplna ten Konwent Kláſſternj chwalitebně ſprawowal/ žiw gſa do Léta Božjho 1002. Tomu Opatu od Knjžete Boleſlawa dáno Privilegium ſepſané w tato ſlowa.

In nomine Domini. Amen. Boleſlaus Dei gratia Dux Bohemiæ, &c. Notum ſit omnibus & univerſis, præſentibus quàm futuris, quod ego divina inſpiratione inſtructus, pro ſalute animæ meæ, parentumq; meorum, Breunovienſi Monaſterio, á me & á Venerabili Patre Domino Adalberto Epiſcopo Pragenſi, ex præcepto Domini Ioannis Papæ laudabilitèr conſtructo, ad ſuſtentationem ibidem Monachorum Deo ſervientium, contuli Villam Brzevniova nomine, ante ipſum Monaſterium, cum omni familia & terra ſufficienti ad montem incultum, ad Meridiem tendentem, à bivio quodam in quo præciduntur molares Sihrenovvice dicto, per directum uſq; ad Leſce, & á Leſce uſq; ad ſaxum quod eſt poſitum in Via, per quam venitur ad Civitatem Pragam: Villam etiam quæ Veleſlavin dicitur, cum omni familia ad Vineas excolendas, terramq; ſufficientem, cum Villa adiacente Slachov nomine, & montem alium incultum á Villa Trzeſſovvij tendentem ad Villam Lubocz cum ſylva adiacente Maleiovv nomine: Villam quoq; Ruſen nomine, cum campis & pratis ad ipſam pertinentibus, & in Villa Coromirtvvicz tres Animatores cum terra ſufficienti; in Civitate quoq; Pragenſi decimum forum, & decimum denarium de iudicio, decimum hominem captivum, & triginta Animatores, eorumq; poſteritatem, cum triginta æreis, ad diverſas officinas diſpoſitos: Duo Molendina ſub ipſo caſtro Praga, & de ipſo flumine Vvltava, ad tria obſtacula molendinorum, in eodem loco: Villam quoq; Slavranem nomine cum hoſpitibus & Eccleſia, ad quam de curia mea, Radocin, decimam de omni proventu diſpoſui: piſcatores cum ipſa Villa Scohovicz, cuius termini ſunt Kralova hora, & duo riuuli Dubna & Sala cum flumine Vvltava: Et altera parte fluminis eiusdem á Buczovice uſq; Creſvina, & uſq; ad viam quæ dicitur Slupczice. Decimam quoq; de omni agricultura de Porzecze & de omnibus agris qui pertinent ad Ribnik & Manſum in littore fluminis Vvltavæ ad horreum conſtruendum, & obſtaculum in eodem loco, ac molendina ædificanda: Lubcziczich ſylvam cum Piſcatoribus, ac terram ſufficientem cum flumine, a loco qui dicitur Strabel, uſq; ad Podvidice. Item Villam Oipernich nomine & aliam Bunczicze cum omnibus ſuis attinentijs.

In Curimenſi vero provincia duas Villas, unam Trzeboſſovicz prope Saczka, cum agris pratis & paludibus, & aliam Mraczenice cum terra ſufficienti intra ſylvam & extra per circuitum, Czech cum prato, in Choczebus Eccleſiam cum terra ſufficienti & monte Oſtrov nuncupato.

Inſuper in Lithomèrzicenſi provincia obtuli Villam Horidel dictam cum hoſpitibus & ſylva adiacente, cum paludibus & flumine Ogra uſq;

ad

ad Albiam, & Villam Vlenczich cum ſuis attinentijs. Præterea ſta
tui ut ſingulis annis in dedicatione Eccleſiæ ſupra nominatæ Villicus Pra-
genſis quisquis fuerit 300. denarios perſolvat, lapidem Ceræ ad lumina-
ria eidem Eccleſiæ, tres urnas mellis, triginta Caſeos, & decem panes:
Villicus autem Plſnienſis Provinciæ in Paſchate 300. nummos perſolvat,
in Pentecoſtes die 300. in feſto Sancti Michaelis 300, In nativitate Do-
mini trecentos. Conſtitui etiam & ordinavi ut in omnibus telonijs
per Boëmiam conſtitutis fructus decimæ Septimanæ, cedat ad uſum Brze-
vnovienſi Eccleſiæ, videlicet Domazelicych, Cralupich/ na Chlmucy na
Sſtrnicy/ Lithoměřicých/ a na Auſtj ſuper Albiam: Super hæc appoſui
decimum forum, decimum denarium ex omni iudicio in his Civitatibus,
ſcilicet na Slanem, in Plzen, Lithomèrzicych, Chrudimi: placuit etiã
& coram Nobilibus terræ firmiter decrevi, ut omnes homines Breuno-
vienſis Eccleſiæ, ab omni provinciali iure ſeu lege liberi atq; exempti
permaneant, non ad eos pertineat oppida ædificare, non pontes reno-
vare, non alicuius potentis perſonæ iuditio, pro qualicunq; cauſa, niſi
coram ſuo Abbate aſtare, & omne iuditium quærere: nec ipſi cogan-
tur Venatores vel aliquos Nobiles terræ hoſpitio recipere, niſi hoc fiat
de bona ipſorum voluntate. Reliquum ſimiliter conſtituti & conceſſi,
ut quicquid homines Breunovienſis Monaſterij per aquas totius Boho-
miæ, per vias ad uſum Monaſterij duxerint, ab omni iure & debito te-
lonario ſint totaliter exempti, nihil omnino cuipiã perſolventes: hanc
ſiquidem libertatem ad petitionem honorabilis Viri, Domini Adalber-
ti Epiſcopi Monaſterio Brennovienſi perpetuo conceſſam, ac in ſcripto
reductam, Sigilli mei appenſione communivi & confirmavi confirma-
tamq; ſuper Aram Sancti Benedicti, Abbati, manibus meis poſui, ro-
gans ut omnes Ablatores ſeu Invaſores huius Privilegij, ipſe Dominus
Epiſcopus excommunicaret, quod facere non obmiſit. Datum per
manum Domini Chriſtani Fratris, Illuſiriſ: Ducis Boleſlai: Anno gra-
tiæ 993. in ipſa die dedicationis Monaſterij ſuprà ſcripti.

Na Pečeti geſt oſoba Knijžetcý/ a okolo ten text. Boleſlaus Dei gratia
Dux Boëmorum: Oſoba mladá/ Twáři pěkné/ s dlauhýma Wlaſy/ a w
Sſatech dlauhých/ a na ſedij na Stolicy/ mage w gedné Ruce Korauhew
a w druhé Terč ſetřemi Sſtrychy.

Privilegium pak ſwrchu pſané wložil gſem do těchto Knih pro ſluſſné
přijčiny tyto/ prwnij/ aby tudy geden každý vznáwal/ dáwnij a doſtatečnau
oſadu toho ſlawného Králowſtwij. Druhá/ aby wygewena byla Knij-
žete toho Boleſlawa nábožného ſſtědroſt w nadánij Kláſſterůw pro Swa-
té a pobožné činy. Třetij/ že geſt ſe od tak Swatých Mužůw to nadánij
ſtalo/ kteréž Cýrkew Swatá po wſſem Swětě v weliké má vctiwoſti/ a ty
ge za Swaté počijtá/ a ſkrze kterýchž přijmluwu od Pána Boha pomoc zie-
tedlnau/ vznáwalo čaſtokráte Czeſké Králowſtwij.

Témuž Opatu ſwrchu gmenowanému/ Swatý Biſkup Wogtěch/ při
Papeži Janowi toho gména Sedmnáctém/ wygednal na wěčnoſt tyto o-
doby/ kteréž ſe z Liſtu tohoto doſtatečně wyrozuměti budau mocy.

Ioannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, &c. Cum igitur Monaſte-
rium Veſtrum in Ducatu Bohemiæ primum, & novella ſit plantatio,
ſicut à Venerabili fratre noſtro Adalberto Pragenſi Epiſcopo fundatore
eiusdem, preſente intelleximus, & dignum exiſtat ut idem Monaſte-
rium, quod per Domini miſericordem providentiam florere cæpit, à

Digitized by Google

Sede Apoſtolica honoretur, ipſius Fratris noſtri Adalberti Pragenſis Epiſcopi precibus inclinati, vobis uti in Chriſto filijs. Abbati & alijs, qui pro tempore Monaſterio præfuerit, ut chirotecis, manipularijs, Sandalijs, Balteoq; uti poſſitis, auctoritate præſentium indulgemus, & ut Eccleſia Veſtra dignior ſeu maior alijs Monaſterijs habeatur, decrevimus ipſam caput eſſe, & magiſtram in correctione, ac reformatricem regularis diſciplinæ, ſuper omnia clauſtra Ordinis Sancti Benedicti, poſt hæc in Bohemia conſtruenda, primumq; locũm, poſt Pragenſem Epiſcopum, tibi Anaſtaſio Abbati, tuisq; Succeſſoribus Canonicè ſuccedentibus, ſuper omnes & in omnibus concedimus habiturum. Poſt obitum verò Abbatis, nemo ibidem Abbatem inſtituat, niſi quem ipſa congregatio communiter & concordi aſſenſſu elegerit. Et tunc Pragenſi Epiſcopo, ſi Catholicus fuerit, liceat auctoritate noſtra ipſum Electum caritatis officio conſecrare, Simoniæ ſcrupulo hinc inde quolibet penitus excluſo. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ Conceſſionis ſeu confirmationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum noverit ſe incurſurum, atq; cum Iuda, qui ſuſpenſus medius crepuit, & cum omnibus reprobis æternæ damnationi perpetuò ſubiacere. Qui verò cuſtodierint & obſervare volverint, quæ præmiſſa & conſcripta ſunt in præfato privilegio, à miſericordiſſimo Domino Deo noſtro delictorum ſuorum Veniam, & Vitam conſequi mereantur æternam. Datum & actum Romæ 2. Calendas Iunij. Anno Incarnationis Dominicæ 993. Pontificatus noſtri Menſe Octavo.

Těch Liſtůw konffirmowali potomně giná Knjžata a Králowé/ y Gwido Kardynál Sancti Laurentij, in Lucina Præsbyter, Apoſtolicæ Sedis Legatus, Anno tertio Pontificatus Domini Clementis Quarti.

Po Anaſtaſiuſowi Opatu/ wolen byl Jeroným od Bratrůw wedlé vkazowánj Regulæ, kterýž žiw gſa toliko pět let/ ctnoſtně a chwalitebné ſprawowal Kláſſter ten.

Gregorius třetj Opat w pořádku/ řjdil Kláſſter Břewniowſký let dwanácte/ a vmřel Léta 1019,

Arſenius Opat čtwrtý Břewniowſký wolený od Konwentu/ po ſmrti Opata Rzehoře žiw byl pětmecýtma let/ až do panowánj Knjžete Břetiſlawa/ po něm wolen Meynhardus/ genž tolikéž dobrého pořádku w Konwentě ſwém ſſetřiti neopauſſtěl: Knjže pak Břetiſlaw/ wida w Kláſſteře tom řád chwalitebný/ gey zbohatil/ yakž tento liſt wyprawuge.

In Nomine Patris & Filijs & Spiritus Sancti. Amen.

Notum ſit omnibus Chriſtianæ Fidei cultoribus, quod ego Bretiſlaus Dei gratia Dux Bohemorum, maiorem Eccleſiam in Brevniov in honorem S. Adalberti Bohemicæ gentis Apoſtoli, ob æternum remedium Animæ meæ, parentumq; meorum, Domino cooperante conſtruxi, & eidem noimne dotis has Villas cum hominibus & earum pertinentijs dedi, donavi: videlicet Smilovice & in Villa Idezdachovicich tres homines, Podmoklech octo homines, Rakovicech octo homines, Budicioſticich mediam villam, Nikovicich dimidiam, Segronicich dimidiam: quendam etiam in Zlicina Keien nomine, cum omni poſteritate ſua, propter delictum ſuſpendio iudicatum, addita terra quæ poſteritati ſuæ

ſufficeret, ſervituti Eccleſiæ Brevnovienſi mancipatum. Et alium Virum Loben in Krzepenicz propter furtivam Venationem ſimiliter patibulo adiudicatum, cum ſex mancipijs eidem Monaſterio dedi, ita ut Domino Abbati & Fratribus eius, ſingulis annis quilibet illorum duodecim denarios perſolvat, & porcum tenuem benè paſtum dent ſemel in anno, & pernoctationes & conductum quoties expedit domino Abbati vel nuncijs ipſius. Ob amorem quoq; & memoriam Guntheri Eremitæ, qui me de ſacro fonte Baptiſmatis ſuſceperat, ipſum in Eccleſia Brevnovienſi ſepeliendum, contuli eidem Eccleſiæ circuitum meum, in Pragenſi Provincia has villas cum hominibus & terris, ſylvis & pratis continentem, Hedchice & ibidem Villam eiusdem nominis Hedchice, cum flumine Harno, vel Narno, & curiam na Vgezdcy cum ſuis attinentijs, Domarazy & Galemcis duos homines, Nezamiſlice & Caniczich dimidiam Villam Kraymcze & Scodru Dúokotloky & Suoibicze, Sihovicze, cum flumine Otava, cum Molendinis & pratis, Pſary & Kravoluſicze, Voloſczovicze & Stankovice, Podmokli cum Telonio in Brzeznicz: in Moravia etiam quandam Cellam in honorem Sanctorum Petri & Pauli ædificatam, quam in quodam Caſtro deſerto cui nomen Raigrad conſtruxi, & eam ferè in proxima Villa & telonio ibidem in ponte conſtituto, Villis etiam & ſylvis, fluminibus & pratis circumquaq; adiacentibus ſufficienter dotatam, Eccleſiæ Brevnovienſi & Domino Meinhardo Abbati, ſuiſq; ſucceſſoribus dedi perpetuo poſſidendā, cum omnimoda eiusdem cellæ & ſupradictarum Villarum hominum libertate, quam Sereniſſimus Proavus meus Boleſlaus quondam Dux Bohemiæ ad petitionem Sancti Adalberti, omnibus hominibus Brevnovienſi Eccleſiæ per totam Bohemiam liberaliter dedit, ſicut in Privilegio ipſius vidi contineri, videlicet ut omnes homines Eccleſiæ Brevnovienſis, ab omni provinciali iure ſeu lege liberi ac exempti permaneant, non ædificent oppida nec pontes renovent, nullius potentis aſtent iudicio, niſi coram ſuo Abbate, nec recipiant Venatores, nec aliquos Nobiles terræ in domos ſuas, niſi uoluntarie velint hoc facere, & quicquid per aquas totius Bohemiæ ſive per vias ad uſum Monachorum homines Brevnovienſes duxerint, ab omni iure Telonario ſint totaliter exempti, nil omnino ratione cuiusquam beneficij perſolventes. Si quis autem Succeſſorum vel hæredum meorum, contra donationem meam auſu temerario contra ire præſumpſerit, paternam maledictionem pro benedictione recipiat, & ultioni divinæ ac Gehennæ ignibus deputetur.

Et ut mea donatio rata ſit & firma huic Privilegio Sigillum meum apponi præcepi, præſente Domino Severo Venerabili Epiſcopo Pragenſi, qui deſiderio meo annuens præſentibus omnibus Nobilibus Bohemiæ donationis meæ fraudatores Vinculo anatematis innodavit. Datum in urbe Praga, Anno gratiæ 1045. decimo quinto Calendas Novemb.

Týž Břetiſlaw Kníže Cžeſké/na nadánj Kláſſtera a Kaply Ragihradſké Kláſſteru Břewniowſkému darowal Privilegium takto pſané.

In nomine Sanctæ & Individuæ Trinitatis. Amen.

Brzeczlaus Dei gratia Bohemorum Dux, omnibus Chriſti fidelibus, tàm moderni quâm futuri temporis ſalutem. Salvator noſter Pauper

venit in mundum, ſicut ipſe teſtatur: Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidos, filius autem hominis non habet ubi caput ſuum reclinet. Cum autem Religio Chriſtianæ ſalutis omnipotente Deo auxiliante, longè lateq; per univerſum mundum meruit ſolidari ex tunc Eccleſiæ IESV CHRISTI, & patrimonia multiplicari cæperunt, & incrementa recipere per Principes & Reges ac Hæredum Succeſſores: quorum ego Bretiſlaus eſſe cupiens imitator, pro remedio Animæ meæ, & parentum meorum, ad honorem Domini, & Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, Ecleſiam in Caſtro Regigradenſi proprijs ſumptibus conſtruxi, tali ſcilicet tenore, ut in perpetuum, in temporalium ordinatione, quam in omni diſciplina & Reverentia Brevnovienſi ſubiaceat Eccleſiæ, ad conſolationem autem Pauperum Fratrum Deo militantium quos ibidem Abbas Brevnovienſis manere decreverit, Villam Regigrad unà cum Tabernis abſolute, & forum & Telonium in ponte eiuſdem Villæ, ab omni extranea contradidi exactione: Villam Popovice cum omnibus ſuis attinentijs ſimiliter largè & liberè obtuli: terminus autem ſylvæ quæ ipſi attinet Villæ a Bobrova deorſum uſq; ad terminum Blachiniæ, ſic & fluvium Zuratha, ad eoſdem terminos derivatum. Dedi etiam Villam Opatovice ſimiliter cum pratis & flumine & ſylva. Terminus autem huius Villæ ad Terminos Blachinæ, & uſq; ad pontem Villæ proximæ Vyoſe nomine protenditur, ad hæc in Brunenſi provincia decimatione frumenti ac decem nummi, & Villam Obuchery cum omnibus ſuis appendicijs, & decimam Telonei quod Brod vulgò appellatur in flumine Olzava, donavi. Præterea conſiderans non poſſe ſufficere fratribus in Raigrad ſylvas donatas, ad omnem neceſſitatem, circuitum Domaſove, larga benevolentia ipſis contradidi, LX. vendic: Illius autem circuitus a Villa & rivo Bobrova uſq; ad rivum Biteska & uſq; ad terminos Luczka. In ſpeciales verò uſus Fratribus in Breuniov Villam Reygradici, ſimul & Tabernarios in Luczka conſtitui: prædictarum quippe villarum hominibus eandem pacem & quietem concedo, quam dudum atavus meus Dux Boleſla', ad petitionem Sancti Adalberti Epiſcopi Pragenſis, Brevnovienſi Monaſterio conceſſit, videlicet ut univerſi homines ad Brevnovienſe Monaſterium per totam Bohemiam & Moraviam pertinentes, ab omni lege provinciali, & ab omnigeno opere & tributo Principum, ſint omnino liberi.

Et ut hæc firmitatem perpetuam obtineant, hanc paginam donationis meæ appenſione Sigilli mei nomine decrevi. Acta ſunt hæc ab Incarnatione Domini Anno 1048. Et eodem anno celebrata eſt glorioſa dedicatio Oratorij in Caſtro Raygradenſi, in honorem Sanctorum Apoſtolorum à Venerabili Patre noſtro Severo Pragenſis Eccleſiæ Epiſcopo, 6. Calendas Decembris, præſente me Bretiſlao Duce eiuſdem Oratorij conſtructore, & Domino Abbate Meynhardo Brevnovienſis Cœnobij præſente etiam Filio meo Spitigneo & Stiborio Caſtellano Pragenſi, & Ioanne Iudice totius Provinciæ Plznienſis, & Chunone Dapifero, & Maynardo Caſtellano Znoimenſi, & præſenticus alijs quam plurimis nobilibus Boemiæ & Moraviæ. Datum per manus Hugonis Motarij in Caſtro Raygradenſi, anno ut ſuprà. Contradictores verò huius Privilegij & invaſores prænominatæ Eccleſiæ, cum Datan & Abiron, quos terra vivos abſorbuit, accipiant portionem.

Po ſmrti Opata Meynharda / genž ſprawowal Kláſſter ten s dobrým

 pořád.

pořádkem let Padeſáte a čtyry / wolen byl po něm od bratrůw Albertus/ kterýž pořádně žiw byl w té Wrchnoſti Dwadceti let.

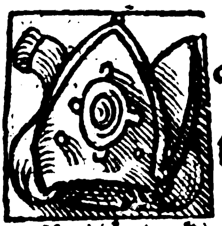

Clemens po geho ſmrti wolený od bratřiw Opat/žiw byl let ſſeſtnácte.

Vdalricus pak Opat dobrý a ſprawný toliko tři léta žiw byl.

Dewátý Opat Petrus ſſlechetně žiw gſa trwal w ſwém Auřadě let Třidceti oſm.

Hartman toliko dwě létě Wrchnoſti té vžjwal.

Gindřich wywolený po Hartmanowi Opat ſprawowal ctnoſtně Koſtel Břewnjowſký 23. let

Chuno Opat Břewniowſký dwanáctý ſprawowal Kláſſter ten s pobožnoſti Dwadceti let.

Ten ſkrze nadánj Krále Ottagara oſadil Proboſſtſtwj w Policy/ yakž giſté paměti Kláſſtera Břewniowſkého wyprawugj/ o čemž geſt prawdiwý důwod tento.

Neyprwé okolo Léta Páně 1169. něgaký Eremita gménem Iurik bydljc w Leſe na pauſſtj weliké/ kdež magic Studánku/ (kteráž nynj dobře ohražená geſt / že gi lidé rádi vžjwagj) wyſtawěl ſobě Kaplicku/ w kteréž ſlužby Božſké ſpilnoſtj wykonáwal.

Potomně/když giž byl vmřel Pauſtewnjk Iurik, wyſſel něgaký Mnich z Kláſſtera Břewniowſkého gménem Vitalis do Hor a Leſůw puſtých/ w nichžto s bratry kteréž ſebau pogal Kaplicku tolikéž založil Léta Páně 1210. za Biſkupa Danyele druhého toho gména.

Skrz přjmluwu toho Biſkupa/ a ſkrz ſtaránj Opata Chunona/ na tom mjſtě Ottagarus Král Cžeſký Kláſſter založil a nadal bohatě/ yakž o tom liſt geho wyſwědčuge těmito ſlowy.

Ottagarus, qui & Przemiſl tercius Dei gratia Bohemorum Rex. Sereniſſimi Patris mei Vladiſlai quondam Regis Bohemiæ, qui magnorum Monaſteriorum Fundator extitit & pius defenſor, &c.

Conſiderata quorundam Heremitarum neceſſitate omnipotenti Deo famulantium in loco ſolitario & deſerto, ad inſtantiam Venerabilis Viri Chunonis Abbatis Brevnovienſis Eccleſiæ, quændam circuitum meum, qui Policz vulgariter appellatur, cum omnibus ſuis adiacenciis pratis, campis, plantatis ac plantandis, &c, ac partem mediam fluminis nomine Drinik & hoc á capite ipſius fluvij uſq; ad fluvium Metuge, circuitum dico, tendentem à monte Kutna uſq; ad Speluncam, quæ Koſokates dicitur: ex altera verò parta à capite fluvij Strnava, uſq; ad flumen Boſunov & uſq; ad montes Stenij, & alijs montibus uſq; ad locum Preurat dictum, & ab illo loco quantum circumfluit rivulus Stekelnicc nomine, uſq; ad locum ubi influit Metuge, liberè ac perpetualiter contuli Brevnovienſi Eccleſiæ, ac ſupradicto Tunoni Viro diſcreto, ſuisq; Succeſſoribus hæreditario iure in perpetuum poſſidendũ, ſuperaddendo duas Villas, videlicet Probodov & Mechvalichov cũ omnib' earũ attinentijs: ſanè auctoritate Regalis Mageſtatis prædictum circuitum & homines cũ inhabitantes eximo & penitus abſolvo ab omni provinciali exactione,

ac Villarum & beneficiorum meorum, omnimoda vexatione, ac etiam terræ Nobilium quolibet gravamine: ita quod nec ipſi Heremitæ, nec bona eorum nulli ſubeſſe debent præterquam nominato Abbati Tunoni & eius Succeſſoribus tam in Spiritualibus quàm in temporalibus in perpetuum: Maximè cum iam de ſupramemorato clauſtro quidam Monachus Diaconus Vitalis nomine cum aliquantis fratribus ſibi adhærentibus, ipſum locum pro poſſe ſuarum virium ipſam ſylvam extirpando habitabilem fecerit, & ibidem Capellam ligneam in honorem S. Dei genitricis & perpetuæ Virginis Mariæ glorioſæ conſtruxerit, & ipſam Capellam ſæpe dictus Abbas Tuno, per cuius diligentiam & petitiones inſtantes ipſe locus deſertus, à me Breunovienſi Eccleſiæ liberè collocatus eſt, competenti ornatu Eccleſiaſtico, ad gloriam Beatæ Mariæ Virginis, decoravit, & eosdem fratres ſibi humiliter & devotè obedientes in temporalibus procurat ſufficientèr, Vitam Monaſticam ſecundum Regulam Sancti Benedicti plenius informando. Ad huius igitur meæ tam ſalubris donationis perpetuam memoriam obtinendam præſentem paginam feci conſcribi, & Sigilli mei charactere roborari. Acta ſunt hæc in Caſtro Praga, in Vigilia Aſcenſionis Domini, Anno incarnationis Dominicæ 1213. in præſentia horum omnium, quorum inferius nomina conſcribuntur. Daniel Sanctæ Eccleſiæ Pragenſis Epiſcopus: Andreas Præpoſitus eiusdem Eccleſiæ, Eppo Canonicus Pragenſis, Slavko ſumm' Camerarius Curiæ noſtræ, Bohuſlaus filius eiusdem, Budivuy ſummus Iudex Curiæ noſtræ, Martinus Pincerna, Diviſs Dapifer, & alij nobiles qui ad hoc teſtes fuerant convocati, videlicet Bohuſlaus Caſtellanus Pragenſis, Zveſt filius Bohuſlai, Iaroſs Bicenſis Caſtellanus, Vilhelmus Caſtellanus Viſſegradenſis, Zbiſſaus Caſtellanus de Klaczko, Rudolff de Iaromir, Veykier & duo filij eiusdem Martinus & Henricus. Adfuit etiam eodem tempore ad hanc ſolennem & Regalem donationē meam Vir Illuſtris Dominus Theobaldus, filius Domini Theobaldi, ut huius donationis meæ teſtimonium perhiberet, & alij quam plures, qui non omnes in hac pagina ſunt conſcripti.

Dlathomilus Opat Břewniowſký třinácty / ſprawowal Kláſſter Břewniowſký Dewatenácte let: a ten byl dal confirmowati wſſecky Privilia a nadánij Kláſſtera ſwého.

Paulus Abbas w pořádku Cžtrnáctý / žiw byl toliko půl druhého Léta.

Clemens Opat Patnáctý / žiw byl let gedenácte.

Vitus ſprawowal Kláſſter Břewniowſký čtyry Léta.

Martinus po něm wolený od Bratřůw ſedčl na Opatſké Stolicy ſſeſt a Dwadceti let.

Triſtanus ginák Criſtanus Opat Břewniowſký Oſmnáctý žiw byl let 16.

Paulus Bavarus Opat Dewatenáctý / žiw gſa let 35. mnoho dobrého Kláſſteru tomu ſpůſobil: za geho žiwobiti Proboſſtſtwj Brumowſké ffundowáno geſt takowým ſpůſobem.

Byli dwa bratřij / geden zůſtáwage w řádu Swětſkém gménem Wolframus / a druhý pod regulí Kláſſterſkú žiwot wedauce / gménem Mathiaſs. J přihodilo ſe že Wolframus vmřel bez dědicůw / pročež připadlo wſſecko panſtwij geho na bratra w Kláſſteře zůſtáwagijcýho / a ten Zbožij připadlé hned ke cti a chwále Božij obrátil. Cžehož potom Král Jan y Syn geho Karel Cýſař Římſký a Král Cžeſký potwrzowali.

Paulus pak Bavarus Opat Břewniowſký založil Měſto Brumow/ kterémuž weliké wygednal ſwobody/ a Jarmarky wedlé pořádku gjných Měſt vſtanowil/ geden na Swatého Ducha/ a na Swatého Michala druhý: A včiniw z Zámku Kláſſter/ poručil w něm wyſtawěti Koſtel ke cti Božſké/ a Swatému Wácſlawowi Mučedlnjku Božjmu ku památce.

W Měſtečku tolikéž dal poſtawiti Koſtel Farnj z Kamene ku památce Blahoſlawené Panny Maryge Rodičky Božj.

Vžjwagj pak Opatowé Břewnowſſtj za znamenj Erbownj Oſtrew/ a na Helmu magj Rohy Srncowé/ Konwent Kláſſtera toho vžjwá trj Růžj čerwených na Sſtjtu bilém.

Týž Opat weyſs gmenowaný/ mage Privilegia ſwá od Jana a Cýſaře Karla circa annum 1331. ſtworzená/ doſtal y od Bonifacia oſmého toho Papeže na Probоſſtſtwj weyſs dotčená Confirmaci, kteráž napſaná geſt w tyto ſlowa.

Bonifacius Epiſcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filijs, Abbati & Conventui Monaſterij Brevnovienſis propè Pragam, Ordinis Sancti Benedicti, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Honeſtis & humilibus Supplicum votis libenter annuimus, illaq; fauoribus proſequimur opportunis. Sanè petitio pro parte veſtra nobis nuper exhibita continebat, quòd in Reygrad in Politcz & Brumov Præpòſituræ aliàs Prioratus nuncupatæ, dicti ordinis Pragenſis & Olomucenſis Diœcæſis fuerunt, pro tempore exiſtenti pleno iure ſubiectæ, conſueveruntq; regi & gubernari, ac de præſenti reguntur & gubernantur per Monachos Veſtri Monaſterij, quodq; Abbas dicti Veſtri Monaſterij qui eſt pro tempore Præpoſitus, & priores Præpoſiturarum & Prioratuum Prædictorum ac Vicarios qui pro tempore in Præpoſituris ſeu Prioralibus ſupradictis deſerviunt: qui quidem Monachi duntaxat dicti Monáſterij eſſe conſueverunt pro ſolo nutu & libera voluntate inſtituat & deſtituat, ac inſtituere ac deſtituere conſuevit à tempore, cuius contrarij memoria non exiſtit. Quare pro parte Veſtra nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut præmiſſa, auctoritate Apoſtolica confirmare de benignitate dignaremur. Nos igitur huius modi Supplicationibus inclinati, præmiſſa, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & præſentis Scripti patrocinio communimus, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſexto Idus Aprilis, Pontificatus noſtri, Anno Secundo.

Dowoleno témuž Opatu á Sede Apoſtolica, Plebana při Koſtele Braumowſkým zanechati takowého/ kterýžby ſe gemu dobře ljbil/ a newžitečného zſložiti wedlé zdánj ſwého. Což ſe ſtalo y s wůli Jana Biſkupa Pražſkého/ yakž o tom Privilegia wyſwědčugj.

Po Smrti Opata Bavora, wolen na mjſto geho Theodorus, genž řjdil Kláſſter ten čtyry Léta.

Przedborius gedenmecýtmý Opat Břewniowſký žiw byl let 24. pořádkem chwálitebným Konwent Břewniowſký ſprawugjce.

Dionisius Opat Břewniowſký dwamecýtmý žiw byl let ſſeſt.

Wolen po něm Oldřich/ genž byl Opatem řádu dobrého milugjcým let 14. a Měſýcůw ſſeſt.

Gindřich Opat Břewniowſký 24. toliko čtyry léta wládl Opatſtwjm Břewniowſkým.

Dyonisius, toho gména druhý/ měl ſpráwu Kláſſtera Břewniowſkého za 25. let.

Seyfri-

Seyfridus byl Opatem Břewniowſkým Deſet let.
Mikulaſs Sedm let.
Heřman Dwadceti tři léta.
Jan Třinácte let.
Gallus ginák Hawel 4. léta gſauce w pořádku Opatem Třidcátým dobrého žiwota.

Gregorius wolený od bratřij Konwentu Břewniowſkého/ zaſedw mijſto Hawla vmrlého toliko Deſet Měſycůw žiw byl.

Po něm wyzdwiżen na Opatſtwij Petrus gſa Opatem w pořádku Třidcátým druhým/ w kteréme trwal let Deſet.

Ioannes huius nominis Secundus wolen po Petrowi/ kterýž wládl Opatſtwijm Břewniowſkým Sedm let.

Gregorius Opat Břewniowſký Třidcátý čtwrtý/ byl ſpráwcem Kláſſtera Břewniowſkého toliko čtyry léta.

Wolen po geho Smrti Paulus kterýž byl žiw let 14.

Klemens Opat Třidcáti ſſeſtý gſauc w Wrchnoſti Opatſké oſm let/ pro negaké přijčiny ſložen/ a Wrchnoſt gemu odniatá geſt Léta Páně 1504. A gſa znowu wolen od bratřij Kláſſtera Břewniowſkého žiw byl až do Léta Páně 1535.

Po dwakrát tehdy ſprawugic Kláſſter Břewniowſký byl na něm Opatem Let 43.

Gregorius Opat 37. Rok toliko Wrchnoſti té vžijwal. Wolen po něm Laurentius genž žiw byl let oſm.

Iacobus Opat Břewniowſký 39. měl pod ſwau mocý Kláſſter čaſtogmenowaný Třimecýtma let a Měſycůw Deſet.

Mathias Thachovinus Opat Břewniowſký 40. oſmnácte let byl Opatem w Kláſſteře Břewniowſkém.

Jan Chotowſký Polák žiw byl pořádně Dwamecýtma let.

Martinus Oprawdowic/ Slezák rozený/ žiw byl na ten čas když gſem Knihy tyto ſpiſowal Mnich prawý/ mage Pompy a peychy Swěta toho w nenáwiſti/ a zachowáwage Groš k potřebě Kláſſterníj ſpilnoſtij.

Tomu Rudolff z Božij miloſti druhý wolený Cýſař Řijmſký dal znamenij Erbownj/ o kteréme při Stawu Rytijřſkém zmijnka ſe učinij.

Král pak Wladiſlaw před mnoha lety/ dal Kláſſteru tomu liſt/ kterýmž Králům Czeſkým y Opatům/ Zbožij Kláſſtera Břewniowſkého zapiſowati a odcyzowati zbraniuge. Dotčeného Liſtu tato geſt Kopie.

¶ My Wladiſlaw z Božij miloſti Vherſký/ Czeſký/ Dalmatſký/ Charwatſký Král/ Margkrabě Morawſké/ etc. Oznamugem wſſem Liſtem timto/ (poněwadž s pomocý naſſý Kláſſter Brumowſký a Polický/ Zákona Swatého Benedykta zaſe ſe wſſým přijſluſſenſtwijm k Kláſſteru Břewniowſkému připogen geſt) že proſſeni gſme od Opata Břewniowſkého/ naſſého nábožného milého/ abychom Kláſſter Brumowſký a Polický ſe wſſým Zbožijm geho opatřiti ráčili/ tak aby potomně od budaucých Králůw Czeſkých ani od Opatůw Kláſſtera toho neb bratřij nynégſſých y budaucých/ ani od koho giného zapiſowáno/ zaſtaweno/ neb yakkoli zawazowáno a k ginému Kláſſteru odtrhowáno nebylo.

K žádoſti geho ſluſſné a ſprawedliwé naklonněnij gſauce/ s dobrým aumyſlem a raddau wěrných naſſých/ mocý Králowſkau w Czechách k tomu gſme ſwolili a přiſtaupili/ a timto liſtem ſwolugeme/ chtějce tomu

konečně/ a to liſtem timto mocý naſſy Králowſkau ſtanowugice/ vpewniugijce a vtwrzugijce/ pro čeſt a chwálu Boha wſſemohaucýho/ a Swatých geho/ Benedykta Zákona toho vſtanowitele/ a Wogtěcha Kláſſterůw těch ffundatora/ aby ti Kláſſterowé gmenowanij ſe wſſijmi Zbožijm a přijſluſſenſtwijm ſwým/ ani ſpolečně ani rozdijlně/ žádnému Cžlowěku/ pod žádným wymyſſleným obyčegem ſdáwáni/ ani od budaucých naſſých Králůw Cžeſkých/ ani od Opatůw a Konwentůw Zákona toho zaſtawowáni/ zapiſowáni/ ani k giném u Zákonu odcyzowánij nebyli/ ani býti mohli/ nynij ani na budaucý wěčné čaſy. Pak libychme bud my aneb budaucý naſſij Králowé Cžeſſtij/ aneb Opatowé a Konwentowé/ aneb někdo giný/ kdy co odtud zapſali/ zaſtawili/ odprodali/ aneb ginam obrátili z nepaměti/ omylu/ aneb newědomě/ to nemá mijti/ aniž bude/ žádné mocy ani které pewnoſti/ nynij ani na budaucý wěčné čaſy/ než má to wſſecko ſkaženo/ zruſſeno/ a w nic obráceno býti/ tak aby ſe w těch Kláſſteřých čeſt a chwála Bohu wſſemohaucýmu/ též Marygi blahoſlawené Panně a Swatým wſſem/ dála/ pro kteréž přijčiny založenij a nadánij gſau; a to bez budaucých Králůw Cžeſkých y giných wſſech lidij wſſeligaké překážky.

Tomu na Swědomij/ Pečet naſſy Králowſkau k liſtu tomuto přiwěſyti gſme kázali. Dán na Budijnu we Cžtwrtek před Swatým Vrbanem/ Léta Božijho 1500. Králowſtwij naſſych/ Vherſkého 10. Cžeſkého 29. ad Relationem Magnifici Domini Ioannis de Sſelnberk, ſupremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

Gmenowaný Opat Kláſſtera Břewniowſkého/ Martinus Oprawdowic/ Muž giſtě ctný a hoden pamatowánij dlauhého proto ſamé/ že wſſecky ozdoby Kláſſterůw ſwých wyprawugic k wěčné paměti a wědomoſti lidſké ge poddal/ mage nato pozor/ že Koſtel Páně zgewně a neſkrytě k ſlužbě geho S. založen geſt/ protož y začátek geho y nadánij ſkryté že býti nemá.

Téhož Zákona neb Řeholy bylo Kláſſteruow Dwadceti Pět/ z nichžto někteřij y po dnes ſe w Králowſtwij Cžeſkém ſpatřugij/ a někteřij tak zhynuli že ani základatelé neb Fundatores gich wyhledati ſe nemohau. O těch tehdy nynij pſáti ſe bude tak yakž o nich wyhledati ſe mohlo.

Kláſſter Panenſký na Hradě Pražſkém bohatě nadal Boleſlaw Nábožný okolo Léta Páně 967. kterýž ſprawowala Marya Seſtra Boleſlawa Nábožného/ když s ſebau z Řijma několik Panen do něho přiwezla/ yakž při počátku poſlaupnoſti Biſkupſké oznámeno.

Kláſſter Swatého Prokopa nad Řekau Sázawau doſtawěl a bohatě nadal Břetiſlaw Knijže: přijčinu toho Hágek w Liſtu 111. tak to wyprawuge.

Břetiſlaw Knijže dne gednoho powolal k ſobě Biſkupa Sſebyře/ a oznamowal gemu ſwau welikau a hroznau přijhodu/ která ſe gemu té předeſſlé nocy přihodila/ tak že geſt k němu přiſſel Anděl Božij/ gemu wůli Božſkau oznamuge y přikazuge/ aby hned bez meſſkanij rozkázal Koſtel Panny Ma-

Digitized by Google

rýze a Swatého Jana Křtitele na Sázawě ſwým nákladem doſtawiti.
Biſkup vſliſſew to od Knýžete řekl: degž chwálu Pánu Bohu zato / a v-
čiň tak / kterýž oboge napomýnáný rozwážiwſſe tak včinil.
Giž tu byl začal / okolo Léta 1034. na tom mýſtě Koſtel ſtawěti Prokop
z Chotaun ě gſa Knězem Swětſkým / wyhnaw z toho mýſta Tiſýc Duchůw
zlých kteřýž tu přebýwali / a ſhromáždiw něco lidý dobrých / a k ſlužbě mi-
lému Pánu Bohu náchylnégſſých / wſſecky oděwem Swatého Benedykta
přioděl / a ſpolu s nimi okolo toho Kláſſtera ku památce čiſté Panny Ro-
dičky Boží a Swatého Jana Křtitele pracowal / a žiwot wedl welmi trp-
ký s welikým nábožénſtwým / tak že ho za Swatého býti vznáwali / a po
ſmrti dokonale mezy Swatými počten geſt.

Kláſſtér na Skále Swatého Jana / genž byl neyprwnégſſý w Czechách / založen od Bořiwoge neyprwnégſſýho Knýžete Křeſtianſkého / a neyprwé Kněžmi Swětſkými oſázen / to geſt okolo Léta Páně 909.

Potom po někderém čaſe vwedený do něho byli Benedyktýni neboližto
bratřý řádu Swatého Benedykta.
Příčinau založený toho Kláſſtera / byl Swatý Jwan nalezený w mýſtě
tom od Bořiwoge / kterýž poſpýchage za Laný proſtřelenau / k té Geſkyni
přiſſel / yakž oznámeno při začátku Wýry Swaté.
Tu při Swátku Swatého Jana / ſylná býwá Paut každého Roku / neb
množſtwý lidu / k hrobu S. Jwana k wykonaný ſwé náboženſtwý ſe ſcházy.

Kláſſter kterýž ſlaul Porta Apoſtolorum od obecnýho lidu nazwán Poſtoloprty / yakby dáwno založen byl to tak důwodně ſe wyhledati nemůže.

Pýſſe ſyce Hágek w Liſtu 26. že Krotbog Syn Hoſtiſlawůw poručil
wyſtawiti Hrad v Řeky Ohry / kterýž nazwal Poſtoloprty: neb ptage ſe
Člowěka gednoho pracugýcýho / coby činil: wzal od něho odpowěd / žeby
Poſtoloprtowal / to geſt / Boty opprawowal / y dal proto Hrad dotčený týmž
gménem gmenowati.
Ale ani tudy fundator Kláſſtera toho nalezti ſe nemůže / aniž prawiti
ſluſſý / žeby brzo potom z toho Hradu Poſtoloprty / neb někde při něm / Klá-
ſſter Poſtoloprtſký wyſtawen byl / poněwadž Hrad dotčený ſtawen geſt za
Neklana Knýže Pohanſké / kteréhožto čaſu o wýře Křeſtianſké geſſtě w
Čechách ſlyſſáno nebylo / až teprwa když na Knýžetſkau Stolicy Bořiwog
doſedl.
Aniž také nazwán geſt Kláſſter Poſtoloprtſký od Hradu Poſtoloprty:
neb w Latinſkém Jazyku ſluge Porta Apoſtolorum, což lid ſproſtnégſſý
wyſlowiti nemoha / řýkal gemu Poſtoloprtſký / mage ſnad nějakau wědo-
moſt od předkůw o Hradu Poſtoloprty.
Léta Páně 1256. přihodilo ſe že geden Mnich z Kláſſtera toho přiſſel
do Prahy / kteréhož potkaw na Rynku Měſſtěnýn geden Pražſký / tázal ſe
yakby mu řýkali: Odpowěděl on řečý pokornau řka / gméno mé geſt Jan
a Měſſtěnín pochytiw ho za Kápi / wedl gey k ſaudu Rychtářſkému žalu-
gýce naň / žeby z Truhly geho wzal dwě Stě Zlatých / když geſt v něho před
dwěma Léty za Towaryſſe dělal.

Odpjral tomu Mnich yako newinný/ mluwijc že nikdá w domě geho nebyl.

A Kreyčij Měſſtěnijn na to řekl: Tohoť yá dokážij giſtým ſwědectwijm že gſy w Domě mém za Towaryſſe Byl. A poſlaw pro Ženu y Syna žádal gich aby mu ſew té wěcy za Swědky poſtawili/ kteřijžto wzhlédſſe na Mnicha/ potwrzowali řeč Kreyčijho prawijce že ten konečně geſt/ kterýž nás oblaupil.

Saud Rychtářſký yak wyſliſſel Swědky/ wzneſt to na Saud Měſtſký/ kdež žalobnijk Kreyčij řečený Stolice/ weymluwu Mnicha opakowal/ řka: Teprwa ſe Mnichem včinil / ſnad z přijčiny té/ aby ſe naň nemohlo Práwem Swětſkým ſáhnauti.

Radda dawſſe mijſto žalobě Sauſeda ſwého/ otázala ſe Mnicha/ kam těch dwa Stě Zlatých poděl/ kterýž ač ſe wymlauwage/ k tomu včinku ſe neznal/ wſſak nebylo gemu wěřeno/ ale dán do wězenij/ kdež za tři dni nic mu gijſti dáno býti nemělo/ chtijce Konſſelé geho hladem přinutiti k wyznánij ſkutku toho.

Opat Bohuſlaw Kláſſtera Poſtoloprtſkého/ gſa tehdáž na Hradě Pražſkém/ včinil žalobu Králi na Pražany.

K wyſlal Král hned Komornijka / přikazuge Pražanům / aby Mnicha wězenij ſproſtili / kteřijž odpowěděli / že to včinij rádi / toliko aby dwě Stě Zlatých nawrátil.

Po druhé poſlal Král s přikázanijm přijſným / aby Mnicha před nim poſtawili/ což Pražané bezmeſſkánij včinili.

Stál tehdy Mnich ten před Králem a Legátem/ a tázan gſa / geſtli tim winen čili newinně obžalowaný v wězenij ſeděl/ tak to odpowěděl.

Důſtogný Otče a Králi ſlawný/ yak gſem žiw Řemeſla Kreyčowſkého neděláal/ aniž gſem ſe gemu kdy včil / ale po Sſkolách mage náklonnoſt k vměnij Literním mu od mladoſti gſem wandrowal / yako w Žiatci tu kde gſem zplozen / včenij ſwého gſem hledal: odtud dán gſem do Kláſſtera Poſtoloprtſkého/ ale giž oſm let minulo yak gſem z toho Kláſſtera newycházel/ což dobře Otcy mému wědomé geſt / y wſſem bratřijm Kláſſtera toho: Kreyčijho pak žalobnijka nikdá gſem okem mým newiděl/ aniž gſem kdy do Domu geho wkročil/ neb gſem w tom Městě Pražſkém prwé nikdá nebyl.

Opat tolikéž potwrzowal ſlowa geho ſtoge před Králem / a to wſſecko ſwědectwijm wſſeho Konwentu (pokudžby potřeba vkazowala) dokonale vgiſtiti chtěl.

K tomu powolán y Kreyčij/ a tázán gſa/ pročby Mnicha wězeti poručil/ takto před Králem mluwil. Miloſtiwý Králi/ wſſak yá toho Mnicha nikdá gſem newiděl: ten kterýž mně tu ſſkodu včinil/ giſtě giné poſtawy byl.

Rozhněwaw ſe w hněwu Král / rozkázal gey wſaditi/ gſa toho aumyſlu/ aby mu dal oči wylaupiti / ale přimlauwali ſe zaň Biſkup a Opat ſnažně/ prawijce že to ſe ſtalo podwodem Diábelſkým / toliko aby dobrého Mnicha hanbau obtijžil.

Propuſſtěn geſt tehdy Kreyčij z wězenij/ a druhého Roku nalezen prawý Zloděg geho/ a na Pražſké Sſybenicy oběſſen. Což ſe dálo za panowánij Krále Přemyſla.

Léta 1420. Wypálen geſt Kláſſter Poſtoloprtſký od Žatečkých/ Laun-

ſkých

ſkých/a Slánſkých/kteřijž magijce za Heytmany/Putu/Zawiſſe Bradatého/Obrowce/ a Kněze Petra Sſpičku/ ochránce včenij Táborſkého/ neyprwé k němu ſylně ſſturmowali: ale widauce že tim ſpůſobem nic neſwijtězý/ſtřijleli do něho Sſypy ohniwými/ tak dlauho až zapálili.

Tu shořelo množſtwij Ornátůw/ Knih/ Kalichůw/ a cožkoli w něm bylo/wſſecko tim ohněm zkaženo geſt.

Kláſſter Wylemowſký toliké Zákona Swatého Benedykta/založen geſt Léta Páně 1119. s wůlij Wladiſlawa Knijžete/na žádoſt a pečowánij dwau Panůw znamenitých/ Wylijma a Heřmana Hrabat z Sulcpachu/ kteřijž Kláſſter ten bohatě nadali/ a po ſmrti w něm pohřbenij gſau.

Nacházy ſe mezy liſty Kláſſtera Břewniowſkého/ že k tomu Kláſſteru a Weſnicem geho/ Jaroſlaw Opat ſe wſſijm Konwentem dáwal weliké ſwobody/circa annum Domini 1279. Užijwali w tom Kláſſteře za Znamenij Erbownij Lwa.

Léta 1201. Pan Seſema z Koſtomlat darowal dotčenému Kláſſteru Wes řečenau Opočenice práwem dědičným: při kterémžto darowánij/tito Páni byli. Dominus Henricus cum filio ſuo Vitkone, de noua domo, Ratmir de Skuirina, Hroznata de Podiebrad Gvilhelmus de Kocztomar Ioannes filius Zbiſlai deBratericz, Albertus deSliyin, Mſtidrus de Zluſstic Sobieherd de Roskalovitcz, Val. de Velelud, Przediſlaus Paulus de Gizdbicv, Ioannes cum omnibus fratribus, Vſſehab de Zeſſticdlovinic, Burhardus de Vicicze,&c.

Po včiněné bitwě s Ottogarem/Rudolphus dwakráte k Kláſſteru Wylemowſkému s Wogſkem ſe přibližil/a dwakráte Sſturmem ſe o něg pokuſyl.

Bránili ſe Mnijſſy vdatně / kterýchž bylo Sto oſmdeſáte/ tak že gim Němcy nijakž vſſkoditi nemohli/ a odtud odtáhnauti muſeli/nicméně potom Kláſſter ten zhynul když ſpuſtl.

Padlo Němcůw při tom Sſturmowánij do půl druhého Sta / kteréž Mniſſy Kamenijm vbili až do Smrti.

Kláſſter w Teplicý též Rzeholy/ založen Léta Páně 1146. Pannám k obydlij od Kněžny Kedruty / kteráž k tomu od Manžela ſwého Wladiſlawa měla doſtatečné powolenij / yakž pſáno při žiwotu Biſkupa Ottona.

Nedlauho ſtál Kláſſter ten / neb wylaupen byl od Německých Wogákůw a do gruntu ſpálen/Léta 1278. Očemž Hágek w liſtu 254.

Kláſſter w Kladrubech též Rzeholy wyſtawěl a nadal bohatě Král Wladiſlaw / ku pamatce neyſwětěgſſij Rodičky Božij Panny Maryge / a když vmřel Léta 1125. w něm pochowán geſt/zůſtawiw tři Syny Dědice Králowſtwij Cžeſkého.

Weliké ſe neſſtěſtij Kláſſteru tomu dálo ſkrz oheň / wypálen od Žižky Léta 1421. očemž Hágek w liſtu 386. Opatowé Kladrubſſtij vžijwagij za Erb Lilium bijlého w Modrém Poli. Konwent má Lwa bijlého bez koruny

Anno Domini 1504. Ioannes Abbas Kláſſtera Kladrubſkého/ dal w tom Kláſſteře poſwětiti Oltář k chwále Pánu Bohu / a ku Pamatce Narozenij PANNY Marye Blahoſlawené MATKY

Spaſytele naſſeho/ tolikéž ku památce Swatého Benedykta Opata a Zpowědlnjka a Swatého Woglffganga Biſkupa a Zpowědlnjka. Což ſe dálo/ per Reverendiſſimum Dominum Petrum Epiſcopum Iaropolenſem, nec non decretarij licentiatum, & hoc ſub cura & expenſis Reverendi Patris Domini Ioannis Abbatis loci eiusdem, per quem etiam locus præſens deſertiſſimus magna cum diligentia & induſtria relevatus eſt:

Léta Páně 1521. ſprawowal Kláſſter gmenowaný yakýſy Abbas Maur'
Léta pak 1589. vmřel Andreas Stan/ téhož Kláſſtera Opat.

Nynj to geſt Léta 1599. wládne Kláſſterem tímto/ Reverendus in Chriſto Pater Vitus Styffel, kterýž ač geſt vir doctrinæ parvæ wſſak k řádu a k ozdobě Kláſſternj welmi ſpůſobný/ tak že toho čaſu druhý genu rowný w té mýře s těžkoſtj w Cžechách ſe ſpatřiti může. Neb že Kláſſter dotčený ſpilnoſtj welikau ad pietatem wſſudy non ad luxum ozdobil/ muſý býti pochwálen w tom y od nepřjtele/ ačkoli geſt z čeho naložiti/ poněwadž bohatě Kláſſter nadán geſt od gmenowaného Krále.

Za něho Kláſſter ten wſſecken shořel/ kterýž on znowu wyſtawěl a okraſſil/ kdež nynj ſylná býwa Paut na každý Swátek blahoſlawené Panny Maryge.

Tyž Opat dal wyſtawěti Kláſſter Swaté Markéty/ w kterémž ſe začala Mſſe Léta Páně 1595. a to w den Swaté Markéty.

Kláſſter Swatého Jana na Oſtrowie byl někdy tehož nábozenſtwj/ kterehož nynj žadne nepozůſtáwá znamenj.

Neb Léta Páně 1278. Němcy Cýſaře Rudolffa gey obléhli/ a dobýwagjce ho ſylau welikau ze wſſech ſtran/ čtwrtého dne w něm hoſpodařili.

Kláſſter Swatého Jana na Těſſlýně též Regule y nábozenſtwj/ založen byl Léta Páně 1084. yakž o něm při ſpiſowánj žiwota Biſkupa Gebharda dotčeno geſt.

Kláſſter Panny Maryge w Sezemicých w Kragi Chrudimſkém/ fundatora kterehoby měl/ žádný newyprawuge.

Ale Léta Páně 1421. Žiſka s ſwými Wogáky přitáhl k němu/ a weſſel do něho nemage žádného odporu. A rozkázal wſſecky Panny z něho wyweſti/ a w Potoce pod Kláſſterem ztopiti.

Heytmané pak Pražſſtj widauce gich ſwázaných weſpolek třinácte ſlitowali ſe nad nimi/ a kázali ge propuſtiti/ kteréž ſe obrátili s pláčem do Hradce Králowé/ zatím wogſko wybrawſſe Kláſſter/ gey Ohněm zkazylo.

Kláſſter řečený Opatowice w Hradiſſti založil Kral Wratiſlaw Léta Páně 1089. O čemž Hágek pjſſe w táto ſlowa/ fol: 142. Král Wratiſlaw vwažugic/ že geſt někdy ſwywolně Biſkupu

ſkupu

Digitized by Google

ſtupupu Jaromírowi Bratru, a Otcy duchownijmu podán býti nechtěl/ a ſnad y zaumyſlně geho hněwal/ chtěge to před Panem Bohem naprawiti/ za geho y za ſwau Duſſy rozkázal weliký a welmi ſlawný Kláſſter mezy Hradcem a Chrudimi poſtawiti/ nedaleko od Kunětické Hory/ kterýž bohatě nadal a dal mu gméno Opatowice.

Do toho Kláſſtera Cýſař Karel Léta 1359. přigel s malým počtem Dwořanůw ſwých/ nedage ſe znáti aby Cýſařem byl. Chowal ho Opat s poctiwoſti/ a po obědu wegda do Koſtela s Opatem a s ginými dwěma Bratry/ zgewil ſe gim/ že Cýſařem geſt/ a z té přijčiny přigel/ aby mohl toliko poklady Kláſſterſké ſpatřiti/ ſlibugic žadným ſpůſobem na ně neſahnauti.

Poradiwſſe ſe Mniſſy chwijli/ takto gemu odpowěděli: Miloſtiwý Cýſaři/ wyber ſobě což ráčijš nebo mijſto w kterém poklad geſt powijme/ ač pokladu neukážeme/ nebo poklad ukážeme a mijſto w kterém geſt neoznámime/ a geſtliže gey widěti ráčijš muſyš ſe pod.e rozkazu naſſeho zachowati.

I žádal Cýſař poklad widěti/ a o mijſtu newěděti. Uwedli tehdy Mnijſſy Cýſaře do gednoho Sklepu temného/ kdež rozſwijtiwſſe dwě weliké ſwijce Woſkowé/ zakryli Kuklau Cýſaře/ a wyzdwyhſſe několik Cyhel/ lezli po Rzebřijce do hlubokého Lochu/ a Cýſař s nimi w Kukle zawázané/ aby mijſta nemohl ohlidnauti. Přiſſli tehdy na dno Lochu/ a obrátili Cýſařem třikrát ſem y tam aby paměť ſtratil. Opět wedli gey tak daleko/ yakoby mohlo býti na dwoge hony/ a ſniawſſe z něho Kuklu/ ukázali mu Loch welitý Střijbra litého/ a poſtaupiwſſe málo dálegi/ ukázali Loch druhý w hlijně wybraný/ a w něm Zlata kruhůw welmi welikých yako bez mijry a wáhy. Geſſtě gey wedli do třetijho Lochu/ w kterémž byli rozličnij Zlatij Křijžowé a Pacyffikálowé s Kameny drahými/ a giných mnoho Klinotůw rozličných. Tu dij Opat Cýſaři Pane naš tito pokladowé twogi gſau/ a tobě y twým budaucým ſe chowagij. Protož wezmi ſobě tuto což ráčijš. Odporowal tomu Cýſař/ aby co wzýti měl což k chwále Božij nadáno geſt/ wſſak žádán gſa od nich wzal geden Prſten z Ruky Opata w děčni/ w kterémž byl welmi ſwětlý a ſubtylný Dyamant: a hned wſtrčili zaſe naň Kuklu/ a zatočiwſſe nim yako prwé nahoru wylezli.

Pomodlil ſe w Koſtele Cýſař Karel/ a poděkowaw Mnijchům za takowau powolnoſt ochotnau/ odgel. Když pak giž na ſmrtedlné Poſtely ležel/ zgewil to některým ſwým wěrným/ že takowý poklad giſtotně při Kláſſteře Opatowſkém ſe nacházý/ ale w kterémby mijſtě byl toho že newij/ amiž ſe na to wyptáwati chtěl. O tom mage nigaký wyrozuměnij Jan Měſtecký/ Léta Páně 1415. přigel do toho Kláſſtera/ a přigat byl od Opata Petra Lazura Muže dobrého/ uctiwě: w hodině přigeli za nim třij Služebnijcy/ po malé chwijli/ přigelo gich Deſet/ a potom Dwadcet/ ti hned uprkem do Kláſſtera ſe walice/ wſſecky na pořád mordowali/ a Opata zmučeného umrtwili/ wſſak nicméně pokladůw těch nigakž ſe nemohli doptati. O čemž obſſijrněgij při ſpiſowánij Měſta Prahy.

Kláſſter w Tauſſkowě Rzeholy tolikéž Swatého Benedykta wyſtawěti byli dali/ pobožnij Předkowé a Bohabognij/ Panůw Sſwihowſkých.

¶ Léta od Národzenŷ Božŷho 1348. Kláſſter Swatého Jeronýma w Slowanech wyzdwŷhl a nadal Cýſař Karel čtwrtý toho gména/ do kteréhož vwedl Kněžŷ wſſecko Slowáky/ obdržew to při Biſkupu Ržŷmſkém / aby tu toliko Slowanſkém Jazykem služb y Božŷ ſe wykonáwali/ yakož y wſſem Slowákům dowoleno bylo aby ſwým přirozeným Jazykem chwálu Pánu Bohu náležegŷcý wzdáwali.

Magic tehdy Cýſař Karel ſwau rozkoſs w tom Národu Slowanſkém/ dělnŷkům poručil rychle Kláſſter ſtawěti / a na to naložil oſmnácte Tiſýc/ ſedm Se... čtyřidceti ſedm Zlatých ſedm groſſů a tři haléře. Takž Hágek w liſtu 329. takto pýſſe.

Cýſař Karel w Nowém Měſtě Pražſkém/ Kláſſter weliký blízko od Kaply Swatých Koſmy a Damiana we gméno Swatého Jeronýma založiti rozkázal a do něho vwedl Kněžŷ prawé Slowáky/ řádu Swatého Benedykta / na památku toho / že gſau Czechowé od Slowákůw ſwůg začátek wzali/ a z Jazyku Slowanſkého poſſli/ a ten Jazyk že geſt byl w Swětě welmi znamenitý: zgednal to v Biſkupa Ržŷmſkého/ aby w tom Kláſſteře toliko Slowanſkým Jazykem ſpŷwáno a Mſſe Swaté ſlaužený bylo/ yakož geſt Slowákům w gegich Zemi wſſudy dopuſſtěno/ aby wſſecky ſlužby Božŷ w Koſtelŷch ſwých/ ne Ržŷmſkým aneb Latinſkým Jazykem / ale ſwým činili a půſobili.

Připomjná také týž Hágek při ſpiſowánŷ Kláſſtera Slowanſkého liſt daný Slowákům Soldátům ſwým od Alexandra welikého Krále Perſkého / kterýž hned při počátku poſlaupnoſti Knŷžetcý w Latinſkém Jazyku položen geſt.

Předeſſle (wedlé paměti Kláſſtera toho) na tom mŷſtě kdež nynŷ geſt Konwentnŷ Swětnice/ poſtawen byl někdy Owčinec / čaſu totižto toho/ když Knŷžata Czeſká geſſtě na Wyſſehradě bydlŷwali. O tom na Trámě napſané ſe ſpatřugŷ tyto Werſſe.

Grex Ovium quondam, hic cum alijs ſtabulabat, & hircus.
Aptius hæc nobis nunc hypocauſta calent.

Prwé než Kláſſter ten wyſtawěl Cýſař Karel / ſtála nedaleko odtud Kaplička/ kterauž wyzdwŷhnauti poručil Swatý Wácſlaw. Neb Poſlowé wyſlánŷ od něho k Biſkupu Ržŷmſkému/ aby y on Wácſlawa za Knŷže wyhláſyl / nawracugŷce ſe z Ržŷma / oznamowali Knŷžeti ſwému/ s yakau vctiwoſtŷ a nábožienſtwjm w Měſtě tom ſlužby Božſké ſe konagj/ a zwláſſtě Koſtele Mučedlnŷkůw Božŷch Koſmy a Damiana: na čež Knŷže pozdwŷhw očŷ ſwých k Nebi wzdechl ſrdečně/ a Pána Boha proſyl/ aby w Czeſkém Knŷžetſtwŷ podobné ſe rozmnožilo nábožienſtwŷ mezy nowými Křeſtiany.

Protož rozmegſſlege v ſebe / yak ti Swatŷ Mučedlnŷcy zgewně ſe vkázali Knŷžeti w Křowŷ / s nim promlauwage / a vpamatowaw ſe kde yako oſobně s Swatými Mučedlnŷky rozmlauwal/ tu/ an na to Raddy geho patřŷ/ grunt Koſtela Swatých Kozmy a Damiana ſwau wlaſtnŷ rukau založil. O čemž památka napſaná geſt na Zdi Koſtela toho w tato ſlowa.

Tento Chrám Božŷ z wraucy a ſrdečné prawé láſky křeſtianſké/ kterauž geſt měl ku Pánu Bohu a Swatým Mučedlnŷkům geho Kozmowi a Damianowi Swatý Wácſlaw Knŷže Czeſké w pořádku dwanáctý/ ſwau wlaſtnŷ rukau založil/ a na ſwůg náklad wyſtawěti a poſwětiti dal: we čtyřidcęti dnech gſt dokonán/ Léta od Narozenŷ Božŷho 928. do něhož boſyma no-

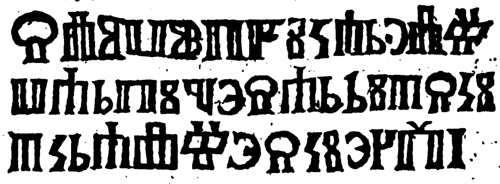
hama

Digitized by Google

hama w Zymě y w Létě s neywěrněgſſym Komornykem ſwým Podiwi-nem / z Wyſſehradu k ſlužbam Božým dnem y nocy chodýwal. Swatý Wogtěch / Swatý Prokop / a giný / w tomto mýſtě s welikým náboženſtwým ſlužby Božý wykonáwali. Züſtáwal ten Koſtel mnoho čaſů w ſwé celoſti / až byl za panowáný Wácſlawa Krále Kzijmſké[o] a Cżeſkého / když ſe roztrži toſt w Swaté Wýře začala / od protiwnýkůw Cýrkwe Swaté Katholické poſſkwrněn: neb z něho potom Lis včiněn. Kak pak dámno zaſe obnowen byl a k prwněgſſý ozdobě přiweden / hned při ſpiſowaný Opatůw Slowanſkých ſe oznámý. S Prowiſý a nadáný Wácſlawa Swatého / byl přitom Koſtele Dům Farný genž náležel k ſpráwě Prelátůw Wyſſehradſkým.

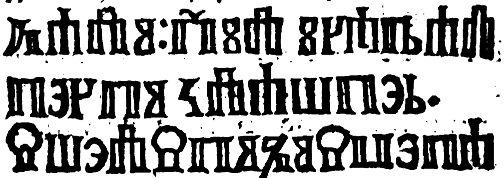
K tomu Koſtelu náleželi wſſyckni Podſkalſſtý / dokudž w Měſtech Pražſkých gednota Wýry Swaté trwala.

K tomu tehdy Koſtelu Karel čtwrtý / Léta ut ſuprà, přiſtawěti dal Kláſſter Swatého Jeronýma / do kteréhož vwedw Mnichy Slowáky / gim Knih Slowanſkých přichyſtal mnożſtwý / aby tím Jazykem wſſecky ſlužby činili / a vſtanowil gim Opata korunowaného / gehožto gméno literami Slowanſkými takto geſt napſané.

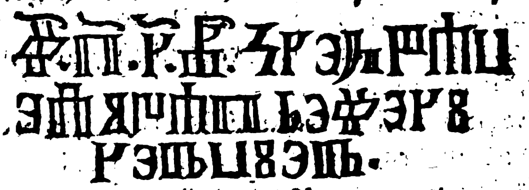
A ta ſlowa tak ſe na Cżeſko wykládagi: Kněz Pawel Opat řečený Medwěd ginák Vrſin: a ten vmřel Léta Páně 1352.

Tolikéž w Knihách Slowanſkých Kláſſtera toho / kterýchž ſe až poſawád mnoho nachází / Cýſař Karel dal ſe pokorně poznamenati těmito literami.

Cožſe takto rozumý: Slowůtný Karel čtwrtý Cýſař Kzijmſký / Král Cżeſký / ten založil a nadal Kláſſter tento.

Potomně po ſmrti geho / toto doložili Bratřý Slowácy.

To geſt / ſeſſel z tohoto Swěta po Létu Syna Božýho 1378. očemž připoſlaupnoſti Knýžetſké powědýno. W Kůru welikém Kláſſtera Slowanſkého o druhém Opatu takto ſe zmijnka činý: druhý Opat korunowaný bratr Jwan Charwát / Opat Kláſſtera toho: proſte za něho Hoſpodina / a ten vmřel léta 1390 Před Oltařem na Nebe wzetý Panny Marye okolo Kamene geſt tento text napſaný / tu kdež nyný na welký Pátek býwá Hrob Božý.

Léta od Narozený Syna Božýho 1426, ten den před wſſemi Swatými vmřel bratr Pawel to[o] gména Opat 2. to[o] Kláſſtera / proſte za nč[o] P. Boha.

Za Opata toho Rota Žižkowa obořila ſe na Kláſſter chtěgýc gey zkazyti. On newěda o gině raddě / poručil Kláſſter odewřjti / a wyſſel s bratry w Kněžſké Raucho oblečenými proti wogákům s Tělem Božým / žádage ſkrz přýtomnoſt Kryſta Pána w té welebné Swátoſti / aby ſe vpokogili / a Chrámu Božýho od Cýſaře Karla ku poctiwoſti Národu Slowanſkému (z kteréhož

Czechowé poſſli) wyſtaweného nebořili.
Přiſlibila to včiniti Rota Wogenſká/ ale aby bezmeſſkánij gim pod obo-
gij ſpůſobau poddáwáno bylo/ což Opat včinil / a po přigijmánij / přinucen
gſa k tomu/ otewřel Zakryſtygi/ odkudž wzato Klinotůw weliké množſtwij.
W Kůru pak za Mřijži/ před Oltářem Panny Marygé na Kamenu/ O-
pata Mathyaſſe památka ſe nacházy těmito ſlowy napſaná. Anno 1525.
Obijt Venerabilis Pater Mathias Slanenſis, huius Monaſterij Abbas, fe-
ria quarta, die Sancti Vicentij. Orate pro eo.
Nad nim tolikéž ſpatřugij ſe tyto Werſſe ſtarodáwné Poëſis.

Rupes en iſta tibi quadrata per ſe figura,
Allatio Mathiæ crura benigna tegit,
Is olim miles ſæcli ſed deniq; Chriſti
Et Monachus factus, & Pater ædis huius.

Ten Opat w Konſyſtoři dolegſſij/ kdež tehdáž Biſkup Cžeſký Wlach gmé-
nem Philipus de Villa nova ſidonien: ſeděl / obdržel Eccleſiam Filialem
Sancti Nicolai ſub Rupibus, tak že Plawcy s oſadnijmi ſwými / k ſpráwě
duchowni Kláſſtera to° náležegj/ čemuž y oni mijſto dali/ a pamět to° w liſtu,
Prelátůw Wyſſehradſkých ſpečetěném pozůſtáwá / kteráž z nj w tato ſlowa
Diſſenſſione facta inter Parochiales Sancti Nicolai in Podskal, quidã
enim ex his Eccleſiæ Sancti Venceſlai in Zderaz attinere volebant; Ve-
nerabilis vero Pater & Dominus Mathias de Slana, Abbas Slavorum ad
eam Parochiam ius Patronatus ſe habere dixit, quod præſentibus oſten-
dit & confirmavit. Diſſidentes autem audita Sententia literarum, eam
ſuſceperunt, & Monaſterio Slavorum ut attineant, conſenſerunt; Actum
coram Reverendiſſimo Patre & Domino Domino Sydonenſi atq; Bohe-
morum Epiſcopo, &c. Magiſtro Paulo de Zacz, in ſpiritualibus Admini-
ſtratore, Magiſtro Iacobo de Paczov, tunc Vniverſitatis Rectore, præſen-
tibus cæteris Magiſtris & Sacerdotibus. Ex Conſiſtorio feria Secunda
die Simonis & Iudæ Apoſtolorum. Anno Domini 1504.
Anno eodem od gmenowaného Biſkupa de Villa nova gmenowaný
Opat byl korunowán.
Hágek také w liſtu 457. připomijná gednoho ſpráwcy tohoto Kláſſtera
okolo Léta 1497. takto mluwijce. Farářowé Koſtelůw Prazſkých/ po-
wolawſſe s ſebau Miſtrůw Včenij Prazſkého předſtaupili před Krále / a žá-
dali geho aby gim dáti ráčil za Hlawu někoho kdoby ge ſprawowal/ a při
tom hned žádali za Miſtra Jakuba Střijbrſkého/ genž měl přijgmj Holub/
aby byl gegich Admìnyſtrátorem.
Král gim toho potwrdil a Pražané Staroměſſtij pro vpewněnij dobré-
ho řádu/ přidali k němu k radě některé z Miſtrůw též y Farářůw Prazſkých.
Po malém pak čaſu nalezlo ſe že ten Admìnyſtrátor byl weliký bludnjk/
a bylby rád wſſecky Kněžij y Wijru Swatau křeſtianſkau/ tak pod obogj ſpů-
ſobau yako pod gednau zahladil: potom w Launech náhlau ſmrtj vmřel.
Ten pokazyl mnoho pěkných Kláſſternijch Swátoſti y obrazůw / a Ko-
ſtel Swatých Koſmy a Damiana od tak S° Knijžete založený a zwelebený
poſſkwrnil/ a Oltáře zroſkotagic wymetal/ in ſumma mnoho zlého w Klá-
ſſteře tom ſpáchal/ dokawádž ſe byla o tom Wrchnoſt nedowěděla/ z kteréžto
potom poručenj vſtaupil z mijſta dotčeného. Za Cýſaře Ferdynanda Kněz
Jan Hradecký řečený Nožnika/ včiněn geſt Opatem Kláſſtera téhož/ kterýž
řád pod obogij ſpůſobau zachowáwal/ a horliwě na Zbory Pikhartſké dotij-
rage/ lidu obecnému k vwarowánj té roty weyſtrahu dáwal/ a zwláſſtě když
čaſu gednoho v S. Trogice pod Slowany Kázanij k lidu čiml.

Ta

Tu pohnut byl řeči geho něyaký Pikhart gménem Martin Pardus / kterýž dočekaw konce Kázanj / promluwil k Opatu před množſtwijm lidu / takto: Kněže Jene / mnohos o těch Pikhartích mluwil / medle powěz mi / wijſſi co geſt to Pikhart? Odpowěděl Opat, řka: Pikhart nic giného neny nežli Duchowny Pankhart: neb yako Pankhart w čaſném a pomijgegijcým Zbožij nemůže děditi / tak Pikhart ſe wſſemi newěrnými (yakž nám Zákon Božij wyměřuge) nemůže dědicem Králowſtwij onoho Nebeſkého ſlauti.

Od té chwijle nebyl bezpečen žiwotem ſwým / neb mnozý z Zboru Pikhartſkého vſylowali o geho zdrawij / a mnohá gemu protiwenſtwij činili.

Czaſu pak gednoho / nagawſſe několik Pacholkůw ſylných / wyprawili ge do Kláſſtera / aby wegdauce k němu / gey bez meſſkánij zamordowali.

Seděl on tehdáž s Kaplanem ſwým pokogně / a Czeládka newěda o mordýřſkém aumyſlu gich / wpuſtila Lotry ty do Kláſſtera / kteřijž tázánij gſauce čehoby potřebowali / mlčenijm otázku odbyli: nic méně Opat poſadiw ſe s nimi za Stůl / poručil gim gijdlo y nápog noſyti / rozmlauwal s nimi Otcowſký / a naposledy gednomu každému Dary dal.

A hle ſwijtězyla dobrotiwoſt Cžlowěka toho nad wražedlnijckým předſewzetijm gich / tak že dobrowolně gemu přijčinu přijchodu ſwého oznámili / těm kteřijž ge wyſlali zlořečili / a s Opatem ſe rozeſſli w dobré přijzni.

Wida pak on že w nemalém geſt nebezpečenſtwij poſtawen / puſtil Opatſtwij ginému / a ſám s powolenijm Králowſkým do Chrudimě na Děkanſtwij vgel / ale předce newſſetřil ſe oſydel Pikhartſkých / nebo z náwodu těch gedem v Wině wypitým od Zwonijka otrawen byl; Ten pak Zwonijk tolikéž za ſwůg zlý ſkutek ſprawedliwým rozſudkem Božijm zlau odplatu wzal.

Naměſtek Opata toho byl něyaký Kněz / Miſtr Martin Klatowſký / kterýž pobyw w Slowanech půl druhého Léta / odewzdal Opatſtwij.

Wſtaupil tehdy na mijſto geho Miſtr Gindřich Dworſký z Helffenberqku / kterýž také byl ſub utraq; diſcipulus Philippi Melanthonis & Martini Lutheri: doſtal Erbu od Cýſaře / a zůſtáwage při tom Kláſſteře na 30. let / žiwot ſwůg dokonal / mage wěku ſwého let 80. Léta 1582.

Za žiwobytí geho / padla téměř gedna ſtrana Krowu Koſtela Slowanſkého / wſſak s pomocy Cýſaře / kterauž měl k Kláſſteru tomu / z Komory / Koſtel w Krowijch opatřil / Winice puſté naprawil y s Sadem Konwentnijm / zachowal Dwůr Kláſſterſký we Wſy Cžakowicých s platy dáwnijmi w celoſti / a Domečky wſſecky prodané oſwobodil / k tomu y Dům Kláſſterſký w Podſkali řečený Sladowna / kterýž byli zlij hoſpodáři k Gſoſu Měſtſkému obrátiti / zaſe k Kláſſteru připogil.

Měl Biblioteku ne ſproſtnau / kterauž byl rewidowal / gſa na ten čas Preſydentem Pan Ladiſlaw z Lobkowic / a Kněze Pawla Paminonda odtud do Konſyſtoře podal k Swatému Haſſtalu za Faráře.

W tom držel Opatſtwij Slowanſké Mathauſs Philonomus Beneſſowſký / kteréž byl ſtratil pro nepřijkladné chowánij.

Léta potom Páně 1592. Pawel Paminondas Hořſký / gſa Farářem v Swatého Wácſlawa / kterýž byl prwé Konmentual / z poručenij Cýſaře Rudolffa / w Sobotu den pamatný Swatého Prokopa quarta Iulij, na to Opatſtwij vweden / gſa tak yako ginij ſub utraq;, odložil parvulorum communionem & inconfeſſorum, ač zpijwánij takowá yaká Cýrkew Swatá wewſſem nezachowáwá / wykonáwal / ſrownáwage ſe ſe

wſſemi Kněžjmi/ kteřýž sub utraq; poſlůhowali.)( )( )( )(

Léta Páně 1593. Dominica poſt feſtum Trinitatis z Božýho dopuſſtěnij hned po Neſſpoře/ vdeřil Hrom na Pilijř Koſtela Swatého Sſtěpána w Nowém Měſtě Pražſkém/ a vrazyl ho kus/ a odtud vdeřil na Pilijř Koſtela Slowanſkého a Krow zapálil: Zběhlo ſe tam lidu množſtwij do Koſtela/ a na Opata ſe s braněmi potřáſali/ prawijce žeby ſe to ſtalo pro geho Modlářſtwij a lotrowſtwij/ ale yakž Oheň byl vduſſen/ vtjſſyli ſe w hněwu ſwém.

Téhož Léta nepſaná geſt na Slaupu Koſtelnjm pamět reconciliationis Eccleſiæ Slovanenſis w tato ſlowa:

Hæc Eccleſia Slovanenſis Monaſterij, unà cum Cemiterio vitiata quondam Hæreticorum pravitate, & alijs multis ſceleribus, omnibus fere Catholicis notiſsimis: Ideoq; cũ gratioſo indulto, plenaq; ſibi licentia data à Reverendiſsimo & Illuſtriſsimo Principe Domino Domino Cæſare Speciano, Epiſcopo Cremonenſi, ad Sac: Cæſ: Maieſtatem Rudolphum Secundum, Nuncio Apoſtolico, per, admodum Reverendum Patrem Paulum Paminondam Montanum, eiuſdem Monaſterij legitimum Abbatem, cum Aqua Gregoriana, prius ab eodem Reverendiſsimo conſecrata, publicè ac ſolenniter eſt reconciliata: idq; Dominica Reminiſcere, die 14. Martij.

Dotčený Opat Pawel Paminondas/ w welikém Koſtele Oltář w Zakryſtygi dal poſtawiti. Naprawil Koſtelík Swatých Koſmy a Damiany/ a wyhodiw z něho Pres, zprawil w něm Oltář/ Skla/ Kruchtu/ a dlážděnj Cyhelné nákladem ſwým/ yakož až poſawád naprawuge wſſelíyaké nedoſtatky Klásſterſké ſewſſý pilnoſti.

Ginych Klássterůw Rjádu Swatého Benedykta fundatores tak pořádně ſe wyhledati nemohau/ aniž yaké gſau o nich paměti/ toliko to ſe wij/ ženěkdy w Kralowſtwij Czeſkém založené býli/ yakožto Klásſter Swatého Jana na Augezdě/ Klásſter Swatého Jána na Welizu/ Klásſter Swatého Michala Archanděla w Meſtcy/ Klásſter w Ziatčj/ Klásſter w Biěkowicých/ Klásſter Panny Marye w Hradečku/ Klásſter Swatého Wawřince na Augezdě/ Klásſter w Přeſſticých/ a geſtli že kteřij ſe nacházegij mimo ty.

O Klásſterzich Rzeholy Cyſtercyenſké w témž Králowſtwij wyſtawených/ a nadaných od Knijžat a Králůw Czeſkých/

a neyprwé:

O Klásſteru Oſeckém.

Král Ottagar Klásſter ten z Hor Střijbrných Hrobſkých nákladně wyſtawěti dal/ kterýž po dwakráte wypálen/ neyprwé od Němcůw Léta Páně 1278. a po druhé od Wogſka Prajanůw Léta 1421. kteréhožto čaſu/ Mniſſy toho Klásſtera zahnánij byli nemiloſrdně. Po wygitij pak let množſtwij/ obrácen geſt k vžitku Arcybiſkupům Pražſkým/ yakž weyſs oznámeno.

Kláſſter Zbraſlawſký založen okolo Léta 1294. od Wácſlawa Krále timto způſobem wedlé Hágka.

Jak přigel z Miſſně Král Wácſlaw/ chtěge wykonati ſlib včiněný Pánu
Bohu a Blahoſlawené Panně Marygi Matce geho/ oddal ſe na Modlitby/
žádage Pána Boha ſkrauſſeným ſrdcem/ aby mu ráčil mýſto k wyſtawenij
Koſtela zgewiti.

Po wykonánj těch Modliteb/ den Swatého Floryana/ pogaw k ſobě Ge-
třicha Opata Sedleckého/a Kunráta Přewora s ginými Bratry téhož Klá-
ſſtera/ plawil ſe s nimi na Lodi od Prahy wzhůru po Řece Wltawě až do
Kláſſtera Oſtrowſkého/ kterýž mjnil Král řádu Cyſter[illegible]enſkému oddati/
a Benedyktynům mýſto toho giný ginde wyſtawěti.

Plawijce ſe pak dále/wyſtaupili na Břeh/ tu kdež byl před mnohými le-
tyněyaký Rytijř řečený Zbraſlaw/ Dwůr ſobě wyſtawěti dal/ kterýž potom
Kſſafftem pořadným darowal Kanownijkům Koſtela Pražſkého/ a od nich
doſtal gey ffreymarkem za Dwůr Lowecký a Wes Butowicy Král Ottagar
kterýž w něm lépe wyſtaweném když na Low gezdil odpočinutij mijwal.

Toho Dworu a mýſta ſpatřiwſſe způſob/ opět weſſli do Lodi/ a plawili ſe
po Řjece řečené Miza až do Radotina/ kdež také mjſto znamenawſſe/ nawrá
tili ſe do Prahy.
Nazegtřj dal Král těm Bratřjm a Opatům prodlenj za tři dni/aby ſe do-
bře rozmyſlili/a z těch třij mýſt gedno ſobě k wyſtawenij Kláſſtera wolili: k
tomu poſlal na den Swatého Staniſlawa do wſſech Koſtelůw Pražſkých/a
kázal Mſſe o Duchu Swatém ſlaužiti/a Pána Boha proſyti ſnažně/ aby on
ſám ráčil mýſto k ſtawenij wywoliti.

Když wyſſli ti dnowé/ předſtaupil Opat s Bratry před Krále/ a mý-
ſto kdež Zbraſlaw geſt aby gim dáno bylo žádali/ což Král včiniti ſlibil/ ale
odrazowali mu někteřij Páni/ připomijnagijce wijce rozkoſs Otce Ottaga-
ra/ nežli Pána Boh[illegible]/ gemužto ſe též zalijbilo/ aby gméno geho Swaté tu
chwáleno bylo y Swatých geho. Prodlelo ſe tehdy s tim/ až Léta 1296.
Božſké wůli lidſká radda neſmyſlná vſtaupila. O čemž Hágek w liſtu 266.
Léta potom Páně 1297. w Pondělj Swátoduſſnj po korunowánj ſwém/
Král Wácſlaw gel s Biſkupem na Zbraſlaw/ kdež prigewſſe/ přiſtaupili k
přjkopům wyrumowaným/aby ſe w nich gruntowé Koſtelnj zakládali/ tu
Arcybiſkup/Král a Opat wſſyckni třij vgawſſe Kámen (na kterémž napſá-
no bylo Zlatem IESVS CHRISTVS) položili gey yako základ Koſtela no-
wého/kteréhož neyprwé požehnaw Arcybiſkup, řekl: Fundamentum enim
nemo poteſt aliud ponere, præter id quod poſitũ eſt quod eſt Chriſt9 Ieſus,
potom na tom mýſtě kde měl welký Oltář ſtáti/ſlaužil Mſſy de beata Virgi-
ne, Chorus pak zpijwal ſolenniter: Rorate cæli deſuper, a Biſkupowé zpj-
wali Alleluia.
Po wykonánij Mſſy Swaté/ Král w Koruně & cum Sceptro obeſſel
grunty Kláſſtera založeného/ a za nim ſſlo Panůw a Rytijřůw Cžeſkých na
Rytijřſtwo paſowaných 240.
Za tím přiwezené byli na Wozých rozličné Swátoſti/Monſtrancy/Ka-
lichowé/Pacyfikalowé/Ornátowé/ a giné takowé potřeby k chwále Bož-
ſké přináležité/ což wſſecko Král Opatowi a Bratřijm geho oddal/Kláſſter

Aulam Regiam nazwal/ do kteréhož vwedl Opata dotčeného a Sedmdeſáte Bratrůw s nim/ žádage wſſech/ aby s pilnoſti na tom mjſtě čeſt chwálu Pánu Bohu wzdáwali/ potom gel od tud zaſe do Prahy.

Léta Páně 1420. Wogſko Pražanůw a Táborůw přitáhlo k Zbraſlawi/ a wběhlo bez odporu do Kláſſtera / a gjnj Pražané magjce o tom zpráwu/ walili ſe s hřmotem k témuž Kláſſteru/ poſlednj pak zneſſkawſſe wybjránj/ Kláſſter ten tak překráſný zapálili.

Mjlo bylo takowému gegich předſewzetj ſe podjwati/ když někteřj wolali: Toť gſau wěcy Poſwátné a nám připrawené/ a druzý odpowjdali/ požádegme y my gich/ a třetj dohledawſſe ſe Sklepůw Winných/ křičeli: Weſelit nám den zůſtal/ ꝛc.

Kláſſter w Plaſech téhož Zákona a Řeholy/ o kterémž žádné giné paměti nenj/ toliko že byl někdy ſpálen od Pražanůw/ Léta totižto 1420. yakž Hágek wyprawuge w liſtu 379.

O počátku Kláſſtera Sedleckého/ podlé Hágka doloženo při ſpiſowánj žiwota Danyele Biſkupa Pražſkého/ ale neſrownáwá ſe s Mageſtáty Kláſſtera onoho/ kteřjž wyprawugj/ že Léta Páně 1142. za Wladiſlawa Knjžete Cžeſkého panowánj a Manželky geho Giertrudy/ něyaký Pán Cžeſký gménem Miroſlaw gey založil/ o čemž ſlowa takto zněgj: Miroſlaus timore & amore ſalutis ſuæ, delegit de ordine Ciſtercien: aliquot Fratres mediatores ſibi cum Chriſto procurare de Caſtro VValtſaxen, à Gerlaco Abbate impetrauit conſentiente & atteſtante prædicto Duce Vladiſlao, & Ottone Pragenſi Epiſcopo confirmante, atteſtante etiam Henrico Morauienſi Epiſcopo, locum qui dicitur Sedlecz, cum omnibus attinentijs Deo & Sanctæ Dei Genitrici dedit, ut latius in Autographo.

Léta potom Páně 1309. Kláſſter ten Hornicy wylaupali/ kdež Gindřicha z Lippého Komornjka/ Jana z Wartmberka a Jana z Klimberka Křižownjka Strakonického yali/ a ſwázané na Lutice odeſlali/ čemuž byl na odpor Jan Rychtář z Hory/ pročež od nich zamordowán geſt.

Ale Opat maudře ſe w ſkreyſſy tagil/ kteréhož hledagjce za dwa dni/ wyhledati nemohli. O čemž Hágek w liſtu 279.

Kláſſter Wiſſňowý ginák w Wyſſým Brodě/ založil a bohatě nadal Pan Zawiſs z Rožmberka/ a w něm wedlé oblibenj ſwého y pochowán geſt/ když půwodem Wácſlawa Krále z toho Swěta ſſel.

Kláſſter Swaté Koruny/ geſſtě negſa do konce wyſtawený od Krále Ottagara/ wypálen byl od Němcůw Rudolffa Cýſaře/ a Mnjſſy w něm wſſyckni byli zmordowánj a ſpálenj. Přitom dáli ſe Diwowé mnozý. Hágek w liſtu 254.

Mnoho owſſem krom těch bylo Kláſſterůw w Králowſtwj Cžeſkém Regule Cyſtercyenſké/ ale ty fama obſcura recondidit, yakžto Kláſſter w Řepořjch/ Kláſſter w Byſtřicy/ Kláſſter w Frantalu/ Kláſſter na Zelené Hoře/ Kláſſter pod Zelenau Horau/ Kláſſter w Kamenicy Leſkowcowé/ Kláſſter w Rauřimi kdež nynj Fara/ Kláſſter w Skalicy/ a geſtli že ſe kteřj gjnj nacházegj.

Digitized by Google

O Klááſſterzijch Rzádu Premonſtratenſkého w Králowſtwij Czeſkém a neyprwé:

O Kláſſteru na hůře Oliwetſké.

¶ Ten byl někdy založil/ tu kde geſt Zámek Litomyſſlſký/ Gindřich Biſkup Pražſký/ ku památce čiſté Panny Maryge/nazwaw gey Horau Oliwétſkau/ a vwedl do něho Bratry Regule Premonſtratenſké/ kteréž Weſſtcemi mnohými a Klinoty Koſtelnými hogně opatřil. Což ſe dálo Léta Páně 1141. Hágek w Liſtu 182.

¶ Kláſſter na Huoře Syon giňák na Strahowě wyſtawěti rozkázal Král Czeſký Wladiſlaw/ a dal mu gméno na Wrchu Syonſkém/ circa Annum 1143.

Do něho vweden prwnij Kněz řečený Blažeg/ až potom Biſkup přiwedl z Němec z Kláſſtera řečeného Iſtenffeld bratry Zákona Premonſtratenſkého/ a gim za Opata nařýdil Geza/ o kterémž pod Ottonem Biſkupem Pražſkým dotčeno.

Léta Páně 1159. shořel Kláſſter ten ſkrze neopatrné zhaſſenij Swijce gednoho bratra/ kterauž byl poſtawil v Lože ſwého.

Znowu tehdy wyſtawen byl pořádněgi a poſwěcen ſkrze Albrechta Arcybiſkupa Salcpurſkého/ kterýž byl z Rodu Knijžat Czeſkých/ Léta Páně 1182.

W tom Kláſſteře Strahowſkém Biſkup Pražſký Thobiáš ſwau prwnij Miſſy ſlaužil když nebyl puſſtěn od Auředníkůw Otty Bramburſkého/ do Koſtela Swatého Wijta na Hrad Pražſký.

¶ Kláſſter Panny Maryge w Teplý téhož Zákona/ založili Hrabata genž ſe gmenowali Hroznatowé.

¶ Kláſſter Chotěſſowſký na Dwořiſſti wyſtawen a nadán byl/ od Pána Hraběte Hroznaty/ Pána w Czechách welikého a možného/ kterýž vžijwal za Znamenij Erbownij neb Rytijřſké Rohůw Srncowých/ z Rodu Hrabat těch genž byli s Czechem a Lechem do těchto Kragin přiſſli: z kteréžto také familie byla Swatá Lidmila Kněžna Czeſká.

Stawenij toho Kláſſtera bylo circa Annum 1150. kdež Hágek wypiſuge wygezd toho ſlawného Muže Pána Hroznaty k Božímu Hrobu na Swaté Léta 1152. kteréhožto čaſu přineſl byl s ſebau do Kláſſtera wyſtawěného Kápi kurnij welmi drahau/ ſprawenau před tím od Gindřicha Biſkupa/ kteráž ſſacowána byla wijce než za dwa Tiſýce Zlatých.

Že pak Kláſſter dotčený od Pánůw Hroznatůw wyzdwižen byl/ ſluſſně ſobě oni z příčiny té w něm ſepulturam oblibili: čehož potwrzuge Kámen Mramorowý s tímto textem. Hic ſepulta eſt Domina Voyſlava illu-

ſtris Comitis Domini Domini Hroznatæ, Tepl: & huius Monaſterij Fundatoris, Soror. Anno Domini 1196.

Přitom geſt Erb / genž nýže položen bude / a takowéhož Erbu Klaſſter ten Chotěſſowſký vžjwá / a na Wrchu má curvaturam s Inſuli.

Giných pamětí ibidem mnoho ſe nenacházý / neb Hæreticorum pravitate nimia poruſſené gſau / krom některých Nápiſůw hrobnjch / w kterých Opatowé a Proboſſtowé dáwnj odpočýwagi.

Nad gednjm Proboſſtem položen geſt Kámen před 80. lety / na kterýmž tento ſe nápis ſpatřuge. Anno 1510. Obijt Reverendus Pater, a nic wjce textu ſe poznati nemůže.

Na giným Kamenu text geſt takowý. Anno 1555. in Vigilia Paſchæ obijt Reverendus in Chriſto Pater Dominus Ioannes Mut.

Mimo to pamět giná na giným Kamenu geſt tato. Obijt Reverendus in Chriſto Pater Dominus Dominus Adamus Azler, Præpoſitus huius loci meritiſſimus, die Sancti Laurentij Martyris.

Tého wykonterffektowaná neb wymalowaná geſt oſoba z poručenj a nákladem Laurencya Proboſſta / P. Lidmilly Přewory / a wſſeho Konwentu.

Klaſſter w Dogſanech téhož Náboženſtwj / Léta 1144. z nějakého wnuknutj Božſkého / a s powolenjm Manžela ſwého Wladiſlawa Kněžna Kedruta poručila wyſtawěti / do kteréhož y vwedla Panny řádu Premonſtratenſkého a ge bohatým nadánjm dobře opatřila.

Wypálen potom byl od Wogſka Cýſaře Rudolffa.

O počátku Klaſſtera Milewſkého nacházý ſe že gey Babo Hrabě wyſtawěti dal / o wyplundrowánj pak geho toto ſe wj / že Táborſſtj obklýčiwſſe gey Wogſkem wybrali a ſpálili: neb ti genž na něm byli / den gey bránili / a vznáwagjce že mocy w ztekléde le neodepraug nočnjm čaſem z něho vtekli.

Opata gednoho Milewſkého připomjná Hágek w Liſtu 227. řečeného Gerlacus, kterýž mnohé Diwy za žiwota y po ſmrti činil / a ſpráwugjce Konwent ten let 28. y budaucý wěcy témuž předpowjdagic / wněm a nj pochowán geſt.

Klaſſter pak w Drkolině / w Želiwě / w Linowicy / w Bryſſowě / w Kamawicých / w Weſelým / w Fridlandě / w Dobrowicých a w Podlažicých / ty wſſechny nábožénſtwj Premonſtratenſkého / puſté a wniweč obrácené gſau / tak že s nimi y Fundatorum památka zahynula.

O Klaſſteřijch Kanownikuow Řeholnjch w témž Králowſtwj.

Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký prwnj dwa Klaſſtery te Řeholy / založil / geden Swatého Apollinařiſſe na

¶ Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký prwnij dwa Kláſſtery té Rzeholy založil/ geden Swatého Apollináriſſe na Swaté Hůře/ a druhý w Měſtečku ſwém Rokycanech/ circa Annum 1349.

¶ Kláſſter Swatého Karla na Karlowě/ Cýſař Karel Cztwrtý/ na hůře proti Wyſſehradu ſwau wlaſtnij Rukau založil ku památce Patrona a Dědice ſwého/ kterýž oddal Kanownijkům Rzeholnijm/ gimžto y platůw mnoho ſpůſobil/ a přidal dwa Koſtely geden pod Bězdězem a druhý w Liſcy.

Nebyl geſſtě yakž náleželo doſtawen/ a nicméně Léta 1377. žádal Cýſař Karel Arcybiſkupa Pražſkého Jana aby gey poſwětil.

Na to činil Cýſař hodowánij ſkwoſtné/ a weſſkeren ſwůg Kredenc kterýž toho čaſu tam měl/ Kláſſteru dáti poručil: a ten ſſacowán geſt za Tiſýc Zlatých Vherſkých. O čemž Hágek fol. 35.

¶ Kláſſter w Raudnicy poſtawil Jan Biſkup Pražſký y poſwětil za dnůw žiwota ſwého ku poctiwoſti Blahoſlawené Panny Maryge Rodičky Božij/ kdež uſtanowil Opata a Bratry téhož nábożenſtwij/ a ten byl prwnij Kláſſter w Králowſtwij Czeſkém Kanownijkůw Rzeholnijch/ yak Hágek ſwědčij w Liſtu 309.

¶ Gmenowaný Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký třetij Kláſſter též Rzeholy založil w Kladſſtě/ ku památce Blahoſlawené Panny Maryge/ w kterémž y pohřben yakž dotčeno při žiwotu geho.

Léta potom 1597. poſtaupil ho Jezowitům/ Probošſt Kryſtoff Hirnizenus.

Cztwrtý Kláſſer tomu řádu wyſtawil Arcybiſkup Arnoſſt w Jaroměři/ a nadal gey bohatě/ k kterémužto potom nadánij/ mnozy Páni mnohá Zbožij přidáwali.

¶ Kláſſter w Třeboni ginák w Witygnowě založili ſlawnij Mužj/ Petr/ Joſſt/ Oldřich a Jan/ Synowé Pana Petra z Rožmberka circa Annum 1366. s powolenijm Cýſaře Karla a Jana Arcybiſkupa Pražſkého y s wůli Kapitoly geho/ do kteréhož uwedſſe Kanownijky Rzeholnij/ ge y Koſtel gich nadánijmi wſſelijakými opatřili. O čemž dotčeno bude tolikéž pod Erbem Panůw z Rožmberka.

Mimo položené Kláſſtery řádu toho/ byli někdy w Králowſtwij Czeſkém y tito tři/ totižto: Kláſſter w Rzedhoſti/ w Borowanech a pod Bezdězém ale těch nynij ani žádné znamenij nepozůſtáwá.

O Kláſſteřijch Swatého Dominyka w tomž Králowſtwij Czeſkém.

Počátek Zákona toho powſtal Léta 1208. ſkrze Swatého Dominyka/ genž byl rodem z Hyſſpanye ze Wſy Calagura/ a měl za Otce Fœlicem a za Matku Ioannam: od nich z mladoſti dán geſt na včenj/ w kterémž proſpjwal nad mjru/ a mage let wěku ſwého 24. weſſel do Zákona Kanownjkůw Řeholnjch.

Po některém čaſu wyſſel s Dwanácti bratry ſwými a wyzdwjhl řád Predykatorůw/ to geſt/ kazatelůw/ nebo on s nimi ſtatečně wůli Božſkau ohlaſſowal/ Mečem ſlowa Božjho bludné Sekty zapuzugjce/ až vmřel nedaleko od Bononye/ Léta Páně 1223.

Léta Páně 1227. Bratřj řádu Swatého Dominyka/ pobydlewſſe Sedmnácte let w Kláſſteře Swatého Klimenta w Poříčanech/ přeſtěhowali ſe do Starého Měſta Pražſkého do Kaply té/ Swatému Klimentu poſwěcené/ kterauž byl dal někdy poſtawiti Wladiſlaw Král Cžeſký.

Tu bydleio bratrůw když ſe rozſſjřila Kapla ta/ 126. očemž při žiwotu Budiſlawa Biſkupa dotčeného.

Za Opata pak toho Kláſſtera Frydrycha Bořikowſkého Poláka/ oddán geſt Gezowjtům za panowánj Cýſaře Ferdynanda/ a to s powolenjm geho/ w kterémž až poſawád zůſtawagj.

Z čehož dwa Kláſſterowé řádu Swatého Dominyka ſe předſtjragj/ geden w Poříčanech/ a druhý v Moſtu též ku památce yako y prwnj Swatého Klimenta wyſtawený.

Kláſſter Swaté Anny na Augezdě/ we Dwo-

ře ſwem pod Horau Petřinſkau/ rozkázala založiti wnuknutjm Božſkým/ Alžběta Králowna Cžeſká/ Manželka Janowa/ a vweſti do něho poručila Panny řádu Predykatorſkého/ kteréž hognými platy obdařila/ žádagjce gich/ aby gi w Modlitbách ſwých připomjnali/ yakož y ſama pro nábožienſtwj čaſto ge nawſſtěwowala. Což ſe dalo Léta Páně 1330.

Kláſſter Swatého Wawřince w Jablonně té-

hož Nábožienſtwj/ založen Léta 945. o kterémž pro giſtau přjčinu pod Erbem Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ důwodněgi.

Nedaleko odtud negaký Chotiſlaw poſtawiti dal Kláſſter we gméno S. Přibyſlawy Seſtry S. Wácſlawa/ yakž Hágek w liſtu 78. wyprawuge.

Kláſſter w Auſtj v Tábora založili a nadali bohatě Páni Sezymowé z Auſtj kteréhožto nynj toliko ſſyroké znamenj pozůſtáwá.

Kláſſtera w Auſtj nad Labem fundatores byli

Páni Auſtěſſtj/ kteřjž vžjwali za Erb Růži.

Kláſſter w Plzni/ genž nynj ſlowe Cžerný Kláſſter/ založen byl od Knjžat ku památce a poctiwoſti Panny Maryge Rodičky Božj.

¶ Kláſſter w Pardubicých/ téhož Zákona a nábo-
ženſtwý. Tu byli dědicowé kteřjž vžjwali za Erb půl Koně bjlého w čerwe-
ném Poli/ a pſali ſe z Pardubic/ a ti fundowali tento Kláſſter.

Ten Rod byl prwé weliký a wzáctný/ z kteréhož poſſel Arnoſſt Arcybi-
ſkup/ ale nynj o něm nic nenj ſlyſſeti w Králowſtwj Czeſkém.

¶ Kláſſter w Klatowech w Městě založen Léta
1167. od Theobalda Bratra Wladiſlawa Krále a Pána z Ryžmberka a z
Sſwihowa, ku památce Swatého Wawřince Mučedlnjka Božjho/ w kte-
rémž bratřjmi býwali znamenitj a wzáctnj lidé.

¶ Kláſſter w Klatowech na Předměſtj / založili
týchž Panůw z Ryžmberka předkowé/ kteřjž ten Krag wzali od Wladiſla-
wa za podjl Otcowſký/ magjce na to potwrzenj, yak od Otce Wladiſla-
wa Knjžete/ tak potomně od Wladiſlawa Krále.

¶ Kláſſter w Turnowě založen a nadán od Pa-
nůw z Wartmberka/ Nenj w něm Mnjchůw žádných/ Wrabcy čaſem nábo-
ženſtwj wykonáwagj/ ač někto na něm Měſſťané opravowati počjnagj.

¶ Kláſſter w Budiegowicých nadali a wyſtawieti
poručili Páni z Rožmberka.

¶ Kláſſter Swatého Wawřince a Swaté An-
ny w Staréṁ Městě Pražſkém, založil S. Wácſlaw Knjže Czeſké / yakž
wýſs doloženo geſt.

Též Rzeholy Predikatorůw Swatého Domi-
nyka, mimo poznamenané Kláſſtery ſpatřowali ſe někdy w Králowſtwj
Czeſkém y tito/ Kláſſter Swatého Klimenta w Hradcy Králowém/ Klá-
ſſter Panny Marye w Launech/ Kláſſter Panny Marye w Chrudjmi/ Klá-
ſſter w Kolijně, tu kde Zámek ſtogj/ Kláſſter w Nymburce / a Kláſſter w
Městě Pjſku.

O Kláſſterzých rzádu Pauſte-
wnického Swatého Auguſtyna w těmž Krá-
lowſtwj založených/ a neyprwé:

O Kláſſteru na Piwoňce.

Léta Božjho 1047. Břetiſlaw mage w pamie-
ti dobrodinj Božſké/ ſkrz kteréž zahnal Cýſaře z ſwé Země/ rozkázal na hů-
ře Sſtok ginak Piwoňka, tu kdež Němcy poraženi y pochowáni byli / ten
Kláſſter wyſtawěti/ kterýž we gméno Panny Marye poſwětil Biſkup Se-
werus při přjtomnoſti geho/ a hned geſt dán Pauſtewnjkům Zákona Swa-
tého Auguſtýna/ kterýmž Břetiſlaw k wyžjwenj rozličných platůw ročnjch
nakaupil/ aby w něm ne budaucý wěčné čaſy. za duſſy geho y předkůw, y za

 Duſſe

Duſſe tẏ zmordowaných lidij/ proeby vſtawičně byli obětowané/ Hágek w Liſtu 120.

Zbořen byl po ſmrti Wácſlawa Krále s giným mnohými Klásſtery. Pročež ſtál mnoho čaſůw puſtý/ až potom byl zaſe od bratřij té Regule s proſtředniij mijrnoſti wyſtawen.

W Létu pak 1573. za Přewora Auguſtýna Pecynaura Bawora z Měſta Lándshutu z neſſetrnoſti opět domácým ohněm pokažen.

Léta potom 1595. Kněz Kaſſpár Malezius rodem z Opole/ podán gſa od Wrchnoſti na Přemorſtwij Piwoňſké/ Klásſter ten práwě z gruntu wyſtawěl/ a což bylo odňato zaſe k němu přiwlaſtnil/ dal vdělati Archu na weliký Oltář řezanými Obrázy a vměnijm Malijřſkým pěkně ozdobenau/ ſprawil Kalichy/ Zwony/ Ornáty/ zachowáwagijce řád dobrý y w duchownijm nábożenſtwij/ y w těleſném hoſpodářſtwij/ yakož y nynj když gſem tuto Knihu na ſwětlo wydáwal/ lépegij a lépegij wſſecko reſtaurowati nepřeſtáwal.

Tomu Klásſteru platy ročnij nadáwali a prodáwali tito: Bohuſlaw Hrubec Ondřeg z Slatiny/ Gindřich z Piwonky a Gebhard bratřj/ Pawlijk z Mučkowa/ a Wáclaw z Hydboře.

Klásſter Swaté Kateřiny w Nowém Měſtě

Pražſkém/ na přijworſſij kdež ſlowe na Botijči/ poſtawiti dal Cýſař Karel, nawracugijce ſe ze Wlach/ Léta Páně 1355. tak yakž byl připowěděl, když geſt ſpatřil w Měſtě Piſys Panenku s Mečem/ kteráž ſe byla genu ſamému vkázala.

Poſwěcen byl Léta 1367. kteréhožto poſwěcenij památku Bratřj řádu Pauſtewnického Swatého Auguſtýna tam vwedenij a žiwnoſtj doſtatečnau opatřeni, připomijnali w Ochtáb Božijho Wzkřijſſenij.

Klásſter Swatého Thomáſſe w menſſijm Měſtě

Pražſkém založen Léta 1285. yakž Hágek wyprawuge těmito ſlowy:

S powolenijm Thobiáſſe Biſkupa vwedeni do Prahy bratřij Pauſtewnicy Zákona Swatého Auguſtýna/ a Klásſter Swatého Thomáſſe w Menſſijm Měſtě Pražſkém přigali/ kterýž někdy Ottagar wyſtawěti dal. Ten prwé drželi bratřij Zákona S° Benedykta/ kteréhožto čaſu byl geſſtě malický ku poctiwoſtj Swaté Panny Doroty wyſtawený/ a odtud podáni do Břewnowa/ totižto když na gich miſto byli vwedenj bratřj řádu Pauſtewnického.

Klásſtera Swatého Wawřince pod Mělnjkem

fundatores byli Hrabata Hroznatowé/ yakož y Chotěſſowſké y Teplické.

Klásſter na Oſtrowě Swaté Panny Dobrotiwé/

a inak Swaté Berygny/ založil a bohatě nadal Léta Božijho 1262. Pan Oldřich z Hazmburku a z Waldeka/ etc. a dokonal gey Roku druhého/ yakž Priwilegia toho ſlawného Rodu, tolikéž y Hágek w Kronyce ſwé důwodně wyſwěděugij.

O témž Klásſteru dotčeno bude w Stawu Panſkém/ při wypiſowánij Rodu Panůw z Hazmburka.

Léta Páně 1410. Opat a bratřij Klásſtera toho prodali Wes Obcownégakému Petrowi řečenému Reſſok/ a Jakubowi Bratru geho. Toho zápiſu takowau Terminacij gſem widěl w pamětech Panůw z Hazmburka.

Digitized by Google

Krom dotčených Kláſſterůw Regule Pauſtewnické Swatého Auguſtýna gména toliko ſe nacházegij y těchto/ yakožto Kláſſtera Swatého Wácſlawa w Bílé/ Swatého Antonjna na Harlaſſe/ Panny Marygе w Kočowě/ Panny Maryge w Nowých Benátkách/ w Domažlicých/ a w Litomyſſli tu kde nynij Fara ſtogij.

O Kláſſterzijch rzádu Swatého Frantiſſka Bratruow menſſých/ a neyprwé:

O Kláſſteru S. Frantiſſka w Starém Mě: Praž:

Král Wácſlaw/ Kláſſter gmenowaný wyſtawieti dal nákladem ſwým/ zapowěděw těm ſſtědroſt takowau/ kteřijž ſpolu s ním k wyzdwijženij geho nakládati chtěli. Chudij pak chodili k djlu/ a v wečer kradmo odeſſli neberauce žádné záplaty.

Kláſſter Swatého Jakuba w Starém Mieſtie

Pražſkém/ wyſtawěti poručil Král Přemyſl Léta 1225. tak yakž o tom Hágek pijſſe/ w tato ſlowa: Přemyſl Král rozwažugic ſobě neſtáloſt žiwota/ dal ſe na ſlužbu Božij/ yakž tím powinen byl/ a hned kázal nedaleko Dworu ſwého Kláſſter založiti na památku Swatého Jakuba Apoſſtola.

Vmijrage pak Přemyſl/ Synu ſwému přikázal do něho vweſti bratry menſſý řádu Swatého Frantiſſka/ což ſe ſtalo Léta Páně 1233.

Král Wácſlaw Léta 1250. bratrům menſſijm řádu Swatého Frantiſſka poručil hogně Almužny z Komory ſwé dáwati: což y činili mnozý Páni a Rytijři. Neb gich tehdáž bylo množſtwij/ tak že krom giných/ těch ſamých kteřijž Mſſy Swatau ſlaužiwali/ ſečtlo ſe gich 126.

Poſwěcen byl Léta 1261. na den Swatého Jana Ewangeliſty/ od Arcybiſkupa Mohutſkého Wernera/ a to při přijtomnoſti Krále Přemyſla a při přijtomnoſti mnohých Biſkupůw a Panůw/ kteřijž potom od Krále byli ctěni.

Králowna Alžběta w těmž Kláſſteře když Mnijchůw wijce a wijce přibýwalo Refectorium proſtrannégſſij wyſtawěti poručila.

Léta 1374. pokládá Hágek druhé ſwěcenij Kláſſtera toho/ od Jana Arcybiſkupa Pražſkého/ ale přijčiny nedoklada/ pročby ſe to dálo/ poněwadž giž poſwěcen byl od Arcybiſkupa Mohutſkého.

Kláſſter Swatého Jakuba w Litomieřicých/ založen od Jana Biſkupa Pražſkého/ Léta Páně 1233.

třjm bratřijm kteřijž byli přiſſli z Ržijma s Liſty Papežſkými wyznawagijcými gegich pobožné chowánij/ a Bohabogné obcowánij: těm týž Biſkup vſtanowil s ſpolečnau wůli gegich za Spráwcy/ Muže nábožného gménem Klimenta/ ſkrze kteréhožto pilnoſt a ſtaránij/ wykonáwali ſe ſlužby Boſſké ſe wſſij ſnažnoſtij a s welikau pobožnoſtij.

¶ Kláſſter w Plzni wyſtawěti dal / Léta 1246. Král Wácſlaw Cžeſký ſſeſtý / a toho gména třetý. Založený geho ſtalo ſe in die Sanctæ Trinitatis. O čemž památka napſaná geſt tato:

Fundatum eſt hoc Monaſterium Fratrum Minorum, per Illuſtriſſimum Principem Venczeſlaum tertium, divina providentia Regem Sextum Boëm: ſub titulo Aſſumptionis glorioſæ Virginis Mariæ, quod poſtea ad inſtantiam Regis & Dominorum Plznenſium, per Sanctiſ: Dominum Papam Pium Anno 1460. quinto Idus Mai, Fratribus de obſervantia eiusdem Ordinis traditum: dies Dedicationis celebratur Dominica ſub Octava Corporis Chriſti.

¶ Kláſſter Swatého Ludwýka w Wyſokem Meytě založil Plichta z Žerotina: o čemž dotčeno bude w Stawu Panſkém: in libris Erectionum připomýná ſe / že Eliſſka Abbatyſſe circa Annum 1410. 12. Septem: ſupplikowala ku Panům z Žerotina / aby Confirmowali nadáný Kláſſtera toho / kterýž tak včinili.

Té Regule Kláſſterowé puſtý včiněnj gſau od Heretykůw tito: Kláſſter Swatého Wogtěchana Gilowém / Swatého Jakuba za Chrudimý proti Stradowu / Kláſſter w Střýbře / w Kladſſtě / w Beneſſowě / w Hradcy Králowém / w Krumlowě / w Bydžowě / w Ryzmberce / w Suſſycy / Kláſſter S. Barbory w Starém Městě Pražſkém / Kláſſter w Cžáſlawi / w Radaný / w Teyncy / w Pardubicých a w Beraunč.

Kláſſterowé Křižownjkuow s Cžerwenau Hwězdau w těmž Králowſtwý.

¶ Předně Sſpitál Swatého Ducha v Moſtu založila Anižka Geptiſſka s Bratrem ſwým Králem Wácſlawem / a vwedſſe do něho bratry Křižownýky s Cžerwenau Hwězdau / ſpůſobila to s powolenjm Papežſkým / aby toho Zákona Neywyžſſý / tu w tom Kláſſteře bydlel / kterýž byla ona Důchody náramně bohatými opatřila. Což ſe dálo Léta Páně 1253.

¶ Kláſſter na Pořýčí w Nowém Městě Pražſkém Léta 1253. wyſtawěti dali ſami Křižownýcy nákladem ſwým / ku památce Swatého Petra / kterýž bohatě nadali / a gemu patrimonia ſwé wlaſtný přiwlaſtnili.

Kláſſterowé Řádu Templářſkého / byli na těchto mýſtech založeni.

¶ Neyprwé Kláſſter S. Wawřince w Starém

Městě Prazſkém wyſtawen byl nákladně od ſamých bratrůw Templářůw/ Léta 1253. čehož byl půwodem neypředněgſſým Petr Berka z Dubé/ Neywyžſſý Miſtr čaſu toho nad Zákonem tim. Hágek w liſtu 237.

Welice ſobě oblibowali Zákon ten Templářſký Páni Czeſſtij/ tak že mnozý magic welkau hognoſt Stříbra y Zlata / opauſſtěli Manželky a ſwětſké zaneprázdněnij / z ſwých wlaſtnijch Hradůw Kláſſtery činili a s bratry Templářſkými Pánu Bohu wedlé Regulegich ſlaužili. Odkudž poſſlo že Kláſſterům té Rzeholy bylo wyſtaweno w Králowſtwij Czeſkém mnoho/ mezy kterýmiž byli y tito/ yako: Kláſſter na Zwikowě/ na Hluboké/ na Křiwoklátu na Staré/ na Wamberce/ na Leymberce/ na Rzepině/ na Budyni/ na Nyzberce na Swadowě/ na Tauzetině/ a na Dobřiſſy.

Když pak neywijce roſtl Zákon dotčený/ Diábel nepřytel pobožnoſti/ gey záwiſti ſwau ſſkodliwě nakázyl/ tak že Wrchnoſt duchowný/ předcházegijce tomu aby wijce ſe nerozmáhalo/ liſt wydala z rozkázanij Papeže Klimenta/ wſſem Kralům a Knijžatům/ aby weſſkeren Zákon Templárůw zkažen byl: a tak wſſychni wſſudy Templáři zahlazenij gſau. Hágek w Liſtu 276. přyčiny některé toho pokládá.

Kláſſterowé Rzádu Karthauzkého.

¶ Té Rzeholy Kláſſter na Augezdě v Prahy založil a nadal Král Jan/ Léta 1341. yakž oznámeno při žiwotu Jana Biſkupa čtwrtého.

Druhý Klaſſter Karthauſký byl někdy w Poděbradech poſtawený/ tu kdež nynij Zámek geſt ku památce Panny Maryge. Při wypiſowánij žiwota Biſkupa Koſmy oznámeno/ že prwnij Kláſſter Zákona toho w Czechách založil hrabě z Berneku a z Nydy.

¶ Kláſſter Křižownijkuow Swatého Kwyryaka/

ginák blahoſlawených Mučedlnijkůw / toliko ſe geden w Králowſtwij Czeſkém ſpatřuge / totižto v Swatého Křijže za Zidy w Starém Městě Prazſkém/ kdež ſlowe na Kwačkách. Tu nynij přebýwagij Kněžij kteřijž pod Obogij poſluhugij.

¶ Kláſſter Ambrožanůw pod Wyſſehradem nád

Botiči/ tu kde nynj Sſkola ſtogj/ proti Kůru Swatého Wogtěcha založil Cýſař Karel/ a vſtanowil w něm Opata korunowaného a Konwent Swatého Benedykta / kterémuž wygednal při Papeži/ aby rubryku a pořádek zachowal we wſſem takowý/ yaký zachowáwagj w Kláſſteře Medyolanſkém (w kterémž Cýſař Železnau Korunau korunowán byl) Ambroſiani.

Kláſſterowé tiech genž ſlowau Minimi.

Toho Náboženſtwý Kláſſterowe w Cžechách ně- kdy byli dwa/ totižto Swatého Ondřege na Kuklwegtě a na Těnowicých.

Kláſſter Služebnýkuow Zwieſtowánij Panny Maryge w Nowém Měſtě Pražſkém pod Wyſſehradem nad Botjčem/ ginák na Trávníčku/ založen od Cýſaře Karla Léta 1360. od Arnoſſta Arcybiſkupa w Prywilegých ſwých vpewněn/ a od Pražanůw po ſmrti gmenowaného Cýſaře wyhuben. O čemž Hágek důwodněgij.

Kláſſterowé Celeſtinuow w temž Králowſtwij.

Kláſſter té Regule na Petřinie / Cýſař Karel ſkrz něgaké widěnij poſtawiti kázal / tu kdež byl někdy Koſtel poſtawen pod Tytulem Swatého Wawřince od Knýžete Boleſlawa z ná- mluwy Swatého Wogtěcha/circa Annum 992.

Gmenowaný Cýſař Karel z Zámku ſwého O- wijnu w Kragi Zitawſkém/ včinil Kláſſter Owijn/ ku památ- ce blahoſlawené Panny Marye/Swatého Wáclawa a ke cti a chwále S. Ducha/kterýž opatřiw Zbožijm hogným / oddal gey bratrům Swatého Pe- tra wyznáwače / gegichžto řádu potwrdil Celeſtinus Papež Pátý/aby ſe ſprawowali Řeholau Swatého Benedykta / a ti od Celeſtyna Papeže na- zwáni gſau Celeſtiny.

Z počátku w tom Kláſſteře bylo bratrůw toliko ſſeſt magijce Opata Io- annem de Aquila z Kláſſtera Sulmona. Nynij na tom mijſtě Gezuwi- tům bydleti dopuſſtěno.

Kláſſterowe Swaté Mařij Magdaleny čtyři ſe nacházegij/kteřijž někdy w Cžechách wyſtawené byli/ prwnij Swaté Marye Magdaleny na Augezdě. Druhý w Launech. Třetij w Zarazancých/ a čtwrtý w Střijdce v Radaně.

Křižownijcy Řádu Pruſkého tři Kláſſtery mie- li w Králowſtwij Cžeſkém/totižto Swatého Benedykta w Starém Měſtě Pražſkém/w Plzni w proſtřed Rynku/a w Chomutowě.

Kláſſterowé Řádu Swatého Jana Geruzalemſkého ginák Rodýzſkého.

panu

¶ Panny Marye w Menſſým Měſtě Pražſkém Kláſſter při koncy Moſtu/ založil byl Léta 1253. Kral Wácſlaw / a gey na poſpěch ſſyrokau Zdij obklijčiti dal/ Baſſtami a ſſpijžij opatřiti / obáwage ſe Tatarůw těch, proti kterýmž wygew Jaroſlaw z Sſternberka y Heytmana gijch zabil v Holomauce/ y wſſecko Wogſko s ſwými Hrdinami rozpláſſyl.

¶ Kláſſter na Botijči v Swinſké Brány w Nowém Měſtě Pražſkém založen byl od Kněžny Alžběty za Biſkupa Walentina/ Léta 1176. kteréhož ſe znamenij něgaká geſſtě ſpatřugij.

Téhož náboženſtwij byl někdy Kláſſter na Dubu / w Strakonicých S. Prokopa, v Hoſtinného/ a w Hradcy Králowém.

Klaſſterowé Křižownikůw řádu Geruzalemſkého s čerweným Křížem na Lodicce.

¶ Kláſſter Swatých Petra a Pawla na Zderaze w Nowém Měſtě Pražſkém / wyſtawen byl Léta Páně 1090. welikým nákladem Letoſlawa Syna Zderadowa / mezy Prahau a Wyſſehradem/ o kterémžto Zderadowi pijſſe Hágek w Liſtu 144. a připomijná ſe w Zrcadle Morawſkém při Rodu Swabenſkých.

O mijſtu pak na kterémž ten Kláſſter ſtogij/ týž Hágek takto mluwij w Liſtu 62. Knijže Bořiwog ſkrz něgaké diwné widěnij aneb Božſké rozkázanij/ kteréž ſwému Kněžy oznámil/ poručil gednu malau Kaplu na gednom přijwrſſij mezy Prahau a Wyſſehradem založiti / a we gméno Swatých dwau Apoſſtolůw/ totiž Swatého Petra a Swatého Pawla gi poſwětiti/ tu kdež nynij ſlowe na Zderaze.

¶ Kláſſter Swatého Jakuba w Swětcy zapálilo Wogſko Cýſaře Rudolffa prwnijho/ Léta Páně 1278.

¶ Kláſſter téhož Řádu ſe ſpatřowal někdy v Trutnowa.

¶ Kláſſterowé Karmelitůw.

¶ Kláſſter Panny Marye Sněžné Léta 1347. Cýſař Karel pokorunowánij ſwém na Králowſtwij Cžeſké, wyſſed za Bránu Swatého Hawla kdež ſlowe na Pijſku/ ſám ſwau rukau založil bratřům Karmelitům/ kterýmž y wſſecka ſtawenij tu wyſtawená k hodowánij Králowſkému, darowal / kdež oni magijce Koſtel dřewěnný / bydleli tu až ten Kláſſter dokonán byl. Týž Cýſař Karel w Táchowě též Regule Kláſſter kázal wyſtawěti/ a žiwnoſtij hognau nadati.

Kláſſterowe Bernardynůw ginak Boſákůw.

Bratřij Zákona toho přiwedeni gſau do Czech Léta 1232. kterýmž Král Wácſlaw Syn Ottagara rozkázal Kláſſter poſtawiti.

Kláſſter w Plzni nadali Páni z Ryžmberka.

Kláſſter na Bechyni nadali Páni z Sſternberka.

Kláſſter w Kadani, w Hradcy a w Kladſſtě téhož nábożenſtwj nadali Knijžata Czeſká.

Kláſſter w Krumlowie založili Páni z Rožmberka do kteréhož neyprwé vwedené byli Panny řádu Swaté Kláry Léta 1361. w němžto někdy Markéta Dcera Hynkowa z Zlebůw/ pozůſtalá Wdowa po Henzlinowi Swiňowi z Třemſſijna a z Hazmburku (kteřij ſe tohoto wěku Zagicowé pijſſij) welmi ctnoſtně a ſwatě žiwa byla / a ſtkwěla ſe mnohými diwy, yak za dnůw žiwota ſwého, tak po ſmrti: což ſe dálo za panowánij Krále Wácſlawa.

Ozdoba těch wſſech Kláſſterůw wýſſe gmenowaných zplundrowaná gſt půwodem Žižky a Prażanůw za Krále Wacſlawa/ hned potom yakž Arcybiſkup Zbyněk z Hazmburka á Hynek Proboſſt Chotěſſowſký s ſedmi tiſycy lidu pěſſijho/ a s třema tiſycy gizdného w oſmnácti dnech přihotoweného/ porazyli Klijmu Knijže Bawořſké/ ač ſe gich zaſe něco ſpatřuge obnowených/ kteréž Cýſař Ferdynand a potomkowé geho Cýſařowé a Králowé Czeſſtij s duchowenſtwij Cýrkwe Swaté obecné znowu wyſtawěti poručili.

Cýſař Ferdynand založil w Praze Kollegiũ Gezowitſké/ mimo kteréž y giná gſau w témž Králowſtwj od Panůw ffundowaná/ yako P. Wylim z Rožmberka Neywyšſſij Purgkrabě a Wládař Domu Rožmberſkého wyzdwihl Kollegium w Krumlowě / P. Girij z Lobkowic Neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Czeſkého, w Chomutowě/ a Pan Adam z Hradce, Purgkrabě y Neywyšſſij Kancléř Králowſtwj Czeſkéº, w Hradcy kteréž Syn geho Pan Joachym Oldřich z Hradce na Hradcy, Telčij, a Hluboké, doſti nákladně doſtawowal toho čaſu když gſem tuto Knijhu ſpiſowal. Nynij, obrač ſem Pane miloſt a laſku ſwau/ a Ducha ſwého Swatého rač ſeſlati/ ať y on obrátij ſrdce lidſká do Owčince twého Swatého/ genž geſt pod zpráwau toho Paſtýře kteréhož gſy na twém mijſtě zůſtawiti ráčil: Můžeſs owſſem to ſpůſobiti yako Bůh mocný/ tak yakž gſy to na giných Národech prokazowati ráčil/ o čemž nam Pijſmo Swaté mluwij: A nynij to rač včiniti / nebs na wěky wěkůw wſſemohancý/ a nedopauſſtěg wijce Diáblu Stwořenij twého poſſkwrniti/ ale rač ge křijdly miloſrdenſtwij twého neſmijrného miloſtiwě zaſtijniti/

Amen.

Summa wſſech giných Farnijch Koſtelůw/ (wedlé Hágka) w Králowſtwij Czeſkém dwa Tiſýce třidceti a třij.

Digitized by Google

Wyſoce Urozeným Panuom Panům/ a Urozeným Panům Panům/ Urozeným a Statečným Panům Rytjřům a Wládykám/ Neywyžſſým Panům Auřednjkům/ a Slawného Saudu Zemſkého Wětčjho Saudcům w Králowſtwj Cžeſkém/ Panům mým miloſtiwým. S. P. D.

AUguſtyn Swatý w Prwnjch Knihách de Civitate Dei, vwozuge w Pamět ſlowa onoho wzneſſeného Muže Řjmſkého Scipiona, gimiž on čaſtokráte napomjnal Řjmany takto: Non cenſco fælicem Rempublicam, ſtantibus mœnibus, & ruentibus moribus, yakoby řekl: Ne za ſſtiaſtnau pokládám Obec tu aneb Měſto/ w kterémž Zdi zauplna ſtogi/ a dobrý řád a mrawy vpadagj. A w Knjze Páté mluwj: Auerſa & peruerſa corda mortalium, fælices res humanas putant, cum tectorum ſplendor aſpicitur, & animarum labes non attenditur; cum theatrorum moles extruitur, & fundamenta virtutum non effodiuntur. Odlaučená od dobrého/ a převrácená Srdce lidſká/ ſſtiaſtnau wěc tu býti pokládagj/ když na ozdobu Hradůw a Domůw hledj/ a na pád Duſſý ſwých neboližto poſſkwrnu neſſetřj/ když wyſoká a pěkná Stawenj wyzdwihugi/ a grunty ctnoſti y mrawůw založiti ſe neſnažj. Protož mluwj: Non facilè eſt permanere Civitatem ſine legibus & conſuetudinibus; nenj podobná wěc/ aby Měſto bez starožitných zwyklostj/ bez nařjzenj Práw a dobrých Pořádkůw trwati mělo/ yakž týž Swatý Auguſtyn mluwj/ a w dotčených Knjhách/ ſlowa Ciceronapjſſycýho de Repub. tyto přiwozuge. Noſtra ætas cum Rempublicam ſicut Picturam accepiſset egregiam, evaneſcente vetuſtate non modo eam coloribus ijsdem quibus fuerat ornata, renovare neglexit, ſed nec id quidem curavit: quid enim manet ex antiquis moribus? quibus ille dixit Rempub: ſtare Romanam, quos ita obſoletos videmus, ut non modo colantur, ſed etiam ignorentur. Náſs (prý) wěk když ſwau Obec/ yako neypěkněgſſý Obraz dobře nařjzenau doſtal/ když z nenáhla ſtarobylé obyčege pomjgeli/ netoliko gi těmi zaſe ctnoſtmi/ gimiž byla před tim okráſſená/ obnowiti zanedbal/ ale aniž kdy ſe o to ſtaral: neb co pozůſtáwá z ſtarobilých mrawůw a obyčegůw dáwnjch: na kterýchž on prawil že Obec Řjmſká záležj? Kteréž k zapomenutj takowému gſau giž přiſſli/ že Lidé netoliko ge nezachowáwagj/ ale o njch ani newědj. Z přjčiny té maudře Swatý Ambrož in homilia quinta, obyčege Obce dobré/ a yakýby w nj Pořádek býti měl wyprawuge řkauce: Hic Reipub: uſus eſt, leges omnibus eſse communes, atq; obſeruari eas devotione communi, uno omnes teneri vinculo, non alijs ius eſse, quod alius ſibi intelligat non licere, ſed quod uni liceat, licere omnibus, & communem Reverentiam: Patrum quoq; conſilio Respub: gubernetur, commune converſationis officium, commune omnis Vrbis domicilium, unum præſcriptum omnibus eſse, unum conſilium. Ta geſt powaha a Pořádek Obce/ w njžto wſſem vſtanowenj gednoſtegné ſe vkazuge/ a gednoſtegným ſpůſobem ode wſſech býwá zachowané: w nj wſſyckni záwazkem gednoſtegným zawázanj gſau/ ne tak/ aby gedni přinucenj byli kráčeti podlé vſtanowenj a druzý nic/ ale což ge-

dnomu činiti ſluſſý tok y druhému nechť ſluſſý: Také ſkrz Otcůw Raddy Obec takowá nechť ſe ſprawuge / a ſpolečný wſſech ať geſt w bytnoſti a w ſkutcých ſpůſob / wſſeho Králowſtwj nechť geſt yako gednoho Domu pořádek / gedna wſſech radda / gedno wſſech vſtanowenij.

Tato Swatých a giných wzneſſených Mužůw naučenij nám wſſem k příkladu pozůſtawena / vmijnil gſem k vwáženj Waſſým miloſtem podati / totižto geſtližeby ſe co z njch vžitečného wyhledalo / abyſſte to k proſpěchu Králowſtwij obrátiti ráčili / a geſtližeby z njch něco ſe porozuměti mohlo na čemžby tomu Slawnému Králowſtwij a ſtarožitnému nařijzenij předkůw Waſſých M. ſcházelo / to abyſſte ráčili / yakožto ti in quibus ſalus totius Reipub: pendet, k ſwému prwnijmu pořádku přiweſti a naprawiti / magijce w dobré paměti onoho wzneſſeného Muže Pohanſkého Cicerona, Slowa tato. Cum agetur incolumitas perpetua Civitatis, qui erit bonis rationibus præditus, profectò nullum vitæ diſcrimen ſibi pro fortunis Reipub: fugiendum putabit, & erit in ea ſententia ſemper, ut pro Patria ſtudioſé agat, quamuis in magnam deſcendat vitæ dimicationem, yakoby řekl: Když nějaké newole w Králowſtwij aneb w Městě některým powſtanau / ten genž bude dobrými ſmyſly Maudroſtj obdařen / giſtě nebude ſe žadného nebezpečenſtwij žiwota pro ſſtěſtij a zdrawij Obce ſwé ſſtijtiti / nýbrž w takowém aumyſlu bude trwati wždycky / aby pro Wlaſt ſwau milau zmužile a pilně pracowal / byť pak weliká a mnohá měl žiwota ſwého podſtaupiti nebezpečenſtwij. Neb (yakž zawijrage řeč ſwau dokládá) Nullum tantum eſt periculum, quod Sapiens pro ſalute patriæ vitandum arbitretur. Cžehož Příklad a podobenſtwij dáwá lib: 7. Phy: řkauce. Vri ſecariq; patimur, ut membrorum potius aliquid quàm totum corpus intereat, ſic in Reipub: Corpore ut totum ſalvum ſit, quicquid eſt peſtiferum, amputetur: to geſt. Páliti / odtijnati, dopauſſtjme Audy naſſe / aby raděgi gich něco vbylo / nežliby ſe wſſecko Tělo vmrtwiti mělo / tak též w tom obecném naſſý milé Wlaſti Tělu / lépegi geſt, že ſe, cožkoli nečiſtého a gedowatého ſpatřijno bude / palij a odtijná / tolikо aby ono Tělo od porušſenij zachowané / pozůſtalo. Což owſſem činiti přijſluſſý / a zwláſſtě pro památku Slawných oněch Praděduow naſſých qui ea ſapientia fuerunt, ut in legibus ſcribendis, nihil aliud ſibi niſi ſalutem & utilitatem Reipub: proponerent: Anobř pro tu láſku kterauž k Wlaſti ſwé zapálenij byli / a pro Swobody Waſſých miloſti yakožto ſwých potomkůw aby Waſſým miloſtem zauplna zachowané byli / netoliko rozličné těžkoſti a neſnáze podſtaupiti / ale y ſwů Krew práwě hrdinſkau ſměli ſau myſlj ſtatečnau proliti.

Mohuyá to ſkutečně na wzáctných a yako řijkage Swatých Předcých Waſſých miloſti prokázati / (což onen ſlawný a wýmluwný Řijmanin čaſto mluwijwal / wychwalugijce ſwé ſtarodáwné Řijmany) že byla wždycky y až do tohoto čaſu geſt takowá Virtus w Králowſtwij Cžeſkém / o yaké on zmijnku činijwali řkauce: Fuit quondam in Reipub: virtus, ut viri fortes acrioribus ſupplicijs Civem pernitioſum quàm acerbiſſimum hoſtem quaterent. A zdaliž negſau té ctnoſti plné Kronyky / zdaliž to newychwalugij Hyſtorykowé ſtařij / že po wſſecky čaſy dotčená Ctnoſt w Cžechách panowala: a zdaliž treſtáni přijſtně nebýwali ti / kteřijž proti Swobodám gich powſtáwali: giſtě mjwali w Hlawách a w Srdcých ſwých vſtawičné naučenj to / kteréž on wzneſſený Muž čaſtokráte předſtijral řkauce: Qui Patriæ pericula ſuo periculo expetunt, hi Sapientes putandi ſunt, cúm & eum quem debent honorem Reipublicæ reddunt, & pro multis perire malunt,

quàm cum multis, chtěli za takowé wždycky ſe poſtawiti/ yaké tento Pohan wypiſuge/ aby Wlaſti ſwé milé wſſecka protiwenſtwij/ ſwým wlaſtnijm zaſtawowali nebezpečenſtwijm/ aby za prawé milownijky Wlaſti, a za prawé Patres Patriæ počteni byli/ pročež y wolili raděgi zemřjti za mnohé nežli s mnohými.

Mrzel wſſeliký neſtydatý ony ſlawné Czechy: nepromínuli nicehož ani Bratru/ Streycy/ Vgcy, Sſwagru, ani žádnému Přijteli neb přijbuznému/ propter bonum publicum, náſledugijce raddy we wſſem Antiſtena mluwijcýho Arctiora ſunt vincula virtutis quàm Sanguinis, & omnis bonus bono cognatus. Máme o tom Přijklad na Wrſſowcých/ máme na Neſobách neb Křiwoſaudách/ kteréž oni pro neřád od njch wzbuzený nijakž mezy ſebau trpěti nechtěli/ ale ge z Zemij ſwých gednoſtegným aumyſlem wyhnali: Nacházeli ſe Pericleſowé w tom ſlawném Králowſtwij Czeſkém/ nápodobnij we wſſem tomu/ o kterémž Eraſmus in Apophtegmatibus prawij: že žádán gſa od přijtele aby w geho při neprawdiwým Swědkem byl/ takowau gemu odpowěd dal/ oportet me amicis accommodare ſed uſq; ad aras. Sluſſná (prý) wěc geſt a náležitá/ Přátelům ſe zachowati a gim poſlaužiti/ wſſak potud dokud to činiti Prawda a Sprawedlnoſt dopauſſtij: Nacházeli ſe Phocionowé nápodobnij we wſſem tomu genž, proſſen od Antipátra aby gemu w při neſprawedliwé nápomocným byl/ tato maudřé ſlowa promluwil. Non potes me ſimul amico & adulatore uti. Nemohuť býti y Přijtelem twým y pochlebnijkem/ neb Přijtel prawdiwým býti má/ ale když ſe ginſſým býti vkáže/ giž nenij přijtelem/ ale pochlebnijkem a lakomcem: Nacházeli ſe Agiſowé rownj onomu Agiſowi Lacedemonſkému/ kterýž byl Rodičům ſwým žádagijcým ſe o pomoc nenáležitau takto odpowěděl: Donec eſſem apud vos nullam omnino tenebam juſticiæ ſcientiam, verum ubi me Patriæ tradidiſtis Patriæq; legibus, in ſuper & juſtitiam & honeſtatem pro viribus docuiſtis, conabor huic magis obtemperare quàm vobis: Nedopauſſtěli ſe nikterakž namluwiti k wěcy nenáležité a neſprawedliwé/ žádného w tom vpoſlechnauti nechtěli/ nýbrž Krále toho Agiſa tak Rodičům mluwijcýho we wſſem náſledowali. Dokawád gſem bydlel s wámi/ we wſſem byl gſem wám poſluſſný a nápomocný/ a žádné gſem tehdáž geſſtě powědom nebyl ſprawedlnoſti/ ale yak gſte mne oddali Wlaſti/ y Prawu a pořádkům gegjm/ a nadto weyſs/ mne gſte ſprawedlnoſti a poctiwoſti wyvčili/ podlé wſſý waſſý možnoſti/ muſým wijce toho wycwičenij nežli was vpoſlechnauti/ ale cožkoli náležitého bude/ to pro wás včinijm s ochotnoſtj/ neb což ſprawedliwé geſt/ to ſe vmne pokládá za dobré/ dálegi mne od toho neweďte/ poněwadž vznáwám wěc tu býti neſluſſnau o kterauž mne žádáte.

To owſſem bylo w tom Králowſtwj ſlawném od mnoha Set Let/ netoliko při Předcých Waſſých miloſti za chwalitebný obyčeg/ ale y nynij ſe to při Waſſých miloſtech nacházý/ rowně y nynij Pericleſowé, Phocionowé, Agiſowé, na takowé Saudy zaſedagj/ k prawdě a ſprawedlnoſti dohljdagj/ držijce zřijzenj Předkůw ſwých za Sacroſancta, yakožto prawj Synowé a Dědicowé Ctnoſti gich. Na což yá magijc pozor a zřenij/ totiž yak gich w tom wěku we wſſem náſledowati račijte/ krátce gſem zde poznamenal Gména a Erby Waſſých miloſti/ aby potomcy Wa: Mi: zřetedlně poznati mohli, na potomnij budaucý čaſy/ za kterých Rodůw/ a za kterých Neywyſſſých Saudcůw Zemſkých žiwobytij/ takowé paměti weſpolek

ſem ſebral / a po ſobě také tu památku pozůſtawil / quibus & quantis Viris, w tak pracné Materyj ſlaužiti gſem ſe podwolil.

Ale že gſem Waſſým miloſtem připowěděl prokázati to při Národu Cžeſkém / což Cicero při oněch Ržjmanech wychwalowal / nynj k tomu přikracugj. W prawdě panowala geſt Ctnoſt w tom Králowſtwj Cžeſkém / tak že ſnad ginj Národowé toho před Waſſý miloſtmi vkázati nemohau / kteřjžby byli Wlaſti ſwé y Králům ſwým wěrněgſſý a přjwětiwěgſſý nad Předky Waſſých miloſti.

Opuſtjm onu geſſtě w Pohanſtwu doſti chwalitebnau Láſku gich / kteraužk Knjžatům ſwým a Patriæ prokazowali. Připomenu onoho Howory Myſliwce bedliwoſt a nakloněnj k Pánu ſwému Jaromirowi / kteréhož widauc giž ſtřelám Wrſſowcůw podaného / wyſwobodil z Rukau gich s welikým žiwota ſwého nebezpečenſtwjm / když Mordýře na Pána ſwého giné Dwořany přiwedl / ſkrze kterýchžto zmužiloſt tu někteřj hned zamordowáni byli / a někteřj zagatj, k Orteli byli zachowáni / a to Léta 1003. Slawná to byla a přjgemná Služba Knjžeti Jaromirowi / ale wětſſý nad tu byla geſt ta / kterauž Pan Berkowec z Dřewice včinil / když Wlaſt ſwau y Pány ſwé a periculis wyſwobodil / a Nepřjtele množſtwjm Wogſka ſylného Léta 1004. neyprwé od oblezeného Wyſſehradu odehnal / potomně y z Králowſtwj ſtatečnau Rukau wypudil. Očemž Dubra: lib: 6. a Hágek anno 1004. důwodně wyprawugj.

Vkázal ten ſlawný Cžech ſpecimen ſuæ Virtutis, podlé onoho naučenj Horatiuſa lib. 3. Dulce & decorum pro Patria mori, ač geho na ten čas Pán Bůh Smrtj zachwátiti neráčil / ale gey ráčil wětſſým geſſtě ſſtěſtjm obdarowati: Neb byl Cžlowěkem Bohabogným, byl milownjkem Wlaſti ſwé / a měl na péči ona ſlowa / které gſau Pſalmo 131. Si cuſtodierint filij tui teſtamentum meum, & teſtimonia mea, hæc quæ docebo eos, Et filij eorum uſq; in ſæculum ſedebunt ſuper Sedem tuam. Kdež Swatý Dawid toho dokládá / což mu byl Pán poručiti ráčil řka: Quoniam elegit Dominus Syon, elegit eam in habitationem ſibi. Syon Páně geſt / Syon Pán miluge / na něg laſkaw býti ráčj / gey rozſſyřowati ráčj / aby zewſſeho Swěta / k němu blýžký přjſtup každému byl / a oněm v téhož S^o Dawida takto mluwj: Hæc requies mea in ſæculum ſæculi, hic habitabo quoniam elegi eam, kterýžto Zialm dokonáwage takto dále prawiti ráčj. Inimicos eius induam confuſione, ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea rc. Ten Syon fecit Columnam & Firmamentum veritatis: ten Syon mnozý Swatj Mučedlnjkowe prawým býti wyznali / a gey Krwj ſwau ſkropili: ten Syon nezčiſlný počet Doktorůw Swatých a giných Mužůw wzneſſených in Concilijs potwrdil / w kterémž množſtwj Tiſýc Lidu wěčné Spaſenj obdrželi: Ten Syon aby widomě ſprawowán byl / zde Pán Bůh Vicarium ſuum zanechati ráčil / tak aby z toho Syonu naučenj na wſſelikú wěc pocházelo / kteréž w tom Syonu ſwatj Včitelé zřetedlně wyprawuge / a Pořádkowé dobřj téhož Syonu vkazugj. Nechcy tuto připomenauti Dětřiſſka Hraběte kteréhož Hyſtorik z Rodu Sſtroſowa a Biwogowa býti oznamuge / od Kněžny Kaſſy Dcery Krokowé ſplozeného / kterak on brănjc Wlaſt ſwau milau před Nepřjtelem / Hrdlo ſwé položil zmužile a hrdinſky bogugjce / o němž pod Erby doloženo bude.

Ale ſluſſné přiſtaupiti k ſměloſti oněch Předkůw Waſſých miloſti / o kterýchž Dubra: lib: 7. fol. 56. zmjnku činj / totižto když Břetiſlaw Syn Oldřicha Knjžete Dceru Ottona Cýſaře y w neznámoſti tak zamilowal / že

ta milost wraucý zdrawj geho sskoditi počala/ yak Páni geho w té wěcy gemu nápomocnj bylý. Wyprawili se s nim do Ratisbony / Pannu z Klássstera wzali/ a do Králowstwj Cžeského přiwezli: z čehož každý snadno poznati může směloſt a hrdinſtwij gich, zwláſſtě pak když hotowi byli k bráněnij Wlaſti y Pána ſwého / a k odepřenij ſtatečnému, geſtližeby Cýſař Otto bog proti tomu včinku pozdwihnauti mjnil / ale Cýſař o té zmužiloſti ſpráwu mage/ ſnadno ſe k pokogi naklonil. Odtud rozhláſſena byla mezy Národy wſſemi Sláwa Cžeſká/ a ſchwáleno bylo gim y to že gſau, přiwezauce Pannu tu dotčenau ſe wſſý vctiwoſti k ſláwě Pánu ſwému ſwadbu včinili ſtkwoſtnau/ neginač než yakoby z rukau wlaſtnjch Přátelůw Panna Knijžeti gich byla odewzdána.

Z téhož Kmene Cžeſkého poſſla ona směloſt Wogiře z Landſſteyna/ o kterémž Dubra: lib. 6. mluwij/ a takto ſe rozuměti bude mocy. Přigedauce do Prahy k Wáclawowi Králi Otto a Jan Margkhrabata Brandenburſká, netoliko Králi a Králowſtwij s powinnoſti Přijſahu wyplnili / totižto že zbožij ſobě od Králowſtwij Cžeſkého podané s wěrnoſti držeti budau / ale y pomocý žádali proti Wilibrandowi Magdeburſkému / a proti Ludolffowi Halberſtatſkému Biſkupům, z kterýmiž nebyli dobře ſpokogenij.

Král Wáclaw y proto že Feudales geho byli / y na to magic zřenij že ſpolečně w včenij roſtli/ odewzdal gim na pomoc tři tiſýce lidu pěſſýho / a tři Stá gizdného: Pročež ſylni byli Margkrabata Biſkupům: neb gednoho z nich zagali/ a druhého z Miſſněnſkém Margkhrabětem zahnali.

Z přijčiny té (y proto aby Syna ſwého nepoſluſſného Henryka giž na Králowſtwij Ržijmſké korunowaného ztreſtal) Cýſař položil Sněm, na kterémž na nepoſluſſného Syna žalowal/ a prowedwſſe Práwo/ do Apulie, odeſlal. Tu Wilibrandus Biſkup Magdeburſký obžalowal Wáclawa Krále že obecný pokog zruſſyl/ přitom y přijhodu od Cžechůw přihotowenau připomjnal/ a tudy Králi Wáclawowi důtkliwě domlauwal.

A když dokonán Oběd, wſtana Cýſař od Tabule/ Krále Cžeſkého k ſobě do ſwého pokoge powolal/ a toliko s ſamým gednjm Hrabětem gemu k ſobě wſtaupiti dopuſtil/ a ſám tolikéž ſamého Biſkupa při ſobě měl. Tu Cýſař hněwiwě Krále ruſſýtelem pokoge gmenowal/ a zbožij Otcy geho darowaná zaſe na něm wyſtraſſyti chtěl. Vmlkl Král na takowé ſlowa / a potom přidage ſobě směloſti odpowěděl.

Ká žádného nepokoge půwodem negſem/ ty wſſecky neſnáze twogi gſau Cýſaři začalij/ a proč to činili toť oni wědij: že gſem gá pak pomocy dodal Margkhrabatuom pro obdrženij pokoge / to gſem včinil pro zaſlauženj gich a pro přijzeň kteráž mezy námi hned z mladoſti trwá/ anik gſem tak co neobyčegného včinil. Neb podlé přijkladu Předkůw mých Králůw Cžeſkých pomocý dodáwati tomu komu nině ſe dobře widj / abych y to Potomkům mým zachowal budaucým Králům Cžeſkým/ a od obyčegů Předkůw mých abych neodſtupowal/ takowé yá ſwobody vžjwati chcy. Na což Cýſař. A yá také wſſecko ſwé odebrati chcy/ budto z twé wůle neb z newole. W tom Král Wáclaw wzhlédnauc na ſwého Wogiře z Landſſteyna / chytil Cýſaře za prawau ruku s ſwau lewau/ a prawau wytrhl meč řka: Ey Cýſaři twůg žiwot má w mocy meč můg/ tenť (Přiſahám Bohu) žiwota twého zkrátj/ geſtliže mne ſe wſſým pokogně odtud wypuſtiti nepřiſljbiſs. Wogiř také pochytiw Biſkupa s ſylau/ gemu odgiti ani pomoc přiwolati nedopuſtil / a což Král Cýſaři yal ſe činiti/ to též on Biſkupu připowijdal, budeli ſe protiwiti.

Ale Cýſař mage ſmrt před očjma / přiſáhl s ochotnoſti gemu w ničemž neubližowati/ ani giž oddaná zbožij zaſe odnijmati / a Král včinil náležitau

poklonu Cýſaři, rozžehnal ſe s ním/a obrátiw meč do poſſwy/do Hoſpody ſe s Wogiřem Hrabětem odebral. Budaucýmu pak giž na ceſtě zaſtaupil Opat z Fuldy Němec, pro bohatſtwij ſwé přjliſſně nadutý / kterýž neſtydatě přiſtaupiw k Králi, dotýkal ſe rukami Prſůw geho/řka: bych byl Cýſařem Králi Cžeſký/ vgalibych té twé ſměloſti/žeby pak proti Biſkupům Ržjſkým ſmělý nebýwal. Wogiř Hrabě obražen gſa z toho/ popadl Opata za ſpodnij Pyſky řkauce: Mnijchu v zlého s ſe Miſtra včil, kterýž tebe nenaučil yakau poctiwoſt Králi máſs prokazowati. A když byl zaſe puſſtěn od Wogiře, obrátil ſe k Cýſaři s žalobau/a Král neprodléwage, k Cžeſkým Mezem poſpjſſyl. Kdež Wogiřowi za wěrnoſt a zmužiloſt Měſto Bylinu darowal.

Sluſſně tedy y čerſtwěgſſými přjklady mohu Národ ten wychwalowati/ ſluſſně mohu láſku gegich ku Panům a wlaſti ſwé wyprawowati/ netoliko s Cyceronem řkauce: Fuit in Repub: quondam virtus, ale y takto dokládagijce/fuit & eſt in Repub: Bohema virtus, byla a geſt w tom Cžeſkém Národu ctnoſt, byla a geſt ſláwy dobré žádoſt/tak yakž y při Předcých gich ſpatřowati ſe může.

Zdaliž tu pominauti mocy budu ono ſlawné Rytjřſtwo Cžeſkého Krále Wladiſlawa v Medyolánu? wjme yakau ſláwu oni při Měſtě tom Národu ſwému ſpůſobili: tu ſlyſſána byla gednoho Cžecha řeč hrdinſká Odolona z Chyſſ, když Wogſka Cýſaře Frydrycha nad řekau Abdua řečenau leželi. Zdlauholiž prý zde ležeti budeme k wětſſý hanbě naſſý? či zde ſedjce průchod té wody wyhledáme? či minj Cýſař neb Král Pán náſs že Koňowé naſſy gi wyžerau? Proč my raděgi wſednauce na Koně brod newyhledáwáme/a tudy ſláwy neſmrtedlnó ſobě neobgednáwáme?

Swolil k tomu Bernart z Hoděgowa, řkauce: Geď kdekſe koli libj, we wſſem mne náſledownjkem vznati máſs. Z wſedli na koně ſwé / a Odolan vhljdaw w Wodě mjſto ſe zelenati, řekl s radoſti/giſtě tu nalezneme mjſto přes kteréž Rzeku přegedeme / a geſtli gi zde nepřegedem / gindek toho nedowedem.

A hned walili ſe obadwa vprkem do wody na konjch, až ſe y k druhému břehu přibližowali: Odkudž nawrátiwſſe ſe s nowinau radoſtnau k Králi ſwému, oznamowali yakým ſe proſtředkem na druhau ſtranu přegeti může/ než že potřebj na to ſe rozmýſſleti, yakby prwe počet něgaký Lidu Rytjřſkého ſe přeplawil / kteřjžby náſledugjcým bezpečný progezd před nepřátely včinili.

Král Cžeſký od Wogſka Cýſařſkého Stany ſwé podál byl poručil roytáhnauti/aby Cžechowé od Němcůw něgaké překážky neměli / Pročež ſnadno,(tak že žádný z wogſka Cýſařſkého otom nezwěděl) přes Rzeku ſe s wogſkem přeprawil: O přeprawenj takowém Cžechůw ani Cýſař žádné wědomoſti neměl, až teprwa když od Cýſařſkých mimo gich naděgi na druhém břehu byli ſpatřjni/wſſak geſſtě w tom pozůſtáwali domněnj/ že to Wogſko Medyolanſké geſt/až vzřeli Praporce Cžeſkého znamenj / a Wogſko Cžeſké poznali, když ſtálo w ordunku ſwém, aby bezewſſeho odepřenij Nepřátelůw Cýſaři bezpečný průchod včinili/ a bráněgicý toho, zahnali.

Protož Cyſař mage bezpečnoſt takowau, bez odtahůw Moſt přihotowiti rozkázal: w tō Medyolanſſtj s wětſſým wogſke na Cžechy vdeřili: powſtala bitwa vkrutná, trwagicy za půl druhé hodiny/až Medyolanſſtj přeſtraſſeni mocý Cžeſkých Mečůw, ſotwa vtikánjm rychljm žiwotůw ſwých zachowali: nic méně množſtwj gich zbito od Cžechůw / a přes 70. Měſſtanů Medyolanſkých co neywzácněgſſých zagato.

Za tim dokonán byl Moſt přes kterýž ſe Cýſař přeprawil / gemužto Král gmenowané wězně darowal/a ſpolu ſnim blíže k Měſtu Medyolanu přitáhl: W ſtrachu welikým byla Wlaſká Země/ kteréhož přednij půwodowé owſſem Cžechowé byli/ać y některij z Wlachůw z toho ſe radowali. Neb Laudenſſtij o pomſtě nad Medyolanſkými naděgi měli/ kterijž byli dwadceti mil Wlaſkých od Medyolanu Cýſaři w ceſtu wyſſli ſmutným oděwem přioděnij gſauce/a na Medyolanſké žaloby wedauce/ kterak oni gim Měſto zkazyli/ſtatky zplundrowali, když pomocý proti Cýſaři dodáwati nechtěli.

Takowého ſtrachu neywjce vcýtili Medyolanſſtj, tak že žádagjce láſky a ſmilowánij, vznáwagjce prowiněnij ſwé/a k wſſeliké ſlužebnoſti ſwolugjce pokornými ſlowy Krále Cžeſkého y Knijžat k miloſrdenſtwj pohnuli/ že ſau ſe za ně ypřimlauwali. Po odgitj pak gich z Dworu Cýſařſkého / powſtal Anſhelmus Rawenſký Arcybiſkup, mage giſtau wědomoſt o chytroſti Medyolanſké/a obrátiw ſe k Cýſaři takto mluwil: Potřeba toho vkazuge miloſtiwý Cýſaři pilně to vwažowati/aby ti chytrácy ffaleſſných ſlzý newyléwali/ a ſlow chytře zmyſſlených nemluwili / neb ſtarodáwnj geſt o Medyolanſkých Přjſlowj/totižto že oni gſau přirozenj Polipowého, dokawadž ge ſtrach obklicuge/rozličná poſluſſenſtwj připowidagj/ale yak gim bázně vbude/ tak gim odporné myſli přibude. Protož chceſſli Cýſaři Inſubrij a Lombardij mjti vpokogenau/potřeba bude s Medyolanſkými nelahodně, ale oſtře a přjſně zacházeti/aby poznali wětſſý býti moc twau/nežli blaznowſtwj a pýchu ſwau. Takowými tolikéž ſlowy Papienſſtij, Cremonſſtij ꝛc. Cýſaři mluwili/aby Medyolanſké pod přjſnoſti mocy ſwé měl/a ge in chamo & freno držel/aby po odgezdu geho znowu k ſwé zrádné myſli a odporu nepřiſtaupili.

Cýſař wedle obyčege Cýſařůw dáwnijch/ſegma Rukawicy z ruky ſwé / doproſtředka gi vwrhl/čimž Medyolanſké za Nepřáteli Králowſtwj Rjmſkého wyhláſyl/ a té hodiny Legátům z Leženij wygeti poručil. Mezy tim Egebertus Hrabě přjbuzný Cýſaři, ſe třmi Sty Reytbary grunty Medyolanſkých hubil/až treffil na lid gich ffortelně zaſazený/od kteréhož poražen a zamordowán byl/ſpolu y s Heytmanem lidu Rawenátſkého, genž byl gemu twářj y zbrogj welmi nápodobný. Neyw[illegible]ſſý pak nad dworem geho/Muž wzroſtu ſpanilého a ozdobně připrawený gat gſa, do Medyolánu přiweden/ (neb o něm ſmeyſſleli / že on geſt Hrabě Egeb[illegible]rtus/) kdež neyprwé dán ku poſměchu Obcy/potom Rytjřům k treſtánj/a napoſledy katu k čtwrcenj.

Kak otom Cýſař ſpráwu wzal / roznjtil ſe w hněwu y wſſyckni Rytijři geho, kterijž nic giného neſmeyſſleli/toliko to/ yakby ſe pro ten ſkutek nade wſſemi Medyolanſkými neylépe pomſtiti mohli: Pročež neprodleli Medyolan mocně oblehnauti/ budauc přihotowě/ Nepřjteli ſtatečnau bitwau kde kolj odepřijti.

Rozděleno geſt Wogſko Cýſařſké na ſedmero / ke wſſem ſedm Branám Měſtſkým: Králi Cžeſkému prwněgſſý mjſto vloženo: Druhá Brana oddána Weywodowi z Rénu, a Ludwijkowi Elektorowi: Třetij, Rudolffowi Kolinſkému/a Anshelmowi Rawenſkému Arcybiſkupům, ſpolu y Papienſkým a Cremonenſkým: Cžtwrtá Brána poručena Saſkému Knijžeti a Bawor ſkému: Pátá, Ottonowi Rhenſkému Knijžeti a Rytijřſtwu z Franconic. Sſeſtá, Konradowi Knijžeti Rotnberſkýmu/ Hugonowi Margkhraběti Montis Ferrati, a Rytjřſtwu z Werony a z Bryxie: Sedmau pak ſám Cýſař na ſwau ſnažnoſt pogal.

Na proti tomu Měſſtané obleženj tolikéž wſſecka ta mjſta lidem wálečným opatrně zaſadili/ vžijwagice w tom za Spráwcý Wogenſkého Gual-

uagina

uagina Hrabě Anglerſké/Pána w hrdinſtwij welmi ſchwáleného.

Giž ſe byl Cýſař s ſwými k zdem Měſtſkým dobře přiwinul/ a toliko rozmýſſlel při kteréby ſtraně ſſturm puſtiti měl/ tok Medyolanſſtj dočkawſſe čaſu přijhodného, vmijnili na Ludwijka z Rénu wyſkočiti/ kterýž mezy Wogáky ſwými neměl welmi dobrého ordunku: R wywalil ſe naň z Brány S° Dyonyzya Statius Měſſtian Medyolanſký/ a rozehnaw přeſtraſſené Němce/ k ležení s ſwými poſpijchal. Ale přiſpěli hned na pomoc Ludwijkowi naſſy Czechowé/ yak neyprwé otom neſſtěſtij zwěděli/ zmijchali pořádek Wogſka toho/ a Král gich vkazugjce zmužiloſt ſwau/ zabil wlaſtnij rukau ſwau Statiuſowého Fendrycha/ a s pomocy hrdinſkau Czechůw ſwých Medyolanſké mocý do Měſta wpudil.

Nedlauho potom, wyſkočili opět na Henrycha Knijže Saſké/ a opět na Ottu Knijže Rhenſké/ ale nechtělo gim ſſtěſtij k ničemuž dopomáhati/ neb Němcy wywčenij přijhodau Ludwijka/ s opatrnoſti gegich wýſkokům odpjrali/ pročéž y od nich Medyolanſſtij pauſſtěli/ leč kdy gſau čas k tomu dobře přjhodný ſpatřili: W takowém prodléwánj ſtěžugjce ſobě Frydrych Syn Krále Czeſkého/ žádal Otce Wladiſlawa, aby s powolenijm geho odgeti mohl k dobýwáni Měſtečka gednoho/ o kterémž ſpráwu byl wzal, yakby w něm weliký doſtatek žiwnoſti býti měl. Což když při Otcy obdržel/ gſa giž na ceſtě s lidem ſwým Wogenſkým, gemu wſſelikau kořiſt genžby w Měſtečku tom nalezena byla propuſtiti připowěděl/ nemage otom wědomoſti žádné/ že do něho wſſecko Pohlawj ženſké z přijležitých Měſt odeſlané bylo/ a tu pro ochranu čiſtoty zamčené. Když tehdy dobyl Pewnoſti té/ Czechowé po odebránj wſſij Kořiſti/ žádali aby y Děwečky gim wydané byli/ kteréžby ſe potom od nich za Penijze wykaupili.

Knijže Frydrych aby čiſtota gich w nebezpečenſtwij nebyla/ neſwolowal k tomu, prawjce že z ſtrany žen žádné gim přjpowědj nevčinil/ a to k rozſudku Otcowſkému odwoláwal/ kterýž mage zřenj y na ſlib od Syna Rytjřſtwu včiněný/ y na zachowánj čiſtoty a neporuſſenoſti gegich mluwil k Wogákům řka: Ná gegich čiſtotu mými Penězy od wás kupugi: a tim ſpůſobem naplniw žádoſt žoldnéřůw ſwých/ zagaté děwky wſſecky Otcům a matkám gich nawrátil/ z čehož welikau ſobě pochwalu při Wlaſkém Narodu způſobil.

To když ſe ſtalo/ wytrhli z leženj Němcy Cýſařſſtij/ a grunty Medyolanſkým plundrowati začali/ Winice/ Zahrady/ Sſtěpnice kazyli/ a Weſnice ohněm zapalowali: Protož zſſykowali Medyolanſſtij Statiuſa yakožto wzáčného hrdinu/ aby nedopauſſtěl takowých ſſkod Zemj činiti/ kterýžto na zeytřj mage něco lidu na tři hauffy rozděleného/ vprkem ſe až k Stanům Cýſařſkým s nim wywalil/ a že to mimo naděgj wſſech včiněno/ ſtrachem welikým německé žoldnéře naplnil/ wſſak předce pokleſlo wogſko Wlaſké/ když byl Statius zamordowán/ a walem k Měſtu ſwému vſtaupilo.

Rozmýſſleli potom wýpadu Czechowé yakby Medyolanu dobyti mohli/ y zdálo ſe gim za dobré po Rzebřicých čaſu důležitého Měſto zlezti: toho neyprwé dokázal geden z Czechůw náſtrogem giſtým Oetřich Chauſtnický Stawu Rytjřſkého/ a giž až k Bráně mramorowé ſſtaſtně ſe přiblјžil/ kterémuž tu nápomocen gſa Beneſs Lubnický/ wyſekal Bránu dotčenau/ a Czechy očekáwagjcy, do Měſta wpuſtil/ kteřijž ſe s křikem a hřmotem náramným do Měſta wetřeli: Zběhli ſe Medyolanſſtj a Czechům doſti zmužile odepřeli/ kteřij přeſtáwagjce na ſtrachu Medyolanſkým nahnaném/ a na kořiſti hogné/ do ſwého leženij vſtaupili.

Opět

Opět Medyolanſſtj vmjnili ſe k obgednáwánj pokoge oddati/vznáwagice že gim těžko bude contra ſtimulum calcitrare. ſám toliko Gualuaginus odwozowal od toho/aby wzácnoſti nabyté nepotratil / ale Guido Blaſteranſký doſpělého wěku Senator powolaw geho k dworu ſwému/žádal aby otewřel ſkrytoſt myſli ſwé/zdaližby mu možné bylo; neb Nepřjtele brannau rukau odehnati/neb yakým koli ffortelem Měſto obhágiti / že gemu Senatus ke wſſemu dowolj: Pakliby ſe w tom nečil/napomjnal ho aby Obce y s Měſtem k záhubě nepodáwal/a dobré ſwé, obecnému dobrému nepředkládal/nýbrž raděgi aby čaſu, to geſt neceſsitati, kteráž ku poddánj popauzela, něgaké mjſto dal/dokawadž geſſtě čáka a čas k doſaženj miloſti při Cýſaři, zwláſſtě když y to ſſtěſtj připadlo, že Anshelmus auhlawnj nepřjtel Medyolanſkých a ruſſytel pokoge vmřel/ genž nebude wjcegi k vſtanowenj pokoge na překážce/a wſſecky Knjžata geſſtě při Cýſaři gſau, kteřj prwé k Legátům naſſym náchylnj ſe vkazowali, kteréž y nynjčko k tomu přiwedeme / geſtliže gednom Legáty k nim ponjžené miloſti a ſlitowánj žádagjcý wyſſleme / neb lépegi geſt aby ſe Měſto poddalo/nežliby mělo býti od vkrutných a Wlaſkému národu nepřjgemných Němcůw s nebezpečenſtwjm žiwotůw naſſých zplundrowáno.

Gualuaginus na to nic neodpowěděl/nechtěge nigakž w té wěcy raditi/ než wſſecku ſpráwu radě Medyolanſké oddáwal / aby wolili buď pokog / anebo wognu, coby chtěli/ wſſak předce dáwal trochu znáti myſl ſwau / totižto aby neyprwé k Czeſkému Králi wyſláno bylo, genžby ſe za Medyolanſké při Cýſaři přimluwil.

Wybrané gſú tedy z Senatu čtyry oſoby/a po wygednánj gleytu do Stanu Krále Czeſkého odeſlané / kdež padli k nohám geho s ſložených rukami/ žádagice aby gim miloſrdenſtwj při Cýſaři ſkrz přjmluwu ſwau miloſtiwau obgednal / a to s yakými koli condyciemi, kteréž ochotně že přigjti chtěgi / gednom aby Měſto to, wſſy Inſubrie neypěkněgſſý s takowým množſtwjm lidu zkaženo nebylo/vznáwagjce prowinněnj ſwé weliké/ totiž že wjcegi oni proti Cýſaři nežli Nynywité proti Pánu Bohu zhřeſſyli: Pročež že žádagi ſlitowánj pro Božſké miloſrdenſtwj, a geho za přjmluwu yakožto Krále Křeſtianſkého, ne ginač ſe domnjwagjce, než že půwodem geho miloſt v Cýſaře obdržj: Začež gemu powolné wewſſem ſlužby a ponjžené po wſſecky čaſy offěrowali.

Král Wládiſlaw yak byl w Heroyckých čjnech Pán ſkuſſený/tak k včiněnj miloſrdenſtwj welmi náklonný/připuſtiw k ſobě prozbu Medyolanſkých/ oto při Cýſaři rokowal/kterýž zwolaw Raddy ſwé/ gednohokaždého w tom zdánj ſlyſſeti chtěl.

Knjžata pak z teſkliwoſti Wogny tak dlauhé/ſpolečně k wyzdwiženj pokoge ſe nachýlili/čemuž ſrozuměw Cýſař/poněwadž mnozý nákladem ſwým na tu Wognu wygeli / muſel k ſtraně té přiſtaupiti. Protož podané byli Medyolanſkým Condicie s poručenjm Cýſařſkým/aby 300. obſides ginak základnjkůw wydali, Landenſkým z ſſkod včiněných aby práwi byli / aby Stawenj Cýſařſká w Medyolanu, buď pokažená neb zanedbaná z oprawili/ aby Wězně wſſecky Papinſkým a Kremonſkým odeſlali / a od toho čaſu aby Měſtům y Měſtečkám Cýſařſkým niyakž neſſkodili / aby žádné mezy ſebau Senátory nevſtanowowali bez Cýſařſkého powolenj / a aby žádného Heytmana nemjwali kromě toho, kteréhožby gim ſám Cýſař z wůle ſwé nařjdil. S takowými Condiciemi wgeli do Medyolanu Biſkup Pražſký Danyel z Lippého/ a Biſkup Bamberſký / rozhlaſſugjce ge wſſem wůbec, neb Wla-

Digitized by Google

ſkého yazyku obadwa byli dobře powědomi/ kteréž wſſyckni obywatelé s neſmjrnau radoſti přigali.

W tom wyſſlo z Měſta dwanácte Senátorůw Medyolanſkých w ſmutku boſýma nohami, wzezřenj plačtiwého / přikrytj Pytli z koňſkých hřiw včiněnými/držjce Meče dobyté nad hrdly ſwými, yakoby k ſmrti ſe odſuzowali/a přibližugice ſe gjž k Cýſaři padali na kolena ſwá hlawy ſkloňugice/ a Meče od teylůw neodtahugýce / dokawadž Cýſař kljče od Bran Medyolanſkých nepřigal/ſkrze což ſe rozumělo dokonalé poddánj Měſta Medyolanu. Zadržáni potomně byli w leženj Cýſařſkém, až Cýſař do Měſta yako ſlawný wjtěz wgel /.widauc wſſecky obſides okolo Wozu býti poſtawené. Za tím pak Gualuaginus za zdi Měſſké wyſkočil / aby ſe mu nevdálo něgakého deſpectu trpěti.

Na zeytřj Cýſař w Rytýřſkém muſtruňku Korunau z zlatta a z drahého kamenjý ozdobený/(kterauž byl gemu odeſlal darem Král Englický) weſſel do Koſtela/w kterémž Arcybiſkup Mſſy ſwatau wykonáwal. Kdež po wykonánj ſwého nábożenſtwj/ſlyſſel Přjſahu Medyolanſkých/kterauž činili/připowjdagice wſſeliké poſluſſenſtwj a wěrnoſt zachowati / a nikdá ſe od wrchnoſti Rjjmſkého Cýſaře newzdalowati/wčemž y budaucý ſwé Potomky zawazowali.

Po wyřjzenj wſſeho toho / ſňaw Cýſař z hlawy ſwé Korunu / podal gi Králi Czeſkému řkauce: Králi Wladiſlawe, na tobě wſſecka ozdoba této Koruny záležj/a takowý dar přigjti tobě ſluſſý/ genž gſy hlawa a neypřednégſſý půwod wjtězſtwj toho/s twými hrdinſkým Národem Czeſkým. Při tom také nezapomenul na Knjžata a giné hrdiny s dary náležitými / a Arcybiſkupu Kolinſkému těla třech Králůw do Colonie Agrippiny odweſti poručil. Z téhož Koſtela s dowolenjm Medyolanſkých wzal Wladiſlaw Král Czeſký s deſetmi tiſycy čerwených Zlatých Swjcen měděnný ſpanile vdělaný/genž byl někdy w Chrámě Ssalomaunowém/a ten darowal Koſtelu Pražſkému S° Wjta. Tu tolikéž nebylo zapomenuto na Rytjře a Wogáky/kteréž Cýſař hogně obdarowal / a předně Czechy, ty kteřý Wogſko přes Rjeku Abdua přewedli/a ty kteřý na Zdi Měſtſké wlezli a Bránu wyſekali poctiwými dary ozdobil/neb některým z nich Erby obnowil/a některé paſowal na Rytjřſtwý/anobrž cožkoli rozuměl přjhodného býti k neywětſſý vctiwoſti Krále Czeſkého a Rytjřſtwa geho/to činil s ochotnoſti/yakož y z té přjčiny změněno znamenj Erbownjý Wladiſlawa Krále Czeſkého / a dán mu Lew bjlý miſto černého Orla / (kteréhož byli Předkowé od začátku Králowſtwý Czeſkého vžýwali) poněwadž Lew ſylnégſſý geſt Zwjře nežli Orel.

Když pak toho Lwa na Praporcech Czechům Malýř wymalowal s ocaſem pod břicho wtiſknutým/Czechowé wědauce že gim wſſecko progde w takowé ſláwě a ſſtěſti/tázali ſe ho řkauce: Kdež geſt Ocas? zdali ten Lew nenj podobnégſſý k opicy? raděgiť my při ſwém Orlu zůſtaneme/ a na něm přeſtaneme. Zaſmál ſe Cýſař/a hned poručil gim bjlého Lwa w čerweném poli s dwěma ocaſy wzhůru wyzdwiženými, w zlaté Koruně Cýſařſké wymalowati/kteréhož až podnes vžjwagi. Wladiſlawowi tolikéž dal Cýſař liſt/w kterémž zřetedlně oznamuge odkohoby Král Czeſký korunowán býti měl na králowſtwj / neb prwé té mocy a důſtogenſtwý vžýwal Arcybiſkup Mohucký: ten liſt w pokladu Králowſtwj Czeſkého až poſawad geſt/a z njí w ſlowa tato: Sicut itaq; celebratio & impoſitio Coronæ noſtræ non debet fieri niſi per manus Archiepiſcoporum, ita præfato Duci Bohemiæ à

nullo hominum circulus imponatur, niſi à dilecto noſtro Daniele Venerabili Pragenſi Epiſcopo, Ioanne Olomucenſi Epiſcopo: quod ſi fortè Olomucenſis defuerit: nihil ominus Pragenſis, pro ſede & dignitate excellentiori vices compleat amborum; Similiter autem Olomucenſis ſi fortè Pragenſis defuerit ꝛc. Kteréhožto pořádku vžjwá Králowſtwj Cžeſké až doſawad.

Takž gſau Předkowé Waſſých miloſti o ſláwu Králowſtwj toho pracowali/tak cti neſmrtedlné wyhledáwali in conſpectu multorum Principium a prawými ſe býti Slowáky, (o kterýchž gſau teſtimonia zřetedlná neyſylnėgſſj Králowé pohanſſtj/a zwláſſtě Alexander weliký s liſtem ſwým při počátku Poſlaupnoſti Knjžat položeným) dokazowali.

Nic méně málo gim to bylo/ že takowým nákladem a prácy Cýſaři a wſſj Kjžſſy poſlaužili/ budauce gich yako Wůdcowé a Heytmani / wětſſj ſláwy byli hotowi wyhledáwati: Pročež když mezy poſtrannjmi Králi rozbroge ſe začjnali/když gedni proti druhým wálčili/ rozličnj Národowé k Cžechům, widauce o zmužiloſti gich/o pomoc poſylali. Cýſař zagiſté/kterémuž ſe znowu Medyolanſſtj zprotiwili/hned od Cžechůw pomocý žádal / kteréhož Wladiſlaw opuſtiti nechtėge/gemu Frydrycha Syna ſwého, a Teobalda Bratra ſwého s Wogſkem Cžeſkých žoldnéřůw odeſlal / a ſám že byl Vhrům retuňk dáti připowėdėl do Vherſké Kraginy ſe obrátil/ kdež ſmjřil Knjžata Vherſká / tak že Giezy k ſprawowánj Králowſtwj zanechán / a Streyc geho Syn Bela na giſtau čáſtku téhož Králowſtwj oddán.

Weliké tehdáž gméno Král Wladiſlaw s ſwým Rytjřſtwem Cžeſkým při Emmanueli Cýſaři Konſtantynopolitanſkém obdržel / tak že welice žádoſtiw byl Emmanuel Cýſař s Králem Cžeſkým ſe ſeznámiti: Což když obdržel že Wladiſlaw k němu přigel/nechtėl ho od ſebe puſtiti, dokawadžby ſe s nim neſpřjznil/a dokawadžby wėčné přátelſtwj mezy nimi ſtwrzeno nebylo: Protož wygednal wnuku ſwému Petrowi za Manželku, Dceru Frydrycha Syna Wladiſlawowého/kterauž byli potom Cžechowé odwezli do Gręcie/ Frydrych Berkowec z Dřewice gmenowaný wedlé Hyſtoryka Oſtrowec/Gindřich Weſelický/Bořek z Dwořiſſe/a Giřjk z Robaus.

V Medyolanu tolikéž ſſtiaſtnė ſe wedlo Frydrychowi / neb Cýſař poznal pomoc welikau od Rytjřůw geho nad giné wſſecky národy/ kterýž mage wjtėzſtwj/(neb Měſta ſkrz židy doſtal,) Měſſtianům žádné miloſti neprokázal/Medyolan w niweč obrátiti poručil/a na tom mjſtě worati a ſýti tak aby neymenſſj znamenj přeſlawného toho Měſta Medyolanu nepozuſtáwalo.

Gualuaginus gſa neywětſſj přjčinau toho zprotiwenj/raněný yat/a Cýſaři tehdáž hněwiwému oddán/kteréhož měl tři dni železnými řetězy vkowaného pod ſwým ſtolem/a bičmi mrſkati poručil / čtwrtého pak dne rozkázal geg do Němec na wězenj wěčné odweſti.

Frydrych s ſwými Cžechy obdarowán gſa bohatě a hogně/s kořiſtí znamenitau Léta 1163. k ſwé wlaſti ſe přibljžil. Theobaldus pak a Danyel Biſkup s wůlí Cyſařſkau zůſtáwagice při Cyſaři/brzo potom běh žiwotůw ſwých obadwa wykonali.

Ale netoliko w kraginách cyzých a dalekých ſlawné bylo gméno Předkůw Waſſých miloſti/nýbrž w Wlaſti ſwé etnoſt ſe gegich ſkwėla / yakž o tom Kronyky Cžeſké y Polſké wyprawugi / a z toho ſe to může wyrozuměti. Pětkrát ſto tiſyc Lidu přitáhlo k Olomaucy ſkrz Podolſké Kraginy/Ruſké/ a Polſko/proti kterémuž ktetowánj Měſta Král Wácſlaw wyſlal Heytmana ſwého

na ſwého, Pana Jaroſlawa z Sſternberka/tent za doſti wůli Králowſké v-
činil/neywyſſſjho nad Wogſkem nepřátelſkym ſwau wlaſtnj rukau zabil/
odehnal Pohany z Morawy/Měſto od obležený wyſwobodil / a Obywateli
newypra witedlnau radoſti naplnil;: Začež od Krále wzal ſláwné y hogné
obdarowánj.

Co mluwiti budu o oné wěrnoſti dwau wzáctných Cžechuow: kteřjž
ſe tak wěrnými Pánu ſwému Ottagarowi při ſprawowánj oddaných ſobě
w Rakauſkých Zámkůw prokazowali: Rakými ge ſlowy hodně budu wy-
chwalowati? ač giž mnoho onich Kronyky wyprawugi:

Wygeli dwa Heytmani na low po odgezdu Přemyſla Ottagara z Zám-
kůw ſwých/a ti obadwa z přjhody zagati byli. Wolil geden (když mu con-
dicie podána byla/buď aby Zámek ſobě ſwěřený wzdal, neb oko prawé ſtra-
til/) raděgi oko ſobě dal wylaupiti/nežliby měl Pá^v ſwému wjru zruſſyti, a
Zámku poſtaupiti: Druhý též wolil ſobě raděgi wedle condicie mu poda-
né boſýma nohami při Mrázu na ledě ſtáti/a nohy ſwé obědwě ſkrz ozdnobe-
nj ochromiti/nežli wěrnoſt přiſljbenau nezachowati: Nadto, obadwa hoto-
wi bylihrdel ſwých opowážiti/ nežliby měli w newěrnoſt vpadnauti, a Pe-
wnoſti ſwěřených opuſtiti/neb zraditi. Takť gſau Předkowé Waſſych mi-
loſti ſtálj v wjře bywali/ tak nepohnutedlnau wěrnoſt ſobě oblibowali/ tak
ſtatečně gednau přiſljbenau komukoli wjru zdržowali / o kterýchž geſſtě v
Slowákůw geſt Přjſlowj/kteřjž, když ſe přihodj aby někoho w něčem vgiſtili/
řjkáwagi/ hug či gſem yá Cžech ſlowo držeti.

Protož mohau ſe Páni Cžechowé ſwobodněgi tim wychwalowati / ne-
žli onino Řjmané/o kterýchž Cato napſal řka: Maximum maioribus no-
ſtris telum, Fidem fuiſſe, ex quo plures pace ſusceptæ, quàm bello gentes
fuerint deuictæ, neb Předkowé gich tau cnoſti nad giné Národy okráſſeni
byli/vžjwagice gména po wſſem Swětě rozhláſſeného/ Wlaſt ſwau milau
předewſſý zlau přjhodau oſtřjhagice / a hroznj wſſem Národům yako ohěň
ſwau horkoſti každého Nepřjtele zaháněgice.

Cžteme otom v Dubra: w knjhách oſmnáctých. Když bogowal Ottaga-
rus proti Bélu Králi Vherſkému / položilo ſe Wogſko Cžeſké v Měſta Ra-
kauſkého Lawy/očekáwage na retuňk Ottona Margkrabi Brandenburſké^o
Brunona Biſkupa Olomauckého/Knjžat Slézſkých/Henrycha Wratiſlaw-
ſkého a Wladiſlawa Opolſkého/neſměli Vhřj na Cžechy vdeřiti/ ale při tě-
mné nocy dali ſe weſti ſſpehéřům na Morawany/kteréž ſſpeheři omylem při-
wedli na ſtráž Hraběte z Hardeku/a nad ni s ſylau Vherſkau ſwjtězyli.

Po malé chwjli Vhři zwědauce že s Cžechy ſſermiclowali/a že k Cžeſké-
mu a ne k Morawſkému Wogſku přiſſli/z toho ſamého přeſtraſſeni gſauce/
ſpátkem k vtjkánj rychlému ſe oddali/ač gich žádný nehonil/ poněwadž pro
tmy nočnj Cžechowé hýbati ſe z leženj nechtěli.

S Králem Janem yak čaſtokrát při cyzých Národech ſláwu ſwau ob-
nowowali/yak mnozý pro přjliſſnau vkrutnoſt téhož Krále hrdinſky zemře-
li/o tom obſſýrně Kronyky oznamugi.

Přeběhli gſau s Cýſařem Karlem Wlaſké y Frantſké Kraginy / kteréž
plné gſau gegich ctného chowánj/plné gegich ſkutkůw Heroických/neb mno-
ho krwe Cžeſké w Kraginách těch ſe wylilo/a mnohé Pole krwj Cžeſkau byli
zmočené. Pročež mnoho rozličných Národůw při Cýſaři Karlowi trwa-
lo/a množſtwj Panůw z kragin dalekých k Cžechům ſe yako do Rytjřſké ſſko-
ly ſgjzdjwalo.

S takowé neſmjrné Sláwy Předkůw Waſſych miloſti/ wtom domnjnj

bylo wſſeckno Křeſtianſtwo Kragin Zapadnjch / že pro zniužiloſt gich dwoge Cýſařſtwij Konſtantynopolitanſké a Kijmiſké w gedno ſpolčeno bude: neb plný byl weſſkeren ſwět ſtatečné powěſti gich / když bogugjcý weſpolek Krále mjřili / když ſwým nákladem giné retowali / a mimo to nic méně wſſeho hognoſt w ſwém Králowſtwj měli: Porozuměti ſe to může z Hyſtoryka Dubra: lib. 22. kterýž o Cýſařowi Karlowi to připomjná. Ten wyſlyſſew Poſly z Kijſſe takto mluwjcý / poněwadž gſy Cýſaři nepřemožený Syna ſwého na Králowſtwj korunowati dal / ſluſſná geſt wěc Králi w Králowſtwij a Cýſaři w Cýſařſtwj bydleti / na to gini takowau odpowěd podal.

Noſtis natale ſolum mihi eſſe Boêmiam, nam Pragæ natus ſum, quæ quantum mihi auri & argenti ſuppeditet, venite & videte; & eductos in Gazophilacium maſſas auri & argenti nondum ſignati illis oſtendit, & rogat. poteſtne mihi fiſcus in Germania Imperialis, tantam; quantam Regi⁹ in Boëmia, copiam metalli exhibere? quibus muſſantibus: nonne igitur inquit & mihi & vobis magis expedit, me his paternis bonis cum commodo etiam veſtro frui, quàm ibi mutuam exercere deplumationem.

Ač pak gſau giné mnohé a wzácné činy Národu Czeſkého / (yakož pod Erby onich pſáno bude důwodněgi /) wſſak nepominu vměnj gednoho Czecha gmeno megicýho Zito / aby ſe wyrozuměti mohlo / že takowé geſt powahy Czeſké přirozenij / že dychtj tak aby wewſſem giné národy přewyſſowalo.

Za Krále Wácſlawa kterémuž oddána byla za Manželku Zioffie dcera Knijžete Bawořſkého / Otec gegi do Czech přigel / chtě Zetě ſwého dokazowánijmi rozličného vměnj obweſeliti / yakož y mnoho kuſuw čarodegných Němcy geho dowozowali. Což widauc žito čarodegnjk Králowſký / ſtoge na ſtraně mezy ginými kteřjž ſe na diwadlo zběhli / rozedřel vſta ſwá až k vſſijm / a přiſtaupage bljž / pohltil onoho čarodegnjka Knjžetcýho / a toliko boty geho blátem zmazané wyplil / a vzřew nedaleko odtud Kád wody plnau hned gey do ni zadnjm koncem wpuſtil. Což Towaryſſy ſežraného ſpatřiwſſe / přeſtali kunſſtůw ſwých vkazowati / bogic ſe aby nebyli tak yako Miſtr gegich k poſměchu lidſkému poddáni.

Zito pak ſám vměnj ſwé diwnými ſpůſoby prowozowal / gednák w ſwé poſtawě / gednák w giné mezy lidmi na Konjch a Wozech diwných po wodě gezdil / lidem ſměſſné wěcy vkazowal / ruce lidſké w nohy krawſké koňſké ꝛc. obracowal / patřjcým na ſe z woken rohy weliké přidělal / že ſe nemohli do Pokogůw wtrhnauti. Nadto ſpůſobil 30. krmných Wepřůw an ſe paſau / kteréž prodal Pekaři gednomu welmi ſkaupému ale bohatému za laciné Penjze yakž ſe Pekaři zdálo / a napomenul ho aby gich nikdež přes řeku nehnal: Ale Pekař neposlauchage raddy ſobě dané / hnal ge předce do wody / w té wodě nic giného newiděl býti než obilné ſnopy. Obrátil ſe Pekař k ſwému prodawači / gehož naſſel w Krčmě ožralého an ležj na lawicy roztáhſſe nohy / on popadna gednu nohu s hněwem, yako kwaltem mu gi wytrhl. Tuť Zito počne na gedny noze ſkákati / a křičeti že mu Pekař nohu wytrhl / až Pekaře pochytili / a k Rychtáři wedli / kdež vznáwage ſwé prowinněnj / ſmluwil ſe s Zitem o nohu / toliko aby od Auřadu nebyl treſtán. Nezeyſkal tehdy Pekař nic giného krom poſměch wewſſý Praze / tak že y w Přjſlowij přiſſel. Neb Pražané poſmjwagice ſe tomu kterýž něco newelmi dobře kaupil / řjkáwali / zeyſkals co Michal na Wepřjch: neb bylo gméno toho Pekaře Michal.

Zdáwna tehdy Národ ten Czeſký předek wewſſem mjti chtěl / zdáwna nekády w oſſklıwoſti mjwali / ſkrz kteréž za Wácſlawa Krále když Zižka k Kláſſterům ſſturmowal / k weliké ſſkodě přiſſli / a giſtě žádný ſe potomek ne-

ſpatřuge/genžby byl ozdoba negaká Králowſtwj toho/ze wſſech těch národůw/kteřjž k wyplněnj žádoſti Zižkowé dopomáhali.

Dokawad Czechowé nezměnili obyčegů Předkůw ſwých/ wždycky gim we wſſem ſſtěſti ſlauilo/wyhledáwali gména ſlawného/dychtili po cti a ſláwě, yak ſwé tak Božſké/a pro ni y žiwoty ſwé w ſſanc ſázeli/ yakož o gednom z nich Dubra: lib.30. zmjnku činj.

Léta 1456. Oblehli Turcy Bělehrad a obležené ſtrachem nemalým obkljčili. W ten čas Kalixtus Papež Kardynála S. Angeli/ gménem Karwage do Vher wypravil/ kteřjž ſpolu s Kapiſtranem lid k retuňku běžeti napomjnali.

Když pak Křeſtianſtwo na pomoc přigjti newelmi poſpjchalo/ přibylo Pohanům ſmělosti/a s dobrau naděgi k zdem ſſturmowali. Tu geden z Pohanůw s Praporcem na Zed Bělehradſkau wſkočil/ kteréhož vchytiw geden Czech hrdina wýborný/a vznáwage že ſe ho tolikéž Pohan ſe wſſj ſýlau držj/ a obáwagic ſe aby w tom prodlenj ginj Pohané za nim na zdi ſe newedrali/ zkřikl na Kapiſtrana řkauce: Kak ſmeyſſlíſs o ſpaſenj duſſe mé, geſtliže ſe s timto pſem Pohanſkým ſe zdi puſtjm.

Když pak mu na to Kapiſtran odpowěd dal/že bez ewſſeho omylu ſpaſena bude/hned on poručiw ſe Pánu Bohu/wrhl ſebau dolu ſpolu y s pohanem a geho zamordowal y ſebe: z čehož powſtala bázeň mezy Pohany/ tak že založjce oheň w Stanjch proto aby k vžitku a pohodlj Křeſtianſkému nepřiſſli/ na vtikánj ſe oddali.

Nechcy dále mnohými ginými pamětmi dáwnými vſſy waſſých milo: zaneprazdňowati w Předmluwě této/poněwadž pod Erby a Rody gednoho každého ſkutkowé ſe doſti ſlawnj vkáži/o kterýchž z rozličných paměti cožkoli ſe wyhledati mohlo napſáno geſt obſſirněgi.

Wſſak aby též y naſſeho wěku přjhody ſſťaſtné y neſſťaſtné/ kteréž ſe za panowánj Rudolffa Cýſaře Řjmſkého Vherſkého a Czeſkého Krále zběhli, Potomkům waſſých milo: ſkryté nebyli (mage pozor na to yak nesčíſlný náklad z toho tak wzneſſeného Králowſtwj k retuňku Vherſkému Králowſtwj od Wa: mi: a od poddaných W.M. wynaložen/ a yak mnoho wzneſſených Mužůw wſſech třj Stawů přitom zhynulo) nepominu onich řeč včiniti/nýbrž počnauc od léta 1593. a dne 22. Januarij neb tu začátek byl wogny Vherſké/gi chcy wedlé ſpiſu Latinſké° y Německé° wzneſſených mužůw Waſſym miloſtem takto připomenauti.

Gmenowaného Léta/to geſt 1593. pychau wyzdwiženj Pohané 22. dne Měſýce Ledna ſſkody weliké, wygjždějce z Petřjnu/Křeſtianům činiti počali/a zplundrugjce yak Mečem tak ohněm Turopoli, Zámek Beck a Wes Wochabinu/obywately vkrutnoſti Pohanſkau nemiloſtiwě mordowali/a z njch 400. wogáků wýborných zagali.

O tom mage ſpráwu Cýſař Rudolff / položil Vhrům Sněm / kteřjž k tomu nakloněnj byli/aby takowau ſummu Peněz ſložili/za kterauž by ſe wogſko mohlo ſebrati/genžby zbraňowalo Nepřjteli takowé tyranſtwj nad křeſtiany prowozowati. Na ten pak Sněm že ſám Cýſař wygeti nemohl pro giná zaneprázdněnj / Arcyknjže Matyáſſe Bratra ſwého wyſlal na miſtě ſwém / kdež zaſe Vhři na odpor ſtáli / nic činiti nechtjce, dokawádžby ſám Cýſař oſobau ſwau přjtomen býti neráčil.

Za tim Pohané w čaſe tak přjležitém, obcházegjce okolo Křeſtianſkých Pewnoſti/Vherſkau Zemi zewſſech ſtran hubili/a což odtud odwezti nemohli/to ohněm pokazyli: ale když s tau welikau laupeži kterauž měli přes Řžeku tehdáž zamrzlau vgjti chtěli/ vprkem na led wběhnauce (že ſe byl pod nimi zlomil) wſſyckni vtonuli. Ginj Turcy z druhé ſtrany, gichžto bylo 3000. ſgeli ſe v Naihauzu/a na dwě ſtrany ſe rozdělili: gedna čáſtka ſe gich vkázala Křeſtianům/a druhá w téyném mjſtě ſkrytě zůſtáwala/tak že neſrozuměgice tomu Křeſtiané/na prwnj hauffy ſpatřené z Měſta wypadli / a že oni s ſſortelem vtjkali/daleko ſe za nimi puſtili. W tom wyſkočili ti kteřjž w záloze byli/chtjce ſe Měſta zmocniti/ale poněwadž někteřj pro obranu geho zanecháni gſau/ti rychle Moſty některé zdwjhli/ některé zwrhli / tak že Turcy žádného k nim neměli přjſtupu/a ſpuſtjc děla/nětco gich zbili/a giné wſſecky odehnali. Obrátili ſe tehdy Turcy na ſpátek / a s těmi kteřjž z Měſta wýpad včinili/k ſwému ſſtěſti ſe neſeſſli.

Toho čaſu opět wypadnauce z Petřjna Nepřátelé dobyli Martenis / 700. Křeſtianůw zbili/a některé zgjmali: Turkůw pak toliko tu půl druhého Sta zahynulo/a poněwadž gim ſſtěſtj ſlaužilo/shromáždugice ſe weſpolek wjce a wjce/mnoho blizkých Zámkůw a Měſt mocně y ſſortelně ſobě podmanili.

Z toho, zruſſenj přjměři ſwětlegi vznáwage Cýſař Rudolff/ſnažil ſe mocnému mocý odepřjti / a ruſſyteli pokoge odbog náležitý včiniti / y wyſlal k neywrchněgſſýmu Biſkupu Řjmſkému/žádage pomocý/a oznamuge že ſe ſyla Turecká welmi rozmohla/a ſám Sultán žeby Měſto Segné w Charwátſké Zemij oblehnauti mýnil / a geho mocý dobýwati.

Odtud mage dobrau naděgi k pomocy Papežſké / počal ſe mocý na Pohany připrawowati/ neb oni yak začali od předſewzetj ſwého nepauſſtěli / nýbrž ſebrawſſe ſe gich weſpolek do 3000. chytře pod Palatu přigeli aby Zámek ten opanowati mohli/ale že od něho byli odehnáni/dále potom, běhagice okolo Raſſowa/ přes tři Sta lidu Křeſtianſkého zagali.

Dáno potom znáti Cýſaři / že Turecký Sultán mocý welikau do Vhertáhne/chtě wſſecky okolnj kraginy s ſwým wogſkem podmaniti/ano že y Sedmihradſkého Weywodu namlauwal/aby k tomu s Wogſkem ſwým dopomáhal/za čež gemu přiſlibowal dáti Královſtwj Polſké (k kterémužto žádného práwa neměl) dekládagic to, geſtližeby ſe Zygkmund Král z Sſwedſké Země nenawrátil. Ale Pán Bůh ráčil ſrdce toho mladého Pána tak ſprawiti/že takowému předſewzetj geho neſwolil/ nepřipauſſtěge k ſobě žádoſtij Pohanſkých/yakožto neſluſſných.

Digitized by Google

Toho Roku opět Cýſař Rudoff položil Sněm w Preſſpurku y w Cze-
chách/na kterémž Czechowé ſwolili za tři léta Berně dáti/ a nato wyprawili
Wogſko do Vher bez meſſkánj na pomoc Sauſedům ſwým/kteréž hned ſſťa
ſtně weliké ſſkody Pohanům činiti začalo. Shromáždjce tehdy nemalau
Summu Peněz/wydáwali y Wogſko giž wyſlané ku potřebě Cýſaři/geſtliže
by ſám oſobně proti Turku wygeti mjnil/ ano y geſſtě wětſſj ſebrati připo-
wjdali/nelitugjce wtom ſtatků y žiwotůw ſwých wynaložiti.

Za tim poſlal Sultán Turecký Legáta k Benátčanům 28. dne Měſýce
Března/kterýž několikráte wſtaupiw do raddy a Senátu Benáckého / hogně
gſa obdařen zaſe odgel: Tak někteřj piſſj/že toho poſelſtwj tato neywětſſj při-
čina byla/že Sultan Turecký chtě oblehnauti Segné/žádal od Benátčanůw
aby mu žiwnoſt/ a giných potřeb wogenſkých dodáwali/ a k tomu aby žádné
pomocy nečinili Cýſaři Křeſtianſkému.

Cyhali Baſſe nepřjliš rychle Wogſko zbjral / a to pro ſkaupoſt Cýſaře
Tureckého/kterýž ſe zdráhal poklady ſwé wyzdwihnauti/a zwěděw že wog-
ſko Cýſaře Rudolffa mocý ſe přibližuge / Panu Kretwicowi Legátu Cýſař-
ſkému z Hoſpody wycházeti nedopauſſtěl/žádného rozmlauwánj s žádným
ani auſtnj ani liſtnj mjti nedowolil/k Cýſaři žádného pſanj odeſlati nedal/
a ſkrowně y s pozorem geho chowati poručil.

Oblehl potom Tyran Měſto Segné / od kteréhož odehnán s welikau
ſſkodau lidu ſwého: a když Pohané na Moře k ſwým Galeim vtjkali/ wel-
mi gim nápomocni ſe vkázali Heytmané Benáčtj/neb na proti Křeſtianům
wyběhli/a gim kořiſt Pohanſkau zaſe odňali. Což když oznámeno bylo od
Sengawſkých Panům gich/Gubernátor pět Galei w nocy wyprawil/a s pil-
noſti Pohany rozehnané wyhledáwati poručil/retuňkem ſwé zaſtaupiti chtě-
ge: ale že Benátčané toho vſſetřowali/nic nemoha ſprawiti / obrátil Galee
ſwé Měſtu Sengi/tuk Benáčtj hned zanim připlauli/ ſnažjce ſe o to kte-
rakby ho mohli gjti.

Gubernátor dáwal ſpráwu o ſobě/totižto že ſe giným aumyſlem na mo-
ře nepuſtil gednom tim aby Turky Nepřátely wſſeho Křeſtianſtwa do kon-
ce Rytjřſkým ſpůſobem rozehnal/a tudy ſwé retowal / předkládage y to, že
mu ſe weliká křiwda děge/když takowé překážky ſnáſſj od těch kteřjžby mě-
li gemu netoliko nepřekážeti/ale y pomoc dodati / a kteřjžby náchylněgſſj k
Křeſtianſkému wogſku nežli k Pohanſkému měli býti: Přitom proſyl ſnažně
geſtliže proti Turku pomáhati nechtěgi / aſpoň aby nezbraňowali gemu s
Wogſkem do ſwého Měſta ſe odebrati. Nato Gubernátor Benátſkých ta-
kowau gemu odpowěd odeſlal/aby on s gednau Galei kteraukoli chce odgel
kde ſe gemu dobře widěti bude/giné pak s lidem aby gemu podal dobrowol-
ně/ſyce že ſe poſtarati chce aby to což nynj s dobrau myſli odewzdati nechce
odewzdal z přinucenj.

Sengawſſtj ſrozuměgjce že daremné budau prozby gich / rokowali o
tu wěc s Heytmanem ſwým/kterýž vznáwage býti wěc neſluſſnau/ od ſwých
vſtaupiti/rozkázal Galee hnáti ſe wſſj možnoſti k Břehu / kdež ſegdauce z
nich vwrhli oheň do Naw yak ſwých tak Benátſkých/ a poſtawiwſſe ſe wſſy-
ku/vdeřili weſele na Benátčany/kteréž brzo rozehnali/a po wjtězſtwj wſſy-
ckni s wězni Pohanſkými a s kořiſti nemalau do Sengi ſe nawrátili.

Rozdělil pak Sultán Murath Wogſko ſwé na dwé / tak že gednu čáſt-
ku na Křeſtiany obrátiti/a druhau na Perſſany chtě ge mečem y ohněm ʒhla-
diti/vmjnil. Pročež wtrhl do Perſye ſe dwakrát Sto tiſýc Lidu / a oblehl
Měſto pewné y bohaté Morabelium: y ſtřjleno k zdem Měſta toho bez pře-

ſtánj/

ſtánj/tak že giž s Zemj ſrownané byli: nic měně bránili ſe obleženj ſtatečně a Turkůw wjce než 20. Tiſyc při ſſturmu pomordowali/ale že ſe gim čerſtwé ho lidu nedoſtáwalo/a proſſantůw tolikéž giž byl nedoſtatek/nemohli tako wé mocy Pohanſké odepřjti/nýbrž hladem a ſylau přemoženj muſeli nepřá tele do Mčſta wpuſtiti: wſſak předce před tim geſſtě gednau naň z Mčſta wypadli s takowau zmužiloſtj/že zaſe 10. tiſyc Pohanůw porazyli. Z čehož byl Tyran wjce k hněwu popuzen/ a zmocniw ſe Mčſta po dwau Měſýcých yak ge oblehl / wſſecky do gednoho mečem zbjti poručil. Weliké vkrutenſtwj Pohané prowozowali nad Perſſany/diwné muky wymeyſſleli/některé nožnu a břitwami rozřezáwali/některým na rány včiněné wřelý oleg lili/gi ným ruce nohy odſekáwali/ na poly mrtwé po vlicech táhali / děti w deſýti letech za wlaſy wěſſeli a k nim ſtřjleli/ženy na koli wſtrkali/prſy gim odřezowali/těhotným plod wynjmali a nim o ſtěny tlaukli.

Po takowém wjtězſtwj když ſe Wogſko Turecké k odpočinutj oddáwalo/připadl na ně Scachus Perſſan s oſmdeſáte Tiſýcy lidu wogenſkého: y ſwedena geſt bitwa/rozprchli ſe Pohané/a tudy žiwoty ſwé zachowali / ačkoli ſtratili kořiſt neſčiſlnau kterauž gim byli Perſſané odňali.

Při tom čaſe tolikéž na giném mjſtě v Schochy Sengawſſtj Turkuom mnoho ſſkod nadělali/plundrugjce grunty nepřátelſké ohněm/ a bohatſtwj weliká odnjmagice. Giž odcházeli s takowau kořiſtj/ a Pohané z okolnjch Pewnoſti Měſt a Zamkůw shromáždili ſe weſpolek/o to vſylugice aby gim tak hognau laupež odňali: ale poněwadž Sengawſkým lidu nemalo přibylo mimo naděgi gegich/neſmějice ſe o ně pokuſyti/přinuceni gſau to rádi y nerádi ſneſti a ſewſſym propuſtiti.

Wida giž o tom Cýſař Rudolff yak weliký počet Wogſka Pohanſkého táhne do Vherſké Země / zbjral lid we wſſech ſwých Kraginách / s kterýmito Wogſkem přigel Frantiſſek Kníže Saſké a Lowenburſké / a mimo to ginj tolikéž Heytmanj z rozličných Knjžetſtwj a Panſtwj wogſka přiwedli.

Nezanedbáwal také ſwého Turecký Sultan Amurath/nýbrž porozuměge že giž Cýſař Wogſka po hotowě má/ poſlal (yakž Mercurius Gallobelgicus wyprawuge) Žykmundowi Králi Polſkému/žádagic aby mu dopuſtil za ſwé peníze něco lidu wyweſti/k čemuž žádným ſpuſobem Král ani Rytjřſtwo nechtělo dowoliti. Nic méně od ginud Turek ſobě rozmnožil wog ſko ſwé/a s nim doſti mirného ſſtěſtj vžjwal / wtrhna do Země Vherſké / gi poplundrowal/mnohé zgjmal/a několik Pewnoſti opanowal.

Z té přjčiny Czechowé, Morawané a Slezácy/ ſebrawſſe množſtwj lidu gjzdného y pěſſýho/dali retuňk bez meſſkánj Sauſedům ſwým/nákladem ſwým wlaſtnjm w Zemi gegich wogſko dotčené wychowáwagice. Ne marně tehdáž žoldněři Křeſtianſſtj čaſu tráwili/aniž na darmo náklady gjti dopauſſtěli/neb yakž Heytmani ſkrz giſté pſanj oznamowali/ že toho roku Turkůw pobito a zagato bylo wjce nežli 20. tiſýc/a giſtě ſlaužilo ſſtěſtj Křeſtianům/tak že Pohané welice ſe byli na tom vrázyli.

Té Wogny byl neyprwněgſſj půwod Baſſe Boſnienſké/gehožto ſnažné vſylowánj bylo o to/aby wſſyckni Křeſtiané mohli býti wyhubeni / pročež gim weliké pohrůžky činil/a gſa w nepřjzni s Opatem Zyzeckým/hned k něo Legáty ſwé wyprawil/aby Kláſſter Zyzek pod giſtými kondyciemi poddal.

Opat včiniw Poſlu naděgi o poddánj Kláſſtera/několik dni geho v ſebe zdržel/až od něho wyzwěděl wſſecku myſl Baſſete Boſnienſkého / totižto z které ſtrany Kláſſter oblehnauti mjnil/yak weliké wogſko přiweſti/a s yak

welikými kuſy k němu ſſturmowati měl/ ano y to yakby geden Regent geho měl mýti ſrozuměnij s Turkem z ſtrany zrazenij Kláſſtera. To wſſecko wyzwěděw dotčený opat/rozkázal Regenta ſwého y Legáta ſwázané oba dwa do Rzeky Sawe kteráž mimo Kláſſter plyne vwrhnauti.

Nenawracowal ſe tehdy dlauho Poſel k Baſſeti / pročež hned giného k Opatu s pohrůžkami welikými odeſlal/ geſtližeby mu prwnijho newypuſtil/že wſſecken Kláſſter w nic obrátiti chce / a ſamého nemiloſtiwě ſpokogiti. Opat na to chytrau odpowěd dal/yako s podiwenijm mluwijce že před několika dni Poſla toho/z ſwého Zámku náležitě wyprawil/a že ſe tomu diwij náramně proč ſe k němu zaſe nenawrátil/poněwadž na tom zůſtáno bylo aby Kláſſter poddán byl/zwláſſtě pak když vznáwá že nemožná wěc geſt takowé ſyle odolati: Protož že žádá aby gednom Baſſe přigeti poſpijſſyl s lidmi některými wzneſſenými/kteřijžby Kláſſter opanowali/nebo by mu ſe weliká hanba zdála býti/kdyby od ledakoho s takowý Kláſſter přigat býti měl.

Baſſe vſlyſſijce to od Poſla/zradowal ſe s ſſtěſtij takowého/a wybijral z Wogſka neypředněgſſij a neywzácněgſſij Turky / myſlijc bezewſſeho pochybowánij že gemu Mnijch ten Kláſſter poddá/ale Opat w tom čaſe Lid Rytijřſký zbijral/Děla řetězy/ hřebijky/lámaným kameněm nabiti kázal / kteraužto ſtřelbu chytře na mnohá mijſta rozložil a zakryl/aby od Pohanůw nigakž ſpatřijna býti nemohla.

Třetijho dne přigelo Turkůw gijzdných mnoho pěkně a ozdobně přiſtrogených/ kterýmž ochotně Opat poručil Brány otewřijti: R wgeli do Zámku bezpečně s pěti Sty lidu pěſſyho/ a když wgeli giž práwě do placu Kláſſterſkého/zapálena geſt Střelba ze wſſech ſtran/ kteráž Turecké hauffy rozmetala/a w tom wyſkočijce lid zbrogný wſſecky kteréž děla nezbili / pomordowali. Někteřj Pohané ſtogicý před Zámkem/yak vſlyſſeli hřmot a křik hned ſe rychle na vtijkánij oddali.

Když ſe pak dowěděl Baſſe o neſſtěſtij a pobiti lidu ſwého neypředněgſſyho/přiſáhl Machometowi Proroku ſwému Kláſſter Zyzek s Zemij ſrownati/a Opata nemiloſtiwě odřijti. Rakož to y Opatu ſkrze liſty oznámil / a po wſſecky čaſy s pilnoſti rozmeyſſlel/yakýmby ſe proſtředkem nad Opatem mohl pomſtiti. Wezma tehdy Wogſka 38. tiſyc gijzdných a pěſſých/neyprwé Trenſſyn Měſto s Zámkem oblehl/ a dobyl mocý welikau / Obywately neypředněgſſij Měſta toho na pořád mordowal / a ničemněgſſij některé propuſtil/a wijce než oſm Set djtek wěku mladého zagatých do Turek odeſlal.

Z toho gſa potěſſen vkrutný Tyran a wylewač Křeſtianſké krwe/ ſebral opět dwakrát wětſſij wogſko/w kterémž bylo ſedm Bekůw/ několik Sedžakůw/ Janytčarů/ Spahýlů/ a giného mnoho lidu neywzáctněgſſyho/ a s tim ſe přeprawil přes Rzeku mage moſt vdělaný k Kláſſteru Zyzeku / kterýž oblehl ſylně dwanáctého dne Měſýce Czerwna / a když ſe nechtěli poddati/ rozkázal Střelbu puſtiti druhého dne po obleženij/kteréhožto čaſu dwě wěže rozbořili/a dwa Puſſkaři zahynuli. Sſla potom wětſſij Střelba vſtawičně k Zdem za deſet dni nedáwagijce žádného odpočinutj obleženým/ tak že by ſe giž byli poddati muſyli kdyby byli naděge o negakém retuňku neměli.

Zatim Biſkup Agrienſký a Rupert z Egemburku Heytman wogſka Cýſařſkého/gſa tehdáž w Erly/ſebrali na poſpěch lid Rytijřſký z okolnjch Zámkůw/a magice ſrozuměnj s Ondřegem Prefectem Karolſſtadij z Weſperýnu/ſgeli ſe weſpolek s nemalým Wogſkem gijzdných y pěſſých / kdež odpočinauce gedné nocy/přeſſli Rzeku řečenau Sawe nedaleko od Erle / kdež gim toliké někco lidu přibylo/odkudž ſe wyprawili do Scelinu do Panſtwij Dy-

nasta

naſta Baána. W tom nětco Huſařůw Petra Herdelého potkalo ſe ſe třmi ſty Turkůw/ a bogugjce s nimi ſtatečně/ některé z nich zgjmali/ a ginj vtiká-njm žwoty zachowali.

Očekáwalo Wogſko dotčené w mjſtě tom/ dokawadžby ſe giné hauffy Křeſtianſké nepřibližowali/ kteřjž w brzkém čaſe měli přitáhnauti/ toť ra-ným gitrem přiběhl wyſlaný z Zyzeku/ oznamugice důležitoſt obležených ta-kowau/ že geſtliže gim toho dne na pomoc nepřiſpěgi/ že nebudau mocy déle-gi Pewnoſti obhagowáti/ zwláſſtě pak poněwadž ſe ſtrogj Pohan při wečeru Sſturm ſylný puſtiti k Zdem Kláſſterſkým.

Tu wyrozuměgice zřetedlnému nebezpečenſtwj obležených/ Melichar Redr s ginými Vherſkými Pány a Německými Heytmany namlauwali ſwé s bedliwoſtj/ aby co neyrychlegi Zyzeku pomoc dodali. Množý ſe nacházeli kteřjž neſwolowali k tomu/ ale Redr naprawowal myſl gegich/ k témuž na pomjnagice aby auffánj k Pánu Bohu měli/ a o geho pomocy yakožto Křeſtiané nepochybowali/ kterýž Nepřjtele gména ſwého S° ſám shlazowati ráčj/ w něm ſamém naděgi aby ſkladali, neſrownáwagice ſe s Pohanem/ kteréhož auffánj geſt ne w Bohu, ale w ſýle ſwé a w rychloſti Konj ſwých. A dal ſe lid s Wůdcy ginými namluwiti řečj takowau/ kteréhož ač nebylo přes čtyry tiſyce když z Měſta wycházel/ wſſak s ſtatečnau myſly w ordun-ku pořádném táhl k retowánj ſwých/ a k dánj bitwy hauffům nepřátelſkým.

Turcy pak když gim ſtráž znáti dala o wogſku Křeſtianſkém že nedaleko geſt/ lid gjzdný wſſecken přes Moſt kterýž byl přes Řeku Kulpu vdělán přeprawili/ a na dwě ſtrany ſe rozdělili/ gedna ſtrana w tegném mjſtě byla/ a druhá Křeſtianům ſe vkázowala/ ſnažjce ſe o to ſewſſý pilnoſti aby mohli Křeſtiany ze wſſech ſtran obklýčiti a zaſkočiti.

Přiſſlo neyprwé ſe potýkati s Turky Charwátům a Huſařům/ kteřjžto chwjli s Turky bogugjce/ trochu naſpátek vſtaupali: Ale Awerſberk ney-wyšſſj nad gjzdnými znowu bitwu naprawil/ a ſwým ſe potýkati poručil/ poſtawiwſſy na poſpěch Slezáky/ a tři Praporce Lidu Cýſařſkého/ ti wſſyckni s ochotnoſti na Pohany vdeřili/ ſſyky gim rozrazyli/ a Střelbu tak ſſta-

ſtně zmjchali/ že Baſſe neyprwé vtjkati počal/ a když k Moſtu poſpjchali Turcy/ Křeſtiané w dobrém ordunku gſauce/ ge odehnali/ moſt opanowali/ a Turky vtjkagicý mordowali/ kteřjž widauce že ze wſſech ſtran Křeſtiané na ně ſměle dotjragi/ do Odry y Kulpy ſkákali/ a poněwadž Řeky dotčené weliké a hluboké byli/ množý w nich vtonuli.

Zmordowáno Turkůw množſtwij / nebo Heytmané žádného nežiwi přikázali. Dwa Tiſýce Konij zdrawých Křeſtiané doſtali/deſet Praporců Tureckých odgali. O čemž zwědauce ti kteřijž w leženij byli v Zyzeka/ſlyſſ že gijzdnij gich zbitij gſau / zapálice ſtany ſwé/ puſtili od obleženij.

Křeſtiané pak poſpijſſyli k Stanům zapáleným aby ge opanowati mo hli dřijwe nežliby ohněm pokažené byli / yakož y toho dowedli: neb vhaſyli oheň w rychloſti/a dewět děl/mnoho prachu/mnoho kuli / a giných woge ſkých ryſtuňkůw doſtali. Neywětſſij mezy těmi Děly ſlaulo Rathyarina/kte rėž někdy Křeſtianům odňali / a s kterýmž neywětſſij ſſkody při dobýwánij Měſt a Zámkůw čiňijwali. Bylo praweno, že nebyl žádný mezy Charwáty kterýžby pamatowati měl/aby kdy tak weliké ſſkody Křeſtiané Pohanům v činili. W té bitwě pomordowáno množſtwij Turkůw znamenitých / zahy nulo Bekůw několik/y ſám Haſan Baſſe Boſnienſké / gehožto ryſtuňk wſſe cken s giným i na Zyzek dowezen.

Dotčený Haſan Baſſe, byl rozený Wlach/neyvkrutněgſſi na Křeſtiany v Moſtu w wodě nalezen w drahým oděwu z drahých Perel a Kamenij kru plowaného/a podlé něho Machomet Bek Hercogovienſis Ahmeta Wiſſy Baſſete Syn: a na giných rozličných mijſtech znamenitij Spráwcowé Li du Tureckého leželi zmordowanij.

Neyžaloſtiwěgſſij byla Smrt Amurata Syna Seſtry Sultána Ture ckého/kterýž toliko gediný Syn byl / a z mladoſti ſwé k wěcem walečným nakloněný: Pro geho Smrt hněwal ſe welmi Sultán Amurath / a Matka Syna mrtwého, namlauwala Sultána aby mſtil ſmrt geho nad Křeſtiany/ cožon připowěděl včiniti wida gi w welikém zarmutku poſtawenau.

Z Křeſtianůw tolikéž někteřij padli na té Wogně / yako Heytman Ka rolſtadſký/dwa Stawu Rytijřſkého/Huſařůw deſet/z Pěſſých 30. neb 40. v tonulo/když Moſtu dobýwagic od gizdných do wody wſtrčeni byli. Po tak ſlawném wijtězſtwij nad Pohany/wſſyckni žoldněři Wogſka Křeſtianſkého do Kláſſtera Zyzeka ſſli/a padagic na kolena ſwá/dijky Pánu Bohu činili.

Napomijnal zatim Eggerbek wſſecky aby ſſtěſtij kteréž gim Pán Bůh popřjti račil, neopowrhli/nýbrž k Petřijnu ſe ſtrogili a gey dobyli. Ale že de ſſtě vſtawičnij byli/změněn geſt aumyſl gich / a proffantůw Wogſku ſe nedo ſtáwalo/ač pak Měſto dobýwali za pět dni/Střelbau Zdem ſſkodijce/ wſſak Pohané ſe ſtatečně bránili a čaſto z Měſta wyſkakowali.

Potom přeprawili ſe Křeſtiané přes moſt kterýž byli nad Kulpau poſta wili/aby tegně Turky napadli/a doſtawſſe gednoho wězně/wyzwěděli od ně ho to že Beglerbek Řjecký s Wogſkem nedaleko geſt/kterýž poſpijchal na re tuňk Bekowi Petřinſkému/a toliko že na to čijhal/yakby mohl na Křeſtiany z nenadála připadnauti. Srozuměwſſy tomu oni/naſpátek vſtaupili/ a do ſwých Zámkůw ſe rozgeli/nic newyřijdijce/tolikko že 30. Turkůw na ceſtě zbi li: mezy kterýmiž byl geden Aga/a ti měli wězňůw Křeſtianſkých 17. kteřijž gſau také wyſwobozenj. Ty Turky wyſlal Bek Petřjnſký/ proto aby ſe mo hl dowěděti co ſe mezy Křeſtiany děge/ a aby mu gednoho Křeſtiana přiwe dli/kterýžby mu ſpráwu doſtatečnau o Wogſku Křeſtianſkém dáti vměl.

Po takowém wijtězſtwij nad Pohany/přiſſla Poſſta z Konſtantynopole do Budijna/ oznamugic o poražení Turkůw v Zyzeka. Baſſe Budinſký za wolagice k ſobě Poſla/pilně ſe wyptáwal/bylaliby to prawda / na čež gemu odpowěd dal: že w Konſtantynopoli nic o tom nebylo ſlyſſeti/než když odtud wygel/na druhý den že ſe toho dowěděl od těch kteřijž vtijkali/že také y Baſſe zabit geſt/y wſſecko Wogſko poražené. K tomu dij Baſſe / dobře ſe tak ſtalo

že tak

že tak ſlawně zahynul/nebo by ho byla ſmrt hanebná neminula/yakby ſe byl Cýſaři vkázal ten bezectný Mamaluk.

Toho čaſu přiſſla giſtá nowina do Wogſka Křeſtianſkého / že Synan Baſſe s čtyrycýti Tiſýcy Lidu z Konſtantynopole wygel / mezy kterýmiž bylo 15. tiſýc Ianyčarů/kteréhož Sultan Amurath ſe wſſijm Dworē ſwým mſſi za Měſto wyprowázel/a gemu poručil, aby co neyſpiſſegi do Vherſké Země wtrhl/a potom do Charwátſké/ tak aby ſe náležitě nad Křeſtiany pomſtil/od kterýchž s takowau ſſkodau Wogſko rozehnáno.

Mluweno geſt od mnohých, žeby někteřij Páni Křeſtianſſtij ſlyſſijce o ſýle Tureckého Cýſaře/poſýlali k němu, proſýce aby hněw ſwůg vkrotil/a neſtrogil ſe na záhubu Křeſtianůw/ ale on že aumyſlu ſwého změniti nechtěl: owſſem byl toho domněnij s Baſſetem gmenowaným/že s tim Wogſkem to wſſecko co vmijnil ſprawiti bude mocy. Protož Poſlům s welikým hněwem odpowijdal/že s Cýſařem Křeſtianſkým pokoge žádného mijti nechce/poraučegic Synan Baſſeti, aby, geſtližeby Poſla s penězy potkal, od něho Trybut wzal/a gey Rytiřſtwu ſwému rozdal/a Poſlu ſe naſpátek obrátiti rozkázal. Ty nowiny zdali prawdiwé gſau či negſau: kdo muže to giſtiti: peycha Pohanſká ty řečij nelžiwé býti oznamuge.

Téhož Roku 50 žoldněřů z Zámkůw Podhraničných ſebrawſſy ſe/přes Dunag přeplauli k některým Pewnoſtem Pohanſkým/kdež na tři tiſýce Turkůw nenadále přiſſli/a widauce že gim vgijti nemohau/zůſtali na tom, aby neb poctiwě a ſlawně zemřeli/anebo ſe ſkrze Pohany proprali a zdrawij ſwého zachowali, poněwadž nemůž ginak býti: a hned wſkočili mezy Pohany s welikau ochotnoſti/a za chwijli s nimi ſe zmužilē potýkali.

Turcy takowau ſmělost mezy ſebau rozgijmagice / obáwali ſe aby ginij Křeſtiané w zálohách nebyli a ge třebas neobklijčili/na mijſta bezpečnēgſſij poſtupowali/a když několik Lodij v břehu na Dunagi naſſli / wzali od nich ſprawu/že nenij wijce Křeſtianů než těch 50. pročež ſmělegi na ně dotijrali chtijce ge zgijmati/oni pak znowu gim ſe bránili ſtatečně dokud ſe gim prachu a kulek doſtáwalo: Nemohauce giž pak déle takowé ſýle odolati/wſſyckni pobiti gſau/toliko čtyři zagati/a do Konſtantynopole odeſláni: třem z nich ruce y nohy odſekali a na kůl wſtrčili/ potom do ohně vwrženi. Cžtwrtý pak trápen diwnými mukami za několik dni/ až byl také napoſledy na Oheň odſauzen.

Téhož Roku Měſýce Zářj Amurath Turecký hněwiwý a žaloſtiwý gſauce/pro porážku Turkůw v Zyzeka/ vmijnil ſobě s welikým Wogſkem Kláſſter Zyzek oblehnauti a z rukau Křeſtianſkých mocy geg doſtati / a tak ſwůg hněw a žaloſt vpokogiti: Iakož y toho dokázal. Nebo Křeſtiané weliké ſýle Turecké odolati nemohauce/kterýchž bylo 1400. s welikau žaloſti na to hleděli když Pohané ten Kláſſter plundrowali: ač kteřij na něm byli/doſti zmužile ſe bránili/wſſak prácy vſtawičnau zemdleni/od mocy Turecké přemoženi gſau/a wſſyckni vkrutně zmordowáni.

Sedmého dne Měſýce Praſynce, téhož Roku Turcy Zámek Veſperin oblehli/a ſrozuměgice Křeſtiané že mocy gegich neodolagi/ tagně w nocy z něho vtekli/a wſſak vſylugijce aby Zámek Pohanům k vžitku nebyl/založili Knoty: tomu ſrozuměgice Pohané/za nimi ſe puſtili/a dohoniwſſy ge, přemohli a zbili/a Ferdynanda Samarya s Služebnijkem zagali. W tom knoty založené ſe zapálili/a Zámek s mnohými Pohany rozhodili: Nic méně, z oprawili znowu Zámek ten/a geg k opatrowánij dwaum Bekům oddali.

Obrátili ſe potom Turcy k Palačij/kterýž z mocy wzali/ač obleženj do-

ſſi dlau-

Digitized by Google

ſti dlauho ſe bránili/ale weliké ſýle geho odolati nemohli. Petr Ornandy Vher kterýž tam byl Heytmanem / ſmlauwu s Turky včinil / Zámek gim poddal/zdrawj wſſechněm obgednawſſy / a to co by každý odneſti mohl: neb gim to od Pohanů dowoleno/a geſſtě y přijſahau potwrzeno. Turcy potom doſtawſſe Zámku, nepamatugice ani na přijſahu ſwau/ wzali Petra s giný-mi dwěma/giné pak wſſecky zmordowali.

Třináctého dne téhož Měſýce Zámek Wezzan Turcy opanowali: Pro kteréžto čaſté dobýwánij Zámkůw a Měſt/ weliký ſtrach ſe rozmnožowal w Charwátijch/w Vhřijch/y w Rakauſých/a k tomu domácý wewole a roztr-žitoſti byli. Bylo tehdaž mluweno wůbec, žeby od některých Panůw Kře-ſtianſkých, a to neypředněgſſijch/weliká náchylnoſt k Turkům prokazowána byla/a na Křeſtiany pomoc připowijdaná: Také žeby některj z Panůw Cže-ſkých od Cyſaře odſtaupiti mijnili/a nowého Krále ſobě wywoliti chtěli. A ginij opět o Cyſaři to mluwili, žeby wſſeho tak zanechati chtěl / a do Sſpa-nyel vgeti vmijnil: tehdáž co ſe komu we ſnách zdálo/to za giſtau a prawdi-wau wěc pronáſſel.

Cyſař Rudolff magic wědomoſt giſtau od Sſpehéřůw a Wězňůw / že Wogſka Tureckého nenj wijce než Sto Tiſyc/ mezy kterýmž geſt Ranytčarů 5600. Oſtatek pak lidu k bogi neſpůſobného / Děl toliko magice 14. a Pol-nijch Sto/ hned rozeſlal po wſſem Cýſařſtwij ſwě Poſly/ aby wſſyckni Wog-ſka podlé powinnoſti ſwé shromáždili w gednom Měſýcy/žádagic w tomo pomoc wſſech Panůw Křeſtianſkých.

Nad Wogſkem Tureckým byl neywyſſſijm Synan Baſſe/ a po něm byl Beglerbek Řecký/a giných Bekůw mnoho. Prawili že Synan Baſſeti po-ručil Sultan, aby s Wogſkem nezagijžděl/ a na Zymu aby ge rozpuſtil/ než toliko něco Ranytčarůw do Budinu/a něco do Bělehradu aby odeſlal/kdež by přes Zymu odpočinuli/a geſſtě aby na třij Beky s Wogſkem očekáwal / a teprw po přijgezdu gich aby Křeſtianům Erly mocy odňali.

Pohané pak vznáwagic weliků ſwau moc a ſylu/myſlili že ſe žádný o ně nepokuſý/y oblehli Dotys/ale Křeſtiané z okolnjch Zámkůw gakž o tom zwě-děli/ hned 16. dne Měſýce Praſynce přes Dunag ſe přeprawili/ chtějce oble-ženým dáti retuňk/a bitwu s Nepřátely ſweſti: Protož 20. dne téhož Mě-ſýce Melichar Reder ſlawný Pán, a neywyſſſij nad Slezáky / magic Lidu wýborného 1300. treffil nenadále na nemalý hauff Turkůw, y začala ſe bi-twa: Melichar Reder ſſtiaſtně wijtězſtwij obdrzel/mnoho gich pobil / a tři Sta Dijtek Křeſtianſkých odgal/ kteréž oni do Turek odeſlati vmijnili. Ta-kowá porážka Turky zarmautila/a čím dále wětſſijho neſſtěſtij ſe obáwali, proto že ſe wždy čím dale wijce Křeſtianſkých hauffůw ſgijždělo.

Přiſſla potom nowina, že Turecký Cýſař třidceti tiſyc Tatarůw do Vher wyſýlá/ale to žádná prawda nebyla.

Potom opět giné nowiny přineſſené/že gſau Polácy Tatary porazyli/a giné/ že Perſký Král mage Wogſka ſwého půl druhéhokrát Sto Tiſýc/do Králowſtwij Sultana Cýſaře Tureckého wpadka Zemi geho hubil.

Křeſtiané pak gſauce ſmělij, a magic w hromadě Wogſka Rytijřſkého 25000. gizdného y pěſſýho/krom Vhrů, a lidu z giných Kragin wyſlaných/ při koncy Měſýce Řijgna Měſto ſlawné Bělehrad oblehli/w kterémž prwé Vhři Krále ſwého korunowali / a wněm napoſledy Léta 1527. Cýſař Fer-dynand korunowán byl. Rpauſſtěli Křeſtiané Děla s hřmotem welikým/ a giž několik děr we zdech vdělali/ y dwěma Sſturmy o Pewnoſt ſe pokuſyli/ ale od Turkůw byli odehnáni. W tom Baſſe Budinſký s třinácti Beky,

magic

magic 20 tiſýc Wogſka/Dĕl 30 a Wozůw Proſſantſkých 50. z poručenj Synan Baſſy k Bělehradu poſlán / aby Mĕſtu retuňk dal/ kteréžto Hrabĕ z Hardeku Heytman Rábſký, a Giřý Hrabĕ z Serynu/ a Pan Nádaždý ceſtu zaſkočili/a než k Mĕſtu přigel, s nim poſſermiclowali.

Baſſe widauc Křeſtiany/na gedné Hoře wyſoké ſe položil/proto aby mu bylo ſnáze z hůry ſtřjleti. Ale Křeſtiané Pánu Bohu ſe poručiwſſe/ſprawedliwĕ ſe na Turky hnĕwali/a nic nedbagic na nebezpečnoſt mjſta, k Turkům ſkočili/a wpadſſy mezy dotčenau ſtřelbu/tak zmužile ſe s Turky bili/ až

gich 10000. na place zůſtalo. Mezy nimižto byli tři Bekowé/Oſtřehomſký/ Setſſynſký a Nowohradſký / a ſedm Czauſůw : Tak nĕkteřj powjdali/ že w té bitwĕ byl y Synan Baſſe ſſkodliwĕ w plece ranĕn.

Vtjkali Turcy vprkem, kteréž naſſy zmužile ſtjhali/ nĕkteré zgjmali / nĕkteré mečem zbili. Zagata byla wſſecka Střelba Turecká/wſſecky Wozy s potrawami/a Welblaudůw množſtwj, to wſſe k vžitku Křeſtianſkému přiſſlo. (Z té porážky a ſſkody weliké/rozhnĕwali ſe náramnĕ/ přiſahagjce že žádného žiwiti nebudau, yak ſe gim neyprwé vdá nad Křeſtiany ſwjtĕzyti : Na znamenj hnĕwu ſwého, pĕt wĕzňůw Křeſtianſkých kteréž toho čaſu mĕl w ſwém leženj, Baſſe poručil bez meſſkánj ſtjnati.) Ti pak genž za vtjkagicým Wogſkem bĕželi/byli Huſaři a Reytharj Nĕmečtj / kteřjž maličko odpočinauce/na oſtatek Pohanůw ſe obrátili/a dohonjce ge/zmužile ſe s nimi bili/tak že Huſaři polámagic Kopj ſwé/Ssawlemi ſe s Turky bjti muſeli. Nĕmcy také Prach wſſecek y kaule wyſtřjleli/ a kdyby ſe byli Turcy déle gi bránili/bylaby wyhraná bitwa ſtracena. Z opatrowánj Božſkého toliko ſedm z Křeſtianůw, ač neyznamenitĕgſſých w té bitwĕ zůſtalo/a nĕkteřj ranĕni byli/yako Hrabĕ z Hardeku w nohu wſſak neſſkodliwĕ. Po rozehnánj tehdy Turkůw/nawrátili ſe do leženj s radoſti.

Tak ſſtiaſtná bitwa Křeſtianům welikau ſmĕloſt přidala/a Pohany ſtraſſliwé a bázliwé včinila/tak že z mnohých Zámkůw tagnĕ vcházeli/zanechágic puſtých až k Hranicým Tureckym. Ranytčaři to neſſtĕſtj ſamému Synan Baſſeti přičjtali/prawjce, že gemu poručeno bylo w Bĕlehradĕ tu zymu odpočjwati/a žádné wogny nezačjnati : a tak poſlali k Sultanowi ſwému, obžalugice geho. A Sultan Amurath z přjčiny té/k hnĕwu gſa popuzen/hned w prchliwoſti poſlal do Bĕlehradu, aby Synan Baſſy zaduſyli.

Téhož čaſu dwa Bekowé do Weſperyna přiſſli/za kterýmižto 17 dne Liſtopadu ginj dwa přitáhli / gimžto rozkázáno bylo aby Předmĕſtj wſſecko

popá-

popálili: Potom zagat geden od naſſjch z Weſperynu/kterýž prawil, že proto wyſláni byli/aby Křeſtianſké Wſy y Měſta gakýmkoli ſpůſobem plundrowali/a Tyhan Měſto pewné aby oblehli a mocy wzali.

Cžtrnáctého dne Měſýce Liſtopadu okolo deſáté hodiny w Kaſſowi tři Slunce ſe vkázali/a w tom z Agru, (neb z Erle, což Cžechowé od Němcůw wzali) něco Huſarůw wygelo/kteřjž treffili na tři Cžauſy Turecké/s nimiž gelo giných 37. a ſwedſſe s nimi bitwu/ gednoho Cžauſa s deſýti Turky zabili/a dwa žiwé do Erly přiwedli/ginj pak zvtjkali.

Téhož čaſu Pan z Tyffenbachu Zámek Sabatku wzal / kdež toliko Sto gjzdných a Sto Pěſſých Lidu Rytjřſkého bylo/a poručiw wſſecky zmordowati/k Fileku ſe obrátil/magic Lidu toliko 2500.

Turcy kteřjž w Budinu byli/ſegdauce ſe s ginými / tak že gich wſſech bylo 12000. poſpjſſyli k Filеku k obraně geho. O čemž když ſe dowěděl Tyffenbach/zaſtaupil ge na tři ſtrany / a na mjſtě přjhodném ſwedl s nimi bitwu/a tu gich zbito mnoho/oſtatek rozehnáno: Střelba kterauž s ſebau měli, pobrána/a obrátjce ſe zaſe k Filеku/geho w brzkém čaſe doſtal/a mnoho Ryſtuňkůw k wogně tam nalezl/kteřjž byli w Zemi zakopáni. Pſſenicy Turcy za Zed wyſypali/pro kterauž potom w nocy s několika Sty Wozy přigeli/ale wyſſpehowáni od Rytjřſtwa /wſſyckni zbiti gſau/ a cožkoli v nich nalezeno/to wſſe pobráno/a na Zámek Filek dopraweno.

Z takowého ſſtěſtj Křeſtiané děkowali Pánu Bohu / obzwláſſtně pak když mimo to y Setſſinu a Tolky Turkům odňali/ a Heytman Křeſtianſký nepřeſtáwage w ſwém powolánj/rozmeyſſel coby měl činiti/zdali Hatwanu dobýwati/čili s Panem Balffim, kterýž tehdáž v Nowého Hradu byl/ſe ſpogiti. Welicý deſſtowé ten čas ſſkodu činili/tak že Střelbu žádným ſpůſobem wezti nemohli/ani žádná žiwnoſt Wogſku dodána býti nemohla: Sedlácy wſſyckni v Setſſjna a Fileka/wezmauce nábytky ſwé/ na miſto bezpečněgſſj s ženami a s dětmi ſwými odběhli a ſe ſkryli.

A když hlad oſužowal Wogſko Křeſtianſké / a mnohé odgeti přinutil/ nic méně Lid Balffiho, když Turcy Dregelium a Palank puſté zanechali/ Pewnoſti ty opanowali A když Samaſky Zámek znamenitý mezy Setſſynem a Filekem Turcy geſſtě w ſwé mocy měli/ a z něho ſſkody weliké Křeſtianům činili/wyprawen geſt s dobrau čáſtkau lidu Michael Schyryn neywyšſſj nad Lidem Cýſařſkým/ aby Pohany z toho Zámku wyhnal. Turcy to zwědauce/než Křeſtiané k Zámku přitáhli/oni vtekli/toliko 35 Oſob pro obranu zanechali/kteřjž obgednawſſe ſobě žiwot a to coby vneſti mohli/Zámek hned poddali.

Oznámeno potom, že z Winadu Turcy vtekli/pročež geg naſſy oſadili/ gako y Drogegilu / kdež nalezeno bylo 10. Děl znamenitých. Zámku pak řečeného Wecka Turcy dobrowolným poddánjm poſtaupili/ takowé ſſtěſtj miloſt Božj Křeſtianům ſwým popřjti ráčila. Neb Roku toho Turkuom odňato 13. Zámkůw bez Krwe proléwánj/gmenowitě, Sabatka/ Filek/Diwin/Haniakow/Setſſýn/ Modrýkámen / Dregel / Hulock / Holdocký/ Samaſky/Wugach/Wetſſke/ Palank: a k tomu tak weliký djl Země coby mohlo býti za Arcyknjžetſtwj Rakauſké.

Téhož Roku 6. dne Měſýce Března / položen byl Sněm w Ratysboně/ na kterémž bylo o ochraně wſſeho Křeſtianſtwa rokowáno/ neřády wſſeliké aby ſkaženi byli/a dobrý řád aby naprawen byl: a po wyřjzeni těch wěcý/ odložen geſt do Prowodnj Neděle, pro něgaké zaneprázdněnj Cýſaře w ſpráwách welikých. Na tom Sněmu potom Cýſař Rudolff ſe wſſemi Knj-

Digitized by Google

żaty Králowſtwij, toto ſpůſobil/aby z Jara neyprw přijſſtiho / to geſt Roku 1594. 30000. gijzdných/a pěſſijho lidu 60000. proti Turkům wywedeno býti mělo: Kterémuž Wogſku dán za Heytmana Arcyknijže Ferdynand / Hrabě z Tyrolu/ꝛc. Streyc Cýſaře Rudolffa/a pomocnijkem geho nařijzen Matyáš Arcyknijže Bratr Cýſařſký.

Strach weliký byl mezy Pohany/tak že z Měſt a Zámkůw okolnijch/co neylepſſijho měli, wſſecko do Budina wozyli: w kterémžto Městě toho Roku tak weliké bohatſtwij a zbožij bylo/ žeby za ně Sto tiſýc Wogákůw za celý rok wychowati mohl: a kdyby ſe byli Křeſtiané toho roku ſgeli / ſnadnoby byli Bělehradu/Budinu/y giných přednjch Zámkůw a Měſt doſtati mohli.

Aby pak oni ſrdce ſwá bázliwá potěſſyli a Křeſtianůw poſtráſſyli/takowé nowiny rozſywali/že Beglérbek Rzecký do Budina weliké Wogſko prowázý / w němž 40000. Tatarůw býti prawili / a že neywyšſſijho Baſſy na každý den očekáwagi/ s Wogſkem nesčiſlným: ale když Oſman Bek čtyry ſſpehéře wyſlal, kteřijžby možnoſt a ſylu wogſka Cýſaře Křeſtianſkého zwěděli/a yaká ſpráwa a pořádek w něm geſt/yak mnoho Střelby/a coby činiti myſlili/zdali k Hatwanu či k Weſprynu obrátiti ſe chtěgi/tehdáž wygeweno geſt, že Turcy neprawdiwé nowiny dali ſlyſſeti/neb takowé ſſpehéře, když po znání a zgimání w Wogſku Cýſařſkém byli, a dáni k mučeni/ wyznali / že od Beka wyſláni gſau/proto aby o weliké mocy Wogſka Tureckého wyprawowali/ale že Beglerbek do Budina přigel toliko w ſſeſti Stech Koni y Pěſſých/a té Zymy že Wizyr Baſſe ani Tataři nepřigedau do kragin Uherſkých wſſak z Jara že na weliké Wogſko očekáwagi.

Mezy tim w Hornjch Uhřijch Wogſka Křeſtianſká z Měſt těch do kterýchž ſe byli na Zymu rozgeli, obeſlané byli / aby 16 dne Praſynce neyprwé přijſſtij, neb Oſtřehom neb Bělehrad znowu oblehli/protož bez meſſkáni 22 Děl z Wjdně po wodě do Komárna odeſláno/a Lidu rozkázáno/aby ſe ſgijžděl pod ſpráwu Pana Balffiho/ a Hrabě z Hardeku y Tyffenbach tolikéž očekáwali Aukadu něgakého.

To když ſe dálo/Huſaři kteřij w Papě pro obranu byli/na nowého Beka kterýž s wýborným ryſtuňkem do Palaty z 600. Koni gel, udeřili/a s nimi bitwu ſwedſſe ge přemohli/některé zgijmali/Beka kterýž ſe gijti nedal, zabili.

Dne 19. téhož Měſyce Turcy z Zyzeku přes Rzeku Sawe ſe přeprawili/ Křeſtianům ſſkody nemalé čiňijce: O čemž když ſe dowěděl Grafuinus ſkrze ſſpehéře, za nimi táhl/a 700 gich porazyl/a něco w Sawě gich utonulo.

Téhož Roku 1593. Knijže Bawořſké do Prahy k Cýſaři přigelo/od kteréhož s náležitau uctiwoſti přigato/ a po několika dnech zaſe odgelo.

Téhož Roku weliký Kněz Mozkewſký Jwan, žádal od Papeže Rzehoře 14 aby mohl tytulu Králowſkého doſáhnauti. Otec Swatý dowoliti gemu toho nechtěl/a to proto že byl Siſmathicus y aby něgakého nepokoge mezy Poláky a Moſkwany neučinil.

Téhož Roku w Benátkách Měſyce Liſtopadu když grunty Koſtela S. Wawřince wymetáwali/ nalezli Truhlicy dřewěnnau, w kteréž byla geſſtě druhá wolowěnná plná zlatých ſtarodáwné mince: Dělnijcy to předneſli před Miſtra ſwého ſtarſſýho / kterýž otewřew truhlu / a wida tak mnoho Zlatta/zapowěděl wſſem aby nic o tom žádnému nepowijdali / a poděliliſe ſami o ty Penijze/a truhli do wody uwrhli: geden pak Towaryſs z nich, gemuž ſe y těch Peněz něco doſtalo/gſauc potřebným/ s dwěma těmi Zlatými ſſel k Zlatnijku, ptagice ſe ho coby mu za ty Penijze dal/a on ſpatřiw ſtarodáwnij mincy, a takowých Peněz gak žiw newidauce/ neb na gedné ſtraně

byli tři

byli tři Korauhwe a na hoře Křjž / a na druhé ſtraně několik liter Chaldeyſkých/kaupil ge pro vkázanj: a tak ſe wygewilo což byli ti Zednjcy zatagili.

Protož z poručenj Auřadu zgimáni gſau wſſyckni / a tu wyznali yakým ſpůſobem ty Penjze naſſli/a že liſty nějaké mezy těmi Penězy na pargaméně pſané byli/ale gazykem neznámým/kteréž že gſau do wody wrhli/a toliko ty Penjze ſobě zanechali.

Téhož Roku Anna Arcykněžna Rakauſká Dcera Arcyknjžete Karla Styrſkého/ Streyna Cýſaře Rudolffa/Zykmundowi třetjmu Králi Polſkému Manželi ſwému porodila Dceru w Warſſawě / kteréž dáno gméno na křtu Anna Marya.

Na počátku téhož Měſyce Jan Knjže Saſké na dwůr Cýſaře Rudolffa přigel/od Bratra ſwého Fryderyka Wilhelma/ a od ſtawůw Knjžetſtwj Saſkého wyſlaný/aby manſtwo kteréž Electores Saxonum w Cžechách magi gménem Synůw Christiana Electora poſlednjho, v Cýſaře Rudolffa yakožto v Krále Cžeſkého přigal: což ſnadně z láſky Cýſařſké obdržel.

We Wlaſkých Kraginách vkázala ſe Kométa s dlauhým ocaſem na poslednj ſtranu/ o kterézto pſal Bartholomæus Hubertus Medicus Erphordienſis, y ginj Aſtronomowé mnozý.

Téhož Roku w Indeburku w Styrij vkázala ſe černá Hwězda w ſluncy a proti nj Děl několik welikých/z kterýchž kaule weliké nápodobné Duze, na Slunce wſkakowali, Zem černau činjce/a okolo Slunce mnoho Hlaw Tureckých ſe vkazowalo s dlauhými Hrdly/a Cžáp weliký železným řetězem za nohy vwázaný.

Téhož Roku Henricus Borbonius Král Nawarſký & Biarmæ Princeps, po mnohém z gedné wjry na druhau wſtupowánj/k gednotě wjry Katolické znowu ſe obrátil / a změniw vkrutnoſt ſwau, ſlibowal to wſſe což na Křeſtianſkého Pána w čaſu pokánj poſtaweného náležj ſplniti. O tom obſſjrněgi Mercurius Gallobelgicus lib. 6.

Dne 18 Měſyce Srpna Ludwjk Knjže Wirtemberſké vmřel na Dwoře ſwém/gſa Muž Wěku doſpělého /měl dwě Ženy: Dorotu Karla Markraběte Badenſkého Dceru/kteráž mu vmřela Léta 1583. a Vorſſylu Georgij Ioan: Palatini in Ligelſtein Dceru/kterauž po dwau letech po ſmrti prwnégſſj wzal druhého dne Měſyce Máge/a že ſtonal, nezanechaw potomkůw žádných/ Frydrych Hrabě Wirtemberſké yako neybližſſj Přjtel w geho Knjžetſtwj ſe vwázal.

Téhož Roku vmřel Jan Král Sſwedſký: Syn geho Zykmund Král Polſký W. K. L. na geho miſto s Manželkau ſwau Annau geti vmjnil: k čemuž mu wſſyckni powolili: a tak na koncy Měſyce Srpna z Krakowa wygel do Malborku/potom do Gdánſka/ kdež z malé wády weliká Wogna ſe začala/tak že Král w tom tumultu w welikém nebezpečenſtwj byl.

Téhož Roku po ſmrti Knjžete z Parmy/ dlauho při Dwoře Krále Hiſſpanſkého rokowáno/kdoby na geho miſto do Belgij wyſlán býti měl/někteřj chtěli Albrechta Arcyknjže Rakauſké, Portugalſkého Wicegerenta/ ale Luſytáni ponjženě Krále proſyli, aby gim tak dobrého Gubernatora neodgjmal: nic méně na tom zůſtalo/aby Arcyknjže Arnoſſt Bratr geho tam byl wyſlán/a tak ſe ſtalo/že gemu byla dána ta provincie/do kteréž on na počátku Měſyce Praſynce s oſmi Sty gjzdných wygel: Dne 18. téhož Měſyce do Normberka přigel/a tam byl wjtán od dwau Weywodůw Naubergenſkého a Bipontſkého/a od Manželek gich/od Knjžete Bawořſkého a dwau Seſter/a od Syna Karla Arcyknjžete, Mládence na ten čas w 12. letech.

To wſſe

To wſſe dálo ſe Roku 1593. za čaſu ſſťaſtného panowánij Cýſaře Rudolffa/ kterýž ſſtiaſtně a za ſluſſné přijčiny s Turky Wognu začaw / geſſtě gi byl ani do Léta 1601. když gſem tuto Knihu pſal, nedokonal: Protož gak ſe wedlo přes ty wſſecky čaſy yak Křeſtianům tak Pohanům / to wſſe w prawdě oznámijm.

Roku tehdy 1594. za panowánij wěčné paměti hodného Cýſaře Rudolffa/ toho gména druhého / ſſtiaſtné y neſſtiaſtné přijhody timto pořádkem ſe dály.

§ Sultan Amurath Turecký Cýſař 11. dne Měſýce Ledna, wygel z Konſtantynopole, aby Wogſko ſwé kteréž proti Křeſtianům ſebral, ſpatřil. W tom weliká baúřka na Oblacých Nebeſkých ſe začala / tak že Wozy y Koně přewracowala: Z kteréhožto baúřenij padali křijže z Nebe na ſſaty Turecké.

Welice z takowé přijhody Sultan Amurat ſe vlekl / tak že wſſecko ſwé Wogſko do Konſtantynopole obrátil/ a ſám z toho leknutij nemocen gſa/ položil ſe a vſnul. W tom vdá ſe mu weſnách widěti welikého Muže/ kterýž gednau nohau ſtál na Wěži Konſtantynopolitanſké/ a druhau roztáhl na Moře/ a gednau rukau Slunce, a druhau Měſýc doſahowal: a když ſe tomu diwal Sultan Murath/ ten Muž nohau tu Wěž zbořil na kteréž ſtál: když vpadla, Koſtel y Stolicy Cýſařſkau polámala/ a w tom Sultan ze ſna ſe probudil/ a wſſech Wěſſtců powolati rozkázal/ gimžto ſen ſwůg oznamowal/ a žádal od nich aby mu geg wyložili. Kteřijž genu po malé chwijli powěděli/ že Sultan Křeſtianůw ſobě ſwau mocy nepodmanij/ proto že ſe Machomet hněwá/ a yak na Turky křijže padali/ tak wſſyckni ti Turcy na kteréž ſpadli křijže/ že magi mordowati Křeſtiany/ kteřijž w křijžijch oblijbenij ſwé magi. Čehož geſtliže nevčinij/ že Machomét Prorok welikau Wěž y Koſtel y Stolicy Cýſařſkau zbořij a w nic obrátij.

Po takowém gegich Proroctwij/ přiſáhl Sultan Murath wſſecku ſwau moc na Křeſtiany obrátiti/ a nepřeſtati wálčiti / dokawadžby neopanowal wſſech Zemij a Kragin, w nichžto Křeſtiané přebýwagi.

Téhož Roku gedenáctého dne Ledna/ přigeli do Widně z leženj Cýſařſkého od Wogſka Poſlowé/ Gallus a Brunius/ kteřijž kořiſt nemalau wzatau pod Bělehradem, Cýſaři a Arcyknijžeti Matyáſſowi yakožto Gubernátorowi Wogſk Křeſtianſkých odewzdali/ totiž 30 Děl welikých Turkům odgatých/ tři Koně Turecké welmi ſpanilé/ Praporců 22 a giných množſtwij zbraní a ryſtuňkůw pěkných/ což wděčně Cýſař Rudolff y Arcyknijže přigmauce/ Poſly s hogným a laſkawým obdarowánijm zaſe do wogſka wyſlali.

Dne 15 téhož Měſýce/ ſgelo ſe mnoho Turkůw z okolnijch Zámkůw okolo dwau tiſýc / a wygedauce na grunty Křeſtianſké okolo Filekowa/ ſſkody veliké činili. O čemž když Tyffenbachowi ſpráwa dána/ hned ſe wſſem ſtrogiti kázal/ a hned gim ceſtu zaſtaupili/ a přiſſli nenadále na ně/ a bitwu s nimi ſwedſſe, zmužile ſe s nimi bili. Dal ſſtěſtí a wijtězſtwij Pán Bůh Křeſtianům/ zůſtalo těch Turkůw na place 1500. a něco žiwých doſtali/ oſtatek gich zutjkalo/ a laupež wſſecka odňata a pobrána.

Stalo ſe téhož Roku w Helwetij we Wſy nazwané Rozeko w Panſtwij Lucernienſkém: Negaký Sſeňkýř gménem Girijk Sſkod, po ſmrti manželky ſwé/ když ſtateček ſwůg vtratil, a giž práwě do weliké nauze vpadl: Dijtky geho, gijchž bylo patero / wolali s pláčem yakožto hladem zemdlené / aby gim gijſti dal/ a on odpowěděw žaloſtně, že ani chleba nemá/ y nawſſtjwil Sekru ſwau, žádage ſnažně aby gemu toliko chlebem nápomocna byla, dřijwe

nežby Dětátka geho zemřeli/ale ona odpowěděla: že mu nemůže nigakž spomocy. Protož odſſel on k dýtkám gſa ſmutný/kteréž opět běžjce proti njmu za chléb plačtiwě žádali/a když zwěděli že nic neneſe/oddali ſe w pláč/a ſtarſſý těſſyla ge řkauce: mlčte mlčte, dá nám Pán Bůh dnes chleba geſſtě doſti.

Otec pak Tyran od Sſatanáſſe ſwedený a hněwem zapálený/pochytiwſſy tu ſtarſſý Dcerku w ſedmi letech, gi oběſyl/a dwě vtopil/čtwrtá to widauc padla na kolena proſyc Otce ſwého aby gi nezabigel/že od něho wjce chleba proſyti nebude: ale tyran nemiloſrdný dobywſſy Nůž, hrdlo gi podřezal. Páté kteréž w Kolibce leželo, Nožem probodl: a w tom Seſtra přiſſla Pecen chleba neſauc/a widauc takowau vkrutnoſt/ hlaſem nařjkati počala.

Slyſſýce Sauſedé takowé nařjkánj/zběhli ſe/ a widauce vkrutnoſt toho Tyrana/gali ho a do wězenj dali/kterýž we třech Nedělých a dwau dnech vtracen geſt/neyprwé na kůl wſtrčen a potom v ohně vpečen.

Téhož Roku Matyáš Arcyknjže Rakauſké 24 dne Měſýce Ledna na den Swatého Matěge z Wýdně do Rábu gel/za kterýmž každý den Wogſka z Cžech/ z Morawy a Slézſka ſſli.

W tom neywyšſſý Heytman nad Erly / wyſlal z Zámku pět Huſarům, aby některé Sedláky neposluſſné ſkrotili/ a nebo na Zámek přiwedli/ kteřjž na Sto Turkůw treffili/a založiwſſe Kopj ſwé, s nimi ſe zmužile potkali. Turcy diwili ſe owſſem takowé ſmělosti/ale že ſe domnjwali žeby wjce Křeſtianůw někde w tagném mýſtě očekáwalo, vtjkati počali / a Huſaři za nimi běžjce/gednoni čtyry zabili/a pátého žiwého gali, též Praporec Turecký doſtali. Kobrátili ſe s tim k Heytmanu ſwému do Erle/ a ten ge k Cýſaři wyprawil. Giſtě tak weliká bázeň mezy Pohany byla toho čaſu/a hlad ne malý/ že před několik Křeſtianůw mnoho Turkůw vtjkalo.

Weliká pomoc od Papeže toho Roku Cýſaři do Vher včiněna / Pěſſých 5000. gjzdných 500. Knjže Hertrurſké dalo na pomoc 70000. Korun. Conuenſſtj 4000. Knjže Ferrarſké 50000. Luka 20000. Parma 25000. Knjže pak Mantuanſké a Vrbinacſké připowěděli oſobně přigeti s Wogſky ſwými. Od Moſkewſkého také dobrá pomoc odeſlána byla.

Téhož roku gedenáctého dne Měſýce Vnora/ když ſe ſtrach weliký mezy Pohany rozmáhal/ Beglerbek Řecký, buď že pro kratochwil, neb aby y Děti zmužiloſti zwykali/ſebral gich oſm Set/kteréž na dwě rozdělil/ gedny nazwal Gaury/ a druhé Biſurmany / a přiwedl wſſecky na dwůr Cýſařſký/ připowjdage těch děti Heytmanům nařjzeným/ že kteřj wjtězſtwj obdržj, ſſtědře obdarowáni budau. Kdal Gaurum heſlo IESVS, a Biſurmanům Hala Hala/y hned oběd wě ſtrany k ſobě ſkočili/každá křičýce Heſlo ſwé/a gedni proti druhým zmužile ſobě počjnagice, bez miloſrdenſtwj ſe bili / tak že na poly mrtwé odtud noſyli/a wſſak předce ti kteřjž měli Heſlo IESVS plac obdrželi a ſwé Nepřátely rozehnali: Opět poſſla z toho weliká bázeň / tak že Turcy záhubu ſobě předpowjdali.

Téhož čaſu Kozácy weliké ſſkody Turkům okolo Kylí a Bělehradu činili/ Děl welikých polnjch mnoho pobrali/ a kořiſt znamenitau zplundrowawſſe Zemi Pohanſkau odneſli.

Křeſtiané welice byli tehdáž opatrnj/nebo 24. dne Měſýce Vnora w Wýdni a w giných Měſtech woláno/ aby žádného Cyzozemce, yak Stawu Rytjřſkého tak proſtého, ani we dne ani w nocy nepřechowáwali/ lečby ten neyprwé oznámil gméno ſwé/odkud geſt/a kam gde/a co tu k wyřjzenj má/ gak dlauho tu zůſtati chce / a to wſſe od něho wyzwědauce / neywyšſſjmu Zpráwcy Měſta onom oznámeno býti mělo/a geſtližeby ſe kdo tak nezachowal/

wal/na hrdle treſtán, a geho ſtatek do Komory Cyſařſké pobrán býti měl.

Též y přes Wodu Přewoznjcy žádného přewezti ani odwezti neměli/ krom s powolenjm Spráwcy Měſta/ a wſſyckni neznámj z Měſt wypowě-djni/ ani žádný neſměl w Maſſkarách aneb Larwách po Mě[illegible] choditi/ tak opatrným vſtanowenjm budaucýmu zlému předcházeli.

Téhož čaſu Kryſtoff z Tyffenpachu obgednawſſy ſobě v Arcyknjžete Matyáſſe Tiſýc Lidu Rytjřſkého, a to Czechůw/ Filek a giné Zámky oſadil geſtližeby Wogſko wyſlané bylo k Wogně/ aby ty Zámky puſté nezanechááwa li. Nadto Arcyknjže wyſlal Hrabě Sſlyka z Paſumu a z Lokte s Tiſýcem gjzdných/ kteréž podlé potřeby po Zámcých rozſadil.

Mezy tim Arcyknjže Matyáš Auřady Wogenſké giným rozdáwagíc Balſſiho včinil Dyrektorem wſſeho Wogſka/ a hned ſe radili, yakby mohli Cýſaři yakožto Hlawě neywyšſſj neylépe poſlaužiti/ a w tom doſtali Turka gednoho nedaleko od Dreglu/ kterýž wyznal, že na Nowém Hradě mjli od Wácu/ tři mile od Budina/ a ſedm mil od Bělehradu/ toliko oſm Set Lidu geſt, a nic wjce: gimžto rozkázal Baſſe Budinſký ſkrze liſty, aby ſe ſtatečně bránili/ a žádnému Měſta nepoddáwali/ a že gim ſám na pomoc přiſpěti chce s wogſkem nemalým/ a giž z okolnjch Zámkůw wſſecky potřeby k hágenj Měſta dodané byli. Weliký ſtrach byl w Měſtě Nowohradſkým když Hrabě z Sſlyku s ſwými Czechy toliko w Tiſýcy Konjch přigel/ tak že od wſſeho vtjkati chtěli/ domnjwagice ſe že wſſecko Wogſko Křeſtianſké k Mě-ſtu táhne/ ale když gim ſſpeheři oznámili že toliko Tiſýc lidu geſt/ ſtraſſliwé ſrdce ſwé zaſe změnili. W tom Křeſtiané počali ſe ſtrogiti k Nowému Hra-du/ a wyſlali ſſpeheře pro lepſſj wſſech wěcy wyzwěděnj/ a když oni oznámi-li žetak geſt yak ten wězeň powěděl/ vmjnili pak té nocy Měſto dobyti/ y wyſlali do Dreglu pro Děla/ proti kterýmž wyprawili několik Praporcuow Němcůw/ kteréž rychle přiwezena gſau/ a tak 8. dne Měſýce Března před wýchodem Slunce wſſecko Wogſko pod nowým Hradem ſe položilo.

Turcy widauce Křeſtiany/ počali ſe hotowiti k odpjránj/ a tak neypr-wé ſpálili Měſto genž leželo pod Zámkem/ a Moſty kteréž byli k Zámku ſwr hli. Křeſtiané toho dne ne o dobýwánj Měſta, ale o opatřenj leženj ſe ſta-rali/ a několik Děl na hůru wyſokau wywezli/ odkudž welmi dobře do Zámku ſtřjleti ſe mohlo. Giž bylo Slunce záſſlo/ a Pan Gallus neywyšſſj nad Střelbau ze třj neywětſſých Děl vdeřiti kázal: a hned té nocy z rozkázánj Baſſta gedna wyſtawena byla/ kterauž oſadiwſſy na ráno, z ſſeſti Děl k Zámku ſtřjleti počali/ a giž tři Sta Kul z těch a z giných čtyr wyſtřjleli/ a wſſak nic neſprawili/ neb Zámek na wyſoké Skále byl/ a ſſyrokými a wyſo-kými Zdmi obehnaný/ a mezy nimi příkop hluboký w Skále wyſekaný oko-lo wſſeho Zámku/ a k tomu prken mnoho z welikých dřew vdělaných, k obra ně ſložené byli. Nic méně z poručenj Heytmanſkého několik Set Mužůw dobrých Wogákůw k Sſturmu ſe přihotowilo/ kterj při zbraněch ſwých po-chodně měli/ a přiſtaupiwſſy k Plotu oheň založili/ a tak ten Plot z Dřjwi a z Prken včiněný, zapálili/ a za tim přjſtup ke zdem měli: hned ſmělegſſj a ochotnégſſj byli Křeſtiané přiſtupugice k Zdem/ a poručeno vſtawičně z Děl ſtřjleti/ a tim mnoho Turkůw z Domů ſwých wyhnáno/ a mnoho gich zbito geſt/ ale že ſe pak zmužile bránili, do čtwrté hodiny bitwa trwala.

Přigel za tim do Wogſka Arcyknjže Matyáš w Tiſýcy Konjch/ a hned ſe obrátil k neywyšſſj ſtřjlnicy/ a z Děl opět zhuſta ſtřjleti poručil. Což když čaſto a mjrně činili/ neypřednégſſyho Puſſkaře kterýž byl Němec podturče-ný zabili: Zatim weliký ſtrach byl na Zámku mezy Turky/ tak že tři Prapor

ce wyſtawili/a pokoge žádali / ale že gim nic na to odpowěděno nebylo / než co neypilněgi ſtřijleno/Pohané pak opět žaloſtně pokoge žádali. Poſláni byli od Heytmana giſtij lidé/aby s nimi pokog včinili/ přeſtanauce za tim ſtřijleti/y přiweden o deſet Turkůw přednegſſijch k Arcyknijžeti, kteřijž ſkrze tlumače oznamowali/že takowé ſýle odolati nemohau a žádné pomocy od Baſſete Budinſkého nemagice, že ſau powinnoſti ſwé za doſt včinili/a nemagice retuňku že nic giného gim nelze činiti, než Měſto á Zámek poddati/ale tim ſpůſobem, aby s ſwými ſtatky byli propuſſtěnij.

Tu tázáni gſau z které přijčiny ſe hned neyprwé nepoddali / když geſſtě takowé ſſkody Křeſtiané newzali/a doloženo že pamatugi na vkrutnoſt kterauž nad Křeſtiany w Wacij prowozowali: Z čehož ſe oni wymlauwali/prawijce že wedle přijſahy a powinnoſti yakožto Rytijři to činiti přinuceni byli.

Na to gim Balſſi řekl/kterýž ſe tehdáž včinil Arcyknijžetem/a to proto aby Arcyknijže Matyáš znán nebyl/ač weliký náklad na to naložen/ a k tomu mnoho krwe Křeſtianſké wylito/ a proto žádného miloſrdenſtwij hodni negſte/ nic méně z láſky ſwé a dobrodinij přirozeného/ když Měſto a Zámek poddáte/na miloſt přigati budete/ a wedlé zdánij naſſeho s wámi ſe zachá zeti bude. K tomu Bek když mu to oznámeno od wyſlaných powoliti nechtěl/ Křeſtiané též mocý chtěli Zámku dobyti/a Turky wſſecky zmordowati: nic méně po mnohém rozmlauwánij, Arcyknijžeti Turcy Zámek y Měſto ſlowem poddali/a gim dopuſſtěno toliko gijti kamby chtěli/a to ſe dálo deſátého dne Měſýce Března.

S tim dwa Turcy na Zámek odeſláni/a ginij w ležení zůſtali: ſtálo čtyry Tiſýce Lidu pěſſýho/aby Měſto y Zámek opanowali / ale Turcy prodlévali, domnijwagice ſe že vſtaupij Křeſtiané pro weliké deſſtě/ a když s pohrůžkami napomjnáni, Balſſi rozkázal Lidu ke Zdem přiſtupowati y Děla zřijditi: Ale Turcy obáwagice ſe něčeho horſſijho, Zámek y Měſto dokonále poddali/a hned gich odtud čtyry ſta a padeſáte zdrawých wyſſlo / mezy kterýmiž byl Bek s Ženau a s Dcerau/a druhý Bek Sylendriſký kterýž byl od Baſſete Bělehradſkého z Bělehradu poſlán na pomoc/a Czaus genž byl nedáwno od Sultana přigel: mezy nimiž bolo mnoho raněných, kteréž neſli gini Turcy/a někteřij kteřij ſmrtedlné rány měli, od Turkůw ſtiati byli (yakž y ſami za to žádali.) Bekům pak kteřijž wygijžděli z Zámku/ poručeno z Konij sſednauti/a který Kůň byl pěkný, wzali, a giné gim za ně dali.

Hledali potom žoldnéři v wſſech, geſtliže co wijce než ſluſſné bylo nabrali/zaſe gim to což dobrého bylo, Němcy a Vhřij pobrali.

A když odeſſli Turcy/tři Praporce Němcůw s gednim Vherſkým Pánem Panem Rebeiem Služebnijkem Pana Balſſiho do Zámku wyſláni/ a tam přes noc zůſtali. Druhého dne dwa Praporce Němcůw wyſſlo/ a Panu Retmaniemu a Rabiemu s Huſary Zámek poručen byl.

Na ten čas při dobýwánij toho Měſta, Turkůw zbitých 150. bylo/a Křeſtianůw Sto/nebo wſſyckni z weliké chtiwoſti ſlužby ſwé prokazowali, patřijc na Arcyknijže Matyáſſe Gubernátora ſwého/ kterýž na wſſe ſtrany dohlijdal, yako prawý Heytman/k Dělům a Střelbě čaſto přibjhagic/a wlaſtnijmi rukami ſwými naprawugic/a gſa w Vherſkém Oděwu, wſſecko ležení obgjžděl/wſſemu Wogſku ſrdce poſylňowal/nebo zmužile Wogáky ſlowy pěknými bázliwě y s pohrůžkami napomijnal/ wgel potom do Zámku, a s nim mnoho Panſtwa a Rytijřſtwa, ſpijwagice Te Deum laudamus. A když dokonali ſwé ſpijwánij/wolalj wſſyckni: Vivat, vivat, Archidux, ſua Serenitas.

Bylo w tom Měſtě wſſeho doſtatek/yak žiwnoſti wſſeligaké, tak y prachu a giných potřeb Wogenſkých/nebo ten Zámek Turcy 60 let w mocy ſwé měli/a měli geg za gedno propugnaculum. Z kteréhož Křeſtiané tehdáž měli ſnadný přjſtup k Bělehradu/ k Budinu y Peſſtu/ a giným neypřednějſſjm Zámkům, a tím Zámkem rozſſýřili Cýſařſkau Mezy wjce nežli na 20 mil. W témž Měſtě na dwau mjſtech nalezli gakéſy ſtaré kameny/ na kterýchž Erby a nápiſy byli rodu a familiæ Panůw Batorů/ a obzwláſſtně Biſkupa/kterýž roku 1483. ten Zámek y to Měſto naprawil: ten Turcy nazwali Welký nowýhrad/nebo druhý geſt mnohém menſſý.

Bek Nowohradſký po poddání Zámku na Budin gel/ a tam hned od Baſſete dán do wězeni/a to proto, že tak znamenitau Pewnoſt bez krwe proliti poddal. Wymlauwal ſe on že to ſkrze welikau moc Křeſtianůw včiniti muſel/poněwadž takowému Wogſku nemožné bylo odepřjti: a tak geſtliže ſe ſſkoda ſtala/ta že ne ſkrze něho přiſſla/ale ſkrze Budinſkau wrchnoſt kteráž žádného retuňku a pomocy nedodala. Neſpomohlo gemu to wymlauwánj nic/nebo yak někteřj pſali, w nocy před Branau Měſtſkau oběſſen/ a na kuſy rozſekán.

Když Nowýhrad Křeſtiané opanowali/weliký ſtrach a bázeň mezy Pohany na Zámcých powſtala/tak že z ſtrachu welikého Karweſſyk a Betſſyk zanechawſſe puſtých, vtekli.

Bylo na ten čas Wogſka Cýſařſkého 36000. s kterýmž Arcyknjže Matyáš doſtawſſy Nowéhohradu, Oſtřehoma, a giných Zámkůw dobýwati myſlil/nebo nowina přineſena byla/ že Sultan Murath weliké ſſkody wzal na Wogſku ſwém na Moři y na Zemi. Nebo když weliké wogſko wyprawil s doſtatkem wſſech potřeb na Moře/ a Wogſko to když ſe po wodě berůc na mjſto přiſſlo kdež Řeka do Moře wpadá/weliká baufka powſtala/a wſſecky Galee y s lidem potopila. Křeſtiané těſſyli ſe s takowé láſky Božſké/ že pomáhati ráčil ſwým Křeſtianům/aby přemohli takowau ſýlu Tureckú.

Oſtřehomſſtj Turcy znagice takowé ſſtěſti Křeſtianſké/a gemu ſe diwjce/pro obležen ſe ſtarali/aby wſſecko což k potřebě geſt přihotoweno bylo. Geſt hůra nedaleko od Rábu, kteráž ſlowe Swatého Mikuláſſe/ z kteréž mohl nepřjtel, ſſkody weliké Měſtu činiti. A protož wyſtawili Oſtřehomſſtj na té hoře Zámek/a horu wſſecku ohradili/y doſti welkau Střelbau oſadili. Kteréhožto čaſu weliká Powodeň w Vhřých byla, a k tomu weliké bahna/tak že žádných Děl ani Střelby Křeſtiané do Komárna wezti nemohli. A Arcyknjže Matyáš byl w welikém nebezpečenſtwj přeprawugice ſe přes Řeky Lewe a Newtre/ a zanechagice tam wſſecky impedymenta ſwé/ ne Panſkého, ale Žoldnéřſkého čaſu vžjwal.

Dne 19. téhož Měſýce weliký wjtr powſtal/tak že ani koně ani lid přes wody přeprawiti nemohli: Druhého dne gjzdnj yakžkoli přes Řeku Newtre dáwati ſe počali/ale přes několik dnj Wogſko wſſecko přeplawiti ſe nemohlo/ Děla weliké y Polnj půl druhý mile od Dregle a Palanky w bláte zůſtali. Kdyby byli tehdáž Turcy Nowýhrad nepoddali/ toho čaſu ſnadnoby byli Dregla, Palanky, Setſſyna, a giných Zámkůw okolnjch doſtali: nebo by gim pomoc dodána býti nemohla/pro weliké bahna a wody na Řekách y Potocých.

Ty wěcy když ſe dáli na rozličných mjſtech/Cýſař Rudolff poſly ſwé rozeſlal k Knjžatům a Panům Křeſtianſkým/a neyprwé k welikému Knjžeti Moſkewſkému Theodorowi. a Králi Polſkému, a Sedmihradſkému tehdáž Weywodowi/žádagice pilně o to aby ſpolečně s ginými Křeſtiany proti ta-

Digitized by Google

kowému Nepřijteli auhlawnijmu, gemu nápomocni byli.
To Poſelſtwij k Moſkwanům, ſloženo na Mikulaſſe Warkoca Slezá-
ka / kterýž když do Moſkwy přigel / zaſtal tam Poſly / Tatarſké / Turecké / Per-
ſké / Polſké / a Krále Dunſkého. Poſelſtwij Turecké a Tatarſke nebylo ſly-
ſſáno, a Poſelſtwij Cýſaře Křeſtianſkého s welikau vctiwoſti do Měſta
Moſkwy doprowázeno / a hogně trakttowáno na wſſem od wſſech Panůw ney
předněgſſijch. Potom Warkoca, Poſla Cýſařſkého k ſobě weliký Kněz we-
zmauce, geho ſlyſſel / a po dokonánij řeči geho, namlauwjce ſe s ſwými Pány,
dal takowau odpowěd / že pětkrát Sto Tiſyc Dukátůw darowati chce Cýſa-
řiti na pomoc / a potom na každý Rok 400000. dotud dokudž ta Wogna tr-
wati bude s Turky, dáwati přiſljbil / toliko o to žádal / aby Cýſař nikdý s Po-
hany pokoge nevčinil: k tomu ſebraw Wogſko weliké w Panſtwij ſwém /
kteréž geſtližeby potřebj bylo, proti Turku s lidem Cýſařſkým wyſlati chtěl.
Pozwán pak Legát Cýſařſký k obědu geho / kdež dáwáno gijdlo na Sto Zla-
tých welikých Mijſách / a giné mnohé Klénoty vkazowané. Pozwal téhož
k obědu y Legát Perſký gménem Krále ſwého / kdež ſtkwoſtné krmě předne-
ſſené gſau / Owoce rozličné, a zwláſſtě z Kragin Perſkých nikdá newijda-
né / a tu Poſlowi Cýſařſkému činěna weliká poctiwoſt wedlé obyčege Perſké-
ho / že když on pil, přiſtupowal geden z neyznamenitěgſſijch Panuow Per-
ſkých wěku giž doſpělého, s zlatau čjſſý / kterauž s vctiwoſti a poklonau pod-
ſtawowal. Mezy ginými pak řečmi připowjdal Poſel Perſký Legátu Cý-
ſařſkému gménem Krále ſwého / že Wogna mezy Turky a Perſſany vpoko-
gena nebude / gednom aby Cýſař s nimi žádného pokoge a neb přijměřj newſta-
nowil / aby Turek potom wſſij mocy ſwé na Perſkau Zemij neobrátil.
A když Warkoc giž dobře čtyry Měſýce w Moſkwy byl / s welikau vcti-
woſti wyprawen a darowán / přičemž y Cýſaři mnoho Sobolů odeſláno: On
pak nemagic při ſobě žádných drahých Klénotůw / dwě dlauhé a djlem ob-
zwlaſſtnjm ſprawené Ručnice gemu darowal / kteréž tomu Knijžeti wel-
mi wděčné byli, ptoto že miſtrowſky vdělané byli.
Téhož čaſu Wackerus Doktor poſlaný do Polſky, ſe nawrátil / kterýž Cý-
ſaři dobré nowiny oznámil / totiž že Polacy Tatary porazyli / kteřijž chtěli
Turkům na pomoc do Vher geti / a k tomu že mnoho Kozákuow na pomoc
Cýſaři, geſtližeby potřeba byla, přigde: na ten čas žádné odpowědi nedáno /
nebo Krále w Zemi nebylo / ale když ſe Král z Sſwecye nawrátij / s nim o
to gednati přiſlijbili Polſſtij Páni.
Dne 18. Měſýce Března w Knijžetſtwij Lunebурſkém narodilo ſe Dijtě
hrozné a ſtraſſliwé pohlawij ženſkého / gehožto mrzutoſt žádný gazyk wyſlo-
witi nemuože. Hlawa geho byla bez kůže, nebyla práwě hlawa / než toliko
gakéſy maſſo weliké a měké / w němž mozku žádného nebylo / a při něm na
ſtraně gedno Vcho, a to ne celé wiſeło / aniž bylo otewřené. W proſtředku
pak Hlawy widěti bylo gedno oko zezřenij ſtraſſliwého / a to bylo wijce podo-
benſtwij oka, neginač než yako něgaká ſtraſſliwá Geſkyně žádného ſwětla
neb zraku nemagijcý / a pod tim miſto noſu ſpatřowal ſe ſproſtý kus Maſſa /
w němžto dijra ſſyroce otewřená / to wſſe což wnitř bylo vkazowala: vſta ge-
ho byli na ginýnн miſſtě mimo přirozenj okrauhlé / z kterýchž gazyk wiſel vſta-
wičně otewřených / dwa zuby dlauhé a woſtré / prſy gakýmis třjdly přikryté
miſto prſuw maſſo ſtraſſliwé / a žádného nikdež článku nebylo / neb wſſychni
těměř audowé wětſſij zroſtlé byli / a noha gedna na ſpůſob toliko gednoho
článku, práwě gako ſſpalek / a ten potworný plod žiw byl s welikým pláčem
a kwijlenijm vſtawičným půl druhého dne a celau noc.

Téhož Roku Hrabě z Serynu, magic tři ſta Lidu wyborného s ručnicemi/a několik Praporců gjzdných/do Kanyže geg obrátil. K kterémuž přiſtaupili z Sſtyru a z giných Kragin pěſſj/tak že wſſeho wogſka bylo 10000. a tak ge namlauwal k Berency geti, a Zámek ten oblehnauti. Ale Turcy wědauce o gegich přigezdu/wſſecko což neylepſſjho měli na giný Zámek odwezli/a ten ſpálili/a dne 23 Března ſami pryč odgeli. A když Hrabě přigel/wſſecko ohněm obklj̃čeno bylo/ a tak nic celého zachwátiti nemohl / gednom že několo Turkůw pobiti tam kázal/a miſto to znowu oprawiti/ a lidem Rytjřſkým oſadil/a ſám ſe k Segetu s lidem obrátil / opanowaw Setſſyn kterýž byli Turcy ſpálili/a tu gemu oznámeno/ že Ropanu Křeſtiané dobyli/a tak netoliko z ſwého ſſtěſti ale y z giných dobrých nowin ſe radugice. 27 Dne téhož Měſýce odtud s Wogſkem ſe obrátil k Pewnoſti Baborſſam a gi oblehl/ kterýžto Zámek doſti dobře bahny opatřený byl, a k dobytj welmi neſnadný/ wſſak ſtrachem Turcy y ten puſtý zanechali/kterýž Hrabě mocně oſadil / ale neywjce mu ſſlo o Seget/na kterémž Baſſe bázliwý přebýwal/neb ſe bál ſpěſſného obleženj/a na kterémž Otec geho někdy zamordowán byl/když ſe Pohané Pewnoſti té ohněm zmocnili.

W tom do leženj doſtatek wſſeligaké žiwnoſti a potřeb Wogenſkých naweženo z Romárna přes Dunag/a ſebráno Sto Lodj, kteréž ſwázané Rjeku přikryli/a yako Moſt včinili/a tak wſſecko což bylo potřeba s pilnoſti ſwezeno/a zwláſſtě to cožby k obleženj Oſtřehoma náleželo.

Téhož čaſu Czaus Turecký do Polſky přigel/a když Heytman a Arcybiſkup wěděti od něho chtěli w nepřjtomnoſti Krále coby potřebowal / a nebo gakéby Poſelſtwj přineſl/prawil že gednom má Liſt od Sultana Murata Pána ſwého k Králi/a od neywyſſſjho Baſſete k ſtawu Rytjřſkému druhý liſt/kterýž když otewřeli/pſáno bylo/že weliký Chám Tatarſký Sultanowi připowěděl poſlati dwakrát ſto tiſyc Tatarůw do Vher/ ale že ge poſlati nechce/lečby měl dowolenj od Polákůw/aby ten Lid ſkrze Polſké Hranice táhnauti mohl/kterémuž aby Polácy ani Rozácy w ničem neſſkodili/ a z té přjčiny Sultan Murat proſyl Polákůw aby tim ſtáloſt w zachowáni přjměři vkázali/poněwadž Tataři přigjti nemjnj, lečby to gim bylo dowoleno: ſlyſſjce to Arcybiſkup Sněm položil na koncy Měſýce Dubna / nebo Czaus na tom zůſtal/že k Králi do Sſwecye geti nechce/ prawjce že vznáwá Pán geho to býti w rukau Senatu/ a Lidu Rytjřſkého: od nich tehdy že odpowěd na ten čas žádá bez prodlenj aby ſe gim ſkrze něgaké meſſkáni ſſkoda neſtala. Polácy cožby na tom Sněmě zřjdili tegno geſt gednom to ſe wj že Czaus až do přjgezdu Králowſkého z Sſwecj w Krakowě pod ſtrážy byl / gakž Gallobelgicus pjſſe.

Sultan Murath Turecký netoliko po Zemi, ale y po Moři Lid wyſlal na záhubu Křeſtianſkau / a tak gedny do Dalmatie druhé do Měſta Segny obrátiti myſlil. Což aby gemu ſnadněgi přiſſlo/ Poſla k Benátčanům wyprawil/aby mu přes Moře Adryatſké lid geho puſtili.

Benátčané wyſlyſſjce Poſla toho/tomu dowoliti nechtěli/ neb ſe zrady Turecké báli patřjce na wſſecko/a pokoge nerádi ruſſýce / a tak Czaus s tau odpowědi nic nezřjdjc / od Benátčůw odgel.

Kryſtoff Tyffenbach ſebrawſſy Wogſko 20000, gjzdných y pěſſjch dne 16 Měſýce Dubna Hatwan Zámek a Měſto oblehl / kterýž geſt ſſeſt mil od Budina/doſti mocný a pewný. Ač pak Křeſtiané Střelby žádné wezti nemohli pro weliké wody/nic méně Měſto oblehli/ a wſſecky wýchody oſadili/ aby žádný odtud, ani tam giti nemohl.

Obleže-

Obležený widauce Wogſko takowé/wyſlali k Budinſkému Baſſeti, ru-
tuňku proſýce/kterýž hned wogſko to které byl Beglerbek ſebral geſſtě Měſý-
ce Vnora/w němž bylo deſet tiſýcu wýborného lidu k Hatwanu hotowiti ká-
zal/kterémuž přiſſli Bekowé z Seraſu/ z Julli/z Lippy/z Lermoie/z Jhan-
ny/a z Sebangrada s pěti tiſýcy lidu ſwého dobrého / a 3. dne Dubna vká-
zali ſe Křeſtianům okolo poledne, aneb hodinu po poledni za Rjekau Sawe
ſe položýce/a když pro welikau wodu Rjeky přeplinauti nemohli / v Jaſpe-
rynu kdež moſt byl přeprawiti ſe myſlili/ a na Křeſtiany z nenadála připa-
dnauce ge odehnati, a Hatwanu brániti chtěli.

Tyffenbach ſrozuměw tomu/s Wogſkem ſwým proti němu ſe ſtrogil /a
gim ceſtu zaſkočil/a přeprawiwſſy ſe přes Rjeku/w Neděli, giž hodinu po
Poledni s Turky mezy Zarchau a Fikuſalem ſe potkal/a hned z Děl k nim ſtř-
leti poručil/pročež mnoho gich pobil/a ge zmýchagice než do ſpráwy při-
ſſli/hned na ně vdeřiti kázal.

Začala ſe bitwa vkrutná/y přemáhali Křeſtiané Turky: nebo Tyffen-
bach běhagic ſemotam, ſwým ſrdce poſylowal/na každém miſtě kdež potře-

ba byla pomoc přiſýlagic. Turcy widauce neſſtěſtý ſwé/a giž mnoho pobi-
tých na placu/odpýrati takowé ſyle že těžko bylo; vtýkati počali: kteréž Ty-
ffenbach z ſſeſti Tiſýcy Lidu honil až do Budina/ tam wſſecky Děla Turecké
pobral, a ſedmnácte Praporců. Zámek Jaſperyn z kteréhož Turcy vtýka-
li, opanowal. Kdež Střelby mnoho a giného ryſtuňku Wogenſkého nema-
lo doſtal/a žiwnoſti doſtatek/a o tom ſwém ſſtěſti Arcyknýžeti Matyáſſowi
dal znáti w tyto ſlowa:

Neygaſněgſſý Arcyknýže W.K.M. oznamugi znamenité wýtězſtwý
nad Turky/kteréž ſám Pán Bůh z miloſti a láſky ſwé Křeſtianům dáti rá-
čil. Dowědauce ſe od wězňůw a giných lidý okolo Solnoka a Peſſtu a Bu-
dinu přebýwagicých/ſrozuměli ſme, že Baſſe Budinſký / Beglerbek a Beko-
wé/Solnočane/ Zarwatžane/ z Julli/a z Tangradu/magice 130000. Wog-
ſka/mezy kterýmž byli y Tataři/Hatwanu dáti retuňk chtěgice, a nás z ne-
nadála oſkočiti a pomordowati/a s tau naděgi ſe wſſým Wogſkem k Hatwa-
nu ſe blížili poſlednýho dne Měſýce Dubna/ale že přes Rjeku přeprawiti ſe
nemohli/Aga z Jaſperynu prwnjho dne Máge wogſko přeprawiti chtěl/a-
by ſe k nám přiniklo/a nás zamordowalo. Což wſſecko Pán Bůh změniti a to
na gegich hlawy obrátiti ráčil/nebo gich na place půl třetjho tiſýce zůſtalo/
a w vtýkánj mužně ſe nám bránje, mnoho wzáctných Turkůw padlo. Kako

Geneus

Genetus Bek Peſſťſký/ Weywoda Nowohradſký/ Alaus Bogſtius Auſtaffa Aga z Temeſſtu/Marielus/a několik Cžauſuw/kteřij byli nedáwno od Sultana Murata do leženij přigeli/ a ať krátce powijm, nemnoho gich z Wogſka dotčeného vſſlo žiwých / kteřijkoli přiſſli w ruce Wogſka mého, poněwadž Němcy a Vhři to mezy ſebau vſtanowili aby ſe s wězni nezaneprazdňowali/ale každého Pohana bez miloſrdenſtwij mordowali; mnoho gich bylo kteřij ſe wyplatiti chtěli, gednom aby nebyli mordowáni / ale žádný ge ſlyſſeti nechtěl/nebo ſſlo každému o poctiwoſt/pod kterauž ſe byli zawázali: nic méně zgijmáno gich w vtikání oſob gednom 26. proto aby z nich poznati mohli/co pak myſlij Turcy ſtrany té Wogny. Doſtalo ſe nám 13 Děl polnijch/z nichžto čtyry weliké; kteréž nazýwagi Organy / a 24. Praporcuow. Baſſe Budinſký pod paſem ſſkodliwě raněn. Beglerbek vtekl yak ſe bitwa počala/kterémuž z té přijčiny wſſecko to neſſtěſtij ſe přičijtá. Z naſſých ſe Sto nedoſtáwá/a raněných geſt ſſeſt Set/z nichž pak někteřij ſmrtedlně; W Koňých ſſkoda weliká nám ſe ſtala/a zwláſſtě Němcům / kteřijž w prwnijm ſſyku byli/pročež nám gijzdnij welice byli oſlabli / ale Pánu Bohu buď čeſt a chwála když gſme gen wijtězſtwij obdrželi. Nynij pak od obleženij započatého nepřeſtaneme. Pět Děl welikých na gednu Baſſtu gſme wtáhli/ a druhé nocy tolik wytáhnauti ſe přičinijme / a tak ſe ſtarati budeme / abychom nic nezanedbali coby přináleželo k té potřebě / a s welkau pilnoſti k Měſtu přiſtupowati budeme/toliko aby Pán Bůh z láſky ſwé ſwaté k tomu ſſtěſtij dal/a ſwau ſwatau pomoc we wſſem propůgčiti ráčil.

T. M. P.

Vſlyſſawſſe Turcy o takowém neſſtěſtij ſwých/ ti kteřijž na Zámku Zabola byli/z ſtrachu welikého, nemagice na ſebe žádného dohijránij/z Zámku toho genž geſt tak pewný yako Tokag, anebo Erle, wygeli / kterýž Křeſtiané hned oſadili.

Křeſtianſké Wogſko weliké tehdáž pod Oſtřehomem leželo/ w kterýmž byl Frantiſſek Lawenburſký s čtyry Tiſýcy gijzdných/ Hrabě Sſebeſtyán z Sſlitu s Tiſýcem gijzdných Cžechůw/w kterémto wogſku y Slezácy byli / Brandeburſſtij/Morawané/a giných mnoho / tak že Acingierus toho wogſka gijzdného pokládá 14850. krom Vhrůw/Kozákůw/a giných Národůw a pěſſího 20500. Mercurius Gallobelgicus mnohém mýně: a to Wogſko 6. dne Měſýce Máge položilo ſe před Oſtřehomē/kterýž ležij na prawé ſtraně břehu Dunagſkého/gehožto Soliman Sultan byl doſtal Léta 1543. od Křeſtianůw, ſtrze poddánij gednoho newěrného neſſlechetnijka / a geg doſti mocně opatřiti dal/ aby nikdá wijce pod ſprávu Křeſtianſkau takowá Pewnoſt nepřiſſla.

Ale Arcyknijže Matyáš znagic láſku od Pána Boha/ a ſſtěſtij ſobě propůgčené nad Turky/Měſto to oblehl/ a od Zámku půl třetijho Sta krokůw, od Dunage čtwrt mijle, Stany ſwé roztáhnauti poručil/a Knijže Frantiſſek Lawenburſké položil ſe na lewé ſtraně k Zámku Tureckému,kterýž ſlowe Kocheren. Což Pohané widauce/mocý welikau hotowiti ſe k bráněnij/a hned z několik Děl ſtřijleti poručili z Zámku/ale Křeſtiané tolikéž yakž ſtřijleti začali/a giž Střelba proti Střelbě ſſla / Turkům hned ſmělosti vbylo: w tom chytili gednoho Turka/kterýž wyznal, že nenij wijce lidu na Zámku pro obranu gednom čtyry Sta Kanytčarůw/ale na každý den že očekáwagi pomocy. Pročež Křeſtiané ſrdnatěgſſij gſauce/předſewzetij ſwé konali/ na Hory Winičné Děla wywezli. Kteréhožto dne Arcyknijžeti Matyáſſowi dwa-

mecytma

mecytma Hlaw Tureckých, a čtyři Turečtij Rytjři poſláni z Měſta.
7. Dne Měſyce Máge, welikau mocý z Wogſka Křeſtianſkého střjle-
no bylo/a welmi giž oſlably Zdi Měſſké / a mimo to v wečer několik ohni-
wých kuli do Měſta wrženo/z nichžto gedna padla na Wěž S. Wogtěcha/
kteráž ſe welmi rozpálila/a neyprwe shořel Koſtel/a potom wſſecko Měſto
Dům Bekůw a wſſecky Stany geho a ryſtuňk wogenſký oheň pokazyl/a kto-
mu prachu mnoho: giſtě ſſkoda weliká ſkrze oheň ten Turkům ſe ſtala.
Nazeytři pak do Zámku mocý welikau střjleno/a welké dýry w Zdech
včiněné/než že při nich byl wal weliký a ſſyroký z Pýſku/kterýž bylo těžko roz
střjleti kulemi: Němcy owſſem na Zdi běželi/a bitwu s Turky ſwedli / ale
že zbořiti walu nemohli/ſnadno od Turkůw odehnáni / a padlo gich přitom
ſſturmu do třidcýti.
Třetýho dne z oſmnácti Děl k Zámku střjleno/oſmé pak hodiny na den
poſlali Rácowé ſwého Poſla do Wogſka/totižto ti kteřijž w Měſtě byli/ dá-
wagice raddu Křeſtianům, aby Měſto od Hor winičných co neypilněgi do-
býwali/a připowěděli malé Brány wyſekati/a ge do Měſta wpuſtiti/ale s tú
wýminkau/ aby ge s ženami y dětmi ſwými žiwé zanechali / a to což gegich
wlaſtnj geſt, neodgjmali. Což když gim připowědjno a k ſſturmu hnáno
11. dne Měſyce Máge, w ſwitánij s pomocy Ráců w těch Měſto ſtaré doſti
mocné Křeſtiané doſtali: kdež Rácowé na miloſt přigati/a ginj Turcy wſſy-
čkni zmordowáni. A tak Oſtřehom Měſto dwěma Praporcy Němcůw, a
ſſeſtmi Sty Vhrů, krom těch třij Set Rácůw a Měſſťanůw oſazeno: Před-
měſtij Křeſtiané ſpálili/a mocý welikau Zamku dobýwati počali/ ale Turcy
hrdel ſwých zmužile bránili/tak že Křeſtiané ſtratiwſſy 130. Lidu pěſſjho
od ſſturmu vſtaupiti muſyli.
Potom 17. dne Máge na Hůrce S. Mikuláſſe položili ſe Křeſtiané, a v-
ſtawičně k Zámku střjleli/až po dwau hodinách Wěž gednu porazyli/gegimž
to pádem mnoho Turkůw pobito/a hned mezy tim včiněn geſt giný ſſturm,
ale obleženij zmužile Zámku hágili/a přiſtupugjcý y dělmi odehnali. Pro-
čež Křeſtiané nemohauce tu nic dowéſti/ čaſem nočnijm 22 dne Máge něko-
lik Praporců pěſſjho lidu, z Baſſt rozličných ſwolaného wyprawili / kteřijž
práwě o půl nocy vdeřili na Měſto nižſſj zewſſech ſtran/a Turcy ze ſna wzbu-
zenij ſylně ſe brániti počali/ale přemohli ge Křeſtiané, a Zdi zbořili/ a když
mezy Zdmi Přjkop hluboký a ſſyroký ſpatřili/nemohauce tomu doſti včini-
ti w nocy/muſeli odſtaupiti s nemalau ſſkodau/neb gich okolo Tiſyce zraně-
ných bylo/a mnoho wzáctných Mužůw pobito/ač y Turkůw nemalo zhynu-
lo. Pričemž byl y Bek Oſtřehomſký z Děla welikého raněný/ale odeſlán na
Budin/a to ſe wſſecko dálo Měſýce Máge.
Cztwrtého pak dne Czerwna okolo wečera, wjce nežli pět Set Turkůw
z Budina na Oſtřehom ſe přeplawilo ſe dwěma Bekypod bjlým a čerweným
Praporcem: oſmého dne téhož Měſýce opět Tiſýc Turkůw gjzdných a pě-
ſſjch k nowé Baſſtě Křeſtianſké z nenadánj přiſtaupilo/ tak že giž byli do ni
čtyry Praporce wneſli: Jendrych Schonbergieruow muž ſylný a ſrdnatý,
ſwé k bráněnij ſwolal/a ſám ſe neyprwé ſměle potkal/yako prawý Rytjř ſo-
bě počijnagice/a ten byl přjčina wjtězſtwij nad Turky obdrženého: owſſem
kdyby toho nebylo Rytjře/byliby Křeſtiané Baſſtu kterauž s welikau prácy
doſtali, ſtratili/w nižto Křeſtianůw bylo Sto/ Turkůw tam zbito 26. a pět
žiwých mezy Němcy zůſtalo ſe dwěma Praporcy Turkům odňatými. W
Pewnoſti pak ſami Ranytčaři zůſtáwali/wnichžto wſſecka naděge obraněnij
Oſtřehoma ſložena bylo/a těm na každý den z Budinu pomoc s wſſeligaký-

mi potřebami dodawana. Toho čaſu, nemnoho Turkůw na Němce připadlo/a hned gich padeſáte zamordowáno/ ale ginj ſlyſſjce křik, přiſpěli na pomoc ſwým/ ſpauſſtěgice Děla s hřmotem welikým, kteréž Pohany odehnali/a ginj ge tolikéž tak yak Křeſtiané Křeſtiany retowati poſpjſſyli.

Tyffenbach, kterýž geſſtě v Hatwanu ležel / pſal liſt k Arcyknjžeti Matyáſſowi/žádagjce aby něco lidu odeſlal/ neb mu bylo mnoho lidu při ſſturmu zhynulo a mnoho gich hladem pomřelo/tak že ſotwa 6000. zdrawého lidu mjti mohl. Pročež Arcyknjže mu poſlal Pěſſých 1200. nechtěgjce Wogſka ſwého hrubě zmenſſyti.

Takowé ſwé neſſtěſtj na rozličných mjſtech s Křeſtiany znagje/Sultan Murath, welice ſe hněwal/ a ſýlu ſwau wſſecku proti nim obrátiti vmjnil/ a zmordowati wſſecky po wſſem Swětě/a na to přjſahu Machometowi včinil/že to ſkutečně dowéſti chce/a tak ze wſſech Panſtwj ſwých lid weliký ſebral/a k tomu v welikého Chána Tatarſkého ſobě welikau pomoc zgednal.

Ale že Polácy ten lid ſkrze hranice ſwé puſtiti nechtěli/ s welikau mocý propraſti ſe vmjnili. A propralo ſe gich 70000. dobrých Jonákůw ſkrze meze/o čemž doloženo pod Erby Polſkými yakými ſe to ſpůſobem dálo.

Welkau ſſkodu tehdáž w Polſſtě a w Vhřjch ten lid včinil/ale že o tom doſtatečně pod Erby pſáno geſt / nechcy tuto čtenaře zaneprazdňowati/ ale yak ſe dále při dobýwánj Oſtřehoma dálo, doložjm.

Cžtwrtého dne téhož Měſýce dwě Stě Turkůw z Budjnu wypadlo/kteřjž něco Křeſtianůw zaſkočili a pobili / od vtjkagjcých takowá nowina w Leženj oznámena/a od přeſtraſſených přidáno že ſe weliké wogſko Turecké přibližuge. Pročež Arcyknjže Matyáš Lid ſprawiti poručil, kterehož měl 14000. gjzdných y pěſſých/ a tak žoldnéři přihotoweni gſauce, welmi dlauho w ordunku ſtáti muſyli/ale žádný ſe z Turkůw neokázal.

Cžtrnáctého dne Měſýce Cžerwna mezy oſmau a dewátau hodinau, ze třj ſtran Křeſtiané k nižſſjmu Měſtu přiběhli/a k ſſturmu až do třetj hodiny běhali/ale yak Křeſtiané zmužile ſobě počjnali/ tak zmužile Turcy ſe bránili/Střelbau ſwau Křeſtianům ſſkodu čjnjce: a tak muſeli odſtaupiti s welikau ſwau ſſkodau/neb gich tu tři Sta zahynulo a neywjce pak ohněm/ kdež mezy ginými y Heytman Magdeburſký s ſwým Fendrychem zabit.

Arcyknjže Matyáš na takowé potýkánj z gedné Baſſty ſe djwal/a tam geden Mládenec podlé něho proſtřelen.

Turkůw také mnoho pobito / mezy kterýmiž geden Bek z těch třj kteřjž na Zámku byli/ o čemž dwa Rácowé kteřjž od obležených Turkůw vtekli, powjdali.

W nocy weliká baurka ſe ſtala/nebo ze wſſech ſtran welicý wětrowé wáli, a k tomu déſſt welmi pršel/tak že ſe domnjwali žeby Saudný den byl. Stan Arcyknjžetcý vpadl y Pana Strenůw/Pana Rycharda na dwě ſtrany ſe rozdělil/a giných mnoho wětrowé wywrátili a rozneſli: Kuchyně na oheň vpadla a hořela/ale oheň vduſſen geſt. Aby pak bezpečněgſſj Křeſtiané w Leženj byli před nagezdy Tureckými/Pan Balffi nad Řjekau weliký Přjkop včiniti dal/a Baſſtu, z kterého mjſta Soliman Sultan prwé Oſtřehom doſtal/nebo ſe obleženým z toho mjſta zbraňowalo dodáwati wſſeliké žiwnoſti: poznawſſe to Pohané, wyſkočili/a překážku činiti chtěgjce/nic neſwedli.

Teprwa tedy yako z rozličných mjſt, a neywjce z pěti ſtran bez přeſtánj we dne y w nocy Křeſtiané ſtřjleli/weliké djry we Zdech činjce, tak že někteřj Vhři a Němcy wybjhagjc z Měſta wětſſjho/ dwě weliké Děla a několik menſſých do Leženj přiwlekli.

Dne 17. téhož Měſýce Křeſtianſký Puſſkář z přjhody vdeřil z Děla na Zdi Zámku Oſtřehomſkého/a treffil Dělo Turecké tak mjrně, že hned ze Zdi dolů vpadlo/a mezy tím vtekl z Zámku Turecký Puſſkář do Ležený/a přiſſedſſy, powýdal, že tím wyſtřelenjm mnoho Turkůw pobito/yako w gednő Pokogi že gich 40 zahynulo/a proto že mjnjj včiniti wýpad / aby neb zahynuli, nebo Křeſtiany rozehnali: yakož pak w půl nocy Tiſýc Turkůw wypadlo z Zámku nad Řjekau. chtjc Křeſtiany z Ležený wyhnati.

Křeſtiané ſkrze wartu byli bezpečni/a hned na Pohany vdeřili/že ledwa zaſe do Zámku treffili: nic méně zůſtalo 50. zabitých/a mnoho raněných/a několik zgjmali/a kdyby byli gjzdnj gim zaſkočili/ledwaby byli Turcy vſſli.

Téhož dne k wečeru oſm Turkůw bohatých přiwedeno / mezy kterýmiž byl Seffer Agi z Budina s Praporcem/a ti wyznali že widěli ſedm Lodj Tureckých a plných Lidj co neypřednějſſých/ kteréž z Oſtřehoma wezli do Budina na pohřeb / a co chudſſj, do wody wmetáni byli.

Dne 18. téhož Měſýce dáno znáti těm kteřjž byli w Ležený / že w nocy Oſtřehomſkým weliká pomoc a wſſeligakých potřeb hognoſt dodána býti má. A tak Arcykníže Matyáš na dwě ſtrany lid poſtawiti kázal na wodě y na břehu. Turcy hned tu ſtráž nadběhli/gedné zbili / druhé pak rozehnali/ ale Křeſtiané Moſt pod Zámkem rozbořili/ a několik Galei doſtali.

Po takowých nowinách a rozličném ſſtěſtj/přiſſla opět takowá nowina že Synan Baſſe ſe čtyrma tiſýcy lidu do Budina přigel/a na to že myſlj yakby mohl Oſtřehoma retowati / a že wſſudy po wſſech ſtranách wogáky zaſadil/aby Křeſtianům žádné potřeby dodáwané nebyli. Potom čím dálegi tím wjce o množſtwj welikém Turkůw powjdali: gedni o 20. druzy o 40. Tiſycých/dělagice takowau ſummu z čtyr Tiſýc: ale wſſak neprawdiwé byly ty nowiny/a ti kteřjž takowau řečj lid ſtraſſyli; yakž ſe porozuměti může, wjce k Tureckému vžitku nežli Křeſtianſkému byli nakloněni.

Dne 25. Měſýce Czerwna ráno před Wýchodem Slunce Turcy z Zámku wypadli/a z mocy do Ležený wſkočili/ oſm neb dewět Křeſtianůw zabili/ ale když ſpatřili že ſe Křeſtiané k bitwě ſſykugi/ hned ſpátkem do Zámku vtekli. A když ſe do Ležený naſſy wraceli/ přiweden Arcyknjžeti poſel Beka Oſtřehomſkého/kterýž byl wyſlán k Baſſeti Budinſkému s liſtem / w kterém o weliké nauze ſwé oznamowal a o pomoc žádal/prawjce že wſſecku žiwnoſt gjž ztráwili/tak že do třj dnj ſotwa ſe wyžiwiti mocy budau. Takowý Liſt naſſy přečtauce/ na Turky ſe ſmělegi hotowili.

Ale že ſe w tom nowina o přjgezdu Wogſka Tureckého wjce a wjce rozſſyřowala/vmjnili Křeſtiané na mjſto bezpečněgſſý vſtaupiti / a tak včinili a vſtaupili do Komárnu. Kteréhožto dne před wečerem Wogſka Pohanſká ſe gim vkazowala na drahách.

Když tehdy Křeſtiané odtrhli od Oſtřehoma/Rácowé Turečtj, chtjce Turecké břemeno z ramen ſwých ſwrcy / ſebralo ſe gich do gednoho Wogſka patnácte Tiſýc/a v Temeſſwaru mezy Budinem a Bělehradem ſe ſeſſli/a včinili ſobě Weywodu: Baſſe Temeſſwarſké obáwagice ſe aby Křeſtiané Lippy neoblehli/ſám tam gel/a Měſto opatřjce, Lidem oſadil/žiwnoſti doſtatek nawezti poručil/a to wſſecko ſprawiwſſy/s Wogſkem w kterémž bylo 14 tiſýc gjzdných y pěſſých, k Temeſſwaru ſe nawracugice, na Křeſtiany vdeřil. Kteřjž toho dne dwakrát Turky porazyli/a znamenité wjtězſtwj obdrželi/ tam mezy ginými ryſtuňky gednoho Baſſete ryſtuňk doſtali / tak že to mněli žeby Baſſete Budinſkého a neb Temeſſwarſkého byl.

Po té bitwě, obrátili ſe Rácowé do gedné Wſy řečené Beckierek na ba-

hnách welikých, na čtyry tiſýce krokůw od Bělehradu / a tam co Pohanůw zaſtali/wſſecky pobili/a mimo to Zámek Ohat aneb Ottad opanowali/ odkudž ſe hnuli k Zámku Erdegkag/a tu nic neſprawiwſſe,k druhému ſe v Rzeky Tybiſky řečenému Beſſka obrátili / a Měſto přinálezegjcý k Zámku opanowali / že ſe pak ti na Zámku s Condiciemi poddati nechtěli/ oni pak widauce že gich tam nemnoho bylo/a tu že neylepſſý wěcy ſneſſené gſau/ giž také od nich žádné condici přigjti nechtěli. A w tom Maſul Baſſe Temeſſwarſké a Syn geho ſebrawſſe 11. tiſýc gjzdného y pěſſjho lidu, na retuňk obleženým přiſpjſſyli/ginižto Rácowé w Poli zaſkočili/a hned Bitwu s křikem nemalým s Turky včinili. Zmužilé z obau ſtran bylo potýkánj / wſſak předce Rácowé Turky přemohli/ rozhánégice a mordugice to Wogſko Nepřátelſké/tak že ſotwa ži wých tiſýc vſſlo/doſtali Děl 18. a teprwa Wrſſetce Zámek a Luč oblehli. A odtud táhli dále/a pod Wechú ſe položili: y napſali Liſt k Arcyknjžeti s wyprawenjm poſlů wzáctných/ ſkrze kteréž pomocy proti Turku žádali/a obzwláſſtně proſyli o Puſſkáře, připowjdagice ſpolečně wſſudy Pohany mordowati/a wěrně proti nim pomáhati.

Rácowé Temeſſinarſſtj ſlyſſjce o takowém ſſtěſtj bratřj ſwých / Poſly ſwé k nim do Leženj wyprawili / přiſlibugice k nim w brzkém čaſe na pomoc přigeti/a pro lepſſj toho giſtotu Ženy a Djtky ſwé k nim wyſlali. Při tom Rácowé mezy Dunagem a Tybiſkau přebýwagicý, tolikéž poſlali k Tyffenbachowi, přiſlibugice na pomoc 12 tiſýc dobrých Jonákůw/ kteréž hned k němu wyſlati chtěli/geſtližeby on ge přigjti ráčil pod ochranu ſwau / na miſtě Krále Vherſkého.

Tyffenbach to rád včinil/a liſt k nim pſáti rozkázal/že wſſemu podlé wůle gegich dowoluge. Druhé poſelſtwj wyprawili k Arcyknjžeti / proſyce aby gim Heytmana poſlal kteréhožby oni na miſtě Krále Vherſkého poſlauchali. Což když obdrželi v Arcyknjžete poſlowé, k ſwým ſe zaſe nawrátili.

Geſſtě Tyffenbach pod Hatwanem ležel/a když mu oznámili ſſpehéři že oſmnácte Wozůw žiwnoſti do Julie Pohané wezau, a do Temeſſwaru tolikéž, dobře nakladenych/hned s powolenjm ge° Balaſchus Ferens přeprawiwſſe ſe přes Rzeku Tybiſku 18 dne Měſýce Cžerwence s lidem gjzdným y pěſſým/na ty Wozy očekáwal. A když ge ſpatřil, s několika Wogáky mezy ně wſkočil. Turcy widauce malý počet Křeſtianůw, předce geli kde gim potřeba byla/ale Křeſtiané vſtupowali yakoby ſe báli/a tak Turky za ſebau lákali/a w tom ginj z tagných mjſt wyſkočili a s Pohany bitwu ſwedli, Turky rozhánégice, nětco gich zmordowali a laupež welikau doſtali / s kterauž do Leženj přigeli: Kteréhožto čaſu Tyffenbach ſtaral ſe o to/aby mohl obleženým Wodu odgjti, což y dokázal.

Hatwanſſtj w takowé nauzy gſauce/k Baſſeti Budinſkému pſali/geſtliže gim do třetjho dne retuňku nedá/že na to přigde, že pomordugice děti a ženy ſwé, ſkrze Wogſko Křeſtianſké s Sſawlemi ſwými ſe proprati, a wſſeho odběhnauti muſegi: což činiti zmužile vmjnili/ ale neſtalo ſe wedlé domněnj gich/neb když ge Křeſtiané ſylně bjti počali/naſpátek ſe obrátiti muſeli.

Budinſký Baſſe ſeznaw welikau auzkoſt Hatwanſkých, s Wogſkem ſebraným poſpěſſně gel na retuňk/o čemž Tyffenbach mage ſpráwu, s pěti Tiſýcy zaſkočil ceſtu Baſſeti tomu, na kteréhož, nic ſe takowého neobáwagicý° s Lidem ſwým nenadále přitreffil/a když bitwa včiněna, Tyffenbach ſwjtězyl/ zbiwſſe Turkůw 5000. y obrátil ſe naſpátek s kořiſtj/a magice giž ſſtěſtj y wjtězſtwj, od wſſj práce ſwé a kořiſtj odběhnauti muſel, pro neſtáloſt Vhrůw/kteřjž od něho odběhli/a gemu k tomu ſſtěſtj/aby do konce dokonáno bylo, pomáhati gſau nechtěli.

Na mnohých můſtech téhož čaſu Cýſaři pomoc proti Turku včiněna: w Sſpanyelých z přjmluwy Krále Filippa / z Arcybiſkupſtwý Toletanſkého Sto tiſýc Dukátůw wybráno.

W Kjmě 28. dne Czerwna mezy Papežem a Kardynáli o pomoc rokowáno bylo: Dáno tiſýc gizdných, a čtyry tiſýce pěſſých z Francauzſké Země. Knjžata Hetruriæ dwa Bratry s nemalým počtem přes Moře do Vher wyprawili / Pan z Rotenáwu Biſkupa Salcburſkého Bratr, čtyry tiſýce Lidu pěſſého přiwedl.

Měli Křeſtiané weliké Wogſko, co když ſmělosti nebylo / a to proto, že ſlyſſeli o wětſſým Wogſku Tureckém Synan Baſſete / s kterýmž ſe mezy Budinem a Bělehradem položil: k kterémuž ſe y Tataři přiſpolčili.

Měl Synan Baſſe půldruhéhokrát Sto Tiſýc lidu / a Cýſař Křeſtianſký o to ſe s Knjžaty ſtaral, yakby wnitřnj nepřjzeň mezy Křeſtiany vpokogena býti mohla. Baſſe o tom owſſem wěda, s pilnoſti ſe ſtaral yakby Ráb oblehnauti, a mocý gey doſtati mohl / a aby neměl nepřjtele za ſebau / neyprwé Dotys Zámek pět mil od Rábu opanowati vmjnil / a wěda o Wogſku Křeſtianſkém, ſwým ſe na péči nijti kázal: neb nic dálegi od ſebe Wogſka nebyli než dwě a neb tři mjle Wlaſké / gednom že Dunag ge rozdělowal / byliby ſyce ſſtěſtj zprobowali: nebo yak ſſpehéři powjdali, že Synan Baſſe ten celý den Turkům ſwým z Koně ſgjti nedal. Arcyknjže potom rozkázal Stany pod Komárnem rozbiti / a tak na ſebe wždycky patřili.

Rozkladlo ſe welmi ſſyroce Wogſko Turecké aby ſe naſſym wětſſj býti zdálo / a tak ſe až k ſamému Zámku Dotys roztáhlo / a nětco Wězňůw doſtalo / mezy kterýmiž byl geden Vherſký Rytjř.

W nocy neyprwé přjſſtj Synan Baſſe rozložjce Střelbu, počal ſtřjleti k Zdem Zámku Dotys: na to djwali ſe naſſy z Leženj ſwého / ale retunku gim dodati nemohli / aniž ſe ſměli pokuſyti o množſtwj Wogſka takowého. A když Baſſe žádného odpočinutj nedal / ale bez přeſtánj ſtřjleti rozkázal / Měſſťané poradiwſſe ſe 23. Dne Czerwna, mezy prwnj a druhau hodinau po polední, z weliké auzkoſti o poddání myſlili / neb doſtatku ani žiwnoſti, ani zbranj neměli / a Lidu k obraně bylo málo: Pohané zewſſech ſtran podkopáwagice, prach podkládali / a oni bogjce ſe žeby byli z Zámku w nic obráceni / nazeytřj poddali ſe s takowými Condiciemi aby s Ženami y s Dětmi odgjti mohli / a žoldněři tolikéž s zbraněmi ſwými kamby chtěli. To Pohané přiſljbjce nezdrželi / mnoho Žen a dětj kwaltem pobrali / a wzawſſy Zámek ten, málo ſobě odpočinuli / a potom k Rábu ſe obrátili / a mjli od Měſta ſe položili. Naſſy ač nedaleko od Dunage byli / wſſak předce vſtupugic mocy weliké, na retunk přiſpěti neſměli / a ſami pomocy na každý den ze wſſech ſtran očekáwali / a w tom Turcy welikau ſylau Rábu dobýwati počali.

Téhož čaſu Turkůw nětco pod Petřjn přiſſlo / a nedaleko ſe od Zámku položili. Což když včinili, čtyrmi Děly polnjmi ſe oſadili / z kterýchž na Křeſtiany ſtřjleli kteřj moſt na Lodjch ſtawěli. Křeſtiané takowé křiwdy ſtrpěti nemohauce / 500. pěſſých wyprawili, kteřjž k Wogſku Tureckému přiſſli a ge rozehnali, a nětco gich pobili a ſtřelbu gim odgali / a gegich propugnaculum s Zemi ſrownali a k ſwým ſe nawrátili.

Téhož čaſu 2000 Wogenſkého Lidu Wlaſkého přiſſlo dobře zbranj opatřeného / za kterýmž Jan Medices 29 dne Měſýce Czerwna přigel. Papež také Wirginiuſa Vrſyna s Penězy do Vher poſlal. Pohané Horu ſwatého Martina nedaleko od Dotyſu oblehli / wſy okolnj wybrali / a Twrz na té Hůrce doſtali. Ti tolikéž kteřjž v Rábu leželi, ſſkody weliké Lidu činili: Ná-

dažďý toho trpěti nemoha, čtyry Sta Turkůw zaſkočil a porazyl. Balſſi take s Braunem ſhromáždiwſſe Lid ſwůg/ Turky předbýhali/ a gim weliké ſſkody činili/ totiž těm kteřj Wogſku žiwnoſt dodáwali. 120. wězňůw doſtali/ 50 Welblaudůw/ 30 Woſlů obtěžených Pſſenicý a Reyži do Komárnu při wedli.

Téhož dne genž byl poſlednj Měſýce Czerwna, w wečer Matyáš Arcyknjže k Rábu na Oſtrow přigel. Baſſe pod Měſtem Baſſtu udělati dal/ a wſſecko Wogſko ſwé ke Zdem přilaudil/ wůkol Měſto oblehl/ waly ſe oſypal/ Děly oſadil/ a wſſecko pilně a rychle ſprawowal: měl w Wogſku ſwém lidu zbrogného 125000 w Měſtě bylo Křeſtianůw 1200 nad kterýmiž byl ney wyšſſým Hrabě z Hardeku/ a Heytmanem Jan Gricighoffler. K kterýmž několik Set Wlachůw poſláno/ a tak gich w Měſtě bylo Pět tiſýc.

Cžechowé magic wědomoſt o množſtwj Turkůw / ſpolečně a weřegně tažený uſtanowili/ a hned bez meſſkánj k Hranicým Vherſkým geli, oſtřjhagice aby Pohané z hranic ſſkody nečinili/ a hned pěſſých 1600, a gjzdných 4000 Arcyknjžeti wyſlati připowěděli: kteréhozto Lidu, očekáwal 23 dne Měſýce Srpna.

A w tom Turcy 2. dne Měſýce Srpna welikau mocy Rábu dobýwati počali. K kterémuž tak blýzko Pohané přiſſli, že ſe mohli Zdi rukama dotýkati.

Nazeytřj 4000 Tatarůw mezy Rábem a Komárnem/ a 6000 Turkůw přes Rjeku ſe přeprawilo/ a geden Zámček Křeſtianſký nad Dunagem opanowali/ tam doſtali pět Děl, kteréž na Křeſtianſké Wogſko wyſtřjleli/ a w tom ſe Křeſtiané k bitwě ſtrogili/ a ty Turky pomordowali; něco gich w Wodě ſtopeno když gſau utýkali.

Dne 5. Jan Medyces Wlaſký Pán s Wlachy a s Doktorem Pecem do Leženj Arcyknjžete Matyáſſe přigeli: wděčni byli, a s uctiwoſtí přigati od Arcyknjžete. Toho dne Baſſe z ſſedeſáti ſſeſt Děl do Rábu ſtřjleti poručil/ a Křeſtiané též do Leženj Pohanſkého s pilnoſtí ſtřjleti poručili. Vhodila gedna Kaule mezy Prach, a Turkům ſkrze zapálenj ſe geho, weliká ſſkoda učiněna.

Téhož čaſu práwě Arcyknjže Maximilián znamenitý Zámek Kraſtowic, mnoho Turkůw pobiwſſe, opanowal/ a Petřjn Zámek nowý, od Turkůw nedáwno na gruntech Cýſařſkých wyſtawený/ a geſſtě giné dwa, kteréž za nedobyté měli, welikau mocý k tomu y ffortelem w nocy okolo dewáté a deſáté hodiny Turkům s Střelbau ſtrach učiniwſſe a ge rozehnawſſe, dobyl.

Dne 8. Srpna, několik tiſýc Tatarůw přes Dunag ſe přeprawilo/ a zapálili gednu Wes, a potom na Křeſtiany pokřik učinili/ w tom Křeſtiané ge obſkočili a mnoho gich pobili/ a honjce ge, mnoho gich poſtřjleli. Kteřjž utýkagice, wſſecko což při ſobě měli odhazowali / někteřj Koně ſwé ſtratiwſſe, w ſyle ſwé auffali / a přes Dunag ſe plawili/ na kteréž Křeſtiané yako na Kačky ſtřjleli / do dwau tiſýc ſe gich ſtopilo/ Konj dobrých Křeſtiané mnoho doſtali/ a dwa Praporce.

Baſſe ač welikau ſylů, a hned bez přeſtánj Rábu dobýwal/ wſſak nic obdržeti nemohl: W tom Ranytčaři w déſſt weliký čas přjhodný rozumjegice, z Leženj wyběhli s welikým a ſtraſſliwým křikem/ a hned nazadnj Baſſtu Měſtſkau udělili: Křeſtiané uleknauce ſe, do Měſta utekli/ Ranytčaři opanowawſſe Baſſtu, tři Praporce ſwé wywěſyli.

Křeſtiané tím [illegible] aſſenj k ſobě zaſe přigdauce, ſrdce ſobě občerſtwowali/ a welikau mocý Pohany z Baſſty té wyprali/ a lépegi potom y

giné opatrowali. Turcy nepřeſtáwali ſe vſtawičně přes Wodu plawiti, ač s welikau ſwau ſſkodau.

Potom dne 9. téhož Měſyce drobet gim ſſtěſtj poſlaužilo, tři Děla naſſjm, kteréž nepilně oſtřjhali, odgali. Když Baſſe Baſſtu kterauž ſtawiti poručil, každý den ohledáwal, zmrzelo ho to, a giný z předněgſſých Turků práce té pilen byl/ kterýž když ſe procházel, a přihljdal ke wſſemu dobřeli wſtaweno geſt, tu ho geden Puſſkař z Měſta treffil, až ſe rozletěl yako hrnec ztlučený.

Dne 8 Srpna, hnuli ſe od Komárna Křeſtiané / a na gednoho Tureckého Agu, kterýž ſe dwěma Tiſýcy Lidu na pomoc Synan Baſſeti gel, připadli/ a ſwedſſe s nimi bitwu, mnoho gich zbili a giné rozehnali/ a 50 wýborných Koňů doſtali/ mezy kterýmiž geden byl draze okráſſlený a ozdobený.

Téhož čaſu Hrabě z Hardeku w prawau ruku byl od Turkůw proſtřelen, když na Zdi Měſtſké ſtál.

Patnáctého dne téhož Měſyce před wygitjm Slunce, Turcy w Galeich přes Dunag ſe přeprawili/ a Baſſtu, kteráž byla Sſonburianſkým poručena, opanowali, zmordugice Němce. Ale Jan Medyces s ſwými Florentſkými hned Turkům tu Baſſtu zaſe odgal / mnoho gich pobil/ a ti kteřjž vtjkati chtěli, w Dunagi ſe ztopili.

Téhož čaſu okolo Koſtela Oderſkého na břehu Dunagſkém pět tiſýc Tatarůw ſe přeprawilo/ kteréž Balſſi s Vhry ſwými a Lowenburſkými, přemohauce odehnal. Nebo Turcy widauc welikau ſmělost Křeſtianſkau, vlekli ſe a vtjkati počali/ mnoho gich Křeſtiané w tom vtjkánj zbili / a giný přes Dunag vtjkali. Turcy potkawſſe ſe s nimi / nutiti ge chtěli aby ſe naſpátek obrátili, a Křeſtianům odpjrali/ ale Tataři radĕgi ſe Turkům zprotiwili, a s nimi ſe bili/ nežliby ſe proti Křeſtianům obrátili. Weliká bitwa mezy nimi ſe začala/ tak že z těch 5000 Tatarůw nemnoho ſe gich naſpátek wrátilo.

Třetjho dne před tim než ſe to ſtalo, ti kteřjž na Zámku Zyzeku byli, znagic weliké ſſtěſtj Arcyknjžete Maximiliána/ zapálice ſami Zámek, vtekli/ což y ti kteřj na hoře byli, včinili. A Arcyknjže ty Zámky opatřiw, do Waradynu ſe obrátil/ chtě po pracech drobet odpočinauti.

Téhož čaſu Kácowé w Vhřjch hořegſſých magjce pomoc od Sedmihradſkých Lidi, Temeſſwarſkého Baſſy z čtyry tiſýcy lidu na hlawu porazyli, a Temeſſwar wzali. Kteréhožto čaſu dwa Puſſkaři z Rábu k Turkům vtekli/ a vkázali gim miſto kde Křeſtiané Prach chowali/ ale Měſſťané obáwagice ſe zrady, na giné miſto Prach přeneſli: Weliká nauze a nedoſtatek byl mezy Pohany w gegich Wogſku / napoſledy Diſenteria aneb čerwená ſe rozmohla/ a mnoho Pohanůw vmrtwila: Z Měſta tolikéž welikau ſſkodu gim Střelbau činili/ a tehdáž zabit geſt Synan Baſſete Zeť: z čehož Synan Baſſe byl welmi zarmaucen, až w nemoc vpadl, z kteréž ledwa zaſe powſtal.

Dne 19 téhož Měſyce, 3000 Tatarůw přes Dunag ſe přeprawilo/ a na Oſtrow wběhli/ ale ti wſſyckni od Křeſtianůw zbiti ſau. Turcy takéž z giné ſtrany do Leženj Arcyknjžete wpadli/ a když ſe s Křeſtiany bili, giný hauff Tatarůw v Komárna ſe přes Wodu přeprawil, chtjce ſwým retunk dáti, a ſſtěſtj a ſláwy dogjti: ale newedlo ſe gim tak yak gſau chtěli / nebo Křeſtiané Turky porazyli, a Tatarůw dwa tiſýce zbili. W té bitwě zabiti byli třj Bekowé/ Sſpahylůw mnoho, a Bek Oſtřehomſký.

Když Synan Baſſe baſſty a brány Wizenburſké dobýwal welikými Děly/ mnoho Kul do Leženj Arcyknjžete Matyáſſe wpadalo. Protož Křeſtiané na giné miſto vſtaupili/ a tak in interiorem inſulam ſe přeprawili, aby bezpečněgſſj před Pohany byli.

Téhož

Digitized by Google

Téhož čaſu žoldněři Pana Mikulaſſe Balffiho Moſt pod Komarnem na Lodijch od Turkůw dělaný, ſkazyli/a k Komárnu s Lodmi poſpijſſyli/ w kterýchž tři Cžauſy měli, a do Komárna přiwedli: ti s welikau Summau Penijz geli.

Křeſtiané ne dlauho potom, do Ležennij Pohanſkého wpadli/ a ſſkody weliké včinili: Turkůw nemalo zbili/ a toliko čtyry oſoby Křeſtianſké tam zhynuli.

Pohanůw pro tak čaſté ſſermicle a nemocy mnohých, mnoho vbýwalo: žádali gſau Synan Baſſy, aby na ten čas toho dobýwánij Rábu zanechal/ a Wogſko aby na giné miſto a krag, kdežby zdrawěgſſij powětřij bylo, odwedl. Ale Baſſe toho včiniti nechtěl, dokawadžby Rábu nedoſtal/ a na to giž měl giſtau expectaci.

Téhož Měſyce 27 dne, Turcy do Rábu ohniwými Kulemi ſtřjleti počali/ale Měſſtiané s newelikau ſſkodau ſwau brzo ten oheň vhaſyli/ a tak hněwem rozpálennij, hned w ſwijtáni do Ležennij Tureckého ze třij mijſt wpadli/a z Ležennij Arcyknijžete 2000 lidu pěſſijho a gijzdného, přes Moſt k tomu gim pomohli. Heyducy kteřijž w prwnijm ſſyku byli, dwě Baſſty opanowali w Ležennij/a z nich Turky wyhnali/a ſtřelbu pokazyli. Ale přemohlo ge množſtwij Pohanſké/a wyhnáni zaſe z obau byli: Nemalo Lidu z obau ſtran/ale wſſak wijce Pohanůw padlo.

W tom Tonhauſyus a Greickoffler s 1500 lidu pěſſýho Německého a Vherſkého přeprawili ſe přes Wodu, chtijc dáti ſwým retuňk/ale giž pozdě přiſſli/neb naſſy odehnáni byli/a oni ledwa ſe Turkům wyhnuli: mnoho ſe gich ztopilo/mezy kterýmiž byl ſám Greickoffler a Tonhaus w Prſy ſſkodliwě raněn.

Po takowém neſſtěſtij, Křeſtiané pod ſamým Měſtem Rábem znowu ſe ſprawijce, po druhé do Ležennij Tureckého wpadli: w prwnijm ſſyku byl lid pěſſij/ kterýž gijzdnij Turecktij roztrhli a rozehnali/ a tu brzo Emeryk, Rynsberk a Rynſperk w prwnijm potkáni zabit: nic méně Lid giný ſylně Pohany přemáhal/kteřijž potom widauce neſſtěſtij ſwé, do Ležennij vtekli.

Nemnoho ſe gich pod Winicemi ſkrylo/kteřijž ſe byli od ſwých odlaučili/ti od naſſych zbiti gſau.

W té bitwě Pan Balffi w nohu raněn. Křeſtianůw padlo 400. Turkůw wijce nežli 3000 zůſtalo: začala ſe ta bitwa w ſedmau hodinu rannij/ a ſkonala ſe we dwanáctau. Potěſſyli ſe Křeſtiané/a teprw ginij do ležennij,a ginij do Měſta weſſli, odgawſſy Turkům 17 Praporcůw/a giné kořiſti mno°.

Náſledugicých dni tolikéž byli ſſermicle: a potom ſe Turkůw přeprawilo přes wodu deſet Tiſyc, ginj w Galeich/a ginj dřijwi ſobě nawázali/ a na Křeſtiany když ſpali připadli/ na tom Oſtrowě do dwau tiſyc Žen a giných překupnjkůw a ſſeňkýřůw mnoho pobili/ gegich Ležennij opanowali, a rozehnali/Wozy z žiwnoſti, Prach, Střelbu, a Penijze kteréž byli přiwezené pro žold žoldněřůw, pobrali/ 1000 Wozůw, 200 Lodi dobře nakladených, krom těch deſyti Galei welikých, na kterýchž bylo Sto a dwadceti Děl. Arcyknijže Matyáš s ginými Pany ſotwa vgel. Stalo ſe tehdáž Křeſtianům ſſkody wjce nežli za pětkrát Sto Tiſyc.

Rozehnawſſe Turcy Wogſko Křeſtianſké, a wijtězſtwij obdržijce / weliké ſſkody Křeſtianům činili ze wſſech ſtran/Weſperyn/Wes Rechern nedaleko od Wijdně ſpálili/mnoho Lidij zgijmali, a Zem ſſyroce puſtau činili / Sedláky některj od Pohanůw gati/některij zbiti / a některij s hrdly ſwými, nětco odneſauce, do giných Zámkůw okolnijch zvtijkali.

Nedlauho po tom, Tataři pod Altenburkem w Vhřjch přes Dunag ſe přeprawili/ Waiſenburk ſpálili: a když dálegi chtěli, od křeſtianů rozehnáni.

Dne 22 Měſyce Zářj, Synan Baſſe welikými přjpowědmi ſwé poſylňowal/ a tim k weliké pýſſe ge přiwedl/ a w tom ledwa Slunce wzeſſlo když Rábu dobýwati poručil; z obau ſtran weliká Bitwa byla, od wygitj Slunce až do Západu/ ale Turcy welikau ſſkodu wezmauce/ obrátiti ſe muſeli do Leženj ſwého. Nazeytřj zaſe, y třetjho dne Turcy Rábu dobýwali/ a ty dni Křeſtiané Turkůw zbili wjce než 12000: nic méně Baſſe gednu přednj Baſſtu podkopagic, a prach podſypagic, wywrátil / a tim rumem Přjkop Měſtſký naplnil/ Země něco přidawſſe. Na ráno potom znowu s třemi ſſturmy Měſto dobýwal/ ale od Měſſtianůw Turkům přjſtup nebyl dán / tu mnoho Turkůw opět zhynulo/ ale odſtaupiti nechtěli / než celých pět dni ſe podkopáwali/ a Kaule ohniwé do Měſta ſtřjleli, tak dlauho až dwě Baſſty wzali/ z kterýchž gjž ſnadněgſſj přjſtup byl k Měſtu.

Zhrozyli ſe obleženj / a weliká bázen w Měſtě ſe začala: Ferdynand Hrabě z Hardeku, kterýž byl zanechaný pro obranu Měſta s ſſeſti tiſýcy lidu, namluwiwſſe giné Heytmany/ k Synan Baſſeti poſly o pokog poſlal, aby s nimi o ſluſſné condicie a poddáni Měſta gednali. A tak zapomenauc na wěčnau hanbu ſwau, 27 dne téhož Měſyce Zářj, tak znamenité a mocné Měſto poddal/ včiniw oſwědčenj, Panům Vherſkým předkládal/ že nenj možné ani podobné obrániti ſe takowé mocy nepřátelſké/ a že z weliké auzkoſti o pokog s nepřjtelem rokowati ſe muſý: poněwadž ſe žádné pomocy nedodáwá. A protož (prý) žádným ſpůſobem odolati nepřjteli nemůžeme/ ani moc naſſe z toho mjſta ge wyhnati mocy bude. Sluſſj tehdy s dowolenjm wſſech s Nepřjtelem o poddáni Měſta traktowati. Na to ſe podepſali Hrabě z Hardeku/ Feranty/ Roſſo Heytman Wlaſký/ Ioannes Antonius/ Zinnius a Trinenberg/ IoannesOrmaudius/ Erenſtrichius a Zygesdorff/ Rudolphus Greizius/ Gaudentius a Reichperk/ propria ꝛc.

Takowau Proteſtacy včinjce/ a základnjky do leženj nepřátelſkého poſlawſſe a od Turkůw tolikéž do Měſta, o poddáni geho tractowali: a tak ſe na tom ſneſli, aby ſe wſſemi ryſtuňky a zbožjm ſwým y s zbraněmi, a Praporce wzneſauce, z Měſta ſwobodně wyſſli/ a až do Altenburku aby wyprowázeni byli: a aby tim bezpečněgſſj byli/ žádali od Baſſete základnjkůw. Baſſe takowé condycie hned konffirmowal, ale wſſech nezdržel. Neb když Hrabě 29 dne téhož Měſyce w hodinu před Polednem wyſſel z Měſta/ tu wſſyckni ryſtuňku ſwého zanechati muſeli. Hrabě z Hardeku s Přátely ſwými od Turkůw bezewſſeligaké ſſkody a křiwdy pokogně wyweden. Wlaſſy pak a ginj žoldněři zewſſeho oblaupeni, a ledwa s hrdly odeſſli: ti byli přes noc w Wochſtratu/ a na zeytřj do Altenburku přiſſli. Takť geſt Pan z Hardeku přehardekowal to Měſto, kteréž bylo obrana wſſeho Křeſtianſtwa.

W Rábu tehdy gjž budauce Pohané / naſſli tam 3000 Wěder Wjna/ Mauky a giné žiwnoſti mnoho, kteréž mohli mjti do dwau let/ Sto a dwadceti děl welikých/ Prachu doſtatek weliký/ a rozličné ryſtuňky a zbraně přes mjru. Arcyknjže Matyáš s newelikým Wogſkem v Leyty ſe zdržowal/ ale pilněgſſj ſtráž měl okolo Wogſka ſwého, nežli pod Rabem. Tu k němu Margkrabě Burgawſké, a Jan Medyces s ſwými Wlachy přiſſel: Poſlal hned Markrabj s lidem geho na retuňk obleženým w Rabu/ ale Margkrabě když ſe dowěděl že Ráb Turkům poddán geſt/ čekal od Arcyknjžete giného rozkázanj. Wogſko Rotrnawſké anebo Rotmanſké w kterémž bylo 32 Praporcu Cžechůw pěſſých a gjzdných/ a giného lidu wjce než 20000 wýbor

ného/

ného/dlauhý čas, a to s welikau ſſkodau Sedlakůw nedaleko od hranic ſe zdržowali.

Synan Baſſe z takowého ſſtěſtj ſe radugic, Muratowi ſkrze liſty a Poſla o dobytj Rábu oznámil/ kterýž gemu za to welikau pochwalu dáwagic, děkowal/ a geho hogně obdarowal/ tak rozuměgice, že netoliko Rakauſkým a Cžeſkým, ale wſſeho Křeſtianſtwa Pánem býti má. Protož kázal Baſſe Měſto s welikau pilnoſtj naprawiti/ Baſſty potlučené yako řýkage z nowu wyſtawěti/ Waly vdělati / Koſtel Zemj naplniti/ a na wrchu Střelbu poſtawiti/ a wſſecko pewně a mocně ſprawiti rozkázal.

A nechtěgic kázeň ſwau wygewiti ſkrz tak pilné oprawowání Měſta / wyſlal Tatary k Papě aby mu ſe poddali/ a giž Zámek y Měſtečko bylo popáleno, a to druhé nocy po poddáni Rábu/ proto aby Turkům k vžitku nepřiſſlo/ a lidé ſami pryč odgeli.

A tak Synan Baſſe to wſſecko ſprawijce 4000 w Rábě Ianyčarůw zanechal/ a 2000 gijzdných/ a ſám ſe s wogſkem k Měſtu Komarnu mocnému a bohatému, čtyry mjle od Rabu, obrátil: Položil ſe tehdy pod Komárnem z té ſtrany od Dunage. Beglerbekowi podkopáwati ſe poručil / a hrubými Děly druhau ſtranu oſadil. Ale Komarnſſtij welikau mocy Turkuom odpor včinili/ toho dokazugice, že wijry ſwaté Křeſtianſké wijce ſobě wážij, nežli žiwotůw ſwých wlaſtnijch.

Arcykníže Matyáš s welikým ſtaránijm na pomoc obleženým ſe ſtrogil/ a hned Wogſko ſebral z Vher/ z Cžech/ a z Němec / a přibližugice ſe co neypilněgi k Pohanſkému Wogſku/ 8 dne Ržijgna v Nytry pět mil od Komárna s Lidem ſwými ſe položil.

Pohané pamatugice na předeſſlé bitwy kteréž s Křeſtiany měli/ yak gim ſſkodliwé byli/ a wědauce že nedaleko geſt Wogſko Křeſtianſké/ od Komárna při kterémž leželi, odtahli/ a přes Dunag přes moſt z Lodij vdělaný ſe přeprawili/ a k Zámku Dotys ſe obrátili / wſſecku Střelbu pobrawſſe, krō gednoho welikého Děla kteréž gim w bahně vwázlo/ to do Komárna wzato.

A když Baſſe s Wogſkem přes wodu ſe přeprawil / na tom moſt oheň založiti a gey ſpáliti poručil: Druhého potom dne Wogſko ſwé rozpuſtil. Tataři byli giž prwé odgeli/ a do ſwé Zeně geti vmjnili: Turcy z nedoſtatku žiwnoſti ani Welblaudůw/ ani Konj ani ſami ſebe žiwiti nemohli / a w té nauzy a auzkoſti Křeſtiany čekati ſe gim nechtělo/ aby do wětſſj nepadli.

Arcykníže do Komárna přigew/ Zdi potlučené oprawiti poručil/ wſſecky Přijkopy wyprázdniti/ a Měſto nowými Baſſtami zmocniti.

Braum Heytman dne 8 prwé než Turcy odtáhli, w prawé koleno raněn byl: Synan Baſſe odgijžděgic, a radče vtijkagic od Komárnu/ wſſecky Turky nemocné, Konij a Welblaudůw mnoho w leženj zanechal/ Wogákůw zabitých ani ſebau new zal, ani ge pochowati dal/ tak ode wſſeho odběhl s bázni.

Hrabě z Hardeku ode wſſech obžalowán byl že Ráb zrádně Turkuom poddal; yat tehdy geſt s ſlužebnijky a pomocnijky ſwými, y rozkázáno aby o wſſem co proti němu mluweno bude, ſpráwu dal/ a na wſſecko odpowjdal.

Neyprwé proti němu probowáno a dokázáno geſt ſkrze ſlužebnijky geho, žeby oni prawiti měli/ a to giſtau powěſti twrdili / o ſrozuměni a ſmlauwě kterau giž dáwno s Turky měl z ſtrany poddáni Rábu: O čemž také od ſtarých y mladých lidij mluweno bylo. Nebo Turcy welmi ſobě we wſſem bezpečně počijnali/ yakož ſe widěti mohlo/ a obleženij překážky gim žádné nečinili/ když Baſſty ſobě ſtawěli / když ſe podkopáwali/ a ſummau činili co chtěli.

Na počátku obleženj mohlo býti Město pilně chráněno a bráněno/když Hrabátko mělo čaſu doſti k naprawenj toho wſſeho což ſkaženo bylo. Nebo byk pak byli wſſecky Baſſty pokažené, doſti držiwi bylo w Městě k oprawce/ ale Hrabě nikdá ſe na to neptal, aniž ſe o to ſtaral,/ale vſtawičně wolal, že ſe nebude mocy Město obhágiti / budto rádi neb nerádi muſýme ſe poddati Nepřjteli.

Též wſſech žoldnéřůw k tomu byl neobeſlal, aniž ſe gich tázal, zdali ſe poddati magi, či nic/poněwadž obrana Města ne na ſamých Heytmanjch, ale na wſſech obležených Rytjřjch a Soldátjch záležj. Potom y to mu wyčteno bylo/yaké rozmlauwánj a neb o čem s Pohany mjwal, a k tomu Tlumače vžjwal: též y to/ že mu čaſté dary od Pohanůw poſýlané byli/ proč tak čaſto a bez přjčiny wygjždėgic, na ſtranu ſe od ſwých odbjral/proč ta Kučnice kterau gemu Turek mocně odgal, zaſe nawrácena: K tomu přidáno y to, což z vſt geho ſlyſſáno/že poraučel Puſſkářům, aby neſtřjleli Kulemi do Leženj Tureckého/ale bez Kul/aby toliko gim ſtrach činili: a když geden Puſſkář z Děla Turkům weliké ſſkody činil, na giné mjſto geg poſtawiti rozkázal / odkudž žádná ſſkoda Turkuom ſe ſtáti nemohla / a on rozhněwaw ſe, žádal aby propuſſtěn byl.

Dále tázán geſt, proč žoldnéřům Wjna/Seyra/Máſla dáwati nechtěl, čehož wſſeho doſtatek bylo/a to wſſecko Turkuom ſe doſtalo / Žioldnéřůw pak pro nauzy a hlad mnoho zemřelo/a ničeho ſe nedoſtáwalo: Zdali také napomjnán nebyl, aby wſſeligakau žiwnoſt před Pohany ſkryl / a ryſtuňky Wogenſké pokazyl, tak aby Turkům k vžitku nepřiſſli; a on gakau odpowěd na to dal, že dobře wj y pomnj.

Mimo to wyčteno geſt, že co neyhorſſj Mauku rozdáwati poručil/a lepſſj pro Pohany zanechal/že liſty wjdali k němu pſané, kterýmiž napomjnán/aby Město poddal/ poněwadž giž Penjze wzal; že wýpady z Města na zbyt vſtanowil/že Předměſtj přjliš vrzo ſpáliti dal/a to což tam bylo, neyprwé odneſti nedal/že ti kteřjž na Předměſtj byli, brániti ſe chtěli/a to gim zbráněno.

Mimo to tázán geſt, co ſe rozumj ſkrze to že Bránu malau w Baſſtě některj otewřenau nalezli/a co ſkrze to, že on ſám předewſſemi z Města wyſſel/ a když mu oznámeno bylo yak Soldáti geho oblaupeni gſau/a yak gich wjce nežli 80 zabito/toliko že ſe ſmál / a prwé s Turky o to rokowal/ aby Soldáti bezewſſj překážky odgjti mohli.

Naposledy domlauwáno že geſt y to mluwil /že oſm tiſýc Dukátůw pro padnautí chce/geſtliže naſſy Oſtřehoma doſtanau/a ze wſſech Nowin které mu oznámené býwali, ſwé poſmjſſky mjwal

Takowj a ginj mnozý a nenáležitj Artykulowé gemu wyčteni byli/z kterýchž zradda geho zgewná ſe prokazowala / a zloſt newymluwná proti Cýſaři Pánu ſwému a proti wſſenu Křeſtianſtwu: Z toho pak také y neywěrnėgſſj geho tázáni aneb examinowáni byli.

Ale ſluſſná wěc geſt abych krátce yak geſt ſe ta zradda geho wygewila, oznámil. Synan Baſſe měl gednoho Komornjka rodem Slezáka / kterýž w mladoſti do Turek ſe doſtal/ten vtekl od Pána ſwého/a k Arcyknjžeti Matyáſſowi přiſſel/ a oznamowal že w ſwém Wogſku mnoho Zrádcuow má/ kteřjž wjce k Pohanům nakloněni gſau nežli k Křeſtianům /a že on před několika dni z poručenj Synan Baſſete Pána ſwé°, dwaum hrubý dwa pytlýky čerwených zlatých naſypal/z kterýchž geden měl ſſrám na twáři/a ten byl Služebnjk Hraběte z Hardeku. K tomu y to prawil že Hrabě zwoniti po

ruči-

ručil když ſe Pohané pod Baſſty podkopawali, aby ſlyſſeti nemohl a tich kteřjž ſe podkopáwali/ a k tomu že Hrabě welmi drahé ſſaty Soboly podſſyté a drahým kamenjm ozdobené od Baſſete přigal.

Hrabátko prwé než byl dán do wězenj, ſkrze liſty ſe wymlauwal před Arcyknjžetem / nebo dobře poznáwal, že v wſſech geſt w podezřenj/ a wymlauwánj geho bylo/ že Měſto ſſyroké, a lidu k obraně bylo malo/ a to takowého lidu kterýž od Pluhůw wzatý byl.

Oſwědčowal to také ſe wſſemi Heytmany/ že geſt prawil, geſtliže wětſſj pomoc dodána nebude/ že Měſta neobránj/ a w tom že Pohané podkopagjce ſe, dwě Baſſty opanowali/ a z nich do Měſta celých pět dnj ſtřjleli/ a že doſti tomu včinil ſe wſſemi což gemu činiti přinaležēlo / wjce než třidceti ſſturmůw že obránil/ a Rytjřſky ſobě počjnagic, mnoho Turkůw pomordowal, w swých lidech že welikau ſſkodu wzal/ tak že neypřednēgſſj lidé a Heytmani zbiti a neb zraněni byli/ ginj pak vſtawičnými pracemi a bitwami ztrapenj gſauce/ k ničemuž ſe nehodili.

A když ſe Měſto déle gi brániti nemohlo/ a o žádné pomocy nadēge nebylo/ což činiti giného bylo; z ſpolečného dowolenj na rokowáni s Nepřjtelē o pokog přiſſlo / a to s takowými condiciemi yakž neylép mohlo býti / tak ſmeyſſlegice o waſſj Arcyknjžetcý Raſnoſti, y o wſſech Rytjřſkých lidech, že to za zlé počteno nebude/ zwláſſtě těmi kteřjž w takowém neſſtěſtj gſauce/ retunku žádného neměli. A přitom žádal Hrabě, poněwadž lidu geſſtě něco v ſebe měl/ aby mu Arcyknjže Zámek nēgaký dal/ na kterémžby ſobě drobet s lidem odpočinauti mohl/ a Penjze zaſlauženě aby odeſlal/ aby nauzy a hladem ztápenj gſauce poſylniti ſe mohli.

Za takowým liſtem ſám Hrabě k Arcyknjžeti Matyáſſowi přigel do Brugy/ a když žádal audiencj a neb přjſtupu/ Arcyknjže geº ſlyſſeti nechtēl. Když k Galluſowi a k Tyffenbachowi přiſſel / žádné od nich wděčnoſti ani přjzně nepoznal/ ani v Hrabēte z Serynu nēco takowého vhljdal/ a když poručeno aby ſe w Wjdni ſtawil/ tam hned pod ſtráž dán s dwēma Služebnjky/ kteřjž při něm byli w Preſſpurku/ ač ginj do Turek vtekli. Dům geho hned w Sequeſter wzat/ a wyſláni byli kteřjžby Zámek geho Krentzenſtein opanowali/ a co w něm bylo popſali.

Bylo na tom Zámku Turkůw zagatých wjce nežli dwadceti / které giž Služebnjcy puſtiti chtěli, když Pán gich do wězenj dán byl / ale předeſſli ge wyſlanj/ a Služebnjcy za tim ſami do Turek vtekli.

Za ſluſſné mi ſe widēlo tuto připomenauti/ co ſe Roku 1593. ſtalo před Welikaunocy gednomu Mlináři: ten měl Syna řjkali mu Kryſtoff a byl w ſedmi letech, kterémuž zuby padali/ a na gich mjſtě giný roſtli; na ſtraně pak wyroſtl geden zpodnj Zub zlatý/ rowně tak ſſyroký a dlauhý yako ginj byli/ a ten Zub vkazowán byl we wſſj té Wſy Weichelsdorff pod Panem Fryderychem z Gielhomu/ kdež ſe to Djtě narodilo/ kterýžto také Zub od mnohých Knjžat widjn a probowán geſt/ w kterémž lepſſj Zlatto bylo nežli Reynſké: O tom Doktor Heiſký Knjžku obzwláſſtnj wydal.

Roku Božjho 1594. Měſýce Řjjgna deſátého dne/ Sengawſſtj ſlawné wjtězſtwj nad Turky obdrželi, dwě mjle od Sengi: bylo tam Měſtečko malé Turecké/ do kteréhož wſſeliké poklady/ Penjze y Střjbro/ y giné wěcy drahé ſwezené byli: toho Měſtečka Sengawſſtj fortelem doſtali/ a wſſecko což tam naſſli pobrali/ a ge ſpálili: Kořiſt pak wjce než za Sto tiſýc tolarůw ſſacowána.

Turcy y Benátčané když ſe toho dowěděli/ ſeſſli ſe weſpolek aby Sen-

garſkým zaſkočiti mohli / ale oni za tím na mjſta ſwá ſe odebrali.

Téhož Roku Tatáři z Leženj Synan Baſſete wygedauce, do Oſtřehoma přes Dunag ſe přeprawili / a tudy do ſwé Kraginy gjti chtěli přes Sedmihradſké a Muldawſké Meze / ale než tam přiſſli / dwa hauffy gich na lid Pana Balffiho treffili / a ten ſwedſſe s nimi bitwu, něco gich zgjmal, něco pomordowal / a něco gich po Zámcých rozdarowáno. Na druhé pak hauffy Tatarůw Sedmihradſſtj a Muldawané s pilnoſtj očekáwali / nechtěgice ge žiwé ſkrze Kraginy ſwé puſtiti.

Tomu Pohané ſrozuměgjce že ſe ſkrze ty Hranice odebrati nemohau / popálegjce Wſy okolo Tokage / a Lidu mnoho zagmauce / naſpátek ſe k Dunagi obrátili / a ten přeſſli v Oſtřehoma / a tak w Weſperynu / w Papě / a w giných Zámcých při Rábu přes celau Zymu zdržowati ſe muſeli / a z okolnjch Wſy Křeſtianſkých ſobě žiwnoſt brali / kteréž k Menierdorffu náležely při Rakauſkých Hranicech.

Dne 16 Ržjgna, Tiſyc Sedlákůw w Markſſeldě ſeſſlo ſe do hromady / kteřjž trpjce welikau křiwdu od Rytjřſtwa Ratenarſkého / gemu odporowati vmjſlili: nebo za čtyry Měſyce w gegich Kragi Rytjřſtwo to bywſſe / weliké auzkoſti gim činili / ač od Pana Karla Teiffla Herberſtýnſkého proſſeno bylo o to, aby Lid ten Rytjřſký Leženj proměnil / a té Kraginy puſté nečinil: ale oſlyſſána byla žádoſt ta / a předce tam až do zbitj zůſtáwali.

A když ti Sedláci ſrozuměli nevſtupnoſti gich / ſeſſli ſe s 3l rančmi weſpolek / a čas dobrý ſpatřjce, na lid ten vdeřili / něco gich zbili / a někteeré dohoniti nemohli: Druzý kteřjž nedaleko odtud leželi toho ſe dowědauce, do Wjdně vtekli.

Arcyknjže Matyáš odženauce Turky od Komárna / Braunowi Měſto poručil / a ſám odtud odgel. Poſlal za tjm Synan Baſſe pět Turkůw k Braunowi, ptagjce ſe, zdali Měſto chce z dobré wůle poddati / čili očekáwá aby ge mocý odgal. Braun poručiw ty Turky zgjmati, čtyrem Hlawy ſtjti a na kůl wſtrčiti / pátého odeſlal k Synan Baſſeti, aby mu oznámil, že Braun žádný Zrádce nenj / toliko z Hardeka takowého že geſt nalezl / yaký geſt ſám / ale že chce w krwj Pohanſké ruce vmýwati / a Měſta ſobě ſwěřeného ſtatečně brániti.

Toho Roku / Kdy Tatáři na pomoc Turkům táhli proti zemi Sedmihradſké, z rozkázanj Sultana Muratha / s takowým vmyſlem a poručenjm Sultana to činili, aby Zemi opanowati mohli / a Zykmunda na ten čas Weywodu, nebo z Země wyhnali, aneb zagmauce ho, k Sultanowi Murathowi odeſlali: Nebo ſe giž rozhláſylo / že Zykmund Bathory Weywoda pro Tribut, který na něho každý Rok wětſſj a wětſſj od Turka kladen byl, od něho odſtaupiti mjnil / a k Cýſaři Křeſtianſkému ſe obratiti / gednom že překážku měl od předněgſſých Země ſwé Panůw / kteřj mu toho zbraňowali: a tak ſe proti němu ti s Tatary ſmluwili / přiſlibugjce gim Zemi poddati / a Zykmunda zagatého wydati. A tak Zykmundowi oznámili o Kancléři Polſkým, že na Hranicých Polſkých očekáwá / chtjce s nim o ſprawách welikých rozmluwiti: to pak Páni gmenowanj proto mluwili / aby to což vmjnili / ſnadněgi wykonati mohli / totižto aby Knjže o gegich ſpuntowánj nic newědauce / brzo k Swagru ſwému Kancléři odgel.

Zykmund Weywoda čaſu toho gſauc Panem mladým / wěřil Vhrům zrádliwým / a wygel z Měſta: a w tom od některých k ſobě náchylných weyſtrahu wzal, aby dalegi negel / že naň ne Polácy, ale Tatáři očekáwagi / aby geho žiwého neb mrtwého Turku dodali.

Dawagic wijru Weywoda ſwým wěrným/ co neyſpijſſegi mohl na Rehmer odgel/ kdež čtrnácte dni ſe zdržel/ a tam to giným wěrným wſſem oznámil/ kteřij byli o nim wyſſeli.

Zrádcowé w ſwém odporu a zloſti trwali / Burnowi, kterýž byl neywyšſſým Heytmanem nad Wogſkem/neradili z Tatary bitwu ſweſti/ale raděgi z dobrým aumyſlem proti nim wygeti : což on včinil : nebo tak blízko přiſſli Sedmihradčané k Wogſku Tatarſkému/že gich Trauby a Bubny dobře ſlyſſeli. Srozuměli tehdy Tataři že ſe zradda wygewila/ zauffali gſau/ aby měli Země doſtati/a hned hnuli ſe proſtředkem Země Sedmihradſké/ a ſpálili pět Set Wſy/ wyberauce ge neyprwé wſſecky Mužſkého pohlawij / y ty kterým bylo dwanácte let zmordowali/ giné pak z Ženami do Turek zagali : a w tom Zrádcowé giného ſobě Weywodu , Balthazara Bathory, Bratra Weywody Zykmunda,wywolili.

Zykmund takowau vkrutnoſt Tatarſkau widauce/ a zraddu ſwých znagic/ k okolnijm Panům,proſſe o pomoc,na domácy nepřijtele, liſty rozeſlal/ kteřijž když mu k pomocy přiſpěli/ hned Sněm vložil w Klauzenburku / na kterýž wſſem ſe ſtawiti rozkázal/ a kterýby ſe neſtawil/ aby zdrawij , poctiwoſt,y ſtatek propadl. Pro takowé přijſné rozkázanij / wſſyckni ſe ſtawili w den vložený.

Když ſe wſſychni ſgeli/poručil Zykmund Weywoda Měſto zamknauti/ a zdi Měſta dobře opatřil ſtrážnými. Kázal také w Wogſku wolati/aby žadný pod ſtracenij hrdla o žádné zradě zmínku nečinil/a kdožby koli o to ſe opowážiti ſměl/tomu aby Yazyk vřezán byl/ a hlawa ſtiata.

Dne 20. Rzijgna/Zykmund Weywoda liſty chytře pſané vkazowati kázal/ w kterýchž o welikém wijtězſtwij Křeſtianſkém nad Turky dáno znáti / a tak wſſecky Děla,na znamenij radoſti wyſtřeliti rozkázal / a potom Oběd wſſem hogný ſprawil/ na který Přátely ſwé wſſecky pozwal / a prawě když neylépe obědwali/ čtrnácte gich zgijmati poručil/ a každého do giného wězenij,aby poſpolu nebyli,wſaditi. Nazeytřij ráno pět gich na Rynku kázal ſtijnati/ Balthazara zadáwiti / čtyrem Krky zatočiti / a giné Koňmi ſmeykati/ a přes celý den Těla gich nepochowaná ležeti nechal/ aby na ně Lidé patřiti mohli.

Pokáragic tím ſpůſobem Zrádce ſwé Zykmund/ wſſem rozkázal aby ſe na Wognu proti Turku ſtrogili na geho náklad/ a wſſecku Kořiſt kterau doſtanau gim darowal/ a za wlaſtné wſſecko mijti a vžijwati poručil. Pro takowé nařijzenij a láſku Pána ſwého/wſſychni ſe s ochotnoſti na Turka ſtrogili/ a ſebralo ſe gich 40 Tiſyc/ a přeprawijce ſe přes Dunag / hned několik Galegi zaſkočili/plné žiwnoſti a drahých wěcy / Zlatem také y Střijbrem naložené/ſedm gich zagali/a oſma vplynula : doſtali tu Kořiſt welikau / a Turkůw mnoho zbili/ ſedm Praporcuow Weywodowi Zykmundowi Pánu ſwému odeſlali.

Welká radoſt byla z takowého wijtězſtwij/ y z hogné Kořijſti/ a z takowého počátku Konec dobrý a ſſtiaſtný ſobě prorokowali : O tom když zwěděl Synan Baſſe/ byl z toho žaloſtiwý, a prawil / kdyby mu bylo to, což Sedmihradčané pobrali/ y s lidem do Ruk přiſſlo/ žeby byl mohl Wídeň Měſto znamenité w Rakauſých, a lacyněgi nežli Ráb, doſtati.

Sedmihradſký po takowém ſſtěſtij Temeſſwár oblehl / ale wědauce že Tataři gedau chtijce Zemi plundrowati / zanechaw Temeſſwáru do Země ſwé ſe nawrátil.

Dne 18. Liſtopadu/ téhož Roku/ Pán Leuktewic Měſta Karolſtadu w Karynthij Heytman/ s Lidem gijzdným a pěſſým, kteréhož měl Tiſýc, w nocy z Měſta wygel/ a celau noc gedauc/ dwě hodině předednem k Měſtu Wihytſcya, s kteréhož ſe Wogna Turecká wſſecka začala, přiſſel/ a po Ržebřijcých na Zdi Lid w prawijce, ge opanowal.

Turcy tak hbitým naběženým přeſtraſſenij gſauce/ ačkoli okřik včinili/ brániti ſe nemohli/ a z weliké bázně Brány odmykali/ a za miloſt žádali, Křeſtiané na to nic nepatřijce/ wſſecky napořád mordowali/ málo gich na Zámek z vtikalo/ Dwanácte Set wěžňuow Křeſtianſkých wyſwobozeno. Heytman dal Měſto w laupež Rytijřům/ a potom ge ohněm ſpáliti poručil.

W té bitwě tři toliko Křeſtiané zahynuli/ Přijkopy a Vlice wſſecky Pohanſkými těly zanietané byli/ weliká hogmoſt Zbožij byla w Měſtě tom/ Wijna Páleného/ a wſſeliyaké žiwnoſti weliký doſtatek/ což wſſecko pěſſým Charwátuom darowano/ gijzdni z Koni ſgijti nemohli/ neb gim bylo zapowěděno. S takowau tehdy Kořiſtij/ a množſtwij wěžňůw wyſwobozených/ do Karolſtadu ſe nawrátili dne dewatenáctého.

Téhož Roku Měſyce Praſynce/ dne 22 w Konſtantynopoli na Dwoře Sultana Muratha/ začala ſe wáda mezy Kančary/ a potom Wogna weliká/ tak že gedno Baſſe z ſedmi Agy zabit byl/ a ſyn Cýſařſký ſſkodliwě raněn.

Sultan Murath zwěda o takowé Wogně, welmi ſe rozhněwal/ a z toho hněwu hned padl w těžkau nemoc/ a tři dni a tři nocy w nemocy zuſtáwal/ a giž ho za mrtwého počijtali. Protož začala ſe nowá rozbroge a roztržitoſt z ſtrany nowého Cýſaře/ bázeň weliká w Měſtě byla/ a čijm dalegij tim hůře bylo/ tak že cýtice takowé nepokoge Sultan/ z žaloſti zdechl, a ſcepeněl.

Sedmihradſký na ten čas, Weywoda Zykmund Bathory welikau pilnoſti Turkům ſſkody činil/ mnoho gich pobil/ a dobrý kus Země Vherſké, která byla pod Turkem, opanowal/ magijc tři Wogſka na třech mijſtech: gedno ſprawowal Geſtiferens w Lukaryenſkém Kragi/ k Temeſſwárſkému Zámku přináležegijcým. Druhé ſprawowal Horbácy Michal za Dunagem/ odkud Turkům do Budijna ſe beraucým, zaſtupowal. Třetij Wogſko pod ſwau mocy měl Kornozi Kaſſpar w Kragi Julenſkém/ k kterémuž potom 1500 lidu gizdnijho z wyšſſých Vher poſláno.

Téhož čaſu Měſýce Liſtopadu dne 25 Turcy na geden Zámček weſſli/ a odtud až k Komárnu ſtraſſugice naſſym zaſtaupali/ ale od některých z naſſych odehnánij gſau a mnoho gich zbito.

Téhož čaſu Kozákůw 14000 do Walaſké Země weſſlo/ a gi puſtau činili/ třikrát s Walachy bitwu ſwedli, a ge porazyli/ tak že neywyšſſij gich ledwa ſám vtekl/ geho Pokladnicy, kterau geden Walach vkázal, wſſecku wybrali/ Měſto w kterém bydlel ſpálili: byl pak nad těmi Kozáky Heytmanem Loboda: A že ne každý wij yacý to Lidé gſau, a w které Kragině obýwagi/ krátkau o nich zmijnku tuto včinijm: Geſt Woſtrowuow několik v Řeky Neprý/ w Kraginách wijce Tataruom náležegijcých nežli Polákuom/ do kterýchž ſkoro za naſſe paměti počali ſe Lidé Rytijřſſtij ſgijžděti/ aby z Tatary ſwého ſſtěſtij probowali/ a potom tam ſe ſgijžďijwali Lidé yti, kteřij něco nenáležitého ſpáchali/ a tam ſobě bezpečenſtwij nalezáwali/ a čijm dále tim wijce ſe gich tam ſgijžďijwalo.

A když gich někdy w mijſtě gmenowaném bylo několik Set/ mnoho ſe gich zdálo/ nyní pak y na Tiſýce ſe gich nachází: nebo mnoho chudých a poctiwých Pacholkůw tam ſe ſgijždij/ pro wycwičenij w ſpráwach Rytijř-

ſkých/z Ruſké/Zemi/Polſké/ꝛc. nebo dobré geſt mezy nimi wycwyčený w ſkutcých Rytýřſkých.

Ruſſacy gmenugi ge Kozáky Zaporoſkými/ od Prahuow kterých geſt dewět/z kterých Woda ſpadá w Moře z Rzeky Nepru/proti kterýmž nijakž na Moři plawiti ſe Lidé nemohau.

Někteřij pak gmenugi ge Kozáky Nizowými/ a to proto/ že w nizkém mijſtě a w audolij/ v konce Rzeky Nepru/bydlegi/ kdež mnoho ſtřelby magi. a ſtráž vſtawičnau/ když proti Turkům aneb Tatarům bogowáti mijni/ weliký doſtatek žiwnoſti čaſem mijwagi w Wogſku ſwém: Nebo ze wſſech ſtran od Sedlákůw žiwnoſt magi / kterau zaplacugi yak ſe gim lijby / Koňmi/ Woli/ a ginými Dobytky/ nebo Penězy.

Ačkoli pak na Gruntech Tatarſkých bydlegi / niméně Tataři odtud gich odehnati nemohau/ anobř aby od nich pokog měli/ dary gim weliké dáwagi: Z Moſkwy tolikéž od welikého Knijžete na každý Rok plat magij/ který geſtliže by zadržán byl/ ſſkody w geho Zemi weliké činij. Magi Loſy/ Srn/Koni diwokých na zbyt/zwěř černau/Zubrůw mnoho/ Ryb množſtwij welikých [illegible] wýborných/ kterýchž pečených čaſem mijſto Chleba vžijwagi: Pokladuow a Bohatſtwij v nich žádného neni/ ale když některému Přijteli Dar dáti chtěgi/od něho gey weznau který geſt neylepſſým mezy nimi Hoſpodářem/ a yak neyprwé Kořiſtij něyaké doſtanau/to gemu wynahradj/ a dijl gednoſteyný dagi/zaplatice dluhy ſwé každý yak ſe mu widij: Když Zyma/geſt/dokol nich Měſteček a Wſy ſe rozgedau/ a w nich Jara očekáwagi/ kteréž yak přijgde/hned na ſwé mijſto ſe ſgedau wſſyckni/ a odtud ſe do Krage Pohanſkého/ aneb kam ſe gim lijbi, obráti.

A to ſe dálo, Roku toho w Kraginách Vherſkých za Panowánij Rudolffa Cýſaře.

Potom Roku 1595. Zykmund Sedmihradſký Weywoda aby wětſſý ſylau Nepřijteli odporowal/ k Cýſaři Rudolffowi myſl ſwau obrátil/ a ſwau powolnoſt proti nepřijteli tak možnému oznámil: Dne 12 Ledna Poſly ſwé do Prahy wyprawil/na 20 Kočých Wozůw/a w 150 gijzdných/ na proti kterýmž mnoho Panuow ze Dwora Cýſařſkého wygelo/ a do Měſta ge s welikau vctiwoſti doprowázeli: Hogně a poctiwě od Cýſaře chowánij byli/ a potom o ſprawách welikých rozmlauwánij měli: Kteréž k přemožení Turka hlawnijho Nepřijtele náleželi: Obdrželi to Poſlowe což od Cýſaře žádali.

Neyprwé aby we wſſech Měſtech Sedmihradſkého Weywody / wždycky ſtarſſý gedě Panowal ſtawu Měſtſkého/a nad nimi Weywoda w takowé mocy/ na yakau Sſtěpán Streyc Zykmunda po Janowi Králi Vherſkém wybrán byl: který potom od Poláknow za Krále wolen/ Kryſtoffowi Bratru ſwému Měſta Země Sedmihradſké poſtaupil/ po kterémž yakožto Otcy ſwém Zykmund Weywoda, aby té Země Pánem byl (ale aby Cýſaře Rudolffa/a Succeſsores geho Cýſaře Rzijmſké a Krále Vherſké, za Krále ſwé vznáwal/a gim wijru a poſluſſenſtwij zachowal/a to přijſahau vtwdil. A kdyby on potomkůw nezanechal/ Země Sedmihradſká a wſſecko Panſtwij to, aby na žádného giného gednom na Krále Vherſkého připadlo/tak gako wlaſtnij bez wſſeliké překážky a těžkoſti; ale Král Vherſký aby někoho giného, a to gednom gednoho z wůle a láſky ſwé a zaſlauženij Panůw Vherſkých za Zpráwcy a Gubernátora Země té vſtanowil.

Též Cýſař Rudolff Zykmunda ne Weywodau wjce, ale Knijžetem gme

 nowati

nowati ráčil/a gemu tytul, Illuſtriſsimo, to geſt Neygaſnegſſijmu přidal/a geg s Pfywilegmi vpewnil. Nadto, od Streyce ſwého wlaſtnjho Arcyknjžete Karla Dceru, gemu za Manželku dal / a aby Filip Král Sſpanyelſký aureum vellus, to geſt zlaté Rauno Knjžeti Sedmihradſkému odeſlal, oto s pilnoſti pečowal.

Mimo to, pomoc proti každému Nepřjteli Knjžetſtwj Sedmihradſkého připowěděl/to geſt, s Lidem, s Střelbau/ a s ginými ryſſunkem Wogenſkým/a od toho čaſu geg do Kxiſſe mezy Knjžata přigal.

Též, kteréby koliwěk Zámky a Měſta z pomocy Cýſařſké doſtal / aby k Králowſtwj Vherſkému náleželi kterýchby pak s ſwými wlaſtnjmi lidmi a nákladem doſáhl/ty aby Sedmihradſkému Knjžetſtwj náleželi/a geho potomkům, wſſak toliko Lenným práwem: a kdyby Pán Bůh ſſtěſtj od Knjžete odgal/ tak žeby ſe ſyle Pohanſké brániti nemohl, a vſtaupiti muſel / Cyſař a Král Vherſký powinen bude gemu giſté Panſtwj dáti s wěcmi k náležitými/ tak aby Knjže podlé ſtawu ſwého wychowati ſe mohlo / a to ſe ſtáti má, ſpjſſe nežliby geden Měſyc wyſſel/a wſſem Panům přednegſſjm kteřjby při Knjžeti opuſtjc ſtatky ſwé zůſtali/láſka od Cýſaře Rudolffa a potomkůw geho Králůw Vherſkých aby včiněna byla.

Téhož Roku také Král Sſwecký s welkým Knjžetem Moſkew: Theodorem pokog včinil/ když Zámek Rexholma řečený od Moſkwy opanowaný wrácen byl/Wězňowé z obau ſtran wypuſſtěni/a kupectwj z obau ſtran dopuſſtěno/w Moſkwi/w Sſwecij/w Narwi/w Rewlu.

Téhož Roku 16 dne Měſyce Ledna, Hrabě z Hardeku ſauzen byl od Rytjřſtwa z ſtrany poddáni Rábu: mezy kterýmiž byli ti přednegſſj: Hrabě z Hedlinku Heytman na Schonburku/ Pan Reuter / Pan Fyſcher Koriander Heytmā Wjdeňſký/a giných mnoho Setnjkůw a Heytmanůw/kterýchž bylo wſſech 47. a ti wſſyckni přiſahli ſprawedliwě ſauditi. Při ſtraně Hraběte z Hardeku byl Bratr geho, Heytman na Opinsdorffu a Pan Wolff z Etingu a Pan z Apolheim/ꝛc.

Po dlauhém rozmlauwáni, Hrabě winnu na Arcyknjže Matyáſſe a Balffiho wzkládal/a Heytmani kteřjž s nim w Rábě byli, na něho/a on zaſe na ně/každý yak mohl ſebe očiſſtowal/a giné winnil. Saudcowé ſedjc na tom několik hodin, od dewáté až do čtwrté po poledni, nic neſprawjce/to na giný den odložili.

Když Sultan Amurath Syn Selimůw, a Solimana Wnuk vmřel/ magic Let 47. Deſet dni Turcy ſmrt geho tagili/dokawadžby přjtomen nebyl Syn geho ſtarſſj Machomet, kterýž byl na ten čas w Měſtě Amazy w Natolij. Nebo mnozý Baſſata a Ianyčáři a ginj Rytjřſſtj Panowé při ſtraně Syna mladſſjho byli, kterýž ſe gim zdál Pán laſkawý, dobrý a ſprawedliwý/ale Machomet byl vkrutný/kteréhož vkrutnoſt w Amazij, yak nad Mužſkým, tak y nad ženſkým pohlawj ſeznali/on pak když ſe dowěděl o ſmrti Otce ſwého/hned do Konſtantynopole přigel / a hned od některých Baſſat za Cýſaře wyhláſſen/a on hned Bratry ſwé na Palác k Obědu pozwal / kteřjž wěřjce Bratru ſwému, přiſſli / a o ſmrti Otcowſké newědauce, ničehož ſe neobáwali/ale když do Pokoge weſſli, z poručenj Machometa zaduſſeni gſau/a na tom geſſtě nepřeſtáwagic, obáwagice ſe aby geſſtě některý Bratr ſe nenarodil; deſet Žen Otce ſwého w nocy vtopiti poručil: Komornjku neywyſſſjmu Otce ſwého kterýž zatagil ſmrt Otcowſkau, hognau odměnu včinil: Matku ſwau hogně obdarugic, do dalekých kragin odeſlal / a tam bydleti gi rozkázal.

Janyčkaři dowědauce ſe o pancwaný Machometa / weliky rozbrog s ginými žoldnéři w Konſtantynopoli začali / we wſſech vlicých traubiti a bubnowati poručili, tak že wſſecko Měſto zbauřili. A když oznámeno gim o pomordowánj Bratrůw a Žen Cýſařſkých / a o wyſlání pryč Matky prwé než Otce pochowati dal / wſſecko Měſto zlaupili / a tak ſe nad vkrutnoſti Machometſkau pomſtili.

Sultan Machomet přeſtraſſený gſauce, neypředněgſſý z toho tumultu powolal / a ge připowědmi hognými k ſobě nachýlil. A když geſſtě na tom bylo málo / wyſlal několik Baſſat, kteřjž ten lid prosbami a připowědmi, y hrozenjm vpokogili / a zatim Machomet před Koſtelem Sophiæ weliké ſtawenj wyzdwihnauti kázal / a w něm tělo Otce ſwého na prawé ſtraně, a 19 Bratrůw na lewé poſtawiti dal / aby wſſyckni lidé na to patřiti mohli.

A když potom tělo Otce pochowáno býti mělo / gel před nim w Zbrogi wſſecken zawřený / a za nim tělo Otcowo, a těla Bratrůw ſwých / z obau ſtrã Kněži Turečtj s Swjcemi gdauce / Pjſničky Turecké zpýwali / w Koſtele potom Otec na prawé ſtraně, a Bratřj na lewé poſtaweni a pochowáni.

Machomet pak prowázen z Koſtela od Baſſat a Bekůw y giných předněgſſých lidj / a Pánem ſe wyhláſyti poručil od wýchodu až do západu, připowjdagic ſlowy ſwými toho Roku Wjdeň, Stolicy Wjdenſkých Králůw (gakž ge oni nazýwagi) opanowati, a potom wrchnoſt ſwau do Wlaſké Země wneſti. A když na Palác doprowozen / wſſech Panůw předněgſſých na dobrau wůli pozwal.

A když ſe ſeſſli, znowu weliká wáda ſe začala / kterauž kdyby byl Baſſe neywyšſſý neupokogil / bylby ledwa geden z té dobré wůle odſſel / a ſám Machomet bylby wzal konec žiwota ſwého.

Machomet wida tak čaſté wády a rozbroge / ſtřelbu z Ceykhauzu wyweſti poručil / a po Vlicech rozleziti / a wſſecky auřady obnowil / tak že žádný z prwnjch Auřednjkůw na ſwém auřadě nezůſtal / a tak včinil y w Wogſku a tim ſpůſobem na Stolicy pokogně zůſtal / a ten geſt třinácty Pán a Hlawa Panſtwj Ottomanſkého. Nebo neyprwé prwnj Ottoman zplodil Vrchana / Vrchanes Muratha / Murath Baiazeta, kteréhož byl Tamerlán zagal / a v něho w wězenj vmřel.

Splozen pak byl od Baiazeta Machomet / od Machometa Murath / od kteréhož poſſel Machomet druhý / a od něho tolikéž Baiazet; genž byl zplodil Selima / a Selim Solimanna, toho totižto / kterýž po wykonáni mnohých a ſſtiaſtných bitew pod Segetem ſkonal, za panowáni Cýſaře y Ferdynanda Cýſařůw Římſkých, zanechaw Syna Selima Otce Machometa třetjho / genž nynj geſt yako třinácta Hlawa Cýſařſtwj Tureckého / za kteréhož panowánj y Pohanſký Weſſtj pád a konec té wrchnoſti Ottomanſké, prorokugi. Čehož nám dey Pán Bůh dočekati při tom ſſtiaſtném panowánj Cýſaře Rudolffa.

Vmřel toho Roku 24 dne Ledna Syn Ferdynanda Cýſaře, Bratr Maximiliána, a wlaſtnj Streyc Cýſaře Rudolffa/Ferdynand Hrabě Tyrolſké ec. zanechagic po ſobě dwa Syny / Ondřege Kardynála a Biſkupa Konſtancyenſkého/a Karla Purgkrabi z Burgawu Pána w rytjřſtwj ſkuſſeného.

Po ſkončenj nepokogůw na rozličných mjſtech/nebylo Křeſtianům ſſtěſtj ptiwné/nýbrž k wyhlazenj Pohanůw welmi přjgemné: neb že wſſech stran Wogſko Cýſaře Rudolffa nad nimi ſwjtězowalo/ že wſſech ſtran ge z Zbožj gich obluporwalo/a Měſta y Zámky podmaňowalo. Na hranicých Sambriſkých leželo pět Tiſýc Křeſtianůw přes Zymu/na kteréž čjhali hauffy Tatarſké/ ale nic takowého nedowedli/a Vhřj kteřjž leželi při Solnoku a Hatwanu/giž byli zwláſſtě Zemané do Domůw ſwých ſe rozgeli.

W proſtředku Měſýce Ledna odňali Křeſtiané Turkům Zámek Weicena řečený / a gſauc gich poſpolu do 6000. wpadli do Země Nepřátelſké. Kořiſt znamenitau doſtali / a množſtwj Pohanůw zagali: čemuž nápodobně včinili y Wiwarſſtj.

Ziolděřj tolikéž z Altenburku wtáhli do krage Rábſkého/kdež zaſkočili 400 Turkůw/dwě ſtě gich zmordowali/a 24 žiwých do Preſſpurku a Altenburku odeſlali.

Synan Baſſe tehdáž blýžil ſe k Konſtantynopoli, wezauc weliké poklady w Vherſké Zemj ſebrané: O čemž magice wědomoſt Sedmihradčané a Muldawané zaſtaupili mu w mjſtech těſných/lid ge° wſſecke rozehnali a zbili/tak že ledwa Synan Baſſe s nemnohými vtikagjcými žiwot zachowal.

Potěſſyli ſe Wogácy z takowého ſſtěſtj/a neopauſſtěgice tak ſſtiaſtného čaſu, dále ſe puſtili do Země Řecké/gſauce toliko 24 mjle od Konſtantynopole/kdež wſſecko wyplundrowali/Tatarůw 12000 zbili/ Zámky Pondeſſyn/ Nykopliſyn / Kille / a Rebnich opanowali/ a 50 Wozůw Hlawami Tureckými neywzáctněgſſými naladowaných s ſebau přiwezli: yakž o tom Mercurius Gallobelgicus obſſjrněgi.

Těžko bylo Machometowi Sultánu na to patřiti / a takowé ſſkody od těch kteřjž předeſſle poddanj Předkůw geho byli, trpěti: Pročež wyſlal Micha kterýž byl Walach z rodu Weywodůw Walaſkých, s wogſkem welikým, aby ſe Kragin gich zmocnil/a Weywodu gich gal neb zamordowal.

Očekáwal Micha na Tatary w Vhřjch zůſtáwagicý / aby s wětſſým počtem vdeřil na nepřátely/ale Muldawané a Sedmihradčané dřjwe nežli ſe Tatarſké Wogſko s Tureckým ſeſſlo/obořili ſe s ſylau na Pohany/ z kterýchž oſm tiſýc porazyli/ a oſtatek wogſka rozehnali.

Téhož čaſu Kozácy žádali při Sedmihradſkém Knjžeti/aby gim toliko na dwa Měſýce ſlužby bylo wydáno/připowjdagice platu za giný čas ſſawlemi ſwými zaſluhowati/ano y o to ſe ſnažně pokuſyti/aby Adrianopole doſtati mohli.

Téhož Roku Zyma powſtala nad mjru přjkrá / tak že přes weliké Řjeky s Wozy nemalé tjže gezdili.

Znowu opět Turcy s Tatary k dobyti Země Walaſké přitáhli: Aron pak Weywoda Walaſký ſebraw wſſecky ſwé poddané, gimžto nad žold náležitý wſſecku kořiſt Pohanſkau dáti připowěděl/hotow byl s nimi Nepřýteli odepřýti/zwláſſtě když Wogſko nemalé měl / kteréž ſe bylo hned pro přiſljbenau laupež rozmnožilo. W tom odeſlali Dětj a Ženy na ſtranu, aby odtud Pohané rozuměgice že pro bázeň z Wlaſtj vtjkagi, tim ſpiſſe do Země Walaſké wtrhli.

Odtud nabyli ſmělosti Tatařj/a Zemj zewſſech ſtran mocně plundrowati

wati začali/tok nenadále Aron s Wogſkem wyſkočil/ a wedraw ſe do proſtředku Wogſka Nepřátelſkého/ Bog zmužile obdržel/ ano y třikráte nad Pohany na rozličných mjſtech toho dne ſwjtězyl. Zmordowáno Tatarůw w té Bitwě 12000. a zagato geden tiſyc. Nadto oſadili lidem ſwým pět Tureckých Zámkůw nad Dunagem/ kteréž byli Wogenſky wzali/ a Krag Bobrawſký/ kterýž ſe wztahuge od Dunage až do Hor 26 mil na dýl/ a na ſſýř tolikéž/ opanowali.

Nacházel ſe při Dwoře Cýſaře Tureckého něgaký Rankula Syn Weywody tolikéž řečeného Rankula/ kterýž čaſtokráte o to s Cýſařem ſnažně gednal/ aby genu něgaké wogſko odewzdal/ přiſlibugice s nim Kraginu Walaſkau podmaniti/ a Arona ſwázaného Machometowi odewzdati: čemuž Machomet dowolil/ a poručil dotčeného Rankulu s deſýti tiſýcy gjzdných y pěſſjch wyprawiti/ a to pod ſprawau Imbraima Haſſan Baſſete. Ale opatřil ſe Aron/ a magic Wogſko shromážděné/ a Kozákůw mnoho/ mjli od Dunage ſwedl Bitwu s Pohany/ a nad nimi ſſtiaſtné wjtězſtwj obdržel. Padlo 8000 Turkůw/ Leženj gich opanowáno s nesčiſlnau kořiſti.

Oznámeno potom Cýſaři Rudolffowi/ že weliké Wogſka Turecká do Vher wtrhugi/ pročež na proti tomu tolikéž moc wogenſkau přichyſtati vmjnil/ a hned oſmého dne Měſýce Vnora položil Vhrům Sněm/ na kterýž Arcyknjže Matyáſſe Bratra ſwého odeſlal/ a ſám při druhém Sněmu w Cžechách položeném dewátého dne téhož Měſýce/ zůſtal/ předkládage gakauby pomoc proti Turecké ſyle od Cžechůw mjti chtěl/ poněwadž s tak welikým Wogſkem Pohan do Vher wgeti mjnj/ kterauž zauplna od nich yakožto od poſluſſných poddaných a dobrého gména milownjkůw obdržel/ a pro takowau k ſobě náchylnoſt/ owſſem ſluſſnau/ poděkowánj gim včinil/ že gſau oni po wſſecky čaſy/ netoliko hrdel ſwých nelitowali/ a wedlé rozkázanj geho/ Křeſtianům nikdá retuňku dodáwati neobmeſſkáwali. Rozeſlal potom Poſly na rozličné ſtrany/ yako do Kjma k Papeži/ k Hyſſpanſkéᵒ Králi/ k Polſkému Králi/ k Moſkewſkému Knjžeti/ a k giným mnohým/ žádage od wſſech pomocý proti tak možnému a protiwnému Nepřjteli.

Páni Cžechowé k takowé potřebě Cýſaři Pánu ſwému připowěděli nákladem ſwým ze wſſech Panſtwj k Cžeſkému Králowſtwj náležegicých/ 16000 gjzdných a pěſſjch od počátku Měſýce Máge až do Liſtopadu wychowati. Pohané pak giž na wſſecky Kraginy Křeſtianſké ſwau moc roztáhli/ wedlé neywyšſſj možnoſti Křeſtiany hubjce/ ano giž y na Polſké hranice wtrhli/ a Zemi plundrowati vmjnili.

Král Zykmund z té přjčiny obáwage ſe neſſtěſtj a ſſkod/ předeſſel takowému zlému/ a položil Sněm w Krakowě 6 dne Měſýce Vnora/ na kteréž rokowánj/ předně o obranu Králowſtwj totiž gakby bezpečné býti mohlo před náběhy Nepřátelſkými/ potomně/ zdaližby ſluſſelo délegi pokog s Pohany zachowati/ čili z giſtých přjčin Pohanſké přjzni ſe nedůwěřiti/ ale wedlé Cýſaře Rudolffa a giných mnohých Křeſtianſkých Panůw s ſpolečným Wogſkem proti nim powſtati.

Mezy tim Krekwic N. Legát Cýſaře Rudolffa/ gedauc s Synanem Baſſj do Vher/ w Bělehradě giž nenáležitě od Tyrana traktowán nad práwo wſſem Národům k wyplněnj obyčegné/ pět Služebnjkůw geho do wězenj dáno/ a když Pán Krz leſt Pohanſkau ſkonal/ přičteno gim že oni Pána ſwého vmořili/ a proto že ani Bohu ani Pánu ſwému Cýſaři Kjmſkému práwi nebudau/ k čemuž přidáwage y to Synan Baſſe/ mluwil/ kdyby on (prý) žiw byl/ owſſem bylby ſpolu y s wámi do Země ſwé propuſſtěn/ a z té

přjčiny podal gſem geg z Konſtantynopole, abych mohl pokog včiniti mezy Sultánem Mehmetem a Králem waſſým, proſtředkem geho/ ale poněwadž vmřel/ gděte do Země Krále ſwého/ a powězte že Synan Baſſe má poručený od Sultana Machometa aby Wídeň w Rakauſých oblehl/ poněwadž mnohém ſnázegi mu bude doſtati Wídně nežli Rabu/ wſſak aby wěděli, že žádný Sultánowě ſýle odolati nemůže, krom Boha neywyžſſýho/ když z gednoho Turka zabitého, deſet giných naroditi ſe může: Cýſař pak Křeſtianſký yak gedno wogſko ztratj/ ledwa druhé ſebrati může. Tak a ginak potupně mluwjce Synan Baſſe/ odgjti gim rozkázal.

Vmřel toho Roku Bratr mladſſý Cýſaře Rudolffa, Arnoſſt Arcykníže Rakauſké/ Belgických Kragin Gubernátor/ mage wěku ſwého let 42.

Cýſař Rudolff opatrugic Králowſtwý Vherſké y giné přjležité Kragíny/ obáwage ſe aby Wogſka Pohanůw do nich newtrhli/ neb giž ſe ſgjžděti začali ze wſſech ſtran/ aby gim odepřjti mohl/ čaſně tomu w ceſtu wkračowal. A poſlal k Saſkému a Brandeburſkému Wolency Liſt w tyto ſlowa pſaný. Oſwjcený a neymilegſſý powinnj Elektorowé a Knjžata/ giž ze wſſech Kragin a mjſt giſtých Poſlowé nám oznamugi/ že náš auhlawnj nepřjtel Turek, neywyžſſjmu Baſſeti ſwému Synanu poručil přjſně, aby Wognu začatau Roku přicházegicýho konal ſewſſj bedliwoſti/ yakož giž on na rozkázanj takowé ſewſſemi Wogenſkými potřebami, y s lidem nemalým pohotowě geſt/ totiž aby mimo wſſech naděgi wpadl do Vher y do Rakaus/ a toho Arcyknjžetſtwj, hlawnj Měſto Wídeň oblehnauce/ geho mocý dobyl. Čehož gſme před wámi zatagiti nechtěli/ yakož před wámi tagno nenj, gakau pracý a pilnoſti Předkowé naſſy ſwaté paměti Cýſařowé Ržjmſſtj ſe wſſj Ržjſſy o to ſe někdy ſnažili/ aby to Měſto ztraceno nebýwalo/ ale aby bylo pewnau obranau wſſeho Křeſtianſtwa/ ſkrz kterauž by powſtala bezpečnoſt wſſem poddaným w Panſtwjch přjležitých, y giných bydlegicým. Což aby y za naſſeho wěku ſpatřeno bylo/ giſtě, wýborně by ſe ſtalo, geſtli žebychom čaſně přihotoweni gſauce z ſtrany naſſy, nepřjtele za hranicemi ne w Zemi naſſy očekáwali/ a takowau měrau s pomocý Božj gemu k Měſtu dotčenému přiſtaupiti, ſpolečně zbraňowali. A protož z naſſy powinnoſti kterauž w takowém nebezpečenſtwj o bezpečnoſti Ržjmſkého Cýſařſtwj rozmýſſleti powinni gſme/ za potřebnau wěc to býti vznáwáme/ ten aumyſl a vſtanowenj nepřjtele naſſeho ſkrz giſté Poſly naſſe po wſſech Kraginách Cýſařſtwj Ržjmſkého pſanjmi oznamowati/ a wſſem Křeſtianſkým Knjžatům wygewiti. A přitom napomjnáme důſtognoſti wáſſe/ yakožto Knjžata Ržjſſe a Přátely/ a žádáme abyſſte co neyrychlegi býti může o to ſe přičinili/ žeby wedlé nařjzenj poſlednjho Snému Wittemberſkého lid pěſſj a gizdný na giſtým mjſtě shromážděn byl/ a čaſu vloženého, to geſt při koncy Měſýce Dubna w Rakauſých poſtawen. Datum w Praze. Id: Ap:

Tehdáž Hrabě Karel z Manſſeldu, Syn Petra Arnoſſta Hraběte w Hyſſpanj geſſtě přebýwal/ tak gakž byl zwykl od množſtwj let Králi Hyſſpánſkému w Rytjřſkých ſpráwách ſlaužiti/ na rozličných mjſtech s Nepřátely geho ſlawně a chwalitebně bogugjce/ o gehožto ctnoſti a zmužilosti ſlyſſe Cýſař Rudolff/ s powolenjm Krále Hyſſpanſkého geho k ſwé potřebě proti Turku namluwil/ kterýž 17 dne Měſýce Března do Prahy přigel/ kdež od Cýſaře s wděčnoſti přigat/ a w brzkém čaſe princeps imperij od něho publicè declaratus s přináležegicými ceremonyemi/ a darowán Rzjetězem zlatým s Twářj Cýſařſkau/ kterýž gemu ſám Matyáš Arcykníže na hrdlo wložil.

Stkwoſtné zatim přiſtrogeno hodowánj/ při kterémž byli, Arcykníže

Digitized by Google

Macyáš/ gmenowané Knjže z Manſſeldu / Burgraff Syn Ferdynanda Hraběte Tyrolſkého, Legát Krále Hyſſpanſkého Don Guilhelmo à Sancto Clemente, Eques ordinis Sancti Iacobi de ſpada ꝛc. a gjných mnoho Knjžat a Panůw, gjmžto krmě Truksaſowé Cýſařſſtj přednáſſeli/a wſſyckni Dwořané ne gjnač než yako k ſtolu Cýſařſkému ſlaužili.

Machomet Sultan srozuměw tomu že Cýſař Křeſtianſký v Krále Polſkého pomocy žádal/wyprawil y on do Polſky dwa Cžauſy / aby tolikéž njgakau pomoc od Polákůw mjti mohl/přiſlibugice gjm, že chce w kterékoli potřebě wedlé ſwé možnoſti gjm wezwſſeni býti nápomocen.

Ti Cžauſowé Turečtj od Weywody Walaſkého laſkawě přigati / ſwobodný průchod ſkrz Zemij geho ſobě y také ſwým obgednali / a když weſſli do Pokoge geho ozdobně okraſſleného/ o rozličné wěcy s nim rozmlauwali/někteřj z Služebnjkůw Weywody proti Pohanům gſauc zapáleni/že Pán gegich gjm takowau vctiwoſt činij / a také tagné powolenj k tomu od Pána magice/ wſkočili do Pokoge gako mocý a kwaltem/ kdež zamordugice ony Cžauſy/tolikéž y Služebnjkům gich w Městě zůſtáwagicým včinili/odkudž poſſlo že Sultan Machomet hněwem roznjcený / přiſlybil ſe pomſtiti nad Walachy a Muldawany.

Téhož léta Sedmihradčané ſpogeni s Muldawany a Walachy množſtwij Turkůw a Tatarůw pobili / y mnohé Zámky gich s welikým ſſtěſtijm opanowali/a w tom Sultan Machomet Synána Baſſy k ſobě do Konſtantynopole powolal/wyſylagic na geho mjſtě Baſſy Ferata, genž byl s Perſſany ſſťaſtně bogowal. Málo něco před tím než wygel Ferat Baſſe Heyducy w Bulgarij přigmauce k ſobě newelický počet Rácůw/ k Městu Zoffij řečenému před tím Tybiſka, vprkem přiběhli / že pak w Městě Turkůw nebylo přes geden Tiſyc, geho ſe zmocnili/a hned ohněm w nic obrátili s welikau ſſkodau Haſſan Baſſij/ale že gjm nemožné bylo tak weliké mocý Pohanſké přicházegicý odepřýti/s nesčiſlnau kořiſtij odtud ſpátkem vſtaupili. W ten čas byl weliký hlad mezy Turky w Budinu w Bělehradě y gjnde na rozličných Pewnoſtech, hned gak Oſtřehom obležen byl/a gak gjm Walaſſy Muldawané a Sedmihradčané vbili/hned wſſeho gjm vbýwati počalo / tak že w těch Kraginách kteréž byli pod Turkem, množſtwj lidu hladem zemřelo a z té příčiny ſamé Wogſka weliká genž ſe byli ſeſſli, rozpuſſtěna gſau a na rozličné mjſta rozeſſlana.

Stalo ſe téhož Roku 14 dne Měſýce Března w Městě Bacharáchu nad břehem Řeky Rhénu. Cžlowěk geden Bohaprázdný a ožralec weliký, wedlé obyčege ſwého w Neděli genž ſlowe Quinquageſima wegda do Krčmy dal ſe w pitj a hranij, tak dlauho až Žena geho těhotná přigdauc za nim napomjnala ho aby aſpoň toho čaſu zanechal ſwého ožralſtwij / ale on k hněwu popuzen gſa, vbitau odháněl řkauce: gdi ke wſſem čertům domu y s tím ďáblem kteréhož w břiſſe noſyš/nechceſſli tímto mečem probodena býti: a ona odpowjdagice, milý Muži poněwadž ďábla máni wžiwotě ſwém/nechť geſt tak yak milugeſſ, odeſſla od něho do domu ſwého/a hned pracugice ku porodu/y porodila welmi potworný plod magicý přednij čáſtku Těla člowěčij/ a zadnij s Hadijm Ocaſem dlauhým, kterýž byl na tři lokte / dotud tolikto žiw byl, dokud toho proč narozen byl neſpáchal a newykydil. O čemž když po wěſt rozhláſſena/přiběhl onen ožralec té potwory, kterai vprkě na něho wletěla ne gjnač než yako pták/a obtočiwſſe ocas okolo hrdla geho/hroznau Božij pokutau geg odáwila. Po kterémž y Matka y plod ten ſſeredný nedlauho žiwi zůſtali.

Tataři w Zemii Vherſké/ do kterėž s takowau chuti wgjždėli/ tak welikau nauzy trpėli, že Ženy gich wlaſtnj ſwé dėti wařené a pečené gim k pokrmu podáwali/ a to k wýſtraze/ aby nikdá wjce do Vher na wognu geti ſe nepokauſſeli/ poněwadž z 85000 ledwa gich 8000 pozůſtalo/ a tý tolikéž y Turky Walaſſy s Muldawany ſemotani honjce mordowali/ přitom mnohé Zámky opanowali/ Měſto Sylıſtrigi wypálili/ doſtali welikého bohatſtwj, a konečně y Zamku by ſe byli zmocnili/ kdyby byli ſebau Střelbu přiwezli.

Odtud přitáhli k Zámku a Měſtu řečenému Schymele/ kdež zmocniwſſe ſe Pewnoſti té mezy ginau Kořiſti gich bylo 14 Děl Polnjch/ z nichžto dwě na ſobě měli wyryté Erby Cýſaře Ferdynanda s nápiſem/ a dwě tolikéž Jana Hunyáda Erbem znamenané/ kteréž odeſlali darem k Zykmundowi Knjžeti Sedmihradſkému/ a hned ſe k Oroſyku obrátili/ w kterémž takowý doſtatek Medu a Máſla nalezli/ žeby nim oſm Tiſýc Lidu za celý Rok wychowáno býti mohlo/ což wſſe Pohanům odnimagice/ mimo to Kylj a Galempům dobyli.

Sſturmowáno pak také od nich y k Měſtu Bragilowu/ kteréhož tři Tiſýce Turkůw bránilo/ a po několika Měſýcých poddati ſe gim muſeli s giſtými condiciemi a propuſſtěni ſau/ když pak wycházeli z Měſta, mnoho Zlata s ſebau odneſti chtěli/ ale Heyducy puſtiwſſe ſe hned za nimi, wſſecko gim za ſe odňali/ ač y mimo to hognau kořiſt w Měſtě nalezli/ yakož y na Zámcých Georgium a Laganok/ když gſau obadwa mocý Wogenſkau podmanili/ a mnohé bohatſtwj wyneſli.

Dwanáctého dne Měſýce Března Arcyknjže Matyáš z Snėmu Vherſkého přigel do Widně/ a odtud do Prahy k Cýſaři Bratru ſwému/ a že genu ſſtěſtj w dolegſſj Zemi Vherſké neſlaužilo/ puſtil tu ſtranu Maximiliánowi Bratru ſwému/ a do hořegſſých Vher wgeti vmjnil/ gehožto pomocnjkem a Heytmanem byl Knjže z Manſſeldu/ a Tyffenbach zanechán geſt při ſtraně Maximiliánowě.

Cýſař yakž byl ſkrz Legáty v Křeſtianſkých Panů pomocy wyhledáwal téměř odewſſech gi obdržel/ neb neyprwé na žádoſt geho hořegſſj Knjžetſtwj Saſké wyprawilo proti Turku 1200 gjzdných/ dolegſſj 600/ Franconyis 1000. Sſweycaři pěſſých 4000. Tyrolſké Hrabſtwj tolikéž 4000. Baworſké Knjžetſtwj 3000. Králowſtwj Czeſké přednėgſſjho lidu w celém ryſtunku 2000. lehčegſſjho 600. a pěſſjho 6000. Slezácy wyſlali gjzdných 500. Luſácy tolikéž gjzdných, a po gednom Tiſýcy Pěſſých. Rakuſſané gjzdných 2000. a Pěſſých 6000. Sſweycarſká/ Rhenſká/ a Francauzſká nobilitas obzwláſſtně 4000 Pěſſých. A Knjže z Manſſeldu od Krále Hyſſpanſkého přiwedl dwa Tiſýce gjzdných/ a Pěſſých ſſeſt Tiſýc/ k nimžto Papež připogil tolik gjzdného/ a oſm Tiſýc Pěſſjho.

K tomu weliké Knjže Hettrurſké dalo na pomoc 500 gjzdných/ a pěſſých tři Tiſýce. Ferrarſké Knjže patnáct Set. Matuanſké Tiſýc. Knjže Wentureyſké pět Set gjzdných. Od Polſkého Krále žádné pomocy nebylo/ krom že někteřj Páni s rownym počtem Lidu dobrowolně přigeli/ yako Sſebeſtyán Libomirſký, Hrabě z Wiſſnice s newelikým počtem gjzdných/ a pěſſých dwě Stě/ Jeroným Jazlowecký Ruſkého Weywody Syn/ a Weywody Braclawſkého/ Jana Zbaraſkého Knjžete Syn/ Spytka Jordána Syn/ a ginj/ o kterýchž tak doſtatečně nemohl gſem přezwěděti.

To když ſe w těch Kraginách dálo/ na Moři we Wlaſſých pohotowě bylo Wogſko weliké k odpjránj/ geſtližeby Turek po wodě něco začjti mjnil/ a obzwláſſtně Křeſtianům ſſlo o Oſtrow gmenowaný Korſſyk/ kterýž Střel-

bauli-

bau, lidem y žiwnoſti doſtatečně opatřili/a k tomu bylo ſepſaného Lidu Pěſſího w Knjžetſtwj Vrbinſkém čtyry Tiſýce/kterýž ſepſán geſt z poručenj Krále Hyſſpanſkého / a dán k ſprawowánj Margkrabětj Rewerſkému a Don Arila.

Papež také přikázal přjſně Rytjřům z Oſtrowu Malty / kteřjž ſe byli rozgeli/aby ſe co neyrychlegi zaſe ſgjždělj na ſwůg Oſtrow/k nimžto wyſlané býti mělo/geſtližeby potřeba vkazowala/y Wogſko to kteréž ſebráno bylo w Sycilj w Králowſtwj Neapolitanſkém.

Cýſař Rudolff poručil tolikéž Alexandrowi Awelen / Panu in Rakffelel, aby ſhromáždil tři Tiſýce Němcůw pěſſých na wognu proti Pohanům/pročež k němu y liſt 24 dne Měſýce Března odeſlal.

Téhož Měſýce Března wyſláni Poſlowé od Elektorůw do Polſky, kteřjž rokowali o obecné ſpolčenj s ginými Křeſtiany proti tak vkrutnému a ſylnému Nepřjteli wſſeho Křeſtianſtwa/ale nic neobdrželi/yakož pod Erby doloženo bude/kdo geſt byl půwodem toho že gſau ſe Polácy s ginými Wogſky Křeſtianſkými neſpolčili.

Téhož Léta, to geſt 1595. Machomet Sultan Czauſa wyſlal do Budina/přikazugic aby wſſyckni byli přihotoweni k wogně / a yak ſe gim znáti dá/hned aby wſſyckni do leženj w mjſtu giſtém vſtanoweného přigeli: paklibyť kdo takowého rozkázánj neupoſlechl/na kůl bez milosti měl býti wſtrčen/a hned té chwjle ženy y děti geho do Wody měli býti vwržené.

Sgeli ſe Wogſka weliká do Temeſſwaru / a to z přjčiny té, aby gſauce w ſpolečném ſhromážděnj, na Sedmihradſké Knjže Wogenſky vdeřili/mezy kterýmiž neywyšſſým byl Budinſký Baſſe/a ten ſe wſſemi Wogſky ſwými k Temeſſwaru přitáhnauce / wtrhl do Země Sedmihradſké. Geſtyus Ferens neywyšſſý Heytman Knjžete Sedmihradſkého / mage o tom ſpráwu ſkrz Sſpehéře/pohnul Wogſkem ſwým Turkům na odpor / gichžto na mjſtě přjhodném očekáwal. Neoklamala ho naděge / neb w brzkém čaſe mimo wſſech domněnj Turcy tudy Wogſko wedli/na kteréž on z nenadála wyſkočiw s ſwými s okřikem welikým/zmužile ſe s nimi potkal. Powſtal bog nemalý/Pohané přeſtraſſenj ač mdlé ſrdce měli/wſſak ſtatečně ſe z nauze bránili/ale tito ſtatečněgi s Turky zacházeli/a zwláſſtě Vhři, kteřjž tak hněwiwě napořád nepřátelé mordowali/že gich málo žiwých odtud vſſlo.

Tu raněn geſt gegich Bek ſmrtedlně, kteréhož ſotwa z Bitwy Pohané

wyneſli/

wyneſli/ a wſſak nic méně umřel gim na ceſtě. Heytman pak Geſtyus Knjžeti ſwému odeſlal dwa Praporce Turecké / a giných Kořiſtj mnoho Pohanům odňatých s množſtwjm Hlaw Tureckých, wedlé obyčege Rytjřſkého.

Dne 24 Měſyce Dubna, kteréhož Knjže Sedmihradſké několik Tiſýc Walachůw a Muldawanůw proti nepřjteli wyprawil/ přiſſla nowina mimo naděgi/ že Turcy wezau ſſpjži do leženj ſwého / a to s welikau ſummau peněz. Pročež Lid onen Knjžete Sedmihradſkého hned na Dunag wyſlán/ kdež yako po několika hodinách tři Galee Turecké ſewſſjm cožkoli w nich wezeno, doſtal/ a tím proſtředkem wyzwěděli od Turkůw že Ferát Baſſe za neywyšſſjho Heytmana wyſlán geſt na Wognu s wogſky welikými / a tak že giž Moſty byli udělané pro přjgezd geho, kteréhož y Spagilowé v Eſeku očekáwali.

Imbraim Baſſe po připrawenj Moſtůw, s Wogſky ſwými Dunag přeſſel/ a w hořegſſjch, Uhřjch mage k tomu na pomoc Kanyčáry a Tatary; někteeré Měſtečka opanowal/ ale w brzkě čaſu uznáno že ty nowiny na ſtrach Křeſtianům oznamowány. Neb Turcy na ten čas nic gineho nečinili/ toliko k Erly ſe blјžili/ Weſnice některé palili/ nebohé Sedlaky obјrali / a některé z nich mordowali.

Czaſu téhož Machometowi Sultanowi geden Derbiſs (yakž ho gmenugi) a takowj býwagi w weliké wážnoſti v Turkůw/ wzkázal ſkrz neywěrněgſſjho geho, žádage aby na rozmlauwánj puſſtěn byl / předſtјrage býti toho welikau a pilnau potřebu/ ale mage w aumyſlu ſwém aby Cýſaře w pokogi geho tagně zamordowal. Když pak bez přeſtánj o to ſtal aby před Cýſaře puſſtěn byl/ přiſſel w podezřenj/ y hned gat/ a gakž wyznal co gj ſpáchati chtěl/ umrtwen geſt. Potomně žid geden o tu wěc tolikéž ſe potauſſel/ genž byl Doktora Cýſařſkého Syn/ ale yakž ſe ged na Sultana připrawený wygewil/ tak hned onoho žida giž zmučeného z ſwěta ſklidili, a wſſecken rod geho wyhuben geſt. Giný pak židé obáwagice ſe prchliwoſti Cýſařſké aby tolikéž treſtáni nebyli/ s znamenitau ſummau hotowých peněz Sultana hněwiwého ſnažili ſe upokogiti/ y toho tau měrau dowedli.

Druhého dne Máge mezy Turky na tom zůſtáno gednomyſlně, aby Walaſkého Weywodu y Muldawſkého yakýmikoli způſobem zahubili/ a s znamenitými Wogſky do Země gegich wtrhli. Na tě čas Pā Nadazdj z přjhody byl w Sedmihradſké Zemi/ kterýž lid ſwůž ſpolčil s Muldawany a Sedmihradčany/ a ty Wogſka ſpolečně Turkům ceſty zaſkočili/ bogugice s nimi dobrau chwјli až prawě ſwјtězyli/ a hauffy různo rozehnali. Po takowém wjtězſtwj Pan Nadazdj oſm Tiſýc Hlaw Tureckých, á čtyry Praporce, z nichž to geden drahým kamenjm okráſſlen byl/ a za 30 Tiſýc ſſacowaný, do Alby Julj Knjžeti Zykmundowi odeſlal/ kterýžto Praporec Knjže gemu zaſe poſlal s hognau přjpowědj, že na takowé ſlužby nikdá nechce zapomenauti.

Arcyknjže Matyáš když ſe giž Wogſka Křeſtianſká ſgeli na Meze Uherſké 29 dne Měſýce Dubna, wygel z Prahy do Wjdně/ kteréhož předgel Hrabě z Manſſfeldu 4 dne téhož Měſýce.

Téhož Roku wjce pohrůžkami Slowy nežli mocy a ſkutkem Turek s Křeſtiany bogowal/ neb powěſt byla o welikých Wogſkách geho / netoliko na Zemi, ale y na Moři/ ale z toho wſſeho nic zhola nebylo.

Pán Nadázdi gſa geſſtě w zemi Sedmihradſké / s weliké Slávě a poctiwoſti / tak měl k ſobě Sedmihradčaný nakloněný/ že mezy ſebau to uſtanowili/ geſtližeby Knize Zykmund ſſel z Swěta bez potomkůw/ aby on byl Adminiſtratorem Knjžetſtwj toho.

Weywoda pak Walaſký Aaron vpadl w podezřenj Knjžeti Sedmihradſkému/ žeby s Turky mjti měl nějaké ſrozuměnj/ a o nowau přjzeň a a pokog gednati/ pročež mu nemnoho wěřil Sedmihradſký/ poněwadž w tu wěc ſe dáti ſměl/ wida yak ginj ſpolečnau mocy naproti tomu gſauce/ weliké Turkům ſſkody činili/ a obzwláſſtně Nádaždy/ genž byl až k Weſperýnu Lid ſwůg wyſlal/ kterýž gemu Sedmdeſáte Wězňůw a pětmecýtma Wozůw naladowaných Spyži přiwedl/ a množſtwj Turkůw zbil. Puſtili ſe za nim ginj Pohané/ aby zaſe Spyži/ kteráž do Rábu wezena byla/ odniali/ ale s daremnau prácy/ neb nedohonjce gey/ naſpátek ſe wrátili.

Při tom tolikéž čaſe/ ſgeli ſe někteřj Wogácy z Komárnu a z giných Zámkůw okolnjch/ a ſkryli ſe teyně w gednom huſtém leſe/ očekáwagic geſtližeby tudy nepřjtel gel/ aby něyaké Kořiſti mohli nabyti. A dočkali ſe některých Turkůw z Rábu/ kteréž rozehnali v Zámku Tawiſſwaru/ oſm žiwých yali/ pět hlaw Pohanſkých přiwezli/ a gednoho Wězně wyſwobodili/ s ſſtěſtjm takowým že žádný z nich nezahynul. Wězniowé dáni hned k vtrpnému Práwu/ kterýž o welikých ſſkodach Sultana Machometa oznamowali/ a o weliké množſtwj lidu zahubeného od Křeſtianůw we wſſech ſtranách/ a neywjce od Sedmihradſkého. Dokládali y to/ že Synan Baſſe/ Muſal/ a Ferat Baſſe do Uher přigeli/ Haſan Baſſe/ a Baſſe Cykali/ že měli Wognu konati proti Sedmihradčanům a Muldawanům/ a ginj třy z giné Strany na giné Křeſtiany vdeřiti. Třetj wěc giſtili/ že byl hlad weliký w zemj gich/ a powětřj nakažené welmi/ od kteréhož že pomřelo Lidu a howad množſtwj/ což kdyby nebylo žeby byli neſčjſlné Wogſka do Uher a Sedmihradſkých Kragin wtrhli/ na wyhlazenj gména Křeſtianſkého/ y Knjžete Sedmihradſkého/ poněwadž nyni welmi geſt Machometowi hrozný a ſtraſſliwý.

Poručil tehdáž gmenowané Knjže Sedmihradſké Zykmund/ Weywodu Walaſkého s Ženau y s Dětmi gjti/ a pod ſtráži opatrnau zadržeti/ proto že geſt on netoliko s Pohany/ ale y s Kardynalem Bathory Streycem geho/ proti němu ſměl ſe ſpiknauti/ tak yakž byl z Liſtůw geho wlaſtnj rukau pſaných wyrozuměl/ a wyſlal na mjſto geho něyakého Sſteffána wěrného ſwého/ kteréhož ſobě býti wěrným po wſſecky čaſy zgewně vznáwal/ a při tom pſal Liſt y k Cýſaři/ oznamugjce že ſe chce pomſtiti nad Poláky/ geſtližeby takowých wěcy gemu protimyſlných nezanechali/ zwláſſtě/ poněwadž giž deſet Tiſýc Uhrůw/ Lidu wýborného přihotowil/ a poddanj wſſyckni k tomu ſchylugi/ aby každému geho Nepřjteli/ ſrdnatě odpor náležitý včinili.

W čas takowého nepokoge/ totiž 17. dne Měſýce Máge/ ráno okolo hodiny ſſeſté/ přigeli třj Czauſowé od Sultana k Knjžeti Sedmihradſkému žádagjce ho gménem Cýſaře ſwého aby ſe zaſe k němu ſwými poddanými nawrátil/ a Wogſka Turecká ſkrz Kraginy ſwé/ yako zaſe ſpřjzněné propuſtil: což geſtližeby včinil/ připowěděno mu ſkrz dotčené Legaty/ že Cýſař Turecký netoliko na wſſeliyaké křiwdy a ſſkody pozapomene/ netoliko Sedmihradſkým Kraginám Muldawſkým a Walaſkým wſſelikau daň nyni y na potomné budaucý čaſy promine/ ale nad to weyſſe že chce gemu y gmenowané Kraginy s Práwem dědičným dáti/ y geho téhož Roku Uherſkým Králem včiniti.

Nic méně Knjže takowými Sliby pohrdalo/ mluwjc že ſe gemu za neylepſſj widj/ radčgi Cýſaři Rudolffowi wěřiti nežli Sultanowi/ gemu raděgj wěrnoſt zachowati/ nežli na negiſtá Pohanůw ſlowa ſpoléhati.

Ledwa wygeli Czauſowé od Sedmihradſkého/ a přigeli Poſlowé od

Bulgarůw / kterýž ſe před Knjžetem w to podwolili/ geſtliže on od předſewzetj ſwého neuſtaupj a Wognu začatau s Turky konati bude / že chtěgi k tomu ſe wſſj mocy Woyákůw ſwých ſtatečně dopomáhati / a wſſecky průchody/ kteréž gſau mezy horami na ſedmi mjſtech/ tak dobře zametati y lidem oſaditi/ aby wſſecky Kraginy okolnj/ yako Walaſká/ Muldawſká/ Sedmihradſká a Bulgarſká před Nepřjtelem bezpečné byli/ a aby ani z Moře ani z Konſtantynopole žádné žiwnoſti Pohané do Uher wozyti nemohli.

Když giž Karel z Mansſfeldu w Wjdni byl/ powolal do Raddy wſſech Heytmanůw, Fendrychůw a Setnjkůw/ s nimižto ſe radil, yakby ta Wogna začatá býti měla/ čehožby bylo potřebj neyprwé ſe chytiti / zdaliž hned Měſto některé neb Zámek obehnati mjni/ čili Nepřjtele w Zemi čekati/ yak mnoho gjzdných y pěſſých nahotowě geſt/ yak mnoho žiwnoſti připraweno/ kterakby ſe potřeby Wogenſké do ležení dowezti mohli / odkudžby žiwnoſt potom Wogſku dodáwana býti mohla/ o tom o wſſem ſpolečné rozmlauwánj učiniwſſe/ dne čtwrtého potom z Wjdně do Altemburku wygel/ kdež ſpatřiw wſſecko Wogſko/ hnul ſe odtud s newelkým počtem do Wyzemburku/ kterážto Wes nad Dunagem geſt/ a tu nalezl mjſto přjhodné k budaucýmu leženj/ kteréž wyměřiw wůkol a wůkol pořádně/ zaſe ſe do Altemburku nawrátil/ a hned z poručenj geho woláno/ aby wſſyckni z Měſta wycházeli do nowého leženj. Němcy ſe z toho wymlauwali/ totiž že newygedau do Pole/ lečby gim neyprwé Ziold zaplacen byl: Mansfeld po druhé kázal wolati/ aby ſe z Měſta heybali/ že po oſmi dnech Penjze gim náležegjcý budau dané/ ale oni neuſtupně w ſwé myſli trwali / a wyſlali z proſtředku ſebe ſſeſt Oſob neypředněgſſých/ aby z Peněz upomjnali / kteréž Mansfeld wſſecky zwěſſeti poručil/ ale že ſluſſně ſe wymlauwali/ dwa toliko takowého Ortele okuſyli/ a ta přjſtnoſt Heytmanſká wſſecko wogſko k poſluſſenſtwj přiwedla.

K ſeſſli ſe Wogſka Křeſtianſká k Wiſſenburgku/ kdež mělo býti leženj/ a tu Mansfeld/ Purgkrabě a ginj předněgſſý začali/ Motykami Zem kopagjce leženj ohrazowati za dobrau chwjli/ což widauce ginj wſſyckni/ gjzdnj y pěſſý w té prácy/ ge ochotně náſledowali / poněwadž Wůdce ſwé tak pracowati ſpatřili. Byla gedna mezy Ženami Rodu neproſtého/ Manželka Heytmana něyakého/ kteráž ſe s takowé práce yakoby gi nenáležela welmi wymlauwala/ a Hrabě Mansffeld zwěděw o takowé gegi wyſokomyſlnoſti/ rozkázal gi w hlubokým důlu, ſwázanau za Ruce y za Nohy pod ſamý Pupek zakopati/ a ona domnjwagjc ſe že má býti žiwa zahrabána/ s welikým pláčem a nařjkánjm miloſti žádala / a gſauce propuſſtěná / zárowen s ginými a mnohém ochotněgi než giné proſtěgſſj ženy pracowala/ a tak tim ſpůſobem welikau ohradu učinili w čaſu brzkém od Dunage až do Bahniſſt/ w kteréž 80000. Lidu w dobrém proſtranſtwj přebýwati mohlo.

Na tom mjſtě chtěl Mansfeld Srdce a zmužiloſt Wogſka ſwého ſkuſyti/ a ſprawil to gedné nocy při welikém utjſſenj wſſech / že okřik učiněn/ neginač než yakoby Turek do leženj wpadal / y počali Němecſſtj Woyácy ne k Zbranj ſahati / ale z neopatrnoſti před tim okřikem nohy k běhu hotowiti/ což potomně gim k weliké bázni a neſměloſti přičteno/ a z toho oni welmi ſe ſtyděli/ že byli tak nicemně přeſtraſſenj.

Neminulo mnoho dni/ a Turcy ſe s počtem welikým Lidu Wogenſkého k leženj Křeſtianſkému přiláudili/ ale že ge ſpatřili býti wýborně opatřené/ naſpátek odtud odtrhli.

To když ſe w Uhřjch dálo/ při Dwoře Sultána Tureckého / geden wěkem giž ſeſſlý ale Rytjř znamenitý Jančar/ a ne hlaupý gménem Waſnodus Ge-

dus Geſus / předſtaupil před Cýſaře ſwého Sultana Machometa / a počal k němu mluwiti takto: Neynepřemoženěgſſý Cýſaři / dlauholiž tebe budau Baſſata a giný Heytmani Wogſka twého oklamáwati? dlauholiž ſe gim s twým y Poddaných twých nebezpečenſtwým dopuſtýſs hyndrowati? zdaliž newidýſs / yak nenáležitě a zrádně ſkrz nadutoſt ſwau a peychu s Otcē twým zacházeli / y nyni s tebau zacházý? yak zruſſýce vſtanowený Pokoge proti Bohu a proti Křeſtianſkému Cýſaři Wognu neſluſſnau začýnági: otewřý očý twých / a pohleď yaká geſt Zradda / a yak nenáležitě mocy twé vžýwagi. Synan Baſſe nad giné chce býti chwálen že Rábu doſtal / a on ho ne Rytýřſkým ſpůſobem tak yakž zwykli předkowe twogi činiti opanowal / ale gey zrádně Penězy kaupil / ſummau práwě neſčýſlnau / kteraužto ſſkodu nenabytau rozwaž / yak budeſs mocy ſobě nahraditi. O Rábe Rábe / welkés ty radoſti pŕýčinau / yakoby tim že wzat gſy / wſſemu Křeſtianſtwu záhuba naſtáwala / ale giſtě w tom Cýſaři omylen budeſs / Sedmihradſká / Walaſká Muldawſká y Bulgarſká Země / genž byli tobě yako za Sſpýžernu / odkudž Měſtu twému Konſtantynopoli y wſſem Kraginám twým žiwnoſt doſtatečně dodawáná / giž negſau pod ſprávau twau / ceſty gimiž žiwnoſt wezená oſazené gſau a zametané / kterak tehdy ſebe y Kraginy twé / ať mlčjm o onom přewelikým Wogſku twém / kteréž nyni w Vhřých geſt / wychowáſs? Chleb / Wýno / Owes draho welmi prodáwagi / a ty potřeby v Sedlákůw nyni těžko geſt naleznauti / hladem mře y Dobytek twůg / y Lid twůg. Koně twogi ſnadno do Vher weſſli / ale ani ti / ani Ziolděři nebudau ſe mýti čým wychowati / wýſs dobře o takowé nauzy / gednom že nechceſs očý twých pozdwjhnauti / aby wzhlédl na Služebnýky ſwé / yak oni ne twého ani obecného dobrého / ale ſwého toliko vžitku wyhledáwagi.

Ledwa přeſtal mluwiti / a hned Sultán Machomet poručil gey pod ſtráž wzýti / a pilně ſe wyptáwati / od kohoby nawedený, a pro které pŕýčiny takowé wěcy tak ſměle před Cýſařem mluwil / ale Rantčaři ſeſſli ſe wſſyckni neginač než yakoby ſe na Nepřýtele obořiti chtěli / Wasnodu z Wězenj wzali / a včinili mezy ſebau Přýſahu / že ho chtý, dokuď gim hrdel poſtačowati bude, brániti / geſtližeby ſe kdo na proti tomu poſtawil.

Dne Dwadcátého prwnýho Měſýce Máge / přigeli do Wogſka Křeſtianſkého / Pán Popel z Lobkowic / Gackoffler / a Schonburgk / kterýž welikau ſummu Penež k poplacený Zioldu s ſebau přiwezli.

Téhož Měſýce Imbraim Bek Lucenſký / wygel na ſſtráž s patnácti ſty Wogſka pěſſýho y gýzdného / a mymo naděgý weliké ſſkody ohněm y Mečem w Kragi Gwebingenſkém a Weymutelarenſkém včinil / mnoho Dobytku a tři ſta Wězňůw zayal / a hned potō vtekl naſpátek / co mohl neyrychlegi. Křeſtiané přes řeku na druhý břeh ſe přeprawili / a položili ſe w mýſtě teyně / kudy oni měli geti. Po malé chwjli Bek dotčený ſe 300. Turkůw neyprwé na ony těſné mýſta přigel / nic ſe takowého neobáwagic / a giný za nimi / a oni wywalili ſe z Záloh ſwých / a bogowali s nimi dobrau chwýli až práwě do gedné hodiny na Noc. Noc pak byla welmi temná a z láſky Božý neſmjrné Pohanům pro hřmotné hřýmáný a hrozné bleyſkáný ſtraſſliwá / kteráž Křeſtiany tak ſſtiaſtně retowala / že y před tim Nebeſkým hřmotem a yaſnoſti / y před ſmělosti Křeſtianſkau vtikati muſeli. Tu zabit byl pod Bekem Kůň / a mezy tim geſtližeby y on zahynul, nic giſtého neni. Odtud přibýwalo Křeſtianům ſmělosti / ſtýhali zmužilé Pohany / množſtwý gich na wſſecky Strany vtikagýcých pomordowali / a množſtwý gich zgýmali / mezy nimiž za Wězně byl Bekůw Heytman / a geden Weywoda / kterýž přiſſli w ru

ce Křeſtianům. Neb oni pořádně ze wſſech ſtran Turky zaſkakowali gijmagice a mordugice/ tak že málo nětco Turkůw z těch patnácte Tiſýc vſſlo z rukau gich. Protož doſtali kořiſt znamenitau / Bohatſtwij weliká w rozličných wěcech/tři ſta Konij Tureckých/a pět Praporcůw/a za takowé wijtězſtwij Pánu Bohu děkowali.

Dwadcátého ſedmého dne Měſýce Máge/držán byl ſaud w Wijdni z ſtrany těch genž byli Ráb/Dotys a Papu Pohanům poddali/včiněn geſt Ortel welmi přijſtný od Saudcůw/ale když byl odeſlán takowý Dekrét do Prahy k Cýſaři Rudolffowi/z weliké a newymluwné dobrotiwoſti geho / mnohém miloſtiwěgſſij wydán geſt.

Antonin Zinnih z Zizenburku/Reychberk/Jeronym Pleichota/a Emerik Sigeřdorff/ genž w Wijdni od Saudcůw byli; proto že ſe podepſali na poddáni Rábu, hrdel odſauzeni, žiwotem darowáni gſau/tak aby zbaweni gſauce Ortele toho/giž ne za Heytmany, ale za proſté žoldnéře na ſwůg náklad w bitwách byli/pokudž ta Wogna s Turkě trwati bude / w kterýchžto bitwách, anebo na každém mijſtě kdežby poſtaweni byli, aby zmužile a vdatně bogugice, ten neſluſſný ſwůg včinek vdatnoſtj ſwau a nowau wěrnoſti zakrýli/ tak tudy zaſe k miloſti Cýſařſké přigijti mohli. Mimo ty včiněna miloſt a láſka prokázána ginym mnohým / a to wſſe z dobrotiwoſti i miloſtiwého Pána, Cýſaře Rudolffa.

Nic méně Jakub Muffler genž byl vſſel z wězenij, nečekagic Dekrétu Cýſařſkého/znowu pochycený na hrdle treſtán/totiž aby oběſſen byl / gehožto Tělo aby na Sſybenicy tři dni wyſelo/a teprw potom aby bylo pohřbeno. Hrabě z Hardeku s Mikuláſſem Berlingierem tolikéž hrdel odſauzeni.

Dne dewátého Czerwence narodil ſe Králi Polſkému Zykmundowi Syn/gemuž dáno gméno Wladiſlaw.

Zykmund Bathory Knijže Sedmihradſké přiſlal Poſly téhož čaſu do Prahy, žádagijcý o Manželku ſobě zaſnaubenau / aby prwé nežliby Wognu s Pohany začal/ Weſely bylo wykonáno. Rwyſlánij byli od Cýſaře do Grácu/kteřijžby Marygi Arcykněžnu do Rakaus wyprowodili. Wygela tehdy Panna s Styrij do Rakaus/ a w Wijdni od ewſſech Knijžat, Panůw a Měſſtianůw přiyatá s welikau vctiwoſti.

Strhlo ſe téhož Roku ſſkodliwé Wětrůw zbauřenij/ hromobytij a bleyſkánij, okolo Oſtřehoma: vdeřil Hrom na Zámek Oſtřehomſký, s welikým země třeſenijm/ od kteréhož Měſto nad Wodau welmi oſlablo/ Děla kteréž na Zdech byly zwržená gſau/in vivario monte, w Renthauzu/tu kdež Prach a Ryſtuňky Wogenſký chowané/welikau ſſkodu včinilo / neb to ſtawenij z gruntu wywrátilo/kdež y patnácte Turkůw zahynulo.

Hrabě z Manſsfeldu mage ſpráwu ſkrz Sſpehéře ſwé; coby Turcy činiti mijnili/na kterém mijſtě leženij ſwé magi/ y yak weliké Wogſko gich geſt/ pohotowě gſauce ſe wſſým Wogſkem Křeſtianſkým / 14. dne Měſýce Czerwna ranijm gijtrem dřijw než Dennice wycházeti počala/hnul ſe z leženij/a položil ſe blízko od Zámku in magna Scutia s Woyáky ſwými / aby mohl ſſtráffowati pod Toteſs a Oſtřehom/ a odtud wyſlal některé/ aby přezwěděli/yakéby ſſkody w Oſtřehomě y při Oſtřehomu onau bauřkau včiněné byli: Neb Hrabě to/wždycky toho ſſetřilo s pilnoſti/aby on wěděti mohl co ſe děge/ yako řijkage we wſſý Zemi Pohanſké/a ſám tak ſwé wěcy ſkrytě a po tichu řijdil/ tak aumyſl ſwůg a předſewzetij tagil / že nikdý Nepřijtel přezwěděti nemohl/ coby on činiti chtěl/ kam Wogſko obrátiti/ neb kterau s nim Pewnoſt konečně dobýwati.

Sſpehé-

Sſpehéři cožkoli gemu oznamowali/ ač opatrně ne wſſemu wěřil/ wſſak takowé nowiny přigjmal s wděčnoſtí/ ač prawili že Wogſko Pohanſké newelké geſt/ že bitwu Křeſtianům dáti neſmegi / že žiwnoſti nemagi / že žádného pořádku w leženj nenii/ꝛc. nic méně nebyl tim bezpečný / wždycky giné přjběhy před očima měl/ aniž na ſe znáti dal očemž giſtotně wěděl/a takowým proſtředkem Turky k tomu přiwedl/že ſe oni domnjwali, že on Toteſs a neb něyaký giný Zámek oblehnauti chce, a ne Oſtřehom/ pročež on čaſtokráte s lidem w newelikým počtu k Zámku Toteſs harcowal/wzhljdage na wſſecky Strany Zámku/ rowně yakoby v něho Wogſko položiti mjnil / a když čým dále tim patrněgſſj znamenj dáwal/ yakoby ſe k obležený Toteſſe hotowil/geden yako neywyžſſý nad těmi kteřjž leženj ohražowali / z bázně yal ſe propuſſtěnj žádati/ a gſa napomenut aby Manſſelda w tom nezaneprazdniowal/newſtupně w ſwém předſewzetj trwal/nechtěge žádnau měrau aby od té myſli odweden byl/ y kázal ho Hrabě Manſſeld do wězenj dáti/ a potomně oběſyti/ z čehož ginj přeſtraſſenj gſauce/ poſluſſenſtwj welmi ochotně zachowáwali/a wedlé powinnoſti gednoho každého, cožkoli rozkázano činili.

Brzo potom přiwedli tři Pohany wězně do leženj / gjchžto ſe Hrabě Manſſeld z ſtrany giſtých wěcy wyptáwal/gemuž když neyprwé tázaný nic wygewiti o Pohanſkém aumyſlu nechtěl/ hned gey, an na to ginj dwa patřj na drobné kuſy rozſekati kázal/připowjdage to též y těm dáti včiniti/geſtližeby co před nim tagili/a oni widauce oſtroſt geho ne žertowng/ oznamowali že Sultán Machomet wſſecku ſylu ſwau obrátil do doleyſſých Vher / totiž na Sedmihradčany a Muldawany / a protož že žádné Wogſko Roku toho do hořeyſſý Zemi Vherſké nepřitáhne.

A rozkázal Manſſeld přes Dunag a giné Rzeky Moſty položiti/ y wſſecky potřeby k Wogně náležegjcý z noſyti/ a tim Turky wjce podwedl / že ſe gináč nedomnjwali/než že Toteſs obležen bude / a z té přjčiny dobrý počet Lidu z Oſtřehoma k obraně do gmenowané Pewnoſti wyprawili.

Hrabě z Manſſeldu vkázaw toliko Lid Toteſſowi Zámku / rozſſýřil Wogſko ſwé welmi/a poſlal k Toteſſkým aby ſe poddali / a tim dokonále Turky vpewnil/že k Toteſſowi Sſturmowáno bude/a ti giž ſtáli pohotowě/ aby gemu ſtatečný odpor včinili. On pak mezy tim wyſlal Pána Balffjho s Vhry k Oſtřehomu/aby předměſtj Oſtřehomſká opanowal / a wyſlal y Huſary/ kteřjžby ſe wſſý pilnoſti toho zbraňowali / aby Oſtřehomſkým neyaká pomoc dodána nebyla/ a protož y Moſty wſſecky kdežkoli nalezené byli poručil shoditi/aby ani naděge obleženj neměli/že neyaký retuňk gim bude mocy dodán býti/a aby Pohanům k požitku nebyli.

Vhrůw množſtwj/ těch genž pod Regimentem Pána Balffjho byli/ přioděných bylo po Turecku/ kteřjž ſe puſtili do Krage Budinſkého pro laupež/ a ti přitreſſili neyprw na 60. Turkůw/ gjchžto 50. zbili/ a opět nawracugjc ſe mezy Budinem a Oſtřehomem/wobſkočili gednu Lodj při Břehu přiwázanau/w kteréž bylo 80. Turkůw Rytjřůw práwě wýborných/z nichž to polowicy gjch pomordowali/a polowicy ozdobně oděných do leženj přiwedli.

Téhož čaſu w Wjdni mezy Zioldnýmí a Setniky začala ſe wáda / a to s takowé přjčiny. Wyčjtali Zioldnýři Rentmiſtrům ſwým/že ne tak gim mnoho Peněz za Měſýc wydali/yak mnoho přiyali / a proto ſebrali ſe weſpolek zbrogně/a obořili ſe do Hoſpod gich/chtjce zmordowati wſſecky/ a oni tolikéž vſtaupiti gim nechtěli/nýbř gim náležitý odpor ſpůſobili. Wložil ſe

žil ſe w to Arcyknjže Matyaſs / z gehožto poručenj přjſtného Setnicy do Wězenj dáni / a Zioldnýřům přikázano z Měſta wyguti / a Napředměſtjm na porownánj očekáwati / ale oni, wyſtaupili owſſem z Měſta / wſſak w nocy y ráno weliké začýnali zbauřenj při Bráně Swatého Vlrycha / ſtogjce w ſſyku ne ginač než yakoby ſe měli potkati / ano giž y ohněm hrozyli / totiž že Předměſtj wſſecko do gruntu wypálj / geſtliže gim ſprawedlnoſt včiněná nebude s náležitým wydánj Zioldu.

Wyſlánj gſau k nim Komiſſařowé Cýſařſſtj / kteřjž ge k vpokogenj napomjnali / že gim zaplaceno bude, cožkoli zadrženo geſt / ale oni zhlaupoſti ſwé ani takowých Lidj neſſanowali / nýbrž ge za Wězně zdržeti chtěli / dokawadžby Penjze gim wydáné nebyli / a geſtližeby nic méně zadržáné byli / zůſtali na tom ſpolečně / aby ge na kuſy rozſekali.

Okolo prwnj hodiny po Polednj / shromážděno třidceti gjzdných, Sſedeſáte pěſſých, a 400. Zbrogi přioděných Měſſtianůw / kteřjž magjc při hotowě čtyry děla Polnj / wyſſli z Měſta proti těm zauſſalcům / a oni widauce že nežertugi / položili Zbraně / y s nimi ſe z ſtrany Zioldu porownali: A tak vpokogená byla bauřka ta / a ſkrocená zůřiwoſt ſpůſobem tim / y zaplaceno Zioldnýřům wedlé gednoho každého zaſlauženj.

Při témž čaſe / Arcyknjže Maximilian do Wjdně s Wogſky ſwými přigel / kdež za krátký čas ſobě odpočinůw / obrátil ſe do hořegſſý Země Vherſké / vmyſlem tim / aby Hatwan Zámek wſſj mocý obehnal.

Přiwedl potomně Manſſeld Wogſko k Oſtřehomu čaſem nočnjm / totiž prwnjho dne Měſyce Cžerwence / s takowau rychloſtj / že Turcy ani Ženy ani Děti do Budina odeſlati nemohli / ač giž w tom domněnj byli / že obleženj budau / ale o Wogſku nic zhola newěděli / až ge prawě pod Oſtřehomem ležeti ſpatřili / Pročež gſauce nemálo zděſſenj, Měſto Rácké puſté zanechali / a na Zámek pod horau Swatého Tomáſſe vtekli. Hned Hrabě Manſſeld do toho Měſtečka w padnauti poručil / w kterémž že žádného z Pohanůw nenalezl / podal ge k opatrowánj Walaunům. Moſt za tim z rozkázánj téhož přes Dunag ſtawen / množſtwj Otypek a Stromůw podtiatých z leſůw blízkých nawezeno / Baſſty wyzdwjžené / ceſty naprawené / Wozy přitažené do leženj s Děly welikými / a na mjſtě přjhodném rozložené / tak aby neyprwé k Měſtu v Wody ležjcýmu ze wſſech ſtran bylo ſſturmowáno.

Cžtwrtého dne Měſyce Cžerwence Turcy Zámek onen pod Horau Swatého Tomáſſe opuſtili / a zběhli z něho na giné Pewnoſti přjležegicý, kteréž Křeſtiané bez meſſkánj opanowali / a wtáhli do něho čtyry weliké Děla / nimiž Zdi Měſtſké otlaukali / a giž s ginými pěti Děly Střechy nad Zdmi ſráželi / a ze wſſech ſtran Měſta pilně dobýwali. Tehdáž Hrabě liſty rozkázal pſáti do Widně y do giných Křeſtianſkých Měſt hlawněgſſých / aby we wſſech Koſtelých proſby činěné byli / aby Pán Bůh rácil ſſtěſtj Křeſtianům z ſwé neſmjrné láſky popřjti / neb dobře to vznáwal že bez welikého krwe Křeſtianſké wyliti Oſtřehom nebude mocy opanowán býti.

W tom Turcy někteřj přigeli do Wicehradu, genž geſt mezy Budinem a Oſtřehomem ſe dwěma welikými Galegmi, a třmi lodmi menſſjmi z Budina Oſtřehomſkým na pomoc / a bylo gich w počtu ſedm Set ſe třmi Begy / gimžto Hrabě doweděw ſe o nich / wſſecky průchody tak zaſkočiti poručil / že ſe nemohli gni k Oſtřehomu, ani do Rochery, ani tam odkudž wygeli obrátiti.

Téhož čaſu přiwedeno několik wězňůw k Manſſeldowi, kteřjž před nim gednomyſlně prawili / geſtliže Křeſtiané Oſtřehoma doſtanau / že hned ti Turcy genž gſau na Blindenburku vtecy vmjnili / a když chycen byl y ge-

den z

den z Služebnýkůw Beka Oſtřehomſkého k obleženými wyſlaný/ a k Manſſfeldowi Hraběti přiweden/oznamowal wſſecko oč koli tázán byl / a mimo giné wěcy powěděl y to/že Pán geho w Budinu oběſſen geſt/ a že málo chybilo/že geſt newpadlo y na geho hrdlo napodobné pokutowánij.

Po wyprawowánj mnohých wěcy a rozličných/čaſu přijhodného oddal ſe na vtikánij / ale dohoněn gſa od Vhrůw/Sſawlemi byl rozſekán.

Dne dewátého Cżerwence znowu Turcy potřeby Wogenſké do Oſtřehoma dodati vmijnili/yak Prach/Kaule/Sſpijži/Lid/ a to wſſe což rozuměli býti potřebného,po wodě/ a vděřili na Křeſtiany kteřijž pod Rocherau leželi/ginijto oni zmužile odpijrali/y tito zmužile dotijrali/ neb gich padlo z obau ſtran mnoho/wſſak nic méně Pohane odehnánij a rozpláſſenij byli/a na rozličné ſe mijſta rozběhli. Toho dne y druhého/Zdi Měſta v Wodě ſtogijcýho/ na třech mijſtech čaſtým z Děl ſtřijlenjm welmi otlučené byli/a w Měſtě žádný Dům neſtál celý/neb Střelby Křeſtianſkých Puſſkařůw welmi mjrně do Měſta ſſli/ a Střelcy ſtogijc w Přijkopijch pod Zdmi/Turky kteřijž pro obranu Měſta přihotowě ſtáli/že Zdi Měſtſkých welmi zhuſta ſráželi.

Tehdáž Pohane malau ſſkodu Křeſtianům činili / neb nemnoho Turkůw na Zdi ku obraně wyſtupowalo / a owſſem nemnoho Střelby, ani Prachu,ani Wogákůw w pewnoſti měli/ Poněwadž do Zámku Toteſs / a do giných okolnijch Pewnoſti/ o kteréž ſe báli / aby Křeſtianům w ruce nepřiſſli / toho wſſeho množſtwij odeſlali/ přeſtáwagijce na tom/ že ſamy byli pewnými Baſſtami/ hlubokými Přijkopy/ a položenijm k dobyti neſnadném opatřenij. Nic méně čtyry Puſſkaře Křeſtianſké zabili / a gednoho Setnyka Walaunſkého.

Gedenactého dne Měſýce Cżerwence / Křeſtiané prorazyli Střelbau wyſoký Plot Wallem obehnaný a vpewněný Roku předeſſlého od Pohanůw/a tau děrau w puſſtěnij byli někteřij z Walaunůw/aby zwěděli yak hluboké gſau za takowým obhraženij Přijkopy/a za Walaunmy dobrowolně ſe Heyducy mimo rozkázanij wtiſkli/ kteřijž druhý takowý Plot porazyli/ a na něm znamenij Wogenſká/ totiž Praporce poſtawili : Což ſpatřijce Turcy, mocy welikau na ně ſe obořili/ a Wallu bránili/tak ſtatečně/že Heyducy mu ſyli vſtaupiti. Welmi ſe hněwal Manſſfeld/ že mu w tom Sſermyclu několik Walaunůw zahynulo/a něco Rytjřůw giných wzáctných a ſtatečných.

Za tim Budinſký Baſſe/wyprawil nowé Wogſko / kteréžby obleženým wſſelijakých potřeb dodalo/ale Křeſtiané y ty Turky tak laſkawě přiwjtali/ že gſau ſe nemnozý s welikau ſſkodau ſwau do Budinu nawrátiti muſeli.

Dne dwanáctého téhož Měſýce/ opět naſſy z welikých Děl y Ohniwými Kaulemi,we dne y w nocy do Měſta ſtřijleli / a Turky k tomu přinutili / že gſau z Pewnoſti wyſkočiti ſe wſſy ſýlau ſwau vmijnili.

To znamenaw Hrabě Manſſfeld/ a wěda co geſt s nepřijtelem w čaſu zauffánij bogowati/ Hraběti z Serynu/ a Panu Nadaždijnu na giſtém mjſtě Lid ſwůg položiti poručil/aby nedal Turkům z Měſta wyběhnauti / a tu opatrnoſti Manſſfelda ſe ſtalo / že od naſſých gedno Přijwrſſij opanowáno bylo/ na kterémž on Baſſtu wyſtawěti poručil/ a gi Pěti Sty Lidu Pěſſýho oſadil.

Patnáctého Dne/ gmenowaného Měſýce/ Zdi Měſta Wodního přední byli welmi ztlučené/tak že ſe zdálo/ žeby k Měſtu ſnadně mohl přiſtaupiti / Pročež ſwolán byl Lid k ſſturmu/ ač s nemalau ſſkodau geho. Neb ženaucy k ſſturmu yak Wally opanowali/ ſpatřili wnitřnij přijkopy býti welmi bahniſſtěm naplněný/ a za těmi Přijkopy giné Baſſty pewné a wyſoké s

ginými zdmi, kteréž geſſtě giné Přjkopy ohrazowali/na nichž byli weliké a wzhůru wzneſſené ſtřechy / kteréž Walauni s welikau prácy zbořili / ale že Turcy ſnažně odporowali / ſpátkem ſe s welikým ſwým krwe prolewánjm nawrátili.

Když ſe Turcy dowěděli že gednoho weyſypu nemnoho Křeſtianůw ſtře-že/wběhlo gich tři Tiſýce ſe dwěma Galeemi welikými / a s několik Lodmi menſſými na ten Oſtrow/kterýž Heyduky Balſſiho, gimžto pomocý dodati nebylo možné, pobili/ a Oſtrow wzatý lidem oſadili/ y doſti dobře Střelbů a ginými takowými potřebami opatřili.

Na zeytřj Křeſtiané wnitřnj Ploty ſſýřegi roztrhli/wpuſtjce tudy někte-ré z Lidu Wogenſkého/gimžto ſnadně odpor činili obleženj/a Uhři to ſpa-třiwſſe, wzbuzeni k zmužilosti ſrdce hrdinſkého, přiſkočili gim na pomoc s tau naděgi, že něco chwalitebného budau mocy ſpůſobiti/ ale y oni s giný-mi wſſemi od Turkůw welikau ſýlau byli odehnáni. Padlo w tom dotjránj Křeſtianůw na Turky/ a Turkůw na Křeſtiany, oſob z ſtrany Turecké 100. a naſſých bylo raněných a zabitých padeſáte.

Téhož dne ſtala ſe wáda w leženj Křeſtianſkém, z přjčiny té / že někteřj žoldnéři gednu Baſſtu wedlé dolegſſýho Měſta poſtawenau bez wſſeligaké potřeby opuſtili/ačkoli žádná ſſkoda odtud nepowſtala/nic méně to Hraběti Manſſfeldowi welmi bylo proti myſli / tak že bez mála nedal ty půwody ta-kowého utjkánj z Baſſty dotčené, zwěſſeti. Ale upokogila hněw ten weliká ſmělost Walaunůw geho / z nichžto někteřj yako Rohauti wyſoko na Zdi le-zli / a Turkům ſtrachu hogně s welikau ſláwau ſwau dodáwali. Geden z nich wderauce ſe rukami y nohami na horu k Pohanům, aby gim mohl z ge-dné Baſſty Praporec odnjti/welmi ſe o to ſnažil/ kterýž nemoha geg ruka-mi wydřjti, Kordulačem geg doſahowal: Turcy to widauce, kamenjm naň zhuſta metali/a na dwau mjſtech z ručnice geg ranili, až práwě kleſl/ wſſak předce počal rychle dolu z hůry lezti/kteréhož když geden z Turkůw dohonil ſnažil ſe o to, aby gemu Sſawlj ſwau žiwota ukrátil/ ale on předegda ho, z Ručnice geg w prſy treffil, a ſetnauce gemu hlawu, odewzdal gi Panu Hra-běti/kterýž pochwáliw hrdinſké ſrdce geho, náležitě geg obdarowal.

Odehnáni potom byli ginj Křeſtiané ſtřelbau a kameni metánjm/neb wyſkočilo nemalo Turkůw z Zámku s ſedmi Praporcy/kteréž ſylně z přjko-půw wyháněli: nic méně ſtatečně ſe naſſy bránili, dwě hodiny zauplna ſſer-micl držjce s obleženými / množſtwjm gich zahynuti: a na proti tomu tak miloſtiwě Pán Bůh na ſwé Křeſtiany wzhlédnauti ráčil / že gich gednom deſet při tom zamordowáno bylo.

Opět Budinſſtj obleženým s několika Galei retunk dáti mjnili / čehož aby nedowedli, Křeſtiané s pilnosti ſe o to ſnažili / a w tom Wogácy Pana Nadaždjho až k Papě harcowali/kdež potkawſſe ſe s pěti Sty Turkuow/s nimi zmužilau bitwu ſwedli/rozplaſſené až k ſamé Bráně Zámku Papy ſſj-hali/mnoho gich zbili/mnoho wězňůw odwedli/a kořiſt znamenitau na wſſe-ligakých wěcech do leženj ſwého přineſli.

Téhož čaſu Panu Hraběti dáno znáti že ſe Turcy ſſgeli ze wſſech Zám-kůw mezy Budinem a Bělehradem ležicých/tak že gich wſſech bylo 200000. Pročež on poſlal do Wjdně bez meſſkánj aby rychle Wogſko to kteréž ſe ge-ſſtě do leženj neſeſſlo/ gehož bylo patnácte Tiſýc, na pomoc přiſpjſſylo/ w němžto bylo Rytjřůw z Oſtrowu Malty půl druhého Sta/a tak ſe ſtalo/ že na žádoſt geho množſtwj lidu ze wſſech ſtran, a práwě wýborného na retunk přigelo.

Digitized by Google

Smluwili ſe tedy 18 dne Cžerwence/a začali dobýwati Měſta dolegſſjho / nad čímž byli přednégſſj yako Zpráwcowé Pan Agreyš a Antonin Zinni⸗us/ale odehnáni byli odtud kamenjm a čaſtým z Ručnic a Děl ſtřjlenjm. Tu Křeſtianůw raněno a zmordowáno půl druhého Sta: mezy raněnými byli tito neypřednégſſj/Pan Greyſs, ten byl kulkau přes helm w hlawu vde řen/Antonin Zinnius a Rugierus hrdlē darowáni(yakž wýš dotčeno)Sſwen da mladſſj/Pruſſynſký/Merſpurgk Fuſchius/a mnozý ginj.

Na zeytři w ſſeſti Stech Konj přigeli Poſlowé z Horních Měſt y Mě⸗ſteček k Panu Hraběti z Mäſſfeldu/kterjž žádali aby nepřeſtáwal od obleže⸗nj začatého/ale aby yakýmkoli ſpůſobem předce Oſtřehomu dobýwal/a ge ſtližeby gey ohněm ſpáliti, neb prachem podloženým z gruntu wywrátiti po ručil/že oni chtégi wſſecko zaſe nákladem ſwým wyſtawěti/a to oni žádali na Manſſeldowi z přjčiny té/že gim Oſtřehomſſtj Turcy z té Pewnoſti každého Roku nenabyté ſſkody činjwali.

Weliký náklad Hrabě z Manſſeldu na ſſpehéře činil gednom proto a⸗by o wſſem wěděl co ſe mezy Turky děge/yakož y oni powinnoſti ſwé welmi pilni byli. Geden z nich oznámil gemu giſté nowiny / že w Konſtantyno⸗poli mezy Ianyčáry a Sulakamy roztržitoſt a weliká rozepře wzbuzena byla/a z té přjčiny že mnoho Setnjkůw pomordowáno. Od giných také no⸗winy přineſſené/že weliký hlad geſt mezy Pohany; Sultan Machomet že pſal Baſſeti Budinſkému, aby toho pilně oſtřjhal a zbraňowal / aby Oſtře⸗hom nebyl wzat / poněwadž mnoho na té Pewnoſti záležj: Protož aby gi wſſj mocy a ſylau chránil/nelitugice žádného nákladu neywětſſjho/bázli⸗wým aby ſe nevkazowal/a wſſecko aby činil s raddau Aliſbeka, kterýž za dlú⸗hý čas Oſtřehom pod ſwau ſpráwau měl / a s raddau Alexandra Ianyčár⸗ſkého Agy/a bez wědomoſti gich aby nic nezačjnal. Pakliby w tom pochybil aby ſe warowal geho hněwu, kterýž žádným giným ſpůſobem nebylby vpo⸗kogen/ lečby Sſybenicý treſtán byl.

To Pſanj tak přjſtné Baſſe do Oſtřehoma odeſlal / přidáwage k tomu y ſwé pohrůžky/aby nelekagice ſe žádné mocy Křeſtianſké / žádného podko⸗páwánj/ žádného ſtřjlenj / žádné vkrutnoſti a oſtroſti ſe neobáwagice, žá⸗dným ſpůſobem Pewnoſti nepoddáwali/ale aby ſe co neyzmužilegi až do ge⸗dnoho člowěka bránili/ a geſtliže ginák včinj/že wſſyckni budau bezewſſj mi loſti na kůl wſtrčenj.

Bek Oſtřehomſký wezma takowý liſt/ četl geg předewſſemi Rytjři w Oſtřehomě zawřenými/a vſtanowil to, geſtližeby kdokoli neymenſſj zmjnku o poddáni Pewnoſti včinil/aby hned nelitoſtiwě na hrdle treſtán byl. Po wy⸗konánj té wěcy/chtěl do Měſta dolegſſjho wgjti z Zámku aby zwěděl če⸗hoby tam geſſtě bylo potřebj/ale neſwolili k tomu Ianyčáři /. a zdrželi ho řkauce: Poněwadžs tak ſmělý a neoprutný/zůſtaň tu s námi vžjwage ſpole⸗čně zlého y dobrého wedlé wůle a liboſti fortuny. Bylo na ten čas w Pe⸗wnoſti tři Sta Konj/žiwnoſti a Prachu welmi málo/ a k tomu geden We⸗zeň Turecký přidal, že wſſecky trauby nimiž woda do Pewnoſti wedena,wſſe cky Studnice a Kaſſny čaſtým ſtřjlenjm pokažené gſau/ tak že nemohau w tak brzkém čaſe toho naprawiti. Protož že na ten čas obleženj ani Wody ne magj/krom deſſtiowau/wſſyckni Puſſkaři že gim zbiti gſau, krom trj/a že žá dných celých Děl nemagi z nichžby ſtřjleti mohli/krom tolikéž trj/a mimo ty wſſecky giné k ſſkáze přiſſli.

Téhož čaſu Pan Balſſi Měſtečko židowſké Kocheru oblehl/a Baſſe Bu dinſký, Baſſe Temeſſwarſký, Bekowé Boſnyenſký / Romanſký / Bulgarſký,

a giných množý, ſhromáždiwſſe ſe wſſyckni weſpolek, wſſj mocy na to ſe oddali, aby mohli Oſtřehoma retowati/a Wogſko Křeſtianſké rozehnati. W tom Zygmund Knjže Sedmihradſké měl ſe k obležený Temeſſwaru/a Baſſe ſrozuměw tomu, odſtaupil od předſewzetý ſwého/a nawrátil ſe do Temeſſwaru.

Hrabě z Serynu wtémž čaſu ſpogil Wogſko ſwé s lidem z Styrý z Karynthý a z Charwát/a rozehnal ſſtiaſtně dwanácte Tiſyc Turkůw, kteřjž do Segetu přigdauce, k giným Pohanům ſe přilauditi chtěli.

Před tím když byl dobyt Zámek na hůře Swatého Tomáſſe/poručil Hrabě Mansffeld pět Děl na horu wytáhnauti, na mjſtech přjhodných rozložiti/a bez přeſtánj z nich do Oſtřehoma ſtřjleti/kterýmžto způſobem weliké ſſkody od Křeſtianůw Turkům ſe činili. Neb tak ztlučené byli wſſecky Zdi Měſtſké/wſſecky Waly/wſſecky téměř Baſſty pokažené/wſſecko ſtawený k obraně a k bydlený wyzdwižené/wſſecky průchody z gednoho Měſta do druhého zepſowané/a když ſe který w Pewnoſti gednom vkázal/hned zabit byl/z kteréhokoli kautu wyběhl.

Do předněgſſyho Měſta, do dolegſſýho y do Rochery/tolikéž s pilnoſti ſtřjleno/z čehož giž Rochera na Zdech y ſtřechách domowých welmi byla obnažena. To ſpatřiw Hrabě z Mansffeldu že ſe po geho wůli děge, rozkazal geſſtě wětſſý mocý Rocheru dobýwati/tak že giž welmi ſnadný přjſtup byl k Měſtu.

Dne 21 Měſýce Czerwence z pěti mjſt Morawané Rocheru dobywali/gimžto Pan Balffi neobmeſſkal pomocy dáti s Vhry ſwými/s háky, s ohniwými přjprawami ꝛc. a tak oheň vwržen byl do Měſta/a zapálil. Turcy doſti dlúho ſe bránili/ale že nemohli ohně vhaſyti/weliký djl Měſta shořel/tak že Turcy muſeli odběhnauti/a když předněgſſý do Galei wběhli aby hrdel ſwých zachowali/dohonili ge Vhři/a bogugice s nimi dobrau chwýli/mnoho gich pobili.

W tom čaſe dwě Galee weliké k Měſtu wodnýmu připadli/ale wſſickni w nich od Křeſtianůw zbiti/a w tom ſe onen oheň welmi rozmahal/tak že wětrem y do Wodnýho Měſta byl přeneſſen/a několik domůw zkazyl. Tím tehdy způſobem opanowali Křeſtiané Rocheru/kteréž předeſſlého roku s welikým krwe prolitjm dobyti nemohli.

Vhaſyli brzo Křeſtiané ten oheň/a Pewnoſt wſſeligakými potřebami Wogenſkými opatřili/a w tom opět oznámeno ſkrz ſſpehéře, že Turcy wſſecku ſýlu ſwau po Wodě y po Zemi na Křeſtiany obratili/aby mohli Oſtřehomu retowati.

Mansffeld opatřiw wſſecky mýſta ze wſſech ſtran/ſprawil Lid ſwůg a wſſe což potřebj bylo naprawil/napomjnage wſſech aby přihotoweni byli/neginák než yakoby ſe hned měli potýkati: A čekali z poručenj geho w ſſyku celau noc na Turky/ale žádný ſe nevkázal, až potom dáno znáti že giž na ceſtě gſau/kteřýž yakž zwěděli že Rochera wzata geſt/zaſe naſpátek ſe obratili. Powěſt byla, že Wogſka toho počet byl weliký/totiž 25000, ale w prawdě nebylo wjce Turkůw těch, gednom 15000.

Dwadcátého druhého dne téhož Měſýce Hrabě z Mansffeldu znowu Pewnoſti neb Munycye a Baſſty obgjžděl/přidáwage do každé wjce a wjce lidu/a giž ſewſſý ſýlau vmjnil dobýwati Měſta dolegſſýho, vkracugic ſobě w nocy y ſnu, gednom aby we wſſem wſſudy dobrý pořádek vſtanowen býti mohl.

Té nocy ſpatřila Warta Křeſtianſká dwě Stě Turkůw dobře oděných

na grun,

na gruntech Oſtřehomſkých/pročež Křeſtiané porozumněgice z toho žeby nedaleko giné Wogſko Turecké bylo, ſtáli w ordunku, očekáwagice na Nepřátely/ale když těch dwě Stě Turkůw rychle vteklo/vzřeli že žádný za nimi nebyl/z čehož ſrozuměli že ti toliko wogſko Křeſtianſké ſpatřiti chtěli/yakby ſe opatrně ſprawowalo.

Stála na břehu Loď weliká/w nižto 2000 lidu wezeno býti mohlo/ kterauž hned rannijm gitrem Mansffeld ſtřelbau potopiti poručil.

Přiſſla mezy tim nowina/že Hrabě z Serynu dobyl Bebety nedaleko od Segétu/ na kteréž wzal deſet welikých Děl/krom giné znamenité kořiſti / a že na tom s Wogáky ſwými zůſtal/aby Seget oblehnauti mohl, y dobyti.

Dne 27 téhož Měſýce Bek Oſtřehomſký Sedláčka gednoho mladého k Baſſeti Budinſkému wyſlal/kteréhož zagali Vhři Pana Balffiho/a ten odeſlán byl od Balffiho k Hraběti Mansffeldowi/gemuž když on několik Dukátu darowal/wyznal wſſecko s radoſti od kohoby poſlán byl/ k komu a s čim/ y hned Mansffeldowi liſty Beka Oſtřehomſkého odewzdal / kteréž on přečtauce/ znowu ge ſwázal a zpečetil/a přikázal Mládenečka toho propuſtiti připowijdage gemu mnohém wijce dukátůw dáti, gen aby předce do Budima ſſel/a Baſſeti takowé pſanij dodal/a zaſe aby k němu ſe nawrátil/s čimby ho koli Baſſe Budinſký wyprawil. Mládenček pak vznaw Pána býti dobrotiwého a ſſtědrého/ſlibowal to wſſe včiniti yakž bylo rozkázáno. W tom pſanij zagatém to ſe obſahowalo/že geſtliže Baſſe Budinſký obleženým w ſſeſti dnech pomocý nedodá/že muſý buď rádi neb nerádi Pewnoſt opuſtiti/ poněwadž ſe gim wſſeho, yak žiwnoſti, tak y giných potřeb Wogenſkých nedoſtáwá.

Nato Baſſe obleženým odepſal, že gim w brzkém čaſu na pomoc s wſſeliyakými potřebami přiſpěge, toliko aby do konce w ſtaloſti začaté ſetrwali a k tomu wſſecko doložil, yakýmby ſpůſobem, s yakým Wogſkem, z které ſtrany mijnij toho doweſti / kterýžto Liſt Mládenček ten Sedlſký Mansffeldowi odewzdal/a on ſrozuměw wſſemu předſewzetij Tureckému / mage dobrau čáku k ſwedenij Nepřijtele/ darowaw hogně toho Sedláčka / hned Wogſku ſwému po hotowě býti poručil.

Nazeytřij geden Turecký Puſſkář vtekl z Pewnoſti k naſſým, znamenaw že nelze Oſtřehomu než w ruce Křeſtianſké přigijti / ten wſſecko co ſe w Měſtě děge oznámil/což wſſe Křeſtianům ſe lijbilo.

Téhož čaſu geden Francauz pochycen, genž byl roku předeſſlého z Křeſtianſkeho Leženij k Turkům zrádně vtekl/a ten giž byl tehdáž weſſel do Leženij Křeſtianſkého tagně pro tu přijčinu, (yakž wyznal na trápenij) aby w něčem tagným mohl Křeſtiany wyſſpehowati a prozraditi / pročež tělo geho hned bez meſſkánij od Kata na čtyry kuſy rozſekáno.

Negednau obleženij z Pewnoſti wypadli/ſkuſſugic ſſtěſtij/ ač wždycky s welikau ſwau ſſkodau/což tolikéž včinili y 29 dne téhož Měſýce/ale ani toho čaſu ſſtěſtij gim neſlaužilo/neb gich tehdáž w tom wypadnutij 80 na place zůſtalo/ a Křeſtianůw toliko pět.

Po tom ſſermicli, baurka weliká w Oblacých Nebeſkých powſtala/ takowé bylo wětrůw fučenij/od Hromůw třijſkánij/ a hrozné blýſkánij, yakoby práwě z gruntu Swět měl wywrácen býti. Při tom ſtraſſliwém wrchnijch žiwluow pohnutij / ſlyſſeti bylo gakoby ſe přibližowalo něgaké weliké Wogſko k Leženij/pročež Křeſtiané w ordunku Nepřijtele očekáwali / ale žádného přicházegicýho neſpatřili. Po malé chwijli vkázalo ſe Nebe welmi gaſné/toliko že geſſtě bijlými a krwawými paprſlky potažené bylo.

Poſle-

Poſlednjho dne Měſýce Cžerwence s welikau ſnažnoſtj Turcy Mieſta dolegſſjho y hořegſſjho bránili/ nedopauſſtěgice nigakž aby ſe gich Křeſtiané zmocnili: Když pak giž welmi zle s nimi bylo/ a každé hodiny retuňku ze wſſech ſtran očekáwali/ ſebralo ſe Turkůw w Kragi Budinſkém 20000. kteřjž ſprawiwſſe ſe pořádně, k Oſtřehomu poſpjſſyli/ a položili ſe prwnjho dne Srpna na čtyry Tiſýce krokůw od Wogſka Křeſtianſkého/ o nichž magic ſpráwu Křeſtiané/ hotowj byli k odpjránj.

Neyprwe Turcy z nenáhla w newelkým počtu nágezdy činili/ a ſkůro wedle leženj několik Konj zagali z Paſtwy/ a naſſy za tim wjce a wjce ſe ſſykowali. Brzo potom začala ſe bitwa walnj/ potkali ſe hauffowé někteřj/ Vhřj vtekli/ zanechagjce na placu ſamé Němce/ a znowu ſe proti Turkům obrátiwſſe s Ručnicemi té chwjle nabytými, dobrau pomoc bogugjcým dali/ ač při tom mnoho Francauzůw zbili Turcy. Nazeytřj Pohané ſe wſſy mocy ſwau/ to geſt/ w deſyti Tiſycých gjzdných/ a w ſſeſti pěſſých potkali ſe zmužile s Křeſtiany/ gimžto za Wůdce/ bylo patero Baſſat s několika Beky/ a ti wſſyckni vſylowali/ pomordugjce Křeſtiany/ retuňku dodati obleženým.

Bylo několik Set Turkůw/ geſſto měli Prach w Kanyſtrách/ s kterýmiž ſe do Pewnoſti chtěli wtiſknauti/ ale Hrabě Manſsfeld Liſtmy onoho zagatého Mládenečka gſa wyſtřežen/ dobře průchody do Pewnoſti zaſadil, mimo naděgi Pohanůw/ kteřjž přeſſli přes Hory mjſty nebezpečnými/ genž gſau mezy Swatého Thomáſſe a Karlowými Wrchy/ a ſprawili ſe rychle w Orduňk v Měſta Rackého/ gimžto Křeſtiané tolikéž ſtáli na odpor/ a dopuſtili Turkům ſe wtlačiti až do Přjkopůw. W tom Pán Balffj z gednoho Přjwrſſj wběhl Pohanům s Vhry ſwými w geden bok/ a Sſwarcemburk w druhý/ zaſkočjce gim Ceſty, aby vtikati nemohli bez weliké ſſkody/ a oni obrátjce ſe/ potkali ſe s naſſými/ a to s okřjkem welikým/ při kterémž Oſmnácte Děl wypuſtili/ wſſak nic méně nevčinila Střelba ta žádné ſſkody. Začali potomně z Lučiſſť ſtřjleti/ Sſjpy lýtali zhuſta neginác yako Déſſt/ yakoby yaſnoſt ſlunečnau zaſtiniowali/ a hned zaſe ſahali k Sſawlem ſwým a ſtatečnau bitwu ſwedli: Weliký zwuk ſlyſſán od Trub a Bubnůw/ hrozný třeſk a baucháni od Střelby/ weliký Chřeſt od Zbroge/ ſtraſſno bylo patřiti na takowé množſtwj Lidu zbitého w tak krátkém čaſu: neb yako řjkagj za půl hodiny Křeſtiané obdrželi Plac/ mnoho Turkůw pomordowáno/ a obzwláſſtně

zwláſſtně

zwláſſtně ſtřelbau Jana de Medices, kteřjž vznawagjce neſſtěſtj ſwé vtí-
kati počali/ ozelegjc 36. Děl / kteréž Křeſtiané zayali.

Pán Balffy za vtikagjcými ſe Turky puſtil/ y Sſwarcemburgk/ kteřjž
byli Ceſty Pohanům zaſkočili / tak že opatrnoſti takowau / málo gich vſſlo
žiwých.

Beglerbek genž byl na gedné hůře/ wjda že Turcy geho vtíkagi / neob-
meſſkal gich náſledowati s welikau bázni / gednom aby mohl žiwotu ſwé-
ho zachowati.

Padlo tu Turkůw zbitých čtrnácte Tiſýc / zgjmánj dwa Bekowé, a
mnozý ginj z přednějſſých/ wzato 27. Praporcůw/ několik Set Welblau-
důw a Oſlůw/ množſtwj Peněz/ žiwnoſti/ Prachu/ Kul/ a ginych takowých
potřeb Wogenſkých: Ledakdos Turky bázliwé bil/ Kuchaři/ Sſanckněchti/
a giná takowá Zběř, ony znamenité Rytjře/ ſwázané do Ležení wodili / a
giſtě kdyby byla noc temná s deſſtěm nepřipadla/ nicby bylo Pohanůw nev-
ſſlo/ ač nic méně byli až k Budínu od naſſých ſtjhánj.   Křeſtianůw zby-
tých z milosti Božſké nebylo mnoho/ raněných nalezeno Padeſáte.

Práwě při proſtředku té bitwy/ když neyhuſtěgi na rozličných mjſtech
bogowáno/ Obleženj wſkočili s weſelým Srdcem do gedné Baſſty Křeſtian
ſké/ kteráž nad Wodau ſtála/ kteraužgiž téměř opanowali/ až teprwa přiſſed
ſſy k ſobě Křeſtiané/ obkljčili ze wſſech ſtran Pohany / gimžto Krky yako
Beranům řezali.

W těch obaudwau bitwách w padlo Turkůw nic méně do Pewnoſti/
Půl druhého Sta.

Hrabě z Mansffeldu dal znáti o té ſſtiaſtné bitwě s Pohany Cýſaři Ru-
dolffowi/ ſkrz Vgce ſwého Pána Chaloného / s nimžto wypravil do Prahy
dwa Turky neypředněgſſý w tom Bogi zagaté/ totiž Beka Antyochenſkého, y
Mezopotanſkého, genž ſtaul Alepo/ a Bělehradſkého Beglerbeka Sſtolmi-
ſtra/ a k tomu přiſſal čtrnácte Koni Tureckých welmi ſpanilých/ čtyry drahé
Děrhy, ginák Koberce, nimiž Koně přikrýwagi/ a čtrnácte Praporcůw ma-
lých y welikých/ ꝛc.

Přiwezeno do Leženj pěkných a drahých Stanuow 600. kteréž byli Da-
maſſkem podſſyty, a ginými Hedbáwnými ozdobami vſſlechtile okraſſlený/
mezy njmiž byl y Stan Beglerbeka/ od Synana Baſſy Roku předeſſlého do
Vher přiwezený/ genž byl pro ozdobu newymluwnau/ za mnoho Tiſýc Czer
wených Zlatých ſſacowán / Zlata , Střjbra nalezeno doſti / kteréž wſſecko
Mansffeld Rytjřům rozdal: nalezeno y několik hlaw Křeſtianſkých/ kteréž
byli Turcy dne předeſſlého při harcowánj doſtali, chtjce ge s ſebau odneſti.

Těla některých přednějſſých Křeſtianůw zbitých/ yako Pána Rackyna/
Pána Brandenſſteyna a giných/ s welkau vctiwoſti do Leženj přiwezená a
pohřbená gſau.

Turcy genž byli z bitwy vtekli/ w Horách a w Leſých ſe ſkreywali / a ča-
ſem nočnjm přibližowali ſe k ſwým: Budinſky Baſſe ſe dwěma Sty toliko
Oſob o půl nocy do Budínu přigel, a Wezir Baſſe s nim, ſmrtedlně gſau ra
něný/ kteřjžto když do Měſta w geli/ Ženy a Děti s welikým pláčem a kři-
kem wegdauce z domůw nařjkali/ když tito Smrti Otcůw ſwých/ a ony za-
mordowánj Mužůw ſwých želeli.

Netolický Baſſe do Pewnoſti wpadl a w ni zůſtáwal / Baſſe Rábſký/
zdaliž byl zamordowán, čili vtekl/ newěděli na ten čas / ale to zwěděli po ně-
kolika dnech z wězňůw/ že ſe gednom oſm Oſob do Rábu nawrátilo z těch,
kteřjž byli s Baſſetem wygeli. Přitom také mnoho Turkůw Heyducy při-

wedli do Leženij s množſtwijm hlaw Pohanůw pr mordowaných: Tu ſpjwáno Te Deum laudamus, ale Turcy tehdáž w Pewnoſti zawřenij, welmi žaloſtně wyhlijdali/ nemagijce žádné téměř naděge wijce k takowé pomocy/ yaká gim předeſſle od giných Turkůw dodána byla: Ženám ſwým a Djtkám wěcy lepſſý rozkázali ſnáſſeti do doleyſſýho Měſta/ chtěgijce w nocy po wodě puſtiti ſe do Budinu/ ale y tak mnoho gich pomordowáno, když na horu ſſli/neb dolu ſcházeli.

Názeytřj Hrabě Mansffeld wyſlal do Pewnoſti Pána Balffiho s Tulmačeni/ napomijnage Obležených aby ſe poddali, a newydáwali ſe w wětſſij nebezpečenſtwij/ zwláſſtě poněwadž giž ti kteřijž gini na pomoc přiſſli, wſſyckni zbiti gſau/ y wſſecko Leženij gich wybráno/giné pomocy že ſe nedočekagi/ Pročež aby vwážili/w yaké zanechánij gſau přjležitoſti. Mimo to Pán Balffi připowijdal gim to wygednati/aby wypuſſtěnij byli s hrdly ſe wſſemi ryſtuňky/ a na giſté mijſta doprowázenij.

Na to odpowěděli Pohané takto: Pět Neděl Wogſko waſſe pod Pewnoſti ležij/ my pak žádame přijměřij až do třij Neděl/ w kterýchžto nebudeme li retowánij/pomyſlijme ſnad na poddánij Měſta: anobř giž Sto Tiſyc Lidu nám na pomoc gde/a geſtližeby nám ani ti pomocy nemohli dodati/ owſſem nebudem ſe mocy poddati/ až práwě nás wywlekau za nohy. To mluwijce/nic méně, wzali ſobě tři dnij na vwáženij žádoſti Křeſtianſké.

Když ſe to tim ſpůſobem v Oſtřehom a dálo: Nadáždi, Hopa, y Herberſſteyn, zůſtawenij w Styrygi a Winsdyſmarchu/ſebrawſſe deſet tiſyc Lidu/ třij Mijle od Segétu wýborný Zámek, Babotſſche řečeny, oblehli/ a Obleženij neauffagijce w ſyle ſwé/aniž o něyakém retuňku wědauce/zapálili Zámek a tijſſe z něho vtekli/ kterýž oni opanowali/ w němžto nalezeno 36 Děl/ nákladem Maximiliana Cýſaře toho gména Prwnijho, včiněných. Po wzetí Babotſſchy/ obrátili ſe k Koſtelu Swatého Martina/ genž giž byl puſtý včiněný y zapálený/kterýž tolikéž Lidem oſadili/pořadně ho wopravic/ a taž dobytim Zámkůw těch připrawené byli ceſty ſnadné y doſti bezpečné až k ſamému Segétu.

Nawracugijc ſe odtud Herberſſteyn/ přitreffil ná Sedm ſet Turkůw, kteřijž z gruntůw Křeſtianſkých wygijžděli s welikau práwě laupeži/ a včiniw s nimi bitwu, rozehnal ge wſſecky/odňal gim onu Kořiſt/ ač gich gednoni na Placu 120. zůſtalo/neb ginij w rozličné Strany vtikali.

Sedmého dne Měſyce Srpna/ Hrabě z Mansffeldu ze wſſech Plechhauzu a Baſſt, genž byli k dobýwánij Oſtřehoma wyſtawené/ Střelbu pauſſtět kázal, neyprwé ze čtyr děl, potom z pěti/ꝛc. bez přeſtánij/ padali Měſtſké Zdi/padali wyſoké Wěže a Střechy/a weč koli treffeno/to wſſe welikým ſe hřmotem bořilo: Opět maličko odpočinauce pro déſſť/ přitáhli do leženij Pana Balffijho deſet Serpentýnůw / a znowu z Děl ſtřijleli / a ginij za tim přihotowili cožkoli bylo potřeby k budaucýmu ſſturmu.

Obleženými giž téměř wſſeho ſe nedoſtáwalo / krom trochu Pſſenice/ Gečmene/ a Maſsa Koňſkého/ giné žádné žiwnoſti neměli / a protož opět wyſlánij k nim dwa wzáctnij Muži od Pána Balffijho/ z poručenij Hraběte Mansffelda/ kteřijžby s Aly Bekem rozmluwili.

Bek ſtarý/ a Rantčar Aga za nim/ wyſſli k poſlaným, aby ſlyſſeli Legacy gich/z nichžto on mu geden z Turků totiž Bekowi dij takto: Pán můg/ Pán Balffij, winſſuget wzáctný Pane, zdrawij dlauhého/ a že tě zná býti Rytijřem vdatným y maudrým/chtělby tolikéž aby tě vznáwal býti miloſtiwým a litoſtiwým nad Zioldýři twými. Neb miloſrdenſtwijm gſauce pohnut/

hnut/ litugic y tebe/ pro twau welikau ſtaloſt a wěrnoſt, welmi toho želi, že Zioldnýři twogi ſpolu y s tebau nic giného neočekáwagi/ gednom rychlý konec žiwotůw ſwých/ a protož tebe ſkrze nás napomjná, z láſky Sauſedſké, aby neoſleychal Raddy geho: geſtliže chceš ſám ſebe/ y Rytýřſtwo ſwé při žiwotě zachowati/ podeg Pewnoſt, ſe wſſym což k ni přináležý.

Na takowau řeč Pohan doſti civiliter odpowěděl, řkauce: Rzeč twá a žádoſt Pána twého, welmi geſt nám k wyplněnj nemožná/ můžeš oznamiti gménem mým Pánu Balſſýmu/ že yá nemohu ani neymenſſýho Kamene Pewnoſti té poddati/ a owſſem mne tak činiti a ne ginač přináležý/ neb giž (yakořýkage) gednu nohu w hrobě mám/ do kterehož mé giž ſſediwé wlaſy s dobrau Sláwau a gménem chwalitebným wložiti chcy: a mimo to/ mám tu důwěrnoſt k mému neymocněgſſýmu Pánu, a k Synan Baſſeti/ že mne w té potřebě neopuſtý. Pakliby mne y pſali/ že nemohau nám niyakž ſpomocy/ geſſtěbych ſe chtěl rozmyſliti/ mělibych Oſtřehom, na němž wſſecka má Sláwa záležý/ tak znamenitú Pewnoſt do rukau Křeſtianſkých oddati: giný ač Zámky y Měſta ſobě ſwěřená poddali/ yá toho takowým ſpůſobem nemohu včiniti. Tim řeč ſwau dokonáwage/ žádal Poſly ty Pána Balſſýho o trunk Wýna/ a Rantčar Aga ſtoge při tom, nic nemluwil, toliko žaloſtiwě wzdychal obličegem welmi ſmutným.

Geſt geden Oſtrow neb Weyſyp mezy Budinem a Oſtřehomem/ wněmž to množſtwý bohatých Kupcůw přebýwalo/ do kteréhož wběhnauc dewadeſáte toliko Heydukůw/ znamenitau Kořiſt wyneſli: gdauce pak před tim do Oſtrowu toho/ přitreffili na Pohany/ wezaucý žiwnoſt we 23. Wozych do Budinu/ kteréž ſewſſý ſſpýžý do Ležený přiwedli.

Téhož čaſu Turcy genž geſſtě nebyli w oné bitwě zahynuli/ znowu ſe počali shromažďowati/ aby geſſtě ſkuſýce ſſtěſtý, obleženým něgaký retunk dodati mohli: y připlinuli někteřý na lodých, aby mohli něgak do Měſta dolegſſiho wpadnauti/ ale yak gich dwě Stě padlo zmordowaných/ hned wſſyckni rychle vgijždeli.

Třináctého dne Měſýce Srpna Wodnj Měſto dolegſſý Křeſtiané wſſý mocý dobýwali na třech mjſtech/ tak dlauho, až ge doſtali: Neyprwé Wogſko Bawarſké k ſſturmu puſſtěno/ kteréž Turcy vdatně od Zdi Měſtſkých odhánělí: protož přiſpěli gemu na pomoc pěſſý Raitenawſſtý a Sſweycarſſtý/ tak že Plot geden mocný porazyli/ y přjkop naplnili/ činýce Turkům odpor ſtatečný/ dokawadž gim nepřiběhlo na pomoc 6 Praporcůw Burgawſkých.

Přitom wſſem bylo Margkrabě Burgawſký/ kteréž Wogáky proſbau y pohrůžkau napamjnalo k ſtatečnoſti/ hognau odplatu wſſem připowýdage/ pochwalugic ſmělé Rytýře/ neſmělým domlauwage/ a giſtě ta přýtomnoſt geho při tom ſſturmu tak vžitečná byla/ že Zioldněři geden druhému zmužiloſti a ſrdce dodáwagic/ wſſeliyaké nebezpečenſtwý podſtupowali/ dotud dokudž ſe Měſta nezmocnili.

Rownau ſláwu má Jan Medyces z Florencye, genž s ſwými Wlachy na wſſech mýſtech byl/ a těm genž vſtali, čerſtwau pomoc z rozličných ſtran dodáwal/ y powinnoſt dobrého Rytýře čaſem wykonáwagic.

Pláč a křik ſtraſſliwý byl w Měſtě wzatém od žen a dětý, y od Turkůw a lidi wogenſkých žaloſtné wolánj: Neb yak wběhli Křeſtiané ze wſſech ſtran do Měſta/ hned bez miloſti wſſecky obywatele na pořád mordowali/ Děti, Ženy, ſtaré y mladé kdo ſe gim koli nahodil/ a Vhři za tim neywýce wzhlédali na laupež a kořiſt.

Začala ſe potom wáda mezy Němcy a Vhry, že Němcy těmto laupež

odňali/a w tom 8000 lidu wogenſkého mezy ně wſkočilo/tak že nebylo zná-
ti který z kterého Wogſka byl. Margkrabě Burgawſký dobytau zbranj roz-
hánĕl takowé laupežnjky / kteřjž ſotwa do Měſta wegdauce, hned kořiſti
hledĕli/a wtom mnoho Turkůw vteklo na Zámek y do Měſta hořegſſjho/
kterážto bitwa trwala do hodiny ſſeſté po Poledni.

Po nĕkolik hodin, když giž naſſy Měſto dokonále wzali, vkazowali ſe
ohňowé ale neyprwé newĕdĕli odkud, až potom zwĕdĕli že w mnohých do-
mjch byli Děla zakopané/a prachu množſtwj/k nimžto Turcy knoty přiloži-
li/kteréž mĕli w giſtau hodinu zapáliti: a nic méně tim ſpůſobem nĕkolik
Domůw zapáleno/kterýchž nemohli Křeſtiané dlauho vhaſyti/gakož ani pr-
wnjho ani druhého dne takowých knotů nalezmauti.

Ali Bek geſſtĕ trwal w ſwém neuſtupném předſewzetj/ ačkoli giž naſſy
Měſto Rácké/Rocheru/Swatého Tomáſſe horu/y wodnj Měſto opanowa-
li/geſſtĕ chtĕl přednĕgſſj Pewnoſt brániti aby nepřiſſla w ruce Křeſtianům:
takowau hle wĕrnoſt zachowáwal ſwému Sultanowi/totiž že radĕgi chtĕl
vkrutnĕ a nuznĕ vmřjti/nežliby ſe mĕla ſkrz poddánj Oſtřehoma ſtáti nĕga-
ká ſſkoda Ottomanſkému Panſtwj: nic méně z láſky Božj nemohl Oſtře-
hom Křeſtianům vgjti/aby ſe nemĕl doſtati w ruce gich.

Ale ſluſſná žaloſt z toho ſe wzbuditi může/ že nedočkal wjtĕzſtwj tako-
wého ten, kterýž ſkrz ſnažnoſt ſwau takowé wjtĕzſtwj ſpůſobil/ač téměř do-
čekal,gednom že ge nevhlédal/totiž ten wĕčné památky a ſláwy hodný Hey-
tman Hrabĕ z Manſſeldu, Princeps Imperij, genž ſe byl před nĕkolika dni
newelmi tĕžce roznemohl/a gſa yakkoli ztrápený/poſlal do Wjdnĕ pro lé-
kaře/o kteréhož pſal k Arcyknjžeti Matyáſſowi / žádage aby k nĕmu do Le-
ženj odeſlán byl.

Pſal tolikéž liſt druhý k Blanckmeierowi do Bawor/ aby co neyrychlegi
na geho miſto přigel/a aby wykonawal začatau prácy za nĕho / ponĕwadž
giž on tomu za doſt včiniti nemůže. Byla dobrá nadĕge při počátku nemo-
cy/že by mĕl brzo býti zaſe zdráw/ale pochybila/neb čim dálegi tim hůřegi
nemoc ſe rozmáhala: Doktoři radili aby zmĕnil powĕtřj a odweſti ſe dal
do Komárna/kteréž on neoſlýchage,dal ſe odneſti na lůžku wogenſkém neb
Lektyce do Měſta Komárna předpowĕdĕného.

Přiſſla naň ta nemoc z vſtawičné práce, kterauž mĕl při dobýwánj Pe-
wnoſti/gednak Rytjřſtwo napomjnage/gednak ſemotam běhagic, ſrdce bá-
zliwým dodáwage/tuto lid ſprawugic proti nepřjteli/ꝛc. a po takowé prá-
cy a vſtánj zhorka pil y gedl ledacos w ničemž ſobĕ nepřebjrage/z čehož
wſſeho neyprwé Zymnice poſſla/a potom čerwená / kteráž ſe wždycky wjce
a wjce rozmáhala/tak dlauho až Doktoři giž o geho zdrawj pochybowali/
w té tak weliké a tĕžké nemocy wždycky ſe wyptawal coby Wogſko činilo/
zdali giž Oſtřehom wzat geſt/ a neb yaká geſt nadĕge o wzetj geho / které-
muž yak oznámeno, že geſt dobyto wodnj Měſto, welmi ſe zradowal/ a žá-
dal aby mu truňk Wjna podali/ale Doktořj radili mu aby nepil. A když
pak giž poſlednj hodina geho přicházela/vpokogil myſl ſwau / a tak čtrná-
ctého dne Srpna welmi tjſſe a lehce w Pánu Bohu vſnul.

Nechtĕl Pán Bůh déle tak ſlawného Heytmana Cýſaři a wſſemu Kře-
ſtianſtwu k obranĕ a k pomocy proti auhlawnjmu Nepřjteli gména ſwého
milého zanechati / ſnad neywjce proto, aby člowĕk neauffal w lidſkau po-
moc/ale aby k ſwaté geho mocy wſſecku nadĕgi a ochranu ſmĕřowal: onť ſpo-
může tĕm kteřjž ſe k nĕmu s ſkrauſſeným ſrdcem vtekau/ onť na každé Wog-
nĕ ſám boguge proti Nepřjteli ſwých wĕrných/onť ſpomahá ſwým / onť do-

dá mau-

Digitized by Google

dá maudroſti/dodá zmužiloſti a ſmėloſti/nebo't má wſſecko w ſwé mocy.

Téhož dne/když Wogſko Cýſaře Rudolffa s Sedmihradčany Měſto Jagrat, ginák Jaſchrát opanowati mělo/neb giž obležený ſe poddali/ Baſſe Temeſſwárſký na pomoc přigel s dwěma Beky) magic deſet Tiſýc Lidu Wogenſkého/ pročež Měſſtiané nezdrželi to což včiniti připowěděli/ a počali ſe znowu zmužile brániti.

Sedmihradčané mſtýce ſe nad nými/ yak Měſto doſtali, wſſecky na pořád pomordawali/a potomně obrátili ſe na Pohany/ kteřijž wypuſtýce střelbu hned počali vtikati, aniž tau Střelbau něco Křeſtianům vſſkodýce. Tu zgýmáný byli obadwa Bekowe/ a mnoho giných wzáctných Pohanůw, s znamenitau lappeží/ a Baſſe Temeſſwárſký ledwa vtekl s Pěti Sty Lidu/ W té bitwě nezahynulo wýce Sedmihradčanůw, gednom 30.

Toho takédne, kteréhož Hrabě Manſffeld ſkonal/vmřel y Giřý z Sſonbergku Biſkup Wormácký/ genž byl Legátem Rudolffa Cýſaře na Sněm do Speyru.

Téhož Roku Theodorus weliký Kněz Moſkewſký/ Pán ctnoſti Křeſtianſké plný/ačkoli Syzmatyk/ vſlyſſew o ſſtěſtý Cýſaře Rudolffa, Heytmanůw a Wogſk geho proti Pohanům, chtě býti toho včaſten s ginými Křeſtianſkými Pány, wypravil Poſly ſwé do Prahy, genž geſt Stolice Cýſařſká/ proti kterýmž wygeli z poručený Cýſařſkého někteřý Páni Czeſſtj/yako Pán Jan z Waldſſteyna Neywyſſſý Komorník Králowſtwý Czeſkého/ Pán Kryſtoff z Lobkowic Preſydent na ten čas nad Appellacými, Raddy Cýſařſké/a giný mnozý na Koních y na Wozech/ a ti wýtagýce Legáty ony vctiwě/wſadili ge na Wůz Cýſařſký pěkně ozdobený, s ſſeſtmi Koňmi/ a w geli s nimi do Měſta dne 16. Srpna/ yako okolo hodiny Páte.

Té Legacy Moſkewſké neypřednėgſſý byli/ Rwanowic Sſkolmiſtr welikého Knýžete/a Kanclýř téhož/ kteřýž měli přes dwě Stě Služebnýkůw a Dwořanůw/ gimžto wſſem dwě Hoſpody s pěknýma Pokogemi dané/ a nařýzené byli některé wzáctné Oſoby/geſſtoby dohlýdali/aby měli wſſeho doſtatek, čehožby gim koli bylo potřebý: Ale oni o to proſyli/aby ſobě ſami we dle wůle ſwé, krmě a gýdlo ſtrogiti mohli/ a aby Poſelſtwý ſwého přýčinu newyprawowali/dokawádžby newykonali ſwůg Půſt/ kterýž měli vložený na památku Proměněný Kryſta Pána na hůře Tábor.

Když byl dokonán Půſt gich 26. dne Měſýce Srpna/žádali Audyency/ kterauž obdrželi hned toho dne/to geſt 29. téhož Měſýce/ale že ſe gim nezdálo po Obědě Legacy ſwau oznámiti/vložen gim den 30. ráno okolo hodiny dewáte w Německém orlogi. K přiſſli w ten čas na mýſto vkázaný/ a oddali neyprwé Liſt Knýžete ſwého, w tento vmyſl pſaný.

Wyſlati geſt ráčila Waſſe Cýſařſká miloſt Poſla ſwé^o^ Mikuláſſe Warkoce/žádagýc toho od nás/ abychom wám, Přýteli naſſemu milému; z láſky Bratrſké/proti auhlawnýmu Nepřýteli wſſeho Křeſtianſtwý Turku pomoc včinili: K poněwadž s wámi, yako s neymileyſſým a neywěrnėgſſým Bratrem ſwým/ nad giné wſſecky Knýžata, w láſce wěčné a w přýzni trwati chceme/ wám proti tomu Nepřýteli wſſeho Křeſtianſtwa, ſkrz naſſe Raddy, Správcy Kaſſenſkého, Michala Rwanowice, a ſkrz Jana Sohnia Vlaſſyma Sekretáře, pomoc z naſſeho pokladu poſyláme/ kterýmžto některé giné wěcy poručili gſme, wám oznámiti/ pročež abyſſte gim we wſſem wýru dali, proſýme. Dán we Dwoře naſſý welké možnoſti, w Moſkwý/ Roku od Stwořený Swěta 7103. a od Narozený Kryſta Pána 1595. Měſýce Dubna.

Ziádal pak auſtně ſkrz Poſly toliko o to neywjce/ aby wěčnau přijzeň mezy Papežem Rijmſkým a Králem Hyſſpanſkým Cýſař gednal/ aby Poſly wypravil Králi Perſkému, a k přijzni ho namlauwal / ale to Poſelſtwij aby tam dřijwe bylo, nežliby on ſwé odeſlal / tolikéž aby Papež y Hyſſpanſký Král, yakž na Sněmě nařijzeno, do Moſkewſký Země poſlal/ aby wěčný Pokog o přijzeň mezy nim a nimi ſtworzená býti mohla.

Dary kteréž poſlal byli takowé / totiž, Půl druhéhokrát Sto Tiſýc zlatých čerwených/ Futra a Kůže znamenité/ kteréž ſſacowané byli za několikrát Sto Tiſýc/ dwa Ptáky z plemene Geſtřábůw, kteréž oni gmenugi Bělozory/ a tři Leopardy: Legáti tolikéž dali obzwláſſtnij dary/ gimžto giné tolikéž oddané: Zůſtáwali w Praze až do 27. dne Měſýce Praſynce/ kteréhožto dne odgeli.

Téhož čaſu Maximilian Arcyknijže Rakauſké wyſlal Tiſýc Lidu Wogenſkého pod Hatwan na ſſtráff/ kterijž wegdauce do Krage Tureckého/ oſm Set Owec do Leženij přihnali/ a dwanácte Tiſýc Wolůw/ z nichžto ſto wýborných poddáno do Kuchyně Arcyknijžecý.

Poſlal y druhý Tiſýc k Solnoku/ a ti přigdauce k Pewnoſti mluwili k Obleženým aby ſe poddali/ ſyce že gim weſſkeren ten Krag w niweč obrátí: čemuž když neſwolili Pohané/ oni zapáliwſſe předměſtij, Krag začali hubiti/ třidceti ſſeſt Wſy wypálili pod Rulau/ a weſſkeren dobytek zayali.

Dne Sedmnáctého Měſýce Srpna / Aly Bek Oſtřehomſký mage wěku ſwého Let Oſmdeſáte a Dwě/ z Děla zabit/ a Aga Jančarſký ſmrtedlně raněný/ brzo po něm žiwota ſwého dokonal/ Pročež Jančaři/ po ſkonánij gich na Netolického Baſſy wrchnoſt a ochranu Pewnoſti wložili/ kterýž byl čaſu onoho, když bog byl s Turky, do Pewnoſti wběhl / yakž weyſſe oznámeno/ a naſſy měli proto lepſſý čáku k wzetij Oſtřehomu. A poſlali proto k Obleženým/ napomijnagic aby ſe poddali/ a oni, ačkoli na wſſem trpěli weliký nedoſtatek/ a wjce gich bylo raněných nežli čerſtwých/ neb těch gen Pět Set bylo/ a Žen dwě Stě/ ačkoli Wody wijce na gednu Oſobu neměli/ gednom což by ſe mohlo do hubičky wtáhnauti/ a Krup na gednoho zhrſt / nic méně takowau odpowěd dali/ že Zámek nepoddagi/ dokud geden z nich zuſtane žiwý a to proto, že Měſto za Swaté drželi/ z přijčiny té/ že geſt bylo někdy od Solimanna mocy wzato/ a za weliký ſobě to hřijch pokládali/ geſtližeby ge poddali. Doložili při tom y to/ že magi poručenij od Baſſete Budinſkého/ aby Měſto, Stolicy Ottomanſkau wěrně bránili/ nepoddáwagijce ho z žádné zhola nauze, ani z neywětſſij/ pakliby gináč včinili/ že wědij weyborně co ge potkati má: Protož že raděgi ſlawně a poctiwě zemrau/ nežliby měli pro poddánij Měſta od ſwých wlaſtnijch tak ohawnau Smrti z Swěta ſgijti.

Druhého dne potom/ Přigel Arcyknijže Matyáš/ kterýž nezſedl z Koně ſwého/ až neyprwé wſſecky Baſſty shlijdl/ wſſecko ſtawenij, a wſſecko leženij/ a tu na gednom Oſtrowu Stan ſwůg roztáhnauti poručil / do kteréhož přiwolal Burgraffa, Jana de Medices, y Balffijho/ s nimiž ſe radil/ čehožby geſſtě potřebij bylo k wzetij Oſtřehomu.

Mezy tim přiſſli Sſpeheři/ kterijž oznamowali/ že Synan Baſſe z Konſtántynopole wygel/ na něgž že Sedmihradčané očekáwagi, aby ſwedli bitwu/ a že Sultán welice ſe rozhněwal na Feráta Baſſy / tak že gemu poručil přigeti do Porty/ kdež mu býti má hrdlo odniato / Pročež že wzkázal Ferat Baſſe Sultanowi/ že ſe chce před nim očiſtiti/ a obžalowati Baſſy Synána.

Mimo to přineſli y giné nowiny/ totiž, yak weliká geſt bázeň w Konſtantynopoli/ že Děla Turcy z Měſta na Zámek wozý / že wrchnoſt Měſtſká

vſtanowil/

vſtanowila to/geſtližeby Křeſtiané Měſto oblehli/ aby ge hned ſpálice, na Zámku ſtatečně ſe brániliⁱ/ a že w Rábu takowý hlad geſt/ že mnozý pro nedoſtatek žiwnoſti, vmijragi.

Dne 25. Měſýce Srpna Nádaždij do Leženij přigel/ gehož wſſyckni Ziolděři rádi widěli/ a tehdáž nalezené gſau od naſſých teyné a podzemnij průchody/kterýmiž Oſtřehomſſtij Poſly ſwé wyſýlali,a zaſe k ſobě přigjmali. Nazeytřij Walaunj a Němcy k Sſturmu lezli / ale pro vſtawičné Deſſtě,že welmi bylo kluzko, nic neſprawili odehnánij gſauce ſſkodliwě od Pohanůw/kteřijž při tom dwa z naſſých vchytili/aby ſe dowěděti mohli od nich/ coby dále činiti mijnili Křeſtiané.

Téhož čaſu Knjže Mantuanſké/přigelo tolikéž pod Oſtřehom z poručenij Cýſaře Rudolffa/ kteréhožto také dne Král Perſký vmřel/ po němž Syn geho kralowal. Sedmihradſký z giné ſtrany yak mohl neylépegi, oſlabowal moc Tureckau/kterýž když ſe zmocnil Pewnoſti nazwané Baba/ wſſecky Děla Ferátowi Baſſeti odnial/ zayal Wnuka Synana Baſſy od Dcery, a Mehmeta Baſſy/ a wſſecku Romanygi Ohněm y Mečem zplundrowal.

Přitémž čaſe Turcy, geſſto byli z poſlednij Wogny pod Oſtřehomem vtekli/ opět ſe počali ſgijžděti na Poli ſtarého Budina/ aby pomſtijce ſe ze ſſkod prwnějſſijch/pomoc dodali Oſtřehomſkým: očemž mage wědomoſt Arcyknijže Mathyáſs/ wyſlal proti nim oſm Tiſýc Lidu z Leženij/ kteřijž dřijwe ſkoro než Slunce wzeſſlo s Pohany ſe potkali ſſtiaſtně/ mnoho gich zbili/Wěžňuow 60. přiwedli/a mezy nimiž měli Beka Kopanſkého.

Wědauce giž Obleženij giſtotně/ že třikráte gim pomoc dodáwána/ a třikráte na proti tomu od Křeſtianůw rozpláſſená/ a nad to widauce,kterak na ně Děla z Kochery huſtě ſe wypauſſtěgi s welikau ſſkodau ſwau/ znijžili onu hrdau wyſokomyſlnoſt/a nepohnutedlné předſewzetij ſwé/ neb naříkánij bylo weliké s nimi pozůſtáwagijcých Žěn y Děti/ a tak pokoge žádali.

Prwnijho dne Zářij/když giž Slunce zapadlo/Arcyknijže Matyáſs wgel do doleyſſýho Měſta/kteréhož tu dewět Turkůw očekáwálo/ s nimiž o podánij Pewnoſti mluweno. Chtěli Pohané Ryſtuňky ſwé wſſecky odneſti, kamžby koli gim ſe lijbilo/k čemuž nechtělo Arcyknijže powoliti: po dlauhém rozmlauwánij,ſkrz Prozby vſtawičné obdrželi to/ aby tak yak Rábſſtj Ziolděři wypuſſtěnij byli/totiž,magijce připáſané Sſawle/z Pewnoſti wyſſli/ y to cožby od neſti mohli,aby do Lodij ſobě wkladli/ Koně pak, Děla a giné Ryſtuňky wſſecky aby byli w Zámku zanechánij. To když vſtanoweno s powolenijm obau ſtran/dali Křeſtiané Turkum za obſides pět Křeſtianůw/ Rosburnia,Tyrſkého,a giné třij / a Turcy tolikéž dali Křeſtianům/ Baſſy Karamanſkého neb Netolického/Agu Jantčarſkého/a giné tři z Rytijřſtwa. Potomně oddané gim byli maličké Lodky/okolo 30. do nichž wneſli Žěny y Děti mdlé/ mnoho raněných/a to což mohli ſebau odneſti.

Druhého tehdy dne ranijm gijtrem Turcy z Měſta a z Zámku wycházeli/kterýchž wſſech bylo(wedle gedných)1500. a wedle druhých 1700. a že wſſyckni nemohli do Lodij těch wſýſti/ y druhého dne čekati muſyli w měſtě/ dokawadž pro ně nepřigeli z Budinu/wſſak nic méně za to dobrodinij zle poſlaužili naſſým/ neb zakopali Knoty a Prach na několika mijſtech/kterýž měl giſtého čaſu ſſkodu Lidem y Pewnoſti včiniti/ a když giž odgeli, zapálil ſe Prach/ale z neſmijrné láſky Božij ſe ſtalo/ že krom toho že geſt 20. Oſob zbil žádné giné nevčinil ſſkody.

Takť geſt Pán Bůh wſſemohaucý Měſto to znamenité/ Po 52. Letech s Pohanſkých Ruk od Wogſka Cýſaře Rudolffa wzaté ſkrz ſnažnoſt weyſo

gmenowaných Heytmanůw, a obzwláſſtně Arcyknjžete Matyáſſe, genž byl y předeſſlého Roku okolo něho ſnažně pracowal/ wſſemu Křeſtianſtwu k potěſſenj z Turecké mocy wytrhnauti ráčil / z čehož bud gemu wěčná chwála a Cýſaři Rudolffowi ſláwa.

Rozkázal pak Arcyknjže Matyáš Pewnoſt wzatau hned z oprawowati/Zdi téměř znowu wyſtawěti/Přjkopy a Waly wykopáwati/a wſſecko lépegi ſprawiti: což když dokonáno/hnul ſe odtud s wogſkem yako při proſtředku Měſýce Zářj/a oblehl Blindeburgk Zámek znamenitý. To když oznámeno w Budinu, powſtal weliký ſtrach mezy obywately / tak že giž počali neylepſſj ryſtuňky, Ženy y Dětj z Měſta wyſýlati/chtěgjce za nimi wygeti/ ale Beglerbek Brány zawřjti poručil/y ſtráž ſpůſobil tak aby žádný z Měſta wygjti nemohl.

Při koncy téhož Měſýce, Kieral Albrecht Heytman Wogſka Sedmihradſkého Měſto Lippu nad Řekau Maryſkau opanowal / kteréhož když 28 dne Měſýce dotčeného dobýwati začal/a ohněm wrženým zapálil / Turcy vtekli z Měſta na Zámek/ale že ani tam nebyli bezpečni/třetjho dne počali o poddánj Pewnoſti rozmlauwati/a tak dopuſſtěno gim aby wyſſli ſwobodně s tjm cožby geden každý vneſti mohl/ale giné wěcy w Měſtě y w Zámku aby byli w celoſti zanechané.

Téhož čaſu Baſſe Boſnienſký s deſýti Tiſýcy Turků a Tataruow do Babatſſky ſe obrátil/přemýſſlege a ſkutečně k tomu dohljdage, aby gi mohl něgak doſtati od Křeſtianůw: Styrſſtj magice o tom wědomoſt, genž byli pod Regimentem Pana Zykmunda Herberſſteyna/Pana Girjho Leukowice/a Pana Hechenberka, wtrhli do Pole Babatſſkého/na kterémž ſe potkali s Turky/hned ge rozehnali/a mnoho gich zmordowali.

Polácy zaſazugice ſe o práwo, kteréž od dáwnjho čaſu k Zemi Walaſſké měli/na Hranicých Wogenſky očekáwali, geſtližeby gim chtěl Nepřjtel kterýkoli ſſkody činiti / aby hned wyſkočili na odpor. Weſſli potom do Kraginy Walaſké/kdež přitreffili na weliké Wogſko Turecké/ kteréž ſe ſtrogilo tu Kraginu opanowati/dodáwagic retuňku Turkům. Czehož oni zbraňugice/neyprwé porazyli to Wogſko a rozpláſſyli/a potomně wyhnali z Země Weywodu toho, gehož byl vſtanowil Sedmihradſký/ a giného nařjdili/ prawjce, že to tak gim náleželo včiniti wedlé obyčege Předkůw ſwých: vſlyſſjce geho přjſahu/zanechali gemu pro ochranu giſté Wogſko.

Téhož čaſu Synan Baſſe chtě ſobě zýſkati ſláwu kterauž byl ſtratil na Wogně w Vhřjch po ſtracenj Oſtřehoma / Walaſkau Zemj Sultanowi zaſe podmaniti vmjnjl/ano y Muldawſkau y Sedmihradſkau/a proto giž y Wogſko ſebral. Zykmund Knjže Sedmihradſké s 20000 wýborného Lidu hotow byl odpor včiniti/a hned wytáhl w ceſtu Pohanů/ ſtaragic ſe o to aby nikudy Synan Baſſe do Země wpuſſtěn nebyl. Giž toliko dwě mjle od ſebe Wogſka byli/a čjm dále wjce s hřmotem welikým k ſobě ſe přibližowali/až ſe práwě z obau ſtran zmužile potkali: Statečně dotjrali Křeſtiané/Turcy také zmužile odpjrali/tak že z obau ſtran množſtwj Wogákůw zahynulo: wbjhali naſſy až do leženj Tureckého / odkudž potřikráte welikau mocý Tureckau odehnáni/wſſak nic méně s pomocý Božj takowá w nich ſmělost byla / že ſe nic neſtrachowali před onau mocý Tureckau / ale wždycky zmužile ſobě počjnali proti Nepřjteli Turku: Trwal ten bog od Rána až do Wečera/až práwě Synan Baſſe s ſwými vſtal / a Křeſtiané z miloſrdenſtwj a láſky Božſké vſtawičně trwali w ſwé ſýle/dokawadž Turky na hlawu neporazyli.

Padlo w té Bitwě množſtwj Turkůw přednégſſých/ mezy nimiž počten y Heydar Baſſe: Padlo y proſtégſſýho Lidu několik Tiſýc; Synan Baſſe

wpadl do Wody z Moſtu s dwěma Beky/ ale retowán gſa od Služebnjkůw ſwých/hned předewſſemi na vtýkánj ſe oddal/ a wláčel ſe za několik dni diwnými ſtezkami: pročež dlauho o něm nic nebylo ſlyſſeti.

Hognau laupež Křeſtiané we wſſem doſtali/množſtwj Děl/ znamenitý Ryſtuňk/a několik Praporcůw. Synan Baſſe za tim bral ſe k Konſtantynopoli co neyrychlegi/kdež o wětſſj pomoc proſyl/tak aby ſe mohl nad Sedmihradſkým Knjžetem pomſtiti: K čemuž když měl powolenj/ poručil wſſecky wězně z Bělehradu odweſti do Konſtantynopole/s nimiž Turcy vkrutně na ceſtě nakládali/ruce y nohy welikými Pauty obtjžiwſſe/ hladem a žjzni tak ztrápené mořili/a yak přigeli do Konſtantynopole/ před Bránu kdež on měl pokoge ſwé poſtaweni/a potom do Wěže ſmradlawé, kterážto ſluge Cžerná, wſazeni/w kteréž rozličnými mukami trápeni byli.

Mezy těmi wězni nalezena od Turkůw gedna Děwečka w Mužſkém oděwu/genž byla za dlauhý čas w rozličných bitwách, proti Turkům bogewala/čemuž ſe oni nemohli wynadiwiti/ a zwláſſtě když ptagicým ſe odpowjdala/že od mnoha let zárowen s ginými Zioldnéři žold brala: otázali ſe Wězňůw giných/zdali tu ženu znagi/a neb wědělili gſau o tom že ona ženau geſt/kteřjž prawili wſſyckni, že neginak ſe domnjwali než že Mužem geſt. O čemž zwěděw Sultan, rozkázal gi před ſebe přiweſti/a tázal ſe gi ſám/změnilali ge kdy oděw mužſký/kteráž odpowěděla že nikdý/a že od dáwna při bitwách býwala/ y mnoho Turkůw zamordowala ſwau wlaſtnj rukau/ gen aby y ona rychle od nich zahynula/ poněwadž raděgi podſtúpiti chtěla ſmrt nežli těžké wězenj.

Sultan diwjce ſe zmužiloſti té ženy poručil gi po Měſtě woditi/ aby odewſſech byla ſpatřena/a potomně gi ženě ſwé odewzdal.

Synan Baſſe magic od Sultana opět Lidu pěſſýho a gjzdného 70000 přeſſel Dunag v Měſta řečeného Zoke, ginak Giorga/a tu na mezech Walaſkých a Muldawſkých/Wogſko na Zámky a Měſta rozeſlal. Na to miſto přigel k němu Haſan Baſſe/Michal Weywoda Muldawſký/ a giných Turkůw a Tatarůw mnoho přednégſſých/po kterýchžto přjgezdu ſám [illegible]o Tergowiſſty obrátil/kdež prwé byl Kláſſter bohatý/nynj pak w Zámek od Turkůw obrácený a doſti dobře opatřený/ kterýž w ten čas Synan Baſſe geſſtě

lepegi opatřil/Děly/Prachy/a wſſeligakú žiwnoſtj/ a tu vmjnil yako ſedem belli založiti/nechtě odtud odgjžděti/ lečby prwé Walaſkau/Muldawſkau/ y Sedmihradſkau Zemj k Cýſařſtwj Ottomanſkému zaſe připogil/ ale poſtawila ſe tomu Fortuna na odpor kteraž laſkawě wzhljdagice na Sedmihradſkého/wſſecko ginač než Synan mjnil/zmotala.

Téhož Roku w Městečku Montanygi, yakž od Benátčanůw oznámeno 15 dne Měſyce Zářj/ ſtal ſe takowý Zázrak. Cžlowěk geden lehkomyſlný dobyw Meče/počal Obraz blahoſlawené Panny Maryge raubati/ tak dlauho až z něho čiſtá krew ſe wyprýſſtila / což on znamenaw/ odſſel odtud gſa gakkoli w myſſlenj ſwém pohnut: ginj pak lidé když ſe o tom ſkutku powěſt rozhláſyla/ běželi vprkem k takowému zázraku/při kterémž y množſtwj hluchých/ ſlepých/chromých/ꝛc. vzdraweno.

Samuel Knjže Sabaudye dowěděw ſe o tom, tolikéž to mjſto kdež dotčený obraz byl, nawſſtjwil: tu geden počal ſobě takowých diwůw lehce wážiti / a na poſměch obrazu tomu dal přihnati mnoho howad ſlepých, kteréž měl na ſwém ſtatku/ žádage s poſměchem aby gim zrak nawrácen byl / ale Pán Bůh kterýž zná myſſlenj lidſká, a ſkrytoſt Srdce gednoho každého/ to naň dopuſtiti ráčil že ſám oſlepl/a ten Dobytek geho prohledl/ ačkoli on toho žádage, aby ſe to tim ſpůſobem ſtáti mělo, nikoli newěřil.

Panj nějaká welmi nezdrawého žiwota, geſtližeby gi Pán Bůh k prwnjmu zdrawj dopomocý ráčil/připowjdala že chce wſſecken oděw ſwůg neydražſſj tam odewzdati, w čemž gſauce vſlyſſána/ zdržela ſlib ſwůg / a owſſem dar přiſljbený w dobrém zdrawj přineſla/ale že litowati počala těch Sſatůw/diwným vſudkem Božſkým zaſe ge w domě ſwém nalezla / a hned k prwněgſſjmu neduhu nawrácena: tak chtěl Pán Bůh pokutowati zlobiwau myſl gegj.

Cžlowěk geden Podemontán ſekty diwné progjžděge ſe na Koni/z příhody potkal gednoho Formana kterýžto wezl kamenj/otázal ſe ho dalekoli ge poweze: a on odpowěděl / až na to ſwaté mjſto na kterémž má býti Koſtel wyſtawen ku památce neyſwětěgſſj Panně Marygi Matce Božj: na to dotčený člowěk dj: lépeby včinili aby na tom mjſtě Swinſký chljw wyſtawěli/ledwa tu řeč dokonal, otewřela Země propaſt ſwau/a pohltila ho y s Koněm až do krku/ kdež takowým ſpůſobem wězel celé tři dni/ až potom vtekl ſe k té blahoſlawené Marygi Panně/žádage miloſti a odpuſſtěnj/ kterauž ſkrz zaſluhy gegi od Pána Boha obdržel. Takť Pán Bůh wſſemohaucý z neſtjhlého miloſrdenſtwj ſwého z rozličných Sekt mnohým pomáhati ráčj. O takowých Zázracých když wſſudy rozhláſſeno/množſtwj weliké lidu nawſſtěwowalo mjſto takowé/wzdáwagice chwálu Pánu Bohu ſwému/a blahoſlawenau Pannu Matku geho welebjce/yakož y ty Panny è monte Ferrato/gichžto bylo tři Sta/kteréž w bjlém rauſſe boſýma nohami Vota ſwé na témž mjſtě Pánu Bohu w ſkrauſſenoſti ſrdce obětowali/za nimž ſe hrnulo množſtwj neduživých lidi/kteřjž wſſyckni od rozličných neduhůw a nemocý zproſſtěni byli.

W těch čaſech Pan Zykmund Herberſſteyn mezy wodami bydlegicých Vhrůw Gubernátor/Měſta Khering/Maſlonyan/a Bielahein řečená wypálil/množſtwj Turkůw pomordowal/množſtwj gich zagal / yak předněgſſých, tak y ſproſtněgſſých/a weliké ſtáda Dobytka wſſeligakého odňal.

Téhož čaſu Heyducy Wakanyr Měſto za Dunagem mocý Wogenſkau wzali/z kteréhož bohatau kořiſt wyneſli.

Komarnſſtj Ziolděři, gichžto bylo gednom 40 wygeli na ſtráž, kdež

připadli na půl druhého Sta Turkůw/ s nimižto bitwu ſwedſſe, wſſecký pobili/ krom třj, kteřjž vtjkánjm ſwým žiwoty ſwé zachowali.

Na ten čas Aldebrandynus neywyšſſj nad Wogſkem Papežſkým/ a Pan Balffi, oblehli Zámek a Měſto kteréž gt Wicegrad mezy Budjnem a Oſtřehomě na prawém břehu Dunage/ kdež prwé býwala Koruna Vherſká/ kterauž to Pewnoſt měli Turcy yako za nedobytau neb k dobytj nemožnau/ a doſtali gi Roku 1543. s welikau prácy, tehdáž když y Oſtřehomu dobyli/ a ta byla od Křeſtianůw opuſſtěna pro nedoſtatek žiwneſti/ [illegible] ſnažili ſe aby zaſe s Oſtřehomem dobyta byla/ tak yakž někdy s Oſtřehomem byla ſtracena. K počali Zdi tlaucy bez přeſtánj/ a když welikých děr we Zdj nadělali včinili ſobě Leženj hned pod ſamými Zdmi. Turcy pak widauce že gim nigakž odepřjti nemohau/ aniž ge odtud odehnati/ a vznáwagice že retuňku gim dodati nebylo možné/ 25 dne Měſyce Zářj ráno mezy čtwrtú a pátau hodinau/ dali Křeſtianům znamenj že chtj s nimi rozmlauwati. Poddáwali Zámek y Měſto s condiciemi takowými/ totiž, aby odgjti mohli tak gako Oſtřehomſſtj s žiwoty zdrawými a s tim cožby odneſti mohli/ ale Křeſtiané k tomu neſwolili/ než geſtliže chtěgj aby bez zbraně wyſſli/ nic s ſebau neberauce: Kteřjž přigawſſe takowé condici/ Pewnoſt Křeſtianům w ruce oddali. Zatim Walauni laupili Turky po ceſtách y některéz gjmali/ a Pan Nádaždj zagal Beka Kopanſkého/ kteréhož ſám až do Wjdně yako Wězně wyprowodil.

Sultán Machomet ſwé neſſtěſtj poznawſſe w Vhřjch/ obrátil myſl ſwau k Bogi po Wodě/ chtě y tak ſſtěſtj koſſtowati/ zdaliž aſpoň wſſecky proſtředky k wjtězſtwj wyhledáwagjcýmu ſſtiaſtný ſwůg obličeg vkáže. Rozkázal tehdy Sſýffůw a Galey mnoho nadělati/ a hned plundrowati počal Oſtrowy Křeſtianſké: oznámeno Křeſtianům při koncy Měſyce Zářj/ že pod Zacyntem Padeſáte Galegi Tureckých ſpatřeno/ pročež ſe hnula wſſecka Armada Neapolitánſka proti Turku/ aby s nim s weſelým Srdcem včinila ſtatečné potkánj.

Turcy tolikéž ti/ genž byli pod ſprawowánjm Baſſete Boſnienſkého/ wgeli do Kragin Křeſtianſkých/ aby Zemi Charwátſkau okolo Petřjna mohli zhyndrowati: očemž když ſe dowěděli Křeſtiané w těch kragjch bydlegjcý/ shromáždili ſe weſpolek bez meſſkánj; a w běhli w ceſtu Nepřate-

lům: nebylo gich gednom deſet Tiſýc; a Turkůw mnohém wjce/ totiž 20. Tiſýc/ nic méně když giž přiſſli k poteykánj/ bogowali hrdinſký proti Turec-

ckým hauffům/ dokawadž ſſťiaſtně ſpomocy Božij nad nimi neſwijtězyli: zbili wětſſý čáſtku Turkůw/a giné na rozdijlné mijſta rozehnali/ kteréž walně ſtijhagijce/opanowali Zámek Warwiwarſký/ 15. Weſnic ſplundrowali/a teprw ſe nawrátili ſpátkem k Petřijnu s Heytmany ſwými/Ekenbergierem a Lewkowicem/kdež přibylo gim na pomoc nemálo Wogákůw z Kragin náležegijcých Charwátům a Karyntij/a mimo ty, přigel s ſwými Woyáky y Pán Zykmund Herberſſteyn/ wodni Země Vherſké a Windysmárſký Gubernator. Takowé Wogſko gſauc pod Petřijnem/ſnažilo ſe zmocniti Pewnoſti té/a tak dne 23. Měſýce Zářij/puſſtěn byl Sſturm k Měſtu/ a bogowáno při Zdech za dwě hodiny zauplna/ tak že naſſých padlo 120. Protož ſrozuměgijce Heytmani/ že neni možné dobyti Petřinu bez Děl welikých/ kteréž přes tak wyſoké Hory wezti nemohli/odſtaupili od předſewzetij ſwého/ a přibližowali ſe k Zyzeku/ aby tu měli rokowánij/ čehožby ſe ſluſſelo přidržeti.

Té Nocy Brybek geden/ Beka z Huſtranu Radda/z Petřijnu do Wogſka naſſeº přiběhl/kterýž oznamowal/že Bek z Huſtránu při prwnjm ſſturmu z menſſýho Děla ſſrotem w Prſy vdeřený vmřel/ pročež geſtliže ſe znowu k Petřijnu obrátij/ poněwadž weliká geſt bázeň mezy Petřinſkými/ že ſe hned yak Wogſko Křeſtianſké vzřij, poddagi.

Z takowého dobrého ponuknutij Křeſtiané z nowu přitáhli k Petřijnu,a nalezli gey giž puſtý/ kterýž hned opanugijce Lidem Wogenſkým oſadili/ a nemagijce na tom doſti/ wyprawili několik hauffůw Lidu, kteřijžby Turky vtikagijcý honili/a tak mnoho gich dohonili, zbili y zgijmali/ mezy kterýmižto Wězny byl Heytman Hruſtanſký, Muž poſtawy welmi ſpanilé. W té Pewnoſti nalezeno 90. Kadeček Prachu,od kteréhož Pohane odběhli.

Téhož Roku Heyducy a Ráçowe Cýſařſſtij,do Turecké Kraginy wgeli/ a Zemij okolo Hatwanu y Solnoka až k Budinu hyndrowali/y mnoho hlaw Tureckých přináſſeli do Ležení na každý den. Cžtyry ſta z nich dálegi ſe do Země Turecké puſtili/kteřijž weſſkeren Krag Segedinſký wyhubili/ mnoho Turkůw zmordowali/z nichžto také 22. Oſob wzáctných, Žen, Mládencůw a Panen 15/ Pět Praporcůow Ryſtuňku Wogenſkého na 60. Wozych přiwezli do Ležení Křeſtianſkého y Zámek Segedin wrženým Ohněm do gruntu wypálili/ při čemž wſſem ani geden z nich nezahynul.

Téhož Léta Arcyknijže Maximilian s Wogſkem do Sedmihradſké Země přigel/kteréhožto čaſu w Rábě wyſſel Oheň weliký/kterýž wětſſý čáſtku žiwnoſti Turkům popálil/ a Pán Nádaždij zayal Wozůw mnoho Tureckých/ w nichžto wezená byla giná Sſpijže do Rábu/ a mnoho Turkůw pobil.

Roku téhož Walauni a Belgy/ kteréž byl Hrabě Mansffeld do Vher přiwedl/ čaſto ſe ſgijždégijce/z ſpolečného ſſuntowánij počali ſe ba uřiti prawijce/ že w netak hogný Krag na Zlato, yako geſt Belgia, vwedenij gſau/ poněwadž tu ne Zlato zbijragi/ale Rány, a nenadále bezhrdlij: o čemž čaſtau zmijnku činili/y když geſſtě Mansffeld žiw byl/ ale pro geho welikau přijſtnoſt/ nic neſměli takowého začijti, yako nyni po geho Smrti. Heytmanij owſſem 14. dni w tom s pilnoſti pracowali, aby ge vpokogili/ wſſak nic nemohli doweſti/ y obrátili ſe na ně kwaltem/ některé do Wězenij dali/ někteřij od Sedlákůw zbiti/a někteřij vtekli.

Do Wijdně gich přigelo čtyrymetcýtma, deſátého dne Měſýce Řijgna/kteréž puſtili do Měſta wſſecky,a zgijmali ge na Rynku: tu ſe oni zmužile bránili/a někteřij ſami ſobě Ručnicemi žiwot odňali: Ti pak genž žiwij

byli

Digitized by Google

byli zgýmánij/ Katu w Ruce oddánij.

Sultán Machomet tak ſtrocený od Křeſtianůw, a neywijce od těch gěž byli od něho odſtaupili/ yako Muldawané, Walaſſy, a Sedmihradčané/ z weliké prchliwoſti přiſáhl Machometowi ſkrz Sceptrum ſwé/že ſe chce nad nimi tak dlauho mſtijti/ dokawadž wſſecky nezahubij we wſſech třech Kraginách dotčených: yakož nedlauho potom, wſſecky potřeby Wogenſké počal přichyſtati/ a poſlal množſtwij Galegi y menſſijch Lodij do Alexandrye/ y Kupce wyprawil/ aby wſſecka Zbožij kteréžby tam nalezli/ do Konſtantynopole přiwezli w rychloſti/ tolikéž wſſecky Může k Bogi přijhodné, Ženy y wyroſtlé Děti, ze wſſech Oſtrowůw kteréžby opanowati mohli/ aby na ſwé Náwy za Wězně brali/ žádných Kragin neſſanugijce/ a zwláſſtě těch, kteréž Benátčanům přináležegi.

Když ſe roz neſlo po Kraginách to přijſſné poručenij Sultána Machometa/ a wſſudy na wſſech mijſtech obzwláſſtně oznamowáno/ byli wſſyckni pohotowě/ne ginač než yakoby hned Wogenſký ſe měli potkati. W tom ſe y Wogſka Hyſſpanſkého Krále přihotowili proti takowé mocy Turecké/ a w brzkém čaſu ſwedli s nimi bitwu/ w kteréž weliké množſtwij Turkůw zahynulo/ ač y weliké množſtwij gich Sſpanyelowe zgimali/ a mnoho wyſwobodili wězňuow Křeſtianſkých. Cykali Baſſe ledwa s mnohými wězny vplynul/ neb Sſpanyelowe ſylně ſe k němu probigeli, aby ho mohli gijti/ ale on poradiw ſobě rychlým vtikánijm, nezaſtawil ſe až w Konſtantynopoli: Po několika dnech po druhý wygel/ činijc doſti rozkázanij Sultanowěnu/ ale y po druhý od Sſpanyelůw poražen.

Porozumijwal Sultán/ že ſe mu ne podlé wůle geho děge/ nic méně nevkrotil myſl ſwau prchliwau/ nýbrž přikázal Baſſym/ aby po wſſech Kraginách Wogſko zbijrali/ nebo vmijnil konečně gmenowané tři Národy, totiž Muldawany, Walachy a Sedmyhradčany, neb podmaniti pod ſwau moc, neb z Kragin těch wypuditi.

Kpowolal Cykali Baſſy z Moře a Boge Wodnijho/ kteréhož odeſlal k Synamu Baſſeti s welikau ſummau Peněz, aby Wogſku Ziold zaplatili/ a hned aby wtrhli do Zemi před řečených/ žádných nákladůw nelitugic/ žádna horkoſt ſlunečná/ žádna Zymy trpkoſt/ aniž co takowého aby ge od předſewzetij neodtahowalo/ ažby práwě těch ſe Kragin zmocnili/ k čemuž dokládal, že weliký Chan Tatarſký gim napomocen bude/ a nad to že za nimi bez meſſkánij wyſſle giné Wogſko/ kteréž w Azij poručij ſebrati.

Sedmihradſké Knijže Zykmund o takowé mocy Turecké wědomoſt magic/ a práwě že ze wſſech Stran yako obklijčený geſt/ tolikéž Wogſko ſwé vſylowal rozmnožiti/ a shromažďowati Bogownijky ze wſſech Kragin ſwých: Kterijž když ſe ſgeli/ poſlal k Slezákům kteréž měl na pomoc ſobě od Cýſaře Rudolffa dané/ aby co neyrychlegi přitáhli: mimo to Dockiery kteřijž od Turka od ſtupowali pod ſwau ochranu přiyal/ y ſpolčil s Wogſkem ſwým/ připowijdage gim we wſſem ſwobodu, gednom aby nákladem ſwým kdyžbykoli potřebj bylo 40000 zbrogného lidu proti Turku gemu na pomoc wydali/ a z každého domu za Rok aby byl geden Tolar dán/ giſtá mijra Pſſenice/ Owſa/ y Gečmena/ a od gednoho každeho Hoſpodáře geden krmný Wůl: a geſtližeby ſe komu Syn narodil/ ten aby ſe w ſtatek Otcowſký ſwobodně a mocně mohl po ſmrti geho vwazowati, powolil.

Oblibowali ſobě ty condici Dockierowé/ a přiſlibowali tolikéž Dceři geho geſtližeby ſe ge" narodila hogné Wěno dáti/ a po Wogſku ſwém to rozwolati poručili/ že takowé nařijzenij přigijmagi/ což potomně y přijſahů ztwrdili.

Zě pak na ten čas oni pohotowě měli Wogſka gednom 25000. Protož hned nařjdili giſté Oſoby/kteréžby 15000 lidu giného ſebrali/tak aby wedlé vſtanowenj Wogſka ſwého 40000 zauplna měli/což ſe w brzkém čaſe ſtalo. A když bylo lidu po ſpolu 80000, přigel k němu Sedmihradſký/kdež neſſdl z Koně ſwého až prwé Wogſko dobře ſpatřil, neodpočjwage ani w nocy, dokawadž neſkuſyl yakby geho Wogácy opatrnj byli při wartě / a ſrdnatj při potýkánj.

Dáno potom znáti, že blj zko geſt Wogſko Pohanſké / totiž že ſe rozložilo pod Tergowiſteni/radjce ſe yakby mohli ty Kraginy co neyſpjſſegi podmaniti. Pročež Zykmund Knjže Sedmihradſké rychle ſwé Wogſko ſprawil/a hnul ſe proti nim: V předněgſſj Wſy Země Walaſké položilo ſe wogſko/a roztáhnutj byli Stanowé / kdež wyletěl weliký Orel z Skály kteráž ſlowe Králowſká ſkála/a ten nadewſſjm Wogſkem ljtage, až ſe přiblj žil k Stanu Knjžetcýmu/nad nimžto ljtal za dobrau chwjli/gednak ſe wzhůru křjdly wznáſſegic/gednak zaſe dolů ſe ſpauſſtěgic, tak dlauho, až téměř k ſamé Zemi ſe ſnjžil/ nechtě nigakž zaſe wzhůru wzlétnauti dokawadž pochycen a Knjžeti podán nebyl/kteréhož on pohladiwſſe, puſtil gey aby zaſe wzljtl wzhůru do Powětřj. Nedlauho potom když giž byl Sedmihradſký blj zko od Tergowiſty, tak žeby mohl za půl dne k němu přigjti/ vmjnil nenadále vdeřiti na Pohany, a ſtatečnau bitwu s nimi ſweſti / pročež y powolal k ſobě Heytmany a wůdce Wogſka, přikazugic aby ſe na tom ſneſli / yakýmby proſtředkem toho doweſti mohli aby Turek poražen byl. Mezy tim Zygmund před Kněžem hřjchy ſwé wyznal / y welebnau ſwátoſt z rukau geho přigal/a w tom w hodinu Polednj přiwedeni byli dwa z naſſých/ kteréž wyproſtili z rukau Pohanſkých / a ti oznamowali w w gakém ſtrachu bylo přededwěma dny wſſecko Wogſko Turecké/kteréž před tim chtělo wſſecky Křeſtiany yako pohltiti/a nynj že Synan Baſſe prosbau y pohrůžkami ledwa ge zdržuge/tak že wſſyckni y Ranytčaři k vtikánj nakloněni byli/ nicméně předce vteklo několik Set Ranytčarůw. A giſtě ono bázliwé Wogſko nemohl Synan Baſſe zdržeti/vtjkali Wogácy bez wſſeligakého rozmýſſlenj/neb geſtě ani Nepřjtele newiděli/a Synan tolikéž s pozůſtáwagjcými poſpjſſyl za nimi/ zanecháwage za ſebau wſſeho weliký doſtatek gednom co neydražſſjho bylo, to ſebau pobral. Zámek Tergowiſtſky z Kláſſtera včiněný y wſſj žiwnoſti dobře opatřený odewzdal k ochraně Haſan Baſſeti Michalowi Weywodowi Muldawſkému genž byl od Křeſtianůw vtekl / a geſſtě čtyrem Bekům, zanechaw při nich čtyry Tiſyce Lidu / a připowjdagic konečně že w brzkém čaſe na pomoc přiſpěge. To vſtanowiw, odgel rychle do Bukareſty/genž geſt od Tergowiſty gjzdy yako za geden den/ kdež zůſtáwal očekáwage co ſe dále bude djti.

Potomně napſal liſt k Baſſeti Haſanowi, dokládage w něm, můželi býti aby Zámku bránil/pakli nemůže aby čaſu ſolkugic s lidem vcházel / a gey přes Dunag přewedl proſtředkem Moſtů položených: Kterýžto liſt ſſťaſtnau náhodau přiſſel w ruce Křeſtianſké.

Zykmund Knjže Sedmihradſké yakž ſe toho dowěděl že čtyry Tiſyce Walaſkých žen a děti Pohané do Turek přes Dunag wezti mjnj / a že giž s nimi na ceſtě gſau/poſlal 500 pěſſých wýborných Jonáků, kteřjž přiſpěli oni Křeſtianům na retuňk/a Turky pomordowali.

Dne 17 Měſyce Kjjgna, Zykmund Knjže s Wogſkem ſwým opanowal leženj Turecké w kterémž nalezeno množſtwj Stanůw pěkných/mnoho Děl/Prachu/a žiwnoſti wſſeligaké/y množſtwj Welbloudů a wſſeligakého

Dobytka

dobytka. Tu poſláno do Pewnoſti aby Zámek y Měſto dobrowolně poddali.

Haſan Baſſe přeſtraſſený welikau mocý Křeſtianſkau / nezapomýnage na bázeň Synána / kterýž ſtrachem naplněný od tak znamenitého leženij ſpolečně s ginými odběhl / aby ſám y wſſyckni bogownjcy geho při žiwotě zachowáni byli / chtěl Pewnoſt z dobré myſli poddati / ale Ranytčaři kterýchž bylo w Pewnoſti zawřených okolo dwau Tiſyc, odporowali tomu / a ſpolečně křičeli / že ſýle ſylau odepřijti chtěgi.

Z té přijčiny kázal Sedmihradſký Měſto y Zámek ſylně dobýwati / Zdi Dělmi poráženi / a potomně k Sſturmu hnáti / tak dlauho dokawadž neẃneſl wijtězné Praporce do Pewnoſti / w kteréž wſſecky Turky pomordowati poručil / krom dwau Beku y Aly Baſſete / genž byli geho wlaſtnij rukau zagati: Zahynul při tom Muldawſký Weywoda Micha od Křeſtianůw zamordowaný / poněwadž zradil nad Křeſtiany / kteřijž na ten čas znamenité kořiſtij nabrali / čtyrymecýtma Děl doſtali / a znamenitého ryſtuňku množſtwij weliké. W tom přiſſlo čtyry Tiſyce lidu / kteréž byl Synan Baſſe na ſſtráff wypravil, před tim nežli z leženij ſwého vtekl / neẃědauce otom aby měl Synan Baſſe odtud s Wogſkem odtrhnauti / ani otom že giž Křeſtiané leženij Turecké opanowali / kterýžto wſſecken Lid vpadl w ruce Wogſka Knijžete Sedmihradſkého / tak že tu pomordowáni byli / a zewſſech kořiſtij oblaupenij / genž byli w Zemi Walaſké doſti pracně ſebrané.

Zanechaw Zykmund Knijže giſtý počet lidu w Pewnoſti wzaté pro obranu / obrátil ſe s Wogſkem do Bukareſty / domnijwage ſe že tu zaſtane Synana Baſſy / ale on yakž zwěděl že Tergowiſta konečně ſtracena geſt / nedůwěřugic ſe Zdem Bukareſtſkým / zanechal mezy nimi 39 Děl / doſtatek žiwnoſti y ryſtuňku Wogenſkého / a vtekl do giné Pewnoſti, kteráž ſlowe Georgium.

Přitáhl tedy Zykmund Knijže Sedmihradſké do Bukareſty / kterauž bez wſſij neſnáze opanowal / a co neyſpijſſe mohl poſlal za vtikagicými Turky / gichžto Vhři welmi mnoho na ceſtách zbili / a ſám s Wogſkem poſpijſſyl za Synanem, gſa té naděge že geſſtě w Pewnoſti Georgium pozůſtáwá / Ale Synanowi žádné Zdi nezdáli ſe býti tak mocné / kteréžby geg mohli obhágiti / pročež ani w té Pewnoſti neſměl zůſtati / nýbrž puſtil ſe přes Dunag, dřijwe než Wogſko Sedmihradſké k Georgium přiſſlo: že pak Turcy přes Moſt položený walně vtijkali / zlámal ſe Moſt pod takowau tijži / a množſtwij Turkůw w Dunagi vtonulo. Synan Baſſe ledwa ſe dodral na geden Oſtrow / z kteréhož byl wyhnal Křeſtiany Roku předeſſlého / a gſa y tu w welikém ſtrachu a nebezpečenſtwij / čaſem nočnijm w malé Lodiċce odtud vtekl.

Zatim obehnána byla Pewnoſt Georgium z poručenij Zykmunda Knijžete / a vſtawičně do nij z Děl ſtřijleno, dokawadž nebyli včiněné dijry w Zdech nimiž Křeſtiané do Měſta mocý wběhnauce / geho ſe zmocnili: Tu Křeſtiané zbili třidceti Tiſyc Turkůw / kteřijž ſe nemohli tak rychle za Synanem puſtiti / tu gim 40 Děl odňali / s takowým doſtatkem ryſtuňku Wogenſkého / na kterémžby mohlo přeſtati dwoge Králowſtwij / yakž o tom wyprawuge Mercurius Gallobelgicus: Při tom doſtali y mnoho Galei naladowaných potřebami Wogenſkými / wěžňůw nemalo wyſwobodili / s nimiž ſe Wogſko do Bukareſty s welikau kořiſti y radoſti obrátilo.

Druhé tolikéž Wogſko Knijžete Sedmihradſkého wzalo mocý Pewnoſt řečenau Wilageſſwar / w kteréž mnoho Turkůw zahynulo / a tak on we wſſem Knijžetſtwij ſwém Pánu Bohu dijky činiti poručil za takowá dobrodinij / a čáſtku wogſka odeſlal do Genny Měſta kteréžležij na ceſtě gdauc k Temeſſwaru a k Julij / kteréž také dobyto geſt po několika dnech: Bylo w

něm

něm ſedm Set Turkůw krom žen a dětj/nad nimiž byl neywyšſſým Senſſachus Bek, kterýž s ſpolčenau wſſech raddau 24 dne Měſýce Rzjjgna Křeſtianům Pewnoſt pro zachowánj žiwotůw, odewzdal.

Když wycházeli Turcy z Genny/na žádoſt gich, dáno gim něco lidu gjzdného a pěſſjho, aby tim bezpečněgi byli wyprowázenj až do Penkudy/ale Heyducy ſrozuměgice tomu že oni tegně s Temeſſwarſkými a Julienſkými na tom zůſtali/aby Turky w tagných mjſtech ſkryli/ kteřjžby oněm Křeſtianům wyprowázegicým Turky, nepřátelſky ceſtu zaſkočili / Pohany ty wſſecky ſami Heyducy pomordowali/a potom potkali ſe y s Temeſſwarſkými a Julienſkými/s nimiž bogowali za dlauhau chwjli/ až nad nimi wjtězſtwj obdrželi/ ač s nemalau ſſkodau ſwau.

Téhož Měſýce Rzjjgna Czár Tatarſký do Walaſké Kraginy přitáhl na žádoſt Sultána Machométa s welikým Wogſkem, chtě Walachy mocý wogenſkú podmaniti/a dáti za Pána té Kragině Sedžáka Teynſkého/tak yakž byl poručil Cýſař Turecký. Ale Král Polſký wěda že Tataři wtrhugi do Zemj Křeſtianſkých/bez meſſkánj wyprawil ſwé Wogſko proti nim.

Přibližowali ſe Tataři dauffánliwě, ſpoléhagic na množſtwj a ſylu ſwú/ půl mjle toliko položili ſe od Wogſka Polſkého na gedné hůře / odkudž teprwa Czár dal znáti Polákům, že gednom ſe dwadcýti Tiſýcy Lidu wtrhuge do Země Walaſké, aby Walachy přinutil dáti daň od mnoha let zadrženau/ a aby Sedžáka z rozkázánj Sultána Cýſaře w té Zemj za Weywodu vſtanowil/pročež žádal ſkrze Poſly, aby Polácy gey s lidě geᵒ bezpečně dočekali/ na čež gemu odpowědjno/že Polácy rádi chtěgi naněg očekáwati/a geho takowými krměmi ctjti, yaké ſe w Polſſtě nacházegj: Zlata a Strjbra pro něho že nemnoho magj/než něco Olowa že nacházegi / z kteréhož ſe Penjze dělagj.

Dne 19 Měſýce Rzjjgna, rannjm gitrem když ledwa Slunce wzeſſlo/ neypředněgſſj Wogſka Tatarſkého obořili ſe na Leženj Polſké/proti nimžto wyběhli Polácy ochotně/a ſwedſſe s nimi bitwu, w brzkém čaſu wyctili ge yak gſau neylépe mohli/tak že ſe gim wjce odnechtělo harcowati.

Czára Tatarſkého Bratr, poznaw že nedobře byl přiwjtán od Polákůw rozdělil Wogſko ſwé na dwě ſtrany/z nichžto prwnj Wogſko puſtil z hůry na Poláky toliko ſe třmi Praporcy/ proti kterýmž y oni wyſkočiwſſe, zmužilau bitwu s nimi ſwedli/magic mezy ſebau něco Střelcůw pěſſjch/kteřjž welmi mnoho Tatarůw zbili/a giné rozehnali. Padli gednom tři Oſoby z Polſkých žoldněřůw/ač nemalo raněných Koňj bylo/kteréž Tataři Střelami zranili. Tu přitom potýkánj N- Zebřidowſký Rotmiſtr Krále Polſkého s Lidem ſwým chwálu nad giné obdržel.

Po wykonánj té bitwy/porozůmjwage Czár y Sedžák, že Polákům nic nevčinj/ačkoli magi weliké Wogſko Tatarůw y Turkůw/ wyprawili k nim Poſly do Leženj/kteřjž o přjměřj rokowali s neywyšſſým nad Wogſkem/ od kteréhož z ſpolečné wſſech rady dána byla Legátům takowá odpowěd. Ač wjme že Pohané nerádi ſliby ſwé zdržugj/a nerádi přjměřj včiněné zachowáwagj/ wſſak nechceme býti tak zatrwrdilými, abychom ge měli w prosbě gegich oſlyſſeti. Ž̈e pak Sedžák poſlal y liſt pſaný takto: z gaké přjčiny wy ſemnau wálčjte? proč negedete tam kdež wám potřebj? a proč toliké ž nám nedopauſſtjte abychom geli tam kde ſe nám ljbj? Proto gemu také takowým ſmyſlem odepſáno. My že gſme na toto mjſto přigeli / ſtalo ſe to z rozkázanj Krále a Pána naſſeho/ abychom té Kraginy bránili přede wſſemi kteřjžby k nj neměli žádného práwa: Giž zdáwna i předkowé Krále

Digitized by Google

Pána naſſeho přjzeň a přjměřj s Tureckými Sultány magi a zachowáwagj/ kteréž ani my nechceme zruſſyti/ dotud dokudž ſe nám w té Kragině ſſkoda nebude djti/ nechceme tolikéž ginak činiti/ gedonm aby pokog s Sultánem Machometem gako s Sauſedem Pána naſſeho neporuſſytedlně zachowán byl/ magice to poručenj abychom ſtwořenj téhož nigakž newráželi/ gedonm abychom práwa Králi Pánu naſſemu náležegiejho hágili.

Dwadcátého dne téhož Měſyce poſlal znowu Sedžák do Polſkého Ležemj/ žádage aby k němu někteřj byli wyſláni/ kteřjžby pokog mezy nimi a Tatary ſpůſobili/ načež odpowěděno Sedžákowi/ wjme že Cžár nebude ſahati na Kraginy Polſké/ geſtliže k tomu nebude dáno powolenj od Machometa/ on geſtliže chce, nechť toho vſſetřuge/ aby pokog nebyl zruſſen mezy Poláky a Turky.

Sedžák hnedky zaſe wzkázal/ co ſe wčeregſſjho dne zběhlo/ to že ſe ſtalo bez geho raddy y wědomoſti/ a z zauffalſtwj lidu Wogenſkého/ poněwadž poručeno geſt Cžárowi od Sultána aby ſe s Poláky ſrownáwal/ a protož cožkoli on vſtanowj s nimi/ to že Sultan za dobré přigme.

Po dlauhém Legátůw wyprawowánj/ wyſláni byli k Sedžákowi dwa Polácy/ aby přjzeň mezy ſebau vſtanowili/ ſkrz kteréž potomně znáti dal Sedžák Polákům / že Cžár Praporec Walaſké Země wzal od Sultána, a gemu gey oddal yako do wěrných ruk, aby ge do Walaſké Kraginy odneſl/ a odewzdal tomu kterýžby ſe gemu dobře ljbil/ a protož aby rozmýſſleli a vwažowali yakby s tau wěcy měli zacházeti/ tak aby pokog zůſtal neporuſſený. Tu napſali Polácy giſté Artykule a Kondycy / kteréž odeſlali aby ſe podepſali pod nimi/ že ge chtěgi zdržeti/ a ti Artykulowé takto zněli:

Neyprwé aby Cžár y Sedžák ſewſſjm Wogſkem a ſewſſemi Wuodcy neydéle do třetjho dne z Walach wygeli/ žádné ſſkody neymenſſj nečinjce yak w Zemj Walaſké, tak ani na Mezech Polſkých.

Ten Praporec Walaſký od Sultana Cýſaře aby Cžár Walaſkému Weywodowi neb Hoſpodářowi dal/ a to tomu, kteréhož podá Král Walaſké Zemi wedlé ſtarobylého obyčege.

Cžar tolikéž gmenowaný aby k Polſkému Králi Poſla ſwého wyprawil/ ſkrz kteréhožby potwrzenj Pokoge dáwnjho y nynégſſjho wygednal/ aby nařjzený Weywoda Walaſký tím bezpečněgſſý byl/ a ſprawowal Weywodſtwj ſwé w dobrém Pokogi.

Napoſledy aby wedlé obyčege dáwnjho a nařjzenj Legátowi Krále Polſkého ſwobodně ſluſſelo wgeti do Turek k Sultánowi/ ſkrz kteréhožby Polſký Král winſſowal gemu ſſtiaſtné Panowánj/ a Cžaus Turecký aby proti němu wygjždége/ až na mjſto vložené geho w pokogi wyprowázel. Takowé vſtanowenj geſtližeby přigjti nechtěli/ doloženo bylo, že hned Polácy hotowj gſau proti nim powſtati/ a že déle ge w té Zemi trpěti nechtěgi.

Mimo naděgi wſſech Polákůw/ nebyli ti Artykulowé w ničemž protiwnj Pohanuom neb ſe hned na zdrženj gich podepſali/ tak yakž oni byli žádali/ toliko Bek proſyl, aby mohl Heytmana Wogſka Polſkého vhljdati, a s nim rozmluwiti/ pro lepſſý ſtwořenj pokoge/ k čemuž Polácy ſnadně powolili/ a tak vpewněno geſt přjměřj přiſahamy Pohanſkými wedlé obyčege/ nawrácenj obſides/ a wſſecko wyřjzeno wedlé Artykulůw ſwrchu položených.

Přigel mezy tim Weywoda vſtanowený do ležemj/ kterýž dánjm rukau Heytmanowi na mjſtě Králowſkém/ Králi Polſkému před Pohany wěrnoſt a poſluſſenſtwj ſlibowal/ potwrzugjc toho y přjſahau: na čež wſſecko pa-

třil Sedžak, ač ne welmi weſele/ poněwadž widěl že ſe ginému ta poctiwoſ činj/ kteréž on tak welice žádoſtiw byl/ ale těžko mu bylo powſtáwati pro wůli Poláťuow.

Rozkázano potomně s napomjnánjm/ aby hned nazeytřj wedlé vſtanowenj y Czar y Sedžák ſe wſſym Lidem z Země wygjžděli/ což oni rych muſyli wyplniti/ ač měli weliké Wogſko napoſtoku/ neb Tatarnow tehdy shromážděných bylo Sedmdeſáte Tiſýc s Ženami a s Djtkami/ kteřjž wſ ckni proto z Země ſwé wyſſli/ že w Kragině Walaſké vmjnili bydleti/ ale z t ho počtu při ſwrchu dotčeném Sſermiclu/ vbylo gich dwanácte Tiſýc.

Předpowěděného Měſýce Ržjgna/ dne 18. w hořegſſých Vhřjch Křeſtiané Koſtel Swatého Mikuláſſe Turkům odniali/ a w Zámku y w Mě nalezli wſſech potřeb weliký doſtatek/ yak od Zbraně, Děl, a prachu, tak žiwnoſti.

Dwanedcýtmého dne téhož Měſýce Turcy zapálili Randeru a Bab a vtekli z Pewnoſti těch/ kteréhožto take čaſu Heytman Kanýžſký s newel kým Počtem Wogenſkého Lidu wtrhl do Ragin Pohanſkých, až k Káp při němž mnoho Weſnic Ráckých popálil/ 150. Ráců pomordowal/ a zayal s Turkem gednjm welmi bohatým/ krom množſtwj Žen a Dětj/ k réž při onom plundrowánj Weſnic zahynuli.

Na počátku Měſýce Liſtopadu/ Heytman Karolſſtadſký, s několika ſy gjzdnjch a pěſſých, k Pewnoſti řečené Wyhytca rychle poſpjſſyl/ kterauž o panowal mocy a zmužiloſti Bogownjkůw ſwých/ ale Zámku hágili Pohané na ten čas welmi ſtatečně/ a on doſtaw Měſta/ a Wjna w něm welmi mnoho/ Ohněm ge do gruntu pokazyl.

Nowý Bek genž byl nedáwno před tim do Pewnoſti té wyſlaný/ nic ſe takowého neobáwagic, bezpečný byl před Křeſtiany/ a wygel w několika Stech Koňj na progjždku/ a w tom vſlyſſel weliký hřmot od Děl ſpuſſtěných/ y obrátiw ſe ſpátkem aby zwěděl yacý hoſté do Zámku geho přigeli/ položil čtyry Praporce Lidu ſwého na gedné Hůře/ tak aby ho Křeſtiané ſpatřiti mohli/ ale dlauho žádný z Turkůw neſměl harcowati k Pewnoſti/ až geden w Lampartowé Kuoži wyſkočil/ a ginj za nim/ kteřjž byli od Křeſtianůw pomordowánj. Žiádný z Karolſſtadſkých nezahynul/ gednom že Weywoda gich raněn byl ſſkodliwě/ když wjce než hrdinſký s Agau Tureckým bogowal/ dokawadž ho nezabil.

Sultán Machomet mage wědomoſt a ſpráwu/ yak mnoho Pewnoſti Křeſtiané gemu odniali/ y weliké množſtwj Turkůw pomordowali/ welmi ſe prchliwým hněwem roznjtil/ a že nemohl ſe pomſtiti nad Křeſtiany, poněwadž od něho dáleko byli/ nad ſwými ſe potřáſati začal/ a wyhnal wſſecky Ržeky z Země/ kteřjž neměli Žen.

To on včinil y z přjčiny té/ že hlad byl po wſſy Zemi geho/ obáwage ſe y toho, aby oni neyaký Tumult neſwedli w Měſtě, k nápodobenſtwj těch Křeſtianůw, kteřjž od něho odſtaupili: A tomu Král Perſký welmi gemu byl ze wſſech ſtran odporný, a doſti ſylný/ Pročež y Zámky a Měſta na Pomezech ležjcý pilně dobrými Wogáky oſaditi poručil/ aby nepřiſſli w ruce Perſſanům.

Rozeſlal tolikéž liſty ſwé po wſſech Kraginách Egiptſkých/ aby wſſyckni z Pokolenj Židowſkého, kteřjžby Mečem mohli wládnauti, zbjránj byli na Wognu proti Křeſtianuom bezewſſy weymluwy/ proti kterémužto rozkázanj předſtjrali Židé ſwé Práwa/ ale ge Turcy připauſſtěti nechtěli/ nýbrž mnohé zmordowali, genž byli na odpor takowému poručenj/ y w ſtat-

ky gich

ky gich ſe vwazowali: což giný mnozý widauce / hrdla ſwá znamenitými Penězy wykupowali.

Když pak byli Křeſtiané doſtali Typoligi a Gennu / Temeſſwárſſtj Pohané náramně ſe ſtrachowali / a gſauce tim yako giſtý že Temeſſwár obležen bude / wſſecky ſwé Poklady a wěcy co neydražſſý na Sedmdeſáte Wozých s Ženami a s Dětmi do giných Pewnoſti wyſſykowali / kteréž wyſſpehugic Křeſtiané z okolnjch Zámkůw a Měſt shromážděný / w ſkočili gim w ceſtu s welikým ſwým vžitkem / neb tu Kořiſt bohatau Turkům pobrali, y mnohé zgýmali / z nichžto někteřý wyznali gednomyſlně / že Trapezontſký Aly Baſſe, Beku Ablonenſkému, a Beku Balónſkému / z láſky poſlal 80. Tiſýc zlatých Cžerwených / dwanácte Stanůw welmi pěkných ſe wſſemi potřebami k nim náležegjcými / Dwanácte Koni weybornýcb Tureckých / a dwanácte Swazkůw Peřj černého Cžapatkowého.

Cžtrnáctého dne Měſýce Liſtopadu / přigeli do Krakowa Legáti z kraginy Walaſké / kteřjž puſſtěný gſauc před Krále / přjčinu přjgezdu ſwého a wyſlánj od Weywody, wyprawowali. Mimo giné wěcy oznámeno bylo y to / yak ſſtiaſtně ſe wedlo Wogſku Králowſkému w Zemi Walaſké / gednom že Heytman a Wůdce Lidu / yakž pjſſe Mercurius Gallobelgicus, gloriam partam bello, nominiſq; ſui immortalitatem fœdo exitu amiſit, a to z přjčiny té, že odnjmage welikau pomoc Křeſtianům / gi ne z auplna Králi ſwému přiwlaſtnil / ale polowicy gi, vdělil Pohanům / z čehož mnozý Senátorowé / neb Oſoby Auřadný byli vražené.

Z počátku Měſýce Praſynce / když porozuměli Braylowſſtj / že ge konečně vmjnil oblehnauti Walaſký Weywoda / zanechagic Pewnoſt puſtau, rychle vtekli přes Dunag s takowým poſpjchánjm / že ſe gich proto do třj ſet vtopilo na Dunagi / a ti byli yako poſlednj Pohané / kteřjž z té Země wyhnánj gſau. Neb od toho čaſu ſproſſtěna geſt Země Walaſká od Pohanſkého Pleinene / a bezpečná pozůſtáwá před vkrutenſtwjm gich / yak ſe Polákuom doſtala.

Knjžeti Sedmihradſkému doſti bylo to protimyſlno / že Polácy Sſteffana Rozwana, kteréhož on Zemj Walaſké poddal za Weywodu / odtud wyhnali / a ginému odewzdali tu Kraginu, proćež dal Rozwanowi čáſtku Wogſka ſwého / gjzdné y pěſſy / poraučege aby y on nápodobně Weywodu od Polákůw nařjzeného z Walach wyhnal, a Zemj opanowal. Ale když přiſſlo ku poteykánj / ačkoli zmužile ſobě počjnal / yat byl od Polákůw / a odſauzen k Kůlu proto / že prwé zayat gſauce y propuſſtěn, a tim ſpůſobem a weyſtrahau / aby proti Pohanům bogowal / a dal Pokog Křeſtianuom / po druhé w to vpadl / že geſt chtěl wylýwati Krew Křeſtianſkau.

Přitáhl pak na Poláky walně / magic Lidu 7000. a Polácy poſtawili ſe gemu na odpor toliko; s Dewjti Sty / yakž někteřj pjſſy / nad nimiž byl Neywyſſſý Potocký z Rodu gmenowaného Pilawa / genž geſt w Polſſtě welmi ſlawný. A když giž byli blizko od ſebe / napomjnánj gſau Vhřj od Polákůw, aby nebyli tak náklonnj k wylewánj Krwe Křeſtianſké / ale aby raděgj ſtatečnoſt ſwau do Boge proti Pohanům přeneſli / wygjždegic odtud bezewſſy ſſkody Země.

Z takowé řečj Polakůw / porozuměli Vhřj / že ſe oni ſtrachugi před množſtwjm Lidu / a počali domlauwati / a ge z bázliwého ſrdce ſſtraffowati řkauce: Há / neſmegi ſe Kurwy potkati / běžte běžte raděgj k Kuželi: z čehož Polácy gſauce popuzenj k hněwu / oſwědčugjce to před Pánem Bohem že přinucenj k Zbraněm ſahagi / rozkázali ſe Walachuom neyprw potkati /

neb gim newěřili/ a ſami oprawůce ſwé Sſyſſáky/ hotowů byli k bitwě.

Walaſſy genž ſe w prwnům ſſyku poteykat měli/ Klobaučky ſwé na ſſa-
wle wložili/ a Vhrům ſe poddáwali: což ſpatřiw Potocký/ rozkázal neypr-
wé Walachy mordowati/ a potom vdeřiti na Vhry/ pročež wyſkočilo něco
Polákuow na Walachy/ gichžto bylo Pět Set/ a potomně obořili ſe na Vhry
kterýmž ſe znáti dali/ že neyſau těmi yakž ge nazýwali: neb málo žiwých v-
ſſlo/ a tý nezdálo ſe gim za dobré honiti/ poněwadž Wůdce gegich Rozwan
giž zagat byl/ a mnoho Vhrůw pomordowáno bylo.

Téhož čaſu Oſtřehomſſtů žoldnéři wygeli na ſſtráff až k Budimu/ kdež
weliké ſſkody Turkům činili/ odkudž čtyry Sta kuſuw dobytka a koni wý-
borných nemálo do Oſtřehomu přihnali. Wygeli pak y Turcy z Peſſtu we
dwau Stech Konů/ aby y oni něgakých proffantůw ſobě naſſpůžowali/ kte-
réž když Wſy okolo Nowého Hradu plundrowali/ obſkočili ge Wogácy Lo-
wienſſtů/ a téměř wſſecky pobili/ neb málo který z nich vtekl/ což včinili y na
giném můſtě Turkům těm kteřůž Oſtřehomſký Krag plundrowali/ a zmor-
dugice gich gedno Sto/ wſſecku kořiſt gim odňali. Vhři tolikéž ti genž mezy
wodami gſau/ a ti kteřůž přebýwagů na pomezých Windyſmarſkých/ wybě-
hli w ceſtu Turkům/ gichžto bylo půl druhého Sta/ kteréž wſſecky y s Bekem
gich a Pánem gednim Tureckým zbili, krom koliksy oſob genž byli vtikánjm
žiwoty ſwé zachowali: Při kterémžto Sſermiclu mimo ginau laupež do-
ſtali Vhři 33 Koně welmi vſſlechtilé a Praporcůw několik.

Mezy tim Nowohradſſtů Křeſtiané tolikéž padeſáte Turkůw zbili/ a
Blindenburſſtů Budinſkým mnoho Dobytka zagali.

Téhož čaſu, někteřj z těch genž byli s Krekwicem Legátem Rudolffa Cý-
ſaře Křeſtianſkého, do Turek wyprawení/ a po ſmrti Krekwice Pána ſwého
do wězenů dáni/ ſmluwůce ſe s některými wězni Tureckými/ vſſli z rukau Po-
hanſkých/ ač ne práwě/ neb když ſe domnjwali že giž bezpečni gſau/ a že wſſe-
ho neſſtěſtů wywázli/ připadlo náhodau na ně dwamecýtma Turkůw/ a u-
gmauce ge, ſwázané podali Beklerbekowi na Bělehrad/ za čéž ge on hogně
darowal/ totiž dwěma Tiſýcy Tolarůw/ neb mu w tom bylo welmi dobře po-
ſlauženo/ že dotčené wězně zaſe zgůmali/ poněwadž byl w podezřenů tako-
wém v předněgſſých Turkůw žeby měl s Křeſtiany něgaké ſrozuměnů/ a gim
k wůli žeby ty wězně propuſtiti poručil: což wſſe že ne tak bylo yakž ſe do-
mnůwali Turcy/ zřetedlně vkázáno geſt ſkrz Wězně předpowěděné/ kteřůž
wyprawowali gakým proſtředkem wyſſli z Tureckého wězenů.

Téhož Roku ač weliký Mor byl y hlad w Konſtantynopoli y we wſſech
Kraginách Sultana Tureckého/ a k tomu nesčiſlný počet lidu w bitwách
rozličných pomordowáno/ wſſak ten Tyran předce Wognu začatau s Křes-
ſtianſkým Cýſařem nepohnutedlně wykonáwati vmůnil: A ſebral Wogſko
weliké ze wſſech Zemů ſwých/ kteréžto ſe shromažďowalo po Zemi y po mo-
ři, gednom kteréž ſlowe Pontus Euxinus, a druhém genž geſt nazwané Mare
caſpium, při němž Měſta gſau znamenitá a pewná/ kterýchž obywatelé Kře-
ſtiany ſe gmenugi/ ale welikými bludy nekřeſtianſkými zatměnů gſau/ wždy-
cky s Turkem wálčů yakožto s nepřůtelem ſwým/ proti kterémuž y Perſſa-
nům čaſem nápomocni gſau. Ti magic wědomoſt yak ſſtiaſtně w Europě
Křeſtiané proti Turkům bogowali y oni proti nim Wogenſky powſtali/ ač s
zruſſenjm pokoge toho kterýž mezy nimi a mezy Turky vſtanowen byl: Pro-
čéž ſe ſtalo; že Baſſe Echatanſký pſal k Sultanowi, aby gemu poſlal Wog-
ſko bez meſſkánj proti těm Georgiánům/ přitom oznamugic/ že y nowý
Král Perſký po ſmrti Otce ſwého Wognu proti němu zdwůhnauti hotow

geſt/a w brzkém čaſu do Kragin Tureckých wtrhnauti: Kterýmižto nowi=namí z nenadála k němu přicházegicými; vlewena byla myſl pyſſná Tureckého Cýſaře.

Zatím Cýſař Rudolff napomjnal wſſecky Pány Křeſtianſké ſkrz Legáty a liſty/aby gedenkaždý wedlé ſwé neywyšſſý možnoſti hotow byl odepřjti mocý Pohanſké.

Téhož čaſu Turcy chodjce po Weſnicých okolo Erle/ giſtý plat z nich ſobě dáwati poraučeli/a giž byli wybrali do dwau Tiſýc/ a w tom žoldnéři z Erly magice ſpráwu o Pohanech/obklјčili ge ze wſſech ſtran/tak že ledwa který z nich vtekl: zůſtalo Turkůw na place čtyry ſta/a welmi mnoho raněných, a zgjmaných tolik bylo/gimžto Křeſtiané y mnohé wězně odňali/ a kořiſt znamenitau a hognau doſtali.

Téhož Roku wzbuzena byla weliká rozepře a nepřjzeň mezy Baſſemi Synaně a Ferátě: Synan Ferátowi připiſowal wſſecko neſſtěſtj/kteréž ſe dálo w Vhřjch/ tak žeby on byl půwod a přjčina toho wſſeho, že tak mnoho Wogſka zbito/a tak mnoho Pewnoſti odňato geſt/ a mimo to giné rozličné přjčiny wyhledáwal/pro kteréžby mohl Sultana naň rozhněwati. Na proti tomu byl Ferát/a wyčjtal Synanowi newěru, nedbánliwoſt y bázeň kterauž vkázal, když z Pewnoſti do Pewnoſti gako ſtraſſliwý Holub z hnjzda do hnjzda před nepřjtelem ledwa ſe vkazugicým vtjkal.

Aby ſe pak Ferát před Sultánem z toho wſſeho lépegi wywedl/z čehož byl obžalowán před nim/ gel k němu do Porty, kdež welikými dary při giných Baſſatech ꝛc. přjzeň a láſku ſobě wygednáwal/kterjž měli geho geſſtě wjce Sultánowi zoſſkliwiti/a w tom geg zachwátilo přjſné poručenj Sultána/kterýž ho hned bez meſſkánj w tegném mjſtě zaſſkrtiti rozkázal/ což včinil neywjce proto, že geſt nalezen byl geden liſt wlaſtnj rukau Feráta pſaný k Tatarům/ w kterémž on gim radil aby newgjžděli do Vher/ potom wzato z pokladu geho pětkrát Sto Tiſýc/kterážto Summa ſložena byla do Cýſařſké pokladnice. Synan Baſſe tolikéž giž zagat byl/a Sultánowi odeſlán/ale že darowal pochlebnjkům Cýſařſkým Sto Tiſýc Zlatých/ſſtiaſtněgi než Ferát Baſſe/ſkrz ně zaſe přiſſel k miloſti: A že pak brzo potom vmřel Alys Baſſe/Sultán včinil Synána Baſſy Wezyr Baſſetem/to geſt neywyšſſý raddau ſwau/a dal na geho miſto Achmeta.

Při koncy Měſýce Praſynce/ Kliment oſmý neywyšſſý Řjmſký Biſkup poſlal Liſt k Zykmundowi Králi Polſkému a Swedſkému/ rokugice s nim takowým proſtředkem z ſtrany Země Walaſké/kterauž Wogſko geho opanowawſſe, Rozwana Weywodu od Sedmihradſkého Knjžete nařjzeného, vſmrtiti dalo/a nowý pokog s Pohany vſtanowilo. Toho liſtu datum bylo Měſýce Liſtopada/a oddan byl Měſýce Praſynce.

Czár Tatarſký tolikéž wedlé ſmlauwy včiněné/ a wedlé mjru včiněného w Kragině Walaſké/wypravil Poſly ſwé k Zykmundowi Králi s liſtem genž byl pſaný w tento ſmyſl.

Chán Kazigiery ꝛc. mezy welikými Králi a Pány Křeſtianſkými/ Králi Polſkému a Bratru naſſemu pokorně čelo nakloňugem. Oznamugem neyprwé o Aronowi Weywodowi, že on byl Zpráwcem newěrnýmі/kterýž přigmauc k Wogſku ſwému Walaſkému Vhry y Kozáky/Kraginy welikého Sultána Machometa plundrowal: A když ſe ſtala mezy nimi wáda a ſwár/ Vherſſtj bogownjcy ti kterjž w Walaſſých bydleli, gali Arona/ a poſlali do wězenj k Králi Widenſkému/(gakž oni gmenugi Cýſaře Křeſtianſkého.) Po něm naſtal něgaký Rozwan Zrádce/kterýž mage něco lidu ſhromáž=

mazděného/ tolikéž wtrhl do Zemij Machométa Sultána: což když gemu oznámeno/pſal ke mně yakožto k Bratru ſwému, abych co neyrychlegi wgel do Walach/wſſecky newěrné gemu ſtreſtal/wſy y Mieſta abych popálil/ Lid ſſawlemi ſkrotil/a ženy s dětmi za wězně pobral. Takowé poručenij mage yá welikého Czárſtwa/weliké Hordy/weliký Chán Kazigiereg/s Bratrem mým Bety Gieri/a Kalgau/a s ginými Knjžaty Bratry mými a Raddami mužmi wyſokomyſlnými a walečnými/s Wogſkem mým přiblijžil gſem ſe k Kraginám Walaſkým, k Rzece řečené Prut / kteráž ſe ſcházý s ginau Rzekau nazwanau Kokoza: Tu gſme zaſtali wěrného Mageſtátu twého/ Služebnijka a Bratra naſſeho Heytmana, genž byl málo před námi do Walach wgel/s kterýmžto lidem geho neweliké potýkánj gſme měli: a tu mi oznámil že z té přijčiny přigel do Walach, aby wedlé dáwnijho práwa, a obyčege Walachům Weywodu vſtanowil/ bez wſſeligakého zruſſenij pokoge včiněného mezy nimi a Sultánem Machométem/a chtěl tomu aby Jeremiáš wedlé poručenj twého na tu Stolicy Weywodſtwj Walaſkého doſazen byl/ a aby wždy takowé přijměřij yakéž někdy bylo za Solimanna a za Chána Dawledgiera, zachowané trwalo. Což když gſem gá k ſobě připuſtil/ a na to y přijſahu včinil/y on též poručil přijſahu wykonati těm kteréž byl ke mně wyprawil: y ſmluwili gſme ſe ſpolečně/a na tom gſme zůſtali/ aby Kozácy za Nieſtrem lidé nepokognj a ſwárliwij až do gednoho wyhlazenij byli/ aby na potomné budaucý čaſy žádné ſſkody činiti nemohli welikému Sultánowi/tolikéž aby dary kteréž ſe nám z oněch Kragin za Solimanna poſýlali/ zdržené nebýwali/a aby w naſſých Kraginách žádné ſſkody ſe nedáli. Kčemuž když Heytman dowolil/přiſlibugic že Kozácy zahnáni budau/ yá tolikéž k tomu gſem powolil, aby Jeremiaš wedlé wůle twé Králowſké miloſti, obdržel Weywodſtwij Walaſké/o čemž hned ſem znáti dal welikému Sultánowi. Geſtliže pak twá Králowſká miloſt k témuž powolj což od nás ſpolečně nařijzeno geſt/yá y Bratr můg s Knijžaty naſſymi walečnými a Murzany / (to geſt Pány) po wſſecky čaſy bratrſkau láſku s wámi zachowáme: pakli Kozáky newyhladijte/ tehdy ani Sauſedſkému mijru/ani nařijzenému pokogi za doſt nevčinijte. To gſme poručili naſſemu Legátowi a Bratru Granachmetagrowi twému Mageſtátu oznámiti / kteréhož aby twá miloſt Králowſká laſkawé přigijti rácila / a dary při něm nám odeſlati / žádáme. Dán při Rzece Prut gmenowané Léta Machométa 1004.

Takowý liſt když Králi Polſkému Legát oddal / na takowý ſmyſl tolikéž řeč k němu včinil / yakž w Liſtě bylo pſáno / a potom odewzdal témuž Koně a Sſypy/gménem Czara ſwého/a doprowázen do Hoſpody, kdež očekáwal, dokawadž mu nebyla dána odpowěd.

Po některém dni dán byl gemu liſt zapečetěný/kteréhož dlauho nechtěl k ſobě přigjti/ vſylugijce o to/aby Král wyprawil Poſly k Chánowi/neb aſpoň aby mu oznámeno bylo/ coby měl Chánowi gménem Králowſkým powěděti: nicméně potom odgel s Sſatmy Sobolemy podſſytými/ bez darůw o kteréž Chan proſyl: což gemu bylo doſti protimyſlno y hněwno / gednom že Král nedbal mnoho na hněw takowý.

Potomně tolikéž wyſlal Král Zykmund Poſla ſwého k Papeži / ſkrz kteréhož ſe wywozowal před nim/ z nepřiſluſſného obžalowánij/kteréž ſe na oſobu geho wzneſlo. A ty ſwrchu pſané přijběhy / dáli ſe w Roku 1595. za Králowánij neſmrtedlné paměti hodného Cýſaře Rudolffa / toho gména druhého.

LEta 1596. w Králowſtwij Vherſkém zběhli ſe wěcy tyto/ kteréž nijže giſtým pořádkem doložené gſau. Neyprwe.

Při proſtředku Měſýce Ledna / Pán Balffij, a Pán Wylijm Trčka z ſtarožitného Kmene poſſlý Pán / ſpráwce nad gednijmi Tiſýceni Lidu Wogenſkého/ magijce obadwa po hromadě/několik Praporcuow pěſſýho Wogſka/ w trhli na grunty Turecké/ kdež přitreffili na hauff Turkuow nemalý/ s nimiž ſe potkagic/ čtyry ſta gich porazyli: Ginij za tim vtikati počali/ kteréž oni honili až k Pewnoſtem gich/ano ge y we Branách mordowali: což včinijce tak ſſtiaſtně/ teprw bezewſſeho odporu onen Krag weſſkeren ſplundrowali/a obrátili ſe potom w dobrém zdrawij do Oſtřehoniu s laupežij hognau a znamenitau.

Toho tolikéž čaſu Zioldnýř geden wygel z Oſtřehoma do Komárna / a že weliké kořiſtij doſtal na ceſtě/Turcy puſtijce ſe za nim / dohonili ho na Polijch Wiwarſkých/a zabili: Pročéž Heyducy Komarnſſtj gſauce popuzenj k hněwu/wyſlali gedenácte Mužůw z proſtředku ſebe / kteřijž wygdauc z Pewnoſti/ſkryli ſe w gednom vdolij/a pozorowali na to pilně aby mohli některé Turky z Zámkůw wygijždegicý ſpatřiti: Po malé chwijli dwanácte Turkůw když giž Slunce téměř zaſſlo/rychle poſpijchali k gedné Wſy, kteráž ne welmi daleko odtud byla/a oni teyně přikradli ſe za nimi do té Wſy / kdež ſe giž byli Turcy vpokogili/y obořili ſe na ně ſpolečně, gimžto ſe Turcy ſylně bránili: ale gakž ſpatřili že Heyducy dům zapalugi/hned gim ſrdce zmrtwělo, dali ſe na vtikánij/kteřijž předce w vtikánij zbiti/oſm z nich dwa Heyducy ſami zgijmali / a přiwedli do Komárna.

Téhož čaſu ſgeli ſe Turcy w nemalém počtu na Pole Weytzenſké/na kterémž ſe také nagijti dal dne 18 Ledna y Bek z Hatwanu s nemalým Wogſkem/w němžto byli y Tataři/a přiſſel Wogſku tomu w ceſtu y Bek Weytzenſký s lidem ſwým/a tu teprwa ſpolečně o tom rokowali w kterauby ſe ſtranu měli obratiti. Rozdijlná myſl byla mezy Beky: Weytzenſký radil aby táhli k Nowému Hradu/a tu weſſkeren ten Krag aby Mečem y ohněm wyplundrowali/ a Hatwanſkému zalibowal ſe Krag Setſſinſký / do kteréhož aby wtrhlo Wogſko/a tu aby Křeſtianůni ſſkody činili.

Nemohli ſe o to weſpolek ſrownati/poněwadž ten chtěl aby bylo wedlé myſli geho/a ten tolikéž chtěl aby bylo wedlé rozumu a raddy ſwé / pročéž y začal ſe weliký tumult/z kteréhožto kdyby byl Bek Weytzenſký neutekl,na drobné kuſy měl býti od Tatarůw rozſekán: činiž ſe ſtalo že plac obdržela wůle Beka z Hatwanu/ a giž gednoſtegný byl wſſech aumyſl aby wgeli do Krage Setſſinſkého.

Ale Heytman Křeſtianſký Krage dotčeného wěda že ſe Turcy ſgeli/a na tom zůſtali aby činili ſſkody na gruntech ſobě ſwěřených/ rychle wyprawil ſe proti nim/kteréž ſſtiaſtně různo rozpláſſyl/ a mnohé w vtikánij gal y pomordowal.

Měſýce Vnora Roku nynij dotčeného, nowý Baſſe od Sultána Machometa na Temeſſwar podaný, gel do Pewnoſti gmenowané/a neyprwé do Belehradu ſe wſſijm ryſtuňkem ſwým a s ſedmdeſáti pěti wozy s zbožijmi, a nemalým Wogſkem. Nebylo to tagno Heydukům Knijžete Sedmihradſkého genž byli w Lippě a Genne/pročéž hned bez prodléwánij půwodem Telimartona zaſtaupili Baſſeti w ceſtu/a wyſkočili s křikem na Wogſko geho/ kteréž hned vtijkati začalo/a Heyducy za nimi/tak že gich mnoho pobili. Doſtali wſſeho cožkoli na wozých předpowěděných wezeno bylo/ ſamého Baſſy

zabili/

zabili/a hlawu geho odeſlali Zykmundowi Knjžeti Sedmihradſkému. Ta laupež ſſacowána byla za několikrát Sto Tiſýc Dukátůw s ginými mnohý mi drahými wěcmi.

Třináctého dne téhož Měſýce Turek geden zagat Zialn Aga gmenowa ný / a přiweden na Oſtřehom/ kteréhožto čaſu tam byl za Wězně Sendžák Weytčenſký s některými ginými/a ti oznamowali Křeſtianům/že mezy Ly pilem a Oſtřehomem a mezy Horami/nebylo wětſſýho tyrana a vkrutnějka yako wýš gmenowaný Pohan/dokládagice, že ſnad tak mnoho wlaſůw na ſwé hlawě nemá/ yak geſt mnoho Křeſtianůw ſtarých y mladých pochytal a rozprodal: že pak byl ſmrtedlně raněn, geſſtě té nocy mučen/a když wyznal co byl kdy ſpáchal / hned na ſmrt odſauzen s welikau radoſtý wſſech Lidý okolných.

Vmřel téhož Roku w Konſtantynopoli Sſkáchy Perſkého Krále Wnuk genž tu byl zanechán za zaſtawence: dwa dni toliko ležel/vkazowali ſe něgaká znamený, z nichžto ſe porozumýwalo že byl otráwen: což ſe ſtalo z příčiny té/že giž rozhláſſeno bylo a na gewo téměř wyſſlo/že mýný Wognu s Sultánem začýti/a neywýce byl w podezřený proto, že poſelſtwý z Perſye kteréž každého roku přigýždělo wedlé obyčege, toho Léta nebylo wyſláno. Obáwagice ſe pak Sultan Sſkácha Krále, aby z toho přýčiny ſobě k wálcení wzal/Tělo Wnuka geho wonnými a drahými maſtmi pomazati, a do Perſye odeſlati poručil: K tomu wyprawil y Poſelſtwý / ſkrz kteréž dáwal znáti Sſkáchowi, aby ſe nedomnýwal že Wnuk geho ſkrz něgaké otráwený z Swě ta ſeſſel/poněwadž ſe doptati může že vmřel ſmrtý přirozenau/ a přitom na pomýnal ho aby pokoge neruſſyl/aniž ſe dal na to komu namluwiti / a aby newěřil tomu, žeby měl někoho mýti kterýžby gemu k ewſſemu tak dopomáhati chtěl yako on.

Toho Léta také byl weliký hlad w Konſtantynopoli/od kteréhož množſtwý lidu pomřelo/a Sultán tehdáž rozkázal celé tři dni ſwoláwati na wognu proti Králi Widenſkému/(neb neginač ſlowe v nich Cýſař Křeſtianſký) a proti Knjžeti Sedmihradſkému 130 welikých Galei ſpůſobil/a včinil Zprawcým nad nimi miſto Cikali Baſſete, Jaffer Baſſy / pauſſtěge wůbec takowý hlas, že toho Roku wſſecku ſwau moc na Sedmihradſkého obrátiti chce a do Vher že toliko wyſſle 20000 Wogákůw na obranu wſſech Měſt a Zámkůw ſwých.

Ale že porozumjwal yak malau náchylnoſt magi Rytjři geho k té Wogně/a giné Wogſko mýti; nebylo téměř možné/puſtil opět giný hlas / totiž že ſám oſobně s Wogſkem do Sedmihradſké Kraginy pogede/čemuž aby ſpýſſe Wogácy wěřili/poručil wſſudy wolati, že giž Stany ſwé a weſſkeren Ryſtuňk Wogenſký do Adryanopoli odſýlá/ pročež oni chtěg neb nechtěg muſeli býti po hotowě/ ač weliká bázeň byla mezy nimi / neb ſami z báſný Pohanſkých ſobě prorokowali / že znamenité neſſtěſtý toho Léta připadnauti má na gich Kraginy.

Když ſe o tom dowěděl Cýſař Rudolff, yak ſkrz wězně, tak ſkrz ſſpehéře/ že totižto Sultan Turecký ſám na Wognu wygeti vmýnil/on též ſ ewſſý pilnoſti myſl ſwau k tomu obrátil/aby mohl gemu ſluſſný odpor s lidem ſebraným včiniti. Protož zbýrán byl po malu lid ze wſſech ſtran/a wſſecky potřeby k Wogně wyhledáwané/Francauzowé ginak wyšſſý Frankowé/ Sſwábi/ Bawor owé a wſſecken Krag okolný/podwolil ſe wyſlati na pomoc čtyry legiones, wſſak s tim ſpůſobem, aby Maximilian Arcyknjže byl Heytmanem wſſeho Wogſka Polnýho.

Burgkrabě Margkrabě také Legionem ſebral/ a naděge byla, že y Saſowé takowé Wogſko odeſſli, yakéž wyſlali Roku předeſſlého/ a nimo to ſgjžděli ſe množý žoldnéři do Prahy/ a brali žold/ kdež vſtanoweno gednoſtegnú wſſech myſli/ aby byl Maximilián Heytmanem neywyšſſjm/ ale to geſſtě zůſtáwalo na vwáženj kdoby gemu w té prácy pomocnjkem měl býti. Widělo ſe potomně wſſem za dobré, aby Knjže Ferarſké takowau prácy na ſe přigalo/ a to ſpůſobem tim/ aby oſm tiſýc Wlachůw ſebau přiwedlo do Vher a ge do čaſu giſtého nagjmati poručeno nákladem Knjžetcým/ k čemuž ono dowolil/ wſſak tak/ aby Cýſař zgednal Knjžeti inveſtituru od Papeže/ což že ſnadné geſt k obgednánj/ poněwadž chce Papeži třikrát Sto Tiſýc na wychowánj Wogſka od Duchownjch lidj poſlaného položiti/ a mimo to že ſe podwolugе dáti Roku každého Stolicy Apoſſtolſké 50 Tiſýc.

W Čzechách y w Vhřjch Sněmy držánj byli/ na nichž rokowáno, yakby ſe mohla Wogna proti Turku konati co neyproſpěſſněgi.

Téhož čaſu Koprenſſtj bogownicy wygeli w čtyrech Stech Konj k Žirnicy na laupež/ kdež ſpálili třj Weſnice/ mnoho Turkůw zbili/ Wolůw zayali dwě ſtě dwadceti/ y mnoho Wězňuow wyſwobodili Křeſtianſkých. Když ſe nawracowali s takowau Kořiſti/ vkázalo ſe gim aſy dwě ſtě Turkůw/ ale že ſe neſměli Pohané o ně pokuſyti/ geli předce až do ſwé Pewnoſti.

Němcy genž byli w Oſtřehomě/ magjce ſpráwu, že geden Bek s Ryſtunkem ſwým gede do Budinu/ tolikéž wygeli z Pewnoſti we Stu Konj pod Budjn/ kdež w gednom teyném mjſtě očekáwali, ažby ſe přibližowal/ ale wěděli o tom Turcy na Budinu/ pročež wyběhlo gich Pět Set na ony Němce/ ale že ſtráž gich znáti dala, že Pohané přigjždegi/ vſtaupili do Leſu/ kterýž hned obklýčili Pohané/ a Němcy nechtěgjce toho dlauho trpěti/ wyſkočili na ně ohřmotem/ a bili ſe s nimi práwě celičký den/ dokawadž nepadlo čtyřidceti Oſob z ſtrany Turecké. Což znamenagjce Turcy že giž gich nemálo ſtratili/ a raněných tolikéž mezy nimi bylo mnoho/ wědauc že ge z toho Leſu bez welikého Krwe proliti newybigi/ odtrhli odtud s ſſkodau ſwau. Z Němcůw toliko třj zahynuli/ a zraněných načteno 30. ginj zdráwj poſpjſſyli k Oſtřehomu/ ale bez Kořiſti/ neb byli w Naděgi ſwé oklamánj.

Roku téhož radil ſe pilně Sultan Machomet s Baſſemi ſwými/ yakby mohl co neyrychlegj Sedmihradſkého a Muldawany zahladiti/ kterýchžto raddu poſlauchage wypráwil 40000. Turkůw a 30000. Tatarůow/ a ti rozbili Stany ſwé v Tabřince. Druhé pak Wogſko wyſlal do Weſkdky nedáleko od Bělehradu/ a gednomu Baſſeti poručil wtrhnauti do Vher/ gemuž to Synan Baſſe Syna ſwého Beglerbeka oddáwal na pomoc/ aby ſpolečně Sláwy Cýſařſtwj Ottomanſkého hágili/ a napomjnal gich ſnažně/ aby nadewſſecky giné wěcy Moſty měli pohotowě/ a doſtatek wſſeliyaké žiwnoſti/ aby tim rychlegi Sedmihradſkého ke wſſemu mohli přinutiti.

Mezy tim Mytrycyus, Bratr Baſſete wyſlaného/ Muž znamenitý s Ženau y s Dětmi ſwými/ dobrowolně od Turkůw vtikage, k Křeſtianům přigel/ gimžto některá teyná předſewzetj Turkůw zgewil. Tak nerádj byli tomu Pohané že on od nich odgel/ že ſměli to mluwiti/ žeby byli raděgi Pewnoſt ne ledayakaus ſtratili/ nežli Muže takowého/ a zwláſſtě když zwěděli že přiſljbil, že wěrně chce Křeſtianům dopomáhati ke wſſemu.

Byl tehdáž geden Wězeň Křeſtianſký v Pohanůw/ Služebnjk někdy Hraběte y Serynu nazwaný Tompa Jſtwan/ genž giž byl oſm let v wězenj Pohanſkém/ a ten měl liſty Ferdynanda Sámarye a Hoffkircha/ kteréž do

Vher zaneſti měl. A když přiſſel do Tybiſky, vpadl Pohanům w podezřenij/ kteřijž geho hned dali zgijmati/ a ſkrz Práwo vtrpné, aneb wedlé obyčege Pohanſkého gſa trápen/ liſty ty vkázal/ pročež byl na Smrt odſauzen/ tak aby Tělo geho na čtyry kuſy bylo rozſekáno: ale Pán Bůh wſſemohaucý zachowati geho ráčil od takowé hrozné Smrti / tak že Pohanům ſſtiaſtně nahý vtekl.

Ten když k Křeſtianům přiběhl/ gſauce od nich přiodijn / o tom dáwal ſpráwu giſtau/ že Konſtantynopolitanſſtij Pohané trpěli weliký nedoſtatek na wſſem/ a to z přijčiny té, že z Walaſké a Muldawſké Země, žádné gim potřeby dodáwané nebyli / z giných pak 28. Kragin že málo žiwnoſti wezeno bylo/ poněwadž w nich Měſta znamenitá, Wſy, Měſtečka, a Zámcy, z nichž to ſe ſhromaždiowali každého Roku Sultánowi znamenité a yako neſčijſlné daně a potřeby wſſeliyaké, w niweč od ſamých Pohanůw obrácená / aby přijkladem giných Kragin nepowſtáwali proti Cýſaři Pánu ſwému. O Baſſeti Ferátowi/ genž byl Panem geho/ oznamowal že byl obžalowán před Sultánem/ a Synan že na Neywyžſſý Auřad wſazen/ a k tomu že geſt wzal od Sultána Sto Sſedeſate Tiſýc Dukátůw.

Wedlé wyprawowanij téhož Wězně / bylo dwakráte Země třeſenij w témž Měſtě Konſtantynopoli/ z kteréhož předpowijdali Pohanſſtij Wěſſtkowé, že třij Sultánowé gegich zahynau / a po třetijm, že Tataři doſtanau Turecké Cýſařſtwij. Synan pak Baſſe, (wedlé zněni nowin od téhož přineſſených) s Knijžetem Sedmihradſkým bogugijc/ we wſſech Stranách a mijſtech ſtratil Lidu wijce než 30000. a mimo to ſtratil znamenité poklady/ kteréž gemu odniali Křeſtiané.

Oznamowal gmenowaný Jſtwan Tompa y tyto wěcy/ že rozkazem Sultána Machometa téměř wſſyckni Bogownicy přednégſſý vſmrcenij gſau, krom ſamého Synana/ nad něhož že neni žádný ſtarſſý Wogák, a w Rytijřſkých činech wycwičenégſſý: Cyffer Baſſe z Wogny, že nic wijce Lidu domu nepřiwedl/ gednom ſedm Tiſýc: Synan přededwěma Lety že wywedl z Turek do Vher ſedmnácte Tiſýc Jančarůw/ kterýchž že ledwa ſſeſt Tiſýc žiwých pozůſtalo/ pročež že ſe nyni do Vher wyſylagi gednom nowotnij Bogownijcy. O Perſkém Králi Sſáchowi že ta geſt nowina mezy Turky / žeby on včiniti měl ſpuntowánj s Georgyany proti Sultánowi/ ano že giž o tom dal znáti Cýſaři Tureckému/ že což on Otcy geho mocy odyal / to wſſe že chce pod ſwau moc mocy zaſe podmaniti. A ty gſau byli nowiny/ s nimižto přiběhl z Turek Jſtwan Tompa/ w čemž wſſeni ginij Wězňowe dáwali gemu doſtatečné ſwědectwij.

Dwadcátého ſedmého dne Měſýce Vnora / Bory Michal neywyžſſý Heytman na Nowohradſké Pewnoſti s Panem Tonhauzem, obadwa ſpolečně s Rytijři ſwými/ a s těmi kteréž přiwolali z Palanty z Tſſabráku a z Wicegradu/ puſtili ſe w nocy k Pewnoſti řečené Wotce / kdež přiſtawijce Řijebřijky k Zdem, ſſtiaſtně Pewnoſt onu opanowali: Neb rychle wyſekali y Bránu, kterauž ſe Lid walil do Měſta/ a že tam bylo několik Domůw pewných/ nemohli z nich dlauho Jančary wyhnati/ až podložili Oheň a zapálili: Tu mnoho Turkůw ſhořelo/ a za tím někteřij k Dunagi poſpijſſyli/ kdež wſednauce na gednu Lodij/ odſtrčili gi od Břehu/ gſauc té naděge, že giž vplinau z Ruk Křeſtianſkých: ale Heyducy z Děl malých ſtřijleli za nijmi/ dokawadž nepotopili Lodij onu, na mnohých mijſtech proſtřelenau. A tak ſe ſtálo, že žádný žiwý Pohan naſſym w ruce nepřiſſel / neb kteřijž nebyli w Pewnoſti zmordowánij/ ti byli w Dunagi ztopenij.

Měſto

Měſto to když doſtali Křeſtiané, y wybrali / pokauſſeli ſe o Zámek / ale Turcy genž na něm byli zawřenij, bránili ſe ſtatečně: žádný nemohl přiſtaupiti k nim / ačkoli Brána Zámku byla otewřená / ale oni čaſtokrate na naſſe wypadli: Haſap Huſaim zabit we Bráně od Křeſtianůw a giných Turkůw mnoho / kteřij ſe od gedenácte hodiny w nocy až giž několik hodin na den by lo bránili. Ti také genž byli w Budinu ſpauſſtěli owſſem Děla weliký / ale neposlali těmto žádného retuňku.

Roku téhož Kozácy Nizowi, činili weliké ſſkody s Heytmanem ſwým Nalewaykem w Litwě a na Wolinij / ale rozehnánij gſau od Staniſlawa Zolkewſkýho Erbu Lubič / Kaſſtellána Lwowſkého / na ten čas Heytmana Polnijho. Zayat byl y Heytman gich / kterýž odſauzen gſa hrdla na Sněmě Warſſawſkém / ſtiat geſt, a potomně čtwrcen.

Tehdáž také Hrabě z Turnu do Ržijma w Legacy od Cýſaře Rudolffa byl wyſlán / na proti kterémuž Papež wyprawil mnoho wzáctných Oſob / gimžto poručil ſe wſſy vctiwoſti / yakožto neypředněgſſijho we wſſeni Swětě Monarchy Legáta, přiwijtati / a do Měſta poctiwě doprowoditi.

Cztwrtého dne Měſýce Března / Roku téhož, deſet Tiſýc Rácůw odſtaupilo od Turkuow / a ti wſſyckni přiſtaupili k ſtraně Knijžete Sedmihradſkého w nebytnoſti geho: Pročež Manželka geho Marya Arcykněžna Rakauſka / oznamugic Manželu ſwému tu nowinu / napſala k němu Liſt do Prahy / neb na ten čas v Cýſaře Rudolffa byl.

Pro takowé nowiny ne zlé / Knijže Zykmund poſpijſſyl z Prahy k Kraginám ſwým / aby s nimi giſtau ſmlauwu včinil / a přijſahu od nich přiyal. Cýſař gemu dwadceti Tiſýc Lidu poſlati na pomoc přiſlijbil / gijzdného a pěſſýho 3000. a gey že chce při něm wychowati nákladem ſwým za třij Neděle: Nadto / dáti gemu ſlijbil každého Měſýce čtyrymecýtma Tiſýc Tolaruow / a při rozgijžděnij témuž mnozý darowé dáni.

Papež také Clemens Octavus, gmenowanému Knijžeti na každý Měſýc připowěděl wydáwati čtyrydceti Tiſýc Dukátůw / ano y wyſlal k němu Franciſcum de Monte Mario & Sfortiam s welikú ſummau Peněz / aby tím čerſtwěgſſý Srdce měl / proti Pohanuom.

Téhož Roku o Pewnoſt Kliſu / genž geſt w Dalmacij na welmi wyſoké Skále / nedáleko od Spolietu, pokauſſeli ſe Křeſtiané / kteřij ačkoli na ten čas nic ſpráwiti nemohli / wſſak nedlauho potom ſſtiaſtně gi opanowali.

Patého dne Měſýce Dubna / wygelo Sedmdeſáte Zioldnýřůw z Komárnu na Laupež / a ti přigdauce na grunty Sambocké / ſkryli ſe wedlé těſné ceſty w gednom Hagičku / kdež očekáwali na Pohany kteřij měli tudy geti. Dowěděl ſe o nich Bek z Pewnoſti Toteſa / a proto wygel z Zámku ſe wſſemi Wogáky ſwými / kteréž když ſpatřili Komarnſſtij / včinili Přijſahu weſpolek / že Pohanuom nevſtaupij, pokud geden z nich rukami bude mocy wládnauti / yakož pak giž nemožné bylo vtecy: y zaſtaupili ceſty weyborně a že Turcy byli na Koníjch, a nemohli walně na ty těſné ceſty wgeti, ani ge obklijčiti / ſnadně odpor činili Křeſtiané / a zwláſſtě poněwadž rychle opanowali geden Pahrbek / z kteréhož nikdy darmo na Nepřijtele newyſtřelili / neb z toho mijſta množſtwij Pohanůw zbili y Koni gegjch.

Za dlauhau chwijli zmužile ſobě počijnali y Křeſtiané y Pohané / a w tom Rantčaři přiſpěli ſwým na pomoc / a obklijčili Křeſtiany wůkol / pročež tu teprwa začala ſe bitwa ſtatečná / ačkoli giž Komárnſſtij neginače ſe domnijwali / gen že wſſyckni na Placu zůſtanau: ale že wijtězſtwij w rukau Božijch geſt / dodána byla y těm ſmělost takowá, ſkrz kterauž y oni nad Pohany

z wůle Božj wjtězſtwj obdrželi: a owſſem opět zbili gich množſtwj: wſſak poněwadž Bek nechtěl vſtaupiti od předſewzetj ſwého / ale wida že mnoho Lidu ſwého zbito geſt/ a někteřj vtikati počali/dodáwal Srdce ſwým / opět obnowená byla bitwa a znowu Křeſtiané zbili Turkůw welmi ta k mnoho že gich wſſudy leželo yako howad/ano propraili ſe až k ſamému Bekowi/ pod kterýmž y Koně probodli y ſamého ranili/ a konečně kdyby nebyl téměř yako odewſſech ſwých retowán tehdáž by byl konec žiwota ſwého wzal.

Nic méně Bek nechtěl zanechati Wogny/ale giž po třetj s Lidem obořil ſe na Křeſtiany/kteřjž po třetj nad nim ſwjtězyli/lid rozehnali/ y ſamého s Koněm w vtikánj zamordowali: což ginj widauce že padl Wůdce gich/tim rychlegi vtikali/ač mnozý na tom mjſtě Duſſe wypuſtili/ a z Křeſtianſké ſtrany gednom třj padli: ginj nawrátili ſe do Komárnu s dobrau powěſtj y Sláwau/a s nemalau kořiſtj.

Ten Bek byl ſlawný Rytjř a Slowutný mezy Turky / pročež pro hodnoſt ſwau. dlauhý čas Bekem byl na Budjnu / a také giž Baſſj měl včiněn býti/ale Křeſtiané naň přiſpjſſyli / a gey w důſtognoſti Bekowſké ďáblu do Pekla poſlali.

Pátého dne téhož Měſýce Dubna, Mikuláš Balffi Oſtřehomſký Gubernátor zgewil to očemž ſám tagnau wědomoſt měl/totižto že Netolický Beglerbek třetjho dne Měſýce nynj gmenowaného z Konſtantynopole do Budinu wygel/a Beglerbekowi Rzeckému že s ſebau přineſl liſty, w kterýchžto toto ſe zawjralo: Wizyr Baſſe že s Stany Sultánowými z Konſtantynopole wygel/kteréž ſſeſtého dne Měſýce Vnora na Poli Adryanopolſkém rozbil: Manzate Baſſe že přigel do Země Boſnienſké: Možný Eunoch Bardin Baſſe Medſké/a Beglerbek Rzecký/ti že vſtanoweni gſau k tomu, aby wygeli na Wognu proti Sedmihradſkému/gimžto že weliké množſtwj Tatarůw přidáno bude: Chianſowi Baſſeti že Měſto Konſtantynopole ſwěřeno / poněwadž ſám Sultán s nesčiſlným Wogſkem Turkůw y Tatarůw z Konſtantynopole ſpolečně s Synanem Baſſy, a s Cykali Baſſy do Rábu přigede / a odtud že ſe mjnj puſtiti do Rakaus k Wjdni.

A aby takowý wýgezd geho ſſtiaſtný byl/přikázal Baſſeti Budinſkému aby wſſyckni Zborowé Turečtj každého dne Pátečnjho ſe ſnažně modlili / a Machometa proſyli, aby gim dal ſſtěſtj proti Křeſtianům.

Oſmého dne Měſýce Dubna čaſem nočnjm Mikuláš Balffi poſlal na laupež pod Budin ſwe Wogáky Oſtřehomſké z takowé přjčiny a náhody. Gſau dwě Wſy v Budinu / gedna řečená Budaſeſſe / a druhá Budakeſab/ gichžto obywatelé Sedlácy téměř wſſyckni byli Křeſtiané / gednom že poddanoſt Turkům ſljbili y s přjſahau/y daň giſtau gim dáwali. Ale newěřjce wrtkawoſti Turecké/a magic vkrutnoſt gich gako před očima položenau/proſyli Pana Balffiho aby ge přeneſl do Země Křeſtianſké ſewſſjm Statkem y dobytkem/čehož ſe naněm y dožádali. Pročež dne od něho vſtanoweného ſe wſſjm po hotowě byli. Wſſech těch Obywatelůw Weſnic dotčených bylo 755, kteřjž s ženami a s djtkami na Wozých zapřežených 12.14. y 16 Wolmi. wygjždégice w nocy s wyſlanými z Oſtřehoma ſſtiaſtně ſe ſeſſli/a do Oſtřehoma s welikým počtem Dobytka, y s nemalými Poklady přigeli/ neb někteřj z nich bohatſtwjm hogně byli obdařeni / a těm nařjdil Pan Balffi byt y nábytky mezy Nowým Zámkem a Oſtřehomem.

Budinſſtj Pohané ne ginak ſmyſſleli než že obleženi budau/ a protož wſſecken poklad ſwůg do Bělehradu odeſlali/a aby tim lépegi Měſto hágiti mohli/a Nepřjteli blјžſſý přiſtup k němu zkazyti/na dwau přjležitých Wrſſých

ſſých dwě pewné Baſſty wyſtawěli/y Dělmi welikými oſadili/ a chtjce zprůbowati dobřeli z Baſſt Střelba půgde/rozkázali gedno Dělo nabiti a wyſtřeliti/kteréžto ač nebylo prachem přeplněné/wſſak na drobné kuſy ſe rozpadlo/a zranilo několik Turkůw ſmrtedlně.

Strach weliký připadl na Turky z té přjhody/pročež ſe Wěſſtcůw tázali gakéby gim neſſtěſtj ta wěc wyznamenáwala/ kteřjž odpowěděli krátce: ſkrz takowau přjhodu znamená ſe toto/ že z tech dwau wyſtawenych Baſſt Křeſtiané Peſſt y Budin doſtanau/poněwadž weliké neſſtěſtj pro roztrženj Děla dotčeného na Turky přigjti má. Z té přjčiny a z ſpolečné wſſech raddy zbořené gſau zaſe obě dwě Baſſty, a s Zemj ſrownané/totiž aby nebyli wyſtawené k wětſſjmu vžitku Křeſtianſkému nežli Pohanſkému/ zwláſſtě když to Wěſſtkowé předpowjdali.

Dewátého dne Měſyce Dubna gjzdnj Pana Balſſiho y Heyducy do Walenſa přiſſedſſe, na Turky treffili/kteřjž Weywodu Sambenſkého do Pewnoſti wyprowázeli/s nimižto bitwu ſwedli, tak hrdinſky s nimi zacházeli, až ge přemohli/a ſkjhagice vtjkagicý/ někteřj y s Turky do Měſta wpadli/ k gehožto Walům oni hned s počátku poſpjchali. Ale Měſſťané na pomoc ſwým přiběhli/dwa z nich zabili/a několik zgjmali. Ginj pak po rozehnánj Turkůw y zamordowánj mnohých/s třema Sty Wolůw, s čtyrymecytma Koňmi, a s dewatenácte wězni do Oſtřehomu ſe nawrátili.

Deſátého dne téhož Měſyce Pan Nádaždj a Gjřj Jſtwan Budian s Tiſycem a čtyrmi ſty gjzdného y pěſſjho lidu/wtrhli pod Horu S. Martina, genž geſt mezy Rábem a Papau/kdež chtěli Turky z Pewnoſti gich wywabiti. Z Rábu wyſláni byli někteřj aby wyzwěděli na kterém mjſtě Křeſtiané zůſtáwagi, a coby činiti mjnili/ ale oni ſe giž byli w Leſých ſkryli/ a když ſe Turcy přibližowali, wyſkočili na ně walně a zmužile s nimi bogowali/tak že oni vznáwagice vdatnoſt a ſmělost Křeſtianſkau/ wydali ſe na vtikánj. Mnoho gich naſſj pobili, a mnohé zgjmali/kteřjž oznamowali/ že toho Roku měl býti w Vhřjch Sultán s Wogſkem/ druhé že měl gednom wtrhnauti do Sedmihradſké Země/ a třetj do Muldawſké.

Toho čaſu Žoldnéři z Erle potřikráte wygeli/a třikráte znamenitau kořiſt do Pewnoſti wneſli / množſtwj Weſnic Nepřátelſkých zplundrowali / a množſtwj Turkůw zgjmali a zbili.

Dne 24 Měſyce Dubna ſſeſt Set žoldnéřůw wýborných z Lippy wygelo na grunty Pohanſké mimo wůli Heytmana ſwého, o nichž magice wědomoſt Turcy y Tataři genž byli w Kragi Temeſſwarſkém/wyſſli proti nim a obſkočili wſſecky wůkol: což oni widauce a rozumégice že vtjkati nemožné/ bránili ſe tak dlauho, dokawadž wſſyckni nebyli zbiti: neb ſkoro žádného žiwého Turcy nedoſtali,

Knjžeti Sedmihradſkému to oznámeno, že Turcy na Oſtrowě řečeném Maruſceia a na Pomezých Lipenſkých ſſkody weliké činili/lidj wěkem ſeſſlé nemiloſtiwě Sſawlemi ſtjnali/mladé pak ženy y děti do wězenj brali/ mage litoſt nad tim dotčené Knjže Sedmihradſké, y nad neſſtiaſtném Rytjřſtwa ſwého zahynutj/ vmjnil ſe pomſtiti nad Turky/a hned wyſlal Sſpehéře na wſſecky ſtrany, aby mohl wyzwěděti na které mjſta Turcy ſe obracugi/kteřjž nawracugice ſe k němu s nowinami/zwěſtowali, že 1200 Turkůw a Tatarůw z Leženj wygelo na wyplundrowánj Kragůw Křeſtianſkých/a ti že giž dwě Wſy Chartu a Mochu wypálili / a wpadli y do giných, totiž Beſſyni a Zynu/2c. A wyprawil několik Set Wogákůw ſwých na protitěm laupežnjkům, kteřjž z nenadála na Pohany připadli/oſm ſet gich zbi-

li/a giné vtjkati přinutili/ano y z těch ne mnozý vtekli/neb poſpichagi[illegible]
ze wſſeho pozoru do Wod walně padali/gjchžto hlubokoſti byli otlama[illegible]

W Lippě byl Heytmanem Girjk Barbeli / mage Towaryſſe Ba[illegible]
Lidu w Pewnoſti nic wyce nebylo než 300. Pročež yak zwěděl že Turcy a Ta-
tary mjnj obehnati Lippu/porozuměw že tak malau čáſtkau Lidu [illegible]
přetakowé mocy Pohanſké / oznámil o tom Knjžeti Sedmihradſké[illegible]
žádage o rychlý retuňk/ ano y připowjdage, geſtliže napomoc odeſſle čty[illegible]
Tiſýce Jonákůw/že chce netoliko Pewnoſt obrániti / ale y Turky z Le[illegible]
wypuditi: a protož z Knjžetcýho poručenj na poſpěch gemu odeſláno [illegible]
Tiſýc Lidu.

Pátého dne Měſýce Máge Turcy a Tataři, gichžto bylo shromážde-
ných w gedno Wogſko čtyrydceti Tiſýc/oblehli Lippu ſylně/ale nic takowé-
ho nedowedli/anobrž welikau ſſkodu na lidu ſwém wzali/ neb obleženj Dě-
la welmi zhuſta pauſſtěli. A w tom Zykmund Knjže Sedmihradſké ſnažil
ſe oto s Wogſkem ſebraným aby mohl Pohany obkljčiti/kteřjž yak o tom
zwěděli že Sedmihradſký s lidem táhne/hned odtud odſtaupili/a poſpjſſyli
k Zámku ſwému, genž geſt toliko dwě mjle od Lippy.

Žě pak Sedmihradſký nepřigel/wěda že Turcy od Pewnoſti vtekli/o[illegible]
znowu přiblýžili ſe k Lyppě/a oblehli Pewnoſt tu s wětſſým Wogſkem nežli
prwé dwanáctého dne Měſýce Máge/ wezauce s ſebau ſedmnácte Děl we-
likých/ Oſm Wozůw Prachu/ a 46. Wozů Ržebřjkůw/ Kůl/ a giných Ry-
ſtuňkůw Wogenſkých.

A když giž wſſecky wěcy byli pohotowě/a weliké Wogſko leželo pod Lyp-
pau/teprwa počali Pewnoſt dobýwati wſſemi ſpůſoby/ yako ſtřjlenjm,
ſſturmowánjm, podkopáwanjm, a giž Křeſtiané o obráněnj pochybowa-
li/ neb ſe gich wjce shromážditi nemohlo po rozpuſſtěnj Wogſka / gednom
trj Tiſýce/ a ti wſſyckni čaſtými ſſturmy Pohanſkými byli welmi zemdleni.
Heytman neweda o giné radě/poručil Děla nabyti Ržetězmy/Železem, zdro-
beným Kamenjm/ a giným takowými wěcmi/a tak welmi Pohany hubil:
Neb Baſſ[illegible]y a Plochauzy tak byli wyſtawené / že ſe mohla ze wſſech Stran
weliká ſſkoda Pohanům djti.

Potomně rozkázal přitáhnauti k Bráně ſſeſtnácte Děl dobře nabytých
a Bránu otewřiti / kterauž Pohané widauce otewřenau rozuměgjce žeby
obleženj z zauffánj wýpad včiniti chtěli/po hromadě k Bráně ſe walili/chtě-
gjce Pewnoſt opanowati: a když práwě zhuſta do Brány ſe tiſkli/newědau-
ce o kuſých teyně rozkladených/ Heytman oheň k Prachu přiložiti poručil:
což když ſe ſtalo/ Děla wypuſſtěné a nabyté wěcmi ſwrchu položenými weli-
ký Plac w hauffých Pohanſkých včinili / weliké hauffy Pohanſké poráželi/
a nic méně Turcy k Bráně poſpjchali ginj a ginj, magjce welikau chut k
opanowánj Zámku/ gimžto on to též včinil po druhé y potřetí.

A když po páty takowau Střelbu wypauſſtěl/ a wſſyckni Wogácy geho
pilně ze wſſech ſtran Zámek hágili/ Pohané wſſeho zanechagjce / z yakéſi
bázně vprkem vtikali. Tu raněno bylo ſmrtedlně Baſſe Temeſſwárſké/Ha-
mat Bek Rulienſký a Tyſon Bek Chunatenſký nalezenj mezy zabitými/kte-
rýchž leželo množſtwj pod Lyppau.

Pčjčina bázně té byla tato/ Když Temeſſwárſſtj v Lippy leželi, Wo-
genſký/ a ti genž byli geſſtě pozuſtáwali w Temeſſwáru žádného ſe nebezpe-
čenſtwj neobáwali/ Heytman Lugenſký wyprawil 6000. Lidu zbrogného
k Temeſſwáru/ a ti přiběhnauce wyneſli wſſecko cožkoli nalezli w Předmě-
ſtjm,a ge zapálili/ Turky kteřjž gim zaſkočili pomordowali/ Tiſýc Kře-

ſtianſkých

ſtianſkých Wěznůw wyſwobodili / a na znamenj radoſti z wjtězſtwj tako=wého třikráte w Zwon vdeřili, a zwonili / a potomně w dobrém zdrawj a bezpečně s Kořiſtj odtud odgeli / neb wygel proti nim Heytman Kryſtoff Pe=lawič s některými ſwými Setnjky / kterýž gim bezpečnoſt we wſſech mj=ſtech ſpůſobil. Ten tehdy Oheň welmi od wětrůw rozmnožený a roznesse=ný ſpatřiwſſe Turcy a Tataři / welice ſe vlekli / y odběhli od Lippy.

Zygmund Knjže Sedmihradſké / ſebraw Wogſko položil ſe na Pomez=zých / kdež mu každého dne wjce a wjce Lidu přibeywalo / a on ke wſſemu dohljdage / čehož ſe koliw nedoſtáwalo / ſwozowati poručil. W ten čas nětco Heydukůw ſwobodných k brani Zioldu kdežby ſe gim koli ljbilo, k ně=mu přigelo / kteréž on wděčně přigal, yakožto dobré bogownjky: Neb ti by=li z onoho Wogſka, a z těch dwanácte Set Wogákuow / kteřjž přeplawiw=ſſe ſe přes Dunag / Měſtečko Turecké nedáleko od Nykopole zbořili / a Beka Karaſſkého tehdáž wyſlaného od Sultána z Adryanopoli / s Ženau y s Dě=tmi zmordowali / ale když ſe s welikau laupežj nawracowali / zaſkočili gim Kantčaři Nykopolſſtj / gſauce gich shromážděných okolo 1800. ginižto oni ač ſylně odpjrali / wſſak předce Pohané ſwjtězowali / s nemalým ſſtěſtj / až potom Heyducy wſſecku ſylu ſwau wynaložili / a Turecké Hauffy různo roze=hnali / yakž o tom weyſſe doloženo geſt.

Třinádctého dne Měſýce Máge zmordowánj byli Zrádcy w Pewnoſti řečené Alba Iulia / kteřj od Wěznůw Tureckých k Sultánowi Machome=towi liſty donáſſeli / w nichžto napomjnán byl Sultán, aby tim rychlegi Wogſko odſylal / totiž djw než ſe Sedmihradſký přiſtrogi / poněwadž tak Zemi geho opanowati může: Kteréhožto také čaſu Weywoda Muldawſký Poſly ſwé wyſlal k Knjžeti Sedmihradſkému / k tomu napomjnage / aby ſpo lečně s ſpolečnau mocy Turkům ſe bránili / a od ſebe niyakž neodſtupowali.

Cžaſu téhož Křeſtiané opanowali Zámek řečený Kliſſe w Dalmacygi / který Boſnyenſký Baſſe hned zaſe oblehl / ale Lewkowec Styrſký y giných Kragin Rakauſkých Gubernator s Gubernatorem Segenſkým / přihotowil napoſpěch 42. Lodj weliké / a magjce ku potřebě čtyry Tiſýce Lidu / puſtili ſe ſpolečně na pomoc k Liſſy / a potkagjce ſe s gednau Lodj Benátſkau, w njžto Penjze a giné potřeby Wogenſké Turku odeſlané byli / zayali gi ſe wſſy Laupežj, a ſe wſſým což w ni nalezli / a za tim Sengenſſtj w Zámku Kliſſy, Baſſy fortelně oſſkrabali. Neb když Zámek obležen byl ſylně / dali ſe w rokowánj s Pohany yakoby chtěli Pewnoſt poddati / a to včiniti připowjda li / wſſak geſtližeby gim chtěli dáti Dwadceti Tiſyc Dukátuow.

Baſſe hned gim Penjze odeſlal / kteréž oni přigmauce, Brány otewřeli / a Pohané s radoſti na horu wſtupowali / neobáwagjce ſe žádné lſti / kteréž oni w pauſſtěli do Pewnoſti za chwjli / a widauce že gich giž w Zámku do=ſti mnoho / ſpuſtili Sſraňky wyſucy y Brány vzawjrali / a tak neyprwé ty genž w Zámku byli, a potomně před Zámkem ležjcy zbili / a tim ſpůſobem y Penjze obdrželi y Pewnoſt obránili / a k tomu zmordowali dwanácte Set Pohanuow. W tom Wogſko onono ſſtiaſtným wětrem do Syreky nedale=ko od Trawu připlinulo / kdež Lewkowec a Heytman Sengenſkých wypuſtili Wogſko na Břeh / a té nocy vſſli několik mil přibližugjce ſe k Liſy / a we dne odpočjwali.

Opět w nocy oddali ſe na ceſtu / a 17 dne Měſýce Máge, když ledwa Dennice wycházeti počala / s welikým okřikem vdeřili na Leženj Turecké / Turky rozehnali y pomordowali / a wyſwobodili Kliſſu z obleženj. Ale / když Dalmatowé za Turky bezewſſeho ordunku běželi / a ginj w Leženj Kořiſt

 zbjrali /

zbjrali/ Walaſſy kteřjž byli na gedné hůře od Pohanů zpořádáni/ widauce že ſe naſſy různo rozběhli/ a ſemotaní běhagic wjce laupeže nežli Nepřjtele ſſe-třjc/ Turky vtjkagicý obrátili/ a hned ſpůſobjce ordunk mezy ſebau, vděřili na Dalmaty/ kteréž wſſecky zmordowali/ a potomně obrátili ſe y na giné, kteřjž ač giž w ordunku ſtáli/ wſſak nemohli odolati nenadálé mocy gegich.

Lewkowec a Heytman Sengenſký do Kliſy zdrawj wběhli/ kdež zůſtáwagice dwa dni/ z Pewnoſti wyběhli zaſe s ſſeſtmi Sty Rytjři/ neginače ſmýſſlegice/ gednom že Lodj ſwé w celoſti zaſtanau/ ale Turcy ge w tom předběhli/ a dotjrali na ně ſylně/ tak že ledwa Lewkowec vtikánjm žiwot ſwůg zachowal: Turcy pak obrátili ſe znowu k Liſy/ s kterýmižto obležený včinili ſmlauwu/ a gim Měſto y Zámek poddali. Takť pro lakomſtwj Křeſtiané wjtězſtwj téměř w rukau magice, geho neobdržeti/ a mimo to y Pewnoſt dotčenau neobránili/ a 6000 lidu ſtratili.

Odehnawſſe Turky od Lippy Sedmihradſký/ k Temeſſwaru Wogſko ſwé obrátil/ a oblehl tu Pewnoſt patnáctého dne Měſýce Máge. Nedlauho potom Tataři přes Moře do kteréhož Dunag wpadá, wtrhli do Země Bulgarſké/ z nichžto čtyrydceti Tiſýc přikradlo ſe k Temeſſwaru/ a 20 dne téhož Měſýce s welikým hřmotem a křikem obořili ſe na Leženj Sedmihradſkého. Stal ſe doſti Bog krwawý/ nachýlilo ſe neyprwé ſſtěſtj na ſtranu Pohanſkau/ až potom s pomocý Božj k ſobě přiſſli Křeſtiané/ a zmužilegſſými ſrdcy napomenuti gſauce od Heytmanůw ſwých, na Pohany dotjrali/ kteřjž yak Dělnými wyſtřelenými zmátli/ hned ge rozehnali. Padlo w té bitwě Křeſtianůw patnácte Set/ a Turkůw pět Tiſýc.

Když ſe Turcy neylépe o to ſnažili aby Křeſtiany mohli zahubiti/ a giž zpořádáni byli mezy Bělehradem a Budinem/ Mikuláš Balffi co neyrychlegi mohl ſebral Wogſko, a přitáhl 28 dne Měſýce Máge k Sambuku s welikými Děly, a ſe wſſemi potřebami Wogenſkými/ dřjwe než Slunce wycházeti počalo/ a hned oblehl Zámek ze wſſech ſtran s vſtawičnými ſtřjlenjm dokawadž toho což vmjnil newykonal. Neb dobýwage Pewnoſt celé tři hodiny, nedoſtal gi až čaſu wečernjho/ totiž mezy pátau a ſſeſtau hodinu w polowičném Orlogi/ kdež zmordowáni wſſyckni Pohané/ a mezy nimi padeſáte Ranytčarůw, kteřjž předeſſlého dne do Zámku byli přiſſli, též zmordowáni: Křeſtianůw zabitých oſm nalezeno/ a raněných deſet. Ten Zámek byl doſti pewný/ do kteréhožto welmi čaſto Baſſe Budinſký na procházku pro obweſelenj myſli, gezdjwal.

Bylby rád Balffi w celoſti gey zanechal/ ale obleženj nechtěli ſe žádnau měrau poddati/ a giž nemožné bylo oheň rozmnožený vhaſyti/ kterýž welmi mnoho wſſeliyaké žiwnoſti na něm pokazyl.

Dotčeného Měſýce Máge Turcy padeſáte Wozůw dobře naladowaných kupeckým zbožjm, kteréž na Jarmark do Erly wezené byli, zagali/ ale žoldnéři z Kaſſowa přiſpěli Kupcům na pomoc/ kteřjž Turky ony rozpláſſyli/ a ſſtiaſtně gich nemalo pobili.

Téhož čaſu přiſſli dwa Mniſſy do Wjdně/ kteřjž gménem některých Panůw a Obce/ Kraginu gednu genž geſt mezy Kraginami Boſnienſkau a Dalmackau nazwanau Heregonia Cýſaři Rudolffowi w poddanoſt oddáwali/ žádagice ochrany yako od Pána Křeſtianſkého/ a připowjdagice wydati na pomoc proti Pohanům z té Kraginy třinácte Tiſýc lidu Wogenſkého. Proſyli pak aby gim dán byl Wůdce maudrý, a ſkuſſený s třema Tiſýcy Lidu Pěſſjho/ a zbrog lidu gich ku potřebě/ k tomu Praporec Cýſařſký pod znamenjm Cýſařſtwj Řjmſkého, a pod křjžem Burgundſkým/ a to

wſſe proto aby ſe mohli zmocniti proti auhlawnjmu Nepřjteli Turku.

Sedmého dne Měſýce Cżerwna wyſſli Wogſka z Rakaus do Vher, a přibljžili ſe k Altenburku/a oſmého dne mezy ſſeſtau a ſedmau hodinau wečernij s pomocy Božij opanowali Měſto Sambuk welmi pewné a vžitečné gſauce pod nim gednom tři hodiny / a to Měſto ležij mezy Oſtřehomem a Bělehradem. Byl w něm lid Turecký práwě na wýbor / mezy kterýmiž počteno 52 Ranytčarůw / wſſak předce wſſyckni od Křeſtianůw zmordowáni. Zahynulo Křeſtianůw gednom ſedm/a raněných bylo 26. Tu welikau chwálu Wogácy naſſy obdrželi/ale welmi malau Kořiſt odtud doſtali: neb oheň zkazyl to wſſe což w Pewnoſti bylo/a zwláſſtě ten kterýž wyſſel od zapálenij Prachu/genž byl w gedné Wěži ſchowan.

Cżaſu téhož přiſſla nowina že Sedmihradſký zmocnil ſe Měſta welmi dobře opatřeného, a welmi vžitečného, kteréž ſlowe Mareſcum: a Turcy tolikéž mezy tim Kaloenſké Kraginy čaſtými ſſtráffy welmi plundrowali/ pro kteraužto gegich vkrutnoſt wſſyckni lidé bydlegicý okolo Solnoka do giných Kragůw z vtjkali: mezy nimižto tři tiſýce Rácůw bylo. ti když ſe ſtrogili k vtjkánij s ženami a s dijtkami, prozrazenj byli w tom od lidij oſſemetných/pročéž wſſyckni pod meč Turecký nemiloſtiwě wydáni.

Dwě Stě Heydukuow tehdáž z Erly wyſſlo / kteřijž znamenité ſſkody Turkům y Tatarům činili/Sto wýborných Koňij doſtali/čtyrydceti Hlaw Tureckých přineſli/a několik žiwých Turkůw přiwedli/ mezy nimiž byl Solnocký Bek neb Heytman/a tu wſſecku ſwau kořiſt prodali za čtyry Tiſýce Vherſkých Zlatých.

V Temeſſwaru Zykmund Knijže Sedmihradſké ſſtiaſtně bogowal proti Turkům y Tatarům/a Wogácy kteřijž byli z Kragin nad Rhénem ležijcých wyſláni/toho čaſu počali ſe vkazowati.

Na počátku přicházegijcýho Podletij Cýſař Rudolff ſnažil ſe o to ſkrz Poſly ſwé/to geſt Ondřege Biſkupa Wratiſlawſkého/ a Popela z Lobkowic při Králi Zykmundowi toho gména třetijm/a to na Sněmu Warſſawſkém/ aby totižto Polſký Král přijměřij zdáwna včiněné s Turkem toho Roku nekonffirmowal/nýbrž aby raděgi nápomocen byl Wogſku Křeſtianſkému proti tak weliké geho mocý. Laſkawě byli přigati Poſlowé y wyprawenj/než že žádná pomoc nebyla proti Turku nařijzena. Někteřij Páni milownijcy dobré cti a ſláwy pomoc činili/yako Jan Knijže z Oſtroga Kaſtellan Krakowſký/ kterýž mage zbožij Makowice w Kraginách Vherſkých po prwnij Manželce ſwé, z těch Statkůw nemalé počty lidu wyſlal/a yako Sſebeſtyán Lubomirſké Hrabě na Wiſſnicy, genž byl tim tytulem Hraběcſkým pro takowau pomoc, od Cýſaře obdarowán y s potomky ſwými na budaucý wěčné čaſy. Jeronym pak Jazlowecký Gijřijho Weywody Ruſkého Heytmana korunowaného Syn, z Domu Habdank/Knijže Zbaraſké, Syn Jana Wýwody Braſlawſkého Staroſty Křemenického/ Cżarnkowſký Staniſlaw Erbu Nalenč/Jordán Spytka, Jordána Syn/Orlik/a Kryſtoff Zborowſký/ a giných mnoho z Rytijřſtwa ſlaužili lidem za Penijze / o kterýchž wſſech poněwadž ge tuto připomenauti nemohu/ dáli Pán Bůh pod Erby Polſkými o nich w brzkém čaſe zmijnku náležitau včinijm.

Cżtrnáctého dne téhož Měſýce Zykmund Sedmihradſký s lidem ſwým přiſſel k Fileku, genž geſt toliko tři mijle od Lippy,/a tu poſlal k Filetſkým aby ſe dobrowolně poddali. Nato že obleženij welmi pyſſně odpowijdali / hned z rozkazu Knijžetcýho Střelba rozložena/a ſtřijleno k Zdem s welikým hlukem a hřmotem. Teprwa Turcy počali ſe pokořiti, widauce že ſe neobrá

nij/a da

ňj/a dali ſe w rozmlauwánj s naſſymi/kteřjž gim vſtanowili kondycye/to, tiž aby s zdrawým žiwotem odewſſeho ſproſta odeſſli/ což oni Bud wděk neb newděk muſeli včiniti.

Odtud obrátilo ſe Kňjže Sedmihradſké k Tanotu / kdež k němu přigel Legat Papežſký/kterýž gemu přiwezl Klobauk a Meč poſwěcený/ y Peněz ſummu nemalau/což wſſe ač gemu Legát w leženj odewzdati chtěl/a proto za nim přigel / ale nepřigal on toho až w Albě Julij / totiž 17 dne Měſýce Czerwence. A když ſe gemu ſſtiaſtně w Poli wedlo / a Zámek onen tolikéž dobyl y wnic obrátil/po zmordowánj Turkůw w něm bydlegicých/ pohnul Wogſkem k Temeſſwaru/a počal ho welmi ſylně ſewſſj pilnoſti dobýwati/ tak že giž naděge byla o wzetj Pewnoſti, poněwadž Wogácy wſſyckni pilně a ſylně o to vſylowali. W tom ſeſſli ſe Turcy a Tataři ze wſſech Zámkůw o, kolnjch/a mimo naděgi vdeřili na Wogſko Sedmihradſkého pod Temeſſwa, rem/kterýž také ſprawiw Lid ſwůg na poſpěch včinil Nepřjteli odpor/a ro, zehnaw ſſtiaſtně Pohanſké hauffy/znowu ſe k Temeſſwaru přibljžil/ odkudž potomně z Leženj wyſlal oſm Set Wogákůw do Krage Julienſkého/Dom, banſkého a Haranſkého/kteréž oni dobře zhyndrowali/a Pohany na proti to, mu ſe poſtawugicý rozehnali y zbili.

Z Erly neb Agru wyſlanj magic wědomoſt o Tureckém Czauſowi/kte, rýž wezl dwakráte Sto Tiſýc Zlatých, mzdu žoldněřům kterauž giž zaſlau, žili/wběhli gemu w ceſtu nedaleko od Solnoka / kdež odňali ty wſſecky Pe, njze/a nawrátili ſe s nimi do Pewnoſti.

Sultán tehdáž/ aby ſe wždy něyak pomſtiti mohl nad Křeſtiany pro tak znamenité ſſkody ſobě ſpůſobené / poſlal dary Tatarůum, žádage aby gemu na pomoc přjſpjwali/ a pomáhali k záhubě wſſeho Křeſtianſtwa / a to aby včinili co neyrychlegi: Ale oni/měli geſſtě w dobré paměti neſſtěſti to/kteréž ſe gim předeſſlého Roku dálo w Vhřjch/ a proto nebyli k té ſlužbě krapnj/ anobř ſſtjtili ſe gi ſproſta. Z té přjčiny poſlal Sultán Legáta y k Chánowi s Dary tolikéž znamenitými/ žádage od něho pomocy/ a po wſſech Kra, ginách ſwých nařjdil Puſt, s giſtými Modlitbami / aby wſſyckni we wſſech mjſtech Machometa Proroka proſyli/ aby gim popřál lepſſýho ſſtěſtj na Křeſtiany/nežli těchto zběhlých čaſůw / Suchotu kteráž wſſem Kraginam welice ſſkodná byla/ aby laſkawě proměnil / a dal aurodu ſwým Biſurmánům (to geſt Obřezancům) a doſtatek wſſeliyaké žiwnoſti.

W tom čaſe/ Maximilian Arcykňjže Rakauſké/Neywyžſſý nadewſſe, mi Wogſky Křeſtianſkými/a Hrabě z Sſwarcenburku s ginými Heytmany/ když ſe totiž ſeſſli Wogſka ze wſſech ſtran / položili ſe nedáleko od Altenbur, ku na tom mjſtě na kterémž někdy onen ſlawný bogownjk Manſſeld ležel/ a tu dodané gim byli wſſeliyaké potřeby Wogenſké / yako pětmecýtma Děl welikých/ Prach, Kaule, a giné wěcy k Wogně náležegjcý.

Přemeyſſlel pak Maximilian Arcykňjže/ yakýmby ſpůſobem Kragina Windymarchyanſká a Hrabatſká leženj Křeſtianſkému nápomocná býti mohla/ pročež byl wyſlán Zykmund Herberſſteyn neyprwé s Ziołdnýři ſwý, mi/geſſto byli přes Zymu v Petřjna/kterýž táhl k Zámku Czeſtanowic na, zwanému a oblehl geg: Že pak Oiardus Baſſe gel na pomoc obleženým s Tiſycem Turkůw/wygel gemu w ceſtu Herberſſteyn a porazyl lid geho/čty, ry Sta Turkůw zmordowal / oſm Praporcůw zagal / a teprwa bezpečněgi oblehl Zámek Czaſtonowic/y opanowal geg/neb obleženj dali ſe na miloſt/ a odewzdali Pewnoſt w ruce geho.

Rozuměl tomu Sultán Machomet wýborně / že geho neſedega, kéž wěc

kás wíc vbyla/když od něho odſtaupili Weywodowe, Walaſký/ Muldawſký a Sedmihradſký/ a přikročili k ſtranám Rudolffa Cýſaře/ a proto ſame poſlal Czauſa k Muldawſkému Weywodowi; namlauwage ho aby gemu gednom dwa Zámky w Zemi ſwé darem dal / za kteréž gemu přiſlibowal hognau odplatu dáti. Ale on yakožto ſwědom wſſech fortelůw Pohanſkých/nechtěl ſe odtrhnauti od ſpolečnoſti a gednoty Křeſtianſké/nýbrž na poli ſſyrokém/na kterémž wſſyckni Wogácy geho ſhromážděni byli,předewſſemi Czauſowi ſluſſnau odpowěd dal/takto řkauce: ya nemám na ten čas Zemi tuto w mocy mé, tak abych w ni mohl některé Zámky Sultánowi darowati/poněwadž ona pod Sedmihradſkým geſt/a on gi opanowal. Napiſſy liſt k Knijžeti Zykmundowi/zdaliby on k tomu chtěl dowoliti. Za tim Czauſa Tureckého dal pod ſtráž, dokawadžby od Knijžete newzal naučenij/cožby s nim činiti měl.

Téhož čaſu poſlal Sultán Liſt k Baſſeti Budinſkému / w kterémžto ſtěžowal ſobě na Weywodu Sedmihradſkého, že geſt on netoliko Baſſy Temeſſwarſkého a mnoho Rytijřůw ſlawných, po třikráte bogugic s nimi, porazyl/ale že y Temeſſwar směl oblehnauti. Na proti němu tehdy že wyſýlá Baſſy Giaffer s čtyrydceti Tiſycy Lidu Wogenſkého/ne pro ginau přýčinu gednom aby na ten čas Temeſſwarſké bránil/a potomně když za nimi přigede půldruhého krát Sto Tiſýc Tatarůw, a on Wogſko ſwé s nimi ſhlaučij/ aby wſſy tau mocý Sedmihradſkého z Země ſnažil ſe konečně wyhnati. Což kdyby wykonal Giaffer Baſſe / tehdy aby ſe zaſe do Budinu nawrátil / a tu ſhromáždiw Lidu pěſſýho Sto padeſáte Tiſýc / a gijzdného dwakrát Sto Tiſýc / s tim Wogſkem aby neyprwé táhl k Wicegradu, a tu Pewnoſt ſkazyl a w nic obrátil/a potomně odtud aby k Wijdni walně poſpijſſyl / a od toho Měſta neodtrhowal, dokawadžby ge s Zemij neſrownal / y wſſecken Lid w něm nezmordowal/a nawracugic ſe na ſpátek, teprw aby mocně Oſtřehō wzal, a geg opatřil a ohradil/tak yako geſt Seget ohražený a opatřený. Baſſetipak Budinſkému w témž Liſtu poraučel obzwláſſtně aby pilně otom ſe dowěděl/zdali prwé Křeſtiané Wogſko ſwé wyſſli, nežli geho lid přigde / a zdali comijnij začijti v Rabu neb Papy: což geſtližeby ſe ſtalo / a on žeby o tom wědomoſt měl tehdy aby přijſtně gměnem Cýſařſkým Bekům wſſech Pewnoſti přýležegicých poručil, aby ſe řijdili wedlé zněnij toho Liſtu / totižto aby oni činijce zadoſti poručenij Cýſařſkému, od Baſſete Budinſkého wzali wſſeligaké žiwnoſti doſtatek, kterėžby mohli mijti na oſm Měſýcůw / a bránili ſe do poſlednij Hlawy/a zwláſſtě Papu aby žádným ſpůſobem nedopuſtili ſobě odnijti.

Ráb geſtližeby obležen byl/a Papa bylaliby ſtracena /aby hned Měſto rozkázal w nic obrátiti/a ſamý Zámek aby ſtatečně bráněn byl / neb geg to welmi mrzelo že Synan Baſſe tak draho,a tak za welikau ſummu Penėz to Měſto kaupil/a toho Roku z něho žádný vžitek nepřiſſel/kterýžby mohl aſpoň za gednu Aſpru Tureckau ſtáti. Mimo to doloženo bylo w témž Pſanij/ geſtližeby Křeſtiané dříwe nežli on do Pole wytáhli/že ſe obáwá aby Budin ſtracen nebyl/do hořeyſſých Vher že wyſlal Baſſy Machométa s dwadcýti Tiſýcy Lidu/kterýž doſtatečnau žiwnoſti opatřil: S gednými Pánem Křeſtianſkým také že má tagné ſrozuměnij a ſmlauwu ſkrytau o geden Zámek/a protož že w tom auffánij pozůſtawá a té naděge geſt, že ſe w brzkém čaſe něco gemu ku potěſſenij, Křeſtianům pak k ſſkodě a k welikému zármutku zběhnauti a wykonati má.

Stěžowal ſobě welmi y na Krále Polſkého/ že až do tohoto čaſu žádné

ſtwrzenij

ſtwrzený Přjměřý ſtarodáwnýho nevčinil/ aniž dopuſtiti chce, aby Tataři ſwobodný průchod měli přes Zemi Walaſkau k Sedmihradſkému/ kteřjž my nýj od welikého Chána wyſláni na Pomezých Polſkých ležý / a dálegi ſe puſtiti neſměgi pro Poláky/ wſſak že ſe domnýwá/ že gim bude mocy obgednati průchod/ geſtliže ne gináče, aſpoň s hognými dary. A zawjragic ten liſt takto při koncy mluwý: Toho dne kteréhož pſán byl tento Liſt/ odeſláno nã z Azye padeſáte Tiſýc Rytýřůw / 10000 Welblaudůw / a padeſáte Radečk Prachu/ což wſſe do Vher přiwezeno bude.

Dwadcátého ſedmého dne Měſýce Cžerwna dwa Tiſýce Wogákůw z Oſtřehoma wgelo do Kragůw Nepřátelſkých / mezy kterýmižto Wogáky byl Neywyžſſým Mikuláš Balffi, chtěgic ſſtěſtý ſkuſyti / kteřjž zaſkočili nad Wacý dwě Lodý Turecké/ w nichžto neywyžſſým byl geden Apoſtata Rytýř ſlawný a vdatný/ w tom Pan Balffi přiběhl, a ty Turky tak ſſtiaſtně rozehnal, že mnozý genž nebyli zmordowáni, ſtrachem do Wody ſkákali. Tu nalezené byli mnohé wěcy drahé/ a tři Sta wězňůw Křeſtianſkých wyſwobodili/ a ti byli wſſyckni Walaſſy/ ale pro Wýtr protiwný žádnau měrau nemohli Nawy přitážené býti k požitku Pana Balffýho: což kdoby byl dowedl/ Balffi ſlibowal tomu dáti 50 tolarůw.

Zanechawſſe potom Lodý, Wacý dobýwali/ kterauž ohněm ſplundrowali až pod Kláſſter/ ale Zámku tak rychle nemohli mnoho vblijžiti.

Na počátku Měſýce Cžerwence Nadaždý a Balffý Páni Vherſſtý a Heytmaný ſlawný, přigeli do Wýdně/ mnoho drahých wěcý s ſebau přiwezli, a tři Sta Wězňůw Wlaſkých/ kteréž wſſecky obnažené tak yak ge doſtali darowali Arcyknijžeti Maximiliánowi/ kterýž tehdáž k ryſtuňku walečnému dohlýdal/ a rozkázaw ſprawiti dwadceti Děl a několik Lodý welikých Přiodýl dotčené Wlachy/ mzdu žoldnéřſkau gim dal/ a poručil těm ony Lodý připrawené.

Pjſſe Ianſonius, když dáno znáti Sultánowi yak Cýſař Rudolff na Sněmě Krakowſkém včinil ſmlauwu s Králem Polſkým, a chtěl ſe s nim ſpolčiti na Turky/ že geſt hned Cžauſa poſlal, žádagic aby Tataři puſſtěný byli přes Pomezy Polſké do Vher/ za čež hogné dary odeſlati připowýdal/ a žeby giž tolikéž Chán Tatarſký Králi znamenité dary na dwau Welblaudých poſlati měl/ kteréž Král neyprwé přigjti nechtěl/ až potomně gſa k tomu od Poſla Tatarſkého namluwen/ ale wſſak předce Tatarům ſkrze ſwau Zemý gjti nedopuſtil.

A když Chán weliký wygjžděl s Wogſkem z Země ſwé/ Knijže Moſkewſké wyſlalo weliké Wegſko do Hordy neb Země Tatarſké/ kteréž mnoho welikých ſſkod Tatarům nadělalo/ a po zmordowáný množſtwý Lidu/ naſpátek ſe bez wſſeligakého nebezpečenſtwý nawrátilo.

Sedmihradſký až doſawad ležel v Temeſſwaru s wogſkem ſwým/ ale že ani z Vher, ani od Cýſaře Rudolffa giné Wogſka na pomoc nepřicházeli/ počal zauffati s pochybowáným o tom, aby mohl Temeſſwar wzat býti/ wſſak předce porančel k Zdem vſtawičně ſtřýleti/ tak že w nich djra giž včiněna byla/ tak ſſyroká, že mohlo několik Wozůw geden wedlé druhého do Měſta ſkrze ni wgeti/ a w tom zwěſtowali ſſpehéři, že Turcy a Tataři táhnau s welikau mocý na pomoc obleženým/ pročež on nedokonaw pracy začatau, do Lippy od Temeſſwaru odſtaupiti muſel / kdež rozbil Stany ſwé/ a pſal liſt k Seklům, aby k němu přigeli co neyrychlegi na pomoc/ a to s welikým Wogſkem, yak neywětſſý budau mocy rychle ſebrati.

Téhož čaſu hnulo ſe Wogſko Křeſtianſké z Altenburku do Komárna/ a

Slezacy

Digitized by Google

Slezácy přjmo k Zykmundowi Knjžeti Sedmihradſkému ſe obrátili.

Oſmnáctého dne Měſýce Cžerwence, w Wjdni vkazowal ſe Praporec Arcyknjžete Maximiliána, welmi pěkně a ozdobně/totiž tři Sta gjzdných Sto pěſſých/ſſeſt Koňů nákladně připrawených/dwa po Německu / dwa po Vherſku/a dwa po Wlaſku vſſlechtile přikrytů/ a wſſyckni drahými Kobercy okráſſleni. Před těmi Koňmi gel geden Muž w Zbrogi pozlacené / a za nim gelo trý Pacholat po Wlaſku přiſtrogených/z nichžto geden neſl Praporec Králowſtwj Vherſkého/a druzý dwa měli giné znamenj Wogenſké. Za těmi Mládency gel Arcyknjže Maximilián / za Arcyknjžetem Melichar Reder/ a za nimi ginj Rotmiſtři. Chotenický neſl Praporec weliký genž byl včiněn z žlutého Damaſſku/a na gedné ſtraně wymalowán byl Erb Cýſařſtwj Ržjmſkého/a na druhé, ſtkwěl ſe obraz Swaté Panny Marye, s timto nápiſem, Patrona Hungariæ.

Tehdáž také žoldnéři Wácſlawa Tetaura Cžecha wygeli z Wjdně do Ležení / a dewátého dne Měſýce Cžerwence odeſláno Sedmihradſkému Knjžeti na pomoc deſet Tiſýc lidu Wogenſkého / a mimo to wyprawení k témuž byli tři Praporce Lidu z Weſtffalj, Pět ſet Mužůw an s kopjm harcugi/ a k tomu pět Tiſýc lidu pěſſjho.

Na takowau pomoc když Sedmihradſký w Lippě očekáwal, vſtaupil od Temeſſwaru/ Balſſi wyſlal ſſpehéře do Kragůw Tureckých / odnichžby ſprawen býti mohl, yak weliké geſt Wogſko Pohanſké / a yak daleko ležj od Křeſtianůw. Ti nawracugic ſe zaſe oznamowali, že Netolický Baſſe s čtrnácti Tiſýcy lidu gjzdného/a s čtyrmi Tiſýcy Ranytčarůw přigelo do Bělehradu, y přes Dunag ſe přeprawilo, poſpichagice do Temeſſwaru k Baſſeti Budinſkému/kdež když ſe ſegdau, že tim ſpůſobem budau mjti lidu ſhromážděného 60000/s kterýmžto mjnj Lippu oblehnauti.

O tom wſſem wěda y Sedmihradſký, když gij dotčené Wogſko gemu na pomoc přiſpělo/obeſlal wſſecko ſwé Rytjřſtwo 25 dne Měſýce Cžerwence/kteréž ſebraw do hromady, vmjnil s tim Wogſkem bitwu s Nepřjtelem ſweſti/a pohnul nim z Ležení, Lippu doſtatečnau žiwnoſti a giſtým počtem Lidu opatřiwſſe.

W ten čas Zykmund Herberſſteyn s lidem ſwým ſnažil ſe ſewſſj pilnoſti aby mohl oblehnauti Kraſtow/a položil ſe při Řjece řečené Vnna, přes kteraúž nemohl přeweſti Wogſko, neb zbraňowalo z druhé ſtrany gedno Baſſe s gednim Tiſýcem Pohanůw, magic neweliké Děla Polnj.

Mezy tim připadla noc, a Herberſſteyn pilně wyhledáwal brod, aby mohl tiſſe na druhau ſtranu ſe přeprawiti/ w čemž gemu ſſtěſtj dobře poſlaužilo/a přiſſel tichým duchě nenadále na onoho Baſſy, kterémuž lid rozehnaw a zamordowaw čtyrydceti Oſob/teprw poručil bezpečně Moſt položiti, přes kterýž weſſkeren lid ſwůg ſewſſemi potřebami k obležení přeprawil / a že pak nemnoho Turkůw bylo w Pewnoſti a Zámku dotčeném, nemohli ſe brániti proti geho mocý/dokázawſſe toho čehož žádal/ odgel, yakž njže doloženo geſt.

Žioldnéři z Agru ginak z Erle wygeli na Turecké grunty/a ſſtráffowali okolo Hatwanu a Solnoka/ kdež zagali patnácte Set Dobytka malého y welikého/a mnoho Rácůw zagatých s ſebau přiwedli.

Cžtyrymecytmého dne Měſýce Cžerwence Křeſtianſké Wogſko přibližowalo ſe k Wacý/ale dřjwe než pod ten Zámek přiſſlo, giž byli Turcy vtekli ſewſſým Dobytkem a lepſſými wecmi/ kteréž ſwezli do Peſſtu. Děla tolikéž s ſebau wzali/ale že gich nemohli rychle wezti pro blatné ceſty, zakopali ge

Digitized by Google

do Země/ale ty předce doſtali ſe w ruce Křeſtianſké/kteřjž ten Zámek o
zapálený, od té ſkázy ſproſtili/gimžto Zykmund Herbrſſteyn poſlal dw
ſýce Lidu, aby tu Pewnoſt dobře oſadili y opatřili wſſeligakými potře

Byl weliký ſtrach mezy Pohany pro tak rychlé shromážděnj, a
Wogſk Křeſtianſkých/tak že z Peſſtu y Budinu wyſýlali Ženy y Dětj
mjſta bezpečnégſſj/ y začala ſe neyprwé wáda, a potom bitwa/ když
tégſſj wſſyckni do Galei wſédati chtěli/a chudſſj z nich ſe wyſtrkowati
pauſſtěli/ſylnégſſj ſlabé do Wody wſtrkali/a potom wycházegice z n
wlemi ſwými vkrutně ſſermiclowali.

Téhož čaſu Mikuláš Balſſi s dewiti Tiſýcy Lidu Vherſkého gjz
y pěſſjho do Ležený přigel.

Maximilián Arcyknjže při koncy Měſýce Czerwence z Wjdně w
do Vher/a s nim gelo čtyry Sta Francauzůw přednégſſjch Mužůw w
ných ku poctiwoſti Arcyknjžete. Geli tolikéž s nim y Czechowé S
Panſkého y Rytjřſkého/Morawané a ginj doſti ozdobně až do Leže
očekáwali každého dne na Knjže Anhaltſké / kteréž mělo přigeti ſe dw
cti Sty Lidu Wogenſkého.

Zykmund Herberſſteyn s ſwými Lidem Wogenſkým, kteréhož m
Tiſýc pěſſjch/wěda že Turcy nedaleko od něho ležj ale w wětſſjm dw
te počtu/ neſměl s nimi bitwu ſweſti/a opuſtiwſſe Kraſtow, do Petřjn
ſpjſſyl.

Dwadcátého oſmého dne Měſýce Czerwence Sſwarcenburk a M
láſs Balſſi obrátili ſe k Peſſtu/ale nemohauce Turky z Pewnoſti wywa
aniž co ſprawiti, naſpátek odgeli s Wogáky ſwými/kterýchž nebylo nic wj
ce gednom ſedm Tiſýc.

Cztwrtého dne Měſýce Srpna Maximilián Arcyknjže neywyšſſj Hey
tman nadewſſemi Wogſky Cýſaře Rudolffa welmi ozdobně do Ležený při
gel/kteréhož Hrabě z Sſwarcenburku a Mikuláſs Balſſi přiwjtali obyče
gem Králowſkým s Wogſky ſprawenými/a mezy tim Wacye pilně ſe ohra
zowala/tak že odolati mohla ſýle Pohanſké/do kteréž pro lepſſj ochranu wy
prawenó bylo dwě ſtě gjzdných/pět Set Huſařůw/a tři Praporce Lidu pě
ſſjho. Na ten čas bylo w Wogſſtě Křeſtianſkém lidu ſpůſobného k bogi
Padeſáte Tiſýc.

Sedmeho dne Měſýce Srpna Bawaři wſedli do Lodj v Wjdně/a pu
ſtili ſe po Wodě až k Křeſtianſkému Ležený / kdež Křeſtiané očekáwali ge
ſſtě na několik Praporcůw Hraběte z Salmu / a w tom Serdachihain Jm
braim Bek přitáhl do Czaſtanowice tim aumyſlem, mage lidu 20000, aby
něgakým fortelem Petřjnu doſtal/poněwadž mocý toho dokázati welmi
ſnadno/pročež měl ſebau po hotowě Rzebřjky k tomu připrawené/ a gin
wſſecky potřeby kteréž vznáwal býti k takowé wěcy proſpěſſné/což wſſe Kře
ſtianům oznámili Wězni, genž byli od Turkůw vtekli/a přiſſli k nim do Pe
třjna. Heytman Petřinſký dal o tom ſpráwu wſſem neywyšſſjm w Pe
wnoſti okolnjch/odnichžto giſtau pomoc wzal/Střelbau Zámek dobře opa
třil/a ſewſſjm byl po hotowě, očekáwagice gen na Pohany/aby takowého
ſti tak yakž náležj vctil. Ale oni porozumégice tomu že gegich teyná radda
giž proneſſena geſt/odſtaupili od vmyſlu ſwého, a rozgeli ſe gedenkaždý na
mjſto ſwé.

Czinili Křeſtiané znamenité ſſkody Turkům/tak že oni za welikau han
bu ſobě to počjtali, geſtližeby ſe neměli nad nimi pomſtiti/ y přeprawilo ſe
gich pět Set přes Dunag, a ſkryli ſe w Kragi Terzeretanſkém/na kteréž při

padli

padli žoldnéři Knjžete Sedmihradſkého z Rugaſu/ s nimižto y ſſtiaſtnau Bitwu ſwedli/neb ſwjtězyli nad nimi, a wehnali ge do Rzeky gmenowané Haga/w kteréž množý vtonuli/ač y některé žiwé doſtali: Ti wyznáwali že ſám Sultán do Bělehradu přigeti měl/a tu že mjnil rokowati o tom yakby mohl doſtati Zykmunda Knjžete Sedmihradſkého.

Deſátého dne Měſýce Srpna Mikuláš Balffi genž byl ſſtráffowal pod Budinem, přigel do Leženj / a přiwedl ſebau několik wězňůw z negakého Oſtrowu Pohanſkého/mezy nimiž nalezeni byli dwa Agowé Turečtj. Zagal y oſm Lodj welikých/w kterýchž Turky ztopiti rozkázal, a giné poſtjnati/gednu Loď kteráž byla Baſſete Budinſkého ſobě zanechal a s ſebau přiwezl/kteréžto Galee neywyžſſj Zpráwce zabit/a nalezeni byli v něho Liſty Sultána Cýſaře Tureckého. Dwa dni také před tim Křeſtianſſtj hauffowé ginj zagali ſedmdeſáte dwa Wozy/ při každém woze bylo ſſeſt Wolůw zapřežených/neb byli wſſeliyakau žiwnoſti dobře naſſpehowáni/kteréž wſſecky přiwezli do Leženj.

Za dnůw panowanj ſſtiaſtného, téhož Cýſaře. w témž Roku 1596. obnowila ſe Wogna aneb Bog Sedlſký, třidcátého dne Měſýce Srpna/ ſhromáždilo ſe roty Sedlſké 18000, na poli v Kláſſtera řečeného Krembs/ a ti opuſtili Ženy Djtky y Statky/ a obrátili myſl ſwau k Bogi / y zſſykowali ſe pořádně, kladauce giſtý počet pod Praporcem a znamenjm Wogenſkým. Neyprwé nic takowého nepočjnali, z čehožby ſe poznati mohlo že nepřáteléſau/až potomně když ſneſli a ſwezli ſobě doſtatek wſſeliyaké žiwnoſti z Měſteček a Weſnic okolnjch/a přiwábili k ſobě giné okolnj Sedláky/z nichž to y některé nutili, aby ſe s nimi ſpolčili/ a některým wſſecko což měli odnjmali/yako Dobytek, wſſeligaké domácý potřeby/Ženy y Děti / čimž wyplacowali ſe wſſem Krčmářům, v kterýchž ſkwoſtně tráwili.

Cýſař Rudolff mage otom ſpráwu, poſlal k nim lidj takowé, kteřjžby gim předkládali yak nenáležité různice začjnagi/kterak Mageſtát Cýſařſký takowým zauffalſtwjm obrazyli/ ano y hrdla ſwá propadli pro takowé zbauřenj/wſſak předce že gim to prominauti miloſtiwě ráčj / geſtližeby zanechagice takowého předſewzetj,do ſwých obydlj ſe pokogně obrátili/a wjce ſkutku nápodobného ſe nedopauſſtěli. Ale ta hlaupoſt Sedlſká oblibugic ſobě laupež a ſwobodu/pohrdala láſkau Cýſařſkau/anobrž wſſyckni nedbagice na napomjnánj geho/ſnažili ſe o to aby Wogſko gich čim dále wjce a wjce roſtlo/yakož pak w brzkém čaſe rozmnožil ſe počet Sedlákůw těch / a bylo giž shromážděných poſpolu 50000.

Třinácteho dne Měſýce Srpna Křeſtianſké Wogſko wytáhlo z Erly a z Wacy / a přiſſlo patnáctého dne k Hatwanu tak rychle,že Turcy ani o tom nezwěděli, až ge práwě před očima ſpatřili / pochybugice owſſem neyprwé aby to Křeſtiané býti měli/nýbrž ſe domnjwali že Turecký lid s negakau znamenitau laupeži k nim přicházý. Ale poznawſſe potom Praporce a znamenj Křeſtianſké/hned wyſkočili proti nim; chtěgic ſkuſyti zdali ſſtěſtj laſkawým okem na ně wzhlédne/ wſſak když ſpatřili lépe že Wogſko Křeſtianſké nemalé geſt, na ſpátek zaſe odtrhli. W tom Křeſtiané oblehli wůkol Zámek a rozložili Střelbu na třech mjſtech. W Pewnoſti bylo zawřených Turkůw giſtý počet/kterážto byla pewně ohrazená Zdmi y Waly / tak že ne zle odpjrati mohli Turcy přiſtupugicým.

Dwadcátého druhého dne téhož Měſýce pro negakau nedbánliwoſt naſſjch, wpadlo do Leženj dwě Stě Turkůw, kteřjž ſſkodu welikau včinili / y o wětſſj bylibyſe pokuſyli/než že bez meſſkánj Křeſtiané přiběhli w ordunku, a Po-

ku a Pohany wyhnali z Leženj. W tom wypadnutj, zabit geden Ro[…] Muž znamenitý gménem Greis/kteréhožto Wogácy wſſyckni v weč[…] západem Slunce wypowěděni byli z Leženj bez wſſeligaké zbraně/ příčiny té že gſau nebránili Rotmiſtra ſwého/ a ginj kárani byli w[…]

Dne 25 Srpna ráno když Kněžj Mſſy ſlaužili w Leženj/ wylezl [...] geden Pop Turecký, z kteréž Turcy Křeſtianům weliké ſſkody činili [...] počal hrozně zlořečiti naſſym/a poſmjwal ſe Křeſtianſkému nábože[…] a w tom Puſſkář ſpuſtjl Dělo weliké tak mjrně k té Wěži, že hned [...] tim poſměwačem Pohanſkým/gehožto obleženj za Kněze měli.

Lekali ſe welmi Turcy z takowé ſſkody/yakož y z giných mnohých [...] réž gim činili Puſſkáři z Děl/ a zauffagice ſobě, poněwadž giž Pewnoſt[…] miěř wrukau Křeſtianſkých byla, poddáwali gi, wſſak s takowými co[…] ciemi yaké byli Oſtřehomſkým dané/ale nedána gim na to žádná odpow[…] a zapowěděno přjſně aby žádný s nimi nic nerozmlauwal.

Albrecht z Princnſſteyna neywyſſſj w Leženj Fabrickém / připra[…] troge přjprawy dřewěnné miſtrným djlem, přikryté Wolowými Kož[…] by gim oheň nic nemohl vſſkoditi kdyby k ſſturmu s nimi hnali / kteréž [...] tjho dne Měſýce Zářj wpuſtil na Kolách do Rzeky řečené Zagiwa/kter[…] Pewnoſt tu wůkol obwlazuge/a wpadá v Solnoka do Cyſy/ a tak tehdá [...] čtyrech mjſtech Křeſtiané Pewnoſt dobýwali / kterauž opanowali p[…] wě Rytjřſkým Sſturmem a Wogenſkau mocý okolo páté a ſſeſté ho[…] wečernj, s hrozným kwjlenjm Žen a dětj Tureckých. Cžtyry hodiny [...] plna Němcy prowozowali weliké vkrutenſtwj nad Pohany/neb ačkoli T[…] cy zbraň od ſebe zahazowali/na kolena padagic, miloſrdenſtwj a négaké[…] ſlitowánj žádali/wſſak předce při nich nic neobgednali aniž pohnuli ſrdcem gich wſſecky napořád mordowali/yak mladé tak ſtaré,yak Muže tak Ženy/a ni nemluwňátkům kteréž při prſých y na kolibkách leželi,neodpauſſtěli/kr[…] některých bohatých osob/a krom dýtek a Ženy Beka gednoho, kteréž při ži[…] wotě zachowali. Walauni wymeyſſleli na ně hrozná trápenj/Ženám žiwo[…] ty otwjrali/plod z nich wynjmali/a některé žiwé napořád dřeli/y s mužmi z kterýchžto kožj biče a ſtauhy ſobě dělali. Zahynulo tehdáž Turkůw wjce než čtyry Tiſyce/Křeſtianůw Tři Sta/a geden Walaunſký Rotmiſtr.

Oheň wržený, mnohé drahé wěcy popálil / wſſak předce nalezeno bylo Kořiſtj wſſeligaké za několikráte Sto Tiſyc. Tu neyprwé Wylim Trčka s Cžechy ſwými Zdi Měſtſké opanowal/za kterýmž přiběhl Rozwurm/ a ti ſwýma wlaſtnjma rukami mnoho Turkůw zmordowali. Wlaſſy toliké[…] na ten čas ſtatečnoſt ſwau prokázali.

To když ſe oznámeným ſpůſobem dálo/hnul ſe Sultán Machomet z Be lehradu / a poſlal před lidem ſwým Cykali Baſſy do Vher / kteréhožto čaſu hlad byl weliký w Konſtantynopoli y mornj nakaženj / pro kteréž dopuſtil Sultán wſſem wygeti z Měſta/kteřjž od dáwnjch let w něm bydleli/aby to-tižto k bydlenj giné mjſta ſobě wyhledáwali.

Wěděl o tom Zykmund Knjže Sedmihradſké že Sultán Machomet z Bělehradu s lidem wytáhl/protož poručil aby wſſyckni Wogácy geho ſge[…] li ſe weſpolek co neyrychlegi/ a ſám oſobně ſe wyprawil k Sekľům aby y[…] négakau pomoc ſobě ſpůſobil proti Turku. Před tim wtrhlo třinácte Set Heydukůw do Bulgarie/kteřjž oblaupili Měſto bohaté řečené Baba/ wnjž to naladowali padeſáte Wozůw zlatem ſtřjbrem a drahými wěcmi / a za-gali množſtwj Žen a Děti Tureckých.

Když ſe naſpátek s tau znamenitau laupežj nawracowali/zaſkočil gim

Digitized by Google

čeſtu gedno Baſſe ſedwanácti Tiſýcy lidu Wogenſkého/ s nimižto oni celý den a celau noc bogowali/ale ſrozuměgice že nemožné geſt déle odpýrati takowé ſýle, když giž čtyry Tiſýce Turkůw pobili/zmordowali y wſſecky Wězně kteréž měli/kořiſt onu přehognau ohněm ſkazyli, a vtekli.

Poſlaužilo ſſtěſtý y žoldnéřům z Lippy/ kteřjž byli ſſtiaſtně wygeli na grunty Turecké/aby mohli něgakau laupež doſtati.

Weywoda Muldawſký zagal na Dunagi ſſeſt Lodý, plných žiwnoſti a k Wogně rýſtunku potřebného/což wſſe pobral y s těmi Lodmi welikými/ y dwanácte Set Turkůw k tomu pomordowal. Zengawſſtý tolikéž při témž čaſe dwě Náwy Turecké wzali / na nichžto bylo Zbožý za dwakráte Sto Tiſýc/kteréž wſſecko dowezli do Pewnoſti.

Druhého dne Měſýce Zářý Sultán Machomet do Budinu přigel/magic Lidu okolo dwakkáte Sto Tiſýc/ a tři Sta Děl Polných / z kteréhožto Wogſka hned wybral čtyrydceti Tiſýc Jonákůw/kteréž poſlal do Temeſſwaru/a ſám s ginými zůſtal při Budinu. Báli ſe Křeſtiané o Hatwan aby zaſe nebyl wzat od Pohanůw/a protož ſe položili nedaleko od Wácy.

Owſſem Maximilián Arcykníže odgjždegic odtud/zanechal w Hatwanu 700 pěſſých a 500 gýzdných/kteřjžby geg bránili/ ale oni nedůwěřugice ſe Zdem potlučeným/ſpálili Pewnoſt do gruntu/a přiběhli do Ležený.

Obywatelé Měſta Widně welmi opatrně ſe řýdili/wſſyckni byli po hotowě k bogi/wſſecko což rozuměli býti potřebné k ochraně Měſta shromažďowali/k nimžto wypraweno Poručený Cýſařſké/geſtližeby Nepřýtel přitáhl/aby hned Předměſtý ſpálili/čehož wſſeho potomně nebylo potřebý.

Zykmund Kníže Sedmihradſké wzkazowal druhé ſtraně, geſtližeby Turcy daleko ſe pauſſtěli do Země Uherſké/že neobmeſſká na pomoc přiſpěti, gednom že nyný očekáwá na Baſſy Giaffer / kterýž táhne k Mezem geho ſe 20000 Lidu/a žádal geſtližeby Turcy wſſecku moc naněg obrátili / aby tolikéž rychle od Wogſka Křeſtianſkého retowán byl.

Mezy tím když ſe Křeſtiané na takowý ſpůſob ſmlauwali/přiſſlo k Sedmihradſkému Knížeti 1500 Slezákůw lidu práwě wýbraného na pomoc / a w tom Lippenſſtý y z Lukáča žádali tolikéž o pomoc / dokládagice že ſe gednom 10000 Turkůw a Tatarůw přeprawilo přes Dunag / pročež žeby hanba byla, kdyby s nimi neměli poſſermiclowati.

Baſſe Boſnienſké ſwolaw okolný Beky a Baſſata / mage giž Wogſka shromážděného okolo padeſáte Tiſýc/oblehlo Petřýn 10 dne Měſýce Zářý/ a dobýwalo gey za ſedmi dní takowau mocý / že obležení pochybowali o tom aby ſe mohli déle přes dwa dni brániti.

Herbrſſteyn a Giřý Lewkowic magice něco Lidu ſebraného z Kroacý a z Windyſmary/táhli rychle k Petřýnu aby retowali obležených / ale že nemohli nýti tak na poſpěch Moſty, přes kteréžby ſe mohlo Wogſko přewozowati/muſeli ſe teprwa ſgeti s ginými v Zyzeku / kdež Pan Baánus Moſt dělati dal/přes kterýžby ſe mohlo Wogſko přeprawiti / a Turcy gakž o tom zwěděli/puſtilo ſe gich ſſeſt Tiſýc přes Kulpu/aby odtud naſſe odehnali.

Ale ſprawiwſſe ſe oni, včinili odpor hauffům Tureckým/kteréž různo rozehnali/neb gim hned ſrdce odgali, yak gſau pobili w prwným potkání čtyry Sta Jonákůw. Zahynul w Wodě Huſan Bek s ginými mnohými vdatnými Wogáky/a Křeſtiané doſtali nemalo Koný práwě wýborných.

Po té bitwě wgeli naſſy do Zyzeku/a hned na Zeytřý wyprawili ſe přes Moſt na druhau ſtranu/tím aumyſlem aby mohli buď w Ležený neb někde ginde na Turky nenadále připadnauti: a když byli w gednom Leſe d obře zſſy

kowáni, toliko půl druhé mýle od Petřýnu/wygel proti nim Sarda s oſmi Tiſýcy gýzdných y pěſſých/a potkali ſe obědwě ſtrany ochotně/neb gedna na

druhau ſmele docházela / a Jonák proti Jonáku zmužile bogowal. Wzhlédnauti Pán Bůh ráčil na Křeſtiany/a gim pomocy z neſmirného ſwého miloſrdenſtwý dodati/tak že přemohli Turky/mnoho gich zbili/ a giné zahnali: Tu zahynul Otec Sardowa / a geho Praporec wzat: Bylo množſtwý Wězňůw/a Koný welmi ſpanilých / kterýž přiſſli w ruce Křeſtianům. Potomně domnýwali ſe že mnohém wětſſý Wogſko Turkůw naleznau při Petřýnu/ale wězňowé oznamowali/že mnoho Turkůw zakopagice Střelbu wteklo z Ležený/ ſám toliko Sarda w něm zůſtal s oſmi Tiſýcy gýzdných y Ranytčarůw/ očekáwagice na Křeſtiany aby s nimi bitwu včinil. Tomu neyprwé naſſy wěřiti nechtěli/až potom ſami vzřeli že geſt tak yak wězňowé oznamowali: neb gdauc s dobrau myſli k Petřýnu / nalezli Ležený puſté s welikau radoſtj obležených/kteréž oni wyſwobodili z welikého ſtrachu a nebezpečenſtwý.

Wězňowé tolikéž dali ſpráwu, že při ſſturmu v Petřýnu zahynulo Pohanůw 1500/gichžto také nemalá čáſtka ſe ztopila w Rzece Kulpě/ a takowé předſewzetý Sardy že geſt bylo/aby dobudauc Petřýnu, Wogſko přiwedl k Kalopoli/a gi ſe tolikéž zmocnil.

Czaſu toho Arcyknýže Maximilián přibližowal ſe k Budinu s Wogſki aby s Turky bitwu ſwedl, geſtližeby ge tam nalezl/ ale že w tom diwné překažky měl, nemohl toho wykonati. Powěſt byla že Czarodegnýcy Turečtý ſkrz vměný ſwé to půſobili, tak aby Křeſtiany od Wogny odwedli.

Za tim Sultán Machomet poſpýſſyl k Erly, wyſlaw napřed čáſtku ſwého Wogſka/kterážby gi bez meſſkáný obehnala/a Maximilián wěda o tom předſewzetý/wyſlal Wylima Trcku s Němcy a Wlachy/a Tiſýc Arkabuzarůw při něm/kterýžto Lid předeſſel Turky rychloſti ſwau / a Tyffenbach tolikéž wypravil tři Tiſýce pěſſých/nad nimiž byl za neywyšſſýho Jan Jakub Hrabě z Turnu: ſám pak opanowal s giným Lidem gednu Horu wyſokau před Pewnoſtý / z kteréž vmýnil Turkům ſſkoditi/ ale vſtaupiti z ni muſel pro welikau moc a ſýlu gich.

Dwadcátého prwnýho dne Měſýce Srpna Sultán Turecký, Baſſe Giaffer, Jmbraim, Haſan, a Cykali Baſſe přiſtaupili k Erly s hřmotem welikým, magice Lidu Sto a padeſáte Tiſýc/a rozkladli Stany ſwé mezy Ty-

bištau a

biſtau a Dunagem: Z ſtřjleno k zdem Měſtſkým z pěti Děl / kteréž welmi otlaukali / neb vſtawičně Kaule ſſli / we dne y w nocy obležený Turky při-ſtupugicý odháněli / a pracowali proti náběhům Tureckým. Zdi owſſem byli tluſté okolo Měſta / ale ne do konce pewné / aniž mnoho bylo Wogákůw, kte-říž by činili odpor té mocy / protož nemohli dlauho Měſta toho brániti.

Smluwili ſe wſſyckni weſpolek gednoho dne aby ge ſpálili / yakož y tak včinili / ale bránili ho ſtatečně za ſſeſt dni předewſſemi náběhy Tureckými / a teprwa položjce oheň když giž téměř nemožné bylo Nepřjteli w něm odo-lati, ſtazyli ge, a wběhli do Zámku ſe wſſemi wěcmi ſwými.

Turcy s mocý welikau wſkočili do Měſta / a tiſkli ſe za naſſými do Zám-ku, přikrytj gſauce Terčemi / kteréž oni naſpátek hnali / a mnoho gich pobili. Byla nad Zámkem gedna wyſoká Hůra / na kteraúž Turcy s nemalau pracý Děla wtáhnauce, do Zámku ſtřjleli / který na mnoha mjſtech otlaukli / pu-ſtili k němu dwanácte ſſturmůw za dwa dni, ač s welikau ſſkodau ſwau / ne-bo gim Křeſtiané hrdinſky odpjrali / ačkoli potom muſeli w ruce Turkům y s Pewnoſti odewzdani býti.

Cžaſté wýpady Křeſtiané na Turky činili, a odháněli brannau rukau / a mnoho gich pomordowali / yakož y zaſe z protiwné ſtrany byli ſſjháni / tak že y gich při gednom wypadnutj tři Sta zahynulo / a k tomu mnozý zraně-ni byli: žádali Arcyknjžete Maximiliána aby na pomoc přigel / oznamugic že téměř ani Prachu ani Kulj nemagj / pročež že ſe dlauho brániti nebu-dau mocy / a o tom wſſem Sultán dobře wěděl.

Nicméně zůſtali na tom z gednoſteyné wſſech ſmlauwy že odporowati budau Nepřátelům až do poſlednj Hlawy / Zámek ſobě ſwěřený že žádnau měrau nepoddagj / ano že pro wjru ſwatau Křeſtianſkau krew ſwau doka-wadžby zawřenj byli, wylewati weſele chtěgj / a Sultán namlauwal ge ſkrz čaſté liſty a Poſly / aby ſe wſſjm wyſſli z Pewnoſti, a pohrůžky činjce, geſtli-žeby to neučinili, že chce s nimi vkrutněgi zacházeti / nežli někdy zacházeli s Hatwanſkými když ſe Hatwanu zmocnili.

Na takowé Poſelſtwj nikdý gemu žádná odpowěd nebyla dána / neb o takowau wěc rokowati wſſem zapowěděl Pan Wylím Trčka, genž byl po-ručil y Sſybenicy w proſtřed Zámku poſtawiti / aby hned byl oběſſen který-žkoli o poddánj zmjnku včinil / poněwadž dokonále auffal že Maximilián Arcyknjže na pomoc přigede s Wogſkem.

Byl on toho aumyſlu / yakož y Sedmihradſké Knjže / aby totižto s Wogſky přiſpěli / kteréžby retowali obležené, y Nepřjtele z Leženj wyſtra-ſſyli / ale meſſkánj a neſpěſſnoſt, yak y w nápodobných přjhodách, tak y w té byla welmi ſſkodliwá / k tomu vſtawičnj Deſſtiowé zameſſkáwali Wog-ſko / kterj wſſemu welmi byli na překážce.

Sultán s Sedmihradſkým o Pokog traktyrowal / tak ſkrz připowědj láſky / yak ſkrz znamenité a hogné dary / od čehož wſſeho on, yakožto prawý Křeſtianſký Pán Oči y Vſſy odwrátil / aniž Rytjřům ſwým na Dary Pohan-ſké wzhljdati dopauſſtěl.

Dwadcátého druhého Dne Měſýce Srpna / Wogſko Křeſtianſké ſeſſlo ſe do Oſtřehoma / kdež s welikau radoſti přiwitán byl Maximilian Arcy-knjže / který tu očekáwal na giné Wogſko přicházegjcy z Rakaus / a to té-hož dne ſe přibljžowalo k ginému Wogſku Křeſtianſkému.

Tu poručeno wſſem Bogownjkům / aby gedenkaždý na ſſeſt dni žiwno-ſti ſobě přihotowil / a dne čtwrtého aby byli pohotowě ſe wſſemi potřebami wſſyckni / že ſe neyprwé wyprawj k Wácy / potom k Hatwanu / a odtud k

Erlyna

Erly na pomoc k obleženým, a ku potkánj s Nepřjtelem.

Dne dwadcátého pátého téhož Meſýce/ Balſſj pohnul s Wogſkem Vherſkým/ gehožto měl ſſeſt Tiſýc Pěſſých, a čtyry Tiſyce gjzdných/ na nichž to nebylo ſnadno ſeznati/ zdaliž Wogácy gſau, čj Paſtýři/ z kterýchžto, tři Sta prw než odtrhli od Budinu, 180. Woluow přihnalo/ magic zayaté tři Turky wzáctné a Ženu Beka Budinſkého/ a ti Wězně odewzdánj byli Arcyknjžeti Maximilianowi.

Přiſpěl na pomoc y Zykmund Knjže Sedmihradſké/ s Oſmnácti tiſycmi Lidu/ mezy nimiž bylo oſm Tiſýc gjzdných, kteřjž za Penjze bogewali/ Patnácte Set Rytjřůw z geho Kragin/ yakož y wſſyckni Pěſſj z geho Knjžetſtwj také byli/ Sedlácy owſſem/ ale vdatnj a w bitwách ſkuſſenj. Ginau čáſtku Wogſka zanechal w Sedmihrádſké Zemi/ kteréžto dal na pomoc y Kozáky, yakž ſlowau Nizowi/ důwěřugjce ſe wjce Cyzozemcům nežli ſwými/ a poraučege, aby w nebytnoſti geho, nedopauſſtěli Pohanuom žádné ſſkody činiti w Zemi.

Wěděli Turcy že ſe přibližuge k Erly Křeſtianſké Wogſko/ a rozuměli že gemu nebude možné ani Střelbau Leženj gich ſſkoditi/ wſſak nicméně geſſtě lépegj ſe zaſſancowáwali/ tak že pewněgſſý měli leženj a ohradněgſſý nežli který Zámek neb Měſto/ ač nebyli tak zaſſancowánj před obleženjmi, aby oni gim neměli ſſkody činiti. Neb zůſtáwagjce zawřenj w Zámku, množſtwj Pohanuow zbili/ Ambraynia Wizýr Neywyſſſýho Baſſy ſe wſſym Lidem geho odehnali/ a potomně wyſkočjce honili ſe za nim/ kterýž w vtikánj Tulipant ſtratil, a málo chybilo, že žiwý nepřiſſel w ruce naſſých. Na ten čas raněn byl w hlawu z Děla přes Sſyſſák Wylim Trčka/ wſſak neſmrtedlně.

Deſátého Dne Měſýce Řjjgna/ Pohané welikau mocy Zámku dobýwali/ gimžto obleženj po čtyrykráte hrdinſký odepřeli/ wſſak když po páté honili k ſſturmu/ opanowali ſtarý Zámek/ w němžto Oſm Set Křeſtianůw zamordowáno.

Po wzetj Zámku toho/ Aga geden Turecký přineſl Sultánowi čtyrydceti Hlaw Křeſtianſkých/ čjmž ſe vkrutnjk ten a Tyrran welice potěſſyl/ a mage giž w mocy Starý Zámek/ o nowý, aby y ten dobyt byl/ peručil wſſeliyakau pécj mjti: Podkopali ſe pod něg Woyácy geho na čtrnácte mjſtech/ a dwanactého dne podložili Prach/ y wſſecko přihotowili což bylo potřebné k rozhozenj Zámku/ tak aby žádná naděge nepozuſtáwala obleženým žeby gey mohli obrániti/ cóž oni ſpatřjce/ aniž pomocý déle očekáwati ani ſe brániti nemohauce/ počali ſem y tam wrtkawau myſl obraceti a gi na kloňowati ku poddánj Pewnoſti.

Dwa neywyšſſj Heytmani, Niary Paul Vher, a Wylim Trčka Cžeſký Pán/ napomjnali wſſech aby pamatowali na přjſahu včiněnau/ ano y padagjce na kolena ſwá před nimi proſyli pro miloſrdenſtwj Božj aby ſe nepoddáwali/ a zwláſſtě Trčka, kterýž ſláwě neſmrtedlný y žiwot y wſſeligaké Zbožj předkládal/ ten proſyl, geſtližeby nechtěli než Zámek poddati/ aby geho neyprwé zabili/ aby aſpoň očima ſwýma na newěrnoſt gich nepatřil. Ale nic neproſpěla ani geho prozba, ani Pawla Niary/ neb tagně půl třetjho Sta Walachůw wyſſlo z Zámku do Leženj Tureckého/ a ti gakožto lidé newažnj zapřeli wjru Křeſtianſkau & Mamaluci facti ſunt, kteréž Pohané k ſobi přigali.

Tim včinkem ginj k témuž nabádánj, dali ſe w rokowánj s Nepřjtelem, gimžto od něho dopuſſtěno, aby wyſſli s zbraněmi bez překážky.

Pawla Níary Vhra, Wylima Trčku, Kolerana Wlacha, a Chynſkého mladſſyho za giné wězně proměnili/a hned, to geſt 13 dne Měſýce Ržyjgna to tak ſprawiwſſe/čaſu polednyjho wyſſlo gich z Zámku dwa Tiſýce/ kteřyjž nedaleko odeſſli/neb na gednō ſſyrokém Poli wſſyckni od Turkůw a Tatarů zbiti gſau/ některým pudenda odřezowali/ některé za žiwa dřeli / mluwyjce že ſe gim odplacugi za onu vkrutnoſt kterauž nad Hatwanſkými prowozgwali/ gednom ty čtyry neypředněgſſyj oſoby ſwrchu položené Sultánowi odewzdali za wězně. Nebylo k myſli mnohým Turkům takowé vkrutenſtwj a zruſſenyj ſlibůw včiněných / pročež někteřyj Haſan Baſſy a Rantčarſkeho Agu to geſt neywyšſſyho nad Ranytčary před Sultánem obžalowali/doklá dagic že neſluſſně a nenáležitě s nimi zacházeno / poněwadž gináče a ne tak ſe dálo s těmi kteřyjž z Oſtřehoma wycházeli/a protož že mohau někdy nápodobnau faleſs od Křeſtianůw ſeznati.

Sultán ſlyſſe takowau žalobu, rozkázal k ſobě powolati Rantčarſkého Agu/a hned geg na drobne kuſy rozſekati poručil/přikazugic přyjſtně, geſtliže by kdo Křeſtianſkého Wězně měl/toho aby hned propuſtil té chwyjle.

To když ſe takowým ſpůſobem pod Erly dálo/Baſſe Segetſké pokauſſelo ſe o Babotſkau Pewnoſt s ſſeſtmi Tiſýcy lidu wſſak když znáti dáno že gede na pomoc Křeſtianům Hrabě z Serynu s Lidem z Styrſké Kraginy, y z Budianem/hned bez dlauhého dlenyj vſtaupilo Wogſko ſpátkem/pamatugice na prwnyj bitwu s Křeſtiany genž byla welmi neſſtiaſtně ſwedena čtwrtého dne Měſýce Ržyjgna, w kteréž padlo Turkůw ſedm Set pěſſyho Lidu/ tolikéž y gizdného nemalo/y to lidu práwě wýborného.

Toho čaſu Komarnſſtyj a Oſtřehonſſtyj hognau kořiſt doſtali/a Michal Weyda Vher, genž měl plat od Cýſaře Rudolffa na tři Sta lidu / a giných mnoho pod ſwau mocy měl, gſauc Wiceregentem w Altenburku / že Měſto to Turku poddal, zagat byl a dán do wězenyj.

Arcykníže Maximilián/Zykmund Knyjže Sedmihradſké/ Tyffenbach a Balſſi wſſecky Wogſka po hromadě magic, poſpyjchali k Erly na retuňk/ ale ta ceſta gim welmi neſporá byla/neb než k Erly přigeli, giž Turek w ni hoſpodařil; čehož pryjčina byla netoliko obmeſſkányj/ale mnohem wjce nedoſtatek wſſeho w Pewnoſti/a k tomu ledagakés nedůležitoſti/ pro kteréžto když Wogſko očekáwalo na Děla a Střelbu/vſſlo ledwa 12 mil za 14 dni. Sedmnáctého dne Ržyjgna Arcykníže do Kaſſowa přigel s deſýti Tiſýcy Wlachůw gyjzdných, s Tiſýcem Weſtffalůw, s oſmi Tiſýcy pěſſyho Lidu a s Dělmi/kdež ſe sſpolčil s Knjžetem Sedmihradſkým/a hned nazeytřyj hnuli ſe wſſyckni ſe wſſyjm Lidem, kteréhož bylo, gyjzdných 32000. Pěſſých 28 Tiſýc/a měli ſebau Sto a dwadceti Děl/dwadceti Tiſýc Wozůw / nimiž ſe každě nocy Wogſko zaſſancowalo.

Dwadcátého prwnyjho dne Měſýce Ržyjgna / přibližowalo ſe Wogſko pořádně zſſykowané k nepřátelům / tim aumyſlem aby včinili s nimi bitwu/k kteréž wſſyckni welmi náchylnyj byli. Nazeytřyj tehdy Křeſtiané táhli vpřyjmo k Erly/a neyprwé měli ſe přes něgakau Ržeku přepraw iti/kdež přigel na proti nim Giaffer Baſſe ſe dwadcýti tiſýcy Lidu, a s třidcýti Děly nedopauſſtěgic Křeſtianům Ržeku přegjti. Giné pak Wogſko Turecké leželo pod Erly, nemagic na ten čas žádné giné péče, gednom aby ſe mohla Erle wzatá vpewniti, a lépegi ohraditi/neb to myjſto Sultánowi welmi ſe lyjbilo/yakožto rozkoſſné k pohleděnj/a wod pramenitých plné/odkudž potomně teprwa wſſeliká moc na Křeſtiany měla ſe obrátiti.

Dwadcátého třetyjho dne téhož Měſýce Křeſtiané rozličnými myjſty

na dru-

Digitized by Google

na druhau ſtranu Rżeky dotčené ſe walili/a potkali ſe zmużile s Tur-
řjž přegjti; gim zbraniowali: Neyprwé potkal ſe Tyffenbach, geho
dněři ſylně dotjrali, wypuſtjce Děla proti Turkům / kterýchž yak
tři Sta na place zůſtalo/ginj hned paty naſſým vkázali/gimžto we

nápomocná temná Noc, tak že mohli bezpečně vtecy/ačkoli odběhli o
cýti Děl/kteréž Křeſtiané wzali y s dwěma Praporcy Tureckými. V
potkánj nezahynulo nic wjce Křeſtianuow než patnácte/ ač mnoho
ných načteno.

Giž ſe byli Huſaři Knjžete Sedmihradſkého y Heyducy přeprawili
přes Wodu, wſſak nemohli mnoho vſſkoditi Nepřátelům pro temnoſt nočnj
ačkoli obdrželi to mjſto na kteréž gim Turcy přigjti nedopauſſtěli/ ale že
welmi auzké bylo, tak že ſe nemohlo naněm wſſecko Wogſko položiti/a k to-
mu že doſti twrdá Zyma byla/ a Leſuw také blјzko nebylo / muſeli wſſyckni
w ginau ſtranu ſe obrátiti.

Toho čaſu přiběhl geden k naſſým z Tureckého Wogſka/ dáwagic gim
wýſtrahu aby pilnau péči o ſebe měli/poněwadž Sultán vmjnil nenadále s
Wogſkem na ně připadnauti/pročež oni položili ſe w giſtém mjſtě/kteréž o-
patřili maudře ſtrážj y Wozy.

Nazeytřj, to geſt 24 dne Měſýce Rjjgna Pohané wſſyckni vkázali ſe
Wogſku Křeſtianſkému čaſu wečernjho/ aby neb nedopuſtili gim na ſwau
ſtranu ſe přeprawowati/neb aby ge odtud odehnali / a Arcyknjže Maximi-
milián, y Knjže Zykmund Sedmihradſký tolikéž neginače vmjnili/ gen a-
by ſe s nimi potkati mohli s pomocý Božj.

Chtěli pro ſſtěſtj prwněgſſj dopuſtiti aby přigelo k nim deſet Tiſýc Ta-
tarůw/kteréžby teprwa na druhé ſtraně wjtali/ale Sultán newyſlal gich ge-
dnom tři Tiſýce/a giné w tagných mjſtech ſkryl/proti kterýmž hned wypu-
ſtili Křeſtiané Střelbu/tu mnoho Pohanůw z té Střelby porazyli/ a giné
zahnali až do Leženj gegich.

Weliké Wogſka byli z obau ſtran, a ſſyroce z obau ſtran Rżeky Stany
roztažené ſtáli/a z gedné wody obědwě ſtrany y s Koňmi gich nápoge wjy-
wali/ a každé nocy gedno Wogſko proti druhému chtělo ſe přeprawowati/
y o to vſylowali aby gedni druhé w té wěcy mohli předgjti.

Druhého dne Sultán mezy ſſeſtau a ſedmau hodinau opět Wogſka ſwé
proti Křeſtianům obrátil dobře zſſykowané/ a neyprwé poſlal několik Tiſýc

Wogá-

Wogákůw chtě aby yakým koli ſpůſobem na druhý břeh ſe protiſkli / gimž to ſylný odpor včiněn / ač z obau ſtran mnoho gich padlo / wſſak předce Křeſtiané obdrželi plac, a Turky naſpátek zahnali.

Tehdáž zabit byl z Děla Detmarus z Konyſperku / Točkag w rameno raněn / Heytman Bawarſký Fronſperger od gednoho Kantčara ſkrz Koleno proſtřelen / a ginij mnozý zraněni. Ten celý den ſtáli Křeſtiané w ordunku / a poručeno wſſem aby ſe k zeytřegſſijmu dni přihotowili k bitwě.

Sſeſtmecytmého dne Měſyce Kzijgna Turcy opět wyběhli z Ležeňij a přibližowali ſe k naſſým ſe wſſij mocy. Stál nedaleko odtud geden puſtý koſtel / w němžto bylo ſkrytých Kantčarůw několik Set s čtyrymecytma Děly / kteříž když ſwého ffortele očekáwali / zatím deſet tiſýc giných Pohanůw přepraw owalo ſe přes Kzeku / což Křeſtiané rádi widěli / yakožto ſprawenj k Bogi / a hned potkali ſe s Pohany zmužile / kteréž rozehnali y s ginými genž ſe byli na giném mijſtě přes Kzeku dáwali / a to s takowým ſſtěſtjm, že přeſtraſſeni gſauce, y ginij genž geſſtě na Břehu ležeſi, vtíkati počali. Mnoho tu Křeſtiané Pohanůw zbili / a zagali, tak yakž někteřij pijſſij Sto a dewět Děl od nichžto Pohané odběhli pro weliký ſtrach a bázeň.

Giſtě v welikém ſtrachu byli Turcy / Sultán Machometet a Imbraim Baſſe k Bely vtekli / a w tom wečernij hwězda zaſwijtila. Arcykníže Maximilián chtěl Lid naſpátek ſwolati do Ležeňij, a přeſtati na tom ſſtěſtj kteréž gemu Pán Bůh propůgčiti ráčil.

Sedmihradſké Knjže, Balſſi a ginj Vhři radili aby Turky giž ſtrachěm naplněné do konce porazyli a zahnali / yakož pak y namluwili na to Maximiliána tím ſamým, že gſau wyprawowali / yak Turek znowu chce na ně vdeřiti.

Což Rytijřſtwo ſlyſſýc, poſtawilo ſe w ordunku ſwém / a očekáwali geſtližeby ſe vkázal Nepřijtel: bylo Křeſtianſkého Lidu čtyrydceti Tiſýc / kterýž potomně takowau mocý na Pohany ſe obořil / že neſměli gich dočkati / a kteřij pak dočkali, téměř wſſyckni zbiti / neb ani polowice žiwých nevſſlo / a opět vdeřili na wětſſij Wogſko Turecké / kteréž také ſſtiaſtně rozehnali.

Zapowěděno potom aby žádný newycházel z ordunku / aniž ſe kwapil na laupež / ale ti genž za Turky běželi / wpadli s nimi až do Ležeňij / kdež zbili množſtwij Turkůw / a nedbagic na onono poručenij (yakž Ianſonius pijſſe) zaneprazdňowali ſe s zbijránijm laupeže, a to bez wſſelikého pořádku.

Albrecht Pětipeſký kterýž měl Tiſýc gizdných pod ſwau ſpráwau / a byl neywyšſſjm nad Wogáky Czeſkými / hnal s nimi Turky až práwě k Stanu Sultanowému / kdež welikau překážku měl, neb tu yakés ſtawenij bylo / na němž y Střelba rozložena byla: W takowé impedimenta když vpadl Pětipeſký s lidem ſwým / w tom Cykali Baſſe z boku na něg vdeřil / a on wěda že ručnice bogownijcy geho wyſtřijleli / rozkázal gim vſtaupati, a znowu ge nabijgeti / z čehož přiſſla weliká bázeň na Němce / neginače ſe domnijwagic, než že Czechowé vtijkati mijnij / tak Němcy oddali ſe na vtikánij / za nimiž Vhři poſpijchali k weliké ſwé hanbě / a wſſemu Křeſtianſtwu k znamenité ſſkodě / a to tak nerozumně a ſtraſſliwě, že ge žádný žiwý člowěk zdržeti ani obrátiti nemohl: ſami Czechowé na placu zůſtali / kteřijž ſtatečně s Turky bogowali, tak dlauho dokawadž nebyli od takowé ſýly přemoženi. Tu zahynul onen ſlawný a vdatný Rytijř genž byl z kmene těch kteřijž vžijwagj za Erb Kzeky na čerweném Poli / při němž padlo mnoho wzáctných Czechůw, kteřijž na tom mijſtě hrdinſky ſwau krew wylili.

Takowým ſpůſobem ztracena Victoria kterauž Křeſtiané yako rijkage w rukau měli / a to ſſtěſtij odňato na kterémž onen opatrný wſſech Wogſk

Křeſtian-

Křeſtianſkých Heytman přeſtati chtěl/ y wjtězſtwj obdrženo takowé, yakéhož

obdržel žádný/ nad tim (ať tak řeknu) Bohem Zemſkým/ a zaſe ztracené pro
nepóſlušſenſtwj, a může mluwiti Sultán ony ſlowa Pompeia, kdykoli wzpo
mene na tu bitwu kterauž měl s Křeſtiany v Erle/ takto řkúce: Hac die erat
Victoria penes hoſtes, ſed non habuerunt Ducē qui ſciret Victoria uti: By
lať gt Victoria owſſem při Křeſtianſké ſtrané/ yakž wýſſe doloženo/ ale nepo
ſluſſnoſt Wogenſká gim z rukau gi wydřela/ ačkoli magno empta od Poha
nůw, neb mno° gich zahynulo, a to lidj neypředněgſſjch/ tak že ſemnau mo
hau řjcy Pohané/ y to což někdy powěděl Pirrtius, když nad Řjmany ſwjt
těžyl s znamenitau ſſkodau Wogſka ſwého řkauce: Si uno alio Romanos
vicerimus prælio actum fuerit de nobis. Neb konečně ta Victoria může v
Pohanůw ſlauti ne tak Victoria yako Calamitas.

Když Křeſtiané přeſtraſſenj odběhli od Arcyknjžete Heytmana ſwého
a neylépe ti vtjkali, ač ge žádný nehonil, kteřjž wolali aby bázliwé Turky
nepřeſtáwali bjti/ on nemoha nic při nich ſpůſobiti, oželegice wſſeho do Ro
ſſyc ſe obrátil/ Sedmihradſký do Tokage poſpjſſyl/ a Pernſſteyn tolikéž od
wſſj Střelby odběhl.

Rowně takowý ſtrach byl w Leženj Tureckém/ že wſſyckni od wſſeho
vtjkali/ w obogjm Leženj yak Tureckém tak y Křeſtianſkém wſſecko zaupl
na pozůſtáwalo za celé tři dni/ Střelba/ Wozy/ Penjze/ a giné wſſecky wěcy
rozložené byly/ a žádný nebyl kterýžby ge zbraňowal wzýti. Někteřj chudj
Pacholcy kteřjž od ſwých ryſtuňkuw odběhnauti nechtěli; dobře ſwé nauzy
a chudobě wſſeligakými wěcmi poſlaužili.

W té bitwě zahynulo Křeſtianůw okolo 20000. Turkůw wjce nežli ſſe
deſáte Tiſyc: mnoho Baſſat/ Bekůw a giných znamenitých a ſkuſſených Ry
tjřůw Sultán ſtratil: Sedmihradſkému Knjžeti nebylo nic wjce zmor
dowáno gednom 200. Němcům wſſyckni winu dáwagi/ že tak ſlawné wj
těžſtwj ztratili/ aniž Vhři mohau něgakau ſláwu vkázati/ kterauž by byli
tehdáž obdrželi.

Rozumělo tomu Baſſe Budinſké že Křeſtiané toho Roku pro ſtrach k
ſobě zaſe nepřigdau/ aniž na to pomyſlj aby měli s Turky bitwu ſweſti/ pro
tož čtwrtého dne Měſyce Liſtopadu s těmi kteréž mohl ſebrati (neb Sultán
do Bělehradu vtekl) ledwa také k ſobě přiſſedſſe, oblehl Wacj/ ale když ſe

obleženj

obleženŷ ſtatečně bránili, a wypadugic z Pewnoſti mnoho Turkůw pomordowali/a Sſpehéři znáti dali, že Křeſtiané táhnau na pomoc obleženým / poſpiſſyli Pohané rychle k Budinu s Wogſkem/kteréhož dobrau čáſtku Sedláci zbili/ když Turky zagijždegicy na ſſtráſſ, w Leſych a miſtech auzkých obſtakowali.

Nacházeli ſe toho čaſu tři Děwečky w Wogſſtě Křeſtianſkém, kteréž w obogim leženŷ býwali/co ſe mezy Křeſtiany dálo, Turkům oznamowali/ a zaſe Křeſtianům zwěſtowali co ſe mezy Turky působilo/ w čemž gſauce poſtiženi / na Sſybenicy wzali konec žiwota ſwého.

Sultán Machomet čáſtku Wogſka při ſobě zanechal / s kterauž rozeſlaw giné do Pewnoſti rozličných/tiſſe poſpjchal k Konſtantynopoli/za nímž tepruw ſtili ſe přes Dunag Sedmihradčané a Muldawané/a zbili mu ſedm Tiſyc Lidu. Mnozý Křeſtianům předpowijdali, že toho Roku mnoho na Turku zýſkagi,což owſſem bylo by ge neminulo/gedno když by byli ſſtiſtij nabytého vžjwati vměli/kteréž ſe gim změnilo pro ſamé gegich lakomſtwij a neposluſſenſtwij Wogákůw.

Machomet tehdy yakž oznámeno po dobytij Erle, a po obdrženij wijtězſtwij v Keredeſs/poſpjchal k Konſtantynopoli / ale ſpůſobem takowým, yakoby znáti bylo, že ne tak s Lidem kterýž ſwijtězyl, yako s lidem kterýž vtikagicý shromáždil domu ſe nawracuge: Neb po wſſij ceſtě aniž chtěl aby Praporce zagaté rozproſtřené byli/ ani traubiti nedopuſtil. Přemyſſlel totižto o vdatnoſti i Wogſka Křeſtianſkého / kterémuž kdyby bylo na překážce lakomſtwij nebylo/ſproſta nepřemožené býti geho hrdinſtwij rozuměl/yakož pak kdykoli a yakýkoli počet lidu ſwého proti Křeſtianům wypravil/ wždy témměř ſtranu ſwau přemoženau, a neypředněgſſij bogowníky zbité widěl / z čehož y k tomu přicházel, geſtližeby Knijžata Křeſtianſká, zanechagic domácých různic, gednomyſlně s Aſyátſkými bog wedli/ že nesčiſlné Wogſko geho proti ſyle Lidu Křeſtianſkého nic nebude mocy proſpěti: Pročež dokawadž geſſtě mezy Křeſtiany neſwornoſt trwá / weſelegſſij myſli s wětſſijmi Wogſky wálku začatau konati vmijnil: yakož hned yak do Konſtantynopole přigel/Čzauſy to geſt Dwořany ſwé za Legáty na wſſecky ſtrany Cýſařſtwij ſwého rozeſlal/přikazugic aby gedenkaždý kterýžby ſſeſtnácte Let wěkem přeſſel, na Wognu ſe ſtrogil/kterézto Wogſko tak ſebrané poručil Wládarům, Natolitſkému/ Syrſkému/ a Egyptſkému pod ztracenijm Hlawy (cožgim ſkrz Meč nahý odeſlaný zgewně znáti dal) co neyrychlegi do Konſtantynopole přiweſti. Rozkázal tolikéž wůbec wolati/ pokutu na to wynalezenau, totiž ſmrt, kterýžby tomu buď pſanijm neb mluwenijm odporowal a k tomu ſe neznal, že s mnohém wětſſijm počtem lidu walečného nežli kdy prwé proti Křeſtianům Předkowé geho wygeli. Sultán Machomet do Země Vherſké w brzkém čaſe přigede.

Weliký nedoſtatek tehdáž byl w Konſtantynopoli/tak že mnozý hladem vmjrali: neb hned od toho dne yak Turcy nebezpečné průchody do Země Walaſké, Muldawſké a Bulgarſké měli/ledwa neypředněgſſij a neywzáctněgſſij s to býti mohli/že gſau Maſſa ku požijwánij doſtáwali. Machomet owſſe proti zketedlné zápowědi Alkoránu ſwého pětmecýtma obecných Kuchyň wyſtawěti poručil/ w nichžby rozličné gijdla a krmě, Lidé zwláſſtě Walečnij za Penijze doſti ſkrowně ſobě mohli kupowati/nadto wýce y těm kteřijžby do těch Kuchyň ſkupowali, na potřeby welikau Summu Peněz z Pokladu ſwého propůgčil.

Mezy tím Legát Perſký do Měſta přigel s Pompau a Dary takowými

s yaký-

s yakýmiž nikdá před tim w Konſtantynopoli wýdán nebyl. Před nim ge-
lo Sto ſtrážných žiwota geho, yako Drabantůw / kteřjž wſſyckni wedlé dá-
wnjho obyčege Předkůw ſwých byli přiodjni Sukněmi dlauhými z Akſa-
mitu do Měſta wgjždeli/a Legát Gubernátor Kraginy Kalderinſké (genž
geſt ku Poledni nedaleko od Georgianůw, a od Západu Rjekau Tygris ſe
obwlažuge,) za nimi na Koni welmi vſſlechtilém/mage oděw na ſobě dlau-
hý z čerweného Akſamitu wýborného drahými kameny a Perlami ozdobně
okráſſený. Za nim tři Sta Rytjřůw Perſkých gelo/wſſyckni w gedné bar-
we Zawogemi neb Klobauky wedlé řádu Perſkeho, ſſyroce w kolo winuty-
mi/a ſſňůrami neb Ručnjky předrahými nimiž bedra přepaſowali nákladně
ozdobenj. Na zad zůſtáwali Wozowé s Dary Králowſkými.

Takowé Poſelſtwj přiwjtáno od Wezyra Baſſete, a od giných předněg-
ſſjch/ kteřjž ge až na Palác Cýſařſký w nowě wyſtawený doprowodili/kdež
před Sultána puſſtěno s nemalau radoſti. Tu Legát řečený Serdar přjči-
nu přjgezdu ſwého wyprawowal ſlowy obſſýrnými/gichžto byla Summa/
že žádá Král Pán geho, s Ottomanſkau Stolicy w přjměřj za některé Lé-
to wſtaupiti/ geſtližeby Machomet 12 Měſt odňatých a tři Zámky nad Rje-
kau Tygris w nowě wyzdwižené, dokonále zaſe nawrátil/na proti tomu že-
by chtěl Král gemu na pomoc padeſáte Tiſýc lidu walečného na wýbor po-
ſlati/a geg nákladem ſwým žiwiti, pokawadžby Wálky Vherſké konec ne-
byl. Odewzdané potom Sultánowi dary / totiž Stan wnitř miſtrowſkým
djlem přiſtrogený/a na oſm honůw rozſſýřený / a byl z Akſamitu Rozýno-
wého, s Střapcy drahými/w nichžto gednom každém Střapcy zlaté puklj-
čky wſazené byli. Druhý Dar/bylo oſm Kobercůw Perſkých/na nichžto wy-
ſſýwané činy Králůw Perſkých a Tureckých s Kontrfekty gegich, a Perla-
mi okráſſlené/ a potomně Knjhy o wedenj wálky znamenité. W tom do-
prowozen Legát na ſtarý Palác Cýſařſký/kdež čaſtá rozmlauwánj magic s
Matkau Sultána/bydlel tam, až to co žádal při Sultánowi obdržel.

Léta potomně druhého to gt, 1597. dáli ſe tyto wěcy.

Szeſtnecytmého dne Měſýce Ledna w nocy, roznemohl ſe Cýſař Ru-
dolff/z čehož byl weſſkeren Dwůr geho zarmaucený: byly prosby nařjze-
né aby Pán Bůh prwnègſſj zdrawj gemu nawrátiti račil/ a liſty rozeſlány
po wſſý Rjſſy / aby nic méně Wogſka proti Pohanům wedlé nařjzenj ſe
wyprawowali/dřjw nežby do Pole wytáhli.

Přiſſel potomně zas k dobrému zdrawj Cýſař Rudolff bedliwý ochrán-
ce wſſeho Křeſtianſtwa / a položil Sněm w Praze / na němž žádal od Cže-
chůw proti Turku 500 gjzdných/ 1500 pěſſých / kteréžby nákladem ſwým
wyprawili/a zbjrka kteráž nebyla wydaná předeſſlých let / aby nynj ſe ne-
zadržowala/nýbrž aby k poplacenj lidu ſlužebnému obrácena byla.

Mimo to aby geſſtě giný počet lidu na wognu wyſlali/ totiž ſſeſt Tiſýc
pěſſých, a dwa Tiſýce gjzdných/dowolugice gim k tomu, tak yak gſau Ro-
ku předeſſlého včinili/aby ſwého Colmiſtra měli / kterýžby gim počet z Pe-
něz wydaných činil/gednom aby ſe o to ſnažili, yakby co neyrychlegi s giný-
mi Knjžetſtwjmi náležegicými k Koruně Cžeſké/ Králowſtwj Vherſké-
mu takowým neſſtěſtjm ztrápenému, y Arcyknjžetſtwj Rakauſkému po-
moc a retunk dáti mohli/a tolikéž přemýſſleli, aby mohli ſebrati giſtau ſum-
mu/kterauž by ſe Zámky Pomeznj zoprawowali/a zwláſſtě Oſtřehom/Ko-
chera / Komárno / Wacg/ ɛc.

Slezácy také, Filek Senderu/ Owadu a Derſabatu aby na ſwau pracy wzali/ ge nákladem ſwým ohrazowali/ z hořegſſýho y z dolegſſýho Slýzka aby Lid na pomoc poſlali/ též y s Frankonú aby Wogſko po hotowě bylo, wedlé vſtanowenú toho/ kteréž ſe dálo na Sněmě w Ratyſboně.

Dále chtěl mýti Cýſař od Cžechůw y to, aby totiž ſebrali ſummu k zaplacenú těm kteřýž kopánym pracowali/ a že prwé množſtwú gich zotýkalo/ aby přemyſſleli yakby mohli w to wkročiti/ aby o to ſe poradili, odkudby mohla žiwnoſt dodáwaná býti Wogſku, yak pěſſýmu tak gýzdnému. Takowé poſtulata wſſyckni Stawowé wyſliſſýce/ rozwažowali ge/ a to co rozuměli (wſſak nic s vblýženým Země) na žádoſt Cýſaře Pána ſwého k ochraně wſſeho Křeſtianſtwa, yakž o tom Sněmowé wypſanú ſwědčý, powolili.

Toho čaſu přigel ke Dworu Sultanowému Legát od Králowny Englické poſlaný/ který coby tam půſobil/ a pro kterau přýčinu wyprawen/ w teynoſti geſſtě pozůſtáwalo/ ačkoli porozůmjwali mnozý z Darůw těch kteréž Sultánowi Králowna poſlala/ žeby tagné ſmlauwy s Turkem mjti chtěla. Darowé byli dwoge Hodinky diwným miſtrowſtwjm ſpůſobené/ z nichž to gedny na ſtalt Lodú vdělané, zwukem hodinu od Hodiny oddělowali/ a druhé běhy Planét Nebeſkých, Hwězd wycházenú a zapadnutú s podiwenjm vkazowali.

Cýſař pak Rudolff, yakž oznámeno, nic cožby k proſpěchu wſſeho Křeſtianſtwa, nic cožby ke ſſkodě a k záhubě Pohanſtwa bylo neobmeſſkáwal / ale wždy o to pečowal/ yako ſnažný obránce Kragin Křeſtianſkých/ kterakby auhlawnú nepřýtel gména Křeſtianſkého mohl potřjn býti. Wyprawil liſty k Knúžatům/ Elektorům/ a k giným půſſýc o pomoc/ kterauzby včinili yak Penězy tak y lidem walečným/ a ſám Sněmy w Cžechách položené yakž ſwrchu doloženo, držal. Tu teprw položen Sněm w Králowſtwú Vherſkém/ na který přigel Arcyknjže Matyáš Měſýce Vnora/ a poſtulata gménem Cýſařſkým včinil. Po mnohém rozmlauwánú, zůſtáno na tom, aby z Králowſtwú Vherſkého shromážděno bylo gýzdných y pěſſých deſet Tiſýc/ kterémužto Lidu aby byl ſebraný žold od giných. Pakliby ſylněgſſjho Wogſka, buď pro obležení něyaké Pewnoſti/ neb pro retuňk obleženým, buď pro yakékoli nenadálé nebezpečenſtwú bylo potřebú/ připowěděli wſſyckni Stawowé weřegně proti Nepřýteli a pro ochranu Cýſařſkých Mezý wytáhnauti/ a zwláſſtě geſtližeby Cýſař ſám oſobně do Vher přigel/ pročež ſamé to včiniti ſljbili/ být pak Králowſtwj w žádném wětſſým nebezpečenſtwj nebylo.

Knúžata tolikéž pomoc ſwau ſkrz liſty oznamowali/ a to welikau/ tak yakž y léta předeſſlého připowěděli. Samé Knúže Saſké tolikо Tiſýc gýzdných oddáwalo. Zbýrán také nemalý počet lidu na groš Cýſařſký zwláſſtě Waullaunſkého/ a neywyſſſý Biſkup tolikéž lid we Wlaſſých zbjrati poručil/ a wſſeliké potřeby k wogně přihotowiti.

Mezy tim Lid Křeſtianſký y Turecký, kteřýž ſtráž na Pewnoſtech Pomezných měli/ každého dne gedni proti druhým wýpady činili/ ſſtráſſowali/ pálili/ zagýmali/ mezy kterýmižto ſſtráſſy, byl geſt yako neypředněgſſý a paměti neyhodněgſſý ten, w kterémžto Sedmihradčané dwě Weſnice ſkrz čaſté Trhy doſti obohacené/ a na to téměř Temeſſwarſſtú patřý, opanowali/ a zagmance weliké množſtwú Dobytka/ obědwě ohněm ſkazyli. Ono také wybýhánú Orſſkyanſkých/ ne tak pro ſſkody včiněné a wzaté, yako pro neſtáloſt wrtkawé Fortuny připomenuti hodné geſt.

Wyſlal byl Petr Orſſký neywyſſſý nad pěſſými některé z Oſtřehoma na ſſtráſſ/ y obdarowánú giſté připowěděl/ geſtližeby kterého z Pohanuow

zagali/z něhožby tagné rady Turecké wyrozuměti mohli. Ti nočnjm čaſem přepravili ſe přes Ržeku řečenau Paxin/a nedaleko od Tolna Lodj gednu na břehu Dunage nalezli/do kteréž bez meſſkáni wſkočili/a zgjmagjce wſſecky, kořiſt dobrau doſtali/s kterauž puſtiwſſe ſe na Dunag ſpátkem vgjžděli. Nawracugjcým ſe wyſſlo w ceſtu ſſedeſáte Turkůw / kteřjž hned na naſſe vdeřili/tak že několik wězňůw propuſtiti muſeli/y kořiſt nabytau odnjmati/kterauž Pohané zbjragjce, tři z Orſſyanſkých zagali/a ginj ſſtiaſtně mimo naděgi k ſwým ſe přibrali.

Dotčenj Turcy málo dálegi plynauce/přitreffili na dwě Stě Tatarůw kteřjž když čáſtku té kořiſtj žádali / a Turcy odpor činili, rozhněwagjce ſe gedni na druhé, ſwedli ſpolu vkrutnau bitwu/ w kteréž mnoho zraněných ſe naſſlo/patnácte Turkůw zabito, a Tatarůw ſedm/a wſſak Tatařj předce wjtězſtwj obdržjce, ſe wſſj kořiſtj do Felduarigi odgeli/kteréžto mjſto gedného dne ceſty od Pary ležj. Při té bitwě genž wznikla mezy Turky a Tatary geden z Orſſyanſkých Trubač zagatý gſa, rozwázaw prowazy nimiž ſwázán byl, a pochytiw Meče, ſtrážcy ſwého nim ſtial/ a ſſtiaſtným vteknutjm w brzkém čaſe do Oſtřehoma přiběhl/kdež rozličné přjhody Petrowi Orſſſkýmu oznámil/za nimž přiběhli y ginj dwa geho towaryſſj ſe dwanácti gi nými/kteřjž těch dotčených wěcý auſtně potwrzowali.

Sedmnáctého dne Měſýce Vnora Zykmund Knjže Sedmihradſké přigel do Prahy we čtyrydcýti Wozých Kotčowſkých / kdež za několik Neděl zůſtáwal/čaſtá a teyná rozmlauwánj s Cýſařem mjwal/a také přigal zlaté Rauno ſſeſtého dne Měſýce Března w pokogi Cýſařſkém při Raddách Cýſařſkých s welikau ſlawau/z láſky Filippa Krále Hyſſpanſkého.

Po wykonánj Mſſe Swaté, Sedmihradſký měl v ſebe při obědě Legáta Papežſkého/a giných Králůw a Knjžat Poſly/a hned na zeytřj ráno odgel, gſa hogně od Cýſaře obdarowaný / kterýž gemu poſlati připowěděl nákladem ſwým y 6000 lidu pěſſjho y gjzdného do Země Sedmihradſké.

Sedlſká Wogna genž byla začata předeſſlého Léta, yakž oznámeno/ tehdáž ſe welmi rozſſyřowala/neb ſe připogili k giným / y ti obywatelé kteřjž nad Leſy Widenſkými bydlegi/a giž tři Zámky Pana Troppa Ferdynanda ab Hoys a Kuſtrenow opanowali/ totižto Pergſſtal/Rogensdorffa Spiegſauce toho vmyſlu aby ſe y o giné pokuſyli/nechtěgjce ani těch ſlyſſeti kteřjž byli nařjzenj od Cýſaře Rudolffa k vpokogenj té baurky. Protož zůſtáno na tom, aby to Wogſko kteréž proti Turku táhnauti mělo, na ně obráceno bylo. Za tim Sedlácy rozdělili ſe na ſſeſt ſtran / Kněžj do Wogſka nabrawſſe, Měſto Styr genž geſt nedaleko od Lince ſkrz poddanj wzali/a odtud y Střelby doſtali. Wyſlali potomně ſſeſt oſob z proſtředku ſwého k gednomu Opatu/žádagic aby poručil gim dodáwati žiwnoſt zg ſluſſné penjze/ kterýž neſwoliw k tomu, kázal těch ſſeſt zmordowati/pročež ginj obořili ſe na Kláſſter/kdež doſtawſſe Opata, vkrutně s nim zacházeli / a po dlauhém trápenj oběſyli ho/a wedlé něho y wſſecky Bratry neb Mnichy kteréž w tõ Kláſſteře nalezli.

Od toho Kláſſtera puſtili ſe k Lincy/kdež ſobě něco Střelby wyproſyli/a vſtanowili mezy ſebau ſklad Peněžitý/kterýž Swatým gmenowali/a ſebrali welikau Summu Peněz, totiž na Sto Tiſýc.

Přibýwalo Sedlákůw každého dne/tak že ſe Wogſko wjce a wjce rozmáhalo/ kteréhožto polowicy giž k Dunagi wyſlati chtěli / ale Arcyknjže Matyáš napomjnal wſſech Dunagſkých obywatelůw / aby ge newpauſſtěli do Kragin ſwých/nýbrž aby gim ſylně odporowali/a nařjdil to, kdožby to-

li neypřed-

li neypředněgſſiho gich Zprácwcy žiwého přiwedl/tomu mělo býti dáno oſm Set Zlatých / pakliby kdo mrtwého doſtal/ten měl čtyrydceti Zlatých za prácy wzýti. A w tom Rakuſſané ſebrali Lid gjzdný y pěſſý / wſſak dřjw než ten lid na proti Sedlakům wyſlán byl, Arcyknjže Matyáš opět napomjnal ge aby pomyſlili yak proti powinnoſti ſwé činj / yak proti Wrchnoſti ſwé bauřku wzbuzugi/a aby aſpoň po mnohém napomjnánj od předſewzetj ſwého vſtaupili/ale oni newſtupně a zatwrdile při ſwé prwnj myſli ſtáli. I wyſlán byl proti nim Pan Girj Skolomitš s ſedmi Sty gjzdných, a s několika Praporcy Pěſſých / a to do Krage Manhartperſkého / aby zatim nedopauſſtěl gim wůli ſwau tak ſwobodně prowozowati. Což doſti bylo protiwno dotčeným žoldnéřům/neb prawili že radče s Turkem, a ne s Sedláky bogowati chtěgi/a oni také nic ſe gich nelekali / ano čim dálegi tim wětſſj Wogſko zbjrali/ a včinjce přjſahu ſpolečně, že ſe zmužile brániti budau/ rozdělili ſe na tři ſtrany/ wſſak tak, aby ſe gich we dwau dnech Sto Tiſyc zaſe ſpolčiti mohlo/a geden každý z nich dobře byl zbrogi opatřený. Měli nad ſebau Heytmana gednoho Kreyčjho, genž byl poddaný Pana z Hoyſu / kterémužto tři Jonácy wždycky poſluhowali/ a wſſyckni geg ctili, neginače než gakoby gegich Králem byl/s nim od Zámku do Zámku poſtupowali/ zmocnjce ſe gich, buď Wogenſkau mocy, neb ſkrz dobrowolné poddánj: těm pak kterjž ſe poddáwali přjſahu činjce že od nich neodſtaupj, nemnoho vblijžowali/gednom což koli od Penez w Truhlách gegich nalezli, to wſſe do ſwé Pokladnice kladli.

Geſtliže kdo mezy nimi gednom půl Tolaru vkradl/hned ho bez miloſti obѣſyli: což ſe k gjdlu a k pitj hodilo, to wſſe gedenkaždý mohl ſwobodně bráti/yako z gednoho Zámku Pana z Hoyſu čtyry Sta Wěder Wjna wytáhli/a mnoižſtwj Strychůw obilj y Zbožj nemalo pobrali/wſſak wſſecko pořádně ſpiſowali co komu odňali/aby zaſe gednomu každému, když mjr a pokog včiněn bude, wſſecko zauplna nawráceno býti mohlo.

Wſſecky Zámky y Měſta kteréž opanowali yakýmkoli ſpůſobem, wýborně opatřili/ tak aby ge nemohli ſtratiti / yakž včinili y tehdáž když ſe gim poddal Merkát a neb Págus Mangelois / w kterémž wjce Domůw geſt než w Wjdni: dřjwe než ſobě kterau Wes podmanili/ tázali ſe Sedlákůw yak s nimi Páni gegich zacházegi/ yakými ge ſpůſoby ſužugi / a to wſſecko pořádně ſpiſowali/pro přjčinu tu, aby některé artykule nimiž ſužowáni býwali, Cýſaři podali yakožto neſluſſné / a oznámili yak od Panůw ſwých vtiſkáni býwali za dlauhý čas, yak rozličné a wnowě wymyſſlené daně dáwati muſeli/yaké roboty činili přes celý rok/tak že ſwau Rolj ani worati nemohli, ani oſyti/ yak ze wſſeho Panům djl dáti / a geſtliže který měl tři Korce Pſſenice/geſtliže tři Krawy/tři Koně/tři Huſy/ neb tři Rohauty/ muſel ſe s Páně o to wſſecko rozděliti: Nadto yaké gim ſſkody činili Wogácy / yak ſe nad nimi každé° roku potřáſali/ a protož že nemohli déle takowé° vtiſkání sneſti/ ano že ſe proto weſpolek ſgeli, aby Práw a ſwých ſtarobylých ſwobod hágili/poněwadž gim nemožné bylo tak neſprawedliwé a vkrutné nad ſebú panowánj trpěti. W čemž geſtližeby gim proměna včiněna byla, a to ſobě obgednali, aby Páni gegich vkrutnoſti ſwé trochu vlewili / připowjdali že chtěgi w čas potřeby proti Turku pomoc včiniti podlé neywyšſſj ſwé možnoſti na kterémkoli mjſtě/gednom aby také Páni gegich s nimi byli gako za Heytmany. Mezy tim zagali Pana Rodendorffa s třema Miniſtry geho / kteréž do wězenj dali/a na Amſſtecj gali y P. Sſternberka proto že gt dal ſtjti dwa z poddaných ſwých/a neywjce ſobě ſtěžowali na P. z Hoyſu a Salla.

Ti pak Sedlácy kteřijž přináleželi k Městu Wijdni podali Suplikacy
Arcyknjžeti Matyáſſowi, o to žádagic aby gim daně vmenſſené byli, kteréž
proti Turku dáwagi / zwláſſtě poněwadž gim Wogácy znamenitých ſſkod
nadělali/a vſtanowili to tagně mezy ſebau, geſtliže nic při Arcyknijžeti neob-
držij/aby ſe hned k giným obrátili do Wogſka gegich/kteřijž tehdaž byli oble
hli Rác/a do něho tak dlauho ſtřijleli/až ſe obleženij poddati muſeli. Odtud
táhli k Městu Cýſařſkému řečenému Jps/a vmijnili zbořiti Kláſſter Melk/
w tom přibližowali ſe Kolomſſtij žoldněři, kteřijž chtěli na Sedláky vdeřiti.

Oni wědauc o Wogſku poſlaném proti ſobě, hned zakopali Plauhy kte-
réž měli okolo Leženij/tak aby s Koňmi mezy ně wběhnauti nemohli. Ale
opět před tim wyſláno k nim z několika Měſt aby ſe vpamatowali co činij/a
zanechali té Wogny, připowijdagic že nebudau wijce mijti takowé obtijže-
nij/poněwadž ſám Cýſař k té wěcy laſkawě dohlédnauti chce/a za tim ſe před
ce Lidé Rytijřſſtij gijzdnij y pěſſij ſgijžděli/aby hned vprkem ſe na ně walili/
geſtližeby wyſlanij k nim nic při nich neobdrželi.

Sedlácy počali ſe ſtrachowati před Cýſařſkau mocý / y wyprawowali
Légátům ſwé křiwdy/ano y přiſlibowali, geſtliže gim Arcyknijže Matyáš
gménem Cýſařſkým liſtem to ſtwrdij že ſe mohau ſwobodně rozgijti/a hoſpo
dařſtwij ſwého ſſetřiti/a geſtliže gim to cožkoli činili za zloděgſtwij počteno
nebude/a oni budau mocy w Suppllikacý přjčiny zbauřenij ſwého Cýſaři o-
známiti/a pokogně očekáwati na reſolucy miloſtiwau / tehdy že chtij před-
ſewzetij ſwé změniti/a do přijbytkůw ſwých ſe rozgijti.

Arcyknijže Matyáš dal gim liſt otewřený/ w němžto doloženo/geſtliže
by Cýſař k žadoſtem gegich ſwoliti chtěl/že y on na proti tomu nebude/ a tak
ſpolečně očekáwali na odpowěd až do třinecytmého dne Měſýce Vnora.

Když pak doſtali Cýſařſký liſt dowolugicý ke wſſemu oč žádali/ rozeſſli
ſe do Domůw ſwých/gednom že gich několik Tiſýc w leženij zůſtalo až Wo-
gácy do Vher odgeli/a přiſlibowali propuſtiti wſſecky wězně/Děla/Zámky y
Měſta Cýſaři nawrátiti/ a za tim wyſlali k Cýſaři pro odpowěd na ty wěcy
nimižto byli obtěžowáni.

Turnffedſſtij Sedlácy na rozličných mijſtech měli ſwé leženij / a žádný
z nich nemohl odſtaupiti neb odgijti z leženij bez wůle a dowolenij ſwých ney-
wyšſſých. A protož když ſe Kolomſſtij žoldněři nenáležitě chowali / trubli
laupali/Ženám a Dcerám gegich náſyli činili/oni očekáwali na ně v gedno-
ho Moſtu, přes kterýž měli geti/ale Koloniſſtij obrátili ſe ginam / pročež y
Sedlácy za nimi ſſpehowali až na pole Krembs/ kdež gich 25 zbili. W tom
ſprawili žoldněři ordunk, a rozehnali Sedláky na koňijch/gichžto zmordo-
wali pět Set, a ſedm Wſý wypálili.

Nic méně nepřiſſlo k koncy to pozdwiženij Sedlſké. Ti owſſem genž
z této ſtrany Dunage, a Morawané na přijpowěd Cýſařſkau včiněnau na po
lehčenij daně, položili ſwé zbraně: Turneffeldſſtij tolikéž od Koloniſſen-
ſkých přemoženi, k pokogi ſměřowali/ale kteřijž při hoře Riberg byli, znowu
ſe ſeſſli/a hned na Kláſſter Lilenffeldt ſſturmem vdeřili: Patnácte Set wě-
der Wijna, a oſmdeſáte wěder Máſla, krom obilij nesčiſlných hromad zně-
ho wywezli / a to neylépe že Mnichy, gichžto Opat tehdaž w Wijdni byl, s
hrdlem propuſtili.

Nápodobně zacházeli s Kláſſterem řečeným Geminga / kterýž weſſkeři
oblaupili/a cožkoli od klénotůw, Wjn, Proffantůw nalezli, wſſecko gwaltem
pobrali. O čemž magice wědomoſt Turneffeldſſtij/znowu k zbranij ſáhli/a
aby wěrnoſt ſwau giným vkázali/ poſlali k nim, žádagic Děl / nimiž přpo-

widali

widali Melku ſylněgi nežli kdy prwé dobýwati:)( )( )(

Marakšſký s gýzdnými ſwými byl tehdáž w Kragi Manhartsberſké/ wněmžto odporné chlapſtwo k pokogi přiwedl/poněwadž gich neypředněgſſj wůdce ſwázané do Wýdně odeſlal/a těm kteřjž nehrubě winni byli přjčina u té baurky / oboͤdwě Vſſy vřezati rozkázal: čimž ſamým tak přeſtraſſyl Sedláky, že gich deſet před gedním Reytharem vtýkal. Přinutil ge y k tomu že gſau wůbec wyznali/kterak pro odpor včiněný vkrutnau ſmrt y ſtracenj Statkůw zaſlaužili/ale ſkrz miloſrdný Dekrét Pána ſwého Pana Wáclawa Marakſſe že gſů při žiwotě zanecháni. Protož že přiſahagi Bohu wěčnému nikdá wýce takowých různic proti Panům ſwým nezačjnati.

Po wykonánj těch wěcý giž ſpokogených/Marakšſký s žoldnéři ſwými y na giné ſe obrátil/neb zaſlechl kterakby ſe znowu ſcházeli / a giž ſe y některých Kláſſterůw a Měſteček zmocnili. Přicházegjcýmu ke Wſy Ottenſſlag, přineſſené nowiny, že Wogſko Sedlſké we Wſy Nagkhirchen ležj, genž geſt v Měſtečka Bokſſtal, R poručil Matyáſſowi Gindřichowi Hraběti z Turnu, aby ſedwěma Praporcy Lidu na ně čaſem nočnjm nenadále připadl/což on včinil. Předeſlal neyprwé nětco pěſſých/kteřjžby ge wyſſpehowali/ale ti když ſtráž Sedlſkau ſnažnau ſpatřili / hned gim rozkázáno z Ručnic ſtřjleti/a Matyáš Hrabě z Turnu, který po zněnáhlu za nim Lid ſwůg wedl/rychle s welikým křikem na ně ſe obořil. Dali ſe w vtikánj Sedlácy, metagic zbraně od ſebe, a do Leſuow poſpjchali/w njchžto, magic na pomoc tmy nočnj, ſe ſkryli. Nemnoho gich zmordowáno/a toliko oſm oſob zagato/ale wſſecky Děla gim odňali.

Pozůſtáwal Marakšſký w Ottenſſlagu/ a že ſe dowěděl o neypředněgſſých půwodých a přjčinách pozdwiženj toho, žeby w Peſenburgku byli/ powolal k ſobě tagně Heytmana Krage toho / přikazugic aby wſſj myſli o to pečowal/kterakby gemu mohl takowé neſſlechetné té baurky wůdce ſwázané oddati. Heytman tehdy když čaſto Sedlácy na ſſtráff wygjžděli/namlauwal k tomu Měſſtany aby ſwau milau Wlaſt od takowé wnitřné wálky ſproſtili/a Sedlákůw bláznivau wyſokomyſlnoſt mocně vkrotili.

Na takowé napomenutj, shromáždili ſe Měſſťané bez meſſkánj / a ne mnoho prodléwagice, obſkočili Dům w němž neypředněgſſj z Sedlákuow hodowali. Tu zagat hlawnj půwod baurky a wálky Girjk Braun Kreyčí s Synem ſwým, genž byl Bubenjkem/ a ſpolu s nim Jan Sſauffler Heytman nad ſtrážnými / Wlach něgaký nepokogný Fendrych, Grembſer Člowěk giž wěkem ſeſſlý/totiž w ſedmdeſáti letech/ k tomu welmi bohatý, a ginj mnozý/kteréž wſſecky Heytman pilně oſtřjhati poručil.

Druhého dne potom Marakšſký oſobně do Bokſſtalu přigel / odkudž dotčené Wězně k Arcyknjžeti Matyáſſowi do Wýdně po Moři odeſlal. W tom přiſſlo mu poſelſtwj z Anſygi dolegſſj/ že Sedlácy kteřjž z této ſtrany Dunage bydlegi, opět powſtali/pročež hned předeſlal Hrabě z Turnu s gýzdnými geho/mage aumyſl brzo za nim táhnauti/který přeprawiw ſe přes Dunag/vpřjmo táhl k Leženj Wogſka Sedlſkého.

Bylo Sedlákůw po hromadě pět Tiſýc, a wſſyckni pěſſý/y očekáwali na Lid Hraběte weſele/aby gemu odpor zmužilý včinili / což ſnadně dokázali / neb Wogákůw Hraběte z Turnu nic wýce nebylo gednom půl druhého Sta. Ale wſſak předce čaſtokráte mezy Sedlſkau rotu wſkakowali/kteréž oni Ručnicemi odháněli/a wſſak wždy na ně nabýhali za tři hodiny,až gich čtyrydceti zmordowali/a mnohém wjc zranili/w kterémžto potkánj,toliko dwa Reythaři raněni.

Přigel w ten čas Marakšſký do Wjdně k Arcyknjžeti Matyáſſowi/ k němuž wyſlán geden z Wogákůw Hraběte z Turnu, kterýž byl o wſſem dokonalau ſprawu dal/ a z té přjčiny ſto pěſſých Hraběti na pomoc poſlal/ gſa hotow za nimi hned yakby od Arcyknjžete propuſſtěn byl, poſpjſſyti.

Přibýwalo také Lidu Sedlſkého/ tak že auſſagic w ſýle ſwé, Měſtečko Swatého Hyppolita, w němž Komiſſaři Cýſařſſtj byli, do konce oblehnauti vmýnili/ a giž wſſeliké potřeby k tomu přihotowili / y Ležený ſwé Waly obehnali. Opět w ſtrachu byla Země Rakauſká/ ale Pán Bůh Wſſemohaucý bez wſſeligakého krwe prolitý to zlé odwrátiti ráčil. Přitřeſſilo ſe, totiž to/ když w dotčeném aumyſlu Sedlácy ſylně ſtáli / že některý Kupcy ſhromáždiwſſe ſe gich okolo třidceti oſob pro ſtrach Sedlákůw/ geli poſpolu nedaleko od Ležený Sedlſkého tak coby mohl třikrát z Ručnice doſtřeliti/ kteréž ſpatřiwſſe Strážný, rychle s tau nowinau do ležený přiběhli/ křičýce že Marakšſký ſe wſſým lidem ſwými táhne. Kak ſlyſſeli Sedlácy Marakšſkého gmenowati/ ſtrachem téměř zmrtwený, netoliko z Ležený vtýkali, ale y zbraně a ſſaty od ſebe metali/ gednom aby mohli tim rychlegi do Leſuw vtecy; a tak žiwoty ſwé zachowati.

Wyrozuměgýce tomu ſtrachu ſwému daremnému, že vtýkali a žádný ge nehonil/ nawrátili ſe gedenkaždý ke Dworu ſwému / a tu teprwa počali rokowati kterakby Cýſaře a Pány ſwé mohli vpokogiti/ y zuoſtáno na tom/ aby ty gichžto půwodem proti wrchnoſti powſtali, ſwázané Komiſſařům Cýſařſkým odewzdali/ a hned gich ſwázali pětmecytma, a před Komiſſaře přiwedli/ ginj pak obdrželi miloſt, a přýſahů k wěčnému poſluſſenſtwj ſe zawázali. Negaký Wilhalſpergius Sedlſkau ſproſtnoſt w tom Kragi k tomu přiwedl/ a gim we wſſem Wůdcý byl/ kterýž wida co ſe s ginými děge/ ſám rukami ſwými ſobě hrdlo odgal.

Též y ti Sedlácy ſkroceni, kterýž w hořegſſý Anyzygi proti Wrchnoſti Meče potáhnúti ſměli/ neb Heytmana ſwého řečeného Machtgraber kterýž někdy Bečwářem býwal, Marakšſkému ſwázaného oddáwagice, po zmordowánj mnohých, a wypálenj Wſý rozličných, miloſt obdrželi. A tak dokonána gſt ſſtiaſtné wogna Sedlſká/ kteráž wznikla z nepřjſtného wrchnoſtj panowáný/ nad niž domnýwal ſe býti wywýſſeným hlaupý rozum Sedlſký: aniž w tom domněný byli / a zproſta zdálo ſe gim to k wýře nepodobné, aby měl Cýſař Lid proti nim pro některé Zemany wyſlati/ pakliby to včinil, neginače myſlili/ než že y Cýſaře k ſwé wůli přinutj/ ale mimo naděgi změněno wſſeliké předſewzetý gegich/ a wſſecko k ginému koncy přiwedeno.

Puowodowé pak neyhlawněgſſý té newole a baůrky w Wýdni k vtrpnému práwu podáni/ a brzo potom wywedeno gich gedenmecytma/ ginýžto audowé kolem přeráženi/ potomně na kůl wſtrčeni, a tak hanebnau a ohawnau ſmrti zahynuli. Giný z zagatých, gichžto geſt okolo pěti Set w wězený kteréž Lwowa Ráma ſluge, pozůſtáwagi/ a mnozý w ni ſmradem a nemocmi odtud pocházegjcými vmýragi.

Neywyšſſým Heytmanem byl nad Sedláky yakž doloženo, Girjk Brunner Kreyči, tehdáž Měſſtian Emmersdorffenſký. Za mladých let býwal Služebnýkem Raddy Peſenburgenſké / potomně w tom Kragi Katem včiněn/ a nyný od Sedlákůw; za Heytmana wyhláſſen. Ten wedlé obyčege giných Heytmanůw neywyšſſých a Cýſařůw, negakého Martina Oſwalda Gerlinc z Neſlinge Tkadlce na Rytýřſtwo paſowal/ z přýčiny té že geſt wrchnoſtý Měſtečka Karlſſpach a Ipſys tak řečené odňal.

Žiádali pak giný wſſyckni za miloſt, kterauž gim Páni vkázali/ ale před

bec muſeli rozhláſyti, že gſau ſprawedliwě pro bauřku včiněnau ſtatky y hrdlo ſtratili/ ale poněwadž ta winna gim miloſtiwě odpuſſtěna/ přiſahali, že nikdá wjce nechtěgi proti Panům powſtáwati/ kterežto Přjſahy geſt ſmyſl takowý:

¶ My N. N. wſſyckni a gedenkaždý z poddaných Litſſawienſkeº Krage, wyznawáme, kterak gſme nerozmyſlné poſluſſenſtwj Vrozenému Pánu, Panu Wácſlawowi Maraſſkému z Naſſau, Pánu w Litſſau, yakožto Pánu ſwému netoliko nečinili/ ale bezewſſj přjčiny y proti němu powſtali/ geho grunt y hubili/ a tim treſtánj přjſtné a ſmrt ohawnau s Manželkami a djtkami naſſymi ſprawedliwě zaſlaužili. Nynj pak vznáwagice welikoſt prowiněnj naſſeho/ činůw ſwých ſkrauſſeným ſrdcem željme a litugeme/ a Pána ſwého pro miloſrdenſtwj Božj žádáme/ aby nám miloſtiwě prowiněnj naſſe odpuſtiti rácil/ přiſlibugice gemu y potomkům geho s přjſahau wſſeliké poſluſſenſtwj zachowati/ od nich nikdá neodſtupowati/ a gich poručenj s pilnoſti wykonáwati/ y gména půwodůw pozdwiženj toho oznámiti/ a wſſeliké treſtánj pro to na nás wzložené mjle ſneſti. Což gſme wſſecko zdwjhnutjm dwau prſtůw ruky prawé potwrdili/ a potwrzugem timto liſtem/ a předůſtogné a nerozdjlné Trogicy ſwaté přiſaháme/ že ſe chceme wedlé ſlow ſwrchu pſaných zachowati. Toho na ſwědomj proſyli gſme Konſſele, Rychtáře a Radnj Měſtečka Litſſau, aby Pečet ſwau k tomuto Liſtu přitiſkli/ což gſau y včinili/ ꝛc. Rakž Ianſonius Mundi furio: fol. 61. obſſjrněgi kopigi liſtu tohoto wypiſuge.

Oprawowána byla w těch dnech Pewnoſt Erle/ okolo kteréž Zdi poražené Turcy znowu ſtawěli/ a Waly kamenjm, rumem a Wotipkami naplněné ſewſſj možnoſti wyprazdňowali. Horu kterauž w čas obleženj Tyſſenbach opanowal/ dwěma Ploty rumem ohřaženými obehnali/ a Děly welikými pilně zewſſech ſtran oſadili/ neb kterékoli kuſy Střelby naſſými v Keredeſs Nepřjtel odňal/ (odňal pak giné wſſecky; krom dwanácti menſſých Děl/ kteréž Kaſſawienſſtj ſſeſtého dne po bitwě od Wſy Miſſkoltc do ſwého Měſtečka přitáhli,) ty wſſecky do Erly wzaté/ gichžto, yakž oznámil Muſtaffa Baſſe Agerſký zagatý, takowé množſtwj bylo, že wſſecken Plac Zámku Erle zaſtjnili.

Přitom čaſe powěſt wyſſla žeby Machomet Cýſař Turecký wſſecky potřeby k obleženj Wjdně připrawowal/ kterežto Měſto hlawnj geſt Země Rakauſké. Byla wěc k wjře doſti podobná/ neb w nowě ſebraný Lid do Budjnu a Bělehradu poſlán byl/ y do Solnoku nemalý počet Turkuow wtrhl. Mimo to Baſſe Budinſký znamenité Proffanty/ Kučnice/ Prach/ ſylnau mocý Lidu pěſſjho, y gizdného do Rábu nočnjm čaſem wyprawil. Potwrzowali těch wěcý mnozý Křeſtiané ſſacowanj a propuſſtěnj z Erle y z giných Pewnoſti pro weliký nedoſtatek pokrmůw/ a žeby konečně Turek kteraukoli Pewnoſt welikau mocy oblehnauti mjnil, giſtili.

Neywjce Wjdenſké k tomu popudilo, aby tu Powěſt prawdiwau býti wěřili/ wyznánj gednoho Turka při trápenj w Preſſpurku, geſſto ſtále wyprawowal/ že geſt Baſſe Budinſký w oděwu Wlaſkém gmenugic ſe býti Hrabětem Křeſtianſkým za několik dni w Wjdni byl/ Měſto ohlédl/ Wartu/ Baſſty/ y weliko množſtwj Děl ſpatřil/ a domněnj Měſſtianůw Wjdenſkých o přjgezdu Sultánowém wyzwěděl/ pročež poručeno wſſem Měſſtianům aby s lepſſj ſſetrnoſti hoſti do ſwých Přjbytkůw přigjmali/ a konečně aby wěděli koho přigjmagi.

Tim také pohnut Arcyknjže Matyáš Sněm Wjdeňſkým položil/ na

kterémž

kteréž byla tato geho ſententie aby Předměſtj wſſecko za nowů Branau a za
Branau Sſtubentor y s ſtawenjm Zahradnjm 200 krocegůw od Měſta ſe po
bořilo/ale wkročila wto radda Wjdenſkých/připomjnagic žeby takowá wěc
netoliko Měſſtiany k obtjženj welikému přiwedla/ale by y wſſecky Kragi
ny Křeſtianſké negakým ſtrachem naplnila/y nepřjteli ſrdce ponukla: do
kládali, to býti k nemalé poctiwoſti Měſta, powěſt a dobré gméno kteréž ſo
bě Wjdeň oblezená někdy od Solimana hauffy neščiſlnými v wſſech Náro
důw w Europě bydlegicých ſpůſobila/ y nynj neſtraſſliwě zachowati/ aniž
ną ſobě dát znáti, žeby newidauc geſſtě nepřjtele, tak ſe měla před nim ſtra
chowati: což vwažugic pilně Arcyknjže Matyáš, proſbám a raddám tako
wým toho dne mjſto dal.

Při koncy Měſyce Března, Zykmund Knjže Sedmihradſké do Alby Ju
lij ſe nawrátil/ gemuž wygela w ceſtu Manželka geho ſewſſjm Dworem
ſwým. Czekali tu na něho Legáti od Bulgarůw wyſlanj/ kteréž třetjho dne
před ſebe puſtil y přiwjtal laſkawau twářj/a oni včinili k němu řeč w tako
wý ſmyſl: že gſau dobře powědomi toho s yakýmby ſſtěſtjm nepřátely krwe
křeſtianſké podrobowal/ a s yakauby ſlawau gména ſwého mnohé z vkru
tného wězenj wyſwobozowal/z kterézto ſamé přjčiny že gſau y w tu naděj
gi weſſli/žeby y oni ſkrz oſobu geho té ſlužebnoſti, w nižto mizerně přes dwě
Stě let trwali mohli býti zproſſtěnj/ a zwláſſtě poněwadž ſlyſſeli žeby wál
ku wedl/ne pro ſláwu a rozſſjřenj Mezý ſwých/ale pro gméno ſamé Kry
ſta Pána/kterémuž ti newěrnj pſohlawcy neſtydatě zlořečili. Tu doložili
že y oni z Křeſtianſké krwe poſſli/a od dáwnjho čaſu k Křeſtianům myſl ſwů
ſmikřowali/ale gſauc od Baiazeta k ſlužebnoſti podrobenj, že gſau nemohli
aniž směli pro okolnj ze wſſech ſtran nepřátelé aumyſl ſwůg vkázati. Nynj
pak poněwadž ſſtěſtj ſe gim yakkoli dobrotiwě vkázalo/žádali aby ge přigj
ti ráčil w ochranu, yakožto ty kteřjžby gemu we wſſem nápomocni býti
chtěli/cožby koli začjti vmjnil.

Gſau pak Bulgarowé bytem při Dunagi/ kteřjž někdy od Rjeky Ruſké
Wolga ginak Rha, do Miſygi dolegſſj/w nižto až poſawad bydlegi, zagu
li: Geſt národ welmi walečný/a wěčné paměti hodnými činy, dřjw nežby
li od Ottomanſkých Pohanůw podmaněni, ſlawný. Od západu magi ſebě
připogené Seruios, geſſto Miſſiané hořegſſj ſlugi/a od Poledne k Tatarům
a Albanům Meze gich ſe wztahugi.

Sedmihradſký weſelau myſly wyſlyſſel proſby gich/ y přigal ge pod
ſwau ochranu/ y napomenul aby pohotowě byli, kdyžbykoli ku powſtánj
proti Pohanům znamenj dal.

Ledwa byli odgeli Bulgarowé/ když Legát Turecký k Sedmihradſké
mu přigel. Nebo Machomet ſkrz Wezyry a Baſſata nabádaný s nim po
kog včiniti chtěl, s yakýmikoli condiciemi. Vwažowali oni ſſtěſtj Sedmi
hradſkého diwné/a w bogjch dokonalé wycwičenj/ a k tomu pozor měli na
Muldawany a Walachy/ kteřjž gim proti Cýſaři Křeſtianſkému bogugj
cým welmi na překažce byli. Widěli tolikéž Cýſařſké Pokladnice wyprá
zdněné býti vſtawičnymi wálkami/wýborné Wogáky zbité/ Kraginy gij
nelidně/ Křeſtianſkau pak ſýlu čim wjce mdlena, tim wjce růſti vznáwa
li. Aniž pochybowali o tom, že Perſſané možněgi nežli kdy prwé do Pole wy
táhnau/poněwadž Sultán přjpowědj a condiciem za doſt nečinil/a k ſobě
na pomoc y Georgiany Národ přirozené záwiſti proti Turkům zapálený a
bohatý, přitáhnau. Nakažené také powětřj, kteréž geſſtě Azj, Thracj a
Macedonj ſužowati nepřeſtáwalo/nemalau k tomu přjčinu dalo/že gſau ſe

nachýlili k předſewzetj takowému, aby pokog a přjměřj žádali.

Neywjce nimi pohnulo Proroctwj Wěſſtcůw gich / kteréž Santonami gmenugi/a řečem gegich wjru nepochybnau dáwagi. Neb ti pád Ottomanſké Stolice z rozličných znamenj nynj přicházeti wůbec žaloſtiwými ſlowy oznamowali. Pro ty přjčiny tehdy Baſſowé Sultánowi radili s Knjžetem Sedmihradſkým w mjr wſtaupiti/ tak aby ze wſſech ſtran nepřátely obklýčený, ſláwy ſwé ſewſſemi Kraginami nepotratil.

Sedmihradſký Legáta v ſebe za několik dni zadržel/a ſám oſobně s nim o mnohé wěcy rozmlauwal/ opatrně owſſem, aby totižto Sultán neginače ſe domnjwagic, než že pokog obdržj/pozděgi Wogſko do Země wpuſtil.

To když ſe dálo, Budinſſtj Pohané ſpogenj s Tatary do pole k Nowému Hradu a k Palanku přináležegjcý wyběhli / a to ſedmého dne Měſýce Dubna, to geſt na Welikaunoc/ kdež čtyry Weſnice zhyndrowali / a weliké ſtáda Dobytkůw s lidem do Budjnu přihnali. Heytman z Palanku s čtyrydcýti gjzdnými za nimi poſpjſſyl/mnohé wězně wyſwobodil, y některé z Pohanůw zbil/a konečně bylby nemalau wěc včinil/kdyby byli Nowohradſſtj na pomoc přiſpěli /aneb kdyby byli mohli pěſſj geho při konjch ſtačiti.

Brzy potom ſgeli ſe naſſy žoldněři z Pewnoſti pomeznjch / a Tatary z Budjnu wygjždegicý nenadále obſkočili/ kdež nařjkánjm a lamenty Křeſtianůw zagatých zapáleni / vkrutně s Tatary v Felduarj zacházeli / tak že gich w malé chwjli tři ſta vmrlých padlo. Wyſwobozeni wězňowé mnozý mezy nimiž ſedmdeſáte mládenečkůw nedoroſtlých/ſſedeſáte gich zagato/a kořiſt wſſecka zas odňata. Před ſwedenjm ſſermiclu toho, naſſj přjſahau ſe zawázali/ že na kořiſt neſáhnau, dokawadžby prwé nepřjtele nepřemohli/což dokázawſſe, přes Dunag k ſwým ſe nawrátili.

Žioldněři z Rábu s Komarnſkými okolo téhož čaſu na Dunagi ſe potkali/ trwala bitwa za několik hodin, až wždy Komarnſſtj ſwjtězyli. Zagato oſm Turkůw/kteřjž wyznali, že wſſyckni na Sultána do Vher prigjždegjcýho očekáwagi/ a powěſt wyſſla, žeby Sultán s dwěma Wogſky z Konſtantynopole wygeti měl/z nichžby gedno do Země Sedmihradſké, do niž ſám oſobně wgeti chce/a druhé k Wjdni s Baſſj řečeném Cykali, obrátil/což do ſtik wjře podobné/neb prawili, žeby Sultán měl mjti lidu ſebraného třikrát Sto Tiſýc.

Téhož Měſýce Dubna padeſáte Tiſýc Turkůw pod Bělehrad přigelo / s tim aumyſlem, gednom aby Walaſkau Zemj kteráž k Sedmihradſkému přiſtaupila/ohněm a Mečem zplundrowali. Předeſláno ſſeſt Tiſýc, na třj hauffy rozdělených Ranytčarůw / kteřjžby ceſty z Sedmihradſké Země do Muldawſké a Walaſké zaſkočili / a nigakž Wogſko s Wogſkem ſe eſpolčiti nedopauſſtěli.

Zykmund Knjže Sedmihradſké wěda ſkrze ſſpehéře o přjgezdu Pohanſkém/bez meſſkánj ſebral Lid/a připadl na dotčené Ranytčary ſſtěſtjm takowým/že ledwa geden z nich vſſel/kterýž tu přjhodu giným oznámil. Nápodobně Bulgarowé s Muldawany a Walachy ſpolčeni/druhau čáſtku Ranytčarůw pomordowali.

Teprw Bulgarowé wzali Srdce na Pohany / a když geſſtě Wogſko při Dunagi ležel/ několik Pewnoſti znamenitých gim odňali / a na každý den ſſkodu nenabytau Nepřjteli činili.

Willacenſſtj, a ti genž w Onothu/Palanku/Wiwaru a ginde byli/tolikéž wygjždeli čaſtokráte/bili/gjmali/pálili, a kořiſt hognau přináſſeli. Sami Huſaři gichž bylo ſſedeſáte oſm z Měſtečka Setſſjnu / a Heyducy, gichž

čtrnácte Set Wolůw a Koňů s mnohými wá-
Bylo třidceti pět z Senderu/ ſpátkem ſe nawrátili.
zmi přihnali/a wſſyckni we třech Nedělých
Aniž tuto zapomenauti ſluſſý na ſſtráff žoldnéřůw Oſtřehomſkých/ kte-
rýž při koncy Měſyce gmenowaného včinili. Wěděli oni o tom že Proffan-
ty Pohané do Budinu powezau/kteréžto aby odňali/Komarnſké a Wiwar-
ſké k ſobě přiwolali/a giž na tagná mýſta wygeli. Nebylo to ſkryté před Be-
glerbekem Řjeckým a Baſſy Budinſkým / pročéž rychle lid ſebrali / a na po-
moc Pohanům wyprawili. Bylo Tiſyc gýzdných Turkůw na wýbor/gimž
to tři Děla Polný přidané. Když ſe giž k zálohám přibližowali / hned Děla
na naſſe wyſtřelili/ a křikem hřmotným na ně ſe walili. Porozuměli naſſj
že gſau zrazený/a poněwadž giné raddy nebylo/zmužilý odpor činili. Trwa-
la Bitwa přes dwě hodiny/a tu teprwa Baſſe wida an ſwogi hynau/ poča-
wolati aby při žiwotě zachowané aſpoň gýmali. Na proti tomu naſſj kři-
čeli/žeby každý proti Mageſtátu Cýſařſkému prowinil / kterýžby Nepřjtele
žiwil. Padlo Turkůw čyyry Sta/množý do Řjeky wehnáni/gichžto ſſyro-
ké klobauky neginače než gako Kačata po wodě plynuli. Tolikо pět oſob za-
gali, a to na poly vmrlých / z nichžby coby nepřýtel přemýſſlel wyrozuměti
mohli/a potom z nich geden brzo duſſy wypuſtil. Baſſe raněný welmi z zá-
mutkem k Budýnu poſpýſſyl. Wſſecky Proffanty s Střelbau a gednim Pra-
porcem naſſým do rukau přiſſli. Křeſtianůw nic wýc gednom ſedm zahy-
nulo/giný wſſyckni do Oſtřehoma přiſſli / kdež kořiſt ſprawedliwě mezy ſe-
bau rozdělili. Sami Komarnſſtý ſedm welikých Pytlůw Reyže doſtali.
Ne tak ſſtiaſtně ſe wedlo poddaným Pana Nadaždyho w Měſtečku Sa-
la řečenem bydlegicým. Nebo Pappenſſtý a Rábſſtý Turcy ſſeſtnácte We-
ſnic wy[illegible]ili/dwa Tiſyce Lidu obogího Pohlawj, a pět Tiſyc Wolůw a Ko-
nj zagali. Kanyſtenſſtý chtjc ſe toho pomſtiti/ſſgeli ſe weſpolek/tak že gich
bylo do oſmi Set/a do Raſcý wtrhli/kteřýž ſe toho nigakž nenadáli/ a pro-
tož (Raſčani rozuměg) ne pilně wartowali. Bek Segetſký tolikéž přes Pole
byl. Z nenadála tehdy na ně naſſý připadli / množſtwý gich zmordowali/a
ſſeſt Weſnic gim ohněm zplundrowali. Wrhli také oheň do Segetu z roz-
ličných ſtran/ nimž shořelo půl druhého Sta Domůw, při čemž oſmnácte
Turkůw zahynulo. Zagatých oſob načteno 60/a Dobytka 1400 kuſů.
Opět popuzeni Pohané nawracugicým ſe, zálohy včinili/a dwěma cu-
ſtami Křeſtiany předběhli, až k mýſtu tomu přes kteréž gjti muſeli/ale wſſak
Ručnicemi odehnáni / a Křeſtiané ſewſſým krom dwau oſob domů ſe na-
wrátili.
Feuldvaria Měſtečko geſt w dolegſſý Zemý Vherſké, oſm mýl za Bu-
dinem/Wally doſti pewnými a hlubokými opatřené/wedlé něhož ležý Zá-
mek pewný Pohanſkými žoldněři oſazený. Toho Měſtečka zmocnilo ſe Sto
oſmdeſáte tři Komarnſkých práwě mocnau rukau we dne/Obywatelé kteřj
na Zámek neutekli, wſſecky pobili/ a Měſtečko wyplundrowawſſe zapálili.
Byliby konečně y Zámku dobyli, gednom že déſſt vſtawičný na překážce byl.
Při koncy Měſyce Dubna někteřý z gýzdných Křeſtianſkých na Turecké
Kupce [illegible]třeſſili/gichžto třinácte ſewſſemi Kobercy drahými y Akſamity
odňatým, do Palanku a Setſſýnu přiwedli/a giné pod meč odſaudili. Se-
ſſýnſkým práwě do rukau Czaus Turecký s mnohými Liſty, k Baſſým, Be-
kům a giným Heytmanům od Sultána poſlanými, přiſſel. Toho Wládař
Setſſynſký wyprawil do Oſtřehoma k Heytmanu Oſtřehomſkému/ od něhož
potom byl do Wýdně dodán.
Ty Liſty zagaté a Czauſem přjčinu dali k raddě té, aby Předměſtj Wý-

deſſté

deňſké bylo rozbořené; neb o přjgezdu Sultánowém, o Wogſku neſčiſlném s kterýmž Wjdeň oblehnauti mjnil/wyprawowali důwodně. Owſſem Cýſař Rudolff Wjdeňſkým Předměſtj zplundrowati a zbořiti přjſně poručil a Zdi Měſtſké y Waly co neylépegi zoprawowati. A giž přihotowené byli wſſecky potřeby/y dělnjcy zgednáni, kteřjžby bořili/gednom že geſſtě o tom tokowali/impenſisne publicis an privatis ædificia dirui oporteat.

Ta wěc když vwažowána, přineſſené giſté Nowiny z Benátek do Wjdně, že přjměřj gakkoli začaté mezy Perſſany a Turkem giž zruſſeno geſt/ poněwadž Machomet Pewnoſti před tim odňaté nad Rjekau Tygris ležjcý wedlé přjpowědj nawrátiti Králi Perſkému nechtěl / pročež on že znowu proti Sultánowi lid zbjrá neſčiſlný/ z čehož že Pohan předſewzetj ſwému na ten čas doſti včiniti nebude mocy, porozůmjwali/a také ta přjčina byla že gſau Předměſtj Wjdeňſké w cele pozůſtali. K tomu wědomo bylo že pro weliký nedoſtatek žiwnoſti/žádným ſpůſobem nebude mocy Wogſko Pohanſké tak blýzko přitáhnauti/ačkoli Pohan poručil na znamenj wygezdu ſwého Praporec zelený z Zámku wywěſyti/ale tim žeby toliko ſtrach na křeſtiany puſtiti chtěl; prawili.

Přemýſſleli pak neywyſſſj nad Wogſky Křeſtianſkými nařjzenj / yakýmby ſpůſobem mohli zaſe Rábu doſtati / poněwadž dokawadžby ta Pewnoſt od Turkůw držena byla / w nebezpečenſtwjm býti wſſecky Kraginy Německé rozuměli. Nedoſtáwalo ſe wěcý mnohých k obležení potřebných, aniž za dobré měli na ten čas geg oblehnauti/ když o přjgezdu Sultánowě s neſčiſlným Lidu walečného počtem wznikli k wjře doſti podobné powěſti/aniž ſe gaká vkazowala přjležitoſt k chytroſti/ſkrz kteraužby něco takowého dokázati mohli.

Za neylepſſj wěc v wſſech počtena, mjſta lidem oſaditi / aby Proffantůw Pohané do Rábu dodáwati nemohli / a Měſtečko Dotys oblehnauti. To ležj w dolnjch Vhřjch newelmi daleko od Rábu / Waly hlubokými a Ploty vpewněné/mage y Zámek s Wěžj doſti pewně wyſtawený/a to mezy Dunagem a Horami, kteréž Němcy Sſyltbergk gmenugi: vpřjmná ſkrz ně ceſta z Budjnu a Bělehradu do Rábu/a ginam nelze ſe vchýliti:

Ta práce wzložena na Paná z Pernſſteyna/gěž byl do Komárna 20 dne Měſyce Mage přigel s P. Balffym/ kdež wložiw do Lodi wſſeligaké přjprawy s Pezigem a s Wogáky geho puſtil ſe na Dunag. Walauni/Komarnſſtj a ginj Vhřj, kteřjž ſe k té wýprawě po zemj ſgeli/a ti wſſyckni shromáždili ſe ſſtiaſtně w Měſtečku řečeném Almos: Oſtřehomſſtj gednom na zad zůſtáwali/geſſto pro nečaſy nenadále nemohli ſe s ginými w vrčitý den ſpolčiti / protož na ně y druhého dne w témž Měſtečku očekáwali.

Prwnj hodinu na noc weden Lid Křeſtianſký k Měſtečku Dotys. Před prwſſjm Wogſkem geli tři gjzdnj w Tureckém Jazyku dobře zběhlj a wycwičenj/a hned za nimi Wůz, na němž připrawené inſtrumentum Petard wezeno, kterýmž Brány hřmotem welikým a ſtraſſliwým wyražené/ a při Woze Lid Pana z Pernſſteyna/gemuž poručeno rychle za gjzdnými s Petardau a Moždjři poſtupowati. W třetjm hauffu byli Sſpanyelowé a Walauni gjzdnj/ mezy nimiž někteřj z Vhrůw pěſſj Rjebřjky neſli / a Moſty kožené, přes kteréžby po wywrácenj a ſtroſkotánj Brány, do Měſta wſkočili. Náſledowal Lid pěſſý/gehož bylo pět Set/ wſſyckni pod Pezygem žold berauce/ wſſyckni krátkými Mečjkami opatřenj / a za nimi w patách tři Sta giného Lidu pěſſjho s Rjebřjkami a Moſty/ kteřjž měli w ten čas také, kdyby nto Petardu přiſſraubowali / z giné ſtrany k Měſtu ſſturm tichý

puſtiti/ a do něho wlézti. Poslednj̈ hauff z Německých a Wlaſkých Woga.
kůw byl ſpůſobený. Arkabuzýrowé a ginj̈ kteréž Muſſketyry gmenugi, da
leko zadu pozůſtáwali/ aby knoty geſſto zdaleka Zářj̈ dáwagj̈ a čiinj̈/ přich
cházegicý neprozradili. A ten geſt byl ordunk, w kterémž naſſy k Měſtečku
čaſem nočnj̈m přiſtaupali.

Pohané ſtrážnj̈ hned ſe nějakého ſſortele obáwali / yakož hned wolali
aby oznámili, coby za lid byli/ odkud gſau/ a pro kterau přjčinu přiſſli: Od.
powěděli dotčenj̈ třj Reythaři, že gſau z Rábu/ a že z Budina gedau s ſſpjžj/
kterauž Aga Achmai poſylá Baſſeti Salomager/ a žeby chtěli trochu v Mě
ſta odpočinauti/ aby mohli dne zeytřegſſjho tim lehčegi do Rabu ſe wſſemi
Proffanty odgeti. Strážnj̈ tehdy napomjnali gich aby neodgjžděli, lečby
prwé ráno Bek o přjgezdu gich přezwěděl / což oni tak včiniti ſljbili / a do
kládali že y k němu liſty magi. W tom žoldnéři Pana z Pernſſteyna Petard
k Moſtu přitahowali/ a ſtrážnj̈ to ſpatřiwſſe, křičeli proč Wozy k Měſtu při
tahugi/ poněwadž Brány zawřené gſau: Naſſy přjčinu tu býti prawili/ žeſe
Heydukůw obáwagi/ kteřjž o wygezdu gegich wědi. Na to Pohané odpowi
děli, pročby tak dlauhých Wozůw užjwali: gimžto odpowědjno, že dwa k
ſobě ſpolčeni gſau. Za tim přiložen oheň/ a Petardy ſe mocně zapálili. Stal
ſe weliký a hrozný hřmot a třjſkánj̈/ neginač než yakoby hrom bil. Brána y
s Moſtem wiſutým ſylnau mocy rozražena/ a naſſym otewřena s welikým
ſtrachem, y křikem obywatelůw. Bez meſſkáni Pernſſteynſſtj̈ žoldnéři po
Moſtech kožennných/ kteréž k tomu s ſebau přiwezli, do Měſta walně wbě
hli. Práwě toho čaſu také Pan z Pernſſteyna a Pezyus z druhé ſtrany s Hey
duky po Rjebřjcých do Pewnoſti wlezli/ množſtwj̈ Turkůw z obau ſtran po
mordowli/ ani pohlawj̈ Ženſkého, ani Dj̈tek neſſanowali. Wſkočilo deſe
Turkůw z wyſoké Zdi do přjkopůw dolů / čtyry z nich Křeſtiané wytáhli/
ale geden tim ſſkokem ſobě Páteř přelomil/ hned vmřel: ginj̈ do Třtin a ſ
zalezli/ a že noc byla tmawá vſſli z rukau Křeſtianſkých.

Giž Dennice wycházeti počala, když naſſy Měſtečko y Zámek krom we
že opanowali. Poſláno tehdy k těm kteřjž na ni vtekli, aby ſe poddali/ k če
muž že nechtěli powoliti/ Pan z Pernſſteyna wſſecky Děla kteréžkoli w té Pe
wnoſti nalezl proti nim obrátil/ a s hněwem několikráte z nich wyſtřeliti po
ručil. Ale na takowý ſpůſob byla Wěže ta wyſtawena/ že gi z kuſůw žádným
ſpůſobem vſſkoditi nemohli/ pročež Wogákům obklj̈čiti gi poručil / kteřjž
zmužile přiſtaupili, a prwnjm ſſturmem gi dobyli. Zmordowáni Turcy na
pořád wſſyckni, kromě Beka, a gednoho Přjtele geho krewnj̈ho. Tu
také zagat wſſj̈ Zemi Vherſké známý Tyran Dellymený/ kterýž ſe nikdá ne
mohl krwj̈ Křeſtianſkau doſti naſytiti. Kořiſtj̈ bylo wſſeligaké hogný do
ſtatek/ o kterauž ſe žoldnéři dělili. Tudy k nemalé ſláwě přiſſel Pan z Pern
ſſteyna/ a Turky k welikému ſtrachu přiwedl. Odewzdané Měſto s Zámk
Pezyowi/ a oſmi Sty lidu pěſſj̈ho y gj̈zdného oſazené/ kteřjž Zdi pobořené
a Brány roztřj̈ſſkané ſylně zoprawowali / y hognoſt wſſeligakých Proffan
tůw ſobě nawezli.

Na počátku Měſýce Czerwna vſlyſſel Sedmihradſký nowiny od Sſpe
hékůw, žeby Turek k Kraginám geho přitahowal/ ano že lid pěſſj̈ y do nich
wtrhl/ a z té přjčiny poručil aby wſſyckni dwadcátého dne. téhož Měſýce k
bitwě přihotowenj̈ do Lippy přitáhli/ na kteréž mj̈ſto giž byl třidceti Děl
a několik Sudůw Prachu předeſlal/ a to aumyſlem takowým, geſtližeby na
Nepřj̈tele přitreffil/ aby bez meſſkánj̈ bitwu s nim ſwedl / neb tak mnoho
wěřil ſwým Sedmihradčanům/ že y w nepřj̈tomnoſti žoldnéřůw Cýſařſkých

ſmėl ſe s ſwými o Turky pokuſyti. Na takowé poručeny, ſſeli ſe do Lippy na mýſto vložené Walachůw/ Muldawanůw a Bulgarůw nemalý hauffowé. Přitreffilo ſe pak, když zewſſech ſtran Sedmihradčané k Lippě táhli/ že gſau někteřý, gichžto dwě Stě bylo, kteřýž z Alby Julý wygýžděli, připadli na Beka gednoho/ genž byl s nemalým počtem Turkůw do Temeſſwaru geti vmýnil/ kteréžto Turky obſkočili/ a wſſecky do gednoho Mečem zhubili. Sám také Sedmihradſký nedaleko od July s Lidem ſwým zbil Sto ſſedeſáte Turkůw/ a zagal gich ſedmdeſáte oſm/ kteřýž při trápený wyznali gednomyſlně/ že čtyry Tiſýce Turkůw z Azye do July přitáhlo/ a každého dne že gich wýce a wýce přibýwati má: Sultán že nic giného nemyſlý, gedno m yakby mohl Wýdeň oblehnauti/ a Sedmihradſkau Zemi podmaniti/ ano že giž předeſlaw wſſeligaké potřeby Wogenſké čtrnáctého dne Měſýce y z Konſtantynopole ſe dwěma Wogſky, to geſt na dwé rozdėlenými wygel/ a že ne z giné přjčiny Dunag s Sawau Moſtem ſpogiti poručil/ k tomu že y tři Baſſowé od něho wyſlaný, s neypředněgſſý čáſtkau Wogſka do Erle přigeli.

Téhož Měſýce Czerwna w nocy ſpadl děſſť krwawý v Měſta Stralezundy, genž gt w Zemý Pomořſké/ a to w některých ſſtėpnicých/ ante Franconam portam, což lidé porozuměli z toho že gſau ráno Kwýti ſkrwawené, y Plátna kteráž w Zahradách býlili, ſpatřili/ na nichž krůpěge krwe pozůſtáwali/ kterážto Plána když prali/ dotčené krůpěge w křýže, ſe proměnili/ a čim wýce ge odpýrali, tim lépegi ge bylo znáti/ na čež wſſyckni z Měſta toho s podiwenym patřili. O čemž pýſſe Ianſonius, Mundi furioſi, folio 121.

Potomně čtwrtého dne téhož Měſýce Czerwna, přitreffilo ſe že geden Měſſtian Stralezundſký, řečený Jan Germerus gel do gedné Wſy, neſa Zemanu bydlegicýmu w ní, Knihy nėgaké/ a hle wkročil mu w ceſtu yakýs diwný Starec/ mage wlaſy wſſecky ſſedíwé/ wyſoké poſtawy, coby mohlo dwú Mužůw zdýli býti/ a oděw na něm byl wſſecken býlý yako ſnýh/ ač Tělo trochu měl temněgſſý.

Germerus ſpatřiw ho, vlekl ſe náramně/ wſſak předce daw ſobě dobrau a ſmėlú myſl, pozdrawil toho Starce/ ale že mu on hned neodpowėděl, mnohém wětſſý ſtrach na něg přiſſel/ y počal ſe žehnati ſwatým křýžem/ yakožto ſtrachem zděſſený.

W tom promluwil Starec a řekl: nelekey ſe/ negſem yá ten před kterýmž křýže čingſs aby zmizel/ což odmluwiw, odſtaupil na prawau ſtranu/ a Germerus odcházel ceſtau ſwau/ gemuž Starec dý: počkey trochu/ a powěz kam ſe béřeš/ což když mu oznámil/ řekl: Wėděl gſem o tom prwé kamby gjti chtěl/ a proto gſem tebe zaſtawil, aby to cožť koli rozkáži, wyplnil. Když ſe zpátkem nawrátýš/ wſtup do Raddy mezy Pány Měſta Stralezundſkého/ a rcy gim, aby odwrátili Srdce ſwé od ſkutkůw bezbožných/ yako od lakomſtwý/ křiwého přiſahánj/ od bludůw/ od ſmilſtwa/ od Pýchy/ a wſſeligakých giných nenáležitých čmůw.

To geſtližeby nevčinili/ powěz gim, ať konečně tomu wěřý/ že Měſto gegich deſátého dne Měſýce Srpna, to geſt na den Swatého Wawřince w popel ſe obrátý: na čež dý Germerus/ nedopauſſtėgž toho Pane Bože/ ale giž byl náramně zděſſený, a téměř yako omámený/ pročež tázal ſe ho Starec řka pamatugeſſli coť gſem přikázal mluwiti: odpowėděl Germerus/ nětco pamatugi/ a nětco nepamatugi/ a on gemu znowu wſſecky ſlowa ſwá ſwrchu oznámena opakowal.

Tu řekne Germerus/ yáť to w Měſtě nemohu oznamowati/ neb by ſe mi

wſſyckni ſmáli/aniby také to° newěřili, žychž pak gim to y mluwil/ a Starec
na to dj: giž ty powěz předce coskoli odemne ſlyſſel/nechceſſli ſwú duſſy za-
tratiti/neb konečně, geſtliže gim to neoznámjſs, nebudeš gmým Služebnj-
kem Božjm/do Králowſtwj Nebeſkého newegdeš / aniž mjti budeš yaké
ſſtěſtj na Swětě/a k tomu w brzkém čaſe vmřeš. Protož radjm aby mčeh
ho nezamlčel, což gſem koli yá od Pána Boha k tobě poſlaný mluwil. Le-
dwa tu řeč dokonage/zmizel před očima gebo.

Germerus nawracugic ſe do Měſta/včinil tak yakž mu byl rozkázal tě
Starec dotčený/ a oznamowal Radde Měſta toho cožkoli od Muže toho ſly-
ſſel/y cožkoli widěl s welikau báznj.

Okolo těch čaſuow Knjže Wirtmberſké poručilo gednoho Alchimiſty
ffaleſſného, genž byl mnohé Pány znamenité ffortelně a zrádně oſſkrabal/
na Sſybenicy pozlacené k wěčnému geho poſměchu, oběſyti. Byl ten giſtý
rodem z Morawy vměnj Zlatnjckého, z chatrného kmene poſſlý/ ale ſpani-
loſti Těla a wtipu tak obdařený, že geg každý Człowěkem neſſpatným rozu-
měl býti/Neb y wněm byla negaká wyſokomyſlnoſt/y myſl bezpečná / njžto
dary od přirozenj ſobě dané vměl wážně vkazowati/čeſt a poctiwoſt ſobě či-
něnau rozſſaffně přigjmati. Aby pak w wětſſj vctiwoſti a wažnoſti v wſſech
byl/prawil ſe býti Girjkem Homwerem, Synem wyſoce Vrozeného Pána
z Brunhawen a z Grobeſſyc Morawana/a žeby z přjčiny té cyzý Kragin
progjžděl/dokawadžby Otec na něho rozhněwaný, hněwu mimo ſebe nepu-
ſtil: což owſſem o Synu gmenowaného Pána byla prawda/ ale on tim Sy-
nem nebyl. Mluwil s welikau bezpečnoſti o wſſeligakých wěcech / a také
že ſpatřil diwy rozličné, pro kteréž ſe z hněwu Otcowſkého raděgi může ra-
dowati, nežli rmautiti: Neb y onen požehnaný Filozoffſký kámen, od mno-
hých hledaný a nenalezený, žeby w prawdě nalezl, dokládal/nimžto může y
přirozenj yako zginačiti/y wſſeligaké kowy ſamým tknutjm w zlato obrá-
titi/gednom to ſobě na překážce býti prawil, totižto nedoſtatek Peněz k roz-
ličným potřebám/kteréžby k wyhledáwánj tak wzneſſeného pokladu při-
náleželi/kteréžto magic, žeby chtěl wſſemu Swětu očitě prokázati/že Vmě-
nj Alchymiſtké ne ffaleſſné a nepodwodné gſt / ale w prawdě giſté a konečné.
Knjže, gehož myſl přjpowědj činěné, welmi nakloniti, vwěřilo wſſeni ſlo-
wům geho / y Peněz, na potřeby k té tak diwné a vžitečné wěcy, nelitowa-
ti poručil. Hned počal chytrý oklamawatel Pťſky a Pece rozličné ſtrogiti/
Vhlj kupowati/Měchy dmýchati/páliti/přepalowati/ rozpauſſtěti / zas w
hromadu ſpauſſtěti/a ginými diwnými ſpůſoby troſſtowati / každý o něm
mluwil/každý ctil/každý ſe geho Přjtelem žádal býti/a čim wjce ſe o Vmě-
nj geho powěſt rozeſſla/tim ſſtědřegi Knjže poraučelo Peněz dodáwati.

Giž na porody Zlaté, a na to předjwné toho předrahého kamene ſtwo-
řenj geden každý očekáwal/ale Knjže, gemužto ſamému Měſſec grunto-
wytřeſen/nemohl déle na ty troſſty naděgi ſwau wkládati. Porozuměl
tomu ten ſwůdce/a z té přjčiny puſtil podwodné hlas, žeby mu potřebj by-
lo gjti do Měſtečka gednoho nedaleko od Stolice Knjžetcý/tak aby tu ko-
nec prácy ſwé tak dlauhé včinil/yakož pak pogma Služebnjka ſwého, z Mě-
ſta wygel. Dotčený Služebnjk o tom wſſem lotrowſtwj dobře wěděl / neb
byl od Pana z Brunhawen k Knjžeti s liſty přiſſel/hledage při Dwoře gi-
Syna dotčeného Pána/yakožto ten kterýž gemu mnoho let wěrně ſlaužil
tu nalezl, ne Syna prawého/ale chytráka toho genž ſe prawil býti Sy-
tím/od kteréhož gſa ſliby y dary hognými namluwený/wſſecko cožkoli o
wěděl, neb ho wýborně znal, zatagil. S tim tehdy Služebnjkem ra

gimi

giterm wygel/a wida k tomu přjležitoſt dobrau/oddal ſe na ceſtu/ a co mohl neyrychlegi vtjkánjm žiwot zachowati vſylowal. Druhého dne dáno znáti Knjžeti že Alchymiſta nepřigel/tolikéž y třetjho dne oznámeno že nepřigel/z čehož počalo geg Knjže w domněnj mjti/a potomně o wjře geho y pochybowati. K poſledku zwěděno že konečně vtekl/a hned wyſláni na wſſecky ſtrany kteřjžby geg honili/a tomu genžby ho přiwedl, tři Sta zlatých za prácy mělo dáno býti.

Rozgeli ſe gjzdnj na wſſecky ſtrany/y pěſſj ſe do rozličných kragůw rozběhli/hledali/ſſpehowali/až nebohého Alchymiſtu nalezli w Hrabſtwj Sſawenburſkém/a nalezeného [illegible]zali. Tu wložen na Wůz neſſťaſtný Midas genž chtěl wſſecko proſtředkem toho Nebeſkého kamene w zlato obrátiti / a s welikým poſměchem do Měſta Stutgardj dowezen/kdež za krátký čas w wězenj temném a ſmradlawém ſeděl/dokawadžby včiněné nebyli Sſaty z kůže pozlacené, w nichžto wiſeti měl/a dokawadžby ſe nepozlatila Sſybenice/na njžby ſlawně a bohatě zaſlaužený wzal žiwota ſwého konec. A když bylo wſſecko připraweno yakž náleželo/z rozkazu Knjžetcýho ten njzce Vrozený Pán/a wyſoce o ſobě mluwjcý ſwůdce, na pozlacené Sſybenicy w zlatém oděwu ſlawně oběſſen. Blázniwj lidé kteřj chtěgi Naturam vměnjm náſledowati/geſſto ona mnohém možněgſſj nežli ars, aniž artem ſobě býti w něčem rownau dopauſſtj/neſſtiaſtnj a mizernj také ti, kteřjž takowými pod wůdcům a ſſybalům wěřj/a w Alchymiſtſkým zlatě, ne w přirozenêni bohatſtwj wyhledáwagj.

Při poſlednj čtwrtj Měſýce Czerwna Sedmihradſký přigel do Lippy: Heytman té Pewnoſti byl Januš Geleſty Muž vdatný/ a w ſprawách Wogenſkých ſſtiaſtný y dobře wycwičený/ale žádoſtj zlata tak oſlepený/že ačkoli hogné kořiſtj čaſtokráte doſtáwal/wſſak předce ta lakomá a nezbedná žádoſt nemohla ſe doſti naſytiti / wynalezl tehdy proſtředek zrádný, kudyby mohl k nesčiſlné Summě Zlata přigjti / a s Turkem ſmlauwu a ſrozuměnj včinil/žeby mu chtěl Lippu ſe wſſemi obywately w ruce dáti: A giž ſe ten den přibližowal kteréhož měl Turky ſkrze Fortnu do Pewnoſti wpuſtiti/ ale diwným půſobenjm Božſkým ta zradda na gewo wyſſla/ o kteréž mage wědomoſt Sedmihradſký/ Zrádcy toho w wězenj vkowaného zanechaw/ wygel proti Turkům na zradu očekáwagicým, a ge rozpláſſyl. Potomně poručil Januſſa Geliſty k čtyrem Koňům přiwázati/a geg na čtyry kuſy roztrhnauti/ a na mjſtě geho, Barbeliuſa genž byl wſſemu Wogſku přjgemný, za neywyšſſjho Heytmana wyhláſyl.

Toho čaſu plawili ſe Walauni do Vher mimo Wjdeň na 24 Lodjch welikých, a pěti malých/kteréžto Wogſko Sſonbergius ſebral/a ginj žoldnéři Pana z Raſteauberchyn s nimi. Tu gedna z těch Lodj pro neſſetrnoſt plawcůw na Skálu přirażena/a ſe wſſemi kteřjž w ni byli, s gich welikým křikem ſe potopila. Sedělo w ni Walaunůw Sto a padeſáte / kteřjž wſſyckni w té přjhodě vtonuli/ginj pak, gichžto bylo okolo tři Tiſýc k Preſſpurſkému Předměſti připlynuli: Hned yak na Břeh wyſſli Walauni/počali po Weſnicých běhati/laupiti/bráti wedlé ſwé libosti. Z čehož Margkrabě z Burgau nemalo byl obražen/proto poſlal k nim Gjřjka Baſtu Muže v weliké wzactnoſti/kterýž yak některé zwěſſeti rozkázal / hned vkrotil tak prchliwé gegich holdowánj.

Deſátého dne po té přjhodě lid Bawořſký a Sſwábſký tolikéž k Preſſpurku připlynul.

Tataři tehdáž měli ſwé Leženj pod Budinem/a ti nočnjm čaſem puſti-

li ſe přes Dunag/a odgali Wiwarienſkým a Oſtřehomſkým čtyry Sta Ko-
ňůw, kteřjž ſe na Lukách bez ſtraže páſli. Brzo potom pomſtili ſe Huſá-
toho wſſeho/neb nenadále wpadli do Ležený gegich/ a kteřjžkoli neutek-
wſſecky na drobné kuſy rozſekali.

Ziolněři z Dotyſu ſnažili ſe o to aby mohli chytrů lſti Palotu opanowa-
ti/ale že ſe gim w tom neſſtiaſtně wedlo/dobyli Hory Swatého Martina/a
tu dwa Agy Turecké zagali.

Dwadcátého čtwrtého dne téhož Měſyce Romarnſſtj puſtili ſe až k
Bělehradu/kdež Předměſtj, wyneſſe kořiſt hognau/a weliké ſtáda Doby-
ka odehnawſſe/ohněm pokazyli. Obywatelé Bělehradſſtj na to wſſe z wyſ-
ſſých mjſt patřili/a wſſak ſwých neſměli retowati/ani z Pewnoſti wygeti.
Vmjnili ſe pokuſyti Křeſtiané y o Tatary a Ruſcyány / o nichž wěděli žeby
Ležený ſwé měli v Betker. Bylo gich ſhromážděných okolo trj Set/kte-
řjž gakž na Tatary připadli/neyprwé ručnicemi počátek bitwy včinili/a po-
tomně ſáhnauce k Mečům/ zděſſené yako howada bili a mordowali. Zahy-
nulo množſtwj Pohanůw / a z naſſých pak žádný. Nalezené byli w tom
ležený předrahé Koberce/mnohé oděwy Akſamitowé/Zlata y Střjbra we-
liké množſtwj /Konj ſpanilé/ a Tiſyc Dobytka welkého y malého. S tím
když naſſy zpátkem ſe wracowali/připadl na ně Bek Satkatenſký / ale y ten
ſtratiw nemalo ſwých Wogákůw/zpátkem rád y nerád cauſſati muſel. Na-
poſledy y Baſſe Budinſký přiſpěl/a Křeſtiany dohonil/kteřjžto čaſtými pű-
tkami byli giž zemdlenj/k tomu nemnoho Prachu měli/ a z těch přjčin gedé
každý rozuměl že práwě w auzkoſti poſtaweni gſau/ vmjnili ſobě neb tu za-
hynauti, aneb ſylnau rukau průchod včiniti : yakož pak giž obklj̈čenj gſau-
ce, Turkům ſe w tom proſtředku zmužile bránili, tak dlauho až na ně Noc
připadla/a té bitwě konec včinila. Tu zahynulo naſſých ſſeſtnácte / polo-
wicy Dobytka ſtraceno/ a giným wěcmi Křeſtiané k Romárnu poſpjſſyli.

Tauſſkát Weſnice geſt, do kteréž Sedlácy Obilj, a cožkoli giného pro-
dati mohli, ſwozowati zwykli. Při niž wyſtawené geſt Měſtečko, ne tak po-
wné, yako těmi handly zbohacené. Sebrali ſe Waradynſſtj/gichž bylo oko-
lo půl třetjho Sta/a rannjm gitrem k tomu Měſtečku přiharcowali/ kdež
nalezli Pohany bezpečně ſpjcý/y wpadli do něho bez meſſkánj / a položiw-
ſſe oheň zapálili. Zmordowáni Pohané wſſyckni napořád/a od toho mor-
du obrátili ſe k kořiſti/kteraužto doſti hognau nalezli. Zwěděw o tom owſſem
Solnocſký Bek/ naſſjm nawracugicým ſe zpátkem, ceſtu zaſkočil. Bogo-
wáno celý den/nětco kořiſtj Pohané odňali/a dwa z Křeſtianůw zabili/gi-
nj wſſyckni do Waradynu zpátkem přigeli.

O wypálenj takowém Měſtečka Tauſſatenſkého když Turcy w Kyra-
lu zwěděli/zapálili ten Zámek/ a na bezpečnégſſj mjſta odgeli.

Každodennj ſſkody, Nepřjteli weliký zármutek přináſſeli/kterýž wždy
nic giného nepřemýſſlel, gednom aby ſe mohl pomſtiti. W tý čaſy někteřj
Romarnſſtj ſſpjžy do Dotyſu wezli/o čemž když Turcy zwěděli/domnjwa-
li ſe že giž ten den přiſſel, w němžby ſe nad Křeſtiany pomſtili: A wpadli na
Oſtrow řečený Sſut/gjmali/laupili/mordowali : Vſſel z rukau gegich ge-
den Wězeň/a přiběhl do Romárna/kdež o vkrutenſtwj Pohanſkém wypra-
wowal. Romárnſſtj bez meſſkánj wygeli, magic gedenkaždý za ſebau na
Koni pěſſjho/a honili Turky až ge y dohonili. Swedena bitwa zmužilá/
Turcy na hlawu poraženi/ kořiſt odňata/ wězni wyſwobozeni.

Při témž čaſe Turcy množſtwj Wozůw naladowaných do Papy přiwezli/ k
tomu y Děla některé / neb welmi ſe obáwali aby Křeſtiané dotčenau Pe-

wnoſt

wnoſt walně oblehli.)( )( )( )( )(

Takowému neſſtěſtij byli Turečtij žoldnéři podrobeni/ale mnohém wětſſij nauzy trpěli Konſtantynopolitanſſtj/neb byl hlad weliký w Měſtě/Ranytčaři rozbrog včinili/že Sultán, aby Moneta mnohém wijce nežli prwé / a téměř přes přijliš platila, vſtanowil/a ſám Machomet pro zázrak w Měſtě ſpatřený, welmi byl zarmaucený. Neb práwě čaſu polednijho, an žádný oblak poſſmaurný widijn nebyl/otewřelo ſe Nebe/z něhož paprſlek ohniwý wyſkočil na Wěž w nižto Prach chowali/kterýž ſe mocý takowau rozpálil/ že pět Wěžij přijležitých y s domy židowſkými při nich wyſtawenými z gruntu wywrátil/y wſſecky w nich přebýwagicý zahladil. Hladem zmořenj owſſem ſe těſſyli, že giž ſe žeň přibližowala/y Ranytčaři, poněwadž Sultán plat Mince vlewil wedlé obyčege prwnijho, byli ſpokogeni/ale kterak by Prorok gich měl býti vkrocen/žádný nemohl k tomu raddu proſpěſſnau dáti. Nařijzené byli proſby každodennij/ y přikázáno přijſtně aby ſe také poſtili/a wſſak předce to náhlé zděſſenij myſl gednoho každého zarmucowalo.

Třetijho dne Měſýce Cžerwence prſſela krew z Nebe y Syra / tak yak y před několika Neděli / a padl z oblohy Nebeſké y oheň na Koſtel Panny Marye/což widěli očitě Koſtelnijcy/ a widěnij wýš oznámené dotčeného Gernieruſa potwrdili mnozý lidé wzáctnj/mezy ninijž y Konradus Skluſenburſký, toho Měſta nařijzený Viceregent/totiž že prawdiwé bylo widěnj geho / a ne od něho zmyſſlené: quod quoq; comprobat & confirmat Eccl. S. Theologiæ Doctor & profeſſor, teſtimonio ſuo, Mundi furioſi, folio 123.

Digitized by Google

Digitized by Google

K wſſeliké Wrchnoſti k Saudům nařjzené krátká Předmluwa.

NA Paměti mýti přiſluſſý Saudcy gednomu-
každému/ a pilně vwažowati w ſrdcy ſwém ſlowa/
kteráž k němu od Pána mluwená gſau/ 2. Paralip: cap: 19. Po-
něwadž k tomu powolaný/ ne lidſký Saud wykonáwá/ ale Bož-
ſký/ Saud totižto Boha Neywyſſſýho/ Pána nad Pány/ Krále nad Krá-
li/ kdež ſe čte takto: Non enim hominis exercebitis Iudicium ſed Domi-
ni, & quodcunq, iudicaueritis in vos redundabit. Sit timor Domini vo-
biſcum, & cum diligentia cuncta facite, non eſt enim apud Dominum no-
ſtrum iniquitas, nec perſonarum acceptio, nec cupido munerum: Ne
lidſký Saud wykonáwati budete/ ale Božſký/ cožkoli ſauditi budete/ při wás
to zůſtane/ nechť geſt bázeň Božý s wámi/ a s pilnoſti wſſecko čiňte/ nebo
není při Pánu naſſem neſprawedlnoſt/ aniž Oſob přigýmánj/ ani darůw
žádoſt. Wolá také in Leuitico cap: 19: Non facies, quod iniquum eſt,
nec iniuſtè iudicabis: Nic nevčinjß cožby nenaležité bylo/ aniž neſprawe-
dliwě ſauditi budeß/ a kdožby nenáležitě ſaudil/ a w činěný ſprawedlnoſti
pochybowal/ na to° takowé činj zlořečenj/ kteréž napſáno gt Deut: cap: 27.
Zlořečený kterýž přewráti Saud Cyzozemcy/ Syrotku a Wdowě/ zlořeče-
ný kterýž bere Dary/ aby zahubil Duſſy Krwe newinné/ a řekne weſſkeren
lid, ſtaň ſe. Má pamatowati každá Wrchnoſt na ſlowa kteráž Izaiáß w
kap: 5. mluwý, řka: Běda bude wám/ kteřjž ſprawedliwým činite neſpra-
wedliwého a bezbožného/ a ſprawedlnoſt ſprawedliwého odnjmate od ně-
ho: co ſe wám pro to ſtane/ čtěte ſobě w témž mjſtě. Dále také týž Izaiáß
mluwý: Běda bude těm/ kteřjž vſtanowugý Práwa zlé a neſprawedliwé/
piſſjc neſprawedlnoſt/ aby vtjſkali Chudé Saudem/ a činili kwalt Při/ Chu-
dých lidi mých aby Wdowy byli Laupež a Kořiſt gegich/ a Syrotký aby
zedrali. K témuž y Spaſytel náß v Lukáſſe Swatého ſměřugjc mluwj:
Běda bude y wám Prokurátoři a w Saudech zběhlý/ nebo obtěžugete lid
obtjženjm neſneſytedlným/ kteréhož ſneſti nemůže/ a wy ſami ani gedním
prſtem břemena ſe nedotýkáte.

Na wás tehdy to wſſecko záležj ó Saudcowé/ na wás ſložená gt ód Bo-
ha ſprawedlnoſt lidſká/ a proto máte napomenutj od Swatého Auguſtýna
takowé: Ne proto prodati má Saudce Saud ſprawedliwý/ nebo Swě-
dek Swědectwý prawdomluwné/ že prodal Rychtář ſprawedliwau ochrá-
nu/ Prokurator dobrau a ſprawedliwau Raddu/ neb oni k oběma ſtrankám
přiſluſſegý/ ale Saudcowé toliko k gedné/ a když Saud a Swědomý kte-
ráž negſau ſprawedliwá prodáwagý/ zle a ffaleſſně prodáwagý/ a mno-
hém geſſtě hůřegý Penýze ſe berau/ nebo neſprawedliwý gſau/ ačkoli z do-
bré wůle dáwané býwagý/ a proto prawý Pſalmiſta w Žialmu 2. Appre-
hendite diſciplinam, ne quando iraſcatur Dominus & pereatis de via
iuſta.

¶ Saudcowé Zemſſtj a Vřednijcy Neywyžſſj w těmž Králowſtwij/ když gſem tuto Knihu pſal/ takowým pořádkem na Saudu Zemſkém ſeděli/ kteréhožto wzáctnoſt připómenu/ a po něm též y giné/ wedlé pořádku Země.

SAud Zemſký pro čtyry přijčiny ſluge/ kte-
réž ſe krátce oznámij. Prwnij/ že ſám ſaudij to-
liko o Hrdla/ o Poctiwoſt/ o Grunty a o Dědictwij.

Druhá přijčina/ že wſſyckni Obywatelé téhož Králow-
ſtwj/ tomu Saudu poddáni gſau/ y ſám Král ſkrz Proku-
ratora ſwé°/ krom co ſe dotýče Manůw a Statkůw Manſkých a Lenných.

Třetij/ že w tom Saudu ſedij Neywyžſſij Vředníjcy Zemſſtij/ yakožto Neywyžſſij Purgkrabě na mijſtě Králowſkém/ po něm Neywyžſſij Komorníjk/ a wedlé něho Neywyžſſij Saudce Zemſký/ a ginij Vředníjcy Zemſſtij/ wedlé ffigůry ſwrchu položené.

Cžtwrtá přijčina geſt/ že Menſſij Saud Zemſký y ginij Saudowé wſſyckni/ k tomuto zřenij a autočiſſtě ſwé z ſtrany naučenij magi.

Takowý Saud Zemſký Wětſſij w Roce držán býwá třikrát. Neyprwé na zegtřij Swatého Jeronýma. Po druhé w Pátek o Suchých dnech Poſtnijch. Třetij o Suchých dnech Letnicých/ a každý ten Saud dwě Neděle trwá/ wſſak mimo ty dwě Neděle k každému Saudu přidány gſau čtyry dni/ a w těch čtyřech dnech nic giného/ než toliko Wdowy a Syrotcy ſlyſſáni býwagij pořádně wedlé obeſlánij z wſſelijakých potřeb/ y na Suppliky/ což potřebuge ſpěſſného opatřenij/ a ſlugij ti dnowé Syrotčij/ kromě co ſe dotýče Gruntůw/ Dědictwij/ Liſtůw Hlawnijch/ nářku Cti/ neb haněnij/ z toho ſe neobſýla/ ale pohánij. Z nářku Cti aneb z haněnij na Poctiwoſti/ kdyby geden druhé° nadal Zrádcůw/ aneb ho tím nařkl/ že Cti nemá/ aneb že co zlého proti ſwé Cti včinil/ a také žeby nětco auklaně aneb podwodně zlého včinil/ aneb žeby newywedený Pſanec byl/ aneb kdoby komu zgewně Zloděgů nadáwal/ a giných ze gména při trápenij Zločincůw na Oſobu z Stawůw ſe ptal/ etc. a giné přijčiny/ které w Tytulářijch a w Zřijzenij Zemſkém doložené gſau.

Léta Páně 1543. na Sněmu Obecném/ genž byl

držán w Pondělj před Swatými Filipem a Jakubem/ ſložen čtwrtý Saud w Králowſtwij Czeſkém/ kterýž ſe držijwal na Hradě Pražſkém/ na zegtřij po Swaté Panně Barboře/ a mijſto něho k giným třem Saudům Zemſkým přidáno po čtyřech dnech na dwě Neděle/ w nichžby toliko Wdowy a Syrotcy ſliſſánij byli/ kterýž y za tau přijčinau dnowé Syrotčij ſlowau.

Když gſem tuto Knihu ſpiſowal/ tímto pořádkem Páni na Saudu Zemſkém ſeděli.

Wyſoce Vrozený P. Pan Petr Wok z Rožmberka/ a na Czeſkém Krumlowě/ Wládař Domu Rožmberſkého/ a G. M. C. Radda.

Podlé něho Vrozený P. Pan Kryſtoff z Lobkowic/ na Tachowě/ Pátku a Diwicých/ Neywyžſſj Hoffmiſtr/ G. M. C. Radda/ Neyſtarſſij Komorníjk a Kammrmeyſtr Králowſtwij Czeſkého/ a Preſydent nad Appellacymi na Hradě Pražſkém.

Podlé něho měl mijſto Pan Marſſalek/ kteréhož na ten čas nebylo.

Podlé Pana Marſſalka Neywyžſſij Komorníjk/ kteréhož také toho čaſu nebylo/ po ſmrti Vrozeného P. Pana Wácſlawa Berky z Dubé a z Lippého/ na Rychmburce/ Budiſſowě a Oſowém/ G. M. C. Raddě.

Digitized by Google

Podlé Pana Komorníka Vrozený P. Pan Adam z Sſternberka / na Bechyni a Sedlcy / Neywyſſij Sudij Králowſtwij Cžeſkého / G. M. Cýſařſké Radda.

Podlé pana Sudijho Vrozený P. Pan Zdeněk Albrecht z Lobkowic / na Chlumči a Gijſtebnijcy / G. M. C. Radda / a Neywyſſij Kancléř Králowſtwij Cžeſkého.

Vrozený P. Pan Wolff z Kolowrat Nowohradſký na Lnářjch a Wopálce / G. M. C. yakožto Krále Cžeſké° Radda a Neywyſſij Sudj Dworſký.

Vrozený P. Pan Joachym z Hradce / na Hradcy / Telči / ꝛc. G. M. C. Radda / a Purgkrabě Karlſſteynſký.

Vrozený P. Pan Heřman z Rijčan / na Koſowé Hoře / ꝛc. G. M. C. Radda.

Vrozený P. Pan Jan Girž z Sſwamberka na Konſſperce / Boru a Worlijku / G. M. C. Radda.

Vrozený P. Pan Jan Sezyma z Sezymowa Auſti / a na Auſſti / Dědičny Krageč Králowſtwij Cžeſkého / a G. M. C. Radda.

Vrozený P. Pan Oldřich Felix z Lobkowic na Bilině / Koſti a Běſſkowicých / G. M. C. Radda.

Vrozený P. Pan Adam Mladſſij z Waldſſteyna / na Hrádku nad Sázawau a Lowoſycých / G. M. C. Radda a Komornijk.

Vrozený P. Pan Wylím Slawata z Chlumu a z Koſſmberka / G. M. C. Radda a Komornijk.

Vrozený P. Pan Heřtwik Zeydlic z Sſenffeldu / na Polny / Chocnym Přibiſlawi / G. M. C. Radda / Koruny Cžeſké / Německých Leen Heytman / a Cýſařowé Rzijmſké / yakožto Králowé Cžeſké Měſt / Podkomořij.

Z Stawu Rytijřſkého.

Vrozený a Statečný Rytijř Jan z Klenowého a z Janowic / na Žinkowech a Žitině / Neywyſſij Pijſař Králowſtwij Cžeſké° / a G. M. C. Radda.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Humprecht Cžernin z Chuděnic / na Chuděnicých a Sſwihowě / G. M. C. Radda / á Podkomořij Králowſtwij Cžeſkého.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Wácſlaw Ples Heřmanſký z Slaupna / na Stolanech a Byſtřicy / Purgkrabě Karlſſteynſký.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Jan z Wřeſowic a z Daubrawſké Hory / a na Podſedicých / G. M. C. Radda / Purgkrabě Krage Hradeckého / á Neywyſſij Jagrmeyſtr Králowſtwij Cžeſkého.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Gindřich Kapaun z Swogkowa / a na Beronickách / G. M. C. Radda.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Kryſtoff Wratiſlaw z Mitrowic / na Lochowicých / G. M. C. Radda.

Vrozený a Statečný Pan Tyburcy Zdárſký ze Zdáru a na Kladně / G. M. Cýſařſké Radda / a Heytman Menſſiho Měſta Pražſkého.

Vrozený a Statečný Rytyř Pan Gindřich z Piſnic / ꝛc. Mijſto Kancléř Králowſtwij Cžeſkého / a G. M. C. Radda.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Purgkhart Točnijk z Křimic na Kaumicých a Proſſtboři / G. M. C. Radda.

Ginij Pijſaři / Ingroſſátoři a Regiſtrátoři / lidé hodnij pamětí / na gijných mijſtech ſe připomijnagij / wedlé Předkůw gich.

Saud Zemſký Menſſj w těmž Králowſtwij Czeſkém / kterýž tolikéž třikráte ſe do Roka držij.

Nrwnij na Swatého Yeronýma gchen Den.

Druhý před Suchými dni Poſtnijmi w Auterý / tři Dni pořád.

Třetj we Středu o Suchých dnech Letničných / dwa Dni.

W tom Saudu ſedá ſedm Oſob hodných a dobře zachowalých z Stawu Rytijřſkého / a čaſem y z Stawu Panſkého / a ti ſlowau Auřednijcy Pražſſtij Menſſij Deſk Zemſkých. Na tento čas byli tito / gichžto ſe Erbowé nijže ſpatřugij:

Neyprwé Purgkrabě Hradu Pražſkého / Girij Wratiſlaw.

Mýſto Komornijk / Jaroſlaw ze Wchynic z Tettowa a na Lukawcy.

Mýſto Sudij / Zacharyáš Biaba z Rybňan.

Mýſto Pýſař / Bohuſlaw z Michalowic a na Vrwenicých.

Auřednijk Cýſařowé yakožto Králowé Czeſké / Jan Karel Neyſtarſſij Woracický z Paběnic.

Auřednijk Podkomořijho Neywyšſſij Pýſař / Adam Ryžmberſký.

Přidán také Pýſař Menſſých Deſk Zemſkých / kterýž ſlowé Pýſař Menſſijho Saudu / nimžto byl na tento čas Gindřich Chanowſký / Dlauhoweſký z dlauhé Wſy a na Chanowicých.

Wſſak žádný giný z toho Saudu nemluwijwá / gednom mýſto Sudij z wůle wſſech / neb komuž on poručj w potaz wſtupowati / a w nepřijtomnoſti geho / činij to mýſto Komornijk.

A tito Auřednijcy Menſſj od Wyšſſých Auřednijkůw Zemſkých / s Radau Saudu Zemſkého wolenij a ſazenij býwagi / gimžto poſluſſnoſt náležitau zachowati powinni gſau / a gedenkaždý Auřednijk Wyšſſij / má moc mýſto držijcýmu ſwému odpuſſtěnij dáti.

Také kdožby Auřednijky neb gednoho z nich nařkl z ſtrany wěcy Auřadnijch / a toho neprowedl / Hrdlo ſtratiti má / ani žádný Człowěk nemůž gich přeſwědčiti / lečby měl k Swědomij Pány z Lawic.

Třeti Saud téhož Králowſtwij Czeſkého ſlowé Dworſký/ kterýž býwá držán čtyrykráte do Roka.

TEnto Saud wlaſtně ſamému Králi Czeſkému náležij/ a geſt při wůli geho/ yaký koli počet Panůw a Rytijřſtwa při tom Saudu mjti ráčj/ wſſak Níže z méně deſýti Oſob nemůž wyrčen a dělán být. Při wynáſſenj Potazu wſſe zachowáno býwá/ yako při Saudu Wětſſijm Zemſkým/ a w tom Saudu přednij mijſto má Neywyſſſij Sudij Dworſký. Ten Dcky Dworſké w ſwé mocy má/ a k tomu ſwé Aúřednijky zřijzené/ kteřijžto Přijſahu včinij každý k ſwému Auřadu/ tak yako Auřednijcy Prazſſtij Menſſij Deſk Zemſkých.

Ten Saud čtyřikráte držán býwá do Roka. Prwnij na zegtřij S. Bartholoměge.

Druhý na zegtřij Swatého Martina.

Třetij na zegtřij Swatého Pawla na Wijru Obrácenij.

Cžtwrtý na zegtřij Swátoſti/ kterýžto Saud trwá toliko geden Den/ a zahaguge ſe/ rowně yako Saud Zemſký.

Digitized by Google

Cžtwrtý Saud geſt Komornj / kterýž tolikéž wláſtně Králi Cžeſkému náležij / na kterémž Páni tijm pořádkem ſeděli.

TAkowý Saud držán býwá od Neywyžſſjho Pana Hoffmiſtra Králowſtwij Cžeſkého / čtyrykrát do Roka.

Prwnij na zegtřij S. Pawla na Wijru Obrácenij.

Druhý w Pondělij po Swátoſti.

Třetij po na zegtřij Swatého Bartholoměge.

Cžtwrtý po na zegtřij Swatého Martina.

Digitized by Google

Každý ten Saud trwati do dwau Nedil/ a k tomu Teyden ſe přidáwá k
každéᵘ Saudu pro Pře poſtrannj/ totiž na Supplikacy od Krále ſročenij
Počet Panůw a Rytjřſtwa při tom Saudu yaký býti má/ to geſt při wů
li Králowſké/ wſſak méně deſyti Oſob potaz ani Nález včiněn býti nemůže.
Křikowé při tom Saudu pokutugi ſe rowně yako při Saudu Zemſkém/
gednau Kopau groſſů Cžeſkých.

Léta Páně 1548. w Pátek den S. Fabiana a

Sſebeſtyána/ Král Ferdynand wyzdwyhl Appellacy na Hradě Pražſkém/
a nařjdil giſté Raddy ze wſſech Stawůw Králowſtwij Cžeſkého/ přidawy
Doktory w Práwých/ k nimžby netoliko z Prahy a z giných Měſt Králow-
ſtwij Cžeſkého/ ale y z Margkrabſtwij Morawſkého/ z Knijžetſtwij Slé-
ſkých/ a Margkrabſtwij obogých Lužic/ odwolánj ſwé brali/ tak aby potom
žádný ani do Prahy/ ani do Magdeburgka/ ani do Lipſka/ ani kam ginam z
Země neapellowal/ ani na naučenj/ ani na ſlepé Ortele nepoſýlal. A prw-
ngij z Panůw a Rad nad Appellacymi byli tito:

Pan Ladiſlaw Popel z Lobkowic na Chlumcy/ Dworu Krále Cžeſkého
Marſſálek.

Pan Gindřich Plánſký z Žeberka/ Heytman Menſſjho Měſta Pražſkého.

P. Ludwijk Bezdružický z Kolowrat/ Heytman Nowého Měſta Praž-
ſkého.

Z Rytijřſtwa.

Adam Řiepický z Sudoměře a na Řiepicy/ Podkomořij Králowé/ a
Heytman Starého Měſta Pražſkého.

Petr Bechyně z Lážan na Pičině.

Albrecht Kaplijř z Sulewic.

Doktoři w Práwých.

Ludwijk z Hradin. Wawřinec Knor z Rozmrottu. Gerhard z Cžey-
cha. Kryſtoff Kekler/ Raddy Dworſké.

Z Měſt Pražſkých.

Miſtr Thomáš z Jawořice. Blažeg Nožička. Jan Pamffilus a
Jan Lukeš/ z Starého a Nowého Měſta Pražané.

Když gſem tuto Knijhu ſpiſowal/ tito Páni k temuž Auřadu wyſazenij byli:

Neyprwé z Panůw.

Pan Kryſtoff Popel z Lobkowic/ na Táchowě/ Pátku a Diwicých/ Cý-
ſaře Rudolffa Radda/ Neyſtarſſij Komornijk/ Neywyſſſj Hoffmiſtr/ y
Kamrmeyſtr Králowſtwij Cžeſkého/ a Preſydent nad Appellacymi na Hra-
dě Pražſkém.

Pan Ferdynand Oſlik.

Pan Herenffryd Minkwic.

Z Stawu Rytijřſkého.

Pan Hendrych z Promnic a Pan Wácſlaw z Budowa.

Doktoři w Práwých.

Doktor Jan Tonnr z Trupachu.

Doktor

Digitized by Google

Doktor Danyel Princ z Buchowa.
Doktor Mathyáš Kremr z Grunowa a na Smilowicých.
Doktor Jan Khauffr.
Doktor Gabryel Hans.
Doktor Jan Sſchwartzmakr.
Doktor Mikuláš Pffendigr.
Doktor Wáclaw z Fliſnpachu/ a giných.

Purgkrabſký Saud pátý w těmž Králowſtwij Czeſkém.

TEnto Saud Neywyžſſij Pan Purgkrabě Pražſký/ má oſaditi giných ſſeſti Oſobami/ aneb wijce/ Lidmi dobrými a Vrozenými/ kteřijžby při Purgkrabij Hradu Pražſkého při Saudu (k němužby Přijſahu vdělali) ſeděli.

Ten Saud nemá giſtého čaſu kdy ſe držeti aneb yak dlauho ſe držeti má wyměřeného/ kromě když geſt Sněmem Obecným nařijzeno/ že po každém Saudu Komorným pořádným/ dwě Neděle Pře poſtranný na Supplikacy ſlyſſané bywali/ aby toliko geden Teyden ſſli/ a druhý Teyden Saud Purgkrabſký aby držán byl/ nežpotom držán býwá yak kdy může býti/ a k kterému dni Pan Purgkrabě wložij/ toliko ſe welice ſſetřiti toho ſluſſij/ aby giným Saudům překážka nebyla.

Za čaſu ſpiſowánij mého Kněh těchto/ při těmž Saudu Purgkrabſkém byli Oſoby tyto zřijzené:

Giřijk Mladſſij Wratiſlaw z Mitrowic/ na Zalſſy a Protiwijnî/ Purgkrabě Hradu Pražſkého.

Raddy při těmž Saudu.

Wáclaw Starſſij Počepický z Počepic.
Jan Zygkmund Knobloch z Knobelshoffu a na Buttowicých.
Jan z Proſeče a na Girnach.
Danyel Sſwijk z Lukonos a na Roztilech.

Pijſaři.

Pawel Weys z Perkhna.
Jan Sſtrachowſký.
Jan Ladiſlaw Steblijk z Czenkowa.
Jan Muſyl Podwinſký z Daubrawičan.
Celeſtyn Sſemijk Podwinſký z Daubrawičan.

Komornijcy.

Floryan Felix Pražſký.
Lorenc Zibořický.

K Dobro-

K Dobrodincy ſwému miloſtiwému Author.

WZdycky Člowěk maudrý a milowník Wlaſti ſwé milé o tom myſliti zwykl / a tato ſlowa mjti w pmyſlu ſwém / kteráž onen wzneſſený Muž Cicero napſal / Rhetoricorum lib. 4. takto: Non mihi ſoli, ſed etiam, atq; adeò multo potius, natus ſum Patriæ: Poněwadž na Swětě nic lepſſjho nenj / ani wzáctněgſſjho / yako to / když ſe kdo Wlaſti ſwé milé zachowati ſnažj / o čemž mluwj předpowěděný Cicero řkauce: Nihil eſt ex rebus omnibus humanis præclariùs aut præſtantiùs, quàm de Republica benè mereri: Ziádné mjſto milegſſj nám býti nemá / nad Wlaſt naſſy milau / wſſecko cožkoli činjme / ne k ſwému to vžitku / ale milé Wlaſti ſwé k Slávě a požitku činiti máme / nebo to ſchwaluge týž Cicero řkauce: Beati ſunt, quibus ea res honori fuerit: když wſſeliyacý vžitkowé nám a Wlaſti gednoſtegnj gſau / pročež nemá nám nic býti za ſtjžné / cožbychom pro nj včiniti neměli / a kterýž Wlaſt ſwau milau w yaké koli důležitoſti ſwým nákladem / byť pak y s ſwau ſſkodau zaſtupugj / takowj za rozumné vznáwanj býti magi / poněwadž takowau gi Cžeſt činj / yakau činiti magi / a za wſſecky Obywatelé / Bratry / Stregce / Vgce / Sſwagry / ſſkody podſtaupiti ſe neoſtegchagj / když gednom to býti rozumegj k gegi poctiwoſti: Ti owſſem hodni gſau wěčné Slawy / hodni welkého gména a neſmrtedlného / o nichž mluwj onen wzneſſený Řjman Cicero: Omnibus qui Patriam conſeruauerint, adiuuerint, auxerint, certus eſt in Cælo & definitus locus, ubi beati æuo ſempiterno fruuntur.

Takowá wždycky náklonnoſt a láſka bywala ku Wlaſti ſwé milé / Vrozený a wěčného gména a památky v Cžechůw hodný Pane Pane / w Slawném Rodu Waſſy miloſti / o čemž Kronyky a gjné mnohé paměti wyprawugj; nelitowali Statkůw / nelitowali Hrdel pro Wlaſt ſwau milau / pericula, labores, dolorem, pro Patria & pro ſuis ſuſcipientes, ullam officij partem deſerere nolentes, nullos caſus pro dignitate, & libertate Patriæ non ferendos cenſentes. Ačkoli také diwu neni: Přiſſli do těchto Kragin s neyprwněgſſjmi Pány Cžechem a Lechem / w tom ſe Králowſtwj oſadili / w něm ſe rozrodili / gſauce od ſtarodáwna wzneſſenými Pány a Hrabaty / yakž Kronyky ſwědčj; z Rodu Sſtroſůw / hrdinſký ſe chowagjc / yak na Pána náleželo Biwog / doſtal Manželku z Rodu Knjžecýho / totiž Kaſſu Seſtru Libuſſe Kněžny: Proměnil potom znamenj ſwé Rytjřſké / a wzal ſobě mjſto Pſtroſa Swinſkau Hlawu Syn Biwogůw Rodiſlaw / na památku Syly Otce ſwého / kterýž Swinj Diwokau vchytiw / gi k Kněžně Libuſſy přineſl / pročež od nj obdařen / y w weliké vctiwoſti držen s potomky ſwými / a Kragem s powolenjm Knjžete Přemyſla / w kterémž založili Zámek Konow / opatřen. Potomkowé gich rozrodili ſe a rozmnožili welmi / wſſyckni w gednoſtegné láſce k Wlaſti ſwé milé / po wſſecky čaſy trwali / až do wěku naſſeho / yakž njže o nich zmjnka obſſjrněgſſj včiněná geſt.

Zde mně toliko za dobrodinij Waſſimiloſti poděkowat náležij / ne mně ſamému toliko prokázané/ale wijce Wlaſti ſwé milé: Nebo ſe před Waſſymiloſti nagijti nemohl takowý / kterýžby této prácy mé a ſebranij mému paměti rozličných/ k patrnému vkázanij lidem a wyzdwijhnutij dopomohl: A netoliko že gſte neráčili nákladu litowati / ale že gſte wzhlédna na Liſt G. M. C. yakožto Pána a Krále ſwého/ a gemu ſrozuměwſſe/ na žádoſt G. M. C. a Poručenij / mnohými pamětmi / mnohým Rodům wzáctným ſwědčijcými / k okráſſlenij této Knijhy dopomocy ráčili / Heroico animo, tak yakž na prawého Pána náleželo: Qui confidens virtuti ſuæ, non inuidit alienæ. A protož takowé láſce/takowému Dobrodincy/že odemne náhrada včiněná býti nemůže/včinit gſem tak muſel/yak Naučenij dal onen ſlawný Orator Cicero Phil. 3. Cui gratia referri non poteſt, quanta debetur, habenda tamen eſt, quantam maximā animi noſtri capere poſſunt. W tom žádný mně za zlé mijti nemůže/aniž mně to za něyaké pochlebenſtwij přičijtati bude/nebo kdybych toho neučinil/zawřelbych giným ceſtu mea ingratitudine, tak žeby žádný pro žádného nic takowého včiniti nechtěl/ geſtližeby takowé ſlawné beneficium od Waſſymiloſti per me acceptum, æternæ memoriæ non putarem infigendum. Těžcebych hřeſſyl proti Panu Bohu/ peccato ingratitudinis, poněwadž wyſtřijhá Swatý Thomáſs gednohokaždého w té mijře/ řkauce: Eſt autem Ingratitudo quælibet, peccatum, quia tollit debitum gratitudinis, quod eſt debitum honeſtatis. Bernart také Swatý piſſijc de 7. miſericordijs mluwij takto: Ingratitudo eſt hoſtis gratiæ, inimica ſalutis, quoniam nihil ita diſplicet Deo, quemadmodum Ingratitudo. Také té náhrady/yakau yá Waſſimiloſti činijm/nemůže žádný ſluſſně zawiděti/ poněwadž doſti chatrná geſt/ ex meo proprio do, bez eſſkody lidſké/ ſrdečné ſlowa/ kteráž ku poděkowánij wždycky s welkau vpřijmnoſti ku Pánu Bohu pugdau/ a to znamenij Heroyſké Waſſimiloſti tuto gſem položil na wěčnau památku láſky ſobě od W. M. prokázané/ s timto maličkým Tytulem.

GENE-

Digitized by Google

GENEROSO AC MAGNIFICO
BARONI DOMINO, DOMINO IOANNI
ZBIGNEO DE HAZMBVRK, &c. SVPRE-
mo ac Hæreditario Regni Bohemiæ Dapifero, Do-
mino ac Mæcenati ſuo colendiſsimo, per-
petuæ gratitudinis ergò.

Digitized by Google

O Stawu Panſkém a rozmnoženij geho/ a odkud který Rod a Erb do tohoto Králowſtwj přiſſel.

Kněh Druhých/ Kapitola Prwnij.

EODEM AVTHORE BARTHOLOMAEO PAprocky, Equite Polono.

Qui præſunt populis, ſemper hilaritate & gratia vultus plenos exhibeãt, ne per Arrogantiam rigidi, plebis odium incurrant.

Digitized by Google

Knjžata Země Char
wátſké Czech a Lech/ když nowých
Kragin k oſazenŷ wyhledáwati vmýni-
li/ (wedlé zněnŷ Kronyk yak Czeſkých tak Pol-
ſkých) mnoho s ſebau Mužůw ſlawných/ Rytjř-
ſkých/ Přjbuzných a ſpřjzněných z Kraginy ſwé
wywedli/ kterýmž Wogſka ſwá k ſprawowánŷ
Z těch Wůdcůw někteřŷ od lidu obecného gmenowá
opatrnému oddali.
ni byli Lopotowé a Hrabata/ a někteřŷ yak ſe w té Kragině oſadili/ nazwá-
ni Wládykami/ neb y oni tak wládli/ že zárowen s ginými do Raddy wchá-
zeli/ a že bez wůle gich ani Knjžata ani Lopotowé nic podſtatného vſtano-
witi nemohli: Geden pak každý z gmenowaných Panůw a Wládyk vžjwal
znamenŷ Rytjřſkého/ kteréhož byl ſwým hrdinſtwjm Wogenſkým doſá-
hl/ náſledugjce w tom giných Národůw/ kteřŷž ſe s takowými znamenŷ-
mi obyčegně obŷrali/ hned od počátku rozmnoženŷ Swěta/ yakž nynŷ o
tom wedlé ſtarých ſpiſowatelůw Hyſtorye/ důwodněgŷ mluweno bude.

O Erbŷch a Znamenŷch Rytjřſkých

řeč činjce Hiſtoriographus Valerius Anſelmus Ryd, in
Cathalogo Annorum & Principium ab homine condito,
dowozuge ſtarými Hyſtoryky Berozem a Mogžjſſem/ že
Noe/ nazwaný od téhož Semen Mundi, Pater Deorum atq;
Principum, geſſtě w Korábu gſa/ vžjwal za Znamenŷ Rytjřſké dwau
Klŷčůw/ mezy nimižto bylo Sceptrum Králowſké.

Sem Syn Noelůw/ wedlé téhož Hyſtoryka měl
za Znamenŷ Rytjřſké toliko geden Klŷč a Sceptrum na tako-
wý ſpůſob: ale ten byl giž w menſſj wzáctnoſti/ ačkoli w ſkutcých některých
Sem Otce náſledowal/ wſſak předce nezauplna znamenŷ
Otcowſkého vžjwal: Nebo ty dwa Klŷče Otce Noele wyz-

namenáwali Religij, kterauž toho čaſu ſám Noe Pánu v-
přŷmně zachowáwage/ giným gi wygewowal. O tom/ yak
s nim Pán čaſtokrát laſkawé rozmlauwánj mjwal/ Geneſ:
w rozdjlu ſſeſtém/ ſedmém a w giných/ důwodněgŷ napſáno
gt. Ginj tehdy Potomcy Noele/ kteřjž ge° w chwálenj Pána Boha nápo-
dobnj nalezeni gſú/ tim Znamenjm wedlé obyčege to° wěku okráſſlenj byli.

Chamuel/neb pak ho gmenuge Beroſus / Cham/to geſt infamis & impudicus, pro zlořečenij Otcowſké a hřjch wykonaný / (o kterémž Geneſ: 9.) noſyl za Znamenij Erbownij hlawu Člowěka vmrlého / a na nj černau potworu/půl Ptáka a půl žiwočicha čtwernohého/nápodobnau Gryffu / toliko že gi Rohy na Hlawě od Gryffa oddělowali.

Z toho Chama Rodu a pokolenij poſſli Manželé Iſis & Ozyris, kteřijž panugijce w Egiptě měli za Erb pſa/Wlka a Plužnj náſtrog k ſprawowánj Rolj / a ti ſpolečně žiwi gſauce / vžjwali tolikéž dotčeného Erbu ſpolečně a nerozdjlně.

Po Smrti Manžela ſwého Iſis / yako Panij a Kněžna země té/proměnila Erb ſwůg vžjwagjce Panny na Draku ſedjcý/ana držj w Ruce ſwé tři Klaſy pſſeničné. Dotčený pak Drak měl zſtrany přednj Hlawu Lwowau / a zſtrany zadnj vkazowal Hlawu ſobě danau od přirozenj/ yakž o tom wyprawuge gmenowaný Hiſtoriographus Ryd.

Diodorus Siculus lib: I. O těmž Pánu Egiptſkém a Manželce geho zmijnku činij/žeby oni neyprwé w Egiptě panowali/kdež ge pro weliké wtipy lid obecnj Bohmy gmenowal/gſauce w tom domněnj/ že weſſkeren okrſſlek Swěta obcházegj/a wſſecky wěcy/ wedlé libosti ſwé ſprawugj.

Což ſe porozuměti může z Slaupůw gim po ſmrti od lidu poſtawených nad Hrobmi gich. Neb nad Hrobem Ozyridis ſtál Slaup s nápiſem takowým:

Mihi Pater Saturnus, Deorum omnium ultimus: Sum verò Ozyris Rex qui univerſum peragravi orbem uſq; ad deſertos Indorum fines; ad eos quoq; profectus ſum, qui Arcto ſubiacent, uſq; ad Iſtri fontes: Et iterum alias quoq; adij, uſq; ad mare Oceanum partes. Sum autem Saturni filius grandiſſimus, germen ex pulchro & generoſo ortum, cui non Semen genus fuit, neq; ullus in orbe eſt, ad quem non acceſſerim, locus, docens omnes ea quorum inventor fui.

Na Slaupě pak Iſidis tolikéž nad Hrobem Nyſſe in Arabia, napſané byli tyto ſlowa.

Ego ſum Iſis, AEgypti Regina, à Mercurio erudita, quæ ego legibus ſtatui, nullus ſolvere poterit: Ego ſum Vxor Ozyridis: Ego ſum prima frugum inuentrix: Ego ſum Ori Regis Mater: Ego ſum in Aſtro Canis refulgens: mihi Bubaſtia Vrbs condita. Gaude, Gaude AEgypte, qui me nutriſti.

Zanechal po ſobě gmenowaný Ozyris s Manželkau ſwau dwa Syny/ gichžto gména gſau (wedlé téhož Hyſtoryka) Anubis & Macedo. Ti/ o Otcowſký Erb tak ſe podělili/ Anubis zůſtáwage na gruntech Egiptſkých/ měl za Znamenij Erbownij Pſa/a Macedo bydljc w giných Kraginách vžj-

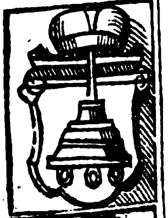
wál mýſto Erbu Wlka. Naobadwa lidé náramně byli laſkawj/ cožkoli
chtěli/ to wſſe gim k wůli včinili/ ano po ſmrti ge za Bohy vznáwali/ a ma-
gjce Erby gich w welké vctiwoſti/ na Znamenj toho/ y žiwým Pſům a Wl-
kům welkau poctiwoſt prokazowali. Neb yak o tom Euſebius in præpa-
ratione Evangelica lib: 2. pjſſe/ c. pri: když w některém Domu Pes ſcepeněl/
wſſyckni bydlegjcý w Domě tom ſtřjhagjce ſobě Wlaſy žaloſtiwě kwjlili/
a žádným ſpůſobem těch pokrmůw kteréž tehdáž w Domě měli pożjwati
nechtěli.

Ti tehdy neyprwé Znamenj Erbownjch vžjwati začali / a od těch muſel
Staw Panſký a Rytjřſký pogjti. Neb když Otec ſplodil několik Synůw/
ſtarſſj po ſmrti Otce na mjſtě Otcowſkém ſeděl / wſſak nezlechčowal
aniž ſužowal bratry ſwé ač gemu wſſyckni poddanj byli / a tak neyprwé w
Pány / potom w Zemany ſe obrátili / yak ſe ſtáwá podlé wůle a neſtáloſti
ffortuny.

Náſledowali pak wegſs gmenowané Pány / při počátku rozmnoženj li-
du na Swětě/ ginj Kralowé a Knjžata/ kteřjž tolikéž ſobě Znamenj Erbo-
wnj oblibowali/ o nichž týž Hyſtorykus Anſelmus Ryd wyprawuge / yako
Libius Filiſtinſkých a Kappadockých Král měl za Erb Hla-
wu Lwice takowým ſpůſobem namalowanau : a ten byl
Syn Mezeraima/ y Heytman Ozyrida / yakž o tom Mog-
žjſs & Beroſus ſwědčj.

Lido dotčených také Národůw Král
po ſmrti předka ſwého vžjwal za Znamenj Ry-
tjřſké Lwa / kterýž ſe wzhůru wſpjnal tak yakoby ſe na ne-
přjtele obrátiti chtěl.

Caſſeus Námieſtek Králůw tiech w
Kraginách gmenowaných vžjwal Erbu tako-
wého.

Petreus Knjže Kappadocké a Filiſtyn
ſké vžjwal za Erb Ocaſu Ptačjho.

Neptunus gmenowaný Deus et Im-
perator Maris, že byl neyprwněgſſj přjčinau k wy-
nalezenj ſpráw Wogenſkých po Moři/ měl Erb takowý/ kte-
rýž nezměnil Syn geho Leſtrigen Knjže Wlaſké/ gehožto
potomkowé až po dnes w Králowſtwj ſe Englickém ſpa-
třugj/ a Předkowé gich zagewſſe do Králowſtwj Polſkého / y tam ſe roz-
množili : Neb od nich poſſli Laſcy a ginj Rodowé/ kteřjž ſe y nynj w Kra-
lowſtj tom nacházegj. Očemž Kronyky Polſké obſſjrněgj.

Hyſpalus Král Hyſpanſký dewátý/ Námieſtek
Lybý Herkulis měl Sſtjt ſwůg okraſſený timto ſpůſobem:

Tento

Ten neyprwé poručil Zámky a Weže pewné před naběhem nepřátelſkým ſtawěti / a panowal podlé wypſánj Beroſa Hyſtoryka let Sedmnácte.

Tehož ſe Erbu přidrzel Thubal / genž byl in Bethica Knjžetſtwj Hyſſpanſké mocý Wogenſkau opanowal / a Měſto wyſtawěl řečené od gména ſwého Thubal.

Alceus Thuſcorum Rex / že geſt ſwau wlaſtnj Rukau zamordowal Krále Mauřeninůw / ſlusſně ſobě wzal za Znamenj Erbownj / Hlawu Mauřenjna Korunau ozdobenau / kterýžto Erb ſobě oblibil y Moſcus Moſcorum Dux Aſiæ & Europæ.

Comerus Gallus / neyprwněgſſi Král Wlaſký / kterýž Lidu od ſwého gména gmenowanému neyprwé nařjdil Pjſmo a Práwo / noſyl na Sſtjtu Orla Czerného / tak yako y Syn geho Aſcanius, od kteréhož Kragina y lidé nowé gméno přigali a ſlauli Aſcani.

Tarſus Knjže Cylicſké w menſſj Azygi / užjwal Erbu takoweho / to geſt půl Gryffa s Hadowým Ocaſem / kterýmž tolikéž nepohrdal Tyram Tyri & Thraciæ Princeps, a kterýmž nynj ſe ſtkwj w Knjžetſtwj Litewſkém Páni / kteřjž ſe Lackými gmenugj.

Primus Gallorum Rex Samotes noſyl namalowané na Sſtjtu tři Žáby / w čemž geho náſledowali wſſyckni Králowé Národu toho / až Camillus wyzdwjhl tři Lilium a Worla ſe dwěma Hlawami. Ten panowati počal po Potopě Léta 143. nazwán à Gallis Samoteis, a od Hyſtoryka / Dijs Sapientior gmenowán. Potomkowé po něm panowali let 982. před ſkaženjm Troge / tímto pořadkem.

Neyprwé Magus tectorum inventor; kterýž wyſtawěti dal Měſta řečená Magium & Noviomagum: Po něm klade Hiſtoricus Saronem qui octo publica literarum gymnaſia inſtituit, Drium, Drugidum. Sapientum & Auguriorum Doctorem, Bardum Muſicæ & Carminum Authorem, Longobardum iuniorem, Lucum, Celtam, Galatem, Lugdum, Belgium, Allobrogem, Rhomum, Paridem, Lemanum, Galatem iuniorem, Namnem, Rhenum, &c.

Po ſkaženj Troge Léta Sſeſtého wolen za Krále od Francauzůw / ginák à Celtis, Syn Hektora gménem Francus, od kteréhož nazwáni gſau Francauzowé. Od toho Frankona pocházegjcy Králowé panowali w Frankregchu uſtawičně až do Karla welikého / a od nich poſſli Hrabata z Habſſpurku / Rod ten nynégſſjho wěku we wſſem Swětě neyſlawněgſſj Arcyknjžat Rakauſkých / z kterýchžto yako neypředněgſſjho Kmene / giž Deſátý Cýſař Řjmſký ſſtiaſtně a ſlawně panuge. O čemž y při počátku Hyſtoryge / y w Zrcadlé Morawſkém napſáno.

Babylonſſtij Cyſařowé namalowaného mijwali na Korauhwech neb Praporcých Holuba / kterėhož Bělus druhý Cýſař po Nymbrotowi ynał Mincy wyrýwati poručil: Někteřij panugjce po nich w Kraginách těch/nezměnili takowého Erbu/yako Phulbelechus Alexander Magnus, &c čehož gſau doſtatečnij Swědkowé Euſebius & Appianus.

Jon prwnij Král Rzecký / od kterėhož Mořé nazwáno Jonium / a lidé gměnowanij Jones vžijwal za Erb Lwa / tak yaky Magogus Dux Cæleſyriæ.

Medus Medorum Rex srownáwal ſe s Erbem / s Králem Libiem ſwrchu dotčeným.

Tuiſchos Gigas / Anno Nini quarto / noſyl za Erb tři Lwy gednoho na druhém / mage w tom náſledownjka Brena Krále Frantſkého. Ten Tuiſchos Národu Sarmatſkému a Německému Práwo nařijdil / Měſta znamenitá založil Tuiſchom & Tinsburgom, potomuě po půl druhém Stu let od těch dwau Národůw za Boha wyhlášſen.

Scytha Priſcus ſtarſſij Syn Araxa / od kterėhož poſſli Alanowé / Hunnowé Gothowé Turcy a Tatari / podlé Hyſtoryka Mogiijſſe a Beroza / vžijwal Erbu takowého / to geſt půl Měſyce: což ſe y těchto čaſůw při Národu Tureckém ſpatřuge.

Amazones pak / ty Ženy hrdinſkého ſrdce noſyli namalowaného na Korauhwech Sſtira.

Židowſkého Národu Králowé a Saudcowé neyprwé vžijwati počali za Erb Beránka / což ſwědčij o Abrahamowi Ioſephus, genž ſe toho přidržel / hned od toho čaſu yak mu vkázano bylo mijſto od Anděla / na kterémž měl obětowati Syna ſwého Izáka.

Hieroboam Syn Nábotha Král Židowſký (o kterémž čteme 3. Regum cap, quin. & 2. Paralip. cap: 13. neb ſe tu nemluwij o tom Hieroboamu kterýž byl Syn Ioaſa) za Znamenij Rytijřſké měl Traubu Myſliwčij / kterauž ani nepohrdal Iovinianus Cýſař Řijmſký w pořádku Czrytidcátý pr wnij.

Abner

Digitized by Google

Abner Semei Heytman Wogſka Krále Saula/ ſſeſtý Saudce w Zidowſtwu/ yak Joſephus wyprawuge/ noſyl na Sſtijtu Lwa tímto ſpůſobem.

Abiſai Syn Sarwia/ ten kterýž byl na Wogně proti Dawidowi wyzdwižené/ a o kterémž ſe zmijnka Regum. 2. cap. 2. činij/ takowým byl okraſſlen Erbem.

Ganameus vžijwal Erbu na takowý ſpůſob wymalowaného.

Sabei/ Národ ſkrz wěcy wonné zbohacený/ nazwán à Saba Cuſi Filio kterýž poſſel od Chàma/ takowé oblijbili ſobě Znamenij. O těch piſſe Ioſep. lib. 1.

Judas Machabeus/ o kterémž wyprawugij Knihy prwnij Machabegſké/ Orla Czerného poručil ſobě na Praporcy ſwém wymalowati.

Arius Sſeſty Cýſař Babilonſký tak yak Romulus prwnij Král Ržijmſký/ měl za Znamenij Orla Czerného s dwěma Hlawami. Dotčeny Romulus a Bratr Remus Synowé Martis & Iliæ, ſebrawſſe nemalý počet Paſtýřůw/ z pomocý gich wyſtawěli Měſto ſlawné Ržijm: Obáwagijce ſe pak rozbroge z ſtrany Kralowánij/ ſmluwili ſe weſpolek takto/ aby ten Králem včiněn byl/ cui plures apparuiſſent vultures kdyžby na Ptactwo propter augurium wzhlijdali. Vkázalo ſe gich tehdy Remowi Sſeſt/ a Romulowi Dwanácte/ pročež on ſprawedliwým vſtanowenijm Králowſtwij obdržel. Poručil potomně Měſto Walí ne hlubokými obehnati/ přikazugijce aby žádný přes ně do Měſta newcházel/ krom tudy kdež mijſta k Branám poznamenané byli. Remus to netrpěliwě ſnáſſel a mage poručenij Bratra ſwého/ giž Krále/ za poſměch/ přeſkočil takowé ohraženij/ mimo přikázanij Bratrſké/ začež geho Romulus Radlicy kázal roztrhnauti/ a potom ſám tolikéž/ yak někteřij Hyſtorykowé piſſij/ od Hroma zabit.

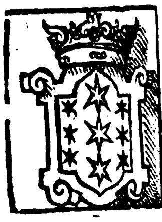
Vžijwali toho Erbu/ totiž černého Orla s dwěma Hlawami/ Pompeius, Octavianus Auguſtus Maximus 25. Iuſtinus Senior 54. Cæſar: Iuſtinian. Carolus Magnus, yakož wſſyckni Cýſařowé/ takowého Znamenij vžijwati zwykli: čehož přijčinu dokládá Plinius, quod hæc avis omnibus metuens ſit ac formidabilis, quaſiq; (ut vulgò fertur) pro Rege habeatur.

Arbaces Král Medſkých měl za Znamc
nij Erbownij půl Měſýce / kteryž ani nynij neza-
wrhugj Turecſſtij Cýſařowé/ neb gey y Knijže Saracenſké
Machomet na ſwém Praporcy noſyl.

Darius Král Perſkých / ten kteréhož
Wogenſky přemohl Cyrus/ bilým Orlem Sſtijt
ſwůg znamenati dal/ k tomu y oſobu ſwau na Monétě wy-
tiſknauti poručil/ ana drží w Ruce Bič/ kterýž Rzekowé
gmenugj Maſtygem.

Tři Králowe kteřiž k Geſtřkám Spa-
ſytele Narozeného přiſſli/ vžijwali takowých Zna-
menij: Kaſſpar měl Dewět Hwězd Zlatých na Modrém
Sſtijtu.

Baltazar měl w Sſtijtu též Barwy
Měſýc a Hwězdu Zlatau/ pod kterýmžto Erbem/
tohoto wěku mnozy wzáctnj a wzneſſenij Rodowé w rozlič
ných Kraginách ſe ſpatřugj.

Melchar pak miel Kopij s Prapor-
cem a čtwero Pole/neboližto čtyry Sſtjty/z nichž
to byli dwa bilé / a dwa čerwené w Rukau nahý Mauřenin
držel.

Longobardſſtij Králowé vžijwali za Ry-
týřſké Znamenij Hada an Dijtě požijrá/ yakož y
Knijžata Medyolánſká / od kterýchž poſſla Bona Králow-
na Polſká Manželka Krále prwnijho/ Matka Zygmunda
Auguſta a Anny Králowny Manželky Sſteffana Krále :
odkudž rolikéž ſplozená geſt Kateřina Králowna Sſwedſká/po kteréž po-
zůſtáwá Zygmund Král Sſwedſký a Polſký / zanechagic s Annau Dcerau
Karla Arcyknjžete potomky/Syna Wladiſlawa/a Dceru Annu Marygi.

Nawracugijce ſé pak k řeči naſſy začaté
takto dále mluwiti budem : Czech a Lech Bratřij
wlaſtnj wygewſſe s Kroacij/ a w tomto ſe Králowſtwj oſa-
zugjce těmito ſe Erby okráſſlili : Czech noſyl Orla černého
s roztáhnutými Křijdli/kteréhož vžjwal y Krok/s Dcerami
ſwými/y wſſyckni Knijžata Czeſká/ až do Léta Páně 1159. kteréhožto čaſu
Cýſař Frydrych na Sněmu w Rzezně / Knijže Czeſké Wladiſlawa ſám na

Králowſtwij korunowal a gemu Lwa bílého na Sſtijtu čerweném za Erb a Znamenj činůw hrdinſkých darowal. Očemž při ſepſánj žiwota Krále toho/a při počátku Knih těchto obſſijrněgj.

A Lech po odgetij od Bratra ſwého zagew na mijſto w kterémž prwnij Měſto založeno býti mělo mezy Gezery welikými/ tu že nalezl množſtwij hnězd Worlicých a při nich Orly bílé/wzal na ſwůg Sſtjt čerwený Barwu bílau/ač prwé měl Orla černého rowně yako Bratr geho Czech. Z té přijčiny ozdobuge ſe Králowſtwij Polſké Orlem bílým až poſawád / kterýž ſe nikdá nemůže změniti / ač magj Knjžata Slezſká Orla rozličné Barwy/yako předně Knijžata Břiſká.

Z toho také Rytijřſtwa/kteréž s Knjžaty ſwými do těchto Kragin přitáhlo/neyprwé Hrabata z Libice vžjwali za Erb Růže čerwené w bílém Poli.

Hrabata z Mělnjku/od kterýchž poſſla Swatá Lidmilla/ měli za Znamenj Erbownj tři Rohy Srncowé/ gichžto ſe památka při Koſteljch nacházy.

Hrabata Wrſſowcy vžjwali za Erb Zlatau Wrſſy: Giných mnoho owſſem Rytjřůw ſlawných wyſſlo z Kraginy ſwé s Czechem a Lechem / z kterýchž geden každý/Znamenj ſwého hrdinſkého chowánj mohl bez pochyby vkázati/ale že gich Pjſma Hyſtorykůw tak důwodně newygewili/ potřeba vkazuge ginam myſl obrátiti.

Nynij tehdy/poněwadž giž ſkrz rozličné Národy oznámeno geſt/yak od množſtwj let/a geſſtě před Potopau bylo vžjwánj Erbůw a znamenij Rytijřſkých/přiſtaupjme neyprwé k Stawu Panſkému/a o Erbijch tehož Stawu w tom Králowſtwij Czeſkém / wedlé pořádku náležitého mluwiti začneme.

O Starožitném Erbu Růžij/a těch wſſech kteřijž gi za znamenij Rytijřſké vžijwagij.

Kapitola II.

Pro Starožitnoſt Erbu toho/ yak dáwno a komu/a pro yaké zaſlauženij dán geſt/ toho žádný dogijti nemůže: Paměti rozličné nám od ſlawných Hyſtorykůw zanechané/ wyprawugij geſſtě před Narozenijm Kryſta Pána w Wlaſkých Kraginách o možném Rodu Vrſinuw, kterýchž ſe znamenitij činowé wypiſugij/pro kteréž wždycky s některými ginými přednij mijſto w ony Kragině obdrželi. Očemž Sabellicus lib. 1. decade 4. pijſſe w tato ſlowa:

Digitized by Google

Habet Vrbs Roma pleraſq; nobiliſſimas familias, quarum Vrſini Columnenſes, & Sabelli, celebritate nominis & opibus clariſſimi habentur: hos diſcordia multis ante annis, æmulatione primo, inde apertis odijs in perpetuum penè traxit certamen. Sed quùm præter hos multi alij ſint Romani Sanguinis Principes, Vrſini iam inde à multis annis, & armorum virtute & opibus cæteros longè præſtare cœperunt.

Ti gmenowanj Páni až poſawad vžjwagj za Erb Růžj tímto ſpůſobem / ač w Czechách doſti od dáwnjho čaſu téhož Znamenj někteřj z Panůw vžjwati začeli / yakž ſe z rozličných pamětj wyrozuměti může.

Successio neb poſlaupnoſt Stolice Apoſtolſké

Neywyžſſých Biſkupůw Ržijmſkých / připomijná okolo Leta Páně 388. Syricium Vrſinum, který po Damaſyuſowi rodem z Luſytanye Papeži w pořádku čtyrydcátým / panugijcým Let 19. Měſý: 3. a dnij gedenácte / wolen k Wrchnoſti té / w nižto trwal let 14. Měſý: 11. dni 25. až do Let.

Léta Páně 402. Náměſtka magjc Anaſtazya Rzjjmana. Bylo potomně Panůw z Rodu a Erbu toho weliké mnoźſtwij.

Za čaſu Eugenia Neywyźſſjho Biſkupa Rzjjmſkého týž Sabellikus wzpowjná Latinum Vrſinum Cardinalem, s ginými Bratry geho těmito ſlowy:

Extiterunt noſtræ memoriæ quatuor ex ea familia, Viri clariſsimi Caroli filij, Latinus, Ioannes, Neapuleo, & Robertus, duo illi Eugeniũ Põtificem Florentiam ſecuti, tantum apud illum gratia & honore floruêre, ut Latinus, qui cum maximus natu fuit, non multo poſt Cardinalis creatus, &c.

Ioannes & ipſe Antiſtes Tranenſis declaratus, ampliſsimis ad id Sacerdotijs auctus, mirum in modum domeſticam auxit dignitatem. Což ſe dálo Léta Páně 1425.

Neapuleo & Robertus, qui militari, Virtute in tantam celebritatem Nominis evalêre, ut uno tempore hic Regiarum copiarum Dux, iſte Põtificij exercitus Imperator fuerit: his virtutibus non ſolũ paternũ Principatum tutati ſunt, ſed mirum etiam in modum auxêre, ita ut quicquid terræ à Thyrreno fermè littore ad Fucinum Marſorum lacum longè lateq; patet, ſuæ ditionis fecerunt.

Is rerum ſucceſsus adhuc maiorem apud æmulos peperit illis invidiam oppugnatiq; ob id nonnunquã, uno tempore, à Columnenſibus, Sabellis & Anguillarijs: & quia per ſe non potuerunt, ut unius familiæ opes everterent, Caliſtum quoq; Pontificem, in eos armarunt: cuius conatus illi non ſolum ſuſtinuerunt, ſed fregêre etiam, vel in primis, quum ad Vicum Varronis, Borias Caliſti nepos longè maioribus copijs cum Roberto Vrſino, parum proſpero Marte dimicavit. Verùm, & ſi ſemper alias æmulorum opes Vrſinis Sixti Pontificis temporibus infeſtiſsimæ fuerant, pauciſsimis poſtea annis quatuor illi Viri Illuſtres, extincti ſunt.

Ten weyſs gmenowaný Kardynál Latinus, přineſl byl w Dar Léta Páně 1425. Wladiſlawowi Králi a Králowně Zioffigi/ geden z hřebůw těch/ kterýmiž přibitý Spaſytel náſs na Křjži pněl. O tom Miechovienſis lib: 4. cap: 54. circa penultimam Menſis Iunij, takto mluwij:

Clavus unus Crucifixionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, Vladiſlao Regi & Sophiæ Reginæ, per Latinum Cardinalem de Vrſinis Epiſcopum Hoſtienſem miſsus eſt, quem omnium Proceſsionum Vrbis Craco: debito honore exceptis Eccleſiæ Craco: donavit; &c.

Ale opauſſtěgjce giné Národy naſſemu Slowanſkému nepřigemné/ o Czeſkých Pánjch/ téhož Erbu Růže/ řeč krátkau/ wſſak prawdiwau včiňme.

W Králowſtwij Czeſkém/

Léta Páně 983. byl Muž geden znamenitý/ řečený Slawnjk/ hoden owſſem gména takowého/ pro ſwé weliké a ſlawné činy/ kterýmž přiwykl od Mladoſti/ gſúce weſeloſti Twáři ſwé lidem welmi přiwětiwý/ w ſaudu vpřijmný a ſprawedliwý/ obránce Wdow/ a Syrotkůw miloſtiwý. Gmenowal ſe Slawnjk Hrabě z Libice/ neb (yakž Hágek při

těmž

těmž Létu wyprawuge) byt geho byl na Hradě při Městě řečeném Libice/
tu kdež ſe Potok Cydlina s Labi Řzekau ſpolčuge/ a roztahowalo ſe hrab-
ſtwij ge° až k Potoku Sukina/ a k Hradu wyſtawenému na Hůrce řečené Oſe-
ka./ z ſtrany Polednij/až do půl Leſa za Cheynowem/ Daudleby a Netolice-
mi/z ſtrany Weychodnij až do Litomyſſle a do Potoka Switawy/ z ſtrany
Půlnočnij až do Kladſka/a do Potoka řečené° Nyſa: A ten vžijwal za Rytijř-
ſké Znamenj Růži bilau na Cžerwenem Sſtijtu/ od kteréhožto Erbu y těch-
to čaſůw Potomcy geho ſe newzdalugij/ yakž o nich nijžegij dotčeno bude.

Wogtěcha Syna Hraběte Slawnijka Biſkupa Pražſkého/ y Ar-

cybiſkupa (wedlé Kronyk Polſkých) Hnyz-
nenſkého/Cathalogus Georgij Bar. Pontu à
Braitenberk, S.R.E. Prot: Metrop: Pragen:
Præp: Olom: Canon: Comitis Palatini, tak-
to připomijná:

Anno 969. Adalbertus alias Vuitichius
Patre Slavoniko Libicenſi Comite, Matre
Strzezyſlava, ort°, è ſtudijs veniens, & non
dũ ex integro Præsbyter, cum alijs tanquam
Ovis deſerta, Paſtoris obitum piè lamentans, continuò, nolens, volens,
& cum lachrymis (quippe qui erat tanquã lucerna ardens, animo & omni
converſatione) magno Collegij Sacerdotum aſſenſu, in Epiſcopum, à
Boleſlao pio, populo id ipſum ſemper urgente, quod is eſſet, quo prævio
ad Cœlum, contenderent, declaratus, Veronam ad Ottonem Cæſarem
Regalia petiturus conceſsit, inde à Villigiſo Archiepiſcopo conſe-
cratus. O tom Swatém Wogtěchowi napſáno obſſijrněgij w Poſlau-
pnoſti Biſkupůw Pražſkých. Ozdoben Korunau Mučedlnijcſtwij w Pru-
ſých/ Léta Páně 979. od kterýchžto Pruſſanůw tehdáž geſſtě w Pohanſtwu
zůſtáwagijcých/ wykaupil Tělo geho Léta 996. Boleſlaw prwnij Král Pol-
ſký/ gmenowaný Chrabry/ yakoby řekl terribilis, neboližto hrozný.

Bratřij toho Swatého Biſkupa/ a Synowé

Slawnijka Hraběte/ pomordowáni byli pro Swatau Wijru
Křeſtianſkau od Cžechůw Pohanůw/ w Hrabſtwij ſwém/ totižto w Libicy.
Zialoſti welikau gſa ſtrápený Slawnijk Hrabě/ pro zmordowáni Synůw
ſwých vmřel/ a tu w Libicy w Koſtele Panny Marye pochowán/ z gehožto
Hrobu/ potom za mnohá Léta/ na den Swatého Wogtěcha/ libá wůně wy-
cházela. Háyek w Liſtu 91.

O Boreyowi Synu téhož Slawnijka Kronyky

Polſké takto zněgij: Borey nemoha délegi sneſti rauhánij Po-
hanůw těch/ proti Pánu Bohu a Wijře Swaté/ wypravil ſe do Kragin Pol-
ſkých za Bratrem ſwým Wogtěchem/ kdež od Krále Boleſlawa Chrabry°
welikau wděčnoſti přigat/ a hogným byl Zbožijm obdarowán/ od kterého-
poſſli s welikým rozmnoženijm ti/ kteřijž ſlugi od gména geho a Erbu Pora-
gowé. O čemž nijžegi/ a Matěg Miechouienſis dowozuge to° těmito ſlowy.

Bohemi culpam ſcelerum ſuorum in ſanctos Dei retorquentes, invaſerunt Oppidum Libicz, & quinq; Germanos Sancti Adalberti necarunt videlicet Sobobor, Spicimirum, Sodroſlavv. Zymiſſa & Cziaſlavv; nec his mali contenti, omnem prolem & cognationē eorum, cum ſingulis inhabitatoribus Lubjic deleverunt, ac interfecerunt, Oppidumq; flāmis iniectis exuſſerunt, ſolo Poray ſexto Germano Beati Pontificis Adalberti in Polonia Boleſlao Chrabry ſervitijs dedito, per abſentiam ſalvato, Bohemiamq; repetere non audenti, Princeps Boleſlaus donavit illi ſufficientes poſſeſsiones in Polonia. Ex eius ſtirpe Nobiles de armis Roſarum, albam Roſam in campo rubeo defferentes, quorum Proclama eſt Porey, à præfato Poray Sancti Adalberti Germano, originem ſumpſerunt. ꝛc.

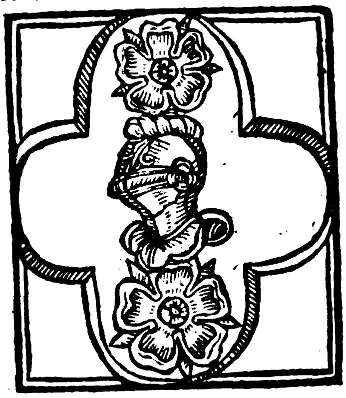
Byli w Králowſtwij Cžeſkém Páni/ kteréž gmenowali hyſtorykowé Wijtkowcemi, od gména Předka gich gmenowaného Wijtka/ kterýž mage několik Synůw, ge ſwým Zbožijm podělil/ a ti potomně počali ſe pſáti gedenkaždý z ſwého Zbožij/ yako Páni z Rožmberka / Páni z Hradce aneb z nowého domu/ Páni z Stráže/ Páni z Auſtij/ a Páni z Landſſteyna: o kterýchžto Rodijch a Předcých gich wedlé Kronyk a giných pamětí pořádkem ſe bude pſáti/ wſſyckni ti Erbu Růže vžijwali gednoſteyně, wſſak w rozličných barwách.

A neyprwé okolo Léta 1042. yakž Hágek w liſtu 119 oznamuge/ wyſláni byli od Břetiſlawa za Legáty k Cýſaři Gindřichowi z toho kmene Páni, Petr Berkowec/ Mateg Howorec a Pan Wijt z Stráže.

Y téhož Hyſtoryka při Létu 1182. w liſtu 205 o předcých Erbu toho takowá zmijnka ſe děge. Přihodilo ſe že Páni Cžeſſtij, nemagice chutij k Frydrychowi Knijžeti ſwému / takowau protimyſlnoſt we wſſem gemu půſobili, až geg, řjkage z Cžeſké Země wypudili / a po odgezdu geho, wolili ſobě za Pána Kunráda Knijže Morawſké / a poſadili geg na Wyſſehradě, yakožto na Stolicy Knijžetcý. Pražané toliko tomu odporowali/ pročež Kunrád muſel dobýwati Prahy / ač potom hned druhého Měſýce po obleženij Měſta změnili Měſſtané aumyſl ſwůg/ a Kunrádowi wěrnoſt a poddanoſt ſlijbili. Po nedlauhém čaſe přigel Falckhrabě od Cýſaře Frydrycha k Kunrádowi, a ke wſſem Panům zemſkým / přikazugic mocý Cýſařſkau aby ſe ſtawili w Řezně před Cýſařem 6 dne Měſýce Cžerwence/ kterémuž odpowěděli Páni/ že ſe gim nezdá to včiniti, aby tak mnoho Panůw měli poſlauchati/ totižto Papeže/ Cýſaře/ y Knijže ſwé: wſſak předce po odgezdu Falckhraběte z giſtého vwáženij wyprawili ſſeſt oſob k Cýſaři/ yako neyznamenitěgſſých a neypředněgſſých/ totiž Gindřicha Witkowce / Zdiſlawa Lipſkého/ Zbijnu Dubſkého/ Břetiſlawa Theobaldice/ Znagboha z Dlauhé Wſy/ a Domahoſta z Otradowic, kteréž Cýſař přinutil k tomu, že muſeli Frydrycha za Pána přigijti/ a Pánu Bohu za to děkowali/ že gſau zdrawými žiwoty Králowſtwj Cžeſké zaſe ſpatřili.

W liſtu Frydrycha Knijžete Czeſkého Kláſſteru Břewňowſkému náležegicým při Roku 1184. nacházým gméno a památku Jaroſſe Wijtkowce/ Borſſe Wijtkowa Syna na nowém Zámku/ Konráda z Klingeberku / a Juricha z Lokte Kaſſtellána.

Tolikéž w gednom liſtu téhož Kláſſtera při roku 1234. za panowánij Wácſlawa Krále Czeſkého/ ſpatřugi ſe tito Páni takowým pořádkem napſánij. Ioannes Epiſcopus, Eppo Præpoſitus Pragenſis, Zdiſlaus de Valdek Camerarius, Vitko Senior, Henricus frater eius, Mſtideus Caſtellanus Pragenſis, Albik Iudex, Ippok Caſtellanus Viſſegradenſis, Zaviſſa de Chauſtnik Subcamerarius, Gebard de Tadovicz, Dalebor Subcamerari⁹.

A tak tehdy prawdiwě vkazugij Kronyky y Prywilegia starodáwnij, že tij Wijtkowé z Chauſtnijka a z Rožmberka/ a z nowého Domu, ginak z nowého Zámku / z proſta od gednéch předkůw godu/ a gednoho Erbu wždycky, y s Pány Landſſteyna z Stráže a z Auſij od dáwnijho čaſu vžijwali na takowý ſpůſob/ a toliko barwy rozličné ge rozdělowali.

Léta Páně 1220. Ottagar Král potwrzugice priwilegia a nadánj Klaſſteru Břewňowſkemu/ tyto Pány měl při tom za swědky. Daleborum Iaroſsium; Bohuſlaum, Zdeſlaum Czeſsta, Vſſeborum Zaviſsium, Vitkonem Iuniorem, Henricum Vitkonem Seniorē de nova domo vel de novo Caſtro, Nicolaum, Hirdeborum Creſlaum, Henricum Dapiferum, Koyatam Subdapiferum, Henricum Filium Borzytæ, Vlricum de Loket Filium Iurich, Beneſsium & fratrem eius, Marquardum de Ralsko, Bavorum, Mſtideum Caſtellanum Pragenſem, & Vlaſtiſlaum Iudicem Kurimenſem.

Giné Privilegium od téhož Krále témuž Kláſſteru dané Léta 1234. wyprawuge tyto Pány téhož Rodu a Erbu/ kteřijž tehdáž žiwi byli/ yako, Zdeſlaus Camerarius, Vitko Camerarius, Vitko Senior, Henricus Frater eius, Mſtideus Caſtellanus Pragenſis, Albik Iudex, Ippok Caſtellanus Viſſegradenſis, Zaviſſa Subcamerarius, Gebardus de Saudovicz, Dalibor, & alij plures.

Král Přemyſl také okolo Léta Páně 1253. připotwrzenij ſwobod Kláſſtera Břewňowſkého, pro ſwědectwij měl v ſebe tyto Pány/ yakž Privilegium wyprawuge takto: Præſentibus ijs teſtibus, Domino Kunrado Venerabili Friſigenſi Epiſcopo, Fratre Veleſlao de ordine minorum Domini Papæ pœnitentario, & Domino Berſone Camerario Regni Bohemiæ, Iaroſsio de Chauſtnik Burgravio Pragenſi, Vitkone de nova domo ſive caſtro, Bavaro & Conrado Caſtellanis de Klingeberk, Borzyta Caſtellano Litomiericzenſi, Iaroſlao de Necholicz, Gallo de Léberk, Vlrico Caſtellano de Loket, Czech Pincerna Aulæ Regiæ, Marcirdo Subcamerario Pomerano, ſummo Aulæ Regiæ Iudice. Datum per manus Magiſtri Guilhelmi Protonotarij, Eccleſiæ Pragenſis Canonici.

Gáget

Hágek w liſtu 252 připomijná Rod Panůw z Rozmberka takto. Téhož Léta to geſt 1276. Wijtkowcy z Rožmberka z negakých přjčin odſtaupili od Krále Ottagara Pána ſwého/ a ſhromáždiwſſe nemalý počet Lidu gijzdného, welikau ſſkodu činili w Čzechách / a Král z toho byl zarmaucen/ neb na ten čas bylby gegich pomocý potřebowal. Ale ten obyčeg geſt, když ſe Knijžata wadj/ že ſe tu chwijli neprátelům gegich dobře dařij. O tom obſſýrněgi Dubrauius lib. 18. fol. 170.

List Krále Wácſlawa čtwrtého na Kaplu Swatého Bartholomiege daný Léta 1250. 10 Calend. Iulij, tyto Pány za ſwědky w ſobě obſahuge, yakž geho čáſtka poſlednij takto oznamuge. Huius rei teſtes, Borſo de Rozmberk Camerarius noſter, Gallus de Lemberch, Tlaſtoſlaus de Zitavia & duo Filij eius, Tlaſtoſlaus & Henricus, Smilo de Zitavia, Voko de Rozmberk, Viticho de Przebenicz Frater eius, Viticho de nova domo, Marquardus de Dunvitcz, Girſo Purgravius de Klimberg Bitrolfus Camerarius noſter, Andreas & alij plures. Datum Anno ut ſupra, per manus Herbordi Curiæ noſtræ Notarij.

Když ſe pſalo léta Páně 1283. Byl geden z Rodu

Wijtkowcůw, Muž welmi znamenitý a nad giné bohatý gménem Záwiš / gemužto odňal Král některá Zbožij a Panſtwij, neb geg někdy měl w nenáwiſti. Wyhledáwage on proſtředku k doſaženij Zbožij odňatého / wygel do Morawy k Králowně/ kdež gi počal ſnažně ſlaužiti/ tak že mimo giné wſſecky Rytijře a Pány měl k ní wolněgſſij přijſtup/ a čaſtěgſſij mijwal s ní rozmlauwánij. Wzhlédala naň Králowna čaſtokráte pro weſeloſt geho vſtawičnau/ a yata gſauce ſpaniloſtij Twáři geho a poſtawy wýborné/ pogala geg ſobě za Manžela, a zplodila mu Syna/ gemuž gméno dáno na křtu Jan/ kterýžto Jan po mnohých letech byl Křižownjkem Rodyzſkého řádu/ a Pánem Strakonickým. Hágek f. 258.

Králowna potomně pro takowé ſpřijzněnij s Zawiſſem, obáwage ſe Syna ſwého kteréhož byla prwněgſſijmu Manželi porodila/ wyſlala Poſly poctiwé s pokornými proſbami za milosť žádagice. Wácſlaw Knijže zbawen gſa Otce před mnohými čaſy, nemohl ginače nakládati s Matkau ſwú než yako Dijtě/ a gſa žádoſtiw gi widěti/ přikázal aby k němu do Prahy přigela/ kteráž to bez meſſkánij včinila/ a před Synem ſwým ſe pokořila. Za tím Zawiš w Morawě zůſtáwal / ſſtijtijce ſe Wácſlawa, aby proti němu z negaké nepřijzně nepowſtal. Ale Králowna čaſem přjhodným s některými Pány miloſt gemu v Syna obgednáwala: obměkčen geſt tehdy Wácſlaw proſbami Mateře ſwé/ tak že dopuſſtěno Zawiſſowi přigijti, a před Knjže předſtaupiti. Tu wyſliſſew Knijže Wácſlaw geho ſnažnau proſbu / y wida pokoru, přigal ho neyprwé za Dwořenína a raddu / a potom za Heytmana. Po některém pak čaſu mnozý gemu wijce ſlaužili nežli Knijžeti / neb on wedlé zdánij ſwého toho Purgkhrabij, onoho Komornjkem, giného Marſſálkem, a giného Trukſaſem včinil: Pročež měl láſku při wſſech Pánijch / a Knijže Wácſlaw tolikéž we wſſem geho poſlauchal yako Otce. Hágek při Létu Páně 1285.

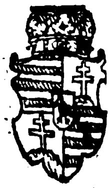

Dotčena Králowna Kunhuta byla Dcera Knijžete Bul-
garſkého Roſtiſlawa/kterauž byl pogal za Manželku Král
Přemyſl s powolenijm Krále Vherſkého Béle y Syna geho
Sſteffana/a Weſelij s ní wykonáwal w Preſſpurku Měſýce
Liſtopadu/Roku 1261. kteréhožto čaſu byla y korunowána.

Gmenowaný Pan Záwiſs z Rožmberka činijc do-
ſti rozkázanij Knijžetcýmu ſebral Wogſko proti zhaubcům Zemſkým/a wy-
gew s nim do Morawy, přitáhl k Kláſſteru řečenému Rayhrad/w kterémž
nalezl množſtwij laupežnijkůw/neb oni rozplaſſywſſe Mnichy Kláſſter oſa-
dili/a ty rozkázal wſſecky zwěſſeti. Wácſlaw tolikéž čiſtijc Krag Litomy-
ſſlſký s hauffem ſwým/ dobyl y Třebow Měſto Morawſké/ kdež mnohé z
lotrůw těch zwěſſeti dal/ a yal Frydrycha z Humburku Pána toho Měſta.
Přimlauwali ſe Přátelé aby nebyl podán do wězenj/a on ſlibowal takowých
laupežůw wijce neprowozowati/ ani prowozugicým ſtanowiſſtě poprijti/
na čež ač poſtawil rukogmě/wſſak ſe wedlé připowědj ſwé nezachowal.

Z té přijčiny rukogmowé ſwázaného poſtawili w Praze před Knijžetem
kterýž předce k miloſrdenſtwj gſa pohnut, ač měl na hrdle treſtán býti/ roz-
kázal gemu v lewé ruky toliko geden prſt vtijti: z čehož Frydrych oblibil ſo-
bě zdrawěgſſij radu/ſlaužil wěrně Knijžeti ſwému bez wſſeligakých mordýř-
ſkých obyčegůw/tak že při Knijžeti y láſku ſobě zýſkal.

Rozwažugic pak na myſli ſwé častokráte Pan Za-
wiš, yak geſt w Rod Králowſký wkročil, yak Matku Knijžetcý a Králow-
nu Krále Czeſkého za Manželku měl/ také yak ſám s Knijžetcý

krwe poſſel/pro ty přijčiny tehdy nezdálo ſe mu Paňu neb Wdo-
wu z Stawu Panſkého pogijti, aby tím ponjžen nebyl. I wy-
prawil poctiwě Poſly do Vher, žádage za Manželku Krále La-
diſlawa Vherſkého Seſtru/kteráž giž dáwno w Kláſſteře pro-
feſſowaná y oblečena byla/ k čemuž Král Wladiſlaw bez prodlenj dowolil.

Protož Pan Zawiš, poněwadž netoliko Manželku Krále Ottagara, ale
y pokladůw byl doſtal/chtěl také Newěſtu Seſtru Králowau w ozdobě krá-
lowſké přiwezti/ač nemage toliko 80 wýborných Reytharůw, a 12 wozůw
wygel z Prahy (an na to Král y Králowna hleděli) vpřjmo k Morawě. Toť
Muž geden znamenitý z Czechůw Hegman z Lichtemburka, očekáwagice
za zálohau s lidem ſwýmı na zelených Horách/ nenadále na ſlužebnjky geho
wyſkočil a ſtijhagice vtijkagicý/ po rozehnánij gich ſebral Kořiſt znamenj-
tau od Zlata Střijbra a rozličných giných klénotůw.

Nic méně Pan Zawiš vſſebz toho nebezpečenſtwij, neb vgel toliko s pů-
ti Služebnijky až do Kláſſtera Wilimowſkého/ a předce nezdálo mu ſe od
wěcy začaté vpuſtiti/nýbrž ſpůſobiw Služebnijky, a to což k ceſtě přináleže-
lo, s wětſſým počtem Lidu do Vher přigel/ a tam Swadbu odwaſyl, bydle-
gice bezpečně s Manželkau ſwau na Zámku řečeném Wurſſtenberk. Očemž
Hágek při Létu 1288. obſſýrněgi pijſſe.

Léta Páně 1289. Manželka Pana Zawiſſe z
Rožmberka, Dcera Krále Vherſkého porodila Syna/ z čehož Pan Zawiš
welmi potěſſen/a protož wyřkl den w kterémžby Syn geho pokřtěn byl/chtij-
ce Křtiny ſlawné a ſkwoſtné včiniti. I žadal obau Králůw, Wladiſlawa
Vherſkého/totiž Teſtě ſwého/též y Wácſlawa Czeſkého, Paſtorka ſwého/a-
no y Gindřicha Knijžete Wratiſlawſkého/ aby přijtomnoſti ſwau ſlawnoſt

Digitized by Google

onu ozdobili. Wácſlaw odpowěděl Poſlům geho / že chce na Hrad geho přigjti / ale aby on prwé k němu do Prahy přigel / čemuž Zawiš nedowolil. Pročež ani Králowé na den wložený nebyli přjtomni / yakž o tom wyprawuge obſſjrněgi Hágek w liſtu 260.

Léta Páně 1292. Král Wácſlaw položil Sněm w Praze při Středopoſti / a rozkázal wſſem Panům / Rytjřům / Wládykám a Zemanům, aby ſe na něg ſgeli w čas určitý. To když ſe wyplnilo wedlé rozkazu Králowſkého / Král wegda mezy ſwé poddané / počal s nimi gednati neyprwé o pokog aby byl w zemi učiněn / a laupežnjcy aby lid přeſtali laupiti / přitom wſſecky rozbroge / různice a wády / geſſto mezy přednégſſjmi až poſawad byli / aby hned od té chwjle přeſtali / přjſtným poručenjm to nařjdil. Pakliby kdo mimo poručenj Králowſké něco takowého cožby ſe k různicem a ſwáru wztahowalo, před ſebe bral neb bráti chtěl / naproti takowému člowěku, yakožto proti ruſſyteli pokoge měli ſe wſſyckni ſgeti / a geho přjſtně treſtati. K kténuž rokowánj powolán byl y Zawiš / gemužto ſe giž přibližowal poſlednj den žiwota geho / neb brzo potom z Swěta ſeſſel s myſli neuſtupnau / a wezen ſlawně ku pohřebu do Kláſſtera, genž ſlowe Wiſſňowý ginak Wyšſſj Brod / kterýž on ſám někdy založil / nadal / a w němi ſobě pohřeb zwolil / o kteréžto ſmrti geho Hágek obſſjrněgi pjſſe.

Při Létu Páně 1305. o Panu Gindřichowi z Rožmberka takowau zmjnku činj Hágek w liſtu Kronyce ſwé 273. Znamenaw Král Wácſlaw že při geho zdrawj geſt nedoſtatek / y zawolal Syna ſwého, přikazugic aby s nim přiſſli / Petr Kancléř / Hegman Berka z Dubé / Tobiáš z Bechyně / a Gindřich z Rožmberka / kteřjž když před nim ſtáli / obrátil ſe k Synu ſwému a řekl: Synu můg tobě k odewzdáwám králowſtwj mé / Bog ſe Pána Boha / milůg ctnoſt / žádnému křiwdy nečiň / Sprawedlnoſti náſledůg / činjce ſprawedliwě každému, yak chudému tak bohatému / a za to tebe obzwláſſtně proſym / ten Kláſſter na Zbraſlawi ku památce blahoſlawené Pany Marye Rodičky Božj, kteréhožto gſem yá nemohl doſtawěti, ſnad pro mé hřjchy / a neb ſnad Božſkým ulozenjm / aby přigal k prácy twé a k dokonánj: Proſým tebe dokoneyž djlo to / ať Pán Bůh tebe oſtřjhá od zlé přjhody w Králowſtwj twém / tak yak geſt y mne oſtřjhati ráčil: Dluhy kteréžkoli pozůſtáwagi, zaplatjš / a cožkomu káži dáti, toho nigakž nezadržůg / na čež mi y přjſahu učiň že gináče neučinjš. Wzhlédl potom něna Pány a Raddy ſwé přjſtogicý / k nimžto takto promluwil. K wám pak mogi wěrnj a milj tu mám důwěrnoſt / že tauž poddanoſt a poſluſſenſtwj kteréž gſte mi z láſky činili / Synu mému též činiti budete / ano y za to wás žádám, abyſſte ſe k němu gináče chowali, než yak ſe chowati náležj k Pánu dědičnému. Tu zaplakal Wácſlaw Mládenec / y giným wſſem ſlzy z Očj ſe wylili / a řekli wſſyckni, yako gedněmi uſty / chceme rádi to wſſe učiniti. Přineſſena potom od Knězj hlawa S° Wácſlawa / kteráž když byla poſtawena na Stůl před Králem, z poručenj geho / dj opět k Synu ſwému, k Raddám ſwrchu gmenowaným / y těm wſſem dole položeným / totiž k Probošſtowi Wyſſehradſkému / Gindřichowi Opatu Sedleckému / Hynkowi z Dubé Komornjku Zemſkému / Ja-

roſlawowi z Lippeho Sudijmu/ y k Auřednijkům Morawſkým yako y Co-
biáſſowi z černé hory a z Boſkowic Heytmanu Morawſkému/Gindřichowi
Sſturmowi Pijſaři/Přeňkowi Synu Oldřicha z Wickowa Auřednijku Sau-
du Brněnſkého/Matěgowi z Wollé a z Ratai Auřednijku Dworu Marg-
krabſkého/a k ginýmı mnohým. Synu, a potomně gedenkaždý z wás/ polož
dwa prſty na tuto Swatau Hlawu/což wſſyckni včinjce/přiſáhli kſſafft geho
wyplniti/a Král opět dij takto: Geſſtě toho žádám při wás / kdyžkoli Pán
Bůh mne powolati račij/a Duſſy mau přijgme do wěčného přijbytku/Tělo
mé ať geſt položeno w Kláſſteře Zbraſlawſkém/kterýž nákladem Syna mé-
ho má býti doſtawen/ſedmý dijl z Hory Gutny každého týhodne ať ſe wydá-
wá na zaplacenij dluhůw odemne včiněných: Alžbětě Manželce mé ať ſe ge-
gi Wěno dá/neb dwadceti Tiſýc Hřiwen: Oſobám Koſtelnijm ať ſe dá ge-
den Tiſýc při pohřebu mém/a z oděwůw mých wſſech ať nadělagi oděwůw
Koſtelnjch/kterýchž wětſſij počet odewzdán bude Kláſſteru Zbraſlawſkému.
Přeſtal potom Král mluwiti/a Opat Sedlecký gménem wſſech Panůw od-
powěděl takto: Deyž Pán Bůh aby Král Pán náš Božſkau mocy vzdrawen
byl/a powſtana z té nemocy, dlauho a ſſtiaſtně kralowal. Pakliby ginače
ſe widělo Božſké wůli/chceme poručenij geho zauplna wyplniti.

Vmřel Pan Gindřich z Rozmberka Léta Pá-

ně 1310. yakž nacházýmı w některých pamětech/ geſſto takto zněgi.

Anno Domini 1310. in Caſtro Pragenſi, Obijt Illuſtris ac Magnifi-
cus Dominus Dominus Henricus de Rozmberk Inclyti Regni Bohemiæ
Baronum Procerumq; facilè Princeps, Burgrauius Pragenſis ꝛc.

Kronyka Hágkowa w liſtu 286 a w Létu 1316. o

Panu Petrowi z Rozmberka w tento ſmyſl
znij: Domnijwage ſe Petr z Rozmberka že

Gindřich z Lippého za dlauhý čas w Wězenij
bude/Dceru geho, s kterauž měl ſlib Manžel-
ſký pogijti zanedbal/a na mijſtě gegím wzal ſo-
bě Fiolu Dceru Knijžete Těſſijnſkého / Man-
želku někdy Krále Wácſlawa/na ten čas Wdo-
wu, s ponuknutijm Krále Jana / kteréhož ſe
wijce nad giné přijdržel / proto že geſt wkročil
w Rod Králowſký. Král ſhromáždiw něco
lidu z Polſky, z Miſſně a od ginud, v Budyně ſe
položil/neb ſe obáwal tehdáž wijce domácých
nežli cyzých Nepřátelůw / a wyprawil odtud Poſly s raddau některých k
Baldiwinowi Arcybiſkupů Trewerſkému Streycy ſwému/a k Arcybiſkupu
Mohutſkému Petrowi/gichž žádage aby k němu přigeli / kteřijž tak včinili
a položili ſe nedaleko od Wogſka Králowſkého, Měſyce Dubna/magice čty-
ry Sta Mužůw wýborných na Konjch. Ti neyprwé počali rokowati s Krá-
lem o wyſwobozenij Gindřicha z Lippého/ gimžto z počátku Král welmi
twrdým ſe w té wěcy vkazowal a nevſtupným od myſly ſwé/až Arcybiſkupo-
wé vkazugic newinnoſt geo/poněwadž ani w ſkutku nebyl polapen/ani ſwěd-
ky přemožen/a weliké vblijženij geho wedlé práw Cýſařſkých wyprawugic
obměkčili Srdce Králowſké / a včinili takowé narownánij: Gindřich aby
Králi ſwých ſſeſt Hradůw zaſtawil/a ſſeſt Rytjřůw témuž poſtawil/geſtliže
by w poddanoſti netrwal/a neb něco proti Králi ſkutkem neb raddau vči-
nil neb včiniti mijnil/buď tagně nebo zgewně/on aby takowé Hrady propa-

dl/a K

dl/a Rytíři dotčenij aby powinni byli Gindřicha Krali w moc dati/ y ty hrady s pomocy Králowſké dobyté témuž odewzdati. Pakliby také Král něco takowého předſebe bral bez wſſeligaké příčiny/cožby Gindřichowi na vblijženij bylo/to aby ſe wzneſlo na dotčené Arcybiſkupy yakožto na obrman ny/a odtud dále kdež náležij. Když tehdy Gindřich w tom wězenij požůſtáwal na Teyrowě/yako ſſeſt Měſýcůw/na den Swatého Tyburcy z něho byl wypuſſtěn.

Dále připomijná téhož Pana Petra z Rožmberka, liſt 287 Kronyky Cžeſké/genž geſt w nápodobný ſmyſl napſán. Když od gel Arcybiſkup Mohutſký/nawrátilo ſe k prwněgſſijmu zlému Králowſtwj Cžeſké: powſtali opět laupežnijcy/ mordéři/ paliči/ tak že žádný neſměl téměř wyhlédnauti z obydlij ſwého / a Král gſa tehdáž w Lucenburku / tak dlauho tam byl, až ſe někteřij Páni Zemſſtij rozdwogili / a zbauřili ſe na pro ti ſobě welmi: gedni ſtáli z ſtrany Krále a Kralowny Alžběty/ a ginij držeři s Gindřichem z Lippého / z čehož přiſſlo mnoho zlého na Králowſtwij Cžeſké/a tim wijce že toho čaſu práwě Miſſňané z gedné ſtrany, a Bawoři z druhé do Země wſkočili/kteřijž widauce že žádný nebránij/welikau a zname nitau laupež wyneſli. Ti genž byli při Králi a Králowně, chtěli rádi po-kog včiniti/aby mohli zeyſkati láſku při Králi, yakožto při Pánu ſwém / a byli gſau tito / Kunrád Biſkup Holomaucký/ Gindřich z Woſeka Kancléř/ Wylim Zagic z Waldeka/ Petr z Rožmberka/ Bawor z Strakonic/ Jan z Dobruſſky/Bratřij z Rablonné/a při nich z Rytijřſtwa mnozý. Ale gim na odpor rowně yak Králi a Králowně byli/ Gindřich z Lippého s ſyny ſwými Beneš z Michlſſperku ginak z Michalowic/ Albrecht z Bechyně/ Wylim z Landſſteyna/ Giřijk Berka z Dubé s Bratrem Hagnianem / Gindřich z Lichtmburku/ Páni z Ronowa/ též ginij mnozý z Rytijřſtwa/ kteřijž wſſyckni činili ſſkody weliké wſſem napřed gménowaným/ a mnohém wětſſij ſtrogili ſe činiti. Králowna měla welikau žaloſt z takowého gedněch proti druhým ſpuntowánij/a nemage žádné giné raddy, odgela tagně s Dcerami ſwými, Markétau a Gitkau/ y s Synem ſwým Wácſlawem na geden Hrad řečený Loket/a doſti pewný/na němž gſa za tři Měſýce/ poſlala odtud do Lucenburku, oznamugic Manželu ſwému co ſe w Cžechách děge/kterak Králowſtwij to den odedne wijce a wijce hyne/a protož aby aſpoň pro Manželſkau láſku rozpomena ſe tolikéž na Wácſlawa Syna ſwého gediného / nawrátil ſe do Králowſtwij/a nedopauſſtěl gemu do konce zahynauti. O čemž zwěda Král/a sliſſe tak newděčné nowiny/hned ſe do Cžech ſtrogil / a w brzkém čaſe přigel do Prahy s nemalým počtem Němcůw y Cžechůw / kdež což dálegi půſobil / poznamenáno geſt a doloženo ſſijřegi pod Erbem Panůw z Sſternberka.

O téhož Hágka při Létu Páně 1318. o témž Panu Petrowi požůſtawá takowá pamět. Cžaſu Poſtnijho Král Jan rozkázal Wogſko ſebrati/a newěděl žádný na proti komu s nim wytáhnauti chce/ až powolal některých ſwých Heytmanůw walečných/a obzwláſſtně Wácſla wa Hořeſſowce bogownijka vdatného/y zpráwcy lidu opatrného/kterémuž poručil táhnauti s tim Wogſkem na Wylima z Landſſteyna/ a ten Wylim byl Erbownij Streyc Panůw z Rožmberka / gehožto Zbožij Wácſlaw yakožto hotowý k wyplněnij rozkazu Pána ſwého počal welmi plundrowati/ a Petr z Rožmberka mage litoſt nad Wylimem z Landſſteyna / vmijnil to zlé, řečij přetrhnauti/a obgednati láſku Wylimowi při Králi/ pročež y k němu při-

y k němu přigel w malém počtu/a předſtaupiw před něho, připomijnal ſwé wěrné ſlužby/pro kteréžby aſpoň nedopauſſtěl takowých těžkoſti na Wylima k hanebnemu zahubenij wſſech ſkutkůw geho/poněwadž on chce ſe gemu yakožto Králi Pánu ſwému pokořiti. Na proti tomu řekl Král: Wijtku znám twau chytroſt/a wſſak chcy to včiniti zač žadáš/ a dáti miloſt Landſſteynſkému/ale s tau wýminkau/aby ty mi puſtil wſſecko Zbožij kteréž náležij k Králowſké mocy. Na to odpowěděl Králi Petr z Rožmberka/ že chce ſe o to poraditi/a třetijho dne na to odpowěd dáti/kterýžto den když přiſſel/ wyprawil Poſla ſwého/a rozkázal powěditi Králi, že toho což Král žádá niyakž nevčinj/nýbrž že ſe chce gemu ſtatečně brániti: yakož pak od té chwijle včinil pomoc Wylimowi s lidem/a Král zdobýwaw tu některých Twrzý, obrátil ſe do Morawy/kdež mnohé Nepřátely ſwé pod ſwau moc podmanil.

Dále co geſt ſe zběhlo týchž čaſuow/ačkoli to netkne ſamé Pány z Rožmberka a Pány z Landiſteyna / wſſak že ſe wztahuge na wſſecken Staw Panſký/a tu ſe o Stawu Panſkém pijſſe / widělo mi ſe za dobré abych tu to wložil/yakožto pod neyprwněgſſijm Erbém, co ſe dálo totižto mezy Králem Janem a Pány Králowſtwj Czeſkého/a počnu mluwiti o tom takto:

W Czechách y w Morawě ſtalo ſe weliké zbauřenij w lidu/o yakémž aniž k tomu nápodobném nikdá před tim nebylo ſlyſſeti/ neb wſſyckni ſtařij y mladj v welikém zármutku byli/a doſti těžce to neſli/že Král chtěl (tak yakž někteřij klewetnijcy a ruſſytelé pokoge wůbec rozſýwali) wſſecky Czechy z Země wyhnati/kterauž na miſtě gich, že vmijnil oſaditi Němcy a ginými Národy. Páni owſſem a Rytijřſtwo ſpuntowali ſe proti Králi/ ſmijřijce ſe ſpolečně kteřijžkoli gedni proti druhým yaké různice a ſwáry měli / a tak ſe pozdwjhla wſſecka Země proti Králi/nechtěgic toho trpěti, aby Král to což vmijnil wykonati měl. Giſtě toho pozdwiženij neyhlawněgſſij přjčina tato byla/že Král Jan, mage ſprávu o obyčegi w giných Kraginách/kterak Králowé ſwé poddané rozličnými Cly/Berněmi/a wognanu do cyzých Zemij wedlé ſwé liboſti obtěžugi / také y na Statky Panůw y Rytijřůw / buď ſprawedliwě neb neſprawedliwě ſahagi/a wěda kterak Czechowé zaſtjragic ſe ſwými práwy a ſwobodami, gemu powolnij býti nechtěgi/z weliké nechuti kterauž měl proti wſſemu Národu Czeſkému/ ſmlauwu byl včinil s Ludwijkem Bawořſkým woleným Králem Římſkým/aby ſſreymark včinili/tak aby Ludwijk byl Králem Czeſkým / a Král Jan aby byl Pánem w Hrabſtwij Palatynſkém na Reynu/to geſt/Palatinus Rheni/ což ſobě y liſty giž a pečetmi dokonále ſtwrdili. Alžběta Králowna nikoli nechtěla k tomu ſwoliti/a ſtála nepohnutedlně na myſli ſwé/že totižto ne ginde chce/ale w dědictwij Otce ſwého a w Králowſtwij ſwém dědičném vmřjti / ačkoli Král proſbami y pohrůžkami aumyſl gegi chtěl změniti,/ a oto čaſtokráte vſylowal.

Znamenaw potom že žádným obyčegem nemůže obměkčiti Srdce gegi muſel od té ſmlauwy puſtiti/a rozuměgic že nelze než w Czechách býti/ a s Czechy přebýwati/vmijnil wſſecko zlé kteréž ſe w Králowſtwij páchalo přetrhnauti/bog a bauřku w pokog proměniti/a w mjr ſewſſeni Pány Czeſkými wgijti. I obeſlal do Lokte (neb tu na ten čas s Králownau bydlel) wſſecky Pány/Rytijře/Měſta y mnoho lidu obecného k těmuž powolati, pomocnij/ přátely y Nepřátely/dáwage wſſem gleyt ſwobodný přigeti/ odgeti/ y to cožby ſe komukoli widělo, mluwiti. I ſgelo ſe pod takowým gleytem množſtwij weliké Lidu duchownijho y Swětſkého / předněgſſijho y obecného/ a

Digitized by Google

Král poſadiw ſe na Stolicy wedlé obyčege poručil mluwiti Orátorowi ſwému/ kterýž na rozkaz Králowſký počal řeč ſwau činiti takto:

Důſtogný/ Welikomocný/ a ctihodný/ Urozený/ wzneſſený a opatrný Páni obogiho Stawu duchowniho y Swětſkého/ Král Pán náš miloſtiwý toto poručil k wám promluwiti: Wůbec mluweno bylo/ žeby on ráčil na tom zuſtati/ aby wſſecky obywately Země této z Wlaſti wypudil/ a gi Národem giným totiž Německým oſadil/ čemuž on wſſemu odpjrá/ poněwadž on nikdá na tom nebyl/ a neny/ aniž geſt/ na to yak žiw pomyſlil/ a myſliti nechce/ aby to měl učiniti. Protož kdož geſt koli takowé wěcy o geho miloſti práwě wymyſſlené mluwiti ſměl/ a lid proti němu wzbuzowati/ on yakožto Pán miloſtiwý takowému každému to prowinněný laſkawě odpauſſtý/ ničimž zlým toho wzpomjnati nechce/ ani nyný ani na potomné budcý čaſy/ anobrž Nepřátely ſwé wſſecky kteřjž ſe gemu zprotiwili/ budto z přjčiny/ neb bez hodné přjčiny na miloſt přigjmá/ gednom aby mjr a pokog Křeſtianſký byl/ yak wſſem tak y králowſtwý tomuto ku požitku.

Tak mluwil Rzečnjk Králowſký/ a Páni poradiwſſe ſe weſpolek/ dali na to takowau odpowěd. Králi miloſtiwý/ ráčjte to znáti/ že gſme žádné přjčiny nedali k tomu abyſſte nás w oſſkliwoſti měli mjti/ yakž o tom nepochybnau ſpráwu máme/ a konečně newjme kterak gſme toho zaſlaužili neb zaſlaužiti mohli/ abyſſte nám zlehčowali Práwa naſſe nám daná od dáwných Králůw a Cýſařůw/ nimiž ſe zaſtjragice/ můžeme ſobě wzýti za Krále a Pána toho kterýžby ſe nám dobře ljbil/ yakož pak neginače činili Předkowé naſſy/ y my tolikéž wedlé Práw gſme kráčeli/ yakž wěděti ráčjte/ že gſme wás/ ne z přinucený k tomu/ ale z láſky ſobě za Pána wzali. A gi nám ku podiwený/ že gſte nám ſpůſobili a wyzdwjhli za Pána/ Ludwjka Bawořſkého bez naſſy wědomoſti/ a to yakýms ffreymarkem/ geſſto my nemůžeme nikolí/ a nechceme odſtaupiti od ſtarodáwných Práw a ſwobod/ ſkrz kteréž máme dowolený abychom Krále wolili wedlé naſſý wůle. Geſtližе ſe wám ljbj bydleti w Hrabſtwj Palatynſkém/ tak yakž ſmlauwa učiněná zný/ negſme my proti tomu/ nýbrž toho wám přegem/ ale Ludwjk Králem naſſým nebude/ lečby mocnau rukau toho od nás dobyl/ a neb lečbychom ho dobrowolně za Pána přigali. A poněwadž gſte ſe těmi ſmlauwami od nás yako wytrhowali/ my chwáljme Pána Boha/ že gſme wám odpuſſtěný nikdý nedáwali/ ani přjčiny/ pro kterauzbyſſte od nás odſtaupiti měli/ chceteli za doſt učiniti té ſmlauwě/ to bud při waſſy wůli. A co ſe tkne pokoge a přjměřj/ to nemůžeme dokonále s wámi učiniti/ a zwláſſtě na ten čas/ leč prwé tu wěc wzneſeme na Frydrycha Knjže Rakauſké/ s nimžto tak gſme ſmlauwu učinili/ a gemu gſme ſe w tom y zawázali.

Z té odpowědi Král ſe welmi zarmautil/ obáwage ſe aby proti němu wſſyckni nepowſtali/ a geho ſnad y o hrdlo nepřipravili/ a želel toho welmi rozwažugic u ſebe přjhody minulé y budaucý/ že geſt tak přjſně nakládal s ſwými poddanými: to gemu neywjce na myſli leželo/ že on žádného z Panůw Cžeſkých/ a zwláſſtě Gindřicha z Lippého nemohl ſkrotiti/ ale pro uwarowáný wětſſjho nebezpečenſtwj wygel z Lokte do Prahy s Manželkau ſwau Alžbětau/ dokládagice že ſe chce Pražanům mimo wſſecky giné ſwěřiti.

Toho čaſu wedlé wyprawowánj téhož Hyſtoryka/ Pan Petr z Rožmberka oblehl Měſto Buděgowice/ a činil okolo něho nenabyté ſſkody/ neb byla weliká roztržitoſt wſſudy mezy Lidmi/ žádný neopatro-

opatrowal wěcy obecných/gedenkaždý činil co ſe gemu koli lýbilo/lid robotný ani woratí neſměl/ani ſýtí/ a w tom připadla drahota y hlad/tak že kupowali Strych žita Pražſké mýry za půl kopy groſſůw Pražſkých. Mimo to naſtalo morný Powětřý po Měſtech/po Zámcých/y po Wſech/ kteréž tak ſe rozmáhalo/že po několika Stech kladli do Sſacht hlubokých/ z nichžto někteřý zemřeli hladem/a někteřý mornými Boleſtmi.

Na den pak Swatého Remigia přigeli Poſlowé do Cžech od Ludwýka Krále Řýmſkého k Králi Janowi/kteřýž žádali geho y wſſech Panůw Cžeſkých od téhož Ludwýka aby ſe s nim ſgeli w Domažlicých na den Swatého Kalixta, což když včiněno wedlé žádoſti Poſlůw/ Ludwýk včinil porownáný negakým Božſkým wnuknutým mezy Králem Janem a poddanými geho/ a to hned bezewſſeho odporu a žalob. Vpokogeni tehdy byli Páni/ tak že ſlibowali Králi Pánu ſwému náležitau wěrnoſt a poddanoſt/ a Král gim tolikéž wěrně připowěděl ſwau miloſt/což wſſe liſty a pečetmi ſtwrzeno na ſtálé toho wſſeho zdržený/ a Ludwýk nawrátil ten liſt Králi Cžeſkému předewſſemi/genž byl pſaný o ffreymark mezy nim a Králem Janem/ kteréhož tim ſpůſobem y kwitowal/ a propuſtil z té ſmlauwy kterauž mezy ſebau včinili. Přitom rozkázal Petr z Rozmberka odtrhnauti od Buděgowic poněwadž přýměřý včiněné bylo s Králem/ a pokog mezy nim a Pány ſtwrzen/a tak yakž přeſtala nepřýzeň a newole/ tak přeſtal y Mor/ mordowé a laupež/ kteréž ſe před tim welmi rozmahali: Němcy wſſyckni genž byli zgýmáni od Cžechůw, propuſſtěni gſau: Wylim Zagic Hoffmiſtra ſwobodného včinil/Gindřich z Lippého Podkomořým včiněn/ kterýž od toho čaſu ſrownáwati ſe počal s Králem/a wſſyckni lidé radowali ſe weſpolek/ že takowého pokoge dočekali.

Ten Pan Petr z Rozmberka byl potomně neywyžſſým Komornýkem Králowſtwý Cžeſkého/yakž ho gmenuge Hágek w liſtu Knýžete Opawſkého při Létu Páně 1318. pſaným/ pokládagice ho za Swědka mezy giný-mi Pány Cžeſkými.

Léta Páně 1346. o Panu Petrowi z Rozmberka zmýnka ſe činý mezy liſty Panůw z Raupowa takowá. Petrus de Rozmberk Summus Regni Bohemiæ Camerarius Eccleſiam in Radovieſicz de qua ſtrenuus vir amicus noſter dilectus Dietochius de Zizelicz piæ recordationis pro ſuæ ſuorumq; animarum redemptione fratribus ordinis S. Auguſtini decimam incolis eiuſdem villæ dedit donavit: ꝛc.

Léta 1347. Pan Petr z Rozmberka Neywyžſſý Komornýk Králowſtwý Cžeſkého Koſtelu w Žiželicých obdarowaný včinil/totiž pět Werdunkůw 25 gr. opět Sto gr. a pět, za Duſſy negakého Dětocha Služebnýka a přýtele ſwého.

Za panowáný Karla čtwrtého Krále Řýmſkého při potwrzený liſtůw Pražſkého Koſtela/kteréž ſe ſtalo Léta 1352. pokládagi ſe za Swědky tito Páni/mezy nimiž také počten geſt Roſſt z Rozmberka Komornýk Králowſtwý Cžeſkého.

Præſentibus, Illuſtri Rudolpho Duce Saxoniæ, Sacri Imperij Archi-Marſalko, Venerabili Preczlao VVratiſlavienſi Epiſcopo, Iohanne Norumbergenſi, Burkardo Magdeburgenſi Burgravijs, Vladiſlao Duce Teſinenſi, Principibus, Vilhelmo de Landſtein Burgravio Pragenſi, Ioſtone de Rozmberk Camerario, Andrea de Duba Sudario, Vancone de VVar-

tmberk Pincerna Regni Bohemiæ, Thobia de Kamenicz, Bernhardo de Cymburk, Boczkone de Kunſtat, Haſskone de Zvierzeticz, Buſskone de VVilharticz, Baronibus fidelibus noſtris, ꝛc.

Na Saudu Zemſkém w prwnij Pondělij po Suchých dnech/ Léta 1348.

před ginými Pány ſe děl Pan Joſſt z Rožmberka / kteréž w ſtarých pamětech takto popſané nacházým. Roſſt z Rožmberka neywyšſſij Komornijk Králowſtwij Cžeſkého/ Ondřeg z Dubé Sudij/ Wylim z Landſſteyna / Hynek mladſſij Berka z Dubé Purgkrabě Pražſký/ Jan z weſelé ginak z Wartmberka/ Jan z Michalowic, Wanek z Wartmberka/ Cženěk z Lipnice/ Wylim Strakonický/ Beneš z Cětijna/ Wylim z Skali/ Zbyněk z Hazmburka/ Hynek z Waldſſteyna/ Zbyněk z Libiſſyc/ Tas z Kuhrowa/ Albrecht/ ꝛc.

Léta Páně 1358. Petr a Joſſt wlaſtnij Bratřij

Oldřicha a Jana z Rožmberka, wyſtawěti dali nákladem ſwým Kaplu w Boſulcy ku památce Swatému Janu Ewangeliſtowi / kterauž y opatřili hogně ročnijmi platy a nábytky/ gegichžto takowé nadánij potwrdil Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký: očemž wſſem poznamenáno geſt w Knihách Erectionum takto:

Donatio pro parte Nobilum Virorum, Dominorum, videlicet Petri Præpoſiti Capellæ omnium Sanctorum in Caſtro Pragenſi & Iodoci fratrum de Rozmberk, fuit nobis præſentata, nec non Venceſlai in Boſulicz Plebani, & Zdenconis de Lhota, ſigillata, cuius tenor eſt talis.

Petrus Capellæ omnium Sanctorum in Caſtro Pragenſi Præpoſitus, & Iodocus fratres Germani de Rozmberk, de conſenſu & voluntate fratrum noſtrorum, Domini Vlrici & Ioannis de Rozmberk, cupientes cultum divinum augere, de conſilio & petitione devoti & fidelis noſtri dilecti, Domini Venceſlai Plebani legitimi in Boſulicz, ereximus unam Capellam ibidem, ad honorem ſancti Ioannis Evangeliſtæ, in qua idem Dominus Venceſlaus Plebanus, unum Altare ad honorem Chriſti ædificavit. Nos igitur, prædictæ Capellæ aſsignamus, in ipſa Villa Boſulicz ſeptem cum media areas, cum ipſius Villæ aliquot agris, at annuatim per duodecim groſſos, & per duos pullos ꝛc. Item aſsignavimus eidem Capellæ Viginti quatuor iuga pratorum ꝛc. Cæterum ego Zdenco de Lhota, de conſenſu Vxoris meæ dilectæ, Dominæ Anizce, donavi præſentibus in Villa mea Zablacie duarum Sexagenarum redditus ac Cenſus perpetui in duobus Laneis, item de una Aratura curiæ meæ, ibidem in Zablacie plenas & integras decimas triciti, Siliginis, hordei, piſorum, & avenæ, ſalva tamen decima Plebani in Lompnicz, quæ ab antiquo ſibi de duobus Laneis data fuit. Datum in Bukovvsk die S. Lidmillæ, poſt Dominicam, qua cantatur Iudica me Domine. Anno ut ſuprà.

Gmenowanij Páni z Rožmberka / totižto Pan

Petr a Joſſt/ wyzdwijhli tolikéž Kaplu w Měſtečku ſwém/ genž ſlaulo Muta/ a nařijdili k ni ročné platy/ kteréž wyprawuge liſt tento nalezený w Knihách Erectionum/ a napſaný Léta 1360.

Arnoſtus Dei gratia Archiepiſcopus Pragenſis, Rector Parochialis Eccleſiæ in Muta, nobis quandam literam, Nobilium Virorum, Dominorum de Rozmberk, ſigillis eorum & dicti Plebani impendentibus, attulit, cuius tenor eſt, in hæc verba.

Docente Apoſtolo, bonum facientes non deficiamus; tempore enim ſuo metemus; dum ergo tempus habemus, operemur bonum, ꝛc. Hinc eſt quod nos, Petrus, Iodocus & Ioannes, fratres de Rozmberk, cupientes augere divinum cultum, & aliqualiter Deo pro noſtris peccatis ſatis facientes, bona deliberatione damus & aſsignamus Capellæ ad honorem Beati Ioannis Evangeliſtæ in Oppido noſtro Muta, per nos fundatæ, pro animabus Progenitorum noſtrorum, duas Sexagenas annui Cenſus & perpetui ibidem in Oppido noſtro Muta, in duobus Laneis, ꝛc. Inſuper ego Blaziek pro tunc Plebanus Eccleſiæ legitimus in Muta, dono præſentibus & reſigno duos Laneos, cum ſuis cenſibus. Datum Pragæ, Anno 1360.

Ti také Páni z Rozmberka gmenowitě Petr a Joſſt, y Přátelé gegich, Beneš a Jan Bratřij wlaſtnij/ dali giſtý plat ročnij a wěčný k Weliſſſkému Koſtelu/ o čemž ſwědectwij wydáwá liſt gegich, genž geſt zapſán do Knih Erectionum.

Téhož čaſu Petr/ Joſſt/ Woldřich a Jan wlaſtnij Bratřij z Rozmberka připſali z dobrotiwoſti a ſſtědroſti ſwé k Koſtelu w Suchodole/ geden Lán Roli/ yakž tam též poznamenáno.

Léta Páně 1346. zahynul w Bitwě s Králem Janem, yakožto ſtatečný a hrdinſký Bogowník Pan Gindřich z Rozmberka Syn Pana Petra, 27 dne Měſýce Srpna o kterémž takto w pamětech dáwných poznamenáno geſt. Henricus à Rozmberk, filius Domini Petri à Rozmberk, cum Ioanne Rege cæſus, 27 Auguſti, Anno 1346. & cum eo ceciderunt alij multi nobiliſsimi Viri ex Bohemia.

Druhého pak Roku/ to geſt 1347. Vmřel Pan Petr z Rozmberka neywyſſſij Komornijk Králowſtwij Cžeſkého, Syn Pana Gindřicha/ a ten měl za Manželku Fiolu Dceru Knijžete Těſſynſkého, pozůſtalau Wdowu po Wáclawowi Králi/ což wſſe wyprawuge dowodněgi tento text latinſký.

Anno ut ſupra, die Sancti Calixti, Obijt laudabilis memoriæ, Magnificus Baro Dominus Petrus de Rozmberk, Filius Domini Henrici de Rozmberk ex Elyzabetha, ſummus Regni Bohemiæ Camerarius: cum eo fuit connupta Viola, filia Principis Teſinenſis, Vidua relicta Venceſlai Regis Bohemiæ, eaq; dies erat 14 Octobris.

Ti opět Páni Joſſt/ Woldřich a Jan/ nařídili

Deſátky k Koſtelu w Dublenicy Léta 1365. kteréhožto čaſu také obohatili Koſtel w Baworowě/ genž byl poſwěcen wegménu Božjho Těla.

Nápodobně dobrodinj včinili y Koſtelu w Soběſlawi/ k kterémuž giſté platy vložili Léta 1372. a téhož čaſu vſtanowili platy y k Koſtelu w Krumlowě/ totiž 23 dne Měſýce Praſynce téhož Roku.

W tom poſlaužili též y Koſtelu Swaté Kateřiny w Rožmberku/ genž byl wyſtawen na Krchowě Koſtela Farnjho/ a to Léta Páně 1376.

Druhého potomně Roku totiž 1378. ti také ſwrchu gmenowanj Páni z Rožmberka včinili něgaké nadánj Sſpitálu w Rjmě pro opatřenj Pautnjkůw tam putugicých/ yakž ſwědčj geden liſt in libris Erectionum takto doložený/ při počátku. Ioannes Dei gratia Sanctæ Eccleſiæ Pragenſis Archiepiſcopus ꝛc. Nobiles & Magnifici Viri, Petrus, Vlricus & Ioannes de Rozmberk, Regni Bohemiæ Barones, inſigni Zelo devotionis accenſi, quandam literam in Pergameno ſcriptam, & ſigilli ipſorum appenſione munitam, ſanam & integram, in donationem certorum redituum tradiderunt hoſpitio Peregrinorum in Roma, per Invictiſſimum Dominum Carolum Cæſarem & Regem Bohemiæ ꝛc. cuius tenor in libris Erectionum habetur. Actū in Capitulo Pragenſi, Anno ut ſuprà.

Nezapomenuli tolikéž ani na Koſtel w Sedlčanech kterémužto připſali mnoho platůw ročnjch/ Léta Páně 1384.

Tím ſpůſobem opatřili y Koſtel w Malſſicých/ včinjce témuž hogné obdarowánj w Létu 1389. yakž ſe o tom owſſem čte w Knihách Koſtela Pražſkého.

Byl gmenowaný Pan Petr z Rožmberka Proboſſtem Koſtela a Kaply Králowſké wſſech

Swatých na Zámku Pražſkém/ za Arcybiſkupa Arnoſſta/ a s njmj tehdáž, to gſ/ Léta 1362. žiwj byli Preláti a Děkanowé a Kanownjcy tito/ gmenowitě/ Františſek/ Welk/ Přibyſlaw Protiwa/ Mikuláš/ Ditmar/ Petr a ginj/ kteřjž wſſyckni, a obzwláſſtně Pan Petr z Rožmberka o dobré Koſtela Pražſkého pečowali/ o kterémž poznamenáno geſt na giném mjſtě/ když něgakau Almužnu včinil Koſtelu w Jaroměři takto. Petrus Præpoſitus, dictus de Rozmberk, Capellæ Regiæ & omnium Sanctorum in caſtro Pragenſi ꝛc.

A opět na giném mjſtě čini ſe zmjnka o témž takto: Nos quoq; Iodocus de Rozmberk & Sezyma de Auſti Præpoſitus Tinen: unà cum D. Petro de Rozmberk Præpoſito Capellæ omnium Sanctorum Fratre noſtro, ꝛc.

Vkazugi to dáwně paměti že toho P. Petra z Rožm-

berka byl Otec Pan Oldřich z Rozmberka/ genž byl proſtředkem Smrti z Swěta ſeſſel/ Léta 1390. což rozuměg o Synu.

Léta Páně 1398. žiw byl Pan Gindřich z Rozmberka /

gemužto ſwědčý památka pozůſtawená w Knihách Erectionum takto zněgicý:

Erectio Capellaniæ in Sobieſlav. Nos Hēric⁹ de Rozmberk, ſupremus Burgravius Pragenſis, & Petrus filius noſter ꝛc. damus, donamus octo ſexagenas Cenſus annui & perpetui in Villa noſtra Chmelna ꝛc.

Léta Páně 1366. Welikomocnýj

Muži Petr/ Joſſt/ Oldřich/ a Jan/ Synowé někdy Petra z Rozmberka/ s powolenýjm Cýſaře Karla/ Jana Arcybiſkupa/ y wſſý Kapitoly Pražſké, poſtawiti dali Klúſſter ſlawný na Zbožý ſwém Wilimowſkém neb w Třeboni/ do kteréhož vwedli Kanownýky Rzeholnýj/ a ge doſtatečnau žiwnoſti opatřili/ y Koſtel gegich ozdobili hognými klénoty Koſtelnýjmi/ aby oni ſnažně Pána Boha proſyli za ně, za předky gegich/ y za potomky budaucý. To nadánýj když vpewnili liſty potwrzenými Papežſkau/ Arcybiſkupſkau/ a Cýſařſkau wážnoſti/ wzali na ſe kladbu dobrowolně takowau/ geſtližeby který z nich takowé obdarowánýj/ neb kterýkoli z budaucých zruſſyti ſměl/ a na platy odewzdané a klénoty ſáhnauti/ aby gim Pán Bůh nedal ſſtěſtý ani zdrawý, ani gich budaucým. Hagek w liſtu 340. O týchž zmýnka geſt w létu 1368.

Mezy liſty Panůw z Raupowa nacházým pamět o předcých Rodu toho, takowau. Anno 1385. feria ſecunda ante feſtum Pentecoſtes. In nomine Domini, Amen. Humanæ vitæ curſus labilis ꝛc. Nos igitur Vlricus de Rozmberk & Henricus natus eius Eccleſiæ in Zizelicz ob ſalutem Dominæ Elizabethæ de Roſli, ſeptem ſexagenas in villa noſtra Lhota Plebano Chudoba dicto dāmus donamus. Datum cum Sigillo D. Ioannis de Rozmberk dilecti fratris noſtri. Témuž Faráři darowali čtyry kopy platu/ a giným dwěma kopu gro: Rektorowi 20 gro:

Když ſe pſalo Léta Páně 1394. Páni Czeſſtýj

ti genž byli yako neyznamenitěgſſý a neypředněgſſý/ ſpuntowali ſe ſpolečně s Zykmundem Králem Vherſkým a s Joſſtem Margkrabý Morawſkém proti Wácſlawowi Králi ſwému. Byl Wácſlaw tehdáž bytem na Zámku Zebráce/ a gezdýce po lowých a kratochwilých/ přigel vnawený do ſwého Dworu půl mýle od Berauna/ a odpočinul ſobě trochu/ a Páni měli po něm ſſpehy oſadili Popowice ſtrážnými/ kterýmžto Panům yak oznámeno že Wácſlaw giž při Obědě ſedj/ hned wſkočili nenadále do Dworu/ a yali Krále Wácſlawa/ kteréhož odtud wezli na Hrad Pražſký/ kdež ho wſadili do Sklepu/ genž geſt w Býlé Wěžý/ kteráž geſt nad Branau gdauc od Hradčan do Zámku po lewé ſtraně/ a tu byl pilně oſtřjhán za pět Neděl. Po wygitj toho čaſu/ wězen byl odtud k Panu Gindřichowi z Rozmberka na Zámek Přibenice/ a opět odtud podán na Krumlow/ a potomně do Rakaus k Albrechtowi Knjžeti Rakauſkému/ kterýž gey přigal/ a kazal wſaditi w Wýdni na gednu wyſokau

wě. W tom Jan Margkrabě Lužické a Bramburſké Krale Wacſlawa Bratr/a Prokop Streyc téhož, přitáhli s welikým počtem Lidu aby oblehli hrad Swatého Wácſlawa/a Krále z mocy z wězenij w[illegible]wedli/ yakožto ti kteřijž gemu přáli dlauhého kralowánij/a ne ſmutného Wězenij. Ale magic ſpráwu giſtau že ho tu nenij/wedli hlauběgi Wogſka do Země/ s nimižto položili ſe v Buděgowic/ a Gindřich z Rožmberka ſebraw také Wogſko/ položil ſe na proti nim mezy Buděgowicemi a Wodňany/ a w brzkém čaſe dobyl Wodňany/y Zámek Kuklwait zbořil. Ti pak předpowěděnij genž byli z ſtrany Králowſké/ nemohauce nikoli zwěděti kdeby Král Wácſlaw v wězenij byl/obrátili ſe naſpátek/a wytáhli z Cžech do Země Lužické. O čemž Hagek w liſtu 357 wyprawuge.

Libri Erectionum připomjnagi w Létu Páně 1405. Pana Gindřicha z Rožmberka/s gehožto powolenijm Opat Třeboňſký včinil proměnu s Farářem z Sſtěpánowa na Rolij w Třeboni.

O Panu Gindřichowi z Rožmberka činij zmijnku také w Létu 1408. liſt Koſtela Welyšſkého/ o kterémžto poznamenáno w Knihách Erectionum takto:

Honorabilis Vir Rector Eccleſiæ Parochialis in Veleſsin, obtulit quādam literam in Pergameno ſcriptam, cùm Sigillo Nobilis Domini Henrici de Rozmberk magno & rotundo, de cera rubea, quomodo & qualitèr prædeceſsores eius Petrus & Iodocus Fratres Vterini de Rozmberk executores ultimæ Voluntatis bonæ memoriæ Nobilium Dominorum Beneſsij & Ioannis de Veleſsin, fratrum &c. ut ſuprà.

O témž Panu Gindřichowi z Rožmberka/ doſtatečná zmijnka geſt při Létu 1421. v Hágka mluwijcýho takto. Po Slawnoſti S. Martina/wgel do Cžech Cýſař Zykmund s ſwýmii hauffy/a položil ſe s nimi v Gihlawy/kdež obeſlal některé Pány Cžeſké ke dni S. Alžběty pod gleytem bezpečnijm. I přigeli k němu Gindřich z Rožmberka/Cženěk z Wartmberka/Wylim Zagic z Hažmburka/Jan Měſtecký Puta z Cžaſtolowic/a ginij mnozý Páni a Rytijři/ kteřijž [illegible] gednoſtegnau myſli ſlijbili Zykmundowi Cýſaři že gemu nápomocnij býti chtěgi a geho za Krále přigijti/y hnul ſe odtud na den S. Ondřege/a geda ſkrz Humpolec/položil ſe v Ledče.

O témž činij ſe zmijnka při Létu 1422. pakož y při giných Letech na mijſtech rozličných Knih Kapitoly Pražſké/a ten noſyl za Erb proſtu Růži/čehož důwod ſpatřugi mezy liſty Vrozených Wládyk Mitrowſkých z Nemyſſle/totižto w gednom liſtu/ genž byl pſán od něho k Boguſlawowi Mitrowſkému/gehožto Datum na Třeboni/Léta yakž wýš doloženo/feria 4. poſt Dominicam Iudica.

Léta Páně 1454. Pan Jan z Rožmberka pogál ſobě za Manželku Dceru Knijžete Glogowſkého/ kterauž přiwezl s Bratrem ſwým Gindřichem ſlawně a ozdobně do Cžech/18 dne Měſýce Vnora/což ſe porozumijwá z této paměti.

Anno Domini 1454. Ioannes de Roſis accepit Conjugem Filiam Principis Glogoviæ in Sileſia, quam cum Fratre Henrico ſplendidé in Bohemiam aſportavit, 18. Februarij.

Vmřel potomně Léta 1472. Pan Jan z Rožmberka ten genž měl za Manželku Annu Dceru Knjžete Slezſkého a Freyſſtadſkého/ Syn Pana Woldřicha z Rožmberka/ a pochowán ſlawně w Kláſſteře Altywadeſkém/ yakž ho gmenuge tato pamět/ a to wſſe oznamuge takto.

Anno 1472. Die feſto quatuor Coronatorum, obijt inclytus Dominus D. Ioannes de Rozmberk, Filius Domini Vlrici de Rozmberk, ſepultus honorificè in Monaſterio Altivadenſi in Conditorio Maiorum ſuorum: habuit in Matrimonio Vxorem Annam, Filiam Ducis Sileſiæ, Principis Freiſtadienſis.

Léta Páně 1417. někteřj z těch genž byli při ſtraně Wykleffowé / namluwili na to Czeňka a Woldřicha Pány z Rožmberka že gſau přiſtaupili k nim / ač oni to včinili ne tím ſpůſobem neb aumyſlem/ aby w tom měli zuoſtati/ ale aby gednom ſpůſobili tau měrau Králi Wáczſlawowi protimyſlnoſt/ neb welmi byli od něho ſrdcem odwrácenj. Powolal pak wſſech Farářuow ſwých / gimžto wſſem oznamowal wůli Panůw předřečených Kněz Jan Biſkupec Kaplan gegich ſtoge w Koſtele na Stolicy té/ při kteréž ſe Swátoſti vkazowali/ aby to tižto wſſyckni genž gſau na Zbožjch gich, podáwali welebnau Swátoſt Lidu pod obogím ſpuoſobem/ přidržugice ſe těch wſſech Artykulůw o kteréž ſe zaſazowal Wykleff/ a Miſtr Jan z Huſynce. Kteřjžby pak toho včiniti nechtěli/ ti a takowj aby konečně w ſſeſti Nedělých pořád zběhlých ſe z Far wyſtěhowali/ a poſtaupili miſta těm kteřjžby ſe tak zachowati chtěli. Po wykonánj řečj té, wſſyckni Kněžj mlčeli/ a Pán poručil wſſecky k obědu na Zámek pozwati / kdež negaký Lopata Seſtřenec dotčených Panůw, to též gim oznamowal/ dokládage, že Páni gſau toho žádostiwi, aby na to hned odpowěd dána byla. Odpowěděl tehdy Opat Třebonſký poradiw ſe s ginými, že Kněžj wſſyckni gednomyſlně Panůw žádagi/ aby s tau wěcy včiněn byl odklad do čtyr Neděl / k čemuž oni powolili/ ač předce w tom čaſe wyſtrčeni byli z Far, Kněz Weliſſſký a Miſtr Wiſſně Farář z Swinůw/ na gegichžto mjſta doſedli Kněz Martin Sowa / a Matěg řečený Mnjſſek. Dřjwe pak než odpowěd dána byla od Kněžj / Páni z Rožmberka porownali ſe s Králem dokonále/ a Kněžj negſauc wjce nutkáni k wěcem dotčeným, na Farách zůſtali.

Hágek w Liſtu 381. w Létu pak 1420. o Panu Oldřichowi z Rožmberka mluwj w tento ſmyſl. Oldřich z Rožmberka wida takowý nepořádek w přigjmánj Táborſkém/ yak Kněžj nepořádně s tau Swatau oběti zacházegi/ yak wſſem napořád zgewným Lotrům/ mordéřům/ zločincům ohawným bezewſſeho rozſudku, buď ráno/ buď o polední/ buď v wečer poſluhugi/ oznámil Táborſkým že s nimi w takowém neřádu

dele

déle trwati nemůžný / a hned odgel na Ziebrák k Legátowi Papežſkému / od kteréhož pro blud onen žádal rozhřeſſený / a nawrátiw ſe / wſſem ſwým Služebnýkům zapowěděl / aby ſe žádný nepřýdržel tak neřádného náboženſtwj.

Poſlal také ke wſſem Farářům na Zbožý ſwém bydlegicým / přikazugic hned od toho dne / aby nepodáwali wedlé obyčege Táborſkého / ale aby ſe řýdili wedlé Řádu Koſtela Řýmſkého: čemuž oni neſwolili / mluwýce / že to což počali / giž zginačiti nemohau / a on poručil wſſecky zgjmati / a dowězený dáti / některé na Přibenice / giné na Chauſtnýk / na Helffemburk / na Krůlow / na Rožmberk a na giné Zámky / kdežto někteřý z nich půl Léta ſeděli / wždy to opakugice / že neſmégi ginače lid wyvčowati pro Tábory. A když Oldřich vznáwal že nechtěgi než při ſwé myſli zůſtati / propuſtil ge aby ſſli k Táborům / a gim rozdáwali wedlé wůle gegich: Daw pak Fary ſwé Kněžým pořádným / přikázal gim aby wſſecko zachowáwali wedlé nařýzený Cýrkwe.

Nacházým w některých pamětech Pana Oldřicha z Rožmberka památku tuto / že geſt ſe podepſal w gednom liſtu pſaném Léta 1440. k Panu Janowi z Wartmberka z ſtrany některých wěcy / wſſý Zemý přináležegicých / s nímžto podepſali ſe y giný Páni takto. Oldřich z Rožmberka / Aleš z Sſternberka / Giřý z Kutſſteyna / Zbyněk Zagic z Hazmburka / Haſſek z Waldſſteyna / Giřýk z Poděbrad / Hanuš z Kolowrat / Hynek Kruſſyna z Lichtmburka / Jan z Ruſňewa / Jan z Smiřic / Getřich z Miletnýka / Bohuſſe z Poſtupic / a giný mnozý z Panůw / Rytýřůw / a Měſſťanůw z Měſt Pražſkých.

Při témž Létě když byl položen Sněm w Praze w Suché dni Letničný / wyprawen byl z gednoſtegného wſſech vwážcnj Pan Oldřich z Rožmberka / s ginými pro Knýže Bawořſké / aby přigelo do Králowſtwý Cžeſkého / čímž po[illegible]dalo Knýže, nechtěge žádoſt Legátůw wyſlaných wyplniti. Hágek w liſtu 415.

Mezy ſtarými Liſty Panuow z Hažmburka widěl gſem gedno pſaný včiněné Léta 1459. od Otce Papeže z ſtrany kralowánj Giřjho z Poděbrad / kteréž ſwědčý obzwláſſtně Panu Janowi z Rožmberka / Panu Zdeňkowi z Sſternberka / Panu Gindřichowi z Michalowic / Panu Zdeňkowi z Hažmburka / y giným ne zegmé na doloženým a to zný w tyto ſlowa:

PIus Epiſcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filijs, Nobilibus Viris, Ioanni de Rozmberk, Zdenkoni de Sternberk, Henrico de Michlſperk, Zdenkoni de Hazmburk, & cæteris Baronibus Regni Bohemiæ, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Venerunt ad nos Oratores Georgij, quem in Dominum Veſtrum recognoſcitis, & ſucceſsiuè Oratores Partium Sileſiæ, quos libenter vidimus, in his, quæ pro parte Georgij & aliorum Baronum, nobis

expoſuerunt, debitam obedientiam nobis & Apoſtolicæ Sedi reverentèr exhibuerunt, & inter cætera, defectus & errores quàm plures, in iſto Regno vigere declaraverunt, qui ad contemptum divini cultus & vilipendium fidei Catholicæ, præiudicium & damnationem animarum tendere videntur, ſuper quibus, præfati Oratores à nobis Conſilium petierunt. Eis autem, licet ad omnia plenè reſponderimus, voluimus tamen hæc pauca ad Nobilitates veſtras ſcribere, exhortantes & requirentes, ut pro veſtra in Deum pietate, pro devotione & reverentia quam erga nos & Sedem Apoſtolicam geritis, velitis dictum Georgium requirere, ut circa ea, quæ Vnionem fidei & augmentum Religionis noſtræ, pacemq; & concordiã iſtius Regni concernunt, donec diſceptatio & controverſia, quæ in ipſo Regno Bohemiæ ſuborta eſt, Deo dante, per nos, Indicto Mantuano, determinata & deciſa fuerit, quietus & pacificus, manere velit. Inter cætera vos, quæ honeſtatem, Iuſtitiam & æquitatem ſapiunt, opere & voluntate complectamini, neque quidquam impedimenti. moleſtiæ vel turbationis in ipſo regno, ac dictis partibus Sileſiæ, ſuſcitare velitis, nec permittatis quantum in vobis eſt, ab alijs ſuſcitari, in quantum gratiam & benedictionem noſtram, & de obedientia, commendationem conſeq̃ vobis charum eſt. Confidimus tamen, quod Nobilitates Veſtræ, ita devotè, reverentèr & prudentèr, circa quietem & pacem iſtius Veſtri regni ſe habebũt ut de obedientia veſtra, meritò poſſitis apud nos & dictam Sedem commendari. Datum Senis, Anno Incarnationis Dominicæ 1459. tertio Kalendas Mai. Anno Pontificatus noſtri primo.

Za Krále Giřijho z Poděbrad / Léta totižto 1465.

Joſt z Rožmberka Biſkup Wratiſlawſký / Jan z Rožmberka s ginými Pány a Rytijřſtwem / včinili vſtanowenij ſpolečné a ſpuntowánij proti Králi Giřijmu / widauce tak neporádné a nenáležité přijpady, kteréž ſe napſané nacházegi / takto:

¶ We gménu Swaté a nerozdijlné Trogice / Amen. Wſſyčkni dobřij lidé magi ſe ſtarati o obecné dobré Wlaſti neb Země té / w kteréž přebýwagi / a na to pamatowati magi, což geſt přiſſlo ſkrz Cýſaře Římſké / Krále a Knijžata Cžeſká ke cti a k ſwobodám Panům, Rytijřſtwu y Obcy / ſkrze ſnažné ſlužby Předkůw weliké náklady y krwe prolewánij / tak že oni ſpůſobili Potomkům ſwým že obdarowánij gſau znamenitými ſwobodami, nad giná Králowſtwj a Země okolnij. O čemž gſme my netoliko od Předkůw naſſých ſlýchali / ale y to gſme očitě ſpatřili / yakých gſü oni ſwobod požijwali: pročež pamatugice na to, yak weliká wěc geſt takowé znamenité obdarowánij opuſtiti / y my o to ſluſſně ſe ſnažiti můžeme / abychom z nich gſauce wywedeni z chwalitebné chwály a cti / w tak nechwalitebné neſwobody nevpadli / a tím y naſſijm budaucým zle nepoſlaužili. Neb wijme owſſem o tom a porozůmijwáme z giných Králowſtwj a Knijžetſtwj yakby rádi lidé w nich oſwobozenij byli z ſlužeb a z přijſſné poddanoſti a konečně Statkůw ſwých by ani hrdel nelitowali / kdyby tolliko mohli k takowým ſwobodám přigijti / yaké my máme od Římſkých Cýſařůw a Králůw gich miloſti Panůw naſſých miloſtiwých / a nenij žádný Rytijřſký Muž kterýžby

rýžby

rýzby o nich ſſyroce neſlýchal. Pamětnijcy pozůſtáwagi té wěcy kteráž ſe ſtala za Krále Wácſlawa k wyrozuměnij toho yakými ſwobodami byli obdarowánij Předkowé naſſy: Wědomé geſt, když on dobýwal Haſyſſteyna pro některé důležité přijčiny, že geſt nemohl Pány a Rytijřſtwo k tomu nutiti/aniž geſt nenutil aby do Pole wytáhli/ſa pomohli dobýwati Zámkůw oněch: Ale geſtliže kterij z Panůw neb Rytijřůw w té prácy nápomocni byli/těm wſſem muſela Králowſká miloſt žold dáwati / a to giſtě tak ſe ſtalo / a ſami gſme to od mnohých ſlýchali/kteřij byli přijtomni když ſe ty Zámky dobýwali. Pohleďtež tehdy na to milij Cžechowé / čehož gſau nám naſſy Předkowé zanechali/a nechtěgme ſkrz zanedbánij téhož Potomky naſſe zbawiti/ ač ſe giž po hřijchu tak děge, yakbychme y my toho giž zbaweni byli: Když geho mi: Král rozkáže z gedné do druhé Země táhnautj/tehdy muſýme to učiniti na čaſté pſanij geho kteréž k nám pijſſe / dokládagic abychom wzhůru netoliko my powſtali/ale y těm wſſem kterijž pod námi gſau powſtati kázali/tak kdybychom po druhé obeſláni byli/abychme hned na mijſto uložené přitáhli/a o to ſe geho Králowſká miloſt ani s námi neradij. Uznáwáme to w prawdě, že ti kteřijž pod ſpráwau Knijžat okolnijch zůſtáwagi / giž lepſſij ſwobody magi nežli my: neb Knijžata gegich žádné Wálky newyzdwjhnau bez raddy gich / a když táhnau wedlé Panůw ſwých / potřeby ſe gim wſſeligaké dodáwagi/yako gijdlo/pitij/obrok koňſký/a zauplna gim plat ſtogij/ale s námi děge ſe wſſe na opak/když s Králem geho miloſti táhnem/geho Králowſká miloſt žádných nám potřeb nedodáwá/aniž nám plat odtud gde/a my magice takowé ſwobody negſme těmi ſlužbami geho mi: Králi powinni ani zawázáni/než toliko potud pokudž naſſe ſwobody ukazugi/a giná mnohá oſwobozenij / kteráž gſau wždycky byla w Panſké mocy za giných Králůw Cžeſkých ſe wſſemi klénoty Zemſkými/ a ten kterýž to w ſwé mocy měl/přijſahu činil Panům a Rytijřſtwu y wſſij Země / že s tim wěrně zacházeti bude. Nynij pak Král Pán náš ty wſſecky wěcy ſám w ſwé mocy má / proti wſſem ſwobodám a prá[w]ům naſſým a nám, mnohé a weliké wěcy ſe děgi: Neb gſau také zápiſowé yak Král Cžeſký má rozkázati Mincy býti/ a kterak Cžeſſtij Páni gednoho přijſežného magi k tomu přidati/aby Mince ſprawedliwé Zrno měla ku požitku wſſech Obywatelůw tohoto Slawného Králowſtwij/poněwadž (yakož gſme to od ſamého Krále geho mi: ſlýchali) nemůže wětſſij ſſkoda Zemſká býti / yako když w některém Králowſtwij neb Knijžetſtwij zlá a lehká Mince geſt/yakož geſt byla před nedáwnym čaſem w Rakauſých/pročež Páni Rakauſſtj a Rytjřſtwo ſtěžowali ſobě na Cýſaře Řijmſkého před Králem Cžeſkým Pánem naſſým miloſtiwým/genž gebyl w ſwau obranu přigal /tak že ty wěcy w brzkém čaſe naprawené byli. A my také proſyli gſme geho Králowſkau miloſt, aby Mince naprawena byla/zwláſſtě pak když geſt nikdá za panowánij Předkůw geho milo: tak lehká mince neſſla/yak nynij gde/a wſſak toho ſe neſtalo až do této chwijle: Za Krále Wladiſlawa ſlawné pamětj když zlatý Uherſký byl po dwau a po půl kopě groſſůw/zdálo ſe nám že gſme tim obtijženi/yakoby málo platil/ale po hřijchu nadto gſme nynj obtjženi/když zlatý Uherſký geſt toliko po 50 a třech gro: a mimo to/tu Mincy kteráž ſe bige nynij za Krále Pána naſſeho/w žádné okolnij Zemij od nás nechti bráti, pro gegi lehkoſt/pro kterauž wſſyckni Páni, Rytijřſtwo y Obec máme nenabytau ſſkodu: co gſme prwé kaupili za penjz/za to giž muſýme dáti dwa/co za groš/to nynij za dwa/a co za Tolar/ to nynij za dwa/tak že geden každý pro tu lehkau Mincy geſt ſſkoden ſwého polowicy platu. Páni Rytijřſtwo y wſſecka Obec dobrowolně k tomu powo

lili za Krále Ladiſlawa ſlawné paměti / aby dali geho Králowſké miloſti
po Auroku aby mohla Králowſtá miloſt ſwé důchody Králowſké wyplati-
ti/mezy námi tím dále pobyti a Cžeſkému Razyku ſe naučiti: což když ſe wy-
konalo/Páni Rytýřſtwo y obec proſyli gſau Krále Ladiſlawa / aby k tomu
G.K.M. ani žádný budaucý Král Cžeſký nežádal auroků ani daní na Pá-
nych a Rytýřſtwu: k čemuž geſt Král miloſtiwě powolil / a rozkázal Pánu
Zpráwcy, tomuto Králi Pánu naſſemu miloſtiwému / aby to dal do Deſk
Zemſkých zapſati/y zápiſem pod Králowſkým Mageſtátem vtwrditi / aby
to tak zachowáno bylo na wěčné budaucý čaſy/ za čež Páni Rytýřſtwo Pa-
na Zpráwcy tehdáž proſyli aby to tak opatřil/ podlé rozkazu geho Králow-
ſké miloſti. Potomně pak když Králem naſſým včiněn byl po ſmrti Lady-
ſlawowě/tehdy dwakráte nás žádal,abychom geho Králowſké miloſti dali
po půl auroku/což gſme včinili přes wýš gmenowané wěcy a ſwobody/a mi-
mo Práwa naſſe/wědauce že Králowſká žádoſt geſt yako rozkázaný/ale tau
měrau nikdá bychom Wálky newſſli/ anižbychom ſwobod naſſých mohli po-
žýwati. Také G.M.K. proti naſſým ſwobodám Penjze béře/Zlatto/Stří-
bro/Koně/nábytky wſſeligaké/ nemagic k ginému Práwa/než k Dědinám/
a když K.M. o které weliké a znamenité wěcy Zemſké w Radde nás má/
brány nám potazu/geſſto Kralowé Cžeſſtj Předkům naſſým nikdá toho ne-
zbraňowali/kterýž pro obecné dobré potazy bráwali/a očkoli s G.M. mlu-
wýme/nic giného ztoho nemáme/gednom neliboſt. Ale nám nelze než mlu-
witi o to s G.K.M. a takowých znamenitých ſwobod neopauſſtěti / gſauce
tím milému Pánu Bohu powinni/wſſem Panům/Rytýřſtwu/ ſami ſobě y
wſſý Obcy dlužni/ tak abychom ſe o to ſnažili, yakbychom při nich zuoſtali/
gich požýwali tak yako Předkowé naſſy/ hledýc we wſſem obecného dobrú-
ho/yakož gſau Předkowé naſſy hleděli. Protož k takowým Wálkám/ kte-
réž G.M.K. činý/negſme powinni pomoc dáti, wedlé zněný Práw a ſwo-
bod naſſých/ať o giných mnohých wěcech mlčýme / geſſto ſe nám děgi proti
práwům a ſwobodám Zemſkým. A geſtliby pro takowé Zemſké wěcy a zna-
menité potřeby/něco protiwného a zlého kohokoli z nás a neb z naſſých po-
tkalo/neb pro giné kterékoli wěcy (čehož Pane Bože vchoweg) tehdy gſme
ſobě powinni wedlé ſebe ſtáti/a ſobě weſpolek pomáhati/zawazugice ſe ge-
den druhému pod neywyšſſým základem/totiž pod ztraceným cti a wijry/
rowně yako powinni gſme pod týmž základem ſwrchu pſanéni, geſtližeby na
kterého Bůh wězený dopuſtil, neb o hrdlo připrawený/tomu a těm, ſkrz kte-
rýchžby ſe to ſnažnoſt ſtalo / Nepřátely ſe včiniti / tak aby gedenkaždý podlé
ſwé možnoſti konečně w týmdni, s yakýmikoliwěk neſnázemi a ſſkodami
wálku wedauc/žádným wymyſſleným obyčegem od předſewzetý ſwého ne-
přeſtáwal/dokawadžby gemu z wězený pomoženo nebylo: Pakliby Pán Bůh
nevchowal/žeby kdo zagat gſauce, o hrdlo připrawen byl/giný wſſyckni ma-
gi ſe o to zaſaditi neydéle w týmdni/yakožto Nepřátele těch kteřýžby to v-
činili a toho ſe nad nimi mſtýti wſſeliyak y s neywětſſými záhubami / a
neyméň do Roka žádného ſtáný nečiniti/ a dokudž tento zápis trwá / žádný
nemá totiž geden bez druhého negaké přjměřý včiniti/žádných wýmluw ani
omluw proti tomu mýti/ale má gedenkaždý s těmi wěcmi wěrně a práwě za-
cházeti a ſtále/ſwé zwláſſtnoſti nehleděti/ aniž něco takowého gednati, coy-
by gemu ſamému bylo proſpěſſné/a wſſý ſpolečnoſti protiwné. Někteřý do-
brý lidé w Králowſtwý Cžeſkém/wědauce o naſſem dobrém aumyſlu pro o-
becné dobré/geſtližeby přiznáným ſwým chtěli ſe s námi ſpolčiti / nebo při-
znawacý liſty dáti/a wedlé nás w tom předſewzetý ſtáti/Páni budau míti

moc ge

Digitized by Google

moc ge přigijti/wſſak s dobrým rozſudkem a vwáženj/ač konečně Králi G.
M. Pánu naſſemu miloſtiwému/cožbychom wedlé práw včiniti mohli/ to
chceme rádi včiniti/ale žádagic G.M.K.aby nás k ginému neráčil tiſknau
ti. Geſtližeby kdo z naſſy gednoty chtěl ſwéwolně Wálku začijti/ nemá to-
ho včiniti bez naſſeho a giných wſſech wědomij/ a geſtližeby powſtala něga-
ká různice mezy některými z naſſych/nemagi proto s ſebau wáleti / ale pře-
ſtanau na dwau z naſſy gednoty / kteřijž magi gim ſprawedliwý konec tako-
wého ſwáru konečně we čtyrech Nedělich pořád zběhlých včiniti. Napoſle-
dy wymjněno geſt toto/geſtližeby na Pana Buryana z Guttſſteyna ſaháno
bylo na Hrad geho Rabſſteyn/neb na Zbožj k němu přináležegicý/kteráž dr-
žij w poručenſtwij po Panu Caltowi/pro zdrženj práwa toho genu nebudem
powinni pomáhati. Tento pak zápis naſſy gednoty trwati má mezy námi
wěrně a práwě/y moc má mijti w těch wſſech wěcech ſwrchu pſaných od Dá-
tum liſtu tohoto zauplna za pět let pořád zběhlých/a w těchto wſſech wěcech
Pán Bůh náš rač nám pomocnijkem býti/a k dobrému koncy ge přiweſti/a
my wſſyckni kteřj ſme w této gednotě a zápiſu/Joſſt z Božj mi: Biſkup Wra
tiſlawſký/Jan z Rožmberka/ Zdeněk z Sſternberka neywyšſſij Purgkrabě
Pražſký/Jan z Hažmburka neywyšſſj Sudj Dworu Králowſké[o] w Czechách
Oldřich z Hažmburka/ Bohuſlaw z Sſwamberka/ Wylim z Sſelmberka/
Jaroſlaw z Sſternberka/ Jan z Cžimburka/Gindřich z Hradce/ Buryan z
Guttſſteyna / Gindřich mladſſij z Plawna / Linhart z Guttnſſteyna a na
Klenowě/Dobrohoſt z Ronſſperka / ſlibugem na ſwau dobrau čeſt a wijru
Křeſtianſkau ſobě wěrně a práwě pomáhati/a tyto wſſecky Artykule a wěcy
ſwrchu pſané/ctně řádně/wceloſti a bez proměny zachowati/zdržeti/a w ſkut
ku plniti/yakožto dobřij lidé pod ztracenijm cti a wijry. Pak libychom kte-
rého kuſu ſkutkem newyplnili (čehož Pane Bože nedeg) tehdy ti a ten wyzná
wagi ſami na ſebe tímto liſtem že gſau ſwau čeſt a wijru ztratili / tak že k ní
žádným obyčegem/žádným práwem/ ani Swětſkým ani Duchownijm ne-
magi býti nawráceni. Na potwrzenij pak a zdrženij těch wſſech wěcý na ho
ře položených/Pečetě naſſe wlaſtnij dali gſme a kázali s dobrým naſſijm wě-
domijm y s plným přiznánijm přiwěſyti k Liſtu tomuto / genž geſt dán a
pſán na zelené Hoře/ Léta od Narozenij Syna Božijho 1465. ten Cžtwr-
tek před Swatým Ondřegem Apoſſtolem Božijm.

Mimo dotčené přijčiny Zápiſu takowého byli gſau
y tyto / pro kteréž také gmenowany Páni včinili doložený Zápis, totižto že
Král Korunu chowal proti Práwům Zemſkým/že wſſecky ſproſta ſwobody
zlehčowal/kteréž od ſtarodáwna měli / že Statky Syrotkůw a Wdowám
přináležegicý komukoli chtěl wydáwal/a že miſto Panůw k ſwé raddě po-
woláwal Měſſťany. Mezy tím připadla na Krále kladba od Papeže / kte-
ráž byla wůbec wyhláſſena/w Plzni/w Buděgowicých/ w Hradcy Gindři-
chowém / w Gijhlawě/ w Brně/ w Holomaucy/ y w giných Měſtech Krá-
lowſtwij Czeſkého / w nichžto přikazowáno / aby Girij nebyl wijce gmeno-
wán za Krále pro kacýřſtwi/y proto že geſt nevčinil doſti ſlowům ſwým a
přjſaze kterauž ſe Biſkupům zawázal/a bylo weliké roztržení w lidu po wſſj
Zemij/pročež mnozý Sněmowé položeni y držáni/ yako w Krumlowě/ w
Třeboni/a w Strakonicých. O čemž owſſem důwodně wyprawuje Krony-
ka Kláſſtera gednoho/kteráž rukau toliko pſaná geſt / a k Imprymowánij
geſſtě nepřipuſſtěna.

Téhož Biſkupa Wratiſlawſkého/ Joſſta z Rožmberka/ a Bratra geho Jana připomijná Hágek w Liſtu 440. w Létu pak 1466. mluwijc o témž ſpuntowánij těmito neb nápodobnými ſlowy. Joſſt z Rožmberka Biſkup Wratiſlawſký genž byl y Křižowníkem Strakonickým a Proboſſtem Koſtela Pražſkého/ přigeda na Strakonice, obeſlal k ſobě některé Pány/ yako Jana z Rožmberka/ Bratra ſwého/ Zdeňka z Sſternberka/ Buryana z Guttnſſteyna/ Hynka Kruſſynu/ Bohuſlawa z Sſwamberka Jana z Hradce/ Linharta z Guttnſſteyna a z Klenowého/ Wylíma z Hažmburka/ Jana z Hažmburka a z Koſti/ Jlburka z Budinic/ Dobrohoſta z Proſtého/ Děpolta z Wartnberka/ Wylíma z Ryžmberka/ Bohuſſy z Welhartic/ a giných mnoho Panůw a Rytijřůw/ kteřijžto wſſyckni vradiwſſe ſe weſpolek/ wyſlali k Králi Giřijmu s proſbau y s napomijnánijm/ aby to ſplnil k čemuž geſt dobrowolně při korunowánij ſwém ſwolil/ a přijſahau vpewnil/ y tomu aby za doſt včinil což geſt někdy před Kníjžaty Ržijšſkými we Chbě přiſljbil/ zwláſſtě pak poněwadž geſt nechwalitebná a nepřijſluſſná wěc Králi/ když on ſlyby ſwé wykonáwati prodléwá. Protož aby to wykonal/ w čemž geſt ſe zawázal/ a Pečet ſwau y gegich aby oſwobodil/ když P. Bůh a řád Křeſtianſký y Papež k tomu napomijná/ aby ſe tak a neginače ſtalo. A giſtě nebylo by to ſluſſné aby on wſtaupiw pod těmi přijſahami w to Králowſtwij/ wſſecky wěcy geho měl bez raddy a wědomoſti Panſké půſobiti některým Kněžijm dopauſſtěti/ aby řád Cýrkwe Swaté potupowali/ a wſſecko aby on měl na ſwé a Rokycanowé Hlawě zawřijti/ poněwadž by z toho wſſeo Zemi této přiſſlo, žeby byla y Pánu Bohu y wſſemu Křeſtianſtwu w oſſkliwoſt vwedena. O přigijmánij pod obogijm ſpůſobem nenij potřebi mnoho mluwiti/ neb geſt to od Concilium ſwobodně propůgčeno/ a protož tomu kdožby chtěl/ pročby nebylo podáno: Ale geſtliže Král chce tak yakž ſlibowal/ a w tom ſe Pánu Bohu y Obywatelům Králowſtwij téhož zawázal/ řády Křeſtianſké držeti/ a neřády kazyti/ že oni tolikéž chtěgi gemu nápomocnij býti we wſſech potřebách Králowſtwij toho proti kterémužkoli nepřijteli. Pakliby nechtěl než wedlé začaté myſli kráčeti/ a ſwau Pečet y gegich na wěc nekonečnau přitiſkati/ a toho nikterakž nenaprawiti/ tehdy že oni nemohau, nechtěgi, a powinni negſau wedlé něho ſtáti.

To Poſelſtwij Král wyſlyſſew poſlal pro Miſtra Rokycana/ a oznamugice Panůw myſl/ dij k němu: Rad milý Miſtře/ giž gi nám raddy potřebij. Páni, gimžto gſem ſe zawázal/ y Papeži gſem ſe zapſal/ vwazugic ſe w Králowſtwij toto/ že chcy wſſecky neřády nekřeſtianſké kazyti/ nynij to mijti chtěgi, pro vſtawičné Pſanij k nim přicházegicý od Papeže/ abychom ſe tak zachowali yakž gſme přiſljbili/ a Pečet naſſy y gegich abychom wyprawili/ a giſtě wždycky o to k nám přijſſij/ a teď hle y nynij ſkrz Poſelſtwij toto k témuž nás napomijnagi. Na to dij Miſtr Jan Rokycana: Ale milý Králi toli geſt neřád nekřeſtianſký přigijmati pod obogim ſpůſobem: wſſak to geſt řád/ ale pod gednau ſpůſobau přigijmati to geſt prawý neřád: ten tehdy neřád kazyš/ a řád křeſtianſký držijš. Rozumijm také tomu/ žes ten zápis včinil přinucený gſauc k tomu proti wſſem práwům/ kteréž nám to vkazugi že Zápis dobrowolný má býti/ a žádný nemá býti přinucen k neřádu/ a owſſem nepochybugi o tom, než žes na ten čas ginak myſlil a ginaks mluwil/ ale wětſſij geſt wěc myſliti než mluwiti. Že pak oni dokládagij žeby ſwým ſlowům a zápiſuom Papeži doſti nečinil/ medle co geſt Pa-

pež: Geſt

pež: Geſt Cžlowěk/ Cžlowěkus tehdy ſlibil/ a Pánu Bohu gſy přiſahl/ lépe-gif geſt milý Králi pochybiti Cžlowěku nežli Pánu Bohu. Pro takowau řeč Král Panům na to Poſelſtwij žádné odpowědij nedal/ než obeſlal ge na Sněm do Prahy/ a za tím ſpuntowal ſe proti nim s Pražany a s některými ginými Měſty/ a Páni toliféž ſgeli ſe na zelenau Horu/ kdež ſpolečně na tom zůſtali/ aby proti ſwým Pečetěm a poctiwoſtem nic nečinili/ a od toho w čemž gſau ſprawedliwij niyakž neodſtupowali. Některá pak Měſta widauce takowau rozepři mezy Králem a Pány/ a rozuměgice tomu že to wſſe pochází z raddy Miſtra Rokycana/ opuſtili Krále y včenij Miſtra Rokycana/ a při drželi ſe Panůw, magic od nich o wſſech wěcech giſtau ſpráwu/ a Měſta kteráž gſau to včinili/ byli tato/ Plzeň/ Buděgowice/ Holomauc/ Brno/ Gijhlawa/ Znogmo/ Hradiſſtě/ Hunčow/ Zitawa/ Budeſſyn/ Gerlice/ a geſſtě některá giná.

Král auffal w ſylu Měſt Pražſkých a některých giných/ s nimižto ſebraw lid poručil obehnati Raudnicy/ Leſſtno/ Konopiſſtě/ Koſtelec na Sazawě/ Střimelice a giné Hrady Pana Zdeňka z Sſternberka/ chtě wůli ſwau a Rokycanowu proti zápiſuom včiněným wyplniti/ a Rokycána vſtawičně napomijnal Krále aby nečinil ginák/ a nepřeſtáwál od předſewzetij dokawadž by ty protiwnijky pod ſwau moc nepodmanil/ dokládagice že ſe chce s Papežem y ſewſſemi Kardinály geho o wijru hádati/ a ge wſſecky Zákonem Božijm přemocy. Poſtawil ſe Králi na odpor Zdeněk z Sſternberka/ a činil též genu znamenité ſſkody/ yakž o tom owſſem doloženo geſt pod Erbem Panůw z Sſternberka.

Mnoho o tom Biſkupu Wratiſlawſkém Joſſtowi z Rožmberka na rozličných mijſtech čijſti budeš/ genž byl wzat na Stolicy Biſkupſkau za Krále Ladiſlawa/ a vmřel za Krále Giřijho/ Léta 1467. tak yakž Cathalogus Biſkupůw Wratiſlawſkých wyprawuge/ a pochowán w Wratiſlawi s welikau ſláwau a vctiwoſtij/ o kterémžto také pozůſtáwá památka při Latiniſcých takowá:

Iodocus ſive Ioſtus ex præclara familia Dominorum à Rozmberk, filius Domini Vlrici à Roſis, Epiſcopus Vratiſlavienſis, obijt Niſsæ ex nephritide, & Vratiſlaviæ in æde Divi Ioannis Baptiſtæ ſepelitur. Is cum Germanici idiomatis minus eſſet peritus, latina lingua Conciònes in ſuo templo habuit.

W Kronyce Hágkowé w Liſtu 442 činij ſe zmijnka o ſwrchu gmenowaném Panu Janowi z Rožmberka při připomijnánij Hradu Zwijkowa/ kteréhožto Pánem byl gmenowaný Jan/ a to takowými Slowy. Pijſečtij a Wodňanſſtij Měſſťané genž byli z ſtrany Krále Giřijho a někteřij z Rytijřſtwa w Kragi Práchenſkém mnohé ſſkody Panům, Králi odporným činili/ a gednoho čaſu ſebrawſſe ſe tagně čaſem wečerným położili ſe v Hradu Zwikowa/ kterýž na ten čas w držeuij měl Jan z Rožmberka/ a když ſe na něm téměř wſſyckni vpokogili/ oni čaſem nočnijm přiſtawiwſſe na Zdi řebřijky lezli do Hradu/ a gijž gich nemalo na Zdech bylo/ a Hláſnij ſpatřijce co ſe děge/ nemeſſkali to oznámiti Heytmanu Zámku toho Smilowi z Hoděgowa/ kterýž rychle pogma lid genž byl na Zámku obořil ſe na Nepřátely mužně/ a mnoho gich pomordowal s pomocnijky ſwými/ y mnohé zagal/ a mnozý také zahynuli kteřijž po hlawách z Řzebřijkůw dolů padali/ když na ně Zwikowſſtij dotijrali/ a ginij kteřijž geſſtě dole byli/ ſrozuměwſſe tomu že nic newyřijdij/ obrátili ſe nazpátek do Pijſku. Potomně

dotče-

Digitized by Google

dotčený Zmil nemage na tom doſti/ wygjjžděl čaſto s Syny ſwými/ a činil weliké ſſkody okolo Pjſku.

Léta Páně 1523. vmřel P. Petr z Rožmberka/ a pochowán wedlé Předkůw ſwých čtwrtého dne Měſyce Řjjgna/ o čemž doloženo geſt y w této památce takto znějjcý:

Anno 1523. Magnificus Petrus à Roſis non multo ante mortuus, honorifica atq; celebris funeris pompa elatus, in conditorijs ſuorum maiorum ſepultus, humatur 4. Octo:

Smrt Pana Joſſta z Rožmberka připomjjná ſe w Létu Páně 1539. těmito ſlowy.

Anno ut ſuprà, feria ſexta, pridie Franciſci, obijt Illuſtris Heros ac Dominus, Dominus Ioſtus de Rozmberk.

Toho čaſu když gſem tuto Knjhu pſal/ byli dwa Páni z Rožmberka Synowé Pana Joſſta z Rožmberka/ Wylim byl Staťſſý z nich, Neywyšſſý Purgkrabě Pražſký/ a Zpráwce Domu Rožmberſkého/ a ten vmřel Léta Páně 1593. měl několik Manželek/ wſſak potomkůw žádných po ſobě nezanechal: po něm byl Purgkrabjm Pražſkým Pan Adam z Hradce:

Pan Petr Wok Bratr geho wſſecken ſtatek vgal/ a byl giž gako poſlednj w tom Rodu/ Manželka geho byla Paní N. z Ludanic, vmřela Léta Páně 1601. žádných potomkůw nezanechawſſe.

Erb a Rod Starožitný Panuow z Hradce/ ginak z Nowého Domu gednoſteyný má počátek s Pány z Rožmberka/ a ti neyprwe vžjwali Růži Zlaté w modrém Poli/ kterýmžto ſwědčiti [illegible]

Kapitola III.

Dčtýr Set Let teprwa připodobňugjce ſe k hrdinſkým Mužům giného Národu/ kteřjž k Králům Czeſkým na Službu ke Dworu gich přigjjžděli/ Páni Czechowé gména a Tytule ſwé wywyſſowati počali gichžto prwé z proſta vžjwali/ podpiſugjce ſe toliko gmény wlaſtnjmi/ nimiž ſe obyčegně gmenowali/ což ſe ſpatřiti může w rozličných Mageſtátých/ yakož y w tom, kterýž dán byl Kláſſteru Břewňowſkému od Ottagara Krále Czeſkého/ Léta 1220. w kterémžto

Digitized by Google

Swědkowé genž přjtomnj byli / takto gſau zproſta poznamenáni.. Dalc-
bor Iudex, Martinus Pincerna, Iaroſsius. Boleſlaus, Zdeſlaus Tiſta, Vſſebor,
Zaviſsa de Chauſtnik, Vitko Henricus, Vitko junior Nicolaus, fratres
filij Vitkonis, Hridebor, Creſlaus, Henricus dapifer, Coiata ſubdapifer,
Henricus filius Borutæ, Vlricus filius Iurich, Beneſs & frater eius Marquar
dus, Bavor, Mſtideus Caſtellanus Pragenſis, Vlaſtiſlaus Iudex Curimēſis ꝛc.

Rowně tak podepſanj gſau Swědkowé w Mage-

ſtátě téhož Kláſſtera/ a to w tom genž byl dán Léta 1234. od Wácſlawa
Syna Přemyſla Ottagara/ w kterémžto při koncy doložené gſú tyto ſlowa:
Teſtes erant, Ioannes Epiſcopus Pragenſis, Eppo Præpoſitus, Zdeſlaus Ca-
merarius, Vitko ſenior, Henricus frater eius, Mſtideus Caſtellanus Pra-
genſis, Aldik Iudex, Ippoch Caſtellanus Viſsegradenſis, Zaviſsa Subca-
merarius, Gebhard de Tadovicz, Dalebor Subcamerarius, & alij quàm
plurimi.

Tak tehdy ſe podpiſowali Czechowé za ſtarodáwna / a zwláſſtě w těch
liſtech kteřjž z Kancelláře wycházeli/ ač w giných liſtech, kteřjž od nich pſa
wáni býwali/ nacházegi ſe Tytulowé gegich doloženj/ neb ſe gedenkaždý z
ſwého Sydla a Zámku pſal/ kterýž pod ſwau mocy měl. Ti pak Witko-
wé a neb Witkowcowé od gednoho Předka poſſli/ a vžjwali takowého přj-
gmj za dlauhý čas/ a pſáwali ſe Witkowcowé z Chauſtnjka/ z Rožmberka/
z Nowého domu/ z Wilhartic/ z Stráže/ a z Auſtj.

Léta Páně 1262. Pan Oldřich z Nowého Do-

mu ginak z Hradce/ yakž ſwědčj liſt Krále Ot-
tagara, přjtomen byl / když ſe potwrzowali
Mageſtáty Kláſſtera gmenowaného/ a wedlé
něho byli tu y ginj Páni/ gmenowité tito. On-
dřeg neywyšſſj Komornjk Dworu Králow-
ſkého/ Jaroš Purgkrabě Pražſký/ Cheton Sudj
Heřman Podkomořj/ Oldřich z Lokte / Wy-
ſlaw Marſſálek/ Zdeſlaw z Sſternberka / Ja-
roſlaw Kaſſtellán Boleſlawſký/ Beneš Podko-
mořj Morawſký. Datum per manus, Magi-
ſtrorum, Arnoldi & Guilhelmi Prothono-
tariorum, Eccleſiæ Pragen. Canonicorum.

Léta Páně 1347. Karel Král Ržjmſký a Czeſký

chtě tomu aby ſe wſſecko pořádně dálo w Krá-
lowſtwj Czeſkém netoliko za dnůw žiwota ge-
ho/ ale y na čaſy budaucý / přikázal ſpůſobiti
liſt na potwrzenj Klimenta Papeže / Arcybi-
ſkupu Pražſkému/ tak aby on mohl y budaucý
geho wſſecky Krále Czeſké Olegem poſwá-
tným pomazowati y korunowati/ a ten Auřad
aby ſložen byl z Arcybiſkupa Mohutſkého/ a
wložen na Arcybiſkupa Pražſkého/ což wſſe w
ſobě zawjrá liſt dotčený/ w kterémž že mnozý
Páni Czeſſtj doloženi gſau/ a mezy nimi Ol-

dřich y Syn geho z Hradce/ widělo mi ſe za dobré tuto geg ſlowo od ſlowa položiti/ genž geſt y v Hágka w liſtu 315. doložený.

Karel z Božij miloſti Rzijmſký a Czeſký Král/ Markhrabě Morawſké/ pro budaucý té wěcy pamět/ ꝛc.

¶ Přirozená dobrotiwoſt Srdce naſſeho/ y vſtawičné bedliwoſti a prozby wěrných naſſých a pobožných k tomu nás wedau a nutij/ abychom pilně toho ſſetřili/ cožby bylo ku poctiwoſti a vžitku gegich/ a owſſem kolikrátkoli proſba žádagicých ſprawedliwá a ſluſſná geſt/ w tom aumyſl welebnoſti naſſý neblaudij/ a královſkému důſtogenſtwj to včiniti/ geſt náležité a ſluſſné. Před welebnoſt naſſy předſtaupiwſſe důſtogný Arcybiſkup Pražſký/ Holomucký/ Wratiſlawſký/ a Litomyſſlſký Biſkupowé/ také oſwijcený Jan Korytanſký/ Tyrolſký/ Gorytſký Hrabě Bratr náš neymilegſſij/ Mikuláš Opawſký a Ratiborſký/ Bolek Opolſký/ Wácſlaw Slezſký/ Bolek Slezſký/ Kazymir Těſſynſký/ Gindřich Saganſký/ a Jan Slezſký, Knijžata/ Joſſt z Rožmberka/ Wylim z Landſſteyna/ Bertold a Czenek z Lippého/ Wanek a Beneš Bratřij z Wartmberka/ Geſſek z Michlſſperku/ Hynek z Náchodu/ Geſſek z Wartmberka/ Hynek z Slewen/ Oldřich a Syn geho z Hradce/ Geſſek z Krawař/ Sſtěpán z Sſternberka Juroſlaw z Sternberka, Preláti/ a Páni Vrozenij Králowſtwij naſſeho/ proſyli nás pokorně/ poněwadž Koſtel Pražſký ſkrz neyſwětěgſſijho Otce Pana Klimenta Božſkým ſpůſobem Papeže ſſeſtého/ na naſſy (když gſme geſſtě w menſſijm důſtogenſtwij byli) ſnažnau žádoſt za hlawnij wyzdwižen geſt/ abychom gim toho propůgčiti ráčili/ aby Králowé Czeſſtij ſkrz ruce Arcybiſkupůw Pražſkých poſwátné pomazánij a korunowánij přigijmati mohli. My pak rozumějice tomu/ žeby nemalé Arcybiſkupu Pražſkému zlehčenij bylo/ ano ſnad žeby bylo y w cyzý ženſſtipu wpuſſtěnij/ kdyby Arcybiſkup Mohutſký k Koſtelu Pražſkému tak wyzdwiženému z ſtrany téhož korunowánij přiſtaupil/ tak yakž obyčeg měl činiti před wyſazenijm/ a rozwažugice to což byl někdy včinil Gindřich z Wirtnberku někdy Arcybiſkup Mohutſký s Kapitolau Koſtela ſwého gſauc při Ludwijkowi Bawörſkému/ proti ſwatému Rzijmſkému Koſtelu/ od kteréhož potomně ſložen byl z Aurřadu ſwého/ tak yakž zaſlaužil činijc proti němu a Králowſtwij Czeſkému/ y proti ſwatému Rzijmſkému Cýſařſtwij/ s dobrým rozmyſlem/ ano y s raddau některých Krále Rzijmſkého a budaucýho Cýſaře Wolencůw a Knijžat některých/ předpowěděné Králowſtwij Czeſké tim ſlawné chtijc opatřiti/ pokudž nám z Božſkého opatřenj ſe propůgčuge na žádoſt předpowěděných Prelátůw/ Knijžat/ Panůw a Wládyk/ kteřijž nás k tomu rozumně wedli/ k tomu gſme ſe dobrowolně nachýlili/ aby Arcybiſkup Pražſký kterýž geſt a kterýž na budaucý čaſy bude, Krále Czeſké korunowali/ na ně Korunu wſtawowali/ Meč/ Jablko/ Sceptrum/ a giné ozdoby Králowſké aby gim dáwali/ a Králowé aby to wſſe z rukau gegich přigijmati mohli s náboženſtwijm/ tak yakž y mazánij y poſwěcenij Králůw/ ſkrz neyſwětěgſſijho Otce Pána naſſeho předřečeného Arcybiſkupům Pražſkým y gich náměſtkům, při zwelebenij Koſtela Pražſkého na žádoſt naſſy ſe wſſemi giným ceremonyemi propůgčeno geſt/ yakož y my z naſſy Rzijmſkého kralowánij plnoſti a mocy, a s naſſijm giſtým wědomijm timto liſtem propůgčugeme/ y také dopauſſtjme každé práwo/ y wſſelikau zwykloſt a obyčeg kteréhož a kterýchž Koſtel a neb Arcybiſkup Mohutſký měl, měli neb mijti mohli až do tohoto čaſu při korunowánij předřečených Králůw, gich tu moc prázdnau činijce/

a Rzijm-

a Rzijmſkého kralowánj mocy zhola odtud odlučugijce a o zugice/nadto y s plnoſti mocy kralowánij Cżeſkého tomu chtěgice aby r kowé korunowánij a ozdob Králowſkých dáwánij, Arcybiſkupu Prażſkému nyněgſſijmu y náměſtkům geho budaucým na wěčnoſt náleżelo/tak aby ſk z ruce gich to wſſe Králům dáwno býwalo a ne ſkrz Arcybiſkupa Mohutſkého / a tomu naſſemu vſtanowenij aby na odpor nebyli żádné práwa / aniż yaké zwykloſti a obyčege. Bylili gſau pak které wěcy někdy na proti tomu / ty na tento čas neginače než yakoby tuto w liſt tento ſlowo od ſlowa w ozené byli/ruſſýme/kazýme/prázdné a marné činijme/a w nic obracugeme: żádnému nebudiż ſluſſné tomuto naſſemu obdařenij/půgčenij/a odpuſſtěnj/odwolánj/zmařenij / w nic obrácenij na odpor býti. Odporníkey geſtliżeby kteřij nalezeni byli (čehoż Pán Bůh nedeg) w hněw naſſeho Rijmiſkého důſtogenſtwij z té příčiny aby wěděli że gſau vpadli/y wpokutu/ tak aby Tiſyc hřiwen Zlatta čiſtého do naſſij Rzijmiſkého Králowſtwij Pokladnice wložili/gichżto polowice nám připadne, a náměſtkům naſſým Králům Rzijmiſkými /a druhá polowice těm genżby křiwdu trpěli. Těch wſſech wěcy na ſwědectwij, a pro giſtau gegich pewnoſt tento liſt gſme kázali ſpůſobiti / a pečeti naſſy Welebnoſti vtwrditi. Swědkowé pak těch wěcý gſau / Jan Miſſenſký a Pecko Lubečinſký Biſkupowé / Rudolff ſtarſſý Saſký S° Rzijmſkého Cýſařſtwij Marſſálek/Rudolff Syn geho, a Rudolff z Tek Knijżata/Albrecht a Woldemarus z Anhaltu/ Woldřich z Helffenſſteyna/ Hugo z Hoenberku/ Frydrych z Zoleřij/ Albrecht a Gwitherus z Barbey Hrabata/ Jan Pán w Meckelburgku/Kraſt z Hoenlochu/Gindřich z Bruneku/ Oldřich Pan w Hanowě/Gindřich z Hebirſſteynu/Ebirhardus a Gindřich z Walſſe/a Gilgj Pan z Rodemaker/ Rzijmſkého Králowſtwj Knijżata a Páni. Dán w Praze Léta Páně 1347. prwnijho dne Měſýce Zářij/Králowſtwij naſſých Léta druhého.

In diario Cýſaře Karla připomijná ſe Pan Buſſek z Welhartic a z Nowého domu, tolikéż y

v Hágka při Létu 1335. kdeżto ſlowa gmenowaného Hyſtoryka takto zněgi. Geſſtě Karel byl nepřigel z Slézſka z Wegny / a Král Jan přigel do Cżech s Manżelkú ſwau Blażenau/kterauż Karel Beatricem gmenuge Dcerau Knijżete z Borbonu z rodu Králůw Frantſkých/z kteréż ſe potomně narodil Wácſlaw. Tu někteřij yak Cżechowé tak z Hrabſtwij Lucenburſkého/ rozhněwanij proti Karlowi, na ten čas Margkraběti Morawſkému mluwili k Králi řkauce: Pane pohleďte ſami k ſobě/ Syn wáš má w tomto Králowſtwj mnoho Hradůw, y Lid weliký k tomu/ a to bude liť na dlauze/tak ſe on rozmůże, że wás z Králowſtwij wyżene/kteréhoż owſſem Cżechowé welmi milugi / proto że geſt z rodu Králuow Cżeſkých/a prawý Dědic Králowſtwij tohoto. Oni pak to lſtiwě mluwili / neb zyſku ſwého hleděli/totiż aby gim poručenij byli Hradowé ti kteréż Karel ſobě wygednal s welikau prácy a nákladem / a byli gſau w Cżechách tito/ Hradec/Zlutice/Hrádek/Pijſek/Tyčow/Lichtenburk/Nětčijn/Zbiroh/Táchow a Trutnow/w Morawě pak, Holomauc/Lukow/Telč/ Lewič/Brno/ Znogmo/a giná Zbożij kteráż zaſtawena a odlaučená od Králowſtwij Cże-

ſkého on ſobě s nemalau prácy přiwlaſtnil/ nad kterýmž gſauc Wládařem,
ſnažil ſe den odedne ge rozmnožowati a zlepſſowati za celé dwě Létě. Me/
zy tim Král Jan dal Seſtru ſwau mladſſý Annu Ottowi Weywodowi Ra/
kauſkému za Ženu/a w tom vmřelo Knjže Korytanſké Teſt Bratra Cýſaře
Karla/po kteréhožto Smrti, když ſe měl vwazowati w Knjžetſtwý geho/a
w Hrabſtwý Tyrolſké Syn Krále Jana / Ludwjk genž ſe gmenowal Cý/
ſařem, newděčen gſa těch ſlužeb kteréž gemu činil Král Jan/ſmlauwal ſe o
to Zbožý s Weywodami Rakauſkými / tak aby on doſtati mohl Hrabſtwý
Tyrolſkého/ a Knjžata Rakauſká/totiž Albrecht a Furta Knjžetſtwý Ko/
rytanſkého. Protož oni hned tagně rokowali s Panem z Auffſſteyna, genž
byl Wládařem wſſech Korytanſkých/a ten poddal gim Korytany, a Knj/
žetſtwý odewzdal/a tak odſtrčen byl Jan Bratr Karla Margkraběte Mo/
rawſkého: ale newedlo ſe tak ſſtiaſtně Ludwjkowi z ſtrany Hrabſtwý Ty/
rolſkého/neb Tyrolſſtý nechtěli ſe gemu poddati/ale zůſtali w poſluſſenſtwý
Janowém/tak že on Pánem gich byl. To když ſe tak dálo/a Král Jan giž po
ſazen byl na Karla Syna ſwého yakž oznámeno/připauſſtěge k Srdcy rad/
du lſtiwau/Synu ſwému wlaſtnjmu newěřil / gemužto wſſecky Zámky od/
ňal z Wládařſtwý w Czechách y w Morawě / a zanechal mu toliko Tytule
Margkrabſtwý Morawſkého bez vžitkůw. Gednoho pak dne gel Karel z
Hrádku do Prahy/a wgel vpřýmo do ſtarého Domu Purgkrabowa/wněmž
to prwé několik Let přebýwal/dřýw než weliká Syň vdělána byla: Tu ſe
položil w nocy na Loži/a Buſſek z Wilhartic Starſſý Komornjk geho ney/
wyſſſý při něm na druhém Loži/dawſſe ſobě vdělati oheň weliký neb Zyma
byla twrdá/a že dwéře y Wokenice byli vzawřjrány/měli Swěc doſti/kteréž
w Komoře yaſně hořeli. Ledwa oni počali ſpáti/toť počne cos po Komoře
choditi s takowým ſſauſtánjm, že obadwa procýtili / pročež Karel kázal
Buſſkowi wſtáti/kterýž wſtana hleděl coby to bylo/ a newida nic chodjc po
Komoře ſem y tam/přiložil na oheň/ſwěc wjce rozſwjtil/ a poſtawiw geden
Koſſljk plný Wjna wedlé ſwjce / zaſe ſe položil. Karel Margkrabě pak
přioděný gſa Plaſſtěm, ſedel na Loži, ſlyſſe wždy někoho choditi/ač žádného
ſpatřiti nemohl/a w tom wezma čjſſy gednu hodil o ni přes Lože Buſſkowo
y přes wſſecku Komoru/tak že obrazywſſe ſe o ſtěnu, padla zaſe zpátkem do
proſtřed Komory/z čehož ſe obadwa Karel y Buſſek nemalo vlekli / a wždy
předce kráčegicýho po Komoře ſlyſſeli / až potomně naposlauchawſſe ſe do
wole/a znamenagic ſe znamenjm S° Krjže/zeſnuli/a na zeytřý ráno vhlj/
dagic Koſſljk ten geſſtě w proſtřed Komory ležeti/to wſſe což ſe předeſſlé no/
cy dálo, Komornjkům giným wyprawowali.

Czaſu téhož poſlal Král Jan Karla Margkrabý
Wogenſky na Knjže Slézſké Bolka/Pana Minſtrberſkého / kterýž ſám na
proti tomu ſtal/když ſe Králi Janowi poddáwali Knjžata Slezſká/a když ſe
giž on byl vwázal w Měſto Wratiſlaw po ſmrti Gindřicha Knjžete Wrati/
ſlawſkého/genž byl ſeſſel bez dědicůw. Toho tehdy Bolka Minſtrberſkého
kraginu Karel wyſlaný pohubil tak welmi že geſt muſel býti ſkrz ſmlauwu
Manem Králi Czeſkému yako giná Knjžata/což ſprawiwſſe, táhl do Vher
k Otcy Janowi/kteréhož naſſel w Wyſſehradě na Dunagi v Karla prwnjc/
ho/gehožto Dceru Král Jan prwé měl za Manželku/kteráž když vmřela po/
gal ſobě Seſtru Kazymjra Krále Polſkého/s nižto měl tři Syny Ludwjka
Ondřege a Sſtěpána. Včinil pak ten Karel prwnj mezy Kazymjrem Pol/
ſkým a Janem Králě Czeſkým pokog/tak aby ſe Jan odpowěděl toho wſſe/

Digitized by Google

což gemu přjſluſſelo w Polſſtě/totiž Tytule Hnězněnſkého a krage Krakowſkého/a Král Polſký poſtupowal Králi Janowi tolikéž wſſeho práwa / kteréž měl ke wſſem Knjžetſtwjm Slezſkým a k Měſtu Wratiſlawſkému/o což prwé vſtawičná wálka mezy nimi byla/neb Wácſlaw toho gména druhý Král Cžeſký, držel Králowſtwj Polſké po Manželce Dceři Přemyſla y Polácy geho wolili za Krále/a nynj Kazymir tento, Streyc Panny té kterauž měl Wácſlaw druhý/a Syn Wladiſlawa Loketka zaſazowal ſe o to / mluwjce že Žena nemůže děditi w Králowſtwj Polſkém / a ta Pře toho čaſu k koncy přiwedena/ ſkrze tu ſmlauwu kteráž ſe ſtala proſtředkem gmenowaného Karla při přjtomnoſti Knjžete Bawořſkého, Gindřicha, genž byl měl za Manželku Krále Jana Dceru. Při té ſmlauwě wedlé Hágka Král Jan za takowé wytčenj dal dwadceti hřiwen/a odtud obrátil Syna ſwého Karla Margkrabj Morawſkého na Hrabſtwj Tyrolſké/aby on ge ſprawowal y Bratra ſwé° Jana s ženau/neb oni geſſtě byli w letech yako dětinſkých a když tam Karel přigel/ připuſſtěn byl k Wládařſtwj ſkrz Zemany Hrabſtwj gmenowaného. Při té wſſj ſpráwě wyš dotčené byl gmenowaný Pan Buſſek z Wilhartic a z nowého Domu / kterýž ſe tehdáž přjdržel Karla Margkhrabj Morawſkého gſauc na ten čas neywyſſſým geho Komornjkem.

Léta Páně 1355. Karel Král Cžeſký korunowán

železnau Korunau. na Králowſtwj Řjmſké od Arcybiſkupa Medyolanſkého w Medyolánu w Kláſſteře S° Ambrože/w kterémž potomně zůſtal za oſmnácte dni. Obrátiw ſe pak do Měſta Piſys/a založiw Kláſſter w Tarencu w Biſkupſtwj Kremonſkém Bratřjm řádu S° Auguſtýna/očekáwal w něm Legáta Papežſkého / poněwadž ſe giž gednalo o korunowánj geho na Cýſařſtwj/o kterémžto doloženo geſt pod Erbem Panůw z Lippého / a při tom korunowánj byl y Pan Gindřich z Hradce s ginými mnohými Pány/ kteřjž pod dotčeným také Erbem poznamenanj gſau. Ten Pan Gindřich z Hradce byl y při té bauřce kteráž ſe ſtala w Piſys čaſu nočnjho proti Karlowi / o niž také pod Erbem Panůw z Lippého mluweno bude/a tu Gindřich počten geſt mezy nimi, kteřjž bránjc Krále Pána ſwého zmužile ſobě počjnali.

Pan Heřman z Hradce ginak z Nowého Domu

wyzdwjhl nákladem ſwým Oltař ku pamětce dwanácte Apoſſtolům Božjm/ o čemž wyprawugi Knihy Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1382.

Témuž Panu Heřmanowi

z Nowého Domu ſwědčj paměť tato/ kteraž napſaná geſt w Knihách gmenowaných wten to ſmyſl.

Nos Hermannus de nova domo, Notum facimus ꝛc. in Villa noſtra Maſti, decem Se-

xagenas Cenſus annui damus, & in Suchodol ꝛc. Nos verò Petrus & Ioannes de Rozmberk id fatemur, noſtraq́; Sigilla ſunt appenſa. Datum Anno 1383.

Druhého Léta to geſt 1384. Pan Gindřich z nowého Domu poſtawiti dal Oltář w Koſtele w nowém Domě Swatému Janu, a Swaté Panně Barboře ku památce/ a nařjdil k němu deſet kop platu ročnjho / o čemž wyſwědčugi libri Erectionum **takto:**

Nos Henricus junior de Nova domo, Notum facimus, quod cum conſenſu amicorũ noſtrorum in Villa Makolusk damus decem Sexagenas, eamq́; Villam cum omnibus pertinentijs donamus.

O témž Panu Gindřichowi znjž pamětgjná takto:

Erectio Altaris in honorem Dominici Corporis, ac Beatiſsimæ Virginis in Eccleſia Parochiali in Nova domo, pro qua Henricus de Nova domo aſsignavit decem Sexagenas reditus, annui in Villa Malandi, Anno eodem.

Na Saudu Zemſkém genž byl držán Léta Páně 1388. ſeděli, Pan Heřman/ Woldřich a Jan z Nowého domu s těmito Pány/ kteréž ze gména tak doložené nacházým:

Procopius Marchio Moraviæ, Andreas de Duba Supremus Iudex, Henricus Skopek de Duba Supremus Camerarius, Conradus Kaplirz de Sulevicz Prothonotarius, Guilhelmus Zagicz, Marquardus de Koſt, aliàs de Vartmberk, Ioannes Pirknar de Pirknſtein, Henricus de Rozmberk, Hermannus, Vlricus, Ioannes de Nova domo, Zezema de Auſti, Zdenco de Rozmital, Ioannes de Zampach, Plichta de Zierotin, Conradus de Lnar, Hinco de Dub dictus Berka Ratimir de Sſuamberk, Albertus de Sternbek, Albertus junior de ibidem Zdeſlaus de Sſternberk, Czienko de Veſel, & alij.

Téhož čaſu Pan Gindřich Starſſý z Nowého Domu dal udělati Oltář ku poctiwoſti Panny Marye, a ku památce Swatému Tomáſſy a Swaté Alžbětě/ k kterémužto uſtanowil yročnjý platy w Robkowě a Domaſſyně/ yakž poznamenáno geſt w čaſto gmenowaných Knihách Erectionum,

Lupacz in Calendario; anno 1420. nobilis dominus Vlricus de nova domo cum cæteris ſibi adiunctis nobilibus ac utriuſq́; partis Taboritarum & Pragen: conſenſu diſpoſuit ut omnes presbyteri Pragen: cũ Taboritis

hora de-

hora determinata poſt prandium conveniant ad Collegium Caroli adhabendam inter partes collocutionem. Men: Decemb.

Opět dotčené Knihy Koſtela Pražſkého wyprawugi při Létu 1396. že geſt Jan z Nowého Domu a z Wilhartic darowal k Koſtelu S. Mařj Magdaleny a S. Panny Doroty w Wilhartických ſedm kop gro: a 27 groſſů platu wěčného a ročnjho we Wſech těchto/ w Sſtěpanowických/ w Jakubických/ w Milanowických/ w Zahrádce a Traianowických/ očemž takowý text doložen geſt:

Erectio Capellæ Sanctarum Mariæ Magdalenæ & Dorotheæ Virginis in Vilharticz, perſonaliter conſtitutus Nobilis Dominus Ioannes de Nova domo dictus de Vilharticz, ſeptem Sexagenas cum 27 groſsis cenſus annui & perpetui, in Villa Sſtepanovicz, in villa Iakubicz, in villa Milanovicz, in villa Zahradka, in villa Traianovicz, dedit donavit, Anno ut ſupra. O témž památka geſt y při Létu 1409.

O Panu Heřmanowi z Hradce též ſe činj tam památka takto pſaná k pochwale geho ſſtědroſti/ ſkrz kterauž mnohé a rozličné platy Koſtelům nařizowal/ y wyſtawěti dal Sſpitál w Nowém Domě s Gindřichem a Janem Bratry ſwými/ kterýžto potomně Sſpitál hogně nadali Purgkmiſtr a Radda ſewſſj Obcý.

Erectio Altaris Sanctiſsimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum quatuor Doctorum, in Eccleſia Parochiali in Nova domo. Nos Hermannus de Nova domo &c. villam noſtram Pieſsina dictam, & octo Sexagenas cum dimidia & ſeptem groſſos, cenſus perpetui, cum omnibus utilitatibus, pro ſalute prædeceſsorum noſtrorum, damus, donamus.

Idem Anno Salutis 1400. & frater Ioannes junior de Nova domo fundaverunt & dotaverunt Hoſpitale in Nova domo. Erectio Altaris ſeu Capellaniæ, in honorem S. Mariæ Virginis, S. Mariæ Aegyptiacæ, & S. Antonij Confeſſoris in novo Hoſpitali in Nova domo; Magiſter Civium, & jurati Conſules Civitatis ſeu Oppidi Novæ domus, Pragenſis Diocæſis, damus donamus &c. Nos quoq; Henricus & Ioannes junior, Domini de Nova domo, Fundatores dicti Hoſpitalis, conſiderantes præmiſſa, ea approbamus &c. Actum anno ut ſuprà, Dominica Palmarum, die 12 April.

Hágek při Roku Božjm 1450. mluwjc o Králi Girjm, uwozuge w pamět Syny Meynharda z Hradce/ kteřjž retowati chtěli Pana Frydrycha z Kolowrat s Panem Gindřichem z Rožmberka takto:

Girj Poděbradſký oblehl Frydrychowi z Kolowrat Hrad geho řečený Buſſtěhrad/ kteréhož welmi pilně počal dobýwati/ a w tom Gindřich mladſſj z Rožmberka/ Sýnowé Meynharda z Hradce/ a ginj mnozý shromáždili ſe weſpolek, a položili lid ſwůg u Roky-

 can/ tak

can/tak yakž ſe ſmluwili s Frydrychem ſtarſſým Knjžetem Miſſenſkým, genž byl měl pomoc gim včiniti/aby mohli retowati Buſſtěhradu / a odtud měli ſpolečně táhnauti k Praze/pokauſſegic ſe o to, zdaliby gi mohli opanowati. Na tom když bylo zůſtáno/Knjže Durynſké Bratr Knjžete Frydrycha Miſſenſkého s Markrabjm Bramburſkým wtrhl gemu do Země/a činil w ni znamenité ſſkody/ tak že ſe Frydrych muſel domu s lidem nawrátiti/ a ſwé Země retowati. Giřij pak Poděbradſký ſebral giné obzwláſſtnj Wogſko s Pražany a ginými Měſty / a zanechaw prwnjho při dobýwánj Buſſtěhradu/táhl na gmenowané Pány/ kteřijž očekáwali v Rokycan na Knjže Miſſenſké/a oni zwěděwſſe o tom, hnuli ſe odtud k Plzni / a rozložili lid na Obcyznjch. Protož Frydrych z Kolowrat nemage naděge o retowánj/ muſel ſe s Pražany ſmluwiti, y s Králem gich/a muſel gim přiſljbiti že chce při nich býti/a wěřiti tak yakž oni poručij.

Spatřuge ſe mezy ſtarými pamětmi Panuow z Hazmburka geden liſt Krále Wácſlawa, genž byl pſán téhož léta k Panu Janowi z Hradce ginak z Nowého domu, těmito ſlowy:

Venceſlaus Dei Gratia Romanorũ Rex ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, Nobili Ioanni de Nova domo, fideli noſtro dilecto, gratiam Regiam & omne bonum &c. Te Iuſticiarium ſeu Popravconem diſtrictus Bechinenſis fecimus, conſtituimus, & ordinavimus, dantes & concedentes tibi auctoritate Regia, plenam & expreſſam in facinoroſos & delinquentes homines exercendi & puniendi poteſtatem, mandantes nihilominus tibi, præſentibus ſerioſè, quatenus ad requiſitionem cæterorum juſticiariorum & Popravconum Regni Bohemiæ ſeu Civitatum ipſius incolarum, quotiens opus fuerit, & te duxerint deſuper requirendum, ipſis ad conculcandam & reprimendam maleficorum, raptorum, & oppreſſorum dicti Regni Bohemiæ temeritatem, in conſueta tua potentia totis viribus aſſiſtere debeas. Datum Anno 1405.

Okolo Léta Páně 1407. wyprawugi některé pamětij Koſtela Praiſkého / že geſt byl Pan Gindřich z Hradce Commendatorem Zákona Swatého Jana Jerozolimitanſkého / yak w Cžechách/tak w Polſſtě/w Morawě/w Slézſku y ginde.

W Knihách kteréž ſlowau Erectionum poznamenaná geſt náklonnoſt k opatřenij Koſteluow Božijch / gmenowaného Pana Jana z Wilhartic a na Herſſteyně při Létu 1412. kteréhožto on darowal pět kop groſſůw platu ročnjho do Kláſſtera w Nepomukách/yakž o tom text položený takto znij:

Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz & in Herſtein reſidens, pro ſalute animæ ſuæ, & Ioannis de Vilharticz bonæ memoriæ olim Mar-

Digitized by Google

ſalci, Patris ac Progenitoris ſui, dedit & donavit quinq; Sexagenas cenſ⁹ annui pro Monaſterio in Nepomuk, in Villa ſua Valkanov die prima Mēſis Marcij.

Idem Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz, reſidens in Herſtein erexit Capellaniam in Zavlekov, Anno 1411.

Nobilis quoq; Dominus Ioannes ſenior de Novadomo dictus de Vilhartic, octo Sexagenas cenſus perpetui donavit ſuper Erectionem Altaris Sanctæ Crucis, S. Mathæi Apoſtoli & Evangeliſtæ, & S. Blaſij Martyris, in Klatova.

W Sněmu Cžáſlawſkém genž byl držán Léta

1421. dokládá Hágek mezy ginými Pány Pana Oldřicha Wawáka z Hradce/ mluwijc o tom těmito ſlowy w Liſtu 390. Swoláni byli wſſyckni Páni/ Rytijři/ y Obec Země Cžeſké do Cžáſlawě ke dni ſwatého Marcella/ neb dána byla plná ſwoboda wſſem aby ſe na ten Sněm ſgeli přátelé y nepřátelé pro doſaženij pokoge a ſprawedlnoſti. Při tom rokowánij byli tyto oſoby z Cžech/ Kunrád Arcybiſkup Pražſký/ Oldřich z Rožmberka/ Cženěk z Wartmberka a z Weſelé/ Oldřich Wawák z Hradce/ Gindřich z Waldſſteyna přigmijm chudoba/ Jan Sſkopek z Dubé/ Gindřich Berka z Dubé/ Jan z Cžaſtolowic/ Hynek Kruſſyna/ Boček z Kunſtátu/ Flaſſka a ginij množý/ z Morawy pak byl Petr z Pernſſteyna a na Strážnicy/ Heytman Margkrabſtwij Morawſkého/ Jan z Lonmice/ a ginij množý z Panůw y z Rytijřſtwa. Neyprwé mluweno o tom/ aby čtyři Artykulowé Pražſſtij nevſtupné držáni byli/ potomně doloženo aby Zykmunda Krále Vherſkého nikoli za Pána nepřigijmali. Morawané odpowěděli že čtyry prwnij Artykule přigijmagi/ ale pátého genž geſt z ſtrany Zykmunda Krále, že přigijti nemohau/ lečby prwé před nim ſwau čeſt ohradili/ pročež žádali prodlenij/ aby ſe mohli weſpolek dokonálegi o tu wěc poraditi. Neynevſtupněgſſij byli w tom Měſta Morawſká/ prawijce že chtěgi při ſtarobylém pořádku zůſtati/ neb Páni množý y Rytijři chtěli přiſtaupiti k myſli Panůw Cžeſkých/ a tak když ſe doma nemohli ſněſti/ nedali Cžechům na ten čas žádné odpowědij/ kteřijž při tom ſgezdu wždy ſe předce na to namlauwali/ aby Zykmunda Krále Vherſké° žádným ſpůſobem newpauſſtěli do Králowſtwij Cžeſkého/ lečby byli práwě Božſkau mocy k tomu přinucenij. Tu Poſlowé z Měſt a obzwláſſtně z Měſt Pražſkých/ magice o tō ſpráwu že Korybut Syn Witolta welikého Knijžete Litewſkého/ nakloněný geſt k obyčegům Ruſkým/ ano že y ſobě giž téměř oblibuge přigijmánij pod dwogij ſpůſobau/ vſtawičně k tomu řečmi ſwými ſměřowali, aby on byl Králem Cžeſkým/ čemuž ač neyprwé Páni odporowali/ wſſak potomně znamenawſſe w tom Měſſťanůw nevſtupnoſt/ dali k tomu ſwé powolenij/ a wyſlali z proſtředku ſebe dwanácte oſob do Litwy yako tagně/ kteréžby Korybutowi že za Krále wolen geſt, oznámili. K ſpráwě pak Koruny Cžeſké, nařijzené byli do čaſu tyto oſoby Oldřich z Rožmberka/ Cženěk z Wartmberka ginak z Weſelé/ Oldřich z Hradce/ Hynek Kruſſyna z Lichtmburka/ Gindřich Berka z Dubé, Páni/ Jan Žižka z Trocnowa/ Zbyněk z Buchowa/ Jan z Smilkowa/ Mikuláš z Barchowa/ Milota

z Bohdánče/Oneš z Minkowic/Gindřich z Boharyně/Zemani/Jan z Rakžowſy/ Lideř z Radkowic/Pawel a Jan Charwátowé/Franc z Rožmitála Wach z Ziatče/Matěg Prazák z Hradce nad Labē/ a Matěg z Hoſtic z Rauřinia, Měſſtané Měſt Pražſkých: o čemž při ſpiſowánij Měſta Prahy doloženo bude.

Léta Páně 1440. držán byl Sněm w Praze w

Suché dni Letničnij/na kterýž ſe ſgeli Páni/ Rytijřſtwo/a poſlowé z Měſt/ a tu zůſtáno na tom aby wydáno bylo z Panůw ſſeſtnácte oſob z Rytijřſtwa třinácť/ z každého Měſta Králowſkého Oſoba gedna/ a z Měſt Pražſkých Purgmiſtřij/ a těm wſſem aby wydaná byla přiſaha/žeby žádnému nic o tom co ſe dijti bude neoznámili/ale předce přiſſla ta wěc na gewo/totiž že gſú tagně wolili za Krále Albrechta Mnichowſkého z Bawor/ kteréhožto prwé liſtem obeſlali aby do Rauby přigel/a tam wyprawili k němu některé oſoby/ yako Oldřicha z Rožmberka/Meynharta z Hradce/Hynka Ptáčka z Pirkſſteyna/ Giřijho z Kunſtátu a z Poděbrad/Bohuſſy Koſtku z Poſtupic/ Hynka Wamberſkého z Rohatec/Jana Dobſſe z Děſowa/a tři Pány Radnij ze třij Měſt Pražſkých. To wſſe ač ſe dálo welmi tagně, wſſak dřijwe než wyſlanj z Prahy wygeli/ přiſſlo pſanij k Albrechtowi Knijžeti od Frydrycha Krále Řijmſkého s napomenutijm takowým/aby toho nečinil co Čzechowé budau chtijti/a cyzý wěcy aby na ſebe nebral. A když k němu Čzechowé přigeli/podáli mu neyprwé liſtu wěřijcýho/potom ně oznámili že geſt wolen za Krále/a přitom dali gemu rozličné Artykule, kteréž měl zdržeti. Ale Albrecht mimo wſſech naděgi nechtěl Králowſtwij ſobě odewzdané přigijti, yakž na hoře oznámeno/ totiž w poſlaupnoſti Knijžetcý.

O témž Panu Meynhartowi z Hradce zinij zmínku

Háyek w Létu 1442. takowau. Někteřij z Panůw a z Rytijřůw gſauce po hromadě, rozwažowali mezy ſebau, yak weliké neřády powſtáwagi/ſkrz laupežnijky po wſſem Králowſtwij Čzeſkém/ pročež zwolili ſobě Sněm w Praze/na kterěž ſnažně wyhledáwali proſtředku/gimžby ſe mohlo to zlé přetrhnauti, tak aby gedenkaždý žiw byl wedlé prawidla Práw/a neſáhal na druhého. K wywolení byli Heytmané po Kragijch kteřijžby nedopauſſtěli laupežnijkům ſwau wůli prowozowati. Vſtanowen tehdy Meynhart z Hradce neywyšſſij Purgkrabě Pražſký a Karlſſteynſký, Heytmanem Krage Pražſkého/a Hanuš z Kolowrat, druhým Heytmanem Krage Pražſkého y Slanſkého/Giřij z Kunſtátu Heytmanem Krage Hradeckého/ Oldřich z Rožmberka Heytmanem Krage Bechynſkého/Wácſlaw z Michalowic neywyšſſij Miſtr Přeworſtwij Strakonického včiněn Heytmanem Krage Prácheňſkého/Hynek Kruſſyna Plzenſkého/Burian z Guttnſſteyna a na Rabſſteyně Ziateckého/Zbyněk Zagic z Hažmburka Řijpſkého/a Michalec Krage Boleſlawſkého. A gedenkaždý z Heytmanůw těch měl ſobě přidané Zemany/ některý mnoho, a některý žádného, wedlé ſſyrokoſti Krage. A tak tím proſtředkem vpokogena byla Země/a laupežnijcy neſměli gi wijce hyndrowati.

Nepřůzeňi a rozepři kteráž ſe zběhla mezy Giřijm z

Kunſtátu a Meynhartem z Hradce Léta 1446. wyprawuge Hágek těmito ſlowy. Giřij Poděbradſký z Kunſtátu včinil pſanij k Pražanům a k Meynhartowi Heytmanu Hradu Pražſkého/k Janowi Smiřickému, k Haſſkowi z Wřetic, a k giným / pro aby přigeli na Snèm do Pelhřimowa po ſlawnoſti Swatého Ducha / a oni tak včinili yakž od něho byli žádáni. Tu rokowáno dlauho z ſtrany Ladiſlawa Syna Albrechtowa/měl-liby za Krále přigat býti: Giřijho z Kunſtatu bylo zdánij takowé / aby zanechagic cyzozemcůw někoho ſobě wzali za Pána z ſwého Jazyku, kterýžby ſe y wijry gich přijdržel/čemuž náramně odporowal Meynhart ſe wſſij ſwau možnoſti tak že ſe muſeli rozgeti, nic giſtého neyſtanowiwſſe/a proto Giřij měl welikau nechut proti Meynhartowi hned od toho čaſu.

Mage pak w ſrdcy ſwé pýchu a žádoſt k powýſſenij/wſſemi ſpůſoby o to ſe ſnažil/zwláſſtě Léta 1448. aby mohl přigijti k něgakému důſtogenſtwij a obeſlal některé z známých a ſobě náchylných/ gimžto položil Snèm na Horách Gutnách na den S. Jana Křtitele. Když ſe ſſgeli mnozý/wſſyckni neyprwé přiſáhli, že toho nikoli nepronesau žádným ſpůſobem což ſe koli tuto gednati bude. Byli pak obeſláni od Giřijho y Zykmund Syn Zykmunda Děčínſkého z Wartmberka/Trčka z Lipnice, a Měſſťané Hradečtij/Meytſſtij/ y Chrudimſſtij/y ginij mnozý ke dni vloženému/s nimižto Giřij wedlé ſpolečného ſneſſenij táhl hned k Bechowicům/a od Bechowic vpřijmo k Praze/ do nižto ſe wlaudili nočnijm čaſem w pondělij na Auterý po Swatém Gilgij přes Řeku řečenau Slup, kteráž geſt nad Botijčem/a wſkočili neyprwé na Wyſſehrad/gehožto když ſe zmocnili/w čas ſwijtánij táhli ſtrz Nowé Měſto Pražſké do Starého, křičijce Kunſtát Herr Kunſtát / neb to gegich bylo heſlo/a tím náwěſſtij Konſſelům Pražſkým dáwali, y některým giným geſſto s Poděbradſkým měli tagné ſrozuměnij, genž byl přikázal aby žádných Domůw newybijgeli/a žádnému ſſkody nečinili/a w tom přiběhnauce ti kteřijž o geho přijezdu wěděli, witali ho s nemalau radoſtí. Tu potomně yat Meynhart z Hradce Heytman Pražſký od Pražanůw, z rozkázáni Giřijho z Kunſtátu/a hned poſlán do wězenij na Poděbrady/a Hanuš z Kolowrat druhý Heytman Pražſký rychle wſedna na Wůz, zadnijmi Wraty z Domu Karla Margkraběte Morawſkého w němžto on bydlel/vgel ſſtiaſtně až na Žebrák a Obec Pražſká zbauřiwſſe ſe, vdeřili na židy/gichžto Statky welmi rychle byli rozebrány/ač y někteřij Křeſtianům brali/a ſtrz to mnozý byli zmordowáni. Peſſyk také z Kunwaldu od ſtřijbrné Hory Purgkmiſtr Staroměſtſký gſa w tom auřadu několik let pořád, vgel na Dražice k přátelům ſwým/ obáwage ſe aby to též gemu ſe nepřihodilo od Giřijho a Obce zbauřené/ což ſe přihodilo Meynhartowi. Vgel y Miſtr Papauſſek Zpráwce Koſtela P. Marye před Teynem/Kazatel wýborný a muž ctnoſtného obcowánij, a milownijk řádůw Koſtelnijch. Tolikéž mnozý vtekli z Nowého Měſta, yak duchownij tak ſwětſſtij kteřijžkoli řád milowali, před tím wrchnijm neřádem vgijždějice. Někteřij z ſproſtněgſſých diwili ſe tomu řkauce: Diwná geſt to wěc; Cýſař Zykmund nemohl Prahy dobyti, mage 30000 lidu/aniž Wyſſehradu retowati/a Giřij Poděbradſký geden Cžeſký Pán s 600 toliko lidu tak ſlawné a lidné Měſto ſobě podmanil/a ani on ani bogownijcy geho ſwých mečůw z poſſwy newytáhli.

Pan Meynhart z Hradce zuoſtáwal na Podě-

bra-

Poděbradech v wězenij/a gſa při ſláwnoſti očiſſtiowánij Panny Marye, gi-
nak Hromnic, welmi nemocen a wſſecek oteklý/wyručil ſe z toho wězenij, a
gel na Karlſſteyn/kdežto y vmřel Léta 1449. Wůbec to mluwili množij
y wěřili tomu že geſt byl na Poděbradech gedem otráwen. Giřij pak z Kun-
ſtátu w pátek po ſlawnoſti Welikonočnij ſgeda ſe s Pány w Gihlawy/ kte-
řijž byli při Meynhartowi, včinil s nimi porownánij/a to z přijčiny té, aby w
tom čaſe mohl ſobě wſſecka Měſta vpewniti/a gey za Pána a Zpráwcy Země
aby přigali.

W Létu Páně 1453. Syny Pana Meynharta

z Hrádce připomjná Hág: w liſtu Kronyce ſwé
427 takto: Páni Rakauſſtj a zwláſſtě Oldřich
Eycingar, znamenawſſe že Cýſař Frydrych z
té přijčiny Ladiſlawa pogal do Wlach/aby on
nebyl Králem Vherſkým ani Czeſkým/ včinili
ſgezd a zůſtali na tom gednomyſlně/ aby Au-
řednijky zanechané a vſtanowené od Frydry-
cha wyhnali: což wykonawſſe, poſlali k Fry-
drychowi s napomenutjm aby předſebe nebral
těch wěcy kteréžby proti dobrému řádu a Cze-
chům y Vhrům byli/ a aby dědičnéo Pána pro-
puſtil/ neb s nimi w bog wſtaupil. Odpowě-
děl Frydrych že Cýſaři náležij Králem wládnauti/a oni bez meſſkánij oble-
hli Nowé Měſto/ w čemž bylo gim nápomocno Hrabě Cylické/ kteréž gſauc
na ten čas w Wjdni/položilo ſwůg lid v Měſta dotčeného. Tolikéž Gindřich
mladſſij z Rožmberka na pomoc přitáhl Panům Rakauſkým s oſmi Sty pě-
ſſijch/ a s dwěma ſty gijzdných. Vhři nepřigeli, neb wzali s Cýſařem přijmě-
řij. Táhl pak Gindřich z Rožmberka na ſlužebnijky Cýſaře Frydrycha/kte-
řijž gſauc w Rakauſých geho ſe přidržeji/a těm činil znamenité ſſkody s tak
malým počtem lidu/plundrugice wſſudy wůkol ſtatky gich/až přigel k Mil-
bochu/kdež opět ſgel ſe s Eycingarem/odkudž táhl k Pelmochu/ a potom mě
k Zámku genž ſlowe Ort ležijcý pod Wijdni nad Dunagem/ kteréhož počal
dobýwati. Za nim přigeli Geſſek Swoganowſký/Wácſlaw Gitčinſký/ a
Arnoſſt Leſkowec na miſtě ſyrotkůw mladſſjch Synůw Meynharta z Hrad-
ce, yakožto Poručnijk/a potom přigel Mikuláš Kaplijř do téhož Wogſka
kteréž při přijtomnoſti Panůw ſwých Rakauſkých Czeſkých a Morawſkých
ſylně Hradu toho dobýwali/ dokawadž nebyl dobyt y rozbořen. Odtud pu-
ſtili ſe wſſyckni k Nowému Měſtu/a počali k němu z Děl welmi huſtě ſtřjle-
ti/a Cýſař rozwážiw předſewzetj gegich/poſlal k Hraběti Cylickému a k Gin-
dřichowi z Rožmberka y k giným o přijměřij/ Arcybiſkupa Mohutſkého/
Biſkupa Paſowſkého/ a Prokopa z Rabſſteyna Kancléře, / kteréžto oſoby
ſpuoſobili to že přijměřij včiněno geſt k rokowánij za oſm dni. Ale Cýſař
hned na zeytřij wydal těm Panům Ladiſlawa za Krále/kteřijž přigeli s nim
do Wijdně/a čtwrtého dne rozpuſtili Wogſko.

Pan Gindřich z Hradce kteréhož mnohé paměti

připomijnagi/ byl Neywyšſſijm Komornijkem Králowſtwij
Czeſkého. Manželku měl Annu Hynka Knijžete Minſterber-
ſkého Dceru/genž byla Wnučka Krále Giřijho/a Wnučka to-
likéž Wylima Knijžete Saſkého/od kteréž ſplozen Pan Adam
z Hradce Neywyšſſij Kancléř Králowſtwij Czeſkého/ a ten v-

měl w

mkelw Praze Léta 1531. měl Manželku z Rodu Panuor Lwůw z Rožmitala gménem Annu/ kteráž gemu porodil. Joáchyma z Hradce a na Hluboké/ genž byl potomně Kancléřem Králowſtwý Czeſkého a Rytýřem zlatého Rauna/ a ten zahynul w Dunagi Léta 1561.

Měl Manželku Pani Annu z Rožmberka.

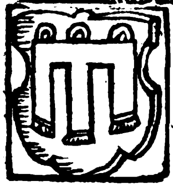
Bratr geho byl Pan Zacharyáš z Hradce na Telči a Polně, Neywyšſſý Komorný Margkrabſtwý Morawſkého/ kterýž vmřel Léta 1589. na den Swaté Panny Doroty, ſſeſtého dne Měſyce Vnora.
Ten měl dwě Manželky/ prwný Pani Kateřinu z Waldſſteyna/ a druhau Pani Annu z Sſlenic.

Po něm pozuoſtala Dcera gediná/ kterauž pogal k Stawu Manželſkému Pan Ladiſlaw Berka z Dubé a z Lippého/ Komorný G.M.C. Weſelý wykonáwáno w Hradcy Gindřichowém půwodem Pana Adama z Hradce Purgkrabý a Kancléře Králowſtwý Czeſkého/ Léta 1591. Měſyce Srpna dne 27.

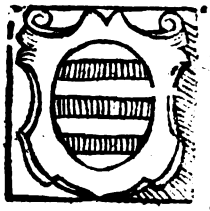

Pan Adam z Hradce Syn Pana Adama z Hradce wýſs gmenowaného byl Purgkrabým a Neywyšſſým Kancléřem Králowſtwý Czeſkého/ kterýž pogal ſobě za Manželku 21 dne Měſyce Zářý Léta 1574. Pani Kateřinu Hrabinku z Montffortu/ s nížto zplodil Syna Joáchyma Oldřicha Raddu Geho Miloſti Cýſařſké a Purgkrabý Karlſſteynſkého.

Dotčený Pan Joáchym Oldřich měl Manželku Pani Marygi Maximiliánu Hrabinku z wyſokého Olleru/ na kterémžto Pánu ſamém ta weliká wzáctnoſt Rodu a Erbu toho pozůſtáwá.

Seſtra geho gediná na ten čas zaſnaubená byla Vrozenému Panu Wylimowi Slawatowi z Chlumu a z Roſſmberka G.M. Cýſařſké yakožto Krále Czeſkého Raddě.

Digitized by Google

Páni z Landſſteyna ſrownáwagý ſe počátkem Rodu ſwého s Pány wýš doloženými/ neb ſpolu s nimi od gednoho Předka poſſli / a vžýwagi za Erb Růže bjlé w čerweném ſſtýtu/ tak yakž vžýwali Hrabata z Libice kteřjž zageli do Polſky.

WEdlé zněný Liſtuow Kapitoly Prážſké Léta Páně 1318. potwrzowali ſe Mageſtátowé Koſtela Swatého Wýta na Hradě Pražſkém, při přjtomnoſti Pánůw mnohých/ mezy kterýmiž také počten geſt Pan Wylim z Landſſteyna / gmenowitě Pana Hekmana Berky z Dubé a z Lippého/ Neywyšſſýho Purgkrabý / při přýtomnoſti Sſymona Marſſálka Králowſtwý Czeſkého/Petra z Rožmberka/Wylima z Lãdſſteyna/Beneſſe z Wartmberka/Gindřicha z Lichtmburka/Gindřicha mladſſýho z Lippy / Oldřicha Pfluka Podkomořjho/Oldřicha Zagice na Zébráku/ Bazena z Roknowſy/ Jana z Rožmberka/Bočka z Poděbrad / Sezemy z Dobrauſſky/ Jana z Michalowic/Hawla ze Zwěřetic / Jaroſlawa z Sſternberka / Oldřicha z Nowého domu/ Gindřicha Berky z Dubé/Albrechta z Kolowrat/Borſſe z Ryžmberka/Bawora z Strakonic/Otty z Bergowa/Burkharta z Janowic/Ruſſe z Litic / Czeňka z Potnſſteyna/Wylima z Hažmburka/Břeňka z Ryžmberka/Wylima z Skály/Jana Ptáčka z Pirknſſteyna/Arnoſſta z Sſumburka/ Hekmana z Chauſtnýka / Plichty z Žerotýna/ Henzona z Turgaw/ Zdeňka z Sſtěpanic a z Rožmitala/ Beneſſe z Breznice/Jana z Boſkowic a z Brandeyſa/Sezemy z Auſti/a při přjtomnoſti giných mnohých.

Při Létu 1440. ten také Pan Wylim gmenuge ſe w gedné paměti mezy ginými Pány takto : Gindřich z Lippeho/Albrecht z Libiſſyc Komornjk/Oldřich z Rzičan Neywyšſſj Sudý/Jan Pjſař Deſk Zemſkých Hynek řečený Berka/Wylim z Landſſteyna/ Oldřich Pfluk Podkomořý/Hynek z Pardubic/ Beneda z Nectin.

Léta Páně 1336. Král Jan činil freymark s Panem Zbynkem Zagicem z Waldeka o Zámek řečený Mendyk ginak Zébrák neb Točnýk za Budyni/tak aby mjſto Točnýka měl Budyni. Přičemž byl Pan Wylim z Landſſteyna/a s nim tito Páni/ Jan Biſkup Prážſký, Petr z Rožmberka Neywyšſſý Komornýk/Gindřich z Lippy Marſſálek/Hynek Berka z Dubé Purgrabě/Wylim z Landſſteyna/ Bawor z Strakonic/Gerſſek z Wartmberka/Oldřich Pfluk Sudý Dworu Králowſkého.

Digitized by Google

Arnoſſt prwnij Arcybiſkup Prażſký ſnażně Cýſaře Karla čtwrtého o to żádal/ aby náſledugic ſſlépěgi předkuow ſwých Králůw Cżeſkých potwrdil liſty a práwa Koſtela Prażſkého/ coż on na żádoſt Arcybiſkupſkú včinil Léta 1352. čehoż doſtatečnij ſwědkowé poznamenanij gſau tito: Oſwijcené Knijże Saſké Rudolff, Marſſálek Neywyšſſij Rżijſſe/ welebný Biſkup Wratiſlawſký Přecſlaw/ Jan Normberſký/ Burkard Magdeburſký Purgkrabě/ Wladiſlaw Knijże Těſſynſké/ Wylim z Landſſteyna Purgkrabě Prażſký/ Jan z Rożmberka Komornijk/ Ondřeg z Dubé Sudij/ Wanek z Wartmberka Podčeſſij ginak Sſenk Kralowſtwij Cżeſkého/ Tobiáš z Kamenice/ Bernhard z Cymburka/ Boček z Kunſtátu/ Haſſek z Wěřetic/ Buſſek z Wilhartic. Datnm per man⁹ Przeczlai Epiſcopi Vratiſlavienſis Aulæ noſtræ Viceecancellarij, & Venerabilis Gerlaci Archiepiſcopi Moguntinenſis, Sacri Romani Imperij, Supremi Cancellarij, Regnorum noſtrorum Anno ſexto.

Gmenowaný Cýſař Karel včinil freymark o Wſy Beraue za Bratronice/ za Zilmu/ za Krupku a Oleſſnu/ Jaſennu a Cžrnelow a měl w tom za ſwědka Wylima z Landſſteyna Purgkrabij Prażſkého/ a wedlé něho y tyto Pány/ totiżto předně Jana Margkrabij Morawſkého/ a Wácſlawa Bratry ſwé/ Jana z Wartmberka a z Weſelé, Neywyšſſijho Komornijka Králowſtwij Cżeſkého/ Ondřege z Dubé Neywyšſſijho Sudijho/ Zbynka Zagice Trukſaſa/ Jaſſka z Boſkowic/ Joſſta z Rożmberka a giné mnohé/ coż ſe dálo Léta Božijho 1353.

W Liſtu gednom Cýſaře Karla čtwrtého poznamenanij gſau dwa Páni z Landſſteyna/ Ogerius a Lituldus/ kterýżto Liſt pſán a dán byl Léta 1357. Kapitole Prażſké na obdrżenij dwau Koſtelůw Vmučenij Božijho a Blahoſlawené Panny Marye.

Welebný Otec Wylim z Landſſteyna Proboſſt Wyſſehradſký, Kancleř Králowſtwij Cżeſkého/ a Pán na Lomnicých/ założil Léta 1359. Kaplu Božijho Těla w Lomnicých/ a dal k nij několik Lánůw Dědin/ poznamenáno geſt w Knihách Erectionum takto: Nos Guilhelmus Dei gratia, Sacroſanctæ Eccleſiæ Viſsegradenſis Præpoſitus propè Pragã, Regni Bohemiæ Cancellarius & Dominus in Lomnicz damus, donamus unum Laneum cum dimidio pro aratura, & cum quatuor Laneis cenſualibus in Villa noſtra hæreditaria SSadek, propè Villam Slavenicz. Teſtes huius rei ſunt, Nobiles Viri & Domini, Hogerius & Litul dus de Landſtein, Ioannes de Koſova hora, fratres noſtri dilecti, de quorum conſilio beneplacito & conſenſu, prædicta donatio eſt facta. Actum Pragæ Anno ut ſuprá.

Okolo Léta Páně 1391. pamět gedna Koſtelnj připomjná Pana Wylima z Landſſteyna takowými ſlowy. Dálo ſe to při přjtomnoſti welikomožných Panůw Prokopa Margkraběte Morawſkého Ondřege z Dubé Neywyšſſjho Sudjho/ Gindřicha z Dubé Neywyšſſjho Komornjka/ Kunráda z Sulewic Neywyšſſjho Piſaře/ Bočka z Poděbrad Hynka z Nowého Domu a Oldřicha/ Gindřicha z Honſſteyna/ Hynka Berky z Dubé/ Zdeňka z Rožmitála/ Ratmíra z Moſtu/ Gindřicha z Bieznice/ Kunráda ze Lnář/ Wylima z Landſſteyna/ Jana z Michalowic/ Jana z Zampachu/ Sſtěpána z Opočě/ Oldřicha z Holič/ Albrechta z Sſtemberka/ a při přjtomnoſti giných mnohých.

Předgmenowaný Pan Wylim z Landſſteyna/ Léta 1397. Děkanu a Kanownjkům w Lipnicých nařjdil platu ročnjho a wěčného oſm kop gro: tak aby každému Kanownjku oſm kop ſe dodáwalo w nowé Wſy/ a to w Lipnicých ginak w Kezlicých/ kterézto Wſy také gim darowal: což wſſe z tohoto textu ſe porozumjwá:

Creatio Collegij in Lipnicz. Nos Guilhelmus de Landſtein, Decanū cum Canonicis &c. quorum quilibèt octo ſexagenas perpetui cenſus ac annui habeat in Villis noſtris, in Villa nova & in Lipnicz ſeu Kezlicze, quas Villas præfato Decano & Canonicis damus, donamus.

Ten tolikéž gmenowaný Pan Wylim z Landſſteyna nařjdil k Koſtelu w Landſſteyně giſtý důchod ročnj we Wſech ſwých/ totižto w dolegſſjch Lipnicých/ w menſſjch Chrepnicých/ w menſſj Lhotě a w Kochanowech/ k čemuž také dala ſwé powolenj Kateřina Dcera geho/ a Manželka Pana Cjeňka z Gutſſteyna/ a to Léta 1408.

Syrotcy Pana Wylima z Landſſteyna měli za Poručnjky Pana Gindřicha z Rožmberka a Odolena z Piſel/ od nichžto kaupil Beneš Stradowec Role Lauky a Leſy Faráři ſwému w Střezowě/ Léta 1409. yakž ſwědčj tento text wybraný z Kněh Erectionum.

Pro Eccleſia in Strzezov, Beneſsius Stradovecz de Komarzic, mediū Laneum agrotum cum pratis, & rubetis à Nobili Henrico de Rozmberk & Odoleno de Piſel, tunc commiſsarijs bonæ memoriæ Orphanorum Domini Guilhemi de Landſtein, in Villa Strzezov emit & comparavit, deditq; Venceſlao Plebano ibidem, vigeſima Aprilis, Anno ut ſuprà.

Nacházým w pamětech dáwnjch při Létu 1440.

že Pan Jan z Landſſteyna měl Manželku Urozenau Pani Kateřinu z Bubna/ kteráž někdy Páně Markétě Služebnicy ſwé dala platu ročnjho w Kalenicých

kopu gro: na gednom poddaném, s tau wýmjnkau, geſtližeby gi dáno bylo deſet kop gro: ſtřjbrných/ aby ten poddaný zaſe byl nawrácen potomkům Panůw z Landſſteyna. Na to přitiſkli pečetě ſwé Urozený Pan Jan z Landſſteyna, Manžel gmenowané Pani Kateřiny/ Slowutnj a Urozenj Panoſſy/ Mikuláš z Berloha

loha ſedēnjm w Helſſce / Bohuſlaw z Lukawice ſedēnym w Radowě / a Burkart Zychowec.

Vkazugi to liſty ſtaré Panůw z Hazmburka/že Léta 1469. Pan Mikuláš z Landſſteyna byl Neywyſſſjm Pjſařem Deſk Zemſkých, a Marſſálkem Králowſkého Dworu / a ten byl přjtomen když ſe činila ſmlauwa nějaká mezy přáteli geho a mezy gmenowanými Pány Pany Zagicy z Hazmburka.

Léta 1493. Pan Wylim Zub z Landſſteyna a na Chlumcy / s Janem Slawatau z Roſſmburka a na Chlumě / s Janem z Landſſteyna a na Tuchorazy / a s Kryſtoffem z Koſſeře a na Cerhenicých / byl geſt rukogmě za Pana Zagice w 3000 Zlatých / kteréhož on potomně y giné Pány gmenowané z toho kwitowal / w kterézto Kwitancy podepſali ſe tito / Gindřich Amcha z Borownice a na Swegſſycých / Wylim z Sſebjřowa / Přibjk z Bayſſowa a z Pſar / Jan Kráwa z Gedlčan / Jan a Prokop Bratřj Zagimačowé z Kunſtátu a z Gewiſſewic. Tento Pan Wylim Zub z Land ſteyna wýš dotčený měl Manželku Panj Ziofij z Wrabj / což wyſwědčuge památka tato z liſtůw Panůw z Hazmburka wzatá: Stala ſe ſmlauwa mezy Vrozeným Pánem Panem Mikulaſſem Zagicem z Hazmburka a z Roſti / a mezy Panj Ziofij z Wrabj, na miſtě Vrozeného Pána Pana Wylima Zuba z Landſſteyna Manžela gegiho / yakož geſt pohnán Wylim Zub z Landſſteyna od Pana Lička před auřad pro Rybnjk Lhotſký ꝛc. Přitom byli Vrozenj Páni / Zdeněk z Rožmitála a na Blatné / Sitřjk z Kolowrat na Bezdružicých / Wáclaw z Kolowrat a z Bezdružic / a ginj mnozý.

Toho čaſu když gſem yá tu Knjhu pſal / žiw byl Vrozený Pan Wylim z Landſſteyna / a na Soſni a Brloze / J.M.C. Radda w ſaudu Komornjm / a ten giž byl poſlednj w tom Rodu / na ten čas žádných potomků ani Manželky neměl.

Rod Borege welmi geſt rozmnožen w Kraginách Polſkých / o kterémž ſluſſně a kratičce tuto zmjnku včinjm / kterýžto Boreg byl Bratr S. Wogtěcha / o němž in Cathalogo Archiepiſcoporum Gnieznenſium Ianitius Poëta tyto Werſſe napſal:

Qualis Adalbertus fuerit, quid Gnezna requiris
Nonne vides ſancti buſta beata viri?
Quæ fecit vivus, facit hæc quoq; mortuus, ecquis
Nunc feret ob Dominum, quæ tulit ille, ſuum?

Po něm byl Arcybiſkupem Gaudentius/ kterýž y téhož Erbu vžjwal yako ſwatý Wogtěch/ totižto bjlé Růže w čerweném ſſtjtu/ kteréhož on na ſwém miſtě zanechal, gdauc do Prus z rozkazu Andělſkého Léta 996. a ten žiw byl až do Léta 1006. o kterémžto pozuoſtáwagij gmenowaného Počty tyto Werſſe:

Ceſsit Adalbertus; Frater Gaudentius orbum
Suſcepit, vivo fratre jubente gregem
Germano ſimilis ſimiles: ſolet eſſe colore
Ex uno fuerit quæ Roſa nata rubo.

Téhož Erbu a Rodu/ Zyroſlaw byl Biſkupem Wratiſlawſkým, Léta 1091. za panowánij Wladiſlawa Heřmana Knijžete/ genž byl wolen po Boleſlawowi ſmělém/ kterýž zamordowal S. Staniſlawa Biſkupa Krakowſkého.

Z téhož Kmene poſſel y Radoſt Biſkup Krakowſký genž byl wzat na tu Stolicy po Maurowi Wlachu Léta 1116. a vmřel 1141.

Bohuchwal Biſkup Poznánſký téhož Rodu/ ſeděl na té Stolicy toliko dwě Léta po Pawlowi/ gſauc prwé Kanowniykem Krakowſkým/ konffirmowán od Arcybiſkupa Fulka.

Vincentius z Karnowa týmž Rodem a Erbem wznesſený/ včiněn geſt Biſkupem Krakowſkým Léta 1207. a potwrzen od Papeže Innocen: gſauc prwé Proboſſtém Sendomiřſkým/ nad gehožto Hrobem w Kláſſteře Andřegowſkém ſpatřuge ſe nápis takowý:

Vincẽtius Kadlubek de Villa Karnov, de armis Roſarum Vir acris ingenij, divina & humana literatura inſignis, ex Præpoſito Sendomirienſi, aſsumptus in Præſulem, per Innocentium Papam confirmatus, & per Hẽricum Archiepiſcopum conſecratus, præſedit annis decem, demum obtenta licentia ab Honorio Papa, renunciat Epiſcopatum, religionemq; Ciſtercienſis ordinis in Monaſterio Andrzeiovienſi profitetur, atq; ibi ſub Regula in obſervantia luſtro uno exacto, Chriſto, Chriſti miles Spiritum reddidit, Anno 1223.

Ten ſepſal Kronyku Polſkau/ a doprowodil do Haliče Seſtru Leſſkowau kteráž dána byla za Manželku Kolmanowi Synu Krále Ondřege Léta 1208. po němž wolen za Biſkupa Iuo Hrabě takowého Erbu.

Bohuchwal druhý Biſkup Poznánſký téhož Rodu byl/ wzat za Biſkupa Léta 1284. rowně yako y Bohuchwal třetij kterýž ſe pſal z Czenelin. Z téhož kmene byl y Zyroſlaw druhý Biſkup Wratiſlawſký/ genž byl wolen Léta 1170. a vmřel 1181.

Od téhož Borege Bratra Swatého Wogtěcha počátek magí y gednoſtegného Erbu vžjwagi tito Rodowé. Neyprwé

Páni

Páni Michalowſſtij neb z Michalowic welmi mocný a wzneſſený Rod w Polſſtě / z kterýchžto o gednom řečeném Mikuláš, Kaſſtellánu Krákowſkém Cromerus takowau zmijnku činij w Knijze dwadcáté.

Exercitui vero univerſo & ſummæ rerum, præfectus eſt Nicolaus Michalovius gente Roſeus, Caſtellanus & Præfectus Cracovienſis: huic Rex dedit in mandatis, ut hoſtiles Regiones longè lateq; vaſtaret.

Ta Wogna wyzdwižena byla proti Křižownijkům za Krále Jagellona okolo roku 1432. na kteréžto množſtwij Cžechůw bylo kteřijž ſe těm gež byli z ſtrany Křižownické welmi vkrutnými vkazowali.

Potomně Páni Korozwečtij kteřijž Kaſſtellány a Wýwodami Krakowſkými býwali / z nichžto Křeſlaw byl Biſkupem Wratiſlawſkým / a Petr z Korozwek Léta 1485. byl neywyšſſijm nad poklady Králowſtwij Polſkého. Zawiſs také z Korozwek wolen za Biſkupa Krakowſkého / za Vrbana ſſeſtého Papeže / a byl vſtanowen za Viceregenta od Ludwijka Krále Vherſkého a Polſkého / pročež o něm doloženo in Cathalogo / že geſt ſe wijce w ſwětſkých wěcech nežli w duchowijnch ebijral. Léta 1396. Tolikéž Doběſlaw z Korozwek byl Léta 1475. Weywodau Lubelſkým / gehožto čіny rozličné paměti wypprawugi / a Staniſlaw z Korozwek byl Miſtokancléřem Králowſtwij Polſkého. Tito Páni Korozwečtij ſlauli také Wředowé z Korozwek / y Piorunowé / gichžto Mince až poſawad ſe ſpatřuge / a gſau Kreycary / gimžto řijkagi piorunky.

Odtud poſſli také Páni Buzenſſtij z Buzenina / Rod welice wzáctný / z kterýchžto Jeronym (ať aſpoň toho připomenu) žiw gſa za Krále Zykmunda Auguſta yak geſt byl mužem wzneſſeným / to mnohé paměti oznamugi / á ten vmřel za Krále Sſtěpána.

Pawel Syn geho vmřel w Wijdni Léta 1575. mage wěku ſwého dewatenácte Let / nad gehožto Hrobem in templo Scothorum položen geſt Kámen Mramorowý / a na něm takowý nápis:

Paulus Buzenſky à Buzienin, Polonus, ampliſsimo loco natus Adoleſcens, Dobczinenſis Præfectus, cum in iuvenili ætate ingenij fructus uberrimos edidiſset, brevi annorum ſpatio ingentem curſum gloriæ emenſus, ad dignam Vitam ſua virtute fatis maturantibus evolavit, Anno 1575.

Páni Gruttenſſtij odtud tolikéž počátek ſwůg magi / z nichžto geden včiněn byl Arcybiſkupem Hnězníenſkým / kteréhož žiwot Ianitius Poeta wypiſuge. Vmřel Léta 1472. Po něm wolen Jakub Senčnſký.

Tak také počátek Rodu ſwého vkazugi Páni Dąbrowſſtij wſſeligakými auřady zemſkými ſlawnij / Páni Kozminſſtij / Páni Kužicowé / Páni Křepičtij z Bořiſſowic / z nichžto geden wládl Stolicý Arcybiſkupſkau w Hnězně / a o tom Ianitius ſložil takowé Werſſe,

Vna tot æſtates vixit Roſa florida ſemper,
Et vernans nullo tempore digna mori,
Cana quidem, ſed grata fuit, nempe omnibus illis,
Qui choreas, ludos, deliciaſq; colunt. obijt 1510.

Dále od toho tolikéž Borege Bratra S. Wog-

 tiecha

těcha poſſli tito wſſyckni Páni dole poznamenaný / gmenowitě:

Páni Gizbynſſtý genž gſau w welkém Polſſtě / z nichžto geden Benedykt byl Biſkupem Poznanſkým / a Streycowé geho byli ſkuſſený Rytýři / píſſý ſe z Ruſce Ruſeckými.

Páni Garſſynowé w Syrackém Weywodſtwý. Wlčkowé z Ruſké Země / z nichž geden byl Arcybiſkupem Lwowſkým. Páni Wilčenſſtý na Kugawách. Jamiolowſſtý od Gnězna. Třebeňſſtý w Kragině Mazowſké. Grochowičtý w welkém Polſſtě. Nekměrowſſtý w Syracké Kragi. Gorſſtý w Plzenſkém Kragi. Mičinſſtý w Lubelſkém Weywodſtwý. Wybranowſſtý w Poznánſkém Weywodſtwý. Běrnačtj w Kaliſkém Weywodſtwý. Střalkowſſtý. Lipničtý w Syrackém Weywodſtwý. Dobroſolowſſtý na Kugawách. Zakſenſſtý w Syrackém Kragi. Chřanowſſtý též tam. Rodřepſſtý též tam. K Soběkurčtý, z nichžto Kryſtoff Soběkurſký z Soběkurſka a z Lipnice byl Proboſſtem Regihradſkým / a práwě naprawitelem Kláſſtera y Konwentu puſtého, w Morawě, nedaleko od Brna. Kučowſſtý, z nichžto geden totižto Ondřeg byl Opatem Swatokřjžſkým / vmřel Léta 1556. a po něm wolen Tomáš Palanowſký. Soběſerſſtý w welkém Polſſtě. Czarkowſſtý w Syrackém Weywodſtwý. Krepſſtý též tam / Latkowſſtý též tam. Zalenſſtý w Knjžetſtwý Pruſkém, Páni welice wzneſſený / z nichžto Jan Zalenſký za Krále Zykmunda Auguſta byl neywyšſſým Sekretářem tagným / Podkomořým / Kaſſtellánem Gdánſkým / Wolborſkým / Tucholſkým / Jaſenſkým etc. Staroſtau. Gidželſſtý w welkém Polſſtě. Zlobničtý tolikéž tam / Zamoſčtý y Mikorčtý též tam. Dobřelewſſtý w Kragi Petrkowſkém. Suchečtý w Syrackém / Krolikowſſtý w Sendomiřſkém. Přeborowſſtý. Samprochowé. Paločtý w Kragi Chečinſkém. Radziwſſtý. Skotničtý w Mazowě y w Krakowſkém Weywodſtwý. A ti wſſyckni vžýwagi za Erb Růže bjlé w ſſtjtu čerwené / a wſſy[illegible]i poſſli ſau od gednoho předka totiž gmenowaného Borege Hraběte z Libice a Bratra wlaſtnýho S. Wogtěcha.

Páni Sezemowé z Auſti / a Páni ze Stráže na gednoſtegného Předka ſ Pány wýš dotčenými / totižto z Rožmberka / z Hradce / a z Landſſteyna počátek Rodu ſwého wzkládagi / a vžýwagi modré Růže w zlatém poli.

Kronyky to vkazugý y pamětý rozličné / yak ſlawnými a wzneſſenými Pány býwali ti kteřjž ſe pſali ze Stráže / yakož také aſpoň o gednom z nich doloženo geſt na hoře / totižto o Panu Wjtkowi ze Stráže / genž byl za Legáta wyſlán k Gindřichowi Cý

ſaři Léta 1042. ſpolu s Panem Petrem Berkowcem/ a s Matěgem Howorcem: což připomjná y Hágek w Liſtu 119. Ale ten Rod tak znamenitý, tak wzáctný a wzneſſený, ſeſſel geſt/ tak že žádného potomka mužſkého pohlawj nepozůſtalo.

Panůw Sezemuow Rod Starožitný a wzáctný geſt/ kterýž ſe pjſſy z Auſti/ z Měſta toho totižto kteréž bylo založeno Léta 773. od Rothena Syna Rozmyſla ze Wſy řečené Ladwag/ yakž Hágek ſwědkem geſt/ kterýž o tom mluwj takto. Roten požehnaw Bratra ſwého Milaſlawa, obrátil ſe ku polední/ a přigda nad gednu Řeku/ dal ſobě poſtawiti neyprwé Dům/ a obydlj kteréž nazwal Auſti/ a opět oblýbiw ſobě giné. mjſto kteréž Řeka Lužnice obwlažuge/ wyſtawěl na něm Hrad wyſoký kamenný/ a dal mu gméno od ſwého gména Rotnůw Hrad/ při kterémž také mnoho Dworůw poſtawiti dal/ wida že tomu Hradu nemnoho bylo podobných.

Léta 1331. Za Krále Jana/ na Saudu Zemſkém ſeděli tito Páni/ mezy kterýmiž počten geſt Sezema z Auſtj/ Oldřich Zagic z Waldeka/ Beneš z Wartmberka/ Jan z Michalowic/ Heřman z Wartmberka a ginj mnozý,

Paměť gedna Koſtelnj při Létu 1361. připomjná Pana Wylima z Auſtj a na Teyně/ že geſt něgakau Almužnu dal Proboſſtowi Wſſech Swatých/ kterážto paměť při počátku znj takto:

Iodocus de Rozmberk, & Gvilhelmus Sezema de Auſti & in Tina, unà cum Domino Petro de Rozmberk expoſito omnium Sanctorum Eleemoſynam dederunt donaverunt &c. yakž doloženo w Knihách Erectionum.

Léta 1388. položen byl Sněm a nařjzen Saud o yakauš wěc znamenitau/ na kterémžto ſeděli tito Páni: Ondřeg z Dubé Neywyšſſj Sudj/ Gindřich Sſkopek z Dubé Komornjk/ Wylim Zagic/ Markwart z Auſti/ Jan Prknar z Prknſteyna/ Gindřich z Rožmberka/ Heřman z Nowého domu/ Oldřich z Nowého domu/ Jan Sezema z Auſti/ Jan z Zampachu/ Plichta z Žerotjna/ Kunrád z Lnar/ Gindřich z Březnice/ Břeněk z Skály/ Burkard z Janowic// Zdeněk z Rožmitála/ Hynek Berka z Duké/ Ratmir z Sſwamberka/ Wogtěch z Sſternberka/ Zdeněk z Sſternberka/ Cženěk z Weſelé/ a ginj mnozý.

Hágek w Létu 1420. připomjná Pana Oldřicha z Auſtj a na Sezemowé Auſtj/ genž byl zamordowán od Žižky/ a Táboři pobrali geho znamenité poklady/ y prywilegia rozličná y Mageſtáty/ a

Žižka

Digitized by Google

Zižka zmocniw ſe toho Panſtwij s ſwými bogownijky, tu ge oſadil/ a založil Měſto Tábor kdež někdy byl y Zámek řečený Hradiſſtě/ a to mijſto až podnes Zdmi ohražené pozůſtáwá/ a ſlowe Měſto Hradiſſtě Hory Tábor/ očemž o wſſem obſſýrněgi v Hágka při Létu dotčeném ſe wyprawuge.

Pan Prokop z Auſti gſa přinucen k tomu/ přidržel ſe Zižky y geho nábozenſtwij/ čemuž ſnažně až do ſmrti odporowal Pan Oldřich z Auſtij wýš gmenowaný.

Ladiſlaw Král Cžeſký Pana Sezymu z Auſtij včinil dědičným Kragečem neb Firſſneyderem ſwým/ a dal mu ten auřad y tytul dědičně/ kteréhož až poſawad vžijwagi Páni Sezemowé z Auſtij/ kteřijž bydlegi na Auſtij w Kragi Litoměřickém.

Jan Knjže Opawſké a Hlupčické/ když včinil ſmlauwu Léta 1478. s Panem Janem Zagicem z Hažmburka a z Koſti z ſtrany Kněžny Anny/ Pan Sezema z Auſtij k té ſmlauwě od Pana z Hažmburka přátelſky potřebowán byl. Dala pak gmenowaná Kněžna Anna wſſecken nápad ſwuog yak po Otcy tak po Mateři, Manželu ſwému Pánu Janowi z Hažmburka dědičnému Trukſaſu Králowſtwij Cžeſkého/ na čež včiněn y zápis/ w kterémž ſe podepſali/ Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Kláſſteře Hradiſſti/ Pan Sezema z Auſtij a na Auſtku/ Pan Zbyněk z Kolowrat a na Kornhauze/ a Vrozenj Panoſſy/ Oldřich z Dubu a Jan z Kamenice.

Wyrozumijwá ſe tomu z Kwitancy mnohých při odewzdáwáni Berně w roku 1527. že gſau byli Bernijcy Králowſtwij Cžeſkého neywyšſſij/ Pan Jan z Auſtij a na Auſtij dědičný Krageč Králowſký/ a Giřijk Wrš z Sadlna a na Skálce.

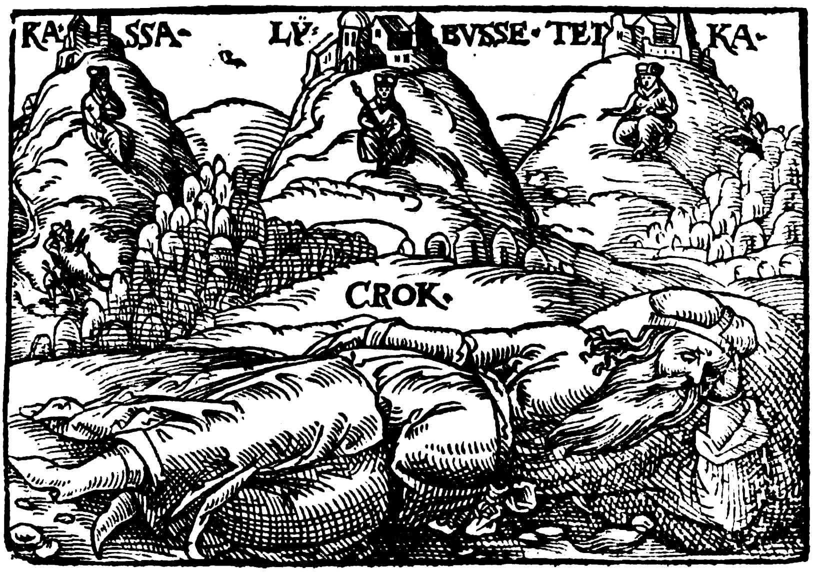
Mezy Liſty Panuow z Hažmburka widěl gſem ſmlauwu Přátelſkau včiněnau Léta 1537. mezy Panem Wylimem a Panem Giřijkem Bratry z Wartmberka a na Kamenicy/ kteréžto ſmlauwy puowodem byl Pan Jan Sezema z Auſti dědičný Krageč Králowſtwij Cžeſkého.

¶ Kteřij Pani z Rodu toho žiwi byl za čaſu práce mé/ ti doloženi budau pod Saudem Zemſkým.

O Počátku a Staroʒitnoſti Erbu a Rodu těch wſſech Panuow kteřijʒ ʒa ʒnamenij Rytijřſké vʒijwagij Swinſké Hlawy.

(:) (:) (:)

Kapitola IIII.

ZŘzetedlně to Hyſtorye Czeſká vkaʒuge/ ʒe Předek Erbu toho geſſtě ʒa panowánij Pohanſkých Knijʒat w těchto Kraginach byl/ totiʒto toho čaſu, kdyʒ ſe pſalo meʒy Křeſtiany Léta od Naroʒenij Páně 716. yakoʒ o tom Hágek w liſtu ſedmém takto wyprawuge.

Muʒ geden welmi ſylný ʒ Rodu Sſtroſowa gménem Biwog, Syn Sudiwogůw/ aby ſobě kratochwijl včinil/ wſſel na Račij Horu/ kdeʒ potkaw Swinij diwokau / vgaw gi ʒa vſſy / na hřbet ſwůg gi wloʒil, a neſl na Hrad řečený Libijn. Libuſſe Kněʒna ſe wſſemi Pannami ſwými diwila ſe takowé ſýle/ a weʒmauc ʒlatau přijpaſku, gemu gi yako Hrdině a Rytijři ſylnému darem dala. Kaſſa pak Kněʒny Libuſſe Seſtra, kteráʒ toho čaſu práwě na Hrad Libijn přigela / widauc takowau hrdinſkú ſýlu, gey ſobě ʒa Manʒela pogala.

A tu ſe poroʒuměti můʒe, ʒe ſwrchu gmenowaný Biwog nebyl ʒ Rodu proſtého/ nýbrʒ ʒe geſt poſſel ʒ kmene Hrabat těch, genʒ byli s Czechem a Lechem do té Kraginy přiſſli: Neb Hyſtoryk dotčený oʒnamuge gey býti ʒ Rodu Sſtroſowa / kterýʒto Rod byl někdy ſlawný a

wny a welice rozſſýřený in Dacia/gehožto dáwnj předkowé Pſſtroſa za zna-
mený na ſwém Rytýřſkém ſſtýtu noſyli, yakého y nyný některj Rodowé w
Kraginách Německých vžýwagi / mezy nimižto počteni mohau býti Pá-
ni Franſſp:kowé, gichžto ſſtýt ſtkwj ſe býlým Pſſtroſem gſauce ſám barwy
če. né.

Narodil ſe potomně Biwo-
gowi z Káſſy Seſtry Libuſſyny Syn Rodi-
ſlaw/kterémuž giž za wěku zroſtlého některy
řýkali Swiný Hlawa proto že Otec geho wy-
diwokau Swiný (yakž oznámeno) vchycenau
za vſſy žiwau na Libýn přineſl / čehož na pa-
mátku a wěčnau pochwalu ſýli Otce ſwého,
noſyl on za znamený Rytýřſké s powolenjm
Libuſſe Swiňſkú Hlawu. Hágek w létu 728.

Gſauce potom zbohacený w té Kragině
Kaſſynſké Rodiſlaw, dožádal ſe na Knjžeti

ſwáni

ſwem Přemyſlowi/ aby gemu dopuſtil w Kragině půlnočnůj Hrad poſtawiti na kterémžby ſe mohl předewſſemi Nepřátely Cžeſké Země brániti. K čemuž když powolenůj dáno od Přemyſla Rodiſlaw na gedné Hoře dům Kamenný wyſtawiti rozkázal/gemuž dal gméno od ſwého gména, Rodow/kterýž potom nazwán Konow.

Druhý Syn Biwoguow byl Proſtoſlaw / genž

zplodil Chleboſlawa Otce Zbraſlawowa toho kterýž dal wyſtawěti Dwůr ſpanilý nad Řzekú řečenau Miza: což wſſe porozuměti ſe může z Hágka takto mluwůjcýho. Geden z Wládyk znamenitěgſſých gménem Zbraſlaw z Hradu a Měſta Káſſyna, Syn Chleboſlawůw Syna Proſtoſlawowa, Syna Biwogowa Manžela někdy Káſſyna ſeſtry Libuſſyny/ mage dobytku ſtáda weliká/a gſa bohatý na ſtřůbře y zlatě poručil ſobě Dwůr kráſný a přibytek rozkoſſný poſtawiti mezy dwěma Řzekami, Wltawau a Mizau aneb Mizkau/ kterýž obklůčiw Zdi pewnau z Kamene twrdého/ dal gemu gméno od ſwého gména Zbraſlaw/ a naň z Kaſſyna Hradu ſwého wždycky wzhlůdal.

Toho čaſu také Bratr Zbraſlawůw gménem Rod/gſa též Muž znamenitý/a mage welikau miloſt k Bratru ſwému/ nechtěl w Březowicy zůſtati/ale rozkázal ſobě Dům weliký a ohradu ſſyrokau založiti nad Řzekau genž ſlo we Miza/kterémužto dal gméno po ſwé gménu Rodotin/to geſt Rodowa ohrada/neb na tě čas řůkali ohradě Tjn/ k čemuž on přidaw ſwé gméno, nazwal gey Rodotjn: a tu geſt w krátkém čaſe Luk a dědin mnoho nadělati rozkázal/s takowým rozmnoženůjmi Dobytka a Obilůj/že ani Zbraſlaw Bratr geho gemu w tom rowný nebyl. Hágek w Létu Páně 840.

W Liſtu 69 a w létu 920

dwa Muže téhož Erbu, kteřjž k wůli Drahomiře Panůj ſwé, zamordowali Swatau Lidmillu přůtelkynůj ſwau, Manželku Knůžete Bořiwoge/ kteráž ge z mladoſti wychowala/ týž Hágek připomůjná těmito ſlowy:

Ta vkrutná Gezábel Drahomira žádným ſpůſobem nemohla ſe vpokogiti/ ale wůce zlého k zlému přidáwala/chtě ſwůg zlý vmyſl ſkutkem zlým wykonati/a powolawſſe k ſobě dne gednoho Tumana a Kumana Muže znamenité/gimžto řjkali někteřj ſwinůj hlawy/proto že byli z Rodu Biwogowa, žádala gich aby gedauce na Tětůjn, pod ſpůſobem přátelſtwůj yakoby chtěli Tětůjn Hrad a Měſto kteréž ně-

kdy předkowé gich drželi, ſpatřiti / Lidmila Sſwegruſſy gegi yakýmkoli ſpůſobem žiwota zbawili / za čež gim weliké dary dáti připowěděla. Oni pak Pohané gſauce Zlata žádoſtiwij, wedlé žádoſti Drahomiry tu Swatau Kněžnu, ač byli gegij krewnij přátele, neljtoſtiwě zamordowali. Očemž y Dubravius Hiſtoriæ Bohemicæ lib. 4.

Po zamordowánij té ctné Kněžny Cžeſké, Tuman dal ſobě Twůr poſtawiti / kterýž nazwal Wranowice / a od některých byl gmenowán Wranowſká Hora.

Kuman tolikéž Bratr geho Dwůr ſobě wyſtawil dřewěnný na Hůře neb gednem přijwrſſy / že pak byl neypředněgſſými Wládykau / dal mu gméno Wladek / genž Němcy přezděli Waldek.

Za panowánij Knijžete Oldřicha dokládá Hágek fol. 103 gednoho z Wládyk welmi Bohatého / genž byl w držénij Hradu řečeného Drſſka / z kteréhož čaſtokráte s Knijžetem na low wygijžděl / a ten ſlaul přijgmijm Wepřijk, neb geſt tolikéž Wepřowé hlawy na ſwém ſſtijtu za Erb užijwal / to ſe dálo Léta Páně 1009.

Léta Páně 1010. Král Polſký Chabry k zdrawij gſa nawrácen / s welikým počtem Lidu bogowného opět táhl na Cžechy / a přibližiw ſe k Kladſku / počal ho vkrutně dobýwati ſe wſſij možnoſti. Bránil toho Měſta zmužile Rodek Heytman Knijžete Oldřicha / bogownijk welmi ſtatečný z Rodu Waldeckých / a w tom přiſſla gemu pomoc z Němec, že náhle a zhuſta mřijti počali ti, kteřijž gey oblehli / tak že gich w oſmnácti dnech půl druhého Tiſýce pochowáno: čimž přeſtraſſený Král odgel neyprwé od Kladſka / a za ſebau wſſemu wogſku poſpijſſeti poručil. Hágek w liſtu 105.

O Dětřiſſkowi Hraběti Synu Buzowa genž byl poſſel z Rodu Sſtroſowa a Biwogowa / nacházý ſe v Hágka w liſtu 160. w Létu pak 1109. takowá paměť.

Když vſlyſſel Bořiwog Knijže yak Swatopluk zahynul / a kterak giž ſedij na Stolicy Králowſtwij Cžeſkého Wladiſlaw / hned ſe obrátil přes Polſkau Kraginu do Srb k Wigbertowi / gehožto raddy užijwage, a některých Cžechůw mage mnohá přiřikánij / přigel tag-

ně s některými ſwými pomocnijky do Czech/a na ſſtědrý den ráno když ſwijtati počalo/wgel do Prahy bezewſſeho odporu, chtě Měſſtany z ſtatků gich oblaupiti. To ſe ſtalo práwě nenadále /pročež Měſſtané ſe vlekli newědauce ſe které ſtrany přijdržeti: Někteřj owſſem vtekli ozelegice Manželky, dětij, y ſtatky/ a ginij z toho byli potěſſenij/neb gegich yakékoli Zbožij s powolenijm Bořiwogowým brali. Tu byl zagat Heřman Biſkup/ ale od ſtrany ſwé byl retowán/tak oněm rozuměli někteřij z Wládyk, žeby byl rád odgel, gednom aby k žádné ſtraně ſwolowati neměl. W tom také Fabián Zpráwce Wyſſehradſký, buď z ſtrachu neb opatrnoſti vžijwage/chtě raděgi z daleka poſlauchati/než z blijzka ſwolowati/vgel z Wyſſehradu / a bydlel w okolnijch Wſech/očekáwage něgaké proměny. Za tim Lid obecný běhagice po Wſech z nijch Zbožij a nábytky wſſeliké do Hor a Skal zanáſſel/a ti genž byli powýſſeněgſſij a yako Zpráwce Lidu/a zwláſſtě okolo Prahy/ geli k Hradu Pražſkému, chtjce přijſahám ſwými za doſt včiniti/kdež widauce množſtwij Lidu a nebezpečenſtwij ſwé / muſeli gſau přiwoliti k ſtraně Bořiwogowé / kterýmž Bořiwog ſlibowal láſku a miloſt, přijſahau ſliby ſwé potwrzugic/a poručiw wſſe Hrabiſſowi/ odgel na Wyſſehrad yako na bezpečněgſſij mijſto / a odtud ráno na druhý den genž byl Hod ſlawný Božijho Narozenij/ wgel s welikau ſlawnoſti do Měſta Prahy/a proti němu wyſſlo Kněžſtwo s proceſý/přigijmagice geg yako Knijže a Pána ſwého: on pak wyſlyſſew tu Mſſy ſwatau, na Wyſſehrad ſe zaſe, obrátil.

Toho čaſu Otta Knijže a Wacek Hrabě byli w Hradcy nad Labem/ očekáwagice na Wladiſlawa Knijže Pražſké k ſlawnoſti Wánočnij / a magice o tom giſtau ſpráwu že Bořiwog Prahu opanowal /hnuli ſe rychle oba dwa s třmi Tiſycy Lida oděněho k Potoku řečenému Rokytnice / kdež zůſtali přes noc/na ráno oblehli Wyſſehrad/oſazugice wſſecky ceſty/ aby žádný ne mohl z něho vgiti, ani do něho ku pomocy wgijti/ neb ſſpijže dodati.

Vſtanowil to před tim Wladiſlaw/aby ſlawnoſt Narozenij Pana Kryſta wykonáwal w Hradcy nad Labem/ale magic Poſelſtwij od Cýſaře Gindřicha žádagicýho/aby ſe před nim w Řezně na Sněmu obecném poſtawil a to w den Nowého Léta/přinucen byl ono předſewzetij změniti/ a chtě neoſlyſſeti žádoſt Cýſařſkau/přikázal Wáclawowi Knijže Ottu pozwané na tu ſlawnoſt poctiwě ctijti/a ſám hned na zeytři den ſwatého Tomáſſe z Prahy wygel/a přigel do Plzně ten den před ſſtědrým wečerem/kdež y zůſtal při ſlawnoſti Wánočnij.

Na den ſwatého Sſtěpána giž ſe ſtrogil z Plzně wygeti / tok mu teprwa oznámeno co ſe w Praze děge. Rodeſlal bez meſſkánij k Gindřichowi Cýſaři wyprawugice ſwau přijhodu/a ſám na den ſwatého Jana Ewangeliſty k Praze poſpijſſyl/toliko s těmi kteřjž na ten čas při něm byli.

Přigew tehdy k Měſtu menſſýmu/nalezl Brány zawřene, y Oděnce na Zdech ſtogicý k bozi přihotowené/ a přiſtaupiw blizko k Bráně Břewňowſké/mluwil k Wogákům Nepřijtele tu očekáwagicým takto: Wſſak pokogně k wám gedu/zneyte mne/a otewřete Brány Pánu waſſemu: ale nemagice od nich žádné odpowědj/odgel přes Potok Bruſku na Horu/odkudž ſpatřiw hauff nemalý lidu oděného/ s kterýmžto Wáclaw Syn Wigebertuow táhl na pomoc Bořiwogowi/y wyſlal rychle gednoho z ſwých aby zwěděl co gſau za Lidé/a za tim ſwé k bogi zſſykowal. Skrze toho ſſpehéře poznáno že gſau Nepřátelé/a Wáclaw wida proti ſobě Wogſko ſtáti/ ſtrachem gſa poražený yakožto nowotný bogownijk, a práwě w bogi nebýwalý/ wſſak předce napomijnal ſwých ſtraſſliwými vſty řkauce: Giž widijte wſſyckni že nám

nelze vtijkati/protož aſpoň to včiňte, bite nepřátely yak můžete/ aby bez po-
mſty nezůſtali/a hned rozkázal Praporec bogowný rozwinauti/ a pomocy
wſſem od Pána Boha ſtrauſſeně žádati.

Wladiſlaw z přirozené dobrotiwoſti chtěl gich pominauti/ a s nimi bi-
twy neſweſti. Tok Dětřijſſek Hrabě Syn Buzůw, genž byl z Rodu Biwoge,
toho kterýž ſylau ſwau wſſecken Hrad Libijn k podiweňij wzbudil/ Mužik o-
wſſem poſtawy newelikė ani mladé/ gſa wždycky yako zápal do bitwy, při-
ſtaupiw k Wladiſlawowi/a řekl: Ctný Knijže/newijme co ſe to děge/ znáš
owſſem že tuto gſau nepřátelé naſſy/kteřijž na nás táhnau y na přátely naſſe
a ty nic na proti tomu němyſlijš včiniti/ newijme co myſliti/ a nebo máš
s nimi něgaké ſrozuměnij: kterémuž Wladiſlaw odpowěděl: Bogijm ſe Pá-
na Boha mého/ nerádbych krwe Křeſtianſké ani nepřátelſké wylewal/ neb
kdo mi dnes nepřijtelem, zýtra dáli Pán Bůh může býti mým přjtelem: nad-
to nerádbych aby ſe wám yakožto přátelům mým milým něco zlého přiho-
diti mělo. Na to Dětřijſſek boge žádoſtiwý, neporadiw ſe s giným řekl:
Giž ſme tomu dobře wyrozuměli: Protož geſtliže ty nelituges a neb litowati
nechceſs té křiwdy/ zůſtaň tu a puſt nás na tyto twé y naſſe nepřátely. Knij-
že dij: poněwadž ſe tobě tak widij/ zwijſs a ſpatřijš co činiti bude Meč můg/
a rychle pochytiw ſſtijtu ſwého/ ſám Knijže neyprwé wſkočil mezy nepřátel-
ſké hauffy/ kteréž ſtatečně rozháněl, neginak než yako k hněwu popuzený di-
woký Wepř mezy Pſy/ ſekage na lewo y na prawo s zmužiloſti takowau že
nepřátelé před nim padali yako ſnopowé/ a to tak dlauho až wſſecken oděw
geho w krwij lidſké byl zbrozený.

Toliké ž y Rytijři geho nezaháleli/ nýbrž náſledugic Knijže ſwé/ mužně
na nepřátely dotjrali / až nad nimi wijtězſtwij ſſtiaſtně obdrželi. W té bitwě
zahynul Wicen Muž wýborný z Rodu ſtarožitného/ gehožto zahynutj Knij-
žeti Wladiſlawowi litoſt a zármutek zplodilo. Po dokonánij té bitwy pře-
prawilo ſe wogſko Wladiſlawa Knijžete přes Řjeku Wltawu o Wſy Buben/ a

puſtilo

puſtilo ſe k Wyſſehradu/ kdež nalezeno Kňjže Otta a Wacek přátely/ kteřjž bſlyſſjce o ſwedeném bogi, welmi z toho byli potěſſenj. Wácſlaw pak Syn Wigbertůw vtjkage z Pole s welikau žaloſtj do Prahy přiběhl.

Téhož Dětřjſſka připomjná Hágek na giném

mjſtě a to též při Létu Páně 1110. těmito ſlowy:

Když Wladiſlaw s poddanými ſlawil ſlawnoſt Dědice Cžeſkého a Předka ſwého S° Wácſlawa na Hradě Pražſkém/ wkročil mezy ně poſel řka: nowiny ſlyſſte; wy zde weſeli gſte bezpečně/ a Bratr wáš Soběſlaw ſpolečně s Wogſkem Kňjžete Polſkého ſſkodně Zemi plundruge. Tu ſchytiw ſe Wladiſlaw poručil wſſem zbraň bráti/ a shromáždiw Wogſko/ položil ſe v Potoku Cydliny, v Wſy kterauž gmenugi Laucka. Za tim Polácy giž ſe byli přes Rzeku Labe přeplawili/ a wyſſpehugice Lid Wladiſlawůw, Zemi hubiti nepřeſtáwali. Pročež Wladiſlaw aby gruntůw ſwých déle hyndrowati nedopauſſtěl/ hnul ſe s Wogſkem proti nim/ a wida Poláky w ſſyku ſtáti/ neſměl ſe o ně pokuſyti/ ale wždy přjhodněgſſjho mjſta k potkánj očekáwal/ a když byli v Potoku Trutnowa, přiblj͡žil ſe k nim Wladiſlaw s Wogſkem ſwým/ a Boleſlaw poručil ſe neyprwé těm přes Potok přeplawiti/ genž byli kořiſtj bez nedoſtatku nabrali/ ſám pak s hauffem ſwým ſtál po lewé ſtraně/ a Soběſlaw s Lidem ſwým po prawé. Tu Wladiſlaw ſpořádal ſwé Wogáky/ a Polácy gſauce giž připrawenj začali bitwu proti Wladiſlawowým.

Což ſpatřiw Dětřjſſek mage w hauffu ſwém yako Sto Rytjřuow welmi ſtatečných/ řekl hlaſem ſylným: Kdo má ſrdce ſtraſſliwé odgeď na ſtranu/ a geſtli kdo hotow geſt pro Wlaſt ſwau vmřjti, hned poſpěš za mnú. To powěděw, wſkočil yako hladowitý Wlk mezy Owce do Wogſka Soběſlawowa/ a Wladiſlaw s ſwými do Wogſka Boleſlawowa: Zmužila bitwa byla zewſſech ſtran/ a po malé chwjli Soběſlaw počal vtjkati/ neb Dětřjſſek na něg ſylně dotjral/ y na tiſýc Polákůw gemu zbil/ pročež y Boleſlaw

 ſnadně

ſnadně k vtjkánj přinucen. Vtjkali vprkem Nepřátelé/ metagice netoliko kořiſt nabranau/ ale y ſwé poklady yaké koli s ſebau z Polſky přineſli/ kterýchž Cžechowé nazbjragice z rozkázanj Wladiſlawowého, do Prahy ſe obrátili. W tom Bogi Soběſlaw raněn byl w rameno/ a Dětrjſſek Mniček welmi ſtatečný po zmordowánj mnohých Polákůw/ chránjc Wlaſtſwau/ tu též běh žiwota ſwého dokonal/ gehožto ſmrt welmi želel Knjže Wladiſlaw.

W třech Stech a pěti Letech po tom včinku mordéřſkém Tumana a Rumana/ to geſt Léta Páně 1225.

Potomcy ginj Rodu tak ſlawného welikau nepřjzeň a oſſklíwoſt gedni proti druhým ſpuoſobili/ prokazugice těm welikau neliboſt kterjž z těch krewnjch nágemnjkůw poſſli: yako Sudoſlaw Třemſſynſký powſtal proti Zbihněwowi Klapſkému a Břiſlawowi Roſſalowſkému, yak Hágek wyprawuge/ wſſak anonimos pokládá Třemſſynſké/ Drſſtkowſké a Lopatſké s Roſſalowſkými s Klapſkými a Wlaſtiſlawſkými proti Wranowſkým/ Hurkowſkým a Truſlowſkým/ a to proto že gſau ti mjnili Předky ſwé býti newinné Smrti S. Lidmilly/ a že takowé obohacenj při njch nebylo/ než co gſau měli, toho že gſau ctně a ſſlechetně nabyli.

Král Přemyſl vwažugic žeby z té malé giſkry oheň weliký wygjti mohl/ a žeby ſkrze to mohli býti geſſtě wětſſj různice a wálky/ ano ſnad y zkaženj Země/ powolal wſſech Panůw na Sněm/ a včinil mezy těmi Weprjky porownánj takowým proſtředkem, aby ſe gedni od druhých znamenjm Rytjřſkým dělili takto:

Roſſalowſſtj Klapſſtj y Wlaſtiſlawſſtj aby Swiňſkau Hlawu w zlatém ſſtjtu noſyli/ a přitom Zagice běžjcýho w modrém poli.

Třemiſſynſſtj/ Drſſtkowſſtj a Lopatſſtj aby při ſamotné Swiňſké hlawě zůſtali.

Wranowſſtj pak/ Hurkowſſtj a Truſlowſſtj aby při Hlawě Swiňſké Lwicy na gednom ſſtjtu noſyli, poručil. Spokogil ge tehdy timto ſpuoſobem/ totižto aby ſe dělili proſtředkem giného a giného Erbu/ ač byli wſſyckni z gednoho kmene a rodu.

Po takowém ſrownánij když drahné Let přeběhlo/poſſel z toho Kmene Pan Oldřich z Waldeka řečený Zágic/kterýž Kláſſter ſwaté Dobrotiwé wyſtawěti dal/z takowého Nebeſkého wnuknutj. Ležijcýmu gedné chwijle čaſu nočnijho na Loži ſwém/ a giž ſkůro Demnice z Hory wyſſla/vdalo mu ſe pohlédnauti/ a vzřel

an dwa Muži při něm ſtogij poſtawy ſpanilé/ kteřijž k němu promluwili / řkauce: Oldřiſſe wſtaň/připraw ſe a poď za námi/ kterýž wſtana včinil tak a ſſel za nimi: yak pak wyſſli z přijbytku geho/hned gey yako wijtr letnij zachwatil/a neſl do gednoho hlubokého Audolj tu kdež byl Les welmi huſtý/a tu poſtawen gſt na nohách ſwých/a ti Muži ſwatij s nim. W tom dala ſe gemu widěti welmi kráſná Paňa poſtawy ſluſſné/ gegižto kráſe a oſobě nemohl ſe doſti wynadiwiti/a ti dwa Muži otázali ſe ho (yakž doloženo v Hágka při ſpiſowánj Kláſſtera ſwaté Dobrotiwe) řekli: Widijſſli tu ſwatau Pannu/a on, widijm: ale newijm kdo geſt aneb odkud geſt. Odpowěděli oni: Geſt Matka Pána Gežijſſe Kryſta / kterauž čaſto wzýwáš na pomoc/aby ſe za tebe k ſwému milému Synu přimlauwala. On pak padl na kolena/a w ten čas poručeno gemu, aby rozkázal na tom mijſti na kterémž gi widěl, Kláſſter poſtawiti/a hned zmizeli ti Muži y Panna od oči geho. A on wzdaw chwálu Pánu Bohu/obrátil ſe k Waldeku na Zámek ſwůg. Tu Wrátný k wolagicýmu na Moſtě dij: milý Pane, kudy gſy z Hradu wyſſel: wſſak s doma w nocy byl/a yá gſem tebe z Zámku newypauſſtěl. na čež on toliko odpowěděl, řka: Božij wůle / a wſednauce hned toho dne na Kůň/gel do Prahy/kdež Králi Ottagarowi wygewugic widěnij ſwé, žádal od něho powolenj k wyzdwiženij Kláſſtera/kteréž když obdržel ſkrz liſty ſobě dané/na zeytřij po ſlawnoſti zwěſtowánij Panny Marye / to geſt 26 Měſýce Března ſám ſwau rukau Kláſſter pořádný založil/a dokonaw gey, poručil do něho vweſti Bratry řádu ſwatého Auguſtýna / kteréž žiwnoſti doſtatečnau opatřil:

čehož na wěčné ſwědomj ſpatřuge ſe w pamětech Kláſſtera toho text latinſkými literami takto napſaný. Anno incarnationis Domini 1263. die 8. Calend. Aprilis, de conſenſu Illuſtriſſimi Principis Domini Ottagari Regis Bohemiæ, Inſignis & Magnificꝰ Dominus Vlricus Lepus de Valdek, fundavit Monaſterium Beatæ Mariæ Virginis in Inſula, & dotavit fratribus Eremitis ordinis S. Auguſtini.

S tau terminacij Koſtelnij y s Kronykau ſrownáwá ſe confirmaci Jana Biſkupa Pražſkého / kterauž gſem četl, na Pargaméně w takowý ſmyſl napſanau:

Ioannes Dei gratia Pragenſis Epiſcopus, Vniverſis præſentes literas inſpecturis, ſalutem in Domino ſempiternam, exercentibus & exercere cupientibus opera Pietatis, libenter favorem Pontificalis officij, quantum tum debere poſſumus, impartimur, &c. Supplicavit nobis Dominus Vlricus de Valdek Subpincerna Domini noſtri Ottagari Regis Bohemiæ, Chriſtianiſſimi Ducis Auſtriæ & Styriæ, & Marchionis Moraviæ, ut

ſub donatione ſua perpetuâ, quâ bona temporalia pro æternis felici commertio commutare cupiens feciſse dignoſcitur, Religioſis viris & Fratribus Eremitis, Ordinis Sancti Auguſtini de Oſtrov, teſtimoniales literas noſtras & confirmatorias cum ſub ſcriptione teſtium, qui præſentes aderant, eiſdem fratribus, ad æternam rei memoriam concedere dignaremur. Nos verò pijs & favorabilib⁹ petitionibus, huius modi benignum ſicut decet aſſenſum impartiri volentes tenore præſentium proteſtamur: quorum præmiſsus Dominus Vlricus de Valdek in noſtra & Venerabilis Fratris noſtri Iatueſiæ Epiſcopi, ac teſtium ſupra ſcriptorum præſentia, donationem, quam pietatis intuitu priori & fratribus præfatis de Oſtrov fecerat, expreſsis nominibus omnium rerum, quas eis donaverat, voce propria publicavit; videlicet, primò præcipuum locum in quo Eccleſia & Monaſterium dictorum fratrum, ſitum habet, Oſtrov ſcilicet, itẽ Oſtrov & Kvan Villas, & quidquid idem Nobilis habuit iſtivs donationis tempore in Viſseradic, cum Vniverſis agris, campis, pratis, nemoribus atq; ſylvis & omnibus alijs pertinentijs ſuis memoratis Priori & Fratribus, ac etiam uſum metalli cuius cunq;, quod in ante dictis poſseſsionibus, vel earum parte contigerit aliqua, reperitur, dedit liberaliter & conceſsit, ab ipſis & eorum Succeſſoribus, iure hæreditario poſsidendas in perpetuùm, nihil iuris ſibi ſuiſq; hæredibus reſervans in Monaſterio eodem, & bonis jam dictis, præter hoc ſolũ, quod ipſe & ſui hæredes propriis laboribus & expenſis, toto poſſe defendent Monaſterium, divinæ retributionis intuitu, & omnia bona iſta, & alia quæ dicto Monaſterio devotione fidelium in poſterum conferentur, & donationem hanc piam laudabilem & honeſtam, dignis à Domino laudibus commendent, autoritate qua fungimur confirmamus. Nulli ergo omnino liceat, hanc noſtræ Confirmationis paginam infringere, aut ei auſu temerario contraire. Si quis autẽ hoc attemptare præſumpſerit, indignationem Dei omnipotentis, & noſtram ac anathematis ſententiam ſe noverit incurſurum. Acta ſunt hæc Anno Domini 1263 in die dedicationis Domus Dei, quam in Monaſterio ſæpe dicto, unà cum honorabili Fratre noſtro præſcripto Henrico Iatueſiæ Epiſcopo divina nobis favente gratia peregimus, tertio Idus Mai, in honorem & memoriam Sanctæ Mariæ Virginis glorioſæ. Teſtes autem huius rei & præmiſsorum omnium ſunt hi. Vlricus filius Budiſlai de Rozmital, Burkardus de Vartmberk, Bohuſlaus de Komařzov, Vitus de Corona, Onſo de Chluſtina, Palſa de Bucovina, Zipota de Carzes, Miles Alexius Canonicus Olomucenſis, & Budiſlaus Canonicus Pragenſis, Zaviſse de Horzovic, Sifridus de Sſvamberk, Iaroſlaus de Ohrazenic & Vlric⁹ de loco eodem, Zbraſlav de Puſnik, Bozdzey de Zvikov, Przibiſlaus de Ratay, Bozdzey de Meſna, Romek de Taſsov, Vlricus de Rynice, & alij quam plures. Et ut ſcriptum præſens, robur debitum temporibus perpetuis valeat obtinere, ipſum, Sigilli noſtri caractere, & ipſius donationis Sigillo fecimus roborari. Datũ in Valdek, Anno & die præfatis, in ditione Sexta, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Nacházým w pamětÿ züſtawené w témž Kláſſteře/ že gmenowaný Pan Oldřich měl dwě Manželky/ z nichžto prwnÿ ſlaula Bohuſlawa/ a na té Manželky Zbožým kteréž bylo gegi Wěno, založen byl Kláſſter ſwaté Dobrotiwé/ gemuž potom změněno gméno pro tu přjčinu kteráž nÿže doložena bude.

Druhá

Druhá Manželka ge° byla Paní Alžběta z Swinař/ kteráž vmřela Léta 1321. yakž pamětj téhož Kláſſtera ſwědčj.

Sám tolikéž Pan Oldřich vſnul w Pánu Bohu Léta 1271. yakž in libris beneficiorum poznamenáno geſt těmito ſlowy: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, primus fundator loci iſtius, qui dedit Conventui omnes ſylvas & Villam Avaram & curiam in Inſula cum duobus Alodijs, & Piſcinam cum Molendino, & Alodium in Vſeradic.

Hágek také téhož Roku ſmrt geho pokládá fol. 250. a byl na ten čas P. Oldřich Purgkrabým Pražſkým yakž to liſt Krále Ottagara daný na obdarowánj ſwobod Koſtelu Holomauckému, oznamuge.

Syn Pana Oldřicha z Waldeka Fundátora/

tolikéž gméno měl Oldřich/ a ten vmřel po Otcy ſwém Léta Páně 1281. wedlé Knjh Kláſſtera Oſtrowſkého takto ſwědčjcých: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, filius primi fundatoris, qui dedit Conventui Villam quæ vocatur Trnov, & commutavimus illam Villã pro Praſcoles & pro Sedlecz: Kdež ſe gmenuge y Paní Anyžka Manželka geho, genž byla vmřela Léta Páně 1346.

Hágek při Létu Páně 1327.

pjſſe že Pan Oldřich z Hazmburka Syn Pana Wylima z Waldeka gſauce Děkanem Koſtela Pražſkého vmřel/ a w Koſtele Pražſkém pochowán: Ten byl někdy za dnuow žiwota ſwého ſpůſobil, že přiwezeno bylo do Czech Tělo ſwaté Dobrotiwé/ a dáno do Kláſſtera Oſtrowſkého pod Waldekem založeného od Pana Oldřicha Zagice z Hazmburka/ yakž wyſſe dotčeno/ a z té přjčiny potomně ten Kláſſter ſlaul S. Panny Dobrotiwé.

Pamětj pak Kláſſtera Oſtrowſkého/ Smrt té-

hož Děkana pokládagj Léta 1326. takto zněgjcý: Anno Domini 1326. Obijt Venerabilis Dominus Vlricus de Hazmburk, Decanus Eccleſiæ Pragenſis, filius Domini Vilhelmi, qui dedit Conventui Corpus Sanctæ Benignæ, & Archam cum Reliquijs.

Pána Zbynka z Waldeka s

Manželkau geho Komornjka Neywyſſſjho Králowſtwj Czeſkého/ a Purgkrabj Zámku Pražſkého/ Druhého Syna Pana Oldřicha gmenowaného/ pamětj téhož Kláſſtera na Oſtrowě připomjnagj/ kterýž vmřel Léta 1382. wedlé zněnj textu tam doloženého: Anno Domini, ut ſuprà, Obijt Dominus Sbigneus filius primi Fundatoris, Camerarius Regni Bohæmiæ & Burgravius Caſtri Pragenſis, &

Vxor

Vxor ſua, Domina Bohuſlava, quorum animabus tribuat Dominus requiem ſempiternam: pro opere chori recepit Conventus Centum ſexagenas groſſorum.

Třetij Syn Pana Oldřicha gmenowaného byl Budiſlaw Proboſſt Mělnický / kterýž vmřel Léta 1391. yakž oněm pamětí Kláſſterně napſaná geſt w tyto ſlowa: Anno Incarnationis Dominicæ 1391. Obijt Dominus Budiſlaus Præpoſitus Mielnicenſis, filius primi fundatoris, pro cuius anima emerunt nobis Villam quæ vocatur Tien. A ti byli tři Synowé wlaſtnij Pana Oldřicha neywyſſſijho Mundſſeňka Králowſtwij Cžeſkého / a ten Auřad po ſmrti geho oddán byl Panům z Wartmberka dědičným práwem na čaſy wěčné. Kteréhož niagi vžjwati po Starſſým / yakž otom pod Rodem gegich dotčeno bude / a Auřad Trukſaſký dán Potomkům Pana Oldřicha z Hazmburka.

Léta Páně 1304. libri beneficiorum připomjnagi Pana Oldřicha Wnuka ſwrchu gmenowaného Oldřicha Fundatora těmito ſlowy: Anno ut ſuprà Obijt Dominus Vlricus miles dictus de Mendico, Nepos primi Fundatoris, qui legavit nonaginta marcas cũ dextrario & omnibus armis ſuis huic domui, pro cuius anima tenemur ſingulis annis nutrire quinquaginta Pauperes, & 24 Miſſas ipſo die, vel infra tres, complere.

Léta 1310. Gindřich Korytanſký wygel z Cžech s Manželkau ſwú / a zagaw mnoho wězňůw, yako Gindřicha z Kamene Měſſtěnina Pražſkého / a několik Mládencůw Pražſkých / wſſecky těžkými pauty okowané vmýnil weſti do Korytan / gſa hněwem zapálený z té přjčiny / že Pražané giného za Krále wywolili. Ale Pan Wylim Zagic yakožto Muž horliwý rannijm gitrem puſtil ſe za Knijžetem Korytanſkým s některými ſwými pomocnijky / a dohoniw gey, rozpláſſyl geho wſſecky Služebnijky / a wězně zagaté odňal. O těmž Panu Wylimowi týž Hyſtoryk Hágek takowau zmijnku činij / circa Annum 1318.

Miſſenſſtij a ginij Němcy magice s Králem ſrozuměnij / wtrhli do Krage Ziateckého s welikým Wogſkem, chtijce Cžechy Králi odporné hubiti. O čemž zwěděw Wylim Zagic z Waldeka / kterýž otwſſem mimo giné Pány Cžeſké láſku k Králi měl / wſſak obáwage ſe aby ti Nepřatelé nad geho Zbožijm wedlé Ohry Řeky ſe nezaſtawili / ſebral weliký hauff wýborných Cžechůw / s nimižto táhl na Wogſko Německé / k kterémuž když ſe Cžechowé

Digitized by Google

chowé přiblijžili/ vlekli ſe welmi/ wſſak předce Heytmané a Deſátnicy držijc mezy ſebau raddu, mluwili řkauce: což máme činiti? an těch Němcůw tak mnoho, že gich deſet na gednoho z nás geſt? odpowěděli někteřij / Pán Bůh bude s námi/ oni budau bogowat pro naſſy záhubu/ a my pro obhágenij naſſijch Statkůw a žiwotůw. W tom zkřikl Pan Wylim Zagic: poklekni gedenkaždý na ſwá Kolena, žádagice Pána Boha za miloſt a ſwatého Wácſlawa Dědice Cžeſkého za pomoc / abychom w naſtáwagicým nebezpečenſtwij byli ochraněnij: s takowým giſtě retuňkem z Nebe nám dodaným a ne giným nade wſſemi Nepřátely ſwijtězýme. I wſkočili ochotně z Koňij ſwých / a poručiwſſe ſe ſrdcy ſkrauſſenými Pánu Bóhu s pomodlenijm nedlauhým/ rychle zaſe na ſwé Koně s dobrau nadėgi wſedali. Tu chwijli ſpatřijn byl ode wſſech Muž w zlaté Zbrogi, an gel po Oblacých na bijlým Koni před nimi/ z čehož gſauce poſylněni/ vprkem ſe walili k wogſku Německému/ a magicým ſe giž potkati/ začal Pan Wylim zpijwati pijſeň ſwatého Wogtěcha/ kteráž geſt napſaná při ſpiſowánij žiwota geho.

Vkrutný powſtal bog/ kterýž trwal od třetij hodiny na den až do Ne-

ſpornij / neyprwé Swatý Wácſlaw wběhl do Wogſka Nepřátelſkého / Němcy ſtrachem ſtáli yako omámenij/ a tu gſú wſſyckni zmordowánij a Cžechůw toliko 12 Oſob padlo.

Toho čaſu Král bydlel w Morawě/ tagice zármutek ſwůg yakoby o té porážce Němcůw nic newěděl/ a tudy Cžechůw myſl proti ſobě wzbudil.

Téhož čaſu Marſſálek a Hoffmiſtr Dworu Králowſkého Němec/ pogma ſebau nemalý počet Němcůw Králowſkých / laupil Wſy okolnij/ a Sedlákům mocy Obilij wſſeliké bral. Toť Wylim Zagic čaſem wečernijm vdeřil naň s Lidem ſwým/ Německé laupežnijky ſſtiaſtně rozehnal / Zprávcy nad nimi gal / a mnoho Koňij Králowſkých miſto

kořiſtÿ pobral. Z té přjhody opět Král zarmaucen byl / wſſak předce wgel s Králownau do Chbu/ kdež rokowáno za ſedm dnÿ s Kralem Řjmſkým o wěcy gich/ až ſe potom Král do Prahy ne bez ſtrachu nawrátil.

Cžaſto gmenowané pamětÿ Kláſſtera Oſtrowſkého wyprawugi o ſmrti Pana Zdiſlawa z Hazmburka / po gehožto y Manželky geho ſkonánÿ/ odewzdána Kláſſteru Weſ gménem Chleſſtěnic, yakž ſe z těchto ſlow porozůmÿwá:

Obijt Dominus Zdeſlaus de Hazmburk, & Domina Svatoſlava Vxor ſua, pro quorum Animabus habemus Villam bonam Chleſtie nicz, idq; Anno Domini 1358.

Pana Zbynka Zagice též pamětÿ téhož Roku takto připomjnagÿ. Anno 1358. Obijt Dominus Zbinko de Zaluſs aliàs de Hazmburk, Nepos primi Fundatoris Pater fratris Herzmani.

Tolikéž geſt w těmž Kláſſteře zmÿnka o Panu Hynkowi z Pÿhla a z Hazmburka / s takowým textem napſaná. Anno Domini 1363. Obijt Dominꝰ Hinco de Pihl filius Domini Vlrici de Mendico aliàs de Hazmburk.

Toho Zbynka Cýſař Karel w Liſtu daný Karlſſteynſkým Farářuom / gmenuge Heytmanem Dworu ſwého Cýſařſkého. Hágek w Liſtu 332/ a Létu 1357.

W Létu Páně 1368. Vmřel Pan Zbyněk z Hazmburka řečený Zámorſký/ o němž in libris beneficiorum Kláſſtera Oſtrowſkého/ tato pamět ſe nacházý. Obijt Dominus Zbinco de Hazmburk, dictus Zamorsky, ſuprèmus Camerarius Regni Bohemiæ, filius Nepotis primi Fundatoris, qui dedit Conventui 110. Sexagenas pro fabrica Eccleſiæ, & mediam Villam cum omnibꝰ attinentijs quæ vocatur Givina, & ſex marcas perpetui cenſus in Drazdov, & centum Sexagenas pro Curia in Obczov, & in Villa Czekov quatuordecim Sexagenas, cenſus perpetui, & Turrim ædificavit Conventui, pro cuius anima & prædeceſsorum ſuorum, tene-

Digitized by Google

nemur legere, omni die tres miſsas, & in die Sancti Valentini, tenemur nutrire quinquaginta Pauperes, & legere viginti quatuor miſsas. Háget tolikéž otom takto mluwij: Téhož Roku den poſlednij to geſt den Swatého Sylweſtra, Zbyněk z Hazmburku genž ſlaul Zámorſký Komornijk Králowſtwij Cžeſkého vmřel / a ten Zbyněk dal Kláſſteru S. Dobrotiwé půl Wſy genž ſlowe Sicinina ſewſſemi přijležitoſtmi / a k tomu ſſeſt Hřiwen platu w Drozdowě / a Dwůr poplužnij we Wſy genž ſlowe Obcow.

Smrt Pana Wylima z Waldeka předſtijragi dotčené Knijhy těmito ſlowy:

Anno 1319. Obijt excellentiſsimus miles, Dominus Vilhelmus de Valdek, Nepos primi Fundatoris, pro cuius anima datæ ſunt Conventui quinq; Sexagenæ perpetui cenſus, cum Villa Pleſsiviec, & commutavimus illam Villam pro Zaluſs.

Zbyněk Syn Pana Wylima Zagice z Waldeka měl Manželku Panij Reynu z Landſſteyna / o gichžto obaudwau Smrtij paměť pozůſtalá takto znij:

Anno 1340. Obijt Dominus Zbinko, filius Domini Vilhelmi de Valdek cuius anima requieſcat in ſancta pace: a potom Anno 1365. Obijt Domina Rynka de Landſtein Vxor Domini Zbinkonis de Hazmburk, quæ legavit ornatum cum perlonibus, & Calicem deauratum, & duas cappas Chorales.

Cýſař Karel toho gména Cžtwrtý / Panu Zbyňkowi Zagicowi Neywyſſſijmu Komornijku ſwému dal negaký Liſt, a ſkrze něg gemu Aučad Oſobě Králowſké přinaležitý odewzdal. Geſt pak dotčeného Liſtu tato Kopie.

Carolus quartus Dei gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus & Bohemiæ Rex ꝛc. Notum facimus Vniverſis, quod de Nobilis Zbinkonis Leporis de Hazmburk Magiſtri Cameræ noſtræ Regiæ, fidelis noſtri dilecti, legalitatis induſtria & ſyncerae Fidei Conſtantia præſumentes, ſibi Popravconatus officium, in Lythomirzicenſi Provincia, cuius Regimini alias laudabili, præfuit, cum omnibus honoribus, præfatibus, iuribus, utilitatibus & pertinentijs ſuis, quibus huiusmodi officium regi, teneri, & hactenus dirigi conſvevit, de noſtræ Celſitudinis gratia ſpeciali, duximus commitendū. Mandamus igitur omnibus fidelibus noſtris, quorum intereſſe poterit in futurum, quatenus ſupradicto Zbinkoni, tanquā Popravconi vero, in omnibus, quæ ad dicti Popravconatus ſpectant officium, parere & intendere debeant, & ſine difficultate qualibet obedire, ſub pœna noſtræ indignationis. Quod ſi quis ſecus attemptare præſumpſerit, eam ſe cognoſcat incurſurum præſentiū ſub noſtræ Maieſtatis Sigillo teſtimonio

 litera.

Digitized by Google

literarum. Datum Pragæ. Anno 1345.)( )( )(

Gmenowaný Zbyňek wydal a oſadil/ pod Práwo Purgkrechtſké s wůli wſſech Dědicůw/ Dědinu w Tluſſticých/ a to Léta Páně 1329.

Témuž Panu Zbyňkowi z Hazmburka Léta Páně 1350. týž Cýſař Karel konffirmowal práwo k držený Zámku Klepý a Weſnic k němu náležegících kaupených někdy od Jana Krále Otce geho/ kterážto konffirmacy napſaná geſt těmito ſlowy:

Carolus Dei gratia Romanorum Rex &c. Exhibita Maieſtatis Regiæ Celſitudini affectuoſa Nobilis Zbinkonis de Hazmburk Magiſtri Cameræ noſtræ, & fidelis noſtri petitio continebat, quod certum Privilegium dudum ſibi, à claræ memoriæ Illuſtriſsimo Ioanne quondam Bohemiæ Rege, genitore noſtro clariſsimo traditum & conceſsum; ex benignitate Regia innovare, ratificare, approbare & confirmare dignaremur, cuius Privilegij tenor ſequitur & eſt talis, Nos Ioannes Bohemiæ Rex &c. fatemur nos vēdidiſse, ac venditionis titulo tradidiſse Caſtrū Clepij & Villam Clepij ſub ipſo Caſtro ſitam, cum bonis ac Villis. Lubichovic munitione, ac Oppido Radoveſic, Lhota & Poplce. Actum Pragæ, Anno 1336.

Od téhož Cýſaře týž Pan Zbyňek z Hazmburka doſtal Liſt Léta 1358. daný na Karlſſteyně/ ginižto wyplacuge 1300. kop greſſuow Pražſkých/ poraučegic genju tu ſunmu wybýrati na Cle Měſta Moſtu/ takowými textem:

Carolus Quartus divina favente clementia Romanorum Imperator &c. Nobili Zbinkoni de Hazmburk, ſupremo Cameræ Regiæ Magiſtro, Conſiliario & Fideli noſtro dilecto, in mille & trecentis Sexagenis groſſorum Pragenſium, teneri damus, & ex cauſis rationabilibus obligavim' &c. quas quidem pecunias percipiendas & tollendas de Teloneo Civitatis noſtræ Pontenſis, ex certa ſcientia, & animo deliberato, ipſi, aut eo non exiſtente, ſuis hæredibus aſsignamus.

K lepſſýmu vgiſſtěný toho, dán také Liſt od Cýſaře k Raddě Měſta Moſtu/ přikazugic gim dluh gmenowaný platiti těmito ſlowy:

Carolus Quartus Dei gratia &c. Iūdici & Iuratis Civitatis Pontenſis fidelibus noſtris dilectis, gratiam noſtrā Regiam & omne bonum &c. Fideles dilecti, Volumus & Veſtræ fidelitati ſerioſé mandamus, quatenus Nobilibus Zbinkoni aut filio ſuo Vilhelmo dictis Leporibus de Hazmburk noſtris fidelibus, vel cui illi hoc commitendum duxerint, Telloneum quod eis ſolui eſt ſolitum & conſvetum, iuxta ipſorum literarum continentiam, integré perſolvatis, nullam in eo commiſsuri negligentiam, pro ut noſtram diligitis ingratitudinem evitare. Datum Pragæ, die 16 menſis Martij Regnorum noſtrorum Anno 22. Imperij 13 per manus B. de Czaſtalovicz.

S tim Panem Zbyňkem z Hazmburka Léta 1336. Král Jan ſſreymarčil o Zámek Mendyk, ginak Žebrák neb Točnjk/ za kterýž geᵛ dal Zámek Budyni/ genž byl někdy Bratrůw řádu Templářſkého/ a potomně Králům k ſprawowáný náležel. Při tom ſſreymarku byli tito Páni: Neyprwé, Jan Biſkup Pražſký/ Petr z Rožmberka Neywyšſſý Komorný Králowſtwý Cžeſkého/ Gindřich z Lippého Marſſálek/ Hynek

Berka

Berka z Dubé Purgkrabě Prazſký/ Wylim z Landſſteyna / Wylim z Strakonic / Geſſek z Wartmberka/ Oldřich Pflug Sudý/ a giný mnozý Páni a Wládyky. Na čež daný Liſt potom potwrzowán byl od Cýſaře Karla Léta Páně 1350.

Léta 1326. témuž Král Jan dal práwě dědičným auřad neywyšſſjo Trukſaſtwj/ a giſtý plat z Krámůw Maſných Staroměſtſkých ge^v nařjdil.

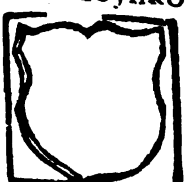
Měl pak Pan Zbyněk z Waldeka dwa Syny/ Hanzlina a Wylima/ kteréž po ſobě zanechal, wykonaw čas žiwota ſwého Léta Páně 1370.

Pan Hanzlin z Hazmburka Starſſý Syn Panu Zbyňka/ Byl Neywyšſſým Komornjkem Komory Králowſké: ten vmřel Léta P. 1350. zanechaw Syna téhož gména: O čemž pamětý Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé takto wyſwědčugi: Obijt Dominus Henzlinus de Hazmburk. D. Zbinkonis Supremi Camerarij Cameræ Regiæ filius.

Druhý Syn byl Pan Wylim/ a třetý mladičký Zbyněk vmřel, yakž ibidem ſe oznamuge: Obijt Dominus Zbynko Filius Domini Zbinkonis Camerarij Supremi, Cameræ Regiæ, Anno 1357. Měl Manželku Paní Markétu z Zlebůw/ Dceru Pana Hynka/ genž vmřela Léta 1361. O kteréž geſt zmýnka při ſpiſowánj Kláſſtera Krumlowſkého.

O Panu Wylimowi a Mikuláſſowi z Hazmburka nacházým takowau pamět. Anno 1377. Vilhelmus & Nicolaus de Hazmburk emerunt à Przechonè dicto Strzeka de Koſtelecz, quatuor lancos in Koſtelec, & donaverũt Plebano in Koſtelec.

Tolikéž Pan Wylim z Hazmburka/ Koſtelu w Klepých S^o Mikuláſſe / Mikuláſſowi Faráři pod Hazmburkem darowal dwě kopě platu ročnýho na wěčnoſt / kterýž Bratři měl při S. Giřý a S. Hawle/ Léta 1381.

Léta pak 1393. vmřel Pan Wylim, čehož geſt památka w Knýhách Swaté Dobrotiwé takowá: Anno ut ſuprà, Obijt Dominus Vilhelmus Filius Domini Zbinkònis de Hazmburk, orate pro eo.

Připomýná ſe okolo Léta Páně 1376. Jan z Wartmberka Purgkrabě Prazſký/ a Wácſlaw Bratr geho/ ti ſwé dědictwý Slawětin Měſtečko s Twrzy yak gſau byli ſami prwé kaupili od Bratrůw

ſwých z Slawetjna, prodali Panu Wylimowi a Mikulaſſowi Streycy ge⸗ o z Hazmburka za dwa Tiſyce kop. Anno ut ſuprà, w Auterý po Božým Křtěný.

O Panu Oldřichowi Zagicowi z Mendyku Bratru Pana Zbynka/ Liſt Krále Jana takto znj.

My Jan z Božj miloſti/ Cžeſký a Polſký Král Lucenburſké Hrabě/ Margkrabě Morawſké/ Budeſſýnſký Pán/ ꝛc. Mý wěrného nám milého Oldřicha z Zebráka, ginak z Hazmburka mnohá zaſlauženj a ſlužebnoſti kteréž nám prokazowal/ a prokazowati mocy bude/ znamenagice, z ſſtědroty naſſy Králowſké plnau moc dáwáme/ aby Wes Cžiſſowice s ginými k ni přjležitoſtmi mohl wyſaditi Práwě Purkrechtným aneb Německým/ ſlibugice za nás y za naſſe budaucý to wyſazený pewné a mocné ꝛc. Datum w Praze 1321.

Ten Pan Oldřich vmřel Léta Páně 1357. yakž o tom pamětý Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé wyſwědčugi. Obijt Dominus Vlricus dictus de Mēdico, frater Domini Zbinkonis, cum filijs ſuis Zbinkone, Vlrico, Hinkone, & Filia Kaczia. Manželka geho byla Pani Alžběta z Ledčic/ genž byla vmřela Léta 1393. wedlé pamětý téhož Kláſſtera.

Syna wýſſ gmenowaného

Pána/ tolikéž nápodobne pamětý předſtýragi/ totižto že vmřel Léta Páně 1389. Obijt Dominus Lepus dictus Modrý Zagic, filius Domini Vlrici de Zbiroh, & Mendico.

Anno Domini 1380. Obijt Dominus Ioannes miles de Valdek & de Zaluz, & Domina Margareta Vxor ſua, Domina Agneſska filia ipſorum.

A Léta Páně 1416. Obijt Domina Offka filia præfati Domini Ioannis & Dominæ Margaretæ, Vxor Domini Vlrici de Olovus.

Léta Páně 1405. Pana

Wylima z Hazmburka některé pamětý ſtaré Proboſſtem Litoměřickým gmenugi/ kdyžgi wydáwal ſwědectwý Streycům ſwým z ſtrany některých wěcý gim přináležegicých/ genuž dopuſſtěno od Krále Wáclawa Léta Páně 1417. propria diſpenſare podlé geho wůle/ a ten ſe pſal na Zidlowě.

Pana Wylima Zagice z Ha

ʒmburka Děkana Koſtela Wyſſehradſkého nadewſſecky Preláty Hágek s pochwálenym oſtroſti wtipu wynáſſý/ten nawracugice ſe z Wlach do Cžech

kdež byl s Cýſařem a s Cýſařownau / množſtwý Kněh nakaupil w Awynyonu / gſa giž pak w Wlaſti ſwé, vpadl w těžkau nemoc / a hned pořýzený o ſwých wěcech včinil/totiž aby wſſecken ſtatek geho mowitý y nemowitý obrácen byl k Koſtelu Wyſſehradſkému S. Petra/tolikéž y Kněhy aby tam oddané byli. Po dokonáný žiwota geho, zwěděw Cýſař že množſtwý Kněh měl / gel ſám oſobně na Wyſſehrad/a ſpatřiw Kněhy kteréžby byli k vměný duchownýmu/při Koſtele gich zanechati poručil/ a wzáw ty kteréž ſe hodili k vměný Swětſkému/rozdal ge Žiákům do Kolege/ a hned při přýtomnoſti ſwé poručil za ně dáti tři ſta Zlatých. Hágek w Létu 1370. a w liſtu 343.

Pana Mikuláſſe Zagice z Hazmburka Kuchmiſtra Krále Wacſlawa, y Raddu téhož,

připomýnagi množý Liſtowé / kteréž gemu obnowil a vpewnil Král Wácſlaw okolo Léta Páně 1386. Ten kupowal někdy ſtatek od Hawla z Budyně w Nizebozých/kterýžto Hawel ſeznal před Auřednýky Pražſkými že geſt Penýze od něho přigal.

Dotčený Pan Mikuláš ſeznal také před Auřednýky Pražſkými/že dědictwý ſwé w Hliwněwſy/w Babině/ w Mikewicých w Rzehoſticých/ w Peſných/ Libochowice Měſtečko s Twrzý / Slawětin Měſtečko s Twrzý prodal Panu Wylimowi Zagicowi z Hazmburka Streycy ſwému wlaſtnýmu a Dědicům geho, za dwanácte Tiſýc kop. Což ſe dálo Léta 1279. w Pátek po ſwatém Duſſe.

Liſt Krále Wácſlawa Panu Wylimowi z Hazmburka dáwá některé obzwláſſtný ſwobody těmito ſlowy:

Venceſlaus Rex &c. Nobilis Vilhelmꝰ de Hazmburk, ſupremus Regni Bohemiæ Dapifer, Conſiliarius & fidelis noſter dilectus, & nobis & claræ memoriæ Progenitori noſtro à longis temporibus gratè complacuit &c. Fidelium noſtrorum accedente conſilio fecimus, & tenore præſentium de certa noſtra ſcientia & Regia Bohem: auctoritate, facimus gratiam, ut ipſum ſuoſq; hæredes legitimos, ut præmittitur, nemo, quicunq; ſit citare ſive judicio quovis convenire valeat, niſi ſit Baro Boëmiæ nomi-

natus, & ab antiquis Baroniæ juribus approbatus, mandantes Camerario noſtro Supremo, nec non omnibus beneficiarijs, Czudarjs, Iuſticiarijs ſive Vrzednikonibus, qui ſunt vel pro tempore fuerint, quatenus in caſu quocunq; eundem Vilhelmum ultrà modum præſentis gratiæ noſtræ, citare vel judicio convenire prætenderit, eandem vel eaſdem citationes nō advertant, ſed irritas reputent, quas & nos auctoritate prædicta irritam' & irritatas decernimus ipſaſq; totaliter annullamus. Si quis autem præſentibus ſe opponere aut contraire præſumeret, indignationem noſtram graviſsimam ſe noverit irremiſsibilitèr incurſurum, præſentium ſub Regiæ noſtræ Maieſtatis Sigillo, teſtimonio literarum. Datum Pragæ An. 1383. die nona menſis Septembris.

Pan Mikuláſs (wedlé připomínánij některých pamětij) oznámil zgewně před Auřednijky Pražſkými, že prodal Dědictwij ſwé w Radowěſycých celau Wes, za čtyry ſta a padeſáte kop groſſuow Panu Wylimowi z Hažmburka/a s ním k tomu Zbyněk Arcybiſkup Pražſký powolil. Léta 1404.

Léta 1412. týž Pan Mikuláſs oznámil Auředníkům týmž/že w Libochowicých dwa djly Twrze prodal Panu Oldřichowi z Hažmburka za dwa Tiſyce kop/z kterýchžto Peněz geho y kwitowal.

Pan Zbyněk Arcybiſkup Pražſký ſeděl na Stolicy Arcybiſkupſké třetij w pořádku, magic na to důſtogenſtwij konffirmacy od Papeže Bonyffacya dewátého/ Anno pontificatus ſui 14. Ten byl weliký ochránce, netoliko Cyrkwe Božij, ale y Králowſtwij toho/ neb netoliko proti včenj Wiklefſa a Huſa ſtatečně ſe zaſazowal/Knihy gegich ohněm zkazyti-dal/oſtřijhagice w tom gednotu Cyrkwe ſwaté/ale y Klijmu Knijže Bawořſké k proſpěchu Králowſtwij ſebraw 3000 Lidu gijzdného, a 7000 Pěſſijho, ze Wſy a Měſt duchownijch gey s Němcy geho z Czech wyhnal/ a gemu kořiſt neſčiſlnau odňal.

Byl Syn Pana Wylima z Hažmburka/a Pani Anny z Libochowic. Bratry měl Mikuláſſe a Jaroſlawa/s kterýmiž Bratru třetijmu Panu Oldřichowi darowal wſſecko práwo na Maſné Krámy w Starém Měſtě Pražſkém/a dána gemu plná moc nad tim Kuchmiſtrſtwijm / kteréž ſtarſſijmu Bratru náleželo/aby s ním činil coby ſe gemu dobře zdálo a widělo/Actum Anno 1405. na Raudnicy po Neděli Cantate, a gmenowaný Pan Arcybiſkup vmřel Léta 1411.

O témž Panu Zbynkowi nacházým pamět w Liſtu gednom, takowau:

In Nomine Domini Amen. Nos Fratres Venceſlaus de Zbirov Prior dictus Machko, Stephanus Subprior & ibidem Sacriſtianus, frater Petrus Sokol Procurator, frater Ioannes dictus Rokita Poſſeſor ſilvarum frater Ioannes de Zbirov, frater Marquardus, Andreas de Pivonia ſeniores, Frater Venceſlaus dictus Chochol Prædicator, cæteriq; fratres Con-

ventus

ventus in Inſula Sanctæ Mariæ benignæ ordinis fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini. Tenore præſentium recognoſcimus Vniverſis hanc paginam inſpecturis audituris ſive lecturis. Quia noſtra de bona Voluntate, maturo conſilio præhabito &. cum conſenſu Domini noſtri Zbinkonis de Hazenburk Reverendiſsimi in Chriſto Patris & Domini Domini Archiepiſcopi, S. Eccleſiæ Pragenſis & Apoſtolicæ ſedis Legati, & nobilium Virorum Domini Vlrici & Domini Vilhelmi ac Domini Nicolai fratrum Germanorum dicti Archiepiſcopi cęterorumq; fratrum & aliorum benefactorum Monaſterij præfati; Vendidimus & Vendimus vnam curiam & vnam agriculturam noſtram propriam & hæreditatem in Villa Obcov per nos & noſtros Anteceſſores à multis temporibus & Annis libere & iuridice, ſine omni impedimento poſſeſsam cum omnibus agris cultis & incultis, ſeminatis & non ſeminatis extirpatis & non extirpatis, cum pratis & paſcuis, rubetis & ſilvis, Collibus & Vallibus, cum aquis ſtantibus & decurrentibus, rivulis & ſtagnis & alijs omnibus libertatibus, ad nos & ad illam curiam ſpectantibus & cum omni illa libertate, qua Accolæ & incolæ ejuſdem Villæ Obczov gaudent participant & coutuntur nihil pro nobis ibi relinquentes & dimittentes Petro dicto Resſek Iacobo fratri ipſius indiviſé, ipſorum liberis ſeu hæredibus & ſuccęſſoribus perpetuis pro centum & decem ſexagenis groſsorum denariorum Pragenſis Monetæ. Quas quidem pecunias fatemur nos plené & ad plenum ab eiſdem Petro & fratre ipſius iam percepiſſe & recepiſſe. Venditio autem ſupra ſcripta curiæ noſtræ cum ſuis attinentijs & juribus prædicto Petro & fratri ſuo Iacobo liberis & hæredibus & ſucceſsoribus perpetuis ut præſcribitur debebit eſſe & eſt in jus Emphiteothicum recepta, quod dicitur Purgkrecht, quo jure ſæpe ſcripti Petrus & Iacobus eorum liberi heredes & ſucceſſores perpetue debent frui gaudere & uti, & eodęm jure Emphitęotico poterũt ſæpe ſcripta bona vel præ ſcriptam curiam, cum omnibus ad eam pertinencijs vendere commutare & alienare etiam in agone mortis poſiti conſanguineis ſuis, ſive quibuſcunq; extraneis, libere donare & teſtari dũ modo cenſus noſter & jura noſtra per eoſdem non pereant: modus tamẽ vendicionis vel legationis vel quocunq; modo ab ipſis alienacionis talis obſervabitur, quod ipſi præfati non poterunt vendere hominibus brigoſſis ſeu male conſervatis vel reprobis, ſed honeſtis & conſervatis nobis, cõmunitati Villæ prędictæ Obczov placentibus: cenſum autem annuum, quem ſæpe ſcripti Petrus & Iacobus fratres, liberi eorum hæredes & ſucceſſores perpetui debebũt ſolvere perpetue; duas ſexagenas groſſorum denariorum Pragenſ. Monetæ cenſus Annui perpetui, nobis & noſtris ſucceſſoribus & hæredibus ipſum dare non negligent, videlicet vnam ſexagenam in Feſto Sancti Georgij proximè venturo & vnam ſexagenam in Feſto Sancti Galli mediaté ſequente & ſic Anno quolibet revoluto; Itẽ ſæpe dicti Fratres Petrus & Iacobus eorum hæredes ſive ſucceſſores Anno quolibet revoluto in Feſto Sancti Galli quatuor pullos magnos & adultos & bene craſſos nobis & perpetuis hæredibus & ſucceſſoribus noſtris ſolvere debent & tenebuntur decem groſſos Monetæ pręfatæ. In cuius Rei evidentiã ac majus robur Sigilla noſtra Prioris & Conventus noſtra de certa ſcientia & Sigillum Nobilis Viri ac Domini Domini Vlrici de Hazmburk de ipſius certa ſcientia & ſigillum famoſi clientis Primdotæ de Skoroczin, Sigillum commune Civitatis Przibramienſis de ipſorum certa ſcientia, præſentibus ſunt appenſa. Datum Anno Domini Milleſimo

quadringenteſimo decimo, In die Sancti Viti Martyris glorioſi.

K tém Bratrům Panuom z Hazmburka Concilium Konſtancyenſké pſalo List témito ſlowy:

DILECTIS ECCLESIÆ FILIIS, NOBILIBVS VIris, Vilhelmo, Iaroſlao & Nicolao fratribus dictis de Hazmburk, Regni Bohemiæ Baronibus, Sacroſancta & generalis Synodus Conſtantienſis, ſalutem & Dei omnipotentis benedictionem.

Quantis providentiæ ſtudijs, malitiæ & nequitiæ fermentum, quod humana, conditio ex antiqui Serpentis afflatu, miſeranda contagione cõtraxit, poteſtatibus quibus Eccleſiam ſuam Dominus regendam tuendãq; commiſit, expurgandum incumbit, Et ne corruptionis ſuæ virus pernicioſius dilatare queat, opportunis remedijs occurrendum eſſe, ex Salvatoris noſtri ſententijs evidentius perdocemur, quibus arborem fici ſterilem fæcundiſq; vitibus ſuæ vineæ noxiam ſuccidi, inſuper & oculum, manũ ac pedem, reliquamq; ſui Corporis compagem, ſcandalizantes, etiamſi dextri forſitan viderentur, præſcidi & abijci mandat, pro ejuſdem corporis vita & cæterorum membrorum incolumitate ſalubrius conſervanda. Licet itaq; Nobiles Domini fidelitatis veſtræ Zelum erga Catholicam fidem plurimis cognoverimus documentis, quia tamen nonnunquam profuit ad vigilantiora Virtutum ſtudia, etiam animos vigiles excitare: quamobrem Nobilitatibus Veſtris fiducialiter hæc duximus intimanda, quæ benignè ſuſcipere, ac in obſequium militantis Eccleſiæ ex innatæ devotionis affectu dignemini executioni debitæ mandare: Noſcant igitur Veſtræ Nobilitates, quomodo Sathanas humani generis hoſtis antiquus qui circumiens terram atq; perambulans quærere non quieſcit, quibus damnationis virus infundat, quęndam damnatæ memoriæ Ioannem Vikleff, & deinde quęndam Iohannem Hus, & nonnullos alios Sectatores eorum Babylonis Calice inebriavit, adeò ut ipſi inebriati, Magiſterium appetentes & Legislatores novelli, a quibuſdam Simplicibus putantur, ſanæ doctrinæ ſtudijs traditionibuſq; Sanctorum Patrum miſerabilitèr contemptis, nec non ad vanitates & inſaniás falſas, converſi, ſe ex ſuſceptis de manu ipſius Sathanæ errorum poculis noxialibus impleverunt, uſq; ad ſummum ejus & diviſerunt etiam reliquias ſuas parvulis: quippe adeo perverſitas eorum in Regno Bohemiæ & Marchionatu Moraviæ, quod dolentèr referimus, paſſim deteſtanda ſuccrevit, ut etiam nonnulli qui nobilitatis ſecundùm Carnem titulo alijs præeminent unanimitèr adverſus Chriſtum Domini & ipſam Catholicam fidem damnabilitèr conſpirantes, ad tuendum & defendendum errores & pſeudodoctores, huiusmodi ſe impietatis funiculis invicem obſtrinxerunt. Porrò nuper ipſi ſcelerati eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus hæreticorum errorum in ipſis Regno & Marchionatu ſequaces iniquitatem ſuper iniquitatem continuè apponentes, & contra auctoritatem huius ſacri Concilij, colla eorum extendere, quamvis temerè, non verentes vindictam divinam, ac in profundum malitiæ deſcendentes, quoſdam libellos famoſos, pelles ſcilicet grandes ſuis calumnijs Virgiſq; plenas turpitèr conſcripſerunt, quas in congregatione noſtra, hic in Spiritu Sancto pro reformatione Univerſalis Eccleſiæ, in capite & in membris felicitèr inchoata & jam diu cõtinuata, non erubuerunt facere publicé præſentari, & earundem pellium

margi-

margines in Gyro circum circa ſuorum appenſorum Sigillorum in evidentius ſuæ prævaricationis teſtimonium ſtupenda & ridiculoſa præoccupat multitudo, quæ, ne dum horrendum, ſed & ridiculoſum ſpectaculum intuentibus præſtant. Et licet per hæc & alia etiam horrenda plurimùm, quæ ipſi ſequaces eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus in eiſdem Regno & Marchionatu, in contumeliam noſtri Creatoris & Sanctorum eius inconſultis motibus attemptarunt, hactenus & attemptant, de cordium ſuorùm obſtinata duritie ſpes nobis modica reſultaret, quod dimiſsis erroribus eorum ipſi tandem facere deberent, aut debeant dignos fructus; veruntamē miſerandam tot taliumq; Sacroſanctè Renatorum perditionē, & faſtinationem Sathanicam, materna charitatis viſcera, abſq; amariſsimo Compaſsionis dolore nequeunt ſuſtinere, & ideo quantum nobis ex alto permittitur eos ad ſalutem atq; ſalvationem perducere vijs & modis congruentibus, jam diu laboravimus, nihil de contingentibus omitendo: Nam docendo; ſcribendo, diſsimulando, blandiendo, comminādo Cenſuras, & pænas Eccleſiaſticas fulminando & jam forſan ultra quā ipſorum ſaluti expedit, eorundem converſionem expectando, ſolertèr fideliterq; impendim⁹ ipſis miſericordiæ quæ potuimus & proficere debere credidimus officia Vniverſa, præſertim erga Ioannis Hus ſupradicti perſonā dum viveret, quem manifeſtiſsimis pernitioſiſsimiſq; ut præfertur hæreſibus jam dudum tam judicialitèr quàm Scholaſtice in diverſis conſiſtorijs ac generalibus ſtudijs valdè maturè atq; ſolenniter reprobatis atq; damnatis, irretitum, frivolum aſſertorem & pertinaciſsimum deſenſorem, tam ex confeſsione propria, quam ex ſuis manu propria conſcriptis codicibus nec non ex teſtiū omni exceptione maiorū multitudine copioſa, devicit maturus noſter ac legitimus contra eum hic habitus proceſſus pro ut ex ejus inſpectione liquet, omnibus luculentèr: Inſuper non obſtāte, quod juxta divinarum & humanarum legum decreta debeat de carcere & in Compedibus reſpondere; nihil ominus etiam in præſentia copioſa multitudinis, Spiritualium & Sæcularium aliquotiens audientia publica per nos ſibi præſtita, & non tantummodo converſionis ei locus conceſſus, ſed ad committendum ejus obſtinatam malitiam, ſuper abundantiſsimis inſtructionibus. Catholicæ Veritatis & hortamentis dulciſsimis cantatis, ut ſaluti ſuæ conſulens, ad veritatis Chriſtianæ Religionis vnitatem pro ut tenebatur facere, ipſis per eum relictis & abnegatis errorib⁹ rediret ad gremium Eccleſiæ; requiſitus reſtitit ſæpius & inſtantèr, qui tamen more aſpidis ſurdæ obturatis auribus monita reſpuit ſalutis, nolens ab inſanijs ſuis falſis & plenis fermento malitiæ periculis reſilire: Dilexit enim maledictionem & venit ei, & quia noluit benedictionem, elongabatur ab ipſo, abienſq; demum in locum ſuum, mercedem ſuis ſceleribus ac illorum ſectatoribus, debitam de jure omnium miſerorum ipſe miſerrimus finaliter reportavit. Hæc itaq; Veſtris Nobilitatibus pro informatione ſumaria ſcripſimus, ut de ſupra ſcriptis alitèr referentium, nos reddamus præmunitos in Domino unanimitèr ſinceris affectibus, quantum debemus & poſsumus, & per viſcera Domini noſtri Ieſu Chriſti requirentes & rogantes, quatenus virtutis vos Viros in Catholicæ fidei puritate flagrantes, quemadmodum indubitata ab omnibus fiducia hacten⁹ commendamini, in hoc neceſsitatis articulo, manifeſtis operibus & magnificis vos effectibus exhibere, & omnes hujuſmodi falſas inſanias, pſeudo Doctores & ſectatores eorum, à veſtris finibus exterminate viriliter

& circa

Digitized by Google

& circa alios conſangvinitate aliove amicitiæ fœdere vobis junctos ac Vaſalos ditionis veſtræ & ſubditos vniverſos ſtudeatis ſagacitèr & efficacitèr providere quod & ipſi modo dicti nullum hujuſmodi peſtiferis hominibus Dei & Eccleſiæ inimicis auditũ accomodent, nullum eis præbeant auxilium, conſilium vel favorem, ſed una vobiſcum atq; nobiſcum ad ſimilis perſecutionis atq; exterminationis op⁹ virilitèr animentur & Dei gloriam in hoſtium ſuorum exterminio efficacitèr proſequantur. Nec nõ Venerabili fratri Ioanni Epiſcopo Litomiſlienſi fidei Catholicæ ferventi defenſori, quem alias veluti ex millibus electum ad Regnum & Marchionatum hujuſmodi propter opus iſtud ſalubre, ſi & quantum Deo placeret, in illis partibus utilitèr peragendis Legatum noſtrum deſtinavimus in favorem fidei, quæſumus opem, & operam impendatis efficaces, & quantum vobis fuerit poſsibile, ſibi ſi neceſsitas ingruerit in tali opere ſalutari, fidelitèr & conſtantèr aſsiſtatis, viribus & opere vobis cælitus miniſtratis. Et quia conſideramus, pro ut etiam credimus veſtras Nobilitates non latere, quod eorundem perverſorum audacia, & numerus in præfatis frequentèr augentur, & ipſorum effrenata ſuperbia & impietas Vires ſumendo, proh dolor, ſemper aſcendit, adeo quod illic propterea Eccleſiaſtica Cenſura diſſolvitur, & Canonicæ ſententiæ auctoritas evertitur, ibi etjam divina officia timore Dei poſtpoſito prophanantur, ac multa nefaria & abſurda, fidei Catholicæ repugnantia, in Deum ac Sanctos Sanctãq; Matrem Eccleſiam, ut fama vulgata didicimus auſu damnabili publicè prædicantur, & Sacerdotes Religioſi & ſæculares crudelitèr ſpoliantur, à ſuis beneficijs repelluntur, percutiuntur, occiduntur & inhumanitet tractantur contra Eccleſiaſticam libertatem & ipſorum conſortia fugientes, vel eis adhærere nolentes crebras injurias ab ipſis ſuſtinent & offenſas. Nos tantas Dei & Eccleſiæ Sanctæ injurias diſsimulare nequeuntes, contra plurimos hujuſmodi peſtiferos; tam in Regno Bohemiæ, quàm in Marchionatu Moraviæ hæreſum & errorum dogmatizatores ſectatores defenſores ac fautores, vibrato jam cenſuræ Spiritualis mucrone, citatione perſonali decreta, ſecundum Canonicas ſanctiones duximus procedendum, & ulterius procedemus pro ut res tanta exiget, & fuerit opportunũ. Sicq; Vniverſalis Eccleſiæ confortati præſidio in his & eorum executione Veſtræ Nobilitates ſe velint & dignentur habere, quod vos reddatis inter optimos ejuſdem Fidei Zelatores, in Chriſti militia magis & magis glorioſos. Nos etiam proinde ac ipſa Eccleſia eorundem Nobilitatum digna merita, in eas à felicis divæ memoriæ ſuis prædeceſſoribus laudabilitèr propagata, altis laudum præconijs attollere, & ſi opportunitas ſe obtulerit, congruis recompenſare retributionibus jugitèr conſtringamur. Datum Conſtantiæ, Sexto Calendas April. Anno à Nativitate Domini 1416. Apoſtolica Sede vacante.

Pana Mikuláſſe Zagice z Hazmburka Neywyſſſyho Sudyho w Králowſtwy Cžeſkém připomýnagi Knyhy Kláſſtera Oſtrowſkého Swaté Dobrotiwé, takto:

Obijt Nobilis ac Magnificus Baro Regni Bohemiæ Dominus Dominus Nicolaus dictus Zagic de Hazmburk & Koſt, Iudex ſupremus Regni Bohemiæ, ex progenie Dominorum fundatorum, & ſepultus in Choro cum prædeceſſoribus ſuis. Manželka geho byla Paní Eliſſka z Koldic / kterýž poručil k ſprawowánj Statek ſwůg /

a Pann

a Panu Janowi z Kolowrat ſedėnijm na Kornhauze: čemuž na ſwėdomij přitiſkli Pečeti ſwé/ Pan Jan ſtarſſij z Michalow c/ Pan Gindřich Berka z Dubé a z Hauſſky/ Pan Jā Smiřický/ Pan Hynek z Waldeka ſ denjm w Dolankách/ Pan Oldřich z Waldeka na Hoſtinnicých Zagícowé / Slowutnij Panoſſy Jan z Račinewſy / Smil z Koſtelce: ten byl prodal Zámek Kameyk Wylimowi z Eliſſtėboře/ k čemuž Pečetij přiwėſyli Pan Oldřich Zagic z Waldeka / Bohuſſe z Perutče/ Bohuſlaw z Czachowic / Beneš z Wrbna/ Gindřich z Duban/ Jan Pſyk z Neprobilic/ Wácſlaw z Kwitkowa: A to ſe dálo Léta Páně 1425.

Zmijnku činij nėkteré pamėtij o Panu Mikuláſſowi z Hazmburka a na Slawėtinė / a Panu Jaroſlawowi Bratru geho/ když gſau nėkdy za ſáli Wėno Paní Markétė na

Statcých giſtých. Neyprwé to včinil Pan Jaroſlaw Manžel gegij. Dowolil k témuž P. Mikuláš z Hazmburka ſedėnijm na Budyni/ Pan Jan z Kolowrat genž byl ſedėnijm na Kornhauze/ Pan Oldřich z Waldeka ſedėnijm w Hoſtinicých / Pan Albrecht z Brzkowic/ Pan Bohuſſe z Perutče/ a Slowutný Panoſſe Smil z Koſtelce, Pečetė ſwé přitiſkli. To ſe dálo Léta Páně 1434.

Téhož Léta gmenowané Panij týž Pan Mikuláš Wėno tak nařijzené oddáwal: Přičemž byli Pan Jan z Kolowrat ut ſupra, Pan Jan Smiřický ſedėnijm na Raudnicy/ Pan Oldřich z Waldeka ut ſupra. Statečnij Rytijřij Pan Albrecht z Brzkowic ut ſupra, Pan Jan z Sulewic/ a ginij ſwrchu gmenowanij.

Gmenowaný Pan Mikuláſs/ Pan Zdenėk z Rožmitala a na Blatny, Sudij Dworu Králowſkého/ a Pan Jan z Hazmburka, ſpolečnė ſnažili ſe o to ſewſſij pilnoſti, aby zaſe mohl wyſtawen býti Kláſſter Swaté Dobrotiwé ohnėm ſplundrowaný. O čemž ſe nacházý Liſt mezy Potomky pſaný od nich k Legátowi Papežſkému, w tyto ſlowa:

Reverendiſsime Pater & Domine obſervandiſsime, poſt noſtrûm omnium deditiſsimam commendationem & ſervitia parata Sanctiſsimo Domino noſtro, & per hunc Venerabilem Patrem Mauritium, Priorem Monaſterij beatiſsimæ Mariæ Virginis de inſula Sanctæ Benignæ, ordinis Fratrum Heremitarum Divi Auguſtini, Pragenſis Diocæſis, cujus nos Patroni & fundatores eſſe dignoſcimur, ſupplicamus ut Sanctitas ſua pro eodem Monaſterio, quod præteritis temporibus per infideles Huſsitas, trina conflagratione conſumptum, & alijs ornamentis, Calicibus & libris ad cultum divinum pertinentibus annihilatum & ſpoliatum extitit,

pro ejus-

pro ejuſdem reædificatione & reformatione indulgentias eas quæ San-ctitati ſuæ, per eundem Priorem deſignatæ præſentabuntur concedere dignaretur. Datum in Caſtro noſtro Budnienſi, die 10 Menſis Octobris, Anno 1496.

Léta Páně 1458. Pana Zbyňka / Pana Jana a Pana Oldřicha Bratry z Hazmburka a z Koſti,

vwozuge w paměť geden liſt giſtotnÿ/ w kterémž Pan Sſtěpanowec z Wrtby ſeděnÿm na Přibramě / vznáwá gim náležegicý od ſebe dluh 1500. kop groſſ: Cžeſkých/ kdež ſe rukogmowé tito podepſali / Pan Buryan z Guttnſſteyna ſeděnÿm na Nectinách / Wylim z Rizmberka a z Rabÿ Mladſſÿ / Gindřich z Kolowrat ſeděnÿm na Buſſtěwſy/ Getřich z Chanowic a z Chlumče/ Jan mladſſi z Wartnberka a z Dětina / Jan z Kolowrat a z Bezdružic/ Henrych z Sobětic ſeděnÿm w Teyně nad Wltawau/ Sezema z Wrtby a z Hořowic / Jan Strpěſký z Gutnſſteyna/ Jan z Wrtby a z Proſtiboře/ Jan Calta z Kamenné Hory a z Rapſſteyna/ Mikuláš z Lobkowic a z Haſnſſteyna/ Jan Bechyně z Lažan / Jan Baſſtſký z Terod ſeděnÿm na Baſſtÿ/ Peſſyk z Komarowa/ a Zdeſlaw z Bukenic ſeděnÿm w Kralowém Dwoře.

W Létu 1420. Hágek o Panu Wylimowi Zagicowi takto mluwÿ.

Wylim Zagic z Hazmburka z litoſti nad Kláſſterem Poſtoloprtſkým / shromáždiw něco Rytiřſkého y Sedlſkého Lidu, přitáhl na Slanſkau Horu / odkudž do Měſta Slaného ſtřjleti rozkázal. Slanſſtÿ widauce nebezpečenſtwÿ před očima/ wyſlali k němu z proſtředku ſwého některé geo ſe poddáwagice/ kterýž přigma od nich přÿſahu/ do Měſta wgel. Tu gemu wſſyckni ſlibowali že chtěgi při pořádku Křeſtianſkém zůſtati/ a na potwrzenÿ toho wyhnali z Měſta wſſecky Kněžÿ Táborſké/ a giné pořádné a Křeſtianſké do Měſta vwedli, znowu připowjdagice w takowém pořádku po wſſecky čaſy trwati.

Pana Zbyňka Zagice z Hazmburka Neywyšſſÿho Sudÿho w Kralowſtwÿ Cžeſkém

připomÿnagi ſtaré a rozličné pamětÿ, yako y negaký Zápis, kterýž ſwědčÿ Hanuſſowi z Neptic, genž byl přigal od toho Pana Sudjho negaký Auřad a Hrad Oſek, ſpolečně y od Wylima Bratra geho: k tomuto Liſtu přitiſkli Pečetÿ ſwé, Oldřich z Duban ſedenÿm tudÿž/ Smil z Pottleyſſtiny/ a Wanek Cželechowec z Kralowic.

Ten pan

Ten Pan Zbyněk z Hazmburka Neywyžſſij Sudij Králowſtwij Cžeſkého/ kaupil od Pana Jana z Waldſſteyna něgaký plat za Sto kop groſſůow Pražſkých/ kterýž on měl na dědictwij geho od Pani Kateřiny z Trpenči. A opět druhý plat kaupil w Tuchoměřicých od tehož Pana Jana z Waldſſteyna, Syna Pana Zdeňka, za 100 kop hotowých Peněz/ kterýžto plat připadl byl na Krále po Gindřichowi z Waldſſteyna/ a po tomně darowán byl gmenowanému Janowi. To ſe ſtalo Léta 1415.

Ten též Pan Zbyněk Zagic Neywyžſſij Sudij Králowſtwij Cžeſkého/ Pan Jan Zagic Neywyžſſij Sudj Dworu Králowſkého/ a Pan Oldřich z Zahub a z Koſti s Bratrem wlaſtnjm Pana Jana Zagice z Hazmburka/ přiznáwali ſe Léta Páně 1462. na wſſecka Zbožij ſwá ſpolečně. w Pátek před Swatým Hawlem.

Týž Pan Zbyněk kaupil Dům od Pana Giřijka z Kunſtátu a z Poděbrad Léta 1453. kterýž ſtogij na rohu na rozceſtij dwau Vlic gdauce z Rynku Starého Měſta Pražſkého k Koſtelu S. Gilgij podlé Domu Hawla Cžotrowa/ a proti Domu Matyáſſe Laudy / kterýž byl kaupil Giřijk od Jana Feridana Mincýře z Hory Guttny/ a Markéty Mā̄želky geho za hotowé Penijze: též Pan Zbyněk Panu Giřijkowi dal hotowé Penijze/ totiž ſto kop dobrých gro: ſtřijbrných/ což do Kněh Měſtſkých wedlé Práwa zapſáno geſt/ kterýžto Dům welikými ſwobodami od Králůw Cžeſkých geſt obdarowaný.

Léta Páně 1462. témuž Panu Sudijmu Beneš Proboſſt Litoměřický Kanownijk Koſtela Pražſkého, Olomuckého a Boleſlawſkého/ y wſſecka Kapitola téhož Koſtela S. Sſtěpána w Litoměřicých/ podſtaupila k vžijwánij Wſy Slotiny pod Hradem Hazmburkem / a to toliko do geho ſmrtij.

Liſt daný Prokopowi z Rabſſteyna od Albrechta Krále na Staroměſtſké Maſné Krámy / odkudž gemu wydáwáno 20 kop groſſů do nezaplacennij 200 kop. kteréž byl zůſtal Cýſař Zykmund ſláwné pamětij/ odewzdán geſt Panu Zbyňkowi Sudijmu Králowſtwij Cžeſkého ſkrz gmenowaného Prokopa z Rabſſteyna Kancléře Králowſtwij Cžeſkého s ſluſſnau ſmlauwau/ k kteréž přitiſkli Pečeti ſwé důſtogný Jan z Rabſſteyna Prothonotarius Stolice Apoſſtolſké/ Proboſſt Wyſſehradſký Bratr Pana Prokopa Kancléře/ Vrozenij Páni/ P. Geſſek z Bezkowic/ Pan Aleš Berka z Dubé/ a ſtatečný Rytijř Pan Beneš Wartminer.

Témuž Panu Zbyňkowi z Hazmburka Sudijmu Neywyžſſijmu Králowſtwij Cžeſkého / Giřijk Proboſſt s Pannami Kláſſtera Chotěſſowſkého Zákona Premonſtratenſkého, platili ſummu na Kláſſteře wedlé Zápiſu Krále Giřijho z Kunſtátu a z Poděbrad, včiněného Léta 1460.

ERECTIO ALTARIS VISITATIONIS SANctæ Mariæ in Libochovic Léta 1410. připomjná Zbyňka Proboſſta Mělnického pamětí takowau, s Bratrem geho Jaroſlawem.

My Zbyněk Proboſſt Mělnický/ a Jaroſlaw Bratřij wlaſtnij Páni na Hazmburce/ darowali gſme ſedm kop gro: Pražſkých/ ꝛc.

Syna Pana Zbyňka z Zbiroha a z Žebráku pamětj Koſtelnj ſwaté Dobrotiwé wyprawugjce o ſmrti geho takto připomjnagj: Anno Domini 1374. Obijt Dominus Ioannes filius Domini Zbinkonis de Zbiroh & Mendico.

O druhém pak Pana Oldřicha Synu Wácſlawowi památka takto znj: Obijt ſtrenuus miles Dominus Venceſlaus, filius Domini Vlrici de Zbiroh & Mẽdico, Kterýžto hrad Mendyk ginak Žebrák oblibiw ſobě Král Jan/ dal za něg předkům Rodu toho Hrad Hazmburk/ yakž nahoře o tom geſt doloženo.

O Panu Janowi z Hazmburka rozličné pamětj gſau/ ale obzwláſſtnj geſt w ſmlauwě té kteráž včiněna geſt mezy nim a Janem Knjžetem Opawſkým y Panem Hlubčickým/o Kněžnu Annu Seſtru ſwrchu pſaného Knjžete Jana.

Neb Pan Jan Zagic žádal gi mjti za Manželku/ a Jan oſwjcené Knjže Opawſké negſa proti tomu, neoſlyſſel žádoſtj geho/a Kněžnu Annu Seſtru ſwau gemu w Staw Manželſký podal/ wſſak na takowý ſpůſob: Předně Knjže Jan po Seſtře ſwé Tiſyc Zlatých dáti má/ a ona powinna bude před Zemany a Měſſtiany Opawſkými a Hlubčickými/ſwého dědictwj ſe po Otcy y Mateřj, y wſſelikých nápadůw odřeknauti/a na to ſe Bratru ſwému Knjžeti Janowi liſtem zapſati. Pan Zagic pak aby tolikéž včinil/ a wěnowal Kněžně Anně proti ſwrchu gmenowanému Tiſycy Zlatých/půl čtwrta Tiſyce Zlatých: což aby y liſtem potwrdil y we Dſky wložiti poručil podlé práwa Země Cžeſké/rc. Při takowé ſmlauwě byli/Předně Oſwjcené Knjže Opawſké/Oſwjcená Kněžna Wylimowa Opawſká/a ſlowutnj Panoſſy/Beneš z Lideřowa a z Oder/kterýžto Rod welmi ſtarožitný geſt w Knjžetſtwj Slézſkém/vžjwagice za Erb Kola Mleynſkého s třmi Péry Pſſtroſowými na Helmu zawřeném/Wácſlaw Mayſek z Brutic a na Slawkowě/ Ctibor Cžert z Horký/ Kryſtoff Baruch z Rownich/ Jan Cžapek z Kroměſſyna/ Mikuláš Nedwidek z Rakupowic. A to ſe ſtalo Léta 1461. w Pátek den ſwaté Barbory.

Potom Léta Páně 1478. dala Liſt a Zápis na wſſecken nápad ſwůg po Otcy y Matce wýš gmenowaná Kněžna Anna Panu Janowi Zagicowi z Hazmburka Manželu ſwému / k čemuž Pečetj ſwé

přitiſkli,

přitiſkli, Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Klaſſteře Hradiſſtij / Sezyma z Auſtij a na Auſtku / Zbyněk z Kolowrat a na Kornhauze / a Urozenij Panoſſy Oldřich z Duban / a Jan z Kamenice Heytman z Hazmburka.

Téhož Roku vmřela gmenowaná Kněžna

Anna Opawſká ꝛc. zanechaw po ſobě Syny, o kterých zniže doloženo bude / gižto památku nápis na Hrobě w Budyni obſahuge.

Manžel pak gegij kaupil Synům Žerotijn od Pana Taſy z Perutče ſe wſſijm Zbožijm k němu přináležegicým. Což ſe dálo geſſtě před ſmrti gegij Léta 1474. při přijtomnoſti Pana Albrechta z Kolowrat a na Nowém Hradě / Gindřicha z Sulewic a z Skály / Ablrechta Kikulij z Stradonic / a Oldřicha z Duban.

Tomu Panu Janowi z Hazmburka Král Matyáš Uherſký pſal liſt doſti laſkawě a přijwětiwě / zakazugice ſe gemu welmi žeby w ſprawedlnoſti a w práwě k Hlupčicům w Slijzſku po Manželce Kněžně Anně, při Knijžatech na Sněmu geho chtěl býti nápomocnijkem. Datum geho, Léta téhož na Budinu in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis.

Oznamuge ſe pak ſprawedlnoſt a práwo k Měſtu dotčenému / a žaloba ſe činij na Jana Bělika ſkrz téhož Pana Jana z Hazmburka těmito ſlowy:

Coram vobis Reverendiſsimo in Chriſto Patre, Domino Iohanne Epiſcopo Vratiſlavienſi, & Illuſtriſsimis Principibus & Dominis, Domino Ioanne Ratiborienſi, & Kazimiro Teſchnenſi Sileſiæ Ducibus, ac Sereniſsimo Principe & Domino Domino Mathia Hungariæ & Bohemiæ Rege, Iudicibus delegatis & Commiſsarijs: Ego Iohannes Zagicz de Hazmburk, conqueror de Domino Ioanne Bielik de Kornicz, qui detinet Civitatem Hlubczicz cum ſuo territorio Ducatus Sileſiæ, quæ bona dico ad meos filios pertinere jure Dominij vel quaſi poſt obitum Illuſtris Principis olim Domini Ioannis Opavien: & Hlubczen: avunculi illorum, qui deceſsit ſine liberis, & non extant alij proximiores eius cognati maſculi qui bona ejuſdem jure conſveto queant vendicare. Vnde tàm de civitate prædicta atq; ſuo territorio, quàm de fructibus ipſius exinde perceptis, filijs meis juſticiam fieri peto, & ad hæc propono rei vendicationem.

Ago & propono nomine meo proprio, quod olim Illuſtris Princeps ipſe Dominus Ioannes Opavien: & Hlubczicen: Dux, promiſit, ſe daturũ mihi mille florenos nomine dotis poſt Vxorem meam, Sororem verò ſuam, non tamen eandem numeravit, & uſq; hodie mihi ſoluta non exiſtit. Vnde ago contra Poſseſſorem bonorum dicti Ducis, ut illud mihi mille flo: promiſſum numeret & perſolvat, cum cenſibus inde creſcentibus, juxta continentiam literarum, contractus noſtrorum Sponſaliorũ & ad hæc propono actionem ex ſtipulato.

Ago & propono quod Illuſtris olim Duciſsa, Domina Elizabeth, Vxoris quondam meæ genitrix, multos ornatus muliebres habuit dignos eminentia Illuſtrium fæminarum, in margaritis, gemmis pretioſis, auro, argento & varijs veſtium mutatorijs atq; clenodijs, quæ ſua propria erãt parafarnalia in valore ac pretio trium millium flo: quæ apud præfatũ Ducem definitìm ſingula remanſerunt, & in uſus ejuſdem proprios extant converſa, & hæc omnia Vxori meæ filiæ prædictæ Duciſsæ devolutionis jure attinebãt, & hodie mihi ac Filijs meis Nepotibus Duciſſæ prænominatæ attinent, atq; debentur, unde ipſa omnia à Poſſeſſore bonorum ſæpe dicti Ducis defuncti, peto & exigo & ſuper his jus & officium Veſtrum

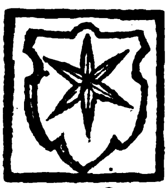
 imploro,

Digitized by Google

imploro, deducendo in præſenti judicio quodcunq; jus meum atq; filiorũ meorum, competens & competiturum undecunq; & qualitercunq; ſalvo jure, addendi, minuendi, mutandi, interpretandi, corrigendi, & alterius petitionis quandocunq; fiendæ, non aſtringens me neq; filios meos propterea ad probandum, niſi duntaxat illa, quæ ad cauſam obtinendam ſufficere videbũtur, præſentis ſub mei appreſsione Sigilli teſtimonio libelli.

Ktémuž Panu Janowi Zagicowi z Hazmburka pſali wſſyckni Ciſtercienſkého řádu Opatowé/ y k Bratru geho Panu Oldřichowi Léta Páně 1485. přigimagice ge in confraternitatem nábozenſtwj ſwého/ aby tak byli yako geden který z nich, žiwij Kryſtu, a vmrlij Swětu / připowijdagice za ně čaſté modlitby ku Pánu Bohu činiti.

Léta pak Páně 1495. na den Swaté Žoffie ſkonal w Pánu Bohu čaſto gmenowaný Pan Jan z Hazmburka/ gſa tehdáž Truksaſem Králowſtwij Czeſkého/ zůſtawiw Syny s wýš gmenowanau Kněžnau/ Mikuláſſe a Jana/ a Dceru Pannu Anyžku/ kteraužbyl dal w ſtaw Manželſký Zdeňkowi z Sſternberka/ kteráž gſauc potomně Wdowau po Manželu ſwém/ půl třetijho tiſýce kop groſſů Czeſkých z dobrého ſtřijbra dala a zapſala Panu Otcy ſwému/ y Synům geho, totiž Bratrům ſwým / od nichžto držela do žiwota ſwého Zámek Troſký ſewſſijm přijſluſſenſtwijm: yakž ſe o tõ nacházy liſt pod pečetmi Pana Wácſlawa Bezdružického z Kolowrat/ a na Koſſatkách/ Pana Pawla z Hrádku a na Walečowě / Gindřicha Sſnoſſa z Helffenberka a na Waldſſteyně / Hanuſſe z Hamſny / Heřmana Bořičky z Břiſſtan a Wobrubich/ z Sſtiaſtného/ z Sluh/ a w Cidlině/ pſaný 1493. léta.

Giſtě v weliké wzáctnoſti Předkowé Rodu toho býwali/ ſlawné mijſta pro ſwau ctnoſt zaſedali/ wſſem možnoſtij ſwau známij gſauce/ a od mnohých přednégſſijch oſob náchylnoſt proti ſobě vznáwagice/ yakož ſe něco potozumij takowého y z liſtu toho náležegicýho Panu Oldřichowi z Hazmburka a Panu Janowi Neywyšſſijmu Truksaſu Králowſtwij Czeſkého / kterýž napſaný geſt w tyto ſlowa:

Rudolphus Epiſcopus Lovantinen: Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ ad Bohemiæ & Poloniæ Regna, ac certas Alemanniæ partes cum poteſtate legali de Latere Legatus miſsus &c. Magnificis & Generoſis Dominis Ioanni & Vlrico Germanis de Hazmburk Dominis in Koſt & Budin, Pragenſis Diocæſis; ſalutem in Domino. Sanè non arbitramur latere veſtras Magnificentias, quomodo dudum ille damnatus Hæreticus Georgius de Podiebrad ſua crudelitate & Tyrannide, quibus ſemper in Catholicos & bonos homines temerè uſus eſt, Generoſum Dominum Venceſlaum de Biberſtein Dominum in Forſt & Somersfelt minus juſtè capi fecit, & eum aliquandiu captum & carceri mancipatum detinere juſsit: ſed prout ad noſtram devenit audientiam, pridem Veſtræ Magnificentiæ pro liberatione præfati Domini Venceſlai serioſè laborantes eum ſub obligatione ſex millium florenorum Vngaricalium de reputando, ipſum liberaverunt: Cum autem Sanctiſsimus Dominus noſter Papa, omnes & ſingulas obligationes & promiſsiones & juramenta quæcunq, quacunq; occaſione illi Hæretico præſtitas & factas ac præſtita & facta, per ſpecialem bullam ſuæ Sanctitatis nullas & invalidas declaravit, nobiſq; etiam illas & illa in futurum forſan fienda nulla & irrita declarandi conceſsit facul-

tatem,

tatem, & utiq; indignum foret & jure prohibitum extat, Hæreticis, maximéq; illi damnato Hæretico, qui nec Deo nec Sanctæ Sedi Apoſtolicæ, neq; alijs fidem ſervavit, aut ſervat, aliquam obligationem, promiſsionē, aut fidem tenere: Nos præterea cenſentes ſatis eſſe periculoſum hoſtem Dei & Eccleſiæ Sanctæ pecunia juvare, aut favore aliquo, quibus Catholicos oppugnare poſsit, idcirco authoritate Apoſtolica nobis deſuper ſpecialitèr conceſſa, tenore præſentium quaſcunq; obligationes ſeu promiſſiones pro dicto Domino Venceſlao de Biberſtein de reputando eum, quovis modo præfato Hæretico damnato aut ſuis, præcipuè Alberto Koſtka Hæretico, factas cum omnibus earum clauſulis & conditionibus nullas & invalidas fuiſſe & eſſe declaramus, nulliuſq; efficaciæ, roboris vel momenti ipſo jure exiſtere decrevimus, vos etiam ab illis & quemlibet Virū abſolvimus & penitus liberamus, requirendo Veſtras Magnificentias ſerioſè, hortando deniq;, monendo in Domino ac in virtute Sanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo, mandātes veſtris Magnificentijs, & cuilibet, ne dictum Dominum de Biberſtein prælibato Hæretico, aut ſuis, præcipuè Alberto Koſtka, quommodolibet reputetis vel repræſentandum faciatis, aut permittatis faciendum, facturi in hoc rem juri conſonam, Sanctæ Sedi Apoſtolicæ gratam & pluribus commendandam nobiſq; complacentem. Datum Vratiſlaviæ in noſtra ſolita Reſidentia ſub noſtro Sigillo. Anno 1469. die verò 30. ultima nempe Menſis Aprilis. Pontificatus Sanctiſsimi in Chriſto Patris & Domini Domini noſtri Pauli, divina providentia Papæ ſecundi, Anno quarto.

Léta Páně 1467. powolil Papež Panum z Hazmburka aby Mſſe před nimi čtena býwala ráno předednem / yakž o tom in originali/ dokládage ut proviſa hujuſmodi conceſsione celebrandi antequam illuceſcat dies parcé uterentur; quia cum in Altaris officio immolatur Dominus noſter Dei filius Ieſus Chriſtus, qui candor eſt lucis æternæ, congruit hoc non in noctis tenebris fieri, ſed in luce. Datum Romæ Anno ut ſuprà 10 Calend. Maij. Pontificatus ſui Anno tertio.

Na Sněmu w Litoměřicých Pan Oldřich (wýſſe gmenowaný yakž ſmeyſſlým) vmřel Léta 1494. a pochowán w Budyni.

O Smrti Pana Mikuláſſe Zagice z Hazmburka wyprawuge w Budyni nápis nad Hrobem geho / totižto že vmřel Léta Páně 1496. w Neděli den ſwatého Brykcýho.

Tolikéž Pana Jana Zagice / Bratra předgmenowaného Pana Mikuláſſe ſmrt w témž mýſtě ſe pokládá w Neděli Den Swaté Sáby / Léta 1497.

Na žádoſt těch dwau Panuow z Hazmburka / to geſt Pana Jana a Pana Mikuláſſe, poſwětil Legát Papežſký Koſtel Swatého Girj a Zwon/ o čemž na znamenj toho Liſt ſe ſpatřuge/takto napſaný a

Benedictus Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Caminenſis, recognoſcimus per præſentes, quod Eccleſia Sancti-Martyris Georgij in Caſtro Budini, ad inſtantiam Inclyti ac Magnifici Baronis Domini Domini Ioannis de Hazmburk & Koſt conſanguinei noſtri unicè colendi per

Reverendum in Chriſto Patrem D. Iodocum Baronem de roſis, Epiſcopũ Vratiſlavienſem, ante plures annos ſolenniter in noſtra præſentia tuncut Præpoſiti Eccleſiæ Lithomierzicen: fuit conſecrata: cujus quidem Eccleſiæ ſignum ſeu Campanam in die Sancto Patroni ſui Beati Georgij, Anno Domini 1493. ad inſtantiam Generoſi ac Magnifici Baronis D. D. Nicolai prætacti Fratris D. Iohannis de Hazmburk & Koſt, benediximus &c. quadraginta dies Indulgentiarũ omnib⁹ qui dum ad ſonitũ ejus pro pace, manè & Veſperi genũ flexerint, & pro unitate Eccleſiaſticą Angelicã ſalutationem ſolverint largientes, in quorum fidẽ, præſentia, manu noſtra ſubſcripſimus, & Sigilli noſtri voluimus appenſione communiri. Datum Budinij Anno ut ſuprà, 26 Menſis Aprilis.

Pan Wylim Zagic z Hazmburka

Bratr na před gmenowaných Panůw, Pana Mikuláſſe a Pana Jana, umřel na Bechyni/ Léta Páně 1499.

Rozmnozowál Pán Buoh ten wzáctný Rod Panůw z Hazmburka/ a wždycky w weliké ozdobě chowal w tomto Králowſtwij Cžeſkém: neb oni oprawdowě Wlaſt ſwů milugice/ wſſecken lid vpřijmně a ſtatečně wedlé práw a ſwobod Patrie předewſſemi přijhodami hágili/ſekty znowu wynalezené nepřigij nali/ale při ſtarobylém naučenij Cyrkwe ſwaté Apoſſtolſké zůſtáwali. Oſtřijhal ge také Pán Bůh, že od ſwých hlawnijch Nepřátel žádné zgewné nelſboſti poznati nemohli: yakž ſe to y z tohoto liſtu nijže pſaného vkazuge/ pro kteraužto ſluſſnau přijčinu widělo mi ſe za dobré gey tuto položiti.

Vrozenému Zbijňkowi Zagicowi z Hazmburka / wěrnému naſſemu milému &c. Girij Král Cžeſký a Margkrabě Morawſký.

Vrozený/wěrný a welmi nám zwláſſtě milj.

Welmi željme twé Nemocy/ a rádibychõ s prawau wěrau, aby Pán Bůh rácil tě pozdrawiti, a z té nemocy pomocy/a plnau k naděgi máme/žeť ſe to ſtane/ neb Pan Zagi mač rowně takowau nemoc měl/když gſme byli s Cýſařem w Brně / a wſſak z pomocy Božij ſe zhogil/též bohdá o twé nemocy máme naděgi, žeť Pán Bůh z ni pomůže. A yakož ſe žádal abychom liſt náš dali tobě na pohřeb/a twému rodu w Kaple na Hradě Pražſkém pod welikau Wěžij / tož my welmi rádi tobě a twému Rodu ke cti gſme včinili/a netolikto to, y wijcegi což bychom tobě a twému Rodu ke cti včiniti mohli/to rádi včinijme/a teď ten liſt poſýlame. Dán w Praze den ſwatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božijch/Králowſtwij naſſeho Léta ſſeſtého/ 1464.

To mijſto k pochowáwánij y prwé Rodu tomu náleželo / yakž ſe porozuměti může z textu toho pſaného Léta 1414.

Vlricus dictus Zagic de Hazmburk, Baro Regni Bohemiæ in memoriã recolendæ memoriæ Reverendiſsimi in Chriſto Patris Domini quõdam Zbinkonis Archiepiſcopi Pragenſis Fratris germani ſui chariſsimi altare in honorem Sanctorum Ioannis Evangeliſtæ & Ioannis Baptiſtæ in Eccleſia Pragenſi ſitum ſub nova turri, juxta tumbam dicti Fratris Domini Zbinkonis erexit, cui & Miniſtro ejus pro ſuſtentatione 14. Sexagenas groſ. Pragenſium, Cenſus annui & perpetui emit & comparavit in bonis Sigiſmundi in Nedviedic. Anno ut ſuprà.

Po Panu Zbyňkowi Zagicowi tato ſlawná a pobožná pamět pozůſtáwá / Léta Božyho 1463.

Pan Zbyněk z Hažmburka kterýž mnohé ſlužby prokázal Cýſaři Frydrychowi / a ſnažné ſlužby ſwé gemu vkázawſſe, nežádal od něho Zlatta / ani žádných pokladůw Zemſkých / ale takowých pokladůw, kteréž ſpaſytedlné vžitky toliko činili / a s takowými do Wlaſti ſwé ſe nawrátil. O čemž o wſſem Liſt Frydrycha Cýſaře důwodně wyſwědčuge:

Fridericus Romanorum Imperator, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ Rex, Auſtriæ, Styriæ, Carinthiæ Carniolæ &c. Dux.

Attendentes grata & fidelia obſequia, nobis per Nobilem fidelem noſtrum dilectum Zbinkonem de Hazmburk, tempore quo rebelles & infideles Cives noſtri Vienenſes, nos ac Sereniſsimam Contoralem noſtram, & Illuſtrem Principem Maximilianum filium noſtrum in Caſtro ibidem obſederunt, exhibita, ad devotionem quàm erga Electos & Sanctos Dei ſanctamq; Apoſtolicam ſedem & Eccleſiã Romanam gerit, conſtantèr, ſibi in Vim ſpecialis gratiæ & doni Reliquias infrà ſcriptas donavimus & dedimus, in primis de tunica Chriſti, item de Columna ubi Chriſtus coronatus eſt, item de Columna flagellationis, item de lapide ubi ſtetit Virgo Maria quando Angelus eam ſalutavit, item de lapide ubi ſtetit Moyſes recipiens præcepta Domini, item de decẽ millium Martyrum, item de S. Achacio, de S. Sebaſtiano, de S. Nicolao, de S. Vlrico, de S. Bernhardo, de S. Albano, de S. Tyberto, de S. Hermolao, de mento Sancti Artemij, de oſsibus S. Symphoriani, item de S. Vrſula, de reliquijs undecim milliũ Virginum, de S. Margareta, de S. Anna, de Sancta Elizabet; harum teſtimonio literarum. Datum in nova Civitate, Anno 1463. 16 Menſ. Mai.

Pozorůg tuto kterak mu Pán Bůh mnoho dobrého dáwal / a pohrdagicýho ſtatkem Zemſkým, nic méně gey v welikém bohatſtwý až do ſkonánj žiwotachowal; nebo při dokonánj ſwém čtyrydceti tiſýc kop groſſ: Pražſkých Panu Mikulaſſowi z Hažmburka a z Koſti, yakožto Streycy ſwému / a Janowi a Oldřichowi Synům geho Hrad Hažmburk s Měſtečkem gmenowaným Podhradýn poſtaupil. Přičemž byli Boreſs z Oſeka ſeděnĳm na Brozanech / Beneſs z Wartmberka a z Zákopi / Wylim z Sworga / Panoſſy, Wylim z Konic a z Rameyku / Wácſlaw Kaplýř z Sulewic / Gindřich z Duban / ⁊c.

Vmřel pak Léta Páně 1463. yakž o tom pamětj Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé takto wyprawugi: In Vigilia Viſitationis Sanctæ Mariæ, mortuus eſt Magnificus ac Generoſus D. D. Zbynko Zagic de Hazmburk ſupremus Iudex Regni Bohemiæ, hujus loci fundator.

Pana Wylima z Hazmburka rozličné pamětj

předſtýragi kterýž proteſtowal na mnohých mýſtech proti wůli Otce ſwého/ že geſt od něho mimo wůli ſwau a ſnad y Božſkau k Stawu Duchownýmu přinucen. Což ſe vkazuge Liſtem takto pſaném.

Anno 1500. Pontificatus D. Innocentij ſexti Anno decimo &c,

Venerabilibus in Chriſto Patribus &c. Ex parte Nobilis Viri Vilhelmi de Hazmburk, Nati Nobilis Viri Zbinkonis de Hazmburk Baronis Regni Bohemiæ Pragenſ. Diocæſis, nobis oblata petitio continebat, quod olim dictus Zbinko, cupiens præter debitum Naturæ, ipſum Vilhelmum filium ſuum ſine cauſa à ſua ſucceſsione excludere, & pluribus alijs filijs ſuis quos tunc habebat totam hæreditatem dimittere, dictum Vilhelmum conatus fuit quandoq; blanditijs & aliquotiens perſuaſionibus tàm per ſe quàm per alios ad Subdiaconatus ordinem facere promoveri; quod cum dictus Vilhelmus facere recuſaſset, Zbinko præfatus iracundiæ furore commotus, per ſubtractionem alimentorum & aliorum vitæ ipſius Vilhelmi neceſsariorum ipſum etiam Carceribus mancipando, & talitèr per vim & metum inconſtantem Vilhelmum eundem invitum & renitentem & ante ac poſt proteſtantem & aſſerentem, quod non erat ſuæ intentionis Subdiaconatus ordinem ſuſcipere ullo modo, nec etiam Clericum remanere, quendam Epiſcopum adire coegit, qui Epiſcopus, eum ſicut præmittitur invitum & compulſum & etiam ante ac poſt contradicentem, in Subdiaconum de facto ordinavit, quod ipſe non acceptavit, nec unquam approbavit, ſed ſemper contradicendo, nunquam Subdiaconum ſe voluntariè nominavit, nec eſſe reputavit, neq; in eo miniſtravit, non reputans ſe ordinatum cum nunquam fuiſſet eius intentionis ut in Clericali ſtatu permaneret, ſuſcepit cingulum militiæ ſæcularis bellicis artibus ſe immiſcendo, ac Laicalià vota publicé exercendo, &c.

Wyprawuge ſe w některých pamětech Léta 1578.

že w Pondělý před Hromnicemi vmřel Vrozený Pán/ Pan Wáclaw Zagic z Hazmburka/ Křižownýk Strakonický/ a pochowán na Hradě Pražſkém w Koſtele ſwatého Wýta, na den Swaté Agaty.

Pana Jana Zagice z Hazmburka Neywyſſýho

a dědičneho Trukſaſa Králowſtwý Czeſkého Syna Pana Mikuláſſe z Hazmburka (mimo giné pamětý) připomýná Liſt Knýžete Minſtrberſkého Karla w tyto ſlowa pſaný:

Karel z Božý miloſti Knýže Minſtrberſké/ w Slezý Oleſſnické a Hrabě Kladſké/ neywyſſý Heytman horný y dolný Slezye.

Vrozenému Pánu Panu Janowi Zagicowi z Hazmburka a na Budyni, Neywyſſýmu Trukſaſu Králowſtwý Czeſkého/ 2c. Panu Synu naſſemu zwláſſtě milému/ ſlužbu naſſy prá-

ſſy přátelſkau a wſſe dobré napřed wzkazugem ꝛc. A přitom činj ſe mu omluwna, že mu ſummy powinnowaté na čas gmenowaný wedlé zápiſu položiti nemohl / ale po ſwatém Giřj we dwau Nedělých konečně mu gi dáti a zaplatiti připowjdá. Datum na Frankſſteyně w Kwětnů Neděli.

Měl Manželku ſwrchu dotčený Pan Jan Zagic z Hazmburka Pani Markétu Kněžnu Minſterberſkau / Hrabinku Oleſſnickau a Kladſkau / po kteréž zůſtali čtyři Synowé / gmenowitě, Wácſlaw / Mikuláš / Giřjk / a Kryſtoff: On pak ſám vmřel Léta Páně 1553. w Pondělj po ſwatém Wácſlawě / A oſwjcená Kněžna Markéta Manželka geho před dwěma Lety / to geſt 1551. den ſwatého Buryana žiwot ſwůg dokonala. O čemž zněj památka w Kláſſteře ſwaté Dobrotiwé takto: Illuſtriſſima ac ex Regia ſtirpe nata, Domina Domina Margareta Duciſſa Minſterb. Comitiſsa de Glac, Domina Hazmburgæ & Budini, Domini Ioannis ab Hazmburk ſupremi ac hæreditarij Regni Bohemiæ Dapiferi Fundatoris hujus Monaſterij Conjūx, extremum clauſit diem, quæ huic cænobio, dum adhuc viveret, ornatum purpureum, & tria humeralia pretioſa in æternam contulit memoriam.

Pan Kryſtoff Zagic z Hazmburka

na Brozanech a Hoſtinicých / Syn napředpſaného Pana Jana z Hazmburka / a Pani Markéty Kněžny Minſtrberſké / vmřel Léta 1572. w Sobotu před Neděli Invocawit / a ten byl neymladſſj mezy Bratry.

Potom tolikéž Pan Wácſlaw Zagic z Hazmburka a na Mſſeném po Bratru ſwém nápadnjk / vmřel Léta 1591. w Pondělj po ſmrtedlné Neděli.

Pan Giřj Zagic z Hazmburka

na Mſſeném / Hoſtinicých a na Kláſſteře ſwaté Panny Dobrotiwé na Oſtrowě / Bratr na hoře pſaných Panuow Kryſtoffa a Wácſlawa / vmřel Léta 1580. w Pondělj po Neděli Lætare.

Manželka geho byla Pani Bražeda Ličkowna z Ryžmburka / po kteréž bylo mnoho potomkůw / ale wſſyckni, yako Jan / Wácſlaw / ꝛc. hned w mladoſti, krom gednoho Syna Pana Wylima z Hazmburka, pomřeli / a ona též Léta 1574. ſkonala.

Gmenowaný pak Pan Wylim měl Manžel-

ku Vrozenau Panj P. Eliſſku z Martinic/ Dceru Vrozené° P. P. Jana mladſſj° Bořity z Martinic a na Wokoři/ žádného potomka nezanechal Pán owſſem dobrotiwý a vpřjmný/ ale zdrawj welmi neſpůſobného byl. Pſal ſe na Telcých a na Studeněwſy/ a narozil byl Léta 1568. vmřel Léta 1598. Manželka geho potõ wdala ſe za Pana Adama z Raupowa/ Léta 1601. po ſlawnoſti ſeſlánj Ducha S°.

Seſtry geho třj k ſtawu Manželſkému pogaté. Neb Barbora dána geſt za Manželku Panu z Donina/ Markéta Panu Leſkowcowi/ Hedwjka Panu Zykmundowi Smiřickému/ ꝛc.

Pan Mikuláſs Zagic z Hazmburka a na Budyni

Neywyšſſj a dědičný Truksas Králowſtwj Czeſkého/ Bratr napředpſaných Panůw Kryſtoffa/ Girjho/ a Wácſlawa/ vmřel Léta Páně 1585 w Sobotu ante Dominicam Oculi.

Ten měl dwě Manželky, prwnj Panj Saloménu Sſpetlownu z Janowic/ kteráž vmřela bez potomkůw Léta Páně 1567. w ſobotu den ſwaté Panny Lucye.

Druhá Manželka téhož Pana Mikuláſſe z Hazmburka byla Panj Anna z Lobkowic/ kteráž vmřela Léta 1571. den ſwatého Jana ſtětj/ zanechawſſe Dceru Pannu Hedwjku/ a Pana Jana Zbyňka z Hazmburka na Budyni a na Mſſeném/ Hoſtinicých a Brozanech/ ꝛc. dědičného a Neywyšſſjho Truksaſa Králowſtwj Czeſkého, J. M. C. Raddu.

Toho čaſu kteréhož gſem ſpiſowánjm této Knjhy prácy wedl/ powolán byl od Cyſaře Rudolffa yakožto Krále Czeſkého k Saudu Komornjmu/ Pán giſtě Katholický/ náſledugic w tom ſſlépěgi ſtarodáwných a ſlawných Předkůw ſwých/ magic na ten čas wěku ſwého let 31.

Na tuto pak prácy mau kterauž gſem při ſpiſowánj Rodůw w Králowſtwj tomto měl/ znage to býti k ſláwě a ozdobě Králowſtwj toho, nákladu litowati neráčil/ vznaw w tom nedoſtatek můg. Začež netolíko yá kterýž gſem takowého dobrodinj při Pánu doſáhl/ ale y wſſyckni giný z gich potomky děkowánj činiti gſau powinni/ owſſem yá vivus & mortuus Pána Boha za ſſtiaſtné panowánj geho proſyti nepominu/ aby ſám in annos Neſtoreos panowal/ a potom potomcy geho do ſkonánj Swěta.

Tenž Zámek Budyni kterýž předkowé ge° za Mendyk ginak Žebrák od Krále Jana ſſteynarkem doſtali/ a od několika ſet Let w držený geho byli/

li/ ná-

ki/ nákladně obnowiti a wyſtawiti dal/ a geſſtě giné tři Zámky opravwiti/ yako we Mſſeném/ w Hoſtinicých/ y w Brozanech/ tolikéž Dům w Praze yako znowu wyſtawiti a ozdobiti poručil.

S wypſaným giž Rodem a Erbem Panůw z Hazmburka gednoſteyný počátek magi Páni Lwowé/ neb ti toliko přidaným Lwem k Swinſké hlawě od giných ſe dělili/ yakž na hoře oznámeno/ a těch předkowé ſlauli Wranowſſtij/ Hurkowſſtij a Truſlowſſtij wedlé podělenij Krále Přemyſla/ od nichžto tito potomcy s takowým pořádkem ſe ſpatřugi, ab Anno 1225.

Léta Páně 1255. Leo de Polehradic, yakž geg gmenuge Privilegium Kláſſtera ſwatého Michala w Holomaucy za panowánij Krále Wácſlawa při ffundowánij a nadánij téhož Kláſſtera byl w Raddě s giným Pány/ yako s Panem Wijtem z Hradce/ s Bohunem Czerhonowým Synem/ s Markwartem z Hrádku a s giným Pány. Tolikéž byl w Raddě y za Ottagara Krále Léta 1269. s Oldřichem z Hradce/ s Oldřichem Zagicem Purgkrabij Neywyžſſijm/ s Arklebem Komornjke Margkrabſtwij Morawſkého a s giným mnohými.

W Liſtu Krále Ottagara připomijná ſe Vicardus de Vranov genž byl Purgkrabijm Pražſkým Léta 1262. a potō Léta 1308. vwozuge ſe w paměť Jaroſlaw z Bolehradic.

P. Zdeněk z Rožmitála toho čaſu když Miſtr Jan Hus vpálen, totižto Léta 1416. podepſal ſe s giným Pány w Liſtu tom genž byl k ſgezdu wſſech Duchowních, od Panůw/ Rytijřſtwa/ a Měſt Králowſtwij Czeſkého, pſaný/ kdež ſe gmenuge y Pan Jan z Rožmitála.

P. Lew z Rožmitála a z Blatné, putowal do Země ſwaté/ a po ſpatře-

nň mnohých a rozličných Kragin / nawrátil ſe do ſwé Wlaſti / a pogal ſobě za Manželku Seſtru wlaſtnň Pana Getřicha Bezdružické ho z Kolowrat / s nížto zplodil Syna Zdiſlawa Lwa z Rožmitála a z Blatné / kterýž potom ně zůſtal Neywyšſſým Purgkrabým Králowſtwň Czeſkého.

O putowánň geho wydal obzwláſſtnň Knňžku Staniſlaus Pawlowſký / gižto Tytul geſt takowý: Commentarius brevis & jucundus Itineris atq; Peregrinationis, pietatis & Religionis cauſa ſuſceptæ ab Illuſtri & Magnifico Domino Domino Leone Libero Barone de Rozmital & Blatna, Iohannæ Reginæ Bohemiæ Fratre Germano, proavo Illuſtris ac Magnifici Domini Domini Zdenco: Leonis Liberi Baronis de Rozmital & Blatna, ſupremi Marchionatus Moraviæ Capitanei, ante centum Annos Bohemicé conſcriptus, & in Latinam linguam nunc editus. Anno nempe Domini 1577.

Seſtra wlaſtnň toho Pana Lwa byla Johanna Manželka Krále Giřňho / yakž ſe ex patenribus genu od ni daných porozuměti mocy bude.

Iohanna Dei gratia Regina Bohemiæ, Marchioniſsa Moraviæ & Luſatiæ, Lucemburgenſis & Sileſiæ Duciſsa &c. Vniverſis & ſingulis, Sereniſsimis Regibus fratribus noſtris, ſalutem & omnis boni incrementum, & Reverendisſimis ac Reverendis, nec non Illuſtribus, Eccleſiaſticis & ſæcularibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Lantgravijs, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Proceribus, Militibus, Clientibus, Capitaneis Poteſtatibus, Gubernatoribus, Præſidibus, Telonearijs, Tributarijs, Iudicibus, cujuscunq; Status, dignitatis aut præeminentiæ exiſtant, Caſtrorũ Civitatum, Caſtellorum, Oppidorum, Villarum, & locorum communitatibus & Rectoribus eorundem, ad quos præſentes noſtræ literæ pervenerint, vel qui præſentibus fuerint requiſiti, amicis nobis ſincere dilectis ſalutem & omne bonum, Subditis autem noſtris gratiam Regiam & omne bonum.

Sereniſsimi, Reverendisſimi, Reverendi, Illuſtres, Magnifici, Spectabiles, Nobiles, Strenui, circumſpecti, Providi, Fratres, amici, & fideles dilecti. Cum Magnificus & Generoſus Leo de Roſental & de Blatna, Germanus noſter ſincerrimé dilectus, præſentium oſtenſor, diverſas mundi partes, Regna Principatus, terras, dominia, Iuriſdictiones & diſtrict⁹ gratia exercitij militaris propoſuit viſitare, ut ſic conſideratis multifarijs generibus morum & moribus generum, melius commodum ad vitæ ſuæ utilitatem deligere, & probatiorem militiæ experientiam nanciſci valeat & posſit: quanquam illud ſuum laudabile propoſitum parte ex una lætanter accipimus, ſperantes quia cunctipotens qui pugillo ſuo totam machinam mundi continet, & omnia verbo Virtutis ſuæ ſolidantur, incolumem atq; ſanum ad nos redire faciet, & proſperè gubernabit, verumtamẽ ex altera parte ſingultoſa ſuſpiria emittere non ceſſamus, tanquam de noſtri proprij Sanguinis reſolutione condolentes. Sed quid faciendum? Deo committendum, & ad proſpera fortunæ facta continuè clamitandũ. ut id ſuum laudiſonum propoſitum bono principio, meliori medio, optimo fine terminetur. Cupientes itaq;, ut ubicunq; locorum cum eo velut

cum vteri-

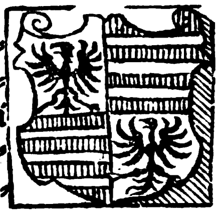
cũ yterino noſtro prædilecto, quem non minus velut noſmet ipſas diligimus amicabilitèr & benevolè agatur, ut ſic plena felicitate fruatur & gaudeat, Vniverſitati Veſtræ ipſum omni ea qua poſſumus diligentia commendamus iſtis noſtris literis vos & quemlibet veſtrûm rogatos eſſe volentes, ſubditis avem terrarum noſtrarum ſerioſé mandantes præcipimꝰ, quatenus fratrem noſtrum dilectiſsimum, dum ad vos pervenerit, gratè ſuſcipere, favorabilitèr tractare, ac in his quæ celeritatem & ſecuritatem ipſius concernunt itineris, tam per terram quam per aquam, promotivam velitis & debeatis oſtendere voluncatem, nec non ipſum cum comitiva, & famulis, equis, Valiſijs, arneſijs & alijs rebus ſingulis per quoſcunq; paſsus, portus pontes, terras dominia, diſtrictus Iuriſdictiones, Civitates, oppida, Caſtra, Villas, & quælibet alia loca veſtra ſine aliqua ſolutione, dacij Pedagij, Gabellæ, Pontanagij, tributi, & alio quovis ſolutionis genere & onere, omniq; prorſus impedimento procul moto, tranſire, ſtare, morari & redire liberè permittatis ſibiq; & ſuis dum opus fuerit de ſecuro & ſalvo provideatis conductu, gratiſsimam nobis in hoc & magnam complacentiam facientes, eò quod omnem promotionis affectum & favoris quem eidem Fratri noſtro cordintimè dilecto, modo quocunq; feceritis, omnia reputabimus, nobis fore facta: pro quibus etiam Vnicuiq; veſtrum, duce Deo grata & majori viciſsitudine gliſcimus remereri. Datum Pragæ die 10 Novembris, Anno Domini 1465. Regni noſtri Anno quinto. Admandatum proprium Dominæ Reginæ.

Opauſſtijm Liſt Cýſaře Frydrycha témuž daný k ſſtiaſtnègſſijmu wykonánij ceſty vrčité/a ten toliko pro ozdobu toho Rodu a familiæ za dobré mi ſe widělo položiti.

P. Zdeněk Lew z Rožmitála Syn Pana Lwa

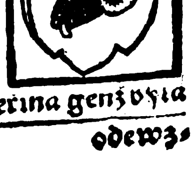
z Rožmitála a z Blatné/ byl Purgkrabijm Pražſkým Léta 1513. a z rozkázánij Krále Wladiſlawa/ ſadil Konſſely na obau Rathauzých. Hágek w Liſtu 465.

Měl Manželku Paní Kateřinu Sſwihowſkau z Ryzmberka, Dceru Pana Puty Sſwihowſkého/ kterýž z Rodu Králůw a Knijžat Czeſkých počátek ſwůg magi.

Seſtra téhož Pana Zdeňka

dána byla w ſtaw Manželſký Panu Adamowi z Hradce Neywyšſſijmu Kancléři Králowſtwij Czeſkého/ kteráž byla porodila Joáchyma Neywyšſſijho Kancléře w Králowſtwij Czeſkém/ y Zacharyáſſe/ a dwě Dcery/ z nichžto gedna za Manželku dána Panu z Rožmberka/ a druhá Panu z Waldſſteyna.

P. Adam Lew Syn P. Zdeňka z

Rožmitála a z Blatné/ měl Manželku Paní Annu Haugwicownu z Biſkupic/ od kteréž poſſli dwa Synowé, Pan Jan Lew/ P. Zdeněk Lew z Rožmitála/ a tolikéž dwě Dcery Kateřina genž byla

odewzdána Panu z Mezeřiče/a Pannu Annu za Mážželku ſobě wzal Pan Otto z Narendeku a na Raſtenberku. Vmřela pak gmenowaná Paní Anna Haugwicowna s Manželem ſwým Panem Adamem Lwem Léta 1564. Očemž nápis na hrobě w Znogmě v S° Jakuba wyſwědčuge.

V. Zdeněk Lew z Rozmitála a z Blatné a na Rutowicy Neywyšſſj Heytman Margkhrabſtwij Morawſkého / zanechal po ſobě tři Syny/Maximiliána Lwa/Jana Lwa a Zdeňka Lwa / a vmřel Léta Páně 1580.

Témuž Heytmanowi připſaná byla Peregrinacy Praděda geho Lwa, Roku 1577. od Staniſlawa Pawlowſkého Doktora Iuriſprudentiæ, Protho: Apoſtolico, Præpoſito Brunen: Olomucen: Vratiſlavien: Eccleſiæ Canonico, kterýž potom byl Biſkupem Holomúcſkým/dáwno před tím ſepſaná a od něho na Latinſký z Czeſkého Jazyku přeložena/yakž o tom tyto Werſſe ſwědčij:

Erutus ex tenebris in claram prodeo lucem
Qui bis luſtra decem carcere clauſus eram.

K Vrozenému Mládency Pánu Panu Maximiliánowi Lwowi, Synu wýš gmenowaného Pana Zdeňka Heytmana/ pſal wýš gmenowaný Probošſt tyto Werſſe:

NOmen habes clarum, clarus quoq; Patris honore es
Clarus, avis, atavis Maxmiliane tuis
Et magé clarus eris ſi rem cum nomine junges
In te ſi virtus priſca Leonis erit
Quæ fuerit Pietas, priſci quod ſtemma Leonis
Teſtis Praga potens, teſtis & iſte liber
Reginæ Frater, fidei defenſor & æqui
Rebus in adverſis ut Leo fortis erat.
Quem latet illuſtris Probitas virtuſq; Parentis?
Conſeſſu Procerum qui loca prima tenet?
Fortis in afflicta prudens in ſorte ſecunda
Numinis & priſcæ Relligionis amans.
Hunc tu tramitibus poſitis ſectarier aude
Et meritis orna ſtemmata priſca novis.

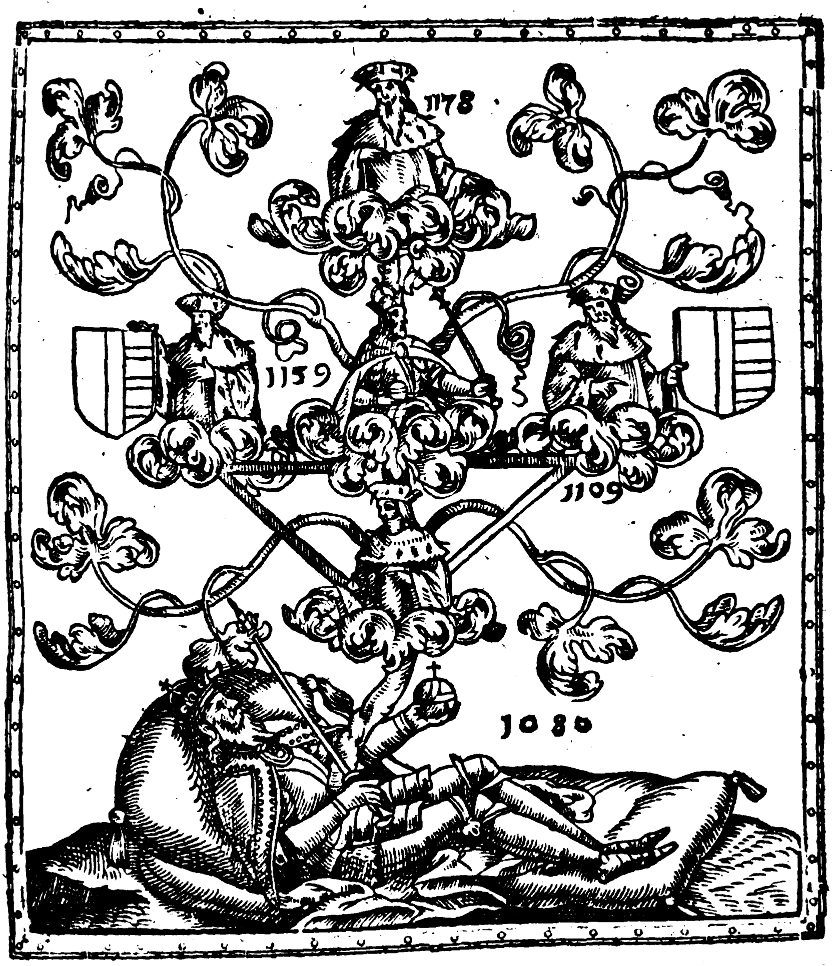
Toho Maximiliána pozůſtáwá gediný Syn na ten čas w mladě wěku. Pſal potom y k Bratru geho Panu Janowi Lwowi a Panu Zdeňkowi Synům wyš gmenowaného Pana Heytmana / yakž ſe to wſſe w Knijzce wydané ſpatřuge

Třetij Rod a Erb od téhož Předka poſſlý/ a od ſwrchu gmenowaného Krále Přemyſla yakž wýš oznámeno rozdělený/ geſt P. Třemſſynſkých/ Drſſkowſkých a Lopatſkých/ z kterýchž neywzáctněgſſij za pamětij naſſij w Králowſtwij Czeſkém byl Rod Panůw z Sſelnberka/ o kterémž na rozličných mijſtech čijſti budeſs.

Za čaſu pracowánij mého s Knijhau tauto/ nebyl giž žádný pohlawij Mužſkého z toho Rodu.

O Starožitnoſti Rodu a počátku Erbu Panůw Sſwihowſkých z Ryzmberka/ z Skály/ na Rábi a na Sſwihowě/ yak ſe od mnoha Set Let psáwali.

Kapitola IIII.

Kronyky a dawnij Priwilegiá / též y Knijžat a Králůw Cžeſkých Liſty doſtatečně to wyſwědčugi že ten Rod Panůw z Ryzmberka a z Sſwihowa wyſſel z Kmene těch Knijžat a Králůw Cžeſkých / kteřijž od Přemyſla Knijžete a Libuſſe Manželky geho, Dcery Knijžete Kroka poſſli / a Králowſtwij toto ſe wſſij pilnoſti rozſſyrugijce / ge ſláwau uewymluwnau ſkrz znamenité činy překráſně ozdobili. O čemž geſt takowý důwod, owſſem krátký, ale doſtatečný a prawdiwý.

Wratiſlaw prwnij Král Cžeſký / korunowaný léta 1086.

měl Manželku Swatawu Králownu Polſkau, Dceru Kazymira Krále / z kteréhožto Manželſtwij poſſlo několik Synůw / totiž Břetiſlaw / Bořiwog / Wladiſlaw / Soběſlaw etc. yakž o tom napſáno w poſlaupnoſti Knijžetſké. Ten po ſſtiaſtném wykonánij běhu žiwota ſwého / umřel Léta 1093. a pochowán w Koſtele Swatého Petra, nákladem ſwým wyſtaweném / zanechage mijſto na Králowſké Stolicy ne některému z Synůw / ale Bratru ſwému Kunrádowi / na kterémž on nedlauho ſeděl / neb w brzkém čaſe z tohoto Swěta ſeſſel. Po něm teprwa panowal Starſſij Syn Wratiſlawa / Břetiſlaw / kterýž zabit gſa od Wrſſowce, poſtaupil mijſto Bratru ſwému Bořiwogowi / wolenému Léta 1100. kterýž potom z Panſtwij byl wyhnán, od Swatopluka náležitě opatřen / a tolikéž od gednoho Wrſſowce na Wogně při obleženij Glogowa zamordowán / Léta 1109.

Wladiſlaw Syn Krále Wratiſlawa / wolený

na Knijžetſkau Stolicy po ſmrti Bořiwogowě / pogal ſobě za Manželku Seſtru Krále Uherſkého / Sſtěpána toho gména druhého / a Syna Kolomanowého, yakž o tom pijſſe Dubravius lib. 11 fol. 96. Králowſtwij Cžeſkému we wſſem ſe zachowáwagice / a s Uherſkau Zemij dobře ſe ſrownáwagice. Od toho Wladiſlawa Daupowcowé a Budowcowé ſkrz zmužiloſt Předka ſwého Gijřijka Mlináře na Mleyně / Budowě a Daupowě k Stawu Rytijřſkému obdarowánij obdrželi okolo Léta Páně 1117. Umřel pak Wladiſlaw Léta 1125. zanechaw po ſobě s dotčenau Uherkau třij Syny / totižto Wladiſlawa genž byl Králem Cžeſkým druhým korunowaným / Gindřicha a Theobalda / a pochowán geſt w druhau Neděli po Slawnoſti Welikonočnij w Koſtele Panny Marye w Kladrubech, z rozkázu geho založeném / Mnijchy oſazeném, a welmi bohatě nadaném. Yakž oznámeno w pořádku Kláſſterſkém.

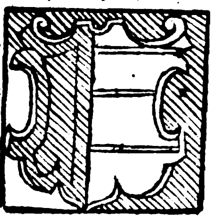
Theo-

Digitized by Google

Theobald neymladſſij Syn Knijžete Wladiſla-

wa/ Bratr wlaſtnij Krále Wladiſlawa korunowaného Léta 1158. na Králowſtwij Cžeſké/ wida že ſe Knijžetcý Kmen w Cžechách rozmnožuge/ včinil ſobě dobrý pokog/ wzaw ſprawedliwý dijl Dědictwij od Bratra ſwého/ bydlel w Kragi Klatowſkém a Prácheňſkém/ a nechtěge mijti ſpolečnoſti s Knijžaty/ y Erb ſobě změnil/ neb noſyl za znamenij Rytijřſké tři ſſtrychy bijlé/ kterijž trij Řeky wyznamenáwali/ Wotawu/ Vhlawu a Wltawu ſkrz Panſtwij ſwé běžijcý

kteréhožto Erbu také vžijwali Streycowé geho/ a Synowé Gindřicha, Boleſlaw/ Kryſtan/ a Theobald.

Ten wýš gmenowaný Theobald/ dal wyſtawěti Kláſſter w Klatowech w Panſtwij ſwém k chwále Božij a ku památce Swatého Wawřince Mučedlnijka Božijho/ a rozkázal do něho vweſti Bratry Swatého Dominyka/ kterijž wſſyckni gſauce Stawu Rytijřſkého/ nepřigjmali do ſwého Zákona za Bratry toliko z Rytijřſkého Stawu, neb geſſtě wywýſſeněgſſijho. Tu on potom pochowán, yakž ſe nijže doložij.

Amábila wlaſtnij Seſtra Theobalda w témž Zá-

koně w vſtawičných Modlitbách trwagice/ ſkwěla ſe mnohými Swatými ſkutky za žiwobytij ſwého/ a po ſmrti pak rozličnými diwy a Zázraky. Ty Kláſſtery oſazeni w tom wěku ſektami diwnými/ a ginij ſpuſtli.

Druhá Seſtra téhož Theobalda N.

Swatawa dána byla w ſtaw Manželſký na Chauſtnijk Hraběti Frydrychowi/ yakž o tom máš v Hágka.

O témž Theobaldowi wyprawuge Hágek w Létu Páně 1142. že w Praze opatřené lidem zawřený očekáwal s Bratrem ſwým Wladiſlawem, Kunráda Margkrabě Morawſké/ gehožto za Knijže wolila ſtrana protiwná.

Zprawowal potom Knijžetſtwij na mijſtě Bratra ſwého/ kterýž byl odgel do Země Swaté na pomoc k Králi Gerozolimitanſkému proti Pohanům: takowého přijhodného čaſu k doſažení Knijžetſtwij Soběſlaw vžijwage/ vmijnil gey z Stolice Knijžetſké ſehnati/ a gi kwaltem ſe zmocniti: Ale Theobald magic o tom wědomoſt/ ſebral na poſpěch Tiſýc lidu Rytijřſkého/ s kterýmž wygel Soběſlawowi w ceſtu/ Wogſko gemu porazyl/ a ſamého zagmauce, odeſlal do wězenij na Hrad řečený Přinda/ dokawadžby ſe Wladiſlaw Bratr do Cžech nenawrátil. Což ſe dálo Léta 1149.

Ten tolikéž Theobald poſlán byl od Bratra ſwého k Medyolánu na pomoc Cýſaři Frydrychowi, s Frydrychem Synem Wladiſlawa/ kdež ſpůſobil welikau ſláwu yak Králi Bratru ſwému, tak wſſemu Národu Cžeſké-

niu/ ſkrz maudré zpráwy a hrdinſké činy Wogſka ſwého / s kterýmž okolnij Nepřátelé čaſtým a zmužilým Bogem ſnižowal a hubil. Vmřel pak při témž Cýſaři gmenowaném we Wlaſſých / zanechávagice dwa Syny Theobalda a Protiwu/wedlé Hyſtorye Hágkowy/kteréhožto také připomijná Dubravius lib. 12. fol. 118. těmito ſlowy:

Theobaldus Frater Vladiſlai, & Daniel Præſul Pragenſis in Italia fato conceſsêre: prius Theobaldus mortuus, aura ſibi Italica non valdè aſpirante: corpus ejus ut rogabat Klatoviam Bohemiæ Oppidum, delatum in Cænobioq; conditum, &c.

Skrz toho Theobalda zpráwu a zdrawau raddu we wſſem ſſtiaſtně ſe wedlo/ Wladiſlawowi Králi Bratru geho/neb mu ke wſſemu wěrně dopomáhal/a hned po ſmrti geho wſſeliké neſſtěſtij naň připadlo/tak že y z Králowſtwij byl wyhnán. Hagek w liſtu 200.

Theobald Syn Theobalda ſwrchu gmenowané-

ho magic giž ſkrz ſnažnoſt Otce/založené grunty wſſech ctnoſtí a zpráw hrdinſkých / těmi ſe nápodobný Otcy chwalitebně objral/Pán práwě Knijžetſké myſli / gehožto byt byl na Panſtwij řečeném Skalij.

Obžalowán pak byl někdy před Frydrychem Knijžetem Streycem ſwým, Synem Wladiſlawa Krále, žeby vſylowal Knijžetſtwij Cžeſké ſobě podmaniti/ o kterémžto přijhodě geho Hagek fol. 208. a Dubravius lib. 15. fol. 138. takto pijſſe:

Erat id temporis Magdeburgi ſtudiorū gratia Theobaldus ſtirpis Bohemiæ Principum Iuvenis: Hunc Theodoricus Marchio præblandis & benignis verbis aggreſſus, ad ingentes Spes invitabat, dictiſq; aſſentientem ad Philippum Cæſarem ſecum abduxit, quem is mox per vexilla, more uſitato Principem Bohemiæ declarat, prætendens indignum eſſe Regno Præmiſlaum, qui Theobaldici furorem indignè repudiaverat, amboq; juvenem contra eum ornant, atq; inſtruunt armis Viriſq;. Sed adeo jam Præmiſlaus in Regno inveteraverat, ſuoſq; in poteſtate habuit, ut ſibi à Tyrunculo illo, copijſq; illius nihil planè timeret.

Když pak gemu w tom odpor včiněn/ pro ſtatečnoſt Cžechůw a ſtáloſt při Pánu ſwém Přemyſlowi/puſtil od toho/a Cýſař přigew k Přemyſlowi/ s nim přijzeň obnowil/yakž idem ibidem takto mluwijce ſwědčij: Quare omiſſo terrore, rurſus favore potius permulcendum eum ratus, hactenus ſe ſubmiſit, ut in Oppidum Egram in extremis Bohemiæ finibus ſitū, venturum ſe ultrò ad Premiſlaum offerret: ibi non ſolum ſimultas, quæcunq; inter eos interceſſerat, depoſita, ſed nova præterea affinitas contracta fuit. Nam Philippus filiolam ſuam cui Cunigundis nomen, filiolo Præmiſlai Venceſlao, quem ex Conſtantia tulit, interpoſitis ſolemnibus pactionibus, deſpondit, eamq; paulo poſt cum Sponſo nutriendam Pragam miſit, non ſine offenſa Principis Rheni Palatani, cujus filio ante pacta fuit.

Tu Cýſař ſnažil ſe o to s welikau pilnoſti, aby Mládence Theobalda zaſe k láſce Přemyſlowě přiwedl / yakož geſt geho od ni byl odwedl/ wedlé

řečij té-

řečý této: Theobaldus item in gratiam Premiſlai tunc repoſitus, quam per æmulationem à Theodorico induct⁹, turbaverat, a ſpřýzniw ſe Cýſař Filip s Přemyſlem Kralem Cžeſkým/welmi byl ſylny Ottonowi / a oblehl Měſto Colonij y dobyl: odkudž potom wygiždégice na odpor Nepřýtelí ſwému/nebyl zaſe od Měſſtanůw do něho puſſtěn/ wſſak předce přibližowal ſe k Wogſku Nepřátelſkému/a ge ſſtiaſtně rozehnal/vtikagicý ſtýhal / a Biſkupa téhož Měſta na Waſſenburku yal: čehož ſe tolikéž obáwage Otta/ w čaſu přjležitém vgel do Země Saſké,

Milowal welmi potom Přemyſl Theobalda/a na znamenij láſky té,po korunowánij Syna ſwého/ſtaral ſe gemu o Manželku, o Dceru Gindřicha Bradatého/Wratiſlawſkého Knijžete/yak o tom idem Dubravius mluwj: Exin Præmiſlaus rebus ſuis domi curandis intentus, Venceſlaum filiumetiam tum puerum Regē coronat: Theobaldo Filiam Henrici cognomento Barbati Vratiſlaviæ Principis in Matrimonium locandam curat,addiditq; ei copias quibus ſuccinctus opem ferat Socero ad recipiendum Poloniæ Principatum, ad quem Leſco natu minor aſpirabat, Conrado Principe Maſoviæ, eum adjuvante &c.

Hágek w Liſtu 218 o Theobaldowi gmenowaném

Synu Theobalda zmijnku činij s takowým připomínánijm. Přemyſl Král Cžeſký gſa při pokogi/obrátil myſl ſwau k rozſſýřenij Králowſtwij ſwého: a protož powolál Pány přednégſſij a Wládyky na Wyſſehrad / a radil ſe s nimi yakby mohl takowý aumyſl ſkutečně wykonati. Tu byli rozličné raddy/ a geden z nich powſtana, totižto Bohuſlaw z Chwogna / řekl: Králi Pane náš, doſti rozſſýřené geſt mezemi Králowſtwij lépegi geſt na to myſliti aby rozſſýřeno bylo y dobrým Přátelſtwijm. Na čež když Král odpowěděl že neznáš žádných Nepřátel okolnjch/Páni a Wladyky poradiwſſe ſe na ſtraně řekli: Slawný Králi Cžeſký, poněwadž žádných Nepřátel w okolnijch zemijch neznáš/proſýme tebe wegdi w mijr y s twými domácými nepřately/ale při rozenými Přately. Na tu žádoſt powolán geſt Theobald Syn Theobalda / a Kunrád Syn Soběſlawa/s kterýmž Král yako s Streycy ſwými včinil dokonalé Přátelſtwij.

W Liſtu Kláſſtera Břewnowſkého od Ottagara Krále daném Léta 1213. o Theobaldowi Synu Theobaldowém tato památka ſe ſpatřuge:

Adfuit etiam eodem tempore ad hanc ſolemnem & Regalem donationem meam, Vir Illuſtris, Dominus Theobaldus filius Domini Theobaldi, ut hujus donationis meæ teſtimonium perhiberet, & alij quàm plures, qui non omnes in hac pagina ſunt conſcripti.

Protiwa wlaſtnij Bratr

Theobalda, Syn Theobalda, byl Biſkupem Sengnienſkým / yakž Hágek wyprawuge w Liſtu 197. kteréhožto Tělo pochowáno w Kláſſteře Klatowſkém.

O Břetiſlawowi Synu

Theobaldowém v Hágka w Liſtu 224 tako-

wá zmyn-

wá zmjnka ſe nacházý. Léta Páně, 1222. Cýſař Frydrych položil Sněm w Sſtroſpurku / kdež s raddami ſwými wolil na Králowſtwj Rzjmſké Syna ſwého Gindřicha magicýho tehdáž dwanácte Let / gehožto w Cachách ſlawně pomazal a korunowal Engelbert Arcybiſkup Kolinſký: K té ſlawnoſti a k Sněmu powolán byl y Přemyſl Král Czeſký / ale obáwage ſe aby w nepřjtomnoſti geho / nějaké rozbroge w Czechách newzeſſli / a také ſnad aby tam od Cýſaře pro rozmnoženj bludůw w Králowſtwj nebyl pokutowán / poſlal na ſwém mjſtě Břetiſlawa Bratra Theobaldowa / genž byl Knjže Cieſké a Pán z Skály a z Rábi s dwěma ſty Helmůw wýborných / kterýž od Cýſaře y wſſech Knjžat Rzjſkých poctiwě byl wjtán a darowán.

Za panowánj Přemyſla Ottagara Krále prwnjho toho gména /

když Němcy pomeznj wtrhli do Czech s welikau ſſkodau té Kraginy / Král Přemyſl ſebraw Wogſko poručil ge Protiwowi z Skály Synu Theobaldowému / a Wácſlawowi Berkowi z Dubé a z Lippého / kteřjž magice pod ſwau zpráwau tři Tiſýce Czechůw / plundrowali Zemi Saſkau ſkodně / ano y ſamého Ottona z ſwé wlaſtnj Země wypudili. Z té přjčiny obgednána byla Přemyſlowi láſka při Cýſaři Filippowi / tak že gey on s welikau ſlawnoſti korunowal. Protiwa tolikéž a Wácſlaw Berka hrdinſſtj dwa bogownjcy bohatě byli darowáni, yak od Cýſaře tak od Krále / ač y mimo to s znamenitau kořiſtj z Země Nepřátelſké wytrhli.

Léta Páně 1380. Kral Wácſlaw Syn Ottagara Krále /

Zemj ſwau nemiloſtiwě ſužugice / počal Rytjřſtwo čaſtými walkami w Kraginách rozličných / a Lid obecnj Berněmi neobyčegnými obtěžowati: Pročež oni položili ſobě ſpolečně Sněm w Kauřimě proti takowé nemiloſtiwoſti Pána ſwého / a wybrali mezy ſebau někteeré / kteřjžby o takowé křiwdy a ſauženj Králi ſwobodně mluwili. Neodſtaupil Král od zatwrdiloſti ſkrz řečj gich / nýbrž některé z nich do wězenj oddal / a giné tim wjce proti ſobě wzbudil / kteřjž giž w Poli mezy Strahowem a Břewňowi giného Krále wywolili / totižto Přemyſla wolené Knjže Rakauſké a Polſké. Stáli pak při Wácſlawowi Králi Páni z Ryžmberka z Skály a na Rábi / Páni z Lamberka / Páni z Sſwamberka / a Boreš z Oſeka / ꝛc. W ten čas w Rodu tomto byl Panem neymožněgſſjm w Raddě Králowſké Hebramir Neywyšſſj Sudj Králowſtwj Czeſkého / kterýž ſe pſal z Klatow / yakž o tom Liſt Kláſſtera Břewňowſkého wyſwědčuge / daný od Krále Přemyſla / a liſt Metropolitanæ Eccleſiæ Pragenſis Swatého Wjta připomjná tolikéž Hebramira Sudjho genž ſe pſal z Plzně / neb ten obyčeg byl mezy Czechy aby ſe pſáwali z těch Statkůw na kterýchž bydleli.

Liſt Krá-

Liſt Krále Ottagara daný Léta 1270. obſahuge

w ſobě Děpolta z Ryzmberka Neywyžſſyho Sudijho Králowſtwij Cžeſkého / kdež gſau na žádoſt a pilnau proſbu Marciána Opata Břewňowſkého / weſpolek proſſreymarčili Wſy Zdálow a Hlubokau / kteréž potom po Wogtěchowi a Dobeſlawowi Bratřij wlaſtnijch z Dinburka na Krále připadli.

Hágek tolikéž w Létu Páně 1283. gmenuge toho Pána Sudijm a Gubernátorem Králowſtwij Cžeſkého od Otty Margkraběte Bramburſkého ſpolečně s Tobiáſſem Biſkupem nařijzeným. Ti dwa ſprawowali náležité Králowſtwij Cžeſké / a magice něgakau nechut proti Němcům / a obáwagice ſe aby po odgezdu Ottonowém nad nimi ſe nemſtili / namluwili na to Ottona, že wſſem Němcům z Země do třetijho dne wygijti poručil.

Burkardus de Wirtemberk (wedlé napſánij Liſtu Kláſſera Břewňowſkého) od Opata tehož

Konwentu Léta 1282. wzal něgaké dobrodinij. Pročež zawazugice ſe tomu Kláſſteru mezy ginými Rukogměmi gmenuge tři Bratry z Rodu Panůw z Ryzmberka takto: Fidei juſſores habemus, Albertum de Sſelnberk Camerarium, Theobaldum de Zbiroh Iudicem terræ, Theodoricum Burgravium, & Albertum Fratrem ejus de Ryzmberk & de Burglino; Bavarum de Strakonicz, Albertum, Bohuſlaum & Thobiam de Dinberk Purgravios, Zdeſlaum de Kaſihov, Vilhelmū de Hoſticz, Bolcſlaum de Smeczen, Putam de Mſenij, Zbiſlaum de Valdek, & alios quàm plures.

Gindřich a Puta Bratřij Theobaldowé / Léta

1319. po ſſtiaſtném wijtězſtwij a dokonánij té Wogny kterauž byl wyzdwihl Ludwijk Cýſař proti Frydrychowi Knijžeti Rakauſkému / žádagicýmu doſáhnauti Stolice Cýſařſké / paſowáni gſau na Rytijřſtwo s ginými Pány Cžeſkými / kteréž byl přiwedl na pomoc Wladiſlaw Král Cžeſký. Hágek w Liſtu 292.

Slawnij Předkowé Rodu

toho wyſtawěti dali Kláſſter Boſákům v ſwatého Ducha w Plzni / kdež ſobě y mijſto k pochowáwánij oblijbili / z té přijčiny ſpatřuge ſe hrob wyſoce wyſtawený / na kterémž geſt napſaný takowý text: Sepulchrum Magnificorum ac Generoſorum antiquorum Baronum Regni Bohemiæ de Ryzmberk & Skala, Dominorum in Svihov & Rabi: kdež také gſau y tito Erbowé / neyprwé

gegich/Hrabat z Berneka/Erb Koruna/potom Růže Panůw z Rozmberka/a napoſledy Erb Panůw z Kolowrat.

Na ſtraně napſaná gſau tato ſlowa: Brzetiſlaus Suprem⁹ Camerarius & Vilhelmus, kteréžto dwě Oſoby gſau wykontrffetowané neb wyteſané/a nic wijce textu nenij znáti pro ſtarožitnoſt těch Kamenů/a tolikéž dotčený Kláſſter w ten čas když gſem tuto Knijhu ſpiſowal množſtwijm Let yako rozetlelý k vpadnutij nachýlený byl/wſſak gey mijrně zaſe obnowowal Pan Frydrych Sſwihowſký téhož Rodu a Erbu/G. M. Cýſařſké Radda w Saudu Komornijm.

Břetiſlaw Theobaldic poſlán od Wácſlawa Krále do Polſké Kraginy

le do Polſké Kraginy aby ſe vwázal w Wěno Griſſiny Manželky Leſſka černého gi zapſané od Manžela s powolenijm Panůw a Radd kteréžto ona Wěno darowala Ottagarowi Sſwagru ſwému w Kragi Sendomiřſkém a Sandeckém: Včinil tak Břetiſlaw/a přigew do Polſky/pogal ſobě za Manželku Marygi Dceru Knijžete Ruſkého/a doſtal po ni Krag Sandecký/kterýžto až poſawad vžijwá Erbu geho/tolikò že přiložili k něⁿ dewět hwězd takowým pořádkem.

Manželka pak geho po ſmrti Manžela ſwého odewzdala Děti pozůſtalé do Cžech k Streycům gich, Wácſlawowi a k Oldřichowi/kteréž že ſe do Polſky zaſe nenawracowali Zbožij gmenowaná k drženij a k zpráwě Králůw Polſkých připadli.

Léta Páně 1346. (wedlé zněnij Kronyky Hágkowé)

časů Podzymnijho powſtala mezy Wylimem z Waldeka/a Diepoltem ginak Theobaltem z Ryžmberka weliká newole: Wylim činil Diepolotwi weliké ſſkody/a na proti tomu Diepolt čaſu přijhodného přitáhl s nemalým Wogſkem/a oblehl mocně Zámek Waldek/domnijwage ſe že na něm Wylima zaſtijhne/ale on k wětſſijmu ſſtěſtij ſwému zůſtal tehdáž na Horách Guttnách: Wſſak předce Diepolt Hradu mocně dobýwal/a geho ſe zmocniw třetijho dne po obleženij/zgijmal wſſecky bydlegicý na něm/a gey ohněm zkazyti poručil.

Pamětij Koſtela S. Wijta na Zámku Pražſkém před-

ſkém předſtijragi dobrý včinek Pana Néwlaſſe z Skal / a Pana Taſſe z Ryzmberka / kteřijž nadali Wes Poſadow k Koſtelu w Zalezlij s ročnijm platem / přičemž byli Přátelé gich / a k liſtu ſwé pečeti přitiſkli / totiž Jaſko z Weſelic / Hynko a Hynáček z Wyſſemburku / Arnoſſt z Křižow / a Stecko de Schalic.

Pan Boreſs z Ryzmberka / in libris Erectionū

Kapitoly Pražſké / nařizugice we Wſy Lomnicých giſtý Plat ročnij Mikuláſſowi Faráři při Koſtelu w Audrci / takto ſe podpiſuge: Nos Borſo Dominus in Ryzmberk, hæredeſq; noſtri. Datum in Villa noſtra Lompnic. Anno Domini

Ten tolikéž Pan Boreš dal wyſtawěti w Duchcowě Oltář ku poctiwoſti S° Křiže / Léta Páně 1392. yakž o tom památka pozůſtáwá w tyto ſlowa: Borſo Senior, Dominus in Ryzmberk, erexit & fundavit Altare Sanctæ Crucis extra muros Civitatis in Duchcov.

Népodobně zmijnka ſe činij in libris Erectionum o Borſſowi z Ryzmberka a na Bečowě / mladſſijm y ſtarſſijm / kteřijž nadali Oltář platem 10. kop / a to w gmenowaném Městečku Bečowě / Léta 1400.

Paní Anna také pozůſtalá Wdowa po gednom z

těch Borſſůw / Léta Páně 1404. dala platu ročnijho na wěčnoſt pět kop k Koſtelu w Sſenffeldě.

Liſt Cýſaře Karla čtwrtého pokládá mezy ginými Pány Borſſe z Ryzmberka / Capitaneum terrarum noſtrarum, Bavariæ & Frãconiæ, yakž ſe nijžegi mezy Liſty Pannow z Wartmberka ſpatřij. Při korunowánij pak téhož Cýſaře Karla w Řijmě / klade ſe přijtomnoſt s ginými Pány Pana Theobalda z Ryzmberka / okolo Léta Páně 1354. kdež ſwau zmužiloſt ſtatečně prokazowal / k weliké ſláwě a k poctiwoſti Národu Cžeſkého.

Alſſe a Beneſſe wlaſtnij Bratry z Wřeſcowa

dictos de Ryzmberk / Léta 1378. připomijnagi Knijhy Kapitolné Koſtela Pražſkého, z té přijčiny / že některými platy ze Wſy Manicých a z Bohánowé Hory opatřili Koſtel Swaté Kateřiny w Městečku řečeném Wřeſcow. O Beneſſowi potomně doloženo y to, že wzaw od Bartholoměge Faráře w Chotiboři 36 kop groſſ: dal mu za to třij kopy ročnijho platu na wěčné čaſy. Actum Anno 1404. třetijho dne Řijgna / a ten ſe pſal na Řečijně a na Ryzmberku.

Léta Páně

Digitized by Google

Léta Páně na Saudu Zemſkém 1478. ſeděl mezy ginými Pány Pan Břenek z Skal.

Aleſs z Ryzmberka a na Sſelmberku dal wyzdwij- hnauti Oltář w Janowě o čemž wyſwědčugi libri Erectionum / a Alžběta Manželka geho darowala ſſeſt kop platůw na wěčnoſt/ y dwůr we Wſy Sta němiřicých ke cti neyſwětěgſſij Panně Marygi/ Křijži Swatému/ ku památ ce Swatých Eraſma a Jeronyma/ Markéty/ Dorocy a Kateřiny / Panen a Mučedlnic Božijch.

Liſtowé pſanij Léta 1396. gmenugi Pana Břeňka z Skal a z Ryžmberka Sudijm Dworu Králowſkého / yak za pano- wánij Krále Wácſlawa / tak y za kralowánij Cýſaře Zykmunda. Anno 1402. & 1404. gehožto také zápis w týchž Knijhách Erectio- num nacházy ſe takowý. Nos Brzenko de Ska li, reſidens in Svihov pro remedio & ſalute Fratris noſtri bonæ memoriæ Putonis de Ska la, dicti de Rabi, & Dominæ Elizabethæ Contoralis noſtræ, & animæ noſtræ, ad Al- tare Sancti Iacobi donamus quatuor Sexagenas groſ: Pragenſium. Actū Anno 1399.

Darowal mimo toy Rolij k témuž Oltáři na wěčné čaſy / a Synu ſwé- mu Wylímkowi dal do žiwobytij geho toliko deſet kop platu/ kterýžto Wy- límek byl Bratrem Kláſſtera Teplſkého. O tom owſſem libri Erectionum důwodně wyprawugi.

Pan Jaroſlaw z Ryzmberka / má památku w

Knijhách Kapitoly Pražſké pro tu přijčinu/ že k Koſtelu Panny Marye w Boleſlawi, a Oltáři Trogice Swaté vſtanowil w Opočně dewět kop groſſ: platu ročnijho : a ten ſe pſal Panem z Ryžmberka a na Opočně. To ſe dálo Léta Páně 1404.

Pan Boreſs z Ryzmberka a na Luticých odewzdal k Oltáři w Koſtele Farnijm w Luticých oſm kop groſſůw platu na wěčné čaſy z auročnijch Peněz téhož Mě- ſtečka Lutic. Pročež památka o něm pozůſtáwá w Knijhách čaſtokráte gmenowaných/ kteréž tento z ečatek geſt:

Adam de Nezetic decretorum Doctor. Notum facimus tenore præ- ſentium, Vniverſis, quod pro parte Nobilis Viri, Domini Borſonis de Ryzmburk, reſidentis in Lutic, qualitèr idem Dominus Borſo, Zelo ac devotionis feruore accenſus, octo Sexagenas groſsorum Cenſus annui & perpetui nudi, in & ſuper Vniverſitate Oppidi Lutic &c. dedit donavit &c. Actum Anno 1405. 11 Maij.

Digitized by Google

Alžběta také pozůſtalá Wdowa po Panu Borſſowi / Matka Borſſe a Jana Léta Páně 1413. dala pět kop groſſůw platu k oltáři w Luticých/ kterýž potom Léta 1415. doſtal od Starſſjho Syna Jana Borſſe/ negaký de Elſterbergier & Plana.

Za Cýſaře Zykmunda zahynul

Racek z Ryžmberka při dobýwáni Prahy/ yakž Hágek w Liſtu 384. oznamuge.

Nacházý ſe w gednom Liſtu/

že Pan Boreš zůſtawil po ſobě Syna Jana/ kterémuž Král Wladiſlaw yako Marſſálkowi Dworu ſwého toliko do žiwobytý darowal Křižownický Bor nedaleko od Horažděgowic s Weſnicemi Dobroticy/ Dětanowicy/ a tim Zbojjm prwé tolikéž Brenek z Ryžmberka darowán byl.

Léta Páně 1469. w Liſtech a pamětý Panůw

z Wartmberka / klade ſe mezy ginými Pány Pan Wylim z Ryžmberka Neywyšſſjm Komornýkem Králowſtwý Czeſkého/ o kterémž Hágek w Létu 1470 takto zmjnku činý.

Někteřý z Ryt…řſtwa a Panůw Czeſkých/ poradiwſſe ſe weſpolek, wygeli z Prahy w nemalém počtu k Králi Wácſlawowi na Točnýk / kteréž on zdaleka wida/ hned poručil Brány dobře vzawýrati. Czemuž Páni ſrozuměwſſe/ wyſlali toliko dwa/ Giřýka z Hrádku a Joſſta z Czaſtalowic/ aby gim přiſtup k Králi obgednali/ kteréž vzřewſſe Král giž wěkem ſeſſlé/ kázal ge k ſobě puſtiti/ a namluwen gſa od nich/ y druhé do Zamku wpuſtil/ a přikázal Oběd ſlawný ſtrogiti/ aby wſſyckni neyprwé s nim hodowali/ a potom teprwa ge připowěděl wyſlyſſeti.

Po wykonánj Obědu/ poručili Páni gednomu z proſtředku ſebe totiž Wylimowi z Ryžmberka a z Skály, obecnau potřebu oznámiti / a on powſtawſſe řekl: Ctný Králi Pane náš / Obec Panſká a Rytýřſká poručila mi k twé miloſti otázku včiniti/ proč neráčýš bytem tak yak Předkowé twogi w Městě Praze býti/ poněwadž by mnohém lépegi bylo w Hlawnjm Městě bydleti/ (aby tě tu každý k potřebě ſwé mýti mohl) nežli w těchto Zdech yako Zagic w Skalách ſe ſkrywati/ a giſtě geſt gim to s podiwenjm / že gſa Pán gich, předce od nich ſe wzdaluges / a Zemſkého dobrého neopatruges. Protož oznamugi wſſyckni ſkrze mne/ že mnoho laupežnýkůw w Zemi geſt/ a žádagi aby takowé neřády přetrhnauti ráčil/ k čemuž oni wěrně dopomáhati chtěgi/ a tobě yako Pánu ſwému ſlaužiti bez wſſeho ffortele: Na to odpowěděl Král: Wylime Přýteli milý/ otázka wydána geſt na mne ſkrz tebe gménem wſſech přýſtogicých/ proč bych w Praze nebydlel: owſſem proto, že ſe bogým Sſpinky/ a nený diwu že ſe před wámi ſchowáwám opatrněgi/ neb prwé ani w Beraunſkém Klásſteře, ani w Králowſkém Dwoře v Berauna ſchowati gſem ſe nemohl/ wſſudy gſem byl gýmán: K zdá mi ſe pak

na tento čas lepſſý byt na Zebráku nežli na Wěži Wideňſké. Na to dij Wylim/ Králi Pane náš bezpečný bude žiwot twůg w rukau naſſých/ neb wſſyckni tobě ſlibugeme pod naſſý cti, že ſe chceme k tobě wěrně chowati/ tolito na žádoſt naſſy poged s námi do Prahy. Vkrocena tudy byla plachoſt Krále/ kterýžto hned rozkázal Kůň oſedlati/ a gel s těmi Pány na Wyſſehrad/ kdež ſtkwoſtné hodowánij bylo.

Po některým dni, ſebral 1000 Lidu Rytijřſkého/ a poručil Hynkowi Jabloňſkému Heytmanowi nad tim Lidem, dobýwati Hradu Haſyſſteyna/ ale Laupežnijcy kteřijž w něm byli, mimo gich wědomoſt, nočnijm čaſem odběhnauce Zámek puſtý zanechali/ kterýžto žolněři giž chtěli zapáliti/ ale že Heytman toho nedopauſſtěl/ muſeli ho w tom vpoſlechnauti.

Dotčený, Pan Wylim nemage žádných Potomkůw/ Léta 1407. wſſecken Statek ſwůg zapſal Streycy ſwému/ yakž Liſt wyſwědčuge těmito ſlowy. Ten Cžtwrtek před Hodem Swatého Girij Mučedlnijka Božijho/ Wylim z Ryžmberka a z Sſwihowa/ dobrowolně z láſky a s opatrnau raddau Přátel ſwých/ dal wſſecko Dědictwij ſwé kteréž měl Vrozenému Panu Wylimowi mladſſijmu z Ryžmberka a z Rábi Streycy ſwému: Přičemž byli/ Jan z Ryžmberka a z Skály Bratr geho/ Tobiáš Letowſký z Wilhartic/ Puta z Pabenic a z Nalčow/ Bohuſſe z Kořec/ Wylim z Přechowic/ Puta z Sobitec/ Zykmund z Domaſſyc/ etc.

Cýſař Zykmund a Král Czeſký zapſal Panu Janowi a Wylimowi Bratřijm z Rynžberka ſkrz ſluſſné přijčiny některá Zbožij Kláſſtera Chotěſſowſkého: o čemž dáwá Liſt tento doſtatečné ſwědomij..

Sigiſmundus Dei gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus &c. Notum facimus tenore præſentium. Vniverſis &c. Licet ad reſiſtendum damnatis Hæreticis Bohemiæ, nonulla bona Eccleſiaſtica in Regno noſtro Boemiæ vigente, extrema neceſsitate certis Baronibus & Nobilib⁹ Regni præfati, preſcripſim⁹ & inter cæteros etiã, Nobilibus, Ioanni & Vilhelmo fratribus de Ryſenberk, aliâs de Svihov, fidelibus noſtris dilectis, certa bona Monaſterij Chotieſovienſis, obligaverimus, pro una notabili pecuniæ quantitate, tamen idem Ioannes & Vilhelmus, affectantes allevationem præfati Monaſterij, cum Religioſis, Petro Præpoſito, Prioriſſa, & Conventu ejuſdem Monaſterij convenerunt, & ſingulis promisſis & deputatis concordaverunt, eo modo, quod prædicti, Iohannes & Vilhelm⁹ & hæredes ac Succeſſores eorum, aut qui præſentem literam in eorum bona habuerit, Villas, Litice & Vuſtiſs, cũ univerſis earum pertinentijs, pro duobus millibus & centum Sexagenis groſſorum Pragenſium in pignore tenere & habere debeant, quo uſq; ipſis, per nos, aut Succeſſores noſtros Reges Bohemiæ, aut per eoſdem, Præpoſitum, Prioriſſam & Conventũ pro eadem ſumma fuerit ſatisfactum, quemadmodum literæ ejuſdem Præpoſiti & Conventus ſuper inde contentæ, quas hic pro inſertis habere volumus, id clariùs conteſtantur, noſq; cordialitèr affecti, ad Relationem Eccleſiarum, præcipuè præfati Monaſterij, animo deliberato, & ex certa

noſtro

noſtra ſcientia ad præfatam conventionem & concordam, juxta continentiam initorum, auctoritate Regiæ Bohemiæ, conſenſum noſtrum adhibuimus, præſentium per tenorem, in cujus rei teſtimonium Sigillum noſtrum applicari juſſimus. Datum 1437.

Léta Páně 1447. Pan Jan z Ryzmberka k

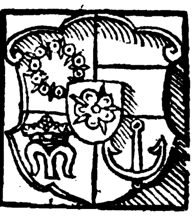
pilné a ſnažné žádoſti Urozeného Pana Wylima z Ryzmberka Bratra ſwého, to práwo (kteréž měl od ſlawné paměti Cýſaře Zykmũda na 600 kop gro: Cžeſkých na Wes Mawſtiš, yakž Liſt wčiněný od Kněze Wácſlawa Proboſſta Chotěſſowſkého lépegi wyprawuge) dal gmenowanému Bratru Panu Wylimowi: a přitom byli Pan Wácſlaw z Michalowic ſeděnjm na Strakonicých/ Pan Jan z Wilhartic ſeděnjm na Wzekuně / a Urozenj Páni, Dobeš Letowſký z Welhartic/ Puta z Pabenic na Malſowě/ Kolman z Ržičan ſeděnjm w Lincy/ a Bohuſlaw z Lukawce ſeděnjm w Radowě.

In Eccleſia Sviovien: Anno 1481. hoc opus fecit Anna Pulſſova Brzenkoni vxor, Ioannes & Anna de Ryzmberk filius & filia: hic ſepulti.

Toho Pana Wylima byl Syn P. Jan z Ry-

zmberka Neywyſſſý Komornjk Králowſtwj Cžeſkého/ genž měl Manželku Urozenau Paní Annu Dceru Pana Gindřicha z Hradce/ a Seſtru Jana a Oldřicha přjgmjm Wawáka / s nižto zplodil čtyry Syny/ Pana Wylima/ Pana Cženka/ Pana Putu/ a Pana Wylima mladſſjho/ kteřjž wſſyckni žiwi byli Léta 1416.

Nacházým mezy Liſty Pa-

nůw z Hazmburka pamět o Panu Diepoltowi z Ryzmberka/ kterýž byl Rukogmím za Pana Wylima z Sſwmburka, s Janem z Lielič / ſeděnjm na Seſſteyně/ s Gindřichem z Mičan z Suliſlawic ſeděnjm w Chlomčanech a s Zykmundem Sſtoſem ſeděnjm w Kráſném Dwoře/ za ſummu dwě Stě Zlatých Uherſkých na zlatě y na Wáze/ Urozenému Panu Zbyňkowi Zagicowi z Hazmburka. Stalo ſe Léta 1448. tu Neděli den S° Ducha.

Panu Janowi z Ryzmberka/ též y Wylimowi

Léta 1420. Zykmund Král Římſký Uherſký a Cžeſký ꝛc. wčinil zápis takowý: Habita ratione cum Nobili Ioanne de Ryzmberk, aliàs de Skal, pro ipſius & Nobilis Fratris ſui Vilhelmi de Ryzmberk fidelium noſtrorum dilectorum ſtipendio retento, fatemur nos eiſdem fratribus, in mille ducentis & 71 Sexagenis groſſo: Oppidum Przeſticze & Villam Sobie-

kuri cum eorum pertinentijs ad Monaſterium Cladrubenſe &c. a Girij Král Panu Wylimowi takowý. Léta Páně 1465. Wylimowi mladſſij-mu na témž Zbožj Komornijkowi Neywyšſſijmu a Dědicům geho Tiſýc xc.

Pan Wylim Starſſij Syn Pana Jana z Ryzmberka

Neywyšſſijho Komornijka Králowſtwij Czeſkého/ byl Polnijm Heytmanem Cýſaře Zykmunda/ Pán welmi ſſtědrý/ pročež y wſſecken ſwůg Statek ſtratil/ Bohatſtwij nežádoſtiwý/ neb byl milownijk Rytijřſkého Lidu/ zlepſſugice gemu ſlužby y ſwými wlaſtnijmi Penězy/ a ſylný nad mjru Bogownijk. Ten nad gedním Němcem zmužiloſt ſwau prokázal/ s kterýmž ſe žádný w Turnagi potkati neſměl/ když geſt nim wzawſſe gey w půli, an na to Cýſař hleděl, o Zem vdeřil/ yakož y ginij mnozý byli geho hrdinſſtij ſkutkowé/ w kterýchž ſe žádnému přewýſſyti nigakž nedopauſſtěl. Za geho pak vtraty od Cýſaře byl kontentowán toliko deſýti Tiſýcy Zlatých. Manželka geho byla Paní Sſkolaſtyka Dcera Pana Plychty z Žerotijna/ kterýž byl w Rakauſých na Wogně zabit za panowánij Krále Jana/ Děda Cýſaře Zykmunda/ kteréhožto druhá Dcera dána Panu Haſnſſteynſkému z Lobkowic/ genž byla porodila Wratiſlawa/ kterýž potō pogal Dceru Gindřicha Knijžete Wratiſlawſkého/ a od toho poſſel Syn geho Puta z Ryžmberka.

Pan Wylim Léta 1461. na poručenij ſwé s Panem Wylimem mladſſijm z Ryžmberka a z Rábi Streycem ſwým podepſal ſe s Paní Kunkau z Žerotijna Manželkau ſwau/ a Pan Wijcek z Ryžmberka a z Sſwihowa s nimi ſpolečně. O čemž geſt giſtá paměť w tom Rodu.

Pan Puta z Ryžmberka/ Syn Pana Wylima

Neywyšſſijho Heytmana nad Wogſky/ byl Neywyšſſijm Sudijm Králowſtwij Czeſkého/ wyſtawěl Zámek Sſwihow a Rábí/ založil Kláſſter w Horažděgowicých/ držel Kozly a Raudnicy/ a vžijwal Erbu po Mateři ſwé z Žerotijna Orla Czerného takowým ſpůſobem: čehož žádný z potomkůw až poſawad nezměnil. Manželka geho byla Paní Bohunka z Mezeřiče a z Lomnice/ Dcera Neywyšſſijho Heytmana Margkrabſtwij Morawſkého/ kterauž byla porodila Paní Apollona ze Ctinic.

Témuž a Synům geho Wladiſlaw Král Léta 1494. dal Zápis na Měſtečko Přeſſtice/ na Sſerowice/ na Wſſtiſſy/ na Sobekuri/ a na Bruſké Zbožij w Tiſýcy kop groš: Czeſkých. Ad relationem Ioannis de Sſelnberk, Cancellarij Regni Bohemiæ.

Pochowán w Koſtele neb w ſtarém Kláſſteře Boſákůw w Horaždęgowicých/ kdež ſe ſpatřuge nápis takowý: Magnificus ac Generoſus Domi-

nus Puta de Ryzmberk & Skala, Dominus in Svihov & Rabi, ſupremus Iudex Regni Bohemiæ hic ſepultus. Anno 1504. Obijt feria ſexta ante feſtum Mariæ Magdalenæ.

Témuž pro Epitaphio od Pana Bohuſlawa Haſyſſteynſkého včiněné byli tyto Werſſe;

Hoc jacet in tumulo noſtræ lux alma Coronæ
Et Ryzmbergæ gloria Puta domus.
Magnus hic immenſis opibus, currentibus annis,
Magnus & antiqua Nobilitate fuit
Major at ingeniò lingua, virtute fideq;
Vt perhibet luctu Patria chara ſuo
Extinctus tamen eſt nondum cogente Senectà,
Nempe decem tantùm vidit Olympiadas
Hujus ni dederis lachrymas Peregrine ſepulchro,
Durius Hircana Tigride pectus habes.

Pan Gindřich Sſwihowſký Syn P. Puty

Sſwihowſkého z Ryzmberka Neywyſſſyho Sudýho w Králowſtwý Czeſkém/byl Kancléřem Králowſtwý Czeſkého. Manželku měl

Kněžnu Minſtrberſkau gménem Worſſylu z Rodu Krále Giřijho/Dceru Knýžete Albrechta/ kterauž byla porodila Saloména Dcera Knýžete Hanuſſe poſlednýho Klatſkého a Zagantſkého.

Nad hrobem této Pani w Horaždėgowicých w Kláſſteře kdež prwé Boſácy byli/ſpatřugi ſe tyto ſlowa wyrytá:

Tu ležý pochowaná Oſwýcená Kněžna / Wyſoce Vrozená Pani Pani Worſſyla rozená Kněžna Minſtrberſká / Hrabinka w Kladſku / Paní na Sſwihowě a Rábi/Manželka Pana Gindřicha z Ryzmberka/kteráž vmřela Léta Páně 1545.

Pan Wácſlaw Sſwihowſký z Ryzmberka/Syn

P. Gindřicha Sſwihowſkého/ neywyſſſýho Kancléře Králowſtwý Czeſkého/ měl Manželku Pani Markétu Hrabinku z Guttnſſteyna / Dceru Pana Wolffa Hraběte z Guttnſſteyna/kterúž byla porodila Pani Anna z Raupowa/ Dcera Pana Pana Jana Raupowſkého z Raupowa.

Pana Wylima z Ryzmberka připomýnagi rozličné pamětý

/ genž byl za panowaný Cýſaře Ferdynanda Purgkrabý Karlſſteynſkým / a gmenowaného Cýſaře a Krále Czeſkého Hoffmiſtrem Dworſkým / yakž wyprawuge text na hrobě Pani Manželky geho w Horaždėgowicych w Kláſſteře takto wyrytý:

Magnifica ac Spectabilis D. D. Anna de Guttnſtein cum filio ſuo Ludovico, Conjũx

Magnifici ac Generoſi D. D. Vilhelmi de Ryzmberk & Svihov Burgravij in Karlſtein, Sereniſſimi D. D. Ferdinandi Romanorum Hungarorum Boemorumq; Regis in Regno Boemiæ Magiſtri Curiæ hic ſepulti.

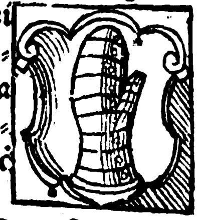

Prwnij Manželka geho byla z Janowic/ s kterúž měl Syna Ferdynanda / Pána giſtě w ctnoſtech wſſeligakých Předkům ſwým oněm Knijžatům Cžeſkým welnii nápodobného / gež byl vmřel Léta Páně 1595. magic Manželku z Rodu Pa- nůw z Kolowrat / z kteréž po- ſſli čtyři Synowé / neyprwé Ludwijk genž byl Proboſſtem Lithoměřickým / a Wácſlaw Kterémuž ſe zalibil řád Jezowitſký.

Třetij Syn Theobald G. M. Cýſařſké Krále Vherſkého a Cžeſkého w mladoſti ge- ho, Panatyr / kterýž ſe pſal na Horažděgowi- cých. Manželka geᵒ byla Pani Kordulowna z Slupna/ pozů- ſtalá Wdówa po Vrozeném a ſtatečném Rytijři Panu Mi- kuláſſowi Střelowi z Rokyc Cerhenicých a Kurmburku: Od kterýchž geſt na ten čas Syn Ferdynand Karel a Dcera Anna Marya.

Frydrych čtwrtý Syn Pana Ferdynanda z Ryžmberka / G. M. C. Radda w Saudu Komornijm ꝛc. tolikéž od Panij Nowohrad- ſký Kolowratowny ſplozený. Pſal ſe na Lžo- wech a Neprachowech. Manželka geho byla Vroze- ná Pani Pani Johanka Sſwi- howſká z Ryžmberka, a z Sſwihowa od kterýchž potō- cy mladij na ten čas: Syn Pe- tr / a Dcera Worſſyla:

Tuto doloženo bude yakým pořádkem na Saudu Zemſkém Neywyžſſý Páni Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtý když gſem tuto Knjhu ſpiſowal, ſeděli/ o gegichžto Rodu gednohokaždého krátce což ſe koli z ſtarých pamětý wyhledati mohlo, oznámým.

NA tom Saudu Zemſkém neypřednêgſſý mý-ſto magi Páni z Rožmberka/a zwláſſtě ten genž geſt Wládařem Domu Rožmberſkého/yak na ten čas po Bratru ſwém Panu Wylimowi Neywyšſſým Purgkrabý Pražſkým a Wládaři Domu Rožmberſkého/ſeděl Wyſoce Vrozený Pan Petr Wok z Rožmberka Wládař Domu Rožmberſkého/ giž w tom Rodu yako poſlednj/mage wěku ſwého na ten čas 62 Léta/neb Pan Joſſt z Rožmberka Otec geho vmřel Léta 1539. gehožto wěku tehdáž bylo toliko čtrnácte dní/ a P. Wylimowi Bratru geho ſſeſt Let.

Po Panu z Rozmberka měl mýſto Neywyžſſý

Purgkrabě Pražſký/kteréhož na ten čas po Smrti Pana Adama z Hradce, genž byl y Neywyšſſým Kancléřem Králowſtwý Cžeſkého nebylo/a ten vmřel Léta Páně 1596. Pán pro ſwé ctné ſkutky památky neſmrtedlné hodný.

Po Panu Purgrabý ſeděl Neywyžſſý Pan

Hoffmiſtr / kterýmž toho čaſu byl Wyſoce Vrozený Pán, Pan Kryſtoff z Lobkowic na Táchowě/Pátku/a Diwicých/Neywyšſſý Hoſſmiſtr, G. M. Cýſařſké Radda / Neyſtarſſý Komornýk/ y Kammrmeiſtr Králowſtwý Cžeſkého/a Preſydent nad Appellacými na Hradě Pražſkém/o gehožto Rodu a Erbu/tuto doloženo bude.

HRozné wzezřený, ač Natura dala/
Wſſak gey ctnoſtý tauto obdarowala.
W čemž té poſlaužit má y milé Wlaſti/
Buď giſt, zůſtaneš při Sprawedlnoſti.

O Starožitnoſti Erbu à Rodu Panůw z Lobkowic / kterýž y z giných Statkůw ač ſe gmenugi a pjſſy / wſſak wſſyckni quondam od gednoho Předka poſſli.

Kapitola V.

SAmý Tytul těch Panůw / totižto z Lobkowic ſrozuměnj negaké dáwá / že ten Rod a Erb ne od giného než od Cžeſkého a Slowanſkého Národu poſſel / gehožto prwnj Předkowé znamenj Erbownjho vžjwali na takowý ſpůſob, yakž před očima položeno / to geſt, čerweného Sſtjtu na Bjlém / a mezy Poly černého Orla s rozſſjřenými křjdly. O tom Rodu takowým Erbem obdařeným rozličné pamětj ſe nacházegi / kteréž nynj budau předložené / neyprwé;

Nacházegj ſe w Kronykách Cžeſkých Předkowé

Erbu a Rodu toho okolo Léta 861. Když totižto Neklan Knijže Wogну wedl proti Krášnikowi Knijžeti Kauřimſkému/proti kterémuž wyprawil s Lidem wálečným Wſſeboge/Syna Kladowcowa, Muže welmi ſtatečného/téhož Zpráwcý a Heytmanem nad nim včiniw/kterýž nemeſſkage, chtiwě táhl/a tam dobyw Hrubowa/Zaſmuka/ a Wyteče/zmocnil ſe y Hradu řečeného Třiſſow/a toho Pána kterýž na něm byl gménem z Lobec gal/a k Neklanowi s giným mnohými a s kořiſtij nemalau přiwedl. Ten potomně z Lobec když propuſſtěn byl/dlauhý čas w Slézſku až do panowánj Křeſtianſkých Knijžat bydlel. Potomkowé geho ſlauli Lobkones, gichžto gména w Mageſtátijch Knijžetſtwij onoho, když při Knijžatech w Raddě ſedáwali/a při Dwoře gich přebýwali, ſe ſpátřugi. A když po čaſech zageli do Czech/geden z nich Lobkowice od gména neb přigmij ſwého založil/a odtud ſe pſáti počali/wedlé obyčege giných Panůw kteřijž ſe giným Cyzozěmcům připodobňugic, tytule ſwé rozſſyřowali. Nebo prwé nepſal ſe žádný ginak z Panůw a Wládyk Czeſkých/ toliko wlaſtni gméně. yakž wýš doloženo.

In libris Erectionum Koſtela Pražſkého při-

pomijná ſe ſlawný Předek z toho Rodu Pan Jan okolo Léta Páně 1390. takowými ſlowy: Erectio facta & donatio Altaris Sanctæ Catharinæ in Eccleſia Parochiali in Lobcovic: tum conſtitutus perſonalitèr Dominus Ioannes de Lobkovic, & in Zaſada reſidens, Marſalcus Sereniſſimi & Invictiſſimi Principis D.D. Venceſlai Romanorum & Bohemiæ Regis &c. dedit & donavit ſeptem Sexagenas groſ: Cenſus annui & perpetui in Villa Ovczar & in Villa Mlokoged, & in Villa Biskovic, quam tenet Dominus Plebanus de Lobkovic &c. Actum & datum Anno ut ſuprà. Ten měl dwa Syny, Petra, od kterého Popelowé/ od Mikuláſſe Haſyſſteynſſtij poſſli / yakž ſe o tom nijže doložij.

Také w týchž Knijhách nynij

gmenowaných / nacházý ſe zmijnka o Panu Petrowi Synu Pana Jana z Lobkowic/takowá: Dominus Petrus filius olim Domini Ioannis de Lobkovic reſidens in Navarov & in Kobira, legavit in Monaſterio in pede Pontis Pragenſis, quinq; Sexagenas groſſorum, Cenſus annui & perpetui.

Opět w týchž Knijhách Kapi-

toly Pražſké čini ſe pamatka o P. Mikuláſſowi z Lobkowic / kterýž Léta 1410. vſtanowil plat ročnij na wěčnoſt tři kopy gr: při Koſtelu w Derchawě / z Wočewſy / Wácſlawowi Kněžy/ yakž o tom ibidem obſſijrněgi.

Liſt Kláſſtera Sedleckého pod Pečetmi Opata y

téhož Konwentu/pſaný Léta Páně 1417. předſtijrá tolikéž gednoho Pana

Mikuláſſe z Lobkowic / gmenugic geg Neywyšſſým Pýſařem Deſk Zemſkých / a Ołbory Králowſké při Hoře Gutně: kteréhožto Liſtu geſt tato Kopie:

Nos Iacobus Abbas, Ioannes Prior, Nicolaus Subprior, Anderas Cellarius, Nikl Burſarius, Auguſtinus Plebanus in montibus Kutnis, Hermannus Infirmarius, Martinus Portarius, totuſq; Conventus Monaſterij Sedlicenſis, ordinis Ciſtercinenſis, Pragenſis Diocæſis, tenore præſentium recognoſcimus Univerſis, quomodo Generoſus Vir, Domin' Nicolaus de Lobkovic, Tabularum Regni Bohemiæ, & Vrberæ Regalis in montibus Kutnis Protonotarius, in maxima & ardua noſtri Monaſterij neceſsitate, ſingularis noſter fautor & amicus, centum & quinquaginta Sexagenas groſsorum Pragenſium denariorum in parata pecunia, nobis ac noſtro Monaſterio amicabilitèr mutuavit, divinæ remunerationis & glorioſæ Mariæ Virginis intuitu, ac precum noſtrarum devota ſupplicatione ob reſpectum, nullam tranſitoriam recompenſam inde cupiens, ſed æternam potius remunerationem accepturus. Quam quidem pecuniæ ſummam præſcriptam promittimus pro nobis & Succeſſoribus noſtris, bona noſtra fide, quovis abſq; dolo ſuper feſto Sancti Galli proximè venturo, dicto Domino Nicolao ſolvere effectualitèr & indilatè. In caſum verò, quod ſi dictam pecuniæ ſummam in præfato termino minimè perſolverémus, quod abſit, ex tunc, præſentium auctoritate, præfatus Dominus Nicolaus plenariam habebit facultatem, bona noſtra, hominéſq; noſtros & bona eorum ubilibet reperta arreſtandi, occupandi & inpignerandi, ipſaq; pignora inter Chriſtianos vel Iudæos obligandi, uſq; ad congruam ſatis factionem tam Capitalis, quàm etiam damnorum inde legitimé contractorum, & qui præſentes de bona voluntate & ſcientia præfati Domini Nicolai habuerit, eidem competit jus omnium præmiſſorum, harum, quibus Sigilla noſtra Abbatis & Conventus appenſa ſunt teſtimonio literarum, Datum Anno Domini 1417. feria ſecunda, proxima ante feſtum Purificationis, glorioſæ Mariæ Virgiuis.

Gmenowanému Panu Mikuláſſowi zapſán

geſt hrad Haſſnſſteyn od Krále Wacſlawa Kjímſkého a Cžeſkého z té přjčiny, že geſt při dotčeném Hradě wydal pro Wogſko Králowſké čtyry Tiſýce kop gro: ſwých wlaſtnjch Peněz / yakž liſt téhož Krále na to daný těmito ſlowy wyſwědčuge.

VENCESLAVS DEI GRATIA ROMANORVM ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, notum facimus tenore præſentium; Vniverſis &c. Cum famoſus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum terræ Regni noſtri Bohemiæ & Vrboræ Montium Kutnenſium Notarius ſupremus, fidelis noſter dilectus, pro uſibus familiarium & Stipendiorum noſtrorum dilectorum, de mandato noſtro, & in ſpecialem complacentiam noſtram, de ſubſtantia ſua propria, quatuor millia Sexagenarum groſ: Pragenſium, dederit & expoſuerit, parata in pecunia: Nos eundem Nicolaum de hujuſmodi quatuor millibus Sexagenarum groſ: indemnem reddere volentes, & plenariè certionare, ſibi, hæredibus ſuis, non per errorem

aut im-

aut improvidè ſed animo deliberato, ſanoq; fidelium noſtrorum conſilio accedente, præfatum Caſtrum noſtrum Haſsenſtein, aliàs cum valido exercitu noſtro expugnatum & acquiſitum, cum homagialibus, Oppidis, Villis, Iudicijs, Theloneis, jure Patronatus Eccleſiarum, cenſibus, redditibus, fructibus, proventibus, allodijs, agriculturis, agris cultis & incultis, ſilvis, rubetis, venationibus aucupijs, pratis, paſcuis, aquis, Stagnis, rivulis, piſcationibus, nec non univerſis & ſingulis alijs ſuis pertinentijs quibuſcunq; ſpecialibus cenſeātur Nominibus, & cum pleno dominio nil penitus excepto, pro præfatis quatuor millibus Sexagenarum groſ: Pragēſium, in poteſtatem ſuam dedimus donavimus, adſcripſimus & præſentium virtute, Regiaq; auctoritate Bohemiæ Regni, damus donamus, deq; certa noſtra ſcientia adſcribimus gratioſè ſic videlicet, quod ipſe, hæredes & Succeſſores ſui, hujuſmodi Caſtrum, cum Vniverſis & ſingulis ſuis pertinentijs, ut præmittitur, in ſua poteſtate habere, tenere poſſidere, nec non de ipſius ſingulis fructibus, cenſibus & redditibus, uti, frui, & gaudere debeant, pacificè & quietè, noſtris & Succeſſorum noſtrorum Regum Bohemiæ, ac etiam quorumlibet aliorum impedimentis penitus procul motis. Præfatus etiam Nicolaus, hæredes & Succeſſores ſui, præfatum Caſtrum Haſſenſtein, quam diu ipſum in poteſtate ſua habuerint, nobis tantùm abſq; ipſorum damno aperire debebunt, ſic quod nos & officiales noſtri noſtro nomine cum ſuis armorum gentibus intrare, & ab inde exire poterint, contra quemcunq; nullo penitus excepto, toties quoties opportunum fuerit, & ſuper hoc, per nos aut officiales noſtros noſtro nomine fuerint requiſiti, abſq; damno ipſorum, ut præfertur, ſed noſtris dūtaxat ſumptibus & expenſis, quàm diu vixerimus in humanis: Dum etiam nos in vita exiſtentes præfatum Caſtrum Haſsenſtein cum ſuis pertinentijs ſupra dictis, à præfato Nicolao hæredibus & ſucceſſoribus ſuis rehabere voluerimus, ex tunc ipſi nobis de hujuſmodi Caſtro & ſuis pertinentijs univerſis vice verſa condeſcendere debebunt, & tenebuntur, poſtquam primùm ipſis prædicta quatuor millia Sexagenarum groſ: Pragenſium, per nos data, numerata & parata in pecunia fuerint integralitèr perſoluta. Et quia præfatus Nicolaus à longis tranſactis temporibus Majeſtati noſtræ tot & tantis complacuit obſequijs, & in futurum complacere poterit, ſic quòd ipſum non immeritò præ cæteris alijs, de innata Regiæ noſtræ Majeſtati clementiā ſpecialibus gratijs & favoribus proſequamur. Et ad hoc ut ipſe Nicolaus, ſe à Majeſtate noſtra ſpecialibus gratiarum muneribus conſolatum & præventum præſentiat, ſibi, hæredibus & ſucceſſoribus ſuis hanc gratiam facimus ſpecialem, in caſu quo nos, nobis in vita exiſtentibus præfatum Caſtrum Haſſenſtein, cum ſuis pertinentijs Vniverſis ab ipſo Nicolao & ſuis hæredibus ac ſucceſſoribus, cum præfatis quatuor millibus Sexagenarum groſ: Pragenſium, non exoluerimus, & vice verſa nō redemerimus, ex tunc poſt obitum noſtrum, quem altiſsimus diu avertat ipſe Nicolaus hæredes & Succeſſores ſui, utriuſq; ſexus ipſum caſtrum cū ſuis pertinentijs, ut præfertur, & pleno dominio hæreditariè habere, tenere quietè poſsidere debeant, omni eo jure, modo & forma, quemadmodū hæc omnia Nobilis Friczo de Schonburk huc uſq; habuit, tenuit & poſſedit noſtris & Succeſſorum noſtrorum inclytæ Domus noſtræ, Bohemiæ Regum, & aliorum quorumlibet impedimentis, penitus procul motis. Supplendo etiam de Regiæ noſtræ Majeſtatis plenitudine, omnem defectum, ſi quis ratione conſvetudinis aut Solennitatis obmiſſæ, ſeu aliàs quovis

modo præfato Nicolao, hæredibus & Succeſsoribus ſuis, utriuſq; Sexus in præfatis bonis, oriri poſſet quomodolibet in futurum, præſentium ſub Regiæ noſtræ Majeſtatis Sigillo, teſtimonio literarum: Datum Pragæ, Anno Domini 1418. die quarta decima Maij, Regnorum noſtrorum Anno Boem: 45 Romanorum verò 42.

Per D. Conradum Archiepiſcopum Prag. Petrum de Svetsſin Magiſtrum Monetæ, Iankonem de Smilkov, Ioannem de Bamberk.

Tohopotomně Liſtu potwrzowal Král Zykmůd Rzijmſký/ Vherſký/ a Czeſký, giným Mageſtátem takto pſaným:

SIGISMVNDVS DEI GRATIA ROMANORVM Rex ſemper Auguſtus, ac Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ ꝛc Rex.

Notum facimus tenore præſentium univerſis, quod veniens ad noſtræ Majeſtatis præſentiam, ſtrenuus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum terræ, Regni Bohemiæ Prothonotarius, fidelis noſter dilectus, nobis humiliter ſupplicavit, quatenus quoddam Privilegium ſibi per Sereniſsimũ quondam Principem D. Venceſlaum Regem Boemiæ, fratrem noſtrum chariſsimum, ſuper Caſtro Hasſiſtein, datum, traditum & conceſſum, de conſveta noſtra Regiæ benignitatis clementia, approbare, ratificare, innovare, & confirmare gratioſiùs dignaremur: Nos igitur attentis, fidelibus, ſtudioſis & indeſeſsis obſequijs Maieſtati noſtræ & Coronæ Regni noſtri Bohemiæ per eundem Nicolaum promptè impenſis hactenꝰ, & pro ceſſu temporis eò promptiùs impendendis, conſideratis, non per errorem aut improvidè, ſed animo deliberato, ſanoq; Nobilium, Procerum & fidelium noſtrorum conſilio accedente, præfato Nicolao dictum Privilegium, ſibi per quondam Fratrem noſtrum ſuper Caſtro Hasſinſtein conceſſum ut præmittitur, approbavimus, ratificavimus, innovavimus, & confirmavimus, approbamus, ratificamus, innovamus, & Virtute præſentium, Regia auctoritate Boemiæ, de certa noſtra ſcientia gratioſiùs firmamus, decernentes prædicta auctoritate Regia, & volentes expreſsè, quod prædictum privilegium in omnibus ſuis punctis, ſententijs, clauſulis, àrticulis, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus totaliter foret inſertum, ex nunc in antea, perpetuam obtinere debeat inviolabilis roboris firmitatem, præſentium ſub noſtræ Majeſtatis Sigillo teſtimonio literarum. Datum in Montibus Kutnis, Anno 1420. penultima die Octobris Regnorum noſtrorum, Hung. 34. Rom. 11. Bohem. 1.

Ad mandatum Domini Regis, Franciſcus Præpoſitus Boleſlavienſis.

Giný Liſt Cýſaře Zykmunda geſt dán témuž P. Mikulášowi z Lobkowic Neywyžšſſýmu Pýſaři Deſk Zemſkých Králowſtwý Czeſkého/ kterýž zný takto:

SIGISMVDVS DEI GRATIA ROMANORVM Rex ſemper Auguſtus, Hungariæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex Notum facimus tenore præſentium, Vniverſis &c. A claro lumine Regiæ

Majeſtatis, ſicut à Sole cætera lumina ſuſcipiunt claritatem, ſic à Sceptri-gera Regia Majeſtate, omnis inſignitas & Nobilitas cæterorum, quorum actus egregij & virtutum merita eos condignè reddunt Nobilitatis inſignijs illuſtrandos, ſuſcipit incrementum. Sané attendentes ſtrenui Nicolai de Lobkoviz, Tabularum terræ, Regni Bohemiæ Prothonotarij, fidelis noſtri dilecti, actus pios & ſtrenuos, quibus circa tutelam Regni Bohemiæ, adhuc vivente Sereniſſimo quondam Principe Venceſlao Rege, divæ memoriæ, Fratre noſtro Chariſſimo, non parcens periculo, rebus etiam & perſonæ, laudabilitèr deſudavit, ad ipſius elevationem emeritã, inclinatione quadam ducimur naturali, & ſignantèr ex eo, quod per manus noſtras tempore Coronationis noſtræ in Regem Bohemiæ, ſuper altari Militiæ cingulo glorioſo Sancti Venceſlai Enſis publico Verbere inſignitus, meritò amplioribus noſtræ gratiæ favoribus reſpectus ſe ſentiat exaltatum. Idcirco penſantes labores & expenſas ipſius, circa Captionem Caſtri Haſſenſtein, & etiam donationem ejuſdem Caſtri & pertinentiarum ipſius, ſibi, & hæredibus ſuis, per dictum fratrem noſtrum Venceſlaũ factam, non per errorem aut improvidè, ſed animo deliberato, ſanoq́, fidelium noſtrorum accedente conſilio, & de certa noſtra ſcientia, præfato Nicolao, dictum Caſtrum Haſſenſtein, cum homagialibus, Villis Cẽſibus, redditibus, proventibus, uſu, fructibus, piſcinis, pratis paſcuis, ſilvis, rubetis, montibus, vallibus, agris cultis & incultis, & alijs pertinentijs vniverſis, nihil prorſus excepto, recepto prius ab eo juramento fidelitatis ſolito & conſveto in feudum dedimus, contulimus, & donavimus, damus, conferimus, & auctoritate Regia Bohemiæ, præſentibus donam', per ipſum & hæredes ſuos legitimos, habendum, tenendum & perpetuò poſſidendum, omni jure & libertate, quibus dictum Caſtrum cum pertinentijs ſuis, tentum eſt hactenus & poſſeſſum, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione, teſtimonio literarum. Datum in Leutmierzicz Anno Domini 1421. tertia die Ianuarij, Regnorum noſtrorum, Hungariæ 34. Romanorum 11. Boemiæ 1.

Ad Mandatum D. Regis, Franciſcus Præpoſitus Boleſlavienſis.

Napředpſany Pan Mikuláš z Lobkowic/ Neywyšſſý Pýſař Deſk Zemſkých a Olbory w Horách Kuttnách/ wzal w obranu ſwau Zbožij Kláſſterůw některých w čaſy nebezpečné/ zawdaw na ně giſtau ſumu Peněz/ yakž o tom Liſt Cýſaře Zykmunda obſſýrněgi wyprawuge.

SIGISMVNDVS DEI GRATIA ROM: REX. &c.

Conſtitutus coram nobis, ſtrenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis noſter dilectus, noſtræ Celſitudini propoſuit, qualitèr cenſus certos & Villas, præteritis temporibus, in bonis infra ſcriptorũ Monaſteriorum, Zderazy, Sedlecz, Aulæ Regiæ, Oſtrov, Kladrub, Slavorum & Oſek, pecuniis ſuis comparaſſet, & certa debita in eiſdem haberet, & eoſdem Cenſus aliquandiu temporibus ſuis tuliſſet & levaſſet, haberetq; literas authẽticas Abbatum & Conventuum Monaſteriorum prædictorum, eorum deſuper ſigillis roboratas, ſupplicans noſtræ Majeſtati humilitèr & obnixè, quatenus ſibi eoſdem cenſus Villas, debita & literas deſuper confectas ap-

proba-

probare, ratificare, & confirmare gratioſiùs dignaremur. Nos itaq; ſuppli cationibus præfati Nicolai, tanquã juſtis & honeſtis favorabilitèr inclinati, conſiderantes nihilominus, grata, utilià, & accepta valdè, quibus ipſe nullis parcendo periculis, ſumptibus, & expenſis, nobis fidelitèr, intrepidè & conſtantèr hactenus placuit, placet cotidie, & placere non deſinit inceſſantèr, obſequià, animo deliberato, ſano Baronum, Procerum & fidelium noſtrorum accedente conſilio, & de certa noſtra ſcientia, præfato Nicolao de Lobkovicz, ipſiuſq; hæredibus, omnes & ſingulos Cenſus Villas & debita, quos & quas in prædictis Monaſterijs habere & comparaſſe dignoſcitur, nec non omnes & quaslibet literas Abbatum & Conventuum Monaſteriorum prædictorum deſuper confectas in omnibus ſuis clauſulis, punctis & articulis, pro ut de verbo ad verbum ſonant, ac ſi tenores eorundem præſentibus forent inſerti ratificavimus, approbavim' confirmavimus, ratificamus; approbamus, confirmamus, inhibentes Vniverſis & ſingulis Baronibus & Procerib', & ſignantêr Subcamerario Regni noſtri Bohemiæ, nec non alijs noſtris Officialibus, præſentibus & futuris, firmitèr, ne præfatum Nicolaum ipſiuſq; hæredes in ſupra dictis Cenſibus, Villis & debitis impediant, ſed potius ipſos eoſdem, temporibus ſuis permittant, pacificè, colere, & levare, contrarium nequaquam facientes, prout noſtram indignationem arctius voluerint evitare, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione teſtimonio literarum. Datum Czaſlaviæ, Dominica qua cantatur, Lætare. Anno 1421.

Franciſcus Præpoſitus Boleſlavienſis.

Ladiſlaw Vherſký a Cžeſký Král / na žádoſt Syna téhož Pana Mikuláſſe ponjženau / včinil potwrzenj s ſtrany dotčeného Hradu Haſſnſſteynſkého Liſtem takto znějicým.

Ladiſlaus Dei gratia, Hungariæ, Boemiæ, &c. Rex.

Cum itaq; ſtrenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis noſter dilectus, Serenitati noſtræ humilitèr ſupplicaverit, quatenus beneficentia Regia Caſtrum Haſſenſtein, cum ipſius omnibus pertinentijs, Nicolao Patri ſuo, & ejus hæredibus à Divo Sigiſmundo, Avo noſtro chariſsimo in feudũ datum & conceſſum, dignaremur cum omnibus, gratijs, literis immunitatibus, libertatibus, conceſsionibus, indultis, privilegijs, & Iuribus Vniverſis datis & conceſsis, his; qui dictum Caſtrum hactenus tenuerunt à Sereniſsimis Regibus Bohemiæ, præſertim Ioanne abavo, Carolo proavo, Venceſlao & Sigiſmundo avo, & chariſsimis Anteceſſoribus noſtris, ipſi Nicolao Filio, & ſuis hæredibus in feudum approbare, ratificare & confirmare, qui pro ipſo Caſtro Celſitudini noſtræ Homagium fecit, & fidelitatis conſvetum exhibuit juramentum: Nos memores ſervitiorum quæ ipſe Nicolaus Filius Majeſtati noſtræ promptè impendit, & rerum, quas pro noſtris anteceſſoribus pater ſuus fidelitèr & benè geſſit, ejus precibus gratioſè annuimus. Ideo deliberatè & ſano noſtrorum Procerum & fidelium accedentè conſilio, de certa noſtra ſcientia, auctoritate Regia Bohemiæ, Caſtrum Haſſenſtein, cum vniverſis & ſingulis pertinentijs ſuis, in quibuſcunq; rebus conſiſtant, & quibuſcunq; nominibus nuncupetur, nihil penitus excipiendo, præfato Nicolao Suplicanti, & ejus hæredibus, cum ſervitijs & omnibus oneribus conſvetis, nobis & Succeſſoribus noſtris

ſtris Regibus Bohemiæ præſtandis in feudum, approbamus, ratificamus, confirmamus, & de novo concedimus &c. Datum Viennæ die ultima Menſis Iunij; Anno Domini 1457. Regnorum noſtrorum Anno, Hungariæ 18. Bohemiæ verò 4.

Ad Relationem Domini Procopij de Rabſtein, Cancellarij, Nicolai Liſcij, Legum Doctoris.

Ten wyſſe dotčený P. Mikuláſs měl Manželku

Paní Ziofſigi z Zěrotijna/ Dceru poſlednij onoho wzneſſeného Rytjře Plichty/ kteráž gemu porodila Syna/ a ti Manželé přigati gſau w Bratrſtwij Stolæ Ampriſiæ, yakž ſe gmenuge od Cýſaře Frydrycha / gehožto Mageſtát na to daný/ pſán byl těmito ſlowy:

*FRIDERICUS DIVINA FAVENTE CLEMEN*tia, Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ,&c. Rex, ac Auſtriæ, Stiriæ, Karynthiæ & Carniolæ Dux, Comesq; Tyrolis.

Nobilibus noſtris, & Imperij ſacri fidelibus dilectis, Nicolao de Lobkovicz, Zophiæ de Zierotin ejus uxori legitimæ, gratiam Cæſaream & omne bonum. Integerrimus veſtrarum devotionum affectus, quem ad nos & ſacrum Romanum geritis Imperium, veſtrarumq; probitatis & virtutum merita, quibus coram Celſitudine noſtra multiplicitèr commendamini, nos inducunt, ut perſonas veſtras, gratioſis proſequamur favoribus, atq; ſpecialibus inſignijs decoremus. Te igitur, præfatum Nicolaum, & ob tuarum Virtutum merita, etiam Zophiam Vxorem tuam legitimã in Confratres Societatis atq; Ampriſiæ Stolæ, videlicet albæ cum tribus lilijs in Camero impoſitis nec nõ Zareæ ejuſdẽ Griffone eidem appendẽte, quam cumquondam Sereniſſimo Principe Alphonſo, Arragonum &c: Rege, Fratre noſtro chariſſimo, ad honorem & gloriam glorioſiſſimæ ac intemeratæ Virginis Mariæ, in vigilijs ac diebus ſuis Solennibus, nec nõ Sabaticis Noctibus deferre ſolebamus, & hodie deferimus, authoritate noſtra, qua in hac parte fungimur, præſtito nobis priùs à te Nicolao, tuo & tuæ Vxoris nomine Iuramento, de ſervandis ſingulis punctis & articulis in Capitulis dictæ Ampriſiæ hujuſmodi inſtitutis, ad laudem Virginis Mariæ, veſtrorumq; honorem nobiſcum ubiq; locorum deferre, & eadẽ uti & gaudere debeatis, & valeatis, quemadmodum alij de Societate dictæ Ampriſiæ ipſam deferre ſolent, impedimentis quibuscunq; procul motis, præſentium ſub noſtræ Imperialis Majeſtatis Sigilli teſtimonio literarum. Datum Brunæ, die quarta Menſis Auguſti, Anno Domini 1459. Regnorum noſtrorum, Romani 20. Imperij 8. Hungariæ verò, primo.

Ad Mandatum proprium Domini Imperatoris, Vlricus Vaclczli, Cancellari'.

Léta Páně 1454. Ladiſlaw Vherſký a Cžeſký

Král/ Rakauſké a Lucemburſké Knijže/ Margkrabě Morawſké a Luzac-

ſké/ při-

ſké / připomjná Pana Mikulaſſe z Lobkowic Syna Mikulaſſowa / w Liſtu ſwém Králowſkém takto:

Ladiſlaus Dei gratia, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, &c. Rex Auſtriæ & Lucemburgenſis Dux, Moraviæ & Luſatiæ Marchio ꝛc. Notum facimus Vniverſis, quod conſideratis gratis & fructuoſis ſervitijs per Nobilem Nicolaum olim de Lobkovicz, noſtris anteceſſoribus, & per Nobilem & ſtrenuum Nicolaum dicti Nicolai Filium fidelem noſtrũ dilectum, nobis exhibitis, qui redempta ſive reſoluta pro duobus millibus & quingentis Sexagenis groſſorum, Civitate noſtra Cadanenſi pignorata & inſcripta prædicta ſumma Nobili Henrico de Plaven fideli noſtro dilecto, & Civitate prædicta ad manus noſtras reddita, etiam de pecunijs, quas ob redemptionem & reſolutionem prædictam ſibi debebamus, mille quingentas Sexagenas groſſorum, liberaliter noſtræ Serenitati remiſit ac donavit, non per errorem, aut improvide, ſed deliberatè, & cum ſano conſilio noſtrorum Procerum ac fidelium, de certa noſtra Scientia, auctoritate Regia Bohemiæ, literas obligationis, pignorationis, inſcriptionis, Civitatis noſtræ Chomutov cum Caſtro Platen ac Villis, & vniverſis alijs dictæ Civitatis & Caſtri pertinẽtijs, pro quatuor millibus Sexagenis groſſorum, conceſſas, prædicto Nicolao Patri per Sereniſſimum Sigiſmundum Avum noſtrum chariſſimũ, dicto inquam Nicolao & ſuis hæredibus approbamus, acceptamus, ratificamus & confirmamus cum omnibus punctis, clauſulis, articulis & ſententijs ſuis, ac ſi de verbo ad verbum earum tenor præſentibus literis noſtris inſertus eſſet.} . Et quia ultrà prædictam ſummam datam recognoſcimus ac fatémur nos debere dicto Nicolao mille Sexagenas groſſorum ex prædicta cauſa redemptionis ſive reſolutionis ipſius Civitatis Cadanẽ: Igitur ut ſufficientem à noſtra Majeſtate cautelam habere ſe ſentiat, eidẽ Nicolao ſuiſq; Hæredibus, pro dictis mille Sexagenis groſſorum, prædictam Civitatem Chomutov, cum Caſtro Platen & omnibus pertinentijs ſupra ſcriptis, obligamus, inſcribimus, & pignoramus, ita quod deinceps ipſi Nicolao & ſuis hæredibus prædicta civitas Chomutov cum Caſtro & pertinentijs prædictis in totum pro quinq; millibus Sexagenis groſſorum obligata, inſcripta, & pignorata exiſtat, nolumuſq́, dictum Nicolaum aut ſuos hæredes, nobis aut noſtris Succeſſoribus, dictam Civitatem cum prædictis, caſtro & pertinentijs, teneri reſtituere, donec per nos aut noſtros Succeſſores, ipſi Nicolao aut ſuis ſucceſſoribus ſumma prædicta, quinq; millium Sexagenarum groſſorum, integré fuerit realitér & plenè reſoluta: ac volumus quod dicto Nicolao aut ſuis hæredibus per nos aut Succeſſores noſtros de reſtitutione fienda notificatio fiat, per unum annũ antequam à nobis vel noſtris Succeſſoribus, dictæ Civitatis Chomutov cum ſuis pertinentijs ſupra dictis, per ipſum Nicolaum vel ſuos hæredes reſtitutio fieri cum effectu petatur, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione teſtimonio literarum. Datum Pragæ tertia Menſis Septembris, Regnorum noſtrorum Anno Hungariæ 15. Boemiæ autem primo, ad Mandatum Domini Regis, Domino Georgio de Kunſtat, referentẽ.

Léta potom Páně 1420. gmenowaný Pan Mikuláſs z Lobkowic/ wyſlán byl od Cýſaře Zygmunda, s Panem Gindřichem z Lipého Marſſalkem/ s Panem Albrechtem z Koldic Komornjkem/ s Panem Hendrychem Zeydlycem z Lážan, Heytmanem Wratiſlawſkým/ s Panem Janem z Koſtelce nad černými Leſy/ s Panem Hynkem z Lážan Heytmanem Swýdnickým/ a s Panem Girzjm Cžitrychem Syndlerem/ aby ſpolečně oſadili Saud Kupcům a Konſſelům Wratiſlawſkým/ Purgkmiſtru a Raddě z Měſt těchto, z Swýdnice, z Strygu, z Jawora, z Lamberka, z Boleſlawy, z Rychnbachu, Hybſperku, Namyſlawy a z Neymarku.

Téhož Léta napſaný Liſt Pana Diepolta z

Lobkowic vkazugjcý paměti Koſtelnj, genž ſložen byl w tyto ſlowa. Já Diepolt z Lobkowic/ wyznáwám tjmto Liſtem obecně přede wſſemi, kteřjž gey vzřj/ ꝛc. S dobrým rozmyſlem a Přátelſkau raddau/ poſtaupil gſem a mocý tohoto Liſtu poſtupugj, a mocně dáwám třj Kopy groſſuow platu ročnjho we Wſy Owčárach/ na Dědictwj mém wlaſtnjm/ na Cžlowěku mém platným/ Důſtogným a Welebným Otcům/ Knězy Pawlowi Proboſſtu Koſtela Pražſkého a Zderazſkého/ Viſitatorowi Arcybiſkupſtwj Pražſkého/ Miſtru Ambrožowi Děkanu a wſſý Kapitole Pražſký/ ꝛc. a ten plat yá Diepolt, neb potomcý mogi, magi zapſati/ a yá mã přes to z Komory wydáwati pět Kop Groſſůw Cžeſkých/ a ten plat má býti wydáwan Knězy, kterýžby byl v Oltáře Matky Božj na Hradě Pražſkém/ ꝛc. Rukogmowé gſau, Gindřich z Sſwamberka na Zwjkowě/ Wácſlaw z Lobkowic a na Chlumcý/ Jan Tlukſſa z Wrabě/ Jan Rzjdko z Mokřan a w Nedrachowicých/ Diwiſs z Nechwalic ſeděnjm tudjž/ a Gindřich z Počepic.

W Kalendáři Hyſtoryckém poznamenáno / že čaſto gmenowaný Pan Mikuláſs z Lobkowic, vmřel Léta Páně 1462. we Cžtwrtek před Swatau Martau/ a pochowán gt w Kláſſteře Kadanſkém.

Pan Wácſlaw z Lobkowic a na Chlumcy/ pohá-

něl Pana Girjka/ Pana Jana/ a Litwina Bratry z Lobkowic a na Bilině, na mjſtě gich / a také na mjſtě Diepolta, Kryſtoffa, a Petra y Wácſlawa, Bratrůw gich mladſſých Let nemagjcých a nedělných/ odtud z Lobkowic Streycůw ſwých / Synůw a držitelé Statkůw po někdy Panu Diepoltowi z Lobkowic Otcy gich, z toho / aby oni Bratřj očiſtili z Rybnjkůw Chlumeckých geho / Wácſlawa gmenowitě pod Dublowicy, z welikého Rybnjka dwa děbery Ryb/ a z Rybnjka Kwaſetina kterýž ležj na Dublowicy, geden děber

Ryb/kte-

Digitized by Google

Ryb/ kterýž geſt týž někdy Děpolt Otec gich zapſal Dckami Zemſkými, k wydáwánj Pannám k Swaté Panně Kateřině Kláſſtera w Nowém Měſtě Pražſkém/ yakož týž Zápis w ſobě zawjrá/ a mage ge° z těch Rybnjkůw očiſtiti/ to geſt nevčinil/ ſtanauc o ſuchých dnech Poſtnjch před Pány a Wládykami w plném Saudu Zemſkém wětſſým na Hradě Pražſkém ꝛc.

Léta Páně 1469. P. Jan Haſyſſteynſký z Lobkowic ſpolečně s Waytminaře a s Žiateckými zahnali i Wogſky ſwými Křižownjky tak ſſtiaſtně že gſau ſe vprkem k vtjkánj oddali. Z kterýchžto oni žádného dohoniti nemohwſſe, krom gednoho Mládence/ a zohawiwſſe gey/ totiž vřezagice mu ge° Nos potom propuſtili aby běžel za ſwými Křižownjky.

Léta Páně 1491. připomjnagj některé Paměti s nemalau pochwalau Pana Bohuſlawa z Lobkowic/ genž byl Pán weliké wzáctnoſti/ ſwobodném vměnj w rozličných Kraginách nabytým ozdobně okraſſlený, w yazýkách mnohých/ yako w Latinſkém, Wlaſkém, Německém/ ꝛc. vmělý/ a takowau weymluwnoſti obdařený, že gey Lidé Včenj in lucubrationibus ſuis Vliſſem ſmégj gmenowati/ vznáwagice w něm býti wſſecky ty ctnoſti zkladené, kteréž ſe ſamému Vliſſowi připiſugj takto:

Fuit Vir multa præditus facundia, nec minore rerum experientia, vafer conſilio, egregius bello, laborumq; patientisſimus. Vmřel Léta Páně 1510. darowal Bibliotéku ſwau Knihami rozličných Autorůw naplněnau, Včenému Mužj Sſtěpánowi Piſoni: yakž o tom Lupač w Kalendáři mluwj 14 Liſtopadu/ a Thomas Mitis w pracech ſwých giž na ſwětlo wydaných/ mnohé paměti o témž poſteritati venturæ zanechal.

P. Jan z Lobkowic Purgrabě Pražſký/ (o kterémž gſau mnohé pamětj) měl Manželku Pani Bohunku z Rodu Panůw z Rožmberka/ kteráž vmřela Léta Páně 1557. yakž o tom Lupacz in Calendario wyprawuge/ řkauce: Beatrix, patrio ſermone Bohunka, gente Rozmbergenſis, Conjunx vero Generoſi ac Magnifici Baronis, Domini Ioanni à Lobkovicz, Purgravij Regni Boemiæ fæmina lectisſima, anno ut ſuprà, hora diei duodecima deceſsit, Krumloviæ 16 Novembris.

Léta Páně 1569. Lupač w Kalendáři ſwém o-

znamenuge Smrt Pana Jana Starſſijho z Lobkowic/ Neywyšſſijho Hofmiſtra Králowſtwj Czeſkého těmito ſlowy: Obijt Magnificus ac Generoſus Baro Ioannes maximus natu à Lobkovic, Libochovicij in arce ſua, & Pragæ ad Divi Viti, honorificè tumulatur. feria prima poſt feſtum Sanctæ Trinitatis 14. Iunij ætatis ſuæ 79. gemužto Thomas Mitis včinil Epitaphium těmito ſlowy:

Conditur hac Ianus, Neſtorq; Bohemicus Vrna,
Et Patriæ & gentis gloria Lobkoviæ:
Hujus & illius columen, Regniq; ſupremus
Iudex; Curiæ adhæc, ille Magiſter erat.
Vivus præfuerat Cleroq; foroq; fidelis
Conſultor Regno, Cæſaribuſq; ſacris
His quoq; nunc prodeſt Fratre ac Hærede ſuperſtes
Seno, & ut ad conſtat maxima quæq; fato.
Lætus id expectans, at Chriſto lætior hærens,
Ac moriens, animam tradit, & oſſa rogo.
Sat dignè vixit, qui liquit pignora lecti,
Per quæ poſt obitum viveret ex abitu.

Toho přirownáwá Poeta Neſtorowi owſſem z ſluſſné příčiny / kterýžto Neſtor byl/ yakž Homerus ſwědčij/ vir diſertus, cui' ab ore fluxit vox melle liquenti dulcior, ač tim ſamým toliko rozdijlný byl od toho Pána/ quia ille vixiſſe fertur annos trecentos.

Tento Pan Jan Starſſij z Lobkowic w Létu 1546. za Cýſaře Ferdynanda wyſlán byl do Wratiſlawě/ a při něm tito Páni/ kteréž paměť počnúc od něho takto připomijná: Jan Starſſij z Lobkowic a na Zbiroze / Sudij Králowſtwij Czeſkého/ Jan mladſſij z Lobkowic na Teyně Horſſowſkém/ Koruny Czeſké Německých Len Heytman/ Albrecht Šſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu na Radaňſkém Zámku / Neywyšſſij Kammermeiſtr Králowſtwij Czeſkého/ Jan z Waldſſteyna a na Augezdě/ Šſebeſtyán z Waitmile a na Chomutowě: Z Rytijřſtwa pak Girzijk Gierſſtorff z Gierſſtorffu Podkomořij Králowſtwij Czeſkého/ Bernard Zeuſſycký z Neſtogewa a na Rymberce/ Purgkrabě Krage Hradeckého/ Petr Janowſký z Sutic na Zagečicých / Adam Rzepický z Sudomiře / Anděl z Ronowce na Heřmanowěm Měſtcy/ Zykmund Rumhab z Suché.

O témž nacházým zmijnku w Létu Páně 1556. takowau.

W Středu po Neděli Prowodnij držán byl Sněm na Hradě Pražſkém/ etc. Zámek a Měſto Táchow s Many a Weſnicemi zaſtawil Cýſař Ferdynand we dwanácti Tiſýcy kopách gro. Czeſkých do dwau žiwotůw, Janowi Mladſſijmu z Lobkowic a na Teyně Horſſowſkém Purgkrabij Pražſkému/ powoleno aby Zbožij Točnické a Žebrácké k dědictwij doprodáno bylo Janowi Starſſijmu z Lobkowic na Zbiroze a Točnijce / Hoffmiſtru Králowſtij Czeſkého: Dowoleno také aby Král dal w dědictwij Dwůr Králowſký w Starém Měſtě Pražſkém Ladiſlawowi z Lobkowic a na Chlumči Marſſálku Dworu ſwého a Preſydentu nad Appellaciemi/ a Mageſtát na

to včj-

w učiněný aby mu we Dſky wložen byl.

W Létu Páně 1569. wedlé Kalendáře Hyſtorického vmřel na Libochowicých Pan Jan Neyſtarſſý z Lobkowic / Neywyšſſý Hoffmiſtr Králowſtwý Cžeſkého / pochowán w Koſtele S° Wýta na Hradě Prazſkém: Zanechal ſſeſt Synůw po ſobě, Jana / Mikuláſſe / Ladiſlawa / Gířyho / Bohuſlawa a Bartolomege / z nichžto dwa byli welice možný / Ladiſlaw a Gířý / facilè Principes inter Barones Bohemiæ / kteřýž w nemiloſt vpadli G. M. Cýſařſké / yakž o tom w Hyſtorijch doloženo bude.

Dotčený Lupač w Kalendáři gmenowaném při

Létu 1570. připomýná Pana Jana Starſſýho z Lobkowic a na Teyně Horſſowſkém / Neywyšſſýho Purgkrabý Prazſkého / takto o něm mluwýce:

In arce Pragenſi, ſuis in ædibus obijt mortem Magnificus Dominus Dominus Ioannes Senior à Lobkovicz in Tyna Horſsoviæ &c. ſupremus Arcis Pragenſis Purgravius, quem de ſumma iſtius officij dignitate atq; amplitudine eruditi Latina lingua Proregem appellant. Anno ut ſuprà 12 Aprilis.

Léta Páně 1517. vmřel Pan Jan z Lobkowic na Haſyſſteyně / kterýž neyprwé Kláſſter w Radani založil / tam pochowán.

Téhož Léta w hodinu druhau po Poledni narodil ſe P. Bohuſlaw Felix Haſyſſteynſký z Lobkowic / na Lićkowě a Chomutowě / genž byl potomně Neywyšſſým Komornýkem Králow: Cžeſkého.

W Létu Páně 1582. držán byl Sněm na Hradě Prazſkém w Pondělý po Hromnicých při přýtomnoſti Staniſlawa Pawlowſkého Biſkupa Olomúckého / a Karla Knýžete Minſtrberſkého / Komiſſařuow od G. M. Cýſařſké wyſlaných / a tu byli woleni Komiſſaři do Rýſſe / Bohuſlaw Felix Haſyſſteynſký z Lobkowic / Neywyšſſý Komornýk Králowſtwý Cžeſkého / a Jan Wchynſký ze Wchynic Purgkrabě Karlſſteynſký / Kryſtoff Petengl z Newenperku Měſſtěnýn Staréo Měſta Prazſkého / a ti žádali Cýſaře za to aby při Appellacých ſtarobilý ſpůſob zachowán byl / totiž aby ſe geden Tolar při každé Appellacy odwozowal a do čtyr oſob Prazanůw aby tam doſazeno bylo.

Léta Páně 1583. ſeſſel z tohoto Swěta P. Bohuſlaw Sſtiaſtný z Haſyſſteyna a z Lobkowic / Pán na Chomutowě a na Lićkowě / yakž o tom týž gmenowaný Autor Lupač takto pýſſe:

Obijt Magnificus ac Generoſus Baro Bohemiæ, Dominus Dominus Bohuſlaus Felix Haſiſtenius a Lobkovicz, D. in Chomutov & Liczkov, Imperatorum trium Conſiliarius: olim Præſes Luſaciæ poſt Iudex ſupremus

mus in Regno Bohemiæ, tùm in eodem Supremus Camerarius. Ejus Epitaphium hoc eſt:

BOhuſlaus Felix, ille Haſſenſtenius, Heros
Marte togaq; potens, mole ſub hac tegitur
Elyſijs Præſes ſiluis, Camerarius inde Bohemi
Regni, poſt ſummi Iudicis officium;
Occumbit patriæ Zelator Relligionis,
Et patriæ, & gentis, ſplendor honoſq; ſuæ.
Quid valeant, mundi fraus, Gratia, fama, triumphus,
Quid genus aut tituli, divitæq;, videt,
Cunctaq; quod pereant cum Mundo vana caduco,
Solus Amor Fratrum duret Amore Dei.
Obijt Anno ut ſuprà 13 Ianuarij.
Thomas Mitis.

Léta Páně 1584. vmřel Pan Ladiſlaw ſtarſſý z Lobkowic na Chlumčy a Giſtebnicy / Neywyſſſý Hoffmiſtr Králowſtwý Czeſkého magic wěku ſwého 82 Léta / a položen w Truhle Cýnowé / na kteréž wyryta gſau tato ſlowa:

Hoc in Sarcophago recluſa ſunt oſſa Illuſtris ac Generoſi D. D. Ladiſlai Baronis Lobkovicij, D. Chlumitij & Giſtebnicij, Regni Bohemiæ ſupremi Curiæ Magiſtri Appellationum Pragenſium primi Præſidis. D. D. Imp. p. p. Ferdinandi I. Maximiliani II. & Rudolphi II. à dignioribus conſilijs Vitæ innocentia, rerum experientia, morum integritate, linguarum peritia præſtantisſimi ac omni laude digni, qui cũ morbis correptus menſibus aliquot decubuiſſet ac 82 ætatis annum magno cum honore perageret, Deo ardentisſimis Votis animam commendans, cum omnia debita officia Chriſtiani hominis ex more & inſtituto S. S. orthodoxæ Fidei Catholicæ, ſedulus peregiſſet, fandem placidisſimè dormiturienti ſimilis ex hac vita emigravit Pragæ, Anno Virginei partus 1584. die vero 18 Decembris.

Manželka geho byla Vrozená Paní Paní Johanna z Dubé a z Lippého / od kteréž zůſtali tito Páni / yakž o nich dole bude doloženo. Ta vmřela Léta Páně 1601.

K mnohým ſlužbám pro obecné dobré potřebowán byl wýš gmenowaný Pan Ladiſlaw / yakož y w Létu 1573. když poſlán byl do Polſky / aby z ſtrany wolený Krále rokowal s Poláky / o čemž paměť tato poznamenaná geſt:

W Létu 1573. w Středu po S. Pawlu na Wýru obrácený / držán byl Sněm na Hradě Pražſkém při přýtomnoſti Rudolffa Krále Vherſkého / Arnoſſta Arcyknížete Rakauſkého na miſtě Cýſaře Maximiliána / z kterého žto Sněmu byli Oſoby od Země do Polſký wolené k gednání s Poláky / aby Cýſaře neb některého z Synůw geho za Krále ſobě

wolili /

woliliˏ totiž Ladiſlaw Starſſij z Lobkowic na Chlumcy a Gizdebnicy neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Cžeſkého / a při něm Albrecht Kapaun z Swogkowa a na Hluſſycých/ Purgkrabě Krage Hradeckého / a z Nowého Měſta Pražſkého Ondřeg Zuber/ ꝛc.

Léta 1588. w Neděli po S. Jeronymu pochowán w Klaſſteře S. Jakuba Pan Mikuláš z Lobkowic Heytman Starého Měſta Pražſkého.

Před Kaplau Swatého Wáclawa na Hradě

Pražſkém w Koſtele S. Wijta / ſpatřuge ſe nápis nad Hrobem Pana Giřijho Popela z Lobkowic/ na Kamenu Mramorowém / w tyto ſlowa wyrytý:

Georgio Popelio Baroni à Lobkovicz, Domino in Duxav & Schrekenſtein, Sacratiſ: Imperato: Rudol: II, à conſilijs Iudicij Appellationum, in Bohemiæ Regno Præſidi, Vita inſigni cum pietate & virtute tranſacta defuncto. Anno 1590. die 11 Septembris, Adamus Gallus Popelius Fratri Germano mærens poſuit, Vixit Annos 34 Menſ. 6.

Wedlé Tytuláře wydaného Léta 1589. žiwi byli okolo tehož Léta Páni z Lobkowic/ tito:

Pan Adam Gall z Lobkowic/ Arcyknijžete Rakauſkého Ferdynanda Komornijk / kterýž w Vherſké Zemi proti neyhlawněgſſijmu Nepřijteli wſſeho Křeſtianſtwa Turku bogowal přes několik Let s nemalým nákladě.

Bohuſlaw Hawel z Lobkowic a na Blžanech.

Děpolt Starſſij z Lobkowic na Diwicých a Malikowicých.

Děpolt Mladſſij z Lobkowic na Wſſechlapých/ G. M. C. Truksſs.

Giřij Starſſij z Lobkowic na Libochowicých/ Mělnice / Chomutowě a Lickowě / G. M. Cýſařſké Radda / Komornijk a Neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Cžeſkého.

Jan z Lobkowic na Točnijce a nowé Byſtřicy/ G. M. C. Radda / Koruny Cžeſké a Německých Leen w Králowſtwij Cžeſkém Heytman.

Jan Wáclaw z Lobkowic na Geřetině/ Berunicých a Welſſubých/ Komornijk Arnoſſta Arcyknijžete Rakauſkého/ G. M. C. Radda / a Heytman Starého Měſta Pražſkého.

Jan Wiktoryn z Lobkowic na Nowých Hradech.

Kryſtoff Starſſij z Lobkowic na Bilině Geſſkowicých a Koſſi.

Ladiſlaw Starſſij z Lobkowic na Moſtſkém Hradě/ Hořegſſij Lindwě/ a Dobré/ G. M. C. Radda.

Ladiſlaw Mladſſij z Lobkowic na Chlumci a Gizdebnicy/ G. M. C. Mundſſenk.

Wylim z Lobkowic na Teyně Horſſowſkém a Cžečowicých.

Wáclaw z Lobkowic a na Neyſtatle.

Oldřich

Oldřich Felix z Lobkowic a na Roſti / Arcyknijžete Arnoſſta Komornjk.

Frydrych z Lobkowic a na Perutcý.

Albrecht Haſyſſteynſký z Lobkowic a w Retwicých.

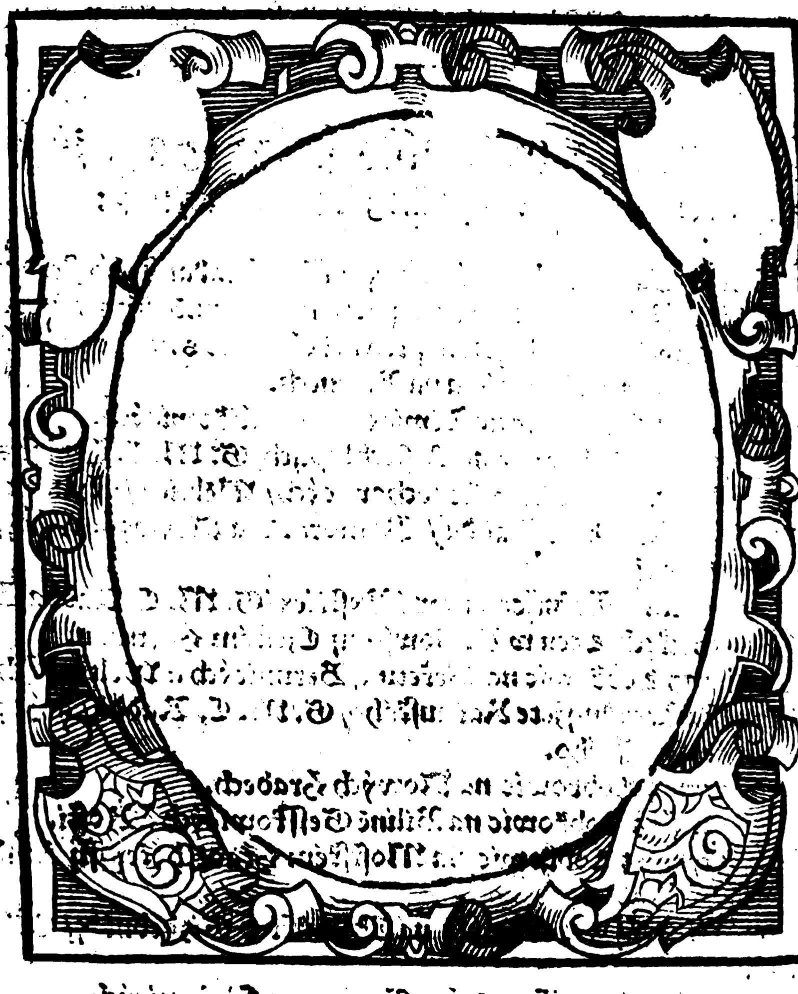
Bohuſlaw Joáchym Haſyſſteynſký z Lobkowic a na Zaſádce nad Gizerau.

Kryſtoff Haſyſſteynſký z Lobkowic.

Mikuláš Haſyſſteynſký z Lobkowic a na Drahonicých.

Jan Woldemar Haſyſſteynſký z Lobkowic a na Maſſtowě.

Po Neywyžſſým Panu Hoffmiſtru / má mýſto Pan Marſſálek kteréhož na ten čas nebylo / geſt dědičný Auřad w tomto Králowſtwý nadaný Panům z Lippého / Staťý pomřeli / mladičký Pan Pertolt Syn Pana Jana pozůſtáwá / kterémuž práwem dědičným ten wzácný Auřad přináležý.

Po Panu Marſſálkowi má mýſto Neywyžſſý Komornjk/ kterýmž čaſu toho když gſem tuto Knihu ſpiſowati začýnal / byl Vrozený Pán Pan Wácſlaw Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce/ Budiſſowě a Oſowém/ G. M. C. Radda/ o gehožto Erbu a Rodu/ kterýž geſt welmi ſtarodáwný/ a s oněmi prwnégſſjmi Knjžaty do těchto Kragin přineſſený/ tuto zmjnku včinjm.

Vmřel ten ctný Pán w Létu Páně 1600. prawý milownjk ſwé milé Wlaſti/ při Muſtrunku a wyprawowánj do Vher lidu Wogenſkého/ zanechaw Syna Lwa Burzana/ a Dcery dwě od Paní Markéty Trčkowny z Lippy.

O Erbu a Rodu ſtarožitném těch wſſech Panůw/ kteřjž obdarowánj ſwé na Staw Panſký od Knjžete Jaromira a Bratra geho Oldřicha/ gedni při Létu Páně 1003. a druzý při Létu 1004. vkazugý.

Kapitola VI.

JEdnomyſlně Stařj Hyſtorykowé neb Kronykáři/ čas nadánj Erbu tohoto a obohacenj howory předpowěděného předſtjragj/ mezy nimiž to Hágek yako Czechům neypřjgemněgſſj zmjnku o tom činj obſſjrnau ſlowy takowými:

Byli gſau mezy Czechy Wrſſowcy Páni neyznamenitěgſſj/ a Bohatſtwjm y Rodem nad giné wywyſſenj/ a ti poſſli od

něyaké

něyakého Wrſſe Hraběte, kterýž někdy před mnohými lety s Knjžaty Charwatſkými totiž s Cžechem a Lechem Bratry wlaſtnjmi do této Země přigel, a vžjwal za znamenj Rytjřſké zlatý Wrſſe w poli modrém. Toho Hraběte Rod gſa welmi rozſſjřený, w Cžechách možný a wzneſſený / mage pod ſebau mnohé Twrzy znamenité a Hrady, podneſl myſl ſwau/ a dychtil po důſtogenſtwj Knjžetcý / tak že wſſyckni nic giného nepřemegſſleli, gedinom to/ kteraby někdo z nich mohl Zemi wládnauti / a toho wſſyckni obzwláſſtně přáli Rochanowi / a poněwadž ſe to ſtáti nemohlo za žiwobyti Knjžete gich/ vſylowali o to ſpolečně/ aby weſſkeré Rod Knjžetcý zahladili.

Přihodilo ſe čaſu gedno°/ hned rannjm gjtrem když Dennice z Hory wycházeti počala/ přigeli gſau Wrſſowcy na Dwůr Knjžetcý welmi weſele/ a žádali Jaromira Knjžete/ aby ſe na progjžďku s nimi neb na low wypravil / zwláſſtě když obzwláſſtnj yaſnoſt Dennice, že den nepoſſmaurný bude giſtým znamenjm vkazowala/ kterýmžto dal ſe namluwiti Jaromir/ a hned pogaw dwa Myſliwce, Howoru a Hřiwce, gel s Wrſſowcy do Leſa až přes Řjeku genž ſlowe Miza.

Po odgezdu Knjžete/ Manželka geho Střjſſka ſama toliko na ložj ležjcý vſnula/ y widěla geſt v widěnj an Swatý Jan Křtitel před nj ſtogj, mluwic k nj: wſtaň rychle/ a rozkaž ať padeſát Mužůw bez meſſkánj gede za Knjžetem až do Heſkowa/ odkudž gim ceſta až k Knjžeti vkázana bude/ neb tohoto dne gemu ſydla hrozná a ſtraſſliwá připrawená gſau/ k kterýmžto ſlowům ačkoli weſnách ſlyſſeným ona ſrdce přiložiwſſe, včinila wedlé rady té/ a wypravila padeſáte Pražanůw za Jaromirem.

Mezy tim Wrſſowcy s Knjžetem lowili Zwěř / a když ſe Myſliwcy ſem y tam rozběhli/ oni Knjžete pilně ſſetřili/ aby ho mohli na mjſtě příležitém z ſwěta ſprowoditi: y potkawſſe ſe s nim na gedné Hoře řečené Welis/ vchytiwſſe Koně, ztrhli gey/ a obnažili žiwot geho / Ruce, Nohy ſwázali/ w biwſſe koli do Země, znak gey položili/ a činjce ſobě kratochwjl z radoſti že ho tak po wůli měli/ pauſſtěli Koňům vzdy / a přes něg na poſměch ſkákali.

Zialoſtně wzdychal Jaromir/ a newěda o giném retuňku, Pánu Bohu ſe poraučel ſrdcem ſkrauſſeným, a S. Janu Křtiteli/ kterémuž mimo giné Swaté poctiwoſt obyčeg měl činiti/ a Wrſſowcy gemu ſe poſmjwali, řkúce/ ani Bůh, ani Jan, tebe z rukau naſſych newyſwobodj/ a opět počali přes něg na Konjch harcowati / kterěžto kratochwjle když ſe doſti napáchali/ rozwázali Jaromirowi nohy/ a wzhůru od země ho wyzdwjhli: w tom přiběhl náhodau geden Myſliwec Knjžetcý, gménem Howora/ kterýž ſpatřiw Knjže obnažené, vlekl ſe náramně/ a hned zabodſſy Koně w plném běhu, na zpět poſpjchal/ aby něyaký retuňk Knjžeti ſwému tak podwodně oklamanému od Wrſſowcůw, včiniti mohl. I potkal ſe nenadále s Pražany/ kteřjž Koně w gedné Wſy ſwázawſſe, pěſſky po leſych běhali / kterýmž řekl: Rychle za mnau poſpěſſte/ neb ſe Pánu naſſemu zle děge/ yá na Konj poſpjſſjm/ a Traubau lowčj dám znamenj w kterau ſe ſtranu obrátim.

Wrſſowcy pak giž byli Jaromira k dubu přiwázali/ a k němu z Lučiſſť yakožto k cýli ſtřely pauſſtěli/ ale Jaromir ſnažně k Pánu Bohu wolal/ a widěl an Swatý Jan Křtitel před nim ſtogj / a wſſecky ſſýpy plaſſtěm ſwým na ſtránu obracuge/ tak že žádna ſtřela gemu nic vſſkoditi nemohla. Tu vkázal ſe y Howora na Konj/ kteréhož polapiwſſe Wrſſowcy/ aby ſkrz něho ſkutek gegich mordýřſký na gewo newyſſel/ dali ho w moc Hřiwcowi druhému Myſliwcy/ genž byl giž Wrſſowcům k témuž ſkutků hanebnému po-

wolil/ a rozkázali mu tu před nimi haužwij žiwota vkrátiti: Howora proſyl ponijženě za miloſt/ ſlibugic wſſe činiti cožkoli rozkážij/ ale wida potomně, že žádné miloſti při nich neobdržij/ počal žadati, aby mu aſpoň dopuſtili třikráte než vmře na ſwau Traubu zatraubiti/ čemuž Wrſſowcy ſwolili.

Neyprwé zatraubil Howora/ a hned mu wložená na hrdlo haužew, a ſmečka ličenná/ a hned pomáhali gemu Wrſſowcy na dub/ aby tím ſnadně-

gi za Hřiwcem poſtupowal/ po malé chwijli wolali naň aby traubil/ y zatraubil po druhé/ a po druhém traubenij počal k ſſafſt činiti/ ſwému Kmotru Hřiwcowi ſwé Dijtky poraučeti, a potomně muſyl weyſſ wſtaupiti. Teprwa vpamatowal ſe Kochan/ a přiſtaupiw k dubu, děj k Howorowi: Kde gſy ty byl té hodiny? wſſak gſem tebe wiđel nedáwno, žes k nám přiběhl/ a rychle gſy zaſe prchl/ powěz prawdu neſſlechetný lotře/ aneb hned tuto ſtřelu w puſtijm do twého ſrdce: a on obſſijrnými ſlowy wyprawowal newinnoſt ſwau/ wždy dokládagice že oničemž newij/ až po dlauhém mluwenij, rozkázal gemu Hřiwec napoſledy zatraubiti: widěl on poſlednij punkt žiwota ſwého/ pročež wždy prodlijwal zatraubiti/ ohlijdage ſe na wſſecky ſtrany, zdaližby mohl některé z Pražanůw ſpatřiti/ tak dlauho, až Hřiwec Towaryſs geho nemoha ſneſti takowého dlenij/ wytrhl mu traubu z ruky/ chtě rozkázanij Wrſſowcůw giž za doſt včiniti/ tok nen zdále Pražané wyſkočij, a obklijčij Wrſſowce/ z nichžto některé zgijmali/ některé vtikagicý ſtijhali/ tak že gich třinácte přiſſlo do ruk gegich, a čtrnáctý Hřiwec/ kterýž gſa ſtrachem poražený/ yakž ſpatřil Pražany, dolu z dubu vpadl a nohu zlámal/ y tu konec žiwota na témž dubu/ yaký ſe Howorowi ſtáti měl, wzal/ Kochan půwod té wſſý neſſlechetnoſti vſſel žiwý/ neb ležel ſkrytý pod ſkalau/ liſtmi kteréž z ſtromůw napadali zahrabaný.

Vkázal potomně Howora Pražanům Kňjže Jaromira/ an byl geſſtě k dubu ſmečkami přiwázaný/a tolliko od Much a giných těm napodobných žiwočichůw na Těle poſſtýpaný/ kteréhož odwazawſſe, w ſſaty oblekli/a s welikau radoſti geli s nim do Prahy. Na té ceſtě Jaromir Howorowi mnoho ſlibowal/ a potom wýce ſkutkem wyplnil/ a Wſy od ſwého Dworu řečené Kublow/Braumy a Hudlice, gemu darem dal. A když w gýždeli s Kňjžetem do Prahy/ wſſyckni obywatelé Jaromira wýtali s radoſti/ on pamatugic na dobrodinj a ſlužbu wěrnau ſobě od Howory prokázanau/poručil wſſudy wolati/ aby wſſyckni Howoru ctili a w poctiwoſti měli/poněwadž ho y s potomky za Pána a ſwau wěrnau raddu wyzdwihuge/ a prwnjho mezy ginými činj/tak aby on ſlaul druhý po Kňjžeti/ a Aukad Lowcowſtwj kteréž prwé s tebnu bylo/ Howorowi a geho Rodu na wěčnoſt aby zapſán byl.

Po malém čaſu kázal ſwolati Wládyky a Zemany, oznamuge gim/ kterak wěrným Howora byl/a s yakým nebezpečenſtwjm žiwota ſwého dal ſe w ruce Wrſſowcům/pro zachowánj Kňjžetcýho žiwota/při čemž wſſech kterakby geſſtě wegſſe mohl Howoru y s geho Rodem wyzdwjhnauti, za raddu žádal/ kteřjž gemu radili/ aby ſe o to přičinil/ aby Howora netoliko Kňjžetcý miloſti/ ale y Cýſařſkau byl obdařen/ k čémuž on ſwoliw wypravil Poſly s Howorau bez odtahůw do Řezna na ſwůg náklad k Gindřichowi Cýſaři, žádage/ aby pro ten včinek a pro tu ſlužbu, kterauž včinil Kňježeti ſwému/Howoru ſwau miloſti Cýſařſkau obdařiti ráčil/což wſſe Cýſař na žádoſt Kňjžetcý včinil/Howorowi Panſtwj ſwým Mageſtátem potwrdil/ a témuž powolil/ aby na Sſtjtu ſwém noſyl dwě černé Oſtrwe na křjž přeložené s pěti ſuky w poli zlatém/na wěčnau památku wěrné ſlužby/ yakéhož znamenj aby vžjwali y potomcý geho na budaucý wěčné čaſy.

To když ſe dálo/ poručil Kňjže Jaromir dub ten k kterémuž přiwázan byl wykopati/ a na tom mjſtě Oltář y Kláſſter při něm k poctiwoſti Pánu Bohu a Swatému Janu Křtiteli poſtawiti/ do kteréhož vwedl Bratry S^o^ Benedykta/ kteréž žiwnoſti doſtatečnau opatřil/ žádage gich/aby oni y budaucý gich na tom mjſtě zaň Pana Boha proſyli. Dotčený Kláſſter ſtál w celoſti ſwé neporuſſený/ až do čaſu Krále Wácſlawa Syna Karlowa/ za něhož rozbořen s ginými mnohými při ony bauřce Žižkowé/ kteréhožto geſſtě některá znamenj pozůſtáwagi/ a ſlaul Kláſſter S^o^ Jana na Welizu.

Že pak Wrſſowcy zgjmanj geſſtě w wězenj pozůſtawali/ obeſlal Jaromir znowu Pány a Rytjřſtwo dotazuge ſe gich/ coby s nimi činiti měl/ zůſtali na tom z wůle gednoſtegné/aby žiwotem nebyli darowánj/a tak kázali po gednom na Lauku Bořinu woditi/ a každému ſekerau hlawu ſtjti/z čehož ſe welmi rmautil Kochan/ a zdaleka weliké činil Jaromirowi pohrůžky, dokladagic/že ſe chce čaſem příležitým pomſtiti.

Od gmenowaného Howory poſſli čtyři Rodowé

znamenitj a wzneſſenj w Králowſtwj Czeſkém/ gmenowitě Páni Berkowé z Dubé/kteřjž magi za Erb dwě Oſtrwe na křjž zložené o ſſeſtj ſucých/ Helm s Korunau a Křidla Orličj: Páni z Lippého/Páni z Konowa/Páni z Lichtmburka/ a ti vžjwagi w Sſtjtu Oſtrwi o pěti ſucých/ a Helmu s Korunau/ten toliko geſt rozdjl mezy nimi/ že Páni z Lippého magi Kapr na Polſſtáři a Pawj Ocas/ Páni pak z Konowa a z Lichtmburka vžjwagi také toho wſſeho/wſſak bez Polſſtáře/yakž to wſſe z ffigůr wegš doložených zřegmé geſt.

Dubrauius o Rodu Panůw Berkůw w Knij-
ſſeſké w Liſtu 52 činij zmijnku těmito ſlowy:

Interea Vdalricus cuſtodes apud Henri-
cum fruſtratus, in Bohemiam occultus venit
caſuq; dum per viam errat, in arcem Berko
vicenſis, qui mox in eundem honoris gradū
ad quem Hovora devectus eſt, divertit, ibiq;
alios nonnullos Equeſtris Ordinis Viros re-
perit, qui omnes ad inſperatum Vdalrici ad
ventum gaudio elati, ſalutem ei & libertatē
gratulabantur &c.

O témž mluwij Hágek při lé-
tu 1004. a w liſtu 100 obſſijrněgi ſrownáwage ſe we wſſem s Hyſtorykem
wýš gmenowaným/ a předkládagic tu wěc práwě od počátku / začijná řeč
ſwau těmito ſlowy:

Při témž čaſe obrátil ſe Rochan Wrſſowſký k Boleſlawowi Králi Polſké-
mu aby gemu ſlaužil/ kterémuž počal pilně raditi/ aby Knijžetſtwij Czeſké
ſobě podmanil/ kterýmžto čaſtým nabádánijm gſa pohnut Boleſlaw / přilo-
žil k tomu myſl ſwau/ aby wedlé raddy Wrſſowcowy Meze Králowſtwij
ſwého rozſſýřil. Gednoho dne powolal před ſebe Rochana do přijbytku
ſwého/ a radil ſe s nim kterakby mohl k Knijžetſtwij tomu přigijti/ na čež dij
Rochan: Chceſſli Králi toho doweſti/ muſýs ſe neyprwé o to ſnažiti / kte-
rakby Oldřich Knijže Czeſké Syn Boleſlawa/ a Bratr Jaromira kterýž ny-
nij geſt při Cýſaři Gindřichowi, zahlazen býti mohl / neb ač Jaromir mdlý
geſt/ wſſak Czechowé k Oldřichowi naděgi magi. Včinil Král wedlé raddy
dané/ a wyſlal Poſly wěrné k Cýſaři Gindřichowi s znamenitými dary / a
geſſtě mnohém wětſſij odeſlati ſlibugic / gednom aby Oldřichowi Knijžeti
žiwot odnijti poručil/ k čemuž ſe Cýſař dal namluwiti / ač byl Pán dobrý/
wſſak welikau tijži Zlatta gſa poruſſen/ poručil Oldřicha newinného do ge-
dné hluboké Wěže ſpuſtiti/ a Králi Polſkému powěděti / že Oldřich Knijže
nikdá wijce z ni nemá wygijti.

To když oznámeno bylo Králi/ s pomocý a Raddau Wrſſowſkých / ſe-
braw mnoho Lidu Polſkého/ táhl s nim do Czech/ a dobyl množſtwij Měſt
a Twrzý/ tolikéž y Prahu doſtal Měſto neyhlawněgſſij ſkrze zraddu / toliko
Wyſſehrad odporowal/ w kterémž Jaromir s welikau bázni ſeděl/ neb odni-
kud pomocy neočekáwal.

Oldřich pak gſa w zármutku a w Wězenij poſtawen/ a znage že žádná
ruka lidſká z toho Wězenij gemu neſpomůže/ počal welmi ſnažně k Pánu Bo-
hu wolati/ tolikéž y S° Jana Křtitele za pomoc ſkrauſſeně žádati / aby tak
yakž Bratru geho včinil/ gemu z té auk ladné ſmrti ſpomocy ráčil. Po ta-
kowém modlenij byl yako wytržený z myſli/ a hned té nocy poſtawen w Cze-
chách na gedné rowině/ kdež po wygitij Slunce z Hory / ſpatřil Woráče / a
přiſtaupiw k ně° ptal ſe yakáby to Kragina byla / a kdo by tu blizko z Lidij
wywýſſených bydlel/ gemužto on vkázal Hrad pewný gménem Dřewič/ a na
něm Pána Berkowce býti oznámil / na kterézto mijſto Oldřich bez odta-
hůw poſpijſſyl/ a Berkowcowi tim ſe zgewil žeby on byl Knijžetem Czeſkým
vkazugic Pečet Knijžetcý / z čehož ſe Berkowec welmi potěſſyl / a přigal

wěrné a

wěrně a wděčně Pána ſwého. Radili ſe potomně weſpolek yakýmby proſtředkem Poláky mohli z Prahy wyhnati. Po malém čaſe ſebrawſſe mnoho Lidu/táhli s nim tagně několika ceſtami ſkrze huſté Leſy/ tak yakž gé wůdcowé gich wedli/a položili ſe proti Pohořelcy w huſtých Leſých při gedné Hoře kteráž ſlaula Žižý/ z nichžto někteřij leželi y na Petřijnu/ a drželi ſtráž na Hoře tolikéž řečené Stráž/kteraυž nynij gmenugi Strahow. Odtud Oldřich a Berkowec wyſlali ſſpehéře do Prahy/ aby Měſto y obywatele w něm ſpatřili/kteřijž chtijc wěc ſobě poručenau dobře wyřijditi/ čaſu polednijho weſſli do Paſtýřſké Chalupy/a tu měli s Paſtýřem obſſijrné rozmlauwánij/tak že po mnohých otázkách a řečij ſmlauwu s nim včinili s připowidánijm mnohých darůw geſtližeby chtěl a mohl ffortelem Prahu zraditi/ k čemuž kewſſemu Paſtýř powolil/ Zlatta žádoſtiwý a Polákům od přirozenij protiwný/a ſlowa ſwá welikými ſliby a záwazky potwrdil.

Nawracugic ſe pak ſſpehéři/ oznámili Knijžeti a Berkowcowi že w Praze Polácy bezpečni gſau/že na žádného nepřijtele neočekáwagi/ aniž o něm co wědi/k tomu přidali že gſau s Paſtýřem ſrozuměnij včinili/ aby tim raněgi Stádo žena/Moſt ſpuſtiti kázal/což ſlyſſijc Heytmané Oldřicha Knijžete/hned yak Dennice wyſſla/ rozkázali ſe lidu přihotowiti/ a když počalo ſwijtati/lid gizdný y pěſſij poznenáhla zſtupowal z Hory ſkrz Menſſij Měſto Pražſké/až na Moſt dřewěnný/a Berkowec s nimi/kdežto tijſſe ſtáli nedaleko od Moſtu zwijhnuté/přikryti gſúce Mhau kteráž welmi huſtá tehdáž ſpadla/očekáwagice ſpuſſtěnij Moſtu. Tu Paſtýř ženauc Stádo počne wolati a křičeti na Branného aby Moſt ſpuſtil/ a Branný gemu horliwě domlauwal proč by ſměl tak ráno Stádo hnáti/po dlauhém hádánij ſpuſtil Moſt/ a Paſtýř wſtaupiw,hlaſytě zatraubil/dáwage náwěſſti očekáwagicým že gž giž Moſt ſpuſſtěn/kteřijžto ſe rychle naň walili/ a magic Bubny weliké, včinili zwuk hřmotný/a wolali hlaſem welikým Polácy běžij/Polácy běžij/ yakož oni tim přeſtraſſenij nemeſſkali/ nýbrž někteřij nazý vtijkali/ někteřij do Wody ſkákali/metagice Zbraň od ſebe/ někteřij z oken wyſkakowali miſto dweřij/hlawy/ruce/y nohy ſráželi/tak že y dotčený Paſtucha na ně ſmichem wolal/a gegich vtijkánij tak rychlému ſe poſmijwal.

Boleſlaw pak Chabry, s malým počtem Polákůw přes Pořijčany vtijkage, běžel yako omámený ſtrachem welikým naplněn gſa, tak že ſe gemu zdálo že y to kamenij/dřijwij/tráwa/y lijſti za nim běžij/ gſa diwným ſpůſobem Božſkým pokutowán, proto že geſt pod gleytem Bezpečnoſti Boleſlawa Knijže Cžeſké oſlepiti dal/ tak že z dopuſſtěnij Božijho ſtrachem naplněný ledwa s kolikaſy Poláky z rukau nepřátelſkých vſſel/ aniž vmijnil po druhé s Wogſkem do Cžech wtrhnauti/ owſſem, yakž Hágkowa ſlowa zněgi/ vnečiſtiw ſwé Nohawice/ přiſáhl že giž nepogede do Prahy wijce.

Oldřich Knijže s newelikým počtem lidu zůſtal w Stanu na Strahowě/kterémuž z Krage Žiateckého mnoho Lidu přibýwálo/ a na zeytřij poctiwě wgel do Prahy/od Jaromira Bratra ſwého/ od Otce Boleſlawa/ tolikéž y od Berkowce ſtatečného Rytijře miloſtiwě přiwijtán gſa/ tu připraweno ſkwoſtné a ſlawné hodowánij. Přiſſli potomně y Neywyžſſij Auředníjcy Měſta Prahy/kteřijž vctiwě wijtagice Oldřicha, gemu děkowánij čimili/že geſt ge z mocy Boleſlawowé wyproſtil/ tolikéž y Rytijři Berkowcowi děkowali/že geſt Oldřichowi wěrně ke wſſemu dopomáhal/ a zmužiloſtij ſwau takowého Nepřijtele od nich odehnal/přičemž gemu dali weliké Zlaté dary/žádagic aby ge od nich přigal s wděčnoſti. Tu ſe wſſycni weſpolek weſelili a radowali/ neywijce pak Oldřich gſa toho wděčen že geſt gey Pán

Bůh ſkrz přjmluwu S° Jana Křtitele z Wězenij Cýſařſkého wyſwobodití ráčil/a té miloſti popřijti / že geſt w malém počtu lidu tak možného Krále z Prahy y ze wſſij Cžeſké Země wyſtraſſyl / chtě aby y Cýſaře tegno nebylo/ wyſlal k němu Poſly žádagice ſwým y Bratra Jaromira gménem, aby Berkowce ſwau miloſtij obdařil/ tak aby on byl we wſſech Zemijch Cýſařſtwij Křijmſkému poddaných Pánem gmijn / k čemuž Cýſař miloſtiwě powolil na žádoſt Knijžete Jaromira a Oldřicha / kteřijž Berkowcowi tu wſſecku Kraginu Půlnočnj za Labſkau od Boleſlawě až do Hor Srbſkých/aby gi držel na čaſy budaucý darem dali.

Léta Páně 1042. když Cýſař Gindřich po druhé

wtrhl do Cžech/ aby ſe pomſtil nad Břetiſlawem pro porážku/kteráž ſe ſtala nad Domažlicemi na Hoře Sſtok/a giž Zemi při Mezech plundrowati počal/ wyprawil k němu Břetiſlaw Poſly / totiž Petra Berkowce / Matěge Howorce/a Wijta z Stráže/kteřijž namluwili na to Gindřicha / že wezmauc patnácte Set Hřiwen Peněz ſtřijbrných/ wywedl wogſko z Země/ a zpátkem ſe do Cýſařſtwij ſwého nawrátil. O tom wyprawuge Hágek w liſtu Kronyce ſwé 119. těmito ſlowy.

Gindřich Cýſař mage w pamětij tu hanebnau porážku/kteráž ſe ſtala nad Domažlicemi na Hoře řečené Sſtok / w nižto mu mnoho znamenitých Rytijřůw kleſlo/ vmijnil ſe pomſtiti nad Břetiſlawem/y nade wſſym Lidem Cžeſkým/pročež ſhromáždiw Lidu rozličného yazýku/ kázal wtrhnauti do Cžech třmi ceſtami/ a tak Němcy weliké ſſkody čintli od ſtrany Západnij/ netoliko Wſy/Měſtečka laupili/ale y o Hrady a Twrze ſe pokauſſeli. Břetiſlaw tehdáž byl w Morawě/ wſſak zwěda o tom/rychle poſpijſſyl do Cžech/ ale než wygel z Mezy Morawſkých/Cýſař ſe giž nad Prahau na Bijlé Hoře položil/ a ſwůg ſtan na tom kopcy kterýž ſlowe Sſibeňka rozbiti poručil/ kdež y roztažené byli Cýſařſký Worlice/ wſſak Prahy ſe žádný nepřijtel nedotekl/aniž ſe co při ni zběhlo/geſſtoby připomenutij hodné bylo/krom to/že Biſkup Seuerus čaſem nočnijm wygijžděl z Prahy do ſtanu Cýſařſkého/z yakéby to přijčiny činil/ aneb coby s Cýſařem mluwijwal tegno bylo: domněnij bylo některých / žeby ſe dal na miloſt Cýſaři proto /geſtližeby Prahy dobyl/aby gemu neodnijmal Auřadu Biſkupſkého/a ginj mluwili žeby to činil s wůli a powolenijm Břetiſlawa/ aby totižto tegně rokowal s Cýſařem o pokog / a ginij gináče ſmegſſleli / gedenkaždý wedlé ſwé lijboſti a zdánij. A když přigel Břetiſlaw z Morawy na Wyſſehrad / hned ſwé Poſly/ totiž Petra Berkowce/Matěge Howorce/a Wjta z Stráže / wyprawil k Cýſaři do geho ſtanu/ kteřijž předſtaupiwſſe mluwili k němu ſkrz tolmače takto:

Neynepřemoženěgſſij Cýſaři/zná to twá Welebnoſt/že gſy Muž bogowný a ſtatečný/ale w bitwách welmi neſſtiaſtný/a to ne z giné přijčiny gednom z té/ že nebogugeš proti nepřátelům twým / ale proti ſwým Poddaným: Ačkoli pak my twogi Poddanij negſme/ wſſak Cžeſká Země twá Komora geſt/ Knijže Pán náš nikdá ſe geſt tobě neprotiwil/Zlato od něho gſy neſprawně mijti chtěl a nenáležitě/ vwedl gſy Lid zaumyſlně do Země této

na geho y naſſy záhubu/a ten pochowán geſt w Zemi naſſy/z kteréhož w den poſlednij počet činiti budau/ ne tí kteřijž gey zbili/ale ten kterýž ho ſem přiwedl/ yakožto žádoſtiwý Polſkého a Czeſkého Zlata. Nynj pak opět přiwedl gſy na nás giný Lid nám neznamý / y zdaliž newijſs o tom/že Knijže Břetiſlaw twůg poddaný / nezaumyſlně proti tobě Pánu ſwému / ale pro křiwdu a náſyli kteréž ſe gemu děge ſkrz tebe/mnoho Tiſýc Lidu přiwedl z Morawy a z giných Weychodnijch Zemi/a s nim ležij pohotowě/twého počátku očekáwage / wſſak že geſt Pán dobrotiwý/ nechtělby aby Křeſtianſká krew měla býti wijce tak hanebně prolewána/ano y toto powěděti poručil/ žeby newzal wſſeho Swěta/a by měl krew Cýſařſkú na tomto mijſtě wyliti. Pretož rozwaž geº dobrotiwoſt/a pozorůg na ſwú vkrutnoſt/ poněwadž žádný vkrutněgſſijm vkrutnijkem býti nemůže/ yako ten, kterýž vkrutnoſt nad Poddanými ſwými prowozuge/vkroť hněw ſwůg a wezmi zadržené Penjze. S takowými ſlowy podali gemu patnácte Set Hřiwen Peněz ſtřijbrných/ genž geſt byl plat tři Léta zadržalý/přitom doložili/poněwadž některé Wſy w Czechách geho bogownijcy oblaupili/z nich Krawy a Woly wybrali/z té přijčiny Woly kteřijžby ſe gemu dáti měli/aby prominul/a on wzaw Penjze Lid ſwůg hned z Czech wywedl/ přikázaw aby žadné po ceſtách nebyli čininé ſſkody.

W Létu Páně 1130. w Liſtu 172 předpowěděný

Hágek vwozuge w paměť Matěge Berkowce a Gichu Howorce neypředněgſſij raddy Knijžete Soběſlawa z přijčiny kteraž ſe porozuměti může z této Hyſtorye :

Soběſlaw obeſlaný od Lothariuſa Cýſaře woleného wypravil ſe rychle do Řezna s nebezpečenſtwijm nemalým/neb málo chybilo že neutonul w Řece tak řečené Regen neb Řezen/ kteréhož laſkawě přiwijtal Lotharius yakožto Kmotra / a tu rokowali za ſedm dní o ſwých wěcech. Po dokonaném rokowánj/wygel Soběſlaw s Czechy z Řezna welmi pořádně/gemužto Bawoři vmijnili ceſtu zaſkočiti/ale on mage powolenj k tomu od Cýſaře/a wěda o předſewzetij gich/ wpadl walně do Bawor / a činil tam znamenité ſſkody/a wijce než dwadceti hražených Twrzý, a Hradůw rozbořil/a s dobrým zdrawijm y s mnohau kořiſtij k Czeſkým Mezem poſpijſſyl. Na té ceſtě oznámeno gemu Božſkým wnuknutijm / žeby někteřij na tom w raddách poſtrannijch zůſtali aby gey připrawili o geho žiwot/ pročež powolal k ſobě Zdeſlawa Syna Bláhowa/a Diwiſlawa Syna Kokořowa/ w prwnij Neděli Měſýce Czerwna/ žádage aby to což gim oznámij w tagnoſti zachowali/kteřijž tak včiniti ſlijbili/a to y přijſahami ſtwrdili/kterýmž on dij/tito a tito o bezhrdlij mé ſtogj/protož wedlé ſlibůw waſſých žádnému ſe w tom neſwěřugice/gměte ty vkladnijky/a přiweďte ke mně/ abych toho wſſeho ſkutku grunt wyhledati mohl/kteřijž tak včinili/ a polapili gednoho s Sſawli na dwa lokty zděli gedeni napuſſtěnau/ a druhý vtekl/za nimž wyſlal Soběſlaw dwa Myſliwce / řka k nim : Oznamugi wám že gednomu z Komornijkůw mých vkraden geſt Pláſſt/a ten kdož gey vkradl, preč vtijká/ protož wezmauce Pſy ſlednijky, honitež gey a přiweďte ke mně bez křiku /

kteřížto wygewſſe poſtihli gey w gedné Wſy/a hned ſwázawſſe ho přiwedli k Soběſlawowi/kterýž také měl pod Pláſſtěm Meč gedem napuſſtěný/y wzali gey od něho.

Knjže Soběſlaw powolaw radby ſwé Gichu Howorce/Matěge Berkowce/Giřjho Wnuka Borſowa a Nowoſlawa Borkowſkého a giné/a poſadiwſſe ſe s nimi, rozkázal ty dwa neſſlechetnjky přiweſti/ y dij k nim: Czi gſte wy Služebnjcy/a od koho tu raddu máte že gſte mne tak neſſlechetně zamordowati vmjnili? odpowěděl geden z nich řečený Skoch/yá gſem Služebnjk Miroſlawa Hraběte Syna Janowa/a druhý genž ſlaul Jaroš/řekl: yá gſem Služebnjk Střezomirůw Bratra Miroſlawowa/ Miroſlaw k tomu nás nagal/y mnohé Zlaté dary dal/ a geſſtě mnohém wětſſij dáti ſlibowal kdybychom tebe zamordowali. Potwrzowal té řeči y Skoch/ řka: hle teď darowé kteréž gſau nám za to dáni. Tu hned Miroſlaw gat w ſwém Stanu/a welikými Pauty okowán. Střezymir tři dni před tim chytře ſe v Knjžete do Czech wymluwil/ prawjc žeby geho Máti welmi nemocna byla/ wſſak předce poſtižen geſt w gedné Wſy/odkudž podán na Wyſſehrad/a Miroſlaw též tam wezen na obzwláſſtnjm Woze/ a Skoch a Jaroš na druhém/a tu wſſyckni čtyři wſazenij do wězenij ortele očekáwagice.

Soběſlaw pak zanechawſſe gijzdy do Morawy do Czech ſe obrátil/ a změniw oděw/yako někdy Král Nynywetſký boſýma nohami ſſel gednu mjli do Prahy/ proti němuž wyſſlo wſſecko množſtwij Lidu Měſtſkého, zpijwagice Te Deum laudamus. On pak pomodliw ſe Pánu Bohu w Koſtele Panny Marye před Teynem/obrátil ſe na Wyſſehrad/kdež nápodobně w Koſtele Swatých Petra a Pawla děkowánij Pánu Bohu činil ze wſſeho dobrodinij přigatého.

Nazeytřij ſeſſlo ſe množſtwij Panůw na Wyſſehrad y Lidu obecného Swětſkého y Duchownjho/kdež ſe poſadil na Mageſtátu y Soběſlaw/ a včinil ke wſſem tuto řeč. O Czeſſtij Páni a Rytjřſtwo/wy gſte Sſtjt a ozdoba Země Czeſké/k wám yakožto k Přátelům mně přjzniwým řeč činjm: Když gſem byl w wrtkawoſtij ſſtěſtij poſtawen/tak že gſem gezdil ſem y tam/ žádného mjſta k ſwému bydlenij nemage/wſſak žádný nebyl kterýžby myſlil o bezhrdlij mém. Nynij pak když gſem ſkrz miloſrdenſtwij Božij a wolenjm waſſjm Knjžetſtwij toto obdržel/ někteřij a to neyznamenitěgſſij ďáblem podwedenj gſauce, mne newinného zamordowati gſau chtěli/tak yakž gſau činiti vmjnili Předkům mým Břetiſlawowi y Swatoplukowi/ wſſak ſpomocy Božij wyſwobozen gſem od té aukladné Smrti/ tak že gſau toho na čemž ſe ſneſli, nemohli wykonati. Rozwažtež medle yak neſſlechetná neprawoſt Srdce gich zatwrdila/ ti/gimžto gſem yá, ne z zaſlaužení, ale z pauhé láſky a miloſti hogné dary dáwal/kterýmž gſem poctiwoſt činil/ kteréž gſem wedlé ſwého boku ſázel/ti prawijm gednali o bezhrdlij mé/ti mne o žiwot připrawiti vſylowali. Aby ſe pak někomu newidělo že to mluwjm z něgaké lſti neb nenáwiſti/gedenkaždý z gegich wlaſtnjch vſt to ſlyſſeti bude mocy. Otázán byl neyprwe předewſſemi Skoch, proč geſt chtěl Knjže z Swěta zprowoditi/kterýž odpowěděl, že proto aby wůli Miroſlawa a Střezymira naplnil/kteřijž gemu y s Towaryſſem dary dali/a geſſtě wětſſij dáti ſlijbili, kdybychom byli ten ſkutek ſpáchali: k čemuž wſſemu y Jaroš mjſto dáwal. Přiweden také k tomu Miroſlaw/na něhožto Soběſlaw otázku včiniti Proſtiborowi rozkázal/kterýžto gſa giž wěkem ſeſſlý/a mezy znamenitěgſſými yako prwnij/ dij důtklivými ſlowy k Miroſlawowi: Zlořečený Synu powězyž hned před Knjžetem a předewſſemi těmito Pány, Wlá-

Digitized by Google

dykami a Rytijřy/ tolikéž předewſſym tímito lidem tuto ſhromážděným/ z ſwého neſſlechetné wůle/ čili z nětčyho náwodu takowý neſſlechetný ſkutek ſpáchati ſměl/ a oznam kdo geſt toho ſpiknutí prwnijm půwodem proti Pánu a Knijžeti naſſemu? Načež odpowěděl Miroſlaw; Neymiloſtiwěgſſij Knijže/ nemohuť toho zatagiti před tebau/ že mne k tomu přiwedlo mé neſſtěſtij a namlauwánj lidi bezbožných. Přiſſel někdy ke mně geden z Rytijřůw Břetiſlawowých gménem Boleſa / po třikráte wždy mne namlauwage o bezžiwotí twé/ gemuž gſem yá ſkutečně odepřel/ aniž ſem powoliti chtěl k včinku takowému. Napoſledy přiſſel ke mně Bořijk Kaplan/ kterýž obſſirnými ſlowy k tomu mne wedl/ a mluwil ke mně takto: Milý Synu/ wijš o tom dobře/ že nad Otce twého w Knijžetſtwj tomto mezy Pány žádný znamenitěgſſij a w Raddách Knijžetcých potřebněgſſij nebyl/ a ty nynj ſkrz Soběſlawa mezy neypoſledněgſſjmi počten gſy: Bratr twůg také od téhož Boleſlawa w Wězenij bez příčiny držán byl/ což wjm owſſem že tě nemálo obrazylo. Zdaliž tehdy lépe nenj abychom toho Knijžete pyſſného byli zbaweni/ a giného lepſſijho a nám powolněgſſijho měli/ při kterémžbychom obgednati mohli co ſe nám koli bude ljbiti. Ty geſtliže mně wěřiti chceš/ k takowému: Nuži tě vwedu/ že geho řeči budeš moci wěřiti. Těmi ſlowy yá pohnut a oklamán gſauce/ ſwolil gſem k tomu ſkutku/ a tak přiwedl mne k Biſkupu Meynhardowi/ kterýž toho čaſu byl we Dwoře ſwém řečeném Račinowes/ yakoby mne chtěl Biſkupu za Služebnijka dáti/ a ten geſt počátek toho wſſeho zlého.

Po wyſlyſſenij takowé wěcy/ otázal ſe ſám Soběſlaw, řka: Wěděllí geſt ſkutečně Biſkup o tom gednánj a ſpuntowánij? Kterýžto odpowěděl: Biſkup Meynhard aby mne w tom zlém ſkutku vpewnil/ položil dwa prſty na něyakau Swátoſt, řkauce: Geſtliže Soběſlawa z Swěta ſprowodiš/ ſlibugiť tobě/ že od Břetiſlawa za to Ziateč a Litoměřice wezmeš/ a tím mocně wládnauti mocy budeš. Při čemž byl y Kněz Herold Kaplan Biſkupa Bamberſkého. Když pak giž wſſecko na ſebe y na giné wyznal/ vweden zaſe do Wězenij.

Druhého dne dotčený Miroſlaw s Bratrem ſwým Střezymirem/ a s Gracyánem Knijžetcým Lékařem/ kterýž Soběſlawa otráwiti měl/ na Rynk Měſta Wyſſehradu wywedenij gſau/ ruce y nohy gim vſekány/ a tu hanebně žiwot ſwůg dokonali. Po gedné hodině za nimi wywedli Skocha a Jaroſſe/ ginižto yazýkowé vřezánij/ oči wylaupeny/ hnátowé zlámanij/ do kola wpletenij/ a na horu wyzdwijženij. Křiwoſud tolikéž Streyc Miroſlawůw a ginij dwa/ totiž Wícemil a Gindřich/ na kteréž wyznal Miroſlaw/ ortelowánij/ tak aby každému z nich Sekerau hlawa ſtiata byla. K tomu dijwadlu dal ſe nagiti y Bořijk Kaplan/ kteréhož rychle polapil Rytijř geden/ a přiwedl před Soběſlawa/ tázaný o té wěcy odpowjdal wewſſem ſe ſrownáwage s Miroſlawem/ krom toho/ že geſt dokládal/ že Biſkup Meynhard o tom nic newěděl/ než že geſt Miroſlawa w Račinewſy za ſlužebnijka přigijmal/ ale když zaſſech žeby ſe něco o Knijžeti gednalo/ že mu hned ſlužbu wypowěděl/ z čehož ſe Miroſlaw naň rozhněwal/ a ſnad tudy žeby to zloſti proti němu mluwiti měl/ y ſwázan byl Bořijk železným řetězem/ a weden k Děkanowi a k Kapitole Koſtela Wyſſehradſkého/ a gim dán w ruce gich/ kteréhož hned wſadili do Zialáře wěčného. Druhý teyden Břetiſlaw Knijže Syn Kunradůw do Prahy přiwezen/ gemužto Soběſlaw Oči wylaupiti kázal/ a Wratiſlawa Syna Oldřicha Knijžete poručil z wězenij wypuſtiti.

Přigeli do Czech Léta Páně 1165. ſlawnj Poſlowé od Cýſaře Rzeckého k Wladiſlawowi Králi/ žádagjc/ aby Dcera Frydrychowa Syna geho/ wedlé ſmlauwy včiněné/ dána byla Petrowi Wnuku Cýſařſkému. Kteraužto žádoſt vwážiw Wladiſlaw s Pány a Raddami ſwými/ poručil wſſecky wěcy k tomu přinaležité připrawiti/ a poſlal gi s Legáty welmi poctiwě.

A rozkázal některým Raddám ſwým/ totiž Frydrychowi Berkowcowi z Dřewiče/ genž také ſlaul Oſtrwec/ Gindřichowi Weſelickému/ Bornikowi z Dwořjſſtě/ a Gikſſkowi z Robans/ aby gi poctiwě na mýſto vložené dowezli/ a Cýſaři Rzeckému odewzdali/ kteřjž když přigeli do Konſtantynopole s Newěſtau a dwěma Sty gjzdných/ přigati byli poctiwě/ trwala Swadba dle pěknoſti Panny za oſmnácte dni. Patryarcha Konſtantynopolitánſký za Pannu děkowal/ a odgjždegjcým Darowé znamenitj wſſem y Služebnjkům od Cýſaře y Cýſařowny dánj byli. Hágek w Liſtu 196.

O Panu Wácſlawowi Berkowi za panowánj Přemyſla Ottagara/ děge ſe zmjnka tato:

Král Rzjmſký Filip položil Sněm w Mohučj wſſem Knjžatům/ Hrabatům/ Pánům y Městům/ ale ſgelo ſe gich na rozkaz takowý welmi málo/ pročež rozeſlal Liſty hněwu ſwého/ a včinil welikau bauřku w Německých Kraginách. W Czechách byl pokog dobrý/ gednom že Czechowé žádoſti wěgſſj byli boge než pokoge. W tom Němcy pomeznj wtrhli do Czech/ a mnoho Wſy wybrawſſe odgeli. Přemyſl mage o tom zpráwu/ poſlal k Ottowi Knjžeti Saſkému/ kterýž ſe y Králem Rzjmſkým gmenowal/ ſtěžugjc ſobě/ že Saſowé ſſkody w geho Zemi činj. Na tu žalobu a ſtěžowánj odpowěděl Otta/ že mu to geſt s nemalým podiwenjm/ že Knjže Czeſké žaluge na Saſy/ poněwadž wj yak nynj Země Saſká hubená geſt/ a lid ſlužebný nemagjc kde bráti/ muſý tu bráti kde co geſt a kde co nalezne.

Pro tu ſwywolnau a poſměſſnau odpowěd/ popuzený k hněwu Přemyſl/ přemeyſſlel yakby ſe nad Saſy pomſtiti mohl/ a gim nápodobnau protimyſlnoſt včiniti. W takowém předſewzetj poſtawenému Přemyſlowi Poſlowé Liſty od Filipa odewzdali/ s wzkazowánjm ſlužeb mnohých/ w nichžto doloženo/ že žádá geho yakožto Přjtele/ aby gemu byl proti Knjžeti Saſkému pomocnjkem/ geſtliže mu Pán Bůh pomocy ráčj k důſtogenſtwj Cýſařſkému/ že mu ſe chce wſſým dobrým odplacowati/ a na budaucý wěčné čaſy ſwau miloſti tu ſlužbu nahražowati. Czehož gſa wděčen Přemyſl/ y vwažugjc tak přátelſké a laſkawé poſelſtwj/ s dobrau odpowědj Poſly wyprawil/ totiž že wedlé žádoſti Filipa včiniti chce/ yakož hned na zegtřj wy-

ſlal Legaty k Ottowi Knjžeti Saſkému/ gemu ſe za Nepřjtele poſtawu-gje/ a powěděti gemu poručil/ že on tolikéž bráti chce tu kde co geſt: Powo-lal pak k ſobě Protiwina z Skaly Syna Theobaldowa/ a Wácſlawa Ber-kowce/ kterýmž dal tři Tiſýce Lidu Cžeſkého na wýbor, wſſecko gjzdných/ aby s nim w trhli do Země Saſké/ což oni bez meſſkánj včinili/ wſſecko na-pořád hubili/ plundrowali/ pálili/ mordowali/ tak že Otta muſel před nimi z ſwé wlaſtnj a dědičné Země vgjti/ a tak Cžechowé potreſtawſſe Knjže Sa-ſké/ nawrátili ſe nazpět s znamenitau kořiſtj: z té ſſtiaſtné přjhody potěſſen byl Přemyſl y Král Filip/ kterýž od toho čaſu wždycky o tom přemegſſel/ yakýmby ſpůſobem tak wděčnau ſlužbu Přemyſlowi y wſſem Cžechům na-hraditi mohl. Hágek w Létu Páně 1198.

Léta Páně 1253. Bratřj

Rzádu Templářſkého/ Kláſſter ſwůg genž ſlaul w Geruzalémě S^o. Wawřince w wětſſj Praze nákladně ſtawěti počali/ kteréhožto dj-la byl neywětſſjm půwodem Petr Oſtrew/ gi-nák Berka/ genž byl toho čaſu neywyžſſjm Mi-ſtrem Zákona Templářſkého/ yakž o tom Há-gek w Liſtu 237. wyprawuge.

Za zprawowánj Země Cže-

ſké Margkrabj Braniburſkého/ žiw byl Pan Zdiſlaw Berka z Dubé/ kterýž gménem Pa-nůw a Rytjřſtwa k Markraběti řeč včinil/ ſtěžugic ſobě z geho nepořádného zprawowá-nj/ o čemž ſwědčj Hyſtorye těmito ſlowy:

Tu noc před Swatým Pawlem na Wjru Obrácenj/ Otta Margkrabě Braniburſké a Zprácwe vſtanowený Země Cžeſké/ kázal po-wolati před ſebe tu na Hradě Pražſkém/ Kun-huty Manželky někdy Ottakarowé/ a Wác-ſlawa Syna gegiho Dědice Cžeſkého/ přiká-zaw gim tu kdež budau poddánj/ odtud aby newycházeli bez powolenj Heyt-mana toho Hradu na kterémž by bydleli. A poručil ge hned na Wůz wſa-diti/ a wezti na Hrad genž ſlowe Bezděz/ a ſlužebnjky kteřjž byli Cžecho-wé wſſecky od nich odlaučil/ vſtanowiw na gich mjſtě Němce s poručenjm takowým/ aby gich pilně oſtřjhali/ a bez odpuſſtěnj gich aby neodcházeli/ a tak wezli gſau ge w chatrným oděwu čaſem nočnjm/ zymcu y tmau ztrá-pené až na mjſto vrčité/ kdež z tenka gim krmě dáwané po Německu/ a z těch kteřjž gjdla noſyli geding toliko w Cžeſkém yazýku byl zběhlý/ z čehož wſſe-ho ta ctná Králowna y s Synem welmi byla zarmaucená.

O tom když zwěděli Páni Zemſſtj/ čaſtokráte před Ottu předſtaupiwſſe miloſti gim žádali/ přitom aby Wácſlaw Dědic a Pán gich w moc gim wy-dán byl/ že gey chtěgi dobře/ poctiwě a chwálitebně chowati/ ale nic při něm nezgednali/ aniž co giného zeyſkali, krom nemiloſt a hněw. Stalo ſe ge-dnoho čaſu že ſe ſgeli Páni a Rytjřſtwo/ a zůſtali na tom ſpolečně/ aby před-ſtaupice před Margkrabj buď wděk neb newděk mluwili bez ſtrachu/ to coż

gim geſt y wſſý Zemi zapotřebné/ y weſſli do Pokoge geho bez opowědij na Hradě Pražſkém/ a poſtawiwſſe ſe před nim/ včinil řeč gménem wſſech s ponuknutj gich Pan Zdiſlaw Berka z Dubé takto:

Slawný Margkrabě a Pane/ toto gſau kázali Czechowé tobě powěděti/ že gſau za čaſu twého zprawowánij Země Czeſke mnoho zlého pokuſyli/ a toho giž déle trpěti že nemohau a nechtěgi/ obzwláſſtně pak to/ aby Pán gich dědičný takowau neobyčegnau wěcy ano y wězenijm obtijžen býti měl/ kterýž poněwadž ſe w Praze narodil/ w Praze wychowán/ a Praha geſt Stolice Králowſká/ tu nechť geſt poſazen a neginde/ pakliby ſe to neſtalo/ muſeliby ſe Czechowé w té wěcý ginák zprawiti a opatřiti.

Otta ſlybowal že to wſſe rád miloſtiwě a bez odtahůw včiniti chce/ ale nevčinil zadoſt připowědij ſwé/ nýbrž yak ſe Páni a Rytijřſtwo rozgeli/ poſlal některé ſwé Lotry do Koſtela Pražſkého/ kteřijž prawili aby gim Sklepowé odewřijni byli/ žeby měli něgakých Liſtůw hledati/ a wſſedſſe do Zakryſtygi/ ſpatřili tam mnoho Truhel/ neb mnozý Páni Zemſſtij obáwagice ſe laupežnijkůw, Penijze y Klijnoty ſwezli do Koſtela Pražſkého/ což wſſe oznámeno Ottowi/ kterýž wýſlal wijce Němcůw ſwých/ a kázal ty Truhly wyſekati a Penijze pobrati/ y cožkoli tam giného nalezeno geſt od Střijbra Zlatta a drahého Kamenij/ což wſſe přineſli a před geho očima položili. Brali Němcy co ſe gim koli zalijbilo/ Koſtel neważně laupili/ na Hrob S° Wácſlawa ſe obořili/ heybagice Tělem geho Swatým/ pokladůw pod nim hledali a nenalezli/ dijwali ſe tomu Děkan a Kanownijcy, wſſak ani piſknauti neſměli/ geſtliže který z Služebnijkůw Koſtelnijch čeho bránil/ bili gſau ge Němcy bezewſſij litoſti. Geden pak z Lotrůw těch vkradl Kaditedlnicy Střijbrnau w Kaple S° Wácſlawa/ kterýž potom té nocy neyprw přiſſlé magic diwné ſtraſſenij a ſny hrozné/ na zeytřij gi zaſe nawrátil. Skreyſſy také S° Kozmy a Damiána otewřeli/ a tak celau noc a den běhagice laupili a k Ottowi noſyli/ ani Knijhám Koſtelnijm/ ani Swijcnům/ ani Swijcem Woſkowým neodpuſtili. Panu Proſyňcowi dwě Truhli weliké wyſekali/ w nichžto bylo od Zlatta/ Střijbra/ a drahého kamenij wijce než za padeſáte Tiſýc/ a wſſe což pobrali wedlé řeči těch kteřijž o tom co tu wzato bylo dobrau wědomoſt měli/ ſſacowáno drážegi než za dwakrát Sto Tiſýc/ a to wſſecko zawezeno bylo na Bramburk. Hágek w Létu 1281.

Nacházým v Hágka w Liſtu 270 že Léta Páně 1300. Král Wácſlaw zmocniw ſe Králowſtwij Polſkého/ tam w těch Kraginách zanechal na miſtě ſwém Hynka Berku z Dubé za Heytmana/ a ſám nawrátil ſe do Czech/ o čemž ſlowa geho takto zněgi:

Po korunowánij/ obrátil ſe Král Wácſlaw z Gnězna do Poznánij/ kdež pogal ſobě za Manželku Alžbětu Krále Přemyſla Dceru, na ten čas geſſtě welmi mladau/ a po tom Weſeli, zmocnil ſe Králowſtwj Polſkého/ y ty Zāky wſſecky kteřijž přináleželi Wladiſlawowi/ Loketkowi/ y Weywodſtwj Lenčické ſobě podmanilj/ geho z těch wſſech Zemij wyhnal/ a ſpokogiw tu Kraginu/ Hynka Berku z Dubé na miſtě ſwém Heytmanem včinil/ a nawrátil ſe do Králowſtwij Czeſkého.

O témž pjſſe Kromerus w Knijze II takto, kdež gmenowaného P. Hynka také Gindřichem gmenuge:

Accitus igitur ſplendida legatione Venceſlaus, adfuit ſine mora, Gneznæq; de more à Iacobo Archiepiſcopo inunctus ac Regio diademate cinctus eſt, & mox Poznaniam profectus: Procerum ſvaſu Vxorem duxit Riſcham quæ Elizabetha dicta eſt, Præmyſli Regis defuncti filiam quo magis ejus conjugio Regnum ſuum apud Polonos ſtabiliret: deinde dimiſsis quo quo verſum copijs, cum Henrico ſive Hinkone Berka Dubio, omnia quæ dudum in ditione Vladiſlai fuerant in poteſtatem ſuam redigebat, &c.

Mechowita ſrownáwage ſe s oběma pjſſe nijžegi/ & ut ſolidiùs Regnũ ipſius permaneret, Barones Bohemorum locavit, Hinkonem de Duba in Capitaneum Regni Poloniæ &c.

Dubravius poſtawuge ſe na odpor těm wſſem / a míſto Pana Hynka Berky z Dubé pokládá Hynka z Lippého/ale nic nevčinij geden proti třem/ a tolikéž in ore duorum vel trium, geſt prawé teſtimonium Deut: 19 Math. 8.

Paměťij Kláſſtera Wylimowſkého wyprawugi /

že Pan Hynek Berka z Dubé Purgkrabě Pražſký před Králem Wácſlawem Cžeſkým y Polſkým měl práwo z ſtrany oprawowánij Moſtu s Opatem a Konwentem Kláſſtera Wylimowſkého Kzeholy S. Benedykta. A když Opat vkázal Priwilegia a Mageſtáty od Králůw a Knijžat Kláſſteru ſwému propůgčené / na to aby tau prácy zaneprážděn nebýwal / Král Wácſlaw k témuž powolil / a dotčené Mageſtáty y potwrdil. Stalo ſe Léta 1305.

Hágek w Létu Páně 1309.

w Liſtu 279 w paměť vwozuge Pana Hynka z Dubé / kterémuž Gindřich Korytanſký dáti chtěl za Manželku Kněžnu Alžbětu/kteráž k tomu nechtěla powoliti žádným ſpůſobem / yakž wyprawuge dotčený Hágek / mluwijc o tom obſſijrnými ſlowy w tento ſmyſl. Pražané magic s těmi Kuthardy a Hornijky ſrozuměnij/vdeřili zbrogně na Domy Panſké w Praze / a yali Petra Králowſtwij Cžeſkého Kancléře/ Reymunda z Lichtmburka/ Oldřicha z Rijčan/ i Heymana Syna Heymanowa z Dubé / a Panty železnými ge okowawſſe, na Rathauz ge wſaditi rozkázali / což ſe wſſe dálo s wědomijm Gindřicha woleného Knijžete Cžeſkého a Korytanſkého/kterýž ſe činil yakoby o tom nic newěděl. Nechtěli pak ge wypuſtiti z Wězenij, lečby ſe s nimi po gich wůli ſmluwili / a nadto y Přátelſtwijm Swadebnijm ſpogili: Odpjrali tomu Páni za několik dni/ ale ſrozuměwſſe tomu co w Gindřichowi Pánu gegich ležij / a nemagic odnikud žádné raddy ani pomocy dali k tomu powolenij/a tu hned Reymund Lichtmburſký Gikenu Dceru Jakubowu od Wěže za Manželku pogijti muſel/a Dcera Pana Gindřicha z Lippého měla býti dána Synu Rychtaře Pražſkého / nic méně potom ſe to rozeſſlo/mezy tim ſwadili ſe Pražané s Hornijky/a ti Páni propuſſtěnij gſau z wězenij/kteřijž od toho čaſu Gindřichowi Korytanſkému ne-

wěřili/ ani k geho Dworu gezdili/ ani ho chtěli za Pána mýti/ nýbrž každodenně o to ſe radili/kterakby ho mohli z Králowſtwý ſwého wybyti. On owſſem nebyl tak nerozumný aby tomu rozuměti neměl/co ſe o něm gednalo/wſſak netak ſe Panůw ſtrachowal / yako toho kterýžby Panně Alžbětě za Manžela mohl dán býti/aby ſe totižto on / mage takowau Dědičku na Králowſtwý Cžeſké nepotahowal: Vminil tomu w ceſtu wkročiti/a namlauwal gednoho Pána z Rodu Panůw Berkůw genž ſlaul Hynek z Dubé/ aby gi wzal za Manželku/ſlybugic poni dobré Wěno dáti.

To když Panně oznámeno/ přiſſla k Gindřichowi řkauce: zpráwu mám že mne wdáti chceſs/ to geſtliže včiniti mýniſs/proſym tebe pro památku mého dobrého Otce Krále někdy Cžeſkého, neponižug mne/ alečiň ſemnau tak yakž na Králowſkau Dceru náležý/pakli co myſlýſs giného/raděgi mne do Kláſſtera odewzdeg/ ať tam Pánu Bohu ſlaužým až do ſmrti: Odpowěděl Gindřich / proſým tebe včiň tak a wezmi ſobě toho dobrého a ctného Pana za Manžela/ načež řekla Alžběta/wým že Pan Hynek geſt dobrý a ctný Můž/a gť toho hoden/aby gemu neypěknégſſý w Cžechách Panna neb Pani Stawu Panſkého dána byla za Manželku: Giſtě dý Gindřich geſtliže tomu neodepřeſs / že mau miloſt mýti budeſs. Znám co myſlýſs odpowěděla Alzběta/ chceſs mne wěda že gſem Kněžna, Pani včiniti/a tudy ſnýžiti a potupiti/ tý pak aby w Cžechách ſeděl a Kralowal w Dědictwj Otce mého a mým/poněwadž ſkutečně o tom wým/ wěz že chcy twým Nepřýtelem auhlawným býti.

Wyprawuge Liſt Kláſſtera Břewňowſkého/ že Pan Hynek Berka z Dubé a na Náchodě/ Kláſſteru gmenowanému/ſkrz ſnažnoſt Předbora Opata w pořádku gedennecýtmého, Clo prominul / tak aby ſwobodně bezewſſeho dáwanj Cla/wěcy Kláſſterſké ſe wozyti přes Panſtwý Náchodſké/Dobytkowé hnáti/ꝛc. mohli: Cžemuž na Swědomý dal Klaſſteru gmenowanému y Liſt pod Pečetý ſwau/ pſaný Léta 1349. těmito ſlowy:

Nos Hinko dictus de Duba Dominus de Nachod: Notum facimus Vniverſis præſentes literas inſpecturis, quod ad inſtantiam & humilem petitionem honorabilis ac Religioſi Viri Domini Pretborij Brevvnouienſis ordinis Sancti Benedicti, præfatumMonaſteriũ Brevvnouienſe ac Policenſe & Brumouienſe nec non Regihradenſe perſonasq; eorundem ab omni onere Teloneario in Ciuitate Noſtra Náchod cupientes releuare, præſentibus ſtatuimus, & nihil ominus noſtris officiálibus Purgrauio, Telonecario ſerioſe mandamus, volentes omnino ne Monachos ad præfata Monaſteria pertinentes vel familiares eorum cum prædictam Ciuitatem noſtram Náchod tranſierint pro teloneo vel conductu quod vulgariter gleit dicitur quo quo modo audeant id ab ipſis vel equis ſeu alijs rebus eorum exigendo moleſtare, cúm nos gratioſé hanc dictis Monaſterijs condonamus libertatem. in cuius rei teſtimonium præſentes literas ipſis damus Sigilli noſtri appenſione roboratas. Datum in Nachod 2. Nonas Februarij Anno ut ſupra.

Ten potomně w Létu 1341. prodal témuž Opatu Břewňowſkému k Braumowu a k Kláſſteru Policſkému Wſy / Petrowice/ Petrowičky/ polowicy Rodkowic y Dřewic/s gedným Lánem Rolý a ſewſſým přiſluſſenſtwým.

Knyhy.

Knijhy kteréž ſlowau beneficiorum Kláſſtera S. Dobrotiwé/připomijnagi Pana Hynka Berku z Dubé těmito ſlowy: Anno Domini 1348. Obijt Solennis Baro Regni Bohemiæ Domin' Hinko Berka fundator primus Novi loci in Alba.

Tolikéž Knijhy Kapitoly Pražſké/ kteréž ſlowau Erectionum oznamugi, že geſt Pan Hynek Berka z Dubé založil weliký Oltář w Kaple Panny Marye w Lippě/ kteréhožto Tytul přitom doložen geſt takowý: Dominus Hinko Berka de Duba, Dominus in Lippa &c. Teſtes, Dominus Hinko de Duba, Dominus in Hohenſtein frater eius, Sobiehrd de Czeviſsicz, Henricus de Svoikov milites noſtri. Ten yak ſmeyſſlijm byl Komornijkem Králowſtwij Czeſkého/o kterémž pijſſe Hágek w Liſtu 273 w Létu 1305. Pamět pak ſwrchu položená ſe wztahuge k Létu 1381.

Po ſſtiaſtném dokonánij bitwý té/ kterauž wedl Ludwijk Král Kijmſký proti Rakuſſanům/ y wijtězſtwij nad nimi ſpomocy Krále Jana a Czechůw geho obdržel/Paſowán byl od Ludwijka Krále na Rytijřſtwo Král Jan/ proto že geſt ſwau wlaſtnij rukau w tom Bogi gal Gindřicha Knijže Rakauſké Bratra Frydrychowa. Paſowán byl přitom y Pan Zdiſlaw z Dubé/a wedle něho ginij mnozý Czechowé/ yako Jaroš z Lippého/Bohuſlaw z Wartmberka/Jan Zagic z Waldeka/Jaroſlaw z Kolowrat/Gindřich z Rijčan/Jan a Giřj Bratřij z Klinſſteyna/ Bohuſſe řečený Lekno z Rijčan/ Gindřich Letowec z Boſkowic/ Mařijk z Krawi Hory/Wylim z Lomnice/Smijl z Náměſſtě Jan z Lichtmburka/Božek z Kolowrat/Oldřich z Ludanic/ Mauryc z Kunſtátu/ Giřijk z Sſelmy Hory/ Přemyſl z Waldeka/Jan Trnka z Boſkowic/Gindřich Pinowek z Sowenic/ Buryan z Rychnowa/Sſtěpan z Templſſteyna/ Gindřich a Puta Bratřij Theobaldowé z Ryzmberka/ Petr z Krawkowa/Jan z Martinic/ Wácſlaw Holubek z Dubij/ Bohuſſe Krabice z Weytmile/ Přemyſl z Hrádku/ Giřijk z Hrochowa/ Mikuláſs Welrybec z Hodkowa/ Buryan Kaplijř z Sulewic/ Hynek a Jan z dlauhé Wſy/Mikuláſs z Tiſowa/Wijt z Holowic/Giřijk z Bukowiny/Giřijk z Sſwabenic/Mikuláſs z Olbramowic/ Mikuláſs z Wičkowa/Jan z Wichrowa/Božek z Taſowa/Dobeſs z Byſtřice/Jan Heralt z Kaunic/ Wacek z Náměſſtě/ Giřijk StaroDubſký z Honbic/ Buryan Sſmuhař z Hrochowa/Jan Cyhelka z Korowa/Wácſlaw z Komolna/Jan Duſſyk z Chraſtiny/Petr z Strážku/ Witoſlaw z Kamenic ký/ Zdiſlaw z Kunowic/ Jan Hroſſek z Komelna/Jaroſſek z Kornic/ Dobeſs z Makowan/Giřijk a Děpolt z Humniſſt/a ginij mnozý.

Třetijho potom dne Král Jan kázal ſwých wěrnych kteřijž w té bitwě zahynuli hledati/ a tu geſt nalezen mrtwý Wylim Zagic z Waldeka/ kteréhož Král kázal do Czech weſti/a ten geſt pod Waldekem na Oſtrowě w Kláſſteře Panny Marye ginák Dobrotiwé/ kterýž geho Předek poſtawiti dal, poctiwě pochowán. Nalezen geſt y Plychta od Němcůw zamordowaný/

kterého? Král Cžeſký y Kÿjmſký welmi želel / gehožto Tělo tolikéž do Cžech zawezeno / a pochowáno w Kláſſteře Teyncy / kterýž on založil a nákladně ſtawěti počal Pannám Zákona a Kžádu S^o Františſſka / zahynulo tu y giných mnoho Slawných a Statečných Rytjřůw / z nichžto někteřj tolikéž do Cžech wezenj a pohřbenj wedlé Předkůw ſwých / a někteřj na tom Bogiſſtj pochowánj. Wězňůw bylo welmi mnoho / mnozý z chudých a chatrných Wogákůw zgjmali gſau znamenité Pany / kteřjž ſe gim welikými ſummami Zlata a Střjbra muſeli wyplacowati / Gindřich Knjže Rakauſké tolikéž mezy Wězně počten a přiwezen do Cžech / a držán byl v Wězenj na Křiwoklaté za tři Léta poctiwě / tak yakž na Knjže náleželo.

Nedlauho potom Král Jan požádal na Ludwikowi wedlé Smlauwy předeſſlé a Zápiſůw včiněných / aby genku Kraginy Budeſſynſké y s Městy poſtaupil / ale Ludwik giž byl myſl ſwau změnil nenáležitě / aniž chtěl ſlybům a zápiſům zadoſt činiti / nýbrž Kraginu tu dal Ludwikow Synu ſwému / a Města ta na kteráž také obzwláſſtnj Zápis byl / totiž Aldemburk a Cwikawu / dal po ſwé Dceřj v Wěně Knjžeti Miſſenſkému. Z té přjčiny Král Jan y Cžechowé welmi ſobě na Ludwika ſtěžowali / a yakby to ſobě nahraditi mohli přemeyſſleli / ale Ludwik obáwage ſe něčeho horſſjho / náhradu Králi Janowi včinil. Hágek při Létu 1329. w Liſtu 292.

Poſlaupnoſt Biſkupuow

Holomauckých pořádně ſepſaná vwozuge w pamět / a předſtjra Pana Hynka neb Gindřicha Berku z Dubé / genž byl Proboſſtem Koſtela Pražſkého / Muž welmi Včený a dobrotiwý / kterýž mnoho dobrého Koſtelu Pražſkému ſpůſobil / a ten včiněn Biſkupem Koſtela Holomauckého / w Létu Páně 1327. o němž Dubrauius in Cathalogo Epiſcoporum mluwj takto:

Henricus Berka ex vetuſta & inſigni familia Procerum de Duba Cõrado in Pontificatu ſuffectus, Olomucenſem Cathedram in Ordine Epiſcoporum Vigeſimus ſecundus ſanctè & religiosè adminiſtravit, Villam Chrzenovicze ex manibus Ioannis de Lucemburk Bohemiæ & Poloniæ Regis vendicavit, Eccleſiæq; tradidit: Eccleſiam Parochialem in Viſchov Decanatui univit. Moritur Pragæ quarto Kalendas Ianuarij. Anno Chriſti 1333. ibidem in Eccleſia Sancti Viti ſepultus.

Při počátku Stawu Panſkého

/ pod Erbem Panůw z Rožmberka poznamenana geſt pamět o Panu Heymanowi Berkowi z Dubé při Létu totižto 1355.

W Létu Páně 1378. žiw

byl Pan Ondřeg Berka z Dubé / a ten byl Neywyžſſjm Sudjm Králoſtwj Cžeſkého / gehož pamětj při Nowých Saudech připominagj.

Widěl

Widél gſem Liſty některé k Měſtu Náchodu přinależegicý pſané Léta 1392. w nichžto Předkowé někteřij z Rodu tohoto timto pořádkem poznamenánij gſau.

My Pan Hynáček z Wyſſmburka/ Pan Jan Náchodſký/ Pan Hlawáč z Třebochonic/ a Pan Jan Syn Pana Hynáčka z Wyſſmburka/ wſſyckni řečení z Dubé ſwé gſme pečetij k Liſtu tomuto přitiſkli/ tolikéž Pan Zykmund Adrſpach ginák Berka z Dubé a z Lippého/ a na Náchodě Syn Pana Hynka z Dubé a na Náchodě/ Pan Petr Pana Zykmunda Syn Adrſpach řečený z Dubé a z Lippého/ z Náchoda an a Ryžmberce.

Dotčeného Pana Petra Syn byl Pan Jan Adrſpach ginák Berka z Dubé a z Lippeho/ z Náchodu a na Wokoři/ kterýž zplodil Pana Joachyma Adrſpacha Berku z Dubé/ z Lippého/ z Náchodu a na Legnowě.

Téhož Roku Pan Hynek Berka z Dubé na Horſſtegně a Lippé/ wyzdwjhl Oltář w Koſtele w Lippé/ ku památce S^o^ Wácſlawa a S. Lidmilli/ a k témuž platu ročnijho nařijdil ſſeſt Kop Groſſuow/ yakož poznamenáno in libris Erectionum takto:

Nos Hinko Berka dictus de Duba, Dominus in Honſteyn & in Lyppa, recognoſcentes quod diem meſsis extremæ, pietatis operibus præuenire bonum ſit ac ſalutare, unum Altare in Eccleſia Lippenſi in honorem Sanctorum, Venceſlai & Ludmillæ ereximus, donamusq; & perpetué aſsignámus in Villa Hornſtein & in omnibus hæreditatibus pro remedio parentũ noſtrorum ſex Sexagenas cenſus perpetui.

Ten tolikéž Pan Hynek Berka z Dubé/ k Oltáři Panny Marye plat ročnij darowal tolikéž w Lippě/ a ſpolu s Panem Kunradem z Tučap ſſtědrým nadánijm opatřil Koſtel w Tučapech/ ku památce Božjho Těla poſtawený.

Cýſař Karel při ſpiſowánj žiwota ſwého gmenuge Pana Jana Berku z Dubé Hoffmiſtrem Dworu ſwého/ kterýž byl otráwē w Měſtě Papě/ při kterémž ſe dokládagi Jan z wyſokého Koſtela a Sſymon Brilla.

Při témž čaſe Pan Hynek Berka z Dubé a z Náchodu ginak z Adrſſpachu a na červené Hoře gménem ſwým a gménem Bratra ſwého mladſſijho Hynka, darowal pět kop platu k Koſtelu w Koſtelcy na Wſſelubě a červené Hoře/ tolikéž Kláſſteru w Grácu darowal pět kop platu/ a dwa lány k Koſtelu w Krčijně

W Létu 1396. pamět o Panu Hynkowi Berkowi z Dubé na Třebochowicých, řečenē Hlawáč / předſtijragi Knijhy Kapitoly Prajſké/ kteráž znij w ſmyſl tento.

Nos Hinko Hlavacz de Trzebochovicz dictus de Duba, Eccleſiæ noſtræ ibidem in Trzebochovicz die 14 Menſis Iulij Anno 1396. &c. Præſentibus honorabilibus & diſcretis Viris Domno Beneſſone Plebano in Mezerzicz, Domino Bartlino noſtro, pro tunc Capellano, nec non Nobili Theodorico dicto de Nachod & de Ianovicz, ac etiam famoſis Viris Zdiſlao de Slatin, Dyoniſio de Choticz protunc Purgravio noſtro, teſtibus ad præmiſſa. Gmenowaného Pana Hynka Berku z Dubé Polſký Hyſtoryk Měchowita připomíná těmito ſlowy: Ioannes cæcus Rex Bohemiæ ſenio confectus 12 Menſis Iulij in Czerezin ante Cracoviam venit, & poſt duos dies repulſus, plures ex ejus exercitu capti, inter quos fuêre præcipui, Hinek de Duba, Zaglic, Ptaczek, Alſo de Sternberk & alij multi Nobiles.

Pan Aleš Berka z Dubé ſeděnijm na Drajicých/ a Pan Gindřich z Dubé ſeděnijm na Egerbeku/ darowali gſau Kláſſteru Blahoſlawené Panny Marye w Nowých Benatkách Winnice na proti Wſy řečené Obdař nad Rjekau Gizerau / což geſt doloženo w pamětech Panůw z Kaupowa znijcých/ takto:

Anno Domini 1403. Nos Alſo de Duba reſidens in Drazicz, Henricus de Duba reſidens in Egernberk, ad perpetuam rei memoriam &c. Inſpectis diligentérq; conſideratis fidelibus ac indefeſsis orationibus devotorum ac Religioſorū Virorum, Fratrū & Conventus Monaſterij Sanctæ Mariæ in Nova Benatka ſiti, tituli de pænitentia beatorum Martyrum, Ordinis Sancti Auguſtini, amicorumq; fidelium noſtrorum ac Nobilis Dominæ Skonciæ Contoralis noſtræ chariſsimæ ſano & rationabili ad hoc accedente conſilio & aſſenſu, pro remedio animarum Vineam ſeu Vineas in monte ſive in montibus verſus Obdorz Villā ſupra flumen Hera, damus, donamus &c. Acta ſunt hæc præſentibus, Domino Stiborio de Libuſie aliàs de Genczeſtein Ieskone dicto Chmelik de Augezd, & Hankone pro tunc Bulgravijs in Drazicz. Datæ in die Sancti Franciſci.

Pana Wáceſlawa Berku z Dubé a na Leſſtnij

připomijnagi Knijhy Kapitolnij Koſtela Prajſkého z té přijčiny, že geſt dal Lán Rolij a gednu kopu ročnijho platu a čtyry groſſe k Koſtelu w Okrublicých. Stalo ſe Léta 1407.

Téhož

Téhož čaſu Pan Gindřich Berka z Dubé a na Hruſſce z ſſtědroſti ſwé nařjdil něgaký plat ročnj k záduſſjm na Mleyně pod Kruſſkau. což ſe dálo při přjtomnoſti Jana z Sſemp- čic/a giných mnohých.

ANNO DOMINI 1408. *DO*minus Hinko Berka de Duba dedit conſēſum ſubditis in Lippa ſuper donationem ſex Sexagenarū Eccleſiæ in Lippa annui & perpetui cenſus.

Téhož Roku gmenowaný Pan Hynek z Dubé a z Náchodu, ſeděnjm na Adrſſpachu včinil ſmlauwu mezy Vrozenau Paní Jutkau dobré paměti Manželkau Pana Jana Kruſſyny z Lichtnburka a mezy ginými dětmi/ɩc.

ANNO 1409. *DOMINVS HINKO DE DVBA* erexit & dotavit Altare Sancti Nicolai & Sanctæ Catharinæ in Eccleſia Parochiali in Lippa, cui octo ſexagenas groſs: cum 25. groſ. dotavit.

W Létu Páně 1411. nacházým Liſt pſaný pod Pečetmi Pana Heymana z Dubé a giných/kteréhožto počátek w tento ſmyſl znj:

Nos Heymanus de Duba dictus de Nachod, notum eſſe volumus Vniverſis: de conſenſu & voluntate fratrum noſtrorum, Hinkonis dicti Hlavacz in Skalicz, Hinkonis dicti Cziræh Domini de Viſſenburk, nec non Venceſlai &c. commutationem fecimus, Molendinū in Krczin & duos Lancos &c. & hoc cum voluntate Plebani Zdiſlai &c.

Vanko de Duba dedit conſſenſū ſubditis ſuis in Duba ſuper teſtamento pro Eccleſia, & hoc Anno 1412. ut in libris Erectionum.

Ten též Pan Hynek darowal platu ročnjho dwě kopě k Koſtelům w Náchodě a w Třebochowicých/yakž ſwědčj tento text:

Anno Domini 1414. Donatio duarū Sexagenarum groſſorum cenſus, pro Eccleſijs in Nachod, in Trzebochovicz, Nobilis Dominus Hinko de Duba alias de Trzebochovicz nomine fratris ſui Domini Henrici de Duba, dedit donavit, &c. ſuper bonis Virovv.

Léta Páně 1407. Pan Beneš z Dubé ſeděnjm na Libeſycých/ darowal k Koſtelu w Libeſycých Monſtrancý Střjbrnau/Tabuli s obrazem Matky Božj/a něgaké Swátoſti gimžto řjkagj Reliquiæ/kteréž w Liſtu tomto ze gména poznamenané gſau.

Já Beneš Starſſj z Dubé ſeděnjm w Libeſycých/wyznáwám timto

Liſtem

Digitized by Google

Liſtem/ že od dáwnijch čaſůw Koſtel a Fa-
rář w Libeſycých nadáni gſau od Předkůw
naſſijch/ kterémuž yá také k ozdobě a ke cti a
chwále Božij dáwám ſtřijbrnau Monſtran-
cy/ Tabuli s obrazem Matky Božij/ w nižto
geſt kus ſſlogiře krwawého Matky Božij/
Tabuli ſtřijbrnau/ Trn z Koruny Pána Ge-
žijſſe Kryſta/ Kuku s Křiſſtálem, a w ni ko-
ſti S° Wijta/ Hlawičku Střijbrnau na Miſe
a wni Swátoſti S° Jana/ a giné malé y we-
liké kuſy/ tak aby to wſſe držáno bylo beze-
wſſij budaucých překážky. Tomu na Swě-
domi Pečet mau a Synuow mých/ Pana Albrechta Křižownijka Zákona
Pruſkého/ a Pana Beneſſe ſeděnijm w Koſtomlatech přitiſkl gſem. Datum
Léta yakž na hoře, den S° Wawřince Mučedlnijka Božijho.

Knijhy Kapitoly Prážſké wyprawugi/ že geſt
Pan Hynek neb Gindřich mladſſij z Dubé a
na Hruſſce/ k Kláſſteru Jablonſkému vſtano-
wil platu ročnjho wěčné° třinácte Kop Gro:
což patrné geſt z Textu toho.

Anno 1415. Nobilis Dominus Henricus
Berka Iunior de Hruſka, in Villa Sucha Fra-
trum Minorum in Iablonna Monaſterio de-
dit donauit cenſus annui perpetui tredecim
Sexagenas groſſorum.

Opět Pán Hynek Berka z Dubé k Koſtelu
w Beneſſowě darowal platu gednu Kopu gro:
a ten ſe pſal na Honſſteyně.

Léta Páně 1424. Žižka táhl mimo Kolijn/ yako-
by ſe puſtiti chtěl k Lipnicy/ a Pražané wždy-
cky zanim ſſpehowali/ zdaliby gey mohli ně-
yak s Tábory geho vlowiti/ a když byli proti
Hoře/ Žižka s ſwými nepoſpijchal/ a když ſe
Pražané přiblijžili a wgeli do gednoho Audo-
lij proti Maleſſowu/ wzkřikl na ſwé aby Pra-
žany bili a mordowali/ a Pražané k odporu ſe
chyſtali/ ale než ſe ſprawili/ giž ge Cepnijcy a
Paličnjcy vkrutně mordowali/ tak že gich má-
lo vſſlo žiwých/ a čtrnácte Set gich tu zahy-
nulo/ a ti wſſyckni byli Žijteni přepáſani/ aby
ſe znali. Tu gſau zabitj mezy Pražany/ Pe-
tr Turkowec/ Hlaſs z Dubé/ Gindřich z Dubé/ a giných mnoho Lidj Vro-
zených a znamenitých/ tolikéž y Měſſtianůw Prážſkých.

Mezy Liſty Panůw z Raupowa nacházy ſe pa-
mět o Panu Janowi Berkowi z Dubé kterýž dal Mnijchům na Strahow

S° Petra

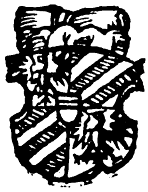
S. Petra a Pawla Hlawy/a ten ſe pſal takto/Ioannes de Duba, Canonicus Eccleſiæ Pragenſis Vicarius in Spiritualibus Archiepiſcopatus Pragenſis. Stalo ſe Léta 1425.

W pamětech Koſtela Holomauckého při Létu 1452. nacházými Pana Heſſka z Dubé a z Lippého a na Zlebých/a Pana Mikuláſſe z Dubé a z Lippého a z Limburka/kterýž tam poznamenáni gſau.

P. Gindřich Berka z Dubé měl Manželku Seſtru Krále Giřjho gménem Alžbětu/s njžto zplodil Syna gménem Petra/ který žbyl Podkomořjm Králowſtwj Czeſkého.

Léta Páně 1525. vmřel P. Jan Berka z Dubé a z Lippého/ kterýž měl Manželku Pani Bohunku z Boſkowic/kteráž vmřela před nim w Létu 1503. a pochowáni ſau obadwa w Sſternberku w Kláſſteře na Morawě.

Léta 1501. vmřel Pan Jan Berka z Dubé a z Lippého / ten den před ſwatým Cyryllem a Methodyuſem: což ſe porozůmjwá z druhého Kamene Hrobowého w témž Kláſſteře.

Na témž mýſtě pochowán geſt Pan Ladiſlaw Berka z Dubé a z Lippého / kterýž vſnul w Pánu Léta 1532.

Tu tolikéž ſpatřuge ſe Pohřeb Pana Jana Berky, Neywyſſſjho Sudjho w Margkrabſtwj Morawſkém/kterýž ſkonal w Létu Páně 1536. Manželku měl Pani Magdalénu z Žerotýna / s njžto zplodil Dceru, kteráž potomně dána byla k Stawu Manželſkému Oſwjcenému Knjžeti Panu Panu Karlowi Minſtrberkému/kterážto gemu porodila Syna Jana Getřicha Knjže Minſtrberſké/yakž o tom obſſjrněgi w Zrcadle Morawſkém poznamenáno.

Léta

Létá Páně 1541. za Cýſaře Ferdynanda Vherſkého a Czeſkého Krále/ byl Heytmanem Polnyni Pan Zdiſlaw Berka z Dubé na Lippém a Zákupi/ Neywyšſſý Hoffmiſtr Králowſtwý Czeſkého/ o němž nýže obſſýrněgi.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytulářůw žiwi byli z Rodu toho tito Páni.

Pan Aleš Berka z Dubé a z Lippého/ na Kuřýchwodech a na Bělé/ G. M. C. Trukſas/ kterýž ſe ſám zaſtřelil gſa ſmyſlem pominulý/ kteréhožto Statek vgal Pan Bohuchwal Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy nad Gýzerau.

Pan Adam Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém.

Pan Gindřich Berka z Dubé a z Lippého na Zákupi.

Pan Giřý Berka z Dubé a z Lippého na nowěm Pernſſteynă.

Pan Gitleb Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy.

Pan Gindřich Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce/ Cytni a Jablonné.

Pan Howor Berka z Dubé a z Lippého na nowém Perſſteyně.

Pan Kryſtoff Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce.

Pan Ladiſlaw Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce G. M. Cýſařſké Komornýk.

Pan Wácſlaw Berka z Dubé a z Lippého a na nowém Pernſſteyně.

Pan Zdeněk Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce/ Wylíma Knýžete Baworſkého Radda/ Komornýk a Sſtolmiſtr.

Pan Joáchym Berka Adrſſpach z Dubé a z Lippého z Náchodu a na Palčy.

Z téhož Kmene a Rodu byl Arcybiſkupem Pražſkým P. Zbyněk Berka z Dubé, Bratr wlaſtný Bratr Neywyšſſýho Komornýka Králow: Czeſké°/ tolikéž Bratr Neywyšſſýho Komornýka Margkrabſtwý Morawſkého/ o němž doloženo w poſlaupnoſti Biſkupſké.

O Erbu a Rodu Panuow z Lippého ač w Zrcadle Morawſkém doſtatečná zmýnka včiněna geſt/ wſſak předce y tuto což ſe koli o něm wyhledati mohlo, doložiti nepominu.

)(:)(✤)(:)(

PRwnj Předky Rodu tohoto připomíná Dubrawius w Knýze Sſeſté w Liſtu 51. tolikéž y Hágek při Létu Páně 1003. tak yakž geſt doloženo při počátku Rodu Panůw z Dubé.

O Panu Zdiſlawowi z Lippého zmijnku nacházým w pamětech Koſtelnijch při Létu Páně 1109. kterýž zplodil Syna Gindřicha, genž byl Kanownijkem Koſtela Pražſkého.

Z téhož Kmene poſſel Biſkup Pražſký Danyel/ o kterémž napſáno geſt w poſlaupnoſti Biſkupſké.

W Létu Páně 1181. za Kunráda Knijžete Czeſkého byl žiw Pan Zdiſlaw z Lippého/ kteréhož připomijná Hágek ſlowy wýš doloženými.

Léta 1292. když ſe přibližowal čas wolenj Krále Řijmſkého/ Král Czeſký Wáclaw pro mnohá a rozličná zaneprázdněnij k tomu wolenij nemoha ſe wyprawiti, wyſlal na miſtě ſwém některé z Panůw Czeſkých/ předně Pana Heřmana z Lippého Neywyžſſyho Komornijka Králowſtwij Czeſkého/ a při něm giné kteřijž wykonawſſe wſſecky wěcy pořádně nawrátili ſe do Czech/ a přineſli s ſebau od Adolffa woleného Cýſaře Řijmſkého dwa Liſty/ a od Arcybiſkupa Mohutſkého geden/ kterýž byl w tento ſmyſl pſán:

My Gebhard z Božij milosti Mohutſké Stolice Arcybiſkup/ S. Řijmſkého Cýſařſtwij po Zemijch Německých Arcykanclijř/ oznamugem timto Liſtem/ že Léta Božijho 1292. w prwnij Pátek po Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božijch uložili gſme den a cýl ſpolu Knijžatům naſſijm w Frankffurtě k wolenij Krále Řijmſkého/ kterýžto čas prodlel ſe až do Pondělij po Slawnoſti týchž Swatých Filipa a Jakuba/ a to s powolenijm naſſým a ſpolu Knijžat naſſých/ kterýmž takowé wolenij náležij při Koſtele w Domu Bratrůw Kazatelůw Řádu Swatého Dominyka w Frankffurtě. Tu poctiwij Mužij Bernart Proboſſt Miſſenſký/ Heřman z Lippého Neywyžſſij Komornijk Králowſtwj Czeſkého/ Albrecht z Žebráku Purgkrabě na Radani/ a Tobiáš Bechyně Purgkrabě na Froburku poſtawili gſau ſe yakožto Poſlowé plnau mocý rozkázanij magice od Krále Czeſkého/ a předkládagice wýmluwu před naſſij a giných Knijžat naſſých přijtomnoſti, welikomocného Knijžete a Pána Wáclawa Krále/ Knijžete Krakowſkého a Sendomiřſkého/ že pro nedoſtatek zdrawij ſwého takowému wolenij Krále Řijmſkého přijtomen býti nemohl/ a toho ſkutečnau přijſahau potwrdili/ a téhož Krále ſwého hlas/ kteréhož on yako Knijže Cýſařſtwij a Sſeňk při wolenij Krále Řijmſkého požijwati obýceg má/ nám poručili/ a my gſme geg přigali s powolenijm ſpolu Knijžat naſſých. Tu my také naſſým gménem tolikéž y gménem Krále Czeſkého předpowěděného/ Neyyaſněgſſýho Pana Adolffa Hrabij Naſſowſkého za

Digitized by Google

Krale Ržijmſkého gſme wolili. Tomu na Swědomij a pro lepſſij pamět tento Liſt ſpůſobiti gſme rozkázali / a Pečeti náſſij vpewniti. Dán w Frankffurtě deſátého dne Měſýce Máge / Léta yakž na hoře doloženo.

Prwnij Liſt nowého Ržijmſkého Krále Adolffa pſán byl těmito ſlowy.

Adolff z Božij miloſti Král Ržijmſký / wždycky rozmnožitel Ržijſſe / wſſem Swatého Cýſařſtwij wěrným miloſt ſwau y wſſecko dobré wzkazuge. Pro mnohá zaſlauženij a ſlawné ſkutky kterýmižto při nás a Swatém Cýſařſtwij Oſwijcený Pán Wáclaw Král Cžeſký Knijže naſſe a Sſenk rozličně ſe ſtkwěl / wſſeliyaká Manſtwij kdežkoli aneb yakýmikoli gmény gmenowána byla / kteráž od nás a S° Ržijmſkého Cýſařſtwij powěděný Král má / a držij aneb držeti a nimi wládnauti má / témuž Králi ſkrz znamenitého Muže Rubijna z Konrug příbuzného naſſeho / kterýž toho liſtu podáwá z obzwláſſtnij naſſy Králowſké welebnoſti / ač nepřijtomnému kázali gſme poſlati / chceme wſſak tomu, aby Oſwijcený Král giž gmenowaný když ſe vprázdnij / a s námi oſobně ſe shledá / potwrzenij na ſwé manſtwj tak yakž obyčeg geſt přigal. Dán w Frankffurtě deſátého dne Měſýce Máge / Léta Božijho yakž wýš dotčeno / Králowſtwj naſſeho prwnijho.

Druhý Liſt téhož Adolffa Krále Ržijmſkého od gmenowaných Legátůw přineſſený Wáclawowi Králi pſán byl takto:

My Adolff z Božij miloſti Ržijmſký Král / wždycky rozmnožitel Ržijſſe zc. Oznamugem timto Liſtem a wyſwědčugem / že Oſwijcený Wáclaw Král Cžeſký / Margkrabě Morawſký / Knijže Krakowſký a Sendomiřſký / deſet Tiſýc Hřiwen Střijbra za Wěno Dcery ſwé / ſlawnému Rupertowi Synu naſſemu dáti powinen geſt zc. My pak Krag Plzenſký / totiž Hrad a Měſto / Aldenburk / Kempniczy / Cwikawu / y weſſkeren Krag yakž oznámeno Plzenſký / s geho Manny / Lidmi / s Zbožijm Manſkým neb Nemanſkým / s Saudy / Cly / Práwy a poctiwoſtmi / y s ginými příležitoſtmi / tim Práwem kteréž Králům náležeti ſe vznáwa / tolikéž Měſto Cheb y Zámek s geho Kraginau / s Zámky / Lidmi / s Manny a Náprawnijky / kteréžto wſſecky wěcy Králi Ržijmſkému náležeti ſe vznáwagi / pod weyminkau zaſtawugeme / a to zaſtawenij timto Liſtem oznamugeme a dáwáme powěděnému Panu Wáclawowi Králi Cžeſkému y geho Dědicům, w Penězych předpowěděných / kterážto záſtawa zmizý / zhyne a pomine / na ten čas / když Swadba tu mezy Synem naſſym a Dcerau včiněná bude a wykoná ſe. Toto také geſt wyminěno / geſtliže yaké Práwo Králi Cžeſkému při témž Panſtwij Chebſkém náležeti bude / a to žeby mohl ſluſſné liſty vkázati / aneb giným hodným průwodem / to gemu wſſecko propuſtiti chceme bez neſnáze a odporu. Toho na Swědomi tento Liſt napſati gſme rozkázali / a gey Pečeti naſſy vtwrditi.

Mezy ginými Pány kteřijž při ſkonánij Wáclawa Krále byli / pokládá Hágek Jaroſlawa z Lippého kterýž byl Neywyſſſijm Sudijm Zemſkým / a mluwij o tom při Létu 1305. wſmyſl tento:

Král Wáclaw znamenaw při ſwém zdrawij nedoſtatek býti / powolal k ſobě do Prahy Kunráda Opata Zbraſlawſkého / a dij k němu: Otče můg / oznamugi tobě že ſe neduh w mém těle rozmáhá / a znám to na ſobě že dlauho žiw nebudu / a poněwadž gſem tobě Duſſy mau ſwěřil / y toho

také důwěrně ſe ſwěřugi/a wěřijm že Tělo mé w Kápi Konwentſkau oblečeſs/wedlé ſpůſobu a řádu Cyſtercyenſkého / a w tom mijſtě kdež ſe Mnijſſyk ladau, pohřbijſs: paklit ſe zdá někde w lehčegſſijm mijſtě neb na deſſti/gednom aby w ohradě Kláſſtera Zbraſlawſkého bylo / y to včiň za to proſým: neb yá giſtě vznáwā že negſem hoden pro těžkoſt hřijchůw mých, abych mezy dobrými Křeſtiany pohřben byl. Nazeytřij powolal k ſobě Jana Proboſſta Wyſſehradſkého/ Gindřicha Opata Sedleckého/Hynka z Dubé Komornijka Zemſkého/Jaroſlawa z Lippého Sudijho/a některé z Morawſkých Auřednijkůw kteřijž na ten čas w Praze byli/yako Tobiáſſe z černé Hory Heytmana Morawſkého/Gindřicha Sſturma Pijſaře/ Přemyſla Syna Oldřichowa z Wickowa Auřednijka Saudu Brněnſkého a Matěge Zwolſkého z Ratag Auřednijka Dworu Margkrabſkého/kteřijž když před nim ſtáli / kázal powolati Syna ſwého rozkázaw aby s nim přiſſli Petr Kancléř a Heyman Berka z Dubé/Tobiáš z Bechyně / a Gindřich z Rožmberka/ꝛc. yakž doloženo pod Erbem Panůw z Rožmberka.

O Panu Gindřichowi z Lippého/ činij zmijnku

Hágek při Létu Páně 1319. těmito ſlowy: Mezy Alžbětau Dcerau někdy Přemyſla Krále Polſkého/genž byla Wdowa pozůſtalá po Králi Wácſlawowi ſtarſſijm/a mezy Alžbětau Manželkau na ten čas Krále Jana wznikla weliká nepřijzeň / tak že ſkrz rozličná pſanij, rozličná haněnij ſobě činili / až ſkrze to někteřij z Panůw ſe baudili / a zwláſſtě Gindřich z Lippého/kterýž držel ſtranu ſtaré Králowny, genž ſlaula Kněžna Hradecká/a ſkrz to byl Králowny Alžběty Manželky Krále Jana weliký, ale tagný nepřijtel. Ten gednoho čaſu s ſwými kteřijž ſe ho přijdrželi/předſtaupiw před Krále, welmi pokornými ſlowy k němu mluwil řka: Králi Pane náš račte o tom wěděti, že my wſſyckni to známe, že ty různice kteréž gſau ſe předeſſle dáli mezy Wa: mil: a námi w Králowſtwij tomto / nebyli z žádných giných přijčin, gednom z toho kořene wyroſtli, že gſte ráčili vžijwati raddy Manželky waſſy / proto gſte pokoge neměli/ale mnohé různice newole a wády s ſwými poddanými. Nynij pak my magice nad wámi yakožto nad Pánem naſſijm litoſt dáwáme wám zdrawau raddu: neb giſtě ſluſſné geſt abyſſte ſe opatřili dokudž gt čas/abyſſte potom zanedbánij takowého ſnad y s námi těžce nezeleli. Manželka waſſe, a Panij naſſe Alžběta s některými Pány wám tagně odpornými čaſté a tagné raddy mijwá o to/aby Syna ſwého prworozeného Wácſlawa gim dala k opatrowánij/a oni, ač geſt Dijtě, aby ho ſobě za Pána a Krále yako prawého po ni Dědice wolili/á wás yakýmkoli proſtředkem yako Cyzozemce aby z Země wyplenili/w tom pak čaſe aby oni ſami až do Let gého rozumných Zemij tuto zprawowali. Protož nám ſe widij za dobré,

abyſſte to ygt z neylépe račyte znáti ſpolu s raddami ſwými bez prodlenij o-
patřili. Neb ona že geſt Dědička naſſe/ a wy náš wolený Pán / a ſkrze ni že
gſte doſáhli toho Králowſtwij/ z té přijčiny mnoho o ſobě ſmeyſſlij/a že ſedj
na Stolicy Otce ſwého Wácſlawa Krále Cžeſkého/tak mijnij že Nebe do-
ſahá/a wás y nás ſobě málo wážij. Giſtě račte o tom wěděti kdybychom
ſkrz ni wás měli býti zbaweni / žeby to nám neſneſytedlná wěc byla : nechť
waſſe Manželka Ženſké wěcy zprawuge/nepotřebugem na tento čas Libu-
ſſe/doſtiť nám geſt Král Jan za Pána.

Těmi a nápodobnými ſlowy Král Jan gſa od Panůw čaſtokráte nabá-
dán/pohnul ſe k wěřenij předložených wěcy. A wygel z Prahy gednoho ča-
ſu do Lokte / kdež Manželka geho s dětmi byt ſwůg měla/ a přigew tam,
hned poručil aby mu Měſta y Hradu poſtaupila.

Ona pak nic newěděla co ſe to děge / wſſak aby ſe ſtalo wedlé rozkazu
Pána gegího/bez meſſkánj pogawſſe ſwé Děti, poručila ſe wezti až na Měl-
nijk/Wácſlaw Syn Starſſij na Loktě zadržán byl/kdež magic wěku ſwého
geſſtě nezauplna čtyry Léta, Wězněm býti muſel/kteréhož Otec Král Jan
w Sklepě gednom do kteréhož nebylo wětſſij okýnko gednom coby mohl prſt
wſtrčiti/zawřijti poručil a pilně oſtřijhati. W tom Wězenij byl Wácſlaw
za dwa Měſýce/a potomně wypuſſtěn/tak že po wſſem Zámku mohl ſwobo-
dně choditi/ wſſak předce některij Králi Janowi wěrnij, bedliwý pozor na
něg měli/ale on yako Dijtě wždy dětinſké wěcy prowozowal w tom wězenij.

Když obdržel wijtězſtwij Cýſař Ludwijk nad Ra-

kuſſany / že mu k tomu welmi Cžechowé nápomocni byli / mnohé z nich
na Rytijřſtwo paſowal/mezy nimiž doložen geſt y Pan Jaroſlaw z Lippého
a ti wſſyckni ze gména pod Erbem Panůw z Wartmberka položeni gſau.

Léta Páně 1320. Král Jan mage o tom ſprá-

wu žeby něgacý Biſkupowé okolo Lucembur-
ku gemu ſſkody činili/ a Měſto Lantſpurk že-
by giž ohněm ſkazyli / powolaw Gindřicha z
Lippého/Zemij Cžeſkau gemu poručil/ a ſám
ſe obrátil do Lucemburku/a tu různice ty kte-
réž byli z přijčiny Měſſťanůw Lantſpurſkých
powſtali, vkrotil.

Gindřich pak z Lippého mage dokona-
lau moc/trápil Laupežnijky/tak že ani w Mě-
ſtech ani na Hradech ſkrýti ſe nemohli/tudy po-
čal růſti pokog / .z čehož ſe wſſyckni weſelili a
chwálili Gindřicha z Lippého/neb na ten čas
wſſech wěcý, zwláſſtě k gijdlu přináležegicých hognoſt byla.

Dubrauius při Létu Páně 1333. vwozuge

w pamět dwa Syny gmenowaného P. Gindřicha z Lippého/těmito ſlowy:

Rex neminem habens cum quo acie congrederetur, fecit impetum
in bona Ottonis eis Danubium ſita, & amplius quadraginta loca vi capit,
quæ illorum munitoria erant, illis Benedictum à Vartmberk & duos Hē-
rici à Lippa pridem defuncti filios, Henricum & Ioannem præfecit, cæte-
ra mili-

ra militi in prædam dedit.)( )( )( )(

Při korunowánij Cýſaře Karla w Rzijmě / kteréž

ſe dálo w Letu 1355. pokladá Hágek mezy ginými Pány Pana Cženka z Lippého začijnage o tom řeč takto:

Cžaſu Poſtnijho wygel Král Rzijmſký korunowaný z Měſta řečeného Pijſys/ a přigel do Měſta Zenys/a tu ſprawiw některé wěcy Rzijmſkému Králi přinálezegicý obrátil ſe do Witerbij / kdež byl od obywatelůw poctiwě ctěn a chowán/odkudž vpřijmo do Rzijma poſpijſſyl ten Auterý po Kwětné Neděli. Tu wzaw na ſe chatrný oděw ſſerý Pautnický / s welikau pokorau a pláčem wſſel tagně do Měſta/a za celé tři dni chodil po Koſtelých, mijſta ſwatá nawſſtěwugic / tak že ho y mnozý Cžechowé geho neznali.

W Zobotu pak genž ſlowe Bijlá/ okolo neſſpornij hodiny, vkázal ſe ſlawně wſſemu Lidu na Palácy Papežſkém blízko Koſtela S° Petra. Nazeytřij opět welmi ráno na den Slawnoſti Welikonočnij, wygel Král do Pole k Wogſku ſwému/a wygeli za nim Rzjmané s ſwými hauffy/a giných welmi mnoho/kteřijž ſe z rozličných Kragin ſgeli/a tak opět s Cýſařem do Měſta ſe nawrátili, kterýž když přigel k ſtupňům Koſtela S° Petra/wyſſel proti němu Kardynál Oſtienſký wyſlaný od Papeže s Proceſſy/a přiwytaw ho vctiwě/vwedl gey do Koſtela/a tu hned při Swaté Mſſy korunowán y Anna Manželka geho/genž byla Dcera Knijžete Swidnického.

Po wykonánij Swaté Mſſe, gel Cýſař s Cýſařownau přes Moſt genž geſt přes Rzeku Tyber/nedaleko od Andělſkého Hradu až k Koſtelu S° Jana genž ſlowe w Lateránu/a tu zůſtaw s některými Komornijky w Kláſſteře S° Wawřince/kdež gſau Bratřij Rzádu S° Auguſtýna / druhého dne w malém počtu přigel na Dwůr Papežſký / a tu ſpolečně rokowali o dobrém wſſeho Křeſtianſtwa/a odtud hnul ſe na zeytřij do Pijſys.

Přitom Korunowánj byli gſau tyto oſoby, kteréž nijže doložené budau/ gmenowitě / Mikuláš Patryarcha Akwilegenſký Syn někdy poſtrannij Krále Jana Otce Cýſaře Karla / Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký / Jan Biſkup Olomaucký/ Jan Biſkup Litomyſſlſký Kancléř Paláce Cýſařſkého / Markwart Biſkup Augſſpurſký, Purgkrabě Normberſký/Cženěk z Lippého/Peſſyk z Janowic/Gindřich z Hradce/Theobald z Ryzmberka/Heyman z Dubé/Albrecht a Girij Bratřij z Kolowrat/Matěg z Klinſſteyna/Jan Zagic z Waldeka/Jaroſlaw z Rzjčan také mno° Knijžat a Hrabat z Rzijſſe/ wſſak na autratu Cýſařſkau: mezy těmi byl y Joſſt Kutlew z Koloděg/ kterýž měl na ſwau autratu dwě Stě Konij/a ten byl Měſſťanem Pražſkým.

Přitreffilo ſe na té ceſtě když geli z Rzijma/a přigeli do Piſys/ že něgaký Frantiſſek genž ſlaul přigmijm Gambakurta s Přátely ſwými a Měſſťany dotčeného Měſta/namluwil na to Cýſaře/aby lid Wogenſký nepotřebný rozpuſtil/a ſám toliko s Dwořany ſwými aby zůſtal w Měſtě/poněwadž žádného tu nebezpečenſtwj nenij/k čemuž Cýſař powolil / a tak vkázána mu Hoſpoda ſpolu y s Cýſařownau na Rathauze / a Frantiſſek předpowěděný nočnijm čaſem Rathauz zapáliti rozkázal/ale Cýſař y s Cýſařownau ſchytiwſſe ſe z Lože, vſſli z toho mijſta nebezpečného k gednomu dobrému Cžlowě-

tu/kterýž o té zradě dokonce nic newiděl.)( )( )(

Když ſe pak zběhlo množſtwý Lidu k haſſenj ohně / Gambakurtowé křičýc počali proti Cýſaři Lid wzbuzowati / řkauce : pohleďtež milý Sauſedé co nám včinil ten Cýſař / Rathauz nám zapálil / proto aby přiſſla k ſtáze Zbrog kteráž tam byla/abychom ſe nemohli brániti Florentſkým Nepřátelům naſſým/ a ſljbil gim dáti Měſto Luka a giné Zámky kterýchž nynj w držený gſme/ale poněwadž nynj w rukau waſſých geſt/ můžete s nimi včiniti co ſe wám dobře ljbj. W tom Cýſař dal ſwým znáti aby na pomoc přiſpěli, obzwláſſtně těm kteřjž při tom ohni nebyli / gſú giž w hoſpodě Jana Biſkupa Olomauckého / kteřjž nemeſſkali, a poſtawili ſe před hoſpodau/ gſauc pohotowě k odporu a k bráněnj Cýſaře Pána ſwého: přiſpěl y na pomoc Biſkup Augſſpurſký s ſwými žoldnéři / a Cýſaře retowali: Tu ſobě hrdinſky počjnali brániec zmužile Pána ſwého tyto oſoby: Gindřich z Hradce/ Cženek z Lippého / Beneš z Kolowrat/ Giřjk z Sulewic / Buſſek z Hodkowa/Jaroš z Swogkowa / Marſſyk z Habrkynky / Zdeněk z Lomnice/ Smil z Dubrawice/ Beneš Lomnický z Náměſtě / Zybřid Brezowſký z Giwiny / Buſſek Straſſkowſký z Wickowa / Wylim Wanecký z Gemnický/ Jan Waledý z Walče / a giný mnozý / kterýchžto zmužiloſtj množſtwj Wlachůw do wody wmetáno/a ti mocnau rukau Cýſaře mezy ſebau magic/gey na Rynk přiwedli/ a okolo něho s dobýtými zbraněmi ſtáli.

Wlaſſy vznawagic ſtatečnoſt Dwořanůw Cýſařſkých / do ſwých Domůw wſkočili/wſſak nicméně mnoho gich zamordowáno/a Franciſſek Gábakurta weyš gmenowaný yat / a tak zmocniw ſe Měſta toho Cýſař / poručil některé z těch kteřjž byli zſtrany Gambakurtſké k vtrpnénu Prawu poddati / kteřjž wyznali yakým půwodem a náwodem toho ſe dopuſtili / pročež rozkázal ge před Měſtem ſtjnati/ a hned hnul ſe odtud k Měſtu genž ſlowé Sancta Petra, kdež weyš dotčené Pány na Rytjřſtwo paſowal/ činic gim děkowánj z té ſtatečnoſti/ a pro budaucý toho pamět rozkázal gména gich zapſati.

Toliléž o Panu Cženkowi z Lippého zmjnka gt

při Létu Páně 1344. kterýž byl při Králi Janowi yat od Polákůw s gi- nými mnohými/ když ſe totižto Král Jan Kraginy Krakowſké zmocnil / o čemž pjſſe Hágek w ſmyſl tento :

Bolek Knjže Swjdnické/ genž byl Muž newelké poſtawy / ale welmi zůřiwý a wyſokomyſlný/ mage nechuť proti Janowi Králi Cžeſkému/ yal gednoho znamenitého Rytjře/nezginé přjčiny gednom že přinaležel k Králowſtwj Cžeſkému/chtě ſpůſobem tím Králi Janowi protimyſlnoſt včiniti. O čemž mage ſprawu Král Jan/ wyprawil k Bolkowi Poſly Přátelſké/žádage aby Poddaného geho z Wězenj wypuſtil / pakliby toho včiniti nechtěl/ že ſe muſý on yakožto o Poddaného ſwého zaſtawiti / kterýž odpowěděl Poſlům, řka: Powěztež tomu Králi ſlepému/že toho nechcy včiniti/ a hned před nimi poručil gey do hlubočegſſý Wěže wſaditi a hladě vmořiti.

Pro takowau odpowěd rozhněwal ſe welmi Král Jan/ a neywice proto/že gey Bolek Králem ſlepým gmenowal : neb on ač byl zraku dokonce zbawen a nic zproſta newiděl/ wſſak nikoli toho na ſobě znáti nedal/ nýbrž prawil že widj ale nemnoho. A když kdo žádal přjſtupu k němu / ptal ſe Komornjka kdo geſt/ yaké geſt gméno geho / w yakém oděwu do Pokoge w kračuge/genuž odpowjdal Komornjk ten a ten geſt/tak a tak mu řikagj/ a má ſukni čerwenau/ a když wſſel do Pokoge / Král ho gmenem geho

přiwjtal

přiwijtal, řka / hned gſem tě poznal po té čerwené ſukni / a ona byla černá/ někdy také wezma Knijhy aneb Liſt/držel před očima yakoby widěl/ yakož množý tak ſedomnijwali že trochu widij/ale Komornijcý ſmijch ſobě činij-ce/wſſecko na opak gemu oznamowali.

Rytijř pak dotčený když byl giž hladem vmořen/Král Jan ſebral Wogſko/ a wtrhl s oběma Syny do Kraginy Bolka Knijžete / a přitáhl plundrugic Wſy y Měſtečka až k Swijdnicy/ a tu Předměſtij až do Bran Měſtſkých wypálil / odkudž hnul ſe k Lanchutu / a dobyl ho bez neſnáze při S. Girij / a Knijže Bolek obáwage ſe aby zas nepřitáhl k Swijdnicy, žádal pokoge.

To když ſe dálo/ Král Polſký genž byl Vgcem Knijžete Swijdnického/ ſebral Lid a wtrhl do Knijžetſtwij Oppawſkého/ a činil tolikéž Králi Janowi welikau ſſkodu/kterýž když o tom zwěděl/ táhl Wogenſký vpřijmo až k Krakowu/plundrugic wſſe což na ceſtě bylo.

Wytáhl proti němu Král Kazymir/a ſwedl s nim Bitwu neſſtiaſtnú/ neb mu padlo Lidu geho wijce než pět Set / kteréž pomordowali Czechowé. A když ſe Král Jan tim ſpůſobem dobral až k Krakowu/ Předměſtij wſſecko ſpáliti rozkázal/ten den před Swatau Pannau Markétau / ale pro nedoſtatek pokrmůw čtwrtého dne odtud odtáhnauti muſel/a na giné mijſta ſe obrátiti/kteráž tolikéž mečem y ohněm plundrowal.

Mezy tim množý z Panůw Czeſkých přitáhli Králi Pánu ſwému na pomoc/ a položili ſe v Měſta řečeného Bitom / kdež wegdauce do Měſta ſtkwoſtně hodowati počali/ a když ſe noc přibližowala wyſſli z Měſta do ſwých Stanůw/a zeſnuli twrdě bez wſſeliyaké ſtráže a ſtaroſti. Toť Služebnijcy Krále Polſkého/ ti kteřijž byli na Zámku řečeném Bendijn / tijſſe k Stanůmi gich ſe přiblijžili / a naně ſnem y wijnem obtijžené křikem ſe obořili/kteřijž newědauce co ſe děge, vtijkali/a Polácy ge mordowali y gjmali / a zwláſſtě neypředněgſſij/mezy nimiž počten geſt Czeněk z Lippého, genž byl toho čaſu y rodem ſwým y ſſtěſtijm nadewſſecky Czeſké y Morawſké Pány neyſlawněgſſij/a maudroſtij/Zbožijm a zmužiloſti wſſecky giné Pány z Lippého přewyſſowal/kteřijžto Páni po Králi a Knijžatech prwnij ſlowo měli/ ale tehdáž tak nenadále ſkrz nerozſſaffnoſt, ſnijženij / že v Panůw a Rytijřůw pro takowau přijhodu za poſměch byli.

Král Jan z toho byl welmi zarmaucen/ tak že, ač vmijnil Králi Polſkému wětſſij ſſkody činiti/muſel od toho předſewzetij trochu vlewiti/a přemyſſlel yakby gim z toho wězenij mohl ſpomocy/ neb gich tam wſſech bylo ſedmdeſáte ſſeſt/pročež nechtěl ani vpoſlechnauti Heytmanůw/kteřijž radili aby s Wogſkem wtrhl do wětſſijho Polſka/a tam ſe nad Poláky pomſtil.

Při ſpiſowánij žiwota Cyſaře Karla Reinerus Reyneccius, Stehynheniꝰ, dokládá Pana Jana z Lippého / mluwijc o něm takto:

Ioannes de Lippa fideliſſimus Carolo quarto Imperatori, qui eluſit Venetos & Carolum Dominum ſuum cooperuit ſaccis & retibus in parva Barcha, & transduxit per Galeas Venetorum usq; ad portum inter arundines, & ſic manus Venetorum evaſerunt

e undo pedeſtres uſq; ad Aquileiam &c. Is fuit deinde Capitaneus Guerræ contra Veronenſes: mortuus die ſeptima, & in ejus locum datus Lepus Baro de Valdek.

Od têch Panůw na hoře gmenowaných ſpatřuge ſe poſlaupnoſt neb Genealogia Panůw z Lipého/ takowá: Gindřich z Lippého měl Manželku Paní Barboru z Kunſtátu Krále Girzjho Dceru/ kteráž gemu porodila Syna Pertolta/ gižſe pſal Marſſálkem dědičným Králowſtwij Cžeſkého. Ten měl Manželku Paní Kateřinu z Krawář/ s nižto ſplodil Syna Gindřicha/ kterýž w Létu 1513. w Krumlowě Morawſkém Zámek nákladně wyſtawěti dal.

Pan Gindřich měl Manželku Paní Bohunku z Pernſſteyna/ s nižto ſplodil Syna Jana.

Jan z Lippého dědičný Marſſálek Králowſtwij Cžeſkého/ Manželku měl Paní Maryánu z Sſternberka/ od nich poſſel Syn řečený Pertolt.

Dotčený Pan Pertolt dědičný Marſſálek Králowſtwij Cžeſkého/ měl Manželku Paní Zuzanu z Boſkowic/ s nižto ſplodil dwa Syny/ Jana a Cženka/ kterýžto poſlednij bez Dědicůw vmřel.

Pan Jan z Lippého dědičný Marſſálek Králowſtwij Cžeſkého / po Bratru ſwém/ měl Manželku Paní Magdalénu z Wartemberka/ kteráž gemu porodiwſſe Syna Pertholda Bohobuda/ vmřela. Pogal ſobě potomně druhau Manželku, gmenowitě Paní Kateřinu Kragéřku z Kragku, Dceru Pana Albrechta Krageře z Kragku a na Dačicých/ s nižto žádných potomkůw nemage, vmřel w Létu Páně 1594.

O tom Rodu zmijnku na giných rozličných mijſtech nalezneš.

Páni z Ronowa od téhož Předka s Pány wýš dotčenými počátek Erbu a Rodu ſwého vkazugí/ o nichž takowé paměti nacházým.

W Létu Páně 1381. Pan Czenek z Ronowa a z Lechonic za Duſſy Zdeňka Bratra ſwého darowal platu ročnjho k zádušſý dwanácte kop gro: očež wyprawugý Knihy Erectionum takto:

Nos Czenko de Ronov dictus de Lechonicz pro remedio animæ D. Zdenkonis dilecti Fratris noſtri, duodecim Sexagenas damus donamus cenſus annui perpetui: &c. Actum præſentibus Domino Hinkone de Lippa ſupremo Regni Marſchalko, & Iaſcone dicto Ptaczek de Pirknſtein amicis noſtris dilectis.

O témž Panu Cženkowi z Ronowa a z Lechonic paměť pozuoſtáwá při Létu Páně 1389. w tyto ſlowa napſaná:

Litera ſuper donationem cenſuum pro Eccleſia in Przibiſlav, ita quod Plebanus teneat tertium Vicarium &c. Nos Czenko de Ronov dictus de Lechonicz & hæredes noſtri, Notum facimus &c. ad laudem Dei omnipotentis, & honorem intemeratæ Genitricis, & Ioannis Baptiſtæ, decem marcas groſ: & ſexaginta quatuor groſſos in Villa noſtra magna Loſencz Eccleſiæ noſtræ Przibiſlavienſi veri annui cenſus damus donamus.

Pana Joſſta z Ronowa ginak z Lechonic/ genž

měl Manželku Paní Eliſſku z Sſwamberka připomjná paměť při Létu 1399. kteráž zně takto:

Erectio Altaris in Eccleſia Parochiali in Przibiſlavia Domina Alſka Conthoralis Domini Iodoci de Ronov aliàs de Lechonicz, dicta de Svamberk, ſeptem ſexagenas in Villa Hriſcz dedit donavit.

My Joſſt z Ronowa ginak z Lechonic/ wyznáwáme že gſme Ženě naſſy Paní Eliſſce z Sſwamberka Wěno vkázali na Wſy naſſy Hřiſcycých/ rc.

O Panu Mikuláſſowi z Ronowa děge ſe zmjnka

při Létu Páně 1402. w paměti této:

Pro Ec-

Digitized by Google

Pro Ecclesia in Hradczano ſancti Benedicti, conſtituti perſonalitèr Domina Hydka Nobilis olim Nicolai de Ronov relicta, & Ioannes de Sſveiſtar & Ioannes de Porziczan, unam Sexagenam cenſus annui perpetuũ donaverunt.

Léta Páně 1510. vmřel P. Wiktoryn z Ronowa / yakž wyprawuge Lupač w Kalendáři ſwém / kteréhožto čaſu tolikéž vſnul w Pánu Bohu Pan Giřijk z Ronowa wedlé wyprawowánij téhož Lupače mluwicýho:

Obijt Georgius à Ronova Krzineczky in Rozdialov Baro Boemiæ, ſepultus 28. Martij

Z Pánj z Lichtmburka w Zrcadle Morawſkém Poſlaupnoſt Rodu ſwého obſſjrně ſepſanau magi / wſſak poněwadž s Pány weyš dotčenými od gednoho Předka poſſli / y tuto o nich zmjnku včiniti ſluſſné geſt.

Paměty Kláſſtera Wylimowſkého připomjnagi tři Syny / Pana Smila z Lichtmburka / gmenowitě Pana Gindřicha / Smila / a Reymunda / kteřijž prodali Opatu Wylimowſkému dwě Weſnice / totiž Heřmanice a Malowice / což wſſe porozumijwá ſe z textu tohoto:

Henricus, Smilo, & Reymundus Filij Smilonis Domini de Lichtmburk duas Villas vendiderunr Abbati Vilimouienſi & Conuentui ejus videlicet Herzmanicz & Malouicz, inter poſſeſsiones ipſius Monaſterij ſitas in utroq; littore cũ fluuijs, molẽdinis &c. Actum Anno 1281.

Dwa Bratřj Smil a Oldřich Synowé Smila z Lichtmburka / držeii dwě Weſnice gmenowané Kláſſtera, Opačnice a Golice / yakž o tõ wyprawugi Knihy Kapitoly Pražſké při Létu Páně 1285.

Pan Jan Kruſſyna z Lichtmburka / darowal něgaký plat Mnichům Řádu Kazatelſkého / kterýž zapſán geſt do Knih Kapitolnijch takto:

Donatio decem Sexagenarum minus quatuor groſs: Monaſterio Sãctæ Mariæ in ſuburbio Grecenſi ordinis Fratrum Prædicatorum: Nobilis Vir Dominus Ioannes Kruſsina de Lichtmburk &c.

Widél gſem geden Liſt Krále Wácſlawa pſaný

Léta

Léta 1305. kterýž ſwědčj Panu Reymundowi z Lichtmburka/ a ten znÿ ſlowo od ſlowa takto:

Venceſlaus Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex, Fatemur tam præſentibus quam futuris, fidelem noſtrum dilectum Reymundum de Lichtmburk, Villas noſtras Slakendorff & Hengeſtberk per felicis memoriæ Dominum VenceſlaumBoemiæ & Poloniæ Regem Patrem noſtrum chariſſimum fidelibus noſtris Hinkoni & Czenkoni de Lippa fratribus in Nongentis Marcis purí argẽti Pragenſis ponderis obligatas, ab ipſis, Hinkone & Czenkone in iiſdem Nongentis Marcis de ipſius Patris noſtri aſſenſu & juſſu ac beneplacito exoluiſſe, & quamvis ipſæ Villæ quantum ad ipſarum veram æſtimationẽ plus forſitan valeant, ipſe tamen Pater noſter attendens & conſiderans fidelia ſervitia ſibi per dictum Reymundum multiplicitér exhibita, volenſq; ipſum condignis retributionibus præmiare, illud quod Villæ prænotatæ magis valuerunt quam Nongentas Marcas ipſi Reymundo de libertate Regia contulit & donavit. Nos quoq; ipſius Patris noſtri veſtigia imitari cupientes, in quantum poſſumus, & valemus, donationem & traditionem hanc confirmamus, &c.

Léta Páně 1306. Pan Hynek Kruſſyna z Lichtmburka/

měl Saud před Kralem Wácſlawem s Janem Biſkupem Pražſkým o Městọ Sepekow a Skalicy a půl Wſy Radčtic, vkazugic to před Králem/ že takowé Zbožÿ oddané bylo gemu od Záwiſſe Otce Manželky ſwé/ tak aby gemu bylo za Wěno. Na proti tomu mluwil Biſkup/ že to Zbožÿ k Biſkupſtwj náleželo/ a že gest ge Biſkup Tobiáſs Předek geho s powolenjm a nálezu Panůw Zemſkých giž obdržel/ kteréžto Zbožÿ někdy měli/ Wjt/ Wok/ Budiwog/ a Hyndin Páni z Skalice neb z Lednic/ Bratřÿ předřečeného Záwiſſe/ což prokázaw Biſkup/ Při na Hynkowi z Lichtmburka obdržel.

Mezy Liſty Kláſſtera předpowěděného/

při Létu Páně 1329. nacházým pamět o Panu Gindřichowi z Lichtmburka/ kterauž on po ſobě zanechal w Liſtu tomto:

Nos Henricus de Lichtmburk, fatemur præſentium tenore, quod à Venerabili Viro Domino Iaroſlao Abbate, Vſeſlao Priore, Venceſlao Præpoſito, Andrea Celario, totoq; Conventu Fratrum Monaſterij in Vi

limov

limov ordinis Sancti Benedicti de eorum communi conſenſu & voluntate diſtrictum Boianovicenſem, ex toto deſertum à multis temporibus penitus incultum ſuſcepimus ad locandum & ad fructus uberiores reformandum, & hoc voluntate Regia mediante, nec non Honorabilis Viri Vlrici Magiſtri Pragenſis Eccleſiæ, Epiſcopatus Pragenſis Adminiſtratoris in Spiritualibus &c. In cuius rei teſtimonium Sigillum noſtrū cum Sigillis Nobilium, Iaſkonis de Chlum dicti de Sternberk, Hinkonis dicti Kruſsina, Reymundi de Koſtomlat Ioannis dicti Kokot, & Mſtiſlai dicti Rakuſicz eſt appenſum.

¶ Když gſem tu Knihu ſpiſowal/ toliko geden Potomek z Rodu toho pozůſtáwal na Morawě/ Pan Jan Bernart Syn Pana Hynka Kruſſyny/ kteréhož porodila Paní Kunka Bukowſká z Huſtiřan / a Páni z Konowa při témž čaſe tito žiwi byli/ yakž Tytulář w Létu Páně 1589. wyprawuge:

Pan Albrecht Gotffryd Křinecký z Konowa a na Gilemnicy.
Pan Auguſtus Křinecký z Konowa.
Pan Gindřich Křinecký z Konowa a na Rozdalowicých.
Pan Giřij Wolff Křinecký z Konowa.
Pan Giřyk Křinecký z Konowa.
Pan Karel Křinecký z Konowa / kterýž přes několik let w Vhřých na Wogně proti Turku ſtatečně ſe chowal.
Pan Wiktorýn Křinecký z Konowa a na Cžinewſy.
Pan Wylim Křinecký z Konowa.

O tom Rodu zmijnku na rozličných mijſtech nalezneš.

Wedlé Neywyžſſjho Pana Komornjka/ mél mjſto Neywyſſij Pan Sudij Kralowſtwij Cžeſkého/ kterýmžto na ten čas byl Vrozený Pán P. Adam z Sſternberka na Bechyni a Sedlcy ꝛc. kterýž per omnes gradus officiorum & dignitatum k té wywýſſenoſti přiſſel/ a poſazen na wzáctném mýſtě Předkůw ſwých/ o nichž tuto zmjnka doložená bude.

Cydon ſláwu w Koryntu má welikau z toho/
Žě w dům ſwůg z vpřijmnoſti přigal rád každého.
Ochotnoſt nápodobnau y tuto doſtane/
Ruku ſpěſſnau/ laſkawau twář každý zaſtane.

Digitized by Google

O ſtarožitném Rodu a Erbu Panůw z Sſternberka/ kteřijž ſe z rozličných Statkůw pſali y pijſſy.

Kapitola VIII.

Na ten čas začátek ta Hwězda ſwůg wzala/
Když ſe nám do Nebe ceſta otewřela.
Ti kteřijž gi w Cžechách za Erb vžjwagi/
Od Hwězdy z Německa dáwno tytul magi.
Stkwělo ſe Králowſtwj ſkrz gich zpráwu Cžeſké/
Y čaſy býwali (mohu řycť) Nebeſké.
Pokoge giſtého wſſyckni pewnij byli/
Když ho s tim znamenijm Heytmané bránili.

NAcházegij ſe pamětij a weypiſy z Regiſter Saudu Komornijho Králowſtwij Cžeſkého / pod Sekré=tem wlaſtnijm Cýſaře Ferdynanda / Vherſkého / Cžeſkého / ꝛc. Krále Arcyknijžete Rakauſkého / Margkrabij Mo=rawſkého ꝛc. gichžto datum geſt Léta Páně 1547. we Cžtwrtek po ſwatém Pawlu na wijru obrácenij: Z těch wěcý wybral gſem yako neyhlawněgſſij / kteréž tuto předložiti gſem vmijnil / yakožto pamětij a wyprawowánij hodné.

Přihodilo ſe že wzroſtla něgaká hádka a rozepře mezy některými Ro=dy o ſtarožitnoſt Stawu Panſkého / tu mnohé pamětij a liſty vkazowali Pá=ni z Sſternberka o předcých ſwých / kteřijž w neypředněgſſijch Auřadech w tomto Králowſtwij býwali / od Knijžat a Králůw k mijſtům takowým po=woláni / yakž o tom nijže doloženo bude obſſijrněgi. Potomně pak toto by=lo vkazowáno (yako při koncy weypiſu) že Jan Margkrabě Morawſký ſe=znal kterak Mataus z Sſternberka prowedl geſt Panſtwij ſwé Králem V=herſkým / Knijžaty Rakauſkými / Pány Sſtyrſkými / Pány Baworſkými / y gi=nými ſprawedlnoſtmi / že geho předkowé od Dědůw Pradědůw a Praprade=důw gſau od ſtarodáwna Páni: kteréhožto liſtu datum geſt 1302. A napo=ſledy někteřij Artykulowé přečtenij z Kněh od Adama z Wartmberka polo=žených Rodu Panůw z Sſternberka za panowánij Krále Jana ſwědčijcý. Z čehož důwodně ſe prokazuge / že ten Rod Panůw z Sſternberka welice ſta=rý geſt / a w tom Králowſtwij ſlawný pro znamenité chowánij yak w hrdin=ſkých čjnech, tak w Auřadech Zemſkých: o čemž y Kronyky wyſwědčugi / y weypis dále zuij / že gſau totižto mnozý Mageſtátowé a liſtowé položenij a čtenij před tim wſſijm / kdež ſe Zdeněk z Sſternberka Neywyšſſijm Hey=tmanem wſſech Zemij Králowſtwj Cžeſkého gmenowal na mijſtě geho Krá=lowſké miloſti, a Neywyšſſijm Purgkrabijm: neb w té důſtognoſti a ſláwě poſtawen byl Léta 1472. kteréhožto Roku y datum liſtu toho bylo.

K tomu přiſtaupila giná ſmlauwa ſwato Wácſlawſká od Adama z Sſternberka vkázaná / též y ſwědomij Kapitoly Olomaucſké / kteréž ſe na hrobijch z ſtrany Rodu Panůw z Sſternberka nacházý / totiž w Kláſſteře S. Franciſſka na Předměſtij Olomauckém / ano y weypis vkázaný z Marg=krabſtwij Morawſkého / kdež ſtogij w liſtech / w ſmlauwách / w landſfrydu gména Panůw z Sſternberka s pořádným připſánijm let.

Mimo to přeneſſenij byli liſtowé mnozý / yako liſt Otce ſwatého Pa=peže Pawla ſwědčijcý Zdeňkowi z Sſternberka / gehožto datum Léta 1466. Liſt Krále Jana / gehož datum 1315. kdež Tobiáš z Beneſſowa pro=dal Otcowſké dědicſtwij ſwé / Zdiſlawowi z Sſternberka. Item druhý liſt Krále Jana daný 1327. liſt Vrbana Papeže / kterýmž potwrzuge Mage=ſtátu Krále Ottagara napſaného Léta 1262. a kdež gmenowitě položen geſt / Zdiſlaw z Sſternberka / a opět liſt Bratra Pawla řádu Swatého Fran=ciſſka w Margkrabſtwij Morawſkém / Jaroſlawowi z Sſternberka poſla=ný / gehož datum Léta 1479.

Tolikéž přečtenij gſau Mageſtátowé Krále Wácſlawa / Krále Wla=diſlawa / y ſwědomij Kněze Mikulaſſe Proboſſta Kláſſtera Sſternberſkého totiž že nalezl w ſwém Kláſſteře geden liſt Petra z Sſternberka oſwobozu=gicý z Lena a z Manſtwij zbořený Hrad Koſtelec nad Sazawau / gehož datum bylo 1456. léta / a tu po vkázanij ſwrchu dotčených liſtůw a Ma=geſtátůw powěděno / kdyby dále wětſſij počet Mageſtátůw vkázati ſe měl

 žeby

žeby bylo weliké zaneprázdněnӳ.)( )( )( )(

Nicméně předložena geſt gedna Knӳžka od Gindřicha Sſwihowſké-ho/ w kteréž mnozý ſtařj nálezowé ſpatřenj/ neb za ſtarých let Páni z Sſternberka potazy wynáſſeli/ a opět/ čtené gſau Dſky Zemſké před G M. Králowſkau/ ſwědčӳcý z ſtrany Domu Panůw z Rožmberka/ Léta 1360. kdež také napſán geſt Zdeněk z Sſternberka.

Z ſtrany pak datum let/ vkázáni gſau dwa liſtowé na Pargaméně/ geden Zdeňka z Sſternberka/ a druhý Zdiſlawa z Sſternberka/ na kterýchž obaudwau weliká dáwnoſt a ſtaroӳitnoſt Erbu a Rodu Sſternberſkého ſe prokazuge/ a prawdiwě ſkrz Mageſtáty Králowſké oznámená gſau weliká gegich zaſlauženӳ ſpolu s hodnoſtj a wzáctnoſti gjch proti Knӳžatům Králů, a proti tomuto ſlawnénim Králowſtwӳ.

A opět wyſlyſſeny gſau Dſky Zemſké/ yak při Saudu Zemſkém/ kdy/ kde/ a w yakých přech ſeděli/ wӳce ſnad než od půl čtwrta ſta let/ yakž w těž Dekrétě Cýſaře Ferdynanda doloženo geſt/ kteréhožto datum bylo w Létu Páně 1546.

Pana Jaroſlawa z Sſternberka Kronyky Czeſké/

yako Hágek w Létu 1253. a Dubrauius 1242. y Polſké ſkrz Mechouienſem 1244. Cromerum 1240 připomӳnagi/ za Panowánӳ Boleſlawa ſtydliwého w Polſſtě/ a w Czechách za Krále Wácſlawa/ s takowým wyprawowánӳm:

Weliké Wogſko Tatarůw/ kteréhož pokládagi na pět krát Sto Tiſýc/ wtrhlo do Kragin Ruſkých s dwěma Heytmany ſwými řečenými Bati a Peta/ kteréž oni gmenugi Czármy/ a auffagice weliké ſyle a množſtwӳ/ bez wſſeho odporu protáhlo Ruſkau a Pod-olſkau Zemj/ ano giž od Lubelſkého a Sendomiřſkého Weywodſtwӳ přes Polſku malú y welká grunty Slezſkého Knӳžetſtwӳ hyndrowati začӳnalo/ neminӳce ſe ani tu zaſtawiti/ geſtližeby gim ſſtěſtӳ ſlaužilo/ ale y Morawſké Margkhrabſtwӳ ſpolu s Králowſtwӳ Czeſkém/ buď mečem neb ohněm zahubiti/ ano y wſſecko Křeſtianſtwo wedlé neywětſſӳ ſwé možnoſti práwě wykořeniti.

Naplněné byli ſtrachem wſſecky Krage/ wſſyckni Národowé okolnӳ nemiloſtiwoſti Tatarſké náramně ſe lekali: Boleſlaw Knӳže Polſké yak zwěděl že Polácy wyſlanӳ poraženӳ gſau v Chmelnӳka/ nezbraňugic déle Nepřӳteli w Polſſtě a w Knӳžetſtwӳ Mazowſkém ſſkody činiti/ hned s Matkau ſwau Grimyſláwau a Manželkau Ryngau/ a ſe wſſým Dworem ſwým vgel do Vher k Zetӳ ſwému/ yakž Polſké Kronyky wyſwědčugi/ a yakž Hágek w Liſtu 237. pӳſſe/ vgel ne do Vher/ ale do Morawy do Kláſſtera Welehradſkého/ kdež ſe před Nepřӳtelem bezpečným býti rozuměl. W čemž ſe s Hágkem ſrownáwa y Dubrauius Biſkup Olomaucký o těmž mluwӳce w tyto ſlowa/ neboližto w takowý ſmyſl:

Léta Páně 1244. z Tatarſkých Hor a Kragin Heytmané Bati a Peta/ ginák Czárowé/ přitáhli s Wogſkem do Země Ruſké a Podolſké/ kdež množſtwӳ weliké Lidu obecného pohubiwſſe s Knӳžaty y Pány/ wſſecky ty

Kraginy

Digitized by Google

Kraginy welmi ſſýroké ohněm pokazyli. Odtud když ſe hnuli k Polſſté / Boleſlaw welmi ſtraſſliwý/žádného Zámku Pewnoſti ſe důwěřiti neſměl / nýbrž vtikánijm zdrawij ſwého vmýnil hágiti. A opuſtiw Krakow Stolicy Kniežetſtwij ſwého/ s Matkau a s Ženau odgel do Morawy na Welehrad / a ginij tolikéž Páni náſledugice w tom včinek Kniežete Boleſlawa/ geden každý wedlé zdánij ſwého na mijſto bezpečněgſſij ſe obrátil.

Za tim Pohané nawyklau prutkoſti/Wſy/Měſtečka/Měſta a Zámky/ zewſſech wſſudy ſtran ohněm plundrowali/Lid w nich zaſtijžený mečem vkrutně mordowali/Koſtelnij Klénoty wynáſſeli/vkrutenſtwij nad Křeſtiany newýmluwné prowozowali/ Pani a Panny gim činijce náſyli ohawně przníli/ kterauž to gich ſwywolnoſt oblibugice ſobě množý z Ruſſanůw / ſpolčili ſe s Wogſkem Pohanſkým/odkudž ſnadná wěc může býti k wěřenij/ že toho lidu Nepřátelſkého tak weliký počet byl / totižto pět krát ſto tiſýc/ neb gich mimo to wždycky den ode dne wjce a wijce přibýwalo.

Protož rozděleno geſt Wogſko na dwé / s wětſſijm dijlem wtrhl Heytman Baty do Vher/poraučege s oſtatnij čáſtkau aby Peta proti Slezákům Morawanům a Czechům yal ſe bogowati/ kterýž wpuſtiwſſe ſwuog Lid do Kraginy Slézſké, Czechy y Morawany ne lehce přeſtraſſyl/Zemj hubil / lid mordowal/Wratiſlaw Měſto neyhlawněgſſij Kniežetſtwij Slézſkého dobyl/ a giž y k Lehnicy přitáhl, vſylugic yakby gi mohl podmaniti.

Tu Kniže Gindřich Pán w činech hrdinſkých práwě ſkuſſený/ nechtě w ničemž Pohanu ač Wogſkem nesčiſlným ſylnému vſtaupiti/nýbrž chyſtal ſe gemu odpor činiti. Z té přijčiny ſgelo ſe k němu množſtwij Panůw a Rytijřůw ze wſſech okolnijch Kragin/též y Miſtr Pruſký s ſwými Křižownijky/ a s mnozſtwijm pěſſijho lidu od wykopáwánij Hrud na Horách odwedeného, pod Praporcem Swatého Křijže/kteřijžto wſſyckni ſpolečně když ſe přibližowali k Lehnicy/wygel proti nim s radoſti Kniže Gindřich/ chtě hned té chwijle s Wogſkem na Tatary vdeřiti/yakož y tak včinil / ale že pak wygiždégicýmu giž z Měſta, Kámen z Koſtela Matky Božj w celoſti před nohy vpadl/někteřij z Panůw pokládagice tu přijhodu za znamenij neſſtěſtij budaucýho/radili Kniežeti aby zanechal toho dne bitwi / a zaſe zpátkem do Měſta ſe obrátil/wſſak předce nemohli toho při něm obdržeti aby s Pohany bog neſwozowal. Nebo poſpijchagic z Měſta wedlé předſewzetj ſwého/ vſylowal Wogſko Křeſtianſké na čtyry hauffy rozděliti / aby tak ſnadně od Pohanůw obſkočeni nebyli/poněwadž byl wětſſij geden hauff Pohanſký nežli wſſecko Kniežetcý Wogſko/a wſſak ani z té přijčiny Srdce geho Heroické ſe neſtrachowalo.

Když pak giž obědwě ſtrany zſſykowané byli/ hned Traubenijm k bitwě znamenij dali/pročež y Křeſtiané na Tatary vprkem ſe walili/ y Tatařij k Křeſtianům ſměle přiſtaupali.

Neyprwé doſtalo ſe potýkati s Tatary Boleſlawowi Synu Děpoltowému/kterýž byl prwé s Vgcem ſwým z Morawy před Pohany vgel/ale magic tehdáž pod ſwau zprávau ten lid s Praporcem Křižownickým/zmužile s nim začal na Nepřátely dotjrati: ale že vſtawičně Střelba ſſla / ne ginak než yakoby kraupy z huſta na Wogſko padali/ bez mnohé neſnáze poražen geſt y s lidem ſwým začátek boge činijcým.

Hned po něm potýkal ſe Miſtr Pruſký Pompo/geho Křižownijcy že byli Zbrogi dobře opatřenj, bez ſſkody na naſſe nabjhali/a od nich netak oni yako gich Konij mordowáni byli/ wſſak předce potom s Střelbau welmi huſtau gſau poraženij.

Takowe neſſtěſty ſpatřiw Knijže Gindřich/ rozkázal ſe cſti tnym dwěma hauffům přihotowiti/ z kterýchž geden ſám pod ſwau ſpráwau měl/ a

druhý poručen Wácſlawowi Knijžeti Opolſkému/a to takowým ſpůſobem aby ſe Pawezami opatrně přikryli/ſkrze což by gim Nepřjtel ſſkoditi nemohl ani Koňuom gich. Což když včiněno s nemalým proſpěchem/ (nebo Střelba wzhůru puſſtěna byla ſpolu y s ſtřelami gich k Nebi wzněſſenými/ zaſe dolů padagicý gim welmi ſſkoditi měla) napomenul wſſech aby rychle Střelbu gegich wětſſy obſkočili/a k Tatarſkým hauffům ſe přiblijžili/ žeby ſe s nimi ne z Lučiſſt neb z Ručnic ſtřijlenijm, ale s Mečij potýkati muſeli.

W tom Wogácy Knijžetcý přikrytij ſſtýty, wſkočili do Wogſka Tatarſkého/s ſſtěſtijm takowým, že množſtwij Nepřátelůw mečem zmordowali/ ano giž welmi Tataři vſtupowati začali.

Byl pak w zadnijm hauffu gich geden Praporec/ na kterémž bylo znamenij na ſpůſob litery X včiněné/a na koncy dřewa přiwěſſena byla Cžlowěčj Hlawa welmi černá/gižto když počal Fendrych rukama tiſknauti/ wywalil ſe z nij náramně ſmrdutý dým/ tak že netoliko Křeſtiany ſtrachem y ſmradě zarazyl/ ale y zpátkem ge trochu poſtaupati přinutil/totižto z té přjčiny, aby za tim Tataři (wedlé obyčege ſwého) naprawugic Lučiſſtě s Střelami, zaſe k ſprawě a poſylněnij přiſſli.

Slyſſán potom w Knijžetcým Wogſku křik wolagicých/zabijheyte Tatarům zabijheyte/čemuž Meſſko Knijže Opolſké ginak rozuměgice yakoby woláno bylo/vtijkeyte vtijkeyte/ a hned bez mnohého ohledánij s hauffem ſwým vtekl/zanechagic Gindřicha práwě w welikém nebezpečenſtwij/kterýž s pozůſtalými ſtatečně a ſtále ſe bránil až do ſmrti: neb geſt tu zahynul ſe wſſemi ſwými/gehožto Hlawu odťatau Pohané na dlauhé dřewo wſtrčili/a gi yako na potupu a poſměch po ſwém Wogſku noſyti poručili.

Nic méně nedobyli Měſta Lehnice / kdež byla Anna Manželka Gindřichowa Seſtra Wácſlawa Krále s dětmi ſwými/ neb poſpijchali k Morawě, kterauž trochu hogněgſſij býti wěděli. Welmi na ten čas oſykalý Morawané, nemagice žádného Margkhrabij w Margkhrabſtwij ſwém/ ani Lidu Rytijřſkého/ z kteréhožby pomocý Země býti mohla obráněna. A Král Wácſlaw Cžeſký netoliko w Morawě nebyl/ale teprwa ſe radil s Cžechy, zdaliby vžitečněgi bylo Tatarům ceſtu zaſkočiti/ čili gich w Praze dobře ohražené a wſſeliyakými proſſanty opatřené očekáwati. Pohnut gſa k

poſledku

poſledku nebezpečenſtwjm Morawanůw/a prosbami žaloſtnými a nařjkánjm tužebným/Heytmana gim z Rodu Panůw těch kteřjž ſe Sſternberkowé od Hwězdy gmenugi s nemalým počtem Lidu Cžeſkého / do Olomauce (k kterémuž ſe zběř ta hlučně přiwalowala) odeſlal, přikazugjc gemu, aby s Nepřjtelem bitwy polnj neſwozowal / ale raděgi zdj Měſtſkých ſtatečně chránil/owſſem s nemalým pohodlj lidu ſwého/poněwadž Tataři k dobýwánj Pewnoſtj negſau ſpůſobnj.

Když ſe pak zawřel w Olomaucy Jaroſlaw z Sſternberka s ſwými Cžechy/hned počali ſe Wogſka Nepřátelſká vkazowati / weliké ſſkody činjce, yak na dobytku tak na lidech/Wſy Měſta zapalowali/a hlawy lidſké k Hřiwám Koňſkým přiwazowali/aby obleženj widauce takowé vkrutenſtwj, tim ſpjſſe Měſto pro ſtrach poddali. Ale oni s křikem mluwili Heytmanu ſwému/aby rychle Brány otewřené byli/poněwadž nemohau děle na Tyranſtwj Tatarſké patřiti. Takowé rozpálenj myſli Wogenſké, ſotwa Heytman vkrotil/zapowjdage pod hrdlem aby žádný newzdalugic ſe od mjſta gednomu každému vloženého/ſpolečně k bráněnj Měſta hotowi byli. Za tim Pohané Měſto obgjžděli / a kteréhokoli na zdech ſtáti ſpatřili / toho welmi mjrně Střelau prohnali s welikým Křeſtianůw podiwenjm / poněwadž nikdý nadarmo Střela na zdi newletěla. Neb několikráte k lepſſjmu vgiſſtěnj ſmyſſlený obraz wyſtrčen/a hned mnohými ſtřelami od Tatarůw proſtřelen byl / a čaſtokráte množſtwj welikým Střel Měſto zaſtjnili. Což když widěli býti bez vžitku/ohněm začali ſſkoditi / gimžto neyprwé Předměſtj prázdné zkazyli / a potomně Kláſſter Hradický w popel obrátili, s zahynutjm nemalo žoldněřůw.

A když Peta Tatarſký Cžár/ ani ſtřelami/ ani ohněm/ ani wzetj Kláſſtera gmenowaného obležené wen wywábiti nemohl / počal za ničemný Lid Cžechy a Morawany pokládati / pročež y welmi ony pilně ſtráže vlewil: odgjžděli Wogácy geho a prigjžděli wedlé ſwé ljboſti/ neb žádnému ſwywolnoſti vžjwati nezbraňowali.

Tomu wyrozuměgice Jaroſlaw z Sſternberka / zwolaw Wrchnj nad Wogſkem Rotmiſtry a Deſátnjky/ řekl. Nynj hle čas netoliko přjhodný/ale práwě neglepſſj wýpad včiniti/ poněwadž nás nynj ſobě lehce poważuge Nepřjtel/ bezpečně ſobě počjná / bezpečně y Wůdce w ſwém Stanu ležegi/potřebugic newděčného wzbuzenj: protož widjli ſe wám za dobré takowé přjležitoſti neopauſſtěti / zegtra rannjm gýtrem před ſwitánjm/ powſtaneme wſſyckni s Lidem naſſým přihotowenj/připadneme na Pohany ſpjcý/ a nic takowého neſmegſſlegicý/ z čehož obdržjme při Králi Pánu naſſem láſku/a Zemj od náběhuw Tatarſkých wyſwobodjme.

Swolugice k tomu y Deſátnjcy 2c. y Wogácy/ráno předednem do Leženj Tatarſkého wběhli/laupili/ mordowali/ neginác nežli yako Howada/ poněwadž twrdým ſnem byli téměř wſſyckni zeſnuli: někteřj owſſem ze ſna probuzenj/neodpjrali Křeſtianſké mocy/ale odewſſeho wſſudy vtikali/neb Tatar pěſſy k bitwě zhola geſt neſpůſobný/ což koli může/ to wſſe Kůň geho ſpůſobuge.

Po takowém hřmotu a běhánj w Stanech teprw procýtil Peta / a vchytiw Koně počal ſwých napomjnati / aby na Koně wſedali a ſwých ſe mſtili/ ale Lid ten předſtraſſený nijakž nemohl k pořádku přigjti/ zwláſſtě pak když geſſtě ſwjtati nepočjnalo. Nic méně nezauffal Heytman Peta/ale powolanj a Aužadu ſwému za doſti činil / ſhromaždugic ſemotam běhagicý a ſwoláwagic/tak dlauho až vpadl w ruce Jaroſlawowi z Sſtern

berka/ od kteréhož z ſſtiaſtné přjhody w temnoſtech nočnjch proboden gſt/ a z Koně dolů ſwržen.

Newěda pak Jaroſlaw koho geſt zabil/ že giž Wogſko Tatarſké k ſpráwě a dobrému pořádku přicházeti počalo/ rozkázal ſwým ſſortelně z nenáhla vſtaupiti/ a w tom ſe rozedniwalo/ odkudž Tataři vzřeli Tělo Cžára ſwého mrtwé/ kteréž hned pochytiwſſy pláčjce nad nim obyčegem Pohanſkým, od Olomauce běželi/ a k Batowi Starſſjmu Cžáru do Vher z vtikali.

Děkowal Jaroſlaw z Sſternberka Pánu Bohu za tak ſſtiaſtné nad Tatary wjtězſtwj/ připiſugice to geho ſamé Wſſemohaucnoſti/ ſkrz kterauž potřené Nepřátelſké Wogſko/ ſkrz kterauž weliká we wſſem Lidu ſmělost wzbuzená/ a newyprawitedlná radoſt wſſem obgednána. Pročež y čeſt tomu ſpráwnému a ſlawnému Heytmanu ode wſſech dána/ ode wſſech láſka prokazowána/ a weliké gemu činěno poděkowánj.

Král také Wácſlaw wděčen gſúce takowého poſlauženj a ſtatečnoſti/ darowal gemu Krag kterýž až po dnes ſluge Sſternberſký od Zámku a Měſtečka tak gmenowaného/ y od téhož Pána založeného. A to nynj geſt w držený Knjžete Minſtrberſkého/ nebo po agiti Potomkůw Jaroſlawa/ přiſſlo to w Manſtwj Biſkupu Holomuckému/ kteréhož doſtana Knjže po gedné Berkowně z Dubé/ nechtěl býti pod Manſtwj Biſkupowém/ ale Opatſtwjm Zdárſkém založeném od Panůw z Kunſtátu Předkůw ſwých/ Panſtwj Sſternberſké oſwobodil. Což ſe ſtalo (wedlé wyſwědčenj Deſk Zemſkých) za Staniſlawa Pawlowſkého.

Welikau dáwnoſt a možnoſt Předkůw Erbů a Rodu Panůw z Sſternberka předſtjrá Liſt tento/ yakž ſe ſnadno z přečtenj geho porozuměti bude mocy/ kterýž geſt w tyto ſlowa na pſaný:

Nos Iaroſlaus de Sternberk & Buchardus de Klingenberk, ſine omini dolo, captione atq; malo ingenio, veracitèr promittimus Domino noſtro Venceſlao Regi Bohemiæ & Marchioni Moraviæ fidelitatem & homagium, & eum pro Domino & Rege noſtro habebimus, & habere ſemper volumus efficacitèr, fidelitèr & devotè, ſibiq; parebimus & ſerviemus in omnibus, ſicut Regi & noſtro Domino naturali. Promittimus quoq; vera fide pacem & concordiam cũ Henrico de Rozmberk, & univerſis ac ſingulis fratribus, amicis & cognatis ipſius, & cum cæteris hominibus & habitatoribus Regni Bohemiæ inviolabilitèr perpetuò conſervare. Quod ſi fortè nos vel aliquis ex nobis fidelitatem meram, devotionem ſynceram, & obedientiam perfectam dicto Domino noſtro Venceſlao & pacem & concordiam non ſervaverimus, tunc volumus perjuri, exleges & infames ab omnibus reputari, nec non excommunicationi, Dominorum, Papæ, Adolphi Magdeburgen: Thobiæ Pragenſis & Theodorici Olomucenſis, Epiſcoporum, quam jam promulgatam & latam habere volumus, ex nunc pro ut tunc, perpetuò ſubiacere, & proſcripti eſſe Imperij & dicti Domini Venceſlai, & quod bona noſtra omnia tam ſtabilia quàm mobilia, vel cujuſcunq; ex nobis, qui prædicta non ſer-

vaverit

Digitized by Google

vaverit inviolabilitèr, ſint ipſo facto adjudicata ipſi Domino Venceſlao & in eum & ſuos hæredes omne jus, Dominium & poteſtas, quod vel quæ in eis habemus, conferantur, excluſis & exhæreditatis noſtris filijs hæredibus vel Succeſſoribus quibuſcunq; , & quod deinceps nunquam ab ipſo Domino Venceſlao vel hæredibus ejus eadem bona, ſi nos vel aliquis ex nobis, præfata, fidelitatem & obedientiam, & pacem & concordiam pro ut dictum eſt, non ſervaverimus, repetemus per nos, aut per interpoſitam perſonam, aliqua ratione vel cauſa, nec reſtitui dicti Domini Venceſlai gratiæ, velut nobis, vel cuicunq; ex nobis, qui prædicta, fidelitatem & obedientiam, & pacem & concordiam non ſervaverit, ut eſt dictum largiatur venia curabimus, nec eundem Dominum Venceſlaum rogabimꝰ ſeu provocabimus quod rogetur, imò eũ, quicunq; prædicta pro ut dictũ eſt, non ſervaverit impugnabimus totis noſtris viribus, & ſtudebimus proſequi velut hoſtem & generalis pacis atq; Concordiæ turbatorem, renunciãtes præſentis tenore ſcripti voluntate ſpontanea, tàm univerſalitèr quàm ſingularitèr omni juri & exceptioni, quod vel quæ poſſumus opponere de jure vel de facto aliqua ratione ſeu cauſa, nec non etiam omni indulgentiæ vel reſcripto Papali vel imperiali, quã vel quod per nos aut aliquem noſtrum impetraretur vel obtineretur, ut non teneremur vel teneri deberemus ad obſervationem omnium, vel cujuslibet prædictorum, vel quod ad prædictarum pœnarum abſoluti vinculo redderemur: Hanc autem noſtram promisſionem, quantûm ad dictas pænas ſpectat vel ſpectare poteſt à feſto Pentecoſtes proximè venturo, uſq; per quatuor annorum ſpatium percompletum, inviolabili vigere volumus firmitate: tranſactis autem dictis quatuor annis, ab ejuſdem promisſionis legamento volumus eſſe abſoluti, liberi, & immunes, nihilominus tamen fidelitatem meram, ſynceram devotionem & obedientiam perfectam dictò Domino Venceſlao tenebimus & exhibebimus, & pacem & concordiam cum prænominatis & cæteris hominibus Regni Boemiæ ſervabimus perpetuo, ſicut ſuperiùs denotatur. In cujus promisſionis noſtræ robur ac evidens argumentum, præſentes ſcri & Sigillis noſtris, ac Dominorum, Theodorici Olomucenſis Thobiæ Pragen. Epiſcoporum ordinavimus communiri. Actum & datum Anno Dominicæ Incarnationis 1277. pridie Nonas Decembris.

Zapanowánij Ottagara Králetinij ſe zmjnka Léta Páně 1262. w Liſtech Kapitoly Pražſké o P. Zdiſlawowi ginak Zdeňkowi z Sſternberká / kdež položen geſt za ſwědka s ginými mnohými Pány / gichžto gména y giné privilegia wypráwugí takto: Dominus Andreas Aulæ Regiæ ſummus Camerarius, Dominus Iarosſius Burgravius Pragen: Dominus Cheron Iudex, Dominus Herman Subcamerarius, Zdiſlaus de Sternberk, Vlricus Burgravius de Loket, Vlricus de nova domo, Vilhelmus de Podiebrad, Sezema de Koſtomlat, Zdiſlaus Submarſalcus, Iaroſlaus Caſtellanus de Bôleſlav. Beneſsius Subcamerarius Moraviæ, &c.

Digitized by Google

W Plzni w Koſtele Farnījm / kdež ſe od mnoha

Set Let Páni z Sſternberka pochowáwali / toho ſpatřuge ſe něgaké ſtrowné znamenij: neb pro dlauhowěčnoſt Kamene Hrobnījho wījce ſe na něm textu wyrytého čījſti nemůže/ gednom to, Zdenick de Sternberk.

Dáwné pamětj okolo Léta Páně 1240 oznamugi

že Pan Wogtěch z Sſternberka za Krále Wácſlawa ſeděl na Saudu Zemſkém mezy ginými Pány takto popſanými: Beneš z Wartmberka/ Jan z Michalowic/ Jan z Wartmberka/ Heřman z Nowého domu/ Sezema z Auſti/ Plichta z Žerotījna/ Albrecht z Sſternberka/ Wylim z Hažmburka, a ginij/ kterýchž to gmen Páni ſpatřugi ſe tak také położenij w Létu 1300. y w Létu 1321. za panowánij Krále Jana, yakž doloženo bude pod Erbem Panůw z Wartmberka.

Za panowánij Krále Jana Léta Páně 1327.

geſt zmijnka o Panu Zdiſlawowi z Sſternberka w gednom liſtu téhož Krále takowá:

Nos Ioannes Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex ac Lucemburgenſis Comes, ſcire volumus Vniverſos, quod cum Thobias dictus de Beneſsov Camerarius Pragenſis devotus noſter dilectus, patrimoniales hæreditates ſuas, ſcilicet caſtrum Konopiſcz, Beneſsov oppidum, & Villas, Iatkonic, Ondrzeiovicz, Lhota, Podhaine maius, Podhaine minus, Radikonic, Konarzovic, Semonic, fideli noſtro Zdiſlao de Sternberk conſanguineo ſuo &c. dedit: donavit &c. [illegible] Thobias de Beneſsov Canonicus Pragenſis Villam Radikovic fratribus Ordinis S. Franciſci dedit ad uſum, fructum, Anno 1311. Takowé nadánij konffirmowal Král Wácſlaw. Léta 1392.

Léta Páně 1382. za Krále Wácſlawá / Pan

Kunat z Sſternberka s mnohými ginými Pány/ ſebral weliký počet Služebnījkůw a Poddaných při Joſſtowi a Prokopowi Margkrabůw Morawſkých/ a ſpolečně Wogſko Vherſké porazyli. O čemž Hágek w Liſtu 352. pijſſe takto:

Někteřij z Vhruow znamenagic Krále Czeſkého nedbanliwoſt a Margkrabůw dobrotiwoſt / bez powolenij a wědomi Krále ſwého wtrhli nenadále do Morawy/ a okolo Vherſkého Brodu a Hradiſſtě ſſkod welikých načinili. Což vſlyſſewſſe Joſſt a Prokop Synowé někdy Jana Otce Cýſaře Karla / rychle ſwých Podaných ponukli aby proti Vhrům táhli. A hned wyprawice ſe Bohuſſe z Bozkowic/ Wy-

wic/ Wy-

wic/ Wylim z černé Hory/ Giřý z Kunowic/ Haſſek z Krawi Hory/ Milota z Cžymburku/ Petr Žerotinſký z Koſyc/ Hanuš z Strážku/ Přenek z Wickowic a z Lauček/ Janek Kralicky z Křſowic/ Bohuſſe z Pruſynowic/ Kunat z Sſternberka/ Jaroſlaw Bělýk z Náměſſtě/ Zbyněk a Hrozek Bratřý z Daubrawice/ Mateg z Sſwábenic/ Geljnek z Weteřowa/ Hroznata z Wickowic a z Strážku/ Jaroſſek z Podole ꝛc. a pogawſſe Lid v Oſlowan/ puſtili ſe tegně až k Malenowicům/ a tak nenadále Vhry zaſkočili. Joſſt pak Margkrabě pogal půl třetjho Tiſýce Lidu giného z Morawy položil ſe pod Klenowicy/ očekawagice na Pány předřečený. Třetýho dne hnul ſe odtud mimo Kroměřýž/ a w tom Vhři počali ſe zpátkem obráceti s welikau kořiſti/ tož oznámeno gim že gſau od Morawanůw zatažený v Koryčan/ a oni zſſykowawſſe Lid proti Joſſtowi yakoby bogowati chtěli/ ale wždy po malu vſtupowali. Joſſt čas vhlýdawſſe když mu Páni weyſs gmenowaný přiſpěli/ kázal ſe ſwým s Vhry potýkati/ kteréž obklýčjce/ laupežný-

ky ty napořád mordowali. Padlo Vhrůw půl páta Tiſýce/ a půl čtwrtá Tiſýce Wězňůw do Holomauce přiwedeno. Páni gmenowaný neměli w ſwém Hauffu wice než ſedmnácte Set / neb toliko s ſwými Poddanými wytáhli.

Po wykonáný té Bitwy Joſſt wſſecku kořiſt oddal Panům Morawanům/ aby s ni činili coby koli chtěli/ kteřýž wezmauce co gim od Vhruow pobráno/ oſtatný gegich laupež mezy ſwé Wogáky rozdělili/ toliko Vhry bohatěgſſý ſſacowali/ chudé k wěčné ſlužbě podrobili/ a tudy Vhruom Morawu zoſſkliwili.

In libris Erectionum w Létu 1379. připomýna ſe toliléž Pan Zdeněk z Sſternberka takto: Nobilis Vir Dominus Zdenko de Sternberk, Dominus Caſtri in Konopiſt, quandam literam ſuam, nomi

ne Do-

ne Domini Alberti filij Domini Petri de Sternberk in Pergameno ſcriptam & Sigillorum appenſione munitam, ſanam & integram donationi decem Sexagenarũ quod ſuper teloneo pro Monaſterio in Beneſsovv &c. obtulit &c.

Mezy ginými Pány kteřjž na Saudu ſeděli Léta 1388. položená gſau gména y těch/ Albertus Senior de Sternberk, Albertus iunior de Sternberk, Zdiſlaus de Sternberk.

Léta Páně 1392. *Erectio Altaris* Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia Parochiali in Miecvveziovv (ut patet in lib: Erec.) připomjna Pana Wogtěcha z Sſternberka ſwrchu gmenowaného Syna Pana Petra z Sſternberka takto: Ego Albertus de Sternberk &c. Spiritus Sancti gratia, dedi, donaui decem Sexgenas cenſus annui in Villa VVlkovvic.

Na téhož Pana Wogtěcha yak ſe dominiwā wztahuge ſe y tato pamět: Erectio Sanctorũ Apoſtolorũ & S. Dorotheæ in Beneſſovv: Nos Albertus de Sternberk, Dominus in Konopiſt, & Procopius Plebanus Eccleſiæ in Grecz Reginæ, notum facimus, quod in Lhota dicta Dubovva prope Lſteyn dedi donaui quinq; Sexgenas in Villa Vranovv 32. groſſos, &c. Anno 1397.

O témž ibidem takowá geſt zmjnka: Donatio unius araturæ alodialis pro Altari Sanctæ Mariæ & Sanctorum Apoſtolorum, S. Dorotheæ in Beneſſovv. Nobilis Albertus de Konopiſt alias de Sternberk, octo Sexagenas dedit donauit cenſus annui & perpetui.

Idem D. Albertus de Sternberk, pro Monaſterio S. Franciſci in Ciuitate Pragenſi dedit viginti Sexagenas cenſus perpetui in Villa Dranouic. Anno Domini 1401. die 5. Martij.

Léta Páně 1395. w Knyhách Koſtela Pražſkého weyſs gmenowaných děge ſe zmjnka o Panu Smilowi z Sſternberka / y Manželce geho Pani Anýžce z Raudnice/proto, že nadala giſtý plat k Oltáři w Třebochowicých/ yakž w tých Knyhách zapſáno geſt.

Ten tolikéž ſe potom připomjna Léta 1406. těmito ſlowy: Tranſlatio cenſus ſex Sexagenarũ groſs: cum nouem groſsis Altaris omnium Sanctorum Patronorum & S. Katharinæ in medio Eccleſiæ Parochialis in Trzebiechowic de villa Raudnic ad Villam Sczenkovv. Anyzka de Raudnic, relicta quondam Simlonis dicti de Sternberk.

Digitized by Google

Knůhy gmenowané w Létu 1409. poznamenugi Pana Gindřicha z Sſternberka / kterýž Koſtelu in Plana nadal giſtý plat na Mleyn / a ten ſe pſal de Sternbek & in Plana.

Léta 1407 w Liſtu na Concilium Conſtanſkém wyſlaném podepſali ſe s ginými Pány (yakž doloženo) Pan Smil z Sſternberka / a Pan Jaroſlaw z Sſternberka a na Weſelé. O čemž Hágek obſſýrněgi.

Nynů dotčený Hyſtoryk w Liſtu 377. Létu 1420. piſſe o Panu Petrowi z Sſternberka w takowý ſmyſl: Den Zwěſtowánj Panny Marye / Břenek Sſwihowſký / Walkún z Adlaru a Žižka / magice nětco drahně Lidu Táborſkého táhli k Sudomiři / chtěgice tu ſſkodu včiniti / ale ſebrali ſe na proti ním Mincmeyſter od Hory Kutny / Petr z Sſternberka toho čaſu Miſtr Přeworſtwů Strakonického a Wácſlaw z Leſſtna / kteřůžto dawſſe Nepřátelům bitwu v Rybnjka gednoho / ſnažně ſe bili až do západu Slunce. Tu zabit gt Břenek Sſwihowſký / a zahynulo tolikéž mnoho Mužůw wýborných Pána Strakonického: Žižka vtečenům žiwot ſwůg zachowal / gehožto někteřů honili / wſſak on mage Kůň rychlý vgel s welikým ſtrachě až do Leſůw / kdež puſtiw gey / pěſſky s wětſſým bezpečenſtwům poſpiſſyl do Hor. Měli Wězňůw z roty Žižkowy ſſedeſáte a tři / kteréž wſſecky pogma Mincmeyſter do Hory poručil ge w gedné ſſachtě zahrabati. Což y pod Prahau poznamenáno.

W Liſtu potom 380. týž Hágek o Panu Petrowi z Sſternberka mluwů takto: Cýſař mage Lidu počet nemalý / položil ſe nad Zbraſlawi / odkudž poſlal do Rjſſe / žádage od Němcůw proti Cžechům pomocy / kteřůž na žádoſt geho přitáhli Wogenſký / pročež Pražané obáwagice ſe té ſýli / poſlali y oni k Táborům o pomoc / kteřů ſe počali z toho wymlauwati / a když Táborowé přitáhli k Beneſſowu / nechtěli gich do Měſta wpuſtiti / ale gim přichyſtali doſtatek wſſech potřeb. Ale oni o to ſe hněwagice / poſlali Poſly ſwé pro Chleby a giné potřeby / a w tom ſpůſobili že byl oheň ſkrytě položen, y odeſſli. O nůchž magic zpráwu Cýſař / wyſlal čtyry hauffy Lidu ſwého / aby ge wyſſpehugic bogem rozpláſſyli. W gednom hauffu byl Heytmanem Wácſlaw z Leſſtna / w druhém hauffu Petr z Sſternberka a z Konopiſſt / w třetům hauffu Janek Swidnický / a w čtwrtém Albrecht z Donna: ti přigewſſe na Tábory z Lučiſſt welmi z huſta ſtřjleli / ale že pro huſté krowů w kterémž Tábořizaſedli gůzdnů neměli takowé přiležitoſti / muſyli gich zanechati. Zabit potomně gmenowaný Petr za Panowánů Zygmunda Cýſaře / když chtěl Prahu mocy opanowat /

nowat/ a to s Jaroſlawem z Sſternberka a z Weſelé a s mnohými ginými Pány/ yakž o tom důwodněgi při Stawu Měſtſkém dotčeno bude.

Léta Páně 1421. Liſt Zygmunda Cýſaře Uherſkého a Czeſkého Krále/

připomjná Pana Alſſe z Sſternberka Raddu téhož těmito ſlowy: My Zygmund z Božj miloſti Kžijm ſký Král/ po wſſecky čaſy rozmnožitel Kžijſſe/ Uherſký / Czeſký / Dalmatſký / Charwatſký zc. Král. Wzkazugem wſſem Pánům / Rytijřům/ Panoſſeni/ Měſtům/ y wſſy Obcy Králowſtwij Czeſkého / náſs aumyſl dáwagice wám wěděti / že gſme ſrozuměli / žeby měl Sněm Panſký a Obecnij w Czechách býti na tento čas. Protož gſme k wám Urozené Alſſe z Sſternberka ginák z Holic/ a Putu z Czaſtalowic Raddy náſſe wěrné milé wyſlali/ aby náſſe Poſelſtwij k wám wykonali zc. Rakž o tom napſáno bude při ſpiſowánij Měſt obſſýrněgi.

Pana Jana z Sſternberka připomijnagi

některé pamětij mezy Liſtmi Panůw z Hažmburka/ kterého ž někdy Pan Hynek Zagic z Hazmburka ze třech Tiſýc Kop gro: pohánel/ a s nim tyto Pány: neyprwé Pana Burkarda z Janowic a na Opočně/ Purgkrabij Pražſkého/ Pana Putu z Ryzmberka a na Sſwihowě/ Neywyšſſijho Sudijho Králowſtwj Czeſkého / Pana Jana z Sſelnberka Kanclijře/ Pana Jana z Sſwamberka Přewora Strakonického/ Pana Gindřicha z Plawna Hrabě z Hrnſſtenſſteyna/ Purgkrabij w Miſni / Pana Beneſſe z Kolowrat a na Bezdružicých/ Pana Zdeňka Koſtku z Poſtupic/ Pana Wylima z Lanſſteyna řečeného Zub/ Pana Jana Slawatu z Koſſmberka na Chlumě / Pana Jana z Lanſſteyna a na Tuchorazy/ Kryſtoffa z Koſſeně a na Czerhenicých / a to ſe dálo Léta Páně 1493.

O těmž Panu Janowi z Sſternberka w Liſtech Kapitoly Pražſké zmijnka ſe děge při Létu Páně 1496.

W Létu Páně 1447. dokožuge Hágek gméno

Pana Zdeňka z Sſternberka a na Konopiſſti/ Pána w hrdinſkých wěcech ſkuſſeného/ kterýž gſa žádaný když weliká roztržka byla mezy Knijžaty Miſſenſkými o rozdijl/ k takowé potřebě s nemalým počtem Lidu přigel / ale že tehdáž Czechům ſſtěſtj neſlaužilo/ yak ſe wrátil do Wlaſti ſwé/ radil aby žádný z Czech do Miſſně na ſlužbu negijždel/ kterýby oto pečowati chtěl / aby mohl hrdlo y ſtatek ſwůg zachowati.

O čemž

O témž Panu Zdeňkowi Liſt 426. Kronyky Hágkowé zněij takto: Přitom čaſu Táborſſtij aby nezapomenuli obyčegůw Žižkowých/ ſebrawſſe ſe v weliké počtu/ gezdili okolo Milíčina/ Beneſſowa a Prčice/ holdugic Kněžij s Bohatými Sedláky/ mnohé mučili až do ſmrti/ zwláſſtě ty kteříž co dáti neměli/ Koſtelůw mnoho zlaupili a zkazyli/ do kterýchž chudý wěcý ſwé zſnáſſeli. A w tom Zdeněk z Sſternberka ſpůſobil naně zálohu v Milíčina/ kteréž porazyl na hlawu/ a wſſecky mordowati rozkázal/ tak že gich ſotwa čtyry neb pět zwěſtowatelůw z porážky vſſlo/ a wzal gim čtyrydceti pět Wozůw laupežij naſſpižowaných/ tři Srubnice a dwě Hauffnice.

W Liſtu též Kronyky 426. yakž y nahoře/ gmenugi ſe předřečenij Páni z Sſternberka/ Aleſs/ Zdeněk a Petr/ z takowé příčiny: Toho čaſu Frydrych Král Řijmſký aby ſwému řčenij za doſt včinil/ poſlal ſwé Poſly do Czech/ totiž Eneáſſe Muže včeného/ kterýž měl po ſwém Otcy přijgmí Siluius/ a byl v weliké láſce při Zygmundowi Cýſaři/ a ten mnoho napſal o příbězých Czeſkých/ yako člowěk včený a zběhlý w Pijſmě/ a byl potomně y Papežem nazwaný Pius Secundus/ ſpolu s Albrechtem z Erbſſtorffu/ s Prokopem z Rabſſteyna/ a s Gindřichem Trukſaſem/ y na ten čas Hoffmiſtrem Dworu Cýſařſkého. Ti Poſlowé radiby byli wgeli do Prahy/ ale že ſe tehdáž neduhowé mornij welmi rozmáhali/ když gedauce od Hradce do Beneſſowa přigeli/ tu zůſtali. K přigeli k nim Giřij Gubernator z Kunſtátu a z Poděbrad/ Gindřich z Rožmberka/ Aleš/ Zdeněk a Petr z Sſternberka/ Zbyněk z Hazmburka/ Jan Smiřický/ Jan Czabelický/ Zdeněk Koſtka/ Jan Malowec/ Jan z Hrádku/ Purgmiſtřij Měſt Pražſkých/ Sſeffmiſtřij od Hory Kutny: Poſlowé z Plzně/ z Ziatče/ z Laun/ z Hradce nad Labem/ z Klatow/ z Litoměřic/ z Buděgowic/ z Slaneho/ z Kolijna/ z Hradiſſtě Táborſkého/ a tu rokowali o Krále Ladiſlawa/ kterak a yakýmby ſpůſobem měl w Králowſtwij Czeſkém kráčeti/ a kterýby z Panůw Krále geſſtě wěku mladého měl opatrnoſti ſwau ſprawowati. Tu tolikéž obſſijrně Eneáſs rozmlauwal s Gubernatorem Giřijm Poděbradſkým ſkrz Tolmače o přigijmánij pod gednau a dwogij ſpůſobů/ yakž o tom w Epiſſtolách geho Tractátu proti Táborům obſſjrnými ſlowy napſáno geſt.

Gmenowaný Hyſtoryk Hágek w Létu 1457. a Liſtu 434. mezy ginými wyſlanými Pány do Frankreychu Králi Ladiſlawowi pro Ženu/ klade Pana Zdeňka z Sſternberka/ kterýž, když giž dáno znáti než Newěſtu doſtali/ že Ladiſlaw vmřel/ Krále Frantſkého welmi hněwiwého opatrně vkrotil/ pro zanechánij neb zawrženij Newěſty Dcery ſwé/ mluwić takto: Neygaſněgſſij a neymiloſtiwěgſſij Králi a Pane náš/ znáti ráčij twá welebnoſt, že wſſyckni Lidé ſmrtedlnij gſau/ a žádný wuoli Božſké nemůže ſe protiwiti. Poněwadž tehdy Pán Bůh ráčil nám wzýti Pána naſſe°/ za to proſýme račte nám dáti za Pána a Krále Syna waſſe°: k čemuž geſtliže ráčj ſwoliti twá welebnoſt/ my yakožto neyhlawněgſſj přigedůce domu, obeſſleme Stawy/ kteréž y nutiti budeme aby Syna waſſe° za Krále Czeſkého a Vherſkého přigali: a té naděge gſme, že to ſnadně ſpůſobijme.

Ta řeč lijbila ſe Králi tak dobře/ že geſt Syna ſwého za Krále dáti připowěděl/ y ge bohatě darowal a z Země pokogně propuſtil/ žádagice wſſech

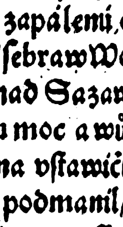
aby o to pečowali co gſau včiniti přiſljbili/ ale oni přigewſſe do Prahy/ odepſali Králi Frantſſkému/žeby to rádi k ſkutku přiwedli/než že k tomu Lid obecnȳ nechce dáti powolenȳ. O čemž dotčeno y w poſlaupnoſti Knȳžetſtwí při panowánȳ Ladiſlawa Krále.

Weypis Přȳſahy Krále Giřȳho obſahuge w ſobě Pana Zdeňka z Sſternberka Purgkrabȳ Pražſkého s mnohými ginými Pány/kteřȳž v Hágka w Liſtu 437. Létu pak 1458. takto položeni gſau: Já Giřȳ řádně wolený Král Cžeſký/weypis této mé přȳſahy poſýlám neyſwětěgſſȳmu Otcy w Kryſtu Kalixtowi třetȳmu/tak že ſe chcy zachowati. Toho na ſwědomȳ a zdrženȳ pečet mau wlaſtnȳ k tomuto liſtu na pargameně pſanému / s giſtým mým wědomȳm přiwěſyti gſem rozkázal. Také pro lepſſȳ toho wſſeho vgiſſtěnȳ a zdrženȳ/ požádal gſem Vrozených/Pana Zdeňka z Sſternberka Purgkrabȳ Pražſkého/a Pana Zbyňka z Hazmburka Sudȳho/a Pana Prokopa z Rabſſteyna Kancléře/že gſau ſwé pečeti toho na zdrženj wedlé mé přiwěſyti dali. Dán w Praze ſſeſtý den Měſýce Máge/Léta ut ſuprà.

W Liſtu pak 441 v téhož Hyſtoryka wyprawuge ſe weliká neliboſt Krále Giřȳ° z námluwy Miſtra Rokycana/proti P. Zdeňkowi z Sſtern: pto že ſe s ginými v Krále domlauwal/aby ſproſſtěna byla pečet ge° od přȳſahy včiněné od Krále Papeži/a té aby on za doſt činil/yakž o tō v Hágka tyto ſlowa zněgi / ſpurnoſt Krále Giřȳ° ſkrz Rokycana zapálenů, oznamugicý. Král mage naděgi w ſýlu Měſt Pražſkých a giných/ſebraw Wogſko, dal obehnati Raudnicy/potō Leſſtno/Konopiſſtě/Koſtelec nad Sazawů Střmelice/a giné Hrady Panu Zdeňkowi náležegicý/chtě ſwau moc a wůli Rokycanowau proti ſwým Zápiſum wyplniti. Neb Rokycana vſtawičně geho napomȳnal/aby ginak nečinil/než aby ty odpornȳky ſobě podmanil/a on že ſe chce s Papežem y ſewſſemi Kardynály o wȳru hádati / a ge wſſecky Zákonem Swatým přemocy/2c.

Zdeněk z Sſternberka tehdáž přigel od Cýſaře z Wȳdně až do Gihlawy kdež zwěděl co ſe w Cžechách děge/zwláſſtě na ſwém Zbožȳ bez opowědi: y činil odtud Králi welikau ſſkodu/a ginȳ Páni tolikéž/ w Kragi Bechynſké/Plzenſkém/Prácheňſkém/a Poděbradſkém/ſſacowali/hyndrowali/a Statky ohněm pálili. Z čehož přiſſla chudým lidem záhuba a přiliſſná drahota/a žádný neſměl ſyti ani worati/neb yak ſe kdo w Poli neb w Leſe vkázal/hned byl yat a zſſacowán.

Kunegunda à Sternberk Georgij Regis Bohemiæ Conjunx:

ejuſdem filia Zdena, Alberto Duci Saxoniæ in matrimonium Anno Domini 1459. copulata undecima Novembris, obijt in Vrbe Miſna ad latus Alberti Mariti, Anno 1510. Februarij die primo ſepulta, o kterėž napſané gſau tyto Werſſe:

Candida Simplicitas & morum pulchra venuſtas
Ornatu reliquo pulchraq; viſa magis.
Arce Torentana moritur, Miſnæue quieſcit
Quæ Matronarum ſplendida gemma fuit.

W Létu

Digitized by Google

W Létu Páně 1483. o Panu Jaroſlawowi z Sſternberka takowá ſe památka nacházý, w Liſtu geho daném w Auterý před ſwatým Giřým / a w tyto ſlowa zněgicým:

My Jaroſlaw z Sſternberka wyznáwáme tímto Liſtem ꝛc. Kakož někteřj přátelé naſſy, a wedlé nich Pan Zdiſlaw z Sſternberka Bratr náš nedílený toho čaſu/dobyli gſau Horažděgowice/ kteréž dali Urozenému Panu Janowi z Sſwamberka a na Strakonicých Miſtru Přeworſtwj Cžeſkého a Zákonu geho, za giſtau ſummu Zlatých/ kterézto Penjze podělili / tak že přiſſlo na můg djl 266 Zlatých wſſe Uherſkých. Přičemž byli Mareš Cžeyka z Olbramowic/Petr Kořenſký z Tereſſowa a na Radíni/Bedřich z Korny/z Malenic a na Opalce/a Oldřich z Sſtěkera z Měronic/ꝛc.

Pani Anna z Boſkowic pozuſtalá

Wdowa a Manželka po nebožtíkowi Panu Alſſowi z Sſternberka dobré paměti/přiznala že Zápis ſlowo od ſlowa wlaſtnj byl / kterýž byl dal geho Králowſká Jaſnoſt Panu Alſſowi Manželu gegímu/ a Panu Zdeňkowi z Sſternberka / kteréhož weypis ſwědčj we wſſech ſlowých yakž Mageſtát to oznamuge/a to ſe dotýče Pana Jana Dětinſkého z Wartmberka/ꝛc. To přiznánj čínila Pani Anna weyš gmenowaná. Léta 1456.

Pamětj Kláſſtera Bechynſkého připomjnagi

Pány z Sſternberka tímto pořádkem a těmito ſlowy:

Anno Domini 1490. feria ſexta ſub octaua Patris noſtri Franciſci, quæ tunc fuit, octaua Octobris, Fratres minores de obſeruantia, introducti ſunt ad locum Bechinenſem, per Reuerendum Patrem, fratrẽ Antonium de Lipczic, ejusdem ordinis tũc vice Prouincialem Bohemiæ, idq; permiſſu & volũtate Dominorũ de Sternberk &c.

Anno 1501. Locata ſunt fundamenta die 29. Aprilis, Eccleſiæ, loci præfati; per Magnificum ac Generoſum Dominum Dominum Zdiſlaum de Sternberk Dominum Bechinenſem, qui fuit fautor & Pater Fratrum ardentiſsimus.

Anno autem 1502. die 26. Aprilis, poſt feſtum Sancti Marci Euãgeliſtæ, præfatus Magnificus Dominus Dominus Zdiſlaus debitum uniuerſæ Carnis exoluit, in caſtro Oleſſovv Morauiæ, in reuerſione de Hungaria à Domino Rege, habens ſecum fratres de obſeruantia; obijt cũ optima præparatione ac viatico ſalutari, in ſella ſedendo, ac junctis manibus uſq; ad ultimam horam loquendo, tandem deuectus ad fratres de

obſeruantia ad locum noſtrum Olmuc: ac ibidem, ſicut ipſe ordinauerat tumulatus, propter cuius mortem planctus fuit inter Fratres.

Léta Páně 1480. ten Pátek před Letnicemi ginák po Swaté Zioffij / Pan Jaroſlaw z Sſternberka bral Manželku od Porucnijkůw (Pani Kateřiny z Guttnſſteyna / Pana Mikulaſſe z Guttnſſteyna / a Panoſſe z Martic) Pana Wácſlawa z Rabſſteyna Dceru ſPannu Mandalénu z Rapſſteyna / Synu ſwému Panu Zdeňkowi z Sſternberka / kterauž měl wzyt we čtyrech letech pokád zběhlých od S° Martina neyprwé přijſſtiho : Weſeli mělo byti na Táchowě neb Rabſſteyně / kteréžto měl wěnowati půl druhého Tiſýce Kop gro: Cžeſkých / na kteréž vſtanowil Rukogmě Pana Jana Towáčowſkého z Cymburka na Boleſlawi / Neywyšſſijho Komornijka Králowſtwij Cžeſkého / a Zprawcy Krage Boleſlawſkého / Zdiſlawa z Sſternberka / Jana z Sſelnberka Neywyšſſijho Kancléře Králowſtwij Cžeſkého / Beneſſe z Kolowrat a na Lipſſteyně / Panoſſe / Marſſe Cžeyku z Olbramowic / Petra z Žerotijna na Radyně / Suda z Rženec / Lipolta z dlauhé Wſy a z Oſlec / Gindřicha Witu z Zrzawého / Oldřicha z Chraſti a we Zdáře / Beneſſe Cžeſtolara z Hořowic / Gindřicha Drachowſkého z Drachowa.

Liſt Kláſſtera Oſeckého w Létu Páně 1490.

vwozuge w paměť Pana Jaroſlawa z Sſternberka / Heytmana Plzenſkého Krage a Rakownického / ſpolu s Manželkau geho y s Dijtkami takto:

Nos Frater Ioannes, Abbas Monaſterij Sanctæ Mariæ in Oſsek Ciſtercienſis ordinis Pragenſis Diocæſis ejusdem ſacerrimi ordinis & Capituli, Generalis auctoritate, committimus, vobis magnificentiſsimæ Nobilitatis, Domino Domino Iaroſlao de Sternberk inclyti Bohemiæ Regni Baroni Chriſtianiſsimo, Plſnenſis, Rakounicenſis, diſtrictuum, Capitaneo Supremo, nec non veſtræ Contorali Dominæ Elyzabet de Gerovv, nec non filijs & Dominis, Domino Zdenkoni, Ladiſlao, Ioanni, Georgio, Henrico, Adalberto, filiabus, Catharinæ & Annæ &c. ut in Autographo.

Léta Páně 1513. Hágek w Liſtu 465. Pana Ladiſlawa z Sſternberka gmenuge Kanclijřem Králowſtwij Cžeſkého / za panowánij Krále Wladiſlawa / a pokládá gey mezy ginými Pány / mluwijce o weypráwě Panůw Cžeſkých takto: Při čaſu Swatého Martina / někteřij Páni y z Rytijřſtwa wyprawili ſe k Králi do Budinu / chtěgice něgakau žalobu weſti na Knijže Bartholoměge / a gmenowitě tito: Petr z Rožmberka / Zdeněk Lew z Rožmitala Purgkrabě / Ladiſlaw z Sſternberka Kanclijř / Buryan Trčka z Lipy Podkomořij / Rzepa / Oppl / Rendl / Wy-

lim z

lim z Daubrawſké Hory. Kníže Bartoloměg dal ſe tolikéž nagíti s dwěma z Starého Měſta / a s dwěma z Nowého, wyſlanými / žalowáno tehdy na Kníže / žeby ſe s Měſty proti Panům ſpuntowal a zapſal / a žeby Služebníci geho weliké ſſkody činili Wratiſlawſkým a giným Slezákům / čemuž on odpjral wſſemu y Měſſtiané s ním / prawjce že oni s ginými Měſty ſtogj wedlé ſwých ſwobod a Prwilegj. Páni pak a Rytjřſtwo ſami mezy ſebau byli roztržitj / yako Buryan Trčka Podkomořj byl proti Ladiſlawowi Kancljři a Albrechtowi Rendlowi / kterýž prawil žeby ho chtěli z Podkomořſtwj ztlačiti / yakož gſau vmyſlili Podkomořjmu naprotimyſlnoſt Wraždu z Hoffrychtrſtwj ſložiti, a dáti ge Roſtočkeᵛ / pročež wznikli před Králem weliké wády / netoliko o ty ale y o giné wěcy. Nic méně Trčka zůſtal Podkomořjm / a Král pro porownánj giných roztržitoſti / položil Sněm na druhé Léto w Praze na S° Pawla na Wjru obrácenj / a tím ge odbyl.

W Liſtu gednom pſaným Léta 1509. w Auterý po Swatém Františſku / pokládá ſe Pan Ladiſlaw z Sſternberka mezy ginými Pány za Neywyſſſjho Komornjka Králowſtwj Czeſkého / gehož tato geſt kopie:

My Wladiſlaw z Božj miloſti Král prwnj dlužnjk / a my Zdeněk Lew z Rozmitalu a na Blatny Neywyſſſj Purgkrabě Pražſký / Ladiſlaw z Sſternberka a na Bechyni Neywyſſſj Komornjk Králowſtwj Czeſkého / Petr Berka z Dubé a na Lippé / Girjk Bezdružický z Kolowrat a na Buſſtěhradě / Wiktorjn Křinecký z Ronowa a na Rozdalowicých / Girjk z Sſelnberka a z Koſti / Jan z Wartmberka a na Dubu / Bernard z Waldſſteyna a na Bělé Neywyſſſj Mincmeyſter Králowſtwj Czeſkého / Hynek / Boček z Kunſtátu / Girjk Karljk z Nezetic / Burkart z Sulegewic a na Duchcowě / Rukogmě Geho milo: a za geho Králowſkau miloſt / oznamugem že gſme dlužnj Vrozeným Wládykam / Eliſſce z Němičewſy / a Zygmundowi z Kopydlna wěřitelům naſſym / nebo gednomu každému z nich / giſtého a ſprawedliwého dluhu čtyry Tiſýce Kop groſſůw Czeſkých ſſjrokých a dobrých ꝛc.

Když byl wolen Léta Páně 1452. Girjk z Kunſtátu za Gubernatora Králowſtwj Czeſké° / w Liſtu wywolenj neb Originálnjm podepſali ſe tito Páni a Rytjři: Aleſs z Sſternberka Neywyſſſj Komornjk Deſk Zemſkých / Zdeněk z Sſternberka Neywyſſſj Purgkrabě Pražſký / Gindřich z Lippého Neywyſſſj Marſſalek Králowſtwj Czeſké° / Zbyněk Zagic z Hazmburka / Haſſek z Waldſſteyna a na Weliſſy / Hynek Kruſſina z Lichtmburka / Hanuš z Koldic / Zdeněk z Rozmitala / Gindřich ze Stráže / Gindřich Berka z Dubé a z Lippého / Gindřich z Michalowic / Jan Zagimač z

Kunſtátu / Jan z Sſwamberka / Jan a Oldřich Bratřij z Hazmburka a z Roſti / Hynek z Náchoda a z Střjbrné Hory / Jan z Janowic a z Preſſpurku / Buryan z Guttnſſteyna / Frydrych z Donina / Albrecht z Kolowrat a z Krakowce / Gindřich a Beneſs Bratřij z Kolowrat a z Žehrowa / Boreſs z Oſeka / Jan z Bihňowa Heytman Krage Cžáſlawſkého / Wylim z Wartmberka a ze Zwijřetic / Wylim z Gilburku / Jan z Smiřic / Geſſek z Koldic / Mikuláſs Trčka z Lippé / Beneſs z Kolowrat a z Bočowa / Jan z Sukole Heytman Krage Kauřimſkého / Zdeněk z Poſtupic Heytman Krage Chrudimſkého / Geſſek z Boſkowic a Swoianowa / Jan z Náchoda / Bohunek z Klinſſteyna / Gindřich Berka z Dubé z Lippého a z Koſtelce / Soběſlaw z Miletjna / Ludwijk z Rozmitála / Jan z Berhowa / Jakub Wřeſowec Heytman Krage Ziateckého / Geſſek z Dubu a z Zlobow / Beneš z Wartmberka a z Zákopij / Jan Malowec z Pacowa / Wácſlaw Daupelik z Weyſſyna a z Orlika / z Sſtěpánowa / z Wertba / a z Waldeka / Cženěk z Klinſſteyna / Jan Calta z Kamenné Hory a z Rabſſteyna / Mikuláš Berka z Dubé a z Limburka / Mikuláš z Guttnſſteyna a z Měſtečka Heynic / Dar ſeděnijm na Hamerſſteyně / Mikuláš z Lobkowic a z Haſnſſteyna / Diwiš Slawata z Roſſmburka / Jan z Mochowa / Arnoſſt z Czernic / Jan Pardus z Wratkowa a z Rychmburku / Zykmund Betowec z Puſperku a z Rzičan / Jan z Rzičan / Jan z Rabſſteyna / Beneš Mokřowický z Huſtiřan / Purgmiſtřij a Raddy Starého / Nowého / y Menſſijho Měſt Prazſkých / Wácſlaw Starſſi y mladſſij z Petrowic / Jan z Wřeſowic a z Chomutowa / Burkard Kamaryt z Žerownice / Mataus z Záhoři / Mateg z Duba / Zbyněk z Soběſſyn / Waněk z Wrabij / Jan z Včelic a z Trzené Wſy / Waněk z Salawy / Burkard z Kopydlna a z Kučic / Jan Boſſecký z Lewid a z Cwatěrub / Jan Kaplijř z Sulewic / Zdeněk Lučinſký z Kopydlna / Aleš z Weletic a z Brodčijna / Bořiwog z Lochowic a z Okoře / Bohuſſek z Sulewic a z Koſſtialowa / Jan z Strhana ſeděnijm w Hoſtini / Předbor z Rzepnic a z Mniſſku / Jan z Kunwaldu a z Drazic / Czeſtolar z Hořowic / Ctibor z Swogkowa a z Kučice / a ginij. Měſta pak:

Hradec nad Labem / Hora / Cžáſlaw / Litoměřice / Launy / Ziatec / Slaný / Kauřim / Limburk / Klatowy / Czeſký Brod / Pijſek / Wodňany / Suſſyce / Auſtij nad Labem s Obcemi ſwými. A tak wſſyckni wůbec Páni / Rytijři / Zemané a ginij Lidé obecnij Králowſtwij Czeſkého (yakž při koncy gmenowaného Liſtu pſáno geſt) w Starém Měſtě Prazſkém na Sněmu shromážděnij gſúce / wolijme a wyzdwihugeme ſobě za Zprávcy mocné° a prawé° w témž Králowſtwij Czeſkém / Vrozeného Pana Giřijho z Kunſtátu a z Poděbrad / přidáwagic k němu Vrozené / Slowutné / a Opatrné Lidi a Pány / Pana Alſſe z Sſternberka / Zdeňka z Sſwamberka / Zbyňka Zagice z Hazmburka / Gindřicha z Michalowic / Jana z Smiřic / Mikuláſſe Trčku z Lippy / Jana z Sutic Zdeňka Koſtku z Poſtupic / Jakuba z Wřeſowic / a z Měſt, Waňka z Knězomoſtu řečeného Walečowſký / a Bartoſſe Pţáčka z Slané°. Datum Liſtu toho w Praze / Léta Páně 1452. ten Cžtwrtek po S. Giřij.

Magi to nadáni P. Sſternberka z obzwláſſtnij láſky Králůw Czeſkých na wěčné čaſy ſtworzeno / že Starſſij z Rodu gegich Ius feudum podáwati má Panſtwj Liaenſkého / kteréž geſt na Mezech Margkhrabſtwij Brandeburſkého a hořegſſij Lužacij / yakž ſe to přihodilo Léta 1601. prwnijho dne Měſýce Czerwence / když Vrozený Pán Pan Adam z Sſternberka Neywyšſſij Sudij Králowſtwij Czeſkého w Domu ſwém na

Augez

Augezdě, jure Regio inveſtivit Nobilem & Generoſum Dominum Ioachimum à Schritnburk, Lorknicz, Stranpetz hæredem & Dominum, mãdatorio coram nomine dicti Domini Principalis comparente, clariſsiſimo Viro Gregorio in Stirnkov Iureconſulto homagium in animam dicti Domini Principalis præſtante.

Pan Zdiſlaw z Sſternberka a na Bechyni / Léta

1485. včinil obdarowánij Měſtu Bechyni Liſtem takto pſaným:

Zdiſlaw z Sſternberka a na Bechyni / ꝛč. Známo činijm tímto Liſtem obecně předewſſemi / kteřijž gey vzřij čijſti neb ſlyſſeti budú / ꝛč. Kakož gt Vrozený Panoſſe Jan z Lažan, těchwijle Pán dědičný Bechyně / znamenaw ſnažnoſt a prosbu ſwých wěrných poddaných / maudrých a Opatrných Měſſtianuow Lidij ſwých dědičných Měſta doleg ſſijho Bechyně / Práwa gich a ſwobody za Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Gindřicha z Lažan pominula ſkrz rozličné wálky a rozbroge w Czeſké Zemi potwrdil s ſwau wlaſtnij a přirozenau pečetij / a k tomu Vrozenij a Statečnij Rytijři Pan a Pece z Zeydlic / Mikuláš z Ruchgeb / a Slowutnij Panoſſy Oldřich z Hlawatec ꝛč. Pečetij ſwé tolikéž přitiſkli / Já Zdeſlaw z Sſternberka ſwrchupſaný / ty wſſecky práwa gich, yakožto Pán dědičný na potřebnoſt a prosbu týchž / dobrowolně tímto liſtem vpewnňugi budaucně y wěčně / tak aby ani dědicowé a budúcý mogi přátelé gim toho nezruſſowali / ale wždycky po wſſecky čaſy budaucně drželi / twrdili / giſtili / y potwrzowali bez proměny / a wſſe ligaké překažky. Toho na ſwědomi a potwrzenij a pro lepſſij giſtotu pečet ſwau wlaſtnij a přirozenau kázal gſem přiwěſyti k tomuto liſtu dobrowolně / kterýž geſt pſán Léta ut ſupra od narozenij Syna Božijho / w pondělij na den Swatého Zykmunda.

Při Létu potom 1514. Liſt Krále Wladiſlawa

Vherſkého a Czeſkého / zmijnku činij o Panu Ladiſlawowi z Sſternberka a na Bechyni / Neywyšſſijm Kancléři Králowſtwij Czeſkého / w tyto ſlowa zněgicý:

My Wladiſlaw z Božij miloſti Vherſký Czeſký / Dalmátſký / Charwátſký / ꝛč. Král Margkrabě Morawſké a Lužické / Knijže Lucemburſké a Slézſké / ꝛč.

Oznamugem tímto Liſtem wſſem / že gt na nás wzneſl Vrozený Ladiſlaw z Sſternberka a na Bechyni / Neywyšſſij Kancléř Králowſtwij Czeſkého / wěrný náš milý / kterak geſt na gruntech ſwých něgakau Rudu nalezl / přitom nás žádagic / cožkoli / budto Zlata, Střijbra a neb giných Rowůw na těch Horách a gruntech ſwých naſſel / a s Kwerky ſwými neb Hawéřmi dobyl / abychme gemu z

s Dědicy geho to dědičně dáti ráčili: Kteréžto prosbě a žádoſti geho miloſtiwě nakloněni gſauce/ pro ſlužby gmenowaného Ladiſlawa pilné pracné a vžitečné/ kteréž geſt nám nákladně a platně činil a činiti nepřeſtáwá/ s dobrým roznyſlem a s raddau wěrných naſſych milijch/ mocý Králowſkau w Czechách k tomu gſme ſwolili/ a timto liſtem ſwolugem/ tak aby Ladiſlaw s dědicy a budaucými ſwými na ſwých gruntech/ wſſech Rud awſſeliyakých Rowůw/ Zlatta/ Střijbra/ Mědi/ Železa/ a giných/ kteréžby na ſwých gruntech dobyli/ ſwobodně a bez překážky naſſy y budaucých Králůw Czeſkých/ y giných wſſech lidij/ dědičně vžijwali a vžijwati mohli/ tak aby ani deſátkůw ani nic toho cožby nám do Komory naſſy yakožto Králi Czeſkému a nebo budaucým naſſijm Králům Czeſkým přijſluſſelo/ powinni nebyli činiti a dáwati/ a wſſecky takowé Rowy aby mohli k ſwému vžitku obraceti/ pokudžby ſe gim zdálo a widělo/ též y prodati buď w Zemi a nebo wen z Země/ a Mincmeyſtři naſſy Králowſtwij Czeſkého s tim nic činiti nemagi/ než on Ladiſlaw s Dědicy ſwými, bezewſſy překážky ty wěcy po ſwé wůli řijditi magi/ a toho wſſeho ſwobodně vžijwati. Protož přikazugem Mincmeyſtru Králowſtwij Czeſkého nyněgſſimu y budaucýmu/ y giným wſſem Auřednijkům a poddaným naſſým téhož Králowſtwij, abyſſte ſwrchu pſaného Ladiſlawa y s Dědicy a budaucými geho/ při těch wſſech miloſtech ſwrchu pſaných, měli, drželi/ a neporuſſytedlně zachowali/ ginače nečinijce pod vwarowánijm hněwu a nemiloſti naſſy. Tomu na Swědomi Pečet naſſy Králowſkau k tomuto Liſtu gſme přiwěſyti rozkázali. Dán na Budinu den S° Matěge Apoſſtola Božijho/ Léta Páně 1514. Králowſtwij naſſijch Vherſkého 24 a Czeſkého 43.

Téhož Pana Ladiſlawa z Sſternberka připomijna druhý Mageſtát Wladiſlawa Krále pſaný takto:

My Wladiſlaw z Božij miloſti Vherſký Czeſký/ Dalmátſký a Charwátſký Král/ etc.

Oznamugem timto Liſtem wſſem/ že znamenawſſe Dědicůw naſſijch w Králowſtwij Czeſkém toho býti znamenitau potřebú/ poněwadž w tom Králowſtwij vſtawičně bytem býti nemůžeme pro mnohá giná Králowſtwij tohoto naſſeho Vherſkého zaneprázdněnij/ a naſſe Nepřátely kteréž máme/ wzawſſe wlaſtnij raddu Neygaſněgſſijho Knijžete a Pána Zygmunda Krále Polſkého/ welikého Knijžete Litewſkého/ Ruſkého/ Pruſkého/ etc. Pana Dědice a Bratra naſſeho neymilegſſijho/ mocně mocý naſſy Králowſků w Czechách/ kteráž nám, Králi Ludwijkowi Dědicům naſſijm y budaucým Králům Czeſkým wlaſtně náležij/ toto nařizugeme.

Neyprwé, yakož Mincmeiſtr náš Hory Kutny řijdij a nynij zprawuge tak dále chceme aby ge řijdil a zprawowal/ tak žeby přitom zůſtáwal/ a Hory Kutny y na Horách Kutnách a na giných wſſech w tom Králowſtwj Czeſkém lidi naſſe y důchody wſſecky Hornj k ruce naſſy a Dědicůw naſſijch zprawowal/ nynij y na budaucý čaſy.

A Prokurátor náš/ Zámky/ Auřednijky a Zbožij naſſe k těm Zámkům přiſluſſegicý/ Many a Kláſſtery naſſe y giné Lidi naſſe duchownij/ kteréž w tom Králowſtwij Czeſkém máme/ a kteřijž k panowánij naſſemu přijſluſſegi k ruce naſſy aby zprawowal řijdil/ a k ewſſem důchodům ze wſſech Zbožij naſſych dohlijdal.

Co ſe pak tkne Podkomořijho naſſeho w těmž Králowſtwj/ chceme aby on Podkomořij Měſta naſſe y důchody z týchž Měſt k ruce naſſy, Dědicuow

naſſych

naſſych a k dobrému naſſemu zprawowal/ a w tom naſſeho Krále Ludwjka Dědicůw naſſych dobrého, poctiwého a vžitečného wyhledáwal/ vznáwagic w tom býti naſſy, Krále Ludwýka, Dědicůw naſſých neymilegſſých pilnau a znamenitau potřebu/ tak aby ti wſſyckni ſwrchu pſanij Auřednijcy/ též také y ginij s důchody Komorý naſſe bezpečněgi a ſtálegi k vžitku a k dobrému naſſemu; Krále Ludwýka, Dědicůw naſſych, ſe rozmáhati a množiti mohli/ a moc naſſe Králowſká aby tudy lépegi známá a opatřena byla k poctiwoſti naſſy y také ku potřebě. Mocy naſſy Králowſkau, a wlaſtnj radau prwé pſaného Krále Polſkého Bratra naſſeho neymilegſſýho poručili gſme to wſſe což ſe ſwrchu pýſſe/ y nynij mocně mocy liſtu tohoto poraučijme Vrozenému Ladiſlawowi z Sſternberka na Bechyni Neywyſſſijmu Kancléři Králowſtwij Cżeſkého wěrnemu naſſemu milému/ yakožto tomu kterýž při nás y wſſech wěcech naſſych ſtáti/ gim ſkutečně nápomocen býti/ y o nich wěděti má a powinen geſt/ gehožto wijru a wěrnoſt giž gſme ſeznali a známé/ tak aby gmenowaný Ladiſlaw na naſſem mýſtě Krále Ludwýka Dědicůw naſſych z zřijzenij a poručenj naſſeho mocně a bez překážký nynij y potom ke wſſem Auřednýkům a důchodům dohlijdal/ a počty od nich přigijmal k ruce naſſy a Dědicůw naſſych. Wſſyckni pak Auřednijcy Zámkuow a důchodůw Králowſtwij naſſeho Cżeſkého powinni budau při opatrowánj Zámkůw/ při wybijránij duchodůw a při giných wſſech wěcy takowých/ Ladiſlawem napředpſaným na mýſtě naſſem Krále Ludwýka Dědicůw naſſych ſe zprawowati/ a žádným giným/ a k nám a k Králi Ludwýkowi Dědicům naſſým přitom přiwſſem wěrně ſe zachowati/ y při nás a wěcech naſſych ſtáti/ magice zřenij na Krále Ludwýka a Dědice naſſe neymilegſſij/ na gehožto my léta prohlédagice/ chceme gey pokudž nám možné geſt opatřiti aby we wſſem dobré opatřenij a bezpečenſtwj mijti mohl. Pročež to wſſe gſme ſwěřili a poručili/ a mocý naſſy Králowſkau w Cżechách mocně porůčijme a ſwěřugem giž pſanému Ladiſlawowi Kancléři/ tak aby on měl w mocý ſwé wſſecky důchody naſſe/ y tu aby moc měl kteráž nám ſamému přináležij/ a to takowým ſpůſobem.

Kakož w Zřijzenij Zemſkém Králowſtwij Cżeſkého přiſlijbili gſme Práwa hágiti/ a geſtližebychom w Králowſtwij Cżeſkém ſami nebyli/ nařizeno geſt komužbychme koli takowau moc naſſy k obhagowánij a doſaženij Práwa propugčiti ráčili/ toho že Neywyſſſij Purgkrabě Pražſký obſylati má/ protož geſtližeby k tomu přiſſlo žeby ſe mělo někomu k Práwu dopomáhati/ předřečený Ladiſlaw z toho poručenij a z mocy Liſtu toho/ na naſſem mýſtě ſewſſy mocy naſſy/ kdyžby obeſlán byl/ tak ſe zachowá yakž Zřijzenij Zemſké vkazowati bude/ zprawugice ſe pokudžby a yakžby toho potřeba vkazowala/ yakožto ten kterémuž gſme takowau moc naſſy a Komory naſſe mocně propugčili a propugčugeme.

Protož Auřednijcy wſſyckni powinni budau neginým než Ladiſlawem ſe we wſſech wěcech zprawowati/ yakož y on powinen bude nami Králem Ludwjkem Dědicy naſſymi ſe zprawowati a žádným giným/ a ſe wſſemi Auřednijký na nás Krále Ludwjka Syna naſſeho neymilegſſýho Dědice naſſe zřenij mijti/ a wzláſſtě w tom/ geſtližeby kdy toho yaká potřeba byla/ aby naſſych Oſob yakožto Panůw ſwých obraňowal a bránil ſkutečně nákladem naſſym a mocy naſſy gemu propugčenau.

Geſtližeby pak z dopuſſtěnij Božijho (čehož Bože zachoweg) nás Pán Bůh ſmrti nevchowal/ prwé nežliby Král Ludwjk a Dědicowé naſſy k Létům ſwého ſſtiaſtného panowánij přiſſli/ chceme to tak mijti, a tak to nāři-

zugem a mocně vſtanowugem / aby předpowěděný Kanclýř naſs Ladi-
ſlaw při Králi Ludwjkowi Synu naſſem neymilegſſým byl a býti měl/
magice gednoſtegnau moc tak yako y nynj/ buď z ſtrany Auředníkuow/z
ſtrany Komor naſſych/budto z ſtrany obhagowánj Práw/a z ſtrany zpra-
wowánj wſſech wěcý/kteréž weyſs poznamenané gſau/bez wſſeliyaké pře-
kážky a proměněnj.

A zwláſſtě toho gemu ſwěřugem a mocně poraučjme mocy Liſtu to-
hoto/a mocy naſſy Králowſkau w Czechách/ geſtližeby kdo Synu naſſemu
neymilegſſjmu Králi Ludwjkowi/aneb Kněžně Anně Dceřj naſſy neymi-
legſſj w gich důſtogenſtwj/ mocy a panowánj překažeti/ gim protimyſl-
noſt něgakau činiti chtěl / aby on s raddau a pomocy prwé pſaného Krále
Polſkého Bratra naſſeho neymilegſſjho / wedlé mocy ſobě dané / ſewſſemi
Auředníky a Poddanými naſſymi/yakžby potřeba vkazowala/gich ſkuteč-
ně hágil a bránil ſewſſy ſwau možnoſti/ge neopauſſtěl w ničem/ ale gim ſe
wſſy mocy Poddaných naſſych na pomoc aby přiſpěl / yakož ani my geho s
Dědicemi naſſymi / s mocy Králowſkau a Komorami naſſymi tolikéž o-
pauſſtěti nemáme.

A Protož přikazugem Mincmeyſtru/Prokuratorowi/Podkomořjmu/
a wſſem giným Auředníkům wſſech Zámkůw a důchodůw / wſſem Mě-
ſtům/wſſem Komoram a Poddaným naſſym/abyſſte znagice takowá zřj-
zenj/poručenj/wůli/a giſté konečné rozkázanj náſſe přitom přiwſſem což
ſe w tomto Liſtu pjſſe/giž pſanému Ladiſlawowi z Sſternberka powolně
a poſluſſně na mjſtě naſſem ſe zachowáwali a zachowali/a geho we wſſem
ochraňowali/nikoli ginák nečinice. Tomu na Swědomj rozkázali gſme
Pečet naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto přiwěſyti/naſſy wlaſtnj Králow-
ſkau Rukau w tom ſe podepſawſſe. Dán w Preſſpurku w Středu před S.
Vrbanem/ Léta Božjho 1515. a Králowſtwj naſſych/Vherſkého 25. a
Czeſkého 44. Ex mandato ſereniſsimi Regis Vladiſlai &c. per Procko-
nem de Oletina Secret: ſuæ Majeſtatis, ſcrip: propria manu.

Vmřel potomně gmenowaný Pan Ladiſlaw

Kanclýř Léta Páně 1521. yakž ſe z pamětj Kláſſtera Bechynſkého po-
rozumiwá / in Oppido Plancz, ſingulariſsimus fautor & protector Or-
dinis Fratrum Minorum de obſeruantia in toto Regno Bohemiæ.

O Panu Adamowi z Sſternberka zmjnka ſe

děge w Liſtu Cýſaře Ferdynanda Krále V-
herſkého a Czeſkého témuž daným na některé
Prywilegia a Swobody Léta 1533. Ten po-
tom Léta 1540. na den S° Wjta/ konffir-
mowol Beneſſowſkým Práwa a Swobody
gim od Předkůw téhož propugčená/kteréžto
Konffirmacy takowý geſt začátek:

Adam z Sſternberka a na Konopiſſtj ꝛc.
Kak gſem widěl Liſty a obdarowánj Opa-
trných Beneſſowſkých Poddaných mých wěr-
ných milých / kteréž gim od Předkůw mých
dobré pamětj/ Pana Zdeňka/Pana Jaroſla-
wa/a

Digitized by Google

wa / a Pana Girjho z Sſternberka a na Konopiſſtj včiněné ꝛc.

O Vrozeném Pánu Pánu

Janowi z Sſternberka a na Auſti / Heytmanu Krage Litoměřického / tato ſe ſpatřuge paměť in Sacello B. V. Mariæ ad Nives. Anno à Partu Virginis 1595. die 6 Maij, Generoſus D. Dominus Ioannes Liber Baro a Sternberk & in Auſtiek &c. in Domino pie obijt; cui Vxor mœſtiſſima D. Apollonia Baroniſſa de Valdſtein hoc monumentum fieri fecit.

Okolo Léta Páně 1589. wedlé Tytuláře žiwi byli z Rodu tohoto Páni nijže položenij / gmenowitě.

P. Sſteffan Girij z Sſternberka na Poſtoloprtech G. M. Cýſařſké Radda a zřijzené Komory Cžeſké Preſydent.
P. Ladiſlaw Křižownijk kterýž rozličných Národůw obyčege ſpatřil / a P. Wáclaw Třetij / Bratřij wlaſtnij Pana Sudijho wýſſe gmenowané.
P. Ferdynand z Sſternberka a na Planicy.
P. Girij z Sſternberka na Zelené Hoře / G. M. Cýſařſké Radda / Arcyknijžete Ferdynanda Rakauſkého Komornijk.
P. Ladiſlaw Mladſſij z Sſternberka na Planicy a Kratiċých.
P. Ladiſlaw Starſſij z Sſternberka.
P. Petr Karel Holický z Sſternberka a na Cžeſkém Sſternberce nad Sazawau.

Po Panu Sudým měl mýſto Vrozený Pán Pan Zdeněk Albrecht z Lobkowic/ꝛc. Geho milosti Cýſařſké/yakožto Krále Cžeſkého Radda/a Neywyžſſý Kancléř Králowſtwý Cžeſkého / o gehožto Erbu wýſſe doloženo gyſt.

Atticus Pomponius byl powážný w řeči/
Wſſak řeč aby wyplnil o to wždy měl péči.
W té ozdobě nalezneš y Cžecha naſſeho/
Prawdu chránij, netrpij gi nic protiwného.

Po Neywyżſſým Panu Kancléři měl mjſto Vrozený Pán Pan Wolff z Kolowrat a na Lnářých / G. M. Cýſařſké yakożto Krale Cżeſkého Radda/a Sudý Dworſký/o gehożto Předcých nyný krátce doloženo bude.

Digitized by Google

O Rodu a Erbu staroʒitném Panůw ʒ Kolowrat / kteřijž ſe ʒ rozličných Statkůw rozličně pſáwali y pijſſy / yakž ſe to nijže bude mocy ſrozuměti.

Kapitola VIII.

WZáctný geſt a welmi dáwný Rod ten w tomto ſlawném Králowſtwij Cžeſkém / gehožto ſtařij oni Předkowé z Charwatſké owſſem Země wyſſli / ale k wyroʒuměnij toho kdy a yak dáwno / důwod geſt práwě neſnadný: to toliko nacházým w pamětech dáwnijch a na Pečetěch gich před několika Sty Let přitiſknutých / že gſau neyprwé vžiwali za Erbownij znamenij Kola nápodobného k Kolowratu / a odtud n zwanij Kolowratowé.

Digitized by Google

A když potomně k Stawu Panſkému od Knijžat a Králůw powoláni byli wedlé mnohých giných Wladyk a Rytijřůw ſpolečnoſti/ na mijſtě Kolowratu dán gim Orel/ an má na krku ſwém korunu/ yakž ſwrchu položený Erb vkazuge/ a toho Orla polowice má byt bijlá a polowice červená/ Koruna pak má byt zlata.

Spatřugi w pamětech Koſtela Prazſkého památku Burkarda z Kolowrat Kanownijka

téhož Koſtela/ kterýž geſſtě circa annum 1372. vžijwal za Erb Kolowratu ſpolečně s Bratrem ſwým Wogtěchem znamenitým a ſlawným Bogownijkem/ kteřijžto obadwa mnoho dobrého půſobili k ſláwě a k vžitku Cýrkwi ſwaté a Koſtela gmenowaného/ yakž o tom wypiſugi libri Erectionum Prazſké Kapitoly obſſijrně: ale geſſtě dáwněgſſij gſú pamětij/ kteréž giné předky předněgſſijho wěku pod tim Erbem připomijnagi/ yakž nynij o tom krátce doloženo bude.

Liſt Krále Ottagara daný Léta 1262. na potwrzenij Praw a Prywilegij Kláſſtera Břewnowſkého/

obſahuge w ſobě s ginými mnohými Pány Pana Sezymu z Kolowrat/ kterýž mezy nimi položen geſt w takowém pořádku: Při čemž byli tito Páni, Oldřich de noua domo/ Ondřeg Komornijk Neywyšſſij Dworu Králowſkého/ Jaroš Purgkrabě Prazſký/ Cheton Sudij/ Heřman Podkomořij/ Oldřich z Lokte/ Wylím z Poděbrad/ Sezema Kolowrat/ Zdiſlaw Marſſalek/ Zdiſlaw z Sſternberka/ Jaroſlaw Kaſſtelan Boleſlawſký/ Beneš Podkomořij Morawſký. Datum per manus Arnoldi & Vilhelmi Prothonotariorum, Eccleſiæ Pragenſis Canonicorum/ yakož y doložený geſt Liſt ten pod Erbem a Rodem Panůw z Hradce/ ginák de noua domo.

Léta Páně 1355. byli mnozý Páni při korunowánij Cýſaře Karla čtwrtého/

mezy nimižto y Bratřij Kolowratowé počtenij wedlé takowého zněnij weypiſu gmen gich. W Kronice a w Piſys tehdáž když Cýſař Karel toho gména čtwrtý Král Czeſký korunowán gt/ přijtomnij byli tito Páni: Neyprwé poctiwij Otcowé a Páni/ Mikuláš Patryarcha Aquilenſký/ Syn poſtrannij někdy Krále Jana Czeſkého/ Arnošſt Swatého Prazſkého Koſtela prwnij Arcybiſkup/ Jan Olomaucký/ Jan Litomyſſlſký.

tomyſſlſký, Biſkupj/ Kanclýř Palace Cýſařſkého/Markwart Biſkup Augſſpurſký Purgkrabě Normberſký/Czeněk z Lippého/Peſſyk z Janowic/Gindřich z Hradce/Theobald z Ryzmberka/Heyman z Dubé/Albrecht a Giřj Bratřj Kolowratowé/Mateg z Klinſſteyna/Jan Zagic z Waldeka/Jaroš z Rzičan, a ginij mnozý.

Spatřuge ſe Pána Albrechta z Kolowrat Liſt

pſaný Léta 1374. w tyto ſlowa. My Albrecht z Kolowrat ſe wſſemi dětmi naſſymi/ známo činijme timto Liſtem/že gſme wěrnému naſſemu Janowi Synu Czeňkowu z Smečic prodali z naſſý dobré wůle Rychtářſtwij s gednim Lánem Dědiny we Wſy naſſý řečené Wlčkowa Lhota/ s Lukami/ ſpaſtwami a ſe wſſemi vžitky/k tomu také s Rzeznijkem s Pekařem, y s Krčmau ſwobodnau/ kterauž žádný gemu nebude mocy odnijti/ wſſak tak aby w té giž pſané Krčmě wſſyckni lidé ſprawedlnoſti požijwali. A napřed pſaný Jan z půl Lánu nám a dětem naſſym má platiti a dáwati Aurok/tak yako y ginij Lidé wté Wſy gmenowané z půl Lánu platijwagi: za druhého pak půl Lánu bude nám dlužen s gednim Koněm a z ſamoſtřelem (ginak Lučiſſtem) též y dětem naſſym ſlaužiti kdyby nám toho potřebij bylo. Paklibi nám ſlužby z toho půl Lánu nečinil/a nebo žeby nám potřebí nebylo/ tehdy po wypowěděnij té ſlužby také z druhého Lánu nám dlužen bude platiti. A komužby koliwěk napřed pſaný Jan tento Liſt poručil neb dal s wůli naſſý a wědomijm, tomu též wſſecko práwo na hoře pſaných wěcý přijſluſſij/ yakož toho gemu na potwrzenij a pamět budaucý k ſwědomj Pečet naſſý wlaſtnij gſme s Pečetmi ſtatečných Rytijřůw, Albrechta mladého z Kolowrat/ Bořity z Morawěwſy/ Peſſyka z Waldſſteyna/a Měſta Rokycanſkého, přitiſkli. Stalo ſe na Tuzetině Léta Božijho ut ſupra neyprwněgſſij Sobotu po S. Matauſſy Apoſſtolu a Ewangeliſtu Páně.

Nacházým také w Létu Páně 1388. Pana Wogtěcha z Kolowrat/ kterýž ſe pſal takto: Albertus Kolovrat de Kornhaus.

Lupač in Calendario Anno D. 1391. obijt Dominus Albertus ſenior à Kolovrat primus fuudator in Koczov.

Léta Páně 1383. Pana Anxona z Kolowrat

připomijná Liſt Krále Wáclawa/ w kterěž dowoluge Gurikowi Launſkému z Laun, Měſſtěninu Menſſyho Měſta Pražſkého/ aby ſwobodně tak yakž byl z vpřijmného Náboženſtwij vmijnil těch gedenácte kop gro: platu we Wſy řečené Oſochnij v Slaného k k tomu naložil/aby ſe každé ráno Mſſe ku památce Blahoſlawené Panny Marye ſpjwáwala. Skrz ten Liſt tehdy dáno gemu k té wěcy powolenij/kteréž mu bylo wydáno ad

Relatio.

Relationem Anxonis à Kolovrat, Anno ut ſupra, ſecundò Idus Iunij.

Hágek w Liſtu 353 a w Létu 1384. pokládá s Markwardem z Wartmberka Pana Gezka z Kolowrat / genž ſe pſal z Kolowrat a na Kornhauzu.

Téhož čaſu mezy ginými když Král Kžijmſký a Czeſký w Piſys s Gambakurty bitwu měl / Beneš z Kolowrat vkazowal činy hrdinſtwij ſwého / yakž giž oznámeno pod Erbem Panůw z Hradce.

Knijhy Kapitoly Prazſké / kteréž ſlowau libri Erectionum připomijnágij w ſobě obſahugi mnohých Panůw z Kolowrat / kteřijž ke cti a chwále Božſké Almužnami mnohými Swaté geho Koſtely opatrowali. Yako neyprwé Pan Mikuláš z Nyſſi na řečený Kolowrat / genž Léta 1371. činil ſmlauwy s Farářem w Hruſſycých na některé Koſtelnij Zbožij / o kterémž památka liſtu geho geſt ibidem w tyto ſlowa:

Nos Nicolaus dictus Kolovrat de Chrzanovic, aliàs de Zbraſlavic non compulſi nō coacti, ſimul cum Anna bonæ memoriæ Domini Vlrici de Zbraſlavicz, vendidimus quinq; Sexagenas cum Viginti uno groſſo annui & perpetui cenſus, pro quinquaginta Sexagenis argenti in Villis duabus, in Villa Stipoklas, & in mediocri Villa in Marſone, diſcreto Viro Domino Frenclino Capellano in Zbraſlavic &c. ut in Actis Anno 1389.

A opět w Létu Páně 1390. w dotčených Knijhách gmenowaného Mikuláſſe Liſt geſt takowý: Ego Nicolaus dictus Kolovrat de Chrzanovic aliàs de Zbraſlavic, facio, creo, & ordino Capellaniam in Chrzanovic, pro anima Domini Vlrici felicis recordationis de Zbraſlavic, prædeceſſorumq; ipſius, & decem Sexagenas Eccleſiæ ibidem.

Idem Dominus Nicolaus, pro eadem Capellania, dedit duas Sexagenas cenſus perpetui ſuper bonis in Villa Oſtrov, & homine laico ibidem dicto Simone, & hoc Anno ut ſuprà.

Tolikéž takto gmenowaný P. Mikuláš z Kolowrat má ibidem takowau památku: Erectio Capellaniæ in Chrzanovic per Dominum Nicolaum Kolovrat de Chrzanovic facta, cui dedit unum Laneum, cum curia, agris, Pratis ac ſylvis in Villa Pavlovic.

Pani Anna Manželka téhož P. Mikuláſſe zanechala w týchž Knijhách po ſobě takowau paměť: Donauit novem Sexagenas pro Capellania in Zbraſlavic, honeſta Matrona Domina Anna relicta o-

licta olim Nobilis Vlrici de Zbraſlavic, de conſenſu Nobilis Domini Nicolai Kolovrat de Chrzanovicz aliàs de Kolovrat, Mariti ſui &c. ut in Actis.

Dále nachází ſe w témž ſpiſu paměti rozličných, památka napſaná w tyto ſlowa: Erectio Capellæ Sanctorum Apoſtolorum in Zbraſlavic: Nos Nicolaus Kolovrat de Zbraſlavic, aliàs de Zrucz, & Nicolaus filius ejus &c.

Léta Páně 1392. *Libri Erectionum* předſtjragi Pannu Kunegundu z Kolowrat Abbatyſſy Kláſſtera Swatého Girij těmito ſlowy: Super Cenſus, emptos per Dominam Cunegũdam de Kolovvrat, Abbatiſſam Sancti Georgij in caſtro Pragenſi, à Domino Imbramo de Rziczan in Villa Cieniecziz quinq; Sexagenas pro quinquaginta ſexagenis, & in Villa Suemiſticz unam Curiam cum Aratoria cenſuali in exitu Villæ, ad antiquam Villam Boleſlauiam, à nobili viro Paulo de Genſtein, fratre Germano Domini Archiepiſcopi &c. ut in actis.

Liſt Wladiſlawa Krále w pamět vwozuge Pana Burkarta a Geržicha Bratry z Kolowrat / kteřjž wyplatili dwě Wſy Solopiſky a Mačkowice/a Pečetě přitiſkli; Pan Jan z Ryžmberka Dworu Krále Wladiſlawa Marſſalek/ Bohuſlaw z Swinař a z Litowic téhož Krále Wladiſlawa Sſtolmiſtr/ a Wácſlaw z Sſwárowa Kuchmiſtr/ Léta 1476.

Léta Páně 1394. činij ſe pamětné připomijnánij o Panu Mixonowi z Kolowrat těmito ſlowy: Bolko filius Iunior Præmiſlai Ducis Teſinenſis, Nobili Domino Mixoni dicto Kolovvrat de Miſchy, curiam ſiue domum ſuã donauit hæreditarié poſſidendam, ſitam in Minori Ciuitate Pragenſi, ſub caſtro, cum omni jure, quo ipſe uſus eſt, & hæredibus eius &c.

Pan Herbord z Kolowrat, Léta 1404. ſeděl na Saudu Zemſkém s Panem Wogtěchem z Kolowrat a s ginými mnohými Pány/s Panem Gindřichem z Sſternberka/ Beneſſem z Krčina/ Janem z Rotſſteyna/ s Wácſlawem z Dubé/a s Pawlem z Wartmberka ꝛc.

Synowé Pana Mikuláſſe ſwrchu gmenowaného Mi-

ho Mikulaſs a Aleſs dicti de Kolovvrat / změnili platy od Otce ſwého nadané na Capellanij w Zbraſlawicych / in Pivvnic, & Pavvlovvic, a to Léta Páně 1406. w kterémžto také Roku geſt napſaná památka Pana Wogtěcha Kolowrata de Zrucz takto: Nos Albertus dictus Kolovvrat de Zrucz, nunc autem poſseſsor in Berzic, conſilio amicorum, videlicet Fratris mei Militis, Ioannis de Zrucz, nec non Buſskonis de Zykovv donaui mediũ Lãneum Petro Plebano in Berzic anno ut ſuprà.

Léta Páně 1399. potwrzowal Král Wácſlaw Práwo Janowi řečenému Abel Kanownjku Pražſkému / na Dům kteréhož doſtal od Pana Mikuláſſe Kolowrata z Myſſlin / ano y takowé ſwobody gemu naň dal / yaké geſt někdy mělo Knjže Těſſynſké / od kteréhož byl tento Dům Mikuláš řečený z Kolowrat doſáhl.

Pamětij Léta 1409. kladau Pana Jana z Kolowrat s giný mi Pány na Saudu Zemſkém / a ten ſe pſal z Bezdružic / a w Saudu měl miſto podlé Pana Bohuſlawa z Sſwamberka a podlé Plychty z Žerotijna.

Na Liſtu gednom Kláſſtera Břewňowſkého podepſaný gt Pan Mikuláš ſtarſſij z Kolowrat a z Bezdružic / Giřijk z Weſelice / a Hynek Bradlecký z Miſſkowa.

O Panu Mikuláſſowi a Alſſowi z Kolowrat Circa Annum 1422. w Knihách Kapitoly Pražſké tato ſe zmijnka činij: Tranſlatio cenſus nouem Sexagenarum de parte ſuperiori in Zbraſlavvic, ad Villam Slavvoſſovv pro Altari Sanctorum Apoſtolorum ibidem in Zbraſlavvic &c. Ego Nicolaus Kolovvrat de Zbraſlavvic & Zrucz, & Alſo de ibidem Fratres germani, hæredes bonorum Capellaniæ prædictæ &c. ut in Actis.

Léta předtim Páně 1402. připomijnáſe P. Aleš z Kolowrat při Saudu mezy giný mi Pány / kterýž měl miſto na nim wedlé Pana Tienka z Wartmberka / a wedlé něho Smil z Libomyſſle / Wylim Za

gie

gic/ Teodor z Náchodu a z Janowic / a Burkard z Bezdružic řečený Kolowrat.

O témž Panu Alſſowi z Kolowrat w Létu Páně 1420. Knihy Kapitoly Pražſké takto znegi: Donatio ſeptem Sexagenarum cenſus perpetui pro Monaſterio Sanctæ Mariæ in Koczovv, Nobilis Vir Dominus Alſo de Bezdruzic natus Burkardi, ſuper bonis Vniuerſis Petri de Chrzaſt in VViecka reſidentis, dedit donauit &c. Na čež ſe zapſal gmenowaný Petr/ že wždycky platu takowého dodáwati powinen bude.

Pan Hanuſs z Kolowrat byl Heytmanem Pražſkým/ yakž giž doloženo pod Rodem Panůw z Hradce/ a otom Hágek w Liſtu 417. w Létu 1442. zmijnku činij.

Gmenowaný Hágek Léta 1450. w Liſtu 425. Pana Frydrycha z Kolowrat w pamět přiwozuge/ gehožto Hrad řečený Buſſtěhrad oblehnauti kázal ſylně Král Girij/ yakž y o tom giž při ſpiſowánij Erbu Panůw z Hradce oznameno geſt.

W Koſtele Swatého Wijta na Hradě Pražſkém/ na Oltáři Blahoſlawené Panny Marye a Swatých Klementa a Wácſlawa/ geſt památka Pana Albrechta z Kolowrat a na Lipſſteyně/ Hoffmiſtra Krále Czeſkého/ kterýžto Oltář nákladem ſwým dal poctiwě wyzdwihnúti/ při němž gſau Erbowé Rodu geho pořádně položený: neyprwé Erb Orel gich wlaſtnij/ podlé něho Erb Růže totiž to Pani Anny ze Stráže/ potom Pani Kateřiny z Sſternberka/ a napoſledy Erb Pani Alžběty z Cžimburka.

Dotčeného Pana Albrechta potomek byl Pan Beneſs Kolowrat z Libſſteyna okolo Léta 1494. kterýž někdy nařízen byl s giným Pány k porownánij Hawýřůw na Horách Kuttnách s Michalem Hoffmiſtrem/ w tu totižto Neděli genž byla před Swatým Hawlem. O čemž giž ſwrchu dotčeno při Erbu Panůw z Hradce.

Léta Páně 1510. wyprawuge Hágek w Liſtu 464. ſmrt Pana Albrechta z Kolowrat Kancljře Králowſtwij Czeſkého těmito ſlowy: W Pátek na Sobotu na den Swatého Vrbana/ ſlawný Muž a welmi znamenitý w Králowſtwj Czeſkém Albrecht z Kolowrat Kancljř Králowſtwj Czeſkého vmřel. Toho Pána mnozý Klášterný Mageſtátowé připomjnagí/ když ad Relationem ejusdem Magnifici Domini Alberti de Kolovvrat & in Libſteyn ſupremi Cancellarij Regni Bohemiæ, neb dáwánij neb konfirmowánij býwali.

O Panu Wácſlawowi Koſſateckém z Kolowrat

Hágek w Liſtu ſwém 471. a Létu 1521. takto wluwij:

Sněm Obecný položen byl na Hradě Pražſkém/ na kterémž nic giného gednáno nebylo gednom to/totiž aby k Králi Ludwijkowi poſláno bylo/ aby ráčil do Králowſtwij Cžeſkého přigeti. K ſwolili k to[o] wſſyckni Stawowé/ a wyſlali z ſebe tyto Oſoby: z Stawu Panſkého, Wácſlawa Koſſateckého z Kolowrat/ a Michala Slawatu z Chlumu: z Stawu Rytýřſkého, Radſlawa Beřkowſkého z Sſebiřowa Pijſaře Zemſkého/ a Hendrycha Kotnawra z Kutnowa: a z Stawu Měſtſkého, Wjta Worudku z Augezdce Pergmiſtra hor Winičných/ a Jana Wopicy z Sſtřepſka Měſſtěnina Starého Měſta Pražſkého.

Léta Páně 1526. při zahynutí Krále Ludwijka/

zahynul w tom vkrutném Bogi y Jan Buſſtěhradſký z Kolowrat s mnohými ginými Pány tak Cžeſkými yak Morawſkými/ kterýchž gména Hágek w Liſtu 443. wyprawuge takto: Král Ludwijk ſſlechetný Pán a mladý w té bitwě zahynul/ a při něm množý wybornij Cžechowé/totiž Jan Buſſtěhradſký z Kolowrat/Sſteffan Sſlyk z Holegče/ Jakub z Wřeſowic Podkomořij/ Hendrych Kutnawr Purgkrabě Karlſſteynſký/Hanuſs Rachmberk a ginij množý.

Z Morawy pak, Jan z Wickowa a Zygmūd Kropač z Newidomy/tolikéž y z Slyzſka množý. O počátku pak té Wogny a wykonánij gi/pod žiwotem Krále Ludwijka napſáno geſt.

Léta Páně 1589. yakž Tytulář wyprawuge/ žiwi byli Potomcy ſwrchu doložených Předkůw, tito.

Pan Frydrych Maſſtiowſký z Kolowrat na Strogeticých a Sſenči.
Pan Jan Gindřich Krakowſký z Kolowrat na Mleyně Leyſkowſkém.
Pan Jan Bezdružický z Kolowrat na Záběhlicých a Byſtrým/ G. M. C. Radda.
Pan Jaroſlaw Starſſij Libſſteynſký z Kolowrat na Petrſſpurce a Rábſſteyně G. M. C. Radda/ a Margkrabſtwij dolních Lužic Landffogt.

P.

Pan Jaroſlaw Mladſſý Libſſteynſký z Kolowrat a na Hrádku Starpſedlſkém.

Pan Joachym Nowohradſký z Kolowrat na Koſſatkách a Buſſtěhradě. G. M. C. Radda Purgrabě Karlſſteynſký/ǁc. Komory Cžeſké Preſydent.

Pan Jan Nowohradſký z Kolowrat G. M. Cýſařſké Radda.

Pan Petr Nowohradſký z Kolowrat a na Janowičkách.

Pan Wolff Nowohradſký z Kolowrat a na Lnářých G. M. C. Radda.

Pan Wácſlaw Ludmikowſký Bezdružický z Kolowrat na Buſſtěhradě.

Pan Kryſtoff Gindřich Krakowſký z Kolowrat a na Sſypich.

Po Panu Sudým Dwořſkým ſeděl Vrozený

Pán Pan Joáchym Oldřich z Hradce na Hradcy a Polné/ G. M. C, Radda a Purgkrabě Karlſſteynſký/ o gehožto Rodu wýſſegi doloženo.

Wědle Pana z Hradce měl mjſto Vrozený P. Pán Heřman z Rzjčan a na Koſowé Hoře/ G.M.C. Radda/ ꝛc. o gehožto Rodu tuto zmjnka ſe včinj.

O Erbu a Rodu Panuow z Rzjčan Starožitném.

Kapitola IX.

WJru, vpřjmnoſt, kdožkoli zachowá/
Ctnoſti náhrada býwá mu hotowá.
Ne na ſamého zuſtane Oſobě/
Ale potomkům geſt k wěčné ozdobě.
Jak y zde w Rodu tom ſlawným Rzjčanſkých/
Stkwij ſe památka nápodobně Panſkých.
W niž mnoho Set let předkowé trwali/
Takowau ſtáloſt y potomkům dali.

PRáwě Starý Rod geſt Panůw z Rzj-čan w tomto Králowſtwij Cžeſkém/ w kterémžto Předko-wé Rzjčanſſtij geſſtě oněm Knijžatům Pohanſkým ſlužby ſwé wděčně prokazowali/ gichžto miloſtij a obdarowá-nijm, Dwůr neb Hrad Rzijčan, od kteréhož Rzijčanſſtij ſlowau, obdrželi/ o němž Hágek okolo Léta Páně 7.4.8. w Liſtu 22 takto zmijnku činij.

Stal ſe weliký ſwár mezy Knijžetem Wyſſehradſkým Nezamyſlem a Rozhonem Knijžetem Kauřimſkým o Meze Dworu Rzijčanſkého/ kterěž chtěl Rozhon yako mocý od Knijžetſtwij Wyſſehradſkého odnijti. Dobrotiwý pak Pán Knijže Nezamyſl wypraw il k němu Poſly aby přeſtáwal na ſwém/ a on giž Dworu počal ſobě oſobowati. Z té přijčiny Nezamyſl teprwa k hněwu popuzený, ſebral Wogſko na poſpěch/ a wyprawil Heytmany ſwé aby Dworu mocnau rukau bránili. Sgeli ſe obě Wogſka/ (neb y Rozhon giž Lid po hotowě měl,) na poli řečeném Strhow/ kdež ſe potkali hauffowé zmužile s nemalým krwe prolitijm/ wſſak tak, že předce ſtrana Nezamyſla Knijžete Pole a wijtězſtwij obdržela/ ač krwawé/ neb y Nezamyſlowých na Sto ſtatečných Mužůw zahynulo. Ale mnohém wětſſij ſſkoda Rozhonowi ſe ſtala/ neb Lid geho weſſecken pobit/ kromě něco zagatých/ mezy kterýmiž ſe Rozhon ſkrýwal/ aby ſeznán nebyl. Ale když mu to neſpomohlo/ poznawſſe gey, dowedli k Knijžeti/ kterémužto on poručil Srpem Nos vřezati/ a tak zohyzděného ſe wſſemi Wězni propuſtiti/ a toho čaſu Nezamyſl dotčený Dwůr Heytmanu ſwému pro ſſtiaſtné wijtězſtwij obdrženij od gehožto pokolenij neb kmene, tento Rod poſſlý geſſtě ſe nacházý w Králowſtwij Cžeſkém.

Pokládá Dubrauius w Létu Páně 1271. Pana Ondřege z Rzijčan Komornijka Králowſtwij Cžeſkeho/ kterýž odrazowal Přemyſlowi ginák Ottagarowi přigijti Cýſařſtwij od Knijžat Rzijmſkých gemu na ten čas přiſlané. Takowau neyprwé raddu dáwage Jan Biſkup Pražſký k Králi řeč včinil/ kterauž když dokonal/ hunc yakž Hyſtoryk mluwij/ in dicendo ſecutus, Andreas Riczianus, à Magiſtratu Cameræ Regiæ, vulgo Camerarius, cognominatus, fol: 162, lib: 17.

O těmž v Hágka w Liſtu 250. zmijnka ſe děge takowými ſlowy:

Měſýce Srpna Léta yak nahoře/ přigel do Cžech Arcybiſkup Kolinſký/ a mnozý Páni znamenitij s ním wyſlánij od Kurffirſſtůw k Přemyſlowi Ottagarowi/ oznamugice, že wſſyckni wolencowé ſpolečně a gednomyſlnů myſli geho a neginého za Cýſaře a Pána wſſeho křeſtianſtwa wywolili/ pročež aby ráčil důſtogenſtwij Cýſařſké na ſe přigijti.

Pro takowau řeč powolané byli Raddy Přemyſla Krále/ gimžto Přemyſl nowinu a žádoſt Poſlůw Rzijmſkých oznámil/ žádage přitom wſſech aby radili yakauby ge odpowědij měl odbyti/ kteřijž rozwažugice wěc tu ſe wſſý pilnoſti/ na tom zůſtali/ aby Král toho nečinil/ protož Ondřeg z Rzijčan Komornijk Králowſtwij Cžeſkého nad giné wýmluwnoſti od Pana Boha ob-

dakeny/ſpolečné wſſech zdánij/takto wyſlowil. Wyſoce zwelebený a nepřemožený Králi Cžeſký a Pane náš/rozwaž proſým ſám v ſebe/kdo z Lidij ſmrtedlných můž ſe přirownati twé mocy: Pán Bůh na Nebi kraluge/a ty na Zemij s powolenijm geho panuges y nad Knijžaty/a nenij žádného kdoby ſe mohl a ſměl wůli twé protiwiti / neznámé a nepřigemné gſau tobě ty wěcy, gimiž tě potahugi cyzý Národowé / při kterýchž diwné přijhody býwagi: Seš na Stolicy Otcůw twých/wſſak moc kralowánij twého wſſe ſtranám Swěta známá gt a ſlawná po Březých Moře wſſelikého/co geſt tobě wijce nadto potřebij: ano giž Knijžata tobě poddanoſt zachowáwagi / y Cýſař včinij tobě pomoc s Lidem k twému rozkázánij/ wſſak geſtližeby toho potřeba vkazowala.

Pohnut gſa tehdy Ottagar takowau chwálau a možnoſtij Králowſtwj ſwého/moha ſwobodně k poddáwanému důſtogenſtwij přigijti/pohrdal takowým ſſtěſtijm/odpowijdage Poſlům na proſbu včiněnau / takto: Páni a Přátelé mogi milj, z té práce kterúž gſte pro mne do Králowſtwj mé° měli, wám činijm weliké děkowánij/tolikéž y těm, z gichžto wůle gſte ſem přigeli kterýmž přitom y to odemne oznámijte. Poněwadž mne Pán Bůh z ſwé miloſti to co mám popřjti ráčil, na tom přeſtáwage, z toho Swaté miloſti geho děkugi/kdož pak koli k té ſláwě Cýſařſké wyzdwižen bude / tomu y yá pokudž mi náležité bude, náležitau poddanoſt zachowám. Což ſlyſſijce Poſlowé, zarmautili ſe welmi/a poſpijſſyli k Kurffirſſtům do Rijſſe odkudž wygeli / gſauce ſkrz Ottagara Zlatem, Střijbrem, y drahým Kamenijm, kráſnými Koňmi a vſſlechtilými oděwy ſpolu y s Služebnijky ſwými hogně obdarowanij/gimžto Král při rozžehnánij znowu poručil včiniti od ſebe y od ſwého Králowſtwij Kurffirſſtům přátelſké pozdrawenij/a z té miloſti poděkowánij.

Léta 1308. wedlé zněnij Kronyky Dubrawiuſowé/

Pan Oldřich z Rijčan ſkrz Gindřicha Knijže Korytanſké s ginými mnohými Pány pro něgakau nenáwiſt na Rathauze držen/ kterýchžto gména takto ſe wypiſugi.

Nomina illorum clariora, ſed uſitatis Patriæ vocabulis dicenda, hæc ſunt. Henricus à Lippa, Regni Camerarius, Petrus Cancellarius, Ioannes Magiſtratu Straconicenſi præditus, tum alij Proceres, Ianus Vartmbergus, Reymundus Lichtemburgus, Vlricus Ryczanus; quibus non antea clauſtra quibus occluſi erant laxantur, &c. lib. 19 fol. 182.

Hágek w Liſtu 280. o tom takto mluwij: Pražané některij magice s Rutardy a Horníjky ſrozuměnij/vdeřili zbrogně na Domy Panſké/a tu gali Petra Kancléře Králowſtwij Cžeſkého/Reymunda z Lichtmburka/Oldřicha z Rijčan/Heymana Syna Heymanowa z Dubé / kteréž pautami železnými obtijžené na Rathauz wſaditi rozkázali/bezewſſy naděge k wypuſſtěnij, lečby žádoſtem gich za doſt včinili/a to wſſe dálo ſe s tagným wědomjm Gindřicha Korytanſkého/2c. yakž pod Erbem Panůw z Dubé doloženo.

W Liſtu Mikuláſſe Knijžete Opawſkého mezy

Digitized by Google

ginými Pány Cžeſkými, gmenuge ſe dotčený (yakž porozumijwám) Pan Oldřich z Rzijčan / Sſeňkem Králowſtwij Cžeſkého / o čemž dotčeno pod Erby ſwrchu položenými: což geſt v Hágka w Létu 1318. w liſtu pak 209.

Za Krále Jana při bitwě s Rakuſſany / páſowán na Rytijřſtwo wedle giných Panůw Cžeſkých a Morawſkých od Cýſaře Ludwijka Bohuſſe z Rzijčan řečený Lekno. Hágek w Létu 1319. a w Liſtu 292. yakž y o tom při giných rodech oznámeno.

Pan Jaroſs z Rzijčan přijtomen byl při ony wzácné Slawnoſti / když Cýſař Karel toho gména čtwrtý korunowaný Cýſařſkau Korunau / z Rzijma do Cžech ſe nawrátil. Hágek při Létu 1355. w Liſtu pak 324.

W Liſtu tom kterémž vſtanowen za Gubernátora Kralowſtwij Cžeſkého / Girzij z Kunſtátu podepſali ſe dwa Páni z Rzijčan, wlaſtnijmi rukami.

Erectio Altaris decem millium Miljtum in Eclesia parochiali in Rziczano Gymranus & Dionisius fratres de Rziczan Anno 1400. pro ſalute prædeceſſorum ſuorū quatuor ſexagenas Cenſus perpetui donaverunt.

W Knijhách Kapitoly Pražſké při Létu 1392. poznamenáno / že Pan Jmram z Rzijčan we Wſy ſwé Cženičicých prodal plat Panně Kunegundě z Kolowrat Abbatyſſy Kláſſtera S° Girzij / to geſt, pět kop platu ročnijho, za padeſáte a pět kop hotowých Peněz yakž dotčeno pod Erbem Panůw z Kolowrat.

W týchž Knijhách připomíná ſe Pan Karel z Rzijčan a na Cženičicých / genž byl darowal / gednu kopu groſſůw platu wěčného do Kláſſtera S. Anny na Augezdě we Wſy Cženičicých na gednom kmeti / ginak poddaným / Léta totižto 1404. čtwrtého dne Měſýce Rzijgna při přijtomnoſti Jana z Dubé / a Petra Polſſa Kanownijkůw Koſtela Pražſkého.

Léta Páně 1565. ſeſſel z tohoto Swěta P. Gindřich z Rzijčan gedenáctého dne Měſýce Cžerwence / a pochowán w Oſtřehomě / o němž důwodněgi Lupač w Kalendáři ſwém / takto pijſſe:

Caſſoviæ in Hungaria, obijt 11 Iulij, Magnficus Baro Bohemiæ, Henricus de Rziczan. Dominus Horzovicij, ibidem & prognatus, Ferdinandi primi Romanorum Imperatoris, Hungariæ, Bohemiæ Eques auratus, Ordinis Divi Ioannis Hieroſolymitani, Commendator Strigonij, ibidem ſepultus. Vir ut nobilitate clarus, ita & erudita doctrina Nobilis: habētur ab eo ſcripta nonnulla, neq; ineruditæ Epiſtolæ.

Téhož Roku nyni pſaný Lupač wypiſuge Smrt tolikéž Pana Mikuláſſe z Rzijčan / těmito ſlowy: Feria ſecunda poſt feſtū

Galli, Anno 1565. Obijt Magnificus Baro, Dominus Nicolaus Senior de Rzyczan, ſepelitur in Templo Horzoviciano.

¶ Wedlé Tytuláře žiwi byli w Létu Páně 1589. Páni z Ržičan tito:

Pan Hanuš Starſſij z Ržičan a na Wogkowě.
Pan Hanuš Mladſſij z Ržičan.
Pan Mikuláš z Ržičan a na Beſtahowě.
Pan Sſebeſtyán z Ržičan a na Popowicých.
Pan Wáclaw z Ržičan na Hořowicých G. M. C. Radda a Sudj Dworſký.
Pan Oldřich z Ržičan na Pinowanech G. M. Cýſařſké Radda.
Pan Wlachyně z Ržičan a na Studency.
Pan Wylim Starſſij Rawka z Ržičan a na Stelmi/G. M. C. Radda.
Pan Wylim Mladſſij Rawka z Ržičan.
Pan Oldřich Ržičanſký Rawka z Ržičan.
Pan Zdeněk Ržičanſký Rawka z Ržičan.
Pan Zykmund z Ržičan a na Křeſycých.

Po Panu z Ržičan měl mjſto Vrozený Pan P.

Jan Giřij z Sſwamberka na Konſſperce Boru a Worlijku/ G. M. C. Rad, da/ o gehožto Rodu tuto ſe zmijnka včinij.

O ſtarožitném Rodu a Erbu Panůw z Sſwamberka ꝛc.

Kapitola X.

ROd a Erb Panůw z Sſwamberka welice dáwný w Králowſtwý Cžeſkém / rozličnými pamětmi Hyſtoryckými pro ſlužby Králům a Zemý činěné ozdoben geſt / yakož y Koſtelnými / kteréž oni wyſtawowali / a gim dobrodiný weliká čimili / aby tudy čeſt a chwála Pánu Bohu wzdáwána byla.

Dáwnoſt geho odgimud wyhledati ſe nemůže / gednom od čaſu toho / když Gindřicha Krále Danſkého Bratr geho wlaſtný Abel zamordowal / kdež o Wylimowi Hraběti Cromerus lib: 5, takto mluwý: Guilhelmus facilè Princeps erat Procerum Daniæ, & plurimum valebat gratia apud Henricum Regem Danorũ, præfectus ab eo maximis quibusq; Regni negotijs:

negotijs: Cum autem Regem Abelus frater occidiſset, Regnumq́; inua-ſiſset, habebat in poteſtate ſua theſaurum Regium ingentem &c.

Ten mage Syna gedného při ſobě/ a dwa w ſlužbě při Dworu Králůw welikomocných/ z nichžto gednoho uznáwagic totiž Petra že w láſce weliké geſt u Krále Boleſlawa Polſkého přygmim Křiwouſté⁹/ wyſlal ho rychle na pomoc a láſku proti Tyranowi onomu/ kterýž Petr obdržel při Králi/ genž byl hned Wogſko do Danygi wypravil/ commoda tempeſtate uſus, improuiſus in primo littore Daniæ, ad quod Claſsis appulerat, nemine prohibente copias expoſuit, dimiſsisq́; circum proceres & Nobiliores Daniæ nuncijs, per familiares & miniſtros Guilhelmi, omnium Danorum voluntates facilè ſibi adjunxit. Hned zahnal toho Tyranna a Bratro Bigce Král/ dowoliw Zemj aby ſobě wolila Krále kohožby koli rozuměla býti k tomu Mageſtátu neyſpůſobněgſſjho / ale Wylima s ſebau wzal/ kterýž ſebau pogal weſſkeren poklad / a gey mezy Syny rozdělil/ z kterýchž geden ſe oſadil w Rżijſſy/ a druhý w Polſſtě/ od nichž množý wzáctnj Potomkowé pozůſtáwagi až poſawad / zwláſſtě od toho kterýž bydlege w Německých Kraginách/ zagel k Knjžatům a Králům Czeſkým oným wálečným/ a tu až poſawád Potomky ſwé zanecháwá/ o kterýchžto Předcych co gſem koli z dáwných pamětj wyhledati mohl, nynj oznámím.

Nahoře gmenowaný Wylim w Králowſtwj

Polſkém 77. Koſtelůw dal wyſtawěti, a nadal bohatě/ k tomu y dwa Kláſſtery/ geden Pannám w Střelně/ a druhý we Wratiſlawi Mnichům/ kdež ſlowé u Swatého Wincencya. A to wſſe Léta 1124.

W Létu Páně 1248. wyprawuge Hágek w Liſtu 234.

Předkůw Rodu toho welikau wzáctnoſt takowými ſlowy při ſpiſowánj žiwota Krále Wácſlawa.

Král Wácſlaw welmi nemiloſtiwě s ſwými Poddanými nakládal/ některé Pány na Statcých a giné wězenjm treſtal/ Rytjřſtwo Wálkami/ Lid obecný neobyčegnými Berněmi ſužowal / tak že obywatelé wſſý Země Czeſké nemohauce ſneſti takowého břemena/ ſgezd w Městě Kauřimě učinili/ a Krále napomjnali a žádali/ aby ráčil takowému neſneſytedlnému obtjženj konec učiniti/ ale on znamenaw půwody takowého ſhromážděnj/ kázal ge zgjmati/ a Rohlowce y Haſſka do Wězenj dáti/ za něž ſe ginj Páni přimlauwali/ wſſak nepřipuſſtěná geſt proſba gich. Protož uznáwagice welikau zatwrdiloſt a urputnoſt Pána ſwého/ ſgeli ſe wſſyckni dne třetjho mezy Strahowem a Břewnowem / a tu wolili za Krále Přemyſla Syna Krále Wácſlawa/ genž byl wolený Knjže Rakauſké a Polſké.

Nic méně někteřj Rodowé, yako z Lamberka/ z Ryžmberka/ z Sſwamberka/ Boreſs z Oſeka/ a ginj množý při Králi zůſtali/ a k Přemyſlowi ſwoliti nechtěli: Těch raddau Král Wácſlaw hned bez meſſkánj poſlal k Oldřichowi Seſtřency ſwému / Synu někdy Knjžete Korytanſkého/ a zpráwcy Morawſkému/ přikazugic aby rychle s Wogſkem wtrhl do Rakaus/ a

Syna geho Přemyſla aby neb yal neb zamordowal.)( )(
Sebral Oldřich Lid ſnadno w Morawě/ neb ho Morawané welmi mi
lowali/ a we wſſem yako Krále poſlauchali/ a položil ſe nedaleko od Mora-
wy mezy Znogmem a Neyperkem w gednom Audolij/ chtijc na zeytřj o přij-
gezdu ſwém Přemyſlowi oznámiti/ aby ſnad neřekl že laupežně do Země ge-
ho s Lidem wſkočil.
Té Noci Přemyſl wěda ſkrz Sſpehéře o přijgezdu Oldřichowém/ při-
táhl tegně ažk Wogſku Morawſkému/ práwě bez wědomoſtj wſſech Mo-
rawanůw/ a wzprawiw ſſyky Rakuſſanůw ſwých, dřiwe než Slunce wy-
ſſlo, vdeřil nenadále na Morawany/ kteřijžto geſſtě ranným ſnem byli ob-
tijženij. Neyprwé Střelcy obeſſli Stany Morawſké s welikým hřmotem
a křikem/ a Oldřich w tom pokřiku toliko w Koſſyli bezewſſy zbraně z Sta-
nu ſwého wyběhl/ a poſpíchal s chwátáným do Leſůw/ ale Přemyſl poznaw
Oſobu geho, puſtil ſe za nim, a gal gey ſwau wlaſtnij rukau: Zgijmáni to-
likéž mnozý Morawané od Rakuſſanůw/ a wſſyckni ſwázáni weſpolek, a
Oldřich na ſſpicy/ a do Wijdně přiwedeni. Vſſlo gich pak nětco w prwnijm
křiku do Leſůw/ a kteřij pochytiwſſe Zbraň ſwau, odpor činili/ ti wſſyckni
zbiti gſau.
Rakuſſané potom dělili ſe o kořiſt/ a některým zgijmaným, aby pro-
ti Rakuſſanům nebýwali, vřezawſſe Nos a vſſy, do Morawy ge běžeti ne-
chali. Někteřij magice propuſſtěnij ſkrz Penijze/ Zámky Králowſké zno-
wu pilně oſazowali/ ale dřiwe než z Rakaus wyſſli/ mnohými těžkoſtmi trá-
peni byli/ proto aby puſtili Přemyſlowi Zámky gim od Krále ſwěřené/ neb
někteřij z nich čaſu zymnijho nazý na Led wneſſeni/ tak aby vkrutnoſtij Zy-
my přemoženi gſauce, Hradůw poſtupowali/ ale ani tako-
wým trápenijm od wěrnoſti negſau odwedeni: A ti byli
Krawarſſtij/ Dubrawičtij/ Boſkowſſtij/ kteřijž toliko ſami
toho Erbu vžijwagij/ a giž ten Rod poslednijm potomkem
Mužſkého Pohlawij ſeſſel/ a Lomničtij gichžto také ne-
mnoho bylo toho čaſu kteréhož gſem s Knijhau tauto pra-
cowal/ Cžimburſſtij z Towačowa/ a ginij mnozý. Cýrek
pak geden z nich hrdina, nežby Hradu Madberku Rakuſſa-
nům poſtaupil/ wolil raděgi to ſneſti aby mu lewé Oko wy-
laupeno bylo/ yakož y ginij wſſyckni prawili, že raděgi chtě-
gi zemřijti nežli wěrnoſt a wijru Králi ſwému připowěděgi zemřijti nežli wěrnoſt a wijru Králi ſwému připowěde-
nau zruſſyti. Těmi a takowými obtijžnoſtmi když trápeni byli/ teprw gim
dopuſſtěno do Morawy ſe nawrátiti.

Za panowánij gmenowaných

Králůw Léta 1249. žiw byl Pan Heřman z
Sſwamberka/ kteréhož y Hágek dokládá tak-
to o něm zmijnku činijc:
Přemyſl Syn Wácſlawa Krále puowodě
některých Panůw Cžeſkých přitáhl k Wyſſehra
du do Cžech s ſwými Rakuſſany/ Vhry/ y Cže-
chy/ kteréhož y dobyl ſſeſtmecytmého dne po přij
gezdu ſwém/ kdežto pobyw za několik dni/ po-
tom hnul ſe s Wogſkem mimo Pořijčany/ a tu
ſe přepprawilo Wogſko přes brod pod Wſy ke-

čenau

čenau Bubnyňa druhau ſtranu/a činili weliké ſſkody mezy Strahowem a Brewňowem těm kteřijž ſe přijdrželi Krále Wácſlawa/a odtud přitáhnauce k Zlatci/to Měſto ſplundrowali a dobyli / yakž w ſtránce o Měſtech wyloženo bude.

Teprwa Raddy Krále Wácſlawa rozuměgice že ſkrz to pozdwijženij Syna proti Otcy/ nic giného nepřigde gednom zkáze Králowſtwij Czeſkého / namlauwali Wácſlawa aby ſe s Synem vpokogil a porownal/ yakož y Přemyſlowi ſkrz wymyſſlené proſtředky rádili aby Otcy ſwému ſe neprotiwil. Y ſtalo ſe že ſmlauwa mezy Synem a Otcem proſtředkem gich včiněná geſt/tak že Wácſlaw poſtaupil Stolice Králowſké Přemyſlowi/ ſlibugice přeſtati na Měſtech Chbu/ Lokte a Moſtu. Tu ſe zdálo za dobré býti Panům z ſtrany Přemyſlowé / aby Otec takowau ſmlauwu přijſahau vtwrdil/čehož byl neyprwněgſſij půwod Ctibor z Tochowa/nazwaný přijgmim Maudr a Hlawa/ s Synem ſwým Jaroſſem z Kladna/ ale Wácſlaw nechtěl tomu ſwoliti, řka: newijm aby kdo ſlyſſel aby ſe Otec Synu přijſahau měl zawazowati/ Syn můg chceli mi wěřiti nechť wěřij/pakli nechce/ nechť geſt po geho wůli. Wložili ſe mezy to Páni a wykonali ſmlauwu začatau. Y obrátil ſe Otec do Litoměřic/ prawijc že chce tu za některý čas byti / a potom že ſe chce obrátiti k Králi Vherſkému / a s nim bydleti až do ſmrti.

Přemyſl pak raddau Ctibora Stochowſkého chtě oſwobozené míti Králowſtwij/hned zruſſyl ſmlauwu/ a yal ſe w Zámky Otcowſké vwazowati / y přigel do Egru ginák k Chbu/ chtě do něho weytržně wgiti/ ale Heřman z Sſwamberka a z Kraſykowa/mage ten Hrad ſobě od Wácſlawa poručený/ nechtěl do něho Přemyſla wpuſtiti /pročež on s welikú prchliwoſti obrátil ſe k Loktu/a tu nechaw w gedné Wſy ſwých Dwořanůw/chtěl teyně na Zámek wgeti/ale Wylim Theobaldic z Ryžmberka dobře ten Hrad opatřil ſtráži/ ſſpiži a lidem/ aby zachowán byl Králi Wácſlawowi w celoſti. Druhého dne Přemyſl poſlal k Borſſowi Oſeckému/ wzkazugic geᵛ aby Hradu Moſtſkého dobrowolně poſtaupil/ſyce že bezděčně to včiniti muſý/y s žiwota ſwého nebezpečenſtwijm.

Boreſs nedbage na pohrůžky lépe Hrad opatrowal/ včiniw nad lidem Heytmana ſwého Syna Blahuna/ hotow gſauc mocy Přemyſlowě odepříti/kterýž giž byl rozkázal Jaroſſowi Kladenſkému/a Miroſſowi Makotřaſkému Lid ſebrati / a ſebraný do Krage Moſtſkého vweſti. To když ſe ſtalo/ obležen gt Hrad Měſta Moſtu třmi Tiſýcy a tři Sty Lidu / a ſám Přemyſl vproſtřed Wogſka Stan ſwůg roztáhnauti poručil.

Třetijho dne ſwolaw Raddu ſwau/ wyptáwal ſe yakby s těmi odporníjky nakladati měl/kteřijž ſe předním napřed řečených Hradech vzawijrali. K tomu dij Ctibor/yak ginák Králi s nimi zacházeti ſluſſij gednom tak: aby pro prowiněnij ſwé ſmrti hanebnú ſeſſli/rozkaž tu kde Stan twůg ſtogij Sſybenicy poſtawiti/ na kteréž nechť wſſyckni wiſy/ a Blahun Syn Borſſe neywegſs nad nimi/ kterážto řeč neb radda libila ſe Přemyſlowi y wſſem geho wěrným.

Mezy tím Boreſs Oſecký/ Heřman z Sſwamberka / Wylim z Ryžmberku/s Wácſlaw z Lamberka / s ginými Krále Wácſlawa wěrnými/ ſebrali Wogſko z Cžech a z Miſſne/ s nimižto čaſu nočnijho na Přemyſla ſe

obořil

ohotili/kterýž vſlyſſaw hřmot/a wida an Lid geho vkrutně mordugi/ od-
dal ſe w běh a Raddy geho s nimi/ nezaſtawugice ſe až w Domě Ctibora na
Stochowě.
páni pak gmenowaní když nad Přemyſlem ſwýtězyli/ kořiſti pozůſta-
lé v Moſtu rozdělili mezy ſwé Bogowniky/ a w tom Král Wácſlaw táhl v-
wpřýmo k Praze s Lidem walečným/ gemuž Pražané netoliko neodepřeli/
ſlyſſiče přýhodu Přemyſlowau/ ale geho bezpečně a ochotně do Měſta wpu-
ſtili. Málo před tim přigel byl Přemyſl na Hrad Pražſký/ ale yakž vſlyſſel
že geſt Otec w Praze/ hned poſpýſſyl z Hradu/ a ti kteřýž byli Dům Biſkup-
ſký oſadili kterýž byl blízko od Moſtu/ widauce co ſe děge/ zápálili ten Dům
a vtekli.
Mikuláš z Rožmberka Biſkup Pražſký/ gſa tehdáž bytem w Kláſſteře
S° Františſka ſwolal Kanowniky Kněžſtwo a Mnychy/ a wypravil ſe s
nimi proti Králi Wácſlawowi wděčen gſa přýgezdu geho/ yakož y málo
před tim welikau pomoc byl gemu s Kněžmi Střýbrem y Zlatem na žol-
dnéře včinil, po kterémžto wýtánij/ Král gemu včinil poděkowánij s přý-
powědj/ že nechce na takowé ſlužby geho nikdá zapomenauti/ a druhého dne
rozkázal oprawiti tu Wěž kteráž geſt při koncy Moſtu Pražſkého, a Wogá-
ky oſaditi/ y ty kteřýž byli na Hradě Pražſkém od Přemyſla zanechané poru-
čil oblehnauti/ aby žádnému nikterakž nebylo možné vgjti: wſſak potom
předce včiněna s nimi ſmlauwa/ tak že zanechagice wſſeho na Hradě/ odeſſli.

Mezy ginými Pány kteřýž

byli na odpor Králowně Alžbětě Manželce
Jana Krále pokládagi ſe y tito: Pan Zde-
ſlaw z Sſwamberka/ Gindřich z Lippého s
Syny ſwými/ Beneš z Michlſſperku/ Al-
brecht z Bechyně/ Wylím z Landſſteyna/ Gi-
řýk Berka z Dubé s Bratrem Heymanem/
Gindřich z Lichtmburka/ a Wylím Kru-
ſſyna z Lichtmburka/ a to při Létu Páně
1317.

W Městě Střýbře kdež geſt Kláſſter založený

Bratrům řádu Swatého Františſka od před-
kůw Rodu toho/ nacházý ſe text w tyto ſlowa
Opſaný:

Anno Domini 1372. Menſe Iunij, O-
bijt in Caſtro Svamberk Magnificus & ſtre-
nuus Miles, & ſupremus Camerarius Regni
Bohemiæ, Dominus Dominus Bohuſlaus à
SSvamberk, a wýce pro dlauhowěčnoſt čý-
ſti ſe nemůže.

Léta Páně 1388. na Sau-

du Zemſkém mezy ginými Pány ſeděl Rat-
mýr z Sſwamberka w takowém pořádku yakž ſpatřeno pod Erbem Panůw
z Dubé a z Lippého.

Pan Bo-

Pan Bohuſlaw z Sſwamberka okolo Léta Páně 1372. byl Neywyšſſým Sudým Králowſtwý Czeſkého.

Při Létu Páně 1399. w Knyhách Koſtela Pražſkého poznamenáno geſt/ že Paní Alžběta z Sſwamberka Koſtelu Přibiſlawſkému odewzdala ſedm kop groſſůw na Wſy Křiſcých / k čemuž dal ſwé powolený y Manžel gegí takto: My Joſſt z Konowa ginak z Lechonic/ ꝛc. yakž doloženo geſt pod Erbem Panůw z Konowa.

Předpowěděné Knyhy Kapitoly Pražſké w Létu 1400. poznamenaného obſahugí Pana Bawora z Sſwamberka / genž byl dal Koſtelu Wyſſehradſkému a Koſtelu w Slawicých čtyry Kopy platu ročnýho a wěčného / na Wſy řečené Očin/a na Zbožým neb Oſadách Koſtela Kozolupſkého / o čemž zný tento text: Pro VViſsegradenſi & in Slavvic Eccleſijs, Nobilis Vir Dominus Bauor de Sſuamberk reſidens in Slauicz, quatuor Sexagenas Cenſus annui, in bonis Villæ Oczyn, in Parochia Eccleſiæ in Kozolup, dedit donauit.

Pan Bohuſlaw z Sſwamberka a Hynek Kruſſyna/prodali na ſwém Dědictwý w Sſkwiryny/ w dobré Wodě/a w Předměſtý Borowſkém na Laužech/tři Kopy platu do Koſtela w Boru a na Oltář Božýho Těla/kterýž byl poručil wyzdwýhnauti dotčený Pan Bohuſlaw z Sſwāberka. A to wſſe dálo ſe Léta 1409.

Napřed položeného Léta/to geſt 1440. Pan Kruſſyna z Sſwamberka obehnal s Paneni Hanuſſem Hrad Skály / kterého když dobyli / obywatelé wſſecky zahubili/a Pána wezmauce do Wězený/ohněm tu Pewnoſt zkazyli.

Spatřuge ſe památka v Hágka w Liſtu 393. 0 Panu Zygmundowi z Sſwamberka / w Letu pak 1405. kteráž geſt napſaná takowými ſlowy/přýhodu téhož Pána wyprawugicými:

Přihodilo ſe že Pražané Starého Měſta Pražſkého / powolali k ſobě na Rathauz Zygmunda Sſwamberka z Orlýku / Podkomořýho w Králowſtwý Czeſkém / Muže doſti znamenitého a w Raddách potřebného / a tu w Raddě rozmlauwagice s ním o některé wěcy teyné / rychle poſlali

pro Mi-

pro Miſtra poprawnijho / a tu hned před Swětnicy wzýti ho poručili / a yakž přiweden na welikau Syň / tu gemu Hlawa ſťiatá práwě přededweřmi Kaply Panny Marye / odkudž Tělo geho neſſeno geſt ku pohřebu do Kláſſtera Swateho Klimenta : a to bylo v Wigilij S° Jana Křtitele. Přijčinau ſmrti geho žádnému z Konſſelůw neni oznámena / aniž ſe kdo na ten čas ſmél ptáti : mnozý z Lidu neginač rozuměli / než že geſt to přiſſlo rozkazánjm Krále Wácſlawa / kterýž žádného trpěti nemohl obyčegům ſwým odporné°.

Léta Páně 1420. připomíná Hágek Pana Bohuſlawa z Sſwaniberka ſlowy takto zněgicými :

Czaſu Masſopuſtnijho Páni někteřij z ſtrany Táborſké ſgeli ſe do Plzně / totiž Pan Břeněk z Sſwijhowa / Jan Walkaun z Adlaru / Jan Zižka a giný mnozý / y wyhnali některé Měſſtiany z Měſta / a zwláſſtě ty kteřijž včenim Wikleſſowým pohrdali / a laupeže Táborſké měli w oſſkliwoſti / ano y na Mnijchy ſe obořili / gijchžto Kláſſtery wybrawſſe odgeli. Tím zruſſeno geſt přijměři včiněné s Kralownau Zioffigi / a to půwodem neywětſſým Kněžij některých / a obzwláſſtně Wácſlawa Korandy / genž byl při wylaupenij Kláſſterůw yako Heytmanem.

Bohuſlaw pak z Sſwamberka a Kralowna Zioffie ſebrawſſe Lid k obležení Plzně gey wyſlali / a Zižka znamenaw že s ſwými práw nebude / nočně ſe s nimi wykradl / a Plzenſſtij otwiragice Brány Lidu Králowny a Pana Sſwamberka / ſlibowali zůſtati při wijře křeſtianſké po wſſecky čaſy. Toho na potwrzenij od té chwijle Zižku do Měſta nepauſſtěli / a wyhnaným Měſſtianům Statky wzaté nawratili.

O témž Panu Bohuſlawowi z Sſwamberka

Liſt 386. téhož Hyſtoryka takto znij :

Měſýce Ledna Zižka pogaw ſwé Tábory / táhl do Krage Plzenſkého / a oblehl Kláſſter Panenſký Chotěſſow / po kterémž wyplundrowání obrátil ſe k Kladrubſkému / a tomu včinil tolikéž. Odtud přibližugicýmu ſe k Střijbru oznámeno / žeby Bohuſlaw z Sſwamberka auhlawnij nepřijtel Táborſkých na Zámku ſwém byl řečeném Kraſýkow / pročež poſpiſſyl s Wogſkem / a hned toho dne položil ſe na gednom přiwrſſij proti Zámku Kramſýkowu.

Na zeytřij ſſturmowáno k Baſſtě gedné od Táborůw / a trwal ſſturm za ſſeſt hodin vſtawičně / až ſe gi zmocnili. Tu obáwage ſe Bohuſlaw aby kwaltem dobyt nebyl / a tu s ſwými hanebně nezahynul / dal ſe s Tábory w rokowání / mluwic že chce Zámku poſtaupiti Petrowi Zmrzlijkowi z Swolſſyna někdy Mincmeyſtrowi / kterýž geſt na Worlijku / gemužto od Zižky darowán byl Kladrubſký Kláſſter / k čemuž Zižka dowolil.

Na zeytřý přigel Petr Zmrzlijk kterémuž ſe poddal za Wězně Bohuſlaw ſew,ſe mi ſwými/ a on owſſem Lid geho ſlužebný propuſtil/ ale Bohuſlawa do těžkého Wězenij weſti poručil/ aby tim neſſlechetné Tábory vkrotil/ kterýž y mimo wůli Žižkowau Bohuſlawa nechtěli než zabiti.

Přinucen byl potomně ten ctný Pán od Žižky k wůli Táborſkým proti Králowſtwij tomuto bogowati/ yakž týž Hyſtoryk w Liſtu 400. takto ſwědčij: Ten Autery před Swatým Petrem/ Pan z Sſwamberka kterýž giž muſel chtěg neb nechtěg s Žižkau gezditi/ gedauc od Hradu nazwaného Panna/ přigel s Lidem ſwým do Prahy/ ſotwa wgeli do Hoſpody/ tož Kraupy ſpadli weliké/ yakéhož Krup ſpadnutí prwnij wěkowé nepamatowali.

Ten potom po ſmrti Žižkowě gſa Heytmanem Táborſkých/ zaſtřelen w Rakauſých v Měſta řečeného Reč/ yakž o tom wyprawuge Hágek w Liſtu 402. a o témž doloženo bude pod Erbem Panůw Trčkůw.

Za panowánij Krále Giřijho/ ſeděl na Saudu

Zemſkém Pan Bohuſlaw z Sſwamberka mezy ginými Pány kteřijž ſe takowým pořádkem wyčijtagi. Neywyſſij Komornijk Gindřich z Michalowic/ Zbyněk z Hažmburka Neywyſſij Sudj/ Buryan z Lipčice neywyſſij Pjſař Deſk Zemſkých/ Zdeněk z Sſternberka Purgkrabě/ Jan z Rožmberka/ Gindřich ze Stráže Marſſálek Dworu Králowſkého/ Gindřich z Dubé/ Wylim z Ryžmberka a Rábij/ Jan z Kunſtátu a z Jowiſſewic/ Bohuſlaw z Žeberka a z Plané/ Jan mladſſij z Wartmberka/ Theodor z Janowic a z Chlumče/ Bohuſlaw z Sſwamberka/ Jan z Kolowrat a z Bezdružic/ Jaroſlaw Plichta z Žerotijna/ Zdeněk Koſtka z Poſtupic/ Jan Malowec z Pacowa/ Jan Calta z Kamenné Hory/ Wácſlaw z Očedlic Ogiř/ Jan Kzipa z Neweklowa/ a ginij

Mezy Liſtmi Panůw z Hažmburka w Létu Páně 1420.

nacházým při ſmluwách něgakých Přátelſkých Pana Jana z Sſwamberka na Strakonicých Miſtra Přeworſtwij Strakonického/ wedlé něhož dotčeni gſau tito Páni: Pan Beneš z Kolowrat na Libſſteyně/ Getřich z Kolowrat Bezdružický a na Kráſowě/ Slawata z Chlumu a z Roſſmberka/ Zdeněk Koſtka z Poſtupic a na nowém Hradě/ Beneš z Weytmile Purgkrabě na Karlſſteyně a Mincmeiſtr na Horách Kutnách/ Jan z Raupowa, Neywyſſij Pýſař Deſk Zemſkých Králowſtwij Czeſkého, a Hoffmiſtr Dworu Králowſkého/ Albrecht z Leſkowce Podkomořij Králowſtwij Czeſkého/ Albrecht Ogiř z Očedlic a na Lobkowicých/ a ginij.

W Létu Páně 1553. připomjná Liſt Měſta

Bechyně Pana Gindřicha Starſſjho z Sſwã,
berka a na Zwykowě / od kteréhož daný gt
a pſaný takto:

Já Gindřich Starſſý z Sſwamberka a
na Zwykowě / známo činim timto Liſtem
wůbec předewſſemi Lidmi nynėgſſými y Bu-
daucými / kdež koli čten aneb čtaucý ſlyſſán
bude / že Měſſtiané Bechynſſtý Poddanj mo-
gi / wyſlali gſau kemně některé Oſoby z pro-
ſtředku ſwého / wjry hodné a dobře na pocti-
wosti zachowalé / kteřjž gſau mně obdaro-
wáni ſwá geſſtě celá a neporuſſená na někte
ré Práwa a wyſady od předeſſlých Panůw a držitelůw Panſtwý Bechynſké-
ho gim dána, přednesli a vkázali / gedno obdarowáni Vrozeného a Sta-
tečného Rytýře Jana z Lážan a na Bechyni dobré paměti / s přiwěſſený-
mi Pečetmi geho ſwědomým / Pana Apeče z Zeydlic řečeného Abel / Pana
Mikuláſſe z Archleb / a Oldřicha z Hlawatec / kteréhož datum geſt Léta
1444. tu Sobotu před Prowodný Nedělí / prwný den Měſyce Máge rc.

Doloženého Léta dán geſt od téhož Pana Gin-

dřicha témuž Měſtu druhý Liſt / w němžto ſe gmenugi y Přátelé geho / Wa-
cſlaw z Sſwamberka a na Bechyni / Kryſtoff z Sſwamberka / a Jan Star-
ſſý z Sſwamberka a na Kláſſteře Milewſkém / kteréhož takowá gt kopie.

Já Oldřich Starſſý z Sſwamberka a na Zwykowě / oznamugi tim-
to Liſtem nynėgſſým y budaucým / kteřjž gey koli čjſti aneb čtaucý ſlyſſeti
budau / yak gſem před čaſem s Panem Janem a Panem Wácſlawem dobré
paměti Bratry ſwými ſpolečně / na ponjženau proſbu Měſſtianůw Be-
chynſkých naſſých Poddaných / wſſý Obcy tu milosť včinil / a obdarowáni
pod Pečetmi naſſými dal / tak aby ſami ſobě k ruce a k ſwému vžitku Piwa
wařiti / a gich tu wybýwati mohli / kterýžto Liſt obdarowáni naſſeho až po-
ſawád neporuſſený gſau vkázali a gey magi / takto znėgicý:

My Gindřich Starſſý z Sſwamberka a na Zwykowě / Jan Starſſý z
Sſwamberka a na Kláſſteře Milewſkém / Wácſlaw z Sſwamberka a na
Bechyni / Bratřý wlaſtný / wyznawáme timto Liſtem wůbec předewſſemi
Lidmi nynėgſſými y budaucými / kdež čten aneb čtaucý ſlyſſán bude / že zna-
menawſſe potřebnau žiwnoſt Obywatelůw Měſta Bechyně Poddaných na-
ſſých / a gſauce čaſtokrát od nich ponjženě proſſený / tuto gim milosť a láſku
ſpolečně my ſwrchu pſaný Bratřý z Sſwamberka činime / a to vſtanowu-
genie / a konečně nyný y na wěčné čaſy mýti chceme / aby předřečený Mě-
ſſtiané Bechynſſtý Poddani naſſy nynėgſſý y budaucý / Piwa bjlého wařeni
w obecném Piwowáře / kterýžby gim proto odemne Wácſlawa z Sſwam-
berka vſtawen byl / y také Woda k němu a do něho přiwedená / po pořád-
ku každý k ſwému wlaſtnjmu vžitku vžjwati mohli / a to w Měſtě Bechy-
ni / y ginam na cyzý Panſtwý geſtližeby potřeba vkazowala wyſtawowali /
bez překážky yak naſſy tak Dědicůw naſſých a držitelů Měſta Bechyně a to
Panſtwý / wſſak s tau weyminkau / kdyžby koli ſkrz mne Wácſlawa z Sſwã
berka Piwowár obecný tu w Měſtě Bechyni vſtawiti ſe dal / abych mohl
plat z každé Wárky a to gmenowitě po ſſeſti groſſých bjlých vložiti / a ten
plat aby Měſſtiané Bechynſſtý nynėgſſý y budaucý / hned yakžby w tom

 znowu

znowu wyſtaweném Piwowáře wařili, dáwati a platiti powinni byli / ale
před wyſtawenjm Piwowáru y Spůlky / a přiwedeni do něho wody, tím
platem powinni negſau a nebudau : A geſtližeby který z nás Dědicůw a bu-
daucých potomkůw obywatelům Bechyňſkým nynějſſým neb budaucým w
takowém piwa wařenj překažku yakau činiti, aneb gim Piwowár odgjti,
a k ſwému vžitku, a zwláſſtě ten kteréhož Bechyně w držený bude, obrátiti
chtěl, neb chtěli / a též geſtližeby bezděčně nuceni byli, Piwa z Piwowáru kte-
réhožkoli od kteréhožkoli z nás Dědicův budúcých a potomných bráti / tehdy
chceme aby oni Měſſťané mohli a moc měli o opatřenj w tom Králi Geho mi:
nynějſſýmu Pánu naſſemu neymiloſtiwějſſýmu, a potom k giným budau-
cým Králům Czeſkým / a neb k miſtodržjcýmu G. K. M. ſe vtecy / a za opa-
třenj w té wěcy žádati / čehož gim žádný z nás a potomkůw naſſých zbrá-
ňowati nemá / ani ge pro takowé wzneſſenj treſtati / poněwadž toto obdaro-
wánj dobrowolně činjme / tak aby tím ſnázegi takowau žiwnoſtj gſauce o-
patřenj pod námi a budaucými naſſymi ſeděti a ſebe opatrowati mohli.
Také geſtližeby kdo z Sauſedůw od ginud Piwa k ſſenku wozyti chtěl
a wozyl / toho každého chceme aby oni ſami mezy ſebau treſtati mohli, ge-
mu takowá Piwa odnjti, a s nim naložiti wedlé ſwého zdánj. Tomu na
Swědomj a budaucý paměť my s počátku pſanj Bratřj z Sſwamberka,
Pečeti naſſe wlaſtnj a přirozené s giſtým naſſým wědomjm s celým y pl-
nými přiznánjm / dali gſme přiwěſyti k liſtu tomu genž geſt dán Léta ut ſu-
pra we čtwrtek před Swatým Janem Křtitelem Božjm.
K obawagice ſe nadepſanj Měſſtiané Bechynſſtj Poddanj mogi / aby
w takowé žiwnoſti ſwé / od nás y Potomkůw budaucých naſſych překážky
neměli / mne gſau za to ſe wſſy ponjženoſti žádali / a ſkrze Oſoby hodné gmé-
nem wſſý Obce k tomu naſchwal wyſlané proſyli / poněwadž gſau ſe w mé dr-
ženj po Wácſlawowi Bratru mém doſtali / abych gim tu miloſt včinil / a to
obdarowánj obnowil a potwrdil : K gichžto proſbě gſauce nakloněn / gim
to Liſtem tjmto potwrzugi / chtjce tomu konečně / aby čaſto pſanj Měſſtia-
né Bechynſſtj / y ta wſſecka Obec pro ſnadněgſſý gich žiwnoſti / té miloſti ſo-
bě dané y s Potomky a budaucými ſwými vžjwali / zůſtaweni gſauce při
wſſech Artykulych w Liſtu doložených nynj y na čaſy budaucý a wěčně / bez
wſſeliyaké překážky mé y budaucých držitelůw Bechynſkého Panſtwj.
Na potwrzenj a zdrženj toho wſſeho / Pečet ſwau wlaſtnj s giſtým mým
wědomjm a wůli dal gſem k Liſtu tomuto přitiſknauti / a dožádal gſem ſe
Vrozeného Pána Pana Kryſtoffa z Sſwamberka a na Milewſkém Klá-
ſſteře / a Vrozeného Wládyky Pana Wjtka Zrzawého a na Skalci / a Pa-
na Mikuláſſe z Wetlé a na Bechyni / že gſau také Pečeti ſwé podlé mé na
Swědomj k témuž Liſtu přiwěſyli / wſſak bez ſwé a budaucých ſwých ſſko-
dy. Datum Léta 1568. w Pondělj den ſwatého Františſka.

Léta Páně 1506. zgimáni

gſau dwa Mládency Bratřj z Sſwamberka
od Gindřicha z Guttnſſteyna / kteréž on držel
w ſwém wězenj na Sſwornburku bez mála
půl Léta / až potom včiněna ſmlauwa mezy
nimi / a od téhož Pána byli ſſacowáni, O tom
Hágek w Liſtu 642.

Léta 1575. Lupač wypra-

wuge

wuge w Kalendáři ſwém ſmrt Pana Petra z Sſwamberka takowými ſlo-wy: Placidè obdormivit in Domino, Generoſus ac Magnificus Dominus Petrus à SSvamberk, &c. Baro Bohemiæ, ſepultus in Ronſpergo ſuæ ditionis oppido.

Wedlé Tytuláře wydaného w Létu Páně 1589. žiwi byli při těmž čaſe Páni z Sſwamberka tito:

Pan Adam z Sſwamberka na Přimdě a Wolſſy.
Pan Giřij Petr z Sſwamberka na Sſwamberce a Bezdružicých.
Pan Gindřich z Sſwamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Hanuſs Wylim z Sſwamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Jan Petr z Sſwamberka na Přimdě/ Střebly/ Kunzwartě/ Bezdružicých a Sſwamberku.
Pan Jan Wylim z Sſwamberka na Boru a Zwikowě.
Pan Jan Zdeněk z Sſwamberka na Přimdě.

O Rodu tomto na rozličných mijſtech zmijnku nalezneſs.

Podle Pana Sſwamberka/ měl mijſto Urozený Pán Pan Jan Sezema z Auſti a na Sezymowě Auſti/ G. M. C. Radda

o kterémžto Rodu na hoře poznamenáno/ y tu ſe také něco doložij.

Liſt Krále Wladiſlawa Vherſkého a Czeſkého w

pamět vwozuge Pana Zdeňka z Sezymowé Auſti/ kterýž mu za geho wěrné
ſlužby Hrad a Měſto Auſſt ſe wſſým přjſluſſenſtwým/ kteréžto Zbožý prwé
Manſtwý bylo, dědičně dáwá/ tolikéž y Bratrým geho/ kterěhožto Liſtu da
tum geſt Léta Páně 1496. Králowſtwý geho Vherſkého 6. a Czeſkého 25.

Pan Jan Bratr Pana Zdeňka z Sezymowé

Auſti byl Raddau Krále Czeſkého/ a ſedal na Saudu Zemſkém: ten ſlaužil k
Stolu Králi Ferdynandowi při korunowánj geho ſlawném na Králow-
ſtwý Czeſké/ a to podlé Aukadu ſwého totiž neywyšſſýho a dědičného Kra-
gečſtwý Králowſtwý Czeſkého. Zanechal dwa Syny/ Pana Girzýka z Se
zymowé Auſti/ a Pana Jaroſlawa z Sezymowé Auſti a na Rohowé: Pan
Girzýk putowal k Božýmu Hrobu a na Horu Syon/ o čemž wyprawuge
Liſt gemu daný a pſaný takto:

Pateat Vniverſis, qui præſentes inſpexerint qualiter Dominus Geor-
gius de Auſſt ipſarum exbhibitor, intuitu devotionis Hieroſolymam ve-
nit Anno Domini 1355. die 21 Auguſti, qui & ſacramentali confesſione
præmiſſa ſanctisſimi Dominici Corporis templum ingreſſus eſt, & ibi Sa-
cram Euchariſtiam reverenter ſuſcepit, dehinc reliqua terræ Sanctæ loca
quæ modernis temporibus viſitantur, ipſe quoq; devotè viſitans luſtravit.
Qua de re Nos Frater Marianus de Meſſana Provinciæ Siciliæ Ordinis Mi
noris regularis ſacri conventus Montis Sion Generalis, ac omnium lo-
corum Terræ Sanctæ Gubernator Apoſtolicus licet indignus, in prædicto
rum omnium fidem præſentes ſcripſimus, ac noſtri Sigilli, quo in ſimi-
libus utimur impresſione munivimus. Datum Hieroſolymis in præliba
to ſacro loco Montis Sion Anno ut ſuprà, die 2 Septembris.

Frater Marianus de Meſſana.

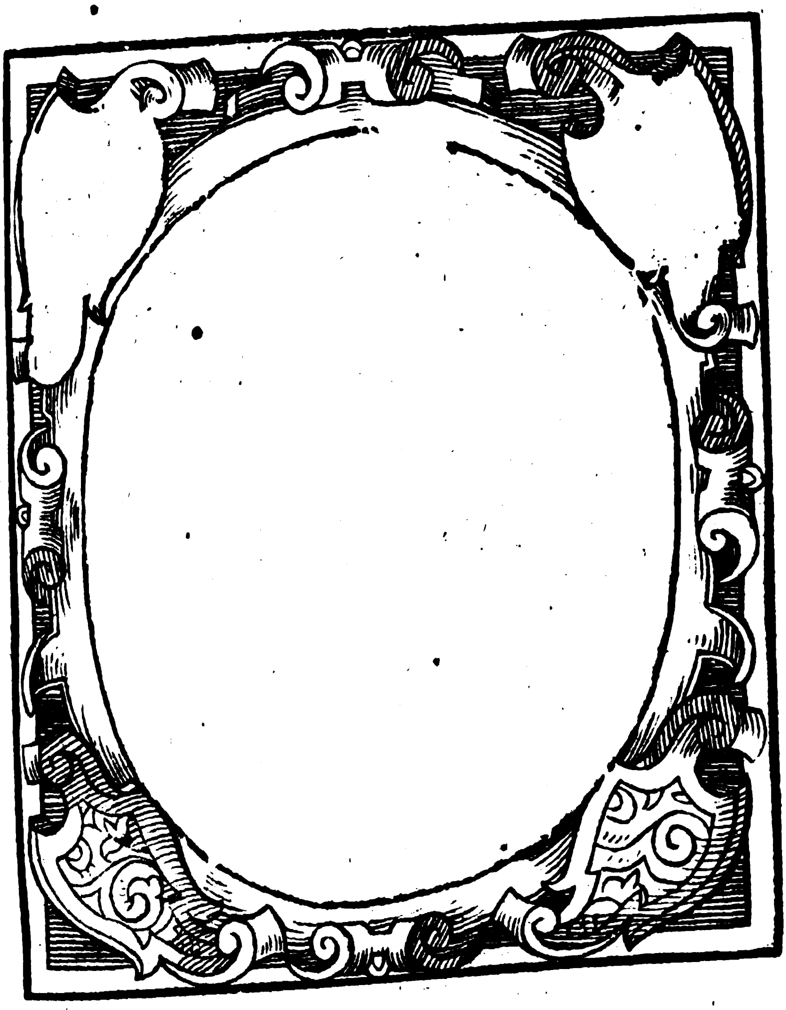
Ten též Pan Girzýk Sezyma z Sezymowé Auſti/ toho čaſu když Turcy
Budýn oblehli/ té Pewnoſti wedlé giných tam s nimi zawřen gſa/ ſtatečně
brániti pomáhal. Cýſaři Karlowi patému při dobywáni Rzýma ſlau-
žil/ a Cýſaři Maximiliánowi k Stolu/ při korunowáni geho ſlawném na
Králowſtwý Czeſké/ wedlé Aukadu neywyšſſýho a dědičného Kragečſtwý/
kterýž Rodu tomuto zdáwna nadán geſt.

Pan Jaroſlaw Sezema z Sezymowé Auſti/ druhý Syn Pana Jana
wýš gmenowaného/ a Bratr Pana Girzýka ſlaužil Cýſaři Rudolffowi toho
gména druhému/ při korunowáni geho na Králowſtwý Czeſké.

Pan Adam Kryſtoff Sezyma z Sezymowé Auſti a na Tečněwſy/ žiw
byl okolo Léta Páně 1589. yakž Tytulář wyprawuge. A ta geſt poſlau-
pnoſt Rodu Pána Pana Jana Sezymy z Auſti a na Auſſti/ J. M. C. Rad-
dy/ a dědičného Kragečě Králowſtwý Czeſkého/ Syna Pana Girzýka na-
hoře gmenowaného.

Wedle

Wedle Pana z Auſti/ měl mýſto na témž Saudu Vrozený Pán Pan Oldřich Felix z Lobkowic na Bilině Koſti a Beſſkowicých/ J. M. Cýſařſké Radda/ a Arcyknížete Rakauſkého Arnoſſta Komorník/ o gehožto Erbu weyš doloženo geſt.

Potom wedlé Pána Oldřicha z Lobkowic ſeděl Vrozený Pán Pan Adam z Waldſſteyna na Loſowicých a Hrádku / G. M. Cýſařſké Radda / o gehožto Rodu nynij zmijnka ſe včinij.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw z Waldſſteyna/ kteřjž ſe prwé z rozličných Starkůw pſáwali.

Kapitola XI.

AČkoli o tom Rodu těchto Panůw totiž z Waldſſteyna doſti obſſjrně napſáno geſt w Zrcadle Morawſkém/ wſſak y tuto mezy ginými Rody ſluſſná wěc gegich nepominauti/ poněwadž oni w tom Králowſtwj rozſſjřený gſau/ a od čaſu welmi dáwnýho w ſlužbách témuž Králowſtwj/ Knjžatům/ Králům y Cýſařům činěných dobře ſeznánj.

Předkowé gegich pſáwali ſe za oněch let z Sſumburka/ z Rukſſteyna/ z Rukſſteyna a z Waldſſteyna/ ale že ſe Helmem rozdělili/ vžjwagice někteřj Lwice na Korunĕ/ a někteřj Orlowých Křjdel/ takowá proměna ſtala

ſe za

ſe za naſſy pamětij/ neb gedni magice Auřady wywyſſenégſſij/ obdrželi to/ že gſau od giných oddělenij/ a druzý yakožto milownijcý Předkůw ſwých/ při ſtali na onom ſtarém Erbu toho vžijwánijm/ nic méně ti obogi od gednoho Předka poſſli.

Spatřuge ſe w Gijhlawi w Kláſſteře Swatého

Křijže Řeholy Domynykánůw, toliko geden Lew na Hrobě Předka gednoho Panůw z Waldſſteyna, genž byl Fundator Kláſſtera toho/ k kterémužto mnoho Domů w gmenowaném Městě přikaupil/ a to Léta 1212.

Cžetl gſem Dekrét Cýſaře

Ferdynanda včiněný toho čaſu když wznikla rozepře mezy Pány z Waldſſteyna a mnohými ginými / (o čemž y pod Erbem Panuow z Sſternberka dotčeno) w kterémž ſe zmijnka děge o Rodu Panůw Waldſſteynſkých w tyto ſlowa:

Co ſe pak Wylima z Waldſſteyna dotýče, to powěděno geſt/ y čten Liſt neyprwé Pana Hynka z Waldſſteyna na Skalách/ gehož datum Léta 1353. potomně Liſt Jaroſlawa z Turnowa/ nimžto potwrzuge nadánij Mlýnu od Otce ſwého Mnijchům w Turnowě/ kdež ſe gmenuge Zdeněk z Waldſſteyna/ a Liſt Cýſaře Zygmunda daný Hynkowi / gemuž zaſtawil Dwuor w Swiňanech Léta 1437.

Mimo to vkázáni gſau Artykulowé z Kněh od Adama z Wartmberka položených/ w nichžto pſáno geſt, že Hynek z Waldſſteyna z Krumkrágu Sudij Dworſký Neywyſſij Králowſtwij Cžeſkého / ſeděl na Saudu Komornijm Léta 1345. Jtem Hynek z Waldſſteyna též na Saudu Zemſkém ſeděl Léta 1338. Jtem vkázán geſt Liſt Paní Anéžky z Dubé/ kteréhož datum Léta 1454. Jtem Liſt, w němžto ſtogi Jan z Ližic Pana Hynka z Wranowa Wězeň / a toho geſt datum Léta 1452. Jtem Liſt Beneſſe z Wartmberka / w kterémžto geſt zapſán Hynek z Waldſſteyna / Léta 1433. Jtem Liſt Waňka z Pecky/ kdež ſe tolikéž Pan Hynek z Waldſſteyna gmenuge/ totiž Léta 1434. Jtem Liſt Waňka z Genſſteyna/ kterýž také činij zmijnku o témž Panu Hynkowi z Waldſſteyna Léta 1432. o němž ſwědomi wydáwá y Liſt Otty z Bergowa. Jtem Liſt na papijře pſaný/ kdež ſtogij, že Haſſek z Waldſſteyna byl Heytmanem wſſech Rytijřůw/ Panoſſy a Obce z Kragůw k Zákonu Božijmu náchylných/ Léta 1422. Jtem tři Liſtowé s mnohými Pečetmi w gednom z nich geſt zmijnka o Haſſkowi z Waldſſteyna/ w druhém o Hynkowi z Waldſſteyna/ kterýchž obau dwau datum geſt Léta 1440. w třetijm pak, genž geſt Měſta Pražſkého/ o Mikuláſſowi Sſlechtowi z Waldſſteyna.

Přečten geſt také Mageſtát Krále Wladiſlawa daný Panu Sſtiaſtnému z Waldſſteyna Léta 1474. a Liſt Jana Sſáleného a giných, kteřij ſlibowali Sſtiaſtnému z Waldſſteyna. Datum Anno ut ſuprà. Též Liſt Jana Mičana Podpůrcy ſwědčijcý Janowi Hynkowi a Sſtiaſtnému Bratřijm z Waldſſteyna/ Léta 1463. y Liſt Gindřicha z Waldſſteyna/ z dobré wůle Synům daný Léta Páně 1528. Položen y Mageſtát Krále Jana ku potřebě Wylima z Waldſſteyna/ pſaný Léta 1341. w němž ſe dokládá Jan z Waldſſteyna: Přitom ſpatřenij y někteřij nálezowé z Kněh od Gin-

dUcha Sſwihowſkého podaných/ ano y Mag eſtat Koſtela Prazſkého / kterémuž gi dwě ſtě let/ tolikéž Dſky čteny gſau/ kteréž wyprawugi, že w Saudu Zemſkém Páni z Waldſſteyna ſedali. Pro takowé ſwědectwý Ferdynand Cýſař před giný mi Pány přiſaudil předek Panu Wylimowi z Waldſſteyna/ Léta 1546.

Dotčeni gſau tímto ſpůſobem mnozý Předkowé Pánůw z Waldſſteyna / ale mimo to což gſem koli mohl wyhledati o tom Rodu w pamětech rozličných krátce připomenu.

W Létu Páně 1353. oznamugi některé pamětý

Pana Hynka z Waldſſteyna á na Skalách/ pro to že Kláſſterům Turnowſkému a w Grécu, darowal s Manželkau ſwau oſmnácte kop gr: čeſkých/ k čemuž y Syn gegich wlaſtný powolil/ kterýž ſe pſal Jarek z Waldſſteyna Pán na Chlumě / gehož byla porodila Paní Anna z Wartmberka. O tom o wſſem Liſt gmenowaným Kláſſterům nadaný takto zný:

Nos Hynko de Valdſtein, Dominus in Skala, notum facimus Univerſis quod nos bona & libera voluntate, Fratribus Minoribus Beati Franciſci de domo Sancti Iohannis in Grecz, nec non prædicta noſtra Anna Contoralis de Vartmberk, ſuper indumentum eorum, novem Sexagenas in noſtris bonis Volanicz pro feſto Sancti Georgij quolibet anno perpetualiter verum Cenſum allegavimus & donavimus poſſidendum &c. & eadem conditione Fratribus Sancti Dominici Prædicatoribus de domo Beatæ Mariæ Virginis in Turnov, ſuper tunicas & Cappas novem Sexagenas in feſto Beati Galli, &c, In cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum & Vterini noſtri Iarkonis à Valdſtein, Domini in Chlum imprimi juſſimus. Datum in Lomnicz, Anno ut ſuprà feria ſecunda ante Nativitatem Beati Ioannis Baptiſtæ.

O Paní Kateřině z Waldſſteyna nacházým památku

při Létu 1389. kterážto s Synem ſwým Jarkem a Synem Pana Zdeňka z Waldſſteyna Manžela ſwého byla wpráwa.

Pan Gindřich z Waldſſteyna

na Wartmberku a na Welizu / yakž pamětý Koſtela Prazſkého na Zámku Swatého Wjta wyprawugi/ dal k Farnýmu Koſtelu w Gitčíně ku památce Swatých Mikuláſſe a Martina gedenácte kop gro: platu wěčného na giſtých Wſech ſwých/ kteréž poznamenané gſau w pamětý této:

Erectio Altaris Sanctorum Nicolai & Martini Confeſſorum in Eccleſia Parochiali in Gitczin. Conſtitutus perſonaliter. Nobilis Domin' Henricus de Valdſtein reſidens in Veliz & in Vartmberga, cum plebano Nicolao &c. Vndecim Sexagenas in Villulis ſub Caſtro Valdſtein, ac Villa Modlice, excepta Villa Kokoſka, cenſus annui & perpetui donavit &c Datum in Valdſtein; Anno 1413.

O pa-

Digitized by Google

O Panu Cženkowi z Waldſſteyna a na Tucho-

měřicých některé pamětij zněgi / že geſt před Aúředniky Zemſkými w Praze wyſwědčil/ že Pani Eliſſku Manželku ſwau ſewſſým Wěnem kteréž měla w Tuchoměřicých / wykázal na giná Dědictwj ſwá/to gě na Twrz a Dwůr Kotelowice/ což ona s Wylimem ze Zwijře-tic Bratrem ſwým dobrowolně přigala/a Jan z Waldſſteyna Bratr předpowěděného Pana Cženka k tomu přewedenij tolikéž powolil. A to ſe ſtalo Léta Páně 1410.

W Kniyhách Koſtela Pražſkého čte ſe o Manžel-

ce Pana Jana z Waldſſteyna/Pani Zioffigi z Rukſſteyna / že geſt darowala k Záduſſý w Hruſſycých tři Kopy dwadceti a dwa Groſſe platu y s deſátky. O čemž takto napſáno geſt in libris Erectionum :

Nobilis Domina Sophia, relicta Domini Iohannis de VValdſtein, alias de Rukſtein & hæres dicti Caſtri Rukſteyn, in Curia Alodiali ſub Caſtro Rukſteyn, & in Villa Klokocij, & de quodam prædio Ziebrak ſito quoq; ſub Caſtro Rukſteyn, dedit, donauit tres Sexagenas groſsorum cum 22. groſsis, cum Decimis in Hruſticz. Actum Anno 1415.

Pana Hynka z Waldſſteyna a z Rukſſteyna ob-

ſahuge w ſobě Liſt pſaný Léta 1436. od Manželky geho Pani Kateřiny z Tepenče / kteréhož geſt takowé zněnij :

Já Kateřina z Tepenče/někdy Manžel-ka Vrozeného Pána Pána Hynka z Wald-ſſteyna a z Rukſſteyna dobré pamětij/wyzná-wám timto Liſtem předewſſemi / že gſem s dobrým rozmyſlem/a z ſwé dobré wůle a ſwo-bodné / dala a mocy toho Liſtu dáwám za zdrawého žiwota y po mé ſmrti/ſwé wlaſtnij Zbožij a Wěno ſwé/ kteréž mám w Cžeſké Ze-mi na Twrzy Tuchoměřicých/ a natom Zboží gessto k té Twrzy přijſluſſij/ totiž dwě Stě Kop groſſůw dobrých Cžeſkých/ (yakž y we Dckách Země Cžeſké důwodněgi doloženo geſt) Vrozeným Pá-nům, Panu Zdeňkowi z Waldſſteyna Synu ſwému milému/a Panu Waň-kowi tolikéž z Waldſſteyna/Synu Pana Gindřicha dobré pamětij těž Syna mého/y gich budaucým Potomkům/tak aby oni toho požjwali/a s tim na-kládali yak vmégi a yak ſe gim neylépe zdáti bude / čehož gſau na mně do-bře zaſlaužili. Tomu na Swědomi a pro lepſſij toho giſtotu / ſwau gſem wlaſtnij Pečet k tomuto Liſtu přiwěſyla/a připroſyla gſem Vrozených Pá-

nůw

nůw, Pana Pertolta z Lippého Neywyžſſjho Marſſálka Králowſtwj Cžeſkého/Pana Waňka z Boſkowic a z Cžerné Hory/ w ten čas Heytmana Morawſkého/Pana Zbyňka z Daubrawice a z Oſowého/a Slowutných Panoſſy, Mikuláſſe z Morawice/ Beneſſe z Krhowa/ že gſau témuž na Swědomj wedlé mé Pečeti y ſwé k tomuto Liſtu přiwěſyli/ ſobě y ſwym Erbům bezeſſkody. Dan na Sadku/ w Středu před Swatau Maťj Magdalenau. Léta od Narozenj Božjho 1436.

W Létu Páně 1409. w Knjžkách Kapitoly

Pražſké nazwaných libri Erectionum / wyčitagi ſe Páni z Waldſſteyna takto:

Erectio Altaris Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Hoſpitali, in Tachouia Pragenſis Diocæſis, VVilhelmus, Petrus de VValdſteyn in Trzekovv & in Zdiar, reſidentes, octo Sexagenas groſſorum cenſus annui in Villa dicta Luczny, ſupra Baracenti in Tachouia, retro nouam Eccleſiam, dederunt, donauerunt perpetuis temporibus.

Pana Woka z Waldſſteyna Hyſtoryk Cžeſký

w Liſtu na Concilium Konſtanſké poſlaném podepſaného býti prawj/ kteréhož geſt datum Léta Páně 1416.

Nýže týž pokládá Pana Gindřicha

z Waldſſteyna/ a při něm mnoho giných Pánůw/ w Liſtu totižto 372. a w Liſtu 390. w Létu pak Páně 1431. pokládá mezy giný mi Pány na Sněmu w Cžáſlawi drženým tolikéž Pana Gindřicha z Waldſſteyna/ řečeného Chudoba.

Pan Haſſek z Waldſſteyna byl Gubernatorem

Králowſtwj Cžeſkého/ kterýž ſe klade na Sněmu drženým w Praze/ Léta 1423. kteréhož gmenuge Hágek y Heytmanem wſſech Rytjřůw/ Panoſſy/ Obce/ k Zákonu Božjmu náchylných/ yakž o něm w Zrcadle Morawſkém dotčeno/ a ten ſe pſal z Waldſſteyna a z Welizu.

Hágek tolikéž při Létu Páně

1427. činj zmjnku o Panu Hynkowi Kolſſteynſkém z Waldſſteyna a na Wranowě/ genž byl ſſeſtmi Sty Koni Prahu oblehl/ aby Korybuta Knjže Litewſké woleného na Králowſtwj Cžeſké z Wězeni wyſwoboditi mohl. A ten tolikéž Pan Hynek z Waldſſteyna w Bitwě s Němcy v Auſti nade wſſecky giné Pány ſtatečně ſobě počinagic/ welikau ſláwu a chwálu obdržel.

W Liſtu Purgmiſtra a Konſſelůw y wſſý Ob-

ce Měſt Pražſkých / gehož datum geſt Léta Páně 1440. děge ſe zmjnka o Panu Mikulaſſowi z Waldſſteyna řečeném Sſlechta/mimo giné mnohé Pany w těmž Liſtu gmenowané.

Pan Beneſs z Waldſſteyna wedlé Hágkowy Hiſtorye/ Léta 1458. včiněn geſt Miſtrem artium liberalium Včenij Pražſkého / při kterémžto determinaci byli, Wiktorýn a Hynek Knijžata Minſtrberſká / Synowé Krále Girijho / a množſtwij giných Panůw a Rytjřůw. Pan Benedykt pochowán geſt na Zámku Záſkřehu/kdež před Lety ſtál Koſtelík/a tu ſe geſſtě toto znamenij s tímto textem vkzuge: Pan Benedykt z Waldſſteyna, Epiſcopus Kaunicenſis in Marchia: wzat byl z Proboſſtſtwij Olomauckého okolo Léta 1465. o němž w zrcadle Morawſkém obſſjrněgi.

Pamětij Koſtela Olomauckého gmenugi Pana Bernarda z Waldſſteyna Komisſařem, ſpolu s Panem Petrem z Rožmberka od Krále Wladiſlawa do Margkrabſtwij Morawſkého nařijzeném, za čaſu Staniſlawa Turza. Olomauckého Biſkupa: Přijčinu toho Zrcadlo Morawſké wyprawuge.

Mnohé gené pamětij o tom Rodu Panůw z Waldſſteyna ſe nacházegi/kteréž ſe tolikéž dotýkagi na rozličných mijſtech Knijhy této/a také in ſpeculo Moravorum o nich ſe mnoho napſalo/ yako o Panu Janowi/ o Panu Sſtiaſtném a Panu Zynkowi z Waldſſteyna/kterijž žiwi byli okolo Léta Páně 1474.

Nacházym mezy Liſty Panůw z Hazmburka P. Petra z Waldſſteyna ſeděnijm w Líčanech, genž byl k Liſtu Paní Kateřiny z Dubé Pečet ſwau přitiſkl/ Léta 1483.

Mezy Liſty Panůw z Wartmberka ſpatřuge ſe zmijnka o Panu Bernardowi z Waldſſteyna a na Hradiſſti / kterýž počten geſt mezy giným i Přátely P. Petra z Wartmberka / w Létu 1496.

Připomijná Lupač w Kalendáři ſwém P. Gindřicha z Waldſſteyna na Dubrawicý a na Charwaticých / genž byl vmřel Léta 1579. Kterémuž Epitaphium w tyto ſlowa včiněno.

IVdicij Cameræ Conſultor pluribus annis,
Pauperibus clemens, Sontibus æquus erat,
Principibus gratus, quos ad, Legatus adibat,
Auxit Familiæ nomina clara ſuæ
Magnanimi Heroes pereunt ubi morte feroci,
Tum Patriæ clades ſæpe venire ſolet.

¶ Wedle Tytuláře ziwi byli Léta Páně 1589. Páni z Waldſſteyna tito:

P. Adam ſtarſſý z Waldſſtey: G. M. C. Panatyr. P. Jan Neyſtarſſj z Waldſſteyna a na Sedčicých/ G. M. C. Radda / a Neywyšſſý Komornjk Králowſtwj Cžeſkého. P. Jan ſtarſſý z Waldſſteyna na Ryſſperce. P. Jan mladſſý z Waldſſteyna na Záhornicy. P. Jan z Waldſſteyna na Libſſteyně. P. Jan neymladſſý z Waldſſteyna. P. Karel z Waldſſteyna na Hoſtinném a Miletině/ G. M. C. Radda. P. Wylím ſtarſſý z Waldſſteyna na Heřmanicých. P. Wylím mladſſý z Waldſſteyna na Daubrawicy a Kunžberce. P. Zdeněk z Waldſſteyna na Hoſtinném a Miletině.

Podle Pana z Waldſſteyna/ měl mýſto Wrozený Pán Pan Wylím Slawata z Chlumu a z Koſſmberka/ G. M. C. Radda a Komornjk/ o gehožto Rodu nynj mluwiti ſe bude.

 O Erbu

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Slawatůw z Chlumu a z Koſſmberka.

Kapitola XII.

O Počátků Rodu tohoto neginák tuto ſe
mluwiti bude gednom tak/ yakž napſáno geſt w Zrcadle
Morawſkém/ totiž že Předkowé geho wyſſli někdy z Pan-
nonic/ kdež geſſtě za panowánj Knjžat Pohanſkých weli-
ce ſlawnj byli/ a nad giných Rodůw Pány wzneſſenj/
když pro zdrawj Wlaſti ſwé a zachowánj gi rozličná ne-
bezpečenſtwj podſtupowali/ a Obecné dobré Hrdly y Statky chrániwali/
yakož doloženo geſt w dotčeném Zrcadle o Zoardowi/ genž byl Lid Wher-
ſký k weliké ſláwě a powěſti pozdwjhl/ když geſt Appulj a Kalabrj Wo-
genſký podmanil/ a od [illegible]črnjky téměř w niweč obrátil. Od něho po-

ſſli Ro-

ſſi Rodowé možnj/a w Kraginách rozličných, yako w Vhřých/w Polſſté w Cžechách/w Morawě/w Slézſku/y we Wlaſſých/ale že w Králowſtwj tomto na ten čas práwě ſwůg byt magi/pro gegich ſlužby Knjžatům/Králům a Králowſtwj tomuto činěné/ nelze než o nich y tuto zmjnku včiniti. Což ſe tehdy koli o Rodu tomto Panůw Slawatůw wyhledati mohlo/ to ſe kratičkými ſlowy předložj.

Obyčeg byl onych dáwnjch Cžechůw/že Tytulůw obſſjrných neužjwali/ toliko wlaſtnj gména ſwé podpiſowali/ což nacházým w ſtarých pamětech tomu y mnohým giným Rodům ſwědčjcých/yakž ſe porozumj.

Za panowánj Břetiſlawa Knjžete Léta 1106. žiw byl geden z předkůw Rodu/ kteréhož připomjná Hágek ſpolu y s Bratrem geho těmito ſlowy:

Ač Cžechowé bitwu obdrželi/ wſſak gich mnoho zahynulo bránjcých Knjžete Břetiſlawa Pána ſwého/mezy nimižto neywzáctněgſſj byli/ Alexj Heytman/ Ratibor Zeť geho/ Bránik s Bratrem Slawatau/Jarek z Kričowa/Ryneš z Gelnic/a Krotibog Dluhoborſký

W Létu Páně 1180. za panowánj Frydrycha Knjžete w Cžechách w gednom Liſtu Koſtela Olomauckého/mezy giným Pány/ kteřjž byli při potwrzowánj Liſtůw a nadánj k témuž Biſkupſtwj náležegicých/ a obzwláſſtně při darowánj Wſy Mohelnice gmenowanému Koſtelu/nachazý ſe Mataus Slawata w takowém pořádku položený. Adfuerunt teſtes, Ratmirus de Przymda, Styborius de Koſan, Iarek de Vartmberk, Mathæus Slavata, Puta de Reyticz, Zdiſlaus Vrah cum filio, Voitiech dictus de Mamir Smil & Hren fratres.

Spatřuge ſe w giném Liſtu téhož Koſtela Olomauckého při Létu 1207. Sudiſlaw Slawata genž byl ſpolu y s Synem ſwým přjtomen/ když Knjže Přemyſl potwrzowal Liſty gmenowaného Koſtela/ kdežto napſáni gſau ſwědkowé takowým textem:

Teſtes, Boiko Archidiaconus Przeroviēſis, Erzmanus Abbas Gradicenſis, Boguſlaus, Boguta, Odolani filij, Henricus Frater eorū Iudex Olomucenſis, Sudimirus Petrus, Roſciſlaus, Zdeſlaus Hynkovic, Sudivoi Donat, Slavata Suliſlaus cum filio, Velen Boczek, Skrben Sudek, & alij plures.

Za Biſkupa Olomauckého Ruperta/to geſt Lé-

ta 1208. předſtÿragi pamětÿ téhož Koſtela Pana Jana Slawatu y Bratra geho řečeného Hren/ z té přÿčiny, že gſau byli přÿtomni/ když Knÿže Přemyſl konffirmowal Práwo na Wes Kroměřiž/ kteráž gt toho wěku Měſto a Stolice Biſkupůw Olomauckých/ a tu Wes byl kaupil Jan Biſkup od Otty Knÿžete Morawſkého. Swědkowé tehdy takto ſe wyčÿtagi:

Ermannus Abbas Gradicenſis, Arnoſt Camerarius Olomucenſis, Boguſlaus Odoleni filius, Bogus. & Henricus frater ejus Iudex Olomucenſis, Oczedlo Caſtellanus Olomucenſis, Sendivogius Donatus, Suliſlaus cum filio, Ioannes Slavata cum fratre Hren, Pruiſlaus Svaronis filius, cum fratre Zdiſlao, Zemiſlav cum filijs, Kochan, Budiſlav, Pomiě, Iarogniev, Blud, Doben, Budiſlav, Vrah, Nedamir, Iacobus dictus Luczek, Veliſs, Velen Boczek, Sobieherd de Klobuk, Voytiech de Mamir, Smil cum fratre Andrea, Ondrzegek, Hron, Bohuta filius Vokonis; Stamir de Vlaſsim, & alij.

Při potwrzenÿ čaſto gmenowaného Koſtela w Létu 1251. za Přemyſla Syna Wácſlawa Práw

a ſwobod přÿtomen byl Pan Slawata řečený Spitata Sudÿ Králowſtwÿ Cžeſkého/ s giným mnohými Pány/ kteřÿž ſe tuto kladau. Beneda Lowec Králowſký/ Pardus Komornÿk Olomaucký/ Blud Kaſſtellan Olomaucký/ Boček Kaſſtellán Znogemſký/ Sudimir Syn Sudimira/ Komornjka Břetiſlawſkého/ Ratibor z Belkowic/ Pardus Syn Fabiána Parduſa/ Suliſlaw Syn Protiwcůw/ a ginj mnozý.

Regiſtra a Knÿhy téhož Koſtela oznamugi/ když Přemyſl Knÿže Cžeſké a Margkhrabě Morawſké/ darowal Léta 1267. do toho Koſtela Prſt Swatého Mikuláſſe/ a Koſti Swaté Kordule/ přitom že gſau byli přednÿ dwa Páni/ a Služebnÿcy Knÿžete gmenowaného, totiž: Dominus Slauata & Dominus Eggardus.

Okolo Léta Páně 1387. připominagi ſe meʒy ginými w pamětech Kláſſtera Wylimowſkého dwa Páni z Rodu toho/ totiž Aleš z Chlumu/ a Petřik Bratr geho/ Slawatowé.

W Létu Páně 1414. Přibik Hyſtoryk Cžeſký činÿ zmÿnku obſſjrně o Panu Rempkowi Slawatowi z Chlumu/ genž byl w láſce weliké v Krále Wácſlawa/ yakož y dokládá/ že pro ſwau obzwláſſtnÿ ſpráwnoſt/ yak w wěcech Rytjřſkých/ tak také, w obhagowáni obecného dobrého/ y odewſſy Obce Králowſtwÿ Cžeſkého ctěn a milowán byl.

Mikuláš Opat Wylimowſký porownáwal ſe Lé

ta 1412. (wedlé pamětj téhož Kláſſtera Wylimowſkého) s Mikulaſſem z Pohodly o některé různice/ přičemž byli a Pečeti ſwé přitiſkli / Pan Jan z Chlumu a z Roſſmberka / a Pan Mikuláš Starſſij z Hledče.

Gmenowaný Pan Jan Slawata měl Syna Slawatu téhož gména/ kterýž potō wzal ſobě k Stawu Manželſkému Paní Gitku z Rodu Panuow z Janowic / odniž poſſel Syn Diwiš / genž byl w počtu přednijch Panůw Cžeſkých/ o kterémž zmijnka geſt při wyzdwiženij Giřijho z Kunſtatu za Gubernatora w Králowſtwij Cžeſkém/ a ten ſe pſal z Chlumu a na Roſſmberce / Bratr pak geho pſal ſe Getřich na Janowicých/ genž byl žiw okolo Léta 1452.

Mezy Liſtmi Panůw z Hazmburka dotčen geſt

pan Jan Slawata z Roſſmberka a na Chlumu / kteréhož Pan Zbyněk Zagic kwituge ze třech Tiſýc Kop/ y giné Pány s ním w tomto pořádku: gmenowitě Pana z Janowic a na Opočně Purgkrabij Pražſkého/ Pana Putu z Ryžmberka a na Sſwihowě Neywyžſſího Sudijho w Králowſtwij Cžeſkém / Pana Jana z Sſelmberka Kanclijře/ Pana Jana z Sſwamberka Strakonického Přewora/ Pana Gindřicha z Plawna Hrabě z Hrnſſteyna/ Purgkrabij w Miſſni/ Pana Benyáſſe z Kolowrat a na Bezdružicých/ Pana Zdeňka Koſtku z Poſtupic/ Pana Wylíma z Lanſſteyna řečeného Zub a na Chlumcy/ Pana Jana Slawatu z Roſſmberka a na Chlumu/ Pana Jana z Lanſſteyna a na Tuchorazu/ Kryſtoffa z Roſſeně a na Cerhenicých. A w té Kwitancy podepſali ſe Gindřich Amcha z Borownice a na Swoiſſycých/ Wylím z Sſebiřowa a ze Pſar/ Jan Kráwa z Sedlčan/ Jan a Prokop Zagimačowé / Bratřij z Kunſtátu a z Jowiſſewic: což ſe dálo Léta 1493.

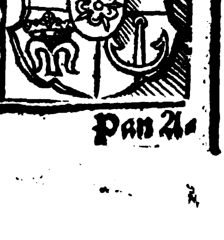
W Létu Páně 1521. w Liſtu pak 471 Hágek dokládá

Pana Michala Slawatu/ takto mluwě. W Pondělij po Swa: Ondřegi, držán byl Sněm na Hradě Pražſkém/ ꝛc. tak yak pod Erbem Panůw z Kolowrat/ doſtatečně napſáno geſt.

Od ſwrchu dotčených Předkůw plyne takowá Po-

ſlaupnoſt Panůw Slawatůw těch kteřijž toho čaſu žiwi byli/ když tato Kniha k Imprymowánij podána.

Pan Diwiš Slawata / Syn Pa-

na Slawaty z Chlumu a Paní Gitky z Janowic/ měl Manželku Paní Alžbětu z Hradce / kterážto, gemu porodila oſm Synůw, a ſſeſt Dcer.

Pan Adam Slawata z Chlumu a z Koſſmberka

na Cžeſtině Koſtele Radda Cýſaře Kžijmſkého/Krále Vherſkého a Cžeſkého při Saudu Dworſkém Komornjm/pogal Manželku z Rodu Panůw Kurcpachůw/s nižto ſplodil Syny Diwiſſe/Wylima/Michala/Joachyma/Gindřicha a Zygmunda/kteřjžto dwa poſlednij a napoſled gmenowanij zemřeli/a Dceru Pannu Alžbětu genž byla dána w Staw Manželſký Panu Janowi Getřichowi z Žerotijna a na Strážnicý/Kateřinu/ Annu/ a Magdalenu. Po ſmrti té Manželky Kurcpachowy pogal y druhau/totiž Paní Sybillu Hrabinku z Manſſeldu/od kteréž také pozůſtáwagi potomkowé.

P. Gindřich Slawata z Chlumu z Koſſmberka

a na Chropini/třetij Syn Pana Slawaty Diwiſſe/ byl w Stawu Manželſkém s Paní Kunkau z Cernčic a z Račowa s kterauž ſplodil Syna Diwiſſe Lacnboka a tři Dcery Bozenu Magdalénu a Alžbětu. Ten Pan Gindřich byl Saudcem Zemſkým w Markrabſtwij Morawſkém / Pán wſſech ctnoſtij plný / dolus & fraus nebyla w Srdcy geho/Vmřel Léta 1596.

Pan Albrecht Slawata z Chlumu z Koſſmberka

na Kláſſteře Podlaſkém a na Chraſti/wzal ſobě Manželku z Rodu Panůw Smiřických genuž ona porodila Syny Gindřicha/Jaroſlawa/Jana/Albrechta a Dceru Hedwiku. Vmřel pak gmenowaný Pan Albrecht Slawata Léta Páně 1600. Rakož y Pán Joachym Slawata Bratr geho po něm narozený/kterémuž immatura mors ſtarých Let dočekati nedopuſtila.

P. Zacharyáſs Slawata z Chlumu z Koſſmberka

a na Chrauſtowicých/oſmý Syn Pana Diwiſſe Slawaty/měl Manželku Paní z Konowa/kteráž porodiwſſe Syna Diwiſſe, a Dceru Magdalénu/ vmřela/a po ní w krátkém čaſe vmřel y gmenowaný Syn Diwiš.

Tolikéž Seſtry gmenowaných Panůw dané by-

li Panům Rodůw dáwnijch a wzáctných/yako Panna Kateřina dána Panu Janowi z Boſkowic/Panna Magdaléna Panu Janowi z Žerotijna a na Náměſtij/genž byla Matkau Pana Diwiſſe z Žerotijna / a po Smrti prwnijho Manžela doſtala ſe w ſtaw Manželſký Panu Frydrychowi z Žerotijna a na Židlochowicých/Neywyžſſijmu Heytmanu Margkrabſtwj Morawſkého/ s kterýmž žádného Dědice neměla. Seſtry pak druhé/ gmenowitě Panna Anná/a Panna Gitka pomřeli w Panenſtwij.

Zrcadlo Morawſké Rod a Erb tento obſſýrně wypiſuge.

Wedle Pána Wylima Slawaty/ měl mýſto Vrozený Pán Pan Hertwýk Zeydlic z Sſenffeldu na Zwolenéwſy Chocni a Polny/ G. M. C. Radda/ Cýſařowé Kỹmſké yakožto Králowé Cžeſké Mjſt a Králowſtwỹ Cžeſkého Podkomořỹ/ o gehožto Rodu tuto ſe dolozj.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Zeydlicůw/ a giných wſſech kterýž z nimi od gednoho Předka poſſli/ a gednoſtegného Erbu totiž tři Kaprůw vžýwagi.

Kapitola XIII.

WEliká ſtarožitnoſt Erbu a Rodu tohoto ginač wyhledána býti nemůže/ toliko ex traditione Maiorū, to ſe o něm napſati y na kontrffettu podati widělo/ což Lidé wjry hodnýj poznamenáno o Předcych ſwých magi/ a což ſám Cžtenář laſkawý čtúce/ za prawdiwau wěc vznati mocy bude.

Někdy geſſtě za Pohanſkého bludu wálečný Národ Slowanſký/ když táhlí proti auhlawnýj Nepřýteli/ přitreffilo ſe z přýhody že gſau přitáhli k weliké Wodě s Pánem neb Králem ſwým/ přes kterauž přegýti těžko bylo Ro-

lo Koňům y Lidem/a pro neznámoſt wody welmi nebezpečno: Heytmané Wogſka hogňau náhradu připowjdali/ geſtližeby kdo nalezen byl kterýby přichod wyhledati mohl / a hle wyſtaupili gſau tři Bratřj Synowé Otce gednoho/kteřjž ſe rozličnými mjſty do Rzeky dotčené puſtili / chtěgice ſobě dobré gméno a powěſt chwálitebnau zeyſkati / a když brod ſſtiaſtně nalezen byl/wſſyckni tři za prácy takowau mimo giné ſluſſné náhrady darowáni byli hogně/ a k tomu každý z nich znamenjm Rytjřſkým okráſſlen na čaſy wěčné/totiž Kaprem/kterýž na geden Sſtjt ſložiti žádali/ a každý netoliko gednoho rozdjlně / ale tři ſpolečně Kapry w Sſtjtu mjti/ aby yako oni z gednoho žiwota poſſli//a zárowěň takowé Sláwy dobywali/ tak aby rownau a gednoſtegnau náhradu měli/čehož gſau y užili/wſſak potomně při Turnagich beywagice/giným a giným Helmem a znamenjm geden od druhého ſe dělili.

Od nich w tom čaſu nacházegi ſe Rodowé w Czechách/w Slézſku a Německých Kraginách/ano y w Králowſtwj Polſkém/y w Knjžetſtwj Pruſkém/ kteřjž ſe gmenugi Zeydlicowé/ Kurcpachowé/a ginač / yakž o tom njže dotčeno bude.

Ti tehdy za oněch wálečných Cýſařůw/ Králůw a Knjžat panowáni/ w hrdinſkých wěcech a ſpráwach gſauce ſkuſſenj/y w Německých Kraginách Statkůw nabeywali/ neb Rod Zeydlicůw w Duryngu byl / kdež ſe až poſawád ſpatřuge Hrad Zeydlic/ potomně po wygiti čaſu a let množſtwj/oſadiwſſe ſe někteřj w Czechách na Bechyni/od Obywatelůw gmenowáni byli Bechyňowé/a ti geſſtě přitom Tytulu zůſtáwagi/a pjſſy ſe z Lážan z Sydla w Knjžetſtwj Slézſkém ležicýho / kdež před dáwnými lety předkowé gich byt ſwůg miwali. Ginj pak w témž Knjžetſtwj tolikéž z Zámkůw a Sydel ſwých wedlé obyčege ſtarodáwnjho Tytule ſobě brali/tak že ſnad na dewět neb na deſet Domůw neb Pokolenj rozdjlných rozděleni byli / ale wſſyckni by ſe ſluſſně z Zeydlic pſáti měli / yakož ſe pſáwali Předkowé gich Zeydlicowé z Zeydlic Pan Dam a Pan Jan / o nichž Kronyka Turnagůw Rjſkých wyſwědčuge,/circa annum 1284. kteréžto připomjná Bacháček non vulgaris Aſtronomus in Epiſtola dedicatoria Pranoſtyky ſwé/ wydané od téhož / Léta 1595. ku Poctiwoſti a gménu Urozeného Pána Pana Hertwika Zeydlice z Sſenffeldu na Zwoleňowſy/Chocni a Polny/Cýſaře G. Milo: Rudolffa druhého/Krále Uherſkého a Czeſkého Raddy/a Králowy Czeſké Měſt w Králowſtwj Czeſkém Podkomořjho/ a ty čaſy gednoho mjſto držicýho G. M. C. Králowſtwj Czeſkého.

Nacházý ſe pak w dotčené Kronyce Turnagſké/že w patnáctém Turnagi Rytjřſkém genž byl držán w Rzezně za panowánj Cýſaře Rudolffa prwnjho / Léta 1284. přjtomni byli wedlé giných Knjžat Hrabat/ Pánůw a Lidj Urozených gmenowanj dwa Páni Zeydlicowé/kteřjž položenj gſau w počtu těch genž Turnagſký ſe potýkali/totiž P. Dam mezy Rytjři paſowanými/ a Pan Jan Zeydlic mezy Urozenými Lidmi. Takowá wěc onoho čaſu ſlawná byla/poněwadž žádný nemohl do takowých Turnagůw geti/ kterýžby ſſtjtuow ſwých ſtarodáwnjch neprokázal/a giným Rodům ſtarým w ſwé Urozenoſti rowný nebyl.

Dubra-

Dubrawius při panowánij Krále Wáclawa Cžeſkého a Polſkého/ činij řeč o Panu Doběſlawowi Bechyni/ gehožto gmenowaný Král Wáclaw s ginými předněgſſými Pány dal za Poručnijka Synu ſwému Wáclawowi: ſlowa Hyſtoryka předpowěděného lib. 19. gſau tyto:

Annum Sedecimum Venceſlaus agebat cum Patri in Regno Bohemiæ ſuccederet; quæ ſané ætas ad regendum adhuc, quam ad regnandum aptior, niſi quod adoleſcentes, ubi ſe Reges eſſe ſentiunt, regere quàm regi malunt: Rector Vitæ ejus à Parente Dobeſſius Bechinia inter præcipuos additus fuit, qui ut vidit Regem inſignia mæroris ante tempus exuiſſe (nam Optimates etiam tum atrati incedebant) improbare cæpit tam intempeſtivam Veſtis mutationem, rurſusq; eum ad luctuoſum habitum invitabat: ad hæc nihil juvenis Seni reſpondit, ne palam cenſuram illius contēpſiſſe videretur, ſed protinùs ab oculis ejus, atq; à tota Vrbe ſe procul removens, ad Arcem quandam ſecluſiorem cum illis induvijs proficiſcitur ibiq; lætos cum æqualibus & à Senioribus arbitris liberos dies, per convivia & compotationes, quibus in Hungaria inſveverat, conſumebat. A to ſe dálo Léta 1305.

Vkazuge ſe z téhož Hyſtoryka/ že gmenowaný Doběſlaw Bechyně měl Syna Tobiáſſe Komornijka Králowſtwij Cžeſkého/ gehožto nenadálau ſmrt při rokowánij o nowého Krále po ſmrti Wáclawa mladého zabitého w Olomaucy/ wyprawuge týž Dubravius fol. 179. lib: eodem těmito ſlowy:

Porrò Boemi hærede Rege amiſſo, Pragam in domum Epiſcopi ad jusComitiorum coeunt, ſummaq; contentione de Rege eligendo certant, alijs peregrinum Regem penitus aſpernantibus, alijs inter Rudolphum Cæſaris Alberti filium & Henricum ex Carinthia, qui præſens aderat variantibus: Tam diverſas voluntates, ut magis adhuc irritaret Thobias Bechinius, Regni Bohemiæ, ut vocant, Camerarius, Quando, inquit, non alium Regem quàm Boëmum creari libet, Regiaq; Progenies planè in Bohemia deficiat, revertamur ad Pagum, Stadiciū, unde Præmyſlaus ex Ruſtico primus in Bohemia factus eſt Princeps atq; indidem nos quoq; Regem nobis aſciſcamus. Hæc ut contumelioſiùs dicta, ſtatim refutata ſunt, juſſuſq; ſeriò promere de Rege futuro ſententiam. Is cum prius Rudolphum nominaſſet, nominavit fratrem ejus Fridericū. Quo audito Kruſsina Lichtenburgus. Quouſq; tādē inquit, nobis ingeres tuos Germanos (quippe à Germanis oriundus erat Thobias) Regū noſtrorū parricidas? nec plura locutus, ſtringit gladiū & Thobiā transfodit.

Porozuměwá ſe z toho wypſánij, že ſe nedáwno ten Rod w Králowſtwij Cžeſkém oſadil. Nápodobně Hágek w Létu 1306. zamordowánij téhož Toběſlawa Bechyni wypiſuge.

Za pa-

Za panowáni Krále Jana Czeſkého totiž Léta 1345. Hyſtorykowé Polſſtj / a obzwláſſtně Staniſlaus Senienſky libro ſeptimo o gednom Panu Zeydlicowi takto zmjnku činj:

Iohannes Rex Bohemiæ, ille qui Sileſiam noſtris detraxerat, Poloniæ intulit bellum tanto ardore, ut cum ſenio laboribusq; confectus eſset, ac alterum oculum jam amiſiſset, tamen libenter ſe moriturum tũ affirmaret, cum Cracouiæ muros manu Victrice palpaſset, ſed eum ſpes fefellit, exercitu ejus à Polonis partim diſsipato, partim profligato. Ceciderunt in eo prælio ex Bohemis, Zeydlicz, Ptaſchko, & Alſso de Sternberg, capti quàm plurimi. Palma rei benè geſtæ, Premdotæ gente Odrouanzio, data, & Toporo Hinkoni, qui ita dictus fuit, ab Hinkone Bohemo ſpectatæ Nobilitatis, quem in conflictu cæperat. Ioannes ipſe Rex poſt aliquot annos in bello Anglico in Gallia interfectus occubuit.

Wáclaw Král Czeſký / Margkrabě Brandeburſký / a Knjže Slézſký / zapiſugic ſe Kněžně Anyžce Swidnický a Jaworſký / a na mjſtě Gegi miloſti některým Lidem přednjm týchž Knjžetſtwj / a Panům Zeydlicům Purgkrabjm na Statcých vſtanoweným / gmenuge některé z nich w Liſtu ſwém pſaným takto:

Vrozeným Pannom / Honſowi z Hagendornu / Vlrichowi Sſoffowi Purgkrabj na Rynſſperce / ꝛc. Kundratowi z Zeydlic Purgkrabj na Klicdorffu / Honſowi z Zeydlic Purgkrabj na Sſaclyři / Kunclowi z Zeydlic a z Lázan ꝛc. Datum 1369. we Cžtwrtek po Swatém Hawlu / kterýžto Liſt geſſtě mezy Stawy těch Knjžetſtwj w celoſti zůſtáwá.

W Létu Páně 1410. **w Knj**hách čtwrtých Miechouienſis dokládá Pana Jana Zeydlice při Králi Wladiſlawowi Jagellowi na Wogně Pruſké v Grunwaldu / kdež zagal Kazymira Knjže Sſtětinſké / kterážto Knjžata bezewſſy přjčiny a z dobré ſwé wůle s nemalými počty Křižownjkůw přigeli napomoc proti Wogſku Polſkému. O čemž owſſem dotčený Hyſtoryk pjſſe obſſjrněgi / yakž njže doloženo bude.

Král Wladiſlaw Jagello gſa w Městečku gednom při Rončinách Vherſkých / kdež Kláſſter Pannam Řádu Premoſtratenſkého nákladně wyſtawěti dal / ſtrogil ſe na Pruſkau Wognu s pilnoſti k podmaněnj Nepřátelůw ſwých / kteřjž po zruſſenj pokoge proſtředkem Wác

ſlawa Krále včiněného ſſkody weliké w Kraginách geho činili. Rozeſlal tehdy Liſty po wſſech Kraginách Panſtwij ſwého/ a k Králowſtwij Polſkému náležegicých/ přikazugic wſſem proti takowému Nepřijteli powſtati/ ale že ſe obáwal w nebytnoſti ſwé w Zemi wpádu a ſſkod činěnij od Zykmunda Krále Vherſkého/ zanechal w Zemij k obraně gegi Jana Sſčkętinu Odrowąnže Kaſſtellána Lubelſké a Staroſtu Saundeckého. Za tím Witold Knijže Litewſké s Ziolděři ſwými ſe přihotowil/ k nimžto Lid z Cžech z Morawy a z Slézſka za penijze pričinil. A tu poſláno od Krále Jagellona k Zykmundowi aby ſkuſyl geſtližeby mohl něgaké gednánij o pokog mezy ním a Křižownijky včiniti/ kterýž ač ſám oſobně pro tu přijčinu wygeti ſlijbil/ ale potomně wyſlal do Prus/ Mikuláſſe Gáru Vhra/ Cžibora Polaka Sedmihradſkého Weywodu/ a Giřijho Gerſsdorffa Slezáka/ wſſak ne tak pro obgednánj pokoge/ yako pro čtyrydceti Tiſýc Zlatých/ kteréž gemu Křižownijcy dáti měli.

Když přigeli gmenowanij Poſlowé do Polſky/ přigati byli s welikau vctiwoſtí od Krále Wladiſlawa/ a dowezenij nákladem geho až do Prus.

Byli pak při Dworu Krále Zykmunda někteřij ſlawnij Muži z Národu Polſkého/ yako Záwiš černý/ Jan Farurey Garbowſſtij Bratřij wlaſtnj z Rodu toho/ kterýž za Erb noſy půl Orla černého/ a pod ním tři Kameny Quadratowé/ Tomáš Kalſký gehožto Erb Růže geſt, bijlá w čerweném Poli/ Wogtěch Malſký/ Jan Broglewſký/ a Skarbek z Hory/ ti wſſyckni měli od Krále Zykmunda za ſwé wěrné ſlužby hogné ſtatky w Vhřijch/ wſſak magice o tom wědomoſt že ſe Jagello předce k bitwě ſtrogj/ a Král Zykmund že mijnij pokog s ním zruſſyti/ aby proti Wlaſti ſwé nebýwali/ odgeli gſau z Vher k Wladiſlawowi Králi/ kterýmž on hognau láſku prokázal/ a mage giž na Wognu wygeti/ vſtanowil na ſwém mijſtě Králowſkém w Krakowě Mikuláſſe Kurowſkéo, Arcybiſkupa Hnězněſkéo/ gſa w Modlitbách v ſtawičný na wſſech mijſtech/ obzwláſſtně pak při Měſtečku Slaupi/ a w činěnij Almužen hogný.

W tom wyſſlo přijměřij s Křižownijky/ a giž žoldněři Wladiſlawa Krále/ Břeſſti/ Bydgoſſtij a ginij/ Wognu ſſtiaſtně začijnali, pálijce Wſy a Měſtečka nad Řjekau Wyſlau/ načež Křižownijcy s Legáty Krále Vherſkého patřili/ ale wſſak geſt nařijzeno opět přijměřij za deſet dni/ což Polſkým hauffům bylo doſti k myſli/ neb ſe geſſtě byli wſſyckni neſpolčili a neſgeli na mijſto od Krále poznamenané.

W takowém prodlenij ſhromážděná gſau ſnadno Wogſka Krále Jagella v Kláſſtera Cžierwenſkého na mijſtě vſtanoweném/ a přepráwena přes Rjeku Wyſlu/ proſtředkem Moſtu k tomu připraweného/ a giž tu byl y Witold Knijže Litewſké s Wogſky ſwými/ w kterémž měl y Tatary Litewſké y Zawolgenſké/ k té potřebě přes Zymu maudře od něho wychowané.

Kak wyſſlo deſet dni/ hned Jan Broglewſký s Bidgoſſtſkými a s giným Lidem ſwým čaſu nočnijho wtrhl do Sſwedſkého Krage/ a položil ſe na giſtém mijſtě/ a ráno wyſlal něco Zioldněřůw/ aby ſſkody činijce Zemij/ wywábili Křižownijky do Pole. Což když včiněno/ a giž ſe Křižownijcy za Poláky ffortelem vtíkagicými sháněli/ wyſkočili ginij hauffowé, a tito ſe obrátili/ kteřijžto wſſyckni obſkočiwſſe Wogſko Křižownijkůw/ ge na hlawu porazyli.

Dlauho ſe Poſlowé nenawracowali/ z čehož bylo znáti že Křižownijcy kondycie přigijti nechtěgi/ a prodlenij zaumyſla činj/ pročež Wladiſlaw wypravil Petra Kurcpacha k nim/ druhého prawě Acmilia Křimſkého/ aby

zwěděl

zwěděl co s takowými odtuhy mýnij a zoauž dané kondycie přigijmagi. Tu
Wognu množý pokogi přiwolowáwali/ale zhola wſſyckni s ꝛijmětým pohrda
li/krom gednoho Hraběte Mewenſkého Commendatora Wendenſkého /
kterýž yakožto Muž maudrý k pokogi wſſech namlauwal / připomijnage ne
giſtý konec Wogny/a ſſtěſtij wrtkawé býti oznamuge. Tok Vernerus Te-
tinget Chlewſký Commendator, mohls (řekne) s takowým Srdcem neſmě
lým doma zůſtati/ a tobě nápodobných tam hlijdati a opatrowati. Na čež
on odpowěděl řkauce: Mluwil gſem mezy wámi to co mi ſe widělo/awſſak
geſtli k čemu přigde/tak ſe Bohdá chcy zachowati yakna wzáctnoſt mú nale
žeti bude. Ty ſſetř aby wijce ſlowem nečinil nežli ſkutkem.

W tom Ctibor Zykmunda Krále Legát, wedlé dotčeného Hraběte rady/ tolikéž k pokogi napomijnal / ale neſwolowal k tomu Miſtr Pruſký / nýbrž dal gemu hněwiwau odpowěd/totiž že on to yakožto Polák mluwij/což widij Polakům k užitku býti. Nebyli tehdy přigaté kondycie / a oznámený geſt aumyſl Křižownijkůw Wladiſlawowi Králi/kterýžto hned hnul Wogſky do Pruſkých Kragin k Řjéce tak řečené Wkra/kdež Litewſſtij žoldněři a Tataři nenabyté ſſkody činiti počali / ale zbráněno potom od Krále Zemijj hindrowati/yakožto ne práwě Nepřátelſkau/neb Králowſká byla/ Křižownijkům toliko od Knijžete Mazowſkého zaſtawenú.

Přinucený práwě k tomu Wladiſlaw začijnal bog s Křižownijky / beraue ſobě Boha za ſwědka že to nečinij než z powinnoſti / a pro obhágenij Křeſtianůw/ kterýž od Křižownijkůw tolikéž Křeſtianůw přijliſſně náběhy a ſſkody ſnáſſij. Tak mluwic držel w rukau Korauhew welikau s Worlem namalowaným/a Witold s ginými Knijžaty Wogſka k zmužiloſti napo-

minali. (Ale ať negſem čtenáři obtijžný) po některém čaſu ſgeli ſe Wogſka w hromadu a bitwa byla ukrutná/pro zmužiloſt obogí ſtrany/wſſak nic méně kleſlo Wogſko Křižownijcké/a Wladiſlaw ſlawně nad nim obdržel wijtězſtwij/padlo Křižownijků mnoho / neywice těch kteřj yako bludný dobytek ſemo

Digitized by Google

tam bez ordunku po Poli běhali/ od Polákůw napořád gſauce mordowánj. Wſſech pak Křižownjkůw y s těmi zahynulo dne toho padeſáte Tiſyc/ a mnozý Miſtři a Commendatorowé ſpolečně s nimi. Wzato Praporcůw padeſáte a geden/ zagatých bylo čtyrydceti Tiſyc/ a padeſáte Tiſyc žoldnýřůw vtikánjm žiwot zachowalo/ neb tak weliké bylo Wogſko Křižownjkůw/ totiž Sto čtyrydceti Tiſyc. Mezy zagatými neyprzednégſſjmi byl Kazymir Knjže Sſtětinſké wězeň/ Sſkarbka z Hory/ a Kunrad Knjže Oleſſnické/ kteréhož byl mocnau rukau yal Jan Zeydlic Czech hrdinſký bogownjk/ a pro takowý včinek welice ſlawný/ potomně gmenowanj Wězňowé a mnozý ginj s nimi/ yako Girjk Gerſtorff/ Wáceſlaw Donin ꝛc. poſláni gſú do Polſký na geden Zámek/ w kterémž s welikau ſnažnoſtí a opatrnoſtí zdrženi byli.

A tak dokonána geſt Wogna ta od Křižownjkůw s pomocý mnohých Knjžat Rjjſkých s Poláky ſwedená/ kterauž mi ſe zdálo z té přjčiny tuto položiti/ že gſau ti dwa Erbu nahoře položeného w ni ne poſlednjmi Rytjřmi byli/ totižto Pan Jan Zeydlic/ kterýž Knjže Kunrada yal/ a Pan Petr Kurcpach/ kteréhož Král Wladiſlaw w Poſelſtwj do leženj Nepřátelſkého yakž nahoře dotčeno poſlal.

Při Létu Páně 1416. o Gindřichowi z Lážan

a z Bechyně a Janowi gedna pamět z nj takto: Gindřich z Lážan a z Bechyně/ a Jan řečený z Bechyně/ ſeznali před Auředniky Prażſkými/ že Dědictwj ſwé Hrad Okoř ꝛc. prodali Ludwjkowi Apatykáři z Prahy za čtyry Tiſyce Kop groſſůw/ a ſeznali že gſau Penjze od něho zauplna wzali. Stalo ſe Léta yak nahoře/ w Auterý před S. Pannau Kateřinau.

Dotčený Gindřich z Lážan byl Neywyſſſjm Komornjkem Wáceſlawa Rjjmſkého a Czeſkého Krále/ což ſwědčj mnohá poſylacý pſaní Králowſké Kwitancy a Komiſſy/ též y pſaní Kněžny Lucemburſké/ kteráž ho ſnažně za ffedrunk při Rjjmſkým a Czeſkým Králi žádala.

Témuž Panu Gindřichowi Léta 1416. Wáceſlaw Rjjmſký a Czeſký Král dal moc z ſtrany podawáni Len na mjſtě ſwém/ yakž Mageſtát geden pod Cýſařſkau Pečeti wyſwědčuge takto:

Vrozenému Gindřichowi z Lážan Heytmanu Wratiſlawſkému/ Neymarſkému a Namiſlawſkému ꝛc. aby wſſecka Lena w Knjžetſtwj Slézſkém na mjſtě Králowſkém mohl podáwati/ také y zaſe odniti a k ſobě přigjmati. Datum Anno ut ſupra, pſáno 1416. w Auterý po S. Ondřegi.

Cýſař Zygkmund Léta 1420. dal oſaditi Saud

Kupcům a Konſſelům Wratiſlawſkým/ a Purgmiſtrům a Raddám z Měſt, z Swidnice/ Sſtrygu/ Jawora/ Lamberka/ Boleſlawj/ Reychnbachu/ Hyrsperku/ Namiſlawj a Neymarku/ k čemuž wyſlal Vrozené Pány/ Pana Gindřicha z Lippého Marſſalka/ Pana Albrechta z Koldic Neywyſſſjho Komornjka/ Pana Hendrycha z Lažan Heytmana Wratiſlawſkého/ Pa-

na Mi

Digitized by Google

na Mikuláſſe z Lobkowic Neywyžſſyho Pyſaře Deſk Zemſkých/ Pana Jana z Koſtelce nad černými Leſy/ Pana Hynce z Lažan Heytmana na Swydnicy/ a Pana Giřyka Cetryce Vntrheytmana we Wratiſlawi. Datum w pondělý když Cýrkew Božý ſpýwá: Eſto mihi in Deum &c. Anno 1420.

Téhož čaſu žiw byl Pan Gewach z Lažan/ o kterémž ſe děge zmýnka w liſtu Měſta Bechyně/ gehožto Syn včinil obdarowánj Měſtu tomu liſtem takto pſaným:

We gméno Božý Amen. Jan z Lažan Pán a Dědic na Bechyni/ ꝛc. Známo činjm timto Liſtem předewſſemi kteřjž gey čýſti budau neb čtaucý vſlyſſý/ že předſtaupiwſſe předemne Opatrný a Maudřý Purgmiſtr Rychtář a Konſſelé, y wſſecka Obec Měſta dolegſſýho Bechyně/ mogi wěrný zwláſſtě milý/ proſyli mne s pilnau proſbau, abych gim práwa a ſwobody/ kterýchž od ſtarodáwna požýwali/ zaſe dal a nawrátil/ tak aby gich vžýwati mohli/ yakož gſau y pod ſtatečnými Rytýře nebožtýkem Panem Gewachem z Lažan/ Otcem mým milým dobré pamětj a Pánem na Bechyni/ kterýž geſt ſeſſel s tohoto Swěta v Wyſſehradu wedlé Králowé miloſti Pána ſwého miloſtiwého vžýwali/ kterážto Práwa w vkrutných wálkách ſkrz nepřátely Wykleffy a ſtrany gich gſau ſtratili. Já nadepſaný Jan znamenage gich ſnažnau a pilnau proſbu a wěrnoſt kterauž gſau k Otcy mému milému dobré pamětj prokazowali/ a mně též činili a činiti magi/ miloſtiwě a s dobrým rozmyſlem ta wſſecka Práwa a ſwobody kteráž gſú prwé měli/ gim timto Liſtem obnowugi/ znowu dáwám a potwrzugi/ ꝛc. A pro lepſſý toho giſtotu ſwau wlaſtný Pečet dobrowolně a ſwým giſtým wědomým kázal gſē k tomuto Liſtu přiwěſyti/ a proſyl gſem ſtatečných Rytýřůw Pana Apeče z Zeydlic řečeného Abel, Streyce ſwého/ a Pana Mikuláſſe z Krchleb/ a Slowutného Panoſſy Oldřicha z Hlawatec/ aby také podlé mne k daným ſwobodám w Liſtu tomto ſwé pečetě přitiſkli/ kterýž geſt dán Léta od Narozený Syna Božýho 1444. tu ſobotu před Prowodnj Neděli/ prwný den Měſýce Máge.

Toho Liſta potom nadáný konffirmowali/ Léta 1481. Pan Zdeněk z Sſternberka/ a Léta 1568. Pan Hendrych ſtarſſý z Sſwamberka a na Zwikowě. Léta pak 1594. týž Liſt konffirmowán geſt od Wyſoce Vrozeného Pána Pana Petra Woka z Rožmberka, Zpráwcy a Wládaře Domu Rožmberſkého a na Cžeſkém Krumlowě/ genž byl Pánem Statku toho Bechynſkého/ od kteréhož potomně Léta 1597. doſtal ſe k ſpráwě a dědičnému držený Vrozenému Pánu Panu Adamowi z Sſternberka/ Neywyžſſýmu Sudýmu Dworu Králowſkého/ miſtodržýcýmu Neywyžſſýho Hoffmiſtrſtwý Králowſtwý Cžeſkého.

Dále dán geſt Liſt pohřebný z Kláſſtera Swatého Wogtěcha we Wratiſlawi/ od Bratůw Kazatelůw Panům Zeydlicům/ Léta 1443. od kterýchž Předkůw weliká dobrodiný od mnoha Set Let v-

znáwali/kterýžto Liſt zpečetěný z Latinſké-ho textu prawdiwě na Czeſko přeložený o tom takto wyſwědčuge:

Předewſſemi wyſoce wzneſſenými/Vrozenými /Statečnými/ Hrabaty/ Pány/ Rytýři/ Vrozenými a možnými Kaſſtellany a Zpráwcemi/Bedliwými/ opatrnými a poctiwými Měſt/Měſteček a Weſnic Králowſtwj Polſkého Obywateli. Já Petr Brotkow a weſſkeren Konwent Kláſſtera S Wogtěcha Rzádu Predykatorſkého we Wratiſlawi/ napřed činjce čaſté Modlitby k P. Bohu wſſemo haucýmu/ tímto Liſtem wyznawáme zgewně/ že Statečnÿ Rytýři, Teleko Zeydlic na Zaniſſaru/ Tammo Zeydlic Syn Pana Klauſa Zeydlice/ a Syn gmenowaného Pana Teleka/ y ginÿ mnozý Potomkowé těch kteřÿž pro krátkoſt ſe negmenugi/ yakožto naſſy dobrodincy/ pomocnÿcy a ochránce hognými Almužnami Kláſſteru naſſemu dcnými ſlawnÿ/ w předpowěděném Kláſſteře naſſem w kůru Koſtelnÿm od množſtwÿ Let/ gichžto začátek žádný nepamatuge/ měli a magi pohřeb/ a nikdež ginde ſe nepochowáwagi/ a geſſtě Streycowé a Synowé gich pozuſtawagicý ginde ſe pochowati nedáwagi. Gſau pak na Erbu gich a na gednoho každého z nich tři Kapřy maličko hřbety nakřiwenÿ/quo ad milites zlatau & quoad aliòs militares čerwenau barwau wykonterffettowaný s wiſutými obyčegně neb namalowanými ſemotam ffaffrnochy Helmy ozdobenÿ/ kteřÿž ſe ſtkwěgi Korunau/ z nižto wycházegi dwa rohowé s giſtými záwazky ſeu ligaturis. Na potwrzenÿ a giſtotu toho naſſeho wyznánÿ tento Liſt ſkrz Mikuláſſe z Otmochowa Pyſaře Wratiſlawſký Konſyſtoře daný přitiſknutÿm Pečetÿ naſÿch/ ozdobili gſme a vpewnili/ kterýž geſt pſán a dán w předpowěděném Kláſſteře naſſem/ Léta od Narozenÿ Syna Božÿho 1443. w hodinu půbědnÿ, za panowánÿ Neygaſněgſſÿho a Neymožněgſſÿho Knÿžete a Pána naſſeho Pana Frydrycha Řÿmſkého Cýſaře/ ꝛc. při přÿtomnoſti ctihodných a poctiwých Mužůw Pana Giřÿho Sſkolaſtyka/ Jana z Ponece Manſyonáře Koſtela S^o Křÿže/ ſwědkůw k tomu pozwaných a proſſených dewátého dne Měſýce Zářÿ.

Nacházým w Létu Páně 1450. Liſt odpowídacý/ w němžto někteřÿ poctiwÿ Lidé wedlé Pána ſwého Jana z Lažan ſeděnÿm na Bechyni ſe odřÿkagi Pana[l] Zagimače z Kunſtátu/ takto:

Kuneš z Auſuſſy Purgkrabě na Bechyni Oldřich z Hlawatec/ Mikeš z Weſce/ Hanuš Wrub ze Stupic/ Diwiš z Milenowic/ Albrecht z Libotině/ Mikuláš z Bětič/ Bernhart z Nowého Sedla/ Petr z Drhowic/ Petr z nowého Dworu/ Jan z Swatého Pole/ Jan z Tučapi/ Zykmund z Auſuſſy Danyel z Řÿčan/ Getřich z Dědkowa/ Martin z Bernartic/ Jan z Brodky/ Řzehoř z Bubna/ Pawel z Chotětic/ Křÿžek z Albrechtce/ Aleš z Netěchowic/ Wogtěch z Litic/ Wáwra z Sſwÿhowa/

Wÿt

Wýt z Hradětic/Petr z Drachowa/Bartoš z Cžytina/Jan z Pýſku/Wanek z Bozetic/odřikáme ſe tebe Vrozený Pane Zagimači z Kunſtátu / y twých Služebnýkůw wſſech y poddaných/ a w tom ſwau čeſt ohražugem / wedlé Vrozeného Pána ſwého Jana z Lažan/ſedēným na Bechyni / s takowým wymáným/že tobě w ničemž powinni negſme/ani Služebnýkům twým / a Lidem poddaným/ale wedlé Pána ſwého w mýru y w nemýru ſtáti chceme/dokudž gſme w geho ſlužbě. Datum in Bechin, Sabatho in Vigilia Pentecoſten, Anno ut ſuprà.

Léta 1529 Burglehn neboližto Hrad w Jawo-

ře Král Ferdynand Panu Hanuſſowi z Zeydlic a z Sſenffeldu we dwau Tiſycých Dukátůw zapſal/proto že geſt při ſmrti poſlednýho Knýžete Oppolſkého wěrně toho ſſetřil/aby ſe Penýze hotowé a Klynotowé po něm pozůſtalý nerozundali/ než Geho miloſti k dobrému požitku přiſſli.

Při Compactatich neboliž-

to Smlauwách mezy Králowſtwý Cžeſkém a Polſkém za čaſu Ferdynanda ſlawné paniětý/Krále Rýmſkého/Vherſkého a Cžeſkého / byl za gednoho Komiſſaře wedlé Biſkupa Wratiſlawſkého/ Knýžete Lehnického/ Pan Hanuſs Zeydlic z Sſenffeldu Heytman Knýžetſtwý Swidnického a Jaworſkého / a ten byl wlaſtný Bratr Pana Gindřicha Zeydlice z Sſenffeldu/kterýž ſe w Králowſtwý Cžeſkém na Homoli a Zwoleňewſy oſadil/ a ſwůg ſtarobilý w tom Rodu mnohá Léta zůſtawagicý Zámek Sſenffeld prodal.

P. Jan Bechyně z Lažan/ byl neyprwé Purg-

krabým Karlſſteynſkým/a potom okolo Léta 1533. Neywyšſſým Pſařem Králowſtwý Cžeſkého/a Syn geho Pan Petr z Lažan/ přjtomen byl wedlé giných na Karlſſteyně při inwentowánj Prywilegý Zemſkých/Léta 1545. kteréhožto čaſu byl y Komiſſařem / a potomně Léta 1559. Podkomořým Králowſtwý Cžeſkého.

W Koſtele Swatého Jakuba w Starém Mě-

ſtě Pražſkém/ležý pochowán Vrozený a Statečný Rytýř Pan Jan Zeydlic z Lážan/ nad gehožto Hrobem wyteſaný geſt Kamen s Erbem. Léta 1524.

Widěl gſem také welmi ſta-

rý Liſt/kterýž pſal Pan Hanuſs Zeydlic z Lážan Rytýř Panu Janowi Zeydlicowi a Bechyni z Lážan / ale datum dokonalého w něm ſe nenacházý/neb při konecy zný takto: w Sobotu po S. Wawřincy/Léta 22.

Pan Giřij Zeydlic z Sſenffeldu na Homoli a Zwoleňewſy/ Syn Pana Gindřicha Zeydlice z Sſenffeldu/ wěc geſt wědomá / že byl w té ſlawné bitwě s Bratrem ſwým Panem Janem / kterauž ſwedl Cýſař Karel toho gména páty/ s Králem Frantſkým v Padwi / kdež ſe obadwa poctiwě a náležitě chowali.

Gmenowaného Pana Giřijka Syn byl Pan Hertwik Zeydlic z Sſenffeldu na Zwoleňewſy / Chocni a Polny/ Cýſaře Rudolffa toho gména druhého Radda / Cýſařowé Kzijmſké yakožto Králowé Czeſké Měſt w Králowſtwij Czeſkém Podkomořij ;/ kterémuž Geho miloſt Cýſařſká Rudolff wzáctné wyſwědčenij dáwné ſtarožitnoſti Rodu geho včiniti / a tau ſwobodau aby pokud ſe mu lijbi na budaucý čaſy bilijm Woſkem on y Dědicowé geho pečetiti mohli/ ſkrz wzáctný Mageſtát gey obdařiti ráčil.

O témž Panu Hertwikowi činij zmijnku Bachaček in ſuo Prognoſtico, kterak w ſlužbě bywſſy z mladoſti ſwé Pana Otce ſwé°/ kerſſem poctiwým ſkutkům nachylný gſauce/ Léta 1565. do hornijch Vher k polnijmu tažennij rád s welikau ochotnoſti ſe wypravil. Potom při Dwoře Arcyknijžete Ferdynanda, w ſlužbě trwagic / druhé taženij s Arcyknijžetem do Vher včinil/ a přigewſſe z Tyrolu ode Dwora Doma ſe oſadil/ totiž po ſmrti gmenowaného Pana Giřijho Zeydlice Otce ſwého/ kdež predkem do Saudu Komornijho od Cýſaře Geho milo: powolán/ w tom některé Léto pobywſſy za wrchnijho Heytmana nade wſſemi Panſtwijmi w Králowſtwij Czeſkém nařijzen byl/ w kterémžto Auřadě trwal 12 let / a mezy tim do Saudu Zemſkého doſazen/ a potom když od wrchnijho Heytmanſtwij odpuſſtěnij wzal / Podkomořijm Gegi miloſti Králowé Czeſké včiněn. A když geho miloſt Cýſař Rudolff toho gména druhý Léta 1594. z Czeſkého Králowſtwij na Sněm Kzijſký wygeti ráčil/ za gednoho mijſtodržijcýho od téhož Cýſaře Geho mi: w Králowſtwij Czeſkém wedlé giných Panůw Auřednijkůw a Saudcůw Zemſkých/ yako gedna Oſoba Stawu Panſkého byl nařijzen. Naposledy pak k miloſtiwému zaljbenij G. M Cýſařſké wedlé giných ſwých powolánj/ přigal geſt k ſobě doněkud, ač yak rozuměti bylo nerad prácy Komory Dworſké/ w kteréž Raddau G. M. Cýſařſké geſſtě na tento čas zůſtáwá.

O Pánijch Kurcpaſſijch kteřijž tolikéž tři Kapry na ſwém ſſtijtu noſý/ mohloby ſe mnoho pſáti/ zwláſſte teď za naſſeho wěku o Panu Wylijmowi/ Panu Hendrychowi ſtarſſijm/ a Panu Zykmundo: kteřijžto giž z Swěta ſeſſli/ wſſak odložijm to na giné mijſto, totiž když ſe ſpiſowati budau Slýzſſtij Erbowé tam ſe o nich doſtatečná zmijnka včinij.

Na hoře gmenowaných Panůw Bechynůw z Lažan Potomkowé žiwi byli okolo Léta Páně 1589. yak w Tytuláři poznamenanij gſau tito:

Pan Adam Starſſý Bechyně z Lažan a na Borowanech.
Pan Jan Bechyně z Lažan a w Přýbrami.
Pan Kryſtoff Bechyně z Lažan na Duſſnicých Trhowých.
Pan Karel Bechyně z Lažan a na Borowanech.
Pan Kaſſpar Bechyně z Lažan.
Pan Wácſlaw Bechyně z Lažan na Lhotě a Pičině G. M. C. Radda.

O tom Rodu na rozličných mýſtech zmýnku naleznes.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panuow z Wartmberka.

Kapitola XIIII.

Digitized by Google

Jáky dáwno z Ržijſſe Německé do těchto Kragin zageli Předkowé Erbu toho/ pro geho ſtarožitnoſt to ſe wyhledati nemůže/ poněwadž toho ani ſpiſowé hyſtoryčſſtij nedotýkagi. Pamětij owſſem doſti dáwné/ a zwláſſtě Koſtelnij ge yakožto fundatores & patronos připomijnati nepřeſtáwagij: čehož geſt dúowod y w Kláſſteře Turnowſkém/ kdež ſe gednoho Předka z Panůw z Wartmberka Rodu/ genž byl žiw Léta 1054. tato pamět nacházý: Dominus Hermanus de Ralska: is Drnaceſes Monachos expulit de Gradic,' & Ciſtercienſes induxit, memoria ejus perpetua ſit in benedictione, & anima ejus requieſcat in Sancta pace.

Za panowánij oněch Knijžat walečných mnoho ſlawných Rodůw do Cžech ſe ſgijždělo na wycwičenij w ſprawách Rytyřſkých/ z nichžto někteřij pro ſwé dobré chowánij zdržowáni býwali od Knijžat a Wládyk, kteřijž gim y Dcery ſwé za Manželky dáwali/ y v Knijžat Panůw ſwých Proviſij gednali: což ſe y při tomto Rodu zgewně ſpatřuge/ kteréhož geden Předek w tomto Králowſtwij pro welikau hodnoſt zdržán byl/ a Rodu ſwého ſtarožitnoſt, kterýž zdáwna býwal weliký a ſlawný/ a pſáwali ſe pocházegicý z něho Liberi Barones de Vartmberk/ kterýžto Wartmberk toho čaſu má w ſwém držennij Hrabě z Firſſtmberka.

Wiđěl gſem Genealogiam dotčeného Rodu Panůw z Wartmberka tak ſeſſloſti zetlelau na Pargaméně/ že ledwa ſe přečijſti mohla/ kteráž byla mezy ginými pamětmi Koſtelnijmi ſchowaná/ s takowým pořádkem Předkůw Wartmberſkých.

Heřman z Ralſka (neb takowý byl obyčeg y prwnijch wěkůw že ſe geden každý pſal z toho Statku na kterém bydlel) měl dwa Syny Beneſſe a Markwarta: užijwal za Erb zlaté a černé pole/ a okolo něho ſſaffrnochy tolikéž Zlaté a černé. Položil gſem pak při počátku tři Erby z té přijčiny, že potomko: ge° ſlužby ſwé rozličná obdarowánij měli/ a tím ſe ſami těſſyli/ magice trochu rozdijlná znamenij na ſwých ſſtijtech. Což ſe až poſawad při nich ſpatřuge/ yakž o tom owſſem nijže doloženo bude.

Beneš Syn Starſſij Pana Heřmana z Ralſka a z Wartmberka zanechal Syna téhož gména/ a přijgmijm okrauhlého/ a ten potom ſplodil welikého Beneſſe/ kterýž byl wůbec gmenowán pyſſným/ a pſal ſe z Weleſſyn/ neb tu bytem býti ſobě oblijbil.

Od toho Pana Beneſſe poſſel Jan, kterýž ſe pſal z Michlſſpurku/ ginak z Michalowic

a od toho Jana ſplozen opět geden Beneš, nazwán Beneš wěrný a ne pyſſný od kteréhož poſſel Jan Oprany/a od něho Jan mladý / (neb ſe tak gmenowal.) A tak od toho Beneſſe Starſſýho Syna Pana Heřmana z Ralſka / wedli poſlaupnoſt Rodu ſwého Páni z Michalowic / a užýwali na Sſtýtu černého a býlého pole/a na Helmu měli černé Křýdlo Orlowé / tak yakž ſe napočátku wymalowáno ſpatřuge.

Markwart pak Syn druhý Pana Heřmana z Ralſka ſplodil čtyry Syny gmenowitě Hawla Chwala/Jaroſlawa a Markwarta/ a opět P. Hawel měl tři Syny/ Jaroſlawa/ Hawla/ a Zdiſlawa / kteřýž ſe pſali z Wartmberka po Otcy ſwém Hawlowi/gehož Bratr Jaroſlaw z Wartmberka zanechal po ſobě Syny / Hawla Berana / Hawla Rybu / Hawla Hůbu/ a Hawla Kanownýka : Zdiſlaw pak Syn Pana Hawla z Wartmberka, kterýž ſe počal pſáti z Zwěřetic / ſplodil dwa Syny Heřmana a Markwarta/ kteřýžto obadwa měli potomky yako Pan Heřman Hawla/a Pan Markwart tolikéž Hawla.

P. Chwal z Wartmberka zanechal po ſobě Syna / totiž Woka kterýž ſe pſal ze Wſſemě / gehožto Syn byl Wikart. Tento Pan Chwal z Wartmberka založil a nadal Kláſſter na Swětlý/yakž otom Genealogia giž předpowěděná wyprawuge.

P. Markwart Syn Pana Heřmana/zplodil Syna Beneſſe / kterýž ſe pſal z Kráſy/a ten zplodil Syna Jana/kterýž ſe pſal tolikéž z Kráſy/od kteréhož poſſel Beneš/a pſal ſe z Weſelé/ a Markwarta kterýž ſe pſal z Trnawy/a Pana Beneſſe druhého/ kterýž ſe pſal z Roſtý. A ten Pan Beneš z Roſti měl tři Syny/totižto Pana Waňka Pana Jana a Pana Beneſſe z Roſti.

Pan Jaroſlaw Syn Markwarta pſal ſe z Turnowa / a měl čtyry Syny / kteřýž ſe z rozdílných Statkůw na nýchž bydleli pſáwali,/ yak geden z Synůw těch Beneſs pſal ſe z Dětina/ Hawel z Rohožce/Pan Wok z Rukſſteyna/ a Pan Zdeněk čtwrtý Syn Pana Jaroſlawa pſal ſe z Waldſſteyna/ a ti tak ſe rozmnožili. Pan Beneſs zanechal Syna Jarka/ kterýž ſe pſal z Solae / Pan Hawel z Rohožce ſplodil tolikéž Syna Jarka / a Pan Wok Jarka a Zdeňka.]

Digitized by Google

D Stawu

Synowé pak Pana Zdeňka z Wartmberka byli ti-
to: gmenowité Zdeněk/ Zemek/ Albrecht/ Jan a Jarek / a to gest prawé
rozrozený Pana Heřmana z Ralſka / kteréž začátek ſwůg wzalo při Létu
Páně 1054. a konec okolo Léta Páně 1284.

Potomně Pana Heřmana z Wartmberka a z
Weretic takowé ſe rozrozený ſpatřuge w pa-
mětech dáwních. Geho potomcy totiž Pana
Heřmana Syna Zdeſlawa z Weřetic byli ti-
to: Hawel/ Jan/ Heřman/ Jarek Mnjch/ Ol-
dřich/ Ctirad/ Zdiſlaw/ a giný mnozý/ kteřj za
mladé° wěku zemřeli. A opět od Pana Mar
kwárta Bratra Heřmanowa pozůſtali Sy-
nowé tito: Haſſek/ Markwart/ Buſſek/ Zdi-
ſlaw/ Geſſek.

Nyný tehdy zbýrati budeme z Kronyk y
z giných pamětý dáwnjch zpráwy gmenowa-
ných Panůw a potomkůw gich / yakž neydale
ge zaſahnauti možné bude/ předſtiragice gich wěrné ſlužby a znamenité/ kte
réž mimo giné Knýžatům/ Králům/ Cýſařům a Wlaſti ſwé milé ſewſſy
ſnažnoſti prokazowawali.

Neyprwé wedlé pſaný některých w Létu Páně
942. nacházým Pana Dětrycha z Wartm-
berka za Panowáni Cýſaře Gindřicha/ které-
hož některý gmenugi Cæſarem Aucupem/ to
geſt Cýſařem Ptáčnjkem/ že ſobě w té Myſli-
woſti a lowený Ptáčkůw kratochwjl ſwů po-
kládal/ a ten wolen byl po Kundratowi Léta
912. a panowal až do Léta 933. Neb Er-
hardus Bratr Kunradůw toho Gindřicha za
ſtaw při té geho kratochwjli/ ſpůſobil to že gt
nazwán Ptáčnjkem/ a ſkrze toho Ebharda do-
ſahl Gindřich inſignia Imperij/ kterémuž ač
byl Ebhard Nepřýtelem / wſſak předce pro
welikau hodnoſt geho/ priuatis odijs ſepoſitis ſuaſit ut Imperium à Barba-
ris afflictum eidem Henrico Aucupi commendaretur. Kterýžto Gindřich
pěſſel z Rodu Knýžat Saſkých/ Pán Wálečný a na bitwy ſſtiaſtný/ a ten na
ten čas když Gierbergæ dáwal Dceru w Staw Manželſký Kunradowi in
Franconia Lotharingiæ Duci, vſtanowil exercitium equeſtre, kteréž Cže-
chowé gmenugi Turnagem/ a Latini Torneamentum, k nemalému vžitku
a pochwale Lidu Rytýřſkého. Ale ať ſe zaſe nawratime k Panu Dětrycho-
wi w tom Turnagi/ w kterémž owſſem býti mezy ginými Knýžaty a Pá-
ny žádnému nepřiſluſſelo / kterýžby prwé ſſeſtnácte Sſtýtůw dáwnýho a
wzáctného Vrozený ſwého Panſkého neprokázal / pokládá ſe Pan Dě-
trych z Wartmberka při poſledku / po wyprawowáni mnohých Knýžat a
Panuow.

We Sſkách Půhornných Popelatých Léta 1097.

poznamenáno / že Jan z Wartmberka a na Wartmberce měl Při a Půhon s Wrſſowcem Wácſlawem Hrabětem z Sſetčič / a to těmito ſlowy:

Mezy Vrozeným Panem Panem Wácſlawem Wrſſowcem Hrabětem z Sſetčič a na Sſetčicých powſtala Pře. Tu Pan Jan z Wartmberka Pana Wácſlawa Wrſſowce pohaněl před Geho miloſt Knijžetcý z nářku/ žádage poněwadž tak newinně geſt nařčen / za ſprawedliwé opatřenij. Proti tomu od Pana Wácſlawa Wrſſowce geſt oznameno/ že ſe toho nenadal/ aby Pán tak ſtijžně proti němu takowau wěc před ſe bráti měl/ a že geſt Pánu wždycky rád ſlaužil / a geſſtě ſlaužiti chce wewſſem dobrém raděgi/ nežliby měl gemu něyakau protimyſlnoſt činiti/ Pána že geſt on tím ſpůſobem yakž k ſobě přigijmá nenařikal aniž nařiká/ o něm že nic zlého newij/ a ty ſlowa yak Pán k ſobě přigijmá na vgmu poctiwoſti Páně geſtližeby mluwiti chtěl/ tehdyby Pánu w tom křiwdu činil / ale že o tom nic nemluwil/ poněwadž Pána za ctného a ſſlechetného má a držij/ tak yakž od geho ſtrany před námi Smlúwcemi a Vbrmany mluweno obſſijrněgi. Tu my Jan z Waldſſteyna a na Waldſſteyně/ Zdeněk Malowec z Scheynowa a z Winterberka a na Cheynowě nad Wltawau/ Albrecht z Sſelnberka z Roſti a na Roſti/ Mikuláſs Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém / Girzijk Lew z Rozmitalu z Blatné a na Rozmitalu/ yakožto proſtředcy/ Petr Kaplijř z Sulewic/ Kryſtoff Leſkowec z Leſkowce/ Jan Wogeř Sſaſka z Waćowic/ Jan Dobřanſký z Dobřenic/ yakožto Přátelé od ſtran wyddanij/ ſlyſſyce to což ſe geſt koli mezy ſtranami předpowěděnými zběhlo/ nahlijdſſe w půhon/ toho wſſeho s pilnoſti powažiwſſe/ a na ſtranách ſe toho dožadawſſe/ že gſau nám to oč Půhon a rozepře byla k mocnému wypowěděnij podali/ podlé takowého mocného na weypowědij naſſy přeſtánij / tak o tom wypowidáme: Poněwadž ſwrchu pſaný Wácſlaw před námi y ginde w tom ſe zgewně ſlyſſeti dal / a ſwětle neſkrytě to mluwij/ že geſt Pána tím ſpůſobem yakožto k ſobě přigijmá nenařijkal aniž nařijká/ a o Pánu že nic zlého newij/ ty ſlowa pro kteréž Pán ſobě ſtěžuge že geſt na Pána nemijnil a nemijní/ za toho nemá a nedržij / a kdyby to mluwil a tak mijnil/ tehdyby Pánu w tom křiwdu činil/ a Pána že za ctného ſſlechetného a dobře zachowalého má a držij/ z těch přijčin takowý půhon/ a to wſſecko což ſe tu koli mezy ſtranami od dneſſnijho dne zběhlo/ zdwijháme, kazýme, a w nic obracugeme / tak že takowé ſlowa w půhonu poſtawená gemu Pánu Panu Janowi z Wartmberka a geho dobré cti a poctiwoſti k vgmě negſau a býti nemagi/ nynij y na budaucý a wěčné čaſy/ a druhý ſtraně tolikéž/ a pro budaucý paměť tato ſmlúwa a Vbrmanſká weypowěd s powolenijm geho miloſti Knijžete Pána Pana Přemyſla při půhonu do Deſk Zemſkých wložená a zapſaná býti má / ꝛc. Stalo ſe na Wyſſehradě w Czechách Léta 1090. w Pondělij po S. Janu.

Za panowánij Krále Wácſlawa Syna Přemyſla, ginak Ottagara korunowaného Léta 1228. w Liſtech Kláſſtera Břewnowſkému náležegicých/ takto ſe někteřij Páni z Wartmberka s ginými wyčijtagi. Beneš z Wartmberka Sſeňk Králowſtwij Czeſkého / Jan z Wartmber-

tmberka a z Weſelé / Jan z Michalowic / (téhož Rodu yakž wýš oznamen) Wýtek ſtarſſý / Gindřich Bratr geho / Mſtideus Caſtellanus Pražſký, Zawiš Podkomořý / a giný mnozý.

Liſt Kláſſtera Turnowſkého zawýrá w ſobě ſnažnoſt Pana Beneſſe z Wartmberka, ſkrz kterúž

zgednal mnohé Indulgentie Kláſſteru gmenowanému / yakž o tom w gedné pamětý tak to napſáno geſt: Hanc indulgentiam comparavit Dominus Beneſſius de Vartmberk & de Turnov, Monaſterio & Eccleſiæ in Turnov Beatæ Mariæ Virginis. Datum Romæ Anno ut ſuprà.

Prokazuge ſe to z někte- rých pamětý ſtarodáwných / že ſwrchu pſaný Pan Beneš měl Manželku Pani Dorotu z Dubé / z nižto poſſli Synowé, Pan Waněk / Pan Beneš / a Pan Jan / kterýžto z Kuſſe zaſtřelen / yakž ſe nýže o tom pſáti bude. Měl také yDceru gménem Kateřinu / kteráž dána byla w ſtaw Manželſký Panu Petrowi z Rožmberka / o čemž pamětý ſe nacházegý w Létu 1355. a Smrt gmenowané Pani w Kláſſteře Turnowſkém oznamugi tyto ſlowa: Obijt Domina Domina Catharina de Vartmberk, relicta Domini Petri de Rozmberk, Orate Dominum pro anima ejus.

Tomu Panu Beneſſowi z Wartmberka, aneb Synu geho tolikéž tak gmenowanému / Léta 1325. darowal Král Jan Bydžow / a pro lepſſý toho vpewněný / dal témuž na to obdarowáný Liſt takowý: Nos Ioannes Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex &c de conſenſu fidelium noſtrorum Cōſiliariorum, dilecto fideli noſtro Beneſsio de Vartmberk &c damus, donamus oppidum noſtrum Bydziov &c hujus rei teſtes, Henricus de Vilimov, & Georgius. Irſuta, Comites, Henricus & Hinko de Lippa Bohemiæ & Moraviæ Capitanei. Hinko Berka de Dube Burgravius Pragenſis, Petrus à Rozmberk Camerarius, Voko à Kravarz, Tymon de Choltic, & & alij quàm plures.

W Létu Páně 1308. w Liſtu pak 277. Hágek

dokládá Pana Jana z Wartmberka s takowým wyprawowáním: když vſlyſſel Albrecht Král Římſký že Rudolff Syn geho wolený na Králowſtwý Cžeſké vmřel / druhého Syna totiž Frydrycha Knjže Rakauſké Cžechům za Pána dáti vmínil / k čemuž také někteřý z Panuow y z Rytýřſtwa půwodem něyakého Wolfframa Měſſtěnína Pražſkého gři ſwolili / a zwláſſtě ti kteřýž w Praze byt ſwůg magic Pražſké Konſſelſtwý a Auřady drželi / ale mnohém wětſſý byl počet těch Panůw a z Rytýřſtwa kteřýž naproti tomu ſtáli / a Frydrycha přigýti nechtěli. Protož Albrecht ſebraw Woyſko, wtrhl do Cžech / a

rozjahl

rozťahl Staný ſwé mezy Horau Kutnau a Kolijnem na záhubu a ſſkodu Zemij Cžeſké/ připowijdagic ſe z toho mijſta nehnauti, dokawadžby Hory Kutny nedobyl/a gi ſobě ſewſſemi důchody nepodmanil.

Ale Gindřich z Lippého a Jan z Wartmberka welmi Lid geho s welikau ſſkodau pláſſyli/tak že žádný Německý žoldnéř neſměl z Leženj wyhlédnauti/ a za tim puſtiwſſe Lid do Hory Kutny a do Kolijna, Němcuom ſtatečně odpijrati poručili. Tok Wogſko Albrechtowé puſtij Sſturm k Hoře Kutné/ ale s malým proſpěchem / neb obleženij mnozſtwij Němcůw pod Zdmi pomordowawſſe, hnali ge až k Nebowidům. Třetijho dne čaſu wečernijho ſſturmowáno k Kolijnu/ale Obywatelé s Lidem ſlužebným w Měſtě y w Kláſſteře bydlegicým ſtatečně Měſto bránili y obránili/ kdež padlo Němcůw okolo půl třetijho Sta.

Dubravius také s giným i gmenuge ty Pány takto: lib. 19. fol. 182. Hēricus à Lippa Regni Camerarius, Petrus Cancellarius, Iohannes Magiſtratu Straconicenſi præditus, Ianus à Vartmberka, Regmundus Lychtmburgus, Vlricus Rycianus, kteřijžto wſſyckni s gednoſteyným ſmluwenijm odporowali Wogſku Krále Kijmſkého/a Synu geho Králowſké Stolicy doſáhnauti nedopauſſtěli.

Dále o zagetij P. Jana z Wartmberka od Hor-

nijkůw w Kláſſteře Sedleckém / Hágek w Liſtu 279. a Létu 1309. takto mluwij: Byli na Horách Kutnách Páni genž ſlauli Kutardowé / Rod geden weliký a doſti bohatý/od Předka ſwého Hornijka tak nazwanij: Kteřijž ſwau wěc (neb bohatſtwij pýchy přidáwalo) tak ſlawně wedli wedlé nawykloſti ſwé/yakoby neyznamenitěgſſij Hrabata a Páni byli / newznáwagice nad ſebau býti Gindřicha Korytanſkého Pána ſwého. Ti gednoho čaſu položili ſobě Sněm poſtrannij w Malině/a když ſe někteřij ſgeli přijdržegicý ſe myſli gich, rozmlauwali mezy ſebau řkauce: Krále kteréhož máme, málo ſe bogijme/kdyby neſſlo o některé Pány/Střijbra bychom gemu z Hor a Dolůw naſſých bráti nedopauſſtěli/ ponewadž ge on z Země wywozuge a neobracuge k užitku Zemſkému ſpůſobili bychom aby obráceno bylo k užitku naſſemu. Pakliby on tám toho chtěl zbraňowati / ſebralibychme proti němu lid w takowém počtu, žeby geho Němcy nemohli nám odolati: Tolikéž mnozý Páni k němu chuti nemagi, poněwadž gim ſahá na gich Statky/ ale mimo ty gſau ginij z Panůw/zwláſſtě pak ti kteřijž Německau řeč umě gi z nichžto wyrozuměti nemůžeme/ námliby čili tomu Králi pomáhali. Tu od některých mluweno/aby takowij Páni w tom překážku činijcy nějakým wymyſſleným ſpůſobem byli zgijmáni/ aby tak přinucenij gſauce, k takowému předſewzetij gegich přiſtaupili. Ta radda dána byla od některých Měſſťanůw Pražſkých/ yako od Peregryna Puſſky / od Jakuba Syna Wolfflinowa/Arnoſſta ood Zlatého Gelena/Jana od čerwených Křijžůw/a od Mikuláſſe Tuſmmarka/y libila ſe konečně wſſem / toliko že Kutardowé předněgſſij, yako Kunrád Albrecht z hořegſſijho Rynku/Sijkk od Zlaté Huſy/a Markward od četného Orla/ radili očekáwati čaſu k tomu přijhodného.

J přihodilo ſe hned nějakým neſſtěſtijm / že Páni někteřij Zemſſtij přigeli na rozmluwenij k Opatowi do Kláſſtera Sedleckého/o čemž zwěděwſſe Auřladnijcy/rychle gedni druhým to znáti dali/a hned té nocy w Domě Jaroſſe ſtarého Kutarda na Kolmarku o tom Raddu drželi. Ráno pak yak o w hodinu prwnij na den/ uděřili zbrogně na Kláſſter Sedlecký s nemalým

počtem Lidu Wogenského/a hned Wrata Klássterný welkau mocy wybili. Tu yat gest Gindřich z Lippého Králowstwj Cžeského Komornýk/Jan z Wartmberka/Jan Strakonický Křižownýk z Wartmberka a ze Zwěřetic, ani gesstě spj/a swázané poslali na Hrad řečený Lutice: naproti čemuž když chtěl powstati Rychtář z Hory/ tu hned zabit gest a rozsekán/a w tom Hornýcy wyběhsse z Domůw swých obořili se takéž na Klásster ten/a gey wesskeren wybrali. Opat pak tak chytře se skryl / že niyakž nemohl býti nalezen/ꝛc. ostatek pod Erbem a Rodem Panůw z Ržjčan doloženo gest.

W Listu Kronyky Hágkowé 282. čte se o Panu

Janowi z Wartmberka/ že byl w Poselstwý k Cýsaři Gindřichowi o Syna geho Jana na Králowstwý od Cžechůw woleného/ s ginými Pány a Opaty/ Gindřichem Sedleckým/ Kunradem Zbraslawským wyslán.

Tolikéž Pan Jan z Wartmberka v téhož Hágka

w Listu 286. klade se Heytmanem Wogska Králi Janowi odporného/neb byl Pán welmi wálečný a bogowník znamenitý/ o kterémž týž Hágek y při Létu 1316. takto mluwý: Po dobyti Měst Meyta/ Poličky a Jaroměře/ nawracugice se Wogácy Králowsstý po Wsech a po Městečkách welikau činili sskodu. Pročež shromáždili se Sedlácy s ginými v welikém počtu/ obchazegice Wogáky Králowské/a pilně wyhledawagic mýsta přýhodného/ w kterémžby gim zálohmi zaskočili/ a pomstili se sskod od nich wzdělaných. Králowsstý pak nevměgice o tom ani myslyti/ wedlé obyčege swého wgeli na Laupež do gednoho Městečka řečeného Kostelec/nedaleko od Hradu Rychnowa/ tok nepřátelé nenadále se k Městečku přitočý/a Králowsstý zmocnjwsse se Kostelce/hustě z Kučissk počali dolů střjlet/a w tom Heytman Pan Jan z Wartmberka v Wigilý Božýho Křtěný Ssjpem přes twář smrtedlně prostřelen / neb na zeytřý od té rány vmřel.

O témž se čte w gednostegný smysl *in Chronica Aulæ*

Regiæ Monasterij B. Mariæ Virginis/ kterážto dokonána byla Léta Páně 1316.

Cžastokráte gmenowaný Hystoryk dokládá Pa-

na Gesska z Wartmberka w Listu 286. takto znégicým: Král Jan zmocniwsse se trochu w Cžechách/ hned počal Cžeským z božím Němce darowati/ Cžechy pak w nenáwisti mjti/ a zprawugic se w Cžechách Raddau Německau/ nemohl nikterakž to Králowstwý vrownati neb vpokogiti/ neb Němcy Raddy geho spůsobu Cžeského a obyčegůw Cžeských neznali/protož ani gemu zdráwě raditi nevměli.

Nesslo to Cžechům k mysli/ zwlásstě poněwadž některým při rokowání o wěcech Zemských y z Raddy wygiti přikazowáno/ pročež sgjždégice se znowu do Prahy/ teyně y časem w Domých swých rozličně to rozmegssleli a těžce wážili / až y na tom se společně snesli/ aby předstaupice před Krále / gemu skrz Gindřicha z Lippého / že takowých neřádůw déle

trpěti nemohau a nebudau zgewně oznámili. A předſtaupili před Krále/a Gindřich z Lippého otewřew Vſta ſwá takto začal mluwiti: Miloſtiwý Králi/znáti račiž Welebnoſt twá ſpůſob Králowſtwij tohoto/a přitom naſſij k twé Králowſké miloſti náchylnoſt a wěrnoſt. Tito Hoſte gſauce zde na čas/wěcy náležegicý twé Králowſké Welebnoſti lakomě k ſobě přitahugi/Pokladnicy Králowſkau wyprazdňugi/Zbožij ſobě ſluſſně y neſluſſně/to geſt yak mohau ſhromažďugi/ Hrady twé miloſti přinaležité držij/ o pokog nedbagi. Nám pak miloſtiwý Králi kdyby co ſwěřeno bylo/a kdyby nám Auřadowé nějacý k zprawowánij poručenij byli/giſtě bychme lépegi uměli než oni Laupežnijky a záhubce Země treſtati/ a pokog chtělibychme w Králowſtwij tomto ſſťiaſtně a vžitečně ſpůſobiti/ Penijze kteréžby gſme za naſſy wěrnau Službu wzali/w této by zůſtali Zemi/ ale tito Cyzozemcy z ni ge wynáſſegi/a ty ſe zpět newracugi. Král na takowé ſtěžowánij vpoſlechl Raddy gich/propuſtil od ſebe Bertolda Hrabě z Hennemburku/Oldřicha Hrabě z Lucemburku/a Dytena mladſſijho z Kaſtello/Němce/ a Panům Cžeſkým zprawowánij Země poručil.

Po malém čaſu wſſecky wěcy Králowſké y Zemſké byli zlehčené/a mnohém wětſſij powſtal neřád než prwé. Gindřich z Lippého w Cžechách/a Geſſek z Wartmberka w Morawě/žádného pokoge nepůſobili/ prwé dáwalo ſe Králi na každý Teyden z Hory Kutny pět neb ſſeſt Set Hřiwen/a na ten čas ſſeſtnácte neb dwadceti ledwa Králi na ſtrawu wycházelo. Táhl ſe wětſſij hauff Služebnijkůw za Gindřichem nežli za Králem/Gindřichowému rozkazánij wſſyckni poddáni byli. Gindřich ſeděl na wrchu práwě kola Fortuny/a w tom ſkrz některé Pány Zemſké vpadl w podezřenij Králi/ žeby proti němu nějakau leſt ſmegſſleti měl/a o geho bezžiwoti ſtáti.

Na rozkaz tehdy Krále a Králowny powolán byl Gindřich na Hrad Pražſký/pětmecýtmého dne Měſýce Liſtopadu/kdež před Králem z rozkazánij Králowſkého od Wylima Zagice z Waldeka wzat/a na Hrad řečený Angerbach ginák Tayrow odeſlán/a dwanácti ſtrážnými opatřen.

Z té přijčiny zbauřili ſe geho Přátelé/ a zwláſſtě ti kteřijž ſe pſali z Ronowa/ a magic pomocnijky ty kteřijž ſe w laupežech obirali/ ſgeli ſe Králi na odpor w Cžeſkém Brodě/wice než s pěti Sty Lidu gijzdného dobře oděného. Král pak poſlal k Ludwijkowi o pomoc při Slawnoſti Božijho Narozenij/ genž byl hned druhého Roku den Božijho Křtěnij na Králowſtwij Ržijmſké korunowán/žádage aby gemu na retuňk přiſpěl/a zatim ſám s Wylimem z Waldeka/s Petrem z Rožmberka/a s Tobiáſſem z Bechyně nepřátelům odpijral. A Králowna Alžběta pozůſtalá Wdowa po dwau Králijch/magic w mocy ſwé Měſta náležegicý k Wěnu. Gindřicha pro geho wděčné služby welmi milowala/y wedlé ſtrany odporné proti Králi pomocy dodáwala/z čehož Král welmi gſa k hněwu popuzen/kázal Meyto/ Poličku/ a Jaroměř mocnau rukau dobýwati/odkudž opět poſſlo oblaupenij a záhuba Země. O Heytmanu Wogſka Králi odporného wýſſe doloženo geſt:

Liſt Mikuláſſe Knijžete Opawſkého Králi Janowi pſaný Léta 1318. obſahuge w ſobě Pana Beneſſe z Wartmberka genž byl na ten čas Purgkrabijm Pražſkým/s dokládánijm mnohých giných Pánůw/ kteřijž gſau w Liſtu poznamenanij v Hágka fol. 290. takto pſanym:

Já Mikuláš z Božij miloſti Knijže Opawſké/oznamugi wſſem přijtomným yako budaucým/že neygaſněgſſij Pán náš Jan Král Cžeſký a Pol-

ſký/Knjže Lucemburſké/ znamenaw ſlužebnoſti naſſých záſluhy poznal že gſme od něho z wláſſtnj miloſti zaſlaužili/abychom oſwobozeni byli/a tak ſwobodnj gſauce/ abychom gemu y geho budaucým/ſwobodněgſſj ſlužby činiti mohli. Protož z ſwé ſwobodné dobrotiwoſti dal nám y naſſjm budaucým dědicům w Purgkrecht neb w ſlužbu Zemij/aneb Knjžetſtwij Opawſké s důſtogenſtwjm a tytulem téhož Knjžetſtwij/ yakož na to Liſt od Geho miloſti včiněný o tom plněgi ſwědčij/ tak yak gſme my to nám y naſſjm w Purgkrecht a w Manſtwij od téhož Krále přigali/abychom gemu ſlužby hodné y geho budaucým y náměſtkům/ yako Pánu a Panuom naſſym činili/ poddanoſt/wěrnoſt/ y poctiwoſt zachowati a činiti ſlibugice na budaucý a wěčné časy/tak yakož gſme to přjſahau naſſy vtwrdili. Protož to ſpůſobem/ a tímto liſtem naſſjm potwrzugem/aby Synowé naſſy y gich budaucý/ wždycky Manſtwj a Lena, od Krále Gehomi: a od geho náměſtkůw přigjmali/ a gim ſlužby wděčné činili/ nadto y přjſahy: A kdyžbykoli Král rozkázal/ aneb budaucý geho, kamžkoli a proti komužkoli pomocy/a neb pomocy ſobě dáti/my y naſſy budaucý to wſſij naſſy ſýlau yako wěrnij poddanij a Manowé tak yakž práwo Manſké vkazuge/powinně a hotowě máme včiniti. Toto také obzwláſſtně geſt wyměněno/geſtližebychom my neb naſſy budaucý náměſtkowé ſmrtj zachwáceni byli bez dědicůw ſprawedliwých/ totiž bez Synůw/ tehdy to Manſtwij ſewſſemi Práwy s plným Panſtwjm má na Krále Czeſkého y na geho náměſtky připadnauti. Protož na tento čas naſſjm gmenem y naſſých budaucých ſljbili gſme a přiſáhli tyto wſſecky wěcy ſwrchu pſané zdržeti/ a na budaucý wěčné čaſy zachowati. Byli pak při tom tito ſwědkowé: Boleſlaw a Hynek Knjžata Slezſká/ Oldřich Hrabě z Hagana/Otta z Holandy/Petr z Rožmberka Neywyšſſj Komornjk/Beneš z Wartmberka Purgkrabě Prazſký/ Gindřich z Lippého Podkomořij/ Oldřich z Zebráka/Oldřich z Rzjčan Sſeňk Králowſký/Tym z Koldic Sudij Zemſký/Gindřich z Lichtmburka/Heřman a Hynek Bratřij Synowé Puty z Frydlandu/ a ginij mnozý. Nadto ten Liſt kázali gſme Pečetij naſſij vtwrditi/ genž geſt dán třetjho dne Měſýce Czerwence, Léta Božjho ut ſuprà.

P. Bohuſlawa z Wartmberka klade Hágek w

Liſtu 292. mezy paſowanými Rytjři s Králem Janem Czeſkým po wyhrané bitwě kterauž w Rakauſých wedl Ludwjk Král Rjmſký/a na kterauž žadan byl od něho Král Jan. a k tomu namluwen welikými přjpowědmi a Liſtem takto pſaným:

My Ludwjk z Božij miloſti Rjmſký Král/ wždycky rozmnožitel Rjſſe/ wſſem wůbec tímto Liſtem/ chceme aby známo bylo/že my Oſwjceného Jana Czeſkého a Polſkého Krále/a Lucemburſkého Knjžete/přjbuzného naſſeho neymilegſſjho/žádoſt a ſnaž

nau pe-

naupečliwoſt/kterauž při nas a Cýſařſtwým wede vſtawičně rozważugice témuž Janowi, chtýce aby mohl doſáhnauti některého vžitku a poctiwoſtý od Cýſařſtwý/ano y dědicům a náměſtkům geho Králům Cžeſkým / Margkrabſtwý a Kraginu Budeſſynſkau a Měſto Kamenicy ſewſſým Panſtwým gich (kteréžto na ten čas k Cýſařſtwý z té přýčiny, že někdy Waldemarus bez dědiců vmřel) náleže: dáwáme s giſtým naſſým wědomým w Manſtwj prawém Manſkým k držení wěčně° s Měſty/platy/s Zámky/Twrzy a Měſtečky/Weſnicemi/Mlýny/Leſmi/Lowy/Křowinami/Lukami/Panſtwjmi/Potoky/Wodotoky/a ſewſſemi a každými práwy / kterýmižkoli gmény mohliby ſe gmenowati/a cožby ſe koli naleznauti mohlo/geſſtoby k té Kragině Budeſſynſké/ a k Měſtu Kamenicy přináleželi / chtýce tomu aby předřečený Jan y Dědicowé a budaucý geho Králowé Cžeſſtj Kraginu a Měſto předpowěděné ſewſſemi přjležitoſtmi a práwy předpowěděnými mjti, držeti a wládnauti na budaucý čaſy mohli/wſſak aby nám u Cýſařſtwj powinnau wěrnoſt ſpuoſobem Práwa Manſkého z té Kraginy a Měſt předpowěděných činiti powinni byli. Té wěcy na ſwědomi tento gſme Liſt ſpůſobiti / a Pečetý Mageſtátu naſſeho vtwrditi rozkázali. Dán w Wogſſtě blizko Wſy nazwané Hazlach Měſýce Zářj/Léta 1319. Králowſtwj naſſeho Léta pátého.

Král Jan gſa toho wděčen/ſebral weliké Wogſko Lidu Cžeſkého a Morawſkého/neb mnozý Rytýři Cžeſſtý y na ſwůg wlaſtný náklad s nim geli. A když přigeli k Wogſku Cýſařſkému/nedaleko od Cýſařſkých/Stany ſwé rozbiti dal Král Jan/a hned ſe gemu y wſſem Němcům ozdoba a pořádek wogſka Cžeſkého zalibowal. Frydrychowi pak a Rakuſſanům wýce a wýce báznė přibýwalo/když ſe Wogſko Cžeſké wýce a wýce množilo.

Napoſledy přigel Plichta Žerotinſký/Rytýř welmi Statečný a práwě hrdinſký Bogownýk/po gehožto přýgezdu hned třetýho dne na den Swatého Františſka bitwa začatá geſt. Mnozý Cžechowé dřiw než ſe Hauffowé ſeſſli ſtatečnoſt ſwau předewſſemi vkazowali/mezy nimi ſtál Plichta w plné Zbrogi/ na Koný wýborným železem ladrowaným / do kteréhož ladrowané byli Nože/Břitwy/Koſy nabité / přeoſtré a welmi ſſpičaté/pro kteréž žádný k němu nemohl přiſtaupiti z žádné ſtrany.

Giž nebyli od ſebe hauffowé dál egi gednom coby mohlo býti aſy za gedné hony/ giž Rytýři předný na ſſpicu blýzkého přýſtupu očekáwali / tok Plichta na ſwém bugném Koný přiblížiw ſe k hauffu Králowſkému dj: Popatř na to Králi Cžeſký, a giž byl w hauffu nepřatelſkým/mage dřewce ſwé ſložené/kterémž prudce a ſylně Němce z Koný ſrážel/ a některé y s Koňmi na hlawu porážel/kdež pozbyw dřewce/ Mečem ſylně na Rakuſſany dotýral/ a ge tak různo rozehnal/ že na to wſſyčkni patřili s podiwenym / a ten hauff weſſkeren na ſkrze proběhl/ a obrátiw ſe zpátkem ſkrz Wogſko wſſecko k ſwému Králi ſe nawrátil/očekawagic aby ſobě Kůň geho oddechl/ po malé chwýli podali gemu druhé dřewce/s kterýmž opět mezy Němce ſkočil/tu mečem ſtial Praporec geden Rakauſký/ Fendrycha z Koně ſwalil / a zabil mezy giný mi předněgſſými Raychberengara/a opět ſe k ſwému Králi nawratiw w ſſyku ſe poſtawil. W tom čaſu když ſe hauffowé neheybali/ přetaženy gſau hauffowé Rakuſſanůw Řetězmi kteréž při Wozych wiſeli/ o čemž newěda hrdinſký Bogownýk/ po třetý mezy Wogſko Nepřátelſké wſkočil/ a owſſem mnoho gich zbil/ ale yak přigel na Řetězy a zákopy / vpadl s nim geho Kůň/a Němcy ležicýho na Zemý Palicemi a Kladiwy železnými vmlatili až do ſmrti. Hned potom potkali ſe walnj hauffowé/a bi-

twa byla vkrutná/mnoho krwe wylito/než trwala až do wečera/zbitých le-
želo mnoho z obau ſtran/ wſſak nic méně ſkrz ſtatečnoſt Wogſka Cžeſkého/

ku potěſſený a ſláwě Králi Janowi a Králi Ludwjkowi bog obdržen. O-
ſtatek doloženo pod Erbem a Rodem Panůw Berkůw / kdež mezy giným
paſowanými Rytýři gmenuge ſe Pan Bohuſlaw z Wartmberka.

Léta Páně 1325. Hágek w Liſtu 297. wypra-
wuge řeč Pana Geſſka z Wartmberka k Králi Janowi včiněnau z té pří-
činy. Král wygew z Prahy po ſlawnoſti třý Králůw/ táhl vpřýmo k Lu-
cemburku/odkudž zaſe po zprawený některých wěcy přigel k ſlawnoſti We-
likonočný do Prahy s nemalým počtem Němcůw / kterýchž Cžechowé ne-
byli welmi wděčný. Přigela pak z Bawor y Králowna Alžběta Manželka
Krale Jana / a Páni někteřý magice k ni láſku obzwláſſtně gi s pleſáným
wýtali/geſſto Králi žádný z nich takowé přýwětiwoſti nevčinil/pročež roz-
kazaw k ſobě některé powolati a řekl gim: Coſe to děge že gſte mne nepři-
wýtali/yakobyſſte mého přýgezdu nebyli wděčný/a Manželku mú tak gſte
ſlawně wýtali/ano gi y dary přineſli. Poradiwſſe ſe Páni s Wládyky a Pra-
žany/ Panu Geſſkowi z Weřetického z Wartmberka poručili na to odpo-
wěd dáti/ a omluwu včiniti / kterýž ſtoge před Králem takto dý: Slawný
Králi Cžeſký/ twogý wěrný Poddaný poručili to twé miloſti powěditi/ po-
něwadž ſe ptáti a diwiti ráčýš proč gſme twau Manželku tak ſlawně wý-
tali: y včinili gſme to z té přýčiny/gſúce wděčný přýgezdu gegiho / a že gſme
gi dlauho newiděli/ neb ona byla w Bawořich půl třetýho Léta / přiwýtali
gſme gi s wětſſý radoſti a wděčnoſti / twá pak miloſt čaſto od nás odgýždý
a čaſto ſe zaſe k nám nawracuge / pročež aby ſnad nám k něyakému po-
chlebenſtwý přičteno nebylo/ neni toho potřebý abychom při každém přý-
gezdu wýtání činiti měli. Mimo to byla y tato neywětſſý přýčina že gſme
tebe nepřiwýtali/neb gſme ſe obáwali toho/aby ſe ti Nepřatelé naſſy Něm-

Digitized by Google

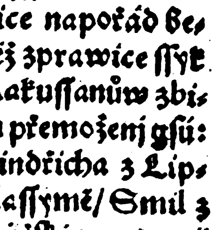
cy kteřijž s tebau přigeli/ nedomniwali ſe že gſme proti nim tak poctiwě wy-
geli/ aby nám miloſtiwý býti ráčil. wděčnij gſme owſſem přijgezdu twé-
ho/ a kdyby s tebau byli Cžechowé přigeli a Němcy w Němcych zůſtali/
mnohém bychom toho wděčněgſſij byli/ ale ſnad nětčim gſme Pána Boha
naſſeho tak těžce rozhněwali/ že toho na geho Swaté miloſti a na Králi Pá-
nu naſſem wyproſyti nemůžeme/ aby Němcy naſſe Země prázdnij byli: gi-
ſtě kdyžkoli twá miloſt bez těch Lancmanůw k nám přigeti ráčij/ chceme rá-
dij každý z nás pokleknauc na kolena ſwá twau miloſt yako naſſeho miloſti-
wého Pána s weſelau myſli a s wděčnoſti přiwitati. K tomu zaſmaw ſe
Král/ ač mu to ſlyſſeti bylo doſti odporné odpowěděl/ že takowau řeč od nich
přigijmá za dobré.

Za panowáni Krále Jana Léta 1332. začala ſe

Wálka mezy Cžechy a Rakuſſany. Cžechowé někteřij čaſu Poſtnijho wtrhli do Rakaus činice weliké ſſkody okolo Dunage/ a Rakuſſané yakoby o tom žádné nemněli wědomoſti po kogně w Měſtech a Zámcych na čas ſeděli/ vhlídawſſe ſwau chwijli gedné nocy/ zatáhli Cžechy od Morawy/ a tu gich dlauhý čas očekáwali/ až ſe Cžechowé s kořiſti nawracowali/ tok Rakuſſané pod Kracyſſtunem nenadále na ně wyſkočij/ mordugice napořád bezewſſeho zřenij/ kteřijž tolikéž zprawice ſſyk ſtatečně ſe bránili/ a mnoho Rakuſſanůw zbili/ wſſak předce wijce ffortelem nežli ſtatečným hrdinſtwijm přemoženij gſú: Tu zgijmáni někteřij znamenitégſſij/ yako Gindřich Syn Gindřicha z Lippého/ Jan Bratr geo/ Beneš z Wartmberka/ Marſſyk z Wlaſſymě/ Smil z Přibiſlawi/ z Rytijřſtwa tolikéž mnozý/ a ti wſſyckni w Rytijřſkém wězenij zdrženij. Ale yakž ſe Král Jan do Cžech nawrátil/ hned včiniw ſmlauwu s Rakuſſany/ nawrátiw zagaté Měſta a Hrady/ a k tomu přidaw nemalau ſummu Peněz/ ty wězně ſwé hrdinſké Wogáky wyplatil. Zahynuli pak w té bitwě neypředněgſſij tito: Jan Syn Beneſſůw z Wartmberka/ Jaroš Bratr Marſſykůw z Wlaſſymě/ Geſſek z Polican/ Zbyněk z Dubrawice/ Danyel z Koſtelce/ a ti poctiwě pochowáni w Kremži/ kdež Král rozkázal y Oltář poſtawiti/ a nadal gey bohatě/ nařizugice to aby na každý den na wěčné čaſy gedna Mſſe Pánu Bohu ke cti a chwále za gich duſſe obětowána byla.
Hágek w Liſtu 301.

Paní Anna z Potnſſteyna Manželka P. Be-

neſſe z Watmberka/ poručila Oltář wyzdwihnauti w Koſtele Dětinſkém/ kterémuž nadala Wes řečenau Pawlač/ à Domino à Pripkone de Oſlovic proprijs pecunijs comparatam. Cžehož geſt paměť mezy Koſtelnijm poznamenánijm/ Léta 1371.

Léta Páně 1337. Pana Wácſlawa z Wartm-

berka/ Syna Pana Beneſſe z Wartmberka Purgkrabij Pražſkého/ připomijná Liſt Krále Jána/ kterýž geſt napſaný w tyto ſlowa:

Ioannes

Ioannes Dei gratia &c. Notũ facimus tenore præſentium, ad excitandum officiales noſtros quoſcunq;, ut eorum quemlibet ſuo ferventius inuigilare delectet officio, in iuribus ſui officij, temporibus prædeceſſorum noſtrorum fælicisſimæ memoriæ Regum Bohemiæ fretis & habitis plenius & gratioſius cupientes &c. Informati ſiquidẽ Regni noſtri Seniorum, Nobilium & Conſiliariorum noſtrorum relatione veridica, hæc quæ ſcribuntur ad ſummum noſtrum Pincernam é jure, & ex probata conſuetudine, temporibus fælicis memoriæ Domini Venceſlai Regis Bohemiæ Soceri noſtri charisſimi, & pridem antiquitus pertinere videntur, quod nimirum univerſæ & ſingulæ tabernæ Civitatis Pragæ, & quævis earum, de una quaq; brachatura unum ſolidum nummum, quorum ſeptuaginta cum novi fuerint, inveteratorum octuaginta unum lotonem argenti faciebant, dare ipſi noſtro Pincernæ & ſolvere tenebantur & tenentur. Præterea in nova Boleſlavia, telonium, & duas Villas ſcilicet Poſtrzichny & Kozarovic, cum eorum pertinentijs, utilitatibus, fructibuſq; quibus cunq, inſuper quod nullus in Regno noſtro Bohemiæ tabernas admittere potuerit niſi ipſe. excluſis Popravconibus quatuor Provinciarum ad beneficiũ Pragenſe ſpectantium qui tabernas in his diſtrictibus admittere poterint & tenere, & quod circum quaq; ab omnibus Civitatibus Regni noſtri Boemici nullam tabernam tenetur admittere infrà ſpatium miliaris, omnesq; officiales Vinum & Lagenas pertractantes, ad prædictum officium pertinentes & ſpectantes ſuis mandatis parere & intendere plena Reverentia teneantur. his itaq; omnibus & ſingulis præauditis ſingularitèr, & penſatis, eorum quodlibet approbantes & confirmantes, pro tanto & tali officio expedire arbitramur. Conſiderantes igitur legalitatem Fidelis noſtri Venceſlai de Vartmberk benémeriti, ſibi ipſiuſq; legitimis prædictũ officium Pincernatus, cum omnibus & ſingulis utilitatibus & proventib' expreſsis ſuperius, duximus conferendum, promittentes pro nobis, hæredibus & ſucceſſoribus noſtris, quod, ipſe Venceſlaus de Vartmberk ſuiq; hæredes legitimi in prædicti officij utilitatibus fructibus, proventibus & pertinentijs nullo tempore nec ullo modo impediri debebunt, imo impedimentis remotis quibuslibet, in iiſdem conſervari firmitèr & gratioſius confoveri, &c. Datum ut ſuprà 16 Calend. Iunij.

Léta potom 1346. nacházým trj Pány z Wartmberka Bratry/ kterýmž předřečený Král Jan dal Liſt pſaný takto/ a ti ſe gmenugi ibidem.

Nos Ioannes Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex &c, Animo revoluentes grata & accepta ſervitia fidelium noſtrorum dilectorum, Vanconis Beneſsij & Iaſconis Fratrum de Vartmberk nobis exhibita &c quando & quotiens ipſis & hæredibus ipſorum contigerit exercere Venationes in bonis ſuis deductis ad ſylvas noſtras & ad caſtrum noſtrum Chongeſtein, feras etiam in ipſis bonis noſtris inſequi licitè, & impuné venari capereq; cum ſuis canibus, permittimus, & ad hæc auctoritate præſentium liberam &

ram & omnimodam concedimus faculta-
tem.

Cýſař pak Karel toho gména 4. Panu Markwartowi z Wartmberka y Synům geho Haſſkowi a Zdeňkowi dotčený liſt giným liſtem korffirmowal/ a to Léta 1348. což y včinil Král Wácſlaw Kžjmſký a Czeſký/ Panu Janowi a Panu Waňkowi Synům Pana Wácſlawa z Wartmberka/ Léta Páně 1370. a gmenowaný Pan Markwart ſeděl na Saudu Zemſkém s ginými Pány/ Léta 1351.

Hágek w Liſtu 325 w Létu pak 1355. pokládá P. Jana z Wartmberka Kanownjka Koſtela Litoměřického mezy ginými Legáty wyſlanými od Cýſaře Karla do Papý/ kteřýž ſe v téhož takto gmenugi. A když byl Cýſař w Medyolánu, poſlal ſwé Orátory do Papý/ totiž Bohuſſy Proboſſta Lithoměřického gěž byl wlaſtnj Bratr Arnoſſta Arcybiſkupa Pražſkého/ Jana z Wartmberka Kanownjka Petra z Sſelnberka/ Mikſſe z Landſſteyna/ Wácſlawa z Sſwabenic a Přemyſla z Honbic/ Muže včené/ poručiw gim aby mu Tělo Swatého Wýta v Papianſkých wyžádali.

Téhož yakž ſe domnýwám ſpatřuge ſe Oſoba na Tabuli wymalowana na Zámku w Koſtele S° Wýta/ owſſem bez nápiſu/ ale s Erbem Panůw z Wartmberka/ wedlé něhož Biſkupſka Jnfule položena/ a na druhé Tabuli Epicedium w tyto ſlowa napſané.

VArtmberga domus cur ſic tua lumina manant!
Me miſerum Columen corruit omne meum,
Quis nam? Ioannes, lux ſacræ & gloria turbæ,
Spes Patris, fratrum Spes generiſq; ſui.
Illene, delegit cujus præcordia Virtus
Aeternam ſedem perpetuamq; ſibi?
Ille, ille, antiqua præſignis origine, cujus
Majores, Patriæ grande fuere decus,
Qui Pandionias artes Muſaſq; colebat,
Cui probitas Cræſi charior ære fuit.
Ecce etiam hunc juvenem noſtro Mors abſtulit orbi,
Cum ſinat immeritos vivere ſæpe diu,
Hunc inquam rapuit ſævisſima, nempe perenni
Deſcriptæ leges ſic adamante jubent.
Dic precor ætatem, qua nos, vitamq; reliquit?
Quattuor & totidem vidit Olympiadas.
Qua forma? flavus crines, facieq; decorus,
Cuncto ſpirabat corpore forma Genus,

Dico.

Dic mores: hoſtis ſcelerum, portuſq; bonorum,
Aſsiduè lætus, cum gravitate tamen.
Quis clauſit tumulo? Genitor: ſed deſine quæſo
Quærere: nam lachrymæ dicere plura vetant.

W Knyhách Kapitoly Pražſké při Létu Páně 1360. napſaná geſt památka Pana Geſſka z Wartmberka těmito ſlowy: Nos Iaſco de Veſele dictus de VVartmberk, ex affectu cordis cupientes prouidere ſaluti prædeceſſorum noſtrorum, damus nouem Sexagenas groſsorum Pragenſium in certis agris Zebin pertinentibus, & in Molendino ſub dicta Villa Zebin &c. Datum in Caſtro noſtro Velis.

W pořádku Neywyſſých Miſtrůw Řádu Strakonického položený gſau Páni z Wartmberka/ yako Pan Hawel na Lemburku ſupremus Magiſter per Bohemiam, Poloniam, Sileſiam, genž byl žiw Léta Páně 1371. o nichž nýžegi dotčeno bude.

In libris Erectionum **při Létu Páně** 1361. totiž za Panowání Cýſaře Karla gmenugi ſe někteřý Páni z Wartmberka takto: Nos Iaſsko de Vartmberk Purgravius Pragenſis &c dedi donavi unum Láneum in Veſelic, liberum, cum pratis, hortis, rubetis, paſcuis, pro decanenda miſsa, ſingulis Sabbatis &c Sigilla Nobilium, Beneſsij de Vartmberk filij noſtri dilecti; Vanconis de Vartmberk, ſupremi Regni Bohemiæ Archipincernæ, Iaſconis & Beneſsij fratrum de Vartmberk, Dominorum in Dietin, amicorum noſtrorum &c.

Při Létu Páně 1368. **Pana Petra z Michalowic** a z Wartmberka Hágek w Liſtu 341. tkne ſlowy takto zněgicými: Papež Vrban wyſlal Poſly ſwé k Cýſaři Karlowi do Prahy/ oznamugic že někteřý z Lombardye a s nimi Barnabon něyaký z Medyolanu/ na gruntech geho bez dané ſobě přýčiny welikých ſſkod n[illegible]elali/ pročež žádal proti nim od Cýſaře pomocy/ kterýž hned ſebraw Wogſko/ poručil zprávu Země Arcybiſkupowi Janowi/ a poſpiſſyl Papeži na retunk/ a Petr gmenowaný s Lidem za nim/ yakž w Poſlaupnoſti Biſkupſké doloženo geſt.

Darowal někdy Pan Petr z Wartmberka Služebnýku ſwému Dwůr o

Turno

Turnowa we Wſy Nedwogewicých nad Rjekau Gizerau/přičemž byl Pan Beneſs z Wartmberka.

Téhož čaſu P. Jan z Michalowic a z Wartmberka/zakladal w Gemnicy Oltář/yakž o tom libri Erectionum wyprawugi. Léta pak 1392. dal něgaké obdarowánij Mieſtu Beneſſowu při přijtomnoſti Pana Petra z Wartmberka/Zgěſlawa z Zahoře/a Okakara Heytmana na Sſaffirſſteyně.

Mezy Swědky položenými w Liſtu Cýſařc Karla w Létu 1369. počijtagi ſe P. Petr z Wartmberka a Pan Jan/w kterémžto Liſtu před powěděný Cýſař dáwá Bianco & Ludovico Dominis Briſaleæ, Comitibus de Purilis, plenariam poteſtatem creandi Notarios publicos ſeu Tabelliones & Iudices ordinarios per totum Imperium Romanum, & ubiq; locorum & terrarum, ignobiles nobilitandi, illegitimè natos legitimandi, Hujus rei, teſtes, Marquardus Aquilegenſis Patriarcha, Ioannes Olomucenſis, Imperialis Aulæ Cancellarius, & Lampertus Spironenſis Eccleſiarum, Epiſcopi, Illuſtres, Rupertus & Henricus Duces Litvanienſes, Ioannes dictus Sobieſlaus Marchio Moraviæ, Franciſcus de prato, Comes, Nobilis Petrus de Vartmberk Imperíalis Curiæ Magiſter, Bohuſlaus de Venkartín Imperialis Curiæ Marſalcus, Andreas & Beneſsius ftatres de Duba, Imperialis Cameræ Magiſtri, Ioannes à Vartmberk, Imperialis Pincerna, Franciſcus de Furmano, & alij quàm plures. Datum in Vtiniano, Anno ut ſuprà indictione ſeptima, Regnorum noſtrorum, Romani 24. Boemici 23. Imperij 14. idq; Idibus Auguſti,

P. Petr z Wartmberka a na Koſti, nadal Koſtelu Sobotſkému platu ročnijho w Hawlowicých gednu kopu gro: w Zapadowě padeſáte gro: w Moſtkách Sto gro: a pět/w Lhotuzách dwadceti tři groſſe a oſm halijřu/we Wſy Boſen řečené ſedmdeſáte gro: a oſm halérů/a to Léta Páně 1399. ut in libris Erectionum.

Knijhy Koſtela Pražſkého při Létu 1377. oznamugi/že Pan Markwart z Wartmberka s Bratrem ſwým Panem Petrem/dali k Sſpitalu w Zlebijch Wes Zluby y Dwuor ſe dwěma Pluhy. Ti obadwa Páni ſlauli z Wartmberka/obadwa byli Hoffmiſtrowé/Markwart Komory Cžeſké/a Petr Dworu Cyſaře Karla.

Na žádoſt gmenowaného Pana Markwarta dán geſt Kláſſteru Turnowſkému liſt indulgentiarum od Jana Biſkupa Olomauckého/kterýž w tyto ſlowa znij:

Dei Apoſtolicæ Sedis gratia, Ioannes Epiſcopus Olomucenſis, Nobili Viro, Domino Marquardo de Vartmberk, Dominabili; amico noſtro chariſsimo, ſalutem in eo qui eſt omnium vera ſalus.

Dominabilis amice chariſsime, indulgentias certas à nobis, in certis locis, in Monaſterio Ordinis Fratrum Prædicatorum in Civitate Turnov in Eccleſia Parochiali ibidem, cum devota fidutia poſtulaſtis &c. Nos igitur devotum veſtrum propoſitum intuẽtes, animo deliberato, & de certa noſtra ſcientia, ſi & in quantum Reverendiſsimi in Chriſto Patris ac Domini noſtri Ioannis ſanctæ Pragenſis Eccleſiæ Archiepiſcopi, Apoſtolicæ Sedis Legati, conſenſus acceſſerit & voluntas, omnibus & ſingulis Chriſti Fidelibus, qui verè pænitentes & contriti in loca prædicta, in feſtivitatibus infrà ſcriptis, Beatæ Mariæ Virginis, in feſtivitatibus Confeſſorum, Procopij, Martini, ac Valentini, & feſtivitatibus Virginum & Viduarũ, Magdalenæ, Catharinæ, Margaretæ, Dorotheæ, Elizabethæ & Barbaræ, & in feſto dedicationis Sanctæ Crucis & omnium Sanctorum, devoté viſitaverint, quadraginta dies Indulgentiarum de Vinculis, ſibi pænitentes, de omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli authoritate confiſi, in Domino fiducialitèr elargimur: præſentium ſub appenſo noſtro Sigillo, teſtimonio literarum. Datum Francfordi, feria ſecunda poſt Dominicam Palmarum, Anno ut ſuprà.

Dotčený Pan Markwart ffreymarčil byl s Cýſařem Karlem o Koſtelec/ za kterýž on gemu dal Weliſs. Což ſe ſtalo Léta 1358. Hágek pak činý o témž Pánu zmýnku 1384.

O Panu Gindřichowi z Wartmberka děge ſe

zmýnka in libris Erectionum Koſtela Pražſkého/ že darowal Koſtelu Farnýmu in antiqua Paka platu ročnýho a wěčného dwanácte Kop gro: miſſ: we Wſy Obyſlawicých/ nezachowáwage tu nic pro Potomky/ Léta totiž 1395.

Panÿ Anna z Wartmberka

Wiktorynowi Hraběti Glacſkému porodila Giřýho Krále Cžeſkého/ z kteréhožto Rodu tolikéž Wartmberſkého poſſla Marketa Mãželka Bočka z Kunſtatu a na Plany.

Pan Jan z Wartmberka Podčeſſi ginák Sſeňk Královſtwý Cžeſkého/

uznawagic wěrné Služby Služebnýka ſwého Heřmana z Ralſka/ kteréhož ſe Předkowé Předkům geho y gemu také gmenowaný Heřmã zaſluhowali/ s dobrým rozmyſlem a s dobrau raddau Přátel ſwých/ dal gemu Wes řečenau Medny ſewſſym přýſluſſenſtwým / načež dán y Liſt gehož datum bylo Léta Páně 1380.

Mčipak

Měl pak Pan Jan z Wartmberka Manželku gménem Markétu z Rodu Panůw z Donina ginák z Graffenſſteyna/ ale že byli wblýzkém Přátelſtwj muſel ſe s ni rozweſt/ léta 13 9 4. o čemž Knihy Koſtela Turnowſkého wyprawugi/ a Léta 1405. včinil Confederacy s Wylimem Knjžetem Saſkým proti každému nepřjteli/ aby geden druhému ſewſſy možnoſti pomáhati powinen byl / idq; cum conſeſsu Imperatorio.

Pana Chwala dotýkagi pamětij Kláſſtera w

Swětlý / a o Panu Hyrſſowi takowau činij zmjnku: Nos Hirſo de Zvvierzetic, Prior generalis, Sacræ domus Sancti Ioannis Hieroſolimitani: Petrus frater Prior, totusq; Conuentus Fratrum domus in Suella, & profeſsionis eiusdem &c. a to Léta 1400.

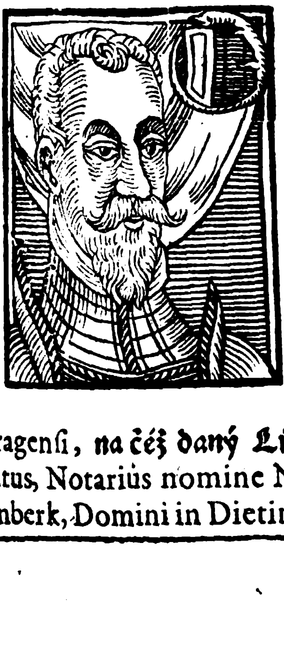
Ten Kláſſter založili Páni z Wartmberka/ a bydlel w něm gmenowaný Petr Prior neb neypřednegſſj zpráwce nade wſſemi Kláſſtery po wſſem Swětě toho Řádu.

Léta Páně 1406. Pan Jan z Ralſka a z Wartmberka (yakž Knihy Koſtela Pražſkého wyſwědčugi) dal giſtý plat Koſtelu Wartmberſkému/ ſtoge coram actis & officio. Toho byli Swědkowé, Matěg Pokog z Stakor/ a Markwart z Hrádku.

Týž Pan Jan z Ralſka wyzdwjhl Oltář w Koſtele gmenowaném ke cti Těla Božijho/ a vſtanowil k němu platu wěčného oſm Kop gro: na giſtém Rolj we Wſy Hyndrychsdorff ginák w Dubenči. Actum Anno ut ſupra in VVartmberk, die undecima Septembris.

Připominagi *Libri Erectionum* w Létu náſledugicým P. Jana z Wartmberka Dětinſkého/ kterýž zprawiti poručil Oltář k chwále Božij a ku poctiwoſti Tělu geho Swatému na Dětině/ a dal Knězy na wychowáni do giſtého čaſu po wſſē Měſtě předpowěděném platu deſet Kop groſſůw Pražſkých.

Ten tolikéž Pan Jan na Dětině a z Wartmberka/ Koſtelu w Auſtí nad Labem/ a Faráři Janowi z Blahotic/ oddal ſkrz zápis pět Kop Pražſkých groſſůw we Wſech Walterowě/ Witině a Zbudowě/ coram Ioanne de Duba Canonico Sancti Georgij in Caſtro Pragenſi, na čež daný Liſt při počátku tako znij: Perſonalitér conſtitutus, Notarius nomine Nicolaus, Nobilium Virorum Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, & Sigiſmundi filij, &c.

Digitized by Google

Při těmž Létu w týchž Knihách o Panu Janowi takowá zmjnka ſe nacházý: Ioannes Kbel decretorum Doctor &c. Diſcretus Vir Domin' Fridericus de Dietin Præsbyter Diocæſis Pragenſis, quaſdam duas literas, in pargameno ſcriptas; Nobilis Domini Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, ſuper altaris donatione in honorem Corporis Chriſti in Eccleſia Parochiali ibidem in Dietin, cum cenſu decem Sexagenarum Pragen: groſ. annuo & perpetuo, ſuper univerſitate Civitatis dictæ, & aliam literam Vrbis ejuſdem, recognitionis & obligationis præfati cenſus, &c.

Panj Žoffige Manželka Pana Petra z Wartmberka

a Dcery gegi / y geho Panj Alžběta Manželka Pana Jana z Kunſtátu/ darowali Markwartowi Přewrorowi y Konwentu geho Zákona Karthauſkého v Panny Marye nad Prahau Sto Kop gro: v Wigilij Wſſech Swatých/ Léta 1408. kteréžto Penjze obrácené gſau na náprawu Dwora w Buchowicech.

Téhož Léta w Knihách

Erectionum vwozuge ſe w pamět Pan Czeněk z Wartmberka/ gehožto Manželka s powolenijm geho Panj Kateřina z Landſſteyna/ Dcera Pana Wylima z Landſſteyna/ darowala deſet Kop platu ročnijho k Koſtelu do Lipnička/ na Wſech w ſtarém Lipnicy/ w Chřempinču menſſijm/ w malé Lhoti a w Kočonowě/ a on ſámi nařjdil tolikéž k Oltáři Swaté Kateřiny pět Kop gro: platu na wečné čaſy we Wſy Gečnižcy a w Bakychowě/ Léta totižto 1413. pſal ſe z Wartmberka a na Weſeli.

P. Czeněk z Wartmberka prodal Práwo Králowſké Měſtu ſwému Bidžowu/ yakž o tom Liſt geho wyſwědčuge takto pſaný:

My Czeněk z Wartmberka řečený z Weſelé/ Pán Bidžowſký y toho wſſeho Panſtwij/ wyznawáme tímto Liſtem naſſym předewſſemi kteřijž gey čijſti budau neb ſlyſſeti/ že gſme prodali trhem Králowſké Práwo Měſſtanům naſſym Bidžowſkým/ y wſſem Obywatelům Měſta Bidžowa wěrným naſſym milým/ y těm wſſem Starobidžowſkým/ Parenſkým/ Střenickým/ Hamburſkým/ Piaſeckým / Zdechowſkým/ y Dworu tomu geſſto podlé Chodonic ležij/ kterýž nynj Sláma držij/ a těm wſſem Mlýnům a Lidem za třij Sta Kop gro: tak aby w tom Práwě ſeděli yako y giné Měſta Králowſká ſedj/ a zwláſſt Králowý Hradec/ a obzwláſſtné w těchto kuſych/ aby wſſickni Lidé nynégſſj y budaucý obogijho pokolenij Mužſkého y Ženſkého Měſta Bidžowa a Wſy ſwrchu pſaných/ ſwé Zbožij mowite y nemowite/ budto w Měſtě neb krom Měſta/ na Domijch/ na Wárkach/ na Dwořijch/ na Dědinách/ na Kolijch/ na platech/ a na kterých koli wěcech záležij dáti mohli komuby chtěli / wſſak před zahageném Saudem/ yakž od ſtarodáwna Práwo geſt. A pakliby kdo z nich neobmyſliw toho a neodezdaw tu kdež Práwo gt

vmřel bez Dětí kteréžby s ſwau Manželkau měl / aby to wſſecko Zbožij na bližſſijho Přjtele ſpadlo téhož Měſta Bidžowa / y těch Wſy ſwrchu pſaných / a také ſwé Děti aby mohli poručiti komuby chtěli tu kdež Práwo geſt.

A pakliby kdo kdy toho neobmyſlil tu kdež Práwo geſt / aby Syrotcy padli na bližſſijho Přijtele Měſta ſwrchu pſaného y Wſy gmenowaných. Mimo to kdyby ſe kdo chtěl přiſtěhowati do Měſta a Weſnic předpowěděných / a kohožby Rychtář a Konſſelé přigali / to nikdý nemá proti nám býti / ani proti naſſym Budaucým / a také gſme gim to zwláſſtě zložili / že yakož w Králowſkých Měſtech Podkomořij Králowſký neb Hoffrychtr geho Konſſely ſadij / a Práwa z ſtrany Saudůw k tomu náležité propugčugi / to wſſecko Práwo Podkomornj / wſſecky winny kteréž ſlugi Králowſké ſložili gſme gim / a při winnech yak ſe od ſtarodáwna w nich ſedij / a yak ſe před Rychtářem ſwým Dědinném ſaudij ge zanechawáme / a tolikéž wſſecky roboty / gijzdy / wozby / a wſſecky giné dijla geſſto roboty ſlugi odnimáme / aby nám y naſſym Budaucým tim nikdý dlužnij nebyli / lečby to s dobrau wůli včiniti chtěli. Nadto poſtaupili gſme gim wſſecky Řeky ſewſſemi zátokami a cožkoli k nim přinaležij / tak yak gſau někdy od ſtarodáwna gich vžiwali / a ſobě gſme tu nic nezanechali ani naſſym Budaucým / proto aby oni to wſſe k vžitku ſwé obrátili wedlé gich zdánij. To gſme včinili s dobrým rozmyſlem / y dotaženij Radd ſwých wěrných / což ſlibugem s ſwau dobrau wijrau křeſtianſkau bezewſſy lſti / prwé gmenowaným Měſſtianům naſſym a wſſem obywatelům Měſta téhož / y Dětem gich a Budaucým wěrně držeti / a pro žádnau wěc nikdý toho neproměňowati / yakož y chceme tomu / aby naſſe Děti a Budaucý naſſy to zauplna a wěčně drželi / a gim tolikéž to pro žádnau wěc neproměňowali. Toho pak wſſeho na Swědomij y na pewnau a wěčnau giſtotu ſwau gſme wlaſtnij Pečet k tomu Liſtu přiwěſyti dali / a nadto proſyli gſme Vrozených Panůw těchto, Pana Petra z Wartmberka ſeděnijm na Weſeli / Pana Gindřicha z Wartmberka ſeděnjm na Waldſſteyně, Pana Petra z Wartmberka ſeděnjm na Děwině. Pana Wylima z Wartmberka ſeděnijm na Zakupi / ſwých milých Streycůw, a k tomu ctných a maudrých Mužůw, Rychtaře a Konſſely Hradce Kralowého / a Měſta Nymburka nad Labem, ſwých milých Sauſedůw / aby ſwé Pečetij k tomu Liſtu přiwěſyli / což oni včinili těm wſſem wěcem ſwrchu pſaným k ſwědomij s takowau řečij.

A my Petr z Wartmberka ſeděnijm na Děwině / Wylim z Wartmberka ſeděnijm na Zákupij zc. k proſbě ſwrchu pſaného a Vrozeného Pana Czeňka naſſeho Streyce milého ſwé Pečetij k tomuto liſtu gſme přiwěſyli / toho wſſeho napředpſaného na ſwědomij a na potwrzenij. A geſtližeby kdy to Měſto předpowěděné y s tím Panſtwijm gmenowaného Pana Czeňka / na nás některého neb na naſſe Budaucý / po ſmrti téhož připadlo / ſlibugem / ſlibugi / y ſlibuge / to wſſe vplně a w cele a wděčně zdržeti / a Budeli to od dotčených Měſſtianůw požádáno ſlibugem že chceme to gim ſwými Liſty potwrditi a zaſe obnowiti.

A my Rychtář a Konſſelé Měſta Nymburka nad Labem / na proſbu prwé řečeného Pana Czeňka tolikéž Pečet Měſtſkau k tomu přiwěſyli / na potwrzenij toho wſſeho cožkoli w tomto Liſtu pſáno geſt / genž geſt pſán a dán Léta od Narozenij Božijho 1407. tu Středu po Swaté Lucij.

Léta 1420 P. Czeněk předpowěděný počal Hrad S.

Wácſlawa hognau ſſpÿži opatrowati / a Zdi pobořené oprawowati: ohlédnauce Baukliwá Obec (ač Konſſelé na to nedbali) poſlala k němu s rozkazem aby přeſtal od djla takowé°/ ginače Budeli ſe dlau° před nimi krýti a hraditi/ že hned walně na něg přitáhnau. Odpowěděl on že ſe před nimi nehradÿ, a oni hned wyſlali zaſe k němu s otázkau chceli hned toho dne z Kalichu přigÿmati: a on vlekna ſe toho/ wſſak chytrým aumyſlem dÿ, že chce rád/ ale že ſe gemu nezdá to tak neważně a hbitě včiniti/ nýbrž že chce we čtrnácti dnech to ſkutkem wyplniti: a opět poſláno k němu aby Zámku poſtaupil kterýž tolikéž we čtrnácti dnech ſlÿbil to včiniti: Za tim on poſlal k Zykmundowi Cýſaři, tagně oznamugic ſwé nebezpečenſtwÿ: a Pražané na tom zůſtali aby gey když přigede k přigÿmánÿ hned tu zamordowali a Zámek opanowali. Ale předcházege tomu Zykmund Cýſař, poſlal bez meſſkánÿ Pana Wylima Zagice/ a Arnoſſta Flaſſku/ kteřÿž na miſtě Cýſařſkém Zámek od Czeňka k obraně ſwé přigali. Obec pak Pražſká nemoha ſe ginač nad nim pomſtiti/ rozkázali ſpolečně geho Erb na plátně wymalowati/ a nad nim diwné wěcy ku poſmiechu prowozowati. Ale žádná to hanba nebyla / poněwadž wÿce přyſluſſelo Králi ſwému wÿru zachowati nežli rozkazu takowé Obce za doſt včiniti.

Vmřel potom gmenowaný Pan Czeněk z Wartmberka Léta Páně 1425. o čemž napſáno w Miſſálu Gičinſkém takto. Feria ſecunda in die Beati Lamperti Martyris infra horam grandij obijt Nobilis ac generoſus Dominus Czenko de Veſele dictus de Vartmberk, qui ſuo inter cæteras Barones Magnateſq; Regni Boëmiæ intellectu & ſenſu ſeu Sol inter ſydera ſplendebat; cujus animam pius ac miſericors Deus dignetur in conſortium ſuorum fidelium ſuſcipere, Amen,

Pan Beneſs z Wartmberka

w Létu Páně 1409. (yakž wyprawugi Knÿhy Koſtela Pražſkého) darowal Koſtelu Farnÿmu w Dobromicých Wes/ a Rybnÿk geden řečený Kuchyňka/ ſupra Curiam dotis nomine dictæ Eccleſiæ ſituatam, Venceſlao Plebano.

P. Beneſs řečený z Děwina

a z Wartmberka/ wyſwědčowal před Pány dluhu giſtého půl druhého Tiſýce kop Panu Gindřichowi z Wartmberka řečenému z Waldſſteyna / při přÿtomnoſti Pana Jana z Ralſka ginak z Wartmberka ſeděnÿm na Jablonech/ Hynka z Waldſſteyna ſeděnÿm na Kalſſtegně/ Bohuſſy z Kowaně na Fricſſteyně/ Hynka z Waldſſteyna ſeděnÿm na Wranowě/ Wylima mladſſÿho z Wartmberka na Zákupÿ / a to Léta Páně 1427.

Měli pak w ſwém držený Zámek Děwin Pan Jan a Pan Markwart Bratřÿ z Wartmberka / a wzdali gey Streyecy ſwému Panu Beneſſowi z Wartmberka ſeděnÿm na Jablonném / čehož na potwrzenÿ přitiſkli ſwé Pečetÿ/ Pan Jan z Michalowic ſeděnÿm na Bezdězy / Pan Gindřich Berka z Dubé a na Hruſſce/ Pan Wylim z Wartmberka a na Zákupÿ / Pan Jan z Genſſteyna a na Skále / a Pan Beneſs z Wartmberka/ Bratr Jana a

Mar-

Markwarta/ a to Léta 1429.)( )( )( )(

P. Beneš z Wartmberka w Létu 1432. prodáwal Zámek Stohanek Panu Zdeňkowi z Waldſſteyna / a ten ſe pſal na Děwině.

Pan Beneš z Wartmberka a na Jablonném zapſal ſe za Bratra ſwého Pána Jana z Ralſka Panu Hynkowi z Waldſſteyna na Sſorffenſſteyně za giſtý dluh/ k kterémuž Liſtu ſwé Pečetj přiložili/ Pan Aleš z Dubé na Genſſteyně/ Pan Girzjk z Dubé na Honſſteyně/ Pan Girzjk z Dubé na Wyſſenburce/ Pan Markwart z Wartmberka na Děwině/ Pan Beneš z Lomnice/ ſeděnjm tudjž / Pan Hynek z Hazmburka. Actum Anno 1433. w Sobotu po Swatém Rzehoři.

Dcera Pana Beneſſe z Wartmberka ſlaula Kateřina/ kterýž on dal Práwo na Zámek Děwin/ což y Liſtē ztwrdil/ w kterémž Pečetj přitiſſli, Pan Behun z Klinſſteyna a na Winařicých/ Jan Smil z Klinſſteyna ſeděnjm w Semčicých/ a Slowutnj Panoſſy/ Geſſek z Chlumu ſeděnjm w Dobročawſy / a Girzjk z Mnichowa w Tawině.

P. Wácſlaw z Wartmberka Zwěřeticý Léta Páně 1425. s Panem Alſſem z Waldſſteyna kaupili od Mikuláſſe Sſpintlocha z Prahy dwadceti Kop platu gro: dobrých ſtřjbrných za půl třetjho Sta Kop gro: w Pondělj před Swatým Fabiánem a Sſebeſtiánem/ před Vrozenými Pány, Czeňkem z Weſelé/ Gindřichem z Wartmberka/ Janem z Genſſteyna/ Mikuláſſem z Waldſſteyna/ Dobranem z Czečowic/ Petrem z Bukowky/ a před ginými mnohými

Toho Pana Wácſlawa potomko: Pan Petr a Pan Haſſek Léta 1483. potwrzowali Bidżowſkým Měſſtianům Práwo a Swobody z ſtrany wolenj Rychtaře/ kteréhožby koli woliti chtěli gemuž třetj Peniz winný přiſaudili/ a dopuſſtěno gim w Polých/ na Baſſtech a Walých ſtawěti Domky a kde koli ginde ꝛc. K tomu přitiſkli Pečeti ſwé, Pan z Lanſſteyna řečený Zub a na Chlumcy/ Pan Jan z Wartmberka na Zwěřeticých Bratr ſtarſſj / a Vrozenj Panoſſy, Pan Jan z Dobřenic / Pan Kowata ſtarſſj z Dobřenic a w Nepotiſſlech/ Pan Jan z Holohlu a w Gežicých : a těch wſſech Liſtů potom potwrzowal Král Wladiſlaw na Hradě Pražſkém témuž Měſtu/ Léta 1485. Králowſtwj ſwého 14.

Smrt Pana Gindřicha při Létu 1434. oznamugi některé pamětj Koſtelnj w Gičjně těmito ſlowy: Obijt Nobilis ac Generoſus Dominus Henricus filius Domini Czienkonis, Zelator bonorum & æmulus malorum, perſecutor eorundem: extitit in conflictu contra Taboritas & Orphanos, qui cum adiutorio gratiæ Dei atq; cum Bohemis deuicti ſunt campo, & ejus Sponſa Kunka, ſed nondum in thalamo n

matrimonialem introducta, de genere Ptaczkonis, ante mortem illius, tribus diebus deceſsit, & eodem anno apparuit Cometes & fames & caritas ingens fuit.

W týchž pamětech téhož Koſtela Léta 1438.

nacházý ſe Seſtra Pana Czeňka gmenem Machna / kteréž ſgjtí z toho Swěta takto ſe wyprawuge: Feria tertia proxima poſt feſtum Epiphaniæ, ante prandium obijt Domina Machna germana Domini Czenkonis, quæ fuit vera Iudith, conſolatrix mærentum, ſuſtentatrix debilium, Theſaurus indigentium larga datrix eleemoſynarium, vacans ſine intermiſsione orationibus.

Gmenowaný Pan Gindřich prodal polowicy Měſta Turnowa Panu Henykowi z Waldſſteyna a na Wranowě / Léta P. 1438.

Liſt Pana Jana z Donina vwozugic w paměť

Pana Zykmunda z Wartmberka / vznáwá že dotčený Pan Zykmund ſeděnjm na Dětině Hrad geho dědičný Graffſſteyn ſe wſſjm Zbožjm k témuž přináležegjcým měl w ſwém držený / pročež geho žádal aby ſe toho Zámku poſtaupil Streycy ſwému Hlawačowi z Donina. Actum Anno 1437.

Ten tolikéž ſmjřil ſe s Panem Hynkem z Waldſſteyna / zanechagic wſſech nechutj a nepřjzně / kterůž měl proti nepřátelům ſwým yakž wyprawugi některé ſmlauwy při Létu 1438. Hynek pak předřečený pſal ſe z Waldſſteyna / a byl ſeděnjm na Wranowě.

Měl pak gmenowaný Pan Zykmund z Wartmberka Manželku Paní Markétu z Kekeřic / o kteréž paměť pozůſtáwá w Knihách Erectionum takowá: Nobilis Domina Margareta de Kekerzic, Nobilis Domini Sigiſmundi de Vartmberk Domini in Dietin conthoralis, ſuper dotatione & fundatione Capellæ novæ propé chorum in Cæmiterio Eccleſiæ Parochialis ibidem in Dietin in honorem Sanctæ Trinitatis, B. Mariæ Virginis, & Sancti Ioannis Apoſtoli & Evangeliſtæ conſtructæ, dedit cenſum novem Sexagenas groſs: annuum & perpetuum in Villis Falkneri majori & minori, & in Villa Ludnici.

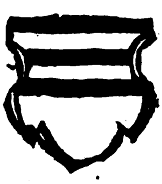

Wladiſlaw Vherſký a Czeſký Král / Zykmundowi

z Wartmberka Neywyžſſjmu Sſeňku Králowſtwj Czeſkého, a Lantwogtowi hornjch Lužic / za geho čaſté platné ſlužby dal třetj djl důchodůw kteřjž náleželi Králi w Lužickém Panſtwj. Potom dal témuž polowicy / a toho wſſeho poručil do žiwobytj pokogně vžjwati / bez wſſeliyaké překážky. Načež dán Liſt ad Relationem Domini Ioannis de Sſelnberk, Cancellarij Regni Bohemiæ. Anno 1447.

P. Jan mladſſj z Wartmberka (o němž paměti

mluwj w Létu 1453. po ſmrti Kateřiny z Donina Manželky ſwé prwnj

pogal ſobě druhau Vrozenau Paní Paní Kateřinu z Kunſſtátu/ kteráž s Panem Manželem ſwým od Zákonnjkůw do Bratrſtwj k náboženſtwj gich přigata/ yakž ſe z počátku liſtu tohoto porozuměti může.

Nobili & Magnifico Domino Domino Ioanni de Vartmberk & Dietin, nec non Nobili Dominæ Catharinæ de Kunſtat, conthorali ipſius, eorumq; liberis univerſis, Confrater Mathias ſacræ Theologiæ Profeſſor, & Fratrum noſtrorum Provinciæ Saxoniæ miniſter & Servus &c. což ſe dálo Léta 1461.

Matka P. Hawla ze Zwěřetic a z Wartmberka

když Léta Páně 1453. w Sobotu před S. Filipem a Jakubem nápadnicy Panſtwj Bechynſkého včiněna/ Paní Eliſſka z Weſelé a z Wartmberka, potwrzowala Swobody a Práwa Měſſtianům Bidžowſkým/ přičemž y zawázala Pana Hawla Zwěřetického z Wartmberka y budaucý Dědice geho/ aby to též zdrželi a tak činili/ čehož na potwrzenj přiwěſſené gſau Pečetě/ Pana Heřmana ze Zwěřetic/ Pana Wylima ze Zwěřetic / Pana Haſſka z Zwěřetic, Přátel gegi milých.

Témuž potom Měſtu/ to geſt Léta 1473. w Sobotu den S^o Hawla potwrzowal tolikéž Práwa Pan Heřman z Wartmberka a Zwěřetic/ a k tomu darowal Měſſtianům to tržné kteréž ſe po haléři béře ku potřebě wſſj Obce. Na to přitiſkli ſwé Pečetě, Pan Jan Towačowſký z Cjmburka a na mladé Boleſlawi/ na ten čas Heytman Krage Boleſlawſkého/ Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Mnjchowém Hradiſſti/ Pan Kryſtoff z Wartmberka a na Dětjně/ Slowutnj Panoſſy, Jaroš z Swogowic a z nowého Stranowa/ Mikuláš Fricka z Dalimiřic a na Zwoleňowicých/ Jan Lopacký z Sukorad a na Březně/ a Wácſlaw z Třeboš Purgkrabě na mladé Boleſlawi.

Liſt daný Léta 1468. na potwrzenj Práw Měſta Bidžowſkého obſahuge w ſobě Pana Gindřicha z Michalowic a z Wartmberka/ Komornjka Králowſtwj Czeſkého/ kterýž byl nápadnjkem Panſtwj Bidžowſkého s Panem Heřmanem z Wěřetic po Paní Eliſſce z Weſelé a z Wartmberka y po Synu gegim Hawlowi ſwrchu gmenowaném: A k tomu Liſtu přiwěſyli Pečetě ſwé Pan Zagic z Hazmburka a z Koſti/ Aleš z Ryzmberka a z Wřeſſowa/ Arnoſſt z Czernic/ Jan z Mochowa/ Hynek z Weſelé a z Wartmberka/ a Statečnj Rytjřj Pan Burkard z Kopydlna a z Knězic/ Zdeněk z Lačené a na Staré/ Slowutnj Panoſſy Markwart z Labuně a z Brody/ Jan z Labuně a z Zachraſſtian/ Petr z Labuně a z Hrochowic/ Jan z Labuně a z Nepolip/ Jan Kotlowec z Menina. A ten Pan Gindřich z Michalowic to Zbožj, odkázal Králi Girzjmu a Synům geho/ Léta 1468. w Praze tu Sobotu před Swatým Jakubem/ ale Král Girzj zaſe ge darowal Panům z Wartmberka/ yako Vgcům ſwým: neb geho porodila Anna z Wartmberka, yakž wýš oznámeno. Toho darowánj nacházým

Liſt

Digitized by Google

Liſt takto pſaný/kterýž ſwědčý Panu Heřmanowi z Wartmberka.

My Giřý z Božj milosti Král Cžeſký/Margkrabě Morawſké/Lucemburſký a Slézſký Weywoda/ꝛc. yako někdy s Vrozeným Gindřichem z Michalowic včinili gſme měnu o Zbožý a Hrad Weliš, o polowicy nowého y ſtarého Bidžowa/ꝛc. ſewſſým přýſluſſenſtwým / pod takowau ſmlauwau/ geſtližeby Pana z Michalowic Pán Bůh nevchowal / tak žeby vmřel bez Dědicůw pohlawý Mužſkého/aby po ſmrti geho ta wſſecka Zbožý gmenowaná na nás připadli/yakož ſe geſt pak tak ſtalo. Protož my znamenawſſe mnohé a pilné ſlužby Vrozeného Heřmana z Zwěřetic a z Wartmberka wěrného naſſeho milého/kteréž nám činil / a potom tim lépegi aby mohl a vměl činiti/ a zwlaſſtě že ſe on nás yakožto Pána ſwého na tento čas wěrně přýdržý/pomáhage proti protiwnýkům naſſým/chtýce za to gemu milostiwau odplatu včiniti / aby y giný wěrný naſſy přýkladeni tim hnuti gſauce/ nám tim pilněgi ſlaužiti byli powinni/popuzenj s dobrým rozmyſlem/a naſſým giſtým wědomým/ mocý Králowſkau témuž Heřmanowi a Dědicům geho dali gſme a timto Liſtem dáwáme tato Zbožý polowicy Starého y nowého Bidžowa s Weſnicemi/Dwory popluznými, dědinami/ꝛc. nic ſobě nezůſtawugic w tom prawě w kterémžto řečený Gindřich z Michalowic držel / ꝛc. Datum w Praze / Léta ut ſuprà. Králowſtwý naſſeho dwanáctého. Ad mandatum Domini Regis, Gvilhelmo de Ryzmberk ſupremo Camerario, referente.

Těch Panůw z Michalowic/kteřýž s Pány z Wartmberka od gednoho Předka poſſli/žádný potomek Mužſkého pohlawý nezůſtal w Czechách/neb wſſyckni zemřeli od mnoha let. Panůw pak z Wartmberka wzáctnoſt a ſtarožitnoſt a záſluhy Králům y Zemý/geſſtě dálegi Kronyky a giné pamětý wypráwugi/yakž ſe na rozličných mýſtech Kněh těchto ſpatřiti bude mocy. Sluſſná tehdy wěc geſt nepřeſtáwati při wypráwowáný gich / ale poſlaupnoſt týchž z rozličných pamětý až do tohoto čaſu krátce vkázati / což ſe včiný takowým ſpůſobem.

Vkazuge ſe w rozličných pamětech při Létu 1445.

že nahoře gmenowaný Pan Zygmund z Wartmberka Neywyšſſý Sſenk Králowſtwý Cžeſkého zanechal dwa Syny / Pana Zygmunda a Pana Kryſtoffa/též dwě Dcery/o kteréž ſe ſnažila Králowna Anna Manželka Wladiſlawa Krále Vherſkého a Cžeſkého/aby ge na ſwém Dwoře mýti mohla. O čemž důwodně Liſt Krále gmenowaného oznamuge takto:

Wladiſlaw z Božý milosti Vherſký a Cžeſký Král/Vrozenému Zygmundowi z Wartmberka na Dětině / Neywyšſſýmu Sſenku Králowſtwý Cžeſkého wěrnému naſſemu milému ꝛc.

Vrozený wěrný náš milý/wěz že gſme žádaný od Neygaſněgſſý Kněžny Paný Anny Vherſké a Cžeſké Králowny Manželky naſſy neymilegſſý/ abychom tobě pſali/ aby gegi milosti dwě Dcery ſwé dal ke Dworu / kteréž ona při ſobě na ſwém Dwoře mýti žáda. Pročež my na tobě žádame s pilnoſti / wěřice že to náni k wůli a gegi milosti k proſbě včinýš / a ty giſté dwě Dcery ſwé k gegi milosti wyprawýš a ke Dworu dáš. Powolili gſme Vrozenému Albrechtowi z Kolowrat na Lipſſteyně/ Neywyšſſýmu Kancléři Králowſtwý Cžeſkého wěrnému naſſemu milému/aby ge na naš náklad gegi milosti wedlé giných Panen wyprawil/neb také tu při gegi milosti gſu-

ce we wſſy poctiwoſti/tak yak na ně náležeti bude chowány a držány/tobě kcti býti magi. A my poznagice w tom powolnoſt twau k gegi milo: y k naſſy žádoſti / chceme tobě to obzwláſſtnň miloſti naſſy zpominati / poněwadž o tom nepochybugem/že w tom gegi miloſti k myſli ſe zachowáſſ. Datum Budæ, Anno 1445. feria ſecunda poſt Dominicam Palmarum.

Předpowěděný Pan Zygmund měl dwě Manželky tyto, prwnj byla Hedwika Zaganſká a Hlohowſká Kněžna/druhá byla Panň Kateřina Kněžna Minſtrberſká/ což ſe rozumň z toho, neb Karel Kníže Minſterberſké pſáwal k němu Liſty takto: Swagru ſwému milému Panu Zygmundowi z Wartmberka a na Dětině/Neywyžſſjmu Sſeňku Králowſtwň Czeſkého ꝛc. Ta pak poſlednň Manželka geho po ſmrti Pána ſwého/ genž byl ſkonal Léta 1450. yako w oſmi Letech wdala ſe za Pana Kryſtoffa z Lichtnſſteyna/pročež oddělowal gi Pan Jan z Wartmberka giſtými Statky/totiž wedlé k Sſafftu včiněného a Wěna/a to Léta 1476.

W Kronyce Czeſké na Německau řeč přeložené o Panu Zygmundowi z Wartmberka Synu Pana Beneſſe takto napſáno gt: Wolen byl za Gubernatora aneb za Landffogta Luzacſké Země nowý Gubernator/Léta 1491. Pan Zygmund z Wartmberka a na Dětině / kterýž ſe pſal Neywyžſſjm Zpráwcym wyšſſjch Lužic/a Mundſſeňkem Králowſtwň Czeſkého / a byli toho čaſu w Kragi Budeſſynſkém tito Heytmané: Leydkier z Strebersdorffu/w Gorlickém Kryſtoff a Sſanſwalde/a ten byl nápadnjkě po Panu Zygmundowi z Weytmile/a s nim Mikuláš z Rekeřic

Oznamugi dáwné pamětň a Liſtowé giſtj/ že Léta Páně 1492. Pan Zygmund z Wartmberka dne ſedmého Vnora/wolil na Heytmanſtwň Gorlické Albrechta z Schrebensdorffu/yakožto Heytman Budeſſynſký.

Ten měl Manželku Panň Alžbětu z Kunſtátu/kteráž mu vmřela Léta Páně 1492. deſatého dne Měſyce Ledna / pročež wzal ſobě druhau Léta druhého/23. Octob: die Lunæ, Oſwňcenau Kněžnu gménem Hedwiku/pozuſtalau Wdowu po Oſwňceném Knňžeti Minſtrberſkém Panem Gičňm / na kterémž Weſeli Radda neb Senat Gorlický od weyš gmenowaného Pana Zygmunda byl hogně ctěn.

Léta Páně 1507. po odgezdu Zygmunda Syna Kazymira na Králowſtwň Polſké / kterýž od Wladiſlawa Krále Czeſkého a Vherſkého měl w držení Opawſké/Hlohowſké/nižſſjho y wyžſſjho Slézſka Kraginy/a když po ſmrti Alexandra Bratra ſwého na Králowſtwň byl wolen/wyzdwižen na mňſtě geho za Zpráwcy a Heytmana Pan Zykmund z Wartmberka/kteréhožto Auřadu y Syn geho doſáhl Kryſtoff z Wartmberka/po Smrti Otcowſké: O čemž Kronyka předpowěděná ſwědčň.

Léta Páně 1511. prodal Zámek Dětin y Měſto Pan Zykmund z Wartmberka Neywyžſſň Sſeňk Králowſtwň Czeſkého Panu Mikuláſſowi Trčkowi z Lippy za oſm Tiſyc kop gro:

Král Wladiſlaw Vherſký a Ceſký P. Zykmundowi z Wartmberka pſal Liſt takto: Vrozenému Zykmundowi z Wartm

berka.

berka a na Dětině/ Neywyſſſymu Sſenku Kralowſtwij Czeſkého/ a Landſſfogtu w Sſeſtiměſtech/ wěrnému naſſemu milému/ ꝛc.

Vrozený/ wěrný náš milý/ pſanij twému dobře gſme ſrozuměli/ a z twé nemocy že ti Pán Bůh pomocy ráčil/ rádi tobě toho přegem. Co ſe pak dotýče Auřadu twého kterýž od nás máš/ toho ſmé aumyſlu tebau odtud nikam nehýbati/ než miloſtiwě tě zachowati podlé dánij naſſeho. Co ſe pak Syna twého dotýče / na ten čas poněwadž to ſám ſpraw owati můžeš nenij potřebj žádné odpowědij / neb my tobě toho rádi přegem : a yakož nás žádáš abychom twým Pánem miloſtiwým býti ráčili/ y máme za to že gſy to wždycky znal/ že gſme ti Pánem miloſtiwým byli/ a geſſtě rádi býti chceme. Datum Trnaviæ, feria tertia die Remigij Anno 1519. Regnorum noſtrorum, Hung. 21. Boë: 40. Ten Pan Zykmund vmřel potomně zanechaw dwa Syny Pana Prokopa a Pana Kryſtoffa.

Spatřuge ſe pamět w Létu

1503. o Panu Beneſſowi z Wartmberka/ kterýž Služebnijku ſwému Mikuláſſowi w Městečku ſwém Hlimſku darowal na wěčnoſt y potomkům geho Saud Rychtářſký s třetijm penijzem ze wſſech Win Sudů malých y welikých půl třetijho Lánu Rolij ſwobodného/ ſwobodnau Krčmu/ ſwobodnau Lázeň/ ſwobodné Krámy maſné y chlebné/ dwa Muže ſwobodné k tomu Saudu při náležegicý/ a kdoby ſobě Ženu pod geho Saudem chtěl bráti/ vſtanowil aby neyprwé Rychtáři powinen byl dati měřicy Owſa / a dwě Slepice/ a ten Rychtář má wybijrati Berni ode wſſech poddaných. Kdoby též něyakého zločince nalezl pod geho Saudem, ne někde ginde, ale toliko w Hlimſku má býti treſtán : a Wſy Witanow/ Studnic/ Přeroſtlé/ z té ſtrany wody řečené Blatna/ y z té ſtrany Sedliſko a Wſy před Hlinſkem/ do Saudu předřečeného s plným Práwem náležeti magi. Datum Anno ut ſuprà ſſeſtého dne Měſyce Liſtopadu.

W Liſtu Králé Wladiſlawa

wa daném Léta 1497. děge ſe zmijnka o Panu Janowi z Wartmberka Proboſſtu Lithoměřickém takto :

My Wladiſlaw z Božij miloſti Vherſký a Czeſký Král/ ꝛc. oznamugem timto Liſtem že geſt wznesl na nás Vrozený Jan z Wartmberka Proboſſt Koſtela Swatého Sſtěpána w Lithoměřicých wěrný náš milý/ že má vnijy nĕ wſſecka Zbožij zapſaná a zaſtawená od téhož Proboſſtſtwij Peněžy ſwými wyplacowati/ žádage abychom k tomu ſwé powolenij dáti ráčili/ y tak geho w tom opatřili/ aby těch peněz kteréž by na wýplatu těch Zbožij dal, darmo nedáwal Kteréhož to proſbě yako ſluſſné nakloněnij gſauce, ſwolili gſme/ a tímto Liſtem ſwolugeme.

Tomuž Panu Proboſſtowi dopuſtil Král Wladiſlaw negakého k ſobě

přigijti

přigjti/kterýžby Statek zprawowal / a to čožby wyſaudil, aby toho polowicy do ſwé ſmrtij držel/a Koſtelu polowicy aby puſtil/a po geho Smrti ta polowice druhá bez wſſelijaké odpornoſti Koſtelu připadnauti má. Datū Anno ut ſupra.

Gmenowaný Pan Jan z Wartmberka byl Gubernátorem Arcybiſkupſtwij Pražſkého/wſſak Knězem nezůſtal až Léta 1502.

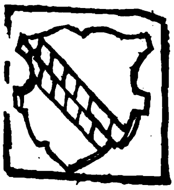
Pan Prokop Syn Pana Zygmunda z Wartmberka

starſſi/byl Podčeſſy ginák Mundſſeňkem Králowſtwj Cžeſkého/Manželku měl Panij Annu z Holhauſu/s kterauž včinil ſlib w Budeſſyně/ Léta 1514. odniž poſſlo potomkůw ſſeſtnácte/dwanácte Dcer a čtyry Syny/ totiž Pan Gindřich/Pan Zygmund genž byl za mladých Let vmřel/ Pan Abraham a Pan Jan.

Pan Gindřich z Wartmberka Neywyšſſij Sſeňk

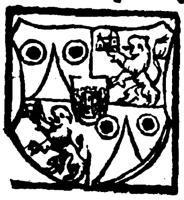
Králowſtwij Cžeſkého/genž ſe byl narodil Léta Páně 1529. ſlaužil w Auřadu ſwém třem Cýſařům/ Ferdynandowi/ Maximiliánowi a Rudolffowi toho gména druhému/Léta pak 1577. w Neděli po třech Králijch pogal ſobě za Manželku Vrozenau Panij Kateřinu z Wiſu / kteráž gemu porodila Syna/ ale ten vmřel bez křtu s nemalau žaloſti Rodičůw/neb giných potomkůw Pan Gindřich neměl/ Pán ctnoſti oněch dáwných Cžechůw ozdobně okraſſlený / pokoge milowný / pořádku dobrého a hoſpodářſtwij pilný/ očemž mimo giné Dwory a Hrady naprawené / wyſtawené a ozdobené Kamennice wyſwědčuge.

Ten wedl Práwo weliké s Gindřichem ſtarſſým Březynſkým z Wartmberka/ o Auřad Neywyšſſijho Sſeňkowſtwij/ před Cýſařem Ferdynandem a Králem Cžeſkým/proti kterémuž Dekret obdržel w Sobotu po Swatém Gilgi/Léta 1562. kterýž potomně Dekret konffirmowali Páni Zemſſtj na Saudu Komorným/zanechawagic geo přitom Auřadu/a ſſkody z přjčin ſluſſných zdwyhati ráčili.

Pan Abraham druhý Syn Pana Prokopa z

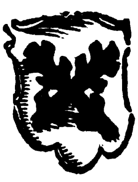
Wartmberka/a Panij Anny z Holhauzu/ narodil ſe Léta P. 1530. wzal ſobě za Manželku Panij Dorotu Sſlykowau z Holeyče/od kteréž Synowé dwa Gindřich a Prokop w mladoſti vmřeli/okolo Léta 1559. yakož y Dcera Anna ſkonala 1560. nic méně zůſtal geden z Synůw žiwý Pan Zygmund z Wartmberka a na Zweřeticých. Po ſmrti pak prwnij Ženy genž byla vmřela Léta 1576. wzal ſobě Manželku druhau Vrozenau Panij Kateřinu Dceru Pana Jana z Kolowrat / kteráž ſplodila gemu Syna Jana. Vmřel potom gmenowaný Pan Abraham Léta 1587. die 15. Iulij, yakž poznamenáno na Kamenu Hrobowě w Koſtele w Kamenicy. Pie ex hac vita deceſsit, Generoſus Dominus Dominus Abraham à VVartmberk, Dominus in Kemnic & Zvvierzetic.

Pan Jan z Wartmberka Bratr wlaſtnj gme-

nowaného Pana Gindřicha a Pana Abrahama z Wartmberka/a Syn Pana Prokopa/narozen geſt Léta 1536. w Neděli před Swatým Wawřincem/wzal ſobě k ſtawu Manželſkému Pani Salomenu Berkowau/ Léta 1570. die 30 Ian s kterauž ſplodil Dceru Annu/ ale ta w mladém wěku vmřela/yakož y on ſám vſnul w Pánu Bohu Léta 1573. ultima Februa: a pochowán w Bakowě.

P. Kryſtoff z Wartmberka Bratr Pana Pro-

kopa/vmřel na den S° Martina Léta 1537. gehožto Epitaphium in Chěnicz geſt takowé: Die S. Martini pie ex hac vita deceſsit generoſus Dominus Chriſtophorus à Vartmberk, Regni Bohemiæ Pincerna: vixit extra conjugium. Po němi Auřad neywyſſſyho Sſeňkowſtwj na Bratra připadl/a potom na Syna Pana Gindřicha.

P. Kryſtoff z Wartmberka Bratr P. Gindři-

cha wýš gmenowaného/zanechal také dwa Syny Jana a Wácſlawa.

Jan Starſſj Syn Pana

Kryſtoffa z Wartmberka/ genž ſe byl narodil Léta 1480. na den Swatého Filipa a Jakuba/ byl Purgkrabjm Pražſkým/ a měl Manželku Pani Weronyku z Leſkowce/ od kteréž pozůſtal Syn Adã. Smlauwal někdy Streyce ſwé Pana Prokopa a Kryſtoffa s Panem Wácſlawem Bratrem ſwým: o čemž wyſwědčuge Liſt tento:

Jan z Wartmberka a na Zweřeticých/Neywyſſſy Purgkrabě Pražſký/ Vrozeným Panům Kryſtoffowi a Prokopowi Bratřjm z Wartmberka a Streycům mým milým. Jakož mi pjſſete žádagice abych mezy wámi a Panem Wácſlawem Bratrem mým co ſe toho ſſreymarku dotýče proſtřednjkem byl/a den a miſto abych wám gmenowal bez mnohého prodléwánj/ y Bratr tak též mi o to pjſſe/chcy w tom mezy wámi pracowati/protož wã gmenugi den/ abyſſte přigeli na Dub w Pondělj neyprwé přjſſtj.

K témuž Panu Janowi Purgkraběti widěl gſem Liſt Krále Ludwjka pſaný Léta 1520. w tyto ſlowa:

Ludovicus Dei gratia Hungariæ & Bohemiæ Rex. Generoſo ac Magnifico Ioanni de Vartmberk & in Dub, ſupremo Burgravio Pragenſi, ſyncerè nobis dilecto, &c.

K témuž tolikéž pſal Liſt Král Zykmund Polſký/ Léta 1524. Regni ſui 18. přimlůwagic ſe za některé Czechy. Datũ Cracoviæ Anno ut ſuprà.

Za toho Pana Jana žiwobytj byla obležena Wjdeň od Woyſka Tureckého/což ſe porozůmjwá z Liſtu Ferdynanda Krále pſaného Roku 1532. w kterémž geho žáda aby s nim proti Pohanům wygeti nemeſſkal.

Swrchu gmenowaná Pani Weronyka z Leſkowce Manželka geho/ v-

mřela

mřela Léta 1537. po Smrtedlné Neděli/ a pochowána w Turnowě v S. Mikulaſſe.

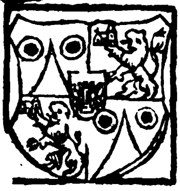
Sám také předpowěděný Pan Jan z toho Swěta za Manželkau ſwau poſpjchage/ ſeſſel, Léta Páně 1543. a pochowán tolikéž w Turnowě/ kdež ſe y nápis nad hrobem geho ſpatřuge.

Pan Adam z Wartmberka

Syn Pana Jana Neywyžſſjho Purgrabj Pražſkého / narodil ſe Léta 1516. na den Božjho Křtěnj/ na znamenj Wodnáře: měl Manželku Pani Magdalénu Bezdružickú z Kolowrat / kterážto vmřela Léta 1540. yakž o tom na Kamenu w Turnowě napſáno geſt.

Druhá Manželka téhož Pána / ſlauna Sybilla Sſlikowna Hrabinka z Paſaunu a z Lokte/ od kteréž poſſli dwě Dcery/ Magdaléna a Weronyka. Prwnj/ to geſt Magdaléna dána Panu Janowi Starſſjmu z Waldſſteyna na Hrádku nad Sazawau a na Lowoſycých/ J. M. C. Raddě a Komornjku Neywyžſſjmu Králowſtwj Czeſkého/ po kteréhožto Smrti wzala ſobě Pana Jana z Lippého Marſſálka dědičného w Králowſtwj Czeſkém/ po kteréž zůſtawen Syn Pertold z Lipého a na Krumlowě. Druhá pak, totiž Panna Weronyka w mladoſti ſwé Léta 1557. vmřela.

Třetj Manželka byla téhož Pana Adama z Wartmberka Pani Helena Smetčanſká z Martinic/ od kteréž na ten čas žiwj dwa Synowé zůſtáwagj / totiž Pan Karel a Pan Jaroſlaw/ odkudž poſſla y Dcera gménem Sybilla / kterážto gſauce dána w Staw Manželſký Panu Janowi z Náchoda a na Žirotických/ a zanechagjce po ſobě tři Syny/ Pana Adama Petra/ a Woka/ žiwot ſwůg dokonala/ Léta Páně 1592. toliko gedenácte Let ſpolu w Manželſké láſce a ſwornoſti přebýwali.

Pan Jan z Wartmberka

Syn Pana Adama z Wartmberka a Pani Magdalény Bezdružické z Kolowrat / narodil ſe Léta 1538. w Neděli před Swatým Wawřincem w hodinu ſedmnáctau na znamenj Márſa. Pogal ſobě potom za Manželku Pani Kryzeldu Berkownu z Dubé a z Lippého / gichžto potomcy wſſyckni ſtřelau vkrutné Smrti zachwácenj, zemřeli.

P. Kryſtoff z Wartmberka druhý Syn P. Ada-

ma wýš gmenowaného / a Bratr wlaſtnij Pana Jana od Pani Magdaleny z Kolowrat narodil ſe w Létu 1539. w Sobotu před powyſſenijm Swatého Křijže/ w hodinu dwacátau na Znamenij Wáhy.

Měl Manželku Pani Eliſſku Purgkrabinku z Donina / od kteréž pozuoſtaweni byli třij ſynowé gmenowitě Albrecht Jan Albrecht a Adam ſtarſſij/ kterýž vmřel Léta 1571. a druhý po něm Roku druhého tolikéž ſkonal/ Adam Léta 1587. Otec pak 1584. O čemž owſſem na Hrobijch w Turnowě w Koſtele S°. Mikulaſſe poznamenáno.

Pan Karel z Wartmberka Syn třetij Pana

Adama z Wartmberka/ a Panij Heleny Smečanſký z Martinic/ wedlé giſtého poznamenánij narodil ſe Léta Páně 1553. w Neděli Smrtedlnau/ mezy hodinau 13. a 14. na znamenij Bliženců. Tomu ſe doſtala za Manželku Vrozena Panij Kateřina Hrabinka z Mansffeldu a z Heldrunku/ od kteréž pozůſtáwali potomcy na ten čas/ když gſem při prácy ſpiſowánj těch Knih byl gmenowitě tito: neyprwé Panna Anna Sybilla/ a po ni Pan Jan Girij Mládenček w Letech 10.

Potomně byla Dcera Helena/ kteráž we třinácte hodin yak pokřtěná vmřela/ a po ni Helena Marya/ kteráž toliko žiwa byla Rok a to mijn dwau Neděl/ čtwrtá Dcera nazwána Juliána Marya a Alžběta pátá / a po nich Otto Henrych a ſſeſtá Dcera Dorota Kateřina / Panenky w Bohabognoſti a w dobrých mrawich wychowalé / pýchy žádné při ſobě nemagic / na ten čas geſſtě mladičké byli.

Pan Jaroſlaw z Wartmberka Syn čtwrtý Pana

na Adama z Wartmberka/ Bratr wlaſtnij Pana Karla swrchu dotčeného/ narodil ſe Léta 1558. w Neděli Křižowau w ſwijtání.

Wzal ſobě potom Manželku Panj Annu Kateřinu z Smiřic/ od kteréž nynij žádných Potomkůw nebylo.

Pan Wácſlaw z Wartmberka Pana Jana Ney

wyšſſiho Purgkrabij Pražſkého Bratr wlaſtnij / zanechal byl tyto Syny: Pana Kryſtoffa z Wartmberka/ gehožto Syn byl Pan Jan z Wartmberka/ měl Manželku Panij Barboru z Lobkowic/ s nižto ſplodił dwa Syny/ totiž Kryſtoffa/ kterýž vmřel w wěku Dětinſkém/ Adama kterýž tolikéž dlauho žiw nebyl/ totiž až do Léta 1595. to geſt gedenácte Let po ſmrti Otcowſké/ a dwě Deery po ni pozůſtali.

Starſſij dána w Staw Manželſký Panu Kryſtoffowi Sſlykowi Hrabětí z Paſaunu a z Lokte.

Druhau pogal Pan Zygmund z Wartmberka a na Zwěřeticých / Syn Pana Abrahama z Wartmberka weyſs dotčeného / předpowěděný pak Pan Jan narodil ſe w Létu Páně 1542. a vmřel w Létu 1595.

Páni z Wartmberka kteřijž ſe pſáwali od mnoha

let na Březyně / wedlé zněný pamětý rozličných / z těhož kmene gednoſtegných Předkůw poſſli / yako Pan Waněk z Wartmberka a na Březyně / kterýž zanechal dwa Syny / totiž Pana Jana a Pana Wácſlawa.

Pan Wácſlaw z Wartmberka a na Krupce / měl

Syna Pana Wylima z Wartmberka / genž byl žiw okolo Léta 1534. a pſal ſe na Buſſtěhradě / magic Syna gménem Zdeňka.

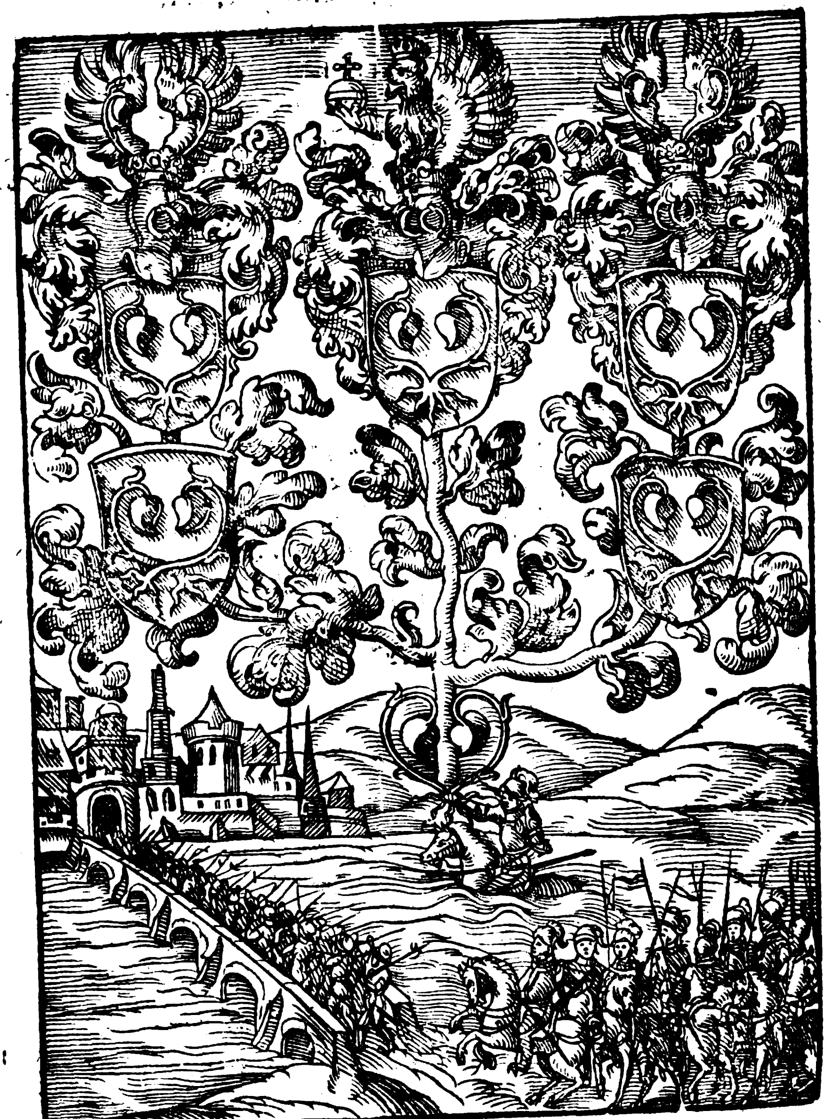
Nynij gmenowaný Pan Zde

něk z Wartmberka byl Heytmanem Nowého Měſta Pražſkého / a Raddau G. M. C. yakožto Krále Cžeſkého: měl Manželku Paný Mandalenu z Kunowic / po kteréž mu zůſtali dwa Synowé / Zdeněk byl w mladoſti vmřel / a Pan Jan z Wartmberka a na Napagedlech (w Morawě) kterýž w ten čas tolikéž vmřel když ſe tyto Knijhy ſpiſowali / Pán mladý / magic wěku ſwého tehdáž 30. Let.

O Erbu a Rodu těch wſſech Panůw kteřijž ſe pijſſly z Kaunic/ a vžijwagi za znamenij Rytjřſké dwau bijlých Leken o pěti Kořenjch y o třech w čerwenémPolj/ a nad Helmem dwau Křjdel Orličjch/ w nichž ſe táž znamenj widij: A ti ſe gmenugi rozlično, a z rozličných Statkůw ſe pijſſij/ lij/ yakž widijš: A ti ſe gmenugi rozlično, a z rozličných Statkůw ſe pijſſij/ yako/ Páni Smečanſſtij Bořitowé z Martinic/ Páni Sſtoſowé z Kaunic/ Páni Rychnowſſtij z Rychnowa prawij Sſtoſowé / Páni Talmberſſtij z Milličina/ Páni Sſyſſkowé z Kaunic/ Páni Gilemničtij z Augezdce/ Páni Czernčičtj z Račowa/ ꝛc. yakž doloženo bude/ kteřijžto wſſyckni od gednoho předka poſſli.

Kapitola XV.

Nekdy w wěku Pohanſkém za panowánj oněch wálečných Knijžat a Králůw Slowanſkých / když táhli Wogſka weliká proti Nepřátelům ſwým / ſmělý a ſlawný včinek gednoho předka Rodu toho ſpatřen geſt/neb dotčenij hauſſowé přiwedeni gſauce k Bahnům přehlubokým/očekawali s Heytmany ſwými rozmeyſſlegicými / yakým ſpůſobem a kudyby mohli přes ty Bahniſſtě přegijti : toť wybral ſe geden na Koni / kterýž gſauc Wůdcým Wogſka ſkrz ty Bahna, neyprwé do nich s Koněm wſkočil/a doſahugic nad nimi když s ceſty ſgel, takowé Byliny yakáž w Erbu namalowaná geſt, s welikým nebezpečenſtwijm a ſſtěſtijm (neb několikráte ledwa ſe z Bahna dobyl) progel ſem y tam ty mijſta bahniwá/ nalezna průchod wſſemu Wogſku doſti bezpečný. Když ſe pak zaſe nawracowal k Heytmanu neb Knijžeti ſwému na prwnij ſtranu brodu toho/držel w rukau dotčené Lekna, a z té přijčiny na budúcý památku ſkutku dowedeného tím znamenijm Rytijřſkými totiž předpowěděným Leknem okráſſlen geſt/ a mimo to hognými dary ctěn.

Potomkowé pak Erbu a Rodu toho/ yak od dáwna ſe w Czechách w Morawě a w Slézſku oſadili/to ſe ginač vkázati nemůže, gednom že s těmi dáwnijmi a neypředněgſſijmi Knijžaty do těchto Kragin zageli / poněwadž ſe mezy dáwnijmi Liſty ginſſý zmijnka neděge/a Králowé a Knijžata před mnohými Sty lety za Hrabata ge wyhlaſſugi/yakž nijžegi oznámeno bude: a neyprwé Anno Domini 1181.

Dubravius lib. 13. fol. 124. o Panu Wylimowi z Kaunic pijſſe takto : Vilhelmus Comes dignitate, opibus in Moravia clarus idem aſsiduus Cunradi militiæ: hic eſt qui in eadem Moravia Cœnobium opulentum condidit, quod Kaunicenſe appellatur, expians delicta quæ per militiã præcipuè Auſtriacam deliquit, locis quoq; conſecratis flãma & ferro injuriam faciendo &c.

Hágek tolikéž w Liſtu 204.

o témž Hraběti zmijnku činij takowými ſlowy:

Byl w Morawě geden Muž welmi znamenitý gménem Wylim z Pulin Hrabě z Drnholce : ten ſe vſtawičně přjdržel Kunráda Knjžete Morawſkého / činijc s nim čaſté wpády do Rakaus/kdež půſobil weliké ſſkody a mordy / a mnoho Wſý / mnoho Koſteluow ſwau wlaſtnij rukau zapálil. On pak pohnut gſa potomně nábožným napomenutijm Seſtry ſwé Miroſlawy k prawdiwému pokánj/ wyprawil ſe do Rzijma/a přigew tam/ dowolal ſe toho žádoſtiwě na Neywyšſſijm Biſkupu wſſeho Křeſtianſtwa / aby gey w geho těžkoſtech wyſliſſel. A tu gemu Papež raddu dal/ aby za mordy tři Léta činil plačtiwé pokánj/ a za wypalenij Koſtelůw/aby Koſtel wyſtawěti poručil/a do něho Lidij Duchownij vwedl/kteřijžby ſe tu za něho Pánu Bohu ſnažně modlijwali/ což on ſlijbil včiniti/ a ſlowem y ſkutkem to ſplnil : neb hned yak ſe nawrátil do Morawy/ bez ewſſech odtahůw poſtawiti dal Kláſſter w Kaunicých Pannám Zákona Přemonſtratenſkého/ gimž to mnohá ſwá Zbožij odewzdal/poraučege ſe gim ſnažně/aby geho w Mod-

litbách ſwých připomijnati nepomigeli.

A ten gmenowaný Pan Wylim Hrabě z Drnholce byl dědičným Pánem Měſta a Zámku řečeného Raunic / kterýž byl odewzdal ke cti a chwále Pánu Bohu wſſemohaucýmu/chtě geho pro včiněné prowiněnij hněwiwého takowým proſtředkem vkrotiti/a ſobě miloſt zeyſkati. O němž nacházým paniět podedwěma Pečetmi / mezy potomky geho w Rodu Panůw Sſtoſůw/kteráž napſaná geſt řečij onau ſtarodáwnij takto:

Po Létu 1801. po Narozenij Syna Božijho/Hrabě z Raunic Teſt Kunráda Margkrabij Morawſkého / od Rudolffa w ty čaſy Weywody Rakauſkého mnoho nechutij přetrpěw y mnoho zlého/ nawſſtjwil w tu dobu Ottu Wládaře Polſkého a Slézſkého/tu gemu ſwých nehod yakožto Bratru ſwému poraučege/ a proſe od něho obrany k ſwému dobrému. Cožkdyž Bratr geho Otta vſlyſſij/patnácte Tiſýc Lidu dobře oděného/a k tomu w bogi doſpělého v Pána ſwého Krále Polſkého, a v ſwého Hoſpodina miloſtiwého vproſyw, k němu ſſel. A když do Morawy s tim Lidem a ſewſſijm žiwotem přigede/ nalezne Wylima Bratra ſwého/an giž z Czech y z Morawy Lidu Rytijřſkého pět Tiſýc měwſſe, hotow čekal/ gimiž Bratra ſwého Otty weſele zděſywſſe. Toho Léta den Swaté Markéty obog Bratr s ſwým Lidem počna do Rakauſ geti/den Swaté Marij Magdalény připádnu/a ſwým lidem Wijdeň oblehnu/gijch Korauhwe také běchu/gimiž ſwé Panſtwij / dwě bijlé Lekně na ratoleſtech wiſechu/kteréž z Kořene kmenného w čerweném Poli wychoděchu. Vſlyſſewto Rudolff Weywoda Rakauſký, genž byl ſebral proti nim lid nesčiſlný/den/hodinu/miſto gim ku pobitij kázal zwěſtowati/a chtě ge ſobě wždy podkaſati/ꝛc. Sta ſe bog den ſwatého Syxta z obau ſtran/Wylim s Bratrem zbigi mnoho Rakuſſan s ſwau družinau / oſtatečnij kteříž běchu zůſtali/ti s Weywodau gſau ſe na běh oddali/ale Wylim s Bratrem ač w tom pobiti běchu vſtali/nic méně gſau Rakuſſany a Weywodu až do Wijdně ſtijhali. Když do Wijdně přiklusachu / mnoho wěſſij bog než dříwe ſpáchachu/vrozeněgſſij Zemany zgijmachu/a Weywodu ſkrytého w Sklepě hanebně zabichu. Den Swatého Bartoloměge Apoſſtola beſſe ſe Bratrů od Měſſtian z Wijdně ſtráž nepřátelſká ſtala/Wylim s Bratrem Měſſtiany welmi ranichu / a k zbořenij Zdij Měſtſké gich připudichu. To ſe w oſmi dnech brzo ſta /až kámen na kamenu té Zdij nezůſta. W témž čaſe Weywody pochowati nedachu/geliž práwě z kořene Zdij ſkonachu / tu Tělo v ſwatého Sſtěpána w Koſtele pohřběchu/gehožto lidé giž welikau ohawnoſt gměgechu. Den Swatého Gilgij Wylim s Bratrem potom wijtězſtwij wzew Lipolta a geho dwě přewýborné Seſtry/tehdy den Narozenij Matky Božij ſebrawſſe ſwůg lid a weliké Zbožij / oba Bratřij z Wijdně ſe zwězechu / a s ſwým Wogſkem y s Dětmi Rakauſkého Weywody ſpolu do Morawy přigedechu. Den Swatého Křijže powýſſenij w Vlrytffeldě nočně gměchu leženij/přiběže Ginoch poceſtný gim zgewuge a také nowiny wyprawuge/že weliký Lid gich oděný poſtijhá/a chwátagice k nim přibijhá. Když Wylim s Bratrem vſlyſſechu/hned Lipolda s Seſtrami s málo čeledi na ſwá bydla

poſlachu/

poſlachu/a na Nepřátely ſe obrátichu/a nad nimi den Swatého Lamperta ſwijtězychu.

Po tom bogi Wylim z Bratrem Ottu do ſwé Wlaſti pogede/a Margkrabě Morawſký proti nim wygede s ſwými Vrozenymi Pány ge pozdrawuge/a zdráwij/ ctij/a wijtězſtwij ſe raduge. Tu geho ti Bratřij ctně darowachu/a gemu dwě ſummy obtijžené Střijbrem ſe dwanácti Wězněmi dachu/oſtatek pokladůw mezy ſwau družinau podělichu/a dewět a ſſedeſát giſtých mezy ſe wzechu/Dceru ſtarſſij Weywody Rakauſkého Synu Margkhraběti dachu/a mladſſij Ottowu Synu do Polſké Země poſlachu/(Slézſko bylo tehdáž nazwáno Polſkem.)

Leopoltowi Dědicy Rakauſkému Wylim dá Gitku Dceru ſwau yakožto Zeti ſwému/(a tudy poſſlo ſpřijzněnij s domem Knijžat Rakauſkých.)Ta běſſe welmi tak přeladná/gež y žádná wěc nad ni nebyla wadná. Když ty wſſecky wěcy dokonachu/tehdy ſe oba Bratřij do ſwých bydel brachu.

Potom od Narozenj Božijho Tiſycýho Stýho Dewadeſatého druhého/ Zemané Rakauſſtij Dědice nemage / Wognu proti Wylimowi proto ſpůſobili/ ale Kundrat Margkrabě Země Morawſký včinil k nim Poſelſtwij welmi počeſtné / mezy newelmi maudré vpade/ včiniw pokog neda býti žádné zwade/a Lipolta genž s Gitkau giž Syna gměwſſe / gim za Dědice y za Pána a Weywodu dadaſſe/tu gey s Ženau až k Dunagi dowede / a tu gich Rakuſſanům odgede.

Tu odedne Swatého Petra na Okowy/ bychu mezy Morawcy a Rakuſſany welicý pokogi. Potom Wylim Hrabě pro vkrutné činy genž byſſe včinil nad Kláſſtery a Koſtely pro Rakauſké winy mnoho let w Klatbě ſtogeſſe/až ſám y k ſwemu ſwědomij přichoděſſe/myſle kterakby mohl Papeže dogiti/a ſwých win zpowijdage ſe ſnijti/od něho miloſt obdrže a Pánu Bohu ſe pokoře/po gednom Roce Papeže dogde/a tu ku pokánij přigde.

Káza mu Papež za té winny pokánij včiniti/ a Kláſſter Sto Pannám vſtawěti/aby w něm žiwot čiſtě drželi/a plnau potřebu w něm gměli. Tak on když ſe zaſe wrátij/ſkutkem to poče y hnedky konati/pod ſwým Hradem řečeným Raunice poſtawil wýborný Kláſſter/we gméno Marye Matky Božij: Protož ty wěcy konagice a řečij prodlenij vkracugice / toho boge mezy Morawany y Rakuſſany genž ſe ſtáwal žadný w Kronykách toho newyhledáwal.

Gmenowaného Kláſſtera Koſtel geſſtě až poſawád zauplna ſtogij ale puſtý / kdež y znamenij gſau neygiſtěgſſij toho/ že od Předkůw Rodu toho založen byl / neb na Kamenijch fudamentnijch Erby gich ſe ſpatřowali. Zámek na Hůře znamenitě wyſtawený genž byl w držený Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Bernharta Drnowſkého z Drnowa a na Knycy/ y na Hrádku Raunicých ꝛc. a měl mnoho giných Zámkůw a Dworůw/a wedl pramen Rodu ſwého od Hrabat z Brnekú a z Jndy/záróweň s Pány z Kunſtátu/ tak yak ſe o tom w Zrcadle Morawſkém doložilo obſſijrněgi.

Některij z Potomkůw Erbu a Rodu dotčeného zachowawagice Tytul Předkůw ſwých / pijſſy ſe tolikéž z Raunic/ a ginij ſe tytulugi z rozličných Zámkůw a Statkůw/ na nichž bydleli Dědowé a Pradědowé ꝛc. gich/ yako Páni Bořitowé gmenugi ſe z Martinic (a ginij od ginud/yakž ſe nijže doložij) od Tytule gednoho z Předkůw ſwých/ gehož Latinſké Mageſtáty Kláſſterům a Koſtelům nadané nazýwagi Boruta/což ſe rozumj y z Mageſtá-

Digitized by Google

tu Henrici Principis & Epiſcopi Pragē: potwrzugicým nadánj a ſwobody Koſtela Swatého Wýta na Hradě Prażſkém/ takto při koncy znėgicým : Léta Páně 1194. Teſtes autem qui viderunt & audierunt, Theobaldus & Dobeſlaus Domicili, Siffridus Præpoſitus VVisſegradenſis, Laurentius Capellanus & Rapato Notarius, Hrabiſsa Camerarius. Iaroſlaus de Tiniec, Smil Boruta, Honata, frater ejus, Beneſsius de Sſternberk. Vlricus filius Vlrici de noua Domo; Erkonbirch ſubdapifer, Iaros Subpincerna de Chuſtnic, Derſicraius & filij ejus, Budivuy & Blaſius, Præda & filius ejus Hnal, Martinus de Zageczic, Boon & frater ejus Milota, Vbiſlaus de Trzebonin, Dama de Krſtr. Otrad filius Otradi & alij quám plurimi.

W Liſtu Krále Wácſlawa nimžto konffirmuge

Koſtelu Wyſſehradſkému Priwilegia/ ti ſe totiž Páni gmenugi při Létu Páně 1212. mezy kterýmiž položen geſt y Bořita/ ale toholi Erbu čili giného nic ſe nepokládá.

Tolikéž w Liſtu Venceſlai Monoculi Regis Bohemiæ pſaným Léta 1221. pokládá ſe geden Bořita s ginými Pány takto : Teſtes qui aderant, Dominus Rubertus Olomucenſis, Dominus Iohannes Tulcienſis Epiſcopi, & Dominus Laurentius VVratiſlauienſis, D. Leopoldus Auſtriæ Dux, Comes Conradus de Hardek, Dominus Præpoſitus Pambergēſis, Dluhomil Abbas de Brzevvniovv, Hermanus Abbas de Vilimovv, Bartholdus Abbas de Luka, Vernerus Abbas Sanctæ Crucis, Valterus Præpoſitus Stumbergenſis, Veſco Abbas de Gotnico, Gyerardus Abbas de Lezello, Marquardus Abbas de Suetla, Henricus Ducis Auſtriæ Notarius, Marquardus Præpoſitus Sancti Hyppoliti, Bavarus, Budivoi, Boruta, Iaros, Virko, Henricus, fratres Bohuſlaus, Spatoſlaus, Suliſlaus Holachovus, Barones Bohemiæ. Datum in monte Scach, præſidente in Romana Eccleſia Domino Honorio tertio.

Priwilegia Kláſſtera Břewňowſkého konffirmowané gſau Liſtem Ottagara Krale ginak

Přemyſla / Léta 1222. coram his teſtibus (mezy nímiž počten geſt Gindřich Syn gednoho Pana Bořity) Dalebor Iudice, Martino Pincerna, Iaroſlao, Hedeſlao, Czeſta, Vſseborio, Iaroſlao Iudice, Nicolao Hridebor, Iuaňo, Kreſlao, Henrico dapifero, Koiata Subdapifero, Henrico filio Borutæ, Marco filio Iurionis de Loket, Hybramiko Iudice de Plzen. Datum per manus fidelis Cancellarij noſtri Benedicti Præpoſiti Lutomiricenſis. Anno ut ſuprà.

W Liſtu téhož Krále genž geſt konffirmatio ſwobod Kapitoly Pražſké připomjná ſe Bohuſlaw Syn Bořity/ těmito ſlowy:

Ottagarus Dei gratia qui & Przemyſl. Dominꝰ Bohemiæ, Dux Auſtriæ & Styriæ Marchioq; Moraviæ omnibus in perpetuum. Sciant igitur quàm viventes tam victuri, quod nos Religioſas perſonas & loca Venerabilia pro remedio animarum Progenitorum noſtrorum, & pro noſtra ſalute honoran: conferimus, concedimus & donamus de liberalitate noſtra &c. præſentibus Hermano Camerario de Rychnov, Vilhelmo de Podiebrad, Boleſlao filio Borutæ, Vokone fratre Budiſlai, Bohuſlao Subdapifero Moraviæ, Vlrico Pincerna. Rachimiro Burgravio de Spimberg &c, Datum & actum apud Pragam Anno 1261.

Gmenowaný Král Ottagar Kláſſteru Wyſſimowſkému konffirmugic Prywilegia / toto doložiti poručil:

Quia verò plus ſolet timeri quod ſpecialitèr prohibetur quam quod generali prohibitione concluditur articulos infrà ſcriptos ad Dei honorem & Eccleſiæ Veſtræ libertatem pertinentes, ſpecialiter duximus permittendos. Auctoritate itaq; Regia prohibemus ut nullus potentum præſumat ſeu Baronum Domini noſtri &c. ſi vero fuerit captus in bonis Eccleſiæ capitali pæna condemnabitur. Interficitur autem ſi aliquis vel vulneratur in bonis Eccleſiæ, ſive ſit Eccleſiæ homo ſive cujuslibet alterius privati, iſtarum & Similium venditio Culparum quæ in noſtros, & beneficiorum noſtrorum uſus ex antiqua conſvetudine cedebat, cedat totalitèr in uſus & utilitates Eccleſiæ memoratæ, nec de culparum Venditione ſe beneficiarij noſtri intromittant, ſi indignationem Regiam voluerint evitare, &c.

Teſtes autem hujus rei ſunt, Bavarus, Conradus de Klingenberk, Borzita, Czetero, de nova domo Iaroſſius, Hrocho, Zdiſlaus de Sternberk, Gallus de Lemberk, Boſcho Burgravius Znoimenſis, Ianzo, Bohuſs, de Lakaſtel, & alij quàm plures. Datum 17 Calend. Decembris Anno 1253.

Venceſlai Regis Privilegium ſuper libertate ſuo fideli Suliſlao Burgravio in Villa Levinice ad Caſtrum Kladsko ſpectante, takto při konczy zniij: Præſentibus Bohuſlao filio Slavconis Neoſtup Burgravio, de Przimda, Bohuſlao filio Radim, Borzita, Vokone Subcamerario, Kunrado Burgravio de Zvikov, Nicolao de Brena, Znata de Hradiſt. Anno Domini 1238.

Za Panowánij Krále Jana ſtatečně ſobě počijnal Pan Jan z Martinic w Bitwě té w kteréž Plichta zahynul / kdež y po obdrženém wijtězſtwij od téhož Krále Jana na Rytijřſtwo paſowán / a s

nim

nim weliký počet Panůw a Rytjřůw / yak z Králowſtwj Cżeſkého / tak také y z Margkhrabſtwj Morawſkého. Hágek při Létu 1319.

Wes řečenau Kralice Králowna Markéta Cżeſká / Knėžna Rakauſká a Sſtyrſká / Margkhrabinka Morawſká / darowala Kláſſteru Břewňowſkému / při přitomnoſti těchto Panůw, Jaroſſe Purgkhrabj Pražſkého / Wogtěcha Syna Jaroſſowého / Ondřege Neywyšſſjho Kanclýře y Wýta Syna geho / Chrta Sudýho Žiſkého y Synůw geho / Ondřege a Protiwy / Zdiſlawa Marſſálka / Konrada Bratra geho / Burcharda a Girſſe Purgkhrabj z Weker / Jakuba z Raunic / Gotharda z Lobec / Ratmira z Koſtok / Ratibora z Weſte / a Leopolta Komornýka Králowé.

List daný Léta 1253. od Přemyſla / kterýž ſe pſal

Przemyſl Dei gratia hæres Bohemiæ, Dominus Styriæ Morauiæ Marchio, potwrzugicý wſſem Koſtelům Swobody y Kláſſterům / wyčitá mnohé Swědky / kteřjž přitom konfirmowáni byli / a mezy nimi y Bořitu Kaſſtellána Litoměřického těmito ſlowy:

Præſentibus his teſtibus, Domino Conrado Venerabili Friſigen. Epiſcopo, fratre Veleſlao de ordine Minorum Domini Papæ pænitentiario & Nuncio, Borſsone Camerario Regni Bohemiæ, Iaroſlao Burgrauio Pragenſi, Vitkone de Nouo Caſtro, Bauaro & Conrado Caſtellanis de Klingenberk, Borzita Caſtellano Litomirzicenſi, Iaroſlao de Netolic Gallo de Lemberk, alias de VVartmberk, Vlrico de Loket Caſtellano, Czech Pincerna Aulæ Regiæ, Marcido Subcamerario, Pomneno, Summo Aulæ Iudice. Datū per manus Magiſtri Guilhelmi Prothonotarij, Eccleſiæ Pragenſis Canonici.

W Liſtu neb Konffirmacy nalezegicý Koſtelu Wyſſehradſkému / ſkrz obdařený Přemyſla Krále / s ginými mnohými Páný Bořitowě ſe wyprawugi.

Sſteffan Poduſſka z Martinic od rozhněwaného Krále Wácſlawa Římſkého a Cżeſkého s některými ginými na Karlſſteyně zamordowán gt. O tom Hágek w Létu 1396.

Pana Bořitu z Martinic Marſſálka Dworu Králowſkého předkládagj některé pamětj Panuow Berbekuow z Kunwaldu / totiž že geſt on s Annau Berbekowau Manželkau ſwau / Dcerau Wácſlawa Berbeka / kaupil w Slaném Rychtářſtwj od Slowu-

tného Panoſſy Jana z Beneſſowa a z Zwoleňowſy s platy a ſewſſemi Práwy. Od gmenowaného pak Rychtářſtwij dotčený Jan pozůſtawil ſobě w Zelenicých čtyry Lány Dědin/ kteréž ſe mu Práwem Dědičným doſtali / a to s platem Penězným / s Berněmi/ Dwory a Poddanými. Na čež ſe zapſal Bořita takowau měrau / že w tom překážky gemu žádné činiti nebude/ ani potomek geho kterýkoli/ a kterémuž koli on to Rychtářſtwij prodá.

Páni z Talmberka Rod tolikéž dáwný w Králowſtwj Czeſkém gednoſtegného Erbu s Pány Oſtoſy vžjwagi/ a pýſſy ſe z Milična a z Czernčic ꝛc. o nichž n įnij ſe dolozij pamětij některé předkům gegich ſwědčijcý.

Pana Bohdala z Talmberka

předſſýragi některé pamětij / že geſt prodal plat giſtý Kláſſteru Swatého Prokopa / yakož y Pan Diwiſs z Talmberka plat za Penijze odewzdal Kláſſteru Swaté Anny.

Při přitomnoſti téhož Pana

Diwiſſe a Pana Prokopa z Talmberka Bratřij wlaſtnijch/ Koſtky z Poſtupic/ Jana z Sulic ginak z Czabelic/ Jana z Mirowic na Koſtelcy / Jana z Střelic / a Chwala z Křeſſyc / Panij Markéta z Lewnowa Dcera Vrozeného Pana Oldřicha z Lewnowa/ včinila Kſſafft a Poručnijkem Pana Sezymu z Kunſtátu Jowiſſewſkého/ ſeděnijm v Swatého Prokopa na Kláſſteře/ Manžela ſwého/ na čež dala Liſt Máté gegi Panij Bohuſſe / genž byl ſwěřen Panu Albrechtowi z Kolowrat ſeděnijm na Jzmberce. A to ſe dálo Léta Páně 1431.

Nynij dotčený Pan Diwiſs z Talmberka téhož

Léta darowal Koſtelu w Czernčicých ſedm Kop a 40. groſſůw platu. O čemž w Knijhách Koſtela Pražſkého / kteréž ſlowau libri Erectionum takto napſáno geſt: Donatio ſeptem Sexagenarum cum media & decē groſſorū pro Eclesia in Czernczic nobilis Vir Dionisius de Talmberk alias de Miliczin &c. A to Léta 1431. die 12. Octob. Též k Oltáři Swaté Kateřiny w Koſtele Wyſſehradſkém darowal plat giſtý.

Pamět negakého Pana Jana z Sulic Mincmeyſtra

na Horách Kutnách z Hantpna na Mělnijce / předſtýra Pana

Wylima z Talmberka/Jana Sſyrokého z Mitronic / Rudolffa z Tiſſowa/ Zbyňka z Soběſſy/a Ctibora z Ržičan/kteřijžto poſtawenij byli za Rukogmě od Mikſſe z Tuchon c kdyžbyl ſkrz Pána Zbyňka Zagice wyručen we dwau Tiſýcých kop od Knijžete. Frydrycha Saſkého / Margkhrabij Miſſenſkého.

Pan Wácſlaw z Talmberka

/wedlé wyprawowánij některých pamětij žiw byl po gmenowaném Wylimowi/ a ten měl Manželku

Pani Ziofſigi z Frycſſteyna/ s kterauž ſplodil Syna Jana / genž měl potomně Manželku Pani Kateřinu Rawkowau z Ržičan/gemužto porodila Syna Wylima/ kterýž tolikéž ſobě wzal Manželku, z Rodu Panůw z Ržičan Pani Reynu / a s ni zanechal Syny Giřijho na Jankowě/Wylima a Jana: Giřijmu dána w Staw Manželſký Pani Alžběta z Lobkowic/s kterauž měl několik Synůw / gmenowitě Wylima/Frydrycha/Jana/Gindřicha/Diepolta/ Sſtěpána / a Giřijho/a několik Dcer/totiž, Reginu/Eliſſku/Lidmillu a Kateřinu.

Wylim z Talmberka Bratr Giřijho měl zaſnaubenau Pani Kateřinu Sſpánowſkau Dceru Sſteffana Sſpánowſkého / od niž ſplozena geſt Dcera Regina Alžběta / wſſak w ſwé mladoſti vmřela. Třetij pak Bratr geſſtě byl na tento čas neženatý Pan Jan.

O tom Rodu na rozličných mijſtech zmijnku nalezneſs.

Páni Sſtoſowé z Kaunic

kteřijž tolikež Leken za znamenij Rytijřſké vžijwagi/ giž *Primarij & à ſucceſſione continua hæredes* wlaſtnij Erbu toho yakž ſe to nijže ſtarými Mageſtáty, a Zámku Kaunic y Kláſſtera tu též založenijm a ffundowánijm yaſně vkazuge.

Kronyky a Priwilegia ſtaré nazýwagi Pány Sſtoſy z Kaunic dáwnými Hrabaty / a obzwláſſtně Prywilegia Měſta Wratiſlawě w Slézſku když při Knijžatech Pánijch ſwých w raddě býwagic ſedáwali/a při přjtomnoſti gich, yak giným tak y tomu Měſtu práwa a ſwobody potwrzowané y obnowowané býwali: Očemž Liſtowé

Měſta

Mieſta toho pod Pečetj Wratiſlawſkého Senátu doſtatečné ſwědomj wydáwagi: A neyprwé předkládagi Alexandra Sſtoſa w gednom Liſtu takto zněgicým.

Nos Conſules Civitatis Vratiſlaviæ recognoſcimus his literis noſtris quod in Autographo Privilegij Vladiſlai Dei gratía Ducis Sileſiæ, nec nō Archiepiſcopi Sanctæ Eccleſiæ Saleburgenſis, unà cum conſeſſu & aſſenſu, pariq; voluntate Nepotis Illuſtriſsimæ Celſitudinis ejusdem Henrici olim civibus Vratiſlavienſibus communicato, circa finem ſequentia de Verbo ad Verbum tranſcripta legimus. Ne itaq; quiſpiam huic noſtræ Ordinationi auſu temerario valeat contraire, præſentem chartam appenſione noſtri Sigilli duximus roborandam. Teſtes autem, cum hæc fierent, affuerunt, ij quorum nomina ſubſcripta ſunt: Dominus Petrus Prothonotarius, Comes Tymo de Viſſenburg. Iudox Curiæ, Alexander Comes *Sſtos*, Comes Serncha, Comes Michael de Mironovic, Comes Racslaus de *Mielnik*, Comes Vlricus Subdapifer, Comes Henricus filius Ilici, Comes *Borucha* & alij quàm plures. Datum Vratiſlaviæ in hoſtio Eccleſiæ Beatæ Mariæ, Anno Domini ſequenti die Beatæ Annæ.

Hrabě Gindřicha Sſtoſa

w paměť vwozuge giný Liſt téhož Mieſta Wratiſlawy/pſaný w takowé ſlowa:

Nos Conſules Civitatis Vratiſlaviæ, recognoſcimus publicé his literis, quod in Autographo Privilegij Henrici Dei gratia Sileſiæ Ducis, olim Civitati huic Vratiſlavienſi conceſsi, circa finem ſequentia de Verbo ad Verbum, tranſcripta legimus: in cujus rei teſtimonium præſens ſcriptum noſtri Sigilli munimine duximus roborandum. Acta ſunt hæc. Anno Domini 1274. præſentibus Comite Tymone, Comite Ianuſsio, Comite Henrico Stoſſone, Comite Simone & Gebhardo fratre ſuo, Comite Samborio, & alijs quàm pluribus fide dignis. Datum Vratiſlaviæ, per manum Henrici Notarij Curiæ noſtræ, in cujus rei teſtimonium & fidem, noſtræ Civitatis Sigillum, præſentibus ſubappenſum.

Třetj Priwilegium téhož

Mieſta klade mezy ginými Swědky takéž gednoho z Hrabat Sſtoſůw Rodu/ a napſáno geſt takowé o tom ſwědectwj.

Nos Conſules Civitatis Vratiſlaviæ recognoſcim⁹ publicè his literis noſtris, quod in Autographo Privileij Henrici Dei grātia Ducis Sileſiæ & Domini Vratiſlavienſium, olim Civitati huic Vratiſlavienſi conceſsi, circa finem ſequentia de Verbo ad Verbum tranſcripta legimus. Acta ſunt autem hæc Vratiſlaviæ. Anno Domini 1276. quinto Calendas Mai, præſentibus noſtris fidelibus, videlicet, Domino Petro Prothonario noſtro, Domino Ianuſsio de Michalov, Domino Tymone Curiæ noſtræ Iudice, Domi-

no Raczlao dicto Drzemlik, Domino Comite Stoſſone, Domino Simone Palatino noſtro, Domino Nevkero Subpincerna noſtro, & alijs quã pluribus fide dignis. Datum per manum Domini Henrici Notarij Curiæ noſtræ.

Léta Páně 1530. Pan Hanuſs a Pan Frydrych Sſtoſowé z Kaunic Streycowé wlaſtnj/ wzali od týchž Měſſtianůw Wratiſlawſkých nápodobné wyſwědčenj / a Léta Páně 1574. Pan Mikuláſs Sſtos wygednal ſobě tolikéž Liſt pod Pečetj Měſta Wratiſlawě/ gehož tato geſt odemne ſpatřena kopie:

My Radda Měſta Wratiſlawě známo činjme zgewně timto Liſtem naſſým předewſſemi / že geſt nás Vrozený Pán Pan Mikuláš Sſtos z Kaunic na Branicých za to žádal a proſyl/ poněwadž ſe před několika Sty Lety gegich Rod a Předkowé Panůw Sſtoſůw za předeſſlých Knjžat Slezſkých dobré pamětj w počtiwoſti a ſtatečnoſti yako Hrabat a Panůw nacházegi/ a my obzwláſſtně od ſtarožitnoſti a wyſtawenj Měſta tohoto znamenitými Prywilegiemi obdařenj gſme/ w nichžto my bez pochybnoſti o Rodu gich a začátku zmjnky nacházýme/ a odtud že giſté wyſwědčenj doſtati mohau/ abychom gim o tom zgewné wyznánj včinili/ w čemž gſme gich miloſti ačkoli y prwé Panu Hanuſſowi a Frydrychowi Panům Sſtoſům Streycům z Kaunic gedenáctého dne Měſýce Iunij, Léta 1530. toho gſme vdělili/ odpornj býti nemohli/ y wzawſſe předſebe a přehlidnauce Prywilegia naſſe/ w nich nacházýme/ že Rod Panůw Sſtoſůw za předeſſlých Knjžat od mnoha Set let zde v weliké wzácnoſti a wážnoſti byl / a od Knjžat w Prywilegijch za Swědky a gménem neb Tytulem Comites & Domini mezy a před ginými Hrabaty a Pány poſtawenj a počtenj gſau. Což hodnowěrnými Knjžecými Originály vkázati můžeme/ tak že wedlé dotčených Prywilegijch naſſých wice než před půltřetjm Stě Let Rod Panůw Sſtoſůw ſtaw/ gména/ poctiwoſti/ a Tytul Comitatus & Dominij netoliko pro ſebe měli a požiwali/ ale také od Zemſkých Knjžat tim gmenowánj/ držánj a počtenj gſů/ a giným Hrabatům a Panům předſtawenj. Na potwrzenj toho Pečet Měſta naſſeho k tomu gſme přiweſyti dali. Stalo ſe dwamecýtmého dne Měſýce Máge/ po Narozenj Spaſytele naſſeho/ Léta 1574.

Páni tito z Kaunic pak o tom Kamenowé hrobnj nynj wyhledanj wyſwědčugi/ měli ſwůg pohřeb w Kaunicých w Kláſſteře od Předka gednoho toho Rodu založeném: neb neyprwé w Létu Páně 1360. oznamuge ſmrt Pana Mathyáſſe Sſtoſa z Kaunic text geden na hrobě napſaný takto: Obijt Generoſus D. D. Mathias Sſtos de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Na druhém Kamenu hrobnjm w témž Kláſſteře o Panu Janowi Sſtoſowi nápis geſt takowý: Anno Domini 1403

Obijt

Digitized by Google

Obijt Generoſus Dominus D. Iohannes Sſtoſs de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Spatřuge ſe y třetij Kamen s timto textem a gménem Pana Giřijho Sſtoſa:

Anno Domini 1481. die Sancti Venceſlai, Obijt Generoſus Dominus D. Georgius Sſtos de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Giný zaſypaný gſau pjſkem a rumem ze zdij pokazených/a pro dlauhowěčnoſt zbořených.

Léta Páně 1424. Pana

Kunrata Sſtoſa z Branice w některých pamětech nacházým že geſt byl Komornýkem Knijžetſtwij Opawſkého.

Weypis Deſk Zemſkých Králowſtwij toho giný

zmijnku o Panu Janowi Sſtoſowi z Kaunic/gémužto Pan Zdeněk z Rožmitalu přiznal před Auřednýky Zemſkými/že mu pozůſtáwá dlužen Tiſyc Kop groſſůw dobrých Střijbrných rázu Prazſkého/ dluhu prawého a ſprawedliwého.

Panu Giřijkowi Sſtoſowi ſwědčij Liſt Zygmunda

Cýſaře Řijmſkého/ Vherſkého a Cžeſkého Krále tento/w němž y zmijnka o Panich z Augezdce geſt:

My Zygmund z Božij miloſti Řijmſký Cýſař/wždycky rozmnožitel Řijſſe/a Vherſký/Cžeſký/Dalmatſký/ Charwatſký ꝛc. Král/ wyznawáme timto Liſtem předewſſemi kteřijž gey vzřij aneb čtaucý ſlyſſeti budau/že geſt wěrný náš milý Giřijk Sſtos z Albrechtic před nás položil Liſt Bratra naſſeho milého Krále Wácſlawa dobré pamětij/ w kterémžto Liſtu on wypiſuge/ kterak Páni z Augedce gſau Zemſſtij Páni/ a že gſau před Bratrem naſſym prawili/že někdy Vrozený Hanuš Sſtos řečený Kapuſta z Medlic gegich Streyc byl/yakožto pak tyn giſtý Liſt ſlowo od ſlowa takto ſwědčij:

Wácſlaw z Božij miloſti Řijmſký Král/ po wſſecky čaſy rozmnožitel Řijſſe a Král Cžeſký/wyznawáme timto Liſtem wſſem ſpolečně kteřijž gey čijſti neb ſlyſſeti budau/ že gſme ſe toho doptali na ſwé Radde y na Panich z naſſeho Králoſtwij Cžeſkého/a to nalezli/že ti Páni z Augezdce geſſto gſů poſſli z Kaunic/a neſau na ſwém Erbu dwě Lekna bilé w čerwenem polij/ gſau Páni od Země přigatij/ a naſſym Předkům s ſwými Korauhwemi platně ſlaužili/ a za ty geſt ge náš Otec měl/y my po dneſſnij den ge ze Pány Zemſké máme/ a tak gſau Panſký řád wedli/ a na Saudech w Panſkých Stolicech ſedali/a po dneſſnij den ten Panſký řád wedau/ a w Panſkých Stolicech ſedagi/a před námi gſau prawili že Vrozený Hanuš

Sſto řečený Rapuſta z Medlic geſt gegich Erbowný Streyc/ a za toho gey magi/a k tomu gſau před námi přiznali/a toho na ſwědomý Pečet naſſeho Mageſtátu k tomuto Liſtu gſme přiwěſyli. A ten geſt dán w Praze Léta od Narozený Syna Božího 1400. w Pondělý před Swatým Syxtem/ Léta Králowſtwý naſſych Cžeſkého 38. a Ržímſkého 25.

A poněwadž ſwrchu pſaný Giřjk nás ſprawil/ſkrz ſwé/že geſt gmenowaného Hanuſſe Sſtoſa wlaſtný Streyc/ a že geho w té Zemi za toho magi y my gey za toho máme. Protož na Swědomí toho Mageſtát náš ktomu Liſtu přiwěſyti gſme rozkázali/genž geſt dán w Gihlawi Léta od Narozený Syna Božího 1436. na den Božího Těla/Let Králowſtwj naſſych Cžeſkého 17. Vherſkého 50. Ržímſkého 27. a Cýſařſtwý Léta čtwrtého.

Cžetl gſem Liſt Kláſſtera Hendrychowſkého od Mikuláſſe Opata a Konwentu geho, Panů Sſtoſům náležegicý/ a od Měſt Knížetſtwý Minſtrberſkého wydaný Panu Frydrychowi Sſtoſowi/kteréhožto Kopý y tuto položým.

My Bratr Mikuláš Opat w Hendrychowě/ Manowé/a Měſta Knížetſtwý Minſtrberſkého / známo čjníme tímto Liſtem obecně/ a na wědomí dáwáme/ kteřjž gey vzřý anebo čjſti ſlyſſeti budau / že gſme wſſyckni ſpolečně a gednomyſlně raddau Země a Měſta Wratiſlawy a Swjdnice y wſſeho puntu/ Zámek Minſtrberk/ kterýž na onen čas Nepřátelé w moc ſwau vwedli a w ſwém opatrowánj měli/y z něho na nás ſahali/ ſſtiaſtnau příhodau dobyli a podmanili/a to ku poctiwoſti a ſlávě někdy Králowny Paní naſſý ſlawné paměti,a přirozenému miloſtiwému Králi a Pánu naſſemu Ladiſlawowi a Koruně Cžeſké k dobrému / y také pro mnohé nedoſtatky y giných Zemj nebezpečenſtwj. Kterýžto Zámek my na před gmenowaný Mikuláš Opat / Manowé Měſta pro welikau zkázu Země gſme obdržeti nemohli/a že gſme ſe Vrozeného Pána Pana Frydrycha Sſtoſa z Raunic dožádali, že ſe toho Zámku vwázal / a geho w držený weſſel / k obraně dobrému yakž na před dotčeno. Což geſt k žádoſti naſſý až doſawad včinil/a my geho miloſti za to děkugeme/a geſſtě děkowati chceme/předmiloſtiwým Pánem a Králem naſſým w Cžechách/ že geſt nás tak wěrně oſtříhal/kdež na proti tomu ti z Skruſſyna / Oppirſſeym / Cžyrnawa / Konraden Warkaken s ſwými pomocnjky kteřjž ſe gich přidrželi/ w Zemj této a w Měſtech mocý a nenáležitě/proti Pánu Bohu/proti poctiwoſti-řádu a práwu laupiti mordowati y páliti ſměli / a toho až doſawad činiti nepřeſtáwagi/gſauce od gmenowaného Pána Pana Frydrycha Sſtoſa z Raunic obeſláni na znamený nedoſtatku geho. A poněwadž by w té nebezpečné Wálce bez pomocy naſſý oſtáti/gim odpjrati/a obhágiti možné nebylo / y geſt nám napředgmenowanému Opatowi Manům a Měſtům týž Zámek a Heytmanſtwý poſtaupil a odewzdal/tím ſpůſobem yakž gſme my gemu předeſſle gey ſwěřili a geho k té ſpráwě dožádali. A poněwadž také neygaſněgſſý Kníže Pan Wylím w Opawě auſtně y ſkrz pſaný nás napomýnal/a Knjžata, Pány a Měſta Země této obžalowal/yakoby po Paní Mateři ſwé těto Zemý wedlé předložený Liſtu Cýſařſkého práwo měl/geho gſme dopuſtiti nechtěli/ale on proſyc za to abychom k geho miloſti Knížetcý k té geho Mateřſké ſprawedlnoſti připuſtili/ ſlibowal že nás chrániti / a proti wſſem Nepřátelům naſſym zaſtáwati chce: K ſpatřiwſſe my geho takowé Cýſařſké Liſty a ſprawedlnoſti/tolikéž Země a Měſta k geho Knížetcý miloſti ſe

wztahu

ſe wztahugicý / Geho miloſt Knjžetcý na geho a naſſy ſprawedlnoſt ky pomocy pti Nepřátelům naſſym, wſſak dědičné Pánu Králi a Koruně Cžeſké, gimžto dědičně gſme poddanj / bezeſſkody gſme přigali. Na potwrzenj přiznánj naſſeho, my wſſyckni s počátku pſanj Bratr Mikuláš Opat w Hendrychowě / Manowé a Měſta Knjžetſtwj Minſtrberſkého, Pečetě naſſe dali gſme k tomuto Liſtu přiwěſyti / gehož datum od Narozenj Kryſta Pána / Léta 1443. we Cžtwrtek ante Iudica.

Pana Giřjho a Pana Zygmunda Sſtoſy z

Kaunic žádoſt wypiſuge Liſt Opata a Konwentu téhož Kláſſtera Henrychowſké° takto:

My Jan Opat Henrychowſký ſe wſſym Konwentem Kláſſtera naſſeho / wyznawáme timto Liſtem předewſſemi / že gſau nás za to žádali Vrozenj Páni Páni / Pan Giřjk a Pan Zygmund Sſtoſowé z Kaunic a z Albrechtic a na Pombdorffu ⁊c. abychom zá klad prwnjch Regiſter naſſych Kláſſternjch wyhledali / že bez pochyby o předcych gegich něco nagdeme / kdež gſme to na žádoſt Panſkau včinili / a to naſſli / yak gſau Vrozený Pan Petr a Rampolt Sſtoſowé z Sadiſſtome z Morawy ſpolu s ginými Pány a Přátelý ſwými w Kláſſteře tomto pohřeb a odpočiwanj Tělům ſwym oblibili a založili / a na památku cti ſwé a powěſti na Kamenu hrobnjm Erb ſwůg totiž dwě bjlé Lekna w čerweném polj wyteſati poručili / a někdy před zbořenjm Kláſſtera tohoto Korauhwe a Praporce gegich tu gſau wiſeli. Protož my za ſwrchu pſané Pány / y za wſſecky Přátely gegich powinni gſme we wſſech Wigiljch / Mſſech a Modlitbách naſſych Pána Boha proſyti we dne y w nocy / žadné práce w tom nelitugice. Tomu na Swědomj dán geſt tento Liſt w dotčeném Kláſſteře / Léta Páně 1482. den Zwěſtowánj Panny Marye.

Gmenowaný Kláſſter Henrychowſký založen gt

Léta 1220. yakž Cromerus o tom takto pjſſe: Tam enim religioſa & pia fuit Hæduigis & Sanctimonia Vitæ præſtans, ut Prophetico Spiritu à Deo dignaretur multa diuinitus præſciuiſse: Ejus rogatu Henricus Barbatus Trzebniccnſe Monaſterium tertio à VVratiſlauia milliario, maximis ſumptibus ædificauit, & puellis Ciſtercienſis ſectæ attribuit. Quod exemplum ſecutus Nicolaus Henrichouius, Vir Nobilis & locuples, qui Henrico Barbato à Secretis fuit, & ipſe Patrimonium ſuum omne, Ciſtercienſibus Monachis, aſsentiente Henrico Barbato, donauit, extructoq; eis Monaſterio in Pago ſuu Henrichovvo, ipſe quoq; ibi Religionē profeſsus, vitam peregit. Crom. lib. 7.

Pan Zygmund Sſtos při Dwoře Krále Polſkého

Kazymira čas dlůhý přebýwal / gemuž on k Erbu geho přidal nad Helmem z Koruny wychazegicýho půl Gelena / na kteréhož krku giná Koruna wiſý. A na to obdařenj Liſt téhož Krále pſán geſt Latinſkým Jazykem takto:

In nomine Domini Amen. Ad perpetuā rei memoriam : Regiæ dignitatis excellentia, cuius thronus, illius Clementia roboratur, juſtum arbitratur & congruum, ut perſonas morum generoſitate ac virtutum proprietate, meritorumq́, teſtimonio inſignes, amplius efferat & attollat. Proinde Nos Caſimirus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, nec non terrarū, Cracouiæ, Sendomiriæ, Siradiæ , Lencitiæ , Cuiauiæ, Ruſsiæ, Podoliæ, Pruſsiæ, Mazouiæ, atq; Culmenſis, Elbingenſis, & Pomeraniæ Dominus & hæres.

Significamus tenore præſentium, quibus expedit Vniuerſis, præſentibus & futuris, præſentium notitiam habituris : Licet Generoſus Sigiſmundus Sſtos de Kaunicze & Albrechtice, Curienſis noſter fidelis dilectus, à Prædeceſſoribus ſuis Atavis, Proavis, & Avis cum ſua poſteritate titulo & armis Generoſæ Nobilitatis ex longo fuerit inſignitus ac dotatus, de noſtra tamen gratia ſingulari Conſiliariorumq; noſtrorum aſſenſu, habito reſpectu ad Virtutes & merita præfati Sigiſmundi Sſtos, Curienſis noſtri, quibus Majeſtati noſtræ aſsiduò pervigil placere meruit, & pro noſtro ac R. P. noſtræ ſtatu, non medoicritèr inſudavit &c, dictæ ſuæ generoſæ Nobilitatis arma & inſignia, Lekna vulgari vocabulo appellata, quæ in ſui pictura duas faſces alias Ligaturasq; ex radice promouēt in campo rubeo portātur, tanto amplius decorare, ac efferre pro ſuo deſiderio ſtatuimus, ſibiq; & ſuæ genealogiæ ac poſteritati in ſignum ac notam & memoriam perpetuam noſtræ ſingularis in ipſum Sigiſmundum Sſtos gratiæ & affectionis in Galea armorum ſuorum prædictorum, collū Cervinum cum capite & cornibus aureis, coronaq; collo & Galeæ ſuperpoſita, in armis iiſdem ſuis tanquam proprijs & naturalibus deferre conceſſimus, damuſq; & donamus & conferimus de plenitudine noſtræ Regiæ poteſtatis, tenore præſentium mediante, quemadmodum pro clariori intercedentium certificatione ipſa arma hic inpræſentibus ex pictoris artificio, expreſſa ſunt plenius & depicta, quatenus eadem arma & Generoſitatis inſignia, coram quibuslibet Principibus, & perſonis cujuſcunq; ſtatus & emminentiæ extiterint, ipſe Sigiſmundus Sſtos, & ſui legitimi Succeſſores ab ipſo jure legitimo deſcendentes, in omnibus & ſingulis exercitijs, & actibus militaribus , ſigillis, annulis & cortinis, Papilionibus picturis, deferre, pingere, appendere, traducere, & quibuſcunq; miniſterijs impendere, ſine cujuſvis renitentia, contradictione & impedimento valeant atq; posſint, non obſtantibꝰ, quibuſcunq; juribus, legibus, conſvetudinibus, vel in decretis contrarium editis, quibus de certa noſtra ſcientia in tenorem præfati Sigiſmundi Sſtos ac ſuæ Genealogiæ, literis præſētibus derogamus, quibus in hujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum eſt appenſum. Actum in Conventione Petreovienſi Generali, feria quinta poſt feſtum Sanctæ Luciæ proxima. Anno Domini 1484. præſentibꝰ Reverendisſimis in Chriſto Patribus, Dominis, Zbigneo, Sanctæ Eccleſiæ Gneznenſis Archepiſcopo & Primate Regni, Ioanne Archiepiſcopo Leopolienſi, Iohanne Cracovienſi, Petro Vladiſlavienſi, Vriele Poznanienſi, Epiſcopis, nec non Magnificis, Venerabilibus & Generoſis, Iacobo de Dembno Caſtellano Cracovienſi, Mathia de Bnin Poznanienſi, Iohanne Amor de Tarnov Craco: Spitkone de Iaroſlav Sendomirienſi, Nicolao de Brudov Siradienſi, Nicolao de Kutno Lēcicienſi, Iohanne de Oporov Brzeſtenſi, Nicolao de Dialin Vladiſlavienſi, Iohanne Ruſſiæ Generali, & Dobeſlao de Koroſveny Palatinis, Iohanne Gzarnkovsky Poznanieſi, Paulo

de Iaſieniec Sendomirienſi, Caſtellanis, Raphaele de Iaroſlav Marſalko, Greſlao de Korozvěky Cancellario, Petro de Korozvěky theſaurario Regni noſtri, & Zbigneo de Tenczin Subcamerario Cracovienſi, cæteriſq; cō pluribus dignitarijs & officialibus noſtris ſincerè fidelibus dilectis. Datū per manus Venerabilis Gregorij de Lubrance Præpoſiti Scarbimirienſis & Regni noſtri Vice Cancellarij, ſyncerè nobis dilecti.

Idem Vice Cancellarius
manu propria.

W Létu Páně 1448. nacházým že Pan Gindřich Sſtos z Kaunic byl Sudým Zemſkým Knýžetſtwý Opawſkého/ yakož y Pan Petr z Kaunic/ gehožto hrob w Opawě v Swatého Ducha w Kláſſteře/ a nad nim nápis geſt takowý: Generoſus Dominus Dominus Petrus Sſtos de Kauniez Iudex Opauienſis obijt. Orate Deum pro eo.

O Panu Giřýkowi Sſtoſowi z Kaunic a z Albrechtic Liſt Jana Knížete Opawſkého a Hlupčického pſaný Léta 1475. takto zný:

My Jan z Božý milosti Knjže w Opawě a w Hlupčicých/ známo činýme tímto Liſtem naſſym zgewně předewſſemi přednimiž čten neb ſlyſſán bude/ že gſau předſtaupili před nás Vrozený Giřý Sſtos z Kaunic a z Albrechtic/ Slowutný a Statečný Janus z Retře a z Petrowic/ nám zpráwu dawſſe/ yakým ſpůſobem též Slowutný a Statečný Kryſtoff Barut z Rownych z Země naſſy Poddaný a Služebnýk/ mezy nimi z obau ſtran s gich dobrau wůli a vwolený dokonalau ſmlauwu geſt včinil z ſtrany Statku přigimáný/ Albrechtic/ Kliyptan a Třemeſſný/ nás gſau žádali/ abychom Pečet naſſy k též Smlauwě obogým ſtranam každému obzwláſſtně přitiſkli/ a tauž Pecetý naſſy to ſtwrdili/ kteraužto Smlauwu gſme napſanau widěli a čýſti ſlyſſeli/ a také gſme k gich žádoſti a proſbě kterau gſau k nám ſnažně včinili k té Smlauwě Pečetý naſſe přitiſknauti dali/ kterážto Smlauwa napſaná geſt ſlowo od ſlowa ut in Originali.

O témž Pánu zmýnku činý Miechowita Polſký Hyſtoryk takowau: Georgius Sſtos de Olbrachtice, Morauus ſeu Sileſita, & Ioannes Sueborouſky Polonus, circa oppida illius & Slavvkovv ſpolia egerunt, & octuaginta Equites, quibus in fodinis Ilkuſienſibus aqua pellebatur, acceperunt, Oppidoq; Slavvkovv conflagrato, cum præda abierūt, quoniam Stipendium ipſis in Pruſsia non erat ſolutum lib: 4.

Léta Páně 1487. Panu Zygmundowi Sſtoſowi z Kaunic od Krále Wladiſlawa dán geſt Liſt takto pſaný:

My Wladiſlaw z Božý milosti Král Cžeſký/ Margkhrabě Morawſký/ Lucemburſký a Slézſký Knýže/ a Lužický Margkhrabě/ známo činýme tímto Liſtem naſſym předewſſemi. Kakož geſt Vrozený Zygmund Sſtos z Kaunic wěrný náš milý/ někdy Neygaſněgſſýho Knýžete

Pána Pana Giřijho Krále předka naſſeho ſlawné pamětj yako y w naſſých ſlužbách potřebowati ſe dal / poznawage že gt ſkrz Služby vſtawičné / yak Předku naſſemu tak y nám činěné ke ſſkodě přiſſel / za geho Služby a wzaté ſſkody / gemu Zygmundowi ſlowem Králowſkým připowidáme ſſeſt Set kop gro: Cžeſkých / dobrého Střijbrného Zrna, rázu Pražſkého / a neb dwanácte Set Vherſkých Zlatých na Terminy Hromnic z důchodů Králowſkých kteréž z Měſt do Komory naſſy ſe ſcházegi, dáti a zaplatiti na nijže pſané čaſy Neyprwé čtyry Neděle po Hromnicých od Actum Liſtu tohoto neyprwé přijſſtij máme gemu dáti. dwě Stě kop gro: Cžeſkých dobrého Střijbrného Zrna rázu Pražſkého / aneb 400 dobrých Vherſkých Zlatých / tolikéž po druhých Hromnicých / po třetijch y po čtyrech Nedělijch po datum liſtu tohoto / 200 kop gro: ꝛc. bezewſſy wýmluwy a prodléwánij dáti máme: A kdyžby mu ta ſumma na vrčité termijny wyplněna byla / tento liſt žádné mocy mijti nemá / nýbrž nám zaſe bezewſſech wýmluw nawrácen býti má: a geſtliby nás Pán Bůh před zaplacenijm té ſummy proſtředkem ſmrti z tohoto Swěta powolati ráčil / zawazugeme k tomu naſſe budaucý Cžeſké Krále / aby tomu wſſemu což w Liſtu tomto geſt napſáno doſti činiti powinni byli. A kdožby tento Liſt s geho Zykmunda dobrau wůli měl / chceme aby tomu to Práwo ſlaužilo na wſſech wěcech a Artykulech. Tomu na ſwědomij Pečet naſſy Králowſkau dali gſme k tomuto Liſtu přiwěſyti / gehož datum na Hradě Pražſkém we Cžtwrtek po Zwěſtowánij Panny Marye / Léta yakž na hoře / Králowſtwij naſſeho 16.

Ad Mandatum Domini Regis,

Pan Mikuláš Sſtos z Kaunic na Gendorffu

připomijná ſe: w Liſtu téhož Wladiſlawa Krále / pſaném Léta 1515. w tyto ſlowa:

My Wladiſlaw z Božij miloſti w Vhřijch a w Cžechách Král / Margkrabě Morawſký / ꝛc. známo činijme timto Liſtem naſſym obecně: Rakož geſt Vrozený Mikuláš Sſtos z Kaunic na Gendorffu wěrný náš milý / těchto pominulých čaſůw wedlé Mikuláſſe Sylmana / při kterémž ſe při tažení Polnijm potřebowati dal / odpowědnijkem včiněn / wſſak mage to předſewzetj w vwážení a na rozmyſlu / že nám w nemiloſt a pokutu, yakožto ten kterýž w takowých přijčinách takowým Reytharům nápomocen geſt / vpadl s welikau a ſnažnau žádoſti k nám přiſſel a žádal / abychom naſſy Králowſkau miloſt nerácili odwracowati / nýbrž to prowinněnij laſkawě odpuſtiti / a gemu gleyt ſwobodný připowěditi a opatřiti / aby ſwobodně a bezpečně žiwnoſti ſwé hleděti mohl / poněwadž při ſwém Stawu žiwnoſt weſti chce / ſſlechetně žiwu býti a náležitě. Wedlé kteréhožto žádoſti, a předně proto že geſt to ſám oſobně při nás wyhledáwal, nakloněnij gſauce / gemu gſme dobrým rozmyſlem naſſym s giſtým a dokonalým wědomijm / mocý Králowſkau w Cžechách / Margkrabſkau w Morawě / Knijžetſkau w Slijzſku / wſſeliyaká prowiněnij geſtli w které vpadl neb vpadnauti mohl, odpuſtili / a timto Liſtem odpauſſtijme / tak aby od žádného člowěka pro té přijčiny w ničemž naťijkán a dotýkán nebyl / ani k ſſkodě neb vblijženij ani k vtržce poctiwoſti a dobrého

gména

gmėna žádnym ſpůſobem nemá ſe wztahowati. Poraučigme přitom wſſem poddaným naſſym y wſſem Stawům we wſſech Zemjch naſſych/ abyſſte geho při té prokázané milosti naſſy neporuſſeně zaſtáwali/ nebo my geho w ochranu naſſy Králowſkau přigimáme/ a geho přigjti gſme poručili. Tomu na ſwědomj Pečetj naſſy Králowſkau tento Liſt ſpečetiti gſme poručili/ gehož datum na Budjnu na den S° Sſtěpána Mučedlnjka. Léta yakž na hoře, Králowſtwj naſſych Vherſkého 25. Czeſkého 44.

Ex comiſsione Regiæ Maieſtatis.

Týž Pan Mikuláš Sſtos připomjná ſe w tomto Swědomj Opata Henrychowſkého takto:

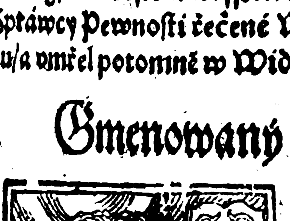
My Ondřeg Opat a Pán ſlawného Knjžetſkého nadánj Kláſſtera Henrychowſkého známo činjme timto Liſtem wſſem. Kakož geſt toho při nás Vrozený Pán Pan Mikuláš Sſtos z Kaunic a na Preynci dobrým aumyſlem wyhledáwal/ abychom mu wyſwědčenj o tom yakéby při tomto naſſem nadánj a Chrámu Páně pamětj hodné o Rodu geho ſe nacházelo wydali: To giſtě že gſme w ſkutku z Knéh pamětnjch kdež ſe Těla mrtwá zapiſugi wyhledali a naſſli/ že týž Rod Panůw Sſtoſůw weyš od trj Set let pořád geden po druhém ſwůg pohřeb a pochowánj při tomto Chrámě Božjm gſau měli / ano y dobrodincowé téhož Kláſſtera byli. Na potwrzenj a důwěrnoſt toho / Sekryt ſwůg Opatſký k tomu Liſtu gſme přitiſkli. Stalo ſe w Kláſſteře Henrychowſkém 27. dne Měſyce Mäge/ Léta 1574.

Ondřeg Opat Kláſſtera
Henrychowſkého.

Bydleli pak tito Páni Sſtoſowé w rozličnych

Kraginách znamenité Statky magice od mnoha Set Let/ yako w Morawě/ w Slézſku/ w Vhřjch a w Sedmihradſké Zemj / až potom Léta Páně 1485. Pan Bernat Sſtos z Kaunic z Vher wygel/ kterýž ſe pſal Liber Baro, a gſa na ceſtě nawſſtiwil Syna ſwého Beneſſe genž byl Neywyšſſjm Zpráwcy Pewnoſti řečené Waradin. Měl Manželku Hrabinku z Guntinu/ a vmřel potomně w Widnj téhož Léta.

Gmenowaný Pan Beneš Sſtos z Kaunic

Syn Pana Bernharta a Hrabinky z Guntynu ſkrz připadnuti neſſtěſti zlého/ zabiw gednoho welikého Pána w Vhřjch, do Czech ſe obrátil/ kdež za dlauhý čas tagil Vrozenoſt ſwau / a zdržowal ſe při Panu Wylimowi z Pernſſteyna/ Neywyšſſjm Hoffmiſtru Králowſtwj Czeſkého. Manželka geho byla Kryſtyna z Wermſſtorffu/ kteráž gemu porodila Syna Girjho z Kaunic/ Zygmunda z Kaunic a Pana Mikuláſſe/ kterýžto ſlaužil w Vhřjch za panowánj Cýſaře Ferdynanda/ mage Manželku téhož Rodu z Kaunic/ kteraůž

byla porodila Lwowna z Waldeka / a tu ſplodila Kruſſynowna z Lichtmburka/genž byla Máté Panůw z Sſumburka a z Gluchu.

Pan Giřij Sſtos z Kaunic Syn Pana Beneſſe a Panij Kryſtyny z Wornſſtorffu / měl Manželku Panij Annu Cedlicownu z Parchwic/a s tau zůſtawil byl tyto Syny: Pana Frydrycha / Pana Giřijho a Pana Ottu Sſtoſy z Kaunic. Pan Frydrych měl Manželku z Rodu Panůw z Reybnic/Pan Giřij z Rodu Panůw Železna / a Pan Otta Sſtos z Kaunic a na ſtarých Bucých / Trukſas G. M. Cýſařſké Vherſkého a Cžeſkého Krále/ ſpřiznil ſe s Rodem Panůw z Kolowrat/pogaw za Manželku Pannu Alžbětu Libſſteynſkau.

Zámek Voncdorff z kteréhož ſe pſal Pan Mikuláš Sſtos z Kaunic byl čas dlauhý wdržený Panůw Sſtoſůw/a Cýſař Rudolff druhý pro Manſtwij po ſmrti Pana Jana Sſtoſa z Kaunic / dal gey Panu Zygmundowi Czeglicowi Preſydentu Komory Cžeſké. O těch Pánich obſſýrněgi napſáno geſt w Zrdcadle Morawſkém.

Poſlednij Potomek Rodu toho vmřel w Morawě/totiž Pan Bohuſlaw Sſtos z Kaunic na Branicy/Boboluſkách a Zubřicy: Po kterémž toliko Seſtry zůſtali/a rozneſli Statek geho mezy giný Národ a Erby.

O tom Rodu na rozličných mijſtech zmijnku nagdeš

Páni Rychnowſſti z Rychnowa tolikéž od předpowěděných Hrabat z Kaunic poſſli/pročež y o nich ſluſſij tuto zmijnku včiniti.

PEta Páně 1261. mezy Liſtmi Kapitoly Pražſké činij ſe zmijnka o počátku Erbu toho takto: Ottogarus qui & Przemyſl, Dominus Regni Boemiæ, Dux Auſtriæ, Marchio Moraviæ, omnibus in perpetuum. Sciant igitur tam viventes quam victuri quod nos religioſas perſonas, & loca venerabilia pro remedio animarum progenitorũ

noſtro-

noſtrorum & pro noſtra ſalute honoran: conferimus, concedimus & donamus de libelaritate noſtræ regiæ poteſtatis Ciuitati in Przedlucz quod venerarilis Abbas tenet &c. Præſentibus Hermano de Richnovv Camerario, Vilhelmo de Podiebrad, Bohuſlao filio Borzitæ, Polione Fratre Budiſlao, Bohuſlao ſubdapifero Morauiæ, Vlrico Pincerna, Rachimiro Purgrauio de Spimberk, Gaudent: & Nicolao Capellan: Regni IaromiroCamerario. Actum apud Pragam anno ut ſupra. Datum per manus Guilelmi & Arnoldi noſtrorum Protonotarum.

O Panu Theodorikowi na Rychnowě při Létu

1388. libri Erectionum takto mluwij: Generoſus Domi: Theodoricus in Richnovv, una cum coniuge ſua Oſtka, conſilio præhabito Amicorum ſuorum, altare in Eccleſia Richnouienſi erexit, ornauit, dotauitq; eidem octo Sexagenas groſsotum argenteorũ in Villa Slatina. Anno ut ſupra.

Pana Jana ty tolikéž Knijhy

Erectionum připomijnagi takto: Erectio Altaris Capellaniæ Corporis Chriſti, Beatæ Mariæ & omnium Sanctorum in Eccleſia Parochiali in Rychnovv, famoſus Vir Ioannes Rychnovvſky de Rychnovv, ſeptem Sexagenas in Villis Tiſoua & in Villa Dobrzeniovv dedit, donauit. Anno 1411.

Panu Frydrychowi Rychnowſkému od Wácſlawa

Krále Kzijmſkého a Cžeſkého dán Liſt takto pſaný k proſpěchu Rodu tého:

Wácſlaw z Božij milosti Kzijmſký Král / po wſſecky čaſy rozmnožitel Kzijſſe a Cžeſký Král / známo činijme wſſem wůbec. Kakož geſt před nás předſtaupil Vrozený Frydrych Jozue Rychnowſký z Rychnowa / a Liſt někdy Streycy a Předku geho y budaucým ſwědčicý před nás předložil / kterýž to Liſt a obdarowánij Wogtěchowi Rychnowſkému y Dědicům a budaucým geho Erbu toho k užijwánij od Wratiſlawa Knijžete Cžeſkého dewatenáctého a prwnijho Krále Cžeſkého wydán geſt a za Pány na čaſy wěčné toho Rodu wyhlaſſuge a wyſwětluge / Léta Páně 1088. A prohlidagice my na Služby geho Frydrycha Jozue Rychnowſkého / že w mnohých potřebách naſſemu Králowſtwij platných / kteréž geſt nám yakožto Králi Cžeſkému činil / a poſawád vpřijmně a wěrně k nám ſe při Dwoře naſſem chowal a chowá / pro neporuſſenů téhož Frydrycha Jozue wijru k nám zachowalau / z milosti a láſky naſſy geho Frydrycha Jozue Rychnowſkého y Dědice a budaucý geho toho Rodu Rychnowſkého z Rychnowa na čaſy budaucý a wěčné / ne ſkrze omyl aneb neopatrnoſt / ale dobrým naſſym rozmyſlem z giſtého naſſeho vwáženij / mocy naſſy Králowſkau na čaſy wěčné za Pány ſwobodné wyſtawugem a wyhla-

ſſugem/a chceme aby k žádnému ginému práwu nebyl a nebyli powinni k odpowjdánij ſtáwati/ gednom před Oſobu naſſy Kralowſkau/ a budaucý Krále Cžeſké po wſſecky čaſy/tolikéž z láſky a miloſti naſſy Králowſké/ Zámek Rychnow s Měſtem/ s Weſnicemi/ Horami/ yakž týž Statek w ſobě obſahuge, wſſecken zauplna z práwa nápadnijho wynijmáme/a na čaſy wěčné od ſebe y před ginými Králi Cžeſkými oſwobozugeme témuž Frydrychowi Jozue y Dědicům a budaucým geho/a nápadu žádného budaucýho/ ani nám ani Králům budaucým Cžeſkým na tom Statku a Panſtwij Rychnowſkém nepozůſtawugē/a mocý naſſy Králowſkau vſtanowugem/ aby Zámek Rychnow s Měſtem s Weſnicemi z Rodu toho Rychnowſkého newycházel/tak a tím ſpůſobem/aby žádný mocy neměl a nemohl z Rodu toho Rychnowſkého ginému prodáwati a neb zaſtawowati to Zbožj/krom tomu kterýžby z téhož Rodu byl: A kdyžby Mužſkého pohlawij nebylo/ tehdy Ženſkému toho Rodu ge zawazugem k držený a k vžijwánij. Tolikéž tomu Rodu Rychnowſkému tu miloſt vkazugeme, činijme. Geſtližeby z toho Rodu byla Oſoba Mužſkého Pohlawij neyſtarſſij/ a ginýchby Streycůw třidceti Let nedoſſlých nebylo/a prwé předek by gich žádného poručenſtwij nedělal/ tehdy týž neyſtarſſij z toho Rodu pozůſtalý bude mocy w ten Statek Rychnow wkročiti/a k vžijwánij ſobě přiweſti/a o témž Statku Rychnowu wſſechněm poručenſtwij dělati a řijditi/ wſſak z toho Rodu ginému dáwati ani také mimo Mužſké Pohlawij žiwé z Rodu toho ženſkému pohlawij poraučeti nemá. Pakliby kdožkoli Rodu giného proti tomuto naſſemu Liſtu a obdarowánij a mocý naſſy takowý Statek Rychnow kaupil/ aneb na něg půgčku včinil/a neb yakýmkoli ſpůſobem proti naſſý Králowſké wůli ſe dopuſtil/ten má vpadnauti w nemiloſt naſſy a Králůw naſſych budaucých/ a geden Tiſýc Hřiwen Střjbra dobrého rázu Králowſkého propadnauti/ kolikrátkoli by ſe toho dopuſtil neb dopuſtili/ wſſak naſtaupilliby z toho Rodu Rychnowſkého o týž Statek Rychnow zaſe k ſobě k držený a k vžijwánij/ ten kdožby tak proti tomu naſſemu nařijzenij w držený w držený wkročil z giného Rodu geſt powinen zaſe geho bezewſſy odpornoſti poſtaupiti, nic k ſobě k obraně neberauce/ꝛc.

O tom Rodu zmijnku na rozličných mijſtech nalezneſs.

Páni z Augezdce starožitný

z téhož Kmene a Pramene Rod/ vžijwagi za Erb Leken na takowý ſpůſob yakž ſpatřugeſs.

Ti neyprwé do Czech přiſſli z Margkrabſtwij Morawſkého za Panowánj Krále Jana / a kaupili ſobě Statek Huſynec / a potom Katage / odkudž ſe pſáti počali / až potom Záwiſſ z Katag včinil freymark na Augezdec / a opuſtiwſſe ſtarý Tytul pſal ſe z Augezdce / a ten žiw byl Léta 1340. mage Syny tři / totiž Arnoſſta / Budiwoge a Gence.

Pana Chwála připomijnagi Libri Erectionum

Syna Pana Mikuláſſe z Augezdce / že gk powolil dáwati plat k Koſtelu w Augezdě / kterýž byl Otec geho Mikuláſs nadal w ſtaré Wſy Božicých na dwau člowěčijch oſedlých / a to ſe dálo Léta 1399.

Pana Wácſlawa z Augezdce

Mundſſenka Králowſtwij Czeſkého vwozuge w pamět Liſt Krále Wácſlawa Czeſkého pſaný Léta 1397. těmito ſlowy:

Venceſlaus Dei gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex. Notū facimus tenorē præſentium Vniuerſis, quod Venceſlao de Augezd Pincernæ & familiari noſtro fideli dilecto indulſit noſtra Serenitas, ut videlicet ipſe pro ſuo & progenitorum ſuorum in anima remedio ſalutari, duodecim Sexagenas groſſorum annui cenſus perpetui, pro erigendo Altari in Eccleſia Pragenſi, ad honorē glorioſæ Virginis Mariæ, nec non Sanctorum Petri & Pauli Venceſlai & S.Catharinæ valeat comparare, idem Venceſlaus virtute huius modi noſtri Regalis indulti decem Sexagenas groſſorum cum duobus groſſis, & quinquaginta duobus pullis in Villa Dieſſij, à Iohanne filio Rudolphi de Kinievves ad uſus miniſtri Altaris huius modi emerit & comparauerit, dictumq; cenſum tabulis terræ Regni Bohemiæ pro ut moris eſt, diſpoſuerit: fuit nobis per dictū Venceſlaum cum inſtantia ſupplicatum &c,

Indulgemus etiam præfato Venceſlao Pincernæ noſtro ut ſupplemēto duodecim Sexagenarum nonaginta duos groſſos cenſus annui & perpetui in bonis tamen liberis & non feudalibus valeat comparare. Similiter & domum ſitam in Hratcziano &c.

Jenec z Augezdce Syn Zawiſſe z Augezdce /

za panowánj Cýſaře Karla wedlé pamětj některých / byl Proboſſtě Koſtela Praž:

Geden Liſt Panůw Bezdružických z Kolowrat /

připomijná w Létu 1363. Pana Tytricha z Augezdce. Druhý též Pana Tytrycha z Augezdce w Létu 1388. a třetij Pana Jana z Augezdce a na Augezdcy nad Wltawau / kterýžto Dědictwij ſwé prodal Petrowi Kořenſkému / Léta 1491.

Pamětij Kolege Pražſké Sſteffana Poduſſku z

Augezdce kladau mezy ginými Pány ſwědčijcými / a přitom Erb a Lekny.

O Erbu a Rodu Panuow Smiřických z Smiřic.

Kapitola XVI.

STarodáwnÿ geſt Rod ten w Cžechách/
kteréhožto prwnÿ Kmen poſſel wlaſtně z Národu toho a
ne z giného. Páni z téhož pochazegicý vžÿwagi půl Bÿlé-
ho a půl čerweného pole a Helmu otewřeného/ na němž ſe
ſtkwÿ Koruna Králowſká/ a z ní ſe wyzdwihugi dwě Kři-
dla Worlowé gedno za druhým ſtogice/ tak že na wrchu gi
Bÿlé a zeſpod černé: ale yako ſe wyhledati nemůže pro ſtarožitnoſt Erbu
toho/ od koho/ kterého čaſu/ a pro kterau přÿčinu nadán geſt/ tak pro téhož
ſproſtnoſt dáwnÿm owěm Panům obyčegnau ſnadno ſe porozuměti může/ že
oni dáwnj Králowé a Knjžata Slowanſká prwnÿho Předka Rodu toho ta
kowým znamenÿm Rytÿřſkým ozdobili/ gehožto Potomkě: nápodobně ſe
ctnoſti wždycky přidržÿwali/ Panům ſwým wěrnoſt ſtatečně zachowawagi-

ce/a raddy maudré tymž wedlé vkazowánij potřeby předkládagice: ač že pro neſſetrnoſt Hyſtorykůw Cžeſkých gegich ſlawné ſpráwy negſau wſſecky připomenuté/(a geſtliže které gſau poznati ſe nemůže, toholi Rodu Předků přináležegi, čili onoho/ poněwadž oni včinek někoho wyprawugic/ gméno někde práwé dokládagi/a giné tytuli z kterýchž Rod od Rodu ſeznán býwá zamlčugi)/s tím netoliko ten Rod ale y mnohé giné k weliké křiwdě přiwedli. Nicméně což ſe koli z některých pamětij o předcých Rodu čaſto gmenowaného nalezнauti mohlo/to ſe s Liſty Cýſařůw a Králůw Řijmſkých y Cžeſkých/počnauc od několik Set Let, krátce ale prawdiwě vkáže. Ti Erbowé tomu nápodobnij někdy od gednoho Předka poſſli/ale zde ſe činij řeč o Rodu Panůw Smiřických.

Pokládá ſe w Kronykách Cžeſkých Pan Bohuſlaw Smiřický z Smiřic/ práwě w neſſťaſtné Interregna, to geſt když w Zemij Krále nebylo, a Cžechowé giſtého Pána neměli/totiž po zamordowánij Krále Wáclawa, a po ſmrti Rudolffa Syna Albrechta Cýſaře: o němž Dubravius lib. 19 takto mluwij: Deinde in conventu Nimburgenſi Kutnenſes palam, etiam apertis vocibus alium magis idoneum Regem flagitabant: Iohanne deniq; Præſide Pragenſi non diſſentiente, quando intellexit vota omnium & ſuffragia hùc inclinari, ut Iohannes Lucemburgenſis Henrici Cæſaris filius ad Regnum Bohemiæ Rex poſtularetur hac conditione, ſi Elizabetham Regni hæredem in matrimonium acciperet, Oratores ad hanc rem cum Cæſare agendam delecti. Henricus Sedlicenſis, Conradus Braſlavienſis, Iohannes Plaſſenſis, Abbates, tum ex Proceribus, Iohannes Vartmbergus, Vilhelmus à Leporibus, Bohuſlaus à Smirzic, quibus adjuncti erant Pragenſes & Kutnenſes Legati. W tom ſe Hágek s ním neſrownáwá/ kterýž W Liſtu 281 wyčijtage Legáty k Gindřichowi Řijmſkému Králi pijſſe takto: Poſlowé k Králi Řijmſkému poſláni gſau/Gindřich Sedlecký/Kunrád Zbraſlawſký/Jan Plaſký/ Opatowé řádu Cyſtercienſkého/ Jan z Wartmberka/Bohuſlaw z Boru/ a Otta Muž opatrný na mijſtě Wylíma Zagice. Z Prahy pak byli tito/Kunrád Korupal/ Ottik Fikules/ Ebirſlin Syn Poplinůw/Ebirlin z Kamene a z Měſta Hory/ Tylman Syn Lukaſſůw/a Kunrád Bratr Faráře Horſkého: ti wſſyckni wygeli z Prahy w Ochtáb Swatého Jana/a dwanáctého dne nedbagice na pohrůžky Korytanſkého/přigeli k Gindřichowi Králi Řijmſkému do Frankffurtu ꝛc.

O Panu Janowi Smiřickým z Smiřic

v gmenowaného Hyſtoryka w Liſtu 388. takowá památka ſe čte. W Středu po ſlawnoſti Welikonočnij/ Žižka s Pražany táhl k Beraunu a oblehl gey ſylně Brámili ſe obywatelé ſtatečně/tak že při ſſturmu zbili půl třetijho ſta Pražanůw a Táborůw/ale že bylo weliké množſtwij Nepřátelůw, nemohli ſe obrániti. Zmocnili ſe tehdy Pražané Měſta/a někteřj z Beraunſkých vtekli před nimi na Wěž Koſtelnij/kdež brániece ſe až do druhého dne/wſſak potom před-

ce od Pražanůw zbiti gſau. Z té Wěže ſwr-
žen Rytjř geden hrdinſký Jan Kobliha/ kte-
réhožto yakž na Zem dopadl Cepnjcy Cepy
vmlátili. Tu také yat Bohuſlaw Daupowec
z Daupowa s mnohými giných/ Rytjř wel-
mi ſtatečný/ gehožto ſwázaného s giných do
gedné weliké ſwětnice na předměſtj vwedli/ a
zapálili: O tom magice wědomoſt Mělnič-
tj Měſſťané yak ſe dálo Beraunſkým/ hned
wyprawili poſly do Prahy/ kteřjž by gménem
wſſý Obce Mělnické ty čtyry Artykule z ſtra-
ny wjry držeti ſlibili/ a to y zápiſem potwr-
dili. Pražané přigali ſlib včiněný/ ale pro lepſſý vpewněnj téhož Jana Smi-
řického gim za Heytmana vſtanowili/ kdež potom odeſlán byl Hynek Poděs-
bradſký z ſtrany odporné/ gehož Pan Smiřický za dlauhý čas v wězenj cho-
wal. Dálo ſe to Léta 1421.

Téhož Pana Jana z Smiřic s giných Pány

W Liſt v Hágka 403. wpád do Měſta Prahy včiněný wyprawuge takto: W
Sobotu před Slawnoſti Narozenj Panny Marye/ Hynek z Waldſſteyna/
Jan Měſtecký/ Jan Smiřický/ Puta z Cžaſtalowic/ Hynek Wamberſký z
Rohatec a Mrakeſs/ geden každý s Cželedi ſwau/ kteréž bylo w počtu okolo
dewiti Set/ půwodem Burſſe Rychtáře Nowoměſtſkého a giných/ magice
k tomu ſrozuměnj y s některými Řzemeſlnjky Pražſkými/ wſkočili walně
do Prahy s welikým hřmotem a křikem/ Lid napořád tepauce a gimagice.
Tok Pražané Řzetězy Vlice přetáhli/ a obořili ſe na ně ſpolečně s mocy we-
likau/ a někteřj z oken kamenjm hazegice wolali bite ge bite/ s takowým
ſſtěſtjm že někteřj z dotčené čeládky když zbyti nebylo k branám vtjkali/ a tu
gimánj byli y mordowánj/ někteřj přes wodu poſpjchagice vtonuli/ a ně-
kteřj k ſſtěſti ſwému welikému pro známoſt do Domůw pauſſtěnj. Hynek
owſſem z Waldſſteyna puſtiw Koně wběhl do Domu kdež ſlowe v Slonu/
a tu ſe w hromadě Owſa ſchowal/ ale že měl welmi dlauhé Woſtruhy/ ty
gey wyhljdagice z hromady Owſa prozradili/ y zabit geſt od Lotra Ma-
kowce řečeného/ kteréhož byl nedáwno před tim od Sſybenice wyproſyl/ a
v zadnjch Wrat oknem dolu ſwržen. Smiřický pak wſkočil do Domu Kněž-
ſkého před Teynem mezy Kaplany/ kteřjž gey w temném Sklepu ſkryli/ ale
potom oddali gey na Rathauz do wězenj. Oſtatek doloženo w Stawu Ry-
tjřſkém pod Erbem Panůw Wamberſkých z Rohatec.

Léta Páně 1417. předřečený Pan Jan Smiři-

cký měl Při s gedním Pánem z ſtrany ſtarožitnoſti Rodu ſwého/ wedlé Prá-
wa onoho čaſu před Neywyſſſým Panem Marſſálkem Králowſtwj Cže-
ſkého při Dwoře Krále Wácſlawa w Starém Měſtě Pražſkém/ ale yak geſt
doſtatečně ſwé Sſtjty od obogjho pohlawj prokázal/ hned kleſla ſtrana od-
pornj/ a Pan Márſſalek Gindřich z Lippého wydal gemu na to Liſt pſaný
na Pargameně pod ſwau a giných Panůw wiſutými Pečetmi/ kterýž na bu-
daucý památku Rodu ſwému P. Jaroſlaw Smiřický z Smiřic až do toho čaſu
dochowal/ kterýžto Liſt gſem widěl celý a neporuſſený/ gehož tato gi kopie:

My Gindřich z Lippé Králowſtwj Cžeſkého Neywyſſſi

Marſſalek / wyznawáme timto Liſtem předewſſemi, Kakož geſt před ná-
mi při Dwoře Neygaſnégſſjho Knjžete a Pána Pana Wáclawa Kijmſké-
ho Krále / wždycky rozmnožitele Kijſſe a Cžeſkého Krále / Pána naſſeho
miloſtiwého / kdežto k ſlyſſenj Wywodu dole pſaného wedlé nás a na žá-
doſt naſſy byli gſau Vrozenj Páni / Pan Wylim Zagic z Hažmburka / Pan
Albrecht z Koldic / Pan Hendrych z Sſelnberka / a Slowutnj Panoſſy / Wy-
ker z Myſſlina Purgkhrabě Hradu Pražſkého / w Pátek ty ſuché dnj po Let-
nicých w hodinu třináctau / kteráž k tomu od nás gmenowána / poſtawiw-
ſſe ſe Pán Jan z Smiřic s Otcem ſwým a přirozenými Přátely ſwými / y gi-
nými mnohými Pány / Rytjři a Panoſſemi / vkázal geſt řádně podlé ſtarobi-
lého obyčege ſwé čtyry Klynoty a Sſtjty přirozené po Předcých ſwých / k
každému Sſtjtu rozdjlně / a zwláſſtě Přátely ſwé poſtawiwſſe přirozené /
Muže poctiwé a Erbůw znamenitých / Vrozené a Slowutné / Kjádu a Sta-
wu Rytjřſkého / kteřjžto wſſyckni ſpolečně y každý obzwláſſtně přiznali gſú /
že ſwrchu pſaný Jan z Smiřic geſt gich prawý / krewnj a přirozený Přjtel /
a k tĕm čtyrem Sſtjtům po ſwých Předcých obogjho pohlawj ſprawedli-
wě naležegicý / a toho gſau před námi hned dokázali / a zdwjhnuti dwa kůw
ginák dwau prſtůw ſwých do konce vpewnili / a wedlé nich giſtj opět ginj
znamenitj Páni / Rytjři a Panoſſy tu s nimi přiſtogicý / též gſau ſwědčili, že
to tak geſt načež geho Přátelé přiſahali / tak že gmenowaný Jan z Smiřic
práwě / řádně a poctiwě to před námi prowedl / že od wſſech ſwých čtyr Sſtj-
tůw geſt dobře Vrozený / a z Přátel obogjho pohlawj dobrých Lidi / dobré-
ho Rodu a Stawu; Kterýchžto wěcy na ſwědomj Pečet naſſy wlaſtnj dali
gſme přiwěſyti k Liſty tomu, A my Wylim z Hažmburka / Albrecht z Kol-
dic / Hendrych z Sſelnberka / Wykeř z Myſſlina Purgkhrabě Hradu Praž-
ſkého / k žádoſti nadepſaného Pana Marſſálka při wywodu tuto pſaném /
byli gſme podlé něho a s nim / a wſſecko gſme to ſlyſſeli a widěli což ſe ſwr-
chu wypiſuge / a pro ſnadněgſſj také wjru těch wěcy dali gſme Pečetj naſſe
podlé Pana Marſſálka přiwěſyti. Stalo ſe w Praze we Dwoře welikém
blijzko od ſwatého Benedykta / Léta od Narozenj Syna Božjho 1417. ten
Pátek po Letničných ſuchých dnech.

Známi geſt že takowý Wywod pro giné Kraginy včiněn byl / neb ti Pá-
ni z Smiřic mohli to y onoho wěku dokázati / že byli ne nowého Rodu a Ey-
bu / ale welmi ſtarožitného.

Wyprawuge Hágek w Liſtu 420. w Létu pak

1420. když Král Artuſs y Wſy Stadic s ſedmi oſobami ſe vkázal / že geſt
geho y s Raddami Jan Smiřický k ſobě na Raudnicy přiweſti dal / a včiniw
gemu poſměch od ſebe préč odeſſal,

Mezy Panem Girým z Kunſtátu a Panem Ol-

drichem z Hradce o ty newole kteréž mezy nimi s welikau ſſkodau Králow-
ſtwj Cžeſkého wznikli / včiněno geſt ſſtiaſtné porownánj / Léta 1450. neb
Páni Smlauwcowé wywolili k vpokogenj rozepře Pana Gindřicha z Ro-
žmberka / Pana Zbyňka Zagice z Hažmburka / Pana Wylima z Ryžmberka /
Pana Zdeňka z Poſtupic a Pana Jana z Smiřic / doktadagice y to / geſtliže-
by ſe gmenowanj Páni o to ſpolečně ſneſti nemohli / tehdy wakauby obzwlá-
ſſtně tito dwa Páni / Pan Zbyněk Zagic / a Pan Jan z Smiřic ſmlauwu vči-
nili / při té aby bylo zůſtáno / a tak ſe ſtalo / že wſſyckni gednomyſlně gednomy-

ſnau Smlauwu včinili, kteráž zný takto:

We gméno Swaté a nerozdýlné Trogice Amen. My Gindřich z Rozmberka/ Giřý z Kunſtátu a z Poděbrad/ Zbyněk z Hazmburka/ Zdeněk z Sſternberka/ Jan z Hradce/ Oldřich z Hradce/ Jan z Pernſſteyna/ Petr z Sſternberka/ Jan Zagimač z Kunſtátu/ Gindřich z Stráže/ Wylim mladſſý z Ryzmberka a z Rabi/ Zdeněk z Kukſſteyna/ Mikuláſs z Lippy a na Lipnicy/ Jan z Sulic/ Zdeněk z Poſtupic/ Jan z Berkowa/ Wylim ze Zwiřetic/ Oldřich z Kralowic/ Jan z Kralowic/ Jan Malowec z Pacowa/ Beneſs z Mokrowus/ Jan Rub z Czemin/ Puta z Otéſſyc a Jan z Račowa/ známo činýme wſſem wůbec timto Liſtem/ že gſme na tom z gednoſtegné wůle zůſtali ꝛc. tak yak gſau giž ſmýřený Vrozený Páni/ Pan Giřý z Kunſtátu a z Poděbrad/ a Pan Oldřich z Hradce/ gim přitom y pomocnýkuom gich/ ſlužebnýkům/ poddaným/ y wſſem giným této Země Pánům/ Rytýřům Panoſſem a Městům prawý mýr a pokog Křeſtianſký wypowidáme/ tak aby žádné wálky wyzdwihowány nebyli/ ani gedni na druhé ſahali yakýmkoli ſpůſobem/ až do Sněmu vloženého wſſý této Zemj/ kterýž na den ſwaté P. Kateřiny neyprwé přýſſtý má býti w Praze držán/ a tu gſauce ſpolu na tom Sněmu, máme to předſewzýti/ a k tomu wždy ſměřowati/ aby žádnau přýčinau Pole wyzdwižené nebylo nyný ani potom, lečby to bylo s wuoli těch kteřýžby k tomu wydáni z ſpolku Sněmu toho byli/ lečby také Wognu chtěli wypowěděti proti Margkraběti Miſſenſkému/ ale to aby bylo bezeſſkody a záhuby Czeſké Země/ a geſtližeby kteřý ſwéwolně před Sněmem w některém Kragi neb Zemj chtěli ſe wytrhnauti a hubiti Zemi/ w tom wůle ſwé vžýwati/ a těchto ſlow wſſeliké rozbroge zapowýdagicých nedržeti/ těm a takowým má odepřeno býti wſſemi ſpůſoby yakby na takowé ſluſſelo. Dále vſtanoweno geſt mocý Vbrmanſkau kteřýž gſau koli w této Wálce zgýmáni do toho čaſu/ aby wſſyckni rok měli bez vpomináný do S° Giřý/ a dále cožby Vrozený Páni Pan Zdeněk z Sſternberka/ Wylim mladſſý z Ryzmberka a z Rábi/ Zdeněk z Poſtupic/ a Jan z Smiřic, nařýdili na tom aby bylo přeſtáno: Neb giž pſánj Páni magi moc ge propuſtiti/ aneb w tom gich pozdržeti, dokudžby ſe gim widělo/ a ſſacuňkowé kterakkoli včiněnj nemagi od žádných Wězňůw bráni býti bez wůle a wědomoſti Panůw giž gmenowaných. Také geſtližeby kterj Wězňowé propadli něgaký penězitý základ, buď pro neſtawenj aneb něgakau takowau přýčinu/ ten též krom wůle týchž Panůw nemá žádný brán býti. Dále také kteráž Zbožý gſau dobyta a odňata w těchto Wálkách yako Pana Wylima mladſſýho z Ryzmberka a z Rábý/ yako Nowý hrad/ Kunratice ſe wſſým přýſluſſenſtwým. Twrz Pana Petra z Sſternberka řečená Permegrim s přýſluſſenſtwým/ kterůž Mikuloš dobyl/ Zbožý Kunſſowo Roſſkoſſowa/ Twrz Lobkowice y což k ni přýſluſſý/ y také což geſt na Chlonečowu dobyto/ těch wſſech Páni ſwrchu položenj magi mocni býti/ a o ně na Sněmu w Praze neyprwé přýſſtým gednati wedlé ſmluw na Wildſſteyně, y nynj zde včiněných/ a kterakžkoliwěk o ty wſſecky wěcy porownáný ſpůſobj/ to má od toho každého kohožby ſe tu dotýkalo/ w celoſti držáno býti. Pakliby ſe ti čtyři Páni Vbrmané prwé od ſtran wydáni/ nemohli ſmluwiti/ tehdy kterakby gim tito dwa Páni Zbyněk Zagic z Hazmburka, a Jan z Smiřic rozkázali a raddu wydali/ tak magi oni bez odporu wypowěděti/ kromě o tu wěc co ſe dotýče Pana Alſſe z Sſternberka a P. Wylima mladſſýho z Ryzmberka a z Rábi o nowý Hrad a Kunratice. Geſtližeby Zbyněk Zagic z Hazmburka a Přibik z Klenowého prwé pſaným Vbrmanům rozkázal z ſtrany dělený tak a neginak magi oni wypowěděti:

pakliby

pakliby ſe některého z Panůw Obrmanůw giž pſaných w tom kuſu některé
pře dotýkalo/ má na geho miſto k tomu giný wydán býti.
Také yakož Vrozenij Páni Gindřich z Rozmberka a Wylím mladſſij z
Ryžmberka a z Rábi/ Zdeněk z Sſternberka/ a Zdeněk z Poſtupic Obrma-
né od ſtran woleni/ od gedné Giřjho z Kunſtátu/ a od druhé Oldřicha z Hrad
ce/ wzali gſau na ſebe gich wěcy z ſtrany obdržený gednoty / na tom gſme
ſpolečně zůſtali/ a k tomu gſme ſwolili a radili/ aby bez auražu gich cti ty wě-
cý gednané byli/ buďto na Sněmu Pražſkém neyprwé přiſſtým / anebo giný
chwýli kterauž by ſobě oblibili / tak aby ſe gim w takowau chwýli za doſt
včiniti mohlo/ a přitom y wſſem giným kterýchž by ſe tu w něčem dotýkalo
ꝛc. A těch wſſech wěcy na zdržený a ſwědomij wſſyckni my ſwrchu pſanij Pe-
četi naſſe wlaſtnij dobrowolně a s giſtým naſſým wědomým k tomuto Liſtu
dali gſme přiwěſyti/ genž geſt dán Anno Domini 1450. feria ſecunda an-
te feſtum Margarethæ.

Po Smrti Krále Albrechta / to geſt Léta Pá-

ně 1440. když powſtali weliké roztržitoſti w Králowſtwij Cżeſkém / Sta-
wowé wkročugice w to, včinili mezy ſebau Landffryd, genž byl y w ſpis v-
weden/ w kterémž ſe gmenuge y Pan Jan Smiřický mezy giným Pány, ta-
kowým pořádkem položenými:
My Oldřich z Rozmberka/ Meynhard z Hradce Neywyšſſij Purgkra
bě Pražſký/ Pertolt z Lippé Marſſálek Králowſtwij Cżeſké° / Aleš z Sſtern-
berka/ Hynče z Pirgſſteyna/ Hynek Kruſſyna z Lichtmburka/ Giřijk z Kun-
ſtátu a z Poděbrad/ Haſſek z Waldſſteyna/ Wácſlaw z Michalowic/ Hanuš
z Kolowrat/ Jan z Ryžmberka a z Rábij/ Petr z Zwěřetic/ Gindřich z War
tmberka/ Zbyněk Zagic z Hažmburka/ Jan z Pernſſteyna / Wylím z Sſwi-
howa/ Gindřich z Michalowic/ Jan Hertwijk z Ruſynowa / Jan Zagimač
z Kunſtátu/ Zdeněk z Sſternberka / Gindřich z Stráže/ Jan z Auſti/ Jan
Smiřický/ Gindřich z Kolowrat a z Lipſſteyna/ Mikuláš Trčka z Lippy/
Mikuláš Sokol z Lamberka/ Jan z Kunwaldu / Buryan z Guttnſſteyna/
Diepolt z Dolan/ Rakub z Wřeſowic/ Purgmiſtřj a Konſſelé wſſech třij Měſt
Pražſkých/ Wácſlaw Zmrzlijk z Wogſſyna/ Bohuſſe z Poſtupic / Wylím z
Ramberka / Beneš z Mokrowaus/ Jan z Sulic/ Albrecht z Berkowic/ Di-
wiš z Roſſmberka/ Waněk a Getřich Bratřij z Miletina/ Jan z Sſtěpáno-
wic z Wrtby/ Matěg z Nemoſtic/ Habart Lopota z Hrádku/ Jan Smikow
ſký z Zdáru/ Burkart z Braſlawic/ Zdeněk z Poſtupic/ Jan z Kaupowa/ Wá
cſlaw Cžarda z Petrowic/ Jan z Rapſſteyna/ Getřich z Střekowa/ Chwal z
Rijčan/ Jan z Hotni a z Neſtagowa/ Wácſlaw z Baſſty/ Petr Břekowec z
Kozýho hřbetu/ Jan z Liblic/ Jan Sekretář z Koſtelce/ Jan z Mochowa/
Epik z Genburka neb z Krocmburka / Jan Sudlice z Běſtwě / Petr Kra-
tář z Božýho Domu/ Přibek Kromeſſtin z Březowic/ Getřich ze Sſtos/ ozna
mugem tímto Liſtem wſſem lidem nynějſſým/ že litoſt a ſrdečnau žaloſt ya-
kožto přirozenij Cžechowé nad tím magice/ že z dopuſſtěnij Božýho pro hřij-
chy nás wſſech ſtalo ſe geſt po ſmrti Krále Pána naſſeho roztržený w Zemij
naſſy Cžeſké/ w kteréž wzniklo weliké zahubenj a ſſkody/ včinili gſme Sněm
obecnij w Měſtě Pražſkém s gednoſtegného ſwolenij / na to a k tomu koncy,
aby takowé záſſtij/ rozbroge/ newole/ nepřijzně / hněwiwé neliboſti vplně a
práwě pominuli/ přeſtali/ vhaſli/ a na wěky za potomných čaſuw / zlým zá-
dnému Cžlowěku ſpomjnaný nebyli. Na kterémžto Sněmu z daru Božýho/
my wſſyckni ſwrchu pſanij Páni, Rytijři, y Zemané y wſſecka Měſta Krá-

lowſtwij Cżeſkého s námi a wedlé nás/ včinili gſme a zgednali mjr pokog a gednotu mezy ſebau s gednoſwornými vmyſlem / včiniwſſe z obau ſtran vmluwy Artykulůw giſtých/ ꝛc.

Kdyż byl wolen Girij z Kunſtátu za Gubernatora Králowſtwij Cżeſkého/ Léta totiżto 145 2. we Cżtwrtek po ſwatém Girij/ přidán mu byl k raddě a ku pomocy w zpráwě té Pan Jan z Smiřic s těmito Pány/ s Panem Alſſem z Sſternberka/ s Panem Zdeňkem z Sſtramberka/ s Panem Zbyňkem Zagicem z Hazmburka / a s Panem Gindřichem z Michalowic.

Cżaſtokráte gmenowaný Pan Jan Smiřický wyrozuměw nětterým Raddam zlým a nevpřjmným/ kteréż ſe z ſtrany mladého Krále Ladiſlawa od zlých Lidi dáli / včinil yakau mohl weyſtrahu Králi Ladiſlawowi/ y s přigatým żiwota ſwého nebezpečenſtwijm / yakoż oznameno při ſpiſowánj żiwota Krále Ladiſlawa / o čemż AEneas Syluius takto zmijnku činij:

Erat inter Bohemos Iohannes Smirzicius, homo Nobilis & facundiæ gratia inter primos conſtitutus: Is poſtquam Regem Bohemiam ingreſſurum cognouit, literas huiuſcemodi ad eum dedit.

Iohannes Smirzicius Ladiſlao Regi ſalutem.

Venturum te quam primum in Regnum tuum, probo, ſi modo imperaturus veneris, non pariturus, inermem, impotentemq; in tunc, non laudo, niſi bicipitem te mater peperit, ut ex duobus capitibus, unum Viennæ apud amicos dimittas, alterum Bohemorum dubiæ credas fidei. Vale. Epiſtola Comiti reddita eſt, qui cognito tenore, Georgio eam remiſit, ille accerſito Procerum Concilio, inter quos Iohannes non in poſtremis erat, literarum ſenſum, ſuppreſſo Scribentis nomine recitat, quid mereatur Scriptor percunctatur, dignum morte primi judicant. nec Iohannes ſuo loco ſententiam dicere juſſus aduerſari audet, proditorem & ipſe Patriæ, afficiendumq; ſummo ſupplicio cenſet, qui ea ſcripſit: profertur mox Epiſtola, eius manu ſcripta, & impreſſum annuli ſignum recognoſcitur, damnatus ore ſuo comprehenditur, duarum horarum tempus datur, in quo ſi velit, & animæ ſuæ ſaluti, & domeſticis rebus conſulat, nec diutius vitæ dimiſſus, gladio percutitur. Sic Vir magis eloquens quã cautus, dum alienam vitam ſeruare ſtudet, perdidit ſuam.

Dubrauius tolikéż hiſtoriæ Bohemicæ lib. 29. o čemż takto mluwij w Liſtu 272.

Cuncta apud Ladiſlaum ex arbitrio Comitis gerebantur, inter quæ, hoc quoq; ut Ladiſlaus ad Hungaros, apud quos & natus & iam Rex coronatus erat, primum diuerteret, auſpicia Regni auſpicaturus, quem tamen longius progredi quam Poſonium, non eſt paſſus, ſed ibi Regijs negotijs in Magiſtratibus mutandis, & cæteris proprie ad Regem pertinentibus confectis, curaq; Regni Iano Hunniadi commendata, rurſus Viennam illum retraxit, ſignificans inde Georgio Podiebradio, ad quem diem Ladiſlaus finibus Bohemiæ appropinquare vellet, ut Regnum quoq; Bohemiæ ineat: quo intellecto Ianus Smiricius Procerum haud poſtremus, conſiliariorũq; utriusq; factionis conſilio dat literas ad Ladiſlaum ſua manu in hanc ſententiam ſcriptas. Placeret in Regnum quam primum venias, ſed

non ſi

non ſine copijs & armis ſi modo in Bohemia regnare cupis & viuere: Has literas Ladiſlaus puerili videlicet animo Comiti tradidit, illeq; perlectas ad Georgium in Bohemiam remitti, nec is moratus, illas in Concilium Procerum, in quo Smiricius quoq; aderat, ſecum affert, ſuppreſsoq; authoris nomine, ſenſum illarum cum magna indignatione recitat: omnibus ſupplicium eum meritum, quiſquis literas ſcripſerit cenſentibus, rogat ſeorſim Georgius Smiritij ſententiam, Illo reſpondente ſimpliciter tanquam facti huius ignaro: quid aliud in hac re cenſeam, quam quod cæteri omnes, obtrudit illi literas, jubetq; ſignum & manum agnoſcere, ac ſtatim eodem die ſupplicio capitali afficit, de alieno cautiùs quàm de ſuo capite curioſum. Vidit iſta, Rhamnuſia illa Nemeſis, quæ inſolentiã fortunæ, arrogantiamq; punire ſolet, ipſumq; Comitem qui literas prodidit repente de ſtatu illo ſuo florentiſsimo ita deiecit, ut ei adnitenti Eyncigero, aula, omnibuſq; aulicis honoribus, & ipſa Vienna Vrbe interdiceretur, & niſi ab Alberto Marchione Brandeburgenſi ad portam uſq; Vrbis deductus fuiſſet, lapidatus erat, in exilium ad paternum ſolum proficiſcẽtem quatuor tantùm equites comitati ſunt, cum aliàs frequentiore Satellitio quàm ipſe Rex cingeretur, tantò intentiùs Auſtriaci curabant, ut illo abſente maximo hominum equorumq́, apparatu, Ladiſlaum in Regnũ Bohemiæ deducerent.

Někteřij a zwláſſtě ſpolečnijcy w těch nevpřijmných raddách a aukladech wůbec to oněm ſměli mluwiti/ žeby ten pád Pán Bůh na něg dopuſtil z té přijčiny/ že geſt on duchownij zbožij a zwláſſtě Raudnicy Stolicy Arcybiſkupſkau ſobě oſobowal/ a mocý gi podmaniti chtěl/ ale takowým neprawým řečem a ſmyſlům lidſkým odpijrá dole pſaná ſmlauwa/ a vſta tak mluwijcým zacpáwá liſt Kunráda Arcybiſkupa Pražſkého/ kterýž wěda o laupežech w Cžechách/ obzwláſſtně yak ſe duchownij Statkowé mocy odnijmagi/ obáwage ſe aby y Stolice Arcybiſkupſké zbawen nebyl/ k Panu Janowi Smiřickému ſe vtekl/ a znage gey býti Muže k ſobě vpřijmného a w Walkách ſkuſſeného/ kterýžby yakémukoli ſpuntowánij nepřátelſkému odolati mohl/ gemu geſt gi w giſté ſummě peněz, totiž we čtyrech Tiſýcých kopách groſſů Cžeſkých s giſtými wyminkami poſtaupil/ přigimagic gey za Ochráncy ſwého y Kapitoly ſwé/ o čemž liſt a ſmlauwa včiněná Léta 1431. důwodněgi wyſwědčuge/ při kteréž přijtomnij byli tito Páni, Jan z Michalowic/ Aleš z Dubé na Genſſteyně/ Meynhard z Hradce/ Herolt z Kunſtátu ſeděnijm na Poděbradech/ Jan z Opočna ſeděnijm na Fraunberce/ Gindřich Berka z Dubé ſeděnijm na Hauſce/ a Petr z Michalowic/ kteřijž wſſyckni pečetě ſwé podlé téhož Arcybiſkupa k těm ſmlauwám přitiſkli. Nad to, widěl gſem Liſt na Pargaméně pſaný/ neporuſſený a ſpečetěný/ kterýž w ſobě to obſahuge/ že Paní Markéta z Michalowic pozůſtalá Wdowa po témž Panu Janowi z Smiřic, a poručnice nad Dětmi a ſtatkem geho od téhož mocně nařijzená/ těch wſſech ſtatkuow podlé ſmlauwy mezy Arcybiſkupem wýš gmenowaným a Janem Smiřickým včiněné Gindřichowi z Rožmberka s giſtým powolenijm Krále Ladiſlawa poſtupuge/ a Gindřich z Rožmberka že geſt tu ſummu peněz w kteréž to Zbožij zaſtaweno bylo/ proti tomu gi položil: Při kterémžto Liſtu pečetě té Paní Wdowy, Zdeňka z Sſternberka Neywyšſſijho Purgkrabij Pražſkého/ Jana Starſſijho z Rapſſteyna/ poručnijkůw gi přidaných, Cžeňka z Klinſſteyna Purgkrabij Pražſkého/ Mateſa z Záhoře/ Petra z Semel a z Račněwſy/ Zdeňka z Prorubé/ Ramſſe z Hradku/ Waňka Hrzka z Sſwidowic/ Oldřicha z Wrbna, přitiſknuté a přiwěſſené zůſtáwa-

gi. A tak z toho ſe vkazuge že ne aukladně neb bezprávně w drženj těch ſtat-
kůw weſſel gmenowaný Pan Jan Smiřický / ale náležitě / to geſt s powole-
njm a na žádoſt Arcybiſkupa y Kapitoly geho, yakž Liſt od téhož daný to w
ſobě obſahuge/a ten napſán geſt w takowá ſlowa wedlé ſmyſlu a řečý wěku
předeſſlého.

My Kunrád z Božý miloſti Arcybiſkup Koſtela Pražſkého/ Stolice
Papežſké Legát/známo činjme timto liſtem wſſem obecně/ a wyznáwáme,
že znamenagice w Zemý Králowſtwý Czeſkého po ſmrti Neygaſněgſſýho
Knýžete a Pána Pana Wácſlawa Rzýmſkého a předřečené Země Krále
wždycky rozmnožitele Rzýſſe/ oſtrými přilyſs vkrutnoſtmi Lidi nemiloſti-
wých a ſlytowati ſe nevmějících/wálky/ſwáry/různice/roztržitoſti/a zbau-
řený řádůw proti řádům/ Stawůw proti Stawům / vmyſlůw proti vmy-
ſlům/neb téhož Králowſtwý bydlitele / Krále ſwého nahoře gmenowané-
ho gſauce zbawený a po hřýchu oſyřený / každý proti každému roztržený/
druh proti druhu nadutý/a druh na druhu žádoſti powýſſený weſpnut/onen
proti onomu powſtawſſe / on onoho wſſeliyak tiſkniſſe/ a onen na onohó ſe
rozlitiw/z Statku y z Těla gey oblupowaſſe / tak že po mnohém rozličných
Kláſſterůw/ Chrámůw a Koſtelůw we wſſech Kragich prwé praweného
Králowſtwý zkaženj /Kapitoly také ſwatého Koſtela Pražſkého naſſych řá-
důw/ſtawůw/ſwobod/bydliſſť a Zbožj zbawenau/nemiloſrdně a nelitoſtiwě
rozehnali/pro něž po tolikých a tak welikých nebezpečnoſti/mnohých a twr-
dých pečliwoſtech naſſych a péči neſčiſlných/ vkrutných neſnazech/pře weli-
kých auzkoſti/také gſauce ztrápenj/zwláſſtě pak bogice ſe/a ſylným myſſle-
ným vſtawičně rozgimagice/chránice/wyſtřihagice/ aby giž praweného Ko-
ſtela Pražſkého a náſs y naſſych Zbožý/hlawný a poſledný Zámek Raudni-
ce/ týmž yakž ſwrchu pſaným naſylim / tak yako y giná Zbožý nám z rukau
wyňat nebyl/pro gehožto wytržený Koſtel Pražſký a Kapitola naſſe/koneč-
ně w nenabyté zlé mohl a mohlaby vpadnauti: ačkoli pro tak weliká puze-
ný/a Kapitoly naſſy giž řečené tak twrdé a klopotné/ yakož powědýno/ ro-
zehnáný/ odňato geſt nám wſſeliké možený Raddy / s Děkanem/ sSſkola-
ſtýkau/a s ginými Kapitoly audy/ wſſak geſſtě péči bedliwau pilný gſauce/
wětſſých a mnoho horſſjch budaucých naſſych putek ſe wyſtřihame/a tak ne-
wyprawenému a nenabytému z těch přýčin a počátkůw přigiti mohlému
zkažený/z Božý pomocy zdráwě a dobře rozmyſlně odolati chtěgice / a přes
to mnohých Vrozených Panůw Země Czeſké Přátel nám milých měwſſe
Raddu/ſhledali gſme Vrozeného Jana z Smiric//w ty čaſy blýzkého nám
ſauſedſtwý bydlenim přiſedlného Statkem y Lidmi/ku podepſaným wěcem
neyhotowěgſſýho a hodněgſſýho: a tak k zachowáný ſwrchu pſaného Hradu
wlaſtný mocý naſſý, neb s takowau ſýlau neb obdrženým čaſto pſaného pro-
tiwenſtwý přetržený naděge nemagice/ano ſe den o dedne wýce a wýce ſmě-
legi a ſylněgi rozmáhá/z přebrzkých tak welikých nebezpečenſtwý wýſtraž-
něgſſý včiněnj gſaucé/ne z omylu neb neopatrně/ale rozmyſlem/tak yak ſme
řekli rozmyſlem dobrým, k zdrawé raddě prwé změněných Panůw/ patřýce
na předgmenowaného Jana z Smiřic w giſtotě wěcy mnohých ſaudem po-
znalého w potřebě a w vzkoſti poſtaweni, za naſſeho zwláſſtnýho wywolili
gſme poručnýka a obráncy/gemužto ſamému z mnohých wybranému/ náš
y náš Hrad Raudnicy s oſtatkem zbožý naſſych poručili gſme a poſtaupili/
plnau gemu moc naſſy y wſſeliké práwo popřegice / a dáwagice Hrad náš
giž gmenowaný ſe wſſemi a wſſeligakými geho přýſluſſnoſtmi a práwy / v-
žitky a požitky aurečnými y ginými/kterýmž bykoli gménem ſwrchu nazwa-

nym by-

ným byli gmenowáni/tak za trwalé naſſeho Těla žiwnoſti, yako po ſmrti držeti/gim wládnauti/gey opatrowati/a to s giſtými wýminkami/yakož Liſt náſs ſwrchu dotklé ſmlauwy prwé včiněné hlaholem Cžeſkého Jazyka pſaný/a naſſý y gmenowaných Vrozených Panůw pečetmi pewně ohražený ſwětlegi to vkazuge: Tak opět wzpomenulým některéhо čaſu prodlenij, když po ſwrchu y weſpod pſaných ſmluw dokonánij/ a gichž yako na hoře dotčeno geſt/potwrzenij/y liſty oboge ſtrany vpewněnij, nadepſanij kalnij a nebezpečnij čaſowé mnoho dále než gſme ſe nadáli/trwalij gſau/ a den odedne vſtawičně wijce a ſmělegi ſe obtěžowali/doſti welikau ſummu peněz yak na zlatých, tak na ſtřijbrných groſſijch, od prwé gmenowaného Jana z Smiřic pro naſſy potřebu přigali gſme a zdwijhli/ a ſkrze něho w budaucým čaſu též nám giné Penijze bez pochyby dané býti magi.

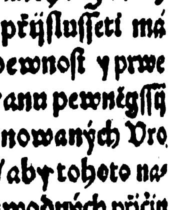
Cžemuž ſrozuměwſſe/a na oprawowánij neb pro zachowánij čaſto gmenowaného Hradu a Zbožij k němu přiſluſſných/od nás gemu yakož giž powěděno geſt poručených a poſtaupených/ welikau Peněz ſummu giſtými důwody giž naloženau/a geſſtě wětſſij naloženau býti magicý/znamenagic a vwažugic/a přigatého Auřadu péči to opatřiti vſylugic/ aby budaucý Kněz Arcybiſkup Náměſtek náſs a čaſto znamenaná Kapitola/ wedlé prwé činěného Zápiſu naſſeho do Země nawracenijm tak welikých ſſkod/ autrat a nákladůw/pro giž řečeného Hradu zachowánij/yak gſme ſrozuměli vtracených/a vtratiti ſe magicých/ přijliſſně obtijženij nebyli/ nowem nowých Smluw zgednánijm/ druhý tohoto Liſtu Zápis nawracenij/ ſſkod a nákladůw budaucýmu Knězy Arcybiſkupowi Náměſtku naſſemu polehčugicý/ dali gſme tak yak ſe podpiſuge obnowiti. Protož zdrawěgſſij opět mnohých Vrozených Panůw Země Cžeſké Přátel naſſych vžiwſſe raddy/ giſtým naſſym wědomijm a wůli/ ſwobodně zapſali gſme témuž na Hradu naſſem a Zbožij ſwrchu pſaném/a tímto Liſtem zapiſugem čtyry Tiſýce Kop groſſůw ſtřijbrných dobrých rázu Pražſkého/s weyminkami tak yak ſe podpiſuge přidanými/ geſtližeby ſe žiwnoſti naſſy w ceſtu wſſelikého Těla putowati přihodilo/ a čaſto pſana Kapitola naſſe s pomocy Božij po čaſých k prwnij ſwobodě a gednotě ſwého Rzádu/Stawu/ a Zbožij ſwých k ſwobodnému požíwánij bylaby nawracená/ yakož pewnau naděgi wěřijme/ tak žeby k vtěſſeným ſwatého Koſtela Pražſkého bydliſſtijm gſauc nawracenij/ radoſtně a weſele gich ſe přidrželi/a přidržijce ſe weſelili/a tak z ſwobodné ſwé gednoty a z gednotné ſwobody/ giného kteréhožkoli Biſkupa na mijſto naſſe Koſtelu Pražſkému ſpůſobiti a wywoliti ſe ſnažili/tehdy napřed prawený Jan Smiřický/tím yakož geſt powěděno ſpůſobem wywoleným a zgednaným Biſkupem Náměſtkem naſſym gſa napomenut/pod ſwau wětſſij giſtotu/yakož prwé ſlijbil geſt a ſlybuge/ dlužen geſt a bude ſummu ſwrchu gmenowaného ſwého dluhu ſkrze nás tohoto liſtu mocý y giſtých hodných a rozumných yakož na hoře zgewné geſt přijčiny geho zapſaného wezma vplně a zdwijhna/ Hradu mnohokrát gmenowaného Raudnice, ſe wſſijm a wſſeliyakým zbožijm k němu přijſluſſným/a po takowých a welikých protiwenſtwijch půtkách pozůſtaweným nám geho poručenijm a poſtaupenijm žádným počtům dluhem nikomu negſa powinen a zawázán poſtaupiti a w moc giž gmenowaného Biſkupa odewzdati bezewſſech odporůw a wýmluw: To také znamenitě a zwláſſtně opětugice, přidali gſme a přidáwáme/ cožkoli z miloſti naſſý a z wlaſtnijho obdarowánij přátelům neb Služebnijkům naſſým obyčegem prwebylých Biſkupůw w poſlednijm naſſem poručenſtwij dáti a ge darowati vſaudilibychom/a auſtně neb napſánijm s pečetij naſſy přiwěſſenijm

 dáti by,

dáti bychom rozkázali/aby to bez odmlauwánij a wſſelikého odpjránj překážky plně a ſkutečně bylo náplněno. Aniž má týž Jan Smiřický Raudnice Hradu a zbožij k němu přijſluſſných zbawen kterakkoli a odlaučen býti/ donižby ginak dokawadžby/ na hoře gmenowaná geho prawého a ſprawedliwého dluhu ſumma gemu w celoſti a vplně nebyla zaplacena / do nižby přátelům y Služebnijkům naſſym wedlé naſſeho poručenſtwij a rozkázanij vplně a cele doſti nebylo včiněno/ſlibugice za nás y za náměſtky naſſe proti tomuto ſwému poručenij poſtaupenij zapſánij, a wſſech tohoto Liſtu kuſuow a článkůw přidanij, žádného nikdý čaſu neodpjrati/ ale to raděgi neporuſſytedlně zachowati/odřijkagice ſe také y náměſtky naſſe wſſeliyakého práwa yak duchownijho tak Swětſkého vſtanowenij a obyčegůw a neb giných wſſeliyakých pomocý/kteréžby a neb kterakžby nám a náměſtkům naſſým proti ſwrchupſaným wěcem neb proti kterémukoli kuſu z nich ſluſſeli a neb ſluſſeti mohli w čaſu budaucým. Pakliby témuž Janowi z Smiřic čaſto pſaného Hradu a Zbožij drženij wládanij a požijwánij kterýmkoli obyčegem bez zaplacenij toho tak ſprawedliwého a rozumného naſſeho zapſánij dluhu kákoli odraženu a odtiſſtěnu býti ſe přihodilo/což bohdéy ſe neſtalo/tehdy tomu Janowi Smiřickýmu plnau a wſſelikau naſſy moc mocý tohoto liſtu dáwáme a půgčugeme lidi ſwrchu pſaného zbožij naſſeho kteréhokoli byliby Stawu neb řádu/ yak na Polijch, ták w Měſtech a w Měſtečkách nebo we Wſech bez wſſeligakých práw/žalob/mocý/ kdežkoli zaſtižené ſtawowati/ gijmati/ a wſſeliyak hyndrowati/tak dlauho dokudžby tohoto naſſeho zapſánij ſkutečnoſti plně a owſſem nedoſáhl. A kdožkoli tento Liſt náš, buď oſoba duchownij nebo ſwětſká dobrau wůli a s powolenijm čaſto gmenowaného Jana z Smiřic neb geho náměſtkůw měl by/tomu práwo přijſlaſſý a přijſluſſeti má wſſech wěcý ſwrchu pſaných: Kteréžto wěcy na ſwědomj a pewnoſt y prwe pſaného Jana z Smiřic a geho náměſtkůw bezpečnoſt a obranu pewněgſſij kázali gſme tento liſt ſpůſobiti/a tak naſſy yakožto dole gmenowaných Vrozených Pánůw Pečetmi ohraditi/tak zagiſtě a k tomu koncy/aby tohoto naſſeho tak řádného a rozumného z giſtých ſprawedliwých a důwodných přjčin y rozmyſlně wydaného zapſánij wſſeliké owſſem bylo vgiſſtěnij / Vrozené Pány ze gména dole položené hnutijm wlaſtnijm vſaudili gſme za dobré/ge žádati/aby Pečetě ſwé k těmto wěcem a podlé Pečetj Arcybiſkupſtwij naſſeho přiwěſyti a přidati rozkázali,

A my Jan z Michalowic/Aleſs z Dubé na Genſſteyně / Meynhard z Hradce/Herolt z Kunſtátu a na Poděbradech/Jan z Opočna na Fraumberce/Gindřich Berka z Dubé a na Hauſce/ Petr z Michalowic ſeděnijm tudij/ známo činijme ſkrze toto pſanij k prozbám neypoctiwěgſſijho w Kryſtu Otce Knijžete Kunráda/Arcybiſkupa Koſtela Pražſkého / a Stolice Papežſké Legáta předpowěděného/že gſme pečetě naſſe z giſtého naſſeho wědomj k tomuto Liſtu přiwěſyli/na wjru a ſwědectwj wſſech wěcý ſwrchu pſaných.

Datum Raudnicij Auno 1431.

Ten Pan Jan Smiřický měl Manželku Pani Markétu z Michalowic/od kteréž pozůſtali dwa Synowé/Wácſlaw a Gindřich/Smiřičtj z Smiřic.

Pan Wácſlaw z kterého Rodu Manželku pogal

to ſe na ten čas wyzwěděti nemohlo/ ač geſt wěc giſtá že Manželku měl/ neb ſplozena geſt z ni Dcera gediná gménem Magdaléna / kteráž ſe potomně

doſtala

doſtala w Stawu Manželſký Panu Mikulaſſowi Kaplijři Duchcowſkému z Sulewic.

Pan Gindřich Smiřický / druhý Syn P. Jana Smiřického

Pan Gindřich Smiřický / druhý Syn P. Jana Smiřickýho / býwal na ſlužbě při Cýſaři Frydrychowi s nemalau wděčnoſti a pochwalau / yakž wyprawuge Liſt gmenowanéo Cýſaře / pſaný Německým Jazykem / pod Pečetij Cýſařſkau wiſucý / w kterémž ſe dokládá: Poněwadž Cýſař Vrozenoſt a ſtarožitnoſt Rodu geho ſeznal a ſhledal / magjc w vwážený wěrné a pilné ſlužby od téhož činěné / že gey za Pána Swaté Ržijſſe wyhlaſſuge a wyzdwijhuge / tak aby on y s Dědicy a budaucými ſwými / ſwobodný a korauhewný Swaté Ržijſſe Pán (Německý frey Panner Herr) pſáti ſe mohl / a od giných wſſech takowým Tytulem ctěn byl. Dotčený Liſt v Pana Jaroſlawa Smiřickýho widěl gſem giſtě neporuſſený / a magjc gey w rukau / přečetl gſem ho / kteréhož datum geſt w Wamdernachu / Léta 1475. w Pondělij poſt Dominicam Oculi.

Téhož Liſtu potwrzowal Wladiſlaw Král Czeſký giným Mageſtátem ſwým témuž Panu Gindřichowi y potomkům geho na čaſy wěčné / kterýž geſt pſán řečij Latinſkau / a odemne na ſkrz přečten. Datum Anno ut ſuprà 10. Octobris.

Widěl gſem y giný Liſt gmenowaného Krále Wladiſlawa / též Latinſkau řečj pſaný / Léta 1477. a témuž Panu Gindřichowi ſwědčijcý / gehožto ſmyſl geſt takowý:

Wladiſlaw z Božij milosti Czeſký Král / Margkrabě Morawſký / Lucemburſké a Slézſké Knijže / a Margkrabě Lužické. Známo činjme tímto naſſym Liſtem wſſem wůbec / kterak žádoſtiwý gſauce k budaucýmu dobrému / Koruně Králowſtwj a důſtogenſtwj naſſeho proſpěti / y magjce také doſtatečnú wědomoſt o opatrnoſti a rozſudku Vrozenéo Gindřicha z Smiřic / wěrného naſſeho milého / wywoliwſſe geo k Panſtwj naſſemu ſſeſti Měſt přiſluſſegjcých k Koruně Králowſtwij naſſeho Czeſkého / na mijſtě naſſem s lidem wálečným gey gſme wyſlali / a to ne ſkrze omyl a nerozſſaffnoſt / ale s giſtým rozmyſlem / a naſſym konečným wědomijm a wůli Králowſkau / dáwáme témuž Gindřichowi a poſtupugeme wládařſtwij y wſſelijakau moc s Měſſtiany / Poddanými / y ſewſſemi w gmenowaném Panſtwj ſſeſti Měſt poſtawenými / činěnj / gednánij / w ſwornoſt vwedenij / wedlé zdánij ſwého / pokoge y příjměři vſtanowenij / kterýžto pokog my ſami včiniti / zgednati a ſrownati bychme mohli / geſtlibychom přijtomnj byli / ſlibugijce ſlowem naſſym Králowſkým to ztwrditi a zgiſtiti / cožbykoli ſkrz gmenowanéo Gindřicha w dotčeném Panſtwj naſſem ſſeſti Měſt gednáno / ſrownáno / a načemkoli zawřijno bylo / yakž ſluſſij na ſpůſob prwnj Králowſký / pod naſſj Pečetij Králowſkau / kterauž k Liſtu tomuto přiwěſyti gſme rozkázali / genž geſt dán w Praze / w Pondělj před památkau Swatých Filipa a Jakuba / Apoſſtolůow Páně / Léta 1477. Naſſeho Králowſtwij Léta ſſeſtého.

Vmřel pak předřečený Pan Gindřich z Smiřic Léta 1478. a pocho-

wán w Liſy/ kteréhozto Panſtwj w držený byl. Měl Manželku Paní Kateřinu Maſſtěwſkau z Kolowrat/ genž byla po ſmrti geho Wdowau let množſtwj/ a tu Paní Kateřinu porodila Markéta z Plawna/ kterauž připomjnagý paměti rozličné/ yako Měſta Liſy/ gemuž ſwobody na giſté wěcy ſpůſobila/ a paměti Koſtelný/ kteréž platy ročnými a ſtálými ſſtědroty ſwé opatrowala. Po ni zůſtali čtyři Synowé/ Jan/ Albrecht/ Zygkmund a Jaroſlaw ginák Gindřich/ a Dcer ſedm/ gmenowitě Eliſſka/ kteráž byla dána Panu Přechowi z Czeſtic/ w Létu Páně 1487. a vmřela w Létu 1499. w Sobotu před prwnj Neděli Adwentnj: Anežka/ Lidmilla/ Markéta/ Johanka/ Magdaléna/ Anna/ tři dané byli do Klaſſtera w ſſeſti Měſtech/ nedaleko od Zitawy/ kdež Panna Johanka a Panna Anna w Klaſſteře řečeném Libenthal/ a Panna Magdaléna w Morgentalu/ w Panenſké neporuſſenoſti zemřeli.

Panna Anýžka odewzdána byla neyprwé za Manželku Panu Girýkowi Hraběti z Guttnſſteyna na Zámku Znogemſkém/ a gſauce potomně Wdowau/ pogala ſobě Pana Samuele z Hradku.

Pannu Lidmillu wzal k Stawu Manželſkému Pan Bernhart z Waldſſteyna a na Krupce/ Neywyšſſý Mincmeyſtr Králowſtwj Czeſkého/ Pán wſſech ctnoſtí plný/ s nimžto zplodila Pana Albrechta a Pana Jana z Waldſſteyna/ a ten Pan Albrecht byl Otec Pana Jana z Waldſſteyna/ Neywyšſſýho Komornýka Králowſtwý Czeſkého.

Po ſmrti prwnýho Manžela/ wzala ſobě Pana Gindřicha Hrabě z Guttnſſteyna na Neyſſtatle a Pffalcu/ když gi ten vmřel/ doſtala ſe za Pana Girýka Křineckého z Ronowa.

Panna Markéta zaſnaubená Panu Czeňkowi Sſkworeckýmu z Klinſſteyna a na Sſkworcy/ s nimžto měla gednoho Syna pozůſtalého Pana Gindřicha/ kterýž w Vherſkém tažený/ proti auhlawnýmu Nepřýteli gména Křeſtianſkého/ gſauc poſlednj toho Rodu/ zahynul.

Léta Páně 1467. předſtýragý některé paměti Pana Hynka Smiřického na Smiřicých/ a od toho nachází ſe Liſt daný Nějakému Sſtěpánowſkému na giſté Dědiny/ gehož datum geſt na Smiřicých Anno ut ſuprà, w Neděli před Božým Tělem. Měl Manželku Paní Kateřinu z Miletína/ gegižto Liſt tolikéž ſe ſpatřuge/ potwrzugic témuž Janowi Sſtěpánowſkému Zaſſeſſtu od Manžela gegiho: Při něm geſt gegi Pečet/ a mimo tu přitiſknutá y Pečet Pana Czeňka z Křečowa. Datum Anno 1476. w Pátek po S. Prokopu.

Pan Jan Smiřický a na Hauſce/ Syn Ney-

ſtarſſij Pana Gindřicha gmenowaného, a Pani Kateřiny z Kolowrat/ měl ſobě danau Manželku Pani Worſſylu Bochowcowu z Slézſka/ s kterauž ſplodil třij Syny/Gindřicha Ladiſlawa Wácſlawa/a třij Dcery Magdalénu / Johanku / a Annu.

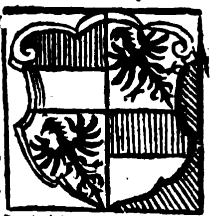
Panna Magdaléna doſtala ſe Panu Janowi Wančurowi na Giřicých/ a gſauc po ně Wdowau/s druhým Manželem Panem Jaroſlawem Běkowſkým z Sſebiřowa znowu w Staw manželſký wſtaupila.

Panna Johanka w Panenſtwij vmřela / a třetij Seſtru Pannu Annu pogal Pan Mikuláš Wančura na Giřicých/ Syn ſwrchu pſaného Pana Jana/kterýžto Pan Jan Cžlowěk rozumný a včený, wolen gſa na Purgkrabſtwij Pražſké / vmřel a pochowán w Liſý w Koſtele / kdežto na Hrobě geho geſt napſaný takowý text:

Anno 1506. Sabatho ante Purificationem, obijt Generoſus Dominus Dominus Iohannes de Smiricz, hic ſepultus &c. Orate pro eo.

Pan Gindřich Smiřický Starſſij Syn Pana Jana Smiřického měl Manželku z Foytlandu Pani Funu z Tettowa/od kteréž byl Syn Hans Wylim/genž byl vmřel bez pogaté Manželky zůſtáwage Panicem/a Dcera Kateřina/ kteráž dána w Staw Manželſký Panu Janowi Mikuláſſowi Haſinſſteynſkému z Lobkowic.

Druhého Syna po Panu Janowi Smiřickým totiž Pana Wladiſlawa byla Manželkau Pani Anna z Tettowa/Seſtra předepſané Pani Funy z Tettowa/kteráž gemu porodila dwa Syny Zygmunda a Wácſlawa/wůbec gmenowaného (Pan Waněk z Smiřic,) a dwě Dcery Orſſylu zaſnaubenau Panu Joáchymowi Běkowſkému, Matku Pana Gindřicha Běkowſkého/genž byl žiw tehdáž když gſem tuto Knihu ſpiſowal/ a pſal ſe z Sſebiřowa a na Logowicých a druhau Markétu / kteréžto Manželem byl Pan Arnoſſt Haſinſſteynſký z Lobkowic a na Walči.

Pan Zykmund Smiřický za mladoſti wěku ſwého dán od ſwého Streyce Pana Jaroſlawa Smiřického k poſluhowánij Kardynálowi Trydentſkému Panu Kryſtoffowi Madrucowi / a gſauce gednoho čaſu na Moři ſe dwěma Streycy téhož Kardynála proti Turku wyprawen geſſtě w mladoſti ſwé přiſſel w ruce Pohanům/o němž tak zagatém nic giſtého nenij geſſtěli žiw pozůſtáwá / čili vkrutnoſti Tureckau zahlazen geſt.

Bratr pak geho mladſſij Pan Wácſlaw Smiřický ginak Pan Waněk gezdijc z mladoſti po ſlužbách Wogenſkých/a zwláſſtě proti Pohanům ſſtiaſtněgi hrdinſtwij ſwé wykonáwal/neb nebyl owſſem

 pak od

yat od Nepřjtele yako Zygkmund/ale gſauc zraněný w Hlawu/ a protož w ſluchu nedoſtatečný vmřel bez Manželky w Czechách / mage wěku ſwého okolo ſſedeſáte Let/a pochowán w Koſtele Lſtiborſkém blizko Klinčowa.

Třetij Syn Pana Jana Smiřickýho P. Wáceſlaw/nemage tolikéž Manželky/bez Dědicůw z tohoto Swěta ſeſſel.

Pan Albrecht Smiřický druhý Syn P. Gindřicha Smiřickýho a Pani Kateřiny z Kolowrat/ žiw byl při Dwoře Krále Vherſkého Mathyáſſe drahně let/ ſtatečně a hrdinſký w Wálkách proti Turku y giným Nepřatelům ſe chowagic/pročež y od Krále znal k ſobě welikau láſku/ ale yak ſrozuměl že on proti Czeſkému Králowſtwij Wálku zdwijhnauti mijni/nechtěge proti Wlaſti ſwé bogowati / čaſně od Krále žádal odpuſſtěnij/kteréž když obdržel/nawrátil ſe do Czech na Dědictwij ſwé/ žiw gſa na Zámku ſwém Liſy až do Léta Páně 1505. na gehožto Hrobě w Koſtele Liſeckém tento nápis pozůſtáwá. Anno 1505. in die Sanctæ Apolloniæ obijt Generoſus Dominus Dominus Albertus de Smirzic, hic ſepultus.

Bratr dotčeného Pana Albrechta P. Zygmund Smiřický a na Skalách/třetj Syn Pana Gindřicha Smiřickýho a Pani Kateřiny z Kolowrat/gſauce téměř geſſtě w Dětinſkém wěku/dán na ſlužbu do Vher k Biſkupu Waradinſkému. Přihodilo ſe pak že nynij řečený Biſkup wzáctný dar a Preſens od pěkných Koni a giných drahých wěcy Králi Matyáſſowi odeſlal/a přitom wyprawen za Edlknoba k Králi Mathyáſſowi y Pan Zygmund Smiřický/wedlé giných Mládenečkůw Stawu Panſkého a Rytijřſkého / a tak obadwa Bratřij / totiž Pan Albrecht a Pan Zygmund byli při ſlužbě Krále Vherſkého Mathyáſſe. A když Albrecht z oznamené přijčiny odgel z Vher/Pan Zygmund gſa yako w Dětinſké mladoſti/ tak dalece ſe na to nerozmeyſſlege/ před Králem Mathyáſſem ſe ohlaſyl / byť to wſſe což w Czechách má za Dědictwij ſtratiti měl / že od Krále nepogede. Wděčná welmi byla ta řeč Králi/ač od mladého člowěka mluwená / a toho k wyrozuměnij hned ſe mu pod Králowſkau wjrau zawázal/že gey chce takowau miloſti Králowſkau obdařiti/oby on ſám wice Statku měl nežli magi w Czechách wſſyckni Páni Smiřičti. A vznáwage láſku Králowſkau Zygmund/zůſtal w Vhřich tak dlauho/až y Řeč Czeſkau zapomenul/a až y Král Mathyáš vmřel / potom teprwa ſe do Czech nawrátil k Dworu Krále Wladiſlawa/gemužto pozorugic na Službu/pogal ſobě Manželku z Rodu Panůw z Boſkowic a z Czerné Hory/ale ona w brzkém čaſu magice ſpolu gedinkého Syna vmřela y s nim.

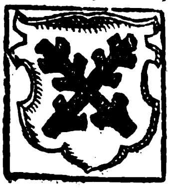

Pan Jároſlaw ginák Gindřich čtwrtý Syn P. Gindřicha Smiřickýho vmřel nemage Manželky / yakož wſſyckni Bratřij gmenowaného Pana Zygmunda bez Dědicůw ſeſſli / krom geho ſamého/ kterýž po ſmrti prwnij Manželky z Boſkowic wzal ſobě druhau / totiž Pannu Kunku z Fictum a z nowého Sſumburku/s kterúž ſpolečně žiw byl do pa

deſáti

deſáti let/a ta byla Dcera Paní Anny Marty z Mildorffu/ magic Prabá-bu Paní Annu z Wolffsdorffu.

Od něho a od gmenowané Kunky z Fictum poſſlo oſm Synůw a oſm Dcer/ yako Markéta kteráž dána potomně Zygmundowi Brozanſkému/ Kateřina Bernhartowi Žehuſſyckému/ Anyžka Wácſlawowi Kordulowi/ po gehož ſmrti zaſnaubená Panu Janowi Geſtřibſkému/ a Panna Salomena odewzdána za Manželku Panu Cženkowi Mičanowi z Klinſſteyna a z Roſtok/ Purgkrabětí Hradu Pražſkého/ po kterémž když gſem tuto Kniehu pſal Wdowau zůſtáwala.

Žiw byl také na ten čas Syn gegi Pan Frydrych Mičan/ a pſal ſe z Klinſſteyna/ z Roſtok a na Jamným.

Giné pak Dcery čtyry gmenowitě Maryána/ Sydonya/ Johanka a Lidmilla/ pomřeli gſau w nepoſſkwrnoſti Panenſké.

Swrchu pſaný Pan Zygmund z Smiřic o němž

ſe mnohé a dobré paměti ſpatřugi/ umřel magic wěku ſwého let oſmdeſáte/ a pochowán w Koſtele nedaleko od Zámku Skal řečenémi Teyn: třij toliko z Synůw geho totiž Pan Jaroſlaw/ Pan Albrecht a Pan Gindřich let doſpělých doſſli. O těch tehdy poněwadž ginij w mladoſti pomřeli, paměť tuto pozůſtawijm/ kladauce ſtarſſijho Pana Jaroſlawa napoſledy/ gehož žiwot a Služby oznámim/ neb za mé pamětij žiw byl.

Pan Albrecht Smiřický Syn Pana Zygmunda

Smiřickýho a Paní Kunky z Fictum/ kterému ſe bylo doſtalo Panſtwij Náchodſké a Miletinſké: měl Manželku Paní Hedwiku z Hažmburka/ Dceru někdy Pana Jana Zagice z Hažmburka/ kterauž byla porodila Kněžna Minſtrberſká/ Dcera Kniežete Karla Minſtrberſkého/ a ta porodila gemu Syna Wácſlawa a tři Dcery/ gmenowitě Pannu Maruſſku/ genž byla Manželkau Pana Wylima z Waldſſteyna/ a s ním giž žiwa na ten čas nepozůſtáwá/ Pannu Annu a Pannu Kateřinu.

Panna Anna ſpogená byla Stawem Manželſkým s Panem Albrechtem z Rodu a Kmene Panůw Slawatůw.

Pannu Kateřinu pogal k ſtawu Manželſkému Pan Jan Lukáſs z Žerotijna/ po gehožto ſmrti wdaná za Pana Jana z Křijčan. Ty pak gmenowané Dětí Pana Albrechta Smiřického po ſmrti geho/ Pan Jaroſlaw Bratr téhož ſwrchu pſaný měl w ſwém opatrowánij/ s nimiž yako wlaſtnij Otec nakládal/ Statky gegich rozmnožil a rozſſijřil/ a gich potom Synům giž doroſtlým poſtaupil.

Syn Pana Albrechta Smiřického Pan Wácſlaw

na Náchodě a na Sſkworcy/ přigew z Včenij ze Wlach/ do Země Sſtyrſké ſe obrátil ke Dworu Arcyknijžete Karla/ gehožto za některý čas byl Mundſſeňkem.

Léta potom Páně 1587. oblijbil ſobě za Manželku Pannu Dorotu z Sſternberka/ Dceru Pana Ottagara Holického z Sſternberka a na Liſſtně/ s kterauž žiw gſa toliko ſſeſt Let/ umřel při Swátku ſwatého Wawřince/

Léta 1593. pochowán w Koſtele Náchodſkém / wedlé Těla Pana Otce ſwého/zanechaw dwa Syny/ totiž Albrechta/Wáclawa/a Dceru gménem Kateřinu.

Nynij dotčený Pan Otec geho Albrecht od Cýſařůw Kžijmſkých a Králůw Czeſkých y od Země w mnohých wěcech a newo-lech potřebowán a wyſylán/Léta 1566. gſauce y proti Turku Nepřijteli s Cýſařem Maximiliánem druhým w weřegném Tažený w Vhřijch/ yak ſe odtud nawrátil/brzo potom vmřel/a pohřben w Koſtele Náchodſkém.

P. Gindřich Smiřický z Smiřic na Skalách/

na Warowě a Horčicých/neymladſſij Syn Pana Zygmunda Smiřického/a Paní Kunky z Fictum / odán byl s Paní Eliſſkau z Wald-ſſteyna/Dcerau někdy Pana Jana z Waldſſteyna/a na Hrad-ku nad Sazawau/Neywyſſſijho Komornijka Králowſtwij Czeſkého. Gſauc pak tolikéž od Cýſařůw a Králůw Cze-ſkých w Zemij potřebowán/ y z Země wyſylán/ Léta 1568. vmřel/a w Koſtele Rowenſkém kterýž Teyn ſlowé podlé Pa-na Otce ſwého pochowán.

Po něm Synowé třij Pan Zygmund/ Pan Jaroſlaw Jan/ a Pan Al-brecht Wladiſlaw/zůſtali / a Dcera gedna Manželka Pana Jaroſlawa z Wartmberka gménem Anna Kateřina.

P. Zygmund Smiřický z Smiřic na Skalách/

Dubu a Frydſſteyně G. M. C. Radda / Syn neyſtarſſij téhož Pana Gindřicha/ yak byl dán ſkrz Pana Jaroſlawa Streyce a Po-ručnijka ſwého ke Dworu neyprwé Cýſaře Maximiliána/ tak až do Rudolffa druhého toho gména Cýſaře panowánij/ na Auřadě Mundſſeňkſtwj zůſtáwal a zů-

ſtáwa/pogal ſobě za Manžel-ku Paní Hedwiku z Hazmbur-ka/Dceru Pana Giřijho Zagi-ce z Hazmburka a na Mſſe-ném/ od kteréž byli potomko: za čaſu prácy mé w wěku geſſtě mladém tito / ſtarſſij Syn Jaroſlaw/ Eli-ſſka Kateřina Dcera/potomně Gindřich/ Giřj a Albrecht/a Markéta Dcera

Wlaſtnij Bratr téhož Pana Zygmunda Pan Jaroſlaw Jan z Smiřic a na Aulebicých/ Rudolffa druhého z Božij milo-ſti Cýſaře Kžijmſkého Mundſſeňk/ hned z mladoſti ſwé náchylný ke wſſem chwalitebným ctnoſtem a Panſkým ſkutkům/ do cyzých Zemij ſe progijždige ſwětſkých přjběhůw ſkauſſel/a gſa několik let w Zemij Tyrolſké při Arcyknij-žeti Ferdynandowi / témuž w mnohých wěcech platných ſlaužil/ až po-tom nawrátiw ſe do Czech na Dědictwij a dijl po Otcy ſobě naležegicý/ při Dwoře Cýſaře Rudolffa druhého w Auřadě Mundſſeňkſtwij trwal / mage ode wſſech Lidij yakožto Pan k gednomu každému přjwětiwý/poſtawy krá-

ſné a ſpanilé/ láſku welikau a přjzeň: A hle když ſſtiaſtně ač s mnohým nebezpečenſtwjm mnohé Kragijny progel/ tu teprwa w Wlaſti milé to ſſtěſtj zrádně w neſſtěſtj proměněno geſt/ nebo Léta Páně 1588. w nocy w Pátek po Božjm Wſtaupenj/ w Menſſjm Měſtě Pražſkém/ neſſtiaſtným pádem k welikému aurazu přiſſedſſy/ od něho y vmřel/ a tim netoliko Přátely ſwé/ ale y ty wſſecky gimžto známy byl/ k weliké wzbudil žalosti a ljtosti/ pochowán w Menſſjm Měſtě Pražſkém/ v Swaté: Mikuláſſe/ yakž Kámen nad hrobem geho y Epitaphium pěkně ozdobeným textem to vkazuge.

P. Albrecht Wladiſlaw Smiřický z Smiřic na Hořicých a Aulibicých/ Arcyknjžete Maximiliána Komornjk/ yak na Včenj do cyzých Zemi byl dán k progjžděnj gich/ až do let wěku ſwého giž proſtředngho/ obzwláſſtnj měl náchylnoſt/ pročež gich progel množſtwj a ſhljdl w dobrém ſſtěſtj. Byl w Taženj s gmenowaným Arcyknjžetem Maximiliánem do Polſký y ginde. Měl Manželku Vrozenau Pani Barboru z Lobkowic.

Wýſe gmenowaný P. Jaroſlaw Smiřický z Smiřic a na Koſtelcy nad černými Leſy/ Klučowě a Koloděgich/ ꝛc. Cýſaře Kžjmſkého Rudolffa druhého Radda/ a Dworu geho yakožto Krále Cžeſkého Hoffmiſtr w Králowſtwj Cžeſkém/ byl Neyſtarſſjm Pánem w tom Rodu/ ſtatkem y poklady nad giné mnohé bohatý. Narodil ſe okolo Léta Páně 1516. žiw gſa w mladoſti chwalitebně ke wſſem Heroitſkým a Rytjřſkým ctnoſtěm náchylný/ w nichžto y Léta ſwá ſtráwil. Měl Manželku Vrozenau Pani Katežinu z Hažmburka/ Dceru někdy Vrozeného Pana Jana Zagjce z Hažmburka na Budyni a na Mſſeném/ kterauž byla porodila Pani Markéta Kněžna Minſtrberſká/ Dcera Pana Karla Knjžete Minſtrberſkého/ po niž dwa Synowé a dwě Dcery w dětinſtwj pomřely. Byla ta Pani w ſtawu ſwém Wdowſkém prawá Judyth/ žiwot ſwůg Panſký náležitě wedauc.

Léta Páně 1540. když Cýſař Karel toho gména pátý/ w Nydrlantu Měſſtany Měſta Gentu pro gegich prowiněnj na hrdle treſtati dáti měl/ k kterémuž také Ferdynand Bratr geho toho čaſu Král Cžeſký gel/ Pan Jaroſlaw Smiřický s týmž Králem Ferdynandem z ſwé ſwobodné wůle také tam táhl/ gſauc očitým ſwědkem těch wſſech wěcy kteréž ſe w Gentu dáli.

A když gmenowanj Potentátowé Kžjmſſtj Cýſař Karel a Ferdynand proti Hanuſſowi Frydrychowi Knjžeti a Kurfirſſtu Saſkému wogenſký táhli/ gey porazyli a gali/ Pan Jaroſlaw gmenowaný gſauc Mundſſenkem Krále Ferdynanda w témž taženj byl/ a po obdrženj wjtězſtwj/ tu hned w poli s ginými od Cýſaře Karla na Rytjřſtwo paſowán. Což ſe dálo Léta 1547.

Digitized by Google

Druhého pak Léta/ to geſt 1548. Arcyknjže Maximilián/ Syn Krále Ferdynanda/ gel do Hyſſpanye/ aby pogal za Manželku Marygi/ Dceru Cýſaře Karla/ s nimžto ſe wypravil y Pan Jaroſlaw Smiřický/ propuſſtěn z gmenowaného Auřadu od Krále Ferdynanda.

Toho čaſu Otec geho Pan Zygkmund Smiřický vmřel/ pročež Pan Jaroſlaw muſel ſe do Czech nawrátiti/ aby yakožto neyſtarſſý mezy Bratry/ Statky Dědičné k ſprawowanj přigal/ což y včinil/ yak ſe nawrátil/ přegew Zémi Wlaſkau a Framſkau.

Léta Páně 1543. Cýſař Ferdynand Dceru ſwau Arcykněžnu Alžbětu Králi Zygkmundowi Auguſtowi Polſkéͦ w Staw Manželſký zaſnaubenú poctiwě odeſlal/ s mnohými ginými Pány / mezy kterýmiž byl Pan Jaroſlaw Smiřický. Potom když druhau Dceru Arcykněžnu gménem Kateřinu téhož Cýſaře Ferdynanda/ týž Král Sygismundus Auguſtus Polſký w Staw Manželſký bral / Léta totižto 1553. ten též Pan Jaroſlaw wypraven byl s ni od Ferdynanda Cýſaře do Krakowa/ kdež přýtomen byl y při Swadbě y při Korunowánj/ Léta Páně 1550. když Arcyknjže Maximilián z Hyſſpanye do těchto Kragin s Manželkau ſwau ſe nawracowal/ gſauc giž na Králowſtwý Czeſké wolen/ wygelo proti němu z Czech/ z Morawy/ z Slézſka/ z Vher/ z Rakaus/ množſtwý Panůw až do Genue/ mezy nimiž y čaſtokráte gmenowaný Pán počten geſt / yakož tolikéž podlé Pana Wratiſlawa z Pernſſteyna a giných / wyprawen od téhož Maximiliana z Mantue do Rzýma k Papeži Juliowi z Rodu de Monte, aby gey gménem geho nawſſtýwil.

Na giné tolikéž pilné a znamenité gednánj/ Legacy/ na Rzjſſké Sněmy/ na Swadebnj Weſelí/ na Rytýřſké činy/ odewſſech čtyř Cýſařůw/ totiž Cýſaře Karla/ Cýſaře Ferdynanda/ Cýſaře Maximiliána/ a Cýſaře Rudolffa/ Arcyknjžat Rakauſkých potřebowán byl/ od Léta 1540. až do tohoto čaſu/ ſlaužjc Domu Rakauſkému/ kteréhož gſem tuto Knjhu ſpiſowal/ pročež y gich Cýſařſkau milosti byl obdařen: Jako Léta 1558. od Cýſaře Ferdynanda do Saudu Zemſkého doſazen/ od Cýſaře Maximiliána Marſſalkem Dworu Králowſtwý Czeſkého včiněn / při kterémž Auřadě trwal ſſeſtnácte let/ počnauc od Léta Páně 1570. od Cýſaře Rudolffa Hoffmiſtrſtwj Dworu Králowſtwý Czeſkého přigal/ vžjwagjc toho Auřadu až do toho čaſu/ kteréhož gſem ſe s Knjhau tauto obýral.

Giné mnohé a wzácné paměti o tom Rodu Panůw Smiřických ſe nacházegj/ kteréž na rozličných mýſtech w těchto Knjhách položené gſau.

Czaſto gmenowaný Pan Jaroſſlaw Smiřický/ k budaucý památce a k welikému proſpěchu Rodu ſwého / Panſtwý ſwá a Statky wſſecky Kſſafftem toliko gednomu Streycy ſwéͦ/ totižto Panu Zygkmundowi Smiřickýmu/ yakožto Pánu po ſobě toho Rodu neyſtarſſýmu/ do geho ſmrti k vžjwánj a k mocnému wládnuti odkázal/ nařizugjc to/ aby wždycky neyſtarſſý z Panůw Smiřických každý toliko do ſmrti/ wſſak bez vgmy a ſſkody budaucýho držitele těch Statkůw vžjwal/ dokawádž ten Kmen a Rod Panůw Smiřických na ſwětě trwati bude/ opatřiw y to doſtatečně/ aby žádný z Panůw Smiřických nemohl ſe o ten Statek ani s žádným ſmlauwati/ ani gey prodáwati/ zaſtawiti/ darowati neb měniti/ tak yakož o tom w Dckách Zemſkých Kſſafft geho zřetedlně wyſwědčuge.

Vmřel pak Léta Páně 1597. w Auterý po ſwatém Martinu/ a pochowán w Koſtele při Zámku Koſtelcy/ tu kdež ſobě ſám pohřeb dal za žiwobyti ſwého připrawiti.

Digitized by Google

O Erbu a Rodu ſtarodáwném Panůw a Hrabat z Guttnſſteyna.

Kapitola XVII.

Hlas geſt mezy Lidmi a wůbec wěřeno/ žeby Páni z Guttnſſteyna Hrabaty a Pány ſlauli / okolo Léta 780. na kterýžto Tytul Hrabſtwij od Cýſaře Frydrycha prwnijho gmenowaného Barbaroſſa, žeby konffirmacy Předkowé gich wzali Léta 1163. čemuž yá owſſem wjru dáwám/ yakožto Lidem wijry hodným/ ač gſem takowého Mageſtátu neb konffirmacy newiděl. Syce geſſtě toho čaſu Hrabata kreowanij nebýwali/ ale toliko ti ſe pſáti mohli Comites/ kteřijž měli začátek ex origine Regum vel Principum.

Widěl gſem poznamenáno w gedně pamětij/ že P. Buryan z Guttnſſteyna měl w drženij ſwém tyto Hrady, gmenowitě/ Nenkthl/ Fluſemberk/ Petrsburk/ Rabſſteyn/ Chiſſe/ Točnjk/ Nectiny/ Rensberk

Bělau/ Gutſſteyn/ Táchow / Přjbram / Račow/ a Sſwamberk / ale yakby to dáwno bylo nenÿ doloženo. O tom Panu Buryanowi prawÿ že měl Manželku z Rodu Pánůw z Ortnberka/ gehožto ſamého porodila Kolowratowna: od té pak Paní z Ortnberka zůſtal byl Syn/ Pan Wolff Hrabě z Gutnſſteyna/ kteréhož když ženil Pan Buryan/ požádal od gednoho každého z Rychtářůw Poddaných ſwých gedno Tele k Swadbě / a ſhromážděno gich 1700, tolikéž od každého Mlináře Poddaného ſwého požádal gednoho Wepře/ a ſneſſeno gich 500. z čehož ſe weliké bohatſtwÿ předkůw Rodu toho vkazuge. Odpočÿwá pak Tělo gmenowaného Pana Buryana w Kláſſteře Táchowſkém.

P. Wolff Hrabě z Guttnſſteyna

měl Manželku Paní Anna z Raupowa/ Dceru Paní Markéty z Klinſſteyna na Pořičÿ/ Neſwěticých/ a Žiákowě/ kteréžto Tělo pochowáno geſt w Plzni w Kláſſteře Boſáckém.

Zanechal dotčený Pan Wolff toliko gednu Dceru Pannu Markétu/ kterážto potomně dána byla P. Wáclawowi Sſwÿhowſkému z Ryžmberka/ genž byla žiwa Léta 1571. yakž gegi kſſafft wyſwědčuge pſaný nazeytři po S. Filipu a Jakubu/ w němžto nařÿzeni gſau Poručnÿcy / Pan Petr Wok z Rožmberka na Bechyni a Wittnberce/ P. Gindřich Hrabě z Guttnſſteyna a na Nepomyſly/ Pan Kryſtoff Raupowſký z Raupowa a na Pořičÿ Vgec gegi/ a Pan Jan Dluhoweſký z dlauhé Wſy a na Záwlekowě,

O P. Albrechtowi

děge ſe zmÿnka w některých pamětÿ/ že gě byl Neywyšſſÿm Mincmeyſtrem Králowſtwÿ Cžeſkého/ a pſal ſe na Kolÿně/ a zaſtawil Mělnÿk Zámek ſwůg zápiſný Panu Kryſtoffowi z Wartmberka/ w půl pátu Tiſÿcy kopách Miſſenſkých/ zč.

O tom Rodu nemohlo ſe nic wíce wyhledati/ wſſak nic méně na rozličných mÿſtech o něm ſe zmÿnka děge.

O Erbu a Rodu Panuw z Wrtby ſtarodawném/ kterýž znamenij Rytijřſkého tak yak Páni z Guttnſſteyna vžijwagij.

Potomcy wěku tohoto Páni z Wrtby/ wyprawugj předky ſwé wlaſtnj býti ony wzneſſené Pány/ kteřijž ſe pſáwali z Mělnijka/ o nichž mnohé pamětij wzáctné w Králowſtwij tomto pozůſtáwagij.

W Létu Páně 892 w liſtu 60 v Hágka/ připomijnagij ſe z Rodu toho Oſoby takto:

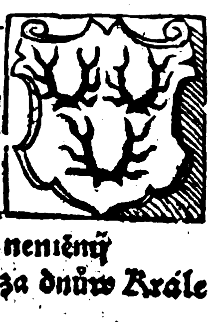
Lidmilla Kněžna, welmi nábožná Pohanka, porodila Bořiwogowi Syna/ gemuž gméno dáno Spitihněw: K pozwal Bořiwog na hody radoſtné Slawibora Bſſowſkého Hraběte, Muže welmi wzáctného/ též y Lidoſlawy Manželky geho, Rodiče Lidmilli Kněžny/ s mnohými Wládykami a Zemany na Wyſſehrad/ ꝛc.

W Liſtu pak též Kronyky 62. téhož Slawibora ſnažnoſt ſe wyprawuge/ kterauž měl k Knijžeti, nakloňugijce myſl Czechůw k Bořiwogowi/ s gijnými mnohými z ſtrany Bořiwogowé/ kteřijž chtěli ten prchliwý lid vkrotiti pěknými ſlowy a lahodným napomijnánijm/ a Slawibor byl geſt yako prwnij mezy nimi/ ꝛc.

Pana Hroznatu Liſt nynij doteené Kronyky 186. při Létu 1152. wypiſuge těmito ſlowy:

Geden z Panůw Czeſkých welmi znamenitý a yako prwnij, gméně Hroznata/ wyprawil ſe wedlé giných bogownijkůw na Paut do Geruzaléma/ a wezl s ſebau Kápi zlatě, perlami drahými nákladně ozdobenau/ kterauž dal wdělati za žiwobytij ſwého Biſkup Gindřich/ a před ſmrtij poručil gi Hroznatowi, aby ſkrz něho na hrob Kryſta Pána položena byla/ což on včinil/ a ſpůſobiw tam giné a giné wěcy, w dobrém zdrawj téhož Roku domu ſe nawrátil.

Toho Hroznaty geſt wěčná památka Kláſſter Chotěſſowſký/ nákladem geho wyſtawený ke cti a chwále Panu Bohu: kdež ſe geſſtě Hrobowé Rodu toho s nápiſy ſpatřugij/ a geden geſt takowý.

Anno Domini 1196. hic ſepulta eſt Domina Domina Voyſlava Illuſtris Comitis, Domini Domini Hroznatæ templi & Monaſterij fundatoris, ſoror, a na hrobě mramorowém takowý geſt Erb, yakéhož y nynj vžijwá Kláſſter Chotěſſowſký.

Z těch tedy Panůw kmene počátek Rodu ſwého býti prawij Páni z Wrtby/ a toho přigmij w Rodu ſwém nikdý neniěnij

O Panu Petrowi z Wrtby nacházými pamět/ že geſt za dnůw Krále Wácſlawa darowal něgaký plat Kláſſteru w Plaſých.

Toho čaſu kterého ž gſem tyto Knijhy ſpiſowal/ žiw byl z Rodu toho Syn Pana Sezymy z Wrtby/ Pan Jan z Wrtby a na čerweném Hrádku/ kterýž měl dwa Syny/ Jana Hroznatu z Wrtby/ a Wácſlawa z Wrtby a na Gindřichowicých.

O Starodáwném Rodu a Erbu Panůw z Bibrſſteyna/ w Czechách/ w Slezſku a w Polſſtě.

Kapitola XVIII.

WEdlé wypſánӱ Kronyk ſtarých a pamětj rozličných ten Erb přineſſen geſt z Helwecӱ, neb z Kragin Sſweycarſké do tohoto Králowſtwӱ/ w kterémž ſlawny Hrabata z Bibrſſteyna/ magӱce giž prwé od Knӱžat a li Králůw tytul ten ſobě daný / nimžto ge y Hyſtorycké Pӱſma gmenugӱ/obzwláſſtně pak Cromerus, kteréhož tuto ſlowa kratӱčce připomenu.

Po ſmrti Krále Wácſlawa / totižto Léta Páně 1305. Wladiſlaw řečený Loktek Králowſtwӱ Polſké mocý opanowati vmӱnil / k němužto gedni ſe y přiwinuli / ale druzý, yako obywatelé welké Polſky, při Gindřichowi Knӱžeti Glogowſkém ſtáli/a že giž wětſſi byla ſtrana Loketkowa/a k němu wӱce a wӱce ſe gich hrnulo / Gindřich wyſlal Hrabě Jana z Bibřſſteyna s Wogſkem/aby wſſj možnoſtj odporné Poláky na ſwů ſtranu obrátil/yakž o tom wypiſuge dotčený Hyſtoryk takto:

Quod cum accepiſſet Henricus, Ioannem Biberſteinum Comitem, cum

cum Exercitu ad revocandos ad officium Polonos miſit. Cui venienti Poſnaniam, Cives authore Premeko quodam, portas Vrbis aperuêre, præſidiumq; ſuſcepere. A quo in Prælatos & Canonicos, domosq; eorum ſævitum eſt, quod cum Vladiſlao ſentirent, & Nicolaus cognomento Samotula Archidiaconus Poſnanienſis interfectus eſt. Ad cætera verò ſubigenda pergente Biberſteino, Dobrogoſtius Samotulius cognomento parvus, Thomiſlai Palatini Poſnanienſis iam defuncti filius, gente Nalencius, cum Polonis occurrit, initoq; prælio, multis utrinq; cæſis, ad extremum victoria potitus eſt. Inde præſidium Sileſiorum Poſnania ejectũ: in cives quod Henrico faverant, & occaſionem malorum, quibus Sacerdotes affecti ſunt, præbuiſſe videbantur, ea pæna ſancita, ne liberi eorum in collegia Baſilicarum, ſeu Cathedrarum Epiſcopalium, cooptarentur, reciperenturve. &c.

Pokládagj ſe tolikéž w giných pamětech w počtu giných Hrabat Páni z Bibrſſteyna, od mnoha Set let/ yakž ſe o tom w Zrcadle Morawſkém doložilo y oznámilo/ kterýj Rodowé a w kterém Kragi takowého Erbu a Tytule vžjwagij.

Magij pak Hrabata a Páni z Bibrſſteyna červený Korál na zlatém Poli/ a ti genž gſau w Sléſku na zeleném/ čehož přjčinu doſtatečnau wyzwěděti gſem nemohl/ ač wſſickni gednoſteyného Helmu vžjwagij/ yakž od potomkůw zpráwa nyně dána geſt.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytuláře/ žiw byl Pan Karel z Bibrſſteyna na Děwijně a Forſſtu/ G. M. Cýſařſké Radda/ Heytman welikého Knjžetſtwj Glogowſkého/ a Neywyžſſj Mincmeyſtr w Králowſtwj Czeſkém. Vmřel potomně zanechaw Syna Adama z Bibrſſteyna na Děwijně a Sſtranowě.

O Erbu a Rodu ſtarodawném Panůw Purgkrabůw z Donijna/ w Králowſtwij Czeſkém/ w Slezſku y ginde.

Kapitola XIX.

ROd Panůw z Donijna geſt welmi ſtarožitný w Králowſtwij Czeſkém/ kterýž ſe pýſſj Purgkraběmi/ a počátek ſwůg magij ex Gallia Narbonenſi, quæ Provincia Romanorum eſt à Braccis villoſæ veſtis genere appellata, quibus peculiariter, eius Provinciæ homines utebantur. Geſſtě tam w těch Kraginách mnoho ſe Lidij nacházý toho Erbu wzáctných a wzneſſených. Prwnij Předek Erbu a Rodu tohoto řečený Aloiſius, gſa w wogſſtě Karla welikého Cýſaře proti Saſſům/ do těchto Kragin přigel okolo Léta Páně 806. neb 7. Byl pak s čáſtkau wogſka zanechán na Mezech Saſkých a Mýſſněnſkých y Czeſkých na

Zámku řečeném Donijn / kterýž potomně s mnohými přináležitoſtmi potomkům geho pro znamenité ſlužby od giných Cýſařůw dědičným a wěčným

Práwem dán. Potomně když Králowé weliké Wogny s Miſſňany y s Saſſý wedli/ oni při ſtraně Cžeſké zůſtáwali/ wěrnoſt Cžechům we wſſem zachowáwagijce: Kterijž když poraženij byli/ přes celý Rok třij Páni z Donijna na Zámku Donijnu zmužile ſe bránili/ a když naděge žádné nebylo že by gey obrániti mohli / dwa z Zámku s welikau neſnázy podzemnijmi průchody wyſſli/ třetij pak ſpolečně y s Zámkem od Nepřátelůw w niweč obrácen/ a tam zahynul. Z těch dwau Panůw z Donijna/ geden k Králi Cžeſkému/ druhý k Knijžeti Glogowſkému ſe obrátil: Ten genž byl při Králi Cžeſkém / doſtal za náhradu Zámek Grawenſſteyn/ a druhý genž byl při Knijžeti w Slézſku/ darem wzal od Knijžete Kraſſyn/ kterýž až poſawád w držení Rodu tohoto pozůſtáwá. Těm tehdy kteřijž w Slézſku bydlegij/ mnohé paměti ſwědčij/ kteréž obſſijrně/ popřegeli Pán Bůh dalſſijho zdrawij/ při ſpiſowánij činůw Slézſkých ſe připomenau.

Mathæus Dreſerus Iſagoges Hiſtoricæ parte quarta fol. 614. o těchto Pánich činij zmijnku těmito ſlowy: Ludouicus Imperatoris Ludouici pij filius, Germaniæ Rex factus eſt Anno 843. hic Germaniā omnem tenuit inter Rhenum & Balthicum Mare, atq; adeo Duringiæ, Haſsiæ, Saxoniæ, Slauorum, Miſsniæ & Herciniæ Dominus fuit. Ab hoc quidam Conradus Comes Dynaſta Donenſis conſtitutus fuit, qui primus Pontem in Albi

ubi

Digitized by Google

ubi Dreſdam allabitur faciendum curauit, & vectigal a tranſeuntibus exegit, ab eo igitur tempore, Vectigalis ille Pons fuit Donenſibus Dynaſtis uſq; ad Auguſtum Electorem Saxoniæ, qui Vectigal illud ſoluto pretio in ſuam poteſtatem redegit. Ti Páni yakým potom způſobem Tytul ſobě proměnili / že pro titulo Comitum, titulum Purgrauiorum doſtali / toho gſem dogjti nemohl.

Zámek Donjn podlé Cžeſkých Kronyk odňat byl Léta 1118. A potom Léta 1121. wedlé Hágka w Liſtu 166. mezy Cýſařem Gindřichem a Wladiſlawem Knjžetem ſkrz Přátely gednáno bylo přátelſký o Hrad Donjn / aby zaſe k Knjžetſtwj Cžeſkému byl nawrácen. Cýſaři owſſem toho ſe nezdálo včiniti / ale Raddy Cýſařſké k tomu radili / prawjce: Miloſtiwý Cýſaři / wſſak wám ten Hrad nenj k žádné potřebě / a kdyžkoli bude chtjti, Knjže Cžeſké geho dobude a gey obdržj. J odpowěděl Cýſař: Poněwadž mne oto Přátelſký žádá Knjže Cžeſké, chcy to pro něho včiniti / a tak geſt zaſe přiſſel ten Hrad w ruce a w moc Knjžat Cžeſkých / kterýž k rukám Panůw z Donjna byl odewzdán / yakž ſe to w pamětech rozličných vkazuge / že geho w držení byli až do naſſeho wěku.

Georgius Fabricius Chemnicenſis in Annalibus Vrbis Miſniæ, lib. 1. fol. 34. circa Annum 1206. o gednom Pánu z Donjna mluwj w ſmyſl takowý. Litem quæ inter Præſulem & Burgravium Donenſem exorta eſt, Ditericus Marchio Miſnenſis, eodem Anno componit.

V téhož Hyſtoryka w liſtu 38. při Létu 1246. nacházým zmjnku o gednom Pánu z Donjna, takowau: Innocentus Epiſcopus Seruus Seruorũ Dei, Venerabili Fratri Magdeburgenſi Epiſcopo, & dilecto Filio Præpoſito Seburgenſi, ſalutem &c. Dilecti Filij, Miſnenſes, ſuam nobis tranſmiſẽre querelam, quod Burgravius de Donin, ipſos quadã poſſeſſione ad ſuã Eccleſiam pertinente ſpoliavit, iniuſtè Caſtrũ ibidem ædificare præſumẽs, ideoq; diſcretioni Veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quaten⁹ præfatum Burgravium, ut ablata reſtituat conquerentibus, vel exhibeat juſtitiam coram vobis, monitione præmiſſa per cenſuram Eccleſiaſticam, Appellatione remota, cogatis: Teſtes autem qui nominati fuerint, ſi ſe gratia, vel odio, vel timore ſubtraxerint, per eandem diſtrictionem Appellatione poſtpoſita, compellatis veritati teſtimonium perhibere, nullis literis Veritati & juſtitiæ præjudicantibus, ſi quæ apparuerint a Sede Apoſtolica impetratæ. Quod ſi ambo his exequendis nequiveritis intereſſe, tu Frater Archiepiſcope, ea nihil ominus exequaris. Datæ Lateran: 4. Non. Iunij, Anno Pontificatus noſtri quarto.

Tolikéž In Hiſtoria Miſnenſiũ Epiſcoporum čte ſe o Panu Ottowi z Donjna / Hendrycha Purgk: z Donjna Synu / kterýž nějaké darowánj včinil Hendrychowi Biſkupu Miſſněnſké⁹ / genž byl wolẽ na Biſkupſtwj / Léta 1230.

Zapanowanj Cýſaře Frydrycha / Otto Purgkrabě z Donjna Koſtel w Donjně ku památce Panny Marye poſtawiti dal.

W též Kronyce Miſſněnſké památka pozůſtáwá o Panu Jonáſſowi z Donjna / poznamenaná ſlowy těmito: Ionas vero Dynaſta & Burgravius Donenſis, circa Annum 1313. feudalia iura cuidam Nobili de Goſa contulit: a z toho znát ge býti dáwnými Pány.

Mezy Liſtmi Panůw z Raupowa nacházý ſe pamět o Paní Anežce Donjnce / takowá:

Bohunek z Klinſſteyna ſeděnjm w Koſtelcy / Albrecht Beſſkowec z

Beſſkowic/a Smýl z Obřiſtwy/giſtcy dluhu dole pſaného Vrozené Paní Anéžce z Donjna Manželce Pana Rudolta z Betce oſm ſet kop gro: čeſſkých: Rukogmě Pan Hynek z Waldſſteyna ſeděnjm na Skalách / Pan Beneš z Kolowrat, ſeděnýjm na Kotčowě / Pan Gindřich Berka z Dubé / Pan Hynek Sſkoda z Waldeka/Pan Záwiſs z Klinſſteyna / Panoſſy / Jan z Liblic na Liblicých/Jan Semička z Semčic/ Peſſyk z Chráſtu ſeděnýjm w Struhách/Jan řečený Wodětad z Sekeřic/ ſeděnýjm w Zdčchowicých / a Mikulaſs ze Wſſetat.

Zkažen byl potomně wýš gmenowaný Zámek Donýjn/tak yakž giné pamětj wyprawugj/w Létu 1402. což ſwědčý důwodně

Dreſerus, dokládage y přjčinu zkaženj těmito ſlowy: Anno 1402. Arx Donin deſtructa eſt à Marchione Miſniæ propter Colaphum ipſi à Dynaſta Donenſi inflictum, cùm Marchio inter ſaltandum Conjugem Donenſis Dynaſtæ eximia pulchritudine præditam, oſculatꝰ eſſet. Hanc enim ignominiam ulturꝰ Marchio Donenſem circumſediſſe & evertiſſe dicitur. In obſidione verò Vxor Dynaſtæ à Marchione fertur petiiſſe, ut ſibi poteſtatem faceret efferendi ex Arce, quicquid humeris ſuis portare poſſet. Annuit Marchio & Theſauros ſuos eam exportaturam eſſe putavit, at ea, ſpretis alijs omnibus, liberos humeris ſuis & pediſequarum impoſitos extulit, quod ſpectaculum admiratione & plauſu dignum fuit. Inde reliquos eſſe Generoſos Dominos de Dona, paſsim in Bohemia, Sileſia & Boruſſia nonnulli ſcribunt. Alij verò ad familiam Nobilem Corbiciorum cauſam deſtructæ Arcis referunt, valuit enim hæc familia opibus & authoritate: Donenſium verò Burgraviorum tanta erat potentia, ut quatuordecim Nobiles, feuda ab eis accipere cogerentur. Hinc ergo facilè odium mutuum inter Donenſes & Corbitios exarſit, quod aliquandiu tacitis diſcordijs contentum tandem in gravem offenſionem erupit: Accedebat odium acerbum, quod tàm Boiemiæ Rex Ioannes quàm Miſniæ Marchio in Donenſem habebant. Hanc itaq; facultatem lædendi, quæcunq; tunc dabatur, arripuerunt Corbicij, & armis Donenſem oppugnarunt, eumq; ſuperatum, fortunis omnibus expulerunt.

Dwa Pány z Donýjna připominagý pamětý

Koſtela Pražſkého/z nichžto geden Léta 1403. do Koſtela Farnjho w Newwenrodu darowal platu hotowého dwě kopě gro: a druhý dal čtyry hřiwny. O čemž latinſký text s doloženým gména gjch geſt takowý.

Erectio Altaris Corporis Chriſti & S. Vrſulæ, & vndecim millium Virginum in Eccleſia Parochiali in Neuvenrod &c. Otto & Venceſlaus fratres, Domini de Donin, duas Sexagenas groſſorum unus, alter quatuor marcas dederunt, donaverunt. Anno ut ſuprà.

Mikulášowi a Geſſkowi Panům z Donýjna

Bratřjm wlaſtnjm/ſwědčj Mageſtát Zygkmunda Cýſaře/w kterémž on dotčené dwa Bratry/Hrabaty z Donjna gmenuge/a ten geſt pſán ſlowo od ſlowa w tento rozum:

My Zygkmund z Božý milosti Řjmſký Cýſař/ꝛc. wyznáwáme že gſau před nás předſtaupili Mikuláš a Geſſek Bratřj Hrabata z Donjna/ wěrný naſſi milj/a nám pokorně oznámiwſſe za to proſyli/abychom gim tuto njže pſaná Léna po předcých gjch/kteráž nám a Králowſtwj Cžeſkému podáwati náležj dopřjti miloſtiwě ráčili/totižto Zámek a Hrabſtwj Donjnſké ſewſſemi ſwobodami, požitky, práwy, y ſewſſý mocý nad Stawem Rytjřſkým,

Wládyckým, y Lidem obecným, a weypowědmi ſwobodnými práw / y též s Lénem duchownjch y ſwětſkých manſtwj, s Weſnicemi, Cly, Dwory, Leſy, s ſſtwánjm, Ryb lowenjm, y ginými wſſemi přináležitoſtmi/ yakž od ſtarodáwna w ſwých mezech a Hranicých zůſtáwá/ tak a tu, kde woda Likewic řečená ſe začjná a do Labe wpadá, na proti Horā a giným Cžeſkým Leſům. W tom ohlédagjce ſe my na wýſs gmenowaných Mikuláſſe a Geſſka powolné a wěrné ſlužby / kteréž nám a Korunē naſſý Cžeſké wždycky činili / y potomnē činiti budau neb mohau/ gjm ta wſſecka Zbožj, Zámky, a Hrabſtwj Doninſké ſewſſjm tim napředgmenowaným práwem a Panſtwjm pod Léno poddáwáme a propůgčugeme mocý Liſtu tohoto/ tak yakžto propůgčowati podlé práwa můžeme/ na potomné čaſy ſpolu y s Dědicy a budaucými gegjch pod Lénem mjti, držeti, a užjwati, tak yakž práwo Lennj vkazuge/ y to wſſecko čehož gſau předkowé gjch w drženj byli/ a na ně od ſtarodáwna připadlo/ bez gednoho každého překážky, wſſak nám bez ſſkody. Též gſme také z obzwláſſtnj naſſý miloſti, gmenowaným Mikuláſſowi a Geſſkowi wſſecky a gedné každé liſty Prywilegia a Zamfeſſty/ které na ty dotčené Zámky a Hrabſtwj Donjnſké od Předkůw naſſých Králuow Cžeſkých měli, potwrditi a obnowiti ráčili/ potwrzugem a obnowugem mocý naſſj Králowſké Cžeſké miloſti, y mocý liſtu tohoto/ a chceme tomu, aby při tom y na potomné budaucý čaſy zůſtawenj býti mohli/ a těch Zbožj wſſudy dokonále užjwali a drželi bez wſſeliyaké překážky. Datum w Moſtu pod Mageſtátem naſſjm na den Mladátek / Léta Páně 1423. Králowſtwj naſſjch Vherſkého 24. Řjmſkého 2. Cžeſkého 1.

Liſty Panůw z Hazmburgka při Létu Páně

1445. předſtjragjc Pana Hlawáče z Donjna a z Grinberka / genž byl přjtomen když Pan Plichta z Zérotjna prodal Panu Oldřichowi Zagicowi z Hazmburka půl Twrze Zérotjna/ a polowicy wſſeho Zbožj k té Twrzy přináležegjcýho ſewſſjm práwem, tak yak byl někdy on ſám toho doſtal po Bratru ſwém Panu Jaroſlawowi: k tomu přitiſkli Pečetě ſwé tito Páni, Pan Gindřich z Michalowic Neywyžſſj Komornjk Králowſtwj Cžeſkého/ Pan Gindřich ze Stráže/ Pan Lew z Rožmitálu / Pan Oldřich Medek z Waldeka/ a Pan Hlawáč z Donjna. Actum w Pátek před Swatým Kaliſtem/ Anno ut ſuprà.

In Hiſtoria horrendi diſsidij duorum Fratrum, Friderici Septemuiri & Vilhelmi Ducis Saxoniæ, zmjnka geſt o gednom Panu z Donjna/ při Létu Páně 1447. že totižto Wůdcy byl s Panem z Sſternbergka/ nad lidem tím / kterýž wyſýlal do Weſtffalie Dytrychowi Arcybiſkupu Kolinſkýmu na pomoc Wylím Knjže Saſké/ kteréhožto lidu z Cžech/ z Sas a z Durynſgu/ ſhromážděno bylo Praporcůw ſſedeſáte.

Arnoſſt Kurffirſt a Albrecht Bratřj Knjžata

Saſká/ žadagjc Albrechta Margkrabete Brandeburſkého Liſtem njže položeným/ aby podlé žádoſti Krále Wladiſlawa/ mezy nimi a Pány Donjnſkými/ o Purgkrabſtwj Donjnſké k wyſlyſſenj té Pře Rok položen byl/ a mezy obema ſtranami aby rozſudek ſprawedliwý byl včiněn/ kteréhožto Liſtu tato geſt Kopie:

Služba náſſe Přátelſká / a cožmy libého a dobrého můžem po wſſecky čaſy/ Vrozené Knjže Sſwagře milý. Jakož před čaſy s Neyganěgſſjm Knjžetem Panem Girjm w ty čaſy Králem Cžeſkým ſlawné paměti/ a Wyſoce Vrozenými Knjžaty/ Panem Frydrychem a Panem Wylimem Weywodami Saſkými/ Landgkraběmi Durynſkými/ Margkraběmi Miſſenſkými/ Otcem naſſym milým/ a naſſym milým Strecem/ dobrowolně

 wolně

wolné Smlauwa včiněná geſt / w kteréžto Smlauwě mezy giž gmenowa-ném naſſym milým Otcem ſlawné paměti a Pány Donijnſkými / gich naříkánij a žádanij / kteréž oni proti nim a proti nám magij / o Zámek Donjn / na giž gmenowaného Krále Giřijho / a na waſſy láſku k weypowědij dáno gt / wedlé zněnj gednoho Artykule w té Smlauwě napſaného / kterýž teď s tímto Liſtem poſýlame / a rozum té Pře geſſtě nedokonaný / a my proto nynj napomenuti gſme / abychom to dokonati mohli / geſſto my toho také žádáme: a poněwadž Král Giřj ſlawné paměti / na něhož ta Pře s wámi ſložená geſt / giž dáwno ſeſſel / nic méně tomu nechť na ſſkodu nenij / neb gſme tu Při na Neygaſněgſſij Knijže a Pana Wladiſlawa Krále Czeſkého Pána naſſeho milého a Vgce / tím způſobem yako na Krále Giřijho s wámi pro rozſudek wložili / a na čem ſe láſky wáſſe ſneſau / na tom že přeſtati chceme: Protož geſt naſſe Přátelſká a dobrowolná proſba / aby wáſſe láſky s gmenowaným naſſym milým Panem Vgcem Králem Wladiſlawem / tu wěc na ſebe přigali / a ſtranám Rok položili / a po wyſliſſenij Pře / weypowěd náležitau / a nález mezy námi a Donijnſkými včinili / tak aby ta wěc k mijſtu ſwému přigijti mohla / za což láſkam waſſym přátelſký ſe odſlužowati powinni budeme. Datum w Moſtě / w Neděli Cantate, Léta 1482.

Liſt Krále Ludwijka k Giřijmu Knijžeti Saſkému / Landgkraběti Durynſkému a Margkraběti Miſſenſkému / na žádoſt Frydrycha a Jana Panůw z Donijna pſaný / obſahuge w ſobě obſýlánj Knijžete dotčeného před ſwau Králowſkau miloſt / a ten znj w rozum tento:

Wěděti láſce waſſy dáwáme / že Vrozenij wěrnij naſſy milý / Frydrych a Jan Purgkrabata z Donijna předſtaupiwſſe před nás / na nás gſau wzneſli a nám oznámili / kterakby gim Purgkrabſtwij Donijnſké ſe wſſemi přináležitoſtmi a Zbožij nijže doložené / totiž Weyſnſſteyn / Dypeswald / Rotleba / Hamry / Rhynigſſteyn / Libenthal / Weſnice před Leſy / Cla w Radenburgku / Práwo Zemſký w Drážďianech / Lilkenſſteyn / Hedenau a Peſſwic / Leno w Rocbrodě / ſe wſſym přijſluſſenſtwijm a Manſtwijm / podlé Práwa / yakožto prawým Dědicům náleželo / k tomu ſprawedlnoſt mjti prawijce / a nás při tom ponjženě žádali / abychom waſſy láſku proti nim práwně obeſlali / čehož gſme dotčeným Purgkrabatům z Donijna dle ſprawedlnoſti / poněwadž gmenowané Purgkrabſtwij Donijnſké / s giným přijſluſſnoſtmi / nám a Koruně Czeſké Manſtwijm poddáno geſt / ſluſſně odepřijti nemohli. Protož waſſy láſce / yakožto Manu / a těch Manſtwj držiteli gmenugeme a pokládáme den / žádáme a obſýláme waſſy láſku k Pátku po S. Michalu Archandělu neyprwé přijſſtj / abyſſte ſe před námi a Raddami naſſemi zřijzenými / proti nim čaſto pſaným z Donjna / na Hradě naſſem Pražſkém / w prawý čas Saudu / buď w wlaſtnij oſobě ſwé / aneb ſkrz dokonalé plnomocnijky nagijti dali / a proti dotčeným Purgkrabatům z Donijna podlé Práwa ſtáli a odpowijdali: My pak po wyſliſſenij žalob a odporu gedné y druhé ſtrany / rozſudek ſprawedliwý včiniti chceme / pakliby ſe která ſtrana nagijti nedala / nic méně ſtraně kteráž ſe w tom poſluſſně zachowá / má ſe ſtáti to což ſprawedliwého vznáno bude. Datum w Praze / w Neděli před S. Gilgijm / Léta Páně 1522. Králowſtwij naſſych Vherſkého a Czeſkého 7.

Liſt Cyſaře Ferdynanda k Heytmanům Králowſtwij Czeſkého pſaný připomjná tolikéž gmenowané Pány z Donjna těmito ſlowy:

Co ſe pak Vrozených Frydrycha a Jana Streycůw z Donjna

dotyče/ yakž nám o gich ſprawedlnoſt a gednánj od Oſwjceného Pana Ciſtého Knjžete Saſkého Geho láſky odpowěd dána geſt/ z Cedule této/ kterauž poſýláme/ tomu wyrozuměgte/ a protož to týmž Donjnſkým oznamte/ aby ſe wěděli čím ſprawiti/ 2c. Ten Liſt pſán byl Léta 1530. Při koncy téhož doloženi gſau/ Adamus de Noua Domo Cancellarius, Venceſlaus Doctor, a nápis neb Tytul téhož Liſtu geſt takowý:

Vrozeným a Statečným, Janowi z Wartmbergka a na Zwěřeticých Neywyſſjmu Purgkrabj Pražſkému / Wogtěchowi z Pernſſteyna a na Pardubicých Neywyſſjmu Hoffmiſtru / Radſlawowi Bekowſkýmu z Sſebjřowa a na Libechowě, Neywyſſjmu Pjſaři / Wolffowi Planknarowi z Khynygſpergku Podkomořjmu Králowſtwj Czeſkého/ Heytmanům naſſým téhož Králowſtwj wſſem ſpolu/ aneb některému z nich wěrným milým.

Vkazugj to pamětij/ že nad Wogſkem Německým

kteréhož bylo pět Tiſýc gizdných/ a dwadceti Tiſýc pěſſých, od Jana Kazymjra Palatyna proti Nawarſkému do Frankreychu wyprawenémi/ Heytmanem byl Pan Fabián z Donjna/ a to při Létu Páně 1587.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal/ žiwj byli tito Páni z Donjna w Slézſku.

Pan Gindřich Purgkrabě z Donjna na Hercogſwaldu a Witkendorffu G. M. C. Radda a Heytman Glogowſký. P. Abraham Purgkhrabě z Donjna na Wartmberku/ Bralině/ a Kraſſyně/ ſwobodný P. Rytjř zlatého Rauna/ Řjádu S. Girij Jerozolimitanſkého/ Cýſaře Rudolffa toho gména druhého Radda/ Neywyſſj Heytman nad gjzdnými/ a wyſſj Luſacie Landffoyt/ tolikéž Maximiliána Arcyknjžete Rakauſkého Radda a Komornjk/ kterýž w několika Legacých potřebowán byl/ yako k Králi Polſkému/ k welikému Knjžeti Moſkewſkému Bořiſſowi Fedorowicowi, cum amplisſimis mandatis/ k kterémuž po druhé s tytulem welikého Legáta/ quod antea in hac aula contigit nemini/ nynj od G. M. C. wyſlán /armis & litteris clarus. Gſauc při Arcyknjžeti Maximiliánowi/ když proti Polákům bogowáno/ byl Neywyſſjm nad lidem gizdným z Knjžetſtwj Glogowſkého shromážděném/ w Létu pak 1595. tolikéž nad ſſeſti Sty gjzdnými Heytmaně w Vhřjch včiněn/ a náſledugjcýho léta; od Wlaſti ſwé Země Slézſké za Heytmana nade wſſjm Wogſkem/ to gt nadpůl druhým Tiſýcem gizdných/ a nad třemi tiſýcy pěſſých, y nad gizdnými Luſackými z poručenj Cýſařſkého wyhláſſen/ kterýžto Auřad Roku druhého pro neſpůſobnoſt zdrawj odewzdal. Progel Kraginy mnohé/ a shlédl rozličné obyčege gegjch, we třech čáſtkách ſwěta/ yako w Europě/ w Azyi a w Affrice, w mladém wěku při Knjžeti Kryſtoffowi Mikuláſſowi Radiwilowi k Božjmu Hrobu ſe wyprawil, s newelikým towaryſſtwem proſſel pauſſtě Arabſké/ y Horu Synai ſpatřil / yakž o tom obſſjrněgj wyprawuge Itinerariũ gmenowaného Knjžete Radiwila / a obſſjrněgj o tom w Kronyce Slézſké ſe doložj. Zde pak w Králowſtwj Czeſkém žiwj byli z rodu toho podlé Tytuláře, Frydrych Purgkhrabě z Donjna; Gindřich Purgkrabě z Donjna na Benátkách. Jaroſlaw Purgkrabě z Donjna. Jan Purgkrabě z Donjna na Zehuſſycých. Gindřich mladſſj Purgkrabě z Donjna. Wácſlaw ſtarſſj Purgkrabě z Donjna/ Syn geho Pan Frydrych z Donjna; kterýž měl Manželku Pani Izialdu z Martinic/ s kterauž bral ſlib Léta 1602. we dni Maſopuſtnj. Wácſlaw mladſſj Purg: z Donjna a na Zehuſſycých.

Digitized by Google

O Erbu a Rodu Panuow a Hrabat Sſlikůw z Paſaunu a z Lokte.

Kapitola XX.

W Létu Páně 1415. Kureus, ten kterýž wypiſuge ex occaſione upáleným Miſtra Jana z Huſynce / o Panu Kaſſparowi Sſlikowi / genž byl Kanclé řem třij Cýſařůw / činij zmijnku takowau / fol. 120.

Scribitur autem Virum Generoſum, virtute præſtantem Caſparum Slykium, qui fuit Cancellarius trium Imperatorum, & negotijs illis nomine ſui Cæſaris intererat, aſſurrexiſſe, cum decretum in Husſum & Hieronymum Apoſtolos depravatæ fidei, pronunciaretur, & teſtatū eſſe, non aſſentiri ſe perfidiæ Sacerdotum. &c.

Pan Sſteffan Sſlik Hrabě z Paſaunu a z Lokte, ſtatečně proti Turkům bogugijc, zahynul w bitwě při Ludwijkowi Králi Uherſkém / yakž o něm Lupač takto mluwij:

Anno Domini 1487. Stephanus Sſlik Comes, naſcitur hora 3. pomeridiana, qui cum Anno Chriſti 1516. autor fuiſſet colendæ (de ritu &

cultu) Vallis Ioachimicæ Oppidi non ignobilis in Bohëmia, & rē metallariam ubi conſtituiſſet, poſt annos decem fortitèr pro Patria contra Turcos dimicans, unà cum Rege Hungariæ Ludovico, occubuit, Anno 1562. Aetatis verò ſuæ 39. Témuž Epitaphium doložil toto:

Pannoniæ Regis non proſpera ſigna ſecutus
Sſlicorum Stephanus nobilitate potens;
Occubuit magnis generoſum pectus in armis
Atq; peregrinam ſanguine tinxit humum.
Aeterna fælix cum Chriſto vivit in aula.
Quiſquis pro vera ſumpſerit arma fide.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytuláře žiwij byli z Rodu toho Albrecht Sſlik z Holeyče Hrabě z Paſaunu a z Lokte a na Wintiřowě.

Abundus Sſlik z Holeyče Hrabě z Paſaunu a z Lokte a na Heyneſgrinu G. M. C. Radda a Jagrmeiſtr w Králowſtwij Czeſkém. Ferdynand Sſlik z Holeyče Hrabě z Paſaunu a z Lokte/ G. M. C. Radda zřijzená nad Appelacý. Filip Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte. Frydrych Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte na Hauſſteyně a Plané. Girzijk Arnoſſt Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte. Kryſtoff Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte na Falknowě a Daupowě. Sſebeſtyán Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu z Lokte a na Bečowě. Sſteffan Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte a na Neydeku. Wiktoryn Sſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu a z Lokte a na Hemrogrinu.

O Starodáwném Rodu a Erbu Panůw Moráckých/ a giných wſſech kterij takowéhož Erbu vžijwagij.

Kapitola XXI.

POčátek Erbu tohoto nacházým za kralowánij Pohanſkých Králůw w Morawě/ kdež až poſawad gſau mnozý wzáctnij Rodowé pod týmž znamenijm/ ano y w Slézſku a w Polſſtě ſe ſpatřugij/ kteřijžto wſſyckni od gednoho předka poſſli/ tak yakž w Zrcadle Morawſkém oznámeno geſt. Ale že o to gde aby ſe ſrozumělo yaké znamenj Rytijřſké na této ffigůře wykonterffektowané geſt, potřeba vkazuge/ y tuto něco o tom promluwiti.

Rytijř negaký a práwě wyſokoſtj poſtawy ſwé Obr, přibral ſe z dalekých Kragin ke Dworu Krále Morawſkého s neginým aumyſlem, gednom aby

hrdiny

hrdiny Morawſké (o nichž mnoho ſlyſſel) zprobowal/ okazugjce před Králem wyſwědčenj mnohá od Knjžat a Králůw rozličných/ že wſſudy nade-

wſſemi s welikau ctj a pochwalau wjtězſtwj ſlawné obdržel. Což vſlyſſew Král yakožto wálečný Pán, nechtěl aby Rytjřſtwo geho zahanbené býti mělo/ poraučege Rytjři dotčenému prodleti/ obeſlal wſſecken Dwůr ſwůg s přjſným rozkázánjm aby ſe wſſyckni Rytjři a Páni před oſobau geho poſtawili/ a Muže toho ſláwy žjzniwého, pro kterauž ſe tak daleko geti nelenowal/ naſýtili.

Na rozkázánj Králowſké a Mandát přigeli mnozý/ gſauce hotowj gedenkaždý z nich s Obrem wſſeliyakým ſpůſobem ſe potkati/ kterýž auffage w ſjlu ſwau a w wyſokoſt těla/ pohrdal wſſemi/ a yako za ničemný a bázliwý Lid wſſecky Rytjře ſpatřené pokládal.

Mezytim pozwáno Rytjřſtwo k obědu Králowſkému/ a ten Obr wyſokoſtj myſli nadutý ſpolu y s nim/ podlé kteréhož Král při Stole poſadil Saula, Mužjčka owſſem newelikého/ ale w zmužiloſtj a w ſjle dobře ſkuſſeného. A když bylo po obědě/ ctil Král obadwa yako y při obědě/ mluwjc k Obrowi/ zýtra (prý) neb dnes s timto kterýž wedlé tebe ſedj budeſs mjti činiti/ a s tim zmužiloſtj ſwé a ſjli pokoſſtugeſs. Na to odpowěděl Obr/ yakým ſpůſobem Králi? Sſtilcem w nos? Z takowého poſměchu Saul hněwem zuby ſtiſkal/ přemýſſlege yakby mu to rychle mohl odplatiti/ a Král znamenaw hněw geho weliký/ přidáwage yako běžjcýmu Koni Oſtruhy/

těli: a

řekl: a ty Saůle co k tomu mluwjůſs/ kterýž včiniw poklonu Králi a Hoſtem
geho/ vchytil toho Obra za chřjpi a ffauſy/ geſſto nad mjru weliké byli/ ta-
kowau mocý/ že mu pyſky odtrhl y ffauſy, řkauce: Toť má geden ſſtjlec Krá-
li/ a geſtliže druhého dočeká/ neponeſe na ſwém krku hláwy.

On pak wjda ſebe zahanbeného/ zuby a vſta oſſklebené dlanj zakryw/
vprkem s Paláce a ze Dworu Králowſkého poſpjſſyl/ zanechawagjc w ně
y wſſecku ſláwu prwé nabytau/ y kus twářj ſwé/ kterauž Král žádal widěti.
Tu Saul wyňaw Střelu z Taulu (neb toho čaſu Rytjři obyčegně gey na ſo-
bě noſyli/ tak yako nynj laduňky k ručnicem) ſkrz tu čáſtku Twáři vtrže-
nau gi proſtřelil/ a vkázal Králi neb Knjžeti ſwému/ kterýž ſpatřiw Střelu
tak proſtřelenau/ tu gemu dal za znamenj Rytjřſké na wěčnau památku v-
činku toho/ a nazwal ho Odřiſſauſem. Kterýmžto přjgmjm potomkowé
Erbu toho/ a zwláſſtě w Polſſtě až poſawád ſe nazýwagj.

Z toho Kmene poſſli gſau wzáctnj Rodowé/ yako

na Morawě Páni z Krawář/ Páni Oſowſſtj z Dubrawice/ Páni Sedlnic-
ſſtj z Choltic/ a w Slézſku Páni Laſotowé Rytjři/ a w Czeſkém Králow-
ſtwj tito Páni Mracſſtj z Mráče/ gichžto Předkowé z rozličných Stat-
kůw ſe pſáwali/ a obzwláſſtně z Duba od mnoha Set let/ kdež bylo gich by-
dlenj (odkudž ſe nynegſſj potomkowé pjſſj) magjce gednoſteyný začátek s
Pány Oſowſkými z Dubrawice.

W Létu Páně 1389. Předka gednoho Rodu to-

ho/ připomjnagj pamětí Koſtela Pražſkého/ totiž Pana Benyáſſe z Duba/
a Manželku geho Markétu Zwěřetic s dwěma Syny/ kteřjžto wſſickni na-
dali čtrnácte Kop a dwa groſſ: Koſtelu Farnjmu w Byſtřicy/ a to na ſwědo-
mj dali Liſt k Práwu Duchownjmu s pěti Pečetmi wiſutými/ totiž Paní
Markéty Zwěřetic/ Pana Benyáſſe z Duba a na Leſſtně a Synůw gich/
Ondřege Haſſka/ Bohuſſy a Wácſlawa Bratrůw z Duba a na Leſſtně. Kte-
řjžto plat vkázali na Wſech w Senowicých a Radoſſowicých.

Wyprawugj gmenowané Knjhy Koſtela Praž-

ſkého při Létu 1406. že Předbor z Duba z Ziandowa a na Zebině/ Koſtelu
w Jandowě darowal dwě Kopě platu na Mleynjch ibidem. O čemž ſlowa
z njch tato: Nobilis vir Przedbor de Duba, alias de Zandov, reſidens in Ze
bin &c. duas ſexagenas ibidem in Zandov Cenſus annui & perpetui dona
vit in molendino, &c.

Léta Páně 1408. při Panu Janowi z Duba

darowal k Koſtelu w Liſkowicých Jan z Slatiny tři Lány Role/ we Wſy
Lhotě dwa/ a třetj w Liſkowicých.

Oldřich Mrácký darowal něyaký plat Kláſſteru Karlowſkému.

Mezy Liſtmi Panůw z Sſternbergka/ ſpatřuge

ſe při Létu Páně 1444. Diwiš z Duba a z Předbořic/ kterýž s ginými Pá-
ny a Zemany přikládal Pečet k Liſtu Paní Anny z Dědic/ genž byla dlužna
padeſáte Kop něyakému Pražákowi Janowi z Tábora a Ženě geho.

Pan Bohuſſe z Duba k gednomu Liſtu Paní

Machny z Bogiſſť/ w kterémž dáwá moc nad Statkem ſwým Janowi z
Czečetic/ a při něm Pan Diepolt z Ryžmbergka/ Buryan z Waldeka/ Před-
bor ze Zřepnic/ a Markwart z Vhliſſť/ Pečetě ſwé přiwěſyli/ kteréž neporu-

ſſené

ſſené pozůſtáwagj w pokladu Kapitoly Pražſké / mezy Liſtmi k Koſtelu Karlſſteynſkému náležegjcými.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal / žiw byl od týchž předkůw poſſlý Pan Karel Mráčký z Dubé a na Pjſolech.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Plánſkých z Egrbergka.

Geſt Rod welmi ſtarožitný w Králowſtwj Cžeſkém / o kteréniž na mnohých mjſtech zmjnku nagdeſs.

Při Létu 1406. Knjhy Kapitolnj Koſtela Pražſkého w paměť vwozugj Pana Gindřicha z Egrbergka a na Mſſeném / proto, že geſt darowal ſſeſt Kop gro: platu ročnjho wěčně k Koſtelu w Charwaticých na Weſnicech ſwých Charwaticý a Maregnowſy / ſpolečně s Synem ſwým Wogtěchem z Egrbergka.

Někteřé wzáctné předky Rodu toho rozličné paměti připomjnagj / kteřjž při ſlužbách Králowſkých a wſſj Obce k proſpěchu ſnažně pracowali / yako neyprwé w Létu 1409. Pana Mikulaſſe z Egrbergka / genž byl při Dckách Zemſkých Kralowſtwj Cžeſkého Neywyšſſjm Pjſařem.

Téhož čaſu Pan Bohuſlaw Plánſký z Egrbergka / ſeděl na Saudu Zemſkém mezy ginými Saudcy / w pořádku wedlé obyčege Země nařjzeným.

Widěl gſem Liſt pſaný Léta 1455. mezy paměmi Vrozeného Pana Přecha z Hoděgowa a na Tloſkowě / rc. w němžto dáwá ſwědomj gednomu Pánu z Egrbergka / w Kraginách Wlaſkých něyaký Zaninus de Caliſtiono Baiocenſis Epiſcopus, že widěl a znal Pana Jana z Egrberka / Rytjře řečeného Her Johan / kterýž bydlel dlauhý čas v Oſwjceného Knjžete w Betffodě / genž byl na mjſtě Krále Englického w Frankreychu a w Normanygj / Syn někdy Pana Mikuláſſe z Egrbergka z Králowſtwj Cžeſkého. Druhý Towaryſs geho byl Heratant Flauclous dicti Ioannis Compatriota & frater armorum, obadwa byli Mužj dobrého a poctiwého cho-

ho chowánij w Knijžetſtwij Normanſkém. Tento Pan Jan z Egrberka wzal ſobě tam w těch Kraginách Manželku Dceru něyakého Pana Jana Heytmana de Dupondoie Diocæſis Conſtantienſis ex Provincia Rotoma genſi, a po ſmrti gegij tam též wzal ſlib s Pani Markétau Fauchowau dcerau ſpectabilis Militis Ioannis Fauch, od kteréž zplozen Pan Michal z Egrberka/ kterýž toho čaſu měl 19. Let wěku ſwého. Ten Liſt potwrzowal Karel Král Frantſký/ Léta Páně yak wýš dotčeno / a Kralowánij ſwého / Léta 33.

W Létu Páně 1472. mezy Liſtmi Urozeného Pána Pana Jana z Raupowa a na Raupowě / nacházým změnku o Panu Buſſkowi z Egrberka a na Plané/ kterýž mezy ginými Wládykami poznamenán geſt takto: Wylím a Bohuſlaw Bratřij Trautmbergerij we třech Dwořich prodáwali oſm kop gro: we Wſy Otěſſicých za oſmdeſáte kop gro: čeſkých, Panu Břeňkowi z Kunſſperka a na Hlohowě: Přičemž byli Buſſek z Egrberka a na Plané/ Albrecht z Kolowrat a na Bezdružicých / Panoſſy, Rytijř Kwetiř z Sarowa / Bohuſſe z Czaſtkowa / Kaſſpar Froſs z Porſengrunu na Pořegowě/ Jan Sſonſtetr na Starém Sedliſſti/ a Ozwald Pecynker z Widžijna.

Žiwi byli za mé pamětij/ totiž když gſem tuto Knihu ſpiſowal, Pan Albrecht z Egrberka a na proſtřednijm Kruſſcy / a Pan Gindřich z Egrberka a na Kněžicých

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw z Raupowa.

Kapitola XXII.

Rodu toho předkowé w Králowſtwij Czeſkém/ měli za znamenij Rytijřſké ſamý toliko ſſtrych černý w bijlém poli/ a když přigati byli do Stawu Panſkého/ zlatým Orlem obdarowáni gſau/ yakož pak obadwa Erbowé tuto položeni gſau/ y ten s Orlem/ y ten s černým toliko ſſtrychem/ kteréhož užijwagij mnozý Rodowé w Stawu Rytijřſkém pozůſtáwagijcý.

Léta Páně 1348. nacházým zmijnku o Panu Ottowi z Raupowa / gemužto Jan Kral Czeſký a Polſký/ Hrabě Lucemburſké/ yakožto Marſſalkowi ſwému darowal libertates na Wes Schacherow řečenau ſe wſſijm přiſluſſenſtwijm. Stalo ſe 7. Calen: Octob: Léta yak nahoře. Měl Manželku Pani Magdalénu z Rowné/ yakž ſe to ukazuge z Linye Pánůw z Raupowa/ s nijžto zplodil Syna Burkarta z Raupowa a na

Raupo-

Raupowě/ kterýž potomně měl Manželku Paní Apolenu z Pottnſſteyna/ kteráž gemu porodila Syny Niepra a Burkarta/ o nichž wyprawuge paměť náſledugjcý:

Gmenowaný Pan Něpr z Raupowa/ zápſal pět Kop gro: platu ročnjho wěčného we Wſy Raupowě/ k Koſtelu w Czachowě/ o čemž poznamenáno in libris Erectionum Textem takowým:

Pro Eccleſia in Cziachovv, conſtitutus perſonaliter Nobilis Dominus Niepro de Raupovv, quinq; Sexagenas cenſus annui perpetui in Villa Raupovv, dedit, donauit.

Oznamugj paměti o Panu Petrowi z Raupowa/

že geſt byl s ginými Pány Rukogmě za Pana Albrechta z Guttnſſteyna a na Kolíně, w půl třetjm Tiſýcy Kop/ Panu Kryſtoffowi z Wartmberka na Berzkowicých a na Liteyſſj/ Neywyžſſjmu Sſeňku Králowſtwj Czeſkého/ a s nim tito Páni gmenowitě: Pan Jan Holecký z Sſternbergka a na Leſſtně/ Adam Lew z Rozmitalu a na Blatný/ Adam z Sſternbergka a na Konopiſſti/ Jeronym Sſlik z Paſaunu a z Lokte/ a giný/ a to ſe dálo Léta Páně 1337. pſal ſe pak gmenowaný Pan Petr z Raupowa a na Býlé/ a Pan Jan pſal ſe z Raupowa a na Raupowě.

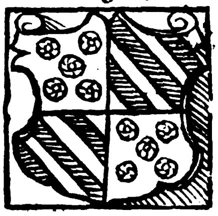
Při Létu Páně 1400. děge ſe zmjnka o Panu

Něpro.

Nëprowi a Burkardowi z Raupowa/ w Knëhách Kapitoly Prazſké těmito ſlowy:

Erectio Vicariorum ſeu Capellaniæ in Eccleſia Parochiali in VVrzakovvicz: Nobilium Virorum Dominorum de Raupovv, Niepronis & Burkardi in Pargameno litteræ ſcriptæ, w nichžto zapſali geden Dwůr ſe wſſemi náležitoſtmi we Wſy Wřeſkowicých/ a čtwrt Lánu we Wſy řečené Geleny.

Burkhard z Raupowa s Pani Apolenau z Potmſſteyna/ zanechal Syna Gindřicha z Raupowa na Raupowě/ kterýž měl Manželku Pani Barboru z Michalowic/ s kterauž on zplodil Syna Jana z Raupowa na Raupowě. O tom pozůſtáwá tato památka/ že gi zůſtawil Syna Jana téhož gména s Pani Lidmillau z Krawař/ kterýž potom byl Hoffmiſtrem Dworu Krále Wladiſlawa Vherſkého a Czeſkého/ tolikéž y Neywyšſſjm Pjſařem Deſk Zemſkých/ gemužto přikázal Král poznamenati we Dckách měněnj Vherſkého Dukátu/ totiž yak mnoho zaň od proměňugjcých dáwáno/ a tak ſkrz něho we Dckách napſáno geſt toto. Léta Páně 1459. Zlatý Vherſký platil 42. gro: Potom Léta 1463. platil 48. gro: a před tjm platil toliko 34. gro: tehdáž když Gindřich z Stráže prodáwal/ ꝛc. Toho pak Léta/ když práce ta w Imprymowánj byla/ to geſt 1600. platil Zlatý Vherſký 50. gro: bjlých. A Léta 1602. platil zauplna dwa Zlata Reynſká/ to geſt Kreycarůw Sto a dwadceti.

W Létu Páně 1401. některé paměti připomjnagj Pana Jana z Raupowa w takowý ſmyſl: Pan Břeněk z Ronſſpergka a na Hlohowě/ dáwá Liſty a ſprawedlnoſti ſwé na pargameně/ nimižto Vrozenj Panoſſy, Wylim a Bohuſlaw/ ze třj Dworůw Bratřj Trautmbergeři/ prodáwagj Oſm Kop gro: platu we Wſy Otěſſicých/ Panu Janowi z Raupowa/ Dworu Krále Czeſkého Hoffmiſtru y Dědicům geho. Přitom byli Pan Linhart z Guttnſſteyna a na Klenowém/ Pan Sezyma z Wrchlabi a na Proſtiboři/ Vrozenj Panoſſy/ Wácſlaw Knjže z Sulewic a na Rzehlowicých/ Wácſlaw z Sulewic a na Solanech.

Léta Páně 1486. Gitka z Proſtiboře a z Otěſſyc/ odewzdáwala Liſt něyaký/ w kterémž Giſtec geſt Pan Jan z Raupowa/ Hoffmiſtr Dworu Krále Czeſkého/ a Rukogmě za něho Vrozenj Panoſſy/ Freymut z Tropčic/ Wácſlaw Talaffus z Czernhoſku/ za ſummu 30. Kop gro: Czeſkých/ a to Pani Markétě Seſtře ſwé. Při tom byli Vrozenj Panoſſy/ Wylim z Chřiňowa a na Skočicých/ Jan z Horſſic na Horſſicých/ a Jan Muchek z Bukowan na Borowech. Tento Pan Jan z Raupowa měl Manželku Pani Lidmillu z Rabſſteyna/ s njžto zplodil Syny/ o nichž ſe zmjnka děge w pamětech Kláſſtera Zákona S. Františſka/ při Létu Páně 1497. totiž o Panu Wácſlawowi/ Panu Hynkowi/ a Panu Janowi z Raupowa/ kteréž w Liſtu tom gmenuge dobrodincemi Kláſſtera onoho. Ambrož z Lemberka/ Prowincyal téhož Zákona w Czechách/ w Slézſku y w Morawě/ přigimagjc ge do Towaryšſtwj aneb Bratrſtwj ad uniuerſa & ſingula ſuffragia ſuæ Religionis, in Vita & in morte, za kteréž wždycky officium býwá y býwati má w témž Kláſſteře/ tak ya-

ko za giné Bratry té Regule/ tolikéž y po wſſech giných Kláſſtercých. Datum Léta yak na hoře/ ex loco Sanctæ Mariæ inter nouam Plſnã, 26. Maij.

Pan Jan z Raupowa a na Raupowě ſlaužil při Dwoře Papežſkém/ kdež mu ſe doſtalo druhé gméno při Konffirmacy Křtu/ totiž gméno S. Giřij/ a potomně byl Raddau Cýſaře Ferdynanda Krále Vherſkého a Cžeſkého. Manželka geho byla Pani Markéta z Klinſſteyna / od niž zůſtal Syn Adam z Raupowa na Raupowě / Ferdynanda Krále Křijmſkého/ Vherſkého a Cžeſkého Radda. Manželka geho byla Pani Lidmilla z Wartmbergka/ od niž zůſtali tito Synowé:

Jan z Raupowa na Raupowě a na Zdicých/ a ten měl Manželku Pani Dorotu z Kolowrat/ Dceru Pana Wladiſlawa Bezdružického a na Buſſtěhradě/ s nižto zplodil Syna Jana Adama: Kterýžto P. Jan Adam z Raupowa ſyn Pana Jana z Raupowa/ měl Manželku Pani Eliſſku Bořitownu z Martinic/ pozůſtalau Wdowu po Vrozeném Panu Wylimowi Zagicowi z Hažmburgka a Dceru Kateřinu/ kterauž pogal za Manželku Jan Boreň ze Lhoty a na Mikowicých/ a Lidmillu kteráž zaſnaubená Panu Karlowi Cžeykowi z Olbramowic a na Racowě/ ten též zplodil Giřijho Adama/ a Jana.

Pan Hynek z Raupowa druhý Syn Pana Adama

z Raupowa/ a Pani Lidmilli z Wartmbergka/ měl Manželku Pani Alžbětu z Křijčan/ od kteréž byl Syn Adam/ ale ten w mladém wěku vmřel/ y Dcera Minkwicowa. O tom Panu Hynkowi tak mluwij/ že ſe narodil s dlauhau ſſticy wlaſuw/ a několik neděl před narozenijm ſwým/ při čemž ſedělo několik oſob wzáctných a wijry hodných / že geſt třikráte zkřikl w žiwotě Matky ſwé: Když ſe narodil a pokřtěn byl/ Baba zewázala gemu Pupek yako newelmi ſſetrně/ a w tom Chuwa od něho odeſſla/ a přewratila ſe s nim Kolijbka. Pani Mati ležijc na ložij/ když procýtila a ſpatřila Kolijbku býti přewracenau/ a okolo ni krwe welmi mnoho/ s leknutijm a zſtrachu wzkřikla/ a ſama ſegda z lože/ zdwijhla Dijtě / a ono ſe ſmálo/ laſkawě na ni wzhlijdagijce/ z čehož ona Pánu Bohu poděkowala/ a Syn onen welmi ſe dobře wychowal / a byl Pán vrody welký.

Pan Wylim z Raupowa třeti Syn Pana Adama

z Raupowa/ pſal ſe na Mladeňowicých/ a měl Manželku Pani Annu z Kragku/ druhau potomně ſobě pogal/ totiž Pani Helenu z Zaſtřijzl.

Pan Kryſtoff Karel z Raupowa na

Heralcy a Worlijku nad Humpolcem. Manželku měl Pani Alžbětu Purgkrabinku z Donina: Potomně pogal ſobě druhau/ totiž Pani Helenu z Waldſſteyna.

O tom Rodu na rozličných mijſtech zmijnku nalezneš.

O Erbu a Rodu ſtarožitnem Panůw z Waytmile w Králowſtwij Cžeſkém.

Kapitola XXIII.

WKázala ſe w Zrcadle Morawſkém / yak dáwnoſt Erbu toho a potomkůw geho / tak y wzáctnoſt / ale ſluſſná wěc y tuto geho nepominauti / poněwadž toliž též mezy ginými ſtarožitnými Erby w Králowſtwij Cžeſkém počten geſt.

Léta tehdy Páně 1081. o Předku Rodu toho tiňijřtě Hágek w liſtu 137. těmito ſlowy:

Přihodilo ſe w Kragi Bilinſkém, při Wſy řečené Radoſſow / že Žena gedna gménem Proſtiſlawa / Manželka Dobrohoſtowa, ginák Waytminara / přibližugijce ſe ku porodu / powolala k ſobě dwau Žen ſtarých / a porodila Syna / a po malé chwijli porodila y druhého / potom y třetijho / a tak wždy po gednom až do dewiti / z čehož ſe Ženy ty náramně vlekli / domnijwagijce ſe že ſe to zběhlo Kauzlem těch Cžarodějných dwau Bab, Johanky a

Wawruſſky/ kteréž na ten čas žiwé byli/ a wěcy napodobné čáram i ſwými prowozowali/ o nichž doloženo pod Městem Prahau.

Wezmauce tehdy ty narozené Děťátka nad mýru malické/ wkladli ge do gedné Krabice/aby ge teyně zakopali/ a když ze Dworu aneb Zámku wycházeli/ potkal ſe s nimi Dobrohoſt/ nawracuge ſe z Wyſſehradu od Kniežete ſwé°/ a tázal ſe gich coby neſli/ kteréž odpowěděli/ neſluſſj tobě Pane náſſ o tom wěděti/a on, nechť ſluſſj neb neſluſſj Waytminar to wěděti muſý/a tak přinucené k tomu bezděčně/ otewřeli Krabicy dotčenau / a plod Manželky geho vkázali/ což on ſpatřiw, dí: O neſmyſlné Ženy/proč chcete plod Manželky mé zahubiti? wezměte gey/ a neſte do domu mého: A hned poſlal pro Ženy kteréžby Dýtky takowé krmili/ a tak ſe ſtalo/ že pokřtěné byli wſſecky. Vmřelo gich pak po čaſu některém try/ a ſſeſtero z nich přiſſlo k můžſkému wěku/od nichž ſe Waytminerowé rozmnožili/a nazwánj ginak Krabicowé/ kterýmž wſſem poſtawy malické, Král Wácſlaw welikau láſku prokazowal.

Obſſýrněgj o tom důwod w Zrcadle Morawſkém napſaný geſt/ kdež y doloženo/ pro kterau přjčinu w Sſtjtu y nad Helmem Kamene Mleynſkého vžjwagj. Gſau pak rozdjlnj w Helmě/ neb někteřj nad Korunau a Helmem magj Ocas Pawowý/ a někteřj dewět Wýžlat/ w Slézſſtě a w Polſſtě. A ten prwnj Rod wzactný geſt w Králowſtwj Czeſkém/ gehožto předkowé služby wděčné Králům a Knjžatům Czeſkým prokazowali/ yakž njže doloženo bude.

W Létu Páně 1362. Knjhy Kapitoly Pražſké/ připomjnagj tři Syny Pana Beneſſe Krabicy z Waytmile/ z přjčiny té/ že gſau nadánjm hogným opatřili Oltář Swaté Anny w Lippé/ a gména gegich gſau tato: Beneſs Kanownjk Koſtela Pražſkého / Jan Pleban w Lippé/ a Petr Krabice z Weytmile a na Slywně/ Bratřj wlaſtnj.

Nacházým w pamětech dáwnjch/ že geden z Rodu tohoto byl Kanownjkem Pražſkého Koſtela / a ten ſlaul Kunrad z Waytmile Krabice.

Wylim řečený Krabice z Waytmile/ přiznal před Vředníky Pražſkými/ že geſt na dědictwj ſwém totižto Waytmilech/na Twrzy a Dworu poplužným/ a na Wſy Chomulicých/ Pani Přjbě z Martinic/ yakožto Manželce dwě Stě Kop gro: wěnowal. Léta 1356. w Vterý před ſwatým Wácſlawem.

Roku Božjho 1374. z rozkazánj Jana Pražſkého Arcybiſkupa/ a s powolenjm Cýſaře Karla/ wyzdwjžena gſau těla některých Biſkupůw/ ſkrz Beneſſe Krabicy z Waytmile/Kanownjka Pražſkého/ a přeneſſená z rozličných mjſt do Koſtela S° Wjta / na mjſto genž gſt mezy Hrobem S° Wjta a Kaplau Cýſařſkau. Tu gednokaždé položeno w Truhle Kamenné s wolowěnným plechem / na němž wyryté geſt gméno gednohokaždého: Swrchu pak před Hrobem S° Wjta/ nad gednjmkaždým

dým

dým ſpatřuge ſe Kamen mramorowý s Berlau Biſkupſkau.)( )(

To též wyprawugj o gmenowaném Panu Beneſſowi Knijžy Koſtelnij Hradu Pražſkého/ genž Marty rologium ſlowau/ kterýž netoliko byl Kanownijkem Pražſkým/ ale y Arcydekanem Ziateckým/ a ten ſtawěl Koſtel na Hradě Pražſkém/ nákladem Cýſařſkým: Pročež nad welkým Oltářem na té Kamenné Pawlačí dal ſe wytesati z kamene mezy ginými Knijžaty Cžeſkými/ mage w Sſtijtu Krabicy a Zěrnow/ ač na Pečetij wyrytého mijwal Orla čerweného/ na gehožto prſech Zěrnow ležel/ pod kterauzto Pečetij Kanownijcy mnoho Liſtůw na pargameně magij/ a z nich geden gſem gſau podali/ a on též pochowán geſt w Koſtele tom/ před Kaplau Swatého Wáclawa.

Pan Beneſs Krabice z Weytmile a z Koſſatek/ gſa Poručnijkem Dcery Pana Jana Krabicy/ odewzdal gi za Manželku Panu Wáclawowi z Kolowrat s Koſſatkami/ a z té přijčiny potomkowé geho ſlugij Koſſateckými.

Předřečený Beneſs Krabice z Waytmile a z Koſſatek/ prodal Slywno Jaroſſowi z Stranowa/ Léta 1466. yakž o tom wyſwědčugij Zemſké Dcky. Ten potomně po Manželce Dceři něyakého Calty obdržel Chomutow/ a tu někdy namalowanj byli Erbowé ge* a gegj, na Zámku na welkém ſſnetu po prawé ruce, w dolegſſj Swětnicy.

Léta 1463. Gindřich z Sliwna prodal Zitowlice třem Bratrům Krabicům z Waytmile/ Zygmundowi/ Janowi a Wácſlawowi.

Na žádoſt Vrozeného Pana Beneſſe z Waytmile/ dán geſt Rodu tomuto Mageſtát od Wladiſlawa Krále/ potwrzugijcý wzáctnoſt geho a ſtarožitnoſt ſlowy takowými:

Wladiſlaw z Božij miloſti Cžeſký Král/ na památku wěčnau wyznáwáme tímto Liſtem předewſſemi/ že geſt nám Mageſtát pod Pečetij Cýſaře Frydrycha/ a podlé toho předka naſſeho Karla Cýſaře Kijmſkého a Krále Cžeſkého vkázan/ kteréž gſme oba widěli y čtli/ a z nich gſme wyrozuměli/ že Rod Vrozených lidí z Waytmile/ z krwe Korauhewných Panůw poſſel/ a ten Tytul který ſe od Cýſařſkých welebnoſti Korauhewným Panům podlé Práwa dáwá/ tomu Rodu z Waytmile že geſt dáwno dán/ což Mageſtát Cýſaře Karla ſwětle vkazuge/ a yak geſt Frydrych geho yaſnoſt Cýſařſká/ na žádoſt Vrozeného Beneſſe z téhož Rodu Purgkraběte Hradu naſſeho Karlſſteyna/ a Mincmeyſtra na Horách Gutnách wěrného naſſeho milého/ gemu y Ludwijkowi Bratru geho/ též také Vrozeným Ladiſlawowi/ Zygkmundowi/ Janowi a Michalowi/ Synům gegich/ y také Wáclawowi a Giřijkowi Synům někdy Otce gegich y gich Dědicům/ a to y wſſem z Rodu Waytmile poſſlijm/ ſtarožitné Vrozenij wyznala po wſſj Kijſſj/ wyhlaſyti poručiti geſt rácil. Nadepſaný pak Beneſs ſtoge před námi/ a vkázaw nám Mageſtáty nadepſaných, Karla a Frydrycha Cýſařůw/ nás geſt pokorně proſyl/ abychom mu gich potwrditi ráčili; kteréhožto k mnohým wěrným ſlužbám prohlijdagijc/ ne omylně/ ale dobrým rozmyſlem a raddau Panůw a giných wěrných naſſich/ mocý Králowſkau giž dotčené za Korauhewné Pány wyznáwáme we wſſech Punktijch a klauſulich přigijmáme/ ſchwalugeme/ y miloſtiwě k nim přiwolugeme/ a gmeno-

wané Beneſſe/ Ludwjk ꝛc./ y wſſecky ſummau/ kteřjž gſau koli z Rodu Waytmilůw w Králowſtwj Cžeſké poſſli/ aneb geſſtě řádně a Manželſký zroditi ſe mohau/ ty také přigjmáme za Korauhewné Pány/ ſtwrzugem y wyhlaſſugem/ přikazugjc wſſem wůbec/ Knjžatům/ Hrabatům/ Korauhewným Panům/ ꝛc. aby nadepſanému Rodu z Waytmile wſſecku poctiwoſt/ kteráž Korauhewným Panům náležj/ wykonáwali/ a to pod pokutau padeſáti Hřiwen Zlata čiſtého/ kteréhož polowice do Komory naſſy/ a druhá polowice komuby ſe z Rodu toho ublјžilo/ náležeti má. Na ſwědomj toho Pečet naſſy Králowſkau k tomuto Liſtu přiwěſyti gſme dali/ genž geſt pſán léta 1470. Králowſtwj naſſeho léta 4. Tento Mageſtát položen geſt we Dſky Zemſké léta 1543. po ſhořenj Deſk a Originalu/ mezy giné Priuilegia odewzdán a potwrzen giným Mageſtátem takto:

My Ferdynand z Božj miloſti Rzjmſký Král/ oznamugem tjmto liſtem wſſem/ že gſme proſſenj gménem Urozeného Hynka Krabicy z Waytmile/ wěrného naſſeho milého/ abychom gemu liſt náš mocný dáti ráčili/ ꝛc. kdež gim přiznáwá a přiſwědčuge Staw Panſký obſſjrně. Datum w Středu/ po Neděli Oculi. Léta 1537. a dále giný liſt znj takto:

My Beneš Mirek z Solopiſk a na Huſticých/ Kuneš Bohdanſký z Hodkowa a na Sukdole/ a Oldřich Pařjzek z Pařjžku a na Radboči/ známo činjme tjmto liſtem předewſſemi/ pro budaucý pamět/ komužby koli z Rodu Waytmile toho potřebj bylo/ že gſme přitom byli/ když gſau Hornjcy na Horách Gutnách přigjmali za Mincmeyſtra Pana Beneſſe z Waytmile/ a ſtěžowali ſobě že Němce mjti magj. Těch byl plný Dwůr Wlaſký/ k nimžto wegda na Pawlač Pan Beneš/ drže za ruku Pana Sſteffana Krabicy Otce Pana Hynka/ promluwil k nim, řka: Pánj Hornjcy milj/ neſtěžugte ſobě mne za Mincmeiſtra podniknauti/ wſſak gſem prawý Cžech a ne Němec, nenj diwu že lépe Německy mluwjm nežli Cžeſky/ poněwadž gſem z mladoſti w Němcých wychowán: Hle teď máte mého wlaſtnjho Streyce Pana Sſtěpána Krabicy/ kterýž ſe ke mně znáti bude. Na to odpowěděli Hornjcy s otázkau, Takli geſt Pane Krabice? a on dj, tak: Rát ſe ku Panu Beneſſowi znám/ kterýž odpowěděl/ y yá k němu také. I řekli Hornjcy, wámť Pane Krabice wěřjme/ a tak gſau Pana Beneſſe dobře upokogenj za Mincmeiſtra přigali. Což tuto pro budaucý pamět ſwědčjme a wyznáwáme/ že to geſt w prawdě tak bylo/ a to béřeme k ſwé duſſy. Toho na ſwědomj přiwěſyli gſme Pečetj naſſe wlaſtnj k tomuto liſtu, genž geſt dán w Pátek po S. Alžbětě/ Léta 1517.

Pana Kunku a Zykmunda z Waytmile/ připomjnagj pamětj Koſtelnj takto:

Donatio ſex ſexagenatum groſs: Pragenſ. pro Altari S. Annæ in Eccleſia Parochiali in Lippa. Nobiles Kunko & Sigiſmundus Fratres de Vaitmile, in Slyva reſidentes, & in Villa Radecz & Hoganicz, ſex ſexagenas groſſorum donaverunt. Actum Anno 1406.

Mezy Liſtmi Panůw z Wartmberka nacházým

že Pan Zykmund z Wartmberka/ Léta 1509. w Středu o ſuchých dnech Letničných/ dáwal ſwědomj na to, že gſau přigati Pan Kryſtoff a Pan Sſebeſtyán Bratřj z Waytmile, Synowé P. Beneſſe, do Stawu Panſkého.

W Létu potomně 1512. pamět geſt o Panu Sſe-

beſtyáno

beſtyánowi z Waytmile/ſeděnjm na Chomutowě/totižto že s ginými Pá-
ny poſtawil ſe za rukogmě w tiſýcy kopách Panu Zykmundowi z Wartm-
berka/a to za Pana Petra Berku z Dubé a na Lippém.

Jakub Menſſýk z Menſſteyna w Knyžce ſwé o Mezech a Hranicých
činj zmjnku o Mikuláſſowi Krabicowi z té přjčiny/ že geſt Léta Páne
1511. mezy nim a wſſi Obcý Milečickau ſe ſtalo o Meze přátelſké a ſauſed-
ſké porownánj.

W též Knyžce památka pozůſtawena geſt o Sſebeſtyánowi a Petrowi
z Waytmile/gimžto Léta 1529. w Pátek před Prowodnj Neděli užjwánj
ſpolečně Potokůw s Knězem Mikuláſſem, Opatem a Konwentem Kláſſte-
ra Oſeckého/y s Mikuláſſem Hochhauzerem z Hochhauzu přiſauzeno geſt.

Karél Krabice z Waytmile a

w Druzlicých /toho čaſu když gſem tuto Knihu
ſpiſowal, žiw byl/ s prwnj Manželkau zplodil
dwa Syny Hynka a Ladiſlawa /
s druhau Manželkau genž byla
z Rodu Panůw Budowcůw/ ně-
Syna gednoho gménem Burk-
harda/ a třj Dcery, Lidmillu/
Maryánu a Helenu.

Jan Krabice z Waytmile/by-

tem na Morawě/a ſeděnjm w welikém Teyn-
cy pogal ſobě k ſtawu Manžel-
ſkému Magdalénu Pirnuſowu
z Pirnu/wlaſtnj Seſtru důſtog-
ného w Bohu Otce Kněze Me-
lichara Pirnuſa z Pirnu/ Biſku-
pa Nygropolitanſkého, Suffra-
gána a Děkana Koſtela Olomauckého/ Stoli-
ce Apoſſtolſké Prothonotariuſa / Kanowníka
Wratiſlawſkého a Brněnſkého/G.M.C. Ržjm-
ſkého/Vherſkého/a Czeſkého rc. Krále, Raddy/
kterýžto Rod geſt welmi ſtarožitný w Polſſtě/a s nj zplodil čtyry Syny, Ja-
na Wácſlawa/Jana/Joáchyma/a Prokopa/kteřjž wſſyckni zemřeli / a ge-
dnu Dceru gménem Annu Marjj, kteráž geſſtě žiwá pozůſtáwala.

O Erbu a Rodu Panůw Žampachůw z Pottnſſteyna/ſta-rodáwnem.

Kapitola XXIIII.

ERb tento Panůw Ziampachůw wedlé Kronyky Hágkowé w liſtu 274. do Králowſtwij Cžeſkého z Duryngu / Léta Páně 1306. přineſſen / o němž coſe koli wyhledati mohlo / tuto ſe doložiti nepomine:

Mezy Liſtmi Panůw z Raupowa nacházý ſe paměť o Panu Mikſſowi z Ziampachu a z Pottnſſteyna / kterýž zapſal plat do Kláſſtera Worlikowſkého / genž byl y prwé zapſán od Pana Jana Ziampacha Bratra geho / to geſt 14. gro: z Mleyna Chocenſkýho na každý Teyden wěčně / za čež Kněžij toho Kláſſtera magij ſlužbu Swaté Králowny do roka držeti / a při každý ſlužbě / Šeſtmecýtma Kněžij aby krmili / gednomu každému z nich po groſſy dawagijce. Přitom byli Jan Proček z Kunſtatu / Kněz Mikeſs z Pottnſſteyna / Pan Rubijn z Ryſmburgka / Hereſs z Cžiegewic / Tamchyně z Adrsſpachu / a ginij. Dálo ſe Léta Páně 1395. den S. Martina.

Při Létu Páně 1416. připomijnagij paměti Pana Mikuláſſe a Pana Wylima Ziampachy z Ziampachu a z Potnſſteyna / yakž y o nich w Zrcadle Morawſkém obſſijrněgij doloženo geſt.

O Erbu a Rodu těch kteřijž ſe pijſſij z Sſtupenbergka ſtarožitném.

TYtulář Léta Páně 1572. wydaný / připomijná Pana Wolffa z Sſtupenbergku na Roſſimberce / Neywyſſſijho dědičného Šenka Knijžetſtwij Sſtyrſkého / Raddu a Sſtolmiſtra Karla Arcyknijžete Rakauſkého.

Při Létu Páně 1589. gmenuge ſe w Tytuláři Pan Rudolff z Sſtupenbergku / na Nowém Městě Hradiſſti nad Morawau / dědičný Šenk Knijžetſtwij Sſtyrſkého / Mathyáſſe Arcyknijžete Rakauſkého Komořnijk.

O Erbu a Rodu Panůw Teykowſkých z Enzydle na Křjžči a Hřebenicých.

(:) (:) (:)

GEſt tento Rod a Erb ſtarožitný/ o němž ſe zmjnka děge w Tytulářjch/ yako při Létu Páně 1534. w paměť ſe vwozuge Pán Hendrych Teykowſký z Enzydle na Teykowě.

Při Létu Páně 1556. ten též Hendrych Teykowſký z Enzydle na Teykowě.

Při Létu 1572. Albrecht Teykowſký z Enzydle a na Teykowě/ Girij Teykowſký z Enzydle na Teykowě a Hřebenicých/ Jan Teykowſký z Enzydle a na Braumech.

Při Létu pak 1589. připomjná ſe tolikéž Jan Teykowſký z Enzydle na Křjžči a Hřebenicých.

O Erbu a Rodu Panůw Sſleynicůw z Sſleynic/ na Tolnſſteyně/ Kumburce a Hunſſpachu/ ſtarodáwném.

W Létu Páně 1534. připomjná Tytulář Pana Hanuſſe Sſleynice z Sſleynic/ na Tolnſſteyně a Slaknowě/ Girijka Sſleynice z Sſleynic na Tollnſſteyně a Slaknowě/ Kryſtoffa Sſleynice z Sſleynic na Tollnſſteyně a Slaknowě/ Wolffa Sſleynice z Sſleynic na Tolnſſteyně a Slaknowě.

W Tytuláři Léta 1556. wydaném doloženi gſau/ Girij Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně a Slaknowě / Jan Sſleynic z Sſleynic.

Při Létu 1572. připomjnagij ſe w Tytuláři Arnoſſt Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně a Hluknowě/ Jan Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně a Hunſſpachu G. M. C. Radda/ Hendrych Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně a Hluknowě / Kryſtoff Sſleynic z Sſleynic na Kumburce.

W Létu 1589. wedlé Tytuláře žiwij byli Arnoſſt Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně a Slaknowě/ Jan Sſleynic z Sſleynic

na Libochowanech/ G. M. C. Radda/ a Hornjch Lužic Landſfoyt / Kryſtoff Sſleynic z Sſleynic na Tolnſſteyně/ Rumburce a Hanſſpachu.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw z Eycynku.

Mezy Liſtmi Pana Gindřicha z Wartmberka widěl gſem Liſt/ kterýž pſal Pan Merſſl z Eycynku k Paní Kateřině z Kunſtátu na Dětjně Paní Mateři ſwé milé/ kteréhož geſt Datum Léta 1483.

W ſtarých Tytulářjch o tom Rodu žádné zmjnky nenacházým/ gednom w Nowém poznamenán geſt / Sſteffan ſwobodný Pán z Eycynku a na Landſſteyně / dědičný Komornjk Arcyknjžetſtwj Rakauſkého.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Paůw z Czimburgka.

Slawná pámět předkůw Rodu tohoto w Margkrabſtwj Morawſkém pozůſtáwá/ kdež před některými léty byl Heytmanem Margkrabſtwj dotčeného Pan Jan z Czimburgka / wolený odewſſech ſpolečně po Panu Waňkowi z Boſkowic/ a ten vmřel léta 1447. wolen léta 1437.

Syn geho Ctibor w témž byl Vřadě Léta 1474. a vmřel Léta 1494.

Z téhož Rodu nacházegi ſe w Králowſtwj Czeſkém Pan Jan Czimburgk z Czimburgka/ a Pan Kryſtoff Czimburgk z Czimburgka a na Dworcých.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Herſſteynſkých z Herſſteyna a z Welhartic.

Digitized by Google

UŽjwagŭ za znamenij Rytijřſké Koruny čerwené w bijlém poli/ na Helmu magŭ dwě Mijſy kryté/ a z nich wycházý Ocas Pawowý/ tak yak ſe nacházý mezy Rodem a Erbem Panůw z Raupowa.

Vkazugŭ to ſtaré paměti při Létu Páně 1397. že Pan Jan Herſſteynſký z Herſſteyna/ ſeděl na Saudu Zemſkým mezy ginými Pány/ Panem Břeňkem z Strakonic/ Panem Oldřichem z Nowého domu a ginými.

Když gſem tuto Kniŭhu ſpiſowal/ byl geſſtě w Králowſtwij Cžeſkém z toho Rodu Giřijk Herſſteynſký z Herſſteyna a z Welhartic/ kteréhož Syn Tobiáš Herſſteynſký z Herſſteyna a z Welhartic/ byl při Knijžeti Bawořſkém z mladoſti na ſlužbě wychowaný/ y tam ſe oſadil/ a byl Raddau téhož Knijžete.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Sſpetlůw z Janowic.

W Tytuláři ſtarém dolożen geſt Buryan Sſpetl z Janowic a na Bezdězy/ Hynek Sſpetl z Janowic a na Skalách.

W Létu Páně 1556. gmenugij ſe w Tytuláři Getřich Sſpetl z Janowic/ Hendrych Sſpetl z Janowic/ Jan Sſpetl ſtarſſij z Janowic/ Jan mladſſij Sſpetl na Bezdězy.

Při Létu pak 1572. připomijnagŭ ſe Burian Sſpetl z Janowic na Břežanech a Moruſſycých/ Karel Sſpetl z Janowic na Břežanech/ o nichž ſe zmijnka děge y při Létu 1589.

O Erbu a Rodu Panůw Pruſſkowſkých z Pruſkowa/ a těch wſſech kteříž Podkow za znamenij Rytijřſké vžijwagŭ/ odkawád zaneſſen do Cžech/ komu a pro kterau přijčinu dán/ prawdiwě doložené.

Kapitola XXV.

SNažně a dlauhý čas w tom ſem pracowal abych počátek, dáwnoſt, a rozrozenj potomkůw znamenj tohoto Heroického důwodně wyhledati mohl/ býwage w rozličných Kraginách, a zwláſſtě mezy Národy Slowāſkými/ totiżto, od kohoby komu a pro yaké zaſlaužený dąné bylo. Giſtě wſſyckni kteřjž mnoho ſwěta zběhli/ a množſtwj Kronyk přečtli, gednomyſlně ſe ſnóſſegi/ wedlé gegichżto ſrownánj o tom dále takto mluwiti budu.

Za panowánj Macedonſkého Alexandra/ Krále onoho nadewſſecky možného a walečného/ vdálo ſe gednoho čaſu wogſku geho/ s kterýmž mnoho Potentátůw pod ſwú moc podmanil/ do Kragin náramně ſtudených wwhnauti/ tak že nemožné bylo Rytýřům, a zwláſſtě gýzdným přeprawiti ſe k wogſku nepřátelſkému pro zbytečné ledy/ kteréhożto ſſortele dobře ſſetřil nepřýtel/ wěda že ginače nelze odepřýti tak možnému Králi, a wſſeho ſwěta podmaniteli/ a protož wo dwwůkol a wůkol ležený ſwého lýti poručil/ kterážhned zámrznauc pro ſtudenoſt welikau Krage, zbraňowala Králowſkým Wogákům přiſtaupiti.

Nedlauho ſe tim těſſyli nepřátelé/ neb Rytýř geden člowěk důwtipný tak dlauho rozmýſſel, o ſkaze ſſortele takowého aż přiſſel wtipem ſwým k tomu, żeby mohli proſtředkem negakým gizdný přiwedeni býti. K wymyſſil

ſpůſob

Digitized by Google

ſpůſob kowánŷ Koňŷ/ a dokázaw toho s čáſtkau Wogſka wtrhl ſwobodně přes ledy do ležení nepřátelſkého/ a rozženauc wſſecky nepřátely, a honŷc ge po ledu na Koňŷch oſtrokowaných, ſlawné wŷtězſtwŷ nad nimi obdržel/ za kteraužto ſlužbu Alexander gey hogně obohatil/ y na památku takowého wymyſſlenŷ a wtipu, dal gemu y potomkům geho na wěčné budaucý čaſy za znamenŷ Rytŷřſké třj Podkowy/ aby gich za Erb vžŷwal ſewſſým Rodem ſwým. Od toho Předka geſt množſtwŷ potomkůw a Rodůw w kraginách rozličných a zwláſſtě w Slowanſkých/ kteřŷž ač Podkow giným a giným ſpůſobem položených za Erb vžŷwagŷ/ ale wſſyckni odtud začátek magŷ/ a wſſyckni obdarowánŷm Krále Alexandra ſe wychwalugŷ.

Kronyka Helwetſká kterauž ſepſal Sſtumffius

wyprawuge w Knjze prwnj w kapitole 3. při ſpiſowánŷ a wypſanŷ Kraginy Dácké a Sedmihradſké/ kteráž tolikéž čáſtka geſt Kraginy Slowanſké/ že Pečetě Knŷžat Dáckých třj Podkowy byli/ a ten Erb w Kronyce dotčené doložen geſt/ a až po dnes Kragina Dácká Podkow za Erb vžŷwati nepřeſtáwá/ lege Stumfium.

S Czechem a Lechem Knŷžaty Slowanſkými

množſtwŷ Rytŷřůw Erbu toho do těchto Kragůw přigelo/ od nichž wedlé zněnŷ Kronyk založeno geſt Měſto Bilina/ a odtůd ſe pſáwali Hrabata z Biliny/ což zdaliž pro něgakau dáwnau památku předkůw ſwých včinili, čili z něgaké giné přŷčiny/ to ſe wyhledati nemohlo.

O rozrozenŷ těchto Bilinůw/ Czeſká Kronyka

kterauž napſal Hágek, při Létu 747. takowau zmjnku činj. Panna gedna gménem Bŷla Dcera Biwoge a Káſſy Seſtry Libuſſyny/ oblŷbila ſobě gednoho Muže bohatého gménem Koſſala/ Syna Radoſſowa ze Wſy Radoſſowic/ a bydlila s nim na Bilině/ ꝛc.

Léta potomně 758. Ctibog Syn Koſſálů Hraběte

z Biliny a Kněžny Bŷly/ založil znamenitý Hrad na ſtraně wýchodnŷ gemuž dal gméno Bŷla od gména Matky ſwé/ kteráž tak tolikéž nazwaná byla/ a Němcy potom nazwali gey Jazykem ſwým Bŷlau wodau neb weis waſſer.

Druhý Syn téhož Koſſála Hraběte z Biliny/

Bratru ſwému Sudiprawowi po ſmrti Otce ſwého y Mateře darem dal djl ſwůg w Bŷlině/ a wyſtawil pro ſebe Dwůr neb Dům, a dal gemu gméno Pokratec. Hágek o tom obſſŷrněgi pŷſſe.

Od těch tehdy třj Bratrůw poſſli potomkowé/ kteřjž ſe nynŷ ſpatřugŷ w Králowſtwŷ Czeſkém/ w Knŷžetſtwŷ Slézſkém/ Litewſkém/ a w Kraginách Polſkých/ Ruſkých/ Pruſkých/ Podolſkých/ Mazoweckých/ ač weliká gt rozdŷlnoſt mezy nimi w vžjwánj Podkow/ a diwu nenŷ, neb když proti Nepřátelům Kragin ſwých táhli/ wedlé zaſlaužení od Knjžat a Králůw obdarowánŷ magjc/ rozličná znamenj k Podkowám ſobě zýſkali a ſpůſobili.

Tyto tři Podkowy/ od nichž giné wſſecky začátek

magj/ wždycky w Králowſtwij tomto v weliké wážnoſti a wzáctnoſti byli/ gichžto vžijwagijcý, welikau laſku při Knijžatech a Králijch mijwali/ ano geden z nich/ což k wěčné ſláwě Erbu tohoto geſt/ za Knijže Cžeſké wywolen/ totižto Sſtoymir Bilina, Bratr Sukoſlawa Biliny/ čaſu toho/ když Bořiwog pro wijru Křeſtianſkau od Cžechůw zahnán byl/ o němž Dubrauius Hiſtoriæ Bohemicæ lib. 2. takto mluwij:

Gliſcente contentione, ac nemine de ambitione concedente, unus aliquis Stoimirum nominat, Frater hic Sucoſlai Bilinæ quondam fuit, magnoq; tunc potentioris factionis conſenſu, Princeps Bohemiæ declaratus eſt. Eunt mox in Bauariam qui quærant, percontentur, ubinam locorū lateat, ægrè inuentus, propterea quod Bauari eum non Stoimirum, ſed immutato nomine Stiffridum appellabant.

Když pak přigel do Cžech/ nemohli ſe s nim ſmluwiti Cžechowé/ neb třinácte let mezy Němcy bydlel/ aniž mohl Cžeſkéo yazyku rozuměti: Pročež oni dawſſe gemu Dary znamenité/ odeſlali ho zaſe do Bawor/ a Bořiwoge zas za Pána a Knijže přigali/ což owſſem dálo ſe wijce Božſkým gednánijm nežli lidſkým.

Nadepſany Hyſtoryk Dubrauius/ za panowánij Knijžete Břetiſlawa/ připomijná předka Rodu tohoto gménem Prokopa/ když totižto Břetiſlaw bogowal s Gindřichem Cýſařem/ okolo Léta 1038. o kteréžto Wogně ſlowa geho zněgi takto:

Henricus Cæſar, Principes & Vrbes Imperij contra Brzetiſlaum armat, diuiſisq; bifariam copijs, cum altera Copiarum parte, ipſe in Bauariam, cùm altera, Bernardus Saxoniæ Princeps bello clarus per Miſniam procedit. Ad eum modum Brzetiſlaus, vires ſuas diſpartit, ſeq; Cæſari, Procopium Bilinæ Comitem Bernardo opponit, mandatq; ut in ſyluis loco iniquo Saxones adoriatur.

Znamenitau záhubu tehdáž Němcům způſobili Cžechowé/ o kteréž Kronyky obſſijrně wyprawugij.

W Koſtele Boleſlawſkém/ w té Kaple w kteréž S. Wácſlaw od Bratrobigce zamordowán/ ležel od Léta 1040. čas důlhý Kámen hrobownij/ na němž ſe ſpatřuge Erb wyteſaný ſe třjma Podkowami/ kterijžto Kámen Andreas Pieſsinius Děkan Koſtela onoho/ naprawugijc Chrám Páně/ w proſtřed Koſtela položiti dal. Dokawád geſſtě w celoſti ten Koſtel ſtál/ a Žižka gemu nevblijžowal/ podobná geſt wěc k wijře/ že znamenité paměti o předcých Rodu tohoto w něm býti muſyli/ neb tu měli pohřeb Hrabata z Biliny/ gegichžto Erb ſpatřuge ſe y w Mladé Boleſlawi na zdech při domijch některých po ſtarodáwnu wyteſaných.

S takowým práwě Erbem nacházegij ſe Kamenj hrobownij w Kláſſteře Oſeckém/ y Rodowé gſau ſtarodáwnij/ geſſto takowého znamenij vžijwagij/ o nichž nijže nalezneſs.

Přicházegic tehdy k řeči začaté w Králowſtwij Cžeſkém a w Slézſku/ geſt Rod wzáctný a wzneſſený Panůw Pruſkowſkých z Pruſkowa/ k gegichžto Podkowám přidán Gelen/ když totižto do Stawu Panſkého přigati byli.

W Knijžetſtwij Oppolſkém nacházegij ſe paměti

rozličné/ ſkrz kteréž ſe předkowé Rodu tohoto ſlawně připomijnagij/ neb tu Vřady Zemſké přednégſſij mijwali. W Kláſſteře kdež nynij Saud Zemſký držán býwá pohřeb ſwůg měli / a tu geſt Kamenůw mnoho, s wyteſanými Erby gegich/ z nichžto na gednom yako obzwláſſtnijm/ neb na giných pro ſeſſloſt nemůže ſe text čijſti / napſán geſt nápis Panu Janowi Pruſkowſkýmu w tyto ſlowa:

Anno Domini 1508. obijt Generoſus ac nobilis Vir, Dominus, Dominus Ioannes de Pruſkovv, Ducatus Oppolienſis Cancellarius. Orate pro eo.

Smrt Pana Jakuba Pruſkowſkýho z Pruſkowa/

paměť w Pruſkowſkým Koſtele wyprawuge těmito ſlowy:

Anno ætatis ſuæ 30. ſalutiferi vero 1545. die Mẽſis Februarij 16. obijt Generoſus Dominus Iacobus Pruſkovvſky à Pruſkovv.

Qui pugnans grauiter repreſsit haſtas,
Turcarum quater hic peremptus ictu.
Iam fractæ occubuit ſodalis haſtæ.
Lector manibus ut quies ſit optes;
Pro te, proq; alijs pie precatus
Diſcas ſeria non ioco eſse agenda.

Pan Jan Pruſkowſký byl Heytmanem Knijžetſtwij

Oppolſkého čas dlauhý/ Pán od mladoſti ſkrz hrdinſké ſkutky ſlawný / kterýž nezůſtawiw žádného Dědice / za panowánij Cýſaře, Rudolffa toho gména druhého vmřel/ Léta 1590. Manželka geho byla Vrozená Pani Pani Dorota Sſyndlowna.

Bratr geho ſtarſſij Pan Girij Pru-

ſkowſký z Pruſkowa na ſtarých Hradech/ Bělij a Hrobnicých/ Ferdynanda/ Maximiliána y Rudolffa/ Cýſařůw Křijmſkých teyná Radda a Neywyšſſi Komornijk/ prawý Dwořák w ſſprymech Panſkých / a w Heroitſkých činech muž ſlawný.

Toho pozůſtali dwa Synowé/ Pan Jan Kryſtoff Pruſkowſký Swobodný Pán z Pruſkowa na Pruſkowě/ Bělij a Chřelicých / G. M. C. Komornijk / y Radda Komornij w hornij y dolnij Slezij/ kterýž ſobě pogal za Manželku Hrabinku z Guttnſſteyna/ od kteréž gſau potomkowé.

Druhý Syn gmenowaného P. Pana Giřijho Pruſkowſkýho Vrozený P. Pan Oldřich Deſyderius Pruſkowſký Swobodný Pán z Pruſkowa na ſtarých Hradech a nowé Byſtřicy/ G. M. C. Radda/ Komornijk/ a Neywyšſſij Sſtolmiſtr mijſto držijcý. Měl Manželku Vrozenau Pani Pani Lidmillu z Lobkowic/ od kteréž toliké gſau potomkowé.

Třetij Bratr gmenowaných P. Pan Kaſſpar Pruſkowſký na Hradku a Bzency w Morawě a Sſmijři/ G. M. C. Radda/ žádných potomkůw neměl/ dlauhý čas w Službě Arcyknijžete Arnoſſta léta ſwá trávil byl / Pán wſſemi ctnoſtmi ozdobený.

Digitized by Google

Z Panůw Zierowſkých Rod w Knijžetſtwij Oppolſkém a Ratibořſkém tolikéž ſe dwěma podkowami okraſſluge/ z nichžto geden gménem Melichar byl Saudcem Zemſkým w Knijžetſtwj Oppolſkém/ a Radda Cýſaře Rudolffa. Měl Manželku Paní Magdalénu Kurcpachowau / s nižto žádného Dědice nezplodil/ kteréhož Bratřj a Streycowé Lidé gſau bogownij.

Zde w Králowſtwj Cžeſkém Páni Zelinſſtij takowéhož Erbu to geſt třij Podkow užijwagij.

Knijhy Koſtelnij Kapitoly Pražſké připomijnagj pana Kunráda Zelijnſkého těmito ſlowy:

Erectio Altaris Præſentationis Sanctæ Mariæ Virginis, & Sanctorũ Georgij & Ignatij Martyrum in Eccleſia Pragenſi, ex ſpeciali gratia Conradus Zelinſky, Armiger Præ: dioc: decem ſexagenas cenſus in Villa Girzetin, & in Villa Czerventze octo ſexagenas, Anno 1400. die 9. Octobris, dedit, donavit, Owſſem nemalý to plat za oněch čaſůw/ ale prawě obzwláſſtnj a panſký, poněwadž tehdáž pro welikau hognoſt wſſeho w Králowſtwij tomto mohl ſe geden Kněz za rok oſmi kopami poctiwě wychowati.

Zygkmund a Jan Bratřj wlaſtnij z Sſebuzyna k Koſtelu S. Sſtěpána w Litoměřicých nařjdili ročnjho a wěčného platu kopu groſſůw na dwau poddaných/ a na Krčmě w Sſebuzyně/ o čemž památka w týchž Knjhách geſt takowá: Pro Eccleſia Sancti Stephani in Lithomierzicz famoſi Viri, Sigiſmundus & Ioannes, fratres Germani de Sſebuzin, reſidentes ibidem, unam ſexagenam cenſus perpetui in duobus hominibus in nova Villa & in Taberna in Sſebuzin dederunt, donaverunt &c. idq; Anno Domini 1411.

W Létu 1478. Cureus in Annalibus Sileſiac fol. 329. o gednom předku Erbu a Rodu tohoto/ činj zmijnku těmito ſlowy: Octobris die 16. Venit ad Glogoviam Zelinus Bohemus, miſſus à Mathia cum turma equitum Pannonicorum 1800. & populati ſunt vicinos pagos, ubi habebant diverſoria ſua. 26 Octobris Princeps ſubditos ſuos ad arma excivit, conſcripſit Glogoviæ Stipendiarios 300. & conjunxit ſecũ Hungaris. Ingreſſi ſunt Marchiam, eamq; duritèr vaſtarunt. Ipſe Princeps cum ſuis reverſus eſt; ſub initium Menſis Novembris, Stipendiarij, decima quarta die poſt, Pannonij diutius ibi hæſerunt, & vaſtitatem in multis locis fecerunt.

Takť ſe pomſtil ten ſlawný a bogowný Čech nade wſſemi ſſkodami/ kterýchž byl načinil neſſetrným Slezákům Jan Margkhrabě Albrechtů Syn/ což z yaké přjčiny ſe dálo a s yakým pořádkem nijže porozumiſs/ neb mi ſe zdálo

za dobré/o začátku té wogny tuto doložiti/ tak yakž Curcus gmenowaný o ní mluwij:

Léta tedy 1476. w Auterý před Maſopuſtem, když vmřel Knijže Gindřich, a nemage potomka žádného/zbožij ſwé zapſal Manželce Kněžně Barboře Brandeburſké/položen geſt Sněm w Freyſtadě 27 dne Měſýce Vnora/na němž wyſlyſſáni Legáti od rozličných Knijžat wyſlanij/ od těch totižto kteřij po Knijžetſtwij giž vmrlého Gindřicha dychtili. To Knijžetſtwij někteřij přiſuzowali Králi Matyáſſowi/ponewadž vmřel bez dědicůw ale Poſlowé od Kněžny wyprawenj odwoláwali ſe k ſſafftu/ kterýmžto wyměřeno aby wſſecko Panſtwij na Manželku připadlo. Cžeſký Král Wladiſlaw tolikéž ſwého wyhledáwal / neb giž byl Cžeſkým Králem pořádně korunowaným/a Jan Knijže Saganſké k tomu přikročowal práwem přirozeným/yakožto neybližſſij přijtel Gindřichůw/neb byl od geho wlaſtnijho StrEyce zplozený. Stawowé po dlauhém rozwažowánij a wyſlyſſenj ſtran wyřekli/aby pozůſtalá Kněžna po Gindřichowi bydlela bezewſſy překážky w Knijžetſtwj Manžela ſwého/a tak ona wzala ſobě yako za Zpráwcy yakéhoſy Sſchenciuſa/kterýž potomně obžalowán byl, a to pro welikau pýchu/ kteréž žádný ſněſti nemohl/zwláſſtě připomínagjc ſobě dobrotiwoſt a wlijdnoſt vmrlého Knijžete/kteráž obyčegně v Panůw z Panůw zplozených býwá/tak yak na proti tomu pýcha a nadutoſt opanowáwá ſrdce těch kteřijž z chudoby k bohatſtwij, z opowrženoſtj k ſláwě a welebnoſtj přicházýwagij.

Dále ſtalo ſe, že diwným gednánijm přiſauzená byla Wladiſlawowi Králi Cžeſkému Kněžna Barbora/tak aby on gi za Manželku pogal/y Knijžetſtwj to w drženij měl/což wida Jan Knijže Saganſké, kterýž ſe Matyáſſe přijdržowal/a wěda že Wladiſlaw k bogi welmi geſt neſpůſobný/ čehož práwem nemohl doſáhnauti/to chtěl wálkau obdržeti/yakož pak hned wygel z z Měſta/a ſebral Wogſko nemalé lidu pěſſijho y gizdného / k němužto Stawowé z Freydſtadu poſlali napomínagjc aby nebyl tak kwapný k nepokogi/ ale aby očekáwal na wýpowěd gegich. A powolali ho do Saganu/kdež gim neyprwé ſwé přirozené práwo k Knijžetſtwj onomu předkládal / a potomně vkázal liſt Krále Matyáſſe/w němžto on odewzdáwal gemu Knijžetſtwij Glogowſké/z čehož ſe oni nemalo vlekli/a widauc před očjma wognu konečnau s nemalým krwe prolitijm/dewátého dne přiſáhli gemu poſluſſenſtwj krō Měſta Glogowa a některých giných/kteřj ſe přjdrželi Kněžny Barbory.

Knijže Jan nemeſſkal s Wogſkem ſebraným/ nýbrž přitáhl hned do Sproty/a Měſſťané bezewſſeho vwáženij puſtili ho hned do Měſta/ a wěrnoſt zachowati přiſlijbili. Týmž ſpůſobem doſtal y Freydſtadu/ y giné Měſta a Zámky/a to wſſe we čtrnácti dnech wyřijdiw, přitrhl k Kroſnu/ kteréž giž oſazené bylo Lidem gemu protiwným/pročež ač třj dni Předměſtij wypalowal/wſſak nemoha nic ſpůſobiti/do Sproty ſe zpátkem obrátil.

Dewátého dne Měſýce Ledna/ Léta 1477. Stawowé ſſgeli ſe weſpolek do Freyſtadu/ a včinili přijměři mezy ſtranami protiwnými/ za tři dnij s welikau prácy a ſnažnoſti rokugijce/ tak aby to přijměři protahowalo ſe až do Sᵗ Giřij. Ten čas ledwa wyſſel/ a giž Knijže Jan z nowu k mečí ſáhal/ a w Pondělij před Božjm wſtaupenjm přiwedl wogſko k Zámku Freyſtadu/ ale že Zámek ten před tím weyborně oſazen byl/obleženj tak ſylný gemu činili odpor / že muſyl s welikým hněwem odſkaupiti/ a opět po oſmi dnech z nowu přigel k Zámku/ ale bránili ſe zmužile obywatelé tak yako y prwé.

Markrabě Albrecht nebyl kwapným k wogně/ wſſak ne zle včinil/ že

 tak wý-

tak weyborné Zámek Freyſtad opatřil/ a nad Wogſky Heytmana vſtanowil Zygkmunda z Rozmbergka. Wladiſlaw tolikéž wypravil Czechy na pomoc Kněžně Barboře/ ale neſſtiaſtné/ neb poraženij gſau na hlawu/ tak že y on pro tak weliké roztržky/ opuſtil Kněžnu Barboru/ ale mezy Janem Knjžetem Saganſkým a Margkrabětě/ čím dále tím wětſſj wálky powſtáwali.

Pátého dne Měſýce Czerwence / Jan Margkrabě od Otce wyſlaný s Wogſkem přigel do Freyſtadu/ aby obleženým retuňk včinil/ tu čaſtokráte potkal ſe s Slezáky/ ale Slezácy wždycky plac a wjtězſtwj obdrželi.

Dne 27. téhož Měſýce/ Jan Knjže Saganſké ſhromáždil množſtwj lidu Wogenſkého/ tolikéž y Grumberſſtij ſeſſli ſe s Kroſněnſkými/ a plundrowali Grunty gegich / tak že Grumberſſtj zabiwſſe y 60. mužůw wýborných Kroſněnſkým/ a zagawſſe gich 150. nad nimi ſwijtězyli.

Potomně několikráte gednáno z ſtrany pokoge/ až k tomu přiſſlo / že byl způſoben mjr mezy ſtranami do giſtého čaſu/ a mezy tím Jan gel do Frankfurtu pod Gleytem k Margkraběti/ ale s malým proſpěchem/ neb nemohla wěc k tomu přiwedená býti/ aby pokog nařijzen byl. Protož Margkrabě čaſu přijhodného na Slezáky s Wogſkem vdeřil/ s ſſtěſtijm takowým / že ge téměř wſſecky na hlawu porazyl/ neb welmi gich málo vgelo / ginij neb zbitij neb zgjmanj/ a zwláſſtě pěſſij/ kterýmž nebylo možné vgjti. A tak Slezácy trwali w poſluſſenſtwij za čtyry léta/ až Jan Knijže pomſtil ſe nad nimi / když totižto Želinſký s Vhry přigel/ a Margkrabſtwij wzdýl a wſſijř plundrowal/ kteréhožto Heytmana Želinſkého nad 1800. Vhry / dotčený Hyſtoryk připomjná na giném tolikéž mijſtě/ okolo léta 1479. těmito ſlowy:

Mathias inclinauit ad pacem, & ſua incipiebat patefacere conſilia: miſerat ad eum Ioannes legationem menſe Februario: Menſe vero Aprili venerunt à Rege, Epiſcopus Vratiſlauienſis, & Orator Pontificius, acturi cum Marchione de Pace, quæ tamen tunc non contigit. Selenius cum Pannonijs deſerta Marchia, tranſit in vicinam Luſaciam, deinde in Sileſiam montanam, & paſsim multos concuſsit, ademit quoq; aliquot Oppida Conrado Albo Oleſnicenſi, propterea quod mortuo fratre, totũ Ducatum vendere volebat Principibus Saxoniæ, inuito Mathia.

Geſt Rod wzáctný w tomto Králowſtwij Panůw

Želinſkých/ mezy nimiž byl facile Princeps Vrozený Pan Kryſtoff/ kterýž z mladoſti mnohé Kraginy progel/ a mnohých Národůw řeč vměl. Neyprwé byl powolán od G. M. Cýſařſké na Vřad mijſto Pijſařſtwij / potomně byl mijſto Kanclijřem/ od G. M. Cýſařſké zlatau Bully darowán/ a připuſſtěn k Stawu Panſkému w Kržijſſy. Puſtil potom Vřad mijſto Kanclijřſký/ a do Komory Czeſké powolán.

Páni kteřijž ſe pijſſy z Hoſtiwice a w Sſemticých/

tolikéž za znamenij Rytijřſké třijch Podkow vžjwagj/ o nichž nacházým paměti tyto:

Wedlé Liſtůw Panůw z Hazmburgka/ při Létu

Páně 1484. Gindřich z Hoſtiwice a z Sſemčic/ kwitowal Vrozeného Pána P. Jana Zagice z Hazmburgka ze Sta Kop gro: miſſ: k kterémužto Kwitancy ſpřiložili Pečetě ſwé/ Zygkmund Walkaun z Hadlaru a na Wikowcých/ Abhart z Chfanic Purgkrabě na Koſinij/ a Oldřich z Pařijzu.

O Panu Aſſowi z Hoſtiwice a w Sſemticých/

mezy týmiž Liſty Panůw z Hazmburgka zmjnka nacházými při Létu Pá- ně 1489. tolikéž y při Létu 1495. při kterémžto paměti ſpatřuge ſe Pečet s třema Podkowami.

Při Létu Páně 1495. připominagj ſe w týchž

pamětech tito/ gmenowitě/ Jan Boček z Polican a na Mlikoſrbjch/ Heřman Bořička z Břiſſtian a w Obrubjch/ Sſtiaſtný z Hluh w Kzidlině a na Třewači/ Aleſs z Hoſtiwice a w Sſemčicých/ Oldřich z Semjna/ Petr z Malobratřjc/ a ginj.

Wyprawugj Kronyky Polſké/ kterak když Czechowé a Vhřj o Morawu ſe trhali/

wyſlán byl Zeliſlaw Bilina od Boleſlawa Křiwouſtého s Wogſkem/ aby y on djl Morawy k Slézſku připogil/ kterémužto poručenj Zeliſlaw za doſt činjc, plundrowal Morawu/ a potom ſe y s Králem Morawſkým Swatoplukem zmužile potkal/ yakž to wyſwědčuge gmenowané Kronyky Autor těmito ſlowy:

Iamq; Zeliſlaus Bylina, pervaſtata tripartito agmine Moravia, ingēti præda onuſtum reducebat exercitum, cùm certiòr fit, Svatoplukum Moravorum Ducem cum magnis copijs à tergo venientem, non longius duobus milliarijs abeſse. Itaq; præmiſsis impedimentis atq; Captivis ſigna cōvertit, & inſtructa acie manus cum hoſte conferit: pugnatum æquo Marte aliquandiu, plurimumq; humani ſanguinis utrinq; fuſum eſt, Ducibus utrinq; prælium inſtaurantibus &c. In eo prælio Zeliſlaus Bylina, dū Ducis paritèr atq; militis officio fungitur, dextram amiſit, quem Boleſlaus Princeps collaudatum pro meritis & virtute, aurea manu cum gladio vibrato donavit.

Odtud poſſla proměna w Erbjch kterýchž Bjlinowé užjwagj/ tak že ſe Polſſtj Bjlinowé s Czeſkými Bjlinami Streycy ſwými w užjwánj Erbu neſrownáwagj/ což ſe ſtalo Léta 1106.

Boleſlaw Bylina Hrabě/ a Jaroſlaw Bylina

okolo Léta 1149. Klá́ſſteru Czerwenſkému w Plockém Weywodſtwj znamenité nadánj včinili/ z kteréhožto Rodu pocházegjcý, čaſto w témž Kláſſteře Opatmi býwagj/ neb Kláſſter bohatý geſt/ k němužto do Sta Weſnic a Měſteček přináležj.

Léta 1300. Bořiſlaw Bylina byl Arcybiſkupem

Hnězněnſkým/ kterýž hned yakž wolen byl od Kapitoly/ gel do Peruſye k Benedyktowi toho gména gedenáctému Papeži/ a ten ledwa tam přigel/ a giž byl Papež vmřel/ pročež tu celé dwě létě čekal/ až ſe Kardynálowé ſneſli weſpolek/ a wywolili Klimenta pátého/ od něhož konffirmacy na Arcybiſkupſtwj přigal. Potomně magjc Přj s Miſtrem Křižownickým w Pruſých/ y proti Arcybiſkupu Kzjſſkému w Inflantjch z ſtrany Biſkupſtwj Chelmínſkého/ vmřel w Měſtě řečeném Avinium/ a pochowán w Kláſſteře Sº Jana Ordinis prædicatorum, Léta 1311. O němž w Kathalogu Arcybiſkupůw Hnězněnſkých/ napſány gſau tyto Werſſe.

Commoda dum quærens Patriæ verſatur in aula
   Pontificis, curis obrutus occubuit,
Gallia redde virum, patria digniſsimus ille eſt,
   Cur habet immeritum mortuus exilium.

Gſau mnozý wzácnj Páni w Polſſtě, kteřjž po předcých Bſlinami ſlugü / ale po ſtatcých ginácě ſe gmenugj / yako Páni Taranowſſtj z Taranowa / z nichžto geden gménem Ondřeg byl Dwořanem Krále Auguſta / a potomně Henryka y Sſteffana / gſauc Legátem čaſtokráte do Turek / do Tatar / do Danye / do Sſwecie / y k Knüžatům Rzüſſſkým / za čež wzal darem Bratkowice w Přemyſký Zemi / aby gich vžüwal do Sta let s potomky ſwými / a k tomu ſummy hotowé deſet Tiſyc.

Sem také náležegü Páni Naropinſſtü w Syrackém Weywodſtwü / z nichžto geden byl Kaſſtellánem Syrackým / druhý Sſkolaſtykem Krakowſkým / Sſtiaſtný Děkanem / a Jan Wratiſlawſkým Kanownükem.

Páni Falečtü / z těch geden byl Opatem Czerwenſkým / a druhý Martin Kaſſtellánem Spitimiřſkým / kterýž z mladoſtü gſa při Dwoře Krále Auguſta / Staroſtwa w Ruſých a ginde rewidowal.

Páni Porudenſſtü / z nichžto Jan za Krále Sſteffana čaſu Wogny Rotmiſtrem byl.

Páni Podhořečtü / Lidé znamenitü / w hrdinſkých čínech ſkuſſenü / a při Dwoře neposlednü / geſſto za Krále Sſteffana a Zygmunda Trukſaſmi býwali. Ti s Turky, Tatary, a ginymi Národy čaſtokráte s nimi ſamotný bog, to geſt geden s gednim müwali.

A ginü mnozý kteřüž s těmito od gednoho předka poſſli / a wſſyckni ſe Bülinami gmenugü.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Lyckůw z Rysmbergka / kteřüž magü za Znamenü Rytüřſké Třmeny / a ginych kteřüž s nimi gednoſtegného Erbu vžüwagü.

Kapitola XXVI.

TEnto Erb a Rod geſſtě s Lechem a s Cjechem Knüžaty Charwatſkými, do těchto Kragin z Charwat wyneſſen geſt / řükali mu Lawſſowa / ale to ſlowo coby znamenalo / o tom ſe wěděti nemohlo. W Polſkých Kraginách weliké rozrozenü Erbu toho ſe ſpatřuge: Do Králowſtwü Czeſkého / po neſſtěſtj Boleſlawa Křiwouſtého / kteréž v Haliče gého s Vhry potkalo / přineſſen a rozmnožen / od Wſſebora Weywody Krakowſkého Synůw / genž byl Heytmanem Knüžete gmenowaného. O čemž püſſe Cromerus w páté Knüze / při Létu 1138. obſſýrněgü.

Püſſy ſe z Rysmburgka / a magü za Erb Třmeny bülé w modrém poli / z Koruny Ocas Pawowý wycházý / a na něm nápodobné geſt znamenü.

Mezy Liſtmi Panůw z Hazmburgka/ nacházým pamět/ že geſt Rytýř Tas s dwěma Syny ſwými Beneſſem a Rubýnem z Ryſmburgka/ prodal Klaſſteru w Jaroměři Panny Marye y Konwentu

geho/ Kanownýkům Rzeholným/ Dědictwý ſwé w Rzýkowě. Stalo ſe Léta Páně 1366.

W Knyhách Koſtela Prazſkého/ rozličné paměti o tom Rodu ſe ſpatřugý/ a to z přýčiny té/ že předkowé mnoho dobrodiný Koſtelům a Klášterům prokazowali/ yako neyprwé poznamenáno o Panu Beneſſowi z Ryſmburgka/ při Létu Páně 1415. že geſt do Kláſſtera w Hradcy Kralowé Bratrům menſſým gednu Kopu gro: platu ročnýho wěčného w Ryſmburce darowal.

Těmuž Kláſſteru Rubýn Syn Taſſa Rytýře/ prodal Dědictwý ſwé w Dobrowicy/ a to téhož Roku/ po ſmrti Otce ſwého Taſſa z Ryſmburgka.

Těmuž Kláſſteru při Létu Páně 1362. Petſſyk Břečowic z téhož Erbu a Rodu/ prodal w Jaroměři Les podlé Wyſſřečené Rzeky.

Mezy týmiž Liſty Panůw z Hazmburgka nacházý ſe pamět w tato ſlowa napſaná/ ſwědčýcý Panu Alſſykowi Synu Pana Alſſyka z Ryſmburka.

Ego Alſſo de Vrzeſſolub natus quondam Alſſikonis de Ryſmburk, publicè recognoſco, quod per nobilem Dominum Theodoricum de Iano-

wicz, ve-

vvicz, verum & legitimum tutorem meum, poſt mortem genitoris mei in Venditione bonorum in Trzebiſſovv ſatis factum eſt mihi. Stalo ſe Léta 1406.

Wtýchž pamětech Panůw z Hazmburgka/ děge ſe zmijnka o Panu Rubijnowi z Ryſmburgka těmito ſlowy:

Luchardis dicta Luchna relicta quondam Domini Rubeni de Ryſmburk, cũ natis ſuis dilectis Alſsone & Beneſsio Fratribus Vterinis de Ryſmburk, Venditionem Domini Rubeni, Monaſterio in Iaromirz factã confirmarunt, præſentibus D. Ioanno de Nachod & Duba, D. Hynkone de VViſsemburk & Duba, alijsq;.

Do Stawu Panſkého potomně přigat byl Pan Mikuláſs Líček z Ryſinburgka a na Boru Hradku/ gehož byl Syn Pan Jan Lijček/ kterýž zanechal Syny/ Pana Zygkmunda/ Pana Alexandra a Pana Adama. Pan Zygkmund potomně zplodil Jana Hilybranta/ Mikuláſſe Albrechta/ Zygkmunda Wylima/ Wratiſlawa Wácſlawa/ a Sſtiaſtného Mathyáſſe/ kteréž porodila Pani Kunka z Kralowic.

Ginij Páni z Ryſmburgka zůſtáwagij w Stawu Rytijřſkém/ yako Páni Kaſſynowé/ Rod welmi starodawný/ a w tomto Králowſtwij y w giných pro mnohé Hrdinſké ſkutky ſlawný/ yakž ſe to z pamětí nijže doložených bude mocy porozuměti.

W Kalendáři Hyſtoryckém při Létu Páně 1084. a w Liſtu 181. paměť ſwědčijcý Rodu tomuto doložená geſt tato:

Cýſař Gindřich čtwrtý/ dobyw Města Řijma/ Řehoře ſedmého toho giména Papeže ſložil/ a Klementa Biſkupa Rauennæ na geho mijſto doſadiw/ od noweho Papeže na den ſlawný Hodu Welikonočnijho/ s Bertau Manželkau ſwau/ Otty Margkrabj Wlaſkého Dcerau/ Korunu Cýſařſkau přigal. Při té ſlawnoſti byl Bořiwog Knijže Krále Wratiſlawa Czeſkého Syn/ kteréhož Otec do Wlach s Cýſařem/ daw mu tři Sta Rytijřůw Czechůw gijzdných/ wypravil/ a ti tam s Knijžetem ſwým a Hrabětem Wigkbertem/ kterémuž Wratiſlaw Syna ſwého poručil/ ſtatečně a hrdinſký ſe chowali/ do Města Řijma po dwauletém obležení/ půwodem nějakého Kaſſyna Rytijře Czeſkého/ přiſtawiwſſe Řebřijky neyprwé wlezli/ Papeže s Kardynaký a Biſkupy w Lateranſkém Koſtele yali/ a Cýſaři dali/ y s nim ſmijřili/ z těch tři Sta Rytijřůw toliko ſe gich dewět domu nawrátilo/ ginij wſſickni we Wlaſſých vdatně bogugjce zůſtali. Chronica Monaſterij Pegauienſis. Beuther, Luſacia Manlij.

Na druhém mijſtě Kalendáře Hyſtoryckého/ o témž při Létu Páně 1083. takowau zmijnku nalezneſs.

Léta Páně 1083. w Pátek po S. Duſſe/ Cýſař Gindřich čtwrtý wzal ſſturmem Město Řijm/ ležew v něo dwě létě. Byl w tom obležení s Cýſařem y Wyprecht Hrabě Gwitſké, Zet/ a Bořiwog Syn Wratiſlawa Krále Czſkého/ magjc při ſobě třj Sta Rytijřůw Czeſkých/ kteřijžto neyprwé půwodem nějakého Rytijře Kaſſyna přiſtawiwſſe ke zdem Řebřijky/ z té ſtrany kdež měně nepřátelé wartowali do města wlezli/ a wyſe

kawſſe Bránu giné za ſebau puſtili/ Papeže Ržehoře ſedmého s Kardynáli (wſkočiwſſe s nemalým nebezpečenſtwjm do Koſtela Lateranenſkého) yali/ Cýſaři w moc dali/ a potom gey y ſmýřili.

Liſt Králowny Marye připomjná Petra Raſſyna z Ryſmburgka Podkomořjho nad Měſty gegjmi w Czechách/ kterýž gé pſán ſlowo od ſlowa takto:

Marya z Božý miloſti Vherſká Czeſká Kralowna Margkrabinka Morawſká/ Lucemburſká a Slézſká Kněžna/ Margkrabinka Lužická/ ꝛc. Oznamugem timto Liſtem wſſem wůbec/ že wzhlédſſe na mnohé wěrné, pilné, a vžitečné ſlužby ſtatečného Petra Raſſyna z Ryſmburka a na Staré/ Podkomořýho naſſeho wěrného milého/ kterýž Neyjaſněgſſjmu Knjžeti Panu Wladiſlawowi Vherſkému a Czeſkému Králi ſlawné paměti činil/ y tudýž Králi Ludwýkowi Geho miloſti Panu Manželi naſſemu neymilegſſjmu činj a činiti nepřeſtáwá/ ráčili gſme gemu Petrowi Raſſynowi týž Vřad Podkomořſtwý nad Měſty naſſymi w Králowſtwý Czeſkém dáti/ a timto Liſtem mocně dáwáme/ tak aby on Petr Raſſyn wſſelikau moc měl týž Vřad ſprawowati/ tak yakž y giný předkowé geho od Králowen Czeſkých na týž Vřad wſazenj, měli a ſprawowali do wůle naſſy. Protož přikazugem wſſem Měſtům naſſym y obywatelům gich/ w Králowſtwý Czeſkém nyněgſſým y budaucým wěrným naſſym milým/ abyſſte gmenowaného Petra Raſſyna/ za téhož Podkomořýho měli/ drželi/ nim ſe zprawowali/ yakožto ginými od ſtarodáwna Podkomořými ſe zprawowati zwyklost gſte měli/ gemu na mýſtě naſſem poſluſſni gſauce/ a ginače nečinýce/ pod vwarowánjm hněwu a nemiloſti naſſy. Tomu na ſwědomj Pečet naſſy Králowſkau gſme k tomuto Liſtu přiwěſyti rozkázali/ a wlaſtnj rukau podepſati ſe ráčili. Dán na Litomyſſly/ w Vterý po Neděli kteráž ſlowe Lætare, Léta Páně 1523. Korunowánj naſſych Vherſkého 2. Czeſkého 1.

Marya Regina.

O témž Panu Petrowi Raſſynowi/ činý zmýnku Liſt Krále Ludwýka/ kterýž znj w tato ſlowa:

My Ludwýk z Božý miloſti/ Vherſký/ Czeſký/ Dalmatſký/ Charwatſký/ Král/ Margkrabě Morawſký/ Lucemburſký a Slézſký Knjže/ a Lužický Margkrabě/ ꝛc. Oznamugem timto Liſtem wſſem/ že gſme Statečnému Petrowi Raſſynowi z Ryſmburgka/ Podkomořýmu Králowé Gegi láſky Manželky naſſy neymilegſſý/ wěrnému naſſemu milému/ wſſecky ty ſummy zadržalé/ kteréž geſſtě za předeſſlých Podkomořý w Měſtech Králowé Gegi láſky w Králowſtwý Czeſkém ſe zadrželi/ kdeby ſe gich doptati mohl/ dáti ráčili/ a to na onen čas/ když gſme gemu týž Vřad Podkomořſký od Králowé Gegi láſky zgednali/ a před ſwolenjm Zemſkým/ kteréž ſe v těch zadrželých ſtalo/ yakž pak giž on Petr některé ſummy wyzdwýhl geſt. Protož s dobrým rozmyſlem naſſym/ giſtým wědomým a mocý Králowſkau w Czechách/ toho dánj timto Liſtem potwrzugem/ chtjce tomu/ aby přitom zachowán byl neporuſſytedlně/ a z týchž ſumm od žádného aby vpomýnán nebyl/ nynj ani na čaſy budaucý/ přikazugjce wſſem Vřednýkům a Poddaným naſſym/ aby téhož Petra při tom dánj a tomto potwrzenj zanechali/ žádné gemu nečinýce překážky/ ani giným činiti nedopauſſtěgjce/

Digitized by Google

ſſtěgjce/ pod vwarowánjm hněwu a nemiloſti naſſy. Tomu na ſwědom
Pečět naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto rozkázali gſme přiwěſyti/ genž geſt
dán na Budjnu/ w Neděli Poſtnj, genž ſlowě Inuocauit, Léta Páně 1526.
Králowſtwj naſſych Vherſkého a Czeſkého dewátého.

Ludouicus Rex manu propria.

Zmjnka také w Kalendáři Hiſtoryckém/ o Panu Petrowi Raſſynowi děge ſe těmito ſlowy:

Léta Páně 1537. w Auterý den S. Diwiſſe/ Wogſko Krále Ferdynanda w Vhřjch/ nedaleko od Budjnu/ ode dwau Ba-
ſſy Tureckých na hlawu poraženo/ a žaloſtiwě pomordowáno/ kdež do ſſeſti
Tiſyc ſtatečných Rytjřůw a Wogákůw/ kteřjž na ſwé dobré gméno pomni-
li/ z Czech/ z Morawy a Slézſka/ na mjſtě zůſtalo/ s nimižto zahynul y Pe-
tr Raſſyn Rytjř Czeſký/ a polnj Marſſalek/ a to wſſe ſe dálo ſkrz zradu Ja-
na Kocyana Charwata Heytmana/ kterýž před tím w nocy/ s oſmi Tiſýcy
Vhrůw/ a s ſſeſti giných gjzdných a pěſſých vgel/ aby žiwot ſwůg zachowal/
yakž o tom y Surius pjſſe. Toho Kocyana po letech Mikulaſs Hrabě z
Zerynu/ zwěděw že opět zraditi a k Turku ſe obrátiti mjnj/ wlaſtnjm ge-
ho Mečem zamordowal.

Panu Petrowi Raſſynowi z Ryſmburgka/ ſwědčj Kwitancy od Králowny Anny témuž daná tato:

My Anna z Božj miloſti Rjmſká/ Vherſká a Czeſká Krá-
lowna/ Arcykněžna Rakauſká/ Margkrabinka Morawſká/ Kněžna Lucem-
burſká a Slézſká/ a Lužická Margkrabinka: Oznamugem že gt nám Sta-
tečný Petr Raſſyn z Ryſmburgka Podkomořj naſs / z peněz přigatých a wy-
daných/ od Léta Třidcatého prwnjho/. až do Léta Třidcátého ſedmého po-
čet včinil/ před Neywyſſſjm Hoffmiſtrem naſſym/ kdež rewidowané byli
Regiſtra a z komputowáno/ že geſt přigal za těch ſſeſt let/ od ſedm Měſt na-
ſſých w Králowſtwj Czeſkém pět Tiſýc/ dwě Stě/ padeſáte ſſeſt Kop Cze-
ſkých/ pět a třidceti bjlých groſſůw/ což včinj po ſſedeſáti Kreycařých poč-
tage/ dwanácte Tiſýc/ dwě Stě/ pět a Sſedeſáte Zlatých/ dwadceti geden
Kreycar a dwa malý Penjze/ a z toho co geſt wydal/ pozůſtáwá deſet Tiſýc
ſſeſt Set/ tři a Třidceti Zlatých Reynſkých/ dwamecýtma Kreycarůw a ge-
den bjlý Penjz/ kterauž to ſummu nám položil/ ꝛc. a protož gey z toho kwi-
tugeme Liſtem tímto ꝛc. genž geſt dán na Hradě Pražſkém 19. dne Měſýce
Máge/ Léta Páně 1537.

Anna Králowna.

Jozeff z Lambergka.

Páni Jaſtřibſſtj z téhož Kmene poſſli/ Rod wzneſſený a wzáctný/ a w hrdinſkých čínech ſlawný.

O Erbu a Rodu Panůw z Leſkowce.

Kapitola XXVII.

ROd ten ſtarodáwný geſt w Králowſtwj Czeſkém z Národu ne giného než z Slowanſkého a Czeſkého/ yakž ſamý Tytul toho nĕgaké ſrozumĕný podáwá.

Pod Erbem Panůw z Wartmberka yakž oznámeno geſt/ když mĕl Půhon P. Jan z Wartmberka s Wácſlawem Wrſſowcem z Sſetſſic/ mezy ginými ſmlauwcy klade ſe Pan Kryſtoff Leſkowec w takowém pořádku. Jan z Waldſſteyna a na Waldſſteynĕ/ Zdenĕk Malowec z Cheynowa a z Witenberka a na Cheynowĕ nad Wltawau/ Albrecht z Sſelnberka z Koſti a na Koſti/ Mikuláſs Berka z Dubé a na Lippém/ Giřjk Lew z Rožmitálu/ z Blatné a na Rožmitálu/ yakožto proſtředkowé/ Petr Kaplýř z Sulewic/ Kryſtoff

Leſkowec z Leſkowce/Jan Wogjř / Haſſek z Wacowic / Jan Dobřenſký z
Leſkowec z Leſkowce/Jan Wogjř / yakožto přátelé ꝛc. yak na hoře/a to při Létu Páně 1090.
Dobřenic, yakožto přátelé ꝛc. yak na hoře/a to při Létu Páně 1090.

W Létu Páně 1410. Kniehy Kapitoly Praž-
ſké poznamenaného magij Pana Jana Leſkowce/ z té přijčiny, že geſt pro-
dal náležité ſobě Práwo/kteréž měl na podáwánj Fary při Koſtele Onſſow-
ſkém. O čemž paměť takto geſt napſaná.

De Iure Patronatus Eccleſiæ in Onſsov &c. Famoſus Vir Ioannes Le
ſkovecz, armiger, in præſentia famoſi viri Zdenconis de Lukavicz, poſt
famoſum Virum Theodorum de Studena, armigeros, occaſione bonorũ
ad eandem curiam ſpectantium, & Zbinconem de Zirovicze, vendidit
juſpatronatus in Onſsov, Anno ut ſuprà.

Lupáč w Kalendáři ſwém okolo Léta 1416. o
Panu Janowi Leſkowcowi/gmenugjc ho Podkomořijm Králowſtwj Cze-
ſkého/takto mluwij :)

Vir nobilitate, virtute, conſilio præſtans, manuq; promptus, Ioannes
à Leſkova, Regni Bohemiæ Subcamerarius, inOppido ad Przindam, cæ-
pit quoſdam, numero ad 30 qui latrocinia exercentes vias publicas red-
diderant infeſtas ſuis maleficijs: duo mandato Regis in furcis publicis
ſunt ſtrangulati. 5 Martij.

Gmenowaný Lupáč wypiſuge w Kalendáři / že
byl zabit Léta 1424. Pan Jan Leſkowec/ ale mijſta na kterémž mord v-
činěn, a přijčinu zamordowánij nedokládá/ tak toliko mluwijc:

Interfectus eſt vir præſtans Equeſtris ordinis, Dominus Ioannes Le-
ſkovicius. Anno ut ſuprà Menſe Septembri.

W paměťech Kláſſtera Slowanſkého rukau pſa-
ných při Létu 1446. četl gſem zmijnku o Panu Arnoſſtowi z Leſkowce,
pſanau takto: Geſſek Swoyanowſký a Pan Wáceſlaw Gitnſký s některými
Rakauſkými Pány obehnali Wjdeň/a tu k nim přigel P. Arnoſſt Leſkowec.

W Létu Páně 1490. pamětij připominagij Pa-
na Albrechta Leſkowce/genž byl Podkomořijm Králowſtwij Czeſkého.

Hágek při Létu Páně 1526. a w Liſtu 473 či-
nij zmijnku o gednom Leſkowcowi těmito ſlowy:

Při ſlawnoſti S. Markěty Král Ludwijk činil čaſtá pſanj do Králow
ſtwij Czeſkého/oznamugijc, že Cýſař Turecký s welikau mocý do Králow-
ſtwij Vherſkého ſe ſtrogj/žádage retunku/ale někteřij na takowá pſanij má-
lo dbali/nechtěgijce než za dopomáhánij práwa táhnauti na Jana Leſkow-
ce k Kamenicy do Krage Bechyňſkého/ rozpiſugijce Liſty aby ſe wſſychni
ſpolu ſgeli a ſtrhli v Wſy Ratwinowa, nedaleko od Kamenice/wſſak někte-
řij a zwláſſtě Pražané chtijce wůli a rozkaz Pána ſwého wyplniti / někteřij
také z Panůw a z Rytijřſtwa poſpěſſně táhli/magijce toho ſpráwu žeby Lu-
dwijk Král giž měl mnoho lidu shromážděného z Vher a z Morawy/ ꝛc.
yakž wýſſe doloženo.

W Tytuláři při Létu 1534. poznamenáni gſau
Jan Leſkowec z Leſkowce a na Kamenicy / Girzijk Leſkowec z Leſkowce/

Mikuláš

Mikuláſs Leſkowec z Leſkowce a na Lutkowě.)( )( )(

Při Létu 1556. Bohuſlaw Leſkowec z Leſkowce.

Při Létu 1572. připominagjj ſe w Tytuláři Jã

Leſkowec z Leſkowce na nowé Cerekwicy a Leſtné/ G. M. C. Raddã / geſſtě na ten čas w Stawu Rytjřſkém zůſtáwagjcý/ Kryſtoff ſtarſſj Leſkowec z Leſkowce na Neſmiřicých/ Sſebeſtyán Leſkowec na ſtaré červené Řjčicy/ Wácſlaw Leſkowec z Leſkowic na Střele/ Wlachyně Leſkowec z Leſkowce a na nowém Rychnowě.

Při Létu 1589. w Stawu Panſkém tito Páni

Leſkowcowé w paměť ſe vwozugjj/ w Tytuláři téhož Léta wydaném. Arnoſſt Leſkowec na Cerekwicy/ Božegowě a na Leſtně/ Kryſtoff mladſſj Leſkowec z Leſkowce na červeném Božegowě/ Myſlowě/ Nowém Hradě/ a Cerekwicy/ Mikuláſs Leſkowec z Leſkowce a na Leſtně.

O témž Panu Janowi Leſkowcowi zmjnka geſt w Kalendáři Hyſtorycké́m při Létu Páně 1525. že geſt byl Kmotrem Gindřichowi Synu Pana Jana Třeky/ s Panem Gindřichem z Rožmberka/ a s Panem Adamem z Hradce, Neywyſſſjm Kancléřem Králowſtwj Cžeſkého. Zanechal tyto Syny Kryſtoffa na Božowě/ Bohuſlawa na červené Cerekwicy/ Arnoſſta na Bukowé/ a Mikuláſſe z Leſkowce.

Sſpánowſkých Rod a Erb geſt ſtarodáwný/ z něhožto pocházegjcý/ zwláſſtě w Stawu Rytjřſkém býwali Králům

y Zemj zaſlaužený/ [illegible]akž to dáwné paměti vkazugj/ pſali ſe z Liſowa. Potomně když s Biſ[illegible]em Litomyſſlſkým freymark čingjce, doſtali Sſpánowa/ z něho ſe pſáti počali okolo Léta Páně 1360.

Při Létu 1408. Otcjka z Liſowa Knjhy Kapi-

toly Pražſké připominagj těmito ſlowy. Donatio certorum agrorum pro Eccleſia in Lſtyen, & ſeptem Sexagenarum in quatuor hæreditatibus, de quibus ſolui conſveta ſunt, quæ intabulatæ ſunt ad manus Oticeni de Liſova manſione in Sſpanov, reliquæ verò Marſikoni de Hradek,

W Létu 1519. k Panu Mikuláſſowi Sſpánow-

ſkému pſal Liſt Král Wladiſlaw/ kterýž znj ſlowo od ſlowa takto:

Statečnému Mikuláſſowi Sſpánowſkému z Liſowa nám milému. Statečný nám milý, pſanj twé kteréž gſy nám w té mjře včinil/ wiđeli ſme a gemu porozuměli/ co ſe dotýče Vrozeného Kunráda Sſtoſa z Kaunic, wěrného naſſeho milé°/ kdežto nám oznamugeſs žeby tebe y gjných dobrých lidj wyſoce na gich cti dotýkal/ y wěřjž že gſme my o to k němu mluwili/ a on tomu odpjrá že geſt ne tak mluwil/ yako ty o něm pjſſeſs/ než což geſt koli mluwil, že o tom Hodějowſkému geſt dobře wědomo/ yakož pak o tom z pſanj geho tomu dále porozůmjſs. Dán na Poli w Cysdorffu w Středu po Swatém Prokopu.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal/ žiwi byli z Rodu

toho lidé wzneſſenj/ a s mnohými Rody wzácnými ſpřjzněnj/ yako: Jan ſtarſſj Sſpánowſký z Liſowa na Lautkowě a Chiſſce. Jan Oldřich

Sſpánowſký z Liſowa na Lautkowě a Chyſſce. W Rytýřſkém Stawu
Sſpánowſký z Liſowa. Jan Sſpánowſký z Liſowa.
Jogchym mladſſi Sſpánowſký z Liſowa.
Michal Sſpánowſký z Liſowa na Pacowě a Wožicy/ G. M. C. Radda a Neywyšſſi Pýſař Králowſtwij Cžeſkého / ten ſe byl ſmyſlem pominul.
Mikulás Sſpánowſký z Liſowa.

O Erbu a Rodu Panůw Hoff-manůw z Grunbuchlu / z Střechána / a na Grawnſſteyně.

Kapitola XXVIII.

PRwnij Předek Erbu tohoto / kterýž gest do Králowſtwij Cžeſkého wneſl / a mez Obywately Zemſké přigat / Léta 1586. byl Vrozený Pán Pan Ferdynand Hoffman / ſwobodný Pán in Grunbuchel & Strechā / Pán na Grawnſſteyně / dědi-

né/dědičný Hoffmiſtr w Knjžetſtwj Sſtyrſkém/ Marſſálek w Rakauſých/ G. M. C. Radda / Preſydent Komory Dworſké / a Heytman na Nowém Měſtě w Rakauſých/kterýž ſe w Czeſkém Králowſtwj oſadil.

Manželka geho prwnj byla Vrozená Pani Pani Markéta z Harachu / z Arcyknjžetſtwj Rakauſkého/ od njž pozůſtal Syn.

Měl potomně y druhau Manželku/ Vrozenau Pani Pani Alžbětu, Purgkrabinku z Donjna / s kterauž žádných ſwých potomkůw nezanechal.

O Erbu a Rodu ſtarožitnem Panůw Trčkůw/ kterýž vžjwagj Erbu takowým ſpůſobem.

Kapitola XXIX.

W Auřadech Stawu Rytjřſkému přjſluſſegjcých téměř wewſſech předkſwé Rodu toho od mnoha Set let s nemalau pochwalau býwali/ ſſyrokoſtj Statku ſwého nemalém počtem dědičných Hradůw a práwe Bohatſtwjm znamenitým od Pána Boha Wſſemohaucýho hogně obdařeni / ač dlauhý čas w Stawu Rytjřſkém trwali/wſſak tím nevbylo gim ſtatečnoſti/nýbrž tau ozdobenj gſauce/ k ſlužbám a Auřadům od Králůw a Knjžat wždy byli potřebowánj/yakž ſe to z dole pſaných wěcech poruzumj.

Wypráwugj dáwné pamětj / to geſt za Krále Wácſlawa panowánj/že Mikuláſs z Rutce a Wjtek Trčka z Lipnice/ byli ſpolečně Poprawcowé Krage Cžáſlawſkého / neb Neywyšſſj Heytmani Saudcowé.

Za téhož Krále Wácſlawa Léta 1387. poznamenano geſt w Koſtelnjch pamětech/že Pan Haſſek Trčka ſmlauwal Přibjka z Poſſtowic, ſe wſſjm Konwentem w Raudnicy/a ten ſe pſal Haſſek Trčka na Spozyni.

Léta 1422. wedlé Kronyky Hágkowé Pan Czenek Trčka z Lippy porůčil Heřmanowi Mnychu, genž ſe býti prawil Biſkupem Nykopolſkým/ [illegible] y Knězj ſwětil/ale Žižka doſtaw ho s ginými dwěma Mnjchy, wſſecky tři rozkázal vtopiti/ačkoli mu on připowidal že chce Knězj Táborſké ſwětiti / wſſak oſlyſſen geſt / neb Žižka neſtál o poſwátné

Knížj/aniž gim dopauſſtěl vžjwati Knějſkých ozdob,)( )( )(

Pamětij Kláſſtera Břewňowſkého předſtýragij

Pana Matyáſſe řečeného Hlawa, Trčku, že geſt přjtomen byl/když Sſymō z Tyniſſcé a Beneſs Syn geho prodali wſſecko práwo ſwé kteréž měli k láázni pod Měſtem Brunowém Heřmanowi Oppatowi/ kteréžto pamětí zawijrka takowá geſt. Přjtom byli ti ſwědkowé/ Jan Kruſſyna z Lichtmburka ſeděnijm na Atrſſpáchu/Matyáſs Hlawa z Lippy Trčka/ſeděnijm na Skolách/Otijk z Vginic/Hanuſs z Wrchlabj. Což ſe dálo Léta 1434.

Po ſmrti Krále Wáclawa prawě w čas wſſech

neřádůw rozbroge a bauřek w Králowſtwij Czeſkém připomíná Hágek Pana Prokopa Trčku těmito ſlowy:

Syrotcy gezdili po Kragi Kaufijmſkém/plundrugjce Wſy okolo Czeſkého Brodu/a přjtáhſſe k Kwětnicy kterauž držel Prokop Trčka/ té Twrze welmi rychle dobyli/Prokepa yali a vpálili / čeled geho zmordowali/a wybrawſſe y zapálivvſſe Twrz, poſpijſſyli mimo Prahu k Zbraſlawi/a tu ſe přeprawenij ſe přes Řjeku, táhli do Krage Plzenſkého/ kdež množſtwj Weſnic zplundrowali/a dobyli Sſwijhowa / w které [illegible] wſſecky obywately vkrutně zbili/a Kolmana vpálili.

Odtud obrátili ſe k Cžáſlawi/ a potom k Chrudijmi kdež ſe shledali s

Tábory/

Tábory/kteřijž po napodobných laupežech gezdijce, zdobýwali mezy ginými Hrady/a zplundrowali Rychmburgk a Michalowice. Znamenagijce pak že gjm ſſtěſtij ſlaužj/přitrhli k Praze, a položili ſe v Wrſſowic, aby odtud mohli Prahu obehnati/ale Pražané čaſně ſe dali w rokowánj s tau chaſau laupežnj/pročež Heytmané gich na den S° Lukáſſe weſſli pod gleytem do Prahy/a tu zůſtáno na tom aby Pražané a Knijže Litewſké Korybut táhli ſpolečně s nimi do Rakaus a do Morawy na záhubu těch Kragin/ a to Léta 1425.

Za panowánij Krále Girijho/žiw byl Pan Buryan Trčka/ gſauc na ten čas Prothonotarius Tabularum, to geſt, neywyſſſim Pijſařem Deſk Zemſkých Králowſtwij Czeſkého/ kteréhožto čaſu Neywyſſſim Komornijkem ſlaul Gindřich z Michalowic/Sudijm Zbynek Zagic z Hažmburgka/Purgkhrabijm Zdeněk z Sſternberka a z Konopiſſt.

Když Wladiſlaw w Czechách kralowal/ totiž w Létu 1494. wyſazeni byli s ginými Pány w Neděli před S. Hawlem mezy Hawýři na Auzezdě s Michalem Hoffmiſtrem na Hory Gutny/ tito: Neyprwé Albrecht z Leſkowce Podkomořij Králowſtwij Czeſkého/Mikuláſs Trčka z Lippy a na Lipnicy/Heřman z Weyſlawic/ Jan Sſpetle a na Zlebjch/rc. a Mikuláſs z Hořic a na Pecce, Purgkbrabě Hradecký.

Léta potomně 1512. z poručenij Wladiſlawa Krále Vherſkého/Buryan Trčka Podkomořij Králowſtwij Czeſkého/odplacowal Tiſýc kop Panu Zagicowi z Hažmburgka a na Budyni.

Pan Mikuláſs Trčka yakž dáwné pamětij oznamugij množſtwijm ſtatkůw a pokladůw welice bohatý/kaupil (ač ne welmi opatrně) Knijžetſtwij Opawſké od Zygkmunda Krále Polſkého / s powolenijm Krále Wladiſlawa y Syna geho Ludwijka Králůw Vherſkých a Czeſkých/ kteréž yak geho wlaſtnj recognitiones wyſwědčugj, wzdal Králům Wladiſlawowi a Ludwijkowi/a ta napſaná byla takto:

Já Mikuláſs Trčka mladſſij z Lippy a z Lichtmburgka / wyznáwám timto liſtem obecně předewſſemi gey čtaucými/neb čijſti ſlyſſjcými/rc. Kakož ſmlauwu celau a dokonalau o Knijžetſtwij Opawſké včinil gſem a mám s neygaſněgſſijm Knijžetem a Pánem Panem Zygkmundem Králem Polſkým/rc. pokudž a yak ta ſmlauwa a liſtowe nato včiněnij w ſobě ſſijřegj wypiſugij a ſwědčj: Kteréžto liſty a ſprawedlnoſtj y práwo ſwé na G. M. Králi Polſkē wſſecky, a neyprwé liſt G. M. mocný na Pročka a Malého z Czetwě mně daný/k temu ſmlauwu zapečetěnau na týž mocný Liſt včiněnau/potom liſt pod Sekrétem téhož Pana Pročka wlaſtnij rukau geho podepſaný/kterak mně liſt a zápis na tu záſtawu Knijžetſtwij Opawſkého má vdělán býti liſt Krále Polſkého geho miloſti/ w němž ſe přiznáwage k ſmlauwě rc. Ceduli řezanau na ſſkody včiněnau/ k tomu liſt G. M. kterýmiž ſe k té Ceduli přiznáwati/ana Panu Januſſowi z Rachmberka o ſſkody/ rc. přeſtáwati račj/liſt Pana Hanuſſe z Rachmberka/y giné liſty Krále G. M. Polſkého/kterýmiž ſe k ſmlauwě ſemnau včiněné přiznáwati račj/k tomu giné liſty od Panůw Prelátůw Králowſtwij Polſkého/ dal gſem a přewedl / a mocý liſtu tohoto dáwám/a dobrowolně přewozugij na neygaſněgſſj Knijžata a Pány, Pana Wladiſlawa a Pana Ludwijka Krále Vherſké a Czeſké Pány mně neymiloſtiwěgſſij/a na gich miloſti Rodiče, ſobě tu wijce ani bu-

daucým

dancým ſwým žádného práwa ani yaké wlaſtnoſti nepozůſtawuge / tak aby gich miloſti dědicowé y těmi liſtmi a ſprawedlnoſtmi y práwem mým gich miloſtem odemne daném mohli včiniti / což ſe gjch miloſtem a dědicům zdáti a ljbiti bude / rowně tak yakoby gich miloſtem neb dědicům gjch miloſti ta ſmlauwa neb liſtowé a ſprawedlnoſtj ſwědčili / a na gjch miloſtj ſe wztahowali. Tomu na ſwědomj pečet mau wlaſtnj dal gſem přiwěſyti k tomu liſtu dobrowolně a wědomě / připroſyw pro ſſyrſſj ſwědomj Vrozeného Pána Pana Albrechta z Kolowrat na Lipſſteyně a Krupce / Neywyšſſjo Kancléře Králowſtwj Czeſkého / a Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Mikuláſſe z Honic a na Petce Neywyšſſjho Pjſaře Králowſtwj Czeſkého / Vrozených Wládyk Pana Jana Janowſkého z Sutic a na Sſumberce / a Pana Jana Litoborſkého z Chlumu a na Sekeřicých / že gſau také Pečetě ſwé dali gim bez ſſkody podlé mé přiwěſyti k tomu liſtu / genž geſt dán Léta 1509. w Pondělj den S° Rzehoře Papeže.

Vmřel pak gmenowaný Pan Mikuláš mladſſj Trčka z Lippy a na Lichtmburce / Léta 1576. w mladém Boleſlawi / gſúc na Likařſtwjm / a to w ſtředu před Swatým Ambrožem / a pochowán na Lipnicy w Kůru před welkým Oltářem třetjho dne Měſyce Dubna.

W Létu potomně 1511. w Pondělj po na Nebe wzetj Panny Marye / týž Pan Mikuláš Trčka dáwal Mleyn maučný a prkenný dolnj dědičný / Michalowi Gillowi y Dědicům geho / z kteréhož on powinowat byl dáwati plat ročnj. A ten Pan Mikuláš pſal ſe takto: Mikuláš mladſſj Trčka z Lippy a na Lichtmburku. Kamenicy a na Dětjně / čehož geſt památka mezy liſtmi Panůw z Wartmberka takowá:

Léta 1522. Zygkmund z Wartmberka a z Dětjna / Neywyšſſj Sſenkſ Králowſtwj Czeſkého / a Foyt ſſeſti Měſt / přiznal před Auředníky Pražſkými / že dědictwj ſwé Dětjn Zámek / Dětjn Měſto ſewſſemi Dwory poplužnjmi prodal Mikuláſſowi Trčkowi z Lippy na Lichtmburce a Kamenicy za oſm Tiſyc kop groſſuw / ꝛc. Dán z Deſk Zemſkých z rozkázánj Pana Jaroſlawa z Sſelnberka a z Koſti na Přewoře / Neywyšſſjho Komornjka Králowſtwj Czeſkého / a Wáclawa Rumhapa z Suché / Miſto Pjſaře téhož Králowſtwj.

Léta 1522. podlé wyprawowánj některých pamětj / ſeſſel z toho Swěta Pan Buryan Trčka z Lippy / w Praze w Domě ſwém / we Cžtwrtek na Božj Wſtaupenj / a pochowán w Lipnicy před welkým Oltářem w Hrobě Předkůw ſwých 28 dne Měſyce Máge.

Pana Jana Trčku připomjnagj pamětí Koſtelnj / okolo Léta Páně 1523. kteréhožto čaſu přiwezená gemu Manželka / w Sobotu den S° Walentjna / Vrozená Pani Markéta Přerowna / s nižto newelmi dlauho žiw byl / neb vmřel Léta 1540. w Pondělj po na Nebe wzetj Panny Marye / w třetj hodinu na noc / gehožto Tělo w předpowěděném Koſtele / wedlé Těl Předkůw geho pochowáno.

Léta Páně 1532. tu noc na Pátek / před Swatým

Wácſlawem/ w hodinu ſedmau/ vmřel Pan Zdeněk Trčka/ Bratr gmenowaného Pana Jana w Chotiboři/ a pochowán w témž Koſtele Lipnickým.

Léta 1550. nápis geden w Dobruſſce w Koſtele/ wyprawuge ſmrt Pana Jana Trčky z Lippy/ ten Pondělý po Neděli řečené Oculi. Dotčené Město náleželo na ten čas Panu Maximiliánowi Trčkowi z Lippy/ w kterémžto geſt Koſtel we gméno Swatého Wácſlawa poſwěcený.

Den Swaté Zioffie/ Léta 1591. vmřel Vrozený Pan Pan Buryan Trčka z Lippy a na Swětlý nad Sazawau/ G. M. Cýſařſké Radda Krále Czeſkého/ zc. a Podkomořý téhož Králowſtwý: ten od Cýſaře Ferdynanda w Létu 1562. wygednal Měſtečku ſwému Swětlý dwa Jarmarky/ prwný w Auterý před Božjm Wſtaupený/ druhý téhož dne před Swatým Hawlem/ a Trhy každau Sobotu/ načež gemu dán Liſt/ gehož datum na Hradě Pražſkém/ a pod ním napſáno: Poſt feſtum Conuerſionis Pauli, Ioachimus de Noua domo Cancellarius, Sigiſmundus Heltt Vicecancellarius.

Matka geho byla Pani Markéta z Sſelnbergka a z Koſti/ gegižto Erb byla Hlawa Diwokého Wepře/ a tu porodila Pani Johanka ze Stráže/ Dcera Pani Anny z Manſſeldu.

Měl pak Manželku Vrozenau Pani P. Kateřinu z Gutnſſteyna Hrabinku/ Dceru Pani Anny z Raupowa/ a z ni zplozen geſt Pan Jan Rudolff Trčka z Lippy/ Radda Cýſaře Rudolffa toho gména druhého/ kterýž měl Manželku z Rodu Panůw Lobkowic.

Druhá Manželka ſwrchu dotčeného Pana Buryana Trčky/ byla Vrozená Pani P. Maryana z Rodu Panůw Wančurůw/ od kteréž poſſel geſt, Pan Maximilián Trčka z Lippy a na Swětlý/ Pán mrawůw práwě Panſkých.

W ten čas když gſem tu Knyhu ſpiſowal/ dwa Páni Trčkowé/ Synowé Pana Jaroſlawa Trčky w Vhřých zahynuli. Wylim w Erly welikau ſylau od Pohanůw přemožený zagat/ y tam žiwota zbawen: Jaroſlaw mladſſý pod Bělehradem proſtřelen/ takž yakž o tom nahoře doloženo při ſpiſowánj Wogny Vherſké.

O tom Rodu zmjnku na rozličných mjſtech nalezneš.

O ſtarožitném Rodu a Erbu Panůw Zárubůw/ kteřijž ſe nynij pijſſý z Huſtiřan.

Kapitola XXX.

DAwnoſt Erbu a Rodu Panůw Zárubůw/ wyprawugij Kronyky Polſké/ kteřijž někdy z Německých Kragin/ k oněm wálečným Knijžatům a Králům zageli/ gim wděčnoſtí Služeb ſwých ſlaužili/ a z přijčiny té od nich tolikéž obdarowánij/ a w nemalé wzáctnoſti držienij býwali.

Cromerus circa Annum 1094. připomijná Magna Staroſtu Wratiſlawſkého/ genž byl přigal k ſobě Zbihněwa/ Syna Wladiſlawa Knijžete Polſkého s geº Wogſkem/ kteréž wywedl z Cžech y z Němec/ s množſtwijm Polákůw zahnanych z Polſky/ pro Tyranſtwij weliké Sečecha Heytmana na ten čas welmi možného/ z kteréžto ſamé přijčiny/ totiž že Wogſka Syna Knijžete Wladiſlawa přigal/ a k Wratiſlawi puſtil/ zbawen geſt ſwé wzáctnoſti/ y Polſkého Králowſtwij/ neb odgeti muſel s Syny ſwými do Cžech/ kdežſe ſkrz potomky rozmnožil/ yakž nijže dotčeno bude.

Cžiníc tehdy zmjnku Kromer gmenowaný y o Zbihněwowi neb Zbyňkowi / kterýž wygdauc z Kláſſtera / mnoho zlého páchal proti Otcy ſwému / gehožto byl on zplodil z Konkubiny / a potom y proti Boleſlawowi Křiwouſtému / Monarſſe a Knjžeti ſwému / takto mluwj:

Valebat apud VVladiſlaum plurimum gratia & authoritate Siecechus, idq; ob nonulla ſua merita, magnamq́; ſibi potentiā comparatat, ita ut ab eius ferè nutu, Reſpublica omnis & Princeps ipſe pendere videretur. Magnam ipſi ea res apud Nobilitatem Polonam, inuidiam conciliauerat, maioremq́; ipſe ſibi indies faſtu ſuo & immoderato dominatu conflabat. Itaq; plures ab eo bonis exuti, proſcripti, aut aliqua inſigni iniuria vel cōtumelia affecti: multi item potentiam & immportunitatē eius reformidantes, aut neceſsarios afflictos ſecuti ſolum verterant: quibus omnibus apud Bohemos erat tutus receptus, Prædiſlao Principe comiter & benigne eos recolligente, quos ex crebris ſermonibus & querelis ubi irarum aduerſus Sietechum, & ipſum adeo Vladiſlaum, (quod tantū is Siececho indulgeret) plenos eſſe, & patria ægrè carere animaduertit, odium ſuum in Polonos conceptum exatiare, damnaq́; ab eis accepta alieno periculo ultum iri cupiens, facile ægros animos, eo quo ferebantur ipſis ſua Sponte, impellit, nempe ut armis Patriam repetant, auxilia pollicetur, ducem quoq,, ſatis ut videbatur opportunum ad eam rem ipſis dedit Sbigneum VVladiſlai Principis filium Nothum: quem Pater literis à puero utcūq; imbutum, propter Nouercale odium & veritus, ne quid is poſtea negotij Boleſlao, quem poſterius ex iuſta uxore ſuſceperat in ſpem Principatus, faceſſeret, in Saxoniam relegarat, & Monaſticæ vitæ addixerat. Eum igitur è Monaſterio extractū Ducem ſibi exules Poloni adſciſcunt, & VVratiſlauiam cum eo & cum auxilijs Bohemorum & voluntarijs Saxonibus, contendunt.

Obtinebat Præfecturam VVratiſlauienſem Magnus, Comes Illuſtris & ſpectatæ probitatis, gente Zarubius, cui ſimultas etiam nonnulla cum Siececho interceſſerat. Ad eū præmittunt exules legationem, recipiſe & Sbigneum filium Principis poſtulantes, nolle ſe Patriæ bellum facere, neq, Principi optimo & mitiſsimo, ſed parentum Coniugum liberorum, tectorum ac domorum ſuorum, ipſius deniq; Patriæ aſpectu iucundiſsimo diutius carere non poſse, unde non ob aliquod ſcelus ſuum, neq; iuſta Principis indignatione, ſed per ſummam Siecechi iniuriam & impotentē ſuperbiam eiecti eſſent, ipſum quoq; Magnum multo præſtantiorem digniorem q́; Siececho Virum, ſcire ſe tamen haud penitus expertem eſſe illius iniuriæ, ne pateretur ſe in Exilio conſeneſcere. Hac legatorum poſtulatione iuſta in ſpeciem, & honeſta aliquantulum permotus Magnus, tamen nequid imprudens contra fidem & officium ſuum faceret, Conuentu VVratiſlauienſis territorij Ciuitatisq; celeriter conuocato, rogat ea de re ſententias. Exoſum erat Siecechi nomen, miſerabantur exulum gentilium pleriq; & neceſſariorum ſuorum, miſerabantur Sbignei, audierāt magna eſſe Principem erga ſuos indulgentia, non oportere ſeſe inter Patrem & filium medios interponere, aliqui hunc offenſuros, ab illo autem paruam vel nullam gratiam inituros. Tum verebantur ne hoſtes eos in agris experirentur, quos hoſpites & amicos recuſarent, Ita de Conuentus ſententia, Magnus Comes Exulibus aduenientibus portas Vrbis aperit, Sbigneum honorifice in Arcem deducit omniaq, ad victum abunde ipſi ſuppeditat. Quæ cum ad VVladiſlaum Principem allata eſſent, commotus

motus animo majorem in modum, mittit certos homines, qui Magnum, Capitaneum Vratiſlavienſem & Vratiſlavienſes, ſuis verbis caſtigent, fideiq; & officij admoneant, &c. Reſponſum à Vratiſlavienſibus, ſe non hoſtem, ſed filium Principis recepiſſe, putaſſeq; gratum adfore Principi, à cujus fide non receſsiſſent, neq; avelli ſe à quoquam omninò paſſuri eſſent: De exulibus autem orare, ut optimus Princeps, calamitoſos homines, clementia ſua, redituq; in Patriam dignaretur &c. de Siecechi crudelitate eos queri, cum, ne plus pateretur poſſe, quam ipſe ſibi ſumat Princeps ne omnium voluntates propter unum hominem, qui dominatum omnem ad ſe tranſtuliſſet, pergat offendere. Hæc miſsi Principi retulerunt. His addunt parum abfuiſſe quin lapidarentur à Conventu, cum Siecechum purgare vellent. Non ceſſandum ſibi ratus Vladiſlaus, raptim quantas poteſt copias cogit, cum ijs ipſe quamvis infirmus proficiſcitur. Vratiſlavienſes ubi de Principis adventu certiores facti ſunt, univerſa multitudo Nobilium, paritèr & Oppidanorum, obviam ſeſe ipſi effudit, cum Ziroſlao Epiſcopo, veniam errati petens. Reſoluta comitèr pro tẽpore multitudine, Princeps patens Oppidum & arcem ingreditur; deinde advocata concione, clementèr objurgatis omnibus culpam remiſit. cæterùm Magnum à Præfectura amovit, & pro eo Voiſlaum Boleſlai Pædagogum abſentem illis præfecit. Pridie quam Vratiſlaviam adveniret Vladiſlaus, Sbigneus cum ſuis inde profugerat & Crusficiam contendit. lib. 5.

A ta geſt ſamá přýčina prowiněnŷ Magna Hraběte/kterážto ſluſſná-li by byla čili neſluſſná/to při rozſudku čtenáře laſkawého zanechávám.

Že pak onoho čaſu ti toliko ſe Hrabaty pſáwali / kteřŷž poſtupowali z Rodu Králowſkého neb Knŷžecýho/wěděti ſluſſj o předcých Rodu tohoto/ že ſluſſně tolikéž Hrabaty ſe gmenowali. Neb wedlé zněnŷ některých paměťŷ, wyſſli oni z Rakaus/a měli počátek z oněch dáwnŷch Knŷžat / kteréž w těch Kraginách panowali/a když bylo weliké gegjch rozrozenŷ / giná Panſtwŷ ſkrz hrdinſké ſpráwy ſwé nabýwali/ a odtud ſe gmény rozličnými nazýwali/gegjchžto potomkowé y tohoto čaſu pozůſtáwagŷ mnozý / kteřŷž ſlugj Rotſſicowé/Pochnerowé/Zárubowé/ec. ale nynŷ ſluſſné geſt oznámiti o Zárubjch/yakým ſpůſobem gſau k takowému gménu přiſſli.

Gſauce tedy ſwrchu gmenowaný Magnus z takowé Wrchnoſtŷ zložen od Knŷžete Wladiſlawa pro tak malé prowiněnj/ rozprodal Zbožj ſwá a obrátil ſe k Knŷžeti Břetiſlawowi/ Bratřŷ pak a Streycowé geho zůſtali nic méně na Statcých ſwých ſlawnŷ pro hrdinſké ſkutky w Králowſtwŷ Polſkém/a nazwáni od Poláků Zárubowé ſewſſŷm Rodem ſwým z přýčiny té/že Předek gich zagew do Kragin Polſkých/čáſtku Země ſobě od Knŷžete danau wůkol a wůkol při mezech zaſekati neb zaraubati poručil / tak yak mu wyměřena byla/a z toho nazwán geſt Záruba/a Potomkowé od něho tolikéž Zárubowé gmenowanŷ / což toliko ſamé ku památce wěčné gim pozůſtáwá.

Stal ſe potom rozdŷl mezy těmi Zárubami w užjwánŷ Erbu/když geden z nich dychtě po neſmrtedlné ſláwě/progŷždel cyzý Kraginy / kdež pro ſwé hrdinſtwŷ to obdržel/že mu přidán na Sſſjt od Krále Britanſkého Lew černý/a že y k Sybille na wyſokých Skalách bydlegicý doſſedl/ položené těmuž w Erb tři Kameny hranaté na takowý ſpůſob yak tuto ſpatřugeſs wykonterffektowané/a tím rozdŷl geſt mezy Zárubami Polſkými/a Zárubami Cjeſkými.

Rathalo-

Cathalogus neb poſlaupnoſt Biſkupůw Wratiſlawſkých wyprawuge / že Magnus Záruba byl Biſkupem na též Stolicy Wratiſlawſké w pořádku dwanáctém/ o němž y Dlugoſsius takto mluwj: Epiſcopatum Vratiſlavienſem nactus, Magnus, Cuſtos Gneznenſis & Canonicus Vratiſlavienſis, Ducalis Cancellari', genere Polonus de Domo Zaruba; poſt Robertum de domo Koraſsitarum: cui ſucceſsit Ioannes ſecundus nomine, & 13 ordine Epiſcopus Vratiſlavienſis.

W poſlaupnoſtj Biſkupůw Pozňánſkých nacházý ſe Ondřeg Záruba/ genž byl wládl Stolicý Biſkupſkau Léta Páně 1240. a žiw gſa w té důſtognoſti toliko dwě Létě/ vmřel Léta 1242. magjc Náměſtka Domaráta z Rodu Panůw těch kteřjž za Erb vžjwagj třj Wěžj.

O Martinowi Zárubowi z Kalinowé zmjnka geſt w Statutu od Přiluſkého ſepſaném, w Knjze páté, w Kapitole třetj/ kdež geſt y Priwilegium s gmény mnohých Panůw/ kteřjž při ſepſánj geho byli/ a na to Králi Kazymjrowi powolowali.

Wawřinec řečený Záruba s ginými dwěma Pány obžalowán geſt před Králem Wladiſlawem, z nějaké přjčiny kteraž ſe geho a Králowny Polſké dotýkala/ ale Králowna ſe očiſtila z takowého obžalowánj od Wituldа Knjžete Litewſkého. O tom Cromerus w Knjhách pátých wyſwědčuge.

Nacházý ſe v téhož Hyſtoryka Jan Zaruba z Kalinowé/ o němž on takowé připominánj činj:

Per idem tempus Vittoldus fretus Polonis militibus, quos multos circum ſe habebat, & præſtantes Viros, partim voluntarios, partim ſtipendio propoſito evocatos Novogradenſibus Ruſsis, Pruſkovienſium Vicinis, libero populo prætextu controverſorum finium bellum intulit, ſuperataq; præter ſpem illorum difficultate itineris, cum ad Opoſcam caſtra haberet, ſupplicibus & ingentia dona afferentibus pacem dedit. Fuerunt autem in ea expeditione inſignes, inprimis Kazimirus Dux Maſoviorum, Vincentius Samotulſky Caſtellanus Mezirícenſis Dux Copiarum, Iacobus Kobilenſky, Ioannes Czizówſky, Meſciugus Skrynſky, Ioannes dictus Lopata de Kalinova Zarebius, Iacobus Przekora de Morovicza, Nicolaus Sepinſky, Nicolaus Brzezinſky; Iohannes Sczekocſky, Zukuſka Dlubſky; viguiſſe autem inprimis in toto illo exercitu diſciplina militaris memoratur.

O Panu Zárubowi Kaſtellánu Syrackém / ſlowa Kromera lib. 24. takto znějj:

Et Ioannes Zaruba Caſtellanus Syradienſis & Præfectus Vielunenſis Nakleuſæ territorium ſuæ ditionis, propterea quod tributum hoſtibus Cruciferis penderet, acerbè vaſtavit, deinde admotis ad Fridlandiam Caſtris, Oppidum ſeptem dies obſeſſum, octavo cum oppugnare adortus eſſet, in deditionem accepit.

Wzácný geſt owſſem ten Rod w Králowſtwj

Polſkém/a weliçe rozſſjřený/z něhožto pocházegjcý rozličně ſe gmenugj/ a z rozličných Statkůw ſe pjſſj/ač wſſyckni z Rodu Zárubůw pocházegj/ yako nevprwé/

Zagičkowſſtj/prawj Zárubowé/ gichžto předkowé pſali ſe z Wauſoſe/w ſlužbách Králowſkých čaſto potřebowanj. Od těch poſſlj byl Wogtěch, Opatem Wagroweckým a Surrogatorem Poznánſkým.

Páni Czelecktj/tolikéž prawj Zárubowé/a pjſſj ſe z Czelce.

Páni Naračewſſtj z Naračewa/ gednoſteyného Erbu s Pány Zaruby vžjwagj/a od téhož předka poſſli

Páni Cerekwičtj/y ti prawj Zárubowé/ toliko že pro držený giného Statku gméno změnili.

Páni Gořewſſtj z téhož kmene/z nichžto geden byl Sudjm Poznánſkým/circa Annum 1578.

Páni Noſkowſſtj/ Yablonowſſtj/ Páni Rudniſſtj/ Raſtřebečtj/ Grabowſſtj/z nichžto geden byl Biſkupem Chelminſkým/circa Annum 1479. o němž Kromerus lib. 29 zmjnku činj.

Páni Bilawſſtj/Belakowſſtj/Střewoſſewſſtj/ a ti wſſyckni po Městečkách a Weſnicých gména magj/odſtaupagjce od onoho ſtarého a dáwnjho tytulu/gichžto Bratřj a Streycowé w Knjžetſtwj tolikéž Litewſkém/ w Ruſých a w giných k Polſkéᵛ Králowſtwj náležegjcých Kraginách nabyté Statky magj/gedni obdarowánjm Knjžat a Králůw/druzý ſkrz pogaté Manželky/ꝛc. s welikým Rodu toho rozmnoženjm.

A ti k Streycům ſwým a z gednoho kmene pocházegjcým čaſté Liſty do Czech wyſylagj/oznamugjce ſpolečenj předkůw ſwých s předky gich / aby weſpolek o ſobě wěděli/a gedni druhé k Přátelſkým ſlužbám ponaukali/ obzwláſſtně gmenowané Pány Záruby/kterýchž předkowé od čaſu dáwnjho Statky ſe podělugjc/gedenkaždý z nich po ſwém ſydle přigmj ſobě wzali/ ale wſſyckni y to zachowáwali, že ſe pſáwali / ano y nynj pjſſj z Huſtiřan/ yakž njže doloženo geſt.

Léta Páně 1411. yakž Knjhy Koſtela Pražſkého ſwědčj/Vrozený a Statečný Rytjř Petr z Hrabiny ginak z Huſtiřan/ wěčných wěcý čaſnými nabýwagjc/založil Kapellanyi w Chlumku/ kterýž nadal ſſeſt kop platu ročnjho a wěčnjho we Wſy řečené Zderaš.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal/ žiwj byli z Rodu toho Bohuſlaw Záruba z Huſtiřan na Třebowěticých/Swoganowě a Pleſſe/ Karel Záruba z Huſtiřan na Radimi a Cerekwicých/ G. M. C. Kragěc/ Wácſlaw Záruba z Huſtiřan a na Zamberce a Přjnč.

O Erbu

❧ O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Wchynſkých ze Wchynic a z Tettowa/ a Panůw Tettaurůw z Tettowa/ kteřijžto obadwa Rodowé od gednoho někdy Předka poſſli / a od Cýſaře Rudolffa k Stawu Panſkému wedlé ſtarých Mageſtátůw gich wyzdwjženj/ Léta 1596.

Kapitola XXXI.

ERb a Rod tento wzáctný geſt a ſtarožitný/ kterýž z Německých Kragin do Czech přineſſen/ yakžto paměti Liſtowný Krále Jana zřetedlně vkazugý/ od něhož do Panſkého Stawu třý Bratý Heytmané geho/ pořádně Rodu ſwého Poſlaupnoſt prokazawſſe/ přigáti byli. Czemuž na ſwědomj a pro lepſſj toho giſtotu/ zdálo mi ſe za dobré Liſtu dotčeného weypis tuto wložiti/ genž geſt pſán Léta Páně 1326. ſlowy takowými:

My Jan z Božý milosti Král Czeſký/ ꝛc. ꝛc. Známo činýme wſſem po wěčné čaſy/ že gſau před nás a Raddy náſſe předſtaupili Mužj Vrozený a Statečný Rytjři Heytmané naſſy/ Wylim Balthazar a Jan Tet-

Digitized by Google

taurowé z Tettowa/ žádagjce abychō gim před námi a Raddami naſſými přáli audiencý. K čemuž když gim powoleno bylo/ přineſſowali w pamět mnohé a wěrné ſlužby Předkůw ſwých/ které gſau činili ſlawné paměti Cýſařům a Králům/ yakož to wſſe Priuilegia a Mageſtátowé/ za takowé ſlužby gim daný/ před námi a Raddami naſſými od nich vkázaný/ wſobě obſáhugý/ kteřjž ſtarožitnoſt Rodu gich w Rzýſſy wýce než od pěti Set let prokazugý/ proſýce přitom/ abychom wzhledna na ně a na gich wěrné ſlužby/ w kterýchžto při nás yakožto Králi a Pánu trwagý/ z miloſti a mocý Králowſké/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury a Rod gich z Tettowa wyweyſſyli/ za Pány a Stawu Panſkého wyhláſyli/ yakož toho hodně zaſlaužili/ abychom gim tu miloſt k budaucý té wěcy paměti včinili/ položiwſſe před námi Erb ſwůg/ Vměným Malýřſkým wymalowaný/ w kterémžto magý tři býlé Zuby Wlčý k lewé ſtraně ſkloněné w čerweném poli/ Helm a dwě Křýdla proti ſobě roztažené/ prawé čerwené a lewé býlé barwy/ ffafrnochy pak od Helmu potažené po ſtranách z Sſtýtu powěſſené čerwené a býlé barwy/ kteréhožto Erbu od ſtarodáwna Předkowé gich/ podle wyſwědčený Prywilegý a Mageſtátůw w Bitwách a Wognách/ w Rytýřſkých kratochwýlých/ a w giných ſwých potřebách vžýwali gſau/ a tu gmenowali Otce ſwého Wácſlawa/ Děda Frydrycha/ Praděda Wylima/ Prapraděda Jana Tettaury z Tettowa/ Matku pak ſwau Alžbětu z Sſumburgku/ Bábu Annu z Žerotýna/ Prababu Markétu z Hažmburgku/ Praprababu Annu z Dubé/ a z těch oſob Mužſkého y Ženſkého pohlawý/ Manželůw pořádných/ a z beder gich že zrozený a zplozený gſau prawi Tettaurowé/ přiwedſſe ku ſtwrzený prawdy za ſebe/ Vrozené Muže a wzneſſené/

Wácſlawa a Jana z Sſumburgku/ Giržýka a Petra z Žerotýna/ Wácſlawa a Giržýka z Hažmburgku/ Wogtěcha a Jana z Dubé/ kteřýžto dotázaný gſauce/ zdaliby chtěli prawdiwě wyznati/ že Bratřý Tettaurowé z Rodu gich gſau/ přiznali gſau dobrowolně/ že to chtěgý včiniti/ a wydawſſy gim přýſahu pod zatracený Duſſe gich/ pro wyhledaný prawdy/ zgewně gſau wyznali a wyſwědčili/ že Wylim/ Balthazar a Jan/ gſau prawý Tettaurowé řádně zplozený/ a poſſli z Krwe weyſs gmenowaných oſob. Protož ne z omylu a newědomým/ ale s pilným rozwáženým/ raddau/ giſtým wědomým a wůli Panůw a Neywyžſſých Rad naſſých wěrných milých/ a mocy naſſý Králowſkau/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury/ y weſſkeren Rod gich/ za prawé Tettaury Pány Stawu Panſkého powyſſugeme a wyhlaſſugeme/ na čaſy budaucý a wěčné/ aby od nás a od potomkůw naſſých Králůw Czeſkých/ za prawé Pány/ a wyšſſýho Stawu Pánſkého gmýný a držáný byli/ a wſſech Práw a ſwobod/ nimiž ſe honoſy Páni Vrozený/ vžýwali y s ſwými potomky. Za ſſlechetné pak gich ſkutky a wěrnoſt/ kterauž gſau k nám ſtále zachowali/ z miloſti naſſý Králowſké k nim nakloněné/ a aby nám a ſwé Wlaſti za tau přjčinau tim chtiwěgý ſlaužit nepřeſtáwali/ z ſſtědroty naſſý/ přidáwáme gim k Erbu Korunu naſſý Králowſké podobnau/ kterážto znamený/ na potomný čaſy/ nad Helmem ſtarodáwným aneb Lebkau ſwau/ ſpolu s Dědicy ſwými noſyti a vžýwati mocy w yakékoli ſwé potřebě magý. Toho wſſeho na ſwědomý a pro pamět/ vſtawičně trwagýcý a neporuſſytedlnau/ rozkázali gſme Liſt náſs tento napſáti/ a Pečet naſſý pro potwrzený toho wſſeho k témuž přiwěſyti. Datum w Praze w Auterý po Slawnoſti Wzkřýſſený Kryſta Pána/ Léta yak na hoře/ Králowſtwý naſſého ſſeſtého.

Tento Mageſtát Krále Jana potwrzowali ginij mnozý Králowé a Cýſařowe/ což ſe [illegible]ageſtátůw gich porozumijwá/ zwláſſtě pak Cýſař Karel čtwrtý/ y [illegible] geho Wáclaw Král Rzijmſký a Cżeſký/ toho obzwláſſtně čaſu/ když ſe Bratřij dotčenij rozdělili/ a o Statek ſe podělili/ gichžto potomkowé gedni pſali ſe Tettaukij z Tettowa/ a druzý yakýmo omylem a zanedbánijm pſali ſe z giných Statkůw a Sydel/ kterýchž w drženij byli/ wſſak nic méně ſnažili ſe o to/ aby tim způſobem počátek Rodu ſwého nepotratili/ což patrné geſt z Liſtu Wáclawa Krále/ kterýž pſán geſt yazykem Latinſkým takto:

Venceſlaus Dei gratia Romanorum Rex, & Bohemiæ, &c. &c. Notum facimus tenore præſentium literarum, &c. pro ut controuerſia eſt exorta inter Generoſos Ioannem Venceſlaum fratres de Vchinicz ex parte una, & Fridericum, Volfium, Vilhelmum Tettauros de Tettoua ex parte altera, eaq; eiuſmodi, quod fratres Venceſlaus & Ioannes de Vchinicz, retulerunt ad nos ſuum grauamen, erga fratres, Fridericum, Volfium, Vilhelmum Tettauros de Tettoua, impetraruntq; actionem ac audientiã cum eis, coram præſentia noſtra perſonali, exaggerantes ſe à fratribus Tettauris oppreſsionem & violentam iniuriam pati: quia fratres Tettauri totam Arcem Chlum, cum omnibus Arcis eiuſdem pertinentijs, poſt Auum ipſorum fratrum, Ioannis & Venceſlai de Vchinicz, videlicet poſt bonæ memoriæ Ioannem Tettaurum, quod ipſorum in partem ſeſe intromiſerint, atq; eandẽ Arcem cum pertinentijs eius, ſimiliter & diplomata ac ampliſsima priuilegia Cæſarum & Regum ipſis Tettauris pro ſtirpe illorum donata, præcipuè verò diploma Ioannis Regis in ordinem Baronatus apud ſe detinere, habendo, ac utrumq; occultare, neq; ad neceſsitatẽ Ioannis & Venceſlai fratrum de Vchinicz deſcripta illorum diplomatum reddere velle, ad hæc neq; partem hæreditatis eiuſdem Arcis Chlum cõdeſcendere, neq; in eam Arcem ipſos fratres mittere, cum tamen ipſi Ioannes & Venceſlaus ab altero Fratre. videlicet ab Heniko, illi verò à Ioanne ſint progenerati, & naturales atq; non diuiſi fratres fuerunt ac filij, generoſi Vilhelmi Tettauri ambo, & ex matre Barbara de Cineburgo orta, oſtendentes inde, ad Arcem dictam cum pertinentijs eius & ad omnia diplomata, ius ac iuſtitiam non minus atq; illi fratres, Fridericus, Volfius, Vilhelmus Tettauri ſe habere, eandemq; ſibi noſtro iudicio relinqui poſtulantes, depoſita coram nobis conuentione, pro dote quondam Auiæ ſuæ Barbaræ de Cineburgo, atq; teſtamento Ioannis Tettauri probare intendẽtes, quod & ipſi veri Tettauri ſunt: E regione, à Friderico Volfio & Vilhelmo Tettauris indicatum eſt, quo pacto olim Hennikus Pater Fratrum Ioannis & Venceſlai ſe Ioanni Tettauro Patri eorum ſcripto obligaverit, & Sacerdotem Petrum de Hage captiuare non permiſerit, deinde quod indulgentias à Sanctiſsimo Patræ Papa non violauerit, iuramento confirmare ſe, eam culpam purgaturum, velle & Petrum de Skoka captiuum, in arcem Chlum tranſmittere, à quo cognoſci poſset, quisnam hæc omnia patrauit, attamen uſq; ad hoc momentum ſicut pater ita & filij ſatis facere eis neglexerunt. Inſuper quemadmodum nec Pater illorum, ita neq; ipſi utuntur proprio titulo, ac diplomata, quanquam originem ducant à duobus Fratribus Tettauris, quorum ſunt Filij, tamen cum titulum mutauerint, ad eos non ſpectant: Quod verò attinet ad Arcẽ Chlũ, eandem eſſe inter fratres & parentes illorum, emptam & perſolutam, depoſita conuentione & emptione ſcripta, petierunt, ut ea fruantur. His

auditis nos cum libenter vellemus, ut inter eos charitas & concordia maneat, reuocatis in memoriam nobis pluribus ac eximijs officijs, quæ utiliter maioribus noſtris à familia & anteceſsoribus Tettauris à Tettoua declarata ſunt, nullum intermittentes noſtrum laborem, hoc modo de illa controuerſia accuratè à nobis examinata enunciamus. Quoniam hoc conſtat, & ex diuiſione atq; conuentione inquiſitum atq; à partibus non eſt abnegatum, quod Fratres Ioannes & Venceſlaus, nec non Fratres Fridericus, Volfius, Vilhelmus, ab olim generoſo Vilhelmo Tettauro Patre illorũ ſunt orti, atq; à Barbara de Cineburgo, naturales conſanguineiq; patrueles ſunt. Ideo quocunq, tempore, diplomate Regis Ioannis fuerit illis opus, aut quocunq; alio diplomate, quod Fridericus, Volfius, Vilhelmus Tettauri haberent, tunc obligantur pro neceſsitate ipſorum deſcripta deponentes leuatis ſurſum digitis, qui numerus illorum diplomatum ſit eis confirmare, & quod plura non habeant, neq, de illis ſit compertũ, nullam in ea re committentes fradem. Quod vero attinet ad indulgentias, quandoquidem Pater Ioannis & Venceſlai eſt mortuus, ſimiliter de captiuatione Petri Skok, loco parentis ſui, ipſi Ioannes & Venceſlaus, Fratribus de Tettoua non obligantur, ſolummodo poſtquam à maiore numero Patruorum Tettaurorum fuerint admoniti, mox ſuum titulum Veterum ſuorum maiorum ſuſcipere, ipſi Ioannes & Venceſlaus, & hunc præſentem amittere debent. Quod ad Arcem Chlum attinet, ſi quidem de emptione, venditione, ac perſolutione conſtat, idq; comprobatum à Patribus eſt, Friderico, Volfio & Vilhelmo, ad eam Arcem ipſis nihil iuris ullo unquam tempore relinquitur. Ad futuram memoriam rerum ſcriptarum, hanc paginam Sigillo noſtro Regio muniri mandauimus. Datum Pragæ, Anno Domini 1415. die ſexta Iunij, Regnorum noſtrorum Bohemiæ 52, Romanorum autem 30.

Pan Albrecht Tettaur z Tettowa / wyſýlage dwa z Synůw ſwých do cyzých Kragin / totiž Jana k Božjmu Hrobu a mezy Křjžownjky S. Jana / aby mečem Rytjřſkým žiwnoſti a dobrého gména wyhledáwal / a Duxu do Ržjma aby byl duchownjm / předſtaupil před Joſſta Margkrabě Brandeburſké a Morawſké / ſpolu s Manželkau ſwau Panj Marygj z Boſkowic / y s třetjm Synem gmenowitě Petrem / žádagjce gim za wyſwědčenj / w čemž ho on neoſlyſſel / yakž ſe porozumj̃ wá z Liſtu téhož / pſaného w ſmyſl tento:

Iodocus Dei gratia Marchio Brandeburgenſis, Marchio & Dominus Morauiæ: Notum facimus, quatenus coram nobis & Conſiliarijs noſtris comparuit in memoriam reuocans multa ſuorum prædeceſsorum officia in hanc patriam, nihilominus & ſua perſona utiliter declarata, Generoſus Dominus Albertus Tettaur à Tettoua Pater cum filijs ſuis, Generoſis Dominis, Petro, Ioanne & Duxa, natiuis, procreatis, & matre & Vxore Domini Alberti Tettauri nomine Maria Generoſa Domina de Boſkouicz, orans ut ei concedamus coram nobis & Conſiliarijs noſtris vetuſtatem ſuæ ſtirpis & ſimiliter Baronatus ſui originem ab anteceſsoribus ſuis probare, conſuetudine iuris, prout ei à nobis & Conſiliarijs noſtris præſcriptum fuerit: cauſam rei huius, coram nobis hanc indicauit, quod Filium ſuum nomine Duxam ſua voluntate Domino Deo pro officio Sacerdotali ad Sanctiſsimum Patrem Papam ablegato eo Romam, in ablega-

Digitized by Google

tionem dare pollicitus ſit, ac admonitus ea de re à ſuo filio Duxa, de voto ſuo in[illegible]ndo, illud facere in animo propoſuit, ſimiliter maioris natu ſui filij Io[illegible]is, cum non poſset petitioni reſiſtere, quod ipſi ſua paterna voluntate conceſserit, ad peregrinas prouincias proficiſci, ut gladio victum quærens, honeſtam famam, exempla maiorum ſuorum ſequendo ſibi compararet, Sepulchrum Saluatoris Domini & loca Sanctorum ut viſitet, ac ordinem Sancti Ioannis militarem & ſocietatem Fratrum, ut ingrediatur: Eam petitionem honeſtam & piam nobis communicatã nos deliberantes, cum non reperiremus ullam cauſam, quare id fieri non debeat, cumq; ipſa conditio noſtra, ad eam rem nos inclinaret, conſcenſo ſolio noſtro cum Conſiliarijs, petitioni illius annuimus, quodcunq; certum probationibus Dominus Albertus Tettaur confirmare & corã nobis atq; Conſiliarijs noſtris declarare voluerit, ea videre, examinare & diſcernere iuſte velimus. Depoſuit autem coram nobis & Conſiliarijs noſtris diploma Ioannis Regis Bohemiæ, datum pro Baronatu familiæ Tettaurorũ à Tettoua, cum nonnullis teſtimonijs Principum Imperij, qui dant teſtimonium de ſtirpe à Tettoua, quomodo in patria illorum, quadringentos annos (pro ut memoriæ in terris patriæ ipſorum reperiuntur) ſemper pro ſtrenuis Equitibus auratis Imperialibus habiti & exiſtimati fuerint, in uſu habentes, ſeu in clypeo geſtantes, tres mordentes candidos, hoc eſt dentes Lupinos in læuam partem inclinatos, Galeã coronatã, in eaq; duas alas Aquilæ: Et quod idem Dominus Albertus Tettaur ab illis Anteceſſoribus ita teſtimonio firmatus fuerit progenitus. Ad hæc cum haberet ea quæ ius & iuſtitiam demonſtrant, nominauit Patrem ſuum Volfgangum Tettaurum, & Matrem Margaretam de Zierotin, Auum ſuum Georgium Tettaurum, Auiam ſuam Elyſabetham de Zaſtrzizl: quœ perſonæ ſicut maſculini ſexus, ita & fæminini, erant mariti legitimi, honeſti & religioſi, & prædeceſsores Alberti Tettauri ordinariè ſuccedentes, honeſtæq; famæ, nulla nota ac reprehenſione honeſtatis deformati, cum fuerint homines ex magnis familijs Baronum & Equeſtrium, ac nobis & noſtris familijs cognitorum: Poſtquam vero hæc omnia oſtẽſa & demonſtrata ſunt, pro ut ſcribitur, pronuntiauimus cũ Conſiliarijs noſtris, quandoquidem hic mentio ſit annorum & familiarum plurium pro inuenienda veritate, ut ipſe Albertus Tettaur ea allegata, teſtibus viuis cum iuramento alleuatis digitis atteſtantibus probaret, qui in iſtis allegatis fideliter & ſyncere ſe geſsit nulla fraude uſus, ſimiliter oſtendit quod ſucceſsiuè quemadmodum aſſeruit ex iſtis perſonis maſculini & fœminini ſexus, & ex Sanguine illorum ſit ortus, ac conſtituit pro ſe ad atteſtandam veritatem has perſonas ſibi adiunctas, Henricum, Fridericum, Venceſlaum, Vilhelmum, Ioannem, Tettauros à Tettoua Patruos ſuos, item Auunculos ſuos Ioannem Henricum de Zierotin, Vilhelmum Adalbertum de Lomnicze, Ioannem Aloiſium de Lippa, Caſparum & Petrum de Zaſtrzizl, qui voluntarie coram nobis & Conſiliarijs noſtris eleuatis ſurſũ digitis iuramento proteſtati ſunt, quod Albertus Tettaur, Petrus, Ioannes Duxa, filij eius de familijs ſuis paterna & materna progenie ſucceſsiue originem trahunt, patrui germani & Auunculi ipſorum exiſtentes: Ipſe vero Albertus Tettaur, pro ſe ipſo iuramentum fecit, quod in hac probatione & purgatione ſe iuſte geſ-

ſerit.

ſerit. Quare nos pronunciamus, quod approbemus aſſeuerationem, & ſtirpem familiæ, honeſtam conuerſationem, progenerationem in mundum Alberti Tettauri, ſimiliter & Petri, Ioannis & Duxo & prædeceſſorum ipſorum, qui annotati ſunt, & profitemur eos ſecundum allegata veros eſse liberos Barones. Et quod hæc omnia ita coram nobis & Conſiliarijs noſtris acta fuerint, ad ipſorum neceſsitatem & futuram memoriam, in hanc paginam illa omnia pro ut geſta ſunt inſcribi, & Sigillo noſtro confirmari eisq; reddi curauimus. Datum Brunæ, Anno Domini 1402. Im Vigilia Sancti Thomæ Apoſtoli.

Liſt Krále Giřijho připomijná Jana/ Frydrycha a Giřijho Tettaury z Tettowa/ a podlé nich Stregce gegich Krewnij/ Wácſlawa/ Jana a Giřijho ze Wchynic/ kterýmžto Král dotčený potwrzowal Mageſtáty ſwrchu doložené/ a to proſtředkem Mageſtátu ſwého/ kteréhož kopie znij takto:

My Giřij z Božij milosti Czeſký Král/ ꝛc. Oznamugem wſſem wůbec tímto Liſtem/ že gſau před nás a Raddy náſſe předſtaupili wěrnij naſſy Vrozenij/ Jan/ Frydrych/ Giřij/ Tetaurowé z Tettowa/ a podle nich Wácſlaw/ Jan/ Giřijk ze Wchynic/ Stregcowé ſobě wlaſtnij a krewnij/ položiwſſe před nás Mageſtáty od ſlawných Cýſařůw Řijmſkých/ a wſtahugijce ſe na Bratry a Stregce/ Předkům gich dané/ přitom Smlauwu ſlawné paměti Cýſaře Frydrycha mezy předky gich včiněnau/ též Smlauwy giné a rozdijly/ z čehož ſe nacházý a poznáwá/ Bratřij z Tettowa s Bratry ze Wchynic/ krewnij/ prawij wlaſtnij Stregcowé/ z Ledwij Jana Tettaura z Tettowa/ a Barbory z Cžimburgku poſſlij že gſau/ žadagijce nás ſewſſij ponijženoſti/ a s přijmluwau za ſebe od Oſwijcených lidi/ prohlijdnauc k Službám wěrným a záſluhám/ kteréž gſau činěné ſlawným Cýſařům Řijmſkým a Králům Czeſkým a Předkům gich/ a oni až poſawád nám činij/ z miloſti naſſy a mocy Králowſkau/ Mageſtát ſlawné paměti Předka naſſeho Krále Jana/ Předkům a Rodu gich na Panſtwij gim daný/ abychom ſtwrdili/ položiwſſe takowý Mageſtát před nás a Raddy náſſe neporuſſený/ kterýž ſlowo od ſlowa znij takto: (Swrchu doložen geſt.)

K vwažugijce my ſluſſnau a ſprawedliwau ſewſſij ponijženoſti na nás a Raddy náſſe žádoſt/ od Jana/ Frydrycha/ Giřijho/ Tettaurůw z Tettowa/ a Wácſlawa/ Jana ze Wchynic/ Stregcůw ſobě wlaſtnijch wloženau býti/ mocy Králowſkau/ s wůli a Raddau Panůw nám přijtomných/ Mageſtát ſlawné paměti Krále Jana Předka naſſeho/ w tento Liſt náſs zauplna weſpſati dawſſe/ we wſſech ſlowijch ſtwrzugeme/ ſchwalugeme/ a vznáwáme z giſtých půwodůw/ Jana/ Frydrycha/ Giřijho/ Tettaury z Tettowa/ též Bratry/ Wácſlawa/ Jana/ Giřijka ze Wchynic/ Stregce ſobě krewné/ za prawé ſtarožitné Pány Korauhewné/ při wſſech Práwijch a ſwobodách Panſkých/ s Dědicy a budaucými gegich. Datum Pragæ, třetjho dne Měſýce Ledna. Léta Páně 1459. Králowſtwij naſſeho prwnijho.

Při Dwoře Krále Polſkého Kazymijra/ naříkenij byli dwa Tettaurowé/ Jan a Frydrych/ od Jana à Sole a Jakuba z Donijna/ totiž žeby oni neměli býti Stawu Panſkého/ čemuž Tettaurowé odporowali/ tak že y k Králi o rozſudek apellowáno/ před nimiž když Jan a Frydrych Mageſtáty ſwé Předkům gich na Panſtwij od Cýſařůw a Králůw dané vkázali/ dotčený Král Kazymijr takowý Nález/ proſtředkem Mageſtátu ſwého včiniti račil:

Kazymjr z Božij miloſti Král Polſký / ꝛc. Oznamugem wſſem wůbec/ kterak někdy wznikla rozepře, pro kterauž k nám pro rozſudek Appellowáno mezy Vrozenými Janem z Solc a Jakubem z Donijna z gedné, a Janem Frydrychem Tettaury z ſtrany druhé/tak že dotčený Jan z Solc a Jakub z Donijna/o Janowi a Frydrychowi Tettaurijch z Tettowa mluwili zde při Dwoře w Králowſtwj naſſem / yakoby nebyli Páni Stawu Panſkého/ačkoli ſe takowými gmenowali/ale žeby ſe tytulem Stawu giného wynáſſeli/k kterémuž žádné práwo nemagj. Pro wyrozuměnij a vpokogenij té wěcy/a pro wynalezenij prawdy, zaſedli gſme s Raddami naſſými/ a tázali ſme ſe nadepſaných Jana Solc a Jakuba z Donjna/zdaliž gſau to o Janowi a Frydrychowi Tettaurijch z Tettowa mluwili/ kteřijž nám odpowěděli, že ſe k tomu znagij/a to vkázati chtěgij/že ti Tettaurowé negſau korauhewnými Pány w Králowſtwij Ržijmſkém/ než toliko Rytjřmi, dokawadžby oni toho neprowedli že gſau korauhewnými Pány. Na to odpowěděli Tettaurowé Jan a Frydrych/owſſem že Streycowé gjch a ginj předcy w Rijſſy do kteréž zageli pro nemiloſt w kterauž Margkhraběti Morawſkému / na ten čas Pánu ſwému vpadli / Stawu Rytjřſkého vžjwali / ale z přjčiny té, že negſau oni od Stawu Panſkého odcyzeni a odlaučenj. Dokazugjce ſe pak býti Stawu Panſkého/vkázali gſau před námi a Raddami naſſými Mageſtát Krále Jana Rodu gjch na Panſtwj od něho daný / tolikéž Mageſtát Cýſaře Karla/a Dyploma Cýſaře Frydrycha / kteřjžto Cýſařowé obadwa ge za ſtarobylé Pány vznáwagj/y Erb gjch wypiſugjce/totiž třj bjlé zuby Wlčj na lewau ſtranu ohnuté w ſſtjtu červeném/a helm otewřený s Korunau dwěma Křjdli obkljčenau/ z nichžto gedno totiž prawé červené geſt/a lewé bjlé/kteréhožto znamenj předkowé dotčených Tettaurůw vžjwali: K tomu položili před námi ſwědomj giſtá / některých Knjžat / Hrabat/ Panůw Ržjſkých a Zemanůw/ kteréž ſtarožitnoſt Rodu gegjch vkazowali / a tim nás o ſprawedliwý rozſudek žádali. Protož my z giſtého vwáženj Rad naſſých timto liſtem wyhlaſſugeme dotčené Frydrycha a Jana Tettaury z Tettowa býti ſtarobilé a prawé Pány/za yaké ge y my vznáwáme a rozhlaſſugeme/y potomky gegjch budaucý Stawu Panſkého býti prawjme. Tomu na ſwědomj a gjm ku památce wěčné kázali gſme Pečet naſſy Králowſkau k liſtu tomuto přiwěſyti/genž geſt dán a pſán w Petrkowě na Sněmu obecném/ten pátek před Swatým Thomáſſem. Léta Páně 1459.

Jan/Petr/Gindřich Wepřkowé z Waldeka/

měli rozepřj s Wáclawem a Frydrychem ze Wchynic / tolikéž s Baltazarem/Wylimem a Frydrychem/Tettaury z Tettowa/kteréž oni nařkli/yako by Stawu Panſkého nebyli/kteréžto obědwě ſtrany Král Gijřj wyſlyſſew s Raddami, včinil ſprawedliwý rozſudek, wýſſ gmenowané za ſtarožitné Pány vznal/a na ſwědomj toho wſſe° timto Mageſtátem ge obdarowal/kterýž wepſán geſt do Mageſtátu Krále Wladiſlawa/a nalezen w Regiſtřjch Kancelláře Czeſké/ což wſſe wyprawuge liſt Krále Wladiſlawa těmito ſlowy:

My Wladiſlaw z Božij miloſti Král Czeſký / Margkhrabě Morawſké/Lucemburſké/a Slézſké Knjže / oznamugem timto liſtem wſſe že gſme proſſeni od některých wěrných naſſých milých / abychom w Regiſtřjch Kancelláře naſſy hledati poručili/ Liſtu Regiſtrowaného/ co ſe dotýčeté různice o Panſtwj/kterážto geſt byla mezy Vrozenými, Janem/Petrem

Gindři-

Digitized by Google

Gindřichem/Wepřky z Waldeka z gedné/a Balthazarem/Wylimem/Frydrychem Tettaury z Tettowa/a Frydrychem a Wácſlawem ze Wchynic z ſtrany druhé/kdež Bratřij Wepřkowé z Waldeka mjſto dáti nechtěli Bratřjm z Tettowa/aby za Sſlechtice a Pány gmjni a držáni w tomto Králowſtwij Cžeſkém a Margkrabſtwj Morawſkém býti měli/ poněwadž za žiwobytj Ženyka Otce gegich z Tettowa/nikdá za Pány a Sſlechtice w Kžjſſy držáni a wědomě gmjni gſau nebyli/ než toliko za Rytjře: Takowý liſt regiſtrowaný nalezen geſt/a z nij ſlowo od ſlowa takto:

My Girij Král Cžeſký/rc. Oznamugem kterak ſe někdy ſtala půtka a rozepře mezy Vrozenými Janem/Petrem/Gindřichem Wepřky z Waldeka/kterijž prawili/že Baltazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé nemagj za Sſlechtice a Pány ſtačiti a gmjni býti/pokud toho pořádně nepokáži a nepokaži a neprowedau žeby Páni byli/a po předcých ſwých z Panůw poſſli. A tak Balthazar/Wylim/a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/chtěje tu wěc k mjſtu a k koncy přiweſti/a to čim předkowé gjch byli/ a co oni gſau a rod gjch/a zač držáni magj býti/vkázati/mnohokráte a to před námi s Janem/Petrem/a Gindřichem, Wepřky z Waldeka ſtáwali/ wedlé kterýchž to z Tettowa Frydrych a Wácſlaw ze Wchynic také ſe ohláſyli/že do té Pře proti dotčeným z Waldeka/yakožto s Streycy ſwými wlaſtnjmi/gſauce tolikéž ſami toho Rodu a krwe Tettaurowſké poſſli, náležegj/a proto žek Mageſtátům na Panſtwij daným/Cýſaře Karla/Cýſaře Frydrycha/a ke wſſem ſummau půwodům práwo a ſprawedlnoſt wedlé Bratřij z Tettowa magj/a při njch zůſtawenj býti žádagj. Tu Bratřij/Balthazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/auſtně gſau ſe ohláſyli/že Wácſlaw a Frydrych ze Wchynic wlaſtnj, krewnj, a přirozenij Streycowé gednoho Sſtjtu gegijch gſau/od předkůw z Tettowa poſſlij; toliko z něgakého omylu a nedorozuměnij, tytul ſwůg že gſau změnili/ke wſſem průwodům ſprawedlnoſt ge wedlé ſebe gmjti prawjce/a k vkázánj ſprawedlnoſtj takowé proti Bratřjm Wepřkům z Waldeka, položili gſau před námi k dokázánij Panſtwij ſwého, Mageſtáty pod Pečetij Cýſaře Karla na Panſtwj gjch daný/ potom též druhý Mageſtát Cýſaře Frydrycha/ kterýž dotčené z Tettowa a Rod gjch za ſtarožitné Sſlechtice a Pány na Sněmu Kžijſkém wyhlaſſuge/ k tomu ſwědomij Kurfirſſtůw Kžijſſkých duchownjch y ſwětſkých/ též ſwědomij liſtownij Hrabat/Panůw/a Rytjřſtwa/tim toho dowozugjc/ že předkowé gegijch z Tettowa za Pány gmjni a držáni gſau byli/a Panſtwj gſau vžjwali/noſyce Sſtjt a Erb w čerweném Poli třj bjlé Kly a neb Zuby Wlčj na lewau ſtranu ohnuté/ a nad Sſtjtem Helm otewřený s Korunau a s dwěma Křjdly proti ſobě roztaženými/lewé bjlé/prawé čerwené/a tak yak Bratřij Tettaurowé z Tettowa, tak také Bratřj ze Wchynic/též Bratřj Wepřkowé z Waldeka/proſyce nás abychom ge Nálezem naſſým rozeznali/ a mjſto gjm o to včinili/gimž gſme nalezli/aby Bratřij/Balthazar/Wylim/Frydrych z Tettowa s Wácſlawem a Frydrychem ze Wchynic Streycy ſwými před námi aby ſtáli/a ti Streycowé gjch podlé práwa Zemſkého a obyčege Králowſtwij naſſeho za ně že oni prawj Tettaurowé z Tettowa gſau/též Frydrych a Wácſlaw ze Wchynic po předcých ſwých z Tettowa pořádně že poſſli/yak gedni tak druzý k těm Mageſtátům práwo a ſprawedlnoſt magjcý/a Weywodům a ſwědomjm tak před námi položeným, přjſahau to by ſprawili. Tu Wolff/Frydrych/Jan/Albrecht/Jozue/a Wácſlaw Tettaurowé z Tettowa před námi w Olomaucy gſauce/při přjtomnoſtij Prelátuow/Hrabat/Panůw/a z Rytjřſtwa Zemanůw/z Cžech/z Morawy/ y od ginud, ſtoge/

ſwrchu

Digitized by Google

ſwrchu pſané Bratry Balthazara, Wylima, Frydrycha Tettaury z Tettowa též Frydrycha a Wáclawa ze Wchynic za Streyce ſwé krewnij a wlaſtnij vznali/a tázánj od nás gſauce/chtěgjli za Balthazara/Wylima/Frydrycha Tettawry z Tettowa / též za Frydrycha a Wáclawa ze Wchynic Streyce ſwé wedlé Mageſtátůw Cýſařſkých/ſwědomij Kurffirſſtſkých/Hrabat/Panůw/a z Rytijřſtwa/yakž Králowſtwij Cžeſké za práwo má, doſti včiniti/ odpowěděli že gſau hotowi doſti včiniti / a my nalezli gſme to gim aby to ſwými přijſahami potwrdili/při přijtomnoſtij naſſy/Prelátůw/Knjžat/ Hrabat/Panůw/Rytijřſtwa a Zemanůw/čemuž oni wſſemu žadoſt včinili/a přiſáhli před námi a Raddami naſſemi / že dotčenij Balthazar/Wylim/ Frydrych Tettaurowé z Tettowa / též Frydrych a Wáclaw ze Wchynic gſau prawij, wlaſtnj, přirozenj, krewnij Streycowé též z Tettowa/k liſtu a Erbu tij bijlých Kel w čerweném Poli, magijcý ſprawedlnoſt y k Mageſtatům a Weywodům Rodu ſwého/a k ſwědomijm před námi a Raddami naſſemi po lojeným. Protož my činjc ſprawedliwý rozſudek / chceme tomu aby ode wſſech nynij y na budaucý čaſy Balthazar/ Wylim / Frydrych z Tettowa / Frydrych a Wáclaw ze Wchynic/a budaucý gegich toho Rodu z Tettowa za Sſlechtice a Pány ſtarobylé w Králowſtwij naſſem a Margkrabſtwij Morawſkém gmijni a držáni byli/požjwagijce wſſech Práw a ſwobod Panſkých yako ginij Sſlechticowé. Na ſwědomij toho k gijch budaucý wěčné památce/poručili gſme liſt tento napſati / a gey Pečeti naſſy Králowſkau potwrditi. Přitom byli Raddy naſſe, důſtogný Joſſt Biſkup Wratiſlawſký/Oſwijcený Wiktoryn Weywoda Minſtrberſký a Hrabě Klatſký, Syn náš, Přeněk Těſſynſký/ Hanuſs Zaganſký Weywodowé/ Ludwijk Landtkhrabě z Laytmberka/Michal Purgkhrabě Magdeburſký a Hrabě na Hardeku/ Vrozený Jan z Rožmberka / Gindřich z Lippého, Marſſálek Králowſtwij Cžeſkého/Prokop z Rabſſteyna Kancléř náš/ Girijk z Krawař a z Strážnice/ Proček z Kunſtátu Komornijk Cžúdy Olomaucké / Karel z Wlaſſyně Podkomořij Morawſký/a ginij Páni a Zemané. Dán w Olomúcy w Sobotu den S. Antonijna / Léta Páně 1461. Králowſtwij naſſeho třetijho/kterýžto liſt tak regiſtrowaný w Regſtřijch Kancelláře naſſe nalezený widěli gſme a čtli. Tomu na ſwědomij Pečet naſſy Králowſkau k tomu liſtu kázali gſme přiwěſyti. Dán w Praze w Pátek před S. Řzehořem. Léta Božijho 1482. Králowſtwij naſſeho gedenáctého.

Za panowánij Ludwijka Krále Vherſkého a Cžeſkého/Frydrych/ Girijk/Aleſs Tettaurowé z Tettowa a na Lhotě/ Wáclaw/Dlaſk a Frydrych ze Wchynic krewnoſt ſwau potwrzowali před Králem gmenowaným / čehož také widěl gſem Mageſtát w takowý ſmyſl napſaný.

My Ludwijk z Božij miloſti Vherſký/ Cžeſký/ Dalmátſký/Kroátſký Král/Margkrabě Morawſký/Lucemburſký/ꝛc. Známo činijme timto liſtem předewſſemi, že gſme žádánij a proſſenij s přijmluwau ſnažnau Oſwijcených/důſtogných, od Vrozených Frydrycha/ Girijka/ Alſſe Tettaurůw z Tettowa, toliké ž od Wáclawa Dlaſka a Frydrycha ze Wchynic wěrných naſſých milých / poněwadž patrným zanedbánijm gedni od druhých/totižto ze Wchynic od oněch z Tettowa Tytulem ſe dělij / obáwagijce ſe za ſwé Dědice a potomky / poněwadž ſyce gſau přirozenij Streycowé wſſychni z Tettowa aby Dědicowé a potomcy gijch w nějaké poſtran-

né domněnij neb nedorozumenj w budaucých čaſech pro rozdijlnoſt Tytule
neweſſli/kudyby potom láſka Streycowſká přirozená a ſwornoſt mezy ni-
mi zhynauti a pominauti mohla / a protož ze wſſij poddanoſti proſyli gſau
nás za to, abychom ge, totiž Frydrycha/Giřijka/Alſſe/Tettaury z Tettowa
Wáclawa a Frydrycha ze Wchynic, w průwodech gich wyweyſſyti ráčili/
že gedni proti druhým to nad chwálenij naſſe proweſti a prokázati chtěgij/
tak yako y Dědicowé někdy Jan Tettaur Otec Frydrycha Tettaura s Fry-
drychem Bratrem ſwým a Janem ze Wchynic/ſpolu s Wácſlawem a Gi-
řijkem/přirozenij Streycowé wſſyckni z Tettowa včinili gſau a prowedli/
před Neygaſněgſſijm předkem naſſijm Giřijm Králem Czeſkým/zůſtawiw-
ſſe gim toho památku/kterýžto takowé žádoſtj gich Frydrycha / Giřijka/ a
Alſſe Tettaurůw/Wácſlawa a Frydrycha ze Wchynic od přijmluwcůw za
ně: My ſpolu s Raddami naſſymi liſt ſlawné pamětj předka naſſeho Krá-
le Jana Czeſkého/kterýžto předkům gich z Tettowa/Wylimowi/Balthaza-
rowi a Janowi / když gſau wyzdwijženj byli do Stawu Panſkého za wěrné
gich ſlužby dán byl/k tomu také ſmlauwy s odpiſy rozdělenjm ſtatku mezy
předky gich/a zapſánj yakým ſpůſobem gedni po druhých yakožto přirozenj
Streycowé nápad mijti / a dědictwij očekáwati magij: vkázali také Liſt
ſwých předkůw obzwláſſtně ſobě daný/yak přátelſkým ſpůſobem Streycow-
ſkým gedni s druhými ſpřijzněnij gſau byli/anobrž y ſepſaná ſwědomij vká-
zali/prowozugijce mijſta pohřebůw ſwých / a nadánij Koſtelům od ſwých
předkůw/nadto ſmlauwu ſlawné pamětij Frydrycha Cýſaře o zbožj neb ſtat-
ky gijch a tytul mezy předky gich včiněnau s giſtými průwody/ z nichžto pa-
trně ſe poznati může/že Giřijk/Aleš/Tettaurowé / a Wácſlaw a Frydrych
ze Wchynic gſau přirozenij Streycowé z gedné krwe od Vrozeného Jana
Tettaura a Barbory z Cyneburku zplozenij/ tolikéž přiznánij od předkůw
gich včiněné před předky naſſymi/Giřijm a Wladiſlawem/ též před Kazy-
mijrem Králem Polſkým/a Joſſtem Margkrabj Morawſkém/kteřij wſſy-
ckni ge za Pány Korauhewné vznáwagij/ wedlé liſtu Krále Jana / genž ne-
poruſſený před námi položen geſt s ponijženau proſbau/abychom wzhlédni-
ce na gich wěrné ſlužby, gim Mageſtát takowý mocý Králowſkau obnowi-
li ſtwrdili a ſchwálili. Protož my mocý Králowſkau Mageſtát ſlawné pa-
mětij předka naſſeho Krále Jana we wſſech punktijch a klauzulech ſchwa-
lugeme/potwrzugeme/a Frydrycha/ Giřijho/Alſſe z Tettowa/tolikéž Wá-
cſlawa a Frydrycha ze Wchynic za prawé a ſtarožitné Pány wyznáwáme/
kteřijž s dědicy ſwými budaucými ke wſſem práwům Stawu Panſkého při-
náležegj/ tak aby wždycky ti ze Wchynic k Bratřijm a Stregcům ſwým z
Tettowa tim ſpůſobem ſe chowali/yakž w ſobě ſmlauwa mezy nimi ſkrz ney-
gaſněgſſijho Cýſaře Frydrycha Řijmſkého včiněná w ſobě obſahuge. Tomu
na ſwědomij a pro budaucý pamět gim y gijch dědicům potwrzený tento liſt
náš napſati/ a Pečeti naſſy vpewniti gſme rozkázali. Datum na Hradě
Pražſkém w Pátek po Swatém Hawle / Léta Páně 1522. a Králowſtwij
naſſych Vherſkého a Czeſkého/Léta ſedmého.

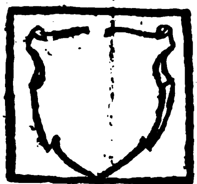
Ty wſſecky Mageſtáty počnauc od Krále Jana

až do Krále Ludwijka potwrdil Cýſař Rudolff / yakožto Kral Czeſký / a to
na ponjženau žádoſt Radſlawa Wchynſkého ze Wchynic a z Tettowa / G.
M. C. Raddy/na Daubrawſké Hoře a na Teplicy / pro geho wěrné a platné
ſlužby/též Jana ze Wchynic Purgkrabij Karlſſteynſkého / a Jaroſlawa ze

Wchynic a z Tettowa/ Miſtokomornijka Králowſtwij Cžeſkého / tolikéž Karla/Wácſlawa/a Zdeňka Tettawrůw z Tettowa / předkům ſlawné pamětij y Geho miloſti činěný/a to Léta Páně 1596.

Byl tento Radſlaw Wchynſký Syn Wácſlawa Dlaſka ze Wchynic/a Anny z Wřeſowic: Měl Manželku Pani Eſteru z Wřeſowic/ wſſak žádných potomkůw žiwých nezanechal.

Bratr geho byl Jan Wchynſký ze Wchynic/Purgkrabě Karlſſteynſký/kterýž měl Manželku Pani Annu Pauzarku z Michnic / od nijž pozůſtali tito Synowé/Wácſlaw ze Wchynic a z Tettowa/ Jan ze Wchynic w Vhřijch zahynul / Rudolff ze Wchynic a z Tettowa w Vhřijch zahynul/Wácſlaw ze Wchynic a z Tettowa/Radſlaw mladſſij ze Wchynic a z Tettowa/Oldřich ze Wchynic a z Tettowa.

Jaroſlaw ze Wchynic a z Tettowa/Syn někdy Giřijka ze Wchynic / a Bratra Wácſlawa Dlaſka ze Wchynic / kterýž měl Manželku Pani Lidmillu z Lukawce / a s nij zplodil tyto Syny/ Giřijka ze Wchynic a z Tettowa/Radſlawa mladſſjho ze Wchynic a z Tettowa/Adama ze Wchynic a z Tettowa/Jana ze Wchynic a z Tettowa.

Páni Razytťij tolikéž ze Wchynic ſe pijſſij/a wlaſtně Erbu takowéhož vžijwagij/yakž w Stawu Rytijřſkém doloženo geſt.

O Erbu a Rodu Starožitném Panůw Hoděgowſkých z Hoděgowa/a giných Streycůw gegich/kteřijž ſe po ſydle z Cžeſtic pſali.

Kapitola XXXII.

DAwnoſt a ſtarožitnoſt Rodu tohoto žádný z Hyſtorykůw wyzwěděti nemůže/kterýž konečně neginého Národu gſt/gedině Slowanſkého / gehožto ctnoſti wſſelijké od dáwnijho čaſu w tomto Králowſtwij až poſawad při potomných zřetedlné a yaſné gſau.

Pijſſe Hágek w Létu 1159. o Bernartowi z Hoděgowa Synu Soběſlawa / kterak on s Odolanem z Chyſſ

wſſemu Wogſku Brod přes Rzeku Abdua wynalezl / a nepřátelům Cýſaře Frydrycha hrdinſky odepřel/ kterýž na druhé ſtraně Rzeky Czechům ſe přeprawowati zbraňowali/ yakž y na hoře oznámeno/ a tu Cýſař Frydrych poručil Bernartowi noſyti w Sſtjtu zlatý Kapr na wěčnau památku hrdinſkých ſkutků w kterýchž dokazowal před očyma geho.

Předtím Erb tohoto Rodu byl Kapr býlý w modrém Poli/ gehožto vžjwagjcý ſnažně a s welikým oblybenjm Knjžatům, Králům, y wſſi Země ſlaužjwali/ a obyčeg měli pſáti ſe z Statků těch, gichžto w drženj byli/ což patrné geſt y z giných paměti dáwnjch/ y tolikéž z toho, že Soběſlaw ſe pſal z Hoděgowa/ a Bratr geho ſe pſal z Czeſtic.

Léta Páně 1378. Hněwek z Hoděgowa wedlé

zněnj pamětj některých/ zgewowal to před [illegible]rým Saudem a wſſemi Auředníky Pražſkými/ že geſt na Dwůr Poplužnj a Dwory Kmetčý w Hoděgowě s platem/ též y w Vhřicých na celau Wes s Dědinami, Lukami, Leſy/ ꝛc. Přigal na ſpolek Wynarta z Czeſtic Strycze ſwého krom dětj/ podlé prawého ſpolčenj/ tak že včiněn geſt Wynart ſpolu s ním prawý ſpolečník a shromáždník/ wſſech wěcý ſwrchu dotčených. Stalo ſe při přjtomnoſtj Panůw Bohuſlawa z Kraſylowa / Neywyžſſjho Komorníka Králowſtwj Czeſkého/ Ondřege z Dubé Neywyžſſjho Sudjho/ Sſteffana Neywyžſſjho Pjſaře/ Jana z Wartmberka Purgkraběte Panůw Auředníkůw Pražſkých/

Digitized by Google

ſkých/Jaroſlawa a Zdeňka Bratřij z Sſternbergka/Hawla z Zwiřetic/Petra/Jana/a Oldřicha Bratřij z Rozmbergka/a při přijtomnoſtj giných mnohých na témž Saudu ſedjcých/ Léta yak wýš dotčeno w Auterý po Swatém Jeronymu.

Nacházým mezy dáwnými pamětmi Liſt Pana Přecha z Czeſtic pſaný Léta 1381. kterýž dal Mikulaſſowi Raděginowi/ prodáwagjc témuž něyaké dědictwij/a ten zněj takto:

Ego Przecho de Czeſticz, recognoſco, quod matura deliberatione ſanoq; præhabito conſilio, vendidi unam hæreditatem in Czeſticz cum omnibus utilitatibus & proventibus, fideli noſtro Nicolao Radegini ibidē in Czeſticz reſidenti, jure Emphiteotico, quod vulgaritèr Zakaupne nominatur, tali tamen conditione, quod prædictus Radegin nobis ac hæredibus noſtris, ſingulis annis pro cenſu in feſto Georgij 26. groſ. pro feſto Galli totidem ſolvere debet.

Præterea damus & concedimus ipſi, jura habere & judicia, facere appellationes juxta morem & conſvetudinem à qua & cæteri homines in bonis noſtris jura & judicia aſſumunt, dantes ipſis in teſtimonium præſentes ſub appenſione Sigilli noſtri, & in teſtimonium præmiſſorum, Sigilla famoſorum Virorum Zubkonis de Zaleſſ & Hnievkonis de Hodiciova ad petitionem meam præſentibus, ſunt appenſa.

In libris Erectionum Anno 1371. Eynhart a Sſteffan Bratřij z Czeſtic, w Němpčicých w Koſtele Farnjm ſpůſobili aby ſe čtyry Mſſe zpijwáwali za předky gjch: ibidem in libris Erectionum Mutatio bonorum in Przedſlavicz, Anno 1375. Einhardus miles de Czeſticz & Onſo Plebanus.

In libris Erectionum Anno 1384. Nos Do-minus Einhard' de Czeſticz, Dominus Ioannes Plebanus ibidem & Przecho, ibidem in Czeſticz, Fratres Germani donamus quinque Sexagenas Annis ſingulis Cenſus perpetui, in Villa integra Iaroſkov duas Sexagenas cum viginti groſsis, in Villa Drazov partem Cenſus reſidui, videlicet in Curia in Vacov 24 gro: &c. ut in libris.

W Létu Božijm 1400. oznamugij pamětij/ že Přech z Czeſtic ten den na Swatého Gijřij prodal Dědinu poplužnij ſe Dworem w Raděſſowě/něyakému Blažegowi a dědicům geho, práwem Purgkrechtnijm/a pro lepſſij toho giſtotu/dal témuž na to liſt/ k kterémuž přiwěſyli Pečeti ſwé Hněwek z Hodiegowa/a Zubek z Zalezl.

Léta 1407. Pan Mikuláš z Czeſtic/byl Purg-krabětem na Helffemburce/gemužto ſwědčjcý pamět doložená geſt pod Erbem Panůw z Kraſylowa.

Pana Sſteffana z Czeſtic w pamět uwozuge liſt geho/kterýž dal Kmetům ſwým/ prodáwagjc tým poplužnij Dwůr na Smečné/a ten geſt pſán a dán Léta 1499. w tyto ſlowa znějcý:

Já Sſtěpán z Czeſtic/ſeděnijm na Elčowicých/ prodal gſem s dobrým rozmyſſlem a s dobrau raddau přátelſkau Dwůr poplužnij na Smečné ſe-

wſſemi dědinami wornými y neworný Kmetům ſwým/ z nichžto magj oni platiti Aurok/ na S° Girzj půl kopy groſſůw/ a na S° Hawla tolikež/ a kdyžby Berně Králowſká obecně brána byla po Cžeſké Zemij/ powinni budau dáti patnácte groſſůw. Tomu na ſwědomij a na potwrzenij, Pečet má y Bratra mého Sſtěpána z Cžeſtic/ tolikéž y Pečet Sulka z Zálezl/ a Petra Sſtěkawce z Cžubic/ gſau přiwěſſené. Datum tu Neděli po S. Girzj.

Téhož Pana Sſtěpana z Cžeſtic/ geſt památka y w Liſtu giným/ pſaným Léta 1416. a z něgž cým takto:

Já Kněz Enoch/ Kanowník Koſtela Pražſkého/ a Farář w Cžeſticých/ wyznáwám tímto Liſtem wſſem budaucým Farářům/ že gſem s dobrým ſwým rozmyſlem y Přátelſkau Raddau/ ano y s powolením Pana Sſtěpána z Cžeſtic/ a Pana Sulka z Zálezl/ pro Koſtelnij dobré/ prodal Dědinu Koſtelnij w Radeſſowě s Lukami/ rc. ctnému Mužj řečenému Wlčata/ Práwem dědičným/ a to za Oſm Kop groſſů Střijbrných. Nadto má dotčený Wlčata platiti na S° Girzj půl Kopy groſſůw/ a na S° Hawla tolikéž/ a když přijgde Zemſká Berně/ má dáti 18. groſſůw/ Oſmero Kuřat/ dwoge powlečenij Konopné/ a má dwa dnij žjti/ geden Seno ſyčti/ a krom těch wſſech giných Robot prázen býti. Na to přiwěſyli Pečetě Páni weyſs gmenowanj y ya Farář.

Roku 1420. Jan z Wlhlaw/ prodal Podaće Koſtela w Předſlawicých ſe wſſým přijſluſſenſtwým/ nic ſobě nezanechawagjc/ za 20. Kop groſſůw/ Slowútnému Panoſſy Hrzkowi z Budkowa a geho budaucým: čehož na ſwědomij přitiſkli Pečetě/ Sulek z Zálezl/ Jan z Kraſylowa/ a Sſtěpánek z Cžeſtic. Stalo ſe na den S° Thomáſſe Apoſſtola.

Při Létu Božým 1421. nacházým Liſt pſaný Panu Přechowi z Cžeſtic/ od Pana Jana z Sſwambergka/ kterýž kratičky geſt a z nij takto:

Jan z Sſwambergka/ Miſtr Přeworſtwij Cžeſkého/ Urozenému Přechowi wzkazuge pozdrawenj.

Jako gſem k tobě ſlal Pijſaře mého o tu wěc/ wzkazals mi/ že s Proboſſtem máſs ſtánij do Cžtwrtku/ a w tom ſtánij že on yal twého člowěka/ zdá mi ſe aby gemu pſal/ aby twého Cžlowěka propuſtil/ a geſtliže nepropuſtij/ ſtánij gemu wypowěz.

O Panu Mikuláſſowi z Cžeſtic při Létu Páně 1455. tato ſe děge zmijnka:

Gindřich z Rožmbergka/ rc. Jakož gſau k nám přiſſli Slowútnij Panoſſy/ Jan Koňata z Oleſſnice z gedné/ a Mikuláſs Přeſſek z Cžeſtic/ a Přech z Cžeſtic ſedenijm w Lčowicých z ſtrany druhé/ o to/ což ſe Zbožij Lčowſkého dotýče/ o kladenij do Deſk téhož Zbožij/ wyznáwáme/ rc.

Léta 1456. yakž paměti wyſwědčugij/ učiněno geſt obdarowánij Rodu tomuto ſkrz Wladiſlawa Krále Cžeſkého/ pro wěrné a ſnažné ſlužby Bernarta Hoděgowſkého.

Liſt Krále Giřijho potwrzugicý Mageſtáty Krále Wáclawa/ nimiž on někdy we Stu Kopách gro: zapſal Wes řečenau Nemedice Mikſſowi Roſokowi/ připomijná Přecha a Gindřicha z Cžeſtic/

kteřížto

kterýžto byli Bratrŷ wlaſtnŷ. Datum Anno 1463. Ad Relationem Domini Ioannis de Rozmberk, a potomní Syrotky Přecha z Czeſtic Liſt Krále Wladiſlawa potwrzugŷcý připomŷná/ kterýž včiněn geſt ad Relationẽ Domini Ioannis de Sſelnberk.

Widěl gſem Liſt Jana Clury z Wrábŷ/ Pýſaře Deſk Zemſkých/ w němžto Vrozeného Panoſſe Přecha ſtarſſŷho z Czeſtic Přŷtelem a Kmotrem ſwým milým gmenuge/ꝛč. gehožto datum geſt Léta 1471.

Témuž Přechowi z Czeſtic pſán Liſt od Jana z Kraſylowa Purgkraběte na Wolini/ gehožto nápis geſt takowý:

Vrozenému Panoſſy Přechowi z Czeſtic a na Elčowicých/ꝛč. ꝛč. Datum Anno 1472.

Od Pana Zdeňka Lwa z Rozmitalu/ pſán Liſt k Panu Přechowi Wylimowi z Czeſtic/ Léta 1473. kteréhož počátek takto znŷ:

Službu ſwau wzkazugŷ Vrozený Přŷtely milý/ꝛč. ꝛč.

Téhož Roku Pan Gindřich z Rozmbergka/ napſal k Panu Přechowi Liſt takowý:

Služba má Přechu milý. Jakos mi pſal/ že za mne Panu Wintrberſkýmu ſlŷbiti chceš/ z tohoť děkugŷ/ a proſým tebe/ aby k tomu Liſtu Pečet ſwau přiložil. Wěřŷm že tak včinŷš. Datum na Krumlowě/ Dominica Palmarum.

Žě pak včiněn byl omyl w Liſtu/ k kterémuž měl Přech Pečet přitiſknauti/ žádal téhož/ aby k ginému gi tolikéž Liſtu přiwěſyl/ a protož včinil k témuž pſanŷ druhé w tyto ſlowa:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſŷmu z Czeſtic a na Elčowicých/ Přŷteli milému.

Služba má Přechu milý. Jakos přiložil Pečet k Liſtu Pana Wirtmberſkého wedlé giných/ dáwámeť znáti/ že ſe w tom Liſtu hlawnŷm něyaký omyl ſtal/ a proto gey při gŷti nechtěl/ y proſým tebe/ aby k tomuto Liſtu Pečet ſwau přiwěſyl/ a yá tě ſlibugŷ bohda wyſwoboditi/ a od prwnŷho Liſtu Pečet chcy poſlati. Datum Crumlouiæ in Paraſceue.

Třetj pſanj k témuž včinil gmenowaný Pan Gindřich z Rozmbergka/ žádagŷc téhož/ aby na Swadbu přigel těmito ſlowy:

Gindřich z Rozmbergka/ꝛc. ꝛc.

Přechu milý/ proſým tebe/ aby s Ženau ſwau dali Pán Bůh od tohoto Cžtwrtku neyprwé přŷſſtŷho we dwau Nedělých/ ſem k naſſemu Weſeli přigel: Wěřŷm že to nám k lŷboſti včinŷš.

K témuž Liſt pſán od Pana Buryána Bechyni z Lázan/ kteréhožto nápis znŷ takto:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſŷmu z Czeſtic a na Elčowicých/ Přŷtely a Sſwagru zwláſſtě milému.

Ten Pan Přech Léta 1475. prodal polowicy Dworu ſwého ſwobodného
w Hodégowě / Hawlowi z Mačic / yakž paměti wyſwědčugij.

Léta Páně 1483. Mikuláš z Machowic / dluh od-
kazowal na Panu Janowi z Sſwambergka a na Strakonicých / Miſtru
Přeworſtwij Czeſkého / tu Rukogmě byli Petr Kaplijř z Sulewic a na Wi-
temberce / Přech mladſſij z Czeſtic / Bohuſlaw z Keſtřan / Jan z Sudoměře
z na Řzepicy / Jan z Kraſylowa Purgkrabě Strakonický / za pět Set Kop gro:
ſſyrokých / dobrých / střijbrných / Panům Heřmanowi z Czeſtic a Wácſlawowi
z Drahonic: K tomu Pečetě přitiſkli / Pan Mikuláš z Řijčan a na Střeli-
ci / Vrozenj Panoſſe / Jan z Býloha a w Oſece / Jan z Kraſylowa Purgkra-
bě Strakonický / a Wácſlaw Kočka z Skal.

O Panu Janowi Starſſým z Hodégowa geſt pa-
mět w Létu 1454. že geſt ſeznal před Vředníky Pražſkými / že dědic-
twij ſwé w Hodégowě s dědinami / ꝛc. tak yak to ſám měl a držel / prodal Pře-
chowi z Czeſtic, a dědicům geho za Sto kop gro: Pražſkých / a ſpolu s nimi
Mikuláš z Czeſtic / ſprawugjc to předewſſjm a zwláſſť před Wěny a Syrot-
ky / yakož země za práwo má a mijti bude / ꝛc. Stalo ſe we Středu po Nedě-
li Reminiſcere.

Tolikéž dotčený Jan z Hodégowa ſeznal před Vředníky Pražſkými /
že wſſecky dětij ſwé kteréž má a neb mijti bude / krom dwau Synůw Jana a
Smila / kteréž prwé od ſebe oddělil / ſe wſſým Dědictwjm poručil geſt / a mo-
cně poraučij Mikuláſſowi z Czeſtic / tak že gey včinil práwem Otcowſkým
Poručníkem. Stalo ſe w Sobotu před Neděli genž ſlowe Oculi / Léta yak
na hoře. Wydáno to z Kněh z poručenij Gindřicha Berky z Dubé / a Hyn-
ka Krabicy z Weitmile.

O Panu Smijlowi z Hodégowa nacházý ſe pa-
mátka tato / yakž ſe to wyrozumj z ſpiſu tohoto.

Racek z Kočowa a z Horaždějowic ſeznal před Vředníky Pražſkými
že dědictwij ſwé w Chotiřině Dwůr poplužnij s poplužým / Dwory Kmetčij
s platem co tu má. Item Weſcy, Wes, Dwory Kmetčij s platem co tu má
a w Kowařowě Dwory Kmetčij, co tu má / a v Slawoňowa Dwůr Kmet-
čij s platem, na kterémž ſedij Potočník s dědinami / Lukami / Leſy / Potoky
Rybníky / a Mleyny / s tím wſſjm cožkoli držel a měl w týchž Mezech a Hra-
nicých / žádného tu práwa ſobě ani dědicům ſwým nepozůſtáwagijc / prodal
Smijlowi z Hodégowa a dědicům geho za tři Sta a deſet kop gro: A ſeznal
že geſt od něho ty Penijze zauplna přigal / a gemu nadepſané dědictwij dědi-
čně poſtaupil. Zprawiti má on ſám prodáwagjcý toliko před každým Člo-
wěkem práwem Zemſkým / a zwláſſtě před Wěny a Syrotky / a zápiſy yaký-
mikoli, yakož Země za práwo má. Pakliby nezprawil / tehdy Vředníci
Pražſſtij magij gey kupugijcý° na dědiny, kdež má neb mijti bude, třetinau
weyſs nadepſaných peněz gménem pokuty a nákladůw bez wſſeho Pijhowa
yakžto w prawě ſtarém / ꝛc. S takowů wſſak wýminků, geſtližeby kdo nade-
pſané dědice práwem narijkal / a on kupugjcý aneb ge° dědicowé / bylby z ſwr-
chu pſaných dědin wywedě práwě Zemſkým / že pro tu neprawau bude mocy
nadepſané dědiny z ſýti ſwrchu pſanými penězy třetinu wýſs / a ne dědinami.
Stalo ſe Léta 1414.

O Panu Mikuláſſowi z Hodégowa čte ſe pamět /
že geſt ſeznal před Vředníky Pražſkými / že od Rauſa a od Přecha Bratřij

ſwých

ſwých z Hodėgowa/ za dijl ſwůg Otcowſký/ Bratrſký a Dědičný/ wzal giſtau ſummu Peněz / y ſlijbil geſt za ſebe y za ſwé Dědice/ že ſwrchu pſaných Kauſſe a Přecha Bratřj ſwých Dědicůw ani Dědin gich nemá aniž mocy bude napomijnati ani nařikati z kterého dijlu Otcowſkého/ Bratrſkého a Dědičného dalſſijho nižádným Práwem ani ſkutkem/ na čaſy budaucý a wěčné/ neb ſwrchu pſanými Penězy geſt od nich y od Dědicůw gich zauplna a do cela oddělen. Stalo ſe Léta 1495. w Pondělj po S. Mikulaſſy.

Témuž Panu Mikulaſſowi z Hodėgowa pak ſmeyſſijm/ Wylim z Olbramowic prodal Dědictwj ſwé za dwě Stě a pětmecýtma Kop gro: rázu Pražſkého/ o čemž wyprawuge pamět tato;

Wylim z Olbramowic/ ſeznal před Vředníky Pražſkými/ že Dědictwij ſwé a Stregcůw ſwých wlaſtnijch a nedijlných w Heřmanicých welkých Dwůr Poplužnij s Poplužijm / a Dwory Kmetčí s platem což tu má/ w Durdicých Dwory Kmetčí s platem což tu má/ w Perkle Dwůr Kmetčí i oſedlý/ na kterémž ſedij Mareſs/ a druhý puſtý s platem což tu má/ s Dědinami/ Lukami/ Leſy/ Potoky/ꝛc. w čemžkoli to Dědictwij / w témž plným Práwě/ yakž ſe gemu a Streycum geho po Otcy gich doſtalo/ a w yakýchkoli Mezech a Hranicech záležij/ žádného Práwa/ Panſtwj/ ani které zwláſſtnoſti ſobě ani ſwým Dědicům tu dále nepozůſtawugijc / prodal Mikulaſſowi Hodėgowſkému z Hodėgowa a geho Dědicům za dwě Stě a pětmecýtma Kop gro: Pražſkého rázu/ zauplně a do cela zaplacených/ a gemu toho Dědictwij dědičký poſtaupil / zprawiti má on ſám prodawagjcý toliko před každým Człowěkem/ Práwem Zemſkým/ a zwláſſtě před Wěny a Syrotky/ yakož Země za Práwo má Dědinami ſwými a Streycůw ſwých/ kteréž má neb mijti bude třetinau weyſs. Stalo ſe Léta 1524. w Sobotu po Přeneſſenij Sº Wácſlawa.

Tito Weypiſowé dánij gſau z Deſk Zemſkých/ s powolenijm Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Jana z Klenowého a z Janowic/ na Zinkowech c Žitině/ Neywyšſſijho Pijſaře Králowſtwij Czeſkého/ pod Pečetmi Jakuba Menſſijka z Menſſteyna a na Mokropcy / mijſto Sudijho Králowſtwij Czeſkého/ a Bohuſlawa z Michalowic a na Rwenicých/ mijſto Pijſaře téhož Králowſtwij/ Léta 1601. w Pondělij po Druzebné Neděli.

Gmenowanij pak Pánij z Czeſtic/ wlaſtnij byli Streycowé Panůw z Hodėgowa/ a ſpolu s nimi gednoho Erbu vžijwali / totiž Kapra bijlého na modrém Sſtijtu/ kterýž proměněn geſt v Medyolanu/ když na mijſtě bijlého/ Kapr gim zlatý od Cýſaře Frydrycha dán/ yakž oznámeno na mnohých mijſtech.

Dotčenému Panu Janowi ſtarſſijmu/ Léta 1551. vmřel Syn/ o němž Lupač w Kalendáři takto mluwij:

Obijt & funebri pompa elatus, filius Ioannis Hodicieuini ab Hodicioua & in Repicio, viri dignitate equeſtri Nobiliſsimi, virtute & doctrina præclari, literarum & Poetices in Bohemia Patroni incomparabilis.

Léta 1554. Pan Jan ſtarſſij Hodėgowſký z Hodėgowa/ mijſto Sudij Králowſtwij Czeſkého/ pſal Liſt ku Panu Přechowi Wylimowi/ kteréhož začátek takowý geſt:

Vrozený

Vrozený a Statečný Rytjři Pane Wylime Přechu/ Pane Streyče mũg milý/ 2c.

Pana Bernarta z Hodėgowa památka gėſt při Létu Páně 1569. kterýž k Vrozenému Přechowi Elčowickému Streycy ſwėmu pſal Liſt/ gehožto datum w Auterý po Nedėli Družebnij. Anno ut ſuprà.

Kniįhy o hořekowánij ſprawedliwoſti Králowny a Paní wſſech ctnoſti/ wydané Léta 1541. od Mikuláſſe Konače z Hodiſſtkowa/ a Panũm z Hodėgowa připſané/ připomijnagij Dėdy a Báby Pana Jana ſtarſſijho z Hodėgowa / genž byl na ten čas mijſto Sudijm Králowſtwij Cžeſkého.

Pan Smil z Hodėgowa byl Dėd po Otcy Pana Rauſa/ kterýž mėl Manželku Dceru Pana Markwarta Korkynj z Dráſkowa / gménem Annu / gehožto Bábau po Rauſowi Otcy byla Paní Helena z Kraſylowa / a Paní Anyžka z Rádowa / byla Bábau po Paní Anně Mateři.

Gmenowaného Pana Smijla zplodil Pan Jan z Hodėgowa/ a Pan Smijl zanechal potomně Syny dwa/ gmenowitė Pana Mikuláſſe z Hodėgowa/ a Pana Rauſa.

Pan Mikuláš z Hodėgowa zplodil s Paní Markétau z Roſnijk Smijla a Arkleba / Otce Pana Bernarta z Hodėgowa a na Rzepicy / kterýž toho čaſu žiw byl / kteréhož gſem Kniįhu tuto ſpiſowal / mage Manželku Vrozenau Paní Kateřinu Rzijčanſkau Rawkownu z Rzijčan/ Dceru Vrozeného Pána Pana Mikuláſſe Rzijčanſkého Rawky z Rzijčan a na Sſtėknij/ Raddy G. M. Cýſařſké a Krále Cžeſkého / kterauž byla porodila Vrozená Paní Paní Worſſyla z Lobkowic a z Haſyſſteyna. Matka weyš gmenowaného Pana Bernarta z Hodėgowa / byla Paní Johanka z Oſečan / kterauž porodila Paní Barbora z Makeze.

Poſlau-

Poſlaupnoſt krátce ſepſaná Erbůw Vrozeného Pána Pana Přecha z Hodějowa a na Tloſkowě/ Milewſku/ Elčowicých/ Cžeſticých a Marſſowicých/ Syna Pana Bernarta z Hodějowa a Paní Johanky z Cžeſtic.

Hnewek z Hodějowa na hoře gmenowany / genž

byl žiw okolo Léta Páně 1378. zanechal byl Syna Jana/ wſſak pro dáwnoſt z kteréhoby Rodu Manželku měl/ wěděti nebylo možné.

Jan Hodějowſký z Hodějowa/ Pra-

prapraděd Pana Přecha z Hodějowa / měl Manželku Paní Annu z dlauhé Wſy / s nížto zplodil Syna Smijla Hodějowſkého z Hodějowa.

Smil Hodějowſký z Hodějowa/ Pra-

praděd Pana Přecha z Hodějowa / o němž včiněná zmijnka na hoře wedlé Hágka/ při Létu 1467. Manželku měl Paní Alenu z Kraſylowa/ po kteréž zůſtal Syn Mikuláſs Hodějowſký z Hodějowa.

Mikuláſs Hodějowſký z Hodějowa/ Praděd po

Otcy Pana Přecha Hodějowſkého / ſpolčen byl Stawem Manželſkým s Paní Markétau z Roſnijk/ od níž poſſli Smijl Hodějowſký z Hodějowa/ a Arkleb Hodějowſký z Hodějowa/ Otec Pana Jana y Pana Bernarta z Hodějowa.

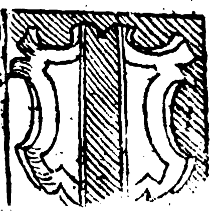

W Domě Panůw z Hodějowa w Praze/ nacházegi ſe takowij Erbowé:

Smijl Hodějowſký Děd po Otcy

Pana Přecha z Hodějowa. Měl Manželku Paní Anežku z Nemyſſle/ od níž poſſel Bernart Hodějowſký.

Byl Raddau třech Cýſařůw a Králůw Cžeſkých / Ferdy-
nanda / Maximiliána druhého a Rudolffa druhého / Sudě-
ce Zemſký. Manželka geho byla Paní Johanna z Cžeſtic / od
níž pozůſtali tito potomkowé: Jan mladſſý Přech a Smýl
Bratřj z Hoděgowa / a dwě Dcery / Alžběta y Anéžka / Se-
ſtry z Hoděgowa.

Těchto Potomkůw gmenowaného Pana Bernarta Hoděgowſkého Poſlaupnoſt Erbůw po Bábě Pana Otce gegich / a Matky Paní Anéžky z Nemyſſle / krátce ſepſaná.

Ondřeg z Nemyſſle Prapráprapra-
děd / měl Manželku Paní Bonuſſy z Milčýna a z Koſtelce /
kterýžto Rod ſtarodáwný / poněwadž potomka Mužſkého
pohlawý nepozůſtáwá / ſeſſel / zanechal Syna Jana z Ne-
myſſle.

Jan z Nemyſſle Praprapraděd / měl
Manželku Paní Alenu Malowcowau z Malowic / od níž
zůſtal Syn Bohuſlaw Mitrowſký z Nemyſſle.

Bohuſlaw Mitrowſký z Nemyſſle /
Prapraděd / měl Manželku Paní Kateřinu Oſečanſkau z O-
ſečan / od níž zůſtal Syn téhož gména Bohuſlaw.

Bohuſlaw druhý z Nemyſſle Mitrow-
ſký / měl Manželku Paní Annu z Konec Chlumu / od níž po-
ſſla Paní Anéžka na hoře gmenowaná z Nemyſſle / Man-
želka Pana Smýla Hoděgowſkého z Hoděgowa / Paní Má-
tě Pana Bernarta z Hoděgowa / a Bába Vrozeného Pána
Pana Přecha z Hoděgowa / a giných / zwláſſtě geho Seſter.

Druhý Wýwod neb Poſlaupnoſt Erbůw po Vrozené Paní Johance z Cžeſtic / Manželce Pana Bernarta z Hoděgowa / a Paní Mateře Vrozeného Pána P. Přecha z Hoděgowa na Tloſkowě / ꝛc. J. M. C. Raddy.

Sſtěpán z Cžeſtic Praprapraděd po
Mateři Johance / měl Manželku Paní Offku z Tachowic / s
nížto zplodil Syna Přecha z Cžeſtic.

Přech z Cžeſtic Prapráděd / po
Mateři Paní Johance z Cžeſtic / genž byl žiw okolo Léta
Páně 1381. o němž pamětí weyſſ doložené wyprawugý / za-
nechal byl Syna Sſtěpána z Cžeſtic.

Přech

Digitized by Google

Přech z Czeſtic Prapraděd / měl Manželku Pani Eliſſku z Smiřic / Dceru Vrozeného Pána P. Gindřicha Smiřického z Smiřic / od kteréž zůſtal Syn Sſtěpán.

Sſtěpán z Czeſtic Praděd / měl Manželku Pani Offku z Strvhař / kteráž gemu porodila Syna Přecha.

Přech z Czeſtic na Elčowicých a Czeſticých poslednj z rodu toho / kterýž někdy, yakž wýš doloženo, od gedno° Předka s Rodem Panůw z Hoděgowa poſſel / a přjjmali za znamenj Rytjřſké bjlého Kapra / a tito podlé obdarowánj v Medyolánu, zlatého / měl Manželku Pani Alžbětu z Kalenic / s nižto zplodil toliko gedinau Dceru, Pani Johanku Manželku Pana Bernarta z Hoděgowa / kteréž také po Materj náležegj Erbowé njže doložený.

Jan z Kalenic / měl Manželku Panj Kateřinu z Horochu / a ta byla Prapraprabába po Mateřj Vrozeného P. P. Přecha z Hoděgowa / zč. od niž poſſel Syn Beneſs.

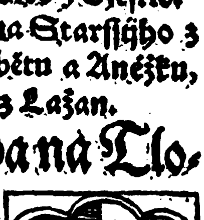
Beneſs z Kalenic Prapraděd / měl Manželku Pani Johanku z Lowčic / od kteréž zplozě Syn Beneſs z Kalenic.

Beneſs z Kalenic Syn Beneſſe z Kalenic / měl Manželku Pani Johanku z Tiſowé / a ten byl Praděd po Mateřj.

Od těch tam Předkůw na hoře gmenowaných poſlaupnoſt Rodu ſwého wede Vrozený Pán Pan Přech z Hoděgowa na Tloſkowě / Milewſku / Elčowicých / Czeſticých a Marſſowicých / G. M. C. Radda po Otcy ſwém Panu Bernartowi z Hoděgowa / a Pani Mateřj Pani Johance z Czeſtic. Měl také giné Syny Pan Bernart Hoděgowſký / totiž Jana Starſſjho z Hoděgowa a Smjla / kteřjžto zemřeli / Dcery také dwě, Alžbětu a Anéžku, z nichž gedna dána Panu z Rjčan / druhá Panu Bechyňowi z Lažan.

Gmenowaný Pan Přech z Hoděgowa na Tloſkowě / zč. G. M. C. Radda / měl Manželku Vrozenau Pani Dorotu z Rodu ſtarodáwné° Panůw Herzáňůw z Haraſowa / Dceru P. Herzáňa z Haraſowa na Binicých, Nedwězy a Wlkſſycých / od nižto poſſlo pět Synůw a trj Dcery, geſſtě let nemagjcý.

Od Pana Arkleba z Hoděgowa / wlaſtnjho Bratra P. Smjla z Hoděgowa Otce Pana Bernarta ſtarſſjho z Hoděgowa / a Děda Pana Přecha z Hoděgowa / poſſli tito Páni z Hoděgowa / Pan Bernart Hoděgowſký na Rjčicy / a Pan Jan z Hoděgowa.

Digitized by Google

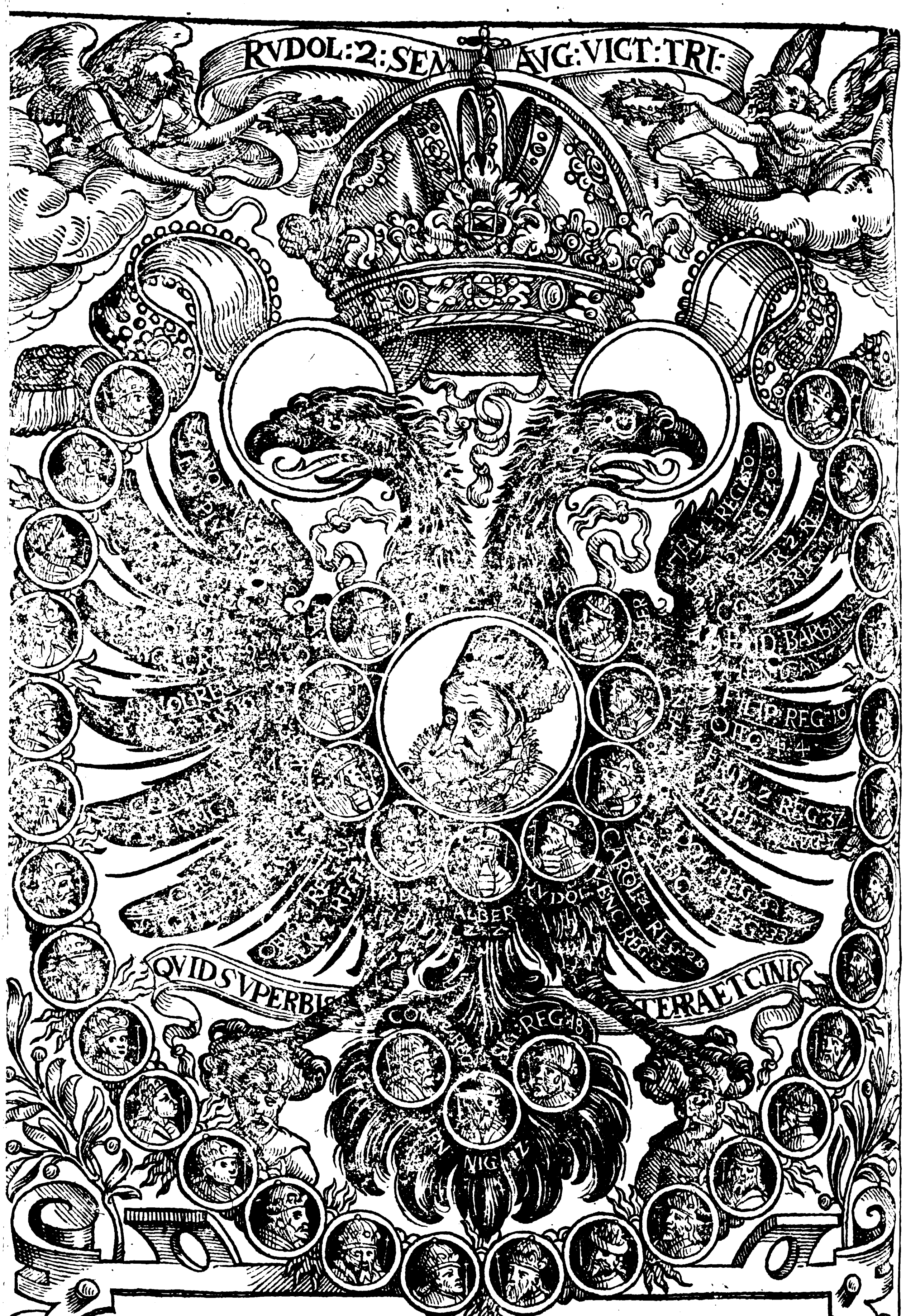
O Stawu Rytjřſkém a rozmnoženj geyak dáwno a odkud ktery Rod a Erb do tohoto Králowſtwj přiſſel.

Knihy třetj

Eodem Authore, Bartholomæo Paprocki Equite Polono.

Democritus interrogatus, in quibus conſiſteret vera Nobilitas? reſpondit: pecudum in bono ualidoq; corporis habitu, hominum autem in bonitate morum. Stob: Ser: 84.

Digitized by Google

Rowné yak Měſyc yaſný / njmž ſe kraſſý Nebe
Bůh w yaſnoſti vkázal / tak Rudolffe tebe
W ſſtěſtí twém / wſſem Národum na ſſyroké Zemi
Což vznawa y ſlyſſy Swět vſſyma ſwými.

Digitized by Google

Kapitola Prwnj.

PAtrně to nám Kronyky vkazugi / že hned s Czechem a Lechem, Lidé wzáctnj a wzneſſenj / do Kragin těchto zageli: Neb Knjžata dotčená Czech a Lech / Bratřij wlaſtni / owſſem byli myſly wyſoké a hrdinſké / poněwadž opuſtiwſſe Knjžetſtwij Otcowſké, w ginych Kraginách a Zemich oſaditi ſe vſylowali. A z té přjčyny wygeli z Wlaſti ſwé yakožto prawi Wogácy / s Přáteli a přjbuznými, s Lidem Rytjřſkým a s Bogownjky, tak gizdnými yak pěſſymi / s kterýmiž opanowali Krag tento / yakožto, zdrawý / vtěſſený / a aurodný. Aby pak wſſecky wěcy pořádně ſe řjdili, a ſprawedlnoſt aby gednomu každému, y bohatému, y chudému pořádně a zárowen činěná byla / wybrali z oných bogownjkuw Oſoby hodné, a nařjdili Saudce a ſpráwce / kteréž Lopotami a Wladykami gmenowali / wedle prawdiwého zněnj Kronyk ſtarých. Protož nerozmyſlně Neoterici giſtiti to ſměgi / žeby Stawowé Panſký a Rytjřſký počátek wzýti měli teprw za Panowánj Knjžete Přemyſla, kterýž wybrati měl z proſtředku Lidu oſoby giſté, a Sprawedlnoſt milugjcy / gjmžto poručil Lid ſprawowati a ſauditi, mocy propůgčenau gey opatrowati, a před Nepřáteli domácymi y přespolnjmi pilně ochraňowati: Za kteraužto prácy, wedle vſtanowenj téhož, měli giſté platy čaſu vrčytého bráwati.

Giſtě gedenkaždý takowých wěcy ſpiſowatel / wjc hanby než ſláwy / wjc haněnj než chwáli ſkrz to docházy / když wedle zdánj hlawy ſwé tak neprawdiwé wěcy wymyſſluge ku potupě Králowſtwj, a k nemalému vtrhánj obywatelůw geho / geſſto nepřjſluſſy to wſſe na ſwé toliko hlawě zawjrati / ale potřebj geſt / wěcy takowé lidem zběhlým k rozſudku a k vwáženj podati / kteřjžby to což ſe pjſſe dobrým rozſudkem vwážili, a Spiſowatele wyhledali ne nerozmyſlného / ale bedliwého / takowého totižto, yakého hyſtorye potřebuge, wedle řečí Cicerona onoho: nempe teſtem & Scriptorem, cujus Vita conſumpta eſt in laboribus glorioſis.

A že neypředněgſſým a neyhlawněgſſým Hyſtorykem Cžeſkým, Hágek geſt, a nad něho Kronykáře wzneſſeněgſſjho w Cžeſké řečy nenj / aſpoň z Kronyky geho mjſta některé wybraná tuto doložim, kterýmižby to důwodem zkaženo, zruſſeno, a w niweč obráceno bylo mněnj ſſkrybentuw oných, a z njchžby ſe porozuměti mohlo / že ne teprwa za Přemyſla Stawowé dotčenj wznjkli / ale že y před Přemyſlem od dáwněgſſjho čaſu w tomto Králowſtwj Cžeſkém wyzdwjženi byli / hned totižto když gſau ſobě Knjžata Slowanſká ſwrchu gmenowaná Krag tento oblibili.

Předkem a neyprwe při Létu 649. w Liſtu prwním

Hágek takto mluwj. Knjže Czech pod Horau Řjp / Synu ſwému Klénowi Dum wyſoký ſtawěti poručil, a nazwal gey Klenčem ku podobenſtwj gména Syna ſwého / při kterémžto domě gini také, zwláſſtě znamenitěgſſy pro miloſt kterauž měli k Knjžeti ſwému Czechowi / Domy a Dwory ſobě wyzdwihowali: a ti konečně kteřjž ſe znamenitěgſſymi gmenugi, nemuſeli býti Lidé ſproſtnj neb Sedláky.

W témž Liſtu wyprawuge / kterak Krok pro obzwláſſtnj důwtipnoſt / pro přirozenau rozumu woſtroſt, a pro naklonnoſt welikau k wykonáwanj Sprawedlnoſti, od ſamého Czecha giž vmiragjcýho za Knjže wyhláſſen byl / y ten ſnad také ſproſtným Sedlákem nemuſel býti.

W témž také Liſtu činj zmjnku o gednom Nſamuchowi Přiteli Knyžete Czecha/ kterýž pogaw Czeled ſwau y Dobytek, založil dwůr a Wes řečenau Charwatice/ což wida Syn geho Rabus/ nedaleko odtud wyſtawěl tolikéž Wes, a nazwal gi po gménu ſwém Rabus/ kdež také připomjná dwa Bratry Hoſta a Czernauſa kteřijž rowně yako předřečený Oſoby obecné nebyli.

Nápodobni těm býti muſeli oni dwa Bratřj z Rodu Czechowa/ Supan a Tureſk/ kteřijž včiniwſſe rozmluwenj s Krokem Pánem ſwým/ obrátili ſe k ſtraně polednj s Ženami a s Czeledi, a tu Léta 671. wyſtawěli Dwůr dřewenný/ kterýž od Bratra mladſſyho Tureſka, Tuřſkem nazwali.

Dále w Létu Páně 677. děge ſe zmjnka o gednom ſtarém člowěku řečeném Botak, z Rodu Krokowa/ kterýžto Rod konečně nebyl Sedlſký/ aniž Boták byl Člowěk proſtý pocházegjc z Rodu tcho/ genž byl weſſel s pěti Pacholky ſwými na weliké Hory/ na njchžto nagdauc Růdu železnau, nawrátil ſe k Krokowi s nowinau/ kterýž hned wyſlal množſtwj dělnikuw, a nad njmi Správcy včinil Botáka, aby pilně takowau Růdu wyhledáwali.

Při Roku Božijm 716. doložená geſt zmjnka o Rodu Sſtroſa giſtě ne obecném/ z kteréhožto Muž geden náramně ſylný vlapiw Swijni Diwokau/ neſl gi až na Hrad Libjn k Libuſſy/ kteráž geho pro takowé hrdinſtwi poctiwě, tak yakž na oſobu z Rodu neledayakéhos náleželo, darowala/ ano y Seſtra gegi téhož za Manžela s ochotnoſti přigala. Z toho Pramene y Kmene poſſli Rodowé znameniti/ kteřijž na památku diwné ſyli předka ſwého Swjnſkau Hlawau Sſtjty ſwé okraſſlowali, a až doſawád pozůſtáwagi Potomcy z Krwe té Knjžetcy/ yakž nahoře w Stawu Panſkém obſſýrně o tom doloženo.

Léta potomně 720. Kněžna Libuſſe vznáwagic mezy Pány ſwými býti weliké nepokoge/ powolala Neyznamenitěgſſých/ gjmžto předkládagic wěc tu/ pomocy a raddy od njch žádala/ kteřj po wykonánj protahu/ dne druhého dali odpowěd/ poněwadž gſau gi za Kněžnu a Paní po ſmrti Otcowſké wywolili, že giného Správcy mjti nechtěgi/ ale pomocniky že nařijdi/ kteřijž by gi w takowé prácy nápomocni byli: I wybrali z proſtředku ſebe Dwanácte Mužuw neypředněgſſých a neymožněgſſých/ aby oni čáſtku prácy na ſebe přigali, a wſſecko ſprawowali wedlé raddy a wůle Kněžny Libuſſe/ mezy njmiž byl neyznamenitěgſſym ten, genž ſlaul Hrabětem Wrſſowſkým, a ten giſtě Sedlákem nebyl/ ani ti kteřjž s njm k tomu Auřadu byli powoláni. Neb Předkowé gich/ yakž dotčeno w Stawu Panſkém, s Czechem a Lechem, a s ginými mnohými Rytjři do Krage tohoto přigeli/ a kdyby o tom wěděli ſtaři Hyſtorykowé/ že Předkowé Národu Czeſkého a Polſkého z chatrného kmene pocházegjc do těchto Kragin wgeli/ podobná k wjře wěc geſt/ žeby to byli w pamět Potomkum vwedli/ yakž včiněno s předky Národu Řijmſkého, a giných mnohých. Ale znák že to lidé byli Rytjřſſti a ne ſproſtni/ kteřijž Wogenſký práwě přigedauce w ten ſe Krag vwázali, a giž opanowaný před wſſeliyakým náběhem Nepřátelſkým tak chránili/ aby potomkum zachowán býti mohl w celoſti. Geſſtě tehdy před Přemyſſlem w Králowſtwj Czeſkém byl Staw Panſký a Rytjřſký/ a hned počátek wzal

yak ſe Czech tuto oſazowal / za kteréhož ſkrz hrdinſké činy k takowé wy-weyſſenoſti přicházeli/ yakož ſe pak to až po dnes děge/když wždy virtus præmia habet, a kdyby toho nebylo/kdežby ſe wzýti měla náklonnoſt a chuť k činem hrdinſkým a ſkutkum Heroytſkým: Nam jure propter virtutem laudamur, & in virtute rectè gloriamur, cùm verum decus in virtute poſitum eſt, yakž mluwij onen wzneſſený Orator Kžjmſký Cicero.

Pro lepſſy pak wyſwětlenj wěcy té/ počnu mluwiti o Rodu a Erbu Panuw těch, kteřjž od Wrſſowcuw pcſſli/a to wědomé geſt/že oni s Czechem do Země Czeſké přigeli s ginými Rytjři a Pány / pročež ſamé nemohli ſe Stawowé teprwa za Přemyſſla začýti.

O Erbu a Rodu těch wſſech kteřjž od Hrabat Wrſſowſkých začátek ſwůg magi.

Kapitola Druhá.

ROd Wrſſowcuw, ginák Wrſſowſkých, z Charwátſké Země do Cžech hned s Cžechem wneſſen geſt / což nám důwodně Kronyky vkazugi/a mezy těmi dwanáctmi,kteřjž Kněžně Libuſſy na pomoc gednomyſlně přidánj byli, počten geſt geden Wrſſowſký / kteréhožto čaſu/to geſt Léta 720. Přemyſl geſſtě w Plužnj robotě trwal, a Woly ſwýma Roly obyčegem Sedlſkým pracně wral.

Potomně Léta 721. Hágek zmjnku čynj tolikéž o Hraběti gednom Wrſſowſkým Domaſlawowi/genž gſa Pánem welmi bohatým wyſtawěti a gmenowati poručil Hrad od gména ſwého/a wyprawil Přáteli ſwé k Kněžně Libuſſy/ geſſtoby s ni rokowali/chtělaliby ona geho za Muže mjti, a připowidal gi poklady weliké dáti, a hned Sto Kraw s třema ſty Woluw poſlati/ na čež Kněžna odpowěděla / že neni ona toho aumyſlu/ aby ſe prodáwati měla,a takowau řečy Poſly wyſlané odbyla. A to geſt doſti patrný důwod/ že ne neyprwe Přemyſl wymyſlil Staw Panſký a Rytjřſký w Cžechách / ale byli Páni z Panuw, a Rytjři z Rytjřuw ſplozeni, a ti s neyprwněgſſými Knjžaty Cžeſkými/neb Slowanſkými, tuto ſe ne obyčegem Sedlſkým, ale Panſkým a Rytjřſkým oſadili: což poněwadž ſe giž doſti wyſwětlilo/dálegi ſe w Rod Hrabat Wrſſowſkých puſtíme.

W Létu Páně 730. Předka Rodu dotčeného / připominá Hágek těmito ſlowy. Muž geden welmi ſylný z Rodu Lechowa a Cžechowa, řečený Wrš, přigda na Libjn před Knjže Přemyſla, a Kněžnu Libuſſy/ žádal aby gemu dopuſtili ſkrz powolenj ſwé wyſtawěti Dum a Wes nedaleko od Libjnu/ w njžby ſe mohl s Přátely a s Cželedi oſaditi, a Knjžeti y Kněžně w yakékoli potřebě yakožto blizky Sauſed nápomocným býti: K čemuž když powolili Knjže y Kněžna/ wyſtawěl on Dwůr a Wes/ kteréž dal gméno Wrſſowice.

Ta Wes když giž do konce wyſtawená byla/ téhož Roku Libuſſe pro kratochwyl wyſſla s ſwýma Pannami na wrſſek geden řečený Bezer /a tu gſauc obkljčená Duchem wěſſtjm / wztáhla Ruku,a vkázala prſtem na Dů a Wes Wrſſowice / řkauc: Ach Muže hanebného/kterýž způſobi w Zemi této mnoho zlého: Rod geho Kmen náš bude w nenáwiſtj mjti / Synowé geho budau naſſe Děti mordowati / tiť budau Krew potomkuw mých wylewati: To když oznámeno Přemyſlowi od Panen/ poručil takowé Proroctwj napſati, a to wſſe což Libuſſe mluwila poznameniat.

O Krotbogowi Předku tolikéž Rodu gme-nowaného/ Hágek w Létu 764. w Liſtu pak 26. mluwij w tento ſmyſl:

Krotbog Syn Hoſtiſlawu Syna Wrſſowa ze Wſy Luckých Wrſſowic/ poſlal ſwé Služebniky / kteřjžby wyhledali Plac při Rzece a w miſtě aurodném k ſtawenj Hradu. Ti přigdauce k Rzece Ohře / nalezli gedno přiwrſſy, na němž Dum neb Hrad kráſný a pewný wyſtawěli, a oſadice tu Czeled a Dobytek/ nawrátili ſe čaſu podzymnjho k Pánu ſwému Krotbogowi / kterýž zanechaw Otce ſwého Hoſtiſlawa we Wſy Wrſſowicych/ gel s ſlužebniky těmi k Hradu wyſtawenému, a radil ſe s njmi na ceſtě/ yakby Hrad dotčený měl gmenowán býti. Zůſtáno potomně na tom/ aby gméno dáno bylo Hradu tomu od Rzemeſlnika, na kteréhožkoli přitreffi, a s njm cožby činil rozmluwi. Y wcházeli giž do prwnjch Wrát Hradu předpowěděného / tok Czlowěk geden ſedic Obuwi oprawowal/ gemužto dj Krotbog. Co děláš dobrý Můži ? a on odpowěděl po ſtarodáwnu: Poſtoli prtugi/ a hned od toho nazwán Hrad ten Poſtoloprty: o čemž zmjnka geſt y pod Kláſſterem Poſtoloprtſkým.

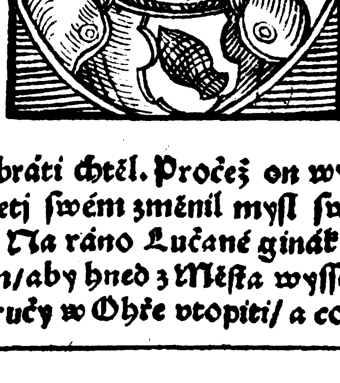

Giného předka Rodu tohoto nacházym také v Hágka / při Létu Páně 787. o němžto Liſt 31. znj takto: Knjže Mnáta když ſe měl hnauti na Hrad Oſtromeč, a tam bydleti vmjnil / poručil zatim ſprawu Hradu Wyſſehradſkého gednomu Muži znamenitému/ genž ſlaul Křeſomil, Syn Bořiſlawu Syna Wrſſowa ze Wſy Wrſſowic/ aby on yakožto na miſtě Knjžecým zanechaný/ wſſecko pořádně ſprawowal a řjdil. Ten čaſu gednoho na miſtě Knjžete obeſlal znamenitěgſſy a předněgſſy Obywatelé Země, gimžto radil/ aby opowrhli Knjže Mnátu, a giného aby ſobě wywolili/ dokládage mezy giných přjčinami y tu: Poněwadž Mnáta před Knjžetſtwjm vtiká, a na Oſtromečy yakožto na Pauſſti ſe tagi / že znamenj geſt téměř patrné/ že ſe nemjni na Wyſſehrad nawrátiti/ což ſnad proto čini/ že vznáwa ſe býti neſpůſobným k ſprawowánj Knjžetſtwj tohoto, a přitom oznámil zgewně/ žeby ſe on lépe k tomu Knjžetſtwj než Mnáta hodil. Na to gemu odpowěděli Páni obeſláni, řkauce: že to chtěgi na vwáženj wzýti té nocy / ale po tjchu oznámili to wſſe Mnátowi/ coby Křezomyl činiti mjnil/ kterýž hned bez meſſkáni přigel, a Křezomyla poručil giti. Zmluwili gſau Lopotowé a Wládyky Mnátowi Knjžeti ſwému/ že bez Pána a Saudcy býti nemohau pro rozličné přjhody/ protož chceli ge on tak yak Předkowé geho opatrowati, ſauditi, a na Stolicy Wyſſehradſké wedlé obyčege ſeděti / že chtěgi w Poddanoſti a w poſluſſenſtwi ſetrwati To ſlyſſe Mnáta / odpowěděl: že tak a ne ginač wedlé wůle gegich chce včiniti/ a Křezomylowi rozkázal / aby ſe hned před nim ſwým wlaſtnjm Mečem zabil/ což on, přinucen gſa k tomu, včinil.

Ten též Hyſtoryk w Létu Páně 804. připominá Rohowice / Syna Hrozyſlawa Wrſſowce/ těmito ſlowy: W Ze

mi Cžeſke powſtal Mor vkrutný / vmjrali mornjmi boleſtmi ſtrápeni lidé y Howada / y ſám Knjže Mnáta, gedowatým Wředem gſa nakažen, dne ſedmého vmřel, a pochowán s mnohými wěcmi drahými, a na geho Hrobě pálen byl Oheň za tři dni. Syn geho Wogen tolikéž toho čaſu nemocný a téměř mrtwý na Oſtromečy ležel / z čehož přiſſel ſtrach na Cžechy / aby nepowſtal něyaký nepokog w Zemi / geſtližeby y Wogen po Otcy ſwém Mnátowi vmřel / zwláſſtě poněwadž mnozy po Knjžetſkém mjſtě a welebnoſti dychtili. K wywolili ſobě za Spráwcy a Wládaře Syna Hrozyſlawa ze Wſy Wrſſowic, gménem Rohowice / kterýž přigaw Wládařſtwi počal Poddané welmi vtjſkati, a přjkře treſtati / což ſpatřjno ý na Karſowi Synu Nohogowém, kteréhož brzo potom wywoleni ſlužebnikum kázal ſwázaného ze Wſy Krče přiweſti, a hned té nocy z Wyſſehradſké Skály do Rzeky vwrcy, a vwázaw ſe w Statek geho / Dědiny bez meſſkánj ſwobodně poručil worati. Pro tu přjčynu ſtarſſy Lopotowé a Wládyky ſeſſli ſe před Swinj Hrad / odkudž z gednomyſlného ſneſſeni poſlali. pro Wogena na Oſtromeč / přigimagjce gey za Knjže a Pána Cžeſké Země, yakožto prawého Dědice. Přigeli pak s nim y k Wrátum Wyſſehradſkým / ale Wládař nechtěl ge na Wyſſehrad wpuſtiti, nýbrž po dlauhém wolánj a tiſſkáni wyhljdl z okna, řkauce: že chce prwnjho wolenj před Wogenem vžiti, a té křiwdy kteráž ſe gemu děge / že chce brániti. W tom geden z Lopotuw, řečený Kroſňak, Muž znamenitý a ſýli diwné wzaw Sekýru Bránu Wyſſehradſkau náhle wyraubal / tak že Rohowic newida zbyti, muſel vſtaupiti, a ſpuſtil ſe dolu přes Zed. Za tim Lopotowé a Wládyky přiwedli Wogena na Wyſſehrad / kteréhož poſadice na Stolicy Otcowſkau / ſlibowali gemu wěrnoſt a poddanoſt / a dřjw než ſe rozgeli weſſli w raddu ſpolečně / a dali Knjžeti za Manželku / Baňku Dceru Kwaſoňowu ze Wſy Zwolice / genž byla zroſtu malého, ale weliké kráſy.

Druhého Léta / to gt 805.

Rohowic ſhromáždil někto Cželedi ſwé čaſem nočnjm z Wrſſowic a z Michle / obrátiw ſe s njmi k západu Slunce přiſſel až do Měſta Lučka / přigat gſa pokogně od Lučanuw dne třetiho. On pak vmyſl mage toho ſe Měſta zmocniti / gedné nocy poručil ſwým aby oblečeni gſauce w proſſwanice / s Braněmi aby po hotowě byli / ale Lučané bedliwě ſwého ſſetřili / neb gim ne byla ta wěc teyná / kterauž Rohowic před ſebe bráti chtěl. Pročež on wyrozuměw tomu, že prozrazen geſt, w předſewzetj ſwém změnil myſl ſwau / a zanechal toho což vmjnil.

Na ráno Lučané ginák Ziatčané poſlali k Rohowicowi s rozkázanjm / aby hned z Měſta wyſſel ſe wſſemi ſwými pomocniky / ginače, že gey poručy w Ohře vtopiti / a což on včinil Karſowi teyně / to že ſe gemu ſta-

nežyeʒné : čehož ſe Rohowic welmi vlekl, a wygda wen, chodil po Ho-
rách a poleſych, hledage mjſta k bydleni / až přiſſel na gednu Horu kte-
rauž ſobě y hned oblibil pro hognoſt Wody, a tu ec ʒkázal ſtromy petina-
ti a leſy meytiti, y obruby dělati / a nalezeno geſt / že tu prwe na té Hoře ta
kéjnigaké Stawenj bylo / když geſſtě oni ſtaři Bohemowé w těch kon-
činách bydleli / kterémuž řikali Břjmota. Na tom mjſtě Rohowic s
welkau pilnoſti Měſto založil / gemuž gméno dal Wladař / a dřjw než by-
lo doſtaweno / weliké ſſkody Lučanum činil / chtě ſe tim ſpůſobem po-
mſtiti nad tim, že ho z Měſta wypowěděli / a giſtě těžce to neſli Lučané /
neb neſměli ani worati / ani ſyti / ani Dobytek na paſtwu wyhnati / po-
něwadž wſſecko zagjmal s pomocnjky ſwými / protož ſneſli ſe aby gemu
ſylný odpor včinili.

Po některém čaſu, to geſt Léta 809. opět Rohowic pogal nemalý
počet laupežnikuw z Měſta Wládaře y od ginud, a táhl s njmi do kragi-
ny Lucké / plundrugice k čemuž koli přiſſli / ano ſměl ſe přibljžiti y k ſamé-
mu Lucku neb Ziatci s welkau ſſkodau obywatelum dotčených / proti ně-
mužto potomně Lučané wyſſli / gehožto y přemohli / y ſſkodli we ra-
něného zagali. Ale že ſe laupežnicy znowu naprawili, zaſe ſwjtězyli nad
Luckými, a to s takowým ſſtěſtim že y Pána ſwého z Ruk Nepřátelſkých wy-
trhli, y mnoho Lučanuw pomordowali.

Mezy tim Kniže Wogen rozeſlal poſly po wſſy Zemi Czeſké / s roz-
kázanim / aby wſſickni k patnácté dni Měſyce Dubna dali ſe nagjti na Hra:
Wyſſehradſkém / w čemž naplněná byla wůle Knjžetcy, a Kniže Wogen
neyprwe wſſem z takowého poſluſſenſtwi poděkowal, a potomně napo
menul wſſech / aby ſe na Wognu ſtrogili. Tu poſláno také k Rohowi-
cowi aby na Sněm položený přigel / kterýž netoliko ſe nepoſtawil / ale
Poſla wyſlaného poručil gjti, a gemu hned Hlawu ſtiti / kterauž wlo-
žiw do Moſſny, čaſem nočnjm odeſlal gednoho s ni k Wyſſehradu / aby
gi na Wrata Wyſſehradſkého Zámku powěſyl / bez vwáženi toho / že teh-
dáž wſſyckni Páni Země na Wyſſehradě s Knjžetem byli. Ráno od ně-
kterých ſpatřená geſt ta wěc, a oznámena Knjžeti Wogenowi / kterýž hned
žádal wſſech ſtažně, aby ſpolečně na dotčeného Rohowice táhli, a geho
nedůtkoſt neſneſytedlnau ſkrotili. Oſmého dne hnuli ſe wſſickni wogenſký
proti Rohowicowi, a ležjce před Měſtem geho Wládařem / třidceti ſſeſt
dni geho ſylně dobýwali / neb Rohowic ſtatečně ſe bránil s ſwými / až
práwě nemohl žádnau měrau mocy takowé odolati. Při dobýwánj
Měſta toho zmužile ſobě počinal něgaký Protiſlaw / kterýž wyſekaw brá-
nu / množſtwj obležených ſwau Rukau pomordowal / a tak rozbořeno geſt
Měſto Wládař / w němžto gat y Rohowic, ſedjcy na zlaté Stolicy / a
ſwázaný odeſlán k Wogenowi Knjžeti na Wyſſehrad / kterýž wſſem Pa-
num z takowého poſlauženj poděkowánj včinil / a Rohowice do twrdé-
ho Wězeni poſadil / w němžto, že on weliké pohrůžky činil Knjžeti y wſſy
Zemi, s powolenim wſſech Lopotuw a Wladyk / žiwot gemu ſmrti ha-
nebnau byl vkrácen.

Z Kmene předpowěděného Rohowice / poſſel
Blohobog Wrſſowec, a neb Blobog, Cžlowěk nad giné Bohatý a nad gi-
né ſylný / gſa bytem we Wſy řečené Wřeſowa / nedaleko od Hradu Ra-
doſtiuu / auhlawnj Nepřitel Swětlů tu bydlegjcýho: Ten čaſu gednoho

wyſlal

wyſlal ſluzebníky teyně/ aby Swětlowi za pálili geho přibytek/ kteřjž tak včinili, a dowedli toho/že dotčený Swětlo s Ženau y s Dětmi y s některými Služebníky w tõ ohni, yakožto dobře vpokogený a ſnem obkljčený zahynul. To yak ſe doneſlo Knjžete Křezomyſla/ rychle poſlal pro Bloboge/ ale on nechtěl ſe před Křezomyſlem poſtawiti/ pročež on k hněwu popuzený/ pogma Služebníky ſwé, gel ke Wſy Wřeſowé/ gehožto když vzřel Blobog/aby newpadl w zůřiwoſt geho/ ſám Rukau ſwau Dwůr zapálil, a ſhořel dobrowolně w ohni tem s Ženau y s Dětmi. Odtud poſſlo ono Práwo a vſtanowenj Knjžete Křezomyſla/ aby totižto ten genžby ſſkodu ohněm včinil/ ohněm také káran byl/ Hágek w Liſtu 45. a w Létu 845.

Léta Páně 850. geden z Rodu Wrſſowcůw gménem Zianda předſtaupiw před Knjže/ žádal aby gemu dopuſtil Hrad wyſtawěti w ſwém Knjžetſtwi/ z něhožby mohl Morawanům náležitě odporowati: K čemuž mage powoleni/ wyſtawěl welmi brzo Hrad na gedné wyſoké hoře/ hlubokými Přjkopy wůkol a wůkol wýborně opatřený/a dal mu gméno od gména ſwého Ziandow. Po některém čaſe opět na wrátiw ſe k Knjžeti na Wyſſehrad a poděkowal z miſta propůgčeného, žádage přitom aby s Synem ſwým Neklanem wygeda Hrad wyſtawený ſpatřil/ yakby weyborně byl na wſſem opatřený. Do třetiho dne odložil prozbu Ziandowau Knjže Křezomyſl/ pročež Zianda odgel z Wyſſehradu/aby wěcy potřebné k zamordowáni Knjžete ſprawil, a tak očekáwal na Ziandowě s ſwými pomocníky. Když přiſſel vrčytý čas/ Křezomyſl wſeda na Kůň,giž z brány Wyſſehradſké wygjžděl/ tok wegde gemu w ceſtu Žena gedna Wěſſtkyně ze Wſy Roſſýře/ kteráž zawolagic Knjže na ſtranu/wygewila aumyſl Wrſſowce a auklada au Smrt kteráž geho měla potkati. Protož Křezomyſl poděkowaw Ženě z dobrodinj toho/ oznámil tu wěc Panum ſwým/ a poručil, aby gedauce na Hrad ten,Ziandu hned yali ſe wſſy Čzeledi geho/což oni včinili wedle rozkázani Knjžete Pána ſwého. Wyznal pak potomně Zianda že vmyſlil Knjže y Syna geho zamordowati, a pro tu ſamau přjčinu/že geſt Hrad ten založil/ pročež rozkázal Křezomyſl Tělo geho na čtyry kuſy roztiti, a před Hradem na ſtromich rozwěſſeti,a wſſecky pomocnjky geho kázal w gedné Wěži ſpáliti/ ano neodpuſtil ani Hradu/ neb y ten aby ſpolu y s Pánem zahynul, poručil w niweč obrátiti.

Léta 883. Kroſměl Wrſſowſký mage ſpráwu že Sukoſlaw přjſahu včinil proti Hoſtiwitowi Knjžeti/ též y proti pomocnikům geho, wyměňugic Mſtiboge Raukimſkého/ hned to oznámil

Mſtibo-

Mſtibogowi/ žádage aby Sukoſlawowi yako Přiteli teynau pomoc včinil, a pogma od něho tři ſta Mužůw dobře oděných wyſſel s njmi z Kauřima, a přiwedl ge le mu k Sukoſlawowi na pomoc/ proti Knjžeti Hoſtiwitowi. Dále coſe zbehlo doloženo geſt pod Erbem Bylinau.

Seſſli ſe některj možněgſſy a znamenitěgſſy z Rodu Wrſſowſkých we Wſy řečené Sytolib/ genž geſt nedaleko od Měſta Laun, a to okolo Léta 887. kdež rokowali ſpolečně dwa dni pořád/ yakýmby mohl proſtředkem Rod Přemyſlůw zahynauti, a Rod gegich w to miſto wkročiti. Sneſli ſe na tom po dlauhém rokowáni/aby Knjžata yakýmkoli ſpůſobem, buď ſami ſkrz ſebe, buď půwodem a nágmem trawili a mordowali. Toho na potwrzenj a zdrženi ſlawný Hrad aMěſto nedaleko od Ohry Řjeky wyſtawěti dali nákladem ſwým/ gemužto gméno wynalezli nazwauc ge Wrſſowice. Wywolili také z proſtředku ſebe gednoho/ gménem Dluhoſlawa Wrſſowce/ Syna Borbogowa z Řjwan/ aby on pilně Měſto a Hrad ten oſazowal, a gini yako/ Hilbeg/ Zbiſlaw a Horſſek geli k Knjžeti Mſtibogowi/ nabadagjce ho ſe wſſj ſnažnoſti/aby ſe ſprotiwil Bratru ſwému Hoſtiwitowi/ y Bog proti němu wedl/ chtěgice tim ſpůſobem Mſtiboge y Hoſtiwita zahladiti. Ale opačné včinil Mſtibog Knjže Kauřjmſké/ že geſt nechtěl nijakž proti Bratru powſtati/ ani něyaký ſwár a různicy s njm začiti. Oni pak když nadarmo Mſtiboge proti Bratru poſazowali/ obrátili ſe k Preſtiwedowi do Chwatliny, yakožto k neypředněgſſy Raddě Knjžetcy/ toho na něm žádagjce/ aby radil Knjžeti Pánu ſwému/ nemůželi ſwé Knjžetſtwj rozſſyřowati ſkrz Pražſké Knjžetſtwi/ aby aſpoň wzhlédl na Králowſtwij Morawſké, a tudy Knjžetſtwj Kauřin ſkrze nu ſláwy y Země přidal. Neginače včinil Proſtiwod/ ale wedle naučeni Wrſſowcůw/ tak radil Knjžeti ſwému Mſtibogowi/ kterýž nakloněn gſa k tomu/ſebral Lid na záhubu Wogſka Krále Morawſkého Swatopluka, a nawracugjc ſe z Morawy s znamenitau Kořiſſti/ poſlal Bratru ſwému Hoſtiwitowi wězňůw mnoho/ kteréž Hoſtiwit zaſe Králi Swatoplukowi odewzdal. O čemž Hágek w Létu 887.

Potomně když ſe pſalo Léta Páně 1002. Boleſlaw Král Polſký nazwaný od Ruſſanůw Chrabry/ wtrhl do Czech s Wogſkem ſkrz Slezſké Kraginy, a činil po wſſech ſtranách znamenité ſſkody/ proti kterémuž wygel Boleſlaw Knjže Czjeſké, a zbraňowal ho bitu Zemi ſwau wogenſký/ o kteremžto zdwjhnutj a Wogně Kronyky Polſké takto zněgi: Král Boleſlaw/ač gemu y Otcy geho mnoho Země Wolodomjr Knjže Ruſké pobral/ wſſak nic mèně do čaſu s njm pokog včinil/ aby ſe tim ſpjſſe wypravil na Czechy proti Boleſlawowi Knjžeti/ kterýž z náwodu a raddy některých ſwých Panů předněgſſých/wpadl na Pomezé Polſké, a ſplundrugjc Zemi okolo Klacka Mečem y Ohněm s neſčiſlnau kořiſſti odtud odtrhl. K němu neyprwe poſlal Kral Boleſlaw napominage aby tu ſſkodu včiněnau nahradil Poddaným geho, a pokog zachowal wedle powinnoſti a dáwnjho nařjzeni/ což geſtliže včini, giné wſſecko že gemu od-

pauſſti/

pauſſci/ připiſugíce takowau wſſetečnoſt mladoſti geho. Powolil ktomu Knjže Boleſlaw / ale po malém čaſe opět ſkrz Slezſko přiwedl Lid na ſplundrowánj Pomezy Polſkých.

Z té přjčiny rozhněwal ſe Boleſlaw Chrabrý / ſebral Wogſko na poſpěch, a poſpjſſyl za Czechy/ aby ge mohl w ſwé Zemi zaſtihnauti / w čemž když byl zmeylen/ pogal k Wogſku ſwému y Slezáky, s nimižto mocně wtrhl do Czech / Zemi w ſſýř y w dýl plundrowal/Zámky y Měſta některá mocy / některá ſkrz poddáni opanowal, a Prahu Měſto neyhlawněgſſy y Wyſſehrad,na kterémž zawřený byl Boleſlaw s Synem Jaromirem/ ležíc před nim dwě Létě / pro hlad ku poddáni přinutil / mage w tom wſſem dobré pomocníky Wrſſowce / yako Rochana a giné. Přiſſel pak do Ruk geho Boleſlaw/kterémuž poručil Oči wylaupiti, aby wjce proti němu nebogowal / Jaromira Syna geho dal Wrſſowcum pod ſtráž, a vſtanowiw Wládaře nad Zemi Czeſkau, a při ném něco Polákuw/ něco Czechuw zanechaw / odgel ſpátkem do Polſky.

Toᵒ čaſu doſtal tolikéž Boleſlaw Chrabry Woldřicha druhéᵒ/ Syna Boleſlawowa od Gindřicha Cýſaře/ kterýž zaneprázděn byl Wognau Frantſkau,a poznaw geho pokoru, w kteréž trwal gſauc pod ſtráži/ netoliko gey propuſtil ale gey s lidem y penězmi dopře opatřeného do Czech odeſlal / obáwagic ſe aby Wrſſowcy wjru nezměnili, a Jaromjra nepropuſtili / genžby znowu bog začíti mohl. Včiniw tehdy přjſahu Woldřich Boleſlawowi / že do ſmrti s nim w pokogi trwati bude/ gel do Czech/a hned Jaromjra oſlepiti dal/ aby neměl žádné překažky w ſprawowáni Země / kterýž giž ſe byl w Otcowſké Panſtwj vwázal/ yakožto od Wrſſowců propuſſtěný: neb oni obáwagic ſe Oldřicha / wypuſtili Jaromjra s giſtými weyminkami / ale yak zwěděli že Oldřich w Ruce Krále Boleſlawa přiſſel/ neginače ſmegſſlegic/ gednom že rozkázanjm geho zahlazen bude/ hned ſe ſnažili o bezžiwoti Jaromjra / wſſak w tom wůli ſwau nenaplnili / neb Pán Bůh byl ochráncem geho/ yakž obſſýrně o tom napſáno geſt pod Erbem Panuw Berkuw z Dubé a z Lippého.

Geſſtě ani w Létu 1019. nemohli ſe Wrſſowcy w Srdcy ſwém vpokogiti / nýbř wždy po Knjžetſtwj dychtice, čaſtokráte ſe ſcházeli na mjſta ſobě vložená, yako po Twrzech y po leſych, a měli raddu ſpolečnau/ yakby mohli Woldřicha ſe wſſym Rodem geho zahladiti: wſſak před tim zůſtali na tom gednomyſlně / aby neyprwé Měſto ſwé Lithoměřice pewnými zdmi ohradili / tak geſtližeby na ně negaká těžkoſt připadla / tu aby mohli Knjžeti odpor včiniti / o čemž o wſſem dobře wěděl Oldřich / ale yako Pán miloſtiwý wſſecko ſnáſſel trpěliwě. K němu čaſu gednoho přigel na Wyſſehrad Sſýba Wrſſowſký / Muž nade wſſecky giné z Rodu toho ſpaniľý a kratochwilný / žádage aby k němu přigel do Střižowic/ že chce gey yakožto Pána ſwého poctiwě ctiti / ale Oldřich rozwážiw mnohé předeſſlé přjhody / kteréž ſe od Rodu toho předkum geho dáli / včinil Sſýbowi z té dobré wůle poděkowánj / kterýž ſrozuměw tomu že v Knjžete geſt w nedůwěrnoſti / odgel preč, a to což mu ſe přihodilo na Wyſſehradě, giným oznámil. Mezy njmiž Wrſſowec geden gménem Brzoſlaw ſlyſſe to/ dij: Bratři milý ſám yá chcy té ceſty pohledati / že Oldřichowi naſſe krmě nechutné ale y přeſedlawé muſý býti.

Léta 1031. geden opět z Wrſſowſkých gménem

Přeſlaw

Přeſlaw / žádoſtiw gſa Knjžetſtwý Cžeſkého půwodem Kochanowým a giných Wrſſowcuw / vmýſlnil zabiti Knjže Břetiſlawa, a gſauc w Morawě blýzko od Welehradu / dlauhý ſe tu čas pokrýwal, hledage přiſtupu, yakby mohl ſkutek ten ſpáchati / a proto y mezy Sedláky, y w leſých bydliwal, gednom aby wynalezl čas a miſto přjhodné k wyplněni předſewzeti ſwého.

Oznámeno potomně Boleſlawowi / že ſſeſt Oſob po leſých a gruntech Knjžetcých chodi, a někdy wycházegjce po gednom zaſe ſe do leſuw ſkrýwagj / protož rozkazal on takowé ſſpeheře honiti a zgjmati / ale Přeſlaw welmi pilně ſwého hleděl / neb yak ſpatřil gjzdne a pěſſy zdaleka, hned vtečenjm ſobě poradil: Nic méně geden z ſlužebnikuw geho polapen / kterýž na trápenj wyznal wſſecko, yak geſt Přeſlaw Břetiſlawa buď teyně, buď zgewně vmjnil zamordowati: Což znáti dal Břetiſlaw bez meſſkánj Otcy ſwému, Woldřichowi Knjžeti Cžeſkému / žádage aby pilen byl toho, nechtělliby ten aukladnjk chycen býti. Nebylo to teyno před Přeſlawem / gemužto dál raddu Kochan / aby ſe obrátil k Cýſaři, wzkládage negakau žalobu na Woldřicha a Břetiſlawa. K přjhodilo ſe toho čaſu / že Hornicy na Gilowém wrchu kopagice, weliкau hognoſt Zlata nalezli / a přepálené podáwali do Komory Knjžetcy / a tudy měl Přeſlaw přjčinu k oſočeni Břetiſlawa y Woldřicha před Cýſařem Kunradem / neb to wſſe gemu Přeſlaw předložil, dokládage y to / žeby množſtwj Centnýřů Zlata bylo w Komoře neb Pokladnicy Knjžete Cžeſkého / pro přjčynu tu, aby w čas přjhodný zberaje Lidu množſtwi, do Německé Země s nim ſe obrátil / a tau hognoſti Zlata pozdwjžen gſa Oldřich že nic giného nepřemeyſſli a negedná s Raddami ſwými / gednom aby mohl Cýſaře z Mageſtátu Cýſařſkého zſaditi / Cýſař dal w ſwém Srdcy miſto řečem předſtaweným / ač byl pokoge milownjk / wſſak aby Cýſařſké důſtognoſti nepotratil, Lid zbjrati rozkázal / a pokog zruſſyti, ačkoli k tomu neměl žádne důležité přjčiny. Hned potom Přeſlaw ſeznámil ſe s Ottonem Hrabětem / dáwage raddu témuž aby gemu Cýſař dopomocen byl k pomſtě té křiwdy, kteráž ſe gemu ſtala od Břetiſlawa Syna Woldřichowa Knjžete Cžeſkého / od něhožto neſluſſným ſpůſobem Dcera geho z Kláſſtera wzatá byla / kteréžto raddy Otta vpoſlechl, a hned nemeſſkal Cýſaře žádati ſnažnými prosbami / aby w té wěcy od něho nebyl opuſſtěn. A tak wypravil ſe Cýſař s Wogſky do Cžech yakž oznámeno při ſpiſowáni žiwota Knjžete Břetiſlawa.

Léta 1050. Poláci činili ſſkody Břetiſlawowi

Poláci činili ſſkody Břetiſlawowi okolo Kladſka, o čemž on mage ſpráwu, hned bez prodlenj poſlal k Razymjrowi Králi Polſkému dwa ſtatečné Rytýře / gmenowitě Horſſowce Burowſkého / a Kuniſlawa z Kraſňowic, aby zapowěděl Wogákum ſwým takowé ſſkody činiti / a Razymjr yakožto Král ſprawedliwý a pokogný pilně ſe wyptáwati poručil / kteřjby byli toho přjčinau / y nalezeno geſt / že předni půwodowé toho ſkutku byli Wrſſowcy / a obzwláſſtně Bořimjr Wrſſowſký kterýž s některými Cže: a Polá: takowau protimyſlnoſt Břeti: ſměl ſpůſobiti / a ty Razymjr rozkázal gjti / a při přjtomnoſti poſluw wyſlaných zwěſſeti, a Bořimjra neywegš nad njmi / gjchžto wſſech bylo třidceti ſedm.

Otom když ſe dowěděli gini Wrſſowcy, obzwláſſtně Woyſlaw a Wſſemyl / yak hanebně Streyc gich v Krakowa oběſſen geſt / ſeſſli ſe we-

ſpolek, a rokowali o tom, yakby ſe mohli pomſtiti, neb nad Kazymjrem Králem Polſkým, neb nad Břetiſlawem Knjžetem Cžeſkým, a neb nad Syny geho, neb aſpoň nad Hořeſſowcem a Kuniſlawem / kteřjž byli o tu wěc poſláni od Břetiſlawa k Králi Polſkému. Ta ſkrytá gegich radda wygewená geſt proſtředkem Mládence gednoho / ale Břetiſlaw pro giné pilné přjčiny a zaneprázdněnj mnohá, nemohl na ten čas Wrſſowcům w ceſtu wkročiti. Hágek w Liſtu 121.

Polemjr Syn Slawonoſſu z Mjſta Budče, rodem Wrſſowec / Léta Páně 1071. Poſlal k Knjžeti Wratiſlawowi / proſe, aby gemu dal Seſtru ſwau Onoſlawu za Manželku / kterémuž odpowěděl Wratiſlaw / poradiw ſe s Bratry a s Onoſlawau, že toho včiniti nechce / poněwadžby tim Rod Knjžecy byl poſſkwrněn a zlehčen / z čehož ſe Polemjr náramně rozhněwal / a powolaw ſwé Rodiny, předložil wſſem opowrženau prozbu ſwé, a wzbuzowal Srdce gegich k politowánj / gemužto oni řekli: Neſſtiaſtná gſau naſſeho Rodu gednánj y wſſelikteraká předſewzeti / widi ſe nám za dobré, aby té Kněžny zanechage, ginau ſobě oblýbil Manželku / pro kterauž to řeč litěgi ſe Polemjr rozhněwal / a zanechaw těch Přátel, powolal k ſobě ty / kteréž znal býti Wratiſlawowi newelmi náchylné / a njmižto tak gednati počal, yakby mohl Wratiſlawa o žiwot připrawiti. To ač ſe teyně gednalo / wſſak předce přiſſlo k vſſym Wratiſlawa Knjžete / kterýž čaſu pohodlného poručil gjti Polemjra, a do tmawého žaláře wſaditi / w němžto wyptaw ſe ſkrz trápeni na wſſecky Nepřátelé ſwé, y ty kázal zgjmati / gjmižto wſſem železem horkým Oči dal wylaupiti, též y Polemjrowi / kterémuž yako neypřednějſſjmu půwodu y Nos vřezán geſt. Gini pak Wrſſowcowé radowali ſe z toho / že gſau nepowolili k tomu, k čemu ge někdy Polemjr nabádal.

W Létu Páně 1100. při Slawnoſti Božjho Narozenj / Knjže Břetiſlaw byl Dworem we Wſy řečené Stebno, a tu čaſu gednoho ſedic při Obědě / řekl k gednomu Lowcy, genž byl ſeděl za čtwrtým Stolem, takto: Slyſſiſſli ty Hagný Lukato / co ty mnjš že yá wewjm / že geſt kdos mezy wámi kterýž mne chce zabiti? na to Lowec dý: Nedegž toho Pán Bůh Knjže miloſtiwý, nechť neodpauſſti twé Oko takowému neſſlechetnjku / nechť geſt ten prwe zabit a na ſto kuſuw rozſekán / kterýžkoli tak aukladně zacházeti mjni. Odpowědělo Knjže: Ach dobrý Muži / žádný toho vgjti nemuže, což gſau mu oſudowé ſpůſobili. A když bylo w ten den před Vigiligi S°. Tomáſſe / Břetiſlaw tim raněgi poručil Kaplanu Mſſy ſlaužiti, a po wykonáni té, gel na low, na němžto welmi ſe opozdil / protož wyſſly ge° w ceſtu čaſem wečernim ze Wſy s Lucernami a pochodněmi / mezy kteréž ſe přimjſſil Lorek Wrſſowſký z náwodu Božege a Mutiny, mage meč v boku připáſaný / a tě hned vhodil z lučiſſtě Knjže Břetiſlawa pozadku

w Lewj/ tak až druhau ſtranau Střela pronjtla, a Břetiſlaw z Koně
dolů wpadl do Bláta / kteréhož přiſtogjcy na poli mrtwého wytáhwſſe
Střelu z Těla zdwjhli. Po takowém ſkutku Lorek oddal ſe na běh s
Koněm, a poſpjchage s rychloſti, wpadl do yakés rokle hluboké / kterauž
byla Woda hluboce wymlela: žádný newj geſtliže ſe tu ſám zabil Ru
kau ſwau / čili gemu Meč wypadl z Poſſwy, a on na něg s přjhody wra
woral / neb gt byl w Břjcho probodený až na ſkrze, tak že mu wſſecky střě
wa wyplynuli: Tomu potomně ſtiąl Hlawu Syn Bilchwalůw Muž
Rodu znamenitého, a Rytjř práwě ſkuſſený.

Knjže pak Břetiſlaw tu celau noc y celý den welkau trpěl boleſt / wždy
ſkrauſſeným ſrdcem k Pánu Bohu wolage, a druhé nocy když giž Ko-
hauti ſpjwali gſa w Rukau Kněžſkých / Duſſy s dobrau paměti a s nábo-
ženſtwim wypuſtil, gehožto Tělo hned wezeno do Prahy, a pohřbeno na
Hradě Pražſkém na Krchowě při Koſtelu S°.: Wjta / tu kdež byl ſobě
někdy Pohřeb oblibil. Tu potomně Seſtra geho Lidmilla dala udě-
lati Sklep, a Kaplu we gméno S°. Tomáſſe, kterauž platy giſtými obo-
hatila / tak aby každého dne w nj Mſſe za Mrtwé Lidi ſlaužená byla.
Dotčeného Lorka pozůſtáwagi Potomkowé, a ti ſe w tomto wěku gme-
nugi Loreckými.

Mezy tim Božeg a Mutina wědauce že po zahynuti Břetiſlawa Knj
žete Bořiwog na Knjžetcy Stolicy poſazen / nawrátili gſau ſe do Czech a
poſlali k Bořiwogowi ſwé Poſly / žádagjce od něho miloſti, kteréž z vwá-
ženj radd ſwých přigal na miloſt / wſſak yako w čas potřeby, a nawrátil
Božegowi Měſto Žatec, a Mutinowi Lithoměřice.

Léta 1108. nawracowal ſe

Swatopluk Knjže Czeſké z Vher do Czech /
s njmžto wygjždégjcym z toho Leſu genž
geſt za Litomyſſli potkali ſe Wacek a Muti-
na, winſſugjc ſſťeſtí a zdrawi Knjžeti Panu
ſwému, kterýž ač Srdce měl roznjcený / wſſak
předce vkazowal Twář weſelau / y děkowánj
činil s ochotnoſti. Toho dne třikráte radili Přá
tele Mutinowi / aby ſe z Czech odebral / gináče
že Oči neb do konce y Žiwot ztrati kterauž to
weyſtrahu měl Mutina za poſměch / řkauce:
Neni to Muž ſtatečný kterýž přjhody lekawým Srdcě rozwažuge, a ſmrti ſe
ſtrachuge. A když čaſu wečernjho přigeli do Měſta Wratiſlawi, genž geſt
půl mjle od wyſokého Meyta / Knjže Swatopluk noclehowal na Hradě při
témž Měſtě pewně ohrazeným, a ráno rozkázal powolati wſſech Radd ſwých
do gedné weliké Swětnice / s njmžto y Mutina přiſſel. Naposledy we
ſſel mezy ně Knjže Swatopluk / a poſadil ſe na gednom ſſpalku wedle Ka-
men zapálený hněwem, kdež ſpatřiw Mutinu, otewřel vſta ſwá a řekl: O
Rode neſſlechetný / Pánu Bohu y wſſé lidě ohyzdný, kterýž pokognč žiw
býti newmiš: O neſſlechetni Synowé Wrſſowcowi, a Nepřátele auhlaw
nj Rodu Knjžetcýho. Zdaliž mnjte že mně s paměti wyſſlo / to co gſau
twogi Předkowé Předku mému Jaromirowi včinili když ho ſwázaného na
Zem položili / Koňmi přes něg ſkákali, a k němu potomně k Dubu přiwázanému
yako k cýli ſtřjleli. Což yá newjm což ſe přihodilo Bratru mému Břetiſlawowi:
Toho gſy ty a Bratr twůg Božeg aukladně ſměl zamordowati. Což wám

včinil

včinil Streyc můg Knjže Bořiwog / genž ſkrz ſwau dobrotiwoſt potegně
Zemi ſprawowal, a wſſecko wám k wůli činil / a wſſak ani pro tu dobroti-
woſt nemohli gſte zanechati gednánij ſwých / nýbř y mne gſte proti němu
naſazowali tak dlauho, až gſem muſel waſſym neopřjmným Raddám mj-
ſto dáti. Znám to před Pánem Bohem že gſem neſluſſnau wěc včinil, a
w hřjch těžký tudy vpadl / poněwadž gſem geho newinného, an nic proti
mně neſpůſobil, z Knjžetſké Stolice wyſadil, a ten ſkutek těžce mé Srdce
trápj y trápiti bude až do ſmrti:

Slyſſte geſſtě, mogi wěrnj Přátelé, což geſt wjce ſpáchal tento Syn
neprawoſti / kteréhož gſem, táhnauc s wámi do boge, na mém mjſtě zu-
ſtawil / poraučege, aby s pilnoſtj ſprawowal Zemi Cžeſkau w nebytnoſti na-
ſſy, a on yako dobrý Muž wygeda na low / gel čaſem nočnjm do Polſky až
do Měſtečka Swiň / kdež ſgewſſy ſe s ſwými Streycem Němogem, roko-
wali ſpolečně / yak by mne mohli o Knjžetſtwj toto připrawiti, a zůſtali na
tom / aby mně Žiwot, wěrně neb newěrně / teyně neb zgewně odňali.

Ledwa domluwil Knjže Swatoplnk / tož wſſickni včinili hlučné re-
ptánj proti Mutinowi, a tim wjce Swatopluka k hněwu popudili. Pro-
čež mage ſrozuměnj s katy / wyſſel wen, hlawau na ně pokýnuw / kteřjž ne-
nadále ſe na Mutina obořili, a ſtiali gemu Hlawu Sekerau třetj ranau /
tak yakž byl Swatopluk poručil.

W tu hodinu / y w též Swětnicy zgjmánj gſau Bratři wlaſtnj / Syno-
wé Bořjka / Vniſſlaw a Domaſlaw / též y dwa Synowé Mutinowi Sa-
morod a Lidomjr / kterýmžto wſſem tak yak Mutinowi žiwot vkrácen.
To ſpatřiw geden z ſlužebnjkůw Mutinowých gmenem Hněwſſa / vtekl z
Měſta do Leſů, a ſlužebnicy Knjžetcy w patách za njm / kteřj geho w kło-
wi yakéms pochytili / neb ho čerwená Sukně prozradila, z daleka barwu
vkazugic / a přiwedli před Knjže / kteréž rozkázalo gemu hned Nos vřezati /
Oči wylaupiti / ano y wſſecky z Rodu geho, ſtaré, mladé, y Djtky poſtjnati,
a ten weſſkeren Rod wyplemeniti. Tu obrátiw ſe k přjſſtogjcým takto
promluwil: Toto wám prawim: Kdo chce miloſt mau njti / muſy ſe we-
dlé rozkazu mého zachowati / kdožkoli zabige Božege a Syna geho / ode-
mne záplatu hognau wezme / a mjmo to / y dědictwj geho naň připadne.

Pro tu řeč bez meſſkánj wſedli na Koně / Wakola / Heřmánek / Kraſyk
a gini mnozy / kteřjž po wſſy zemi běhali / aby ten neſſtiaſtný Kmen wyko-
řenili. Božeg čaſu toho bydlel na ſwém Hrabſtwj, w Měſtě Libicy, aniž
co wěda o neſſtěſtj ſwém / počal tehdáž obědwati s Synem a s Manželkau,
a w tom přjſtaupiw k němu ſlužebnjk / řekne: Pane / několik Gjzdných ſem
k Zámku gede bez pořádku, a poſpjchagi welmi / ſnad by neſſkodilo Mo-
ſtu pozdwjhnauti. Odpowěděl Božeg / netřeba toho činiti / rozůmim to-
mu že naſſi gedů z Wogny: Geſſtě nedořekl to, a Kráſa Dweře otewřel bley
ſkage s Meče dobytým a zkřjkl / řkauce: A tys tu neſſlechetnjče genž gſy Tu-
mana zabil bez přjčiny? Na to wywſtaw z záſtoli Syn Božege / Borut
dj: Což činjte Bratři milj / geſtliže geſt rozkázano abychom byli zgimá-
ni / nepotřebi takowého hřmotu ani Zbroge / což než dopowěděl / Kráſa ho
Mečem promrſſtil y Otce geho Božege / gegichžto Těla po rozebránj Kly-
notůw do Jámy gſau vwržená. Mnozy tim ſpůſobem z Rodu toho teh-
dáž byli zahlazeni, a to ani negednoho dne / ani na gednom mjſtě: někteřj
na Pražſkém Rýnku ſtinánj / někteřj na Petřjně a ginde zahubenj / mezy
njmižto také při wezenj byli dwa Synowé malý Mutinowi / Miloſlaw a
Wſſemyl / Djtky kráſného wzezřenj, kteréž když Kat z wozu bral na Rýn-

ku

tu Prajſkém/ gednohokaždého pod paždi nelitoſtiwě / wolali plačtiwě na Matku aby nedopauſſtěla gich odneſti / ale Kat bez meſſkánj wſtrčil do gednoho každého Nuž proti Srdcy, a geſſtě ſe ſtrogil hlawy gim ſekerau ſtinati: čemuž ſe diwagice lidé, wſſickni od tak hrozného diwadla vtekli/ ne mohauce ſneſti té ohawnoſti, kteráž ſe y nad newinnými prowozowala. Gi ni z Rodu toho genž byli pozůſtali/ rozprchli ſe, gedni do Vher / druzy do Polſky, a gini ginam. Druhého Roku nic méně Swatopluk zamordo- wán od gednoho Wrſſowce / tak yakž powěděno w poſlaupnoſti Knjžetcy.

O Janowi Wrſſowcy/ w

Létu 1110. a Liſtu 161. v Hagka zmjnka gt takowá: Měſyce Ledna Cýſař Gindřich ſe- bral Wogſko kteréž wyprawil do Czech, před- ſylage před njm dwě Margkhrabata/ Děpol- ta a Berengara/ kteréžby powěděli ſlowem geho Bořiwogowi a Wladiſlawowi/ aby po- koge neruſſyli, a přitom aby Bořiwog/ Wla- diſlaw/ Biſkup Heřman / y Wáclaw Syn Wigbertu / přigeli k Rokycanum ke Dworu B. ſkupſkému/ což oni tak včinili. Tu hned bezewſſeho wyſlyſſenj poručil Cýſař Bořiwoge, a Wáclawa Syna Wig- bertowa gjti, a nawracugic ſe Domů / Wladiſlawowi do Prahy geti poru- čil/ y ty wſſecky zgjmati, kteřýž ſe ſtrany Bořiwogowé přjdrželi/ z njchžto ged ni zmordowánj / druzy oſlepeni / gini Statkuw, a někteři Noſuw zbaweni. Mezy těmi počten gt Jan Syn Tiſtu / Bratr Gežku z Rodu Wrſſowſkých genž byl ponuknutjm Wackowém oſlepen / y vřezánjm Noſu w Twáři zohyzděn. Někteři před takowém vkrutenſtwim vtekli k Soběſlawowi Sy nu neymladſſýmu Krále Czeſkeho Wratiſlawa / genž byl na ten čas při Knj žeti Polſkém Boleſlawowi.

Při Létu Páně 1114. na-

cházýmé zmjnku o Božegkowi Wrſſowſkém/ kterauž Hágek w Liſtu 163. činj těmito ſlo- wy: Knjže Otta budauc giž ſwobodný, we dne w nocy rozmegſſlel o tom, aby pokog zdr žel s Wladiſlawem Streycem ſwým, tak yakž ſe byl témuž zapſal / wſſak aby ſe pom- ſtil yakž bude mocy neylépegi nad ſwými Ne přáteli Wrſſowcemi / kteřýž ſwadice gey, s Streycem, wprawili ho do Wězenj, a když w něm byl / ſwými křiwými řečmi chtěli ho o Oči neb o Žiwot připrawiti. Měſýce tehdy Máge w čas příhodný ká- zal gjti Božegka Wnuka někdy Božegowa, y Swagra geho/ genž měl gméno lehký Wacek z Rodu Wrſſowſkých/ kteréžto obadwa dal horkým železém oſlepiti.

Léta 1123. opět nowa newole wzeſſla mezy Knj žaty / Wladiſlaw namluwen k tomu od Wrſſowſkých, ſebraw Wogſko pro ti Soběſlawowi / táhl naň ſylně, tak že on před njm ſewſſemi ſwými z Morawy muſel vſtaupiti: Pročež rozdělil Wladiſlaw Zemi Morawſkau/

geden dyl gj dal Konradowi Synu Litoltowu / a druhý dyl, kterýž měl
Oldřich Bratr Litoltu, dal Ottowi Bratru Swatopluka. Soběſlaw
pak aby ſe wwarowal hněwu Bratra ſwého / gel k Cyſaři do Mohuče / žáda
gic aby mohl zaſe mocy Cýſařſkau k ſwému dědictwj býti nawrácen / ale
že Peněz neměl / málo při Cýſaři obgednal / protož obrátil ſe do Srb k
Wigbertowi, s njmžto bydlel ſſeſt Měſýcůw / až ſe zaſe nawrátil do Polſky
k Boleſlawowi / kterýž geho wděčně přigal a laſkawě, tak yak přigal y Ste
ffan Král Vherſký Dceru ſwau, Manželku Soběſlawa / kteráž také ne
wěděla ſe k komu ginému / gedno michk Otcy vtecti. Giné mnohé činy před
kuw Rodu toho byli / kteréž připomjnati tuto zanecháme / neb o njch w
Kronykách Cžeſkých obſſýrně napſáno. Nyni yak od ſwého předſewzetj
puſtili, a s Knjžaty ſe ſmjřili / z řeči náſledugjcy ſnadno ſe bude mocy po
rozuměti.

Roku Božjho 1183. Frydrych Knjže mage

dobrau naděgi že pokog mjti bude / počal Prahu ſnažně rozſſyřowati mno
hým a rozličným ſtawenjm, na žádoſt Manželky ſwé / ale w té prácy za
dan od Cýſaře aby k němu přigel / což on včinil yakožto poſluſſný. Me
zy tim Wácſlaw Knjže Syn onoho ſtarého Soběſlawa Syna Wratiſlawo
wa, a Oldřich Bratr téhož Wácſlawa, ſebrali mnoho Lidu chatrného z
Vher / z Morawy y z Polſky / s njmžto Prahu nenadále oblehli / kterýmž
ſtala na odpor ſamá Kněžna Alžběta, ſwolagic Lid Pražſký, a Brány y Zdi
Měſtſké pilně opatřiti poraučegic. Lid onen chatrný vſylowal o to /
aby rychle Prahy ſſturmem dobyl / ale Pražané ſtatečně ſe bránili, že gim
ta chaſa nic nemohla vblýžiti / ač půl třetjho Měſýce obleženj byli

W tom Frydrych rozeſſlal Poſly k Přátelům a přitáhl rychle do Cžech s
nemalými hauffy Lidu rozličného, a Leopold mladý Knjže Rakauſké z
druhé ſtrany / a dřjw než tito k Praze přitáhli / Albrecht Arcybiſkup Salc
burgſký, genž byl y Probosſtem Mělnickým, s lidem ſwým Cžeſkým na po
ſpěch ſhromážděným, giž byl Wácſlawa a Oldřicha od Prahy odehnal.

Cžtwrtého dne potom přitáhl také Knjže Frydrych y Leopold, a po
ložili ſe oba před Prahau / gichžto ſýlu znamenagice Páni Cžeſſtj, odſtau
pili od Kunráda, a ſlýbili wěrnoſt a poſluſſenſtwi Frydrychowi / kterýž po
wolaw ſwých wěrných / s raddau gich, a s dobrým vwáženjm / poněwadž ſe
giž Zyma přibližowala, zadržel Lid onen poſpolu, a nerozpuſtil ho přes
zymu.

Cžaſu tehdy Jarnjho / Frydrych rozwážiw tu nezbednoſt Kunrado
wau, Lid onen wypravil do Morawy na záhubu Kunrada Strýce /
kterýž také mage Wogſko ſhromážděné z Vher a z Morawy / vmjnil ſe
brániti. Z čehož ſe nemálo vlekl Frydrych, přemegſſlege aby Lid geho
nebyl poražen / a obáwage ſe obzwláſſtně za Přemyſla Bratru mladſſyho /
genž byl nad Wogſkem tim za Heytmana wſtanowen.

Ale w tom myſſlenj potěſſyli ho nowiny wděčné / žeby totižto něgaký
Ratibor, z Rodu Wrſſowſkých, Nepřjtel někdy Knjžat Cžeſkých / Lidu ma
ge z Polſky a z Sléžſka rozličného weliký počet / táhl do Morawy Frydry
chowi na pomoc, pro žádnau ginau přjčinu / gedno aby nějaké miloſti při
Frydrychowi doſáhl. A giſtě potěſſen byl Frydrych z toho / ano y ſlibo
wil, geſtliže ſkrz pomoc od Ratibora Wrſſowce včiněnau wjtězſtwj obdržjeno
bude nad Kunradem a Morawany / že chce s njm včiniti ſmlauwu a pokog

wěčny/ o čemž giž dobře wěděl Ratibor Wrſſowec.

Po některém čaſu oznámili Frydrychowi Poſlowé, co ſe w Morawě dálo/ yak welikých ſſkod Wogſko geho zdělalo okolo Znoyma, a zwláſſtě Wogácy Ratiborowi, a yak ſe on ſám hrdinſký chowal proti Nepřátelum geho. Nedlauho potom hauffowé wyſlánj po ſplundrowánj Morawy a podmanění/ nawrátili ſe ſpátkem do Cžech, a Ratibor Wrſſowec s njmi/ kterýž wſſelikau Kořiſt wzatau před Frydrycha položil / ale on nic z nj nechtěl přigjti / nýbř včinil poděkowánj Ratiborowi z pomocy té kterauž gemu ſpůſobil. Tu někteřj z Panůw, včinili ſmlauwu mezy Frydrychema Ratiborem y mezy wſſemi ginými Wrſſowcy/ kterauž Knjže Frydrych Magestátem ſwým potwrdil, genž byl pſán w tyto ſlowa.

My Frydrych Knjže Cžeſké, a Wládař Wlaſti Morawſké/ až do končin Vherſkých/ wyſwědčugem o vmluwě s Rytjři a Hrabaty Wrſſowcy, s raddau a wůli naſſych wěrných, o wſſecky různice a neſnáze / kteréž gſau byli wzeſſli mezy Předky naſſymi, Knjžaty Cžeſkými a Božegem/ Kochanem, a Janem Tiſtau Wrſſowcy / o wſſecky mordy a bezhrdlí z obau ſtrán / kteréž gſau ſe zběhli, aby na wěčné čaſy gim Wrſſowcum od žádného z Poddaných naſſych/ ani potomných Knjžat a Wládařůw Wlaſti Cžeſké a Morawſké ſpomínána nebyla / pod ſtracenjm hrdla.

A poněwadž Ratibor Wrſſowec vdatný Rytjř/ gſa nám vkázan za Wůdcy Lidu do Wlaſti Morawſké / ſwým wtipem a Božjm gednánjm nám dopomohl, že gſme bog obdrželi / a Morawu k Cžechum připogili / gemu, geho Rodu, y Potomkům geho, dwě Sekery Bradačice dali gſme na křjž přeložené w modrém poli, a na Hełmu též dwě / tým ž ſpůſobem přeložené, a dwě Křjdla Orlowá aby noſyli na wěčnau pámět, a Hrad náš Prým gemu gſme za geho Mužſtwj přidali, aby s Němcy Bawory žádného ſtáni neměl. Na pamět té vmluwy / wěčnau ſwau gſme Pečeti tento Liſt vpewnili / kterýž geſt wydán z rozkazu náſſeho / počtu Let 1184.

Potomně ſnažně počali ſlaužiti Knjžatum a Králum Cžeſkým / nijakž na ſtarodáwne Předků ſwých předſewzetj nepomínagjce. Měli pak Pohřeby ſwé w Kláſſteře Poſtolopřtſkým / což wyſwědčuge Liſt gjm daný z téhož Kláſſtera / kterýž pſán geſt takto.

My Jan z Božyho ſmilowánj Opat/ Jakub Proboſſt/ Brſſek/ Matěg/ Jan / Petr/ Mikuláš/ Aleš / Bratřj ſtarſſy, y weſſkeren Konwent Kláſſtera Panny Marye Poſtolopřtſkého, řádu S. Benedykta / wyznáwame wſſem zgewně Liſtem tímto y ſwědčíme, kteřjž gey vzřj, neb čtaucy ſlyſſeti budau/ že Sekerkowé Vrozenij z Sedčic Pohřeb y gich Předcy magi w naſſem Kláſſteře. Cžemuž na ſwědomi Pečeti naſſe wlaſtni k tomuto Liſtu gſme přitjſkli / genž geſt dán we Cžtwrtek před Nedělj Invocavit. Léta 1320.

Knihy Koſtela Pražſkého okolo Léta 1388. připominagi gednoho Wrſſowce / kterýž darowal k Koſtelu w Mnichowě půl druhé Kopy platu ročnjho a wěčného.

W ten čas když gſem s tauto Knihau pracowal / žiwi byli Páni Sekerkowé tito:

Adam Sekerka z Sedčic a na Hoſticých.
Baltazar Sekerka z Sedčic a na Woleticých.
Fabián Joáchym Sekerka z Sedčic.
Kryſtoff Sekerka z Sedčic a na Měcholupich.
Wladiſlaw Sekerka z Sedčic a na Wodolině Wodě.

O tom Rodu na rozličných miſtech zmjnku nalezneš.

W Kraginách Polſkých gſau Rodowé wzáctni / kteřjž odtud tolikéž ſwůg počátek protazugi / totiž od Jana neb Gežka Syna Tiſty, kterýž zamordowal Knjže Cžeſké Swatopluka / začež byl hogně darowán od Boleſlawa Křiwouſteho, a tak wyprawugi Priuilegia, že neyprwe doſtal Semikowice / Lipnjk / Broſečin / Bugomilowice / Strožau / Zelečin / Dilow / Wročice a giných Wſy mnoho / kteréž Potomcy až po dnes w držení ſwém magi y z nich ſe gmenugi.

Jmbram genž ſe pſal z Semikowic / od dotčených Předkůw pośſlý / měl dwa Syny Stohněwa a Bohuſlawa / Stohněw měl Wes Semikowice w držení s giným, a Bohuſlaw měl Radoſſowice.

Mikuláš Bokſſa Syn Bohuſlawu a Wnuk Jmbramu okolo Léta 1441. w Uhřjch za čas dlauhý w ſpráwach Rytjřſkých trwal / beywage w čaſtých bitwách s Pohany, gemužto potom dáni byli někteři Hradowé / yako Kamenec Terebes / kteréž když vmřel Wladiſlaw y Ludwik, on také opuſtiw / nawrátil ſe do Polſky, gehožto Potomcy piſſi ſe Radoſſowſkými z Radoſſowic.

Naukerus Slezák Léta 1320. byl Biſkupem Krakowſkým toliko za ſſeſt Let a tolik Měſýcuw: wzat na tu Stolicy / po Muſſkatowj gſauc Děkanem Krakowſkým, a měl Zboži ſwé na Slézſku / neb tehdáž Slézſko přinále želo k Polſkému Králowſtwj / konffirmowán od Jana 22. Papeže / poſwěcen ſkrz Janiſlawa Arcybiſkupa Hnězněnſkého w Lezicy fuit Vir magnæ probitatis, qui multas conſtitutiones Eccleſiaſticas, ſaluberrimas & utiles, juxta quas Clerus Diocæſis Cracouienſis in hanc diem regulatur & regitur, edidit. Ten založil Oltář S. Markéty w Zakryſtigi / kterémuž odewzdal Wes Pečenigi gmenowanau s deſátky y w Biſkupicých: Ten tolikéž rozſſýřil Koſtel Krakowſký / a z Biſkupſtwi Krakowſkého podán gſa na Wratiſlawſké / žiw byl let 15.

Téhož Erbu a Rodu byl Staniſlaw gmenowaný Wotrombka Weywoda Bělſký / o němž Cromerus lib: 28. circa annum 1475. zmjnku čini, a od wegš gmenowaných Předkůw pośſli také gini Páni mnozy / yako:

Páni Goſlawſſti.
Páni Regowé kteřjž ſe piſſi z Naglowic.
Páni Ořechowſſti w Přemyſlý Kragině.
Páni Klomničtí w Seradſkém Weywodſtwj.
Páni Rzuchowſſti tam též.
Páni Klobukowſſti tam též
Páni Chocynowſſti w Sendomjrſkém Weywod:

Páni

Páni Gramácti w Sendomjrſkém Weywod:
Páni Gorlicti w Plzenſkém Kragi.
Páni Zrowſſti w Poznánſkém Wey:
Páni Domarotowé v Opatowa w Sendomjr:
Páni Médwěcti tam též.
Páni Czechowſſti kteřj ſe gmenugi Jenkowé.
Páni Chomentowſſti v Lwowa.

A ti wſſickni od gednoho Předka poſſli, a gini mnozý kteřjž ſe tuto negmenugi.

O Erbu a Rodu Loreckých kteřjž s těmi Wrſſowcy w gednom Bratrſtwi proti Knjžatum býwali/ tak yak ſe to weyš doložilo.

Kapitola Třetj.

DVbravius libro 10. Hiſtoriæ Bojemicæ, w Liſtu 82. připomjná Předka Erbu toho weliký a možný familiæ, wſſak proto/ že Wrſſowcum pomohal proti Knjžeti Břetiſlawowi, z té mjry geho Wrſſowcem býti mjnil/ kdež on tak, o tom w tento ſmyſl mluwj: Breui tamen poſt, Vladislao aduerſa valetudine grauitèr laborante, in Poloniam eſt reuocatus. Ex Comitibus ejus nobilioribus Lorecus tantum VVrſſovicenſis in Bojemia ſubſtitit, literis Boſegij & Mutinæ exulum detentus, ut haberent per quem Bretislao inſidiarentur, bonáq; ab eo intercepta recuperarent.

Wſpominá Liſt potom Soběſlawa Knjžete Předky téhož Erbu a Rodu pſaný 1128. kteréhož obnowenj od Frydrycha Cýſaře ſe ſpatřuge Léta Páně 1462. čehož máš Kopigi ſlowo od ſlowa wypſanau těmi ſlowy:

We gméno Swaté a nerozdjlné Trogice Amen. My Frydrych z Boží milosti Řjmſký Cýſař/ wždycky Rozmnožitel Řjſſe, Vherſký/ Dalmatſký/ Charwátſký/ ꝛc. Král ꝛc. Rakauſké/ Styrſké/ Korytanſké/ a Karnyolſké Knjže/ Pán Markhrabſtwj Slawenſkého a Portonaonis/ Hrabě w Habſſpurku/ w Tyrolu/ w Ferretu/ a Koryntu/ Margkrabě Burgawſké a Landtgkhrabě Eſſacké

be Elſacké/ Oznamugem a wyſwědčugem, s raddau a wůli naſſých wěrných milých tímto Liſtem, wſſem, že gſau před nás předſtaupili Stateční Swatomjr / Bohuſſek / Sukoſlaw / a Boček / Bratřj z Lukoſſe ginák z Olkuſſe / Naſſj wěrnj milj / a podali gſau nám k přečteni Liſt někdy ſlawné paměti Pana Soběſlawa Knjžete Cžeſkého pod Mageſtátem Welebnoſti geho vpewněný / nezřezaný / a newyſtrauhaný / ale wždy pro ſtaroſt poſeſſly, někdy předku gich ſwědčjcy gehož byl ſpůſob tento.

My Soběſlaw Knjže Cžeſké Prażſké / wſſem ſpolu tímto Liſtem chceme, aby známo bylo na wěčnau paměť: Pamatugice na wěrne ſlužby a platné vdatného ſſlechtice Oldřicha z Sas, naſſeho wěrného milého, kterak geſt nám z Wězeni w Saſké Zemi ſkrz Bożſké gednáni, wtipem a rozumeni ſwým / w kterémž gſme bez vgmy několik Neděli držánj byli / pomohl, a nás wyſwobodil / ano y ſkrz Vměnj a hrdinſtwi geho nad Nepřátely mnohokráte gſme wjtězſtwj obdrželi, a poſawád o naſſe dobré a vžitečné bez lenoſti ſe ſtarati nepřeſtáwa, pro kteréžto platné ſlužby geho nám wždycky prokazowané / gſauce k němu wſſj miloſti naſſj ſchýleni / s Raddau a wůli Sſlechticůw naſſých wěrných milých, aby mohl doſáhnauti od nás wětſſjho vžitku, poctiwoſti y odplaty / yakož teho pro ſwé hrdinſtwj zaſlaužil / napřed geo tu wſſecku winu, kterauž gř ſe někdy Otec geho gménem Spjtohněw Lorek proti Předku naſſemu Knjžeti Břetiſlawowi dopuſtil / a geo hanebně a neſſlechetně zamordowal / pro kterýžto zlý včinek Otce ſwéo, muſel gř z tohoto Cžeſkéo Knjž: do Sas vgeti / odpauſſtime / tomu chtice, aby gemu y Potomkum geho od nižádného s poddaných naſſých pod ſtracenim Hrdla to ſpomjnáno a zdwiháno nebylo / a Erbowſtwi to y gméno kteréhož Otec y Předkowé geho od ſtarodáwna vžiwali / ruſſyme, kazyme, a mrtwime, na mjſtě toho ſſtjtu a Erbowſtwi témuž Oldřichowi Sſlechticy naſſemu wěrnému milému y wſſj Rodině geho Sſtjt na dwe dělicy / gehož polowice prawá modrá, a lewa bilá / w kterémžto po prawé ſtraně půl Orla bilého / na lewé tři ſtrychy, a neb pruhy krwawé poſſyknio dolu tažené, nad Sſtjtem Helm zawřený nawiſutý / na němž ſwrchu Peřj modré a čerwené barwy rozdělené, a neb dwě Křjdla Orlicj rozdělená, ſſenkugeme a darugeme / a toho znameni neb Zemanſtwj aby mohl a moc měl při wěcech wálečných na Rypadlech y gindе ſwobodně vžiwati, gemu y wſſem Potomkum geho na wěčnau paměť neporuſſytedlně vſtanowugeme, a geho Oldřicha za přednjo Rytjře a Sſlechtice naſſeo wyhlaſſugeme: Nad to z láſky dáwame gemu Hrad náš Lorecko řečený a Weſnice Lukoš a Olkuſſy / aby ſe mohl a moc měl ſewſſj ſwau Rodinau na wěčné čaſy / těmiž gmény a odtud pſáti a gmenowati k držení dědičnému / s leſy / s lowy / křižowinami / lukami / paſtwami / potoky / wodotočinami / ſummau ſewſſemi ſwobodami genž ſe gmenowati mohau / wſſak powinnoſt a ſlužbu Manſkau z téhož Statku podlé Práwa Manſkého činiti aby byl powinen nám k Hradu naſſemu až do ſmrti. Přikazugice wſſem Sſlechticum a Wládykam naſſym wěrným milým / aby nadepſaného vdatného Rytjře Oldřicha z Olkuſſe naſſeho wěrného milého / při tom při wſſem ſkutečně zanechali, a zachowali pod vwarowánim hněwu Naſſeho a budaucých Naſſých Knjžat Cžeſkých. Té wěcy na ſwědomi tento Liſt ſpůſobiti gſme rozkázali, a Pečeti Mageſtátu naſſeho vtwrdili. Dán w poli ſſyrokém Měſýce Zářj Léta Božjho 1125. Toho / že gſme ten Liſt widěli a čtli, na ſwědomi k

Liſtu

Lyſtu tomuto Vidimus, Pečet Naſſy Cýſařſkau na ſnažnau prozbu a žádoſt gjch přiwěſyti gſme rozkázali / gehož Dátum w Kornburce / oſmého dne Měſyce Praſynce / Léta Páně 1462. Králowſtwý naſſých / Kžýmſkého 23. Cýſařſtwý 11. Vherſkého čtwrtého.

Liſt Wladiſlawa Krále

potom připominá ſtatečného Rytjře Pana Gindřicha Loreckýho z Elkuſſe, pſany Léta Páně 1495. těmito ſlowy:

Wladiſlaw z Božý miloſti, Vherſký / Cžeſký / Dalmatſký / Charwátſký Král ɀc. Margkhrabě Morawſké / Lucemburſké a Slezſké Knjže / a Lužické Margkhrabě ɀc. Na wěčnau pamět, oznamugem tímto Liſtem wſſem / že gſauce wſſy miloſti a láſkau nachýleni k Statečnému Gindřichowi Loreckému z Elkuſſe pro vſtawičné a platné ſlužby geho, kteréž nám při Koruně naſſy Cžeſké činj, a wždy každého čaſu w každých miſtech z rozkazu naſſeho činiti nepřeſtáwa bezewſſy lenoſti / zakterėžto platné a wěrné ſlužby geho, od něho nám, y Předků geº předeſſlým Knjžatum a Králum Cžeſkým / Předkum naſſym / wždycky činěné a prokazowané, ſluſſně a ſprawedliwě ſſyrſſýho obdarowánj Králowſkého hodného býti vznáwagic / za dobré nám ſe widělo gemu to wynahraditi. A protož s giſtým naſſym wědomím a raddau naſſých wěrných milých / a mocy Naſſy Králowſkau, k tomu Wladyctwý neb Erbowſtwj, kteréhož on y předkowé geho od ſtarodáwna vžiwali, přidáwame a ſſeňkugeme Korunu zlatau nad Helmem otewřeným / a na wrchu w té Koruně Slaup zlatý mezy Křýdli Orlowými w zhůru ſtogjcy: Kteréhožto od nás gemu nadánichceme / aby na wěčné čaſy ſwobodně bez překážky wſſech lidi yakéhožby koli Stawu / řádu a powahy byli, ſe wſſy ſwau Rodinau řádně a poctiwě na Swět ſplozenau / při wſſech Rytýřſkých wěcech, a na wſſech miſtech, kdežby ſe gim koli zdálo a lýbilo, ſpolu ſewſſemi Prywilegmi / yakýmikoli ſpůſobem, obyčegem a Práwem / vžiwali a vžiwati mohli. Nadto wegš z miloſti a láſky obzwláſſtnj naſſy, čaſto gmenowaného Gindřicha Loreckýho z Elkuſſe, za Dwořanina a ſlužebnika naſſeho tímto Liſtem přigimáme / k Dworu naſſemu připogugeme, připiſugeme, a miſto Mincmeyſtra naſſeho na Horách Kutnach geho do wůle naſſy k opatrowánj wěcy naſſých wyſtawugeme / a gemu dědictwý naſſe Hrad Pekomiřice / též Wſy Dornice a Lowy blýž Strážku ležýcy tak řečené na nás připadlé, dědičně darugeme / y geho wſſechněm Potomkum na čaſy budaucy a wěčné, miloſtiwě poraučegjce wſſem Auředlnikum a poſádkum na těch Horách Kutnach, naſſym wěrným milým / genž Dwůr náš ſprawugi Králowſký / abyſſte ſe njm řýdili a ſprawowali. Protož nemá žádný z Poddaných naſſých wěrných milých tomuto naſſemu powolenj a w nowě nadáni žádným ſpůſobem ſe protiwiti, a neb wſſetečně odporowati / pod pokutau w nemiloſt padnuti Naſſy Králowſké welebnoſti weliké, y naſſym Potomkum a budaucym / wečby ſnadně to činicy vpadnauti mohli: Pro lepſſy toho důwěrnoſt a ſwědomi tento Liſt wydati, a k němu Pečet naſſy Králowſkau přiwěſyti gſme poru-

čili /

Digitized by Google

čili / gehož Dátum w Městě quinqz Ecclesiarum ginák Pětikoſtelůw dne 18. Března / Léta od Narozenj Kryſta Pána 1495. Králowſtwij naſſych Vherſkého patého, a Cžeſkého 24.

List Krále Ludwika Vherſkého pſaný Léta Páně 1523. wſpomíná Wácſlawa Loreckýho z Elkuſſe těmito ſlowy:

My Ludwik z Božij miloſti, Vherſký / Cžeſký / Dalmatſký / Charwátſký 2c. Král 2c. Margkhrabě Morawſké / Lucemburſké a Slezſké Kniže / a Lužické Margkhrabě 2c. Oznamugem tímto Liſtem wſſem / yakož Slowutný Wácſlaw Lorecký z Elkuſſe, pro některé prowinněnij nám ſe na miloſt dal / kdež gſme ſe k němu tak pokud ſe nám zdálo zachowati ráčili / a s njm o to konec včinili gſme. Y oznamil nám týž Wácſlaw Lorecký, wěrný náš milý / žeby geho někteří Lidé tím na geho dobré powěſti doteykati měli, proſſe nás / abychom geho w tom miloſtiwě opatřili / a Liſt na to dáti ráčili: Kdež my gſauce k geho proſbě naklonění / s dobrým rozmyſlem, naſſým giſtým wědomjm, mocy Králowſkau w Cžechách, tímto Liſtem mocně oznamugem / tak že takowí weyſtupkowé gemu Wácſlawowi Loreckýmu a geho dědicům negſau, a býti nemagí k žádné vgmě, aurazu, a ſſkodě gegich cti a dobré poctiwoſti, nyní y w čaſech budaucých / a on Wácſlaw, s Dědicy ſwými / aby od nižádného Cžlowěka tím a proto doteykáni nebyli a býti nemohli. Přikazugice wſſem Aucředníkům wětſſým y menſſým / y giným wſſem poddaným naſſým, kteréhožkoli Auřadu, Stawu, neb powahy byli / nynějſſým y budaucým / wěrným naſſým milým, abyſſte též Wácſlawa s Dědicy geho při tom přiwſſem ſkutečně zachowali / gich pro na hoře dotčené weyſtupky, na gich cti a powěſti dobré nedoteykagíce, ani doteykati nedopauſſtěgíce, a to pod warowánjm hněwu a nemiloſti Naſſý / a budaucých Naſſých Kralůw Cžeſkých. Tomu na swědomí Pečet naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto rozkázali gſme přiwěſyti / genž geſt dán w Edynburce w Sobotu po S. Diwiſſy. Léta yak na hoře / Králowſtwij Naſſých Vherſkého a Cžeſkého / oſmého.

Ten na hoře gmenowaný Wácſlaw Lorecký

měl Manželku Annu z Rodu Hatlakůw z Augezdce a neb z Augezda / kteráž vžíwala za Erb Tři Paliček, s kterauž bydlel na Zděchowicých a na Lorcy, a s nj ſplodil třimecytma Dětj / wſſecko byli dobří Kryſſmani, Ludwík byl do Turek zagat / kterýž potom w Domě ſwém ſe dwěma Syny zamordowán byl takowým ſpůſobem: Léta Páně 1571. w Pátek den památný S. Bartholoměge Apoſſtola Páně. We Wſy Sſamenicých mijli wzdáli od Města Pýſku / a od Blatné též gednu mijli měl obydlí ſwé Vrozený a Statečný Rytjř gmenowaný Lorek Ludwík z Elkuſſe / kterýž před tím dwanácte Let w Turcých zagat byl, odkud ſe wyplatiwſſe

do Cjew ſe nawrátil. Měl Rychtáře ſwého gménem Petra Dulika, na kterého̗ž byl welmi laſkaw / a když kde odgel, gemu Syny ſwé y Statek ſwůg k opatrowánj poraučel / y mnohokráte ho s ſebau na ceſtu bráwal / a wewſſem gemu ſe důwěřowal. Ten pak Petr Dulik mage k Pánu ſwému z podwodu Diabelſkýho nechuť, toho na ſobě nedal znáti / wſſak ſe ſpuntowal s některými Poddanými Pána tu we Wſy na hoře gmenowaný / yako s Matěgem, Marauſſkem, s Zykau Bratrem geho, a Wáclawem Synem ſwými / a ten punt mezy njmi za dlauhý čas trwal / že gſau k ſwému předſewzetj přigjti nemohli. Když geſt pak bylo na wegš pſaný den / Pan Ludwjk ráno gel geſt ku Panu Zdeňkowi z Sſternbergka na Blatnu / a Pána doma nebylo: Odtud gel ku Panu Kalenicowi na Sſkwořetice, a potom k wečeru přigel domu, negſa welmi weſel. W tom Petr Dulik s ſwými pomocniky drželi o to raddu pod Stromem Jaſanowým (kterýž tu we Wſy před Dworem Panſkým až doſawád, když gſem yá s tauto Knihau pracowal, ſtogi) kterakby Pána ſwého y Syny geho zamordowati mohli / a vradiwſſe ſe teyně, weſſli do Dworu Panſkého / a tu potáhli po ſobě Worſylu Sſaffářku, Duru diwku, a Maruſſku Kuchařku / tak aby gjm k tomu hroznému a nenáležitému Mordu, ſpolčjce ſe s njmi, nápomocny byli / neb gſau toho bez njch nižádnym ſpůſobem wykonati nemohli. Kteréžto gjm k takowému vkrutnému a nezbednému ſkutku netoliko powolili / ale také k tomu y ſamy ſkutečně wſſeliyak nápomocny byli, aby Pána ſwého, y geho milé Syny, o Hrdlo připrawiti mohli. Neb když giž Wečer byl / Pán, yak měl obyčeg podlé ſwého Náboženſtwj, rozkázal powolati wſſy Čeládky ſwé / a tu s njmi Pjſničky ſpjwal, a Modlitby řjkal. Po wykonánj toho, gedenkaždý ſſel ku prácy a nebo na odpočinutj ſwé; Pán také ſſel na odpočinutj do Pokoge ſwého. Synowé pak geho, Adam a Zdeněk, pozůſtali w dole w Swětnicy, gſauc weſeli. Když geſt pak Pan Ludwjk vſnul / tehdy ti třj / Matěg, Marauſſek, Zyka Bratr geho, a Wacek Duliků Syn, a při njch Sſaffářka, Dura Djwka, a Maruſſka, rozſwjtiwſſy ſobě Swětlo, hned vprkem do toho Pokoge, kdež Pán ležel, gſau ſſli / Maruſſka gjm ſwjtila / a oni widauc, že Pán giž ſpj / neyprwe Zyka vhodil ho Krogedlem od Pluhu na lewé Oko / po kteréžto Ráně Pán probudiwſſe ſe, chtěl wſtáti, a brániti ſe / tu Dura Djwka gemu po lewé ſtraně hrdlo podřezala, a gini mordowati pomáhali. A tak zamordowawſſe Pána ſwého / wyſſli wen z Pokoge. Marauſſek pak, Zyka a Wacek, ti w Pokogi zůſtali, a do gedné Almary, kdež Sſaty chodjcy chowali, weſſli / a tam ſe zawřeli / a Petr Dulik ſſel do Swětnice, a s mladými Pány, aby z njch žádný newyſſel, dal ſe geſt we hru: Potom po chwjli počala Sſaffářka gich pobjzeti, aby ſſli také ležeti: Kteréž oni vpoſlechli, a rozhoſtiwſſe ſe, rozkázali ſobě Pacholeti Morawcowi ſwjtiti. Tehdy dotčená Sſaffářka nedala gjm ſwjtiti, prawě gim: Žeby Pana Otce (kterýž giž twrdě ſpal,) zbudili. Tu gi oni vpoſlechli / a tak gjm Pachole ſwjtilo ze Dweři ſwětničných toliko přes Syň. A když gſau do Pokoge weſſli / zawřeli po ſobě Dwéře, a položili ſe ſpolu na gedno Lůžko / a yak vſnuli / tak Sſaffářka, Kuchařka, Djwka, a Dulik, rozſwjtiwſſy ſobě Swětlo, ſſli vpřjmo do gich Pokoge / a tito kteřjž tam zawřenj byli, hned gjm otewřeli / a yak tam weſſli, hned

Dulik popadſſy Sſtáff Wocele, vhodil na Zdeňka/ chtic ho w Hlawu vhoditi/ vdeřil gey wſſak w prawé Rameno/ a on ſchytiwſſy ſe, a poznawſſe Dulika, řekl: Ach můg milý Duliku nezábigeg mne/ nepowjm na wás žádnému dokud gſem žiw: Tu Sſaffářka magic Nůž w Rukau, geg po Twáři ſpichala/ a několik Ran gemu vdělala. Wacek ten Adamowi Kordem wſſecek Krk přeřezal, a ránu welikau w čele vdělal/ a Zdeňkowi takéž včinili. Tak zmordowawſſe Pány ſwé, odeſſli preč/ Dwéře po ſobě zawřewſſe. A aby to nebylo na ně řčeno a zwěděno/ w gednom mjſtě w té Komoře djru do Přjkopu proďělali/ a když ſe do giných Sſatuw přewlekli/ Děwka Dura běžela k Dulikowi, a včinila pokřik/ žegſau Páni zmordowáni. Tu on běžel do Wſy, a zbauřiw Sedláky/ gjm o tom oznámil, a za njmi do Dwora ſſel, a dobyli ſe do toho Pokoge/ nalezli Pány ſwé zmordowané/ kteřjž we Krwi yako Howada leželi. Sauſedé widauce to, nemohli ſe nadiwiti, od koho ſe to ſtalo. Tu hned ten Dulik wzal wſſecky Kljče odewſſech Pokogů/ dal ge Synu ſwému k opatrowánj, a kázal třj Koně Panſké oſedlati/ ſám wſedl na gednoho, Martinek na druhého, Kowář na třetjho, a ſtežně geli ku Panu Zdeňkowi z Sſternbergka na Blatnu/ a na té ceſtě zaſtawili ſe v Pana France Swamocha w Kozlj, a gemu o té Přjhodě oznámili, též y Panu Wolffowi Korbelowi w Blatné, a Paní Manželce geho/ neb byla Stregna těch zbitých/ žaloſtiwě gi o ſmrti Pánuw ſwých zbitých rozpráwěli, zwláſſtě Dulik pokazowal/ že z toho welikau žaloſt měl. A když ſe to doneſlo Pana Wácſlawa ſtarſſyho Loreckýho na Stražowicých/ hned do Sſamonic s Panem Mikuláſſem Deymem přigel/ a w tom Dulika, když ſe wrátil z Blatny, Pan Wácſlaw Lorecký poſlal na Pjſek/ aby potřeby k Pohřebu kteréž náležegi ſkaupil. On přigewſſe na Pjſek, diwně nařjkal/ Pana Purgmiſtra za to žádage; aby poručil Měſto zawřjti, a Rychtáři po Hoſpodách gjti/ byliliby yacy powálečí v koho nalezenj, aby byli do Wězenj pobráni/ zdaliby ſe ſnad tudy nějaký půwod toho mordu mohl wyhledati. W tõ ſgelo ſe množſtwj welike Panſtwa od několika mjl do Sſamonic/ každý nad tim zlým ſtutkem litoſt magjc, mnohá o tom rozmlauwánj měli, a gich litowali. Tak potom okolo Poledne přigel Pan Heytman Kragſký, Pan Mikuláš Ržičanſký Rawka z Ržičan a na Stekni/ ten neyprwe rozkázal wſſecky Pokoge zpečetiti, a Panu Wácſlawowi Starſſymu Loreckýmu, yakožto neybližſſýmu Stregcy, k opatrowánj ge poručil. Dulik přigewſſy s těmi wěcmi k Pohřebu náležitými z Pjſku, tak ſe vkazowal žaloſtiwým, yakoby o ničem nic newěděl/ žádnému téměř nedal ſobě rozkazowati/ wſſeho ſe ſám doteykal. Na zegtři potom w Neděli opět ſe drahně Panſtwa ſgelo do Sſamonic/ a ti Páni zbitj giž byli do Truhel wloženi/ ſſli Lidé gedni ſem, druzy tam/ a Dulik ſtoge w Hlawách, žaloſtiwě nařjkal/ což wſſem bylo s podiwenim. A když ta mrtwá Těla měli z Domu ku Pohřebu wezena býti/ na tom ſe ti wſſickni Páni ſneſli/ aby wſſickni Sedláci ze Wſy Sſamonic, y Čeládka gich, y wſſecka Čeládka Panſká ze Dwora okolo těch mrtwých Těl obeſſli/ a gedenkaždý položil na ně dwa prſty/ a aby po Pjſaři zawazek, kterýž ſepſán byl, řjkali/ tudy chtice nějaký půwod toͦ mordu wyzwěděti/ puſtilaliby ſe na koho krew/ aby ten hned

wzat byl: A nemohli nic wyzwěděti; neb ſe na žadného nic newkazalo / chyba toliko na Wowčáka Sſamonického, kterýž nic nebyl winen, a ten hned do Wězenj podán byl, a potom zaſe propuſſtěn / a to ſe ſtalo w Ponděli den Swatého Ruffa. Byli tam wſſickni Mordyři, a na žádného ſe nic newkázalo. Wezené byli za tím Těla na Cžjžcw, a když ge tak do Hrobu pochowali, čemuž wſſemu Dulik byl přitomen, dali gim každému do Ruky Cžepik, a ſtarému Pánu na prawý Palec v prawé Ruky Zámek nowý zamkli/ kterýžto Zámek ſám Dulik Pánu ſwému do Ruky zamykal, a wždy na ſobě znáti nic nedal. A tak Truhli w kterýchž leželi gſau zawřeli, a ge Prſti zaſypali, a poctiwě pochowali w gmenowaném Koſtele Cžjžowſkém/ tam též Epitaphia zuſtá wagi zawěſſená / na kterýchž Smrt gegich, kterak vkrutně zamordowáni byli, wymalowaná geſt, a Kameni na Hrobich položenj. Po pohřebu ſtálo to za dlauhý čas/ že žádný giſtý půwod o tom Mordu nebyl / ale wſſak bylo Hranične Práwo ze třj Měſt tu w Blatné oſazeno, a o to raddz byla držána negednau/ nic ſe wſſak doptati nemohli. Potom z yakés přičiny w několika Nedělich Pan Zdeněk z Sſternbergka, w Pátek den Swatého Mathauſſe Ewangeliſty Páně, poſlal pro Worſſylu Sſaffářku do Sſamonic, a když do Blatny přiwedená / ptal ſe gi Pán/ gedlali co, a neb chceli giſti: Odpowěděla: že giſti nechce, než toliko pjti. A rozkázal gj dáti pjti / potom ſe gi ptal pěkně / wěděla-liby o tom Mordu co, aby oznámila: Nechtěla ſe w ničemž znáti / y byla dána do Wězenj / w kteremž několik dni ſeděla. W Auterý po Swatém Wáclawě magic Pan z Sſternbergka na Blatné drahně Hoſti / poručeno bylo, aby wſſickni Sedláčy z Sſamonic na Blatnu přiſſli / což ſe geſt ſtalo. Tu tí Páni kteřjž ſe pro tu přjčinu ſgeli, y Páni Heytmané Kragſſti, rozlične Otázky na Dulika, y na giné činili / nic ſe wſſak tu při nich wyhledati nemohlo/ až ſe k wečeru ſchýlilo. A bylo gim poručeno, aby zaſe Domu ſſli, a welmi ráno zegtra aby zaſe na Blatné byli. Zatim Dulik řekl: Páni milj, když máme zaſe wſſickni tak ráno zegtra zde býti/ zuſtaneme dnes raděgi tu. A ſtalo ſe tak, a tak ſſel Dulik s Sauſedy do Hoſpody / a tam dobrau Wůli měli/ a mezy tím poſláno bylo pro Duru Djwku do Sſamonic / kteráž y hned té nocy na Blatnu přiwedená / a bywſſy rozlične od Panuw tázana / wěděla-liby co o tom mordu, aby oznámila / to gi připowidagice / geſtli že ſe dobrowolně pozná (neb giž na domácy domněnj bylo) že ſe gj má miloſt ſtáti. A w tom ſe gj vdálo něyak řjcy / yákych Waſſimiloſti powěděla, gen kdybych potom mohla vtecy / a Pan z Sſternbergka řekl: Giž geſt doſti, a tu hned dána do Wězenj / a Panu Wolffowi Korbelowi poručeno bylo / aby hned s Rychtářem ſſel do Hoſpody kde Dulik s ſwými ležel a ſpal / aby ge do Wězenj pobrali / a když naň zawoláno bylo: Duliku wſtaň / geſt Rozkaz Panuw, aby ſſel s Sauſedy ſwými do treſtání. On wſtawſſe, wolal na giné Sauſedy, řka k njm: Nu Sauſedi/ wſtaňme, a podme do treſtánj / zachowegme poſluſſenſtwj/ a tak opatřenj wězenjm náležitým. Na zegtři ráno poſláno pro Wacka Syna Dulikowa, a pro Maruſſku Kuchařku/ a když přiwedeni byli / namlauwaná byla Maruſſka, aby ſe dobrowolně přiznala/ že ſe ni gi Hrdlu ſtáti nemá / wſſak ſe po dobré wůli znáti nechtěla:

Tak potom hned dána Důra Djwka na Rzebřjk / ta ſe hned znala yak ſe ſtalo, a tu hned to° dne konec ſwůg wzala a ſťiatá byla. Potō trápená byla Maruſſka / ta ſe také k tomu mordu znala / a že gjm k tomu ſwjtila, oznámila. Trápen byl Mateg / Marauſſek / potom Bratr geho Zyka / též y Wacek Syn Duliku, ti tři yako y gini k tomu zlému ſkutku ſe přiznali, že gſau gey ſpáchali. A když přiſſlo na Dulika / kterýž toho wſſeho zlého půwod byl / ten když byl trápen, neweda aby ſe giž tito wſſickni k tomu přiznali / počal přjti diwně / láti a hromowati, až mu geho wlaſtnj Syn Wacek řekl: Ale milý Tatiku neděg ſe trápiti / wſſak gſme wſſickni winnj.

Tu on teprwa znal ſe, a oznamowal, kterak gſau ten neſſlechetný ſkutek ſpáchali. Napoſledy pak trápená byla Baba Sſaffářka: Co gſau gi trápili, a gj w Kozle měli, nic ſe znáti nechtěla / až gj podali něyakého práſſku po kterém ſe hned přiznala. A tak na zegtři den Swatého Wáclawa ſprawit ſe gim Pánu Bohu poručeno. A když w Pondělí rozhláſſeno bylo, že ge magi vtráceti / ſeſſlo ſe weliké množſtwj Lidu od několika mjl.

Neyprwe na oznámený den / wezená byla ta Baba Worſſyla na Káře, a Maruſſku za nj wedli, a když gj na Rýnk přiwezli woláno bylo od Biřicuw / proč ſe gjm ta ohawná Smrt má ſtáti, a tu Kati hned trhali gj rozpálenými Kleſſtěmi Cžlanky / Nehty v Ruk y v Noh, též y prſy, a potō gi y Zuby trhali: A když gi do těch Sſrankůw přiwezli, kteréž wzdělané byli pro Lidi, aby ſe lépe diwati mohli zdaleka / y zſadili gj z té Káry / a ſwlekſſy gj pod Pas, a položiwſſe na yakés Prkno / dřeli gj po Hřbetě, dělagic gj ſſnyty po Knechtſku: Potom gi wezli na Hranicy, a Maruſſku za nj wedli / a to proto, milosti gj včiniti nechtěli / že ſe znáti nechtěla, obě s Babau na Hranicy vpálené byli.

W Auterý potom den Swatého Remigia trápenj byli geſſtě / Petr, Dulik, a gini, aby ſe byli k něčemu wjce přiznali: Potom okolo hodiny oſmnácte wedeni gſau na Smrt Cžtyři / Dulik, Marauſſek, Zyka, a Wacek Syn Duliku. Tu tázanj byli, proč gſau Pána ſwého y s geho Dětmi zamordowali / zdaliž geſt ge kdo na to nawedl: Odpowěděl Dulik: že ge žádný nenawedl, a že gſau ſe domnjwali, když to včini, že budau ſwobodnj / wſſak že gě ge Kněz aneb Miniſter Wawřinec tehdaž Fařář na Gjžowy poſazowal proti Pánu gegich: A gini naříkali na Dulika / že ge on k tomu nawedl / který teprwa wida Smrt před očima ſmrti Panuw ſwých litowal, a dobrodinj gich wychwalowal. W tom Katani wzali Marauſſka a wrazyli do něho Kůl / a samého Dulika přiwázali Rzětězy k Rumpálu w půli za Ruce, a za Hrdlo y za Nohy / a tak gey za žiwa pekli, a po obau ſtranách toho Rumpálu žiwé a řeřawé Vhli bylo rozpálené a rozdělané, a berauc do Ruky Kat Táborſký Kropáč / womáčel gey w wrancy Smole, a tím ho kropil a potjral, a když ſe to ſpreyſſtilo / tehdy to z něho Strauhátkem k tomu přiſtrogeným zaſe dolu ſtrauhal / a to trápenj geho trwalo ſkoro za hodinu / až Páni poručili mu konec včiniti. Byl welmi ten Lotr trpělinwý / nic nekřičel. Po něm wzali Zyku / a Hnáty mu zlámawſſe, do Kola gey wpletli. Napoſledy Wácſlawa Syna Dulikowa čtwrtili, a ty Cžtrwti do Ohně metali k Otcy geho / aby ſpolečně ſe w Prach obrátili / yak ſpolečně zle činili.

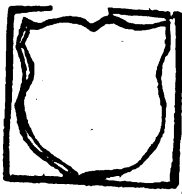
Maraunſſek a Zyka od Katuw k ſſybenicy wezeni byli, a tam poſtaweni. Takž zlá zlým záplata ſe ſtala, pro vkrutné zamordowánj Panuw gich bez wſſeligaké přjčiny. Ta Hyſtorye ſepſaná od něyakého Kněze Mikuláſſe Dworſkýho / kterýž byl Farářem na Cžižowy, a potom byl Děkanem Relligij ſub utraq; na Přibrami. Takž zamordowán ten dobrý Muž s Potomky wlaſtnjmi ſwými, kteréž byl ſplodil.

Girjk / Wogtěch / Petr /

ti do Vher wodjwali Knechty / Frydrych, Mikuláš a Zygkmůd, ti Reythary w rotách ſwých mjwali / a býwali Rotmiſtry ſlawnými, pro hrdinſké chowánj ſwé.

Zygkmund těž ſobě byl wzal Manželku Panj Anýžku Chočemickau, a s tau ſplodil dwa Syny / Jana a Karla Frydrycha / s kterauž měl ſwé obydlj w Kragi Kauřimſkém na Dwoře Kubinowſkém.

O Starodáwnem Erbu a Rodu Panuw Woračických z Paběnic.

Kapitola Cžtwrtá.

S Cžechem a Lechem čaſt[illegible]kráte gmenowanými Knjžaty Charwátſkými / [illegible]owé Rodu tohoto, do těchto Kragin přigeli, kterýž ſkrze hrdinſké ſwé činy ſlawu a čeſt nemalau při Knjžatech Cžeſkých zeyſkali / což ſe bude moct porozuměti z řečij njže pſaných:

Léta Páně 797. Knjže Mnáta přigel k Cžáſlawowi do Dwora geho / a wěda yak zmnožile ſobě počíná proti Nepřátelum Knjžetcym / poděkowaw gemu z toho, dal mu darem Třidceti Hřiwen Zlata, y pomocnikum geho pkázal miloſt a láſku. Ten Cžáſlaw Předek geden Rodu tohoto s Lidem ſwým, kteréhož měl po hromadě 850 wytáhl na Morawu k Hradu Chlumu / a ten podkopagic, Morawany rozehnal / kdež poněwadž mu přibylo Lidu z Cžech, táhl s njm k Hradum Bitowu, a Stráſſku / kteréž obadwa rozbořiw, nawrátil ſe k Mnátowi s znamenitau Kořiſti / a ta byla mezy ginými yako neypředněgſſy přjčina, že Knjže Mnáta y k Cžáſlawowi přigel / y geho předřečeným zlatem darowal.

Dotčený Cžáſlaw gſa giž Mužem letitým /
i giſtě pro welikoſt činůw ſwých y ſlawným / Léta 803. powolal Sy-
nůw ſwých / Cžáſa, Sláwa, a Paběna, a včinil k nim řeč takowau:
Synowé milij, wjte o prácy mé / kterauž gſem wážil proti Nepřátelům
Země téte, nedopauſſtěge gim nikterakž w nj bydleti / a znáte že gſem ſkrz
to k nemalé láſce Knjžetcy přiſſel / kteráž mne obohatila hogně / ano y
ſkrz to obywatelé wſſickni welikau ke mně náchylnoſt měli. O kdyby
Bohowé geſſtě delſſyho wěku mně popřáli, nechtělbych w tom až do ſmrti
myſly měniti / ale poněwadž wſſickni břemenem ſmrtedlnoſti obtjženi
gſme, y yá giž poſpjchám k ſmrti a k cýli vloženému / žádam wás abyſſte
ſſlapěgůw mých pilně náſledowali, a Knjžeti Pánu ſwému wewſſem wěr-
nj byli. Pohřeb můg w leſých bude / w leſých mne když vmru pocho-
wáte. Na tomto mjſtě bydleti budete / kteréž ohradite zdi tluſtau, tak
abyſſte bezpečni byli před Nepřáteli ſwými / gedna ſtrana nechť geſt Cža-
ſowa / druhá Slawowa / a Paběn, (obrátiw ſe k němu řka:) hned zeytra
wygede k wyhledánj mjſta, na kterémžby mohl Hrad poſtawen býti.

Tak včinil Paběn yakž byl rozkázal Otec geho / a nalezna Horu ge-
dnu w hlubokém audolí, rozkázal ſobě na nj poſtawiti Hrad weliký a wy-
ſoký / kterémuž dal gméno od gména ſwého, totižto Paběnice.

Téhož Roku pogal ſobě Paběn Manželku gménem Domku Dceru Mſtiradowau ze Wſy řečené Hůrek, kteráž tak ſylným přirozením a tak welikau ſylau obdařená byla, že vgmauc žiwau Krawu, ſměla gi néſti tak daleko, yakoby mohl z Lučiſſtě doſtřeliti.

Z toho Manželſtwj a Kmene poſſel potomně weliký Rod/ a rozplozenj znamenité, z kteréhož pocházegicý Wládyky, až poſawád p[ř]i zuſtáwagi/ a ti ſlugi Woračičti z Paběnic/ proto/ že geſt Paběn neymladſſý z Bratrůw Meze ſobě odworal od Měſta Cžáſlawě k Paběnicum k Hradu ſwému/ a ten w Bogi vžíwal za znamenj Rytjřſké na Sſtýtu ſwém čtyry Pole, dwě modré a dwě bílé, ſpůſobem tím yakž na hoře ſpatřeno. Neb y on y Potomcy geho w mnohých wěcech Knjžatum a Králum Cžeſkým ſlaužiwali, a Hyſtorye toho zanedbali připomenauti.

Léta Páně 1315. Hrabiš z Paběnic a na Wyldeſſteyně/ wedle prawdiwého zněnj paměti Kláſſtera Wylimowſkého, včinil ſmlauwu s Budiſſem Opatem Wylimowſkým o ſſkody/ tak že Opat ſe wſſým Konwentem nahražugic ſſkody/ w třidcýti Hřiwnách groſſuw Pražſkých na Saudě Zemſkém přiſauzených, témuž Hrabiſſowi z Paběnic a Manželce geho Swatochyni, do žiwo býti poſtaupil Wſy, kteráž geſt v Hory Ocheb.

W týchž pamětech téhož Kláſſtera Wylimowſkého připomínagi ſe Paběn a Oldřich z Paběnic a na Wilſſtdeyně, Bratřj wlaſtnj, z přjčiny té, že gſau Budiſſowi Opatu Wylimowſkému y Konwentu geho nawrátili, a dali po Hrabiſſowi z Paběnic, Otcy ſwém, ſe wſſemi přináležitoſtmi Horu Oheb/ a to při přjtomnoſti Chotka z Rjčan/ Otty z Konemila/ Michala z Mocermanu/ a Modliboha z Hermanic. Stalo ſe to Léta druhého/ to geſt 1316.

Když ſe pſalo Léta 1332. Cýſař Ludwjk žádal Krále Cžeſkého Jana/ aby on ſe w to wložil, a pokog ſpůſobil mezy njm a Papežem/ tak aby Cýſař Ludwjk mohl býti od téhož Papeže pořádně korunowán. Protož poſlal Král Jan z Prahy do Ržj: Oldřicha z Paběnic s některými Miſtry/ Doktory/ a Preláty, kteřjž mezy Papežem a Cýſařem gménem Králowſkým narownánj měli včiniti.

Připomíná Hágek Léta 1334. Oldřicha z Paběnic/ Doktora w obogjch práwjch Duchownjch/ Muže welmi ſlawné

včené° a wymluwné°. Tě vmřew/ w Pražſkém Koſtele pochowán gt, pro-
to/ že tomu Koſtelu včinil mnohá dobrodinj/ a nadal plat na to/ aby každý
den na vſwjtě w tom Koſtele S°. Wjta Miſſe o Panně Marygi zpjwá-
na byla.

Wácſlaw Král Czeſký po
ſlal k Markwartowi z Wartmbergka na
Hrad Zleby Jana Paběnického z Paběnic/
Buryana Kolowečkého z Břýzy, a Janka
z Sſánowa/ kteřjžby geho ſlowem Králow-
ſkým napomenuli/ aby Wálky a rozbroge w
Zemi nezačinal. Což když gemu oznámeno
předkem ſkrz Jana z Paběnic/ odpowěděl:
že dá na to Králi guſtni odpowěd/ ale hned
yak Poſlowé odgeli/ on zgimal Kupce Praž
ſké náramně bohaté/ pročež Pražané s Krá
lem na Wyſſehradě o tem horliwě mluwili/ tak že popuzený k hněwu
Král, bez nieſſkánj wyprawil Dwa Tiſyce Lidu zbrogného, a rozkázal
Hrad Zleby obehnati. A dobyt byl Hrád w oſmnácti dnech/ a Marg-
wart z Wartmaerkga yatý/ odeſlán do Prahy, kdež držán v Wězenj Krá
lowſkém na Wyſſehradě/ gemužto Král odňaw Rohožec a Zbjřoh/
Zleby rozbořiti přikázal. Hágek w Létu Páně 1384.

Paměti některé okolo Lé
ta Božjho 1469. wyprawugi/ že geſt Pan
Přibjk z Paběnic w Středu po S. Giřj na-
rownánj včinil s Panem Bohuſlawě Ma-
lowcem z Malowic a z Dřetně w Měſtě Krá
lowſtém/ kdež propuſtil z ſlibu a z rukogem-
ſtwj gmenowaného Bohuſlawa/ genž byl
ſlýbil za Otyka z Sedlce w 60. Zlatých V-
herſkých a w 45. Reynſkých/ z kteréžto ſum-
my dotčený Bohuſlaw tehdáž byl kwitowán
při přjtomnoſti Jana Ruſa z Czemin/ Mi-
kuláſſe z Sedlce/ a Erazyma z Michnic.

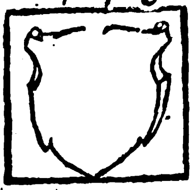

Jan z Paběnic Bratr
neymladſſy Petra a Přibjka/ doſtaw po Ja-
nowi Otcy ſwém Dědiny Woračice/ pſal
ſe z Paběnic a z Woračic, a potomně Wora
čický z Paběnic/ a až poſawád pocházegjcy
od něho, gmenugi ſe Woračickými z Pabě-
nic ač nikdá Erbu ſwé° ſtarožitné° neměnili.
Tomu Janowi Woračickému z Paběnic a
z Woračic, proſtředkem Reymunda, Peyrá-
da, Arcyděkana Kanyſkého/ Koſtela Xant-
ſkého/ Doktora w obogjch Práwjch, a Sto-
lice Apoſſtolſké Innocentia oſmého/ Kanclýře a Legáta propůgčená

byla moc / aby on mohl ſobě wybrati Spowědlnika hodného, kterýžby geho byl Lékařem w hříſſych wſſeliyakých / y w těch, na kteréž rozhřeſſenj dáti ſamé Stolicy Apoſſtolſké přináležj. Což ſe ſtalo Léta 1490. třetiho dne Měſýce Czerwence.

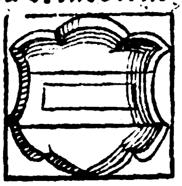

Po ſmrti gmenowaneho Jana z Paběnic / vwázal ſe w Sydlo geho Petr Woračický z Paběnic na Woračicých, Bratr Přibjka, a Jana z Paběnic / a pogal ſobě za Manželku Magdalénu Woſečanſkau z Woſečan Dceru Pani Machny Teynických z Mezyleſſyc / gegižto Erb takowý byl yak widiš.

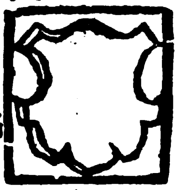
Wácſlaw Woračický z Paběnic na Woračicých a Radiči, Syn nadepſané Petra z Paběnic, pogal ſobě k Stawu Māželſkému Pani Johanku Markwartku z Hrádku / Erbu takowého:

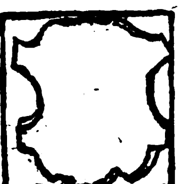
kteráž gemu porodila Syna Jana, a Dceru Johanku, genž geſt byla dána w Staw Māželſký Panu Wácſlawowi Rāberſkému z Ramberka.

Jan Woračický z Paběnic, na Prčicy, Wožicy, a Woračicých, Syn předpowěděného Wácſlawa / měl za Manželku Pani Annu Polaneckau z Polánky, a na Polánce, Dceru Pana Wácſlawa Polaneckého / po njchž naň připadl Statek ten Polanecký / a ta gemu porodila Synů Deſet, a Dcer Sedm / gſauc ſama Dcera Pani Markéty z Nemyſſle.

Po ſmrti této Manželky / pogal ſobě druhau, gmenowité Pani Alžbětu Rautſkau z Rauta a na Rautech / kteráž gemu porodila Dceru gménem Alžbětu.

Vmřel potomně gmenowaný Jan Woračický Léta Páně 1553. na Prčicy / w Neděli před Swatým Mathauſſem, okolo třinácytmé hodiny / a pochowán w Koſtele Prčickém.

Zanechal po ſobě Synuw žiwých pět / Mikuláſſe, Wácſlawa, Paběna, Petra, Adama Burvana / Dcer ſſeſt: Helénu, Dorotu, Kateřinu, Alžbětu, Markétu, a Eliſſku. Heléna dána geſt w Staw Manželſký Gindřichowi Kořenſkému z Tereſſowa; Dorota / Netonickému z Nebilowa a na Chotowinách / ale z toho Rodu nyni žádný Potomek Mužſkého Pohlawj nepozůſtáwá.

Kateřina

Kateřina dána byla Panu Giřjmu Mitrowſkýmu z Nemyſſle a na Mitrowicych: Alžběta pak Panu Wylimowi Wrbikowi z Tiſnic a na Wſſebořicych. Kteréhožto Rodu Potomka Pohlawý Mužſkého w Cžechách nenacházym / ale Erb gegich byl takowý:

Tato Alžběta po ſmrti prwnjho Manžela, wzala ſobě Bořiwoge Bočku Nepolické z Zachraſſtián a na Snětu.
Eliſſku z Paběnic pogal k Stawu Manželſkému Boček ſtarſſy Nepolický z Zachraſſtá a na Kautech, Streyc Krewnj nadepſaného Bořiwoge Bočka, a tě po Manželce této doſtal Statku Kautſkého.

Prwnj Syn předpowěděného Jana z Paběnic / Mikuláš Worački z Paběnic a na Polánce / měl Manželku Panj Eliſſku z Augezdce, kteráž gemu vmřela bez Potomkůw / pročež pogal druhau, totižto Panj Markétu Kořenſkau z Tereſſowa / s njžto ſplodil Syny: Wylima, Gindřicha, Wácſlawa / a Dcery: Annu, Kateřinu, a Alžbětu, Annu dal za Manželku Janowi Ziakawcowi z Ziakawy na Giwgiánech / kteráž po ſmrti tohoto Manžela zaſnaubena byla Oldřichowi Želizkowi z Taurowého a na Budiſſowicych.

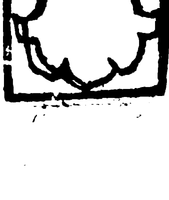

Wácſlaw Paběn Woračický z Paběnic na Wožicy a Polánce, druhý Syn weyš pſaného Jana Woračického z Paběnic, Léta 1548. w Neděli před S. Martinem, wſtaupil w Staw Manželſký s Panj Annau Zdiárſkau ze Zdiáru, Dcerau Frydrycha Zdiárſkého ze Zdiáru a na Hági, kterauž porodila Otylie Kaplýřka z Sulewic, Dcera Wácſlawa Kaplýře z Sulewic a na Solanech / kteřjžto Zdiárſſti takowého Erbu vžjwagi.

Odtud poſſli tři Synowé Woračiſti z Paběnic: Jan, Karel, a Frydrych / kteréž porodiwſſe gmenowaná Panj Aňa ze Zdiáru, vmřela Léta Páně 1554. w Starém Městě Pražſkém w Pondělí po Neděli Reminiſcere, a pochowána w Praze w Koſtele S. Martina.

Téhož Roku Pan Wácſlaw Worački z Paběnic pogal ſobě ginau Manželku na den Swaté Kateřiny / Urozenau Panj Johanku Bartelowſkau z Proſtého Dceru Pana Mikuláſſe Bartelowſkého z Proſtého a na Zdiáře a Panj Milky Braunowſký z Braunowic / z kterauž ſplodil tyto Syny: Paběna, Kryſtoffa, Adama, Wylima, Mikuláſſe, Joáchyma, a Dceru gedinau gménem Alžbětu. Vmřel potomně Léta 1565. w Sobo-

tu w d:

tu w den pamatný Třech Králuw w hodinu Neſſporní, a pochowán w Měſtě Wožycí w Koſtele před welkým Oltářem.

Tento Wácſlaw z Paběnic, yakž to vkazugi pamětí pod Pečetí Cýſařſkau / Léta: 1563. žádán také byl od Maximiliána Cýſaře teho gmé na druhého, aby wedle giných s njm gel do Preſſpurgku / kdež přigjti měl Maximilián Korunu Králowſtwij Vherſkého / což on včinil na rozkázanj Cýſařſké s nemalým ſwým nákladem.

Petr Woračický z Paběnic

na Woračicých / třetj Syn gmenowaného Jana z Paběnic / měl zaſnaubenau Paní Annu Pětipeſſkau z Chyš a z Egrberku, Dceru někdy Pana Wodolana Pětipeſkýho z Chyš, genž byla poſſla od Paní Doroty Kaplýřky z Sulewic / z kteréžto ſplozen geſt Jan Woračický, kterýž w Frankreychu několik Let při Dwoře w Službách trwal /

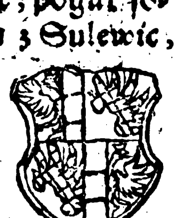
a gſauce Léta 1572. w Paříži při té znamenité bauřce w Měſtě, diwným ſpůſobem Božſkým při žiwotu zanechán.

Tehdáž Karel Král Frantſký dáwal Seſtru ſwau Markétu Gindřichowi z Borbonu, Králi Náwarſkému, totiž oſmnáctého dne Měſýce Srpna / a potom 24. dne téhož Měſýce w den pamatný S°. Bartoloměge, w tom tumultu Kaſſpar Kolignëus Fratnſký Amiral s mnohými Pány a Rytjři, y s Lidem obecným, kteréhož bylo yako do třidcyti Tiſýc hanebně zamordowán. Bratřý geho byli: Mikuláš, Wácſlaw, Albrecht, Buryan, Lipold, Wogtěch / z njchžto neymladſſý ſlaužil při Dwoře Knjžete Oſtrogſkého, Jana Kaſſtellána Krakowſkého / tolikéž y při Dwoře Hraběte z Korky Weywody Poznánſkého / Seſtry: Kateřina a Dorota / kterážto poſlednj dána za Manželku Panu Adamowi Welemiſkému z Welemiſlowſy, a na Wolbramowicých.

Adam Starſſý Woračický

z Paběnic a na Perčicy / Syn čtwrtý weyš pſaného Jana z Paběnic, pogal ſobě Manželku, Annu Kaplýřku z Sulewic, Dceru Jana Woſterſkého Kaplýře z Sulewic, kterauž byl ſplodil s Kateřinau Wchynſkau ze Wchynic, a ta gemu porodila, Jana, Mikuláſſe Mladſſý° / Jana Wogtěcha, Jana Zdeňka, Syny: Kateřinu, Johánku, Alžběty dwě,

Elénu, Marygi, Eliſſku, Lidmillu, Ewu Polerinu, Dcery. Kateřina dána za P. Kryſſ. Wogkowſké° z Milhoſtic a z Woykowa a na Křtěnowicých a Smilowě. Johanka zaſnaubena Panu Mikuláſſowi Welemiſſlſkému z Welemiſlowſy a na Mitrowicých / a Ewa Požena Panu Hůprechtowi Czerninowi z Chuděnic a na Lſſtni / Synu P. Jana Czernina z Chuděnic.

Buryan

Buryan Starſſy Woračický

Buryan Starſſy Woračický z Paběnic a na Hrádku Rozym Hřebecě / páty Syn wegſſ gmenowáného Jana Woračického z Paběnic, ſpogē byl proſtředkem Stawu Manželſkého s Pani Maryánau Malowkau z Malowic,

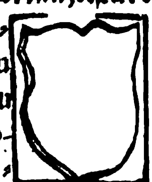

Dcerú Pana Mikuláſſe Malowce z Malowic, a Pani Kateřiny Léowický z Cžeſtic / kteráž gemu porodila Syna gméně Jana, a Dceru gménem Kateřinu.

Wylim Starſſy Woračický

Wylim Starſſy Woračický z Paběnic a na Blamcy, Syn neyſtarſſy nadepſaného Mikulaſſe z Paběnic, a Markéty z Tereſſowa, trwal w Manželſtwi s Pani Worſſylau Radkowcownau z Radkowcowic, Dcerau

Jana Radkowce, ſplozenáu od Markéty Wogický z Protiwce / a ta porodila Joachyma, Hertwika, Jana, Kryſtoffa, Wylima, Syny / a Dcery: Marketu, Annu, Magdalénu, Libuſſy, Bohuňku, Boženu a Kateřinu. Markétu pogal Malowec z Malowic na Kamené a Proſecý.

Wácſlaw mladſſy Woračický

Wácſlaw mladſſy Woračický z Paběnic / Syn wegſſ dotčeného Mikuláſſe z Paběnic a Markéty z Tereſſowa, Bratr Wylima gmenowaného, wzal ſobě k Stawu Manželſkému Pani

Florentynu z Sſcnowa a z Skalice, kteráž porodiwſſe Syna Mikuláſſe, rozlaučila ſe s Manželem ſwým proſtředkem Smrti.

A pogal on Manželku druhau, totiž Pani Maryánu Drachowſkau z Drachowa.

Jan Karel Woračický z Paběnic na Wolánce a Wožicý

Jan Karel Woračický z Paběnic na Wolánce a Wožicý, Syn neyſtarſſy nahořepſaného Wácſlawa Paběna z Paběnic, a Pani Anny Zdiárſké ze Zdiáru, w ten čas, když gſem s Knihau tauto pracowal / byl Neywyžſſým Bernjkem Králowſtwj Cžeſkého / a Cýſařowé Ržjmſké, yakožto Králowe Cžeſké, Gegimiloſti, Úředlníkem při Dekách Zemſkých. Mage pak Wěku ſwého 36. Let, a Nedělí oſmnácte / Léta 1586. w Neděli před Swatým Martinem wſtaupil w

Staw Manželſký s Pannau Mandelénau Chobotſkau z Woſtředka na Choteyſſanech a Neſpetich, Dcerau Pana Wylima Chobotſkého z Woſtředka, ſplozenau od Paný Doroty Cžeykowny z Wolbranowic, a s tau ſplodil Syny Wáclawa Paběna, Wylima Mſtirada, Woračické z Paběnic / Dorotu, Judyt, Kateřinu, Weronyku, Dcery. Pomřeli pak Děti tyto wegſſgmenowané, a pochowané w Koſtele Wyſoka Augezdeckém, kdež y Kamený Hrobowní z Mramoru s twářnoſtí gegich položení gſau.

Tělo Wáclawa Paběna pochowáno geſt w Nowém Městě Praſſkém, w Koſtele S. Wogtěcha wětſſýho / kdež ſlowe w Kalabrygi, a tu ſe také ſpatřuge Hrob Pana Wylima mladſſýho z Paběnic / což wſſe z wyteſaných Kamenůw z Mramoru / kteříž nad nimi leží, kdy a kterého čaſu proſtředkem Smrti této čaſné z Swěta ſeſſli / porozuměti ſe může.

Z těhož Kmene poſſli / Marye Anna, Johanna, Zuzanna Kryſtýna, Karel Přech / Alžběta Sybilla / Bratr a Seſtry z Paběnic.

Frydrychowi Woračickému

z Paběnic / druhému Synu Wáclawa Paběna z Paběnic, a Anny ze Zdiáru Bratru Jana Karla Woračického z Paběnic / zaſnaubená geſt Paný Dorota Tetaurka z Tetowa, Dcera P. Jana Tetaura z Tetowa a na Malenowicých / ſplozená od Vrozené Paný Kordulky z Slaupna a na Wřeſčowě / gegižto Bába byla z Rodu Panůw Skoſſůw z Kaunic, s nížto ſplodil Syny / Wáclawa, Karla, a Dceru gménem Annu.

Léta potomné od Narozený Syna Božího

Tiſýcýho, Pětiſtého, Oſmdeſátého druhého / vmřel ſwrchugmenowaný Pan Frydrych Woračický w Středu před S. Lucygi, a pochowán w Dráchowě w Koſtele wedlé Syna ſwého Karla / kteréhožto Bratr totiž Wáclaw Syn Frydrycha ſkonal tolikéž w Poznání, a pochowán w Koſtele Poznánſkém.

Wylim mladſſý Woračický

z Paběnic a na Hawlowicých, Bratr nadepſaného Frydrycha z Paběnic Léta 15[illegible]. w Neděli den Narozený Panny Marye, na Zámku Náchodě pogal ſobě Manželku Pannu Dorotu Kokenſkau z Teřeſſowa / kteráž téhož Roku vmřela w Pátek den Wſſech Swatých we tři hodiny na Noc, a pochowána w Koſtele Farným w Městě Náchodě.

Wzal ſobě potō Manželku gmau, totiž Pannu Dorotu
Dohalſkau z Dohálic/ Dceru Pana Melchyſedecha Bolka
z Dohálic a na Střeżeticých / kterauž byla porodila Paný
Johanna Mladotka z Solopiſk Dcera Mladoty z Solo-
piſk a na Lužanech / ſplozený od Wančurky z Řehnic a
Baba gegich byla po Otcy, Eliſſka Žárubka z Huſtiřan.
Porodila pak gmenowaná Dorota Dohalſká Jana Paběna / kterýž w
dětinſtwý ſwém vmřel.

Nahoře gmenowaný Wylim Woračický z Pa-
běnic hned z mladoſti ſwé mnohé cyzý Kraginy progel, yak po Zemi tak
po Moři/ s Panem Tetaurem Karlem z Tetowa, Vgcem ſwým/ nemalý
čas mezy Rytýři Malteyſkými w Maltě ſe zdržowal, a potom do Polnj-
ho taženi proti Synanu Baſſeti od Vrozeného Pána / Pana Zygkmun-
da Smiřického z Smiřic / na Skalách, Dubu, a Frydſſtegně wyprawen/
w kteréžto weyprawě wedl on Lid weſſkeren pěſſý y gjzdný ze wſſech Pan-
ſtwý Pana Smiřického/ tolikéž y Panſtwý Wyſſemburgſkého, Náchod-
ſkého, a Sſkworecké ho / yakž o tom wyſwědčuge Liſt gemu daný od Pana
Smiřického / když ſe totižto ſpátkem z Vher nawrátil. Syn geho Jan
Paběn, vmřel Léta 1596. w Sobotu po S. Marté/ pohřben den Proměn-
něnj Pána Kryſta / Léta téhož w Nowém Měſtě Pražſkém w Koſtele S.
Wogtěcha, wedlé giných Předkůw ſwých.

Mikulaš mladſſý Wora-
čický z Paběnic a na Otnicých, Bratr nade-
pſaného Wylima mladſſýho z Paběnic, měl
Manželku Vrozenau Paný Mandelénu z
Kúnic, Dceru někdy Pana Ja-
na Sſyſſky z Kúnic/ na Mo-
rawſkém Slawkowě, Ždáni-
cých, Sedlowicých, a na Dăbc-
řicých, ſplozenau od Paný Do-
roty Kgeraltowſký z Kgeral-
towic/ kterážto Paný Man-

delena Worăčická z Kaunic vmřela na Otnicých w Ne-
děli před S. Markétau Léta 1590. a pohřbena w Slaw-
kowě na Zámku. Druhého Roku po ni vmřel y Manžel
gegi gmenowaný Mikulaš Worăčický na Otnicých po
Památce Obrácenj S. Pawla na Wjru, a pohřben w Ko-
ſtele Otnickém. Ten z mladoſti trwal při Dwoře ArcyKnjžete Rakauſké-
ho Karla w Grácu / odkudž ſe obrátil k Filipowi Králi Hyſſpanſkému,
kdež gſa w ſlužbě Wogenſké táhl do Burgundye a Windelandu / tam
od Nepřátelůw yat / ale gſa ſkrz ſſreymark takowého Wězenj ſproſſtěn,
nawrátil ſe w dobrém zdrawj do Wlaſti ſwé / o gehožto dobrém a Ry-
tjřſkém chowánj na Wogně dotčené wyprawugi obſſýrně Liſtowé ffedrow-
ný / kteréž gemu pro geho chwalitebné ſkutky, a vpřjmé w wěcech Wo-
genſkých chowánj Neywyžſſý pſáti rozkázal.

Joachym Woračický z

Paběnic a na Otnicých / Bratr nadepſaného Mikuláſſe mladſſyho z Paběnic / wzal ſobě za Manželku Paní Annu Johannu Pokarku z Regenſſtaku z Rakaus. Ten Léta 1592. vmřel w Pátek po S. Bartholoměgi mezy 11. a 12. hodinau na celém Orlogi, a tu w Koſtele Otnickém pochowán wedlé Mikuláſſe Woračického a Alžběty z Paběnic, gſauc od mladoſti k hrdinſkým činum nakloněný. Pročež geſſtě w mladém Wěku cyzy Kraginy progjžděl, a geda podwakráte k Neywyžſſymu Miſtru do Malty / při něm dlauhý čas ſe zdržowal.

Buryan Woračický z Pa

běnic a na Kokowicých, Syn wegš pſaného Petra Woračického, a Paní Pětipeſký, měl Manželku Paní Kateřinu z Hertmbergka, Dceru Habarta z Hertembergka a na Pichelpergku, ſplozenau od Paní Elény Sſlikowny z Holeyče Hrabinky z Paſſaunu a z Lokte / s njžto, totiž Kateřinau z Hertembergku, ſplodil Syna gménem Petra / Dcery: Annu, Marygi, Johannu, Alžbětu, Ewu. Vmřel we Cžtwrtek po Třech Králích we tři hodiny na Noc na Kokowicých, a we Cžtwrtek po Památce S. Mikuláſſe / pochowán w Koſtele Kritickém.

Mikuláš ſtarſſy Woračický

z Paběnic a na Smikowě, Syn neyſtarſſy wegš pſaného Adama z Paběnic, a Paní Anny Kaplířky z Sulewic, pogal ſobě k ſtawu Manželſkému Paní Annu Dworeckau z Olbramowic, Dceru někdy Gindřicha Dworeckého z Olbramowic a na Načeradči, kterauž byla porodila N. Wěžnička z Wěžnik.

Léta Páně 1586. w Pondělí po Památce Nalezenj S. Křjže, mezy 23. a 24 hodinau, w Městě Soběſlawi, vmřel Vrozený Pan Kryſſtoff Woračický z Paběnic, a Pohřben gt w Koſtele, kdež před Lety Kláſſter byl.

Léta 1587. v Welký Pátek na Weſelj Zámku Morawſkém vſnul w Pánu Bohu P. Adam mladſſy Woračický z Paběnic, a pohřbě tu w Koſtele.

Léta Páně 1590. w Pátek we dwě hodiny s půl nocy na Sobotu před S. Duchem na Otnicých vmřela geſt Vrozená Panna Alžběta Woračická z Paběnic, a pohřbená w Koſtele Otnickém wedle Bratřj ſwých.

Digitized by Google

Tuto ſe doloží, yakym ſpůſobě Páni z Rytjřſtwa, Neywyžſſý Auředlnicy Zemſſtij, na Saudu Zemſkém ſeděli / a neyprwe Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan z Klenowého a z Janowic, na Žinkowech a Žitjně / Gehomiloſti Cýſařſké Radda, a Neywyžſſý Pjſař Králowſtwj Cžeſké: O gehožto Rodu nynj zmjnka ſe včinj.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Klenowſkých z Klenowého a z Janowic.

Kapitola Pátá.

DAwnoſt prawě ſtarožitnau Rodu a Erbu tohoto, rozličné paměti wyprawugj / a gey z Národu Slowanſkého býti vkazugj / kteréhožto počátek včiněn ſpůſobem takowým:

Vrogiždel někdy cyzý Kraginy Slowák nějaký, gménem Holub / dobrého ſobě gména wſſudy wyhledáwage / tak že přigel y do Krage Mauteminſkého / kdežto byla Dcera Králowſká / we hře Ssáchůw tak wycwičená / že ſe proto y w myſli ſwé podneſla / a tomu, kterýž s nj ſe hráti opowážil / a nad nj neſwjtězyl / Ssáchownicy o Hlawu roztlaſkáwala / a to giž byla mnohým Mužům Rytjřſkým včinila.

Tam ſe tolikéž zabral gmenowaný Slowák / a chtě ſſtěſtj pokuſyti

s Pannau dotčenau, wyptáwal ſe na to / yakau wezme odplatu geſtliže wyhrage: Dána mu odpowěd: Že giž dáwno na tom zůſtáno / aby ten kdož wyhrá druhému Sſáchowniců o Hlawu dal. Za kteréžto vſtanowenij poděkowaw ſnažně, dal ſe w hru / a mage ſſtěſtij po ruce, hru na Panně ſſťiaſtně obdržel / a tak y hned, nemnoho ſe rozmeyſſlege, pochytil Sſáchownicy, a gi Panně o Hlawu rozrazyl. Pro přjčinu tu / když y potomně mnoho hrdinſkých činůw na Dwoře Králowſkém prowozowal / dal mu za Erb Otec Králowný dotčené Sſáchownicy na čaſy wěčné / a na památku a znamenij neſmrtedlné wijtězſtwij toho / kteréž nad tak ſlawnau Králownau ſſťiaſtně obdržel / poručil gemu noſyti w Helmě Pannu w bijlé Tykytowé Sukni / s zawázanau Hlawau, ana z Koruny wycházý, a Sſáchownicy w ruku drži. Nawrátil ſe potomně do ſwé Kraginy / kdež ſe s Bratrem o Erb rozdělil, kterémuž gednu toliko polowicy Sſáchownice s Helmem noſyti dopuſtil / a ſám toho Erbu wžijwal zauplna / tak yakž y poſawad Potomkowé geho wlaſtnij w některých Kraginách vžijwagij / o čemž nijže zmjnku včinjm.

Že pak ten byl obyčeg Předkůw Národu Slowanſkého / za čas dlauhý gméno Předkůw ſwých w weliké vctiwoſti mijti, a obzwláſſtně těch, kteřijž činy ſwými ſlawnij býwali / toho ſe přjdržel y Rod tento, y přjdržuge až poſawad / z něhožto pocházegijcý, pijſſij ſe od Přibjka / o němž Hágek w Létu Páně 874. zmjnku činj takowau: Že geſt před Horau Třebuſſyncy wyſoký Prut Střijbra nalezl / kterýžto ſpuſtiw / poſlal Knijžeti Hoſtiwitowi / za čež gemu Knijže dalo ſwobodu tu / aby kopal Zlato, kdež ſe mu koli lijbiti bude. A on včiniw Knijžeti poděkowánij za Láſku prokázanau, na Přjbramſkých Horách, a zwláſſtě na Březowým, Zlato kopati připowěděl / ale toho Léta vmřel. Ginij potomně Potomcy zanedbali těch Tytulůw; a pſáwali ſe z Sydel, z Zámku neypředněgſſýho / Hradu neb Dworu, na nichž bydleli / a to ſe dálo neywijce za Krále Jana / když množſtwj Cyzozemcůw do těchto Kragin wgelo / kteřijž ſobě Statky kupowali / Tytule rozſſyřowali / a Čechowé tolikéž toho náſledowati začali, čjm dále, tjm wjce / předku Němcům nedawagjce / a Zámkům ſwým Tytule ſwé změniwſſe, ginými ge gmény yako po Německu gmenowali / yakožto Rožmberk, Haſmburk, Ryzmburk, Sſelnberk, Rožmital / &c. kteřijžto Zámkowé wſſyckni ginými někdy gmény gmenowáni býwali.

In libris Erectionum památka geſt o Panu Přibjkowi z Klenowého, w Létu Božijm 1409. že geſt on Oltář w Koſtele Swatého Jana w Tinči ffundowal a nadal / yakž to poznamenáno geſt ſlowy takowými:

Erectio Altaris Sancti Ioannis in Ecclesia Parochiali in Tinicz. Nos Przibiko de Klenow, &c.

W Kalendáři Hyſtoryckém při Létu Páně

1426. čte ſe o Panu Přibijkowi z Klenowého / že geſt ſám deſátý wſkočil do Měſta Střijbra / na den Swatého Wácſlawa / a geho ſe bez ewſſij ſwé ſſkody zmocnil / kteréhožto Měſta byl on w držení až do Kralowánij Cýſaře Zygmunda / kterýž gemu dal za ně Wolini / a zapſal mu na témž Zbožij dwa Tiſýce Kop gro: aby gemu Střijbra poſtaupil. O čemž zmjnku činij y Hágek w Liſtu 403. y toho dokládá: A když wſkočil do Měſta, měl tak weliký a hrozný Meč / že doſáhl od gedné Brány Měſtſké až k druhé.

Léta Páně 1436. ſtala ſe geſt vmluwa ſkrz Wele-

lebné Knijže Pana Oldřicha Hrabě Cyleſké / a Vrozené Pány / Pana Aleſſe z

Sſternbergka/Pana Henyce z Pirkſſtegna Hoffmiſtra/Pana Kaſſpara Kanceléře/Pana Haſſka z Waldſſtegna/Pana Arnoſſta z Wlaſſymě/ Pana Přibjka z Klenowého / a Jana z Kunwaldu Podkomořjho / mezy Neynepřemoženěgſſjm Knjžetem a Pánem / Panem Zygkmundem z Božij milosti Cýſařem Rjmſkým, wždycky Rozmnožitelem Rjſſe/ Vherſkým, Cžeſkým Králem, z gedný / a Poctiwým Knězem Bedřichem z Strážnice z ſtrany druhé. Kteraužto vmluwu/ tak abych dalſſj zaneprázdněnj Cžtenáři neučinil, opauſſtjm.

Léta Páně 1501. Pan Puta z Ryzmberka a z Skalý/ Neywyſſý Sudj Králowſtwj Cžeſkého/měl nějakau rozepři s Měſſtiany Klatowſkými/tolikéž y s Obcý/ a nemohauce ſe Strany ſami ſmluwiti/dali to na rozeznánj Vrozeným Wládykám/P. Janowi z Klenowého Purgkrabj Karlſſtegnſkému/ Wogtjſſkowi Ramyſſkýmu z Tropčic / Milotě Benedowi z Sſtiahlaw a we Lhotě / Humprechtowi z Chuděnic/ Přibjkowi Rocowi z Dobrſſe / Janowi Cžeykowi z Olbramowic a w Němčicých/tak že yakau koli oni vmluwu včinij/ že na nj přeſtati chtěgij.

Léta Páně 1432. včiněno geſt Přjměřj mezy Panem Oldřichem z Rožmbergka, a Panem Přibjkem z Klenowého / na kteréhožto giſtotu wětſſj a potwrzenj, včinil dotčený Přibjk, a ſtrana geho s njm Liſt zápiſnij/ genž byl pſán takowými ſlowy:

Přibjk z Klenowého a Jan z Pjrnyka/wyznáwáme tjmto Liſtem obecně předewſſemi, že gſme wſtaupili, a tjmto Liſtem wſtupugeme w prawé a Křeſtianſké Přjměřj s Vrozeným Panem Oldřichem z Rožmbergka / y s geho ſewſſemi Služebnjky a Poddanými, od dánj Liſtu tohoto, až do Swatého Giřj neyprwé přijſſtiho / a ten den celý až do Západu Slunce během ſwým. Wſſak tak: Geſtližeby ſe nám w tom Přjměřj nezdálo ſtáti/ tehdy ſwrchu pſanému Wěřiteli naſſemu Liſtem naſſjm otewřeným, aneb po giſtém Poſlu dwě Neděle před tjm máme na Krumlow dáti wěděti / kteréžto Přjměřj / ſlibugem pod naſſj dobrau wjrau a ctij / že bude a má wěrně a Křeſtianſky zdržáno býti. A geſtližeby ſwrchu pſanému Panu Oldřichowi neb geho Služebnjkuom a poddaným od nás, neb od naſſých co w tom Přjměřj ſe bezelſti ſtalo / má býti oprawěno. Pakliby ſe w čem od ſebe wzdalowali/ a ſmluwiti ſe nemohli/ tehdy to magij wzneſti na Vrozeného Pana Mikuláſſe Střelu: podlé kteréhožto rozkázanij to máme a ſlibugeme / cožby ſe ſtalo oprawiti: Paklibychom neoprawili/ a Panem Mikuláſſem na nás ſeznáno bylo/ tehdy ſe známe/ že gſme čeſt a wjru propadli. Toho na potwrzenj ſwé gſme Pečeti k Liſtu tomuto přitiſkli / a wedlé nás Slowutnij Panoſſe: Dluhomil z Drazowic / Janek z Hrádku, Purgkhrabě z Klenowého/ Jan Hrách z Běſtochowa, a Markwart z Lipowce. Dán a pſán na Klenowém, Léta od Narozenj Syna Božjho 1432. ten Cžtwrtek po Swatém Jakubě Apoſſtolu Božjm.

Gmenowaný Přjbik z Klenowého w Létu Božjm 1437. w Neděli po Swaté Markétě wygel z Prahy na Concilium Bazylegſké z ſtrany rozdáwánj Swátoſti Wečeře Páně pod Obogj

Dýtkám malým po Kítu/ s Poſly giným Králowſtwý Czeſkého/ kterýchž Gména gſau tato:

Petr z Wartmberka a z Zwěřetic.
Miſtr Jan z Přibrami.
Miſtr Prokop z Plzně.
Mathiaſs Lauda, a Wácſlaw Bieſka Mincmeyſtr.

Když wzniklanewole a rozepře mezy Wladiſlawem Králem Vherſkým a Czeſkým, a Filipem Knjžetem Burgundſkým/ okolo Léta 1455. z ſtrany Weywodſtwj Lucemburſkého, a Hrabſtwj Chmeyowſkého/ vſtanowil Kral Wladiſlaw Oratory/ mezy njmiž počten geſt y Přibjk z Klenowého/ kteřjžby na mjſtě Králowſkém Při takowau k koncy přiwedli/ což wſſe bude ſe mocy porozuměti z Liſtu w tato ſlowa pſaného:

Ladiſlaw z Božj miloſti/ Vherſký, Czeſký,

Dalmatſký, Charwátſký 2c. Kral 2c. Rakauſké a Lucemburſké Knjže, Margkhrabě Morawſký/ Známo činjme wſſem/ yakž pozdwjženy newoli, kteréž mezy námi a Neygaſněgſſým Knjžetem, Panem Filipem, Knjžetem Burgundſkým, Krewnýmm Přýtelem naſſým milým, z ſtrany Weywodſtwý naſſeho Chmeyowſkého, a Hrabſtwý Lucemburſkého, wzniykli/ že Raddy Naſſe, tolikéž y Knjže: Neygaſněgſſýho P. Ludwjka Falckrabi nad Regnem, Dolnjch y Hornjch Bawor Knjžete, naſſeho milého, toho podali/ kteréžto podánj od Nás y od Knýžete Burgundſkého přigato a potwrzeno geſt. My pak žádagýce podlé nadepſáného podánj konec tomu wſſemu včiniti/ a tomu chtjce/ aby byli kteřýžby plnau mocý vgiſſtěni gménem naſſým, před gmenowaným Knýžetem Ludwýkem ſe poſtawili/ od kteréhož ta práce naň wzložená Přátelſký přigatá geſt. K w tom ſe ſtuſſené wýře, ſtaloſti, Legátſtwý, rozſſaffnoſti, a ſnažné ochotnoſti Vrozených a wzneſſených Mužůw/ Přibýka z Klenowého/ Jana z Rabſſteyna/ Apollina Fictuma/ Gindřicha z Czeraw/ Jana z Lippy/ a Rzehoře z Hažmburka/ Obogých Práw Doktoruow/ a Radd Naſſých, wěrných milých, důwěřugýce/ s naſſý giſtau wůlý/ plnau mocý Králowſkau w Czechách/ a w Knýžetſtwý Lucemburſkém, ge wolýme, činýme, prohlaſſugeme, a vſtanowugeme naſſe prawé, giſté Orátory, Prokurátory, Aktory, Faktory/ a Správce těch wěcý/ Legaty obzwláſſtný/ aneb yakýmbykoli ginác gménem gmenowáni býti mohli/ dawagýc a dowolugýc gim wſſem ſpolu/ aneb wětſſýmu dýlu z nich/ plnau moc a poručený/ Při naſſe, y

gine wſſecky wěc?, yakébykoli byli, s kýmkoli, proti tomukoli, a kdekoli/
tak při Saudích, yak gínde/ před yakýmikoli Saudcy, obecně y obzwlášſt
ně, wéſti, řjditi, a ſprawowati / a zwlaſſtě w tom ſe propůgčowati, a
ſtáti před ſamým Saudcem Knjžetem Ludwjkem w Sſpeyru, neb ginde,
kdežkoli předgmenowané wěcy, kteréž ſe w těmž podánj obſahugi, ſkrz ně°
řjzeny, a k koncy přiwedený býti magi / též y s Orátory, Prokurátory
gmenowaného Knjžete Burgundtſkého ſe ſcházeti, rozmlauwati, řjdi-
ti, ſmlauwati, ſrownáwati / Gednoty, punty, Přjměři, prodlaužení, a
pokoge činiti / ſſkodu a křiwdy odpauſſtěti / na předgmenowané wſſecko,
a každé obzwláſſtně, zawřjti, a ſſoncowati/ vtwrditi, chwalitebně ſchwa
lowati / Slyby yakékoli naſſym gménem přigjmati, za ně přiřjkati /
Pokuty wſſeliyaké přiſlybowati / Prokurátory, gednoho neb wjce vſtano-
wowati, a ge propauſſtěti / naſſe Zboži, a Oſobu naſſy zawázati/ wſſeliyaké
Liſty přednáſſeti, dodáwati, a přigjmati / půſobiti / za odporowníky ſe
poſtawiti / wyměřowati / prawdu otewřjti / ſwády, hadruňky, a roze-
pře zrokowati / Terminy a odklady žádati / potahy o zhaněnj neb křiwém
obžalowánj wynáſſeti, a gim odpowidati / také na Duſſy naſſy přjſaha-
ti / přiſahy wſſeliyaké přigjmati / předkladum, potazum y Artykulum od
powidati / Swědky, otázky, nálezy, a průwody ſprawedliwé, yakékoli v-
kazowati / druhé ſtrany ſwědky, nálezy, a průwody ſprawedliwé wyhle-
dáwati, a ge vſſformowati / gich Pře vwažowati / Přjpis žádati / a
zawjrati / za ſchwaleni a weypowěd žádati / a wůbec wſſecko, což w Práw
njch wěcech zaſlužełých a w prácech ſe ſnáſſy, a w gednotě ſe ſrownáwa
činiti / dáwagjce a propugčugjce gim w předpowěděných přjčinách wſſe-
liyak dokonalau, ſwobodnau moc, ſprawowánj, a poručeni / aby wſſe-
cko činiti a řjditi mohli, cožby předpowěděným wſſem wěcem, a gedné-
každé obzwláſſtně, a w giném yakémkoli gednánj, ſlaužiti mohlo: Po-
raučegjce gim, a chtjce tomu, aby při ſwrchupſaných wſſech wěcech na
mjſtě Naſſem to činili, a Práwem odpowidali / cožbychom my, kdyby-
chom přjtomni byli, včiniti mohli. Sproſſťugeme pak ge a gich nařjze-
zeni od wſſeho zadoſti včiněnj, a připowidáme naſſym ſlowem Králow
ſkým za wděčné, za ſtwrzené, a přjgemné to wſſecko mjti, coźkoliwěk ſkr-
ze předpowěděné naſſe Orátory, Prokurátory, a neb gegich wyſtawené
v těch nadepſaných wſſech Přech, a w gedné každé činěno, a yakýmkoli
ſpůſobem zřjzeno bude. Tomu na Swědomi Pečet naſſy Králowſkau
k Liſtu tomuto rozkázali gſme přiwěſyti. Genž geſt dán w Wjdni,
prwnjho dne Měſyce Zářj. Léta 1455. Králowſtwjj naſſych, Vherſké
ho 16. a Czeſkého 2.

Měli pak Páni z Kleno-
wého ſwůg Pohřeb w Kláſſteře Klatow-
ſkém, a to w Kůru před welkými Oltářem /
což někdy ſwědčili, y Erbowé gegich nad
Hrobmi, y Liſt tento ſwědčj / kterýž dán gě
Panum z Klenowého od Kněze Jakuba
Přewora někdy w dotčeném Kláſſteře / pſa
ný w ſmyſl takowý:

My Kněz Jakub Pře-

Digitized by Google

wor Kláſſtera Klatowſkého, a w Luzenë Swatého Wawřince, a Vei-
třich Bratr náš / známo činjme tjmto Liſtem wſſem wůbec / kdož gey či-
ſti a neb čtancy ſlyſſeti bude / že geſt nám dobře pamatno y ſwědomo, že
Páni z Klenowého měli gſau Pohřeb w Kláſſteře naſſem w Kůru před
welkým Oltářem, a tu pochowánj gſau pod Sſáchownicy bjlau a mo-
drau w čerweném Poli / což Panu Přibýkowi z Klenowého chceme ſe
znáti auſtně před každým Człowěkem, kdežby gemu koliwěk toho potře-
bi bylo: Toho na ſwědomj ſwau wlaſtnj Pečeť Auřadu ſwého / kázal
gſem přitiſſknauti k tomuto Liſtu, a pro dalſſý ſwědomj / proſyli gſme cti-
hodného Kněže Jana Přewora Kláſſtera Plzenſkého, že geſt ſwého
Konwentu Pečeť k naſſy žádoſti přitiſſknauti k témuž Liſtu poručil / genž
geſt dán a pſán w Pátek po ſwátku Swaté Panny Lucye / Léta od Na-
rozenj Syna Božjho 1459.

W ſtarožitných ſpjſech Kláſſtera Slowanſké-
ho nacházym při Létu Páně 1446. paměť takowau / že gſau někdy byli
w Legacy k Králi tito: gmenowitě / Pan Gindřich z Stráže, Pan Při-
bjk Klenowſký, z Zemanůw Jan Malowec, a Mathiáš z Chlumčan.

Pana Přibjka z Klenowé-
ho připomjná Liſt Ondřege Prowincyála
Kláſſterůw w Králowſtwj Cžeſkém, Záko-
na a řádu Kazatelůw, pſaný ſlowy tako-
wýmito:

Já Bratr Ondřeg, Pro-
wincyal, a Neywyžſſý Wládař Kláſſterůw
w Králowſtwj Cžeſkém, a w Margkrab-
ſtwj Morawſkém Zákona Kazatelů / Wy-
znáwáme Liſtem tjmto obecně předewſſe-
mi, kdežkoli čten bude / že Léta od Narozenj Syna Božjho 1459. tu
Středu před Swatým Tomáſſem Apoſſtolem Božjm, powolal mne k
ſobě Vrozený Pán / Pan Přibjk z Klenowého, a tu ſe mne tázal / wěděl-
libych co o Pohřebě Předkůw geho, a neb o Korauhwi / wiſelali geſt v
nás w Kláſſteře v Swatého Klémenta: Tu gſem gemu odpowěděl / že
gſem yá neymladſſy na letech / a tak gſem k prozbě ſwrchupſaného Pa-
na Přibjka powolal neyſtarſſých dwau Bratřj, kteřjž gſau byli tu w
Kláſſteře až do wyhnánj / totiž, Kněze Jakuba Spowědlnjka Panenſké-
ho v Swaté Anny na Starém Měſtě Pražſkém, a Kněze Jana přjgmjm
Sſturma / gjchžto ſe tázal, zawazugic ge pod Kněžſtwjm, byloliby gjm
co wědomo o Pohřebu a Korauhwi Panůw Klenowſkých / tu gſau o-
badwa wyznali pod ſwau wěrau před wſſým Konwentem / že geſt pocho-
wán w Kláſſteře naſſem Pan Jan, Syn Pana Přibjka z Klenowého / a
že geſt byla od ſtarodáwna Korauhew s Sſáchownicy bjlau a modrau
w čerweném Poli, w Kůře na Rámu mezy ginými Korauhwemi / a dá-
le že od Panůw Klenowſkých máme k tomu Kláſſteru ſedm Kop wěčné-
ho platu na Woděradech Dſkami Zemſkými zapſaných. Tomu wyzná-
nj ſwrchupſaných Bratřj na ſwědomj, Pečeť Konwentnj kázal gſem

k Liſtu

Digitized by Google

Liſtu tomuto přiwěſyti. Genž geſt pſán a dán w Praze/ Léta od Na-rozenj Syna Božjho 1460. tan Cžtwrtek po Střědopoſtj.

Cžaſu toho kteréhož gſem Knihu tuto na Swětlo wydáwal/ žiwi Byli z Rodu toho podlé Tytulaře Léta 1589. wydaného Lidé wzneſſenj tito/ gako wejpiſuje: Urozený a Statečný Rytjř.

Adam Ryžmberſký z Janowic / Auředník Podkomořjho při Deſkách Zemſkých Králowſtwj Cžeſkého/ yak nahoře položeno.

Gindřich Janowſký z Janowic a na Janowicých.

Giřjk Janowſký z Janowic a na Janowicých.

Jan Starſſý z Janowic a na Nedachowicých.

Jan mladſſý z Janowic a w Janowicých.

Racek Janowſký z Janowic.

Wylim Janowſký z Janowic a na Petrowicých.

Woldřich Janowſký z Janowic a na Sauſſowě.

Přibjk z Janowic a z Klenowého na Klenowém a nowých Hradech.

Adam Klenowſký z Janowic a z Klenowého na Přeſtawlcých.

O tom Rodu mezy ginými Rody a na giných mjſtech rozličných zmjnku nalezneš.

W Slézſku takowého Erbu tolikéž

vžjwagi Páni Preſſicowé z Gaurou/ Rod welice dáwný a ſtarožitný/ z kteréhožto geden řečený Bernart, zagel na Dwůr Krále Zygmunda prwnjho / od něhož byl wyſlán do Kragin Ruſkých proti Tatarům / tčež yak ſobě ſlawně počinal, Kronyky Polſké obſſyrně wyprawugj: O čemž zmjnku činj y Cromerus in oratione funebri Sigiſmundi primi těmito ſlowy:

Atq; ut à Tartaris perpetuis hoſtibus noſtris incipiam: horum quidem nō contemnendos tres exercitus apud Sluskum, tribus prælijs, duce Conſtantino Oſtrogio, Principe omnium ſæculorum digniſsimo ad internecionem penè cecidit: deinde apud Viſniouecciam Viginti quatuor millia, cum ſe per Ruſsiam pabulabunda diffudiſſent, ſexies fuſa, leuibus & particularibus prælijs, ad extremum tota acie in abeuntes facto impetu, Nicolao Kamenicio Palatino Cracouienſi & eodem Conſtantino profligati ſunt, cùm noſtri ſex millium equitum numerum non excederent, de quibus vix centum eo prælio deſiderati ſunt: hoſtium verò multo minor pars pernici fuga euaſit. In Moldauia quoq; ante multos annos à Bogdano Palatino hujus Regis auſpicijs & armis ijdem hoſtes graui prælio victi ſunt. Nec illæ ignobiles victoriæ ſunt, quæ apud VVronouicum Ioanne Kamenicio apud Buſcum, & Stanislao Lanczkoronio Ducibus queſitæ, & quæ in Podolia Trebinij, quæq; apud Kameniciam & Vereſtatnicium pagum, & compluribus alijs in locis, Nicolai Senauij viri fortis & magnanimi, qui nunc Palatinus Belzenſis eſt, ductu, & fratrum ejus Alexandri & Protopij, ac Bernardi Preſficij Sileſij opera partæ ſunt &c. Nam leuiora cum iiſdem Tartaris apud Treboulam Podhajecam, Medibozum, & multis alijs in locis proſperè item geſta certamina, ſciens uolensq; prætereo, ne ſim longior. Tot enim fere ſunt, quot excurſiones ea gens rapaciſsima & famelica, & vel è flamma, quod dicitur, cibum petere ſolita, in ditiones hujus Regis ipſo regnante fecit: perrarò enim impunè id abſtulit &c. Lege Cromerum in Oratione funebri hujus inclyti Regis Sigiſmundi.

O čemž

Otcemž Pánu Bernartowi Pretſſicowi / při Létu Páně 1540. Kronyky Polſké w tento ſmyſl znėgj:

Léta 1540. nic ſe v nás obzwláſſtniho nedálo, tolikéž y Roku druhého / gednom že Tataři wtrhli do Rus Měſýce Března, a mnohé ſſkody okolo Winnic počinili / Bernart Pretſſic, Staroſta Barſký / paměti od nás wſſech Polákůw hodný / puſtil ſe po nich s newelkým počtem Kozákůw a Czeremiſůw / s nimiž přiſſel až pod Očakow s pláčem patřic na zagaté, že gé nemohl retowati / kteréž Pohané prodáwati počali, a do Kaffy poſýlali. Wſſak nicméně pomſtil ſe nad nimi / když Děti gegich y Ženy Mečem pohubil / a giné zahnal, kteříž vtikagjce yako Sſtěňata po Wodě tonuli, a Czeremiſowé k nim yako k Ptákům Wodnim z Lukůw střjleli: Zagal potomně množſtwj Pohanůw y Dobytka / což y druhého Roku včinil / mſtic ſe wſſeho, cožkoli Pohané Křeſtianům včinili.

Byl to Rytjř welmi ſlawný / pro gehožto hrdinſtwj Král y Země tomu ſe ſſťaſtně nachýlila / že hogně obdarowán byl. Zanechal po ſobě Syna / Jana Staroſtu Trebowelſkého od Záwacky, a Dceru / kteráž dána byla w Staw Manželſký Janowi Chodorowſkému z Chodorowa Stawu welkého a wzáctného Rodu Panů / z něhožto poſſli, vžjwagj za Erb Pſý Hlawy w Czjſſy, a na Helmě tři Rjeky / tak yakž namalowaný geſt pod Pány Slawaty w Stawu Panſkém.

Swrchu doťčenný Syn gého, Jakub Pretſſic měl Manželku wlaſtnj Seſtru Cziwolka z Zelechowa / od niž poſſli tito, Bernart Pretſſic Staroſta Trebowelſký / kterýž we wſſem ſſlapěgůw Děda ſwého náſledowal etc. Po ſmrti Manželky té, pogal ſobě druhau / totiž onoho welikého a ſlawného Weywody Ruſkého, Heytmana Korunného / Gjřjho Jazloweckýho Dceru. Pán byl ſſťeſtjtoho menſſýho nežli Otec / wſſak nicméně wždy ſe o to ſnažil, aby ſkrz hrdinſké činy z ſſlapěge Předkůw ſwých neymeň newyſtaupil. W Sléſku gſau Lidé wzáctnj z toho Rodu.

Odtud tolikéž poſſli Rodowé w Polſkých Kraginách weliczý a ſlawnj / yako:

Páni Mělinſſti.	Páni Gniázdowſſti.
Páni Droſſewſſti.	Páni Jablkowſſti.
Páni Racanowſſti.	Páni Ludziſlawſſti.
Páni Lutenſſti.	Páni Wloſtegewſſti.
Páni Karmenſſti.	Páni Rumégowſſti.
Páni Myſlečti.	Páni Zberkowſſti.

Páni Náleſſtj. Páni Delečenſſtj.
Páni Pogořelſſtj. Páni Rzegnowſſtj.
Páni Chwalkowſſtj. Páni Galeſſtj.
Páni Wſolowſſtj. Páni Třečtj.

Kteřjž wſſickni gſau w Kragi Kaliſkém a Poznánſkém Weywodſtwj/ a wſſickni počátek Kmene ſwého od gednoho Předka vkazugi.

Od téhož Počátek ſwůg magi tý, kteřjž půl Sſáchownice toliko za Erb vžiwagi.

Starožitný tento Erb gt w Králowſtwj Cžeſkém, yak ſe to y w Polſkém Králowſtwj pokazuge / do kteréhož přigew Rytjř geden z Rodu tohoto, w něm ſe welmi rozmnožil. Dlugoš Hyſtoryk Polſký o tom zmjnku činj, a wyprawuge Rod ten býti z Kmene Cžeſkého nad mjru dowtipného / kdež y připomjná gednoho z Rodu téhož, gménem Martina Syna Wyſlawowa / kterýžto Martin byl Arcybiſkupem Hnězněnſkým, konffirmowaný Léta Páně 1098. od Vrbana druhého toho gména Papeže, za Panowánj Wladiſlawa Hermana w Polſſtě. Vmřel Léta Božjho 1118. a pochowán w Koſtele Hnězněnſkém. O něm in Cathalogo Archiepiſcoporum Gnieznienſium napſal Poeta Ianitius tyto Werſſe:

Pomeranorum niſi ſe ſubduceret iræ
Hic, caderet ſæva captus ab hoſte manu
Pœna malos diuina viros tamen inde ſecuta eſt,
Fortia pro juſtis nam gerit arma Deus.

Otec gmenowaného Martina Arcybiſkupa Hnězněnſkého, dal mnoho zbožj do Kláſſtera Swatého Křjže/ čjmž ſobě y pamět zeſtal neſmrtedlnau, y k ſpaſenj Duſſy ſwé dopomohl: O čemž předpowěděný Hyſtoryk Dlugoš.

Nacházegi ſe w Cžeſkém Králowſtwj Páni Dohálſſtj/ kteřj, téhož Erbu vžjwagi a ſlugi Bořkowé z Dohálic/ z nichžto o gednom pamatka geſt, totiž o Panu Janowi Bořkowi Dohálſkém z Dohálic / genž byl Rottmiſtrem pod Praporcem Vrozeného. a Statečného Rytjře P. Laubſkého s giſtým počtě Lidu z Cžech do Králowſtwj Vherſkého wyprawěného / kdežto on bogugic hrdinſký s Turky / w

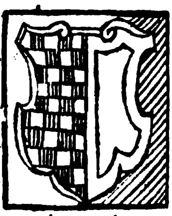
Vhřjch Léta Páně Tiſycyho, Pětiſtého, Dewadeſatého ſſeſtého o pod Erbi zahynul. W tomto Erbu děli ſe Poláčy od Cžechuw toliko barwami/ neb oni neſau Sſáchowmicy Cžerwenau a bjlau w půl modrém Poli / a Cžechowé magi Sſáchownicy černau a žlutau w Poli neb Sſtijtu žlutém.

O Hágka w Liſtu čtyrytſtým Cžtwrtým / zmjnka geſt o Předku Rodu tohoto, totiž o Panu Diwiſſowi takowá:

Na den Swatého Kříže / Pražané, Táboři a Syrotcy / oblehli Měſto Kotin, a dobýwali gey vkrutně Děli y Sſturmeni / ale Diwiš Bořek kterýž na nim byl, ſtatečně ſe bránil ꝛc. yakž doloženo bude pod Měſtě Prahau. A to ſe dálo Léta Páně Tiſycyho, Cžtyryſtého, Dwadcátého Pátého.

Za čaſu práce mé s Knihau tauto žiw byl z Rodu tohoto wzáctného w Králowſtwij Cžeſkém Vrozený Pan Zdeněk Bořek Doháſký / kterýž ſe pſal z Dohálic na Lippě a na Mokrowauſych, a vžíwal Erbu takowého.

Polſké Kronyky a Katalogowé Biſkupuw připominagi Wyſlymira Biſkupa Krakowſkého Erbu tohoto /

a to w Létu Páně Tiſycym, Dwauſtým, Třidcátym prwnjm, kterýž ſe pſal z Koſtelce genž geſt w Krakowſkém Weywodſtwj: Ten mnoho dobrého Koſtelu Krakowſkému včinil / Koſtel we Wſy ſwé dal wyſtawěti ku památce Swatého Wogtěcha / a přikaupiw Bratrů ſwým Zbožij mnohá, Léta, když ſe pſalo od Narozenij Syna Božjho, Tiſycyho, Dwauſtyho Cžtyrydcátého druhého proſtředkem Smrti z Swěta wykročil.

Téhož Erbu byl Wyſlaw

Biſkup Kugawſký, žiw gſa okolo Léta Páně Tiſycyho, Dwauſtého Oſmdeſátého druhého / od kterýchžto Biſkupuw Bratřij a Streycuw poſſli Rodowé w Polſſtě wzácnj / yako:

Páni Zábawſſti /

Páni Wlodkowé. Z kterých geden, gménem Samuel, zamordowán w Gliwicých / Mládenec dlauhého wěku hodný. Ten na ſwůg wlaſtnj Náklad několik Let proti Turku w Králowſtwij Vherſkém potřebowati ſe dal: Splozen gſa od Kateřiny Stadnické ze Zmigroda.

Páni Wechadlowſſti. Páni Drochanſſti. A ti Zbožij ſwá magi w Krakowſkém a w Sendomirſkém Kragi.

Páni tolikéž Dambrowſſti w Lečické Weywodſtwij.

Páni

pánu Kočiowſſti w Welký Polſſcé.

A Páni Piaſečti na Podolu v Kamĕnce / z nichžto gednoho Turcy lſtnĕ zagali ſkrz zradu Walachůw, při Knjžeti Wiſſnĕweckým, a geho zakéžto neywĕtnĕgſſy Raddu ſpolu y s Pánem vkrutnĕ vſmrtili, ſpůſobem takowým: Wytáhli neyprwe obadwa na wyſokau Wĕžku, a w dole pod nj včinili yako Sſybenicy, na niž dlauhé Železné Háky byli / a potom přl obadwa rychle dolů z Wĕžky dotčené ſwrhli. Piaſečky nadeſſaný lecic dolů, vwázl na Háku za Nohu, doſti ſſťaſtnĕ / neb když geg Krew zalila, vmřel téhož dne. Pán pak geho, Knjže Wiſſnĕwecké, vwázl za Žebro pod Prſy, a obrátil ſe Nohami dolů, a žiw byl na Háku do třetiho dne. W takowém vtrpenj trwagjce / pro boleſt welikau zlořečil Machometowi / a Tatar geden rozhnĕwaw ſe, natáhl Luk, a geg w Srdce proſtřelil / a tak žiwot ſkonal.

O Rodich těchto yak ſe dalece wztahugi, a w mnohých Kraginách rozſſýřenj gſau, o tom z rozličných Kronyk ſſýřegi ſe wyrozuměti může.

Koſořſſtů w Králowſtwj

Cžeſkém Rod ſtarodáwny / vžjwagi za Erb Sſáchownice takowým ſpůſobem yakž widiš.

Wſſickni těch Sſáchownic vžjwagjcy, yak ſe koli malugi, od gednoho někdy Předka pOſſli, a magi na Helmu Maurenjnku ana zawázané má Čelo až nad Oči / ti kteřjž wlaſtnĕ od Holuba Slowáka počátek wzali, giní Helmy w Turnagich ſobĕ zmĕnili, aby geden od druheho rozeznán byl, když Bog wedlineb Turnag držali / yakž ſe o tom zmjnka včinila pod Erbem Pannůw z Wartenbergka a Pannůw Zeydliczůw z Sſenffeldu. A o těch Rodech na miſſtech rozličných obſſýrnau zmjnku nalezneš.

Po Neywyžſſym Panu Piſaři Králowſtwj Cžeſkého ſedĕl na témž Saudu

Zemſkém Vrozený a Statečný Rytjř Pan Humprecht Cžernjn z Chudĕnic a na Chudĕnicých Geho Milcſti Cýſařſké 2c. Radda / Podkomořj Králowſtwj Cžeſkého / Eques auratus, a Heytman Hradu Pražſkého: O gehožto Rodu tato řeč ſe začne.

O Rodu a Erbu Starodáwnem Pánuw Czernjnuw z Chudénic.

Kapitola Sſeſtá.

GEſt Rod tento w Králowſtwij Czeſkém welmi ſtarodáwný / yakž to Liſtowé ſtaři a pamě[t]i giné rozličné o něm oznamugi. Tak o tom Potomkowé mluwij, a tomu chtěgi / žeby počátek mjti měli od Gindřicha Syna Wladiſlawowa, zárowen s Theobaldicy / kteřijžto obadwa byli wlaſtnj Synowé weyš gmenowaného Wladiſlawa Knjžete Czeſkého, a Syna Wratiſlawa Krále Czeſkého neyprwněgſſyho / kterýž panowal okolo Léta Páně 1086.

Knjže Wladiſlaw Syn geho panowal w Létu Páně 1209. a potomně o Potomcých toho Wladiſlawa zmjnku čini Hyſtoryk, obzwláſſtně o Wladiſlawowi, genž byl potom Králem, Léta Páně 1259. a v Medyolánu zmužile ſobě a ſtatečně počinal, y ginde s welikau ſláwau Národu Czeſkého. A na hoře gmenowani Páni Czernjnowé předcházegi weywodem ſwými ty wſſecky, Krále a Knjžata, ukazugice to giſtým Liſtem a ſwědomjm Předka ſwého Mikulaſſe z Chuděnic / genž byl žiw okolo Léta Páně 1059. kteréhožto Liſtu pro lepſſy ſwědomj, zdálo mi ſe Kopigi ſlowo od ſlowa do Kněh těchto položiti / a toho Liſtu ſmyſl geſt takowý:

Ja Mikulaš z Chudenic/ známo činim Liſtem tímto před kazdým Czlowěkem, kdož gey wzřij, a neb čtaucy ſlyſſeti bude / že gſem dlužen byl Sſedeſáte kop Groſſu Vrozeným Panoſſeni, Janowi ſtarſſymu, a Janowi mladſſymu, Bratřým z Zlowic/ w kterýchžto Penězych poſtaupil gſem platu we Wſy Czernjně gmenowaným Bratrum k gich Ruce w témž práwě yakož gſem ſám w drženi byl/ a co geſt nad tu gmenowanau ſummu odemne wjce gim platu w té Wſy poſtaupeno, to gſau mi zaplatili nadepſani Bratřj ſpolečně hotowými Penězy/ a to gſem k ſwé cti a wjře, že geſt to tak, napſal / a k tomu bych to auřně, kdyby toho potřeba byla, ſeznati chtěl. Dán pod mau wlaſtnj Pečeti přitiſſtěnau w Pátek den Swatého Mathauſſe Ewangeliſty/ Léta Božjho Tiſýcyho L. viij.

A tak ten Liſt patrně to vkazuge, že to Rod geſt welmi dáwný / a před gmenowanými Králi a Knjžaty giž wzneſſeni Lidé byli, a z Chudenjc ſe pſali / gichžto ſtarožitnoſt nemohl gſem od dáwněgſſyho Léta wyhledati.

Léta Páně 1194. když Přemyſl Král Cżeſký darowal Wes Kláſſteru Břewnowſkému, řečenau Czilichy/ byli při tom tito Swědkowé: Grabiſſa Comes, Przibislaus Koſſka, Slauek Comes, Ratibor Comes, Lukubor Comes, Mutina Comes, Bohuſſe Comes, Brzetislaus Comes, Cziernin Comes, & alij quâm plures.

W druhém Liſtu téhož také Kláſſtera gmenuge téhož Czernjna Komornjkem Králowſtwj Cżeſkého, mezy ginými Pány / kteřjž byli při potwrzowánj Práw a wolnoſti gmenowaného Kláſſtera Břewnowſkého, a s njm Mathæus Caſtellanus Pragenſis, Budiwuy Iudex, Smil Caſtellanus de Kladsko, Hermanus Caſtellanus Zatcenſis, Bohuslaus filius Odoleni, Iaroſs, Zbislaus, Milgoſt, Martinus Pincerna filius Geſskonis, Slauek magnus, Paulus Subpincerna, Boguſska Kowansky, Nurberk Sukslaus &c.

Za panowánj téhož Krále Přemyſſa / když Kláſſteru Kladrubſkému a Měſtečku Kladrubum Swobody dáwal / a ten tęy Czernjnž mezy ginými Swědky, kteřj přitom byli, připomjná/ a ten Liſt tak pſaný geſt;

In nomine ſanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Przemysl Rex Boëmorum, dum gubernacula Boëmici Principatus â Domino, per quem omnis poteſtas in cœlo & in terra eſt conſecutus: cum & gloria & honore, diuitijs quocȝ omnes qui ante me illic regnauerunt præcederem, utilitatibus Eccle-

ſiarū

..arum pro viribus proſpicere decreui, ſtudens diuinitati, tali placere obſequio. Nouerit itaq; omnis tam futurorum quàm præſentium ætas, me Beatiſsimæ Mariæ Cladrubenſi cænobio, & n oppido ejuſdem nominis, Tabernas, Fabros, Piſtores, cæteroſq; Mæchanicos cujuscunq; artis, & forum commune liberum ab omni teloneo, & hoc cum conſenſu Vladislai fratris mei, & conſilio Boëmorum donaſſe, & ex priuilegio Vladislai Ducis Boëmorum filij Vratislai primi Regis fundatoris ejuſdem cænobij confirmaſſe. Sed quia, quicquid apud homines fit, cita obliuione prætteritur, idcirco præſentem cartam noſtri impreſsione ſigilli innouatã, roboratã cum teſtibus in memoriã hujus facti conſcriptã per manus Chriſtani Cancellarij noſtri eidem loco contradidi. Quicunq; verò hanc donationẽ in perpetuum violare præſumpſerit, deleatur nomen ejus de libris viuentium, & cum Daton & Abyron deſcendat in infernum. Teſtes autem hujus facti Chriſtanus Cancellarius, Smil Camerarius Cziernin cum fratribus ſuis Brzetislao & Derslao, Suleslaus Georgius, Beneda, Stibor Conradus, Hronot, Adalbertus & fratres ejus, Sulislaus & Vbislaus de Suleslaw.

Léta Páně 1409. w Knihách Koſtela Pražſkého nacházegi ſe pamětí o Pánich z Chuděnic / které připomíná hognā dobrotiwoſt gich k Koſtelu in Wzdiā / k kterému Urozený Pan Bohuſlaw z Chuděnic a na Chuděnicých, Plebanowi Petrowi we Wſdicu gménem Bratrů ſwých Walkamira, Wenceſlawa, Jana a Slawimjra obyčegem prodagným na Půldwořiſſti w Chuděnicých / dal, darowal plat giſtý ročný a wěčný půl kopy Groſſů.

Wylím Czernjn z Chuděnic s mnohými ginými Stawu Rytjřſkýho byl wyſazen k přehledowání Deſk Zemſkých: to ſe ſpatřuge w některých pamětech, a to yak dáwno bylo / žádné o tom zmjnky není.

Léta Páně 1412. Já Czernn / Koſtelu S°. Girj w Litoměřicých darowal platu gednu Kopu a třidceti Groſſů na Zboži ſwém w Sobyčině / yak to in libris Erectionum ſe nacházy, ut ſupra.

Léta Páně 1525. na den Swaté Lucyge narodil ſe Pan Humprecht Cżernjn z Chuděnic. wegž gmenowaný / a vmřel w Létu 1601.

Wedle Tytuláře w Létu Božjm 1589. žiwi byli Páni Czernjnowé z Chuděnic tito:

Diwiš Czernjn z Chuděnic na Medrahowicých.

Drſlaw Czernjn z Chuděnic a na Augezdě pod Woſtreym / který giž vmřel, a Nápadníkem ſtatku byl Giři Theobald z Chuděnic.

Jan Starſſy Cžernjn z Chudénic/na Augezdě pod Woſtrezym a Sſte
nowicych.
Jakub Cžernjn z Chudénic na Liſſtianech a Wlachowě.
Jan Cžernjn mladſſy z Cuděnic a na Swatém Poli.
Karel Cžernjn z Chuděnic a na Wlachowě a Březy.
Martin Cžernjn z Chuděnic ná Slatinny.
Wáclaw Cžernjn z Chuděnic a na Přiwěticych
Wylim Cžernjn z Chuděnic a na Mělnicých.

Na témž Saudu ſeděl po Panu Podkomořjm Urozený a Statečný Rytjř/ P. Wáclaw Ples Heřmanſký z Slaupna, a ná Stolanech/ G. M. C. Radda, a Purgkhrabě Karlſſteynſký: O gehožto Roda nynj zmjnka ſe včini.

O Erbu a Rodu těch wſſech kteřijž za znamenj Rytjřſké Plechownic vžjwagi, a pſſly ſe z Slaupna.

Kapitola Sedmá.

Cžtyři Rodowé w Králowſtwij Czeſkém za znamenj Rytjřſké Plechownic vžjwagi / a wſſickni tolikéž pſſly ſe z Slaupna / totiž, Páni Pleſowé Heřmanſſti z Pleſa z Slaupna / Páni Sádowſſti tolikéž z Slaupna / Páni Kordulowé, kteřjž trochu rozdjlnýho Erbu vžjwagj / a wſſak také z Slaupna ſe pſſly / a Páni Herynkowé, kteřjž při Plechownicy Herynky magi. Gedenkaždý z těch přednj mjſto mjti chce / a gedenkaždý o Erbu tom wyprawuge wěcy ſlawné: Já což gſem kolíwěk w pamětech Liſtownjch hodnowěrných, též y w pamětech hrobownjch ſpatřiti mohl / Erbu tomuto toho doložiti prawdiwě nepominu.

Neyprwe co ſe tkne Panů Pleſkých, pamatku pozuſtawenau magi w Heřmanicých, v Měſta Jaroměře / kdež ſe nacházegi Kamenj hrobowni, na njchžto Erb gegich wytesány geſt / totiž gedna Plechownice w Sſtjtu / dwě nad Helmem, a mezy njmi ſedm Per na ſpůſob Ocaſu Ptačjho. Na prwnim pak Kamenu genž geſt w Kůru před welkým Oltářem / čte ſe Text takowý:

Léta Páně 1327. w Autery po Božjm Wſtaupenj, ſkonal w Pánu Bohu Sſlechetný Wládyka, Gindřich Ples z Slaupna / mil: Sluha Welkomocného Cyſaře / a tuto pochowán. Proſte za Duſſy ge°.

Na druhém Kamenu w témž Koſtele, na kterémž Erb na podobný prwnjmu geſt / pro ſeſſloſt geho Text ſe čjſti nemuže.

Na třetim Kamenu, kterýž geſt w Synj téhož Koſtela s týmž Erbem, Text znj takto: Léta Páně 1435. w Středu po S. Wawřincy / vmřel Vrozený Pan Wěnek Ples z Slaupna a na Heřmanicých, a tuto pochowán / proſte za Duſſy geho.

Mezy Liſtmi Panů Rhodowſkých z Huſtiřan, w gedné pamětí nacházym některé Pány Rodu tohoto / kteřjž ſe gména takto doloženi gſau: Paſſko z Heřmanic a z Tancbergku, Hynek z Heřmanic, Geſſek z Lochnic a z Ples, při njch Bawor z Neſnázowa Rhodowſký / a ti prodali Lauky pod Pleſem ležjcy Jakubowi Proboſſtowi, a Konwentu Kláſſtera Jaroměřſkého / řádu Swatého Augustýna, za Oſmdeſáte Kop groſſů Pražſkých. Z kterýchžto Peněz gmenowaného Proboſſta kwitowali. Při tom Liſtu widěl gſem přiwiſſené Pečetě gegich s Plechownicemi. Stalo ſe w Jaroměři Léta 1415. tu Středu po Neděli Iudica.

K druhému Liſtu, w kterémž ſe obſahuge prodáwani Luk pod Pircem témuž Proboſſtowi Jaroměřſkému za pět a padeſáte Kop groſſů Pražſkých přitiſſkli Pečetě ſwé Paſſko z Heřmanic a z Tancbergku / Waſſek z Weſelic / Jan Diter z Weſelic / Gjřjk z Kredýs / Hynek a Geſſek z Ples a Bawor z Neſnázowa. Pſáno Německý na Pargameně: Dátum Léta 1416. w Jaroměři den Powyſſenj S°. Křjže.

Knihy Kapitoli Pražſké, kteréž ſlowau libri Erectionum, wyprawugi o Panu Wjtkowi z Slaupna a na Heřmanicých / že geſt při Létu Páně 1439. dal Padeſáte Hřjwen k Zádušſy do Koſtela

Heřman

Heřmanſkého na Annywerſař a Mſſe / kteréž ſe každého Roku za Duſſy Bratra geho w Koſtele dotčeném ſlaužiti měli w tu Středu po Swatým Wawřincem.

Léta Páně 1361. byl Děkanem na Hradě Pražſkém Wáclaw Ples z Slaupna / kterémužto Cýſař Karel toho gména Cžtwrtý, miloſtiwě dáti ráčil Proboſſtſtwj Kapli Wſſech Swatých na Hradě Pražſkém / a k tomu na pomoc lepſſýho wychowánj Deſet Kop groſſů platu ročnjho z Mjnce Králowſký z Hor Gutten témuž Wáclawowi, y budaucym Náměſtkům geho wydáwati poručil. Což wſſe obſſýrněgi poznamenáno geſt w Mageſtátu gmenowaného Cýſaře Karla.

Nacházy ſe tolikéž Mageſtát Wáclawa Krále kterýž dán byl Janowi Pleſowi z Slaupna na Summu 400. Hřjwen / kteréhožto Mageſtátu Datum geſt w Létu Božým 1379.

O témž Panu Janowi Pleſowi z Slaupna a na Heřmanicých pozůſtáwená geſt pamětka / že geſt někdy darowal plat k Kláſſteru Chotěſſowſkýmu; Jakož Předkowé Rodu tohoto obzwláſſtnj w těchwálu magj / že gſau platy rozličné k Koſtelum mnohým, yako k Koſtelu S. Jakuba, k Kláſſteru Jaromiřſkému, a k giným ſſtědře ſnařizowali. Mnohé giné paměti o Rodu tomto Panuw Pleſuw z Slaupna pod giným rozličnými Rody doložené ſpatřjš.

W pamětech Kláſſtera Wylimowſkého nacházym zmjnku o Předku gednom Rodu tohoto včiněnau těmito ſlowy: Anno 1398. Nos Nicolaus Abbas, totuſq; Conuentus Monaſterij in Vilimow Ordinis S. Benedicti, Timſiko cum filio dicti de Herzmanicz parte ex altera &c. concedimus jus Henrikoni de Lacembok Hovorkoni Burgrauio pro tunc in Zleb tanquam arbitris & arbitratoribus, amicabilibus, compoſitoribus &c.

Páni Sádowſſtj prawj také Pleſowě z Pleſa z Slaupna.

Páni

Páni Kordulowé vžiwagi za Erb toliko dwú Plechownic, gedné na Sſtjtu, a druhé na Helmu / kteřjž ſe tolikéž w rozličných pamětech připominagi.

W Létu Páně 1400. nachá zym Pana Petra Korduli z Slaupna w pamětech Koſtela Pražſkého Swatého Wjta na Zámku Pražſkém / kterýž před Králem Wácſlawem kwitowal Panny Kláſſtera Swatého Gjřj.

Léta Páně 1410. Pan Ja Kordule k Koſtelu w Mizyleʒi, darowal půl Lánu Roli / o čemž památka poznamenána w týchž Knihách zný takto:

Pro Eccleſia in Miſilesie, donatio medij Lanei agrorum &c. conſtitutus perſonaliter, famoſus Vir Ioannes dictus Kordule de Slupna & in Mizileſia &c. dedit, donavit.

W Koſtele w Gilančicych kdež ſwůg Pohřeb magi / ſpatřuge ſe mnoho Kamenu Hrobowných / ale na některých z ných nemuže ſe Text pro ſeſſloſt čjſti, gednom od Léta Páně 1529.

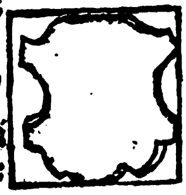
Pani Magdaléna Kordulowá ꝛc. a na Wřeſcowě.

W Magestátu gednom Zygkmunda Krále Polſkého / doložen geſt Pan Burkard Kordule z Slaupna / gehožto ſlužebnika totiž Mikuláſſe Brunowſkýho z Tyſſk Poláka z Weywodſtwj Plockého, nařkl něyaký Donát / žeby neměl býti Stawu Rytjřſkého / kterýžto ſlužebnik wywedl ſe z nářku toho před Králem, a vkázal ſwé čtyry Sſtjty od Auředniků Zemſkých z Weywodſtwj Plockého pod Pečetmi gich / totiž Sſtiaſtné Sokolowſkého, Kaſſtellana Dobřinſkého, a Staroſty Plockýho, Jana Koběnickýho Sudjho Plockýho / před kterými včinili přjſahu Přjbuzni geho / a Přátele též včinili Přiſahu / že z Rodu gich byl / a že Erb po Otcy má kterýž ſlowé Třaſky / po Mateři Dolega / po Bábě Prawdič, a po Prababě Rotič. Stalo ſe w Létu Páně 1531.

Pan Wácſlaw Kordule z Slaupna vmřel Léta Páně 1559. w Pondělj den Proměněnj Kryſta Pána na Hoře Tabor / kte-

vor, kteréhož byla Manželka Pani Eliſſka z Drozdowic, a ty měla za Erb dwě Střeli / kteráž prwe než Manžel gegi vmřela w Létu 1553. pſal ſe z Slaupna a na Zjželowcy.

Vmřel Léta Páně Tiſycyho, Pětiſtého, Sedmdeſátého prwniho / Pan Burkhard ſtarſſy z Slaupna a pochowán w Gilančicych / Manželku měl Pani Annu z Budowa, kteráž vmřela w Létu Páně 1569. zanechawſſe Potomky.

Pani Herynkowé téhož Erbu y Tytule s Pány weyš gmenowanými vžjwagi.

W Brně w Klá ſſtefe S. Dominyka / o gednom Předku gich památka gt tato:

Obijt Dominus Venceslaus de Slaupna alias de Kobilnik, orate pro eo. Anno 1422. Přitom gſau dwě Plechownice na Tabuli namalowané w polich modrých, bjlá nižegi zlatá wegſſe / w Polich čerwených Herynky.

Wedle Pana Purgkrabij Karlſſteynſkého, mjſto měl na témž Saudu Zemſkém

Pan Purgkrabě Krage Hradeckého / kterýmž byl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Wřeſowec z Wřeſowic a na Podeticych G. M. C. Radda / a Neywyšſſy Jagrmeyſtr Kralowſtwj Cžeſkého: O gehožto Rodu tuto ſe zmjnka včinj.

O Rodu a Erbu Starodáwnem Pánuw Wřeſowcuw.

Kapitola Oſmá.

Starožitný Erb tento od Předkuw do těchto Kragin hned s Knjžaty Slowanſkými přineſſen / kterézto Knjžata yakž gedenkaždý porozuměti může, s Lidem nechatrným / ale w hrdinſkých činech práwě ſkuſſenými Zemi tuto opanowali: Což patrné geſt y z toho / poněwadž opuſtiwſſe dědictwj ſwá, giného oſazenj wyhledáwati vmjnili / čehož y mocy hrdinſkau w Kragi neznámem dokázali / ano y to zmužiloſti ſwú ſpůſobili / že netoliko gjm w ničemž okolnj Národowé / yako Mjšňané, Bawoři, Saſowé ублižowati neſměli / ale y Meze ſwé wlaſtnj týmž poſtupowatj muſeli. Těchto Panuw Wřeſowcuw ſſlapěge Zámku gegich Otcowſkého w Charwátich v Petkjna až po dnes pozuſtáwagi, a na Bráně Zámecké znamenj gegich Rytjřſké za dlauhý čas ſpatřeno býwalo, totiž půl Měſyce / kteréhož oni žlutého w Poli modrém vžjwali / yakéhož y nyni Potomkowé p,iwagi. Bylo tehdáž několik Bratruw při Knjžatech oných / kteřjž s njmi z Charwátſké Země wygeli / při Czechowi prwnjm Knjžeti Czeſkém zuſtal z nich geden, nazwaný po Otcy Wřeſowec / kteréhožto on gména nezměnil / nýbrž oſazugic ſe, Statek ſwůg ze gména ſwého nazwal Wřeſowicemi.

Ten genž ſe byl s Lechem do Polſky obrátil, že geſt byl wzroſtu křiwého a nerowného Sſelihau gey, y Potomky geho gménowali. Tj neyprwe pro hrdinſké ſkutky měli za Erb Měſyc / a potom Meč mezy dwěma Měſycy na gehožto mjſtě / když rozmnožená yaſnoſt wjry ſwaté, Křjže vžjwali na znamenj wjry ſwé / a mocy geho kterážto ſkrz Anděla Páně předpowěděna byla Konſtantynowi / když totižto oné hlas Andělſký vſlyſſel: In hoc ſignovinces.

Kteřj ſe w Slezſku oſadili, toliko ſamého půl Měſyce za Erb vžjwali / tak yak y ti genž w Czechách zuſtali. Od třetj° pak Bratra poſſli tj / gesſto w Sſtjtu ſwém při Měſycy hwězdy magi / gichžto množſtwj geſt w Polſſtě, w Slézſku, w Němcých, y w giných rozličných Králowſtwjch, yakž njže o tom doloženo bude. Z toho může ſe tolikéž porozuměti neſſetrnoſt těch kteřj nepatřic na Wrſſowce, ani na Hrabata z Libice, z Mělnjka, z Byliny, ani na giné Stawy od Prem ſla teprw Staw Panſký y Rytjřſký wyzdwižené býti prawj / čehož gſem y pod Rodem Wrſſowcuw dotekl. Geſſto krom giných důwoduw, že ſobě Libuſſe z wůle Bohuw z proſtého Kmene Manžela w ;wolila, tjm ſamým patrné geſt, že giž w Czechách ti Stawowé byli: Procež ſamé, yakau ona od Rytjřſtwa a Hrabat neláſku poznala / yak proti Potomkum gegi Wrſſowcy tegně y zgewně powſtáwali, obſſýrně o tom Kronyky wyprawugi. Ginače včinili Seſtry

gegi /

gegi / kterež ſobě Muže pogali z Roduw wzáctných a ne tak ſproſtého Kmene/ yako Kaſſa pogala Biwoge, a Tetka Syna Koſſalowa Hrabě z Bjliny.

Nepodobná tehdy wěc k wjře / žeby Přemyſl teprwa Stawy w Czechách nařjditi měl. Byli giž tu Rodowé wzáctnj / z njchžto že Libuſſe ſobě Manžela, a Czechum Pána newywolila, dálo ſe to wůli Bohuw, gjmžto ona ſlaužila a Raddy gegich poſlechla: Tak y Polácy pro Zázrak, genž byl včiněn při wolenj Knjžete w Kruſwicy/ ač bylo giných Mužuw znamenitých doſti, a Rodem ſlawných/ nic méně, wolili za Knjže Piaſta ginák Paſſka, rowně yako Czechowé z ſtrany Libuſſyný wolili Přemyſla. Ale doſti o tom mluweno pod Erbem Wrſſowcuw.

Nyni zas ſe obraťme k těm wſſem, kteřjž s njmi od gednoho Předka poſſli/ a giná a giná znamenj Rytjřſká rozličné vžiwagi/ yakž ſe na tomto Stromu ſpatřuge: Kterýchžto Roduw znamenitých obzwláſſtně w ſtraně Weychodnj y w Polednj mnoho ſe nacházy: Wſſak Páni Wřeſowcowé, a Páni Sſelihowé w Slezſku gſau neypředněgſſy, a yako Fundament a Kořen Stromu tohoto.

Mezy pamětmi Klaſſtera Wylimowſkého widěl gſem Liſt pſaný Léta 1300. w němžto zmjnka geſt o Panu Baworowi z Wřeſowic a na Cytolibě / a ſmyſl geho geſt takowý:

My Jan / Gindřich / a Cjenek Bratřj z Roſſtok a z Klinſſtegna: Jakož Vrozený Pan Gindřich z Roſſtok a z Klinſſtegna, Otec náš, dobré paměti, držal Dwůr w Libočj, ten ſewſſým přjſluſſenſtwjm k nimu od ſtarodáwna náležegjcým daligſme, a mocý Liſtu tohoto dáwame Slowutnému Janowi z Libočė tento Liſt magjcymu / při čemž byli, Pan Bawor z Wřeſowic a w Cytolibi, a Pan Wylim z Kráſného Dworu.

W Létu Páně 1426. Pražané a Syrotcy dobýwali Měſto Auſtj ſylně / a Měſſtiané ſylně gim odporowali / kterýmžto na pomoc, mage litoſt nad njmi, přigelo Margt hrabě Miſſenſké, s Wogſkem Němcůw nemalým / ale Czechowé porazyli wſſecky téměř na hlawu / a dobywſſe Auſtj, kteréž potomně Jakaubek Bjlenſký z Wřeſowic oſadil / Pražané owſſem nawrátili ſe s radoſtj do Prahy, a Syrotcy k Bočkowi Hynkowi k Poděbradum: O čemž obſſýrněgi w poſlednjm djlu při ſpiſowánj Měſta Prahy.

O témž Jakaubkowi při Létu 1438. v Hágka ſpatřugi ſe tyto ſlowa: Při Slawnoſti Swatého Wáclawa / Král Albrecht rozžehnáwage ſe s Knjžetem Miſſenſkým / z té ſlužby, že na pomoc přiſpěl, činil gemu weliké děkowánj / a powolaw Jakaubka Bjlinſkého z Wřeſowic, žádal ho / aby pogma Lid ſwůg od Bjliny, Knjže wyprowodil až přes Hory Miſſenſké / což on na poručenj Králowſké včinil. W tom ſe brali ſe na oný Němce pozuſtalé, Holický mladý z Sſternbergka / Petr Zwěřetický z Wartmbergka / Wáclaw Czarda / Abſolon Swogſſe, a wedle nich Ziatečtj / Lawnſſtj a Klatowſſtj / magic Polákůdo tři Set / a táhnance od Laun, tázagjcým / odpowjdali na poſměch / že táhnau na kuſý Koně / a konečně aumyſl gegich byl Němce oný zahladiti. To Wogſko Czeſké ſpatřiw Jakaubek / poručil ſe lidu Knjžecymu y ſwému zaſtawiti / a wgel do něho s pěti gjzdnými, žádage wſſech Přátelſký, aby Němcůw při pokogi zanechali / poněwadž poručenj Králowſké geſt, ge z Země pokogně wyprowoditi. Odpowjdali na to někteřj / že ſe giž na tom ſneſli, aby na těch kuſých Koněch gezdili / A někteřj gemu těžce domlauwali / že tak Němce chrániti mjnj: Gjmžto odpowěděw Jakaubek / že ginác nelze včiniti, než při njch wedle poručenj Králowſkého ſtáti. Zabodl Koně ſwého, a rychle počal Lid k bogi ſſykowati / neb Czechowé s ſſykowánjm welmi poſpjchali. A potkali ſe hauffowé v Wſy řečené Želenice, mezy Moſtem a Bjlinau / a tu poraženo geſt od Wřeſowce Wogſko wſſecko na Hlawu: Sſeſt Set Czechůw na Place zuſtalo / Pět Set gjch do Němec zawedeno / Holický z Sſternbergka zagat ſpolu y s Panem Swoyſſem / a ſám Jakaubek čtyrmecytma Wězňůw zagal, y Krále tjm potěſſyl / kterýž ſe z takowé Nowiny radowal.

Dočenj

Dotčený Jakaubek s ginými Pany Czeſký-mi wygel k Frydrychowi Králi Kžijmſkému / gednagic / aby Dědic Cžechuw w Cžechách chowán byl / o čemž Hágek w Létu 1442. w Liſtu pak 417. takto mluwij:

Meynhard z Hradce, Sokol, a Jakaubek Bilinſký s několika Konſſeli Pražſkými wygeli z Prahy k Frydrychowi Kžijmſkému Králi do Wijdně / a tu gednali, aby Pán gich a Dědic mladičký chowán byl w Králowſtwij Cžeſkém / k čemuž Frydrych nepowolil pro rozličné přjčiny.

Mezy tím když Jakaubek w Rakauſych byl / Žiatečti z národu Kněžj ſwých, neſlychanau prwe wymyſlili ſobě Sektu / proti kteréž když Počený Muž Kněz Mikuláš, gſa Farářem w Rautku, včinil Kázanj z Pjſem Swatých / hned ſe Žiatečti ſebrali walně / a dobywſſe Rautku Wogenſký, wſſecka Stawenj rozbořili. Nawracugjc ſe do Cžech Jakaubek Bilinſký z Wřeſowic / poſlal k njm s otázkau: Proč gſau to oni ſměli gemu bez opowědi včiniti? Na čež odpowěděli takto: Nechtěli, prey, Rautečti tak yak my wěřiti.

Při Létu druhém to geſt 1443. gmenowaný Hyſtoryk připomíná téhož Pana Wřeſowce w Liſtu 418. těmito ſlowy:

Opět Sněm položen w Praze na den Třj Králuw / na němž gednáno, aby geden druhé neſſkodil / aby laupežnicy wyhubenj byli, a přitom aby znowu poſláno bylo k Králi Kžijmſkému s otázkau: Chceli wſſy Zemi Cžeſké wydati Dědice / čili nechce? A zuſtáwo na tom: Geſtližeby nechtěl / aby ſe Králem opatřili bez odtahuw. Pročež poručeno Poſlum / aby Frydrychowi mluwili přjſně / kdežby koli naň přitreffili, a konečnau od něho wzali odpowěd. K tomu pak byli wyřčeni / Ptáček z Pirknſſteyna / Giřík z Nayſſemburgku, z Panuw: Jakaubek z Wřeſowic, a Bohuſlaw Koſtka z Poſtupic z Rytjřſtwa: a geden z každého Měſta Pražſkého / kterýmžto dáno na ceſtu z Prahy Padeſáte Kop / a oſtatek z giných Kraguw. Těchto Poſluw Cýſař Frydrych wyſlyſſew přjkré mluwenj / dáwal gim odpowědi lahodné / dokládagic: Že to wſſe rád včiniti chce, a gim Ladiſlawa Syna Albrechta Vherſkého a Cžeſkého Krále za Pána dáti / wſſak přitom že chce on ſám y Ladiſlawa geſſtě mladičkého, y Králowſtwij Cžeſké až do Let některých ſprawowati / Dworem býti na Hradě Pražſkém / y to wſſe, což Cýſař Zygkmund a Král Albrecht čjnili, činiti: Na čež dal gim Liſt pod Mageſtátem a Pečetí Cýſařſkau / kterýž oni wezmauce, nawrátili ſe do Prahy, a tim některé milowniky pokoge nemalo obweſelili.

Po malém čaſe táhl Jakaubek wogenſký k Hradu Dětjnu, w němžto množſtwj ſe Laupežnikuw zawřelo / a Pražané na den Sw. Kžjže wyprawiwſſe ſe s Děli a ginými potřebami Wálečnými, táhli gemu napomoc / a tak dobyt byl Hrad Dětjn mocy ſilnau, a rozbořen / laupežnicy pak zwěſſeni wſſickni. Odtud táhli k Giwniku / a tu kázawſſe laupežnikuw 36. na dřewě zwěſſeti, nawrátili ſe do Prahy. Znáti ze gména / že dotčený Jakaubek wzroſtu byl ne welikého / ale w ſpráwach weliký a ſlawný.

Otémž Panu Jakaubkowi zmjnka geſt w Li-

 ſtu Ory-

ſtu Originalnim, w kterémž wyzdwižen za Gubernátora Králowſtwy Cžeſkého Giřj z Kunſſtatu / w němžto mnozy ſe Páni podepſali, y z Rytjřſtwa. Mezy nimiž je y Jakaubek Wřeſowec, Heytman Krage Ziateckého gmenuge. A málo nižegi doložen geſt Pan Jan Wřeſowec z Chomautowa. Toho Liſtu Kopie geſt pod Rodem Panuw z Sſternbergka / gehožto Dátum ſpatřuge ſe Léta 1452.

Ten potomně přidan byl za pomocnika Giřjmu z Kunſſtátu k ſprawowánj Králowſtwý tohoto, ſpolu s Panem Alſſem z Sſternbergka, s Panem Zdeňkem z Sſwambergka, s Panem Zbyňkem Zagicem z Hazmburgka, s Panem Gindřichem z Michalowic / s Panem Janem Smiřickým z Smiřic, s Panem Mikulaſſem Trčkau z Lippy, s Panem Janem z Sulic, a s Panem Zdeňkem Koſſkau z Poſtupic / yakž na hoře doloženo.

LVPACIVS IN CALENDArio Anno Domini 1514. menſe Aug. die tertia, Iacobus de VVrzeſovic et Sigiſmundus de Kamenice in Caſtro Pragenſi certârunt Duello.

Léta Páně 1526. zahynul s Králem Ludwikem w Bitwě Pan Jakub z Wřeſowic Ryſperſký / Podkomořj Králowſtwý Cžeſkého / o němž wyprawuge Hágek w Liſtu Kronyce ſwé 413. kteréhožto Syn řečený Jan, gſauc Komornjkem Ludwika Krále, téliké w dotčené bitwě zuſtal.

Po ſmrti Ludwjka Krále ſgeli ſe Páni a Rytýřſtwo Cžeſké k rokowánj o giného Krále a Pána / mezy kterýmž klade ſe Pan Jaroſlaw Brezanſký z Wřeſowic, a gini mnozy: Z nichžto gedenkaždý pod Erbem a Rodem ſwým gmenowán bude.

Urozený a Statečný Rytjř Pan Wolff z Wřeſowic na Daubrawſké Hoře a Teplicy / Neywyžſſý Pjſař Králowſtwý Cžeſkého, žiw byl okolo Léta Páně 1560. Z gehožto poručeni Léta téhož w Středu po Swaté Panně Kateřině wydán byl Zápis, Prajſký Kapitole ſwědčjcy, pod Pečetmi Erazyma z Zumrffeldu ginák z Juſtie, z Lumic a na Křjwanech / Mjſto Sudjho Králowſtwý Cžeſkého, a Jana Wogkowſkého z Milhoſtic a na Radicy / Mjſto Pjſaře téhož Králowſtwý. W kterémžto Zápiſu wyznáwa wůbec Jukonyáš z Rogetic předewſſemi Auředniky Prajſkými / že má a powinen bude s Dědicy ſwými platiti a wydáwati platu ročnjho Deſet Kop gro-

ſſuw Praſſkych Kněžy Wáclawowi Dikanowi, k wěčný Kapitole Pražſkého Koſtela nynegſſý y budaucý, ꝛc.

Tentéž Pan Wolff z Wřeſowic byl Preſydentem Komory Králowſtwý Cžeſkého / a to za Panowánj Ferdynanda a Maximiliána Cýſařů Řjmſkých.

W Létu Páně 1561. vmřel Pan Joachym z Wřeſowic, o gehožto ſmrti, Prokop Lupáč w Kalendáři ſwém takto mluwý:

Anno ut ſupra, obijt mortem, quin potius abijt vel migrauit ex hac Vita, generoſus ac ſtrenuus Eques Ioachimus à VVrzeſovicz, funere honeſto elatus 26. Februarij.

W Létu Páně 1557. Wácſlaw Wřeſowec, a Walentinem Sarternem, z poručenj Ferdynanda Cýſaře Řjmſkého, Vherſkého, a Cžeſkého Krále wolen byl za Legáta / k vrownánj rozepřj na miſtě S. M. C. y wſſý Říſſe / kteréž ſe zběhli mezy Králem Polſkým z gedné / a mezy Biſkupem Rygenſkým, a Miſtrem Řádu Křižownického z ſtrany druhé w Jfflándu / což ſe dálo dwadcátého Dne Měſýce Vnora, na Sniemu w Rieznu. Té rozepře ſumma geſt tato: Miſtr Křižownický / nimžto byl na ten čas Gindřich z Galken, měl v Wězenj Arcybiſkupa Jfflandſkého / Wylima Margkrabi Brandeburſkého: proti kterémuž wedená žaloba / že geſt vmjnil zrádně s pomocý Bratra ſwé[ho] Albrechta Weywody Pruſkého ſobě Jffland podmaniti: Kteréhož ſe vgal Král Polſký, gſa od Jfflandůw čaſto krát mnohými wýſtupky obražený / a geho mocý Wogenſkau z Wězenj wyproſiti vſylowal.

W Liſtech Lukáſſe Hraběte z Gorky na onen čas Weywody Breſkého dološen geſt dotčený Pan Wáclaw Wřeſowec takto: Venceslaus VVrzeſouecz de Nova Arce S. R. Majeſtatis & Imperij Legatus, Sereniſſimi D. Ferdinandi Archiducis Auſtriæ à Cubiculis.

Měſýce Cžerwence dne dewatenáctého w Létu Božím 1583. vſnul w Panu Bohu Pan Wáclaw Wřeſowec / o němž Lupáč takowau zanechal památku.

Obijt Nobiliſsimus & literatiſsimus Vir, Eques Bohemus, Dominus Venceslaus Vrzeſouecius à VVrzeſouicz &c. legauit Senatui Minoris Pragæ 2000. Ioachimicos, è quorum uſu certam pecuniæ ſummam penderet in uſum templi annuarum ſolennitatum, pro Vino Communicantium ſub utraque, pro Scholaſticis, pro hoſpitali, pro incarceratis & exulibus: addidit etiam teſtamento ſuo Bibliothecam in omnibus propemodùm facultatibus maximo ſumptu inſtructiſsimam, ut habeat Nobilitas quod æmuletur, ad comparandam ſibi gloriam immortalem, libertasque concederetur omnibus legendi, ſed loco non movendi, libros.

Temuž včinil gmenowaný Lupač Cenotaphion, kteréž znj takto:

GEntis Ericeadum flos fragrantiſsimus, & ros
Concidit, heu; mortem Venceſilaus obit.
Quo Vir Nobilior, vita, neq; dignior alter
Linguarum ſtudijs, & pietate fuit.
Exoſus Mundi fraudes; & gaudia cœli
Aſpirans, Zelo non ſine conſpicuo,
Expirat placidè, Chriſti confiſus Ieſu
Nomine, & hortatus, quos ſibi adeſſe uidet,
Ingeminate preces ait; hymnum pangite mecum,
In pace è terris ut ſuper aſtra migrem
Pax tua Chriſte tuos juvat, & beat; expeto lætus
Corpore diſſolui, vivere mente tibi.
Tu mihi uera ſalus, mihi vita, redemptio, palma
Hocabimus, obitu, tu mihi uera ſalus.

Za čaſu práce mé s Knihau tauto, bylo mnoho Lidi znamenitých z Rodu toho, a to gmenowitě podle Tytuláře 1589. wydaného

Wylim a Wolff, Wřeſowcowé z Wřeſowic a z Daubrawſké Hory na Podſedicých, dotčeného Pana Purgkrabj Krage Hradeckého Synowé.

Jaroſlaw Ryſſpergſký z Wřeſowic na Klomině, Staroſta Komorničy při Dckách Zemſkých Králowſtwij Cžeſkého obijt 1601.

Jakub Wřeſowec z Wřeſowic na Kſſenicých.

Jan Wřeſowec z Wřeſowic na Koſſenicých.

Jan Jlburgk z Wřeſowic na Woboře a Křečj.

Jan Wylem Wřeſowec z Wřeſowic a na Haſycých.

Wylim Wřeſowec z Wřeſowic z Dubrawſké Hory na Nowých Hradech.

Petr Pawel, Zygkmund Kryſtoff, a Woldřich, Bratřij Koſtomlatſſtj z Wřeſowic na Koſtomlatech.

Girzjk Koſtomlatſký z Wřeſowic a na Wohnici.

Jan neyſtarſſy z Wřeſowic a na Wchynicých.

Jaroſlaw neymladſſy z Wřeſowic a na Augezdě.

Jakub mladſſy z Wřeſowic a w Buchlowicých.

Getřich Wřeſowec z Wřeſowic na Klenčině.

Sſebeſtyán Wřeſowec z Wřeſowic a z Dubrawſké Hory na Tauchowicých a Nowém Hradě.

Wolff Jlbork Wřeſowec z Wřeſowic a z Dubrawſké Hory na Hoſtiwicých a Ryſtře.

Zygmund Wřeſowec z Wřeſowic a z Dubrawſké Hory a na Woboře.

Petr Koſtomlatſký Wřeſowec na Pleſkowicých.

Hans Wylim Wřeſowec z Wřeſowic na Lipſſowſſy.

Natemž Saudu Zemſkém ſedĕl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Gindřich Kapaun z Swoykowa G. M. Cýſařſké Radda/ kteréhožto Kontrffekt a Erb ſtarožitný před očima položen geſt.

Kapitola Dewátá.

O tom Rodu ſtarodawnem, které ſe koli paměti wyhledati mohli, tuto ſe krátce doloži.

W Staré Boleſlawi w Koſtele Matky Božij na před měſti ſpatřugi ſe čtyři Sſtjtowé Pana Jana Kapauna z Swogkowa namalowani.

W témž Koſtele paměť pozuſtawená geſt o Panu Piramowi Kapaunowi, při Létu Páně 1541. kdež ſe y ſpatřugi 2. Erbowé, totiž Pani Kateřiny z Cžeſtic, a Pani Kateřiny z Troyanowa wymalowani.

Gmenowaný Pan Pjrā Kapaun/ byl Syn Pana Jana Kapauna z Swogkowa/ o němž poznamenáno w Kalendáři Hyſtoryckém takto:

Léta Páně 1481. w Středu před Obrácenjm Swatého Pawla na wjru w hodinu dwanácytmau na znamenj Středce narodil ſe Pjram Kapaun z Swogkowa, Jana Kapauna Syn/ a Albrechta Kapauna Purgkrabj Krage Hradeckého Otec.

Ten měl Manželku druhau Pani Kateřinu z Troganowic/ o kteréž Kalendář Hyſtorycký wyprawuge takto:

Vmřela Pani Kateřina z Troganowic Léta 1541. druhá Manželka Pirama Kapauna z Swogkowa/ a Matka Pana Purgkrabj Krage Hradeckého Albrechta: Pochowána w Koſtele Swatého Jakuba w Starém Měſtě Pražſkém.

Gmenowaný Pan Albrecht Kapaun z Swogkowa Purgkrabě Krage Hradeckého / Narodil ſe Léta 1523. a ten ſe pſal na Sluſſycych wedle wyprawowánj Kalendáře téhož.

Léta Páně 1532. vmřel P. Jaroſlaw Kapaun z Swogkowa/ Syn Pjrama Kapauna z Swogkowa, a pochowán w Kláſſtere S°. Jakuba.

Léta Páně 1526. narodil ſe Gindřich Kapaun

z Swogkowa na Berowičkách / Bratr Albrechta Kapauna od Kateřiny Troyanowſké.

Okolo Léta Páně 1589. žiwi byli Páni z Kmene toho tito:

Vrozený a Statečný Rytjř Pan Albrecht Kapaun z Swogkowa a na Hluſſycych / G. M. Cýſařſké Radda / Purgkrabě Krage Hradeckého.

Ctibor Kapaun z Swogkowa na Mikulowicych.

Gindřich Kapaun z Swogkowa na Beroničkách.

Jan ſtarſſy Kapaun z Swogkowa na Bartauſſowě a Borownicy.

Jan mladſſy Kapaun z Swogkowa na Mikulowicych.

Kryſtoff Wácſlaw Kapaun z Swogkowa w Měſtě Hradcy nad Labem.

Pjram Kapaun z Swogkowa a w Slowcy.

Zykmund Kapaun z Swogkowa a w Janowičkách.

Zbynek Sſtiaſtný Kapaun z Swogkowa na Cžiſteych.

O tom Rodu mezy ginými na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

Na témž Saudu Zemſkém ſedél Vrozený a Statečný Rytjř Pan Kryſtoff Wratiſlaw z Mitrowic na Lochowicych / G. M. C. Radda. O kterémžto Erbu a Rodu tuto krátce zmjnka ſe včiní.

O Starodáwnem Erbu a Rodu Panuw Wratiſlawuw z Mitrowic.

Kapitola Deſátá.

Rod a Erb Panuw Wratiſlawuw z Mitrowic wzáctný geſt a ſtarožitný / o kterémž y mezy ginými Rody děge ſe zmiňka doſti obſſyrně.

O Panu Wratiſlawowi z Mitrowic genž byl Purgkhrabým Hradu Pražſkého okolo Léta Páně 1467. paměti ſe rozličné ſpatřugi: a to za panowáni Wladiſlawa Krále

Geho yakž ſmegſſjm Syn byl Pan Wácſlaw Wratiſlaw z Mitrowic, a na Zkřipli Saudce Zemſký / kterýž zanechal dewět Synuw / z nichžto tři za paměti mé žiwi byli totiž, Pan Wratiſlaw z Mitrowic na Wſſeradicých / Pan Kryſtoff Wratiſlaw z Mitrowic a na Lochowicých wegš gmenowaný Saudce Zemſký, a Radda G. M. Cýſařſké

ſarſké, yakožto Krále Cžeſkého.

Girjk Bratr geho, genž byl z mladoſti Heytmanem na Hlubocé, pſal ſe na Zalſſy / a na ten čas byl Purgkrabjm Hradu Pražſkého. Vmřel pak Otec wegš gmenowaných Pannw, P. Wáclaw Wratiſlaw w Létu 1554.

Wedle Textu genž ſe čte na Kamenich hrobownjch w Mnjſſku, Léta Páně Tiſycyho, Pětiſtého dwadcátého / tě Autery před Nedělj Maſſopuſtnj vmřel Vrozený Wládyka Pan Jan Wratiſlaw z Mitrowic / a Manželka geho Dorota vmřela pět Let před njm, a na témž mjſtě pochowána.

Léta Páně 1545. vmřel Pan Sſebeſtyán Wratiſlaw z Mitrowic den Swatého Kyliána.

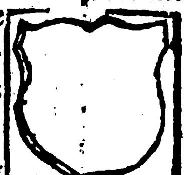
Léta Páně 1554 vmřel Vrozený Wládyka Pan Wáclaw Wratiſlaw z Mitrowic a na Mnjſſku / a tu geſt pochowán.

Léta Páně 1503 ten Cžtwrtek před Swatým Mathauſſem vmřel Vrozený Wládyka Pan Wjt Wratiſlaw z Mitrowic a na Mnjſſku.

W témž Koſtele na gednom Kamenu wyrytý geſt Text tento:

Léta Páně Tiſycyho, Pětiſtého, Oſmdeſátého prwnjho / vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Wratiſlaw z Mitrowic w Pondělj před Swatým Wáclawem a Léta Páně 1571. w Sobotu w Ochtáb Třech Králuw vmřela Vrozená Pani Lidmilla z Sſenffeldu / Manželka Vrozeného Pana Jana Wratiſlawa mladſſyho z Mitrowic a na Mnjſſku.

Léta Páně 1587. we Cžtwrtek po Smrtedlné Nedělj vmřela Pani Barbora z Proſtého, Manželka Vrozeného Pana Wratiſlawa z Mitrowic a na Zálezech.

Léta Páně 1578. w Auterý po Hromnicych vmřela Vrozená Pani Markéta Wratiſlawowa z Malowic na Mnjſſku.

Wjce o Rodu tomto na ten čas wyhledati ſe nemohlo.

Okolo Léta Páně 1589. žiwi byli Páni z Rodu toho tito:
Pan Oldřich Wratiſlaw z Mitrowic.

Pan Giřj Wratiſlaw ſtarſſy z Mitrowic na Humburcých a Getřicých.

P. Giřj Wratiſlaw mladſſy z Mitrowic na Zalſſy a Protiwjně, Purkrabj Saudu Neywyžſſjho Purgkrabſtwj Pražſkého.

Pan Mikuláš Wratiſlaw z Mitrowic, a na Woſowcy.

Na témž Saudu Zemſkém ſeděl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Tyburcy Zdiárſký ze Zdiáru a na Kladně / G. M. C. Rádda. O kterémžto Rodu nýžegi poznamenáno geſt.

Digitized by Google

O Erbu a Rodu Panuw Zdiárſkých ze Zdiáru ſtarodáwnem.

Kapitola Gedenácta.

JEſt ten Rod w Králowſtwij Czeſkém welmi ſtarý: Za Erb vžiwagi Orla předěleného, a čerwenau y modrau barwau ozdobeného: Pošli od něyakého Zděcha, o kterémž Hágek zmjnku činj okolo Léta Páně 677. A ten Zděch měl dwa Syny/ Bočáka a Zdiára: Bočák ten za Panowáni Kroka neyprwe wynalezl železnau Rudu, a založil Wes a Dwůr od gména Otce ſwého Zděchowice.

Zdiár, od gména ſwého založil Dwůr a neb Zámek, a při něm Wes Zdiár/ z kteréhož ſe Potomkowé geho pſali, y až poſawád piſſi Potomkowé gich/ a toho Statku wždycky wdrženj gſau a byli.

Léta Páně 1080. yakž paměti Koſtela gmenowané Wſy wyprawugi, Staniſlaw Zdiárſký ze Zdiáru založil a nadal Koſtel Zdiárſký. Téhož Potomkowé pokogně žiwi byli / a w rozličných Kraginách hrdinſtwj prokazowali. W Knjžetſtwj Mazoweckém za Panowánj Kazymjra Krále, kterýž byl z Kláſſtera, w němžto giž Mnjchem byl, od Opata Kluňackého we Wlaſſých wyproſſen / gſauc wlaſtnjm Dědicem Králowſtwj Polſkého. A když do téhož Králowſtwj přigel / ge welikými wognami zaneprázdněné nalezl, a zwláſſtě Knjžetſtwj Mazowecké. Neb Mazurowé giného ſobě Pána wywolili / a s pomocy Pruſſikůw Pohanůw na ten čas ſylni Polákům byli. Tam geden z Rodu toho Zdiára, při Králi gmenowaném ſlawně ſobě počjnal / a hogně obohacen gſa od Krále / kdež až poſawád Potomkowé geho ſe ſpatřugj / a Zdiáry dwě Wſy, malý Zdiár y weliký Zdiár, y giných Statkůw mnoho w drženj měli a magi: Wſſak pro láſku Mateře ſwé, kteráž byla welmi znamenitého Rodu, a ſama toliko gediná byla / aby památka gegj Předkůw nezahynula / k tomu aby Erbownjch Streycůw newbýwalo / takowý Erb gegi, ſwůg Otcowſký zanechawſſe, magi. Nebo Poláci obyčeg měli / že wſſickni Stregcowé Erbownj, když býwalo wěřegné taženj, pod geden Praporec ſe ſgjžděli, a ſwého Heytmana mjwali / a tak mnoho gich gednoho Erbu užjwalo. Geſt Rod welmi wzácný w onom Králowſtwj / yakž pod Erbem Panůw Berkowſkých nalezneš.

Pana Jana Zdiárſkého řečeného Smikowſkého připomjnagi dawné paměti / že Léta Páně 1439. we Čtwrtek na Nowé Léto porazyl Lid P. Ptáčka / když zagimali Dobytek v Měſta Mělnika gwaltowně o tõ zmjnka geſt w některých pamětech / yakž při wypiſowánj Měſt Pražſkých nagdeš Léta yak na hoře / Jan Smikowſký ze Zdiáru Heytmanem byl Slanſkým / kteréhož oni protiwiwſſy ſe Měſtum Pražſkým, nechtěli do Měſta wpuſtit.

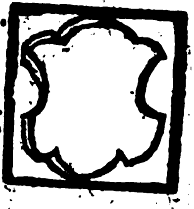
W Létu Páně 1513. Prokop Lupáč o Panu Mikuláſſowi Zdiárſkém takowau zmjnku čjnj: Tu Neděli mezy Octábem Narozenj Panny Marye, umřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš Zdiárſký ze Zdiáru / Marſſalek Cýſaře Karla, a Dworu Geho Milosti: pochowán na Karlowě proti weyſtupku kdež Božý Tělo geſt na Nowém Měſtě Pražſkém. A toho potwrzuge Kámen z bjlého Mramoru položený w témž Kláſſteře, a na něm Oſoba w Kyryſu s Kopigi y ten Text nadepſaný.

připo

Připomínagi také dáwné

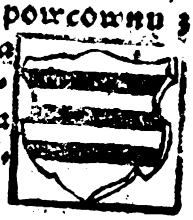
pamětí Pana Jana Zdiarſkého ze Zdiáru takto: Vmřel Vrozený Pan Jan Zdiárſký ze Zdiáru na Beſſycých a Micholupech / Otec Pana Woldřicha Zdiárſkýho / ſtarý ſauc w Letech 68. a to Léta Páně 1530. Manželka geho byla Pani Maruſſe Kladenſká z Kladna: toho Rodu giž neni žádné Mužſké Pohlawi / vmřela Léta Tiſycyho, Pětiſté°, třidcáté° paté°.

Pana Woldřicha Zdiarſkýho

ze Zdiáru wſpominagi dáwne pamětí, a to proto / že on budauc Kryſſtanem při gednom Knjžeti z Anhaltu, s njm w několika taženj byl, a Rytjřſký ſe chowal / a to byl Syn Pana Jana Zdiárſkýho, narozený Léta 1431. Mnohé hrdinſké ſkutky prokazowal w mladoſti / a potom žiwot ſwůg dokonal Léta Páně 1542. Měl Manželku Vrozenau Pani Lidmillu Daupowcownu z Daupowa / Seſtru Pana Wylima Daupowce z Daupowa a na Wylimowě kterýž byl Nepřitelem a Odpowědlnikem Země Cžeſké dewět neb deſet Let zauplna. Ta vmřela Léta Páně 1560. zanechawſſe Syny čtyry / Jana, Staniſlawa, Giřjho, a Zdeňka.

Bratr té Pani Lidmilly vmřel Léta Páně

1543. yakž to pamětí některé vkazugi těmito ſlowy: Vmřel Vrozený P. Zdeněk Kladenſký z Kladna, a tu w Koſtele Kladenſkým pochowán s Mečem y s Pecžeti, yakožto toho Rodu ſtarožitného poſlednj / w Kůru před Oltářem pochowán geſt. A ten byl yakž oznámeno wlaſtnj Bratr Pani Maruſſe Zdiárſké z Kladna.

Pan Giřj Zdiárſký ze

Zdiáru a na Kladně žiw byl Léta Páně 1517. Ten w ſpráwach Rytjřſkých, obzwláſſtně pak w doſpělém wěku welmi pracowal. Při Cýſaři Karlowi a potom Ferdynandowi ſe dobře a chwalitebně chowal, a potom budauc w letech doſpělých k Peſſtu a k Budjnu Reytharſký táhl / a tam s Turky podlé giných w bogi Fendrychem mezy Reythary v welikém nebezpečenſtwj byl / Kaule čáſto z Budjna a z Peſſtu okolo něho litali a padali / kterýchž on potom několik na památku ſwého nebezpečenſtwj s ſebau domu přineſl. A to ſe dálo Léta Páně 1542. byl potom Raddau Cý-

ſaře Ferdy-

Digitized by Google

Jiřý Ferdynanda / pſal ſe na Kladně / a to byl Syn Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Woldřicha Zdiárſkého ze Zdiáru a na Beſſicych. Ten Léta Páně 1543. když Turecký Cýſař Soliman táhl a neb táhnauti chtěl k Preſſpurgku, podlé giných Cżechuw také proti němu táhl. Potom Léta Páně 1546. podlé giných do Frydlandu Kotorffu Elſſnicy za Fendrycha gſauce z Slanſkého Krage táhl / a tam hrdinſký při dobywánj pomáhagic giným ſe chowal. Léta Páně 1547. při Králi Ferdynandowi Vherſkém a Cżeſkém Králi proti Frydrychowi Kurffirſſtu ſtarému Saſkému táhl njſmo wůli giných mnohých Cżechuw. Wzal ſobě potom za Manželku Léta Páně 1548. Vrozenau Pannu / Pannu Lidmillu z Martinic / Seſtru wlaſtnj Vrozeného Pána / P. Bořity z Martinic na Smečně. Při ſwadebnjm Weſelj Arcyknjže Ferdynand znamenitý Dyámant Newěſtě po Hraběti z Tabarů, Hoffmiſtru ſwém, k geho poctiwoſti odeſlati ráčil.

Léta Páně 1554. od Cýſaře Ferdynanda yakožto od Krále Vherſkého a Cżeſkého a odewſſech třech Stawuw w Králowſtwj Cżeſkém za Neywyžſſýho Bernjka z Rytjřſkého Stawu wolen byl / yakož ge hodnocti [?] pořádného počtu Kwitancy z Deſk Zemſkých wydané to wyſwědčugj a wyprawugi.

Léta Páně 1564. muſel Heytmanem býti z Rytjřſkého Stawů, s Panem Gitjkem Zagjcem z Hazmburgka a na Miſſenym / o čemž také gſau giſté paměti poznamenané.

Léta Páně 1565. pro Mrtwé Tělo Cýſaře Ferdynanda do Wjdně gezdil / kteréž na Marách poctiwě pod Zlatohlawem w Truhle k každému noclehu, a potom k Wozu, s Hrabaty, Pány, a s giným Rytjřſtwem odnáſſeti pomáhal, a to až na Hrad Pražſký odwezené poctiwě bylo.

Téhož Léta třjnácte neb čtrnácte Neděl / na počtech Cýſaře Geho Miloſti, yakožto Krále Cżeſkého, ſeděl / od Stawu Rytjřſkého k tomu wolen gſauce.

Téhož Léta, podlé Maximiliána Cýſaře, na prwnj Sněm Ržiſſky do Augſſpurgku wyprawil Albina Zdiárſkýho Stregce ſwého.

Léta potom 1566. při témž Cýſaři Maximiliánowi na ſwém miſtě wegš gmenowaného Albjna ze Zdiáru wyprawil proti Turku / a to proto, že ſám giž we Zbrogi pro nedoſtatek zdrawj ſwého při Králi, yak prwe gezdit nemohl / a toho poſlal že ſe k tomu lépegi hodil. Neb ten Albjn Zdiárſký byl Pacholek mladý a welmi ſylný, ykwſſem ſpráwam Rytjřſkým ſpůſobný.

Wegš gmenowaný Woldřich Zdiárſký ze Zdiáru vmřel Léta Páně 1574. w Pondělj před Hodem Seſlánj Ducha Swatého / magic wěku ſwého Padeſáte ſedm Let, a w Koſtele Kladenſkém pochowán.

Léta

Léta Páně 1568. wſpominagi také Koſtelni paměti Pana Mikuláſſe Zdiárſkého ze Zdiáru těmito ſlowy: W Sobotu před Smrtedlnau Neděli vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikulaš Zdiárſký ze Zdiáru a na Wiſſechlapich / Cýſaře Řýmſkého Radda, a Heytman Hradu Prazſkého / ſlaužiw Králowně Marygi. W tažení za Krykſmana, od Turkuw zagat byl / a w Konſtantynopoli ſedm let w Wězenj trwal s Towaryſſem ſwým, Giřjkem Strogetickým / ſpolečně ſe ſſacowali, a tak ſe wyplatili, potom ſe Domu nawrátili / Pauta w kterých ſeděli w Wězenj s ſebau na památku přineſli: Na Hradě Prazſkém pochowán (na Heytmanſkém Auřadu gſauce vmřel) Tělo geho leži na Zámku w Koſtele welkým, gdauc z adnjmi dweřmi do Koſtela po lewé ſtraně, mezy welkým Kůrem a Kaplau / genž ſlowé Swaté Anny / na něm Kámen z čerweného Mramoru / Oſoba w Kyryſu / měl wěku ſwého wjce než Sſedeſáte Let, o kterýmž tak Nápis na Hrobě znj: W Neděli před Maſopuſtě, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikulaš Zdiárſký ze Zdiáru na Wiſſechlapich Ř. M. C. Radda, a Heytman Hradu Prazſkého / Léta yak na hoře,

Léta Páně 1578. wſpominagi některé paměti Pana Jana Zdiárſkého ze Zdiáru a na Kladně / wlaſtnjho Bratra nadepſaného Pana Giřj° kterýž vmřel w prwnj Neděli Poſtnj w Nocy na Poděli, mezy hodinau třetj a čtwrtau Německau / kterýž geſt w Koſtele Kládenſkém před welkým Oltářem pochowán w tu Středu po Neděli Invocauit / magic ſwého wěku Let ſedmdeſáte pět, Měſýce čtyry a dnj několik.

Ten z mladoſti w ſlužbách gſa w Řjšſſy v Hrabat z Rhinſſtegna a z Sſtobergka, wjc než gedno tažení s njmi w Frankreychu y w Nydrlantu včinil / hrdinſký ſe chowagic, Předky ſwé Rytjřſkými ſtutky náſledowati hleděl: zanechal čtyry Syny / totiž Albjna Gotharta, Ctiborá a Petra.

Toho čaſu když gſem o tauto Knihau pracowal / žiw byl Pan Týburcy Zdiárſký ze Zdiáru a na Kladně / byl Raddau Cýſaře Rudolffa Vherſkého a Czeſkého Krále / Saudcem Zemſkým, a Heytmanem Menſſýho Měſta Prazſkého. Ten Léta Páně 1558. od Otce ſwého wegš gmenowaného Pana Jana Zdiárſkýho dán byl na ſlužbu gednomu Slezáku, Panu Adamowi Sſwabſſtorffowi / při kterýmž on mno-

ho Kragiň progel. Potom od Stregce ſwého na hoře gmenowané-
ho Giřjka Zdiárſkýho dán byl ku Panu Zbyňkowi z Dubé a z Lippého na
Mělnice a Zákupi / při kterémž až do Mužſkého wěku, y od něho wymu-
ſtrowán byl, s kterýmž byl při korunowánj Cýſaře Maximiliána 1562.

Též na Ržjſſkýni korunowánj w Frankffurtě byl / kteréhožto čaſu s týmž
Panem Zbiňkem z Dubé w Nydrlantu Měſta y Pewnoſti některé ſpatřil.
Potom Léta 1563. byl při korunowánj na Vherſké Králowſtwý nade-
pſaného Cýſaře Maximiliána toho gména druhého w Preſſpurce, toho
Léta od Pana Berky wymuſtrowán y odpuſſtěnj wzal.

Léta Páně 1564. do Vher táhl do woſazenj w Rábu pod
Pana Hrabě Ekka z Salmu / toho čaſu na čtyry Koně ſlužbu magic, ča-
ſté Sſtráffy a weypady s ginými Czechy na Turky činil a za nimi ſe až k
Kaſſtellu S. Martina ſháněli. Tu bywſſe několik Měſýcůw / odtud
téhož Léta s Panem Pawlem Kurkau na Fryſtad do Woſazenj ſe dal,
pod ſprávau Pana Adama Vngnoda / potom do Sedmihradſký Země,
když Sſwenda Neywyſſſým byl, pod Panem Gieraltowſkým s ſwým
Rotmiſtrem pod Praporcem geho táhl.

Léta Páně 1566. potom ke Dworu Arcyknjžete Ferdyná-
da ſe dal, a při něm w ſlužbě drahně čaſu trwal / když Weřegnoſt byla
do Vher pod Dworſkým Praporcem táhl / a toho čaſu byl Fendrychem
Dworſkým Mrakeš. Potom Léta Páně 1567 s týmž Arcyknjžetem w
ſlužbě geho gſauc gel do Tyrolu Léta 1572. na korunowáni Vherſké Cý-
ſaře Rúdolffa druhého obeſlán gſa od ſwaté paměti Cýſaře Maximili-
ána na ſwůg náklad gezdil..

Léta 1573. po odgetj Krále Henryka z Polſky na Elekcy s Panem
Wylimem z Rožmberga, a Panem Wratiſlawem z Perſſteyna a s giný-
mi Pány wyſlanými w Polſſe dokud toho přičina byla zuſtáwal.

Potom Léta 1576. na Sněmě Ržjſſkém w Rzězně ſkrz obeſlánj Cý-
ſare Maximiliána 2. na ſwůg náklad byl.

Léta Páně 1595. Měſýce Czerwna k ſlawnému Sau-
du Zemſkému z giſtého poručenj Rudolffa Cýſaře obeſlán
gſa powinnoſt činil. Měl Manželku Panj Sybillu z Ho-
ſtewic Hradeckau / po kteréž zuſtal Syn Jan Zdiárſký a dwě
Dcery / Kateřina, Anna.

Téhož čaſu žiw byl Vro-
zený a Statečný Rytjř Pan Gothart Flo-
ryán Zdiárſký ze Zdiáru na čerweném Au-
gezdcy / Hoſtiwicy a Genči G. M. C. Radda a
Heytmã Krage Slanſkého. Manželka geho
byla Panj Kateřina z Reychle-
wa z Reychu na čerweném Au-
gezdcy a Genči / žiwých Po-
tomkůw na ten čas neměli.

S těmi

S těmi Pány Zdiárſkými

gednoſtegného Erbu vžjwagi P. Swořečtí z Olbramowic/ y od gednoho Předka někdy pošſlj/ též y Páni Cžeykowé z Olbramowic, a po Statcých takowá proměna ſe mezy njmi ſtála.

WElíká ſtarožitnoſt Rodu a Erbu tohoto/ yak z paměti mezy ginými Rody doložených, tak y z těchto, kteréž ſe tuto položi, poznati ſe mocy bude.

Wedle Kronyky Hágkowé / toho čaſu když Plichta z Žerotina zamordowán byl / Léta totižto 1319. geden z Rodu tohoto, gmenowitě Pan Mikuláš z Olbramowic, s ginými Pány Cžeſkými ňa Rytjřſtwo paſowán od Cýſaře Ludwika / což on pro zmužiloſt a hrdinſtwj Cžechůw k wěčné ſláwě a památce gich včiniti ráčil. O tom Hágek w Liſtu 229. obſſýrněgi.

W Knihách Kapitoly Pražſké, genž ſlowau libri Erectionum čínj ſe zmjnka o gednom P. Cžeykowi na Swogowicých proto/ že dal platu ročnjho wěčného k Koſtelu w Ragſſicých Léta 1400. Měſýce Praſynce půl kopy groſſu Cžeſkých.

Pana Přecha z Olbrantowic geſt památka w Knihách Kapitoly Pražſké/ kterýž budauc Poručnjkem od Hanuſſe z Marſſowic, darowal k Koſtelu w Swatém Poli 40. Kop groſſů/ o čem takowá zmjnka geſt: Pro Eccleſia in ſacro campo, Vilhelmus Chert de Zahradka, Przecho de Olbramovicz Armiger, cum Petro Praſe de Berkow, executores Hanuſſij de Marſſonic donaverunt 40. ſexagenas groſſorum.

Pana Kunſſe Cžeyku z Olbramowic předſtirá Liſt geden, genž ſlowé Widymus / kterýž geho gmenuge Purgkrabjm Karlſſtegnſkým neyprwe od Cýſaře Karla nařjzeným, při Létu 1406. a ten znj takto:

My Ladiſſlaw Popel z Lobkowic na Chlumcy/ Krále Gehomiloſti Dworu w Králowſtwj Cžeſkém Marſſalek/

Jan

Jan mladſſý z Waldſſteyna na Točnjce, Ludwjk Bezdružicky z Kolowrat na Buſſtěhradě, Heytman Krále Geho miloſti Nowého Měſta Pražſkého / Petr Bechyně z Lážan na Pičtině / Zygkmund Robmhap z Suché na Pácowě, Oznamugem tímto Liſtem wſſem wůbec / a zwláſſtě tu kdež náleži: Kakož geſt ſe obzwláſſtnj poručenj Léta Božjho 1546. w Auterý po Swatém Jakubu Apoſſtolu Božjm na Sněmu Obecném od Gichmiloſti Stawůw, Panſkého a Rytjřſkého ſtalo / aby ty Oſoby, kteréž by na přepiſowánj Prywilegj, od G. M. Králowſké a Stawůw zřjzené, ſeděli / Panu Janowj Czeykowi z Olbramowic, někdy Purgkrabj Karlſſtegnſkého, Předka geho, pro paměť, yakž ſe při Prywilegjch nacházy Liſt, téhož Liſtu gemu Panu Janowi Czeykowi Vidimus pod Pečetmi naſſými wydali. Kdež na Gichmiloſti Stawu Panſkého a Rytjřſkého poručenj tak gſme včinili / a Vidimus téhož Liſtu yak ſlowo od ſlowa znj, a též njže wypſaný geſt, dali;

My Hanuš z Lippé odginud z Ratag / a Gince Bratr geho tolikéž z Lippé / Králowſtwj Czeſkého Marſſálek. Wyznáwáme tímto Liſtem přede wſſemi, kdož gey vzřj, neb čjſti vſlyſſý / že gſme o wſſecky wěcy, kteréž gſau mezy námi z gedné ſtrany / a mezy Neyoſwjcenēgſſým Knjžetem a Pánem / Panem Wácſlawem Římſkým a Czeſkým Králem z druhé / a na Vrozené Pány / Pana Jana Kruſſynu z Lichtenburgka Purgkrabj Pražſkého / na Pana Alſſe Sſkopka z Dubé Neywyžſſýho Komornjka / na Pana Berku z Holſſtina Sudjho / na Pana Břenka z Skali Sudjho v Deſk Dworſkých / na Pana Bočka z Kunſſtatu, Piſaře Zemſkého mocně přiſſli, a mocý toho Liſtu přicházegi, takowý pořádek včinili: Aby ti giſtj Páni wſſickni, neb wětſſý ſtránka gjch / kdyby který z njch pro nemoc býti nemohl o wěcy kteréž mezy námi z gedné ſtrany / a mezy Králowſkau miloſtj gſau / yakž ſwrchu pſáno ſtogi, o Pražſkém Poſwjcenj / kteréž nynj neyprwé přigde, w Praze wyřjcy / wey powěd konečně včiniti mohli: A cožkoli ti giſtj Páni mezy námi o ty wſſecky wěcy wyřknau, to chceme a máme z obau ſtran pewně zdržeti, pod Pokutau a základem Pět Tiſyc Kop groſſůw / kterauž to Pokutu a základ ſobě dobrými Rukogměmi vtwrditi máme, od Dátum Liſtu tohoto we čtyrech Nedělích pořád počjtagjc: Wſſak tak / geſtližeby ſe ti giſtj Rukogmě Stranám ljbili. A na to gſme my Hanuš a Hynce ſwrchu pſanj s Králowſkau miloſtj y s geho wſſemi ſlužebniky a pomocniky / kterýchž ſe ta wěc dotýče, w prawý Křeſtianſký a wěčný mir wſtaupili: a ten chceme a ſlybugem přigjti pewně / dobrau a čiſtau naſſý wěrau, beze wſſý zlé lſti. A na to wſſecko gſme ſobě z obau ſtran Wězně propuſtili. Také má nám Králowſká Miloſt k tomu čaſu a Roku, o Poſwjcenj Pražſkém do Prahy doſti gleytu a bezpečenſtwj dátj, a zgednati / abychom my mohli tu w Praze na ten čas býti a ſtáti ſwobodně s naſſými ſewſſěmi, y s těmi kteréžkoli s ſebau přiwedem / a odtud zaſe na ſwé přibytky bezpečně a beze wſſý ſſkody naſſý žiwotůw y Zbožj odgjti. Také má Králowſká Miloſt s Kapitolau Pražſkého a Wyſſehradſkého Koſtela kázati mluwiti a gednati / aby nás ani žádného naſſého nekleli, až do ſwrchupſaných Panůw wyřčenj mezy námi. Tolikéž my nemáme nic wjce těm Kněžjm bráti, a na ničemž ſſkoditi. Také má Králowſká Miloſt kázati mluwiti a gednati s Keyſkytlém s Prokopowými Dětmi, s Gerunkem a s Židy / aby dluhůw kteréž my gſme

naſſý

naſſy Rukogmě dlužni, do S°. Hawla neyprwe přjſſti ſtati nechali, a z njch nás nevpominali, ani Rukogmi naſſych. Tomu na Swědomi / yá Hanuš ſwrchupſaný, ſwau gſem Pečet k tomu Liſtu přitjſkl, y za ſwého Bratra; a wedle nas, těch wěcy ſmlauwce: Oſwjcené Knjže Joſſt Bramburſký, a Morawſký Margkhrabě / Kunrad požádaný Biſkup Wrdunſký Podkomořj Cžeſkého Králowſtwý / Petr Zmrzlik Mincmeyſtr na Horách Kutnách / Kuneš z Olbramowic Purgkrabě Karlſſteynſký / Mikuláš z Prahy někdy Podkomořj, tolikéž Pečetě ſwé přiložili k Liſtu tomuto. Kterýž dán geſt we Dwořě wedle Berauna / Léta od Božjho Narozenj 1406. ten Pátek před Letnicemi. Toho na ſwědomi, a pro lepſſy to° giſtotu Pečeti naſſe wlaſtnj k tomuto Liſtu neb Widymuſu, přiwěſyti gſme dali. Genž geſt dán a pſán na Hradě Pražſkém w Pondělí den S°. Rzehoře Papeže / Léta Božjho 1548.

Při Létu Páně 1417. bywo zuge ſe w pamět Pan Přech z Olbramowic / kterýž ſpolu s Panem Janem Leſkowcem, a Heřmanem z Hrádku včinil Liſt ſmlauwny zněgjcy takto;

My Přech z Olbramowic / Jan. Leſkowec / Heřman z Hrádku ⁊c. Zemané Krage Wltawſkého. Wyznáwame timto Liſtem předewſſemi / kdož gey čjſti nebo ſlyſſeti budau / že gſme wſtaupili, a mocy tohoto Liſtu wſtupugem w takowau ſmlauwu: Neyprwe / aby naſſy Kněži, genž gſau za námi, nižádných Liſtuw půhonnich ani Kladebnjch nepřigimali / a ſlowo Božj aby ſwobodně kázali, bez překážky / a ſwobodně mluwiti w ſwých Koſtelich, a žádných Kladeb, yakž oznámeno, nepřigimali, yakébykoli wydané byli na nás, neb na naſſe Poddané, bezpráwně, proti Zákonu Božjmu yakož nyni běži o Přigímáni Těla Kryſtowa a Krwe geho předrahé pod Obogi ſpůſobau / geſtližeby nás chtěli od toho tjſknauti, neb naſſe Poddané; na ty ſe máme obrátiti / a gjm ſe protiwiti, yakožto proti protiwenſtwj Zákona Božjho. Pakliby který Kněz, Kněže z naſſych, genž gſme ſe k tomu zapſali, kleti chtěl / má to ſtaweno býti od toho čiby byl: Pakliby byl Kněz kterého giného, geſſto ſe s námi tuto nezapſal / ma toho Kněže má být poſláno od nás, aby toho zanechal: Pakliby nechtěl / tehdyby byl Nepřjtel a hánce náš bezpráwny / a o to má být pſáno k geho Pánu čiby byl / aby mu poručil takowých wěcy zanechati: Pakliby toho nevčinil / tehdyby wſſom tomu rozuměli / žeby také náš Nepřjtel byl, y prawdy Božj.

Pakliby nás kdokoli takowými kladbami chtěl tjſknuti, a na pomoc wzjti Ruku Swětſkau, podle wydánj těch kladeb, k tomu ſobě máme y chceme nápomocnj býti / abychom od njch nebyli tjſſtěni kladbami a půhony mjmo naſſe práwa Rytjřſká. A z té přjčiny my wſſickni ſwrchu pſani, yakž geſt od nás w tomto Liſtu napſáno, a obſaženo / ſlybugem ſobě pomáhati / wedle ſebe ſtáti, pod cti a wjrau, a pod tim což máme. Pakliby kdo z nás od nás odſtaupil, a nám k tomu nepomáhal, tak yak ſwrchupſaný Přech / Jan Leſkowec, a Heřman z Hrádku gednoſtegně ſeznali /

tehdy ten propadnauti má čeſt a wjru, y to což ma těm, kteřyžby ſpolu ſtáli, a k ſwrchupſaným kuſum ſobě dopomáhali / tak aby ſe mohli w geho Zbožj vwázati, mocy nebo Práwem / a ten aby ſe tomu neprotiwil, ani řeči, ani ſkutkem: Pakliby který z Panoſſy ſwrchu doložených od nás odſtaupil / a toho nezdržel což ſwrchupſáno ſtogi, a to ginj naň dwa ſeznali / ten aby propadl základ yak ſwrchu pſáno ſtogi: Pakliby dwa z těch odſtaupili, a nezdrželi což ſwrchu pſano ſtogi, a giniby to na ně ſeznali / obadwa základ propadnauti magi ſwrchupoložený. Pakliby třj wegš gmenowaný odſtaupili / tehdy čtwrty, kterýžby po njch na mjſtě gjch zuſtal, má plnau moc ten základ na tomto Liſtu ſwrchupſaným, yakoby wſſickni čtyři poſpolu byli.

Tolikéž geſtližeby kdo chtěl k nám přiſtaupiti, a nám zápis, yakýž geſt tento, na ſe dáti / tomu gſme powinnj a dlužni pomáhati, yakoby ſe s námi zapſal w tomto Liſtu, pod tim základem ſwrchupſaným. A takéby koliby potřebj, žebychom ſobě měli proti komu pomáhati / to máme včiniti / podle rozkázanj těch čtyr Panoſſy ſwrchupſaných: Vmřelliby který z těch Panoſſy / tehdy pozuſtalý magi plnau moc mjſto toho vmrlého k ſobě woliti giného z těch zewſſech Panoſſy ſwrchupſaných, y giných, kteřjžby potom k nám přiſtaupili, kolikrátkoli toho bude potřebi, k wyznáni základu a k rozkázani pomocy.

Tato pak ſmlauwa mezy námi trwati má za Sſeſt Let pořád zběhlých / a po Sſeſti Letech aby žádné mocy neměla / lečbychom gi znowu obnowili. Tomu wſſemu na potwrzenj, pewnoſt a giſtotu / my wſſickni ſwrchu pſani ſwé gſme Pečetě přiwěſyli k tomuto Liſtu. Genž geſt dán, Léta Božjho 1417.

Při Létu Páně 1454. mezy Liſty Panuw Mitrowſkých z Nemyſſle geſt zmjnka o Panu Kunſſowi z Olbramowic, a Panu Petrowi ze Dworce Bratru geho / kterehožto Manželka Jjwěta, a Marchyna Manželka Pana Kunſſe ſeznáwali / že gſau přigali k wěrné Ruce Liſty od Pani Alžběty z Dubného, Manželky Nebožtička Ondřege z Nemyſſle / kteráž za to ge žádala, aby přigmauce Liſty dotčené, po ſmrti gegi odewzdali ge Panu Bohuſlawowi z Nemyſſle, Synu geginu / yakž o tom doloženo pod Erbem Panů Mitrowſkých z Nemyſſle. Toho na ſwědomi podepſali ſe Slowútnj Panoſſý / Jan z Dobronic Heytman na Soběſlawi / Jan Zub z Dubrawice / Litwin z Nemyſſle ſeděnim w Chotěnicých / Kuneš z Olbramowic, ſeděnjm na Dworcy ꝛc.

Připomjnagi některé paměti Marſſe z Olbramowic / kterýž vmřel Léta Páně 1414. zanechaw po ſobě dwauch Synů / Kunſſe a Přecha / gednoho w pěti Letech, a druhého w čtyřech / gimžto Poručnicy byli nařjzenj. Beneš z Romařic / Zdebor z Wranowa, Mrazek z Křeſſjc a z Marſſowic.

Dotče

Dotčenému Panu Kunſſowi narodil ſe Syn Jan Léta 1446. na Zámku Dworcy v Wigilij Wſſech Swatých/a druhý Wácſlaw Léta 1449

Ten den před Zwěſſowánjm Panny Marye/ opět Léta 1461. narodil ſe témuž, Syn Ondřeg, w Pátek na S° Wincencya o půl nocy. Sám pak Pan Kuneſs Otec gmenowaných Djtek putowal k Božjmu Hrobu. Wyſſel z Czech o Střédopoſtí, a nawrátil ſe ten Cžtwrtek před Swatým Linhartem Roku téhož.

Wácſlawowi z Olbramowic/ Synu, yakž ſmegſſjm/ wegſſgmenowaného Pana Kunſſe/ wedlé paměti Koſtelnich, w Létu Páně 1479. narodil ſe Syn Kuneſs w den obětowáni Panny Marye.

Druhý Syn narodil ſe témuž Wácſlawowi, genž ſlaul Petr, w Létu 1482. Měl tolikéž tři Dcery/ gmenowitě Wrátu, Helénu, a Markétu. Potomně narodil ſe témuž Syn Wácſlaw Léta 1430. a po něm Jan Léta 1532. a potom Bohuchwal Léta 1534.

W Létu Páně 1489. gmenowaný Pan Wácſlaw z Olbramowic včinil ſmlauwu ſpolečně s Panem Janem z B.jzewez ſlowutnými Panoſſemi/ Hynkem z Chřánowic, z ſtrany gedné/ a Janem z Nemyſſle z ſtrany druhé/ tak yakž doloženo pod Erbem Panůw z Nemyſſle.

Pan Přech Syn Pana Přecha z Olbramowic zůſtal na Olbramowě/ kteréhož ſe Potomcy tolikéž ſpatřugi.

Synowé Wácſlawa z Olbramowic poznamenáni gſau w těchž Regſtřich takto:

Léta Páně 1487. narodil ſe Syn Jan, tu Neděli před S. Wjtem.

Léta 1489. narodil ſe Syn Přech témuž Wacſlawowi ten den po Swatým Jakubu.

Léta 1491. narodil ſe Syn Ondřeg, druhý teyden w Poſtě.

Léta 1492. narodil ſe Syn Gindřich w tu Sobotu před wſſemi S.

Léta 1497. narodil ſe Syn Beneſs, tu Středu před S. Řzehořem.

W Tytuláři Léta Páně 1534. wydaném gmenugi ſe: Gindřich Dwořecký z Olbramowic na Dworcy/ Giřík Dwořecký na Radkowě a w Skočicých/ Přech Dwořecký na Káčowě z Olbramowic/ Woldřich z Olbramowic a z Dworce

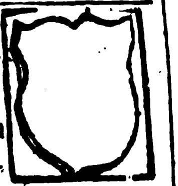
Při Létu Páně 1556. poznamenán geſt w Tytuláři Kuneſs Dwořecký z Olbramowic/ kterýž wyſlán byl Léta 1564. do Wjdně pro mrtwé Tělo ſlawné paměti Cýſaře Ferdynanda s ginými Pány/ Petr Dwořecký z Olbramowic/ Přech Dwořecký z Olbramowic.

Wegſſgmenowaný Pan Kuneſs z Olbramowic byl w Polnjm tažení w Vhřích s Cýſařem Maximiliánem/ yakž některé paměti wyſwědčugi.

Ten tolikéž w Létu 1576. byl wyſlán do Lince wedlé giných Panůw pro mrtwé Tělo ſlawné paměti Cýſaře Maximiliána.

Léta Páně 1596. vmřel gmenowaný Kuneſs Dwořecký z Olbramowic/ mage wěku ſwého Let 74. a dni deſet/ zanechal po ſobě Syny, Wácſlawa, Jana

Digitized by Google

wa, Jana a Prokopa / a pochowán w Koſtele Tučapſkém wedlé Těla Paný Anny z Půlkowic Manželky ſwé, w Pondělý poſt Dominicam Oculi, kteráž gemu porodila Dítek 5.

Při Létu Páně 1572. w Tytulářj připomjnagj ſe Páni Dwořečtj z Olbramowic takto: Adam Dwořecký z Olbramowic na Podolj / Bohuchwal Dwořecký z Olbramowic na Olbramowicých / Břetiſlaw z Olbramowic / Gindřich Dwořecký z Olbramowic na Cjeradi / Kuneš Dwořecký ſtarſſý z Olbramowic na Miſtrowicých. Přech Dwořecký z Olbramowic na Cjeradi.

Při Létu Páně 1589. gmenugj ſe Páni Dwořečtj z Olbramowic pořádkem tjmto:

Adam Dwořecký z Olbramowic na Podolj.
Břetiſlaw Dwořecký z Olbramowic na Kwaſſegowicých.
Gindřich Dwořecký ſtarſſý z Olbramowic na Dolánkách.
Gindřich Dwořecký mladſſý z Olbramowic na Dobré Wodě.
Kuneš ſtarſſý Dwořecký z Olbramowic na Dworcý.
Kuneš mladſſý Dwořecký z Olbramowic na Myſlowicých.
Petr Dwořecký z Olbramowic:
Petr Jan Dwořecký w Wičemilý.
Přech Dwořecký na Cjeradi.

Léta téhož w Pondělj Maſſopuſtnj. Prokop Dwořecký z Olbramowic Syn neymladſſý ſwrchupſaného Kunſſe z Olbramowic, pogal ſobě Manželku Panny Annu z Pantenowa / Dceru Vrozeného Pana Joachyma Wachtle z Pátenowa a na Kunicých / s kterauž ſplodil Syna Kunſſe Joachyma / a po Roce Djtě y Matka z tohoto ſwěta ſeſſli.

Léta 1592. w Auterý po Neděli Dewětnjku, gmenowaný Prokop pogal ſobě druhau Manželku, totiž Pannu Annu Woſtrowku z Kralowic / Dceru Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Wylima Woſtrowce z Kralowic a na Wlaſſjni G. M. Cýſařſké Raddy, a Prokurátora na ten čas w Králowſtwj Čeſkém: pſal ſe předpowěděný Prokop z Olbramowic a na nowém Želiwě / kterýžto ſtatek Želiwſký prodal potomně Panu Janowi Frydrychowi Hoffmanowi, Léta 1601. w Středu po Swatém Antonjnu.

Léta Páně 1597. w Auterý po Slawném Hodu Seſlánj Ducha Sw. Jan Neyſtarſſý Dwořecký z Olbramowic, gſauce Hofmiſtrem Wyſoce Vrozeného Pana / Pana Petra Woka z Rožmberka w Městě Krumlowě běh žiwota ſwého dokonal / kteréhožto Tělo Wáclaw a Prokop Bratřj z Olbramowic w Pátek po S. Duſſe w Kláſſteře Krumlowſkém w Kaple Swatého Wolffganga pochowati dali.

Léta Páně 1400. k Koſtelu w Lippě Petr řečený Pecman na Mnjchowě Syn Wnuckůw z Swoykowa / darowal deſet Zlatých gr. Pražſkých platu ročnjho a wěčného, Měſýce 15. Března.

Na těmž ſlawném Saudu Zemſkém/ po Panu Tyburcým ze Zdiáru. ſeděl geſt

Vrozený a Statečný Rytjř Pan G:ndř.ch z Půſnice/ na Herotenbergku a Slonpachu/ tehdáž Geho milosti Cýſařſké etc. Zřjzené Komory w Králowſtwij Cz:ſkém Radda a Prokurátor: Nyni pak Miſto Kanclýř téhož Králowſtwij Czeſkého.

OVID: SERVANTI CIVEM QVERNA Corona datur.

In Quercum Piſniciam.

CErnis in hoc Scuto Quercum de ſtirpe reciſam
Cui folia & Glandes parte ab utraq; virent.
PISNICIÆ eſt GnoriſmaDomus, Virtute paratum
Quæ Genere hoc aliquot nobilitauit Auos.
Vtq; vigore nouo refloruit arida Quercus
Et fructus mira fertilitate tulit:
Sic Domus illa ſuis ferme natalibus orba
HENRICO Generi ſpem præeunte dedit.
Hæredes ſuperant, ſuperat ſua Gloria Glandi,
Hinc fructus Regnum, Cæſar, & Aula ferunt.

Georgius Carolides A Carlſperga F.

O Rodu a Erbu Panůw z Pjſnice.

Kapitola XII.

STarožitnoſt Rodu Pjſnického / to geſt těch, kterj za Erb Sſpaltu Dubowiho od prawé ſtrany Sſtjtu přjčkau dolu s odſekanými Suky ležjcýho / z nichžto Žaludy dwa / z každého geden, a wedlé těch obauſtranně Liſtj Dubowá též při každém dwa pocházegi / nad Sſtjtem Helmu, nad Helmem Křjdla Orlowého rozkřjdleného, a w něm Sſpaltu Dubowého / tjm wſſym ſpůſobem yako w Sſtjtu vžjwagi a z Pjſnice ſe pjſſj (neb o Dubowcých, tak od Dubu, kterey nápodobně za znamenj Wládyctwj od ſtarodáwna neſli / řečených: Též o Rozlanich, kterj z prwa w Polſſtě / potom w Králowſtwj Cžeſkém w Kragi Rakownickém bydleli, a téhož Sſtjtu vžjwagic, z Rozlowan ſe pſali; wſſe Předcých ſe Pany z Pjſnice gednoſſtjtných / poněwadž giž toho tytule a gména žádného neni, tuto pſáti pomjgim) pro ſkrowney a welmi maley počet oſob / kterých ſe w témž Rodu, od půldruhého Sta let, až do nyni / wjce pěti Aſcendendo, yak Latinjcy mluwj / to geſt / z toho Kmene, Krwe, a linye wzhůru ſtupugjcých. Kollaterálnich pak do konce žádných / nenacházý: poněkud we wſſem známa a wědomá geſt: wſſak mnohými důwody / z nichž některé tuto přiwedu / vkázaná býti může.

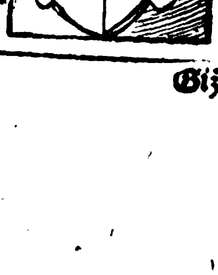
A ſproſtnoſt zagiſté téhož Erbu, ſtarožitnoſt ſwau s ſebau přináſſy / kdež toliko Suk, aneb Sſpalek Dubowý / Hieroglyphicon Vetuſtatis, a ſwými ratoleſtmi / bez wſſeliyaké nowotné ozdoby a okráſy, wlaſtenſkým te ſtaré Cžeſké ſproſtnoſti ſpůſobem ſe ſpatřuge

Aniž geſt vmyſl můg ab Ouo, yak přjſlowj, to geſt / od počátku, Weywod Erbu a znamenj téhož Wládyctwj vkazowati / ale chcy toliko od toho začiti, který ſe prwnj z Pjſnice pſal / a to, že Rod Panůw z Pjſnice nowey neni, poſlaupně giſtými důwody přiweſti,

Za čaſu Krále Gjřjho / byl geſt žiw Pan Mikuláš Pjſnický, Muž wzáctný / yakž Mageſtát Latinſký téhož Krále, gemu na ſpolek, aneb Communionem Armorum Militarium s Janem z Rozlowan / ſedmého dne Měſýce Praſynce Léta Páně 1463. na Kladſku daný / vkazuge.

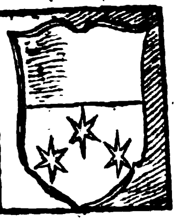
Ten ſe prwnj z Pjſnice tytulowal / pročež také za Kmen aneb Kořen téhož Rodu Pjſnického tuto ſe pokládá.

Manželkau geho byla Panj Femia, ginák Eufemia z Linden: s niž geſt ſplodil gediného Syna, gménem Pawla.

Digitized by Google

Sigmundowaný Pawel byw w ſlužbě Wladiſlawowi Králi, oženil ſe za Panný Oduljnu z Woſtroměře / tak po Rodu řečenau / že z Oduljnců byla, a odtud Gentilitium familiæ nomen obdržela / z kteréžto též gediného toliko Syna, při Křtu Swatém Jan nazwaného, doſtal.

Ten gſa na včenij literný z mládi oddan / též nemalo cyzých Zemi, zwláſſtě Frankreychu (kdež také w Pařjži Bakalářem zůſtal) progel, a w Vměnj Aſtronomickému též w práwich Cyſařſkých ſe wycwičil: nawrátiwſſy ſe do ſwé Wlaſti / z prwu Ludwjkowi Králi nehdáž Mládenečkowi za Præceptora; potom za wrchnjho Pýſaře Saudu Komornjho a Auřadu Heytmanſkého: až napoſledy y za Mjſtopjſaře Králowſtwý Cžeſkého potřebowán byl: Muž pořádkůw a práw Zemſkých ex longo rerum Vſu welice dobře powědomý: neb týž Auřad Mjſto Pýſařſký s nemalým yak geho Králowſké milcſti zaljbenjm / tak také wſſech tři Stawůw dobrau ſatisfacti mnoho Let řjdil a ſprawowal; pročež také od wſſech milowan a wyſoce wážen byl.

Ferdynand Rzýmſký / Vherſký a Cžeſký etc. Král etc. we Dckách Zemſkých w Kwaternu trhowém Léta 34. w Auterý po S. Wjtě, před shořenjm Deſk: a po shořenj w téměř Kwaternu wepiſů w čerweném Léta 58. w Pátek po S. Staniſlawu J. 18 geho Statečným twrdj. A gemu za wěrné ſlužby kteréž Geho milcſti činil od Domu aneb Dworu ſwého Králowſkého / plac ten weliký w Nowém Mjſtě Pražſkém od Brány Nowá řečené / až k fortně Swatého Benedykta / který někdy Sſtanky k Honbám, Kolbám, Turnagům, a giným Rytýřſkým činům a kratochwilem ohražený býwal / ku prawému Práwu Dědičnému dáwá.

O ſtarožitnoſti pak Rodu geho / twrdj přigetý některých Oſob od něho k Erbu a Tytuli Pjſnickému, takto jeznáwa:

Slowutný (prey) wěrný náš milý Jan z Pjſnice / Mýſto Pjſař Králowſtwý Cžeſkého / Rod a Erb ſwůg chtě rozſſýřiti a mezy lidmi wětſſý včiniti / aby napotom ſtáti a trwati mohl / za ſwé Stregce Erbowný k Erbu a Tytuli ſwému z Pjſnice připuſtil etc.

A dále: Tjmto liſtem potwrzugem a Erb ten, nebo znamenj kteréž on Jan po Předcých ſwých vžjwal a neſe / gim etc.

Item k záwěrce: kteréhožto Erbu chcem / aby nadepſaný Oſoby s gich Dědicy a budaucými od nich řádně a Manželſký poſſlými mužſkého y ženſkého Pohlawj / y toho wſſeho práwa Rytýřſkého, kteréhožto giž pſaný

Jan

Jan z Piſnice po Předcých ſwých vžjwá / též aby oni toho wſſeho vžjwati mohli a vžjwali. Kakž Mageſtát takowého potwrzenj / gehož Dátum geſt w Pátek den Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božjch Léta 1537. to ſſjře wſſe wyprawuge a w ſobě zawjrá.

Před shořenjm Hradu Pražſkého Léta 1532.

w Pátek před Přeneſſenjm S^o. Wácſlawa, wyſſel od Vřednjkůw Pražſkých menſſých Deſk Zemſkých důhon na Pana Jana z Pjſnice pro neſwědčenj Vrozené Panj / Panj Anně z Keſſřan a na Myſlyně, pod Pečetj Buryana Medka z Waldeka Mjſto Komornjka Králowſtwj Cžeſkého / kterey in originali před rukami geſt / gehož začátek takowý:

Vřednjcy Pražſſtj menſſý Deſk Zemſkých / Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi z Pjſnice / Mjſto Pjſaři Králowſtwj Cžeſkého, ſlužbu ſwau wzkazugem / etč.

W Aktách Pražan Staroměſtſkých, tu kde ſe wſſeligacý trhowé zapiſugj / takto ſtogi: Jan z Pjſnice Mjſto Pjſař Králowſtwj Cžeſkého, kaupil ſobě / Anně Manželce, Dědicům a budaucým ſwým / Dům ležjcý na Rýnku v Korábůw od Vrozeného Wládyky Pana Zygkmunda Chwatěrubſkého z Leſkowa / etč. Actum in Conſil. Sabbatho poſt Leonhardum, Anno Domini M. D. XXXIIII.

W týchž: Jan z Pjſnice, Mjſto Pjſař Králowſtwj Cžeſkého / kaupil ſobě, Anně Manželce Dům / etč. od Pana Hynka Kruſſýny z Lichtmberka Relátorowé toho k Knihám, na mjſtě ſvrchu pſaného Pana Hynka / Vrozený Pán / Pan Zdeněk Ziampach z Pottnſſteyna, a Vrozený Wládyka Pan Wáclaw Strýbrný z Horoměřic / tak yakž Liſt od téhož Pana Hynka pod Pečetj geho ſſjře vkazuge. Kterýž geſt pod timto Zápiſem pro paměť zapſaný ſlowo od ſlowa takto:

Já Hynek Kruſſýna z Lichemburgka / známo činjm timto Liſtem předewſſemi / gimž gey ſlyſſeti náleži, a zwláſſtě Slowutné a wzáctné Oppatrnoſti Panům, P. Purgkmiſtru a Raddě Staré^o Měſta Pražſké^o / yakož gſem měl Dům etč. Že ten Dům prodal gſem ſe wſſym a wſſeligakým okrſſlkem yakž ſám w ſobě geſt / Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi z Pjſnice Mjſto Pjſaři Králowſtwj Cžeſkého, a geho Dědicům / etč. Léta od Narozenj Syna Božjho M. D. XXXV. w Středu před Swatau Pannau Markétau.

Tak že týž Pan Jan z Pjſnice za žiwobytu ſwého / netoliko od Krále Geho miloſti, Teſte omni exceptione majore, Tytulem Zemanſkým a Rytjřſkým Slowutnoſti / ale y Statečným, které Epitheton o wſſſ těch ſtarých Let Lidem nowým dáwano nebylo. Nýbrž také y od Vřádůw Zemſkých, a přednjho Stawu w Králowſtwj tomto Panůw gich miloſti / ctěn a čaſtowán byl.

Kakož pak Tytulář Panſkého a Rytjřſkého řádu / w Létu 34. wydaný / téhož Pana Jana, mezy Stawem Rytjřſkým tolikéž pokládá.

V Swatého Gindřicha w Nowém Měſtě

Pražſkém / gſau po dnes na Krchowě we Zdi ffarnj, bljž ſſkoly / tu kdež od ſtarodáwna pohřeb Rodu Piſnického byl / Kameny hrobowý dwa (neb gjnými / když ſe táž ſſkola před 12. Léty ſtawěla / odtud hnuto geſt) na nichž na každém Sſtjt a Erb celý, téhož Rodu / wſſe ſpůſobem a řitaltem tjm yak z

počátku poznamenáno/ wytesaný ſe ſpatřuge.

Text na prwním tento.

Léta Božího M. D. XX. w Středu po Narozenj Pan: Ma: zemřeli Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Pjſnice Miſtopiſaře Králowſtwj Cžeſkého Synowé/ Jan Pawel, Wáclaw, a Karel, a Barbora Dcera geho/ proſte za ně Pána Boha.

Na druhém pak takowý.

Léta M. D. XXXI. na den Duſſyček po Wſſech S. vmřel Frydrych Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Pjſnice Miſtopiſaře Kral: Cže: Syn. P. Z. B.

We Dckách Zemſkých / zwláſſtě weypiſůw/ zhuſta ſe o témž Panu Janowi z Pjſnice nacházy.

Nicméně také nemalo weypiſſůw z Deſk pod Pečeti geho a s podpiſem wlaſtnj Ruky/ před shořenjm wydaných / poſawád in originali aneb in autographo, za obywately Králowſtwj tohoto zůſtáwá.

Měl Manželky dwě/ gednu Panj Annu z Walče, Rodu ſtarožitného ale gij w Cžechách ſeſſlého: o které ſe na hoře w zápiſych gednoho y druhého domu kaupenj zmjnka činj.

Druhau Panj Johannu z Průchodu/ gegižto památka v S° Mikuláſſe w Starém Měſtě Pražſkém / pod tímto Epithaphium zůſtáwá.

Vrozená Paní Johanna, Dcera Vrozeného Pana Wjtz Liſſowſkého z Průchodu / Manželka Vrozeného Pana Jana ſtarſſýho z Pjſnice (ſtarſſýho, neb tehdáž žiw byl Jan mladſſý/ Syn Pana Albrechta/ Wnuk téhož Pana Jana) tuto s Djtkami ſwými odpočíwá; Pán Bůh rač Duſſem gegich dáti lehké odpočinutj.

Z těch obau Manželek nemalý počet Djtek wobogjho Pohlawj na Swět wywedl: Ale žádný z Synůw, kromě Pana Albrechta z Panj Anny z Walce poſſlého: (který w Regiſtřjch Auřadu Pergkmiſtrſkého / hor Winičných Pražſkých / wedlé téhož Pana Jana Otce ſwého / do Zápiſu pogat geſt, takto: Pan Jan z Pjſnice etc. kaupil ſobě, Albrechtowi Synu ſwému a Dědicům ſwým Winicy etc. Actum F. 4. die Ludmillæ ante Exalt: Crucis Anno 1545.) k ženěnj nepřiſſel.

Ten měl Manželku Panj Worſſylu / gináč Vrſſulu z Glayſentolu, Dceru Pána Jana z Glayſentolu, a Panj Mandaleny z Pergklaſu Seſtru wlaſtnj Henrycha z Glayſentolu někdy Neywyžſſýho nad Tiſycem Německých Koni w Zemi Sſpiſké, a též někdy wzáctné paměti Auguſta Khurfirſſta Saſkého Sſtolmiſtra/ Ženu pobožnau a mnohými zwláſſtnjmi ctnoſtmi od Pána Boha obdařenau.

S kterauž to gſauce w Manželſtwu patero Djtek / Zygkmunda, Jana / a Gindřicha Syny: Annu a Alénu Dcery zplodil/ a nemage wěku ſwého geſſtě třidcýti Let zauplna / proſtředkem brzké ſmrti / Léta 1555. při čaſu ſlawnoſti Wzkřjſſenj Kryſta Pána / když tehdáž poſlednj Syn geho dotče-

ný Pan

ný Pan Gindřich, tři Měſýce toliko wěku ſwého ſtáři byl / z tohoto ſwěta wykročil.

Po něm, gmenowaná Panů Manželka / též Dítky Jan a Anna w krát-

kých letech zemřeli: Tak že opět wſſecken ten Rod Pjſnický na ſamých toliko, Panu Zygkmũdowi a Gindřichowi zuſtáwal.

Kdež potom Pan Zygkmund wyroſtſſy a gſa Člowěk včený, řečí několikerych powědomý / zwláſſtě Latinik weyborný, yakž negedný od něho wydané Knihy vkazugj, a který nemalý dýl Swěta progel / na Duchowenſtwý ſe oddal.

A Pan Gindřich doſtawſſy ſe Léta 1566. do Wýdně, nákladem gegimiloſti Kjmſké Cýſařowé a Králowé Čieſké etč. několik let pořád in Cæſareo, nec non Archiducali Archygimnaſio ibidem ſtudyrowal Odtud do Yngolſtadtenſký a giných Germaniæ, tum vero etiam Italiæ Academij ſe odebral.

Nawrátiwſſy ſe ze Wlach do Králowſtwý Čzeſkého neyprw Kanclérzem Slawného Domu Rozmberſkého ſedm let pořád: potom gſa k ſlužbě Gehomiloſti Cyſařſké powolán, Raddau Gehomiloſti při Appelacych půl třetiho / Sekretářem Králowſtwý Čieſkého půl druhého: Prokurátorem Cýſařſkým, a wedlé toho Saudcym Saudu Komornjho: též Raddau Komory Čzeſké / až y gedním Saudcým ſlawného Saudu Zemſkého přes oſm Let byl: A nyní od půl druhého roku Miſto Kanclýřem téhož Králowſtwý Čzeſkého zuſtáwa.

Kak geſt ſe pak w týchž Auřadech gednom, druhém, třetim etč. až y ſedmém tomto nynegſſym powoláni chowal / níže doſtawená gehomiloſti Cyſařſké pſaný a wzáctné wyſwědčený vkazuge.

Rudolff Druhý z Božý miloſti wolený Kjmſký Cýſař etč. Vherſký a Čzeſký etč. Král.

Statečný wěrný náš milý. Poněwadž gſme tebe pro hodnoſt Oſoby twé, ſobě za Miſto Kanclýře Králowſtwý Naſſeho Čzeſkého zwoliti a oblýbiti ráčili. Tak že giž w té prácy a powinnoſti w kteréž ſy Nám za Raddu Zřýzené Komory, a Prokurátora w témž Kralowſtwý Naſſem Čzeſkém / teď na dewátý Rok pořád wěrně pilně a platně ſlaužil. Kakož gſme pak s tebau a ſlužbami twými wždycky miloſtiwě dobře ſpokogený býti / a y geſſtě bychom (kdyby takowé proměnění nebylo,) tebe w těch miſtech dále rádi widěti a gmjti ráčili / progině náſſe a Králowſtwý naſſeho obecnj potřeby trwati a ſlaužiti wjce mocy nebude ſa. Protož tebe z též gedné y druhé powinnoſti timto pſaným naſſým miloſtiwě propauſſtěti a mage ce nad bedliwoſti a wěrnoſti kteraukž gſy w wěcech a příčinách naſſých

wlaſtnjch

Digitized by Google

wlaſtnjch při tychž Auřadech ſkutečně přičiniowal/ y také nad ginými mnohými twými ſlužbami / Nám předtjm yak w Appelacých, bywſſy Raddau naſſy tak také w Kancellářj naſſy/ Cžeſké Dworſké gſa též Raddau naſſy a Sekretářem Králowſtwý naſſeho Cžeſkého, poddaně prokazowanými. A že ſe nám y budaucně propůgčowati a wedlé neywyžſſý možnoſti ſlaužiti v-wolugeſs, miloſtiwě zalýbenij. Ráčímek to y Dítkám twým každého čaſu Miloſti naſſý Cýſařſkau etc. ſkutečně ſpomjnati y nahražowati / čehož gſme tebe miloſtiwě teyná včiniti neráčili. Dán na Hradě Pražſkém w Pondělí po Neděli Poſtnij Invocauit, Léta Sſeſtnáctiſtého prwnjho, a Králowſtwij naſſých Ržijmſkého dwadcátého ſſeſtého/ Vherſkého dewětmecytmého, a Cžeſkého též dwadcátého ſſeſtého.

Rudolff.

Sſt. z Sſternbergka.

Admandatum Domini Electi Jmperatoris proprium.

Ferdynand Purgk: z Donina

G. Junk.

Statečnému Gindřichowi z Pjſnice na Hertnberce a Sſenpachu/ Raddě naſſy, a MiſtoKancléři Králowſtwij Cžeſkého / wěrnému naſſemu milému.

Rudolff Druhý z Božij miloſti wolený Ržijmſký Cýſař po wſſecky čaſy Rozmnožitel Ržijſſe, a Vherſký, Cžeſký Král etc.

Statečný wěrný náſs milý. Yakož gſy k miloſtiwý žádoſti Naſſý Cýſařſké etc. Auřad MiſtoKanclijřſtwj Králowſtwij Cžeſkého / k ſobě přigal, a w tom ſe k nám wolně a poddaně vkázal. A poněwadž pro wyřizowánj každodenních připaditých yak naſſých wlaſtnjch, tak y obecních Zemſkých wěcý w Saudu Zemſkém / yakožto gèden Saudce Zemſký / ſedati a powinnoſti ſwý za doſti činiti mocy nebudeſs. Tebe gſme té práce, dotud dokudby w Auřadu MiſtoKanclijřſkým trwal / miloſtiwě oſwoboditi ráčili. Wſſak tak a na ten ſpůſob/ aby nicméně přjmluwu ſwau, w Kancellářj y w giných mjſtech / kdeiby ſe potřeby Náſſe a Zemſké vwažowali / mezy Saudcy Zemſkými, wedlé Let měl. Akdyby koli od téhož Auřadu MiſtoKanclijřſtwij Cžeſkého odſtaupil / zaſe w témž Saudu Zemſkém ſedati mohl. Čehož gſme tebe pro zprawu teyná včiniti chtiti neráčili. Dán na Hradě Naſſem Pražſkém / w Pátek po druhé Neděli po Swatých Třech Králích / Léta ſſeſtiſtého prwnjho / a Králowſtwij naſſých/ Ržijmſkého dwadcátého ſſeſtého / Vherſkého xxix. a Cžeſkého též xxvj.

Rudolff.

Sdenco Ad. Poppl de Lobkovicz S. R. Bohemiæ Cancellarius.

Ad mandatum Sacræ Cæſ. Ma: proprium.

J. Myllner.

Statečnému Gindřichowi z Pjſnice na Hertnberce Raddě naſſy Prokurátoru a MiſtoKancléři Králowſtwij Cžeſké° / wěrnému N. M.

Rudolff.

Vrozenij / Statečnij / a Slowutnij wěrnj naſſý milý / miloſtiwě wás teyná činiti neráčíme / že geſt k miloſtiwé žádoſti naſſý Cýſařſké etc. Statečný Gindřich z Pjſnice na Hertnberce, Radda a Prokurátor náſs w Králowſtwij Cžeſkém / wěrný milý / Auřad MiſtoKanclijřſtwj

téhož

tƿoj Králowſtwj k ſobě přigal/a w tom ſe k nám wolně a poddaně wkazal. A poněwadž on pro wyřizowání každodenných připadiƿých/yak waſſich wlaſtnjch/ tak y obecnich Zemſkých wěcy w Saudu Zemſkém, yakožto geden Saudce Zemſký/ ſedati a powinnoſti ſwý zadoſti činiti mocy nebude/ geho gſme té práce, dotud dokudby w Auřadu Miſto Kanclířſkým trwal/ milostiwě oſwoboditi ráčili/wſſak tak a na ten ſpůſob, aby nicméně přimluwu ſwau, w Kancellaři, y w giných miſtech/ kdežby ſe potřeby naſſe a Zemſké vwažowali/ mezy Saudcy Zemſkými/ wedlé Let měl, a kdyby koli od téhož Auřadu Miſto Kanclýřſtwj Cžeſkého, odſtaupil/zaſe w témž Saudu Zemſkém ſedati mohl. Cžehož gſme was pro ſpráwu tewna wčiniti chtiti neráčili. Dán na Hradě Naſſem Pražſkém w Pátek po druhé Neděly po Swatých Třech Králich/Léta Tiſýcyho Sſeſtiſté° prwnjho/a Králowſtwj naſſých Ržijmſkého dwacátého ſſeſtého/ Vherſkého dwadcátého dewátého, a Cžeſkého též xxvj.

Vrozeným/ Statečným/ a Slowutným/ Panům, Rytířům a Wládykám/ Neywyſſým Auředníkům a Saudcům Zemſkým Králowſtwj Cžeſkého, nyni na Hradě Pražſkém při Saudu Zemſkém ſhromážděným, wěrným naſſym milým.

Odkud naděge wede, že Bohdá ten ſuchý a gi= tměř ob ſterilitatem zwadlý Dub, Nebeſké° požehnáni a ſſtědrau geho Cýſařſké miloſti roſſékau občerſtwený° podlé onoho wjnſſe před Lety dwadcýti pěti In Panegyri ad Diuum Rudolphum Secundum, když po neyprwé yako to Ržimſký Cýſař do Měſt Pražſkých přigeti račil/ od téhož P. Gindřicha wnjše pſaných Latinſkých werſſých wčiněného, At enim tu publica dum te

Gaudia lætifico poſcunt inſtructa triumpho
Diue potens, reducemq; vijs ad ſidera tollunt
Vocibus effuſæ turmatim mœnibus Vrbes,
Atq; nouo Regni Proceres, gratantur honori,
Non grauis exilem tibi quem formauimus Orſum
Sume Panægyreos, Generiſq; recollige noſtri
Relliquias & PISNICIAM quam leua tot annis
Exercet duris Fortunæ injuria fatis,
Mitibus auxilijs Clementior erige Gentem:
Sic animoſa ſuas paulatim cœlitus imbre
Accepto, rurſum Quercus cum Germine frondes
Proferat, Auguſto ſic torrida rore vireſcant
Robora; ſic celſi ſublimum Culmen honoris
Pandat adoranti non raraq; Gratia Vati.

Netolikto zaſe růſti a ſe zelenati/ ale také Kmenowé a Ratoleſti geho wěčně trwagicý pamatce hogně rozmnožowati budau: na Rodině téhož P. Gindřicha, nepochybná čáſtka a naděge připowida; Totižto na Synech bonæ ſpei & indolis adoleſcentibus.

Wylimowi Fřydrychowi. Janowi Gindřichowi.
Albrechtowi Zygkmundowi. A Janowi Wáclawowi.

Z nichžto přednj dwa k Včeným literním oddáni: třetí mezy Edlknoby Gehomiloſti Cýſařſký, a čtwrtý geſſtě Pacholátko maličké při temž Otcy ſwém zuſtáwa.

A záwěrce feznání Latinſké, které na onen čas wzácné některé oſoby témui P. Gindřichowi do cyzých Zemi gedaucy°/pro wſſelikau naſtalau potřebu, wčinili, tuto přiložiti mi ſe vzdálo/které ſlowo od ſlowa znj takto:

LAVREN.

LAVRENTIVS SSLIK AB HOLEYCZ COmes de Paſſauno & Cubito, Sacratiſsimæ Cæſareæ Regiæque Majeſtatis Conſiliarius, & antiquæ ciuitatis Pragenſis Capitaneus, Iaroslaus Libſteinsky a Kolowrat & in Peterſpurg, Liber Baro, Cæſareæ Majeſtatis Conſiliarius, & Marchionatus inferioris Luſatiæ Gubernator. Ioannes Senior à VValdſtein, & in Sedczicz, Liber Baro: Cæſareæ Majeſtatis Conſiliarius, Minoris ciuitatis Pragenſis Capitaneus, & Supremus aulæ Regiæ Iudex. Chryſtophorus de Rauppouya in VVildſtein & Porzicz, Liber Baro, Cæſareæ Majeſtatis Conſiliarius, Georgius Sslowsky a Sslowic & in Voleſsina, Eques, & Bohuslaus Ssleibor à Tiſoue Eques, Omnibus & ſingulis Salutem.

ETSI MAGNA EST IVSTITIAE, FORTITVDINIS, SAPIENtiæ, moderationis, fidei, integritatis morum, aliarumq́ virtutum amplitudo et dignitas, quibus ornati animos eorum quos inter vixerint, & ad quos conſtanti bonorum fama illorum nominis gloria pervenerit, in ſui amorem, atq́ admirationem rapere ſolent: multo tamen ſunt harum virtutum aculei ad excitandum vehementiores, cum virorum in Repub. Principum teſtimonio veluti conſignatæ, & Nobilitatis inſignibus, prærogativis ac donationibus, Regia liberalitate ob facinora & res præclare geſtas, honorifice indultis ornatæ, vulgo ad imitandum & ſuſpiciendum, proponuntur. Quamobrem recenti adhuc memoria tenentes Nobiles & Generoſos Albertum à Piſnicz, & Vrſulam à Glaiſſentall, bonæ, antiquæ Equeſtris ordinis familiæ homines, iuxta ritum Sanctæ Catholicæ Eccleſiæ Matrimonij Sacramento, legitimè copulatos, & vitæ innocentia, morum honeſtate, rei domeſticæ adminiſtratione, ingenua filiorum educatione cæteriſq́ virtutibus, conſpicuos fuiſſe, et illis parentibus natos eſſe, qui & ipſi, optimè ſemper vixerunt, & propter egregia in patriam merita, erga Principes ſuos fidem, ſtudium, probitatem, Nobilitatis, & Equeſtris dignitatis inſignibus, privilegijs, immunitatibus, iam olim ornari, iiſdemq́ liberè citra cuiuſquam impedimentum, ubivis locorum ac temporum, uti, & ut poſteri eorum his quoq́ temporibus futuris, perpetuo duraturis, uti & gaudere poſſent, magnificè obtinere meruerunt: Requiſiti à Nobili & Generoſo HENRICO A PIISNICZ, memoratorum Alberti & Vrſulæ, legitimo, naturaliq́ filio, ut talis de ipſius parentibus & prædeceſſoribus (chriſtianè vita functis) ſcientiæ & cognitionis teſtimonium ſibi, ad quaſcunq́ dignitates, munia, functiones, officia, cuiuſcunq́ ſtatus, ordinis, aut inſtituti illa ſint, ad qualeſcunq́ neceſſitates, opus haberet, & opportunum ei eſſet, exhiberemus: præclaram eiuſdem indolem, modeſtiam, eruditionem attendentes, & quod ſub optimis præceptoribus hactenus informatus fuerit, neque unquam aliquid, quod aut maiorum honori, aut natalium ſuorum ſplendori derogaret admiſerit, aut admiſiſſe, de illo auditum ſit: petitioni eius annuimus. & his omnibus atq́ ſingulis quæ præmiſſa ſunt, ubicunq́ lecta vel audita fuerint, ad quorumcunq́ manus pervenerint, fidem certam adhiberi cupimus & volumus. Profitentes (uti alias ſupra) conſtanter, memoratum Nobilem & Generoſum HENRICVM A PIISNICZ, prænominatorum Alberti à Piſnicz, & Vrſulæ à Glaiſſentall, legitimo matrimonio ſuſceptum filium, boni, antiqui Equeſtris ordinis eſſe, & bona, vera, antiquæ, crebro repetitæ Nobilitatis inſignijs, donationibus, privilegijs, iuribus prærogativis, exemptionibus, ornamentis omnibus, quibus cæteri eiuſdem ordinis, ſtatus, & præeminentiæ homines, ubivis locorum ac temporum, uti & gaudere poſſunt, utuntur & gaudent, Regia munificentia anteceſſoribus ſuis, illorumq́ poſteris conceſſis, uti & gaudere. In quorum fidem, robur & maiorem firmitatem, propria manuum ſubſcriptione, & Sigillorum noſtrorum ex certa noſtra ſcientia appenſione præſentes communivimus. Actum Anno Domini Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo octauo. In inclyta Bohemiæ Metropoli Praga, Prima die Menſis Decembris.

Lorenc Schlik Graff. Jaroſlaw Herr von Kolowrat.
Jan der elter H. von Waldſſteyn. Kryſtoff H. von Ruppa.
Giřj Sſlowſký z Sſlowic a na Woleſſně. Bohuſlaw Schleybor z Tiſowé.

Natéms z Saudu Zemſkém ſedél Vrozený a Statečný Rytjř P. Purkhart Točník z Křimic na Křimicych a Proſtiboři J. M. Ceſařſké a Krále Czeſké: Radda.

O Erbu a Rodu Pánuw Kapljřůw z Sulewic ſtarodáwném, a Panů Wenzlikuw z Sulic / kteřjž s njmi od gednoho někdy Předka poſſly.

Kapitola Cžtrnácta.

SAmy Erb to patrně vkazuge/ že Předkowé Erbu a Rodu tohoto peſſli z Kroacye, když to Králowſtwij Kroácké neb Charwátſké vžjwá za Erb od wěkuw dáwných Sſáchownice / y tau wždycky ſobě hodně zaſlaužené oni Králowé ozdobowali / yak ſe to w každém až po ten čas Králowſtwij zachowáwa, y tak welmi dlauhý čas zde w Cžechách gich Potomkowé ni ſe znamenali á neb Erbowali, yakž nám pamětí dáwné oznamugj, a vkazugj doſtatečně Burkarda a neb Bernarda Syna Kunrada z Sulewic těmito ſlowy v Hágka w Liſtu 230.

Léta Páně 1236. Jan Biſkup Pražſký, genž byl Muž welmi dobro tiwý, vmřel, a w Pražſkém Koſtele pocho wán. Král Wáclaw den oſmnáctý po ſmrti geho wſſel mezy Kanowniky do Ko ſtela S^{o}. Wjta, a ſpolu s njmi ſe vradiw/ z wůle gednoſteyné wolili gſau za Biſkupa téhož Koſtela Burkarda z Sulewic/ Sſkola ſtyka Koſtela Pražſkého/-a na tu ſlawnau Stolicy gey pôſadili, dawſſy gemu gméno Bernard: A ten byl wedlé pořádku Biſkup Pražſký neb Cžeſký dwadcáty druhý: Co ſe za geho Biſkupſtwj w Cže chách w pořádku chwáli milého Boha dálo / to w Stawu Prelátſkém doloženo máš. Toliko tři Léta byl na ty Stolicy: vmřel Léta Páně Tiſycýho, Dwauſtýho, Třidcátého dewátého Měſyce Zářj / w Koſtele Pražſkém pochowán, a po geho ſmrti wolen Mikuláš z Rozmbergka.

Léta Páně Tiſycyho Třiſtýho Dewatenáctého, za Panowánj Krále Jana / když Syna Karla wypra wil byl do Frankreychu tā byl s njm poſlán Buryan Kapljř z Sulewic, a ten paſowán byl na Rytjřſtwo od Krále Řjmſkého Lud wika / na ten čas když Plichta z Žerotina byl zabit: o čemž Hágek zmjnku činj. Těmuž potom Karel Cýſař přidal k geho Erbu půl Worla za geho wěrné chowánj na ſlužbě geho w mladoſti / y pro hrdinſké ſpráwy geho w bogi s Gambakurty / nad njmiž byl wjtězſtwj obdržel, ſkrz geho mezy ginými Cžechy hrdinſkau ſpráwu.

Nak dáwno Kláſſter w Litoměřicych založen

geſt od těch Panuw tohoto Erbu, to ſe wyhledati nemůže/ když Hoſſmi ſtr dobrý Žižka wſſeliké paměti y s Kláſſterem w niweč obrátil. Léta Páně 1418.

Tam hrobnjch Kamenuw t:ho Rodu mnoho ſe ſpatřuge/ tak ſamých yako y Manželek gegich.

Léta Páně 1388. některé paměti z Deſk Zem ſkých mezy ginými Pány připominagi Pana Kunrada Kaplíře z Sulewic w Suché dni w Poſtě na Saudu Zemſkém tímto pořádkem.

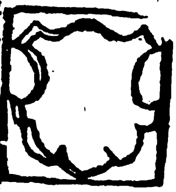
Prokop Margkhrabě Morawſké/ Ondřeg z

Dubé Neywyžſſý Sudý Králowſtwj Cžeſkého/ Gindřich z Dubé Ney wyžſſý Komornjk Králowſtwj Cžeſkého, Kunrad Kaplíř z Sulewic/ Ney wyžſſý Piſař Králowſtwj Cžeſkého, Wylim Zagic, Markward z Koſti. Jan Piknar z Pirknſſtegna, Gindřich z Rozmbergka, Heřman, Oldřich, Já Bratřj z Nowé^{o} do^{r}/ ginák z Hradce, Sezyma z Auſti, Jā z Zāpachu, Plichta z Žero

z Jeronina, Kunrad z Lnař, Gindřich z Březnice, Brenek z Skali, Burkard z Janowic, Zdeněk z Rozmitalu, Hynek Berka z Dubé, Ratmjr z Sſwā bergka, Albrecht z Sſternbergka, Zdiſlaw z Sſternbergká, Czenek z Weſele°.

Téhož na giném mjſtě wſpomjnagj paměti giné a po něm Bočka z Poděbrad, Gindřicha z Nowého Domu / Oldřicha z Nowého do°/Gindřicha z Honſſtegna/Hynka Berku/Zdeňka z Rozmitalu/Ratmira z Moſtu/ a mnoho giných, a to potom Léta Páně 1391.

Téhož Pana Kunrada Manželka mnoho k Oltáři Boleſlawſkému nadala: Ta též Paní Kateřina Manželka Pana Kunrada Kaplſſe mnoho nadala k Oltáři Swatého Wácſlawa w Praze/ ta též k Oltáři na Hradčanech mnohé Ozdoby nadala/ ta též Paní Kateřina k Oltáři w Koſtele Pražſkém Počety Neyſwětěgſſy Panny Marye mnoho nadala/a ta ſe pſala Kateřina de Bucol, tak yak gi gmenuge Liſt Kapitoli Pražſké tak pſaný:

Anno Domini 1400. die 25. Septembris. Volframus Dei gratia Sanctæ Eccleſiæ Pragenſis Archiepiſcopus, Apoſtolicæ Sedis Legatus Vniverſis Chriſti fidelibus. Fundationis Altaris Conceptionis Sanctæ Mariæ & Sancti Hieronymi in Capella Sanctæ Annæ in Eccleſia Pragenſi: Nobilis Domina Catharina relicta bonæ memoriæ Conradi Kaplirz de Sulevicz nobis exponere curauit, qualiter ipſa Zelo devotionis accenſa ac cupiens temporalia pro æternis, & tranſitoria pro æternis ac perpetuis felici commercio commutare, pro remedio & ſalute animæ ſuæ ac prædicti Conradi Kaplirz & progenitorum ſuorum nec non omnium fidelium defunctorum, ad laudem Dei omnipotentis & Beatæ Mariæ Virginisglorioſæ Altare in honorem Conceptionis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Hieronymi in Capella Sanctæ Annæ Noui Chori Eccleſiæ noſtræ Pragenſis, Sereniſsimi Principis & Domini Domini Venceslai Romanorum & Bohemiæ Regis accedente conſenſu tredecim ſexagenas groſſorum denariorum Pragenſium cenſus nudi Annui & perpetui de & ſuper bonis ſupra ſcriptis Videlicet tres ſexagenas cenſus, quas habet in hæreditatibus z Ruciech oppido tribus ruſticalibus, & in Rowný dedit donauit & aſsignauit nec non Tabulis Regni Bohemiæ eo jure pro ut ipſa poſsidebat eaſdem 13. Sexagenas, dicto Domino Otticoni Altari prædicto & ejus ſucceſſoribus vel rectoribus &c.

Léta Páně Tiſycýho, Tříſtýho, Oſmdeſátého/ w Sobotu po Wſſech Swatých prodal Kunat z Solan Poručnjk Dětí Peſſykowých z Třebowlic / před Auředniky Pražſkými Dědictwí gmenowaných Syrotkuw w Třebowlicých / Dwůr s Dwory Kmetčími Panu Wylimowi Zagicowi, Jankowi řečenému Kaplýři z Sulewic / a Rytkeřewy z Skalí Bratřjm wlaſtnjm za ſedm ſet Kop gro: Pražſkých, a ſeznal že ty Penize wzal od njch z cela a z auplna 2c.

Hebhard Kaplſſ z Sulewic do Koſtela ffarnjho w Solánk darowal dwě Kopě platu wěčného.

Buſſek z Sulewic a Rudger z Skali darowali čtyry Kopy a groſſů
dwadceti čtyry k Koſtelu ffarnjmu w Zjně
a to z Weſnic ſwých Czaynowa y Chwalo-
wic.

Ten též Buſſek z Sulewic Koſte
lu w Lowoſycych darowal platu ročnjho
wěčného Kopu: pſal ſe z Sulewic a z An-
gezdu: eodem Anno.

Ten též Buſſek z Sulewic Léta
Páně 1407. darowal Klaſſteru Swatého Michala w Litoměřicých Bra-
trum Swatého Dominyka Kopu groſſu/ yakž o tom o wſſem libri Ere-
ctionum Kapitoly Pražſké wyprawugi.

Léta Páně 1405. Koſtelu
Woleſſny v Gotlawy dali platu ročnjho 2.
Kopě, Jareſlaw, Petr, Jan, Synowé Já-
kowi z Okturdorffu řečeni Kaplířowé z Su-
lewic/ a to dne poſlednjho Měſyce Dubna.

Léta Páně pak na hoře/
Hanuš Kaplíř darowal deſet Kop platu
ročnjho k Koſtelu w Ratberku při přjtom-
noſti Kůſſe ze Zwole Licentiata w Dekretich/
a Jana z Dubé Kanownjka Swatého Gjřj na Zámku Pražſkém/ Ar-
noſſta z Metelſka, Miſtra Věenj ſwobodného, a ten ſe Kaplíř pſal na
Winterbergku.

Pan Wácſlaw z Sulewic při Neywyžſſym
Komornjkowi Zemſkém, Panu Gindřichowi z Hradce, přehljdal Dſky
Zemſké/ yakž o tom některé paměti wyprawugi.

Léta Páně 1414. w Knihách Kapitoli Pražſké připomjná ſe Pan
Petr Kaplíř z Sulewic, proto/ že Koſtelu
w Rtyně darowal Kopu platu wěčného
we Wſy ſwé Welemině na které byl bytem:
O čemž tak geſt zmjnka: Pro Eccleſia in
Rtin, famoſus Vir Petrus Kaplirz de Sule-
wicz & in Velemin dedit unam ſexagenam
groſſorum cenſus perpetui Eccleſiæ in Rtin.

Echardus z Sulewic dal
pro Oltář Swatého Křjže w Klaſſteře S°. Jana w Teplicy půl druhé Ko-
py platu wěčného a ročnjho we Wſy Skalic, a ten ſe pſal na Meronicých.

Pani Lidmilla z Sulewic dala neyaké ozdo-
by Oltářnj do Koſtela, kterému řjkagi Læta Curia, ginák Teyn.

Léta Páně 1489. Pan Jan Kaplíř z Sulewic a na Zelochonicých darowal gednu Kopu platu wěčného na Zelochonicých: O tom wſſem obſſjrněgſſj zmjnku in libris Erectionum, Kapitoli Pražſké nalezneš.

Léta Páně 1468. Připomjnagj ſe w některých pamětech tito Páni Kaplíři z Sulewic/ Pan Mikuláš z Sulewic a z Wintrbergka/ Waňek z Sulewic a z Mironic/ Jan Knjže z Sulewic a z Wěhlowic, a ti kwitowali Pana Jana a Woldřicha Zagice z Hazmburgku, Léta yak na hoře.

Jan Kaplíř z Sulewic ſeděnjm na Koſſťálowě a Měſſtiané Litoměřičtí, včinili a přigali ſmlauwu s Urozeným Pánem/ Panem Janem mladſſým z Wartmbergka, ſeděnjm na Děčjně, y ſewrſſemi geho Služebníky wěčně/ a to Léta Páně 1445.

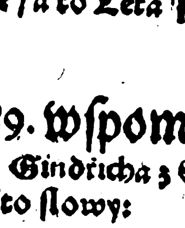

Léta Páně 1489. wſpomjnagi některé paměti Pana Gindřicha z Sulewic a na Skalce, a to těmito ſlowy:

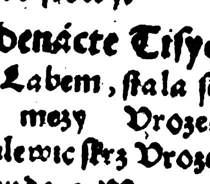
Ten Auterý před gedenácte Tiſyc Děwic w Měſtě Auſtí nad Labem, ſtala ſe geſt Smlauwa takowa mezy Urozenými Panoſſy a Bratry z Sulewic ſkrz Urozeného Pana Pana Sygkmunda z Wartmbergka a na Děčjně při přjtomnoſti Gindřicha z Sulewic a na Skalce, Wogtěcha Twocha z Medwědkowa a na Brozanech/ kteréž wěcy podané.

Pana Felixa Kaplíře nacházy ſe wýwod na Tabuli od Paní Johanky z Sſebjřowa Manželky někdy P. Albrechta Kaplíře z Sulewic Synu Felixowi pozůſtawený tento:

Pana Felixa prwnjho Kaplíře z Sulewic porodila byla Paní Markéta z Fictum/ kterauž ſplodila Paní Marta Hrabinka z Okowna a z Milldorffa/ kterýžto Rod takowého Erbu vžjwá.

Mjl Manželku týž Pan Felix Kaplíř Paní Lidmillu

z Wčeſowic, s njžto ſplodil Syna Albrechta, a giné / a tu byla porodila Pani Magdaléna z Sſebjřowa.

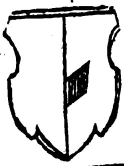

Pan Albrecht Kaplijř z Sulewic / měl Manželku Pani Johanku z Sſebikowa Dceru P. Radſlawa z Sſebikowa / kteréhož byla porodila Pani Eliſſka z Rzehnic Wăčurowá / kteréž byla Matka Pani Anna z Smiřic.

Od gmenowaného Pana Albrechta Kaplijře a Pani Johanky z Sſebjřowa poſſel Syn Felix Kaplijř z Sulewic a dwě Dcery Lidmilla Euzebia, a Weronyka Alžběta Kaplijřky z Sulewic.

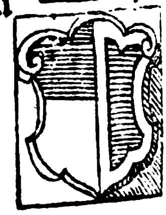
Erbowé po Bábach Pani Johanky z Sſebjřowa.

Pana Mikulaſſe Wančuru z Rzehnic / porodila Pani Eliſſka z Wſſebořic, kteráž vžiwala Erbu takowého, a tu Pani Eliſſku porodila pani Worſſyla Smiřická z Bochowa.

Gmenowaný Pani Johanky Berkowſký z Sſebiřowa Děd byl Pan Jan Berkowſký z Sſebiřowa / gehož byla porodila Pani Markéta z Klinſſtegna, a ten měl Manželku Pani Dorotu z Hruſſowa / s njžto ſplodil Syna Radſlawa Otce wegš dotčené Pani Johanky z Sſebikowa.

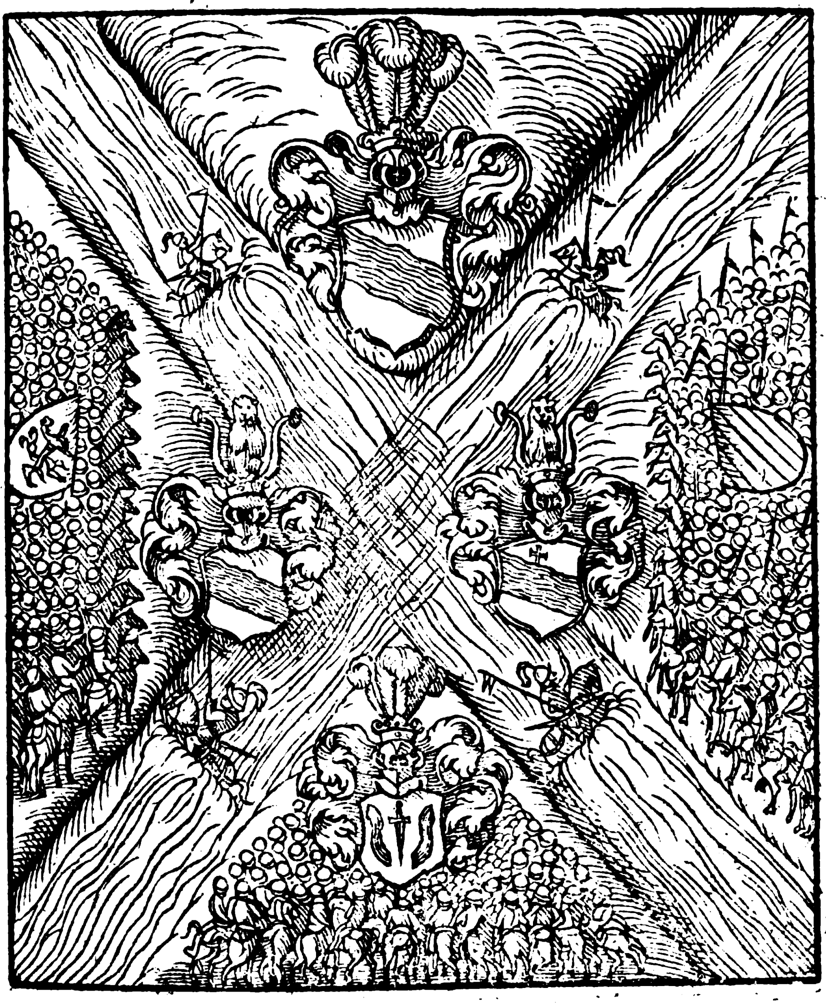
Wedle Tytuláře w Létu Páně 1589. žiwi byli Páni Kaplijřowé tito:

Albrecht Kaplijř z Sulewic na Cžjžkowicych.
Albrecht Kaplijř z Sulewic na Brodcych.
Bohuſlaw Kaplijř z Sulewic na Daubrawſké Hoře.
Giržijk Kaplijř z Sulewic na Tuchořicych.
Giržijk Kaplijř z Sulewic na Bukowicy.
Giržijk Gamaryt Kaplijř z Sulewic na Mileſſowě.
Jan ſtarſſy Kaplijř z Sulewic na Cžjžkowicych.
Jaroſlaw Kaplijř z Sulewic na Cžjžkowicych a na Nowé Wſy.
Kunrad Kaplijř z Sulewic.
Tobiaš Kaplijř z Sulewic a na Sulewicych.
Wylim Kaplijř z Sulewic na Lukohořanech.
Zdiſlaw Kaplijř z Sulewic Starſſy a na Koſſtiálowě.
Zdiſlaw Kaplijř mladſſy a na Zelanicych.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Rodu a Erbu Starožitném Panuw Wětipeſkých z Chyš a z Ekerbergku.

Kapitola Patnácta.

PRzed mnoha Sty Lety Rod tento w Cžechách byl wzáctný / z kteréhož pocházegjcý Střjžſſkowé ſlauli / ale k neywětſſy ſláwě wyzdwjžen w Medyolánu Léta 1159. Skrz hrdinſtwj Odolana z Chyš, Syna Třjſſkowa / kterýž nalezſſe Brod / Wogſko Cžeſké s Bernartem Synem Soběſlawa z Hodějowa přes Rjeku řečenau Abdua přewedl protj Medyolánſkým. Pročež Cýſař Frydrych ſwjtězyw nad njmi / Odolana a giné Rytjře, netoliko dary hognými darowal / ale témuž změnil y Erb / poraučege aby na Sſtjtu noſyl ſtřjch modrý, to geſt, Wodu w Poli bjlém / neb bělost čiſtotu wyznamenáwá, a ſláwu / kdež y giným Erbowé dáni gſau / o čemž na mjſtě přjſluſſném nalezneš.

Gmenowanj Střjſſkowé a neb Střjhowé poſſli od yakéhos Kla-

ſona / kterýž zagew do Krage tohoto, založil Hrad řečený Střjh/ z kteréžto přjčiny Potomkowé pſáwali ſe z Střjhowa/ ač potomně toho nezachowali / když totižto gedenkaždý z toho ſe Sýdla pſal, na němž bydlel / až opět za Krále Jana když ſe mezy Cžechy množſtwj Cyzozemcůw oſazowalo/ kteřjž že ſe z Hradůw, z njchžto wyſſli, pſali/ oni tolikéž to obnowowati počali. A že Otec dotčeného Odolana měl byt ſwůg na Chjſſech / proto Hiſtoryk Tytul ten zřetedlně doložil/ gehožto Potomkowé opět owſſem pſali gſau ſe z rozličných Statkůw / ale wždy neopauſſtěn byl od njch Tytul tento z Ch·š a z Ekerbergka. Okolo Léta potomně 1316. doſtawſſe ſkrz hrdi·ské ſlužby Statku řečené Pětipes/ odtud ſobě gméno wzali, a ſlugi až poſawád Pětipeſſſti. To při Králi wálečném obdržel ſkrz welikoſt činůw ſwých Frydrych z Chyš a z Ekerbergka, gemužto on s několika Weſnicemi Pětipes darem dal: O čemž paměť geſt w dewáté Almárce na Karlſſteyně, a v Potomkůw gednom Terminacy ſe nacházegi.

W též Wſy Pětipſech Léta 1370. dán byl Potomkowi gednomu dotčeného Frydrycha Hamſſeſſt, a to w Středu po Neděli Křjžowy.

Paměti Koſtelnj wyprawugi o Panu Zyffrýdowi z Chyš, že geſt on negakau Almužnu Opatowi w Plaſech darowal.

W Létu Páně 1400. poſlednjho dne Měſýce Dubna/ Muž nějaký, genž ſe pſal z Dolan, vſtanowil plat k Koſtelu w Oſtrožině: Přičemž byli, Martin Pětipeſký z Chyš / Mikuláš z Ratag / Jan řečený Noſek z Zytolnika/ a Dominyk z Budewſy/ yakž o tom obſſýrně Knihy Koſtela Pražſkého wyprawugi.

W Létu Páně 1409. Auřady Zemſké držeji Páni tito: Pan Jan z Michalowic Neywyžſſý Pjſař/ Lacek z Krawař, Purgkhrabě Pražſké/ Mikuláš z Wojic Prothonotarius/ Mikuláš z Ekerbergka Pjſař Země/ Jan z Nowého Domu Purgkrabě Pražſké / Albrecht z Koldic Iudex Curiæ Regalis.

Nacházy ſe Liſt ſmlauwy/ w němžto doloženo, yak někdy včiněná byla ſmlauwa mezy Adamem z Berneku, a Bohunkem Wikem/ a to ſkrz P. Jana z Waldſſteyna a na Waldſſteyně / Pana Jana Zagice z Hazmburg

ka / Pana Zdeňka Malowce, a Pana Albrechta Pětipeſkýho. Liſt odpowidagicy Pana Adama z Sſternbergka, a Frydrycha Pětipeſkýho z Chyš a z Ekerbergku ſpolečně a nerozdjlně podali Knjžatum Léta Páně 1460.

Paměti Koſtela Pražſkého připomjnagi wegš gmenowaného Pana Mikuláſſe Pětipeſkýho z Chyš a z Ekerbergku takto:

Pro Eccleſia Sanctæ Catharinæ & Sancti Chriſtophori in Eccleſia Pragenſi, Nobilis Nicolaus Pietipiesky de Ekerberk, Prothonotarius Tabularum terræ Regni Bohemiæ donauit tres ſexagenas groſſorum in Villa Sěnici. Actum Anno 1412.

Téhož Léta Mikuláš z Ekerbergku Syn Auſtina Pětipeſkýho z Ekerbergku dal Almužnu do Koſtela Swatého Benedykta w Praze, o čemž w Knihách ſwrchu dotčených poznamenáno.

Pan Wácſlaw Pětipeſký

z Chyš a z Ekerbergku měl Manželku Panj Magdalénu z Sſebjřowa / s njžto ſplodil Syny tři: Wácſlawa, Jana a Gindřicha. Wácſlaw byl bytem na Tužetině / měl Manželku Panj Mičanku z Klinſſtegna řečenau Magdalénu / s njžto nemage Potomka žádného, vmřel / a ona pogala ſobě za Manžela Pana Hynka z Kolowrat / kterýž weſſkeren po nj Statek obdržel.

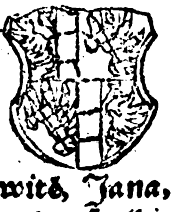
Jan Pětipeſký z Chyš a

z Ekrbergku bytem na Kněžicých, měl Manželku Panj Kateřinu z Tuchořic / kteráž gemu porodila dwa Syny Odolana a Albrechta / a dwě Dcery, Magdalénu a Apollénu. Gindřich pak Bratr třetj / ten zuſtal neženatý.

Odolana Pětipeſkýho z

Chyš a z Ekerberku a na Kamenicy, Manželka byla Panj Dorota Kaplýřka z Sulewic / Dcera Pana Wogtěcha Kaplýře na Střebowlicých / s njžto ſplodil Synůw ſedm / gmenowitě, Jana, genž w Létu gedenmecytnýmwěku ſwého vmřel / Wácſlawa, Wogtěcha, Albrechta,

Digitized by Google

Lipolta, genž gſauc w Letech dwanácti vmřel / Mikuláſſe a Girjka. Nad těmi vmjrage Odolan w wěku doſti mladém, nařjdil Poručnjka P. Hynka Kaſſuňka: a ten potomně dal Almužnu Kněžjm do Koſtela w Buſſkowicych, yakž ſwědčý paměti Koſtelnj.

Albrecht Bratr Odolana vmřel neženatý.

Pan Wácſlaw Pětipeſký

z Chyš a z Ekerbergka a na Blahoticých, měl dwě Ženy; prwnj Panj Markétu z Roznhonu, od njž poſſli dwě Dcery: Eliſſka, kteráž hned po Křtu vmřela, a Dorota; druhau Panj Izyaldu Wogkowſkau z Milhoſtic, Dceřu Pana Jana Wogkowſkého, Mjſto Pjſaře Králowſtwý Cžeſkého, s njžto ſplodil Synuw ſſeſt: Odolana, Jana, Albrechta, Wylima, Wácſlawa, a opět Jana. Jan ſtarſſy zuſtal w Vhřých na Sakmaru / Wylim a Wácſlaw pomřeli w gednu hodinu / Albrecht Léta 1596. v Keredeš při Streycy ſwéni hrdinſký s Turky bogugic zabit geſt. Odolan tolikéž w Letech mladých vmřel. Od též Panj Izyaldy Wogkowſký poſſlo Dcer ſſeſt: totiž / Anna, Kateřina, Alžběta, Maruſſka, Johanka Eliſſka, Ewa.

Za mladých Let ſwých Pan Wácſlaw ſlaužil třem Cýſařum / Karlowi Pátemu, Ferdynandowi, Maximilianowi, w Kraginách Wlaſkých a w Vhřých, a pod Cýſařem Rudolffem ſe oženil, a Děti wegšgmenowané ſplodil.

Dotčenau Panj Izyaldu Wogkowſkau z Milhoſtic, Manželku Pana Wácſlawa Pětipeſkýho z Chyš a z Ekerbergka a na Blahoticých, Dceru Pana Jana Wogkowſkého z Milhoſtic a z Wogkowa na Radičy Mjſto Pjſaře Králowſtwý Cžeſkého porodila Panj Anna z Lukawice / Dcera Pana Frydrych Lukaweckýho z Lukawce a na Hněwkowicých / a tu porodila Panj Kateřina z Talmbergka.

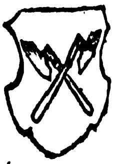
P. Jana Wogkowſké Matka / Bába Panj Izyaldy z Milhoſtic Manželky P. Wácſlawa Pětipeſkýho z Chyš, byla Panj Izyalda Woſyčanſká z Woſyčan / Manželka Pana Mikuláſſe Wogkowſkého z Milhoſtic a na Radčy, kteráž vžjwala za Erb půl Mauřenina w Sſatech bjlých a čerwených.

Pana Wylima Wogkowſkého / Manželka Otce Pana Jana, a Prabába Panj Izyaldy Pětipeſký, byla Panj Gjtka z Leſkowce a na Weykowech.

Pana Jana Wogkowſkého z Milhoſtic a na Radčy Manželka a Prabába Panj Izyaldy / byla Panj Anna z Sedčic a na Wogkowě.

Panj Bába Pana Wácſlawa / Pana Wogtěcha / Pana Albrechta / Pana Mikuláſſe / Pana Girjka Pětipeſkých z Chyš a z Ekerbergka byla Panj Offka z Pácowa Dcera Pana Wol-

dricha

Digitized by Google

dřicha Malowce z Pácowa a na Borotjně / Matě pak Pani Oſſty z Pácowa a Prabába po Mateři wegſſgmenowaných Panůw Pětipeſſých, byla Pani Kateřina Mjrkowna z Mirku.

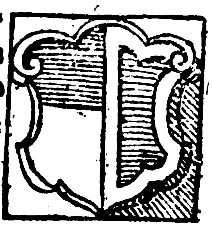
Wogtěch Pětipeſký z

Chyš z Ekerbergka a na Libochowicých / měl Manželku Dceru Pana Jana Charwáta z Bernſſtegna, s nijžto měl Synůw pět: Odolana, genž vmřel mladý, tak yak y Wáclaw, Jana, Gikiha, a Jana Albrechta, a Dcer tolikéž ſſeſt: Barboru, kteraž dana za Daupowce Frydrycha / Alžbětu Maruſſku / Dorotu / Kateřinu / kteréž w mladoſti pomřeli.

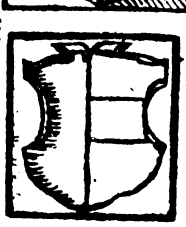

Albrecht Pětipeſký z Chyš

a z Ekerbergka neywyžſſý nad Tiſycem Koni / Rytjř ſláwy wěčné hodiný, byw od mladoſti při Dwoře Arcyknjžete Ferdynanda / byl v něho Trukſaſem Let gedenácte / potom w Giſpruku Heytmanem nad Drabanty, a přitom y Krygſmanem Krále Ferdynanda proti Kurffirſſtowi Saſkému / w kterémž to tažený w Nohu raněn. Potomně když w Vhřých proti Turku bog wyzdwjžen / w každém tažený Rytjřſký ſe chowal / do Sſancůw Tureckých ſmělé wſkakowal, kdežto pod njm y Kůň od Pohanůw proboden. Tak tolikéž za Cýſaře Rudolffa rozličné Auřady Wogenſké magic, w mnohých byl tažený / a Léta 1596. mage Tiſyc Koni pod ſwau ſprávau, s lidem tím hrdinſký ſe chowal / yako v Keredes, Erli Zámku Ketuňku dodáwagic, a zewſſech ſtran po Pohanech ſſtraffugic / až potomně ſýlau welikau od Pohanůw nemage pomocy ani od Němcůw ani od Vhrůw s Lidem tím přemožen geſt / a tu zahynul ſlawně.

Manželka geho byla Pani Barbora Hruſſowſká / gegižto Erb takowý byl, a tu byla porodila Pani Magdaléna z Haraſowa / Dcera Pana Thobiáſſe Hrzáňa z Haraſowa a na Hauſce / kteraúž zaſe porodila byla Pani Kateřina ze Wliněwſy / Dcera Pani Berkowny z Dubé a z Lippého: s ſtau Pani Barborau Hruſſowſkau ſplodil byl drahně Djtek, kteréž pomřeli w mladém wěku / krom Sſtiaſtného Wáclawa, Frydrycha Ludwika, a Ladiſlawa Thobiáſſe / a krom dwau Dcer: Magdalény, a Maryge Anny.

Mikuláš čtwrtý Bratr gich / měl

Manželky dwě; prwnj Markétu Albrechta Networſkého Dceru, gſauc bytem na Kamenicy / s njžto ſplodil Djtek drahně / ale nezůſtali žiwé gednom Synowé tři: Odolan

Selimau,

Digitized by Google

Selimán, Wácſlaw, a Dcera gedna gménem Dorota. Druhau Manželku měl Paní Alžbětu Sádlownu / kteráž gemu porodila Dceru Katerinu / a potom newykonáwali žiwot ſpolečně / on bydlel w Praze, ona pak w Táboře.

Gírjk Bratr gich pátý bytem neb ſeděnjm na Chotowicych hoſpodář dobrý a pilný / měl Manželku z Rodu Sádlůw, kteráž gemu porodila Syna Frydrycha / a Dcery dwě, Dorotu a Alžbětu.

O tom Rodu gſau giné mnohé pamětí, kteréž na rozličných mjſtech nalezneš.

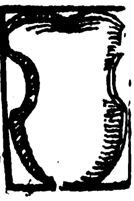
Od ſwrchugmenowaných

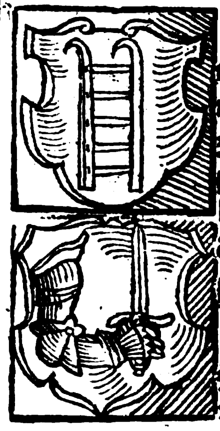
Střjžhůw / Potomkůw dotčeného Klaſoňa pěſſli Rodowé welicý w Králowſtwj Polſkém / jakž ſe njže porozumí.

Léta 786. Kmiš Syn Střjžhůw, geſſtě za čaſu Pohanſtwj, přiſſel do Kragin oných od Mateře Borky ſplozený / kdež doſáhl znamenitého opatřenj od Pohanſkého Knjžete Přemyſſla nad Rjekau Střěňawau / neb tu on s Čzeledi ſwau a Ziołdněři ſwými ſylné Wogſka Nepřátelſká porazyl / a odtud gmenowán geſt odewſſech Střěňawa / a že za Erb měl Rjeky, tolikéž y Erb geho y wſſecky Potomky až poſawád gmenugi Střěňawami / neb Rjeky ty kteréž negſau ſlawné, gmenugi ſe mezy Slowáky Strumény: od toho Kmjſſe pocházegjcy, gmenugi ſe Kmitamy w Králowſtwj Polſkém Rod dáwný.

W Létu Páně 999. Potomek geden wegšgmenowaného Kmjſſe od Cýſaře Ottona toho gména třetjho Hrabětem gmenowán s mnohými giným z Rodůw neypředněgſſých.

Ti Střjžhowé měli počátek ſwůg z Kroacye / a noſyli neyprwe na Sſtjtu dwa Prameny, a mezy njmi Meč, tak to: Kterýžto Erb wěku mého geſſtě ſe nacházel w Polſſtě, a ſlaul od gména prwnjho předka Kopaſſe, Kopaſſyna: Byli tolikéž za čaſu žiwobytí mého pod Horami Sýkorſſti / ale ſeſſli gſau bez Potomka Mužſkého Pohlawj.

Téhož čaſu když P. Odolenowi z Chyš, a P. Bernartowi z Hodégowa Erb v Medyolánu proměněn a neb změněn, P. Getřichowi Chauſtnickýmu Synu Hu

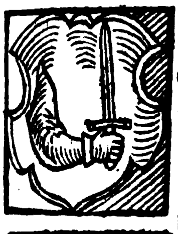
zowa / dán za znamenj Rytjřſké zlatý Rjebřjk w Poli modrém / proto, že gě on neyprwe na Zdi Medyolánſké wběhl po Rjebřjku / za njmž poſpjſſili gini Čzechowé, a puſtiwſſe ſe do Medyolánu množſtwj Wlachůw pomordowali: O čemž wyprawuge Hágek w Liſtu 191. ſlowy obſſýrnými.

Dinowi Synu Bohuſlawa z Stráżice,

téhož čaſu dána za Erb Ruka s Myſſkau y s Plechowicy, ana držj Meč ſwětlý na Sſtjtu čerweném z přjčným

té

te, že geſt před očima Frydrycha Cýſaře gednoho z Medyolánſkých, vhoniw geho, rozpoltil, yakž Hágek piſſe.

Giřjkowi Troſſickhymu přikázano

noſyti w Sſtjtu zlatém Ruku bjlau, an a drži ſwětlý Meč/ proto / že ſe ſám Cýſař diwal / kterak on w bitwě Mečem Wlachuw dogjmal. Toho Potomcy, yakž ſpráwu od nich mám/ gſau Páni Ržjſničtj, yako Pan Přech z Ržjſnice na Horách, a Bratr geho Smil a Jan na Ržjſnicy.

Benyáſſowi Synu Hroſſka dána

za Erb Sekera rohatá ſtřjbrná w čerweném Poli, proto/ že geſt on ſtatečně Dwéře w Wěže Mramorowé wyraubal, yakž o tom o wſſem Kronyka Cžeſká wyprawuge.

O Erbu a Rodu těch wſſech/

kteřjž Kotauč za znamenj Rytjřſké vžjwagi/a pjſſy ſe z rozličných Sýdel/yako z Dlauhé Wſy, z Kraſylowa, a od ginud, yakž ſe njže doložj.

NRb tento řečený Kotúč dáwný geſt a ſtarožitný w Králowſtwj tomto: což paměti wyſwědčugi, a zwláſſtě w Létu 1159. když totiž to Cýſař Frydrych Geſſkowi Synu Kotauče v Medyolánu za znamenj Rytjřſké darowal půl zlatého Koně s Vzdau, z přjčyny té/že hrdjnſký práwě proti Medyolánſkým bogowal, w kterézto bitwě když Mřjže ſſpičatá dolu ſpuſſtěná v Brány byla, na poli gemu Koně roztiala / tak že ledwa vſſel z Ruk nepřátelſkých. Potomkowé geho, pſali ſe wěku tohoto z Kraſylowa / Rod w Králowſtwj tomto možný a wzáctný, gehož mnohé pamětj připomjnagj, kteréž njže doložené budau.

W Létu Páně 1399. o Panu Dluhoweſkým

w Knihách Koſtela Pražſkého, nacházym pamět pſanau w tyto ſlowa. Nos Przibik Dluhoweſky de Lhota & Buſſek de Sedlo, fratres ad laudem Dei omnipotentis, & glorioſæ Virginis, glorioſi Pontificis Sancti Martini & omnium Sanctorum Dei, pro diuino cultu ampliando, in ſalutem animarum noſtrarum & prædeceſſorum noſtrorum damus perpetuè & aſſignamus ſex ſexagenas in Villa Komoſsin.

V toho Liſtu ſpatřugi ſe Pečet ſe dwěma Kotaučemi.

Mezy liſtmi Pannw z Hodėgowa geſt gedna pamět, w nijžto ſe připomjnagi trj Bratřů z Kráſylowa těmito ſlowy:

My Lipoldt, Arlam, a Jā Sygkmuntička, Bratřů z Kráſylowa / wyznáwáme timto Liſtem obecně, že ten plat / kterýž gſme drželi po Otcy ſwém Neboſſtikowi Panu Janowi we Wſy Záhorticých na Poddaných / poſtupugem liſtem timto Slowutnému Panoſſy Lipoltowi z Blance, y geho po něm budaucým: čehož na potwrzenj proſyli gſme Slowutného Panoſſy Mikuláſſe z Czeſtic, té chwjle Purgkhraběte na Helffmbarce / aby Pečet ſwau přiwěſyl. Stalo ſe Léta Páně 1407.

O Panu Buſſkowi z Dlauhé Wſy ſeděnjm

w Pokognjcých děge ſe zmjnka při Létu Božjm 1418. takowá.

Na den Swaté Panny Barbory Přibík z Mladėgowic činil ſwobodné poddané ſwé, k kterėžto ſmlauwě přitiſkli Pečetě ſwé Slowutnj Panoſſe / Buſſek z dlauhé Wſy ſeděnjm w Pokognicých, Zachař z dlauhé Wſy ſeděnjm w Lhotě, a Petr z Dlauhé Wſy ſeděnjm tolikéž w Lhotě.

Hynek a Jan z Dlauhé Wſy paſowánj gſau

na Rytjřſtwo s ginými mnohými / w Létu Božjm 1319. yakž wegiſſe dotčeno.

Při Létu Páně 1424. připomíná ſe Pan Wladiſlaw z Dlauhé Wſy, ſeděnjm w Teyncy a w Lhotě / kterýž za Seſtry z Swjradic Markétu, Eliſſku, a Annu, poſtawil ſe w Rukogemſtwj, když gſau Zbožj ſwé Swjradice prodáwali.

Mikuláš ze Lhoty prodal tolikéž Dwůr ſwůg

Swjradice, a tu byli Rukogmě / Jan ſtarſſy z Kráſylowa a z Dlauhé Wſy, Jan Ročka z Maňowic ſeděnjm w Druželicých, a Buſſek z Komonic.

Léta Páně 1457. Bohuſlaw z Lukawice a z Rádowa, Wogtěch Horčice z Proſtého a z Mačic, Lipolt z Kráſylowa a z Hoſtic, včinili ſmlúwu Přátelſkau / mezy Mikuláſſem z Czeſtic, Wácſlawem Ročkau z Dobrſſe, a Brwičkau z Droážowa.

W Létu Páně 1472. paměti Vrozeného Pána / Pana Přecha Hodėgowſkýho z Hodėgowa na Tluſkowě a Milewſku / připomjnagi P. Jana z Kráſylowa, kteréhož y Purgkhrabětem na Wolynj gmenugi.

Za čaſu práce mé s Knihau tauto, žiw byl Vrozený a Statečný Rytjř P. Adam Chánowſký z Dlauhé Wſy a na Rábi, genž měl wěku ſwého blјzko ſto let, a ten zanechal s prwnj Manželkau ſwau Pani, Gindřicha Chánowſkého, Pjſaře menſſých Deſk Zemſkých a giných Bratřů geho.

Druhá Manželka geho byla Pani Markéta z Bukowá / kteráž gemu porodila Syny dwa, Wylima a Jana Chánowſké z dlauhé Wſy a na Rábi.

O Erbu a Rodu Starodawném Panuw Kurkuw z Kurkyně, a o rozrozenj gich w Czechách y w Polſſcě.

Kapitola Sedmnacta.

WEdle zněnj paměti ſtarých, přednj Rodu tohoto Otcowé, s Cžechem a Lechem do těchto Kragin přiſſli, magjce za znamenj Rytjřſké Lodku zlatau na Sſtjtu modrém / kterauž doſtali z přjčyny té že geden Předek gegich, Knjže gedno Charwátſké, od Nepřátel uw ſkrz Lodku z Kur Lipowých včiněnau wyſwobodil: To Knjže w čas neſſtiaſtné bitwy, vtjkagic před Nepřitelem, z přjhody do domu téhož přitreffilo / a on přechowagic ho, w noci puſtil ſe s njm po wodě na malicky Lodičce z Lipowých Kur vdělané, až k Zámku gednomu mimo obyčeg pewnému. Tudy

znowu zmocnilo ſe Kniže, a gſauc w ſſtěſtj, nezapomnělo geſt na dobrodinj přigaté / nýbrž ſwého dobrodějnce hogně a bohatě darowalo. Byl Muž dotčený, genž takowau Lodku wymyſlyl, wtipu weliké ho řečený Bleh, a pro památku wymyſſleného djla, Lodičku za Erb, s powolenjm Knjžetcym, vžjwal: Potomcy geho w ſpráwach Wogenſkých wyſoce ſkuſſenj / někteřj ſe při Czechowi, a někteřj při Lechowi zdržowali/ magic gedni každi od Knjžete ſwého hogné obohacenj. Cžinjce pak památku gmenowanému Blehowi / w Czechách Zámek neb Dwůr založili, gemuž dali gméno, magic w paměti óný Kury Lipowé, Kurkowec, a giní gemu řjkali Krokowec / kteréhož gſauc potomně geden z njch zbawen / w Prácheňſkém Kragi giný založil, kterýž nazwal Korkym / odkudž ſe až poſawád Potomcy pjſſy. Geden tolikéž z těch, kteřjž s Lechem do Polſky zageli, aby nepřiſſli w zapomenuti Kury Lipowé, ani gméno Bleha, genž byl na njch Kniže přes Wodu přewezl / wyſtawěw dwa Zámky nad welkými Gezery w ſtraně wýchodni, bljzko od ſebe / dal gednomu gméno od Kur Kurnjk / a druhému od Bleha, Blehyň / kterýž potomně per corruptionem ſermonis nazwán Bnin, a z něº ſe wſſickni Potócy pjſáwali, yakž njže ſpatřeno bude/ kteřjž ſe býwáli k lowenjm kratochwjlem welmi náchylni, takžo o njch Dlugoš pjſſe: Genus ad Venationem procliuum, ad ambitionem pronum, rerumq́ privatarum ſtudioſum.

Od toho Bleha poſſli Rodowé znameniti, a Lidé wzáctnj / kteřjž w Polſſtě přebýwali, a přebýwagi někteřj z njch až poſawád / o njchž tuto ſluſſně zmjnku včinjm:

W Létu Páně 1120. paměti Koſtelnj připomjnagi Jakuba ze Bnina, genž byl Weywodau Poznánſkým/ obránce ſlawný obecného dobrého w Králowſtwj Polſkém, kdyžkoli naně neſſtěſti připadalo.

W pořádku Biſkupů Poznánſkých klade ſe mezy giným i Petr ze Bnina w Létu Páně Tiſycým, Stým, Oſmdeſátym čtwrtým/ genž toliko Rok Biſkupem byl, gemuž ſwědčj toto Epitaphium.

Pontificum ſpecimen, priſcæ Virtutis imago
Eccleſiæ & auræ Relligionis honos
Petrus, in hoc tumulo ſitus eſt, cui ſtemma genúsq́
Bnin, aſt ingenium docta Minerua dedit.

Gerard ze Bnina, wolen byl na Biſkupſtwj Kugawſké a Pomorſké, Léta 1322. po Jakubowi z Rodu Panuw Swjtkuw/ kteréž on ſprawowaw let dwanácte, vmřel w Ržjmě a tam pochowán. Bratr geho zagat byl od Křjžowniku w / yakž wypíſuge Cromerus lib. II. kteréhož on wykupugic s čtyrmi ſty Hřjwen, muſel y k tomu powoliti/ aby ani on, ani Kněžj geho w Zemi Pomorſké, wjce z Lánu deſátkuw nebráwali / gednom po ſſeſti groſſých.

Mikuláš, Biſkup tolikéž Poznánſký ze Bnina, žiw byl Léta 1338. a vmřel Léta 1346. po němž wládl Biſkupſtwjm Dobrohoſt Czarnkowſký.

Pana Petra ze Bnjna, rozličné Prywilegia Králowſtwj Polſkého y Kronyky Generalem Capitaneum majoris Poloniæ gmenugi.

Ondřeg ze Bnina byl Biſkupem Poznánſkým, Léta 1439. Ten Zámek w Krobj wyſtawěl, a množſtwj Ozdob s nemalým nákladem k Koſtelu Poznánſkému ſprawil, a vſtanowil to / aby o Swaté Trogicy Mſe ſpjwána byla. Wládl Byſkupſtwjm 4. Léta / vmřel Léta 1480, gehož náſledowal w pořádku Vryel z Korky / o němž njže zmjnka bude obſſýrněgſſy.

Gmenowaného Ondřege Biſkupa wlaſtnj Bratr byl Jan ze Bnina / Weywoda Poznánſký / o němž Kronyky Polſké obſſýrně mluwj.

Petr ze Bnina gſauc Biſkupem Kugawſkým, vmřel Léta 1493. kteréhož Tělo pochowáno we Wratiſlawi s ſlowy na hrobě wyrytými takto: Petro de Bnin, Vladislauienſi, Pontifici Religioſo & Sapienti poſitum Anno 1493.

O Matěgowi ze Bnina Kronyky Polſké wyprawugi / kterýž byl Weywodau Poznánſkým, Léta 1475. kteréhožto také čaſu byl Kaſſtellanem Kaměneuſkým Ondřeg ze Bnina; a čaſu toho, kteréhož gſem Knihu tuto wydáwal, od ſwrchu dotečených Předkůw byli tito Rodowé:

Páni Bninſſtí na Bnině, Synowé Sudijho Poznánſkého.

Páni Opalenſſtí ze Bnina / z njchžto čaſu práce mé vmřel Ondřeg Opalenſký Generalis Capitaneus majoris Poloniæ, Marſchalcus Regni, Capitaneus Roſatinenſis & Srzemenſis.

Manželku měl Paní Kateřinu Koſtelečkau z Koſtelce, Weywody Syrackého Dceru, genž byl tolikéž Generalis Capitaneus majoris Poloniæ, a Staroſtau Bidgeſkým a Nakelſkým.

Páni Tomičtí, a Páni Jwenčtí ze Bnina odtud tolikéž poſtaupnoſt Rodu ſwého vkazugi / z njchžto Petr Léta 1535. byl Biſkupé Poznánſkým / Mikuláš, Kaſſtellanem Hnězněnſkým.

Srownáwagi ſe s njmi tolikéž Páni Podwodowſſtí w welký Polſſte Rod ſtarožitný / z kteréhož dwa Bratřj, Jan a Jeronym, byli Kanowníci Poznánſſtí, nad obyčeg včenj a wſſe dobrým a pobožným žiwobytím přjkladni.

Odtud poſſli y Páni Keſſtí, Páni Smigelſſtí, Páni Zytowečtí, Páni Dáchowſſtí, Páni Starkowečtí, Páni Baranowſſtí, Páni Komornictí, Páni Sſoldrčtí, Páni Gorſſtí, Páni Brodničtí, Páni Zabynſſtí, Páni Kokořenſſtí, Páni Točtí, Páni Kunowſſtí, Páni Radzewſſtí, Páni Ponětſſtí, Páni Jllowečtí, Páni Křeſyněctí, Páni Brodſſtí, Páni Bylinſſtí, Páni Kobylinſſtí, Páni Tačalſſtí, Páni Skalowſſtí, Páni Wyganowſſtí od Hnězna, Páni Moſynčtí w Syrackém Weywodſtwj, Páni Smogořewſſtí w Sendomirſkém, Páni Slabkowſſtí tolikéž, Páni Salkowſſtí na Podhoři, Páni Jwanowſſtí w Kragi Lukowſkém y w Weywodſtwj Krakowſkém, Páni Sluzowſſtí a giných mnoho / kteříž wſſi

čkni ze Bnina ſe piſſy, a wſſickni zlaté Lodičky na Sſjtu čerweném zá znamenj Rytjřſké vžjwagi.

Léta 1250. přigel z Czech na ſlužbu, po welkém ſplundrowáni Země od Tatarůw, k Boleſlawowi ſtydliwému, Ratibor z Korkyně / kdež znamenité ſtatky, něco za Penjze, něco z laſky Knjžetcy doſtal, a spřjznil ſe s Rody welikými / ſſetřjc pilně netoliko ſwého dobrého / ale mnohém wjce obecného. Pročež y Senátorem byl včiněn, a Potomcy geho též k wywyſſenoſtem Auřadůw wzáctných přiſſli / mezy njmiž byl Lukáš z Korkyně / kteréhož Acta neb Dſky Hradu Poznánſkého, w Létu Páně 1340. Weywodau Poznánſkým gmenugi,

Vryel z Korkyně Syn Weywody Poznánſkého, wolen na Biſkupſtwj Poznanſké Léta 1479. Vmřel Léta 1499. weliký obránce Cýrkwe Swaté / o němž Cromerus takto zmjnku činj: Vriel Korcanus, Lucæ Palatini Poznanienſis filius, Gneznenſis & Poznanienſis Præpoſitus & Cancellarius Regni, cui Collegium Poznanienſe adminiſtrationem Epiſcopatus Vacantis commiſerat &c.

Bratr Vryele Biſkupa Poznánſkého, byl Lukáš Hrabě z Korky / žjzniwý dobré ſlawý, a w rozmnožen Bohatſtwj pilný: Ten Potomkum ſwým při Cýſaři Maxymilianowi prwnjm zgednal Tytul / že ſe mohli Hrabaty pſáti / a ſám w Létu 1537. po ſmrti Manželky ſwé, zuſtal Biſkupem Kugawſkým a Pomořſkým / zanechaw Syna Lukáſſe s Šamotulſkau / a ten vmřel Léta Páně 1542.

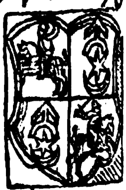

Lukáš Hrabě z Kurky / Syn gmenowaného Weywody, a Biſkupa Poznánſkého / byl Kaſſtelanem Poznánſkým, Pánem bohatým: Měl Manželku Křepickau Erbu Růže / od njž zuſtali tři Synowé, a dwě Dcery. A ta byla pozuſtalá Wdowa po Saffránçowi z Piſkowé Skáli / kterýžto Rod w Polſſce welmi geſt ſtarožitný, vžjwage za Erb Koně / a po té Wdowě připadli naň Statkowé a Pokladowé welicy / tak že třjm Synum ſwým / z njch gednomu každému tři Sta Weſnic zanechal / a ti byli gſau Hrabata prawj.

Lukáš ſtarſſy Syn / Hrabě z Kurky / kterýž potomně k Weywodſtwj Poznánſkému přiſſel, měl Manželku Kněžnu z Oſtroha / s njžto neměl Dědice žádného / aniž s nj žiw byl wedlé řádu Manželſkého / a k němu přiſſel ſpůſobem takowým: Otcowé těchto Manželuw, magic obadwa Manželky těhotné, zuſtali na tom při dobré wůli / geſtliby která koli porodila Syna, a druhá Dceru / ta Dcera aby Synu onomu w Staw Manželſký dána byla: což ſobě z obau ſtran liſtmi vgiſtili, a pečekmi potwrdili. Po malém čaſe porodila Kněžna Dceru / a Hrabjnka porodila Syna. Pročež Otcowé ſmlauwu onu opět twrdi-

li.

Digitized by Google

li. Když pak vmřelo Knjže / Kněžna, genž byla z Rodu welikého Panuw z Koſtelce, kteřjž magi za Erb Střelu a půl Prſtenu / připowěděla Dceru ſwau w Staw Manželſký ginemu dáti / a w tom přigelo Knjže Dimitr Sanguſko z Rodu Knjžat Litewſkých od Witenia s Wladiſlawem Jagellem Králem Polſkým poſſlých / a wezma Pannu dotčenau, vgjždělo s nj k Mezem Czeſkým.

Bez meſſkánj dala o tom znáti Matka Poručnjkum, a obzwláſſtně Panu Martinowi Zborowſkému z Rytwan, na ten čas Weywodowi Kaliſkýmu / kterýž pogma něco Lidu, rychle za Dymitrem poſpiſſyl / a dohoniw ho w Jaromjřil, když ſe brániti mjnil, téhož zabil / Pannu Matce dodal / kteráž vwažugic ſlužba ſobě prokázanau, chtěla gj některému z Synuw geho zaſtanobiti; Ale Zborowſký / aby to gemu nebylo přičteno k latrniſtwj, nechtěl k tomu powoliti / dokládage, že Bůh tolikéž Syny geho opatřj. Z té přjčiny Matka dala Pannu Knjžeti Sluckému Semenowi / nic nepamatugjce na onu ſmlauwu kterauž mezy ſebau Otcowé včinili. O tom wſſem mage dobrau wědomoſt Hrabě z Kurky Lukáš, přigel do Lwowa / a tu w Kláſſtere Boſákuw Pannu wzal, a gj Knjžeti Sluckému tím ſpůſobem odňal. Czinil to gmenowaný Lukáš Hrabě s powolenim owſſem Auguſta Krále / ale žádným toho ſpůſobem dowéſti nemohl, aby byli mohli ſpolu w láſce a w ſwornoſti Manželſké žiwi býti: W čemž přjčinau byla, ne Panna / ale Kněžna ſtará a Matka / kteréž ſkrz čáry ſwé tomu w ceſtu wkročowali / a nic méně powſtali pře a roztržitoſti weliké mezy Knjžaty Sluckými, a Hrabaty z Kurky / až potomně vmřel Ženich onen, gedem yak někteřj pjſſy otráwený.

Kněžna pak ſtará, řečená Beatrix z Koſtelce, giž gſauc letitá / pogala ſobě Manžela Albrechta Laſkého, Pána welmi rozſſafného / kterýž nedlauho hledíc ſwé ſtaré Babuſſi / když mu giž ſtatky ſwé zapſala, a s njm pro zlóſt ſrownáwati ſe nechtěla / poručil gi wezti na Zámek ſwůg Kyžmark do Vher / kdežto ona v Wězenj žiwot ſwůg ſkonala.

Pani Hrabjnka z Kurky ſkrz ſtaroſti weliké byla ſe s myſlem pominula / a když vmřel Lukáš Hrabě z Kurky, Weywoda Poznánſký, Manžel gegi / od Střegce ſwého dowezená na Oſtrog / kdež wice a wjce bláznic vmřela / neſkuſyſſe žádné rozkoſſe na Swětě pro zlóſt Matky ſwé.

Ondřeg Hrabě z Kurky, druhý Syn Hrabě

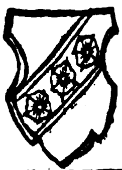
te Lukáſſe, a Kaſſtellana Poznánſkého, měl Manželku Herbortownu z Fulſſtegna / pozůſtalau Wdowu po Kmitowi Petrowi / Hraběti z Wiſſnicze, Weywodowi Krakowſkém, Marſſálkowi Korunném, Staroſtowi Přemyſlkým a Kolſkým / kterauž to on giž nemiladau, ale bohatſtwjm možnau, v weliké vctiwoſti až do ſmrti chowal. Mezy njm a Zygmundem Kořbokem powſtala rozepře a nepřízeň / pročež Hrabě od něho zagaté bylo, a poſláno na Slezſko / odkudž potomně ſwobodně zas wypuſſtěn, yakž o tom wyſwědčugi Kronyky Polſké. Ten byl neylepſſý mezy Bratry Hoſpodář / geſſto poklady weliké a ſtatky znamenité po ſobě zanechal / což wſſe připadlo na Bratra třetjho Staniſlawa / poněwadž

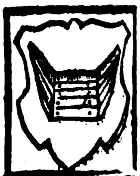
on vmřel bez dědicůw, a pochowán ſlawně w Kurniku.

Staniſſlaw. Hrabě z Kurky Weywoda Po-

znánſký, hned z mladoſti mnoho dobrého Kralowſtwj Polſkému ſlužba mi ſwými činil/ chowage Zioldnýře s nákladem takowým / že gemu žád ný Heytman w tom nemohl býti rowný: Proti Jnfflantum, proti Sſwedum, proti Moſkwanum bogowal ſſtiaſtně a čas dlauhý. Po ſmrti Auguſta Krále wolen za Heytmana odewſſech Stawůw proti těm, kteřjž s Maximiliánem Cýſařem drželi / gimžto on welkým nákladem ſlaužil/ tak že každý teyden wycházelo na Kuchyni patnáct Set zlatých.

Gſauc Weywodau Poznánſkým, zaſtawowal ſe ſnažně o křjwdu včiněnau Panum Zborowſkým přjbuzným ſwým / a zaſtáwagic ge, mnoho před Králem mluwil; Pročež Krále welmi k hněwu popudil. Po ſmrti Sſteffana Krále / při wolenj Arcyknjžete Maximiliána ſnažně ſe zaſtawil / ale když potřeba vkazowala odepřjti odporným, welmi ſe ſkaupým včinil, a k tomu mnoho gich odwedl od té ſpolečnoſti. Owſſem byl Pán dobrý/ ale odewſſech chtěl byti ctěn / yakož y toho hoden byl/ ale lidé powſtali potom ſwýwolnj, yako čaſu Interregni, žádný nechtěl Wrchnoſt znáti/ wſſickni vnowého Krále přednjmi býti chtěli, čimž geho k autratě weliké přiwedli. Manželka geho byla Pani Sobocká, Rodu wzactného/po njž wzal Měſto řečené Sobota w Kragi Lenčickým, a Weſnie množſtwj/ kterauž geſſtě když téměř djtětem byla Matce wzal / kteráž byla Jaruntowna Rodu ſtarožitného, po njž weſſkeren Statek Otcowſký, y Mateře naň připadl: A ti wſſickni tři Rodowé zahynuli / toliko ta ſamá Hrabjnka byla gich Potomkem/ Pani maudrá, ač hněwiwá, z welikého zármutku kterýž měla / proto že Manžel gegi byl od Kanclýře poražen / vmřela bez plodu.

Gmenowaných Hrabat byli dwě Se-

ſtry / Kateřina Dzalnická Kaſſtellánka a Břeſka, Kowalſká a Brodnická Staroſtina / kteráž byla zanechala Syna Lukáſſe, genž mage Manželku Dceru Kaſſtellana Chelmſkého a Kancljřowau Seſtru / vmřel bez Dědicůw / Pán mladý, Staroſta Kowálſký a Brodnický.

Druhá Seſtra Barbora Czarnkowſká/Kaſſtellanka Rogozenſká/kteráž zanechala 4. Syny/Ondřege, Petra, Staniſlawa, a Jana / na kteréž wſſecky Statkowé po ſmrti Vgce Hraběte z Kurky Weywody Poznánſkého, Staroſty Kolſkého, Buſkého připadli.

Z toho Rodu pozuſtáwagi wlaſtnj Potomcy, P. Roſkowſſtiz Roſkowa / kteřjž opuſtiwſſe dáwnjho gména Předkůw ſwých, Roſkowſkými ſe po Statku gmenugi: Z njchžto za čaſu práce mé žiw byl Jan Kaſſtellan Premecký / mage Manželku Pepowſkau / s njžto ſplodil Syny Pány Rytjřſké: Zanedbánj toho Tytule dáwnjho ſtalo ſe z přjčiny té/ že Lukáš Weywoda ſobě toliko a Synu ſwému Tytul Hraběti wygednal. Pročež Bratřj y Streycowé / neb z hněwu, neb ponjžugic ſe takowému Pánu, nepſali ſe z Kurky/ale z Roſkowa / což ſe až poſáwad od njch zachowáwá.

W Cžeſkem Králowſtwj Bratr gmenowaného Hedibora z Kurty ně zůſtal na Statku Otcowſkém / weda žiwot w ſkrowneſti wedle obyče ge Země / Což y Potomcy zachowáwagi, o njchž nýže doloženo bude.

Knihy Kapitoly Prazſké,

připomjnagi dwa Pány z Kurkyně / Martina, genž byl žiw Léta 1390. a s Manželkau ſwau řečenau Dobrá nadal dwoge Kaplanſtwj w Koſtele Slapſkém / a Hedibora, kterýž prodal Zbožj w Jablonj, na němž zapſáno bylo platu ročnjho ſto grošſůw Praiſkých, kterýž přeneſl na Wes ſwau dědjčnau Křižkow / z njžto dáwan Jakubowi Kaplanowi Léta 1416. a ginym plat, až do rozbořenj Koſtelůw a zhyndrowanj dobrého pořádku od Žižky z Trocnowa. O čemž napſaná gſau tato ſlowa: Pro duab. Capellanijs in Eccleſia Parochiali in Slaps; famoſus Vir Hediborius de Korkin, Patronus duarum Capellaniarum in Eccleſia Parochiali in Slaps, in præſentia Domini Iacobi Capellani, perſonaliter conſtitutus &c. Hic bona ſua in Iabloni propter euidentem neceſsitatem vendidit, alienauit, ubi præfatus D. Iacobus centũ gros. Prag. cenſus annui per Dominã Dobrã relictam Martini militis de Korkin, volens ijsdem Capellanijs ſatisfacere dictum cenſum in Villa ſua hæreditaria Krziſſkow demonſtrauit &c. Actum Anno 1416.

Dotčena Panj Dobrá dala k Koſtelu platu wěčného ročnjho we Wſy Oſtiecých na třech Poddaných, čtyry Kopy Praſſké, a oſm groſſů. O čemž libri Erectionum.

Když gſem Knihy tyto ſpiſowal / umřel Pan Pawel Kurka z Kurkyně na Suchém Dole a Oſtrowě / zanechaw Syna gediného gménem Karla / kterýž z mladoſti hrdinſké činy ſobě oblibowal, gſauc geſſtě neženatý. W ſlužbách znamenitých býwal Wogenſkých u Cyſaře Ferdinanda, Maximiliána y Rudolffa, y w giných Sprawách byl od njch potřebowán / takž ſwědčý pamětj rozličné.

Páni Myſſkowé, Rodu ſtarožitného, užjwagi za znamenj Rytjřſké Lodičky / tak yak na hoře položeno gt.

O njchž pod Léty rozličnými doloženo.

Libri Erectionum ginák *Beneficiorũ* w Létu 1407. připomjnagi Pana Wácſlawa, a Pana Pawla Myſſku s Dcerky a Syrotky těmito ſlowy:

Pro Eccleſia in VVrelna, famoſus Vir Venceslaus Myſſka in caſtro Hradek ſupra Villam VVrelna, Tutor orphanorũ bonæ memoriæ Pauli dicti Myſſka, perſonaliter conſtitutus &c. duas ſexagenas cenſus annui pro honorabili Viro Domino Slavata Plebano in VVrelna dedit, donauit.

Digitized by Google

W Letu Páně 1589. wedle Tytuláře, Páni Myſſkowé žiwi byli tito:
Gindřich Myſſka ze Zlunic a na Hrádku nad Padauſſy.
Jan Myſſka ze Zlunic a na Zageticých.
Jaroſlaw Myſſka ze Zlunic a na Wodiradech.
Jan Kryſtoff Myſſka ze Zlunic.
Petr Myſſka ze Zlunic a na Cžtenicých.
Smil Wáclaw Myſſka ze Zlunic a na Něňkowicých.
Wylím Wáclaw Myſſka ze Zlunic.
O tom Rodu na rozličných miſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panuw Wrábſkých z Wrábij.

Kapitola Oſmnácta.

Starožitný gt Rod tento w Králowſtwij Cžeſkém! kteréhožto předky wzozuge w pamět Hágek při Letu Páně 938. těmito ſlowy: Styrs a Hněwſa gſauce napomocnj Boleſlawowi k včinku mordýřſkému, žádali od něho na

hrady. A dal Boleſlaw Hněwſowi při Hoſtincy Dědjnu, gdauc do Prahy od Boleſlawě/ kdež on ſobě Dwůr při gednom přjwrſſy poſtawil/ a proto, že někteřj Hněwſowi Bigec, a ginj Wrah řjkali, tomu Dworu dáno gméno Wráhbi/ a tu on na Dwoře dotčeném ſeděl dlauhý čas, a každého Roku bláznil, yako ſmyſlem pominulý za čtyry Neděle/ kterýžto nedoſtatek trpěl až do ſwé ſmrti. Tolikéž Rod geho weſſkeren, wždy na ſobě nápodobnau tjžnoſt mjwal a ſnáſſel. Duchcowſký piſſe w Kronyce ſwé/ že wždycky geden z toho Rodu bez rozumu, a yako omámený býti muſel/ a že na památku wyliti Krwe newinné S°. Wácſlawa, Wlaſowé některým z Rodu toho na Hlawách čerwenj pozuſtáwali.

Druhému pak Wrahowi, totiž Sſtyrſowi, dána geſt od Boleſlawa Dědjna na Půlnocy/ kdež on ſobě Dwůr nedaleko od Rjeky, genž Gizera ſlowe, na gedné ſtraně poſtawil/ a dal mu gméno Stránow. Pro mord pak Může Swatého mjwal welmi boleſtné Nohy/ tak že ſám ſmradu od njch pocházegicyho ſnéſti nemohl. A wſedl gednoho čaſu na Kůň, a pogaw Pſa, a Geſtřába wzaw na Ruku/ aby ſobě w ſwé boleſti potěſſenj včinil/ gel z ſwého Dworu Stránowa k Knjžeti ſwému do Boleſlawě/ a zpáckem ſe nawracugic, gel ſkrz Les Borowý/ kdež nemoha welikau a vkrutnau boleſt Noh ſwých wytrpěti, z Koně ſedl, a hanebně počal zlořečiti Pánu Bohu, a Swatému Wácſlawowi. Služebnjcy ſtogjce zdaleka, napominali ho, aby ſe vpamatowal/ ale on tim wjce ſe zlobil, a w tom otewřela ſe Země, a geho s Koněm, ſe Pſem, y s Geſtřábem žiwého pohltila, a zaſe ſe zawřela/ tak že toliko Důl pozuſtal na znamenj ſſkutku toho. Vlekli ſe Služebnjcy, a náwratiwſſe ſe Domu s ſtrachem, oznámili to Manželce geho a Synum. Kteřýžto Synowé, totiž Bogſa a Dobſlaw téhož Roku neduh Otce ſwého trpěli/ a potomně wſſickni z Rodu toho boleſtné Nohy mjwali/ a na památku vkrutnoſti nad Swatým Wácſlawem, wždycky geden z Mužſkého Pohlawj z toho Rodu w padeſáti letech gednau, zlau ſmrti zahynul: Měli obyčeg lidé na den S°. Wácſlawa při Wýchodu Slunce tu Jámu, kdež ſe Sſtyrſa propadl, nawſſtěwowati/ a tu pilně poſlauchagic, ſlycháwali an Kůň zařechtal/ Pes zaſſtěkal, a Geſtřáb Zwoncem zazwonil. Bylo potom mnoho Mužů wzácných z Kmene toho/ o kterýchž njže doloženo.

W Knihách Kapitoly Pražſké/ při Létu Páně 1399. připomjná ſe Pan Aleš z Wrábij, proto/ že geſt včinil Almužnu, totiž deſet Kop gro: k Koſtelu w Hrádku v Brandeyſa/ aby Farář nezapominal w Modlitbách ſwých na Duſſy geho y Pani Anny z Cžečelic.

Gmenowaného Alſſe z Wrabij byl Syn Jan z Wrábij/ o kterémž w týchž Knihách děge ſe zmjnka, při Létu 1418. proto/ že geſt prodal za čtyrydceti Kop gr: čtyry Kopy platu ročnjho Miſtru Mathyáſſowi Kanowniku Boleſlawſkýmu/ o čemž Text takto znj: Pro Magiſtro Mathia Canonico Boleslavienſi, famoſus Vir Ioannes natus Alſſonis de VVrabi Armiger Diocæſis Pragenſis, quatuor ſexagenas groſſorum pro qua-

draginta ſexagenis vendidit Anno ut ſupra.

W Létu Páně 1420. Pan Děpolt z Lobkowic, yakž wegš doloženo, darowal k Koſtelu w Wowčarach na dědictwj ſwém tkj Kopy platu Pawlowi Probosſtowi Zderazſkého a Pražſkého Koſtela/ při kteréžto pamětí doloženj gſau Rukogmě, Pan z Sſwamberka a na Zwjkowě/ P. Wácſlaw z Lobkowic a na Chlumcy/ Jan Tlukſa z Wrábj/ Jan Kžjdlo z Mokran a w Nedrahowicych / Diwiš z Nechwalic/ ſeděnjm w Nechwalicých / Gindřich z Počepic ſeděnjm w Počepicých.

W Kaple wedle Zakryſtyge na Zámku Pražſkém, ſpatřuge ſe nápjs s Erbem na Kamenu takto znegjcy: Feria tertia ante Reminiſcere, Anno Domini 1463. Obijt Nobilis Margareta de VVrabij Vxor VVratislai.

W Létu Páně 1589. žiwj byli z Rodu toho Lidé wzáctnj a Rytjřſſtj wedle Tytulářuw:

Aleš Wrábſký z Wrábij a na Mladegowicých.
Hynek Wrábſký z Wrábij na Zděchowicých.
Jan Wrábſký z Wrábi a w Lužni.
Jan Wrábſký Tluxa z Wrábij a w Mitrowicých.
Sſteffán Wrábſký z Wrábij.
Wylím Wrábſký z Wrábij.
Wylím Wrábſký z Wrábij na Drahenicých.

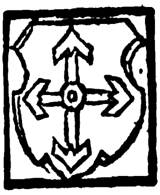
Páni Tluxowé od gednoho Předka s Pány z Wrábij poſſli; a piſſy ſe tolikéž z Wrábij/ z kterýchžto Kmene poſſel Pan Jan Tluxa z Wrábij / Pjſař Deſk Zemſkých Králowſtwij Cžeſkého / kterýž w Létu Páně 1471. pſal Liſt Vrozenému Panu Přechowi z Cžeſtic/ kterého žto Liſtu Tytul četl gſem w tento ſmyſl napſaný:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſymu z Cžeſtic/ a Kmotru ſwému milému 2c. a ten Liſt widěl gſem mezy pamětmi Vrozeného Pána Pana Přecha Hoděgowſkýho z Hoděgowa a na Tluſkowě.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Panů Swabenſkých z Sſwabenic doſti obſſýrně pſáno geſt w Zrcadle Morawſkém wſſak pro některé paměti y tuto gich nepominauti wěc gť ſluſſná a náležitá.

Kapitola Dewatenáctá.

Zderadowi yakožto Předku Rodu a Erbu tohoto, čini zmjnku Hagek těmi a takowými ſlowy: Král Wratiſlaw prwe owſſem obáwal ſe Bratrůw ſwých/ Otty a Jaromjra Biſkupa, pokudž žiwi byli / ale yakž na onen Swět odeſſli, wida ſamého Kunrada od Bratrůw zde opuſſtěného, wypravil weliké Wogſko proti němu do Morawy / aby gemu to wſſe mocý odňal, což mu koli po Otcy a po Bratřjch práwem ſprawedliwým náleželo. A když Wratiſlaw přitáhl s tim Wogſkem k Měſtu genž ſlowe Brno/ ſám oſobně mjſta gednomu každému wyměřowal, a vkazowal/ kdeby které Hrabě/ kdeby který Pán, a Rytjř, Stany ſwé roztáhnauti měl. Tu na tom mjſtě ſpatřiw Zderad Břetiſlawa, Syna Wratiſlawowa, an ſtogi před Králem / kýnul Okem na Krále, a řekl: Weliko mocný Králi / Břetiſlawowi Synu waſſemu račte někde mjſto vkázati nedaleko od Wody / neb on ſe rád w Řiece kaupe. To mluwil z přjčyny té/ že Břetiſlaw někdy kaupage ſe w Srbich, tak ſe obmeſſkal tim kaupánim, že naň Nepřátelé připſpěli, a mnoho gemu Lidi dobrých pobili, ano y ſamého Břetiſlawa byli ranili. To ſlyſſe Mládenec onen Syn Králowſký, a vwažugic to, což mu mluwil Zderad na poſměch / welmi těžce iſprým takowý neſa, mlčenim to pominul před Otcem / ale Srdce měl welmi hněwem welikým roznjcené/ tak že toho dne ani wečeřeti nechtěl/ nýbř powolal ſlužebnikůw ſwých, wſſe co ſe dálo gjm oznámil/ a yakýmiby proſtředkem toho poſměchu nad Zderadem pomſtiti ſe mohl s njmi ſe o to radil/ a tak poſlal y k Kunradowi Stregcy ſwému, ſtěžugic ſobě na Zderada / že tak vſſtipnými ſlowy geho k hněwu popudil.

Kunrad wěděl o tom wýborně/ že Zderad geſt neypřednějſſý Raddau Krále Wratiſlawa / a tolikéž že ne z giné přjčyny, gednom z ponuknutí ge° Wratiſlaw wtrhl do Morawy Wogenſký/ y rozkázal Břetiſlawowi ſtregcy ſwému, že ten Oheň, kterýž ſpálil Břetiſlawa, ſpálil tolikéž y Kunrada: Pročež žeby ſluſſelo pilně ſe k tomu přjčyniti, a gey w brzce vhaſyti, aby ſe nerozmohl, a wjce Lidi nepálil. Pakliby toho Břetiſlaw zanedbal/ že by wětſſý potomně těžkoſt na tom počil a vznal. To když oznámeno Břetiſlawowi a Raddám geho/ ſchwalowali wſſickni předſewzetí Kunrada, řkauce: wſſak gſme y my tak radili / oč pak celau noc Radda byla/ a ráno gſme na tom zuſtali, což ſe wykonati mělo. A poſlal Břetiſlaw k Zderadowi, žádage, aby k němu wygel ſaukromi, že má s njm cos teyného promluwiti. Kterýž na nic takowého nepomyſliw/ pogma s ſebau Zdimjra Towaryſſe ſwé°/ wjednauce na Koně, wygeli ſami dwa na mjſto vložené: kteréž když ſpatřil Břetiſlaw zdaleka/ gel gť od ſwých proti njm tak daleko, yakoby mohl Kamenem dohoditi, a dal gim znamenj toto: Kdyžby Zderadowi mezy Oči wrhl Rukawicy ſwau/ tehdáž aby naň hned připſpěli, a včinili mu to / což gſau ſlýbili. Když pak přigel k němu Břetiſlaw, opa-

kowal mu řeč onu/ domlauwage: Procby geho tak dutkliwě před Otcem poſſtipowati ſmčl. A obrátiw Kuň ſwůg od něho / whodil genu Kukawicy mezy Oči / a hned Zderad s Zdimjrem počali vtikati / a třj Mládency za njmi/ totiž Mnozyſlaw, a Bratr geho Dřjza, Synowé Libomjra / a Boreš Syn Olonuw, kteřjž vtikagjcyho Zderada prudkoſti Koňuw ſwých přeſtjhli, a těmi přeoſtrými Hroty gey prohnali / tak že ho y z Sedla wywrhli / njm yako ſnopem o Zem vdeřili, a Koňmi po něm ſſlapali: Což ſe ſtalo gedenáctého dne Měſýce Czerwence.

Zdimjr pak plný bázně a ſtrachu, přiběhl do Wogſka Králowſkého / oznamugic Wratiſlawowi, co ſe přihodilo Zderadowi. Což ſlyſſe Král/ zaplakal / a mnozy tolikéž litowali Zderada, wychwalugice wěrnoſt geho: Wſſak obáwali ſe Břetiſlawa, aby ho proti ſobě newzbudili / ale Král držel Raddu o tom / kterakby ſe mohl pro ten ſkutek nad Bratrem y Synem ſluſſně pomſtiti / neb milowal Zderada welmi / gehožto Tělo geſſtě na mjſtě tom, kdež zabit byl, leželo až do wečera / a Přátelé čaſem nočnjm wzali ge/ vmyli, a poctiwě do Truhli wložiwſſe, poſlali do Czech do Břeſku / kdež Manželka geho Wſſenula, a Syn Letoſlaw přigawſſe, w Kaple Swatého Petra a Pawla na Haſku pochowali.

Porozumjwal tomu Břetiſlaw / že Otec geho geſt welmi zůřiwý proti němu / rozkázal za gednau Horau při wodě Stany ſwé rozbiti / za njmž ſe obrátila wětſſy ſtránka Wogſka Mužuw neyſſtatečnégſſých. Mezy tim Manželka Kunradowa Wirpirgk, bez wědomi Manžela ſwého do Wogſka Králowſkého přigela, a ſlowy lahodnými a doſti maudrými změkčila Srdce Králowſké, tak že y Manželi ſwému Kunradowi, y Břetiſlawowi Miloſt a Láſku obgednala / neb ſe Král obáwal, aby Kunrad s Břetiſlawem neſpuntowali ſe proti němu, a newyhnali ho z Králowſtwj. I přigeli k němu obadwa, a poſtawili ſe před njm pokorně / kterýž Kunrada bratrſký přiwital, a k Synu řekl: Synu milý: Včinilli's dobře/ žádnému nebude lépe než tobě: Paklis zle včinil/ komu hůře než tobě. Ta ſlowa rozwážiw Břetiſlaw, rozuměl že ho Otec nez ſrdečné láſky přigjmá/ ale z potřeby. Pročež ſe wſſemi, kteřjž ſe ho přjdrželi, gichžto bylo wětſſy djl Wogſka, obrátil ſe k Měſtu Hradcy, genž geſt nad Labi, očekáwage něyaké proměny/ a z těch kteřjž s njm odgeli neſměl ſe žádný p Wratiſlawa do ſwého obydli nawrátiti. Král potomně vznáwage že nemohl hněwu ſwému zadoſt včiniti, aniž ſe nad Synem ſwým a pomocniky geho pomſtiti/ powolal k ſobě do Czech Bratra ſwého Kunrada/ a ſhromáždiw neypředněgſſy z Panuw Czeſkých, welikými záwazky a přjſahami ge vzawázal/ aby po ſmrti geho žádného za Krále newolili gednom Kunrada / wſſak geſtližeby on ſpjš vmřel než Kunrad. A znamenaw, že giž ſobě tudy Kunrada přiwětiwé° včinil/ žádal ho, aby ge° byl nápomocný, kdyžby koli to° potřebj bylo/ a tak hned počal zgewně o tō rokowati / kterakby ſe nad Synē ſwým ſmrti Zderadowé mohl pomſtiti. Co ſe na Wyſſehradě gednalo/ to též Břetiſlawa tayno nebylo/ kterýž bez meſſkánj ſebraw Mužů na wýbor wjc než ·3000. položil ſe blízko Pra: v Potoka řečené° Rokytnice, gſa hotow bogowně ſe s Králē potkati/ yakož hned to° dne wypravil poſla k Otcy Wratiſlawowi s těmito ſlowy: hle teď gſē přigel blízko/ kteréhož gſy hledal daleko/ coby měl včiniti zegtra, včiň dnes nemeſſkage. Kterýmžto poſelſtwjm Otce ſobě nemiloſtiwého mnohém nemiloſtiwěgſſýho včinil. Přihodilo ſe té nocy/ že byli v Wězenj Králowſkém na dotčeně Wyſſehradě mnozy Wězňowé za Ruce y za Nohy nemiloſtiwě vkowáni / kterýmžto vkázali ſe Swatý Wácſlaw a Swatý Wogtěch Dědičowé

Czeſſti a mučedlnjcy Božij/a otewřewſſe Zamky a Zawory/ gednu welikau Kládu Dubowau, w njž Wězňowé zanohy držáni byli, přelomili/ mluwěc knjm takto: Gděte do Koſtela naſſeho hlawnjho/ a wzdegte chwálu P. Bohu, že gſte z toho wězenj ſproſſtěni, a nás ze gména S. Wácſla:a S. Wogtěcha, že gſme wás wyſwobodili, gmenugte/ Králi y wſſemu Lidu oznámte ať Pána Boha nehněwagi, a walek a mordůw ať zanechagi. Kteřijž an ſtrážnj ſpj, ſwobodně wyſſli/ a wſſe, což gjm rozkázano bylo, wyplnili: Což na wěčnau pamět, yakž Hágek wyprawuge, w Legendě Swatého Wácſlawa poznamenáno geſt.

Z té přjčyny hned na zegtři Kunrad mežy Otcem a Synem mir a pokog ſpůſobil / o čemž když zwěděli Rytjři ti, geſſto ſe přidržeti Břetiſlawa, poſlali gſau k němu, řkauce: Giž gſme tomu porozuměli/ že Otcy chceš wěřiti, a wgjti s njm w prwnj miloſt a laſku: My pak gemu wěřiti nechceme / neb známe geho powahu a obyčeg / činj on yako Nedwěd, kterýž žádné Rány nenechá bez pomſty: Protož wjce ſe bogime geho přátelſtwj, než nepřátelſtwj: Neb nás wſſecky až do gednoho od ſebe puſť / aneb s námi někde na ſluſſné mjſto odgeď / poněwadž žádnému giného radčgibychom neſlaužili, nežli tobě Panu naſſemu.

Wěda Břetiſlaw, že yako Rytjř bez Zbroge / tak Knjže bez Rytjřůw: Odpowěděl/ že s njmi raděgi chce w cyzym Kragi hledati chleba, nežli zde bez Rytjřůw s Otcem bydleti w pokogi. A tak ſebraw gich wjc než dwa Tiſyce, obrátil ſe s njmi k Králi Vherſkému Ladiſlawowi / a Ladiſlaw přigal gey, yakožto Krewnjho přjtele welmi laſkawě/ tolikéž y Rytjřům geho dal gednu Kraginu wýbornau, a aurodnau, y k lowenj Zwěřj welmi přjhodnau, genž ſlowé Bánow, blįzko od Trenčjna / a Břetiſlawa s některými w malém počtu nechal v ſebe w weliké rozkoſſy a poctiwoſti/ kterýž tam zuſtal až Smrti Otce ſwého Wratiſlawa.

Gmenowaného Zderada Syn, byl Letcſlaw / kterýž měl ſwé obydlí na Břeſké, mezy Prahau a Wyſſehradem na Břehu Rjeky Wltawy na gedné Skále, která ſlaula Břeſka: Ten gednoho dne wſtaw ráno, oznámil ſlužebnjkům ſwým ſen / kterýž ſe gemu té nocy zdál, řka: Widěl gſem an Otec můg Zderad ke mně přiſſel, a žádal mne abych wezma Pláſſť můg čerwený, njm gey přiodil / což včinic, za njm abych hned ſſel / y to gſem na žádoſt geho včinil: a když gſme přiſſli na to mjſto, kdež byl pohřben, poſadil ſe na Hrobě / a mně kázal wedle ſebe ſeděti. W tom na nás huſtý prſſal Deſſť, a yá řekl: Otče můg, co mám včiniti? kterýž odpowěděl: Wezmi Kamenj, a klaď okolo mne / a na to wlož Dřjwj, a ſwrchu Pláſſť čerwený / a včiň yako Stanek: To gſem wſſecko včinil, a zaſe poſadil gſem ſe wedle něho na té Zemi / a on dij ke mně: Synu můg gdi domu, a přines mi chleba, kterýž geſt neypřjhodněgſſy k gedenj/ a když půgdeš z domu, ke mně ſe nawracugic, počiteg kročege, a oznámiš mi co gich od domu až ſem w počtu geſt. Y to gſem včinil / a nawracugic ſe k němu, widěl gſem an dwa Mužj ſtařj poctiwé poſtawy při něm ſtogi. Y vlekl gſem ſe, a yakobych ſe zaſtyděl před oblįčegnij gich. A on řekl ke mně: Synu / kolik geſt kročegůw od domu až ſem? A yá že gſem ſe vlekl těch Mužůw, nemohl gſem počtu pamatowati, y řekl gſem čtyrydceti a dwa, a podal gſem mu Chleba / kterýž on polibiw, podal Muži ſtarſſymu, řka k njm: Proſym wás, wezměte ten Chleb odemne, a doneſte gey Pánu mému / a mně Otec podaw Ruky, děkowánj včinil / a obrátiw ſe, ſſel za njmi, a yá tolikéž k domu gſem ſe obrátil / y ohljdl gſem ſe, zdaližbych geſſtě mohl Otce a ty dwa ſtarce ſpatřiti. Tok gedě

Muž horliwý čerwené neb ohniwé gſa poſtawy, rozbořil Stanek, kterýž byl nad hrobem Otce mého / Pláſſť můg zahodil / a běžaw rychle ſſlapal po něm nohami / a yá poſpiſſyl gſem k němu, abych mu zlořečil / ale dřjw než gſem přiběhl, giž ho oni Můži na Zem porazyli / nohami ſwými po něm ſſlapagice, gey gſau vmrtwili a odeſſli.

Toho čaſu přiſſel kemně ſlužebnjk můg Dobrochwal / zdwjhl Stanek, a Pláſſť můg naň wložil, a ſpolu s njm nawrátili gſme ſe do přibytku mého / kdež poſadil gſem ſe za Stůl, a počal gſem giſti. W tom wyſſel gſem ze ſna mého, a nalezl gſem ſe an, na Loži ležim. A proſym wás wſſech ſpolu / to mé wjděni co znamenáwa: oznamte. Na zegtři geden z ſlužebnikuw, gménem Kroſeň, genž byl Můž welmi nábožný, ctného chowánj, a bál ſe Pána Boha / přiſtaupiw k Letoſlawowi, dý k němu: Měl gſem y yá ſen neb wjděni nocy této / kteréhož na ten čas tobě nepowim / ale co Sen twůg znamená toť wſſecko pořád oznámim. Otec twůg přiſſel k tobě, žádage / aby gey twým Plaſſtem přiodjl / což by to giného bylo než to: že tebe žádá, aby tu kdež on leži gey přiodjl / to geſt, aby wezmá z Statku ſwého, gemu tu Koſtel wětſſy poſtawiti dal, a ſlužbau Božj opatřil: S ſebau tobě že kázal gjti a na Hrobě poſaditi / proto to včinil, že wedle něho pohřben budeš. Deſſť z Oblakuw prſſjcy, miloſt tobě Božj z Nebe přigjti znamenáwa: Chleb že gſy mu dáwal / tudy gemu milosrdenſtwj weliké včiniš. Dwa Starcowé, gſau S. Petr, a S. Pawel, w gichžto gménu ten Koſtel poſtawiš. Kroceguw 40. kteréžs počital, gi geſſtě 40. Let bytu twého zde na Swětě / když ge přečteš, k Otcy twému také přjgdeš, a wedle něho pohřben budeš: Můž horliwý Stanek od tebe wyſtawený rozſſlapal / znamená, že potō když ty odegdeš na onen Swět, Koſtel ten rozboři, a na Zem powrže. Ty gſa před Bohem / budeš chtjti gemu zlořečiti, od Pána Boha naň pomſty žádage. Swatj pak kteréžs widěl, gjmž ten Dum a Přibytek poručen bude / oni budau nad njm Pomſtu činiti, a ſmrti wěčnau potupen bude.

Potom pak něyaký Dobrochwal z Rodu twého, ten Přibytek zaſe wyzdwjhne a naprawi, a s tebau ſpolu k miloſti Božj do domu wěčného ſe nawráti. Řekl Letoſlaw: Giž ſám rozumim / žes mně práwě to wſſecko wyložil. Protož wezmi Penize z mé Pokladnice, a včiň tak yak prawiš. Odpowěděl Kroſeň: Mnjſſli Letoſlawe, že yá gſem newiděl nočnjm wjděnim to wſſe, což gſem tobě oznámil, y to což ſe nině od tebe porauči / nad to, y yakým ſpůſobem má tento Stanek Božj wzdělán a ozdoben býti. Gemužto Letoſlaw odpowěděl; Včiň to což gi tobě od P. Boha poručeno: A tu hned založen gi Koſtel weliký we gménu ſwatých Petra a Pawla, Apoſſtolů Božých / kterýž ſlowé Zderad a neb Zderaz / a to nákladem Letoſlawa Syna Zderadowa mezy Prahau a Wyſſehradem.

Wegšgmenowáný Zderad, genž byl půwodě, a z rozkázani Knjžete Břetiſlawa aukladně zamordowán, byl Můž dobrý a ſprawedliwý / a předni Radda Wratiſlawa Krále Čžeſké° / a byl z ſtarodáwných Hrabat geſſtě někdy z Charwátſké Země do této Wlaſti s Knjžetem Čžechē přiſſlých, poſſlý / a pſal ſe z Sſwabentic a na Břeſké, a vžiwal za znamenj Rytjřſké Sſtjtu takowého, yakž na hoře položen geſt. Potomcy geho na Morawě ſe ſpatřugi / kteřjž ſe w Zrcadle Morawſkém obſſýrněgi připomjnagi.

O Rodu a Erbu Panuw Malowcuw z Malowic a z Wintrbergka staro-dáwném.

Kapitola Dwadcátá.

ROd tento welice gſt dáwný w Králowſtwj Cžeſkém, a vžjwá za Erb půl Koně bjlého w Poli čerweném / yakéhož vžjwal y prwnj Arcybiſkup Pražſký Arnošt, a pſal ſe z Pardubic yakož y pocházegjcy z Rodu toho tolikéž, wedle wyprawowánj pamětj dáwněgſſých, pſali ſe z Pardubic dáwněgi nežli odkud gind / a potomně když geden z njch od Kunrada Arcybiſkupa doſtal Měſto Cheynow y Zámek w záſtawě, počali ſe pſáti z Cheynowa, yakž njže o tom doloženo bude, a gini pſali ſe z Březy.

Widěl gſem obdarowánj včiněné Rodu tomuto od Neklana Knjžete / w kterémžto že doložená gſau gména Křeſtianſká, a Neklā Knjže bylo Pohanſké / přitom že Dátum geho geſt na den S°. Jana

Krztitele, o němž toho čaſu žádná geſſtě zmjnka nebyla, k temuž že pſáno Léta 700. á Neklan teprw Léta 852. za Kniže wywolen, wedle Kronyky Cžeſké, pro ty přjčyny nezdálo ſe mů za dobré takowé obdarowánj tuto wložiti / zwláſſtě když toho čaſu, Jan, Wylím, a Zdeněk gména takowá nebyli w obyčegi / a oni z Cheynowa ani z Wintrberka ſe geſſtě nepſali.

Widěl gſem tolikéž Smlauwu Pana Jana Malowce z Wintrbergka a na Cheynowě / kterýž ſe w té giſté ſmlauwě Hoffmiſtrem Krále Ottagara gmenuge / kteréžto Dátum geſt Léta 1151. ale ani ta tuto mjſto mjti nemůže / neb teprwa Léta 1200. Přemyſl gmenowán byl Ottagarem, a na Králowſtwj korunowán / a gména Panuw w nj doložených mnohem pozděgi w giných pamětech položená gſau / a k tomu Jan z Cheynowa tak w té Smlauwě podepſaný, neměl w držen j Cheynowa / poněwadž geſſtě Město dotčené přinaležel o Biſkupu Prazſkému.

Léta Páně 1383. poznamenána geſt památka w Kněhách Koſtela Prazſkého, ſwědčjcy Rodu tomuto Panuw Malowcuw / kteráž z nj takto:

Nos Petrus dictus Malowecz de Brzezic, Bohuslaus frater ejus, ſimiliter de Brzezic, cæteriq; fratres noſtri, omnem hæreditatem & partem quam in Villa VVilenicz tenuimus, vendidimus valido Viro, Stachoni dicto Buben de Zahradka, ſuiſq; hæredibus & ſucceſſoribus legitimis, pro certa ſumma pecuniæ, quæ jam ſoluta eſt.

W týchž Knihach při Létu Božjm 1400. zuſtawená geſt pamět o Panu Petrowi Malowcowi, a Panu Bohuſlawowi takowá:

Pro Eccleſia in Celčic, famoſus Vir de Poděhus nomine VVilhelmus, cenſum mediæ ſexagenæ Petro & Bohuslao fratribus de Malouicz &c. clientibus vendidit & alienauit in Villa nigra.

W Létu 1407. nacházymme zy Liſtinė Kapitoly Prazſké pamět o Hebhardowi Malowcowi, a Synu geho Janowi, pſanau w tyto ſlowa:

Pro Eccleſia in Daubrawa, famoſus Vir Ioannes Malowecz, Armiger Pragenſis, Hebhardi filius, duas ſexagenas groſſorum cenſus annui, perpetui, in Curia unius araturæ in Malowicz, dedit, donauit

Panu Janowi z Malowic dán Mageſtát od Ladiſlawa Krale, potwrzugjcy Liſt Arcybiſkupa Kunrada, daný na Cheynow / gehožto tato geſt Kopie:

Ladiſlaw z Božj Miloſti 2c. Známo činjme tímto Li-

ſtem ꝛc. Welebnoſt naſſy pokorně geſt proſyl, wěrny náš milý, Jan z Malowic / abychom gemu z dobrotiwoſti ráčili potwrditi Liſtuw někdy Kněze Kunrada Arcybiſkupa, na Twrz a Zbožj řečené Cheynow / y což k tomu přjſluſſy / kteréž někdy Vrozenému Hanuſſowi z Konowa, a Bratřjm geho w oſmi ſtech kopách groſſuw zaſtaweno bylo. A My gſauc nakloněnj prozbami geho, k tomu gſme powolili. Datum w Wjdni den Swatého Wawřince / Léta Páně 1457.

Mageſtát tento potwrdil Král Girzj Léta 1463. a připſal Summy 200. Kop gro: témuž Panu Janowi Malowcowi / a opět Léta 1466. připſal ſummy 700. kop gr:

Potomně zbožj dotčené wzdaleno geſt od Rodu tohoto / a přináleželo k Rodu Panuw z Hradce, proſtředkem Mageſtátu Krále Wladiſlawa / kterýž pſán geſt w tyto ſlowa:

Wladiſlaw z Božj Miloſti ꝛc. Král Cžeſký ꝛc.

yak gſme před některými Léty, Vrozenému Gindřichowi z Hradce, Neywyžſſymu Komornjku Králowſtwj naſſeho, wěrnému naſſemu milému, y Dědicum geho, na Twrzy a Městečku Cheynowě s Weſnicemi a giným přjſluſſenſtwjm Arcybiſkupſtwj Pražſkého wýplatu dáti ráčili / tak yakž Liſt náš ukazuge. A proſſeni gſme od Vrozeného Adama z Hradce, Syna toho Gindřicha / abychom mu toho potwrdili ꝛc. Datū 1512.

Takowé nadánj Králowſké wzdal Pan Adam z Hradce Panu Ladiſlawowi z Sſternbergka, Léta 1513. w Středu po Kwětné Neděli / a Pan Ladiſlaw wzdal Práwo ſwé Panu Woldřichowi z Malowic / což potwrdil Král Léta téhož w Středu před Swatým Gilgj / tak že toho žádný wykaupiti nemůže, gednom Arcybiſkup.

Léta 1520. ten Auterý po Swatém Vrbanu včiněná ſmlauwa, mezy Janem Lapáčkem z Zrzawého a w Záhoří / Petrem Smrčkau ze Mnjchu a na Radenjně / Albrechtem Cypiú a na Ejſelnberce, z gedné / a mezy Vrozenými Wládykami, Woldřichem Malowcem z Malowic, a na Cheynowě, a Panem Wáclawem z Polánky a na Polánce z ſtrany druhé ꝛc.

Hágek w Liſtu 438. w Létu pak 1462. Pana Woldřicha Malowce připomjná těmito ſlowy: Po ſlawnoſti Třj Králuw, wyſláni gſau od Krále Cžeſkého Poſlowé do Ržjma k Papeži / totiž Prokop z Rabſſtegna, Zdeněk Koſtka, Oldřich Malowec, Miſtr Wáclaw Vrbenſký, a Miſtr Wáclaw Koranda / tam aby gednali o poſluſſenſtwj Krále Cžeſkého. A gednáno neyprwé aby Compactata ſtwrzena byla / potom o Artykule, kteréž Cžechowé drželi ꝛc. na čežgim dána pokudně náležitá odpowěd / a Legát Papežſký hned s nimi do Cžech wyſlán.

Druhého dne Měſýce Srpna Léta 1512. wy-

prawuge Lupač w Kalendáři Smrt Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Zdeňka Malowce z Wintrbergku, genž byl Neywyžſſym Pjſařem Deſk Zemſkých.

Stala ſe ſmlauwa w Létu Božjm 1549. mezy Panem Janem ſtarſſym z Lobkowic, Neywyžſſym Sudjm Králowſtwj Cžeſkého/ Sſebeſtyánem Markwartem z Hrádku a na Nekmjři. Purgkhrabým Karlſſtegnſkým z gedné/ a mezy Zdeňkem Malowcem z Malowic, yakož to Otcem Jana z Malowic, na mjſtě Vrozené Pani Doroty z Leſkowce/ a Panem Albrechtem Ramitſkým z Elſſtiboře, od nj Liſtem pod Pečeti k tomu zmocněném z ſtrany druhé 2c.

O témž Panu Zdeňkowi z Malowic pod Erbem Panuw Dudlebſkých z Dudleb doloženo bude/ a to při Létu Páně 1559.

Wedle Tytuláře wydaného Léta 1589. při témž čaſe žiwi byli Pani Malowcowé tito:

Bohuſlaw Malowec z Malowic na Držitnj a Weyhlawech.
Ezechyel Malowec z Cheynowa z Wintmberka a na Cžkynech.
Hunprecht Malowec z Malowic a na Wrbicy.
Jan Malowec z Malowic na Ramenicy a Cheynowě/ Geho Miloſti Cýſařſké Radda.
Jan mladſſy Malowec z Malowic a na Dulkowicych.
Jan Malowec z Pácowa a na Nehoſſowicych.
Malowec z Malowic a na Ramenné.
Mſtidruh Malowec z Malowic.
Pawel mladſſy Malowec z Liberowic na Hrádku a Biezy.
Pawel ſtarſſy Malowec na Poſtupicych.
Wylim ſtarſſy Malowec z Malowic na Walečowě a Kolodegjch. Neywyžſſj Bernjk Králowſtwj Cžeſkého.
Wáclaw Malowec z Cheynowa a z Wintrbergka, a na Wyſokém Dwoře.
Wylim mladſſy Malowec z Malowic a na Sſtipoklaſech a Zbraſlawicych.
Oldřich Malowec z Malowic na Horkách.
Zygkmund Malowec na Weſcy.
Zdeněk Malowec z Cheynowa na Wanſſowicych.
Zdeněk Malowec z Malowic.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnka ſe nagde.

O Erbu a Rodu starodáwném Panuw Benedů z Nectin/ kteřjž bžjwagi za Erb Střeli na modrym ſſtjtu, yaký helm wěděti gſem nemohl.

Kapitola XXI.

Wrzedkowé Rodu tohoto w Kralowſtwij Czeſkém Knjžatum geſſtě Pohãſkým, a potomně y Králum Služby ſwé ſnažně w čjnech hrdinſkých a wálečných prokazowali/ z njchžto gednoho w paměť vwozuge Hágek, a mluwj o témž/ w Liſtu Kronyky ſwé 140. při Létu 1088. takto:

Byl geden Rytjř welmi ſlowutný a znamenitý w Czeſké Zemi, Syn Gurykuw, Wnuk Taſuw, gménem Beneda, welmi kráſný, zmužilý, a nad giné ſtatečný. Ten z něyaké přjčyny rozhněwaw na ſe Wratiſlawa Krále, vgel do Polſky, a tam ſlaužil v Králowny Wyſſeſlawy, Manželky Bolcſlawa / Dcery Knjžete Ruſkého, po kudž neumřela. A wygeda z Polſky / dwě Létě gezdil po Dobrodružſtwi/ a přigel k Wikbertowi Zeti Krále Wratiſlawa / kteréhož žádal, aby ſkrz přjmluwu geho nawrácen byl k miloſti Pána ſwého, Krále Wratiſlawa: Ale Wikbert byl Můž welmi opatrný, a poněkud y chytrý / nechtěl tim zaneprazdňowati Teſtě ſwého / wſſak nic méně dal Raddu Benedowi aby toho nyni pozanechal, a pobyl w Myſſni v Bennona Biſkupa Miſſenſkého/ a on čaſu přjležitého že chce wěcu powolně v Krále gednati.

Czaſu toho Král Wratiſlaw ſpomenul na přjhodu / kteráž ſe ſtala Synu geho w Srbich od Němcuw / a poručil hned ſebrati něco Lidu Czeſkého, a táhl wogenſký do Srb, chtě Zámek Hwozdek vpewniti, a neb na giném mjſtě přjhodněgſſym poſtawiti. Tam když přigel/ oznámeno bylo gemu, žeby Beneda w Miſſni byl. A poſlal pro něho, žádagė aby k němu přigel pod Přjměřim a zawázkem pokoge / což Beneda, yako gleytem bezpečný, nezanedbal včiniti / kteréhož ſpatřiw Wratiſlaw, hned počal přemegſſleti, yakýmby ſpůſobem mohl geg gjti: Po mnohém pak w Stanu rokowánj, kteréž weſpolek měli, pogal gey Král za Ruku / a wywedl ho z Wogſka ſaukromi, yakoby s njm chtěl tegně rozmluwiti / a Komornjk Králowſký toliko gediný ſſel za njmi zdaleka.

Král vhledaw v Benedy Hruſſku, a Gilce při Meči geho zlaté/ tázal ſe ho, řka: Milý Benedo, proſym tebe / powěz mi co ten Meč wáži, žes gey dal tak draze ozdobiti? Odpowěděl Beneda: Králi Pane můg miloſtiwý, Zernow Mleynſký/ kdyby Můž, gſa we Zbrogi, na Lebku poſtawil / obé ſpoln, y Hlawu, y wſſecko Tělo chtělbych až do ledwi gednau ranau přetiti. Diwil ſe Kral tomu/ wſſak lſtiwě, a chwálil oſtroſt Meče. A přitom proſyl, aby mu gey vkázal / a Beneda nemyſſle na žádnau leſt, wytáhl geg, a podal ho Králi / kterýž wezma Meč ten do Ruky, zatřáſl njm, řkauce: A ty tu neſſlechetný z kurwy Synu / a hned zkřjkl na Komornjka, geſſto při njch byl, totiž Wjt Syn Soliboruw, řka: Chyť ſe ho / a gmi geg, a ſwaž mu Ruce y Nohy.

Komornik měl ſe k tomu / aby wůli Králowſkau wyplnil / ale Beneda vchytil geg za Gjlce a za Rukowět Meče, kterýž měl na Bedrách / a wytáhnuwſſe přetal geg na poli, až hned padl a vmřel. Tu mohl Rytjř ſtatečný vgjti / ale zbraňowalo mu Srdce geho hrdjnſké / a Král wždy

Digitized by Google

naň ſylně ſekal geho wlaſtnjm Mečem / wſſak nic mu nemohl vſſkoditi / a on Králi třirány tim ſſpatným Mečikem, kterýž Komornikowi wy dřel, včinil. W tom ſlyſſyce křik ti kteřjž w leženj byli, běželi walně Krá li na Retuňk, a Rytjře newinného zamordowali.

Mſtil ſe Kral nemiloſtiwě nad Tělem mrtwým / čimž žádné pochwa li od maudrých a Rytjřſkých Panuw nedoſtal. Sám také vznaw, že ne náležitau wěc včinil / odtáhl odtud / Zámek dotčený ani oprawil, ani na giné miſto poſtawil, poſpjchage do Czech / aby ſe Pánu Bohu pokořil za prowinněnj. Pro takowý nezbedný ſkutek, kterýž ſpáchal nad přiſlu ſſneſt Kralowſkau, nechtěl h[illegible]Bratr Jaromjr ani wſtati, poněwadž wěc ta netoliko gemu ſamému / ale y Přátelum, y wſſemu Národu Czeſkému k hanbě včiněná byla / že tak znamenitý Rytjř, a to pod Gleytem přiwá beny, zahynul.

Od toho Benedy až poſáwad w Králowſtwj

Czeſkém gſau Benedowé Lidé Rytjřſſtj / a piſſy ſe z Nectin od čaſu daw njho.

W Tytuláři ſtarém doložen geſt, Jan Beneda z Nectin na Březanech, a Wácſlaw Beneda z Nectin.

W Lětu Páně Tiſycym, Pětiſtým, Sedmdeſátym druhým / připomij nagi ſe / Beneš Beneda z Nectin a na Wyli mowě / Danyel Beneda z Nectin a na Pře myſſlenj.

Když ſe pſalo Lěta Božiho / Tiſycýho, Pětiſtého, Oſmdeſátého dewá tého / nacházym že toho čaſu žiw byl Vro zený Pan Adam Beneda z Nectin a na Wy limowě, Beneſs Beneda na Wylimowě, Danyel Beneda, a Jan Beneda z Nectin a w Straſſkowě.

O tomto Rodu na rozličných miſtech mezy Rody ginými, yak w Kro nyce této, tak y w giných mnohých wjcegi a obſſyrněgi nalezeno býti může.

O Erbu a Rodu Panuw Beřkowſkých ſtarodáwném, kteřjž s Bohanſkými Knjžaty do těchto Kragin přiſſli, a tu ſe rozmnožili, tolikéž y w Morawě, w Slézſku, a w Polſſtě / z čehož ſe wzácnoſt gjch vkazuge.

Kapitola XXII.

PAni Beřkowſſtj w Czechách pjſſy ſe z Sſebjřowa / kteréžto gméno gjm ſpůſobil Biſkup Seuerus w počtu Biſkupuw Pražſkých ſſeſtý / kteréhož wůbec řjkali Sſebjř, a ten byl wyſtawěti dal Wes / kterauž nazwal od gména ſwého Sſebjřow, a darowal gj Bratru ſwému wlaſtnjmu na čaſy wěčné, od kteréhož poſſli Potomcy, geſſto ſe pſali z Sſebjřowa, y až poſawád tak ſe pjſſy / a vžjwagi za Erb Lilium bjle na čerweném Sſtjtu / ſſaſſrnochy magi čerwené a bjlé / Helm zawřený, a na něm Klobauk s černým Peřj Cžapatkowým. Dotčený Biſkup Sſebjř gjnák Seuerus byl v weliké láſce při Knjžetj / a ten ſeděl na Stolicy Biſkupſké třidcetj pět Let /

o němž

o němž Hágek w Liſtu 99. při Létu 1030. činj zmjnku obſſýrněgſſj.

Z téhož Kmene poſſli Páni z Zaſtřjzl / o kterýchž doloženo w Zrcadle Morawſkém.

Co ſe tkne Panuw Beřkowſkých / nacházým

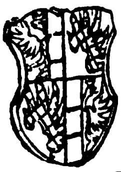
pamět w Knihách Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1414. o Panu Zdeňkowi Beřkowſkým / kteréhožto Manželka Pani Anna z Swoykowa, pozuſtalá Wdowa / na půl Wſy řečené Počicawny / kteráž po ſmrti Bratru gegimu Wácſlawowi Swoykowſkýmu náležeti měla / darowala Opatu a Bratrum Kláſſtera Karlowſkýho w Nowém Městě Pražſkém tři Kopy gro: platu ročnjho wěčného / yakž poznamenáno w dotčených Knihách obſſýrněgi.

O Panu Radſlawowi Beřkowſkém Neywyžſſým Pjſaři Králowſtwj Cžeſkého za Krále Wladiſlawa

y za Krále Ludwjka mnohé paměti wypráwugi při Létu 1476. y při Létu 1525. gehožto Syn byl Pan Hynek Beřkowſký na Kokořjně, kterýž měl Manželku Pani Markétu z Klinſſtegna a z Roſtok / a s nj ſplodil Syna Jana Beřkowſkýho z Sſebjřowa, a na Beřkowicých. Manželka geho byla Salomena Kaplijřka z Sulewic.

Synowé Pana Jana Beřkowſkýho byli tito:

Girjk Beřkowſký na Bechljně / kterýž měl Manželku Pani Weronyku Kragſku z Kragku.

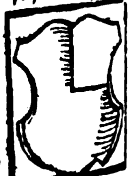
Druhý Syn Pana Jana Beřkowſkýho z Sſebýřowa Sſebeſtyán Beřkowſký z Sſebýřowa, měl Manželku Pani Annu Maleſyckau z Cziernožic.

Třeti Syn Pan Frydrych Beřkowſký z Sſebýřowa a na Kobylém / měl Manželku z Rodu Panuw Cetricuw,

Cžtwrtý Syn Radſlaw Beřkowſký z Sſebýřowa a na Beřkowicých ſpogen byl Stawem Manželſkým s Paní Eliſſkau Wančurkau z Rzehnic / od njž pozuſtali tito Potomkowé: Jan Beřkowſký z Sſebjřowa na Beřkowicých, kterýž měl Manželku Pani Anýžku Lukawečkau z Lukawce / Radſlaw Beřkowſký / Mikuláš Beřkowſký z Sſebyřowa a na Koſſeticých / a ten měl Manželku Pani Juliánu z Amſtátu, s njžto ſplodil Syna Albrechta, a Dcery dwě: Polexinu a Ozyánu.

Dcery téhož Pana Radſlawa Beřkowſkýho dwě pozuſtali, Salomena Lukawecká, Pana Jana Lukaweckýho z Lukawce a na Kaunicých Manželka.

Johanka Kaplijře Albrechta z Sulewic a na Cžjſſkowicých Manželka, obědwě Potomky magj, yakž pod Erby gegich Manželuw doloženo geſt.

Dcery pak Pana Jana Beřkowſkýho byli tyto: Mandeléna kteráž dána byla za Manželku Panu Wácſlawowi Maleſyckýmu na Katagich /

Maryána

Digitized by Google

Maryana Janowi Sekerkowi na Lobkowicých / Johanta Hochhauzerowi na Pſowlcých / Sabjna Vrozenému Pánu Panu Giřjmu z Sezymowa Auſti a na Auſſti.

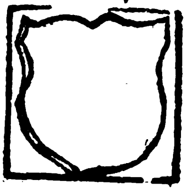
Gini Páni Beřkowſſti od tychž wegšgmenowaných poſſli / a ti žiwi byli za čaſu práce mé s Knihami těmito, gmenowitě:

Pan Jan Beřkowſký z Sſebjřowa a na

Brazdině / Manželku měl Paní Mandelénu z Rzehnic, a ti obadwa Mãželé za paměti mé vmřeli / a Statek gegich Brazdin připadl na Pana Mikuláſſe Syna Pana Radſlawa od Paní Eliſſky Wančurky z Rzehnic / kterýž ſe pſal na Roſſeticých, yakž o něm weyš četl.

Pan Jaroſlaw Beřkowſký z Sſebjřowa a

na Bechlině / kterýž za Panowání Selima Tureckého Cýſaře w Konſtantynopoli čas dlauhý byl / a přes Dobrucké Pole do Walach a Země Muldawſké, a potomně do Podolſké s Legátě Krále Polſkého Ondřegem Taranowſkým w Létu Páně 1575. gezdil. Manželka geho byla Paní Kateřina z Gerſtorffu.

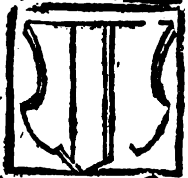
Pan Sſebeſtyán Beřkowſký z Sſe-

bjřowa a w Beneſſowě, měl Manželku Paní Mandelénu Wogkowſkau.

Pan Frydrych Beřkowſký na Ko-

bylém, genž měl tři Syny, na ten čas Mládence geſſtě neženaté / totiž Pana Wilima / Pana Giřjka Konſtantyna, a Pana Wácſlawa w Slezſku.

P. Gindřich Beřkowſký na Ločowi-

cých měl Manželku Alžbětu Břiſkau z Břjzy.

Oldřich Beřkowſký z Sſebjřowa G. M. C.

Truksas, měl Manželku P. Annu Marygi z Rodu Woknarůw.

P. Wolff Beřkowſký z Sſebjřowa a na Koleſowě. O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Panů Rodowſkých, Chwalkowſkých a Bukowſkých z Huſtiřan.

Kapitola XXIII.

O Počátku Erbu a Rodu toho Panůw z Huſtiřan, ač ſe doſtatečná zmjnka w Stawu Panſkém při Erbu Panůw Zárubůw z Huſtiřan včinila / wſſak y tuto mezy giným w Stawu Rytjřſkém zdálo mi ſe za dobré položiti ty / kteříž na dotčeném Stawu přeſtáwagi, a gednoho každého Předky a zaſluhy gich připomenauti.

Při Létu Páně 1415. pod Erbem Panů Her-

manſkých, z Ples geſt zmjnka o Bawořowi Rhodowſkém z Huſtiřan, geň
ſe pſal z Neſnázowa, a ten potřebowán byl Přátelſký od Paſſky Rytjře z
Heřmanic a z Tanberka, Hynka z Heřmanic, a Heſſka z Lochnic a z
Ples k ſwědomi, když totižto prodáwali Lauku Probeſſtc wi w Jaromi
ři Řádu S°. Augustýna a Konwentu geho, kterážto Lauka leži pod Ple-
ſem, a byla w vžjwáni Petra Heynce, za 80. Kop gr: Pražſkých. Pečeti ge
gich při tém Liſtu ſe ſpatřugi. Dátum w Jaromjři po Neděli Iudica.
Anno ut ſuprá.

Týž Bawor Rodowſký z Neſnázowa, prodáwal při Pe
kowi z Heřmanic a z Tanbergka, při Wiſſkowi z Weſelic, Janowi Děte
ſkému z Weſelic, Giřjkowi z Gredýſu ſpolečně s Hynkem z Heřmanic, a
Geſſkem z Lochnic a z Ples, na hořegmenowanému Probeſſtowi a Kon
wentu geho w Jaromjři druhau Lauku pod Pjrcem, a to za 55. Kop gro
ſſum. Praſkých, Dátum w Jaromjři den powyſſení S°. Kříže Léta 1516

Toho Bawora byl Syn Martin

Rhodowſký z Huſtiřan, a na Neſnázowě, gehož byla po
rodila Dašyčka z Bárchowa. Měl Manželku Poličan-
ſkau z Polićan, kteraužbyla porodila Geſtřjbſká z Ryſinburka,
a s tau ſplodil Syna Bawora kterýž ſe pſal na Rotmberce.

Byl potom Purgkrabjm Krage Hradeckého. Měl Manželku Kunku Třeneſtau z Polićan / kterauž byla porodila Rudekka z Konowce. Zanechal Syna Jana Rodowſkýho na Neznaſſowě / ten potom pogal ſobě Manželku Annu Eſelndorffku z Harnſſperka, kterauž byla porodila Apollona z Sſwamberka.

Zanechal Syna

Bawora Rodowſkýho / pſal ſe čas dlauhý na Radoſtowě / byl Můž magni Ingenij, ač byl illiteratus, zwláſſtě in Aſtronomia z přjrozenj byl welmi peritus. Alchymige ſe vchtiw weſſkeren Statek tim ſpůſobem ſtratil: Winkel w Budyni, gſauc w laſce weliké Vrozeného Pána, Pana Jana Zbynka Zagice z Hazmburgka na Budyni a na Miſenym, Hoſtinicých a Brozanech / dědičného Trukſaſa a Kuchmiſtra Králowſtwj Cžeſkého, Cýſaře Rudolffa Raddy.

Zanechal Syna Jana

Rhodowſkýho z Huſtiřan / kterýž čas dlauhý za mladého wěku w Rytjřſkých čjnech ſe objral: Potomně v Cýſaře Rudolffa toho gména druhého Jorgelt obdržew, wzal ſobě Manželku z Rodu Panů Cžambrow / od kteréž na ten čas, když gſt tu Knihu ſpiſowal, byl Jan Bawor Rhodowſký, mage wěku ſwého dwě Léta: Giní w mladoſti pomřeli.

Páni Zárubowé, Páni Bukowſſtí, pjſſy ſe

také z Huſtiřan, y téhož Erbu vžjwagj / yako y Chwalkowſſtj: Wſſak ti ieſſti bez Mužſkého Pohlawj wſſickni, a poſſli od gednoho Předka: W Tytulácých ſe připomjnagj při Létu Páně 1589. gmenowitě:

Bawor Bukowſký z Huſtiřan a w Hněwčowſy.
Karel Bukowſký z Huſtiřan a na Cžerwených Polićanech.
Kryſtoff Bukowſký z Huſtiřan a na Hradě Welehradě.
Wladiſlaw Bukowſký z Huſtiřan a na Zampachu.
Wáclaw Bukowſký z Huſtiřan a w ſtarém Bydžowě.

O Erbu Panuw z Wickowa

w Zrcadle Morawſkém doloženo geſt: Nic

méně y tuto, poněwadž o njch Kronyka Cžeſká wyprawuge, krátce ſe připomenau podle Hágka.

Digitized by Google

Kapitola XXIV.

Kníže Znogemſké Kunrad, ač byl Muž welmi dobrý, miloſtiwý, y nábožný / ale welmi netrpěliwý: ſprawedliwý owſſem / ale k pomſtě wždycky welmi kwapný: yakož y tuto nic giného nepřemegſſlel, gedném to, kterakby ſe mohl nad Frydrychem a nad Čechy pro záhubu Země Morawſké, kteráž ſe ſtala Léta 1184. pomſtiti: Chtě pak aby to wſſe, tegně ſe gednalo / poſlal pro Lid do Slézka, do Vher, y do Polſky / kterýž když přiſſel, a položil ſe w Morawě / rozkázal, aby ſe wſſickni ſtáhli v Jaroměřic / odkudž že chce wtrhnauti do Čech, a včiniti takowý zágem, že lid hnáti bude do Morawy, yako Dobytek.

Ta wěc ač ſe gednala doſti ſkrytě a tegně / wſſak nic méně to wſſecko Knížeti Čeſkému ſkrze ſſpehéře oznámeno bylo. Kterýžto Frydrych Kníže Čeſké znamenaw nezbednoſt Kunradowu / ſebral tolikéž proti němu Wogſko nad kterýmž Heytmanem včinil Bratra ſwého Přemyſla, a wypravil ge do Morawy. O čemž když byla zpráwa včiněná Kunradowi / nemálo ſe Frydrychowé rychloſti podiwil / a wěda kudyby ſe Přemyſl s Čechy k Znoymu puſtiti chtěl, pogal weſſkeren Lid wegſſedtčený, tolikéž y Morawany / položil ſe v Ludomiře / očekáwage na Přemyſla, aby s ním bitwu ſwedl. O tom přezwěděl Přemyſl / hned yakž do Morawy wtrhowal, tolikéž y Kunrad wěděl že Čechowé giž gſau na Mezech Morawſkých: A když ſe k ſobě Wogſka přiblížili / Přemyſl porpěl ſe ſwými zaťarſti, a zſſykowal ge pořádně k bogi / což včinil y Kunrad, mage k tomu Spráwcy neb Heytmana Wicka, Může ſtatečného: W tom ſe hau

ſſowé zſſykowany potkali / a začala ſe Bitwa weliká, tak že hlnec

zwani

twaň Koňſké, a třeſk od Zbrogůw a Mečůw ſlyſſán byl w Raunicých, wſſe ne ſmyſli odtud, a tu mnoſſtwj Pánůw Cžeſkých y Morawſkých zahynulo/ mnoſſtwj Rytýřůw znamenitých zamordowáno: Wſſech ſpolu Bogownjkůw na tom mjſtě padlo wjc než Cžtyry Tiſýce, a tu ſpolečně pohřbeni gſau. Kdoby wjtězſtwj obdržel, wznati ſe nemohlo: Kunrad owſſem z té bitwy w malém počtu vgel/ a při Přemyſlowi nemnoho gich zůſtalo. Neb wjce padlo Cžechůw než Morawanůw/ gegichžto Heytman Wícek, tak yak Kunrad žiwý odtud wyſſel. Z kteréhožto krwawého boge potomně y Kunrad y Frydrych měli gſau obadwa zármutek/ neb obadwa ſſkodu welikau na lidech wzali.

Léta pak 1185. wedle Hágka, Wícek Muž ſtateč-

ný a nad giné Bohatý, s powolenjm Knjžete Kunrada dal ſobě poſtawiti Hrad na gedné Hoře mezy Zdjrcem a Lawičnicy/ kterýž druhého Roku dokonal, a dal mu gméno od ſwého gména Wíckow, a Synu ſwému Přemyſlowi gey darowal/ ſám pak bytem byl na Strážku/ a ten po Předcých ſwých vžjwal za znamenj Rytjřſké půl čerweného Sſjtu, a na druhé polowicy dwau ſſtrychůw bjlých, a dwau černých/ tak yak na hoře ſpatřiti ſe může.

Potomcy geho až poſawád w Morawě bydlegj, možnj, wzáctnj, a s mnohými znamenitými Rody ſpřjzněnj/ a pro ſamé Náboženſtwj Bratrſké w welkém pokogi zaſedli.

Léta Páně 1186. čaſu Jarnjho Knjže Kunrad

pro předeſſlého Roku porážku byl welmi teſkliw, tak že z Měſta Znogma ani wyhljdnauti neſměl/ obawage ſe, aby Frydrych s wětſſým počtem ne přitáhl, než prwe, a geho s Morawany z Země newyhnal/ ale on wěda že geſt Kunrad mdlý, a žádného lidu že ſebrati nemůže, měl nad njm litoſt, a wſſal na to aby ho w Znogmě w pokogi zanechal: y pogma něco málo lidu, gel až do Morawy, a přigel na Raunice/ chtě tu o některé wěcy s Morawany narownánj včiniti. Někteřj pak radili Kunradowi, a zwláſſtě ti, kteřjž byli boge a krwe žádoſtiwj/ aby geſſtě gednau zbera Lid táhnul na Frydrycha/ a že gemu pomoc z Vher znamenitá včiněná bude: Kterémuž Kunrad nepowolil, odpowjdage: Geſtliže Boží wůle geſt/ aby Frydrych panowal y w Morawě y w Cžechách/ kterak yá budu mocy gemu odolati: Neb geſt welmi těžká wěc, a nad tu těžſſý býti nemůže, Bohu ſe protiwiti

Přitom mage o tom giſtau ſpráwu, že Frydrych na Raunicých geſt, a o některé wěcy narownánj činj/ dočekaw ſe čaſu přjhodného, změnil Oděw ſwůg/ wſedl na Kůň, a přigel k němu na Raunice, a zanechaw Koně na Dwoře, wſtaupil do Pokoge před Knjže Frydrycha, a wyňaw Liſt z nader, Frydrychowi ho vkázal, řka: Ctný Knjže, při tomto Liſtu, mám tobě něco tegného oznámiti: Frydrych domnjwage ſe, že geſt Poſel/ kázal wſſem wen wyſtaupiti/ a Kunrad ſňaw z ſebe Kuklu, dal ſe znáti Frydrychowi, a padl před njm, žádage Miloſti. Frydrych pohleděw naň, a miloſrdenſtwjm gſa pohnut nad njm/ wſſecko gemu miloſtiwě odpuſtil/ a od toho čaſu dobré wždycky a njm měl orozuměnj y Přátelſtwj.

O tom Rodu w Zrcadle Morawſkém obſſýrně nágdeš.

O Erbu a Rodu Panůw Ruttuw z Dyrnyho ſtarodáwném / kteřjž za znamenj Rytjřſké wžjwagi zlatého Plotu.

Kapitola XXV.

O Starožitnoſti Rodu tohoto žádna ſe gi tá pamět nenacházý, gednom ta/ že Předkowe, když Rathauz Staromiſtſký ſtawen byl, přjtomni byli/ a tam Erb ſwůg na ſtěně wykontrfektowat dali / kterýž ſe až poſawád ſpatřuge:

Hágek w Létu Páně 1072. na liſtu 134. o Předku gednom z Rodu tohoto činj zmjnku těmito ſlowy.

Wratiſlaw Knjže powolaw Wládyk některých ſtarſſých Rad ſwých / oznámil gjm / že ta geſt wůle geho, aby w Knjžectwj Cžeſkém za dnuw žiwota ſwého něco dobrého ſpůſobil/a ſkrz to aby wěčnau po ſobě zůſtawil paměť. Protož aby oni, yako ſtarſſý, gemu dali Rad-

du/co

du / co má včiniti, geſſtoby neſlo pamět zuſtáwagicy na wěky. Oni vradiwſſe ſe, dali gemu ſkrz Hrozka Syna Zdaroſlawowa odpowěd w tato ſlowa: Ctný Knjže, Pane náš, wjme wſſickni / že twá maudroſt wſſech lidj w tomto Králowſtwj bydlegjcých maudroſti přeſahuge / pročež nenj námetémiř ſluſſné abychom tobě raditi měli. Ale wſſak poněwadž nás žádaš / nemáme tebe oſlyſſeti, yakožto wěrnj Rádce twogi. Toto gſau sobě Wládyky / Lopotowé, a Zemané kázali pôwěděti. Chceſſli ſobě Poctiwoſt a chwálu na čaſy budaucy ſpůſobiti / zachoweg proſtředek. Poněwadž máš dwa Hrady w této Zemi neyſlawnègſſy / na njchž twá Stolice geſt / geden, genž ſlowe wyžſſy Hrad, a druhý Hrad nižſſy / geden z gedné, a druhý z druhé ſtrany Kjeky Wltawy geſt poſtawen, a oba na miſſtech wýborných gſau založeni / mezy nimižto v proſtředku miſſto překráſné, a Horami obkljčené / na němž založeno Měſto twé Praha / kteréž někdy ſlawná Knežna a Wláce Země této Libuſſe založiti a ſtawěti dala. Nad to mnoho, ſkrz ſwé, kteréž od Bohůw ſwých měla, oznámeni, o tom Měſtě budaucýho předpowěděla / což wſſe w Knihách twých řečených Popiſy neb Letopiſy, poznamenáno geſt. Protož rozkaž to Měſto rozſſjřiti, a ſlawně wyſtawěti / neb tím včinkem gméno ſwé zwelebiš, a pamět yako wěčnau a neſmrtedlnau zuſtawiš.

Tu řeč dokonaw Hrozek / nízko ſe poklonil, a vklonili ſe s njm wſſickni přiſtogicý. Knjže vſlyſſaw takowau přewſſlechtilau weymluwnoſt Syna Zdaroſlawowa / podiwil ſe gemu, y giným tu přjtomným poděkowánj za Raddu včinil, dokladage / že tak chce wedle Raddy gich včiniti. Wládyky málo poodſtaupiwſſe, řekli gedni k druhým. Odkud geſt přiſſla tato kráſomluwnoſt Synu Zdaroſlawowu. Wſſak geho Otec na poly Němý geſt. Řekli k Lopotowi: Wy gſte Zemſſtj Aufednjcy / wezměte Dobroſlawku, Dceru Drahomyſlowau, a degte mu gi za Manželku / a Lopotowé na žádoſt Wládyk tak včinili.

Tolikéž mezy liſty Panů

Dwořeckých z Olbramowic nacházym zmjnku při Létu Páně 1371. ó P. Janowi, Petrowi, Wáclawa Smilowi Bratřjch z Dirným w paměti Kláſſtera na Vſtu, kteráž zni takto:

In nomine Domini Amen. Nos Fratres Ieniſsius Prior, Ioannes Gauſaplini ſubprior, Vlricus Senior, Zacharias cæteriq; Fratres Domus Sancti Dominici in Vsk ſupra Luznicz Ordinis Prædicatorum, ad vniverſorum Chriſti fidelium tam præſentium quam futurorum manus, præſentes literas volumus deuenire, publicè proteſtantes, quod nos de bona Voluntate, matura etiam præhabita deliberatione, de communi insuper conſilio omnium noſtrûm, conſiderantes cauſam, incenſum, & affectũ Dominorum Nobilium Virorum, videlicet Domini Ioannis de Dirny, Petri de Dworzecz, & Petri Venceslai, & Smilonis Fratrum de Dirny, quem ad deuotionem contritum gerunt, exigentibus eorundem Dominorum nuncupatorum beneficijs quam plurimis, quæ nobis & noſtro Conuentui exhibuerunt, ad infra ſcripta tam nos præſentes, quám etiam noſtros poſteros obligauimus ac tenore præſentium obligamus, primo quod in Anno, quatuor vicibus, videlicet feria tertia ante Aſcenſionem Domini, & die tertia ante fe-

ſtum Sancti Venceslai, & ſimiliter die tertia feſtum Sancti Thomæ Apoſtoli præcedente, & Dominica Reminiſcere, ubi occurrerit anniuerſarius dies D. Nicolai piæ memoriæ Plebani de Koſtelecz peractis temporibus peragemus hæredum ipſorum futurorum, cum eos Dominus tranſtulerit de hac vita, exequias pro animabus ipſorum, nec non pro animabus parentum eorundem jam defunctorum, à data præſentium tempore concurrente peragere incipiemus, cum Vigilijs Nouem lectionum & Miſſa defunctorum, cum omni qua decet ſolennitate &c. In quorum robur & firmamentum, Sigillum Reuerendi Patris, Fratris Dyonyſij Prioris, Prouincialis Noſtri, de cujus ſcitu & conſenſu promiſſam obligationem, quam, ad ſingulas ipſius clauſulas ſimul cum pœna ibidem poſita approbauit, fecimus, unà cum Sigillis Conuentus noſtri & officij Prioratus præſentibus eſt appenſum. Actum & datum in Vſk Anno Domini 1371. in die ſeptem Fratrum Martyrum.

W Cytuláři Léta 1534. wydawém připomjnagi ſe, Wácſlaw Kutt z Dirnýho a na Sktecowicých, Albrecht Kutt z Dirnýho na Dirným, Jan Kutt z Dirnýho na Dirným, a Petr Kutt z Dirnýho.

Toho čaſu, když gſem tu Knihu pſal, žiwi byli Mužj wzneſſenj w tom Rodu/ yako: Wylim Kutt z Dirnýho na Nowý Cžerwený Lhotě G. M. C. Radda, w mnohých ſlužbách toho Králowſtwj potřebowán byl.

Bohuchwal Kutt z Dirnýho w Krygkſmanſkých ſkutcých ſe chowal/ z mladoſti cyzý Kraginy ſpatřil, yako Frankrých, Nydrlant a giné. W Létu Páně 1596. když proti Turku wýtegneſt včiněná, Sſeſt Tiſýc Lidu Wogenſkého gemu ſwěřeno bylo z Králowſtwj Cžeſkého, a to z poručenj G. M. Cýſařſké.

W Létu Páně 1601. byl Zpráwcý gednoho Praporce Reytharůw Německých, a neb yak řikagi Leytenantem/ s kterýmž proti auhlawnjmu Nepříteli wſſeho Křeſtianſtwa Turku bogowal.

Bohuſſlaw Kutt ſtarſſý téhož čaſu žiw byl, a pſal ſe na Borči. O tõ Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O začátku Rytjřſkém Erbu a Rodu Panůw Daupowcu z Daupowa.

Kapitola XXVI.

Starožitnému Rodu tomuto Panůw z Daupowa, Erb tento doložený, ſpůſobila geſt zmužiloſt Gitka Syna Staňkowa/ kterýž vtikagjcý Cžechy napomenutjm proti Vhrum obrátil/ a ſkrz hrdinſtwj dotčené, y Rytjřſkého Paſu zaſlaužil/ y Zpráwcým Krage Žiateckého od Knjžete Wladiſlawa včiněn byl. O tom mluwj Hágek při Létu Páně 1116. w ſmyſl takowý:

Po ſmrti Kolomana Vherſkého Krále, wſtaupil na Králowſtwj Sſteffán / gehožto namluwili Páni / aby weſſel w známoſt s Wladiſlawem Knjžetem Cžeſkým / s njm Přátelſkau přjzeň včinil / tak aby proti ſobě nebýwali. K čemuž on, yakožto milownjk pokoge, bezewſſy neſnáze powolil, a hned wypravil Poſly k Wladiſlawowi / žadage, aby ſe na Mezech Králowſtwij ſwého ſgeli, kdežby ſpolu w mjr a w Přátelſtwj wſtaupili: Cžehož tolikéž byl wděčen y Wladiſlaw / neb ſyt gſa těch neſnazy a Walek / k pokogi Myſl ſwau ſkloňowal. Sgeli ſe tehdy obadwa na miſto včiteé / a Knjže Wladiſlaw hned rannjm gitrem wyſlal Protiwu Chwogenſkýho a Dalimila Rokowſkého / aby Králi včinili pozdrawenj / a kdežby ſe gemu ljbilo z ſtrany pokoge rokowati, aby oznámil / že on hotow geſt na mjſtě vkázaném ſe poſtawiti. A tu ze gména gmenowáno mjſto, na němžby ſe měla wěc takowá dokonale wykonati.

Mezy tim něyaký Sok / a wedle Dubra: Solth / genž byl někdy pro bauřliwoſt ſwau vſtawičnau wyhnán z Vher, tegně weſſel do Wogſka Vherſkého s Nowinami lžiwými / že Cžechowé nic giného nepřemegſſlegi, gedno nay vdeřiti na Vhry zrádně, a Krále gich neb gjti neb zahubiti: Rowně tak mluwil neſſlechetný ſwůdce y w Ležení Cžeſkém / že totižto Vhři mjn na Cžechy nenadále připadnauti, a Knjže yakkoli o bezhrdlj připrawiti. Takowau lſtj dowedl toho předpowěděný Solth, že přiſſau pagjce k rozmlauwánj, ani Wladiſlaw Sſteffanowi neřekl, ani Sſteffan Wladiſlawowi. K wznikla z toho yako inter ſuſpectos bitwa vkrutná / až Cžechowé před Vhry vſtaupati počinali. Byl tu mezy Cžechy geden w bilé Suknj / kterýž wida an Cžechowé walně vtikagi, wolal za njmi, křauce: Zaſtawte ſe Cžechowé, zaſtawte ſe! a ſám wſkočiw mezy Vhry, zmužile na ně dotjral. Ohljdli ſe někteři Cžechowé, a hned gemu přiſpěli na pomoc, a w patách za njmi weſſkeren Lid Knjžete Wladiſla-

wa obořil ſe znowu na Vhry / tak že Vhři k běhu přinucenj / gednem aby žiwoty ſwé zachowati mohli, odewſſeho vprkem vtikali. Wpadli potom ť Cžechowé do Leženi Vherſkého, w němž Kořiſt hognau nalezli / Zlata, Střjbra, Klýnotuw rozličných, Stanuw drahých doſti / což wſſecko ſhromáždiwſſe, nawrátili ſe s weſelim na miſto to, kdež neyprwe Leženi měli.

Wladiſlaw yak welice zarmaucen byl, když Cžechowé vtikali / tak welice znowu obweſelen / když napomenuti, po druhé bitwu ſwedli a ſwjtězyli. Protož wěda yakým ſe to ſpůſobem dálo / poručil k ſobě zawolati toho, genž byl půwod wjtězſtwj obdrženého, řkauce: Medle kde geſt ten, a kdo geſt, gehož gſem widěl, an ſám wſſecky vtikagjcy zaſtawuge, a wſſecky znowu na Vhry obrátil / přiweďte ho ke mně. A přiweden geſt před Wladiſlawa, gemuž bylo gméno Giřjk, Syn Staňka Mlynáře z Daupowa / Mládenec zmužilý a vſſlechtilý: Proti němuž to powſtal Knjže Wladiſlaw z Pařezu, na němž ſeděl, a wztáhl k němu Ruku: On také chtě Ruku podati Knjžeti / vhlídaw gi býti krwawau, otřel gi o ſwau bjlau Sukni / tak že tři krwawé ſſtrychy včinil. Vgal ho tehdy Knjže Wladiſlaw za Ruku, a řekl gemu: Děkowáni měg ctný hrdino / tys nás dnes wſſecky hanby zbawil / ſkrz Božſkau pomoc, tys naſſe zachowal žiwoty / tys nás Vherſkým Zbožjm obohatil / začež máš od nás wzýti ſluſſnau odplatu. A obrátiw ſe k Soběſlawowi Bratru ſwému, řekl: Což dáme za znamenj tohoto wýtězſtwj tomuto Mužj ſtatečnému? Dj gemu Soběſlaw: Což giného, než tři Sſtrychy čerwené w bjlém Sſtjtu, kteréž ſám ſobě, yakž widíme, včinil na ſwé bilé Sukni: A řekl k němu Knjže Wladiſlaw: Ty y twogi Potomkowé, y budaucy gich, při wěcech wálečných požiwati budau toho znamenj: A wytáhnaw z Poſſwy Meč / vdeřil ho třikrát po Plecy, řka: Zdráw buď, ſtatečný Rytjři: A tu daw gemu Pas / vſtanowil gey Spráwcym Měſta a Krage Žateckého. Potud Hágek / z něhož ſe počátek Erbu Panuw z Daupowa důwodný nacházý. Dubrauius

uius w Kronyce ſwé žádné o tom zmjnky nečini/ toliko Bitwu dotčenau ſecundum Bomfinium, Hyſtoryka Vherſkého wyprawuge těmito ſlowy:

Apud Hungaros illa tempeſtate Stephanus Colomanni filius Regnum obtinebat. Is bello ſibi tàm à Græcis quàm à Polonis impendente, fœdus cũ VVladislao ferjendum in animum induxit, miſsis, qui, locum ad fines Hungariæ ad fluvium cui Olſena vocabulum, colloquio delectum eſſe, ſeq; illuc venturum, ſi ibidem Vladislaus præſto fuerit, ſignificarent. Accepta undiq; conditione, uterq; benè comitatus ad tempus adfuit, placuitq; ſeorſum à multitudine inermes colloqui. Erat tunc Hungarus quidam, ſermonis Bohemi gnarus, Solthum vocabant, depravata mente hominem, qui cũ in utriſq; caſtris liberè verſaretur, Stephanum Regem, VVladislaumq; mutua ſuſpicione impleuit, quaſi per ſimulationem colloquij, alter alterum circumuenire cogitaret. Itaq; in armis uterq; ſuos eſſe mandat, nec ideo minus ad colloquium veniunt. Paulo poſt VVladislao inſuſurratur, Equites Hungaros, propius Bojemos accedere, ſagittisq; eos ad pugnam laceſſere. Omiſſo colloquio VVladislaus, ad ſuos accelerat, jam tela in Hungaros retorquentes, ſed nondum loco ſe mouentes, extra Sobeslaum fratrem & VVackonem, qui Morauis præfuit; hi ambo proximum ſaltum inſederant, ut ex inſidijs hoſtem adorirentur. VVladislaus repente arma indutus, claſsicum cani, & ad pugnam progredi imperat, ei ſe Hungarorum tanta vi opponente, ut illam non ſuſtinentes Bojemi, pedem referre inciperent. Hic Sobeslaus cum VVackone, è ſaltu magno boatu erumpunt, ad quem Stephanus Rex primùm, mox Laurentius Archiepiſcopus Strigonienſis terga vertunt: deinde & reſidui funduntur, caſtriſq; exuuntur; cum Abacis aureis, argenteiſq; comprehenſus inter alios impoſtor, qui in fraudem Hungaros, Bojemosq; illaqueauerat, atq; vinctus ad Regem, Strigonium perductus eſt, ut arbitrio ſuo, Rex ab authore infauſtæ & inſperatæ cladis ultionem exigeret. Quatuor equis ad ſingulas manus pedeſq; alligatis, in quatuor partes illum diſtrahendum dilacerandumq; tradidit, cæptumq; inde fædus cum VVladislao per Legatos abſoluit, contracta inſuper affinitate per ſororem ſuam, Sobeslao fratri VVladislai deſponſam. Tak piſſe Dubrauius, a nic wjceo té Wegné nedokládá.

Libri Erectionum přináležegjcy k Koſtelu Praſſkému na Zámku, při Létu Božjm 1410. připomjnagi Pana Jana Daupowce / kterýž dal plat wěčný a giſtý k Koſtelu w Daupowě Knězy na wychowánj, a tó na Wſy ſwé Pachometjch. Ten též vſtanowil plat w Podleſycjch / o čemž w Knéhách gmenowaných obſſyrněgi.

W tychž Kněháčh okolo Léta Páně 1416. pozuſtawená geſt pamět Pana Mewlaſſe z Daupowa, a Bratra geho Pana Jana Daupowce / kteřjž obadwa darowali platu wěčného ročnjho ſedm kop do Kláſſtera Poſtoloprtſkého, a to za Duſſe Předkuw gegich, gesſto w dotčeném Kláſſteře pochowáni byli před několika ſty Léty / gmenowitě za Duſſy Ondřege Daupowce / Mikuláſſe Gerharda, Martina, a giných mnoho. Ten pak plat zapſán geſt na Wſy řečené Slawkow w Paraffigi Koſtela Walca Vtulic / Léta yakž na hoře dne 27. Měſýce Zářj.

Téhož Erbu a Rodu předky nacházym w Klá-ſſteře S°. Dominyka w Plzni / kdež na gednom Kameně hrobnym wyryta gſau ſlowa tato:

Léta Páně 1469. vmřel Vrozený Pan Beneš z Daupowa ꝛc.

Na druhém Kamenu znj Text takto: Léta Páně 1474. vmřel Pan Mikuláš Daupowec ꝛc.

Na třetim Kamenu doložen geſt Pan Abhard Daupowec z Daupowa, genž byl vmřel Léta 1483. a na zegtři po Swatém Prokopu tu pochowán.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Páni Daupowcowé tito:

Bohuſlaw Daupowec z Daupowa a w Radnicych.
Erhart Daupowec z Daupowa.
Frydrych Daupowec na Žerotině a Wraným.
Getřich Daupowec a w Podbořanech na Cžeradcy.
Gindřich Daupowec a na Drahonicych.
Hendrych Daupowec z Daupowa.
Jan Dobeš Daupowec z Daupowa a na Poli.
Jan Daupowec w Poli.
Karel Daupowec w Libeticych.
Kryſtoff Daupowec na Sſuſeticych.
Pawel Daupowec w Záhořanech.
Sſebeſtyán Daupowec w Cžiſſy.
Wylim Daupowec w Wikleticych.
Wylim Daupowec w Panoſſym Augezdě.

O Rodu ſtarodáwném Panů Budowcuw z Budowa, kteřjž téhož Erbu bžj wagi.

Odawagjce mně poſſlaupnoſt Rodu ſwého Páni Budowcowé, těžce ſobě ſtěžowali na Hágka, že nepřiložil k tomu pilnoſti, aby ſe dokonale o Rodu tomto wyptal / a což wjcegi / že ani ſwrchu dotčeného Giřjka, tak yakžby ſtaré paměti vkazowali, negmenowal / poněwadž gey raděgi gmenowati měl z Budowa, nežli z Daupowa / proto, že v ſamého Budowa geſſtě podnes Mleyn geſt / Daupow pak gſa na Wrchu, opodál má Mleyn od ſebe: k tomu že Budow wjce geſt w Kragi, nežli Daupow / odkudž prawj / že dokud byl Mljnařem, tam mu pro Mleyn přjhodněgi y připadněgi bylo bydleti nežli při wrchu, kdež Daupow geſt. Sluſſněgi tehdy Hágek měl ho gmenowati z Budowa nežli z Daupowa / a neb měl gey gmenowati netoliko z Daupowa, ale také y z Budowa: Cžehož on, yakož y na giných mjſtech wěcy nedokládal potřebných, ſnad z newědomoſti, ſnad také z nelásky proti njm nedoložil. Ale poněwadž ſpolečně z gednoho poſſly Kmene, a z gednoho Pramene wyplynuli / nemagi ſe oč Páni z Budowa s Pány z Daupowa hádati, anižna Hágka nařjkati / že lépegi gedněm nežli druhým poſlaužil / to geſt, že tyto gmenowal, a Pány z Budowa gmenowati pominul, totiž když Předka gich nazwal toliko z Daupowa a nez Budowa. Doſti včinil / když geſt vkázal wlaſtnoſt a počátek

Erbu

Erbů, a ſwětlé doložil že tomu Předkowi tři ſſtrychy čerwené daný gſau za Erb/ yakýž Páni z Budowa neſau. A tomu on toliko Hyſtorij pſal / ale ſpjſowati Rody / odkud který poſſel wyhledáwati/nebylo to geo předſewzetj. Mně tehdy wegšgmenowanéo Předka Giřjka Mlináře gmenowati náležj z Daupowa y z Budowa / poněwadž obadwa Mleyny w vžjwáni měl / gednau mjli od ſebe wzdalené w Kragi Ziateckém / tři mjle od Warůw / a magíc dwa Syny / Wácſlawa a Giřjka, wyſtawil blízko těch Mleynůw Sýdla Rytjřſká/ Budow a Daupow: Odkudž poſſlo že ti genž bydleli na Budowě ſlauli Budowcowé/ a ti genž byli na Daupowě ſlauli Daupowcowé. A tomu také ſluſſy/ abych témuž takowý Erb připſal, yaký ſe w Kronykách nacházy / kteréhož Páni z Budowa vžjwagi/ totiž tři ſſtrychy čerwené w bilém Poli. Co ſe pak dotýče rozdjlu w Helmich / že Páni Daupowcowé vžjwagi Křjdel Orličich a o geden ſſtrych wjce magi, a Páni z Budowa dwau bilých Per Pſſtroſowých/ magjce méně ſſtrychůw, malá té různice přjčina / při Turnagich obyčegně w Erbich proměny bráwali/ y Stregcowé, y Bratřj wlaſtnij / yakž vkázano na mjſtech mnohých Knihy této / což ſe dálo pro rozeznáni gedněch od druhých, a nyni y w Obyčeg wzato. Nyni zanechagic té neſnáze/ poněwadž obadwa Rodowé w Králowſtwij tomto wzáctnj gſau / obadwa s ginými Rody ſtarožitnými ij ſpřjzněni, a obadwa od gedného Předka Giřjka Mlináře poſſli paměti které ſe koli wyhledati mohli ó Rodu Panůw z Budowa wyprawowati budeme.

Okolo Léta Páně 1423.

nacházym pamět w Knihách Koſtelnich ó Panu Prokopowi Budowcowi z Budowa a na Budowě/ kterýž w cyzých Kraginách dobrau čáſtku žiwota ſwého dychtě po Vměnj ſwobodném wynaložil / a přigda do Cžech, odwſſy Kapitoly wolený/wſtaupil na Arcydékanſtwj Pražſké a Pľzenſké / kterážto na ten čas bohatá byla a ſlawná, neb oſykalá ArcyBiſkupſká Stolice, kteréžto on byl Locumtenens, yakožto Cžlowěk wzneſſený, maudrý, a w obogich práwich nad mjru zběhlý / yakž ſe porozumiwá z Liſtu Vrozeného Pána / Pana Hanuſſe z Kolowrat / kterýž někdy byl pſal k Kapitole Pražſké, želegic ſmrti předpowěděnýho P. Prokopa těmito ſlowy:

VENERABILES DOMINI CONFRATRES ET amici chariſsimi, ſalutem & ſui commendationem.

Scire vos, me non latet, qualitèr Venerabilis Dominus Ioannes Præpoſitus VViſſegradenſis in feſto Sanctæ Eliſabethæ, Budæ diem ſuum clauſit extremum, de quo multùm dolendum eſt, qui etiam Canonicus Pragenſis erat, & jam peruenit ad notitiam meam, qualitèr quoq; (proh dolor) plures patres & Domini de Capitulo noſtro, migrauerunt de hac vita, Dominus Procopius Budowecz, Archidiaconus Pragenſis & Plzenſis, Magiſter Nicolaus Archidiaconus Ziatczēſis, Canonici in Eccleſia Pragenſi, Doctor Hēricus Præpoſitus Mielnicenſis, Iudex Archidiaconus Tynhorſcædienſis: Videatis fratres, quanti viri docti, illi orbatæ Eccleſiæ deceſſerint, de quibus multum dolendum. Neceſſarium ergo, ut de alijs viris doctis & benemeritis illi Eccleſiæ provideatur, & mihi videtur multùm vtile, ut iſtis Viris,

Digitized by Google

quos hîc in ſchedula ſignaui, qui etiam pro defenſione fidei ſanctæ Catholicæ ſtudent, aliqui Pariſijs, aliqui in Italia, nec laboribus, nec impenſis parcunt, prodeſſe ſtudeamus: Conſiderent D. V. quam paucos viros doctos habet Eccleſia noſtra; nullus juriſta, præter vos Domine Decane; omnes ſumus mortales, & in periculo, ſi, quod abſit, finiretis dies veſtros, quis nam eſſet Iuriſperitus in Capitulo noſtro? Scitis quia oportet, quod tales Viros doctos habeat Eccleſia noſtra; quia ſi illis carebimus, quis defenſabit contra infideles fidem ſanctam orthodoxam? abſit ne incamus hoc periculum, ſed potius quantum poſſumus videamus, ut viros doctos habeamus, & ſic beneſtabit factum fidei & Eccleſiæ. Propterea videtur, ut inter viros illos diſtribuantur beneficia, ſecundum quod melius D. V. videbitur, ſi autem placuerit, ſecundùm quod ego in ſchedula ſignaui, illa ſint in veſtro arbitrio. De Archidiaconatu Pragenſi & Canonia poſt Dominum Procopium Budowecz, provideant D. V. ut cedat alicui viro idoneo, quia dignitas eſt, alicu Viro benemerito cum illa Archidiaconatus dignitate prouidere &c. Datum Agriæ penultima Nouembris. Anno Domini 1473.

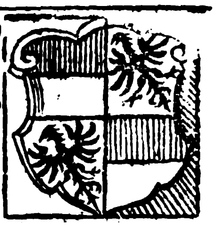
Pana Adama Budowce z

Budowa na Budowě a na Roſtokách / widěl gſem Kontrffekt w Kaple na Roſtokách w celém Kyryſu s oſtřihanau Bradau, s dlauhými Wlaſy / wedlé kteréhož klečjcýho wykontrffektowáni gſau y Djtky s Manželkau / totiž Panij Kateřinau Rapautkau z Swogkowa Seſtrau Děda někdy Pana Albrechta Rapauna, Hradeckého Purgkrabij. A tento Pan Adam Budowec byl Bratr wlaſtnij předpowěděného Pana Prokopa Budowce / Pražſkého Arcydikana: Slaužil Wladiſlawowi Krali / s njmžto byl y w Bitwě té, kteráž neſſtiaſtně ſwedená geſt s Cýſařem Tureckým v Warny / Léta Páně 1444. zanechal po ſobě Syna, totiž:

Pana Wácſlawa Budowce z Budowa na Budowě a Wrchlabi a Kornhauze / genž byl ſobě pogal Manželku. Panij Aldegundu z Bezdiekowic / kterauž byla porodila Panij Helena z Nimic z Slezſka / od mladoſti ſwé wždy při walkách byl s Králem Wladiſlawem a Ludwjkem až do Padeſáti Let wěku ſwého, w kterémžto ſe wěku teprwa oženil. Dotčená Panij Aldegunda, kterauž ſobě pogal mladičkau / totiž w Letech patnácti, porodila mu Děti ſſeſtnácte / z nichžto tři toliko Synowé zůſtali žiwi: Z giných pak někteřij na Kornhauze, někteřij w Praze v S. Martina pochowáni gſau / yakž vkazugi Kamenowé hrobowni s Erby a nápiſy gegich.

Synu Pana Wácſlawa Budowce z Budowa,

Panu Adamowi Budowcowi z Budowa, genž bydlel na Debrowicy neyprwe, a potomně na Janowičkách a Slatinarech / dán Auřad Miſto Piſařſtwij Králowſtwij Cžeſkého, a potomně od Stawůw na Sněmě wolen za Colmiſtra Králowſtwij Cžeſkého / w kterémžto Auřadu trwage, s Maximiliánem Cýſařem w Vhřích byl / kdež Neywyžſſym Proffantmeyſtrem včiněn / vmřel na Nowých Hradech / y tam pochowán, Léta 1585. 24. Iulij. Manželka geho byla Pani Johanka z Rodu Panůw z Chlumu w Cžechach ſtaroženého / z nichžto někteřj přigati do Stawu Panſkého; yako P. Raffuňkowé, a Páni Slawſſti / kteréhožto Rodu gt nynegſſy Abbatyſſe a Kněžna Chlumka w Rijſſy w Městě Randerſſaym.

Matka gmenowané Pani Johanky byla Vrozená Pani, Pani Anna Popelowna z Lobkowic/ wlaſtnj Seſtra Pani Berkowé na Kuřiwodech a Laukowcy. Zanechal po ſobě předpowěděný Pan Adam Budowec Syny dwa/ Jana a Wáclawa, a Dcery tři/ z nichžto neyſtarſſy gménem Alegunda dána za Manželku Panu Woldřichowi Malowcowi na Zbráſlawicých. Panna Anna zaſnaubená Panu Burkartowi Kordulowi na Zizelowſy/ kterážto Dcera Pani Johanka z Slaupna, pozuſtalá Wdowa po dobré paměti P. Mikuláſſowi Střelowi z Rokyc a na Czerhenicých, nyni Paný Manželkau Vrozeného P. P. Theobalda Swjhowſkýho a na Horaždegowicých, Geho milosti Cýſaře Římſkého Kragele zuſtáwa. Třeti Dcera Pana Adama Budowce z Budowa Marya na ſpolčená geſt proſtředkem Stawu Manželſkého s Panem Wáclawem Stráſkým z Liběchowa a na Strážl.

Pan Burkard Budowec

z Budowa a na Hrýzoli, Bratr Pana Adama nyní gmenowaného, hned od mladoſti při Cýſaři Karlowi Pátem w Frankreychu, w Nydrlantu, a w Říſſy ſlaužil/ a to w bitwách wždycky ſſtiaſtně s Nepřjtelem ſwedených. Manželku měl Pani Maryánu Wachtlowku, s njžto ſplodil Dcery tři: Annu/ kteráž ſe wdala za Pana Mikuláſſe Hlawáče/ a nyný má Pana Karla Krabicy. Alénu/ kteráž měla Pana Mikuláſſe Purkharta, a Johanku/ kteráž vmřela w neporuſſenoſti Panenſke. S tim také Pan Purkhart z Budowa vmřel Léta 1599. a w Kauřimě pochowán.

Bratr geho Pan Gindřich Budowec a na

Janowičkách/ aby on we wſſem, a zwláſſtě hrdinſtwjm/ Bratru ſwému rowný byl/ wſſecku myſl ſwau k wěcem wálečným obrátil/ A wſſak nikdá nechtěl býti aučaſtnjkem Wogny té, kterážby ſe mezy Křeſtiany z obau dwau ſtran wedla/ Pohanſké Krwe žádoſtiw, proti auhlawnjmu Nepřjteli gména Křeſtianſkého zmužilost ſwau čaſtokráte vkazowal w bitwách mnohých a nebezpečných, yakožto Bogowník ſtatečný a hrdinſký/ w nichžto y žiwot ſwůg dokonal/ gſa raněn od Nepřjtele w Nohu, a pochowán w Koſſycych.

Pan Kryſtoff Budowec

z Budowa a na Hradiſſti nad Gizerau etc. Bratr gmenowaného Pana Gindřicha, hned w mladém wěku do Sſpanyel poſlán/ kterýžto potomně Cýſaři Karlowi Pátemu w Nydrlantu a w Říſſy w ſpráwach Wálečných ſlaužil/ tolikéž w Vhřich za Cýſaře Ferdynāda, Maximiliána y Rudolffa w taženích Byl. Měl Mānželku Paný Krezencýgi z Habartic, a nyní má Paný Maruſſku z Bubna/ gſa za čaſu práce mé Bernjkem Krage Boleſlawſkého.

Pan Jan Budowec z Bu-

dowa a na Lutěchowičkách, Syn Pana Ada-
ma Budowce / z mladoſti mezy Edlknoby
Arcy Knjžete Ferdynanda wychowaný, tako-
wé ſobě ſpůſobil w cwjčenj Rytjřſkém / w Tur-
nagich a Honbách gméno a chwálu, že wůbec
mluweno / žeby gemu toho čaſu w Czechách
rowného nebylo / kterýžby lépegi ſwůg Kůň
wygeti uměl.

Umřel w ten weliký Mor genž byl w Cze-
chách, a pochowán w Rzečicy. Manželka
geho byla Panj Zſoffige z Loſu / od njž pozuſtal Syn gediný Giřjk, a dwě
Dcery / Johanka a Barbora.

Pan Giřjk Budowec z Budowa / Léta 1601.

do Uher gel a chowawſſe ſeſpolu s ginými Rytjřſký při wzetj Bělehradu /
potom tahnauc k Kanyži, zymau welikau yakž mnozý gini poraženi / ži-
wot ſwůg dokonal, a do Czechgſa přiwezě / w Praze u S. Martina w Ko-
ſtele, kdež také někteřj geho Předkowé ležj / geſt pochowán Léta 1602 w
Neděli po Třech Králich / Seſtra geho Panna Johanka wdala ſe za Pa-
na Getřicha Lukaweckýho na Kluecych a potom za Pana Jana Albrechta
Křineckého z Ronowa a na Nowém Ronowě.

Za čaſu práce mé s Knihau

tauto / žiw byl Urozený Pan Wáclaw Budo-
wec z Budowa / Cýſaře Rudolffa druhého to-
ho gména Radda, a Neywyžſſý Bernjk Krá-
lowſtwj Czeſkého: Za mladých let do Rjſſe
do Wlach, y do Frankregchu na Učenj dán /
při čemž y giné Kraginy progel, yako Engel-
landt, Nydrlandt a Denemark / y w řečech
mnohých zběhlým učiněn: puſtil ſe potom-
s Poſly Cýſařſkými, to geſt Maximiliána dru-
hého / wedlé Pana Joáchyma Syncerdorffa
y do Konſtantynopole / kdež čtyry Léta pořád Hoffmiſtrem w Dworu ge-
ho y w ſlužbě Cýſařſký byl, a podlé toho ſpatřil Azyatſkau Zemi, a mnohá
poznamenánj o obyčegech Pohanſkých ſpůſobil. Když ſe pak ſpátkem do
Wlaſti ſwé nawrátil / powolán geſt od Rudolffa Cýſaře k Auřadu tomu
na němž nynj pozuſtáwa. Manželku měl Urozenau Panj Annu z War-
tmbergka a z Zákupi, kteráž gemu porodila Syna Adama / Dceru Man-
dalénu. Tuto Panj Annu porodila Panj Mandaléna z Mauſſwic, kte-
réžto Bába po Mateřj byla Panj Kateřina Workowſká, a po Otcy z Ro-
du a Erbu Panůw Leſkowcůw tak yak ſe o Rodech těchto wegſſe pſalo.

O Erbu a Rodu ſtarožitném a možném Panůw Sſtampachůw, kteřjž ſpolu s Pany Globnary a Planknary od Panůw Ragerůw pocházegi.

Kapitola XXVII.

NAméti liſtownij a ginij & genuinæ Veriſsimæq; demonſtrationes důwodně dokazugi/ že geſt geden z Rodu ſtarožitného dotčených Ragerůw wjcegi nežli před pěti Sty Léty, w Kragi Loketſkým/ a to w Králowſtwij tomto Cžeſkým bydlel/ kterýž byl w držení Rhynygſpergku/ gſauc tam blízko v toho Měſta bytem na Zámku řečeném Rager, kterýž až poſawád tjm ſe gménem gmenuge, a téměř wniweč obrácený/ tak že ledwa znamenj ſtarého Stawenj pozuſtáwagi/ gehožto držitelowé a Předkowé Panůw Sſtāpachůw, Globnarůw, a Planknarůw, od něho řečeného Ragr/ ſlauli Ragerowé/ yakož pak toho Rodu Panůw Ragerůw geſſtě až do tohoto čaſu in Palatinatu, bydlegi/ a geden nedaleko od Měſta ſlowé Ram a Waltmyniche, gedno° Statku a Zámku řečené° Geyget/ až poſawád po Předcých

ſwých w držený geſt / ale kdy a kterého čaſu Kagerowé z těchto Králow-
ſtwý Czeſkého in Palatinatum ſe doſtali, a tam yakž dotčeno ſe oſadili / p
welikau dáwnoſt čaſu ſe wěděti nemůže. Těch tehdy wſſech tetiž Kage-
růw, Sſtampachůw, Globnarůw, a Planknarůw činy tak wálečné yako
giné / tolikéž y ſlužby Knjžatům y Králům prokazowané, tuto krátce o-
wſſem / ale prawdiwě připomenauti ſluſſý.

Neyprwe / gmenowaný Ka-
ger z Kageru náklonnoſt znamenitau magic
k gménu ſlawnému, w hrdinſkých ſkutcých na
rozličných mjſtech mezy Králi a Knjžaty, gim
ſlužby wděčné činic, welmi ſlawně ſe ſkwěl /
w čemž wſſem náſledowali ho Potomkowé
geho. Mage pak Syny tři / gednomu kaž-
dému z nich Statek a byt odewzdal. Star-
ſſýmu Synu dal Měſto, a Zámek Rhynyg-
ſpergk / kterýžto Zámek toho čaſu z dřjwi toli-
ko byl wyſtawený, wſſak wyſoce třemi oko-
py ohražený / gehožto nyni y s dotčeným Měſtem, Pan Kaſſpar neyſtar-
ſſy Belwic z Noſtwic w držený geſt, a ſám gmenowaný Kagr bytem byl,
yakž napřed dotčeno, na Zámku ſlowé Kagru, Gruntů a Leſů k těmuž Zám-
ku Kagrowſkému toᵒ čaſu přináležegjcých, tolikéž nyní w držený geſt Kaſſ-
par neyſtarſſy Belwic z Noſtwic: dědiny a Lauky drží nyní Měſto Rhy-
nygſpergk. Nicméně nacházy ſe weliký kus Leſu v Wſy řečené Rudyce-
grýnu / kteréhožto Leſu Loketſſtj w držený gſau, a tak až do dneſſnjho dne /
těmuž Leſu, po Zámku Kagrowſkým / na Kagru řjkagi. Druhýmu Sy-
nu dal, Twrz a Wes ſlowé Sſtampach / kteréhožto Statku na tě čas w drž-
žený geſt Jan Girj z Reyčenſſteynu. A třetimu Synu dal Twrz a Wes
ſlowé Globē / kteréhožto Statku nyní na ten čas Mikulaſs Sſtolc z Syms-
dorffu w držený geſt, leží wedlé Řeky ſlowé Ohře, nedaleko od Měſta Falk-
nowa, mjle od toho před dotknutého ſtarého Zámku Kagru.

Měl wěku ſwého předpowěděný Kager přes Sto Let / tak že pro weli-
kau ſtaroſt y Zrak potratil, a když dotčenj Synowé k němu přigeli / ged-
nomu každému od Zámku a těch Twrzy kterýchž w držený byli gméno dal /
yako prwnjho nazwal, Globnarem od Twrzy a Wſy Globen / druhého
Sſtampachem od Twrzy a Wſy Sſtampach, a třetiho Plaňknarem / pro-
to že Zámek geho Rhynygſperſký Plaňkami, a po Německu mit Planken /
byl dobře ohražený. Odkawádž ſe wſſickni Plaňknarowé počali pſáti
Planknary z Rynygſpergku. A to geſt gmenowaného Kágera poděleni /
kterýchžto Statkůw gména w Kragi Loketſkým až poſawád ſe nacházegi
gi / a tak nicméně od gednoho Předka a Otce Kager řečeného, poſſli:
tak taky y gednoho Erbu, Sſtjtu, a znamenj Rytjřſkého tymiž ſpůſobě yakž
nahoře konterffektowáno geſt / yakožto wlaſtnj Stregcowé, užjwagi.

W Kronyce Karyonowé w Liſtu 811. o tom Ro-
du zmjnka obſſýrná geſt, ubi peruetuſtiſsimæ familiæ de Kager, de qua Sta-
pachij, Globneri, & Plankneri, uti legitimi, naturales & conſanguinei unius
clypei & galeæ ortum ducunt, mentionem facit, in qua totum vitæ humanæ
curſum uſque ad Carolum quintum deſcribit, mutationem Regionis & Du-
catus Meraniæ, & quomodo familia Ducum Meraniorum extincta ſit, m:

minis

minit his verbis: Poſtremus Meraniorum Dux, Otto nomine, propter commiſſum adulterium, in Arce Niſten gladio transfoſsus, & corpus ipſius in Arce Plaſſenburgk, terræ mandatum eſt, poſtquam Vxori Nobilis de Kager. ſtuprum intuliſſet. Stalo ſe w Létu Páně 1248.

W Létu potom Páně 1364.

Liſt na Pargaméně pſaný / připomjná Pana Wolffganga Sſtampacha z Sſtampachu / Albjna Planknara z Khynygſpergku a giných Rytjřůw Německých mnoho w Kragi Loketſkým / kteřjž s Měſſtiany Loketſkými ſmlauwu měli / totiž kdyby oni Loketſſtj Poddaným nahořegmenowaného P. Wolffganga Sſtampacha / Albjna Planknara / a giných w též ſmlauwě doſtawených Rytjřůw půgčowali wěcy potřebných a ge zakládali koňmi, Woli, Krawami, Owcemi, Wčelami, a tak dále / to žeby gim zaſe bez překážky nawráceno od nich býti mělo; při tom Liſtu ſpatřugi ſe Pečeti, Vrozených a Statečných Rytjřůw / Pana Wolffgana z Sſtampachu / Albjna Planknara, a giných mnohých. Genž geſt dán Léta yak nahoře w Pondělý před Hromnicemi.

Liſt druhý týmž Panům náležegjcy, k němuž

to Měſto Khynygſpergk Pečet přiwěſylo / kterýžto w ſobě zawirá, že Cýſař Zygkmund Swaté paměti w Kragi Loketſkým poraučí Mathyáſſowi Sſlikowi Rytjři, Panu w Petſſau / Janowi Forraytherowi / Janowi Meynolnowi / Oldřichowi Hardekernowi / Tomáſſowi Trypernowi / Janowi z Deyn, a některým z Raddy gmenowaného Měſta Lokte / aby rozepře, kteréž wznjkli mezy Ondřegem Sſtampachem z Sſtampachu a Khynygſperſkými, vpokogili / kteřjž tak yak gjm poručeno bylo / včinili. Dálo ſe w Neděli po Powyſſenj Swatého Křjže / Léta Páně 1437.

O témž Panu Ondřegowi Sſtampachowi činj zmjnku giný Liſt / z něhož to ſe porozumíwá, že byl w drženj Zámku a Měſta Khynygſpergku / gehožto Lidi poddaný Khynygſperſký když on měl w podezřenj, žeby gého w něčem pronáſſeti a o něho zle ſmeyſſleti měli / dáwal gim Khynygſpergſkým ſwědomi Gindřich Purgkrabě Miſſenſké a Pan Plawenſký / že gſau oni nic newčinili proti Ondřegowi Sſtampachowi. Takowé ſwědomi před Rukama gk pod Pečeti Purgkrabi Miſſenſkého Gindřicha z Plawna. Genž geſt pſané w Měſtě Chbu / Léta Páně 1437. den Swatého Petra.

Tolikéž Liſt giný na Pargaméně pſaný pod třemi Pečetmi Hylbranta Preyſnera, Pána na Permanſgrýnu / činý zmjnku o Panu Ondřegowi z Sſtampachu že s raddau téhož Pana Ondřege z Sſtampachu týž Hylbrant Preyſner prodáwal nyaké platy na Poddaných ſwých w Permanſgrýně Albrechtowi Bernſſteynerowi a na Telwicých / k kterémužto Liſtu Ondřeg z Sſtampachu podlé druhého Stawu Rytjřſkého na ſwědomj Pečet ſwau přitiſkl. Dátum Léta yak na hoře ten Cžtwrtek před S. Pannau Kateřinau.

Při Létu Páně 1426. Liſt Zygkmunda Řjmſkého,

Vherſkého a Cžeſkého Krále w paměť vwozuge téhož Ondřege Sſtā

pachu/kterémuž a budaucým geho, Gehomiloſt Králowſká Zámek y Mě-ſto Rhynygſpergk ſewſſym přjſluſſenſtwim w giſté ſummě zaſtawiti ráčil. A z téhož Liſtu ſe porozumjwá / že Wáclaw Král Ržjmſký a Cžeſký/ Laudatiſsimus anteceſſor gmenowaného Krále Zygkmunda, Wſy některé s Krčmami, s Rybníky, a giným přjſluſſenſtwjmi tolikéž zaſtawil w giſté ſummě. A magic wzkenj Král Zygkmund clementiſsimè & benigniſsimè perwendēs Seruitia & officia fidelia, quæ Andreas à Sſtampach Regiæ Majeſtati præſtitit, quotidie præſtat, & in poſterum præſtiturum promiſit. Onu ſummu kteraus Ondřeg Sſtampach na Wſech, na Krčmách, y Rybnjcých měl k té druhé ſumě, kteráž gemu prwe na Zámku a Měſtu Rhynygſpergku zapſaná byla, přirazyti dáti ráčil, a to do ge° žiwobytí. O čemž owſſem týž Liſt Králowſký wyſwědčuge / gehož Dátum Léta yakž nahoře, w Neděli řečené Iudica.

Páty Liſt téhož Pana Ondřege z Sſtampachu připomíná/kterýž ſpolečně s Manželkau ſwau Panj Anýžkau y s Dědicy ſwými we Wſy Deyſſeni darowal dwěma Poddaným ſwým takowau ſwobodu/aby Dcery y Synowé gich po ſmrti Rodičůw ſwých dědili: Při kterémžto Liſtu ſpatřuge ſe Pečeť gmenowaného Pana Ondřege Sſtampacha, a giných dwau Stregcůw geho, Kunrada a Jana z Sſtampachu. Kteréhožto Liſtu Dátum Léta Páně 1442. w Pátek před S. Janem Křtitelem Božým.

Liſt Krále Giřjho předſtirá tyto Pány Sſtá-

pachy z Sſtampachu, to geſt, Wolffharda a Jana, Komorniky Krále gmenowaného / potom Kryſtoffa, Kaſſpara, a Jana Bratry z Sſtampachu/ kterýmž potwrzuge zápis na Zámek Rhynygſpergk a Měſto tymi gméni gmenowané totiž Rhynygſpergk ſewſſemi přjležitoſtmi/ yakožto Kral Cžeſký, podlé Mageſtátůw giných Kralůw Cžeſkých gim Sſtampachům na to daných/ s tím dalſſým w témž Mageſtátu toho doložením, že Gehomiloſt Králowſká nahoře pſaným Bratřjmi z Sſtampachu k prwnějſſý ſummě na Zámku a Měſtě Rhynygſpergku 400. Kop miſſenſkých, a obzwláſſtně zato Stawenj, které geſt těch předpſaných Sſtampachůw Otec, a oni ſami při Zámku Rhynygſperſkým učinili/ též 400. Kop miſſenſkých, a to pro gegich wěrné a pilné ſlužby, které gſau Gehomiloſti Králowſké činili a geſſtě budaucně činiti ſe zakazowali/ z miloſti Králowſké přirazyti dáti ráčil.

Ztohoto nyni dotknutého Mageſtátu ſpatřuge ſe/ že geſſtě před tím a prwe nežli geſt Otec nahoře pſaných Wolffharda, a Jana ſtarſſýho z Sſtampachu, Zámek a Měſto Rhynygſpergk w držení měl/ téhož Zámku a Měſta welmi dlauhý čas Páni Sſtampachowé, tolikéž předkowé a wlaſtní Stregcowé gich, Páni Kagerowé w držení býti muſeli. Kakým ſpůſobem pak w tolika Stu Letech takowý Panſtwj od Panů Kagerů kteřjž téhož Statku w dědičným držení byli, na Krále Cžeſké/ tolikéž kdy a kterého čaſu ti Zámek Kager ſewſſym geho přjſluſſenſtwým k roztrženj, a do cyzých rukau geſt přiſſlo / o tom ſe pro dáwnoſt čaſu wěděti nemůže.

Liſt Cyſaře Frydrycha na Pargaméně pſa-

ný/ o Panu Janowi Sſtampachowi z Sſtampachu, genž byl měl w ſwém držení Měſto y Zámek Rhynygſpergk, y na něm bydlel / a Králi Giřjmu w Komoře na ſlužbu hleděl, takto zmjnku činj:

In noſtra conſtitutus præſentia, noſter & Romani Imperij fidelis dilectus, Ioannes à Sſtampach, Dominus in Khinigſperk, Illuſtriſſimi Principis Geor-

gij, Regis

gij, Regis Bohemiæ Margrauij Morauiæ, Affinis noſtri chariſsimi & Electoris Camerarius, coram nobis expoſuit, ſe & familiam ſuam hujus Nominis à Sſtampach, hæc ſequentia Inſignia, & Clenodia, nempe rubeum clypeum, cui album laquear inſertum eſt, cum tribus roſis rubeis, & in clypeo Galeam, albo & rubeo tegmine ornatã, ſuprà quã duo cornuæ nigra bubala albo laqueari, & tribus roſis injectis, poſita ſunt, ſuperioribus annis his in clypeo ſuo uſurpaſſe; quæ ſibi & fratribus à Sſtampach, feliciſsimæ memoriæ Imperator Sigiſmundus in Imperio noſter Anteceſſor laudatiſsimus pro officijs fidelibus, aurea corona ſupra Galeam poſita, & ſex pennis auratis de Struhione, poſitis in cornibus bubalis, decorauit & auxit, humiliterq; à nobis contendit, ut non tantum ſibi & fratribus ſuis, ſed etiam Vniuerſis harum familiarũ, à Sſtampach, Globen, & Hildebrandi Sataneri, conſanguineis & legitimis hæredibus, in perpetuas æternitates, prædicto ornamento & augmento præſcriptorum inſigniorum, cum corona & flauis pennis, uti ſibi, ſic & fratribus de plenitudine noſtræ Majeſtatis Cæſareæ clementer potiri concederemus. Huic petitioni nominati Ioannis à Sſtampach clementer annuentes, & fidelia Seruitia, quibus hactenus nobis & Sacro Romano Imperio placuerunt, placent, & placebunt fauente Deo in futurum, conſiderantes, bona ac libera voluntate, maturo habito prius conſilio dicto Stemmati & nomini à Sſtampach, Globen, & Hilebrandi Sataneri, conſanguineis & legitimis hæredibus ipſius, in perpetuum, ſupra dictum Inſigniorum ornamentum & augmentũ, clementer conceſsimus, concedimus etiam Romana Cæſareæ noſtræ Majeſtatis poteſtate, præſentium literarum tenore, ita ut in poſterum, unà cum Ioanne à Sſtampach & fratribus ipſius, his omnibus in rebus & actionibus honeſtis, in omnibus exercitijs & actibus militaribus, in Sigillis, annulis, clenodijs & omnibus in locis, uti, eaq; geſtare, pingere, affigere, appendere, & quibuſcunq; miniſterijs impendere, ſine cujuſuis renitentia, contradictione ac impedimento conceſſum ſit & integrum. In quorum fidem, robur & teſtimonium, præſentes literas Cæſarea Majeſtas ſigilli majoris appenſione communiri juſsit. Datum Neoſtadij. Anno 1464.

Nacházy ſe Liſt také na

Pargaméně pſaný Krále Giřjho, nimžto dáwal Proviſion Panu Janowi Sſtampachowi každého Roku do žiwota, na Klaſſteře Chotěſſowſkém, pro geho mnohá množſtwij wěrných a pilných ſlužeb, a to pod pokutau giſtau/ geſtližeby mu kterého Roku dwě ſſtě Tolarůw Proviſion newyčetli: Datum Pragæ die Martis ante feſtum S. Sophiæ. Anno 1465.

Liſt Krále Wladiſlawa dán

byl w Létu Páně 1475. Panu Kaſſparowi Sſtampachowi z Sſtampachu a na Rhynygſpergku/ kterýž zněj w ſmyſl tento:

My Wladiſlaw etc. Magic pozor na wěrné ſlužby/ kteréž Předkowé geho Králům Cžeſkým, Předkům naſſym činili, y on také Kaſſpar Sſtampach činiti chce/ wſſecky miloſti a láſky y obdarowáni, Práwa, Prywilegiá, kteréž Předkowé geho, y Bratr geho od Krá-

lůw a Cý-

lůw a Cýſařůw obdrželi / potwrzugem, a to tjm ſpůſobem: Aby předpowěděný Kaſſpar z Sſtampachu, y wlaſtnj geho Potomkowé wſſech těch Prywilegij we wſſech Punktech, a Artykulech, na každém miſtě vžjwati, y z njch ſe těſſyti mohli / neginače než yakoby tuto ſlowo od ſlowa ſepſané byli; A geſtližeby ſe takowý nalezl / kterýžby naproti temu včinil / w nemiloſt a nelášku naſſy Králowſkau vpadne / a k tomu pokutu do pokladu naſſeho propadne. Dán w Pátek po Prowodnj Neděli / Léta Páně 1475.

Ginný též Liſt pod třemi Pečetmi ſwědčj Panu Kaſſparowi Sſtampachowi a w Khynygſpergku / na gehožto žádoſt y Manželky geho / gemu y Dětem geho, y Potomkům geho budaucym k vſpěchu, powoluge Reuerendiſsimus in Chriſto Pater Dominus Puchnerus, Generalis Magiſter Sanctæ Crucis cum rubea ſtella, Bohemiæ, Morauiæ, Sileſiæ,

aby za weſſkeren Rod z Kageru, z Sſtampachu, Globnarůw a Plānkarůw, při Oltáři Swaté Panny Barbory w Khynygſpergku ſkrz Plebána Ekarda Franka Mſſe Swaté ſlaužené býwali. Po ſmrti Ekarda ſtarſſý z Rodu Panůw z Sſtampachu o to pečowati má / a geſtližeby Kaſſpar z Sſtampachu ſeſſel bez dědicůw, tehdy Henrych Globnar aneb po ſmrti geho ſtarſſý z Rodu Globnarůw Faráři Khynygſperſkému ſpolečně s Purgmiſtrem a Raddau Měſta Khynygſpergku takowé Mſſe aby wykonáwal, poručiti magi / a to každý den Nedělnj w Wornátich a s Proceſſými. Z té přjčyny gmenowaný Pan Kaſſpar Sſtampach, Kněžy kterýžby k tomu powolán byl / dal pět Poddaných we Wſy Deyſa řečené, a dwa w Kyrchenperku / k tomu y giné Důchody a Deſátky we Wſy Dobraſen, Lauky, Pole, Leſy, čehož wſſeho předpowěděný Kněz má býti wvžjwáni / a každý Teyden pět Mſſy při Oltáři gmenowaném čjſti / krom w Neděli ſpiwanau držeti o Proměněnj Pána Kryſta / a w Ponděljj Requiem za Duſſe wſſeho Rodu Panůw z Kageru. Což aby ſtwrzeno bylo / y to Job Sſtāpach při Welebném Otcy Panu Janowi z Kolowrat / kterýž na ten čas Auřad Biſkupſký ſprawowal, ſpůſobil a zgednal. Stalo ſe w Neděli Kwětnau / Léta 1479.

Liſt pſanný Léta Páně 1493.

připomjná Pány z Sſtampachu těmito ſlowy:

Mathias Generalis Magiſter Ordinis Sanctæ Crucis cum Stella rubea, in Bohemia, Polonia, Morauia, Sileſia, Ioannes Meinol Prior, Martinus Præſul Eccleſiæ Diui Sebaldi, non procul à Gradnicz, Ioannes Stier Præfectus Xenodochij Ægrani, Caſparus Stengel Præfectus Bruxenſis, Georgius Kippiſch Sedlicenſis, Nicolaus Khinigſpergenſis, Iodocus Calmenſis, Michael Pirkenſis, Iodocus Khinigſuerdenſis, Erardus Pulc Elnbogienſis, Nicolaus è Thermis Carolinis, Ioannes Kemrochauienſis, Michael Hodnicenſis Paſtor, & totus iſtius Ordinis Conuentus, unanimi conſenſu hiſce publicis literis fatentur, quod Gilgi à Sſtampach, Dominus in Otnowicz, & Nicolaus à Stampach D. in Premlauicz, Eccleſiæ Khinigſpergenſi Pratum & Sylvam; item Andreas, Conradus & Caſparus à Sſtampach

Digitized by Google

Pratum & Sylvam; item Andreas, Conradus & Caſparus á Sſtampach ad prædictum jam locum, domum ad hoſpitium, deinde Pratū & partem ſylvæ, hæreditatis loco reliquerunt. Pro beneficio hoc, quilibet Paſtor Khynigſpergenſis quater in anno cū tribus Collegis vel ſibi adjunctis, exequias celebrare debet, huic prædictæ familiæ Sſtampachorū ad æternā recordationē, duobus Cereis accenſis. Hæ exequiæ debent celebrari die Martis poſt diē Solis qui ab auro nomē habet. Si autem dies feſtus incideret in hanc diem Martis Exequiæ in ſequentē ſeptimaná ad diē prædictā, ſunt differēdæ: Sin verò incideret dies Natiuitatis Saluatoris noſtri, in Septimana præcedēte ſūt celebrandæ. Toties etiā Nouus Paſtor Khinigſpergēſis familiæ Sſtāpachorū tā Prædeceſſorū quám Poſterorū, quorū Nomina illi ſcripta tradētur ſingulis diebus Dominicis cū reliquis pijs Animabus ꝑ Concione meminiſſe debet: Si autē Exequiæ ex mera ignauia negligerētur, integrū erit familiæ Sſtāpachorū pignus à ſupra dictis Religioſis Viris capere, & nō, niſi 15. groſſos, pro mulcta accipiāt, reſtituere: ſimiliter ſi nō ſatis faciant officio Miſſæ, item de cereis, talis mulcta irrogabitur illis, penes quos etiā nō eſt, ſe Iure ciuili vel Pōtificio tueri. Datum Anno ut ſupra, die Lunæ qui ſequitur Dominicam Exaudi.

Liſt pod pečetmi Mějſta

řečeného Thermæ Carolinæ připomíná Pana Gilgiho Sſtampacha / Pana in Polum, kterýžto Kſſafftem nařjdil / y Synum ſwým zachowati poručil / aby ode wſy Fiſſhern ke cti a chwále Pánu Bohu, a k poctiwoſti Blahoſlawené Panny Maryge, y wſſem Swatým / za Duſſy ſwau, Mſſe ſe čtla / což Radda Mějſta oneho y wſſecka Obec na ſe přigali, y na ſwé budaucy / tak aby w Koſtele dotčeném v Oltáře Swaté Anny to / což tjm Kſſafftem poručeno, wyplnit poručiti powinnj byli / wſſak tjm ſpůſobem, aby Synowé Pana Gilgiho / to geſt, wždycky Starſſý z njch byl Kollátorem toho Oltáře na čaſy wěčné s Potomky ſwými. Tomu pak Knězy, kterýžby tu Mſſe ſlaužil / Radda a Měſſtiané na každý Rok dáwat powinnj gſau dwadcéti Zlatých / wſſak aby on pět Mſſy každého týhodne wykonal, a každý den Swátečnj při Neſſpoře památku za Duſſy geho činil / a tak tu Wes Wiſſhern ſe wſſjm přjſluſſenſtwjm Synowé Gilgiho z Sſtampachu Městu gmenowanému odewzdali práwem dědičným / yakož pak Wes dotčenau y Měſto to až poſawad w držení má, wedlé práwa ſobě daného: A když odſtaupili od pořádku Cýrkwe S. ſtarſſýmu z Rodu Panůw Sſtampachůw ſſeſtnácte Zlatých na Zlatě, což prwe do Koſtela ſe dáwalo, dáwali y dáwagi wedlé ſmlauwy / quam Comes Albertus Sslik in Paſaun, Dominus in Weyskhyrchen & Elnbogen, in Arce Cadnea S. Cæſ. Majeſtatis Conſiliarius & ſupremus Cameræ in Bohemia Præfectus, & Marchionatus Inferioris Luſatiæ Eparchus, Sigilli ſui appenſione confirmauit.

Geſſtě ſe připomíná Rybník v Wſy Cedlic w Kragi Loketſkým, k Záduſſy daný od Předkůw Panůw z Sſtampachu k Koſtelu we Wſy Czedlic / kteréhožto Liſtu ſpatřyge ſe Dátum Léta 1511. w Pondělj po prwnj Nedělj Poſtnj. Pečetě k němu přiwěſyli, Pan Sſebeſtyán Sſlik Hrabě z Paſaunu Pán na Weyſkhyrchen a Lokte, Frydrych z Olſnic / Sſebeſtyán Hoffman z Minychhoffu.

Liſt ginný na Pargamèně pſaný pod čtyrmi pečetmi wiſutymi, vkazuge / že geſt Pan Gilgý z Sſtampachu

Manželce ſwé Pani Worſſyle z Rodu Kaytenpachůw zapſal Wes řečenau Sſtok a tři Poddaný we Wſy Telč do žiwota ſwého, a po ſmrti aby ta Wes gmenowaná y Poddani předpowěděný připadla k Koſtelu we Wſy řečené Luk a Knežim/ kteřjžby Mſſe ſlaužili za Duſſy Manžela gegiho/ kteraužto Wes a dotčené tři Poddaný ona Synum ſwým Leonardowi a Mikulaſſowi Bratřjm z Sſtampachu dobrowolně zaſe geſt odewzdala a poſtaupila/ yakž o tom o wſſem Liſt obſſyrně wyprawuge. Genž geſt pſán Léta 1513. w Auterý den Mladátek.

O Panu Linhartowi

Sſtampachowi, a Matce geho Pani Worſſyle, Manželce Pana Gilgiho pozuſtalý Wdowě/ nacházym Liſt geden takto zněgjcý:

Frater Bernardus Ordinis Sancti Franciſci, ſacrarum literarum per Bohemiam Lector, digniſſimi Patris Miniſter Vicarius & cuſtos Lithomirzicenſis, Guardianus Kadenſis, unà cū omnibus totius Conuentus Fratribus unanimi conſenſu tenore præſentium literarum atteſtamur, že Vrozený a Statečný Muž Linhart z Sſtampachu na Otnowicych / ſpolečně s Matkau ſwau neymilegſſy Pani Worſſylau, pozuſtalau Wdowau po Panu Gilgjm z Sſtampachu / na odpuſſtěnj hřjchůw, pro doſaženj žiwota wěčného/ darowali ſto a čtyrydceti Tolarůw Kláſſteru naſſemu / wſſak tim ſpůſobem: Aby na čaſy wěčné, Panu Sſtampachowi y Matce geho, každého týhodne / zwláſſtě pak w Středu, a budaucym gich v Oltáře Swaté Anny Exequiæ ſe ſpiwáwali/ to geſt, zádušni ſlužba aby ſe konala/ a při Mſſy Bratrůw Kláſſtera gmenowaného, aby Modlitby ſe dali za Pana Gilgiho z Sſtampachu Duſſy/ za Duſſy Pani Doroty Manželky geho milý/ za Duſſy Jana Hoffmana, kteřjž byli Manželowé gmenowané Pani Worſſyly/ za Duſſy Gindřicha z Raytenpachu a Markéty Manželky geho Rodičůw Worſſyli Sſtampachowé w Kryſtu Pánu zeſnulých. A geſtližeby také gmenowaný Linhart Sſtampach, a neb Markéta Manželka geho, a budaucy gich z toho ſwěta ſeſſli/ aby také při té Mſſy za Duſſe gich Modlitby ſe obětowali/ a každého Roku w Poſtě wſſickni Bratřj Kláſſtera gmenowaného zádušni ſlužbu a Requiem aby ſpjwali / to k tomu přidáwagic: Geſtližeby tomu zadoſt neučinili, aby Linhart a Aſmus z Sſtampachu Bratřj neb Potomkowé gich, aneb kterýkoli Liſtu toho vkazatel plnau moc měl odnjti wſſecky Peniže ty Bratrům gmenowaného Kláſſtera / k čemuž y wſſickni Bratřj Kláſſtera toho powolili, a Kláſſterni Pečet k tomu na ſwědomi přitiſſknauti dopuſtili k Liſtu tomu/ genž geſt dán Léta 1512.

W Létu Páně 1537. wznjkla rozepře mezy Panem Sſtoſſem, a Panem Janem Planknarem z Khynygſpergku, ſpůſobem

tim: Že Pan Sſtoš z Kaunic, gſauc pro wzáctnoſt Rodu ſtarožitného Hrabatům y Panům mnohým předložen/ řekl Planknarowi z yakéhoneknu

ti a nepřjzně: Ty negſy z těch Planknarůw, kteřjž gſau w Kragi Loketſkém / neb gſy nowý Zeman. Na čež gemu odpowěděl Planknar: A ty také negſy ſtary / ale nowý Pán. Přiſſla ta wěc až ku Práwu / pročež od Krále Ferdynanda Swaté paměti w té mjře rozeznáni byli a ſpokogeni. K tomu Kömiſſařowé nařjzeni byli: Jan ſtarſſý z Wartmberka na Strakonicých, Neywyžſſý Miſtr Přeworſtwj w Králowſtwj Cžeſkém / Hendrych Plánſký z Ziberka / Petreſſin z Ryžmberka a na Staré, Marſſalek Dworu Králowſkého, a Králowé Podkomořj w Králowſtwj Cžeſkém / Girj Gerzdorff a na Zirči, Heytman Hradu Pražſkého: A k těm nařjzeným od Geho milosti Králowſké Kömiſſařům od obau ſtran Přátelé přidáni / Gindřich Swaté Řjmſké Řjſſe Purgkrabě w Miſſni / Hrabě z Hartnſſtegna / a Pan z Plawna a na Andělſké Hoře / Gindřich Berka z Dubé a z Lippého / Jaroſlaw neymladſſj z Sſelnbergka a z Koſti / Wylim z Wickowa a na Cžimburgku / 2c.

Tu tehdy rozepři, kteraž ſe ſtala mezy Vrozeným Pánem / Panem Janem Sſtoſſem z Kounic a na Zibotických / a Vrozeným a Statečným Rytjřem paſowaným Panem Janem Planknarem z Rhynygſperku a na Wladiſlawě / nepřemožený Knjže a Pán / Pan Ferdynand Řjmſký, Vherſký, Cžeſký / 2c. Král / 2c. ſpolečně s Raddami ſwými wyſlyſſew / a pſanj yako y žalobu ſtran, co geſt gedna ſtrana ſobě do druhé ſteſkowala / y také důwody a Swědomj doſtatečná s welkau pilnoſtj wwážiw / takowý Nález Geho milost Králowſká s Raddami ſwými včiniti ráčil: Kakož Pan Jan Sſtoſs od Saudu Margkrabſtwj Morawſkého doſtatečné ſwědomj přineſl, a vkázal ex utroq; parente že Pánem geſt / tolikéž Jan ſtarožitný Planknar, oſm Sſtjtůw ſwých po Dědech a Pradědech vkázal / tolikéž y činy wzáctné a zmužilé rozličnými Prywilegimi / náhrobnými ſpiſy předložil / y to že geſt z těch Planknarůw, kteřjž ſe pjſſj z Rhynygspergku, w Kragi Loketſkém ležjcý / žádné po těch wſſech Sſtjtjch poſſel: Vznáwati ráčjme / že obadwa ſtaro-žitnoſti Rodu honoſyti ſe mohau. Pročež wſſelikau nepřjzeň, kteráž ſe mezy nimi zběhla, vpokogugeme / a to ſpolečně s Raddami naſſemi zawjráme / aby od žádného, tagně ani zgewně, takowj nenáležitj nářkowé / z ſtrany wzácnoſti Rodu, žádným ſe ſpůſobem nedáli / yakž to wſſe obſſjrněgi doloženo geſt w Nálezu tom, kterýž ſe ſpatřuge we Dſkách na Zámku Pražſkém / při Létu 1537. pod Pečetj Buryana Medka z Waldeka Mjſto Pjſaře Králowſtwj Cžeſkého.

Léta Páně 1526. na den ſwatého Jana Křtitele

w Mohuče když s Cýſařem Tureckým Wognu wedi Král Ludwjk Vherſký a Cžeſký, y na té Wogně zahynul / zagat byl od Pohanůw Walentin Gilgj z Sſtampachu, a do Turek zahnán / kdež za dlauhý čas přebýwal / y tam ſobě wzal Ženu Turkyni, s kterauž y Potomky ſplodil. Cžaſu pak přjležitého vtekl s welkým nebezpečenſtwjm zdrawj ſwého / a do Cžech ſe zaſe nawrátil: Wſſak nicméně rozmlauwagjc s Přátely ſwými plačtiwě / na Ženu ſwau Turkyni / pro gegj welikau Láſku, Ctnoſt a wěrnoſt / kterauž k němu prokazowala, začaſté ſpomjnal: Potom ſe zaſe w Cžechách oženil, a vmřel na Libauſſy / mnohými ranami, kteréž na Plecech y na Cžele měl, když proti Pohanům bogowal, ſlawný. Pochowán w Koſtele w Cžáchwicých w Kragi Žiateckém.

Liſt Krále Ludwika w paměť vwozuge Hob-

ſſta Globnara z Globen a na Pochlowicých/genž byl Strcyc Panůw Sſtanpachůw/a odpowédnijk auhlawnij Koruny Cžeſké/ pro zapálenij Statku w Pochlowicých/ kteréž ſe gemu ſtalo přijčinau Pana Mikuláſſe Hraběte Sſlika z Paſſaunu/ Pana na Weyſſkyrchen a Falknowě / kdež mnoźſtwij welmi ſtarých Paměťij/znamenitých Prywilegij a Mageſtátůw / yakž Globnarům tak také Panům Sſtampachům a Planknarům ſwědčijcých shořelo. W kterémžto Liſtu Geho miloſt Králowſká, wſſecky neſnáze a nepřátelſtwij mezy týmž Jobſſtem Globnarem a Korunau Cžeſkau rownati, zdwijhati a měřiti geſt ráčil/tak že gemu Jobſſtowi Globnarowi to wſſe, poctiwoſti, dobrému chowánij, a gménu geho dobrému k žádné vgmě a vblijženij býti nemá, a nemůže / y akož pak gemu dotčenému Globnarowi Liſt kterýmž byl odpowěděl Koruně Cžeſké, k rukám geho wlaſtnijm zaſe odewzdán byl/a gemu nadto weyſſe od Geho miloſti Králowſké 1000. kop miſſen: kdyby geho Geho miloſt Králowſká w Službách potřebowati ráčil/ Pſſtallunku powoleno geſt bylo/ tak yakž ſe z Liſtu gemu Globnarowi od Geho miloſti Králowſké na to daného/ a we Dcky Zemſké wloženého/kteréhož Dátum w Praze na den památky S° Lukáſſe/Létha 1522. obſſijrněgi porozumij.

Gmenowaného Jobſſta Syn Albrecht Globnar z Globen/ třem Cýſařům a Králům Cžeſkým/byw Heytmanem Geho miloſti Cýſařſké na Lokti a potom w Joachymſtálu platně ſlaužil, a s dobrau ſláwau ſe chowal.

Jan Globnar Stregc Panůw Sſtampachůw,

gſauc na Wogně, když Knijže Wirtmberſké w Nydrlantu Měſto řečené Wendel oblehlo, Fendrychem/ Praporce ſobě ſwěřeného žádným ſpůſobem Nepřijteli odnijti nedal/nýbrž, uznáwage, že ginače nelze včiniti, Praporcem ſe obtočil/ a tak Mečem probodený padl a vmřel.

Liſt Krále Ferdynanda Vherſkého a Cžeſkého/2c.

s podpiſem Ruky wlaſtnij Geho miloſti Kralowſké/Sſtěpána Globnara z Globen/ Stregce Panůw Sſtampachůw/ předſtijragijc geho hrdinſké ſkutky/ připomijná takto:

Hiſce publicis atteſtamur & fatemur literis, omnibusq; & ſingulis notũ facimus, quod ſeruitia fidelia, grata & diuturna, quæ nobis Nobilis & ſtrenuus noſter fidelis dilectus, Stephanus de Globen, in bello atq; in re militari, alijsq; in rebus grauiſsimis præſtitit, & hac in re fortiter ſe geſsit, quod olim in ſtrage Alberti Marchionis Brandeburgenſis ante Ciuitatem quæ Sswcinfurt nominatur, uno die propria manu tres Vexilliferos unà cum Vexillis ſtrauit, & Captiuos ſecum adduxit, quemadmodum iſta Vexilla unà cum alijs nobis tradita ſunt, benignè & clementer conſiderantes, ſibiq; recompenſam facere volentes, propter res honeſtè & fortiter geſtas, & propter promiſsiones nobis ab illo factas, ſe in poſterum non minus quam antea ab ipſo factum eſt, quantum ſine Valetudinis jactura fieri poſſet, omnia quæcunq; ſaluti & dignitati noſtræ Regiæ conducere arbitraretur, ſummo ſtudio & diligentia eſſe facturum, & propter gratiam, qua & alij ad huiusmodi facta heroica alliciantur, &c. Dátum na Zámku Pražſkém oſmého dne Měſýce Dubna/ Léta Páně 1557.

Liſt Girijho Hraběte z Helffenſſtegna/ ſwobodného Pána Gundelſſingenſkýho, a Raddy Krále Řijmſkého, nad Wogſkem Neywyžſſijho Heytmana/

když Cýſaři w Sedmihradſké Zemi s Wogſkem ſlaužil/ Engelharta Globnara/ Strcgce těchto Panůw Sſtampachůw

Digitized by Google

wychwalugę welmi pro gého zmužilé a hrdinſké činy / a ten Globnar byl w gého Wogſſtě na ten čas pod Praporcem Sſradyny. Datum w Hainſburku, ſſeſtého dne Měſýce Máge, Léta Páně 1553.

Tento Engelhart Globnar / genž geſſtě žiw byl když gſem tu Knihu ſpiſowal / třem Cýſařům na Wognách ſlaužil / Cýſaři Karlowi Pátému in bello Schmalkaldico w Létu Páně 1547. Králi Ferdynandowi w Sedmihradſké Zemi, w Létu Páně 1553. na kterézto Wogně byl s čtyrmi ginými Globnary, a s čtyrmi Sſtampachy / z nichžto tam tři zůſtali, a Cýſaři Maximilianowi w Vhřjch, w Létu 1566. kdež byl v Hrabicte Sebeſtyana Sſlyka, ſlawné paměti, Leytenamptem.

Páni Planknarowé w Zrcadle Morawſkém

doſti obſſjrně ſe připomenuli / wlaſtnj Strýcowé nahoře gmenowaných Globnarůw z Globen / a Panů Sſtampachůw z Sſtampachu / wſſak y tuto zmjnku o njch včiniti nepominu.

Widěl gſem Liſt na Pargaméně pſaný ſwěd-

čjcý Panu Oswaldowi Planknarowi na Gotiggau / kterýž njgaký plat darowal k Koſtelu Sſenffichſſtei ſkýmu na wěčnoſt, yakž o tom wyprawuge Liſt dotčený obſſjrněgi pod gého Pečetj / k kterémuž přiwěſyl Pečet y Dékan Krage Loketſkého. Stalo ſe Léta Páně 1422. w Neděli kteráž ſe ſpjwá Circumdederunt me.

Giný Liſt tolikéž na Par

gamené pſaný, w paměť vwozuge Pana Jana Planknara, k kterémuž on Pečet přitiſſtl na žádoſt Jana Tyſle z Taltyc / když prodáwal čáſtku Zboží ſwého řečeného Milkau. Stalo ſe Léta 1441. den S. Panny Kateřiny.

Při Létu Páně 1444. nacházým památku o Panu Oſwaldowi Planknarowi na Pjrku wegš gmenowaném, kterémuž dwa Bratřj z Rodu ſlowe Fraſowé / dwě Lidj oſedlých Poddaných ſwých / kteřjž gſau oni Fraſowé w Milykawě w držený byli prodali / yakž ſe doſtatečně wyrozumjwá z Liſtu na to daného pod pečetmi gich / k němužto také Jobſſt Globnar pečet ſwau přiwěſyl. Stalo ſe Léta yak nahoře w Středu po S. Ekardu.

Kamenowé Hrobnj w Kraginách těch w kterýchž tito Páni zdáwna bydleli až poſawad ſe ſpatřugj / w Koſtelech ffarných, yako w Kláſſtere Měſta Chba, Německý Egr, Boſáckém před welkým Oltářem geſt Kámen a Tabule nad njm s Textem takowým: Hoc in loco ſepultus eſt Hans à Kager, qui vitam cum morte commutauit Anno Chriſti 1462. die Mercurij ante feſtum Palmarum, cujus anima ſit in benedictione.

Nedaleko odtud na Zdi napſáno ſtogj Epitaphium toto:

Anno 1554. in die Ioachimi, piè & placidè in Chriſto obdormiuit Nobilis & ſtrenuus Ioachim à Sſtampach cujus oſſa ſub hoc quieſcunt lapide: pri

tom Oſoba klečy w celém Kyryſſu, a nad nij napſáno; Deus propitius eſto mihi miſero peccatori. Nedaleko odtud nacházý ſe geden Crucifix, pod tjm Erb Panůw Sſtampachůw. Na giném mjſtě nacházý ſe w temž Klaſſterſke Hoſáckém Tabule přewelmi ſtará, na njž Erb Panůw Sſtampachůw, tak že nic Texta na nij čjſti ſe nemůže / a žádný nepamatuge kdy kterého Léta / a od kterého Sſtampacha, takowá Tabule do téhož Klaſſtera dána geſt byla / kterauž to Tabuli Farářowé pilně oſſetřjwati pečugj.

Léta Páně 1554. w Uhřjch

na Wogně třj z Rodu Panůw Sſtampachůw hrdinſky s Pohany bogugjc, zahynuli / Synowé Wolffganga Sſtampacha z Sſtampachu a na Berſſeticých / kterýžto Statek nynj w držení má Ondřeg Sſlik Hrabě z Paſaunu.

Neyſtarſſj mezy njmi Adam

z Sſtampachu in postrema clade Schweinfurdensi cecidit.

Bratr geho Joachym z Sſtampachu w Leženj před Měſtem Sſweinffurt kleněném těžce ſe roznemohl / y wezen byl do Měſta Chba, a tam vmřel y pochowán.

Třetj Bratr Mikuláš z Sſtampachu genž byl do Leženj před Měſtem Sſweinffurt gel, chtjc Bratry ſwé nawſſtjwiti od Služebnjka wlaſtnjho po zadu proſtřelen / a vmřel.

Cžtwrtý Bratr Kryſtoff Sſtampach, w Létu Páně 1553. w Sedmihradſké Zemi zahynul.

Mnohé giné a wzácné paměti o tom Rodu a Erbu Panůw Sſtampachůw ſe ſpatřugj / kteřjž wedlé zněnj ſtarodawnjch ſpiſůw rozličné Statky a Zámky w Kragi Loketſkém držjwali / gmenowitě, Rhyngſperk Měſto a Zámek / Starý Zámek / Ragern / Sſtampach / Cetlye / Premlowice / Sſánka / Zecmansgryn / Rudyegryn / Fiſſern / Derſa / Sſentkynt / Ebnet ottewice / Pchum / Telbic / Sſtok / Telč / Ottnowice / Kyrchenpyrk / Luk / Reſſwice / Tys / Mokowice / Berſſetice / Albryce / Geſyng / Krupa, Kopečau / a giné Statky a Weſnice wjcegi / nacházý ſe obzwláſſtně že gſau Páni Sſtampachowé ſpolu s Pány Hyſerly z Chodůw / weliký djl Statkůw Krage Loketſkého za ſtarých Let w drženj byli.

Welká wzácnoſt Erbu a Rodu tohoto ſpatřiti a porozuměti ſe můž, y z wzneſſeného ſpřjzněnj kteréž ſe ſtalo s Rody možnými, tak Stawu Panſkého, tak Stawu Rytjřſkého / yak w Slézſku, w Knjžetſtwj Oppawſkém / tak w Morawě, y w tomto Králowſtwj Cžeſkém, což wſſe nynj ſe doložj.

Neyprwé tehdy ſpřjznili ſe Páni Planknarowé s Pány Sedlnickými z Choltic Stawu Panſkého, kteřjž s Pány z Daubrawice gednoſtegného Erbu vžjwagj w Margkrabſtwj Morawſkém.

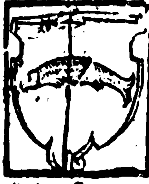

S Pány Dubſkými z Třebomyſlyc w Králowſtwj Cžeſkém Stawu Rytjřſkého, kteřjž magj za znamenj Rytjřſké dwa Bůwolowé Rohy a při njch ſſeſt Ruk přirozené barwy w modrém Poli.

S Pany

S Pány Tworkowſkými Stawu Panſkého / kteřjž rowně takowého Erbu vžjwagj yako Páni z Daubrawice / Páni z Choltic / a Laſatowé Rytýři / gednom w tom rozdjl mezy njmi geſt / že gmenowanj Páni nad Helmem neſau Pawý O-

cas / Páni pak Tworkowſſtj z Krawaři Křjdlo Orlicý a w něm dwanácte Srdcý.

S Pány Goyſlowinými / kteřjž magj w Sſtjtu ſwém půl bylé Parmy na červeném, a půl černé na bylém Poli.

S Pány Sſleglary z Foyelantu / kteřjž w Erbu ſwém vžjwagj třjch Kladiw zlatých / při njchž Náſadiſſtě gſau bylé / na wrchu gednoho každého zelený Zialud / a tyſſtagi na třech Wrſſých zelených, tak že půl druhého Kla-

diwa geſt na Poli červeném, a půl druhého na Poli bylém.

S Pány Zwolſkými ze Zwole w Knjžetſtwj Opaw-ſkém, a ti magj za znamenj Rytýřſké Lilium.

S Pány Goteenij. (dwoge yakž widjš

S Pány Tſſambery, kteřjž vžjwagj za Erb dwau Rohůw / gednoho Gelenjho a druhého Zubrowého.

S Pány Cžernými Rytýři, kteřjž magj w Erbu ſwém tři Bpſykány.

S Pány z Koſtelce / s Pány Krunišſkami / s Pány z Leſſan / s Pány z Drahobuzy / s Pány Náwogmi z Polnjho / s Pány Mrakſſkými.

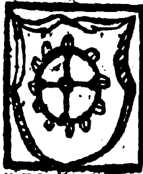
S Pány Greſſýky, kteřjž vžjwagj w ſwém Erbu třech Reyčů.

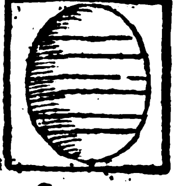
S Pány z Welké Polomě / geſſto magj za Erb Kozla bylého w Poli červeném.

S Pány Sporwaginary / kteřjž magj za znamenj Rytýřſké Koně bylého.

S Pány Oderſkými z Liderowa / kteřjž vžjwagj w ſwém Sſtjtu Kolo Mleynſké / Rod velmi ſtarodáwný a wzáctný.

S Pány Komorowſkými / gichžto znamenj Rytýřſké gſau tři Řeky / Staroſtau Oſwětinſkém y Kaſſtelanem.

A s Pány Bitowſkými z Bitowa gichžto Erb geſt Srdce, plápolagjcý plamenem / yakž w Zrcadle Morawſkém o tom doſtatečně napſáno geſt.

Páni Sſtampachowé a Páni Globnarowé pak s kterými Rody yak Stawu Panſkého, tak Stawu Rytýřſkého ſpřjzněni gſau, o tom ſe dále na ſwém mjſtě w genealogij gegich zmjnka čini.

W Knihách kteréž ſlugi Libri Exequiarum, **při Koſtelu Kynyggſpergſkém**, od Předkůw Rodu tohoto před několika Sty Lety zanechaných / poznamenáni gſau Páni Globnarowé s ginými, wlaſtnj Střegcowé Panůw Sſtampachůw, tito / gmenowitě: Wolffgang z Kageru / kterýž měl Manželku Kateřinu / s njžto ſplodil dwa Syny, Jana a Mikoláſſe / Jan z Kageru, gehož byla Manželka Alžběta, měl s nj Syna

geronoho, gménem Gindřicha/Ondřeg Sſtampach z Rhynygſperku/ a ten měl dwě Manželky, Annu a Dorotu/ s nimiž ſplodil Synů pět, gmenowitě: Wáclawa/ Jana/ Mikuláſſe/ Wolffganga, a Hyllebrandta/ Jan Sſtampach, kterémuž byla zaſnaubena Anežka, od níž poſſli čtyři Synowé/ Wolffhart, Jan, Kryſtoff, a Kaſſpar. W týchž Knihách doloženi gſau/ Jan Globnar z Pochlowic/ Manželku měl Annu, a Syna s nj ſplodil řečeného Kaſſpara/ Wawřinec Globnar, a ten měl Manželku Markétu/ kteráž gemu porodila tři Syny/ Gindřicha, Jana, a Joſſta.

Tuto toliko krátce genealogia a Poſlaupnoſt Rodu Panůw Sſtampachůw ſe vkazuge/ nebo yakž pro welmi dáwnoſt čaſu/ tak také za příčinau těch nedoſtáwagjcých ſtarých pamětj/ znamenitých Prywilegjů a Mageſtátůw/ které yakž napřed dotčeno, ſkrze ten Oheň, když Panu Jobſſtowi Globnarowi Pochlowice wyhořeli k ſſkáze přiſſli/ a w témž ohni shořeli/ toho yakž táž genealogia před tjm dále a weyſſe (tak také ſpřjzněnj toho Rodu gde) gſem ſe na ten čas doptati nemohl.

Pan Wolff Sſtampach z Sſtampachu/ před třema ſty Lety w Kragi Loketſkém bydlel/ nazwaný wůbec ſtarý Wolff/ kdež podlé Albjna Planknara, a giných Stawu Rytjřſkého, rozličné mjwal roztržky, z ſtrany Gruntůw a Rolj, s Měſſtiany Loketſkými mezy njmiž ſmlauwa včiněná geſt w Pondělj před Hromnicemi, Léta 1364. zanechal po ſobě zaſe Syna/ gehožto gména ſem ſe doptati nemohl. Ten zaſe ſplodil Jana Sſtampacha genž ſe pſal z Leybyč. Týž Jan ſplodil zaſe Syna gménem Ondřege.

Dotčený Pan Ondřeg Sſtampach/ měl w držený Měſto y Zámek Rhynygſperk/ yakožto ſobě zaſtawené w giſté ſummě od Cýſaře Zygkmunda, Vherſkého a Czeſkého Krále/ což ſe porozumjwá y z Liſtu napřed položeného/ genž geſt dán w Wjdni Léta Páně 1426. w Neděli Iudica. Manželku měl Panj Anežku/ kteráž yakéhoby Rodu byla wěděti ſe nemohlo/ s njžto ſplodil Syna téhož gména.

Tento Pan Ondřeg Sſtampach, Syn Pana Ondřege Sſtampacha a na Rhynygſpergku/ w Létu Páně 1442. s Manželkau ſwau Panj Anežkau, y gménem wſſech ſwých budaucých, a některé z ſwých Poddaných tau milostj obdařil/ aby Dědicowé gich obogjho pohlawj po ſmrti Rodičůw dědjti mohli bez wſſeliyaké překážky. Na čež gim y Liſt ſpůſobil, a pečetj ſwau, tolikéž y Pana Kunráda a Jana Sſtampachůw z Sſtampachu vpewnil kteřjž byli geho wlaſtnj Bratřj. Zanechal Synůw pět/ gmenowitě Wolffharta/ Jana ſtarſſjho/ Jana mladſſjho/ Kryſtoffa a Kaſſpara Sſtampachy z Sſtampachu: Z nichžto dwa, totiž Wolffhart a Jan ſtarſſý/ byli Komornjcy Gitjho Krále Czeſkého/ kterýž gim ſpolu y s Bratry gegich společně, potwrdil záſtawu Krále Zygkmunda, Měſto a Zámek Rhynygſpergk. Stalo ſe Léta 1460. den Swatého Lukáſſe.

Pro snažné ſlužby Jana ſtarſſjho Sſtampacha, tolikéž y Bratrůw geho/ Cýſař Frydrych Mageſtátem ſwým Panum Sſtampachum Erb gich ſtarožitný obnowil a okraſſil/ tak yakž na hoře položeno geſt.

Gmenowaný Pan Jan Sſtampach zanechal několik Synůw/ mezy njmiž byl neyſtarſſjm Kaſſpar/ a ten tak yako Pan Otec geho byl w držený

Měſto

Měſta a Zámku Rhenygſpergku / kteremužto Kral Wladiſlaw Vherſky a Cžeſký, potwrdil wſſeliké miloſti a Liſty Maieſtatem ſwým, Léta Tiſýcýho, Cžtyryſtého, Sedmdeſátého pátého.

Syn Pana Kaſſpara

předpowěděného / Byl Gilgij z Sſtampachu / genž měl w držený Statek řečený Polum / a ten to nařjdil w Měſtě řečeném Thermæ Carolinæ, aby ſe Mſſe za Duſſe Předkůw w Pánu Bohu zeſnulých w Koſtele S. Marij Magdalény čýtáwala. Od toho Pana Gilgyho Sſtampacha počátek magij a wez dau téměř wſſeckni Sſtampachowé / kteřijž koli w Kragi Ziateckém, Lithoměřickém a Slanſkém bydlegi: Manželky geho byli / prwnij, Worſſyla z Raytenpachu a z Foytlandu / Dcera Pana Gindřicha z Raytenpachu / kterýžto Rod ſtarožitný geſt / a pocházegijcý z něho / až poſawad ſe nacházegij w Foytlandu pod Margkrabijm Giřijm Frydrychem z Anſſpachu / nedaleko od Měſta a Zámku ſlowe Selb.

Druhá Manželka, Paní Dorota / o nijž ſe zmijnka děge w Liſtu tom / kterýmž Pan Leonhart Sſtampach z Sſtampachu a na Ottnowicých zádušnij ſlužbu nařizuge.

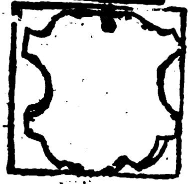
S těmi Manželkami ſplodil ſedm Synůw / totiž Mikuláſſe, Leonharta, Aſmuſa, Giřyho, Sſebeſtyána, Wolffa a Jeronýma.

Mikuláš Sſtampach, genž

byl bytem na Sydle řečeném Luk, ſpě gen byl proſtředkem Stawu Manželſkého s dwěma Manželkami: Prwnij ſlaula Weronyka z Rodu Hardekerůw / s nijžto ſplodil dwa Syny / Kryſtoffa a Wolffa. Druhá z Rodu Panůw Frankengrinerůw z Rynſſperku / kterážto gemu porodila tři Dcery / Worſſylu, Mandalenu a Markétu.

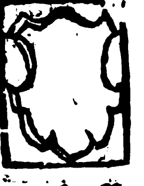

Kryſtoff Sſtampach gmenowaného

Mikuláſſe Sſtampacha Starſſý Syn / toliké měl dwě Manželky / gmenowitě: Annu z Rodu Frankengrynerůw z Rynſſperku / od nijž poſſli Mikuláš, Ludwijk, Sſebeſtyan, Synowé: Dorota, Weronyka, Dcery: a Sabýnu Kffellerynownu z Sazengrynu / Dceru Pana Adama Kffellera, od nijž ſplozen Syn, Wolff Adam.

Mikulaſs Sſtampach prwnij Syn

Kryſtoffa Sſtampacha / wzal ſobě Manželku Panj Markétu Vnruhernku z Rodu Panůw Vnruherůw / a tj obadwa Manželé vmřeli bez Potomkůw.

Ludwjk Sſtampach druhý Syn Kryſtoffa

Sſtampacha a Bratr Mikulaſſe Sſtampacha, ſſeſſel z tohoto Swěta neženatý.

Sſebeſtyán Sſtampach třetý Syn Kryſto-

ffa Sſtampacha / a Bratr Mikulaſſe a Ludwjka wegſs dotčených / pogal ſobě k Stawu Manželſkému Panj Mandalénu Hoffmanku z Minychshoffu / kteráž gemu porodila tři Syny / Abrahama, Kryſtoffa, Adama / a ſſeſt Dcer / Ferenu, Semiránu, Senobij, Tullij, Mandalénu a Annu.

Abraham Sſtampach prwnj Syn Sſebeſty

ána Sſtampacha vmřel neženatý.

Kryſtoff Sſtā-

pach, druhý Syn Sſebeſtyána Sſtampacha, ſeděným na Hoře nicých / Manželku měl Panj Katerinu z Vchteric / s njžto ſplodil čtyry Syny a dwě Dcery.

Adam Sſtam-

pach, třetij Syn Sſebeſtyána Sſtampacha / byl ſeděným w Buſſkowicých: gehožto Manželka byla Panj Anna z Wřeſowic, a ta gemu porodila Syna Kryſtoffa / kterýž giž vmřel, a dwě Dcery: Mandalénu a Alžbětu / kteréž geſſtě žiwé pozůſtáwagij.

Dorota Sſtampachowá / na hoře gmenowa-

ného Kryſtoffa Sſtampacha prwnij Dcera / vmřela w mladém wěku.

Druhá Dcera Weronyka téhož P. Kryſtoffa Sſtampacha dána k Stawu Manželſkému Panu Andrcýmu z Andrce.

Wolff Adam Sſtampach Syn wegſs gmenowa-

ného Kryſtoffa Sſtampacha / s Druhau Manželkau ſplozený Syn / pogal ſobě Manželku Panj Roſynu z Rodu Frankengrynerůw z Kynſſpergku / Dceru Sſebeſtyána Frankengrynera na Teniſſy / kteraůž porodila Dorota Prollenhofferowá z Parkerſsdorffu / Seſtra wlaſtnij Jana Hendrycha

Prolen-

Digitized by Google

Proſtenhoffera z Pyrkerſſtorffu, na Herſſtoſſicých, Lukách a Lipency/ kterýž nyný na Zbožj Geho miloſti Cýſařſké, totiž na Křiwoklátě, Točnjku, Zbjrowě a w Králowſkém Dwoře Heytmanem geſt. Ti Manželé na ten čas geſſtě neměli Dědicůw.

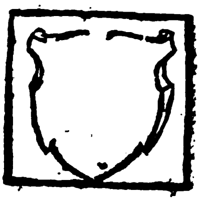

Wolff Sſtampach/ na hoře gmenowaného Kryſtoffa Sſtampacha Bratr, ſplodil s Manželkau ſwau čtyry Syny/ Adama, Joachyma, Mikuláſſe, Bernarta/ a dwě Dcery/ Annu a Zuzannu.

Adam Sſtampach/ prwnjý Syn předpowěděného Wolffa Sſtampacha/ we čtyrech Neděljch po ſwém Weſelj w Margkrabſkém Bogi zahynul.

Joachym Sſtampach w témž tažení vmřel.

Mikuláš Sſtampach/ gedauc za ſwými Bratry, na ceſtě od ſwého wlaſtnjho ſlužebnjka po zadu z Ručnice zaſtřelen, yakž y na hoře oznámeno.

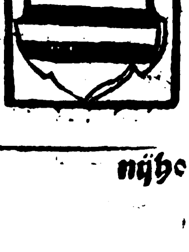
Bernart Sſtampach/ čtwrtý Syn Wolffa Sſtampacha, wzal ſobě Manželku Pani Markétu Kffellerownu z Sorengrynu/ a mijto Roku nedočkal.

Anna Sſtampachowá, Dcera Wolffa Sſtampacha, zaſnaubená byla Panu Sezymowi Mjřkowſkému z Sſtropſſic a na Mjřkowě, geſt Rod ſtaroźitný. Druhá Dcera, Zuzanna Sſtampachachowá, w Panenſké neporuſſenoſti Wěk ſwůg dokonala.

Leonhart Sſtampach z Sſtampachu a na Otrnowicých, s Manželkau ſwau Pani Markétau Hoffmanowau z Minychshoffu ſplodil čtyry Syny/ Wolffa, Gindřicha, Gilgjho, a Ludwika/ a gednu Dceru gménem Katerinu.

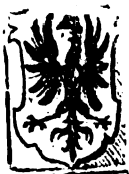
Wolff Sſtampach prwnj Syn, ſeděnjm na Libauſſy/ kteréžto Sýdlo w Ziateckém Kragi gt, měl Manželku Pani Alžbětu Daupowcowau z Daupowa, Dceru Wácſlawa Daupowce/ kterýž toho čaſu w držený byl půl Měſtečka Wylimow řečeného z Rodu ſtarodáw-

nijho, o jwá za znamenj Rytjřſké třech ſſtrychůw čerwených w bjlém polj/ a tu byla porodila Sutanýřka z Drahowic, kterýžto Rod někdy Páni Sſtampachowé, Globnarowé, a Planknarowé do ſwého Rodu přijali: Což yakby ſe dáwno ſtalo, pro dáwnoſt čaſu nenj o tom pamětj. Giſtě patrné geſt z Mageſtátu gednoho/ že ten Rod doſtj ſtarožitný geſt a wzáctný. Měli ſpolu ſſeſt Synůw/ Jana, Wylima, Leonharta, Wawřince, Erharta, Mathyáſſe a pět Dcer/ Markétu, Kateřinu, Dorotu, Annu, a Worſſylu. Z nichžto někteřj yako Jan, Wylim, Wawřinec, Erhart, Kateřina, Dorota a Worſſyla w mladoſti ſwé pomřeli.

Leonharta z Sſtampachu na Libauſſy, Hogendorffu, a Felixburgku/

kterýžto Statkowé ležj w Kragi Zlateckém/ prwnj Manželka byla Panj Soffie Sſmuhařka z Hrochowa/ Dcera dobré pamětj Pana Brykcýho Sſmuhaře z Hrochowa/ na ten čas ſedenjm na Běſſycých a Kralupých/ kterýžto Rod ſtarožitný geſt/ z něhožto dwa pocházegjcý w Létu Páně 1319. pro ſwé hrdinſké čjny od Krále Ludwjka na Rytjřſtwo paſowáni gſau/ yakž o tom Hágek w Liſtu Kronyce ſwé obſſjrněgi 292. wyprawuge/ s tau on ſplodil Synůw pět/ gmenowitě, Mikuláſſe, Wolffa, Jana Rychárta, Bohuſlawa, Jaroſlawa/ a Dcery dwě, Barboru a Alžbětu.

Druhá Manželka téhož Pana Leonharta Sſtampacha, Panj Kateřina z Sſertwic, někdy pozůſtalá Wdowa po Panu Jaroſlawowi Sſmuhařowi z Hrochowa (s njž on Pan Jaroſlaw Sſmuhař Dceru ſplodil Annu Marygi/ kteráž dána byla w Staw Manželſký Panu Bernhartowi Elſnicowi z Elſnice a na Kobylnicých který z Rodu ſtarožitného geſt/) s tau Panj Kateřinau z Sſertwic on Pan Linhart Sſtampach ſplodil oſm Synůw/ dwa Leonharty, tři Mathyáſſe, Jana Gindřicha, a dwa Kryſtoffy/ a Dcery tyto/ Alžbětu, Kateřinu, Dorotu, a Lidmillu. Oſm gich vmřelo/ gmenowitě, Mikuláš, Wolff, Bohuſlaw, dwa Mathyáſſowé, Leonhart a dwa Kryſtoffowé.

Co ſe týkne Rodu Panůw z Sſertwic/

ſtarodáwný geſt, a w Pruſých ſlawný. Nebo Střegcowé dotčené Panj Kateřiny, Lidé wzneſſenj a ſlawnj až poſawád tam bydlegj/ yako geden ſedenjm geſt na Ryſenburgku/ druhý na Pettendorffu, a třetj w Paſenhaymu z nichžto také pocházegjcý geden byl Mundſſenkem ſlawné pamětj ſtarého Kurffirſſta Saſkého Auguſta.

Předpowědený Mikuláš Sſtampach z

Sſtampachu, w Vhřých několik Let, doſtawſſy ſe napoſledy na Pewnoſt Vgwar/ protj auhlawnjmu Nepřjteli wſſeho Křeſtianſtwa potřebowati ſe dal/ a mage čas k tomu přjhodný, wypravil ſe s Panem Janem z Mollaru, yakožto Panem Orátorem Geho miloſti Cýſařſké, do Konſtantynopole/ odkudž wyſlán byl na Poſſtě k Cýſaři Rudolffowi toho gména druhému od Pana Bartholoměge Pece, yakožto Geho miloſti Cýſařſkého druhého Orátora do Prahy. Kdež očekáwage čtrnácte dnj tolikoj w to u krátkém čaſe Pana Otce ſwého nawſſtjwil, a hned potomně s po

wolenjm geho zaſe ſpatkem na Poſſţe od Geho Miloſti Cýſařſké do Konſtantynopole wyprawen. Když tehdy přigel do Konſtantynopole w dobrém zdrawj / Panu Orátorowi wěcy wyřjzené předložil / gſa wždy toho aumyſlu, yakož y to odgjžděgic od ſwých Přátel mluwil / že chce proſtředkem laſkawého ffedrunku Pana Orátora s dobrými Towaryſſtwem Božj Hrob a giná mýſta Swatá ſpatřiti/ale ginače ſe widělo Pánu Bohu, kterýž ho proſtředkem čaſné Smrti, kteráž gemu přiſſla z Mornj boleſti, z tohoto Swěta powolati ráčil. Vſnul welmi lehce / a pochowán tu w Konſtantynopoli, na mýſtě k tomu od Pohanůw Křeſtianſkým lidem, kteřjž s Panem Orátorem tam bywali, propůgčeném / a Zdj na půl druhého Lokte wyſokau otočeném, s poručenjm Pana Orátora. Stalo ſe Léta Páně 1590. ſedmého dne Měſýce Srpna.

Dwa dni před tim, to geſt 5. dne Měſýce Srpna / Bratr geho wlaſtnj Wolff vmřel w Karolſſtadſké Pewnoſti téhož také Roku.

Ten Pan Wolff Sſtampach,

pod Panem z Auerſſperku, Neywyžſſjm při Hranicých Charwátſkých, a w Pewnoſti Karolſſtadſké ſlaužil, proti auhlawnjmu Nepřjteli Turku bogugjc chwalitebně / yakž ſe to z Liſtu k Panu Otcy geho od Neywyžſſýho pſaném, Léta 1590. pátého dne Měſýce Srpna porozumjwá / w němžto Smrti geho srdečně lituge, a o ctném geho chowánj wyprawuge: O němž zmjnku také činj chwalitebnau Liſty Pana Wolffa Hraběte z Turnu, při němž prwé nežli geſt ſe na Pewnoſt Karlſſtádſkau doſtal / w Službě byl / w nichžto dotčené Hrabě z Turnu Panu Otcy geho oznamuge/že geſt gey w čaſu potřeby penězy založil, dokládagic/ že nad njm Ruku držeti chce, tak yakoby geho wlaſtnj Syn byl/zwláſſtě poněwadž vznáwá z geho ctných ſkutkůw, a z předſewzetj chwalitebného, že někdy wſſem Přátelům ſwým bude k ſlawě a ku potěſſenj / yakž tyž Liſtowé, kterýmiž Datum na Leybachu, prwnjmu 3. dne Měſýce Vnora. Druhému 16. dne Měſýce Čerwence/ a Třetjmu 15. dne Měſýce Ržjgna / wſſe Léta 1590. to s ſebau dále přináſſegj. Ale neminul dlauhý čas, a on vmřel, yakž oznámeno, a nadégi té znamenité, kterauž o něm wſſyckni měli, tjm proſtředkem konec včiněn. Pochowán ſpůſobem Rytjřſkým w Koſtelíčku gednom nedaleko od Dobnáče / poněwadž na ten čas w Karlſſtádu Koſtela wyſtaweného nebylo/kdež y mnohých Panůw a Rytjřůw Těla pochowaná gſau.

Jan Reychart Sſtampach

z Sſtampachu/ ſnažjc ſe wedlé obyčege Předkůw ſwých ogméno ſlawné, a ſpatřenj Kragin cyzých / za čaſu mladoſti ſwé / neyprwé Léta Páně 1591. s Panem Frydrychem z Krekwic / Raddau Cýſaře Rudolffa toho gména druhého, do Konſtantynopole ſe wyprawil s mnohými ginými Pány a Rytjři / gmenowitě, s Ondřegem Hoffmanem/ Giřjkem Leopoltem z Landau / Kaſſparem

Krekwi-

Krekwicem Stregcem Legáta Krekwice, a s Frydrychem z Malowic: Při nichžto byli, Gebhart Wylim Welcer, Jan Marſſalek, Jan Hendrych z Kroſſwic, Albrecht z Těna, Jan Vrban Sſtynglheymr, Jan Leonhart z Oberhaymu, Kaſſpar z Hochſſirſſtu, Hendrych z Sſweinic, Smil Zahrádecký, Franc Gurkowic, Jan Pertolt, Jan Selczr, Jan Kapl, Giřjk Reythar, Euſtachius z Pranku, Giřjk Leſſoth, Wolff Adam Prykl, Jan z Malowic, Jan Wylim Maratský, Doktor Kunrad Pretorius, a Kněz Jan z Winoře, Bratr Arcyděkana Pražſkého Kněze Adama, kterýž vmřel Léta Páně 1599. a giných wjce gi.

Obrátil ſe potomně ſpátkem s Panem Bartholoměgem Petcem, kterýž tam byl prwé Legátem / na gehožto mjſto přigel dotčený Pan Krekwic. A když odgeti měl Petcz / Sultán podlé obyčege, ſſeſt Oděwůw Zlatohlawowých wydati poručil, w njchžby gemu Waledykowali: Panu Petrowi prwnj Oděw dán / druhý Achacyuſowi z Sſonperku / třetj Klauſowi / čtwrtý Kryſtoffowi z Gich / pátý Janowi Ludwikowi z Giten / a ſſeſtý dotčenému Sſtampachowi Janowi Reychartowi / a ti wſſyckni geſſtě s ginými deſýti, na žádoſt Panůw Orátorůw, do pokoge Sultánowého wpuſſtěni / a geden každý z nich po gednom od dwau Czauſſůw za Ruce weden až k Sultánowi / a když padl před njm na Kolena, Oděw geho poljbil, a prawý Rukáw k zubům přičinil / a tu hned zaſe na ſpět, gdauc s njm naſpátek, geden každý wyweden.

Nedlauho potom Pan Petcz wygel z Konſtantynopole, a s njm wypravil ſe naſpět Jan Reychart z Sſtampachu, yakž doloženo / a pobyw malý čas w Rakauſých / nawrátil ſe k Otcy ſwému Leonhartowi Sſtampachowi z Sſtampachu. Na tu gjzdu on ſe wyprawil s Krekwicem ſkrz ſſedrowáni Pana Dawida Vngnoda / kterýž gey Legátowi kommendýrowal.

Gſauc geſſtě w Konſtantynopoli / Hrob Bratra ſwého Mikuláſſe Sſtampacha, genž byl tam vmřel, yakž oznámeno / při Hlawě Kamenem Alabaſtrowým přikryti dal / a na něm Kamenikowi Tureckému Erb geho wyteſati poručil, s Textem takowým:

Léta Páně 1590. ſedmého dne Měſýce Srpna vmřel Vrozený Wládyka Mikuláš z Sſtampachu w Konſtantynopoli / a tu pochowán geſt / nad gehožto Duſſý Pán Bůh rač ſe ſmilowati. Byl dotčený Jan Reychárt Sſtampach Mládenec welmi wtipný / a ke wſſem ſpráwám Heroyſkým ſpůſobný / na ten čas geſſtě Manželky neměl.

W Létu pak 1593. mage ſpráwu o tom, že Cýſař Rudolff do Moſkwy Legáta ſwého Mikuláſſe Warkoče z Nobſſyc wyprawowal, do Czech přigel / a wedlé gmenowaného Legáta s ginými mnohými, s powolenjm téhož, do Moſkwy gel. Tam byl wděčně přigat Legát Cýſařský / kteréhož když ſpatřil wyſlaný proti němu od Moſkewſkého, řekl: Segmi Klobauk twůg / nebo yá mám při ſobě ſlowo Knjžete mého. Odpowěděl Warkoč: Y yá mám při ſobě ſlowo Pána mého / Cýſaře wſſeho Křeſtianſtwa. Protož ſegmi ty napřed. Na čež on zaſe dj, yako s hněwem: Wjm že máš ſlowo při ſobě Cýſaře Pána twého / ale ne ke mně: Já pak mám ſlowo při ſobě od přeſwětného a welikého Cžára ſwého k tobě. Pročež ſegmi Klobauk prwé. Y ſňal Warkoč Klobauk / 2c.

Když mu dána Audyency / weliký Kněz Moſkewſký neyprwé ſe táżal Warkoče: Zdali ž wygjždĕgjc z Kragin těchto, Pána ſwého w dobrém zdrawj zanechal? Což když mu oznámil / že zdráw byl toho čaſu,

řekl: Že gey chce Chlebem ſwým miloſtiwě obdariti: potomně Preſentýrowánj byli darowé gménem Cýſařſkým, totiž dwě Nádobě z Křiſtálu wyřezané/ z nichžto na gedné byly tyto Litery, W. H. Y. B. kteréž wyznamenáwali tyto Německé ſlowa; Wie Heilig iſt Brüderſchafft/ to geſt: Kak ſwatá wěc geſt Bratrſtwj a ſwornoſt. Warkoč gménem ſwým daro wal Vmýwadlo Střjbrné s Medenicy pozlácenau/ Syn geho Kofflik ſtřjbrný Miſtrowſký včiněný/ Kryſtoff Vnruh Kučnicy Střjbrem wyklá danů s Tanlcem pozlaceným/ Gindřich z Waldſſtegna preſentýrowal dar totiž wſſutrále dřewěnně Hawýtſký Důl, na kterémž byla Růda zlatá a ſtřjbrná Ji Reychart Sſtāpach z Sſtāpachu Kofflik z Rybi Koſti nákladně způſobený/ a Reymund Ottmanus Kofflik a Lžjco z Jaſpiſu etc. Nawrátil ſe zas ſſtiaſtně w Létu 1594. pátého dne Měſyce Března.

Jaroſlaw Sſtampach z Sſtampachu s powo

lenjm Otce ſwého, tolikéž y z Raddy Vrozeného a Statečné° Rytjře Mathyáſſe Sſtampacha, w Létu Páně 1589 do Vher ſe wypravil k Michalowi Karlowi na Karolj/ zůſtawſſy v něho několik Let w ſlužbě/ potom ſe doſtal do Koſſyc, a přizačátku Wogny, kteráž wyzdwjžená byla od Turků proti Cýſaři Křeſtianſké° Rudolffowi to° gména druhé°/ puſtil ſe we dle Wogſka Křeſtianſkého do Dolnjch Kragin Vherſkých/ w nichžto zdali zahynul, čili někā giná ſe obrátil, nic ſe o němi na ten čas wěděti nemohlo.

Jan Gindřich Sſtampach byl tehdáž w Sſtrasburgku na Včenj. Mathyáš a Leonhart Sſtampachowé/ na ten čas w Boleſlawi pozuſtáwali při Včenj.

Dwě z Dcer nahoře gmenowaného Leonharta Sſtampacha vmřeli, totiž Alžběta a Dorota.

Barbora pak Léta Páně 1584. dána w Staw Manželſký, Panu Erazymowi Rašickýmu ze Wchynic/ kteráž gemu porodila tři Syny: Petra, Leonharta, a Jana Reychartа: prwnj dwa vmřeli a poslednj giž vmrlý z žiwota Matky wyſſel/ a Dcery dwě: Zoffigi a Alžbětu, kteréž na ten čas žiwé pozuſtáwali.

Alžběta Sſtampachowá Dcera Leonharta Sſtampacha/ tehdáž w Panenſkém Stawu trwala.

Kateřina třetj Dcera Leonharta Sſtampacha Léta Páně 1593. zaſnaubená geſt Panu Brykcymu Sſmuhařowi z Hrochowa na Krolopě a Harſſenicych kterémuž porodila dwě Dcery/ Kateřinu a Alžbětu, kterážto poslednj giž vmřela.

Lidmilla Sſtampachowá čtwrtá Dcera Pana Leonharta w Panenſkém Stawu pozuſtáwala.

Vrozenýj a Statečnýj Rytjř P. Mathyáſs

Sſtampach z Sſtampachu na Srbči, Kornhauze a Přerubenicých/ kteréžto ſtatkowé w Kragi Slanſkém ležj, gehožto ſnažnoſti, prácy, a welkau bedliwoſti, kteraũ gſem od Pána w tyto pěčiné w ſkutku poznal toto ſebránj z rozličných Kragůw o Erbu a Rodu Předků geho do Ruk mých podáno/ byl Pán zběhlý w mnohých wěcech/ nebo z mladoſti w rozličných Kragjnách býwal. Kako weypraw w Wlaſké Zemi při Vrozeným P. P. Aureliowi Fregozowi Kazymjra Welké° Knjžete Florentſkýho Tegne Rad-

dohledic

dě, hledic témuž Panu Fregozowi na ſlužbu, k němuž ſe ſſedrpn̄kem gedi
noho Pana z Wolkenſſteyna, genž byl v Ferdynanda Arcy Knjžete Rakau
ſkého Bacularij munere obdařen, doſtal. S kterýmžto Pánem ſwým Fre
gozem na Poſſtě z Bolonyá do Leonu, do Frankreychu ſe doſtal/ při na
wrácení geho do Florencý zaſe ſſedrunkem téhož Fregoza s gedním Wla
chem gménem Singnor Iohan Muntagut který od Welkýho Knjžete Flo
rentſkýho na Poſſtě wyprawen byl, do Rýma, odtad do Neápoli ſe pro
gel / po nawrácení geho do Florencý zaſe odtad s týmž Panem Fregozě
kdež geſt týž Fregoz od Knjžete Florentſkýho s třima Tiſycy wýborných
Wogákůw Cýſaři Maximiliánowi na pomoc proti Turku, gſauce nad tým
Wogſkem Neywyſſſým/ w Létu Páně 1566. poſlán byl/ do Vher ſe wy
prawil, kdež geſt ſwýho wlaſtnjho Bratra Linharta Sſtampacha z Sſtā
pachu a mnoho giných přjbuzných w tom Wogſku Cýſařſkém: před Mě
ſtem Rábem zaſtal. Gmenowaný Pán geho Fregozy byl v weliké láſce
Welikého Knjžete Florentſkýho Kazymjra, kteréhož on w znamenitých
ſpráwách potřebowal. Rod ten we Wlaſſých welmi geſt ſlawný z nie
hožto byl geden Kardynálem Pán wyſoce wčený, kteréhož Benatčané když
k Cýſaři Tureckýmu gel do Konſtantynopole od Krále Františſka wyſla
ný, na ceſtě zamordowali / z kterézto přjčiny powſtala Wálka mezy Frā
cauzy a Benatčany. Gſauc tehdy gmenowaný Pan Mathyáš w cyzých
Kraginách, s nemalým proſpěchem mladoſti ſwé. Nawrátiwſſy ſe zaſe
do Čech/ potom po nedlauhém čaſu s Panem Hendrychem Sſtampachě
z Sſtampachu na Hoſſtiwiecých, Neywyſſſým nad Drabanty Arcy Knjžete
Rakauſkého / kterémužto on Domu z mladoſti až do Let ſtarých ſlaužil,
procež y ſluſſnau Prowizý opatřen byl, tak y do Kýſſe, kdež gſau některā
Měſta / předně Frýburk in priſcouiæ Arcy Knjžeti Ferdynandowi / přigew
ſſy tám Arcy Knjže ſám oſobně s několika Sty Koňmi, ſlibowali / a od
tád dále do Kýſſe ſe geſt progel / odkud nawrátiwſſy ſe zaſe do Wlaſti

ſwé, po několika Letech pogal ſobě Manželku Paní Lau
z Reychu a na Srbči, s nižto žádného Potomka neſplodil.
Matka gegi byla Markéta Rechnbergerowá z Rechnberi

ka, a Pan Otec Getřich z Reychu ſedēnjm
na Srbči / kterýž byl v Božiho Hrobu, a
w bitwě w Vhřích s Králem Ludwjkem.
Po gegi ſmrti wzal ſobě druhau Manželku, totiž Vroze
nau Paní Paní Barboru Sſlechtičnu Rozenau Haſy
ſſteynſkau z Lobkowic, Dceru Pana Bohuſlawa Felira

Haſyſſteynſkýho z Lobkowic na Lieckowě,
Chomutowě, a Felirpurku etc. G. M. C.
Raddy / y Neywyſſſýho Komornjka w
Králowſtwij Cžeſkém, od Knězny Marké
ty z Plawna ſplozenau / Bába gegi byla
Knězna z Anhaltu, wlaſtní Seſtra Knjžete
Wolffa z Anhaltu, a Děd gegi po Matce
byl Gindřich Knjže z Plawna. Markéta

Sſtāpachowá, předpowěděných Leonhar
ta a Mathyáſſe z Sſtāpachu Seſtra, dána
w Staw Mãželſký P. Jobowi Berbiſdor
ffowi z Berbiſdorffu / s nižto on ſplodil
Syna Sſebeſtyána, kterýž w Nyderlāntu za
hýnul, a Dceru Alžbětu, kterůž pogal k Mãželi Bernart z Fictu a na Myſlých.

W Ko

W Kláſſteře Kadanſkém nacházegi ſe Kamenowé hrobni, a textowé na nich wyryti gſau takowi:

Na prwnim Kamenu / Léta Páně 1522. ten Cžtwrtek po Božjm Narozenj, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Leonhart Sſtampach z Sſtampachu, a tu pochowán geſt.

Na druhém Kamenu wyrytá gſau ſlowa tato den Nalezenj Božjho Křjže / vſnula w Pánu Bohu Vrozená Pani Markéta Hoffmanowá / Pana Leonharta Sſtampacha Manželka w Létu Páně 1532.

W Cžachwicych w Koſtele nacházy ſe Kámen hrobni a na něm Text tento:

Léta Páně 1553. dwadcátého třetiho dne Měſýce Ledna vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Wolff Sſtampach z Sſtampachu / gemužto Pán Bůh buď miloſtiw.

W Kralopſkém Koſtele geſt Kámen, a na něm čte ſe Text tento:

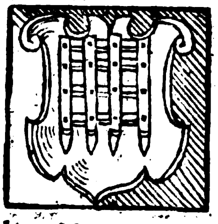
Léta Páně 1597. třinácteho dne Měſýce Praſynce, vſnula w Kryſtu Pánu / Vrozená a ctná Pani Alžběta z Daupowa / Manželka Pana Wolffa Sſtampacha z Sſtampachu a na Libanſſy, a po něm pozuſtalá Wdowa / kteréž Pán Bůh rač dáti lehké odpočinuti.

Gindřich Sſtampach z Sſtampachu a na

Truſenicych, zanechal tři Syny / Leopolta, Girjho, Joáchyma, a gednu Dceru gménem Barboru. Leopolt w Cžechách vmřel. Joáchym od gednoho Freymudtą na Lozj nenáležitě proboden / kterážto wěc potom k ſaudu geſt přiſſla. Girj ſlaužic w Nydrlantu pod Panem Girjm Wylémě z Berbiſdorffu Neywyžſſým Leytenantě, zahynul Léta 1579. Ten měl dwě Máželky / gednu z Rodu Panůw z Daupowa, a druhau z Rodu Sſmuhařůw, a s žádnau neměl Dědicůw. Barbora Seſtra gmenowaných Sſtampachůw a Dcera Gindřicha Sſtampacha dána w Staw Manželſký Dawidowi Hofferowi z Lobenſſteyna a na Sýchlawě.

Gilgý třeti Bratr měl Manželku Turkyni / kterauž pogal w Turcych gſauc Wězněm w Turcych, a s nj y Potomky ſplodil. Nawrátiw ſe pak z Turek / pogal ſobě druhau Manželku, totiž Annu Helénu z Rémentu s njžto vmřel bez Potomkůw / gichžto obaudwau. Těla pochowaná gſau w Cžachwicych w Koſtele w Kragi Ziateckém, yakož ſe tam y Kámen hrobni nacházy s timto textem:

Léta Páně 1540. ten den před Swatým Martinem vmřela Vrozená pani Anna Heléna z Rémentu, Manželka Vrozeného Pana Gilgjho Sſtampacha kteráž tuto pochowaná geſt.

Ludwjk Sſtampach z Sſtampachu, čtwrtý

Bratr byl bytem na Truſenicych kterýžto Statek w Kragi Ziateckém ležj / s Pani Dorotau z Daupowa Máželkau ſwau, ſplodil čtyry Syny: Adama kterýž w Nydrlantu před Nepřjtelem zahynul, Léta 1597. Abrahama, a Hědrycha / kteřjž zahynuli w Vhřjch, a Julinſa genž byl vmřel w Cžechách / a k tomu dwě Dcery / z nichžto gedna vmřela a druhá geſſtě newdaná byla.

Digitized by Google

Aſman neb Aſmus Sſtam-

pach, třetí Syn předpowěde-
ného Gilgjho Sſtampacha
ſtarého/ kterýž bydlel na Ro-
ſtřcany, kterýžto Statek w
Kragi Ziateckým leží/ měl
Manželku gednu Horownu
z Ocelowic/ po gegižto ſmrti pogal ſobě y
druhau Panj Alžbětu Sſánowcowau Dcerau
Pana Aleſſa Sſánowce/ gegi Bába byla z
Rodu Chlumčanſkých. Splodil pak s obě-
ma Manželkami pět Synůw, gmenowitě: Jana, Gindřicha, Kryſto-
ffa, Adama a Dawida Gilgiho.

Jan Sſtampach prwnj Syn Aſmuſa Sſtá-

pacha, bydlel na Střemě w Kragi Boleſlawſkém, a ſplodil s Manželkau
ſwau dwa Syny, a dwě Dcery/ ſtarſſý ſlaul Gindřich, a ten
ſe také oženil/ ale z yakéhoby Rodu Manželku pogal, a ge-
ſtliže s nj má Dědice/ nebylo na ten čas wědomo: Mladſſý
ſlaul Kryſtoff, o němž nebyla žádná zpráwa, geli žiw čili ne
nȳ dána: prwnj Dcera ſlaula Maruſſka, a druhá Marya-
na, kterauž pogal za Manželku Pan Zygkmund Hrzek ze Mſſena.

Gindřich Sſtampach druhý Syn Aſmuſa

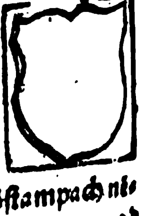
Sſtampacha, ſeděnjm na Hoſtiwicych, měl dwě Manžel-
ky/ prwnj z Rodu Panůw Audrckých, a druhau z Rodu Pa-
nůw Zeydliců, Vrozeného Pána/ Pana Hertwjka Zeydli-
ce z Sſenffeldu a na Zwoleněwſy etc. wlaſtnj Seſtru/ s kte-
raužto poſlednj ſplodil gednoho Syna, a dwě Dcery.
Syn řečený Jan vmřel/ tolikéž y Dcera gedna Maruſſka.

A druhá gménem Lidmilla, dána za Manželku Panu Wol-
ffowi z Wřeſowic na Daubrawſké Hoře, Nowém Zámku, a
na Tauchowicych/ na kterauž připadlo wſſecko Zbožj, kteréž
koli zuſtalo po gmenowaném Panu Gindřichowi Sſtam-
pachowi.

Dotčený Gindřich Sſtampach z mladoſti Domu Rakauſk. mu ſlaužil/
gſa neyprwe při Dwoře AreyKnjžete Ferdynanda, kdež potomně Firſſney-
derem téhož AreyKnjžete včiněn, potomně Mundſſenkem, a na poſledy Hey-
tmanem nad Drabanty/ od něhož y Prowiſygi w ſtaroſti opatřen, y w mno-
hých wěcech potřebowán, yakž potomně y za Neywyſſſýho Bernjka wole-

Kryſtoff Sſtampach třetí Syn Aſmuſa Sſtá-

pacha, ſeděnjm na Waltči w Ziateckém Kragi s Panj Man-
dalénau Aulickau z Pleſſnic ſplodil Synůw oſm: Gindřicha,
Wácſlawa, Aſmuſa, Adama, Sſebeſtyána, Girjo, Wolffa, Fe-
lixa/ a Dcer ſedm: kterýchž gména nýže doložená budau: ny-
nj o Synech wſſech oſmi obzwláſſtnj zmjnku včiniti potře-
ba vkazuge/ toto neyprwe oznamugic, že dotčený Kryſtoff Sſtampach ně-
kolik taženj do Sedmihradſké Země včinil, a w Vhřích Léta 1557. pod
Albrechtem z Rožmberka Správcy nad Gizdnými byl.

Gindřich Sſtampach ſtarſſý Syn Kryſtoffa Sſtampacha

ſſý Syn Kryſtoffa Sſtampacha ſedenjm na Nepomyſſli a Loboticých w Kragi Ziateckém/ měl Manželku Panj Sabjnu z Solhauzu / Dceru pozůſtalau Pana Wolffa z Solhauzu na Markerſdorffě a Dwerotrſſ... s njž to ſplodil Syna gménem Kryſtoffa Abrahama. Matka gegi byla Bekyňka / Děd Jan z Solhauzu a na Penſſý / Baba z Rodu z Sſunburku, a po Matce byl gegi Děd Abraham Bek na Klipphauſu a Solhauſu w Miſſni/ Knjžete Saſkého Tayná Radda, a Bába gegi po Matce byla Pfflugowna.

Wácſlaw Sſtampach druhý Syn Kryſtoffa

Sſtampacha ſedenjm na Wálcy genž geſt w Ziateckém Kragi, a na Maleſycých w Plzenſkém Kragi, s Manželkau ſwau Panj Barboran Maleſyckau/ Dcerau Giřjho Maleſyckýho z Pautnowa, kterauž porodila Polixena Maleſycká z Rodu Žádubſkých z Sſentálu, ſplodil pět Synůw: Giřjho, Kryſtoffa, Ferdynanda, Jana, Aſmuſa/ a tři Dcery, Mandalénu, Polixenu a Alžbětu: Kryſtoff a Jan vmřeli, a gini na ten čas žiwi pozůſtáwali.

Jan Sſtampach třeti Syn Kryſtoffa Sſtā

pacha ſedenjm na Skytalu a Lubu w Kragi Ziateckém / Manželku měl Panj Ewu/ Dceru Jana Charwáta z Barnſſtegna a na Běloſſycých, kteréhožto Rodu Erb geſt černý Nedwěd ſtogicý a z Koruny nad Helmem nápodobný Nedwěd wycházegicý. Tu Panj Ewu porodila Panj Markéta Karlikowá.

Gmenowaný Jan Sſtampach ſlaužil při Dwoře Knjžete Frydrycha Jana Pomeranſkého, půl druhého Léta / v neywyſſſýho w Pruſých Arnoſſta Weyhera na Pucktatygenhoffu ſlowé in Werter / také půl druhého Léta/ s kterýmižto taženj včinil proti Turkům a Tatarům Léta 1590. ſlaužil také tři Léta Králi Sſwedſkýmu w Liſſlantich proti Moſkwanům/ a tu také čtwero taženj včinil do Rus / a potomně přes gedno Léto byl při Dwoře Krále Zygkmunda Polſkého a Sſwedſkého, yakž to wſſe Liſtowé geho ſſedrownj a zachowácy plněgi wyſwědčugi.

Aſman neb Aſmus Sſtampach, čtwrtý Syn

Kryſtoffa Sſtampacha ſedenjm na Sedčicých též w Kragi Ziateckém, pogal ſobě za Manželku Dorotu Zoffů, Pana Jana Gindřicha Prolenhoffera z Purkerdorffu na Hertoſſycých, Lukách a Lipency etc. Dceru.

Adam Sſtampach, páty Syn Kryſtoffa

Sſtampacha, w Létu 1599. w Vhřich pod Panem Želinſkým byl Fendrychem / odtud když ſe nawrátil / pro polepſſenj zdrawi ſwého gel do

Warůw, a tu od gednoho z Karlowic proboden. Ta wěc podána k Saudu, a na ten čas geſſtě konce neměla.

Sſebeſtyán Sſtampach, ſſeſtý Syn Kryſtoffa Sſtampacha / w Vhřjch zahynul.

Giřj Sſtampach, ſedmý

Syn Kryſtoffa Sſtampacha, gſauc w pewnoſtech Vherſkých yako w Erli, Koſſycých, Dukau, a w giných mnoho Let proti Nepřjteli Turku bogowal / odkudž když ſe zaſe do Czech nawrátil, vmřel.

Felix Sſtampach, oſmý a

poſlednj Syn Kryſtoffa Sſtampacha / chtě též některau čáſtku Swěta ſpatřiti / vmřel w Polſſtě.

Dcery předpowěděného Kryſtoffa Sſtam-

pacha, a Seſtry wegš gmenowaných Panůw Sſtampachůw byli tyto: Maruſſka / kterauž pogal Balthazar Knobloch z Warnsdorffu / Anéžka, kteráž zaſnaubena byla Panu Giřjmu Belwicowi z Noſtwic a na Liběchowě. Alžběta, Račenka, kteréž geſſtě w Panenſkém Stawu trwali. Worſſyla, druhá Alžběta, a Dorota, kteréž pomřeli.

Nynj ſe zaſe obraťme k Synům Pana Aſmuſa Sſtampacha předpowěděného / z njchžto tři giž wegš doloženj gſau.

Adam Sſtampach, čtwrtý

Syn Aſmuſa Sſtápacha / ſeděnjm na Czwintſſicých w Kragi Lithoměřickém / měl Manželku Panj Saloménu Strogetickau / Wáclawa Strogetického z Strogetic a na Beſſycých Dceru, a ta gemu porodila ſedm Synůw / z njchžto ſſeſt žiwých pozuſtáwalo, totiž: Aſmus, Wáclaw, Dawid, Jan, Adam a Leonhart / a Dcer dewět, z njchžto ſedm na ten čas žiwých zuſtáwalo, gmenowitě: Maryána, Alžběta, Anaſtazya, Kateřina, Ewa, Saloména, Worſſyla.

Dawid Gilgý Sſtampach, pátý Syn Aſmuſa Sſtampacha / pogal ſobě k Stawu Manželſkému Panj Anaſtazyi

gy Strogetickau / Pana Wácſlawa Strogetického z Strogetic a na Beſſycých Dceru / s tau ſplodil dwa Syny, z kterýchž geden geſſtě na ten čas žiw byl řečený Frydrych / a Dcer oſm / z nichžto čtyry na ten čas žiwé byli / totiž Alžběta, Kateřina, Anna, Marye, Saloména.

Krom těch pět Synůw dotčený Aſmus Sſtápach / s Manželkami ſwými napřed dotknutými, ſplodil tři Dcery / gmenowitě, Kryſtýnu, Worſſylu a Maryánu. Kryſtýna dána Panu Zdiſlawowi Libochowſkýmu na Pſarmicě, a ta gemu porodila dwě Dcery / Maruſſku a Zykuny a ginák Kunegundu. Maruſſka měla tři Manželi / prwní byl Wrábſký, genž bydlel na Libni / druhý z Ržičan, a třetí Ladiſlaw Hozlaur. Kunegunda také wdala ſe dwakráte / neyprwe za Pana Adama Hyſrle na Holepycu, a po druhé za Pana Walkauna. Worſſyla druhá Dcera Aſmuſa Sſtampacha / zaſnaubená Panu Adamowi Homutowi na Petrowicých, s kterýmž několik Synu a Dcer ſplodila / Maryánu třetí Dceru Aſmuſa Sſtampacha, pogal za Manželku gedě z Rodu Karlikůw, a ty obědwě tolikéž Dědice měli.

Jeronym Sſtampach před-

powěděného Gilgiho Sſtampacha ſtarého čtwrtý Syn, ſplodil s Manželkau ſwau dwa Syny / Jana a Wácſlawa, kteřížto obadwa bez dědicůw Mužſkého Pohlawi z ſwěta ſeſſli.

Sſebeſtyán Sſtampach,

páty Syn Gilgiho Sſtampacha ſtarého / a Bratr Jeronyma Sſtampacha, zanechal po ſobě čtyry Syny / Erharta, Gilgiho, Jana, a Sſebeſtyána.

Erhart Sſtampach Syn Sſebeſtyána Sſtá-

pacha ſeděnjm na Děkawě w Kragi Rakownickém / měl Manželku Pani Barboru z Wirſſperku Pana Wolffa Wirſſpergera z Wirſſperku, a na Wilkſſtagut Dceru / kteráž gemu porodila dwa Syny / Wolffa Soldána, Adama / a pět Dcer, totiž Marygánu, Maruſſku, Saloménu, Kateřinu, a Annu, yakož pak těch Dětí wjce bylo / ale w mladém wěku ſwém pomřeli. Tento Pan Erhart Sſtampach wmřel Léta Páně 1571. w Ochtáb Swatých Petra a Pawla / a pochowán w Děkawě w Koſtele. Za Cýſaře Ferdynanda y Maximiliána byl Heytmanem na Křiwoklátě, a potomně Weyběrčým z Poſudnjho w Rakowni-

ctem Kragi včiněn. Matka Manželky geho, byla Helena Edlenſſkowna z Mildorffu / Bába Markéta z Lidthantu.

Wolff Soldán

Sſtampach Syn Erharta Sſtampacha ſeděnjm na Wſſebořicých a welkým Chuderowě w Kragi Litoměřickém / oženil ſe za žiwobyti Pana Otce ſwého, pogaw k Stawu Manželſkému Markétu z Lungwic, Dceru Pana Albrechta Lungwice z Lungwic a na welkým Chuderowě / býwal někdy Hendrychem když weřegné taženj do Uher wyhlaſſeno, Pana Radſlawa ze Wchynic a z Tetowa a na Teplicy etc. S Manželkau předpowěděnau ſplodil dwa Syny, gmenowitě Wolffa Erharta / kterýž umřel w mladém wěku, a Jana Albrechta, tolikéž Dcery tři / Kateřinu, Barboru, Lidmillu, z njchžto gednom prwnj žiwa pozuſtáwala. Jan Albrecht pogal k Stawu Manželſkému Rekulownu z Stradonic, Dceru Pana Albrechta Rekule / někdy ſeděnjm na Soběchlebě, a ta porodila tři Dcery / Eſteru, Sydonygi, a Lidmillu, kteréž pomřeli / krom Eſtery.

Druhá Dcera gmenowaného Wolffa Soldána ſpolčena byla proſtředkem Stawu Manželſkého s Panem Wylimem Kaplijřem z Sulewic etc. kterémuž porodila Syna Wácſlawa, a Dceru Markétu. Po ſmrti geho wdala ſe za Pana Albrechta Rekuli z Stradonic a na Sobichlebe etc. s njmžto měla Syna gménem Jana Wácſlawa. Bratr geho kterýž měl Manželku Pani Marygi Hrobčickau, totiž Adam Sſtampach umřel w Praze, a pochowán w Koſtele S°. Martina w Starém Městě Pražſkém. Dcera geho Mitzgá zaſnaubená Panu Wácſlawowi Sluſkýmu z Chlumu a na Statenicých.

Seſtry předpowěděných dwau Bratrůw byli tyto / gmenowitě Maryána, kterauž pogal k Stawu Manželſkému Jan Rabór z Brus a na Záhořanech / s nj ſplodil Syna gménem Wolffa Erharta, Maruſſka kteráž dána Panu Baltazarowi Pencykowi a na Santowě etc. gemužto ona porodila tři Dcery / Barboru, Alžbětu a Kunegundu, Kateřinu, a tu pogal Pan Brykcý Sſmuhař z Hrochowa na Kralupich a Hořenicých y s nj ſplodil několik Dědicůw / z njchžto gedno Job a Wylim žiwi pozuſtáwali / Salomena a Anna, kteréž geſſtě w Panenſkém Stawu trwali.

Girgij Sſtampach Sſebeſtyána Sſtampacha

s Manželkau ſwau Kryſtkau zanechal gednoho Syna gménem Kryſtoffa / kterýž umřel bez Dědicůw.

Jan Sſtampach Sſebeſtyána Sſtampacha

zanechal

Digitized by Google

Sſtampacha/ zanechal Syna Adama, kterýž neyprwe na Sýdle Kekenin Hoka, a potomně na Strogeticých Sýdlel. Prwni Sýdlo geſt w Kragi Rakownickém, a druhé w Ziateckém/ a měl Manželku Dceru Pana Brykcýho Sſtampacha, s nijžto několik Potomkůw ſplodil.

Sſebeſtyán paty Syn Sſe-

beſtyána Sſtampacha, a Bratr předpowěděných Sſtampachůw, ſeſſel bez Dědicůw. Těchto pak Synůw, nahoře gmenowaný Pan Otec Sſebeſtyán Sſtampach, měl Manželku z Rodu Panůw Frankégrynerů z Kynſſpergku.

Giřj Sſtampach ſſeſtý Syn

Gilgiho Sſtampacha ſtarého zanechal po ſobě dwa Syny/ totiž Brykcýho a Wácſlawa, a to s Manželkau ſwau Pani Annau Skurowſkau/ Brykcý Sſtampach měl dwě Manželky: prwni byla Pani Mandaléna Lážanſká z Bukowé, s nijžto ſplodil Syna Adama z Sſtampachu a na Oplotěch, a Dceru gménem Annu, kterájž ſe wdala za Pana Kryſtoffa Heffera z Lobenſſteyna/ a po ſmrti geho wzala ſobě Pana Balthazara Audrckýho z Audrce. Adam pak Bratr gegi pogal ſobě Manželku Pani Markétu z Lungwic/ Dceru Pana Getřicha Lungwice z Lungwic/ s nijžto ſplodil Dceru gménem Mandalénu/ kterájž dána Panu Giřjmu Oplowi z Sſenu/ po kterežto ſmrti, pogal ſobě druhau/ totiž Pani Worſſylu Strogeticau/ Pana Wácſlawa Strogetického Dceru.

Druhá Manželka gmenowaného Pana Brykcýho Sſtampacha, byla Pani Eſtera z Berbiſdorffu/ Dcera Pana Antonina z Berbiſdorffu, Pani Mátě gegi Effizenygi z Oſinu, a s nj ſplodil dwa Syny/ Brykcýho, a Wácſlawa, a Dcer několik. Brykcý gſa ſedénim na Knězicých w Kragi Ziateckém, zalibil ſobě Manželku Pani Helénu z Sſenreytu/ Pana Adama Perntlana z Sſenreytu a na Podmokli, Pani Anny Janowſké z Janowic Dceru/ a ta porodila gemu tyto Syny/ gmenowitě: Giřiho, genž byl vmřel/ Adama, Gotharta, Wácſlawa, Jana Giřjho, Wylima, Jana Aſmuſa etc. a Dcery/ Annu Eſteru, Lidmillu, Rozýnu, a Ewu/ kterážto poſlednj giž byla vmřela.

Wácſlaw Sſtampach / Bratr Brykcýho

Sſtampacha, s Panem Giřjm napřed oolozeným a Adamem z Sſtampachu w Nydrlantu w Bogi zahynul.

Wolff Sſtampach ſedmý

Syn Gilgjho Sſtampacha ſtarého ſeděnjm na Turtči w Kragi Ziateckém, měl Manželku z Rodu Panůw z Kolowrat, Seſtru Pana Jana z Kolowrat na Sſenhoffu/ a kterauž žádného neſplodil Dědice.

Zmjnka nahoře

o dotčených Pánich z Sſtampachu, a neyprwe o Panu Leonhartowi z Sſtampachu.

Genž byl Děd Pana Linharta a Pana Mathyáſſe Sſtampacha z Sſtā pachu, a pochowān geſt w Klaſſteře Radaňſkém/ kdež za žiwobyti ſwého Oltář pěkný na wěčnau pamatku ſwau a Rodu ſwého poſtawiti dal, y tam též Manželka geho Pani Markéta Hoffmanka z Minychſhoffu wedlé něho pochowaná geſt.

Wácſlaw Sſtampach z

Sſtampachu, byl ſeděnjm na Strogeticých, Syn Pana Adama Sſtampacha/ kterýž někdy na Hokhowě w Kragi Rakownickém, a potomně, když ten Statek prodal gednomu P. z Kolowrat, na Strogeticých bydlel, w Kragi Ziateckém, y tam vmřel/ tam tolikéž w Koſtele pochowān: zuſtawil s Manželkau ſwau čtrnácte Synůw/ wſſak toliko čtyři žiwi zuſtali/ totiž Wácſlaw, Hendrych, Jareſlaw, Wolff/ a gedna Dcera, gménem

Maryá: Manželka Pana Adama z Sſtampachu/ byla Pani Ewa Rozyna z Sſtampachu/ Dcera Brykcýho Sſtampacha z Sſtampachu. Baba gegi po Mateři byla Berbiſdorffką, gménem Eſtera. Prababa Euffenia z Bynuá z Haus Elſterberku: Bratřj toho Pana Adama z Sſtampachu zemřeli y Seſtry/ krom dwě žiwé zuſtali, totiž Krezencyá/ kteráž byla zaſnaubená Panu Janowi Freymutowi/ a Eſtera, kteráž ſe také doſtala Giřjkowi Freymutowi.

Pan Kryſtoff Sſtampach ſeděnjm

na Hořenicých/ měl Manželku Pani Kateřinu z Rodu Panůw Rchtrycůw/ s njžto ſplodil čtyry Syny/ Sſebeſtyána, Abrahama, Mikuláſſe, Kaſſpara/ a dwě Dcery, Barboru a Perpetuu: Byla ta Pani Kateřina z Rchtryc, Dcera Pana Abrahama Rchtryce z Rchtryc a na Furgu/ Syna Pana Antonina Rchtryce z Rchtryc a na Honſſpachu. Baba gegi byla z Debhonu, a Pani Máte z Rodu Panůw Te, taurůw z Tetowa

Dotčený Pan Kryſtoff Sſtampach z Sſtampachu měl Seſter ſſeſt/ z njchžto gednom čtyry pozuſtali gmenowité Kunera/ kteráž dána w Staw

Manželſký

Manželſký Panu Kunradowi Kaplſkí z Sulewic na malém Straupčy, Strobiá, Panu Abſolonowi Sſtampachowi. Tullia, Panu Karlowi Andrčýmu z Andrče, a Anna, kteráž w Stawu Panenſkém na ten čas zůſtáwala.

Paní Máteř gmenowaného Pana Linharta a Pana Mathyáſſe Sſtāpacha z Sſtampachu byla wlaſtnj Dcera P. Getřicha Daupowce z Daupowa, genž byl Bratr Pana Wylíma Daupowce / kteřížto Bratřj ſpolečně Wſſecka Wylmiow w držení byli / Paní Máteř gegí byla gedna Satanýřka z Drahowic. Děd po Panu Otcy gegím, byl Jan Daupowec etč. Ta Panimage wěku ſwého Let 97. umřela / Syny hodné Wlaſti ſwé milé zanechawſſe / tak yakž mnohé paměti o gich chwalitebných čkech wyprawugí, nebo Bratr wlaſtnj Pana Mathyáſſe Sſtampacha, P. Linhart Sſtāpach ſedlnjm na Libauſſy a Hogensdorffě a Felixburce dwoge tažení do Vher byl učinil / gedno za Ferdynanda, druhé za Maximiliána Cýſařůw Římſkých a Králůw Czeſkých / a yak ſám z mladoſti ctně a ſſlechetně ſe chowal / tak také Syny ſwé k tomu z mladoſti wychowal, aby we wſſem ſſlepěgůw wzáctného Rodu ſwého náſledowali.

Wſſech Oſob z Rodu tohoto Panůw Sſtampachůw z Sſtampachu / Mužſkého y Ženſkého Pohlawí, za čaſu pracowání mého, žiwých pozůſtáwalo Sto: Z Mužſkého Pohlawí nětco přes Padeſáte Oſob / oſtatek z Pohlawí Ženſkého.

Wymo wegsdotčené Globnary, nacházegí ſe ytito wdole doložení.

Wawřinec Globnar z Globen

a na Rokědorffu, w Kragi Leketſkým / měl Manželku z Rodu Elſniců / s nížto ſplodil Syna Kryſtoffa.

Dotčený Kryſtoff

/ měl Manželku Paní Mandalénu Perglerowau z Perglos s níj ſplodil Syny gmenowitě: Gindřicha / kterýž mage wěku ſwého tři Léta, umřel / Sſtěpána, o kterémž zmínka nahoře učiněná geſt / yak geſt ſe hrdinſký chowal w bogi Margkrabſkém, a w něm tři Fendrychy zagal. Tě měl Manželku Rederku z Redern řečenau Amaley, s nížto ſplodil čtyry Syny / Joachyma Kryſtoffa, Gindřicha

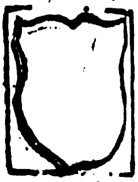

Sſtěpána, Mikuláſſe a Jobſſta / a Dcery tři, Zoffigi, Marygi, Mandalénu: Joachym, Kryſtoff a Jobſt umřeli neženatí / Gindřich Sſtěpán pogal Paní Markétu z Hertenbergka / kteráž gemu porodila tři Syny / Gindřicha, Kaſſpara, Melchara, a Jobſſta Kryſtoffa.

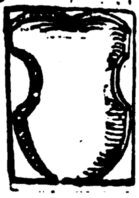
Mikulaš Globnar, Syn Sſtěpána Globnara,

měl Manželku z Rodu Panůw Mulcůw z Waldowa, kteráž gemu porodila Syna Giřjho Kryſtoffa. Po ſmrti gegi wzal ſobě Pannu Pannu Zuzanu Sſlechtičnu Sſlikownu, Dceru pozůſtalau Hraběte Wiktoryna Sſlika z Paſaunu / s njžto ſplodil Syna gménem Kryſtoffa.

Dcery gmenowaného Kryſtoffa Globnara: Zoffie, geſſtě w Panenſkém Stawu vmřela / Mandaléna vmřela / Marya dána Juliuſowi Hofferowi z Lobenſſtegna a na Sychlawě.

Engelharta Globnara Manželka, byla z Rodu

Panůw Hoffernůw z Lobenſſtegna, gménem Sydonya / Jana Hoffera z Lobenſſtegna a na Sychlawě Dcera / s njžto on ſplodil gednoho Syna Jana Kryſtoffa, a dwě Dcery / Annu Mandalénu, a Kateřinu / Jan Kryſtoff pogal Manželku Weyſſlicownu / s njžto ſplodil dwa Syny / Kryſtoffa Albrechta, a Jana Giřjho / a gednu Dceru, Markétu Sydonu.

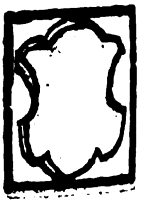
Druhá Manželka geho byla Tyſlowa z Taltic, s njmžto měla gednoho Syna genž vmřel, a tři Dcery / z njchžto dwě pozůſtáwali, Anna Mandaléna, a Sydonya.

Gmenowaného Engelharta Dcera dána Giřjmu z Weyſſlic / Kateřina vmřela.

Druhá Manželka Pana Engelharta, byla z Rodu Hyrſſperſkýho. Třetí Manželka byla Prelnhofferowna z Purkerſſdorffu, gménem Lukretia / Seſtra P. Jana Hendrycha Prelnhoffera z Purkerſſdorffu na Herſſtoſſycých Lukách, a Lipenec.

Jan Wolff Globnar, měl Manželku

Tyſlownu Seſtru Pana Joſſta Tyſla z Taltic, Heytmana na Lokti Seſtru / s njžto ſplodil gednu Dceru gménem Sybillu, a gednoho Syna gménem Sſebeſtyána Lazara: Tento Sſebeſtyán měl Manželku Paní Krabicownu, a Sybilla toliké měla gednoho Krabičara.

Jobſt Globnar a na Wochlowicych předpo-

wěděného Kryſtoffa Globnara Bratr / měl Manželku z Rodu Cetwicůw gménem Kateřinu / s njžto ſplodil tři Syny, a pět Dcer / totiž, Albrechta, Achatiuſa, Jana Sſebeſtyána, Euffemij, Kateřinu, Markétu, Helénu, a Sabinu.

Albrecht Globnar / genž byl Heytmanem G.

M. C. na Jachymſtalu a Lokti / měl Manželku z Rodu Teynůw / s njžto ſplodil Syna Jana Albrechta, a tři Dcery / Zuzannu, Ewu, a Margi:

Achatius Globnar w Létu Páně 1553 w Sed-

mihradſké zemi, a Jan Sſebeſtyán doma vmřeli.

Nahoře gmenowaná Euffemiá, dána P. Frydrychowi z Sekendorffu

do Franken

Kateřina dána Jobſtowi Hoſſerowi, Markéta Kaſſparowi Mulcowi z Waldowa, Helena Adamowi Sſtolcowi z Symsdorffu, a Sabjna Fabiánowi Mulcowi z Waldowa.

Jan Albrecht gmenowaného Albrechta Globnara z Globen Syn / měl Manželku Winklerynku z Hamffeltu / s njžto ſplodil dwa Syny / ale nepozuſtáwal giž žiw / gednom Jan Albrecht. Zuzanna Seſtra gmenowaného Jana Albrechta dána Panu Adamowi z Hertembergku, a Marye Adamowi Kffelierowi z Sarengrunu. Za paměti mé Panůw Globnarůw žiwých bylo z Pohlawj Mužſkého ſſeſtnácte, a z Ženſkého dwanácte.

O Erbu a Rodu Panůw Sluſkých z Chlumu starodawném.

Kapitola XXVIII.

Od tento Starodáwný geſt w Králowſtwij Cžeſkém / z kterehožto pocházegjcý ſlauli Chlumowé z Chlumu / až potomně geden z nich mage Synůw několik, podělil ge, a tak gedenkaždý z ſwého Statku giným a giným gménem nazwaného pſáti ſe počal.

Mezy Liſty Kláſſtera Swaté Panny Dobrotiwý / widěl gſem památku pozůſtawenau o Panu Budimjrowi Chlumowi z Chlumu / kterýž okolo Léta Páně 1358. darowal Mnichům dotčeného Kláſſtera za Almužnu čtyry Kopy hotowých Peněz: Z té příčiny zapſán byl do Knieh, kterýmž řjkagj Libri beneficiorum, aby giſtých dnj a hodin za něho Modlitby činěné býwali.

Paměti Kláſſtera Břewnowſkého připomjnagj dwa Bratry z Chlumu / gmenowitě Alſſe a Petrjka, kteřjž přjtomni byli, když Bawor Opat téhož Kláſſtera měl nějakau ſmlauwu s Probosſtem Hynkem Koſtela Pražſkého / a wedlé njch podepſali ſe w té ſmlauwě Pan Gidřich a Cženek / Bratřj z Roſtok a z Klinſſtegna. Stalo ſe Léta Páně 1387.

W Knéhách Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1398. o Panu Mſtichowi z Chlumu, doložená geſt paměť tato:

Emptio unius Sexagenæ pro Eccleſia in Ieniczow &c. Conſtitutus perſonaliter coram Domino Nicolao Puchnik Vicario in Spiritualibus. Mſtichio de Chlum cum Ioanne filio ſuo, in præſentia honorabilis Viri Domini Ermani Chrt plebani in Ieniczow recognovit, quod vendiderit unam Sexagenam cenſus annui in Villa ſua Hoſtowlicz &c.

Při tom byl y Syn geho řečený Jan, kteřjž ſpolečně ſeznali / že gſau prodali gednu kopu groſſu platu Ročnjho wěčného na Wſy Hoſtowicých k Koſtelu w Genicowě etc.

W Létu Páně 1401. Buſſek z Sluch darowal Koſtelu w Němčowjch gednu kopu platu Ročnjho / a Jan Chlum z Chlumu řečený Hněwek ſedčnjm na Wſſi ſtgtě, darowal k Koſtelu w Augězdě platu půl kopy groſſ: a pět groſſ: poznamenáno w těch Knihách Erectionum.

K Koſtelu w Chlumu Jan Chlum dal platu Ročnjho gednu kopu gro: na Wſy řečené Knewič.

Ten též Jan Chlum z Chlumu / darowal Anyžce Přewoře Kláſſtera Swaté Anny nějaký plat Ročnj, žádagj

aby

aby za něho a za Předky geho Panny Klaſſtera toho Pánu Bohu ſe modlili: Stalo ſe Léta Páně 1413.

W Létu také 1414. Hágek w Liſtu Kronyky ſwé 370. číni zmjnku o Janowi z Chlumu / mluwjc o tom w tento ſmyſl:

Obeſlán pak byl Jan Hus z Huſynce / aby ſe poſtawil w Konſtancygi kdež držáno bylo Concilium. Wáclaw Král poznaw žeby tam gemu žádná bezpečnoſt nebyla / zgednal gemu gleyt od Bratra ſwého Zykmunda Cýſaře, a pro lepſſý bezpečnoſt na ceſtě poſlal s njm Wáclawa z Leſtna, a Jana Rytjře z Chlumu, kteřjž yak gſau přigeli do Konſtancye, yak Miſtr Jan z rozkázanj Cýſaře Zykmunda/ a dán do Wězenj.

Pan Ctibor Chlum z Chlumu a na Chlumu

měl čtyry Syny, z njchžto gednoho při ſobě zanechal na Chlumu / kterehožto Potomcy při ſtarým Tytuli zuſtáwagi.

Druhého Syna oſadil na Sluhách/ a ten ſe pſal, Jan Sluſký z Chlumu, kterýž zanechal Synuw pět / gmenowitě, Jana, Zacharyáſſe a neb Achacýho, Benyámina, Petra a Ctibora, a ti wſſickni pſali ſe Sluſcti, z Chlumu, a wſſickni bez proměny gmen zemřeli / krom Jana, kterýž byl Děd pana Zykmunda a Jana Sluzſkých z Chlumu.

Třetjho Syna zanechal na Litoborči, gehožto Potomcy ſlugi Litoborſſti z Chlumu / z njchžto geden řečený Jan Litoborſký z Chlumu a na Petce w Létu 1540. wedle pamětí ſtarých byl Purgkrabjm Krage Hradeckého.

Pan Ctidruch Chlum z Chlumu v Ferdynanda Arcyknjžete Rakauſkého byl Mundſſenkem w Létu Páně 1559. kterýž ſpadna z Koně, hned tu vmřel / o čemž Lupač w Kalendáři mluwj takto: Obijt lapſu ab equo fractis ceruicibus, Nobilis ac ſtrenuus Eques D. Tadæus alias Mſtideus à Chlum, Sereniſsimi Principis ac D. D. Ferdinandi Archiducis Auſtriæ Pocillator, honorifica pompa elatus, ſepelitur in læta Curia &c.

Pan Ctibor Sluzſký z Chlumu na Tuchoměřicych, w Kommiſſých čaſto od Králuw Czeſkých na rozličná mjſta ſylán byl / a tak w prácy a w ſlužbě takowé žiwot dokonal.

Pan Zachař gináč Achacy Sluzſký z Chlumu byl Fendrychem proti Cýſaři Tureckému Solimannowi w Létu Páně 1529.

Při Panu Janowi z Hazmburka Pan Wáclaw z Chlumu byl w ſlužbě Cýſaře Ferdynanda, proti Hanuſſowi Kurfirſtu Saſkému.

Ten též Wáclaw Sluzſký byl Wachtmiſtrem Měſt Pražſkých při korunowáni Maximiliána Cýſaře druhého.

Cžwrtého Syna nadepſaný Ctibor z Chlumu oſadil na Wſſeyaměch, gehožto Potomcy ſlugi Wſſeyamſſti z Chlumu, a wſſickni nic méně od gednoho Předka yakž patrné geſt, poſſli/ a wſſickni gednoſtegného Erbu vžjwagi, totiž půl Pole čerweného wrchnjho, a půl ſpodnjho bjlýho / Helm magi zawřený a Korunu nad njm, okolo ge Pinta, a na hoře dwě

Křjdla Orlicy w hromadu ſložená a na njch Pole / tak yak w Sſtjtu.

Vkazugi to paměti ſtaré, že Páni Chlumowé z Chlumu / přigali do ſwé° Rodu P. Raſſuůky, kteřjž ſe pſali tolikéž z Chlumu / Lidé owſſem wzáctnj a wzneſſenj / yakož potom y do Stawu Panſkého přigati byli, z njchž to žádný w Cžechách nepozuſtal Mužſkého Pohlawi.

O Erbu a Rodu Panů Hrzáňuw z Harasowa starodáwném a možném w Králowſtwů Cžeſkém.

Kapitola XXIX.

ZNát po ſamém Tytuli / že Erb tento Slowanſkého geſt Národu a ne giného / kteréhožto vžjwagjcy nacházegi ſe w rozličných Kraginách / yako w Pruſých, w Morawě, y zde w Králowſtwů Cžeſkém / z njchžto někteřj w panic

ech

tech ſtarých a rozdjlných ſe připomjnagi, kteréž tuto doložené budau.

Knihy Kapitoly Pražſké

při Létu Páně 1480. w pamět vwozugi Pana Doběſlawa Hrzána z Augezdce a z Klomjna / z přjčyny té, že geſt prodal Koſtelu Wſſeborſkému gednu kopu gr: platu ročnjho a wěčného.

O témž při Létu Páně 1412. doložená geſt pamět tato:

Translatio pro Eccleſia in VVſſeborsko. Famoſus Vir Dobeſsius dictus Herzan de Augezd, Armiger Pragenſis, unam Sexagenam cum ſex groſsis, duobus pullis, & uno pane albo vulgariter Huſce nuncupato in valore duorum groſſorum in Villa Klomin tranſtulit.

P. z Haraſowa poznamenáni gſau w Cytu: takto:

při Létu 1534. Jan Hrzán z Haraſowa na Cternčych / Tobiáš Hrzán na Hauſce / Jan Hrzán z Haraſowa na Wintrych / Wáclaw Hrzán z Haraſowa na Genſſtegně.

Potomně při Létu Páně 1572. Adam Hrzán z Haraſowa / Giřjk Hrzán z Haraſowa na Teyně / Wáclaw Hrzán z Haraſowa na Wruticy a Hauſce.

Při Létu pak 1589. Pan Adam Hrzán z Haraſowa a na Skalce / Adam Sſtiaſtný Hrzán z Haraſowa a na Potuſſtegně / Giřjk Hrzán z Haraſowa na Wjdimi / Tobiáš Hrzán z Haraſowa na Hauſce a Wruticy / Woldřich Hrzán z Haraſowa na Wjdimi.

Kořenſkých z Tereſſowa Rod

ſtarodáwnj byjwá znamenj Rytjřſké Kohauta černého na Helmu y na Sſtjtu, o kterémž pod rozličnými Rody zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu starodáwném Králůw y Králowſtwj tomto zaſlauženém, Panůw Haugwiců z Biſkupic, w Zrcadle Morawſkém doloženo geſt.

O Erbu ſtarožitném Panůw z Hrádku, tolikéž zrcadlo Morawſké obſſýrnau zmjnku činj.

Tam též doloženo geſt o Erbu Panůw Zahradeckých z Zahrádky.

O Erbu Panuw Okrůhlických z Kněnic / při Rodu Panuw Skrbjnſkých w Zrcadle také Moraw ſkém dolozeno máš.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Panuw Mitrowſkých z Nemyſſle.

Kapitola XXX.

YEſt Erb tento ſtarodáwný, a ſ mnohými wzácnými Rody ſpřjzněný / yak ſe na rozličných mjſtech to wſſe ſpatřiti mocy bude.

Nacházym památku w Létu Páně 1394. tako-

wau/ že napſaná geſt Roku dotčeného, dne 21. Měſýce Dubna, Cedule
Knězy Beneſſowi z Nemyſſle, na Koſtel Hoſtický/ a to pro Smrt Becký
ni prwnjho y poſlednjho toho Koſtela Faráře: Což ſe ſtalo na žádoſt
ſláwné powěſti Mužuw, Gindřicha z Prudic, Litwjna z Bukowy, Bohu
ſlawa z Nemyſſle, a Ondřege z Nemyſſle/ Bratřý wlaſtních, a Spráwců
Koſtela předpowěděného. A dán geſt gemu za Spráwcy Farář Koſte-
la w Lažicých.

O dotčeném Ondřego-

wi z Nemyſſle w Knéhách Koſtelních pa-
mět pozuſtawa těmito ſlowy npſaná:

Andreas de Nemysl, Armiger Pragenſis
diocæſis, pro Margaretha de Bohuticz de-
dit octo ſexagenas Monaſterio Sanctæ Benig
næ cenſus annui ſuper Curia in Nemysl, &
unam araturam in Nemysl, cum ſyluis & pra
tis.

Na Snému w Czáſlawi/

když při Létu Božým 1421. woleni byli Spráwcowé Země, počten geſt
mezy ginými Stawu Rytjřſkého Oreš z Mitrowic pořádkem tímto:
Jan Žižka z Trocnowa, Zbyněk z Buchowa, Jan z Smilkowa, Mikuleš
z Batchowa, Milota z Bohdánče, Oreš z Mitrowic, Gindřich z Boha-
rýně 2c. A dále doloženo: Kterýmžto Auředníkům a Spráwcům y
Wladykům, wſſem weſpolek, dali gſme, a mocy Liſtu tohoto dáwame
plnau moc a plné Práwo k řjzenj a vpokogenj Země Czeſké 2c.

Geſt w pamětech Liſt Pana Joſſta z Rožm-

berka, pſaný k Vrozenému Wládyce Janowi Mitrowſkému z Nemy-
ſſle, a na Mitrowicých. Gehož Dátum w Milčjně Léta Božjho 1436.

Pana Bohuſlawa z Ne-

myſſle, ſeděnjm w Prudicých, vwozuge w pa
mět Liſt geden Vrozené Panj Alžběty z Dub
ného/ w němžto ona vſtanowuge gey za Po
ručnjka s Panem Janem Malowcem z Pá-
cowa, nad Syny ſwými, Bohuſlawem a
Mikuláſſem, y nad wſſym ſtatkem. A Liſt
ten pſán geſt Léta 1452. w tu Sobotu před
Božým Wzkřjſſenj těmito ſlowy:

Já Alžběta z Dubného/

wyznáwam tímto Liſtem obecně předewſſemi, kteřjž gey čjſti neb čtauce
ſlyſſeti budau/ že gſem včinila, a mocy Liſtu tohoto činjm mocné Poruč
níky ſwého Statku, mowitého y nemowitého/ kdež co mám, a neb mjti
budu/ Vrozené Lidi Pana Jana Malowce z Pácowa, a Pana Bohu-
ſlawa z Nemyſſle, ſeděnjm w Prudicých/ a wěřím gim nadewſſecky ſwé
Přátely/ že o tom včinj práwě a wěrně Synum mým milým, Bohuſlawo

wi a Mikuláſſowi, y gich Dětem / ažby gjm ge Pán Bůh dal ꝛc. Na potwrzeni toho / a pro lepſſy giſtotu, proſyla gſem Vrozených Panoſſy / Mikuláſſe z Horčic, ſeděnjm na Sſemberce / Kunſſe z Wolbramowic, ſeděnjm na Dworčj / Mikuláſſe Hauſſky z Zabrádky / Waňka z Drůže, ſeděnjm w Proſečy, že gſau Pečetě ſwé k Liſtu tomuto přiwěſyli. Byla pak tato Alžběta, Manželkau wegſſgmenowaného Ondřege z Nemyſſle, yakž ſe njže doloži.

W tu Neděli po Swatém Matiegi Apoſſtolu Božjm, Léta Páně 1453. ſtala ſe Smlauwa mezy ſlowutnými Panoſſemi, Litwinem a Zacharyáſſem z gedné / a Bohuſlawem a Mikuláſſem Bratry z Nemyſſle, z ſtrany druhé, ſkrz ſlowutné Panoſſe, Wjta z Zrzawého / tehdáž Purgkrabj Chauſtnického, Jana z Dobronic, w ty čaſy Heytmana na Soběſlawi / Kunſſe z Wolbramowic, ſeděnjm we Dworči / a Bohuſlawa z Nemyſſle, ſeděnjm w Prudicých, o ty wſſecky rozepře, kteréž gſau wznikli mezy Bratřjmi ſwrchupſanými, a ſlowutnau Pani Alžbětau z Dubného / Materj gegich, o Liſty, o djly, y o wſſecky wěcy / kteréž gſau mezy njmi ſwár ſpůſobili. A neyprwé takowé ſwoleni mezy Bratry nadepſanými a Pani Alžbětau ſtalo ſe / aby Liſtowé, kteřjž gſau na Penize, geſſto ſwědčj Bratřjm ſwrchupſaným, a Pani Alžbětě, položeni w moc Wjta Purgkraběte Chauſtnického, o kteréž neſnáze byla, dáni byli do Ruk Litwinowi a Zacharyáſſowi / a Aurokowé s Penězy aby kladeni byli k Ruce a w moc Wjta Purgkhrabj ſwrchupſaného / kterýž má z njch wydáwati Bohuſlawowi a Mikuláſſowi; pokudžby žiwi byli. Pakliby Wjta Pán Bůh newchowal, a neb ſe gemu ſteſklo w tom pracowati / wzložena ta práce na Bohuſlawa ſtarſſjho z Nemyſſle, ſeděnjm w Prudicých. Pakliby Pán Bůh neuchowal Bohuſlawa / wzložená ta práce na Mikuláſſe Sorcy. Pakliby ani toho newchowal / wzložená na Litulta z Zrzawého, Purgkhrabj Zwjkowſkého. A geſtližeby Bůh ani toho Litulta newchowal / wzložená práce ta na Mikuláſſe Wjta z Guzneé / aby ty Syrotky opatrowal. Z njchžto geſtližeby ſe který oženil / ten má ſwého djlu mocen býti. Také to geſt pilnau péčy wyřčeno / yakož dobré paměti Ondřeg z Nemyſſle, Otec gjch, wratil Penize Zádušnj od Swatého Gilgj z Prahy / kdyby Rádowé ſſli, a na ně práwem duchownjm o to ſaženo bylo / Litwin a Zacharyáš magi ſe těmi Penězy Syrotčjmi wywozowati / a to gjm nemá bráněno býti. Neb dokudžby Litwjn a Zacharyáš z toho platu duchownjho práwem nebyli wywedeni / tehdá toho platu wždy magi Bohuſlaw a Mikuláš požjwati, a geſt toho Zádušſy w ſummě dwanácte zlatých platu ročnjho neb giſtiny 120. Kop. Pakliby kdo z ſtran nadepſaných těchto vmluw nedržel, a ge zruſſyl / ten by včinil proti ſwé cti a wjře / a to bychom my naň chtěli znáti. Na potwrzeni této ſmlauwy, mezy ſtranami nadepſanými, Pečetě Bratřj ſwrchu pſaných y Pani Alžběty z Dubného, Mateře gjch, přiwěſſené gſau k Liſtu tomuto. A pro dalſſj ſwědomi a pewnoſt / ſmlauwcowé ſwrchupſani / a wedle njch ſlowutni Panoſſe, Mikuláš Sorc z Wa-

lu, Petr

lu, Petr Makſant, té chwjle Pjſař Auřadu Chůſtnického, Ondřeg z Dobrohoſſě, Jan z Libochowan toliřež gſau Pečetě ſwé přitjſkli k Liſtu tomu. Genž geſt dán Léta yak nahoře w Sobotu po Swatým Wawřincy Mučedlniku Božjm.

Gmenowaný Bohuſlaw z Nemyſſle a na Mitrowicych, byl někdy Poručnikem Giřjka z Pohnáni / kterýž děkugice gemu z takowého dobrodinj, dal mu Liſt propauſſtěgjcy z poručenſtwj toho pſaný w tyto ſlowa:

Já Giřjk z Pohnáni/ wyznáwám tímto Liſtem obecně přede wſſemi: Kakož Neboſſtjk Otec můg, Jan z Pohnánče, mne s dědictwjm y ſtatkem, kterakkoli gmenowaném, oddal w ochranu Bohuſlawowi z Nemyſſle, ſeděnjm na Mitrowicych, Stregcy měmu milému; z toho poručenſtwj gemu děkugi / že geſt nině práwě wěrně, a ſprawedliwě včinil wewſſem / yakožto wěrný a ſprawedliwý Poručnik. A yá gey propauſſtim ze wſſeho toho poručenſtwj / a ſlybugi pod cti a wjrau / ſwrchupſaného Bohuſlawa y geho Děti nyněgſſy y budaucy nevpominati. Tomu wſſemu na Swědomi a na zdrženi přiwěſyl gſem ſwau wlaſtnj Pečeť / a připroſyl gſem Slowutné Panoſſě, Liwjna z Bukowé Stregce ſwého, Adama z Lutkowa, ſeděnjm na Wrchoticych, a Jana z Nedrahowic / že gſau y ſwé Pečetě na ſwědomi wedle mé přiwěſyli k Liſtu tomu, kterýž dán geſt w ten Cžtwrtek před Swatau Lucygi Léta Páně 1462.

Bohuſlaw a Mikuláš z Nemyſſle, obadwa němů, dali znáti ſkrze znameni giſtá některým Přátelum ſwým, yakož to Janowi, Ondřegowi, a Zacharyáſſowi, a rowně y Synum Zacharyáſſowým / žeby gjm Zbožij ſwá odewzdati a zapſati chtěli, K čemuž Král Wladiſlaw dal ſwé powoleni / a na to obdařil ge Mageſtátem takto pſaným:

Wladiſlaw z Božij miloſti Král Cžeſký, Margkhrabě Morawſký, Lucemburſké a Sleſké Knjže a Lužický Margkhrabě. Oznamugem tímto Liſtem, že přiſtaupili před nás dwa němij / totiž Bohuſlaw, a Mikuláš z Nemyſſle, s některými Přátely ſwými / od njchžto ſprawení gſme / že oni ſkrz znameni dali gjm to znáti / že chtěgi poručiti a odkázati Statek ſwůg weſſkeren, mowitý y nemowitý, kterýž magi y mjti budau / a to kdyžby ſe gjm zdálo, Stregcům a Přátelum ſwým, ze gména těmto: Janowi, Ondřegowi, a Zacharyáſſowi z Nemyſſle a w Rowném / y Synum Zacharyáſſowým, y Dětem gjch. K proſſeni gſme od ſwrchu dotčených Přátel gjch / abychom k tomu powoleni naſſe dáti ráčili. My pak w tom gjch ſluſſnau proſbu

známe

znamenagjce/s dobrým rozmyſlem, a naſſym giſtým wědomim/ mocy Králowſkau / giž pſanýmr němým dowolili gſme, a timto Liſtem powolugě aby oni ſkrz znamení ſwá, kterýchžto miſto řeči vžjwagi, mohli dáti/ poručiti, y také odkázati, Přátelum a Streycům předpowědčným Statek ſwůg weſſkeren, y wſſecko Práwo ſwé, kteréž po kom koli, a k čemukoli magi, za zdrawj neb při ſmrti / ſpolečně neb rozdjlně / kromě duchownjch Oſob. kterýchžto dání, odkázaní, neb poručeni, chceme aby tolik mocy mělo/ yakoby Dſkami Zemſkými vtwrzené a ſepſané bylo. Tomu na ſwědomi Pečet naſſy Králowſkau kázali gſme k Liſtu tomuto přiwěſyti. Dán w Praze w Pondělj po Neděli Iudica, Léta Páně 1476. Králowſtwj naſſeho pátého.

Ad Relationem Domini Czienkonis de Klingenſtein.

Geden z němých těch, totiž Bohuſlaw z Nemyſſle, Rytjřem byl ſlawným a vdatným, gemuž dal obzwlaſſtnj prærogatiuam Petr Antonin, vſtanowený Kommiſſař nad Oſtrowem Rhodis/ kterauž obſahuge Liſt takto pſaný:

Nos Petrus Antonius de Gregeno, Commiſsarius ſacræ Religionis, Ciuitatis & Inſulæ Sancti Ioannis de Rodi, á ſanctiſsimo Patre Domino noſtro, Domino Sixto diuina prouidentia Papa quarto, & vigore literarum ſuarum, pro expeditione contra perfidos Turcas Chriſtiani nominis hoſtes, in defenſione Inſulæ Rodij & fidei Catholicæ facta & facienda conceſsarum, ad infra ſcripta, per uniuerſum orbem deputatus: Dilecto nobis in Chriſto, Bohuslao Muto de Nemyslc, ſalutem in Domino ſempiternam.

Prouenit ex tuæ deuotionis affectu, quo Romanam Eccleſiam reuereris, ac te huic ſanctæ expeditioni & neceſsariæ gratum reddis & liberalem, ut petitiones tuas, illas præſertim, quæ conſcientiæ pacem & animæ tuæ ſalutem reſpiciunt, ad exauditionis gratiam admittamus: Hinc eſt, quod nos tuis deuotis ſupplicationibus inclinati, tibi, ut aliquem idoneum & diſcretum præsbyterum ſæcularem vel cujus uis ordinis regularem in tuum poſsis eligere confeſsorem, qui confeſsione tua diligentèr audita, pro commiſsis per te quibuſuis criminib. exceſsib. & delictis quantũcunq; grauib. & enormibus, etiamſi talia fuerint, propter quæ ſedes Apoſtolica ſit quouis modo meritò conſulenda, toties quotiens fuerit opportunum debitam abſolutionem impédere, & pænitentiam ſalutarem injungere, ac omnium peccatorum tuorum, de quibus corde contritus & ore confeſsus fueris, ſemel in vita, & ſemel in mortis articulo, plenariam remiſsionem & indulgentiam, authoritate Apoſtolica tibi concedere poſsit, authoritate dicta, qua per ipſius Sedis literas ſufficienti facultate muniti fungimur in hac parte indulgemus. In quorum fidem, has noſtras literas Sigilli noſtri appenſione munitas fieri juſsimus. Datum Nouedomus Anno 1481. decima die Menſis Aprilis.

Bohuſlawa ſtarſſyho z Nemyſſle, yakž pamět vkazugi, Syn byl Jan z Nemyſſle / kteréhož pozuſtáwa Liſt, w němžto

pýſſe k Otcy, žádagjc aby gemu Ženu odeſlal na Chauſtnjk / kdež on byl Purgkrabjm w Letu Božjm 1483.

Léta 1489. w tu Sobotu před Božjm Křtěnjm / ſtala ſe ſmlauwa a Trh mezy Vrozenými Panoſſemi / Hynkem z Křenowic a Janem z Nemyſſle z ſtrany gedné, a Bohuſlawem z Nemyſſle a z Mitrowic z ſtrany druhé / tak že Bohuſlaw z Nemyſſle kaupil od ſpolu Poručnykůw, Hynka a Jana Syrotkůw Nebožtjka Pana Mikuláſſe, za dwě ſtě kop a za tři ſta groſſůw, na miſſenſké groſſe počjtagjc, půl Twrze Mitrowic / půl Dworu, s polowicý Dědin worných / s polowicý Luk, s polowicý Leſůw y wſſech Chraſtin, s polowicý půl třetjho Rybnjka, kteřjž k Mitrowicům přináležegj s Mleynem, genž geſt pod Rybnjkem Mitrowſkým / y s tjm Mleynjſſtěm, kteréž ležj pod Bozetjnem, s polowicý Potokůw, kteréž též k Mitrowicům náležegj / y s Sady, y tjm wſſým / což k té polowicy Twrze Pana Mikuláſſe nebožtjka přjſluſſý / yakž Meze ſamy w ſobě wyměřugj / ꝛc. Tomu na ſwědomj a pro lepſſý giſtotu, proſyli gſme Vrozených Pana Jana z Březý a w Trkowě / Pana Wácſlawa z Wolbramowic, ſmlauwcý naſſých / že gſau ſwé Pečeti wedlé naſſých k Liſtu tomuto ſobě bez ſſkody přiwěſyli.

W Liſtu gednom Paní Wiáty z Adlaru a Paní Marhýny ze Dworče, připomjnagj ſe Pan Bohuſlaw z Nemyſſle, a Pan Litwjn z Nemyſſle, ſeděnjm w Chotěnicých, w takowý ſmyſl:

Já Wiáta z Adlaru, Manželka někdy dobré paměti Petra ze Dworče / a yá Marhýna ze Dworče Manželka Kunſſe z Wolbramowic. Wyznáwáme tjmto Liſtem / že když nám ſchowati dala, Nebožka Paní Alžběta z Dubného / Manželka dobré paměti Ondřege z Nemyſſle, ty Liſty / kteréž geſt měla na platy / tu geſt nás proſyla / abychom těch Liſtůw, kdyby gj Pán Bůh neochowal, žádnému nedáwali, gednom Bohuſlawowi z Nemyſſle, ſeděnjm na Mitrowicých. A tak gſme včinili ꝛc. a dožádali gſme ſe Slowutných Panoſſý / Jana z Dobronic, w ty čaſy Heytmana na Soběſlawi / Jana Zuba z Daubrawice / Litwina z Nemyſſle, ſeděnjm w Chotěnicých, a Kunſſe z Wolbramowic, ſeděnjm na Dworči / že gſau ſwé Pečeti přiwěſyli wedlé naſſých. Dán Léta 1454.

Panu Mikuláſſowi z Nemyſſle a na Mitrowicých / pſal Wladiſlaw Kral Liſt ſlowy takowými:

Wladiſlaw z Božj milosti Král Cžeſký ꝛc. Slowutnému Mikuláſſowi z Nemyſſle na Mitrowicých, wěrnému naſſemu milému ꝛc.

Slowutný wěrný milý. Máme za to / že tebe tagno nenj / kterak s wůli Naſſý, y také s wůli a Raddy Knjžat, Panůw, Rytjřſtwa, y Měſt wſſech Koruny naſſý Cžeſké, wěrných nyſſých, wyſláni gſau byli Poſlowé k Ney Jaſněgſſjmu

Knjžeti Panu Mathyáſſowi Králi Vherſkému/ Bratru a Přjteli naſſemu milému, o některé potřeby / kteréž ſe wás a Koruny Czeſké dotýkagj. Kteřjž ſe giž nawrátili, a děkugjc Pánu Bohu, oč gſau wyſláni / to gſau dobře zgednali. Z té přjčiny, aby ſe ty wěcy wſſem oznámili, klademe Sněm Obecný w Praze/ w tu Neděli na Hod Swaté Trogice a neyprwé přjſſtj etc.

Témuž widěl gſem Liſt ſwědčjcý, kteréhož počátek geſt takowý:

Jan z Janowic a z Petrſſpergku na Zlabě, Neywyžſſý Purgkhrabě Pražſký, Vrozenému Panoſſy Mikulaſſowi z Nemyſſle a na Mitrowicých/ Přjteli milému pozdrawenj etc. Dátum Anno 1487.

Témuž Panu Mikuláſſowi z Nemyſſle pſán byl w Létu Božjm 1492. od Woka z Rožmbergka, Jana z Janowic, Albrechta z Leſkowce, a Mikuláſſe Trčky mladſſýho z Lippy, Heytmanůw Kralowſtwj Liſt, ſlowy takowými:

Vrozenému Panoſſy, Bohuſlawowi z Nemyſſle a na Mitrowicých Přjteli naſſemu dobrému ſlužba naſſe.

Vrozený Přjteli / znáti dáwáme / že gſme Sněm Obecný w Zemi na Hradě Pražſkém položili ten Pondělj po Swaté Trogicy neyprwé přjſſtj z hodných přjčin, kteréž ſe Krále Geho miloſti Pana naſſeho y Czeſké Koruny této, znamenitě dotýkagj / yakož pak z Liſtu Krále Geho miloſti otewřeného doſtatečně tomu budeſs moci wyrozuměti. Protož žádáme tebe, a wěřjme / že ſám oſobně na ten Sněm ke dni gmenowanému, wſſeho zaneprázdněnj a wſſelikau na ſtranu nechage / na Hrad Pražſký přigedeſs/ a tu abychom ty potřeby s Raddau a pomocý twau před ſe wzali, tak abychom ſe přjtomného naſſeho zlého y Koruny této wwarowati mohli. Plně o tobě auffánj máme a wěřjme / yakožto o milownjku Krále Geho miloſti, též y Obecného dobrého Kralowſtwj tohoto / že znage toho býti pilnau potřebu, na ten Sněm přigeti nikoli neobmeſſkáš. Dán na Hradě Pražſkém w Sobotu po Božjm Wſtaupenj.

K témuž včinili Pſanj druhé nadepſanj Heytmané w Létu 1497. kteréhož Kopie takowá geſt:

Služba naſſe Vrozený Přjteli milý/ Král Geho miloſt pán náš milоſtiwý rácil nás obeſlati, a znáti dáti/ kterak pro welmi znamenité a pilné potřeby wſſeho Králowſtwj tohoto, Geho Králowſká miloſt, ráčj Sněm Obecný mjti, na Hradě Pražſkém / a k tomu Sněmu wſſecky Obywatele Koruny této s pilnoſtj obeſlati, aby tu takowé znamenité potřeby z gednoſtegné wůle wſſech nás vwaženy býti, a to zlé potomnému dobrému Králowſtwj tohoto ſlužiti mohlo. Datum Pragæ.

Druhý Liſt od Wladiſlawa Krále Czeſkého témuž Panu Mikuláſſowi poſlaný, znj w ſlowa takowá:

Wladiſlaw z Božj miloſti Král Czeſký etc.

Slowutnému Mikuláſſowi z Nemyſſle na Mitrowicých, wěrnému naſſemu milému.

Slowutný wěrný náš milý. Wěděti dáwáme / když gſau při nás byli Knjžata a Páni y Rytjřſtwo, Raddy naſſe / že gſme s nimi pilně rozmlauwali / co ſe dotýče některých různic mezy obogj Stranau, a zwláſſtě o to/ aby obogj Strana při Kompaktátich zachowaná byla / yakož gſme ſe

zapſali y také přiřekli obogi ſtraně, ge při Kompaktacich zanechati / a giná myſl naſſe neni aniž bohdá nebude, než aby ſe tomu doſti ſtalo / a také gſme tu wěc s Raddami naſſymi pilně vwážili, co ſe doteyče Saudu Zemſkýho a Práw, aby otewřené byli / a Saud Zemſký aby oſazený byl / aby chudému y bohatému pod Kralowánjm naſſym ſprawedlnoſt ſe dála. Rzdálo ſe nám s Raddau naſſy welmi potřebné, Sněm obecný položiti, pro ty ſwrchu pſané wěcy, y pro giné pilné a znamenité potřeby / kteréž by byli k cti a chwále Pana Boha wſſemohaucýho, a k gednotě a k ſwornoſti wſſech naſſych Poddaných / tak aby každý bohatý y chudý při čem má zachowán býti, zachowán byl / a řád a pokog aby w Zemi byl. Dán w Praze w Sobotu po Středopoſti. Kralowſtwý naſſeho Léta deſátého to geſt Léta Páně 1471.

W Létu Božjm 1494 Liſt

Pana Gindřicha z Hraoce připomjná Pana Bohuſlawa z Nemyſſle a na Mitrowicych.

Od čaſtogmenowaného

Krále Wladiſlawa temuž Pánu Mikuláſſowi z Nemyſſle a na Mitrowicych w Létu Božjm 1465. pſán Liſt těmito ſlowy:

Wladiſlaw 2c. ſlowutný

wěrný náš milý; Rakož na tom zuſtano bylo na Sněmu obecném nyni minulém w Praze / aby ty s námi ſe ſſrhl Wogenſký v Tábora na den Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtoluw Božých. Rwěž ſe ſe ta wěc prodlj pro některé přjčyny hodné / a také zwláſſtě proto, aby ty s giným naſſýmí wěrnými milými tim ſluſſněgi a počeſtněgi s námi ſe wypraw iti mohl. Protož žádame od tebe s pilnoſti, y wěřime / že ty wedle obyčegného ſwoleni, a pro naſſy čeſt, y pro dobré wſſy naſſy Koruny Cžeſké, ſám oſobně, co neypilněgi můžeš, ſe wſſemi potřebami Wogenſkými konečně přitáhneš k Kláſſteru Skalicy, pod Měſto Kaurjm, tě Pondělí před Božjm Wſtaupenim / tim pro žádnau wěc neprodléwage. Neb my také na ten den tu oſobně budem / a hned potom w Středu bohdá předce potáhně / žádného nečekagjce: R znage a wěda to / žádné pochybnoſti o tobě nemáme / než že w tom tak ſe budeš mjti, yak ti pjſſem. Nebo tak nás docházy / žeby někteřj k tomu ſe neměli, wedle toho obecného ſwolení. Ale my k tomu newěřjme o žádném: Pakliby giž kdo byl ſwýwolný a wſſetečný, žeby ſe neobrátil na obecné ſwolení, a nepamatowal na naſſe y wſſy naſſy Koruny dobré, a zapomenul ſe nad naſſy oſobau, nad naſſym důſtogenſtwjm Králowſkým, y také nad ſwau cti, a s námi netáhl / žádnému bychom toho netrpěli / ale měli bychom ſe k takowému s Raddau naſſy, tak yakož na Obecném Sněmu zuſtáno geſt. Ale o tobě nepochybugem / že ty, yakožto náš wěrný, w tom tak ſe mjti budeš, yakož pjſſem. A my tobě to wſſym dobrým budem ſpomjnati. Dán w Praze po Swatém Gijřj ten Cžtwrtek. Léta Kralowſtwý naſſeho ſſeſtého.

Giný Liſt k témuž Mikuláſſowi pſaný z nj takto:

Slowutný W. náš milý: Teyno tebe nebuď / že tyto čaſy ſgewſſy ſe w Měſtě Nymburce oſwjcený Hynek Weywoda Minſtrberſký, Hrabě Klad

ſky 2c. Knjže a Vgec náš milý, y také Vrozeny Jan z Sſelnberka, Kanclér Králowſtwij Cžeſkého, y také někteřj gini Páni, Rytjřſtwo a Poſlowé z Měſt, wěrnj naſſy milij, tu gſau některé ceſty před ſe wzali k ſrownáni těch wěcy wſſech, což ſe Pražan dotejče / kteréžto wěcy nám gſau na Ceduly vkázali. Ale my to před očima magjce / že gſme od počátku těch wſſech různic nic wedle vmyſla naſſeho w těch wěcech před ſe nebrali, než wewſſem Raddau wás wſſech Poddaných naſſych ſprawowali gſme ſe / nezdálo ſe nám na to odpowědi dáti / lečbychom o to Sněm obecný wſſy Země položili. A protož pro tak welikau a znamenitau potřebu wſſeho Králowſtwij naſſeho / pokládame Sněm na Horách Kutnách na den Swatého Jana Křtjtele Božijho / tobě wěřjce, y také tě s pilnoſti napominagjce / tak yakos nám y Koruně powinen / aby na ten den v nás v Hory byl / kdež s Raddau twau, y giných Poddaných wſſech ty wěcy před ſe wzýti chceme, pokudž nám neydále ſluſſné a možné včiniti bude, aby to konec wzalo. Neboť my nic giného před ſebau nemáme / než abychom wſſecky wěcy podle ſprawedlnoſti na ſwé mjře pozuſtawili a ſwornoſt a dobrý pokog aby w Králowſtwij naſſem zachowán byl. Dátum Léta Králowſtwij naſſeho třinácteho.

Poſlednjho Liſtu, kterýž Wladiſlaw Král Cžeſký k čaſtogmenowanému Mikuláſſowi z Nemyſſle pſal, Kopie geſt tato:

Wladiſlaw 2c. Slowutný wěrný náš milý, yakož gſme ſe zawázati ráčili, gſauce Králem Cžeſkým, Práwa obhagowati a dopomáhati s mocy naſſy, s Zámky, s Many, s Kláſſtery y Měſty naſſemi. K wěz že gſme giž s tim ſe wſſým pohotowě / a Vrozeným Sſlykum, Mikuláſſowi, Kaſſparowi, Sſebeſtyánowi Strejcum, ſlowutným Sſtampachum, Wácſlawowi Budowcowi, wěrným naſſym milým kteřj gſau Práwo vſtáli na Kryſtoffowi z Guttnſſtegna dopomocy chceme wedle Práwa. Kakož pak wſſickni tři Stawowé zawázali gſau ſe podecti a wěrau podle nás Práwa dopomáhati. K giž my tebe napomináme podle začátku nahoředotčeného / aby oſobně ty podle nás k tomu dopomožení Práwa táhl, a o Plzně Měſta naſſeho tu ſe nagjti dal na den S°. Martjnce. Datum Pragæ ex arce noſtra, Anno 1509.

W Létu Páně 1401. zmjnku nacházým o Panu Bohuſlawowi Mitrowſkým z Nemyſſle a na Mitrowicých / k němuž někdy včinil pſaní Král Girž takowé ;

Wěrný milý. Pſalik gſme prwe o Syrotka / kteréhož gſy s ginými některými Poručnikem, Markétu z Kžikowa / aby dána byla Služebniku naſſemu Pičkowi za Manželku žádagjce. K neſtalo ſe to. Protož wůle naſſe geſt / aby ty obeſlal giné Poručniky, a powěděl gjm od nás wůli naſſy. A w tom ty y s njmi aby ſe zachowal, a tak měl / aby ten Syrotek giž pſanému Pičkowi k Manželſtwj byl dán bez wſſy odpornoſti y prodléwáni. Ginák toho nečinjce. Dán w Praze w Pondělí po Rozeſláni Swatých Apoſſtolůw, Králowſtwij naſſeho Léta 7.

Ad Relationem Petri Gdulinicz
de Oſtromic.

K témuž včinil pſaní Jan z Petle z Prudic a na Zlebich w Létu 1509. gehožto počátek takto zní:

Panu

p. Bohuſlawowi z Nemyſſle a na Mitrowicych Streycy ſwé milé ꝛc. žáda pak w tõ pſaní, aby k němu přigel na potřebu Přátelſkau na Zleby.

List Pana Gindřicha z Hradce, neywyžſſyho Purgkrabij Pražſkého pſaný k Vrozenému Wladycé Bohuſlawowi z Nemyſſle na Mitrowicych, w takowé ſlowa zněj:

Službu ſwau wzkazugi, Vrozený Přjtely milý. Rakož wedle ſwolenj Zemſkého / kdyžby w Zemi Krále Geho Milosti nebylo / yá wſſecky Stawy odſylati mám proti těm, kdožby ſe Práwu ſprotiwiti, a rozſudkům Panſkým a Wladyckým doſti činiti nechtěli. Protož / poněwadž Sſebeſtyán, Mikuláš, a Wáclaw Sſlykowé Práwu a nálezům Panſkým gſau ſe protiwili, a doſti včiniti nechtěli / pro kterauž to přjčinu Král Geho Milost mocy ſwau Králowſkau a podle Geho Milosti wſſecka Země powinni gſme pomáhati pod pokutau tau kdožby netáhl ſwau možnoſti, a neb na ſwým mjſtě hodného Člowěka neposlal / buď z Panuw neb z Rytjřuw, tak yak ſwolenj Zemſké vkazuge, a dálegi w ſobě zněj / že takowý každý čeſt ſwau y hrdlo ſtratiti má. Protož to wěda napomjnám tebe wedle toho záwazku Dſkami zapſaného, aby ty ſwau wſſj možnoſtj táhl na též Sſlyky, a neb na ſwém mjſtě Člowěka hodného mjſto ſebe poslal / a tu Wogenſký k Tauſſymu na den Swaté Maří Magdalény neyprwe přjſſtí ſe nagjti dal. Dán na Hradě Pražſkém w Auterý po S. Wjtu Léta 1500.

Léta Páně 1512. Hynek a Alžběta z Nemyſſle měli rozdjl o Statek Otcowſký a Streycowſký, a Alžběta Streyce ſwého zewſſeho kwitowala. Přičemž byli a Pečeti ſwé přitiſſli / Jarohněw z Nemyſſle, Weyhak z Růtuw, ſedénjm na Rautowě, Bohuſlaw z Nemyſſle na Mitrowicych, a Wáclaw z Zahrádky a na Sadicy.

Karel Knjže Minſtrberſké a Oleſſnické včinil pſaní k Bohuſlawowi ſtarſſymu z Nemyſſle a na Mitrowicych, kteréhožto Dátum w Praze Léta 1525. a to zněj w ſmyſl takowý:

Karel ꝛc. Krále Geho Milosti Neywyžſſý Heytman Králowſtwij Čžeſkého, Slowutnému Wládyce Bohuſlawowi ſtarſſymu z Nemyſſle Mitrowſkýmu z Mitrowic, nám milému. Vrozený Wládyko nám milý / wězže gſt nás žádala Vrozená Wladyka Kateřina Pekinowá z Koſýněk tobě za přjmluwu, a to w tom / kdež na nj práwo weſti chceš, aby toho Práwa we dni zanechal až do Swatého Hawla neyprwe přiſſtjho / neb ona w tom čaſe o to pilnau péčy a bedliwoſt mjti bude, aby tobě twá Summa zaplacená byla. Datum ut ſuprà.

W Létu Božjm 1528. Bohuſlaw ſtarſſý z Nemyſſle byl Bernjkem, což ſe z Liſtuw dáwnich vkazuge / gichžto Dátum w prwnj čtwrtek w Poſtě.

Ten byl y Rukogmě za Pana Wáclawa z Lobkowic w Pěti ſtech zlatých Arnoſſtowi Řepowi, což wyprawuge Liſt pod Pečeti gmenowaného Pana Wáclawa z Lobkowic Léta 1520. pſaný.

O Erbu a Rodu Panuw Kokořowcuw z Kokořowa starodáwném.

Kapitola XXXI.

PRzedkowé Erbu tohoto s oněmi prwněgſſymi Knjžaty, Cžechem a Lechem, do Wlaſti této z Kragin Charwátſkých přiſſli/ kdež při Knjžatech a Králich obzwláſſtnj láſku mjwali, a gjm w raddách tegných před ginými mnohým i nápomocni býwali. Užjwali Erbu takowého yaký tu před očima dolożen geſt.

O Diwiſlawowi Kokořowcowi mluwj Hágek w Liſtu Kronyky ſwé 172. a w Létu 1130. w tento ſmyſl:

Cžaſu Poſtnjho Cýſař Lotaryus wolený, obeſſal k ſobě do Rzezna Soběſlawa/ kterýž rychle ſe wypravil z Cžech, a málo chybilo že na té ceſtě poſpjchagic neutonul w Rzece řečené Regen neb Rzezen: A když přigel do Měſta/ wděčného přigal Lotaryus/ yakožto Kmotra, ljtugic přjhody geo. Rokowali weſpolek za 7. dni/ a oſmého dne wygel Soběſlaw z Rzezna.

Nawracugicýmu ſe do Cžech, Bawoři vſylowali gemu něyaký poſmiech a ſſkodu včiniti, zwláſſtě ti / kteřjž k Cýſaři Lotarynſowi nechut měli / ale Soběſlaw wěda ó vmýſlu gegich ſkrz ſſpehéře / a mage k tomu dowolenj od Cýſaře / obořil ſe na Zemi Bawořſkau / činil ſſkody znamenité / wjce než dwadceti hrazených Twrzy a Hradůw rozbořil, a s Kořiſti welikau do Cžech ſe nawrátil. Pobyw pak tu nedlauhý čas, totiž w Praze, gel do Kladſka na Zámek, a nalezl geg ginače wzdělaný a ohražený nežli prwe byl, z čehož byl potěſſen. Zuſtáwage na tom Zámku chwjli / vmýſlil geti do Morawy / a na té ceſtě wnuknutim Božſkým oznámeno gemu / žeby někteřj o něm zlé myſlili, a dáwno w Raddách poſtrannich na tom zuſtali / kterakby gey mohli o žiwot připrawiti. Z té příčyny powolal k ſobě Syna Blahowa, a Diwiſlawa Syna Kokokowa w prwnj Neděli Měſýce Cžerwna, a žádal gich / aby to což gim oznámi w tegnoſti měli: kteřjž ſlýbili tak ſe zachowati / a to wjrau y příſahau potwrdili. Kterýmž on řekl: Tito a tito mjnj mne aukladně zamordowati. Protož včiňte wedle ſlybu a příſahy waſſy; a zgimagjce ty vkladniky, přiweďte ge ke mně zdrawé / abych mohl od nich gruntu toho wſſeho přezwěděti: Kteřjž tak včinili, a polapiwſſe gednoho, přiwedli geg, an má Sſawli gedowatau na dwa Lokte wzdýli / a druhý porozuměw tomu, co ſe děge, vtekl. Tu Soběſlaw rychle powolaw dwa z Lowcůw, a děl k nim: Oznamugi wám / že gednomu z Komornjkůw Plaſſť vkraden geſt / a ten kdož geg vkradl, preč vtiká. Protož wezmauce Pſy / poſpěſſte za nim / a bez křiku yatého ke mně přiweďte. Y wygeli Lowcy na poſpěch / a poſtihli onoho w gedné Wſy / kteréhož před Soběſlawa přiwedli ꝛc. yakž doloženo pod Erbem Panůw z Dubé a z Lippého.

W Koſtele Swatého Wjta na Hradě Prazſkém

před Kaplau Swaté Anny, ſpatřuge ſe Kámen hrobowný, na kterémž napſaný geſt Text tento:

Vrozený Panoſſe Zdiſlaw Kokokowec z Kokokowa, tu Středu před Swatým Duchem vmřel / Léta Páně 1203. Pane Kryſte rač ſe ſmilowati nad Duſſy geho.

Léta Páně 1250. vmřel

Pan Bartholoměg Kokokowec z Kokokowa, a pochowán geſt w Kláſſteře Swaté Jakuba w Starém Měſtě Pražſkém / kteréhožto Manželka byla Panj Salomééna z Waldeka a z Sſelnberka / gegižto Tělo w témž Kláſſteře pohřbeno geſt.

Léta Páně 1270. Ta vžjwala za Erb Swinſké Hlawy w Poli červeném / ſſaffrnochy černé a bjlé, a na Helmě tolikéž černá Hlawa Swinſká. Ten Rod giž nemá žádného z Mužſkého Pohlawi / neb poſlednj z něho vmřel w Létu Páně 1597. totiž Vrozený Pán / Pan Jan z Sſelnberka na Tužetině a na Mračy G. M. Cýſařſké Radda.

Léta Páně 1362. vſnul w Pánu Bohu Pan

Gindřich z Kokořowa na Wſſerubech / kteréhož Manželka byla Pani Kateřina z Nedwědkowa, a ta pochowaná geſt w Swogſſicých w Létu 1349. vžjwala Erbu takowého yakž tuto doložen geſt, totiž Rohu žlutého na modrém Sſtjtu s ſſaffrnochy žlutýmu a modrými.

Wedle textu na Kamenu

hrobownim napſaném w Koſtele na Wſſerubech, vmřel Pan Jan Kokořowec z Kokořowa w Létu Páně 1470.

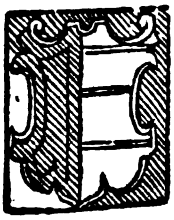
Manželku měl Pani Eliſſku z Daupowa / kteréž Tělo w témž Koſtele pochowáno geſt Léta 1474. měla za Erb tři ſſtrychy čerwené neb krwawé na bilém Poly / nad Helmem a Korunau Křjdla Worliči a na njch též tři Sſtrychy krwawé s ſſaffrnochy čerwenými a bilými.

Otémž wyprawugi Liſty Panuw z Raupowa / že geſt někdy při Létu 1483. Rukogmě byl za Rauſſe z Lipna, ſeděnjm na Lipně za 80. miſſ: kop, a to Jwanowi z Kunratic a w Weyprenzech. Nacházym tolikéž že byl Rukogmě za Pana Hrabij Buryana z Guttenſſtegna / Neywyžſſjho Kmermeyſtra w Králowſtwj Czeſkém.

Vmřel Léta Páně 1531.

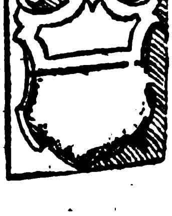
Pan Petr Kokořowec z Kokořowa, a pochowán geſt w Měſtě Plzni w Kláſſteře v Boſákuw / kdež ſe geſſtě Kameni hrcbowni s nápiſy ſpatřugi. Manželka geho byla Pani Ozána z Proſtiboře a z Podmokl / kteréž Tělo leži we Wſſerubech, pochowané Léta 1525. Erb gegi byl takowý yak widiš / totiž Pole čerwené a bilé, Helm bez Koruny, Křjdla na něm

Worličy bjlé, a přes ně ſſtrychy čerwené / ſſaffrnochy čerwené a bilé.

Pan Girj z Kokořowa G. M. Cyſařſké

Radda vmřel Léta Páně 1584. a pochowán geſt w Plzni: Manželku měl Pani Dorotu Auderſkau z Audrce, kteráž w témž Koſtele pohřbená geſt Léta Páně 1575. vžjwala za Erb Pole bilého a modrého, Helmu bez Koruny, a nad njm ſtál Můž we Zbrogi do Paſu an ſe Rukama za Hlawu drži / mage Sſyſſák an w něm Sekera wraubená wězy, ſſaffrnochy pak modré a bjlé což wſſe pod Rodem Panů z Audrce ſpatřiti můžeš.

O Starodáwném Erbu a Rodu Panuw Wančuruw z Rzehnic ꝛc.

Kapitola XXXII.

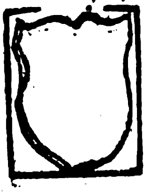
DAwnj Předkowé Rodu tohoto ſtarožitného / yakby wěrně Králum ſwým ſlaužili / yak Wlaſt ſwau ſkrz hrdinſké čjny chránili, a okraſſlowali, oznamuge Petrus Codicillus Hwězdář Kollege Pražſké w Kalendáři ſwém, kteryž wydal pod gménem ſlawné paměti Panuw Bořjtuw z Martinic, tc tiž, pod gménem Pana Giřjho Bořjty Smečanſkýho. genž byl Králowſtwj Cžeſkého Neywyžſſym Kanclékem, a pod gménem Pana Jana Bořjty na Wokoři, Bratra geho. Neb tam dokládá patrně / kterak za Panowání Krále Wácſlawa Statečnj Rytjři Botek Pohálſký, hrdinſký Bogowník, Kaletice, a Wančura z Rzehnic, ſwěřené ſobě Hrady w Rakauſých s takowau ſtaužnoſtj a wěrnoſtj chránili / že raděgi znamenitá pokuſſenj, ano y těžká trápenj až do ſmrti ſměli ſtáſſeti / nežliby Rakauſkému Weywodowi měli gich proti zawázanj včiněnému poſtaupiti: Mezy nimiž

Pan Cyrek Mičan, aby Hradu řečeného Nadbergk nepodal / dopuſtil ſo-
bě raděgi dobrowolné Oko wylaupiti. Což ſe ſtalo wedle gmenowa-
ného Aſtronoma w Létu Páně 1248. Takowau wěc Dubrauius lib: 16.
ač byl rozený Czech, připiſuge Morawanum / ſnad pro Biſkupſtwj Mo-
rawſké, gehožto on byl Wládařem. Ale ſluſſněgi geſt dáti wjru paměti
těm / kteréž Oſoby takowé ze gména y s připomjnánjm Rodu gmenugi /
což při dotčeným Kronykáři nenacházym.

W Létu Páně 1409. ozna

mugi paměti, že Pan Jan Wančura z Rjeh
nic, Syn někdy Pana Wáclawa Wančury,
kaupil Krušto od Jaroſſe Towačowſkého
z Ryſmburgka / a po Manžel
ce ſwé Pani Dorotě doſtal
Wes Hrdlořezy řečenau za Bo
leſlawj / kterauž prodal Mi-
chalcowi z Michalowic, gi-
nák z Wartmbergka.

Giná pamět o těmž Panu Janowi Wančuro

wi z Riehnic znj / že geſt on kaupil Wes řečenau Seletice od Zygmunda
Seletického / kterýž ſe pſal z M gna a z Prawuge / a to w Létu Páně 1450.
Zanechal pak po ſobě gmenowaný Jan Wančura dwa Syny / gednoho,
genž byl vmřel nežli otý, a Mikuláſſe druhého: gehožto kterákby Matka
byla w pamětech nenacházym.

Pan Mikuláš Wančura,

wedle zněnj Liſtů P. Zagiců z Haznburgka
náležegicým okolo Léta 1498. potřebo-
wán byl Přátelſký od Pana Zbyňka Zagjce z
Hazmburgka, ſpolu s Panem Beneſſem z
Baworyně 2c. kterýžto Mikulaš kaupil
Dwůr we Wtelně v Wegiře z Očedlic, na
němž ſeděl Wjt gmenowaný Kaupel.

Ten též Mikuláš kaupil

Dwůr w Sowenicých ſewſſemi přináležitoſtmi, na němž ſeděl Jan řeče-
ný Sſtěpa / za něhožto Růteg mě byli Pan Girſſe Křinecký, Wáclaw
Walkaun na Rozdialowicých, Wáclaw Petrle z Bezna, Pan Kubjk z
Pořjčan, Hereš z Huſtiřan, Mſtibor z Huſtiřan a na Wltawě, Aleš z Hoſty
wice na Wſſemčicých, Zygmund z Dubrawan, Hynek z Augezdce a na Ba-
drách: což ſe dálo Léta 1497.

Kaupil téhož Léta w Sowenicých Dwůr gi-

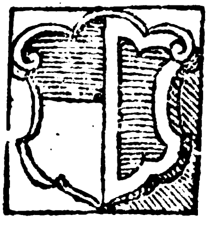
ný ſe wſſym přjſluſſenſtwjm / gehožto někdy držitelé byli Žitowličcy, a to
wložil do Dek Pan Zacharyaš z Stránky. Pan Markwart Jryček z
Dalemitic, a Pan Kubjk z Pořjčan.

Mezy dotčenym Panem Mikulaſſem Wančuran z Rzehnic, a Panem Petrem Beřkowſkým z Sſebjřowa, včiněné gſau Cedule řezané, s doloženjm/ kterak Petr gmenowaný prodal Zbožij ſwé Brodce, Vrozenému Pánu/ Panu Albrechtowi z Rychnowa a na Obrubcých/ a včiněná mezy njmi Smlauwa, w kteréž doloženo / že Pan Petr ſneſti má Wěno Manželky ſwé z Statku Namyſſenſkého a Brodeckého. Pakliby toho nevčinil / položiti powinen bude k Ruce wěrné Liſty na gi ſtau Summu. A dále ſmlauwa znj. Ponewadž to Zbožij Pan Albrecht prodal Panu Wančurowi, a Dědicum geho/ tu powinnoſt chce k němu a k Dědicum geho zachowati. Přiwěſili Pečeti ſwé Pan Jan z Czelné, a Pan Petr Pročik z Kolonut a na Milkowicých.

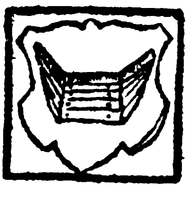
Druhého Léta, to geſt 1498. Pan Mikulaš Wančura z Rzehnic a na Krnſſté, od Pani Kateřiny z Poreſſe Matky Manželky ſwé, kaupil Dědictwj/ kteréž ona měla od Petra z Sſánowa/ tolikéž y Tiſyc kop Práwa wěnného. Panu Mikulaſſowi Trčkowi prodal Tachom/ a s Hrušowſkými ſſrekmarčil o Augezdec, dada zaň Czečelice/ od njchžto takéž kaupil plat w Straňách a w Cžilgi, a prodal gey zaſe Panu Janowi z Sſelnbergka.

Léta 1511 Panu Mikulaſſowi Wančurowi Pan Bohuſlaw Drażický z Kunwaldu, y Dědicum geho zapſal Tiſyc zlatých Vherſkých / a po ſmrti včinil téhož Poručnikem s Panem Hynkem a s Panem Janem z Martinic nad půl pátym tiſycem kop groſſů Cžeſkých.

Léta Páně 1520. ten též Pan Mikulaš Wančura kaupil Statek Boſýn, a giných mnohe. Manželka geho prwni byla z Rodu Panuw Hrůſſowſkých, gménem Dorota / s njžto ſplodil Syny tři, a Dcery čtyry. Kateřinu, kteráž zaſnaubená Panu Cžetinſkýmu. Lidmillu, kteráž dána za Manželku Myſſkowi ze Zlunic. Eliſſku, kteráž dána Panu Woticowi Selmickýmu. Z Synuw ſtarſſý ſlaul Jan/ druhý Girik/ třetj Zygkmund.

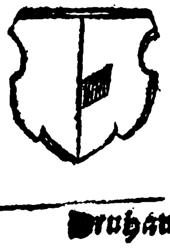
Druhau Manželku měl Pani Johanku ze Zlunic, z Rodu Panuw Myſſkuw / kteráž gemu porodila Syny čtyry: Pana Petra, Pana Smila, Pana Wácſlawa, a Pana Buryana/ a Dcery tolikéž čtyry, z njchžto

Panna Dorota dána Panu Hrzáňowi Adamowi z Harasowa / Panna Markéta Panu Pecyngarowi.

Panna Ewa vmřela na Koſtelcy w Panenſké neporuſſenoſti, a tu pochowana geſt.

Pan Jan Wančura, Syn Pana Mikulaſſe Wančury z Rzehnic, gemužto tolikéž rozlične paměti ſwědčj, měl Manželky dwě / prwni Pani Eliſſku ze Wiſſeboric, z Rodu Panuw Bubnuw / s kterauž zanechal dwanácte Synuw, a Dceru gednu.

Druhau

Druhau Manželku měl Paní Mandalénu z Smiřic/ gemužto ona porodila Syna Gindřicha, a Dceru Johanku.

P. Giřjk Wančura z

Rzehnic a na Walečowě / měl tolikéž dwě Manželky / gednu Paní Markétu z Hadlaru, z Rodu Panuw Walkaunuw / s nížto splodil Synuw ſſeſt: Pana Adama, Pana Mikuláſſe, Pana Wácſlawa, P. Zygkmunda, Pana Hynka, Pana Frydrycha/ a Dcer tolikéž ſſeſt:

Panna Ewa měla za Manžela Pana Zuba z Lanſſtegna.

Panna Lidmilla měla Pana Jana Klusáka.

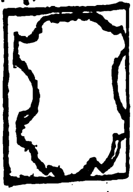
Panna Anna měla Pana Sſtiaſtnýho Kaplýře.

Panna Maryána zaſnaubená Panu Heřmanowi Wotikowi z Bubna.

Panna Mandaléna Panu Giřjkowi Kaplýři.

A Panna Eliſſka zaſnaubená Panu Mikuláſſowi Pecingarowi.

Manželku druhau měl z Rodu Panuw Stránowſkých, Paní Johanku / kteráž gemu porodila dwa Syny/ Markwarta a Giřjho

Paměť gedna okolo Léta Páně 1544.

o Panu Giřjkowi Wančurowi z Rzehnic zní takto:

Po shoření Deſk Zemſkých, Pan Waněk Cžernin obnowowal Zápis na Twrz Augezdec a Rybníky, Panu Giřjkowi Wančurowi z Rzehnic a na Walečowě, a Smlauwa o Zbožj Studenſké ſe wſſým přjſluſſenſtwjm, wedle powolenj Snémownjho do Deſk wložená.

Pan Zygkmund Wančura

z Rzehnic pogal ſobě Manželku Paní Barboru z Rodu Panuw Pročkuw/ s nížto měl tři Syny / Mikuláſſe, Zygkmunda, a Petra, kteřjž zemřeli / a Dcery dwě, Dorotu a Annu; gednu pogal Pan Zdeněk Mladota/ druhau, totiž to Annu wzal ſobě za Manželku Pan Giřjk Klusák.

Pan Petr Wančura z Rzehnic a na

Wartmberce, maje Manželku Paní Mandalénu z Dubé z Lippého, umřel bez Dědicůw.

Pan Wácſlaw Wančura z Rzehnic a

Digitized by Google

na Studence / Manželku měl z Rodu Panůw Sſtopků Paní Markétu / kteráž gemu porodila dwy Djtek, geſſto w mladoſti pomřeli.

Pan Smjl Wančura vmřel neženatý.

Pan Buryan Wančura zahynul w Vhřijch w Bitwě.

Pan Mikuláš Wančura

z Řjehnic a na Gitřjcych / měl Manželku Paní Annu Smiřickau z Smiřic / s njžto splodil Syna gednoho Jana, a Dcer pět, gmenowitě Eliſſku, Kateřinu, Saloménu, Magdalénu, a Maryánu.

Prwní dána w Staw Manželſký Panu Radſlawowi Beřkowſkému.

Druhá Panu Ondřegowi Kluſákowi.

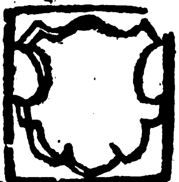
Třetj Panu Sſtěpánowi Střelowi.

Cžtwrtá Panu Beřkowſkému.

A pátau totižto Pannu Maryánu pogal Pan Buryan Trčka z Lippý / Podkomořj Králowſtwj Cžeſkého / gemužto porodila Syna Pana Maximiliána Trčku z Lippý a na Swětlé etc. vmřel Léta 1597.

Pan Zygkmund, Bratr Pana Mikuláſſe

Wančury byl ſeděnjm na Přjworach dolegſſych. Manželka geho prwní byla Paní Magdaléna z Zelſſtiboře / Seſtra Pana Albrechta Ramitſkýho. Druhá Manželka geho byla Paní Anna Dcera Pana Gindřicha Wlinſkého ze Wlinowſy a na Libicých.

Pan Gindřich Wančura

z Řjehnic a na Koſtelcy nad Labem, wſtaupil w Staw Manželſký s Paní Annau Kaplířkau z Sulewic / Seſtrú Pana Thobiáſſe Kaplířke / a ten Gindřich byl Bratr Pana Zygkmunda a Pana Mikuláſſe Wančuraw z Řjehnic.

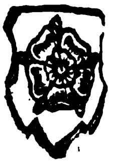

Pan Adam Wančura z

Řjehnic a na Augezdcy, Syn Pana Gjřjka Wančury, měl Manželku prwní Paní Kateřinu z Rodu Panůw Kluſáků kteráž vmřela bez plodu. Pogal ſobě potomně ginau, totiž z Rodu Panůw Kaplířůw, Dceru gedinau / kteráž po ſmrti geho dána byla Panu Janowi Chlumowi

Panu Mikuláſſowi Wančurowi z Rzehnic a

na Brodcých zaſnaubená neyprwe k Stawu Manželſkému Dcera Pana Mikuláſſe Zuba z Lanſſteyna / gemuž ona porodila Dceru a Syna. Druhá Manželka geho byla z Rodu Panuw Wchynſkých.

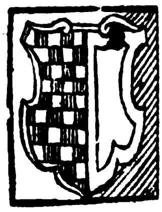
Pan Wácſlaw Wančura z Rzehnic

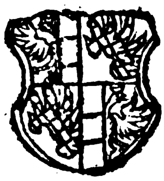

a na welkým Solči měl Manželky dwě, prwni Pani Annu z Rodu Panuw Dačických/od nižto poſſli Syn Tryſtram Wančura, a Dcera Panna Maruſſe, a druhau z Rodu Panuw Rachmberkuw/ kteřijž vžjwagi za Erb Hlawy Berani tak yak Páni Augwicowé z Biſkupic/a s tau zanechal Syny dwa.

Pan Waněk Wančura z Rzehnic a

na Walečowě měl Manželku z Rodu Panuw Doháľſkých z Dohálic.

Pan Zygkmund Wančura

z Rzehnic a na welkých Horkách / Manželku měl Pani Maryánu z Rodu Panuw Kaplijřuw z Sulewic.

Pan Frydrych Wančura z Rzehnic

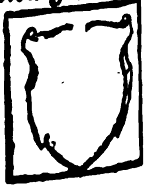
a na Krnſſtě měl Manželku Pana Frydrycha Pecyngara Dceru.

Pan Wácſlaw Wančura z Rzehnic měl dwa Syny Markwarta a Giřjho Wančury z Rzehnic a na Studence. Tryſtram vmřel neženatý/ gehožto Seſtra wzala ſobě za Manžela Pana Gindřicha Ryge z Hyrſſfeldu.

Cžaſu toho kteréhož gſem

tyto Knihy ſpiſowal žiw byl P. Giřj Wančura z Rzehnic,na Studence a na dolegſſých Přjworách, gſa Bernjkem Krage Boleſlawſkého. Prwni Manželka geho Pani Dorota z Rodu Panuw Pecyngaruw z Bjčina / porodiwſſe gemu Dceru vmřela. Potomně pogal ſobě druhau, totiž Pani Anýžku Křineckau z Ronowa / Dceru Vrozeného Pána/Pana Sſtiaſtného Křineckýho z Ronowa/ s nijžto měl Syny dwa Giřjho Sſtiaſtnýho a Wácſlawa Bohuſlawa/ a Dcery tři: Annu Marygi, Dorotu a Kateřinu.

Jan Baryan Wančura z Rzehnic a na Chotičých,

ticých, měl Manželku Paní Kateřinu z Dubé a z Lippého, a na Nowém Perſſtegně/ s tau ſplodil Syna Adama Kaſſpara, a Dceru Eliſſku Kateřinu.

Jan Wančura z Rzehnic a na Krnſſtě a Solčích Syn Pana Frydrycha Wančury pogal Manželku z Rodu Panůw Sſleynicůw/ kteráž gemu porodila Syna gednoho, a Dcery čtyry.

O Rodu a Erbu Panůw Leſſykůw z Komárowa starodáwném. Kapitola XXXIII.

NApodobný tomuto, Erb, nacházý ſe w Kronykách Polſkých/ kterýž za čaſu Kniżat Pohanſkých obdržán geſt neb nabyt ſpůſobem takowým:

Bogowali někdy Slowácy s Wlachy a Francauzmi/ gimž to když ſſtěſtí čaſu gednoho ſtálo na odpor, zagat byl Heytman mezy Slo

wáky wyſoce wzneſſený, a geden Zioldnýř ſpolu s njm/ kterýž obadwa wa-
ni do Wězeni, a Pauty těžkými okowáni. Nebylo naděge žádné k wy-
ſwobozeni/ čemuž dobře porozumjwal Ziołdnýř onen, a proto přemegi-
ſſel/ kterakby mohl aſpoň Pána ſwého wyproſtiti / byť měl y Hrdlo za
to dáti / aby mohl on děle Wlaſti ſwé w ſpráwach Wogenſkých ſlaužiti,
a gj před Nepřátelý ochrániti. Čaſu tehdy přjhodného / Ziołdnýř, po-
něwadž s Heytmanem přikowán byl Pauty welikými, a nebylo ginač moż-
né Pánu ſwému pomocy, vřezal Nohu ſwau, a Heytmana Woknem zo-
benia Pauty wypuſtil/ žádage aby naň laſkawé měl zřeni, geſtliže žiw
zuſtane: Pakli nezuſtane/ aby nezapominal na geho Potomky. S tim
rozgeli se weſpolek/ a Heytman tak wyſwobozený, we dne y w nocy po-
ſpjchal k ſwým: Wěrný pak onen ſlužebnik položil ſe v djry, kterauž gjd-
lo Wěznům podáwali / zaſtiniw Okno ono wylámané, njmžto Heytman
z Wězeni wyſſel. Dne třetjho, porozumjwage Ziołdnýř / že giž Pán geho
doſt idaleko vgjti mohl, zwolal žaloſtně, a žádal aby wypuſſtěn byl k Bar-
wjři / a neb aby aſpoň rychle byl vmořen / poněwadž ſe giž k ničemu ne-
hodi, a boleſt newymluwitedlnau trpi. Wyzwěděl od něho což ſe dálo
ſtrážný, a hned běžew k neywyžſſymu, to wſſe, což ſe přjhodilo w Wězeni
oznámil / kterýžto wegda ſám k onomu Ziołdnýři, a widá že beznohý gi-
podiwil ſe nad laſkau a wěrnoſti, kterauž ſlužebnik tento prokázal Pánu
ſwému / a hned miſto treſtáni, poručil mu Ránu zahogiti, a potomně y
ſwobodného propuſtil.

A přiſſel k Heytmanu ſwému / a přigat od něho s radoſti neſmjrnau,
neginače než yako wlaſtnj Syn, a obohacen geſt od Knjžete y Pána, a
takowým znamenim pro budaucy paměť obdařen. Což Rytjři tomu-
to Heytman při Knjžeti wygednal. A pro vkázani wětſſy k němu laſky,
a pro paměť wěčnau včiněné wěcy, noſyl y on Nohu ſwau na Helmě
ſwém/ tak yak ſe byl toho při Knjžeti dožádal. To kteréhoby ſe čaſu ſta-
lo, negiſti ani Kronyky Polſké, ani Cžeſké/ powěſt tato mezy Potomky po-
zuſtáwa. W Polſſtě odtud pocházegjcy nacházegi ſe Rodowé mnozý a
znamenjti, a Potomek geden od onoho Heytmana poſſlý w pamětech
Koſtelnich připomenut geſt okolo Léta Páně Tiſycýho, Sedmideſátého,
Prwnjho, totiž Bohna, Matka Swatého Stanislawa, Biſkupa Krakow-
ſkého/ čehož také památka geſt při wypsáni Rodu toho Swatého Biſku-
pa w Krakowě w Klášſtere Swatého Františſka. W Králowſtwj
pak Cžeſkém nacházy ſe Rod tento Pánuw Peſſykuw z Komárowa, kte-
wſſem hrdjnſkým ſpráwam a k pobožnoſti Křeſtianſké weyborně náchyl-
ný/ gemužto ſwědčjcy paměti njže wedle pořádku Let budau doloženi.

Za čaſu Panowáni Cy-
ſaře Karla, to geſt w Léto Božjm Tiſycým
Třiſtým, Padeſátym, paměti Koſtelni při-
pomjnagi Pana Peſſyka z Komárowa / ze
gehožto Duſſy hognau dal Almužnu do Kla-
ſſtera Swatého Jana, w Brně Praprawo-
nuk geho Pan Kunat Peſſyk z Komáro-
wa, yakož ſe to wyrozumi z Liſtu pod Peče-
ti Klaſſtera gmenowaného, kterýž njže do-
ložen geſt.

Léta Páně 1377. vmřel Pan Sſtěch z Komá- rowa, kterýž Mnjchům w Kláſſteře Swaté Dobrotiwý přebýwagjcým darowal Mleyn řečený Wřjſſa/ o čemž paměti předřečeného Kláſſtera wyprawugj.

In libris Erectionum **zmjnka geſt o Panu Peſſyko-** kowi z Komárowa na Minicých a w Lipčewſy/ kterýž dal k Koſtelu w Lipčewſy půl Lánu Roli, podle Wſy řečené Dřewice a auplné deſátky ze dwau Pluhůw a neb Rmetí rolnjch. Actum Anno 1396. a ten tolikéž byl přítomen/ když darowán byl něyaký plat k Koſtelu w Kraſſycých Léta 1398. yakž o tom při wypſání Erbu Bukowanſkých nalezneš.

Gmenowaného Pana Peſſyka byl Syn Pan Kunat Peſſyk z Komárowa/ kterýž čaſu onoho, kteréhož Pražané proti Zygkmundowi, Bratru Wácſlawa Krále, bogowali/ a magic na pomoc Zižku y Táborſké, gey za Pána přigjti nechtěli, zabit geſt pod Wyſſehradem. Což wyprawuge y Liſt w dole položený Kláſſtera Brněnſkého.

Manželka geho byla Paní Eléna, kteráž darowala platu ročnjho wěčného Faráři w Mrtwiku tři Kopy groſſuw, o čemž libri Erectionū takto zněgj:

Donatio trium Sexagenarum pro Plebano Eccleſiæ in Mrtwik. Elena relicta Peſsikonis de Komarow &c.

Pana Peſſyka, Pana Mikuláſſe, a Pana Borſſe, Bratry a Strejce z Komárowa, připomjnagj wegſſdotčené paměti Kláſſtera Swatého Jana w Brně/ za kterýchžto Duſſe dáwali Almužnu Synowé Pana Peſſyka/ yakž njže doloženo bude.

K tomu Peſſykowi pſal Král Wladiſlaw Liſt, kterýž znj w tyto ſlowa:

Wladiſlaw Král Vher- ſký, Cžeſký ꝛc. Slowutný wěrný nám milý; Rakož gſme pro některé potřeby pilné měli Raddy naſſe při nás. A tak ſe nám zdálo/ že geſt toho welmi pilná a znamenitá potřeba/ abychom Sněm obecný položili. Protož podáwame gey na den Swatého Wácſlawa ꝛc. Dán na Hradě Pražſkém den Swatého Gilgij. Léta Králowſtwij naſſeho 15.

Knihy Koſtela Pražſkého kteréž ſlugi libri Erectionum, čínj zmjnku o Panu Mikuláſſowi Peſſykowi při Létu 1405. kterýž ſpolu s Panem Mikuláſſem z Ledce, do Koſtela w Ledcy darowal

ſedm kop platu ročnjho wěčného we Wſy řečené Chwatotice / kteráž gſ
v Cžáſlawy. Stalo ſe Léta yak nahoře gedenáctého dne Měſýce Má-
ge.

Pan Jan Peſſyk z Ko-

márowa byl někdy Heytmanem na Sſpil-
berce / w hrdinſkých čjnech hned od mlado-
ſti ſlawný, gſa při Králi Mathyáſſowi na
Wogně. Na kterémžto potomně Heytmā
ſtwi pokogně vmřel, totiž, na Sſpilberku v
Brna / a pochowán w Kláſſteře Swatého
Jana v Oltáře Swaté Trogice / kdež ſe ge-
ſſtě ſpatřuge Kámen hrobni s Erbem ge-
ho.

Tomuto Panu Janowi Peſſykowi Lé-
ta Páně 1525. darowal Král Wladiſlaw něyakau připadnoſt po Toma-
nowi z Rachmbergka, a Panu Giřjkowi z Sſelnbergka na Horách Hu-
ſtopeckých / totiž Winohrady y Penjze hotowé / kterýchž by ſe doptati mohl
w Cžechách y na Morawě / yakž w ſobě Liſt gemu na to
daný obſahuge. Manželku měl Vrozenau Paní / Pa-
ni Affru z Kragku / s njžto ſplodil Syna téhož gména /

totižto Jana, kterýž potomně pogal ſobě
Manželku z Rodu Panůw Křepických z Su
domiře / kteráž gemu porodila Bořiwoge /
od něhož poſſel Giřjk Peſſyk na Komárowě.

Doložený P. Jā Peſſyk, a Kunat Pe-

ſſyk z Komárowa byli gſau Páni w Penězých dobře možni / což y z Liſtu
onoho wyrozuměti ſe může / kterýž pſal Pan Giřjk z Kolowrat na Bezdru
žicých ku Panu Mikulaſſowi Zagicowi z Hazmburgka a z Koſti / Neywyž
ſſymu Truksaſowi Králowſtwj Cžeſkého / a ten při počátku zní takto:

Službu ſwau wzkazugi Vrozený Pane a Bratře milý / a při tom žá-
dam abyſſte ſlibili za pět ſet Kop gr: Cžeſkých Kunatowi a Janowi
Peſſykowi z Komárowa 2c.

Pan Kunat Peſſyk z Komárowa žiw byl oko-

lo Léta Páně 1526. o němž zmjnka ſe děge w Liſtu Klaſſtera čaſtogme-
nowaného / kterýž pſán geſt takto:

Wegméno Božj Amen. Wſſech wěcy památka geſt mimu
lá / krom těch, kteréž ſkrz Liſty a pjſma potwrzené budau; neb dotčené
pſani bude gmenowáno paměti trwánliwau wedle důwodu Swatého
pjſma 2c. Protož my Sſtěpán Kuſtoš w Morawě / Ambrož Kwardy-
án, y weſſkeren Konwent Kláſſtera S°. Jana w Brně, Zákona S°. Frā
tiſſka menſſých Bratřj / Známo činjme timto Liſtem obecně předewſſe-
mi, kdež čten aneb čtaucy ſlyſſán bude / že geſt přiſſel k nám Vrozený Wla
dyka P. Kunat Peſſyk z Komárowa a na Březnicy / proſe nás, abychō ſkrz
dobrotu Stwořitele wſſech wěcy, my ſwrchu pſaní Bratřj k wěčné pamě-
ti a ku pomocy Křeſtianſkým Duſſem, tu prácy na nás wzali, a ke cti a chwá
le Stwořitele wſſech wěcy, a k ſpaſeni wſſemu Lidu / abychō ſe my ſwrchu
pſaní Bratřj, a budaucy naſſy podwolili čtyry Mſſe na každý Teyden, na
Swaté Trogice Oltáři, tři záduſſni, a čtwrtau o Matce Božj ſlaužiti.

Za kteréžto

Za kteréžto naſſe powolenj ſwrchupſaných Bratřj / gmenowaný Pan Peſſyk dal geſt nám do Kláſſtera půl druhého ſta zlatých ku pomocy, za Vrozeného Pana Jana z Komárowa Bratra geho, Heytmana na Spilberce / gemuž Pán Bůh rač býti miloſtiw / kterýž pochowán geſt v ſwrchu pſaného Oltaře Swaté Trogjce / genž byl wěrný Služebnjk a ſtatečný wálečnjk v Negjaſněgſſyho Knjžete někdy Krále Mathyáſſe Vherſkého, a Krále Wladiſlawa Vherſkého a Cžeſkého. Také my ſwrchupſanj Bratřj a budaucy naſſy powinnj budem za Předky gegich též Mſſe, yakž ſwrchu ſtogi, ſlaužiti / a to ze gména za Pana Peſſyka Předka gegich / kterýž z Swěta ſeſſel za Cýſaře Karla čtwrtého / za Pány Komárowſké a Erby gegich, kteřjž ſpálenj Ohněm na Komárowě / za Pana Kunata Děda gegich, kterýž zabit před Wyſſehradem, když v Prahy za Cýſaře Zygkmunda porážka byla / za Otce gegich Pana Peſſyka, a za Mikuláſſe a Borſſe Bratry a Streyce z Komárowa, y za gegich weſſkeren Rod. Paklibychom my častopſanj Bratřj a budaucy naſſy těch čtyr Mſſy nečetli / za ně na Kázanj ze gména neproſyli Pána Boha, tak yak ſwrchu dolozeno (čehož Pane Bože vchoweg) a my z toho gednau, druhé, y po třetj od ſwrchupſaného toho Rodu, a neb potomnjch gegich Erbuw napomenuti byli / a od nás a budaucých žádna ſe oprawa neſtala / tehda mohau nás y budaucy naſſe o to pohnati před Práwo, buď duchownj, buď ſwětſké / a té ſummy půl druhého ſta zlatých na nás, v na budaucých dobýwati, a gj tam obrátiti / kdežby ſe gjm dobře lybilo a lépe zdálo, za Duſſe Předkuw a Potomkuw gegich. Toho wſſeho na potwrzenj, a pro lepſſý gjſtotu / my nahoře pſanj Sſtěpán Kněž, Ambrož Kwardyán ſwé gſme Pečetě, též y Konwentnj, s giſtými wſſech Bratřj wědomjm, dobrowolně přiwěſyli k Liſtu tomuto. Genž geſt dán a pſán w Brně w Kláſſteře naſſem na den Swatého Gjřj Léta Božjho 1525.

Byl geſt Pán tento welmi wzáctný Wladiſla

wowi Králi Vherſkému a Cžeſkému a pro vſtawičnoſt ſlužeb ſnažně prokazowaných milý. O čemž důwodné ſwědectwj wydáwá Liſt geho k Vrozenému Panu Wladiſlawowi z Sſtenrbergka takto pſaný:

Vrozený wěrný náš milý: Wěz že gſme Zámek Waldek ſe wſſým přjſluſſenſtwjm dáti dědičně ráčili ſtatečnému Peſſykowi Kunatowi z Komárowa, wěrnému naſſemu milému, pro geho wěrné ſlužby, kteréž nám činil platně a činiti nepřeſtáwá: Protož tobě poraučjme / aby ty na mjſtě naſſem Relacy včinil ke Dſkám Zemſkým, kdyžbykoli od něho požádán byl / aby gemu Zámek ten s geho přjſluſſenſtwjm we Dſky wložen byl a wepſán ſpolu y s Liſtem tjmto. Protož znage to býti wůli a rozkázanj naſſe, tak ſe zachoweg, yakž pjſſem. Dán w Budjnu den Swatého Gilgj: Léta Páně 1511. Králowſtwj naſſých Vherſkého dwadcátého prwnjho, Cžeſkého 41.

Kterémuž Panu Peſſykowi Kunatowi z Komárowa,

dotčený Wladiſlaw Král Vherſký, a Cžeſký pſal Liſt ſlowy těmito:

Wladiſlaw Král ꝛc. ſlowutný wěrný náš milý.

Nebuď tebe tegno že s Oſwjceným Panem Albrechtem Knjžetem Ba

Digitized by Google

worſkým námluwu gſme včinili, že geho Raddy magi přigeti do Plzně
na den S°. Jakuba Apoſſtola neyprwe přiſſtjho, pro přj/ kteráž geſt mezy
geho Láſkau, a Heřmanem Janowſkým poddaným naſſym. A protož
žádame od tebe s pilnoſti, že tu také na ten den budeš/ neb gſme poruči-
li Vrozeným Putowi z Ryžmbergka a z Sſwjhowa neywyžſſymu Su-
djmu Králowſtwj Cžeſkého/ Albrechtowi z Kolowrat a na Libſſtegně,
Hoffmiſtru Dwora naſſeho/ Kryſtoffowi z Guttnſſtegna a na Rabſſteg-
ně, a Slowutnému Wogtikowi Kamenickému z Tropčic, wěrným na-
ſſym milým, aby tu také na ten den byli/ a tu abyſſte gednoſtegnau wů-
li o to ſe pokuſyli/ aby mohli ty různice w dobrý konec obrácené býti.
Zě pak nadepſané Knjže nám geſt pſalo/ žádage, abychom některé k to-
mu wyprawili/ aby Meze byli wohledané mezy Králowſtwj Cžeſkém a
Knjžetſtwj Bawořſkém. Protož y o to čas a den vſtanowite/ kteréhož
by měli Páni a Rytjřſtwo wyſlati k ohledáni Mezy dotčených: Datū
Budæ, Regnorum noſtrorum, Hungariæ 12. Bohemiæ 31.

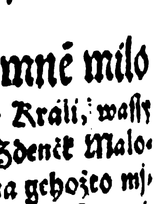
Téhož Pána ctnoſt a ſlužby Králi Wladiſſla-

wowi prokazowané, gedenkaždý porozuměti může y z Liſtu Pana/ Pana
Gižjka Bezdružického z Kolowrat, kterýž pſán geſt w tyto ſlowa:

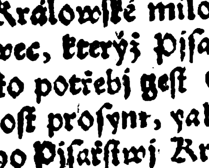
Ney Jaſněgſſy Králi/ Pane/ Pane mně milo-

ſtiwý. Službu ſwau wzkazugi W. K. miloſti miloſtiwý Králi, waſſy
Králowſké miloſti za to mám že tagno neni/ že geſt Pan Zdeněk Malo-
wec, kterýž Pjſařem Králowſtwj Cžeſkého byl, vmřel/ na gehožto mj-
ſto potřebj geſt Cžlowěka hodného. Protož Waſſy Králowſkau mi-
loſt proſym, yakožto Pána ſwého miloſtiwého, že ten Auřad neywyžſſy-
ho Pjſařſtwj Králowſtwj Cžeſkého ráčite dáti Panu Kunatowi Peſſyko-
wi z Komárowa/ kterýž geſt Waſſy Králowſké M. dáwný a ſtarý ſlužebník,
a Waſſy Králowſké miloſti wždycky geſt rád ſlaužil a ſlaužiti nepřeſtáwá
protož miloſtiwý Králi/ W. K. M. proſym, že pro geho hodnoſt a mno-
há zaſluhowáni ráčite gey tim Auřadem miloſtiwě obdařiti, a na to mi-
loſtiwau odpowěd dáti. Dán w Bezdružicých w Pátek po Swatém
Wawřinci Léta Páně 1512.

Swrchu dotčeného Pana Kunaſſe Manžel-

ka byla Pani Kateřina z Wrtby/ od njž poſſel Pan Jan
Peſſyk Waldecký z Komárowa/ kterýž potomně magic
Manželku Pani Kateřinu Kaplýřku z Sulewic, ſplodil
Kunata/ genž byl w Vhřjch od Turkůw zagat, a tam za-

hýnul/ a opět s Manželkau druhau totiž
Pani Dorotau z Kráſylowa, ſplodil Sy-
ny/ Gindřicha, Mikuláſſe, Sſebeſtyána, Wácſlawa, Bo-
huſlawa, Kunata, Borſſe, Kryſtoffa, Jana/ Dcery, Ma-
ryánu, Apollénu, Annu, Bohunku, Lidmillu. Třetj Man-
želku měl Pani Eliſſku Kaplýřku z Sulewic/ kteráž gemu
porodila Dceru gménem Dorotu, a ta vmřela w mladém wěku.

Za mého žiwobyti w Cžechách žiw byl Pan

Sſebeſtyán Peſſyk z Komarowa a na Hoſticych, Syn Pana Jana Peſſyka z Komárowa, od Pani Doroty z Kráſylowa ſplozený / kterýžto Rod noſy na ſwém Sſtjtu bílý Kotauč, w Poli čerweném, a na Helmě půl Koně bílého, s Vzdau čerwenau tak yakž nadán od Cýſaře Frydrycha v Medyolánu pro hrdinſké čjny a ſtatečné. Manželka geho byla Pani Saloména z Kokořowa, s njžto ſplodil Syny / Jana Kunáſſe Rytjře Heroyſkého, Wylima a Petra: Dcery / Kateřinu, kteráž dána w Staw Manželſký P. Albrechtowi Kſchořowi Pauzarowi.

Gmenowaného

Pana Sſebeſtyána Peſſyka z Komárowa Syn byl Pan Jan Kunaš Peſſyk z Komárowa, yakž oznámeno, Rytjř Božjho Hrobu / kterýž nawſſtěwugíc mjſta ſwatá, na ſwědectwj toho Liſt tento s ſebau přineſl / kterýž geſt pſán od Jana Baptyſty à monte Iano, w Létu Páně 1588. takto:

Frater Ioannes Baptiſta, à monte Iano Regularis obſeruantiæ, Guardianus & Apoſtolicus Commiſſarius, uniuerſis & ſingulis Chriſti fidelibus, præſentes literas inſpecturis, ſalutem in Domino ſempiternam. Notum vobis facio & atteſtor, Illuſtrem Dominum Ioannem Kunaſs Peſsik Nobilem à Komarow, Filium Domini Sebaſtiani, natione Bohemum, ad hanc Hyeroſolimitanam ciuitatem perueniſſe cauſa deuotionis, atq; præmiſsis ſanctis Pænitentiæ & Euchariſtiæ Sacramentis, terræ ſanctæ loca deuotiſsimè viſitauiſſe, nempe glorioſiſsimum Reſurrectionis Domini noſtri Ieſu Chriſti ſepulchrum, ſanctiſsimos montes Caluariæ, ubi generis humani facta Redemptio, Oliueti, ubi Chriſti Domini aſcenſio, Sion, ubi Spiritus Sancti miſsio, & alia complura ſalutis noſtræ myſteria celebrata ſunt: Item ſanctiſsimum præſepe Natiuitatis Domini noſtri I. C. in ciuitate Betlehem, venerabile aſſumptionis Deiparæ Virginis Mariæ monumentum in valle Iozaphat; Betaniam quoq; hoſpitio Domini & reſuſcitatione Lazari illuſtrem, ſed & montana Iudææ viſitatione beatæ Virginis atq; natiuitate præcurſoris ejus deſerto nobilitata, & omnia alia ſancta loca, quæ tàm intra quàm extra ſanctam ciuitatem a fidelibus peregrinis viſitari ſolent. Ipſum præterea Illuſtrem Dominum Ioannem Kunaſs Peſſik, ob ardentem ipſius ad hæc ſancta loca deuotionem, & ob ſingularem Catholicæ fidei Zelum cæterarumq; Virtutum ſplendorem, ad Religionis & Chriſtianæ fidei defenſionẽ & augmentum, ab ipſo inſtantèr rogati, equeſtri dignitate duximus inſigniendum & decorandum, unde authoritate Apoſtolica, qua in hac parte fungimur, eum inſignimus & decoramus: & hujusmodi ornamento inſignitum & decoratum ſuper glorioſiſsimo Domini ſepulchro quibuscunq; in orbe terrarum conſtitutis præſentes literas inſpecturis, cujuslibet ſtatus, conditionis, gradus, & dignitatis exiſtant, denuntiamus denuntiatumq; omnibus & ſingulis eſſe volumus. Decernentes inſuper eundem illuſtrem Dominum Ioannem Kunaſs Peſsik decreto, liberè deferre poſſe S. Crucis ſanctiſs: ſepulchri & S. Georgij inſignia, ſecretè aut publicè, pro ut ipſi videbitur, nec

non inituturū, cum ut verum & legitimum Equitem omni dignitate jure optimo frui valere & debere omnibus & ſingulis immunitatibus, præeminentijs ac Priuilegijs, quibus cæteri milites Sancti Sepulchri, uti ac frui conſuevere. In quam omnium indubiam fidem roburq́ tutiſsimum præſentes fieri juſsimus, & manu noſtra ſubſcriptas, ſigillo ſolito præfati ſanctiſsi Sepulchri muniri ac roborari fecimus. Datæ Hieroſolymis in Conuentu Sancti Saluatoris. Anno Domini 1588. die 29. menſis Auguſti.

Ten potomně nawrátiw ſe ſſtiaſtně do Wlaſti ſwé, w Uhřjch yakožto prawdiwý Rytjř hrdinſký zahynul.

O Rodu a Erbu ſtarodáwném Panuw Horčicuw z Proſtého.

Kapitola XXXIV.

STarožitného Rodu tohoto Předkowé w Králowſtwij Cžeſkém, tak yak y Potomkowé nyní vžjwagi, vžjwali za Erb Tlápy Nedwědi černé, w Sſtjtu neb w Poli modrém, y na Helmě / yakž důwodně to wſſe předložená Figura vkazuge. Nápodobného téměř vžjwagi Erbu Páni Karwowſſti, Páni Rotarſſti, a Páni Starčowſſti w Weywodſtwi Rawſkém / gednom že mezy dwěma tlápami na Sſtjtu Jablko geſt ſtřelau pronjknuté.

Tento Erb dán geſt od Knjžat Slowanſkých gednomu gegich Předkowi / kterýž před Knjžetem Nedwěda vchytiw, Tlápy gemu přední polámal a odtial. Gehožto Potomcy do těch Kragin zageli s Cžechem a Lechem. Dáni gim potomně byli rozdjlni Helmowé w Cžechách, y w Polſſtě, proj rozličná zaſlauženi. Giní gináče Erbu tohoto vžjwagi / protož y njže ſe o tom doložj. Nyní přjſtupme k Panum Horčicum / kteřjž w Cžechách zdáwna bydlegi, a o kterýchž rozličné paměti wyprawugi.

W Knihách Koſtela Pražſkého Pana Wičemila Horčicy z Mačyc paměť gedna připominá těmito ſlowy, neb nápodobnými: kterak totižto okolo Léta Páně 1413. Manželka geho pozůſtala po něm Wdowa řečená Domka, s Eliſſkau Dcerau ſwau, a s Manželem druhým Panem Hřeškem Krlinem z Zahrádky, darowali dwě kopě platu ročnjho do Kláſſtera Strakonického, we Wſy Augezdcy, geſſto ſlowé Wita w Augezdec, a to na dwau Oſobách oſedlých / A co zbeywalo platu na těch Oſobách / zaň gjm Přewor pět kop groſſuw položil.

Widěl gſem Liſt pſaný Léta 1415. kteréhožto Pečeť wlaſtně ſwědčj Panu Heřmanowi Horčycowi z Proſtého a na Mačycech / a wedle té geho Pečeti přitjſſtnutá ſe ſpatřuge Pečeť giná, totiž Pana Jana z Zychowic řečeného Huſěta, a pſán geſt Liſt dotčený těmito ſlowy:

Já Kněz Petr Farář z Bukownika / Oznamugi wſſem wůbec tímto Liſtem / kteřjž gey čjſti neb ſlyſſeti budau / že ſe přewod ſtal z Damnice do Bukownika, z Woytěcha na Kubu / tak aby dotčený Kuba dáwal platu dwanácte groſſuw / na Swatého Girij ſſeſt, a na den Swatého Hawla druhých ſſeſt. Na kterémžto Cžlowěku Lwik z Cžačowic přidal platu giſtého patnácte groſſuw / tak aby od předřečeného Kuby položeno bylo při Swatém Girij půl oſma groſſu, a při Swatém Hawlu tolikéž půl oſma, a to za Duſſy Manželky geho. Pročež yá Farář ſwrchugmenowaný, a mogi Náměſtkowé ſlaužiti máme dwě Mſſe / gednu ſpjwanau, a druhau čtenau, ten Teyden po S. Girij, a ten Teyden po Swatém Hawlu

tolikéž

tolikéž. Pakliby to odemne neb od budaucych mých wykonáno nebylo, tehdy Pan Lwik tak řečený neb geho přjbuzni budau mjti moc ten gisty Aurok wzýti; a ginam obrátiti, buď pro Koſtel, buď pro chudé/ tam kde by ſe gjm dobře ljbilo. Já pak předřečený Farář, dokaupil gſem tři groſſe na témž Cžlowěku wegſſgmenowaném k Kaplanſtwj, geſtliže dokonáno bude, pakli nebude na Swatau Kateřinu, má Farář dáti z těch tři groſſuw geden groš chudým, čtyry Penize Knězy, a tři Ziákum, na zegtři má ſpiwati Mſſy. Na wětſſy potwrzeni toho wſſe° a giſtotu, k této ſmlauwě ſw: gſme Pečetě přiwěſyli/ yá Farář Kněz Petr, Pan Heřman z Proſtého ſeděnjm w Mačicych, a Pan Jan řečený Huſéta z Zychowic. Dán a pſán na den S°. Marcella, Léta od Narozenj Božjho 1415.

W Létu Božjm 1425. Heřman a Woytěch Bratřj Horčicowé z Proſtého a na Mačicech prodali gſau oſm kop platu wěčného ročnjho w Weřechowicých na Oſobách oſedlých gednu každau kopu za dwadceti Kop, a to Slowutnému Janowi ſtarſſymu, a Janowi Synu geho z Kráſylowa. Cžehož na ſwědomi a potwrzeni ſpůſoben geſt z wůle gich Liſt genž geſt pſán těmito ſlowy:

My Heřman a Woytěch Bratřj wlaſtnj, řečenj Horčicowé z Proſtého a na Mačicech, wyznáwame tímto Liſtem obecně, že gſme prodali y mocy Liſtu tohoto prodáwame oſm Kop platu ročnjho wěčného, bez ſedmi groſſuw, we Wſy Weřechowicých na lidech naſſych/ na Jankowi, na Sſymkowi, na Kubowi, y na gjch wěčně budaucych, ku prawému dědjctwi/ každau Kopu za dwadceti Kop, Slowutným, Janowi ſtarſſymu a Janowi Synu geho z Kráſylowa, y tomu kdoby ti Liſt měl s gjch dobrau wůli. A my Oldřich z Letjn, Wintiř Koč z Dobrſſe, a Petr Horčyce z Proſtého a na Cžabuzu, Rukogmě y Spráwce za ſwrchupſané ſlýbili gſme a ſlybugeme ten plat ſprawedliwě we Dſky Zemſké wložiti, na prwni, druhé a třeti Suchédni nápomenauti/ před Wěny, před Syrotky, před Zidy, před Zápiſy, y každým člowěkem, genžby na ten plat Práwem ſáhl, hágiti a wyſwoboditi/ tak yakož Cžeſká Země za Práwo má a nebo miti bude. A geſtližebychom toho tak ſprawiti nemohli, yakž ſwrchu pſáno geſt/ tehdy na ſwých a ſwobodných Dědinách, tak mnoho platu a třetjnu wegſſe máme wložiti a ſprawiti. A kdybychom toho včiniti zameſſkali/ geden z nás, kterýžbykoli napomenut byl, bezewſſeho wymlauwáni a vkazowáni na druhého, má geti a neb mjſto ſebe poſlati Panoſſy Stawu Rytjřſkého, s gednim Pacholkem, a dwěma Koňmi do Strakonic a neb do Woljně, do Domu ctného Hoſpodáře/ tu kdežby nám od naſſych wěřitelůw vkázano bylo, a tu ležeti podle Zemſkého obyčege, a nikam na žádné Práwo Ležákowé newygjžděti, dokudbychō toho platu we Dſky newložili a neſprawili/ yakož Cžeſká Země za Práwo má, a neb mjti bude. Pakliby čtrnácte dni mjnulo po napomenuti/ a mybychom toho platu newložili/ dáwame Wěřitelum naſſym plnau moc a Práwo ty hlawné Penize a třetinu wegš wzýti, buď od Křeſtianuw, buď od Zidů

na naſſy

na naſſy wſſech ſſkodu. A tu kdežby ge wzali, máme tomu. práwi bytí bezewſſy gich ſſkody/ a my wždy to leženi plniti máme, dokudbychom to ho wſſeho newčinili, což tento Liſt w ſobě obſahuge, y wſſech ſſkod, kteréžby naſſy wěřitelowé wzali/ wſſak geſtližeby Práwě prokázali, a dobrým Swědomim nenahradili. Geſtližeby w tom čaſe který z nás z Swěta ſeſſel/ tehdy my pozuſtali ſlybugeme giného tak dobrého k ſobě přiſtawiti a Liſt tento, w táž ſlowa obnowiti kdyby toho potřebi bylo pod ležením ſwrchupſaným. A geſtlibychom co včiniti zameſſkali, tehdy naſſy Wěřitelowé mocy budau nám ſwobodně přimlauwati/ y Liſty na nás bjti / a my odmlauwati nemáme/ ale znáti, že gſau oni prawi a my křiwi. Tomu na ſwědomi Pečetě naſſe gſau přiwěſſené s přiznánim k Liſtu tomuto. Genž geſt dán na Strakonicých, Léta od Narozeni Syna Božjho po čtrnacti ſtech Letech, Léta dwadcátého ten Pondělí na den Swatého Rzehoře w Poſtě.

Okolo téhož čaſu, při Panu Heřmanowi, připomjnjná Pana Jana Liſt geden nalezený mezy panětmi Pana Přecha z Hoděgowa na Tluſtowě, Milewſkuže, na ten čas G. M. C. Rudolffa druhého Raddy. W kterémžto Liſtu Jan z Nenikłowa, Kſſafftem včiněným wzdal Vgcy ſwému Jaroſlawowi z Teſſetin, a Pani Offce z Blnač a na Elčowicých, a Vrozenému Wládyce Přechowi z Cjeſtic a na Elčowicých; Synu Pani Offky, Streycy ſwému, Dwůr w Nemilkowě: K tomu přiwěſyli Pečetě ſwé, Jan Malowec z Malowic a na Bělčy/ Jan Záleſký z Proſtého a na Zálezlech/ Heřman Záleſký z Proſtého a na Záleziech.

W Létu Páně 1456. Pana Wogtěcha Horčicy z Proſtého vwozuge w pamět Liſt geden, kterýž Jan a Blaha Kubleſſkowé z Soběčic dali na prodání Luk poddanému gednomu gmenowaného Pana Wogtěcha, řečenému Mašek, a Dědicům geho. K tomu připroſſeni byli na ſwědomi Vrozeni Panoſſy Pan Wogtěch Horčice z Proſtého a na Mačicech/ Racek z Bubna, ſeděnjm na Grymburce, a Beneš z Dinic/ kteřjž přitjſkli Pečetě ſwé k Liſtu onomu/ genž geſt pſán Léta yak na hoře tu Neděli před Swatau Lucygi.

Mezy Liſtmi Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Přecha Hoděgowſkého z Hoděgowa na Tluſtowě a Milewſku, ſpatřuge ſe pamět ſwědčjcy tolikéž Panu Wogtěchowi Horčicowi/ kterážto napſaná geſt takto: Bohuſlaw z Lukawice a z Rádowa/ Wogtěch Horčice z Proſtého a z Mačic/ Lipolt z Kráſylowa a z Hoſtic 2c. Jakož Vrozený Mikuláš Přech z Cjeſtic, a Wáclaw Kož z Dobrſſe z ſtrany gedné, a

ne, a Berwiček z Dwážowa z ſtrany druhé 2c. Actum Léta 1457.

Mezy těmi tolikéž Liſty
při těmž čaſe o Panu Sulekowi z Proſtého
a na Zálezlech pamatka geſt takowá:
Přech z Cžeſtic a na Elčowicych, a Pa-
ni Offka z Tiſňowic Manželka geho, dali
gſau Aurok půl deſáty Kopy we Wſy Před
ſlawicych, na Oſobách ſwých dědičných / tak
yak ſami brawali na S°. Giřj a na S°. Haw
la po polowicy / a ten Liſt po ſmrti Pani
Offky moci mjti nemá. K kterémuž přiweſſli
Pečeti ſwé Pan Sulek z Proſtého a na Zá-
lezlech, Přech a Gindřich Bratřj z Cžeſtic.

Předpowěděný Pan Wogtěch Hořčice z
Proſtého, zanechal po ſobě dwa Syny / Sſtěpána a Dobrohoſta / které-
hožto poſlednjho Hágek mezy ginými Pány předněgſſými klade takto:
Léta téhož, to geſt 1466. Joſſt z Rozmberka Biſkup Wratiſlawſký,
genž byl Křižownikem Strakonickým, a Proboſſtem Koſtela Pražſkého,
přigel na Strakonice / a tu k ſobě obeſlal Pány některé, yako Jana z Rozm
bergka Bratra ſwého / Zdeňka z Sſternbergka, Buryana z Guttnſſtegna,
Hynka Kruſſynu, Bohuſlawa z Sſwambergka, Jana z Hradce, Linhar-
ta z Guttnſſtegna a z Klenowého, Wylima z Hainburgka, Jana z Halm-
burgka a z Koſti, Jlburga z Budyně, Dobrohoſta z Proſtého, Děpolta z
Wartmbergka, Wylima z Ryžmbergka, Bohuſſy z Welhartic a ginych
mnoho 2c.

Opět mezy předpowěděnými Liſty čaſto gme-
nowaného Pana Přecha Hoděgowſkého, o dotčeném Panu Wogtěcho-
wi z Proſtého a z Mačic děge ſe zmjnka s připomjnánim takowým:
Přech z Cžeſtic ſeděnjm w Elčowicych, Wogtěch Hořčice z Proſtého a
z Mačic 2c.
Tak, yak na nás přiſſli z obau ſtran, Vrozeni Panoſſe Mikuláš a Petr
Kapliřowé z Sulewic, ſeděnjm na Witmberce, a Wácſlaw Koč z Dobr-
ſſe, o to wſſe což geſt někdy bylo mezy Otcy gegich, y potom mezy njmi
ſamými, až do nyněgſſyho čaſu 2c. My ſwrchupſaný Vbrmané přeſly-
ſſewſſy Pře z obau ſtran / wypowidáme moci naſſy Vbrmanſkau / Přátel-
ſkau činjce Smlauwu 2c. Actum we Cžtwrtek před Swatým Sſymoně
Jůdy, Léta 1460. byli přitom a Pečeti ſwé přiwěſyli Přech z Cžeſtic, Hoř-
man Hořčice z Proſtého, ſeděnjm w Zálezlech 2c.

Gmenowaného Pana Woytěcha Hořčice,
Syn druhý, yakž wegš oznámeno, byl Sſtěpán: O němž také rozličné
gſau paměti, a obzwláſſtně ſpatřuge ſe geden Liſt témuž ſwědčjcy / kterýž
pſán geſt Léta 1463. a ten znj takto:

Já Waſſek z Mačic / wyznáwam tímto Liſtě

obecně předewſſemi 2c: Tak yakž nam Liſt na tu Laukụ za Stránkami, kteráž geſt od té Meze hořegſſy až do Leſu Horčicowa/ yakož to wſſe Liſt na Pargaméně s wiſutými Pečekmi vkazuge/ ten gſem Liſt dal a mocy Liſtu tohoto dáwam, z ſwé dobré wůle / s giſtým wědomím a plným přiznáním, Vrozenému Panoſſy Sſtěpánowi Horčicowi z Proſtého a w Mačicych, y Dědicům geho / aby on k tomu Liſtu měl plné Práwo a ſprawedlnoſt, tak yakoby gemu ten Liſt zegména ſwědčil/ s kterýmžto včiniti bude mocy, a toho vžjwati tak yak ſe gemu dobře bude zdáti a widěti / neb k tomu geſt má dobrá wůle. Toho na Swědomj proſyl gſem Vrozeného Pana Puty z Ryzmberyka a na Sſwihowě / Neywyžſſyho Sudího Králowſtwj Czeſkého, a Vrozených Panoſſy / Swoyſſy Enocha z Frymbergka, Oldřicha z Bukowé a w Lázanech, Mikuláſſe z Drážowic, Jana Beſſyna z Beſſyn a w Bjlenicych, že gſau ſwé Pečetě k pilné potřebě mé, gim wſſak a gich Pečetem bezeſſkody, k tomuto Liſtu přiwěſyli. Genž geſt dán a pſán Léta Božjho 1463. w Pondělí před ſlawným Hodem na nebe wzetí Marye Panny.

Předpowěděný Pan Sſtěpan Horčice z Proſtého měl Manželku Paní Markétu Hořičowau z Chřjnowa/ Dceru Paní Kateřiny z Sſenffeldu/ a ta gemu porodila Syna, kterémuž dáno gméno Jan.

Dotčený Pan

Jan Horčyce z Proſtého, Syn gmenowaného Pana Sſtěpána, z njžky má o ſobě mnohé/ mezy kterýmiž geſt Liſt ten, genž byl od něho pſán Oſwjcenému Knjžeti Pánu/ Panu Karlowi Knjžeti Minſtrberſkému, Oleſnickému 2c. Hraběti Kladſkému, Neywyžſſymu Heytmanu Králowſtwj Czeſkého/ Margkhraběti Lužického 2c. w kterémžto žáda náhrady za ſſkody ſwé a ſlužby 2c. tak yakž onen Liſt znj. Měl Manželku Paní Kunhutu z Sertyngu/ s njžto ſplodil Syny Wogtěcha a Frydrycha a tu porodila Paní z Pržſtýna a na Chodowý Planí.

Téhož Pana Jana nacházy ſe Liſt mezy pamětmi Pana Přecha z Hodějowa, který pſal ku Paní Offce ze Strhař a na Lčowicych Léta Páně 1512.

Wzneſſený owſſem byl ten Muž, a Králům y Knjžatům pro ſwé ſlužby vſtawičné přjgemný/ což ſe srozuměti může y z Liſtu tohoto, který gemu pſal Ferdynand Král Vherſký a Czeſký, a ten pſán geſt takto:

Ferdynand z Božý miloſti Vherſký a Czeſký Král, Inffant w Hyſſpanygi, Arcyknjže Rakauſké a Margkhrabě Morawſké, 2c.

Statečný wěrný náš milý: Poněwadž některé Oſoby z Panſkého a Rytjřſkého Stawu, kteréž gſme Roku minulého do Saudu Komornjho, aby w něm ſedali woliti ráčili, odpuſſtění wzali / chtjce aby týž Saud oſazen a držán byl/ žádáme tebe s pilnoſtí poraučegjce, když týž Saud Ko-

mornij bude mjti držán býti / aby ty wedle řádu a obyčege přjſahu včinic, do téhož Saudu wſedl, a w něm s ginými wedle Vrozeného Wogtěcha z Perſſteyna na Pardubicých, Neywyžſſyho Hoffmiſtra Králowſtwij Čeſkého, wěrného naſſeho milého ſedal / tak aby ſe lidem pohodli djti mohlo. Rakož pak o tobě nepochybugem, že ná tuto žádoſt naſſy a pro obecné dobré / dáš ſe w tom powolně a hotowě nagjti. Dán w Wjdni den S. Hawla, Léta Páně 1528. a Králowſtwij naſſých druhého.

Ferdynand.

Nacházy ſe Cedule Djlčý, ſtwrzená Dſkami

Zemſkými / w kteréž ſe Synowé gmenowaného Pana Jana Horčice z Proſtého a na Mačicých / Pan Wogtěch a Pan Frydrych připomjnagi. Manželka Pana Wogtěcha byla Paní Eliſſka z Slowic a na Brakonicých / kterauž porodila Paní Anna z Hrádku a na Puclicých.

Pan Frydrych

Horčice z Proſtého a na Těſſetiné, Syn nahoře pſaného Pana Jana, a Bratr Wogtěcha Horčice, měl Manželku Paní Maryánu z Mjrowic / od kteréž pozuſtal Syn Pan Pawel Horčice na Těſſetiné / a ten pogal ſobě k Stawu Manželſkému Paní Kateřinu z Chráſtu, kterauž porodila Paní Saloména z Drahobuzy / s njžto ſplodil Syny tři / gmenowitě Adama, Jana Giřjho, a Wylma Smila. Po ſmrti Manželky této, wzal ſobě druhau, totiž Paní Kateřinu z Dlauhé Wſy / po kteréž zuſtal Syn Pan Jan, kterýž potomně pogal Manželku Paní Kryzeldu z Olbramowic, kterauž porodila Paní Polixena Dworecká z Auſawy / od kteréž Synowé poſſly gſau dwa, Giřjk Frydrych ſtarſſy, a Jan Wogtěch mladſſy.

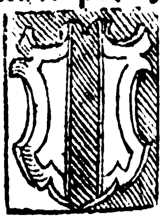

Třetj Manželka dotčeného Pana Frydrycha Horčice byla Paní Kateřina z Počepic / kterauž porodila Paní Marta Zdiárſká, gemužto ona zanechala tolikéž dwa Syny Wogtěcha a Sſtěpána.

Za čaſu práce mé žiw byl

Vrozený a Statečný Rytjř P. Jan Starſſy Horčice z Proſtého na Bratronicých, Poliči a Poli, Syn wegš gmenowaného P. Wogtěcha Horčice. Manželka geho byla Vrozená P. Kateřina z Rokořowa, kterauž porodila P. Dorota z Audrce a na Sſtiahlawech, s njžto neměl na ten čas Syna žádného krom gedinau Deeru.

Druhý

Druhý Erb, genž geſt wedle prwnégſſyho poſtawen, gmenuge ſe Pneyna / geho žto w Polſſtě mnozy wzácni Páni vžjwagi, a od gednoho Předka poſſli / yakž o tom připominání geſt takowé: Bratr ſtarſſy ſpůſobil ſobě takowé znamenj Rytjřſké / když wida w Sadu Nedwěda Jablka pod Jabloni požjragjcyho, a ſedjcyho na dwau zadnich nohách, z Ruſſe k němu vhodil, a gey zabil, s nemalým podiwenim wſſech Rytjřůw přjtomných y ſamého Knjžete / kteréž gey tim Erbem obdarowalo. Přigimagjce on pak Bratra ſwého mladſſyho k ſobě / Jablko s ſtřelu ſobě zanechal, a geho Tlápy dal při Cžechu zůſtáwagjcymu, k wěčné pamětce toho že z gednoho Kmene poſſli. Odkudž y pochazegi Páni Hořeticowé z Proſtého, a w Polſſtě Páni Roſſkowſſtí z Roſſkowa, Páni Starcowſſtí, Páni Kotarſſtí, Páni Karnowſſtí, yakž ſwrchu doloženo / a gini mnozy.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Panůw Wočepických z Wočepic, kteřjž za Erb vžjwagi bjlého Cžápa s černými Křjdli, w poli modrém.

Kapitola XXXV.

Wyſtě nenowy geſt mezy Národy Slo-
wanſkými Erb Panůw Počepických, ale práwě ſtarožitný/ ge-
hožto prwním půwodem byl Mládenček něyaký, kterýž diw-
ným půſobením Božſkým wyſſel z Rukau Pohanſkých, a doſtal
Erbu tohoto, ſpůſobem takowým:
Při počátku rozſſýření wjry Swaté w Kraginách Národu Slowan-
ſkého, když proti vkrutným Pohanum bogowali Křeſtiané/ po neſſťaſt-
ném ſwedení bitwy, zagat geden z ſtrany Křeſtianſké od Pohanůw a pro-
dán do Mizurvge. A přihodilo ſe za čaſu Podzymního/ kteréhožto Čá-
pi z Kragin ſtudených do teplegſſých ſe odbjragi, že letjce ſkrz Kraginu
dotčenau, vſedlo gich weliké ſtádo na miſtě gednom/ a Pohané wyběhli
k diwáni, a ten Rytjř také s nimi: A wida yak ſe Pohané Čápům di-
wi, dý k njm: Neniť to tak diwný Pták/ wſſak geden z njch každého Ro-
ku nlade má na Domě mého Otce. Na to odpowi Pohan, kterýž byl
Wězně toho kaupil, s Rauſſtem; Geſtliže tu geſt ten twůg Čáp, kterýž ſe
hnjzdi na Domě Otce twého/ zawoleg ho. Přigdeli k tobě, a pozna
tebe/ giſtě propuſſtěn budeš odemne, a do twé Wlaſti přigdeš. Klekl
Rytjř na Kolena ſwá/ žádage ſtrauſſené milosti Božſké za wyſwobozeni z
vkrutnoſti Pohanſké/ a mage dauffáni ſylné k Pánu Bohu, zawolal na
gednoho z mnoſſtwj Čápuw onych/ a Pán Bůh wſſemohaucy vkazu-
gic moc ſwau Pohanum, wzhljdl na ponjženau prozbu Srdce truchli-
wého.. A ſlyſſe Čáp hlas wolagicy, přiſſel k němu. Což ſpatřiw oni
Pohan, včinil zadoſt připowědi ſwé, a Rytjře propuſtil ſwobodného/
kterýž nawrátiw ſe do Kraginy ſwé/ na wěčnau památku takowé láſky
Božſké, obdržel to při Knjžeti ſwém/ že geſt Čápa za znameni Rytjřſké
on y Potomcy geho vžjwati mohl/ což až poſawád ſe při Rodu temto
ſpatřuge/ a mnozy gſau Rodowé wzáctnj w Čechách a w Němcých, y
w Polſſcě, kteřjž toho Erbu vžjwagi/ a ti nazwáni gſau od Poláků Bo-
čanowé/ ginác od Čechůw, a ginác od Němcůw, podle Jazyka a řeči
každého Národu.

Za Panowáni onych dáwnych Knjžat Če-
ſkých/ něyaký Mikuláš Sſtorchwic z Reyna Kolina přigel do Čech na
ſlužbu/ a budauc na Dwoře Knjžetcým/ za náhradu ſlužeb ſwých wzal Wſo
Počepice/ s njžto pon, zanechaw gméno Sſtorchwic, počal pſáti Poče-
pickým z Počepic, A Potomcy Počepickými z Počepic/ což y nynějſſj za-
chowáwagi, a vžjwagi za Erb Čápa w modrém Poli.

Nacházym Liſt pſaný na Pargaméně Léta
1298. w němžto ſe oznamuge, že Prokop Počepický z Počepic, prodal kus
Leſu řečené Přiſoňky za dwě kopě gr: Janowi z Petrowic a budaucým ge-
Wyprawugi paměti Koſtelni při Létu Páně 1406 že Pa-
ni milá Manželka Pana Wolkera z Počepic, darowala Koſtelu w Poř-
čy půl kopy gr: platu, a to k Oltáři Swatého Jana Ewangeliſty. Sta-
lo ſe 26. dne Měſýce Dubna.
W Létu Páně 1410. po ſmrti Džjka Počepického, dáno od
Bolehuda Syna geho a Poručnika platu Ročnjho 25. gr: Wikářum w
Počepicých/ yakž ſwědčj Knihy Koſtela Pražſkého.

Mi

Nezpaměti tehož Koſtela w Létu 1420. připomjná ſe Pan Gindřich Počepický z Počepic/ kterýž byl Rukogmě za Pana Děpolta z Lobkowic s ginými Pány jakž doloženo pod Erbem Panůw z Lobkowic.

Girjk Počepický z Počepic měl Manželku Pani Lidmillu Rapounku z Smiřic / kteráž gemu porodila Syna gménem Mileſſe/ kterýžto Mileš Počepický z Počepic s Pani Dorotau Sluſkau z Chlumu zanechal Syna Wáclawa.

Wácſlaw Počepický z Počepic měl Manželku Pani Annu z Sſánowa, s njžto ſplodil Syna gménem Jana.

Jan Počepický z Počepic, měl Manželku Pani Elénu Předborku z Nadegſſyna / kteraužporodila Pani Kryſtýna Wencelkowá z Wrchowiſſtě.

Za čaſu práce mé žiw byl Wácſlaw Počepický z Počepic a na Rorkyni, Syn Jana Počepickýho / genž měl Manželku Mandelénu Winklerku z Falkenſteyna / od njž zůſtali Synowé / Jan Kryſtoff, Petr, Gindřich, Počepičti z Počepic a na Rorkyni.

Páni Dobřenſſti z Dobřenic, Rod welice dáwný / bžjwagi tolikéž za Erb Czápa a dwau Křjdel Orličjch na Helmu. O kterémžto Rodu zmjnka geſt pod rozličnými Erby. Čte ſe o gich Předku w Stawu Panſkém pod Erbem Panůw z Wartmberka, okolo Léta 1090. o Janowi Dobřenſkém z Dobřenic.

W Polſſtě Rodowé znamenjti gſú / kteréž gmenugj Bočanami, to geſt / Czápami. A w Sléſku Páni Kochyčti, užjwagi tolikéž za Erb Czápy / z kteréhožto Rodu byl Jan Kochtický Rada Cýſaře Maximiliána a Rudolffa / gehožto Synůw geſt několik, a Dcera gedna, dána za Wogtěcha Gebultowſkého z Baukowcé / Sekretáře Krále Polſkého.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Pánuw Bukowanſkých z Bukowan.

Kapitola XXXVI.

GEſt Rod welmi ſtarý / o němž ſe na rozličných mjſtech zmjnka děge.

W Knihách Koſtela Prazſkého při Létu Páně 1398, čini ſe zmjnka o Panu Přibjkowi z Bukowan / kterýž coram Nicolao de Puchnik Vicario in Spiritualibus Domini Archiepiſcopi, darowal platu ſſeſt kop gr: k Koſtelu w Kraſticých, odkázaných Kſſaffti Přjbika z Zykmuntic, Bratra gmenowaného Přjbika z Bukowan, a to při přjtomnoſti Peſſyka z Komárowa.

W Létu potom Páně 1400. gmenowaný Přjbik z Bukowan, darowal geden zlatý k Koſtelu w Zykmunticých / gſa teh da-

daž Purgkrabim w Chrumpnawě w Kragi Pražſkém.

Tenž též nařjdil plat k Oltáři Swatého Bonyfacyá w témž Koſtele Zykmuntickém, tolikéž we Wſy Templiny, a we Wſy Počičanech wětſſých, Wránowicých, a to w Létu Páně 1406.

Hynek Bukowanſký w Vhřjch při Erle ſtatečně proti Turkům bogugic, s mnohými ginými wzáctnými Cžechy při Létu Páně 1595. zamordowán, yako s Giřjkem Daupowcem, s Karlem Sſtrauchem, s Janem Přjbikem Klénowſkým z Janowic, s Janem Domowſkým a ginými mnohými / o njchž pod Erby zmjnku včiněnau nalezneš.

Wedle Tytulářе w Létu Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho / Gindřich Bukowanſký Pinta z Bukowan a na Bukowanech, Přjbik Bukowanſký Pinta z Bukowan a na Bukowanech, Jan Bukowanſký z Bukowan.

O Erbu a Rodu Panů Kamitſkých z Helſſtiboře ſtarodáwným.

Kapitola XXXVII.

ERb tento ſtarodáwný geſt, a konečně negi-
ného Národu, gednom Slowanſkého/ což y ſamý Tytul wiſ-
wagjcých geho/ vkazuge/ y ta ſtarodáwná Potomkůw vpřjm-
noſt/ njžto ſtaři oni Cžechowé ku podiwenj obdařenj býwali
oznamuge. O Předcých tehdy Rodu tohoto, cožſekoli wyhleda-
ti mohlo, to ſe kratičce doložj, takrowně yak y o gjných.

Mezy Liſtmi Pánůw z Hazmburgka/ nachazým okolo Léta Pá-
ně 1305. Předky Rodu tohoto, Křinka a
Swatoſlawa z Helſſtiboře/ gimžto při přj-
tomnoſti Wawřince a Oſtiwi tolikéž z Hel-
ſſtiboře prodán byl Mleyn w Březanech
s třimecytma Lány Roli/ načež dán gjm
také Liſt pſaný w tyto ſlowa:

Nos Margaretha relicta quondã Mathiæ de Obrziſtwic, Petrus & VVolkmarus filij ejuſdem, dicti de Obrziſtwic, notum facimus Vniuerſis præſentes literas inſpecturis, quod nos diſcretis Viris Suatoslao & Krzinkoni dictis de Helſtiborz, & eorum hæredibus, Viginti tres laneos & Molendinum hæreditatis, noſtræ in Brzezan, quorum quilibet ſeptuaginta duas menſuras ſiue Strichones annonæ ſeminandæ continebit, vendidimus perpetuè tenendos & poſſidendos: quemlibet Laneum pro ſexet dimidia marca grauis ponderis, ſexaginta quatuor groſ: ſeu denariorum Pragenſiũ, pro marca qualibet computando, ſub modis & conditionibus &c.

In cujus rei ac Venditionis perpetuum teſtimonium præſentes literas fieri & ſigilli noſtri muniminе fecimus roborari. Actum & datum Pragæ, Anno 1305. quarto Idus Nouembris in præſentia Nicolai de Tiſnicz, Zdeslai de ibidem, Przibyslai de Biſtrziczan, Nicolai de Liſek, Laurentij & Oſtiwæ de Helſtiborz & aliorum plurimorum fide dignorum.

Swrchudotčený Statek, toho wěku geſt w držení Pana Jana Zbin-
ka z Hazmburgka na Budýni a na Mſſenim na Heſſicých a Beřrozanech/
J. M. C. Raddy/ dědičného Truksaſa a Heytmana Krage Slanſké-
ho ꝛc.

W Létu Páně 1425. wedle
zněnj paměti dáwnich Pan Wylim z Hel-
ſſtiboře kaupil Ramik od Vrozeného Pána/
Pana Mikuláſſe z Hazmburgka a na Budý-
ni, za ſſeſt Set Kop groſſůw/ a to při přjtom-
noſti Pana Oldřjcha z Waldéka, Bohuſſy z
Peruče, Bohuſlawa z Cžáchowic, Beneſſe z
Wrbna, Gindřicha z Duban, Jana Pſyka z
Neprobilic, Wácſlawa z Kwetkowa, a gi-
ných mnohých.

Léta 1448. yakž o tom wyprawugi Liſty Pá-
nůw gmenowaných/ Vrozený Pan Zbyněk Zagic z Hazmburgka, wrátil

Kniey

Digitized by Google

Knězy Lwíkowi, Opatu Strahowſkému, tři Humerali wſſecky Perlowy/ Ornát s Perlami / Albu s Perlowými Rukáwy/ Sſtůlu, Kapulu, dwě Dalmatyky s Obrazy na před y zadu perlowými: Při čemž byli Gindřich Berka z Dubé, Gindřich z Duban, a dotčený Pan Wylim z Helſſtiboře s mnohými giným.

Ten též přjtomen byl když Pán Zbyněk Zagic z Hazmburgka Strey cum ſwým Panu Mikulaſſowi z Hazmburgka a z Koſti, Panu Janowi a Oldřichowi Synum geho darowal Zámek Hazmburgk, s Měſtečkem pod Hradem, a čtyrmi Tiſycy kop. O čemž Liſt geden při koncy takto zní. Dálo ſe Léta 1452. při bytnoſti Borſſe z Oſeka a na Brozanech, Beneſſe z Wartmbergka a z Zákupi / Wylima z Sworga, Wylima z Helſſtiboře na Kamicych a Kamjku, Wáclawa Kaplíře z Sulewic, Gindřicha z Duban a giných mnohých.

Mezy giným dobrodincy,

pámětí Koſtelní kladau Odoléna Kamitſkýho z Helſſtiboře/ genž byl darowal něgaký plat roční k Koſtelu Wyſſehradſkému w Roku Božjm 1480.

Text na gednom Kamenu

hrobowním w Zernoſekách připomjná Pana Petra Kamitſkýho takto:

Anno Dominicæ Incarnationis 1525. ante feſtum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, obiit honeſta Matrona, Domina Anna Kaplirzka de Sulewicz, uxor Domini Petri Kamitsky de Helſtiborz & in Zernoſek, orate Dominũ pro anima ejus.

Od této Paní Anny Kaplířky z Sulewic, a Pana Petra Kamitſkýho poſſel Wylim Kamitſký na Kamjku w Zernoſekách/ kterýž zanechaw Syna Jana Sſebora s Manželkau ſwau Paní Lidmillau z Sedčic umřel Léta Páně 1551. w Auterý před Božjm Wſtaupení, a Manželka geho tolikéž umřela brzo po něm, to geſt Léta 1554.

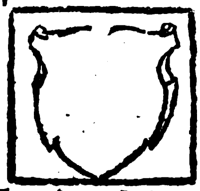
Dotčený Pán z Helſſtiboře Léta 1547. Zámek Kamjk dal Zdmi ohraditi y wytesati na de Dweřmi Zámkowými Erb ſwůg kamenný, kterýž ſe geſſtě ſpatřuge.

W Tytuláři ſtarým okolo Léta Páně 1572. wydaném wſpomíná ſe Pan Albrecht Kamitſký z Helſſtiboře a na Webřjſtwi G. M. C. Radda.

Pan Jan Sſebor Kamitſký z Helſſtiboře na

Kamjku a w Zernoſekách welkých/ měl Manželku Paní Lidmillu Kaplířku z Sulewic, kteráž ſkonala Léta 1583. porodiwſſe témuž Syna.

Pana Wylima Kamitſkýho na welkých Zernoſekách a Lubochowanech/ gehožto Manželkau byla Paní Ewa Wedžerecká z Hruſſowá/ kteráž gemu Léta 1590. porodila Syna Jana Sſebora, potomně Giřjka / genž gſa narozený Měſyce Máge, umřel Měſyce Cžerwna téhož Roku / Albrechta kterýž ſe narodil 96. a umřel Léta téhož 4. dne Měſyce Máge a Kryſtoffa. Porodila tolikéž dwě Dcery Pannu Annu ſtarſſy

ſtarſſy, a Pannu Lidmillu mladſſy / čaſu toho geſſtě w mladickem wěku pozuſtáwagjcý.

Pan Mikuláš Kamitſký

z Helſſtiboře Bratr wlaſtnj Pana Wylima, od Pani Lidmilky Kapljřky ſplozený, neyprwněgſſy Manželky měl Pani Mā dalénu Kobmhapku z Rodydlna kteráž když vmřela bez plodu, pogal ſobě druhů totiž Polexynu Wřeſowcownu a na Brozanech.

Třeti Bratr gmenowaných Panů byl Pan Albrecht Kamitſký z Helſſtiboře. Kterýž nezanechaw žádného Dědice, žiwot ſwůg ſſťiaſtně dokonal. In Zernoſck Sepultus. O tom Rodu na rozličných mjſtech nágdeš.

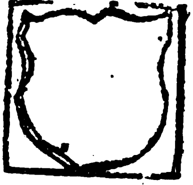
O Erbu a Rodu Panů Dobřikowſkých z Malegowa a na Dobřikowě.

Digitized by Google

Kapitola XXXVIII.

NOda a Erb tento dáwný geſt w Králowſtwj Cžeſkém/ gehožto Předkowé vžjwali za znamenj Rytjřſké dwau Rzeyčůw bjlých na Sſtjtu čerweném/ gichžto vžjwagj y w Slézſku mnozý Rodowé wzáctnj.

Téchto Panuw Dobřikowſkých Předku gedenomu,

totiž Panu Hynkowi z Malegowa, pro hrdinſké čjny geho, a pro chowánj Rytjřſké Král Wladiſlaw přidal do Erbu půl Pſa s ocaſem dlauhým zlatym na Poli bjlém neb ſtřjbrném; což wyſwědčuge Mageſtát gmenowaného Krále, daný okolo Léta Páně 1480. Gmenowaný Pan Hynek měl Manželku Panj Ewu z Stupadl, gegjžto Erb třj Ptácy byli, a to ſe ſpatřuge a porozumjwá z paměti gedné, kdež doloženo/ že Panj Ewa z Topadl pozuſtalá Wdowa po Panu Hynkowi z Malegowa dala Almužnu do Kláſſtera w Podlažicých.

Pan Jan Dobřikowſký z Malegowa

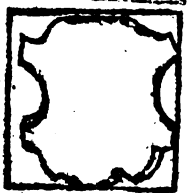
a na Dobřikowě měl Manželku z Rodu Panuw Odkolkuw z Augezda, s njžto ſplodil Pana Gindřicha Dobřikowſkýho, genž měl Manželku Panj Lidmillu Tluxownu, kteréhožto Rodu Předkowé pſáwali ſe z Wrábj. Té Panj Lidmilli Děd byl Pan Wylim Tluxa Bradlecký z Mickowa na Bradlcy, a měl Manželku Panj Marygi Brtnickau z Waldſſtegna, kteráž byla porodila Pana Hynka Tluxu Bradleckého z Mickowa a na Holicých/

kterýžto Pan Hynek měl Manželku Panj Markétu z Wrchlabě a z Wřeſowic, a ſplodila nj Otce Panj Lidmilli Tluxowny kterauž on ſplodil s Panj Gjtkau Holowſkau z Holowaus ꝛc.

Panj Lidmilla Tluxowna Dobřikowſká gmenowanému Panu Gindřichowi Dobřikowſkému z Malegowa a na Dobřikowě porodila třj Syny a dwě Dcery.

Pan Wylim Dobřikowſký Syn Pana Gindřicha

Dobřikowſkého z Malegowa a na Dobřikowě, kterýž Dobřikowſký Zámek w nowě wyſtawěti dal, čaſu toho kteréhož gſem tyto Knihy ſpiſowal to geſt Léta 1602. pogal ſobě Manželku Pannu N. Zeydlicownu z Sſenffeldu, Dceru Vrozeného Pána/ Pana Hertwika Zeydlice z Sſenffeldu na Chocni Polne a Zwoleňowſy G. M. C. Raddy/ Heytmana Len Německých, a Gegimiloſti Cýſařowé yakožto Králowé Cžeſké Podkomořjho Měſt w Králowſtwj Cžeſkém.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Panuw Czabelických z Sautic.

Kapitola XXXIX.

WEdle zněnij Kronyk Polſkých Rod tento
Panuw Czabelických ſtarodáwný geſt a wzáctný kterijž v-
žijwagi za znamenij Rytijřſké Křijdla Orličijho, a zlaté Nohy w
čerweném Poli. O njch Dlugoš ſtarý Hyſtoryk Polſký takto
pſſe: Genus Slauonicum quod Caſimirus Magnus ex Hungaria attraxe-
rat, propter eorum militiam & virtutes; erant viri robuſti, ad bella valentes,
à Slauis ortum ducentes. W Polſſtě Erb tento ſluge Topač, proto/ že
Předek geſſto do oných Kragin zagel tak byl gmenowán. Do Králowſtwij
pak Czeſkého yakýmby ſe ſpůſobem Předkowé přibrali / zdaliž z Vher, či-
li z Charwát do této Země přigeli/ nic o tom neni poznamenáno.

Geden z Rodu toho byl Biſkupě w Vhřijch, kte-
rěhož připomijnagi některé paměti při Sr. ému Konſtancyenſkém, okolo Lé-
ta Pá-

ta pane Tiſycýho, Cžtyryſtého, gedenáctýho.

Panu Janowi z Sautic

Král Ladiſlaw chtě pro ſnažné ſlužby geho obzwláſſtni miloſt prokázati / včinil gemu obdarowáni toto, kteréž ſe w Liſtu tomto obſahuge:

Ladiſlaw z Božj miloſti

Vherſký, Cžeſký, Dalmatſký, Charwátſký 2c. Kral / Knijže Rakauſké a Morawſké Margkhrabě 2c. Známo činjme wſſem wůbec 2c. Chtiec náſſe yaſno, k miloſti a dobrodinjm obdařiti Vrozeného Jana z Sautic Mincmeyſtra a geho nám wěrného a poſluſſněgſſyho včiniti, nez bluda a neb omylu, ale s dobrým rozmyſlem s zdrawau raddau naſſych Dwořanůw a Radd, wěrných milých / mocy Králowſkau w Cžechách, dáwame, propugčugeme předpowěděnému Janowi, a činjme tuto obzwláſſtnj miloſt / aby on zauplna mohl, a gemu ſwobodné a ſluſſné bylo ze wſſech a gedněch každých zbožich a wěcech ſwých odcyzeni, přeneſſeni / prodage wſſeliyaké a wſſecka řizeni, yakýmž pak koli Tytulem, nebolizto ſpůſobem, a komuž pak koli by ſe gemu ljbilo / tak dobře za žiwnoſti, yako při poſledni wůli včiniti / tak aby ten, kdožby koli ſtatky a wěcy wſſeliyaké od napřed řečeného Jana měl ſwrchupſanými ſpůſoby nebo některým z njch, mohl pewně a wſſym práwem držeti, a njmi wládnauti / rowně yakoby do Deſk Zemſkých Králowſtwij tohoto naſſeho ta giſtá Zboži a wěcy wepſaná a iggroſowana nebolizto wložená byla. Protož také přikazugem Officyrum, nebolizto Auředniků m, a gich mjſtodržjcym, Ingroſſatorum, a Pjſařum Deſk Zemſkých Králowſtwij naſſeho předřečeného, wěrným naſſym milým / aby tuto naſſy miloſt, když ſkrz předřečeného Jana budau žádani a w tom potřebowáni do předřečených Králowſtwij naſſeho Deſk Zemſkých poznamenati a wepſáti nezanedbali a nezanechali. Žiádnému tehdy Cžlowěku ať neſluſſy tuto naſſy welebnoſti miloſt a obdarowáni toto zruſſyti, a neb gemu ſmělosti yakaukoli na odpor giti. Kdožby pak na proti tomu co včinil / w hněw náš a w nemiloſt / ať zná a wj žeby tudy vpadl. Cžehož na potwrzeni naſſy Pečet Králowſkau poručili gſme přiwěſyti k Liſtu tomu. Genž geſt dán w Praze druhého dne Měſyce Dubna Léta Páně Tiſycýho, Cžtyryſtého, Padeſátého čtwrtého, Králowſtwij naſſych Vherſkého čtwrtého / Cžeſkého pak prwnj.

Z rozkázani Pana Krále

Prokop z Rabſſteyna.

Léta Páně 1499. Král Wladiſlaw Panu Janowi Cžabelickýmu z Sautic a na Teyně darowal wýplatu na Wſech male Březynce a Cženkowé / kteréžto obdarowáni potwrdil Mageſtátem ſwým pſaným w ſmyſl tento:

My Wladiſlaw z Božj miloſti / Vherſký, Cžeſký,

Dalmatſký, Charwátſký Král 2c. Margkhrabě Morawſké, Lucemburſké a Slezſké Knijže, a Lužický Margkhrabě:

Oznamugem tímto Liſtem wſſem wůbec/ že gſme proſſeni gménem Slowutného Jana Czabelického z Sautic a na Teyně/ abychom gemu wýplatu dáti ráčili na Wſech/ Malé Březynce a Cženkowě, s gich přjſluſſenſtwím/ k kteréžto proſbě nakloněni gſauce pro ſlužby geho, které geſt nám činil a činiti má, a powinen bude/ s dobrým rozmyſlem, a naſſým giſtým wědomím/ mocý Králowſkau w Čzechách, dali gſme tomu Janowi wýplatu na Wſech ſwrchupſaných, a tímto Liſtem dáwame/ tak aby on ty Weſnice, totižto Březnicku a Cženkow, s gegich přjſluſſenſtwím od držitelůw nynégſſých wyplatiti mohl. kdyžbykoli gemu ſe zdálo a ljbilo/ dada gjm Summu gegich zapſanau/ kteréžto wſy když předpowěděný Jan wyplati, má ge mjti držeti a gich požiwati/ negſa odtud bez ſwé wůle od žádného Cžlowěka ſplacowán/ leč od nás a neb budaucych naſſých Králůw Cžeſkých, a neb od těch Oſob, gjmžby ta wýplata ſprawedliwě přjſluſſela/ wſſak tak, kdybychom to ſami wyplatiti chtěli to učiniti můžeme/ a mocy budeme kdyby ſe nám koli zdálo a ljbilo/ dadauc gjm w moc gegich ſummu zapſanau, kterauž na tom mági wcele a zauplna/ kterauž oni přjgmauce magj nám a powinni budau Wſy ſwrchupſaných s gegich přjſluſſenſtwím hned poſtaupiti, y Liſt tento, y s ginými, kteréžby na to měli, nawrátiti/ bez zmatku a odporu wſſelijakého. A kdožby Liſt tento měl s ſwrchu pſaného Jana wůli ſwobodnau/ chceme aby tomu přjſluſſelo plné Práwo wſſech wěcy nahoře y dole pſaných 2c. Tomu na Swědomij Pečet naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto přiwěſyti gſme kázali, Genž geſt dán w Středu w Wigilij S. Jakuba Apoſſtola Léta yak nahoře.

Janowi Cžabelickýmu z Sautic a na Teyně nad Wltawau/ Cýſař Ferdynand tolikéž učinil znamenitá obdarowání na Zámek a Weſnice, kteréž w Kragi Kaurſimſkém drží, a w zápiſu od něho měl/ a na wynaložení ſummy na ſtawení Zámku y naprawení Zboží onoho, Tiſýc kop gr: Cžeſkých připſati ráčil. Stalo ſe na Hradě Pražſkém w Auterý po Neděli Poſtnj genž ſlowe Oculi, Léta od Narozenj Syna Božjho 1562.

Dotčený Jan Cžabelický měl Manželku z Rodu Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ s nižto ſplodil čtyry Syny/ Albrechta Cžabelického z Sautic a na Podboři, Karla na Zykmunticých, Adama na Kaladinj, Prokopa na Teyně nad Wltawau, a ten zanechal Syna Ferdynanda.

W Slézku tolikéž Rod geſt znamenitý Panůw Náwogůw z Dolného, w Knjžetſtwj Opolſkém, z nichžto geden gménem Girzj byl Raclíkem Opolſkého a Ratibořſkého Knjžetſtwj, kterýž umřel Léta 1550. oſmého dne Unora/ při kteréhožto hrobě ſpatřuge ſe Erb takowý. Potomcy geho byli Lidé wzáctnj w tom Rodu, yako Wácſlaw Náwog z Dolného Sotauderž Knjžetſtwj Opolſkého Ratibořſkého, Frankſſtegnſkého Minſterberſkého od Králowny Uherſké Jzabelli: ten zanechal Syna Jana Náwoge z Dolného a na Starnadlicých kterýž ſplodil Synůw pět a Dcer tolikéž pět s Ožárowſkau Kateřinau z Petrowol Erbu ſtarodáwnjho Sſeliga.

W Polſkých Kraginach gſau Rodowé wzáctni, kteřjž téhož Erbu vžjwagi, yako Páni Kopičinſſtj, Páni Bludničtj, Páni Wyſſepowé w Ruſy/ kteřjž s Turky a s Tatary bogugjce hrdinſtwj ſwé prokazowali/ Páni Bidlowſſtj, Páni Krepſſtj w Ruſých, Páni Kukewſſtj w Ráwſkém Weywodſtwj, Páni Nědwědčtj w Welký Polſſcé w Kaliſkým Weywodſtwj, Páni Bočinowſſtj w Sendomjrſkém Weywodſtwj, Páni Srockowſſtj a gini mnozý o kterýchž ſe tuto zmjnka pro ſſyrokoſt Králowſtwij Polſkého nečini.

Léta Páně 1589. wedle Tytůláře žiwi byli z Rodu tohoto.

Adam Czabelický z Sautic a na Podboři.

Karel Czabelický z Sautic a w Zikmunticých.

O Rodu Panuw Berbekuw z Kunwaldu.

Kapitola XL.

Mězy ginými Rody Králowſtwij Czeſkého, nacházý ſe y Rod Panuw Berbekuw, owſſem dáwný a ſtarožitný / kteréhožto Starožitnoſt ze mnohém dáwnégſſymi Megeſtáty a pamětmi vkázaná býti mohla / žádná toho

přjčyna giná není, gednom ta/ že totižto Priuilegia takowá a Swědomi
Králowská, skrz Oheň k porussení přisſli. Wſſak nic méně/ to wſſe gjm
obnoweno skrz Zygkmunda, ſlawné paměti Cýſaře Rzjmſkého / a zna-
mení na Wladyctwi, kteréhož prwe s wůli Ney Jaſnēgſſyho Knjžete
Karla Rzjmſkého Cýſaře užjwali, a proſtředkem Ohně o ně přiſſli, no-
wým Mageſtátem potwrzeno geſt. Wedle wyſwědčeni liſtownjho Rod
tento Berbekowſký z počátku z Slézſka do Margkhrabſtwj Morawſkého
přeneſſen, kdež neyprwnēgſſy Tytul gich byl, Berbekowé z Kunwaldu /
kterážto Wes leží w Margkhrabſtwj Morawſkém, a přináležela byla pr
we k Biſkupſtwí Holomauckému / až potomně když giné a giné Sýdla
y w Králowſtwj Czeſkém doſtali, z giných a giných Sýdel počali ſe pſá-
ti/ yako z Dražic, z Maleſſyc y z Uhřínewſyka. Což wſſe Mageſtátowé
níže položení důwodně ukáží: Mezy njmiž že neypřednēgſſy geſt Cýſaře
Zygkmunda / Prokopowi Berbekowi, pro ctné zachowáni proti protiw-
níkum y Zemſkému dobrému daný, na potwrzeni znamení Rytjřſkého/ ten
neyprwe tuto doložiti ſluſſý: kterýž pſán geſt na Pargaméně pod Wiſu-
cy Pečeti ſlowy takowými:

Zygkmund z Božý miloſti Rzjmſký Cýſař/

po wſſecky čaſy Rozmnožitel Rzjſſe / Uherſký, Czeſký, Dalmatſký ꝛc.
Král. Wyznáwame tímto Liſtem předewſſemi, geſſto gey čjſti neb čtau
cy ſlyſſeti budau / že wzhledſſy na mnohá a pilná zaſlauženi a pohodl-
nám k naſſy cti ukazowaná / njmiž ſe Slowutný Prokop Berbek z Kun-
waldu Margkhrabſtwj Morawſkého / Wěrný Náš milý, welebnoſti na-
ſſy proti protiwnjkum y k Zemſkému dobrému zachowal, y uſtawičně za-
chowáwa, a w čaſech budaucých zachowáwati ſe může. Chtice proti
tomu, y k záſtawě Poddaných naſſých Wyſſehradſkých a giných miloſt
gemu učiniti / dobrým rozmyſlem, a s Raddau naſſy, dotčenému Proko-
powi Berbekowi, y Stregcum geho tu w Kunwaldě, y budaucým Potom-
kum gegim, dáwame znamenj na Wládyctwi / totižto Pole čerwené / w
němžto ſſtrych geden w proſtřed, a malicko po ſtraně zlatý / nad polem
otewřený Hemelin s Faffrnochy čerwenými a žlutými. Nad týmž Ocas
Páwowý, a okolo něho přikrywadla čerwená a zlatá. Kteréhožto zna-
mení na Wládyctwi ſwrchugmenowaný Prokop Berbek / Stregcowé
geho, a Potomkowé budaucy (poněwadž gſau prwe, yakž ſe při Kancel-
láři naſſy nacházy, od Ney Jaſnēgſſyho Knjžete Pana Karla Cýſaře Rzjm
ſkého, ſlawné paměti Otce naſſeho milého, ge doſtali, a skrz Oheň oné při-
ſſli) užjwati magi wewſſech poctiwých miſtech/ yakožto y gíni Stawu Ry
tjřſkého w Rzjſſy, a w Králowſtwj Czeſkém/ y w giných Zemi naſſých we-
dau, a užjwagi. Přikazugic wſſem/ kteréhožby koli Stawu byli, Podda-
ným naſſym / aby ſwrchu gmenowaného Prokopa Berbeka z Kunwaldu,
Stregce geo, Erby a budaucy Potomky gich/ za to což ſe w tomto naſſem ob
darowáni pjſſe/ nyni y wěčně měli, a držeti / žádných gim w tom překážek
nečinili, ani giným činiti dopauſſtěli/ pod uwarowánim Nemiloſti naſſy
Cýſařſké. Na potwrzeni a wěčnau paměť toho wſſeho/ naſſy Cýſařſkau
Pečet kázali gſme přiwěſyti k Liſtu tomuto. Genž geſt dán w Praze/ Lé-
ta od Narozeni Syna Božjho 1437. w Sobotu po Wſſech S. Let Králow-
ſtwj naſſých Uherſkého, padeſátého prwnjho, Rzjmſkého dwadcátého oſmé
ho, Czeſkého oſmnáctého, a Cýſařſtwj pátého. Tento Mageſtát we
Dſkách Zemſkých ſe nacházy.

Předpowěděnému Panu Prokopowi z Kunwaldu,

Lacek z Krawář Biſkup Holomaucký, když žádal / aby mu Liſty a Priwilegia dané od Předkůw geho potwrdil / mage wzřeni na wěrné a ſnažné ſlužby geho / darowal něyaké Rychtářſtwi / a Les tu při Kunwaldu mladiſtwým Prautím oſazowati dopuſtil / a to wſſe s Kondycyémi nij že doloženými / což ſe porozuměti může z Liſtu téhož Biſkupa. Genž geſt pſán Jazykem Latinſkým takto:

Laczko Dei gratia Epiſcopus Olomucenſis, ad perpetuam rei memoriam. Inter alias Reipublicæ curas, quibus mens noſtra pro ſubditorum quiete, influentibus meritis uſquequaq; diſtrahitur, ad ea præcipuè vertimur, ut ſub tempore noſtri felicis regiminis, poſſimus omnibus ſalubriter prouidere: Et quia judicium in Villa noſtra Kunwald juſto deuolutionis titulo, cum ſingulis appendentijs ad nos velut hæredem & Dominum bonorum extitit deuolutum, conſideratis fidelibus obſequijs famoſi Procopij Berbek, quibus tàm in bonis Eccleſiæ noſtræ Olomucenſis, quàm etiam noſtris paternis, nobis fideliter complacuit, & præſtantius in futurum complacebit, dictum Iudicium cum ſingulis ſuis utilitatibus, pertinentijs, prouentibus & emolumentis, ipſi, hæredibuſq; & ſucceſſoribus ejus dedimus, contulimus & liberè donauimus. Qui quidem ſupplicauit etiam nobis, ut ſibi, literas, priuilegia, quas & quæ à prædeceſſoribus noſtris obtinuiſſe dignoſcitur, approbare, ratificare, authorizare, innouare, confirmare, ac omnia & ſingula contenta in dictis literis ſeu priuilegijs de nouo concedere dignaremur, cujus literæ tenor per omnia ſequitur in hæc verba:

In nomine Domini, Amē. Quoniā omnia quæ aguntur ſub tempore, labuntur cū tēpore, expedit ea ergo publicis roborare documentis, ne in poſterū à peruerſis calumniatoribus in dubium aut in irritum valeant reuocari &c. Hinc eſt quod ſcire debet præſens ætas & futura poſteritas, quod Nos Laczko Dei gratia Epiſcopus Olomucenſis Dominus in Ticzin, Famoſo Procopio Berbek, hæredibuſq; & ſucceſſoribus ejus ſyluam noſtram in Kunwald, imitantes conſilium amicorum noſtrorum; uſq; ad terminos illos ubi aqua Zelina vulgariter nuncupata in Odram cadit contulimus conſtruendam, ſub tali tamen forma, ut de plantatione ipſius liberum manſum perpetuè poſſideat Inſuper tabernam liberam Braſeum faciet, & branchabit ſine aliquo impedimento: Molendinum liberum cum duabus rotis, fabrum, piſtorem, Lanionem, Sartorem, & octauum manſum liberè poſſidebit, de Iudicio verò tertium denarium ſibi recipiat, nobis duos fideliter obſeruando. Hæredes autem qui de nobis confidentiam habuerint, Viginti annis plenarie poſſidebunt; his completis, in anno de quolibet manſu fertonem puri argenti & quatuor menſuras Oppauienſes in feſto Beati Martini, unam ſiliginis, unam hordei, unam tritici, unam auenæ dabunt, Iura verò ſecundum quod Lubcicenſes confirmabunt; & quia hæc omnia de ſpeciali gratia ſunt data, volumus ea rata perpetuò permanere: Et ne quis hoc pactum violare præſumpſerit temere vel malitioſè, præſentem paginam juſſimus Sigilli noſtri munimine roborari. Teſtes hujus rei ſunt, Dominus Zbislawko de Tworkow, Anziko de Podhradiez, Czecho de Troplicz, VVolframus de Panowicz, & Mendliko de Rechenberk. Acta ſunt hæc Kremſii, Anno Domini 1402. in diebus quatuor temporum, ante feſtum Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis.

Od Cyſaře Zygmunda dotčenému Panu

Protopowi Berbekowi z Kunwaldu, zapſaná byla Weſ Maleſſyce, w padeſáti Zlatých Vherſkých. O čemž Regiſtratura Panůw Prelátůw ſlawného Koſtela Hradu Praſſkého obſſýrněgi wyprawuge.

O témž Panu Prokopowi aneb Synu geho,

niežy Liſtnu Panůw z Hažmburka paměť pozůſtáwa tato:

Mateg z Křenow / Pjſař Deſk Zemſkých, prodal Panu Zbyſkowi a Dědicum geho dwě ſſe Kop platu na Pjſtech a na Rudnſku / kterýž měl od Pana Mikuláſſe Zagice z Hažmburgku Bratra geho na těch Wſech zapſaný a darowaný / a to Léta Páně 1434. při tem byli, a Pečeti ſwé přiwěſyli Pan Meynhart z Hradce / Pan Aleš z Sſternbergka, ſeděnjm na Hrádku, Pan Aleš z Dubé, ſeděnjm na Gintſſtegně / a ſlowutní Panoſſj Prokop Berbek z Kunwaldu a z Maleſſyc, a Ctibor z Chodowic.

W Létu Božjm 1437. Já[n] Berbek z Kunwaldu, byl Podkomořjm Kralowſtwj Cžeſkého / čehož yaſný důwod ſpatřugi w Liſtu gednom pod wlaſtnj Pečetj geho, Raddě Cžeſkého Brodu daném / když to tižto Měſto dotčené z mocy Arcybiſkupſké wytžato, a Králowſkým včiněno geſt / kterého žto Liſtu Kopie z nj takto:

Já Jan z Kunwaldu

Podkomořj Králowſtwj Cžeſkého. Wyznawam timto Liſtem obecně, wſſem Lidem / nyněgſſym y budaucym; Tak yakž Neyjaſněgſſy Cýſař a Kral / Král Zygmund Pán náš miloſtiwý / znamenaw záhuby a ſſkody, kteréž Obec w Cžeſkém Brodě přes ty léta rozličnými běhy trpěla a wzala / chtě gi po zámutcych potěſſyti / záhuby a ſſkody nahraditi / obzwláſſtnjm obdarowánjm gj z ſwé mocné yaſnoſti ráčil geſt obdarowati / z mocy Arcybiſkupſtwj wyniti / a Měſto Králowſké včiniti, a ge do Komory ſwé yakož giná Králowſká Měſta Země Cžeſké přigjti / yakož to plněgi Mageſtát geho Welebnoſti ſwědčj a vkazuge. Protož yá yakožto Auředník od Geho miloſti wydaný, aby potomni Auředníci wěděli yaký plat to Měſto do Komory Králůw nyněgſſých y budaucých dáwati má / tak to gſem zgednal a ſpůſobil s wůli geho Welebnoſti. Neyprwe / aby Auroku dědinného dáwali čtyrymecytma groſſůw / gednau na každý Rok o Swatém Martině. A také geſtližeby a kolikrátkoli ſumma na giná Měſta Králowſká položená byla / aby dali wždy gedné ſummy padeſáte Kop; také kdyžkoli Podkomořj a neb Auředník geho Konſſelé ſázeti bude / od ſázeni Konſſelůw wždy budau powinni dáti Podkomořjmu deſet Kop groſſůw tim obyčegem, yako w giných Měſtech Králowſkých, a wſſeté Práwa čeledného mně ani potomným Podkomořjm nebudau mjti dáwati / lečby co z ſwé dobré wůle včinili. Dán w Praze w Pátek den S. Petrona Stolicy wſazeni / Léta od Narozeni Syna Božjho Tiſycého, Cžtyrſtého, Třidcátého ſedmého.

K tomu přiwěſſená geſt wlaſtnj Pečeť geho na Woſku čerweném. Tento Pan Jan Berbek pſal ſe z Kunwaldu a na Dražicých / což patrné geſt z Liſtu ſmlauwnjho s Pražany pod Pečetj geho y giných mnohých / kdež ſe Tytul geho nacházy takowý:

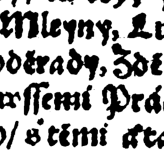
Já Jan z Kunwaldu ꝛc. ſedēnjm na Drazicých. Wyznáwam tímto Liſtem zgewně předewſſemi Lidmi / že yakož ſe ſtali giſté weypowědi s Panem Matěgem Dubcem, yakožto mocným Vbrmanem ꝛc. Mezy Pány Pražany z Starého Měſta z gedné, a Panem Peſſykem z Kunwaldu Stregcem mým, a mnau z druhé ſtrany ꝛc. Dálo ſe při přjtomnoſti Slowutných Panoſſy, Bočka Huſáka z Hrádku / Wylima Pětipeſkého z Kráſného Dworu / Miloty z Hruſſowa / Petra Zialubſkého z Kaſalic, a při přjtomnoſti Synuw geho.

Témuž Panu Janowi z Kunwaldu zapſaná od Zygkmunda Cýſaře Twrz Křjžowníkuw Swatomářſkých z malé ſtrany, řečená Vhřjněwes, s přináležegjcými Weſnicemi w Tiſýcy Kopách groſſuw Pražſkých, což vkazuge Liſt Jana a Wáclawa Berbekuw z Kūwaldu Bratruw wlaſtních pſaný w ſmyſl tento:

My Jan a Wáclaw Bratří z Kunwaldu a z Drazic. Wyznáwame tímto Liſtem předewſſemi před nimiž čtene bo čtaucý ſlyſſán bude, že ten Zápis Cýſaře Zygkmunda, s wiſutým Gehomiloſti Mageſtátem / kterýmžto Welebnoſt geho zaſtawila geſt a zapſala Panu Janowi z Kunwaldu w ty čaſy Podkomořjmu Králowſtwj Czeſkého, Otcy naſſemu milému, Twrz Křjžowníkuw Swatomářſkých z malé ſtrany, gménem Vhřjněwes, ſe Wſý tu též, y Dworem s Rybníky k tomu přjſluſſnými, Leſnj, Potokami, Mleyny, Lukami a Weſnicemi, gmenowitě / Těhowice, Kolowraty, Woděrady, Zdebrady, Přeſtawlky, a Lipany, s Auroky, poplatky, vžitky, y ſewſſemi Práwy, w Tiſýcy Kopách groſſuw Pražſkých ſtřjbrných a dobrých / s těmi a takowými weyminkami yaké w ſobě Mageſtát zawirá / ten a takowý Zápis po Otcy naſſem ſwrchupſaném, yakožto prawj Dědicowé máme, y Zbožij toho bez překážky w držení gſme, a gey dali gſme dobrowolně a bez wſſelikého přinucení / y mocý Liſtu tohoto s plnau a ſwobodnau wůli naſſy dáwame, ſewſſym a wſſelikým Prawem, Slowutný Oppatrnoſti Panum Purgkmiſtru, Raddě y wſſy Obcy Starého Měſta Pražſkého / nynēgſſym y budaucým ꝛc. K tomu Liſtu Pečeti ſwé přitwěſyli / Pan Jan z Mochowa, Pan Czenek z Klinſteyna Purgkhrabě Hradu Pražſkého, P. Peſſyk z Kunwaldu Streyc gich, Pan Gindřich z Roſtok a z Suliſlawic, Pan Matěg z Dubce, Jan Proček z Kolowrat, a Mikuláš Fryčka z Daleměřic. Stalo ſe Léta Páně 1409.

Dcera gmenowaného Pana Wáclawa z Kunwaldu, gménem Anna, dána byla w Staw Manželſký Panu Bořitowi z Martinic / s kterauž ſpolečně prodal Rychtářſtwj Měſta Slaného Purgkmiſtru, Raddě, y wſſy Obcy / yakž o tom paměti nacházými giſté. A ten Pan Bořita z Martinic byl Marſſálkem Dworu Krále Gijřího, a Hoffmiſtrem Králowny Johanny Manželky geho.

Před ſedmdeſáti Léty, nacházym zmjnku čjněnau o Pawlowi Berbekowi, genž byl Heytmanem na Fulneku, gehožto Bratrem byl Jan Berbek.

Wegšdotčeného Prokopa byl Bratr wlaſtnj Jakub Berbek z Kunwaldu / neb oedwau Bratřjj pěſſly / kterémuž on yakožto Bratru ſwému, vmjrage, wſſecko ſwé gměni odewzdal. Ten potomně po třikráte proti Nepřjtely wſſeho Křeſtianſtwa Turku na Wognu táhl / w kterémžto taženi od Nepřjtele zagat / ale zaſe s pomocy Božj wyſſel z Kuk Pohanſkých a nawratiw ſe do Wlaſti nemocný a raněný / nemělý Auſpeit neb wyſlauženi s ſebau mjmo naděgi Synuw ſwých přineſl. Manželku měl Hedwiku z Panowic / Synowé pak geho byli Sſymon Berbek, genž byl vgal Statek Otcowſký / Jan Berbek, genž ſe k ſlužbam Panſkým obrátil, a potom ně ſe k gedné Wdowě Stawu Rytjřſkého Barboře z Sſpylenbergku přiženil / Gjřjk Berbek, kterýž zahynul na Wogně we Wlaſſých / a Thoman Berbek, kterýž obydli ſwé měl w Hauſdorffu.

Za čaſu práce mé s Knihami těmito žiw byl Vrozený Pan Jakub Berbek z Kunwaldu G. M. C. Sluzebnjk a na Žizlowicých. Manželka geho prwni byla Pani Sybilla z Rodu Sſyndluw z Ebrharce, kteřjž vžjwagi za Erb Mnjcha a nápodobný z Koruny wycházy, s njžto ſplodil čtyry Dcery, Marygi, Johannu, Zuzannu, a Alžbětu. Z nichžto toliko Marya žiwa pozuſtáwa. Potomně pogal Manželku druhau, totiž Pani Kateřinu z Palacýnu, kteráž vžjwala Erbu takowého / a ta gemu porodila Synuw ſſeſt, gmenowitě / Jana, Wácſlawa Bohuſlawa, Adama, Gjřjho, Danyele, kteřjž wſſickni geſſtě pozuſtáwali žiwi, krom Bohuſlawa genž byl vmřel w wěku dětinſkém, a Dcery 2. totiž Lidmillu a Annu, kterážto poſlední toliké gjž byla vmřela.

Nahoře gmenowáni z Kunwaldu wſſickni gednoſteyného Erbu vžjwali, yakž to wſſe Teſtymonyá vkazugi.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku naležneš.

Digitized by Google

O Erbu a Rodu ſtarodáwné Hyſtrlaw z Choduw.

Kapitola XLI.

Od dáwnjch čaſuw Rod tento v Knjžat a Kraluw Cžeſkých k Rytjřſkým ſprávam hodný byl a ſpůſobný/ yakž Kronyky Cžeſké wyſwědčugi. Okolo Léta Páně 1040. Hágek w Liſtu 19. připomjná Chody těmito ſlowy:

Toho čaſu předſtaupili před Knjže Břetiſlawa Mužj Poleſni/ kteřjž gſau Záſeky dělali/ miloſt od něho žádagice. Břetiſlaw, yako Pán miloſtiwý, hned ge oſwobodil na budaucy wěčné čaſy Liſty ſwými/ tak aby žádnému žádným platem powinni nebyli/ toliko aby Leſůw á Hor pilni byli/ geſtližeby kdy Němcy chtěli do Cžech wtrhnauti, aby Záſeky dělali: A ti Lidé až poſawád ſlugi Chodowé/ od toho, aby po Leſých chodili, á od Nepřátel opatrowali.

O týchž na giném mjſtě v téhož Hágka při Létu 1340. á w Liſtu 309. děge ſe zmjnka tato:

Cžaſu podzymnjho Bawořané, kteřjž obýwali pod Horami Cžeſkými, w nemalém počtu wtrhli do Cžech přes Hory/ tak Gjzdni yako Pěſſy/ a obořiwſſe ſe na Wſy, w njchžto bydleli Chodowé/ mnohé z njch wybrali, a obzwláſſtně Bělau/ a hned na zegtři preč ſe hoſtuli. Chodowé ſhromáždic ſe té nocy rannjm gitrem/ na ně vdeřiti vmjſlili/ ale že gjch nebylo gen padeſáte Pěſſých, a ſſeſtnácte Gjzdných, a Bawořanuw wjce než tři ſta/ pokuſyti ſe oně neſměli/ ale teyně očekáwali na ně pod Horami. W tom Němcy přiblJžili ſe k Leſům, a Chodowé wyſkočili na ně s okřikem welikým/ tak že Němcy, domniwagice ſe že gich welmi mnoho geſt, žádného odporu nečinili. Tu Chodowé zabili gich okolo padeſáti/ zgjmali gich pul třetjho ſta a ſedm/ a hnali ge ſpáčkem ſe wſſj laupežj do Bělé, a tu ge držali v Wězeni/ až ſe gjm někteřj nad ſwau možnoſt muſeli ſſacowati/ a těch kteřj chudi byli s powolenim Pana Oldřicha z Boru 28. kázali zwěſſeti.

W Létu Páně 1161. Hágek Kronykář Cžeſký, vwózuge w pamět dwa Muže Včené/ kteřjž přigedauce ze Wlach, čaſu Powětřj nakaženého, mnohým Lidem od neduhuw takowých ſpomáhali/ o čemž on w Kronyce ſwé takto mluwj:

Z nakaženého Powětřj počali Lidé w Cžechách z huſta welmi mřjti/ a na ten čas y málo před tim bylo několik znamenitých a Lidem potřebných Lékařuw vmřelo: A tak nebyl kdoby Lidi w gegich neduzých

opatrowal:

opatrowal: A zgewili ſe Zidé neyacy w Praze/ prawjce ſe býti Lekařmi/ a ti počali Lidi znamenitě vzdrawowati. W malém čaſu těch Lékařů židowſkých po Měſtech Cžeſkých/ po Městečkách y po Wſech, mnoho bylo. Gini pak Zidé k Křeſtianum běhagice/ když ſe o kterém nemocném dowěděli/ pilně geho napomjnali/ aby ſe dal Zidům hogiti. Tok w malém čaſe připadl na Křeſtiany weliký Mor, a yakýs neobyčegný/ žádných boleſti mornjch nebylo, a Lidé welmi a huſto mřeli. Zidowſſti Lékaři prawili/ že takowé Nemocy přjcházegj na Lidi z přjčyn Hwězd a gich ſpogenj/ ty boleſti že negſau wně/ ale ſwnitř w žiwotech Lidſkých. Přitom pak čaſe/ žádný w Zidech na takowý nedoſtatek neumřel/ aniž kdo mezy njmi byl nemocen/ kterážto wěc byla lidem s nemalým podiwenim.

W tom přiſſly z Kragin Wlaſkých dwa Mužj znamenitj Cžechowé/ totiž Wácſlaw z Chodůw a Jaroš Počenſký/ kteřjž byli před ſſeſti Léty z Cžech wyſſeli tam na Učeni/ a ti s ſebau přiwezli Liſty od Doktorůw Wlaſkých/ že gſau obadwa w wěcech Lekařſkých zkuſſeni. Lidé onjch, a zwláſſtě znamenitěgſſj vſlyſſawſſe/ w ſwých nedoſtatcých k njm ſe vtjkali/ žádagjce, aby gjch opatrowali Těla/ kteřjž tu prácy na ſe wzawſſe, nedoſtatky gich ohledowali, a prawili/ že tu neuznáwagj žádného mornjho nedoſtatku/ ale neyaké tráwenj. Wſſak nic méně mnoho Lidem přitom proſpjwali; a kohož Zidé hogili, málo kdo zuſtal žiwý. A předſtaupiwſſe před Krále/ žádali aby zapowěděl těm Zidům wjce Křeſtianůw hogiti/ poněwadž nehogili, ale tráwili: Král wzaw od njch ſprávu/ rozkázal Zidům aby od toho Lékařſtwi přeſtali/ kteřjž ač zgewně neſměli/ wſſak tegně prowozowali ſwau neſſlechetnoſt/ a gednoho znamenitého Pána, gménem Bořiſlawa tjmž ſpůſobem vmrtwili. Král o tom mage den ode dne wětſſj ſprávu/ co Zidé prowozugi/ powolaw z njch gednoho Lékaře neyznamenitěgſſjho, gemuž bylo gméno Mager/ kázal ho hned té hodiny wzýti a zmučiti: Kterýž mnoho wyznal na giné Zidy ze gména: Král poſlaw do Prahy/ kázal gich gjti dwadceti ſedm, a hned ge kázal ohněm páliti/ kteřjž také wyznali, že gſau na tři Tiſyce Křeſtianů ſwým Lékařſtwim otráwili: Neb ſe byli tak ſpuntowali/ aby gednoho zhogili/ a dwa vmořili. Přitom y to také wyznali že gſau netoliko Traňkem neb nápogem/ ale y Powětřjm w Gizbách Lidi tráwili/ nad to že gſau měli y Krále Wladiſlawa tjmž proſtředkem otráwiti. Když gſau byli tázáni/ kdoby ge na to nawedl: prawili: Ze žiádný giný, nežli pauhá gegich zlobiwoſt/ kterauž mági w ſwých Srdcých proti Křeſtianům. A kázal gich Král před Branau Wyſſehradſkau oſmdeſáte a ſſeſt, kteřjž o té neſſlechetnoſti wěděli, ohněm ſpáliti. Přitom čaſu málo Zidů zuſtalo w Praze z Měſteček a ze wſy wſſickni Lékaři ſe rozběhli. Král Wladiſlaw kázal takowau wěc pro paměť a wýſtrahu w Knihy pamětné zapſati/ a nad to rozkázal y přikázal pod Pokutau Noſu vřezáni/ aby žádný z Křeſtanůw we wſſy Cžeſké Zemi nedal ſe w nižádné Nemocy Zidům hogiti/ Chleba od njch aby žádný nekupowal/ pokrmůw ani nápogůw žádných od njch žádný Křeſtian nepřigjmal.

Gſau w tomto wěku Lidé možni a rozrozenj Potomcy gegich, yakž ſe w Tytulářich ſtarých y nowých připomjnagi timto pořádkem.

Léta Páně 1534. Hiſtrle Bernard z Chodůw na Chobopicych.
Hiſtrle Wácſlaw z Chodůw.
Léta Páně 1556. Hiſtrle Albrecht z Chodůw na Chlopicych.
Hiſtrle z Chodůw a w Lhotě: Hiſtrle Mikuláſſ z Chodůw na Kunraticych.

Léta Páně 1572. Hiſtrle Jan z Chodůw na Cholopicych a Popowicych.
Léta Páně 1589. Jan Hiſtrle z Chodůw na Popowicych a Cholopicych.
Mikuláš Hiſtrle z Chodůw.

O tom Rodu nic ſe wjce wyhledati nemohlo.

O Erbu Panů Auderſkých z Audrče ſtarodáwném.

Kapitola XLII.

NA rozličných mjſtech mezy ginými Rody o Rodu tom to zmjnka ſe děge. Tytulář ſtarý při Léta Páně 1534. k paměti wwozuge některé z Rodu toho/ totiž Ewana z Audrče / gemuž gini řjkali Wanis / Girjka ſtarſſjho z Audrče a w Třebiwlicych / Petra Auderſkýho a na Zliwi: Zykmunda Auderſkýho z Audrče / Auředníka a Podkomořjho při Dſkách Zemſkých.

W Létu Páně 1589. položeni gſau w Tytuláři gegména:

Felix Auderſký z Audrče a w Chiſſych.
Girjk Auderſký z Audrče a na Widhoſticych.
Gindřich Auderſký z Audrče a na Wchánči.
Girjk mladſſj Auderſký z Audrče na Střibiwticych.
Wácſlaw Auderſký z Audrče na Křečowě.
Wyſſim Auderſký z Audrče a w Wikleticych.
Zygkmund Auderſký z Audrče na Třebiwlicych a Břwnech.
Zdiſlaw Auderſký z Audrče na Koleſſowě.

Wjce gſem o tom Rodu wyhledati nemohl.

O Erbu a Rodu ſtarodáwné Sokoluw z Mor, a giných kteřjž nápodob ného Erbu vžjwagi.

Kapitola XLIII.

ZA onych čaſuw / dokawádž geſſtě nebylo ſlyſſeti o těch ſſorcţelných a wymyſſlených Zbrani / kterýmiž Lide neginač než yako hromobitim poražení býwagi: Předek geden Rodu tohoto přigel do Wogſka Knjžetcýho s Zbrani takowau / yaká w Erbu doložená geſt / s kterauž že znamenité ſſkody činil Nepřjteli, pichagic a přitahugic k ſobě Bogowniky odporné / po ſſtiaſtném dokonáni Bitwy, dána mu za Erb / tak aby gi noſyl a Potomcy geho na wěčnoſt w Sſtjtu čerweném / proto že Pole krwawé hrdinſtwim geho včiněno bylo. Potomcy geho ſpatrugi ſe y w Margkrabſtwj Morawſkém y w Králowſtwij Czeſkém / Lidé wzácnj a ſlawnj.

W Létu Páně 1534. připomjná Tytulář Wácſlawa Sokola z Mor a na Wrſſowicych, a Girjka Sokola z Mor tolikéž na Wrſſowicych.

W Létu Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho, Albrecht Sokol z Mor / Jan mladſſy z Mor na Slawětině / Jan ſtarſſy z Mor na Wrſſowicych, a Zygkmund Sokol z Mor.

¶ W Margkrabſtwj Morawſkém Páni Ragecti z Mjrowa těhož znamenj za Erb vžjwagi / o nichž doloženo geſt w Zrcadle Morawſkém.

O Erbu ſtarodáwném/ kterýž wedle Hágka ſluge Sſrank.

Kapitola XLIV.

PRzedpowěděný Hyſtoryk při Létu Páně 1252. o gednom z Rodu toho činí zmjnku takowau:

Sedmnáctého dne Měſýce Praſynce, geden z Rytjřſtwa welmi znamenitý, a Muž giſtě chwáli hodný/ kteréhož milowal Král Wáclaw, gménem Pertolt z Pertoltic/ gemuž někteři řjkali Sſrank/ proto, že geſt takowého znamenj vžjwal/ geda přes Moſt Pražſký/ přigel k Wěži, kteráž byla nad Moſtem bljž Měſta menſſýho. Tu dwa Krkawcy ſpolu bogujce ſwálili Kámě weliký/ kterýž práwě vpadl gemu na Hlawu, a on ſpadl z Koně a hned vmřel. Mnozy Lidé želeli ſmrti geho, y ſám Král Wáclaw tak neobyčegné ſmrti welmi ſe diwil.

Potomky geho býti vkazugj některj Páni Bohdanecký z Hodkowa / kteřjž nápodobného Erbu vžjwagj/ o njchž mezy ginými Rody zmjnka ſe dège s kterýmiž zpřjzněni gſau. Tytulář ſtarý některé z njch w paměť vwozuge/ yako Kunſſe Bohdaneckýho z Hodkowa a na Zlebich/ Gindřicha Bohdaneckýho z Hodkowa a na Landſſperce, a Petra Bohdaneckýho z Hodkowa.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho / Adam Abraham Bohdanecký z Hodkowa na Hořeným Atrſſpachu / Jan Bohdanecký z Hodkowa a na Bračicych / Kuneš Bohdanecký z Hodkowa a na Lhotě Rzeſſetowé, Karel Bohdanecký z Hodkowa, Wáclaw Bohdanecký z Hodkowa a na Teplicy.

O Erbu a Rodu Kopydlanſkých ſtarodáwném.

Kapitola XLV.

ROd tento ſtarodáwný geſt, y možný býwal w Králowſtwj Cžeſkém y až poſáwád zuſtáwá.

Při Létu Páně 1361. Knihy Kapitoly Pražſké/ připomjnagj Waňka Kopydlanſkého těmito ſlowý: Vanko de Kopydlna dedit ſex Sexagenas cenſus annui perpetui in tribus laneis agrorum in Villa Trzewacz Eccleſiæ in Kopydlna &c.

Pamět mezy Liſtmi P. z Hazmburgka nalezená o Předcých Rodu tohoto, z nj takto: Jan z Sſelnbergka Neywyžſſy Kancléř/ a my Jan z Kopydlna, Zdeněk z Rozmitala na Blatný prwni Giſtcy a prawi Dlužnicy/ a my Jan z Kopydlna a na Třewaći, Aleš z Hoſtiwice a w Wſſemćicých, Beneš z Bawořině Purgkrabě na Koſti a Oldřich z Semina Rukogmě 2c. Herſſowi z Zelezna a na Třemſſyně a Sſymkowi z Bořic za giſtau ſummu, ſtalo ſe Léta 1427.

Jan z Kopydlna a na Třewacy, Heřmā Bořička z Břiſſtiā a w Obrubech, Prokop z Pařžku, Beneš z Bawořině Heytmā na Koſti, P. Aleš z Hoſtiwice a w Wſſemčicých, k Liſtu gedno° Pečeti ſwé přilozowali w Lé: 1485.

Petr z Kopydlna a na Třewaći, Jan z Haraſowa a na Domanſſicých, Habart z Sſramic Purgkrabě na Ruſſkach, Gindřich Zume z Herſſtažic a w Obrubich, a Jā Těſſňowſký w tých z pamětech poznamenáni gſau.

Na giném miſtě při Létu 1463. wyčitagi ſe P. Kopydlanſſti wedle giných takto: Jā z Perſſteyna a z Skali, Jā z Muchowa Heytmā na Weliſſy, Statečný Rytjř Petr z Kopydlna a z Třewaći, ſlowutnj Panoſſy, Markwart z Labuně a z Bradi, Zdeněk z Kopydlna a z Staré, a ti přjtomni byli s P. Oldřichē Zagicem z Hazmburgka z Koſti při kaupi té kteráž ſe dála, z ſtrany Hoſtinného.

Okolo Léta 1506. o Janowi Kopydlanſkém Hágek zmjnku činj takto: Gedē z Rytjřſtwa w Sobo: před S. Františſké, Jā Kopydlanſký/ potkaw ſe s ſwým Nepřjtelē nějakým Cukrē w Praze/ ranil gey a zabil/ kterýž byl wzat do Wězeni, odſauzē a w 24. hod. na Rýnku Staroměſt: ſſiat, a odtud wezen na Proſýk / a tu při Koſtele S°. Wácſlawa pohřben. Bratr pak ge° Giřjk Kopydlanſký/ druhé° Roku, pro ſmrt Janowi včiněnū/ činil Prażā: weliké pohrůžky/ ale oni neyprwe nemno° dbali/ až gī Meče y Ohněm počal ſſkoditi/ čemuž ſe diwagice mlčeli a někteři ſnad to° wděčni byli.

Léta Páně 1508. w Pondělí na Auterý w Wigilij na Nebe wzeti Panny Marye/ Giřjk Kopydlanſký we dwadceti Koni wpadl do Mychle/ a tu Wes wypálil, a některé Sedláky zranil. Odtud táhl k Jaſenicy, a tu včinil tolikéž/ a té nocy přigel do Wſy Bechowic, kteráž přinaleži k Kláſſteru S. Panny Kateřiny/ kterauž tolikéž wypálil/ a pochytiwſſe dwa Pacholky nādworni, každému Ruku vtiti poručil. Potom puſtil ſe k Pečerniciām Kābauſſkowým/ kdež zapálil Stodoli a Stohy. Pražané některé z Ziolděnikuw wyſlawſſe pěſſy y gizdné, honiti ho poručili/ kteřjž přigewſſe do Auwalu, a nic tu nenaleznauce, na ſpátek ſe nawrátili/ a tu potkawſſe na Wydrholcy Bohemickýho mladſſyho/ yali gey a do Prahy přiwedli.

Potō hned před S. Bartholomegē když geli Kramáři Pražſſtj do Plzně na Jarmark/ zlaupeni gſú od téhož Kopydlanſké° we wſy Czerhowicých. Tē dě před ſlawnoſti S. Lidmilli dotčený Giřjk Kopydlanſký, mage 13. Koni v ſamé Prahy za Swinſkú branú/ lidi bil, a ruce vtinal těm kteřjž ſſli z winic/ a hned potō před S. Wácſlawě wypálil Předměſtj v Nymburka, pobil Braně/ a na zegtřj wypálil Auwal. Potō pak před S. Martině pobral Nymburſkým Koně z Wozū/ geſſto geli na Rybnjk p Ryby. Léta 1509. na dē S. Panny Doroty/ tē též Giřjk Kopydlanſký čekal na Měſſtiany Táborſké půl mjle od Tábora, když geli z Prahy a wyſkočiw na ně/ zabil 2. a yal 3. a wezl ge k Boleſlawkowi na Domúſſyce/ kteřjž potō dobywſſy ſe z to° wězeni, wyſſli až do Nymburgka. Téhož Léta w Auterý před Přeneſſenim S°. Wácſlawa, položē byl Sně od Krále Wladiſlawa na Hradě Praž: a Giřjk Kopydlanſký přitom čaſe wſkočil do Předměſtj Ziateckého, a wypálil w něm ſſeſtnácte Domuw, a k tomu dwě Wſy k témuž Měſtu přinálezegicy.

W Autery

W Auterý po čtwrtý Neděli Poſtnj Král Wladiſlaw ſeděl na Saudu s Pány a Wladykami/ kdež mnohé neſnáze a newole rozwozowané/ a náležý na to činěný. Tu pohnal také Pražany Zygkmund Kopydlanſký s Matkau ſwau, z přjčyny té/ že gſau gim ſkrz Kawana Služebnika ſwého wybrali a ſpálili Měſtečko Kopydlno/ počitagic ſobě za ſſkody dwadceti tiſyc kop gr: Cžeſkých. Pražané nechtěli na ten čas k Práwu ſtáti/ y vſtali na ně Práwo.

Při témž čaſe dal Král Girſkowi Kopydlanſkému gleyt bezpečný k ſmlauwě s Pražany/ a on chtěl za Hlawu Bratra ſwého také dwadceti Tiſyc kop gr: Cžeſkých. Vſtala ſe Smlauwa Přátelſká/ a to takowá: Poněwadž Girzjk Kopydlanſký ſám nſſtil Smrti Bratra ſwého, a činil ſſkody/ Pražané gemu dáti že negſau nic powinni/ ale Zygkmundowi a Matce geho, poněwadž gſau gim Zbožij pohubili, aby dali za tu ſſkodu w Kopydlně včiněnau, půl ſſeſta Tiſyce kop gr: Cžeſkých.

Tytulář ſtarý při Létu Páně 1534. připomíná Zygkmunda Kopydlãſkého, a při Létu 1589. Jana Kopydlanſkého z Kopydlna na Hořini a Dobrěwodě.

O Erbu a Rodu Wāberſkých z Rohatec ſtarodáwném.

Kapitola XLVI.

Jeſt Rod tento welmi dáwný w Králowſtwij Cžeſkém, a Králum y Králowſtwj tomu dobře zaſlaužený.

Hagek Hiſtoryk Cžeſký při Létu Páně 1427. činí zmjnku o Panu Hynkowi Wamberſkým, mluwje y o giných Pánich těmito ſlowy:

W Sobotu před ſlawnoſtí Narozenj P. Marye Hynek z Waldſſteyna pogma ſwau Cželed, a Cželed Jana Měſteckýho / Jan Smiřický pogaw ſwau Cželed, kteráž ſe ho přjdržela, a Cželed Puſſkowau z Cžaſtalowic / Hynek Wamberſký z Rohatec tolikéž ſwau Cželed mage při ſobě y Cželed Mrakſſowau / kterýchž bylo w počtu yako dewět ſet, magic vrozuměni s některými Řemeſly Pražſkými/ a půwodem toho zlého Cžlowěka Borſſy Rychtáře Nowoměſtſkýho, a některých Pražſkých Měſſtianuw, wſkočili do Prahy, á včinili welmi weliký hřmot / Lid mordugice a gimagice / a le Cechowé neb Řemeſla gim wedle připowědi nepomáhali. W tom Pražané připrawiwſſe ſe do Zbroge, a roztáhnauc Řetězy přes Vlice/ proti njm ſe zrotili/ a některj Kamenim z Oken metagice, křičeli: Bite ge bite. A oni widauce, že nic neproſpěgi / rozběhli ſe / některj k Branám, kdež byli gímáni y mordowáni/ některj vtikagic přes Wodu, ſami ſe ſtopili, a některj po známoſti byli do Domuw wpuſſtěni/ yako Hynek z Waldſſteyna ſkočiw z Ro

ně wběhl do Domu, kdež ſlowé v Slonu, a tu ſe ſkrýl w hromadě Wc- weſni/ ale že měl welmi dlauhé Woſtruhy/ ty gey wyhlidagic prozradi- li/ a tu geſt od něyakého Lotra Makowce, kteréhož on nedáwno před tim od Sſybenice na Pražanech wyproſyl, zamordowán, a v zadnich Wrat Oknem dolu ſwržen/ a odtud wlekl ho týž Lotr až pod Pranýř. Smiře- ký pak wběhl mezy Kaplany do Domu Kněžſkýho při Koſtele Panny Marye před Teynem/ kteréhož oni w temné Komoře zawřewſſe, ſkrýli/ a potomně dali do Wězeni na Rathauz.

Hynek také z Rohatec, o kteréhož Erbu tuto ſe zmjnka děge/ neckte- da o giné ředdě, wběhl do Koſtela Panny Marye/ a tu ſe chopil Komo- že Miſtra Jana Rokycana/ mage Hlawu zbitau a ſkrwawenau/ kte- réhož on pro náhloſt Lidu Pražſkého ſchowal w gedné Almaře w Zakry- ſtýgi/ a když ta baukka ponijnula, wydal gey pokogně do Wězeni/ a po- tom pro ſtarodáwni známoſt zgednal gemu miloſt v Pražanuw.

Tytulář ſtarý připomjná w Létu Páně 1534 Hynka Wamberſkýho z Rohatec a na Liſowicých, a při Létu Páně 1572. doloženi gſau, Adam Wamberſký z Rohatec a na Hluboſſy, Bohuſlaw Wamberſký z Rohatec, Alexander z Rohatec na Hluboſſy, Giřjk Wamberſký z Rohatec, Jan Wamberſký z Rohatec na Hoſſlaku, Sſtěpan Wamberſký z Rohatec, Wácſlaw Wamberſký z Rohatec, a Wratiſlaw Wamberſký z Rohatec.

W Létu Páně 1589. žiwi byli Bohuſlaw Wamberſký z Rohatec w Přjbrami, Hynek Wamberſký z Rohatec a w Přjbrami.

O Erbu a Rodu Wlaſatých z Domaſlawy starodáwném.

Kapitola *XLIII.*

WEdle paměti ſtarých Rod tento ſtarožitný gſt, a wděč- né ſlužby y platné Králům y Knjžatům prokazowal, o němž čini zmjnku y Hágek w Liſtu 246. w Lé- tu pak 1265.

W Tytuláři ſtarém připomjná ſe Jan Wlaſatý z Domaſlawy a na Chlumčanech, Sſebeſtyán Wlaſatý z Domaſlawy a w Dř- ſlawicých, a w Létu Páně 1589. Adam Wla- ſatý z Domaſlawy, Jan Wlaſatý z Doma- ſlawy a na Kotauni, Jan Wlaſatý z Domaſlawy na Chlumčanech, a Kry- ſtoff Wlaſatý z Domaſlawy a w Bukſtwi.

O Erbu a Rodu Proſtibořſkých z Proſtiboře ſtarodáwném.

Kapitola XLVIII.

NAměti rozličné připomjnagj z Rodu tohoto Lidi wzneſſené Králům y Zemi Cžeſké zaſlauzené / yako při Létu Páně 1460. mezy Liſtmi Panuw z Hazmburgka nacházy ſe památka o Alexandrowi Proſtibořſkým z Proſtiboře ſedénjm na Winařicych, kteréhožto ſpatřuge ſe Kwitancy pſaná w tato ſlowa:

Yakož ſlawné paměti Cýſař Zygkmund za wěrné ſlužby Partcyffikowali z Proſtiboře Bratru mému zapſal geſt Mageſtátem ſwým pět Set kop gr: na Cžernicy a na Kmetněwſy na Weſnicych Kláſſtera Dogſanſkého řádu Premonſtratenſkého, ale že giž pſaný Partcyffikál Bratr můg byl ſmrti nawſtiwen, wzdal a dal to wſſecko práwo s dobrau wůli k tomu Mageſtátu Synu ſwému a Strcycy mému Habhartowi z Proſtiboře, a Habhart také gſauc powolán z tohoto Swěta proſtředkem ſmrti / wzdal geſt a kſſafftowal mně a ſtatečnému Wylimowi z Kráſného Dworu ſpolečně to wſſecko práwo, ale že Vrozený a důſtogný Kněz Děpolt z Ryzmberka Probošt nynějſſý téhož Konwentu Dogſanſkého, y weſſkeren Konwent toho Zákona, magic powoleni od Králowé Gegimiloſti / co ſe djlu mého dotýče, dali gſau mně půl třetjho ſta kop 2c. Protož yá ſwrchupſaný Alexander ge z té ſummy Liſtem timto kwitugi, a připroſyl gſem Vrozeného Pana Zdeňka z Sſternbergka neywyžſſýho Purgkrabj Pražſkého, a ſtatečného Rytjře Pana Mathauſſe z Záhoře, Jana z Rzeſſyc w ty čáſy Purgkrabjho na Raudnicy, Mikulaſſe z Beſſkowic, ſedénjm we Wnceſſy, a Zdeňka z Zěbnic, že gſau Pečetě ſwé k Liſtu tomuto wedle mé přiložili 2c.

Takowá záſtawa včiněná geſt Panu Partcyffikálowi z Proſtiboře w Létu Páně 1436.

W tých Liſtech Panuw z Hazmburgka, při

Létu Páně 1495. poznamenané ſe nacházegi Oſoby tyto / gmenowitě, Bawor Proſtibořſký z Proſtiboře a z Podmokl / Dobeſlaw z Sulewic a na Koſſtialowě / Prokop z Horeſſowic a na Ryſſce / Ebhart z Hertmberka a na Pobětcy / Mikulaš z Solopiſk a na Pěſtanech / Amcha z Paňowa / Zdiſlaw z Kamenice a w Wandrſſicych / Wacſlaw Nýdroch z Beblic, a giní kteřjž přjtomni byli, když ſe nj yaká ſmlauwa činila a wykonáwala.

Žiw byl čaſu toho když gſem Knihu tuto ſpiſowal Pan Joáchym Proſtibořſký z Proſtiboře Iuuenis honeſtiſsimis moribus præditus.

O Rodu a Erbu ſtarodáwně Panůw Chráſtckých z Chráſtu.

Kapitola XLIX.

Vžjwagj za Erb Páni Chráſſtˇcti Hlawy w Záwoji bilém w čerweném Sſjtu, a nad Helmem takowé tolikéž Hlawy a ſſaffrnochy magj čerwené a bílé.

Wyprawugj o tom paměti Koſtelni, že geden z Předkůw Rodu toho totiž Petr řečený Praſe z Chráſtu, a při něm Přech z Olbramowic, a Wylim z Zahrádky Poručnicy Hanuſſka z Marſſowic k Koſtelu w Swatém Poli nařjdili plat ročnj a wěčný we Wſy Libeč půl čtwrtý kopy, a to při Létu Páně 1414.

W Létu Páně 1572. připomjná ſe Kryſtoff Chráſſtký z Chráſtu a na Malkowě, Frydrych Chráſſtký z Chráſtu a na Leſku.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Panůw Hozlaurůw z Hozlau.

Kapitola L.

Wědomé geſt že Rod tento z Arcyknjžetſtwj Rakauſkého do Czeſkého Králowſtwj přeneſſen / ale při kterémžby ſe to čaſe ſtalo, o tom žádného nenj poznamenánj. Co ſe Erbu týče, užjwagj za znamenj Rytjřſké Pole čerwené a bílé.

W té Wálce kteraũž wedl Ottagar Král Cžeſký proti Cýſaři Rudolffowi prwnjmu / w kteréž y zahynul na den S. Barbory u Weydenpachu, byl Jendrychem geden Hozlaur z ſtrany Cýſařſké Muž giž wěkem ſeſſlý, kterýž ſpatřiw Oldřich z Lichtenſſteyna Pán Rragiwý onj, w bitwě mlo-

bau vnaweného a vpracowaného / wzal od něho Praporec a poručil Staroſſe na mjſto pokogněgſſy odweſti. To než ſe ſtalo giž byli Němcy Cžeſké hauffy porazyli / y wjtězſtwj nad rozehnanými Cžechy obdržeti s weli kau a znamenitau Kořiſtj. Dálo ſe Léta Páně 1278.

W Létu Páně 1549. nacházy ſe památka o Panu Wolffowi ſtarſſym Hozlaurowi z Hozlau,

a to w gednom ſwědomj kteréž ku potřebě geho wydané geſt od Měſtečka Bechyně pod Pečetj Měſtſkau. Ten měl Syna Wáclawa, kterýž potomně ſplodil Synůw ſſeſt s Panj Anýžkau z Sſwárowa kteráž vžjwala za Erb Telecý Hlawy, a ten vmřel Léta 1560. ſtarſſy z dotčených Synůw ſedmým byl na malých Lawacych / druhý ſlaul Gi

dřich, třetj Petr Pawel, čtwrtý Karel na Auſtraſſecých, páté Joſſt na Rudném, ſſeſtý Mikuláš kterýž vmřel / zanechaw po ſobě Syna Wáclawa s Panj Barborau Poleſkau z Giter ſplozeného. Z toho Kmene poſſli Pan Wladiſlaw Hozlaur na Bzych a Jeronym Bratr geho.

W Tytuláři ſtarém připomjnagj ſe tito Páni

Hozlaurowé / gmenowitě, Martin Hozlaur z Hozlaur a w Kffelu, Wolff Hozlaur z Hozlau a na Dobronicych, Gindřich Hozlaur z Hozlau na Dobronicych, Girzjk Hozlaur z Hozlau w Pſowlcých, Hozlaur z Hozlau w Talowicých, Kryſtoff Hozlaur z Hozlau, Wolff ſtarſſy Hozlaur z Hozlau na Bzy.

Při Létu 1572. w Tytuláři gmenugi ſe tito: Pan Jeronym Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Sſebeſtyán Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Sſteffan Hozlaur z Hozlau, a Wáclaw Hozlaur na Rudném.

W Tytuláři potom Léta 1589. pſaném, poznamenánj gſau Páni Hozlaurowé tito / totiž, Abraham Hozlaur z Hozlau na Talowicých, Gettřich Hozlaur z Hozlau a na Wolſſy, Girzjk Hozlaur z Hozlau a na Střlině, Gindřich Hozlaur z Hozlau a w Sſtipoklaſech, Jeronym Hozlaur z Hozlau na Hněwkowicých, Kryſtoff Hozlaur z Hozlau a na Waltinich, Ladiſlaw Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Mikuláš Hozlaur na Rudném, Sſebeſtyán Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Wylém Hozlaur z Hozlau, Zygmund Hozlaur z Hozlau a w Rodychowě.

O Rodu a Erbu Panuw Těminuw z Těmic podle Tytulaře ſtarodáwnem, kterýž yakéby měli znamení Rytířſké, neměl gſem o tom ſpráwy žádné.

Kapitola LI.

Rod tento dáwný geſt, a giſtě ſwědomim oných Kniżat dáwných wzáctný / w ſkutcých hrdinſkých dobře zkuſſený, y hogně obdarowaný / o kterémžto předcých yakéſe koli paměti ſtaré wynalezti mohli, tuto prawdiwě gednu každau ſlowo od ſlowa doložim.

W Létu Páně 1418. činí ſe zmjnka o Panu Ondřegowi Těminowi z Těmic, genž byl prodal padeſáte groſſu bez dwau platu ročnjho w Těmicých na Purgkrechtě genž ſlowe Batelowſký, wſſak ſobě zanechávagic wſſecka práwa y Panſtwj, kromě toho gmenowaného platu 48. gr: a to za oſm kop groſſuw Peněz ſtřjbrných rázu Pražſkého / Vrozenému Panoſſy Mikuláſſowi z Horčic, ſedjnjm na Sſymburce, a k geho Koſtelu do Zhoře. A ten plat ſwrchupſaný mam odkaupiti, a giný mjli okolo Těmic tak dobrý yakožto ten ſprawiti / patli bych nemohl, tehdy když mně dadi půl Léta na před wěděti / mám yá Ondřeg ſwrchu pſaný takowý plat we Dſky wložiti kterýž gſem prodal, a Spráwce k tomu dobré poſtawiti, tak yakožto Země Czeſká za Prawo má, a za to yá ſwrchu pſaný Ondřeg ſlibugi a podle mně za mne Rukogmě učiněni / Ctibor z Pehnáně, Přebiſlaw z Wlčkowic, a Getřich Maſſewih wſſickni gednau Rukau nerozdjlnau ſlibugem to wſſe učiniti a zdržeti což ſwrchupſáno ſtogi ꝛc. Dán a pſán w Milečině ten Pátek po Swatém Ambroži, Léta od Narozeni Syna Božjho

O Panu Janowi Těminowi pozuſtáwa paměť w Liſtu gednom Létę 1403. pſaném, kteréhož tato geſt Kopié;

Já Anna Manželka někdy dobré paměti Jana Těmina z Těmic, wyznáwam timto Liſtem / yakož gſem měla ſwého wěna padeſáte kop na polowicy Dworu a na Polowicy Roli tu w Těmicých a na Rybnice Wolſſy Dſkami Zemſkými zapſaných, že giž mně to wěno ſwrchupſané od ſlowutného Panoſſy Buſſka z Dědic dáno a ſplněno geſt uplně a do cela penězmi hotowými: Protož yá Anna ſlibugi ſwrchupſanému Buſſkowi y Dědjcum na nikdá wjce neſáhati, ani toho kdy dále wpomjnati. Toho wſſeho na potwrzeni ſwau gſem Pečet wlaſtnj k tomuto

Liſtů přiwěſyla, a pro lepſſy Swědomi a budaucy pamět, proſyla gſem Vrozeného Pana Mikuláſſe z Lanſſteyna ſedënjm na Borotjně, a ſtatečného Rytjře Pana Gindřicha z Radiče, a ſlowutných Panoſſy/ Gerřicha Stopce z Augezdce, Dětocha z Stomic, Jana Sſolcyſa z Augezdce, a Buſſka z Prudic, aby na ſwědomi těchto wſſech wěcy ſwrchupſaných ſwé Pečetě přiwěſyli k témuž Liſtu bez ſwé ſſkody/ genž geſt dán Léta yak na hoře na den Swatého Rzehoře.

W Liſtu gednom pſaném Léta 1440. Pan Buſſek z Těmic mezy gjnými takto ſe podpiſuge:

Já Dorota z Petrowic odginad z Bachowa Wdowa / a my Búſſek z Těmic, Jan řečený Sſolcys z Augezdce, a Mikuláš z Nowého Dwora, odginud z Hoſtiſſowa, Rukogmě a ſpoluſlybce za Pani Dorotu nadepſanau wſſickni gednoſtegnau Rukau, ſpolečnau a owſſem nerozdjlnau wyznáwame ꝛc. a geſtližeby tento Liſt byl poruſſen a nebo pokažen yakaukoli přjhodau neb wádau dokudbychme neſplnili a newydali od naſſech wěřjcych tak yak ſe na před piſſe / to nemá býti nám ku pomocy ani naſſym wěřitelům nadepſaným ke ſſkodě, ale má w též mocy a pewnoſti zuſtati yakoby pokažen nebyl ꝛc.

Gmenowaný Pan Buſſek z Těmic/ prodal Dwůr w Dědicych za Padeſáte kop gr: Fryčkowi z Dědic což ſe porozumiwá z Liſtu takto pſaného:

Já Fryſſek z Dědic wyznáwam timto Liſte obecně před každým kdož gey čjſti neb ſlyſſeti budau ꝛc. který gſem měl Liſt od Slowutného Panoſſy Buſſka z Těmic na ſpráwu, yako gſem v něho kaupil Dwůr tu w Dědicych za 50. kop gr: a Rukogmě gſau w tom Liſtu Slowutni Panoſſe, Bohuſlaw z Nemyſſle, Mrakeš z Petrowic, a gini dobři Lidé, a pro lepſſy giſtotu a pamět proſyli gſme Slowutných Panoſſy, Bohuſlawa z Nemyſſle, ſedënjm na Mitrowicych, Ctibora z Pohnjně, Litwjna z Bukowé, a Petra Bratra Fryčkowa, aby wedle nás ſwé Pečetě přiwěſyli.

W Létu Páně 1459. o Panu Ondřegowi z Těmic pamět takowá ſe nachazy:

Já Mikuláš z Horčic a na Sſelnberce wyznáwam timto Liſtem obecně předewſſemi kteřjž gey vzřj, že yako gſem měl Liſt dobré paměti od Awery z Těchobuže, kterýž geſt ſwědčil Amerowi ſwrchupſanému na Purgkrechtě Batělowſkém w Těmicych, w kterémžto Liſtu gſau Rukogmě/ Ondřeg Syn Janůw z Těmic, Petr Kozka z Petrowic, Litaš z Lažic, a když gſem napominal Litaſſe Rukogmi aby mi Liſt byl obnowený, y obnowili mi ten Liſt Buſſek z Těmic, a přigal gſem nowý Liſt obnowený, a ſtarý gſem Liſt dal y mocy Liſtu tohoto dáwam s ſwau dobrau wůli Slowutnému Panoſſy Buſſkowi z Těmic y geho budaucym

Digitized by Google

nic ſobě ani ſwým budaucým nepozuſtáwuge na tom ſtarém Liſtu ꝛc. Toho na potwrzeni a Pewnoſt Pečeť ſwau gſem přitiſkl.

Rod a Erb Geniſſkuw z Augezda geſt welmi ſtarý / o kteréhožto Předcých mnohé ſe paměti nacházegi.

Kapitola LII.

List Wladiſlawa Krále pſaný k Janc-wi Geniſſowi z Augezda wyprawuge/ že geſt téhož za Hoſpodáře Dworu ſwého nařjdil w Starém Městě Pražſkém. Kterýž pſán geſt Léta Páně 1502. ſlowy takowými:

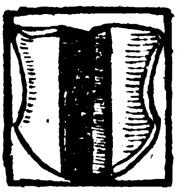
My Wladiſlaw z Božý miloſti Vherſký Cze-

ſký

ſky Král ꝛc. Margkrabě Morawſký ꝛc.

Známo činime timto Liſtem wſſem wůbec/ kdežkoli čten, neb čtaucy ſlyſſán bude/ že znamenawſſe mnohé pilné ſlužby / kteréž geſt nám činil, a čini Slowutný Geniſſek z Augezda / Auředník náš / wěrný milý / a znamenagjce/ že mnozy pro opatrowáni a pilné wykonáwani toho Auřadu, genm od nás poručeného, zlau wůli k němu magi. Rchtice / aby nám tim hotowěgi ſlaužiti mohl, a ſebau aby bezpečen byl / wzali gſme gey, a timto Liſtem béřeme w naſſy obzwláſſtni obranu / čin jce geho Hoſpodářem Dwořu naſſeho w Starém Měſtě Pražſkém/ a ktomu z Auřadu toho, ani ze Dwora dotčeného heybán býti nemá, leč s naſſy wůli a wědomim/ cožbychme gemu Liſtem naſſym oznámiti ráčili / že geho w tom Auřadu a neb we Dwoře miti nechceme. Dále také chceme tomu/ aby žádný, kteréhokoli Stawu z Poddaných naſſych, naň, ani na Oſobu geho, žádnau mocy ani Práwem neſáhali, ani ſáhati dopauſſtěl/pod vwarowánim hněwu naſſeho/ než geſtližeby gey kdo z čeho winniti chtěl, buď z toho, žeby ſe toho Auřadu dotýkalo, neb z čeho giného / aby geho každý hleděl před námi a neb před těmi, kteréžbychme na miſtě naſſem poſadili za Saudce. Než což ſe dotýče toho / žeby gey někdo winniti chtěl z Statku, z nářku, z wěřeni, a nebo z dluhu/ z toho gey bude mocy každý winniti na tom miſtě, kdež přiſluſſy ku práwu, podle zřizeni a rozſudkuw naſſych. Přikazugjce wſſem Panum, Rytjřum, Pražanum, y giným Měſtum Králowſtwj Čzeſkého/ Poddaným naſſym, wěrným milým/ aby téhož Jana přitom při wſſem zachowali, co ſe tuto piſſe. Ginác nečinjce. Dán na Budjnu w Pátek před Swatým Linhartem. Léta Páně 1502. Králowſtwij naſſych Vherſkého 13. a Čzeſkého 32.

Gmenowaný Pan Jan Geniſſek

z Augezda měl Manželku Pani Eliſſku z Čzahrowa/ kteráž měla za znameni Rytjřſké černý ſſtrych w bjlém Poli/ na helmě Rohy Bůwolowé bez Koruny a okolo černé ſſaffrnochy.

Léta Páně 1521. Král Ludwik, Léta Kralowáni ſwého w Čzechách a w Vhřjch ſſeſtého Janowi Geniſſkowi z Augezda a na Swrčowcy dal plnomocenſtwi Mageſtátem ſwým / tak aby Statek ſwůg weſſkeren, kterýž má a geſſtě mjti bude, kſſafftowati mohl komukoli, wedle wůle ſwé/ a ten Mageſtát znj takto:

My Ludwjk z Božij milosti Vherſký, Čzeſký ꝛc. Král ꝛc.

Známo činjme/ že gſme proſſeni gménem Slowutného Jana Geniſſka z Augezda a na Swrčowcy/ wěrného naſſeho milého, o Liſt Mocný / tak aby weſſkeren Statek ſwůg, kterýž koli má a neb miti bude, poručiti a neb kſſafftowati mohl, wedle ſwého zdáni. My k tako wé prozbě a žádoſti geho nakloněni gſauce/ s dobrým rozmyſlem/ naſſym giſtým wědomim, a mocy Králowſkau w Čzechách/ k tomu gſme powolili ꝛc. wedle Formule Kancellářſké.

K témuž Král Ludwik w Létu náſledugjcym to gt, 1522. včinil pſani / kteréž znj w ſmyſl tento:

Slowutný wěrný náš milý. Wěz že gſau wzneſli na nás oppatrni

Purgmiſtr, Konſſelé, y wſſecka Obec Měſta naſſeho Klatow / kterakby
Marek Sſtěpánowic, Cžlowěk twůg, na některé gich ſpolu Sauſedy zau
myſla do Wſy Mecholni přiſſel / chtě gim ſſkodu včiniti s pomocniky ſwý
mi / při čemž y dwa Měſſtiany Klatowſké zranil pod řádem a práwem /
když oni na něho žádné péče neměli / Nás proſýce, abychom před Oſobau
naſſy ge s týmž Markem Cžlowěkem twým ſročyti ráčili / že gey z takowé
wěcý náſylné / proti Práwu a Zřjzeni Zemſkému včiněné / winniti chtěgi.
Protož pokládámeť Rok toho, ten Pondělí po Swatém Bartholomėgi
neyprwe přjſſti / aby ty před námi a Raddami naſſemi na Hradě Pražſkém
ſtál / a toho Marka poſtawil, a on gim Klatowſkým z toho práw byl.
Ginač nikoli nečinjce. Dán na Hradě Pražſkém ex commiſsione propria
Regiæ Majeſtatis.

Když obmeſſkáno bylo s Berni / kteráž ſe ſebrati měla w
Kragi Klatowſkém / z té přjčyny Ferdynand Řjmſký Vherſký Cžeſký
Král, Janowi Jeniſſkowi z Augezda / yakožto Heytmanu Krage Plzen-
ſkého, pſani pſáti poručiti ráčil w takowá ſlowa ;

Ferdynand z Božý milosti Řjmſký, Vherſký a Cžeſký Král, Inſfant w Hyſſpanygi, Arcykniže Ra-kauſké, Margkrabě Morawſké.

Statečný wěrný náš milý. W paměti máš / na yaký ſpůſob gedno-
myſlně wſſenni třemi Stawy Králowſtwý Cžeſkého na neypoſlednėgſ-
ſſym Sněmu Obecným, při čaſu Swatých Fabiána a Sſebeſtyána na
Hradě Pražſkém, v přjtomnoſti Oſoby naſſy Králowſké / Nám pro obra
nu téhož Králowſtwý, a Zemi k němu přjſluſſegjcých / pro dobré wſſeho
Křeſtianſtwa, giſtý počet Lidu gizdného ſwolen. Y ſpráwu máme / že
mnozy w tom Kragi až poſawád do čaſu Sněmě vloženého Liſtuw při-
znawacých ; ani Berně / což na koho dáti přjgde / nedali / a neywyſſſym
Bernjkum Králowſtwý Cžeſkého na Hrad Pražſký neodeſlali / což gl nám
s podiwenim : Wſſak magic my obzwláſſtnou důwěrnoſt k tobě, yakožto
k milowniku Wlaſti twé, a Poddanému, wěrnému naſſemu milému / žá-
dáme tebe miloſtiwě / že ſám od ſebe s Přátely a Oſobami z Stawu twého
w témž Kragi obzwláſſtně gednati budeš, a k tomu ge přiwedeš / aby bez
dalſſých odtahuw a weymluw Liſty přiznawacy z Statkuw ſwých, y ta-
ké Bernj, co na kterého dáti přjgde, ſprawili, a Neywyžſſym Bernjkum na
Hrad Pražſký w moc gich položili. Nakož pak o tobě nepochybugem /
znagic toho netoliko naſſy / ale y Králowſtwý Cžeſkého, a Zemi k němu
přjſluſſegjcých / y wſſeho Křeſtianſtwa, znamenitau důležitoſt býti / že gim
to wſſecko podle potřeby ſlyřegi předložiš / a tomu z Mandátuw a Liſtů
naſſých otewřených, kteréž o tuž wěc po Kragich rozpiſowati ráčime, wy-
rozumiš : Neb y toho ſám v ſebe powážiti můžeš / geſtližeby ſe při [illegible]
ni Liſtuw přiznawacých a Berně od těch některých Oſob dalſſy protaho-
wé dáli, a to k wykonáni podle ſněmownjho zawřeni, Dſkami zapſani a
ſtwrzeni nepřiſſlo / yacyby zmatkowé předkem Nám / tomuto Králow-
ſtwý / Zemi k němu přjſluſſegjcym, y wſſemu Křeſtianſtwu ſe ſtáti mohli /
čemužbychom w prawdě neráði. A což w tom bedliwoſti a pilnoſti bu-
deš mjti / to my tobě wſſy miloſti naſſy Králowſkau ſpominati y nahra-
zowati ráčime. Dán w Genthu w Flandřich w Středu Welikonoční
Léta Páně 1530. Králowſtwý naſſých Řjmſkého 10. a giných 14.

Digitized by Google

Giný Liſt Krále Ferdynanda k témuž Janowi Geniſſkowi z Vgezda a na Swrčowcy pſaný Léta Páně 1549. znj w rozum tento:

Slowutný wěrný náš milý. Jakož gſy čaſu předeſſlého s námi ſpolu podlé některých giných Oſob na naprawowání Zřjzenj Zemſkých, zde na Hradě Praʒſkém / gſa k tomu od Stawůw Králowſtwj Czeſkého wolen, ſeděl. K wědět dáwáme / že taž Zřjzenj Zemſká dwakráte přepſaná gſau, gedny Knihy nám dané, a Druhé Myſto Pjſař Králowſtwj Cžeſkého při ſobě má. Kdež znagic my toho potřebu býti / aby dotčená Zřjzenj Zemſká, prwe nežby mezy Stawy wůbec čtená byla / při přjtomnoſti Oſoby twé přeſlyſſána byla etc.

Mjmo to geſt y giný Liſt Arcyknjžete Ferdynanda kterýž pſán byl k témuž Janowi Geniſſkowi w Létu Páně 1553. a toho geſt Kopie takowá:

Statečnému Janowi Geniſſkowi z Vgezda a na Swrčowcy / wěrnému naſſemu milému.

Ferdynand z Božj milosti Arcyknjže Rakauſké etc. / Statečný wěrný náš milý, yakož gſy pohnan Liſtem naſſym / na žádoſt Slowutné Maryány z Beſſjn / aby položil Kſſafft Gindřicha Beſſyna z Beſſjn proti ſobě k ſwědomi. Ale že gſy toho yak náš ſprawugi neučinil. Protož na mjſtě Geho Králowſké miloſti / Pána a Otce naſſeho neymileyſſyho / tobě toho podruhé den pokládati ráčime w Středu po Swaté Lucyj / aby dotčený Kſſafft položil při Auřadu Saudu Komornjho na Hradě Praʒſkém etc.

Cžetl gſem geſſtě y giný Liſt / kterýž ſwědčj témuž Panu Janowi Geniſſkowi pſaný z poručenj Ferdynanda Arcyknjžete Rakauſkého w Létu Páně 1557. takto:

Slowutnému Janowi Geniſſkowi z Vgezda na Swrčowcy / Mjſto Komornjku Králowſtwj Cžeſkého / wěrnému naſſemu milému.

Ferdynand z Božj milosti Arcyknjže Rakauſké etc. Slowutný wěrný náš milý. Wěděti dáwame / že geſt Geho miloſt Králowſká, Pan Otec náš neymilegſſy dnůw minulých na wzneſſenj Vrozeného Wylima z Sſternbergka na Planý, wěrného naſſeho milého / Slowutnému Wácſlawowi Widumowi z Wobětic / wěrnému naſſemu milému z ſtrany počtu, Zbjrek, a dani k Koſtelu a Faře Swatého Wácſlawa w Boleſſyně / kterež geſt od Poddaných geho Wylima z Sſternbergka ze Wſy Boleſſýna k ſobě přigjmati měl, pſanj včiniti a poručiti ráčil / aby Geho miloſti Králowſké ſpráwu gruntownau / tim nemeſſkage, odeſlal / což geſt ſe od dotčeného Wácſlawa Widumy ſtalo / podwolugjce ſe k tomu při přjtomnoſti Oſob k tomu zřjzených / že počet takowý wykonati chce. Kdež chtice my aby takowá wěc konec mjti mohla / tebe gſme podlé Vrozeného Wácſlawa Zmrzlika z Wogſſyna a na Lnářich / wěrného naſſeho milého, k tomu zřjditi ráčili na mjſtě G. M. Králowſké / poraučegic, aby na den Swatých Petra a Pawla neyprwe přjſſtj w Rydlcnech ſe nagjti dal / a při přjtomnoſti gmenowaného Wylima z Sſternbergka aneb Poddaných geº, takowý počet přigal, a ſtrany o to ſpokogil etc.

Ioachim de Noua Domo Supremus
Regni Bohemiæ Cancellarius.

Jan neyſtarſſy z Lobkowic, na Zbyroze a Točnjce Neywyžſſy Hoffmiſtr Kralowſtwj Czeſkého, Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi Geniſſkowi z Vgezda a na Swrčowcy / Miſto Komornjku Kralowſtwj Czeſkého, tolikéž pſanj včinil z ſtrany nějakých žalob / kteréž na Poddané geho wedli Klatowſſtj Měſſťané / kterehožto Liſtu Datum geſt w Pondělj poſt Reminiſcere Léta Páně 1557.

K témuž pſal Liſt Vrozený Pan Wylim z Rožmberka Neywyžſſj Purgkrabě Kra: Czeſkého, Léta Páně 1553. nýmžto žuwe gey na Weſelj Služebnjka ſwého / kterémuž Panj Máti geho Služebnjcy ſwau w Staw Manželſký dáwala. A na ten čas Pan Wylim neužiwal Erbu po Wlaſku ale po Staročeſku, cožſe patrně vkazuge při Liſtu tomto.

Tento Jan Geniſſek byl čas dlauhý Heytmanem Krage Plzenſkého, a potom mě byl Miſto Komornjkem Králowſtwj Czeſkého. Manželku měl Panj Annu z Kladrubec z Rodu ſtarožitného / kterýž vžjwá za znamenj Rytjřſké Rohůw Bůwolowých w černém Polj.

O Wylimowi Geniſſkowi z Vgezda a na Swrčowcy nacházým pamatku w Liſtu gednom Ferdynanda Arcyknjžete Rakauſkého kterýž pſán geſt Léta Páně 1556. w rozum tento:

Ferdynand z Božj miloſti Arcyknjže Rakauſké / etc. / Slowutný wěrný náš milý. Wědětiž dáwame / že gſme z miloſtiwé a Bratrſké poručenj G. M. C. P. a Bratra naſſe, Vrozenému Adamowi z Swamberka na Přjmdě a Wolſſy / Neywyžſſjmu Sudjmu Dwořſkému Králowſtwj Czeſkého, a Slowutnému Kryſtoffowi Markwartowi z Hrádku na Bělé / wěrným naſſym milým. s tebau o některé pilné, důležité a znamenité G. M. C. potřeby mluwiti a gednati poručiti račili / yakž tomu wſſemu odnjch wyrozumjš. A protož na mjſtě G. M. Cýſařſké tebe miloſtiwě žádati račime / aby ſe w Středu na den S. Stanislawa neyprwé přijſſtý, tim rannějí do Města Plzně nagjti dal, a toho nikterak nepomjgel / a cožtam s tebau na mjſtě G. M. Cýſařſké gednati a mluwiti budau tomu neyoliko vwěřiš a'ey w tom ſe k G. M. Cýſařſké poſluſſně a poddaně zachowáš a nážjti dáš: G. M. Cýſařſká předkem, y my tobě to wſſecko miloſtj naſſý ſpomjnati a nahrazowati račime. Dan na Hradě Pražſkém w Pondělj po Swátoſti. Anno ut ſupra.

K témuž Wylimowi Geniſſkowi widěl gſem Liſt pſaný od Rudolffa Cýſaře toho gména druhého w Létu Páně 1577. ſlowy takowými:

Rudolff Druhý z Božj miloſti wolený Řjmſký Cýſař etc. / Slowutný wěrný naš milý. Wědětiž miloſtiwě dáwame, že gſme ſe s Neyyaſněgſſými Arcyknjžaty Rakauſkými, Bratřými naſſými neymileyſſými, gich láſkami, na tom ſněſti račili / aby Tělo ſlawné a Swaté paměti Cýſaře Maximiliána Druhého Pána a Otce naſſeho ney-

mileyſſýho, z Kláſſtera Wilerynk v Měſta Lince ležicýho / kdež zatým odpočiwá, ſem do Králowſtwý Cžeſkého a Měſt Pražſkých přiwezeno bylo. Kdež pak / aby ſe to poctiwě, yak Tělu Cýſaře Rzjmſkého, Vherſkého, Cžeſkého Krále náleži, wykonalo / Ráčili gſme NeyJaſněgſſy Knjžata Mathyáſſe a Maxymiliána, Bratry náſſe neymilegſſy, pro Tělo Geho milosti odſud wyprawiti / a tebe miloſtiwě žádati račime / aby ſe ſám oſobně s Cželádkau ſwau gizdně w Pátek Den Swaté Brygidy neyprwé přijſſti w Buděgowicých, w Soběſlawi, a neb w Táboře / kdež od obydli ſwého w ta mjſta neyblijže máš, nagiti dal / a Tělo Geho milosti s gich láſkami, a neywyžſſimi Auředniky Zemſkými / kteréž gſme podlé gich Láſek Panů v Bratřý naſſých neymilegſſých k tomu nařjditi ráčili, až do Starého Měſta Pražſkého do Kláſſtera Swatého Jakuba doprowoditi mohl / a w tom we wſſem na ceſtě až ſem gich Láſkami a dotčenými Neywyžſſými Auředniky Zemſkými ſe ſprawowal. Té miloſtiwé naděge k tobě gſauce / poněwadž geſt G. M. Cýſařſká Swaté paměti tomuto Králowſtwý, a wſſem Obywatelům w něm wſſy milosti naklonen býti, a to také w ſkutku prokazowati ráčil / že to z ſrdečného a vpřjmného aumyſlu včiniš / w tom poſluſſně a poddaně ſe zachowáš, a tu poſlednj ſlužbu G. M. Cýſařſké Tělu, někdy Pánu twému miloſtiwému, podlé giných, yakožto wěrný Poddaný, wykonati pomůžeš. A my tebě to milosti naſſy Cýſařſkau ſpomjnati, a twým miloſtiwým Cýſařem, a Pánem býti a zuſtati ráčime. Dán na Hradě Pražſkém w Pondělj po Třech Králich, Léta yak na hoře / Králowſtwý naſſých Rzjmſkého 2. Vherſkého Patého, a Cžeſkého tolikéž druhého.

Buryan Geniſſek z Vgezda a na

Swrčowcy, měl Manželku Panij Regnu z Klenowého a z Janowic wlaſtnij Seſtru nynegſſjho Neywyžſſjho Pjſaře Králowſtwij Cžeſkého / kterauž byla porodila Vrozena Panij Anna z Rzjčan / s njž ſplodil Syny: Jana, Wylima, Gindřicha, Přibjka, a Buryana.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Předeniců w z Předenic.

Kapitola LIII.

ERb tento přineſſen geſt do Kralowſtwij Cžeſkého ex Marchia / kterémužto užjwagjcý předníkowé ſſ... Léty paměti připomjnagi / totiž když Almužnu dáwali k Koſtelu w Praſyně wyſtawenému s Wylémem z Nětinic a s Synem dobré paměti Racka z Nebilowa; což ſe dálo w Létě Božjm 1366.

Léta potomně 1400. Petr z Předenic k témuž Koſtelu w Praſyně darowal Rzeku, tak aby gi užjwal Farář s ſwými Wikaryſty, neb před Lety w Cžechách když Wjra Swatá w neporuſſenoſti ſwé pozuſtáwala, při každém Koſtele býwalo několik Kaplanůw a Farářůw pro pořádek lepſſý / aby ſe žádné neſtalo chwáli Páně vmenſſenj / a na ten čas když Lid robotný pracuge, aby Kněžj w Koſtelich zaň ſe Pánu Bohu modlili / yakož ſe to až poſawad při pořádných Koſtelich zachowáwa.

Cžaſu toho kterémuž gſem Knihu tuto ſpiſowal, žiwi byli z Rodu toho Lidé wzáctnj / Jan Předenice z Předenic a na Deſſenicých G. M. Cýſařſké Radda, a Gindřich Předenice.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Reychůw kteřjž ſe pjſſy z Winnjk.

Kapitola LIV.

W Tom Rodu mezy ginými wzáctnými Rody památka ſe nacházy, tak yakž četl pod Erbem Panůw Sſtãpachůw z Sſtampachu.

Kunce Reychla z Winnik připomjná Liſt Julinſa Papeže toho gména druhého, pſaný w tento ſmyſl:

Vniuerſis præſentes literas inſpecturis pateat &c. in Romana Vrbe cõceſſum eſt Nobili Viro Domino Kuncz Reychel de Vinnjk, unà cum Coniuge ſua Elizabeth, & Liberis eorum gaudere beneficio ſeu Priuilegio Bullarum & Literarum Apoſtolicarum Sanctiſsimi Domini Noſtri, Domini Iulij Papæ ſecundi, & facultatis ſeu commiſsionis conceſſæ & factæ Reuerendo Patri, Fratri Hyeronimo Tornielo Fratrum Minorum de obſeruantia Generali Vicario Ciſmontano ſuper totam Italiam, & alias Prouincias ſuæ Iuriſdictionis &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrũ, Anno Domini 1507.

Liſt Pana Floryána Gotharta Zdiárſkýho z Zdiáru, k Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Mathyáſſowi Sſtampachowi na Srbči Kornhauze a Přerubenicých pſaný zmjnku činj o těchto Pánich z Reychu těmito ſlowy:

Co ſe tkne dobré paměti Pana Getřicha z Reychu, a Syna geho tolikéž Getřicha krátce oznámim, že gſem ſlýchal ó Panu Getřichowi z Reychu že geſt byl s gedním Panem z Kolowrat v Božího hrobu / a tu na památku že geſt wložil na Božý hrob ſwůg Prſten, w kterém geſt Kámen řečený Karnyol / kterýžto Prſten s ginými wěcmi doſtal ſe geſt Mãželce mé milé / když Pan Vgec k emně přigede, nepominu ho Panu Vgcy vkázati.

Ten též Pan Getřich z Reychu byl s týmž Panem z Kolowrat w Vhřých w bitwě / neboližto při porážce Krále Ludwjka. Z kteréžto bitwy Pán Bůh mu pomocnjkem býti ráčil. Z ſtrany pak Pana Adama z Reychu Syna geho dobré paměti, ten geſt zamordowán za Cýſaře Maximiliána Swaté paměti na Sněmu Rjſſſkém w Augſſpurku od nějakého Duhalſkýho Stawu Rytjřſkého, a tu hned bylo poručeno aby ſe Měſto zawřelo, a ten Duhálſky aby byl wzat, a hned pro ten včinek odplatu a konec aby mu na hrdle včiněn byl / ale on potagi z Měſta w Hnogi wywezen, a gel do Vher / y tam ſe w nějakým Klásſteře zdržowal až do ſmrti.

O Erbu a Rodu starodáwně Hruſſowſkých z Hruſſowa / o němž zmjnka geſt y pod Pány Pětipeſkými. Wančury, a Kaplýři.

Kapitola LV.

W Předku gednom Rodu tohoto, gmenem Bra-
třinijslowi z Hruſſowa, činí zmjn-
ku Hágek při Letu Páně 973.
temito ſlowy:

Pohané vſlyſſawſſe o tom / že Bo-
leſlaw ſebral Lid Křeſtianſký na Pohany,
a zaſe gey rozpuſtil / z toho porozumjwali,
žeby ſe neſměl z Krage Pražſkého puſtiti na
Pohany. Pročež ſe wſſe pozdwjhli netoli-
ko proti Poddaným geho Křeſtianum / ale y proti ſamý Oſobě Knjžecý /
o to gednagjce weſpolek, aby byl zahuben. K čemuž ſměřowali obzwláſſt-
ně ti, kteřjž byli na Půlnocy okolo Zámoſti a Stránowa / kteřjž wywoliw-
ſſe ſobě mjſto gedno nedaleko od Řjeky řečené Gizera na gedné hoře, Wa-
ly ſſyrokými a doſti wyſokými ſe oſypawſſe, tu ſe mocně položili, a odtud
weliké činili ſſkody Křeſtianum bljzko ku Praze. Což wſſe Křeſtiané na
Knjže wznáſſeli, kterýž poradiwſſe ſe s Biſkupem Wogtěchem, á znage že
nepřeſtanau od toho zlého / ſebral opět Wogſko, kteréž tahnauti mělo na
ty geho y wſſy Země záhubce. A položili gſau ſe Křeſtiané podle těch Za-
kopuw od Wýchodu Slunce a od Půlnocy a tu leželi do dne čtwrtého.

Pohané pak pro nedoſtatek pokrmuw déle w Zákopach ležeti nemohau-

ce, wytáhli do Pole ranim gjtrem, dřjw než Slunce z Hory wycházeti počalo, a hned ſwedli bitwu s Křeſtiany / kteřjž proto že nenadále na ně Pohané wyſkočyli neyprwe wſtaupati počali / ale Wůdce gegich, genž ſlaul Bratkimjl z Hruſſowa, wzkřjkl na ſwé Křeſtiany, a ſám neyprwe wſkočil mezy Pohany, a gegich Hauffy rozrazyl. Za nim mnozy vdatni Rytjři, yako Bera Kowanſký a Hrozek Předmjrſký / Koleſlaw z Aluku a giní vkrutně Nepřátely porazegjce, a za njmi wſſickni Křeſtiané yako Zed na Pohany ſeřjtili. Bitwa owſſem až do Poledne trwala / dal Pán Bůh wjtězſtwj Křeſtianum / mnoho Pohanuw zbili / někteřj vtekli a ſkrýli ſe po leſych huſtých / kterýchž Křeſtiané nehonili / a Knjže rozkázalo Kořiſti a laupeje Pohanſké mezy Bogownjky rowným djlem rozděliti.

W Tytuláři ſtarém připomjnagi ſe z Rodu toho při Létu Páně 1534. Frydrych Hruſſowſký z Hruſſowa na Wſſetatich / Gindřich Hruſſowſký na Přjworách / Milota Hruſſowſký z Hruſſowa / Wácſlaw Hruſſowſký z Hruſſowa na Přjworách / Getřjch Hruſſowſký z Hruſſowa na Hruſſowě.

W Létu Páně 1572. poznamenáni gſau w Tytuláři, Getřjch Hruſſowſký z Hruſſowa na Hruſſowě / Smil Hruſſowſký z Hruſſowa na Czeteni / Sſtaffurg Hruſſowſký z Hruſſowa a na Hruſſowě / Wácſlaw Hruſſowſký z Hruſſowa na Czeteni / Wylim Hruſſowſký z Hruſſowa / Woldřich Hruſſowſký z Hruſſowa a na Sočených Přjworách.

W Létu Páně 1589. žiwi byli Getřjch Hruſſowſký z Hruſſowa / Sſtiaſtný Hruſſowſký z Hruſſowa a na Hruſſowě, Wácſlaw Hruſſowſký z Hruſſowa a w Bikoli, Wylim Hruſſowſký z Hruſſowa na Lhotce, Woldřich Hruſſowſký z Hruſſowa.

O Rodu a Erbu Slachuw z Hřjwic a giných kteřjž téhož Erbu vžjwagi.

Kapitola LVI.

Pánuw Slachuw z Hřjwic ſtarodáwný / vžjwá za znamenj Rytjřſké bilých Hákuw w čerweném Poli, o kterehožto počátku w Zrcadle Morawſkém obſſjrnegi napſáno při Rodu Pánů Brtowſkých z Slawikowa.

Erb ten ſpatřuge ſe w Koſtele S°. Gjřj na gedné Tabuli wykontrffektowaný / při němž geſt Text tento. Léta Páně 1343. vmřel geſt Statečný Rytjř Delſſjn Slach z Hřjwic a z Gimljna den S°. Arnolpa / od kteréhož Potomcy ſe nacházegi w tom wěku / a ti ſe rozdělili o Statek Otcowſký / tak že geden wzal Hřjwice, a pſal ſe z Hřjwic / kteréhož Potomcy těhož Tytule vžjwagi, a druhý zuſtal na Stradonicých / kterýž ſlaul přjgmim Rekule, ten ſe pſal z Stradonic / tak yak ynyni Potomcy geho: w Erbu nemagi žádného rozdjlu / neb obadwa Rodowé od gednoho Předka poſſli.

Stregcowé gegich pſali ſe z Gimljna / proto že měli Statek řečený Gimlin.

O Zawiſſowi Hřjwcowi z Gimljna, rozličné paměti wyprawugi, a obzwláſſtně ta / kteráž o něm napſaná geſt Rytmy zněgjcymi takto:

Zawiš Hřjwec z Gimljná.
Poctiwý a Statečný hrdina.
Zmužile Mečem Lučany gjmal.
Na čež ſe ſám Knjže Czeſké djwal.
Za to geſt niu na Sſtjt přidán Meč Charwátſký.
K wěčné památce geho zmužiloſti a hrdinſtwj.
Po wjtězſtwj pro poctiwoſt po prawé Ruce Knjžeti ſſel do Koſtela.
A tu geſt mu okolo Meče na Sſtjt přidaná Sſtůla.

Kučn

Kučnjk od Knjžete z Korauhwe ſniat a okolo Erbu gemu dan.
Proto že byl prwe ſtarožitný Charwatſký Hrabě a Pán.
Předkowé geho s prwnjm Czechem do Czech weſſli.
Mnohé pamětí Rodu toho by ſe naſſlí.
Z njch geden v S^t. Girj w Praze na Zámku podlé Oltáře leži.
Nad njm geho Erb Textem ſtarodáwným nagdeš, y podlé hodin na
Staroměſſké Wěži.
Potom ten Rod Hřjwcowé z Hřjwic po Sýdle ſe pſali.
S Howorau v Knjžete Jaromjra ſpolu ſlaužic ze dwau Seſter byli.
Z těch pak prawých Hřjwcůw geden Třj Syny měl.
Každému z njch giný gméno přezděl/
Nazwal ge totiž / Slachem, Rekuli, a Kozelkau!
Ale ti wſſickni z prawých Hřjwcůw poſſli gſau.
Někteřj z těch s Lechem do Polſky, do Prus y do Morawy ſe doſtali.
A tam ſplodili Syny a Dcery, wſſickni ſe ctně chowali.

S. V. D.

Kozelkowé z Hřjwic nápodobného Erbu vžjwagi, gednom že na Hel-mě magi Třj Pera Pſſtroſowá / Háky pak na ten ſpůſob yakž nahoře wi-dĕš. Nachází ſe památka o gednom Kozelkowi z Drahobužic w Kně-hách Kapitoly Pražſké takto pſaná. Koſtelu w Poſtupicých Wylim z Poſtupic, a Dědic, Bohuneк Kozlik z Drahobužic, darowali Dwě kopě gr: platu ročnjho w Létu Páně 1406. dne 26. Měſýce Dubna.

W Tytuláři ſtarém gmenugi ſe, Adam Slach z Hřjwic, Getřich Slach z Hřjwic a na Hřjwicých, Jan Slach z Hřjwic.

W Létu Páně 1572. připomjnagi ſe Girjk Slach z Hřjwic, Jan mladſſj z Hřjwic, Litolt Slach z Hřjwic, Wácſlaw Slach z Hřjwic.

W Létu pak 1589. Delffjn Slach z Hřjwic, Karel Slach z Hřjwic, Lipolt Slach z Hřjwic a w Chráſſtianech.

Kekulowé z Stradonic téhož Erbu vžjwagi, z njchžto o gednom při Létu Páně 1415. děge ſe zmjnka w paměti této. Rukogmě za 100. Kop Vrozenému Panu Oldřichowi z Hažmburgka, Wácſlaw z Žerotina, Jan z Kolowrat odginud z Kučowa, a Wácſlaw řečený Keknle z Stradonic.

W Tytulářich tolikéž památku pozuſtawenau magi/ gmenowitě při Létu Páně 1534. Gindřich Kekule z Stradonic, Wácſlaw Kekule z Stradonic, Petr Kekule z Stradonic, Woldřich Kekule z Stradonic na Stradonicých.

Při Létu 1589. Gindřich Kekule z Stradonic a na Ryſſperce, Jan Kekule z Stradonic na Worli a na Sawrcých, Wácſlaw Kekulé z Stradonic na Prowonině.

Tolikéž Kozelkowé z Hřjwic w Tytulářich poznamenáni gſau, yako při Létu Páně 1534. Girjk Kozelka z Hřjwic na Wſſechlapich, Lidkýř Kozelka z Hřjwic na Kremčy, Jan Kozelka z Hřjwic na Kremčy, Wácſlaw Kozelka z Hřjwic, Wogtěch Kozelka z Hřjwic.

Při Létu 1572. Jan Kozelka z Hřjwic na Kremčy, Mikuláš Kozelka z Hřjwic a na Neprobilicých, Wogtěch Kozelka na Wſſechlapich.

Při Létu 1589, Lidkýř Kozelka z Hřjwic a na Kremčy, Wácſlaw Kozelka z Hřjwic a na Czerněicých.

Léta Páně 1439. w Sobotu před Swatau Markétau Petr Zmrzlik z Sweyſſyna, Petr Kapaun z Smiřic, Otik z Biſſjně ſeděnjm w Ledčych, Prokop Gidáſſek z Genče a Sſtubele z Gimljna, ſlibili Pánu/ Panu Zbiňkowi z Hažmburgka za Summu, kterýž wyručil Vrozené^o Petra Sſtubka

w 6. Tiſycy kopach gr: na poſtawení do S°. Hawla kdyby znáti dali dwě Neděle před tim buď na Sſtechlicy neb na Hradě w Tluchyně y wedlé giných Rukogmí Oſwjcených Knjžat Frydrycha a Wylima Bratřj Weywod Saſkých a Margkrabi Miſſenſkých, a Statečných Gindřicha z Sſleynic a Frydrycha z Maltic Gich milosti Radd. A geſtliby ſe gmenowaný Petr nepoſtáwil, a o to byl Vrozený Pán Pan Zbinek z Hazmburgka napomjnán, tehdy my ſwrchupſaní Rukogmě ſlibugem dobrau wěrau Křeſtianſkau Vrozeného Pana Zbiňka w tom základu zaſtaupiti, a gey z toho rukogemſtwj wywéſti etc.

Czertoreyſſti z Czertorey a na Hruſſowanech

z Kmene ſtarožitného, vžjwagi za Erb Nedwěda, na němž Panna ſedj s Korunau, magic Ruce roztažené w zlatém Poli; yako o tom ſpráwu mám Rod ten poſſel z Anglie o němž doſtatečně w Zrcadle Meranſkém y w Kronykách Polſkých doloženo.

Tytulář wydaný Léta Páně 1589. připomíná z Rodu toho Bernarta Czertoreyſkýho z Czertorey a na Hruſſowanech w Králowſtwj Cžeſkém.

Drachowſkých z Drachowa Rod ſtarý

w Tytulářich, že předſtjra kdež ſe gmenugi z Rodu dotčeného, Ctibor z Drachowa, Girzj z Drachowa, Beneš Drachowſký z Drachowa na Braumowicych při Létu Páně 1534. opět Beneš Drachowſký z Drachowa na Braumowicych, při Létu Páně 1589.

O Rodu Hornateckých z Dobrogowic žádného

giem giné pamětí newiděl / gednom že ſe dwa z Kmene toho w Tytuláři nowém w pamět vwozugi / gmenowitě, Bohuſlaw Hornatecký z Dobrogowic na Ziabonicech, a Karel Hornatecký z Dobrogowic na Zaleſſanech.

O Rodu ſtarém Hochhauzerů z Hochhauzu

na rozličných mjſtech mezy ginými Rody zmjnku nalezneš. Tytulář ſtarý připomjná Gjřjka Hochhúzera na Cyznberce, a w Létu 1556. Mikulaſſe Hochhauzera z Hochhauzu na Cyznberce, a Gjřjk Hochhauzer w Albrechticých.

Léta 1589. žiw byl Bernart Hochhauzr z Hochauzu a na malém Baſſti, Gjřjk Hochhauzr z Hochhauzu na Albrechticých a Welamyſſlowſy.

Janowſké z Janowic připomjnagj Tytulářowé

/ yako Smila Janowſkýho z Janowic a w Johoſtowě, Woldřicha Janowſkýho z Janowic a na Janowicých, Gindřicha z Janowic a na Janowicých, při Létu Páně 1534.

Gindřicha Janowſkýho z Janowic a na Janowicých, Heřmana Janowſkýho a w Sſauſtowě, Wylima Janowſkýho z Janowic, Woldřicha Janowſkýho z Janowic na Solhoſtowě, při Létu 1572.

Při Létu pak 1589. Tytulář w pámět uwozuge Gindřicha Janowſkýho z Janowic a na Janowicých, Gjřjka Janowſkýho z Janowic, Jana ſtarſſýho Janowſkýho z Janowic na Nedahnicých, Jana mladſſýho z Janowic, Racka Janowſkýho z Janowic, Wylima Janowſkýho z Janowic na Petrowicých, a Woldřicha Janowſkýho z Janowic a na Sſauſtowě.

W ſtarém Tytuláři nacházegi ſe Páni Ja-

nowſſti kteřjž ſe pjſſý z Sutic, a ti ſe w nem gmenugj pořádkem tímto. Aleš Janowſký z Sutic a na Worli, Hynek Janowſký z Sutic na Zumburce, Petr Janowſký z Sutic na Zagetících, Heřman Janowſký, Bohuſlaw Janowſký z Nechotieſſ, Hynek Janowſký z Sutic na Zumburce, Sſteffán Janowſký z Sutic na Zagetících: Ti zdaliž s prwnjmi gednoho Erbu užjwagi, o tom gſem neměl žádné ſpráwy.

Kunaſſowé z Machowic Rod ſtarodáwný / z

nichžto některé w Tytulářjch nacházým, yako Chwala Kunaſſe z Machowic a w Kienowicých při Létu 1572. a při Létu 1589. Jana Kunáſſe mladſſjho z Machowic na Kienowicých.

Gini Kunaſſowé piſſý ſe z Gemniku, z nichžto geden poznamenán geſt w Tytulář totiž Felix Kunoš z Gemniku.

O Konecchlumſkých z Konecchlumu, Tytu-

lářowé zmjnku čjnj připomjnagic některé z nich yako Ginřicha Konecchlumſkýho w Křanech, Giřjka z Konecchlumu při Létu 1534. Jana Konecchlumſkýho z Konecchlumu w Lužanech při Létu Páně 1572. a Wylima Konecchlumſkýho, Adama Konecchlumſkýho z Konecchlumu a Wěkuſſých z Konecchlumu a Wewliſſkalách při Létu Mikuláſſe Konecchlumſkýho Páně 1589.

Rabowé piſſý ſe z Rybnian Rod ſtarodáwný /

yakž o nich paměti některé a Kameni hrobowni wěděti dáwagi, yako w Kſtele S. Jakuba Kámen předka gednoho z Rodu tohoto w pamět vwozuge.

W Tytulářich gmenugi ſe Páni Rabowé pořádkem timto, neyprwe w Létu Páně 1534. Giřjk Raba z Rybnian na Lhotě, Zygkmund Raba z Rybnian.

W Létu Páně 1572. Bohuchwal Raba z Rybnian na Nowé Lhotě, Giřjk Raba z Rybnian na Nowé Lhotě, Zygkmund Raba ſtarſſý z Rybnian, Zygkmund Raba mladſſý z Rybnian.

W Létu Páně 1589. Bohuchwal Raba z Rybnian na Nowé Lhotě, Zacharyáš Raba z Rybnian.

Kſeuſſ

Maleſſyčti pjſſy ſe z Maleſſyc/ o njchž na mjſtech rozličných zmjnku nalezneš: z njch gedno° předſtjrá Tytulář/ gmenowitě Wácſlawa Maleſſyčký° z Maleſſyc a na Ratagjch. Gjnj ſe pjſſy z Cžernožic, yáko w Tytuláři poznamenán gt Wácſlaw z Cžernožic a na Ratagjch hražených nad Sázawau, a ti zdaliž prwnjch Střegcowé gſau a gedno° Erbu vžjwagj čili ne, ani o tő žádná mne nedoſſla ſpráwa.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Sſternowſkých z Radowa a na Milenicych.

Kapitola LVII.

Pánj Sſternowſſti z Radowa Rod ſtarodáwný/ vžjwagj za znamenj Rytjřſké Kola na Sſtjtu y nad Helmě bez Koruny, tak yakž tuto ſpatřugeš.

Tytulář ſtarý vwozuge w paměť dwa předky Rodu toho, totiž Zdiſlawa a Wintýře kteřjž ſe tolikéž pſali z Radowa a z Milenic.

Tytulář wydaný Léta 1589. připomjná Sezymu z Radowa a na Střezemjři, a Zygkmunda z Radowa tolikéž na Střezemjři.

O Erbu a Rodu Selmických z Cžitowa ſtarodáwném.

Kapitola LVIII.

Užjwagj za znamenj Rytjřſké Selmičti Lwa, a pjſy ſe z Cžitowa.

Při Létu Páně 1400. připomjnagj paměti Koſtelnj Beneſſka z Cžitowa kterýž nějakau almužnu včinil k Koſtelu w Welwařjch Faráři řečenému Hanuſſek.

W Starém Tytuláři kterýž wydán gt Léta 1534. poznamenáni gſau, Pan Giřjch Selmický z Cžitowa a na Byſſnj, Wogtěch Selmický z Cžitowa a na Selmicych, Wogtěch z Cžitowa a na Genách, Petr Selmický z Cžitowa.

W Létu Páně 1556. dolożen geſt Giřjk Selmický z Cžitowa na Byſſnj, Petr Selmický z Cžitowa na Selmicych, a w Létu 1557. Giřjk Selmický z

Cžitowa na Biſni. Léta Páně 1589. žiw byl Gindřich Selmický, a wjce žádný z Rodu toho kterýžby byl Mužſkého Pohlawi ſe nenacházy.

O Erbu a Rodu Hradeckých z Hradce.

Kapitola LIX.

MÉžy rozličnými Rody o tomto Rodu zmjnku nalezneš: W Tytulaři ſtarém gmenugi ſe z Rodu toho tito Páni/ Aleš Hradecký z Hradce, Jan Hradecký z Hradce, a Wáclaw Hradecký z Hradce.

W Létu Páně 1556. připomjnagi ſe w Tytuláři Aleš Hradecký z Hradce w Lanowě, Clenek Hradecký z Hradce, Frydrych Hradecký z Hradce.

W Létu 1572. Tytulář w paměť vwozuge Gjřjka Hradeckýho z Hradce a na Hradcy, Jana ſtarſſyho Hradeckýho z Hradce, a Přibjka Hradeckýho z Hradce.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Gjřjk Hradecký z Hradce w Trutnowě, Gindřich Hradecký z Hradce, Jan ſtarſſy z Hradce a na Radoſtowě, Jan Kunrad Hradecký z Hradce a na Radcy.

O Erbu tom kterýhož w Polſſté/ w Slézſku/ w Morawě/ w Prušych/ Ruſych/ w Litwě y ginde Rodowé znamenití vžjwagi/ mnohé ſe paměti zde w Cžechách nacházegi.

Kapitola LX.

WElice ſtarý geſt Erb tento, a vžjwagi ho Rodowé yakž powěděno znamenití, yako w Polſſté Hrabata z Tarnowa; a P. Splawſſti, z njchžto mnozy Biſkupſtwij a Weywodſtwj wzneſſenoſt na ſobě njſwali/ yakož y za čaſu práce mé byl Weywodau Jnowlcýſlawſkým Jan Syn Sudj Poznánſkého, tolikéž Páni Pilečtí w Přemyſſkém Kragi, P. Senawſſti w Ruſych, P. Bobolowé w Podhoři, P. Liſakowſſti, P. Morſtinowé w Krakowſkém Weywodſtwj, P. Goluchowſſti, Kragowſſti, Stryřkowſſti w Welký Polſſté, Bobolowé w Krakowſkém Weywodſtwj, Oſtrowſſti, Jaſkmaničtí, Brozdowſſti w Ruſych, Celatičtí, Nimičtí, Cžibruſkých, Rykawſſti, Wardeſſti, Liſowſſti, Swerſſti, Ryſſti, Mjrynſſti a giní mnozy w Králowſtwj Polſkém: W Litewſkém pak Knjžectwj P. Hlebowičowé, P. Drohoſtegſſti w Pruſych, P. Wolganowſſti, w Slézſku P. Pawlowſſti, P. Scýrſſti a giní kteřjž wſſichni yakž oznámeno téhož Erbu vžjwagi

zde w Králowſtwy Cžeſkém nápodobné znameni Rytjřſké magi Bezděčti/ kterýchž gednoho Předka totiž Petra Bezděckýho z Bezdědic připominagi Knihy Kapitolni w Létu 1406. z přjčyny té že geſt darowal platu ročnjho wěčnýho dwě Kopě gr: we Wſy Březowicých k Zádušſy, a we Wſy řečené Konotep tolikéž dwě kopě gr: a to na Wikaře w Bezdědicých. Ten byl ſeděnjm na Weſce 2c.

Tytulářowé předſtjragi Diwiſſe Bezděckýho z Bezdědic w Třebowli, Matěge Bezděckýho z Bezdědic w Třebowli, Jakuba Bezděckýho w Třebowli, Jana Bezděckýho w Swodoklucých, Danyele Bezděckýho z Bezdědic, a Jana Bezděckýho z Bezdědicy Hory.

Wjce gſem wyhledat o tom Rodu nemohl.

O Erbu a Rodu Ražických ze Wchynic ſtarodáwni/ a Tettaurůw z Tettowa/ o kterýchž na rozličných mjſtech doloženo geſt. Erb ſe tak ma luge yako na hoře w Stawu Panſkém pod Pány ze Wchynic a z Tettowa ſe položený widěl.

Kapitola LXI.

Erb a Rod tento, yakž k tomu někteři chtěgi, z Vherſkých a gini z Němečkých Kragin do Králowſtwj Cžeſkého přineſſen. Nic méně od mnoha ſet let ti, kteřjž ho za znameni Rytjřſké vžjwagi, i a Předkowé gich w tomto Králowſtwj přebýwagi a přebýwali/ yakž ſe toz paměti njže položených porozuměti mocy bude.

Widěl gſem paměti mezy ginými Liſty Pánůw ze Wchynic a z Tettowa/ kteréž oznamugi/ že Wylim Tettaur z Tettowa, Baltazar a Jan Tettaur z Tettowa / Heytmané Krále Jana, okolo Léta 1316. prokazowali ſtarožitnoſt Rodu ſwého od pěti ſet let, y to, s yak mnohými wzáctnými Rody ſpřjzněni byli, w Rjšſy y w Cžechách/ w Morawě y ginde/ a vkázali Jana Tettaura Prapraděda, gehž měl Manželku Pani Annu z Dubé a z Lippého/ s njžto zanechal Syna Wylima Tettaura z Tettowa, a ten byl gich Praděd/ a ſplodil s Manželkau ſwau gegich Prababau Pani Markétau z Hažmburku/ Frydrycha Tettaura z Tettowa, yakožto Děda/ kterýž měl Manželku Pani Annu z Žerotina, a gmenowali Otce Wáclawa Tettaura z Tettowa, a Pani Máteř Pani Alžbetu z Sſumburka. K čemuž wſſemu Swědkowé těmiž Magestáty poznamenáni gſu, nejprwe Woytěch a Jan z Dubé a z Lippého, Wáclaw a Girjk z Hažmburka, Girjk a Petr z Žerotina, Wáclaw a Jan z Sſumburka, a ti byli vznáni za Pány Korauhewné od Krále Jana.

Před Wáclawě Králem Řjmſkým a Cžeſkým, Frydrych Wolffgang, Wylim, Jan, Hynek, Tettaurowé z Tettowa, a Wáclaw a Jan ze Wchynic při Létu 1415. prokazowali poſlaupnoſt ſwau připomjnagjce Ja

Digitized by Google

na Tettaura z Tettowa/ kterýž měl Manželku Paní Markétu z Lommice/ Baltazara Tettaura, kterýž měl Manželku Paní Alžbětu z Zaſtřjzl/ Wylima Tettaura z Tettowa, kterýž měl Manželku Paní Barboru z Cžymburku/ a těm tolikéž Král gmenowaný přiznal Tytul Panſký a giſtau krewnoſt a poſlaupnoſt od gednoho Předka totiž Jana a Wácſlawa ze Wchynic/ tak že od Zenika Paní ze Wchynic a od Jana že gſau Tettaurowé poſſli.

W Létu Páně 1401. před Joſſtem Margkrabí Morawſkým poſtawil ſe Albrecht Tettaur s Syny ſwými Petrem, Janem, a Duraw y s Manželkau ſwau Paní Marygi z Boſkowic a žádal gjm za wyſwědčení za přjčynau tau/ že geſt Jana mezy Křjžowníky řádu Swatého Jana, a Duru do Řjjma aby byl Knězem wypraw owal.

Widěl gſem také giný Liſt/ w němžto ſe obſahuge rozepře, kteráž byla wznikla mezy Petrem a Gindřichem Wepřky z Waldeka, z gedné/ a mezy Baltazarem, Wylimem a Frydrychem z Tettowa o ſtarožitnoſt Rodu, z ſtrany druhé/ ſeznali Tettaurowé že Frydrych a Wácſlaw ze Wchynic gſau gjch wlaſtnj Strẏcowé/ a z té přjčyny při nich ſe zaſadili, a prokázali krewnoſt y ſtarožitnoſt Rodu ſwého ſpolečného před Králem Girjm při Létu 1461: čehož Král potwrdil, a ge za Pány vznal/ yakž Liſtowé na to dání obſſjrně wyprawugi.

W Létu Páně 1459. Kazymjra Krále Polſkého Liſt tolikéž wyprawuge o rozepři/ kteráž powſtala z ſtrany nářku mezy Janem a Frydrychem z Tettowa a Jakubem z Donjna a Janem à Sole/ tak žeby oni Tettaurowé Stawu Panſkého býti neměli. Ale když to doſtatečné prokázali Liſty a Mageſtáty Králů Cžeſkých y Karla Cýſaře Řjmſké° y Frydrycha tolikéž Cýſaře, kteřjž ge vznáwali býti ſtarožitné Pány/ téhož gim Tettaurům Král Kazymjr potwrdil a ge za Pány vznal. Stalo ſe w Petrkowě při Sněmu.

Liſt Krále Wladiſſlawa pſaný Léta 1485 oznamuge/ že tito dwa Rodowé Panuw Tettaurůw a Panůw ze Wchynic z gednoho Kmene poſſli, a ge tolikéž wedle giných Mageſtátuw Králowſkých a Cýſařſkých za Pány wyhlaſſuge.

Liſt Krále Ludwjka to také wyſwědčenj dáwa že Frydrych Girjk a Aleš Tettaurowé z Tettowa/ Wácſlaw Dlaſk a Frydrych ze Wchynic z gednoho Kmene poſſly/ toliko že z nějakého omylu Tytul proměnili/ což ſe dál Léta 1522. dokládage/ že gſau Stawu Panſkého, podle wyſwědčení ſtarých Liſtuw a Mageſtátuw od Králuw Cžeſkých daných, kterýchž také Mageſtátuw Cýſař Rudolff toho gména druhý potwrdil Mageſtátem ſwým na žádoſt Radſlawa ze Wchynic a z Tettowa, tolikéž Bratra geho Jana ze Wchynic Purgkrabj Karlſſtegnſkýho, a Jaroſlawa ze Wchynic miſto Komornjka Králowſtwj Cžeſkého/ tolikéž y Karla, Wácſlawa a Zdeňka Tettaurůw z Tettowa. Stalo ſe Léta 1596.

Při Létu Páně 1420. připomíná ſe Pan Jan mladſſý Tettaur mezy Liſtmi wegš gmenowaného Pana Přecha Zoděgowſkýho/ kterémuž ſeznáwagj dluh giſtý P. Diwiš a Frydrych Bratřj z Dudleb a w Nažděykowě. Rukogmě za ně doložení, P. Ondřeg Slaup z Chotěric a w Střjteži, P. Gindřich z Počepic ſeděnjm Tudiž, P. Jan z Reynſſteyna a w Milewſſké. Pečetě ſwé přitiſkli, Petr Zaluſký z Podhořj Vředník na Teyně, a P. Jan Bubinſký z Augezda.

Ten Liſt P. Jan mladſſý Tettaur z Tettowa, darowal Panu Melicharowi Tettaurowi z Tettowa Léta téhož.

Okolo

Okolo Léta Páně 1432. paměti Koſtela Praiſkého předſtjragi Pany ze Wchynic těmito ſlowy; Zygkmund a Hynek Bratřj ze Wchynic, prcdali plat ročnj wěčný z Komory 2c. při čemž byli Smilek ze Wchynic a na Oparně Streyc gich, Jan Kaplýř z Sulewic na Koſſtiálowě, Wanek z Sulewic na Mileſſowě, Kryſtoff z Němic na Libčowſy, Rydger z Ska . ky a na Wlaſtiſlawě.

W Létu Páně 1460. mezy Liſtmi Urozeného Pána/ Pana Přecha Hodějowſkýho z Hodějowa na Tluſkowě a Milewſku 2c. nacházym paměť o Panu Janowi Getřichowi ze Wchynic/ kterýž prodal pěyatý ročnj plat Slowutné Panoſſy Janowi z Newiklowa, ſeděnjm w Tluſkowě. Přitom byli Zdeněk z Waldeka, ſeděnjm na Teyncy, Swatomjr z Březy ſeděnjm w Genniſſtech, a Nedamjr z Březy, ſeděnjm w Jabloni. Stalo ſe w Pondělj po Swaté Panně Lucygi Léta, yak na hoře.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenáni gſau mezy ginými, Wáclaw Rašický ze Wchynic a na Rašicych, Wáclaw mladſſy ze Wchynic a na Rašicych, Zygkmund Rašický ze Wchynic.

Při Létu Páně 1556. připomjná ſe w Tytuláři, Jakub Rašický ze Wchynic a w Kutrogicych, Petr Rašický na Rašicych, o njchž geſt zminka, y w Létu 1572.

Při Létu pak 1589. to geſt w nowém Tytuláři doloženi gſau/ Erazym Rašický ze Wchynic a na Rašicych, Jakub Rašický ze Wchynic a w Kytrowicych, Kaſſpar Rašický ze Wchynic a na Patrokrygech, Wylim Rašický z Wchynic, Zygkmund Rašický ze Wchynic.

Za čaſu práce mé to geſt Léta 1602. žiw byl Pan Karel Tettaur z Tettowa, Rytjř a Commendator w Rechnpachu a w Golperku, kterýž za dlúhý čas w Vhřjch proti Turku bogugic/ pod ſwau ſpráwau Lid Rytjřſký mjwal yakožto Heytman nad njm nařjzený, a s njm ſe ſlawně a hrdinſký proti Nepřjteli chowal/ o čemž ſe w Hyſtorygi doſtatečně doložilo.

O Rodu Hertenberků z Hertenberku ſtarodáwném, a Blatenſkých z Blat na kteřjž magi za Erb Nedwědi Tlápy na Křjž složené w Poli modrém.

Kapitola LXII.

Tytulář ſtarý w pamětu wozuge Wáclawa z Hertembergka, a Tytulář wydaný Léta 1556. Hendrycha, z Hertnbergka připomjná, a Léta 1572. Wjta z Hertemberka a na Hogenzdorffu.

W Tytuláři nowém to geſt Léta 1589. wydaném, nacházym Adama z Hertmberka a na Pachelberku, tolikéž Wjta Hertenberka z Hetnberka a na Koſtřanech.

Léta Páně 1556. wydaný Tytulář předſtjrá

Wácſlawa Blatenſkýho z Blatna a w Třebutičkách.

Léta Páně 1589. žiw byl Wogtěch Blatenſký z Blatna a na Giſtřebich, genž byl Wogák znamenitý, a w mnohých tažених/ w ty čaſy když Cýſař Rudolff s Turky Wognu wedl, ſkuſſený. Vmřel w Praze Léta 1599.

O Erbu a Rodu Wachtlůw z Pātenowa starodáwném, o němž mezy gi- nými starými Rody zmjnka ſe děge.

Kapitola LXIII.

W Starém Tytuláři nacházym zmjnku o Panu Janowi Giřjm Wachtlowi z Pantenowa a na Smrkowicých, a o Panu Mikuláſſowi Wáchtlowi z Pantenowa a na Wochniſſtianech.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře/ Giřjk Wachtel z Pantenowa a na Zlutických, Joáchym Wachtel z Pantenowa a na Konecých, Jan Giřj Wachtel z Pantenowa a na Smrkowicých.

O Erbu a Rodu starodáwné Audrckých z Audrce s mnohými Rody starými s přjzněným.

Kapitola LXIV.

W Tytuláři při Létu Páně 1534. poznamenaného nacházym ſtarſſyho Giřjka Audrckýho a na Třebewlicých, a mladſſyho Giřjka Audrckýo z Audrce a na Wráku.

W Létu pak 1572. Giřjka Audrckýho z Audrce a na Budowě, a Wácſlawa Audrckýho z Audrce na Welkém Holedči.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře/ Felix Audrcký z Audrce a na Wohánčy, Gindřich mladſſy Audrcký z

Audrce

Audrce a na Střebewlicych, Jan Audrcký z Audrce, Wacſlaw Audrcký z Audrce a na Křečowě, Wylim Audrcký z Audrce a na Wikleticých, Zygkmund Audrcký z Audrce na Třebewlicých a Brzlicých, Zdiſlaw Audrcký z Audrce na Kolcſowě.

O Erbu a Rodu Kladěſkých z Kladna ſtarodáwném.

Kapitola LX.

Nacházým w pamětech liſtownich že Zámek Kladno, z něhož ſe Kladenſſti pjſſy Wácſlaw Kžjmiſký a Čzeſký Král darowal Martinowi z Maleſſowa, kterýž prwe byl zaſtawený Bůrkardowi řečenému Strnad z Janowic.

O Panu Getřichowi z Kladna děge ſe zmjnka při Létu Páně 1422. w paměti pſané takto:

Rukogmě za 130. kop groſſuw dobrých, Slowutnému Janowi z Třechlowic ſeděnjm w Drochlowě, Rydger z Polencka, ſeděnjm w Wrſſowicých, Kryſtoff z Minic, ſeděnjm w Libčewſy, Getřich z Kladna, ſeděnjm na Hlubanek, Hynek z Chotěſſowa, ſeděnjm w Bukowě, a Gindřich z Duban.

Tytulář ſtarý připomjná Zdeňka Kladenſkýho z Kladna a na Kladně, při Létu totižto 1534.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiw byl Girjk Kladenſký z Kladna, a Wogtěch Kladenſký z Kladna.

O Erbu a Rodu Strogetických z Strogetic ſtarodáwném.

Kapitola LXVI.

PRzi Létu Páně 1399. Zmjnka geſt w Knihách Koſtela Praſkého o gednom Předku Erbu a Rodu tohoto w takowý ſmyſl: Donatio cujuſdam ſiluæ pro decimis Eccleſiæ Parochiali in Strogeticz &c. kterýž to Les k dotčenému Koſtelu darowal Sſtelmak Strogetický z Strogetic.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1534. poznamenáni gſau Páni Strogetičtí tito: Abraham Strogetický z Strogetic, Andres Strogetický z Strogetic, Jekonyáš Strogetický z Strogetic, Kaſſpar Strogetický z Strogetic a w Drhnicých.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1556. Andres Strogetický z Strogetic, Giřjk Strogetický z Strogetic a w Tlačné, Jekonyáš Strogetický z Strogetic a w Rzjepanech, Kaſſpar Strogetický z Strogetic a na Stiekowě.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1572. Abraham Strogetický z Strogetic, Giřjk Strogetický z Strogetic a w Tlučni, Jan Strogetický na Rzjepanech, Sſebeſtyán Strogetický z Strogetic na Augezdcy, Wácſlaw Strogetický z Strogetic a na Biſſycých, Wſſeſlaw Strogetický a na Dolních Kralowicých.

A w Tytuláři wydaném Léta 1589. poznamenáni gſau/ Andres Strogetický w Klatowech, Hendrych Strogetický z Strogetic a na Tlučni, Jan neyſtarſſý Strogetický z Strogetic na Polánce, Jan mladſſý Strogetický na Augezdcy, Oldřich Strogetický z Strogetic a na Rzjezanich, Wácſlaw Strogetický z Strogetic a na Beſſycých, Wſſeſlaw Strogetický z Strogetic a na Dolních Kralowicých.

Geſt Rod tento welmi ſtarý / o němž na rozličných mjſtech mezy ginými ſtarožitnými Rody zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Kleneckých z Klenče ſtarodáwném/ kterýž nápodobného Erbu vžjwagi.

Kapitola LXVII.

MEſto Klenec z kterėž ſe pjſſy Páni Klenečti založená geſt od Cžecha neyprwněgſſyho Knjžete a Pána Kragin těchto, o čemž wyprawuge Hágek při Létu Páně 649. takto:

Po wgjtj Cžecha do té Země Léta pátého, rozkázal Knjže Cžech na mjſtě gednom pod Horau řečenau Zřjp Les poſekati, a tu ſobě Dům ne wyſoký poſtawiti/ kterémuž dal gméno od gména Syna ſwé^o Klena Klenec, a gini také zwláſſtě znamenitěgſſj pro miloſt kterauž měli k Cžechowi Knjžeti ſwému, při témž Domě neb Klenči ſobě Domy ſtawěti dali.

Nacházy ſe w některých pamětech z Pan Petr Klenecký a na bilém Augezdcy přigjmal některé lidi hodné do Erbu a Rodu ſwého.

Za Cýſaře Ferdynanda Krále Vherſkého a Cžeſkého byl Heytmanem na Hradě Pražſkém Pan Jakub Klenecký z Klenče.

Blížiwſſti pjſſy ſe z Blížiwa a za znamenj Rytjřſké tolikéž Rohuw Gelenich vžjwagj, o njchž w Tytulářich zmjnka ſe činj/ totiž o Janowi Blížiwſkém w Létu 1534. o Getřichowi Blížiwſkém z Blížiwa a w Dubenčy, o Hynkowi Blížiwſkém z Blížiwa a w Petrowicych w Létu 1572. o Adamowi Blížiwſkém z Blížiwa a na Petrowicych, o Getřichowi z Blížiwa a na Těchobuzy, o Getřichowi z Blížiwa a na Dubenči, o Janowi Blížiwſkém z Blížiwa a na Těchobuzy, w Létu 1589.

O Erbu a Rodu Kalenikuw z Kalenic ſtarodáwném.

Kapitola LXVIII.

D Tom [illegible] Rodu ſtarodáwném Panuw Kalenicow z Kalenic, co ſe koli mezy giný-mi pamětmi wyhledati mohlo/ to ſe krátce tuto doložj.

Okolo Léta Páně 1418. w Knihách Kapitoly Pražſké nacházým památku o Panu Hynkowi z Kalenic w Liſtu gednom pſaném a znějcým w tento ſmyſl:

Ego Rector Caſpar Eccleſiæ Parochialis in Kalenicz recognoſco, quia famoſus Vir Hinko de Kalenicz pro remedio animæ Patris ſui, de mandato ipſius Patris, dedit mediam Sexagenam groſſorum Pragenſium argenteorū cenſus annui & perpetui in Villa Kalenicz &c.

Při Létu Páně 1534. ſpatřuge ſe w Tytuláři Giřjk Kalenice z Kalenic a na Zrucých, Hynek Kalenice z Kalenic a na Nedrahonicých.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře Bohuſlaw Kalenice z Kalenic a na Chřeſtowicých, Gegimiloſti Králowé Cžeſké Vředník při Dſkách Zemſkých/ Beneš Kalenice na Sſkwořeticých, Hynek Kalenice z Kalenic a w Wrdech, Joáchym Kalenice a na Zrucých, Zygkmund Kalenice a na Lipnicy, Zdeněk Kalenice z Kalenic a w Tiſowém.

O Erbu a Rodu Wlkůw z Kwětkowa ſtarodáwném kteřjž za znamenj Rytjřſké Wlka vžjwagj.

Kapitola LXIX.

ROd tento geſt ſtarožitný/ o němž rozličné paměti yak liſtowni tak y Hyſtorycké wyprawugi. Háyek w Liſtu 271. při Létu Páně 1303. připomjná gednoho Předka z Rodu tohoto těmito ſlowy:

Přihodilo ſe w Cžechách, že gſau byli dwa Sauſedé ſpolu / gednomu bylo gméno Tas, genž byl Králowſtwij Cžeſkého Komornjk a nad giné bohatý; a druhý ſlaul Jan při gmim Wlk, a ten byl Cžlowěk ſproſtný a wpřjmný, aniž welmi bohatý/ kterýž měl ſwé Zbožjčko nedaleko od Zbožj Taſowého, na kteréž Tas čaſto wzhlédal žádoſtiwými Očima. Gednoho čaſu Tas žádoſti toho Zbožjčka Wlkowa přemožen gſa, prawil/ že geſt ſe gemu Ja-

mu Jan Wlk s tim ſewſſym Zbožim poddal, a že to Zbožicko giž ne Wlkowo ale geho wlaſtnj geſt. Wlk tomu odpjral, prawic že mu toho nikdá nepoddáwal / a tak Tas co vchytil toho vžjwal. Takowau wěc Jan Wlk na Opráwce Zemſké wneſl, kteřjž ſlyſſýce geho žálobu a Taſůw odpor, poznawſſe že geſt chudý Wlk ſprawedliw a práw, a bohatý Tas že gemu Statečet bezpráwně odnial / wſſecko to mlčenim pomjnuli, a nad to aby mlčel, a při tō Taoſa nechal, gemu teyně rozkázali. Jan Wlk litoſti hnut gſa, těhož Taſa čaſtokráte potkáwage, aby mu geho Zbožicko nawrátil / pro Pána Boha proſyl, ale nic při něm nezgednal. A předſtaupiw před Krále gednau y podruhý, proſyl ponjženě aby Taſowi gemu geho Statečet nawrátiti rozkázal. Král nechtěge bohatému vbljžiti oſlyſſel chudého, a tak Wlk darmo ſprawedlnoſti wyhledáwal. Napoſledy pak když byl Král w Kláſſteře S°. Klimenta v Predykatorůw, Jan Wlk pln gſa žaloſti předſtaupiw opět před Krále, pro Pána Boha za miloſt proſyl, aby gemu geho chudý Statečet nawrácen byl / a ſlyſſe od Krále ſobě danau nepřigemnau odpowěd, welkým hlaſem před wſſemi wzkřjkl / ſtratil gſem můj Statek, nebudeli mně Pán Bůh pomocen giſtě že dnes y žiwot ſtratim, a hned přigda k Knězy z ſwých ſe hřjchůw před njm Pánu Bohu wyznáwal, y Tělo Božj předrahé od něho přigal s welkým náboženſtwim, potomně wſſecko což měl chudým rozdal, gediný toliko Meč kterýž měl pod Sukni ten ſobě zanechal, a nemage naděge k žiwotu ſtál před Koſtele S°. Klimenta, hotow gſa vmřjti. Tož Nepřjtel geho wedle Boku Králowſkého gde z Koſtela, a za njm hauff Služebnikůw, a odſſedſſy málo chtěl wſednauti na Kůň aby gel do ſwé Hoſpody, a když gednu Nohu wſtrčil do Třmenu, přiſtaupiw k němu Wlk dý: Počkeg zlý a laupežný Člowěče, mne ſy chudého zbawil mého Statečku, a yá tebe dnes zbawim žiwota twého / y trhl njm za Kuklu až gey přewrhl na zem, a wytrhna ſwůg přeoſtrý Meč, wſtrčil gey w Srdce Táſowo, a hned wyſſla Duſſe z Těla geho. W tom obrátiw ſe Wlk, dal ſe w běh an na to wſſickni Služebnicy hledj / a tim vtečenim žiwot zachowal.

Knihy Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1410.

připomjnagi Jana Wlka z Kwětkowa, kterýž k Koſtelu w Kwětkowě darowal platu ročnjho wěčnýho čtyry kopy gr: yakž o tom poznamenáno geſt těmito ſlowy: Pro Eccleſia in Kwetkow, quatuor Sexagenas gros: famoſus Vir Ioannes Iunior, natus Ioannis quondam bonæ memoriæ dicti VVlk de Kwietkow, in Curia & cenſualibus hominibus ibidem in Kwietkow dedit donauit &c.

Při tomž čaſe yakž wyprawugi předpowěděné Knihy Wogſlaw Wlk z Kwětkowa prodal pět kop platu ročnjho wěčnýho Slowutnému Muži řečenému Praſe z Chráſtu, genž byl bytem w Ržebřiku / kterýžto plat gmenowaný Praſe z Chráſtu darowal a přičynil k důchodům Kněžſkým w Létu Páně 1410.

Žiwi byli za čaſu práce mé z toho Rodu tito, gmenowitě, Adam Wlk z Kwětkowa a na Čzakowicých, Frydrych Wlk z Kwětkowa a na Čzakowicých, Jan mladſſy Wlk z Kwětkowa na Snědowicých, Jan ſtarſſy Wlk z Kwětkowa na Sedlowě, Wácſlaw Wlk z Kwětkowa na Nemeſſowicých.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Teynuw z Teyna.

Kapitola LXX.

MAgi za znamenj Rytjřſké Páni Teynowé Wáček žlutý w čerweném Poli, Helm otewřený bez Koruny a nad njm tři Lilium wykwetlé, tak yakž gſem widěl w Sſtampuchu Pana Jaroſlawa Bečkowſkýho z Sſebjřowa wymalowaný s podpjſem Německým Adama Teyna, Gott iſt mein troſt.

W Tytuláři ſtarém dolożen geſt Přjbik Teyn z Teyna a na Welký Bukowině.

Když gſem tuto Knihu ſpiſowal, žiwi byli Páni Teynowé tito, totiž/ Adam Gottfryd Teyn z Teyna a na Welké Bukowině, Heřman Wolff Teyn z Teyna a na Poſſtowicých.

O Erbu a Rodu Sſarowcuw z Nowé Wſy ſtarodáwném.

Kapitola LXXI.

O Tom Rodu w Zrcadle Morawſkém doſti obſſjrně napſáno geſt wſſak y tuto co ſe koli o něm wyhledati mohlo dolożeno bude.

W Knihách Kapitoly Prażſké děge ſe zmjnka o Předku gednom z Rodu tohoto w Liſtu pſaném w takowý ſmyſl:

Já Boček Sſarowec řečený z Nowé Wſy giſtec, a my Wláſek Radeřawý/ Wláſček Drażný řečený od Tudiž, Slawug Boharýnka z Chotělic Rukogmě geho 2c. Wyznáwam timto Liſtem, że gſem prodal platu ročnjho wěčnýho dwě kopě Peněz ſtřjbrných Rázu Prażſkého

k Koſtelu S°. Wjta na Hradě Pražſkém Kněžy Janowi řečenému Mraz Oltářnjkowi na Hradě Pražſkém za dwadcěti Kop gr: na Martinowi Křemáři z Nowé Wſy a na Zebinowi od tudjž kteřjž při S. Gjřj gednu kopu a při S. Hawlu druhau platiti powinni gſau. Stalo ſe Léta 1400.

Toho potomně potwrzowali w Létu Páně 1413. Martin Farář z Nowé Wſy ſeznánjm ſwým Boček řečený Sſánowec, Slawng řečený Boharyſſko z Chutělic, Waněk Syn Mrzukůw z Miletina ꝛc.

O Erbu a Rodu ſtarodáwném Woděradſkých z Woděrad.

MEzy ginými ſtarými Rody o tomto Rodu zmjnka ſe děge, tolikéž w Knihách Kapitoli Pražſké pamětka ſe o něm ſpatřuge/ yako při Létu Páně 1413. poznamenaná geſt paměť o Panu Wláſſkowi z Woděrad tato.

Famoſus Vir VVlaſsko de VVodierad pro Eccleſia in Sloucecz dedit unam Sexagenam in bonis ſuis in VVodierad in Curia Araturæ. Anno ut ſuprà:

Giná paměť o témž Panu Wláſſkowi z Woděrad, w týchž Knihách znj takto:

Donatio mediæ Sexagenæ pro Eccleſia in Sloucecz: famoſus Vir VVlaſsko de VVodierad Pragenſis Diocæſis pro anima Margarethæ Conthoralis Petri Armigeri de Elikow ſuprà Molendino ibidē in Elikow ſub Caſtro Trosky Plebano Bohunkoni in Slowecz, dedit, donauit &c. Actum Anno 1416.

W Tytuláři wydaném Léta 1589. poznamenán geſt Pan Wácſlaw Woděradſký z Hrůſſowa a na Sukdole.

Geſt Rod tento ſtarodáwný, Králům y Knjžatům zdáwna zaſlaužený; o němž na mjſtech rozličných zmjnku nalezneš.

Pánwicowé z Lomice Rod ſtarý rozličné paměti předſtjragj:

Tytulář při Létu 1534. gmenuge Antonina Pánwicy z Lomice a na Kočkowě, a při Létu 1572. Bartolomĕge Pánwice z Lomice, Zygmunda Pánwice z Pánwic a na Boſſyně, kterýžto doložen geſt y w Létu 1589. kterýž geſtliže s prwnjmi geſſto ſe odginud pjſſj od gednoho Předka poſſel, neměl gſem o tom zprávy.

O Erbu a Rodu Blekťůw z Waltinowa ſtarodáwném.

OKolo Léta Páně 1418. poznamenáno geſt w Knihách Kapitoly Pražſké z Oltářnjkům w Teplicy darowal půl páty Kopy ſlawný Muž Bletta z Waltinowa, dal k Oltáři dwě kopy w Poſtelný na Lidech robotnjch.

Do Kláſſtera S. Jana k Oltáři Swatého Kříže, Léta Páně 1414. yakž předpowěděné Knihy wyprawugj/ Slowutný Muž Erchardus z Waltinowa a na Mýronicých, wč yaký plat darowal.

Kakéhoby Erbu vžjwati wědětigjem nemohl.

O Erbu a Rodu ſtarodawně Lukawſkých z Lukawce, kteřjž vžjwagi znamenj Rytjřſkého na tento ſpůſob.

Rod tento welice ſtarý geſt/ yakž ſe to vkazuge z paměti Klaſſtera Wylimowſkého, w njchžto ſe připomjnagi Předkowé Erbu a Rodu tohoto z přjčiny té že gſau nětyaké ſwědomi wydáwali a Pečetě ſwé k nimu přiwěſyli, totiž Pſy Hlawu s Rybim Ocaſem, kteréžto Swědomi pſáno geſt těmito ſlowy:

Ego Hermannus filius Georgij olim de Lukawicz, notum fore cupio, quod cum quædam Villula Monaſterij Vilimouienſis Przisieczno vulgariter nominata per Dominum Petrum tunc Abbatem, Vilimo, Miliſconi dicto Rohlik & Vxori ſuæ Bietæ data & aſſignata, ad manus traderetur, ei traditioni perſonaliter interfui &c. K tomu Swědomi wedle Pečetě wegſſgmenowaného Heřmana přiwěſyli y ſwé, Mſtiſlaw Rakuſſyc z Bitowan, a Haſſek z Lukawice, na njchž ſe nápodobně Pſy Hlawa s Rybim Ocaſem ſpatřuge. Stalo ſe Léta Páně 1361.

Těch gmenowaných Předkůw byl wlaſtnj Potomek Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Lukawſký z Lukawice na Zámiſku Cýſaře Rudolffa toho gména druhého Radda, tak yakž wegſſe o něm čtel pod Komornjm Saudem.

Rod a Erb Sſánowcůw

geſt welmi ſtarý/ o němž n rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

Mezy Liſtmi Panůw z Hazmburka zmjnka ſe děge o Olffartowi z Sſánowa při Létu Páně 1439. mezy njmižto činil ſmlauwu Petr z Swogſſyna a na Karlſſperce z gedné a mezy Abrahamem z Hrádku z ſtrany druhé, a to při Panu Wáclawowi z Michalowic a na Strakonicých.

Tolikéž mezy Liſtmi Pana z Hazmburgka a na Budyni ꝛc. dědičného Truxſaſa a Kuchmiſtra Králowſtwj Cžeſkého Raddy G. M. C. připomjnagi ſe Rukogmě tito: Jan z Střebelic a na Solcých, Aleš z Sſánowa a na Hoſtiném, Mikuláš mladſſy z Horčic a na Petce Purgkrabě Krage Hradeckého, Gindřich Sſoff z Helffenburka a na Walďſſtegně, Wáclaw Cžech z Němičewſy, Petr z Horčic, Jan Ilwar z Plinkowa a na Břečtyně. Léta Páně 1486.

Když gſem tuto Knihu ſpiſowal, žiwi byli Muži wzneſſenj z Rodu toho/ Frydrych Sſánowec z Sſánowa a w Lederowicých, Samuel Sſánowec na Kalcy, Sſebeſtyán Sſánowec z Sſánowa na Swolotelech, Gindřich Sſánowec z Sſánowa genž byl Komornjk mezy giným w láſce weliký Rudolffa Cýſaře toho gména druhého, což ſprawuge Láſka Božj/ ctnoſt a pilnoſt w ſlužbách: Et gloria virtutem tanquam umbra ſequitur.

Rod Wězníkůw gt ſtarodáwný

ale coby za Erb měli wěděti gſem nemohl.

Paměti Koſtelnj gednoho Předka předſtjragi těmito ſlowy, Léta Páně 1407. k Koſtelu w Popowicých Slowutný Muž Jarohněw z Kře‑

čowic ginác z Wěznjk darowal platu ročnýho 30. gr: we Wſyřečené Cjelow, a to Měſyce Vnora.

Mezy Liſtmi Vrozeného Pana Přecha z Hoděgowa připomíná ſe Markwart Wěznik z Wěznik a na Wěznicých při Létu Páně 1554. z příčyny té že geſt byl přjtomen když Jan Břjſký z Břjzy a na Logowicých Bratrum ſwým Wácſlawowi, Mikuláſſowi, Přjbikowi, Albrechtowi a Adamowi nedjlným ſummu zaplatil.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho Lidé wzneſſeni, yako Wácſlaw Wěznik z Wěznik a gini.

O Erbu a Rodu Wogkowſkých z Wogkowa ſtarodáwném.

KNIHY Kapitoly Prazſké při Létu Páně 1372. o Panu Bernartowi Wogkowſkým takowau pamět vkazugi.

Præſentibus in ratificatione permutationis Piſcinæ Eccleſiæ in Chlum, Przibikone de Sedla, Bernardo de VVoikow, VVismjro Plebano in Sedlczan, VVokero de Hradek Richardo dicto Pohao de Oslupenicz, VVokero de Krawarzewicz, Hrdone de Oſtupenicz &c.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenán geſt Jan Wogkowſký z Milhoſtic a na Wogkowě, Wylim Wogkowſký z Milhoſtic a na Giniſſtěch.

Za čaſu práce mé žiwi byli, Kryſtoff Wogkowſký z Milhoſtic a z Wogkowa na Ktěnowicých, Mikuláš Wogkowſký z Milhoſtic a z Wogkowa na Woſečanech.

O Zruckých Rodu ſtarodáwném

na rozličných mjſtech w Knize této zmjnku nalezneš. Tytulář wydaný w Létu Páně 1534. w pamět vwozuge Alſſe Zručſkýho Zruči a z Chřenowic, a za čaſu práce ſpiſowáni Kněh těchto žiwi byli dwa Zručſtí giž wěkem ſeſſlý, a žádných Potomkůw neměli. Pročež giž ten Rod zahyne. Vžjwagi za Erb Orla takowým ſpůſobem yako Páni Zdiárſſti, toliko na Helmě magi tři Pera Pſſtroſowá.

Odkolkowé piſſy ſe z Augezdce,

Wládyky z Kmene ſtarobilého poſſli/ z nichžto některé Tytulářowé připomjnagi, totiž Petra Odkolka z Augezdce při Létu 1514. a Jaroſlawa Odkolka z Augezdce na Wobědowicých při Létu Páně 1589.

O Erbu a Rodu Ottůw z Loſu ſtarodáwném.

MEzy liſtmi Panůw z Hažmburgka nacházym pamět o Panu Baltzarowi z Loſu, že geſt on přjkládal Pečet k Liſtu, Vrozené Paní Markétě z Kolowrat pozuſtalé Wdowě po Panu Wylimowi z Sſumburka, a ta Kwitancy swědčila něyakému Kulowi Komornjku Pana Zbyňka Zagjce z Hažmburgka, kterémuž dotčená Paní Penjze a Klénoty w ochranu poručila: Přitom dolozen geſt Slowutný Panoſſe Wylim Panwice z Augezda.

W Tytuláři ſtarém připomjnagj ſe Páni Ottowé / totiž, Girſk Otta z Loſu na ſtarý Huti, Jan Otta z Loſu na Nyžburce, Kryſtoff Otta z Loſu a na Nyžburce, Zdeněk Otta z Loſu, Albrecht Otta z Loſu.

Za čaſu práce mé žiwi byli / Adam Otta z Loſu a na Staré Hutj, Girjk Otta z Loſu a na Nyžburce, Gindřjch Otta z Loſu, Jaroſlaw Otta z Loſu a na Hlažowicých, Zdeněk Otta z Loſu a na Hlažowicých.

Mikuláš Otta Trmický z Miliny a w Trmicých, zdali kterémuž Rodu přináleží čili k ginému / neměl gſem o tom ſpráwy.

O Erbu a Rodu Ogjřůw z Očedělic starodáwnem.

NAcházegi ſe dwa Předkowé Rodu a Erbu toho to w pamětech Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1359. totiž to Blud a Mikuláš Bratřj z Očedělic, kteřjž k Oltáři ku poctiwoſti Boha wſſemohaucýho a Blahoſlawené Panny Marye, a ku památce S. Panny Kateřiny w Koſtele w Nahoředcych wyzdwiženému darowali pět kop groſſůw platu we Wſy Očedělicych, y k tomu nějakau oſedloſt w Náhoředcy/ kteráž byla w gich držení, tak aby z nj dwě kopě každého Roku k témuž Oltáři wydáwané byli.

W Tytuláři ſtarém poznamenáni gſau, Jan Ogjř z Očedělic, Zdiſlaw Ogjř z Očedělic a na Poſſowicych.

W Tytuláři nowém to geſt Léta 1589. wydaném doložen geſt Ginďřich Ogjř z Očedělic a na Kamenným.

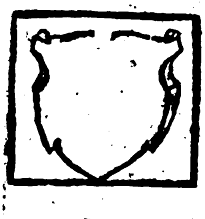
Gini tolikéž Ogjřowé gſau kteřjž yakéhoby vžjwali Erbu o tom gſem nemel žádné ſpráwy, a ti gmenugi ſe w Tytulářich takto:

Albrecht Ogjř w Modřegowicych, Ctibor Ogjř z Protiwce a na Křjmowě, Giřjk Ogjř z Protiwce a na Žabčj, Joáchym Ogjř z Protiwce a na Žamrku.

O těch obaudwau Rodech nic gſem ſe dowěděti nemohl z ſtrany znamení Rytjřſkého, yakýmby ho ſpůſobem vžjwali: nebo w Čiechách mnohém gſau pyſſněgſſj Zemané nežli Páni, k rozmlauwáni neſnadno powolj a neledayaks k němu přigjti dopuſti, a to proto/ že wjce Německých nežli Slowanſkých obyčegůw ſe přjdržugi, a také nemnoho ſe prawých Čziechůw nacházy, poněwadž nebo Čzech Němkyni ſobě wezme nebo Čzeſſku Němec. O tom Rodu na rozličných 2c.

Krſowſký Jan z Krſowic w Tytuláři ſtarém ſe nachazy.

Kotulinſſti z Kotulina.

O Chotſkých zepteni w Zrcadle Morawſkém obſſjrně doloženo.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Kluſákůw z Koſtelce/ kterýž znamenj Rytjřſkého, anebo Erbu na přjležitý ſpůſob wyznamenané vžjwagi.

Rod tento Panůw Kluſákůw z Koſtelce/ nejen toliko ſtarožitný geſt / ale y od hrdinſkých někdy Předkůw gegich činůw, gehož gſau ſobě oni rukau brannau dobyti hleděli: tož je / mezy ginými důwody to ſám Erb gegich tento s ſebau přináſſý, a patrně wyſwědčuge. Kakož pak Rod dotčený yak předeſſle, tak y nyni wždycky, ſkrze chwalitebné ſwé činy, chwalitebného také gména po ſobě zaſtawiti ſſetřil / toho giné a giné památky za důwody ſe tuto položiti widělo.

Léta Páně 1330. za čaſu

Krále Jana Czeſkého / když ſe Wálka wedla při Rakuſſanům, při Bitwě gedné byl Danyel Kluſák z Koſtelce, kdež tolikéž s ginými mnohými Pány a Rytjři Czeſkými zahynul, a ſpolu s nimi w Městě Kremži pochowán. O gegichžto chowánj y také pohřbu ſwrchu gmenowaný Král Jan Czeſký ſobě ſprávu včiněnau měw / pro budaucy památku gich, roz kázal tu w Kremži kráſný Oltář poſtawiti, a nadal gey bohatě / y také nařjdil / aby na každý den na wěčné čaſy gedna Mſſe za ně před Pánem Bohem obětowaná byla. O čemž také Hágek w Kronyce ſwé/ w Liſtu 301.

Léta 1459. Král Giřj přitáhw s Wogſkem ſwým

do Poln.

do Polné / aby odtud, cobymohl neywjcegi Lidu Knjžeti Gindřichowi p
ti Vhrům napomoc wypravil / nad tímž potom Lidem ſwým vſtanowil
a wyhláſyl za Heytmana Pana Genika. Kterémužto Panu Genikowi,
na ſnažnau žádoſt geho / když mu od Krále Girjho Pan Ondřeg Kluſák z
Koſtelce, pro ſnadſſy dotčeného Lidu ſprawowánj, ku pomocy přidán
byl / tu gſau Krále Vherſkého s Wogſkem geho zahnali, a Pole obdrželi,

Obnowenj Mageſtátu témuž Rodu Panůw

Kluſákůw z Koſtelce od Cýſaře Ržjmſkeho Frydrycha w Létu Tiſýcym, Cžtyryſtým, Dewadeſátym druhým včiněné.

My Frydrych z Božj miloſti Ržjmſký Cýſař
po wſſecky čaſy Rozmnožitel Ržjſſe / Vherſký, Cžeſký, Dalmatſký, Charwatſký etc. Král etc. Knjže Rakauſké, Sſtyrſké, Korytanſké, a Gránſké. Pán Slowanſký, Marſký Portenál, Hrabě z Habſſpurgku, Tyrolu, z Aſſkburku, Margkrabě Burgunſký, Landtgkrabě E ſacký. Wyznáwame timto Liſtem zgewně wůbec, a oznamugem / že nás naſſy Swaté Ržjſſe wěrný milý Wácſlaw z Koſtelce ſprawil, že někdy Ondřeg z Koſtelce Otec ge°, a ze° Předkowé tyto dole pſaný Erby a Klénoty ze giména Blankytný ſſcjt / w tom zdwjžený podlé ſebe dwě dřewenné Barwy weřege, a w každém dwa železné Háky proti ſobě ſtogic / a na Sſtjtu Helm ozdobený Blankytným a žlutým D.kem, a na něm černé odewřené Křjdlo neſli a vžjwali. A nyni potom gmenowaným Otcy geho pro geho zaſlauženj takowé Erby a Klénoty gſme polepſſyli. A tak tu Blankytnau Barwu w Sſtjtu y w Deku, na Helmu w modru Lazaurowau Barwu, a ty Slaupy Weřege y w Sſtjtu w Zlatau Barwu, a ty železné Háky w ſtřjbrnú Barwu to zginačili a změnili, a w tom černém Křjdle na Helmu z přednjho až do zadnjho podle ſebe dwa ſſtrychy / ſpodnj modrý a ſwrchnj zlaté Barwy gim miloſtiwě neſti dopauſſtěli a dopuſtili. A poněwadž Bezelſtj na ten čas předeſſlé° liſtu dogiti ſe nemohlo / a aby též znamenj Erbownj dokonalého zahynuti newzalo / kteréhož tak někdy Otec geho dokawád žiw byl / a on také yakožto Syn a Dědic geho vžjwal, a to gemu budaucně žádný překážky neſti nemohlo / nás pokorně proſyl a wolal abychme gemu takowý E b obnowili a miloſtiwě potwrditi račili. Kdež gſme my prohlednauce k geho pokorné a ſluſſné prozbě, a tak wěrné a vžitečné ſlužbě / kterúž on nám y Swatý Ržjſſy a naſſemu Domu Rakauſkemu rozličnými obyčegi powolně a neteſkliwě činil geſt / a potom powolně včiniti ſe zakazuge. A protož my s dobrým rozmyſſlem a raddu a prawým wědomjm gemu Wácſlawowi z Koſtelce, takowý geho dotčený Erb a Klénoty a gmenowaným polepſſenjm a směněnjm gmjti a neſti, a to we wſſech počtiwých a vdatných potřebách / budto s kunſſty anebo wopravdu / w Bogi, w Bitwách, w Kolbě, w ſſturmich Korauhwitj, Stany rozbiti, Pečeti, Sekrety, Klénoty, a w pohřbich, a ſyc we wſſech mjſtech podle gich potřeby wůle a zdánj. A také wſſecky miloſti / ſwobody, weyſady, cti, důſtognoſt, děliti, práwo, obyčeg a ſprawedlnoſt, w duchownjch a ſwětſkých ſtawich a wěcech, y w lenich mjti, neſti, přigjti, a vžjti / Manſké práwo, ſaud oſaditi, Ortele wyřjkati, a we wſſech těch wěcech hodnj přigati, ſpůſobnj býti magi a vžjwati, a požiti magi a mohú, yako giný náš a Ržjſſe ſſlechtic / Leno půgčený Lidi to wſſecko vžiti a požiti, ſpráwa neb z obyčege předewſſemi bez překážky. A nato přikazugem wſſem Kurfirſtům / Králům / Knjžatům

tu u, duchownjm y Swětſkým, Prelátům, Hrabatům, ſwobodným Pa-
nům, Rytjřům, Pacholkům, Heytmanům, Fictumen, Fagtum, Flegmanům,
Náměſtkům, Auředníkům, Soltýſům, Purgkmiſtrům, Rychtářům, Kon-
ſſelům, ten Erb zdržeti, Měſſtianům, Obcem a ſyc wſſem giným nám a
Rjſſy, a tak náſſe° dědické° Knjžetſtwj a Zemi poddaným, a wěrným w ya-
kémžkoliwěk ſtawu gſau, přjſně a pewně timto Liſtē/ a chceme aby oni gme
nowaného Wácſlawa z Koſtelce, a geho prawé dědice a těch Dědicůw
dědice tak wěčně na gmenowaných polepſſených a změněných, a potwr-
zených dotčeného Erbu Klénotich a také dotčených ſwobod, weyſad, ctj,
důſtognoſt děliti, práwa a w obcy wobyčeg/ s kterýmž gſme my gich gme-
nowaným obyčegem opatřili/ nepřekážeti, ale gich pokogně to vžiti, poži-
ti, a přitom wcele gich nechati, a proti tomu nečiniti/ ani také kterému v-
činiti toho dopuſtili, žádným obyčegem pro wwarowáni každému naſſy a
Swaté Rjſſe těžké nemiloſti. A k tomu pod Pokutau gmenowité 20.
Hřjwen litého Zlata, kolikrát kterýby to ſwéwolně proti tomu včinil/
nám a Rjſſy a do naſſy Rjšſké Komory polowicy, a druhá polowice
gmenowanému Wácſlawowj a geho prawým Dědicum, bez odpuſtěni
propadnauti a zaplatiti má. Tomu na ſwědomi ten Liſt zapečetěný
naſſym Cýſařſkým Mageſtátem a wiſutau Pečeti. Dán w Lincy dwad-
cátého dne Měſýce Auguſti po Božjm Narozenj, Léta 1492. Rjſſe na-
ſſy Padeſátého třetjho, a Cýſařſkého čtyrydcátého prwnjho, a Vherſkého
třidcátého čtwrtého.

Léta Tiſycýho, Wětiſtého

Liſt včiněný a poſlaný z Budjna od ſlawné
paměti Krále Wladiſlawa, Panům a Ry-
tjřům do Krage Boleſlawſkého/ w kterémž-
to Liſtu za Bernjka Kragſkého wolen byl
od téhož Krále Wladiſlawa Wácſlaw Klu-
ſák z Koſtelce, yakž týž Liſt Králowſký w těch
to ſlowich znj.

Wladiſlaw z Božj miloſti

Vherſký a Cžeſký etc. Král etc. a Margkrabě Morawſký. Vrozeným ſta-
tečným/ Slowútným/ Panům/ Rytjřům Krage Boleſlawſkého, wěrným
naſſým milým wzkazugeme Miloſt naſſy Králowſkau a wſſecko dobré.

Vrozenj/ Statečnj/ Slowutnj/ wěrnj naſſy milý/ yakož wás teyno ne-
nj, že podlé ſwolenj wſſy Země má nám pomoc včiněná býti, zwařenj Piw
z Liſtůw a z Lidi záſtawnich po půl Vroku. A wěztež že gſme takowau po-
moc k ruce naſſy w tom Kragi wybjrati a přig:mati poručili Slowutné-
mu Wácſlawowi Kluſákowi wěrnému naſſemu milému. A protož wám
wſſem y gednomu každému zwláſſtě s pilnoſti přikazugeme, abyſſte takowau
pomoc pohotowě měli, a konečně na den Swatého Martina neyprwe při-
ſſtjho gmenowanému Wácſlawowi Kluſákowi bez odporu dáwali a ne-
ſli tu a nata mjſta kdež wám bude od něho oznámeno. A geſtližeby pak
kdo takowé pomocy buď z Piw z Liſtůw, anebo z Lidi záſtawnich ſwéwol-
ně dáti nechtěl/ wězte že na takowého každého ſahnauti gſme rozkázali po-
dlé pokut na to nařjzených od ſtarodáwna. A znagjce že geſt to wůle náſſe
a rozkázanj/ zachoweytež ſe yakož wám pjſſeme, gináč toho nečinjce.

Dan na Budyně w Neděly před Swatým Wácſlawem / Let Králowſtwj naſſych Vherſkeho w deſátem, a Czeſkého w třidcátem Létě.

Albrecht ſtarſſy Kluſák z

Koſtelce etc. Radda Saudu Purgkrabſtwj Krage Hradeckého, z poručenj Gehomiloſti Cýſařſké Rudolffa toho gména druhého, do téhož Saudu Léta Páně 1590. doſazen byl, a to za ſprawowánj a drženj Auřadu Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Albrechta Kapauna z Swogkowa a na Hluſſycych Gehomiloſti Cýſaře Ržjmſkého Raddy a Purgkrabi Krage Hradeckého,

Albrecht Gjřj Kluſák z

Koſtelce a na Bozcych / též Radda Saudu Purgkrabſtwj Krage Hradeckého, doſazen byw do téhož Saudu Léta 1599. z poručenj Cýſaře Rudolffa toho gména druhého / yakožto Krale Czeſkého / za drženj téhož Auřadu Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Wřeſowic a z Daubrawſké Hory / na Podſeticych a Libčowſy, Gehomiloſti Cýſařſké Raddy / Purgkrabj Krage Hradeckého, a Neywyžſſyho Jagrmiſtra Králowſtwj Czeſkého / Měl Manželku řečenau Zioffy z Nectin / Dceru Pana Beneſſe Benedy z Nectin na Wylimowě / kteráž proſtředkem Smrti z Swěta tohoto wykročila w Auterý po Třech Králich / Léta 1602. a pochowána w Ziželicych w Kůru Koſtelnjm.

Z toho Rodu kterj kterého čaſu žiwi byli / o tom nýžegi w Liſtu 319. poznamenáno ſtogi.

O Erbu a Rodu Lážanſkých Korbelůw z Bukowé, Chuchelſkých z Neſtagowa, Zewſſyckých a Radkowcůw / kteřjž znamenj Rytjřſkých na takowý ſpůſob užjwagi.

Při Létu Páně 1534. dolozen geſt w Tytuka'ři Hynek Lážanſký na Krſowicych.

Léta Páně 1589. žiw byl Sſebeſtyán Lážanſký z Bukowé a na Milkowé. Toho Sſebeſtyána Synowé w Rytjřſkých ſkutcých ſe obýrali / a w Vhřjch protj auhlawnjmu Nepřjteli Turku hogowali.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku naležneš.

O Erbu a Rodu ſtarodawné Oſtrowcůw z Kralowic / o němž ſe y mezy ginými ſtarými Rody zmjnka děge.

WRzi Létu Páně 1409. w Liſtech Panůw z Hazimburgka geſt památka ó Panu Markwartowi z Kralowic napſaná těmito ſlowy: Wlaſtibor ginák Wláſſek z Kladna a z Tuzetina, a Markwart z Kralowic, ſeznali gſau, že dědijctwi w Tuzetině Twrz prodali Panu Oldřichowi z Hazimburgka y geho Dědijcům za Tiſyc Kop gro: a s njmi Dytrych z Hluban, a Jan Sſyroký z Biſſně zc. ſſkody zaſtaupili.

W Létu Páně 1427. Jan Oſtrowec z Kralowic byl Kanownijkem Koſtela Pražſkého/ yakž o něm Knihy Erectionum takto zněgj. Ioannes de Kralowicz Magiſter in artibus & Ioannes de Duba Canonici Præbẽdati Eccleſiæ Pragenſis &c.

Léta Páně 1440. Kněz Lwik z Božij milosti Opat Kláſſtera Strahowſkého a Konwentem odwozowati dali některé wěcy na Hazimburk, a wyplatili něyaký dluh při bytnoſti Meynharta z Hradce Neywyžſſyho Purgkrabij Pražſkého, Měſt Pražſkých Konſſelůw, a Slowutných Panoſſy Jana z Kralowic w ty čaſy Purgkrabij Hradu Pražſkého, a Jakuſſe z Hřeſſyhlaw.

W Starém Tytuláři nacházym Jana Strachotu z Kralowic a na Woſtrowě.

Léta 1589. žiwi byli z Rodu toho Getřich Oſtrowec z Kralowic a na Kijčanech, Wladiſlaw Woſtrowec z Kralowic a na Proſecy, Strachota Woſtrowec z Kralowic a na Borowſku, Wylim Woſtrowec z Kralowic a na Wlaſſymi G. M. C. Radda a Prokurátor w Králowſtwij Cžeſkém.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmijnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Ketrycůw z Ketryc starodáwném.

NZjwagi za znamenj Rytjřſké třích Lilium a na Helmě s Korunau zawřeným / magi dwě Trauby Slonowé.

Tytulář wydaný Léta Páně 1589. připominá Heřmana Ketryce z Skaryſſe, a na Sſacljři.

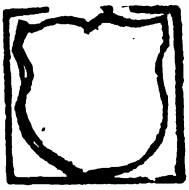
O Erbu a Rodu Audraſkých z Keſtřan starodáwném.

W Létu

W Létu Páně 1534. připomíná ſe Ctibor Andraſký z Reſkran a na Andrazech.

W Létu pak 1589. Bohuſlaw Andraſký z Reſkran a na Andrazech, Zacharyaš Andraſký z Reſkran na Andrazech, Jan Andraſký z Reſkran a w Krčy.

O Erbu a Rodu Hněwgezdeckých z Zahradky ſtarodáwně, kteřijž vžjwagi za znamenj Rytjřſké Bůwola.

Jan Hněwgezdecký měl Manželku Dorotu Zbinkownu z Letoſſic, od kteréž pozuſtali tito Synowé / Jan Albrecht a Bohuſlaw, a dwě Dcery / Alžběta a Eliſſka Strogeticá Hněwgezdecké z Zahrádky.

O Erbu a Rodu Elſſnicůw z Elſſnic ſtarodáwném.

W Létu Páně 1534. w Tytulaři poznamenáni gſau / Wolff Elſſnic z Elſſnic, Frydrych Elſſnic z Elſſnic na ſwogkowě, Kryſtoff Elſſnic z Elſſnic.

Při Létu Páně 1556. připomjnagi ſe Mikuláš Elſſnic z Elſſnic, Wáclaw Elſſnic z Elſſnic a na Wrbčanech.

Při Létu 1572. Bernart Elſſnic a na Wrbčanech.

Při Létu Páně 1589. Bernart Elſſnic z Elſſnic a na Wrbčanech w Kragi Slanſkém, Wáclaw Elſſnic z Elſſnic a na Wrbčanech, Kryſtoff Elſſnic z Elſſnic a na Kokowicych.

Wlčnowſkýho Adama z Wlčnowa, Gindřicha Wlčnowſkýho z Wlčnowa Tytulář ſtarý při Létu 1534. a nowý Bartoloměge Wlčnowſkýº z Wrbice a na Wlčnowě při Létu 1589. připomíná.

O Erbu a Rodu Wránowſkých / Tamchynůw / a Slanſkých z Daubrawice.

Tytulář ſtarý připomíná Dobſſe Wránowſkýho z Daubrawice a na Wlkowicych, Dobſſe Wránowſkýho a na Stračowě, a Heřmana Wránowſkýho z Daubrawice.

W Létu Páně 1534. nacházýme Tobiáſſe z Dau-

brawice, a w Léta 1572. Bohuſlawa Slanſkýho z Daubrawice a na Czerniné, a Jana Slanſkýho z Daubrawice.

Léta Páně 1589. ziw byl Albrecht Slanſký z Daubrawice a w Nowém Bydzowě, a Bohuſlaw Slanſký z Daubrawice a na Slaném.

Při Létu Páně 1534. pwozuge ſe w pamět Gindřich Tamchýně z Daubrawice, Jan Tamchýně z Daubrawice a na Toſowě.

Při Létu pak 1572. dolozen geſt Benyamin Tamchýně z Daubrawice a na Toſowě, Jan Tamchýně z Daubrawice.

Léta Páně ziw byl Gindřich Tamchýně z Daubrawice a na Přepyſých.

O Erbu a Rodu Sſtolinſkých z Kopiſſt ſtarodáwném.

Tytulář ſtarý w pamět vwozuge Melchara Sſtolenſkýho z Kopiſſt, a Girijka Sſtolenſkýho z Kopiſſt a na Pediwini.

Léta Páně 1572. ziw byl z Rodu toho Sſtolinſký z Kopiſſt, a Léta 1589. Adam Sſtolinſký z Kopiſſt a na Pořjčy, Wácſlaw Sſtolinſký z Kopiſſt a w Habrowanech.

O Erbu a Rodu Lubſkých/ Gezowſkých z Lub/ a Sobětických z Sobětic.

Samy Tytul gmenowaných Wladyk to vkazuge že gſau ne z giného Národu poſſly gednom z Slowanſkého, yakožto Rod welmi ſtarý w Králowſtwý Czeſkém, Králům y Zemi dobře zaſlaužený, o kterýchžto w Knihách Kapitoly Praiſké řečených libri Erectionum při Létu Páně 1413. činí ſe zmjnka těmito ſlowy:

Pro Eccleſia in Lub, famoſus Vir, Vilhelmus natus Vlrici de Lub, quinq; Sexagenas, in Villa Ruziezie, dedit donauit.

W týchž Knihách o Paních Sobětických z Sobětic poznamenaná pamět znj takto:

Erectio Altaris Sanctæ Annæ in Eccleſia Sancti Georgij ad Sanctum Iacobum in Klatouia &c. Sanè in præſentia noſtra conſtitutus Famoſus Vir Ioannes Sobieticzky de Sobieticz Armiger Pragenſis Diocæſis ſeptem Sexagenas de & ſuper Villa Korith ibidem prope Klathouiam dedit donauit, a to ſe dálo Léta Páně 1406.

Při Létu Páně 1534. Tytulář ſtarý před

ſtirá

ſtrá Pana Alſſe Sobětického z Sobětic, Jana Sobětického z Sobětic a Mikuláſſe Sobětického Purgkhrabij na Welharticých.

Při Létu Páně 1556. připomjná ſe Hendrych Sobětický z Sobětic a na Wlčym, Mikuláš Sobětický z Sobětic, a Wáclaw Sobětický na Sobětických, při kterémžto čaſe zmjnka geſt y o Panu Wylimowi Lubſkým z Lub na Zalozanech.

W Měſtečku řečeném Dobřany ſpatřuge ſe Kámen hrobnij na němž wyrytá gſau ſlowa tato; Léta Páně 1555. vmřel Mikuláš Sobětický z Sobětic, nad njm Erb Otcowſký: tam pochowán Syn Kryſtoff a Dcera Joanna. Při Létu Páně 1563.

O Gezowſkým Adamowi z Lub při Létu 1556. památku nacházym.

Při Létu Páně 1572. poznamenáni gſau w Tytuláři Adam Lubſký w Zalužanech, Chwal Lubſký z Lub w Mijrowicých, Kryſtoff Lubſký z Lub a w Zalužanech, a Mikuláš Lubſký z Lub a w Liticých.

Při Létu 1589. Tytulář připomjná Adama Lubſkého z Lub a Ladiſlawa Lubſkého z Lub a na Zalužanech.

Léta 1580. Jan Lubſký z Lub na Starém Knjně, byl Heytmanem Krage Podbrdſkého.

W Tytuláři děge ſe zmjnka o P. Gezowſkým z Lub, Janowi Neyſtarſſymi a na Starém Knjně, o Bohuſlawowi Gezowſkým z Lub, a o Gindřichowi Gezowſkým z Lub w welkým Gjžowě.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

Z Rzezanſkých Rodu ſtarodáwného

poznamenáni gſau w Tytulářích některých, yako/ Jan Rzezanſký z Radowa w Bezděkowě při Létu 1534. opět Jan Rzezanſký z Radowa na Bezděkowě, Mikuláš Rzezanſký z Radowa a na Zdřewě, Waněk Rzezanſký z Radowa, Ondřeg Rzezanſký z Radowa na Starém Smoliwcy při Létu 1572. a při Létu Páně 1589. Jan ſtarſſij Rzezanſký z Radowa, Ondřeg Rzezanſký z Radowa na Starém Smoliwcy.

Sakowé z Bohuňowic

z Rodu ſtarodáwnjho Wládyky/ w Tytulářích ze gména poznamenáni gſau, totiž/ w Létu Páně 1534. Jaroſlaw Sak z Bohuňowic a w Lohowě, Ondřeg Sak na Chotěticých.

W Létu 1572. Gjřjk Sak z Bohuňowic, Jan Sak z Bohuňowic, Michal Sak z Bohuňowic a w Chygicých.

W Létu 1589. Albrecht Sak z Bohuňowic, Gindřich Sak z Bohuňowic a na Pieſkowicy, Adam Sak z Bohuňowic.

Slaupowé z Blatna na rozličných mjſtech

doloženij gſau mezy ſtarými Rody a wzneſſenými. W Létu Páně 1534.

Tytu-

Digitized by Google

Tytulář připomjná Rzehoře Slaupa z Blatna, w Létu 1572. Albrechta
Slaupa z Blatna a w Wrbčanech, a w Létu 1589. téhož Albrechta a při
něm Sſebeſtyána Slaupa z Blatna a na Berhaněch.

Seminowé z Semjna Rod ſtarý / z njchžto o

gednom paměť nacházym takowau: Jan z Pařezu prodal Prawo ſwé
Bratruw y Seſter ſwých po Otcy ſwém Ctiborowi z Pařezu a w Bjha-
řích za 22. kopě gr: Urozené Paní z Bechař Maceſſe ſwý: Přitom byli
Mikuláš z Hazmburka, Beneš z Waldſſteyna, Jakub Semjn z Semjna,
Petr z Nemiřewſy a Mikeš Kotlowec z Uděnic. Stalo ſe Léta 1448.

W Tytulářích poznamenáni gſau/ Giřjk Semjn z Semjna, Gindřich
Semjn z Semjna, Jan Semjn z Semjna na Semjně, Michal Semjn z Se
mjna při Létu 1534. Adam Semjn z Semjna na Semjně, Petr Semjn
z Semjna na Semjně při Létu 1556. a při Létu 1572. Adam Semjn z Se-
mjna a na Lhotě, kterýž položen geſt y w Létu 1589.

Sedlečtí piſſý ſe z Augez

dce, a paměť pozuſtawenau magj w Tytu-
lářích tito/ Adam Sedlecký na Mecholu
pích, při Létu Páně 1556. Kryſtoff Sedlecký
z Augezdce a na Mecholupích, Adam Se-
dlecký z Augezdce a na Srbicých, při Létu
1572. týž Adam Sedlecký, Bohuſlaw Sed
lecký z Augezdce, Frydrych Sedlecký z Au-
gezdce, Karel Sedlecký z Augezdce, Sezyma
Sedlecký z Augezdce na Mecholupích, Wy-
lím Sedlecký z Augezdce a na Makowě,
Wolff Sedlecký na Mecholupích při Létu 1589.

Giní Sedlečtí piſſý ſe od Dubu/ o njchž toli-

kéž w Tytulářích zmjnka geſt gmenowitě w Létu 1534. o Heřmanowi Se
dleckým od Dubu, o Janowi Sedleckým od Dubu, o Ondřegowi Se
dleckém od Dubu, o Petrowi Sedleckém od Dubu, w Létu 1572. o Janowi
ſtarſſým Sedleckým od Dubu na Tažowicých, o Janowi mladſſým Sedle
ckým od Dubu na Tážowicých, w Létu pak 1589. týmž Janowi Sedle-
ckým, o Wylímowi Sedleckým z Drchlawy a na Sedlcy, a ti wſſyckni zda-
liž od gednoho Předka poſſli čili ne, o tom gſem wěděti nemohl.

Smrčkowé z Mnjchu ſtaří a rozrozeni Wlá-

dyky w Králowſtwj Čzeſkém w Tytulářích ſe připomjnagj: W Létu Pá-
ně 1534. Jan Smrčka z Mnjchu, druhý Jan Smrčka z Mnjchu a w
Zábřezy, Mikuláš Smrčka z Mnjchu, Wiktoryn ſtarſſý Smrčka z Mnj-
chu.

W Létu 1556. Gindřich Smrčka z Mnjchu na Swěticých, Giřjk
Smrčka z Mnjchu na Woblagowicých, Jan Smrčka z Mnjchu.

W Létu Páně 1572. Tytulář w paměť uwozuge, Gindřjcha Smrčku
z Mnjchu, na Wobědenicých, Giřjka Smrčku z Mnjchu a na Wobla-
gowicých.

Digitized by Google

gowicych. Jana ſtarſſjho Smrčku z Mnjchu na Hořjcych, Jana mladſſjho Smrčku z Mnjchu na Woblagowicych, Petra Smrčka z Mnjchu na Kráſowicych, Woldřicha Smrčku Starſſjho z Mnjchu na Radenjně.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Páni Smrčkowé tito: Girřjk Smrčka z Mnjchu na Woblagowicych, Jan Smrčka neyſtarſſy z Mnjchu na Wodicy, Jan Starſſy Smrčka z Mnjchu na Hořjcych, Jan Smrčka mladſſy z Mnjchu a na Wobdenicych, Mikuláš Smrčka z Mnjchu na Domamyſly, Petr ſtarſſy Smrčka z Mnjchu na Kráſowicych, Petr mladſſy Smrčka z Mnjchu na Woblagowicych, Woldřich Smrčka z Mnjchu na Radenjně, Wácſlaw Smrčka z Mnjchu na Cžečelicych.

Mezy ginými také Rody o tomto Rodu zmjnku nalezneš.

Sſwagnochowé z Slézſka

do Králowſtwj tohoto přiſſli, půſſy ſe z Borowa a wjwagj za znamenj Rytjřſké Swjnj gednu w Sſtjtu a druhau nad Helmem, z kteréhožto Rodu položen geſt w Tytuláři Léta 1572. wydaném / Kaſſpar Sſwagnoch z Borowa a w Kozli, w Létu pak Tiſýcým, Pětiſtým oſmdeſátým dewátym, Franc Sſwagnoch z Borowa a na Německopách.

Sſycowé z Drahenic

w Tytulářich ſe předſtjragj ze gména, okolo Léta Páně 1554. wegš gmenowaný Jan Sſyc z Drahenic, Gindřich Sſyc z Drahenic a na Benicych, Sſyc Bořiwog z Drahenic, okolo Léta 1556. wegšgmenowaný Jan Sſyc z Drahenic okolo Léta 1572. Adam Sſyc z Drahenic na Pořjčy, Albrecht Sſyc z Drahenic a na Suché, Mikuláš Sſyc z Drahenic, a ti položeni gſau y pod Létem 1589.

Sſmolcowé z Sſmolcu

Rod w Slézſku wzácný y w Cžechách wjwagj za znamenj Rytjřſké Welblauda a na Korunĕ dwa Hady ani na proti ſobě ſtogj. Připomjnagj ſe w Tytulářich Cžeſkých, yako neyprwe při Létu Páně 1556. Girřjk Sſmolc z Sſmolcu a na Rowný, Wawřinec Sſmolc z Sſmolcu a na Rowný, potomně při Létu 1572. Adam Sſmolc z Sſmolcu, Kryſtoff Sſmolc z Sſmolcu, Zygkmund Sſmolc z Sſmolcu a na Rowný, kteřjžto ſe gmenugj y pod Létem 1589. totiž Adam Sſmolc z Sſmolcu, Zygkmůd Sſmolc z Sſmolcu a w Poſtoloprtech. Wácſlaw Sſmolc půſſe ſe z Aro

chowa a w Hořenicych / zdaliž ſem přináleži čili geſt od těchto Rodem y
Erbem rozdjlný / žádná mne z ſtrany toho ſpráwa nedoſſla.

Sſtrauchowé z Chlumku

w Tytulářich někteři poznamenánj ſe ſpa-
třugj, při Létu 1534. Bernard Sſtrauch z
Chlumku na Hoſpozině, Hanuš Sſtrauch
z Chlumku na Hoſpozině, Hanuš Sſtrauch
z Chlumku na Kwětcy.
Při Létu Páně 1556. Martin Sſtrauch
z Chlumku na Kwětcy, Wáclaw Sſtrauch
z Chlumku na Hoſpozině.
Při Létu 1572. Bernard Sſtrauch z
Chlumku na Račyněwſy, Jan Sſtrauch z
Chlumku na Račyněwſy, Wylim Sſtrauch z Chlumku na Welkéni Kwiči.
Při Létu 1589. Albrecht Sſtrauch z Chlumku na Kamenicy, Bernard
Sſtrauch z Chlumku a w Račyněwſy, Frydrych Sſtrauch z Chlumku a w
Budýni, Jan Sſtrauch na Račyněwſy, Karel Sſtrauch z Chlumku a na
Dolanech.

O Rodu ſtarodáwném

Sſtjtných z Sſtjtného zmjnku činj Tytulá-
řowé, w njchžto někteři ze gména pozname-
nánj gſau yako w Létu 1534. Adam Sſtj-
ný z Sſtjtného na Hradcy, Mikuláš Sſtjt-
ný z Sſtjtného na Bozegowě, Wáclaw
Sſtjtný z Sſtjtného, Sſtjtný Woneš z Sſtjt-
ného, w Létu 1556. Mikuláš Sſtjtný z
Sſtjtného, w Létu 1572. Prokop Sſtjtný
z Sſtjtného na Moraſſycých, a w Létu 1589.
Adam Sſtjtný z Sſtjtného a na Teyncy.

Sudličkowé z Borownice Rod ſtarý a rozro

zený w Králowſtwj Čeſkém, w rozličných pamětech ſe připomjnagj, to-
likéž y w Tytulářich, gmenowitě, Albrecht Sudlička z Borownice, Miku-
láš Sudlička z Borownice a na Lhotě, Albrecht Sudlička z Borowice na
Wonberku, Mateg Sudlička z Borownice, Mikuláš Sudlička z Borow-
nice na Lhotě, Wáclaw Sudlička z Borownice, při Létu 1534. Mateg
Sudlička z Borownice na Lhotě w Létu 1572. Wáclaw Sudlička z Bo-
rownice a na Lhotě při Létu 1589.

Bedřichowſkých z Lomné Rod ſtarodáwný /

yakéhoby Erbu užjwal o tom žádná mne ſpráwa nedoſſla: W Tytu-
lářich ſtarém okolo Léta Páně 1556. Předky některé nacházym, yako Pana
Bohuſlawa z Lomné na Lhotě, a Pana Adama takéž z Lomné.
Léta Páně 1589. žiw byl Pawel Bedřichowſký z Lomné na Bedřicho-
wicých, a Wáclaw Bedřichowſký z Lomné na Zatwoři.

O Erbu a Rodu Andělůw z Konowce ſtarodáwném na mjſtech rozličných nalezneš.

W Tytuláři ſtarém okolo Léta Páně 1534. vpozugi ſe w paměť Achylles Anděl z Konowce na Brloze, Hynek Anděl z Konowce, a w Létu 1572. Zygkmund Anděl z Konowce na Moraſſycých, a Buryan Anděl na Stolanech.

Za čaſu práce mé s Kněhau tauto žiwi byli z Rodu toho/ Buryan Anděl z Konowce a w Mjrowicých, Hynek Anděl z Konowce w Chrudými.

Sſatanýřowé z Drahowic w Tytulářich ſe připomjnági, gmenowitě při Létu Páně, Felix Sſatanýř z Drahowic, Kryſtoff Sſatanýř z Drahowic.

Při Létu 1556. Frydrych Sſatanýř z Drahowic. Při Létu 1572. Cyryllus Sſatanýř z Drahowic na Woděradech, Jan Sſatanýř z Drahowic a na Wlčym, Jeremiáš Sſatanýř z Drahowic a w Woděradech, Maximilián Sſatanýř z Drahowic na Střjžowě, Sſebeſtyán Sſatanýř z Drahowic a w Hokanech.

Při Létu 1589. Adam Sſatanýř z Drahowic a na Wlčim, Cyryllus Sſatanýř z Drahowic, Kryſtoff Sſatanýř z Drahowic na Woděradech, Maximilián Sſatanýř na Střjžowě, Sſebeſtyán Sſatanýř na Hokanech, Oldřich Sſatanýř z Drahowic a na Střjžowě.

Sudowé Lukawſſti půſſly ſe z Rzeněc, a tiſe w Tytulářich gmenugi takto;

Zygkmund Suda z Rzeněc na Sſtarkočy při Létu 1534. Petr Suda Lukawſký z Rzeněc a na Lukawicy hořegſſy, Petr Suda z Rzenecký z Rzeněc a na Worlicy.

Trautenbergery z Trautenberka w Tytulářich poznamenané nacházym timto ſpůſobem:

W Létu 1534. Ondřeg Trautnberger z Trautnberka a w Sſenprunu, o němž zmjnka geſt y při Létu 1556.

W Létu 1572. Zygkmund Trautnberger z Trautnberku na Sſenprunu a w Táchowě.

W Létu 1589. Gindřich Trautnberger z Trautnberku ze třich Dworu a na Kladrubcých, Jan Andres Trautnberger z Trautnberku a na Sſenprunu, Zygkmund Trautnberger z Trautnberku.

O Witanowſkých z Wlčkowic děge ſe zmjnka w Tytulářich s připomjnánim gmen gich takowá.

W Létu Páně žiw byl Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic na Radinj, druhý Arnoſſt Witanowſký na Witanowicých.

W Létu 1556. Ctibor Witanowſký z Wlčkowic.

W Létu 1572. Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic a na Vherſku.

W Létu 1589. Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic a na Niwoſſewicých, Jan Witanowſký z Wlčkowic a na Auherſku, Wácſlaw Witanowſký.

Wikarta z Sſanowa

w pamět vwozuge Tytulář při Létu 1556. Aleſſe z Sſánowa Wikarta Jana z Sſánowa w Stupcy, a při nich giné tyto:

W Létu 1572. Adama Wikarta z Sſánowa na Smoltčbich, Aleſſe Wikarta z Sſánowa a w Gſčině, Jana Wikarta z Sſánowa na Skupcy.

W Létu 1589. Adama Wikarta z Sſánowa wegſſgmenowaného, Dawida Wikarta z Sſánowa, Giřjka Wikarta z Sſánowa w Panoſſym Augezdě.

Walowſſti z Auſuſſy

w Tytulářich ſe předſtjragj, gmenowitě Bohuſlaw z Auſuſſy, Syn geho takéž z Auſuſſy na Woſtrowě a Hamru při Létu 1556. Hynek Walowſký při témž Létu. Albrecht Walowſký z Auſuſſy na Hamru Woſtrowě a Walu, při Létu Tiſycým, Pětiſtým, Sedmdeſátym druhým / o němž zmjnka geſt y w Létu Tiſycým, Pětiſtým, oſmdeſátym dewátym.

Wrazdowé z Kunwaldu

poznamenáni gſau w Tytulářich tito: Giřjk Wrazda z Kunwaldu w Létu Tiſycým, Pětiſtým Třidcátym čtwrtým, Jan Wrazda z Kunwaldu w Létu 1572. Albrecht Wrazda z Kunwaldu, Matěg Wrazda z Kunwaldu a na Trnkých w Létu Tiſycym, Pětiſtým oſmdeſátym dewátym.

Woſtromjřſſtj z Woſtro-

mjře vžjwagi za zna: Rytjřſké Bredaticžan
gj Ruka drži, a ti ſe připomjnagi w Tytu-
lářich / totiž Wácſlaw Woſtromjřſký z Wo-
ſtromjře w Létu 1556. Jan Woſtromjřſký
z Woſtromjře a na Hradiſſtku, Wácſlaw
Woſtromjřſký z Woſtromjře a na Woſtro-
mjři w Létu 1572. Jan Woſtromjřſký z
Woſtromjře na Woſtromjři, Wylim Wo-
ſtromjřſký z Woſtromjře, Heiman Woſtro-
mjřſký z Woſtromjře na Hradiſſtku w Létu
1589.

O Rodu Wtelenſkých ze

Wtelna ſtarodáwném na rozličných mjſtech mezy ſtarými Rody doloženo / o nichž ſe zmjnka y w Tytulářjch děge, yako o Albrechtowi Wtelenſkém ze Wtelna a we Wtelně, při Létu 1554. o Janowi Wtelenſkém ze Wtelna a w Wtelně při Létu 1556. o Mikulássowi Wtelenſkém ze Wtelna na Wtelně, při Létu 1572. o Albrechtowi Wtelenſkém ze Wtelna a na Hluboſſy při Létu 1589.

Warleychowé pýſſy ſe z

Bubna, a gmenugi ſe w Tytulářjch takto: Kryſtoff Warleych z Bubna na Radkowicých, Jan Warleych z Bubna na Radkowicých při Létu 1556. o kterémžto zmjnka geſt y w Létu 1572. Adam Warleych z Bubna a w Bilnticých, Heřman Warleych z Bubna na Hořegſſym Geleni a Blatě, Wáclaw Warleych z Bubna na Radkowicých.

Weſeckých z Weſce Rod

ſtarodáwný, mezy giným ſtarými Rody na rozličných mjſtech dotčen geſt, z něhožto pocházegjcy w Tytulářjch ſe gmenugi / Girjk Weſecký z Weſce na Smilowicých, Weſecký Girjk druhý z Weſce a na Weſcy, Jan Weſecký w Malowicých, Wáclaw Weſecký z Weſce a na Weſcy, při Létu 1534. Girjk Weſecký z Weſce na Smilowicých, Wáclaw Weſecký na Weſcy při Létu 1572. Gindřich Weſecký z Weſce, Symeon Weſecký z Weſce a w Hudlicých, Wáclaw Weſecký z Weſce a na Weſcy při Létu 1589.

Záhorowé z Záhoří takto

ſe w Tytulářjch připomjnagi okolo Léta Páně 1556. Wáclaw Záhora z Záhoří na Třebeſſycých, okolo Léta 1572. Adā Záhora z Záhoří na Třebeſſycých, okolo Léta 1589. Jan Záhora z Záhoří na Cžernowicých.

Walkaunowé z Hadlaru

zmjnku na hoře mezy ſtarodáwnými Ro-

dy pozuſtawenau magi, kteřjž poněwadž w Tytulářich také položeni gſau, y tuto ge gmenowati ſluſſy.

W Létu 1534. doložen geſt Burya Walkaun z Hadlaru, Walkaun Bohuſſe z Hadlaru.

W Létu 1556. Giřjk Walkaun z Hadlaru na Wlčim Poli, Wáclaw Walkaun z Hadlaru, Wjt Walkaun z Hadlaru, Oldřich Walkaun z Hadlaru.

W Létu 1572. Zygkmund ſtarſſy Walkaun z Hadlaru na čerwenėm Hrádku, Zygkmund mladſſy z Hadlaru a na Wlčim Poli.

W Létu 1589. Wáclaw Walkaun z Hadlaru na Wlčim Poli.

Wrſſowé z Sadlna w Tytulářich poznamenáni gſau

gmenowitě Wrš Beneš z Sadlna a na Rzepjně, Wrš Gindřich z Sadlna a na Bilinſkém Mleyně Léta Páně 1572. a Gindřich Wrš z Sadlna Léta 1589.

Vlických z Plesnic Rod starodáwný, z něhož

to pocházegicy ze gména w Tytulářich ſe nacházegi, totiž Brykcy Vlický z Pleſnic na Pleſnicych, Joʒeff Pleſnický z Pleſnic na Vlicych, w Létu 1589.

Wlčkowſkých Rod ſtaro

dáwný na mjſtech rozličných Knih y tēto w paměť ſe vwozuge, o kterémž w Tytulářich doloženo/ předſſragjcých Předky ze gména takto:

W Létu 1534. Mikuláš Wlčkowſký z Wlčkowic, Wáclaw Wlčkowſký z Wlčkowic, w Létu 1589. Giřjk Wlčkowſký z Wlčkowic na Skowicych, Mikuláš Wlčkowſký na Wlčkowicych.

Widrſſpergarowé z Wi

drſſperku poznamenáni gſau w Tytulářich tito: Bohuſlaw Wydrſſpergar z Wydrſſperku na Přeníně při Létu 1534. Gindřich Wydrſſpergar na Lomicy, Jan Wydrſſpergar na Mutěnjně při Létu 1572. Baltazar Wydrſſpergar z Wydrſſperku a na Anʒlowě, Gindřich Wydrſſpergar na Technicy, Jan neyſtarſſy Wydrſſpergar z Wydrſſperku na Mutěnjně a w Záhořanech, Jan ſtarſſy Wydrſſpergar z Wydrſſperku na Lohowý, Jan mladſſy Wydrſſpergar z Wydrſſperku na Lomicy a Teyſicy, Mauryc Wydrſſpergar z Wydrſſperku na Přeníně, Sſebeſtyan Wydrſſperg-

ſpergar z Wydrſſpergku a na Dworcy, Wáclaw Wydrſſpergar na Klauſowě.

Hlawáčowé o njchž zmjnka

mezy ſtarými Rody na rozličných mjſtech, pjſſy ſe z Wogenic, a pokládagi ſe w Tytulářich takto:

W Létu 1534. Mikuláš Hlawáč z Wogenic a na Chwalkowicych, Wáclaw Hlawáč z Wogenic na Holeſſycych.

W Létu 1572. Adam Hlawáč z Wogenic na Chwalowicych, Mikuláš Hlawáč z Wogenic a na Hřibech.

W Létu 1589. Jarcſlaw Hlawáč z Wogenic a na Paſence, Mikuláš Hlawáč z Wogenic na Chwalowicych, Mikuláš mladſſy z Wogenic na malých Czerhyntkách.

Hrabaňowé z Přerubenic

nacházegi ſe w Tytularich poznamenáni takto: Jakub Hrabáně z Přerubenic w Létu 1534. Wáclaw Hrabáně z Přerubenic na Pečkách, Gindřich Hrabáně z Přerubenic na Pečkách, Giřjk Hrabáně z Přerubenic na Pečkách w Létu 1552. Giřjk Hrabáně z Přerubenic w Cerekwjcy, Pawel Hrabáně z Přerubenic na Pečkách.

Strakowé z Nedabelic

Rod ſtarodáwný, takto ſe w Tytulářich předſtiragi. W Létu 1534. Giřjk Straka z Nedabelic na Studenicych, Heřman Straka na Krticy z Nedabelic; Kunad Straka z Nedabelic.

W Létu 1572. Jan Straka z Nedabelic a w Genikowicych, Wogtik Straka z Nedabelic, Zdiſlaw Straka z Nedabelic a na Trticy.

W Létu 1589. Petr Straka z Nedabelic a na Studnicych, Wylím Straka z Nedabelic na Trticy, Zygkmund Straka z Nedabelic na Weſcy, Giřj Straka z Nedabelic a na Trticy.

O Gindřichowi Sſpetlowi z Prudic, o Giřjkowi

Sſpetlowi z Prudic na Dobrowitowě, o Getřichowi z Prudic zmjnku w Tytulářich nacházjm při Létu Páně 1534. tolikéž y při Létu 1589.

Slawikowcowé z Slawikowic w Tytulářich

takto ſe wyčjtagi w Létu 1534. Hynek Slawikowec z Slawikowic, Jan

Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Pawel Slawikowec z Slawikowa, Giřjk Slawikowec na Woſtředku, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa.

W Létu 1572. Giřjk Slawikowec z Slawikowa na Woſtředku, Jan Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě.

W Létu 1589. Gindřich Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Jan ſtarſſý Slawikowec z Slawikowa a na Dřewikowě, Wácſlaw ſtarſſý Slawikowec z Slawikowa a w Peckách.

Smolowſkých z Smolowa Rod ſtarodáwný gehožto někteřj Potomkowé w Tytulářich ſe předſtjragi, totiž Adam Smolowſký z Smolowa, Mathyáš Smolowſký z Smolowa při Létu 1534. Jan Smolowſký z Smolowa na Smolowě při Létu 1572. o němž geſt zmjnka y při Létu 1589.

Smolikowe pijſſy ſe z Slawic, a gmenugi ſe w Tytulářich takto: Frydrych Smolik z Slawic a w Kopiſſtich, Giřjk Smolik z Slawic a w Kopiſſtich při Létu 1534. Giřjk Smolik z Slawic na Hyndauſých při Létu 1556. Giřjk Smolik z Slawic a w Nidauſých.

Studenečtj z Paſſynowſy w Tytulářich ſe že gména předſtjragi takto: Jan Studenecký z Paſſynowſy na Krchlebich, Mateg Studenecký z Paſſynowſy, Mikuláš Studenecký z Paſſynowſy, při Létu 1534. Adam Studenecký z Paſſynowſy na Krchlebich, o kterýchžto w Tytuláři nowém žádna zmjnka neni.

Wrchotických z Lutkowa Rod ſtarodáwný poznamenán geſt w Tytulářich w njchžto tak ſe wyčjtagi, w Létu 1554. Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wrchoticých, Mikuláš Wrchotický z Lutkowa.

W Létu 1572. Gindřich Wrchotický z Lutkowa na Libenicých Jan Wrchotický z Lutkowa na Wodecy, Mikuláš Wrchotický z Lutkowa na Wřesni, Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wřesni.

W Létu Páně 1589. Buryan Wrchotický z Lutkowa a na Wřesni, Gindřich Wrchotický z Lutkowa na Vhřjcých, Jan Wrchotický z Lutkowa a na Zdiáře Pluhowým, Zygkmund Wrchotický z Lutkowa na Wřesni, Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wřesni.

Waneckých

Waneckých Rod ſtarodáwný mezy ginými ſta rými Rody w pamět ſe vwozuge; w Tytuláři ſtarém nacházym Zygmunda Waneckýho z Gemnicky a w Nowém, Bartolomège Waneckýho z Gemnicky a na Drewohoſticych.

O Rodu Welemiſkých ſtarodáwném dège ſe zmjnka w Tytulářich w nichž ſe připomijnagi, totiž w Létu 1534. Mikuláš Welemiſký z Welemiſlowſy a na Welemiſký, Petr Welemiſlowſy z Welemiſlowſy w Hognſſtorffu.

W Létu 1572. Adam Mikuláš Welemiſký z Welemiſlowſy, Gindřich Welemiſký z Welemiſlowſy a na Welemiſlowſy, Jan Welemiſlowſký z Welemiſlowſy a na Teyncy nad Sázawau Heytman Krage Wltawſkého.

W Létu 1589. Adam Welemiſký z Welemiſlowſy a na Wolbramowicych, Gindřich Welemiſký z Welemiſlowſy a na Benicych, Mikuláš Welemiſký z Welemiſlowſy na Mitrowicych.

Wrchlabſſti z Wrchlabi poznamenáni gſau w Tytulářich takto: Petr Wrchlabſký z Wrchlabi při Létu 1534. Jan Wrchlabſký z Wrchlabi na Wodochodech, Jan druhý z Wrchlabi a na Hořegſſym Duſſniku při Létu 1589.

Woſtrowſſti z Skalky připomijnagi ſe w Tytulářich tito: Mikuláš Woſtrowſký z Skalky na Woſtrowě, Giřijk Woſtrowſký z Skalky na Woſtrowě w Létu 1534. Giřijk Woſtrowſký z Skalky a na Skalce, Wylím Woſtrowſký z Skalky w Létu 1589.

Wogijřowé z Protiwce Rod ſtarožitný w Tytulářich doloženi gſau, gmenowitě Gindřich Wogijř z Protiwce na Křijmowě, Giřijk Wogijř z Protiwce w Habři w Létu Páně 1534. Gindřich Wogijř z Protiwce na Křijmowě, Giřijk Wogijř z Protiwce na Habřij w Létu 1572.

Studeneweſkýho Gindřicha z Studenewſy na Kobylnicych Tytulář ſtarý připomijná, o němž zmjnka geſt y w Létu 1589. a tu ſe gmenuge rowně yako na hoře.

O Augezdeckých z Cžerweného Augezdce na rozličných mijſtech zmjnka ſe čini tolikéž y w Tytulářich, wnichžto ſe wyčjtagi takto:

W Létu 1534. Enoch Augezdecký z Cžerweného Augezdce, Jan na

Spitkowicych Augezdecký z Augezdce.

W Létu 1556. Sſebeſtyán Augezdecký z Czerweného Augezdce, Giřjk Augezdecký z Czerweného Augezdce.

W Létu 1572. Jan Augezdecký z Czerweného Augezdce, Sſebeſtyán z Czerweného Augezdce.

W Létu 1589. Bohuſlaw Augezdecký z Czerweného Augezdce a na Mleyně Klockowſkém, Jaroſlaw Augezdecký z Czerweného Augezdce a w Powlčině, Sſebeſtyán Augezdecký z Czerweného Augezdce a w Modřegowicych.

Aulických z Pleſnic Rod starodáwnij w Tytulářich

w pamět ſe uwozuge w njchžto ſe gmenugi Aulčti tito: gmenowitě Sſebeſtyán Aulický z Pleſnic okolo Léta 1534. Giřjk Aulický z Pleſnic na Pleſnicych, Jozeff Aulický z Pleſnic na Aulicych, okolo Léta 1572. Giřjk Aulický z Pleſnic na Pleſnicych okolo Léta 1589.

Abſolonowé z Ledſké připomijnagi ſe w Tytulářich

tito: předně Jan Abſolon z Ledſké, Frydrych Abſolon z Ledſké a w Ličyně při Létu 1534. a potomně Mikuláš Abſolon z Ledſké na Wiſnowicych při Létu 1556.

Biſſyckých Rod staro-

dáwný mezy ginými Rody starými připomenut geſt na mjſtech rozličných / z nichžto pocházegicy poznamenáni gſau w Tytulářich takto:

W Létu 1534. Adam Biſſycký z Biſſyc, Hanuš Biſſycký z Biſſyc, Jan Biſſycký z Biſſyc Purgkrabě Hradu Pražſkého, Mikuláš Biſſycký z Biſſyc, Wáclaw Biſſycký z Biſſyc.

W Létu 1556. Baltazar Biſſycký z Biſſyc na Swatém Poli.

O starodáwném Erbu a Rodu Witůw z Zrzawého.

WEſt několik Rodůw w Králowſtwij Czeſkém kteřijž ſe pjſſy z Zrzawého, yako Páni Wittowé ſurzwu gmenowąni, Páni Lopačti, Páni Sádlowé z Wraného, a Páni Chrtowé z Hrpina, a ti wſſyckni od gednoho Předka poſſly, a vžjwagi za znamenij Rytjřſké bjlého Sſtrychu w Poli čerweném, a Chrtą na Helmě, geſſto ſedij na Polſſtáři zlatém. O těch tehdy čtyrech Rodech weſpolek ſpolčených / což gſem koli wyhledati mohl krátce připomenu.

Páni z Zrzawého za giſtau to wěc mezy ſebau magi žeby Předek gegich s Předkem Panůw z Rožmberka ze Wlach do Králowſtwij Cžeſkého zageti měl / wſſak-čaſu když ſe to ſtalo newědi. Já to wſſe wyhledáwagic s pilnoſti w pamětech ſtarých, nieginého o Pánich z Rožmberka nenacházym gednom to, že gſau ſtarij Cžechowé z Hrabat Libických poſſli a s Králowſkými y Knjžetcými Dcerami w Staw Manželſký wſtupowali/ a proto mezy Cžechy wždycky za wzácetné a předněgſſy Pany držáni byli, a we Wlaſſých bytnoſti ſe gegich vkazuge s Cýſařem Karlem toho gména čtwrtým, kdež na wěčnau památky Sſpitál založili a bohatě opatřili, yakž o tom in Libris Erectionum napſáno geſt, čemuž porozuměgijce Wlaſſy/ namluwiti chtěli Pány z Rožmberka že gſau ze Wlach poſſly od Vrſýnůw, ale kdy a z yaké přijčiny do Cžech přigeli, to ſe nevkazuge.

Slowutná Panj Alénа z Kráſylowa a Markwartowá z Ruſſyc/ odkázali Janowi, Mikuláſſowi a Kunſſowi Bratřijm z Tučap 20. Kop gr: kteréžto Penize gjm odewzdáwali Poručnijcy Slowutnj Panoſſy/ Jan Rus Těmin a Mikuláš z Cžeſtic, a ti přigali od nijch y Kwitancy k kteréž přitijſkli Pečetě ſwé wedle giných Slowutnij Panoſſy, Wijtek z Zrzawého Půrgkrabě Chauſtnický, Jan z Dobronic Heytman Soběſlawſký, a Mates Pauta Pijſař Auřadu Chauſtnického. Stalo ſe Léta Páně 1455.

Léta 1480. když Pan Jaroſlaw z Sſternberka Synu ſwému Zdeňkowi z Sſternberka bral k Stawu Manželſkému od Panij Kateřiny z Guttnſſteyna Manželky Pana Mikuláſſe z Guttnſſteyna a od giných Poručnijkůw Pannu Mandelénu z Rabſſteyna/ a wěnowati gj měl půl druhého Tiſyce kop gr: Cžeſkých, mezy ginými Rukogměmi byl Pan Gindřich z Zrzawého / yakž o tom doloženo w Stawu Panſkém y pod Erbem Panůw Cžeykůw z Olbramowic.

W Létu Páně 1421. ſpatřuge ſe památka w Kronykách Cžeſkých o Panu Janowi Sádlowi, Panu Petrowi a Burkartowi z Janowic kteřijž byli Raddami Krále Wáclawa Řijmſkého a Cžeſkého, a weliku v něho láſku měli. Dotčený Sádlo mnoho dobro dijni Pražanům prokazowal, a wſſak potomně od nijch o Hrdlo připrawen/ yakž doloženo pod Městem Prahau.

Za čaſu práce mé žiwi byli tito Páni z Rodu toho/ Adam Witha z Zrzawého a na Dubu, Adam Witha z Zrzawého a na Praſſywý, Jan Witha z Zrzawého a na Wopohořenech, Zdeněk Witha z Zrzawého.

¶ O Erbu

O Erbu a Rodu Baubenſkých z Augezda a na Střele ſtarodáwném.

MNozy gſú Rodowé
genž ſe pýſſy z Augezda gſauli
od gednoho Předka toho we,
děti nemohu. Hágek owſſem
w Liſtu Kronyky ſwé 240. okolo Léta
Páně 1257. připomýná Howorku Syna
Weleſlawowa z Augezda, kterýž řeč činil
před Králem Přemyſlem gménem wſſech
Stawůw Králowſtwý Cžeſkéº/ aby Něm,
ce neoſazowal w Kragi Cžeſkém, gemužto
Přemyſl odpowěd dal wedle téhož Hágka
těmito ſlowy. Howorko y s těmi Cžechy kteřijž gſau tobě to poručili
mluwiti, wězyž že gſem yá Král Země této mohu gi oſaditi kým mi ſe lj,
biti bude/ neſluſſnáť by to wěc byla byſſte wy měli Králi rozkazowat:
Protož giſtě wězte, tak Cžechy yak Němce že yá zde míti chcy. Odpowě,
děl Howorka, a protož obogjch zbawen budeš. Zbautili ſe w tom Cže,
chowé, a wyběhli z Swětnyce aby giným to co Král za odpowěd dal o,
známili, což wyhlaſſeno geſt neyprwe w Praze, potom po wſſy Zemi. Z
té přijčiny Přemyſl w nenáwiſti měl Cžechy, ale oni Němce yakýmikoli ſpů
ſoby z Země pudili/ yakž o tom wſſem dotčený Hyſtoryk pýſſe obſſijrně,
gi.

W pamětech Liſtownijch Vrozeného Pána

Pana Přecha z Hoděgowa/ okolo Léta Páně 1420. nacházy ſe P. n Ji
Baubenſký z Augezda genž byl Rukogmým za Diwiſſe a Frydrycha z Dub,
leb a na Zdeykowě/ ſpolu s gynými Pány, totiž s Petrem Zaluſkým z Pod
hořij 2c. yakž doloženo geſt pod Erbem Panůw Slaupůw z Chocllic a
w Stříteży, tolikéž pod Rodem Panůw Počepických a Panůw Tettaurůw.

Na Zámku řečeném Střela mijli za Strako,

nicemi widěl gſem wýwod ſepſaný, kterýž ſe tkne obzwláſſtně Pana Ja
na z Augezda a na Drſlawicých, při čemž y Erb geho dolo,
žen, totiž Mauřenin po Turecku přioděný w žlutém Poli/
kteréhož Manželka byla Pani Barbora z Zelibořic a ta v,
žijwala za Erb Wokaunu w modrém Poli a nad Helmem
druhého.

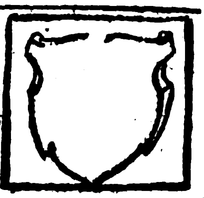
Dotčeného Pana Jana Syn, byl Petr Baubenſký z
Augezda a na Drſlawicých / kterýž měl Manželku Panj

Zuzannu z Gireżperku kteráž za Erb vžjwala
čerweného Gelena w bilém Poli, od nichž

poſſel Diwiš Baubenſký z Augezda a na Du
bu. Manželku měl Panj Kateřinu z Ma,
lowec, gegižto Erb byl takowý totiž půl Koně bilého w mo,

drém Poli a nad Helmem tolikéž půl Koně, a tu byla porodila Panj Zdjna z Tereſowa z Rodu těch kteříž w Erbě dwa Rohauty černé magi, gegižto Matkau byla Panj Alžběta Kauſowá z Lipna.

O této Panij Kateřině Malowcowé Manželce

Pana Diwiſſe Baubenſkýho z Augezda zmjnka geſt mezy Liſtmi panůw Malowcůw kdež ona pohánkla Pana Jana Malowce z Malowic a na Kamenicy Bratra ſwého o tři Tiſyce kop Miſſenſkých, kteréž Pan Zdeněk Malowec Otec za žiwo býti ſwého na Wěno gi odkázal Kſſaftě, a netoliko gi, ale y giným Seſtrám/ z kterých potom kwitowala Bratra ſwého Léta Páně 1 5 8 8. o těmž w Tytuláři zmjnka geſt okolo Léta Páně 1534.

Od té pozůſtal Syn, Petr Baubenſký z Augezda a na Střelé/ Manželka geho prwni byla Panj Kunhuta Baubenſká z Lup a na Střelé/ vmřela, nezanechawſſe Potomka žádného.

Druhau potom ſobě wzal, totiž Panij Kateřinu Rabownu z Rybňan, kteráž vžjwala Erbu takowého. Vmřela Léta Páně na morni boleſt/ žádných Potomkůw žiwých nezanechávage. Po něm byl nápadníkem Strejc.

S mnohými Rody ſtarodáwnými spřjzněný geſt Rod těch Panůw Baubenſkých / yakž o tom na rozličných miſtech čjſti budeš.

Beyčkowé Welewesſti z Neſpečowa a w Hlinianech,

yakéby měli znamenj Rytýřſké widěti gſem nemohl. W Tytuláři poznamenán geſt z Rodu toho, Jan Beyček z Neſpečowa, a Wácſlaw Beyček z Neſpečowa a w Cierſticých, obadwa při Létu Páně 1534.

Bzenſkých z Porube na Nemiřicych a Bezně

ač Rod ſtarodáwný geſt, wſſak w pamětech ſtarých nic ſem o něm wyhledati nemohl, gednom w Tytuláři ſtarém w Létu 1 5 3 4. gméno ſpatřugi Pana Zdeňka Bzenſkýho z Porube etc.

Břeſkých z Ploſkowic

Předky některé w Tytulářích nacházym / gmenowitě, w Létu 1556. Michala z Ploſkowic Břeſký: w Létu 1572. Diwiſſe Břeſkýho z Ploſkowic w Nowým Sedliſſti w S. Krýſe. Giní ſe pſali Břeſſti z Břjzy, o nichž také w Tytulářích zmjnka, yako o Janowi z Břjzy na Woſečanech, o Přibikowi z Břjzy na Logowicých, o Wácſlawowi a Albrechtowi z Břjzy.

Léta Páně 1 5 8 9. žiw byl Diwiš Břeſký z Ploſkowic na Mačicých a Cjelenicých, a Wácſlaw Břeſký z Ploſkowic na Kowanicých, a ti wſſickni takowého vžjwali Erbu.

O Erbu a Rodu Slawkowſkých z Skalice ſtarodáwném, gichžto znamenj Rytjřſké geſt Sokol na Sſtjtu modrém s roztaženými Křjdli na tento ſpůſob.

WAnowi Slawkowſkýmu z Skali. s na ponjženau žádoſt geho obnowen geſt a potwrzen Erb Mageſtátem Krále Girjho, kteréhožto Datum ſe nacházý w Létu Božjm 1469. a ten ſlowo od ſlowa w Jazyku Latinſkém, yakž napſán geſt, znj takto:

GEORGIVS DEI GRATIA BOHEMIÆ REX, Morauiæ Marchio, Lucemburgenſis & Sileſiæ ac Luſaciæ Dux &c.

Notum facimus tenore præſentium. Vniuerſis, nobis perſuaſum fuiſſe p teſtes numero ſufficientes, fide dignos & omni exceptione majores, per q alias probationes idoneas, pro ut qualitas negotij poſtulaſſe videbatur, qualiter veri prædeceſſores famoſi Ioannis de Skalicz fidelis noſtri dilecti, ex quibus idem legitimè proceſſiſſe dignoſcitur, à longè actis temporibus, quorum initij non eſt memoria, more aliorum militarum noſtri Regni armis ſiue inſignib9 Nobilitatis in omnib9 actib9 abſq; cõtradictione & quocũq; præjudicio utebãtur, his videlicet, clypeo ſeu ſcuto in tota ſui parte rubeo, in cuj9 me-

Digitized by Google

dio cœleſtini ſiue laſurini coloris, Auis erat, quæ vulgo falco apellata eſt, corporis ſui extenſas geſtãs alas, cæteras deniq; habitudines & diſpoſitiones habẽs hujuſmodi quæ tali ſpeciei conſuetudine Naturæ conceduntur, deſuper clypei galea, ſuprà quam conjunctæ & extenſæ ejuſdem coloris duæ alæ erant ligatæ velamine muliebri, quod vulgariter **Cžechlik** apellatur, glauci coloris; præterea fuit coopertorium laſurinum colore rubeo ſubductum, pro ut hæc omnia præſentibus inſerta, opere manuali clariſsimè perſpiciuntur. Nobis itaq; præfatus Ioannes, humiliter & cum inſtantia ſupplicauit, quatenus de benignitate Regia, præmiſſa arma, ſupra tacto Ioanni pro ſe & his qui ab eo juſtis nuptijs nati eſſent, dignaremur approbare, ratificare, & confirmationis noſtræ robore munire. Nos animaduertentes dicti Ioannis morum non mediocrem modeſtiam, magnam ſolertiam & fidem egregiam, quam erga noſtras juſsiones, & in rerum ſibi commiſſarum adminiſtrationibus, matura animi deliberatione, ſano Procerum noſtrorum & fidelium accedente conſilio, de certa noſtra ſcientia, & authoritate regia, nominato Ioanni & ſuis poſteris de lumbis ſuis legitimis deſcẽdẽtibus arma ſeu inſignia ſuperius depicta, quibus prædeceſſores ſui in haſtiludijs, duellis, prælijs, bellis, annulis, ſignis, ſigillis & cæteris actibus militaribus utebantur, innouamus, approbamus, ratificamus & confirmamus perinde ac ſi tenor priuilegij permiſſorum armorũ, qui ut intelleximus fortuito caſu perijt, his noſtris literis, de verbo ad verbum eſſet deſcriptus, volumuſq; & decernimus ea omnia obtinere plenum, firmũ, perpetuum & immutabile robur, ac ſupplemus de plenitudine nunc poteſtatis Regiæ omnem defectum qui præmiſsis, aut alicui eorum, quoquo modo obſtare poſsit. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam infringere, aut ei auſu quomodolibet temerario contraire; ſi quis autem contrarium fecerit, noſtræ Majeſtatis grauiſsimam indignationem ſe nouerit incurſurum, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione teſtimonio literarum. Datum Pragæ die ſeptima Auguſti. Anno Domini 1469. Regni noſtri Anno 12.

Ad Relationem Domini Czenkonis
de Klinſtein Procuratoris.

Iacobus de Kadano.

W Létu potom Páně 1472 paměti někteeré ſwědčijcy Panům Sſwihowſkým z Ryzmberka připomijnagi Odolena z Skalice, kterýž přitom byl když Jan z Rochowic prodal plat ſwůg Panu Wylimowi mladſſýmu z Ryzmberka a na Rabij Neywyžſſijmu Komornijku Králowſtwij Cžeſkého a Text paměti té z nij při koncy takto: Přitom byli Pan Mikuláš z Lanſſteyna Neywyžſſý Pjſař Deſk Zemſkých, Odolan z Skalice, Zanuš z Slupic, Lew z Maſſegowa, Oldřich z Draſſowic etc. Stalo ſe Léta yak na hoře.

Od těch Předkůw byl Buryan Slawkowſký kterýž ſplodil s Markétau Strachockau dwa Syny Adama a Kaſſpara. Kaſſpar měl dwě Manželky, prwni z Rodu Panůw z Wartmberka, druhau z Rodu Panůw Kalenicůw z Kalenic, s kteraužto žádných Potomkůw neměl.

O Erbu a Rodu Panuow Chlumčanſkých

z Přeſtawlk, kterýž ſtarodáwný geſt a mezy přednégſſymi Rody o něm ſe zmjnka nacházy. Za Panowáni Krále Jana w Bogi s Rakuſſany zamordowán geſt Zygkmund Chlumčanſký z Přeſtawlk yakž o tom wegſſe

 solikež

toliféž y v Zágka doſtatečně poznamenáno Léta 1319.

Panu Wylimowi Chlumčanſkému Král Gi-
řj zaſtawil a zapſal Les Kláſſtera Chotěſſowſkýho řečený Wyſoká we ſtu
kopách gr: kteréhožto Liſtu Datum nacházym Léta 1468. a ſmyſl geho
geſt tento:

My Giřj z Božý miloſti Král Czeſký Marg-
krabě Morawſký etc. Oznamugem timto Liſtem etc. Wzhlédnuc na
mnohé a wěrné ſlužby Slowutného Wylima z Přeſtawlk a z Chlumčan
Dwořanina naſſeho wěrného milého, kteréž nám činil a činí etc. s do-
brým rozmyſlem a raddau wěrných naſſych, a mocy Králowſkau Les ře-
čený Wyſoká Kláſſtera naſſeho Chotěſſowſkýho zapſali gſme a zaſtawili,
a timto Liſtem zapiſugem témuž Wylimowi z Přeſtawlk a z Chlumčan a
Dědicům geho we ſtu kopách gr: tak aby on ten Les bez naſſy y budaucých
naſſych Králůw Czeſkých držel překážky etc. Datum w Praze den Swa-
té Panny Kateřiny. Léta yak na hoře.

Tento Erb potwrzowal Král Wladiſlaw Lé-
ta Páně 1472. Tytulář ſtarý připomjná w Létu Božým 1534. Pana
Kryſtoffa Chlumčanſkýho z Přeſtawlk, Pana Markwarta Chlumčan-
ſkého z Přeſtawlk, Pana Wacſlawa Chlumčanſkého z Přeſtawlk.

Tytulář Léta Páně 1556. ſepſaný vwozuge w paměť Jana Chlumča-
ſkého z Přeſtawlk na Pleſnicých, Sſebeſtyána Chlumčanſkého z Přeſtawlk,
Wyta Chlumčanſkého z Přeſtawlk a w Gency, Zygkmunda Chlumčanſký-
ho z Přeſtawlk w Zemeticých.

Léta Páně 1572. nacházym w Tytuláři Adama Chlumčanſkého z
Přeſtawlk, Jana Chlumčanſkýho z Přeſtawlk ſtarſſyho y mladſſyho. W
Létu pak 1589. tolikéž Adama Chlumčanſkého z Přeſtawlk w Radkowi-
cých pod Skalau, Jana Chlumčanſkého ſtarſſyho z Přeſtawlk a w Cziſly-
Gindřicha Chlumčanſkého z Přeſtawlk, a Bořeni Chlumčanſkého z Pře-
ſtawlk.

Freymutowé z Tropčic z ſtarého Rodu poſſli
z nichžto některé Tytulářowé připomjnagi, yako w Létu Páně 1534.
Joáchyma a Buryana Freymuta z Tropčyc a w Letních a w Létu 1572.
Buryana Freymuta z Tropčic na Běhařowě, Joáchyma Freymuta z Trop-
čic tolikéž na Běhařowě, w Létu pak 1589. Mikuláſſe Freymuta z Trop-
čic na Borowanech.

O Panu Janowi ſtarſſym Freymutowi z Kráſného Dworu a na Hlu-
banech zmjnka geſt w Létu 1534. Freymutowé gini pſſſy ſe z Kráſného
Dworu, o nichž w Tytulářich zmjnka, yako o Freymuowi Woldřichowi z
Kráſného Dworu a na Buſſkowicých, Léta 1534. o Giřikowi Freymu-
towi z Kráſného Dworu w Buſſkowicých, o Wylimowi Freymutowi z
Kráſného Dworu na Chotowinách Léta 1572. o Kryſtoffowi Freymu-
towi z Kráſného Dworu na Buſſkowicých. Tito obadwa Rodowé yá-
liž gednoſtegného Erbu vžjwági a yakým ſpůſobem žádné gſem o tom do-
ſtatečné ſpráwy neměl.

Panů

Panůw Gerſſtorffůw

Rod geſt starodáwný, možný, a w Králowſtwij Cžeſkém welmi rozmnožený.

Tytulář Léta 1534. wydaný / gmenuge gednoho z nich Heytmanem Krage Hradeckého, a ten pſal ſe z Gerſſtorffu a na Žiřecy. W Létu Páně 1556. poznamenáni gſau w Tytuláři / Zygkmund Gerſſtorff z Gerſſtorffu na Chotomjři, Giřjk Gerſſtorff z Gerſſtorffu na Cholticych, Kryſtoff Gerſſtorff z Gerſſtorffu: A w Létu 1572. poznamenáni gſau tito: Bernard Gerſſtorff z Gerſſtorffu na Cholticych, Giřjk Gerſſtorff z Gerſſtorffu na Swogiſſycych, Hanuš z Gerſſtorffu na Chotomjři, Gindřich z Gerſſtorffu na Podhořanech, Jozeff z Gerſſtorffu na Morowanech. Tolikéž při Létu Páně 1589. nacházym Abrahama Gerſſtorffa z Gerſſtorffu z Malſſwic na Samuſſyně, Auguſta z Gerſſtorffu na Dobroluku w Salteyſſy, Giřjka starſſyho z Gerſſtorffu na Swogſſycych, mladſſyho na Choltycych, Gindřicha na Podhořanech, Hanuſſe na Winařicych, Jozeffa w Cžáſlawi, Jana z Malſſwic na Samſſyně, Kaſſpara w Welincy, Mikuláſſe na Samſſyně, Woldřicha z Malſſwic na Samuſſyně a Maſſkowě a Zygkmunda Gerſſtorffa z Gerſſtorffu.

Sſmůharowé z Hrochowa

w Tytulářich ſe tolikéž nacházegi pořádkem takowým:

W Létu Páně 1534. Sſmuhař Sſtiaſtný z Hrochowa w Minicych, Brykcý Sſmuhař z Hrochowa a w Minicych, Gindřich Sſmuhař z Hrochowa, Jakub Sſmuhař na Truzenicych a z Hrochowa, Mikuláš Sſmuhař z Hrochowa, Bohuſlaw Sſmuhař z Hrochowa.

W Létu 1572. Jan Sſmuhař z Hrochowa, Jaroſlaw Sſmuhař z Hrochowa na Kralupich, Sſtiaſtný Sſmuhař z Hrochowa na Hořenicych.

W Létu potomně 1582. Brykcý Sſmuhař z Hrochowa a na Kralupich, Wáclaw Sſmuhař z Hrochowa na Hořenicych.

Domauſſyčti z Haraſowa z Rodu starodáwného poſſly:

Tytulář Léta 1534. připomjná Wáclawa Domauſſyckého z Haraſowa a Bohuſſy z Haraſowa.

Léta Páně 1556. zmjnka w Tytuláři o Gindřichowi z Haraſowa, o Sſebeſtyánowi, o Bohuſſy z Haraſowa, tolikéž o Natanyelowi Domauſſickým z Haraſowa při Městě Koſtelcy nad Orlicy.

Amchůw z Borownice Rod starodáwný / z

něhožto pocházegjcy někteřj w Tytulářich gmenowitě doloženj gſau: ya

ko při Létu Páně 1534. Pan Albrecht Amcha z Borownice, a při Létu 1572. Wácslaw ſtarſſy Amcha z Borownice na Břidechowě, Gindřich Amcha z Borownice na Syntlechách, a mladſſy Amcha z Borownice a tolikéž na Syntlechách.

Za čaſu práce mé žiwi byli z téhož Rodu Jan Amcha z Borownice a w Newraticých, a Wácslaw Amcha z Borownice, na Dwoře Strakowſkém.

Auſtagowcowé w Auſtagowě

Wládyky Rodu ſtarodáwniho, z nichžto některé Tytulář připomíná yako w Létu Páně 1572. Jana Auſtagowce a Matěge Auſtagowce z Radwanowa a w Auſtagowě, ti zdaliž od gednoho Předka poſſli, o tom gſem tak doſtatečně nemohl wěděti.

Když gſem tuto Knihu ſpiſowal / žiw byl Ondřeg Auſtagowec z Radwanowa a na Auſtagowě.

O Erbu a Rodu starodáwném

Panůw Bryknarůw z Brukſſteyna na Libni nad Wltawů a o Předcých gegich co gſě wyhledati mohl krátce připomenu. W Tytuláři ſtarém při Létu Páně 1534. o Panu Kaſſparowi Bryknarowi z Brukſſteyna, tolikéž o Panu Petrowi Bryknarowi z Brukſſteyna zmjnka ſe děge.

Léta Páně 1572. připomjna ſe Pan Albrecht Bryknar z Brukſſteyna na Libni genž byl G. M. Cýſařſké Radda, Prokurátor Králowſtwý Cžeſkého.

O těmž panáátka geſt při Létu 1589. kteréhožto také čaſu yakž w Tytuláři nacházym, žiw byl Giřijk Bryknar z Brukſſteyna, Jan Bryknar z Brukſſteyna a na Cžigowicých, Mikuláš Bryknar z Brukſſteyna a na Cžwrčowicých.

O Erbu a Rodu starodáwném

Panůw Belwicůw kteřijž ſe pſſali z Belwic a na Dubenči.

Léta Páně 1534. Tytulář připomjná Bernarta Belwice z Belwic a Wolffa Belwice tolikéž z Belwic.

Léta Páně 1556. poznamenáni gſau w Tytuláři / Pan Giřij Belwic z Noſtwic, Pan Kaſſpar Belwic z Noſtwic a na Libechowě, a Pan Kryſtoff Belwic z Belwic a na Belwicých.

Léta 1572. o Panu Kaſſparowi Belwjcowi z Noſtwic na Libecho-wé w Tytuláři ſtarém děge ſe zmjnka.

Tolikéž Léta 1589. nacházegi ſe w Tytuláři Páni Belwicowé, totiž Mathauš Belwic z Belwic na Dubency, Zygkmund Belwic z Noſtwic na Libechowé na Střemách.

O Erbu Panůw Bužic-kých z Bužic ſtarodáwném a na Woldři-chowé.

Připomjná Tytulář ſtarý okolo Léta Páně 1534. Alexandra Bužickýho z Bu-žic, Jeronyma Bužickýho z Bužic, Wácſla-wa Bužickýho z Bužic, Wylima kterýž ſe pſal z Bužic a na Wylimicych, a Zdiſlawa Bužickýho z Bužic.

Léta Páně 1556. připomjná ſe Zdiſlaw Bužický Syn wegšgmenowaného Zdiſla-wa.

Léta 1572. Bohuſlaw Bužický z Bužic a na Střetězy.

Léta pak 1601. poznamenáni gſau w Tytuláři Bohuſlaw Bužický z Bužic a na Střjtězy Syn wegſſgmenowaného Bohuſlawa, Jan mladſſy z Bužic a w Woldřichowé, Jan ſtarſſy Bužický z Bužic na Přerubenicych, Wácſlaw Bužický z Bužic na Přerubenicych, Wácſlaw Bužický z Bužic na Střjtězi.

O Erbu Běſſynůw z Bě-ſſýn na Běſſynech ſtarodáwně, mezy mno-hými Rody nalezneš.

W Tytuláři ſtarém Léta 1534. gme-nugi ſe tito Předkowé, yako, Adam Běſſýn z Běſſyn, Gindřich Běſſýn z Běſſyn na Bělčicych, Gindřich Geptiſſka Běſſýn z Běſſyn, Jan Běſſyn z Běſſyn, Racek Bě-ſſýn z Běſſyn, Radſlaw Běſſyn z Běſſyn na Bělčicych, Wladiſlaw Běſſýn z Bě-ſſyn w Křich, Zbyněk Geptiſſka z Běſſyn a w Blatné, Milota Běſſýn z Běſſyn.

Okolo Léta Páně 1572. žiw byl Buryan Běſſýn z Běſſyn na Bělči-cych, Jan ſtarſſy Běſſýn z Běſſyn na Auženicych, Jan mladſſy z Běſſyn, Ladiſlaw z Běſſyn a na Křicych, Milota z Běſſyn, Wácſlaw z Běſſyn a na Bělčicych, Wácſlaw mladſſy z Běſſyn w Ziebráce, a Zdeněk Běſſýn z Běſſyn.

Léta 1589. nacházy ſe Adam Běſſýn z Běſſyn na Běſſynech, kteréhožto čaſu žiwi byli z Rodu dotčeného y tito: gmenowitě, Frydrych Bě-ſſyn z Běſſyn na Swučicych, Giřjk ſtarſſy z Běſſyn na Běſſynech, Giřjk mladſſy z Běſſyn na Swinné, Jan ſtarſſy z Běſſyn na Vzemcy, Jan mladſſy z Běſſyn na Kžjhlawech, Petr z Běſſyn na Swinné, Smil Běſſyn z Běſſyn, Wácſlaw ſtarſſy z Běſſyn w Ziebráce G. M. C. yakožto Krále Cžeſkého Hoffrychtýř w Králowſtwj Cžeſkém, Zdeněk z Běſſyn na Vzenicych.

O Erbu a Rodu Czernčic, kých z Czernčic ſtarodawném.

STarodáwný geſt Erb Panůw Czernčických kteřýž vžjwagi za znamenj Rytjř ſké trjch Hwězd ſſykem polože, ných w Poli čerweném a žlutém.

Paměti Koſtelni wyprawugi

o Panu Oldřichowi z Czernčic, že gſ ſpolečně a Panj Mackau ſwau plat a deſátky darowal k Koſtelu w Czernčicých Faráři gménem Wogtěchowi. Stalo ſe w Létu Páně 1405. poznamenáno w Knihách oſmých Erectionum.

Pan Mikuláš z Czernčic přigal do Rodu

ſwého něyakého Pawla a dožádal ſe Krále Wládiſlawa že geſt gemu to Mageſtátem ſwým potwrditi ráčil, kterýž pſán geſt Léta Páně 1483. w ſmyſl tento:

VLADISLAVS DEI GRATIA BOHEMIÆ Rex, Marchio Morauiæ, Luccinburgenſis & Sileſiæ Dux, ac Luſaciæ Marchio. Notum facimus tenore præſentium Vniverſis &c.

Sanè igitur ſtrenuus Nicolaus de Czer[illegible]icz, fidelis noſter dilectus, domum & ſuorum armorum inſignia augeri & creſcere cupiens, nobis in noſtra conſtitutus præſentia expoſuit, ſe ratione fæderis mutuæ amicitiæ atq; humanæ ſocietatis intuitu, famoſum Paulum de Czemczicz fidelem noſtrum dilectum, ſuosq; legitimos hæredes in ſuæ domus familiam cognationem & patruelis locum ſuſcepiſſe & realiter adoptaſſe quatenus hoc ipſum regio conſſenſſu & approbatione noſtra munire & ſuorum armorum inſignia in dictum Paulum & ſuos legitimos hæredes extendere & denuo eiſdem dare dignaremur. Nos attendentes claræ mentis oculis multiplicia grata obſequia noſtræ Celſitudini per præfatum Nicolaum exhibita, & ejuſdem Pauli ingenuos mores & virtutes egregias, quibus nobis non mediocriter exiſtit commendatus, votis hujuſmodi gratioſe annuimus. Quapropter non per errorem aut improuidè &c. prædictam nominati Nicolai adoptionem & aſſumptionem in Patruelem de dicto Paulo & ſuis legitimis ſucceſſoribus factē, acceptamus, approbamus & Regio noſtro conſſenſſu per præſentes cōmunimus, armorum quoq; inſignia quæ idem Nicolaus cum domo ſua obtinet, ipſi Paulo & ſuæ legitimæ poſteritati denuo damus & gratioſè concedimus, quæ ſunt, ſcutum videlicet rubei coloris per cujus medium liſta flaui ſeu cœleſtini coloris tranſuerſalitèr & oblique ducta tres aureas continere ſtellas conſpicitur: Scutum autem exornat galea deſuper criſtata ſeu alata in ea ala Liſta cū tribus aureis ſtellis ei quæ in ſcuto eſt per omnia ſimilis exiſtit: Coopertorium verò ex galea profluens flaui Coloris rubeo ſubducti

colori

colore largè deorſum profluendo Scutum ipſum circumcingit. His igitur decoris armorum inſignibus, Paulum ipſum & ſuam legitimam poſteritatem liberè atq; publicè pro ſuæ Voluntatis arbitrio, uti, frui, gaudere volumus.

Ad Relationem Domini Ioannis de Sſeln-
berk Cancellarij Regni Bohemiæ.

W Tytulářj wydaném připomijná ſe Mikuláš Sſkola z Czernčic, w giných pak Tytulářich žádná ſe zmijnka o tom Rodu neděge.

O Erbu a Rodu Trmalůw z Tauſſyc ſtarodáwném.

Jeſt Rod ſtarodáwný Králům a Králowſtwij tomuto zaſlaužený: Mageſtát Wladiſlawa Krále připomijná w Létu Páně 1 4 7 2. Jana Trmala z Tauſſyc, kterémuž za geho wěrné ſlužby dáwá něyaká obdarowání a potomkům geho, od kteréhožto Jana nacházegi ſe Poſonikowé až poſawád w tomto Králowſtwij Cžeſkém kteřijž s mnohými Rody znamenitými s

přjzněni magi/ tak yak ſe to vkazuge z pamětj rozličných. Při koncy Mageſtátu dotčeného doložen geſt Text tento.

Ad mandatum Domini Regis Bernardo Birkade Naſile referente.

W Tytuláři ſtarém poznamenáni gſau Páni Trmalowé tito: Jan ſtarſſy Trmal z Tauſſyc a na Drachkowě, Jan mladſſy Trmal z Tauſſyc, Prokop Trmal z Tauſſyc w Skalicy, Beneš Trmal z Tauſſyc.

Při Létu Páně 1572. w Tytuláři doloženi gſau, Pan Hawel Trmal z Tauſſyc a na Tmani, Jan Trmal ſtarſſy z Tauſſyc a na Drachkowě, Jā Trmal mladſſy z Tauſſyc a w Kratonozech.

W Létu Páně 1589. žiwi byli Pan Bohuſlaw Trmal z Tauſſyc, Wáclaw Trmal z Tauſſyc a na Tmani, Wylim Trmal z Tauſſyc a na Wrbičanech.

O Erbu a Rodu Sſwábůw z Chwatliny ſtarodáwném.

PRzipomjná ſe w Tytuláři ſtarém při Létu Páně 1534. Duchek Sſwáb z Chwatljny, Jan Sſwáb z Chwatljny.

W Létu Páně 1572. poznamenán geſt w Tytuláři Buryan Sſwáb z Chwatljny a na Liſycych, Zygmund Sſwáb z Chwatljny a na Zilkowicych.

Při Létu Páně 1589. gmenugi ſe w Tytuláři Jan mladſſy Sſwáb z Chwatljny a w Zilkowicych, Zygmund Sſwáb z Chwatljny a na Zilkowicych.

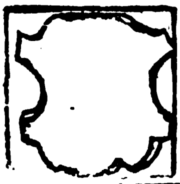
O Erbu a Rodu Chotuchowſkých z Nebowid ſtarodáwném.

Z Tytule poznati ſe může, že Rod ten ne z giného Kmene gednom z Slowanſkého poſſel / o kterémž coz gſem koli wyhledati mohl tuto krátce doložím.

Tytulář ſtarý w pamět vwozuge Pana Jana Chotuchowſkýho z Nebowid a na Tupadlech, a Pana Wáclawa Chotuchowſkýho z Nebowid na Kutlicych / kterýž měl Manželku z Rodu Panůw Studeneckých z Paſynowſſy.

Dotčený Wáclaw Chotuchowſký zanechal Syna Wáclawa Chotuchowſkýho kterýž ſe pſal z Nebowid a na Zlebich, a měl Manželku z Rodu Panůw Těminůw s njžto ſplodil Syna Gindřicha

Chotu-

Chotuchowſkyho z Nebowid a na Zlebich a Oſtačowě, a ten měl Manželku z Rodu Panůw Kaleniců / od kteréž pozůſtali tito Synowé / gmenowitě, Wáclaw Chotuchowſký z Nebowid, kterýž z mladoſti od Léta Páně 1586. až do Léta Páně 1593. w Nydrlántu a w Frankreychu w ſpráwach hrdinſkých ſe cwičyl, gſauc při Wognách kteréž tehdáž byli, a odtud přigewſſe obrátil ſe y do Uher proti Pohanům. Měl Manželku Panij Alénu Bohdaneckau z Hodkowa / a ten měl na ten čas s nij dwa Syny, Heřmana a Jana.

Bratr wlaſtnij téhož Pana Wácſla

wa Chotuchowſký z Nebowid a na Hoſtačowě, Manželku měl z Rodu Panůw Studeneckých z Paſynowſy gménem Annu, od kteréž gſau Potomkowé.

O Erbu a Rodu ſtarodáwném Rombhapůw z Suché.

WRži Létu Páně 1534. připomijnagi ſe w Tytuláři, Giřjk Rombhap z Suché, Ondřeg Rombhap z Suché a na Sudomſſi, a Rombhap řečený Waleš z Suché na Těchobuzy.

W Létu Páně 1556. poznamenán geſt w Tytuláři Gindřich Rombhap z Suché a na Bohdáncy.

W Tytuláři Léta 1572. wydaném doloženi gſau z Rodu téhož tito / gmenowitě, Albrecht Rombhap z Suché na Lichtmb[illegible]ce, Gindřich Rombhap z Suché a na Bohdáncy, Giřjk Rombhap z Suché na Těchobuzy, Jan Rombhap Starſſy z Suché Radda G. M. C. Kryſtoff Rombhap z Suché na Kopydlně, Petr Rombhap z Suché Heytman na Hluboké, Wácſlaw Rombhap z Suché a na Sedčy, Woldřich Rombhap z Suché.

W Létu Páně 1589. Tytulář předſtjrá Albrechta Rombhapa z Suché na Lichtmburce a Konowě nad Daubrawau, Baltazara Rombhapa z Suché na Kopydlně, Gindřicha Rombhapa z Suché a na Bohdáncy, Giřjka Rombhapa z Suché, Jaroſlawa Rombhapa z Suché na Bohdáncy, Kryſtoffa Rombhapa z Suché na Kopydlně, Karla Rombhapa z Suché, Menuſſe Rombhapa z Suché, Walſſe mladſſyho Rombhapa z Suché, a Wylima Rombhapa z Suché.

Bjrkůw z Náſyle Rod w Kragi Slézſkém

wzáctný / o kterémž co w Zrcadle Morawſkém doloženo geſt.

Budkowſſti z Budkowa z Rodu ſtarého po-

Ri

ſſi Wládyky. Tytulář připomjná z njch některé, yako w Létu 1534. Gindřicha Budkowſkýho na Sezemicých, Mikuláſſe Budkowſkýho z Budkowa w Létu 1572. tolikéž Gindřicha Budkowſkýho na Budkowě, Jána Budkowſkýho na Sezemicých, Mikuláſſe Budkowſký, a w Létu 1589. Gindřicha Budkowſkýho z Budkowa na Budkowě.

Bělſſti přiſſly ſe z Katiſſowa / kteréžto w Tytulářich doložené nacházým, totiž w Létu Božjm 1534. Pana Girjka Bělſkýho z Katiſſowa, Pana Sezyma Bělſkýho z Katiſſowa na Kamenicy, Pana Mikuláſſe Bělſkýho z Katiſſowa tolikéž na Kamenicy. W Létu 1556. Pana Buryana Bělſkýho z Katiſſowa, Mikuláſſe z Katiſſowa, Petra z Katiſſowa.

Léta pak 1589. připomjná ſe Pan Ján Bělſký z Katiſſowa na Mačkowě. Erbu gegich co ſe tkne yakýby byl / w známoſt mně nenj vwedeno, mezy ginými Rody naleznávti ſe může wedle ſpřjzněnj.

Braniſſowſkých Rod geſt starodáwnj / ale nic takowého o njch wyhledati gſem nemohl, gednom Předky některé kteřjž gſau do Tytuláře wloženi / totižto Albrecht Braniſſowſký z Braniſſowa w Létu 1534. Auguſtýn Braniſſowſký z Braniſſowa w Létu 1572. a Ján Wogiſlaw Braniſſowſký z Braniſſowa na Frymburce w Létu 1589.

Rod Wládyk z Bilé w Czechách ſtaroźitnj a doſti rozmnožený ſe ſpatřuge. Tytulář wydaný Léta 1534. w paměť vwozuge Getřicha z Bilé na Řehlowicých: a Tytulář giný Léta 1556. wydaný připomjná Joáchyma z Bilé tolikéž na Řehlowicých. o kterémž zmjnka y při Létu Páně 1572.

Panůw z Binu Rod ſtaroźitný z Německých Kragin do Králowſtwij Czeſkého přineſſen. O njch zmjnka geſt w Tytulářich / gmenowitě Léta 1556. o Ginterowi neb Gunterowi z Binu na Blankſſteyně, a o Rudolffowi z Binu při témž čaſe, tolikéž o Ginterowi z Binu na Dětjně a Libſſteyně Synu wegš gmenowaného Gintera.

Léta Páně 1589. připomjnagi ſe takto Páni, Ginter z Binu na Dětjně a Libſſteyně, Gindřich z Binu na Dětjně, a Rudolff z Binu na Blankſſteyně.

Benedykt Wrchoſlawſký z Klonowa na Rab

ſſteyka

Digitized by Google

nemku řečený Samuel žiw byl okolo Léta 1589. ten yakéby měl znamenj Rytjřſké, mně bylo tegno.

Bořek Hamza z Habedowic a na Swětlj /

yakž ho Tytulář gmenuge, pſal ſe na Augezdě Swatoyánſkém, ale yakého Erbu vžjwal nemohl gſem přezwěděti.

Beſſyčti z Biſſyc a w Družlicych / yti w Ty-

tulářich poznamenáni gſau, z nichžto dwa ze gména doloženi při Létu Páně 1572. totiž Bořek Beſſycký z Biſſyc a w Družlicych, a Gindřich Beſſycký z Biſſyc na Raupi.

Chřepických z Modliſko-

wic Rod a Erb ſtarožitný. Poznamenán geſt w Tytuláři ſtarém Wácſlaw Chřepický z Modliſkowic, a to Léta Páně 1534. Léta potom 1556. Tytulář giný připomjná Zykmunda Chřepického z Modliſkowic.

Léta 1572. předſtjrá Tytulář Adama Chřepického z Modliſkowic, a Gindřicha Chřepického z Modliſkowic.

Léta Páně 1589. žiw byl Adam Chřepický na Němčicych.

Cukrowé z Sſtánffeldu z

Rodu ſtarožitného, w Tytulářich paměť pozůſtawenau magj / kdež ſe zmjnka o nich děge, yako Léta 1534. o Cžeňkowi Cukrowi z Sſtánffeldu ~~w Nowé Wſy, o Giřj~~kowi z Sſtánffeldu w Chylicych, o Ratiborowi Cukrowi z Sſtánffeldu, o Cukrowi Reychowi z Sſtánffeldu w Nezabudicych: a Léta Páně 1556. o Buryanowi Cukrowi z Sſtánffeldu, a Janowi Cukrowi z Sſtánffeldu.

Léta Páně 1572. Tytulář taktéž připomjná Bernarda Cukra z Sſtánffeldu, Buryana Cukra z Sſtánffeldu na Strauze, Gindřicha Cukra z Sſtánffeldu na Soſni, a Jana Cukra z Sſtánffeldu.

Léta Páně 1589. žiw byl yakž w Tytuláři nacházým Bernard Cukr z Sſtánffeldu na Budowě.

Cžákowcowé z Bohuſſyc z Rodu ſtarého, o

nichž Tytulář wyprawuge. Neyprwé Léta 1572. připomjná ſe Giřjk Cžákowec z Bohuſſyc na Cžákowcy. Léta potomně 1589. taktéž Giřjk Cžákowec z Bohuſſyc na Cžákowcy. Giných paměti o tom Rodu neni.

Cylůw z Swogſſyc Předky w Tytulářich na-

chwázym Cýla Petra z Wogſſyc na Wogſſicých při Létu 1556. Beneſſe z Wogſſyc na Dolegſſým Kruſſcy, Jana z Wogſſyc na Giřičném, a Wácſlawa z Wogſſyc na Wogſſycých.

Czelechowce z Kralowic Tytulář Léta Patnáctiſté° Padeſáté° ſſeſté° wydaný w pamět vwozuge/ gmenowitě, Jana Czelechowce z Kralowic w Beſtně, a Giřjka Czelechowce z Kralowic na Zelči, a w Létu Páně 1589. tolikéž Giřjka Czelechowce z Kralowic na Zelči.

Czabuſkých z Proſtého Předkowé některj w Tytulářjch doloženi gſau. Giřjk Czabuſký z Proſtého w Létu 1534. Jan Czabuſký z Proſtého na Walkowě w Létu 1572. a Giřjk Czabuſký z Proſtého, a Jan Czabuſký z Proſtého a na Walkowě w Létu 1589.

Charwátowé z Barnſſteyna yakého Erbu byli, wagi nemohl gſem zwěděti/ w Tytulářjch některých gména poznamenána gſau.

Léta Páně 1535. připomjná ſe Giřjk Charwát z Barnſſteyna w Běloſſycých, Léta 1572. Jan Charwát z Barnſſteyna w Běloſſycých, Léta pak 1589. nacházy ſe Jan Charwát z Barſſteyna na Běloſſycých.

Chobotſké z Woſtředka připomjnagi Tytulářowé: Bohuſlawa Chobotſkého z Woſtředka na Stubozy, Léta Páně 1534. Léta pak 1572. Jana Chobotſkého z Woſtředka na Neſpetjch, a Wylima Chobotſkého z Woſtředka na Chotěſſanech.

Léta Páně 1589. Wylima Chobotſkýho z Woſtředka na Chotěſſanech připomjná Tytulář, tolikéž y Jana Chobotſkého z Woſtředka a na Neſpeřich.

Crkowſſti půſſy ſe z Zahrádky, a w Tytulářjch poznamenáni gſau. Připomjná Tytulář Léta 1572. wydaný Jana Crkowſkýho z Zahrádky na Crkowicých Léta 1589. w Tytulářj zmjnka gest o Janowi Crkowſkým z Zahrádky na Crkowicých, tolikéž o Wácſlawowi Crkowſkým z Zahrádky a w Welheyſſowě.

Žiw byl za čaſu práce mé Wácſlaw Crkowſký a na Crkowicých, Hynek Crkowſký, a Wácſlaw ſtarſſy Crkowſký z Zahrádky a w Welheyſſowě. Manželka geho prwni byla Wrábſká z Wrábi/ s njžto měl čtyry Syny/ gmenowitě Ctibora, Zdeňka, Jana a Tomáſſe: Dcery dwě/ Annu, Benygnu Mandelénu: Anna dána w Staw Manželſký Michalowi Sſpyglowi do Gracu.

Druhá Manželka geho byla Kateřina Crkowſká z Weſtromeče, s njžto žádného neměl potomka.

Cziðlnických z Luh yakéby bylo znamenj Rytjřſké žadné gſem o tom nemēl ſpráwy.

W Tytulářı wydaném Léta 1572. zmjnka geſt o Panu Janowi Cziðlnickým z Luh na Wyklecych/ tolikéž y při Létu Páně 1589.

Cabicarowé z Libſſteyna w Tytulářich památku magi, kdežto ſe připomjnagi/ yako při Létu 1589. Jan Sſebeſtyán Cabicar z Libſſteyna na Chabercych.

Chotkowé z Chočkowa z Rodu ſtarého poſſli: připomjná Tytulář Jana Chotku z Chočkowa na Lazekách, Wácſlawa Chotku z Chočkowa na Lazekách a to Léta 1556.

W Létu Páně 1572. Girjka Chotku z Chočkowa nacházymi, y Jana Chotku z Chočkowa na Skřiwáni.

Léta Páně 1589. žiw byl Adā Chotek z Chočkowa na Augezdcy, Kryſtoff Chotek z Chočkowa w Geſenicy, Wácſlaw Chotek z Chočkowa na Wſſetatých, Zykmund Chotek z Chočkowa w Měſtečku Tauſſkowě.

Gſau y giní Chotkowé kteřjž ſe pſſy z Woynina: O Petrowi z Woynina zmjnka geſt w Tytulářı wydaném Léta 1556. a ten ſe pſal ſedēnjm na Wraným, tolikéž o Pawlowi z Woynina genž byl Prokurátorem Krále Cžeſkého.

Léta 1572. připomjná ſe Wácſlaw Chotek z Woynina na Wēteſſy, a w Létu 1589. tolikéž Wácſlaw Chotek z Woynina na Zelenicych.

Cetenſſti z Cetené z nichžto někteřé w Tytulářich nacházymi, yako při Létu Páně 1534. Wjta Cetenſkýho z Cetené a na Ceteni, Girjka Cetenſkýho z Cetené na Winařicych, při Létu 1556. Wácſlawa Cetenſkýho z Cetené na Dobréwodě při Létu 1572. a Mikuláſſe Cetenſkýho z Cetené na Winařicych při Létu 1589.

Cžáſlawowé z Podolj yakého Erbu užjwagi nedoſſla mne o tom ſpráwa, Tytulářowé někteřé z nich připomjnagi, gmenowitě/ Hynka Cžáſlawa z Podoli a na Dubu Léta 1534. tolikéž y Léta 1572. Téhož gméno doloženo y w Tytulářı pſaném Léta 1589.

Kamičtí z Cžáhrowa z Rodu ſtarodáwného: w Tytulářich někteřj doloženi ſe ſpatřugi, totiž Jan Kamický z Cžáhrowa a w Kamicych při Létu 1534. Girjk Kamický z Cžáhrowa na Mēlnicy při Létu 1556. opět Girjk Kamický z Cžáhrowa w Kamicych, a Jan Kamický z Cžáhrowa w Kamicych, při Létu 1572. napoſledy Jan Kamický z Cžáhrowa a na Wlčím, Wylim Kamický z Cžáhrowa a na Mēlhobřích při Létu Páně 1589.

O Erbu a Rodu Sſawlůw z Wlkowé ſtarodáwném.

W Liſtu gednom pſaném Léta 1482. od Vředníkůw menſſyho Saudu Zemſkého, nacházym Sſawla z Wlkowé, gemužto dotčenj Auřednjcy vmyſl Panj Offky z Petrowic oznamugi takto:

Slowutnému Panoſſy Sſawlowi z Wlkowé Službu ſwau wzkazugem. Dáwa mek na wědomj, že Panj Offka z Petrowic žádala geſt nás z Vřadu abychom ti Liſtē naſſym obeſlali tak žeť dáwa půl Léta na před wědětí chtic od tebe wyplatiti Dědiny a plat w Charwátiсych, kteréž od ni máš Dſkami Zemſkými zapſaný/ tak yakž o tom též Dſky plnēgi ſwědčij. Protož to wěda ty, na ten čas Penjze ſwé wezmeš, a gi také od ſebe včiniš což včiniti máš wedle Práwa a Deſk Zemſkých Datum Pragæ apud Tabulas terræ, ſub Sigillo Andreæ de Tiſniow Vice Notarij Tabularum terræ.

Widěl gſem Liſt pſaný Léta 1513. od P. Buryana Trčky z Lippý a na Lipnicy Podkomořijho w Králowſtwij Cžeſkém, k Panu Janowi Sſawlowi a k giným takto:

Vrozeným Panům Panu Janowi Koſtomlatſkému z Wřeſowic, Panu Janowi Sſawlowi z Wlkowé, Panu Wáclawowi Sokolowi z Mor, Panu Mikulaſſowi z Wlkowé, Panu Janowi Sokolowi z Mor a w Launech Přátelům mým milým, ſlužbu ſwau wzkazugi. Vrozenj Páni a Přátelé milý, yakož mi pjſſete o Launſkých kterak gſau wás na Rathauz obeſlali a k wám mluwili, abyſſte ſe s njmi připſali, y wězte žeť yá gim též pjſſy wedle žádoſti waſſy, aby toho w dobré mjře a wás w pokogi zanechali etc. Dátum Léta yak na hoře.

Liſt Krále Wladiſlawa Vherſkého a Cžeſkého

připomjná Jana Sſawli z Wlkowé wedle giných Wládyk temito ſlowy:

Slowutným Janowi Koſtomlatſkému z Wřeſowic, Janowi Sſawlowi z Wlkowé, Wáclawowi Sokolowi z Mor, Mikulaſſowi Taborowi z Lukowec, Janowi Sokolowi z Mor, a Janowi Smečenſkému wěrným naſſym milým.

Slowutnij wěrnij naſſy milij poſyláme wám též weypis toho, což Opatrným Purgmiſtru a Konſſelům Měſta Laun wěrným naſſym milým pjſſeme, gemuž porozumjte a njm ſe ſprawiti mocy budete. Protož wy ſe giž tak zachowegte w pokogi, a my také hned nemeſſkagic potom ſnému wám konec o waſſe wěcy včinjme, tak yak gſme wám pſali. Datum Budæ feria ſecunda poſt Dominicam Voce Iucunditatis, Anno 1513. Regnorum noſtrorum Hungariæ 24. Bohemiæ 43.

Liſt pak pſaný od téhož Krále k Měſſtianům Launſkým dotýkagic y wegšgmenowaných Wládyk, zni w ſmyſl tento:

Oppatrný

Oppatrnj wěrnj naſſy mily/ wznieſſeno geſt na nás od Slowutných Jana Koſtomlatſkého z Wřeſowic, Jana Sſawli z Wlkowé, Wácſlawa Sokola z Mor, Mikulaſſe Tábora z Lukawec, Jana Sokola z Mor, a Jana Smekowſkýho, yacy welicy vtjſkowé od wás a od Obce waſſy gjm ſe děgi/ že Manželkám gegich něyacy Statkowé gſau odniati, k tomu že gſte zapowěděli, aby žádný s njmi a s gich Čzeledi nic činiti neměl/ Ržemeſlnjcy aby gim z Penez nedělali, potřeby aby ſe gim neprodáwali, také dělnjcy na gegich Winicech, Dědinách a Zahrádkách aby nic nedělali a dělati neſměli/ a kterak gſte k njm poſlali zapowěděwſſe gegich grunty y ſtatky, aby gich prázdni a na ně negezdili ani chodili, což geſtliže tak geſt zdá ſe nám wěc welmi neſprawedliwá proti P. Bohu y Lidem/ aby oni takowé auzkoſti při ſwých Statcych kteréž Manželky gegich drži a ſprawu gimjti a neſti měli, a zwláſſtě pro tu přjčynu/ poněwadž my tu wěc mezy wámi a njmi podle s wámi naſſeho zůſtáni, k mjſtu a k koncy ſprawedliwému přiweſti máme. A protož přikazugem wám, abyſſte wy takowých wěcy na ſtraně nechali a toho nebránili žádnému z Obywatelůw Měſta naſſeho, aby potřeby k Domu a Statkům gegich prodané býti neměli neb ſami znáte žeby ta wěc byla neſluſſná, poněwadž gſau Poddanj naſſy a k nám gſau ſe ſpuſtili w ſwých wěcech a ſprawedlnoſtech aby tim ſpůſobem měli vtiſkáni a ſkaženi býti. A protož wěduce wůli a to rozkázani naſſe chceme y přjſně wám přikazugeme, abyſſte ſe tak zachowali, yakož wám pjſſeme, nikoli giráče nečinjce. Datum Budæ, Anno 1514. poſt Dominicam Iucunditatis.

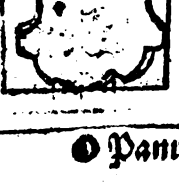
K týmž na hoře gmenowaným Wládykam včinili pſanj pod pečetmi ſwými / Vrozený Pán, Pan Jan z Kolowrat a na Nowém Hradě; P. P. Jan z Weytmile a na Chomutowě. Vrozený a Statečný Rytjř Pan Burkhart Rapljř z Sulewic a gini mnozy.

W Létu Páně 1530. Pan Sſebeſtyán z Weytmile pjſſe Liſt Vrozenému Panu Smekowſkýmu z Wlkowé / kteréhož Tytul geſt tento:

Vrozenému Wládyce Panu Janowi Smekowſkýmu z Wlkowé Přjteli ménu milému. Datum w Neděli po Swatém Janu, Léta yak na hoře.

Widěl gſem Kwitancy danau Panu Janowi z Wlkowé od Vrozeného Pána/ Pana Jana z Auſſi a na Auſſcj Dědičného Kragcě Králowſtwj Čzeſkého, Giřjka Wrſſe z Sadlna a na Skalce, kteráž pſána geſt takto:

Známo činjme timto Liſtem, že gſme přigali od Vrozeného Wládyky Pana Jana Sſawla z Wlkowé z Lidi geho půl Auroku, tak yak geſt on ſám wzal/ tak yak nám geſt giſtau ſprawu dal. Přigali gſme od něho wſſy Summy dwě Kopě groſſůw Čzeſkých a ſedmnácte groſſůw Čzeſkých a dwa Penjze. Dán w Neděli po Swatém Prokopu Léta 1527.

Wegſſdotčený Giřjk Wrš z Sadlna a na Skalce, vžjwal za znamenj Rytjřſké trjch Podkow takowým ſpůſobem rozložených/ yak vžjwagi Páni Zelinſſti.

O Panu Mikuláſſowi a Panu Zygkmundowi

Sſawlowi z Wlkowé, činj ſe zmjnka w Kwÿtancy gedné, kteráž pſána geſt Léta 1542. těmito ſlowy:

My Sſebeſtyán z Weytmile a na Chomutowě, Jakub Hruſſka z Března a na Bitozewſy, Wácslaw Přjbram z Jawoře Měſſtěnjn w Zatcy, Bernjcy Krage Zateckého/ známo činjme tjmto Liſtem, že podle ſněmowého ſwolenj přigali gſme na tu pomoc od Vrozených Wládyk Pana Mikuláſſe a Pana Zygkmunda Bratřj Sſawlůw z Wlkowé, což na ně podle gich přiznánj té Berně druhého Roku dáti přiſſlo dwě Kopě patnácte groſſůw Čeſkých, přitom z Lidi Poddaných gednu Kopu, gedenácte groſſůw wſſe Čeſkých/ a z toho nadepſané Pany Bratry Kwitugeme. Dátum Léta yak na hoře.

O Panu Martinowi Sſawlowi památka na Hradě Pražſkém w Koſtele ſtarém proti Kaple S. Wáclawa wyprawuge že geſt aukladně zamordowán, a tu pochowán geſt, yakož y tu též na Oltáři Erb ſe geho ſpatřuge.

W Tytuláři ſtarém nacházym Sſawla Martina z Wlkowé, Mikuláſſe Sſawla z Wlkowé, a Petra Sſawla z Wlkowé.

při Létu Páně 1572. poznamenán geſt Pan Zygkmund Sſawel z Wlkowé.

Radkowcowé z Mjrowic Rod

ſtarodáwný/ w Tytulářich ſe připomjnagi, yako při Létu Páně 1534. Hynek Radkowec z Mjrowic, při Létu 1572. Woldřich ſtarſſý Radkowec z Mjrowic na Chřeſtowicých, Woldřich mladſſý Radkowec z Mjrowic na Drahonicých, při Létu 1589. Jan Radkowec z Mjrowic na Bratronicých, Mikuláš Radkowec z Mjrowic na Drahonicých.

Bořeňowé ze Lhoty Rod ſtarodáwný s mno-

hými ginými wzáctnými Rody ſpřjzněni gſau, tak yakž o tom na mjſtech rozličných poznamenáno.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu tého/ Jaroſlaw Bořeň ze Lhoty a w Heſtowicých, Jan Bořeň ze Lhoty na Mikowicých, kterýž měl Manželku z Rodu Panůw z Kaupowa Dceru Pana Jana z Kaupowa, yakž o tom w Stawu Panſkém doloženo.

Wintjřowé Rod ſtarodáwný pŭſſý ſe z Wlčkowic

o nichž na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

W Létu Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře Gindřich Wintjř z Wlčkowic na Kolency, Jan Wintjř z Wlčkowic na Kolency, Mareš Wintjř z Wlčkowic a w Auloze.

Wěncelíkowé Rod ſtarodáwný a s mnohými gi-

nými ſpřjzněný připomjnagi ſe w Tytuláři nowém/ yako: Gindřich Wě-

celiř z Wrchowiſſť a na Wčelnicy, a w Starých Tytuláříjch mnozý je také z Rodu toho wyčjtagi.

Czeykowſſti z Czeykowa

yakého Erbu vžjwagi nemohl gſem zwěděti: Tytulář okolo Léta Páně 1534. připomjná Wáclawa Czeykowſkýho z Czeykowa, Wylima Czeykowſkýho z Czeykowa Léta 1556. Bartholoměge Czeykowſkýho z Czeykowa na Buzowicých, a Léta Páně 1589. připomjná Frydrycha Czeykowſkýho z Czeykowa na Medſkowicých, a Wylima Czeykowſkýho z Czeykowa na Budčowicých, w kterémžto ſlowě prwněgſſý li čili tento Tytulář pochybil, to při rozſudku Čtenáře zanechawam.

O Dobranowſkých z Dobranowa tolikéž w

Tytuláříjch zmjnku nacházyni, předně Léta 1556. o Wáclawowi z Dobranowa na Wartmberce, a o Wáclawowi z Dobranowa w Pjſečné, kterýžto doložen y w Létu 1572.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiw byl Albrecht Dobranowſký z Dobranowa, a Wáclaw Dobranowſký tolikéž z Dobranowa.

Dudlebſkých z Dudleb

Rod ſtarodáwný, o kterémž na rozličných mjſtech mezy ginými Rody doloženo. Předky některé Tytulář předſtjrá totiž Wáclawa Dudlebſkýho na Libchawě, Diwiſſe Dudlebſkýho na Zijekowě, Frantiſſka Dudlebſkýho z Dudleb, Petra Dudlebſký z Dudleb Léta 1534. dále, Czeňka Dudlebſkýho z Dudleb, Frydrycha Dudlebſkýho na Dýkowě, Petra Dudlebſkýho z Dudleb Léta 1556. potomně Diwiſſe Dudlebſkýho z Dudleb na Lhotě, Frydrycha Dudlebſkýho na Dýkowě Léta 1572. a naposledy Frydrycha ſtarſſýho z Dudleb na Dýkowě, mladſſýho na Lhotě, Petra z Dudleb na Lhotě, a Woldřicha Dudlebſkýho z Dudleb Léta totižto 1589.

Geniſſkowé z Radwanowa w Tytuláříjch ſe

připomjnagi / yako w Létu Páně 1556. Adam Geniſſek z Radwanowa, Jan Geniſſek ſtarſſý z Radwanowa, opět w Létu 1572. Adam Geniſſek z Radwanowa na Radwanowě, Martin Geniſſek z Radwanowa w Danowicých, a w Létu 1589. Adam Geniſſek z Radwanowa na Radwanowě, Jan Geniſſek z Radwanowa w Damenicých, Martin Geniſſek z Radwanowa w Damenicých, ti wſſickni zdaliž gednoſtegného Erbu vžjwagi neb rozdjlného nemohl gſem wěděti: znát že geſt Rod tento ſtarožitný a w Králowſtwj tomto welmi rozrozený.

Giſtrpſkých z Blatna na

Giſtrpich Rod ſtarodáwný, kterýchžto Před kyw Tytulářich poznamenané tímto pořádkem nacházym. Neyprwe Pana Zykmunda Giſtrpſkýho z Blatna na Giſtrpich, Habharda Giſtrpſkýho z Blatna na Giſtrpich, a w Létu 1572. tolikéž Habharda Giſtrpſkýho z Blatna, w Létu 1589. pak připomýná ſe Albrecht Giſtrpſký z Blatna na Giſtrpich, a Pan Wácſlaw Giſtrpſký z Blatna w Střebauticých.

Perglerowé z Perglezu připomýnagi ſe w Tytulářich,

yako Pan Wácſlaw Pergler z Perglezu okolo Léta Páně 1534. Léta 1572. Pan Sſebeſtyán Pergler z Perglezu na Pácowě, Wolff Pergler z Perglezu a na Tědražicých, Léta pak 1589. tolikéž Pan Sſebeſtyán Pergler z Perglezu na Purcowě, a Wolff Gothart Pergler z Perglezu na Tědražicých.

Hyrſſpergarowé z Hynygſſhaunu z Kragin

Německých pełſſli, a w Králowſtwý Cžeſkém před množſtwjm Let ſe oſadili.

Léta 1534. Tytulář předſtjrá Bartholoměge Hyrſpergara z Hynygſſhaunu a na Wartmberce: Potom Léta 1572. tolikéž Tytulář připomýná Baltazara Hyrſſpergara z Hynygſſhaunu na Wartmberce, a Gindřicha Hyrſpergara z Hynygſſhaunu na Wartmberce, o kterémžto památka geſt y w Létu 1589.

Hloſſkowé z Ziampachu

z Rodu ſtarodáwniho Wládyky, vžjwagi za znamenj Rytjřſké Trauby Lowcý, o kterémžto Rodu na mjſtech rozličných mezy ginými Rody ſtarožitnými zmjnku nalezneš. W Tytuláři ſtarém nacházý ſe při Létu Páně 1534. Gindřich Hloſſek z Ziampachu na Březně, a Girjk Hloſſek z Ziampachu, tolikéž Mateg Hloſſek z Ziampachu, Mikulaš Hloſſek ſtarſſy z Ziampachu, Mikulaš mladſſy Hloſſek z Ziampachu.

Léta Páně 1572. Adama Hloſſka z Ziampachu, a Girjka Hloſſka z Ziampachu Tytulář w pamět vwozuge.

Léta Páně 1589. wedle zněnj Tytuláře žiw byl Albrecht Hloſſek z Ziampachu a w Starém Welizy, Gindřich Hloſſek z Ziampachu a w Libáni, Karel Hloſſek z Ziampachu, a Jan Hloſſek z Ziampachu a w Libáni. Gſau y giní Hloſſkowé kterýž ſe pyſſy od ginud a o těch tolikéž nýže doloženo geſt.

Hruſſkowé z Března w Tytulářich zapſáni

ſe ſpa

Digitized by Google

ſe ſpatřugi / gmenowité, Jakub Hruſſka z Března na Bitocewſy, Mikuláš Hruſſka z Března na Bitocewſy, Petr Hruſſka z Března w Launech, Wácſlaw Hruſſka z Března při Létu 1534. potomně Jakub Hruſſka z Března na Bitocewſy, Petr Hruſſka z Března při Létu 1556 a při Létu 1572. Adam Hruſſka z Března, Jan Hruſſka z Března w Launech, Sſebeſtyán Hruſſka z Března na Bitocewſy, Wylim Hruſſka z Března.

Léta Páně 1589. žiwi byli Adam Hruſſka z Března na Citolibi, Bernard Hruſſka z Března na Bitocewſy, Hynek Hruſſka z Března Karel Hruſſka z Března na Tatinném, a ti ožjwagi za Erb Hruſſku tím ſpůſobem yakž wegš doloženo, a na Helmě magi dwě Pera Pſſtroſowá.

Giní Hruſſkowé pěſſy ſe z Trkowa / kteřjž njže dotčeni budau.

Hamzowé yakž w Tytulá

řích nacházym pěſſy ſe z Habedowic, z nichž to některé poznamenané Tytulářowé před kládagi, yako w Létu 1534. poznamenán geſt Petr Hamza z Habedowic, Wácſlaw Hamza z Habedowic, Božek Hamza z Habedowic w Swětj, a w Létu 1572. Jan Hamza z Habedowic.

Potomně w Tytuláři Léta 1589. wydaném doložená gſau gména tato / Myſlibora Hamzy z Habedowic na Swěti, Bočka z Habedowic, Pawla Hamzy z Habedowic na Slatjně. Giní Hamzowé giného Tytule ožjwagi o kterýchž njže doloženo.

Harantowé z Polžic z Kme

ne ſtarobylého pěſſli: připomjna Tytulař Lepolta Haranta z Polžic, Gindřicha Haranta z Polžic w Dechtjně, při Létu 1534. tolikéž Giřjka Haranta z Polžic na Klenowém při Létu 1556. o témž zmjnka geſt w Létu 1572. kdež ſe gmenuge, Giřjk Harant z Poličan na Klonowiné, a při něm Bohuſlaw z Polžic na Tiſowém.

W Tytulářj pak pſaném Léta 1589. nacházym Adama Haranta z Polžic na Klenowém, Jana Haranta z Polžic a w Wrchawěy, Kryſtoffa Haranta z Polžic a w Tauſſkowě nad Mžy, a Giřjka Haranta z Polžic w Klatowech.

Hartyſſowſkého Rodu Wředky některé w Ty-

tulářích poznamenáné ze gména nacházym, totiž Giřjka Hartyſa w Žiakazy w Létu 1556. a w Létu 1572. opět Giřjka Hartyſa z Hartyšſa na Žalužj.

Léta

Léta Páně 1589. žiw byl Adolff Hartys z Hartys w Žiákazy a w Janowě.

Horowé z Očedlowic tak řečeni w Tytulářich tolikéž doloženi gſau: gmenowitě, Frydrych Hora z Očedlowic, Jā Hora z Očedlowic w Nowém Sydle, opět Jā z Očedlowic w Libkowicych, Wácſlaw Hora z Očedlowic při Létu 1534. potomně Frydrych Hora z Očedlowic na Nowě Sydle, Giřjk Hora z Očedlowic w Libkowicych, Jan Hora z Očedlowic na Libkowicych při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomjná ſe Giřjk ſtarſſy Hora z Očedlowic na Nowém Sydle, Giřjk mladſſy Hora z Očedlowic na Libkowicych, Jan Hora mladſſy na Dubkowicych, Jan Hora ſtarſſy na Libkowicych, Wácſlaw Hora z Očedlowic na Nowém Sydle.

Léta Páně 1589. žiw byl Giřjk Hora z Očedlowic w Hiřwicych, Jan mladſſy Hora z Očedlowic na Nowém Sydle.

Hradeckých z Buknowa Rod ſtarodáwný / o kterémžto w Tytulářich ſe zmjnka děge, kdež gména předkůw těch položená gſau, totiž / Gindřicha Hradeckýho z Buknowa w Kořčjm w Létu 1556. opět Gindřicha Hradeckýho z Buknowa a na Bezně, Jana Hradeckýho z Buknowa a w Rowáncy, Wácſlawa Hradeckýho z Buknowa na Weleni, w Létu 1572. a potomně Gindřicha Hradeckýho z Buknowa a Jana Hradeckýho z Buknowa w Rowáncy.

Kluſákowé z Koſtelce z Rodu ſtarodáwnjho pořſſi: připomjná Tytulář Roku 1534. pſaný. Albrechta Kluſáka na Horkách, a Léta 1556. Kluſáka řečeného Fryca z Koſtelce na Liſtowicých, a při něm Woldřicha Kluſáka z Koſtelce a Wogtěcha Kluſáka tolikéž z Koſtelce.

Léta Páně 1572. ſpatřugi ſe w Tytuláři Albrecht Kluſák z Koſtelce na Korotícych, Giřjk Kluſák z Koſtelce na Čzečeticých, Jan Kluſák z Koſtelce na Radoweſycých, Ondřeg Kluſák z Koſtelce na malých Horkach.

Tolikéž při Létu Páně 1589. nacházy ſe Albrecht Kluſák z Koſtelce na Koroticych, Albrecht mladſſy Kluſák z Koſtelce w Zizelicých.

Karliky z Nezetic Tytulářowé připomjnagi / yako při Létu Páně 1534. Giřjka Karlika z Nezetic w Dráhkowě, Petra Karljka z Nezetic, Arnoſſta Karljka z Nezetic, Wácſlawa Karljka z Nezetic na Slatinách, Alſſe Karljka z Nezetic, Adama Karljka z Nezetic, a při

Létu 1556. Karla Karlijka z Nezetic na Holowauſých, Mikulaſſe Karlijka z Nezetic tolikéž na Holowauſých.

Léta Páně 1572. wydaný Tytulář w paměť uwozuge Adama Karlijka z Nezetic na Lukawcy, Mikulaſſe Karlijka z Nezetic na Lukawcy, Wácslawa Karlijka z Nezetic tolikéž na Lukawcy, a Zygkmunda Karlijka z Nezetic na Libeni, o kterémžto zmjnka ſe děge y při Létu 1589. při němž doložen geſt Wácſlaw Karljk z Nezetic na Holowauſých a Bilſku.

Kocowé wedle Tytulářůw

pjſſy ſe z Dobrſſe; w nichžto ſe ze gména při pomjnagi, yako Kryſtoff Koc z Dobrſſe na Dobrſſy, Přibik Koc z Dobrſſe w Létu Páně 1534. dále, Adam ſtarſſy Koc z Dobrſſe na Wohrazenicých, mladſſy na Wilenicých, Bernard Koc z Dobrſſe, Boſlauda Koc z Dobrſſe na Borowech, Jan Koc z Dobrſſe na Byſtřicy; a při Létu Páně 1589. Adam Koc z Dobrſſe na Vliſſowech, Děleb Koc na Vliſſowech, Jan Koc z Dobrſſe na Byſtřicy, Jan Wácſlaw Koc z Dobrſſe na Byſtřicy, Wácſlaw Koc z Dobrſſe na Dobrſſy.

Kyge z Kygowa ſtarý Tytulář předſtjrá,

yako neyprwe Alexyho Kyge z Kygowa, kterýž býwal Auředným na Rybňowě.

W Létu Páně 1572. Adama Kyge z Kygowa na Bartelſſtorffu, Jana Kyge z Kygowa na Albrechticých, Kryſtoffa Kyge z Kygowa a z Bartelſſtorffu Syna weyš gmenowaného Adama na Albrechticých připomjná Tytulář.

Léta Páně 1589. žiwi byli, Adam ſtarſſy Kyg z Kygowa na Albrechticých a Bartelſſtorffu, Adam mladſſy z Kygowa, Jan Kyg z Kygowa na Albrechticých, Wácſlaw Kyg z Kygowa na Albrechticých, Kryſtoff Kyg z Kygowa tolikéž na Albrechticých.

Kelblowé wedle Tytulářůw

pjſſy ſe od ſtarodáwna z Geyzynku, kdežto o některých zmjnka ſe nacházý w Létu 1534. o Bernardowi Kelblowi z Geyzynku a w Bukowěni, o Ottowi Kelblowi z Geyzynku na Hrbowicých, o Petrowi Kelblowi z Geyzynku na Chlumci, o Wácſlawowi Kelblowi z Geyzynku na Stružnicy, o Zygkmundowi Kelblowi z Geyzynku.

W Létu Páně 1556. w paměť ſe uwozuge Albrecht Kelbl z Geyzynku na Stružnicy.

W Létu 1589. památhu w Tytuláři pozuſtawenau magi, Adam Kelbl z Geyzynku a na Předlicých, Jan Kelbl z Geyzynku, Wáclaw Kelbl z Geyzynku na Přeſtanowě, a Petr Kelbl z Geyzynku na Chlumčí.

Kunaſſowé z Machowic w Tytulářich tolikéž ſe připomjnagi wedle Let ſwrchupſaných. Neyprwe w Tytuláři Léta 1534. wydaném doloženi gſau, Bohuſlaw Kunaš z Machowic, Giřjk Kunaš z Machowic, Wáclaw Kunaš z Machowic a na Suché.

W Tytuláři pſaném Léta 1556. gmenugi ſe z Rodu toho Giřjk Kunaš na Holkowě, Jan Kunaš na Citolibi, Wáclaw Kunaš z Machowic.

W Tytulářich wydaných Léta 1572. tolikéž Léta 1589. položeni gſau ze gména tato, Adam Kunaš z Machowic na Machowicých, Giřjk Kunaš z Machowic na Machowicých, w prwnjm, w druhém pak, tolikéž Adam Kunaš z Machowic w Machowicých, Beneš ſtarſſy Kunaš z Machowic na Zdiáru, Bohuſlaw Kunaš z Machowic na Holkowě, Kunaš mladſſy z Machowic na Křenowicých, Kunaš Gindřich z Machowic na Witígkowicých, Jan Kunaš ſtarſſy z Machowic na Machowicých, Jan Kunaš mladſſy z Machowic na Křenowicých.

Kffelířowé z Sarowa Rodu ſtarodáwnjho Wládyky w Tytulářich ſe předſtiragi; gmenowitě Jan Kffelíř z Sarowa w Panoſſym Augezdě, item Jan Kffelíř z Sarowa w ſtarém Sedlcy, při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomjná ſe Giřjk Kffelíř z Sarowa a na Lipí, Jan Kffelíř z Sarowa na Starém Sedliſſti, Zykmund Kffelíř z Sarowa w Lipí.

Léta Páně 1589. nacházym w Tytuláři Giřjka Kffelíře z Sarowa na Pautnowě, Jana Kffelíře z Sarowa na Starém Sedliſſti, a Jana Wylima z Sarowa na Starém Sedliſſti, tolikéž Zykmunda Kffelíře z Sarowa w Lipy.

Kapřjkůw z Leſonic Rod ſtarodáwnjy, o kterémžto w Tytulářich zmjnka geſt w Létu Páně 1534. doložen w Tytuláři Kapřjk Aleš z Leſonic, a Zygkmund Kapřjk z Leſonic na Konecchlomu. W Létu Páně 1572. Kapřjka Jana z Leſonic připomjná Tytulář.

W Létu Páně 1589. zmjnka geſt o Alſſowi Kapřjkowi z Leſonic.

Kaučowé z Kauče magi za Erb Křjdlo a w Tytuláři poznamenáni gſau, gmenowitě Jan Kauč z Kauče, Kaſſpar Kauč

z Rauče na Trnicých, při Létu Páně 1534. Gindřich Rauč z Rauče na Trnicých, při Létu 1596. opět Gindřich Rauč z Rauče na Podiwjni a Dubčy, Jan Rauč z Rauče w Rotowicých, Mateg Rauč z Rauče na Trnicých při Létu 1572. a Gindřich Rauč z Rauče, Joáchym Rauč z Rauče při Létu 1589.

Kuli z Wěřic Gitjka připomjná Tytulář ſtarý

okolo Léta 1534. na Pjſelech, o kterémž zmjnka y w Létu 1556.

W Létu Páně 1589. nacházym Gindřicha Kuli z Chodče a na Chodčy, kterýžto zdaliž téhož Erbu pžjwal, a zdaliž od týchž Předkůw poſſel nemél gſem o tom žádné zpráwy.

Kluckýho z Lubodřic na ſlupné w pamět bwozuge Tytulář okolo Léta Páně 1572.

Léta Páně 1589. připomjná ſe Ondřeg Klucký z Lubodřic na Mlýně Slupenſkým, Wáclaw Klucký z Lubodřic na Slupné, a Petr Klucký z Lubodřic.

Kocaurowſkýho Gitjka z Radwanowa w Gjzbicy

Tytulář předſtjrá tolikéž y Wáclawa Kocaurowſkýho w Gjzbicy, a to okolo Léta Páně 1572.

Léta 1589. dolozen geſt w Tytuláři Wáclaw Kocaurowſký z Radwanowa a w Gjzbicy.

Sſwárowé z Hutj a z

Sſwárowa w Tytulářých ze gména položeni gſau, totiž Karel z Hutj a w Rydljně w Létu 1556. Gindřich z Sſwárowa w Popowicých w Létu 1534. Jan Karel z Sſwárowa w Luboſſy, Wáclaw Karel z Sſwárowa a na Suchomaſtech.

Léta Páně 1589. wydaný Tytulář zmjnku činj o Karlowi ſtarſſým z Sſwárowa na Suchomaſtech a Woſku, tolikéž o Wáclawowi Karlowi mladſſým z Sſwárowa a w Přjbranj.

Kralowé z Dobréwody Rodu ſtarodáwnjho Wládyky,

kteréžto Tytulářowé ze gména připomjnagj/ yako Hynka Krále z Dobréwody a na Dobréwodě při Létu 1534. Mikuláſſe Krále z Dobréwody na hořegſſy Dobréwodě, a Wáclawa Krále z Dobréwody při Létu Páně 1572.

Menických z Czerwené Wſy Rod ſtarodáwný:

Tytulář připomjná Wacſlawa Menického z Cžerwené [illegible] a na Meniku okolo Léta 1556. o kterémžto památka geſt [illegible] 1572.

Léta Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho Martin Menický z Cžerwené Wſy, Wáclaw Menický z Cžerwené Wſy na Meniku.

O Erbu a Rodu Kunſſůw z Lukowec starodáwném a ginych kteřij z Gednorožce za Erb vžjwagi.

ROd tento starodáwný gt Králům y Knjžatům Cžeſkým zaſlaužený a s mnohými ginými Rody ſtaroſſicnými ſpřjzněný.

Liſt Wladiſſlawa Krále Vherſkého a Cžeſkého

ho w pamět vwozuge dwa Bratry z Rodu toho / gmenowitě Prokopa, Walentina Kunſſe z Lukowec, a při njch Pana Mikulaſſe Tábora z Lukowec a ſlužby gich ſwé welebnoſti prokazowané připemjná. Dátum Liſtu toho Léta Páně 1508. den Přeneſſenj S°. Wácſlawa, ad Relationem Magnifici Domini D. Alberti de Kolowrat & in Libſſteyn[illegible]remi Cancellarij Regni Bohemiæ.

W[illegible]ickým Koſtele kdež nyni geſt Fara dotčenj Páni Kunſſowé Pohřeb mjwali, což y Kamenowé hrobnj vkazugi, kteřij ſe tam s Erbem gich y s Nápiſy až poſawád ſpatřugi, yakož na gednom z nich

ſecte

gecte o Panu Walentinowi Kunſſowi, že geſt vſnul w Pánu Bohu w Pondělí po S. Duchu w Létu Páně 1532. Tu geſt y giných několik Kamenůw / na nichž nápodobnj Erbowé wyteſáni gſau.

W Starém Tytuláři nacházýmy poznamenané Mikuláſſe Kunſſe z Lukowec a na Cžytolibi, a Prokopa Kunſſe z Lukowec.

Při Létu Páně 1572. připomjnagi ſe w Tytuláři, Adam Kuneš z Lukowec a na Borky, Albrecht Kuneš z Lukowec a w Dolanech, Girzik Kuneš z Lukowec a na Brodcy, Wácſlaw Kuneš z Lukowec a na Podbradcy.

Táborowé z Lukowec gednoſtegného Erbu s Kunſſemi wegšdotčenými vžjwagi / gimžto ſwědčcy paměti yakéž ſe koli wyhledati mohli tuto doložené bydau.

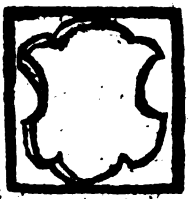
W Létu Páně 1499. když neyaký Sniátek Swadebnj držán byl w Launech, ſgelo ſe do téhož Města množſtwj Panůw a Zemanůw, mezy nimiž počten geſt y Mikuláš Tábor z Lukowec w pořádku tomto. Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš z Cžernčyc, a Vrozeni Wládyky, Jan Koſtomlatſký z Wřeſowic, Wácſlaw Sokol z Mor, Mikuláš Sſawl z Wlkowé, Mikuláš Tábor z Lukowec, Jan Sſawl z Wlkowé, Wácſlaw Sniětecký z Cžernčic, Prokop Kuneš z Lukowec, Jan Rohowec z Cžernčic, Sſawl z Wlkowé, Ambrož Lhodawr z Lokte, Bohuſlaw z Cžernčic, Bartholoměg z Wlkowé, Wácſlaw Strádal z Cžernčic, Symeon Hubka z Cžernčic, a k tomu ſwému ſgezdu pozwali Pana Jana Sſtiaſtného, Pana Purkharta Nowohradſkýho z Kolowrat a Pány z Waytmile, kteřjž přigeli na to Weſelé we Třidcyti Koních a s Trubačy ſpolu y s Panem Pecyngarem a Pánem Purkhartem.

Při Létu Páně 1508. paměti toliké zmjnku činj o neyaké Swadbě která ſe děla w témž Městě Launech / když totižto Vrozený Wládyka Pan Jan Sſawl z Wlkowé bral ſobě k Stawu Manželſkému Vrozenau Panny Kateřinu Baſſtenſkau z Lukowec ten Pondělí před Swatau Pannau Markétau.

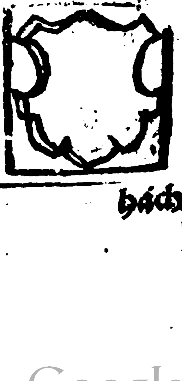

Těch Manželůw ſe památka nacházý w Koſtele Launſkém, totiž Pana Jana Sſawli z Wlkowé Erb a druhý Erb Panny Kateřiny wegšgmenowané z Lukowec dwa totižto Gednorožce, bílý a čerwený, a dwě Křjdla na Helmu rozſſýřená, gedno bílé a druhé čerwené.

Téhož Léta, to geſt 1508. Vrozený Wládyka Mikuláš Tábor z Lukowec byl wyſlán z Laun od Rytjřſtwa, Wládyk a Obywatelůw téhož čaſu Města Laun, za Králem Wladiſlawem do Budjnu z ſtrany některých pilných a obzwláſſtních wěcy, kteréž wyřjdiw a při Králi miloſt y dar doſtawſſe Domu ſe nawrátil. Měl Manželku Panny Anežku z Rodu těch geſſto ſlugi Sſkolowé a vžjwagi za znamenj Rytjřſké zlatých Widel Sennych w čerweném Poli / od njž pozuſtali dwa Synowé Gindřich a Girſa.

Léta Páně 1512. Girſa Tábor z Lukowec pogal ſobě k Stawu Manželſkému Pannu Markétu Vrozeného Wládyky Pana Mikuláſſe Sſawli z Wlkowé Dceru, s nižto ſplodil dwa Syny, Sſawla a Jaroſlawa / Sſawl gſauc Mládencem ſmyſlem ſe pomjnul, což ſe mu přihodilo z čemi w Kně

hých Czarodegných neb Czerných.

Pan Jaroſlaw Bratr Sſawlůw s Manželkau ſwau Regnau, ſplodil dwa Syny Sſebeſtyána a Jana, Sſebeſtyán wzal ſobě za Manželku Pannu Annu Dceru Vrozeného Wládyky Giřjka Selmického z Czithowa a na Biſſni, Jan na ten čas geſſtě byl neženatý.

Wegšdotčenému Jaroſlawowi Táborowi z Lukowec w Létu Páně 1558. Pan Joachym Zlbork pſal Liſt, gehožto Tytul znj w tyto ſlowa:

Vrozenému Panu Jaroſlawowi Táborowi z Lukowec, Sſwagru mému milému.

K témuž včinila pſanj Panj Johanka Kaplýřka w Létu Páně 1572. kteréhožto Tytul geſt takowý:

Vrozenému Panu Jaroſlawowi Táborowi z Lukowec, Panu Vgcj mému milému.

Národobný témuž Tytul dáwa Pan Wylím z Wřeſowec, neb ho tolikéž Vgcem gmenuge w Liſtu genž geſt pſán Léta Páně 1548.

W Létu Páně 1529. k Panj Kateřině z Lukowec pſal Liſt Pan Sſebeſtyán z Weytmile a na Chomutowě, dáwage gi Tytul tento:

Vrozené Wládyce Panj Kateřině Táborowé z Lukowec Přjtelkyni mé milé.

Též Panj Kateřině z Lukowec dána Kwitancy od Bernjků Kragě Ziateckého/ kteréžto tato geſt Kopie.

My Zygkmund Berkowſký z Sſebjřowa, a Wácſlaw Sokol z Mor, Bernjcy w Kragi Ziateckém oznamugem tímto Liſtem etc. yakož geſt pomoc powolená Králi Gehomiloſti proti Turku a tak mezy námi zřjzeno, aby gedenkaždý Statek ſwůg ſſacowal, a z něho podle vloženj Bernj dal, a wſſak rozdjlně/ neyprwe při tomto čaſe polowicy, a potom opět druhau polowicy přes Rok/ y tak geſt Vrozená Wládyka Panj Kateřina z Lukowec pozůſtalá Wdowa po Nebožtjkowi Panu Janowi Sſawlowi z Wlkowě s Syrotky ſwými Statek ſwůg ſſacowala/ totiž za půl dewáta Sta Kop a 25. kop groſſůw Czeſkých, a z toho geſt dala podle vloženj té polowice Králi Gehomiloſti čtyry kopy padeſáte groſſůw a ſedm wſſe Czeſkých. A protož my ſwrchupſanj Zygkmund a Wácſlaw, gmenowanau Panj Kateřinu z té polowice pomocy Kwitugeme a prázdná činjme: čemuž na Swědomj ſwé wlaſtnj Sekréty gſme přitiſkli. Dátů w Ziatcy w Střjdu před Swatým Janem Křtitelem Léta Páně 1529.

Žě pak gmenowani Táborowé gſau Stregcowé Panůw Kunſſůw z Lukawec, to ſe porozumjwá z Liſtu Kunſſe z Lukowec pſaného k Janowi Táborowi z Lukowec, w Sobotu po Swaté Lucygi Léta 1595. kteréhožto Tytul takto znj.

Vrozenému Panu Janowi Táborowi z Lukowec a na Telcých Panu Stregcy mně zwláſſtě milému.

K témuž pſal Liſt Vrozený Pan Wylím Zagic z Hazmburka a na Mſſeným Neywyžſſj a dědičný Truksas a Kuchmiſtr Králowſtwj Czeſkého takto:

Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi Táborowi z Lukowec na ten čas w Měſtě Launech/ Služebnjku mému wěrnému a milému k wlaſtnjmu dodánj Cito, cito citiſsime.

Erb Pana Giřjka Czulika z Rutſſaſu má býti Zwjře Leopart.

Erb Panůw z Bařinowic a w Czewrowě

kteřjž vžjwagi za znamenj Rytjřſké půl Nedwěda ſpředními Nohami, tolikéž y na Helmě mezy Rohami Slonowými.

Logowé z Netky

ſtarožitnj Wládyky w Kraginách Německých w tomto Králowſtwj ſe oſadili, z nichžto někteřj w Tytulářich ſe nacházegj / yako w Létu Páně 1534. Antonín Log z Netky w Gehnědjně, a při Létu Páně 1589. tolikéž Antonín Log z Netky w Gehnědjně, a Jan Log z Netky w Gehnědjně.

Z Lotic a na Markwarticých

Frydrycha připomjná Tytulář w Létu Páně 1534. při kterémžto čaſe zmjnka geſt y o Hanuſſowi z Lotic.

Léta Páně 1572. připomjná ſe Melchar z Lotic na Sorgſwaldě, Kryſtoff z Lotic w Markwarticých.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Adam z Lotic w Markwarticých, Kryſtoff z Lotic na Segezwaldu, Melchar z Lotic na Segezwaldu, a Joáchym z Lotic w Markwaticých, tolikéž Giřjk z Lotic a Gindřich z Lotic na Frydenſperku.

Lungwicůw z Lungwic

Rod ſtarodáwnj / kteréhožto Předky w Tytulářich ze gména doložené nacházym / totiž Albrechta na Chuderowě, Bernarda Lungwice z Lungwic při Létu 1556. Frydrycha Lungwice z Lungwic, Getřicha Lungwice na Wſſebořicých, Jana Lungwice z Lungwic, a Wácſlawa Lungwice z Lungwic při témž čaſe.

Léta Páně 1589. wydaný Tytulář w paměť vwozuge Frydrycha Lungwice z Lungwic a w Hořanech.

Lipnických z Přjbenic

Rod ſtarodáwnj okolo Léta 1572. w Tytuláři doložen geſt Frydrych Lipnický z Přibenic o kterémž ſe zmjnka děge y w Létu Páně 1589.

Lipenſkých z Lipan

Rod tolikéž ſtarodáwnj / w Létu 1534. ſpatřugi Albrechta Lipanſkého z Lipan a na Weſeli.

Léta Páně 1556. Tytulář předſtjrá téhož Albrechta z Lipan a při něm Getřicha z Lipan na Weſeli.

Léta Páně 1589. Getřicha Lipanſkého z Lipan na Weſeli, a Petra Lipanſkého z Lipan Tytulář nowý připomjná.

Letinſſti z Snopauſſowa

w Tytulářich ſe ſpatřugi, gmenowitě Petr Letinſký z Snopauſſowa při Létu 1534. Jan Le-

tinſký z Snopauſſowa při Létu 1556. Bartoloměg Letinſký, Jan Letinſký na Nezdražicých, při Létu 1572. a při Létu 1589. opět Bartoloměg Letinſký z Snopauſſowa na Dražicých.

Lewowé wedle Tytulářůw

přiſſy ſe z Brozánek, w nichžto ze gména podle let doloženi gſau, totiž Adam Lewa z Brozánek, Jan Lewa z Brozánek Heytman na Mělnice, Jan z Brozánek mladſſy w Létu 1556. Gindřich Lewa z Brozánek, Giřjk Lewa z Brozánek, Wácſlaw Lewa z Brozánek, Zygmund Lewa z Brozánek na Kolčy při Létu Páně 1572.

W Létu pak Páně 1589. připomijná ſe Jan Lewa z Brozánek.

O Rodu Libenických z Wrchowiſſť nic giného

gſem wyhledati nemohl / krom některých gmen Předkůw gegich, kteréž doložená gſau w Tytulářich takto: Benedykt Libenický z Wrchowiſſť na Libenicých Léta Páně 1556. Jan Libenický z Wrchowiſſť na Libenicých a Janikowě, Wylim Libenický z Wrchowiſſť a na Libenicých w Létu 1589.

Libnaury z Libnauru předſtjragj Tytulářowé,

yako w Létu Páně 1556. Kryſtoffa Libnaura z [illegible] w Biſnia w Létu 1572. tolikéž Kryſtoffa Libnaura z Libnauru, Mikulaſſe Libnaura z Libnowa a w Přjwlacých, Maximiliána Libnaura w Přjwlacých.

Léta Páně 1589. vwozugi ſe w pamět, Mikuláš Libnaur z Libnowa na Přjwlacých, Wylim Libnaur z Libnowa w Stráni, Giřjk Libnaur z Libnowa.

Liſſwicowé z Liſſwic z Rodu ſtarodáwnjho

peſſli: připomijná Tytulář Gerarta Liſſwice w Hornem Dorfflijně w Léto 1556. w Létu pak 1572. Gerarda Liſſwjce ſtarſſjho w dlauhém Dorfflijně, a Giřjka Liſſwjce z Liſſwjc tolikéž w dlauhém Dorfflijně: o kterýchžto zmjnka geſt y při Létu Páně 1589.

Lipowſkých z Lipowice

Rod ſtarodáwný: Jana Lipowſkýho z Lipowice připomijná Tytulář Léta 1556. a při témž čaſe Jana ſtarſſjho Lipowſkýho z Lipowice na Giřičném a Jana mladſſjho Lipowſkýho z Lipowice na Družeticých, o kterémžto pamět geſt y při Létu 1589. a připomjnění o Wácſlawowi Lipowſkým z Lipowice.

O Litických z Sſonowa Tytulařowé wyprawugi,

totiž o Karlowi Litickým z Sſonowa a na Liticych w Létu 1556. o Janowi Litickým z Sſonowa na Liticych w Létu 1572. naposledy o témž Janowi Litickým z Sſonowa na Liticych w Létu 1589.

Ledwickýho z Chánowa a Gindřicha w Tytuláři

Léta 1534. wydaném poznamenaného nacházym, a w Létu 1556. Wogtěcha z Chánowa a Wácſlawa z Chánowa w Hradiſſti. W Nowém Tytuláři nic o njch doloženo neni.

Rod Lukaweckých ſtaro-

žitný geſt, kterjž yakéhoby Erbu vžjwali na rozličných mjſtech mezy Rody ſtarými naležneš. W Tytuláři ſtarém gmenuge ſe Jan Lukawecký na Zeſtepich, Mikulaš Lukawecký a Petr Lukawecký z Lukawce.

Léta Páně 1556. ſpatřuge ſe w Tytuláři Albrecht Lukawecký z Lukawce, Gindřich Lukawecký z Lukawce, Heřman Lukawecký z Lukawce na Zamrſku.

Léta 1572. Adama Lukaweckýho z Lukawce na Ramberce, Albrechta Lukaweckýho z Lukawce na Domaradicých, Frydrycha Lukaweckýho z Lukawce na Hněwkowicých, Getřicha Lukaweckýho z Lukawce na Bezděkowě, Getřicha ſtarſſýho y mladſſýho z Lukawce, Gindřicha Lukaweckýho z Lukawce w Auſowě, Heřmana Lukaweckýho z Lukawce na Zámrſku, Pawla Lukaweckýho z Lukawce, Sſtylffrýda Lukaweckýho z Lukawce na Lukawcy, Zdeňka Lukaweckýho z Lukawce na Sauticých, w paměť vwozuge Tytulář.

W Tytuláři Léta Páně 1589. wydaném poznamenáni gſau, Albrecht Lukawecký z Lukawce na Domaradicých, Getřjch Lukawecký z Lukawce na Sauticých, Gindřich Lukawecký z Lukawce na Wenſſowě, Jan ſtarſſy Lukawecký z Lukawce na Klucých, Jan mladſſy Lukawecký na Raunowicých, Jan ſtarſſy Lukawecký z Lukawce na Zámrſku G. M. Cýſařſké Rada w Saudu Komornjm, Mikuláš Lukawecký z Lukawce, Petr Lukawecký z Lukawce na Domaradicých, Sſtylffrýd Lukawecký z Lukawce na Lukawcy, a Tryſtram Lukawecký z Lukawce na Nowých Martinicých.

Lukawſſti půſſy ſe z Rzenec, o kterýchž tolikéž

w Tytulářich zmjnka ſe děge / gmenowitě o Petrowi Lukawſkým z Rzenec, při Létu 1534. o Prokopowi Lukawſkým z Rzenec, o Wylimowi z Rzenec při Létu Páně 1556. tolikéž o Janowi Lukawſkým z Rzenec na hořegſſy Lukawicy, o Wylimowi Lukawſkým z Rzenec na dolegſſy Lukawicy při Létu 1572.

W Létu pak Páně 1589. doloženj gſau Wácſlaw ſtarſſy Lukawſký z Rzenec a w Lukawicy, Wylim Lukawſký z Rzenec na dolegſſý Lukawicy, Wácſlaw mladſſy z Rzenec a na Hořegſſy Lukawicy.

Maternowé půſſy ſe z Kwětnjce pakž wypra-

Digitized by Google

wugi Tytulářowé, a paměti mezy mnohy-mi Rody ſtarými položené. Maternu Giřjka z Kwětnice na Přjtočy připomjna Tytulář w Létu Páně 1534. Zygkmunda Maternu z Kwětnjce na Hřebeſycych, Zdeňka Maternu z Kwětnjce na Přjtočy w Létu 1556. Adama Maternu z Kwětnjce na Přjtočy, Giřjka Materna z Kwětnjce na Dobeſſowicych, Zdeňka Maternu z Kwětnjce, Zygkmunda Maternu na Třebeſycych w Létu 1572. a napoſledy Adama mladſſjho z Kwětnjce na Přjtočy, Gindřicha Maternu z Kwětnjce na Třebečicych, Karla Maternu z Kwětnjce na Radoweſnicych, w Létu Páně 1589.

Muchkowé z Rodu ſtarodáwnjho poſſli, w Tytulářich y mezy giný-mi ſtarými Rody památku magi.

Léta Páně 1534. poznamenán geſt w Tytuláři Jan Muchek z Budowa na Woſečě, Bohuſlaw Muchek z Bukowa w Borowech, Muchek Giřjk z Bukowa.

Léta potomně 1556. Adam Muchek z Bukowa na Horomyſlnich, Muchek Kryſtoff z Bukowa w Mlazowech, Muchek Petr z Bukowa, Muchek Wylim z Bukowa, Woldřich Muchek z Bukowa na Tchořowicych.

Léta 1572. Muchek Adam z Bukowa na Pečině, Muchek Wácſlaw z Bukowa na Tchořowicych, Woldřich Muchek z Bukowa na Borotjně, Wolff Muchek z Bukowa na Tchořowicych.

Léta Páně 1589. Giřjk Muchek z Bukowa w Klatowech, Wylim Muchek z Bukowa: w Tytulářich poznamenáni gſau.

Měděncowé z Ratibořic ſtarodáwnj° Rodu, o nich ſe w Tytulářichy w pamětech mezy ſtarými Rody zmjnka děge: yako Léta Páně 1534. zmjnka geſt o Janowi Měděncowi z Ratibořic.

Léta 1556. o Mikuláſſowi Měděncowi z Ratibořic w Kwaſſegowicych, o Petrowi Měděncowi z Ratibořic na Nowém Dwoře.

Léta 1572. o Bohuſlawowi Měděncowi z Ratibořic na Nowých Dwořich, o Janowi Měděncowi z Ratibořic na Kwaſſenicych, o Janowi Měděncowi z Ratibořic na Gilně, o Wácſlawowi Měděncowi z Ratibořic a w Zlebich.

Léta pak 1589. zmjnka geſt o Albrechtowi Měděncowi z Ratibořic.

O Erbu

O Erbu Panůw Moſſowſkých z Morawčjna

O Erbu Panůw Moſſowſkých z Morawčjna ſtarodáwném, ač ſe doſtatečně napſalo w Zrcadle Morawſkém wſſak nic méně y tuto gey ſluſſelo nepomjgeti, poněwadž Potomkowé tolikéž w Králowſtwj Cžeſkém ſe nacházegi / obzwláſſtně Vrozený a Statečný Rytjř Sſtiaſtný Moſſowſký z Morawčjna, kterýž z mladoſti ſwé w cyzých Kraginách přebýwage zůſtal Rytjřem Malteyſkým, při Králi Hyſſpanſkém hrdinſkými ſkutky ſe obýral / potomně přigew na Dwůr Cýſaře Rudolffa toho gména druhého w ſlužbě geho pozuſtáwal, až potomně Heytmanem Hradu Pražſkého včiněn / Muž welmi rozſſaffný in Politicis, a k tomu Catholiciſsimus, quod eſt initium Sapientiæ.

Humpolcowé pyſſý ſe z

Humpolcowé pyſſý ſe z Zámku tak řečeného, Rod geſt welmi ſtarý: yakž o tem měl gſem ſpráwu giſtau / Potomek Rodu toho w Morawě zůſtáwa Vrozený Jan Giřj Pjſař menſſjho Saudu Morawſkého: yakéhoby Erbu vžjwal doptati gſem ſe nemohl.

Mladotowé z Solopiſk

Mladotowé z Solopiſk mezy ginými Rody ſtarými y w Tytulářjch ſe nacházegi, gmenowitě.

W Létu Páně 1534. Michal Mladota z Solopiſk, Zdeněk Mladota z Solopiſk.

W Létu 1556. Giřjk Mladota z Solopiſk, Hynek Mladota z Solopiſk, Jan Mladota z Solopiſk na Woſtrowě.

W Létu 1572. Jan Mladota z Solopiſk a w Brloze, Michal Mladota z Solopiſk.

W Létu Páně 1589. Giřjk Mladota z Solopiſk na Stakořjch, Mikuláš Mladota z Solopiſk a w Weſcy, Zygkmund Mladota z Solopiſk na Slatjně

Gini Mladotowé pyſſý ſe z Gilmanic / kteřjž

Gini Mladotowé pyſſý ſe z Gilmanic / kteřjž tolikéž w Tytulářjch ze gména doloženi ſe ſpatřugi: totižto Gindřich Mladota z Gilmanic w Létu 1534. Gindřich Mladota z Gilmanic na Raſegowicých w Létu 1572. a w Létu 1589. tolikéž Gindřich Mladota z Gilmanic na Raſegowicých.

Při Létu Páně 1558. nacházým Mikuláſſe Mik

kowſkýho

kowſkýho z Stropčic na Myſkowě genž byl Fyrſſneydrem Králowſkým: w Létu pak 1572. Přibjka Myſkowſkýho z Stropčyc, Jana Myſkowſkýho z Stropčic, Mikulaſſe Myſkowſkýᵒ z Stropčic na Myſkowě, genž byl Purgkrabij Karlſſteynſkým a Heytmanem Hradu Pražſkého.

Léta Páně 1589. žiw byl wedlé Tytuláře Sezyma Myſkowſkýho z Stropčic na Myſkowě a we Wruſſyckách, Wyli Myſkowſký z Stropčic na Wrchlabij a Myſkowě.

O Rodu Miroſſewſkých

z Miroſſewic starodáwném.

W Kněhách Kapitoly Pražſké nacházym zmjnku o Slowutném Mužj (neb ſe tak prwe Stawu Rytjřſkému pſalo) Czeňkowi z Miroſſewic, proto/ že geſt darowal k Koſtelu w Miroſſewicych něyaké Role, na němž ſe deſet ſtrychu Obilij wyſýti mohlo o čemž Text Latinſký znj takto:

Pro Eccleſis in Miroſſewicz Famoſus Vir Czenko de Miroſſewicz Armiger Pragenſis quoſdam agros alias Niwy nuncupatos ſub ſylua dicta Bobczicz donauit in quibus aſſerebat decem Strichones ſeminari poſſe.

W Létu Páně 1534. připomijná ſe Gindřich z Miroſſewic ſtarſſy y mladſſy, Jakub Miroſſewſký z Miroſſewic na Miroſſewicych, w Létu 1572. Jan Miroſſewſký na Miroſſewicych, a w Létu 1589. takéž Jan Miroſſewſký z Miroſſewic a na Miroſſewicych.

Měſſyčkowé o kterýchž w

Tytulářich zmjnka, pýſſy ſe z Weyſſkowa: w Létu 1534. nacházy ſe Jan Měſýček z Weyſſkowa na Dolanech, a w Létu 1556. Zygkmund Měſýček z Weyſſkowa na Dolanech.

Léta Páně 1572. gmenugi ſe w Tytuláři Getřich Měſýček z Weyſſkowa, Mikuláš Měſýček z Weyſſkowa na Malechowě, Zacharyaš Měſýček z Weyſſkowa, Diwiš Měſýček z Weyſſkowa na Dolanech.

Léta Páně 1589. žiw byl Diwiš Měſýček na Dolanech, Mikuláš Měſýček z Weyſſkowa na Malechowě.

Mlazowſkýho Sylweſtra z Těſſnice a na Blanicy,

Tytulář připomijná w Létu 1556.

W Létu pak 1589. poznamenáni gſau Jan Mlazowſký z Těſſnice na Turnowě, Sylweſter Mlazowſký z Těſſnice a w Druhlicych.

Myrkowé z Solopiſk Rodu ſtarodáwnijho.

Tytulář pſaný Léta 1534. w pamět vwozuge Jana Myrku z Solopiſk na Synčy, a Beneſſe Myrku z Solopiſk na Hoſticych

W Létu

W Letu 1556. Adama Mjrku z Solopiſk na Cheſticych, w Letu 1572. Girjka Mjrku z Solopiſk, Jana Mjrku z Solopiſk, a w Létu 1589. pſaný Tytulář w pamět vwozuge Symeona Mjrku z Solopiſk na Planáſſech.

Merklinſké z Merklina

rozličné pamiti připomjnagj, ale obzwláſſtnj ſe o nich zmjnka děge w Tytulářich, gmenowitě Léta Páně 1534. o Janowi Merklinſkým z Merklina.

Léta 1556. tolikéž o Janowi Merklinſkým z Merklina na Saumiřj, o Janowi mladſſjm z Merklina na Saumiřj.

Léta 1572. o Janowi Merklinſkým z Merklina na Bernarticých.

Léta 1589. o Petrowi Merklinſkým z Merklina na Bernarticých.

Názowé pjſſj ſe z Chřenowic o kterýchž Ty

tulářowé wyprawugi, totiž o Oldřichowi Názowi z Chřenowic na Frydnawě w Létu 1534. o Zbyňkowi Názowi z Chřenowic na Frydnawě w Létu 1556. o Mikuláſſowi Názowi z Chřenowic na Frydnawě, a Wáclawowi Názowi z Chřenowic w Létu 1572. napoſledy o Adamowi Názowi z Chřenowic na Gjckowě.

Nyſſwjcowé Rod ſtarodáwný pjſſj ſe z Holtendorffu z Ieſtimiſt, za Gerlicy, z nichžto Jan Nyſſwic do Cžech přigel, a zanechal tu Syna Albrechta Nyſſwjce, s Annau Noſſwicowau z Noſſtic, a ten též ſplodil Syna Jana genž byl na ten čas neženatý a giné Bratry geho. Magj za znamenj Rytjřſké dwa Labutj Krky.

Nyklaſkowé z Zitenic Ro

du ſtarodáwnjho: připomjna Tytulář Wacſlawa Nyklaſka z Zitenic na Chotauchowě, a Petra Nyklaſka z Zitenic w Božeticých w Létu 1556. Frydrycha Nyklaſka z Zitenic na Chotauchowě, Mikuláſſe Nyklaſka z Zitenic na Březanech, Petra Nyklaſka z Zitenic a w Dolanech w Létu 1572. a potomně w Létu 1589. předſſjrá Jana Nyklaſka z Zitenic na Chotauchowě Woſtrowě a Petrnyřowě, Nyklaſka Petra z Zitenic a w Dolanech, Mikuláſſe Nyklaſka z Zitenic na Chotauchowě.

Nahorubſkého Wácſlawa z Nahorub w Hlaſowicých ſpatřugi w Tytuláři Léta Páně 1534. wydaném.

Léta Páně 1572. připomjnagi ſe Mikuláš Nahorubſký z Nahorub na Bratronicých, Wácſlaw Nahorubſký z Nahorub a na Laſowicých.

Léta pak 1589. Mikuláš Nahorubſký z Nahorub na Bratronicých, druhý Mikuláš Nahorubſký z Nahorub na Wlčkowicých, Wácſlaw Nahorubſký z Nahorub na Laſowicých.

Otmarowé z Holohlaw

na rozličných mjſtech mezy Rody ginými / poliķěž y w Tytulářích poznamenáni gſau yako w Létu Páně Petr Otmar z Holohlaw.

W Létu Páně 1556. Mikuláš Otmar na Skalicy z Holohlaw, Prokop Otmar na Myſtowſy, Wácſlaw Otmar z Holohlaw.

W Létu 1572. Girzjk Otmar z Holohlaw na w Milowicých, Prokop Otmar z Holohlaw a na Ratienice.

W Létu 1589. Mikuláš Otmar z Holohlaw a na Wiſce.

Pecyngarowé z Bydžyna

z Rodu ſtarodáwného peſſly: připomjná Tytulář ſtarý Frydrycha Pecyngara, Mikuláſſe Pecyngara z Bydžina na Hradiſſti, Albrechta Pecyngara z Bydžyna.

Léta Páně 1572. pwozuge ſe w paměť Baltazar Pecyngar z Bydžyna, Mikuláš ſtarſſý z Bydžyna na Petrowicých, Mikuláš mladſſý Pecyngar z Bydžina, Wylim Pecyngar z Bydžyna na Nechanicých.

Léta potom Páně 1589. připomjná ſe Albrecht Pecyngar z Bydžyna na Hradiſſti Heřmanowě a Chauſtnikù, Mikuláš Pecyngar z Bydžyna a na Petrowicých.

Pernklowé z Sſenreytu

w Tytulářích paměť pozuſtawenau magi w nichžto ſe někteřj ze gména dokládagi, yako Léta 1556. Arnoſſt Pernklo na Bedenkowě.

Léta 1572. Adam Pernklo z Sſenreytu na Podmoklich, Arnoſſt Prnklo z Sſenreytu na Sſtěňowicých, Kryſtoff Pernklo z Sſenreytu na Sſtěňowicých, Konrád Pernklo z Sſenreytu na Páçowě, Sſebeſtián Pernklo z Sſenreytu, Léta Páně 1589 ſtarſſý Pernklo z Sſenreytu na Podmoklech, Adam mladſſý Pernklo

Sſenreytu na Sſtěňowicych, Kryſtoff Pernklo z Sſenreytu na Wlčkowicych.

Předborowé z Radeſſjna na rozličných mjſtech doloženi gſau,

a obzwláſſtně ſe děge o nich zmjnka w Tytulářich / w nichžto ſe ze gména připomjnagi, totiž Wáclaw Předbor z Radeſſjna w Létu 1534. Adam Předbor z Radeſſjna w Poſtupicych w Létu 1582. kteréhožto gméno doloženo geſt y při Létu 1589.

Přichowſkých z Přichowic

Rod ſtarožitný yak y w giných pamětech mnohých, tak y w Tytulářich ſe připomjná.

W Létu Páně 1534. nacházym Jana Přichowſkýho z Přichowic na Auſylowě, a Kryſtoffa Přichowſkýho z Přichowic.

W Létu 1556. zmjnka geſt o Gindřichowi Přichowſkým z Přichowic na Vſylowě, o Giřjkowi Přichowſkým z Přichowic.

W Létu 1572. vwozuge ſe w paměť Gindřich Přichowſký na Auſylowě, Jan Přichowſký z Přichowic na Auſylowě, Markwart Přichowſký z Přichowic na Skočicych, Petr Přichowſký z Přichowic na Skočicych, Wácſlaw Přichowſký na Swogſſjně, Zdiſlaw Přichowſký z Přichowic na Chlůčanech.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho Adam Přichowſký z Přichowic na Skočicych, Gindřich Přichowſký z Přichowic na Auſylowě, Jan ſtarſſj Přichowſký z Přichowic na Swogſſjně, Markwart Přichowſký z Přichowic na Skočicych, Petr Přichowſký z Přichowic na Zalužanech, Wogtěch Přichowſký na Smrčowicych.

O Rodu Koſořſkých z Koſoře ſtarodáwném.

Mezy Liſtmi Vrozeného Pana Přecha z Hodegowa památka geſt při Létu Páně 1384. o Mikſſjkowi z Koſoře, kterémuž Wáclaw Král Ržjmſký a Czeſký y Dědicům geho na Wes Nemedice řečenau dal powolenj ſkrz Ruce Hynka z Dubé a z Lippého.

Při Létu Páně 1539. děge ſe zmjnka o Pawlowi z Koſoře řečeném Hrubeš z přjčiny té/ že byl Muž wyſoké poſtawy a k tomu nad mjru ſylný, a ten bydlel na Mleyně ſwobodném w Koſoři, gemužto pro něyaké záſluhy Král Wácſlaw k Erbu přidal Křjdla Droffowá yakž o tom paměť geſt mezy Počátky giſtá, a ten zanechal Syna Mikuláſſe.

Mikuláſſowi a Mathyáſſowi z Koſoře ſwědčj paměť gedna pſaná při Létu 1512. takto: My Zdeněk z Chlumu a we Wſſeyamech, Heřman z Huſtiřan a na Wlkawě, Jan z Janowic nyni byte w mladém Bydžowě, a Mateg Pik-

hart Člowěk nadepſaného Pana Herſſe z Wlkawé, známo činjme tímto Li
ſtem/ že geſt nás žádal Vrozený Wládyka Mathyáš z Koſoře w ty čaſy V
řednjk na Pardubicých, abychom gemu paměť ſwau dali, co ſe dotýče Ot
ce geho dobré paměti Pana Mikuláſſe z Koſoře kteréhož gſme dobře zna
li, a to wýme že geſt mezy dobrými lidmi za dobrého Člowěka Rytjřſké
ho držán byl/ a to gt nám také dobře wědomo yak gſme gey poznali wſſe
ty že ſe geſt dobrých Lidí přidržel, a dobří Lidé proti němu tak ſe chowali
yako na dobrého Rytjřſkého Člowěka ſluſſelo / y my dobře wýme že Pan
Hynek a Bohuſlaw Bratřj wlaſtnj z Sſabenic a na Wlkawé, gey gſau za
Strýce ſwého přirozeného ſobě krewnjho pokládali, a k němu ſe znali /
yako na Přátelé ſluſſy, a my cožkoli tímto Liſtem wyznáwame totéž y cosſ
ně před gedním každým mluwiti chceme: Datum Anno ut ſuprà we Čtwr
tek po Božjm Křtěnj.

Mathyáſſe Syna dotčeného Mikuláſſe paměti některé připomjnagj
takto Léta Páně 1523. Pawel Klenowſký ze Ptení oznamuge že Wyc
Haníkéř z Semjna a na Pečkách, dal geſt mu ſprawedlnoſt a dluh ſwůg po
Přjſudku který gemu včiněn Auřadem Půrgkrabſtwj Pražſkého a Regiſt
ry téhož Auřadu, že geſt zapſal na Hynkowi Sſpetlowi z Janowic a Syx
towi Kaſſunkowi z Chlumu, a na Vrozeným Wládyce Wácſlawowi Wrch
labſkém z Wrchlabj kteřjž gſau byli Rukogmě Wjcowi gmenowanému
za Petra Haléce z Gičjnowſy: njže w témž Liſtu přiznáwagj že toho díla
neb dluhu prawau polowicy dáti magj Vrozenému Wládyce Mathyá
ſſowi Koſořſkému z Koſoře neb Dědicům geho.

Při Létu 1527. o témž Mathyáſſowi Koſořſkém nacházy ſe památ
ka pſaná takto. Já Miſtr Mikuláš Sud z Semanina tímto Liſtem wy
znáwam kterak znamenaw přátelſtwj dobré, y ge w ſkutku ſ ledaw od V
rozeného Wládyky Mathyáſſe z Koſoře a Panj Anny Manželky geho, při
řekl gſem gim a mocy toho Liſtu připjkám y ſlibugi dáti a wydáwati kaž
dého Roku pět kop groſſůw Čeſkých, a to rozdjlně při S. Gjřjm půl třetj
Kopy, a při Swatém Hawle půl třetj Kopy etc.

K témuž Mathyáſſowi Cýſař Ferdynand ſlawné a ſwaté paměti včinil
Pſanj těmito ſlowy. Léta Páně 1534.

Ferdynand z Božj milosti Řjmſký, Vherſký a Čeſký Král etc. Slo
wutné[m] Mathyáſſowi Koſořſkému z Koſoře wěrnému nám milému.

Slowutný wěrný náš milý wěz že geſt nás žádal Slowutný Hynek z
Chřenowic abychom tobě Liſtem naſſym oznámiti ráčili/ že tebe tak yako
od něho ſprawen budeš proti Slowutnému Petrowi Eſſtrowadowi z Wr
bice k ſwědomí potřebuge, a protož my tobě den gmenowati ráčjme etc.

Jan Pfflug z Rabſſteyna.

W Létu Páně 1528. k témuž pſal Liſt Wogtěch z Pernſſteyna na Par
dubicých, Heytman Krage Geho milosti w ſmyſl tento.

Vrozenému Wládyce Mathyáſſowi Koſořſkému Přjteli milému.

Vrozený Wládyko Přjteli milý, yakož gſy pohnán Liſtem mým od V
rozeného Wládyky Wácſlawa Albjna z Auražu Pjſaře Saudu Komor
nj[h]o k ſwědomj, ale ty že gſy toho yakž on ſpráwu dáwa podle toho Pů
honu nevčinil a gemu gſy ſwědomj nedal / protož tebe geſſtě tím to Liſtem
podle Práwa napomínám aby ty w Středu po S. Gjřjm neſprwe přiſſtím
čeho gſy ſwědom ſwrchupſanému Wácſlawowi Albynowi podle Práwa
ſwěd mu dal. Dátum na Hradě Pražſkém Léta yak na hoře.

Druhý Liſt od téhož Pana Woytěcha z Pernſſteyna k témuž Mathyá-ſſowi pſán byl o ſwědomi proti Janowi Krupjmu, tolikéž Liſt od Urozené Panj Doroty z Zahrádky Léta Páně 1527. pſaný a giných mnoho památti témuž ſwědčjcých ſe nacházý. Ten zanechal Syny/ Bohuſlawa Gindřicha a Jana, a Dcery dwě/ Worſſylu a Maryánu.

Jan Koſořſký z Koſoře měl tři Manželky/ prwnj ſe pſala z Biſſně, druhá byla Půrgkrabjnka z Donjna gménem Salomena, s kterauž ſplodil Dceru Annu/ třetj Anéžka z Chotěmic, s nížto ſplodil Dceru Dorotu a Syna Wácſlawa Mathyáſſe. Umřel pak gmenowaný Jan Koſořſký z Koſoře Léta Páně 1580. a pochowán w Praze u Swatého Gindřicha.

Wácſlaw Mathyáš Syn Jana Koſořſkého z Koſoře oſmkráte byl w tažení do Uher/ kdež ſe chowal hrdinſký při Panu Karlowi Tettaurowi/ pogal potomně ſobě k Stawu Manželſkému Panj Johanku Radkowcownu z Radkowic pozůſtalau Wdowu po Diwiſſowi Patinowi z Dlauhé Wſy/ a ten pýſſe ſe z Koſoře a na Kratenicých.

Blektowé z Autěchowic

o nichž na rozličných mjſtech čjſti budeš w Tytulářích památ pozůſtawenau magi tito: Frydrych Blekta z Autěchowic na Waltinowě při Létu Páně 1534. Hanuš Blekta z Autěchowic na Autěchowicých, Mikuláš Blekta z Autěchowic při Létu Páně 1556. Jáchym Blekta z Autěchowic na Tluſcy při Létu Páně 1572. Adam Blekta z Autěchowic na Tluſcy, Adam Blekta z Autěchowic na Waltinowě, Jáchym Blekta z Autěchowic na Tluſcy, Salomaun Blekta z Autěchowic na Krawne, Wácſlaw Blekta z Autěchowic na hořegſſým Waltinowě při Létu Páně 1589.

Hřebenářowé z Hřebené w Tytuláři ſe wyčj-

tagj, yako Lipolt Hřebenář z Hřebené, Markwart Hřebenář z Hřebené při Létu 1534. a Jan Hřebenář z Hřebené na Moſtcých.

Sſturmowé pýſſý ſe z

Hyrſſowa z nichžto někteři w Tytulářích doloženj gſau, gmenowitě w Létu 1534. Jan Sſturm z Hyrſſowa ginák z Hyrſſfeldu a Frydrych Sſturm z Hyrſſfeldu.

W Létu Páně Tiſýcým pětiſtým ſedmdeſátym druhým Jan Sſturm z Hyrſſfeldu, Ludwjk Sſturm z Hyrſſfeldu, Pawel Sſturm z Hyrſſfeldu zřjzené Komory Cýſařſké Králowſtwj Buchhalter, Petr Sſturm z Hyrſſfeldu, Wácſlaw Sſturm z Hyrſſfeldu Mjſto Sudj při Dſkách Zemſkých w Králowſtwj Cžeſkém.

W Létu Tiſycým, Pětiſtým oſmdeſátym dewátym / ten též Wácſlaw Sſturm z Hyrſſfeldu a na Romakankách, Jan Sſturm z Hyrſſfeldu, Rod tento geſt ſtarodáwný a z mnohými giným wzáctnými Rody ſpřízněný.

Giní Sſturmowé pyſſly ſe z Hranic / z nichž-to geden totiž Adam z Hranic byl Cýſařowé Ržijmſké Králowny Czeſké Hoffrychtýřem Králowſtwij Czeſkého.

Braumowé z Miřetic a na Lipné w Tytulářich poznamenáni gſau, totižto Wáclaw Braum z Miřetic a w Leſkowě, Zygkmund Braum z Miřetic w Létu 1534.

W Létu 1572. Wácſlaw Braum z Miřetic a na Lipné, Zygkmund Braum z Miřetic a na Augezdě.

W Létu 1589. Wácſlaw Braum z Miřetic a na Lipné, Kryſtoff Braum z Miřetic a w Tychodibich, Mikuláš Braũ z Miřetic a na Lipné.

Giní Brúmowé piſſly ſe z Chomutowic, a ti toli-kéž w Tytulářich ſe připomýnagi, totiž Giřijk Braum z Chomutowic, Michal Braum z Chomutowic, Wacſlaw Braum z Chomutowic při Létu Páně 1534. geſtliže kteřj potomkowé gich pozuſtáwagi, neměl gſem o tom žadné ſprawy.

Bannowé z Fenyrffeldu nebo z Sſpynyrffel-du Rod ſtarodáwný, z nehožto pocházegicý Jã Banno z Fenyrffeldu gmenuge ſe při Létu 1572. tolikéž y při Letu 1589.

Brodſké z Wětčyna někteŕé, Tytulářowé w pa-mět vwozugi/ gmenowitě Jana Brodſkýho z Wětčyna, Matěge Brodſkýho z Wětčyna při Létu Páně 1572. tolikéž y při Létu 1589.

Z Bitowa a w Hořanech Jakuba, a Marka z Bitowa w Peckách Tytulář při Létu 1572. připomijná, tolikéž y při Létu Páně 1589.

Bořkowé z Polican w Tytulářich předſtjragi ſe tito: Haſſek Bořek z Polican, Jan Bořek z Polican, Bernard Bořek z Polican w Létu 1534.

Jan Bořek ſtarſſý z Polican, Petr Bořek ſtarſſý Polický z Zachráſſian w Létu 1572. kterýž žiw byl w Létu 1589.

Chocholowé z Sſemechowa Rod ſtarodáwný o němž w Tytulářich geſt zmijnka w nichžto ſe ſpatřugi Jan Chochol z Semechowa a w Chotowicých, Adam Chochol z Semechowa při Létu 1534. tolikéž Adam Chochol z Semechowa při Létu 1572. kterýž doložen geſt y při Létu 1589

Digitized by Google

Bzenſké z Worubi a na Nyměřicych w Tytulářich nacházym/yako při Létu Páně 1534. Wáclawa Bzenſkýho z Prorubý na Bezně, při Létu 1572. Adama Bzenſkýho z Prorubý na Nyměřicych, Pawla Bzenſkýho w Bezně, Wáclawa Bzenſkýho z Prorubý a w Bezně, a při Létu 1589. Adama Bzenſkýº z Prorubý na Nyměřicych a na Bezně

Beyſſowcowé z Beyſſowa s mnohými wzáctnými Rody ſpřjzněni, o nichž y na miſtech rozličných zmjnku nalezneš / gmenugi ſe w Tytulářich tito: Jakub Beyſſowec z Beyſſowa, Jan Beyſſowec z Beyſſowa a w Beyſſowě, Albrecht Beyſſowec z Beyſſowa při Létu Páně 1534. Jan Beyſſowec z Beyſſowa na Beyſſowě při Létu 1589. Apollon Beyſſowec z Beyſſowa na Beyſſowě a w Bechýni, Bohuſlaw Beyſſowec z Beyſſowa na Beyſſowě, Diwiš Beyſſowec z Beyſſowa a we Wſſemyſlicych, Jan Beyſſowec z Beyſſowa na Beyſſowě, Sjebeſtyán Beyſſowec z Beyſſowa na Wſſemyſlicych, Woldřich Beyſſowec z Beyſſowa a w Knjně.

Beyčkowé z Neſpečowa w Tytulářich ſe připomjnagi/ gmenowitě Přibjk Beyček z Neſpečowa a na Cžicych při Létu 1534. a při Létu 1589. Lickýř Beyček Welwetſký z Neſpečowa a w Hliňanech, o nichž y na hoře doloženo, a Wáclaw Beyček z Neſpečowa a na malé Blanicy.

Boſſenſſti z Boſſýna o nichž rozličné paměti zmjnku čini, poznamenáni gſau w Tytulářich tito: Bernard Boſſynſký z Boſſýna, Alexander Boſſynſký z Boſſýna při Létu 1534.

Gini Boſſynſſti ſlugi z Božegowa, a ti gmenugi ſe při Létu 1589. totiž Diwiš Boſſynſký z Božegowa, Zdeněk Boſſynſký z Božegowa, Jan Boſſynſký z Boſſýna a na Geinnicy. Ti Rodowé zdaliž rozdilnj gſau čili ne/ o tom gſem nemohl wěděti.

Z Bolu a na Přjčině Zibřýda a Jana tolikéž z Bolu a na Přjčyně, Tytulářowé předſtiragi, onoho při Létu 1534. tohoto při Létu 1589.

Deymowé z Střjteže Rod ſtarodáwnj, w Tytulářich takto ſe wyčýtagi: w Létu 1534. Adam Deym z Střýteže na Cžimelicych, Gindřich Deym z Střýteže a na Cžimelicych, Jan Deym z Střýteže a na Cžjžawě, Petr Deym z Střýteže.

W Létu 1589. Adam z Střýteže a na Cžimelicych, Aleš Deym z Střýteže a na Cžimelicych, Hendrych Deym z Střýteže a Milomowicych, Mikuláš Deym z Střýteže a na Cžižowi, Wáclaw Deym z Střýteže a na dolegſſym Pořýčy.

Z Bezna Rod Wládyk ſtarodáwních na rozličných miſtech připomenut geſt a w Tytulářich poznamenán geſt při Létu 1534. Bartoloměg z Bezna, o kterémžto Rodu neni zmjnka w Tytuláři nowém.

Klacowé z Starého Domu a na Kliſy magi za znamenj Rytjřſké Člowěčy Hlawu mezy Křjdli Orličými. W Sſtampuchů Pana Jaroſlawa Bežkowſkýho wjděl gſem podepſaného Adama Klace na Kliſy, žiw byl Léta 1580.

Žádubſſti z Sſentálu Rod ſtarodáwný / z nichžto Albrecht Žádubſký a na Žádubě w Tytuláři doložen geſt.

Networſkých Rod ſtarodáwný z Břjzy ſe pjſſy: w Sſtampuchu nyni gmenowaném poznamenan geſt Aleš Networſký z Břjzy na Láſſanech, Březanech, Jabloné a Chljſtowé.

Slepotičtí pjſſý ſe z Sulic w Sſtampuchu Pana Jaroſlawa Bežkowſkýho z Sſebjřkowa a na welkým Brázdowé podepſal ſe Heřman Diwiš Slepotický z Sulic.

Noſakowec Baltazar tátéž doložen geſt / má za Erb Chrta bilého w čerweném Poli a pyſſe ſe z Medlachowic.

Petra Hoſtakowſkého w témž Sſtampuchu nacházým / kterýž ſe pjſſe z Arklebic, a Erb geho geſt bilé a modré Pole přehražené ſſtrychem černým a na Helmu Trauby Slonowé.

Koſtelakowé z Koſtelce Rod ſtarodáwný. W Zrnoſekách Kámen hrobný předſtjrá Wratiſlawa Koſtelaka kterýž umřel Léta 1525.

Na témž miſtě wjděl gſem Text na Hrobě wyrytý ſwědčjcý Ctiborowi ze Chocebuze řečenému Dowole, a ten umřel Léta Páně 1551.

Welemičtí magi za Erb dwa Kamſýky na Skále, o nichž mezy Rody ſtarými zmjnku nalezneš.

Digitized by Google

O Erbu a Rodu Vrozených Wládyk Bjr-kůw z Hottendorffu.

POd tento za známe-nj Rytjřſké vžjwá Arku Gele-njho na Sſtjtu modrém s Ro-hami, nad Helmem bez Koru-ny Ruka wyzdwjžená zbrogná kteráž Ro-hy Srncowý w Poli držj/ ſſaffrnochy zla-té a modré, tak yakž Mageſtát Wladiſla-wa Krále Vherſkého, Cžeſkého, Charwát-ſkého, Dalmatſkého, Raniæ, Seruiæ, Gali-tiæ, Lodomiriæ, Romaniæ & Bulgariæ ob-ſſýrněgi w ſobě obſahuge a zawjrá / kterýž dán geſt Mužům Slowutným pro zaſlaužení Wawřincowi a Kaſſparo-wi Bratrům z Hottendorffu, a to w Létu Páně 1493.

Od těch tam wzneſſených Mužich poſſel Gi-řjk Bjrka z Hottendorffu prawý Wogák, kterýž z mladoſti mezy Wogſkě Polſkým ſpráwam Rytjřſkým ſe wyučil, a tak w njch poſtupowati vměl / že nemnoho rowných gemu w těch Kragjnách bylo, Koně neyprwe dobře oſedl/ Kopj tak wládl že co chtěl nj treffil: Srdce byl práwě Heroytſké-ho, hotow proti každému Nepřjteli s každau Zbranj. Potomně po-wolán k ſlužbě do Vher od Arcyknjžete Maximiliána okolo Léta Páně [illegible]99. kdež y žiwot ſwůg dokonal / Rek a hrdina takowý, kterýž mezy Národem Cžeſkým pro ſwé Heroytſké ſkutky paměti neſmrtedlné hoden.

O Erbu a Rodu Panůw Grayffingerůw z Saléku, kterýž do Cžech přineſſen z Tyrolu/ za Panowánj Cýſaře Maximiliána toho gména druhého, w Létu 1571.

Gindřich Grayffinger z Saléku/ wzal ſobě Manželku z Rodu Panůw Zádubſkých z Sſontalu gménem Annu, a ſplodil s nj Syny tři: totiž Maximiliána, Mathauſſe, a Karla: Rod ten w Německých Kragjnách ſtarožitný geſt, a vžjwá za znamenjý Rytjřſké yakž na hoře widjš černé traktury na Sſtjtu zlatém, a Peřj bjlých na čerwené a čerwených na bjlých Sſtjtech, a pro obzwláſſtnj záſluhy potočcy obdrželi takowú čtwernáſobnj promenu yakž widjš, a na Helmu dwanácte Per Pſſtroſowých čerwených a bjlých z Korunny takowé též barwy ſaffrnochy yak Peřj na Helmich bjlé, čerwené, černé.

Gmenowaného Gindřicha Grayſſingera Praděd byl Wylim Grayſſinger z Saléku, ten měl za Manželku Anežku z Trautmesdorffu, od kteréž poʒuſtal Syn Jan Grayſſinger z Saléků.

Jan Grayſſinger z Saléku měl Manželku Panij Kateřinu Romeryn z Mareťſſu, s kterúž ſplodil Syna Gindřicha/ a ta vžijwala za Erb dwau ſſtrychůw černých na bilém ſſtijtu, Faffrnochy bilé a černé, Helmy dwa s Korunami, na gednom Křijdlo Orlowé bilé, a přes ně dwa ſſtrychy černé na druhém dwě Trapby ſlonowé, černá a bilá.

Gindřich Grayſſinger z Saléku měl Manželku Worſſylu Holcſelin z Sſyliánu, s kterauž to ſplodil gmenowaného prwé Gindřicha kterýž ſe do Čzech wyprawil, a zde Potomky zanechal nahořegmenowané totiž Maximiliána, Mathauſſe a Karla.

Tato Panij Worſſyla po Bábě ſwé Panij Barboře z Meyſneryn, yakého Erbu vžijwala wěděti gſem nemohl, kteráž byla porodila Blažege Holcſelin z Sſyliánu. A ten potom byl tegnau Raddau v Cýſaře Maximiliána toho gména prwnjho/ a zuſtawil po ſobě nahoře gmenowanau Pani Worſſylu Manželku Gindřicha Grayſſingera ſtarſſjho Matku, kterýž byl do Čzech přiſſel a tu ſe oſadil.

O Erbu a Rodu Wládyk Kamenických z Hoyowic a na Hoyowicých.

ERb a Rod gmenowaných Kamenických z Hoyowic ač geſt ſtarodáwný/ wſſak gednák Mathyáš Kamenický z Hoyowic ſám toliko gſa od nich poʒuſtalý, od Cýſaře Rudolffa toho gména druhého, o ſwých Předcých a Erbu takowú ſobě pamět y budaucym ſwým wygednal, kteréžto Kopié z nj ſlowo od ſlowa.

My Rudolff druhý z Božý milosti wolený Cýſař Řijmſký po wſſecky čaſy Rozmnožitel Řijſſe/ Vherſký Čzeſký Dalmacký Kral etc. Arcyknijže Rakauſké, Margkrabě Morawſký, Lucemburſké a Slezſké Knijže a Lužický Margkhrabě. Oznamugem timto Liſtem wſſem, že geſt na nás gménem Slowutného Mathyáſſe Kamenického z Ho-

ho z Hogowic na Hogowicych wěrného naſſeho milého Poddanij wzneſſeno/ kterakby z toho Rodu a krwe on gediný a žiwý pozůſtal, a obáwagic ſe toho/ poněwadž Otec Streycowé a Předkowé giž zhynuli a zemřeli, žeby Rodu a Sſtijtu tolikéž y Tytule a ſtarožitnoſti ſwé (přiſſlaliby gemu toho yaká potřeba kdyby v giných Lidi paměti pominuli) budaucně prokázati nemohl/ nás poniženě a ſewſſy pokorau žádagjce, abychom pro takowau ſeſſloſt Předkůw téhož Rodu wegſpſanému Mathyáſſowi Kamenickému z Hogowic a Dědicům geho Sſtijt, kterýž neſe po Předcých ſwých totižto Pole modré a w něm Koroptwu ſwé přirozené barwy s žlutém neboližto zlatým Noſem a Pazaury, nad Sſtijtem Kolčij Helm okolo něhožto přikrywadla neboližto Faffrnochy z obau ſtran modré, nebo Lazurowé a zlaté barwy potažené wiſý: nad Helmem též Koroptwa tým wſſym ſpůſobem yako w Sſtijtu/ yakž pak to v proſtřed Liſtu tohoto wtipem a Vměnijm Miſtrowſtwij Malijřſkého geſt barwami hogněgi wymalowáno a wyſwětleno, a Tytul geho z Hogewic w tento Liſt náš vweſti a gim to k budaucy paměti miloſtiwě potwrditi ráčili. K wzhlédnauc my na geho ponižené prozby, a mage w paměti wěrné a poddané ſlužby Předkůw a Rodu geho, kteřijž gſau téhož Sſtijtu a Tytule vžjwali, tolikéž y on znage že mu miloſti naſſy nakloněni býti račime, aby nám y Potomkům naſſym a budaucym Králům Czeſkým s Dědicy ſwými budaucými tim ſnázegi ſlaužiti mohl a powinen byl dobrým rozmyſlem naſſym giſtým wědomijm s raddau wěrných naſſých milých mocy Králowſkau w Czechách témuž Matyáſſowi Kamenickému, Dědicům a budaucym geho, yakožto těm kteřijž gſau z toho Rodu a krwe, tolikéž z oznámeného Sſtijtu a Tytule poſſli, toho timto Liſtem naſſym k gich budaucy paměti/ ač přiſſlaliby gim toho kdy yaká potřeba mocně potwrzugem, tak aby on Matyáš Kamenický po Předcých ſwých oznámeného Sſtijtu a Tytule vžjwal a vžjwati mohl s Dědicy a budaucými ſwými y na čaſy budaucy. Protož přjſně přikazugem Neywyžſſym Auředníkům Zemſkým y giným wſſem Obywatelům a Poddaným naſſym ze wſſech Stawůw Králowſtwij Czeſkého nynegſſym y budaucym wěrným milým abyſſte čaſtogmenowaného Matyáſſe Kamenického z Hogowic y Dědice a budaucy geho, za takowé yakž ſwrchu doloženo/ měli, drželi, a neporuſſytedlně nyni y w budaucych čaſech zachowali, a také aby gegich Dědicům a budaucym (ač kdyby gim toho která potřeba naſtala) we Dſky Zemſké kladli, a zaſe y od nich týmiž Dſkami gini aby přigjmati mohli, ginače nečinjce pod vwarowáni hněwu a nemiloſti naſſy Cýſařſké y budaucych naſſých Králů Czeſkých. Tomu na Swědomij Pečet naſſy Cýſařſkau k tomuto Liſtu přiwěſyti gſme rozkázati ráčili. Dán na Hradě naſſem Pražſkém we Cžtwrtek den Pamatný proměněnij Kryſta Pána na Hůře Tábor. Léta Božijho 1587. a Králowſtwij naſſých Ržijmſkého 12. Vherſkého 15. a Czeſkého též 12.

Tento Mageſtát we Dſky Zemſké do Kwaternu trhowé° černého kropeného, Léta 1588. w Sobotu po Památce S. Doroty B. 22. s powolenijm G. M. C. tak yakž Relacy plněgi ſwědčij a w ſobě ſſýřegi obſahuge, wložen a wepſán geſt.

Starý Tytulář připomijná Mathyáſſe Kamenického z Hogowic a na Hogowicych, w Létu Páně 1572. tolikéž y Syna geho týmž gménem nazwaného.

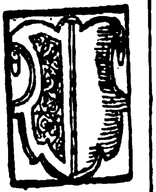
❦ (:) ❧

✤ O Erbu a Rodu Sſſegklowſkých z Sſygndorffu ſtarodáwném.

Jak to vkazugi pamětí že Předkowé Rodu tohoto z Morawy do Králowſtwý Cžeſkého ſe doſtali.

Pan Sſymon Sſſegklowſký z Sſygndorffu na Jamném byl v Neywyžſſýho Pana Komornýka w Margkrabſtwý Morawſkém Pana Zacharyáſſe z Hradce Let 40. w ſlužbách geho welikých, a wſſecky wěcy Pána gmenowaného tak Doma yak při Saudech, tak w Cžie-
chách yak w Margkrabſtwý Morawſkém chwalitebně ſprawowal a řídil, a magic láſku v Pána y giných gi k welikému požitku gednal. Man-
želka geho byla Paný Kateřina z Rodu Panůw Sſyndelůw / kteráž vžjwala za Erb Pole čerweného a bjlého a na Helmě z Koruny wycházegicýho Mnycha s Biſkupſkau Berlau s ſſaffrnochy bjlymi a čerwenými. Vmřel mage wěku ſwého, Let oſmdeſáte Léta 1583. zanechaw Syna Jana.

Pan Jan Sſſegklowſký z Sſygndorffu a na Jamném w Margkrabſtwý Morawſkém, z mladoſti ſwé ſpolu s Panem Karlem Tettaurem do Wlach gezdil / w Maltě čas nemalý ſwým nákladem gſauce tak yakž na Rytýře náleží / hrdinſký ſe chowal / mnohé Kraginy progel, nemalau čáſtku Swěta ſpatřil, na Mořý w nebezpečenſtwým mnohým a rozličným býwal, a nawrátiw ſe do Wlaſti ſwé ſſťaſtně pogal ſobě za Manželku Vrozenau Paný Johánku z Rodu Panůw Pernklaubůw / kteraž po Otcy vžjwala za Erb Liſſky žluté w Poli čerweném / Helm geſt zawřený a Koruna nad ním a nad Korunau tolikéž Liſſka a tři zelené Pera, ſſaffrnochy bjlé a čerwené.

Gmenowaná Paný Johanka byla Dcera Vrozeného Wládyky Pana Pernklauba z Sſenreytu a na Pačiwě w Králowſtwý Cžeſkém, kterýž za žiwobytí v Cýſaře Rudolffa toho gména druhého byl Weybercým nad Poſudným w Kragi Prácheňſkém až do ſmrti ſwé. Manželka geho byla Paný Anna z Rodu Panůw Kočůw z Dobřiſſe, kteráž měla za Erb Kolo zlaté w modrém Poli / Helm otewřený s Korunau a nad ní nápodobné Kolo, a ſſaffrnochy žluté a modré. Vmřel gmenowaný Pan Kůnrad Pernklaub Léta Páně 158 o mage wěku ſwého 60. Let. Tělo geho tolikéž y Manželky geho pochowáno w Koſtele Katholickém w Horaždiowicých.

Za čaſu pracowání mého s Knihau tauto žiwi byli z Rodu, tohoto ři-
Bratřý wlaſtný Kunrad, Karel y Wylém, Synowé Vrozeného Jana Sſſegklowſkého z Sſygndorffu a na Jamném a Paný Johanky Pernklaubky z Sſenreytu.

O Rodu Myſlikůw a ginných genž ſe pyſſy z Hyrſſowa.

MYſlikowé a gini wſſickni kteřjž ſe piſſy z Hyrſſowa w gednom čaſe gradum Nobilitatis obdrželi.

W Tytulářich poznamenáni gſau tito: při Létu Páně 1534. Adam Myſlik z Hyrſſowa a na Koſſyřich.

Při Létu 1556. Adam Myſlik z Hyrſſowa na Koſſyřich, Jan Myſlik z Hyrſſowa Wácſlaw Myſlik z Hyrſſowa, Ladiſlaw Myſlik z Hyrſſowa.

Při Létu 1589. Adam Myſlik z Hyrſſowa, Ladiſlaw Myſlik z Hyrſſowa a na Radicy.

O Rodu Pauzarůw z

Michnic ſtarodáwném na rozličných mjſtech mezy ginymi Rody nalezneš: w Tytulářich také zmjnka o nich geſt, yako o Gindřichowi Pauzarowi z Michnic na Ziwnburce Léta Páně 1556. tolikéž o Gindřichowi Pauzarowi z Michnic na Ziwnburce, o Swreſſowi Pauzarowi z Michnic na Cukrſſterně, o Wokowi Pauzarowi na Woleſſnicy Léta 1572.

Léta 1589. o Albrechtowi Pauzarowi z Michnic na Woleſſnicy, o Gindřichowi Pauzarowi na Ziwnburce.

Chocemičti z Chocemic připomjnagi ſe w Tytulářich tito: Zygkmund Chocemický z Chocemic na Probilicych, Gindřich Chocemický z Chocemic při Létu 1534. a Zygkmund Chocemický z Chocemic při Létu 1589.

O Rodu a Erbu Urozených Wládyk Vergerůw ginák Wrchowſkých z Wrchowiny kteřjž před mnoha Léty wyſſli z Charwat do Rakaus, a potomně z Rakaus do Cžeſkého Kralowſtwy.

ZA dnůw ſlawné paměti Wladiſlawa Uherſkého a Cžeſkého Krále, w Letu Božjm 1495. w padli Turcy s welikau mocy do Charwát s Baſſy Radýnus řečeným a přjgdauce až do Zagrabigi wſſecku Zemi tu a Králowſtwj onono ſlawné ſplůndrowali / proti njmžto powſtali na odpor Uhřj a Slowácy, ale od Pohanůw poraženi gſau. Toho čaſu pro nenadale wpadnauti do Země Pohanſkých Wogſk / Jeronym Wrchowſký z Wrchowiny pogaw Ženu toliko s dwěma Syny na ten čas maličkými, a pochytiw něco z Pokladůw a od Oděwu obrátil ſe do Země Rakauſké aby lepſſi

ho pologe

ho pokoge vžil a bezpečnėgſſy byl před Nepřjtelem tak vkrutným a krwe Křeſtianſké žiádoſtiwým nežli na Zbožj ſwém Peruſſycych a Wrchowi- nách.

Z Dotčených Synůw gmenowaného Jeronyma Pergera ſtarſſy gménem Gjřjk byl Rommendátorem w Ebenſfurti w Rakauſych.

Druhý Syn téhož Jeronyma gménem Steffán w Rakauſych měl ſwé obydlj, a tu pogal ſobě Manželku Magdalénu Rodu Wládyckého Klanicerůw řečených z Charwatic / s nižto ſplodil čtyry Syny / Bartoloměge, Gjřjka, Karla, a Jana, kterýmžto ſpůſobiw poctiwé wychowáni, nechtěl tolikéž ge w těch Kraginách bez oznámenj a vkázanj ſtarodáwnjho Erbu a Rodu ſwého zanechati / pročež v Cýſaře Pána ſwého za obnowenj Erbu žádal, kteréhož Předkowé geho ſkrz hrdinſtwj Rytjřſké doſtali od Béla, Wladiſlawa a potomně Mathyáſſe Králůw Vherſkých Mageſtáty potwrzeného, yto od Rudolffa Cýſaře toho gména druhého wygednal / kteréhožto Mageſtát při tomto Rodu celý a neporuſſený pozůſtáwa, gehožto Kopij Slowo od ſlowa pro lepſſy giſtotu tuto doložim, kteráž w Jazyku Latinſkém zni takto:

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVENTE clementia, electus Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex; Archidux Auſtriæ, Marchio Morauiæ, Lucemburgenſis & Sileſiæ Dux, Luſatiæq; Marchio &c. Ad perpetuam rei memoriam.

Cùm primum ad faſtigium & apicem Imperialis dignitatis, ſumma Dei optimi maximi benignitate euecti ſumus, nihil prius & antiquius habuimus, quam ut veſtigijs prædeceſſorum noſtrorum Diuorum Romanorum Imperatorum, & Sereniſſimorum Hungariæ & Bohemiæ Regum, tum etiã Auſtriæ Archiducum inſiſtentes, eos homines, qui virtutibus, eximijs officijs in inclytam noſtram Auſtriacam familiam ab ipſis profectis conſpicui & clari, & pro communi Chriſtiani nominis ſalute, aduerſùs immaniſsimum & hæreditarium hoſtem Turcam, vires, facultates, & vitam deniq; ipſam impendere & erogare non deſtiterunt, gratijs & donationibus noſtris Cæſareis præ alijs munificè donaremus & condecoraremus ut exemplis ipſorum alij excitati, ad ejuſmodi ſplendidum Virtutis verè nobilitantis nomen acquirendũ, omni ſtudio & diligentia anniterentur. Cogitamus enim eorundem Diuorum Imperatorum & Regum Bohemiæ more, eôs, quos placuit ſummo Deo Virtute ſuiſq; donis ornare, ijs ad exemplum Dei benefacere præ alijs, & noſtro teſtimonio comprobare, aliiſq; honorandos proponere, & ut homines alij, alijs virtute antecellunt, ita etiam eos, qui recta voluntate, promptitudine atq; facultate de nobis mereri poſſunt, & benè merentur fouere, gratiaq; noſtra Cæſarea proſequi. Itaq; cum Majeſtati noſtræ Cæſareæ, Nobilis Stephanus Perger humillimè expoſuiſſet, prædeceſſores ſuos à longisſimis temporibus originẽ ſuam in Regno noſtro Croatiæ duxiſſe, ibiq; poſſesſiones & bona ſua habuiſſe, quæ tamen ſucceſſu temporis, ab immaniſsimo & hæreditario nominis Chriſtiani hoſte Turca (quemadmodum & alijs innumeris, in præfato Regno noſtro Croatiæ exiſtentibus accidiſſe omnes norunt) direpta, incenſa & in nihilum redacta fuerunt, ita ut pater ſuprà nominati Stephani Perger, Hyeronimus nomine, qui vulgato Idiomate Croatico VVrchowsky paſsim apellabatur, ſolum vertere & unà cum familia ſua in haſce terras noſtras ſe recipere, & nouas ſedes quærere coactus fuerit. Inde factũ cum donationes ſereniſsimorum Regum Hungariæ prædeceſſorum noſtrorum honorandæ memoriæ, præſertim verò Beli, VVladislai, & Matthiæ, quas ſibi familia Pergerorum ſuprà bona & prædia ſua, & etiam ratione ſtemmatis & vetuſtæ Nobilitatis ipſorum conceſſas habuerat, in cineres cum alijs mobilibus rebus ipſorum à Turcis redacta fuerint; ut diplomata, & autenticarum ſcripturarum probationes ſuæ Equeſtris dignitatis minime proferre potuerint, tamen Virorum Nobilium in ætate graui conſtitutorum, inculpatæ & integræ vitæ teſtimonia cum alijs ad ejuſmodi negotium pertinentibus antiquitus obſeruari conſuetis rebus nobis quàm ſupplicitèr offerentes, quibus abunde comprobatur à multis ſæculis Pergeros ſiue VVrchouios Croatiæ Regno inter Nobiles viros ſemper numeratos & honoratos, Regibuſq; ſuis ſæpenumero aduerſus imaniſsimũ hoſtẽ Turcã, ſtrenuã operã in militia nauasſe, ob idq; prædijs & bonis amplis ab ijs donatos & charos habitos fuiſſe, à nobis quàm humillimè petierunt, quatenus illis gratia noſtra Cæſarea atq; Regia ſuccurrere, & comprobata ipſorum vetuſta Nobilitate de nouo Inſignia ipſorum, quæ ſibi à Sanctæ memoriæ Diuo Maximiliano ſecũdo Imperatore, Domino genitore noſtro chariſsimo conceſſa habent, in quibuſdam meliorare, & acceſsione nouarũ gratiarũ condecorare, illaq; omnia diplomata noſtro Cæſareo confirmare clementiſsimè dignaremur. Conſiderantes itaq; modò no-

militaris familiæ Pergerorum optima & egregia ſtudia, ab iis ergà Sereniſsimos Reges Hungariæ, anteceſſores noſtros laudatiſsimæ memoriæ profecta, ſpeciatim verò duorum Pergerorum rectiſsimam voluntatem perſpicientes, quorum unus Georgius Perger ab aliquot annis in Cancellis noſtris Bohemicis in expediendis & ſibi concreditis intimis aliisve neceſſariis rebus noſtris Regiſtratoris & Taxatoris munere fungendo bonam operam hucuſq; nauat, & diligentiam, taciturnitatem & fidem ſuam abundè teſtatam facit: alter verò Bartholomæus nomine, ubi per nonnullos annos in Pannonicis præſidiis primum virtutis ſuæ haud leue ſpecimen edidiſſet: dein autem Sereniſsimi Principis Domini Philippi Hiſpaniarũ Regis Catholici Auunculi Sororii & Fratris noſtri chariſsimi partes amplexus ejus ſerenitatem in bello Luſitanico quēadmodũ & paulopoſt in Sarmatiæ Regũ Sereniſsimũ Archiducē Maximilianũ electũ Regē Poloniæ fratrē noſtrũ chariſsimũ ſecutus fuiſſet: Nupernimè in Gallica expeditione ſub auſpiciis illuſtris quondã Alexãdri Parmēſis Ducis per militares gradus ad dignitatem & honeſtiſsimũ Capitanei officium ſuo merito euectus, propè Ambianum Picardiæ primariam vrbem ſtrenuè pugnando magna cum laude extremã diē clauſit fatiſq; conceſsit, de cujus ſanè ergà noſtram Cæſaream ac Regiã Majeſtatē & Auguſtam noſtram Auſtriæ domum, ſtudio recto, egregia fide & obſeruantia ſingulari, ut nullatenus addubitamus, ita nobis perſuaſum planè habemus, de nobis eum nullã benè merendi occaſionem prætermiſſurum eſſe. Idcirco ut appareat perpetuum noſtri benigniſsimi ergà eũ & totã familiã ejus animi argumentũ, noſq; ergà illum Cæſaream & Regiam gratiã faceremus teſtatã, quæ ipſũ tanto magis ad ſtudia ergà nos, ſacrũ Romanũ Imperium, & domũ potiſsimũ noſtram Auſtriacã cumulandi & proſequendo ſtimularet & alios ad parem imitationē ſequendæ amplexandæq; virtutis inflãmaret, voluimus inprimis, in illis ornandis & amplificandis noſtram clementiſsimã mentem declarare, eoſq; iſto afficere honore & dignitate, ut infrà ſcripta arma & inſignia à nobis in aliquibus augmentata & acceſſione nonnullarum gratiarum ſplendidiora & magis decora reddita, ex hoc die & tempore in omnem perpetuitatem in illos & liberos ſuos ex probato thoro ſuſceptos & ſuſcipiendos utriuſq; ſexus ſentiant eſſe à Majeſtate noſtra collocata, certo ſtatuimus, ut deinceps illi cum liberis ſuis ex illis progenitis, ubiq; locorum & terrarum, potiſsimum verò in Regno Bohemiæ & ei adjunctis Prouinciis pro veris Nobilibus & gentilibus hominibus à nobis approbatis agnoſcantur, habeantur, admittantur & teneantur, poſsintq; vim & facultatem ſuſceptæ & approbatæ Nobilitationis habere, uniuerſis & ſingulis priuilegiis, honoribus, dignitatibus, præeminentiis, Franchiſiis, juribus Inſigniis, immunitatibus, libertatibus & exemptionibus, prærogatiuis & gratiis tam realibus quam perſonalibus, ſiue mixtis & aliis quibuſcunq; militaribus actibus & officiis, uti, frui & gaudere quibus cæteri homines nobilitati in Regno noſtro Bohemiæ & adjunctis illi Prouinciis, quatuor Auorum paternorum & maternorum conſpicui deſcenſu gaudent & fruuntur, idq; vel conſuetudine vel de jure, nemine contradicente: Porro ex eadem noſtra ſcientia & integro accedente noſtrorũ officialiũ cõſilio, deq; ſacra Imperatoria Regiaq; Bohemiæ authoritate noſtra, ſuprà nominatos Pergeros à Perge nomine ſiue agnominatione gētili, cũ antea Croatico Idiomate eadē planè ſignificatione VVrchouii de VVrchouina in Peruſsica, quæ etiam Villa ipſorum vetuſti ſtēmatis erat nominabãtur, nũcupamus, & ſic eos, liberoſq; eorum ex legitimo thoro ſiue Matrimonii legib9 ſuſceptos, eorũq; poſteros, ex linea illorũ rectè deſcēdētes in infinitã propagationē vtriuſq; ſex9 Pergeros à Perge

ab om-

ab omni genere hominū apellari volumus, cōfirmātes ipſis arma ipſorum gentilicia vetera, atq; ut deinceps hiſce inſignijs utantur volumus, ſcutum videlicet in quatuor planities ſiue æquales partes diuiſum, prima & quarta pars cærulei coloris, in quorum una quaſi baſi collis triplex naturalis proprijve coloris & ſuprà colle illo Alauda lutei ſiue aurei coloris explicatis alis, capite verſus dexteram vergens conſiſtit: ſecunda verò & tertia planities vijs quatuor a dextra inferiore ſiniſtrorſum obliquè aſcendentibus, quarum prima & tertia albi ſiue argentei, ſecunda verò & quarta rubei coloris penes ſe diſtinctæ in unaquaq; planitie conſpicuæ viſuntur; centrum autem Scuti ipſū antiqua familiæ Pergerorum inſignia, clypeum nimirum rubei coloris quod brachium virile dextrum incuruatum, armis ſiue manicis candidis ſeu argenteis indutum, manu acinacem Scythicum dextram verſùs ad ictum quaſi vibrans præ ſe ferat, ſibi vendicet; ſcuto galea equeſtris cancellata ſiue ore aperto ſuperimpoſita, eaq; Corona aurea inſignita, ex qua armatum itidem & ei quod in clypeo interiori cernitur brachium in omnibus ſimile emineat, tegumentis verò ſiue phaleris ex dextra parte cærulei & lutei ſiue aurei ex ſiniſtra rubei & albi ſiue argentei coloribus mixtim dependentibus ſeu defluentibus, pro ut hæc omnia in medio præſentis noſtri diplomatis ſiue coloribus rectius depicta & elaborata ob oculos poſita cernuntur, volumus ſerio hæc omnia authoritate noſtra ipſis Pergeris à Perge eorumq; deſcendentibus ſarta tectaq; conſeruari. Mandamus itaq; & firmiſsimè præcipimus uniuerſis & ſingulis Principibus Sacri Romani Imperij & noſtris Electoribus Eccleſiaſticis & ſæcularibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Archiducibus, Palatinis, Principibus, Ducibus, Lantgrauijs, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Equitibus auratis, Nobilibus, Præfectis, Prouincialibus, Conſiliarijs noſtris, & inprimis Regni noſtri Bohemiæ Prouinciarumq; Morauiæ, Sileſiæ ac Luſatiæ Principibus, deniq; omnibus in cæteris hæreditarijs noſtris prouincijs conſtitutis hominibus, fidelibus noſtris dilectis, cujuſcunq; ij ſtatus, gradus, ordinis, conditionis & fortunæ ſint vel extiterint, aut quacunq; emineant vel refulgeant dignitate & ſublimitate, ut ſuprà nominatos Pergeros à Perge & totam familiam pro Nobilibus veris agnoſcant, & ab hac hora in infinitum perpetuis temporibus, priuilegijs omnibus & ſingulis immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, indultis, conceſsionibus, emolumentis, & beneficijs pacificè, quietè, & ſine omni prorſus impedimento frui & gaudere permittant, imò illos, liberoſq; illorum ſtudeant conſeruare & tueri, atq; in alijs id, quantum in quoq; ſitum erit, fieri omnibus modis curent: Si quis vero hoc noſtrum Auguſtiſsimum & Regium diploma temerè fuerit auſus in dubium vocare, ſpernere vel violare, is ſe nouerit ipſo facto in Imperatoriam & Regiam noſtram indignationem grauiſsimam incurſurum, & mulctam ſiue pænam triginta quinq; marcarum auripuri, dimidium fiſco ſiue ærario Regio noſtro, reſiduum verò ipſis Pergeris à Perge liberiſq; & deſcendentibus eorum utriuſq; ſexus, ſoluere tenebitur: In cujus rei certum & euidens teſtimonium, præſentes literas manus noſtræ ſubſignatione & ſigilli noſtri Cæſarei, quo ratione Majeſtatis Regiæ Bohemiæ vtimur muniuimus appenſione. Datum in Regali noſtra urbe Praga, tertio Nonas Februarij, Anno 1593. Regnorū noſtrorū, Romani 18. Hungarici 21. Bohemici itidem 18.

Rudolphus.

Adamus de Noua Domo S. R. Bohe: Can:
Ad mandatū S. C. M. proprium.
Chriſtophorus Zelinsky de Sebuzin.
Ioannes Millnerus.

Bartholoměg Perger z Pergu Syn starſſý

wegš gmenowaného Sſteffána Pergera hned od maldoſti neyprwe w Vhřých potomně w Charwátich pod Panem Fernbergerem proti Nepřjteli Křjže S°. Turku, též y při ſtraně Krále Hyſſpanſkého od počátku dobywánj Králowſtwij Portugalſkého/ až do konce na té Wogně byl a Cwarcyrowé miſto zaſtáwal. Nawrátiw ſe pak do Kragin těchto, táhl y na Wognu tu kteraũ Arcyknjže Maximiliã wolený Král Polſký wedl s ſtranau odpornau v Bičiny, w kteréž gſa Fendrychem včiněn, zadcſt powolánj ſwému činil / Praporec ſwůg cum magna Audacia nechtic ho tam k poſměchu Domu Rakauſkého zanechati, ſebau pod Plaſſtěm in præſentia magni Cancellarij wywezl / o čež ſe gini pokuſyti neſměli. Opět obrátil ſe do Frankreychu a ſlaužil Králi Hyſſpanſkému ſſtiaſtně w potřebách Wogenſkých proti Náwarſkému.

Léta potomně 1592. gſa Heytmank Polnijm v Knijžete z Parmy pod Regimentem Englharta Kurce, když byl wyſlán od Knijžete mezy Korby a Amienſem od Nepřátelůw ſmrtedlně raněn, a dowezen do Amienſu / kdež pobožně ſkonal, a pochowán geſt poctiwě tu w Měſtě w Koſtele ffarnijm.

Giřij Perger z Pergu Syn druhý Sſteffána

Pergera w Cžeſkém Králowſtwij ſe oſadil, w čemž wedle pořadku Králowſtwij dotčeného poſtaupal/ neyprwe včinil doſtatečný Weywod wedle Práwa Země o Poctiwém Rodu ſwém, vkázaw wzneſſené a wzácné Lidij kteřijž Otce geho y giné Přátely znali, gеſſto za Prawé a ſtarožitné Wládyky gmjni a držáni býwali, na čež gſem yá widěl Liſt řečený Vidimus od Měſſtianůw Pražſkých Staroměſtſkých wydaný Léta 1593. a druhý od Pana Getřicha Sſwendy z Rakaus, w Létu Božijm 1583. potomně na miloſtiwau přimlůwu Cýſaře Rudolffa do Země přigat, ſpolečně s wegš gmenowaným Bratrem Bartholomiegem za čaſu dobrého zdrawij geho: Liſt pak přjmluwčij od Geho miloſti Cýſařſké znij w ſlowa tato:

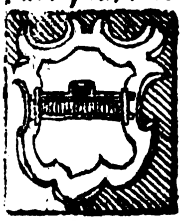
My Rudolff z Božij miloſti druhý / wolený Cýſař Řijmſký etc.

Wyſoce Vrozenj/ Vrozenj/ Statečnij/ Slowutnij Poctiwij a Oppatrnj wěrnij naſſy milý/ wěděti wám miloſtiwě dáwame, že gſme od Slowutných Giřjka Pergera z Pergu Služebnjka naſſeho při Kancelláři Cžeſké, a Bartholoměge toliké Pergera z Pergu Bratra ge° wěrné° naſſeho milého ponižené proſſeni abychom ſe k wám zanĕ aby za Obywatele do Králowſtwij Cžeſkého přigati byli miloſtiwě přimlu witi ráčili, gichžto ponižené prozby poněwadž ſe gednomyſlně obadwa w tomto Králowſtwij oſaditi mijni a chtěgi a tento Giřjk Perger gſa Dwanácte let pořád yakž dotčeno w ſlužbě naſſy powinnoſti ſwé pilně a bedliwě za doſt činj/ druhý pak Bartholoměg dobré ſlowo o ſobě má, že geſt w tažnijch a ſlužbách polnich ge° láſky Krále Hyſſpanſké° totiž w Portugalli gi. ptõ we Wlaſſých, nic méně y w Polſſtě gſa Fendrychẽ ſſlechetně a dobře ſe chowal, a po Předcych ſwých w Králowſtwj Charwátſké z Stawu Rytjřſké° ſi

roucne poſſli, nemohli gſme oſlyſſeti, a protoż ſe k wám za ně přimlauwati a mi loſtiwě žádati ráčime/ že gmenowané Giřjka a Bartholoměge Perge: Bratry za obywatelé do Králowſtwj Cžeſké°, kdyż to co náleží od nich ſe wykoná, podle ſtarobylého chwalitebného obyčege a pořádku při tomto nyněgſſym Snému obecnémi přigmete, a gim této naſſe přimlauwy kterauż gim a za ně k wám zwláſſtnj milosti činjme ſkutečně, yakż pak o wás gináče nepochybugem, užiti dáte/ a my wám to milostiwě ſpomjnati ráčime: Neb on Bartholoměg Perger w čas naſtalé potřeby také tomuto Králowſtwj ſe hoditi může. Dán na Hradě Praʒſkém we Cžtwrtek w Ochtáb. památky Božyho Těla Léta Páně 1592. oſmnáctého dne Měſýce Cžerwence.

Dotčený Pan Giřjk Perger čas dlauhý při Kanceláři Cžeſké byl Taxatorem / Manželku měl Panj Worſſylu z Palatynu, kterauż byla porodila Lidmilla z Lowče.

S nj to ſplodil Syna Jana Wácſlawa Pergera na ten čas w Letech 8. a Dcery dwě Lidmillu a Mandelénu / po ſmrti Manželky té genż byla umřela Léta Páně 1597. pogal ſobě druhau / totiż Alžbětu Rumerowau z Rakaus.

Karel třetj Bratr Giřjho a Bartholoměge

Pergerůw wlaſtnj, bywſſy w tażenjch a Wognách we Wlaſſých a w Nydrlantu Let ſſeſt / potom w potřebách Zemſkých Krále Cžeſkého od Pana Radſlawa Wchynſkého na Poſſtě do Uher gſauc wyprawen při Panu Wylímowi Trčkowi, s týmż při dobywánj Oſtřehomu a Hatwanu zmužile ſobě yakż na ctného Rytjře náleželo počínal, a potomně přitémż ſſturmu u Erli zahynul: o čemż ozdobná paměť doložená geſt w Hyſtorygi Uherſké/ tolikéż y pod Erbem Panůw Trčkůw zmjnka učiněná.

Cžtwrtý Bratr wegš gmenowaných Pergerůw

Jan Perger Kanownjk Holomaucký a Brněnſký na ten čas we Wlaſſých na Učenj byl kdyż gſem s Knihau tauto pracowal, o kterémoż welikého hodnoſti Stawu wyžſſyho y nižſſyho, Lidé Učenj dobře ſmegſſlelj a mnoho wědj.

CONFIRMATIO ANTIQVÆ NOBILITATIS to geſt:

Potwrzenj ſtarožitného Wládyctwi a znowu do Stawu přigimánj w Králowſtwjch w Knjžetſtwjch a we wſſech Pánſtwjch Cýſařſtwj Řjmſkého od Cýſaře Rudolffa třech Bratrůw Wogtěcha, Adama a Mathyáſſe Biſſinſkých řečených Jakellowé, pro obzwláſſtnj zaſlauženj Otce gegich/ Bartholoměge Biſſynſkého řečeného Jakel, to likéż y gich ſamých, kteřjż kdyż Otec gich w Létu Páně 1592. pod Zámkem Filekem zmužile bogugje w Nohu ſmrtedlně poſtřelen a od té rány umřel / tolikéż od

towo čaſu w Vhřjch / yako pod Erly, pod Oſtřehomem, pod Rábem, pod
Bělehradem y ginde na rozličných mjſtech proti Pohanům hrdinſký ſebě
počijnali tak yak to Liſtem ſwým Monarcha weſſeho Křeſtianſtwa ney-
předněgi ſy ſchwalowati ráčí, kteréhož Kopie zní w rozum tento:

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVe-
te clementia Electus Romanorum Imperator &c. Fidelibus nobis dilectis,
Alberto, Adamo, Mathiæ, Fratribus Byſſinsky de Byſsina, cognomento
Iakeſſis, gratiam noſtram Cæſaream & omne bonum: Quemadmodum
limpidiſsimum Solis Iubar &c. Edocti itaq; fide digno teſtimonio, vos ſu-
pradictos Fratres ex antiqua & Nobili Proſapia originem habere, majoresq;
ac Progenitores veſtros, ut plurimum militiæ operam dediſſe, indeq; haud e-
xiguam ſibi laudem comparaſſe, ac inter eos quidem Patrem Veſtrum Bar-
tholomæum Biſsinsky de Biſsina dictum Iakel, æquè caſtra ſecutum, cum ali-
quot annos in Croatia ſub auſpicijs noſtris, contra immaniſsimum Chriſtiani
nominis hoſtem Turcam militaſset, tandem Anno ſuperiori 92 ad Arcem Fi-
lek acriter in hoſtem pugnando vulnus lethale accepiſſe, ac pauló poſt vitam
cum morte commutaſſe: Vos veró nequaquam degeneres, laudabilia majo-
rum ſuorum ac inprimis Parentis veſtri veſtigia ſequendo, ſimiliter diverſis
expeditionibus noſtris bellicis, tùm in Hungaria ad Agriam, Strigonium, &
Iaurinum, & Anno proximè præterito ad Albam Regalem; tùm veró in
Tranſyluania & Valachia ſuſceptis, cum Equis duobus, interdum etiam tri-
bus, pro ut res tulit, interfuiſſe, & in ijs ſingularia fortitudinis ac ſtrenuitatis
veſtræ ſpecimina edidiſſe, prætermittere noluimus, quin benignam Volun-
tatis noſtræ in vos inclinationem inſigni aliquo documento quod & vobis
& poſteris veſtris decori atq; ornamento eſſe poſsit teſtatam, redderemus;
ac proinde motu proprio, ex certa noſtra ſcientia, animo benè deliberato, ac
ſano noſtrorum accedente conſilio, deq; Cæſareæ noſtræ poteſtatis plenitudi-
ne, priſtinam & auitam Nobilitatem Veſtram non ſolùm clementèr approba-
mus, ratificamus, & confirmamus, verúm etiam quatenus opus eſt innoua-
mus, ſicq; vos omnes cum tota poſteritate veſtra legitima, in numerum, cætū
conſortium, ſtatum, gradum noſterorum & S. Romani Imperij, Regnorumq;
& Dominiorum noſtrorum hæreditariorum Nobilium vos aſſumendo, ex-
tollendo, & euehendo, denuò Nobiles creamus & facimus, ac de Nobili ge-
nere, domo & familia procreatos dicimus ac nominamus, atq; adeò ab omni-
bus & ſingulis cujuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis aut
præeminentiæ exiſtant, pro veris & à quatuor auis paternis ac maternis pro-
gnatis Nobilibus dici, nominari, haberi, reputariq; volumus. Quo vero
perpetuum hujus Innouatæ Nobilitatis teſtimonium extet, eaq; pleniore be-
neficio decorata, clarius in hominum oculos incurrat, eadem authoritate no-
ſtra Cæſarea, vobis Alberto, Adamo, & Mathiæ, Fratribus Biſsinsky de
Byſsina, hæc quæ ſequuntur armorum inſignia, à majoribus veſtris, & vobis
quoq; hactenus uſurpata, de nouo gratioſè damus, concedimus, & elargi-
mur: Scutum videlicet perpendiculariter bipartitum, cujus pars dextra rubea
falcem fænariam, ſiniſtra vero lazurea ſiue cærulea. dimidiam ſoleam ferream
deauratam, medium autem Scuti ſupra prædictas falcem & ſoleam crucem
paruam, æquè perpendiculariter diuiſam, ita ut ab hac, ſiniſtra nimirum parte
rubra ſit & geminata, ab altera veró candida ſeu argentea & ſimplex tantum
contineat. Scuto innitatur Galea aperta ſeu cathrata, Tornearia quæ dicitur
Corona Regia inſignis, phaleriſq; ſeu tænijs ab utroq; latere, hinc quidem
croceis ſiue aureis & cæruleis, illinc verò candidis ſeu argenteis & rubris,

mixtum

Digitized by Google

m x m circumvolitantibus ornata, cujus verticipes humanus Cataphractus calcareq; indutus, genu incuruato incumbat, quemadmodum hæc omnia in medio præſentis noſtri diplomatis ſuis coloribus rectius elaborata & ob ocu los poſita conſpiciuntur. Volentes & præſenti edicto noſtro Cæſaræo fir miter ſtatuentes, quæ vos ſæpe nominati Alberte, Adame, Mathia Fratres Biſſinsky de Biſsina, omnesq; liberi, hæredes utriuſq; ſexus &c. jam deſcrip ta armorum inſignia, in omnibus & ſingulis honeſtis atq; decentibus acti bus &c. pro voluntatis veſtræ arbitrio, liberè, habere, geſtare, deferre poſsi tis ac valeatis &c. Datum in Regali noſtra Praga Anno 1602.

Téhož Erbu mnozy vžjwagi w Polſſtě w Pruſych w Litwě y gjnde. Takowá též Konffirmacy dána Krauſſowſkým z téhož Knjžectwj.

Urozenym Wládykam Mathyáſſowi a Gjřjkowi Bratřým Kremerům z Grunowa a na Smilowicych gjch prwmagjcy Rytjřſký Erb a Klénot obnowen/ ozdoben a z lepſſen gest Mageſtátě Cýſaře Rudolffa toho gména druhé takto pſaným.

My Rudolff etc. Znamenawſſe, dobrotiwě whlédſſe, a powážiwſſe Slowutnoſt, ſſlechetnoſt, ſchopnoſt, dobré Rytjřſké Mrawy, Ctnoſti a wtipy / kterýmž wěrnj naſſy milý, Mathyáš Radda náſſe při Apellacých w Králowſtwj Cžeſkém, a Gjřjk, Bratřj Kremerowé před námi ſchwáleni gſau/ též y ty přjgemné, wěrné, pilné, a vžitečné a proſpěſſné ſlužby/ kteréž netoliko Předkowé gegich ſlawným Předkům naſſym w Řjſſy/ Cýſařům a Králům Řjmſkým, a Slawnému Domu Rakauſkému, w mnohých přjčynách/ w čas wálky y pokoge gſau činili, ale také y on Mathyáš Krémer nám giž od Dwanácti Let pořád zběhlých, gſauce Radda náſſe při Apellacých s proſpěchem Komory naſſy wlaſtnj a ſprawedlnoſti/ yakož také y Panj Mateři naſſy Neymilegſſy Cýſařowé Řjmſké Dwě Létě wyřizowánjm mnohých wzneſſených Komisſý k dobrému Obecnjmu a Wlaſti, a k miloſti wému na tom přeſtánj a zalibenj naſſemu geſt prokazowal a geſſtě každodennė prokazuge a činj, y budaucně ge ſpolu s Bratrem ſwým činiti ſe ſwoluge, y také dobře ge činiti oni mohau a magj: A protož a z těch oznámených přjčyn ponuknáni býti račjme abychme gmenowané Bratry Kremery miloſtiwě obmeyſſleti, a ge obzwláſſtnjmi ſwobodami naſſymi Cýſařſkými tak opatřiti ráčili, aby oni y Dědicowé gegich že gſau takowých ſwých ſlužeb a dobrého chowánj ſkutečně požili, poznati a nimiſe po wěčné čaſy těſſyti mohli, též y gini ſkrze to aby k podobnému poctiwému a dobrému chowánj, k dobrým ctnoſtem, wěrným ſlužbám, a k poctiwým Vměnjm, tjm wětſſj přjčynu měli, a tak za tau přjčynau s dobrým rozmyſlem, dobrau čaſnau raddau a giſtým wědomjm ſme nadepſaným Mathyáſſowi a Gjřjkowi Bratřjm Kremerům, gich prwmagjcy Erb a Kleynot/ že gména Sſtjt žluté neb zlaté Barwy / ſkrz nějžto od zadnjho ſpodnjho proti přednjmu ſwrchnjmu konci poſſykem wzhůru gde ſſyroká modrá ceſta, na niž ſe ſpatřuge z předu Lew žluté neb zlaté Barwy s Wocaſem nad ſebau ſtočeným a s čerweným wyplazeným Jazykem držjcy w ſwých prawých přednjch Pazaurých wzhůru nad ſebe zralé a na před ote-

wřené, žluté Jablko Granátowé, nad Sſtjtem pak ſwobodný otewřený Koléčj Helm Rytjřſký z obau ſtran modrými a žlutými ſſaffrnochy/ Korunau Kralowſkau ozdobený, na němž ſe vkazugj dwě roztažená a k ſobě obrácená Křjdla Worlicy, a ſkrze gedno každé z njch wzhůru k ſobě peſſykem poſtupugjcy ſſyroká ceſta, w gichžto gednekaždé ſpatřuge ſe wzhůru nad ſebau zralé a na před otewřené žluté Jablko Granátowé, ſpůſobem dole pſaným, obnowiti rozſſyřiti, ozdobiti a zlepſſyti, a gim y gich řádným Dědicům, a týchž Dědicůw Dědicům Mužſkého y Ženſkého Pohlawj, na wěčné čaſy gey weſti a geho vžjwati miloſtiwě přjti a k němu powoliti rá-

čili y wſſitzto Sſtjt na čtwero rozdělený ge-
hožto zadnj ſpodnj a přednj ſwrchnj Pole
modré, w němžto při mo wzhůru Lew Ko-
runowaný žlutý ſtogj s Wocaſem nad ſebau
ſtaženými, a s Jazykem čerwenym wyplaze-
ným, y s Pazaury před ſebau roztaženými.
Giné pak dwě ſtranky téhož Sſtjtu čerwené
neb Rubjnowé barwy gſau/ w nichžto o ſſpi-
cy wzhůru Krokwe bi- lé neb ſtříbrné barwy,
a w něm poſtawené zra- lé a na před otewřené
Jablko Granátowé žluté ſe ſpatřuge. Nad
ſſtytem pak ſwobodný a otewřený Helm Ko-
čj Rytjřſký, po lewé žlu- tými a modrými a po

prawé ſtraně čerwenými a bjlými ſſaffrnochy a nad njmi Korunau Králowſkau ozdobený, na němžto mezy dwěma roztaženými, Brty k ſobě obrácenými a w proſtředku na přjč rozdělenými Křjdli Worlicými, gichžto zadnj ſpodnj modré, ſwrchnj žluté, a přednj Křjdlo ſpodnj bjlé, a ſwrchnj dſſ čerwené barwy gest, wynjká wzhůru zralé a napřed otewřené žluté Jablko Granatowé ſwau ſſpetkau a ſe dwěma z obau ſtran zelenými Lýſtky wiſſycými, přjti, dopauſſtěti, dowolowati račjme mocy naſſy Řjmſkau Cýſařſkau, chtjce tomu/ aby ſe oni netoliko z Grunowa ale y z giných Statkůw kteréž nynj magj a potom mjti budau, pſáti mohli etc. wedle ſſormule obſſýrněgſſý Kancelláře Řjſſſké. Dán w Praze Léta Páně 1595.

Rudolphus

Ad Mandatum S. C. M. proprium.

Jan Wolff Freymondt.
Jan Englhoffert.

Kamenſſti z Witiněwſy w Tytulářich poznamenáni gſau, yako při Létu 1572. Adam Kamenický z Witiněwſy a na Lužanech, Girjk Kamenický z Witiněwſy a na Popowicých, Jan Kamenický z Witiněwſy na Popowicých. Při Létu pak 1589. Adam Kamenický z Witiněwſy, Jan Kamenický z Witiněwſy.

Litmirowé w Tytulářich ſe připomjnagj a pjſſy ſe z Háge, yako Girjk Litmir z Háge na Přerubenicých, Ondřeg Litmir, Auguſtyn Litmir, Albrecht Litmir z Hýrſſſeldu, a ti wſſickni zdaliž gednoho Erbu vžjwagj čili né, neměl gſem o tom ſpráwy.

Libowičti půſſyc ſe z Libowice w Tytulářjch gmenugi ſe takto: při Létu 1556. Jakub Libowický z Libowice na Czeradicých, a při Létu 1589. Jan Libowický w Oſeradicých.

Lomingary z Albenreytu w Tytulářjch poznamenané nacházym/ yako Wolffa Hendrycha Lomingara na Mleyně Wocelkowſkém, a Wolffa Joachyma Lomingara z Albenreytu na Swatém Kržži.

Noſſticé z Noſſtic Tytulářowé připomjnagi, gmenowitě Buryana Noſſtice z Noſſtic a na Raunowě, Kryſtoffa Noſſtice z Noſſtic na Raunowě, Mikulaſſe Noſſtice z Noſſtic na Teſſowě G. M. C. zřjzzené Komory Czeſké Radda.

Nekſſerowé půſſy ſe z Rowného, z nichžto gednoho totiž Jana Nekſſera z Rowného předſſjrá Tytulář Léta 1572. wydaný, a Jana Nekſſera z Rowného a w Zatičanech při Létu 1589.

Paryſa Mikulaſſe z Renyſwaldu a Gindřicha Paryſa z Renyſwaldu a w Unhoſſti, Tytulář při Létu 1556. připomjná.

Ryſnické z Ryſnice Tytulářowé ze gména wyčjtagi/ totiž Adama Ryſnického z Ryſnice a w Horách, Gindřicha Ryſnického z Ryſnice, Sſtiaſtného Ryſnického z Ryſnice, Wácſlawa Ryſnického z Ryſnice a na Ryſnicy, Oldřicha Ryſnického z Ryſnice.

Talackowé z Geſſtětic položeni gſau w Tytulářjch takto: Jan Talacko z Geſſtětic na Trogowicých, Adam Talacko z Geſſtětic a na Zeſſtokách, Wácſlaw Talacko z Geſſtětic a na Roſycých, Hynek Talacko z Geſſtětic a na Přeſtawlcých.

Tomkowé z Czeykowa připomjnagi ſe w Tytulářjch gmenowitě Jã Tomek z Czeykowa a w Suſſicých, Prokop Tomek z Czeykowa na Balkinowech, Pawel Tomek z Czeykowa a w Dlubě Wſy, Gindřich Tomek z Czeykowa na Ternowanech.

Solhauzowé z Solhauzu w Tytulářjch ſe wyčjtagi gmenowitě Girzjk Rudolff z Solhauzu Hendrych Abraham z Solhauzu a na welkém Březně, Řjepjně a Swadowě, Hanuš Frydrych z Solhauzu a w Beneſſowě, Antonin Solhauz z Solhauzu na Beneſſowě.

Z Těchenicowé w Tytulářjch tolikéž wedle gjných poznamenáni gſau, yako Joachym z Těchenic, genž byl wěku mého Excellentiſsimus Orator, a Mathyáš z Těchenic.

Wobitecké z Wobitec w Tytulářjch nacházym gmenowitě Albrechta Wobitckého z Wobitec, Bohuſlawa Wobitckého

z Wobitec

z Wobitec a na Rydlinech, Frydrycha Wobiteckýho z Wobitca na Hejšicých.

Wopršſalowé pĭſſy ſe z Getřichowic a poznamenáni gſau w Tytulářich takto:

Giřjk Wopršſal z Getřichowic a we Zmiſlowech, Jan Wopršſal z Getřichowic a na Weſcy, Mikuláš Wopršſal z Getřichowic a w Miliwſſké.

Záborſſti z Brloha w Tytulářich ſe pokládagi,

yako Mikuláš Záborſký z Brloha na Kotauni, Alexander Záborſký z Brloha na Radowě, Bohůſlaw Záborſký z Brloha na Záboři.

Zmyſlowſké z Radwanowa Tytulářowé w

pamět uwozugi totiž Jakuba Zmyſlowſkého z Radwanowa we Zmyſlowě, Martina Zmyſlowſkého z Radwanowa a we Zmyſlowě, Pawla Zmyſlowſkého z Radwanowa a we Zmyſlowě.

O Erbu a Rodu Humpoleckých ginák Kozkůw z Rybenſka.

Nahoře učinil gſem zmjnku krátce o Erbu a Rodu tomto, gehožto Předkowé gmenowali ſe od Zámku Humpolec řečeného/ wſſak wzaw ſſjřſſj o něm ſprávu od Lidi hodnowěrných giné pamětí těmuž ſwědčjcy, zdálo mi ſe za dobré tuto doložiti.

O Předku Erbu a Rodu

toho Mikuláſſowi Humpoleckým činj zmjnku Lupač w Kalendáři ſwém Hyſtoryckém těmito ſlowy: Anno Domini 1432. Nicolaus Humpolecius & Ioannes Zatcenſis, Nuncij Boëmorum certis cum mandatis miſsi ad Concilium ingrediuntur Baſileam; Vino, & piſcibus, munere honorario ab Senatu Baſilienſi donati atque cohoneſtati, à Patribus ejus Synodi intra paucos dies curatis diplomatibus, domum reuertuntur & rem actam ordinibus Marchionatuſ Morauiæ referunt, quo circa ibidem Oratores ad Concilium deliguntur. Teſtis Cochlæus, w kteréž to Lupač wyhledal.

O Mikuláſſowi Humpoleckým ginák Kozkowi z Rybenſka

zmjnka ſe děge w Tytulá: wydaném Léta 1534

W témž Tytuláři doložen geſt Jan Humpolecký z Rybenſka a na Weſcy, a ten měl Manželku Panj Lidmillu z Žitenic z Rodu ſtarodáwného s nižto ſplodil pět Synůw/ gmenowitě Giřjka, Zdeňka, Pawla, Wácſlawa a Kryſtoffa.

Z těch Synůw geden, totiž Wácſlaw z Rybenſka měl dwě Manželky prwnj Panj Annu Kralickau z Oſtrowa Rodu welmi ſtarého

ſnjžto ſplodil Dceru Alžbětu a Syna Jana Gitjho. Druhau Manželku měl Markétu Augezdeckau z Moraſſic, od njž zůſtala Dcera gménem Lidmilla. Vmřel pak gmenowaný Wácſlaw Léta Páně 1591. 12. dne Měſýce Praſynce / mage wěku ſwého Let Sſedeſáte Sedm pochowán w Měſtě Byſtřicy blíž Zámku Pernſſteyna w Koſtele.

P. Giřj Humpolecký z Rybenſka Syn gmenowaného Wácſlawa byl na ten čas když gſem tuto Knihu ſpiſowal Pjſařem Práwa Menſſjho Zemſkého w Margkrabſtwj Morawſkém. Pogal ſobě k Stawu Manželſkému Panň Johannu Ryſnickau z Ryſnice Dceru Wácſlawa Ryſnickýho a Panj Mandaleny Cerkowſký ginák Zahrádkowé z Zahrádky, s njžto ſplodil na ten čas dwa Syny Wácſlawa a Zygkmunda geſſtě w mladičkém Wěku zůſtáwagjcý. Byl to Člowěk ſwědomý morum multarum Nationum & Regionum, k tomu Ingenij non vulgaris, z mladoſti Vměnjm ſwobodným ſe obiragjc.

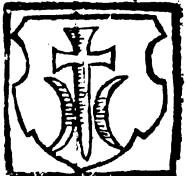

Sladowſſtj w Hradecſkém Kragi

/ vžjwagj za znamenj Rytjřſké Sekery Ceſařſké w Poli čerweném: wyſſel z Polſky z Weywodſtwj Sendomjrſkého Staniſlaw okolo Léta Páně 1566. neb něco před tim, yakž to oznamuge Liſt Krále Zygkmunda Auguſta pſaný w ſmyſl tento:

Sigiſmundus Auguſtus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, Ruſsiæ, Pruſsiæ, Mazouiæ, Samogitiæ &c. Dominus & Hæres, ſignificamus tenore præſentium, ad quos pertinet, vniuerſis & ſingulis, præſentibus & futuris, harum notitiam habituris, quod cùm Nobili Staniſlao Sladowsky de Sladouo oriundo, in Tractu Sendomirienſi ſito, incolatū ſuum è Regno noſtro, in Regnum Bohemiæ tranſferenti, à pleriſq; Coincolis ipſius Regni Bohemiæ obſcuritas Natalaciorum ac ignobilitas obijceretur, proinde certè amici ac conſanguinei ſui Nobiles Subditi noſtri, pro Vinculo conſanguinitatis ſuæ, volentes ſibi hac in parte patrocinari, venientes perſonalitèr ad Tribunal noſtrum Regium ſub conſpectu Conſiliariorum noſtrorum, vnanimiter legale teſtimonium perhibuerunt, atq; faſsi ſunt, ipſum Nobilem Stanislaum Sladowsky, Conſanguineum ſuum ex vtroq; Parente Nobilem, ex patre quidem, Nobili Ioanne Sladowsky de eadem Sladouo, pro ſtemmate ex Progenie ſua Securim, Polonico Idiomate Topor dictam, & Matre Nobili Sophia Oſtojanka ex ſtirpe ſua pro Inſigni, Oſtoja dicitur, binam Lunam cum Cruce deferens, legitimè progenitum, idq; ea ratione fecerunt; ut ne quis extraneus ejus rei ignarus, temerè ac falſo eundem Ignobilem

eſſe calumniet, ſupplicaruntq; nobis, quò major eſſet Ius teſtimonij, quod præſtiterunt, & authoritas apud Vniuerſos, ut id literis noſtris planum omnibus facere dignaremur, Nos itaq; tam eorum precibus, quàm æquitate rei permoti, id teſtimonio tunc publico ac ſolenni, quo ipſum Nobilem Staniſlaum Sladowsky ex Nobilibus Parentibus, ac gentilem eſſe ſuum docue-

runt, ſubſcripſimus, Verumq; & legitimum Nobilem ex eorum Progenie, qui Inſignia ſuperiùs ſpecificata deferrent, cenſemus, & haberi ab omnibus volumus, ac decernimus, præſentibus litteris noſtris: In quorum omnium fidem. Sigillum noſtrum præſentibus eſt ſubappenſum. Datum Lublini 14. die Mẽſis Septembris. Anno Domini 1566. Regni verò noſtri Anno 37.

Sigiſmundus Auguſtus Rex.

Relatio Magnifici Valentini Dembiensky de Dembiani R. P. Cancellarij.

Dotčený Staniſſlaw Sladowſký ſplodil w Cžechach dwa Syny/ Jana a Mikuláſſe; Jan po ſobě zanechal Gindřicha a Wácſlawa s Barborau Sendraiſſkau/ kterýžto Rod vžjwá za Erb Krkawce černého s Pr̃ſtenem. Mikuláš Bratr geho, pogal Manželku z Rodu Panůw Drozanſkých, kteřj yakého by Erbu vžjwali neměl gſem o tom ſpráwy. Tito Sladowſſtj yakž nahoře oznámeno, magj za Erb Sekeru Teſařſkau, kteréž mnozy gini wzácnj a weley Rodowé w Polſſtě vžjwagj, a pjſſy ſe Comites de Tcančin, Oſſolinſſtj, Korytinſſtj, Tarlowé, a ginj mnozy/ yakž w Kronykách Polſkých doloženo.

O Rodu a Erbu Khekůw z Sſwarcpachu.

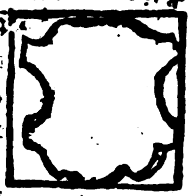
ERb tento z Rzjſſe přineſſen geſt do Krá-
lowſtwj Cžeſké° yakož y giných doſti mnohých Panů níže y wreg
ſe dolozených, kteréhožto Wládyk z vžiwagjcy čtyrem Cýſařům
kteřjž tu také wykõtrffektowáni gſau/ w wěcech nemalých ſlau
žili, y miloſt při njch pro vſtawičnoſt služeb ſwých a ſnažnoſt
zeyſkali. Má pak býti Lew zlatý na ſſtjtu černém, a druhý nápodobný
prwnjmu mezy dwěma Křjdli Orlowými wycházeti má z Koruny
zlaté kteráž geſt nad Helmem otewřeným a křiwě trochu poſtaweným, s
Faſſrnochy černau Barwau a zlatě wykontrffektowanými yakž ſe to wſſe
na Figuře této ſwrchu doložené doſtatečně ſpatřiti může.

Za Cýſaře Maximiliána toho gména prwnj-

ho Děda Cýſaře Ferdynanda, žiw byl Pan Jan Khek. z Sſwarcpachu, kte
rýž obaumdwaum předpowěděným ſlawné paměti Cýſařům ſlužby ſwé
ſnažné prokazowal, gſauce s nimi w tažen j mnohých a nebezpečných, w
nichžto neſſanugic ani zdrawj ſwého ani krwe, hrdinſké ſwé chowáni tak
yakž na Wládyku ſláwy žiznirého náleželo, dokázal. Což ſe wyrozuměti
může z Mageſtátu onoho kteréhož od Ferdynanda Cýſaře miloſtiwě do-
ſtal, genž geſt pſán na Pargaméně pod wiſucy Pečeti, kterýž tolikéž do Ruk
mých přiſſel a očyma mýma ſpatřen gt, kteréhožto Mageſtátu Dátů nachá
zym Léta 1551. měl gt za Manželku Annu Krauſyn.

Mageſtát Cýſaře Rudolffa daný Panu Mi

chalowi Khekowi z Sſwarcpachu, Synu gmenowaného Jana Kheka, wy
prawuge důwodně yak gt on y Předkowé ge° ſnažně a wedle wſſy možnoſti
ſwé, k gich welikě° oblibenj ſlužbami ſwými doſti wděčnými ſe propůgčo-
wal/ Ney Jaſnégſſym Knjžatů a Cýſařů Rjmſkým, Ferdynãdowi a Maxi-
miliánowi 2. ano y G. M. C. Rudolffowi druhé° podſtupugjce nemalé ne
bezpečenſtwj tak w čas pokoge yako w čas nepokoge, když tohlito w Boy p
ti Nepřátelum z giſtých přičin wſtupowáno bylo. A ten Pa
Michal Khek měl za Manželku Panj Judyth z Pelgrám
z Rodu ſtarožitného. Cýſař tehdy Rudolff mage ob-
zwláſſtnj oblibeni w ſlužbách takowých, kteréž ſnažnoſti do
čeného Pana Michala y Předkům Ney Jaſnégſſym Knjža-
tům předpowěděným Dědu a Otcy prokazowané bywali, vka-
zal gmenowane° P. Michalowi y wſſě potõků ge° budaucym, tak pohlawj

Muſſké° yak Ženſké°/obzwláſſtnj miloſt konffirmugic Nobilitaci ge° ſtaro-
dáwnú a dáwnú, a ge° to plnoſti mocy Cýſařſké vpewnil, aby mohl on y Sy
nowé ge° y těch Synů Synowé y wſſickni potõcy budúcy obogj° Pohlawj /
Liſty yakékoli po ſwých potřebách rozeſlané, budto zawřené, budto otewře-
né, bud malé, bud welké čerweným Woſkē pečetiti, w kterékoli mjſtě, w které-
koli Kragině ſe oſaditi/ze Zbožj kaupené° ſe pſáti, ſýdla, kdyžby ſe koli zaljbi
lo změniti a nagjné mjſta ſe přeneſti, y zaſe ná prwnégſſy wedle liboſti přigj
ti bez wſſeliyaké překážky ſpráwců a Obrmanů Kragů a mjſt, od nichžto žád
nými ſpůſoby, žádnými ffortelj, žádným placenj, žádným tiſknutj, žádnú wey-
bjrkau nemagi býti obtěžowáni. A mjmo to gmenowaný C. Rudolff témuž
P. Micha: y wſſē potõků ge° včinil miloſt takowú, aby ani õ ani potõcy, ani
Čeled, ani poddani ge° nemohli k gine° Práwu pohnáni býti/ gednõk Reyt
malſké° a Weſtffalſké°, tak geſtližeby kdo žalobu na ně weſti chtěl tě aby wě
děl že před žádné giné Práwo předſtúpiti nemagi, aniž před žádným giným
o yakúkoli wěc ſauzeni býti, gednõ před Cýſařem Rjmſkým. Pakliby gekdo

giná k Saudu powolal a ſaud s nimi wedě y zawřě byl, to gim nic ke ſſko dě býti nemá, a ten a takowý Saud plnoſti mocy Cýſařſtwj Rzjmſké°/zru ſſen, zlehčē, a w niweč obrácen býti má.

Přigal pak ge° Cýſař Rudolff ſewſſemi Potōky budaucými za Obywa telé Rzjſſe, tak aby on y budaucy ge° ſlužebnjcy Rzjſſe a Arcyknjžet: Rakau ſké° ſlúti y takowých ſwobod vžjwati mohli, a on za takowé° s Potōky ge° oddůchow: y ſwětſkých držán, ctěn, a gménowā byl/ano y přigal ge° y ſewſſe mi Potōky, ſewſſemi Statky kteréž magi a mjti budau na wěčné budaucy čaſy pod ochranu ſwau pti wſſeliyakým gwaltū a auzkoſtē, a p lepſſy bez pečnoſt milostiwě dopuſtil aby on y budaucy ge° mohli na ſýdlách (kdyby potřeba to° vkazowala) na ſwých wěcech a nábytkách wſſeliyakých w kte rékoli Kragině yak giná znamenj Králowſtwj ge° Poddaných tak Cýſař ſké° Orla /buď malowané° neb yakkoli wykontrſſektowané° pro ſalua quar dia a pro wětſſy (yakž oznámeno yakýchkoli wěcy) bezpečnoſt mjti. A to geſt kratičký extract z Mageſtáu Rudolffa Cýſaře / kterýž dán byl gmeno wanému Panu Michalowi Rhekowi pod welkau wiſucy Pečeti, a ten četl gſem y widěl, gehožto zawjrku tuto také doložī kteráž znj w ſmyſl takowý.

Chceme pak tomu aby dotčeným wěcem žádný žádným obyčegem ne odporowal, a přikazugjce wſſem wſſudy Swětſkým y Důchowngm, aby gmenowaného Michala Rheka ſewſſemi Potomky geho budaucými, při wſſech ſwobodách dotčených zanechávali nad nimi Ruku drželi, ani žád né gim w tom překážky nečinili pod vpadnuti w nemiloſt naſſy a přiſné treſtánj y pokutu/ kteráž bude Cžtyrydceti Mark zlata čiſtého kolikby ſe krátkoli někdo toho dopuſtil / gichžto polowice do Komory naſſy Rzjſſ ſké a polowicy na gmenowaného Michala a na budaucy geho připadne. Na Swědomj toho Pečet naſſy welkau kazali gſme přiwěſyti k Liſtu a Mageſtátu tomuto, genž geſt dán w Praze Dwanáctého Septembris Lé ta 1580 Králowſtwj naſſych, Rzjmſké° 5. Vherſké° 8. a Cžeſké° tolikéž 5.

Když gſem tuto Knihu na ſwětlo wydáwal

žiw byl Albrecht Rhek z Sſwarcpachu ſedēnym na Dehnicych, Syn před řečeného Pana Michala Rheka z Sſwarcpachu / náſledugic we wſſem ſſlapěge Předkůw ſwých s nemalau ſnažnoſti, a měl za Mā želku Panj Zuzannu Rzeſanſkau z Radowa a na Starém Smoliwcy/ gegižto Erb Kolo geſt s ſſeſti ſſpicy na Sſtjtu modrém tak yakž patrně s této ffigury ſpatřeno býti může.

Jan Rhek z Sſwarcpachu Děkan a Kanownjk w Mag deburgku, měl Mājelku P. Sabj° z Hochhúſu ſeděnī na Glu cu, gegižto Erb byl 3. Miſky Pútni: a mezy nimi 3. Hul: Pútni: S. Ja: Helm otewře: rowně položený bez Koruny a na něm 5. Peřj černých Pſſtroſů:

O těch wſſech kteřjž *gradum Nobilitatis* neb obdaro wánj Erbů od S. a ſlawné paměti Ferdynanda, Maximiliána w P. Bo hu zeſnulých a RVDOLFA Cýſařůw a Králůw Vherſkých a Cže ſkých magi, čáſtka druhá Stawu Rytjřſkého.

Předmluwa k Laſkawému Cžtenáři.

Wýkl to byl mluwiti onen wzneſſený A thenyenſký Phocion ſchwalugic takowý dobrý pořádek w kaž dé Obcy w kterémžkoli Králowſtwij a neb Měſtě, ut ſit unica Virtus potens, reliqua autem cuncta nugæ. Ctnoſti toliko ſa

mc

me winſſowal aby Wrchnoſt a moc měla nadewſſym, a ne giné marnoſti a darowé ſlepého ſſtěſti w nichžto nynějſſy wěk wſſelikau ſláwu a wzácnoſt býti pokláda, neginác̆e ſmegſſlegjce než že to neyprzednějſſy darowé gſau ffortuny a při takowém Bohatſtwij neywětſſy Láſku býti Božij wznáwagi. Ne tak o tom rozuměli oni ſlawnj Mužj ačkoli Pohané byli/ žj wſſak gſauce před Narozenjm Kryſta Pána, ale že byli milowvnjcy ctnoſti/ nebych protimyſlného newčinil kdybych ge Swatými nazwal: Neb poněwadž Bůh miluge ctnoſt, y ti kteřjž ſe gi přidržegi od něho wzdaleni negſau, neb kdo ctnoſt milowati chce/ má býti čiſtý od wſſeliyakých zloſti když Cicero oni takto mluwij. Virtutis caput eſt, caruiſſe vitijs. Z té přjčiny oni wzácni Mužj znagjce tu gegi wlaſtnoſt/ toho vznáwali býti milowníkem té Swaté Panij toho ſſtiaſtným gmenowali, yakž máme o tom přjklad in Apophtegmatibus na Gorgiáſſowi Mužj wzneſſeném kterýž tázán gſa od Sokrateſa zdaliž Krále Perſkého ſſtiaſtným býti rozumi, nad to odpowěděl řka: Neſcio hercule quantum Virtutis & diſciplinæ habeat. Tolikéž onen ſlawný Lacedemonſký Král Ageſylaus když zaſlechl že Krále Perſkého welkým a ſlawným Potentátem neb mocnářem gmenowali/ řekl: Z yaké přičiny ſlawnějſſy geſt a wětſſy nežli yá: Leč z té že gt ſprawedliwějſſy a zdrželiwějſſy. Znáti dal Král té ſprawedliwý/ cũ demũ magnum eſſe Virum qui Virtutibus alios omnes ſuperarit. A protož zwykl byl ſwé Poddané wſſecky napomjnati k nim mluwjce, ne tam pecunijs quam fortitudine ac virtute ſtuderent diteſcere. Pěkná Radda, zdrawé a maudré naučení od tak ſlawného Krále pocházegjcy, kterýž za neyopowrženějſſy wěc počital zbohácenj ſkrz Penjze a za neyznamenitějſſy wěc měl zbohacenj ſkrz ctnoſt a zmužilé činy. Témuž nápodobný přjklad powěděl Charilaus Knjže Lacedemonſké když tázán byl kteráby Obec byla neylepſſy a neywzácnějſſy řka: In qua plurimi ciues de virtute inter ſeſe decertant citra ſeditionem, poněwadž to we wſſech Kragich ſe nacházy že Lidé wſſickni téměř magi certamen de opibus & honoribus, de virtute qui certent pené nulli. Ne ſpomene žádný na pláč Lidſký na ſužowání a trápeni aby od možnějſſych wtom retowání byli, ale o to pecuge o to ſe ſnaži gedenkaždý yakby mohl gměnj ſwé což neylépegi rozmnožiti.

Sluſſy tehdy o tom rozmlúwiti Přátelſký a ne ſe zlau wůli/ neb když kdo hněwiwě o wěcech takowých mluwij giž takowa concertatio, non eſt Virtutis ſed ambitionis: qui vera Virtute præditus eſt, nihil ſpectet, niſi ut proſit Reipub: Seditio enim Venenum eſt ciuitatis; bez nenáwiſti to wſſe můžeſe wykonati cožbykoli nám k ſláwě a Přátelům naſſym k požitku a k ozdobě býti mohlo činižby ſe Wlaſt naſſe okraſſlowala/ ctnoſt mezy námi ſe rozmáhala, a proſtředkem gegim to ſlawné Králowſtwij yak prwe wždycky bylo ſlawné, tak aby za dnůw žiwota naſſeho ozdoby ſwé netratilo.

Geſſtě mi ſe zdálo za dobré nezapomenauti na přjklad onen k rozmnoženj ctnoſti kterýž zanechal Antygonus druhý Král Lacedemonſký/ k němuž to když přiſſel Mládenec genž Otce měl wzneſſeného Rytjře opatřeného pro hrdinſké činy Prowiſygi znamenitau z pokladu Králowſkého/ žádage aby gemu takowá ſumma zadržená yakožto po Otcy nápadnjku wyčtená byla/ takto gemu odpowěděl: O Adoleſcentule, non ob patrias ſed ob proprias, cujuſq; Viri virtutes, mercedem ac munera dare ſoleo. A tim přinutil k tomu Mládence že pro takowý napad/ rád nerád ſſlépěge Otce ſwého w činech zmužilých a ſlawných náſledowati muſel.

Odtud toho docházyme že wlaſtnj ctnoſt gednoho každého kraſſlí a ozdobuge, a pro ni ſamau ſluſſy každému náhradu dáwati/ na čež také z přjkla

důw ſtarých krátké naučenj vkázati chcy, a neyprwe onoho Antyſteneſa A-
thenyenſkýho / kterého ž když ſe ptali kteráby wěc Měſtům a Kraginám pů-
ſobila záhubu / odpowěděl takto: poněwadž w tom rozdjlu neni mezy zlý-
mi a dobrými / ta Obec, ta Kragina y Měſto w niwec ſe obracuge, kdež ſe ne-
dáwá čeſt ctnoſti, a kárani ſe newyměřuge zloſti.

Potřebj geſt mjti ctnoſt w vwažowáni a gi wywyſſowat wedle možno-
ſti naſſj aby ſe rozmnožowala, zwláſſtě poněwadž ctnoſt wěc geſt potřeb-
ná k obecnému dobrému a k ozdobenj Wlaſti / na čež krátký přjklad připo-
menu který ž geſt v Plutarcha napſaný takto: Když Fabius wěkem giž ſe-
ſſel, gſa ſtarý, Syn geho wolen byl za Pána Radnjho a tu měl Oraci neb
řeč ke wſſem Řjmanům, na kterauž nečekage Staréček wſedl na ſwůg
Kůň a gel do Domu ſwého / za nimž poſlal Syn Služebnjka ne ſwého / ale
Měſtſkého aby ſe nawrátil a ſlyſſel řeč geho. Za zlé měli Synowi mnozy
že tak bezpečně za Otcem poſlati ſměl, ale Otec obrátil ſe na zpět a ſedna z
Koně přiſtaupil k Synu a obgaw ho řka: Euge fili ſapis, qui intelligas, qui-
bus imperes, & quam magnum Magiſtratum ſuſceperis. Pročež ty kteréj
ctnoſt wywyſſſy náležj w vctiwoſti mjti aby zadoſt včiněno bylo onym ſlo-
wům onoho wzneſſeného Muže: Oporter bonam Ciuitatem de Virtute eſ-
ſe ſolicitam. Cato ſtarſſj obyčeg měl mluwjti Řjmanům Populum Ro-
manum non tantùm purpuræ, verùm etiam Virtuti plurimum conducere, a
to protu přjčynu že yako Malýři obyčeg magi neywjce té Barwy přičiniti
o kteréž wědj že gi ſobě oblibugi mladj y ſtarj, tak též zwykli mladičinici a
k těm wěcě ſáhati o kterýchž wědj, že ge wſſickni Lidé w vctiwoſti magi / Ho-
nos enim non ſolùm alit artes, verum etiam virtutem: a takowým způſobem
napomjnal Lid Obecný, aby těm toliko dáwali Magiſtratum, qui de ſe Vir-
tutis ſpecimen dediſſent, a tim ponuknutjm a takowým pořádkem mno[illegible] ſe
Lidi mladých k ſkutkům dobrým nachylili. Ale kde ſe ctnoſti náležita
poctiwoſt nečinj, tam ſe ona newzebni množj / neb præmijs Virtutem accendi
oportet, quæ ſi detrahas, ipſa Virtus elangueſcit. A proto powěděl Cicero
ſolum honorem æſtimari, quem quis neq; majorum ſuorum commendatione
neq; per alterius calamitatem aſſecutus ſit. O wěcſſy wážnoſti a cenk bjwa
v každého Sukně nowá neži ſchozena, nezawrhugmež obyčegůw ſtarobi-
lých a té S. Panj ctnoſti dáwegme mjſto mezy námi aby při nás roſtla a o
ozdobu gegi pečugme y o dobré naſſe, ne ſkrz negaké ſſortele, gednó ſkrz ſa-
mú ctnoſt yakž nám w tom naučenj dal Alffonſus Kral Artagonſký, genžto
když gedě z Pochlebnjků radil aby w pokogi w dobrém bydle pokudž mu
možné žiwot konal, a Tělo ſwé tak mnohým nebezpečenſtwjm nepodrobo-
wal, odpowěděl: Nō temerè à Romanis illis quidē Sapiētiorib9, Honoris tē-
plo Virtutis tēplū cōjūctū eſſe, in quod niſi p Virtutis tēplū introire nemini
liceret; ut intelligerēt mortales, ad honoris faſtigiū, nō Voluptatū via, (q̄ deli-
cijs atq; illecebris affluēs eſſet) ſed Virtutis, illa quidē aſpera & ſalebroſa, eniti-
dū eſſe. Nenáležj ſe wypjnati při těm ozdobám kterýchž Lidé p[illegible] ſta-
činy ſwé nabýwagi, neb to ne za naſſj paměti začátek teprwa wzalo, gde od
wěků dáwných, od ſtarobilých obyčegů to k nā přiſſlo yakž ſe porozuměti mů-
že y z toho což wyprawuge o Maryuſowi Plutarchus in Apophtegmatibus
že [illegible] Mužůw z Mě: Kamery, gesſto ſe při něm na Wogně ſlaw-
ně a hrdinſký chowali při Cymbrū wewſſy poctiwoſti Řjmanů rowné uči-
nil, a to proti Práwům a ſwobodám Řjmſkým: yakož mnozy gſauce te-
mu na odpor reptali / ale on gim na to odpowěd dal takowau / ſe ob armo-
rum ſtrepitum, legum Vocem exaudire non potuiſſe.

Od ſtarodáwna to každá wrchnoſt má že ctnoſt ctiti může a gi wſſelikú ſlawau rozmnožowati, aniž tím nějaké vbljženj wzáctnoſti gegí ſe děge / neb geden každý Muž dobrý qui confidit Virtuti ſuæ, non inuidet alienæ, zwlaſſtě když vznáwá že ſluſſně, poctiwě a w prawdě té cti ctnoſt zaſlaužila / na čež Cicero zanechal giſtotu w ſlowich těchto, Qui Virtute præditi ſunt, ijdem ſunt & Nobiles. A co by to bylo Nobilitas, aby každému zřegmo a wědomo bylo / krátce gſem o tom zmjnku včiniti vmjnil.

Democritus Mudřec když byl tázan od některých in quibus Nobilitas conſiſteret? Odpowěděl: Pecudum Nobilitas in bono Validoq́ corporis habitu ſita eſt, hominum autem in bonitate morum. Wědauce tehdy wlaſtnoſt Tytulu naſſeho, o to pečowati máme / abychom pěknými mrawy ozdobeni byli ne ſaními Řetězmi a drahými Sſaty, ani giným bohatſtwjm / aby někdo na nás ſe nežitil, a nepowěděl nám oný ſlowa kteráž p mluwil Demonax k gednomu Mládency nákladně přiſtrogenému řka: Heus tu hoc ante geſtabat ouis, & ouis erat. Ženám ſe ſſperkowati přiſluſſý / Mužj mijrnoſti w tom ſe přidržugi, pamatugjce na ſlowa Auguſti Cæſaris tato: Veſtitus inſignis ac mollis, Superbiæ Vexillum eſt niduſq́ Luxuriæ. Ale ti gſau giſtj Tytulowé naſſi, kteréž připomijná Socrates tázaný / quid ſit Nobilitas. řkauce: Animæ & corporis bona temperies.

Na to ſluſſy pozorowati, aby ſe na nás nic neſſlechetného / nic nenáležitého neprokázalo, neb bys y od Jowiſſe z Nebe ſplozen byl / w wzáctnoſti žádné býti nemůžeš geſtliže twé chowánj bezectné geſt, poněwadž ſtarodáwný nález wyřčen geſt, Neq́ frumentum optimum judicamus, quod in pulcherrimo agro natum eſt ſed quod commodè nutrit, neq́ Virum bonum & ſtudioſum, aut amicum beneuolum, qui genere clarus, ſed qui moribus egregijs fuerit. Nemáme tém záwiděti Tytulůw / kteréž vznáwame býti Mrawůw poctiwých aby oni w ſtarožitnoſti Rodůw naſſych, něčeho ſſkaredégſſyho newyhledali, a takowau nám odpowěd nedali / yakau dal Yffikrates Harmodyuſowi když mu tím domlauwal že Otce měl Sſewce, a on ſe ſe Zemanem včinil, řka: Meum genus á me originem habet, tuum verò in te deſijt; potřeba daleko hleděti kdož mno° chce ſpatřiti, potřeba dobře Vſſy naſtawowati, kdož wſſecko chce vſlyſſeti, a ſluſſy pozorowati na onu ſtarodáwnú připowěd, carere debet omni Vitio, qui in alterū paratus eſt dicere.

Dalna to příklad onen ſlawný Král Arragonſký Alffonſus, když ho geden wychwalowati počal, že geſt Synem Králowſkým / Wnukem Králowſkým, tolikéž y Bratrem Králowſkým, a on déle ho nechtjc poſlauchati wſkočil mu w řeč / řka: daremně o tom mluwjš / bychť byl y menſſyho Stawu, ta ſláwa neni má, ale mých Předkůw geſt, a byla / kteřijž pro ſwé ctnoſti a chwalitebné chowánj, Králowſkého důſtogenſtwij doſáhli / při mně pak geſtliže ſpatřugeš poctiwé a náležité chowánj, o tom zmjnku včiň, nepřipomijnage činy a chowáni Otce mého neb Děda neb Praděda giž zemřelých, každý z nich pro ſebe wſſecko činil aby z toho doſtal chwáli: tím dal znáti Král ten znamenitý a maudrý gednomu každému, multò glorioſius eſſe á ſe inclareſcere, quàm niti auitis imaginibus, regnumq́ propria Virtute partum, clariùs habendum, quàm quod hæreditate obuenit.

Tolikéž mi ſe tuto hodi položiti to což napſáno geſt o Hunnyadeſowi Adminyſtrátorowi Králowſtwij Vherſkého / ten když poſlal k Vlrychowi Hraběti Sylickému aby k němu přigel do Leženj, nechtěl toho včiniti / řka: Cožbych yá Hrabě z Hrabat poſſlý a rozený / k tobě Cžlowěku neb Pánu nowému, za naſſy paměti k Stawu Panſkému wyzdwiženému přigeti měl: což když oznámeno od Legátůw Hunnyadeſowi Adminyſtrátorowi, takto

gemu odpowěd napſati poručil. Non ego tuis majoribus ſed tibi me comparo: quanquam nec illis cedam, qui pugnando pro Chriſtiana Religione nobilitatus, majus lumen poſteritati meæ comparaui, atq; ut in te Cilicenſis Comitatus turpitèr extinguitur, ita in me Domus Niſtricenſis exornatur.

Wězmetehdy kdyžkoli yakžkoli gednom ſkrz vctiwé ſpráwy nědo k takowé wzáctnoſti přjgde, že ho za rowného ſobě vznáwati a počjtati máme / neb tak prawiį geden wzneſſený Muž: Nihil eſt nobile quod vitioſum: quis enim Generoſum dixerit hunc, qui indignus genere eſt, & præclaro nomine tantum inſignis. Nebuďme nápodobnj žiwočichům nerozomným / kteřjž gednom na moc ſſetřj a na nic giného nedbagi, ale my Lidmi gſauce Lidem ſe rownegme, při Lidech ctnoſt a chwalitebné chowáni ſobě oblibugme / a opuſtice přjklady Pohanſké k Křeſtianſkým a k naučenj Doktorůw Swatých ſe obratme, nezapomjnagjce na to že wſſickni v Boha ſobě rownj gſme, a kdož geſt neyctnoſtněgſſy ten před oblјčegem Božſkým geſt neywrozeněgſſy, a ta před nim neywzáctněgſſy gt Nobilitas, yakž Jeronym Swatý mluwij. Summa apud Deum Nobilitas, clarum eſſe Virtutibus.

Bernart Swatý dokládá že Apoſſtolowé Božij ničimž giným wzácni negſau / gednom morum ingenuitate, & fidei fortitudine.

Caſsiodorus w Epiſſtolách w Knize dewáté tolikéž mluwij / že nic giného gednom ſamé naučenj ex obſcæno Nobilem facit; a protož když wjme čimž ſe ozdobiti můžeme, tim ſe zaneprazdňugme a obјregme / neb mluwj Placitus, qui bono ſunt genere nati, ſi ſunt malo ingenio, ſuapte culpa genus ingenuum improbant.

Welká wěc geſt wprawdě Vrozenoſti ſe ſtarožitnau wychwalowati / wſſak geſtliže tomu exceſſus & vitia něyaké překážky nevčinili a nečinj. Běřme ſobě přjklad z ſtarodáwných paměti, kterak Předkowé naſſy gſauce geſſtě w bludu Pohanſkém, Lidi hodné a ctnoſtné w vctiwoſti měli, a gich ſobě nemálo wážili: yakž napſáno máme o Wergiliuſowi genž byl Syn Hrnčjřůw, wſſak pro Vměnj a ctnoſt odewſſech ctěn byl / tak také Horatius, Flaccus, Statius, Poetæ, kteřjž byli někdy od zagatých Wězňůw ſkrz Řjmany ſplozenj.

Eſſchynes Orator znamenitý měl Otce kterýž prodáwanjm Klobau ſe žiwil.

Tyrtanus genž byl pro diwnau weymluwnoſt nazwán Theophraſtus Otce měl Kregčjho.

Menedemus Athenyenſký Mudřec ſplozen byl od Otce / kterýž žádné žiwnoſti giné neměl, gednom že Stany Wogenſké činil.

Alphemus Varro Kremonenſký Pán Radnj za mladých Let býwal Poſſtjhačem, a za Sulpicyuſa k takowé wzáctnoſti přiſſel ſkrz Vměnj Práwa Obecného, že w Řjmě Rádnjm včiněn byl.

Pithagoras Mudřec Otce měl genž Pryſtýnky řezal.

Jffikrates Otce měl Sſewce, a nicméně Artaxerxes Král Perſký když do Egipta na Wognu gel / ge° Heytmaně nadewſſym Wogſkem včinil.

Eumenes Cardianus, mezy Succeſſori neb nápadnjky Alexandra welikého počten, a ten narozen byl w Peloponezu mage chudého Otce, tak že ſe ledwa Kolečkami žiwiti mohl.

Virianus Luzitanſký genž byl zauplna čtrnácte Let s Řjmany Wálku wedl / Wogſka gich porážel, Heytmany přemáhal y do Wězenj bral, Otce měl Paſtýře, y ſám z mladoſti Dobytek po Polich páſawal.

Agatokles Otce měl Hrnčjře, a potomně včiněn Králem Syrakuzanſkým, a w té důſtognoſti neſtyděl ſe za Otce ſwého / nýbř na památku toho

budaucy

vdoaucy při Pankétich mezy zlaté Koffljky, hliněnné ſázeti poraučel/ aby ſpatřic ge, obadwa Stawy ſobě připomenul a nezapomjnal na Rod ſwůg z kterého ž k takowé přiſſel wywegſſenoſti.

David wjnie že Stáda páſl a wſſak wolen na Králowſtwj od ſamého Pána Boha Stwořitele Nebe y Země.

Publius Aelius Pertinax, Imperator, od Wězně zagatého ſplozen/ kterýž ſe rozličnými obchody a handlenjm žiwil.

Aurelianus Cýſař gehožto ſláwy weſſkeren Swět plný byl až poſawád odkudby Rodem byl žádný newj, někteřj žeby w Syrmu, někteřj w Miſygi, a gini w Dacygi žeby ſplozen býti měl, wyprawugi/ a wſſickni w tom ſe ſrownáwagi že z chudého Rodu poſſel.

Valerius Diocletianus Cýſař od Wězně ſplozen byl.

Maximus Pupienus Cýſař Kowářu Syn byl.

M. Iulius Licinius, Imperator in Dacia od Woráče ſplozen/ yakož y ſám někdy Otcy ſwému Worati Roli pomáhal.

Bonoſus w Brytanygi ſplozen od Miſtra ſſkolnjho kterýž Dýtky wyvčowal.

Machomét rozmnožitel Wjry Pohanſké w Arabij ſe narodil/ Welblaudy prwe opatrowal, potom welkau chytroſti k tomu přiſſel, že za Krále wolen geſt/ potomně včinil ſe y Prorokem, a za takowého držán odewſſeho Lidu Tureckého/ a až poſawad neginače o něm ſmegſſlegi: téměř wětſſj polowicy Swěta k bludu ſwému přiwábil.

Franciſcus Carmaniola Genuenſké Knjže někdy Wepře krmjwal, a potomně Knjžetem včiněn.

Jana Papeže toho gména Dwamecytmého Otec byl Sircharem.

Mikuláſſe toho gména Pátého Papeže Matka Wegce a Slepice po Rýnku prodáwala, a tim prodáwanim ſe žiwila.

Syxta Papeže Otec Přewozniķem byl.

Přemyſl Knjže Cžeſké z yakého Rodu poſſel o tom wyprawugi doſti obſſyrně Kronyky Cžeſké.

Piaſt Knjže Polſké magic Otce chudého Koláře na Knjžecy Stolicy poſazen/ gehožto Potomkowé panowali za množſtwj Let w Polſſcé, a až poſawád Knjžata Břežſká Potomkowé geho w těch Kraginách ſe ſpatřugj.

Wſſecko wedle wůle Božſké dýti ſe muſy, připomeň ſobě geden každý kterak Předkowé twogj k takowé wzácnoſti přiſſli a Erbůw y Statkůw nabyli, terra eſt omnium communis parens, když kdo ctnoſti obdařen, rowný nám geſt.

Jak gſem tehdy vkázal mnohé, kteřjž z nizkého Stawu k znamenité y k neypředněgſſy wywegſſenoſti přicházeli, tak také ſluſſy abych této poznamenal y ty kteřjž z wrchnjho práwě Kola ffortuny na ſpět dolu co neynjže vpadli.

O Dyonyſiuſowi Králi Syrakuzanſké, napſal Cicero že wyhnán z Králowſtwj do Koryntu pro Tyranſtwj, a tu byl Miſtrem Sſkolnjm newěda ſe giným ſpůſobem žiwiti.

Pazanes Král Turecký Tamerlanowi yakožto wjtězyteli, když na Kůň wſedal/ Ramena podſtawowati přinucen, což činil y Valerianus Cýſař Sáporowi Králi Perſkému.

Belliſarius Řjmſký Hetman nad Wogſky, kterýž Wandality porazyl, nad Parthy ſwjtězyw Tryumff držel/ kterýž negednau Řjm před Nepřáteli obránil z poručenj Juſtynyána Oči ſtratil, a Zraku giž zbawený rowně ya-

ko giný Žebrák za Penjz proſyl.

Caſsius genž byl dwakráte Tryumffowal/ třikráte Konſſelſtwj Ržjmſké držel, na Smrt nemiloſtiwau odſauzen.

Swatopluk Král Morawſký od Arnolffa Cýſaře přemožený, změniw Oděw mezy Pauſtewnjky žiwot dokonal.

Boleſlaw vkrutný Král Polſký/ kterýž Staniſlawa Biſkupa Swatého zamordowal, in Oſia we Wlaſſych w Kláſſteře Mnjchům ſlaužjc wěk ſwůg ſtráwil.

Kryſtoff Papež z Stolice Papežſké zſazen a w Kláſſteře potomně žiw byl mezy Mnjchy w chudobě.

Cœleſtinus páty, Jan prwnj, Jan čtrnácty w těžkém Wězenj pomřeli.

Benedykt Páty, Benedykt Deſáty, Martin Tudertinſký, Jan Dwanácty, Papežowé, wſſickni z Neywyžſſjho Biſkupſtwj ſwrženi w cyzych Kraginách mizerně w weliké nauzy pomřeli.

Polikrates Král Samiorum/ kteréhož ſſtěſtj podneſlo, poražený od Oretesſa Heytmana Cýra Krále Perſkého a zagatý od gednoho Rytjře s poručenj Králowſkého oběſſen.

Xerxes onen téměř nepřemožený Král kterýž Egipt ſobě podmanil, od Themiſtoklesa poražen, a od Artebanuſa zamordowán / kterýž potomně tolikéž zabit.

Mithridates Král Pontſký, kterýž Ržjmany přes Padeſáte Let bogem ſužowal vſtawičným, a mocy Aſygi opanowal, Q. Oppium Proconſule y Legáta Aguilegſkýho do Wězenj podal / neyprwe od Luculluſa, potom ně od Pompeyuſa na Hlawu poražený, z welké teſknoſti Smrt ſobě wimſſowal.

Pompegus porazyw Domitiuſa, Tryumff držjc z Wjtězſtwj nad Jarbau obdrženém / Sertoryuſa w Hyſſpanygi zahladiw tolikéž porazyw Piraty, Tyrgraneſa Krále Hyſſpanſké°, Jbery, Albány y Zidy s Králem Ariſtobulém, ano y Mithydateſa k tomu přinutil že ſe ſám otráwil, napoſledy po takowém wjtězſtwj od Cýſaře přemožen w Zemi Theſalſké z poručenj Ptolomeuſa, k kterémuž extrema rerum deſperatione confugerat zamordowán.

Cýſař Julius genž byl ſwjtězyl nad Pompeyuſem, když z wjtězſtwj obdrženém nad Francúzy nad Alexandrynſkými, Pontſkými, a Affrykanſkými y nad Hyſſpanſkými tryumffowal, a welikau čáſtku Swěta pod ſwau moc podmanil, w Radďě zabit geſt.

Wláſtnj Syn Perſeuſa Macedonſkého Krále Kowářſkým Ržemeſlem žiwnoſti ſobě dobýwal, aby hladem neumřel.

Marius mladſſj genž byl wyplenil w Ržjmě, Syllany, poražen v Preneſty/ Potiuſowi, Teleſynowi, kterýž s ním vgjždel z té neſſťaſtné Wogny porautel aby gey zamordowal.

Marius ſtarſſy kterýž byl Sedmkráte Konſſelem Ržjmſkým/ Jugurtho, Cymbry, Němce ſobě podmanil/ Apulegium & Glauciam zabil, napoſledy poražen od Sylli, množſtwj čaſůw krýl ſe w Bahnjch a chowal, yakž o něm wyprawuge Ouidius lib: 4. de Ponto, takto:

Ille Iugurthino clarus, Cymbróq; triumpho,
Quo Victrix toties Conſule Roma fuit.
In cæno Marius jacuit, canáq; paluſtri,
Pertulit & tanto multa pudenda Viro

Tarquinius Král Ržjmſký welmi pyſſný yak z Králowſtwj byl wyhnán, otom wyprawugi obſſýrně Poetowé y Hyſtorykowé.

Neau

Nauſſegmež tehdy ſſtěſti zrádnému, kteréž oklamáwa mimo nadegi a do čaſu toliko trwá/ Bywali Lidé před námi, y budau když my pomřeme, a těžko geſt nalezuauti některé s kterýmižby tak ſſtěſti nepohráwalo / že gednák na neywyžſſým miſtě ſedj a zaſe než ſe nadegi gii neyniže ſe býti ſpatřugi: a protož nám Eraſmus předſtjrá in Apophtegmatibus gednoho Muže ſlawného Teramenesa, genž byl geden z těch Třydceti Tyranůw na kteréž Dům vpadl a on ſám toliko z toho nebezpečenſtwj wyſſel / procež když ho Lidé ſſtiaſtným gmenowali řekl: O fortuna cui me occaſioni reſeruas.

Z té přičyny také Æſopus powěděl když tázan byl coby činili Bohowé cos alia ſtruere, alia diruere, muſegi gjti gedni na horu, druzy dolu, tomu Swět chce a tak wždycky ſe dálo ydjti nepřeſtane. Neb dobře powěděl onen Mudřec, že ſſtěſti bohatým Penjze ne dáwa darem, ale toliko ge půgčuge do čaſu/ poněwadž když koho wywegſſy mimo nadegi, zas teboż ſnj ſi mjmo nadegi a zewſſeho cožkoli měl oblaupi.

Poſlyſſmež tehdy naučeni onoho wzneſſeného Muže Iſokrateſa a geho ſe přidržme kterýž tak napomjnal Včedlnjky ſwé aby na to pozor měli, ne cuiquam ſuam calamitatem obijcerent, communem enim fortunam eſſe, nec quid futurum nobis ſit ſpectari poſſe.

K těm wſſem o kterýchžto Rodu tuto ſe doložj napomenutj od Authora.

Democritus welmi ſlawný Muž takowau památku zanechal aby ſe žádný w ſſtěſti a w bohatſtwj newypjnal, dáwage Raddu takto mlůwjc: Nullam eſſe adeo munitam portam quam fortunæ occaſio aperire non poſsit, a protož na to gednomu každému pozorowati ſluſſy a mjrně ſſtěſti propůgčeného vžjwati a wždy na to pamatowati což powěděl Bion tázaný. Quid eſſet difficile? mutationem inquit ſecundæ fortunæ ferre. Newynáſſegmež ſe tehdy w ſſtěſti naſſem geſtliže bohatſtwj máme od Předkůw ſwých a maudroſt od přirozenj a od Včitelůw nabytau, poněwadž Pán Bůh tim wſſym wládne / pyſſným odporuge, a pokorným dáwa ſwau miloſt/ yakž o tom Apoſſtol Páně Swatý Jakub mluwj w Liſtu čtwrtém.

Auguſtýn Swatý také nám naučeni dáwa, mlůwjc w Knihách de Verbis Domini takto: Wſſeliká pokora s báznj Božj geſt Lékařſtwj, nebo by byl Člowěk nevpadl kdyby byl peychy k Srdcy ſwému nepřipuſtil poněwadž tak pſáno gnj / Initium omnis peccati Superbia, a nikdyby ſe to podneſſenj peychy zrůſſyti nemohlo / kdyby byl Bůh na ſe takowé přigjti pokory neráčil: yakau geſt přigjti ráčil: a protož napomjná kaucé. Erubeſcat ergo homo ſuperbus eſſe, quia factus eſt humilis Deus. Tak také napomjná každého Křeſtianſkého Člowěka Poeta řecký timto Werſſem.

Nec ſis ſuperbus Sapientia, nec fortitudine, nec diuitijs.
Vnus Deus eſt Sapiens, potens & beatus.

Neni nic mrzutěgſſyho a ohawněgſſyho před Twáři Božſkau a Lidem neſneſytedlněgſſyho yako Peycha, a protož dobře napſal Palladas. Melius eſt fortunam & premomentem tolerare, quàm diuitum Superbiam.

Za něcemnau wěc zdáwna počtená byla peycha od Lidi yakž poznamenal Euripedes Poeta in Glauco. Quicunque ciuium vir arrogans fuerit; is nec amicis nec toti ciuitati familiarem ſe præbet & affabilem: a na takowého připadá hněw Božj a pomſta ſprawedliwá yakž oznamuge těmito ſlowy Poeta:

Quum

Quum videris in ſublime quempiam elatum
Splendidis gloriantem opibus ac ſtemmate
Illius celerem diuinitus expecta Vindictam,

Menander toliké; tak ſmegſſi že na pyſſného pomſta Božij přigde a gey zahubj: takto mluwije.

Quo tibi maximè places, idipſum te peſſundabit
Nemp[illegible] opinio qua tibi aliquis eſſe videris,
Perdidit enim alios etiam infinitos.

Dáwa tehdy raddu Iſidorus Mudřec a Orátor ſlawný tuto: cum ſis mortalis, operam da ut quæ retro ſunt videas: a Demonaſtes nápodobně napomijnage wſſech mluwij: Mortales cum nati ſitis, ne ſuprà Deos vos erexeritis. Tak a neginák w ſſtěſtí naſſem ſobě počijnati máme yakž k tomu nabáda y Euripedes, in Alcmeone řka: Oportet eos, quibus aſpirauit aura fortunæ ſiniſtra, humiliter loqui, non tatum ſuperioris uſurpare ſortis. Neb Menander dokládá.

Humilitas tua, ſi qua grauitas acceſſerit, pulchra
Apud alios videbitur, o chare Vir; ſin tute feceris
Abjectum te ipſum, & pro nihilo duxeris,
Domeſticis contemptui, & ludibrio apparebis.

Takowé požitky Muži wzneſſenij té pychy připomijnagi, kteráž wždycky za ſſtěſtím kráčí, kteréž když přikom býti ſpatřj/ hned ſe k němu přikradne tak že y mjmo naděgi Cžlowěka poſedne, a to což bykoli gemu k ozdobě býti mohlo, to wſſe pokazy a w cſſtliwoſt lidſkau vwede / pročež Menander gmenowaný mluwij: Felicitas ſolet excitare ſuperbiam.

Wyſtřijheg ſe tehdy gedenkaždý toho což k hanbě twé geſt, zwláſſtě když vznáwaš wěc tu býti Bohu y Lidem nemilau, neſtyď ſe za mjſto w kterémž ſe narodil, ani za Předky twé ačkoli chudé, a pozorug na přijklad Cicerona, kterémuž když za zlé měli w geho ſſtěſtí že vžjwal gména od Pohanky wěcy ne tak welmi wzáctné / odpowěděl, ſe Ciceronis nomen illuſtrius effecturum, quàm eſſet Catonum, Catulorum, aut Scaurorum, kteřjžto Rodowé v Ržijmanůw ſlawni byli, Tullius pak ſkrz Vměnj ſwé k wzáctnoſti weliké přijſſel/ a gméno ſwé změniti nikdý nechtěl dokládage: Parùm illuſtris eſt, qui præter imagines & cognomen nihil habet Nobilitatis. Pulcherrimū enim genus Nobilitatis eſt, quā ſibi quiſq; proprijs Virtutibus conciliat.

Wědauce tehdy z přijkladůw mnohých čeho ſe warowati máme, a čeho ſe přjdržeti abychom ſe Pánu Bohu y Lidem zaljbili náſledugme pokory, a čiňme wedle naučenj Eccleſiaſt: cap. 3. tohoto quanto magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam: quoniam magna potentia Dei ſolius, & ab humilibus honoratur.

Augustýn Swatý wychwalugje pokoru a wzáctneſt gegi y základ wypprawugjc takto mluwij: Omnes delectat celſitudo, ſed humilitas gradus eſt: quid tendis pedem ultrá te? cadere vis non aſcendere, á gradu incipe & aſcendiſti: Pokora, dobrotiwoſt, wljdnoſt ke wſſemu dobrému dopomáhagi a wywáſſegi, yak onen Pohan Chilon tázaný, quid faceret Iuppiter powěděl, excelſa deprimit, extollit humilia. Nepoſtawug ſe žádnému pyſſně aniž Srdce k tomu přikládeg, ale co neypokorněgi o ſobě ſmegſſleg: Pán Bůh wſſemohaucy genž geſt Spitatel Srdcy Lidſkých to při nás vznáwagjce / netoliko na nás ale y na Potomky náſſe hleděti bude: Protož aby ſe to tak ſtalo / čiňme wedle naučeni onoho kteréž zanechal Swatý Bazylius takto mluwije: qui vult eſſe altus ſit humilis, na čež napſal y Poeta Verinus tyto Werſſe:

Eſto

Eſto humilis, quiſquis fieri cupis incola cœli,
Faſtus Tartareis excruciatur aquis.

Žádam pak gednohokaždého aby za dobré přigal, co ſe koli tuto mluwilo / nebo Scriptor veritatis, ač Lidem k myſli býti nemůže, wſſak nic méně ſobě v Pána Boha láſky wyhledáwa, na kteréž mu neywjce záleží / Vale.

W Tytuláři ſtarém to geſt wytiſſtěném Léta 1534 mjmo wegsdotčené Rody ſpatřugi ſe giní mnozy Rodowé kteréž mi ſe za dobré widělo, tuto wedlé Alffabetum doložiti, a ti počnauc od Litery B. wyčtau ſe takto.

B

Bawor Ambrož z Roſmačowa a w Domažlicych.
Z Barſſowa Bernard na Měcholupech.
Bohuſſe Bohuſlaw z Wteſſyc a w Strakowě.
Baychorſký Jan z Raſſkowic.
Z Babaſſyna Jan.
Bohuſſe Bohuchwal z Hrádku a w Přeſſticych.
Bradimſký Jan z Pudčan.
Bělſký Martin z Bělſka.
Bořikowſký Wylim z Roſſmberka.
Buſſka Jan z Rautůw a w Meſſeticych.
Blijz Franc z Myſſkowa.
Beneš z Bawořině z Bydrſſperku a w Sſaumjl.
Bohuſlaw z Brodůw.
Broněk Arnoſſt z Chřáſtawic.
Blijz Gjřijk z Bjlé Wſy.
Z Bjtezu Hawel.
Z Baſſty Hanuš na Baſſtě.
Baſſtſký z Baſſtku Hynek.
Bořek Jan z Hrádku.
Baderſký Jan z Augezda.
Brach Jan z Bělčic.
Z Boſtěchowa Ján.
Z Brložie Jan.
Brynk Melchar z Sonſſtorffu.
Bozdek Petr z Kamennice.
Behyn Sſymon z Vſſer.
Bubla Wáclaw z Mezyklaſy w Hlawině.
Bradáč Wáclaw z Tauſſyně.
Z Blanice Wylim.
Barták Jan z Přeſtupiny na Chráſtu.
Z Braſſykowik Wſſeſlaw.
Bratſký Wogtěch z Labaumě.
Z Buſſyna Zdeněk.

A ti poznamenáni gſau w dotčeném Tytuláři wedle Litery B. a tim ſpůſobem gedenkaždý bude mocy Předka ſwého nalezmauti, poněwadž gſem já žádné o nich ſprawy dalſſy neměl.

Podle

Podle Litery C Ibidem Anno 1534.

Cypla Albrecht z Krawſka na Sſemberce.
Cynader Albrecht z Augezdce na Kralowicych.
Chodaur Ambroż z Lokte na Skřiwánj.
Z Cžermanicka Bohuſlaw a na Cžermanicku.
Z Chayſtowic Bohuſlaw.
Z Cžaſtrowa Bohuſſe.
Z Cžerwených Wotradowic Giřijk.
Cholpický Giřijk z Cholpic.
Z Chwogna Jan.
Cžiňowſký Jan z Cžiňowa.
Chab Jan z Weleſlawjna.
Cukrman z Ruperſſtorffu.
Cženek Jan z Podmokl.
Cžech Jan z Weliſlawic.
Chmelický Jakub.
Cžáchowſký Ondřeg z Ginočan.
Z Cžabic Otta.
Choltický Pawel z Augezda na Cholticých.
Z Cžeykowa Pawel.
Chotek Pawel z Wognina.
Cžern Petr z Cžernu a w Teplicy.
Z Chráſtu Petr Holý a na Petrowicych Heytman na Hrádku.
Cholpický Prokop z Cholpic.
Z Chlen Syxt.
Chmatalowic z Jablonné Wáclaw.
Cýſař Wáclaw z Hlennjka.
Cžapek Wáclaw z Chwogence.
Z Cžernawſka Bohuſlaw.
Z Chočow Gindřich.
Chalupa Giřijk z Weſkořjna.
Cžlowjček Jan z Popowic.
Chmel Mikuláš z Wrſſowic.
Cykán Pawel z Cžerné.
Cžech Prokop z Rautiw.
Z Chmelného Ondřeg na Kamenicy.
Cžidlin Bawor z Lažic.

Těch wſſech w Tytuláři nowém nenacházym aniž gſem wěděti mohl geſtliže kteřj Potomkowé žiwi gſau.

Podle Litery D Léta Páně 1534.

Z Draſſ Giřijk.
Dolſký Giřijk z Teynce a w Dolanech.
Dřek Jan Bikanecký z Bikance.
Durynk Kunrad z Kottupeku.
Dráb Matěg z Střechowa.
Dichor Kaſſpar z Geychenpachu.
Dorn Kryſtoff z Sſtermhámu.
Z Dlážowa Sſtěpán a w Dlážowě.
Z Dubrawan Wáclaw.
Daubek Wogtěch z Lauterbachu.

Daubek

Daubek Wogtěch z Lauterbachu.
Daubek Zibřid z Lauterbachu.
Dřeznický Zygkmund z Dřeznice.
Dauba Adam z Cžaſtrowa.
Dubrawſký Adam z Skenice.
Z Draſſowa Adam Probjř na Horách Gutnách.
Z Drazowic Gindřich.
Z Dobrowitowa Gindřich.
Z Domažliček Gindřich.
Deſſenſký Giřjk z Deſſenic.
Dayč Hanuš z Ronobic.
Z Derhonic Jan.
Drzdera z Hrádku.
Dyřk Jan z Weſelice.
Dobeš Jan z Slawic.
Z Dalčic Jakub.
Draſk Martin Ingroſſator Deſk Zemſkých.
Z Druſſcowa Mathauš.
Dubický Mikuláš z Dubice.
Racek z Dubice.
Doktor Petr z Střebſka.
Drachowec Petr z Plané.
Z Dubanky Petr a w Radicy.
Z Deſlawic Wácſlaw.
Z Dlaſtowa Wácſlaw.
Dauba z Cžaſtrowa.
Drochowec Wácſlaw z Plané.
Z Dalčic Wácſlaw.
Dermek Woldřich z Sſtěptjna.
Deſſenſký Wolff z Deſſenic.
Z Delic Wolff a w Pučowě.
Drahenický Jan z Raſſtell.
Dřewohryzſký Baryan z Dřewohryz.

E

Z Ekſtrzen Bohunek na Ombrechticých.
Z Ebnice Raſſpar Gotffrýd.
Erazym Wácſlaw z Cžermik.
Z Elbenberku Wylim.
Ekhart Linhart z Ortwinowic.
Z Echteřic Fabian.
Elpognar Hanuš z Doleyſſiho Sſenffeldu na Bezdruži-cých.

F

Frýdl z Taſſkowa.
Firbas Sſymon z Hujynce.
Fuliš z Buſſe a w Rodanj.
Felčk Hebhard z Sakſowa. Jan Felek z Sakſowa.
Fikar Gindřich z Wrathu. Jan Fikar z Wrathu.
Faylcar Gindřich z Faylcu.
Fireye Jan z Nabdina.
Fryček Sſtiaſtný z Dalimiřic.

Flayſſar Prokop z Dolan na malých Beronickách.
Bohuſlaw Flayſſar z Dolan na Beronickách.
Fiſſar Jan z Wewekj a w Wintrberce.
Fench Jan z Táchowa.
Flaſſr Adam z Dolan.
Fragemeer Hanuš na dlauhém Deſſljně.
Firreytr Kryſtoff w Lampě.
Freytok Wácſlaw z Sčepiroh.
Feltmer Linhart z Auſehe.
Filipic Wolff z Mělnic.
Freybeger Wolff z Thornhoffu.
Freyndt Joachym z Weyſtřic za paměti mé w Králowſ
Cżeſkém ſe oſadil, vžjwá za Erb Lwa a na Helmě Křjdel (Orličjch.

G

Gelinſký Gindřich z Geleni. Frydrych z Geleni.
Giřjk Hanuš Raynſſtaynr z Raynſſtaynu na Nowém (Sedliſſti.
Gelito Jan z Gjhlawy.
Gilek Jan z Dubrawky.
Gryglſſteynr Martin z Gryglſſteyna
Gekto Pawel z Roſmačowa.
Gremiler Pawel z Střebſka.
Gotffic Raſſpar z Diſu a w Grediſu.
Goc Hanuš z Ginaſſtu a z Fiſſpachu, Rammrmeyſſter Komory Králowſké.
Z Gelýni Helenus. Z Gelini Frydrych.
Gauſek Gindřich z Gauſku Purgkrabě na Brandýſe.
Z Gilmanic Přemyſl.
Greſſtan Giřjk z Greſſtan.
Gigl Gihl Freyhoffer na Sſtánhoffu.
Golhauz Hanuš z Golhauzu na Swadowě.
Gottffrýd Raſſpar z Žebnice na Chotěmjřjch.
Gdulenec Kryſtoff z Woſtromeče.
Gdulenec Kunrad z Woſtromjře na Nowém Bydžowě.
Z Ginowice Albrecht.
Z Gezera Gindřich a w Meyeě.
Gilek z Daubrawky a z Hradiſſtě.
Gilffrýd z Haugwic.
Gidáſſek z Gence.

H

Hayda Albrecht z Pořjčy.
Z Hoſſteyna Adam na Lážanech.
Hybnar Arnoſſt z Krtějně.
Horka Buryan z Horek.
Hřeſſycký Buryan z Hoſtiwake.
Horma Gindřich z Honbic.
Z Harſſtich Giřjk w Zálozých.
Haſa Giřjk z Augezda na Maleſſowě.

Holárek Girzjk ze Tři Dworu.
Habart z Herrnberka na Kokořicých.
Hawel z Hůſynce w Mirowicých.
Z Hradiſſtě Bartholoměg.
Habrowec Bartoň z Habrowé.
Z Hara Bernard w Dolýně.
Z Heřmanic Buryan.
Hágek Gindřich z Libočan.
Henigar Girzjk z Zibecka.
Z Hoſtaunř Girzjk.
Hořický z Hořic.
Haydar Girzjk z Weſce.
Howora Hanuš z Lobniſſteynu.
Holakowſký Jan z Proſeče.
Z Hluſſyc malých Jan Wodolan.
Hoſtowſký Hynek z Sudomyře.
Harant Jan w Mlýnecých.
Hřek Jan ze Uiſſena na Petrowicých.
Hroch Girzjk z Mezyleſſyc.
Z Hoſtaunř Gindřich na Uewiklowě.
Hořický z Hořic Jan.
Z Hroznic Jan w Getřichowicých.
Hoſtinſký Jan z Těžowa.
Hampl Jan z Widbachu.
Haužek Jan z Horažděgowic.
Hodka Jakub z Zelewic w Tachomyſſli.
Hořakowſký Jakub z Sſemtálu.
Hoſtakowſký Kryſtoff z Harklebic.
Hoberka Kryſtoff z Heberku.
Hazlr w Slawkowě.
Z Hoſtowic Matěg na Bužicých.
Z Hroznic Martin a w Getřichowicých.
Holub Mikuláš z Zachuma.
Z Holowauz Oczik.
Halěř Petr z Hyčeněwſy.
Haglowec Prokop z Polkowic.
Z Helwikowic Sewerýn a w Ziamberce.
Horka Wácſlaw z Horky.
Hořje Wácſlaw z Hořic.
Holéř Wácſlaw z Uemoſſyc.
Hylbrant Wylim ze Wſſechlap.
Hanikéř Wjt ze Miſſena.
Z Hoſtonewa Woldřich.
Hazl Wolff z Nowé Wſy w Slaſyně.
Hromada Zygkmund z Boſſyc.
Hunneš Jan z Brlohu.
Hazuka Diwiš z Reyčowſy.
Holec Jan z Uemoſſyc.
Z Habartic Jan.
Holárek Girzjk ze tři Dworůw.
Hradický Jan z Hogſſowic.

Holub Jan z Radice.
Hoſtiſſowſký Jan z Walkowic. Hoſtiſſowſký Jan z Geſlenowa a na Walkowě.
Hůla Jakub z Wlkowě a w Láněch.
Z Hoſtowic Jakub na Wrbicy.
Hornißtorff Kaſſpar z Hormſſtorffu.
Huburgt Kryſtoff z Cžechořowic a na Horkách.
Z Háge Litmír.
Z Holuſſyc Martin na Holuſſycých.
Hroſſek Mikuláš z Trkowa.
Z Holoſtowa Otmar na Milićewſy.
Halaš Petr z Radinowic.
Háček Petr z Robčic.
Hradecký Sſebeſtyán z Přezletic.
Haydikař z Hardoku.
Horýně Wácſlaw z Honbic.
Hřebický Wácſlaw z Biru.
Holakowſký Wylim z Proſeče.
Had Wiktoryn z Lhoty w Biſſycých.
Hotowec Wjt z Hu'ěnice.
Z Holedče Woldřich.
Z Hradeſſyna Zygkmund.
Horſſyn Jakub ze Spitj.
Hoſtiálek Cypryán z Jawoříce.
Hoffman Dominyk z Gelče.
Z Hubin Petr na Březný Lhotě.
Z Hradeſſjna Prokop w Zlimě.
Halaš Wácſlaw z Radinowic.
Heylowec Prokop z Polkowic na Táboře.
Hobec Wácſlaw z Nemoſſyc.
Hubka Wjt z Cžernčic.

J

Z Jonu Arnoſſt na Hotowicých.
Z Jonu Abraham na Hořegſſym Litwinowě, Joachym z Jonu.
Jordán Hanuš z Martinſpuchu.
Jarohněw Hynek z Anſuſſy na Walla.
Jan Jablonſký z Jablonné.
Janſſek Hanuš z Sauſſeku.
Jablonnſký Girjk z Jablonné.

K

Kornauſſek Adam z Woſtrowačic.
Kryneš Albrecht z Cžerweného Dworu.
Koſtic Bernart z Koſtic.
Krabicar Buryan z Nabdina.
Kowařowſký Gindřich z Libanic.
Kamaryt Girjk z Zirownice.
Kyde Girjk z Elhoty.
Kunſtát Jan z Paumberka.
Kobylſký Matěg z Kobylého.
Kydlin Mikuláš z Plotiſſť.
Kačice Wácſlaw z Kaunic.

Kanchowſký z Kanchnſſteyna.
Korbel Zygkmund z Bukowé.
Klikačka z Augezda.
Kaſſaur Hendrych z Kaſſya.
Z Kozoged Bohunek.
Kragſa Buryan z Krſowic.
Kunſſtický Ctibor z Libodčic.
Kněžiček Diwiš w Wyſočanech.
Kaňka Gindřich z Gežkowic.
Kauk Gindřich z Geſſkowic.
Z Kolenic Giřjk.
Z Kulče Hanuš a w Wewrowé.
Kučnar Henrych z Kaſtie.
Kreynar Jan z Křenowého.
Kazybába z Koſmačowa.
Kydlin Bartholoměg z Plotiſſt.
Kochan Buryan z Kochánku na Wrbicy.
Koranda Danyel z Sabinowa.
Kolman Giřjk z Libče.
Kunčera Giřjk z Czaňkowic.
Kométka Giřjk z Kowin.
Bernart Jan z Kerbic Welkých.
Kobylka Petr z Felcowa.
Kameyk Jaroſlaw z Pokbratic.
Kaňka Martin z Hezwic.
Kozel Wácſlaw z Suſſyn.
Kráſowſký Wácſlaw z Skal.
Kométka Wácſlaw z Kowin.
Kamaryt Wácſlaw z Kowin.
Z Křekowic Aleš.
Kraupa Blažeg z Dubnice.
Krautſký Bohuſlaw z Koſtelce.
Kobjk Czenek z Pořičan.
Kozel Ctibor z Kozle.
Kryneš Dominyk z Cžerweného Dworu.
Fabián Kryneš na Stúpowé.
Korbel Giřjk z Bukowé.
Hawel z Kamenice.
Kindyger Hanuš z Kyndyku.
Kulata Jan z Jawořice.
Kauth Jan z Tymſſk.
Z Krſowic Jan.
Kokſký Jan z Kokſſteyna.
Karlatſký Jan z Bučan.
Kunač Jan z Hodiſſkowa.
Komařowſký Jaroſlaw z Libanie.
Z Keſlhutu Joachym.
Z Krymheynu Kunrad.
Z Kapihory Mateg.
Kuno Mikuláš z Norbu na Wčelnicy.
Koruhowecký Pawel z Koruhwe.

Kewlanſky Mikuláš z Hwozdna.
Z Kamberka Petr.
Z Koloděg Sſtěpán.
Z Knoblſſtorffu Sſebeſtyán w Ligowě.
Kamenec Wácſlaw z Kamené.
Kozel Wácſlaw z Suſſyn.
Z Knikowic Wácſlaw.
Kotnaur Wylim z Kotnowa.
Z Krutěnic Wogtěk.
Kameyk Jan z Pokratic.
Kladrubſký Jan z Kladrubec.
Kopáč Jan mladſſy z Dráčowa.
Kmentowý Jan z Bukowan.
Kyntr Joſt z Mornau.
Kopřic Kryſtoff z Kopřic.
Kytlic Liburius z Faulſdorffu.
Koſman Petr z Leſky.
Kaſatický Petr z Kaſatic.
Z Křiwé Wſy Petr.
Kraupa Prokop z Chočemic.
Konák Sſtiaſtný z Hodiſſkowa.
Z Kopčic Tomáš.
Koſman Walentin z Leſky.
Kočlekowſký Wácſlaw z Kočlekowa.
Kawan Wácſlaw z Dědibab.
Kaſaur Woldřich z Koſſyc.
Korček z Božic Zygkmund.

L

Liſſka z Duchcowa.
Liwſký Jan ſtarſſy z Labuně.
Lapačka Jan z Sukorad.
Z Lužatek Hynek na Lhotkách.
Leſký Gindřich z Rabſſteyna na Tkyči.
Lantſfoyt Aleš z Sečy.
Z Lidſka Brykcý.
Z Labáně Bohunek na Loſycych.
Lhotſký Ctibor z Zaſmuk.
Z Lukowec Getřich.
Luſký Gindřich z Luže.
Launkemer Giřik z Kernſſteynu.
Z Lechwic Hanuš na Swadowě.
Z Lewſka Jan na Pleſſu.
Lewinſký Jan z Krkonoš w Lewjně.
Leſſanſký Hynek z Krſowic.
Lhota Hynek z Dlauhé Wſy.
Z Lerogit Aleš w Kolijně.
Landeſſoyt Arnoſſt z Secy.
Z Lomné Bohunek w Bedřichowicych.
Libenſký Buryan z Blatna.
Z Lackowa Ctibor.

Lhota z Dlauhé Wſy w Rokycanech.
Litowſký Giřjk z Swinař.
Lhotický Albrecht z Lhotic.
Litwin Buryan z Zahrádky.
Limpa Jakub z Wyſoké Lhoty.
Lidl Matýs z Myſlowa, Lidl Pawel z Myſlowa.
Liſowſký Wjt z Prochoda.
Lhotický Bohuſlaw ze Lhotic.
Lazecký Jan z Piſnice.
Litochleb Michal z Strachotina.
Lhotſký Petr z Lhotic.
Lukakowſký Stanislaw z Liſtkowa.
Lumkowſký z Wranýho na Blahoticych.
Libaunſký Giřjk z Libaunč.
Litwic Kryſtoff z Buſſkowic w Welkým Czeltinku a na Roczjně.

M

Makeſſko Gedřich z Pecynowa.
Malobratický Giřjk z Czechle.
Moſtkwic Giřjk z Moſtkwic.
Mincek Giřjk z Warty.
Z Molbachu Hanuš.
Z Mezyleſyc Hroch na Tynčy.
Matekowſký Albrecht z Matekowa.
Martický Albrecht z Rabſſteyna.
Miniſſkowſký Giřjk z Lutenſlonga.
Z Maltic Henrych na Malhoſticych.
Maur Jeronym z Mauru.
Z Makwic Jan Přech na Dobřanech.
Mauſſwic Jakub z Mauſſwic.
Z Monguldu Joſſt.
Mager Mikuláš Radaňſký z Opřetic.
Medonos Wáclaw z Medonos.
Metelſký Wáclaw z Sſeldorffu ſtarſſy y mladſſy.
Montán Ondřeg z Roſmaczowa.
Malikowſký Gindřich z Biſně.
Z Moſtku Giřjk w Dolnjm Pteyrowě.
Z Mokodl Giřjk.
Muſſwic Hanuš z Robſſan.
Moſſwic Hawel z Moſſwic.
Markolt Adam z Tedražic.
Malocký Giřjk z Otoſlawic.
Mecerod Giřjk z Mecerodu.
Max Hanuš w Oprſſtorffě.
Z Mutenina Jaroſlaw.
Manwic Kryſtoff z Patokryge.
Markwartický Jan z Wčeſſyc.
Mangelt Jobſſt z Mangeltu.
Mutrplos Mikuláš z Tedražic.
Mutrplos Wácſlaw z Tedražic.
Mrakes Petr z Czernikowic.
Mauwic Kryſtoff z Spatokryge.

N

Negedlý z Wyſoké a w Plotiſſtích Adam.
Negedlý Gindřich z Wyſoké.
Netolický Bartholomeg z Netolic.
Nečamſký Gindřich z Minic.
Nedwěſký Petr z Nedwězy.
Noſalowſký Wáclaw z Přiwor.
Nečamſký Hynek z Minic na Hradeninë.
Nebřechowſký Mikuláš z Nebřechowic.
Negedlý Tobiáš z Wyſoké.
Negedlý Wáclaw w Hradcy.
Z Němčího Giřjk.
Z Nedwogowic Kanktuyn.
Z Neſtagewa Zdeněk.
Z Noſtowic Hanuš w Rudě.

O

Z Oſenice Buryan na Bitowanech, z Oſenice Giřjk na Bitowanech, z Oſenice Hynek na Bitowanech.
Oliwetſký Jan z Oliwětu.
Oſnar Giřjk z Freyberku.
Ornyus Mathyáš z Paumberku Kancléř Staroměſtſký.
Ornyus Jan z Paumberku.
Olbram Gindřich z Rette.
Ottoſlawic Giřjk na Malý.
Opice z Sſtřebſka.
Offa Jakub z Ciedlic.
Opit Jan z Malčina na Hůrce.
Orčin Rzehoř z Chocemic.

P

Z Počátku Kaſpar.
Z Perſſteyna Adam na Borowech.
Z Podwek Bohunek.
Z Pohnání Ctibor.
Z Počyſku Czeněk.
Portnar Hanuš z Kuklhoffu.
Poleſſycký Jan z Poleſſyc.
Z Pařjſku Jan na Sukdole.
Přeboſký Mikuláš z Záſmuk.
Paſnika Petr z Koranowic.
Poláčký z Polák.
Perknowſký Wáclaw z Perknowa.
Z Paſynowſy Zachař.
Purkart Gindřich z Prnharce.
Pſſwolſký Buryan z Maukode.
Pikhart Zygmund z Zeleného Andělí.
Pampa Abraham z Wickowic.
Předborſký Aleš z Předboře.
Z Paſněwſy Bohunek.
Penikar Gindřich z Heydy.
Z Proſſowic Jan Komornjk.
Přech Jan z Malewic.

Petrowſký Martin z Petrowic.
Pellar Mikuláš z Sſenprůnu.
Pehm Wácſlaw z Konobř.
Z Proſwic Wácſlaw Ingroſſator Deſk Zemſkých.
Piſſtenſký Zdenek z Solopiſk.
Petrowſký Zygkmund z Petrowic.
Pečecký Bohuſlaw z Bitowa.
Polčanſký Cienek z Polčan.
Pauchohrad Buryan na Puchohradech.

R

Rausnin Adam ze Bzy.
Rauzindorff Adam z Plakwic.
Z Radoweſſec Albrecht.
Roch Beneš z Wlkanowa.
Rochce Bohuſlaw z Ottowa.
Rauſſendorff Franc z Plakwic.
Radimowſký Gindřich z Palže.
Z Rzeſnice Giřjk w Horách.
Rauznin Adam z Zerčy.
Z Radice Aleš a w Lámowě.
Raychmboch Bartolomieg z Raychmbochu.
Z Rachmberka Bernard.
Raychl Buryan z Raychlu. Raychl Gindřich z Raychlu.
Račin Frydrych z Račjn.
Růzla Giřjk z Třſtowec.
Z Reynharce Hron.
Reychſſtaynr z Reychſſtaynu.
Rzeřábek Jan z Frangleben.
Z Račina Ondřeg na Wlkſſowě.
Ruſſka Petr z Wlčnowa.
Z Rozné Prokop w Wraſſkowě.
Ruprecht z Rázowa.
Z Raychenbochu Sſebeſtyán.
Rauš Wácſlaw z Wčaſtowa. Rauš Wylém z Libna.
Rauš Wácſlaw z Wlkanowa.
Rendl Albrecht z Rauſſowy.
Ruprecht Adam z Cžernuteč.
Rodwic Gindřich w Lippém.
Rzehářek Jan z Kwětnice.
Z Ragowa Matěg na Ragowě.
Rohan Jan z Zybrſſteyna.
Redyngar Jan z Hartenſſtorffu.
Raychl Jan z Raychu, Petr z Raychu.
Radimowſký Petr z Palže.
Reynhart Pakuſſta z Libiwě.
Z Račeněwſy Smil.
Rybka Tobiáš z Ryby.
Z Rabuz Wjt a w Drmulu.
Z Račinowſy Baltzar.
Rzjdlo Getřjch z Mokřan. Rzjdlo Hynek z Mokřan.
Rotſſteynſký Lorenc z Rotſſteyna.

Rauš

Rauš Wacſlaw z Raſſkowa.

S

Sadek Adam z Dlauhé. Sadek Gindřich z Dlauhé.
Smetſký Adam z Smětu.
Z Slawkowa Aleš.
Z Sowince Aleš.
Strnard Baltazar z Třiſſkowic.
Soneych Baltazar z Soneychu.
Sleybor Bohuſlaw z Tiſowé.
Z Saň Bohuſlaw.
Sudlice Dixiš z Rachowic.
Z Solopiſk Gešſek.
Z Skalla Gindřich.
Suſkay Gindřich z Duban.
Skalſký Giřjk z Dubu.
Stibic Hanuš z Metlſſtorffu.
Swatoſlaw Hynek z Auloha. Swatoſlaw Ja z Auloha.
Slatinſký Jan z Nowé Wſy
Sladký Jan z Pecynowce.
Samſyn Adam z Samſyny.
Stachowſký Alexy z Wlawky.
Sſyndl Andres z Blumnowa Heytman na Budyni.
Suffl Baltzar z Wikic.
Z Strochowic Bartolomeg.
Z Sſtěpánowa Blažek.
Sſkorné Bohuſlaw z Tránowa.
Strha Buryan z Petrowic.
Skrowad Dawid z Krowady.
Sſkopek Giřjk z Bjlých Stradowic.
Strakonſký Gindřich z Draſkowic.
Skalecký Gindřich z Skalky.
Z Sſtemffeldu Giřjk w Markwarticých.
Stiwic Giřjk z Mildorffu.
Statenický Giřjk z Wacowic.
Sſpan Hendrych z Sſpánu.
Swatopolſký Hynek z Jablonné.
Stekar Jan z Mirowic.
Spulék Jan z Giter.
Sikorné Jan z Proſéče.
Sſuſt Jan z Chotče.
Snopowſſti Janowé Dwa.
Sewéryn Jan z Rapihory.
Z Sudiſlawic Jakub.
Z Solčic Jakub.
Skohrowa Jeronym.
Strnad Raſſpar z Třiſſkowic, Jakub Strnad z Třiſſkowic.
Skuhrowſký Kryſtoff z Kuhrowa.
Sſýpek Kryſtoff z Koſtnik.
Soběhrd Markwart.
Straboh Mikuláš ze Stuh.
Sud Mikuláš z Tiřina.

Samſyn

Samſynſký Petr z Samſýny.
Sſwihowec Wácſlaw z Sſwihowa.
Střjbrný Wácſlaw z Horymitic.
Skurſký Wiktoryn z Skur.
Strakonický Wolff z Kopčic.
Sſonſký Wolff z Lyſſtebna.
Swěch Gabryel z Pechumberku.
Strupecký Jan z Strupice.
Sen Kryſtoff z Cžechowic.
Sſtramberſký z Huſtopeč.
Střjbrſký Wácſlaw z Rowin.
Sudlice Jan z Giwowice.
Sudlice Jan z Žernowy.
Syrt Jan z Welkých Lužeňic.
Sobol Jakub z Wogkowic.
Sſnobl Kaſſpar z Pliknſſteyna. Sſnobl Kryſtoff z Pliknſſteyna.
Smiſſek Kryſtoff z Wrchowiſſt.
Sſtank Kunc z Hrenſſtorffu.
Sſwik Mikuláš z Lukonos.
Sokol Mikuláš z Solſſteyna.
Sſtěňowſký Mikuláš z Radowa.
Sſtěhowſký Tomáš z Plotiſſt.
Swatopolſký Wácſlaw z Jablonné.
Suſſycký Wácſlaw z Pečynowce.
Suſſycký Wácſlaw z Strebſka.
Streyčkowſký Woldřich z Roſedl.
Staſſek Zygkmund z Lidminy.
Swogſſe Jan z Peračowa.
Sychorn Kaſſpar z Reychnpachu.
Skalka Kryſtoff na Loſynách.
Sſleypl Jan z Budėgowic.
Slatinſký Ondřeg z Hoſtowic.

T

Tuneckodſký Diwiš z Pobečowic.
Tiſſa Giřjk z Libſſteyna.
Třebobuſký Jan z Lipna.
Tamchýně Wanek z Dubrawice.
Tyček z Huňatek.
Tuchorſký Frydrych z Tuchowic.
Tučap Hynek z Tučap.
Troſkowec Mikuláš z Welénė.
Troyan Wyt z Chutayřiny.
Tandorffar Albrecht z Tandorffu.

W

Z Witkowic Giřjk.
Wlčihrdlo Jan ze Wyſſehrd.
Z Wlkanowa Aleš. Z Wlkanowa Benyamin.
Weſelický Giřjk z Wſſechlap.
Wrchota Jan z Wrchotic.
Z Witkowic Alexander.

Z Wolffſkowa

Z Wolffſkowa Buryan.
Wborowſký Gindřich z Wborowic.
Woyſlawſký Gindřich z Cžymburku.
Wlčnowſký Giřjk z Wrbice.
Wůz Jan z Roſmačowa.
Wayhak z Rautůw a na Rautech.
Wiſſňowſký Gindřich z Wiſſňowého.
Wſſeyamſký Albrecht z Chlumu.
Wartowſký Giřjk z Warty.
Woyſlaw Jan z Braſſowa.
Wrbka Michal z Wrbice.
Worelſký Jaroſlaw z Sſan.

Z

Zyma Adam z Nowoſedl.
Ze Lhotic Bohuſlaw.
Zbyněk Albrecht z Letoſſyc.
Zibřid Gindřich z Welechowa.
Ziantowſký Karel z Nedaberowic.
Zibřid Zygkmund z Welechowa.
Záhorka Giřjk.
Zěhart z Naſſawrk w Mitrowicých.

W těmž Tytulářj nacházegj ſe Rodowé tito.

A

Z Auloha Racek w Twrdoſlawi.
Auloſký Giřjk z Newlekowa.
Z Amberka Wylim a w Dormaaly
Z Augezda Diwiš na Cholticých.
Ačl z Ačlowic Kaſſpar Auředník na Dubu.
Petr z Augezda.

B

Z Budče Albrecht Ingroſſator Deſk Zemſkých.
Boſſynſký Diwiš z Božegowa, Heytman na Pardubicých.
Břjſký Giřjk z Břjſtwy na Gilině.
Bažek Giřjk z Nebowid.
Bucký Giřjk z Warnſſtorffu.
Z Browſký Hawel z Podmokl.
Bornamiſſe Kryſtoff z Preſſpurku.
Berloh Mikuláš z Berloha.
Baroch Mikuláš z Keſtřan na Mileňowicých.
Boharynſký Petr z Hrádku.
Boreš Wácſlaw z Dubu a na Gižeře.
Bradlecký Wylim z Meckowa.
Bezenſký Zdeněk z Neprobilic.
Bilanſký Giřjk z Zahrádky a na Nehwizdkách.
Boreš Giřjk z Bernarecku.
Bobrowec Giřjk z Bobrowic a w Diſkowě.
Baderſký Giřjk z Augezda.
Bočan Jan z Radiče.
Baychor Mikuláš z Raſſkowic.
Beſſkowec Mikuláš z Beſſkowic.

Byſtřic-

Byſtřický Pawel z Byſtřice.
Budeck Tobiáš z Warnſſtorffu na Starých Budczych.
Boharynka Wáclaw z Chotěric.
Bianſký Bohuſlaw z Drženic.
Boyan Zygkmund z Kamenné Lhoty.
Boſniſký z Botegowa a w Topoli.
Borowſký Balcazar z Borowé.
Baderſký z Augezda.
Bedřichowſký Bohuſlaw z Lomné.
Bohdal Buryan z Ryſinice w Prabowě.
Boreš Buryan z Dubu na Bzeře.
Bobrowec Giřjk z Bobrowic.
Bohuſſe Giřjk z Vtěſſyc w Cžáſtkowě.
Bočický Giřjk z Bočowic na Bočicých.
Budſký Giřjk z Wenſſtorffu.
Bradimſký Jaroſlaw z Wyzmiſlic na Bradimy.
Bernaſſek Kaſſpar z Zib[illegible]ice na Chotěmicých.
Z Bitowa Marek w Pěckách.
Belacký Pawel z Malowic.
Budſký Tobiáš z Warmſſtorffu.
Boreš Wáclaw z Kječic.
Bec z Falkenau.
Bronický Bartolomiég z Bronie.
Bořek Diwiš Boharynſký z Hrádku.
Bomzon Bazylius z Bomzonu.
Bužický Bohuſlaw z Bužic na Střježi.
Bikanecký Firmián z Bikawce.
Bradſký Frydrych z Labuně.
Z Boſtěchowa Gindřich.
Březowſký Giřjk z Březowice.
Bidhoch Gindřich z Bidbochu.
Brach Jan z Betčic.
Bernſſtorff Kryſtoff z Bernſſtorffu na Borcy.
Beychorſký Mikuláš z Ruſſkowic.
Borecký Petr z Železna w Třemſſjně.
Bubla Wáclaw z Mezyklaſy.
Bec Gilffryd z Falkenau.

C

Chwalkowſký Adam z Ledec na Freyſſteyně.
Cžebiwſký Giřjk z Žáduba.
Cžech Gindřich z Proſtiboře.
Cukrman Jan z Kupſſtorffu.
Cecek Kryſtoff z Patomeric.
Cžákowec Přibjk z Bohuſſyc.
Z Chotomyſſle Hynek.
Cžernjn Wěnek z Cžernina.
Chocomiſký Wolff z Winnuffelu.
Cydnar Zawiš z Augezdce.
Chwatěrubſký Zygkmund z Leſſkowa na Chwatěrubich.
Celpiroh Zygkmund na Slatiwnicy.

Czech Geori[illegible] z Proſtiboře.
Chwalowſký Gindřich z Ledeč na Frydſſteyn.
Czerawſký Jan z Robans na Borowſku.
Chřenſký Mikuláš z Drazowic na Chřenicych.
Czeradſký Petr z Czeradic na Czeradicych.
Chobotſký Jan z Woſtředka na Perčicych.
Czech Wáceſlaw z Proſtiboře.
Cztěnſký Wylim z Cztiněwſy.
Czech Oldřich z Proſtiboře.
Cydnar Zdiſlaw z Cydnaru.
Chaberſký Buryan z Baſſtě.
Chmelický Gindřich z Chmelicý w Hořeticych.
Czihalowec Gindřich z Czihalowa.
Cecek Jakub z Pakomieric.
Czachowſký Křiž z Wymyſlic.
Czenek Jakub z Mikeſſowic.
Cyſſwic Mikuláš z Borowé na Zahági.
Czernjk Pawel z Solſſyc w Solſſycych. Petr Czernjk z Solſſyc.
Czečelický Petr z Sſánowa na welkých Wobrubich.
Czenek Wáceſlaw z Cheyſtowic.
Cheyſſtowſký Wáceſlaw z Cheyſtowic.
Ctinſký Wylim ze Ctiněwſy a na Ctiněwſy.
Czeſſtický Přech z C[illegible]tic na Czeſſticych.
Chmelický Zygkmund z Chmelic na Twořeſſowicych.
Cytryc z Hryſce Hanuš.
Cyſſpan Gindřich z Hechlachu.
Z Czechowic Kryſtoff na Nowých Horkách.
Cecek Mathauš z Wolffenburku.
Cecek Kryſtoff z Pakumieric.
Cyrn Petr z Cyrn na Beſycych.
Chwalowſký Wáceſlaw z Ledeč na Milkowicych.
Czenowſký Wáceſlaw z Pohnáni w Czenowcy.

D

Donát Gindřich z Těchlowic na Libčanech.
Dowole Gindřich ze Chřebuze na Czakowicych.
Duhel Jan z Puſtowet na Putowicych.
Dobrſký Gindřich z Zeemané.
Damirowſký Jan z Dobrowitowa.
Z Dobré Wody Mikuláš na Dobré Wodě.
Draſt Rzehoř na Draſtech
Dolſký Girzjk z Tagnice w Dolanech.
Z Dobrowitowa Wáceſlaw Heytman na Teplicy.
Z Draſt Wjt a w Brázdimi.
Dráb Wogtiech z Leſtkowa a w Mirowicych.
Z Domaſlawy Zygkmund na Chlumčanech.
Dobrowitowſký Adam z Dobrowitowa.
Daſycký Czenek z Barchowa w Beronicych.
Dřický Girzjk z Panchobrad.
Damaſſek gináč Hložek z Bſlawic.
Deychor Kaſſpar z Geychenpachu.

Drá

Drab Matěg z Třechowa.
Dalibodh Petr z Wodic w Pſenicy.
Donik Girjk ze Zdánic,
Dětſký Jan z Liboſlawy.
Z Dolan Jan na Chocebuzy.
Důwole Mikuláš na Wewſſeſſech.
Z Dubice Racek.
Dalibor Wácſlaw z Rozoged.
Z Draſt Wiktoryn.
Dřeznický Zykmund z Dřeznice.
Donát Zygkmund z Semic. Donát Achylles z Semic.
Z Drazic Gindřich.
Důwole Gindřich ze Chcebuze na Czablicych.
Dobeš Jakub z Weſce,
Dorn Kryſtoff z Trernhánu.
Domažlický Mikuláš z Domažlic.
Deymek Oldřich z Tepzjna.

G

Gilowſký Rywald z Lungwic.
Glaubic Hanuš z Dubjna kterýžto Rod welmi geſt ſtarožitný a rozrozený w Slézſku y w Polſſce vžjwagic za znamenj Rytjřſké Karaſa bjlého w modrém Poli a na Helmě z Koruny pět Per bilých Pſſtroſowých/kteréhožto Rodu Předka gedno° připomjná Dubrawius w Létu 1361. 17. dne Měſyce Března a wedle giných 18. Dne Měſýce Zářj těmito ſlowy. Theodorus autem Glaubs cum non contemnenda manu Polonorum venit in fines Morauiæ, ſed pulſus & fugatus à Venceslao Rege. Potomkowé geſtliže kterj w Czechách ſe nacházegi o tom gſem nemohl wěděti w Polſſce mnozy.

Gilowſký Zygkmund z Gerſſtorffu w Chocomyſſi,
Gidáſſek Zygkmund z Genče,
Geb Hanuš z Dwora.
Gebl Zygkmund z Gerſinký na Strużicy.
Gemnický Adam ze Zruče w Neplanech.

H

Hylbrant Frydrych z Wſſechlap.
Hubogedſký Gindřich z Hub na Hubogedech,
Holjk Girjk z Hradiſſce.
Hlawáč Hynek z Bruſſyc.
Huneš Jan z Berlohu.
Hoſſek Jan z Proſéče.
Howorčowſký Mathauš w Třebotowě,
Herutcký z Wożegowic na Herotucych.
Holček Mathyáš z Karlowé Hory.
Hořeſſowec Gindřich z Libeſſyna.
Z Hoſtaunė Gindřich na Newěklowě.
Hadenreych Girjk z Teynych w Smiradicych.
Haſſe z Augezda Jan na Maleſſowe.

Hyrſſpergar Jakub z Hynyxhaynu na Wartmberce.
Hlawſs z Liboſlawy Petr.
Hatlak Tomáš z Augezda.
Heniger Wácſlaw z Eberku na Hoſſycých.
Hazl Wolff z Nowé Wſy a w Slatině.
Holan Zygkmund z Gilgiowa a na Koſtelcy.
Hora Jan z Očelowic w Libkowicých.
Habartický Jan z Habartic na Zěrčicých.
Huffer Kaſſpar z Lubenſſtegna.
Hokowſký Kuneš z Hokowa na Augezdě Dolnjm.
Horſſyn Jakub ze Spiti.
Hložek Natanyel z Biſlawic.
Hracholuſký Mikuláš z Wlenec.
Hromada Jan z Borſſyc a na Klecanech.
Halama Jan z Běchor a w Klecanech.
Halěč Prokop z Hyčeněwſy.
Haydykar Vč z Hardéku.
Hokeſſowec Zdiſlaw z Liboſſyna na Tukanech.

K

Kapřjk Aleš z Ge'enice na Konečchlumu.
Z Keſtřan Arnoſſt na Albrechticých.
Krayſa Buryan z Křečowic.
Kačice Chwal z Konic.
Z Keſtřan Ctibor mladſſy.
Kaupſký Gindřich z Březy na Augezdcy.
Kamenický Gindřich z Witeněwſy na Popowicých.
Kautſký Gindřich z Bukowky w Poſtřižině.
Z Koloděg Aleš.
Knobloch Bernart z Warnſſtorffu.
Kraſowſký Bohuſlaw z Kraſowic.
Z Koſſmberka Ctibor w Bořikowicých.
Z Kyrmeytu Fabián Pürgkrabě na Warliku, a druhý na Hwozdanech.
Z Kadowa Gijřjk w Sſtěnowicých.
Koſtelák z Koſtelce.
Kamaryt Gijřjk z Žirownice.
Knobloch Gindřich z Warnſſtorffu.
Kerſſtorff Gindřich z Kulantu.
Kubik Kunat z Pořjčan.
Kraſowſký Staniſlaw z Kraſowa.
Kayž Tomáš z Herzwaldu a w Čubánj.
Z Kráſylowa Wácſlaw na Střelé.
Kučera Wácſlaw z Trnkowa na Táboře.
Skožiček Wjt w Mělniku.
Koſſjn Zygkmund z Koſſjně.
Kočowſký Gijřjk z Kočowa a we Lhotě.
Z Kowanina Gijřjk a w Augezdě.
Kyzlinek Gijřjk z Hrnſſtorffu.
Kozel Jan z Pokſſtegna.
Komařický Lepolt z Hřebené na Kowařině.
Koſſka Mikulaš z Rybenſka.

Kozogedſký Mikuláš z Kozoged.
Kaud Mikuláš z Dubňan.
Kamaryt Sſymon z Chwalkowic.
Kozel Sewerjn z Pokſſteyna.
Korbel Zygmund z Bukowé.
Kotečnjk Wácſlaw z Domaſſlawi.
Z Kynſſkowic Wácſlaw.
Klučowſký Wylim z Elſſtiboře.
Kozel Zygkmund z Cžernowé.

L

Lentſſoyt Arnoſſt z Sedy.
Laycolt Girjk z Erbnic na Nekmjřl.
Libſtaur Hanuš z Libnowa w Libeticých
Lužanſký Wylim z Lužné na Malém Haſſtku.
Liewjn Gindřich z Studné we Zljně.
Z Lechwic Hanyš na Swadowé.
Leptey Ondřeg z Wożegowic w Bolechowicých.

M

Markolt Buryan z Zderažic na Zderažicých.
Diwiš Markolt z Zderažic.
Meytolar Fabián z Meytolu w Srbicých.
Maleſycký Frydrych z Pantenowa.
Moſtwic Frydrych z Moſtwic.
Mazaur Gindřich z Waldowa na Dobřečowicých.
Maukinowſký Girjk z Milicjna.
Martinický Hynek z Chránowic na Nowém Dwoře.
Martinkowſký Jan z Reſſče na Dojicých.
Myſlowſký Jakub z Radwanowa w Myſlowé.
Makiſſko Martin z Holoſſyc w Bechowicých.
Manwic Jeronym z Patokryna Patokrých.
Mnetický Mikuláš z Mnetic na Sſykowicých.
Mezenſký Ondřeg z Mezného na Křeſycých.
Z Mladegowic Hendrych w Nepomuce.
Myſlinſký Jan z Aulburku.
Manwic Kryſtoff.
Milboch Jan z Milbochu.
Mnekyš Jan z Oſtrowa.
Z Miletic Jan w Březnicy.
Makowſký Abſolon z Biſſné, kterýžto Rod ſtarodáwný geſt / a nacházegi ſe Předkowé geho před mnohými Léty w pamětech Koſtelnjch: potomkowé geſtliže kterj žiwi pozuſtáwagi, o tom gſem neměl žádné ſpráwy.
Z Milhoſtic Albrecht na Křtěnowicých.
Z Mocydlan Albrecht.
Maydl Albrecht z Tuchtic na Cžeradenicých.
Markolt Brykcý z Stedražic na Stedražicých.

N

Nedražický Albrecht z Oſtradowic w Nedražicých.
Z Němčyc Bartolomeg w Cžechticých.
Netonic Dobeš z Nebylow na Chotowicých.
Němč Debrant z Petrowic.

Nečanſký z Minic Gindřich.
Nos Jan z Wogkowic.
Newlaš Giřjk z Knězic w Miletjcych, Jan Newlaš z Knězic w Miletjcych.
Nebřehowſký Jan z Nebřehowic.
Z Neprobilic Jan na Neprobilicých.
Nečanſký Wácſlaw z Minic. Ctibor z Minic.
Z Neſtagowa Buryan.
Z Neprobilic Giřjk na Neprobilicých.
Netonický Giřjk z Nebilow w Hotowinách.
Nebřehowſký Ondřeg z Nebřehowic na Pjſtech.

O

Otmar z Holohlaw.
Oryn Jakub z Chočenic na Piſkoctelech. Oryn Rzehoř z Chočenic.
Z Ottradowic Albrecht na Sſwamberce.
Z Ottoſlawic Petr Přibjk na Březowicých.
Opich Jan Petřina z Malčjna Forſſtmeyſter G. M. C.

P

Z Petrowic Alexander w Krchlebich.
Z Pogetic Albrecht na Koňogedech.
Z Proſowic Albrecht Pjſař Deſk Zemſkých.
Z Pomenic Bohuſlaw na Solopiſkách.
Pechanec Buryan z Krnlowic na Zlaté.
Z Pličan Czeněk a w Heřmanicých.
Popowſký Přech z Bozegowic na Popowicých.
Popowſký Wácſlaw z Bozegowic a w Popowicých.
Pampa Abraham z Wrčkowic.
Purkmon Bernart z Rauchu w Račinewſy.
Pomenický Giřjk z Pomenic.
Přibjk Giřjk z Oſeſlawic na Přezowicých.
Portnar Hanuš z Kuglhoffu w Buſſkowicých.
Patecký Jan z Woſtrowa w Bučkowicých.
Podhradſký Wácſlaw z Wlčj hory na Bilčj.
Z Pautnowa Beneš w Maleſycych.
Z Puchowa Gindřich na Pobratčj.
Přechowſký Gindřich z Přechowic na Oſylowě.

R

Radikowſký Martin z Hrádku.
Z Raychu Nykl w Kralowicých.
Raychl Nykl z Winimon.
Rozwoda Ctibor z Stakor na Stakořech.
Robur Frydrych z Bruh w Záhořanech.
Rambert Hanuš z Hormſſterffu na Tabonhaymě.
Radimſký Jan z Slawkowa a na Newſſupowě.
Raubic Jan z Hlawatec na Habrj.
Z Račjna Ondřeg na Wlkowě.
Z Rachmberka Wolff w Janowě.
Raubic Ctibor z Hlawatec na Dubně.
Raſſowec Giřjk z Raſſowic na Raſſowicých.
Rychowec z Přjchowic Giřjk na Swogſſině.

Z Renſſpertu Hanuš na Bučinewſy.
Rodwic Gendrych na Swogkowě z Frydrſſtorffu.
Rauſendorff Kryſtoff z Pkemberka na Bukowicy.
Z Rynarce Wáclaw na Rynarce.
Rutart Mikuláš z Maleſſowa w Lutowě.

S

Salbowſký Adam z Rztwan.
Sadek Adam z Dlauhé.
Sſwjk Adam z Krkonoš.
Z Straſſčna Adam na Lynicých.
Sendrazſký Beneš z Sendrazic na Netwořicých.
Stránowſký Buryan z Swogowic na Chotčticých.
Swjtkowſký Buryan ze Studl.
Stúnowſſtj z Cžeſſtic kterýžto Rod ſtaro dáwný geſt o němž ſe zmjnka dige y w Zrcadle Morawſkém a ti vžjwagj za znamenj Rytjřſké čáſtku Kola Wozowého o dwau ſſpicech.
Statenecký Girjk z Wažowic.
Stank Gindřich z Sſtonſſtorffu w Elſſtiboři.
Sſkopek Gindřich z bilých Otradowic na Pecce.
Smetana z Prosécé.
Sſenffeld z Sſenffeldu a w Markwarticých.
Sſpigl Hanuš z Milčic G. M. C. Rentmayſtr w Králowſtwj Cžeſkém.
Sſinerhowſký Jan z Roſyc.
Stránowſký Jareš z Swogowic.
Z Sſwárowa Karel w Hůli a w Rdýni.
Sſtenk Kryſtoff z Herſſtenſſtorffu.
Sſwoyſa Jan z Sſperazowa.
Swatóſlaw Jan z Auloha a w Auloze.
Strupecký Jan z Strupčé.
Sen Kryſtoff z Cžechocowic.
Stránowſký Markwart z Swogowic na Zlunic.
Samſſycký Adam z Samſſyny na Záſadce.
Sſpulék Auguſtyn z Gitter.
Z Strachowic Filip na Lužanech.
Slatiniánſký Girjk z Protiwjna.
Sſrámek Girjk z Turowého.
Sſebiřowſký Girjk z Křečowic.
Sertyngar Girjk z Sertyngu w Pawlowicých.
Sſtěňowſký Mikuláš z Radowa.
Stradonický Girjk z Ploſkowic.
Slatinſký Oldřich z Slatin
Slanc Jakub z Pawlowi
Sſkorne Kryſtoff z Molowic na Weſtromečy.
Skarka Kryſtoff na Loſynech.
Z Slupčic Mataus w Wuſſakowě.
Skuhrowſký Kryſtoff z Kuhrowa na Popowicých.
Sſutkowſký Martin z Hendertorffu.
Stránowſký Jaroš z Swogowic.

Strupin Kryſtoff z Strupiny.
Sſtěnowſký Mikuláš z Radowa na Třezemjſti.
Sobek Mikuláš z Gezera na Bozeſſycých.
Sertyngár Mikuláš z Sertyngu na Torčicých.
Sudlice Mikuláš z Ruchowic w Pohnáni.
Sſaſſowſký Mikuláš z Hradiſſtka.
Skalſký Mikuláš z Dubu Pjſař Saudu Komornjho w Králowſtwij Czeſkém.
Sſuſt Petr z Chodče.
Střezymjrſký Sſebeſtyán z Zluté.
Swětecký Sſymon z Czernčic.
Slowſký Wáclaw z Slowic.
Sudlice Wáclaw z Ginowice.
Sſkorně Wáclaw z Stránowa.
Swatkowſký Wáclaw z Dobrohoſtě.
Soběhrd Adam na Soběhrdech.
Z Sſtaynſſtorffu Azman a w Prtině.
Sſkopek Beneš z Otradowic na Zwěſtowě.
Sſpjna Bohunek z Geniſſowic na Swatowě.
Sobek Bohuſláw z Gezera na Bozeſſycých.
Slibowſký Buryan z Křiwan na Slibowicých.
Z Sſwaymyſlic Duchek na malém Brázdimi.
Sylen Gindřich z Wiſſněwſy.
Sſotek Jan z Mirowic na Počernicých.
Strachota Jan z Kralowic na Orlicy.
Studeňowſký Jan z Liboſſjna na Chotčy.
Sus Jan z Gezewa.
Sſlechtin Jan z Sezemic a w Sſlechtjně.
Samſon Jan z Woleſſnice w Sſtěbuzewſy.
Sſton Kryſtoff w Dolnjm Litwinowě.
Sertynger Lorenc w Sertyngu.
Sertynger Mauryc z Sertyngu na Gutſſteyně.
Sſtěnowſký Mikuláš z Radowa.
Srbický Petr z Zálezl.
Sylek Mikuláš z Hrádku w Tráſſtianech.
Sliżka Petr z Sawolice w Radicy.
Sſorff Sſteffán z Stičjna na Stičjně.
Sſkoda Wáclaw ſtarſſý z Chráſtu.
Strachota Wáclaw z Kralowic.
Z Sſtendorffu Anzelm a w Brti.
Sendražſký Beneš z Sendražic.
Strachota Bohuſlaw z Kralowic na Wogtjcy.
Z Slowic Dobeš.
Strupecký Girjk z Strupi[illegible] Knetlucých.
Sernjk Jan ze třj Dworůw [illegible] Polepich.
Swětecký Jan z Czernčic na Zitnočicých.
Sſkorně Jan z Malonic na Wopálce.
Sſenffeld Kryſtoff z Sſenffeldu.
Z Sſtemdorffu Kryſtoff.
Strowad Matěg z Krowada w Czjtowě.
Suda Martin z Kundratic a w Hlawně.

Sendrazſký Mikuláš z Sendrazic.
Skrowad Matěg z Krowadu na Pakomiřj.
Sſkola Mikuláš z Cžernčic.
Sulek Mikuláš z Hrádku.
Switecký Mikuláš z Cžernčic.
Swogſlawſký Petr z Cžymburka.
Sſtendorff Petr z Sſtendorffu w Teplicy.
Sokol Wácſlaw z Leſkowce.
Sowa Wácſlaw z Liboſlawi.
Z Sſentalu Wiktoryn na Hradčanech.
Woytik z Slowic.
Z Sſenffeldu Zygkmund w Markwarticých.
Slach Zygkmund z Hrádku.
Skalka Zygkmund z Lazec na Loſynách.

T

Troſkowec Albrecht z Welenč na Zagečí.
Třebeſſowſký Albrecht z Chlen.
Třebobubſký Buſſek z Lipna.
Z Tropčic Gindřich na Myſtkowě.
Talacko Gindřich z Neſmětic na Zěſtcých.
Taubinhaym Gilgý z Rychnowa.
Teſſetinſký Jan z Teſſetic a w Aulohu.
Třemeſký Jan z Předenic w Wlčkowicých.
Teyn Wácſlaw z Peſky.
Troſkowec Wylím z Welenč.

W

Woſowſký Giřjk z Adlaru na Chudowě Myſto Sudj
Králowſtwý Cžeſkého.
Z Wyſſkytné Jan Hoffrychtýř Králowſtwý Cžeſkého.
Wokal Jan z Kozewček a w Ploſticých.
Wrbčanſký Jan z Weliſſowa.
Wrbjk Hoffmiſtr Králowſký na Horách Kutnách.
Wiſſňawſký z Solce Buryan.
Z Wlčkowic Jan na Wlčkowicých.
Wiſſně Adam z Wětrné na Paſowacích.
Wiſſňowſký Bohuſlaw z Wiſſňowého.
Wobrtecký Albrecht z Wobrtce a w Hoſticých.
Weſelický Dawid z Weſelice na Weſelicy.
Wlinſký Gindřich ze Wlinewſy na Liblicých.
Wſſetacký Gindřich z W;ſeboři a na Wſſetatých.
Wogický Giřjk z Nowé Wſy a w Wogicých.
Witimak Giřjk z Rokytnjka.
Welik Giřjk z Sſánowa Ingroſsator wětſſých Deſk, Krá-
lowé Hoffrychtr w Králowſtwý Cžeſkém.
Wogický Gindřich z Nowé Wſy a w Wogicých.
Wogſlawſký Heřman z Wogſlawic.
Welik Izayáš z Sſonowa.
Wolſſowſký Petr z Gemnik a w Wolſſanech.
Wſſeliſký Mikuláš ze Wſſelic a w Welenj.
Wauſſowſký Wácſlaw z Biſkenné.
Weltrubſký Petr z Weltrub na Weltrubich.

Zibřid

Digitized by Google

Z

Zibřid Bohuſlaw z Moſtku a w Kaplicy.
Zutořeſſyc Bohuſſe w Czaſtkowě a w Oboticých.
Záhorſký z Berloha na Radowě.
Z Wahanče Bohuſlaw na Symkuſých.
Záhořanſký Girʒjk z Oračewa w Záhořanech.
Zehard Girʒjk z Naſſowic.
Zižowſký Jan z Hudýně na Zižowě.
Zlužatek Jan mladſſý na Lhotkách.
Na Zičkně Wotinſký Filip z Kochowic.
Zitowlický z Sliwna na Obědowicých.
Zumr Girʒjk z Hrtoſſyc.
Zawiš Girʒjk z Oſenice.
Zawiš Hynek z Oſenice na Bitowanech.
Zliwſký Jan z Labauně na Dolnjm Augezdě.
Zawěſký Mikuláš w Neſpekách.
Zygkmund Wahanſký z Wahanic.
Z Obitec Bohuſlaw a w Obiticých.
Z Wydrſſperku Bohuſlaw a w Saumiři.
Záborſký Bohuſſek z Berloha na Radowě.
Z Wſſebořic Gindřich na Wſſetatich.
Zitowlický Jan z Sliwna w Obědowicých.
Ziákowec Gindřich z Ziakowjna na Giwianech.
Zaſmucký Girʒjk z Záſmuk.
Zalozanſký Girʒjch z Zalozan.
Záborſký Jan z Berloha.
Záhorka z Záhorky a w Wodňanech.

A ti wſſickni Rodowé ſpatřugj ſe w Tytuláři wydaném w Létu 1534. w giném pak genž byl wytiſſtěn w Létu 1572. po hromadě poznamenáni gſau Rodowé tito kterých w giných Tytulářich nenacházym.

Drozanſký Adam z Litic.
Albrecht Freytok z Ciepiroh.
Hroch z Mezyleſſyc.
Kazybaba Adam z Koſmačowa.
Khobloch z Warnſſtorffu.
Lhota Adam ze Zwyſſowa.
Maten Adam z Wilkanowa.
Rychler Adam z Ryſenka.
Rukner Antonin z Kamowa.
Benyámin Helm z Worlowa.
Piſnický Buryan z Piſnice.
Lwowický Cypryán ze Lwowic.
David Herolt z Aupi.
Lembert Duchoſlaw z Woltařjka
Fray Frydrych z Raytlinku.
Moſaur Filip z Waldowa.
Sternad Frydrych z Třiſſkowic.
Czenck Girʒjk z Miloſſowic.

Egui-

Egnbr Adám z Roſmačowa.
Farák Ambrož z Greyffenperku.
Wahanec Jan z Wahanče.
Krz Adam z Plotiſſt.
Ramberſký Mikuláš z Ramberka na Gemniſſtěch.
Winklman Jan z Haſentálu.
Kunač Mikuláš z Hodiſſkowa Mýſto Sudj Dworſký Králowſtwý Czeſkého.
Kupido Adam z Lowce.
Kaudele Auguſtyn z Zitenic.
Z Mogultu Adam w Bolechowě.
Podhradſký Alexander z Wlčjhory.
Kopal Albrecht z Ryſſemberku
Zýgel Adám z Chočemic.
Kochánek Buryan z Kochánku.
Bartl Ryndl z Auſawy.
Pohnán Ctibor z Pohnánj.
Danyel Kamaryt z Kowin.

Danyelowi a Mathyáſſowi z Sſudětu gjmž

to Cýſař Ferdynād ſlawné paměti tolikéž y Sſymonowi Praxenowi z Sſudětu včinil miloſtiwé obdarowánj na Wládyc: Mageſtát takto pſaným.

My Ferdynand z Božý milosti wolený Rzjmſký Cýſař

po wſſecky čaſy rozmnožitel Rzjſſe Vherſký, Czeſký, Dalmacký, Charwatſký etc. Král Inffant w Hyſpanygi, Arcyknjže Rakauſké, Margkrabě Morawſký, Lucemburſké a Sleſſké Knjže a Lužický Margkrabě etc.

Známo činjme timto Liſtem wſſem etc. K gſauce my mnohých hodnowěrných ſwědectwý zpraweni kterak Danyel Mathyáš Poddaný naſſy wěrný milý w Králowſtwý Czeſkém až poſawad w Stawu ſwém poctiwě ſe obcházel a zachowal, a na potom aby tim lépegi Staw ſwůg weſti a žiwnoſti ſwé hleděti mohl s dobrým rozmyſlem naſſym giſtým wědomjm y s Raddau wěrných naſſych milých / mocy Králowſkau w Czechách témuž Danyelowi Mathyáſſowi a Dědicům geho od něho. řadně a Manželſký poſſlým, kteréž nyni má a neb mjti bude obogiho Pohlawj na wěčné čaſy z ſſtědroty naſſy Cýſařſké půgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládictwý / totižto Sſtjt žluté neb zlaté Barwy, w němž od lewé ſtrany znamenj Nebeſké Taurus řečené z Oblaku až pod zadni kyti wyſka-

kuge

kuge magjce na Plecech a Krku Sedm Hwězd Nebeſkých a Rohy žluté neb Zlaté barwy a okolo těch Rohůw Wěnec zelený na Hlawě nad Sſjtě Kolčij Helm s přikrywadli neboližto s Faffrnochy žluté neb zlaté a černé barwy, z obú ſtran téhož Sſjtu položené dolu wiſy/ na kterémž též znamenj Nebeſké Taurus tim wſſym ſpůſobem z Oblaku wyſkakugjcy/ yako w Sſjtu ſe ſpatřuge etc. chtjce tomu aby ſe týž Danyel Mathyáš s Dědicy ſwými od něho řádně a Manželſký poſſlými ty kteréž nyni má a neb geſſtě mjti bude, obogjho Pohlawý z Sſudětu pſali a pſáti mohli etc.

Tomu na Swědomý Pečet naſſy Cýſařſkau k tomuto Liſtu gſme přiwěſyti kázali/ genž geſt Dán na Hradě Pražſkém w Auterý Den Swatého Mikuláſſe / Léta Božýho Tiſýcýho, Pětiſtého, Padeſátého Oſmého, Králowſtwý naſſych Rzijmſkého Dwadcátého Oſmého/ Vherſkého 32. a Cžeſkého Třidcátého Třetjho.

Ferdinandus.

Ioachimus de Noua Domo
Regni Cancellarius.

S. Helt Vice Cancellarius.

Potomně gmenowaného Danyele Mathyáſſe

z Sſudětu/ Páni a Rytýřſtwo podle ſwobod Stawu ſwého na plném Snému Obecném kterýž držán byl na Hradě Pražſkém w Pondělí po S. Medardu Léta 1589. na obzwláſſtnj přjmluwu Oſob Panſkého a Rytjřſkého Stawu, přigali gſau do téhož Stawu ſwého Rytjřſkého y Dědice geho kteréž má a neb geſſtě mjti bude/ když geſt před Vředníky Pražſkými menſſými Deſk Zemſkých Rodičůw ſwých zachowánj řádné ſwé ſplozenj y také Erbownj obdarowánj doſtatečně vkázal, wſſak s takowau přitom wéyminkau že yakž obyčeg a řád geſt Dſkami Zemſkými ſe zapſati, a prwé s Neywyžſſým Pjſařem Králowſtwý Cžeſkého a s ginými oſobami při témž Auřadu ſmluwiti ſe má. Relátořowé byli gſau k tomu nařjzenj: Albrecht Rapaun z Swogkowa a na Hluſſicých Pürgkrabě Kraye Hradeckého, Wácſlaw Bechyně z Lažan a na Dlauhé Lhotě, Kryſtoff Wratiſlaw z Mitrowic a na Lochowicých, Wylim Woſtrowec z Kralowic a na Wlaſſimi G. M. C. Radda, Wylim Starſſý z Malenic na Anděl[ſké] Zahradě a Wálečowě, Sezyma Mjřkowſký z Tropčic na Mjřkowě a Weruſſyčkách, Spitihněw Malowec z Chýſſowa a z Wintrberka a na Wellém Zdjkowě pod Cžernými Horami, Jan Abſolon z Ledſké.

Dotčený Danyel Mathyáš zanechal třj Syny/ Erazyma, Samuele a Zygkmunda z Sſudětu na Wſtuhách a Ortwinowicých, kdežſám Sſýdlem na ten čas byl / giž Muže dokonalé a poctiwě zachowále w Stawu Rytjřſkém tak yakž na gich Staw náleželo.

Sſymon Praxen z Sſudětu Stregc wegſ

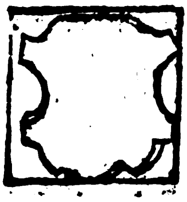
gmenowaného Wládyky Danyele Mathyáſſe z Sudětu, byl Cžlowěk pro ſwé Služby ſnažné Králům y wſſy Obcy Země Cžeſké známy což ſe porozuměti může z Swědectwý Pana Jana Bezdružického z Kolowrat etc. tohoto. Bohoemia nunquam intellexit, qualem Virum in Proxeno habuit.

Te

... Proxenus Rok před Danyelem Mathyáſſem přiſſel ad gradum Nobilitatis, yakž Dſky Zemſké vkázugi.

Hyrš Floryán z Frunau.
Z Nychcerbic Fabián.
Bracický Girzjk z Chokow.
Czeyo Girzjk z Pirnowa.
Děwa Oettrich z Holeyſſow.
Děſſynſký Girzjk z Děſſenic.
Frunic Girzjk z Frunic.
Halans Girzjk Hradecký z Blatna.
Hamrberger Girzjk z Erbenffeldu.
Kukera Girzjk z Ryzna.
Močyk Girzjk z Konic.
Rantimſký Hawel z Witčyna.
Sſpygl Hanuš z Milčic.
Bahenſký Jan z Lukowa.
Borek Jan z Borku.
Ernſt Jan z Oſperu.
Gindra Jan z Fyrſſenffeldu.
Hauſka Jan z Adlrperku.
Horčk Jan z Mileſſowky.
Huwar Joſſt z Lobnſſcegna.
Kunſſát Jan z Paumberka.
Z Landeku Euſtachyus.

Jakub Letčanſký z Popic genž byl Otec Letčanſkýho Jana, kterýž Dum ozdobně wyſtawěti dal na Rohu nedaleko od Rathauzu Staroměſtkého: byl Cauſidicus non vulgaris.

Dwoja Gindřich z Dworžinu.
Dſiblik Girzjk.
Gryſſl Girzjk z Lanke.
Hauſka Girzjk z Adelperku.
Klaudyán Girzjk z Greyffenperku.
Mráz Gindřich z Mileſſowky.
Sſturm Gabryel z Hranic.
Kuna Gindřich z Kaprowa.
Bartoſſowic Jan z Drazic.
Bibr Jan z Bibru.
Donát Jan z Techlowic.
Fraylich Jakub z Fraydenffelzu.
Gelčanſký Jakub z Gelčan.
Holub Jan z Radice.
Hubrycht Jan z Belnſſcorffu.
Huneš Jan z Berlohu.
Kyſſur Jan z Mogowa.
Kryſſtyán Jeronym z Koldinu.
Lepolt Řeř z Řekowa.
Jan z Wuſſinina, Jakub z Mohelnice, Jaroſſlaw z Mucteniny.
Jan Prazák z Petřina.
Jan Paſtor z Adorffu.

Pſſeros Jan z Hradu.
Patečka Jakub z Wuſſowa.
Z Přitečna Jeronym.
Rocſſtegnſký Jan z Rocſſtegna.
Slatinſký Jan z Hoſtowic.
Stranjk Jan z Kopydlna.
Jan z Sſymberka.
Teynſký Jan z Blaniſka
Jan z Tyrmanderffu.
Toman Jan z Rokljna.

Wrozenj Wládyky Wácſlaw, Girjk, Martin Bratřj řečenj Mazani, a Jan Holegſſowſký z Slawatina k Wládyckému Stawu wyzdwjženi od Ney Jaſnégſſyho Knjžete Ferdynanda ſlawné pamětj Kjmſkého Cýſaře etc. w Létu 1562. na čež daný gim také Mageſtát w tato ſlowa znégicy.

My Ferdynand z Božj miloſti wolený Kjmſký Cýſař po wſſecky čaſy Rozmnožitel Kjſſe etc.

Gſauc my mnoho wěrných ſwědectwjm ſprawení kterak Wácſlaw, Girjk a Martin Bratřj wlaſtnj Mazaně, a Jan Holegſſowſký w Králowſtwý naſſem Cžeſkém/ wěrni naſſi milý až poſawád w Stawu ſwémſe obcházeli a zachowáwali ſſlechetně, a na potō aby lépegi a poctiwěgi Staw ſwůg weſtí a žiwnoſti ſwé hleděti mohli/ s dobrým rozmyſlem naſſým giſtým wědomjm a s Raddau naſſých wěrných milých, mocý Králowſkau w Cžechách/ týmž Wácſlawowi Girjkowi a Martinowi Bratřjm wlaſtnim Mazaným a Janowi Holegſſowſkému y Dědicům gich, od nich řádné a Manželſký poſſlým které nyni magi a neb gešſtě mjti budau obogiho Pohlawj po wěčné čaſy z ſſčedroty naſſý Cýſařſké půgčugeme a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwý/ totiž Sſtjt modrē neb Lazurowé Barwy, w němž Ros Pták černé Barwy k prawé ſtraně Sſtjtu obracený z hůru ſtogic ſe widj / nad Sſtjtem Kolčý Helm, na kterémž Točenice s rozletitými Feſſliky, a přikrýwadla neboližto Faffrnochy modré neb Lazurowé Barwy / nad tim nadewſſým Pero Pſſtroſowé bilé neb ſtřibrné Barwy ſtogi etc. Kteréhožto Erbu a znamenj Wládyctwý gmenowaný Wácſlaw Girjk a Martin Bratřj wlaſtnj Mazani, a Jan Holegſſowſký nyni y na budaucy čaſy wěčné s Dědicy ſwými užjwati a z Slawatina ſe pſati magi: ut in Autographo, genž geſt pod Pečetj Cýſařſkau wiſucy a podpiſem Ruky wlaſtnj Cýſařſký.

Sſnoblowi Janowi z Chauſtnika nad Jordánem od Geho Miloſti C. Rudolffa toho gména druhého Vherſké a Cžeſkého Krále etc. Dán Mageſtát na Wládyctwj takto znégicy.

My Rudolff druhý z Božj Miloſti wolený Kjmſký Cýſař po wſſecky čaſy Rozmnožitel Kjſſe, Vherſký, Cžeſký, Dalmatſký, Charwatſký Král/ Arcyknjže Rakauſké, Margkrabě Morawſké Lucemburſké a Sleſké Knjže a Lužický Margkrabě etc. K wěčné paměti známo činjme tímto Liſtem wſſem, yakož Cýſařſkau wyſſenoſt ozdobuge a wychwaluge, Poddaných ſwých ctnoſtné ſkutky tam kteřjž toho řádně a práwě zaſluhugi wážiti, aby gini také příkladem tim gſauce

ženi takowých ſkutkůw a chwalitebných ctnoſtí / tím chtiwěgi zaſluhowati ſe ſnažili, gſauce my mnohých hodnowěrných ſwědectwjm ſprawení kterak Jan Sſnobl Poddaný náš w Králowſtwj naſſem Czeſkém, wěrný milý, až poſawád w Stawu ſwém poctiwě ſe obchizel a zachowáwal, a na potom aby tím lépegi a poctiwěgi Staw ſwůg weſti mohl, a žiwnoſti ſwé hleděti/ y pro geho ctné a ſſlechetné chowánj s dobrým rozmyſlem naſſym gi k ným wědomím, s Raddau wěrných naſſych milých, mocy Králowſkau w Czechách/ témuž Janowi Sſnoblowi Dědicům a budaucým geho řádně a Manželſký poſſlým, těm kteréž giž nyni má a neb geſſtě míti bude obogiho Pohlawj po wěčné čaſy z ſſtědroty naſſy Cýſařſké půgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwj, totižto Sſtjt čerwené a neb Rubjnowé Barwy přes kterýžto ſſtrych na příč žluté neb zlaté, pod njm Geden a nad njm Druhý Lew bílé neb ſtřjbrné Barwy s otewřenými Uſty a Jazykě wyplazeným kráčege, a drže prawé Tlápy wzhůru a k prawé ſtraně obrácený ſe widj / nad Sſtjtem Kolčý Helm a okolo něho přikrýwadla neboližto ſſafrnochy po prawé žluté neb Zlaté a Rubjnowé a po lewé ſtraně též Rubjnowé neb čerwené a bílé neb ſtřjbrné Barwy dolu potažené wiſy / nad tím nadewſſym Točenjce týchž barew/ z nichž tři Pera Pſſtroſowá, prawé žluté, proſtřednj čerwené, a lewé pak bílé Barwy wynjkagi, yakožto wſſecko wtipem a Umenjm Miſtrowſtwi Malijřſkého uproſtřed Liſtu geſt wymalowáno a barwámi wyſwětleno: kteréhožto Erbu a znamenj Wládyctwj gmenowaný Jan Sſnobl nyni y na budaucy čaſy při wſſech Rytjřſkých čjnech buďto přjſných neb Kratochwilných užjwati má a mocy bude, totiž w Bitwách, w Honbách, w Kolbách, na Korauhwjch Praporcých Pečetich Sekrétich a Hrobowých Kamenich y na wſſech giných náležitých a poctiwých mjſtech, tak yakž giné Wládyky w Králowſtwj naſſem Czeſkým y w giných Zemich naſſych užjwagi / buď prawá neb z obyčege, chtjce tomu konečně aby ſe týž Jan Sſnobl y s Dědicy ſwými od něho řádně a Manželſký poſſlými těmi kteréž nyni má a geſſtě míti bude, obogiho Pohlawj z Chauſtnjka nad Jordánem pſali a pſáti mohli. Protož přikazugem wſſem Poddaným naſſym kteréhožbykoli Stawu řádu a neb powahy byli ze wſſech Stawůw Králowſtwj naſſeho Czeſkého, y giných Zemi naſſych, nyněgſſým y budaucym wěrným naſſym milým, abyſſte čaſtogmenowaného Jana Sſnoble z Chauſtnjka nad Jordánem, geho Dědice a těch Dědicůw Dědice za toho co ſe w tomto Magěſtátu naſſem Cýſařſkém piſſe/ měli, drželi, a neporuſſytedlně nyni y w budaucých wěčných čaſech zachowali, žádných gemu w tom překážek nečinjce ani komu giném činiti dopauſſtěgjce pod uwarowáním hněwu a nemiloſti naſſy Cýſařſké, y ſkutečného treſtání naſſeho y Dědicůw naſſych a budaucých Králůw Czeſkých. Wſſak proto chceme aby toto obdarowáni gednomu každému bez ugmy a ſſkody na geho ſprawedlnoſti bylo, a na žádného wjce aby ſe též obdarowánj a Wládyctwj newztahowalo, ani geho nyni neb na potom užjti mohl kdo giný, krom on Jan Sſnobl z Chauſtnjka nad Jordánem a Dědicowé geho řádně a Manželſký od něho ſplozeni. Tomu na Swědomi Pečeť naſſy Cýſařſkau k tomuto Liſtu a Magěſtátu přiwěſyti gſme rozkázati ráčili. Dán na Hradě naſſem Pražſkém w Středu po Swatým Ondřegi Léta Božiho 1578. a Králowſtwj naſſych Řjmſkého 4. Uherſkého 7. a Czeſkého 4. Rukau Cýſařſkau podepſaný.

Wratiſlaw z Pernſſtegna Kancléř. Doctor Miller Ad mandatum Sacræ Cæſareæ majeſtatis proprium.

Tyž Jan Synowec z Chauſtnika nad Jordánem přigat od wſſech Stawůw podle obyčege a pořádku Králowſtwij Cžeſkého Léta Páně 1593. na Snēmu Obecným w Pondēli po Nedēli Exaudi, Relátorowé na to Buryan Trčka z Lippý a na Swētle nad Sázawau Podkomořj Králowſtwij Cžeſkého, Jan Wchynſký ze Wchynic, a gini kteřjž w Relacy zapſáni ze gména gſau.

W Tytuláři wydaném Léta 1589. wedle Alffabétum mjmo wegš dotčené nacházegi ſe Rodowé tito:

D

Dček Otmar z Holohlaw.
Dček Jan na Pardubicých.
Dworſký Alexander z Kuprſſtorffu.

G.

Ginterot z Raunſſteyna Abraham.
Z Genkowic Arnolt.
Ginter z Noren a w Mirowicých.

H

Z Hertenberku Adam na Puchlberku.
Hark Adolff na Melteyru.
Z Hradeſſjna Adam.
Horſák Adam z Libſſtátu.
Huberus Mezeřický z Ryznpachu.
Hroch Abraham z Mezyleſſyc.
Hrzek ze Mſſena Hynek na Zagečicých.
Hrzek Zygkmund ze Mſſena.
Holoffr z Polic.
Huwar z Lobnſſteyna Julius na Cžihalowē.
Hradiſký z Hořowic Jan na Hradiſſtj a Wilſſtegnē.
Hubřjk z Huberku Jan w Starých Zlebich.
Hertenbergr z Hertenberku Wjt a w Hogenzdorffu.

J

Jndrffeld Filip z Jndreffeldu.

K

Kamický z Gſynberka.
Koyt Adam z Bilé Hory.
Khýn Andres z Khýnu.
Krupey z Probluze Albrecht.
Kobylka z Felcowa.
Kunogedſký z Pogetic na Kunogedich.

L

Lokſſan z Lokſſanu Ferdynand na Březnicy.
Z Lidlowa Ondřeg a Augustyn.
Limer Albrecht z Hyrſſffeldu.
Lobotſký Jan z Fedrſhánu.
Long z Longenhartu Mikuláš na Zagečicých.
Leptey z Woženowic Ondřeg w Bolechowicých.
Libēchowſký Wſſeſlaw z Libēchowa.
Lužanſký Wylim z Lužné na Bozeſſycých.

M

Mnētický z Mnētic Adam na Woſtrém.

P

Pirk Albrecht z Pirku na Wyſokých Třebſſicých.
Priſký Adam z Bolu na Prčině.
Purplhamr z Aurazu Andres w Horažďowicých.
Petřek z Pulkowic Adam.
Proſtiborſký Gindřich z Proſtiboře w Liblicých.
Pernklaba Jan Gindřich z Ayſenrayeru na Pacegowě.
Prac z Eychlberku Jan na Welčicých.
Puchner z Teynu Wácſlaw.
Proſtěgowſký Girjk z Bubna na Libchawě.

R

Rapalt Adam z Ryſſmperku.
Rychlr Adam z Ryzenſka.
Skala Adam ze Zhořé.
Ratých z Alberndorffu Girjk.
Rozhon Hendrych z Janowic na Roſti.
Rauſendorff.
Rodwic z Frydſſtorffu Hendrych na Swoĭkowě.
Reger Hendrych z Regeru.
Raubar Wylím z Brus na Widolicých.
Racdorff Wácſlaw z Sſtupawy.
Rozhowſký Wácſlaw mladſſý z Krucemburka.
Rawſſendorff Sſebeſtyán z Přemberku w Račiněwſy.
Slatinſký Adam z Hoſtowic na Prážku.
Rozmadowſký Wolff z Noſowa a w Přjbrami.

S

Sſpulěř Auguſtyn z Giter w Soběſlawi.
Z Sertwic Albrecht a na Wylimowě.
Salis Franc na Silberdorffu.
Z Sonochu Frydrych a w Huzlowě.
Synowec Balthazar z Vngerberku.
Saudek Samuel z Dlauhé na malé Omlenicy a na Sku(pečný.
Z Sſel ſtránka a w Studlicých Girjk.
Z Sſelbottendorffu Jan Girj a na Sſenwaldě.
Sumněſſeld Czaſtl z Tumnic Jan a na Skřiwanech.
Strážnik z Kopydlna Jan Neyſtarſſý na Studeňcy a na Studené Hoře.
Swatkowſký z Dobrohoſſtě a na Swatkowicých Jan.
Z Seratic Jan na Wořichowě.
Smrtoš Jan z Ryžmtálu.
Sſtendorff Jan z Sſtendorffu.
Sobek z Sſemberu Mathyáš.
Steynhard Melchar z Steynheydu.
Stránſký Petr z Stranky.
Sſtengl z Rzezna.
Z Sſelhauzu Wolff neyſtarſſý a w Gezwi.
Sobek Bohuſlaw z Gezera na Gezeře.
Sſlechta Wácſlaw ze Wſſehrd a w Bezděkowě.

T

Teynar Girjk z Rynygſperku a na Bezwěrowě.
Tachar z Sſewerowa Jonáš na Nowém Sedliſſti.
Tiſta Jan z Libſſteyna.

Twrdek z Radkowic Jan na Radkowicých.
Tuchrowſký Matěg z Tuchrowic na malém Rwjcy.
Tuchanſký Martin z Tuchané.
Troſt Wáclaw z Tyſſentálu.
Taul Woldřich z Jurſſprukn.

V

Z Vtenoffu Adam a w Neyſowě. Vttnhoffr Girſk.
Vchtryc Anthonin ſtarſſy z Vchtryc.
Vchtryc Girſk z Vchtryc a w Tarnowech.
Z Wildnſſteyna Frydrych a w Přeſtaupimi.

W

Wlček Dobeš Humprecht z Přečiny w Lukawicy dolegſſy.
Woſycký Danyel z Woſyka.
Wolbram Girſk z Tetře.
Wolanſký z Wolanic Girſk w Wolanicých.
Wogtik Girſk z Mezkowa a w Kobylnicých.
Weyſpach z Weyſpachu Hanuš na Wolſſarticých.
Worelſký z Sſan Jan na Nentowicých.
Wladořſký Jan z Wladoře a w Kolſſe.
Wlkowſký z Aubarowic Jan Hoſtkowicých.
Walecký Jan z Raupowa a w Rauthu.
Wylim Jan z Milu.
Wozerowſký Jakub z Wozerowic na Herozticých.
Wimar Jan z Sſternzdorffu.
Welewſký Jan z Welewel a w Hoſtiwicých.
Wolbram z Tekře Jan na Brandlýně.
Wolbram Adam z Tekře na Brandlýně.
Z Wydrſſtegna Jan w Zibohlawich.
Z Wartmberka na Wartmberku.
Wolanſký z Wolanic Martin na Wolanicých.
Wopřetický Wáclaw z Wopřetic.
Welš Wáclaw z Welſenberku.

Z

Zagic Sewerýn z Hazenthálu.
Zámrſký z Zamrſſyny.
Zylwár z Hylhenſſteyna.
Záhrobſký Danyel z Teſſynu a w Klatowech.
Zlantowſký Jan mladſſy z Nedarewic a w Mirowicých.
Záruba Jan mladſſy z Wraného na Hlinicy.
Zahradecký Wáclaw z Welké Hory na Zahrádce.
Zitjn Mikulaš z Myſlowic a na Myſlowicých.
Zitenſký z Blazdice Oldřich a w Pohorſſtj.
Zbinek Wáclaw z Letoſſyc.
Zahrádka Wjt z Turowa.
Ziákyſký Wáclaw z Wotroſtal

A

Aychorn z Raympachu Jan a na Podmoklich.
Armenik Jan z Zintálu.
Albjn Jan z Greyſſenberku.
Andres z Ottendorffu Julius a Jan.
Agrykola Sſebeſtyán z Horſſowa.

Aychorn

Ajſdorff z Kerčic Wáclaw.

B

Z Berbirſtorffu Girźjk na Berbirſſtorffe J. M. C. Rada a Renthmeyſtr Králowſtwij Cžeſkého.
Bonzon Bazylius z Bonzonu.
Bořický z Hoſtowic Gindřich na Bořicých.
Bratrſký z Labawné na Cžiſtiragicých Gindřich.
Buchlowecký Hanuš z Křjžkowa.
Bokanowſký.
Byſtřický Wáclaw z Studenic.

C

Chliwenſký Adam z Ryzenſka a na Wlkawě.
Cžechogowſký z Cžechogowic Gindřich na Rowdkowě.
Chmelický Gindřich z Chmelic na Hořeticých.
Chaberſký z Rochanowa a na Chabercých.
Chřjnowec z Chřjnowa Hynek na Bukowé.
Chrpa Mezenſký Marek z Mezného.
Cetenſký z Cetené Mikuláš na Winařjcých.
Cžernohorſký Mikuláš z Chotimiřic.
Celr z Rythu.
Cžas Mathyáš z Sſternſſtegna.
Z Cžimberku Symeon.
Cyrýllus Wáclaw z Kýroffeldu.
Cženwic Jan z Libna.
Cytán Jan z Cžerné.
Cžáhowſký Wáclaw z Wymyſlic.

D

Dwořſký z Ruperſſtorffu.
Doljn Pawel z Ryrſka.
Daſſycký Mikuláš z Heſlowa.
Džiblik Wáclaw z Woſſyna.

E

Ekart Jakub z Horžwinowic na Wrtinowicých.
Erneſt z Tokowa.
Ebert Jan Wiktoryn w Želharticých.

F

Flda z Wymiſlic.
Fuch Mathyáš z Fuchyſowa.
Fiſſl Pawel z Pawmberka.
Fauknar Wáclaw z Fonkenſſteyna.
Flawin Jan z Rottenffeldu.
Fryčka Jan z Fyrſſtenmleynu.
Freyſſmýt Wáclaw z Železný.

G

Gryſpek Jaroſlaw Frydrych z Gryſpachu na Racekowě. Jan Girzj Gryſpek z Gryſpachu na Rožmitale. Gryſpek Karel z Gryſpachu na Sedloticých a Lomanech, Lidé možnij z Němec někdy do Cžech přiſſli.
Greymolt Jan Albrecht z Welheymu.
Janſtarſſý z Gryllowa.
Gindrowſký Jan z Bučijna.

Gryllus Mathyáš z Gryllowa.
Gjlowſký Mathyáš z Kráſné Hory.
Groff Tomáš z Gryffnberku.
Gétro Wogtík z Holeſſowa.
Grymmilr Pawel z Třebſka Probjř Zemſký w Králow-
ſtwij Cžeſkém.
Gjlowſký Tomáš z Kráſné Hory.

H.

Harc na Meltheymu.
Hýrš Jan z Hornoſýna.
Hoch Jan gináč Fux z Prochowa.
Hořſký Jan z Grynffeldu.
Humelius Mikuláš z Prochowa.
Hlawſſe Petr z Liboſlawi.
Habart Staniſlaw z Strachowic.
Halama Wácſlaw z Gitčjna.
Haugwic Waltr w Audlicy.
Hořſký Wácſlaw.
Had Wogtěch z Proſéče.
Hok z Hoku Zygkmund.
Hatáwus Jan z Geyru.
Hroch Jan z Mezyleſſye.
Hoſſtialek Maximilián z Jawořic.
Hložek Mikuláš z Biſlawic.
Hágek Petr z Robčic.
Hoſtakowſký Petr z Arklebic.
Hágek Symeon z Hágku.
Hokowſký Wogtěk z Hokowa.
Hágek Wácſlaw z Hágku.
Hradek Wácſlaw z Grynffeldu.
Harar Wácſlaw z Lowčic.

K

Kutowec Jan z Auražu.
Z Kaliſſté a z Otrffeldu Jan ſtarſſij, z kteréhožto Rodu
geden za paměti mé byl Cauſidicus excellens.
Khůl Jan z Begendorffu.
Kapaun Jan z Kartowa.
Kocýn Jan z Kocynétu.
Kobiš Jan z Bitiſký Cauſidicus non vulgaris.
Karyha Jan z Weleſlawjna.
Kardnian Jan z Kelic w Hořeněwſy.
Knayſl Jan z Kneyſlſſtegna.
Kraginſký Jan z Kranic.
Klokočowſký Jan z Pečlinowce.
Kryſtyán Jan z Koldjna.
Koyt Jan z Bílé Hory kterýž ſe y wegſſe připomenůl.
Koſký Jan z Plechowa.
Kotečnjk Izayáš z Domaſlawi.
Kamenjk Jan z Počernic.
Kerunk z Lumu.
Kobr Kryſtoff z Kobrſſperku.

Kretſſmar Kryſtoff z Zenkenperku.

Korálikowé z Téſſi. Ludwik vmřel Léta 1599. Vir multæ lectionis, žádoſtiw Vměnj mnohých a rozličných wěcy. Sendiwoge Michala Pola: kterýž ſe s Alchymigi obiral k ogni zakládal, z přjčyny té že geſt gemu mnoho při powydal. Po geho Smrti Přátelé a Poručnjcy Ludwika Korálka podawſſe Supplikacy Cýſaři Rudolffowi / kterýž yakožto Pán ſprawedliwy toho gim zbraňowati neráčil, dali ho do Wězenj, wſſak nic méně ſpomocy Zygkmunda Krále Polſkého ſproſſtěn byl z toho Wězenj: neb Král Polſký naschwál Poſla do Prahy wyprawil Jana Kazanowſkýho kterýž gménem a na ſlowo Krále Pána ſwého wypůgčil Deſet Tiſyc Tolarůw od Vrozeného Pána Pana Jana Zbiňka Zagice z Hazmburgka a na Budýni etc. wſſecky dluhy gmenowaného Michala Sendiwoge zaplatil, a gey s ſebau do Polſky k Králi wzal. Dotčený Korálík potomkůw žádných nezanechal krom gednu Dceru gménem Zuzannu, na ten čas Děwčátko w ſſeſti Letech, vmřel Léta yak na hoře.

Knjřowſký Martin Jaroš z Knjřowa.
Roch Pawel z Kolburku.
Kamaryt Symeon z Rowin.
Kropáč Sſebeſtyán z Krymlowa.
Kneyſl Wolff z Borowſka.
Kaukžimſký Wáclaw z Wetčyna.
Kozel Zygkmund z Rozentálu.
Kobylka Petr z Felzowa.
Khotlas Samuel z Fedrhámu.
Kohánek Tobiáš z Kohánku.
Krocyn Wáclaw ſtarſſý z Drahobeyle.
Kbelſký Wáclaw z Kapihory.
Kapr Zygkmund z Kaprſſtegna.
Karolides Giřj z Karlſſperku Poëta Cæſarius.

L

Lhotka Mikuláš z Rozmyſlowa.
Leumſký Jan z Malewic a na Mleyně Smrčowſkém.
Lhota Jakub z Sſebjnu.
Lán Jan z Warwažowa.
Libocký z Libéhory.
Liturgus Pawel z Turſka.
Lewhartický Samuel z Lewhartic.
Lwowický Jan z Elwowic.
Lowčický z Lowčic.
Liſý z Pozowa Jan.
Z Luſtenſſtegna Lukáš.
Lawin Wáclaw z Ottndorffu.

M

Mladota z Gilmanic.
Z Michalowic Kryſtoff na Milčowſy.
Z Michalowic Petr a na Milčowſy.
Mirek Sſteffán z Solopiſk.
Mathyáš Wáclaw z Borowſka.
Melcer Jakub z Breytnberku.

Moleſ,n Mathyáš z Délenperku.
Merolt Symeon z Kneyſlſteynu.
Mráz Zygkmund z Mileſſowſki.
Monſſteyn Getřjch z Popenhaymu.
Martický z Rapſſtegna Albrecht na Tauſſkowě.
Mlazowſký z Solopiſk.
Mládek z Gežowa a w Rtěňowicych.
Mohenſſperger Tobiáš z Mohenſſperku.
Měnický z Cžerwenowſy Martin.
Mitys z Limuz Tomáš.

N

Nypſſyc Adam z Holendorffu.
Nyſſ z Kyrſſffeldu Giřjk.
Noſákowec z Wodlochowic Jan.
Z Němčjho Jan Tomáš w Náclawi.
Nepoliſký z Zachráſſtian Bořek ſtarſſy na Rautech.
Nypſſyc Petr z Holtendorffu.
Netolický z Florentýnu.
Náchodſký Mikuláš z Babihu.
Nus Kaſſpar z Regrſſtorffu.
Negepinſký Mikuláš z Negepjna.
Negepinſký Samuel z Negepjna.
Nekeš z Trámberka.

O

Oppl Giřjk Sſon z Sſonau na Trauſſkowicych.
Ornius Jan z Paumberka Pergmiſtr Hor Winičných (Praſſkých.
Ornyus Mathauš z Limperku.
Obendorff Lorenc z Obendorffu.

P

Prawětický Adam z Práwětic na Střeřich, Hynek Pra- (wětický.
Práchenſký z Fkffitpachu.
Precht Jan z Rotenburku.
Přznjk Jan z Malcych Winaříček.
Pikhart Jan z Zeleného Audolj.
Přjbek Albrecht z Ottoſlawic na Březowicych.
Přjbek Adam na Holegſſowicych.
Preys Jan z Preyſenbergku.
Preys Mikuláš z Preyſenbergku.
Popowický Jakub z Popowic.
Pětikoſtel Jan z Amentýnu.
Pelikán Jan z Bikance.
Pſſtros Mikuláš z Mirotina.
Pekárek Mathyáš z Pomeſſyc.
Plawenſký Sſymon z Placenffeldu.
Přznik Wácſlaw z Malcých Winařic.
Placl z Elbingu.
Z Paumberka Wácſlaw.
Pech Wácſlaw z Kráſné Hory.
Pořický Wácſlaw z Rokhina.
Portnar Petr z Kuglhoffu.

Z Proſéče Jan.
Petrowſký Jan Trnka z Petrowic.
Pečel Jan Smržický z Radoſtic.
Peclinowſký Jakub z Peclinowce.
Polius Jan Sſotnowſký z Záwořic.
Pácowſký Jan z Libina.
Plot Ludwjk z Konačyn.
Prekl Matež z Prukſſtorffu.
Pátek Řehoř z Freytok.
Pechowſký Sſebeſtyán z Turnſſteyna.

R

Rauſendorff Hynek z Přemberku na Hrobčicých, Zygmund Rauſendorff z Přemberku.
Reych Kryſtoff z Noſkowa.
Z Regenffeldu Martin.
Rádnický Wácſlaw ze Zhoře.
Ragſký Kaſſpar z Dubwice.
Reynhart.
Regmowec Tobiáš z Regmowa.
Rabikar Girzjk z Rabic, Rabikar Karel z Rabic a na Sklenné Huti.

S

Skala z Hoře.
Seyda Jan z Hornſſegku.
Sſebeſtyán Sſnec z Dauberku.
Seldenſſlok Jan z Frýdrffeldu.
Streyſſowſký Jan z Lowčic.
Srbecký Wácſlaw z Frýſlmundu.
Straſký Wácſlaw z Libechowa.
Sobek Adam z Kornic na Trhowé Kamenicy.
Sſtendorff Abraham z Sſtendorffu na Audrči.
Sſtendorff Anshelm na Hertenſſtegku a Buchowě.
Swatkowſký Oldřich ſtarſſy na Debrchoſtě.
Swatkowſký Oldřich mladſſy na Bogenicých.

T

Tiſka Jan z Lipſſtegna.
Tunſký Lukáš z Taumberku.
Tučap Jan z Tučap a na Zalužj.
Tučap Wácſlaw z Tučap na Budiſlawi.
Teynſký Jakub z Teynče a w Kozlanech.
Termický Jan z Mjliny a na Bukowě. Termický Rudolff Karel na Strebnj.
Termický Mikuláš z Mjliny a na Mlýně.
Toman Jan z Rokſſna.
Tecký Jan z Sſonowa.
Teoffil Lwowický ze Lwowic.

W

Wolff z Wolffenburku.
Wartowſký Jan z Warty.
Woprſſal Jan z Her.
Z Wlkanowa Jan.

Wnuček

Wnůček Jakub z Worlické.
Wodička Jan Dwořſký z Woſrſſtegna.
Wolff Julius z Wolffſperku.
Wilah Mikuláš z Hoſtowic.
Welš Jakub z Hoſtowic.
Wokaun Jan z Sázawy.
Jahodka Jan z Turowa.
Weyſperger Lorenc z bílé Hory.
Wodnianſký Mikuláš z Cžárowa.
Weſký Mjrek z Linuš.
Wylim Martin z Wuſſtěnowa.
Wlkawſký Martin z Lubin.
Wandreyſr Petr z Eyſenperku.
Winkler Pawel z Hutenowa.
A Woſtali de Sola Woldřich.
Wogtěch Wartowſký z Warty.
Welš Wácſlaw z Welſſenberku.

Z

Zižowſký Bohuſlaw z Audýně na Stičanech.
Zižowſký Borotin z Audýně a na Zižowě.
Zachráſſtſký Buryán z Zachráſſtian na Leſſowicých.
Zachráſſtſký Girzjk z Zachráſſtian.
Zakoſtelſký Jakub z Bilegowa. Jan z Bilegowa.
Zýgl Jan z Chočenic.
Zindorſký Jan z Hýrſſowa.
Zelender z Proſſowic.
Zylwar z Zylbrſſtegna Adam na Nowým Dwoře Třebnuſſowſy a Zirčj.
Zylwar Jan z Zylbrſſtegna a z Pilníkowa na Podhořj.
Ziakawec Gindřich ſtarſſy z Ziakawy a na Srbicých.
Ziakawec Gindřich mladſſý na Giwganech.

Vrozenému Wladyce Girzjkowi Plachýmu

z Třebnic obdarowáni na Wládyctwj včiněno geſt w Létu Páně 1567. od ſlawné pamětj Maximiliána Cýſaře Rzjmſkého tohoto gména druhého, proſtředkem Králowſkého Mageſtatu / genž geſt dán a pſán na Hradě Pražſkém w Auterý po Neděli Poſtnj. Geſt Sſtjt w půli na dyl rozdělený,

prawá ſtrana Czerwe[ná] neb Rubjnowé a
lewá bílé neb Stříbr[né] Barwy / w nímž
Wůl na Trawnjku ze [...] ſkem, půl od Hlawy
bílý w čerweném Po[li] ..., a oſtatek čerwený
w bílém Poli ſtogj. nad Sſtjtem Kolčj helm
a okolo něho přikrý[wadla] neboližto ſſa-
ffrnochy bílé a čerwe[né] Barwy z obau ſtra-
dolu potažené wiſy. [N]ad tjm pak nad ...
ſſym Punt neboližto Točenice, z něhož Ba-
rew; z kteréž dwa Ro[hy] Wolowé, prawý
bílý, a lewý čerwený w[yni]kagj.
Kteréhožto Erbu Ma[...] s ... Chotčeným
daného a propůgčené[ho ...] yakožto
Syn gmenowaného Girzjka Plachýho, M. Sſymon Plachý z Třebnic
předn[j]

přednj Pjſař Radni Měſta Plzně s Dědicy ſwými / kteréž ſplodil s Manželkau ſwau Panj Anežkau, Dcerau Jana Sobčherda / gmenowitě, Jonáſſe, Ssymona etc. Syny, Annu a Kateřinu, Dcery. Takowé pak obdarowáni, y do Deſk Zemſkých wloženo geſt/když totižto předřečený Girjk Plachý z Třebnic, řádné ſplozenj ſwé a Předkůw ſwých / y také dobré chowánj gegich, též y ſwé, před Auředníky Pražſkými Menſſými doſtatečně prowedl a vkázal.

Tolikéž w Tytulaři wytiſſtěném w Létu 1589. ſpatřugj ſe mimo weyš dotčené / Rodowé ze gména doložený tito.

A

Adalſſpach Girjk z Damzdorffu a na Bořicých.
Amernik Jan z Jntálu.
Andrs Jan z Ottndorffu. Julius z Ottndorffu.
Auſtagowec Jan z Radwanowa.

B

Buzycký Bohuſlaw z Buzyc a na Střjžeži.
Behm Eliáš z Bawenberku.
Bawor Eliáš z Koſmačowa a w Domažlicých.
Bořek Jan Girj Hamza z Zabědowic a na Swětj.
Bartjk z Dobrémyſli Jan a na bilém Augezdcy.
Bohdál Jan z Rzjſnice a w Grabowě. Bohdál Wácſlaw z Rzjſnice.
Baderſký Jan z Augezda a w Libotcých.
Zbyněk Jan z Lecoſſyc a w Březanech.
Benedykt Jan z Tulipan.
Bělohradſký Jan z Koſmačowa.
Betengl Kryſſtoff z Nagenperku na Boruhrádku a w Rychnowě.
Bydžowſký Marek z Florentýnu.
Z Bitek Melichar z Greyffenperku.
Bořanowſký Rzehoř z Bityſſky. Zygkmund Bořanowſký na Pakoměřicých.
Bohuſſe Wylim z Otěſſyc a na Cžaſtkowě.
Babka Ondřeg z Mezyřička.
Bohuněk Wácſlaw z Lomné a na Bolechowicých.
Balbjn Wácſlaw z Worličné a na Wowčákých.
Běkowec Wawřinec Sſcenowſký z Záwořic.
Bydžowſký Wácſlaw z Srnowec a z Warwažowa.
Bombergr Jan z Bomberka.

C

Ctibor z Podolj a na Petrowicých.
Cellr Alexander z Rytur.
Catbicet Hanuš Tomáš z Cedwic na Bezděkowě.
Z Cedwic Jan Sſebeſtyan a na Kunzwardě Geho miloſti Cýſařſké Radda.
Z Cedwic Hendrych Kryſſtoff na Kunzwardě a Liſſteyně.

Cerw Hanuš z Pirnowa.
Z Chwatiny Jan mladſſy a w Želkowicých.
Choconiſký Jan z Wintnffelzu a w Chocomyſſy.
Celtbergar Jan z Celtberku.
Cyngulin Podiwinſký z Opočna nad Gyžerau.
Cžerw Wacſlaw z Bozetjna na Dwoře Dopecowſkém.
Cžekele Kryſtoff z Cžekelu a w Tachowě.
Can Mathyaš z Sſternſſtegna.
Cabikar z Libſſtegna na Chaberých.
Ceyp Martin z Peclinowce.

D

Danyel Bohuchwal Sſworc z Semanjna.
Dezienſký Giržjk z Deſſenic.
Dirynk Frydrych z Rotnperku.
Dolſký Giržjk z Leyče a w Dolanech.
Danyel Gindřich Sſworc z Semanina.
Drazowſký Jā z Drazowic a w Hořanech.
Diblik Jan z Wotjna, kteréhož nacházym y w Starém Tytulaři.
Dubenſký Jan z Dubence.
Dornheym Kryſtoff z Dornheymu a w Malečernozy.
Dyſſlar Melchar z Bodláku a w Blatný.
Drahowec Wacſlaw z Plané a na Stradowě.

E

Eſtereych Giržjk z Zomeřic.
Ernſt Zygkmund z Sſtokowa a w Střebnice.
Eſterreychr Giržjk z Zomeřic.
Eſterreychr Jeronym z Zomeřic a w Solcy.
Eybenſſtolr Jezue z Eybenſſtolu.

F

Freudar Adam z Pruku a na Reyſſowicých.
Fink Benedykt z Kolburku.
Pſſeffrkhorn Albrecht z Ottopachu a na Ginonicých.
Frey Frydffelt z Kritlin a z Wymiſlic.
Fida Bartolomey z Swymiſlic a na Woſenicy.
Fulegowſký Frydrych z Fulegowic a na Bilegowě.
Firbas Gindřich z Huſynce.
Funk Giržjk z Oliwětu.
Frankengryner z Rýnperku a na Tyniſſti.
Freyſychſelbſt Mathyáš z Freydnpachu. Zygkmund z Freydnpachu a na Ronačowicých. Zacharyáš z Freydnpachu.
Fux Wácſlaw Cžimelický z Cžimelic a w Žerowicých.

G

Ginterot Adam z Raunſſtegna.
Ginterot Kryſtoff z Raunſſteyna a w Bilině.
Globnar Frydrych z Globnu a w Kozlanech.
Gelčanſký Giržjk z Gelčan a na Poletich.
Giſkra Wácſlaw z Sobince.

H

Habartický Kryſtoff z Habartic. Zygkmund z Habartic. Wácſlaw z Habartic w Mladém Boleſlawi. Habartický Abraham z Habartic. Habartický Jan z Habartic a w Radiſſku.

Hawlik Bartolomeg Srnowec z Warwažowa. Linhart Srnowec z Warwažowa a w Tauſſkowě, Martin Srnowec z Warwažowa.

Holec Bohuſlaw z Karlowé Hory.

Hoſtačowſký Diwiš z Petrowic a na Cžerwené Blacě.

Hoſtaunſký Hawel z Roſmačowa.

Hyrſſpergr Erazym z Rhynygſheymu na Wartmberce.

Hubergk Frydrych z Hemſſmerſſtorffu.

Hoſtačowſký Gifjk z Petrowic a na Woſtrowě Perknjčowě.

Hartys Giřjk z Harrtys na Zaluží a Junowě.

Holub Giřjk z Radiče a w Záhořicy. Holub Giřjk z Radiče a w Záhořicy. Holub Jan z Radice a na Hořicy. Petr z Radice a na Radicy. Wácſlaw Holub na Radicy.

Hrádek Gindřich z Hrádku a na Wodicy.

Hamza Giřjk z Krčhna.

Halania Gindřich z Gitčjna.

Z Hamburku Giřjk.

Hewořčowſký z Kožiwý Hory a na Třibotowě.

Huwar z Lobnſſtegna Gindřich na Cithalowě.

Z Herttberku Habart a na Puchleberku.

Horſſký Jan z Herſſyc a na Horſſycych.

Hora Jan z Očedlic a na Nowém Sydle.

Heyda z Porhcy Jan a na Děwčikopach.

Hala Jan Giřj z Augezda na Kieſſeticych.

Holka z Počernik a na Počernicych Dolegſſech.

Holey Jakub Sſoenowſký z Zawořic a na Kuroticych.

Hauſe Jan z Kráſné Hory a w Gedibabech.

Henigar Huprecht z Eberku a na Hoſycych.

Hložek Natanyel z Biſlawic a na Nuſlech.

Hoſkatek Ruprecht z Hoyneſtu a na Wlkyſſkochlowě.

Mikuláš Hoſkatek z Hogneſtu na Wlkyſſy.

Holan Karel z Gilgowa a na Woſowě.

Holik Kryſtoff z Hradiſſtě a w Winařich.

Homburk Mikuláš z Belnſdorffu a w Koſtelcy.

Hořeňowſký Mikuláš z Hořeňowſſy a na Augezdě.

Heygl Sſebeſtyán z Polokowic G. M. C. Radda a Sekretář Dworſký.

Hágek z Hágku.

Hágek z Kopčic a na Aučimě.

Hebenſtreyt Tomáš z Treytnffeldu.

Hoſtialkowſký Oldřich z Arklebic a na Cžernicych.

Hoſtiálek Wácſlaw z Hoyneſtu a na Wlkyſſyrotlowě.

Hauſſka Wácſlaw z Zahrádky a na Poſnj.

Henigar Wácſlaw z Eyberka a na Hoſycych.

Henigar z Bibrſſpachu.

Holowanſký z Holowans na Wobědowicych.

Heſſerſký Wácſlaw z Wlknowa.
Hradecký Wiktoryn z Bukowan.
Hora Wácſlaw z Ocelowic a na Nowém Sydle.
Holan Zygkmund z Gilgiowa a na Welkém Woſowě.

J

Z Jonu Abraham na Hotowicych a na Hořegſſym Liwẏnowě.
Joachym z Jonu.

K

Klokočowſký Adam z Dobrohoſſtě.
Kauſek Adam z Sobětic a w Rankině.
Z Koſmačowa Bohuſlaw Bawor a w Domažlicych.
Kodner Dawid z Greyffenekn.
Koch Daniel z Kolburku.
Kxintus Erazym z Dromſdorffu.
Kuneš Felix z Gemnjku.
Kyrchmeyr Faltyn z Beychwic.
Kyrſſteyn Frantiſſek ginák Meyſſnar z Kyrſſteyna.
Kočowſký Girzjk z Kočowa a na Woſtračjně.
Koſſetický Girzjk z Horek. Koſſetický Mikuláš z Horek.
Kuſtoš Getřich Kuſſetický z Zubřj° z Lipky a na Kſynach.
Koſſyn Gindřich z Koſſyně.
Karban Girzjk z Wolſſan a na Chotauni.
Kapr Girzjk z Kaprſſtegna.
Klaudyán Girzjk z Greyffnperku.
Konſtantyn Girzjk z Cjerweného Pole a Sumnoſſe.
Kobjk Girzjk z Požyčan.
Kolkreytr Melchar z Kolikreytu a na Cjerweném Dubu.
Keblanſký Mikuláš z Wozdna a na Keblanech.
Koſſetický Mikuláš z Horek na Witlenicych.
Koll Michal z Kolmaſdorffu.
Kozſký Mikuláš z Plechowa na Plechowě.
Klugkey Purkhart z Libodřic a w Slaupně.
Koſſatický Pawel z Koſſtic a w Polepich.
Karlowec Rudolff z Karlowic a na Walteynu.
Kameyk Řehoř z Pokratic a w Litoměřicych.
Z Kadowa Sezyma a na Střjžemeři.
Kauſek z Sobětiček Samuel a w Wrbawcy.
Kliſſt Samuel z Netečnic a na Proſtolicych.
Konařewſký Wácſlaw z Libánic a na Hněwkowicych.
Kuſtoš Wácſlaw Kunetický z Zubřjho z Lipky a na Wlačicy.
Keblanſký Wolffgang z Hwozdna a na Keblanech.
Kamaryt Wácſlaw z Rowin Geho milosti Cýſařſké Radda při Apellacych.
Z Kwaſſegowic Wácſlaw.
Kameyk Ondřeg z Pokratic a na Pokraticych.

Gregorowi Rykerowi z Horn=

ſſtelzu znamenij Vrozenoſti a Wládyctwj dáno a propůgčeno geſt od Rudolffa Cýſaře toho gména drů=hého w Létu Páně 1592. yakž nýže doložený Mageſtát wyprawuge.

My. Rudolff etc. Gſauce mnohých hodno=wěrných ſwědectwjm ſprawenj, kterak Grégor ginák Rzehoř Ryker Pod=daný náš w Králowſtwj naſſem Cžeſkém / wěrný milý, až poſawád w Stawu ſwém poctiwě ſe obcházel a zachowáwal, a napotom aby tim lé=pegi a poctiwěgi Staw ſwůg wýſti a žiwnoſti hleděti mohl / s dobrým rozmyſlem naſſym, giſtým wědomjm a Raddau wěrných naſſych milých, mocý Králowſkau w Cžechách, témuž Grégorowi ginák Rzehořowi Ry=kerowi, a Dědicům geho řádně a Manželſký poſſlým tém kteréž giž nyni má a neb geſſtě míti bude, obogího Pohlawj po wěčné čaſy z ſſtědroty na=ſſj Cýſařſké půgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwj, to=tiž Sſtjt od wrchu až dolu na poli rozdělený / prawá polowice wſſecka mo=dré neb Lazurowé Barwy / w niž v ſpodku dwě Skalky bílé neb ſtřjbrné Barwy nápodobné Pahrbkům, na nichž Lew žlutý neb Zlatý / na každé té Skalce gednau zadnj Nohau k prawé ſtraně obrácený, mage wzhůru wyzdwjžený Ocas a vſta otewřená s wyplazytým Jazykem, držjcy w prawý Noze ſwé Koſſjř ſtogjcy, Lewá pak ſtrana wſſecka čerwené neb Ru=bjnowé barwy / přes niž poſſykem dolu w půli ſſtrych bílý neb ſtřjbrný, a na něm půl Měſýce čerweného gedním rohem dolu a druhým na horu obráceného / nad tim pak bílým ſſtrychem zeſpod y na hoře w Cžerwenem Poli gedna Hwězda žlutá neb zlatá o ſſeſti Sſpicech ſe ſpatřuge / nad Sſtj=tem Koléij Helm a na něm Koruna Zlatá Králowſká, a okolo něho ſſa=

Digitized by Google

ſſrnochy neb přikrywadla po prawé žluté a modré, a po lewé bílé a čerwené Barwy z obauſtran dolůw potažené wiſý: Nad tím nade wſſým dwě Křídla Orlicý proti ſobě poſtawená / prawé modré a lewé čerwené, přes každé poſſykem ſtřjch, bjlý, a na pěnj čerwený Hwězda oſſeſti Sſpicých / a mezy týmiž Křjdli Lew žlutý držjcý Roſſjř k prawé ſtraně obrácený tím wſſým ſpůſobem yako w Sſtjtu: Kterehožto Erbu a znamenj Wládyctwj / gmenowaný Grégor ginák Rzehoř Ryker nynj y na budaucý čaſy při wſſech Rytjřſkých čjnech etc. vžjwati má a neb mocý bude, chtjce tomu konečně aby ſe s Dědicy ſwými od něho řádně a Manželſký poſſlými obogjho Pohlawj, z Hornſſfelzu pſali a pſáti měhli etc. Dán na Hradě naſſem Pražſkém w Čtwrtek po Swatých Petru a Pawlu Apoſſtolich. Léta Králowſtwj naſſých / Rzjmſkého 17. Vherſkého 20. a Čeſkého též 17.

Rudolff.

Adamus de Noua Domo S. R.
Bohemiæ Cancellarius.

Ad mandatum Sacræ Cæs. Majeſtatis
proprium.

Jan Müllner.

Předpowěděný Grégor ginák Rzehoř Ryker

z Hornſſfelzu Pjſař Komornj Měſt Králowſtwj Čeſkého / ſpogen byl proſtředkem Stawu Manželſkého s Panj Maryá tau Pitkowſkau z Pitkowic z Rodu ſtaro žitného, wlaſtnj Seſtrau Pana Hynka Pitkowſkého z Pitkowic, s njžto ſplodil dwa Syny Jana a Wácſlawa Rykery z Hornſſfelzu.

Z Kapihory Wácſlaw Sewerýn a na Girnách.
Z Radowa Zygkmund na Střezemjři.
Roſel Zygkmund z Reyzentálu.
Raudele Natanyel z Zitenic a na Dwoře Rzečicy.
Rey Hendrych z Hyrſſfeldu a w Nowé Wſy.
Knobloch Hanuš z Warnsdorffu a na Stružnicy.
Ruſtoa Kunetický z Zubřjho z Lipky a na Lipce.
Ret Raſſpar z Retowa a na Woſſelině.
Ret Kryſtoff z Retowa.
Rolchreyter Kryſtoff z Rolchreytu a na Habřý.
Rigs Kryſtoff Letmianſký z Wymyſlic.
Rolchreyter Lew z Rolchreytu a na Poříčj.

L

Lehomſký Bohuſlaw z Malewic a na Hradiſſti.
Leſſey Buryan z Chrauſtowic.
Lhotka Bohuſlaw z Zmyſlowa a w Mitrowicých.
Z Lidlowa Pawel na Sſenberce a w Rhynygohom J. M. C. Radda Zřízené Komory w Králowſtwj Čeſkém.
Lowčický Mikuláš z Pohnánj a w Dobrohoſſti.

Lemt

Lembert Duchoſlaw z Woltáříka a w Teplicy.
Lehomſký Giřjk z Malenic.
Lidowſký Gilgý z Topolan.
Albocký Giřjk z Libibory.
Leymar Hanuš Frydrych z Leymaru a na Warnſdorffu
Khotický ze Khotic.

Loſſtickýmu Sewerynowi. Sſteffánowi Launſkýmu a Giřjmu Jaromiřſkému dán Mageſtát od Cýſaře Rudolffa tohoto gména Druhého / takto znějícý.

RVDOLPHVS SECVNDVS DEI GRATIA ELECTVS Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclauoniæ &c. Rex, Archidux Auſtriæ, Marchio Morauiæ, Lucemburgæ ac Sileſiæ Dux, Luſatiæq; Marchio &c.

Notum facimus Vniverſis & ſingulis, cujuſcunq; dignitatis & eminentiæ, quibus præſentium literarum noſtrarum copia videndi ſeu audiendi aliquando facta fuerit, Nobis perſuaſum fuiſſe, per noſtræ Majeſtatis Conſiliarios & alios teſtes, fide dignos, numero ſufficientes, perq; alias probationes idoneas, qualiter honeſti & docti Viri, Georgius Iaromirsky, Seuerinus Losſticky, & Stephanus Launsky, fideles noſtri dilecti, nobis atq; etiam Sereniſsimæ Domui noſtræ Auſtriacæ, inclytoq; Regno Bohemiæ pro occaſione temporis, & loco ſuo, officijs, ſtudijs, viribus, conatibuſq; omnibus ſeruiant, & impoſterum, quod nobis de ipſis pollicemur, ſeruitia ſua ſunt probaturi. Nos itaq; juſtis rationiq; conſonis, ſuprá nominatorum, Georgij Iaromirsky, Seuerini Loſſticky, & Stephani Launsky precibus moti, conſideratis fidelibus ipſorum ſeruitijs attendenteſq; laudabiles ipſorum virtutes, dignos munificentia noſtra Imperiali arbitrati ſumus, quos ob vitæ & morum integritatem meritis præmijs ac ornamentis cohoneſtaremus, inſigniaq; ipſis perpetuis temporibus utenda fruenda benigniſsimè decerneremus, ut ita alij etiam ipſorū exemplo ad obſequia fidelitatis noſtræ Cæſareæ Majeſtatis præferenda, tùm ad virtutem magis ac magis amplectendam, inuitarentur. Idcirco motu proprio re prius benè deliberata, interueniente etiam fideli noſtrorum conſilio, de plenitudine Romanæ Imperatoriæ poteſtatis, & tanquam Rex Bohemiæ, dictis, Georgio Severino, & Stephano arma & Inſignia Nobilitatis clementèr conferimus, videlicet clypeum & ſcutum in ſuperiore ſui parte Lazurei ſeu cæleſtini, & in ea Calliopen coloris flaui ſeu aurei, geſtantem in capite Coronam cedrinam, in manu dextra jaculum, in ſiniſtra ramum cedri, Aquilinis alis, poſt humeros, in altum porrectis, inferiori parte coloris rubri inſiſtente. Galeam verò ſuprá ſcutum clauſam cum diademate Regio, ſuper quod alia eſt Muſa ſimili figura, qualis eſt in clypeo inter cor

nua cerui, luteiſue aurei coloris. Tegumenta verò clypei & Galeæ hinc inde dependentia albi & rubei coloris inter ſe, variata, quemadmodum hæc omnia exactiùs Pictoris ingenio ac manu depicta in medio harum literarum, teſtimonio largimur, volentes & decernentes, ut ſupradicti, Georgius Iaromirzsky, Seuerinus Loſſticky, & Stephanus Launsky, quilibet ac ſinguli eorum, à Libano, liberiq; utriuſq; ſexus ex eis nati vel naſcituri, eorundemq; poſteri omnes præſcriptis armorum inſignijs à nobis donatis et largitis perpetuo, domi, militiæq;, ac ubiuis gentium & locorum geſtare & deferre, iiſq; in omnibus & ſingulis honeſtis & decentibus artibus, expeditionibus, ac alijs omnibus in rebus, Nobilium more ſerio Iocoue, in haſtilibus ludis, equeſtribus pedeſtribuſq; certaminibus, pugnis cominus, eminus, juxta eorum deſiderium & voluntatem liberam, uti, nec non eadem vexillis, tentorijs, ſcutis, monumentis, ſepulchris, parietibus, feneſtris, laquearibus, Tapetijs, pulvinaribus, annulis ſignatorijs, ſigillis, prædijs, ædificijs, oſtijs, tabulis & picturis, cænotaphijs, & quibuſcunq; deniq; rebus inſculpere, affingere, aut pingere, apprimere, intexere, ac deniq; ſeſe à Libano appellare, nominare, ſcribere, & vocare, priuilegijsq;, libertatibus, Iuribus, quibus cæteri Armigeri & Nobiles, ſeu armorum prærogatiua inſigniti utuntur & fruuntur, uti, frui, & potiri poſsint & valeant; Quapropter mandamus ſerio & præcipimus, Vniuerſis & ſingulis fidelibus Regni noſtri, ſubditis, cujuſcunq; ſtatus, ordinis, gradus, præeminentiæ aut cõditionis exiſtãt, ut ſuprà dictos, Georgiũ Iaromirzsky, Severinũ Loſſticky & Stepha. Launsky à Libano unà cũ liberis, hæredib. cõdeſcẽtib. utriuſq; ſexus legitimè ab eis procreatis in hôc noſtro priuilegio deſcriptis & contentis, & in medio hujus noſtræ ratificationis & approbationis, à nobis confirmatis & approbatis armis & inſignijs, eorum deniq; ornamentis, prærogatiua, & libertatibus omnibus in perpetuum uti, frui, potiri & gaudere ſinant & permittant, & alios permitti curent, nec eos in libero ipſorum uſu, ullo modo moleſtent, perturbent ac impediant, neq; ab alijs ſub indignatione noſtra, & ſucceſſorum noſtrorum Imperatorum & Regum Bohemiæ grauiſsima, & pæna Viginti quinq; marcarum auri puri (quarum medietatem fiſco noſtro Imperiali, reliquam partem verò iniuriam paſſorum vſibus, toties, quoties contra factum fuerit, irremiſsibiliter adjudicandam & applicandam decreuimus) turbari impediriue permittant. In quorum omnium fidem & teſtimonium has literas fieri, ſigilliq; appenſione juſsimus communiri. Datis ex Regali noſtra Vrbe Praga, decima die Menſis Iulij. Anno Chriſti 1593. Regnorum verò noſtrorum, Romani 20. Hungarici 23. & Boemici itidem 20.

Labunſký Jan z Labûnê a na Kláſſterê Hradiſſti nad Gizerau.
Z Lichtenſſeldu Jan a w Vnhoſſtj.
Z Mongulew Adam a w Bolechowê.

Vrozenym Wládykám Matauſſowi Neſſeſtynowi z Býſaři Saudu Komorniho w Králowſtwij Cžeſkém / Wácſlawowi Lhorſkýmu a Mikuláſſowi Brodſkýmu, z ſſčedroty Cýſařſké dán a propůjčen Erb neboližto znamenj Wládycžwij od Rudolffa Cýſaře toho gména Druhého Mageſtátem takowým.

My Rudolff etc. Gſauce mnohých hodno-
wěrných ſwědectwjm ſprawenj, kterak Mathauš Neffeſtyn Pýſař Sau-
du naſſeho Komornjho w Králowſtwj naſſem Cžeſkém / Wácſlaw Lhot-
ſký, a Mikuláš Brodſký Poddanj naſſj w Králowſtwj naſſem Cžeſkém
wěrnj milý / až poſawád w Stawu ſwém poctiwě ſe obcházeli a zachowa-
wali, a na potom aby tim lépegi a poctiwěgi Staw ſwůg wéſti a žiwno-
ſti ſwé hleděti mohli / pro ſlužby wěrné téhož Mathauſſe Neffeſtyna, kte-
réž nám činil a na potom tim wolněgi činiti bude, mocy a powinen bude
s dobrým rozmyſſlem, naſſym giſtým wědomjm a Raddau wěrných na-
ſſych milých / mocy Králowſkau w Cžechách, tymž Stregcům a Dědi-
cům gich řádně a Manželſký paſſlým / kteréž giž nyni magi a neb geſſtě mj-
ti budau, obogjho Pohlawj / propůgčugem a dáwame Erb neboližto
znamenj Wládycſtwj / totiž Sſtit žluté nebo zlaté Barwy, w němž po ſpo-
du poſſykem od prawé wzhůru k lewé Skála, z njž půl Nedwěda od lewé
ſtrany wzhůru wyzdwjženého k prawé ſtraně obráceného s porozloženy-
mi přednjmi Nohami, s otewřenými Uſty a wyplazenym Jazykem ſwé
přirozené Srſti, a barwy wynjká. Nad Sſtjtem Kolčj Helm, na něm
přikrywadla neboližto ffaffrnochy žlutau nebo zlatau a černau barwau s
obau ſtran potažené dolů wiſy. Nad tim nadewſſym Točenice týchž Ba-
rew s Feffliky rozletilými / z njž Rohy Gelenj o Sſeſti Parozych wynjkagi;
kteréhožto Erbu a znamenj Wládyctwj gmenowaný Mathauš Neffe-
ſtyn, Wácſlaw Lhotſký, a Mikuláš Brodſký Stregcowé nynj y na budau-
cý čaſy s Dědicy ſwými / užjwati magi a mocy budau, chtice tomu koneč-
ně aby ſe z Roběřowic pſali a pſáti mohli etc. Dán na Hradě naſſem
Pražſkém w Středu den S. Hawla Opata / Léta Páně 1596. Králow-
ſtwj naſſych, Ržjmſkého, Léta 21. Uherſkého 20. a Cžeſkého též 20.

Rudolff.

Kryſtoff z Sebuzyna.

Ad mandatum Sac: Cæſ: Maje-
ſtatis Proprium.

Jan Milner.

Widěl gſem tolikéž Mageſtát Krále Wladiſlawa daný Předkům těch
genž ſe pjſſj z Roberowic, o kterémž ač ſe zmjnka žádná neděge w Mage-
ſtátu

[illegible] ..., nic méně zdalo mi ſe za dobré tuto gey doložiti.

My Wladiſlaw etc. Y gſauce my mnohých wjry hodných ſwědectwjm ſprawení/ kterak Slowutný Mathauš a Thomáš z Roberowic wěrnj naſſi milj až poſawád pěkně gſau ſe w ſwém Stawu obcházeli etc. aby tím lépe etc. Z ſſtědroty naſſj Králowſké dáwame týmž Erb neb ližto znamenj Wladyčtwj / totiž půl Nedwěda bjlého w Poli čerweném, a na Sſtjtě Helm / na kterémžto Helmu přikrywadla a neb ſſaffrnochy čerwené a bjlé Barwy potažené dolu wiſý, a ſwrchu na tom Helmě Srny Růžky w Barwě ſwé přirozené / chtjce tomu konečně aby předpowědenj Mathauš a Thomáš Stregcowé s Dědicy ſwými řádně a Manželſký od nich poſſlými obogjho Pohlawj / takowého znamenj Vrozenoſti užjwati a ſe z Roberowic pſáti mohli etc. Dán na Budjně w Auterý po Swatém Wjtu, Léta Páně 1506. Králowſtwj naſſich Vherſkého 16. a Cžeſkého 35.

Ad Relationem Magnifici Alberti de Kolowrat & in Libſteyn Supremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

Mrzaný Bohuſlaw z Slawatina a w Zmyſlowě.
Z Michalowic Bohuſlaw a na Rewenicy.
Malý Benyamin z Tulechowa.
Miller Bartoloměg z Vnterperku.
Markolt Diwiš z Tedražic a w Letowě.
Moſſúr Filip z Waldowa a na Lagowicych.
Mule z Waldowa Fabián a na Waldowě.
Meyſtřik Floryán Danyel z Watytánu.
Moſſúr z Waldowa Purgkrabě Hradu Pražſkého.
Meynestrewter Giřjk z Truglowa a na Nowém Tulcpachu.
Maleſſický z Pantnowa a na Maleſſycych.
Milhſſtegn Gregor z Milhſſtegna.
Meneſtrewtr Gabryel z Truglowa a na Lhotě.
Manwic Jronym z Patokryge a w Patokrygech.
Miſſowſký Jan z Bodláku a na Miſſowicych.
Manſric Kryſtoff z Armenich a na Rokytnicy.
Modřegowſký Rcrušk z Modřegowic.
Magrle Kunrad z Pokſſtorffu a na Brninkách.
Magrle z Sobiſſku Nykodem a na Chocký.
Mawic Martin z Patokryge a w Kozlonicych.
Mutrplos Wácſlaw z Tedražic.
Mazanec Wácſlaw z Slawatina a w Dolegſſých Hrachowicých.
Mrzaný Wácſlaw z Slawětjna a w Slawětjně.
Meč Wolff Abraham w Hágu.

N

Negepinſký Adam z Negepjna a w Bukicych.
Nechterbic Frydrych z Vchtrych na Kochowicych.
Nepokſký z Zachráſſtian a na Rautech.
Nenkowſký Hendrych z Nedonos

Znamenj Rytjřſké neb obdarowanj na Wládyctwij Kněžy Martinowi Oprawdowicowi Opatu Břewňowſkému, Mathyáſſowi Sſtyfflowi a Walentinowi Plakwicowi z Kolberka Sſtregcým geho / propůgčeno od G. M. C. Rudolffa toho gména druhého Vherſkého a Cžeſkého etc. Krále etc. tímto Mageſtátem.

My Rudolff druhý z Božj Milosti Rzjmſký Cýſař / Vherſký Cžeſký Král etc. k wěčné paměti známo činjme tím to Liſtem wſſem etc. Jakož Cýſařſkau wýwyſſenoſt ozdobuge y wychwaluge / Poddaných ſwých cenčſtné ſkutky etc. Rgſauce my ſprawenj, kterak welebný Kněz Martin Oprawdowic Opat Kláſſtera Břewňowſkého na Bramowě wěrný náš milý a Mathyáš Sſtýffl, Walentin Plakwic, Poddanij naſſy w Králowſtwij Cžeſkém wěrnj milij, až poſawád ſe w Stawu ſwém poctiwě obcházeli a zachowáwali / a na potom aby tím lépe a poctiwěgi Staw ſwůg wéſti a žiwnoſti ſwé hleděti mohli, s dobrým rozmyſlem, naſſým giſtým wědomjm a raddau wěrných naſſých milých / mocý Králowſkau w Cžechách / tymiž Kněžy Martinowi Oprawdowicowi, Mathyáſſowi Sſtýfflowi, a Walentinowi Plakwicowi Dědicům gich řádně a Manželſký poſſlým těm kteréž giž nyní magí a neb geſſtě míti budau obogjho Pohlawij, po wěčné čaſy z ſſtědroty naſſy Cýſařſké půgčugě a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwij / totiž Sſtjt od prawé ſtrany k lewé dolu poſſikem rozdělený ſwrchnj polowice bílé neb ſtřjbrné Barwy / w niž Tři Růže čerwené neb Rubjnowé Barwy, dwě podlé ſebe a 3. zeſpod: ſpodnj pak polowice modré neb Lazurowé Barwy / w kteréžto Lewhartě Zwjře k prawé ſtraně obrácený žluté neb zlaté Barwy na zadnjch Nohách / přednj obě wzhůru wyzdwjžené s wyplazytým Jazykem a Wocas wzhůru wyzdwjžený mage, ſe widj / nad Sſtjtem Kolčij Helm, a okolo něho přikrýwadla neboližto ſſaffrnochy po prawé ſtraně žluté neb zlaté, a po lewé bílé neb ſtřjbrné, čerwené neb Rubjnowé Barwy z obauſtran dolu potažený wiſy. Nad tím nadewſſým Koruna Zlatá Králowſká, z kteréž dwě Křjdla Worličij podlé ſebe poſtawená, prawého ſwrchnj polowice žluté neb zlaté, a ſpodnj modré neb Lazurowé Barwy / lewé pak Křjdlo

wſſecko

wſſecko bílé neb ſtříbrné barwy / a na těmi takéž tři Růže červené neb Rubinowé Barwy gedna nad druhau ſe widj / yakž to wlaſtně a Umělým Miſtrowſtwjm Malijřſkého v proſtřed Liſtu geſt wymalowáno, a barwami bogitými wyſwětleno: Kteréhožto Erbu a znamenj Wládyckého gmenowaný Kněz Martin Oprawdowic / Mathyáš Sſtýffl / a Plakwic Walentin / nyni y na budaucý čaſy, při wſſech Rytjřſkých činech / budto přiſtných neb kratochwilných vžjwati magi a mocy budau totiž w bitwách w Honbach na Koraubwech / Praporcych / Pečetech / Sekretích a Hrobowých Kamenich, y na wſſech giných náležitých a poctiwých mjſtech, tak yakž toho giné Wládyky w Králowſtwj naſſem Čeſkém, y w giných Zemi naſſych vžjwagi buď z práwa neb z obyčege: y chtice tomu konečně / aby ſe týž Kněz Martin Oprawdowic / Mathyáš pak Sſtýffl / Walentin Plakwic y s Dědicy ſwými od nich řádně a Manželſky pocſſlými, těmi kteréž nyni magi a neb geſſtě mjti budau, obogjho Pohlawj z Kolberka ſe pſali a pſáti mohli. A protož přikazugem wſſem Poddaným naſſym / kteréhožby koli řádu neb powahy byli / že wſſech Stawůw Králowſtwj naſſeho Čeſkého y giných Zemi naſſych nynegſſym y budaucým wěrným naſſym milým / abyſſte čaſto pſané, Kněze Martina Oprawdowice Mathyáſſe pak Sſtýffle, a Walentina Plakwice z Kolberka / y gich Dědicy a těch Dědicůw Dědicy / za to což ſe w tomto Mageſtátu pjſſe, měli a drželi, a neporuſſytedlně nyni y na budaucy wěčné čaſy zachowali / žádných gim w to překážek nečinjce etc. Na Swědomj toho Pečet naſſy Cýſařſkau k tomuto Liſtu přiwěſſyti gſme rozkázati ráčili. Dánna Hradě naſſem Pražſkém w Auterý po Prowodnj Neděli / Léta Páně 1592.

Čaſto gmenowaný Mathyáš Sſtýffl z Kolperku s Manželkau Panij Ewau ſplodil Dwa Syny, Natanyele z Kolperku, Jana Wáclawa z Kolperku, a Dceru gménem Maryanu.

Walentin Plakwic tolikéž ſplodil dwa Syny, a ti gij měli na ten čas Manželky y Dítky / totiž Walentina a Giřjho z Kolperku, gichžto Matka byla Panij Anna Echtowá.

Urozenému Wládyce Janowi Sſferýnowi a Bratru geho Jakubowi z Sſferynu znamenj Wládyctwij propůgčeno w Létu 1590. Mageſtátem timto.

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVENTE CLEMENTIA ELECTVS ROMANOrum Imperator, Semper Auguſtus. Germaniæ, Vngariæ, Boëmiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. Rex &c. Archidux Auſtriæ Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Stiriæ, Carinthiæ, Carniolæ &c. Marchio Morauiæ & Dux Lucemburgiæ, & ſuperioris & inferioris Sileſiæ, Virtenbergæ & Tekæ. Princeps Sueuiæ Comes Habſburgi, Tirolij, Ferretij, Kyburgi & Goritiæ, Landgrauius Alſatiæ, Marchio Sacri Romani Imperij, ac ſuperioris & inferioris Luſatiæ, Dominus Marchiæ, Sclauoniæ, Portus Naonis & Salinarum &c. Fideli Nobis dilecto IOANNI SPHÆRINO, gratiam noſtram Cæſaream ac Regiam & omne bonum. QVEMADMO-

DVM

DVM limpidiſsimum ſolis jubar ſui luminis ſplendorem per uniuerſum mũdum ſpargere, omniaq; orbis climata ſuis radijs illuſtrare ſolet, ita Imperatoriam Majeſtatem, in ſupremo dignitatis faſtigio conſtitutam beneficentiæ ſuæ radios longè lateq; diffundere, ac in quoſcunq; fideles ſubditos ſuos, eos præſertim qui vitæ & morum probitate conſpicui, ſuam fidem, obſeruantiam, ac benemerendi ſtudium aſsiduis obſequijs præ alijs comprobant, ſeq; fauore dignos reddunt, clementer conuertere decet; tum ut & ipſi condignis virtutum ſuarum præmijs ab Imperiali culmine affecti in officio contineantur, & alij pariter ejuſmodi exemplis propoſitis, ad quæuis honeſta ſtudia capeſſenda incitentur, ac prouocentur; tum vero ut Cæſareæ munificentiæ laus & memoria perpetuo omnibus in locis extet ac vigeat. HINC eſt IOANNES SPHÆRINE quod cum intelligamus te honeſto loco honeſtiſq; parentibus, in Inclito noſtro Boëmiæ Regno natum eſſe & à Iuuentute tua ſingulari quadam indole ductum liberalium artium diſciplinis, atq; alijs quæ eas maximè decent, actionibus & exercitijs ſedulo ſemper & quidem ita addictum fuiſſe, ut ſedulitatis iſtius tuæ frugem ſentiens pro tempore honorabilis Capituli Metropolitanæ Eccleſiæ Pragenſis non minori Capituli iſtius cum ſatis factione, quam tua cum laude agas Capitaneum, atq; id planè ſtudeas, quo vel in hoc vel in alio officij genere data occaſione nobis ac ſacro Romano Imperio, inclitoq; Regno Boëmiæ, ac Auguſtæ domui noſtræ Auſtriæ promptiſsima atq; utilia obſequia præſtare queas. Quæ quidem integra voluntas & egregij animi & ingenij tui dotes, quibus pollere perhibe2ris, apud nos efficiunt, ut non niſi omnia quæ Principi á fideli Subdito expectanda ſint in futurum abs te expectemus, eoq; nos inducunt ut prætermittere haud poſſimus, quin viciſſim propenſam noſtram in te animi affectionem peculiari aliquo ac tali munificentiæ noſtræ Cæſareæ & Regiæ ornamẽto, quod conditioni tuæ conueniat, tibiq; ac poſteris tuis legitimis perpetuo honori ſit, teſtatam clementer redderemus. Ac proinde motu proprio ex certa ſcientia, animoq; bene deliberato ac de Cæſareæ noſtræ poteſtatis plenitudine tibi ſupra dicto IOANNI, ac tui intuitu, fratri quoq; tuo, IACOBO SPHÆRINO, omnibus liberis, hæredibus, poſteris ac deſcendentibus veſtris legitimo ex matrimonio ortis atq; orituris in infinitum maſculis pariter ac fœminis, infra ſcripta armorum Inſignia, ex hoc perpetuo poſt hac tempore habenda ac deferenda clementer conceſſimus, dedimus, atq; elargiti ſumus; pro ut tenore præſentium damus, concedimus & elargimur.

Scutum nimirum ſecundum longitudinem, in tres partes principales ita diuiſum ut ſiniſtra ſcuti pars rubea ſemitam candidam ſiue argenteam á ſiniſtra deorſum decliuem contineat, dextera vero per tranſuerſum bipartita in inferiore nigra Sphæræ globum cæruleum, circulo ac pedi deauratis nixum, in ſuperiore parte Aurea Gallum galinaceum ipſi globo pedibus inſiſtentem, roſtro criſtaq; cum pectore rubeſcentibus, reliquis autem plumis ſub fuſcis cõſpicuum & dextram reliquis autem plumis ſuper verſus proſpicientem repræſentet. Inter media vero cærulea ſeu Lazurea tribus ſtellis aureis æquali ordine diſpoſitis, exornata ſit. Scuto incumbat galea argentea clauſa, corona aurea ſuper uerticem, Phaleriſq; ſiue lacinijs á Dextro candidis ſiue argenteis ac rubeis, a ſiniſtro vero latere, croceis ſiue aureis & nigris mixtim circũfuſis, & molliter defluentibus ornata: E cujus cono exurgant duo cornua bubulina, orificijs ſuis averſa, & ita diſpoſita, ut quomodolibet colorum varietate ſui lateris ſcutum imitetur intercapedine vero ſua ejuſdem, qui inferius cernitur, formæ Gallum galinaceum Sphæræ globo inſiſtentem includant, pro ut hæc omnia in medio noſtri hujus diplomatis pictoris induſtria

coloribus ſuis ingenioſius elaborata & ob oculos poſita apparent. VOLENTES, ac edicto noſtro Cæſareo & Regio firmiter decernentes, quod vos præfati IOANNES & IACOBE SPHÆRINI, omneſq; liberi, hæredes, poſteri ac deſcendentes veſtri legitimi nati ac perpetua ſucceſſione naſcituri, utriuſq; ſexus, jam deſcripta armorum Inſignia, æterna deinceps ſerie in omnibus & ſingulis honeſtis ac decentibus actibus, exercitijs, & expeditionibus, tam ſerio quam joco, in haſtiſibus ludis, ſeu haſtatorum dimicationibus, pedeſtribus vel Equeſtribus, in Bellis, duellis, ſingularibus certaminibus, & quibuſcunq; pugnis; eminus, cominus, in ſcutis, bannerijs, vexillis, tentorijs, monumentis, ſepulchris, annulis, ſignatorijs, feneſtris, parietibus, lacunaribus, tapetibus, oſtijs, ſigillis ædificijs, ac ſupellectibus quibuſcunq;, tam in rebus ſpiritualibus quam temporalibus & mixtis, in locis omnibus pro rei neceſsitate & voluntatis veſtræ arbitrio, aliorum armigerorum more liberè, & abſq; ullo impedimento habere, geſtare ac deferre, ijsdemq; quouismodo uti poſſitis & valeatis. APTIQVE ſitis & idonei ad ineundum & recipiendum omnes prærogatiuas, gratias, libertates, exemptiones, feuda, iura, Vacationes à muneribus & oneribus quibuſcunq; realibus & perſonalibus ſiue mixtis, ad utendum denicq; ſingulis priuilegijs, quibus cæteri à nobis & Sacro Romano Imperio, hujuſmodi ornamentis inſigniti & feudorũ capaces atq; participes utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quomodolibet conſuetudine vel de Iure; omni contradictione & obſtaculo ſublato. PORRO ut propenſam erga te noſtram voluntatem uberius ſentias, tibi antedicto, IOANNI & IACOBO SPHÆRINO fratri tuo omnibusq; veſtris ut ſupra deſcendentibus legitimis hanc quocq; ſpecialem gratiam fecimus & conceſſimus, quod vos deinceps à SPHÆRINIS denominare, & hac ipſa denominatione, tam ſcripto quam viua voce ubilibet terrarum ac gentium, in quibuſcunq; actibus, tam in rebus ſpiritualibus quam temporalibus, Eccleſiaſticis ac Prophanis, pro rei neceſſitate, & voluntatis veſtræ arbitrio liberè ac citra cujuſquam contradictionem aut impedimentum uti poſſitis & valeatis, non ſecus ac ſi tali denominatione progenitores ac Majores veſtri ab immemorabili tempore ſic uſi fuiſſent, eandemq; ſucceſſionis aut alio quopiam juſto ac legitimo titulo ad uos transmiſiſſent. MANDAMVS ergo uniuerſis ac ſingulis Electoribus alijſq; Principibus, Eccleſiaſticis & ſæcularibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Nobilibus, Clientibus, Capitaneis, Vicedominis, Aduocatis Præfectis, Procuratoribus, Officialibus, Quæſtoribus, Ciuium Magiſtris, Iudicibus, Conſulibus, Regum Heroaldis, & Caduceatoribus, omnibuſq; noſtris ac Sacri Romani Imperij, aliorumq; Regnorum & Dominiorũ noſtrorum Hæreditariorum, ſubditis atq; fidelibus dilectis cujuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, Conditionis, dignitatis aut præeminentiæ exiſtant, ut vos prænominatos fratres, IOANNEM & IACOBVM SPHÆRINOS A SPHÆRINIS, omneſq; liberos, hæredes, poſteros, ac deſcendentes veſtros, legitimè procreatos & procreandos in infinitum, maſculos ac fœminas ſupra ſcripta armorum inſignia ex hoc perpetuo poſt hac tempore habere geſtare & deferre, omnibuſq; ac ſingulis gratijs, priuilegijs, prærogatiuis libertatibus, exemptionbus & immunitatibus vobis præſenti noſtro diplomate conceſſis, quietè, liberè, & abſq; ullo impedimento plene uti, frui, potiri, & gaudere ſinant, ab alijs id quocq; fieri ſedulo curent. Si quis autem hujuſmodi diploma & Edictum noſtrum Cæſareum ac Regium auſu aliquo temerario transgredi, aut violare conatus fuerit, is præter grauiſſimam noſtram & Sacri Romani Imperij Indignationem, triginta marcarum auri puri mul-

ctam

ctam, dimidiā pro fiſco ſeu ærario noſtro Imperiali, reſiduā vero partem injuriam paſsis aut paſſorum uſibus ex æquo irremisſibiliter ſoluendum ſe nouerit. Harum teſtimonio literarum manu noſtra ſubſcriptarum ac ſigilli noſtri Cæſarei appenſione munitarum. Datum in arce noſtra Regia, Praga, die vigeſima tercia menſis Auguſti. Anno Domini Milleſimo Quingenteſimo, Nonageſimo, Regnorum noſtrorum, Romani decimo octauo, Hungarici vigeſimo primo, & Boēmici itidem decimo octauo.

Rudolphus.

Iacobus Curtius à Stemſſenau.

Ad mandatum Sac. Cæs.
Majeſtatis proprium.

Io. Baruitius.

Obdárowánj Erbownj Wroženému Wládyce Martinowi Michnowi z Wacýnowa / na ten čas Heytmanu Panſtwj Budjnſkého, včiněno geſt od Cýſaře Rudolffa toho gména druhého etc. w Létu 1598. a na to wydán Mageſtát z Kancelláře takowý.

My Rudolff druhý z Božj Milosti Rzjmſký Cýſař / po wſſecky čaſy rozmnožitel Rjſſe, a Vherſký, Dalmatſký, Charwatſký etc. Král. Arcyknjže Rakauſké, Margkhrabě Morawſké, Lucemburſké a Slezſké Knjže, a Lužický Margkhrabě, k wěčné paměti známo činjme timto Liſtem wſſem etc.

Jakož Cýſařſkau wywýſſenoſt ozdobuge a wychwaluge / poddaných ſwých ctnoſtné ſkutky, těch kteřj toho wěrně a prawě zaſlubugi wážiti / aby gini také přjkladem tim gſauce zbuzeni / takowých ſkutkůw a chwalitebných ctnoſti tim chtiwěgi naſledowati ſe ſnažili. Když gſauc my mnohých hodnowěrných ſwědectwjm ſpraweni, kterak Martin Michna z Měſta Budyně Poddaný náš w Kralowſtwj naſſem Cieſkém wěrný milý / až poſawád w Stawu ſwém poctiwě ſe obcházel a zachowáwal / a na potom aby tim lépegi a poctiwěgi Staw ſwůg weſti a žiwnoſti ſwé hleděti mohl / pro geho ctné a chwalitebné zachowánj, s dobrým rozmyſlem, na

ſwym giſtym wědomjm; a s raddau wěrnych naſſych milých / mocý Králowſkau w Cžechách / tímuž Martinowi a Dědicům geho řádně a Manželſký poſſlým, těm kteréž giž nyni má a neb gesſtě mjti bude obogjho Pohlawj, po wěčné čaſy z ſſtědroty naſſý Cýſařſké propůgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwj / totiž Sſstjt modré neb Lazurowé barwy / w němž geſt půl Zagjce, přednj po zadnj Rytý zhůru wyzdwjženého / Nohy rozložené magjcýho, a od lewé ſtrany k prawé obráceného / žluté neb zlaté barwy. Nad Sſstjtem otewřený Turnýřſký Helm, a na něm přikrýwadla neboližto ffaffrnochy po prawé ſtraně modré neb Lazurowé, a žluté nebo zlaté, a po lewé tolikéž žluté neb zlaté a černé barwy potažené dolu wiſý. Nad tim nadewſſym Točenice těch tři barew s rozletitými Feffitky, z nichžto dwa Rohowé Bůwolowé barwami na přjč na poli rozdělené gednoho po prawé ſtraně polowice ſpodni modré neb Lazurowé Barwy ſe widj / yakož to wſſecko wtipem a Vměnjm Miſtrowſtwý Maliřſkého v proſtřed Liſtu toho geſt wymalowáno, a barwami hognými wyſwětleno, kteréhožto Erbu a znamenj Wladyctwj gmenowaný Martin Michna nyni y na budaucý čaſy při wſſech Rytjřſkých činech budto přiſſných neb kratochwjlných, a poctiwých mjſtech, tak yakž gini Wládyky w Králowſtwj naſſem, y w giných Zemich naſſých vžjwagi / vžjwal, chtjce tomu konečně aby ſe týž Martin Michna y Dědicowé geho od něho řádně a Manželſký poſſlý, u kteréž nyni má a neb gesſtě mjti bude / obogjho Pohlawj z Wacinowa ſe pſali a pſáti mohli. Procož přikazugem wſſem Poddaným naſſym / kteréhožby koli Stawu, řádu neb powahy byli / ze wſſech Stawůw Králowſtwj naſſeho Cžeſkého y giných Zemí naſſých, nynegſſym y budaucym wěrným naſſym milým / abyſſte čaſto gmenowaného Martina Michnu z Wacynowa, geho Dědice, a těch Dědicůw Dědice, za to což ſe w tomto Mageſtátu naſſem Cýſařſkém pjſſe měli / držeti / a neporuſſitedlně nyni y w budaucých wěčných čaſech zachowali / žádných gim w tom překážek nečinice, ani komu giného činiti dopauſſtěgice / pod vwarowánim hněwu a nemiloſti naſſý Cýſařſké y ſkutečného treſtáni naſſeho, Dědicůw naſſých, a budaucých Králůw Cžeſkých, a k tomu pokuty / kdoby ſe koli proti tomu čeho zmyſla neb z wſſetečnoſti do puſtiti ſměl / 25. Hřjwen Zlata Lytého, gedné polowice do Komory naſſý Cýſařſké, a druhé dotčenému Martinowi Michnowi z Wacynowa Dědicům a budaucým geho, propadeni. Wſſak proto chceme / aby toto naſſe obdarowáni gednomu každému bez vgmy a ſſkody na geho ſprawedlnoſti bylo, a na žádného wjce aby ſe týž obdarowáni a Wladyctwj newztahowalo / ani geho nyni neb potom vžjti mohl, kromě on Martin Michna z Wacynowa a Dědicowé geho řádně a Manželſký od něho nyni neb na potom / yakž wegš dotčeno, ſplozenj. Tomu na ſwědomj Pečet naſſý Cýſařſkau k tomuto Liſtu a Mageſtátu gſme přiwěſyti rozkázati ráčili. Dán na Hradě naſſem Pražſkém w Pátek po památce proměněnj Pána Kryſta na Hoře Tábor Léta 1598. a Králowſtwj naſſých Římſkého 23. Vherſkého 26. a Cžeſkého tolikéž 23.

Rudolphus.

Ad mandatum S. C. Majeſtatis proprium.

Ioannes Milnerus.

Měl dotčený Martin Michna dwa Syny: Pawla Iuuenem apprimè Nobilem, kterýž na ten čas na Včenj w Englſſtátu byl, a Girjho w Deſýti Letech Pacholátko / Dcery w neporuſſenoſti Panenſké zemřeli.

O Rodu ſtarožitném Stehljků w Městě Plznij kteřj ſe nynj z Cženkowa pjſſy.

Nacházegi ſe w ſtarých Knihách Měſtſkých w Plznj y gjnde paměti / že Stehljkowé tím přjgmím ſe gmenowali, y pſali ode dwau Set Let / ti byli Obywatelé vſedlý w Městě Plznj / Třetjho Stawu, totiž Měſtſkého vžjwagjcy, w prácech a powinnoſtech Obecnjch y Konſſelſkých poſtawenj gſauce k Wrchnoſtem ſwým ſe wždycky wěrně chowali. Z toho pak Rodu těchto čaſu žiw zuſtal ſám toliko Bartholoměg Stehljk s njže pſanými Syny ſwými kterýž od Geho milosti Cýſaře Řjmſkého Rudolffa toho gména Druhého a Krále Cžeſkého etc. wedlé někdy Kněze Bartholoměge Flaxia, kterýž byl neyprwé Děkanem Kapli Králowſké Wſſech Swatých na Hradě Pražſkém / potom Archidiaconem Koſtela Pražſkého, a Děkanem Karlſſteynſkým, Nobilitaci a znamenjm Wládyckým s Dědicy a budaucými ſwými obdařen geſt / yakž týž Mageſtát w ſobě ſſyř obſahugic zawjrá. Znamenj pak tiž Stehljkowé genž ſe z Cženkowa pjſſy tohoto vžjwagi.

Totiž Sſtjtu Barwy bilé neb Střjbrné / w témž Sſtjtu Worla čerweného s roztaženými Křjdli, na Hlawě Králowſkau Korunau ozdobeného a z tři Pahrbků zelených wynikagjcýho / nad tým Sſtjtem Helmu otewřeného kterémuž ginák Turnýřſký řikagi / nad tým Helmem gſt Koruna Králowſká poſtawená s přikrýwadli neboliřto ffafrnochy z obogi ſtrany na djle bilými nebo ſtřjbrnými a na djle čerwenými ſmjſſenými dolu wiſý cými, a na wrchu z obauch ſtran Koruny dwě Křjdla Orličj, na prawé ſtraně wrchnj čerwený / dolnj bilý nebo ſtřjbrný, na lewé pak wrchnj bilý nebo ſtřjbrný ſpodnj čerwený / magicy v proſtřed ſebe trogi Pahrbek zelený z něhož Tři Kwěty Lněné by wycházeli, yakž týž Mageſtát to w ſobě dále zni.

Týž pak Bartoloměg Stehljk w témž Mageſtátu dotčený / žiwý gſauc má čtyry Syny, Jana Ladiſlawa který nynj při Saudu Neywyžſſjho Purgkrabſtwj Pražſkého Pjſařem geſt / Kaſpara Ladiſlawa, Ondřege, a Bartholoměge / ti též wſſickni až poſawád žiwi zuſtáwagi. K témuž Erbu přináleži Kněz Jā Flaxi: z Cženkowa yakož to Strége dobré paměti Kněze Bartholoměge Flaxia / kterémuž předně Nobilitaci tato včiněná geſt.

 F Obdaro-

Digitized by Google

Obdarowánj na Wládyctwj Janowi Kolenſowi z Kolna včiněno w Létu Páně 1599. Mageſtátem Rudolffa Cyſaře toho gména druhého / zněgjcým takto.

RVDOLPHVS &c. FIDELI NOBIS DILECto Ioanni Colenti à Colna gratiam noſtram Cæſaream ac Regiam & omne bonum. Quemadmodum limpidiſsimum Solis jubar &c. Edocti itaq; fide digno teſtimonio, te honeſtis parentibus ac majoribus in Regno noſtro Bohemiæ natum eſſe, qui conſtantem ſemper erga Reges ſuos, majores & Sacrum Romanum Imperium, Auguſtamq; noſtram Auſtriæ Domum, fidem, animiq; deuotionem tulerint, eorumq; laudabile exemplum te imitatum in id à primis ætatis temporibus incubuiſſe, ut & literarum ſcietia, & rerum uſu, viam, ad majora tibi ſterneres. & domeſticum illud decus non ſolùm conſeruares, ſed etiam quo ad fieri poſſet, augeres ac magis magiſq; exornares, atq; adeo te conſecutum eſſe, ut cum mores & ingenium Primarijs noſtri Bohemiæ Regni Proceribus probaſſes, ac Magnifico Fideli nobis dilecto Ioanni Zbigneo ab Hazmburgk hæreditario Regni noſtri Bohemiæ Dapifero in clientelam receptus ad intima ab ipſo obſequia adhibitus fueris, ipſiq; chariſsimus euaſeris, minimeq; dubitemus, quin ita conſtantèr perrecturus ſis, prætermittere noluimus, quin & noſtram in te clementiæ affectionem, luculento aliquo munificentiæ noſtræ documento, quod & tibi & uniuerſæ poſteritati tuæ, perpetuo honori ac ornamento ſit, cognitam teſtatamq; redderemus. Ac proinde motu proprio, ex certa noſtra ſcientia, animo benè deliberato ac de Cæſareæ Regiæq; poteſtatis noſtræ plenitudine, tibi Ioanni Colenti, omniq; legitimæ proli ac poſteritati tuæ utriuſq; ſexus in infinitum, intrà ſcripta armorum Inſignia, clementèr dedimus, donauimus, conceſsimus & elargiti ſumus, ſicuti vigore præſentium, damus, donamus, concedimus & elargimur, Scutum videlicet croceum ſiue aureum, riuulo ſecundùm latitudinem recto medium quaſi perfluente, in duas partes æquales diuiſum, Gruemq; natiui coloris in imo ſeu baſi, ejuſdem tribus viridibus colliculis uno pede inſiſtentem, altero verò ad ſe retracto parum extenſo lapillum comprehenſum & unguibus fortiter conſtrictum oſtentatem contineat; Et galeam clauſam coronam, Scuto incumbentem, tæni ſiue lacinijs ab utroq; latere ſiniſtro quidem candidis ſiue argenteis & cæruleis, dextro verò croceis ſiue aureis & nigris dependentibus ornatam; ſi

cu

cujus vertice tribus itidem colliculis imminentibus inſiſtat Grus itidem coloris natiui, alis expanſis volatu præ ſe ferēs, volentes ut tu Ioānes Colens omneſq; liberi &c. Deſcripta armorum Inſignia geſtare, deferre poſſitis ac valeatis &c. & ex ſpeciali gratia concedentes, ut te deinceps à Colnain &c. poſſis ac valeas perinde ac ſi tali denominatione Progenitores ac Majores tui ab immemorabili tempore uſi fuiſſent, eamq; jure ſucceſsionis ad te propagaſſent. Quocirca mandamus uniuerſis &c. Datum in Ciuitate noſtra Plſna die Vndecima Menſis Nouembris. Anno ut ſupra.

Rudolphus.

Negepinſký Jan Starſſy z Negepjna a na Negepjně,
Netolický Matěg z Florentinu w Nowém Bydžowě.
Negedlý Wácſlaw z Wyſoké a na Lipčanech.
Negepinſký Zdeněk z Negepjna a w Chotěboři.

O

Z Ottndorffu Julius Andres a w Wiklicych.

P

Proček Mikuláš Cetenſký z Cetně na Winařicych a Led- (cych.
Peneyk z Pенčinku a na Zandowě Mikuláš.
Předbor Adam z Radeſſjna a w Poſtupicych.
Práchenſký Bartolomeg z Flaſſpachu.
Přepiſký Dixiš z Rychmburku a w Mikině.
Z Peycldorffu Damián na Kalku a Wjſce.
Pěček Danyel Smržický z Radoſtic.
Pilgram Danyel z Pilgrámu a w Krupce.
Pacha Giřjk z Dřewice.
Pardubſký Giřjk z Rogice.
Pech Gindřich z Kráſné Hory.
Peclinowſký Gindřich z Peclinowce.
Prolhoffer Hons Hendrych z Pugrſſtorffu na Herſſtorffiecych a Lukách.
Plitrſſtorff Hendrych a na Hági.
Patecký Jan z Woſtrowa a na Wlčkowicych.
Poměnický Jan z Poměnic a na Přehořowě.
Pek Jan z Ržjmku a na Bezděkowě.
Poměſſycký Jan z Poměſſyc a na Poměſſycych.
Peleſſycký Jan z Peleſſyc a w Blatný.
Přechowſký Jan z Kwaſſegowic a na Přehořowě.
Plaňk Jan z Plaňkowa a w Liſſnicy.
Peclinowſký Jakub z Peclinowce.
Pačowſký Jan z Libjna.
Pelikán Jan z Bikance.
Pintic Kryſtoff z Pintic na Pautnowě.
Pfeffrkhorn z Ottopachu a na Wlčkowicych.
Puchard Mikuláš ſtarſſj w Mlčicych.
Přibjk Petr z Ottoſlawic a w Březowicych.
Plot Petr z Romařin a w Bakowě nad Gizerau.
Pzáček Syxt z Welenč a na Střezomiřicych.
Purkhart Sſebeſtyán z Wetle a w Chotuſſycych.
Panſký z Těſný z Třezetic a w Plotiſcych.

Pichl Tomaš z Pichlperku.
Prknowſký z Prknowa Woldřich a na Tiſowě.
Proſſowſký Wácſlaw z Proſſowic.
Purghamer Ondřeg z Aurazu a w Horažďegowicých.
Přehořowſký Oldřich z Kwaſſegowic na Přehořowě.
Peček Wácſlaw Smržický z Radoſtic.
Prazák Wácſlaw z Grynffeldu a na Koſſticých.
Patecký Zygkmund z Woſtředka na Wlčkowicých.
R
Račin Adam z Račina a na Czeykowech.
Raus Albrecht z Wražowa a na Nupatcých.
Raußgrynr Adam z Grynffoſu a w Bečowě.
Ratiborſký Adam ze Chcebuze.
Rakwic Bernart z Czernhauzu.
Raus Bohuſlaw z Lipna a w Žernowý.
Z Rottndorffu Bartoloměg a w Wiſſycých.
Rochce Bořiwog z Vetowa a na Ternicý.
Rubin Bohuſlaw ze Lwowic a w Biſſkowicých.
Rozyn Eliaš z Jaworniku.
Rodwic Frydrych z Frydſtorffu a na Swogkowě.
Renſſpergr Ferdynand z Renſpergku z Držkowic a na Kráſſowě.
Retcymer Filip z Milpachu.
Raſſowec Getřich z Raſſowic a w Chlumi.
Rohowlad Giřj Martin z Bělé.
Roznhon Jan z Janwic.
Jan Ludwjk Roznhon z Janwic.
Raus Jan z Wražkowa.
Račin Kryſtoff z Račin a na Wlkoſowě.
Račin Lorenc z Račin na Wlkoſowě.
Račin Mikuláš z Račina na Brlozcý.
Rohowlád Martin z Bělé a w Domuſlawicých.
Ropal Natanyel z Ryſſmberku a na Hoſtaunì.
Ratiborſký Mikuláš ze Chcebuze na Ratiboři.
Reychar Korer z Hochffletu a na Sſtokowě.
Raus z Lipna a na Střebohuzicých.
S
Slawkowſký Adā z Skalice a z Sſonowa.
Sſoffman Adam z Hemrleſu a na Konieckým.
Sſkornice Adam Balbin z Worlićné.
Sſyndl Alexander z Ebrharce.
Sſkol Alexander z Gryemperku.
Stránowſký Buryan z Sowogowic a na Rozogedech.
Sſlewic Bartoloměg na Albrechticých a Petřkowě.
Smil Ctibor Pecyngar z Bidjna na Nechanicých.
Swidkowſký ze Skudla na Skalicy.
Sedraſký Czenek z Sedrazic.
Skalſký Danyel z Dubu na Sluſſticých a Chřenicy.
Sſwenda Dytrych z Sſwendy a na Nowém Tulepáchu/ o gehožto Předku gſau pamětj, že geſt ſobě hrdinſký počinal proti Pohanům w Vhřjch/ a to za Cýſaře Maximiliana.

Sſwjk Danyel z Lutonoš.
Sſenffeld Echart z Sſenffeldu a w Předlicých.
Sudkowſký Hynek z Hendrſſtorffu.
Skarſſedl Haubolt a na Sſerfferſſtegně. (wě.
Sſtensdorff Hons Kryſtoff z Sſtensdorffu a na Mſcho-
Hons Adam z Sſtensdorffu.
Sudkowſký Jan z Hendrſdorffu a na Bjlſku.
Sladowſký Jan z Sladowa.
Sſtwolinſký Jakub z Pawlowic.
Sſemechowſký z Sſemechowa a na Miſſicých.
Sſmidgrobner Eliáš z Luſtenku.
Sſternice Frydrych z Worlicně.
Sudek Gindřich z Dlauhé a na malé Omlenicy.
Strachowſký Giřjk z Strachowic a na Zitěnjně.
Stakimſký Giřjk z Lipſſteyna.
Seyffert Giřjk z Seyffenau a w Radanj.
Střjzek Prokop Ottmar z Holohlaw a w Augezdě.
Sudek Petr z Dlauhé a na Dubném.
Sſwech Pomberſký Petr z Pomberka.
Sſyſſka Petr z Jamolnice a w Radicy.
Sſenffeld Rudolff z Sſenffeldu a na Enkowanech.
Stránowſký Sezyma z Swogowic a na Zlunicých.
Sſtěnowſký Sezyma z Radowa a na Střezemjři.
Skuhrowſký Oldřich z Kuhrowa a na Launowicých.
Strachowſký Wáclaw z Trachowic a na Lážancých.
Sedlecký Wylim z Drchlawy a w Sedlcy.
Smil Wáclaw Ziſſowſký z Audimě a na Ziſſowě.
Sobek Wáclaw z Gezera a na Gezeře.
Skalický Wáclaw z Skalice a w Přjbrami.
Streykowſký Wáclaw z Draſſkowa.
Skaliſſtě Wáclaw z Odrsſeldu.
Sernad Wáclaw z Střjſſkowic.
Sſertyngar Wogtěch z Sſertyngu.
Sſpulýř Wáclaw z Biter a w Hořowicých.
Sſebiřowſký Wáclaw z Křekowic a na Doſſtenym.
Swatoſlaw Zdeněk z Auloha na Auloze.
Sſenffeld Zygkmund z Sſenffeldu a w Beneſſowě.
Sſtěnowſký Zygkmund z Radowa a na Střežimiři.
Sſyndl Zygkmund z Ehrharce a w Lowčicých.
Stakimſký Karel z Libſſtegna a na Chwaljně.
Sſkopek Kaſſpar z bilých Otradowic a na Petce.
Sſenffeld Kryſtoff z Sſenffeldu a na Swětcy.
Sſtánhauzr Kaſſpar z Kýrtorffu.
Sſlowſký Kryſtoff z Sſlowic a na Weleſſné.
Sſtenſdorff Kaſſpar z Sſteſdorffu a na Mirotických.
Sſen Kryſtoff z Sſonu a w Koſtomlatech.
Spinek Lorenc z Lubéku.
Sſenffeld Ludwjk z Sſenffeldu a w Markowicých.

Sſertyngar

Sſyrntyngar Lorenc z Sſyrntyngu a na Poſeky.
Z Sſtokowa Ludwjk a na Bewſych.
Sſyndl Lazar z Erbharce.
Samſſycký Mikuláš z Samſſijny a na Kurowedicých.
Sſerntyngar Mikuláš z Sſerneyngu na Chodowě Planě
Sſlechtjn Mathyáš z Sezemic a na Sſlechtjně. (a Turcy.
Sſlechtjn Matěg z Sezemic a na Zdehubech.

T

Tučap Hynek z Tučap a na Budiſlawi.
Trnka Auguſtyn z Chotol.
Třilický Adam z Turowce.

W

Z Woſtrowacic Albrecht.
Wolff Adam z Wolffenburku.
Wartowſký Bohuſlaw z Warty na Wrackowě nad Sa-
Wolff Erhart z Wolffzdorffu. (zawau.
Z Wlkanowa Frydrych na Kwaſynách.
Wogtich Bratſký z Labunč na Cžiſtragicých.
Weys Hektor z Miſſlinku.
Wogický Jan z Nowé Wſy a na Wogicých.
Wládyka Jakub z Solſſec a na Sauſſicých.
Woſſkobrſký Jan z Weſſkobr a na Hoſtinný.
Wiſſně Jan z Wiečjné a na Paſowarjch.
Walowſký Joachym z Auſuſſy.
Wilemowſký Jakub z Wilemowic.
Wiſký Jan z Linwz a na Kijdce.
Winkman Jan Starſſj z Haznthaln.
Wexeryn Jan ginák Pijecký z Kranychffeldu.
Wolſký Kaſſpar ze Zwole.
Z Warberku Kaſſpar na Warberku.
Wodička Kryſtoff Horſký z Woſrſſtegna.
Wogický Mikuláš z Nowé Wſy a na Wogicých.
Worel Symeon z Rozýho Hradu a w Telni Gizerném.
Wlinſký Smil z Wlinéwſy a na Liblicých.
Wohánče z Wohánče Sſebeſtyán a na Slábcých.
Wolff Tomáš z Cwingendorffu / G. M. C. Radda
nad Počty w Puchaltery w Kralowſtwij Cžeſkém.
Wodkolek Wylim ſtarſſj z Augezdce a na Hořegſſých Ma-
lobratřjcých.
Wogiſlawſký Wylim z Wogiſlawic a na Samoſolech.
Wartowſký Wáclaw z Warty.
Wlinſký Zygmund z Wlinéwſy a na Liblicých.
Z Welebudic Zygmund a na Koporči.

Z

Zwiſkowſký Bohuſlaw z Brodůw na Zwiſkowcy.
Zitawſký Dawid Mathyáš z Dromzdorffu.
Zaſmucký Frydrych z Záſmuk.
Zeydlhuber Hawel z Zeydlhubu.
Zumrffeld Kryſtoff ginák Cžaſtl z Tomic a na Střjwa-
(nech.
Záleſký Kaſſpar ze Zmyſlowa.
Zaſmucký Mathyáš z Záſmuk a na Liſſným.

Digitized by Google

Želizko Oldřich z Taurowého a na Třtjcy.
Zchart Wácſlaw z Naſawrk a w Bolechowicých.
Zub Wogtěch z Poměſſyc a w Třebowlj.
Zub Zygkmund z Ramſyperku.
Zámrſký Zdeněk z Zámrſku.

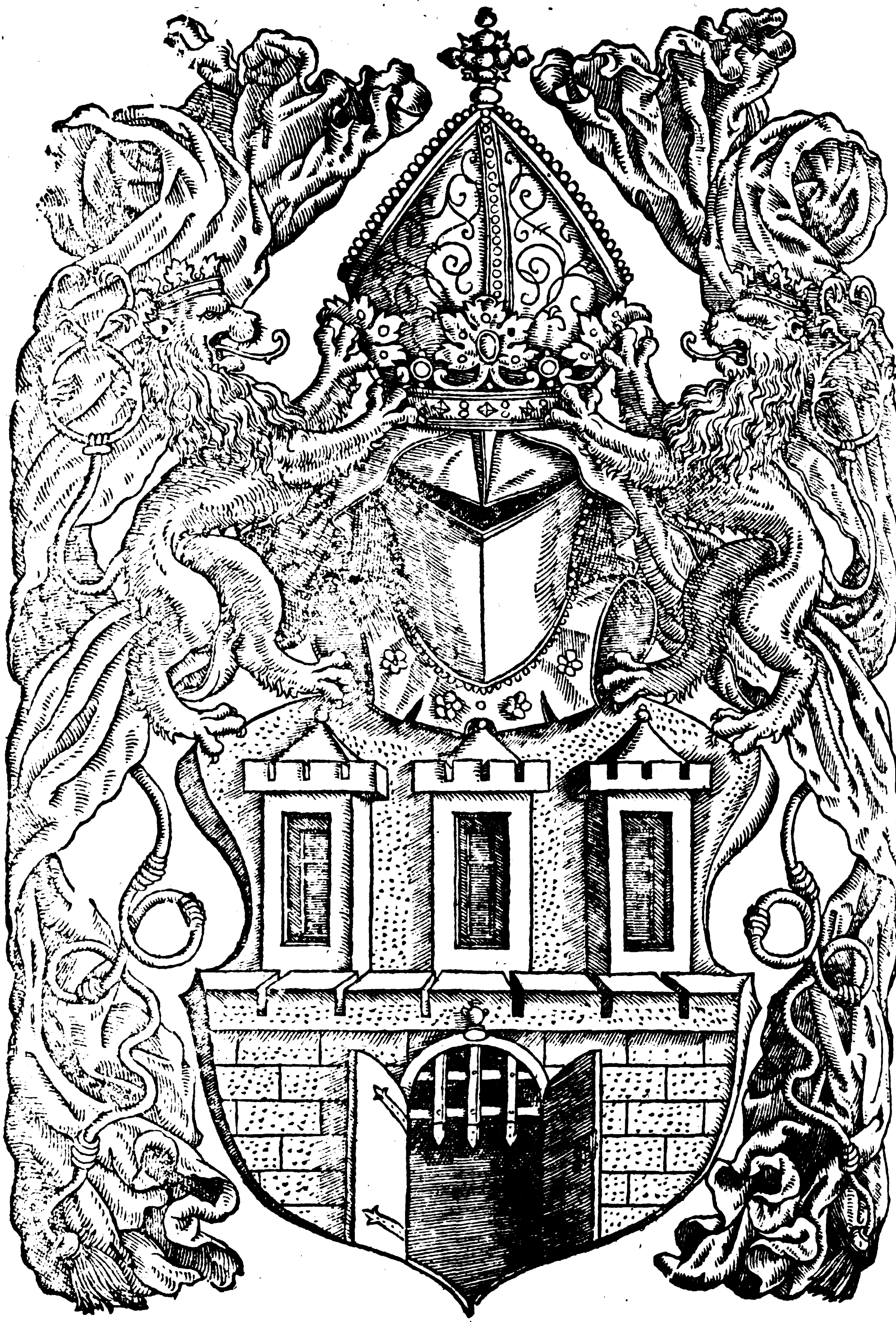
Digitized by Google

O počátku a dáwnoſti Mėſt w Králowſtwij Czeſkém Knihy páte.

Eodem autore Bartolomeo Paprocki.

Ciuitatis fœlicitas non Magnificis murorum ſtructuris, necꝫ Ciuium numeroſa multitudine vel quæri vel contineri poteſt, ſed Sapientibus ac moderatis Reipublicæ gubernatoribus. Iſocrates in Oratione Areopagytica.

Digitized by Google

Digitized by Google

Slowutné a mnoho wzáctné

Poctiwoſtj Panům Pražanům Starého/Nowého a Menſſyho Měſt Pražſkých, Maudrým a Opatrným Panu Purgkmiſtru a Raddě Wrchnjho Měſta Pražſkého Hradčan, y giným wſſem Slowutné Opatrnoſti, Maudrým a Opatrným, též Opatrným Panům Purgmiſtrum a Raddám wſſech Měſt w Králowſtwj Cžeſkém, Panum a Přátelům ſobě laſkawě přjzniwým wſſecko dobré na Pánu Bohu žáda a winſſuge.

(:)

Slowutnj Muži Czechowé/počátek neb dáwnoſt Měſta Hlawnjho PRAHY/ wſſeliyaké těhož přjpadnoſti, ſſtiaſtné y neſſtiaſtné/ tak také y giných Měſt, krátce z rozličných paměti ſebrawſſe, a w gednu hromadu to ſložiwſſe / wám, y Potomkum waſſym ku památce budaucy to gſem podal / a to proto / aby oni přjklady dobrymi Předkuw a Obywateluw Měſta gednohokaždého / tak ſe k Wlaſti ſwé milé chowali / yakby při oný wůli a naučenim Ariſtotelesowém zuſtati mohli, kteréž on napſal in libris Politicorum, řkauce: Ciuitatem beatam eſſe eam, quæ optima ſit & agit honeſtè. Sſtiaſtné prawi býti to Měſto /, kteréž dobré geſt, a ſprawuge ſe poctiwě / w paměti wždy magic oný ſlowa / kteráž Plato zanechal w Knihách de Republica: Aby ge Obywatelé, yako za geden Kſſafft w Srdcech ſwých vważowali, y tak ſe zachowali. Æquus in cauſis utriq; parti & in publicis diſciplinis ero, nulliq; parti, citra quam juſtum eſt, præſtabo, ſed exequar uniuerſa delicta & omnem æquitatem ſeruabo, ſecundùm quod mihi viſum fuerit juſtum; & eos quidem qui innoxij ſunt, undiq; innoxios illæſosq; conſeruabo, noxijs autem imponam ſupplicium ſecundùm legem & omnem juſtitiam &c.

Takowými Syny / takowými Gubernátory zachowáno bude Měſto každé. Nebo y Plato de legibus piſſic mluwij: Ciuitatem & liberam ſemper & prudentem, & ſibi ipſi amicam eſſe oportet; láſky potřeba geſt proti Wlaſti od Synuw a Obywateluw gegich, yakž weyſtrahu dáwa Plato řkauce: Nihil

Ciuitati melius, quám videlicet ut Ciues invicem ſe cognoſcát, ubi enim non lux inter ciues eſt in eorum moribus, ſed tenebræ, ibi nec honores pro dignitate, neq; magiſtratus rectè dabuntur, neq; ſuum jus cuiq; tribui poterit. Wſſickni a wſſickni gednoſtegnau péči / gednoſtegnau láſku mjti magi k Wlaſti ſwé milé/ neb kde neni yaſné miloſti, ale tmawá yakás láſka, y w mrawich roztržitoſt a neſwornoſt/ tam nebýwagi dáwani podle náležitoſti Auřadowé/ ani žádnému geho wlaſtnoſt ſe nepropugčuge.

Z toho wſſeho býwali chwáleni Předkowé waſſy a řiditelowé Měſt tohoto ſlawného Králowſtwij / y že zachowáwali to což Plato pſſyc de Legibus mluwjwal: Neq; in Ciuitate poterit excellentes cuiquam conferre honores, quia diuitijs præſtet, aut quia velox, aut formoſus, aut robuſtus ſit, ſi Virtute careat, ſed neq; etiam ſi virtutem aliam habeat quandã, temperantiam verò non habeat, at verò Iuſticia ſine Temperantia originem habere nullam poteſt. Ne na Bohatſtwj záleži hodnoſt, ne na rychloſti někoho / aniž na vrodě, pěknoſti a ſyle, geſtliže ctnoſti a bohabognoſti neni, a geſtližeby y něyaká hodnoſt byla, a mjrnoſti by w ſobě nezachowal / když ſprawedlnoſt bez mjrnoſti neb ſtřjdmoſti počátku žádného mjti nemůže. A protož Mužuw ctných k ſprawowáni Obce wyhledáwegte/nebo mluwij Epictetus: Quemadmodum faces in porta ſublatæ magna flamma in paucis gremijs excitata, nauibus per mare errabundis, multùm auxilij ferunt, ſic & Vir egregius in Ciuitate periclitante, paucis rebus contentus, magnis beneficijs Ciues afficit. Nebo Muži wzneſſeni magi na péči wždy wzáctnoſt ſwau, a nedagi ſe trhati nenáležitě w wzáctnoſti Práw Wlaſti ſwé / tak yak onen Zeleucus Lokrenſký Legislator mluwjwal: Leges Aranearum telis ſimiles eſſe; nam ſi Muſca aut Culex inciderit retinetur, ſi verò Veſpa aut Apis, diſrupta tela auolant, ita ſe res habent in Legibus. Což by býti nemělo v dobrých/ maudrých a ſprawedliwých Saudcuw. Maudři a ſprawedliwi a ne lakomi o to wždycky pečugi aby netoliko za Auřadu gich Obec wolnoſt a ſwobodu ſwau z auplna měla / ale y po ſmrti gich aby w též mjře gednoſtegně trwala. Nebo Demoſthenes, leges, ciuitatis animam eſſe dicebat, ut enim ſine anima corpus procumbit, ſimilitèr Ciuitas, ſi leges abſint, vel ſi corruptæ eſſent, non conſiſtit. To ſamé zdržuge každau Obec / tim ſe netoliko Měſta, ale y wſſe

lické Králowſtwij ſtwrzugi. Pro tu tehdy zwláſſtnj přjčynu ſpiſugi ſe wſſeliké pamětj / aby z dobrých polepſſyli ſe Potomkowé, a z nenáležitých, aby ſe gjch wyſtřjhali, a nápodobných ſe nedopauſſtěli, a podle naučeni Solona onoho wzneſſeného Mudrce wždycky ſe zachowali / kterýž když tázan byl quomodo Ciuitas in optimo Statu degeret? reſpondit: Si ciues quidem Magiſtratui obediant, Magiſtratus autem legibus. Tak ſe tehdy ſprawugjce wſſickni w dobrém řádu zuſtati můžeme. Dixi. Datum Pragæ Anno Salutis noſtræ 1602.

Idem qui ſupra

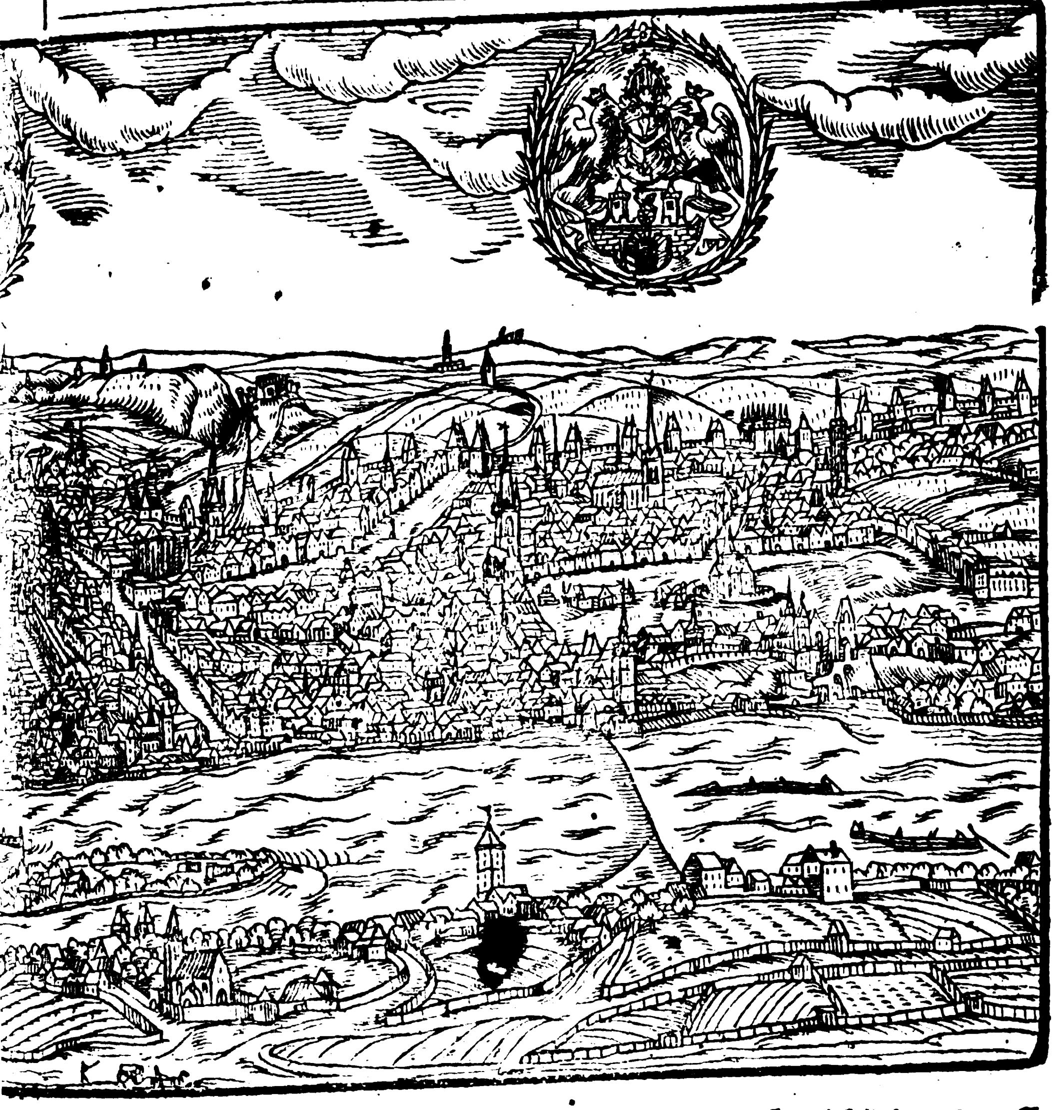
Bartholomæus Paprocky.

Digitized by Google

PRaha Měſto neyhlawnègſſy / kterěž geſt Stolice Kraluw, y wſſeho Kralow-
ſtwij ozdobau, má počátek ſwůg za Panowání
Pohanſkých Knjžat, neyprwnègſſých půwoduw
a Rozmnožiteluw Králowſtwij toho. Ale po
někud zdá ſe to Cžeſkým Kronykářum, že od Li
buſſe Dcery Krokowý / pročež nuſym s njnij ſe
srownati, a na tom přeſtati / zwláſſtě s Eneáſſe
Sylwiuſem, Janem Dobrawiuſem, a Wácsla-
wem Hágkem / kteřijž o tom doſtatečné ſwědec-
twij wydáwagi / že ta Paní vhlidawſſe a ſpatřiwſſe yak ſe Králowſtwij oſa-
zowalo, a Lid ſe w něm rozmnožowal / poněwadž ſe gi Knjžetcy Zámek
zdál býti welmi auzce oſazený / myſlila Měſto ſſyroké založiti. A wygew-
ſſy s Dworem ſwým z Zámku Wyſſehradu s mnohými Teſaři / Plac gim ſa-
ma wyměřila / toho gſauc aumyſlu / aby od toho ſlowa, kteréž neyprwe vſly-
ſſý od Cžlowěka toho, kteréhožby na tom mijſtě potkala, Měſtu gméno da-
la. A tak ſe gi přihodilo / že treffila na gednoho Muže, kterýž Dřewo te-
ſal: A ptala ſe / coby to dělal? A on odpowěděl: PRAH do Přibytku
ſwého ſobě dělám. Ona hned od toho ſlowa Měſtu gméno PRAHA da-
la / y tak ge těm Teſařum, y wſſem giným, kteřijž při nij byli, gmenowati

porućila

poručila. Počalo ſe Měſto weliké pilně ſtawěti/ wſſickni Lidé možněgſſy w něm ſe oſazowali. W tom ſſtěſti na wſſem dohazowalo, každému z nich welikau hognoſt wſſeho dodáwagic/ tak že někteři y mnoho Zlata nacházy-wali/ Obili ſe hogně rodilo/ zčehož mohli k pořádku ſnadno přigiti.

Takowý počátek Měſta PRAHY prawi Hágek s ginými w Létu 723.

Staré Kronyky Polſké / yak Králowſtwij, tak y Měſta dáwněgſſy po-čátek mjti chtěgi.

Yakž pak koli začátek ſwůg wzalo to Měſto, co neypilněgi k tomu ſe wſſickni měli/ aby ſnažně a ozdobně začato bylo za Panowáni Libuſſe a Manžela gegiho Přemyſla. A po ſmrti gich yakž Hágek oznamuge, Neza-myſl Syn gegich (panowal on Léta 759.) Měſto PRAHU Zdmi obehna-ti poručil, aby mohl mjti před Nepřjtelem čaſu nebezpečného giſtau ochra-nu. A když mu giné geho wěrni Přátelé miſto ukazowali/ poſlechnauti gich w tom nechtěl, pamatugic na ſlowa Mateře ſwé Libuſſe, která z ſwý Praktyky mnoho o PRAZE oznamowala/ a oni k tomu wſſickni ſwoliw-ſſe, Měſto PRAHU Zdmi ohraditi, a počawſſy hned od Rzeky Wltawy, kte-ráž geſt na Wýchod Slunce proti Polední, a na Západ Zed wyſokau poſta-witi dali, a kopagic Grunty té Zdi/ nalezli Jámu welmi hlubokau Dřjwim Dubowým welmi tluſtým přikrytau, a w té nalezen byl Oheň/ kteréhož

žadny nemohl zhaſyti / a tak dlauhý čas odkryta ta Jáma ſtala / až ſama od ſebe y s tim Ohněm zahýnula, o tom v Hágka čti Liſt 25.

Za panowáni Mnáty Syna Nezamyſſlowa

Léta Páně 791. Obywatelé Měſta PRAHR w welikau weſſli nepřjzeň / tak že ſám Mnáta mezy ně přigjti, a ty newole kteréž mezy njmi byli vpokogiti muſel, a některé Domy rozkázal bořiti a Vlice proſtranné a pořádné dělati, a těm neſwornym Obywatelům yakž vkázal a vložil pokud Dům ſtawěti / tak aby každý ſtawěl y na tom doſti měl. Což pro budaucy pamět, yak Hágek pjſſe, zapſati poručil.

Týž Mnáta vſtanowil Saudcy a Spráwcy neyprwněgſſyho Chwora Muže welmi oppatrného / kterémuž poručil, aby Dům v Brány hořegſſy poſtawil, a tu aby ſaudil Lid na mjſtě geho / kteréhož wſſemu Lidu poſlauchati rozkázal, yakož k němu měl wſſecken Lid autočiſſtě, a milowali ho wſſickni yako Otce ſwého / neb geſt byl Muž ſprawedliwý. O tom čti v Hágka Liſt 32.

Léta potom 792. když někteřj odporni byli

Chworowi Saudcy a mjſtodržjcymu Knjžete Mnáty, ſám Knjže Mnáta proſtřed Měſta poručil ſobě Dům ſtawěti, aby o něm wědauce yako o Pánu, w pokogi byli wſſickni Poddani geho / z toho Domu potom po mnohých Letech včiněn byl Rathauz / Hágek w Liſtu 33.

A když Mnáta widěl welikau auzkoſt mjſta k ſtawenj Měſta PRAHR, poručil y na druhé ſtraně ſtawěti aby gedni k druhým mohli gjti, Moſt dřewěný ſpůſobiwſſe; a tak mnozy ſe těch čaſuw obrátili na druhau ſtranu Wody / a tu Dřjwi weliké wywracugjce Domy ſtawěti počali, Rýnk na Břehu té Wody Sto krocegůw zdýli y tolikéž z ſſýři založili, na tom mjſtě kde nyni ſlowe v S. Walentina na Rynečku / yakž v téhož Hágka obſſýrněgi nalezneš.

Léta potom 823. po Smrti Mnátowy Wogen

Knjže čaſu Jarnjho powolal k ſobě na Weſſehrad Obywatelů Měſta PRAHR od ſtrany západni, oznámil gim vmyſl ſwůg že Měſto začaté od Otce ſwého chce rozſſýřiti, tak aby ſe též oni k tomu měli za to gich žádal, a tam aby ſobě domy proſtranné ſtawěli powoleni dal. To vſlyſſawſſy od Knjžete Pána ſwého Pražané, dne 13. Dubna ſeſſlo ſe gich množſtwj s Sekerami a s Motykami, a ti welmi brzo Plac ſſyroký rozkopali, k kterýmž Knjže Wogl přigeda ſám ſwau Rukau, yak Hágek pjſſe, okolek Zdi Měſtké wyměřil, tu Mjſto ono kteréž byl Otec geho někdy před Léty dwadcýti oſmi založil, on toho čaſu a Roku rozſſýřil / k čemuž bylo doſtatek wěcy potřebných.

Léta po Narozenj Syna Božjho 830. wedle

Hágka Mjſto Pražſké welmi ſe rozſſyřowalo: Knjže Wogen čaſto k tomu wygjžděgic, ſám Vlice wyměřugic, Rýnk wedle potřeby dlauhý a ſſyroký včiniti kázal, na kterém a nikdež ginde wſſecky wěcy prodáwat poručil: Téhož Léta Mor weliký byl gim na překážce, množſtwj Lidu zemřelo / Obilj kteréhož hognoſt naſſli na Poli zuſtáwalo: Wſſak potom yak náhle ſe byl začal tak weliký Mor tak náhle vtjchl. Čaſu Podzymnjho doděláné

byli

byli Přjkopy okolo Měſta od ſtrany hořegſſy kteráž geſt k Wyſſehradu až do ſtrany dolegſſy k Wltawě.

Tyž Wogen Kníže w druhém Roku přemegſſlege o giſtém naprawení Měſta Prahy mnoho Kamení přihotowiti dal, z kteréhož Zed tluſtau a welmi wyſokau s huſtými Wěžemi založiti kázal, w Přjkopich Pražſkých počawſſy od ſtrany hořegſſy / yak o tom doloženo v Hágka.

Po ſmrti Wogena Otce ſwého Křezomyſl Kníže w Létu 838. w Měſtě Pražſkém vſtanowil čtyry Saudce kteřjžby ſprawedlnoſt gednim z druhých činili / ſám pak k tomu ſe přičynil aby oná Zed od Otce geho založená dokonána byla, kteréž vſylowánim geho oſm ſet krokegůw přjčyněno.

Strhli ſe toho Roku welicy wětrowé, a včinili ſſkody nemalé tak na Dřjwj w Leſých, yak na Staweni w Měſtech y w Weſnicých, a množſtwj Mleynůw zwláſſtě na přjwrſſých zbořili a rozmetali / z čehož powſtal weliký hlad, ač Obilí doſti bylo / y poručil Kníže Křezomyſl Leſy meytiti na některých Horách nižſſých a tu Mleyny ſtawěti, tak aby gjm wětrowé ſſkoditi nemohli. To ſſkodliwé a ſylné dutí wětrůw trwalo dwa Měſyce a dni oſm.

Byl tém obyčeg někdy w Cžechách, že ti kteřjž ſobě Domy ſtawěli w Měſtech, nic děle njmi newládli gednom do žiwotůw ſwých, a po ſmrti gich ne doſtáwali ſe Dědicům neb Přátelům / ale Kníže darowalo ge tomu komu ſe ljbilo, a z přjčyny té / žádný nic gruntowně a nákladně ſtawěti nedal, čemuž porozuměw Kníže Křezomyſl, powolal wſſech Obywatelůw na Rynk Měſtſký před Dům Saudný neb Rádní, a tu wſſem auſtně s wůlí a Radau Lopotůw ſtarſſých ſwých Radd oznámil / aby gedenkaždý držitel Domu neb Dědiny a neb yaké koli Ohrady tím ſwobodně wládnul netoliko do ſwé ſmrti / ale aby buď Synu ſwému to wſſe což držel a čehož vžjwal odkázati, buď komukoli prodati mohl / gednom aby ten Peníz Střjbrný kterýž ſe Knížeti dáti má nezahynul, což ſlyſſyce Obywatelé Pražſſti, s wětſſy pilnoſti ſtawěti počali / a gedenkaždý toho ſſetřil, aby dědictwj ſwé gruntowně ſpořádané měl / děkugjce Knížeti Pánu ſwému z laſky prokázané s ochotnoſti. Stalo ſe Léta 849.

Dokládá Hágek že Kníže Křezomyſl aby to což Obywatelům propowěděl ſtále bylo Pjſařům zapſati kázal, a držitelům Domůw a Dědin dáti poručil, pro přjčynu tu / geſtližeby někdy Synowé Knížetcy budaucy gim Dědiny neb Domy bráti chtěli, aby to oſwobození před njmi vkázati mohli / ale potřebí na to wzezření míti, že wſſickni Slowácy teprw s Wjrau Swatau Křeſtianſkau Pjſmům ſe včiti počali, předtím žádného Pjſma neuměli aniž ſe w něm objrali / pročež mnohé ſlawné činy gich Potomkům w známoſt negſau vwedeni; nic méně muſelo ſe k tomu něyakým proſtředkem přihljdnauti, že takowé obdaření k zkáze nepřiſſlo a že geſt pro budaucy paměť bylo yakkoli poznamenáno. O wſſem Kronykáři někteřj tu ſproſtnoſt připjſugi Předkům naſſym že žádného Liternjho Uměnj neuměli / wſſak nic méně naproti tomu, muſeli něyakých znamení aſpoň vžjwati tak yak gini Národowé Pohanſſtí, zwláſſtě poněwadž wedle Jozeffa lib: primo antiquitatum neyprwe Pjſmo wyhledal Seth Syn Adama, a neyprwe wymyſlil Litery, kterýmiž na dwau Slaupich poznamenal wſſeliyaké Uměnj / gednom z Cyhel vdělaném, a druhém z Kamení / z přjčyny té, geſtližeby Swět k ſkáze přiſſel ſkrz Oheň, aby zuſtal Cyhelný, pakli ſkrz Wodu, aby pozuſtal Slaup Kamenný. Prwe pak nežli byli wynalezené Litery od gmenowaného Setha, vžjwali Lidé něyakých znamení mjſto Pjſem / yako ſkrz Lwa rozuměli Sýlu / ſkrz Oſla leniwoſt / ſkrz Mauchu neſtydatoſt / ſkrz

Digitized by Google

Gelena trwánliwoſt/etc. Potomně pak když Litery naſtali/ gedenkaždý Národ giných vžijwal/ yakož ſe y nynij ſpatřugij Litery Chaldegſký, Arabſký, Řecký, Ruſký/etc. Tak tolikéž Předkowé naſſi nežli Latinſkým přiwykli/ muſyli vžijwati Slowanſkých/ kteréž my nynij gmenugeme Ruſkými.

Za Panowánij Bořiwoge neyprwnegſſyho Křeſtianſkého / okolo Léta Páně 8 9 8. Měſto Pražſké Koſtely ſe a Chrámy ozdobowati počalo / yako, Knijže Bořiwog třetijho dne po ſwém přijgezdu do ſwého Dworu Knijžecýho/ genž byl w ohradě Měſta Prahy s poručenijm Křezomyſla Knijžete gemu k bydlenj y giným budaucým Knjžatům wyſtawen na Wýchod Slunce/rozkázal v welkých Wrát Koſtel pilně ſtawěti / tak yakž byl ſlybil Pánu Bohu gſa geſſtě na Morawě / ke cti a chwále Božij a ku památce neyſwětěgſſij Panně Marygi na památku gegijho na Nebe wzetij. Tomu Dworu řijkali někteřij Weſelý Dwůr/ a někteřij Teyněný Dwůr / proto že geſt byl wyſokým teyněným Plotem ohražený/ yakž o tom poznamenáno w Poſlaupnoſti Biſkupſké.

Připadli potomně welicý nepokogowé na Bořiwoge/ yakž položeno w Poſlaupnoſti Knijžetcý / tak že tehdáž Koſtel začatý dokonati nemohl až w Létu 901. Pro kterézto geho diwné přijhody/ Hágek nic paměti hodného cožby ſe w Praze dálo nepřipomijná.

Léta Páně 919. Powſtali weliké ruoznice a

rozbroge w Praze mezy Křeſtiany a Pohany / a to wſſe půwodem Kněžny Drahomijry / kterážgſauce hněwem rozpálená proti Křeſtianům/ powolala k ſobě těch kteréž znala býti Křeſtianům přirozenými nepřátely/ s nimižto na tom zůſtala/ aby wſſickni Křeſtiané toho Roku byli zahlazenij a podmáněnij pod moc Pohanſkau : y včinila Saudcy w Praze aneb Rychtáře Pohana gednoho/ nad Křeſtiany welmi vkrutného gménem Palhoge/ kterýž gſa wděčen takowého Auřadu/ aby wůli Paní ſwé wykonal / vmijnil gedné Nocy to wſſe ſpůſobiti / což ona w ſwé zlobiwé myſli měla / yakož pak nocy gedné ſwolaw mnoho Set Lidu zbrogného do ſwého Domu Rychtářſkého/ poručil ſſturmowati k Domům křeſtianſkým / a w nich wſſecky napořád mordowati.

Wěděli o tom Křeſtiané co ſe ſtáti má/ magijce weyſtrahu od některých dobrých Sauſedůw/ ačkoli Pohanůw/ pročež ſe ſeſſli bezmeſſkánij do gednoho Domu/ a radili ſe ſpolečně coby činiti měli/ a na tom zůſtali/ aby ſylný odpor včinili Pohanům/ očekáwagijce toliko počátku. Pohané newědauce o takowém ſneſſenij/ wyſkočiwſſe z Rychty/ počali Domůw křeſtianſkých ſylně dobýwati/ a křeſtiané k nim ſe walně a nenadále wytijtili/ a vkrutně mordowali Pohany.

Stal ſe křik hřmotný z obau ſtran a zwuk od Zbroge hrozný/ kterýž vſlyſſijce obywatele zběhli ſe některij Křeſtianům některij Pohanům napomoc: Bylo weliké krwe prolitij/ wſſak předce křeſtiané s pomocý Božj ſwjtězyli/ ač z obů ſtran padlo gich množſtwj/ z čehož Drahomijra měla weliký zármutek/ zwláſſtě když gi oznámeno že tak mnoho geſtli že wjce padlo Pohanů / yako křeſtianů nadčimž ſe wſſemi ſpůſoby mſtjti vmijnila/ a nedlauho potom rozkázala ſwolati Pohany / a opět nočnijm čaſem vdeřiti na Domy křeſtianſké/

Digitized by Google

cožon včinili welmi tyſſe a mnoho Křeſtianůw pomordowali.

Nemėla na tom doſti ta vkrutná Gezábel/ nýbrž wſedna na ſwůg Wůz gela k Hrobu Otce ſwého Brzoſlawa/ kdež y přyſahu včinila/ že chce wſſecky křeſtiany shladiti a žádného nežiwiti. Brzo potom činic za doſt přyſaze včiněné poručila Palhogowi aby zgewně ſwedl bitwu s křeſtiany/ a žádného aby nežiwil/ kterýž shromáždiw Pohany ſwedl bitwu s Křeſtiany vproſtřed Rynku Pražſké°: opět padlo gich mno° z obů ſtrán/ neb byl Bog práwě krwawý a opět křeſtiané ač gich bylo welmi málo, wýtězſtwý obdrželi nad Pohany/ y Palhoge Heytmana nad Wogſkem Pohanſkým a Rychtáře od Drahomjry vſtanoweného zabili/ kteréhož Drahomjra litowala welmi/ a z hněwu a žaloſti weliké/ rozkázala křeſtianſké Koſtely popáliti / a některé zazditi aby ſlužba Božy w nich nebyla wykonáwaná.

Páni potomně rozbroge takowé vpokogili / když totižto Drahomýře wrchnoſt odniali / a přiznali Léta ſtarſſýmu Synu Wácſlawowi/ kterýmžto proſtředkem trwal pokog w Praze čas nemalý / a rozmnožowala ſe Wýra křeſtianſká za ſprawowáný Země toho Swatého Knýžete Wácſlawa/ kterýž potom od wlaſtnýho Bratra náwodem té vkrutné Kněžny byl zamordowán/ yakž doloženo w Poſlaupnoſti Knýžetcý.

Za Panowáný Boleſlawa vkrutného w Létu Páně 940. Poručeno bylo Pražanům od Knýžete Boleſlawa / aby w Zdech Nowé Boleſlawy Domy ſobě ſtawěli / což Pražanům neſſlo k myſli/ kterýž poradiwſſe ſe weſpolek, odpowěděli Knýžeti/ že gim to nený možné ani ſluſſné včiniti/ proto že w Praze doſti magý coby ſtawěti měli/ tomu že za doſt včiniti nemohau/ aby w Praze y w Boleſlawi ſtawěli. Z té odpowědi welmi ſe rozhněwal Boleſlaw/ a powolaw některé Pány tegně/ wzbuzowal ge proti křeſtianům/ chtě neyprwé křeſtiany wyhubiti / potomně Pohany ſobě protiwné rozpláſſiti/ Prahu zbořiti/ a do Boleſlawy přeneſti.

Druhého Roku činic za doſt wůli Knýžete ſwého Pohané čaſem nočným včiniwſſe pokřik a hřmot/ obořili ſe na Domy křeſtianſké w Praze/ a křeſtiané odporowali gim ſylně/ tak že ge y k vtýkáný přinutili/ a mezy tim ſwobodněgi widauc ſſtěſtý a wýtězſtwý od Pána Boha propůgčené/ wybigeli Domy Pohanſké / laupili/ a kteréž zaſtihli mordowali. Práwě když Slunce z Hory wycházelo / konec bauřky té včiněn/ zmordowáný po Rynku a Vlicech na rozličných mýſtech leželi. Nalezlo ſe Křeſtianůw zabitých Třidceti ſedm Pohanůw Tři Sta a Třinácte/ kterýž wſſickni do gedné Sſachty wmetáni.

Boleſlaw ſlyſſe ty žaloſtné nowiny shromáždil Pohanůw do Patnácti Set aby Prahu wniweč obrátil / a w tom oznámené giné nowiny/ že totižto Křeſtiané tegně na tom ſe ſneſli aby Boleſlaw w Nocy podkopali a rozbořili/ Pročež s Wogſkem oným nazpět poſtaupil/ ale nic nepřátelſkého nemohl ſpatřiti. Tu opět mluweno za giſtau wěc/ žeby Lučanſſtý Pražanům proti Knýžeti pomáhati chtěli/ magýc na pomoc y giná Měſta/ čímž přeſtraſſený Boleſlaw/ hned dne druhého poručil lidu ſwému na gedné Skále wyſoké nad Labem Hrad pewný založiti / a pilně gey wedne y w Nocy ſtawěti/ kterýž když dokonán byl / dáno gemu gméno Branný Hrad neb Brandýs/ tak yakž wyprawuge Hágek obſſýrněgý.

Léta Páně 942.

Některý z Wládyk předněgſſých vwažugice nepotřebnau vkrutnoſt a zůřiwoſt Boleſlawa Knýžete/ předſtaupili před něg yakožto milownýcy pokoge a nežádoſtiwý boge/ namlauwali ho ſnažně / aby vlewil z té zůřiwoſti proti Měſtu tomu/ kteréž předkowé geho s welkau pilnoſti a nákladem nemalým rozſſýřili/ a wyſoce ho ſobě

Digitized by Google

wážili/ kterýž tak včinil a gel bezpečně na Wyſſehrad/ a odtud do Prahy/od Pražanůw yakožto Poddaných s welkau vctiwoſti wýtán a ſlawně ctěn.

Po onom hodowánij ſtkwoſtném/ Pražané widauce Boleſlawa při dobré myſli/ přiſtaupili k němu s Pány předněgſſými napomijnagijce ponijžene/aby poněwadž geſt Pán křeſtianſký/ Wijry ſe křeſtianſké dokonale přidržel/gi hágil a rozſſijřowal očekáwage od Pána Boha za to wěčnau a neſmrtedlnau odplatu/kteréžto napomenutij Boleſlaw wděčně a laſkawě přigal/ a na znamenij proměněnij vkrutnoſti ſwé/ blýzko Hradu Brandeyſa Koſtel poſtawiti rozkázal/yakž nahoře poznamenáno.

Léta Páne 944. Knijže Boleſſaw oblibiw ſobě byt w Wětſſým Měſtě Pražſkém/

rozkázal Dwůr Knijžetcý ſtarý opra-wowati/rozſſijřiti/a ſobě Dům kráſný naproti dotčenému Dworu poſtawiti/ k čemuž Pražané dopomáhali s ochotnoſti/ a Boleſlaw porozumijwage tomu že ſe k němu nachýlili/ změnil vkrutnoſt myſli ſwé/ připowěděl wſſemu Lidu Cžeſkému ſwau Knijžetcý miloſt/ a obzwláſſtně Pražanům/a tak ſe zachowal/Zemi pokogně ſprawowal/ čeſt a chwálu Božij rozmnožowal/y pohany od ſebe odlučowal a z Země wyſýlal.

Důwodnie to Kronykáři a Hyſtorykowé wſſickni vkazugij/

že Pražané Panům ſwým a Knijžatům wždycky wěrnoſt a poſluſſenſtwij zachowáwali/ což patrné geſt y z toho/když gſau někdy půwodem Howory Knijžeti Jaromjrowi Střelám Wrſſowcůw podanému na pomoc přiſpěli/ Wrſſowce zgijmali/ a z rukau gich Pána ſwázaného wyſwobodili.

Léta Páne 1073. Knijže Wratiſſaw přigew do Měſta Prahy/

obeſlal neypředněgſſij obywatele/ a radil ſe s nimi/ kterakby neylépegi to Měſto rozſſijřeno býti mohlo. Kteřijž odpowěděli takto: Dwakráte giž od založenij Měſto bylo rozſſijřowáno/ Dwůr Knijžetcý genž byl prwé daleko za Měſtem/giž geſt w ohradě Měſtſké/ Mnáta geg založil/Wogen rozſſijřil/ Křezomyſl tolikéž/ y Zdmi geg wyſokými ohraditi poručil/a Domy hluboký z twrdého Kamene ſtawěti/ kteréhožto náſledugijc rozkaz Domy wyſſij a proſtranněgſſij wzdělawati. Knijže Wratiſlaw gſa wděčen té raddy/ rozkázal vproſtřed Rynku neb Měſta/kdež byl Radnij Dům neb Rathauz welmi nijzký/ geg powyſſiti/ a při něm welmi hluboké a ſſiroké Grunty w Zemi wybrati z twrdého Kamene/kteréž wezeno z Zernowice/ a tam založiti Wěž mnohém wyſſij nežli byla někdy Neklanka na Wyſſehradě/kteréžto dijlo poručil konati ſewſſij pilnoſti.

Za Wratiſlawa gmenowaného w Létu 1076. Židé z rozličných Kragin zwláſſtě Německých pro neſſlechetné chowánij/ wyhnáni byli/z nichžto mnozý nočnijm čaſem wlaudili ſe do Měſt Pražſkých/ a kryli ſe mezy ginými židy/ ačkoli Wratiſlaw poručil židům aby žádných Cyzozemcůw nepřigijmaly/ pakliby který přiſſel/ aby tu den a noc pozůſtáwage/ dále ſe odebral/což wſſe včiněno proto/ že geſt předeſſlého Léta pro ſuchotu byl weliký nedoſtatek Obilij/ a Chléb draho kupowali Křeſtiané. A když Pražané ſrozuměli/že židé mnohém wijce Chléba kupugi nežli prwé/ oznámili to Knijžeti/že Praſſtj židé gi-

né přigi-

ne přigjmagj/ a mezy ſebau tegně wychowáwagi/ což ſlyſſe Wratiſlaw/ poſlal aby wſſickni Židé byli zečtenj / y nalezlo gich Mužůw a Žen krom Dětj Pět Tiſýc a půl třetjho Sta / čemuž ſe on welmi podiwil/ a hned bez meſſkánj Weypowěd včinil / že nechce wjce Židů mjti gednom geden Tiſýc/ ginj aby ſe wſſickni w gednom Měſýcy z Měſta wyſtěhowali. Pakliby ginác včinili/a wjceby gich přes počet doložený nalezeno bylo/tehdy že wſſickni muſegj do gednoho preč ſe odebrati. Pro takowé přjſné rozkázanj/muſeli ſe Židé tak a neginác ač nerádi, zachowati.

Léta Páně 1110. Geden z Měſſtianuw Pražſkých řečený přiwitan / gſa neypředněgſſjm Zpráwcy Měſta Prahy/ mnoho na ſwé Hlawě zakládage / mezy Bořiwogem kterémuž byl náchylněgſſj,a

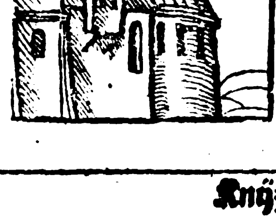
Wladiſlawem / činil rozličné ſwáry, ale Wladiſlaw poručil ho gjti na Kamena po zadu welikého Pſa wſaditi / a za Bradu okolo Rynku woditi/a Biřicem wolati / že takowá ſe každému poctiwoſt ſtane/ kdo Knjžeti Wladiſlawowi nezachowá wěrnoſt a poſluſſenſtwj. Potomně mu brada vtiata a na Pranyři přibitá / a naposledy z Země wypowědjn/ kterýž newěda o giné raddě, obrátil ſe do Sliſka k Polákům/ neb tehdáž geſſtě Sliſko náleželo k Polſkému Králowſtwj.

Měſýce Srpna we Cžtwrtek před Swatým Jakubem Apoſſtolé Božjm w Létu 1119. Strhl ſe Wjtr náhlý od ſtrany Polednj před wečerem/ kterýž weliké ſſkody včinil okolo Prahy y w Praze / na Wyſſehradě Zed tluſtau a doſti pewnau přewrhl / přednj y zadnj w celoſti zanechawſſe/ půl Palácu Knjžetcýho rozbořil / Dřjwj ſ[illegible]otam roznesl/ množſtwj Leſůw a Sadůw práwě s kořenem wywrátil.

Při Létu Páně 1124. Bydlel w Praze Žid

geden welmi Bohatý/ mage Dům na Augezdě znamenitě wyſtawený/ w čarodegném Vměnj welmi doſpělý ſkrz kteréž y zbohatl a pozdwihl myſl wau, zwláſſtě magic láſku při Knjžeti Wladiſlawowi mjmo giné Pány/ pročež welmi ſſetřil toho / aby ſe od Knjžete ani na pjd newzdalowal/ kde ſe koli Knjže obrátilo tu on byl/ a nic méně geſſtě ſe weyſſe wypjnal. Wěda pak že ge Žid/a znage že pro tu příčinu w Raddě Knjžetcý býti nemůže/ ačkoli wſſecky ſlowa a ſkutkowé Knjžetcy gemu tegny nebyli/ vmjnil y tomu w ceſtu wkročiti/ a předſtaupil před Wladiſlawa oznamugjc že ſe chce dát pokřtiti/a žádagjc aby gemu Kmotrem byl/a on naproti tomu že chce Knjžeti y wſſemu Dworu geho ſlawné hody včiniti.

Rád to ſlyſſel Knjže Wladiſlaw/ y připowěděl k tomu Křtu přigeti/ ano y ſám oſobně žádal Biſkupa aby geg pokřtil / kterýž že chce z té Sſkoly kterauž měl wlaſtnj na tom mjſtě kdež geſt nynj Kláſſter Swaté Marye Magdaleny na Augezdě Kaplu Křeſtianſkau včiniti ku památce Swaté Marj Magdaleně / yakož pak přjpowědi té za doſt včinil /a tak pokřtěn geſt na den Swatého Jakuba Apoſſtola / a dáno mu Gméno Jakub Apella/yakoby řekl Jakub obřezaný.

Ten gſa Křeſtianem ffaleſſným včiněn,a mage dauffánj w ſwé Cžary / mnohé Pány počal

Digitized by Google

Knijžeti w oſſkliwoſt vwozowati / aby mohl miſto gich doſáhnauti a bytu předni Raddau Knijžetcý / chytře wſſemi ſpůſoby Židowſké dobré rozmnozowal / a Křeſtiany kterými koli mohl proſtředky hubil a podrobowal / oba ſpolečné Zákony zachowáwal / před Křeſtiany Křeſtianſké ſkutky vkazowal / ale z Srdce zatwrdiloſti Židowſké newypuſtil / Sobotu ſwětil / Nedělnj den rozličným zaneprázdněným odbýwal. O čemž magic Páni doſtatečnau ſprawu wzali ho wſſickni w oſſkliwoſt a k Raddě Knijžetcy připuſtiti nechtěli / kterýž gſa z té přjčiny hněwem zapálen / wběhl vprkem do ſwé Kaply / oltář od Biſkupa poſwěcený rozbořil / a Swátoſti kteréž tam byl Biſkup wložil / wmjtal do mjſt nečiſtých a obecných.

To když ſe doneſlo Knijžete, hned ho poručil, napomenut gſa od Biſkupa, gjti / a dáti do Wězenij těžkého / a když ſe k mnohým neſſlechetnoſtem kteréž činil přiznal / kázal mu weſſkeren geho Statek pobrati / a wneſti do ſwé Pokladnice. Ginij Židé obáwagijce ſe aby nebyl mučen, weliké dary dali Knijžeti žádagijce aby mu žiwotu neodnjmal / což Knijže Wladiſlaw včinil / a wezma za Hlawu geho Sto Tiſýc Hřiwen Střijbra / a tři Hřiwny Zlata / z Země ho wyhnati poručil / a cožkoli Křeſtiané w záſtawě měli / těmi Penězy wyplacowal / a chudým Lidem rozdáwal.

Okolo Leta Páně 1135. Mieſta Pražſká počali ſe chytati řádu Křeſtianſkého přijkladem Měſt giných / k čemuž ge nabádal y Jan Biſkup / neb geſſtě mnoho Pohanſkých obyčegůw zachowáwali / a zwláſſtě při Pohřbu Těl Mrtwých.

Toho čaſu Knijže Soběſlaw weliký láſku prokázowal Pražanům / Měſto co neylépegi okraſſliti a rozſſýřiti kázal / žádných Cyzozemcůw zdržowati nedal / a powolaw ſwé Raddy včinil o tom takowé nařijzenij.

Neyprwé / aby žádný Cyzozemec w Měſtech Pražſkých ani w Czeſkém Kralowſtwij Auřednykem nebyl pod vřezánijm Noſu / a to ani na Zbožij Swětſkém ani na Duchowným / ale toliko aby za Hoſtě držánj byli.

Druhé / přidalo liby ſe / žeby Knijžete w Czechách neb Dědice nebylo / tehdy Purgkmiſtr Pražſký z wětſſyho Měſta Pražſkého aby Zemi ſprawowal w té Syrobě / dokawádž by Knijže wolené nebylo / a wſſecka Měſta k dotčenému Purgkmiſtru magij mijti zřenij / kterýž má trwati na Rathauze na groš Obecnij / a má mijti w Raddě ſwé Sudijho Zemſkého a Purgkrabij Pražſkého / a Auřednycy wſſickni magij také k němu zřenij mijti a geho poſlauchati / yakožto Wladaře mocného.

Třetij / aby wětſſij Mieſto Pražſké giž wijce Podkomořijmu nenáleželo / ani žádnému ginému Auředníku / ale aby k ſamému Knijžeti mělo Autočiſſtě / a we wſſech Práwijch a ſwobodách ſwobodné bylo / krom Berně Zemſké a bráněnij Pomezý / k čemuž aby bylo zawázáno / tak yako Zemané.

Čtwrté, přitreffilo liby ſe, žeby ſe Knijže Czeſké woliti mělo / tehdy Purgkmiſtr Pražſký, powinen geſt obeſlati Pány, Rytjřſtwo, giné Měſta, a Auřednijky Duchowni y Swětſké, y wſſeckny Manny kteřijž k Czeſké Zemi přina-

Digitized by Google

lezegi/aby ſe ke dni vrčitému ſgeli do Prahy/a od toho Dne po Třech dnech magi ſobě z wůle gednomyſlné Knjže woliti. Pakliby w tom odpor byl a ſmluwitiby ſe nemohli/ Konſſelé Pražſſtj s Obce k tomu přiſtaupiti magi/ a k komu priwolj, ten má býti Knjžetem Cžeſkým.

Páté/ kdyby Knjže wolené do Země přigelo/ a wgelo do Měſta Prahy/ prwé nežby ſe w Zemi vwazalo/ m. Přiſahu včiniti na to, že Pány, Rytjřſtwo, y Měſta, při gegich ſwobodách kteréž magi chce zanechati.

Sſeſté/ kdyby Knjže Cžeſké ſahalo bezpráwně na ſwau Zemi yakýmkoli proſtředkem nenáležitým, Páni a Rytjřſtwo y Měſta giná, magi k Pražſkému Měſtu přiſtaupiti / a té křiwdy kterážby ſe gim děla, brániti/ a w tom čaſe nemagi k Knjžeti zřenj mjti, ani gemu daně dáwati, potud dokudžby Přjſahy newyplnil / kterauž včinil když ſe vwazowal w Zemi.

Takowé Artykule Knjžata a Králowé wſſickni Mageſtáty ſwými miloſtiwě ſchwáliti a potwrditi ráčili.

Při Letu Páně 1178. Měſto Pražſké mělo weliký nepokog a bauřku, neb Cýſař Kunrad ſliſſe čaſté ſtěžowánj na Soběſlawa, a mage wědomoſt o zlých ſprawách geho, wyprawil Poſly do Cžech a wypowěděl Knjžetſtwj Soběſlawowi, kteréž dal Frydrychowi Stregcy geho, y Liſt k tomu na potwrzenj, y Praporec Knjžetſtwj Cžeſkého.

Wěděl o tom Soběſlaw že Frydrych přigeti má, ale kterého čaſu, o tom nic giſtého wěděti nemohl. Wſſak obáwage ſe aby Země nepozbyl, a aby byl wždycky hotowý, ſebral Lidu nemalý počet, a oſadil Hory Cžeſké, tak aby nemohl Frydrych do Cžech wgeti. Že pak Frydrych welmi prodléwal, domnjwal ſe Soběſlaw že giž nebude ſmjti přigeti do Cžech/ rozpuſtil Lid, a w tom Frydrych přitáhl s welikými Hauffy Němcůw y Cžechůw, těch kteřjž ſe ho přidrželi, a vpřjmo k Praze poſpiſſil.

Soběſlaw nemoha tak rychle Wogſko ſebrati, s kterýmby včinil odpor Frydrychowi, s půl třetjm Stem Lidu, neposlauchage raddy těch kteřjž mu rádili aby ſe w Praze zawřel k Horám poſpiſſil a vgel na Suchý Důl, a Frydrych honil vtjkagjcy° až k Hradu Skály, odkudž ſe k Praze obrátil, kdež geſſtě byla Manželka Soběſlawowa, a položil Wogſko při Wodě v Wſy řečené Poříčany. A Pražané vwažugjce to, že ſe Soběſlaw nechtěl s nimi zawřjti/ yakoby gim neauffal, ſeznali že negſau powinni zaněho bogowati, a tak poddali ſe Frydrychowi: Kterýž wgeda do Měſta, po několika dnech obeſlaw Pány a Rytjřſtwo, vkázal gim Liſt Cýſařſký, y Praporec Země Cžeſké/ a oni maličko ſe poradiwſſe, přigali ho za Dědice po Wladiſlawowi Králi Otcy geho, a poſádili ho na Stolicy Knjžetcy na Wyſſehradě.

Leta Páně 1180. na Den Swatého Wawřince/ byla weliká Powodeň v Prahy/ rozmnožila ſe Wltawa, tak že obywatelé Pražſſtj byli w ſtrachu aby Moſt nepokazyla Dřjwjm kteréž s ſebau neſla.

Téhož čaſu když ta Woda opadla Měſýce Řjjgna, Rybáři Pražſſtj lowjce Ryby

Digitized by Google

ce Ryby, nalezli Djtě we Třech Letech v Wodě, kteréhož Tělo bylo z hunu zbodené, y wzali ge a doneſli k Rychtáři / kterýž ſpatřiw Djtě tak nemiloſtiwě popjchané/domyſlil ſe že to Zidé včiniti muſyli. O tom yak ſe dowěděli Zidé, mnozý nedlauho čekagjc z Měſta zutjkali, a ti kterjž pozůſtali, ſložiwſſe nemalau Summu Penez, těmi Rychtaře vpokogili / wſſak nicméně, Druhého Roku byli wyhnáni z Prahy.

Při Letu Páně 1282 Niekterý z Panuow

Cžeſkých powſtali proti Frydrychowi Knjžeti, a na mjſtě geho vmjnili ſobě woliti za Pána Kunrada, k Cžemuž Prazané nechtěli přiſtaupiti/ prawjce že gim nepřiſluſſý to včiniti, bez přjčiny aby ſe Pánu ſwému protiwiti měli, a tak ſe zawřeli. Když pak Kunrád giž půl páta Měſýce na Wyſſehradě ſeděl/ ſgeli ſe Páni a Rytjřſtwo gemu napomoc/ a oblehli Prahu y pilně gi dobýwati počali. Ale Prazané widauce že zbytj nenj / poddali ſe Kunradowi/kterýž nicméně muſyl vſtaupiti Frydrychowi z poručenj Cýſařſkého a přeſtati na tom což mu bylo dáno od Cýſaře w Morawě.

Druheho Roku oblehli Prahu Wácſlaw a

Oldřich Synowé Soběſlawa Starého / Syna Wratiſlawowa/ kterýmiž ſe Prazané ſtatečně bránili půl Třetjho Měſýce/ až Frydrych mage napomoc Němce od Cýſaře a Biſkupa Salcburſkého Bratra ſwého/ odehnal ge od Prahy. Byl potomně dlauhý čas pokog w Praze/ aniž ſe co takowého ſtalo/ cožby bylo hodné paměti a wyprawowánj.

Za panowanj Krale Přemyſla / w Letu

1235. Přineſſené Zidům do Prahy Liſty pſané po Zidowſku a welikými Pečetmi zpečetěné/ kteréž byli neſſené vpřjmo do Sſkoly Zidowſké. Celnj Králowſſtj oznámili Králi/ že Liſty Zidům přineſſené byli z dalekých Kragin ale yakeby byli že o tom newědj/ pročež powolal Král před ſebe ſtarſſjho Zida Raynu Syna Jozeffowa, s ginými Zidy ſtarſſými/ tázagjc ſe yakéby Liſty přigali. Kteřjž odpowěděli že o žádných Liſtech newědj / při čemž ge Král zanechal. Třetjho neb čtwrtého dne/ oznámeno Králi, že gſau Zidé welmi ſplaſſilj/ a že mnohé wěcy yakoby ſe pryč ſtrogili prodáwagj/ a zwláſſtě ty kteréžby néſti nemohli/ a za to ſobě kupugj Meče, Woſſtjpy/ a giné těm napodobné zbraně yakoby ſe ná Wognu ſtrogili/ na čež odpowěděl Král ſmjchem/ byť ſe pak y na nás ſtrogili/ wſſak zně máme mocy doſti.

Sſeſtnáctého potom Dne od toho čaſu yakž Celnj powěděli o Liſtech Zidé wſſickni s Zenami y s Dětmi do neymenſſjho zdwjhnuwſſe ſe táhli z Prahy pod Cžerweným Praporcem / na kterémž namalowán byl Sſtjt Dawidu a Pečet Saiomaunowa / a tak opuſtiwſſe Domy y giné nábytky/ položili ſe nad Koſtelem Swatého Jana na Bogiſſti.

Opět poſlal k nim Král/ ptage ſe coby činiti mínili/ a oni odpowěděli, že nic giného gednom to/ že magj proroctwj takowé/ že když Křeſtiané obdržý Geruzalém, gim ho poſtaupj/ pro tu přjčinu že ſe oni chtěgj na tom mjſtě radowati a weſeliti za geden Měſýc/ a když ſwau radoſt wykonagj/ že ſe chtěgj zaſe naſpět nawrátiti. Raddy Králowſké vwažugjc to předſewzetj gich na kteréž ſe oddali bez opowědi / také že na tu radoſt Zbrogně a Wogenſky ſe wyprawugj/ porozumjwali že něco giného muſý w tom býti. K powolánj znowu ſtarſſj Zidé z rozkazu Králowſkého na Wyſſehrad/ a tázánj, yaké by to gich předſewzetj bylo / aby w prawdě powěděli. Poſláno také pro Katy / aby někteeré z nich mučili / a ti ſe přiznali že gſau Liſty dotčené a od Neywyſſſich nad Národem gich přigali/ w kterýchž doloženo že ſe Meſſyáš

Narodil

Narodil/mage giž wěku ſwého Let Třináčte/a Gog a Magog kteřjž byli od Alexandra někdy w Horách Kaſpiſkých zawřenij/že gſau giž wyſſli/a že ge aby ſe s nimi ſeſſli/ pobijzegi.

Král když před njm Liſty byli čteni/ porozuměl že gjm ge někdo na lotrowſtwij poſlal / poručil propuſtiti židy ztrápené/a přikázal aby ſe žádný wůjce ani malý, ani weliký do Prahy nenawracowal.

Předpowědiný Král w Létu Páně 1257. Poručil ſe wſſem Cžechům z Nowého předměſtij Pražſkého ſtěhowati / a oſadil ge Němcy/z čehož ſe Cžechowé nemalo obrazyli / a ſeſſli ſe na Rathauz Wětſſiho Města Pražſkého, kdež wradiwſſe ſe weſpolek, ſſli na Wyſſehrad / a tu poručili Howorkowi Synu Weleſlawowu z Augezda, Obecnij potřebu oznámiti / kterýž ſtoge před Králem / včinil řeč k němu ſlowy takowými : Slawný Králi Cžeſký a Pane náš / Cžechowé twogi poručili mi oznámiti ſwau potřebu/že tebe ponijženě žádagij yakožto Pána ſwého/aby k nim láſku měl yako k ſwým poddaným a wěrným/ těch Lidj Němých , to geſt Němcůw, aby do Cžeſké Země newnadil / geſtliže chceš ſe budaucých neſnázý wwarowati, a dlauho Kralowati.

Rozhněwal ſe Král pro řeč takowau/a powſtana dij k Howorkowů Slyš Howorko, powěz těm twým Cžechům/kteřjž tobě poručili předemnau mluwiti / že yá Králem gſem w Zemi této / že yá nj wládnu/ a oſadit gi mohu kým mi ſe libij. Nenj to wěc ſluſſná aby Cžechowé měli Králi Pánu ſwému rozkazowati. Protož nechť o tom wědj, že yá chcy Němce y Cžechy w Praze a w Králowſtwj mém myti. Na čež odpowěděl Howorek, řkauce : a protož Němcůw y Cžechůw zbawen budeš.

Když vſlyſſeli Pražané tu zůřiwau odpowěd,welmi ſe zbaukili/a hned wſſickni běželi z pokoge Králowſkého, oznamugice wſſem/ yakau ge Král odpowědi od ſebe odbyl / a tak ſtalo ſe proti Králi w Praze y po wſſj Zemi weliké pohnutj/kteréž yakým ſe způſobem vpokogilo/ nic o tom Hágek nedoložil.

Za těhož Krale Přemyſla / Léta Páně 1258.

Byla vkrutná a přjkrá Zyma w Cžechách/a trwala od Swatého Martina až do Slawnoſti Welikonočnij / zmrzla Země hluboce/ Sſtěpowé, Wijna a Owoce wniweč obrácené/Led byl na dwa Lokty tluſtý/ale že před tim hogni byli Děſſtiowé / Rzeky newymrzly.

Léta Páně 1264. Byla weliká Drahota w

Cžechách/ toliké y na Morawě /pro welikau ſuchotu Roku předeſſlého/a k tomu že krupobitij weliké ſſkody včinilo / a nadto okolo Domažlic a Klatow/ Bawořané Obilj do ſwé Země pobrali. Kupowán Strych Pſſenice za půl druhého Sta Peněz / Žijta Strych za Sto a Dwadceti Peněz. Sedlácy wſſeliké ſwé nábytky /Rzemeſlnýcy Sſaty y Peřiny prodáwali/aby mohli ſobě Chléb kupowati/a když giž neměli co prodati/ chodili po Domých s Ženami a s Dijtky žebragjce a proſýce pro gméno Božij/aby gim nedali hladem zemřiti.

Gmenowaný Kral Přemyſl Léta 1274. po-

twrdil Němcům bydlegicým na předměſtij Pražſkém Prywilegium/kteréž gim byl někdy dal Knjže Soběſlaw druhý / Syn Soběſlawa prwnjho a Wnuk Krále Wratiſlawa / w kteréméž doloženo bylo/ aby vžjwali Práwa

Německého, oddělenj gſauce od Cžechůw tak yak za Krále Wratiſlawa/aby
Kněze a Rychtáře ſobě wolili/ a w tom aby žádné překážky od Biſkupa
neměli/ aby na žádnau Wognu nucenj nebyli/ leč w potřebě obhagowánj
Měſta/ wytáhloliby Knjže wen z Země/ aby Prahu oſtřjhali s Dwanácti
Helmy/ Cžech aby Němce nemohl přeſwědčiti/leč dwěma Němcy hodno-
wěrnými/a gednjm Cžechem/ a zaſe Cžecha Němec dwěma Cžechy a gednjm
Němcem/ prowiniliby co Němec aby nebyl gjmán ani do Wězenj dán/ ge-
ſtliže by Rukogmě měl aneb Dům ſwůg/ wpadneli w pokutu/Manželka geho
a Dětj, aby žádné z toho ſſkody ani hanby neměli. Potomně Král Wác-
ſlaw prwnj/ přidal gim ſwobody giné/a kdožby ge mjmo Práwa gich obtě-
žowal/ na toho pokutu zlořečenj Božjho, yako na Dátana a Abirona wložil.

Léta Páně 1281. Opět weliká Drahota by-
la w Cžechách tak že gedno Wegce ledwa za Penjz kaupiti mohl/ a před tjm
bylo gich Padeſáte za geden Penjz. Degž Bože nynj takowau drahotu.

Při tom čaſe Menſſj Měſto Pražſké/ač bylo Hladem y Morem ztrápené
w dobrém pokogi pozůſtáwalo/ newěda o žádné roztrž:t:ſti a neſnázy/neb
Mařjk Kraſſek prwnj z Konſſelůw opatrně ge ſpraowal/ Raddy a Sau-
dy ſprawedliwě a vpřjmně wykonáwal/ tak že obywatele Wětſſjho Měſta
Pražſkého čaſtokráte pro ſeznánj ſwých odporůw a těžkých rozepři do Men-
ſſjho Měſta přicházegjce/ geho Saudu ſe poddáwali/ a někteřj pozůſta-
lých Konſſelůw Wětſſjho Měſta/ že ſe k ginému Práwu Obec vtjkala, z to-
ho ſe horſſili/ ano y lid k tomu wzbuzowali/ aby zberauce ſe mocně to Měſto
Petřinſké a Swinſké wybrali a rozbořili/ čehož byli neywětſſj půwodowé
Matěg Bauře/a Hana Longſſedr/ kteřjž s některými ſwými na Den Naro-
zenj Panny Marye/ přeplawiwſſe ſe na Worjch přes Wltawu ranjm gj-
trem wſkočili do Brány Podhradſké ginák Pjſecké/gſauc gich w počtu oko-
lo Půl třetjho Sta/ a tu počali Domy dobýwati a lidſké Statky rozbjrati.

Mezy tjm ohromáždili ſe obywatelé Menſſjho Měſta s Pawézami/Ce-
pami a Mečmi/ a rozkázawſſe Brány ſylně vzawřjti/obořili ſe na ony lau-
pežnjky/ a počali ge ſnažně mordowati. Tolikéž y ti kterýmž Brány po-
ručené byli/ mnoho gich zbili/ oſmnácte zagali/ kteréž dne Třetjho Mařjk
poručil na Dubě zwěſſeti nad Prahau na Letni/ z čehož powſtala nowá růy-
nice a wáda/ přátele zwěſſených chtěli ſe mſtjti nad Měſtem menſſjm/a
ginj gim toho činiti nedopauſſtěli/yakož obywatele Menſſjho Měſta nenia-
lo ſe lekali takowé mocy/ale wſſecka Obec na Den Swatého Mikuláſſe/ ohro-
máždiwſſe ſe na Rathauz Wětſſj Měſta/nepokogné ſpolečně vpokogili/a ſmj-
řili ge s malo Měſſtiany/ a na tom zůſtali gednomyſlně/ aby Mařjk z n en-
ſſjho Měſta/ yakožto Muž Maudrý a ſprawedliwý, w Pondělj, w Středu,
a w Pátek na Rathauze Wětſſjho Měſta wſſecku Obec ſaudil/ w menſſjm
pak Měſtě aby k Sprawedlnoſti a k tjm Saudům přihljdal/ w Auterý a we
Cžtwrtek. Záwiděli někteřj takowau poctiwoſt Kraſſikowi/ pročež y gi-
nj porozumjwagjce tomu a obáwagjce ſe nějaké přjhody/ wycházeli proti
němu Zbrogně až k Kaple Swatého Ducha, kteráž geſt na Březe/ a geg
poctiwě až na Rathauz a opět z Rathauzu až na dotčené mjſto wyprowá-
zeli: yakož y hoden byl takowé vctiwoſti/ yakožto Saudce ſprawedliwý/
Darůw nežádoſtiwý/chudému y Bohatému gáležitau Sprawedlnoſt činjcý/
w čemž trwal ſtále až do ſwé S[illegible]rti.

Wedlé Kronyky Hágkowé w Létu 1283. opět

byl weliký Hlad w Králowſtwý Cžeſkém / a prwé neſlýchaný / tak že Lidé někteřý wynaložiwſſe na žiwnoſt cožkoli měli / aby hladem nezemřeli giné lidi a Hoſti do ſwých Domůw přigýmagýc / z hrozného hladu tegně ge mordowali / wařili a gedli. Kteréhožto čaſu nakazylo ſe y Powětřý / tak že Lidé zhuſta mřeli.

Téhož Roku den Swat[illegible]o Sſtiepána Mučedlnýka Božyho / vkázala ſe Dauha welmi weliká a yaſná / kteráž wſſecko Měſto Pražſké obklýčila / z kteréhožto Diwu genž ſe w Zymě ſtal předpowýdali ſobě wſſickni pokog a rozmnožený wſſeho dobrého / z přýčiny té, že yako Dauha činý konec baukený wſſelikému Wrchných žiwlůw / tak také Pán Bůh dáwage znamený diwem tím / že wſſeliké baukky a těžkoſti přetrhnauti a zaſtawiti ráči.

Roku Druhého / vkázala ſe Hwiezda welmi yaſná Pátého Dne Měſýce Dubna tu Noc po Swatém Ambroži / ſtogýcý w gednom rohu Měſýce / kterauž ſpatřiwſſe Lidé Včený předpowýdali přýſſtý Wácſlawa Dědice Králowſtwý Cžeſkého / Syna Ottogarowa na geho Otcowſkau Stolicy / což tak ſe ſtalo.

W Létu Páně 1289. Drahota byla w Cžechách / w Polſſcě y w Slézku / tak že Lidé Hladem mřeli / a někteřý do Vher vtýkali / kdež byla hognoſt Chleba / ale Vhři gý magýce ge / Pohanůmi za Wězně prodáwali / kteřýž toho čaſu geſſtě daleko od Vhrůw býti muſyli. Trwala ta Drahota w Cžechách za dwě Létě zauplna / a potomně wſſeho hognoſt naſtala.

Za Panowáný Gindřicha Korytanſkého Knýžete w Cžechách / Léta Páně 1309. Magýc Pražané ſrozuměný s Kutardy a s Hornýky / ſebrali ſe zbrogně / a vdeřili na Domy Panſké w Praze / a tu yali Petra Kancléře Králowſtwý Cžeſkého / Kržmunda z Lichtmburku / Oldřicha z Ržičan / Heymana Syna Heymanowa z Dubé / Kteréž ſepnuwſſe Panty železnými, na Rathauz ge wſaditi poručili / yakž oznámeno pod Erbem Panůw z Lichtmburka / A to wſſe dálo ſe půwodem Gindřicha Korytanſkého / kterýž na ten čas panowal w Cžechách welmi nepořádně / pročež ſe gemu y Stawowé tak odplatili / že gſau ho z Kralowſtwý wyhnali / a giného na geho mýſto wolili. Což wſſe patrně geſt z Liſtu pſaného k Cýſaři Gindřichowi od Pražanůw / kterýž znýˇ w ſmyſl tento:

Neyjaſniegſſýmu Knýžeti a Pánu / Panu Gindřichowi Ržimſkému Králi / etc. Wolffram Rychtář a ſpolečnoſt Přýſežných y také Měſſtianůw Měſta wětſſýho Prahy / ſlužby ſwé wěrné wzkazuge.

Rozličnými těžkoſtmi trápeni a ſaužení gſauce / a Králowſtwý Cžeſké břemenem obtýžené widauce / k Waſſi Králowſké miloſti / s naděgi potěſſený / že miloſti doſáhnauti mocy budeme / naſſe gſme pozdwihli oči. Pro-

Digitized by Google

toš poſyláme tyto naſſe ſpolu Měſſtiany / Liſtu tohoto vkazatele / dawſſe gim ſpráwu, aby potřebu naſſi oznámili před Waſſi welebnoſti / proċež ponijžené žádáme / abyſſte k těm wěcem kteréž před Waſſi Welebnoſti oznamowati budau / Vſſi waſſich mìloſtiwě nakloniti ráčili, a žádoſti gich a prozby naſſe k ſkutku přiweſti, neb coškoli ſkrz tyto naſſe Peſly gednáno, mluweno a ſlibowáno bude / to wděčné a pewně zachowáme / nynj y wždycky. Dán w Praze 19. Dne Měſycc Czerwence / Léta 1320;

O ničemž giném rokowání nebylo s Gindřichem Králem Římſkým, gednom o tom aby Syna ſwého Jana Czechům za Krále dal / což ſe y ſtalo / a Jan k Praze ſe přiblijžil / kdež geſſtě pozůſtáwal Gindřich Korytanſký w Měſtě s Lidem zawřený.

Byl toho čaſu při Koſtele Panny Marye před Teynem Kněz gedenſtarý gménem Berengarius / kterýž někdy býwal Kaplaně Krále Wácſlawa / a potomně Panny Alžběty / kteráž giž připowěděna byla Ranowi Synu Gindřicha Cýſaře, wolenému Králi Czeſkému. Ten přiſtaupiw k Strážným / žádal gich aby gemu dopuſtili z Měſta wycházeti / kladauc přijčinu tu že má něco z ſtrany ſwého Oltáře při Arcybiſkupu Mohutſkým gednati / a oni znagjc ho býti Mužem dobrým dali k tomu ſwé powolenij. A přiſtaupiw před Arcybiſkupa Mohutſkého Berengarius / dal mu ſpráwu takowau / aby bogownijcy Jana woleného Krále Czeſkého když zegtra vſlìſſj zwoniti w Koſtele Panny Marye, pohotowě byli / a když podruhé zazwoněno bude / aby giž ſtáli v Bran Měſſkých. Po třetijm pak Zwonijnij aby hned wſkočili do Měſta / o kteréžto Smlauwě y některij z Měſſtianůw Prażſkých dobře wěděli:

Nazegtřj wedlé ſmlauwy Berengarius wlezl na Wěž / a kázal zwoniti tak yak potřeba vkazowala / a w tom Řeznijcy Pražſſtij / wyſekawſſe Bránu v Swatého Frantiſſka / Krále Rana woleného y s Lidem puſtili do Prahy / a ti kteřijž byli při Gindřichowi Korytanſkém / gedni do Sſpitálu v Moſtu / druzý na Hrad Swatého Wácſlawa vtijkali / a Gindřich s nimi. Král Jan poručil ſwým wolati pokog pokog / a tim ſe Lid vpokogil / a kteřijž byli od Korytanſkého wyhnáni / do ſwých obydlij ſe nawrátili. Což ſe ſtalo Třetijho dne Měſýce Praſynce.

Korytanſký wida že ſe ne po geho wůli děge / Dewátého dne téhož Měſýce / pogaw ſwau Ženu Annu, s některými ſwými vgel w nocy tegně / a pogal s ſebau za Wězně Gindřicha Měſſtěnjna Pražſkého genž ſlaul z Kamene / a množſtwij Mládencůw Pražſkých / kázaw ge Pauty okowati / aby ge wedl do Korytan / kteréžto wězně gemu mocý odnial Pan Wylijm Zagic z Hažmburka / yakž doloženo pod týmž Erbem / a ſamého pokogně propuſtil.

Léta Páně 1315. Powſtali něgacý Bludnicy /

kteřijž tegně po Kragjch chodijce, Lid od Wijry Swaté odwozowali / ſch꞉zegjc ſe čaſem nočnijm gedni k druhým. Hřijchy ſwé zgewně wyznéwali předewſſemi / kterýžto Neřád po nedlauhém čaſe y do Prahy wneſſen / ale Pražané magjc tu neſſlechetnoſt w oſſkliwoſti / poručili takowé Sektáře gjmati / a tak zgijmáno gich těch nowých Apoſſtolůw Cžtrnácte / kteřijž odſauzenij na Hranicy / a někteřij z těch geſſto ſe gich přidržeti z Měſta vtekli / a někteřij změniwſſe předſewzetij, činili pokání.

Druhého Roku na den Swatého Tyburcy Ohněm domácým kterýž wyſſel z Židowſké Vlice z Domu gednoho Žida genž ſlaul Lewiatan/ polowice Měſta Prahy od ſtrany Polednj shořelo až do Brány Zderazſké/ kteráž geſt bljzko Kaply Swatého Martina we Zdi Měſtſké. Dwamecýtmého Dne po tom Ohni / opět zapálilo ſe nedaleko odtud yako prwé/ a shořela druhá ſtrana kteráž geſt k Koſtelu Swatého Walentýna/ ſe wſſemi Kaplami a Koſteli až do Brány Zderazſké/ tak že žádného domu nezůſtalo celého / ani Rathauzu, ani Domu Králowſkého což wſſecko ſkrz Oheň k ſkáze přiſſlo. Rozličné bylo v lidj pro ten Oheň domněnj/ gedni prawili že to Židé zaumyſlně včinili práwě w den wětrný/ a druzý naproti tomu mluwili / že ſe ſtalo z přjhody/ Židé owſſem mnozý obáwagjc ſe pokuty/ z Prahy ſe rozběhli.

Roku Božýho 1317. Pro weliké Sniehy Zymy předeſſlé/ bylo Léto welmi nevrodné/ neb Snjh ležel až do Welikenocy/ powſtal Hlad a Drahota / Strych Žita Pražſké Mjry platil půlkopy groſſů Pražſkých. Potomně naſtal y Mor náhlý a weliký/ w Měſtech y we Wſech y na Hradech/ hluboké Sſachty wykopáwali/ w nichžto některé na mornj boleſti/ některé Hladem zmrlé pochowáwali. Lidé chudj/ rozprodawſſe wſſe což měli pro žiwnoſt/ wyſſli do Leſůw / kdež pod Skalami w Střeyſſých včiněných s Dětmi a Ženami přebýwali/ zwláſſtě nedaleko od Wody pro blízký nápog/ a nedaleko Traw a Liſtj Bukowého/ kteréhož za pokrm požjwali/ a někteřj mordugjce po ceſtách / zbité wařili a gedli. Což sliſſe Král Jan, ſrdečně zaplakal pohnut gſa miloſrdenſtwjm / a Kněžj a Žiácy každodenně w Koſteljch k Pánu Bohu wolali, aby ſe ráčil ſmilowati nad Zemj/ a pro přjmluwu Dědicůw Swatých/ hněw ſwůg ſprawedliwý vkrotiti.

Léta Pánie 1319. Když Král Jan byl w Beraunē/ přiſſli k němu Nowiny že gſau Měſſtiané Pražſſtj obého Měſta weſpolek ſe ſpuntowali/ a zapſali tegnými Zápiſy/ aby ſe gemu ſprotiwili/ Hrad Pražſký oſadili / a wjce gey do Prahy nepauſſtěli. Vwěřiw Král tim báchorkům, a hned ſebraw Wogſko táhl k Praze / a na den Swatého Jana Křtitele oblehl Hrad Pražſký mocy Wogenſkau/ na němž nebylo Nepřjtele žádného.

Pražané vznáwagjce/ že Král Jan má proti nim nelibost/ poſlali pro Alžbětu Králownu na Mělnjk / žádagjce aby přigela do Prahy a vkrotila hněw Králowſký/ kteráž na žádoſt Prazanůw tak včinila a přigela do Prahy / ale Král Jan z toho ſe welmi rozhněwal/ neginače přemegſſlege/ než že Pražané manželku geho proti němu poſazugi/ pročež hned puſtiwſſe ſe k Praze / předMěſtj kteréž bylo pod Zderazem ſpálil / a den Swatých Sedm Bratrů, Pražanům na Lidech znamenitau ſſkodu včinil.

Páni Cžeſſtj treſtali Krále Jana z takowé plachoſti / dokládagjc že ſám ſobě nepokog činj w Zemi / a ſwé poddané na lžiwé powěſti a obžalowánj poſměſſné hubj/ čemuž on teprwa porozuměw/ obeſlal Pražany ke dni S° Alexia / a tu ſe ſtala Smlauwa dokonalá mezy Králem a Králownau, Pány Rytjřſtwem a Pražany / kdež byl y Král napomjnán od Panů w ſautromj/ aby ty plaché obyčege změniti ráčil/ a ledayakýms nowinkám ne tak ſnadno wěřil/ což on ſlibil včiniti / ale w prchliwoſti ſwé ſetrwal až do Smrti.

Při takowé

Při takowe plachoſti Krále Jana a zuořiwoſti w Létu Páně 1324. Zidé ſwých užitkůw pilne ſſetřili/ Lichwy rozličné brali/ a Lid chytře oklámawali / tak že ge připrawowali y o ſtatky znamenité/ mnozý Wládyky a Měſſtiané ſkrz ně ſchudli a k žebrotě přiſſli. Ta wěc když wzneſſena byla na Krále / poručil gi uwažowati a ſprawedlnoſt Lidem činiti/ z čehož poſſlo / že některj Zidé Ohněm trápenj / wyznali mnohé wěcy diwné/ kterak lidi o Statky připrawowali/ a obzwláſſtně ty/ kterýmž wěřili.

Opět Král powolaw k ſobě Swětſkých y Duchownjch Rad/ rozkázal aby ſe Zidům tolikéž při Saudech přjſahy wydáwali yako y Křeſtianům. A zůſtáno na tom/ aby Zidé geſtliby byli w čem nařčenj a wyweſti ſe z toho nemohli/ přjſahu činili/ tu kteráž geſt napſaná w Knihách Práwnjch Juſtynyána Cýſaře/ genž ſlowe dwognáſobnj/ ſpůſobem tjmto :

Zid přiſahati má ſám druhý/ ſtogjc boſýma Nohami na Swinſké Kůži w nowě odřené / toliko w Koſſili/ a druhý Zid má ſtáti proti němu na Zemi a twrditi geho přjſahu/ přiſahagicý pak má mluwiti takto :

Kakož gſem nařčen od N. že gſem Statek geho totiž Klinoty takowé a takowé/ Sſaty takowé a takowé / tak yakž geſt od toho mluweno a proti mně wedeno, k ſobě přigal/ ge mám a o nich wjm/ A přiſahám Pánu Bohu/ kterýž ſtwořil Nebe a Zemi / y wſſecky wěcy kteréž w nich gſau/ přiſahám ſkrz wſſecky gména geho Swatá/ kteráž napſal Mogžýs ſlužebnjk geho / Přiſahám ſkrz Patery Knihy Mogžýſſowy/ w nichžto napſáno geſt Deſatero Božj Přikázanj/ kteréž ſám Pán Bůh ſwau rukau napſal/ a mně křiwě přiſahati zapowěděl / že yá toho Statku nemám/ ani těch Klјnotůw/ aniž Sſatůw/ yakž on N. prawj / aniž gſem co od něho přigal. Toho mi dopomáhey Bůh/ genž geſt počátek a konec/ gehož to geſt gméno Adonay.

Druhý žid ſtoge proti němu má mluwiti takto:

Kakož gſy přiſahu učinil N. že tim ſtatkem N. winen negſy/ a geho k ſobě že gſy nepřigal/ aniž gſy ho w ſwé ſpráwě chowal/ ani w ſwých ſtěnách, ani w ſwých Zdech/ ani w ſwé Zemi/ ani žádná Čeládka twá/ geſtliže práwě přiſaháſs/ tak tobě Bůh pomáheg/ ten kterýž ſtwořil z ničeho Nebe y Země/ Hory y Doly/ Powětřj y Wody/ Ljſtj y Tráwu/ také y tebe. Geſtliže křiwě a lžiwě přiſaháſs/ deg Pán Bůh tobě za dobrořečenj zlořečenj tak aby tobě twá Modlitba kteráž geſt w Knihách Taffrkaſſym napſaná nic neproſpěla/ aby na tebe žádná milоſt Božj nepřiſſla: Ale aby uſchl yako Hory Gelboe/ kteréž proklel Dawid na nichž zamordowán geſt Saul, a tři Sy-

nowé

nowi geho / aby tě napadlo Alchymelech / a přeſtaupilo na tě yako na Giezy Malomocenſtwj Námanowo / aby na tě přiſſla Jſkopa, na twau Ženu / na twé Děti, y na twůg weſſkeren Rod. Geſtliže křiwě Přiſaháš, degž Bůh aby na tě padala Sýra, Smola / a Oheň plapolagjcý / yako padala na Sodomu dewět dnj a dewět Nocý / aby tě Oheň ſpélil / yako Nádaba a Abyu / yako Padeſáte Mužůw na žádoſt Eliáſſe Proroka / aby Země twé křiwé Přiſahy ſnéſti nemohla / ale tebe yako Dátana a Abyrona žiwého pozřela / geſtliže křiwě přiſaháſs / degž Pán Bůh aby twé Děti, twogi wſſickni přátele / y twůg weſſkeren Rod / nepřiſſli mezy Děti Abrahamowy / a ty aby nikdá nepřiſſel do Geruzaléma / a Mogžýſs w budaucým žiwotě / aby tobě nedal gýſti Sſerabara a Lewiacham. Tak tobě pomáheg Bůh wěčný / gehožto geſt Swaté gméno Adonay Amen.

Cýſař Karel w Lětu Božým 1347. w Středu

po Welikénocy / dal Pražanům Staroměſtſkým Mageſtát a Prywilegium na wyſazenj Nowého Měſta Pražſkého na gegich předMěſtj / Dědinách / Koljch a Poljch před ſwým Měſtem / k ſwé a gegich wětſſj cti ſwobodě a potěſſenj / y k odolánj wſſelikým náſylným půtkám / wſſak bezewſſech Staroměſtſkých překážek / kteréžby protj njm w čaſech budaucých k ſſkodě a k vblijženj wznikn auti mohli. A předně propůgčuge Staroměſtſkým obywatelům giſtý a ſwobodný Progezd a průchod we dne y w Nocy ſkrz též Nowé Měſto / a k tomu dwě Brány w Zdech téhož Měſta Nowého / totiž Horſkau a Poříčkau ſe wſſjm přjſluſſenſtwjm. W témž Mageſtátu zapowjdá podruhé / aby z Nowého Měſta žádné nečiſtoty, Hnogowé, Bláta, Rumowé a Smetj do Příkopu Wětſſjho Měſta metané a neſſené nebyli / a w těch Přjkopjch až do Strauhy kterauž woda deſſtiowa wůkol Měſta z obau ſtran do Wltawy teče / aby Rychtář Staroměſtſký plnau moc a Práwo měl ſtawowati / gjmati, hyndrowati / etč. yako w ſwým wlaſtnjm Měſtě.

Třetj vſtanowuge / aby obywatelé Nowoměſſtj při Saudech vžjwali Práwa wětſſjho Měſta Pražſkého / wſſak aby, yako z giných mnohých Měſt Králowſtwj Čzeſkého odwolánj bylo od gich Práwa / před Purgkmiſtra a Konſſely wětſſjho Měſta Pražſkého / yakožto na wyžſſj Práwo / a odtud nikam dále leč na Krále Čzeſkého korunowaného.

Čztwrté / Jarmark Swatého Wjta přenáſſj z wětſſjho do Nowého Měſta Pražſkého / dokudžby gim vložen nebyl / také kterýchžby Řzemeſlnjků nezdálo ſe Staroměſtſkým trpěti w ſwém Měſtě pro tlučenj a wrzánj / ti aby ſe w Nowém Měſtě oſadili / a tam Řzemeſla ſwého hleděli / etč.

Léta Páně 1348. na Den Swatého Marka /

Cýſař Karel toho gména Čztwrtý Založil Nowé Měſto Pražſké / a ſám ſwau wlaſtnj Rukau prwnj Kámen do Kromſſeſtu wložil / a kázal Zed hnáti y Wěže w nj huſté a wyſoké Brány o dwau Wěžech dělati / od Wyſſehradu až k Řzece mimo Wes řečenau Poříčany aneb Poříčj. Wyſſehrad tolikéž poručil obezditi zewſſech ſtran Baſſtami a Wěžemi obtočiti / a to dálo wſſecko yak okolo Nowého Měſta tak okolo Wyſſehradu / we dwau Letech bylo dokonáno.

Že pak Zdi Měſtſké mnoho w ſobě Zahrad obſáhli / z té přjčiny welmi zhuſta Lidé ſe při nich oſazowali / a Winice wſſudy po Horách y po rowinách okolo Prahy rozdělawali. Tolikéž Páni a Rytjřſtwo / Preláti, Faráři a

Digitized by Google

Kláſſterowé widauce/že Král Pán gich mnoho Rybnikůw nadělati p..rčil z Leſůw / y oni ſe přičinili k tomu/na Zboij ſwém, Winice, Zahrady, Oſſe- pnice y Rybniky dělali/Panu Bohu děkugijce ſpolečně/ že gim račil dáti ta- kog a Pána tak dobrotiwého a napra:witele Země Cžeſké.

W Létu Božijm 1350. Obywatele Pražſſtij Měſto ſwé pilně ſtawěli/příkladem Krále ſwého / kterýž oblibuge ſobě kra- ſná ſtawenij / nemalau ſummu každého roku wydáwati poručil na ſtawenij Koſtelůw ke cti a chwále Božij / a mnozý z Panůw z Rytijřſtwa y z Ducho- wnijch znamenawſſe w tom pilnoſt Králowſkau/wydáwali ſe napodobně na weliká Stawenij/netoliko Koſtelůw ale y Domůw /w čemž ſe zaneprazdnio- wali netolíko domácý/ále y hoſté a Cyzozemcy. Arnoſſt Arcybiſkup Praž- ſký na ſwůg Dům/genž geſt pod Moſtem Pražſkým/ weliký náklad včinil. Biſkup Litomyſſlſký aby gemu w tom nic na před nedal/ſlawnau Wěž v ſwé- ho Domu kterýž byl mezy Domem Arcybiſkupſkým a Kláſſterem Swatého Tomáſſe poſtawiti dal. Knijžata a Hrabata z cyzých Zemi aby ſe Pánu ſwému Králi Rijmſkému a Cýſaři wolenému zaljbili/ a při něm čaſtěgi býti mohli/weliké ſobě a nákladné ſtawěli Domy. Frydrych Knijže Burgund- ſké / mage hognoſt Zlata y Střibra/ s powolenijm Králowſkým/rozkázal neyprwé z Kapličky Swatého Martina / kterauž byl geden Doktor Pijſma Swatého malo před tim poſtawiti dal/při Zdi Měſtſké / welkau Kaplu vči- niti/a kaupiw tři Domy na těmž miſtě kdež prawi že geſt neywyſſij miſto w Měſtě Pražſkém / Dům weliký na Zdi Mě- ſtſké k poledni/a při něm Wěž wyſokau wyſta- wěti poručil/a z něho Pawlač do Kaply Swa- tého Martina/ w kterémžto Domě na ten čas když Hágek Kronyku pſal / bydlel něyaký H[illegible] lec/a potom Melchar z Korowa a Zygmund z Dřežnice. A za čaſu práce mé s Knihau tauto bydlel w těmž Domě Jan Plateys z Platn- ſſtegna Rodě z Němec/kterýž vžjwal znamenij Erbownijho na takowý ſpůſob:

Cžaſu

Czaſu podzymnijho při Létu 1354. když ſe Cyſař Karel wypravil do Bawor s nemalým počtem Lidu a s Cýſařownau Annau Manželkau ſwau / aby tam Zámky a Měſta ſwá ſpatřil / Pražané porozuměwſſe tomu / shromáždili Sto Helmu ozdobných na dobrých Koných s Zelenými Suknémi řezanými / a poſlali ge za ním na ſwau outratu až do Lombardygi / z čehož Cýſař Karel byl welmi potěſſen.

Geden pak z Měſſtianůw Pražſkých gménem Ješſt Czerwený Lew gſa nák Kutlew / nechtěge býti poſlednijm / wypravil Mikuláſſe Kutlewa Střegce ſwého tolikéž za Králem / daw gemu Sto a Dwadceti dobrých a ozdobně připrawených Koňů / na nichž ſeděli Jonácy znamenitij a Mužij na wýběr oděnij Sukničkami ſekanými blankytné barwy / a ti geli třetým woclehem za Gizdnými Pražſkými / magíc ſebau dwanácte Wozůw Sſpižných / blankytným Suknem přikrytých.

Ten když přigel do Medyolánu s oným počtem Kewharůw / od Cýſaře přigat s wděčnoſtí / a když ſe nawracowal ze Wlach po korunowanj / s welikým Tryumfem wijtán od Pražanůw pořádkem tímto :

Neyprwé Purgkmiſtr a Konſſelé wyſſli protj němu s welikau Pompau / a ozdobau yak mohli neypěknégij.

Za nimi ſſli Cżechowé pod ſwýma ſtarodáwnými Korauhewmi až na Bilau Horu / kterymž Cýſař milostiwě a laſkawě za takowé wijtánj a náchylnoſt děkowal / a hned oſmého Dne potom / kázal gim z ſwé Kancelářze wydati Zřijzenij a vſtanowenij pod Pečetj Cýſařſkau / tak aby Řzemeſlnijcy Pražſſtij Pána a Krále ſwého witiwali / gedno každé Řzemeſlo w giſtém pořádku a pod ſwau Korauhwi takto :

Neyprwé magij gijti Řzeznijcy s Praporcem ſwým / an na něm namalowaný geſt Lew bilý bez Koruny s gednijm Ocaſem / a na druhý ſtraně má býti wymalowána Mějſe. ana nad Branau wiſý / a dwa Oděncy z obau ſtran té Brány ſtogijce an gi ſekagi Sekerami Řzeznickými / tak yakž tomu Řzemeſlu toho znamenij vžijwati dopu-

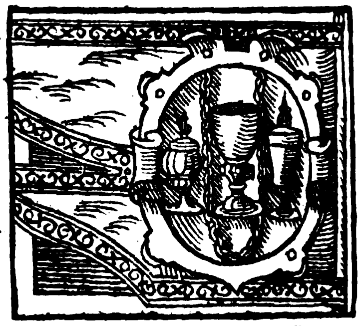
ſſtěno od Krále Jana Otce Cýſaře Karla / proto / že Rzeznjcy / neyprwé Bránu wyſekawſſe v Swatého Frantiſſka / geho do Prahy kdež geſſtě byl Gindřich Koritanſký / wpuſtili.

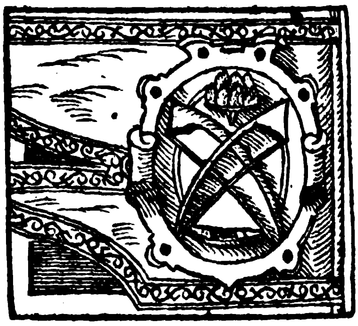
Za njmi magi gjti Sladownjcy s Korauhwi Bilau / magjc na nj na Malowaneho Swatého Wácſlawa / a w Rozých té Korauhwe magý býti Limpy a Merhačky. Pod tu Korauhew náležegý Piwowárnicy / Piw Sſrotýři / a Wozatagowé.

Zlatnjcy magi mjti Korauhew Modrau / a na nj Kalich a Zlaté Koffljky. Na druhé pak ſtraně Sſtjt Bilj / a w něm Tři Sſtjty Cžerwené. K té Korauhwi přináležegi Maljři / Cuprayzyři / Zlatotepcy / a Sſtjtáři.

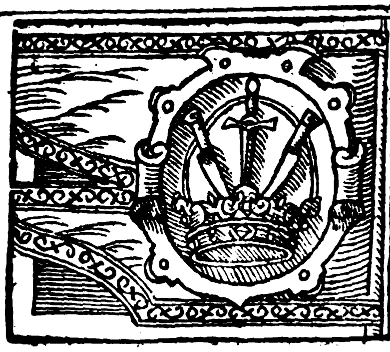
Saukenicy magi mjti Korauhew Cžerwenau / a na nj Střely Wlnobiti / Krample, Sſpany ginák Sſtěcky. Z druhé ſtrany magi býti na Malowané Nůže Poſtřihacké / a Sſerhatliky. K nimžto přiſluſſegý Knapi / Poſtřihači / Klobaučnicy / Wlno tepcy / Suken čeſáči a Walcháři.

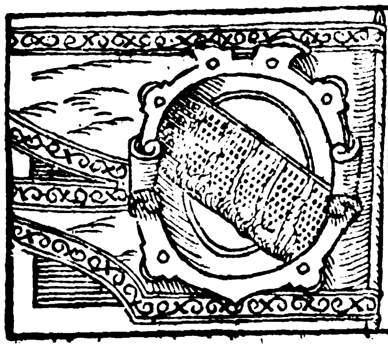
Platnyři magi mjti Korauhew Zelenau s Oděncem w celé Zbrogi zawřeném s Mečem a w Oſtruhách. Pod kterauž to Korauhew náležegý Helmyři / Brnjři / Pulýři / Mečýři / Woſtružnjcy / Vdidláři / Rutſſmitowé / Gehláři / Sſpendlikáři / Sedláři / Konwáři / Vzdáři / Reymáři / Paſyři / Meſſečnicy / Toboláři / Tuláři / Cwečkáři / y Zámečnicy.

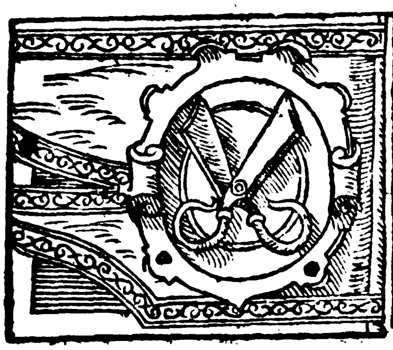
Nožýřj magi mýti Ko-
rauhew tak yak Saukenicy Cžerwenau / a
w nj Korunu Králowſkau ſe třemi Dy-
kami poboční́mi / a při nich Nože Kra-
gecy. Pod tau Korauhwi také gjti magj/
Cžepelnjcy / Lawičnýcy / Sſalownjcy/
Nožjkáři a Sſleyffyři.

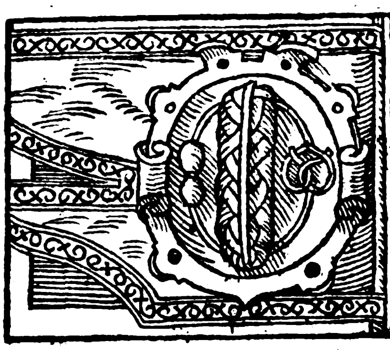
Kožeſſnjcy magi mjti Ko-
rauhew Cžerwenau/a přes nj Sſtrych Bě-
liznowý a na něm Holubicy Střjbrnau/
a na držý w Pyſku Zelenau Wětwičku/
a k nj přináležegj Blanáři/ Girchaři/ y ti
wſſickni kteřýž Kůže barwý.

Kregčý magý mýti
Korauhew Modrau/a na nj Nůže Krey-
čowſké. Pod kterauž náležegý Kycláři
a Suken Kragečowé.

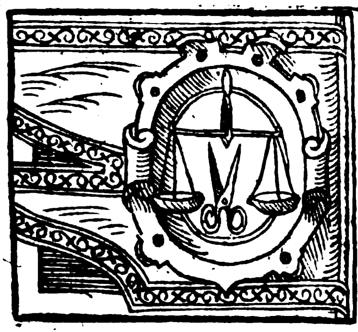
Pekaři magi mýti Ko-
rauhew Cžerwenau/na niž wymalowaná
býti má Calta ginák Huſce bilá / Koláč
Pletený a Preclýky. Na druhé ſtraně
Kolo Palečný a dwě Palečnice. K nimž-
to ſe přiwinau Mlynáři / Měřýči/ Wo-
trubnýcy a Mazanečnýcy.

Bečwáři magi mýti
Korauhew Bilau / a na nj Wymalowa-
ný Sud Winný / a Kyganky pobigegý-
cý/a Střiblíky. Na druhé ſtraně Kru-
židlo a Natahač. A k tém náležegý y
Starých Nádob pobigeči.

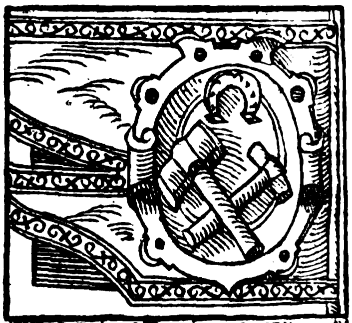
Kramáři magi mῦti Korauhew Zelenau / a na nj Wáhy Cžerwené s Zlatými Miſkami / a pod nj náležegj ti wſſickni kteřῦž Plátna prodáwagj a Loktem měřj.

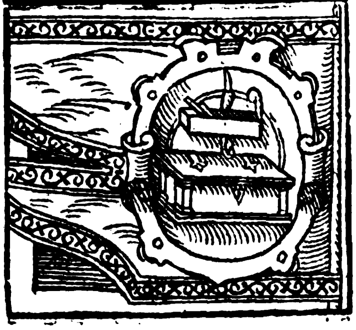
Hrnčjři magi mῦti Korauhew Cžerwenau / a na nj Adama a Ewu / při tom Teyšliky a Cžepeli. Sem přináležegj Měſyči a Hlinomazowé.

Kowáři magi mjti Korauhew Zelenau / a na nj Kladiwa a Podkowy / Mlaty a Perliky / k nimžto náležegj Vhláři a Hřebenáři.

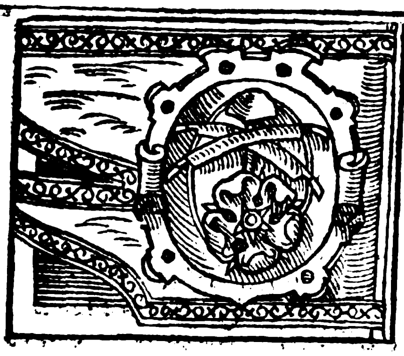
Truhláři magi mjti bilau Korauhew / a na nj Zlatau Truhlu, Hoblῦky / Sſtoſpany. A na druhé ſtraně Wozni Kolo / Ličnῦ Sekery / Hlawatky a Pobigačky. Pod kterauž náležegj / Teſaři / Koláři / a Sauſtružnicy.

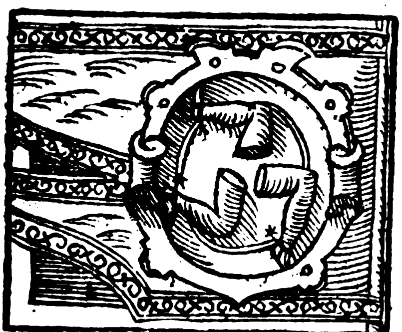
Kamenῦcy magi mjti Zelenau Korauhew / a na nj Sſpice a Flochy / Vhelnice / též y Zednické Lžice / pod niž s nimi gjni magj Zednῦcy, Dynchaři / a Karbῦři.

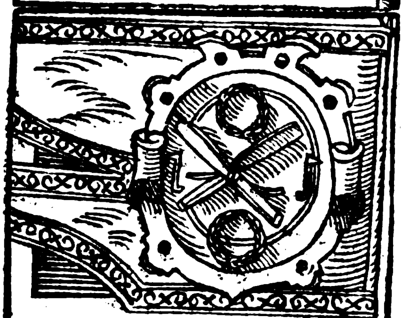
Koje-

Kozelauzy magi mijti Korauhew Bilau/a na nij Cžerwenau Růžij/Reyče a pořizy. K nimžto přináležegij Mydláři a Wápenicy.

Sſewcy magi mijti Korauhew Blankytnau a na nij Tři Sſkorně s Nohami y Oſtruhami/ přitom Kopyta a kragecý Nože. K kterýmž přiſluſſegij Bilokozcy.

Lazebnijcy magi mijti Korauhew Bilau/a na nij Zelené Winnijky a otewřené Břitwy. K nimžto připálegij Kanlekowé aneb Panknechtj.

Napoſledy magi gijti Židé s Cžerwenau Korauhwi/a na nij namalowaná býti má Pečet Sſalomaunowa a Sſtijt Dawidůw. Pod tim Praporcem magi gijti ſami Židé/a ti s nijmi kteřijž nápodobně Partytami Lid derau/a Lichwy tak yako oni berau.

Léta po Narozenij Spaſytele naſſeho 1358.

Cýſař Karel uſtawičně o tom přemegiſſlege/kterakby tu Zemi Cžeſkau a Měſto Prahu kdež ſe narodil zwelebiti mohl/a dobré gméno a památku neſmrtedlnau po ſobě zanechati/ poručil k užitku obywatelům téhož Měſta/ Moſt přes Řeku Wltawu wyſoký a přepewný mezy wětſſijm a menſſijm Měſtem založiti/a ſám toho základu prwnij Kámen založil ſwau wlaſtnij rukau/ z té ſtrany kteráž geſt při Kláſſtere Swatého Klimenta/ kdež nynij gſau Gezowijti. Na témž Moſtě proti Sſpitálu Královſkému rozkázal Wěž welmi hlubokau s pewnými wnitřnijmi Sklepy z Kamene přetwrdého wyſtawěti/tak ozdobně, aby nikdež Brána, ſkrz nijž by ſe gezdilo, této rowná nebyla nalezena. Kteréžto dijlo poručil pilně a rychle ſtawěti/ chtě aby za dnůw žiwota geho bylo dokonáno.

Náſledugýcyho Roku na den ſwatého Gilgi byla Powodeň weliká / kteráž ſſkody znamenité včinila w Praze / neb ſſla až na prwnj ſtupeň Koſtela Kanownického Swatého Mikulaſſe / kdež ſlowe na Kurnjm Rynku neb Trhu. Vſſkodila ta Woda tomu djlu na Moſtě dotčeném welmi / a Moſt Dřewěnný přewrátila a preč zaneſla.

Roku potom Páně 1360. Byla w Czechách weliká Drahota / Lid obecný neměl kde Obilj kupowati a giné žiwnoſti / chudj z nauze k tomu přinuceni kradli / pročež býwali gjmánj a dáwánj do Wězenj. To když ſe doneſlo Cýſaře / těžce to wažugje včinil otázku na Pány řka: Hodenli geſt ſmrti Cilowěk ten který by kradl z nauze a z potřeby. Odpowěděli Páni poradiwſſe ſe / Každý kdož krade zlodějſtwjm winen geſt / wſſak nám ſe widj / že geſt lépegi vkraſti nežli Hladem vmřjti.

Gednoho pak čaſu ſhromáždilo ſe Lidu chudého okolo půldruhého Tiſýce / kteřjž když Cýſař ſſel do Koſtela přiſtaupiwſſe k němu s pláčem proſyli aby ge opatřiti ráčil žiwnoſti / že chtěgj rádi dělati a maličko gjſti / gednom aby hladem nezemřeli. Slitowal ſe Cýſař nad njmi / a rozkázal aby na zegtřj w tauž hodinu na témž mjſtě před njm ſe poſtawili / kteřjž když přiſſli / kázal wſſecky vwéſti na Horu kteráž ſlowe Petřin / a ſám hned wypravil ſe za nimi / a poručil některým Kámen lámati / některým grunty kopati / a z Kamenj toho Zed dělati / počna od Řeky přes Horu Petřinſkau / až k Strahowſkému Kláſſteru / a odtud okolo Hradčan / a kázal gim dáwati Chlebůw a giných pokrmůw do ſytoſti / pročež giný množý k tomu dylu běželi / na kterémž ač ſe Penězy neplatilo / wſſak nicméně wſſickni Dělnjcy nad ſtrawu y oděwem byli opatřenj.

Páni diwili ſe takowé pilnoſti / a tázali ſe Cýſaře / yaký by to vmyſl ge° byl / kterýž odpowěděl / že vmjnil Měſto menſſý Pražſké rozſſýřiti od Hradčan až do Owenče / od Owenče až do Holegſſawic / od Holegſſowic až do Buben / a až přez Letni do Potoka Prugkého / a to mjſto wſſecko obywateli naplniti.

Na Hoře pak Petřinſké že geſt vmjnil mnoho Domůw kázat poſtawiti a tam wſſecky Řjemeſlnjky / kteřjž tlučenjm / wrzánjm a bauchánjm pracugj, oſaditi. Yako, Kowáře, Kotláře, Zámečnjky, Bečwáře, Koláře, kteřj nemnoho Wody k ſwému djlu potřebugj / aby ſobě tam tlaukli, prali, wrzali a bauchali wedlé ſwé liboſti.

Druhého Roku / Kněz geden gménem Martin / genž byl Kaplanem při Koſtelu Swatého Wjta / gſa Rodič Pražſký / y Muž welmi dobrý / pogma některé ſwé přátely, wſtaupil mezy Pány Staroměſtſké / žádage gich aby mu djl náležitý a ſumma ta kteráž ſložená byla na Rathauze za dnůw někdy Otce gemu yakožto nápadnjku a dědicy wydána byla. Pražané odpowěděli / aby ſám Kněz Martin dne třetjho před njmi ſe poſtawil / což on včinil / a oni wezmauc k němu přjčinu že Práwa a Vřadu gegich newctil / a něco důtkliwě proti oſobám gich mluwil / kázali gey wſaditi do těžkého Wězenj / a na zegtřj ráno poručili ho Poprawnjmu Miſtru na Moſt Pražſký vwéſti / a z něho ſwrcy a vtopiti.

To když bylo včiněno / někteřj z přátel geho wypravili ſe za Cýſařem až do Normberka / a tam gemu o wſſem ſpráwu doſtatečnau dali / kterýž z přjčiny té wzal nelibost proti Pražanům / y připowěděl / yak mu ſe Pán Bůh dá do

Czech

Digitized by Google

Cżech wrátiti / že chce pro ten včinek ohawný nad Pražany pomſtu včiniti/ čehož ſe Rychtář a přiſežnj welmi lekali/neb napřed gmenowaná Smrt včiněna byla dotčenému Knězy bez přjčiny. A ſneſli ſe na tom aby poſlali do Ržjma a žádali miloſti a odpuſſtěnj při Papeži.

Mezy tím přineſſené od Papeže Arnoſſtowi Arcybiſkupu Pražſkému Liſty/přikazugjcý aby ge wyſliſſel miloſtiwě / a poněwadž ſwau winnu vznáwagj / aby gim pokánj vložil/ a po wyplněném pokánj/aby ge od té těžkoſti ſproſtil. A když žádali Pražané za miloſt Arcybiſkupa / řekl k njm: Synowé milj/yaká byla přjčina ſmrti toho dobrého Kněze: Kteřjž odpowěděli/ my giſtě ſami newjme z yakých ſe přjčin vdálo takowau wěc včiniti/ na onen čas widělo ſe nám wſſem že geſt hoden ſmrti / ale nynj to vznáwáme že geſt ani ſkutkem ani ſlowem proti nám ani proti Pánu Bohu nic newčinil. Na to dj Arcybiſkup: Milj Synowé/Diábel neſſlechetnjk/ on geſt z wámi pohnul a wás proti tomu Swatému Mužj wzbudil. Protož poněwadž ſami znáte/že gſte s ponuknutjm geho ſkutek ten včinili / přjgměte pokánj Swaté a budau wám hřjchowé odpuſſtěni/ a čiňte ſſtědré Almužny. Což oni ſlyſſjce tak včinili / kaupili Sedm Tiſýc Strychůw Žyta w Morawě a do Prahy přiweſti kázali/což wſſe hned chudým rozdělili / a mimo to dwě Lampy ſpůſobili w Koſtele Swatého Wjta,kteréžby na čaſy budaucý we dne y w Nocy horeli.

Cýſař pak když ſe do Prahy nawrátil/zprawu o tom mage/také gim to ač těžce wſſak miloſtiwě odpuſtil. Ale Pán Bůh ſmrt newinnau toho Kněze hladem pomſtiti ráčil.

W Létu Páně 1362. Nowé Měſto Pražſké pilně ſe ſtawěti počalo/w němžto Cýſař mnoho Domůw Nárožnjch wyſtawěti poručil/wyměřugjce kterak magj od gednoho Domu k druhému dělané býti Vlice/k čemuž nápomocné byli Hory Gilowſké/ kteréž hognoſt Zlata wydáwali. Měſto wětſſj Pražſké bohatlo welmi/ Domowé ſe wyſocý a nákladnj ſtawěli z vžitku ſtarých Dolůw / neb tak yak ſe w ſtarých Reyſtřjch nachazý Gilowſkého Hoffmiſtra. Kdo měl w Sſlogjři třidcatau, dáwano gemu na Quartál Auſpeytu Padeſáte Tiſýc Vherſkých neb Cżeſkých Zlatých/ a z toho wſſickni chudj y bohatj w gednotě Wjry Swaté Pána Boha chwálili. Netoliko pak ten Důl Sſlogjř w kterémž měl Kutlaw Měſſtěnjn Pražſký Dwanácte Třidcátých/ale y ginj Dolowé y ko Czernoch Holaubek, Pěthalek,Borek,Chudoba, Swatá Marye, Patnácthalek, Křjžowey, Tobola,Boží pomoc, Seykorka a ginj na každý den ſwým nákladnjkům/hogným Zlatem ſe odplacowali.

Léta Páně 1366 w Měſtech Pražſkých na Sedmi mjſtech ſnad pro ſedm ſmrtedlných Hřjchůw/yakž pjſſe Hágek Hrom vdeřil a zapálil/wſſak Pán Bůh vchowati ráčil/že ſe newelká ſtala ſſkoda/ ale weliký byl ſtrach/ pro kterýž ſe lidé vtekli k Pánu Bohu/a on hněw ſwůg vkrotiti ráčil.

Náſſledugjcýho Léta Měſýce Března/ ſtrhla ſe weliká Powodeň nad mjru / tak že Rzeka Pražſká téměř půl Prahy zatopila/neb zaſáhla na druhý ſtupeň Koſtela Swatého Mikuláſſe/tolikéž yna

Stupně Swatého Gilgi: w Vlicých před dotčenými Kosteli Lide Ryby lowili/ w Dworě Arcybiſkupſkém byla Woda we wſſech Piwnicých y Sklepjch Winných/ mnohé ſtawenj z Dřjwj nad Řjekau ſe ſtopilo.

Téhož Léta Cýſař Karel toho gména Cztwrtý/ žádoſtiw gſa toho/ aby ta Měſta Pražſká w dobré ſwornoſti, w láſce a w pokogi zůſtáwati mohla / rozkázal Brány a Wěže některé Starého Měſta zbořiti/ Zdi prolomiti/ a Přjkopy na některých mjſtech zarownati/ aby gedni před druhými ſe nezawjrali / ale ſwobodně w dobrém pokogi a láſce ſpolu obýwagjce/ gedni druhým řádni a nápomocnj byli/ a ſſli yako přátele k přátelům bez opowědi buďto we dne neb w nocy / což wſſe ſprawено za oſmnácte Dnj.

Roku 1370. týž Cýſař poručil dwě Wěže na wěčnau památku ſwau a ſláwu / gednu kteráž ſtogj na Wýchod Slunce/ a druhau kteráž na Západ/ Měděnnými Plechy dobrým Zlatem pozlacenými přikrýti. Kteréhožto čaſu byli weliké prſſky za Oſmnácte dnj/ a potomně powodeň ſ nemalau ſſkodau Obywatelůw Pražſkých.

Při témž čaſe žiw byl Muž geden welmi miſtrný/ kterýž lil Zwony/ a giná rozličná djla činil z Mědi / gemužto řjkali Wácſlaw Sſpehař/ a ten mezy giněmi ſwém Miſtrowſtwj, ſlil Obraz Swatého Girj na Koni dutý z Mědi/ a darowal gey Cýſaři / za čež wzal hogné dary/ a toho Koně poručil Cýſař poſtawiti nad Kaſſnau w Hradě Pražſkém : o čemž mluwj Hágek při Létu 1373. obſſjrněgj.

W Létu Páně 1375. Ohledáwage Cýſař Karel Swátoſti Koſtelnj/ kteréž Předkowé geho Knjžata a Králowé na shromáždili/ nalezl mezy giným Korunu Cýſařſkau Czerwenau/ kteráž někdy byla Swatého Elogia Biſkupa Nowiomenſkého/ genž byl Biſkupem za dnůw Eraklia Cýſaře / powolal před ſebe Cechmiſtry Zlatnického Vměnj / dal gim tu Korunu / žádagjce aby pro zaſlaužení Swatého Elogia gi měli w poctiwoſti/ kteřjž přigawſſe dar ten ſ poděkowánjm/ zgedné wſſech myſli / tu Korunu Zlatem a Střjbrem

draze ozdobili/ a chowali gi w weliké vctiwoſti. Ta Koruna každého Roku na den Swatého Elogi genž ſe ſlawj ten den po Swatém Janu Křtiteli při Mſſi před těmi Zlatnjky čtené vkazowána byla / y na Hlawu gednomu každému Zlatnika y giným kteřjž toho žádoſtiwj dle bolenj Hlawy/ w ſtawowána byla. Byl pak ten Swatý Elogi yakž oznámeno Biſkupem Nowiomenſkým/ kterýž za ſwého žiwota mnoho ſſkutkůw Swatých činil/ a po ſmrti rozličnými ſe. ſſkwěl diwy/ pročež y za Swatého vznán a přigat do počtu gich.

Za Dnuow Krále Wácſlawa ſyna wegſs gmenowaného/ byl Purgkmiſtrem w Starém Městě Pražſkém Gjřjk Sſwerhomér/ genž měl Dům blýzko Koſtela Swatého Martina/ proti Domu Knjžete Burgundſkého/ na rohu té Vlice kteráž běžj k Betlému. Ten čaſu gednoho přjgda z Rathauzu / nechal w Swětnicy ſwé Tobolku ſ Paſem/ a Zme

Digitized by Google

tehdáž Djtě mygic/aby ge vpokogila poněwadž welmi plakalo/ wynjala z té Tobolky Pečet Měſtſkau/a dala gi Djtěti do Sſtopku aby s nj hralo/potomně wynjala z Wody Djtě/zapomněla na Pečet,wylila wen z Okna na Vlicy Wodu/a ſpolu s nj wypadla y Pečet.

Po malém čaſe gde tudy geden Měſſtian/ a nalezna tu Pečet na Ceſtě aniž wěda coby giného činiti měl/ ſſel s nj k Jakubowi Wolfflinowi/genž byl toho čaſu prwnjm Konſſelem / a dal gi gemu/kterauž on ráno přineſl na Rathauz/oznamugic wſſe Konſſelům yak nalezena byla. Přiſſel pak do Raddy y Girzjk Sſerhamr/k kterémuž dj Prymas : Kde máſs Pečet ? a on vchytiw ſe za Tobolku,hledal gi a nenalezl/y prawil že gi doma zapomněl. Konſſelé řekli/gdi a přines gi/ kterýž tak včinil / ſſel do Domu ſwého / a oni poſlawſſe Miſtra poprawnjho/ za nim / a počkali ſe s nim w ſynj Domu geho/ kterýž nenalezna Pečetě do Raddy ſe nawracowal / ale Konſſelé poručili ho hned gjti, ſwázati, a před Dům wywéſti, a Hlawu ſtjti.

Pochowán geſt v Zdi Krchowa Swatého Martina/a třetjho dne na budaucý památku ſſkutku toho tu kdež mu byla Hlawa ſtiata/ kázali Křjž Kamenný poſtawiti / a pro ten Křjž ſlaul ten Dům v Křjžkůw/ a ſluge až do dneſſnjho Dne.

Na den Swátoſti/to geſt Swadcátého Dne

po ſlawnoſti Welikonočnj w Létu Páně 1388. Weliké množſtwj Lidu z Kragin cyzých w Praze bylo / tak že ſe obáwalj Pražané/aby ti Hoſté Měſt ſe nezmocnili / ale oni nic nemyſſlili takowého / nýbrž chowali ſe pokogně/nawſſtěwugic Koſtely, Almužny hogné rozdáwali / a Modlitby ſwé pokorně obětowali na mjſtech rozličných/ a zwláſſtě při Hrobjch Swatého Wáclawa/ſwatého Wogtěcha/a ſwatého Zykmunda. Z toho byli y Obywatelé potěſſenj/neb vwažowali že nemalý vžitek odtud pocházý Měſtu Pražſkému/ počjtagic coby mohl gedenkaždý Hoſt neywjce a neyméně vtratiti / načetli s autratau za těch několik dnj y s Almužnami, y s tim což nakaupiwſſe s ſebau wyneſli / že gſau wjce než Sto Tiſýc w Praze nechali / kterýmžto ſpůſobem Praha bohatla/neb do nj ze wſſech Zemj Pautnjcy a Hoſté penjze ſnáſſeli.

Když Král Wácſlaw z Wězenj wyſſel Léta Páně

1394. yakž oznámeno při ſpiſowánj žiwota geho/na Den Swatého Martina/přiſſel s ſwým Rybářem až na Zámek Wyſſehrad/kterýž ſám ſwau rukau zawřel, řka : Kdo gſte mogj wěrnj poďte ke mně; y přiběhlo gich k němu yako Dwadceti Mužůw/a ſtáli před nim/a on dj k nim:Kdo geſt zde Heytmanem? Odpowěděli/že Sſtipka Řeznjk/vſtanowený od Pražanůw/kteréhož hned kázal gjti/a Dwéře Hradowé Záworami ſylnými vzawjrati/tak aby žádný z Zámku ani do Zámku wgjti nemohl.

Poſlal pak rychle ſlowem Heytmanowým pro Miſtra poprawnjho/ten když přiſſel/kázal pſáti Purgkmiſtru a Konſſelům Starého Měſta Pražſkého yako od Heytmana/aby hned bez meſſkánj přiſſli na Wyſſehrad / a zapečetil Liſt ten Pečetj neb Sekretem Heytmanowým/ kterýmž oni ſklamáni gſauce/poněwadž ſe domnjwali že muſyla připadnauti wěc nějaká welmi pilná/té Hodiny kázali zapřahat a wſedat / a když přigeli k Wratům hned byli puſſtěnj/a Král rozkázal wſſecky zgjmati/ a w Zámku té chwjle ſtjnati y Heytmana s nimi.

Potomně powolal wſſech / kteréž ſobě znal býti wěrné/a tu s nimi hodo-

Digitized by Google

wal/ Rybaře Towaryſſe ſwého wedlé ſebe poſadil/ welikau mu činic vctiwoſt/ potom gey y Zbožjm obdařil y Erbem/ aby totižto noſyl Kapr čerwený na Zlatém Sſtjtu/ tolikéž y budaucý geho an gey dwy Djtek držj/ po nedlauhém čaſe y to ſpůſobil/ že Manželka geho ſpolu y s Dětmi do Prahy přigela. Pſal ſe dotčený Rybář/ Jan Grundl z Wjdně/ a té Wěži na kteréž ſeděl Král Wácſlaw dáno gméno Pražka/ a tak ſe gmenuge až poſawád/ proto že Král Pražſký neb Cžeſký dlauhý čas na nj byl v Wězenj.

Gmenowaný Král Wácſlaw/ po Slawnoſti

Nowého Léta w Roku Božjm 1398. Geda po Měſtech Cžeſkých/ aby zwěděl co ſe o něm gedná/ přigel y na Wyſſehrad dwě Neděle za Maſopuſtu/ a tu včiniw ſſkwoſtné hodowánj/ pozwal k ſobě Purgkmiſtra a Konſſeli/ obau Měſt Pražſkých/ také y některé z Panůw y z Rytjřſtwa. Množý ſſli na to hodowánj s welikau bázni obáwagice ſe aby tam napoſledy nehodowali, ale Král nic o tom nemyſlil. Po wykonánj Obědu/ žádal ge Král aby mu rádnj a nápomocnj byli/ a on tolikéž že ſe k nim chce pokogně a náležitě chowati/ a wſſem miloſt ſwau Králowſkau propůgčowati/ a oni ſlibili gemu zachowati wěrnoſt a poddanoſt yakožto Králi a Pánu ſwému/ z čehož ſe potěſſil y Lid Obecnj/ djky činjc Pánu Bohu že gim z Krále nepokogného/ Pána dobrotiwého ſpůſobiti ráčil.

Při témž čaſe po Slawnoſti Welikonočnj mnoho Pautnjkůw do Prahy přiſſlo na den Swátoſti/ kteřjž Drahotu včinili w Zemi/ pročež Lid chudý počal ſe na Pautnjky ſápati/ ale Měſſťiané tomu bauřenj wkročili w ceſtu/ a wyſlali do Zřipſka mnoho Wozůw/ a okolo Raudnice nakaupili množſtwj Strychůw Obilj/ kteréž když přiwezeno/ prodáwali ge chudým za ty penjze za kteréž ge ſami brali/ na wſſech Mleynjch mljti poručili/ a tím proſtředkem Lid vpokogili.

W Létu Páně 1399. Na den Swatého Mi-

kuláſſe/ Shořela Swětnice Rádni w Starém Měſtě Pražſkém/ a ſpolu s nj mnoho Zbroge/ a množſtwj rozličných Liſtůw. Sſacowali to wſſe což shořelo za Cžtyrydceti Tiſýc Zlatých.

Léta Páně 1400. Powſtal weliký neřád w Pra-

ze y po wſſj Zemi Cžeſké/ a to z přjčin njže položených. Přiſſel do Prahy z Země Englické Mládenec geden Rodič Nowého Měſta Pražſkého/ gemuž bylo gméno Jeronym Syn Wogtěcha řečeného Faulffiſs ginák z hnilá Ryba a ten přineſl ſebau Knihy přepſané od Jana Wykleffa/ kterýž byl ſwým včenjm nakazyl Měſto gedno řečené Oxonia/ a potomně y wſſecku Kraginu Englickau/ w kteréžto Knize napſanj byli Artykulowé tito:

Prwnj/ Papež žádné mocy wětſſj nemá než yako Biſkup aneb Kněz giný ſproſtý.

Druhý/ Očiſtec w budaucým žiwotě že nic nenj/ a kdo ſe zde neočiſtj/ tam že očiſſtěn nebude.

Třetj/ Modliti ſe za mrtwé geſt daremnj práce a takowé Modlitby nařjzené gſau gednom pro vžitek Kněžſký.

Cžwrty / Swatnch za přjmluwu žádati / to nic gineho nenj, než gim ſe poſmjwati.

Páty / Oltářowé wyzdwiženj ke cti Božſké neb ku pamatce Swatým, k ničemuž ſe nehodj, než k tomu aby byli ſkaženj.

Sſeſtý / Zákony Mnichowſké y wſſeliké Rzeholy gich, nic giného negſau, gednom Diabelſké wymyſſlenj / Protož aby byli y s Oltařmi wniweč obráceni.

Sedmý / Kněžj wſſickni magj býti chudj / a nic ſwého nemjti / toliko ſamýma Almužnami aby žiwi byli.

Oſmy / před Knězem žádná nemá býti Spowěd / doſti na tom geſt když gedenkaždý před obličegem Božſkým hřjſſným ſe býti wznáwá.

Dewáty / na mjſtě Poſwátném Těla pochowáwati zbytečná geſt Peycha / neb wſſudy geſt gednoſtegna Země.

Deſáty / Kněžj mohau a magj netoliko w Koſtele ale y wſſudy na každem mjſtě Tělo Páně poſwěcowati.

Gedenácty / řjkánj Hodin Kněžſkých geſt darmné čaſu mařenj.

Dwanácty a poſlednj / Poſtowé od Papeže vſtanowenj, že žádné odplaty před Pánem Bohem nemagj.

Mjmo ty y giných mnoho bludůw bylo napſaných w Knjžce dotčené / s kterauž gmenowaný Jeroným přiſſel k Miſtru gednomu Včenj Pražſkého / genž byl Knězem, ctného na ten čas a dobrého žiwota / gemuž řjkali Jan Hus proto že byl rodem ze Wſy řečené Huſynec / a tomu těch Knih k přečtenj ſwěřil / kteréž když přečetl / počal mu odrazowat a napomjnat / aby ſe gimi neobjral ani ge komu vkazowal / a on ſlyſſe že Miſtr Jan Hus dotčené Knjhy bludné a Kacýřſké gmenuge / ſlibil mu tak včiniti.

Druhého Léta / Němcy genž byli w Včenj Praſſkém, počali ſe baußiti proti Cžechům, hanjce ge a zlehčugjce ſlowy potupnými / ginžto činili odpor někteřj z Miſtrůw Pražſkých wlaſtnjch Cžechůw Synowé / a odpowjdali na wſſecko, čjmž ge koli oni zlehčowati vſylowali / nicméně byla mezy Miſtry a Sſtudenty weliká bauřka a pozdwiženj gedněch proti druhým / o čemž když Krali Wácſlawowi oznámeno / nemnoho ſe o to zaſazowal řkauce: Snadno ſe nám bude na to djwati, když ſe Němcy budau s Cžechy rwáti.

Toho čaſu Muž geden z Rytjřſtwa řečený Mikuláſs Zaul činil znamenité ſſkody po wſſj Zemj Cžeſké s laupežnjky ſwými / o čemž přezwěda Král, poručil Zbinkowi Arcybiſkupu Pražſkému oblehnauti s Lidem wálečným Cheynow / a Zaule s pomocnjky geho mocně dobyti / což včinil Arcybiſkup na rozkaz Králowſký, a to doſti ſſtiaſtně / neb netoliko ſe Cheynowa zmocnil / ale

y Zaule zagatého s Padesátmi Laupežnjky do Prahy přiwezl / kterež kazal Král dne Cžtwrtého wſſecky na Ssybenicy Pražſké oběſyti.

Zaul pak aby wyſwobozen býti mohl / měl o to péči obzwláſſtnj Miſtr Jan Hus / ale nemohl při Králi nic obgednati, anobrž ho proti ſobě popudil / wzkazal mu Král / ačkoli on Miſtrem geſt / aby mu tu nemiſtrowal, kdež mu miſtrowati nenáležj / ale aby hleděl toho což přináležj k Koſtelu neb k Kolegi, a toho ſe warowal aby nebyl ſpolu y s Zaulem za Měſto wyweden.

Přeſtal žádati Krále Miſtr Jan pro takowau žůřiwau odpowěd, wſſak nicméně yakožto mladý Kněz zanewřel tegně na Arcybiſkupa, že žádné pomocy ani náchylnoſt k té wěcy o kterauž tak pilně pečowal / od něho nepoznal y doprowodil Zaule až na mjſto Popprawnj wedlé powinnoſti Auřadu ſwého / napomjnage aby ſe Pánu Bohu pokořil genu ſe poručil a žádal za odpuſſtěnj hřjchůw s dobrau a ſylnau nadějj, že ſe nad njm ſmilowati račj / namlauwal ho y k tomu, že ke wſſemu Lidu řeč včinil / žádage aby ſe zaň Pánu Bohu modlili / aby genu hřjchy odpuſtiti račil. Zawěſſen potomně na hák ten den po Swatým Lampertu.

W Létu Páně 1404. přiſſli opět z Země Englické do Prahy dwa Muži pod ſpůſobem tim yakoby ſe na Včenj wyprawili / prwnj ſlaul Jakub, genž ſe býti prawil y Bakalářem Pjſma Swatého / druhý ſlaul Kunrad z Rudelberku / genž geſt Měſto znamenité Englické / kteřjžto oba dali ſe připſati k Včenj Pražſkému / a čaſtokráte přicházegjce na Syň, kdež ſe čtli Pjſma Swatá, otázky rozličné činili / yako, geſtli Papež wětſſj moc má nežli Kněz proſtý / zdaliž důſtogněgſſj geſt Tělo Božj při Mſſi Papežowé / nežli giného Kněze proſtého / etc.

Pro takowé otázky přiſſli w podezřenj Miſtrům, žeby práwě newěřili / y treſtali ge z toho aby takowých otázek nečinili, přjſně napomjnali / a oni prawili že to činj proto, aby byli w Wjře potwrzenj / až dne gednoho Miſtr geden Linhart Duha řečený dj k nim: Synowé odkud gſte wy? oni mu odpowěděli že z Země Englické na Včenj do těchto Zemj přiſſli. Y řekl k nim: ponewadž gſte odtud wyſſli kdež mnoho geſt bludných Lidj yak o tom ſpráwu máme / ſnad y wy gſte negacý bludnicy / čemuž y z otázek waſſjch porozumjwáme. Protož widj mi ſe za ſluſſné abych wám s powinnoſti Auřadu mého zapowěděl / y zapowjdám nynj, abyſſte s těmi bludy na naſſe Lectorium nechodili / paklibyſſte ſe toho dopuſtili / wedlé wyřčenj a vſtanowenj dobré a Swaté paměti Cýſaře Karla / bylibyſſte Ohněm ſpálenj. Té řeči oni ſe welmi vlekli, a ſlibili neginač ſe zachowati / ale k mnohým potomně Kněžjm a zwláſſtě k mladým chodili s otázkami ſwými, njmiž y ge y mnohé Lidi od pořádku Cýrkwe Swaté obecné odwozowali / a vpřjmnoſt Srdce gegich dobře wěřjcých porouſſowali / a obzwláſſtně Miſtra Jana z Huſynce, kterýž giž byl zapálen proti Arcybiſkupu Zbyňkowi.

Předpowěděnj dwa Mládency Jakub a Kunrád měli ſwůg byt v Lukáſſe Welenſkého / genž Dům byl na Nowém Měſtě Pražſkém / kdež ſlaulo v Čérných Růž na Přjkopě proti Fortně / kdež řjkagj w Prolomeném. Y žádali gi gſau ſwého Hoſpodáře / aby gim dopuſtil Dům zmalowati / k čemuž on pro ozdobu Domu ſwého powolil / a tak oni rozkázali hned pogedné ſtraně namalowati Paſſigi PANA KRYSTA /

a po druhé

a po druhé ſtraně obcowánij Papežowo / totiž an Papež gede ſlawně na Konij w Zlatohlawowém Oděwu do Ržijma, a Kardynálowé za nim též na Konijch drahými Oděwy přiſtřenij / a naproti tomu, an Pán Gežijš gede pokorně na Oſlíčku do Geruzaléma a Včedlnijcy geho za nim boſýma Nohama: Opět, an Papež má trognáſobnij Korunu Zlatau na Hlawě, a Pán Kryſtus Trnowau / a tak dále, co mohli Papeži k potupě to dali namalowati na Stěně té, a vkazowali Lidu ſproſtnému / a tudy mnoho gich odwedli od poſluſſenſtwij Cýrkwe / kteréžto Malowánij y Miſtr Jan Hus čaſtokráte ſchwalowal na kázanij ſwém, dokládagjc že to geſt prawá Figura vkazugícy yak rozdjlné geſt obcowánij Papežowo od obcowánij Kryſta Pána / a lid ſproſtný, kterýž o takowém haněnij nikdá neſlychal, welmi ſobě to oblibowal / a zas naproti tomu byli gſau kteřjž ſe z toho horſſili / odkudž pocházeli čaſté různice a wády, když gedni Papeže chwálili a druzý haněli.

Náſledugijcýho Léta / Měſſtian geden Staroměſtſký / genž ſlaul Jan Milhaym obohacen gſa Horami Gilowſkými, dožádal ſe toho na Arcybiſkupu a Králi, y na wſſij Obcy Staroměſtſké, že mu dopuſſtěno, aby z ſwého Domu mohl Koſtel včiniti ku památce Swatých Mučedlnikůw ginák newinných Mláďatek / kterauž to prácy když dokonal dal Koſtelu gméno Betléem / proto že Mláďátka, gimžto ku památce Koſtel ten wyſtawěl, zamordowána byla w Betlémě, a nařjdil w Třidceti kop groš Pražſkých Kněžy, kterýžby tu poſluhowal, platu Ročnijho / Miſtra Jana z Huſynce, genž byl na oko Muž nábožný a pokorné poſtawy, Kazatelem tu vſtanowil. Činil to onen Muž dobrý wſſe s dobrým vmyſlem ale nachýlilo ſe potom wěcy k wſſemu zlému takowé nadáwánj, aniž wděčné bylo Pánu Bohu, rowně yako onen vmyſl Krále Dawida kterýž chtěl Chrám Pánu ſtawěti / ale Pán, ač byl Muž Swatý a Bohabogný, poſlal k němu Proroka mluwijcýho takto: Nebudeš ty mi ſtawěti Domu k bydlenij. Ržkj o tom napſáno w Druhých Knihách Králowſkých, w Rozdijlu Sedmém, O čemž owſſem nijže doloženo bude, nynj maličko řeč ſwau obrátijm k Králi Wáclawowi.

Ten pamatugijc na to pohodlij / kteréž ſe mu ſtalo w Létu 1393. někdy w Lázni nad Moſtem Pražſkým půwodem nějaké Lazebnice Zuzanny / rozkázal tu Lázeň zbořiti a ginau wětſſij wyſtawěti / kterauž když dokonána byla, powolal k ſobě ſwé Zuzanny, gesſto s nim od toho čaſu na Žebráku Zámku tak řečeném wždycky přebýwala, darowal gi tu Lázni a k tomu Dwadceti Kop platu Ročnijho we Wſy Bogownicy, za wěrnoſt kterauž mu prokázala w čaſu přjhody geho, a zarmauceného zármutku y Wězenj zbawila / přiſlibugic y ginému každému ſluſſnau náhradu včiniti, kdožbykoli gemu wěrně ſlaužil. Přitom kázal napſati wſſem Lazebnijkům Liſt pod Pečeti ſwau, nimžto ge wſſem Řemeſlnijkům rowné činij, wynáſſege ſlužby gich poctiwé a čiſtotné / kteréž činij Knijžatům y Králům, Pánům y Rytjřům, y wſſemu Lidu / a zapowijdage wſſem Židům, Pohanům, y ginym nekřeſtianſkým a zlé powěſti lidem, aby netoliko do Mydlnice gich, ale ani do gich přjbytkůw newcházeli / také aby ge žádný wſſetečně neſměl nařknauti, aniž co ku poſměchu ſlužeb gegich mluwiti: Pakliby kdo něco gim na vblíženj a na zlehčenij Řemeſla gich

milowiti směl / ten aby w hněw a w nemiloſt Krále Cžeſkého přítomné-ho y budaucýho vpadl / tak aby hrdlo ztratil Mečem treſtaný / a ſtatek geho weſſkeren aby připadl ſprawedliwým Práwem na Lazebnjky kteřjžby byli neyſtarſſj a yako Spráwcowé w Řzemeſle tom / a oni aby gey obrátili k požitku téhož Řzemeſla. Tolikéž ge obdařil aby vžjwali za Znamenj wſſickni společně Modrým Vzlem zawázané Točenice w Zlatém Sſtjtu, an ſtogij vproſtřed Zelený Papauſſek / čehož wſſeho na potwrzenij ſám Král ſwau wlaſtnij Rukau k Liſtu tomu Pečet ſwau w bilém Woſku zawěſyl / a Sekrét na němž byl obraz Lazebnice w Paďruchu ana držij w Lewé Ruce zawěſſenau Cžberniey a w prawé Ruce Zelený Wijnek; zadu na Cžerweným Woſku přitiſkl.

Téhož Léta w Praze na Owocném Trhu

ſtala ſe wáda a bitwa mezy Cžechy a Němcy o něgaké Pacholátko Cžeſké, kteréž geden Němec vdeřil, a Otec přiběhna, Němcy to pohlawkem odplatil. W tom zběhli ſe ginij Cžechowé na pomoc ſwému Cžechowi / a Němcy tolikéž na pomoc ſwému Němcy / a tu bili ſe weſpolek tak že gich dwetna place zůſtalo / a raněnných bylo welmi mnoho / ale těſſili ſe Němcy tim že wjce Cžechůw padlo y zraněných bylo, nežli Němcůw, kterýchž weliké množſtwj tehdáž bylo w Praze, ſamých Kupcůw Německých a to Bohatých načteno Dwanácte Set / a ti ſlauli Ležácy proto že nikam newygjžděli, ale ſlužebnjcy gim Kupectwj do Prahy wozyli. Ti ſami nákladem ſwým wlaſtnjm Koſtel Panny Marye před Teynem ſtawěli / pročež y ſlaul Koſtel Kupecký / kterýž platy znamenitými hogně opatřili. Při tom Koſtele bylo Sedmmecýtma Kaplanůw a dwa Kazatelowé / geden Cžeſký druhý Německý / neb ſe kázawalo gednu Neděli Cžeſky druhau Německy. Sſtudentůw pak na ten čas bylo 44000. intytulowaných a geſſtě něco wjce, yakž Regiſtra ſtará vkazugi / a to wſſe Cyzozemcůw nepočjtagic Cžechy.

Vweliké ſláwě ſtála na onen čas Akademie Pražſká / ſlawna mnohými Včenými Muži, a téměř po wſſij Zemi rozneſſená pro weliké Sſtudentůw množſtwij. Mezy nimi byli dwa Včenj / rodem z Starého Měſta Pražſkého / kteřjž obgednali to ſobě při Králi y wſſi Obcy Staroměſtſké / že gim gegich Domowé oſwobozeni byli, A dal neyprwé Mathyaſs Lauda z Chlumčan Miſtr včený Pražſkého z ſwého Domu vdělati Kolegium ſwobodné, a při nj Kaplicku malau we gméno Rozeſlánij Apoſſtolůw Božjch / a ta až do dneſſnijho dne, ſluge Laudowa Koleg. Jan Reyček tolikéž Proboſſt Koſtela Swatého Gilgi, z Domu Otce ſwého, kterýž naň Práwem Dědičným yakožto na Syna připſel, poručil včiniti Koleg Slawnau blizko od Swatého Sſtěpána we Zdi Měſtſké / kteráž nápodobně až poſawad ſluge Koleg Reyčkowa.

Geſſtě

Geſſtě ſe Němcy neupokogili/ nybrž podneſſenj peychau wždy ſe Cžechům protiwili, potřáſagjce ſe nad njmi netoliko rauhánjm a ſlowy, ale y čaſtokráte ſkutky / a oni to wſſe ſnáſſeli mjle za dlauhý čas, wždy niceméně o tom přemegſſlegjc/ yakby ſobě mohli pokog včiniti / očež ſe y čaſtokráte s Miſtrem Janem z Huſynce a Jeronýmem Kazateli na onen čas wzneſſenými radjwali/ kteréž Němcy wjce wſſetečnými nežli včenými gmenowali/ ačkoli obadwa oſtrého wtipu byli, a k Němcům welikau nelibost obadwa měli, a oni k nim/ale Páni Zemſſtj mnozý y z Rytjřſtwa, ti kteřjž při něm ſwé Děti měli, tolikéž y Měſſtiané a zwláſſtě Cžechowé na Miſtra Jana z Huſynce byli laſkawj, a ſpolu s nim coby měli s těmi Němcy činiti, pilně ſe o to radili/ gednom abygich mohli býti prázdni/ při kterézto raddě Miſtr Jan Hus powěděl že chce takowé ceſty wyhledáwati, aby pokogně ſami z Prahy wyſſli, yakož pak y toho dokázal, ſpůſobem timto:

Cžaſu gednoho powolal některé Miſtry Cžeſké, ſſel s nimi na Welkau Sin Kollege Karlowé/ kdež ſe ſeſſli y Miſtři Němečtj/ a on včinil kewſſem řeč Latině, aby wſſickni ſrozuměli takto: Cýſař Karel ſwaté paměti, když toto ſlawné Včenj Pražſké wyzdwihowal, ſpůſobil to do čaſu/ aby Miſtři Němečti, genž gſau zde pohoſtinu, w Včenj Pražſkém měli tři hlaſy, a Cžechowé geden při wolenj Doktorůw, tolikéž y při giných gednánjch/ a to včinil z přjčiny té/ že Cžeſkých Miſtrůw malo bylo na ten čas, leč ſe který ginde včil a tam Miſtrem byl, ginák k tomu přigjti nemohl / ale poněwadž giž nás geſt Cžechůw doſti na ten čas, geſt wěc ſprawedliwá a náležitá, abychom my Cžechowé měli tři hlaſy a Němcy geden. Což vſliſſewſſe Miſtři Němečtj/ rozhněwali ſe na Miſtra Jana welmi, prawjce že ſe oni nigakž z toho nedagj wyweſti, aby třjch hlaſůw odſtaupiti měli, což gim od Cýſaře ſlawné paměti nadáno geſt/ a Cžechowé vwažugjce neuſtupnoſt gich, wzneſli tu wěc na Krále. Němcy také bez meſſkánj na Točnjk k Králi přigeli/ žádagjce aby o to mezy njmi ſprawedliwý Nález včinil.

Král Wácſlaw když přigal na ſebe tu prácy, celý Rok gi na ſobě zdržowal, a za tim mezy Kolegiaty byla weliká roztržitoſt a nenáwiſt / gedni druhé haněli / gedni proti druhým powſtáwali/ a obáwagjce ſe gedni druhých, y ti y oni za Králem gezdili/ proſýce aby Rozſudek včiniti ráčil.

W tom ſe ſeſſli Miſtřj, Bakalářj, a Studentj Němečtj do Domu Lazarowa s ponuknutjm Miſtra Hanuſſe Reynara / a Miſtra Rutberta Salcpurgara a giných/ kdež ſe wſſickni ſpolečně ſmluwili, a přjſahau ſe pod vtětjm Palce v prawé Ruky zawázali / geſtliže wěc ta gim po wůli gich nepadne, a Nález Králowſký gim přigemný nebude, tak žeby odſauzenj byli těch třjch hlaſůw, aby ſe wſſickni z Prahy wyprawili a geden aby po druhém nezůſtáwal pod pokutau wegſſ dolozenau. Tu řekl gim Miſtr Reynar/ wſſak o tom dobře wjte milj Synowé, že Praha bez nás Němcůw býti nemůže/ odegdeme li půgdau ž za námi y Král y Pražané/ a proſyti budau abychom ſe zas nawrátili / a tu teprwa ge ſobě vſſaſugem, žeť muſý wedlé naſſi wůle kráčeti.

To když ſe tim ſpůſobem dálo / a Pře ta geſſtě na Nález Králowſký očekáwala / doſtal Miſtr Jan Hus náhodau Liſtu Cýſařſkého s Zlatau Bulli/ kterýmž Cýſař Karel ſlawné paměti wyſadil Včenj Pražſké, w kterémž ſe y to nalezlo / že to Včenj Pražſké wyſazuge na ſpůſob Včenj Pařjžſkého/ což on rychle podal Králi Wácſlawowi / a při tom gemu pſanj včinil kterak ſe má tim Liſtem ſprawiti / pročež měli Cžechowé k třem Hlaſům dobrau naděgi.

Král tehdy Wácſlaw w Létu Páně 1409. Powolaw do ſwé Raddy Lidj Včených a Práwnijch, Duchownijch y Swětſkých / a tu rozwážiw ſpolu s nimi tu Při doſtatečně / ſpatřiw y Liſt Cýſaře Karla Otce ſwého / včinil Weypowěd o tom takowau: Poněwadž ſe doſtatečně wyhledalo a nalezlo z toho wyſazenij Cýſařſkého / že Cýſař Karel wyzdwihuge a wyſazuge Včenij Pražſké na ſpůſob Včenij Pařijžſkého / a w Pařijži wládnau Francauzowé a ne ginij Národowé / a Pařijžané magij Tři Hlaſy, a Cyzozemcy geden / Z té přijčiny Cžechowé magij mijti Tři Hlaſy, a Němcy toliko geden. Za takowý Dekret a Nález Cžechowé Králi y Saudcům ponijženě poděkowali / a Němečtij Miſtrj, Doktorowé, Bakaláři, Sſtudenti, y ginij Kollegiati zdwijhnuwſſe ſe wedlé ſpuntowánij a přijſahy včiněné, walně z Prahy wygijžděli a wycházeli / tak že ſe gich w Oſmi Dnech wyprawilo z Prahy wijce než Cžtyrydceti Tiſýc, a mnozý Cžechowé s nimi / gſauce té naděge že Král bude za nimi pſáti / aby ſe nawrátili, w čemž byli ſklamánij. Obrátili ſe někteřij k Reynu / ginij do Sas / někteřij do Bawor. Miſtřij pak ſhromáždiwſſe ſe w Lipſku / založili w tom Městě včenj na potupu včenj Pražſkého kteréž trwá až do dneſſnijho dne.

Po wygitij z Prahy těch Sſtudentůw Měſta Pražſká yako owdowěla, neb s nimi wyſſli wſſeliké kratochwijle a vžitkowé welicý / a což wijce geſt wyſſla ſpolu s nimi obrana Cýrkwe Swaté. Měſſtiané owſſem nad tim byli zarmaucenij / a na Miſtra Jana že on toho wſſeho prwnijm půwodem byl, ſobě ſtěžowali / a proto gey mnozý haněli a měli w nenáwiſti / neb gim znamenitj vžitkowé tudy zahynuli.

Byla těmi Sſtudenty Praha welmi zwelebená, a nad mijru zbohacená / neb Synowé welikých Knijžat, Hrabat, Panůw, Rytijřůw, tolikéž y Kupcůw Bohatých do nij ſe wyſýlali na Včenij / gimžto Otcowé hogně Zlata y Střijbra dodáwali, aby tu vctiwě žiwi byli. Kupcy také rozličná Kupectwij Synům ſwým do Prahy poſýlali, aby ge ſpeněžili / a oni nakaupjce zas wſſeligakých wěcy gim z Cžech do giných Kragin poſýlali / krátce mluwjc wſſickni téměř z nich vžitek měli / Kregčij, Sſewcy, Pekaři, Saukenijcy, Kožeſſnijcy, Sladownijcy, Řeznijcy, kteřijž Krámy ſwé pro weliké množſtwij Sſtudentůw roztáhli od Domu Jankowa ginák od Kralowého Dworu až přes Vhelný Trh k Kaple Swatého Martina. Nápodobně z nich měli vžitek weliký Měſſtiané / neb nemohli ſe wſſickni w Kollegijch ſměſtknati / w Starém, Nowém, y w Menſſjm Městě wſſudy Sſtudentůw bylo plno / a geden každý od ledagakýs Komůrky dáwal na Měſýc Zlatý / při kteréž když byla Swětnička yakkoli ſkrowná / muſyl od nij dáti na Měſýc Cžtyry Zlaty / a z některých Pokogůw po Stu Zlatých do Roka dáwali.

Ti wſſickni vžitkowé tau měrau wniweč obrácenj / giž žádnj důchodowé z Domůw Měſſtianům neſſli y Kupecké wěcy giž ſe z Prahy newyſýlali / ani ſe zas na proti tomu do Prahy z cyzých Kragin poſýlali / tuželbně to wzažowala netoliko Praha anobrž y wſſecka Země Cžeſká / což wſſe dálo ſe neginým půwodem / gedno m chytrau lſti a wnuknutjm Diabelſkým. Neb yako Zloděg prwé nežli do Domu cyzýho na krádež wegde / vſyluge aby mohl před tim Pſy potráwiti / tak y Diabel tuto včinil, nežli ſe o ty pokuſyl kteréž vmjnil ſwéſti / ſnažil ſe neyprwé o to / aby od nich odlaučil ty, kteřijž by gim Raddami ſwými proſpěſſnij býti mohli.

Tak tehdy když ſe Miſtři wzneſſenij / Miſtři ſlawnj a Včenj a rozumu doſpělého rozgeli / mladſſij dali ſe vwéſti w bludy, a wſſeligakau ozdobu Měſta tak ſlawného / y pořádek Cýrkwe ſwaté obecné ſkazyli / a neyprwé Miſtr Jan

ſwau w ſwem Betlémě Cýrkew ſwatau ſkrz Kázanj ſwá ſſtraffowati počal.

Zbyněk z Hazmburka Arcybiſkup Prazſký wida že ſe neřad rozmnožuge/ a Kněžj bludůw ſe chytagj yako oſlepenj/ a zwláſſtě těch/ kteréž někdy do Englické Země přineſl Jan Wykleff/ a do Země Czeſké wegſſ gmenowaný Jeronym/ poradil ſe s Preláty včenými/ s Faráři, s Miſtry a Bakaláři Pjſma ſwatého/ powolal před ſebe Miſtra Jana z Huſynce/ geho pro některé Artykule treſtal/ y poručil gemu přjſně/ aby zanechal takowých wſſetečnoſti Wikleffowých/ a nimi aby Lid Czeſký neporuſſowal/ a on tomu wſſemu před Arcybiſkupem odepřel/ dokládage že nic giného neučj/ gedno m to/ což Cýrkew ſwatá obecná držj. I řekl mu Arcybiſkup: Mám tu ſpráwu/ žeby to mluwiti měl na Kázanj/ že každý Křeſtian může ſwé Tělo dát pohřbiti/ netoliko při Koſtele/ ale na Poly y w Leſe/ poněwadž wſſudy geſt Země Páně. Milý Synu/ zdaliž o tom newjſs. že Pán Bůh y na oněch Swatých Mužjch přjklad nám zanechati ráčil/ kteřjž Koſti ſwé potomkům ſwým w Kragjnách těch/ w nichžto Pán miloſti a laſkau ſwau nepřebýwal/ zanecháwati nedopauſſtěli: Medle proč wyneſl Jozeff Koſti Otce ſwého do Země ſwaté yakž o tom w Geneſy. w Kap. 49. a 50. Proč ſe též nedal pochowati ledakdes/ ale mezy Dědy a Pradědy ſwými w těch hrobjch w nichžto oni ležeji/ y on ležeti chtěl. Proč Jozeff přjſahau zawázal Bratry ſwé aby Koſti geho ſ ſebau wyneſli z Země té w njžto mnoho dobrého gemu ſpůſobil Pán. Pomněl na to Mogžjš/ že neſluſſelo prawého wyznawače Božjho zanechat Koſti w Zemi zlé/ o čemž in Exodo, w rozdjlu 13. Zbraniowal to onen Biſkup ſwatý Wogtěch předkům naſſjm/ kteřjž ſe Pohanſkým ſpůſobem ledakdes pochowáwali/ pohrdagjc mjſty poſwátnými/ zdaliž poznati nemůžeš po Petrj Ptáka/ totiž že Diábelſké to včenij geſt/ kterýž že ſe toho mjſta ſtrachuge/ nerádby též aby Těla Lidſká na něm byli pohřbená/ zdaliž newjš že Pán Bůh zawřel Oblohu Nebeſkau/ tak že ani déſſť nepřſſel/ ani Slunce yaſnoſt ſwau vkazowalo/ proto že Lid nechtěl onoho Swatého Biſkupa vpoſlechnauti/ a od Hřjchůw ſe wzdalowati. Za dnůw Břetiſlawa Knjžete/ ſ zegmé geſt/ yaké ſliby Czechowé Pánu Bohu činili gménem ſwým y gménem budaucých/ že ſe pořádku Cýrkwe ſwaté nepromĕnitedlně přidržeti chtěgi/ gi we wſſem poſluſſenſtwj zachowati/ na mjſtech poſwátných Těla vmrlých ſchowáwati/ aby to což geſt Božjho při Božſké pokladnicy leželo/ a to což ſe Diáblu odewzdalo/ aby toho ſobě hledal po puſtinách. Protož, milý Synu, proſým tebe změň předſewzetj takowé/ ſtůg při boku Matky ſwé/ aniž gi hyndrug, poněwadž Matka twá geſt/ a čehož ona zbraňuge to též z powinnoſti twé zbraňug Lidem, a od toho odwozug/ a k poſluſſenſtwj přiwozug.

Na to odpowěděl Miſtr Jan Hus. Ctný Otče/ geſtliže gſem něco mluwil z nepaměti a z nedorozuměnj/ chcy to rád yakožto poſluſſný naprawiti. Slibil ale ſlibu newyplnil/ neb po tom napomenutj w prwnj Neděli w Betlémě mnohém důtkliwěgi na ſwém Kázanj proti pořádku Cýrkwe ſwaté mluwil/ wolagjc na Zwony, na pohřeby při Koſtelých/ aniž vkazugjc že pochowáwanj Lidſké rozdjlné býti má od Howad/ kteréž když zdechnau/ zatkagjc Chřjpě za Ploty ge wywlekau/ Człowěka pak Křeſtianſkého Tělo/ na Křtu Olegem poſwátným pomazané/ při biřmowánij tolikéž yſkonánij, náležj aby ſe wyneſlo vctiwě na mjſto poſwěcené a Zemi Pánu Bohu wzdělanau.

Včenj to Miſtra Jana z Huſynce Lidem ſtálým w wjře neymeněſſe nelſbilo/ ale těm welmi ſſmakowalo/ kteřjž žádné Wrchnoſti nad ſebau mjti nechtěgjce ſwéwolnoſti vžjwati vmjnili/ ge y Miſtra Jana haněli. Druzý

Digitized by Google

to ſobě oblibowali, a tak powſſtali wády a různice mezy Lidem: Což když ſe doneſſlo Arcybiſkupa, rozkázal ſhromážditi wſſecky Traktáty Wikleffowy toho bludnjka Englického, na den ſwaté Markéty, a tu gſau toho dne y druhého ohledáwánj, a potomně na den ſwatých Apoſſtolůw Rozeſlánj, z poručenj geho tu vproſtřed Dworu ſpálenj. Nicméně rozmnožowal ſe neřád ten čim déle tim wjce, a napoſledy wzniklí z té giſkry Wálký, bořenj Koſtelůw, Kláſſterůw, tolikéž y welicý Mordowé.

Při koncy Roku 1410. Král Wácſlaw znamenaw weliký neřád býti w Zemi, pro onu rozetržitoſt Wjry a Nowých Včitelůw w nowě nalezené Naučenj / rozkázal wſſecky Swátoſti, kteréžkoli nalezené byli při Koſtele Pražſkém, také y w Sklepjch podzemnjch, yty kteréž byli w Koſtele Božjho Těla, genž geſt vproſtřed Rynku Nowého Měſta Pražſkého pobrati, a odweſti na Hrad Karlſſtegn, kdež byli vctiwě vzamykané a zapečeté. Pražané z toho byli welice zarmauceni, a wywoliwſſe z Proſtředku ſebe neypřednégſſj, wyprawili ge k Králi na Nowý Hrad, aby naň otázku včinili, z yaké by přjčiny Swátoſti gim odnial, ſkrz kteréž Pán Bůh gim y Měſtům gich dobrořečiti ráčil, y weliké vžitky popřjti ſkrz Pautnjky, kteřjž z dalekých Kragin ze wſſech ſtran Swěta přicházeli. Odpowěděl gim na to Král řka: Gděte neyprwé k waſſým Miſtrům Cžeſkým do Kolege / a zeptegte ſe gich, kdo geſt gim tu pýchu wzbudil, že gſau žádoſtiwj byli třjch Hlaſůw, a Němcy aby gednom měli geden / a tim Studenty z Prahy wyhnali, z nichžto gſte měli práwě neoſſacowaný požitek. Začjnagj také Miſtřj waſſi yaký ſy nowý pořádek při Koſtelých / ale wažygte ſe aby k něčemu horſſýmu nepřiſſlo, poněwadž wám gſte odniali geden požitek znamenitý / pročbych yá wám neodnial y druhého, když nemáte gednoho, nemégteż ani druhého. S tim Poſly zaſe k Pražanům wyprawil.

Léta potomně 1411. Miſtři Němečtj y Studenti kteřjž z Prahy wyſſli, / vwažugice že w Řjmě wětſſý a wrchnégſſý Práwo geſt / wzali Půhon před Stolicy Řjmſkau na Miſtra Jana z Huſynce, a na Miſtra Jeronýma Pražſkého / aby tam ſe poſtawili a gim odpowjdali. Králi také Pſanj poſláno od Papeže, aby ſe těm Miſtrům w Řjmě poſtawiti kázal / yakož ge on k tomu měl aby ſe wedlé pſanj a Půhonu zachowali / ale oni wymlauwali ſe z toho prawjce, že gim nenj wěc náležitá tam ſtáti / aby tim ten Dekret kterýž mezy njmi včiniti ráčil nezlehčili / a Miſſtiané na proti tomu ge nutkali řkauce: Nuže milj Miſtři, ſnadno wám bylo zde w Cžechách hrdě mluwiti, že gſte měli Krále po waſſi wůli / gděte nynj do Řjma, a tam odpowjdegte Němcům.

Miſtr Jan Hus gednom proti Papeži w Kázanj ſwém mluwil, Lid ſproſtný při ſobě zdržugic, předkládage že Papež nic giného nenj gednom yako ſproſtný Kněz: a předce ačkoli geſt pohnán s ginými, wſſak že negſau powinni tam ſe poſtawiti: Pročež Lid ſproſtý o ně ſe zaſazowal / nechtigjce tomu aby měli do Řjma gezditi / a Král znamenaw chytré gegich ſpuntowánj, obáwagi ſe aby proti němu Lid nezbauřili / y nechtěl gich wjce napomjnati / aby ſe w Řjmě před Papežem tak, yak byli pohnánj poſtawili.

Porozumjwage pak Miſtr Jan Hus, že Lid ſobě geho Kázanj oblibuge / počal čim dále tim wjce nowých wěcy wymegſſleti, giž zgewně Knihy

Digitized by Google

Witleffowe ſchwalowal/ před Kněžem hřjchy ſwé wyznáwati zbraňowal/ poſtowé a hodin řjkánj že daremná geſt práce wolal, poněwadž to wſſe geſt vſtanowenj Lidſké / nepozorugic na to že proti wlaſtnjmu vſtanowenj Ducha Swatého mluwj a činj/ kterýž ſám ſprawuge Cýrkew ſwatau obecnau, yakožto bedliwý gegi ſpráwce, a ochránce.

Mnozý z Kněžſtwa odporowali tomu včenj/ ale on nedal ſebau hnauti, nýbrž geſſtě wjce o to vſylowal/ aby ſe ſkrze takowé včenj Lidu zaljbil, a Obec měl po ſwé ſtraně/ tak že Král ſlyſſe o roztržitoſti mezy Lidem, obáwagie ſe nějakého pozdwiženj, neſměl ſwobodně w Praze bydleti/ ale gednák na Točnjku, gednák na Nowém Hradě přebýwal.

Léta Božjho 1412. Jan Papež s Ladiſlawem Králem Neapolitanſkým weſſel w nepřjzeň/ y poſlal Liſty žádage o pomoc, ke wſſem Křeſtianſkým Panům a Mocnářům, ſlibugjc y Odpuſtky těm kteřjžby gi včinili / proti kterýmžto Odpuſtkům když Papežſký Liſt přineſſen byl do Čech, Miſtr Jan Hus včinil Kázanj w Betlémě v ſwé Fary/ y pozdwihl Lid proti nim / tak že ſe obáwali Konſſelé, aby ſe nějaké neſtalo zbauřenj: K tomu napſal Intymacý neb oznámenj, kteréž rozwěſſeti dal po Dweřjch Koſtelnjch, Kláſſterných, na Hradě Pražſkém v ſwatého Wjta, v ſwatého Petra na Wyſſehradě, tolikéž y na Moſtě / pobjzege wſſech Doktorůw, Miſtrůw, Licentiatůw, Bakalářůw, Studentůw, Kněžj y Mnichůw, aby přiſſli k hádánj do weliké Kollege na welikau Synu/ a tu aby přede wſſemi zgewně ſlyſſeno bylo co ſe mluwiti bude. Kteréhožto čaſu Rektorem byl Vniuerſitatis nějaký Miſtr Marek / a w té Intymacý napſáno bylo očniá býti takowé hádánj.

A když ſe přibljžil den toho hádánj/ Miſtr Jan Hus nabral ſ ſebau množſtwj Lidu Obecného do nadepſané Kollege / kterýž ſpatřiw Miſtr Marek Rektor Vniuerſitatis, a porozumjwage že to k ničemuž ſe dobrému newztahuge, řekl: Přátelé milj poodegděte trochu, wſſak ſe tu wás nic nedotýče, neb mnoho wás geſt geſſto tomu nerozumjte/ a w tom počal býti weliký křik a hlučenj y reptánj w Lidu / ale Miſtr Jan Hus včiniw pokynutj Rukau, to wſſe vpokogil, a včinil řeč dlauhau o tom což ſe w té Intymacý obſahowalo / a dokonaw řeč ſwau, čekal na odpowěd. I počali gemu odpowjdati Miſtřj a Doktorowé, tak yakž byl obyčeg po Starſſých.

Neyprwé Doktor Wjt ſylně gemu odpjral, brānic řádu Křeſtianſkého Práwem Duchownjm, y obogjm Zákonem. Potomně Doktor Ebel yakožto Muž Včený činil témuž ſluſſný odpor z Kněh Juſtynyána Cýſaře/ mnoho o řádu Křeſtianſkém připomjnage. Po nich Doktor Lew včinil proti Miſtru Janowi řeč těmito ſlowy:

Geſt nám wſſem a nemalým podiwenjm, že ty takowé wěcy před ſebe w tom wěku mladém bráti ſmjſs / mnjſſli milý Miſtře, že nad tebe zde žádného Včeněgſſyho nenj? Včeněgſſi ſau giſtě / ale tak wſſetečného žádného yako ty, nenj: Nechť to wſſickni Pánj Doktorowé a Miſtřj, y wſſecka Vniuerſitas, co ty před ſebe bereſs rozwážj, nic giného nenaleznau gedno m pauhé haněnj, a ſtrach budaucýho w těchto Měſtech zbauřenj a mordu. Cheeſſli ſe ztrany Papeže hádati, gdi do Řjma, a mluw mu to ať ſlyſſj/. Wjs dobře že geſt wěc nenáležitá hlucheému zlořečiti/ ty poněwadž gſy Kněz od koho gſy doſtal toho Auřadu? Zdaliž ne od Arcybiſkupa? a Arcybiſkup od koho? Zdaliž ne od Papeže? A tak tehdy od toho gſy kteréhož hanjš poſſel, a on geſt twůg Otec Duchownj. O nechwalitebný Pták/ kterýž trauſý do ſwého hnjzda, zlořečený včiněn Chám, že odkrýwal hanbu Otce ſwého. W tom lid onen

Obecný kterýž oſebau přiwedl Miſtr Jan Hus / wida ſwého kazatele zahanbeného počal ſe bauřiti a ſápati na Doktora Lwa / tak že málo chybilo, že ho tu neukamenowali/ale Miſtr Jan krotil gey a vpokogil.

Powſtal potomně Miſtr Jeronym/a ſrownáwal ſe wewſſem s Miſtrem Janem z Huſynce/a dokonaw řeč řekl: kteřjž ſe nás přidržjte poďte za námi/ my s Miſtrem Janem gdem na Rathauz/a budem to mluwiti před Konſſeli/že tj odpuſtkowé gſau nenáležitj a nepořádnj / a Lid weſſkeren welikými hlaſy křičel/dobře prawili, dobře mluwili.

Wložil ſe pak w to Miſtr Marek/ a nedopauſſtěl gim na Rathauz giti/ aby z toho něco horſſyho newzeſſlo/y dali ſebau hnauti obadwa/y ſſel Miſtr Jeronym do ſwé Hoſpody, a mnoho Sſtudentůw za ním/ proto že byl Muž wýmluwný y Včený/a za Miſtrem Janem walil ſe weliký hauff Lidu obecného až do Betléma/napomjnage aby ſtál ſtále na předſewzetj ſwém.

Druhého Dne potom hádanj/genž byl den Pátečnj/ ſeſſli ſe mnozý z těch poſluchačůw Miſtra Jana k Walkowi Sſenkýři do Sſnerhoffu/ a tu na tom zůſtali, aby ſe w Neděli do Koſtelůw rozeſſli/ a kdežbykoli na Kázanj ty odpuſtky twrdili, aby ſe geden ozwal, a Kněžy w tom odepřel/ což wſſe, yakž Hágek piſſe, dálo ſe z náwodu Miſtra Jana z Huſynce.

W Sobotu Miſtr Marek obeſlal Miſtra Jeronýma a Miſtra Jana do welké Kolege/kdež vpřjtomnoſti Miſtrůw mnohých napomjnal ge ſlowy obſſjrnými, aby těch bauřliwých wěcý zanechali. Nápodobně mluwili y ginj Doktorowé, y pro Gméno Božj žádali, aby v ſetrwagice gegich ſſedin, tak ſe zachowali/aby ſe ſkrz to neſtalo něgaké Krwe prolitj/a oni také yakožto půwodowé aby nepřiſſli o ſwé žiwoty/ poněwadž zlá ſpráwa zlau odměnu mjwá.

Na to odpowěděl gim Miſtr Jeronym: Poctiwj Miſtřj a Otcowé dobře mluwjte/ale geſt wěc welmi těžká prawdy neprawiti/ wſſak na žádoſt waſſj chcy ſe tak zachowati/nápodobně y Miſtr Jan Hus mluwil.

W Neděli ráno když Kněz Jaroſlaw ſláwný Kazatel w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém kázal, a něco k vpokogenj mluwil / wyſtaupil něgaký Lotr Staſſek, Towaryš Sſewcowſkého Řjemeſla rodem z Polſky neb z Slezſka, kterýž kazateli zgewně odepřel, že wſſe cožkoli mluwj neprawě a lžiwě mluwj: Toho Heytman Hradu Pražſkého, gimžto na ten čas byl Mareš Kopanſký, poručil do Wězenj wſaditi / a potomně na Rathauz Pražſký odweſti. Druhý řečený Martin Křidelko odpowěděl Knězy nápodobně w Koſtele Panny Marye před Teynem / a ten tolikéž wzat do Wězenj. Třetj Jan Hudec přjgmjm Wſſetečka, Rodem z Slaného/ozwal ſe neważliwě Kazateli w Klaſſteře ſwatého Jakuba/ a tu polapen, a wſazen do téhož Wězenj yako y ginj.

Jakž o tom zwěděl Miſtr Jan Hus / hned w Pondělj ráno, yako druhau hodinu na den, s některými Sſtudenty ſwými, ſſel na Rathauz a zgednaw ſobě wſtaupenj, včinil řeč k Purgkmiſtru y k Panům Konſſelům, dokládage aby těm Mládencům pro ty Odpuſtky nic nečinili, a ge z toho Wězenj wypuſtili. Odpowěděl mu Purgkmiſtr z ſpolečného sneſſenj plné Raddy takto:

Milý Miſtře/diwjme ſe tobě, že ty ten Oheň haſýš kterýž tebe nepálj/a bauřky takowé při Měſtech těchto činjš, kteréž tak tobě k zlému býti mohau yako k dobrému. Měg na tom doſti, že gſy zbauřil Včenj Pražſké a Sſtudenty rozehnal/y Měſtu tomu tau měrau nenabytau včinil ſſkodu/čag giž geſt, aby přeſtal pozdwihowati Obec naſſi. Za ty Mládence ſe přimlauwati nenj tobě wěc náležitá/geſſto to oni ſami giſtijže ſau ſe na tom s mnohými Lotry ſneſli / Kněžjm na Kázanj neważně odporjdagice, aby něgaké

včinili:

včinili zbauřenÿ w Lidu. Tate žadáš abychom gich netreſtali proty Odpuſtky/o Odpuſtkách my nic newijme / než o tom wijme a proto ge treſtati chceme/že gſau ſe ozwali Kazatelům/a ge lhářmi předewſſemi neważně gmenowali / aby včiniwſſe baufku ſpůſobili mordy, a z Lidſkých ſtatků ſe nabrati mohli. Wězyž tehdy že pro takowau neſſlechetnau příčinu geſt nám wěc těžká gim to prominauti: Co ſe tkne tebe, můžeſs na ten čas s twými Sſtudenty domůw poodgijti w pokogi / Wězňowé pak, dnes a zegtra magj waſſých přjmluw vžiti.

To ſliſſe Miſtr Jan Hus, poděkowánj včinil, a wyſſed z Swětnice Rádnj/a nalezl Lidu obecného před Rathauzem wjce nežli dwa Tiſyce/ y řekl gim, rozegděte ſe do přjbytkůw ſwých w pokogi / gjž geſt těm Wězňům miloſt zgednána.

Akdyž ſe wſſickni rozeſſli, Páni yakožto milownjcy pořádku a pokoge/ kázali wſſecky tři na Rynk wyweſti, a gim Hlawy ztjnati práwě na proti domu Celnjmu, kdež geſt, aneb někdy byl namalowaný Gednorožec/ a tu přiběhla někaka Žena s třmi Proſtěradli, a přiſtřela nimi těch ſtjnaných Těla, a po malé chwjli přiſſel Miſtr Jan s Žiáky, a poručil ge wložiti na Máry, a pochowati w Betlémſkém Keſtele, o kterýchž w prwnj Neděli nic neřjkal, ale w druhau obſſjrnými ge ſlowy wychwalowal, wynáſſege ty lidi bauřliwé na dewſſecky mučedlnjky ſwaté, až y Konſſelé z Rathauzu k němu poſláli, aby zanechage bauřenj, ſlowo Božj tak yakž naň náležij lidem oznamowal /. ale on čim dále tim wětſſij baufky začjnal/tak že někteřj lidé pokognj/ že Král tomu w ceſtu newkročj wědauce, poſlali do Řjma y k Cýſaři, ſtěžugic ſobě nad takowau geho ſwywolnoſti, a ſami tolikéž Pražané wyprawili Poſly ſwé tegně, a což Liſtům ſwěřiti neſměli, to Poſlům auſtně w Řjmě oznamowati poručili.

Mezytim přiſlana od Jana Papeže zápowěd do Prahy, aby žádný Kněz Miſſe neſlauzil krom na Wyſſehradě/ a Miſtr Jan Hus porozuměw tomu že ſe to wſſe pro oſobu geho děge/wygel z Prahy na gednu Twrz nedaleko od Auſti Sezemowa/kdež množſtwj lidu k včenj ſwému naklonil Kázanjm ſwým, w němžto wždy wolal proti Papeži, proti Kardynálům, proti Poſlům od nich vſtanowených, proti Spowědi a řádu Cýrkwe ſwaté obecné, wſſecky Kněze haněl, dokládage že žádný nemá mjti žádného Zbožij/ ale magij býti chudij, dáwage přjklad na ſobě, že y on nic nemá, yakož tehdáž tak bylo, než že odewſſeho na čas odgeti muſyl.

Po nedlauhém čaſe obrátiw k ſobě Krag Bechyňſký, obrátil ſe na Hrad Krakowec/kdež kázal po Wſech a Měſtečkách, a zwláſſtě kdež cýtil o někakém Poſwijcenij/ wſſudy Lid po ſobě kázanym ſwými potahugijc, kterýž ſe geho přidržowal ſylně yakožto nowých wěcy žádoſtiwý/a za nim chodil walně kam ſe koli obrátil.

Přitreffilo ſe gednoho čaſu, když kázal na gedné Pauſſtj řečené Chliſtow, a Papeže welmi haněl y Kardynáli ſlowy důtkliwými y giné Kněži, prawě že gim nenij potřebij Deſátky dáwati/přiſtaupil tam k němu geden ſproſtý Člowěk, řka: Milý Miſtře doſtis mnoho mluwil proti Papeži y Kardynálum/ y powěz nám Cžeſký co geſt Papež aneb Kardynál, aneb widělli gſy kterého z nich o nichž nám tuto rozpráwijſs: Odpowěděl Miſtr Jan: Ká gſem Papeže yak gſem žiw newiděl ani Kardynálůw geho/ aniž také o to ſtogijm abych ge měl widěti. Řekl k němu onen Člowěk: což nám tehdy o těch mluwijſs, gim utrhugeſs, a ge hanijs kteréžs nikdá newiděl. Ká owſſem když ſem byl s Otcem mým w Řjmě, Papeže gſem widěl/ y některé geho Kardynali/ a ty gſem ſeznal býti lidi nábožné a Bo-

habogné

habogne. Na to řekl Miſtr Jan Hus: Milý ſtarečku poněwadž ſe ony tobě tak dobře libj / putug tam podruhé, y zůſtaň s nimi w Ržjmě / a on naproti tomu odpowěděl: Ja gſem giž ſtarý gjti tam nemohu / ale tys mladý / ty tam gdi / a to což o nich mluwjš před námi / mluw to y před nimi / budeš na to ſlušnau odpowěd mjti:

To ſlyšſe Pán geho / rozkázal mu mlčeti / a Miſtra Jana pozwal k obědu na Krakowec / kdež bylo ſkwoſtné hodowánj.

Léta Páně 1414. Zygmund Cýſař gſa horliwý milownjk řádůw křeſtianſkých / aby něgakým proſtředkem ta roztržitoſt mezy Křeſtiany vpokogiti ſe mohla / pſal k Papeži Janowi toho gména 24. aby w ſlušném mjſtě Koncilium položil / na kteréműžby ſe ty roztržitoſti v Wjře vrownati mohli / kterýž hned odepſal Cýſaři, žádage aby k tomu přiwolil, aby takowé Koncilium držáno bylo w Měſtě geho Konſtancygi / tolikéž aby ſám přjtomnoſtj Oſoby ſwé ten ſgezd ozdobiti račil / k čemuž wſſemu Cýſař dal ſwé powolenj.

Na to Koncilium, když ſe wšickni ze wšech ſtran Lidé Duchownj ſgeli / powolán byl Miſtr Jan z Huſynce nowý Včitel Cžeſký, aby vkázal ſpůſob včenj ſwého / čehož ſe on welmi ſſtjtil / wšak gſa k tomu od Lidu yako nabadaný, aby gel ſměle poněwadž Při ſprawedliwau má / tak včinil, gemuž to pro lepšj bezpečnoſt / Král Wácſlaw zgednal gleyt od Bratra ſwého Cýſaře Zygmunda / aby k ſobě Obec tudy naklonil / a poſlal s nim Wácſlawa z Leſtna / a Jana Rytjře z Chlumu / kteřjž když s nim přigeli do Konſtancyge / hned geho byli zbawenj / neb gey tu chwjle poručil Cýſař Zygmund gjti.

Ledwa byl wygel Miſtr Jan Hus z Země Cžeſké / a giž powſtal nowý Doktor, a Korrektor pořádku Cýrkwe S. totiž Jakobellus Rodem z Miſnye / genž byl při Kaple Swatého Michala w Starém Měſtě Praiſkém neypředněgšſjm Farářem a Spráwcy: K tomu čaſu gednoho přišſel Rektor geho Sſkolnj gménem Petr Drážďianſký, a wyniaw z Ňiáder Zákon dj k němu: Miſtře diwjm ſe wám Kněžjm že widjce geden blud / druhého newidjte: Nahlédni do Zákona, patř zdaliž w něm zřetedlně pſáno neſtogj w Kapitole Cžtenj Swatého Jana Sſeſté. Nebudeteli Gjſti Těla Syna Cžlowěka / a pjti Krwe geho / nebudete mjti žiwota wěčného / ale kdož gj mé Tělo a pige mau Krew, má žiwot wěčný. Vwaž tehdy ſlowa tato / a poznáš že njmi přikazuge Pán a Spaſytel náš, aby ta Swátoſt Těla Božjho přigjmána bywala pod Obogj ſpůſobau a ne pod gednau. Na to odpowěděl ten nedowčený Miſtr Jakobellus, řka Wěz o tom milý Petře, že ſem yá Miſtr w Logice a ne w Zákoně, aniž gſem kdy ty ſlowa vwažowal. O nuzný Miſtře w Logice / kterýžs ſproſtného Žiáka otázce za doſt včiniti nemohl: proč gſy gemu ten ſtarobylý obyčeg Cýrkwe Swaté nepředložil: proč gſy hluchému a ſlepému nevkázal že Bůh žiwý geſt a ne mrtwý: požjwáš z Rukau Kněžſkých pod ſpůſobem Chleba, Tělo Kryſta Pána / Tělo žiwého Boha / máš tam Tělo, y Krew / požjwášli Kalicha, máš tam tolikéž celého Boha / wjce Srdcem o geho wšſemohucnoſti rozuměti máš nežli Vſty mluwiti.

Ale co on hlaupý Miſtr neučinil, Rozepſal Intymacý wedlé obyčege Miſtrowſkého / w níž to doloženo, že hádánj bude o přigjmánj pod Obogj ſpůſobau Těla Páně, a zwal wšecky Miſtry, Bakaláře, a Sſtudenty / aby

přišli

přiſſli, a s nim ſe o to hádali / on že chce to vkázati a prowéſti, že tak a neginák má býti přigijmáno od Obecného Lidu.

Seſſlo ſe Miſtrůw a Bakalářůw množſtwij / z nichžto mnozý gemu doſtatečně Pijſmem Swatým odpijrali / a napoſledy Miſtr Eliáſs w Pijſmě Swatém zběhlý, včinil k Jakobellowi řeč řkauce: Meylijſs ſe Jakobelle welmi / neb Pán tuto mluwiti ráčij ne o poſwátném přigijmánij, ale o Duchownijm: A otewřew Zákon vkázal hned w též Kapitole ſlowa tato: Já gſem Chléb žiwota wěčného / kdo přicházý ke mně nebude lačněti / a kdož we mně wěřij, nebude žijzniti na wěky. Na Wijře Miſtře Jakobelle ten ſwatý Pokrm záležij / a Pán mluwiti ráčij. Giſtě, giſtě prawijm wám / kdo wěřij we mne, má žiwot wěčný. Já gſem Chléb žiwota wěčného: Nečteme aby který wolati měl na piti po oné Wečeři na Pauſſti / kdež pěti Chleby a dwěmá Rybičkami Kryſtus Pán nakrmit ráčil pět Tiſýc Lidi / gedenkaždý doſti na Chlebě měl / aniž žijznil / což geſt bylo prawau Figurau toho ſwatého pokrmu / kterýž nám zanechán geſt ku poſylněnij Duſſi naſſich / kterýmž kdo naſycen bude / žiw bude na wěky. Řekl potomně Miſtr Jakobellus, ale po Wečeři vſtanowil tak přigijmati / a Miſtr Eliáſs odpowěděl, a proč ty přigijmáſs ráno a ne po Wečeři / na čež mu neuměl dáti žádné odpowědi, a odſſel zahanbený / a počal Lid bauřiti, newěda yakby ſe ginák pomſtiti měl / wolagijce že geſt tak a neginák w Zákoně napſáno.

Druhau Neděli nigaký Zygkmund Řepanſký wſtaupiw na Kazatelnicy w Koſtele Swatého Martina, genž ſlowe we Zdi Měſtſké, včinil k Lidem řeč o Přigimánij pod Obogi ſpůſobau doſti obſſijrnau / tak yakž byl od Jakobella wyvčen / a napoſledy při koncy Kázanij ſwého řekl, nemnoho ſe ſlowy zaneprazdňugijce, poďte wſſickni mladij y ſtařij, Mládency y Panny, a přiſtupte k Oltáři, a yá wám budu hned Těla Božijho y krwe Božij z Kalichu podáwati. Y walili gſau ſe hlučně k Oltáři, a on gim podáwal wſſem bez wſſeliyakého vſſetřenij a rozſudku / za čež potom wzal záplatu že ſe ſmyſlem pominul. Nápodobně činil Jakobellus a podáwal týmž ſpůſobem kdožkoli k Oltáři přiſtaupil, čehož ſe chytili y ginij Kněžij, a ten také ſpůſob yako Zygkmund Řepanſký a Jakobellus při pozdwihowánij Těla a Krwe Páně zachowáwali / a ten geſt počátek toho Náboženſtwij / o kterémž když oznameno w Konſtancygi Miſtru Janowi, žeby ſe w Čzechách rozmohlo / neměl žádné wijc čáky k tomu, aby měl při žiwotě zanechán býti / nýbrž welmi gſa z toho zarmaucen mluwil že ta gegich wſſetečnoſt gey o hrdlo připrawij.

Léta Páně 1415. Nawrátil ſe Jeronym do

Prahy genž byl Roku předeſſlého odgel do Oxonyge Měſta Englického / cožby tam činil tegno bylo / kteréhož Lid počal napomijnat, aby ſe za Miſtrem Janem wyprawil, řkauce: Nuže milý Miſtře, což tomu řijkáſs, Miſtr Jan twůg Towaryſs giž ſedij w Zjaláři, a ty ſwobodně chodijſs / geſtliže geſt on zle včil z twého ponuknutij / a budeli tam yakau těžkoſt trpěti, twůg hřijch bude y winna. Kteréhožto domlauwánij Miſtr Jeronym yakožto Muž myſli powyſſené nemoha ſnéſti, gel za Miſtrem Janem do Konſtancij / a když tam přigel, hned dán do Wězenij / a w Praze za tim wznikla weliká rozepře a roztržitoſt mezy Kněžmi, tolikéž y mezy lidem Obecnijm.

Letnijho čaſu Cýſař Zygkmund poručil aby ſe

ſeſſli obzwláſſtnij Audytorowé, ti kteřijž Pře wyſlýchali / a w aby Miſtr Jan

Hus z Wězenj byl wyweden a ſlyſſán. A byli mu podáni Artykulowé ti, pro kteréž naň byla žaloba, žeby ge včil a kázal w Králowſtwj Cžeſkém/ kteréž on wyſlyſſew k některým ſe znal, a některým odpjral/ale někteřj Kněžj z Cžech byli naproti tomu, dáwagjce ſwědomj zſtrany geho Kázanj/ což někteřj činili y ſkrz Liſty, nemohauce ſami oſobně w Konſtancy ſe poſtawiti: A když Audytorowé wyſlyſſeli Pře, y vwážili řeči obaudwau ſtran ſobě odporných / odſaudili Miſtra Jana z Huſynce yakožto Kacýře, aby Ohněm vpálen byl / a tak vpálen geſt w Ochtáb Swatých Petra a Pawla/yakž o tom wyprawuge Hágek obſſjrněgi wedlé Hyſtorye napſané od Petra z Morawy, genž byl Pjſařem v Pana Wácſlawa z Leſſtna.

W Praze geſſtě trwala wegſſedotčená roztržitoſt w Lidu / a neſrownáwánj v Wjře, a wždy ſe chylilo k horſſjmu.

Kněz Zygkmund onen ſmyſlem pominulý/ wezma Monſtrancy w kteréž ſe chowali Koſti Swatých, wházel ge do Prewytůw a nakladl do nich Oplatkůw, vkazugjc Lidem že to geſt Tělo Páně, a že tak má býti chowáno/ což ſpatřjc Lid Obecný vdal ſe do welikých neřádůw, a někteřj Páni y z Rytjřſtwa, gezdili po Cžeſké Zemi yako na Sſtráſſy, činjc tegně ſſkodu Lidem znamenitau / o čemž Král ač ſe gemu oznamowalo nic wěděti nechtěl, aniž chtěl těmi wěcmi myſl ſwau obtěžowati/ pročež wzniklo tjm wjce neřeſſi w Zemi.

Jan z Heřmanowa Měſtce/přigel do Kláſſtera genž ſlaul Opatowice, nedaleko od Králowého Hradce ſám třetj / kdež byl Opatem toho čaſu Kněz Petr Lazur, Muž nábožný a dobrotiwý / a ten ctil toho Hoſtě náležitě / za kterýmiž přigeli potomně tři Služebnjcy geho / a potom po malé chwjli přigelo gich Deſet / a potom y Dwadcet/ a ti poſlednj wſkočiwſſe do Kláſſtera bili, mordowali wſſecko napořád, kdož ſe gjm koli vkázal/ a Mniſſi tam který mohl vtekl. Měſtecký pak zmocniw ſe tjm ſpůſobem Kláſſtera, Opata kázal vkrutně mučiti, aby powěděl na kterém mjſtě gſau Klaſſterſſtý Penjze a Klénoty / kterýžto přehrozně trápen gſa, nic giného nechtěl mluwiti než to, že Kryſtus Pán wětſſj muky trpěti ráčil pro něho hřjſſného, nežli on trpj pro Kláſſter tento.

Nemoha tehdy Jan Měſtecký o ſpodnjch a podzemnjch pokladech nic wěděti, pobral Klénoty Koſtelnj/ kteréž ſſacowali dráže než za Dwadcet Tiſýc/ a Oſm Tiſýc na hotowých Penězých / ale nemohl ſe doptati pokladu toho kterýž ſám Cýſař Karel widěl, a ſſacowán byl za Cžtyry Milliony. O čemž čti Hágka w Létu 1359.

Opat ſtrápený vmřel po Dewjti Nedělých / a Jan Měſtecký na Penjze wzaté byl dobré myſli, a kaupil ſobě Hrad Opočen / kteréhož když Kral maje o tom ſpráwu, obſýlal, nechtěl ſe poſtawiti / ani po druhé ani po třetj/ tak až to přiſſlo k zapomenutj.

W Létu Páně 1416. Z Hradu Přimdy genž

geſt w Kragi Plzenſkém dáli ſe weliké ſſkody Měſtům Králowſkým / což činil nějaký Jan Tiſſa z Rodu Wrſſowſkých / ſſacowal Lid s ſwými pomocnjky po Ceſtách y po Wſech/a ſwé autočiſſtě měl na Hrad Přimdu. Tam Král Wácſlaw wyſlal Lid bogowný a Podkomořjm Králowſtwj Cžeſkého Janem z Leſtkowa / kteřjž přigewſſe pod Zámek zagali Třidcet Těch zoſtných laupežnjkůw, kteřjž w Měſtečku hodowali, gjmžto Tiſſa gſa na Zámku pr[illegible] zawřený neſměl na pomoc přiſpěti/ také oni než ſwjtati počalo wy-

gali s laupežnjky z Měſtečka / a přiwezli ge do Prahy/kteréž Král poručil wſſecky Prowazem odprawiti. Byli mezy nimi tři Bratřj wlaſtnj, Mládency vſſlechtilé u ſpanilé poſtawy, y z Rodu dobrého / za kteréž ſe mnozý před Králem přimlauwali / ale nedal ſebau hnauti Král / muſeli gſau wedlé giných wiſeti.

Téhož Roku / Miſtr Jeronym wegſs gmenowaný / genž byl gel za Miſtrem Janem z Huſynce do Konſtancy / před Audytory puſſtěn/a tu ſlyſſány byli Artykulowé, kteřjž byli proti němu wedenj. Mnozý gemu žiwota přáli / proto že geſt byl Nluž předjwné wymluwnoſti, a wyſoce včený / yakož pak giž k tomu ſměřowali Audytorowé, neb geſt rewokowal a odwolánj včinil bludůw ſwých/ dokládage že Miſtr Jan Hus o některých wěcech bludně ſmegſſlel, y bludně kázal / a proto že geſt ſprawedliwě vpálen/y podán byl zaſe do téhož Wězenj.

Tam přiſſli k němu Cžechowé ti, kteřjž byli s Miſtrem Janem wyſláni/ a mluwili k němu, řkauce : Milý Miſtře Jeronýme welmi zle činjſs, že mluwjſs proti Miſtru Janowi/ wěz když do Cžech přigedeſs že tě ſami Cžechowé vpáliti dagi / poněwadž on wſſecko z náwodu twého činil. Těmi ſlowy on gſa pohnut, když byl podruhé před Audytory puſſtěn, počal Miſtra Jana obſſjrnými ſlowy wychwalowati, a mluwiti, že geſt bez winny a neſprawedliwě vpálen/což ſlyſſjce Audytorowé odſaudili ho tolikéž, yako Miſtra Jana na Oheň / y vpálen geſt w Sobotu po Slawnoſti na Nebe Wſtaupenj Kryſta Pána.

Téhož Leta/26. Dne Měſýce Rzjgna/y druhého dne / vkázal ſe na Nebi k ſtraně Polednj Křjž Cžerwený s Hadem a Mečem / kterýž ſe potomně obrátil na Západ Slunce proti Meči/ čehož Swědkem geſt Rutenus.

Téhož Roku/Třimecýtmého dne Vnora/na některé mjſta w Cžechách ſpadl Snjh krwawý/ a potomně náſledowalo krwe prolitj weliké, když nowý Křeſtiané naſtali/ a zanechagjc Wjry ſtarobylé / wnowě nalezené ſe chytili/yakž o tom njžegi.

Král Wácſlaw wěda o neſwornoſti a pozdwjženj kteréž bylo w Praze, neſměl do Měſta přigeti, obáwage ſe něgaké neſſťiaſtné přjhody/ než bydlel gednák na Žebráce gednák na Nowém Hradě. Pánj Zemſſtj poſlali k němu na Žebrák, žádagjce geho aby přigel do Prahy a tu položil Sněm / ſkrz kterýby ſe něgaké ſtáti mohlo porownánj, drjw nežliby wznikli wětſſj Rozepře a těžſſj gedněch proti druhým powſtánj. Ti Poſlowé když k Wácſlawowi přigeli, a žádoſt Panůw Zemſkých gemu oznámili/odpowěděl gim ſám auſtně, řkauce : Powězte těm Panům, nechť oni ſami Sněm položj kdykoli a kdekoli gim ſe ljbj/yá, že gſem doſti Sněmů vložil,a oni ſwolowali/ nynj pak nechť oni Sněmy kladau, a yá budu ſwolowati.

Páni znamenawſſe Krále Pána ſwého neobyčegnau nedbaliwoſt/z gednoſtegného ſneſſenj/ položili Sněm w Praze/ a obeſlali wſſecky Pány Morawſké aby do Prahy k tomu čaſu vloženému přigeli / y ſeſſli ſe wſſickni do Betléma / a tu rokowali o Smrti Miſtra Jana z Huſynce a Miſtra Jero-

nýma Pražſkého / a tu zgednoſtegné wſſech myſſlj včinili pſanij do Konſtancy ſlowy takowými:

Neypoctiwěgſſým w Kryſtu Otcuom / a Wanům Panům Kardynálům, Patryarchům, Arcybiſkupům, Biſkupům, Legátům, Doktorům, Miſtrům, y wſſemu Zboru Konſtanſkému / etc. My Czenk z Weſelé a z Wartmberka / Neywyžſſij Purgkrabě Pražſký. Lacek z Krawař / Hetman Margkrabſtwij Morawſkého. Boček ſtarſſij z Kunſſtátu a z Poděbrad. Hanuš z Lippého Neywyžſſij Marſſalek Kralowſtwij Czeſkého. Petr z Krawař a z Stražnice / Neywyžſſij Komornjk Deſk Holomuckých. Jan z Lomnice / Neywyžſſij Komornjk Deſk Brněnſkých. Wylém z Zwijřetic Jan ſtarſſi z Gindřichowa Hradce. Gindřich z Wartmberka / Purgkrabě na Králowé Hradcy. Wylém z Pernſſtegna. Mikuláš z Potſſtegna a na Ziampachu. Gindřich Sſkopek z Dubé. Woldřich z Gindřichowa Hradce. Jan ſtarſſij z Opočna. Wácſlaw z Boſkowic a z Czerné Hory. Jan z Bitowa. Aleš z Kunſſtatu. Bawor z Pernſſtegna. Smil z Sſternberka. Hynek Kruſſina z Lichtmburka. Boček mladſſi z Kunſſtátu. Jan Puſſka z Kunſſtátu. Jaroſlaw z Sſternberka a z Weſelé. Gindřich z Waldſſtegna. Erhart mladſſij z Kunſſtátu. Milota z Krawař. Hekman z Lanſſtegna. Jan z Rožmitála. Puota z Czaſtalowic. Zygkmund a Milota bratřj z Bazyzancowa. Petr z Sſkrince. Zdiſlaw z Zwijřetic. Wok z Waldſſtegna. Wácſlaw z Zwijřetic. Arnoſſt z Rychmburka. Petr z Zwijřetic. Jan z Wlaſſimě. Jan z Landſſtegna. Zdenek Medek z Teynce. Zdenek z Rožmitála. Kuonik z Drahobuze. Sſtěpán z Wartmberka. Dobeš z Czimburka. Milota z Tworkowa. Gindřich z Lippy. Mikuláš z Waldſſtegna. Petr z Janowic a z Chlumce. Arkleb z Wěteřowa. Synram z Daubrawic. Zbiněk z Daubrawic. Zbiněk z Sſtjlek. Mikuláš z Mnichowa. Jan z Milicžjna a z Koſtelce. Jan z Kaſſperku. Vrozenj Páni a Sſlechtic y neykřeſtianſſtěgſſjho Králowſtwij Czeſkého / a Neyjaſněgſſjho Margkrabſtwj Morawſkého / žádoſt wſſeho dobrého a zachowánij přikázanij Pána Gežiſſe Kryſta / etc. Poněwadž Práwem přirozeným y Božſkým, každému geſt přikázano ginému to činiti, cožby kdo chtěl aby gemu činěno bylo / a geſt zapowěděno ginému činiti to, cožby ſobě nechtěl včiněno býti. (Nebo Pán Kryſtus powěděl / wſſecko cožkoli chcete aby wám činili lidé / y wy to též čiňte gim. A ſwatý Pawel dij / Plnoſt Zákona geſt milowánij / a wſſeliký Zákon w gedné řeči ſe zawijrá totiž milowati budeš bližnjho ſwého, yako ſebe ſamého.) Z té přijčiny my k Zákonu Božſkému, a milowánj bližnjho yakž můžeme z Božij pomocy prohlédagjce wzhlijdáme k naſſemu neymilegſſijmu bližnjmu dobré paměti, poctiwému Miſtru Janowi Huſowi ſwatého Pijſma Bakaláři dokonalému / a kazateli Křeſtianſkému Ewangelium ſwatého / gehož před tim w Zboru Konſtantſkém / ne wijme kterým Duchem gſauc wedeni, an ſe neſeznal, aniž hodně yakžby ſlyſſelo přemožen, žádni také proti němu negſau dowedeni ani vkázanij bludowé, ani Kacýřſtwa / ale toliko nepráwým, fſaleſſným, nezbedným obžalowánjm obočeni a nabadánj ſkrz Auhlawnj nepřáteli a Zrádce geho Miſtra a Králowſtwij naſſeho y Margkrabſtwij Morawſkého / gey yakožto Kacýře a newſtupného odſaudili gſte / a odſauzeného vkrutnau a neymrzutěgſſj ſmrti vmrtwiwſſe z ſwěta gſte zprowodili / na naſſeho Králowſtwj Czeſkého a Margkrabſtwij Morawſkého, a nás wſſech zlau powěſt a zmazánij. Kakož pak Neyjaſněgſſjmu Knijžeti, a Pánu, Panu Zygkmundowi Řijmſkému, Vherſkému Králi / Dědicy a Pánu naſſemu budaucýmu pſanj o tom do Konſtancy poſlali gſme / kteréž také wſcházenjch waſſijch čtené geſt / a kterééž

gſte

gſte, yakž ſlyſſýme, k naſſi hanbě a potupě do Ohně wwrhli. Giž pak y nynj waſſemu Otcowſtwj o Miſtru Janowi Huſowi Liſty naſſe zgewně gſme poſlali, ſwobodně Srdcem y vſty wyznáwagjce y oſwědčugjce, že on Miſtr Jan Hus, byl owſſem Cžlowěk dobrý, ſprawedliwý a Křeſtianſký, od mnohých Let w naſſem Královſtwj pobožným žiwotem, ctnoſti a powěſti chwalitebně zachowalý, kterýž Zákon Božj podlé wýkladůw Swatých Doktorůw wěrně kázal, nás y naſſe Poddané včil, a mnoho Pjſem zanechal / wſſeliké bludy y Racyřſtwa přewelmi ſtále hyzdil / a nás wſſecky Křeſtiany wěrně napomjnal, ku pokogi také a láſce, wedlé ſwé možnoſti ſlowem, Pjſmem y ſkutkem wedl / tak že nikdy gſme neſlyſſeli ani rozuměti mohli, přiložjwſſe k tomu welikau pilnoſt, by předpſaný Miſtr Jan Hus nějaký blud neb Racyřſtwj na ſwém Kázanj včiti měl / kázal aneb kterým během gjſtil, anebo nás neb naſſe Poddané buď ſlowem neb ſkutkem kterým pohorſſil / nýbrž mjlostiwě a tiſſe w Kryſtu gſa žiw / wſſecky k zachowánj Zákona Božjho a Swatých Otcůw vſtanowenj pro wzdělánj Swaté Matky Cýrkwe / a pro ſpaſenj bližnjch pokudž geſt mohl ſlowem y ſkutkem ſwau pilnoſtj napomáhal / geſſto na tom nebylo doſti, což geſt k hanbě naſſi, a Královſtwj y Margkrabſtwj naſſeho včiněno / ale y nadto, poctiwého Miſtra Jeronýma z Prahy, Muže weliké wýmluwnoſti a řeči přjgemné, Miſtra Sedmera Vměnj, milownjka maudroſti owſſem oſwjceného, newidauce ho, neſlyſſewſſe ani přemohſſe, ale k ſamému geho y nás, Zrádcy oſočenj, bez wſſj miloſti yali gſte, do Wězenj wſadili, y ztrápili, a giž ſnad yako Miſtra Jana Huſy přeukrutnau Smrti zamordowali gſte. Mimo to, což s přjliſſnau boleſti prawjme, k nám doſſlo, a z waſſeho pſanj bereme to zřegmě / kterak někteřj vtrhači Bohu y Lidem nelibj / naſſeho Královſtwj y Margkrabſtwj, přewelmi těžce a neſſlechetně roznesli gſau, gjſtjce ačkoli ffaleſſně, lžiwě, a zrádně, žeby w předpſaným Královſtwj Cžeſkém y w Margkrabſtwj Morawſkém, rozličnj bludowé wznikli a Racyřſtwa, a mnohá Srdce mnohých obywatelůw nakazyli / tak geſtližeby nebylo přjſſtného rychle přiloženo treſtánj / předpſané Královſtwj s giným Kryſtowými wěrnými w ſwých Duſſj weliký pád a ſſkodu bylo mělo wzýti. Zagiſté, takowé vkrutné a přewelmi ſſkodné křiwdy bez wſſeho naſſeho prowiněnj, nám Královſtwj y Margkrabſtwj včiněné, kterak ſnáſſeti můžeme / poněwadž z miloſti Božj když téměř wſſecka Královſtwj Swěta pochybowala, a nakloněna byla k roztržkám odřezaným a Papežům neprawým / Královſtwj naſſe Cžeſké neykřeſtianſſtěgſſj / a Margkrabſtwj Morawſké Neyjaſněgſſj / od toho čaſu yakž Wjru Křeſtianſkau Pána naſſeho Gežjſſe Kryſta přigalo / yako Kámen čtwerhranatý dokonale bez wſſj vhony Cýrkwe Křeſtianſké wždycky ſtáli, a bez přeſtánj gi ſe přidržegjce, poſluſſenſtwj vpřjmně zachowali / nad to nemalými náklady a prácemi přewelikými / tolikéž ſluſſnau ozdobau a hodnau poctiwoſti Swatau Cýrkew Matku y gegj Paſtýře ſkrz Knjžata a wěrné ſwé ctili gſau / což wſſemu Swětu přewelmi ſwětlé geſt a wědomé / y wy ſami, chceteli prawdu powěděti, toho wſſeho Swědkowé gſte. Abychom pak podlé ſpráwy Swatého Pawla opatřili ſe o dobrém netoliko před Bohem, ale y předewſſemi Lidmi / a také pro zanedbánj přeſlawné powěſti napřed řečených Královſtwj a Margkrabſtwj, abychom vkrutnj při ſwých bližnjch nebyli nalezenj. Protož w Kryſtu Gežjſſi Pánu naſſem magjce dauffánj, čiſté a vpřjmné ſwědomj a vmyſl, y také prawau a Křeſtianſkau Wjru, tjmto Liſtem waſſemu Otcowſtwj a wſſem Kryſtowým wěrným oznamugem a wkazugem / Srdcem y vſty zgewně oſwědčugjce / že kdožby

koli z nioj z kteréhožkoli ſtawu, powyſſenj, důſtogenſtwj, powahy, řádu, neb Zákonictwj byl/ geſſto by prawil neb giſtil, prawj neb giſtj/ že by w předpſaných z Králowſtwj a Margkrabſtwj Bludowé a Kacýřſtwa wznikli, a nás y giné wěrné / yakž ſe předkládá nakazyli/ ſamau oſobau Neyjaſněgſſího Knjžete a Pána, Pana Zygkmunda Ržjmſkého, Vherſkého/ etč. Krále, Dědice a Pána naſſeho budaucýho wybradice / kteréhož w tom dauffáme býti newinného / wſſeliký a každý takowý/ yakož ſe předkládá, práwě lže w ſwau Hlawu/ yakožto zloſyn neyhorſſý, a Zrádce předpſaných Králowſtwj a Margkrabſtwj / a yako náš přeneſſlechetný nepřjtel/ ſám owſſem gſa Kacýř neyſſkodliwěgſſý/ wſſý zloſti a neprawoſti naplněný/ nýbrž y Syn Diáblůw genž lhář geſt, a Otec lži. Ale wſſak takowau křiwdu Pánu Bohu (na něhož ſlu ſſý pomſta a kterýž hogně odplacuge těm geſſto peychau podneſſenj wyſokomyſlnoſti ſe wynáſſegi) nynj porozumjme, a v budaucýho Papeže, kteréhož Pán Bůh ſwé Cýrkwi předložj gedinného a nepochybného Paſtýře/ obſſýrněgi o tom gednati budeme / kterémužto také yakožto wěrnj Synowé, což geſt ſluſſného a poctiwého / rozumu y Zákonu Božſkému přjhodného poctiwoſt y poſluſſenſtwij powinné včinjce / proſyti budem y žádati na ty předpſané wſſecky wěcy / y na každau obzwláſſtně podlé Zákona Pána naſſeho Gežiſſe Kryſta/ a Swatých Otcůw vſtanowenj, nám Králowſtwj y Margkrabſtwj opatřenj a naprawenj aby včinil. Tak owſſem což geſt pſáno nebylo na překážku/ že my Kazatelůw Zákona Pána naſſeho Gezu Kryſta Nábožných, pokorných a ſtálých, až do Krwe wyliti chceme brániti a obhagowati/ opowrhauce wſſelikau bázeň y nálezky lidſké na odpor včiněné. Dán w Praze Léta Božjho 416. Druhého dne Měſýce Zářj, w plné Raddě Panůw Vrozených Sſlechticůw a Wládyk Králowſtwj Cžeſkého a Margkrabſtwj Morawſkého pod přiwiſutjm naſſich Pečeti.

Geſſtě Králi Wácſlawowi nezdálo ſe za bezpečné do Prahy přigeti / ale gezdil od Zámku do Zamku po Králowſtwj Cžeſkém vſſetřugjc we wſſem zdrawj ſwého/ až potom mě namluwený k tomu do Prahy přigel / kdež nic giného neſſpatřil, gednom různice a ſwáry, rozepře a tegné mordy. Neb někteřj přidržeti ſe včenj Miſtra Jana z Huſynce/ a někteřj proti němu mluwili/ gednj na Jeronýma nařjkali/ že on byl neyprwnjm počátkem toho Včenj kteréž s ſebau přineſl z Engelantu/ druzý tomu odpjrali mluwjce, že tomu wſſemu odwolánj včinil w Konſtancý/ a opět tu gini gey haněli, že tak wrtkáwé myſli byl a neſtálé, že geſt ſměl hned od Včenj toho odſtaupiti a gezapjrati/ a druzy naproti tomu chwálili, že geſt ſe zaſe napomenutjm některých Cžechůw naprawil/ a ſmrt kterauž mu hrozyli w Cžechách tam podſtaupil.

Třetj opauſſtěli y Miſtra Jana y Miſtra Jeronýma/ a wynáſſeli Jakobella, že on gim wynalezl ceſtu žiwota / to geſt, pod Obogj ſpůſobau přigjmanj.

Cžtwrtá Sekta byla těch, gimžto ſe zaljbil Zygkmund Rzepenſký/ člowěk trochu zkormauceného moſku Kněz/ proto že on neyprwé pod obogj ſpůſobau lidu podáwati počal/ gimžto také někteřj ſtáli na odpor řkauce, že to Rzepenſký včinil ne z nábožénſtwij ale z wſſetečnoſti a z bláznowſtwj, poněwadž ani M. Jan ani M. Jeroným o tom žádnau zmjnku nikdá newčinil/ ani w Konſtancý o tom žádné hádanj neb rokowánj nebylo / a tak w tom zmatenj newěděli lidé čeho ſe přidržeti, a čeho ſe warowati/ Kněžj wſſickni yako řjkage oněměli/ lid ſkrotiti neuměli, anobrž chytili ſe toho téměř wſſickni aby pod obogi ſpůſobau poněwadž potom lid tak neſmjrně dychtj podáwali, a někteřj z nich

tak po-

tak poſluhowali yak kdo mýti chtěl aby gemu bylo poſlauženo/ tento tim
ſpůſobem, giný tímto / geden wolal zatim Hus, druhý Wikleff, a třetij
odpowijdal wolagice, Papež Papež/etc. tak gedni na druhé vkazowali, a
gedni druhým ſe poſmijwali / z čehož potomně pocházeli y ſwárowé, napo-
ſledy y Mordowé.

Zygkmund Rzepanſký/ ten kterémuž neyprwé

to wnuknutj dano, aby pod Obogi ſpůſobau podáwal/ chtě ſnad geſſtě něco
nowého wymyſliti/ prwé neweelmi maudrý, dokonce ſe ſmyſlem pominul/
y běhal po Praze s dobytým Mečem, a zabil dwě Baby gednoho dne/ pročež
wzat do Wězenj, w kterémž přehrozně zlořečic vmřel. Welmi pěkně ſko-
nánj Včitele toho.

Léta Páně 1418. Obáwage ſe Král Wácſlaw

aby ſe mu neſprotiwila Obec Praſſká/ poſlal na oba Rathauzy Wylima z Bo-
ſkowic a Martina z Roſtok k Pražanům/ gim ſkrz ně wzkazugic y přikazugic
aby ſwolali Obec a přikázali gednomu každému přiſně, aby gedenkaždý
Sauſed a obywatel, tolikéž y Konſſel/ yakaukoli Zbraň w Domě ſwém má/
yako Ruſſe, Oſſtipy, Sudlice, Cepy, Meče, Dyky/etc. na den Swatého
Marka Ewangeliſty přineſl, a na Wyſſehradě před Králem položil/ z čehož
ſe Konſſelé welmi vlekli obáwagice ſe y Králowſké vkrutnoſti y Obce, kteráž
na ten čas welmi plachá byla, aby w tom ſhromážděnj proti nim ſe nebouři-
la. A myſlili dlauho aby obému za doſt včiněno býti mohlo, tak aby ſe y
Králowſká wůle naplnila, y Obec aby ſe tim neſplaſſila / alek tomu žádného
proſtředku wyhledati nemohli.

Geden pak z Konſſelůw Nowého Města Praſſkého gménem Bartl
Rzeznjk přigda domu z Raddy, a poſadiw ſe za Stůl, počal ten rozkaz Krá-
lowſký bedliwě a pilně vwažowati. Na ten čas práwě měl w Domě ſwém
Hoſta gednoho genž ſlaul Jan Žižka z Trocnowa/ kterážto Wes někdy při-
náležela Panůmj z Rožmberka/ kterýž wida Hoſpodáře ſwého truchliwého
ptal ſe na přjčinu geho zármutku / a on gemu řekl : Bych pak y oznámil přj-
činu zarmaucenij mého, zdaliž mně budeſs moci ſpomoci? Newěř tomu
dij Žižka, čeho ſe kdo nenaděgj, to při někom nalezeno býwá : A když mu po-
wěděl o wůli Králowſké, řekl k němu Žižka : Neſtareg ſe Hoſpodáři milý,
y k tomu proſtředek můžeme nalezna uti, Zwolegte Obec a oznamte gi, že
to neni waſſe wůle, ale Králowſká/ aby wſſickni s Zbraněmi ſwými poſtawi-
li ſe na Wyſſehradě/ přitom gim degte raddu, ať ſe gedenkaždý do ſwé Zbro-
ge obleče/ a tak ať gdau k Wyſſehradu/ a Král pohljdna na ně, mám za to, že
ſe gim nekáže z nj ſwlácěti, aniž Zbraň od nich bráti bude.

Nazegtřj Bartl poſpiſſil na Rathauz, a oznámil wſſem yakámu byla od
Hoſta geho radda dána, kterauž oblíbili ſobě wſſickni a hned oni dali zná-
ti y Staroměſtſkým, kteřiž nápodobně k nj přiwolili / a tak ſwolána geſt
Obec, a přikázano wſſem po oznámenij rozkazu Králowſkého/ aby wſſickni
obywatelé oblekli ſe w Zbrog, gedenkaždý s ſwau Zbranj, a na den Swatého
Marka ſſli na Wyſſehrad k Králi Wácſlawowi/ k čemuž ſe přihotowili wſſi-
ckni/ a ſſli na Wyſſehrad dne vloženého / a Jan Žižka k tomu ode wſſech
Konſſelůw požádaný, yakožto Heytman we Zbrogi gel před nimi/ kterémuž
y rozkázano aby před Králem řeč včinil. A když wſſickni ſtáli Zbrogně
před Králem na Wyſſehradě/ napomenut gſa od ſtarſſiho, promluwil takto:
Slawný, miloſtiwý a ſſtiaſtný Králi a Pane náš, teď wſſickni poddanj

twogi stogjme/gedenkaždý w ſwé Zbrogi a s ſwau Zbrati, tak yakš nám rozkázati račil; abychom gi přineſli, a w nj ſe vkázali před twau miloſti / protož kamžkoli ráči twá miloſt nás obrátiti a poſlati/ na yakéžkoli ſwé nepřáteli, hotowj gſme giti, a twého žiwota y cti brániti, dotud pokudž naſſých we ſſech žiwotůw bude poſtačowati. To když domluwil, Král wzhlj dna na Lid/rozkázal gey obrátiti, aby gedenkaždý ſſel do přjbytku ſwého/y ſſli gſau w ſwém pořádku až k Rathauzu Nowoměſtſkému / a odtud ſe rozeſſli na ſwá obydlj/a ten geſt byl neyprwněgſſj včinek Jana Zižky/pro kterýž gey ſobě oblibili Pražané/ a od nich wyſoce wážen a ctěn byl.

Při témž čaſe w Kragi Bechyňſkém při Slawnoſti totiž Welikonočnj, ſcházelo ſe množſtwj Lidu na gednu Horu, kteréž řjkali Tábor / a tak ſe weſpolek pobjzeli, řkauce: Poďme na Horu Tábor/ a ſproſtý Lid Sedlſký mage o Přigjmánj pod Obogj ſpůſobau nějakau práwu/přiſtupowal tolikéž k Farářům ſwým, žádagic aby gim nápodobně Tělo a Krew Kryſta Pána podáwáno bylo / k čemuž když gim nepowolili, nalezli ſobě giné, geſſto gim podáwali z Kalichu tak yakž miti chtěli/ a Mſſe Swaté před nimi bez Ornátůw ſlaužili.

Při Slawnoſti pak Seſlánj Swatého Ducha/ſeſſlo ſe toho Lidu na gmenowanau Horu Tábor okolo Čztyrydceti Tiſýc, Mužůw Žen y Dětí/kdežto wſſem napořád Kněži gich podáwali z Kalichu/ bezewſſj vctiwoſti, bezewſſj Spowědi y bezwſſelikého pokánj/ neb přiſtaupali ne yako Pautnicy ale yako Wogácy s Sudlicemi, s Oſſtěpy , Kuſſemi , a tak dále/a přigjmali neważně Tělo a Krew Páně. O čemž Hágek piſſe obſſjrněgj w Liſtu 374. O kterémžto počtu Lidu zwěděw Král Wácſlaw, tim wjce ſe obáwal o Kralowſtwj aby geho zbawen nebyl/ pročež y žádal Pražanůw, aby při něm wěrně ſtáli/byloliby mu toho potřebj.

Málo před tim přihodilo ſe že něgaký Mikuláš z Nowého Měſta přigmjm Huſák/genž měl Dů√m na Přjkopě v Huſy / welmi nezbedně a neſſlechetně v Swatého Apolinářiſſe proti Králi mluwil z ſtrany přigjmánj/ takže Králi y tykati ſměl / pročež byl yat a dán do Wězenj. Tu někteři předſtaupili před Krále a žádali tomu Lotru wſſetečnému za miloſt/kterýž nemage w vctiwoſti Boha ſtwořitele ſwého / lehce ſobě wážil y Krále/a Král yako přeſtraſſený vwažugjc ſtrany kteréž ſe dáli / poručil gey propuſtiti/ wſſak tak aby byl prázen Měſt Pražſkých/a on tak včinil ; ſſel mezy Tábory/ kteréž proti Králi kazliwému pozdwihowal welmi / aby ſe naň obořili. Mezy tim puſſtěn byl hlas žeby chtěli Tábořj/Králi Wácſlawowi ſe ſprotiwiti / a Mikuláſſe Huſáka z Prahy wypowěděného ſobě za Krále zwoliti ! čehož ſe Král Wácſlaw nemalo ſtrachowal.

Wlétu Božjm 1419. Obce obau Měſt čaſto ſe

pokautně ſcházeli mjmo wůli Konſſelůw ſwých a někdy y čaſem nočnjm/rokugjce ſpolečně čas nemalý/tak dlauho až ſe na tom gednomyſlně ſneſli/aby na den Swatého Abdona z obau Rathauzůw Konſſely woknÿ wen wymetali / a tu ge zmordowali. Ten den když ſe přibljžil mezy Cžtrnáctau a Třináctau hodinau ſeſſla ſe Obec Nowoměſtſká / gegižto wůdcowé byli/ něgaký Zibřid a Jan Zižka, a ti ſpolečně vdeřili na Rathauz Nowoměſtſký/a kteréž koli tam z Konſſelůw zaſtjhli, ty zamordowali/a ſpolu s nimi Rychtáře Nyklaſka y geho Pacholka. Metali pak některými z Oken, geſſto geſſtě žiwi byli, a ginj ſtogjce před Rathauzem na Oſſtjpy a Sudlice ge chytali:

Nicméně některÿ Konſſelé vtečenÿm žiwot zachowali / a těch geſſto zbiti byli načteno Třinácte.

Staroměſſtſká Obec nezachowala ſe wedlé Smilawy včiněné / neb neſáhla mordýřſký na Konſſeli ſwé / pročež byli Nowoměſſtÿ welmi hněwem zapálenÿ, a chtěli toho dne na Staré Měſto vdeřiti, tak aby ge wniweč obrátili ſe wſſemi Koſteli a Klášteky, ale nemohli gſau vmyſlu toho wykonati / nicméně ſtalo ſe toho dne nemalé Krwe proliti, neb yak kdo potkal kohož kterémuž měl nějakau nelibosſt, hned gey bez wſſelikého vſſetřenÿ zamordowal.

Král toho čaſu byl na Nowém Hradě za Wyſſehradem / gemuž když byli oznámené ty nowiny, ſtál yako omámeny, a z přičiny těch Nowin k tomu přiſſel že gey Sſlak porazyl, yakž oznámeno při ſpiſowánÿ žiwota geho w poſlaupnoſti Knijžecý.

Nazeytřÿ po Swatém Abdonu / ona Obec

plachá ſeſſlí ſe k Nowoměſſtſkému Rathauzu, kdež wzhlijdnauce na newinnau Krew Konſſelůw zamordowaných, odtud brali ſe wſſickni walně do Klááſſtera Zderazſkého, kterýž wybrawſſe zapálili / a že k wětſſÿmu zlému práwě na ten čas množſtwj Worůw Dřijwÿ připlaweno bylo nad Mlegnſké Gezy, tak že mohl po něm yako po Moſtu na druhau ſtranu přegijti / běžela ta neokrocená zběř až na druhau ſtranu Řeky / kdež zapálili Klaſſter Panny Marye od Krále Jana Otce Cýſaře Karla, a Děda Wácſlawa a Zygkmunda Králůw, někdy w Létu. 1341. Kartuſům wyſtawený / Mnichy Muže ſtaré a nábožné zgÿmawſſe wedli ge přes Moſt do Starého Měſta Wěncy z Trnÿ korunowané a gim ſe poſmÿwali, před nimiž gda negaký Mařijk Rozelauh z Nowého Měſta oblečený w oděw Kartauzſký w němžto Mſſe ſlaužiwali, neſa y w Ruce Kalich, předíwně ſobě poſkakowal a tancowal, neginác než yako negaký Reyklijř činic diwná a rozličná poſmÿwánÿ. Tu weleli ge gedni z Moſtu do Wody ſházeti, a druzÿ zbraňowali to činiti / tak že ſe y bitwa začala mezy njmi, w kteréž dwa zamordowáni, a množý zraněnj / a toho wſſeho neywětſſÿ byl původ Jan Bradatý toho čaſu Purgkmiſtr Staroměſſtſký.

Po té bitwě kteráž ſe ſtala na Moſtě, wedli wegſo gmenowané Kartauſy, gichžto bylo w počtu Gedenácte do Rathauzu Staroměſſtſkého, a tu poručili ge do gednoho Sklepu temnéeho a pewného zawřijti. Konſſelé owſſem Staroměſſtÿ nebyli wděčni toho nepokoge, ale muſeli pro Obec baukliwau to wſſe s mlčenÿm ſněſti / nicméně powolagÿce toho Reyklijře a tanečnijka totiž Mařijka rubače kázali gey wſaditi do Wězenÿ, a čaſu wečernÿho poručili gey tu w Rathauze, proti wůli Bradatého ſtijti.

Druhého dne poručeno od Purgkmiſtra aby k těm Kartuoſům ſe nahlijdlo / a nenalezeno gich tam než Deſet / pročež rozkázali Sklep pewněgi vzawřijti. Třetÿho dne nenalezeno gich gednom Dewět / y rozkázali gich Konſſelé před ſebe powolati / a tázali ſe kam gſau ſe dwa z Towaryſſůw gegich poděli, kteřijžto odpowěděli, řkauce: Synowé mili, když gſmÿ ſe za nás a za naſſe nepřáteli padnauce na twáře ſwé modlili / modlili ſe y oni s námi geden y druhý / a potomně newijme kde gſau ſe poděli. I kázali gim zaſe gijti do toho wězenÿ. Čaſu wečernÿho ſeſſli ſe Konſſelé a Purgkmiſtr Bradatý s nimi a weſſli mezy ony Bratry / kdež s nimi rozmluwiwſſe, přečetli že gich geſt Dewět, a kázali ge tu vpřijtomnoſti ſwé pilně vzamykati / také ſami dwěře y Okna Pečetěmi ſwými ſpečetěli a odeſſli. Na ráno opět

nenalezli gich gen oſm/ y řekli k nim, kde geſt Bratr wáš který byl zde wčera ſwámi: a oni odpowěděli, newjme o něm Synowé milj/ tak yak gſme wám prwé prawili, když gſme ſe modlili tak yako prwnj y druhý ſe ſtratil. Čemuž podiwiwſſe ſe Konſſelé / kázali ge hned wypuſtiti a wyprowoditi až do Morawy.

Po Smrti Krale Wácſſawa na den Swatého Agapita / shromáždila ſe Obec Pražſká na Rynku Staroměſſtém/ odkudž táhli ſpolečně Wogenſky ke wſſem napořád Koſtelům/ kteréž laupily a pálili, cožkoli nalezli napořád brali/ Kalichy, Křjže, Monſtrancy, Pacyfikali, Wornáty, Kápě, Warhany, Obrazy, Tabule, Knihy, a cožkoli giného hoditi ſe mohlo/ a což hrozné geſt Vſſjm ſlyſſeti/ hůře nežli Zidé na Obrazy Vmučenj Božjho a Swatých pligjce/ ge bili yako Snopy/ Oči Woſſtjpy wypichowali, a což z Kamenných Obrazůw wyneſti nemohli Cepy to rozmlátili/ a w Koſtele Panny Marye na Lauži poplundrowawſſe giž wſſecko což w něm bylo, ani Hrobu Miſtra Albjka woleného na Arcybiſkupſtwj Pražſké, genž byl nákladně wyſtawen, neodpuſtili/ nýbrž wſſecek zlaudili a wniweč obrátili.

Lid také ten, genž ſe byl ſebral w Kragi Bechyňſkém neodſtupowal od předſewzetj ſwého/ a čím dále tím neważněgi Kněžjm z Kalichu ſobě podáwati lehkomyſlně rozkazowal / čehož ſe přichytili y některá Měſta/ yako Wodňany a Pjſek.

Na Den Swatého Wácſſawa/ ſeſſlo ſe weliké mnozſtwj Lidu na Křjžky nedaleko od Ládwého/ mezy nimižto byli mnozý z Obce Pražſké y z Zaſtupu onoho Táborſkého / a při tom byli y někteřj Miſtřj Pražſſtj / gmenowitě Miſtr Jakobellus / kterýž giž na mjſtě Miſtra Jana z Huſynce Kazatelem byl w Betlémě/ Miſtr Kardynal a Kněz Matěg z Točenice / a ten přineſti poručil Stůl a poſtawiti gey na tři Sudy prázdné, z nichžto prwé Piwo wypili/ a tu na tom Stole nepřikrytým, na těch Sudech podobněgſſj k Krčmáři nežli k Kněžy bez Wornátu ſlaužil Miſſi / a potom k Lidu z Kalicha podáwal / čímž ſamým mnozý gſauc obraženj, od té ſpolečnoſti ſe odtrhli.

Na Den Swatého Michala předpſaný lid a Kněžj wložiwſſe Oplatek do Monſtrancy ſſli s Proceſſy až do Prahy/ a přiſſli práwě v wečer s Swjcemi a s Pochodněmi/ a položili ſe w Klaſſteře Swatého Ambrože nad Botičem, ale byli odtud od Pražanůw wyhnáni. Nazeytřj niemeně poſlali gim hognoſt Pokrmůw z obau Měſt, a oni přigmauce to dobrodinj, za dyky o tom rokowali, yakby mohli Wyſſehrad y Hrad Swatého Wacſlawa obořiti / Krale aby žádného nikdá neměli nýbrž ſobě ſwobodnj byli, tak yakž Kryſtus Pán ge oſwobodil. Dali ſe potom w to někteřj dobřj Lidé a obzwláſſtnj milowníci pokoge/ že gſau mezy Pražany a Tábory pokog včinili / tolikéž y mezy Wyſſehradſkými y těmi kteřjž byli na Hradě Swatého Wácſlawa / tak aby těmi Zigkům neubližowali až do Swatého Giřj.

Jan Žižka wida co ſe děge w Praze / ſám ſe horſſil z onoho neporádného přigjmánj/ y wygel z Prahy, a obrátil ſe do

do Krage Plzenſkého/kdež přigat byl za Heytmana/a hned pečal odtud činiti ſſkody Panu Bohuſlawowi z Sſwamberka/a s Kořiſti vgjždel do Plzně.

Na den Swatého Hawla/Prażané a Táboři/vdeřili Sſturmem na Klaſſter Slowanſký/naproti nimžto wygda Opat s Mnichy, ge vpokogil, přiſlibuge že chce podáwati pod Obogj ſpůſobau/z té přjčiny zůſtal Klaſſter onen w celoſti/yakž oznámeno w Poſlaupnoſti Biſkupſké.

To když ſe dálo/obywatelé Hor Kuten ſlyſſjc o tom nowém přigjmánj/nechtěli nikterakž k němu přiwolowati/ale Táboři přemegſſleli yakby ge mohli podmániti/a neyprwé wypravili k nim Legáty/Hawla Prſtena/Matěge Blažka z Prahy, aby opowrhnauce ceſt ſtarých, s nimi po Nowých kráčeli/což oni wyſlyſſjce, kázali ty Legáty ſwázané do gedné puſté Sſachty vwrcy/a hned od toho dne, kteréhožkoli z Táborůw vlapili, vpřjmo wedli ſe s ním do Sſachty/a někteřj ge ykupowali/dáwagjc za ſproſtého Tábora gednu Kopu, za Kněze dwě/a kaupené tolikéž do Sſachty metali.

Kauřimſký Farář řečený Hawel Chudek/také ſobě oblibil Sektu Táborſkau/gehožto powolawſſe Konſſelé Kauřimſſtj, napomjnali ho pěknými ſlowy, aby gim toho neřádu w Měſtě nezačinal/a on ſe wymlauwal,řka: že nalezl prawdu/a Páni hned poradiwſſe ſe, kázali toho wynaležytele prawdy na Wůz wſaditi, a wéſti do Hory. Tu on před Horniky diwné ſliby činil, že tak wěřiti chce gakžkoliwěk rozkáží/ale nemohli mu ti ſlibowé nic ſpomocy/muſel rád neřád w Sſachtě žiwot dokonati/a to w té kteráž byla nedaleko od Swatého Martina za Branau Kauřimſkau. Těch wſſech kteréž Hornjcy některé žiwé,některé Stjnané do Sſacht wmetali/načteno ſſeſt ſet.

Cýſař Zygkmund na den Božjho Narozenj položil Sněm w Brně wſſem ſtawům Králowſtwj Cžeſkého/y Margkrabſtwj Morawſkého/kdež byl y Legát od Papeže poſlaný/Biſkupowé Vherſſtj/y Soff.a Králowna Manželka Krále Wáclawa. Na ten Sněm přigeli y Poſlowé od Pražanůw na den Swatého Jana Ewangeliſty s Trubači/na kteréž ſám Cýſař y wſſickni ginj z Oken wyhljdali když s Traubenjm do Města wgjždeli. Nazegtřj Kněžj gegich tak yakž zwykli, w Hoſpodě Mſſe ſlaužili, a podáwali z Kalichu kdožkoli přiſtaupil/o čemž yak zwěděli Preláti, hned k nim poſlali, aby z Hoſpody Koſtela nečinili chtělili gſau ſwým Marſſtalkům a Kočjm podáwati, to že mohli doma včiniti a ne w Brně/poněwadž ne pro tu ale pro ginau přjčinu přigeli.

Třetjho dne dotčenj Poſlowé předſtaupili před Cýſaře s prozbau a žádanjm poniženým/aby geho miloſt Cýſařſká Pán a Dědic ráčil do Kralowſtwj ſwého přigeti, wně ſe vwázati, a Pánem gich miloſtiwým býti. Dali ſe při tom w chwálenj Miſtra Jana z Huſynce/yak geſt byl Muž Nábožný, pokogný, Bohabogný a ſprawedliwý/tak že pro ctnoſti ſwé, wětſſj miloſt před Pánem Bohem nežli Swatý Petr zaſlaužil/pročež že geſt neſprawedliwě odſauzen k té přewkrutné Smrti/kteraužto milé a ſtále pro Gméno Božj trpěl. To mluwjce, wychwalowali napoſledy přigjmanj pod Obogj ſpůſobau/a Cýſař zaſmaw ſe odpowěděl: Milj Cžechowé, wjjte o tom že zde nenj Koncylium položeno/měli gſte to w Konſtancy mluwiti a ne w Brně. A yakož žádate abychom Králowſtwj Cžeſké přigali/to chceme včiniti/a pro-

což ſkrz wás naſſjm Pražanům wzkazugem / dřjw než tam přigedeni / aby poručili Řetězy a Slaupy kteřjž gſau w Vlicých wykopati / a na znamenj toho že ſe nám poddáwagi, aby Baſſty kteréž po Smrti Krále Wácſlawa wyſtawěti dali, rozbořili / a Mnichům a Geptiſſkám žádného protiwenſtwj nečinili. Včednjky kteréž gſau po Smrti Bratra naſſeho neymileg- ſſjho po Zámcých zdělánj, a k ſwé Ruce ge zawazowali / aby gich odtud odbyli / a kteréž my vſtanowugem a giž vſtanowili gſme ti aby byli / a zwláſſtě z Karlſſtegna aby poſtaupil Janek Sádlo z Milicjna ginak z Koſtelce / neb gſme tu vſtanowili a nařjdili Zdiſlawa Tlukſu z Buřenic ginak z Wrábi wěrného naſſeho milého / za Purgkrabi / y tak ho mjti chceme.

S takowau odpowědi když přigeli z Brna w Létu 1420 Poſlowé / Pražané bez meſſkánj kázali Slaupy a Řetězy wykopati, a na Rathauz ſnáſſeti / Sruby a Baſſty bořiti / wſſe na Cýſaře Zykmunda rozkázanj / z čehož ſe počali ſtrachowati Tábořj y Wikleffowé / a mnozý geſſto byli z Prahy od nich wyhnánj / zas ſe nawracowali.

Při témž čaſe Cýſař Zygkmund obrátil ſe k Wratiſlawi / Ferydanus Legát Papežſký s nim / kteréhožto také čaſu geden Měſſtian Pražſký řečený Jan Kraſa přigmim Wěnečnjk přigel do Wratiſlawě / kterýž chodic po Městě rozſýwal bludné Artykule Wykleffowé / a mluwil důtkliwě y proti ſgezdu Konſtanſkému y proti Cýſaři Zygkmundowi že dadauc Miſtru Janowi Kleyt bezpečný / nicméně gey kázal vkrutně a nemiloſtiwě vpáliti / pročež byl wzat z poručenj Cýſařſkého do Wězenj. Nazeytřj zaſe Cýſař Zygkmund yakožto Pán dobrotiwý kázal gey propuſtiti přikazugic aby wjce Lidu nebauřil / a tak ſměle a lehkomyſlně proti němu nemluwil / a on wyſliſſew Poſli, z pyſſna gim odpowěděl řka, že to což mluwil / mluwiti bude potud pokudž mu žiwota bude poſtačowati / což když oznámeno Cýſaři / poručil geg Koňmi ſmegkati po Městě y po Předměſtj / a napoſledy vpáliti.

Téhož Roku / na Den Zwěſtowánj Panny Marye / Brenek Swihorſký / Walkaun z Hadlaru / a Jan Žižka s některými z Roty Táborſké / táhli k Sudoměři, aby tu ſſkody činili / ale Mincmeyſter z Hory Kutny ſebral také Lid naproti nim s Panem Petrem z Šternberka genž byl čaſu toho Miſtrem Přewořſtwj Strakonického / a s Wácſlawem z Leſtna / y potkali ſe s nimi Wogenſky v gednoho Rybnjčku. Stala ſe bitwa zmužilá / padlo gich z obau ſtrán nemalo / wſſak předce ti genž byli z ſtrany Pana Šternberka wjtězſtwj obdrželi. Přitom Šermiclowánj zahynul Brenek Swihorſký. Žižka dal ſe w vtýkánj tak byſtře / že gey žádný vhoniti nemohl / a když přiběhl k Leſům / puſtil Koně, a ſám pěſſky mezy Hory poſpiſſil: Tu zgjmáno Táborům 360. kteréž wſſecky Mincmeyſtr žiwé w Šachtách poručil pohřbiti.

W Praze Kněžj Lid k zlému welmi popuzowali / a zwláſſtě negaký Jan Kazatel w Kláſſteře Panny Marye na Pěſku / w Nowém Městě Pražſkém / kterýž zgewně kázal bludy Wikleffowé, gednom aby ſe Lidu zaljbil / Cýſaře Zygkmunda haněl / prawjc že on geſt ten Drak

ryſſawy / o kterémž pjſſe Swatý Jan w ſwém Zgewenj/ což od něho ſlyſſjce Lid ſproſtný wſſickni z Měſt Praiſkých běželi k němu na Kázanj/ kdež ſlyſſjce to což prwé neſlychali, wychwalowali ho nade wſſecky giné / ač ten odběhlec nemnoho měl w hlawě ſwé maudroſti, ale na byt wſſetečnoſti a weymluwnoſti.

Okolnij Národowé wſſickni wzali ſobě wo-
ſſkliwoſt Cžechy pro gegich lehkomyſlné obcěge a neřády / zwláſſtě pak Slezácy, kteřjž připowěděli dobrau pomoc včiniti Cýſaři proti Pražanům/ geſſto ſe giž byli ſpuntowali proti němu / y ta mezy ſebau nařjdili, aby ty kteřjž ſe s nimi w Wjře neſrownali, a giného Nabożenſtwj byli, wſſecky z Země wyhnali. O čemž oni wědomoſt magjce, mnozý nočně na Zámek Swatého Wácſlawa, druzý na Wyſſehrad s Ženami s Dětmi y s tím což odneſti mohli ſe obrátili/ neb ti Zámkowé geſſtě k ruce Cýſařſké držáni bylij a přjměřj s Pražany bylo vtworzené do Swatého Giřij.

Kněží nic giného nečinili gednom z Kalichu po-
dáwali/ proti Cýſaři lid wzbuzowali, a neywjce onen Mnjch Zakona Premonſtratenſkého, genž Cýſaře Zygkmunda ryſſawým Drakem gmenowal, wždy předſtjragjce, že on Miſtra Jana z Huſynce vpáliti dal / a obzwláſſtě že y Kalich zkazyti chce. Pražané ničímž giným ſe nezaneprázdňowali gedno Kázanjm, na kterémž ſlyſſjce takowau weyſtrahu ſpůſobili ſobě Heytmany w Starém Měſtě dwa, a w Nowém tolikéž dwa/ těm Klýče ode wſſech pokladůw obecnjch dali těm Měſta w moc odewzdali tím poſluſſenſtwj ſtále zachowat ſlibili/ což y Liſtmi a Pečetmi ſtwrdili/ nadto přidali gim k radě Cžtyrydceti Oſob Sauſedůw Praiſkých w Starém Měſtě/ a w Nowém tolikéž / a tak powſtali proti Zygkmundowi Cýſaři.

Jan Žižka přiwinuw ſe k Táboruom, které-
hož oni přigali za Heytmana/ a na ten čas zakládali Měſto na Hoře Tabor/ pogaw on ten Lid k wálcj k wěcem Lidſké náchylný a hotowý tahl s ním k Zámku a k Městečku Wožicy / tu čaſem nočnjm rozbořili Planky Měſtſké a na několikero zapálili/ množſtwj Lidu y Ziolděřůw Cýſařſkých zbili a pobrawſſe gim Koně, na nich gezdili / a tu neyprwé Žižka z pěſſých gizdných nadělal, a Hrad Wožicy zbořiti kázal.

Odtud w Prowodnj Neděli obrátili ſe k Twrzy řečené Sedlec, na njž byl Oldřich Sezema z Auſtí Pán někdy Měſta Auſtí/ kterauž hned toho dne dobyli / Oldřicha zamordowali / a giž vmrlému Nohy vťali/ potomně gey na Oheň vwrhli a ſpálili. Na tom Hradě doſtali znamenitau kořiſt / neb w něm bylo mnoho Klinotůw Koſtelnjch, a mnozý tam Lidé bohatí bydleli, nadějíce ſe že tu bezpečnj budau / ale wſſickni bez miloſti gſau zamordowáni/ krom ſſeſt wýborných Pacholkůw / kteréž vznáwage Žižka býti dobrými Jonáky, dj k nim, nuže který chce z wás žiw býti/ pokus ſe o těch pět giných a zamorduj ge: Hned wyſkočil geden řečený Hawel Pinta/ a ten přemohl pět giných/ a přiſtaupil k Táborům, ſlibugje že tak wěřiti chce yako oni/ čehož na potwrzenj hned nazegtřj ráno z Kalichu přigjmal.

Cženek z Wartmberka genž ſlaul Weſelický
z rozkazanj Cýſaře Zygkmunda / vwázal ſe w Hrad Swatého Wácſlawa, z

něhož

Digitized by Google

něhož ſehnal wſſecky ty genž měli obyčeg pod Obogj ſpůſobau přigjmati/ čjmž Praiſkau obec proti ſobě wzbudil. Táborowé owſſem vradiwſſe ſe na den Swatého Girzj/ wytáhli s Heytmanem ſwým Janem Žižkau z Prahy k Milewſku / kdež oblehli Kláſſter Zákona Premonſtratenſkého/ a pilně ho dobýwali. Bránili ſe obleženj ſylně ale nedlauho, neb ſe nemohli Lidu tomu laupeže chtiwému obrániti: dočekawſſe tehdy čaſu nočnjho, tjſſe odtud vtekli/ a Tábořj wybrawſſe což w Kláſſteře nalezli, gey zapálili.

Wegſegmenowaný Pan Czeněk z Wartmberka počal Hrad Swatého Wáclawa ſſpjží hognau opatrowati, a Zdi zbořené obnowowati. Konſſelé na to nedbali, ale Obec bauřliwá a Heytmané gegi nechtěli toho trpěti / y poſlali k němu aby toho djla na ten čas zanechal / pakli bude chtjti před nima ſe hraditi, že hned vprkem chtěgi naň přitáhnauti. On obáwage ſe mocy gich prawil že ſe před nimi nehradil / poněwadž wj že přátelé gſau/ ale Zdi gednom zetlelé že zoprawowati poručil. Po malé chwjli opět poſlali k němu, chcelt přigjmati z Kalichu čili nic? a on vleknuw ſe welmi/ odpowěděl, že chce, gednom že ſe mu nezdá za dobré to tak rychle bez vwáženj včiniti / než w Čtrnácti dnech že to ſkutkem wyplnj/ a opět poſlali k němu aby gim Hradu Swatého Wáclawa hned poſtaupil/ na čež on toliké odpowěděl / že to wſſe w Čtrnáctý den včiniti chce a wyplniti ſkutečně / gednom aby gemu nezbraňowali Obilj na Zámek ſwozowati/ k čemuž powoleno, a zůſtáno na tom, aby když přigde k přigjmánj Dne čtrnáctého, zamordowán byl. Ale poſlal on teyně k Cýſaři, oznamugic coſe s nim w Praze děge / kterýž hned wyprawil Wylima Zagýce z Hažmburka a Arnoſſta Flaſſku při něm / kteřjž od Czenka na mjſtě Cýſařſkém Zámek w ſwau obranu přigali / a Obec Praiſká nedobře ſmegſſlela pro tu přjčinu o Czeňkowi.

Po wyſſlém přjměřj Pražané oblehli Wyſſehrad/ pod nimž leželi Oſm dnj/ y byliby ho doſtali, neb obleženj malo měli žiwnoſti/ gednom že od něho odtrhli/ a druhého hned dne hognoſt ſſpjže dodána obleženým / tak že ſe potomně Pražanům nic neſtrachowali.

W Sobotu před Swatau Trogicy/ někteřj z Obce Praiſké bez Heytmana y bez ſſiku běželi k Hradu Swatého Wáclawa/ a počali Wrata a Mřjže wyſekáwati / tož tj genž na Zámku byli wyſſočili k nim / a hnali ge až na Pohořelec/ w kteréměžto háněnj zbili gich Sedmdeſáte.

Giní položili ſe na Pohořelcy a nazegtřj to geſt Den Swaté Trogice když Slunce wycházeti počalo / Kláſſter Břewňowſký a Strahowſký dopálili/ což widauce ti kteřjž w Praze pozůſtali/ ſebralo ſe gich okolo Sedmi Set/ a ti wſſickni táhli k Hradu Swatého Wáclawa / a položili ſe na placu před Branau / kteráž geſt na Wýchod Slunce/ a kázawſſe přineſti Řjebřjky/ počali pilně Brány dobýwati/ ale ti geſſto na Zámku byli, ſtatečně ſe gim bránili/ a odehnali ge odtud Střelbau a Kamenjm.

Toho čaſu práwě Žižka gel do Prahy z Krage Plzenſkého / mage toliko Třidceti Gjzdných/ a ſpatřiw z Bilé Hory že Kláſſter Břewňowſký hořj/ poteſſil ſe z toho/ a přigel na Pohořelec nalezl tu některé z ſwé Roty / geſſto bořili Kláſſter Strahowſký/ a tu widauce ho / wſſickni k němu běželi a witali

ho řkauc

Digitized by Google

ho Klauce: Bratře Kene ubiiit ſe tato naſſe práce: co gſme těch Božjch Blaznůw trochu potreſtali / a on pochwáliw ge řekl, vkazugjc Prſtem na Koſtel Swatého Wjta na Hradě Prajſkém / proč gſte toho ochráncy nechali / a oni mu powěděli / že gſau wčeregſſjho dne odtud s hanbau odehnani / ale doſtaneliſe do Rukau naſſich, ani Kámen na Kamenu nezůſtane. Cžemuž ſe Ziſka zaſmaw / gel vpřjmo do Prahy.

W tom přiběhl geden s Nowinau, že někteřj Pražané Brány dolegſſjc dobýwagj / pročež bez meſſkánj wſſickni běželi gim na pomoc / a tak wyraubali Bránu a weſſli do Hradu / giž Koſtel Swatého Wjta bořili / a obořili ſe na Kaplu Swatého Wácſlawa, Kladiwy Krance odbili / tož Sladownijcy Staroměſſtj půwodem něgakého Makſka genž ſlaul Gebňacko / a Wácſlawa Panoſſe / pod Praporcem Branau Weychodnj přiſpěli / a hned Giřjk Prſtek Starſſj w tom Řemeſle Sladownickém wzkřikl na ty Bořiče aby nebořili / gemužto ſe ozwal něyaký Tomáš Bruſſina, řka / nerozkazůg, chceſſli pak rozkazowati přiſtup blýže / a ten ſmělým naň z Ruſſe, vhodil gey Slypem w Bok / a on vpadl dolů na Hlawu: mezy tim y ginj zanechali bořenj bogjc ſe Sladownjkůw / kteřjž ge z Zámku wyháněli.

Teprwa Ziolněři porozuměli že nepřjtel w Zámku geſt / a počaliſe na odpor ſſikowat / ale Sladownijcy na ně wolali: ſwogi gſme ſwogi / wſſak gſme wám Koſtel obránili / čemuž když porozuměli, hogně ge Wjnem ctili zataraſowawſſe Wrata a Brány. Přeſtali potomně oni Lotři Zámku dobýwati, zwláſſtě když zwěděli že Králowna Soffie s pomocý Pana z Rožmberka z Zámku wygela / tolikéž že Domowé Knjžat Saſkých / Arcybiſkupa Prajſkého y Biſkupa Litomyſſlſkého byli dobře Lidem oſazenj / z té přjčiny neſměli ſe zgewně o ně pokuſyti / nýbrž wyſlali některé z proſtředku ſebe geſſto Oheň tegně položili a wypálili wſſecko Menſſj Měſto Prajſké s Kláſſterem Panny Marye konec Moſtu / y s Kláſſterem Swatého Tomáſſe. Nápodobně včinili Kláſſteru Swaté Mařj Magdaleny / Kláſſteru Plaſkému / Kláſſteru Swatého Klimenta / Kláſſteru Swatého Frantiſſka / Kláſſteru Swaté Panny Barbory / Kláſſteru Swatého Benedykta / Kláſſteru Swatého Ambrože / Kláſſteru Swaté Kateřiny / Kláſſteru Karlowſkému / Kláſſteru Botickému, kteréž wſſecky wybrali a poplundrowali / a nemagic giž Kláſſterůw, w nichžby brali, laupili / Měſſtianům bohatým Domy, Sklepy y Truhli wytlaukali / a potomně z ſwého Kalicha přigjmali, yakoby ſe z těch hřjchůw ſpáchaných očjſſtiowali, a ſlauti chtěli Poprawnijcy Swaté a prawé Wjry. Lidé dobřj, vctiwj a Bohabogjnj měli z toho weliký zármutek / ale nemohli gjau to zlé přetrhnauti / neb mu dopuſtili z neyprwka ſylně růſti.

Téhož čaſu Hynek Kruſſina z Lichtmburka ſebral Lidu Zbrogného w Kragi Hradeckém v Třebechowic okolo oſmi Set / nad nimžto byli Kněži yako Heytmané / totiž Kněz Ambrož / Kněz Mateg Lupač a ginj / kteřjž wſſickni ſpolečně táhli k Kláſſteru Hradiſſti a gey Sſturmem dobyli / wſſecko / což w něm nalezeno wyneſli / a gey y s Měſtečkem zapálili. Odtud táhli do Prahy Pražanům na pomoc proti Zygkmundowi Cýſaři / a hned yak přitáhli, puſtili Sſturm k Hradu Swatého Wácſlawa / při kterémžto mnozý z nich zahynuli / a Heytman gegich ſſkodliwě byl proſtřelen.

Téhož Léta totiž 1420. Cýſař Zygkmund přigel do Hory / a tu obeſlaw Pražany gim rozkazuge yakožto Dědic a Pán Králowſtwj Čzeſkého / aby wſſickni Staroměſſtj ſneſli ſwau Zbrog na Hrad S. Wácſlawa / a Nowoměſſtj na Wyſſehrad / Slaupy Vličné kterýchž geſſtě newykopali, aby wykopati dali / a Řetězy Nárožné aby tolikéž na mjſta v-

Digitized by Google

koženа́ ſneſli / pakli toho neučinj, že žа́dné při něm nenaleznau miloſti.

Na takowé Poručenj Pražané wětſſj rozbrog ſpůſobili / dwakrát wjc než prwé Slaupůw nadělati kázali / Řetězůw y Sſrankůw rozličných po Vlicech / nad to poſlali y k Táborům, byloliby gim zapotřebné aby gim pomohli proti Cýſaři / což oni ſlibili učiniti.

Mezy tim ſeſſlo ſe weliké množſtwj Lidu Sedlſkého na gednu Horu kteráž geſt mezy Ledčem a Zámkem Lipnicy / kterauž nazwali Oreb / a od njſlawili Orebſſtj / z nichžto téměř wſſickni byli Vhlýři. Ti powolawſſe ſobě Petra Faráře z Ledče / rozkázali mu aby neſl před njmi Swátoſt w Monſtrancý, a ſami ſſli za nim s pleſánjm a ſpjwánjm až k Táborſkému Hradiſſti. Náhodau potkal ſe s nimi Cýſař, kterýž přezwěděw kdo gſau / kázal na ně s ſwým Lidem Gjzdným udeřiti. Potkali ſe Orebſſtj a bránili ſtatečně neb byli pěſſj, a Gjzdným w Leſých bogowati přjkro bylo / nicméně když gim Kněz zabit a někteřj z nich poſtřeleni byli / vſtaupili a prchli. Ty někaký Wáwra Rychtář z Hrádku / wida že Kněz kleſl / pochytil Monſtrancy a utekl s nj až k Táborům. Někteřj z onoho Wogſka změniwſſe vmyſl pro neſſtěſtj k Ženám a k Djtkám do přjbytků w ſwých ſe nawrátili.

Cýſař mage nemalý počet Lidu, položil ſe nad Zbraſlawj, odkudž poſlal do Ržjſſe žádage proti Čechům pomocy / kteraužKnjžata Ržjſſká připowěděli bez meſſkánj / čehož ſe Pražané lekali a poſlali k Táborů aby rychle napomoc přiſpěli, že wěřiti chtěgi tak yako oni / kteřjž oſadiwſſe Horu Tábor, tak učinili. Na Ceſtě tě coby ſe gim přihodilo doloženo geſt nod Beneſſowem.

Hnul ſe potomně odtud Cýſař s Lidem / a položil ſe nad Bruſkau / kdež očekáwal na Wogſka kteráž na pomoc přigetj měla. Pražané byli u welikém ſtrachu že tak od nich Cýſař blízko Wogſko položil / a giſtě kdyby byli Táborům neaufſali / byliby ſe tehdáž gemu na miloſt dali. Neb Vhři činic ſobě kratochwil / z Lukůw od Letně až na Pražſký Rynk přes Řeku Střely pauſſtěli / ačkoli bezeſſkody / w tom Táboři přitáhli yako s Proceſý, neb ſſel před njmi Kněz gegich neſa w proſſtipě Oplatek aby odewſſech ſpatřjn byl / a Pražané tolikéž wyſſli proti nim s Monſtrancý witagic ge / a uwedli ge do Prahy s radoſtj.

Ziatečtj, Launſſtj, a Slánſſtj shromáždiwſſe ſe v Smolnice / táhli k Kláſſteru Poſtoloprtſkému / kteréhož nemohli žádným ſpůſobem dobyti / y ſtřjleli do něho Sſypy Ohniwé, a tak gey zapálili: Cožkoli w něm bylo to shořelo. Odtud Heytmané té Zběři, totiž Puta, Zawiſs Bradatý, a Kněz Petr Sſpička, wedli ge k Praze Pražanům na pomoc / kteréž tolikéž oni přigali s nemalým potěſſenjm / na kteréžto ceſtě ſpálili Petrowi Mezeřickému bohatému Kupcy Twrz znamenitau / genž ſlaula Makotřaſy.

Ženy těch Táborůw geſſto do Prahy přiſſli dne gednoho pod Praporcem táhli Zbrogně k Kláſſteru S. Panny Kateřiny w Nowém Městě Pražſkém odkudž wyhnali některé Panny pozůſtalý / a což Pražané nezbořili to oni doſpáliwſſe rozmetali / při kterémžto gich djle Sſtjt Koſtelnj 27. z nich přiwalil / pročež y giné od předſewzetj toho odſtaupili. Nazegtřj počali Těla zaſutá hledati / ale obáwagic ſe aby druhý ſſtjt na ně neſpadl, dali ſe do giného djla / učinili Přjkop od Kláſſtera S. Kateřiny až pod Kláſſter Slowanſký / kterýžto Pražané rowně yako y Karlowſký pewně opatřili, aby nepřiſſli w ruce Ziolděřům Wyſſehradſkým. Opět hnul ſe Cýſař od Prahy s Vhry, Němcy, a Hornjky / a položil ſe na Lukách pod Litoměřicemi / do kteréhožto Měſta y wgel w 320. Konjch na žádoſt Měſſťanůw / kdež co čin náležité yakž poznamenáno geſt pod Měſtem wegſs gmenowaným.

Czaſu gednoho Pražané magjc napomoc

yakž oznámeno Tabory, Oretſké, Zlatecké, Launſké a Slánſké ohromáždili ſe weſpolek na Rathauzých/ a tu ſe wſſickni ſobě zapſali, aby ſe Cýſaři nepoddáwali/ byť měli do poſlednijho zahynauti, aby ho na Králowſkau Stolicy nepřigali proto ſamé, že ſt protiwij Kalichu gegich/ pro kterýžto aby Kláſſtery také kteřijž geſſtě w Králowſtwij Cžeſkém pozůſtáwagij bořili; a ani Koſtelům aby neodpauſſtěli/ Kněžijm pak poručili aby na den Swatých Petra a Pawla wſſudy po wſſech Koſtelých oznamowali/ že ta geſt wůle Heytmanůw, Konſſelůw, y wſſij Obce, aby wſſickni z Kalicha přigijmali žádnau k tomu připrawau ani hřijchy ſe nezaſtijragijce. Paklibyt kdo naproti tomu byl/ a tak ſe nezachowal, takowému že neplatj než o Hrdlo.

Pro to přijſſné Poručenij mnozý dobřij Křeſtiané, nežliby s takowými Mordýři a laupežnijky bez Spowědi a Swatého pokánij tu předůſtognau Swátoſt, tak lehkomyſlně z rukau ledagakých Kněžij přigijmali/ raděgi opuſtiwſſe Statky ſwé yakéžkoli měli, s pláčem wen z Měſta wyſſli/ a tak zůſtalo do půldruhého Sta Domůw w obau Měſtech puſtých.

Táborſſtij Kněži yakž zwykli podáwali bez rozſudku wſſem napořád/a ti geſſto z Kalicha přigijmati nechtěli, za proklaté pokládali/ a kteřijž gednom přigijmali, byť wěřili wečkoli a yakkoli, ty za Bratry vznáwali.

Miſtr Jakub Sſkolaſtyk genž byl někdy Rektorem Akademie Pražſké, na ten čas Kaplanem před Teynem w Koſtele Panny Marye, včinil Kázanij o Důſtognoſtj Těla a Krwe Kryſta Pána/ dokládage žeby ta přewelebná Swatoſt ne tak bez rozſudku/ ne tak lehkomyſlně a neważně/ ale vctiwě s Srdcem ſkrauſſenými a čiſtým přigijmati ſe měla/ což ſlyſſijc Táboři, hned ſe zbauřili, a Pražany na to nawedli, že gſau tomu kazatelowi wen z Prahy kázali, pro tu ſamau přičinu/ že poraučel aby vctiwěgi z Kalicha přigijmali.

Pan Oldřich z Rožmberka vwažugjc ſpůſob

přigijmánij Táborſkého, yakožto welmi neuctiwý/ kterak onj buď ráno, buď při poledni buď v wečer a někteřj dwakráte za den přigijmagij/ a kterak zgewnj Mordýři/ zgewnj krwe Lidſké wylewači bez rozſudku přiſtupugij/ oznámil Táborůmi že s nimi w tom neřádu děle trwati nemínj/ yakož pak w brzkém čaſe gel na Žebrák k Legátowi Papežſkému/ a žádal od něho rozhřeſſenj/ proto že geſt ſe Táborůw přidržel/ a w gich bludu gim nápomocen byl a nawrátiw ſe wſſem ſwým Služebnjkům přiſſně přikázal, aby ſe žádný té Sekty nedržel/ tolikéž poručil wſſem Kněžjm w Panſtwij ſwém aby Táborůw w rozdáwánij Welebné Swátoſti nenáſledowali. O čemž poznamenáno pod Erbem Panůw z Rožmberka.

Téhož Roku Cýſař Zygkmund přigel na

Hrad Pražſký/ kdež korunowán geſt na Králowſtwj Cžeſké/ tak yakž čtl w Poſlaupnoſti Knijžetcý. Po korunowánj držána byla Radda tegná z ſtrany Pražanůw/ yakýmby proſtředkem mohli býti ſkrocenj/ y zůſtáno na tom aby Cýſař poručil na Witkowě Hoře vdělati Baſſtu a okolo nj Přjkopy/ a Lidem aby gi dobře oſadil/ což tak mělo býti proſpěſſné yakoby měl okolo Prahy třetj Hrad/ a tudy měli ſe Pražanům wſſeliké Proſſanty odnjti.

Wěděl o tom ſneſſenij Žižka/ pročež předeſſel ge w tom/ a hned té Nocy kázal dwa weliky Sruby na té Hoře wyſtawěti/ Přjkopy hlubokými okopati/ a Zed doſti tluſtau vdělati/ toliko z Kamenj a z Hnoge.

Digitized by Google

Nazegtřj / to geſt w Neděli po Swatém Martinu/ Lid Cýſařſký přeplawil ſe přes Rzeku pod Bubny/ a položil ſe na Sſpitalſkém Poly. Druhého dne ſſli k Sſturmu k oněm Srubům Žižkowým/ z nichžto ſe on bránil welmi ſylně/wſſak bylby neodolal mocy Cýſařſké/ kdyby byli z Měſta Pražáné gemu napomoc nepřiſpěli/ neb Kněži pochytiwſſe Monſtrancý a Kalichy, Lid z Měſta na retunk wywedli/ a tak Žižka byl retowán / a množý z Lidu Cýſařſkého při tom kleſli / pro kteraužto také přjčinu změněno bylo gméno té Hory / a yakž prwé ſlaula Hora Witkowa/ tak potomně nazwána geſt Hora Žižkowa.

Geſſtě Cýſař Zygkmund pozuoſtáwal na Hradě Pražſkém/a wida že Pražané na ſwém předſewzetj neproměnitedlně ſtogj/ hnul ſe odtud wezma s ſebau Kljnoty Koſtelnj zwláſſtě Koſtela S. Wjta/ tolikéž y Swátoſt Křižſkau/ kteráž chowána byla na Karlſſtegně.

Ten den po Swatém Jakubu/ když Cýſař odgel z Prahy/ ſneſli ſe na tom Táboři a Pražané, aby začaté djlo dokonali/ a geſtli že některé Zdi od Kláſſterům w Měſtech Pražſkých pozuſtáwagi aby ge dokonce rozbořili/ tak aby ani Kámen na Kamenu nezuſtal / y bořili Kláſſter Swatého Klimenta Pražané, a Kláſſter Zderazſký Táboři, na kteréž dopuſſtěnjm Božjm/ když dobýwali Zed gedna od ſtrany půlnočnj nenadále upadla, a Dwadceti ſſeſt Kteřjřůw neypředněgſſých zaſula. Kwozyli Měſſťané Kamenj Kláſſtera Zderazſkého před ſwé Domy / a geden z nich genž byl Správcy Měſtſkým řečený Mach Trauſyl přjgda k oněm Dělnjkům, řekl: Nebořte kuſu toho, ſám yá ho rozbořjm, a Kamenj odwezti dám do Domu mého zadnjma Wraty/ kterýžto Dům byl na Rynku proti Kocům, zadnj ſtranau k Kláſſteru Zderazſkému. A tak pozůſtal onen kus Zdi napamáťku/ neb brzy potom Měſſtian dotčený umřel/ a nemohl wykonati toho což byl umjnil.

Na den Swatého Wawřince/ Táboři s Knězem ſwým geni ſlaul Koranda/ pod Praporcem a s Monſtrancý táhli z Prahy k Zbraſlawi/ kterýžto Kláſſter když zlaupili a zapálili, nawrátili ſe zas do Prahy. O čemž při Kláſſterých.

Cžaſu wečernjho Táboři wezmauc pochodně a Lucerny ſſli k dobýwánj Wyſſehradu/ o čemž wědauce Wyſſehradſſtj/ puſtili ge Branau Gerozolimſkau až k Wratům Hradowým/ yakoby o nich žádný na Zámku nic newěděl. Hned počali oni Sekerami Wrata wyſekáwati / a Ziolněři na ně wyſkočiwſſe / bili ony Wožralce Wjnem Zbraſlawſkým dobře obtjžené/ čemuž oni srozuměwſſe že ſe na ně ſylau walj z Zámku, utjkati chtěli/ ale giž Brány přednj byly zawřené. Tu zbiti gſau wſſickni až do poſlednjho/ a wſſickni po Wořjch Wodau do Prahy poſlánj.

Zbauřili ſe Táboři a umjnili wſſickni z Prahy wygjti/ pro přjčinu tu že Konſſelé obogjho Měſta chutj k nim neměli / a že nerádi toho widěli, když Kláſſtery bořili. Kněži Pražſſtj gim toho zbraňowali, a poradiwſſe ſe s některými z Obce w Neděli po na Nebe wzetj Panny Marye/ obě Obce na Rathauzy ſwolali. Tu Kněz Jan Mnjch Kláſſtera Matky Božj Sněžné wzal Pečet Měſtſkau z ruky Purgkmiſtra Staroměſtſkého wyzdwihl Raddu, a dal gi Bartoſſowi genž ſlaul Blaudil/ yakožto Purgkmiſtru nowému. Odtud ſſli

Digitized by Google

Kněži na Rathauz Nowoměſtſký / kdež nápodobně předřečený Mnich včinil/což ſe dálo z té přjčiny, aby Táboři magic Konſſeli po ſwé wůli z Prahy newycházeli/a bylaliby toho potřeba,aby proti Zygkmundowi Cýſaři Pražanům pomáhali/ y za tim tu w Klaſſterjch hoſpodařili wedlé ſwého zdánj.

Pátého Dne powyſazenÿ nowých Konſſelůw

zdwihli ſe Táboři / a wen z Prahy pod ſwými Praporcy,na nichž byli Kalichowé namalowánj/táhli, přjčinu pokládagjce ginau,že totižto Kněži Pražſſtj neſrownáwagÿ ſe s nimi w obyčegjch / poněwadž w Wornátich Mſſe ſlaužj / což býti nemá. Pražané ač oto vſylowali ſnáž̈e,nemohli gich zdržeti. Wſſickni Jana Žižku měli w tom domněnÿ, žeby ſe to dálo půwodem geho / čemuž porozumjwali obzwláſſtně z toho že Táboři hned yak za Konſkau Bránu wyſſli/ gey za Heytmana wywolili/ který wedl ge neyprwé k Dubči / a potomně položil ſe s nimi v Měſtečka Rzičan / gehožto ſe zmocnil y Twrze v Wigiligi Swatého Bartholoměge. Tu nalezl Sedm Kněži z těch geſſto měli obyčeg z Kalichu podáwati/ kteréž poručil ſwázati, ſwázané w gedné Swětnicy zawřjti / a zawřené zapáliti. Oni proſyli za milost, řkauce: Milý Bratře Žižko, wſſak gſme z Kalichu rozdáwali/ a nynj geſſtě chceme wſſecky obyčege twé y Táborſké zachowati/ s tebau wěřiti, gezditi y mordowati / ale nic gim neproſpělo takowé připowjdánj / nemohli gſau té Smrti vgjti.

Po wypálenÿ Rzičan/ obrátili ſe k Wrachaticům,

a na té Ceſtě potkal ſe s nimi něyaký Mnich Herman/ genž ſe prawil býti Biſkupem Nykopolſkým / pročež z přinucenj od Cienka Lipnického Trčky, muſyl ſwětiti wſſecky Kněži Táborſké. Potomně polapili ho Táboři s ginými dwěma Kněžmi, a wedli ſe s nimi k gednomu Rybnjku, aby ge w něm vtopili. Herman ſlibowal mnoho, že chce wſſecky Kněže Táborſké ſwětiti, a s Žižkau gezditi do ſmrti/ ale nemohlo mu to nic poſtačiti/ neb nicméně s ginými dwěma z Hráze do Rybnjka ſtrčen.

Lidé tak ſužowánj od Taborůw / zwláſſtě na Zbožÿ Pana z Rožmberka/ nebožátka newěděli coby činiti měli / plakali, nařjkali, a klnauce Miſtra Jana z Huſynce a Miſtra Jeronýma, aby w wěčném za to Ohni hořeli na wěky, Pána Boha proſyli. O čemž wěda Žižka wjce ſe hněwem roznitil.

W Sobotu Den Swatého Krýže powýſſenj

Obce Pražſké shromážděné na Rynku Nowoměſtſkém, na tom zůſtali ſpolečně, aby bez meſſkánj dobýwali Wyſſehradu / yakž hned dne zegtřegſſýho, genž byl Patnáctý den Měſýce Zářÿ / táhli welmi Ráno a roztáhli Stany ſwé blizko Koſtela Swatého Pankracý. Staroměſſtj wygjžděli Branau Konſkau / a Nowoměſſtj Swinſkau. Ginj táhli přes Slupi mjmo Wes Pſáry/ a rozkladli ſe po Polÿch Sylnicých a ceſtách / aby žádný nemohl od nikud Sſpjže Wyſſehradſkým dodati. Z druhé pak ſtrany proti Klaſſteru Panny Marye, kdež ſlowe na Trawničku, ginák na Botiči poſtawili dwa Praky aby Kamenjm na Wyſſehrad házeli/ naproti nimžto Puſſkář Wyſſehradſký položil dwě Sſrubnice před Kaplau Swaté Panny Markéty/ odkudž gim oba Praky rozrazyl a polámal, y ſamého Prakownjka zabil/ čímž byli přinuceni k tomu, že gſau w Koſtele Botickém djru prolámati muſyli/ a wpoložili Dilo weliké a tady ſtřjleli na Wyſſehrad.

Poſlali potom Liſty y Poſli ſwé wěrné pro Hynka Kruſſinu, pro Wiktorýna Bočka / y pro Tábory / žádagjce aby k dobýwánj Wyſſehradu gim na pomoc přitáhli. Kruſſina a Boček s Orebſkými přitáhli bez meſſkánj / ale Zižka ſwými laupil, mordowal, pálil, Wſy, Měſtečka y Twrze / pročež nemohl přitáhnauti / kteréžto dwa, Kruſſinu a Bočka Pražané přigali za Heytmany / y miſto gim vkázali, totiž aby ſe položili w Audolj nad Pſáry proti Wyſſehradu / gdauc od Slupi k Swatému Pankracy.

Přitáhl také k Pražanům s Ziateckými, Launſkými a Slánſkými / něgaký Zawiſs ten den před Slawnoſti Swatého Wácſlawa gemužto poručili aby ſe položil pod Karlowem. Obleženj tegně k Cýſaři pſali do Berauna, žádagjce o ſſpjži, a oznamugjce, že ſe přes pět Neděl brániti moci nebudau / gimžto odepſáno aby měli ſtrpenj, že budau we Třech Nedělých konečně ſſpjži doſtatečnau opatřenj, a Pražanům zbaweni. Tu hned pſáno do Morawy aby Morawané pomoc včinili / a také ſami oſobně na obranu Wyſſehradu přigeli. Sám Cýſař Zygmund obrátil ſe k Litoměřicům / odkudž rozkázal mnoho Lodi wézti na Wozých do Berauna / kdež naložiwſſe ſſpjži, poručil gi na Wozech y na Lodech wézti ku Praze / chtě čaſem nočnjm gi na Wyſſehrad dodati: Což nebylo tegno Pražanům / pročež rozkázali pewné Sruby na Oſtrowě pod Wyſſehradem ſpůſobiti / a wſſecku Rzeku Wltawu mnohými Rzetězy přetáhnauti / a tak Cýſař ſwého vmyſlu nemohl k ſkutku přiweſti. W tom přigeli Heytmané Táborſſtj w Sedmdeſáti Konjch / gmenowitě Mikuláſs Hus a Bzdina / kterýmžto hned Oſtrow předpowěděný dán w ochranu, aby gey opatřili wedlé ſwého zdánj.

Mezy tim Aleſs z Boharyně / a některý giný

z Rytjřſtwa Krage Hradeckého / ſgeli ſe w Hradcy nad Labem / odkudž z gednoſtegné wſſech wůle včinili Pſanj k Zygmundowi Cýſaři / že pro weliken záhubu / pálenj a mordy, kteréž ſe děgi tak od Wogſka Cýſařſkého yako od Pražanůw a Táborůw, ſe obáwagi aby wſſecko Králowſtwj Cžeſké k pádu wěčnému nepřiſſlo. Protož že ponjženě žádagj, yakožto prawj milowni cy Wlaſti ſwé / aby ſe w tom něgaké včinilo porownánj / a ſami že ſe chtěgi w to vpřjmně wložiti / aby mohli Cýſaře s Pražany w Smlauwu a w pokog vweſti. A w tom geli do Prahy, a s Pražany o tom auſtně rokowali.

Cýſař gim na to odepſati poručil, že chce na gegich vznánj kaležto ſwých wěrných poddaných přeſtati / a geſtliže ſe Pražané poddati chtěgi, že gim chce to wſſe cožkoli protiwného činili, a až poſawád činj, miloſtiwě a dokonale prominauti / kterjžto Obrmanům odpowěděli, že negſau proti tomu aby neměli k Smlauwě přiſtaupiti / wſſak chtělliby gim Cýſař k tomu powoliti / aby ſe Kněži geho hádali s Kněžmi Praſſkými o ty Cžtyry Artykule k nimžto Pražané a Táboři přiwolili, že od nich neypuſtj, lečby byli Zákonem a Pjſmem Swatým od nich odwedeni. Takowau wěc oni Cýſaři genž byl tehdáž w Brně přednesli / kterýž k tomu powolil že y to chce včiniti / aby bylo hádanj mezy Kněžmi z ſtrany těch Artykulůw a přjmě řj aby včiněno bylo za Oſm dnj / tolikéž oni aby od Wyſſehradu odtrhli.

Oznámili to Hradečti Pražanům, a oni wyprawili ge zaſe k Cýſaři s odpowědi wzkazugjce takto: My od Wyſſehradu nechceme odtrhnauti / nežchceli ho Cýſař nám pokogně poſtaupiti / a naſſe Kněži w hádanj wyſlyſſeti / chceme geho za Pána přigjti, a gemu poddanoſt včiniti: čimž wjce Cýſaře proti ſobě popůdili.

Artykulo-

Artykulowé pak Pražſſtj / o kterėž hadanj býti mělo / byli gſau tito:

Prwnij / že Kněžij Nowého Zákona nemagij čaſné panowati, ani yako Zbožij Swětſkého mjti / ale že magj býti žiwi obyčegem Apoſſtolſkým / tak aby nic ſwého neměli. Deſátkůw co ſe tkne, ti že gſau Almužny / a Swětſſtij že negſau ge powinni platiti / leč z ſwé dobré wůle.

Druhý / Slowo Božij a Zákon Kryſta Pána wſſudy a na každém mjſtě / y od každého má kázan a předſtjrán býti / po Poljch, po Leſých, po Horách / y w každém Domě. Do Koſtela pak choditi k tomu aby nebyl žádný nucen / než geſtližeby kdo gjti chtěl / to že geſt při geho wůli.

Třetij / zgewnij hřijchowé aby byli zgewně treſtánij / a zgewné Ženy aby ſe wyhnaly / tak aby ta neſſlechetnoſt neměla průchodu ſwého.

Cžtwrtý / aby Swátoſt Těla Božijho a krwe Božij / rozdjlně pod Dwogi ſpůſobau Lidu obecnému bez nucenj k Spowědi podáwána byla a gináče aby žádný Kněz we wſſij Zemi Cžeſké y Morawſké neſměl podáwati / ani též obecný Cžlowěk přigjmati.

Takowé Náboženſtwij Pražané a Žiška s Tábory ſobě wymyſlili, a toho hágili s welikým Krwe prolitijm, ne tak pro pobožnoſt / yako pro rozbrog a nepokog k němuž ſlepě lezli.

Wěda Cýſař že mu zawřený byl přijſtup k Wyſſehradu po Zemi y po Wodě, naložiw ſſpjže na množſtwj Wozůw na Karlſſtegně / kázal ge wézti wedlé Wody až na Hrad Pražſký / kázal y Zljchow zapáliti, a množſtwj Winičných Liſůw neb Preſůw, aby tim ſpůſobem ſtrach puſtil na Pražany / a obleženým potěſſenij včinil / že gim brzo na retuňk přiſpěgi. Odtud hnul ſe Cýſař k Mělnjku / potomně k Nymburku / k Hoře a k Cžáſlawi / kdež zbera Lid z Morawy z Vher y z Cžech / chtěl obleženým na pomoc přitáhnauti.

Takowé dlenj přinutilo Wyſſehradſké / že muſyli wgjti s Pražany w ſmlauwu / a potomně ſe gim y poddati / yakž njže položeno bude. Owſſem Jan Sſembera z Boſkowic s ginými geſſto na Wyſſehradě zawřenj zůſtawali / poněwadž ani žiwnoſti ani retuňku nebylo / včinil s Pražany přjměřj / a naden Swatého Sſymona Judy tu na rozceſtj od Swatého Pankracý k Wyſſehradu / mezy ſebau narownánij včinili takowé: Geſtliže gim Cýſař ſſpjže nedodá do Pátku do Patnácte Hodiny / tehdy že chtěgj Zámku Wyſſehradu w moc Hynka Kruſſiny na mjſtě Pražanůw poſtaupiti / na čež včinili y Zápis tento.

My Jan Sſembera z Boſkowic a na Brandegſe Neywyžſſij Heytman / y wſſecka Obec Rytjřſká y wſſelikteraká ginátu na Wyſſehradě na ten čas obležená / Wyznáwáme Liſtem timto obecně předewſſemi / že gſme takowau Vmluwu včinili / a mocý Liſtu tohoto činjme s Vrozeným Hynkem Kruſſinau z Lichtmburka / a Wiktorýnem z Kunſtátu ginák z Podebrad / s Hynkem z Rodſſtegna ginák z Waldſſteyna Proko-

pem z Auſti a Janem z Lichtmburka / s Slowutným Panoſſi Mikulaſſem Huſy / a opatrným Purgkmiſtrem a Konſſeli y Obcy Měſt Pražſkých / kteráž ležela y na ten čas ležij před Wyſſehradem a před námi / neb kdežkoli okolo Wyſſehradu nás dobýwagice / geſtliže bychom my na Wyſſehradě gſauce tak obleženi / nebyli do Cžtwrtku neyprwé přijſſti / a ten celý den Rytijřſkau mocy zřetedlně a ſſpiži hognau retowánj / toho za nic nepočítagice kdyby nám něco málo we Dwadcýti neb Třidcýti pytljch bylo dodáno, tehdy my Jan z Boſkowic y wſſickni ſwrchu pſanj / ſlibili gſme a ſlibugem dobrau Wijrau Křeſtianſkau / pod ſtracenjm cti a Wijry naſſi / bez wſſij zlé lſti / y wſſech weymluw a dowtipůw / hned w Pátek nazeytřj w Hodinu Patnáctau na počátku bez wſſech neſnázy a odporůw wſſeligakých, Hradu ſwrchu pſaného / na kterémž obleženj gſme / Hynkowi Kruſſinowi a giným Panům a Obcem ſwrchu pſaným poſtaupiti a geg gim wmoc dáti / ſe wſſemi Děly, Prachem y wſſij Střelbau / krom Ručnic naſſých wlaſtnjch / a w tom čaſe Přijměři Křeſtianſké ſlibugem s nimi ſe wſſemi naſſi dobrau Wijrau zachowiti z naſſých přijkopůw newycházeti do Hodiny Patnácte ſwrchupſané / lečby Cýſař Zygkmund na ně ſwau mocy přitáhl / tehdy bychom gemu muſeli z druhé ſtrany nápomocni býti. Pakli bychom toho neučinili / a gim toho Hradu w němžto obleženj gſme w tu hodinu ſkutečně nepoſtaupili / tehdy timto Liſtem ſami ſe cti a Wijry naſſi odſuzugem a chceme, aby nám y každému z nás na wěky y od žádného wěřeno nebylo / než abychom byli gmijni za takowé, kteřijž cti ani Wijry nemagij. Tomu na Swědomij my ſwrchupſanj / za ſebe y za wſſecku Obec Rytijřſkau y ginau s námi obleženau Pečeti naſſe wlaſtnij / s naſſým dobrým wědomjm / dobrowolně a bez přinucenij / k tomu gſme Liſtu přiwěſyli / genž geſt dán w obleženj naſſem tu na Wyſſehradě / Léta od Narozenj Syna Božijho 1420. ten Pondělj den Swatého Sſymona Jůdy Apoſſtolůw Božjch.

Obrazen byl tau vmluwau Mikuláš Hus / a odſſel s ſwými Tábory z Oſtrowu do Prahy / ale zaſe přemožen prozbami / položil ſe v Swatého Pankracy / a ten Oſtrow poručen k opatrowánij Hynkowi z Kolſſtegna ginák z Waldſſtegna.

We Cžtwrtek v Wigiligi Wſſech S. Cýſař

Zygkmund přitáhl k Nowému Hradu / a tu Obědwal / nezdalo mu ſe wſſak na ten Den na Pražany vdeřiti / neb geſſtě wijce Lidu z Morawy očekáwal / a ti téhož Wečera přitáhli a položili ſe w Leſých / a tak wſſickni té Nocy w Zbrogi nocowali / aby nazegtřj ráno tim hotowěgi Pražany z Pole ſehnati mohli.

Té Nocy poſlal Cýſař Pſani k těm kteřijž byli na Hradě Swatého Wácſlawa / přikazugic aby na ráno k Saſkému Domu, kterýž byli oſadili Pražané / Sſturm puſtili / a budůli mocy aby geo dobyli a ſpálili / a on též toho čaſu s množſtwjm Lidu / kterýž gemu přitáhl napomoc té Nocy / že chce Pražany od Wyſſehradu odehnati. Ten Liſt zagali Pražané / a z něho vmyſl Cýſařſký porozuměli / pročež wſſem ſwým Bogownijkům poručili býti nahotowě.

Po patnáctý Hodině Cýſař přitáhl s Wogſky k Praze / a dáwal znát obleženým aby z druhé ſtrany pomáhali biti Pražanůw / ale že Cýſař Hodinu w Vmluwě položenau zameſſkal / Heytmané Wyſſehradſſtj / žádnému wyſtaupiti nedopuſtili porozuměli tomu Heytmané z ſtrany Cýſařſké / že giž Wyſſehradſſtij pomáhati nebudau / a že Pražané Wogſko Walem weyborně oſýpali, radili Cýſaři aby na ten čas bitwy zanechal / a ſwé Zioldněře při tem nehubi.

byl / poněwadž wěc téměř daremna, nynj o ně ſe pokauſſeti / zwláſſtě když o tegném předſewzetj ſkrz Poſla zagatého zwěděli. Cýſař nechtěl gich w tom žádnau měrau vpoſlechnauti / prawjc, muſým yá dnes s těmi Chlapy bogowati. A dý k němu Gindřich z Krawař / Miloſtiwý Cýſaři a Páne náš/ něwjm čeho ſe mé Srdce leká / tak ſe mně zdá a widý že dneſſnjho dne znamenitau ſſkodu na Lidech wezmeš, a ſám ſnad s hanbau odgedeš, neb ſe welmi těch Cepůw Chlapſkých obáwám / protož zanecheg dnes toho bogowánj. Na čež odpowěděl Cýſař: Dobře o tom wým, že wy Morawané Lidi gſte welmi ſtraſſliwj / a Gindřich řekl, we gméno Božý/ teď widýš že gſme hotowi rozkázanj twé naplniti. Gſli tehdy Hauffowé ſpořádanj

proti Pražanům / Morawané mjmo Rybničky pod Swatým Pankracy/ a Vhři ceſtau na Koſtel Swatého Pankracy k Přikopům nimiž ſe Pražané okopali. Kruſſyna rychle s ſwými wyſkočil na Morawany, a oni wedlé obyčege ſwého, kterýž zdáwna až poſawád magi, vtjkati počali/ za nimiž wolal Kruſſina / nevtjkegte Páni Morawané/ brañte ſe yakž na ctné Bogownjky náležj. W tom také někteřý z Pražanuw zkřykli, běij Vhři běžý/ na kteréžto ſlowa wyſkočili wſſickni Pražané z Příkopůw/ a bili Morawany a Vhry s Cepami yako Snopy. Cýſař Koně ſwého obrátiw prchl a nezaſtawil ſe až w Gihlawi. Tu na tom Bogiſſti po dokonané Bitwě nalezen Gindřich z Krawař Heytman Wogſka Cýſařſkého geſſtě žiwý / y neſſen byl na Krchow Swatého Pankracý/ a tu vmřel. Zahynuli w té Bitwě y ginj mnozý Pánj y z Rytjřſtwa / gmenowitě, Gindřich z Lippého Wůdce Wogſka Morawſkého. Jaroſlaw z Weſelé. Wok z Holſſtegna. Gindřich z Krumlowa. Hynek z Malenowic. Mikuláš Zagic z Hažmburka. Albrecht z Chotenaw. Petr z Sſternberka ginák z Konopiſſt. Wylým Zagic z Židlochowic. Racek z Ryžmberka. Wácſlaw z Klučowa. Gindřich Leffl na Bechyni. Tobiáſſek z Cžerné Hory. Jan z Michalowic. Aleš Krk z Soběſſin. Beneš z Třemſſina. Sobin z Sſwabenic. Witek z Walče. Janek Sekretář a ginj mnozý z Cžeſkých y Morawſkých Panůw y Rytjřůw/

Digitized by Google

a ti wſſickni do nahoty byli ſwlečenj. Kněžj Táborſſtj y Pražſſtj ani Těla gich pohřbiti nedali / aby přiſſli k pokrmu Pſum, Ptactwu a giným Howadům / ale někteřj dobřj Lidé, čaſem nočnjm ge pochowali tu w Přjkopjch. Padlo z ſtrany Cýſařſké oſob Cžtyry Sta / raněných bylo přes Sto / a z ſtrany Pražſké padlo gich Sſedeſaté. Pražané měli Tryumff pro obdržené wjtězſtwj a ctili Heytmany ſwé / totiž Bočka z Kunſtátu, Hynka Kruſſinu, Mikuláſſe Huſa a Hawla Bzdinu, že gſau ſobě zmužile a ſtatečně počjnali.

Hned po té Porážce Wyſſehradſſtj Zámek Pražanům puſtili / kterýž oni přigali w ſwau ochranu / cožkoli w něm bylo wzali na Rathauz / Žioldnéřům poděkowawſſe z wěrnoſti Wozy propůgčili, aby wezli wěcy ſwé kamby ſe gim widělo a zdálo / kteřjž tak včinili / a puſtili ſe gedni k Kauřimu druhý k Nowému Hradu.

W Sobotu genž byl den Zádušſnj / běželi wſſickni walně na Wyſſehrad; a tu zlaupili a zbořili wſſecky Koſteli / gichžto bylo w počtu Cžtrnácte / mezy nimiž počten y Koſtel Swatých Petra a Pawla / na podobenſtwj Koſtela Řjmſkého wyſtawený. Rozbořili také Králowſký Palác / a Kněži s Monſtrancy wždycky při nich / zpjwagjc nowé Pjſně kteréž ſobě ſložili.

Ten Auterý po Wſſech Swatých Cýſař Wiktorýnowi Bočkowi Wſy y Městečka wſſudy po Zbožj geho Wypáliti poručil / y Hynkowi Bratru geho z Poděbrad / tolikéž Puſſkowi y giným mnohým Pražſkým pomocnjkům, tak že někteřj o wſſecko přiſſli cožkoli měli a teprwa litowati počali / že gſau proti Pánu ſwému dědičnému powſtali a množſtwj Panům Cžeſkých y Morawſkých Přátel a Sauſedům s těmi newážnými Lotry Tábory pomordowali.

Obáwage ſe pak Cýſař, aby tolikéž Hradu Swatého Wácſlawa yako Wyſſehradu neſtratil / pro nedoſtatek ſſpjže, zlaupil wſſecky Wſy Pražſké a giných ſobě protiwných / a dodal doſtatek Obili a giných wěcý k bogi přináležegjcých tu Sobotu před Swatým Martinem na Hrad Pražſký.

W Středu po ſwatém Martinu ſeſſli ſe Obce Pražſké / a wedlé nich Kruſſina y Boček a Rytjři / kteřjž po dlauhém rokowánj vmjnili poſlati k Králi Polſkému Jagellowi Wladiſlawowi s otázkau chtělliby Králowſtwj Cžeſké w ſwau ochranu přigjti, a Panem gich býti / wſſak s tau weymjnkau aby obhagowal pod Obogj ſpůſobau přigjmánj / což těžce neſli Táboři, zwláſſtě Mikuláš Hus, kterýž práwě tomu odporowal, řka: Giž gſme gednoho Krále z Země wyhnali, / giného wzýti chcete, lépe geſt nám tak zůſtati, a žádného Pána nad ſebau nemjti: nechť každý činj co ſe gemu ljbj. Nicméně Pražané neohlidagjc ſe na tu hlaupau řeč Poſly k Králi Polſkému wyprawili / totiž Hynka z Waldſſtegna a Jana Hlaſſe z Rytjřſtwa / Sſymona od Bjlého Lwa z Konſſelůw / Jana Kardynála z obce Kněžſſtwa Petra Engliſſe / kteřjž wygeli den Swatého Sſtěpána.

Léta Páně 1421. na zegtřj po Mláďiátkách poſlali Pražané Lid Gjzdný y pěſſj / Wozy také y některá Děla / a oblehli Nowý Hrad nad Kundraticemi / v kteréhož leželi za Cžtyry Neděle. Fulſſteyn Heytman tam nařjzený / wida že nemožné geſt déle ſe brániti, včinil s nimi

Smlauwu

Smlauwu takowau, aby geho ſe wſſemi Ziolněki pokogně propuſtili/ a gim y Wozůw propůgčili/ na nichžby ſe wezli až do Kauřima, což wſſe ſlibili včiniti Pražané/ a to y přjſahau obzwláſſtnj na Božjm čtenj ſtwrdili. Kladli tehdy obleženj wěcy ſwé na Wozy / toť Zběř Pražſká když wygjž- děli, rozebrala gim wſſe což na Wozých měli / a oni nazpět do Zámku ſkočili, a branili ſe nad obyčeg ſtatečně/ tak že toho dne zbili Pražanůw půl- třetjho Sta a Sedm / z čehož Pražané welmi byli zarmauceni/ a geden z nich Měſſťan Pražſký řečený Jan Kudrna od Cžerweného Orla Wůdce nad Wogſky / přjgda ſám Deſátý na Přjkop mluwil k obleženým, řka: Páni a Bratřj milj, geſt nám to s podiwenjm že ſe tak ſnažně bránite/ geſſto wjte, že ſe obrániti mocy nebudete/ degte ſe nám na miloſt, a bude wám miloſt včiněna. Na to odpowěděl na mjſtě Heytmana ſwého Bernart z Muſſnowa takto: Kak ſe tomu diwjte že ſe tak ſtatečně brânjme/ wězte že nám toho geſt potřebj proti waſſi newěře / neb wy ſlibiwſſe nám na Swatém Cžtenj, že nás pokogně ſe wſſjm naſſim Statkem propuſtiti chcete, tomu gſte za doſt newčinili / rozwažte kdož wám dobrý potomně bude wěřiti, poněwadž gſte tak newěrně a zrádně s námi zacházeli. Protož wězte, že ſe raděgi dáme do poſlednjho Cžlowěka zbjti, nežli bychom wám měli podruhé wěřiti / a to geſt wám poručil Heytman gménem ſwým y gménem wſſech giných powěděti.

Zatim Pražané podkopáwali Zámek/ ale obleženj znamenawſſe průchodiſſtě dřjw nežſe pod polowicy Zámku podkopali Oſmnácte těch Hawýřůw zařjtili. Nazeytřj ſtala ſe Smlauwa / na Konjch obleženj wygeli/ a Pražané wybrawſſe cožkoli w něm bylo/ Ohněm geg ſkazyli.

Při témž čaſe Kněz geden Táborſký Wácſlaw Koranda Rozſewač bludůw Witleſſowých/ a neypředněgſſj půwod té Sekty/ přigel do Prahy w Pátek po Nowém Létě/ ten hned přjčinu přjgezdu ſwého oznamowati chtěl před Obcý / ale pro tu přjčinu aby těch hanebných Táborſkých bludůw w Praze nerozſýwal / ſlyſſenj gemu dáno nebylo na Rathauze. On oznámil že chce w Neděli neyprwé přjſſtj w Koſtele Panny Marye Sněžné ginák na Pjſku Kázanj včiniti/ a při tom powěděti na čem ſe ſneſli Bratřj Táboři. A když měl dne dotčeného wſtaupiti na Kazatedlnicy/ Miſtr Martin Wolinſký předeſſel ho/ a tak muſel až on řeč ſwau dokonal, čekati. Wſtaupiw potomně na Kazatedlnicy/ předně předložky kteréž ſe mu dáli předložil / a potom že chce dne náſledugjcýho vmyſl Bratrůw Táborſkých/ a cožby o Oděwu Kněžſkém ſmegſſleli obſſjrně powěděti. Seſſla ſe opět Obec Pražſká / a on včinil k nim řeč takto: Na tom gſau ſe ſneſli Bratřj Táboři, aby w tento čas nebezpečný Wornátůw zanechali/ a že býti nemagj, toho chtěgi Pjſmem doweſti. Swěcenau Wodu Lidé wymyſlili / Obrazowé k Modlám gſau podobnj, gimžto ſe Pohané klaněli. A poněwadž Kryſtus Pán když Welebnau Swátoſt wydáwal/ žádného giného Oděwu neměl krom toho w kterémž každodenně chodil/ a Apoſſtolé toho také nezměnili / a z té přjčiny že oni to též chtěgi bez Wornátůw a Oděwu obzwláſſtnjho wykonáwati. A tim dokonal ſwé Kázanj.

Žižka pogaw Tábory táhl do Krage Plzenſkého/ na Ceſtě zlaupil Kláſſter Panenſký Chotěſſow y ſpálil / což včinil y Kláſſteru Kladrubſkému, a odtud obrátil ſe k Střjbru/ kdež krátký čas pobyw/ oblehl Hrad Kraſykow neb mu oznámeno že na něm bydlel Bohuſlaw

z Sſwamberka auhlawnij nepřijtel wſſech Táborſkých. Druhého dne počali Táboři s Žižkau pilně a ſylně Sſturmowati k gedné Baſſtě držijc ſſturm za Sſeſt celých hodin / tak dlauho až ſe gi zmocnili / pročež hned Bohuſlawowi Srdce kleſlo / a newěda o giné radě dal ſe s nimi w rokowánij / ddkládage že chce Petrowi Zmrzlijkowi z Wogſſina někdy Mincmeyſtru kterýž na Worljce geſt / Zámku toho poſtaupiti kterýž na ten čas Kláſſter Kladrubſký od Žižky darem přigal a gey držal / k čemuž Žižka powolil.

Nazeytřj přigel Petr Zmrzlijk / kterémuž Bohuſlaw z Sſwamberka Zámku poſtaupil / a gemu ſe za wězně ſewſſemi ſwými poddal. Táboři ginač nechtěli / než aby byl Bohuſlaw konečně umrtwen / čemuž odporowal wſſij mocý Zmrzlijk / Lid geho ſlužebný propuſtil / a Tábory aby trochu upokogil / kázal Bohuſlawa do twrdého Wězenij wſaditi.

Téhož čaſu Mincmeyſtr z Hory Kutny s ſwými Hornijky / Jan Měſtecký a ginj wedle nich / táhli Wogenſky k Měſtečku Přelauči / kteréhož před tim dobyli Táboři s Orebſkými a w něm pozuſtáwali. Na ně tehdy připadl Mincmeyſtr nenadále / kdež mnoho Táborůw na hlawu porazyl / Sto a Dwadceti z nich zagal / a ſpolečně s nimi Kněze gegich Walentina, genž byl neypředněgſſijm mezy Tabory / kteréž wſſecky wedl do Hory, a kteřijž byli welmi zraněnij / na ceſtě zmordowati kázal. Gſauc giž w Měſtě, poručil toho Kněze mučiti, a na něm ſe dotazowati pro kterau ſe přjčinu dal mezy Tábory / a on ſeznal že pro tu, aby laupeži z Lidſkých Statkůw zbohatl. I kázal ho podruhé dobře zmučiti a potomní propuſtiti / giné pak zmučené do Sſacht wmetati.

W Pondělij po Swaté Anežce / w Měſtě Soběſlawi bez wědomoſti Pana z Rožmberka / Táboři kázali Biřicům wolati / aby žádný Kněz w Wornátě Mſſe neſlaužil / pakliby který poſtjžen byl / takowý že má y s tim Wornátem ſpalen býti / což ſlyſſijc mnozý Křeſtianſſtij Kněži pro zachowánij žiwota od Far ſwých běželi / a Táboři Lid ten ſproſtný k přigijmánij, též aby Děti ſwé křtit dali, nutili.

W Středu po Obrácenij Swatého Pawla na Wijru / yat geſt Kněz Martin Loquis / Táborſkých bludůw předněgſſý

rozſewač / a podan Panu Oldřichowi z Hradce do Wězenj / kterehož on do hluboké Wěže wſaditi kázal. Ten mjmo prwnj Bludy, giné nowé wymyſlil, totiž že každý Kněz má mnoho čáſtek poſwěcowati / a lid Obecnj má to Rukami yako giný hmotný Chléb bráti / a gedni druhým podáwati / poněwadž nápodobně Kryſtus činil / mluwjc, Beřte a gezte a dělte mezy ſebau.

Cýſař zwěděw že Žižka wygel z Krage Plzenſkého / táhl s lidem ſwým k Kladrubům / a v toho ſe Klaſſtera položil / o čemž když oznámeno Žižkowi, peſlal k Pražanům o pomoc, aby mu něco Lidu peſlali, že chce Cýſaře z Pole wyhnati / čímž oni potěſſenj yakoby ſe giž ſtalo, prwnj Středu w Poſtě peſlali mu mnoho Gjzdných y pěſſých a s nimi tři Kopj a Dwadceti Wozůw / kteřjžto Zioldnéři na ceſtě neyprwé dobyli Dobřiſſe / potomně Žebrák a Wilſſteyn, kterýž držela Miatka Pana Oldřicha z Rožmberka. W tom Cýſař hnul ſe s ſwými k Litoměřicům / a Žižka s ſwými k Rokycanům / gehožto Rokycanſſtj radoſtně přigali, y gim noſtj Wegſtu doſtatek dali / proto že Žižka ſlibil pokog zachowati. Ale Táboři yak do Měſta weſſli, hned do Klaſſtera Kanownjkůw Řeholnjch wſkočili, Řehy Oltářům vráželi / některé rozmetali / a tu Kněze gednoho vproſtřed Koſtela ſpálili / yakž o tom pod Měſtem Rokycany doloženo bude obſſjrněgj / odkudž ſe obrátili k Plzni.

Prwnj Pátek w Poſtě Žižka položil ſe v Hradu Rábý / a hned ranným Gjtrem když Slunce wycházeti počalo, kázal k němu walně ſſturmowati, a ſám ſtoge za gednjm Stromem Hruſſkowým / chtěl zmužiloſt Bogownjkůw ſwých při tom ſpatřiti / tu někdo z Zámku z Hawfnice střelil / a w tu Hruſſku mjrně vdeřil, že ſe na wſſecky ſtrany třjſky rozletěli / z nichžto gedna Žižku w druhé zdrawé Oko vdeřila, a gey dokonce oſlepila. Tak Pán Bůh chtěl, aby ſlepého Lidu, ſlepý Wůdce Heytmanem byl / kterýž giž ſlepý ſwé zloſti páchati nepřeſtal.

Málo měl Diabel Pogákuow / a že chtěl ge po wſſech Kraginách rozplemeniti, ſnažil ſe o to, aby gich ſobě přičinil. W Margkrabſtwj Morawſkém, ſeſſlo ſe mnoho Lidu Sedlſkého, a s nimi někteřj z Kněžſtwa y z Rytjřſtwa na geden Oſtrow w Řjece Morawě v Wſy genž ſlaula Nedakonce, nedaleko od Strážnice, kterémuž dali gméno nowý Tábor / odkudž táhli vpřjmo k Klaſſteru Welehradſkému / kterýž wybrali / a tam Sſtěpána Muže prawě Swatého žiwota s giným Sedmi Bratry y s Klaſſterem wegſs gmenowaným ſpálili.

Sſetřil toho Biſkup Olomucký s Pány a Rytjři / aby ſe tak v nich nedálo yako w Čzechách / ſebrali ſe na ony Tábory / magjc nemalý počet Rakuſſanůw, a vdeřili na ně na gegich Oſtrowě na kterýž giž byli vtekli, a rozehnali ge, y wſſecky Střeyſſe gegich popálili. Heytmané gich byli Kněz Tomáſs a Kněz Bedřich z Wiſſtonic / a ti gim Mſſe bez Ornátůw ſlaužiwali. Tjm tehdy ſpůſobem potreſtánj rozběhli ſe do giných Kragůw / poněwadž ſrozuměli že gich Morawané nebudau tak trpěti yako Čzechowé.

Tohož čaſu přiſſlo Pſanj do Prahy od Mikulaſſe woleného Spráwcy Táborſkého / y od Miſtra Gičjna / kterakby něyaký Kněz Martin řečený Morawec powſtal mezy nimi, a včil že w té Swátoſti Oltářnj, nenj prawé Tělo Kryſta Pána / než toliko znamenj Těla geho / pročež že mu nepřiſluſſj žádná poctiwoſt, a ten že pogal některé Tábory, s nimižto po Wſech a Městečkách Koſtely laupj / a ti že berau Tělo Božj z

Digitized by Google

Monſtrancy, a ſſlapagi po nem Nohami/ tolikéž y Krew Božij, a legi gina Zem, neb gedni druhými mezy Ocet/ a když ſpatřjan Lidé přigijmagij, tehdy gini domlauwagij, řkauce: Což gſte geſſtě toho bilého Metegla neopuſtili. Z té příčiny Táboři toho Martina Morawce/ a ty kteřijž ſe ho přidržegi, že gmenugij Pikharty. Při koncy Liſtu toho/ doložena byli ſlowa tato: Protož wás Přátelſky proſyme/ abyſſte nám raddu dali, kterakbychom to zlé mohli přetrhnauti/ a wás také žádáme, abyſſte toho pilni byli, aby takowý ged Pikhartſký mezy wámi neměl ſwého wſchodu.

Z té příčiny ſtalo ſe že Konſſelé a Miſtři přikázali wſſem Kazatelům/ aby hned tu Neděli kteráž ſlowe Lætare, na Kázanij oznámili/ aby žádný Hoſpodář w Měſtech Pražſkých do Domu ſwého tak lehkomyſlných Lidij nepřigijmal/ nýbrž bez meſſkánj Konſſelům o nich aby znáti dal/ na čež někteři nemnoho dbali/ neb mnozý Muže y Ženy té Sekty přechowáwali. Pro kterauž to potomně příčinu opálen byl geden Sſwec řečený Wácſlaw Měſſtian Staroměſtſký.

Taboři ačkoli wſſickni od Cýrkwe Křeſtianſké odſtaupili/ wſſak proto Ruhačůw a Potupnijkůw Swátoſti Kryſta Pána trpěti nemohli/ dne gednoho wijce nežli dwě Stě gich od ſebe wyhnali/ kteřijž kryli ſe po Wſech a po Leſych, a čím dálegi tím hůře blaudili/ neb potom y nazý chodili, a prawili že gim oděwu nenij potřebij, aniž co ſſkodij kdyby Otec s Dcerau, Bratr s Seſtrau obýwal, což že ani za hřijch počteno býti nemá/ tak byli oſlepenij že z bludůw zlých do horſſých a wětſſých lezli.

Geden Kněz řečený Antoch, přiſſel do Prahy a kázal na Rynku Staroměſtſkém rozličné bludy, mezy nimiž byli y tito: Klaněti ſe w Koſtele že geſt blud, poněwadž ta Swátoſt Oltářnij nenij Tělo Kryſtowo, ale toliko poſwěcený Chléb, kterým ſe magij ſami Lidé, berauc ge na Oltáři krmiti/ neb Ruce Kněžſké negſau důſtogněgſſij nad giného Člowěka/ doſti ma na tom, když Kněz důſtogněgſſijmi ſlowy Chléb onen poſwětij. Manžel Manželce a ona gemu že geſt powinna dluh přirozený wyplniti kde koli, na každý čas y na každém mijſtě, y w Koſtele, a po tom včinku že mohau ſwobodně Chléb ten neb Mannu přigijmati. Manželka bylali by neplodná, a Manžel tolikéž, měliliby nějakau auhonu, aneb bylliby muž ſtarý aneb ona ſtará/ ſluſſně ſobě on můž ginau aneb ona giného pogijti/ čemuž porozuměgijce Pražané, Antochowi toho dne z Měſta wen kázali, aby takowých ſlow ruhawých wijce nemluwil/ on pak druhého dne že wijce o tom mluwiti chce obcy oznamowal/ y kázali ho Konſſelé Biřicy z Měſta wywéſti.

W Neděli po S. Tyburcym/ přiſſel opět giný

Kněz do Prahy z těch Bludnikůw řečený Mikulá ſs Hogtala ten dal ſe zawřijti w Koſtele S. Hawla na Tarmarku/ a když ſe Lidé vpokogili y Obědwati počali/ wzaw Monſtrancy vdeřil nij o Zem, a ſſlapal po Swátoſti Nohami y Krew z Kalichu wylil na Zem a zatjral gi Nohami. Práwě k tomu přiſſel Koſtelnijk, kterýž zapomenuw něčeho w Koſtele do něho byl wſſel/ a wida co ten Bjdnijk páſſe, běžel a oznámil to giným/ a tu geſt od nich polapen, a podán k Práwu vtrpnému, kdežto wyznal že gſau ſe wſſickni kteřijž od Táborůw odſtaupili půwodem Kněze Martina Morawce a Antocha ſmluwili, aby takowý ſkutek kdež by koli mohli, činili. Wyweden byl tehdy za Bránu Horſkau, a tu w Sudu yakž na takowého Lotra náleželo, vpálen.

Před Slawnoſti S. Gijřj/ když ſe Žižka nawrátil z Berauna do Táborſkého Hradiſſtě/ kázal těch Pikhartůw geſſto o Tělu a Krwi Páně nic neſmegſſeli pilně wyhledáwati, aby ge pro ty neřádné bludy ſluſſně potreſtal.

Kyal

A gali gich na den Swatého Giřj w gedné Wſy řečené Klokoty Padeſáte obogjho pohlawj / a opět přiwedeno gich Dwadceti Pět/ kteřjž wſſickni Ohněm žiwota zbaweni/ mezy nimiž byli dwa Kněži Buryan Sſtraus/a Petr Kaniſs/ti ſewſſemi ochotně a bez wſſelikého zarmutku ſſli na Smrt/prawjce že toho dne s Kryſtem Pánem hodowati budau.

W Sobotu před Swatým Vrbanem včinili Pražané Smlauwu s těmi kteřjž byli na Hradě Pražſkém od Cýſaře Zygkmunda zanecháni/tak aby bylo přjměřj mezy nimi za čtrnácte dnj/mezy tim aby žádný z Pražanůw do Zámku nechodil / ani ti kteřjž byli na Zámku do Měſt Pražſkých / lečby ſe prwé oznámil/ tolikéž aby tam ani Cýſaře nepauſſteli, gednom pod tau weymjnkau geſtližeby měl wjce Lidu nežli Tři Tiſýce/takžeby Pražané s nim ſe potkati neſměli, aneb gemu oddolati nemohli/ takžeby on k Hradu mocně přigel Pražanůw ſe neboge/ byllibyť tak na Hrad puſſtěn, to aby nic neſſkodilo Smlauwě, aniž bylo k vgmě poctiwoſti a wjry. Paklibyť Cýſař s takowau mocy nepřigel, yakž ſe wegſs wyprawuge do wykonánj těch Dwanácte dnj / tehdy aby oni Pražanům Zámku poſtaupili/ a s ſwými wěcmi pokogně odgeli kam ſe gim koli ljbiti bude/ a kteřjžby chtěli Cžtyry Artykule Pražſké přigjti, ti aby tu zůſtali neb w Měſtech Pražſkých. A nedal Cýſař w těch dnech obleženým na Hradu Swatého Wácſlawa žádného retuňku ani ſpjže / pročež poſtaupili Zámku Pražanům yakž ſlibili/kteřjž ſe weň vwázali, a oſadili gey Dwěma Sty Ziclnéřůw Staroměſtſkých y Nowoměſtſkých/potomně na znamenj radoſti a Tryumffu, kázali po wſſj Praze zwoniti a ſpjwati o Duchu Swatém. Ti pak kteřjž gey poddali, nicméně na Ceſtách laupenj a mordowánj s wědomjm Pražanůw/ a Žižky. Zatim Kněz Jan Kazatel od Karmelitůw pogaw chaſy nemalo/ táhl na Hrad Pražſký/ a tu wyrazywſſe Dwéře Koſtelnj wběhli ſpolečně do Koſtela/brali Táboři y Pražané wſſeliké ozdoby Koſtelnj/ Hroby Kamenné tlauklí / Obrazům Oči wypichowali/ Noſy vřezowali/ Kaplu Swatého Wácſlawa wſſecku zlaupili/ a napoſledy Obrazy wſſecky napořád na Rynku Staroměſtſkém ſpálili.

Poſlali také k Přewořé Swatého Giřj, aby přigala Cžtyry Artykule Pražſké chceli, pakli nechce aby hned z Kláſſtera wyſſla ſewſſen i Pannami. Byla toho čaſu Přewořau Borka z Wartmberka/ kteráž nechtěla přiwoliti k těm Artykulům Pražſkým/ a tak wywedená geſt z Kláſſtera s Třidcýti Pannami s welikým poſměchem / a když s nimi na Moſt weſſli, gedni ge chtěli z Moſtu házeti, a druzý toho zbraňowali / Pan Bůh ge ſám chrániti račil, že předce wedeni byli do Kláſſtera Swaté Anny/ kdež gich bylo shromážděno ze wſſech Kláſſterůw Tři Sto a Padeſáte.

Po Zbořenj a Wypálenj Měſt/ Měſtěček y Weſnic mnohých, Páni, Rytjřſtwo y Měſta ſgeli ſe do Cžáſlawě den Swatého Marcella/kdež byla dána plná ſwoboda wſſem Morawanů y Cžechům/ aby přigeli buď Přátele y nepřátele a zaſe odgeli s bezpečnoſtj a tu aby rokowáno bylo o pokog. Na tom Sněmu genž byl držán w Koſtele Farnjm Cžáſlawſkém / byli tito neypředněgſſj / Kunrád Arcybiſkup Pražſký/ Oldřich z Rozmberka/Cieněk z Wartmberka a z Weſelé/ Oldřich Wawák z Hradce/ Gindřich z Waldſſtegna řečený Chudoba / Jan Sſkopek z Dubé/ Gindřich Berka z Dubé/ Jan z Cžaſtalowic/ Hynek Kruſſina/Žižky Towaryſs a pomocnjk/ Boček z Kunſſtátu druhý pomocnjk, Flaſſka a ginj mnozý Páni Cžeſſtj. Z Morawy pak, Petr z Pernſſtegna/ Heytman Margkrabſtwj Morawſkého/ Jan z Lomnice/a ginj.

Neyprwé rokowano o tom aby Cžtyřy Artykulowe Prazſſtj orzali byli/ k nimžto přidali Pátý/ aby Zygkmunda Krále Vherſkého nikdy za Krále nepřigjmali/ y gemu ſe žádným ſpůſobem nepoddáwali. Morawané ſwolili k Cžtyrem Artykulům Prazſkým / k Pátému přiſtaupiti nechtěli/ lečby prwé ſwau poctiwoſt ohradili , a od Pána ſwého Cýſaře Zygkmunda odpuſſtěný wzali/ protož y žádali prodlený, aby ſe mohli o to poraditi. Rozwažowali tu wěc Morawané welmi dlauho / až wždy w tom Páni a Rytjři s Cžechy ſe ſrownali/ ale Měſta tomu ſylně odporowali, protož nebyla dána odpowěd Cžechům na ten čas.

Při témž Sněmu wyſláni Poſlowé z Měſt obzwláſſtě Pražané/ magjce zprávu o tom že Korybut Bratr Witolda welikého Knjžete Litewſkého/ nachylný byl k obyčegům Ruſkým/ chtěli aby on byl Králem Cžeſkým gſauce té naděge že ſchwalowati bude přigjmánj pod Obogj ſpůſobau. Páni ač proti tomu byli / wſſak k wůli Měſtſké dali k tomu ſwé powolený/ a wyſlali Dwanácte oſob / kterýmž tegně o tom poručili/ aby geli k Korybutowi.

Pro budaucý pak paměť, wſſe což ſe na tom Sněmu dálo , wedlé ſneſſený a gednoſtegné wſſech wůle/ napſáno geſt w Liſtu z něgjcým takto :

My Oldřich z Rozmberka/ etc. Wyznáwáme tímto Liſtem/ etc. že znamenawſſe mnohé rozličné a welké neſnaze/ zahuby , pálený/ a naſyli y giný neřády w Králowſtwj Cžeſkém wznikle/ pro neſwornoſt wůle rozumu a žádoſti k prawdám ſwětlé Pýſmy Swatými ohlaſſeným/ žádagjce wſſi naſſi pilnoſtí/ yakož pak dlužni gſme/ ty neřády w řád/ baučky w ſwornoſt vweſti / a obecné dobré téhož Králowſtwý naprawiti a vpewniti položili gſme Sněm obecný w Cžáſlawě / na kterémž wſſickni za gednoho Cžlowěka / w takowau gſme Smlauwu a gednotu weſſli/ a mocý Liſtu toho wſtupugem.

Neyprwé abychom Cžtyr Artykulůw Pražſkých ſgednó ſwornau myſlí ſe wſſý ſnažnoſti bránili/ proti každému Cžlowěku / genžby nám w nich yakýmkoliw obyčegem překážeti vmjnil / neb nás od nich mocý tiſknauti chtěl/ gedrželi a naſſe Poddané k nim a k témuž wedli lečbychom byli lépegi Pýſmem Swatým ſprawenj/ kterémužby Miſtři a Kněžj Prazſſtj Pýſmem Swatým nikoli odolati nemohli. Tu položeni gſau Artykulowé Prazſſtj kteréžs četl nahoře. Pátý Artykul geſt tento : Z gednoſwerné wſſech myſli na tom zůſtáno/ abychom Zygkmunda Krále Vherſkého , nimžto gſme a pomocnýky geho zawedený/ y wſſecko Králowſtwý Cžeſké geho bezprawjm a vkrutenſtwým k ſſkodám znamenitým přiſſlo / za Krále a Pána Koruny Cžeſké dědičného žádným ſpůſobem nepřigjmali / dokud nás a geho žiwnoſti ſtáwati bude/ lečby P. Bůh bez toho zgewně neráčil býti/ yakož k wůle k tomu y hlás neyprwé byl Poſlůw Slawného Měſta Pražſkého, y některých Panůw Cžeſkých/ Obce Táborſké, Rytjřůw a Panoſſi y giných Měſt a Obcý/ kteréž gſau gjž přiſtaupili a geſſtě přiſtupugi k prawdám Artykulůw ſwrchupſaných / neb ten Král, geſt zgewný Tupitel těch prawd Pýſmem Swatým yaſně dotčených, a geſt Wrah cti y oſob Jazyku Cžeſkého. Pakliby který Páni, Zemané neb z Obce od nás ſe odtrhli , a tomu Králi nápomocnj byli/ buď raddau neb ſkutkem, bez ſwolenj Obce Pražſké, a těch Panůw Zemanůw y giných Obcý/ a to by na ně dokázáno bylo giſtým wědomjm , a gſauce napomenutj Liſty neb Poſli giſtými , tohoby ſkutečně zanechati nechtěli/ ten a ti w pokutu nýže pſanau vpadnauti magý.

Wywolili gſme pak gednomyſlně a ſpolečně Mužůw wěrných a ſtálých z proſtředku ſebe 20. totiž Jana z Kněžowsý/ Lideře z Radkowic, Pawlíka a Jana Charwáta Měſſtiany Měſt Pražſkých/ Oldřicha z Rožmberka/ Cženka

z Wartmberka ginák z Weſele. Oldřicha z Hradce. Hynka z Lichtnburka Gindřicha Berku z Dubé. Pány, Jana Žižku z Trocnowa na obě Oči ſlepého. Zbiňka z Buchowa. Jana Smiřického. Mikuláſſe z Barchowa. Milota z Bohdánče. Onſſe z Mikowic. Gindřicha z Boharyně, Zemany. Tomáſſe z Rožmitála. Wáchu z Zlatče. Matěge Pražáka z Hradce nad Labem. Matěge z Hoſtic z Kaurkima / k ſpráwě a řízenj Koruny Cžeſké kterýmžto Auředujkům, Spráwcům a Wladařům / dali gſme, a mocý Liſtu tohoto dáwáme plnau moc / plné Práwo k řízenj a vpokogenj wſſj Cžeſké Země / ſlibugjce naſſi dobrau Wjrau bezewſſj zlé lſti / cožbykoli ti napředpſanj Wladaři a Spráwcowé ſpolečně zřjdili / a komužbykoli z nás co rozkázali to wſſecko bez meſſkánj a odporu wěrně včiniti a wyplniti / obzwláſſtně to cožby bylo k pomocy a k obraně Cžeſké Koruny a téhož Králowſtwj. A kdožbykoli nechtěl k těmto Artykulům ſwrchuſpaným ſwoliti, ten má k tomu od týchž Wladařůw přinucen býti / a my máme gim pomáhati. Y ſlibugem ſe wſſj ſwau mocy wzhůru býti / a tu kdež ſe nam poſtawiti rozkáži, gich rozkázanj wyplniti / lečby která hodná přjčina překážela, kterážby od těch Wladařůw přigata byla / ale wždy moc naſſe má býti wyprawena.

Také geſt ſwoleno kdyby kdo nechtěl k těm Artykulům Pražſkým Spaſytedlným y giným přiſtaupiti / aby ten k tomu přiweden byl wedle Nálezu předpowěděných Spráwcůw / z nichžto některý geſtližeby ſe Obcy neljbil, tehdy ta Obec nad kterauž geſt ten Wladař, bude mocy na geho mjſto giného woliti a poſtawiti.

Tolikéž ti Auředníjcy ſwrchupſanj / magj, geſtližeby ſe přitreffili některé těžké wěcy kterýchžby ſami rozſauditi nemohli, a w ně vhoditi podlé Zákona Božjho neuměli / Dwě Oſoby Duchownj / totiž Miſtra Přjbrama a některého druhého mezy ſe powolati / a od nich wezmauce naučenj řád a ſprawedlnoſt činiti.

Mjmo to doloženo geſt, aby ti Spráwcowé a Wladaři / tu moc od nás propůgčenau a danau drželi toliko do Swatého Wácſlawa neyprwé přiſſtjho / a dále nic / lečbychom w čaſe z wůle Božj Krále doſtali / pročežby každý Staw při ſwých řádjch a ſwobodách zůſtati muſel. Artykulůw co ſe dotýče / ti aby od gednohokaždého a w každém Stawu byli zachowánj / lečby opět znowu wſſech nás obzwláſſtnj zwolenj bylo. Slibugem pak wſſickni y geden každý z nás / wſſecky kuſy w této Smlauwě položené / držeti a ſkutečně zachowati zauplna a docela pod ſtracenjm cti a Wjry naſſi / kteréž ſe timto Liſtem bezewſſeho wyznánj odſuzugem / tolikéž y Statkůw / geſtližebychom ginače včinili / kteřjž na Obecné dobré připadnauti magj / tak yakoby w Zemſkých Dſkách byli zapſánj / a zawazugem ſe pod wěčným wypowěděnjm z Králowſtwj Cžeſkého / ninižto máme býti pokutowánj / geſtližebychom yakkoli a na čemkoli (čehož Pane Bože nedeg) některý kus ſwrchu pſaný přeſtaupili, a toho wyplniti wedlé Nálezůw ſwrchupſaných nechtěli / a to kdyby na nás očitě řádným a hodným Nálezem neb Swědomjm bylo dokázáno. Tomu wſſemu na Swědomj / Pečetě naſſe k Liſtu tomuto gſme přitiſkli.

Na ten Sněm k tomu newelmi Maudřemu

ſhromážděnj / přigeli také Poſlowé od Cýſaře Zygkmunda Krále Vherſkého tam wyprawenj / totiž Aleš Holický / a Puta z Cžaſtalowic magjce Liſt wěřjcý, y giný obzwláſſtnj pſanj ke wſſem tu w Cžáſlawi ſhromážděným. Y žádali oſlyſſenj, k kterémuž welmi těžce přiſſli / tak že gim ledwa dopuſſtěno ſummu poſelſtwj ſwého oznámiti. A když počali mluwiti, a Cýſaře Zygkmunda wychwalowati / přetrhl gim řeč Oldřich z Rožmberka, řkauce: Nechte toho mluwenj,

máteli co vkazowati, vkazugte/ a oni podal Liſt, kterýž Kruſſina z Lichtenburka kázal čjſti předewſſenij/ a ten pſán byl takto:

My Zygkmund z Božij miloſti Rzijmſký

Král/ po wſſecky čaſy rozmnožitel Rijſſe/ Vherſký, Cžeſký, Dalmatſký, Charwátſký/ etč. Král/ Wzkazugem wſſem Panům, Rytjřům, Panoſſem, Měſtům y wſſij Obcy Králowſtwij Cžeſkého náš vmyſl. Dáwáme wám znáti kterak gſme porozuměli, žeby měl Sněm Panſký a Obecnj w Cžechách držán býti na tento čas/ a z té přijčiny Vrozené, Alſſe z Sſternberka ginák z Holic a Putu z Cžaſtalowic Raddy naſſe, a wěrné milé, k wám gſme wyſlali/ aby naſſe poſelſtwij k wám doneſli / žádagjce wás, yakož gſme prwé od wás čaſtokráte žádali / abyſſte k tomu radili a pomáhali, aby ta Země při řádu ſprawedliwém a w pokogi mohla zůſtati/ a z nepoctiwého narčenij wygjti/ a zwláſſtě proti těm kteřjžby nás chtěli od naſſeho Dědictwij odtiſknauti, neb gſte nám tim powinni yakožto Pánu a Králi ſwému dědičnému. Bůhť wij že nám té hanby žel / kteráž ſe děge w té Zemi / pročež gſme wždycky prodljwali a geſſtě prodljwáme, nechtjc toho radi widěti, aby ta Koruna od Cyzozemcůw do konce k ſkaze přiſſla a zahubená býti měla.

Co ſe těch Cžtyr kuſůw, o kteréž gſte čaſtokráte s námi mluwili dotýče/ abychom wám pomocni byli, abyſſte o to mohli řádně ſliſſenj byti, yakž ſme prwé wám k tomu powolili, tak y nynij powolugem / a geſſtě wám toho podawáme, což ſprawedliwého geſt wedlé Pána Boha, při tom každý má zanechán býti / w té Wijře aby obě ſtrany w pokogi byli/ gedna na druhau nikoli neſahagjc, ani gi vtiſkugjc. Dale geſtližeby ſe komu zdálo, žeby námi a ſkrze nás něgacý neřádowé w té Zemi wznikli/ což ſe nám býti nezdá/ chceme to radi oprawiti, y dáti ſe naweſti aby námi žadný neřád nebyl. Wſſak o tom dobrau wědomoſt máte / že gſme wždycky, geſſtě za dobré pamětí žiwota Bratra naſſeho neymilegſſyho Krále Wácſlawa o dobré Země té ſtáli/ a každý podlé ſwého řádu w nj obýwagijcý byl zůſtawen / na čež gſme nemálo naložili, a o to welikau prácy měli. Pakliby kdo toho což podáwáme/ y čehož gſte žádali přigijti nechtěl, nýbrž tu Zemi chtělliby k dalſſij záhubě a k hanbě wéſti, a nás od naſſeho dědičného Králowſtwij Cžeſkého mimo pořádek odtiſkati / gižbychom toho déle trpěti nemohli, než muſelibychom wſſecky Přáteli naſſe / y wſſecky okolnij Kraginy na pomoc wzýti, a k tomu tak přikročiti/ abychom ty neřády, geſſto ſe w zemi děgj zaſtawiti/ a nás od Králowſtwij naſſeho dědičného odtiſknauti nedati / což owſſem bez weliké záhuby a nenabyté ſſkody y hanby waſſi y budaucých waſſich nemohloby ſe ſtáti/ yakož wám o tom owſſem, y o giných wěcech naſſeho vmyſlu / ſwrchupſanij Alſſa a Puta/ wěrnij naſſi milj doſtatečnau ſpráwu dáti magij. Protož od wás žádáme, cožkoli oni k wám gménem naſſim mluwiti budau aneb s wámi gednati / abyſſte gim oběma ſpolu, neb gednomu z nich ač geſtližeby ten druhý nebyl, neb býti nemohl, wěřili / tak yakobychom my tu ſami oſobně býti ráčili. Dán w Trenčině Léta od Narozenij Syna Božijho 1421. w Auterý po Božijm Těle / ginák po Swatém Vrbanu/ Léta Králowſtwij naſſeho Vherſkého Třidcátého Pátého.

Ad mandatum Domini Regis.

Michael Canonicus Pragenſis.

po přečtenj

Digitized by Google

Po přečtenij Liſtu toho / radili ſe wſſickni weſpolek, yakauby měli dati odpowěd Cýſařowi Zygkmundowi / y zůſtali na tom gednoſwornĕ, aby ſepſat dali wſſecky Artykule, pro které ho za Krále přigijti nechtěgi/a otim Poſly zaſe wyprawili. Napſaná tehdy byla odpowěd Zygkmundowi Cýſaři od wſſech na tom Snému Cžáſlawſkém ſhromážděných w tyto ſlowa:

Nejjaſněgſſij Knjže a Králi/etc. Yakož Waſſe miloſt w ſwém Liſtu doložiti račila / byliliby yacý neřadowé ſkrz Waſſy miloſt w té Korunĕ Cžeſké způſobenij, žebyſſte ge naprawiti ráčili/tito gſau Neřadowé welicý nijže pſanij.

Prwnij Neřád geſt ten/že Waſſe miloſt ráčila dáti Miſtra Jana z Huſynce pod ſwým gleytem vpáliti, a to k hanbě a k potupě wſſemu Jazyku Cžeſkému.

Druhý/wſſickni oddělency a potupeni Kacýři od Cýrkwe Swaté/měli plnau ſwobodu w Konſtanſkém Koncilium mluwiti, a naſſi wěrnij neměli/ a nadto wegſſe, abyſſte hanbu Cžeſkau rozmnožili dopuſtit gſte ráčili y druhého Miſtra totiž Jeronýma pod Gleytem naſſim a proti Gleytu naſſemu vpáliti.

Třetj/ ráčili gſte dopuſtiti odſauzenij na Cžeſkau Zemi / a na odſauzené Cžechy Křijž neb Kruciatu Papežſkau wydati, aby ge ginij wſſickni Křeſtiané potupili a wyplenili.

Cžtwrtý/ten Křijž neb Kruciat ráčili gſte poručiti w Měſtě Wratiſlawi oznamowati a prowolati/ wſſemu Jazyku Cžeſkému k weliké hanbě y záhubě.

Pátý / tim Kacyřowánijm ráčili gſte na nás wſſecky okolnj Národy wzbuditi, a potom ge na nás yako na neſſlechetné Kacýře a odřezance od Cýrkwe Swaté wéſti.

Šeſtý/ Knijžata a ginij Cyzozemcy vwedenij od Waſſi miloſti do Zemĕ Cžeſké / gi hubili a plondrowali Mečem y Ohněm/ani Swětſkým ani Duchownijm ani Pannám ani Panijm neodpauſſtěli.

Sedmý/ Měſſtiana gednoho Pražſkého Jana Kráſu / ráčili gſte kázat na potupu přigijmánij z Kalicha Koňmi po Měſtě wláčeti/a potomně nemiloſtiwě vpáliti.

Oſmý/Některé Měſſtiany Wratiſlawſké ráčili gſte poručit ſtijnati pro winny, gichžto ſe proti Krali Wácſlawowi dopuſtili/ a některij odtud gſau wyhnáni k gich weliké ſſkodě a hanbě.

Dewátý / ráčili gſte odtrhnauti Zemi Brabantſkau od Koruny Cžeſké/ kterauž Cýſař Karel ſlawné paměti Otec Wa-

Digitized by Google

ſſi miloſti s welikau pracý a nákladem nemalým k Cžeſké Zemi připogil/ tolikéž Marky ſtaré ráčili gſte zaſtawiti / a to wſſe bez powolenij a wědomij Zemſkého.

Deſátý/ Korunu Cžeſkau mijmo ſwuog ſlib/ bez powolenij Panſkého, Rytijřſkého y Měſtſkého, ráčili gſte wywezti wen z Země/ na ſſkodu a poſměch Králowſtwij Cžeſkého.

Gedenáctý / Klinoty rozličné/ kteréž Předkowé naſſi těžce doſtáwali/ ge ke cti a chwále Boží a Swatým Dědicům za poklad tomu Králowſtwij chowali, wſſecky gſte ráčili w Praiſſkém Koſtele y na Karlſſtegně y w Kláſſterých pobrati a wen z Země wywézti.

Dwanáctý/ Swátoſt Ržiżſkau/ kterauž Cýſař Karel s znamenitau pracý a nákladem welikým Králowſtwij tomuto k weliké poctiwoſti ſpůſobil/ ráčili gſte tolikéž bez wſſeho Obecnijho wědomij nám odnijti.

Třinácté/ Dſky Zemſké ráčili gſte ſchowati bez wědomoſti Stawůw / a Penijze v Deſk položené/ chudých Syrotkůw a Wdow proti wſſemu řádu a prawu/ ráčili gſte pobrati.

Cžtrnáctý neřád/ že ſwobod a Práw gichžto Země Cžeſká y Morawſká užíwali / ſkrz Waſſi miloſt gſme zbaweny. A ta ž au neřádowé kteříž ſe dáli půwodem Waſſi miloſti.

Protož žádame Neyprwé / abyſſte nám to ráčili naprawiti/ a tahanenij oſob naſſich přetrhnauti, a Králowſtwij Cžeſké y Margkrabſtwij Morawſké z nich wywéſti.

Druhé / Země odlaučené bez powolenij Stawůw od Koruny Cžeſké/ aby byli zaſe nawracené a připogené.

Třetij / Koruna a Swátoſt Ržiżſka / Klinoty ſwrchupſané a Dſky Zemſké/ y Liſtowé kteříž gſau nám na Karlſſtegně y ginde pobránij, to wſſe aby nám bylo nawráceno.

Cžtwrté/ Země okolnij kterýchž gſte na nás ráčili popůditi a zbauřiti obzwláſſtně ty kteréž pod Korunu Cžeſkau přináležegi / aby vpokogené byli / a Krwe naſſe wijce newylewali/ aniž Statky naſſe hubili.

Také chceme tomu abyſſte o vmyſlu naſſem wěděti ráčili z ſtrany naſſich čtyř Artykulůw/ pro kteréž gſme ſe na tom gednomyſlně ſneſli / abychom od nich nikterak neodſtupowali.

Prwnij Artykul geſt/ o přigijmánij Těla Božijho a Krwe Božij pod Obogij ſpůſobau/ z ſtrany kteréhož na tom gſme zůſtali, abychom tak a neginač přigijmali.

Druhý/ o Kázanij Slowa Božijho / kteréž

aby ſwobodně, kdežtoli a co tohokoli zgewně mluweno a kázano býti mohlo.

Třetj / o neřádném Panowánj Duchownjm /

poněwadž my ta Zbožj Kláſſterſká raděgi k rucc naſſi držeti chceme.

Cžtwrtý / o zgewných hřijſſých / aby totižto zaſtawowáni býwali / obzwlaſſtně w Domkách obecných.

A tomu také zůſtati chceme při naſſich ſwobodách a Práwjch, zwyklo, ſtech a obyčegich / kterýchž Předkowé naſſi, od Králůw a Knjžat Cžeſkých obdařeni vžjwali.

Ti Artykulowé poſláni byli z Snému Cžáſlawſkého k Zygkmundowi Cýſaři / kterýž vwažuge wſſe což w ſobě obſahowali / kázal na ně odpowěd dáti Liſtem takto pſaným:

My Zygkmund z Božj milosti Král Rzijmſký / etc.

Wám wſſem Panům, Rytjřům, Panoſſem, Pražanům y Obcem Králowſtwij naſſeho Cžeſkého, wěděti dáwáme.

Kakož nám winnu dáwate w mnohých Artykulých / obzwláſſtně o vpálenj Miſtra Jana z Huſynce a Miſtra Jeronýma / dotýkagic Kacýřſtwa ſa haněnj Země Cžeſké y ſuzowánj giſtě tim my winni negſme / neb to giſt nenj naſſe, a geſſtě negde / ale gich nedoweenjm a nenáležitým proti Pánu Bohu rozumem / na kteréhož ſe řitili, a na Cýrkew geho Swatau. To žeby k hanbě Země Cžeſké býti mělo, nám ſe nezdá / owſſem gednomu každému wědomo geſt, že gſme předewſſjm Koncilium Konſtantſkým za Wáclawa Krále Bratra naſſeho negmilegſſjho dobré paměti ſnažně odpowjdali / gey y wás doſtatečně wymlauwali / až gſme ſkrz to y weliké haněnj, aniž geſt také Země Cžeſká w čem haněna neb odſuzowána byla / než ti kteřjžby w nj Kacýřſtwj drželi a wedli. Protož giſtě wězte že nenj žádná hanba ani hanění ani yaká potupa Zemi této ſe neſtala / než těmi wěčná hanba y záhuba Koruny této přiſſla / kteřjž Zbožj ſwá vtratiwſſe, neſſlechetně Kláſſtery a Koſtely kteréž naſſi Předkowé s welkým naboženſtwjm Pánu Bohu ke cti a chwále poſtawili / zlaupili a rozbořili. Tělo Božj wygmauce též y giné Swátoſti / ohawně po nich nohama ſſlapali, nad Pannami, Knězmi, Rytjři, Panoſſemi a giným i dobrými Křeſtiany, mnohem ſe vkrutněgſſi než Pohané vkazowali / bezewſſj přjčiny. Měſta ſlawná, Zámky y Twrze pálili, winné y newinné hyndrowali / gedném aby ſe Krwe a Statkůw gich naſytili. Ti zgewnj a nekřeſtianſſtj neřádowé wzbudili gſau a wzbuzugj proti wám okolnj Knjžata / vwažugic ſpráwy waſſe ne Rytjřſké ani Lidſké / ale lehkomyſlné a howadſké. Ti nechwálitebnj ſkutkowé, pálenj nečeſtné / přjčina gſau ſkaženi tohoto ſlawného Králowſtwj, a ne my, aniž kdo giný / neb to geſt nepodobné, a žádný wěrný tomu wěřiti nebude / ani rozum toho nenj vkazati, abychom my naſſe dědictwj a Králowſtwj wlaſtnj k takowé neſnázy hanbě a ſſkodě přiweſti měli / ano a čemuž giſtě wězte a tomu wěřte, té hanby od wás včiněné a záhuby té Země geſt nám lito welmi.

O Korunė a Swátoſtech yakž nám winnu dáwate, to wſſe wzali gſme y ſchowali ne ke ſſkodě Cžeſké Zemi / ale proto, aby ty wěcy tak yako giné nebyli rozebrané a ſtracené. Dſky Zemſké wzali gſme s powolenjm Panſkým a oni gſau ge Pečetmi ſwými zapečetili / na ten čas když gſau měli býti wyzdwiženė a ſchowané. Neřády yakž wy prawjte geſtližeby ſe ſkrz nás yacý w té Zemi dáli / chceme o to s okolnjmi Pány Země Cžeſké gednati / a to od

činiti, wſſecko zaſe k nápravě přiwesti/ a wy tolikéž včiňte co geſt wánu neřádůw a záhub přiſſlo/ tak abyſſte to napravili, a od toho přeſtali/ tak yakž ſe Knjžatům a Pánům zdáti bude.

Pjſſete nám také že gſte ſe w tom konečně ſrownali, abyſſte Cžtyry Artykule Pražſké držeti, na to wám tuto odpowěd dáwáme. Wjte o tom dobře wſſickni/ že gſme wám toho nikdy neodpjrali, aby o to ſlyſſenj (neb yakž wy gmenugete hádanj) býti mělo, ale wy dřjw než čas toho ſlyſſenj přiſſel Zemi gſte naſſi wlaſtnj, a wlaſt ſwau milau, Ohněm y Mečem ſplundrowali.

Pjſſete tolikéž že chcete při ſwých řádých a Práwých zůſtati, tak yako waſſi Předkowé, wěztež o tom že náš úmyſl nikdá na tom nebyl, abychom my wás měli z waſſých dobrých řádůw a ſwobod wywoditi/ nýbrž tomu chceme a na tom gſme wždycky byli, těch řádůw raděgi přičiniti nežli vgjti, protož pilně vwažugte, kdo wás z waſſich řádůw a ſwobod wywozůge, a waſſe Práwa ruſſý, nyli čili wy ſami, a nahlédněte do zápiſůw waſſich pozorugjce ruſſiteli tam Práwa ſwá čili neruſſjte.

Mimo to ſlyſſyme že gſte w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém Obrazy Kamenné Předkůw naſſich potlaukli/ Knjžat a Králůw zroby zohyzdili/ Střjbrné Obrazy pobrali/ Dřewenné popálili, newjme tjmto ſpůſobem Práwa a Swobody waſſe napravugete, a geſſtě že chcete Hrad Pražſký, kteréhož gſte neſtawěli obořiti, y Koſtel ten ſlawný, genž geſt ke Cti a chwále Pánu Bohu a Swatým Dědicům geho ku památce poſtawen, wniweč obrátiti. Protož my wás pro Pána Boha proſýme nečiňte toho ani činiti nedopauſſtěgte, wſſak gſte giž doſti včinili hanby té Zemi Cžeſké, že gſte gednu Stolicy welmi ſlawnau Koruny te ſkazyli, na Wyſſehradě Koſtel Swatých Petra a Pawla, a při tom giných čtrnácte rozbořili gſte. Obořiteli pak y druhau Stolicy té ſlawné Koruny, giž wěčnau hanbu, nelaſku od Pána Boha, a nepřjzeň od Knjžat okolnjch ſobě ſpůſobjte/ wzbudjte proti ſobě Pána Boha y Národy cizý a ſebe y tu Korunu k wětſſý hanbě a k nenabyté ſſkodě přiwedete. Wjte že ten Koſtel geſt hlawa té Koruny, že w něm pochowán Swatý milý Wácſlaw, a giný Dědicowé Swati, y Cýſař dobré a Swaté paměti Otec náš nejmilegſſý, y giný Králowé a Knjžata. Pro Bůh proſýme ſmilůgte ſe ſami nad ſebau, a nad Zemi tau/ a nedegte gi wjce hubiti, a Služebnjky naſſe mordowati/ přiſtupte k ſprawedlnoſti, tak yak gſme wám prwé pſali, a zaſtawte ty neřády, ať ſe wjce neděgi proti Pánu Bohu, proti dobrému pořádku Cýrkwe Swaté, y proti nám/ a my wám rádi chceme rádni a pomocni býti/ paklibyſſte toho neučinili, ačbychom potom rádi chtěli, ſnad nebudem moci y tomu za doſt včiniti nepřeſtaneteli na tom geſſtě ſkrz wás kterému přijde/ že ta Země muſý zahubená a ſkažená býti.

Toho čaſu Žižka Tyrran vkrutný a ſkazytel

wſſj ozdoby Králowſtwj Cžeſkého/ s Tábory ſwými a Minyſtry/ tolikéž y s některými Pány a Zemany pomocnjky gezdil po wſſem Králowſtwj Cžeſkém/ wyhledáwage malo horſſj nežli ſám byl Bludnjky, obzwláſſtně ty, geſſto o Swátoſti Oltářnj nic neſmegſſeli/ kteréž Táboři Pikharty nazýwali, ač z těch poſſli, kterýž ſe Včenj Miſtra Jana z Huſynce a Miſtra Jeronýma z Prahy přidrželi/ z těch kteréžkoli Žižka nalezl/ Ohněm poručil páliti.

O tom wěda Kněz Martin Loquis/ genž byl z Wězenj Pana Oldřicha Wawáka z Hradce, na žádoſt Táborůw wypuſſtěn/ aby od Žižky neb Pražanůw polapený na Hranicy neb do Sudu nemuſel, vmjnil gjti do Morawy ſpolu s Towaryſſem ſwým Prokopem, Knězem gednookým. Přiſſli

tehdy s tim vmyſlem do Chrudimě, a počali po Domjch kázati/ ale Chrudimſký Heytman Diwiſs, bez meſſkánj poručil ge wzýti do Wězenj, a přiſtaupil k nim, tázal ſe gich o Wjře řka: Bratřj milý co wy ſmeyſſlite o Těle Božjm na Oltáři? Odpowěděl Loquis/ o Oltáři nic newijme/ ale tak ſmegſſljme že Pán Gežjſs měl gediné Tělo/ a s tim že na Nebe wſtaupil. Ledwa to dopowěděl, a on dal mu w Nos, až ſe obrátil/ a hned nazegtřj chtěl ge dáti ſpáliti/ ale wkročil w to Kněz Ambrož Farář z Hradce nad Labem, gſa tehdáž přjtomen, a žádal aby gemu w ruce dáni byli, že ge chce naprawiti/ což Diwiš na žádoſt geho včinil/ a kázal ge ſwázané do Hradce dowéſti/ kdež ſauce dwě Neděle, nechtěli od bludůw ſwých odſtaupiti/ y poſlal ge do Raudnice k Arcybiſkupu Kunrádowi v něhožto ſeděli w temném Zialáři za Sedm Neděl, a nechtěli než při ſwých Bludjch zůſtati. W tom Žižka přigel do Prahy a žádal Pražanůw aby pro ty Wězně poſlali do Raudnice, a ge na Rynku Pražſkém vpáliti dali.

Konſſelé někteřj nepřáli Martinowi té Smrti, neb s nim ty bludy tegně držieli/ ale nemohli w tom překážku žádnau včiniti/ a giž poſlan byl geden z Raddy do Raudnice, aby ge kázal Katu trápiti/ aby wyznali od koho magj počátek bludu toho, a oni gmenowali mnohé Měſſtiany Pražſké ſwé pomocnjky a náſledownjky těch bludůw/ potomně napomjnánij čaſtokráte aby toho vſtaupili, a oni odpowjdali že gich Wjra prawá geſt/ ginij pak wſſickni že gſau ďáblem ſwedenj/ a tak s tau wjrau neb raděgi newěrau we Čtwrtek před S. Bartolomějem gſau vpálenj a hned té chwjle 4. Pražané z té Sekty s třema Minyſtry do wězenj wzatj.

Při témž čaſe někteřj z Měſſtianůw Pražſkých, k těm bludům náchylnij/ ſeſſli ſe tegně k Knězy Janowi Mnichu/ gehožto ſe přidržela wětſſij ſtrana Obce Nowoměſtſké, do Kláſſtera Panny Marye Sněžné/ kdež geſſtě gen gediná Zed pozůſtáwala/ a tu z ſpolečné wſſech raddy rozkázali w weliký Zwon vdeřiti/ pro kteréžto zwoněnij zběhli ſe wſſickni Bludnicy z obau Měſt Pražſkých na Krchow téhož Kláſſtera/ odkudž wſſickni namluwenij od toho Mnicha ſſli vprkem na Rathauz Staroměſtſký, a potomně na Nowoměſtſký/ a kázawſſe ſe Konſſelům poſaditi/ těžce gim domlauwali/ a mnohé gim dáwali winny, o kterýchž oni nic newěděli/ toliko hledagjc na ně přjčiny aby ge z Konſſelſtwij zſadili/ yakož hned gim Mnich wzal Pečet Měſtſkau, což včinil y na druhém Rathauze/ a Měſto gedno k druhému připogil/ dokládage že to ſpogenj trwati má gednom do dalſſjho opatřenij/ a wywoliwſſe z ſebe čtyry oſoby/ ge za Heytmany wyzdwjhli/ a tím Obce k ſprawowánij poručili.

Obáwage ſe potom Mnich Jan/ aby pro ten včinek něgaké růžnice newznikli/ zwolal opět Obce/ kteréž wywolili z Starého Měſta Patnácte oſob a z Nowého tolikéž Patnácte/ a ty wyhlaſſowal onen Apoſtata/ a kázal aby na Staroměſtſkém Rathauze ſedjc/ obě Obce ſaudili. Z toho počtu Konſſelůw, geden Platnýř wida že takowé wolenj a ſazenij Konſſelůw bylo proti řádu a Práwu/ nechtěl býti Konſſelem. Tu při tom ſhromážděnij Mnich onen kterýž na ſe wzal Auřad Podkomořſký aneb ſnad Králowſký/ otewřel Vſta ſwá a mluwil k nim takto: Pohleďtež nynj Lidé Swětſſj, k čemu gſte přiwedenj/ že gſte giž včiněnj za gednoho Člowěka/ y chceteli abychom my Duchownj také ſrownánij byli a Lidu nebapřili/ muſýte Miſtra Kryſtyna Faráře od Swatého Michala y s geho Kněžmi preč zahnati/ poněwadž ſe s námi w dobrých obyčegich nechce ſrownati/ a zachowáwa Ceremonye wedlé nařjzenij Řjmſkého/ Dijtkám podáwati nechce/ ani ſpjwati Jazykem Čeſkým w Koſtele ſwém nedopauſſtj/ protož ať geſt odtud wypowědjn y wyweden hned bez odtahu. To ſlyſſe Lid Obecnij wzkřykli wſſickni gednijm Hlaſem

Nechť

Digitized by Google

nechť geſt tak a neginač. I řekl Mnich Jan: Zdali ſe wám za dobré, aby tu hned ginij Kněžij geſſto činj poſluhowánij wedlé naſſeho obyčege wywedenj byli? a opět zwolali wſſickni/ y to nechť ſe tak ſtane. Wywedenj tehdy byli Kněžij pořádni od Swatého Michala půwodem Mnicha Jana a Miſtra Jakobella/ a na gich miſto dáni bludni a neřádnj, totiž Wylim z Auſti a ginj k Pikhartům náchylnj. Mnozý owſſem dobřj Křeſtiané z toho ſe nemalo rmautili, wſſak nemohli ſe takowé mocy protiwiti,

Při těmž čaſe Pražané Lid ſwůg pěſſý y Gýzdný wyſlali k Launům / na kteréžto miſto přigeli k nim Žiatečtj a Slánſſtj/ a ti gezdijce ſpolečně po Kragi Slanſkém činili znamenité ſſkody po Weſnicech/ y Kláſſter Panenſký řádu Premoſtratenſkého w Pondělí po Swatém Prokopu wybrali a wypálili. A odtud táhli k Teplicy / od Teplic k Kláſſteru Oſeckému.

Páni někteřij Czeſſtj/ yako Oldřich z Rožmberka/ Czeněk z Wartmberka/ Wawák z Hradce a ginj/ položili ſobě Sněm w Czeſkém Brodě/ na kterémž coby gednáno bylo/ doloženo geſt pod Měſtem gmenowaným níže.

W Neděli po Swatém Hawle/ Jan Mnich často gmenowaný od Matky Božij Sněžné poručiw w Týnſkým Zwonem zazwoniti / ſwolaw obě Obce na Krchow Swatého Sſtěpána/ kdež ſlowe na Rybnjčku/ a ſtoge uproſtřed Lidu mluwil žeby za ſluſſné bylo aby některý muž hodný, wywolen byl za Heytmana Pražſkého, genž by Obec y Konſſely ſprawowal/ tak geſtližeby který nehodný byl z těch Aurzednijkůw, toho aby mohl ſložiti a giného na miſtě tom uſtanowiti. Schwalili wſſickni raddu takowau, a hned gednoho z ſebe wywolili gménem Bzdinku/ gehožto on za Heytmana předewſſemi wyhláſyl/ a dal mu moc plnau gméně wſſech zlé a nepoſluſſné treſtati/ budto Wězenijm, bud z Měſt wypowěděnijm/ bud na hrdle y na Statcých wedlé geho zdánij a rozſſaffnoſti treſtánijm. Pro lepſſi mocnoſt a ſtworzenij té wěcy, přidánij gſau mu Cžtyry pomocnijcy z Staré° Měſta dwa, z Nowé° Měſta tolikéž dwa, aby ſpolečně wſſecky wěcy řjdili/ wſſak w tom wſſem poddani gſauce Bzdinkowi yakožto neypředněgſſimu Heytmanowi a Správcy.

To wolenij Starſſijm a maudřegſſijm neyméň ſe nelijbilo/ pročež ſeſſli ſe do Betléma a odtud ſſli na Rathauz Staroměſtſký y Noworněſtſký, a mluwili, že nenij ſluſſné aby Heytman wolený aneb pomocnijcy geho něco začjnati měli bez wědomoſti a wůle Konſſelůw/ ale nemohli proti tomu nic wčiniti/ neb Heytmané předpowěděnij wládli Obcy y Konſſely, tak yakž nařjzeno bylo, a ti pět Konſſelů Muže dobré a hodné z Auřadu toho ſložili, nez giné přijčiny gedno z vé, že ta wůle byla Kněze Jana Mnicha.

Jan Sádlo zachowáwage pořádek Křeſtianſký, upadl některým bludným Pražanům w podezřenij/ ſkrz to ſamé že geſt obeſlaný gim na pomoc s ſwým Lidem nepřigel. Porozumijwage on tomu weyborně a proto k nim Pſanij včinil, žádagijc bezpečnoſti že chce k nim přigeti a z toho domněnj ſe očiſtiti/ gemužto odepſali Konſſelé aby přigel bezpečně, že oni ledayakýms klewetám mijſta v ſebe nedagij/ y gel k nim w Pondělij po Swatém Hawle s dwěma Bratry ſwýma Petrem a Burkardem kteřijž tolikéž ſlauli Sádlowé z Janowic/ a tu hned toho dne druhau hodinu na Noc bezewſſij ſpráwy Křeſtianſké/ o kterauž ſnažně žádal, ſtiat geſt. Nazeg-

tři,

Digitized by Google

třij Tělo geho z Rathauzu bez zwoněnij neſſeno na Rrchow Swateho Mikulaſſe a tu pochowáno.

Předpowěděný Jan Sádlo byl někdy Raddau obzwláſſtnij Wácſlawa Krále kterýž mnohá dobrodinij Pražanům činil/ ale oni ſe w nenáwiſti nich Pikharty temiž bludy gſauc nakwaſſenij, ačkoli znali že náchylný byl k přigijmánij z Kalicha / tak dlauho o to vſylowali, až gey o Hrdlo připrawili.

We Cžtwrtek před Slawnoſti Swatých

Sſymona a Judy/ přineſſené byli do Prahy Nowiny, že Poſlowé wyſlanij tegně k Wituldowi Knijžeti Litewſkému, wſſickni od Jana Knijžete Opawſkého zgijmánij gſau a poſlánij k Králi Zygkmundowi do Vher.

Téhož Roku mnozý z Táborůw hroznégſſij bludy wymegſſleli/ kterýž y počali rozſſyřowati nedaleko od Hradce w gedné Wſy řečené Strážnice, w nižto ſcházegjc ſe, Sodomſkau neſſlechetnoſt páchali.

Potomně zmocnili ſe gednoho Oſtrowu genž ležij mezy Hradcem a Weſelým, na něm nazý Mužij y Ženy chodili/ prawijce že tak wſſickni Lidé po wſſem Swětě choditi magi yako Adam a Ewa/ pročež nazwánij gſau Adamite/ gichžto Spráwce byl negaký Kowář Rohan řečený z Weſelé/ kteréhož oni Bohem nazýwali.

Cžaſu gednoho připrawiwſſe ſe do Sſatůw, táhli tegně w Nocy k Perčicy/ a tam ſkočiwſſe do Města/ Mladé y Staré/ Ženy y Děti napořad mordowoli/ a napoſledy když wſſecko což w něm bylo wyneſli/ Měſto to zapálili. Hned yakž zwěděl o tom Žižka, táhl na ně s Synem Warwákowým z Hradce/ kterýž pochytiwſſe Zbrog bránili ſe ſtatečně/ takže mnoho Hradeckých pomordowali/ niemeně s welikau těžkoſti přemohli ge Bogownijcy Žižkowi, a Boha gegich Rohana Kowáře Cepami vmlátiti muſeli/ neb ačkoli mnoho Sſijpůw w ſwém Těle měl, wſſak odporowal zmužile welmi/ až přiliſſnau mocý na Zem byl poražen.

Na Táboře ſkryli ſe některij z té Roty/ ale

Žižka yakž ſe o nich dowěděl, hned ge poručil zgijmati, a w Klokotech do Fary wehnáti a zapáliti.

Po Slawnoſti Swatého Martina/ Cýſař

s mnohými Hauffy položil ſe v Gihlawi/ a tu Pány Cžeſké některé k ſobě ke Dni Swaté Alžběty obeſſlal pod Gleytem bezpečným. K gedi gſau k němu Páni, gichžto gména položená gſau pod Stawem Panſkým. Žižka a Pražané nebyli tim ſpokogenij, zwláſſtě že ſe Páni ti s Cýſařem pogednali/ a ſebrawſſe Lid táhli k Cžáſlawi/ a odtud do Hory Kutny, kdež očekáwali na Zygkmunda Cýſaře aby ſe s nim Wogenſký potkali/ wſſak potomně porozuměgijce že Cýſař nemalé Wogſko s ſebau wede/ mnozý z Hory ſe vkrádali do Prahy.

Sam take Žiżka Vhrůw tu dočkati neſměl/ nicméně położil ſe na Hoře řečené Taurkant blýzko od Hory Gutny / a w tom Cýſař s Lidem opanowal Horu Kutnu / a zwěděw że Żiżka leżý na Taurkantu Wozy otočený/ poručil geg oblehnauti. Druhé Noci Žiżka s ſwými ſe připrawil a kázal hřmotem vdeřiti na Strážné/ y probil ſe ſkrz Wogſko/ a gel y s Wozy až na Kolin/ což ſe dálo ten Den před Sſtědrým Wečerem.

Léta Páně 1422. Znamenagic Pražané/ že Heytmané od Kněze Jana Mnicha a Obce nařýzený nic giného nepůſobý gednom że Blud Pikhartſký ſylně rozmnożugý, a Přigýmaný pod Obogý ſpůſobau potlačugý / ſeſſli ſe Konſſelé s některými Starſſými na Rathauz a wolili za Heytmana Haſſka Weliſſe ginák z Oſtrowa/ s nímżto na tom zůſtali aby wýce Mnichu tomu nad ſebau panowati nedali/ poněwadž giž doſti dlauho ſobě zoſobowal důſtogenſtwý Králowſké/ doſti Pikharty a Kacýře rozmnożowal / Konſſely z Raddy wyſazowal/ bludným Kuhačům proti Přigýmaný pod Obogý ſpůſobau gich mýſta dáwal/ a wſſe tak činil, yak ſe wůli geho zdálo a widělo.

Kněž Jan Mných porozumýwal tomu že Konſſelé tegnau Raddu mýwagý bez geho přýtomnoſti / pročež prwný Ponděly w Poſtě, pogaw s ſebau některé z ſwé Roty/ přiſſel tegně na Rathauz Staroměſtſký a hned wkročil do Raddy bez opowědi ſám Deſátý / y nalezl tam Heytmana Haſſka an ſedý s Konſſely w Raddě/ a mluwil k nim welmi přýkrá ſlowa, dokládage że káže wſſecky y s gich Heytmanem ohladiti, řka: hned yá půgdu a poručým na Obec zazwoniti / budete y s waſſým Heytmanem z Oken lýtati/ a giných Konſſelůw po ſwé wůli naſadým. Pro takowé pohrůžky ſchopili ſe wſſickni, Mnýcha y s pomocnýky geho gali / a hned wſſecky w Syni dolegſſý zawřewſſe Rathauz, ſtýnati poručili/ což wykonáno geſt bez meſſkáný / ale Kati neopatrný že Krew ſpolu s Wodau po žlábku z Rathauzu wypuſtili, tím ſamým Konſſely zradili: Neb ſpatřiwſſe Krew ſtěgýcy okolo Rathauzu, hned aby zwěděli co ſe tam děge Dwéře wyſekali, a tu nalezli Těla těch geſſto Stýnaný byli/ s welkým nařjkáným Hlawu Mnýcha předpowěděného na Mýſu włożili a wyneſli gi před Rathauz popuzugýce Lid a žádagýce, aby toho ſkutku nenechali bez pomſty.

Tím ponuknutým obořili ſe na Domy Konſſelſké/ Statky gich rozebrali / zlaupili při tom y Židy, y Miſtry zgýmané wedli na Rathauz/ prawýce, že to gſau ti Zrádcy kteřýž Sſtudenty z Prahy wyhnali, a nás o naſſi žiwnoſt připrawili. Mnozý y z Miſtrůw gim vteklí/ a gim na zegtrý Dwéře Železné w Kolegých wylámali/ Knihy z Biblyoteek wynáſſeli/ z nichżto gedny roztrhali druhé ſpálili.

Jakobellus a Gaudencius / włożili Hlawy těch ſtýnaných na Máry/ po wſſem Městě ge noſyli / ſpýwagýce, tito gſau Swatý Bożý/ kteřýž pro Zákon Páně Těla ſwá wydali na trápený. Ženy kteréž ſlauti chtěli neypobożněgſſý chodili za nimi Cžtrnácte Dni plačýce a nařýkagýce rozličnými obyčegi weſſkeren Lid k pomſtě napomýnali, aby Krew hřýſſnau za Swatau wylili.

W Středu potomně ta plachá Obec/ aby ſwau nezbednoſt nad Správcy ſwými wykonala, poručila ſtyti tu před Rathauzem Staroměſtſkým Pět Konſſelůw Mužůw wýborných, gmenowitě Jakuba Helffýře/ Prokopa Widauſſka/ Jana Rytýře/ Janka od Stratatého Wola/ a Antonjſſe welmi nábožného Člowěka.

Před Nowoměſtſkým také Rathauzem, [illegible]a Konſſele Nowoměſſtý z rozkázanj Obce ſtiati/ totiž Břichta Zwonář, a Jaroſſek od Střjbrné Hwězdy, ne z giné přjčiny gednom zté/ že gſau Mnicha onoho měli w nenáwiſti, a že gſau mluwiti měli, že on nic dobrého neſpůſobj při Obcech a Měſtech Pražſkých.

Při témž čaſe Zámek Burgleys ginák Křiwoklát neb Hrádek weſſkeren z gruntu wyhořel.

Téhož čaſu přigel do Prahy Bratr Witulda welikého Knjžete Litewſkého gménem Korybut, s Pěti Tiſycy Lidu welmi chatrného wedlé obyčege a ſpůſobu Litewſkého/ gehožto přigali Pražané poctiwě/ ale pro neobyčegnoſt gména geho/ nechtěli aby ſlaul Korybutem ale Zygkmundem, Po malém čaſe ſneſli ſe na tom y s ginými Měſty, aby gey na Pražſkém Rynku Korunowali, ale Páni Zemſſtj k tomu neſwolowali/ obzwláſſtně ti kteřjž ſe s Cýſařem Zygkmundem ſmjřili w Gihlawě a tím mnoho Panůw a Rytýřůw po ſobě potáhli/ tak aby Korybuta nepřigjmali za Krále, pro přjčiny tyto kteréž Pražanům poſlali.

Prwnj přjčina/ že giž magj Pána ſwého totiž Zygkmunda Cýſaře/ yakožto prawého k Králowſtwj tomuto nápadnjka po Otcy y po Bratru Dědice/ w tom Králowſtwj rozeného, y tauž Korunau kterauž Otec y Bratr geho Korunowánj byli, korunowaného/ pročež žeby ſlušſné nebylo, aby oni magjce Krále žiwého na Králowſtwj Čeſké korunowaného, giného gemu na odpor korunowati měli.

Druhá/ poſelſtwj prwnj že bylo owſſem wypraweno k němu s wůlj a wědomjm některých Panůw, ale druhé y třetj že gſau Měſſtiané ſami od ſebe včinili, a Páni y w tom gednánj oporwhli.

Třetj/ poněwadž Korybut yakž ſlyſſjme nenj we Gméno Swaté Trogice pokřtěn/ geho za Pána mjti nemůžeme a nechceme.

Na to odpowěděli Pražané/ chtěgte neb nechtěgte/ ale za Pána ho mjti muſyte/ což wſſe dálo ſe ginače, neb Páni wzali Korunu Králowſkau s ginými ozdobami Králowſkými z Kaple Swatého Wácſlawa z Rukau Prelátſkých/ a wezli ge tagně na Karlſſtegn,

Digitized by Google

kterýžto Zámek dobře naſſpižowali / y Wogáky oſadili. Niçméně Pražané auffali že ſe to ſtáti můſý wedlé myſli gich obzwláſſtně s pomocy Jana Žižky pro kterěhož rychle poſlali / oznamugjce / že Korybuta ginák Zygkmunda Bratra Knjžete Litewſkého za Krále přigali / a protož aby přiſpěl na pomoc a pomohl Koruny dobýwati.

On yáko chytrý wěděl geſtli že Král w Zemi bude / že mu nedopuſtj gich plundrowati ani wjce Heytmanſti / dal gim odpowěd že toho neučinj / poněwadž Lidu ſwobodnému Krále mjti nenáležj.

Pražané bez pomocy Žižkowé táhli k Karlſſtegnu a položili ſe v Wſy řečené Mořina / tdež teprwa Heytmané poručili Lid ſčiſti / y načteno gich Dwadceti Cžtyry Tiſýce / kteřjž Dwadcátého Oſmého Dne Měſýce Mage kláſti ſe počali okolo Zámku / a Páni před tim giž byli Korunu y Swátoſti odeſlali toliko w Deſýti Koních na Welhartice.

Na Knězſký Hoře genž geſt na puol nocy položilo ſe Pražanůw Sſeſt Tiſýc / magjce dwě Děla / gedno řečené Jaroměřice / druhé Rychlice / ktomu Cžtrnácte Taraſnic a Prak Staroměſtſký.

Na druhé Hoře genž geſt nad Hakowem Dolem na Weychod Slunce / položilo ſe gich tolikéž Sſeſt Tiſýc / kteřjž měli gedno Dělo řečené Pražka / Dwanácte Sſrubnic a druhý Prak Staroměſtſký.

Na třetj Hoře řečené Pleſſywé od ſtrany Poledný proti weliké Swětnicy položilo ſe gich také Sſeſt Tiſýc / a ti měli Dělo genž ſlaulo Howorka / Dwanácte Sſrubnic / a Prak Nowoměſtſký w nowě vdělaný.

Na Cžtwrté Hoře od Západu Slunce kteráž ſe gmenuge Jaworka proti Studnicy / leželo gich nápodobně Sſeſt Tiſýc / kterýchž to Dělo ſlaulo Trubačka a přj něm měli Oſm Sſrubnic a Dwa Praky geden Slánſký / druhý Nowoměſtſký.

Prwnjho druhého Dne nic giného nečinili gedně dělali Zákopy a Taraſy lámagjc Skálu. Třetjho dne pauſſtěli Střelbu zhuſta / nižto nemalau ſſkodu činili na Krowých Cyhelných a Sſkřýdličných / Slaupy Kamenné Miſtrowſkým ſpůſobem wytesané / kteřjž někdy ſtáli w Koſtele Panny Marygé Sněžné kázali rozbjrati / kteréž wozyli vſtawičně k Karlſſtegnu / neb byl Kámen Petřinſký / ſnadně ſe dal obraceti / a ten do Sſkřini kladli a nim yako Kaulemi z Prakůw házeli.

Obleženj tegně z Zámku wybjhali a mnohé zbili / a naproti tomu hustému ſtřjlenj, nadělati dali na wſſecky Podlahy Liſſty Prautěné / na kteréž nakladli Oeypek Dubowých / a mezy to množſtwj Rožj Krawſkých ſuchých / čimž ſe ſtalo že Pražané nemohli žádné Podlahy prorazyti / ani z Děl Kaulemi Kamennými Zed prolomiti / ačkoli zhuſta ſtřjleli / neb každého dne obyčegně z Pražky Sſeſtkráte ſtřjleli, a z Jaroměřice tolikéž Sſeſtkráte. Na poſledy Mrchy ſmrdute gim do Hradu házeli / nečiſtoty z Prahy w Saudkách wozyli / a tam ge Prakem metáli / chtjc ge aſpoň Smradem k poddánj přinutiti / ale ani tim ſpůſobem nemohli ſe gich zmocniti / neb oni magjc Wápna nehaſſeného doſti / a mnoho také Hutregchu / což wſſe na ty Smrady ſypali / a nicméně některým ſe Zuby od těch Smradůw heybali / a některým do konce wypadali.

Digitized by Google

Cžaſu Letnýho Obležený včinili Přjměřj za dwě Neděle / w kteréměžto čaſe zgednali ſobě Lékařſtwj nimižto Zuby vtwrdili/ když přjměřj wyſſlo/ opět počali gich Pražané ſewſſý ſylau dobýwati / a oni naproti Rytjřſky wedlé ſwé wſſý možnoſti odpjrali. A polapili gednoho z Měſſtianůw Prazſkých/ kteréhož wywěſyli na poſměch z Wěže/ a dali gemu do Ruky dlauhý Prut a Liſſcj Ocas/ aby tim Kaule odhaněl/ a tak tu wiſel celý den

O Swatém Michale včiněné bylo opět Přjměřý za Cžtyry dni/ w nichž ſo Pražané pozwali na dobrau wůli některé z obležených pod Gleytem bezpečným / s nimižto hogně hodowali / a oni Pražanům o hognoſti Proffantůw na Zámku rozpráwěli/ tak že ſe wychowati mohau za Tři Léta/ k čemuž mnozý wjru přiložili/ y radili aby odtrhli od Hradu zwláſſtě že ſe Zyma přibližowala / wſſak gednoſwornč na tom ſe ſneſli aby tu geſſtě ſetrwali do Swatého Martina.

Na den Wſſech Swatých Obležený žádali Přjměřj / aby tim weſelegi mohli Sňátek Swadebnj (yakž chytře prawili) wykonáwati na Zámku / k čemuž když powolili Pražané/ kázali piſkati, hauſti, bubnowati, ačkoli žádný ne tancowal/ tak hřmotně a weſele/ že Wogácy Prazſſtý ſlyſſýc weſelau harmonygi/ ſobě ſtěžowali / y mluwili k ſauce: Oni pigj, Gedý, Hodugj, a my zde Zymu trpjme/ ano y ſwá Řjemeſla opauſſtjme/ nechceme gich dále dobýwati.

Wěděli o tom obležený/ a porozuměwali vmyſlu gegich/ nemagice giž gednom gediného Kozla který po Zámku chodil, kázali ho zabiti / a zadný Cžtwrt dobře ſkrwawiwſſe Srſti Srný, kterauž z Sedla z pokladu wytáhli, poſlali gi Heytmanowi Prazſkému/ gimžto byl Jan Krayſſý přjgmjm Hedwjka/ děkugjce z toho přjměřj, že ge zdrželi yako ctnj Rytjři, wedlé ſwé přjpowědi. Přikázano také Poſlowi, aby při poſledku tyto ſlowa doložil: Že nich wám ſlužebně děkuge a odſylá wám Cžtwrt Srny wčera zabité/ abyſſte y wy geho Swadby a toho hodowáni aučaſtni byli. Heytman wděčně přigal Zwěřinu poſlanau s podiwenjm odkudby oni nowau a čerſtwau Zwěřinu doſtali/ neginačé ſe wſſickni domnýwali/ než že obležený magj tegné průchody z Zámku/ pro čež ſamé na den Swatého Martina od Zámku odtrhli.

Nazegtřý po Swatém Martinu / Korybut přitáhl pod Winicy/ a položil ſe pod Kaplau Swatého Palmacy/ a wida že ſe wſſickni Pražané preč ſtrogý/ dý k Wiaſylkowi Stiegcy ſwému/ Co budeme činiti? gemužto on odpowěděl/ když ſe ginj preč ſtrogj/ ſtrogme ſe my také, bylbych owſſem rád na ten Karlſſtegn weſſel a geg ſpatřil, ale poněwadž ſe to ſtáti nemůže aſpoň z daleka geſſtě naň pohledým. A weſſel na Krchow té Kaply/ a potomně maličko dále poſtaupal k Leſu wykaukage/ a w tom geden z toho Srubu genž geſt nad Studnicý náhodau wyſtřelil a Wiaſylka mjrně w Hlawu vhodil / tak že hned na tom mjſtě Duſſi wypuſtil/ odtud wezen do Prahy, a pochowán w Kláſſteře Swatého Tomáſſe / y přikryt Kamenem Mramorowým.

Takowým tehdy ffortelem yakž oznámeno obležený Pražany od Karlſſtegna odbili / kteřjž k tomu Zámku ran 10931. na darmo z Děl welikých y malých toliké, y z Prakůw včinili.

Léta Páně 1422. Když Pražané leželi pod Karlſſtegnem / Bzdinka Heytman Táborſký, genž byl málo před tím Heytmanem Prazſkým/ wlaudil ſe tjſſe do Prahy s ſwými Tábory/ tři Domy w Starém Měſtě Prazſkém oſadil, totiž v Welblaudůw v Sſermyřůw, v Na-

ſtogtůw/a včinil s ſwými welmi weliký hřmot w Městě/ kteřjž Domy wybigeli laupili, mordowali. Mezy tim zbauřili ſe obywatelé Pražſſtj a zgjmalí Tábory/ z nichžto ſe mnozý w Rzece ſtopili když vtjkali/a od toho čaſu začala ſe nepřjzeň a ſwár mezy Tábory a Pražany.

Ten Auterý před Swatým Petrem Pan z Sſwamberka kterýž giž muſel rád nerád s Žižkau gezditi/ geda od Hradu genž ſlowe Panna s ſwým Lidem přigel do Prahy/ a yakž wgeli do hoſpody, ſpadli weliké Kraupy, tak že Lidé za ſwého wěku tak welikých nepamatowali.

Žižka s ſwými Tábory obrátil ſe na Morawu gemuž ſe Morawané z Báznj, a někteřj že ſobě geho Wjru oblibowali, poddáwali/gednom že Kwaſyč mocy dobýwati muſel/kteréhož když dobyl, aby ſtrach giným včinil, kázal wſſecky Ohněm ſpáliti y s Pánem gegich/ a potomně odtud ſe hnul k Kroměřjžj/ kdež wſſudy wůkol Zemi plundrowal/ a nicméně měl w tom odpor nemalý / tak že proto do Czech ſe nawrátil poněwadž mu neſlo užitko w Morawě ſſtěſtj.

W Neděli Maſopuſtnj Žižka s ſwými Tábory položil ſe v Hoſtinného/a počal k němu ſylně ſſturmowati/ale Měſſtiané mu ſe ſylně bránili, a mnoho Lidu Taborſkého Střelbau pobili. Uznáwage pak že nic nězwjtězy, táhl odtud vpřjmo k Nilazowicům / a tu dobýwal Czernjna, tak dlauho až ho dobyl/ gehožto poručil hned rozſekati, a geda odtud wypálil Sſmidaře.

Po nemalém čaſe přitáhl Žižka k Praze/ a položil ſe s Wogſkem ſwým v Libně/k němužto poſlali Pražané y s powolenjm Knjžete Korybuta žádagice pokoge/a tak včinili ſpolu Smlauwu na Poli Sſpitálſkém, ſpůſobem takowým/aby Pražané pokoge neruſſili pod ſtracenjm čtrnácte Tijſyc kop grošů čehož napotwrzenj, nakladli welikau hromodu Kamenj na tom mjſtě / aby ním vkamenowán byl ten genžby co proti té Smlauwě včinil. Wgel tehdy Žižka do Prahy a Pražané gey wjtali y ctili poctiwě/ nepřipomjnagic žádných ſſkod, kteréž ſe w Králowſtwj Czeſkém půwodem geho činili.

Po takowém ſmjřenj Žižka s Pražany y s Knjžetem Korybutem vmjnil táhnauti znowu do Morawy / chtě tam wětſſj ſſkody činiti nežli w Czechách činil / a odtud ſtrogil ſe do Uher, aby ſe o to pokuſyl mohli liby Cýſaře Zygkmunda z Uherſké Země wyhnati/ ale nepřiſſlo k wyplněnj předſewzetj takowé / neb yakž počal ſſturmowati k Hradu Přibiſlawi, vpadl w těžkau Nemoc / tak že Lékaři hned o geho zdrawj pochybowali, yakož y ſám to wyznáwal/a powolal Starſſých z Wogſka ſwého mluwil k nim takto : Mogi wěrnj ſpolu bogownjcy / giž widjm nedoſtatek zdrawj mého takowý, že vmřjti muſým. Wy pokudž wám žiwota ſtačowati bude čeho gſem nedokonal dokonegte / od Boge začatého nikoli nepřeſtáwegte/ kdožkoli s wámi v Wjře ſe neſrownáwá buď Pikhart neb Římanjn, nechť geſt nepřjtelem waſſým, toho ſnžugte wedlé waſſi možnoſti / ani Kláſſterům, ani Koſtelům neodpauſſtěgte/aby Zákon Páně tim proſtředkem ſe wyplnil.

Mne co ſe tkne, Tělo mé Pohřebu nepotřebuge/nechť geſt Wlkům a Ptákům za Pokrm dáno / Kůži mau s Těla odřete/ a z nj Buben vdělati dáte/ gehožto hřmotem přeſtraſſeni Němcy y giný odpornjcy vtjkati budau před wámi.

To když domluwil rozmáhala ſe Boleſt Mornj welmi/ tak že od nj přemožen

možen gſa tu Středu před Swatým Hawlem Vmřel/odkudž wezen do Hradce/a geho Nábožnij Kněžj Ambrož a Prokopek/ kteřijž nawylévánij Krwe Křeſtianſké Spaſenij ſwého grunt zakládali, neginač než yako Pohané gey gſau prowázeli / a w Koſtele Farnijm Swatého Ducha před Oltářem položili. Wyzdwjžen byl potomně z mijſta toho a přeneſſen do Cžáſlawě, a tu pohřben w Koſtele Farnijm w Truhle Prkenné wedlé gednoho malého Oltáře s žláčem a naříkánijm mnohých Táborůw. Byl Muž Stawu Rytijřſkého / ale welmi Chudý / aniž yakau Ctnoſtí obdařený. Ržjwal ſe̊ n ſpůſobem takowým yakž na Korauhwi widjſſ/a pſal ſe takto: My Jan Žižka giná Chwal z Machowic a z Trocnowa/etč.

Nicméně nepřeſtala Wogna po Smrti Žižkowě

neb Pražané s oněmi Tábory dobýwali Přibiſlawě/ tak dlauho až ſe Mijſta toho zmocnili/ w němžto yali Oſob Šedeſáte/ kteréž wſſecky vpálili. Odtud táhli do Morawy / kdež dobywſſe Rwančic, a několik Zradůw nawrátili ſe do Cžech.

W Létu Páně 1425. Ti Krwe Lidſké vkrutnj

prolévači/ kteřijž s Žižkau Zemi ſwau wlaſtnj, neboližto Wlaſt ſwau milau, vkrutněgi než Nepřátelé Auhlawnij ſplundrowali / ſeſſli ſe čaſu Zymnijho v Ledče a na tom ſe ſneſli ſpolečně aby ſlauli po Žižkowi Syrotcy / a gedni druhých aby neopauſſtěli/ pokudž gim žiwota ſtačowati bude/ než aby bili, mordowali, pálili/ poněwadž tak magj wůli Bratra Žižky á Zákon Kryſta Pána naplniti.

Cžaſu tehdy Poſtnijho čaſem Nočnijm přitáhli k Praze vmyſlem tím aby ſe gi zmocnili / ale Pražané opatrnj w té nijře odehnali ge od Zdi Měſſtſkých y nemálo gich tu zabili. Když odtahowali od Prahy ſwadili ſe weſpolek/ a z toho ſwáru přiſſlo že gſau ſe y na dwě ſtrany rozdělili/ gedni ſlauli Syrotcy a druzý Táboři. Táboři položili ſe v Wſy řečené Běchowice / a Syrotcy na Fidrholcy ten Cžtwrtek před Kwětnau Neděli/ na kterémžto mijſtě wypálili Wes, y Koſtel Swatého Wácſlawa rozbořili. Druhého pak dne metali Loſem/ kterými by Mijſty wládnauti měli Syrotcy / a kterými Táboři/ a tu také wolili ſobě Heytmany/ Syrotcy Wlka genž ſlawl přijmím Kandelnijk a Prokopa Holého/a Táboři na Janowi Bzdinkowi přeſtáwali.

Když Syrotcy po druhé k Praze Přitáhli

aby gi obehnali/ Pražané obáwagic ſe té Laupežné chaſy/ dali ſe s nimi w rokowáni/ a tak na den Swatého Lukáſſe, Heytmané Táborůw a Syrotkůw weſſli pod Gleytem do Prahy/ kdež dlauho rokowali s Pražany a Knjžetem Korybutem, až na tom zůſtali aby ſpolečně táhli do Rakaus a do Morawy na záhubu těch Kragin.

Táboři a Syrotcy napřed táhli/ a Pražané třetjho dne s Hauffy ſwými za nimi/ tam zagali Hrabě z Hardeku/ a do Prahy wéſti poručili/ když totižto oblehli Měſto Rec/ a bez miloſti k němu ſſturmugjce, ge třetjho dne dobyli. Při tom ſſturmu Sſwamberk z Worljka Neywyžſſý Heytman Táborſký ſmrtedlně proſtřelen, a pochowán w Krumlowě Morawſkém. Mnoho Set Lidu w tom Měſtě zmordowáno/ a ſamo též w Popel obráceno. Předpowěděné Hrabě málo pobywſſe w Praze/ poſláno bylo Hynkowi na Waldſſtegn/ kdež gſauc w těžkém Wězenj po dwau Letech vmřelo.

Při témiž čaſe Hynek Boček z Kunſtátu a z Poděbrad, přigel s lidem ſwým na Koſtomlaty pod Nymburkem, pod ſpůſobem přátelſtwj k Gindřichowi Puſſkowi/ a gakž ſedl z Koně, hned gal zrádně Gindřicha Puſſku/ kterýž o žádném ne myſlil nebezpečenſtwj/ a dal ho wſaditi do Wěže tu na Koſtomlatech/ Ženu pak geho ſehnal z Twrze a oſadil gi Wogáky ſwými. Nedlauho zůſtáwal w tom Wězenj Gindřich Puſſka/ neb brzo potom žaloſti w něm ſkonal.

Léta Páně 1426. Pražanuom nezdálo ſe za

dobré táhnauti zas do Morawy, neb ſe Rakuſſané ſylně ſhromaždowali/ tolikéž y Morawané k odporu ſe chyſtali/ y nawrátili ſe do Prahy/ a Syrotcy s Tábory táhli k Klatowům.

Léta Páně 1427. w Zelený Cžtwrtek yat geſt

w Králowém Dwoře Korybut Knjže Litewſké, z ponuknutj některých Kněži bauřliwých/ geſſto z Kalicha podáwali, obzwláſſtně Miſtra Jana Rokycana, genž byl toho čaſu w Koſtele Panny Maryge před Tegnem w nowě Kazatelem. Tolikéž s pomocy Wládyk některých/ totiž Kamſſe Rozwody Swogſſe Zahrádky/ etc. Toho když Pražané obſtaupili a polapili/ Kuklu genu na Hlawu opak wſtrčiwſſe, w Nocy wezli gey na Hrad Swatého Wácſlawa/ kdež dali gey do Wězenj na Bilau Wěž/ a potomně z Země wyhnali. Pěkný včinek, za tu pomoc kterauž gim činil proti Nepřátelům gegich wywoliwſſe ho ſobě za Krále Kuklau gey Korunowali. Půwodowé takowého ſkutku/ téměř wſſickni nedobrau Smrtiz Swěta ſeſſli. Rozwodu wegš gmenowaného Služebnjk zaſtřelil/ Swogſſe z Zahradky ſmyſſlem ſe pominul/ a Pražané od toho čaſu žádného Sſtěſtj neměli.

Téhož Roku/ po Slawnoſti Welikonočnj

Pražané kázali wſaditi na Rathauz Staroměſtſký některé z Miſtrůw Pražſkých/ gmenowitě Miſtra Kryſtýna Lékaře/ Miſtra Petra z Mladegowic/ a to ne z giné přjčiny gedinom z té/ že gſau ſe s Miſtrem Petrem Liſſem z Engellantu Arcykacýřem srownáwati nechtěli/ a potom teyným ponuknutjm Miſtra Jana z Rokycan Kazatele Teynſkého/ wyhnali ge z Měſta a mnohé giné s nimi.

Téhož čaſu Tábořj a Syrotcy wtrhli do

Sleſka/ dobyli Lubno y Břeh/ a giných Měſt a Zámkůw množſtwj/ odkudž

nawracugjce ſe s znamenitau Koriſti/ přigeli k Cžerweny Hoře kterauž oble-hli Hradečſtj, Jaroměřſſtj a Dworſſtj/ a Mathyaſs Salawa s nim/ kterauž s pomocý Táborůw a Syrotkůw hned dobyli a rozbořili.

Táboři tak mnoho Dobytka přihnáli z Slyzſka/ že Patnácte Kraw neb Wolůw za Dwě Kopě gro: Cžeſkých prodáwali.

Pražané Staroměſſtj s Nowoměſtſkými na Přjkopjch proti Kláſſteru Swatého Ambrože/ včinili ſobě rokowánj/ při kterémžto ſmjřili ſe přá-telſký, neb před tim weliké byli mezy nimi různice a rozepře pro Zbožj Kněž-ſká, Mnichowſká a Geptiſſſká/ o kterauž ſe dělili.

W Pondělj po Swaté Trogicy/ držán byl Snjm w Welký Kollegi/ na kterýž ſe ſgeli Páni, Rytjřſtwo, a z Měſt/ toli-kéž Táboři y Syrotcy/ a tu rokowali yakby mohl býti pokog w Králow-ſtwj Cžeſkém, a takowé laupeže kterakby ſe mohli přetrhnauti. Při tom ro-kowáno yakby ſe mohli y s Cýſařem Zygkmundem ſmjřiti/ a gey za Krále a Pána přigjti. Po mnohých rozepřech na tom zůſtáno/ aby k němu poſel-ſtwj wyprawenno bylo. Pražané owſſem Nowoměſſtj naproti tomu byli tolikéž y Wlk Kandelnjk Heytman Syrotčj/ a žádným ſpůſobem aby Král w Zemi byl powoliti nechtěli. Z té přjčiny ačkoli wětſſj ſtrana natom ſe ſneſla aby poſláno bylo k Zygkmundowi nic newykonawſſe rozgeli ſe wſſi-čkni. Nowoměſſtj proti Staroměſtſkým welmi ſe rozhněwali/ proto že oni těch wſſech nerádůw w Zemi neypředněgſſy půwodowé byli/ a tak kázali na Přjkopjch vdělati Planky na znamenj že negſau s Staroměſtſkými ſpokogeni.

Na Den Powyſſenj Swatého Krýže. Wlk Kandelnjk přitáhl s ſwými Syrotky a položil ſe s nimi na Rynku Nowo-měſtſkém. Staroměſſtj Brány ſwé dobře oſadili/ a Nowoměſſtj s ponu-knutjm téhož Kandelnjka počali z Sſraubnic do Starého Měſta ſtřjleti/ gimžto odpjrali Staroměſſtj ohniwými ſſjpy.

Toho čaſu Miſtr Jakobellus genž byl po-čátek a pramen té wſſy neſſlechetnoſti kteráž ſe koli děla w Králowſtwj Cžeſkém gſauc w Betlémě Kazatelem y popuzowatelem rozněmohl ſe nade Swatého Sſtěpána nalezenj/ před Smrti wěcy hrozné mluwil a ſtraſſliwé pro kteréž [illegible] přehrozně a těžce vmřel, nebylo dopuſſtěno aby pochowán byl w Koſtele/ ale w Zahradě Betlemſkého Kaplana Pohřben geſt na den Swatého Wawřince. Pro ten pohřeb ſtali ſe různice w Měſtě Pražſkém a někteřj aby ſtraně protiwné protimyſlnoſt ſpůſobili/ dali Hrob gebo Ka-menem Mramorowým přikrýti.

Na den S. Lamperta Měſſtiané obau Měſt Pražſkých wýwolilj Smlauwce a Obrmany, aby ti mezy nimi narownánj včinili, kteřjž tak včinili a pokog mezy nimi ſpůſobili y ſtwrdili na témž mjſ-ſtě yako prwe, totiž proti Kláſſteru Swatého Ambrože, a to pod propadnu-tjm Cžtyr Tiſyc Kop. gr: kteráby koli ſtrana pokog ten a vmluwu zruſſyti ſměla.

Nelibila

Neljbila je ta Smlauwa Knežým Saukliwým/ponewadž přeſtalo Krwe Křeſtianſké wyléwánij / pročež rozličnými proſtředky gedny proti druhým wzbuzowali / tak dlauho až ge ztraubili/ tak že gſau tu Neděli po Swatém Wáclawě wyhláſyli na Kázanij Wognu/přikazugijce, aby každý kdož Mečem wládnauti může/ táhl do Myſſně na Laupež, pálenij, y mordowánij. Ale Nowoměſſtj s Kaudelnjkem a Prokopem Holým gednem Pražany Staroměſtſké wywábiti chtěli, aby tim ſwobodněgi ſkočiti mohli do Měſta Staroměſtſkého, a gegich Statky zplundrowati. Nicméně opatřili Pražané Staroměſſtij Měſto / tak že Kandelnjk nemohl toho doweſti což byl vmjnil/ a táhli tolikéž wedlé giných do Miſſně, a tam znamenité ſſkody na Lidech y na Statcých činili.

W Létu Páně 1430, Cžechuom Lidem dobrým a vctiwým / milownijkům pokoge ſteyſkalo ſe s nezbednými, ale neſměli odpor w tom činiti. Někteřj owſſem z Panůw y z Rytjřſtwa/nemohauce déle ſnáſſeti vkrutnoſt Lidu takowého/ ponukli Němce, a oni yakožto náchylnij k zlému wedlé obyčege přirozeného, nedali dlauho pobijzeti.

Sebrawſſe ſe pak w Kragi Hradeckém, Chrudinſkém y ginde táhli k Praze a kladli ſe okolo Měſt Pražſkých / z nichžto gednakaždá Rota měla ſwé obzwláſſtnij Heſlo, gmenowitě z Hradeckého Krage ſlauli Knofflíčkowé/ z Chrudimſkého Stradowſſtj / z Bechynſkého Klobaučkowé/ z Klatowſkého Stregčkowé / z Kaurimſkého Wlcy / z Litoměřického Nohawičkowé/ a tak dále.

Přitáhl tolikéž nemalý počet Lidu z Morawy / kteréhož Wůdce byl Hawel Draſtil z Rogetjna/a tu radili ſe za Oſm dnj kamby ſe měli obrátit. Rozličné byli raddy/ někteřj chtěli do Slizſka/ ginj nechtěli do toho Krage / prawjc že giž doſti geſt zplundrowaný/ k tomu že tam gſau y Syrotcy. Někteřij opět radili do Bawor / někteřij do Rakaus/ až po dlauhém rokowánij zůſtáno na tom, aby táhli na Miſſňany wezmauc ſobě ledayakau přijčinu/ yakož pak to za přijčinu kladli, že gſau Miſſňané někdy za Krále Wáclawa s ſwým Knijžetem přitahnauce zbili Geleny w Cžeſké Oboře. Vſtanowili tehdy za Neywyſſſijho Polnijho Heytmana Prokopa Holého/ a přidali témuž yako za Raddy Koſtku a Zmrzljka / a hned Wogſka z Cžech wywozowali.

Dobrawſſe ſe Plawna/ rozpomenuli ſe že někdy Pán z Plawna Smlauwu včinil s Pražany že z Kalicha přigijmati chce, gi nezdržel/ kázali hned k Měſtu předpowěděnému ſylný ſſturm puſtiti, kteréhož welmi rychle také y Zámku ſe zmocnili, a ge zlaupiwſſe Ohněm ſkazyli/ a odkudž puſtiwſſe ſe dále magic před ſebau Speheře kteřjž gim oznamowali kterak Lidé z Weſnic, z Měſteček, z Zámkůw doſti pewných/ také y z Měſt hrazených před nimi vtjkagj.

Giné Nowiny přiſſli, žeby Knijže Miſſněnſké s Wogſkem ležeti mělo v gednoho Měſta řečeného Krymow/ a tu žeby na Cžechy očekáwalo/ pročež Heytmané ſprawjce Lid táhli mezy Wozy ſwými w Ordunku Deſet Dnij až k gedné Wodě / přes kterau ſe přeprawugijce wzali nemalau ſſkodu na Wozých y na Lidech.

Giž byli Cžechowé na druhé ſtraně té Řeky/ a tu ſpatřili několik Set Lidu Gijzdného/ kteřjž wygeli pro přijčinu tu aby ſpatřili ſpůſob Wogſka Cžeſkého/ gimžto cegně zaſkočili yako we Stu Konijch, a vderijc na ně po předku wſſecky na Hlawu porazyli / y některé z nich zagali. O čemž mage ſpráwu Knijže Miſſněnſké rozpuſtiw Lid táhl mimo Lipſko/ a oni Laupežnijcy ge-

dili z Mi-

zdili z Města do Města / palili, mordowali / magjce kořiſt znamenitau, a zwláſſtě kterauž okolo Pamberku doſtali.

W Létu Páně 1431. aby Bludowé ſwowolnoſt, a roztržka kteréž ſe dali w Cžechách mezy těmi nowowěrnými Kněžími y nowými pořádkem gich / wjce ſe nerozmáhali / Páni a Rytjřſtwo, poručili položiti Sněm Duchowný w Welký Kollegi, na den Swatých Filipa a Jakuba.

Rozdělilo ſe Kněžſtwo na tři ſtrany / zaſedli ginde Pražané, Táboři ginde a Miſtři Pražſſtj též na giném mjſtě / y ſtalo ſe hádanj při kterémž yak Hágek wyprawuge pro nedorozuměnj a omylné Pjſem Swatých wykládánj / mnohém wjce bylo poſměchu nežli maudroſti.

Naſledugjcýho Léta / totiž 1432. w Wigilij Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božjch / z dopuſſtěnj Božjho zapálil Hrom Makowicy na Koſtele Swatého Gilgj w Starém Městě Pražſkém / kdež shořal Krow ſſpičatý, wýborným djlem udělaný krytý Skřjdlicy, pil ćenj y Zwonowé prudkoſti Ohně ſe ſlili.

W Pondělj před Swatau Margi Magdalenau / pro weliké Deſſtiůw pršſenj, rozwodnili ſe Řeky, tak že Wltawa wyſſla aż na Owocný Trh / a ſſla tau Vlicý mjmo Kůr Kapli Swatého Linharta až k Swatému Mikulaſſi / množſtwj Dřjwj w Podſkali kteréž připlaweno bylo pobrala, a tím Moſt Pražſký zacpala ſpolu y s Senem kteréž z Luk neſla / tak že geg y na dwau mjſtech protrhla. Při kterémžto rozwodněnj množſtwj Mlynůw zkaženo / y nemálo Lidu utonulo.

Téhož Roku / Kněžij Pražſſtj wyſlali Miſtra Jana Rokycana na Concilium Bazylegſké s těmi Cžtyrmi Artykuly Pražſkými od nichž žádným ſpůſobem vſtaupiti nechtěli / wedlé kterýchžto wypravil ſe Prokopek Holý Hegtman Táborſký.

Léta Páně 1433 Na den Swatého Antonij napadl weliký Snjh po wſſem Králowſtwj Cžeſkém / tak že Lidé ani z Měſt ani z Weſnic wycházeti nemohli / z čehož powſtala Drahota w Praze a nedoſtatek Chleba. Strych Žita platil Cžtyrydceti Cžtyry groſſe, a Hráchu Strych kupowali za Cžtyrydceti groſſů.

W Pátek na den Swatého Staniſlawa přigeli do Prahy Legáti z Koncilium Bazylegſkého aby narowánj mezy Cžechy včinili / kteřjž uctiwě a poctiwě přigati byli od Pražanůw / gimžto mnohá předkladánj o wěcech předkládali / tolikéž y Kněžjm. Páni Zemſſtj pro zachowánj pokoge / chtěli ſe rádi o wſſecko porownati / anij také Měſſtané odpor byli / ſami Kněžj Pražſſtj a Táborſſtj nechtěli k tomu ſwolowati / nýbrž wždy wolali že ſe chtěgi hádati a hádati. Poſlowé odpowjdali že přigeli na ſpůſobenj pokoge ne na hádanj a ani nicméně na hádanj wolali. Páni Zemſſtj těžce to neſli, ale pro Obec plachau neſměli nic oſoby Kněžjm protiwného bylo včiniti / a Poſlowé nic neſprawiwſſe / yak přigeli tak zaſe odgeli w Sobotu po Swaté Panně Markétě.

Nazegtřj

Nazegtřj někteřj z Faratůw Cžeſkých s powolenjm Panůw některých obzwláſſtně Giřjho z Kunſtátu / wygeli za těmi Legáty do Bazylige / a tu obgednali Cžechům Kompaktata / w nichžto gim Koncilium powoluge aby přigjmati mohli pod Obogj ſpůſobau Tělo a Krew Kryſta Pána / wſſak aby řád a obyčege Cýrkwe Swaté zachowáwali / gi ſe přidrželi a gi we wſſem poſlauchali s kteraužto weymjnkau za Syny Cýrkwe Swaté ſe přigjmagj. Kakž doloženo obſſjrněgj w těch Kompaktátých.

Léta Páně 1434. Geſſtě ſe Táboři nechtěli upokogiti / nybrž ſebrawſſe ſe táhli k Wyſſehradu a odtud na Rynk Nowoměſtſký / kdež Heytmané ſpřjzniwſſe ſe s Nowoměſtſkými / opět ge proti Staroměſtſkým pozdwjhli / kteřjž na Přjkopjch ponuknutjm gich Baſſty a Sruby ſtawěti poručili / a při tom dwě Brány Staroměſtſkým odňali / totiž Pořjčſkau a Horſkau / tak že žádný od ſtrany polednj do Starého Měſta Obilj bez powolenj Nowoměſtſkých a Táborůw wézti nemohl.

Dne gednoho Staroměſſtj že mnoho Lidu na Konſkém Trhu geſt / an kupugj a prodáwagj / zſſikowali ſe tegně / Plaňky proti Bráně kdež ſlowe na Můſtku poſekali, a wſkočili na Konſký Trh s hřmotem welikým / weſſkeren Lid rozehnali kupugjcý y prodáwagjcý / a wſſecko od čehož utekli / do ſwého Měſta pobrali.

Toho dne y druhého / Nowoměſſtj položili Hauffnice a Taraſnice na Krchowě Panny Marye Sněžné ginák na Pjſku / a z nich welmi zhuſta na Staroměſtſké ſtřjleli / kteřjž naproti tomu poručili weliké Dělo wtáhnauti na Wěž u ſtaré Rychty / a odtud prwnjm ſtřelenjm odehnali Nowoměſtſké od gich Hauffnic a ſtrubnic. Pročež hned z téhož Děla Staroměſſtj počali ſtřjleti k Wěži welmi wyſoké a wýborným djlem wyzdwižené / kterauž ſedmým uděřenjm porazyli / y s Zwonem welikým, genž byl ſlit nákladem Cýſaře Karla / a proto ſlaul Karel.

Když připadla Noc Nowoměſſtj pobrali odtud ſwé Hauffnice / a rozložili ge nedaleko od Sſyroké Ulice, tak ſmeyſſlegjce, že Staroměſſtj o to pečowati budau / kterak by gim předpowěděný Zwon mohli odnjti / ale Staroměſſtj giný měli umyſl / té Noci proti Bráně kteráž geſt u Koſtela Swatého Sſtěpána, kdež ſlowe we Zdi Měſtſké z Přjkopu podkopali ſe až k Plaňkám kteréž ſtáli na Přjkopě / wſſak tjm ſpůſobem podebrali ge, že předce ſtáli a neypadli.

Nowoměſſtj oſtřjhali aby Zwonu neſtratili a ſtáli zſſikowánj w Sſyroké Ulicy, za ſwými Hauffnicemi aby ſe potkali s Staroměſtſkými geſtližeby tudy wyſkočili / ale oni wywalili ſe ſkrz Bránu Swatého Sſtěpána / a porazywſſe Plaňky wſkočili do Nowého Měſta ſkrz Opatowice / odkudž běžjce k Rathauzu Nowoměſtſkému / wylaupali Sklepy, coſkoli tam nalezli wybrali.

Tof teprwa wſſegde křik, že Staroměſſtj na Rathauze hoſpodařj / teprwa ti geſſto na Zwon pozor měli na pomoc přiſpěli / a Staroměſſtj giž byli wezmauc s gimi wſſecky Prywilegia a Liſty odeſſli odtud / a za ſebau ge zdržowali až do přjgezdu Cýſaře Zygmunda.

Pro tu neſſčaſtnau přjhodu Nowoměſſtj hned Tábory wycbeqwali / proto že oni gim k tomu radili, aby ſe ſwým přátelům ſobě přjzniwým y krewnjm ſprotiwili. Wyhnali také z Měſta Kněze Jakuba Wlka kterýž ge uſtawičně proti Staroměſtſkým popuzowal / a ſlibowal že Staré Měſto opanugj. Giſtě ten Bauřliwý Kněz netoliko toho, ale y něčeho giného hoden byl / poněwadž pro ſwé zlé čjny netak Knězem yako Zrádcem mohl ſlauti.

Téhož Roku Táboři a Syrotcy ſgeli ſe weſpolek/ a přitáhli k Křči, chtjce neyprwé Nowého, potomně Starého Měſta Pražſkého dobýwati/ k nimžto než přitrhli, o ně ſe powadili/ tak žeby přiſſlo y k bitwě kdyby byli Heytmané tomu w ceſtu newkročili.

Shromáždili ſe někteřj z Panůw/ yako, Ptáček, Meynhart, Aleš z Sſternberka, Diwiš Bořek/ a wedlé nich Pražané, Plzenſſtj, y nětco Lidu Pana z Rožmberka/ a táhli ſpolečně na ty zhaubce a Sužitele Země Cžeſké / a ſwedli s nimi bitwu tu Neděli po Božjm Těle pod Lippany/ v Wſy řečene Hřib/ kteřjž ač ſe zmužile bránili, wſſak nemohli odolati mocy Panſké wegſe gmenowaných. Zahynuli w té bitwě, Prokupek Holý/ Prokupek Heytman Syrotčj/ Markolt, Jan Bořič, Martin Nedowařil, Peſſček z Plzně/ a giných Kněžj mnoho/ a Lidu wjce než půldruhého Tiſýce/ krom těch kteřjž gſau z té bitwy s Cžapkem Heytmanem vtekli do Koljna.

Léta Páně po Narozenj Krysta Pána 1435. položen geſt Sněm w Praze na den Swatého Jana Křtitele/ s powolenjm Panůw Rytjřůw y Měſſtianůw tak z Králowſtwj Cžeſkého yak z Margkrabſtwj Morawſkého/ na kterémžto Sněmě gednomyſlna wſſech wůle byla, aby Cýſaře Zygkmunda yakožto Pána ſwého dědičného do Kralowſtwj přigali.

O Swatém Hawle položen byl druhý Sněm/ na kterémž byla weliká roztržitoſt mezy Kněžjmi Pražſkými, Táborſkými, a Syrotčimi o ledayakés bludné a wymyſſlené Artykule / až Aleš z Wřeſſtiowa zpráwce Králowſtwj Cžeſkého s Raddami ſobě přidanými wyſlyſſe takowé roztrženj, přiſně přikázal pod vtopenjm, aby Lid ſproſtý děle neſwozowali, teprw ſneſli ſe weſpolek a zůſtali yako za gednoho Cžlowěka.

Při Létu Páně 1436. Cýſař Zygkmund byl w Brně a odtud wyſlal Poſly do Prahy, žádagjce aby k němu wyprawené byli některé Oſoby z Králowſtwj Cžeſkého/ že s nimi chce narownánj včiniti o wſſecky wěcy. Páni a Rytjřſtwo tolikéž y Měſſtiané dali za odpowěd, že chtěgj rádi k Geho milosti wyſlati/ ale bez powolenj Sněmownjho, že toho nemohau včiniti. Z té tedy přjčiny když Poſlowé odgeli / položen byl Sněm w Praze/ na kterémž opět bylo dlauhé a negednoſworné rokowánj/ neb někteřj, obzwláſſtně pak Kněžj nechtěli žádným ſpůſobem Zygkmunda za Krále mjti / proto že ſe obáwali aby pro gegich neſſlechetné a nenáležité bauřenj, kteráž předeſſle činili, pomſtu nad nimi neučinil. Nicméně po obſſjrném rokowánj wyſlánj byli Poſlowé do Brna ke dni vloženému/ kteréž vwedl do Hoſpody Cýſařſký Herolt.

Téhož Léta v Wigiligj Swatého Bartholoměge / Zygkmund Cýſař přigel do Prahy/ a od wſſech Stawůw s welikau vctiwoſtj za Krále přigat a wjtán.

Téhož Roku / Dwanáctého Dne Měſýce Srpna / ſpadl Déſſť Krwawý na Morawě v Měſta Vničowa/ tak že od něho Řeky přiležité ſčerwenali / yakž wyprawuge Prokop Lupač w Kalendáři ſwém.

W témž Roku Kobylky welikými ſtady přiwalili ſe k Městům Pražſkým/ a lítali nad nimi za čtyry hodiny.

Náſſeduijcýho Léta/ to geſt 1437, otewřen

byl Kláſſter Swatého Jakuba Mnichům Sſerých Swatého Františka/ w němžto Filibert Arcybiſkup při přjtomnoſti Cýſaře y Cýſařowny znowu ſwětil Oltáře/ a tu počali zaſe Kněžj Mſſe ſlaužiti/ s nemalým potěſſenjm Lidu Obecného/ ačkoli ti Kněžj Kaupliwj nebyli wděčnj toho pokoge/ nýbrž přemegſſeli ab[illegible]no wu zbauřili Lid/ počali na kázanj Cýſaře haněti/ ale Páni a Rytjřſtwo wložili ſe w to/ a ſpůſobili to, že Korandowi Knězy wyhnanému z Plzně, zapowěděno kázanj poručenjm Cýſařſkým/ Miſtru Engliſſowi powěděno aby netoliko Prahy, ale wſſj Země Cžeſké prázen byl/ proto že ſměl mluwiti proti Cýſaři takto na kázanj ſwém: Pražané Buďte Muži a newěřte tomu Zygkmundowi Cýſaři neginačnež yako wſteklému pſu. Miſtr také Rokycana ſwětle bezewſſeho wwáženj mluwil na kázanj/ že dwě ſau Dſelnicy na Swětě/ Papež gedna, a Cýſař druhá/ ale mage wyſtrahu, tegně wyſſel z Prahy/ na něhožto očekáwal Diwiſs Bořek s Wozem za Winicemi/ a wzal gey ſ ſebau na Kolijn/ potomně na Kunětickau Horu/ odkudž doſtal ſe do Hradce nad Labem/ a byl tu až do ſprawowánj Země, Giřjho z Kunſtátu.

Téhož Roku druhý Pátek po Slawnoſti

Welikonočnj wedlé ſtarobylého pořádku/ vkazowané byli Swátoſti při Koſtele Těla Božjho w Nowém Měſtě Pražſkém/ při čemž byl y ſám Cýſař oſobně/ a wedlé powolenj předeſſlého, rozkázal aby w témž Koſtele oznamowáno bylo, Latinſky, Cžeſky, Německy y Vherſky/ že Cžechowé wſſickni ti genž zachowáwagi řád Cýrkwe Swaté we wſſech Artykulých a Klauſulých, přigjmagice Tělo a Krew Páně pod Způſobau Chleba a Wjna, gſau prawj a prwnj Synowé Cýrkwe Swaté/ při tom také držán byl ſgezd a ſwolánj wſſech Knězy pod Obogj y pod gednau/ gimžto předkládal Arcybiſkup Filibert yakby ſe měli gedni proti druhým chowati/ totiž wedlé ſmlauwy a Kompaktat na to včiněných.

Na den potomně Swatého Witaliuſa Cýſař před ſwau oſobu kázal powolati na Hrad Pražſký wſſecky Miſtry a Kněžj/ obzwláſſtně Pražſké/ k nimž to včinil řeč Jazykem Latinſkým/ aby wſſickni z gednoſtegné myſli wyhledáwali pokoge a ſwornoſti/ a vſtanowil gim Adminiſtrátora Miſtra Křyſſtana Faráře od Swatého Michala/ aby gemu poſluſſnj byli dokawád, by wolen nebyl Arcybiſkup Pražſký. I ſlibili tu wſſickni Kněžy Křyſſtanowi poſluſſenſtwj, ačkoli někteřj oſſemetně to činili/ zwláſſtě ti gežto ſe byli ſpuntowali y zawázali s Miſtrem Janem z Rokycan/ chtěgjce tomu aby on byl Arcybiſkupem.

Na Den Swatého Floryana/ z rozkázanj

Cýſařſkého Miſtr Jan Přjbram vwedeen do Koſtela Swatého Gilgj/ aby při tom Koſtele ſlužby Božſké wykonáwal/ a M. Papauſſek do Kaply P. Marye

Digitized by Google

před Tegnem/aby tu byl Kazatelem, a wſſech Kaplanůw Zpráwcy. Uwezené také gſau Geptiſſky do ſwých Kláſſterůw / a při tom wſſem byl Cýſař Zygkmund, Cýſařowna a Miſtřj y Konſſelé wſſech Měſt Pražſkých.

Wtémž čaſu Jan Roháč ſtregc Ptáčka/

mage ſwůj byt na Hradě Syon, ačkoli giž Cýſař do Prahy přigel/a za Krále přigat byl / wſſak on naproti tomu ſe poſtawowal ne tak z zlé wůle ſwé, yako z náwodu Kněžj baukliwých/tak yakž některých bylo zdánj. Toho Roháče Cýſař Zygkmund aby žádného nepřjtele neměl / obeſſal k ſobě že chce s njm wpřjzeň wgjti / ale on Cýſaři wzkázal, že k němu nechce přigeti, ani gey za Pána mjti. Poſláno k němu podruhé y potřetj gménem Cýſařſkým a on wždy poſtawiti ſe nechtěl / tak že ho Cýſař potomně při té geho wůli zanechati rozkázal. On pak nemage na tom doſti, mnohých proti Cýſaři pozdwihowal/ dokládagic, aby ty zlořečené Sſelmě newěřili/ani gi poddanj byli/mjmo to na wětſſj protimyſlnoſt, Wjno Cýſaři z Uher wezené/toliké y Woly na Ceſtách přegjmal / a poručil to wſſe odwozati na Hrad Syon. Aby wždy dobře bylo, geſſtě nechtěl Cýſař znamenj hněwu ſwého nad nimi vkázati/nýbrž powolal Ptáčka, žádage aby on yakožto Strcyc geho Roháče pro tu vrputnoſt a neważnoſt aſpoň ſlowy potreſtal/což on druhého dne včinil proſyc ſnažně aby takowých wěcý předſebe nebral/y předkládagic gemu rozličné, kteréžby odtud wzniknauti mohli přjhody / ale on nedal ſwým Srdcem pohnauti ano y pohrůžky činil, že chce s pomocnjky ſwými tu Sſelmu z Země wyhnati.

O tom yak wzal Cýſař zpráwu/ten den před Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božjch / wypravil Lid do Pole/ a poručil aby táhli na toho protiwného zaſſfalce Roháče wogenſky/ kteřjž oblehli Syon/a dobýwali ho až do Slawnoſti Narozenj Panny Marygé.

Dne pak gednoho dřjw než Slunce wzeſſlo/počali k tomu Hradu od ſtrany Západnj ſylně ſtřjleti / tak že giž welikau djru včinili w Srubjch wedlé gedné Baſſty, kteréž byli na Walých / wſſak oblezenj ſe wſſj pilnoſti djru zakládali Otypkami a Liſtem Dubowým/ a mezy tim Zem ačkoli zřjdka ſypali. Čaſu polednjho když ſe Ziołdnéři na Zámku vpokogili / geden z Drabůw přiſkočiw k Walům zapálil Otypky předpowěděné/kteréž počali welmi hořeti/a Oheň ſe Wětrem wjce a wjce rozmáhal/ kterýž oblezenj haſyli ſe wſſj pilnoſti / ale že Wjtr byl ſylný od Západu, nemohli mu odolati. Roháč w ten čas obědwal/a zanechaw gjdla wyběhl aby pomohl Oheň haſyti: w tom Cýſařſſtj k Walům přiſtaupili a ſwedli bitwu zmužilau s Roháčowými ano y ſamého Roháče při tom ſſermiclowánj zagali. Přiſpěl na pomoc y giný hauff walnj/ gehožto ſnažnoſti weſſkeren Zámek obklíčen, a pomocnjcy Roháčowy wſſickni do Prahy pobráni a dáni z poručenj Cýſařſkého do Staroměſtſkého Wězenj.

Bylo pak toho čaſu mnoho Dřjwi nawezeného na Rynku Staroměſtſkém/z něhož měl býti včiněn Krow na Koſtel Panny Marygé před Tegnem/to wſſe poručil Cýſař wen z Měſta wywoziti a včiniti Sſybenicy z něho okraublau o třech Podlahách na kteréž kázal Roháče powěſyti neywyſſegi yakožto záhubce Země a nepřjtele ſwého / giné pomocnjky geho yako znamenitěgſſj pod nim/a giné okolo nich/gichžto bylo w počtu Sſedeſáte/ Kněžy pak gich, poněwadž ſlaul Kněz Martin Proſtředek, nařjzeno mjſto, aby vproſtřed wſſech wiſel.

Geſſtě ani ſpůſobem tim Cýſař k pokogi přigjti nemohl powſtali proti němu brzo potom / yako před Swatým Martinem Hertwjk Chwal, Mokro-

waußký s některými z Krage Hradeckého / a wedlé nich Kněz Bedřich Lotr ſtarý genž byl na Kolјně / a w Žižkowſkým Wogſku čaſto Mſſe ſlaužiwal/ y od toho čaſu nemohl odwyknauti od laupežůw. Spuntowali ſe s nimi y Hradečtj, Chrudimſſtj a Meytſſtj/ kladauc toho přjčinu žeby Cýſař některých Artykulůw nimiž ſe Cžechům zawázal nezdržel / a Kompaktáta žeby geſſtě nebyla potwrzená/ s čímž wyprawili k němu Poſelſtwý pod gleytem bezpečným / pro kterěžto Cýſař rozhněwal ſe welmi / a nabadánjm Cýſařowé a některých Vherſkých Panůw pro takowau nezbedných Lidj baufliwoſt/ w Pondělj den S^o^ Martina wygel z Prahy chtě geti do Králowſtwj Vherſkého a s nim Cýſařowna / Hrabě Cylický, a giných mnoho Knjžat a Panůw z cyzých Zemi, kteřjž ſe při něm zdržowali. A když přigel do Znogma/ těžce ſe roznemohl a vmřel tu w Znogmě w Pondělj po Početj Panny Maryge/ čtwrtau Hodinu na Noc.

Téhož Roku na den S. Jana Ewangeliſty/ někteřj z Panůw Cžeſkých přigěli do Prahy / a tu vwažugjce ſpolečně s Pražany žeby bylo zaſluſſné a potřebné, aby Král bez odtahůw wolen byl/ wolili za Krále Albrechta Knjže Rakauſké génž byl Zeť Cýſaře Zygkmunda ſlawné paměti/ a ginj gſauce tomu naodpor wolili Kazymjra Syna Krále Polſkého/ pročež wznikli znowu rozepře a newole w Králowſtwj Cžeſkém.

W Létu Páné 1438. ten Auterý po S. Fabianu Konſſely Staroměſſtj kázali zgjmat wſſecky Měſſtiany ty geſſto byli w Raddě před přjgezdem do Prahy Cýſaře Zygkmunda/ prawjc žeby oni toho byli auhlawnj půwodowé že přigat geſt za Krále Cžeſkého/ gmenowitě Matége Smoláře/ Jana Welwara/ Mikuláſſe Kněžoweſkého/ Wáclawa Hedwjku/ Matauſſe Drdaka/ Jana Durſſmida/ Obſelku Hwzdáře/ Mikuláſſe Humpolce/ Martina Wlaſſimſkého a giné, kteřjž wſſickni s Nowoměſtſkými s powolenjm Heytmana a Podkomořjho Jana od Střjbrné Hwězdy/ wezenj byli do Wězenj na Karlſſtegn/ a někteřj z nich na Točnjk.

Po Oſmi dnech wypowěděnj byli z Měſta Oſoby tyto / totiž Mikuláš Betlémſký / Mařjk Janko/ Lazebnjk z Králowſké Lázně/ Pſſtros Bečwář/ Poláček Kregčý / Filip Pſſenička / Zagjček Rzeznjk/ Wawřinec Babka/ a Pytel Saukenjk. Pátého potom dne/ to geſt w Sobotu před Hromnicemi/ kázali Konſſelé Biřicům wolati / aby Manželky wypowěděných konečně we třech dnech wyhoſtili ſe z Měſt Pražſkých za ſwými Mužmi tim dřjwegi nežliby ge něco horſſjho potkalo.

Léta Páně 1439. Král Albrecht mage o tom ſpráwu, kterak Kazatelowé Pražſſtj gedni proti druhým rozličná čjnj haněnj/ gedno proto aby včinili zbauřenj w Lidu, a ſnad y Krwe proliti/ včinil k njm prozebné y přjſtné pſanj / vkazugjc gim aby takowého haněnj a baukenj zanechali/ ſlowo Páně kázali pokogně/ a lid wedli k láſce a k ſwornoſti.

W Sobotu před ſlawnoſti na Nebe Wſtaupenj Kryſta Pána / Wězňowé Pražſſtj někteřj yako Wáclaw Durſſmid/ a Mikuláſs Kněžoweſký a ginj genž byli na Točnice/ zamordugjce Strážný wyſſli z toho Wězenj.

Digitized by Google

Před Slawnoſti Swatého Ducha/ ſtiat na Rathauze Staroměſtſkém geden z znamenitěgſſých Měſſtianůw Prazſkých řečený Jan Moček / pro tu ſamau přjčinu že gſa w poſelſtwj s ginými Pány od Prazanůw do Vher k Králi Albrechtowi wypraween / wyproſyl ſobě tegně Rychtářſtwj Prazſké. Pročež hned téhož Léta Král dal Mageſtát na to Konſſelům Staroměſtſkým, aby oni ſami Rychtáře ſobě woliti mohli.

Téhož Léta den Swatého Wiktoryna vmřel Kryſtan Farář aneb zpráwce Kaply Swatého Michala w Starém Měſtě Prazſkém / genž byl Hwězdář znamenitý / a ſkrz Vměnj ſwé Hwězdářſké, Cžechům mnohé wěcy budaucý zlé y dobré w prawdě předpowjdal.

Téhož Roku přineſſenij Liſtowé do Prahy oznamugjcý Smrt Albrechta Krále / yakž doloženo w Poſlaupnoſti Knj žetcý.

W Sobotu po Swatém Linhartu / Staroměſſtj powolali Miſtrůw a Kněžj na Rathauz / a rozkázali gim, aby ſobě hned někoho za zpráwcy wolili / kteřjž tak včinili, a zawázali ſe pod wypowěděnjm z Měſt Prazſkých, aby žádný Kněz, ani Mnjch, ani Kaⁿowník nepodáwal tu přewelebnau a předůſtognau Swátoſt ginače gednom pod Obogj ſpůſobau.

W Neděli před Swatau Pannau Kateřinau Purgkmiſtřj a Konſſelé obau Měſt Prazſkých / ſeſſli ſe do Koſtela Panny Marye před Teynem / a činili ſlužbu za Krále Albrechta ſlawné paměti / offerugjce na welkém Oltáři / proti kterémužto offerowánj welmi reptali Kněžj / a Konſſelé nicméně poručili wſſemu Lidu, což ho koli w Koſtele bylo, Ženám, y Mužům gjti k offeře, a po wykonánj Mſſe / wzali ty Penjze Offernj z Oltáře, z nichžto něco chudým rozdali / a oſtatek poſlali Žiakům do Sſkoly.

Léta po Narozenij Kryſta Pána 1440, Den Nowého Léta / ſgeli ſe do Prahy Páni, Rytjřſtwo y z Měſt / a na Rathauze Staroměſtſkém na tom zůſtali, aby poſláno bylo pro Ptáčka y pro giné wſſecky / kteřjž ſe ho přidrželi. To když ſe ſtalo, a přigeli wſſickni Duchownj y Swětſſtj / ſeſſli ſe do Welké Kollege / kdež z gednĕ ceſtegné u wſſech myſli a wůle toto zawřeli, aby, poněwadž Alžběta pozůſtalá Wdowa po Králi Albrechtowi Plodem obtjžená geſt, poshowěli / a geſtližeby porodila Syna, toho yakožto prawého Dědice a Krále aby ſobě dochowali. Neyprwé naprotitomu byli, Girzjk z Kunſſtátu a Ptáček z Pirknſſtegna / ale potomně to / likěž k tomu powolili.

Kněz Bedřich z Kolſna onen ſtarý lakomec / kterýž ſnad ne tak mnoho Wlaſůw na hlawě měl yak mnoho geſt Lotrowſtwj včinil / nepřeſtáwal Lid bauřiti, wždy nepokoge wyhledáwal, na Offery wolal / ſnad že gednom po Penjzy offerowali, a on žádoſtiw byl netoliko to což Cžlowěk má mjti, ale y Duſſi z Těla wypůditi / že žádné laupeže od dáwnjho čaſu nedoſtal / namluwil yakéhos Koldu z Náchoda a Beneſſe Mokrowauſkýho

wanſkýho, aby zleʒli Měſto Praʒſké, a nabrali ſe z Statků w Lidſkých, k čemuž byl dobrým pomocnjkem geden z Měſſtianůw Praʒſkých řečený Zygkmund Sláma / genž měl Dům Nárožnj w Nožjřſké Vlicy/magje po ſobě tolikéž některé z Kněžſtwa.

W Pátek tehdy po Swatém Jakubu/ předpowěděnj Laupežnjcy w nemalém počtu, wpadli do Nowého Měſta Praʒſkého dirau genž geſt byla we Zdi Měſtſké, nižto zbytečnj Woda wytekáwala mezy Horſkau a Poříčkau Branau, w Vlicy řečené Fiorentia / chtjc tudy ſe Starého Měſta zmocniti. Tu zſſikowawſſe ſe, ſſli w Ordunku k Bráně řečené Odrani/ genž geſt neybližſſj Kláſſtera Swatého Frantiſſka, aby ſkrz Dlauhau Střjdu wſkočili na Rynk Staroměſtſký, a wůli ſwau prowedli.

Stogjce pak před Branau wolali na Branného, aby ge wpuſtil do Měſta že wezau Ryby Panu Slámowi / a to tim rychlegi, nežby gim zemřeli, neb tak gim poručil Sláma mluwiti. kteréž poručil Branný Ženě wpuſtiti/a ona odmykagic Zámky wyhljdla; dirau ſkrz Wrata / a že ſpatřila mnoho Lidu Zbrogného, powěděla o tom Muži ſwému / kterýž powſtana učinil okřik/ ale oni hned cauſſnuli naſpět/ někteřj tau děrau wylezli/ a druzý po známoſti do Domůw ſe rozběhli.

Hned toho Dne Zygkmund Sláma poněwadž ſe nedálo wedlé wůle geho utekl z Prahy/a s nim Sſylink Měſſtian Nowoměſſtký zanechagjce tu Statkůw y nábytkůw, gednom aby při žiwotě byli zůſtawenj.

Po malém čaſe zgjmánj gſau Auguſtýn od Bjlého Zwonu/ Slámowé ženy wlaſtnj Brátr/a Geſſna od Bjlého Nedwěda/ kteřjž wyznali dobrowolně, že gſau také o tom wěděli, a w ſtatky Měſſtianůw pomordowaných že ſe měli uwazowati / a ti gſau obadwa z rozkázanj Obce gedenkaždý na Prahu Domu ſwého obrácen gſa Očima do domu ſtinánj. Zgimánj také byli Ambrož od Wěže/ Piwce Platnýř/a dáni do Wězenj/Kněz Mikuláš od Swatého Linharta z Prahy wypowěděn/ proto že prawili že gſau u něho o tom rokowali w Zakryſtygi/a někdy u Waňka Korandy v Železných Dweřj. Erb Zygkmunda Slámy, genž byl na Tabuly malowaný, a na Domě geho přibitý/ poručili Konſſelé Ratu ſnjti, a na Planyři přibiti Hlawaudolu/ a byla namalowaná Kačice s Zlatým Noſem a s Zlatými Nohami w Čerweném Poli. Kterážto Tabule na Planéři wiſela několik Let.

Po Slawnoſti na Nebe wzetj Panny Marye/Konſſelé powolali na Rathauz Miſtra Wácſlawa/ Drachowce z Betléma / a Kněze Wácſlawa Babku geho Kaplana/a kázali gim wen z Prahy wygiti/neoznamugjce gim žádné přjčiny pro kteraužby to činili.

Při Slawnoſti Swatého Wácſlawa/zgjmánj gſau s powolenjm Konſſelůw / Mateg Smolář, Wondráček Huzdář/a Slatina od Podkowy. Smolář owſſem a Wondráček ſtinánj gſau bez winy, yakž Hágek pjſſe. Přjčiny giné nebylo než že Smolář měl Přjbram ta aby ſe doſtala Hanuſſowi z Kolowrat/ a Huzdář že měl Hoſtiwič/ ten aby připadl na Podkomořiho. Slatina zmučený wypowěděn z Měſta/ gehož to Dům doſtal ſe Matjkowi od Stolic/ a tak pro tu zradu trpěli winni y newinnj wſſe z Konſſelůw nerozſſaffnoſti.

Téhož Roku Židé w Miſſnygi mnoho Lidu gedowatým Lékařſtwjm otráwili, a mnohým Wejnic kladeným Ohněm

wypálili

wypálili/pročež wypowědenj gſau z té Země wſſickni/tak aby ſe giž nenawracowali pod ſtracenjm Hrdla.

Léta Páně 1442, Na den Swátoſti/ Meynhard, Sokol, a Jakubek Bilinſký/ s několika Konſſeli Pražſkými wygeli k Frydrychowi Králi Kžjmſkému do Wjdně/ a tu gednali při něm aby Pán gich a dědic chowán byl w Králowſtwj Cžeſkém/ale Frydrych nechtěl k tomu powoliti rozličné předkládagic přjčiny.

W Druhau Neděli Poſtnj / Petr Holický mladſſj/Léta náſledugjcýho odpowěděl Pražanům, že gim chce na Statcých y Hrdlech ſſkody činiti podlé ſwé neywyſſj možnoſti/ a nápodobně včinili w Třetj Neděli Poſtnj Děcinſký a Gjřjk Paneyř/pročež Pražané měli ſe na péči, a doſti opatrně Měſto chránili/ neb Korauhwe čtyry Cžtwrtenj ſtáli vſtawičně na Rynku/ a rozkázano bylo přjſně, kdyby wzeſſel pokřik, aby každá Cžtwrt Měſta pod ſwau Korauhew bez meſſkánj nalezti ſe dala.

Při Slawnoſti Swatého Bartoloměge/ Staroměſſtj powolali na Rathauz wſſech Miſtrůw a Studentůw/ gimžto předložili žádoſt wſſech Studentůw Wjdenſkých, aby totižto do Prahy byli přigati, že tu ſe chtěgi včiti, a Včenj kteréž pokleſlo zaſe wyzdwihnauti/ wſſak tak aby gim ta Swoboda kterauž vžjwali Studenti za Cýſaře Karla a Krále Wácſlawa puſſtěná byla. Dlauhé o tom bylo rokowánj/ a ta žádoſt gich rozličně wažowána/až po dlauhých rozmyſlech a rozličných domyſlech na tom wſſickni zůſtali, aby gim bylo ſwobodno přigeti, pokudž ſe chowati, Cžechům nekaceřowati/ a z Kalicha aby s nimi přigjmali. Cžemuž oni wyrozuměgjce zůſtali w Wjdni/aniž poſpjchali k přigjmánj z Kalicha.

W Létu Páně 1444. Powſtala znamenitá různice w Měſtech Pražſkých/ že Konſſelé ſwolagic Obec prawili že nemagj žádných Peněz Obecnjch, nimižby Poſly wyprawili na Ceſtu Wjdenſkau k Wladiſlawowi Králi Vherſkému/ a proto Berni vložili.

Zbauřila ſe Obec/ a docěžowati ſe počala v Konſſelůw, kam gſau poděli Důchodnj Penjze/ a hned wywoliwſſe některé Oſoby k počtu wolala/ aby Konſſelé počet činili. Oni nežby ſe w to dali, radče z Měſſťanůw ſwých wlaſtnjch ſhromáždili Oſmdeſáte Kop gro: a dali ge Poſlům na ceſtu pro zachowánj pokoge/zwláſſtě když někteřj z Obce k tomu ſměřowali, aby včinic různicy vlowili cokoli přitom zbauřenj.

Druhý Pátek po Slawnoſti Welikonočnj/ Swátoſti některé pozůſtalé při Koſtele Těla Božjho w Nowém Měſtě Pražſkém vkazowané byli. Dobřj a pobožnj Lidé z toho ſe těſſili/Táboři tomu ſe poſmjwali/a zgewně mluwjce proti Pánu Bohu těm Swátoſtem ſe rauhali. W tom když Kněžj Swátoſti ſchowali/ſtrhlo ſe neobyčegné powětřj tak že y Domy na Nowém Měſtě z grúntu wywracelo/ mnoſſtwj Lidu, na něgž Krowowé padali, zahynulo. Tak mluweno geſt, že w Praze to neſlýchané wětrůw dutj, za Třidceti Tiſýc ſſkody včinilo. Giſtě protož dúctliwé

wé rauhanj Táborůw / Pan Bůh wſſemohaucý to byl dopuſtiti račil.

Na den Swatého Křjže / Pražané s Dělmi a ginými potřebami wogenſkými / deſti mocně wytáhli Jakubkowi Bilinſkému napomoc / kterýž dobýwal Hradu Dětinſkého ſylně na němž ſe mnoho Laupežnjkůw zawřelo / a ti wſſickni zwěſſenj gſau, když ſe Hradu Pražané zmocnili. Odtud táhli k Hradu Gjwnjku / na kterémž napodobně potreſtawſſe Laupežnjky nawrátili ſe do Prahy.

Téhož času Giřý Poděbradſký / Jan Zagjmač, Cžabelický Hertwjk / a Bedřich Kolinſký / položili ſobě Sněm na Horách Kutnách / na kterémžto wſtanowili Giřjho z Kunſtátu Neywyžſſjm Heytmanem wſſech Kragůw / ſlibugjce že gemu neginače než gako Králi chtěgj poddanoſt a poſluſſenſtwj zachowati / Hertwjka přidali gemu napomoc / a Cžabelického Mincmeyſtrem včinili: což těžce neſli Pražané, že toliko ti Auřadowé bez wědomoſti gich rozdáwánj byli.

Před ſlawnoſti Swatého Jana Křtitele / byli w Cžechách welicý Děſſtiowé / Prſſelo za čtyry dni bezpřeſtánj. Zčehož poſſlo weliké na Potocých y Rzekach Wod rozhogněnj tak že ſe mnoho Rybnjků wztrhlo / zwláſſtě okolo Dobřiſſe, kterážto také Powodeň nemalé ſſkody při Praze y w Praze včinila.

W Létu Páně 1447. Když Kupcy a Kramáři Pražſſtj geli na Jarmark do Wyſokého Meyta / Mladý Kolda wěda o tom včinil na ně zalohu a zagal gim wſſecko cožkoli na Wozých bylo / y Kupce ſwázané wedl na Náchod.

Téhož Roku Pražané množſtwý Sudůw Wjna Wlačkowatého wytáhnauti dali z Sklepůw na Rynk / a tu poručili wſſecko oſekati, aby ſe nim Lidé netráwili / tak že Strauhami do Rzeky teklo.

Ten den před Sſtědrým Wečerem / vmřel Miſtr Přjbram welicý Nepřjtel a protiwnjk řádůw Křeſtianſkých / a ten vmjrage na Smrtedlné Poſtely powolal wſſech Miſtrůw a Kněžj Praiſkých, žádal a proſyl, aby ſe Katolických neb Křeſtianſkých obyčegůw přidrželi / doKládage že gſau welmi potřebnj k ſpaſenj a k doſaženj od Pána Boha wěčné miloſti a láſky.

Léta Páně 1448. poſlal Papež Legáta ſwého do Prahy / neginače ſmeyſſlege, gednom čehož předek geho Eugenius dowéſti nemohl, toho že on dowede, a Cžechy k řádu Cyrkwe Swaté zas přitáhne. Ten zůſtáwage nemalý čas w Praze rozličná mjwal mluwenj s mnohými / až wyprawen byl s odpowědj tauto: Přiſluſſý nám řády Křeſtianſké držeti, ale nenaprawowati / k čemuž naſſý Kněžj, obzwláſſtně Miſtr Jan z Rokycan powolj, y my k témuž powolme. Miſtr pak Rokycan nic giného nechtěl gednom ſe s Legátem hádati / y tak ſe rozgeli.

Téhož čaſu Girij Poděbradſký s pomocny-
ky ſwými zmocnil ſe Prahy welmi lehce/ yakž doloženo wegiſſe/ a po malém čaſe wezma na ſe Aurad Králowſký ſadil Konſſeli w obau Měſtech Pražſkých gich ponuknutjm. Antoňjna od Oſlůw včinil prw njm Konſſelem neb Purgkmiſtrem Staroměſtſkým/ pro Miſtra Rokycanu poſlal do Hradce a včinil ho Farářem w Koſtele Panny Maryge před Tegnem/ tim oſobugic ſobě y Auřad Arcybiſkupſký/ a Zdeňka z Konopiſſt ginák z Sſternberka včinil Neywyšſſjm Purgkrabijm Pražſkým/ a ginym giné rozdáwal Auřady wedlé ſwého zdánij.

Oldřich Syn Meynhardůw když zwěděl že Otec geho gat w Praze z rozkázanij Giřijho z Kunſtátu/ y dán do Wězenij na Poděbrady/ z litoſti ſebral nětco Lidu/ a Jan z Rožmberka wedlé něho/ Kněz Bedřich z Kolijna/ Frydrych z Kolowrat a z Byſſtěhradu/ a ti ſobě ſlibili wěrně pomáhati/ gednom že w to Zyma wkročila/ a tak muſeli toho zanechati až do čaſu Jarnijho/ a w tom Giřij Měſta giná chytrau y lſtiwau řečí k ſobě naklonil.

W Létu Páně 1461 Ten den po S. Markéte/ Král Giřij s Dworžany ſwými ſſel do Obecné Lázně wedlé ſwého obyčege za Židowſkau Vlicy/ genž ſlaula Jandowa Lázeň/ a ten Janda mezy wſſemi Lazebnjky na ten čas yako neypředněgſſj byl. Tu Král gſa w Lázni/ rozličné Kratochwile s ſwými dworžany prowozowal/ a Janda gmenowaný/ genž měl obyčeg s Králem žertowati/ také ſe k tomu připlichtil/ a když počal Králi bradu holiti/ dij k němu Janda: Králi milostiwý/ račte mně vhodnauti tu Pohádku/ či geſt na ten čas Cžeſké Králowſtwij? Odpowěděl Král/ Jando přjteli milij čiby bylo gednom twé: Král y Králowſtwij nynj w Rukau twých geſt/ a on řekl také geſt Králi miloſtiwý. A když mu Bradu oholil/ a Břitwu ſchowal/ otázal ſe ho Král řka: Jando či geſt na ten čas Králowſtwij Cžeſké? Odpowěděl Janda/ čižby bylo než twé Králowſké miloſti/ a Král wztáhna Ruku vdeřil Jandu pěſti tak ſylně že na Zem vpadl/ a tu geg k tomu Nohau w bok vdeřil. W tom powſtali Dwořané a žádali mu za milost/ y ſſel Král z Lázně hněwem rozpálený/ a Janda oſmého dne vmřel welkau žaloſtí.

Léta Páně 1464. Nakazylo ſe Powětřij w Cžechách tak že Mor byl vkrutný/ obzwlaſſtně w Praze/ a Lidé obáwagic ſe náhlé Smrti/ počali řádům Křeſtianſkým přiſtupowati/ ale Lupoč Rokycan na každém Kázanij proti tomu wolal/ a Papeže hanil. Král Giřij owſſem čaſtokráte gich napomjnal/ aby o něčem giném nežli wždycky o Papeži kázali/ dokládage geſtliže Papež zlý geſt/ nechť geſt ſobě zlý/ on ſe w Řijmě wodij/ a gim w Cžechách ze zloſti ſwau nic neuſſkodij. Ale Rokycana wolal zgewně/ budeſſli Králi Papežencem neb Řijmanem/ nebudeš Králem/ pročež gemu Král Giřij neſměl wjce domlauwati/ neb wſſecka Obec při něm ſe zaſazowala.

W Létu Páně 1461. Král Giřij w Praze potwrdil Pražanům Nowoměſtſkým wſſech gegich Swobod a Priwilegij/ obzwláſſtně pak Fundacy Cyſaře Karla čtwrtého/ Krále Wáclawa/ a Cyſaře Zygkmunda.

Při Létu Páně 1469. Giřij Cžeſký/ a Matyáš Vherſký Králowé ſgeli ſe w Olomaucy na Morawě/ a včinili mezy ſebau

ſtánij

ſtáný neb přjměřý / aby pokog byl do Roku / kteréž nezdržel Kráľ Matyáš Králi Giřjmu, nýbrž wěc ſwau k tomu přiwedl, že gey někteřý z Stawůw Králowſtwj Czeſkého za Krále wolili a wyhláſyli yakž pýſſe Kureus.

Za Krále Wladiſlawa w Létu 1473. pro nakažené Powětřý Lidé w Králowſtwý Czeſkém na Mornj Bolesti welmi ſylně mřeli. Kráľ Wladiſlaw wygel z Prahy wyhledáwagic zdrawěgſſjho Powětřý na Hrádku genž ſlowe Křjwoklát / na němž přes celý Léto yako mladý Pán kratochwil ſwau promozowal.

Druhého Roku přiſſlo Pſanjý k Wladiſlawowi Králi z Benátek / oznamugjc žeby něgacý Lidé litých Gedůw w Benátkách nakaupili / owſſem ne z giné přjčiny gednom aby někoho otráwili. Kráľ poručil ſe rychle dotazowati / y nalezeno geſt žeby Tomáſſek Apatykář Měſſtian Pražſký od Zlatého Lilium, a s nim Hlawſſký od Horytých čaſůw z Benátek přigeli / mjmo to na ně prokázano, žeby čaſté poſelſtwý mjwali k ſobě y čaſtá Pſanjý od Krále Vherſkého / k tomu y rozličné dary / y wzali ge do Wězenj. Po malém čaſe obadwa vmřeli / Tomáſſek na Rathauze Staroměſtſkém / a Hlawſſký na Karlſſtegně.

W Létu Páně 1475. čaſu Poſtnjho Staroměſſtý kázali weliké a hluboké Krumſſeſſty wykopati v te Brány genž geſt z Celetny Vlice mezy Králowſkým a Kralowé Dworem, aby tu wyſtawěli Wěž wyſokau. W Pondělý pak po Kwětné Neděli Kráľ Wladiſlaw wſſel do Krumſſeſſtu toho / a ſám ſwau Rukau prwnj Kámen gruntu toho založil / w Rohu genž geſt na Wýchod Slunce ginák k Koſtelu Swatého Gindřicha.

Náſledugjcýho Léta bylo ſtěžowánjý na Konſſely Pražſké na kteréž naržíkali Lidé pro přjčiny njže doložené.

Prwnjý / že znamenitěgſſý přigjmali k ſobě wſſecky Důchody Obecné / a z nich činili počet miſterný / totiž když vtratili Kopu gednu / že napſali do Regiſter pět y Deſet.

Druhá / že Purgkmiſtr když k ſobě pozwal kohokoli některéh z Panůw neb z Rytjřůw / kázal do Regiſter napſati / že tak a tak mnoho na tu Kollacý wydáno.

Třetjý / že k tomu chuti neměli neſprawedliwý tomu Nález w Při geho činili / a on byť neywětſſý křiwdu trpěl, že odwolati neſměl / a geſtliže ſe kdo s Konſſelem ſaudil / byť neywjce Konſſel prowinil / niceméně že Konſſel nezjſkal křiw.

Cžtwrtá / když který Měſſtian gſauc nemocen powolal některé Konſſely na Kſſaffť / že geg hned přemiſtrowali / a že gim geſt odkázano napſali / pakli Nemocný powſtal z Nemocy / že Kſſaffť wedlé wůle geho včiněný vkazowali.

Pátá / geſtli že který Měſſtian vmřel bez Kſſafftu/ buď chudý neb bohatý / zanechawage Manželce neb Dytkám yakýkoli Statečeť/že hned bez meſſkánj weſſli do přibytku geho mluwjce/poněwadž bez Kſſaffen vmřel že to gim yakožto Wrchnjm ſpráwcům k opatrowánj náležj/ y popſali ten Statek a zpečetili / Ženy neb Děti čimkoli odbyli/ a což lepſſjho bylo od Penež neb Klinctůw ſobě přiwlaſtnili. Geſtliže kdo o tom zmjnku včinil / prawili že gſau to giž do Sſpitálůw Lidem chudým rozdali.

Sſeſtá / že taBerné kteraž pred pěti Lety Nowému Králi napomoc z Hlawy po dwau groſſjch zbyrati ſe počala/ geſſtě trwala/a když ſe koli Dytě narodilo / že Otec z Hlawy dwa groſſe wem kdewem dáti muſel / což giž ne Králi na pomoc, ale Konſſelé k ſwé Ruce za čtyry Léta wybyrali a o to ſe s Lidmi hrdlowali.

Sedmá že prawili žeby Duchodowé genž náležegj Obcy k obecnjm potřebam wyſtačowati nemohli/ pročež že ſe muſeli v giných Obcy dlužiti/ čemuž ſproſtnj wěřili, ale chytřegſſj rozwažugjce že Konſſelé obzwláſſtnjch ſwých duchodůw nemagi/ a proto pigj hodugj/a někteřj že před tim než Auřadůw doſt... nemnoho Statkůw měli/ porozuměli tomu že nenáležitě s Obcy zachážegi.

W Pondělj tehdy před Swatým Filipem a Jakubem ſeſſla ſe Obec Nowoměſtſká na Rathauz a tu hned s powolenjm gegjm/ yako Manauſſek, Girźjk od Cžerné Růže a Kljma Koſtelak Konſſelé pro přjčiny wejš předložené/ kteréž prokázawſſe na ně tu winnu doſtatečně / hned z Měſta wypowěděli a neyprwé položiti muſel Manauſſek pokuty Tiſýc Kop Groſſůw / kterauž Summu Wladiſlaw přigal od Obce pod ſpůſobem půjčky / Koſtelak Čtyry Sta Kop / a Cžerná Růže tolikéž Čtyry Sta Kop/ což včinili s ochotnoſti, chw...k Pána Boha že gſau gednom při Hrdlech zanecháni/ ačkoli ſe z Měſta ſſťhowati muſeli.

Zbihla ſe také Obec Staroměſtſká na Rathauz a tu yat Wjt Poſtřihač Lukáš od Cžerweného Gelena / Zagiček od Schodu / Jan od Cžerwenécho Křjže/a Jan Pjſař genž dlauhý čas ſeděl w Kladě.

W Pondělj před Swatau Ziofſigi ten celý den Obec byla na Rathauze/ a podali některé z Konſſelůw gmenowaných k Práwu vtrpnému.

W Auterý w Křižowé dni/ Jan od Cžerweného Křjže/ a Lukáš z Železné Vlice/ odſauzeni ſau na ſmrt od Konſſelůw některých y wſſj Obce/ tak aby w Pátek před S. Vrbanem ſtiati byli/ w tom Král Wladiſlaw přigel a poſlal na Rathúz Gence z Janowic a Jana z Raupowa přikazugic aby gim nic nečinili. Oni pak wezmauce od Lukáſſe Sto Kop gro: a od Jana od Cžerweného Křjže čtyry Sta kop groſſůw/ ge ſau z Měſta wypowěděli. Z te přjčiny Kral byl na Obec Pražſkau hnewiw / a těžce neſl takowau prchliwoſt proti Konſſelům/ poněwadž neni wěc ſluſſná / aby oni býti měli půwodowé, žalobnicy Swědkowé y Saudcowé / ale potřebj geſt, kdo žalobu wede aby neſaudil/ a kdo puwodem geſt aby neſwědčil , wſſak nicméně to do budaucýho čaſu odložil.

W Létu Páně 1477. w Neděli Maſopuſtnj

Král Wladiſláw pozwal k ſobě do Dworu ſwého Měſſtiany Pražſké wſſecky na Maſopuſt a kwaſyl s nimi za celé tři dni s rozličnými kratochwilemi a Tancowánjm. Pro tu přjčinu Kněžj Pražſſtj welmi ſe zhorſſili w prwnij Neděli Poſtnij Krále Měſſtianůw y Měſſtek na Kázanj hněwiwě

dotýkali

wsteykali/ a Měſſtiané rozhněwánij / chtěli ty Kněze wyhnati/ wſſak Kral yakožto Pán dobrotiwý za ně ſe přimlauwal, y gim pjſtně přikázal aby přeſtali tak hánliwá kázanij činiti/ pod pokutau z Prahy wyhnánj, a tak trochu vmlkli.

Prwnijho Dne Měſýce Máge/ Král Wladiſlaw gel z Prahy do Wjdně k Frydrychowi Cýſaři / gehožto on laſkawě přigal y s geho Pražany s miloſtiwým Ruky podánjm. Při tom dáni Pražanům z laſky Cýſařſké Erbowé/ totiž Staroměſſkým dwa Lwowé/ ani držj Korunu Cýſařſkau Zlatau nad Sſtjtem položenau. Nowoměſſkým dán Orel Czerný o dwau Hlawách, na Prsých Oděnce w Sſtjtu Blankytném nad Sſtjtem giné dwa Orly / ani napodobně držj Korunu Cýſařſkau nad Sſtjtem položenau/ za kteréžto obdařenj Pražané Cýſaři ponijženě děkowali a po wykonánij wěcy potřebných s Králem Wladiſlawem nawrátili ſe do Prahy.

Při Létu Páně 1480. Král Wladiſlaw ſe wſſemi Pány/ Rytjři y Měſſtiany Králowſtwij Cžeſkého žiw byl w dobrém srozuměnj a pokogi / gednom ſámi Kněži nechtěli ſe nižádným ſpůſobem vpokogiti, diwná haněnj činili a rozličná proti řádu Cýrkwe Swaté / proti offěrám / proti přigjmánj pod gednau ſpůſobau / proti Papeži a tak dále, wſſecko Krali naprotiw myſlnoſt / aby negaké Krwe prolitj ſpůſobiti mohli.

A to když oznámeno Králi, welmi ſe zarmautil řka / diwná wěc geſt že ti ſlauti chtěgi Kněžmi a giné nad ſe wywyſſenégſſij/ od nichžto Auřad ten přigali, hanj. Zlořečený ten kdož odkrýwá hanbu Otce ſwého. Domlauwagi Kardynalům y Papeži, že od nich wzdálenj gſau / tak rozumjme, kdyby předně přiſſli, Vſta by otewřjti neſměli. Neyſnaze geſt hluchému láti.

Wyſlal potomně některé k nim Pány/ žádagjc ge ſlowy prozebnými, aby ſe zdrželi od takowého haněnij, a ſlowo Božij kázali tak yak přiſlusſij / a poněwadž Král Geho miloſt, Páni Rytjřſtwo y Měſta gſau w dobrém pokogi, aby nepokogůw nezačjnali. Slibili tak ſe zachowati, ale yak Neděle přiſſla/ geſſtě hánliwěgſſij činili kázanij, a Pjſně w nowě wymyſſlené ku poſměchu a k haněnj ſpjwati začjnali / tak že Král mrſel poſlati k Prażanům, aby pod pokutau zapowěděli těch Pjſnj ſpjwati/ což oni včinili/ a Lid obecnj obáwage ſe treſtánj přeſtal těch Pjſnj ſpjwati.

Niemeně Kněžj že nad ſebau žádné Wrchnoſti neměli/ mjmo zápowěd Králowſkau y Konſſelſkau, při Farách ſwých wždy wolali, ſpjwali, haněli, a obzwláſſtně Michal Polák Farář v Swatého Gilgij / genž byl Kněz neſwěcený/ bezpečně ſobě we wſſem a přiliſs ſwéwolně počjnagic, laſky při Obcy wyhledáwal. Kněz Wáclaw od Swatého Hawla zgewně přikazowal, aby Králi, poněwadž Řjmanem geſt, a s nimi v Wjře ſe neſrownáwá, poſluſſenſtwij nebylo zachowáno/ a Král nad mjru dobrotiwý to wſſe ſnáſſel y proto wygel z Prahy do Hory Kutny / za nimž přigeli z rozkázanij geho někteřj Prażané gmenowitě Jan Soſnowec, Machauſs Sſtitnk, Jan Žjžka, Martjn Řezník od Zlatého Kola / a ti odtud wezenj gſau na Křiwoklát do Wězenij.

Při témž čaſe negaký Danyel Farář při Kaple Swatého Michala w Opatowicých wypowědjn / tak aby Deſet mil od Prahy nebýwal/ z přjčiny té že geſt horliwě myſlně proti Králi mluwiti ſměl, řka/ wſſak nenij Král/ ale geſt Polſký Swinář. Jan Žjžka a Martin od Zlatého Kola Swatohawelſſtý Farář/ Kněz Slana/ Kněz Myſſka přigati na miloſt ſkrz přjmluwu Biſkupa Waradinſkého Jana/ genž byl toho čaſu přigel do Prahy/ gſa Legátem od

Krále Uherſkého k Králi Wladiſlawowi / wſſak tau wýmjnkau, aby wjce Lid nebautili. Michal pak od Swatého Gilgij yako wikem ſeſſlý umřel na Karlſſteyně a pochowán w Kaple Swatého Palmacy.

Cžaſu Jarnijho w Létu Páně 1431. při Slawnoſti Swatého Ducha walnj a čaſtj prſſeli Deſſtiowé / z nichž byla Powodeň weliká v Prahy / tak že Woda ſſla až pod welký Oltář w Koſtele Swaté Anny.

Za Purgkmiſtra Tomáſſe od Zlaté Hwězdy téhož Roku na den Swatých Pět Bratrůw w Kaple Panny Marye na Rathauze Staroměſſkém počala ſe Mſſe ſlaužiti / a tu, geden každý z Konſſelůw dřjw nežli do Raddy wſſel powinen byl wyſlyſſeti / pod pokutau od ſtarodáwna vložjenau.

W Létu Páně 1483. Stalo ſe weliké bauřenij a pozdwiženij w Lidu w Praze, tak že tehdy Kral Wladiſlaw Srdečně želel / že geſt kdy to Králowſtwij pod ſwau ſpráwu přigal / neb tehdy y zgewně protiwně hanliwá ſlowa mluwili Kněžj.

Cžaſu gednoho Purgkmiſtr a Radda Starého Měſta Pražſkého / powolali k ſobě wſſech Farářůw Pražſkých / k nimžto gménem wſſech včinil řeč Wáclaw Cheynecký od Rohautu takto;

Páni Faráłowé Pražſſtj, Bratřj a Otcowé naſſi Duchownj, nám w P. Bohu milý, ſami to na oko widjte, yaké geſt w Obcech těchto roztrženj, a nerádibychom widěli aby ten lid neſkrocený, bluěně ſe měl chowati. Protož zdá i ſe wám aby w těchto Měſtech, co ſe Poſwěcenj dotýče, na geden den držáno nebylo / ale v každé Fary obzwláſſtně, tehdáž totižto kdy ſe ten Koſtel ſwětil, wedlé obyčege ſtarobylého. Odpowěděli Kněžj že ſe chtěgi neyprwé na to poraditi.

Když přiſſla Neděle pozdwihowali Obec proti Králi a Konſſelům / doklá dagjce že gim giž w Duchownij řády wkročugij, a zruſſiti chtěgi to což od Arcybiſkupa Kunráda nařijzeno geſt, totiž aby Poſwěcenij po wſſech Koſtelijch a Kláſſterých Pražſkých gednoho dne držáno býwalo.

Prwnij Neděli po Slawnoſti Welikonočnij držáno bylo Poſwěcenij v Swatého Gilgj / ale některj z Obce od Kněžſtwa nawedenj přiběhli ſhřmotem, a wolali aby nebylo držáno na ten den. Pakli nepřeſtanau ſpijwati / hrozyli ſſturmem / z kteréžto přjčiny ſpěwácy ſe vpokogili.

Mimo to, diwně ſobě prowozowali, Němce který ſe gim koli náhodau natreffil, hned ſſetřili yak by ho mohli zamordowati / Mnychům Uſſi y Noſy řezali / a o kterémž wěděli že z Kalichu nepřigijmá, přijčinu naň wymeyſſleli gednom aby ho z Swěta ſprowodili. Konſſelé ač by byli rádi to zlé přetrhli, ale ſtrachugijce ſe pchliweſti neb radčgi nenáwiſti Obce, wſſecko mlčenijm pomíjeli.

Téhož Roku byl Mor weliký w Zemi / w Praze při každé Faře po Třidcýti Oſobách za geden den pochowáwali / kterýž trwal přes celé Léto až do Středy po Swatém Mathauſſi. Král Wladiſlaw vgel do Morawy, a byl přes ten čas dworem w Třebiči.

Opět zbauřila ſe Obec Pražſká proti Králi a Konſſelům ſwým / a neylépe tu pchliwoſt wzbudili Konſſelé. Neb ohro

 mažděli

gjáſdili ſe na ně tu w ſtředu po Swatým Maurycy, a wſkočili na Rathauz Staroměſtſký/ kdež zaſtihnauce někteřé w Swětnicy Radní, polapili Jana Klobaučka genž byl tehdáž Purgkmiſtrem/ a ſwrhli geg z Rathauzu. Ti genž před Rathauzem ſtáli s Oſſtěpy a Sudlicemi nahoru wyzdwiženými/ wolali podegte gich jem podegte/ ale oni ge giž nahoře mordowali/ a někte ré gjmali a zawřeli w Sſerhoſſu. Sſtiaſtnij byli ti, geſſto vtečenjm žiwo ty ſwé zachowati mohli. Kteřijž ſe Obcy do Ruk doſtali, s těmi ſe diwně kacowali/ a naposledy wymeżſſegjce rozličné přjčiny poručili ge Mečem ſtjnati.

Po zahlazenj Konſſelůw obořili ſe na Kláſſtery/ Kalichy a giné ozdo by Koſtelnij brali/ Mnichy mordowali, Gepttiſſky newážně ſprzmili/ y Ži dy odewſſeho odehnali.

Nápodobně ſe dálo w Nowém Městě Praz

ſkém neb wſkočice na Rathauz Nowoměſtſký, tā hned ſſeſt Konſſelů zabili, a dwa z Obce, ginými z Rathauzu metali, někteřé do Sſatlawy táhli, a mučiti kázali/ prawjce že gſau chtěli Obec mordowati, a potomně poru čili ge y wywéſti. Biřicy a Pochopowé wolali, že proto berau konec žiwo ta/ že gſau vmjnili Božij Kalich zahladiti a Obec wſſecku zmordowati. Ozwal ſe na to geden z njch řečený Kaunka, nikdá gſme na to nepomy ſlili/ wſſak nic mu neproſpělo takowé ozwánj, muſel wedlé giných Smrt podſtaupiti. Potomně tolikéž, yako Staroměſſtij, wběhli do Kláſſterůw brali, bili, mordowali, Kláſſter S°. Ambrože do gruntu rozbořili a w něm gednoho Boſáka nemocného zabili, neb gini gich zito bylo w počtu Dwamecytma ztjkali. Odtud wběhli na Hrad Pražſký a wſſecky kteřij na něm byli rozplaſſyli/ vtjkali Preláti, Kanownjcy, Wikáři, Oltářnicy odewſſeho wſſudy, a oni brali k čemu přjgjti mohli. Někteřij owſſem při ſpěli wěcem Koſtelnjm na pomoc a nedali gich rozbjrati, a zapečetiwſſe ge vči nili Heytmanem na Hradu Pražſkém Wlčij Hrdlo. Sneſli ſe pak wſſickni na tom, aby žádného pro tu bauřku treſtati nedopauſſtěli/ pokud gim Hrdel y Statkůw bude poſtačowati. S žaloſti zaplakal ſrdečně Král Wladiſlaw když mu to oznámeno bylo, a radil ſe o to pilně kterak by mohl pomſtu nad tími včiniti, ale wtrocili w to Knjžata Minſtrberſká Hy nek a Gindřich, kteřijž k tomu dary hognými nakloněnj byli, aby ſe za Pra žany při Wladiſlawowi Králi přjmluwili. Čti Hágka při Liſtu 452.

W Létu Páně 1484. Král Wladiſlaw gezdil po

Městech Králowſtwij Cžeſkého/ a přigel do Prahy do ſwého Dwcruwel mi tjſſe/ tak že nemnozý o tom wěděli.

Na den S° Jeronýma přiſſli někteřj Lidé bauřliwj k němu z Starého y z Nowé° Měſta/ ginij nebylo od giných poručeno/ žádagjce aby gim Kon ſſeli ſadil, a Král ohljdnuw ſe řekl, kam gſte giné poděli, kterýchž ſme wám naſadili/ a oni řekli: Miloſti wý Králi zle ti Kouſſelé o nás myſlili. Na to dj Král, kterak gſte wy gich myſſlenj wěděli? a nicméně ſměli gſte ge zamor dowati. Obec naſſe (řekli oni) tá nekrocená to geſt včinila/ a Král odpo wěděl degž Bože té Obcy wſſecko zlé/ a s tími wéſſel do pokoge ſwého/ a na tom ſe poſtawil že nebude Konſſelůw ſázeti/ ale Geſſek Swoganowſký s některými Pány vſtawičně Wládiſlawa žádal s ponuknutým Pražanůw/ aby vmyſl ſwůg změniti rácil, dřjw nežby ta Měſta Pražſká bez ſpráwcůw a Konſſelůw k ſſkáze a k zahynuti přiſſla/ pro kteréžto přjčiny dal ſebau hnau ti Král/ a ſwolaw Obce: Konſſeli gim nowé ſadil.

Ti Konſſelé kterýž byli pro ſtrach z Prahy vtekli / nawratili ſe s Králem do Prahy a tegně mezy Dwořany Královſkými bydleli. Geden z nich po- znán byl na Rynku Staroměſtſkém řečený Ocáſek Kowář / kterýž wida že gey znagi / vprkem ke Dworu Králowſkému poſpiſſil / a oni walně za nim / kteréhož Wrátný rychle wpuſtil a zawřel Wrata. Tož počali tlaucti na Wrata hřmotně křičjce, wydegte nám toho zrádcy, a giné s nim / kteřjž měli býti ſtjnánj, pakli newydáte, rozkopáme ten Dwůr y s tjm Králem. W tom Geſſek Swoganowſký / genž byl wſſem pro přigimánij pod obogj ſpůſobau přigemný puſſtěn Fortnau wygel na Koníčku mezy ně, kteréž vkrotil pěkným napomjnánijmi, žádage aby proti Králi Pánu ſwému tak důtkliwě nemluwili. Ozwal ſe negaký Bonuſſek Kregčj, řka, wydegte nám y toho Krále Poláka / a Swoganowſký ohlidnuw ſe naň, dij: Milý Bratře ſſkoda twé mladoſti / zdaliž chceš ſám býti Katem nad ſwým Králem: byť pak Král tento ſkrz ruce twé zahynul / ſnadby to tobě budaucý Král zlým ſpomenul / poněwadž Země ta bez Krále býti nemůže / a on vmlkl. Vpokogil ge tehdy Swoganowſký připowjdage že gim Ocáſka y giné wydá do gich treſtánij a tak ſe rozeſſli. Král ehdáž z Okna wyhljdal přes příkop na Nowé Měſto / a w tom geden z Nowého Měſta / genž měl ſwůg Dům proti Nowé Wěži / wedlé toho na Slaupjch bljž horſké Brány / řečený Maryanek / wyſkočil z ſwého domu s Ruſſi, běžel na Přjkopy s welikým laniým an na to wſſe Král patřij / ezaſtawi wſſe naproti Králi napnul Ruſſi y řka, Zabte toho protiwného Poláka / a přikládal Syp / a w tom Král od Okna odſtaupil.
Čaſu wečerniho / kteréhož ſe ſedwa Král dočekal / wyſſel ze Dwora s malým počtem potmě / ſſel pěſſky až na konec přjkopu / a dal ſe přeplawiti přes Řeku na Hrad Swatého Wáclawa. Tu na zegtřij klekna před welkým Oltářem w Koſtele S. Wýta ſlibil P. Bohu že wjce w Praze Dworem nebude / yakož pak hned poručil Hrad S. Wacſlawa naprawowati / Přjkopy okolo něho kopati / Zdmi ze wſſech ſtran obehnati / Baſſtami a Střelnicemi opatřiti / a od toho čaſu ani on, ani žádný Král wjce w tu we Dwoře Králowſkém pod Tegnem bydleti nechtěl.

Stalo ſe w Létu Páně 1491. že Cžlowěk geden Stawu Rytjřſkého / chudý owſſem, genž ſlaul Burynſký / pohlaukage ſe w Menſſjm Měſtě Pražſkém / w domněnj přiſſel žeby kradl / pročež byl wzat do Wězenj y zmučen / ale k ničemuž ſe nepoznal. Nicméně weden k Pranýři aby byl ſtiat. W tom poſlal Genec Purgkrabě Pražſký k Maloſtranſkým / aby gemu nic nečinili / a mage o tom giſtau zprawu že ſe k ničemuž na trápenj neſeznal / rozkázal hó z Wězenj propuſtiti.

Druhého Roku pohnal Burynſký před Saud Zemſký Purgkmiſtra y Radu y wſſj Obec Menſſjho Měſta Pražſkého / y ſtal ſe Nález takowý / aby Konſſelé pro ten a takowý včinek / že gſau geho na ſmrt proti wſſemu Práwu geſſto ſe k ničemuž neznal odſaudili / ſſli do Wězenij aneb s nim ſe ſmluwili / což oni radče včinili / a weſſli s nim w Smlauwu wedlé wůle geho.

W ochtab Swatého Petra a Pawla w Ho- dinu Neſſpornij / neſlýchané bylo krupobitj w Praze / tak že na Stawenij včinilo weliké ſſkody / Mlegny nad Měſtem wſſecky krom Wěže wodnj pobokilo / a Krowy z Wěži wyſokých ſházelo / kterýmžto krupobitjm a Wětrem ſtala ſe znamenitá ſſkoda při Koſtelých Pražſkých.

Ten tolikéž Rok byl Židuom welmi neſſtia- ſtný / neb gich mnoho pro gich neſſlechetné činy zmordowáno / ztopeno

y ſpáleno / yako we Wratiſlawi, w Paſowě a w Rězně.

Cžaſu Póozymnjho w gednom Měſtečku řečeném Sſternebarech, něyaký Žid Eleazar kaupil Tělo Božy kteréž ſe poſwěcowalo na Oltáři, od něyakého Kněze Petra / kteréž když onen Žid přineſl k ginym, položil ge na pekſnau Rauchu na Stole řka / zwjm geſtliže to Tělo geſt čili Chleb, a hned bodl do něho Nožem, y wyſkočila Krew na Rauchu s nemalým podiwenjm wſſech přiſtogjcých Židůw / kteřjž ge zas odewzdali onomu Gidáſſy před powěděnému. Po malém čaſe zwěděl o tom Pán Měſtečka onoho, a kázal wſſecky ty Židy kteřjž ſe k tomu ſkutku neſſlechetnému znali Ohněm ſpáliti. Kněz podán byl Biſkupowi w moc / kterýž poručil gey, poněwadž Gidáſſem byl po Gidáſſku oběſyti.

Léta Páně 1495. Pražané Nowoměſſtij v Mleyna pod Zderazem wyſtawiti dali wyſokau Wěž Wodnj, a odtad počali Trubami Wodu wéſti do ſwého Měſta, a včinili hned toho Roku Kaſſnu před Dworem Obecným kdež ſe Oleg prodáwá, a druhau w Žitné Vlicy proti Vlicy Krupné.

Náſledugjcýho Léta Staroměſſti y Nowoměſſti wſſecku onu kterýž ſl prchliwau změnili / pořádkůw Křeſtianſkých ſe chytili / přigjmánj pod Obogj ſpůſobau do konce zaſtawiti vmjnili aby ſe s gjnými Národy okolnjmi w tom ſrownali, ano y po dlauhém rokowánj wyprawili Poſly do Vher k Králi Wladiſlawowi žádagjce aby zaſe Mnjſſy Řeholnj do Kláſſterůw puſtých vwedenj byli.

Král podiwil ſe tak rychlému proměněnj řka / mogj Čechowé geſt nám s podiwenjm že Mnjchy do Kláſſterůw přigjti chcete / z nichž to gſte ge wyhnali nemiloſtiwě, ano y wſſecky ozdoby Koſtelnj gim gſte pobrali. Giſtě obáwám ſe, abyſſte gim nápodobně y potom nevčinili když by ge Lidé dobřj wěcy potřebnými yako Kalichy, Patynami a ginými Klénoty opatřili. Tak ſe nám zdá že gim bezpečněgi geſt kdekoli ginde krom w Praze bydleti a w pokogi Pána Boha chwáliti.

Odpowěděli Poſlowé / Mjloſtiwý Králi giſtě račte o tom wěděti, že gſme proto wyſláni ode wſſech tři Měſt abychom to při Waſſý Králowſké miloſti snažně wyhledáwali / ſlibugjce za ně y za nás, že ſe chceme k nim yakožto k Otcům naſſim Duchownjm na wěčné budaucý čaſy pokogně a chwalitebně chowati: což ſlyſſe Král Wladiſlaw dal k tomu ſwé powolenj.

Přigel w Létu Božým 1497. Král Wladiſlaw do Prahy a obnowowal Rady na Den Swatého Floryána / Staroměſtſkým Purgkmiſtrem včinil Adama z Didákowa Domu, a Nowoměſſkým Mařjka Kožeſſnjka od Kropáčůw.

Při tom gjm wedla ſe žáloba [illegible] Konſſelé [illegible] Kamennjka w Nowém Měſtě Pražſkém žeby lidem neſneſytedlné činili křiwdy / kterauž to přigma Král w Supplikacý podanau, rozkázal Nowým Konſſelům aby tu wěc opatřili bez odtahůw / ale nowj Konſſelé předeſſlých hyndrowati neſměli pro proměnu kteráž by ſe ſtáti mohla, tak žeby Konſſelé té rok Auřadu nikdy na wrácenj ſſance nad nimi pomſtu mohli včiniti / a tak [illegible] Král [illegible] při ſwých ſſkodách zůſtati.

Okolo Léta Páně 1498. Ženy w Praze ſtro-gili Prachy nimiž ſwé Manželi trávili y giné wedlé ſwé libosti. Rżgimané byli Joanna Kamenikowa w Nowém Měſtě Pražſkém/ Muckowa w Starém Měſtě/ Kágowá Dcera w Menſſým Měſtě/ Lýda Hokyně z Konſkého Trhu/ Bílá Židowka/ a Cžečiliſſká Zemanka. Kamenykowá přiznala ſe na trápenij že to činila s wědomoſti Manžela ſwého / kterýž trápen gſa, ſylně tomu a ſtále odpjral. Na den Swatého Vrbana wywedené byli wſſecky z Měſta, a dané na Hranice w Hodinu Neſſpornij y s těmi Prachy: Towaryſſky gich z Prahy vtekli, aniž ſe nawracowali.

Na Welikaunoc W Létu Božým 1501. w ten čas když Lidé obědwali/ wyſſel Oheň w Nowém Měſtě Pražſkém při Koſtelu Swatého Petra na Pořičij, od gednoho Pekaře tu kdež ſlowe na Bláctě/ a že Wjtr byl od Wýchodu na Staré Měſto Pražſké/ welmi ſe rozmohl/ tak že ſe giž Marſſtale we Dwoře Králowé zapalowali / a Makowice na Wěži Kláſſterſké Swatého Benedykta shořala/ ale přiſpěli k haſſenij Lidé ze wſſech ſtran a vhaſyli Oheň/ ačkoliw nicméně několik Domůw shořalo.

Při těmž čaſe wznikla rozepře mezy Sladownjky a Nožjři / neb obogij gſauce ſylnj Cechowé tak na ſe zanewřeli, že y w potkánij na ſe dockázeli. W Pondělj Welikonočnij Sladownjcy wſkočili Wogenſky do Vlice Nožiřſké/ a několik Nožjřůw ſſkodně ranili / kteřjž ſe gim tolikéž zmužile a hrdinſky bránili/ a w tom přiběhli Sauſedé s Rychtářem, a tu půtku mezy nimi ač doſti těžce přetrhli.

Téhož Roku welka Woda na Den Panny Marygge na Nebe wzetj k Praze přiſſla. Bradáč w Zdi Sſpitala Staroměſtſkého wytesaný dwa Lokty pod Wodau byl / plaulo Dřjwi po Wodě/ plauli Snopowé Obilnij/ Stohowé z nichžto na gednom žiwý Zagjc ſeděl/ plauli Mleynſké Kola y s Mleyny / plauli Chalaupky a Krowowe/ čehož wſſeho nemalo ſe ſtawilo při Moſtu Pražſkém / tak že Židé muſeli pomalu chodjc po Dřjwi to wſſe dolů ſtrkati. Měli Pražané w Sklepjch Wody doſti / kteréž za celé Léto nemohli wyneſti.

Léta Páně 1503. ten Pátek po Welikénocy vpadla Wěž Wodnj Nowoměſtſká/ nižto wſſemu Měſtu Woda ſe dodáwala/ kteraúž potomně počali hnáti Pjchy/ ale nemožné bylo tím ſpůſobem po wſſem Měſtě Wodu rozehnati / pročež wyſtawěli ginau/ a ta Ohněm zkažená z neſſetrnoſti Kaurnika. Vložena potomně Berně na wſſecky Sauſedy/ a tím proſtředkem znowu Wěž Wodnij wyſtawená.

Téhož Roku nepryſſel Déſſt za tři Měſyce/ Farářowé Pražſſtij vložili lidem půſt/ ten Den před památkau Miſtra Jana z Huſynce/ a ginij Duchownij y Swětſſtij na tom ſe ſneſli/ aby na den Miſtra Jana Huſy včinili zbauřenij w Lidu/ což ſe gim newedlo wedlé wůle gich a Pán Bůh geſſtě Deſſtě dáti neráčil / pročež Kněži wélmi lehkomyſlně na Kázanij mluwili ſkauce. Milij Cžechowé wy gſte ſe ſnažně poſtili a my gſme k Pánu Bohu nábožně wolali/ aby Roſau Nebeſkau Zemi ſkropiti ráčil/ Pán Bůh newyſlyſſel nás/ giſtě ne z giné přjčiny gednom z té / že někteřj

naſſi protiwnicy na Hradě Prazſkém y w Menſſjm Měſtě Maſo gedli protož ſluſſjeby bylo ge odtud wyhoſtiti.

Purgkmiſtři poſlali k nim / aby nepopauzeli Obce / a Lid neposſazowali zwláſſtě když prwé doſtj geſt plachy / ale oni nemálo na to dbali / nýbrž počali proti Konſſelům důtkliwě mluwiti / že gim prawdu oznamowati zbraňugi. Nazůſtali na tom Konſſele s Miſtry Prazſkými / aby těm Kněžjm vtrhačným a hauzliwým wen z Prahy wygjti poručili.

W témž Létu Biſkup Filip přigel ze Wlach do Prahy namluwen gſa od negakého Bohuſlawa Kregčyho / kterýž k němu chodil s ginými Žiaky na ſwěcenj / a ten přigat byl vctiwě / Mužjček newelký / ale giž přjliš wěkem ſeſſlý.

Téhož Roku we Cžtwrtek před Slawnoſti Swatého Jana / dokonán byl Moſt Prazſký / k welikému proſpěchu wſſem obywatelům Prazſkým.

Ten den po na Nebe wzetj Panny Marygé w Hodinu Sedmnáctau / wyſſel Oheň w menſſjm Měſtě Prazſkém wedle wyprawowánj některých z Domu Petruželky / ale žádný newj zagiſto kterak ſe aneb od koho zapálilo. Tjm Ohněm yako we dwau hodinách shořela ta wſſecka ſtrana od Brány Augezdecké, až pod Kláſſter Swatého Tomáſſe / y ta Vlice k Moſtu pod Rathauz / y Wěže na Moſtě, Dům Saſký, Lázně, a dwě Wěže při Koſtele Matky Božj. Pro welikau prudkoſt toho Ohně Wětrem poſylněného / giž ſe w Starém Měſtě Prazſkém v Swatého Walentjna y w Platnýřſké Vlicy zapalowati počalo / kdyby toho Ohně Rathauz Maloſtranſký a Kláſſter Swatého Tomáſſe na ſobě byl nezdržel / mnohém wjce by bylo shořalo. Zahynulo při tom Ohni oſob Cžtyrydcetj / a potomně hned té Nocý ſpadl Déſſt hogný.

Téhož Roku založen geſt nowý Sſpitál na Nowém Měſtě pod Slowany we giméno Božj a Swatého Bartholoměge ſkrz Pana Sſtěpána Huncledni / a dokonán ſkrz Jana Rozwodu. Poznamenáno w Kronyce rukau pſané, P. z Hazmburgka přináležegicy.

Druhého Roku z rozkázanj Kralowſkého držán byl Sněm na Hradě Prazſkém / a to při Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božjch / na kterémž byla weliká wáda mezy Pány a Měſſtiany z přjčiny té / že Pražané k Saudům ſtáwatj nechtěli / gedno mo oto což magj na Zemi / o Cželed zběhlau a o Liſty wedlé ſtarobylého obyčege / a Páni nechtěli k tomu nigakž ſwoliti.

Léta Božjho 1505. ten den po Slawnoſti S. Pawla na Wjru obrácenj / Pražané obau Měſt Prazſkých pilně gednali o to aby z Měſt Prazſkých gedno včiněno býti mohlo. Wywolili tehdy z proſtředku ſebe po čtyrech oſobách, aby na tom zaſedli, a pilně vwažowali, yakýmby ſe to proſtředkem ſtáti mohlo. Z Starého Měſta byli gſau tito: Paſſek, Hlawſa, Naſtoge, a Porybný. Z Nowého, Pernikář, Rozwoda, Kaba, a Welwarſký.

Roku

Roku Božjho 1506. Wyſſel Oheň na Nowém Měſtě Pražſkém/tu též, ſlowe na Židowſké Zahradě/a shořelo na Klaſſtyrſkj Vlicy po obau ſtranách Domůw Sedmnácte/ kteréhožto také Léta narodil ſe Kral Ludwjk.

Téhož Roku wyhláſſeno w Nowém Měſtě Pražſkém/ že Kral Nowoměſſtſkym rácil propůgčiti třetj Jarmark na Swatého Bartholoměge/tolikéž aby w Raddě Konſſelůw ſedalo Oſmnácte / tak yako w Starém Měſtě. Z té přjčiny pohnuli ſe Staroměſſtj proti Nowoměſſtſkým/a čaſtokráte gedni proti druhým s Zbrogi ſe vkazowali, a kázali k Branám a k Fortnám Wrata vdělati, aby ſe před Nowoměſſtſkými zawjrali. Mezy Obcemi tolikéž o to tahanice byla / neb gedni chtěli aby to wſſe gedno Měſto bylo / druzý odpjrali a někteřj hánliwé Cedule metali/ y Liſty na Branách wypiſugic neſprawedliwé Konſſelůw činy přibigeli/ až potomně ſám Král takowé růžnice mezy nimi přetrhnauti měl.

Léta Páně 1507. Král Wladiſlaw čaſto gmenowaný zapowěděl wſſecky Pikhartſké Zbory aby zaſtawowány byli/ Mageſtátem planým takto:

My Wladiſlaw z Božj milosti/ Vherſký/ Czeſký/Charwátſký/ etc. Král/Margkrabě Morawſké, Lucembur ſké a Sleſké Knjže/a Lužický Margkrabě. Oznamugem tjmto Liſtem wſſem wůbec. Znamenagjce kterak w Králowſtwj naſſem Cžeſkém, tolikéž y w Margkrabſtwj Morawſkém znamenitj bludowé Pikhartſſtj ſe rozmáhagj/gimžto kdybychom ſe déle djwati rácili / žeby ten blud netoliko nám, dědicům naſſým, y tomu Králowſtwj, a ſnad y wſſemu Křeſtianſtwu ſſkoditi mohl/ nechtjce aby ten a takowý blud Pikhartſký k dalſſýmu zniku ſe rozmahati měl a mohl, proti Pánu Bohu, proti milé geho Matce a Swatým/y proti Swaté Wjře Křeſtianſké/ wzhlédſſe na naſſe Předky / kterak oni o to vſylowali aby to Králowſtwj Cžeſké wždycky w dobré ſláwě a Wjře pozůſtáwalo/ pomnjce na naſſe Přjſahy, kteréž gſme včinili Pánu Bohu a Swatým geho při korunowánj naſſem/vwažugjce to s pilnoſtj a gſauce napomenutj od okolnjch Knjžat Křeſtianſkých Duchownjch y Swětſkých položiwſſe Snem walnj Obecnj w Auterý na den Swatého Jakuba / wyſliſſýce na mjſtě naſſem důſtogné w Kryſtu Otce / Jana Biſkupa Waradinſkého / Stanſlawa Biſkupa Holomauckého/nábožné wěrné naſſe milé / dawſſe gim Liſtem naſſým plnau moc k gednánj k [illegible]ſenj wſſech a wſſeligakých potřeb a neřádůw k přetrženj w tom Králowſtwj neginače než yakobychom tu ſami oſobně byti ráčili/ aby cožkoli s raddau Panůw Wládyk a Pražanůw y giných Měſt ti Biſkupowé oblibj, ſchwálj a zawrau, to wſſe ſtálé a nepohnutedlné bylo. o tom bludu Pikhartſkém mocý naſſi Králowſkau w Cžechách takto nařjzugem/ a od wſſech poddaných naſſich, wěrně a konečně w tom zachowánj mjti chceme

Neyprwé / aby wſſickni zborowé a ſchodowé Pikharſſtj zgewnj y tegnj zaſtaweni a ſkaženi byli / a oſazeni Lidmi wěrnými / a gſauli Koſtelowé neb Kláſſterowé, do nichžby ſe ſcházeli, ti aby byli zawřeni/netrpjce gich nižádným ſpůſobem w žádným Měſtě, a na žádným mjſtě.

Item wſſecka Včenij a pſanij gegich y Knihy aby ſe w gednom zkazyli / a žádný Pán ani Rytjřſký Člowěk, ani Měſſtian, aby nedopauſſtěl Kněh a Traktátůw takowých pod ſebau pſáti ani Tiſknauti, aneb prodáwati, pod ſkutečným treſtánijm / geſtližeby takowé Knihy v někoho nalezené byli, wedlé vznánj a Nálezu Panůw a Saudcůw Zemſkých

Item po tento den wſſecka gegich poſluhowánij / yako Křtowé / Wodawky, gim zaſtawena býti magi / aby ſe w tom řjdili Kněžſtwem té ſtrany kterauž ſobě koliwěk oblibj.

Item wſſyckni gegich Včitelowé a Kazatelowé Bludůw těch magi poſtaweni býti k nápravě před Kněžſtwem obogj ſtrany, a k kterékoli ſtraně přiſtaupi / té ſtrany Kněžſtwem nechť ſe naprawugi. Pakliby ſe tau nápraw au kteráž by gim dána byla ſprawiti nechtěli / Neywyžſſijmu Panu Půrgkrabij Pražſkému magi w moc a w treſtání podáni býti, k nimžto on ſe zachowati poručj wedle vznání Panůw a Wládyk Saudu Zemſkého.

Item to wſſe což ſe nahoře pijſſe ode wſſech Stawůw, Panůw, Wladyk, Pražanůw, Hornjkůw a giných Měſt wyplniti ſe má konečně do Wánoc. A kdožby koli toho včiniti zanedbal a naň by to zgewně ſeznáno bylo, ten a takowý obeſlán býti má od Pana Půrgkrabij Pražſkého Neywyžſſijho, a napomenut aby ſe wedle nařijzenij toho zachowati nemeſſkal, pakliby geſſtě tomu zadoſt nevčinil wedwau Nedělich pořád zběhlých, tehdy obeſlán býti má Liſtem od Auřadu / buď Pán, buď Rytjřſký Člowěk, buď Měſſtian Mužſkého y Ženſkého Pohlawij, aby před Pány a Wládykami ſtál / w neyprwněgſſy Suché Dni potom obeſlání přiſſlé.

Item geſtližeby kterij Pikhartſký Člowěk Pikharta k ſobě přigmauc Mužſkého neb Ženſkého Pohlawij gey wydati tomu Pánu nechtěl, tehdy ten Pán čij geſt byl / druhého pohnati může před Saud Zemſký z pokuty y ſpolu ſpůwodem yako o Člowěka newydaného, a tu pokutu aby dáti byl powinen y s Člowěkem, a to potud konáno býti má, pokud ten Člowěk wydán nebude. Obecnj Lid Pikhartſký Mužſkého y Ženſkého Pohlawij, weden býti má k n[illegible]wě Kněžſſtwem obogj ſtrany, a Páni, Wládyky, Pražané y giná Měſta magi Fary Kněžjmi oſaditi a vžitky Kněžjm puſtiti: geſtližeby k každému Koſtelu Farář býti nemohl / nechť geden drži Far Pět, Sſeſt, y wjce / k nimžto nechť chodi na Kázanj do Koſtelůw a wijce ſe od nich nechť wyvčugi.

To pak náſſe zřijzeni při Sněmu Obecnéni s Raddau Panůw, Wládyk, Pražanůw, a giných Měſt Králowſtwij Čeſkého, chceme a přikazugeme wſſem Poddaným naſſym wſſech Stawůw Duchownijm y Swětſkým aby ode wſſech držáno a zachowáno bylo pod vpadnutim w Nemiloſt naſſi Králowſkau / poraučegjce Panům, Vředníjkům, Wládykam, Saudům Zemſkým / gimžto gſme Zemi Čeſkau, přigmauce od nich Přijſahu k ſpráwě ſwěřiti ráčili, aby pomnic na ty Přijſahy to s pilnoſtij opatrowali na miſtě naſſem, aby ten blud Pikhartſký zaſtawen a zkažen byl dřijwe nežby k wětſſijmu zniku přiſſel, yakož tu k njm důwěrnoſt mame že ſe tak a neginač w

tě wěcy

těch wěcy zachowagi. Tomu na Swědomj Pečeť naſſy Králowſkau rozkázali gſme přjwěſyti k Liſtu tomu / genž geſt dán na Budjnu den Swatého Wawřince, Léta Páně 1508. Králowſtwj naſſých, Vherſkého 18. Cžeſkého 37.

Ten Weypis dán geſt z Deſk Zemſkých z rozkázanj Vrozeného Pána, Pána Jana Starſſjho Pepela z Lobkowic a na Zbjroze, Neywyžſſjho Sudjho w Králowſtwj Cžeſkém, a Pana Jana Hodějowſkého z Hodějowa Mjſto Sudjho Králowſtwj Cžeſkého, a Woldřicha z Proſſiboře na Lochowicých, Mjſto Pjſaře Králowſtwj Cžeſkého. Stalo ſe w Pondělj po Swatém Frantiſſku. Léta Páně 1545.

Nápodobnj Mandát wydán byl od Ferdynanda Cýſaře w Středu po Swatým Frantiſſku, Léta Páně 1547. kterýž zniſſlowo od ſlowa takto:

Ferdynand z Božj milosti/ Rzjmſký/ Vherſký, Cžeſký Král etc. Infant w Hyſpanygi, Arcykněže Rakauſké, a Markrabě Morawſké etc. Vrozeným, Statečným, Slowutným, Opatrným, Panům, Rytjřům, Wládykam a Měſſťanům y giným wſſem Obywatelům a Poddaným naſſym ze wſſech Stawů Králowſtwj naſſeho wěrným naſſym milým / milost naſſy Králowſkau a wſſecko dobré wzkazugem:

Wěrnj naſſy milj wěděti wám dáwame že gſau těchto čaſůw minulých, negednau než čaſtokráte Welebnj Admjnyſtrátoři, Kněži a Miſtři, tak pod gednau yak pod obogj ſpůſobau wěřjcy, a s nimi Pražané z obau Měſt Pražſkých před nás předſtaupili, a na nás auſtně y také ſkrz Supplikacy ſwé, těžkoſti a překážky kteréž ſe gim bez přeſtánj od Sekty Pikhartſké/ gežto ſe Bratřjmi gmenugi wſſelijak w Swaté Wjře Křeſtianſké při řádu, Ceremonyech a pořádcých Koſtelnjch děgi/ wzneſli, přitom kterak Koſtelowé Farářů y důchodowé ſe odnjmagi, Lid Křeſťanſký rozličnými ſpůſoby od Wjry S. ſwým bludným obmyſſlem odwozugi, wſylugjc ſtaré dáwné pořádky od Cyrkwe S. ſchwálené ke cti a chwále P. Bohu nařjzené zruſſiti a ſwé zmyſſlené Sekty zwelebiti / nás ponjženě proſyce s připomjnánjm Přjſahy kterauž gſme wſſem Stawům Králowſtwj Cžeſkého včinili, že nad Wjrau pod gednau y pod obogj Ruku držeti chceme / y také wedle Kompaktát a Zápiſů Krále Wladiſlawa ſlawné paměti Sněmy ſtwrzeného na pominagjce, abychom nad nimi a řádem Křeſtianſkým ochranu y obranu naſſj milosti wě držeti ráčili, a takowého ſauženj od Pikhartůw dopauſſtěti neráčili. Rozwažugjce my yakožto Král křeſtianſký powinnoſt naſſi býti/ nad dobrým řádem a Swatau Wjrau Křeſtianſkau i yakž Přjſaha naſſe ſwědčj, a Kompaktáta Sněmem zapſaná obſahugj / a nad wěřjcými pod Gednau y pod Obogj ſpůſobau ruku držeti/ těch brániti, a giných Sekt bludných a Pikhartſkých w Králowſtwj a Zemj naſſých nedopauſſtěti, magjc tě giſtau zprávu, že pod wámi w zboži Kragi, na některých gruntech a ſtatcých waſſich takowj Sektáři nebolizto Bratřj neb Pikharti, gſau a ſe rozmáhagj Zbory, ſchůze, a Kázanj bludná mjwagj / Koſtely zamykagj zawjragj/ y giné překážky k ſlužbě Křeſtianſkému / pſanjm, Tiſſtěnjm a ſpjwánjm činj chtjce Sektu ſwau zwelebiti/ wám wſſem wůbec / y gednomu každému obzwláſſtně poraučjme přjſně přikazugjc/ abyſſte hned wſſecky Koſtely, kteréžkoly na gruntech waſſich gſau zodmykati, zotwjrati dali/ do

nich

nich Kněží pořadně Administrátorem naſſim giž gmenowaným/ yakž prwé buď pod Gednau neb pod Obogi ſpůſobau w tom Kragi od ſtarodáwna [illegible]li, vwéſti dopuſtili/ a gim důchody náležité y wſſecko což od Koſtela pobráno geſt, nawrátili/ také poddané naſſe napomenuli/ y gménem naſſim poručili/ aby od Sekty Bratrſké neb Pikhartſké odſtaupjce, Křeſtianſký ſe ſprawowali/ Zbor, ſchůze, a kázanj po Domjch zaſtawili/ a gich po dneſſnj den nemjwali a nedrželi/ ale k wjře pod gednau neb pod obogj ſpůſobau aby přiſtaupili/ a při tom wſſem neginače než yako Prywilegium Krále Wladiſlawa znj, zachowali/ naproti tomu nečinjce pod vwarowánjm nemiloſti a hněwu naſſeho Králowſkého, a ſkutečného treſtánj. My také podlé předeſſlé žádeſti od Stawůw na Sněmu obecném na nás wložené/ při Stolicy Papežſké gednati račjme/ aby powolenj od nj dáno bylo, abychom Biſkupa w Králowſtwj tomto oſaditi ráčili, kterýžby Kněžj tak pod gednau yak pod Obogj ſpůſobau ſwětil/ což nepochybugem že obdržeti ráčjme/ poněwadž takowému Biſkupu z Komory naſſi Králowſké důchody budau vkázané. Dán Léta 1547. Králowſtwij naſſých Ržijnſkého Sedmnáctého/ a giných Gedenmecýtmého.

Ti Mageſtátowé wytiſſtěni byli téhož Léta z poručenj Králowſkého/ na žádoſt Panůw Adminyſtrátorůw Arcybiſkupſtwj Prazſkého/ ſkrz Bartholoměge Netolického w Menſſým Měſtě Pražſkem/ w Auterý na den Swatého Lukáſſe Ewangeliſty.

Takowý Mandát včiněn tolikéž od Maximiliána Cýſaře druhého/ kteréhož Datum bylo w Wjdni/ Léta Páně 1568.

Z poručenj Cýſaře Rudolffa druhého/ tolikéž nápodobný byl wydán Mandát na Hradě Pražſkém/ w Pátek po Swatém Jakubu Apoſſtolu Božým/ Léta Páně 1584.

Téhož Léta/ totiž 1507. ſpadli Kraupy weliké okolo Nymburka a Poděbrad/ Pátého dne Měſýce Máge/ kteréž ſſkod nemalých mnoho načinili/ yakž wyprawuge Lupáč w Kalendáři ſwém.

W Pondělý po Neděli Reminiſcere/ w Létu Božjm 1520. Miſtr Giřjk Sowa Muž nad giné včený/ vznáwage blud w němž to trwal opowrhl gey a přiſtaupil k řádu Cýrkwe Swaté Křeſtianſké. Ten potomně wygel z Prahy do Olomauce/ a tam ſe s powolenjm Králowſkým vwázal w Probosſtſtwj v wſſech Swatých na předměſtj Olomauckém kdež byl Kazatelem. Litowali geho mnozý že přeſtaupil/ a někteřj gey pro přjčinu tu y hanělí.

Léta Páně 1512. na den Swatého Giřj/ Páni Zemſſtj aby laupeže a ta Reytarſtwj po Zemi vtrhli/ kázali dwa z Rytjřſtwa na Kůl wſtrčiti. Gednomu z nich totiž nějakému Chlewcowi wyſſel Kůl ſkrz rameno tak že Hlawě nic neublížil/ kterýž wždy ſnažně ſe Pánu Bohu modlil až do wečera/ a w Nocy zlámal ſe mu Kůl v ſamého zadku/ tak že giný kus nicméně w něm wězel/ s nimž to ſſel až na Hradčany/ a tu ſe w nigakém Hnogi položil.

Na Ráno weſſel do toho Domu/ genž geſt wedlé Koſtela Swatého Benedykta/ a kázal k ſobě přiwolati Kněze z Koſtela Pražſkého/ kterýž když přiſſel/ wyznal před ním hřjchy ſwé při tom gemu oznamugic/ že geſt nemohl bez Spowědi a přigjmánj Welebné Swátoſti pod gednau ſpůſobau žádným

ſpůſobem wnjtřnj proto že geſt měl obyčeg každého dne k poctiwoſti Pánu Bohu gedno Otče náš / a k poctiwoſti Panny Marye gedno Zdráwas Panno Maria / a k poctiwoſti Swaté Panně Barboře gednu kratičkau Modlitbu řjkati / s naděgi ſylnau, že pro tu Modlitbu a ſkrz přjmluwu S. Panny Barbory, bez ſprawy Křeſtianſké z tohoto Swěta neſegde. Řekl k němu Kněz / wedle yaká to geſt Modlitba proſým tebe milý Synu oznam mi / a on odpowěděl řka : Tato geſt Modlitba.

Pane Bože wſſemohaucy proſým ať přjmluwa Swaté Panny Barbory Mučedlnice twé wždycky mi geſt ku pomocy, abych náhle neumřel / ale před dnem Smrti mé, abych Swatoſtmi Spaſytedlnými byl opatřen / a před zlými Duchy chráněn, a do žiwota wěčného přiweden / ſkrz Geżjſſe Kryſta Pána naſſeho Amen.

To ſlyſſe Kněz, hned gemu Welebnau Swátoſt podal, tak yakž žádal pod Gednau / kterauž on nábožně přigaw / téhož dne vmřel a pochowán při Koſtele Swatého Benedykta.

W Létu Páně 1513. Kraupy weliké ſpadli, w Praze Rzjžſkém / tři Oſoby vbili / na Obilj y Dobytku ſſkodu vdělali / a to Patnáctého dne Měſýce Máge. Dewatenáctého pak dne téhož Měſýce y Roku Wětrowé welicý ſylné wáli / a na Nebi patřený byli rozlični Diwowé a Lidem ſtraſſliwý kteřjž znamenali Zatměnij Slunce, geſſto bylo Měſýce Března.

Na den Rozeſſlanij Apoſſtolůw Božých / w Létu 1514. Pražané wypravili Lid do Vher Králi Pánu ſwému na pomoc nad ním; to byli Heytmanj Kngže Bartholoměg / a Boček z Kunſſtátu.

W Nedělí na den Swatého Syxta po obědě pochowán byl Jan Piklik Měſſtian Staroměſtſký w Koſtele Swatého Gilgj / kteréhožto také dne držán Tryumff na Hradě Pražſkém / proto že Křižowníčy w Vhřich poraženi byli / ſpýwáno Te Deum laudamus / y z Děl na znameni radoſti ſtřjleno. Mezy tím z náhodau ſtřelil někdo z Hrubnice s Kauli doſti welkau / kteráž vpadla na geden Dům nedaleko od Koſtela Panny Marye na Lůži / a prorazyla Krow Cyhelný. Zběhli ſe hned Buřičj křičjce hle giž na nás z Zámku ſtřjlegí / a nás dobýwagj pobime a rozženme ge / ale Purgkmiſtřj poſlali k nim aby Lid nebauřili / a zatim wypravili oſoby některé vctiwé na Zámek k Panu Zdeňkowi Lwowi Purgkrabj Pražſkému, aby ſe zeptali co ſe děge / kterýž odpowěděl že i ic o tom newij / ale že ſe chce ptáti pilně na to / a kdo geſt koli to včinil buď z wſſetečnoſti buď z nenáhlé / že gey káže přjſně treſtati / což když wyſlanj Lidu oznámili / tjm geg vkrotili.

S powolenijm Starſſých Obecných téhož Léta zgjmáni gſau dwa Konſſelé Staroměſſtj Wyljmek z Tryſtowic / genž měl Dům proti Rathauzu / wedlé Krchowa Swatého Michala / a Hawljček od pěti Korun / a dáni do Wězenj. Tím přeſtraſſený gſauce někteřj z Konſſelůw, aby ſe s nimi tak také nedálo, wygeli z Prahy.

Na den na Nebe wzetj Panny Marye trápen byl Wyljmek předpowěděný / a na den Swatého Agapita trápen byl y druhý totiž Hawljček / a w

Pondělj

Pondělj před S. Bartholomĕgem obadwa ſſtiati / kteréž přátelé pochowati dali w Koſtele S. Petra za Poříckau Branau / ale Obec poručila ge zas wykopati a pochowati za Horſkau Branau / tu kdež ſe ſſinanj kladau. Wůbec mluweno že ta byla přjčina Smrti gich že gſau wjce k Panſkému y Rytjřſkému Stawu nakloněnj byli nežli k Měſtſkému / a žeby něgaký Liſt tegný dřjw než ſe zapečetil přepſati měli / a geg Panům tegně dodati. Tolikéž na ně praweno, že měli s některými Pány ſrozuměnj / tak když oni do Prahy wſkočj a Lid mordowati budau, aby gim k tomu dopomáhali / pročež je y Hakownice y Prachy z Rathauzu do Domůw ſwých wyneſli.

Pro takowé domněnj kázali wſaditi w Starém Měſtě y Geſſka Czerwenku, Marwana Rzeznjka, a Wáclawa Toniſſe / a w Nowém Měſtě, Matěge Sſuſtu z Podſkalj, a Wáclawa Michowa Syna / prawjce žeby y oni o něčem měli wěděti / ale wſſak žádnému nic neučinili než ſe odwoláwali k tomu, kdokoli a z čehokoli ge chce winiti / že chtěgi gednomu každému rádi práwi býti.

Téhož Léta s powolenjm Králowſkým

počali Pražané ſami ſobě Konſſeli ſaditi / a to neyprwněgſſj ſazenj dalo ſe ſpůſobem timto: Starj Konſſelé wolili Oſm oſob z Starſſjch obecnjch a Starſſj Obecnj wolili z weliké Obce oſob Dwanácte / a Obec z ſtaré Raddy wolila Cžtyry oſoby, tak že wſſech bylo 24. oſoby. Potomně ſpůſobili 8. Cedulek, z nichžto na gedné každé napſáno bylo / wolenec, a giné zůſtali prázdné / než w ſobě nic pſaného neměli. Ty pak wſſecky Cedule Kanclýř uwrhl do Koflijka / a zamjchal několikráte, wynjmal po gedné a dáwal neyprwé Cžtyrem oſobám z ſtaré Raddy / a tu gedenkaždý odtočiw Cedulku, geſtli že w nj nalezl napſáno Wolenec / odſtaupil do Swětnice Sſeſtipanſké / pakli nenalezl, přiwinul ſe k Obcy, a tak dále.

Ceduli pak w njž byla gména budaucých Konſſelůw zapſaná s pečetěnau / položili na mjſto Králowſké na Polſſtář, a Purgkmiſtr Pečet položil tolikéž na mjſto Králowſké / geden pak z Wolencůw wzal tu Ceduli zapečetěnau z Polſſtáře s náležitau poklonau dal gi Kancléři Pražſkému a on četl gména w nj zapſaná po gednom až do 18. potomně dána gim přjſaha a na ten čas zapſaná byla Konſſelůw w té Ceduli gména tato. Jan Naſtogt / Jan Hlawſa / Girzjk Geřjſſek / Jan Albus / Jan Bereſs M. Jan Waſſek / Martin Holec / Jan Bawor / Wáclaw od Bjlého Lwa / Girzjk Hodinář / Danyel z Tarmarku / Wáclaw Kunſtát / Jakub Trubka / Buryan Marſſálek / Wáclaw Tlecle / a Brykcý Rzeháček. Takowé Konſſelůw ſazenj / nařjzeno geſt obdarowánym a Mageſtátem Krále Wladiſlawa / nimžto tuto miloſt Pražanům propůgčiti ráčil / aby bez přjtomnoſti Králowſké Raddy každého Roku obnowowati mohli, a to čaſu určitého / totiž při S. Panně Kateřině wedlé zněnj Mageſtátu Králowſkého / obyčegem Normberſkým a giných Měſt Rzjſſkých.

Nápodobně obnowená byla Radda w Nowém Měſtě Pražſkém / a gmenowani ſau týmž ſpůſobem Konſſelé tito. Mikuláš Cacerda / Bartoš Saukenjk / Mikuláš Pernikář / Mikuláš Sſiroff / Duchek Kapalin / Mikuláš Kanha / Jan Mládek / Girzjk Wlk / Rzeho[illegible]aukenjk / Jan Makudera /

Broz Zelenohorſký / Sſtěpán Kregčý / Mikulaáſs Běchowſký / Mathauſs Iſtneyſl / Tomáſs Zachlubil / Giržjk Selžjk z Počſtalý / Barthoſs Scleator / Mikulaáſs Nožjř: Wzato z Kronyky Rukau pſané Panů z Haznburka přináležegjcý.

Léta Páně 1515. Mezy Pány a Rytjřſtwem z ſtrany gedné / a Prażany y ginými Měſty zſtrany druhé wznikla rozepře a newole. Páni a Rytjřſtwo nechtěli od Piw wařenj puſtiti / a Měſta nechtěli k gich Půhonům ſtáwati prawjce že Piwo wařiti obchod geſt Měſtſký. Páni a Rytjřſtwo odpowjdali / poněwadž to geſt Měſtſký obchod / že chtěgj od něho puſtiti a w něg ſe neplěſti / wſſak tak aby Měſſtiane puſtili pozemſké Statky / Sedláků a Weſnic aby neměli / w gich ſe ſtaw neplětli / a Erbů v ſobě nekupowali, nýbrž od nich puſtili / poněwadž Erbowé nepřiſluſſegj Měſſtianům, ale Pánům a Rytjřům / a od ſtarodáwna wždycky Páni a Rytjřſtwo Lid Obecný w ſwé moci měli / a od něho poplatky bráwali.

Měſſtiané pro tak důtkliwá ſlowa hněwem rozpálenj / hned yak domů přiſſli poručili Děla naprawowati / Kačnice ſhromažďowati / Cepy, Meče, Oſſtjpy ſnáſſeti / a k Wogně wſſecky giné potřeby chyſtati tak že ge ani Kral nemohl vpokogiti / genž byl také w Pánu Bohu vſnul Roku náſledugjcyho / totiž 1516. při kterémžto čaſe / to geſt 20. dne Měſýce Mage bylo hrozné hromobitj w Cžechách.

Teprwa Prażané litowati počali Krále Pána ſwého / genž byl ne tak Králem yako Otcem wſſech Lidj chudých y bohatých / y činiti poručili zaň ſlužby s žaloſti, Staroměſſtj w Koſtele Panny Marye před Tegnem, a Nowoměſſtj v Swatého Gindřicha.

W Noc po S. Linhartu / w Měſtě Pražſkém w Židowſké Vlicy shořeli Tři Domy Židowſké / přičemž ginými Židům ſtali ſe znamenité ſſkody / neb gim Křeſtiané Sklepy wylaupali / y to což ſobě oni wyneſli / rozebrali.

Ten den po Swatém Prokopu / w Létu Páně 1517. někteřj z Obce Staroměſtſké ſeſſli ſe Zbrogně na malý Oſtrow pod Moſtem nedaleko od Obrazu Vmučenj Božjho / a tu vdělali weliký Oheň, na Wěži genž geſt na počátku Moſtu Trubači gim Traubili / na Moſtě bubnowali / z Moſtu z huſtá z Hákownic ſtřjleli / od Mlegnůw z Sſrubnic a z Taraſnic, chtěgjce někoho tim ſpůſobem wzbůditi / a prawili že pálj Miſtra Jana z Huſynce / gimžto kdyby byl který Křjžmán něco odpowěděl / hned by byli wzali přjčinu proti Koſtelům bogowati.

W Auterý po Slawnoſti ſwatého Wácſlawa Páni / Rytjřſtwo, Prażané y giná Měſta položili ſobě Sněm na Hradě Pražſkém / při kterémž od mnohých mluweno zſtrany porownánj / aby yakožto Lidé gednoho Jazyku mezy ſebau mjr a pokog zachowali / yakož pak na tom Sněmu ſmluwili ſe wſſeckni tři Stawowé o to wſſecko oč ſe nemohli přes několik Let na mnohých Sněmich prowonati. Při tom nařjdili Bernj, aby dáwána byla z Statkůw / totiž z každé Kopy Groſſůw Cžeſkých / půl Groſſe Cžeſkého / a vſtanowili kterak ſe magj Páni a Rytjřſtwo k Měſtům

Digitized by Google

auch zwati / a Mieſta k nim w wſſech rozličných / yakž w ſobě to wſſe obſahuge Smlauwa popſaná y Wytiſſtěná / y we Dſky wložená / kteráž ſlowe Swato Wacſlawſká.

W Létu Páně 1518. Té nocy po Slawnoſti Božjho Těla w druhau Hodinu na Noc / přiſſel Rychtář Staroměſtſký k Cžerwenému Gelenu / a včinil půtku s Služebnjky Pana Trčky / kteřijž gſauce Wjnem podnapili / počali mu ſpurně odpowjdati / čjnjce gemu protimyſlnoſt / a on ge chtěl do Wězenj bráti / ale oni ſe bránili / tak že y Rychtáře tehoz zabili. Negaký Donát s giným wzat do Wězenj / za kteréž ſe Páni ſnažně přimlauwali tak dlauho / až ge od Pražanůw wyproſyli / wſſak muſeli Přátelům zabitého hognau náhradu včiniti.

Při těch čaſe naſtalo Včenj a Sekta Martina Luthera / s nemalým Krwe prelitjm w Kraginách Německých.

Druhého Roku ten Pondělj před Hromnicemi Obec Staroměſtſká byla po ſpolu / y požádali Konſſele / aby dáwano bylo poſudné / totiž z každého Wěrtele Piwa / geden Groš Cžeſký a to pro Králowſkau y Městſkau potřebu / a také aby budaucými Bernémi Obec obtěžowána nebyla.

Vwažugic to Obec žeby z toho Poſudného znamenitá ſe Summa do Roka ſebrala / a tím žeby ſe zřetedlná laupež dála / ten kdož Piwo wařj / pro ten Groš žeby dráže Piwo dáwati chtěl / Šenkýř také žeby hleděl yakby s weyděkem Piwo wydati mohl / a ſpjſſe chudému nežli Bohatému / méněby Piwa za Penjz dal / a tak žeby tu vkrutnau Bernj chudý platil / a ti kteřjžby Piwo pili / nezdálo ſe gi k tomu ſwoliti / a někteřj z Starſſých / aby tím negakých ſe Auřadůw dotřjti mohli / počali ſe přimlauwati za to Poſudné wedle Konſſelůw řkauce / wſſakby to tak mohlo ſtáti / a Berně bychom neplatili ale Obec zkřikla / wſſak žádných Bernj nenj ani nebude / leč wy ge nam vkanowjte / a hned počali ſe na Starſſi potrhowati / a některý hlučně dolů ſe walili / před nimiž to Hoſpodář Rathauz zawřel a oni geg oknem chtěli ſwrcy a běželi na Zidy / ač někteřj tu na Rathauze potom hluku ſe vpokogili.

W Pondělj Welikonočnj polapeni byli dwa Zidé při Koſtelu Swatého Sſtěpána w Nowém Městě Pražſkém / a ti hned toho dne k Vtrpnému Práwu podáni. Seznali že chtěli ten Koſtel otewřjti / a pobrati cožby mohli. Nalezeno v nich mnoſtwj Klýčůw Faleſſných a miſtrných / a yakáſy Sklenice. Chodili po Praze čaſem w Cžepicých welmi pěkně neginač než yako Křeſtiané / a někdy y w Sukních Kněžſkých w kterémžto Oděwu býwali w Koſtelých a na Proceſſých / yako w Tegně / y v Swatého Mikuláſſe / na Kázanj y na Paſſygi. Geden byl z Bidowa / druhý z Kolina / a ti obadwa newidanj neſſlechetnjcy Zidowſſtj na den Swatého Gotarda oběſſenj gſau.

Téhož čaſu přiſſli z Vauſſti negací ffaleſſnj Patryarchowé do Prahy / z nichžto geden řečený Bratr Mateg počal kázati

w Wapenicy v Rapalina/ což když gemu od Purgkmiſtra a Raddy zapowědjno/ kázal na Břehu wedlé Rzeky/ neb ſe za nim Lidu množſtwý weliké walilo. Po male chwjli kázal w Domě Skřineckého y w giných/ giné Kněži haněl a ſebe chwálil. Gedni gemu to přiſwědčowali/ drůzý toho neſchwalowali/ a někteřý aby gednota ſkrz něg roztržena nebyla/ kázali mu gjti Worat a dělat to čemu ſe včil/ zanechagic kázanj kteréž přináležj Kněžým pořádným.

Leta Páně 1520. při Slawnoſti Swatých Symiona a Judy Apoſſtolůw/ pod ſſtchem yakoby Laupeže kteréž ſe dáli w Králowſtwý Cžeſkém přetrhnauti chtěli Pražane s některými giným Měſty wyſlali něco Gizdných y Pěſſých, kteřiž wybrali rozbořili a wypálili několik Wſy a Twrzý/ yako Wranowſkému Tochowice/ Hercicowi Mačice/ Přechowi Daubrawice/ Sádlowi Kalenice a Malowcowi Neſtánice/ etc. Pročež potom žaloba byla na Pražany/ že ti wyſlani, winné y newinné bez rozſudku treſtali.

Neduhowé Mornj tehdáž w Praze trwali za celý Rok mnoho Mužůw wzacných a Včených w Akademij Pražſké vmořili/ kterýchž gména wyčjtá Lupač w Kalendáři.

W Ochtáb Swatých Petra Pawla Apoſſtolůw Božých / při Letu Páně 1521. Sladownjcy s giným Řemeſli ſlawjce den Miſtra Jana z Huſynce / běhali hauffně y zbrogně po Kláſſteřjch křičjce: W náděgi Božj Miſtr Jan Hus/ a giných nápodobných Pýſni mnoho ſpjwali/ Mnich ; giž počali za Kápě potrhowati/ kteřjžto wſſe nijle ſnáſſeli/ ale Konſſele ſami oſobně přiběhli / a ledwa tak mezy nimi pokog ſpůſobili.

Doptali ſe pak toho , že někteřý lehkomyſlni Lidé před týhodnem na tom zůſtali/ aby ſe neyprwé obořili na Kláſſtery / a potomně wolagjce wſſickni Zykman, Zykman , aby vdeřili na Zidy. Pakliby Rychtář neb Konſſelé gim překážeti chtěli, aby ge zbili, a Statky gich rozebrali/ ale Pán Bůh wſſemohaucý neráčil geſt dopuſtiti. aby ten zlý gich vmyſl k ſkutku a wykonánj přiſſel. Půwodem toho wſſeho byl něyaký Geſſek/ kterýž wzat do Wězenj ale Towaryſſý geho tak ſnažně oň ſtáli / že geg muſeli Konſſelé propuſtiti/ a on wychzegjc z Wězenj řekl: Co ſe nynj neſtalo, geſſtě ſe ſtáti může.

Na den Swaté Vryſſky w Létu Páně 1523. Měſſtiané Staroměſſtſſtj zwali Krále Ludwjka na dobrau wůli y s Králownau kterauž wykonawali na Rathauze s nakladem nemalým. Po Obědě byli Kolby a Honby w Syrancých tu na Rynku Staroměſtſkém.

Při témž čaſe Pražané pro čaſtá pſanj kteráž přigjmali od Martina Luthera ſkrz Hawla Caheru / genž čaſto do Witnmberka gezdil / wypowěděli z Miſt Pražſkých některé Faráře, totiž ty geſſto kázali proti tomu Mnichu Lutherowi / tak aby z Měſta wyſſli do

Západu Slunce / a tři mjle Blíž od Prahy aby nebýwali. Wyſſli tedy z Prahy na takowé poručenj/Kněz od Swatého Gilgij / od Swatého Mikuláſſe/od Swatého Haſſtala / a Miſtr Matěg Koramba/genž byl Adminiſtrátorem/a Pražané na den Swatého Ruffa včinili Cakeru Adminiſtrátorem a vwedli ho do Koſtela Panny Marye před Tegnem / Zwonjce we wſſecky Zwony na znamenj radoſti/že ten poſel Martina Luthera, Neywyžſſjm Zprávcy gegich včiněn / a tak od toho čaſu při gmenowaných Farách ginij Zprawcowé Duchownij až poſawád zůſtáwagi,

Třetjho dne Měſyce Mage / wyſſel Oheň w Praze a nemalau ſſkodau obywatelům/ tolikéž y w Gihlawj/kteréžto Měſto wſſecko do gruntu shořalo.

W Létu Páně 1524. Měſta Pražſká ſnáſſegjce ſe přátelſky na čas, kaupili k vžjwánj Hrad Petrow ſe wſſemi geho Důchody od Pana Jaroſlawa z Sſelnberka / Neywyžſſjho Komornyka Králowſtwj Cžeſkého/w kteréžto Zbožj vwázali ſe w Středu po S. Walentjnu.

Obce Pražſké diwným roztrženjm byli roztržené, gedni na druhé kyſele wzhljdali/a někteřj prawili žeby o nich přemegſſleli yakby ge mohli zmordoti/a to wſſe dálo ſe pro Wjru neb raděgi pro newěru / a pro nepřjtomnoſt Králowſkau. Geden každý tak wěřil yak ſe mu widělo / což ſe mu zdálo newěřiti, toho newěřil. Páni nebyli bez ſtrachu, neb Faráøowé Lid welmi baufili/a wjru gich tak ſpletli a zmátli/že nebylo Tři Oſob kteréžby ſe v Wjře ſrownáwali/krom Kněži Řjmſkých/ gichžto obyčeg geſt w gednom pořádku gednau vſtanowenémi ſtále po wſſecky čaſy a gednoſworné zůſtáwati.

Cžaſu gednoho když Purgkmiſtr a Konſſele na Rathauze w dolegſſij Swětnicy Saudnj ſeděli/wſtaupil do Raddy Žižka Wanjčkowic s nemalým počtě Towaryſſůw ſwych/a ti žalobu wedli na dwa Sauſedy z přjčiny té že gſau něco proti Hawlowi Faráři Tëynſkému mluwiti měli/a hned ſami včiniwſſe Nález, yali ty obadwa Sauſedy/ Purgkmiſtru Pečet odňali/a dali gey do Wězenj y s některými ginými / což wſſe dálo ſe neginým půwodem gednom Kněžſkým / a z těch potom někteřj zmučenj někteřij wypowěděnij/ale když ſe gináče potom wyhledalo/z poručenj Králowſkého zas do Měſta přigati/ a ſmluwenj proſtředkowánjm Ferdynanda Krále/yakž poznamenáno njžegi.

Wěda o tom wſſem co ſe w Praze děge Král Ludwjk/aby něgak tomu zlému w ceſtu wkročil/kázal pſáti Liſt k Kněžjm Pražſkým w ſmyſl tento;

My Ludwjk z Božij miloſti Wherſký a Cžeſký Král/etc.

Nábožnjja poctiwij wěrnij naſſi milj / ſprávu máme, kterakby někteřj z wás Farářowé a Kněžj w Měſtě naſſem Pražſkém kázanij nepokogná činiti měli proti oſobám mnohým ze wſſech třech Stawůw/á Lid Obecný proti ſobě pozdwihowati rozličným haněnjm / též také žeby mluwiti měli proti

Liſtům naſſim/ kteréž gſme předeſſlých čaſůw k Pražanům pſáti poručiti ra-
čili z ſtrany té Růžnice kteráž geſt w Měſtě naſſem Praſſkém/ mezy poddaný-
mi naſſimi powſtala/ aby během přátelſkým narownána byla/ kážice žeby ti
Liſtowé pod gménem naſſým Kralowſkým po ſtraně wygednánj byli/ což
nám geſt nemálo protimyſlné/ že ſe takowá kázanj/ z nichžto nepokog a nelá-
ſka pocházegi, činj. Protož wám přiſſně přikazugem/ abyſſte napředpſaný
ſpůſobem Lid Obecnj k láſce a k ſwornoſti Křeſtianſké wedli/ y giným Fará-
řům to též oznámili/ a tak ſe zachowati rozkázali/ a byliby kdo nalezen w
Měſtech naſſich, geſſtoby w Wjře Křeſtianſké blaudil/ ten aby byl před nás
a Konſſely obeſlán a ſlyſſán/ a byloliby to naň doweděno a ſkutečně vznáno,
ten aby byl naprawen/ pakliby při ſwém bludu neuſtupně ſtogje naprawiti ſe
nechtěl/ takowému abyſſte w ſluſſném čaſe wyprodati ſe kázali. Co ſe pak
Pſanj naſſeho dotýče/ kteréž gſme o oſobách z Prahy na ten čas wyſſlých
včiniti ráčili/ o tom wězte/ že geſt z naſſeho giſtého rozkázanj, a konečné wů-
le s podepſaným naſſi wlaſtnj Ruky wyſſlo/ nebo na tom konečně býti račj-
me/ aby wſſecky různice kteréž gſau w Kralowſtwj naſſem Cieſkém mezy
poddanými naſſemi vpokogené byli. A protož přikazugem, Lidaby-
ſſte k tomu wedli a napomjnali ſnažně/ aby takowá wůle naſſe ſwůg prů-
chod mohla mjti/ pakliby kdo mjmo toto rozkázanj naſſe k nepokogi Lid wé-
dl a pozdwihowal/ gižbychom toho déle trpěti neráčili. To znagjce tak
ſe zachowegte yak wám piſſeme/ a yak mjti račjme. Dan w Budinu Léta
yak nahoře.

Ludwjk Král
Manu propia.

W Létu Páně 1525. Miſtr Hawel Czahera

Adminyſtrátor a neywyžſſý Zprawce Duchownjch Sektu Luterſkau roz-
množowal ſe wſſý ſnažnoſti/ wynáſſege Luthera nade wſſecky Swaté/ Páni
a Rytjřſtwo předivnými ſlowy haněl/ tak že pro něho nechtěli ani na Sně-
my gezditi proti kterýmžto Sněmům takto obyčeg měl mluwiti. Byſſte
wy neywjce Sněmowali, a ſe weſpolek puntowali/ nic to platno nenj, byſſte
ſe pak y Železnými Řetězy ſwázali/ niemené wás roztrhneme.

Téhož Léta ſpadli Kraupy yako Slepičy

Weyce a na některém mjſtě yako huſy, kterýž weliké ſſkody včinili.

Léta Páně 1525 držán byl Sněm na Hradě

Praſſkém ten Pátek po Hromnicych/ při kterém to Auřadowé Zemſſtj ſtrz
Liſty od Krále Ludwjka proměněni. Zdeněk Lew z Rozmitala zaſe Ney-
wyžſſým Purgkrabým Praſſkým včiněn, Jaroſlaw z Sſternberka Komor-
nýkem, Radſlaw Beřkowſký z Sſebjřowa neywyžſſým Pýſařem kteréžto
Auřady gim byl odnial Král Ludwjk předtim wygjždégjc z Prahy w Lé-
tu 1523. a tehdáž byl včinil na Sněmu Obecném Purgkrabým Ney-
wyžſſým Jana z Wartmberka a na Dubu, Hoffmiſtrem Wogtěcha z Pe-
rnſſteyna, Kanclěřem Gindřicha Sſwjhowſkého, Komornýkem Jareſla-
wa z Sſelnberka, Hoffmiſtrem Dworſkým Wácſlawa z Kolowrat, Pod-
komořým Opla z Fictum, Beřkowſkýho Pyſařem, a Rumbhapa z Suché
Mjſto Sudým.

Digitized by Google

Téhož čaſu Ludwjk Hrabě z Helffenſſtegna od baukliwých Sedláků ſkrz Oſſtjpy hnán s ginými mnohými/ kteřjž wſſickni yako y on zamordowáni gſau. Manželka geho někdy Cýſaře Maximiliána prwnjho Dcera, držjc malého Synáčka padla Sedlákům k Nohám s pláčem proſýc aby gi Pána gegjho darowali/ a wſſak nic při té zatwrdilosti Sedlſké obdržeti nemohla.

Filip Landtgrabě z Hes prwnj bitwu ſwedl s Sedláky w Neděli Cantate w Dormcych v Měſtečka Frankenhauzen, a na Zegtřj druhau/ w kterež padlo Sedláků Pět Set, a Muncerus kterýž ge proti Wrchnoſti zbauřil, yat a Mečem káran.

Léta Páně 1526. w Středu před Swatým Tomáſſem, Mikuláš Wřetenář a Klára Wdowa z Oſady S°. Sſtěpána oba w Letech ſeſſlých wywedeni gſau z Prahy na Smrt, a za Hořſkau Branau na gedné Hranicy vpáleni/ proto že o Wečeřj Páně ſceſtně a bludně ſmeyſſleli.

Téhož Léta Nowoměſſtij kázali Rathauz nákladně wyſtawiti a Stjty nowými ozdobiti.

Při těmž čaſe Turcy Vherſkau Zemi welmi hubili/ a dobyli znamenitau Pewnoſt řečenau Bělehrad/ a nepřeſtáwagjce na tom k Budinu táhnauti vmjnili. Král Ludwjk znamenage ſwé weliké nebezpečenſtwij, poſlal do Cžech žádage pomocy aby gemu Cžechowé proti tomu nepřjteli nápomocnj byli.

Pán Lew z Rožmitála/ genž byl tehdáž mezy Pány Cžeſkými wzáctný/ a wedlé něho ginij Páni y Pražané na Obecnj Sněm ſe odwolalij, chtjce o to gednati. Ginij owſſem nečekagjce na Sněm, ačkoli ſami oſobně netáhli/ ale ſložili znamenitau Summu Peněz kterauž odewzdali Neywyſſſſjmu Pánu Kancléři/ a on ſhromáždiw Lid, táhl s nim, a někteřj z Panůw při něm až k Starým Hradům/ kdež vſlyſſjce newděčnau Nowinu o zahynutj Krále Ludwjka/ nawrátili ſe do Cžech.

Pan Gindřich z Rožmberka wyprawil na pomoc několik ſet Lidu/ a Pan Jakubek Podkomořj táhl před tim Králi napomoc/ s Žiateckými/ s Launſkými, Kadaňſkými, Moſtſkými, Táborſkými za Budijn malo wjce než Pětmecytma mil/ až k Měſtečku řečenému Mohuč nedaleko od Wogſka Tureckého. Pražané, Plzenſſtj, Beraunſſtj, Slánſſtj, Litoměřičtj, Mělničtj, wytáhli za Budijn Deſet mil/ a tu ſe zaſtawili. Odtud Heytmané Lidu toho, Jan Paſtucha řečený od Třj Korun, a Blažek z Teyna Sauſedé Praſſſtj/ geli k Králi a Paſtucha včinil k němu řeč takto: Králi miloſtiwý, teď gſme pohotowě s Lidem napomoc wyſlaným/ kam ſe s nim waſſe Králowſká Welebnoſt obrátiti poručiti račj. Odpowěděl Král: Wědomo geſt že nikam ginam nežli gednom do Wogſka. Swedena potom Bitwa, neb Vhři nechtěli děle očekáwati/ w kteréžto zahynul Král Ludwjk s Koněm do Bahna vpadna/ a zahynulo při něm mnoſſtwij Cžechůw wzáctných a wyneſſených/ yakž poznamenáno geſt w Poſlaupnoſti Knijžetcý.

Digitized by Google

W Létu Páně 1527. narodil ſe Králi Ferdynandowi Syn Maximilián / z čehož byli Czechowé potěſſeny.

Téhož čaſu Ferdynand Král Cžeſký / před ſwým na Králowſtwý Cžeſké Korunowánjm / oſadil Saud a ſlyſſel Pře, kteréž byli mezy Stawem Panſkým a Rytjřſkým.

Při témž čaſe Král Ferdynand porazyl nepřjtele ſwého, a záhubcy Králowſtwý Vherſkého totiž Jana Weydu / a potomně dne Sedmého Měſýce Liſtopádu na Kralowſtwý Vherſké Korunowán.

Tu Středu po Narozenj Matky Božý Král Ferdynand s množſtwjm Panůw wſſel na Rathauz Staroměſtſký a tu dal přjſahu ſkrz Pana Adama z Hradce Neywyžſſýho Kancléře Cžeſkého oſobám k tomu wywoleným / a nenechal w Staré Raddě gednom tři oſoby, totiž, Jakuba Fukara / Girzyka Gežjſſka, a Jana Kozla / giné wſſeckyz Raddy wyſadil a giné na mjſtě gich vſtanowil / nechtje ſe proti žádnému mſtitedlně poſtawiti / nýbrž miloſt ſwau Králowſkau wſſem prokázati.

Po wykonánj té wěcy obrátil ſe do Nowého Měſta Pražſkého / proti kterémuž wyſſli Nowoměſſtj s Praporcy, wolagjce že žádným giným ſe ſprawowati nechtegi gednom Králem Geho miloſti / a tu též wydal přjſahu oſobám k tomu vſtanoweným.

Staroměſſtj, yakž někteřj prawj, nebyli wděčnj toho rozdwogenj a wyſlali z proſtředku ſebe k Krali weliký počet Měſſtianůw / žádagjce aby proti té gednotě činiti neráčil / poněwadž Obec wſſecka při nj nepohnutedlně ſtogj a ſtáti mjnj / na čež gim dána odpowěd, že tak a nejinač Král mjti chce / totiž aby byli dwě Raddy, a dwoge Práwo / tak yakž prwé býwalo. Při tom gim poručeno aby četli Nález Krále Wladiſlawa / w němžto doloženo aby na čaſy budaucý neſtáli o takowau gednotu / kteréhožto Nálezu potwrdil Král Ferdynand. K tomu doloženo geſtližeby kdo oto ſtál neb gednal, aby Statek y Hrdlo ſtratil / poněwadž chce Měſta ta k prwnjmu ſpůſobu a řádu přiweſti / yakož ſe to ſtalo / a tak Proceſy, kterauž byli ſobě Kněžj Pražſſtj každého Roku na den Swatého Oſtiaſtného na památku nařjdili, zmizela a pominula.

Dotčená gednota neb ſpolčenj Měſt Pražſkých kterauž ſobě bez wůle Králowſké vpewnili / mohlaby byla ſtáti, kdyby gi byli k tomu koncy rozumně a řádně vžjwali / k kterému ge přjčiny ſluſſné takowého ſpokogenj wedli / totiž kdyby tim neobmegſſeli nic giného gednom dobré Pána a Krále ſwého y Měſta toho / zanechjwagjce toho gedněch proti druhým powſtánj / tak aby byli yako geden Cžlowěk / ale že té gednoty nenáležitě vžjwali s vblјženjm Králůw, že baurky weliké činili / proti ſwym ſpolu Měſſtianům ſe neſprawedliwě a lſtiwě powſtáwali / a napoſledy proti Králi Pánu ſwému předeſſlému čaſto ſe odporně puntowali / pro ty přjčiny tu gednotu zmrhali.

Na Nowém Měſtě když přjſaha dáwana byla oſobám hodným / z weliké radoſti Obec začala Pjſeň ſpjwati Te Deum laudamus, gichžto wſſech bylo po hromadě na Tři Tiſýce. Napoſledy při témž obnowowánj Nowoměſſtj začali Pjſeň ginau, křičjce: Weſelý nám den naſtal / w němžto Cýſař Karel zmrtwých wſtal / a tak dále.

Téhož Léta Králowna Anna porodila Třetj Dceru gménem Annu / kterauž pokřtil Bernart Biſkup Trydentſký Kněže

Opawſké. Kral na ten čas pečowal o Králowſtwij Vherſké / kteréhožto yakými ſpůſobem ſe zmocnil při ſpiſowánij žiwota geho poznamenáno.

Léta Páně 1529. Czahera Adminyſtrátor na Sněmu w Budějowicých před Králem Ferdynandem připomjnán / kteréhož Král ſkrz Liſt ſwůg pſaný ze wſſech Zemi ſwých wypowěditi poručil y wypowjdá Liſtem připomjnage Měſſťanům ſwá rozličná auſtnij y Liſtownij gim y gemu přijſtná přikazowánij, aby on takowých bauřliwých Kázanij nečinil / a oni aby gemu ani giným tak bauřliwě kázati nedopauſſtěli / ale neſtalo ſe zadoſti rozkázanij takowému neb čím dále wijce toho přibýwalo / protož Liſt wegſs gmenowaný, Král Ferdynand přijſněgi pſáti poručil / pod neywětſſij pokutau přikazugic / yak Liſt ten přijgmau, aby hned na zeytřij ráno, Adminyſtrátora toho obeſlali, a gemu wůli Králowſkau předložili, aby bezewſſeho dalſſijho prodléwánij toho prwnijho dne w Praze nezůſtáwal / nýbrž do Západu Slunce, a w Šeſti dnech pořád zběhlých / aby ſe z Králowſtwij Czeſkého wybral / a naposledy w Cžtrnácti dnech ze wſſech Mezy Králowſkých Krali přileżitých konečně wyſſel. Pakliby ſe tak nezachowal, bylby kde poſtijžen / tehdy aby ſazeno bylo od kohokoli na Hrdlo y Statek geho, a to aby rozepſáno bylo po něm po wſſech Zemijch.

Téhož Léta Jan Weyda nemoha mocy Krále Ferdynanda odolati wčinil Přijměřij s Cýſařem Tureckým Solimanem a wſſel s ním w přijzeň přátelſkau z welikého zauffánij yakoby řekl: Cum non promouet Iuppiter, tu Abiron promoue, pročež Soliman gemu ke wſſemu wedlé ſwé mocy dopomahali. Vhři to wědauce obzwláſſtně ti geſſto byli při ſtraně Krále Ferdynanda, obrátili ſe zaſe k Janowi Weydowi, a geho za Pána přigali / některé geſſto při Ferdynandowi ſtále ſtáli, k ſwé ſtraně přinutili a některé nemiloſtiwě zamordowali.

Wogſko Jana Wegdy ſpolčené s Tureckým přibližowalo ſe k Budijnu / kteréhož ſe Turcy zmocniwſſe / mnoho Lidu Ferdynandowi pobili / a odtud ſe brali k giným Zámkům / totiž k Oſtřehomu / k Starým Hradům a k giným / a naposledy wtrhli do Rakaus, kdež pálili, mordowali, ano přitrhli y k Wijdni okolo Swatého Wácſlawa / a tu leželi s welikau ſſkodau Křeſtianůw okolnijch.

Král Ferdynand tehdáž byl Dworem w Lincy / a geho Wogácy z rozličných Krágin ſhromážděnij zawřewſſe ſe w Wijdni bránili ſe ſtatečně / a když Turcy Moſty v Wijdně opanowati chtěli / wyſkočili na ně z měſta několikráte a rozehnali ge / kteřijž potomně Zed Měſtſkau podkopáwati počali / a Wijdenſſtij wědauce o tom načinili Zápornijků a Sſtemſſlůw množſtwij v té Zdi na proti nim. Domnijwali ſe tehdy Turcy / že tim podkopáwánijm Zed na Wijdenſké přewrátí a ona vſylowánijm Wijdenſkých obrátila ſe naſpět a zachwátila Turkůw w Přijkopých na Dwa Tiſýce.

Hned po takowé přihodě Turcy nepoſpijchali wijce k Sturmu a k dobýwánij Měſta / nýbrž trpijce welikau nauzy w Leženij / pro vſtawičnoſt Deſſťůw a Zymy twrdoſt odtud odtrhli / a ſpáteckem nawracowali ſe do Země Vherſké s nemalým ſtrachem.

Tim ſpůſobem wyſwobozená byla Wijdeň z náběhůw Pohanſkých / v kteréžto za tři Neděle leželi / a tim ſpůſobem Ferdynanda Krále o Vherſkau Zemi připrawili / w tom mnoho Tiſýc Morawanůw a Slezákůw táhlo k Wijdni na retuňk v kladli ſe v Znogma / gimžto rozkázáno aby ſe zaſe na ſpátek nawrátili.

Předeſſlého Léta ten Auterý po Neděli Křyžowní, Stawowé s powolenjm Krále Ferdynanda drželi Sněm w Kollegij Welké / k kterémuž obeſlali wſſecko Kněžſtwo z Cžech y z Morawy: Přednj Deffenſores byli / Pan Jan z Pernſſtegna, a Pan Jan z Wartmbergka Neywyžſſij Purgkrabě Pražſký, k nimžto přičinili Adminyſtrátora Miſtra Hawla Chateru Ziateckého, Miſtra Tomáſſe Wláſſynſkého, Profeſſora w Včenij Pražſkém / Kněze Jana Macera a giné / kteréž potom w Pátek po Božym Wſtaupenij 22. Dne Měſýce Máge wyhláſyli, Prahu nežtak yakž gini gini Stawowé / ſami ſe Domůw rozgewſſe poručili.

Téhož Roku w Pátek den Swatého Auguſtýna dwa Němcy, geden Flaſſnýř, druhý Paſýř, wywedeni z Prahy / a za Branau Hořſkau na gedné Hranicy vpáleni. Dáno Flaſſnýři za winnu, že ſe po Druhé křtjti dal / k čemuž ſe y přiznal a powěděl; že toho nelituge / Paſyři že geſt Luteryán, a oběma ſpolu / žeby Kacýři byli a o Kryſtu Pánu a o Panně Marygi že by nic nedrželi / čemuž oni odepřeli, a giné wyznánij Wýry ſwé, gſauce giž na Hranicy včinili.

Téhož čaſu Ferdynand Král Cžeſký obnowil Raddu w Starém Měſtě Pražſkém, a to bylo druhé obnowenj Auřadůw po rozdělenj gednoty Pražſké, a třetj za geho Králowánj. Včiněn Prýmaſem Jakub Fukar z Wrátu od Třj Ros.

Léta Páně 1530. w Sobotu po Swatém Jánu po Obědich Confeſsi neb wyznánij wjry Melantonowi w Artykulich zepſaná podaná byla Cýſaři Karlowi Pátemu, y čtená byla wůbec na Sněmu Říjſſkém w Augſſpurce / na kterauž Cýſař, chtě ſpokogiti Zemi, podepſal ſe s Knjžaty, powolugjce k tomu Náboženſtwij. Ta Konffeſsý neb Religio nazwána geſt Augſſpurſká neb Auguſtána, protož / že na Sněmu Augſſpurſkém byla ſtwrzená.

Téhož čaſu Tauſſym tři mile od Prahy Dwůr a Mleyn, Obilý w Stohách y w Stodolách / Dobytka / toho wſſeho za mnoho Set, při Swatým Jakubu, Ohněm ſhořelo Miſtru Paſſkowi znamenitému Dráči chudých Lidi.

W Auterý po Kwětné Neděli Král Ferdynand na Hradě Pražſkém / potwrdil Starému Měſtu Pražſkému Prywilegia předeſſlých Králůw Cžeſkých / gmenowitě, Jana / Wácſlawa / Zygkmunda a Wladiſlawa.

Nahoře oznámené Léta 1523. w Auterý Welikonočnjnė yaký Lihart Koppě, Měſſtián w Turnowě při Labi / wywedl z Kláſſtera řečeného Nympeš Dewět Geptiſſek Stawu Rytýřſkého, a přiwedl ge do Wittmberka: Mezy nimi byla Kateřina z Boren, kteráž ſe Lutherowi za Ženu doſtala.

Digitized by Google

Negſogiménowaného Léta/ to geſt 1528. w Stře dů Sazometnu / Král Ferdynand ſpokogiw Kralowſtwj Vherſké po třetý do Prahy přigel/ a tu na zegtřý totiž w Zelený Cžtwrtek / Třinácte chudých Lidj Mužſkého pohlawj na Hradě Pražſkém krmil/ gimžto ſám ſlaužil/ Kr me podáwal/ Wjna nalèwal/ a po Gydle opáſaw ſe proſtěradlem gednomu každému z nich prawau Nohu přiklekna na Zem vmýwal, čiſtau Rauchau vtjral a polibil. Napoſledy zawěſyw každému Reynſký Zlatý w Cžerwe ném Měſſečku na Hrdlo / a daw každému dobrého Sukna na Sukni a Kmentu z Koſſili, Domu ge rozpuſtil.

Léta Páně 1531. Drahota byla we wſſech wě cech. W Praze bylo Zito na Trhu po Kopě groſſých. Pſſenice po Pa deſáti a po dwau Groſſých Cžeſkých / y giná wſſecka Vroda nad obyčeg by la drahá/ což ſe dálo yakž někteřj pjſſi pro ſamé lakomſtwj Lidſké/ nebo Bo hatſſj množſtwj Zita wywezli byli do Němec / a Páni y Rytjřſtwo ſkupo wali ge v ſwých Poddaných/ a wyſylali za dražſſj Penjze.

Po odgezdu Králowſkém na Morawu/ w Praze před Swatym Duchem/ ten Cžtwrtek / Matauſſe Zěmličky Děwečka Služebná w Nowém Měſtě Pražſkém / z gedné Wſy nedaleko od Lito myſſle/ roznemohla ſe v předpowěděného Mathauſſe Kožeſſnjka/ w kterémžto gegi Nemocy vkazowal ſe na ni čiſtý pot krwawý / bez wſſeho poruſſenj a otewřenj Těla gegiho/ a to na Těle y na Twáři/ y na obau Rukau počna od Loktůw přes pſty/ k giné Krwi podobný/ toliké ž y na Nohách až do Bo kůw/ a když ten pot z nj zetřeli / hned giný ſe na ni wyrazyl/ a na těch mjſtech nic giného widat nebylo, gednom yakoby Blecha vſſtjpla.

Gſauc pak w tom potu, mluwila mnohé a diwné wěcy pobožné/ a zwlá ſſtě nad Prahau naříkala mluwjce: Běda běda/ y nad Faráři prawjce že ni my wſſecko Peklo podlaženo / a někdy we mdlobě byla za dlauhau chwjli/ takže ſe přjſtogjcým neginàče zdálo než že vmřela / ale když gi obmegwali a k Pohřebu připrawowali yakožto mrtwau / ona okřála a prohlédla, a zaſe promluwila. Cžaſtokráte zaplakala Srdečně / a když gi Kněze z Oſady Opatowſké zgednali/ aby gi Swátoſtj poſlaužil/ naříkala na toho Kněze na giné/ dokladagjc aby nic giného nekázali gednom Zakon Božjch Pjſem a Sw. Cžtenj a že giž gſau w Pekle horaucým prawila. Zbawena toho přetež kého trápenj. Faráłowé za poſměch to měli/ někteřj mluwili že do nj Diá bel wſtaupil / a ginj ginàče o ni ſmegſſeli.

Léta 1533. na poli k Cžtwrté Hodině po po ledni Narodila ſe na Zámku v Gronowicy ſſeſt mil od Landu Alžběta Krá lowna Engklická/ Krále Henrycha Oſmého z Anny Boleny kterauž potom mně pro Cyzoložſtwj ſſjti dal, Dcera / kterauž ne zle by byl včinil, kdyby gi byl poručil vtopiti poněwadž Matku dal ſſjti.

Téhož Roku / okolo Hodiny Dewáté před Polednem/ Narodil ſe w Sſtokolmě Geſtauſowi Králi Sſwedſkému Syn Eryk/ genž Kralowal po Otcy ſwém w Létu 1560. a wedl Wálku s Králem Denamarſkým za několik Let. Složen z Králowſtwj Léta 1567. a na mj ſto geho doſazen Jan Bratr geho mladſſj/ kteréhožto Syn na ten čas w Pol

ſſké

ſſce ym Sſwecygi Kralyge / Stregce ſwého Karla / kteréhož byl Gubernatorem w té Zemi zanechal / ſam ſe Králem včinil, zahnawſſe.

Téhož Léta Narodil ſe Sſteffan Battory Pán Vherſký / genž byl potomně Weywodau Sedmihradſkým / y Králem Polſkým. Otec geho byl Sſteffan Battory, kteréhož Král Ferdynand wnowě wolený Léta 1527. Wěg vodau Králowſké Koruny w Vherſkých yako Miſtodržjcýho ſwého / mage ſám do Cžech odgeti, nařjdil a wyſtawil.

W Létu Páně 1535. Jan Fiſſr Biſkup Roffenſký / genž byl nimoho Knéh ſepſal proti Martinowi Luterowi / gſa za dlauhý čas držán w Žialáři w Engelantu ſtiat. Přjčina Smrti geho byla / že nechtěl ſchwáliti rozwedenj Krále Henrycha oſmého s prawau Manželkau a zlehčenj důſtogenſtwj Biſkupa Řjmſkého w Králowſtwj Englickém / nebo toho Roku ſtala ſe proměna náboženſtwj w té Zemi / a Král ſamého ſebe po Kryſtu Pánu za hlawu Cýrkwe Englické wyhláſyl / geſſtě gſau Žialmowé geho na ſpůſob Modliteb ſloženj / wytiſſtěny w Jazyku Cžeſkém.

Léta Páně 1538. w Sobotu po Narozenj Panny Marye / Král Ferdynand potwrdil Pražanům Staroměſtſkým ſtarodáwné nařjzenj gegich totiž kdoby ſe z Měſſtjanůw z gegich Měſta hoſtiti chtěl / aby každý powinen byl Statek ſwůg tu nabytý k ſwému Swědomj a k ſwé Duſſi poſſacowati / a ze Sta Kop, Deſet Kop k Obcy na oprawu a giné potřeby téhož Měſta dáti, a to proto kdyby bohatſſj a možnegſſj mužj / warugjce ſe Auřadůw a prácy Obecnjch z Měſta toho ſe heybali / aby to Měſto chudnauti a pod tim hynauti nemuſelo.

Swrchu gmenowaného Léta / totiž 1537. w Pondělj po přeneſſenj Swatého Wácſlawa / Sněm Stawům Králowſtwj Cžeſkého na Hradě Pražſkém Král Ferdynand položil / na němž žádal Stawůw / aby s Kunradem Krageřem gednáno bylo / o ſlušný Trh Zámku Brandeyſa s geho přjſluſſenſtwjm / tak aby od Země kaupen a giným důchodům Králowſkým přidán byl / což y obdržel.

Léta Páně 1540. Žena gedna w Nowem Měſtě Pražſkém z Konſkého Trhu od Muže ſwého w Nocy když ſpala, prwé vmrlého vdáwena / a pochowána dne Sſeſtnáctého Měſýce Mage.

Téhož Léta w Neděli před Hromnicemi Král Ferdynand wygel z Prahy do Řjſſe na Sněm do Měſta řečeného Hagenoa, kterýž na mjſtě Cýſaře Karla pátého Bratra ſwého držeti měl / kdežto o Náboženſtwj a o pokog mezy Knjžaty Řjſſkými gednáno bylo. Kteréhožto také Roku bylo weliké Sucho / a Wjna hogná Vroda wýborného. Paliči také procýlowali ſe po Kraginách těchto / kteřjž Ohně kladli / a z těch mnozý opáleni gſau.

Léta Páně 1541 w Pondělj po Swaté Barboře/ držán Sněm na Hradě Pražſkém v přjtomnoſti Krále Ferdynanda. Z Gednáno na něm ô Berni proti Turku/ a yakby ſ. Rotmiſtři ſprawowati měli Heytmany ſwými/ a ti zaſe Heytmanem Neywyžſſým polnýmn, gmenowitě Zdiſlawem Berkau z Dubé na Lippém a na Zakupi/ Na témž Sněmě wyzdwiženi ſau Dſky Zemſké/ kteréž téhož Roku shořeli/ a z nařjzenj potom wůbec wytiſſtěné/ a přiznali ſe k nim w Sobotu na Sſtědrý den předně G. M. Králowſká/ po něm Pan Petr z Rožmberka a na Krumlowě/ a Neywyžſſj Auředujcy a Saudcowé zemſſtj, Panůw 21. Rytjřůw 22. a Pražané na mjſtě ſwém y wſſeho Stawu Měſtſkého/ w kterémžto nowém zřjzenj/ tento geſt předpoſlednj Artykul, Pražanům a Hornjkům/ aby we Dſky kladeno bylo a ſwobodně ſſlo/ cožby ſobě koli k Obcy aneb pro oſobu ſwau na Zemi Statkůw ſwobodných kaupili/ yakož k tomu Prywilegia gegich ſwědčj/ a oni toho od ſtarodáwna w vžjwánj byli. Tolikéž Kſſaftowé gegich magi gim we Dſky kladeny býti/ bez wlaſtnj Relacy Kralowſké/ giným pak Měſtům s powolenjm Králowſkým do Deſk gjti má.

Téhož Roku/ Léta we Cžtwrtek před Swatým Duchem okolo Hodiny Dewatenácté/ Hrad Pražſký Swatého Wácſlawa/ a k tomu půl malé ſtrany, náhlým Ohněm/ yako řjkage we čtyrech Hodinách/ wſſecken Krow Cžerné Wěže a Dalibořky wyhořel. Oheň na třech mjſtech wyſſel/ geden z Domu genž ſlowe na Baſſtě/ druhý v Marſſalku na malé Straně/ a třetj na Hradčanech. Na Zámku neyprwé Krow nad Palácem ſe zapálil. Pjſſi žeby ten Oheň wlaſtnjm půwodem Božjm poſſel ſkrz Zatměnj/ kteréž bylo Měſýce Cžerwence/ Léta Páně 1540.

W Létu Božjm 1542. přiletěli z Litwy ſkrz Polſko a Slézſko Kobylky welmi Sſeredné/ a ty huſtě ſem ytam po wſſj Cžeſké Zemi ljtali/ a znamenité ſſkody po Lukách Polych, Winnicých a Štěpnicých zdělali/ nebo kdež koli padli, wſſecko ſtrawili. Doſtali ſe z Cžech do Rjſſe a znamenali přjchod cyzých Národůw/ kteřjž ſe potom brzo yak w Rjſſi tak w Cžechách vkázali.

Téhož Léta/ w Neděli Prowodnj/ wedlé ſneſſenj na Sněmu Obecném/ a Gleytu Krále Ferdynanda do Swatého Gjřj ſobě daného/ Židé ſe z Prahy ſtěhowali/ neb ſe na ně proneſlo/ kterakby Turku zrazowati a berauce od něho Penjze/ Paſtucha aby w Cžechách pálili nagjmati měli. Munkowi Židu a některým možnégſſjm do Patnácte oſob přidáno gleytu do dne a do Roka aby w Praze zůſtali/ a dluhy na mjſtě giných wyupomjnati mohli. Potom Roku toho Zámek Pražſký wyhořel.

Téhož Léta/ Deſátého dne Měſýce Cžerwence/ w Konſtantynopoly ſtrhlo ſe ſtraſſliwé a hrozné Powětřj s welikým Wichrem

chrem, Hromobitjmi a Bleyſkánjmi: Pršſeli y Kraupy a mezy nimi Kamenj weliké / z nichžto geden nalezen / kterýž wážil čtyry Libry: Vdeřil Hrom do Cýſařſkého pokoge / a Rubénu geho Labellu Brandynu / kteráž toho dne k Cýſaři pozwána byla s Děwečkau gegj, y s ginými kteřjž w pokogi na ten čas byli, zabil. Potom opět vdeřil do Cýſařſkých Maſſtali / a zabil tam Koňů neylepſſých Dwanácte Set. Na Domjch žádna cela Střecha nezůſtala / na Polých cožkoli od Lidj a Howad zaſtjženo / to wſſe zbito.

Téhož čaſu Dwanáctého dne Měſýce předpowěděného / opět powſtalo w Konſtantýnopoli Powětřj a Země Třeſenj / kteréž mnoho znamenitých Stawenj pobořilo. Padlo wjce než půl Paláce Cýſařſkého / zařjtilo ſe Lidu wjce než přes dwa Tiſýce / a čtyrmecýtma Baſſ Tureckých. Poručil pak Cýſař Turecký / we třech Měſtech, w Konſtantynopoli, w Adryanopoli, a w Nykopoli wyhledati počet Lidu co gich ſkrz to powětřj, Krupobitj, a Země třeſenj zahynulo / a nalezlo ſe gich Sto Dwadceti a čtyry Tiſýc.

Léta Páně 1543. w Pondělý před Swatým

Filippem a Jakubem Sněm ſtawůw Králowſtwj Cžeſkého / na Hradě Pražſkém držán byl / na kterémžto vſtanoweno / aby Dſky Zemſké po Ohni chowané byli w tom Sklepě yak prwé, a tak opatrně aby potomně k žádné ſkaze nepřiſſli. K tomu aby byli dwoge Dſky, gedny na Karlſſtegně a druhé tu w Sklepě pro potřeby Lidſké aby zůſtali / proto kdyby gedny shořeli aby druhé před rukama byli. Při tom vſtanoweno, yakož prwé z Deſýti kop gedna kopa ſe bráwala / poněwadž mnozý Statky ſwé dědičné ſkupně prodáwali / a na takowé Auředníky Peněz půgčowali / toho aby wjce nebýwalo / ale aby ze Sta kop groſſůw Cžeſkých, Šeſt kop groſſ. a z Tiſýce Šedeſáte, Auroku do Roka dáwáno bylo. Ten Artykul potom opakowán na Sněmě w Létu Páně 1545. w Pondělý na Nebe Wzetj Panny Marye.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Bar-

tholoměgi na poli k Hodině 16. Král Ferdynand z Prahy wytáhl proti Turku mage při ſobě 300. gjzdných Zbrogných / za nim táhlo mnoho Panůw z rozličných Zemj a Kragůw. Naposledy Pražané s ginými Měſty Lid ſwůg do Vher wyprawili / neb toho Roku Soliman Cýſař Turecký ſylně wtrhl do Vher / a mjmo giná Měſta a Zámky wzal Bělehrad, kdež Králowé Vherſſtj pohřeb ſwůg mjwali / kterýž mu potomně w Létu Páně 1601. ſkrz Neywyžſſýho ſwého Heytmana Duka de Mercurio, Cýſař Rudolff odňal / yakž o tom bude obſſýrněgi na ſwém mjſtě doloženo geſt.

Léta Páně 1544. Tomáš Zachlubil Kowář

Sauſed na Nowém Měſtě, we Cžtwrtek před Narozenjm Panny Marye / gſa zdráw, wſedl na Kůň, gel na Rathauz, Lidi Saudil, a tři neb Cžtyry Weypowědi auſtnj včinil / potom když ginj Páni z Raddy pro nigaké ſpráwy ſwé wywſtali, a preč odeſſli / on ſám pozůſtal na Rathauze, a na potřebu Těleſnau kdež ginj Lidé chodj odeſſel, tam ſe znak přewrhl, a náhle vmřel / potom ho Biřička nalezla, a gemu ſlaužila giž ne žiwému wedlé potřeby.

Náſſedugjcýho Léta / w Sobotu po Swa-

tém Jeronýmu/ Král Ferdynand wyſadil Maloſtranſkým Appellacý/ na ten ſpůſob, kdožby na Ortelí neb Weypowědi gegich přeſtati nechtěl aneb nemohl/ ten aby Purgkmiſtra a Konſſelůw nepohánět/ ani neobſýlal, ale ſložiw důklad pět Kop Gro: Cžeſkých, aby odwolánj wzal před wlaſtnj Oſobu Krále Cžeſkého / a od něho w ſwé při, kdyby w Zemi byl/ aneb od Rad obzwláſſtně k tomu zřjzených/ opatřenj očekáwal.

Léta Páně 1546. w Auterý po Neděli Jubiláte

Léta Páně 1546. w Auterý po Neděli Jubiláte Král Ferdynand gſa we Wratiſlawi / a wyſlíſſaw wyſlané oſoby z Stawůw Králowſtwj Cžeſkého s Knjžaty Lehnickými w té při z ſtrany něgakého gegich zbratřenj s Joachymem Kurffirſſtem/ a Janem Margkrabjm Brandeburſkým / kdyby oni bez dědice Mužſkého pohlawj zeſſli aby na tyto Lena / Zámkowé a Měſta gegich připadli, Weypowěd včinil/ a takowý Kontrakt neb zbratřenj ſewſſjm tim což w ſobě zawjralo vmrtwil a wnic obrátil/ a z Auřadu Wrchnoſti Saudný poručil a rozkázal aby ſe Knjžata Lehnická Otec y Synowé z takowého zbratřenj wytáhli, wypreſtili, a zápiſy ſwé na to včiněné zaſe k ſobě doſáhli, a ſkazyli/ a gemu Králi w Ruce a w moc ſložili / tolikéž Many a poddané ſwé z včiněných záwazkůw wywedli konečně/ ode dne weypowědi této, w Sſeſti Měſycých pořád zběhlých.

Ten Saud začal ſe w Středu po Kwětné Neděli 21. dne Měſyce Března/ a ſeděli s Králem na Saudu, Arcyknjže Maximilian po prawé ſtraně / a Biſkup Holomaucký po lewé; potom pořád Páni Saudcowé, a Vředníci Zemſſtj, Margkrabſtwj Morawſkého a giné Raddy Arcyknjžetſtwj Rakauſkého y Dworu Králowſkého. Neyprwé ſlíſſána byla Pře Králowſtwj Cžeſkého o yakés Prywilegium s Knjžaty Slezſkými / kteréž ſobě Slezácy ſkrz něgakého Wydekera zgednali od Krále Wladiſlawa/ aby Neywyžſſým Heytmanem nebýwal / gedném přirozený Slezák a obywatel těch Knjžetſtwj/ čemuž Páni Cžechowé proti ſwým Prywilegium mjſta dáti nechtěli/ ale ta Pře nenj wyſlíſſána/ nýbrž do giného čaſu odložená/ kdyby ſtranam Měſýc před tim wěděti dáno bylo/ aby zaſe před Králem s plnau mocý ſtáli/ Oſoby wyſlané k tomu pod Erbem Panůw z Lobkowic položené gſau/ z Panſkého y z Rytjřſkého Stawu. Z Měſt také wyſlánj byli Duchek z Sſemechowa/ Frana z Krlowé Hory/ Jakub z Rapihory Kancljř Staroměſtſký/ Jan Pjſař Rádnj z Nowého Měſta Pražſkého/ Zygmund Staſſek z Plzně/ Wácſlaw Prachatický z Tábora. Při Dworu pak Ferdynanda Krále w Měſtě Wratiſlawi byli oſobně tato Knjžata/ Auguſtus Knjže Saſké na mjſtě Knjžete Mauryce Bratra ſwého / Frydrych druhý Knjže Lehnické / kterýž potom druhého Roku vmřel/ s dwěma Syny ſwými/ Frydrychem třetjm, a Girjm druhým/ Wácſlaw Knjže Těſſinſké/ Joachym Hanuſs a Girj Knjžata Minſtrberſká/ Knjže Henrych Bratr gegich za přjčinau Nemocy přjtomen býti nemohl.

Téhož Léta we Cžtwrtek den ſwatého Jeronýma

Téhož Léta we Cžtwrtek den ſwatého Jeronýma okolo hodiny 24. přigel do Prahy Maurycy Knjže Saſké s Auguſtem Bratrem ſwým w newelkém počtu Konj/ a ſtál na Hradčanech w domě Pana Koſſateckého. Král Ferdynand wygel proti němu s Pány a Saudcy Zemſkými / ale na ceſtě ſe s nimi chybil / potom ně Knjžata gmenowaná s Králem ſtolila / a některá tegná gednánj měla.

Téhož čaſu Kobylky přes Měſta Pražſká welikými Stády letěli rozličných Barew/ na Cžtyry hodiny nad Prahau ſe držely.

Léta Páně 1547. w Pátek po na Nebe wſtaupenij Pána Kryſta Sněm Stawůw Králowſtwij Cžeſkého na Hradě Pražſkém držán w nepřjtomnoſti Krále Ferdynanda. Wyſlánj Poſlowé k Králi s Inſtrukcý/ Adam z Sſternberka na Zelené Hoře, Purgkrabě Karlſſtegnſký/ Joachym z Hradce na Hradcy/ Wácſlaw Žawſſický z Neſtogjewa na Žawſſicých/ Jan Wrábſký z Wrabij na Drewčicých/ Wácſlaw Bezpſký z Rowin/ Jan Pamſſilus/ etc.

Téhož Léta Sněm položen w Auterý před

Swatým Bartholomiegem / při kterémž byl oſobně Kral Ferdynand, a tu v přjtomnoſti geho zawřeni byli Artykulowé tito:

Prwnij, řád a Práwo aby ſwůg průchod mělo.

Druhý/ žádni poſtrannj zápiſowé a puntowánij aby ſe nedáli proti Králi a dědicům geho/ proti řádu a Práwu pod hrdlem.

Třetj do Saudu Zemſkého aby Kral s Raddau Neywyſſſých Auředníkůw a Saudcůw Zemſkých/ to ikol...chy hodné doſazowal.

Cžtwrtý / Sněmu pokládánij a zpiſowánij při mocnoſti Krále Cžeſkého ſe zůſtawuge/ a žadný z Stawůw gich pokladati nemá/ pod ztracenjm Hrdla.

Pátý/ Co ſe ſlužby wen z Zemi dotýče/ to ſe při Zřjzenij Zemſké zůſtawuge.

Sſeſtý/ Co ſe Dědicůw Krále dotýče/ to ſe při Zlaté Bully Cýſaře Karla čtwrtého/ Wladiſlawa Krále/ a Rewerſſi Krále Ferdynanda/ gehož Datum na Hradě Pražſkém Léta 1545. zanechawá.

Sedmý/ že mocnoſt Krále Cžeſkého a Wrchnoſt geſt nad tim wſſjm což k dobrému a vžitečnému Krále a geho dědicům/ y wſſech obywatelůw tohoto Králowſtwj ſe wztahuge/ řjditi půſobiti a ſprawowati/ pokudžby řádům, Práwům, Swobodám, Prywilegium, Zřjzenij Zemſkému na ſſkodu a vblíženij nebylo.

Oſmý/ Saud o Hrdlo a čeſt, zůſtawuge ſe při Zřjzenij Zemſkém nowém D. 2. aby z nářku cti každý wůli měl/ budto před Krale/ aneb před Saud Zemſký pohnati / z hrdla takéž / wſſak aby Kral s Auředníky a Saudcy Zemſkými / a Raddami Saudu Komorního přjtomnými takowau Při ſlyſſel a ſaudil/ pakliby wen z Země wygeti měl/ aby gi neginam než na Saud Zemſký podal.

Dewátý z ſtrany Cželedi/ drahot a Řemeſlníkůw oſoby po Kragjch wolené/ geden z Panůw / druhý z Rytjřſtwa/ w Praze z Starého Měſta dwě a z Nowého takéž/ aby k tomu dohljdali.

Deſátý/ o Regiſtrowánij o Korrekowánij a přepſánj Prywilegij a Swobod Zemſkých/ aby Králi geden přjpis v z Regiſter dán byl pod Pečetj Zemſkau/ druhý aby ſe ke Dſkam ſložil s Pečetmi Auřednjkůw Zemſkých / třetj s Oryginali do Kaply na Karlſſtegn.

Gedenáctý/ Saud Zemſký při Zřjzenij Zemſkém zůſtawen.

Dwanáctý/ Prywilegia Zemſká aby do Deſk wložena byla.

Třináctý/ nad Nálezem Kralowſkým mezy Stawy Králowſtwj Cžeſkého a Frydrychem Knjžetem Lehnickým / aby Ruka držána byla, byť pak y k brannému obhagowánij přigjti mělo.

Cžtrnáctý/ k srownánij Mince / oſoby ze wſſech třech ſtawů wolené.

Pátnáctý/ k srownánij Zřjzenij Zemſkého takéž wolené oſoby ze wſſech třech Stawůw, wſſak oſoby z Stawu Měſtſkého toliko k těm Artykulům kteřížby k gegich ſtawu náleželi.

Sſeſtnáctý / aby Král dal Stawům Rewers z ſtrany Berně a Poſudního

Digitized by Google

ſwoleného / týž dluh aby Stawům zaplatil.

Sedmnáctý / poddanj aby s Ručnicemi nechodili, ani ti z Stawu Měſtſkého / kteřjžby nebyli oſedlj.

Oſmnáctý / Erbannkowé obnowenj s Knjžetem Saſkým Mauryceṁ potwrzenj aby byli.

Dewatenáctý / Laupežnicy a powaleči aby od Heytmanůw Kragſkých wyzdwiženi byli, tolikéž Chodcy, Žebrácy, a Paſtuchowé.

Dwadcátý / Arnoſſt Knjže Baworſké / Arcybiſkup Salcpurgſký přigat do Země za Obywatele / a dowoleno mu aby Zbožj a Hrabſtwj Kladſké od Pana Jana z Pernſſteyna wyplatil.

Dwadcátý prwnj / Floryán Greſſpek na poctiwoſti opatřen / a z toho nářku / kterýž od některých na Sněmu předeſſlém w Pondělj po Prowodnj Neděli narčen byl / ano y do Wězenj dán, očiſſtěn / tak že to geº cti a dobré po weſti k žadné vgmě a ſſkodě nenj a býti nemá nynj y na wěčné budaucý čaſy.

Téhož Léta we Cžtwrtek den S. Sſkolaſtyky / ſtala ſe práčelſké ſneſſenj Měſt Pražſkých, k kterémuž potom počet weliký oſob Stawu Panſkého y Rytjřſkého / y giných Měſt Králowſtwj Cžeſkého přiſtaupil.

Léta Páně 1548. Wyſſel Oheň v Swatého Petra na Poříčy w Nowém Městě Pražſkém / od něhož Saukenická Vlice wyhořela / a giných Domůw wjce než Třidceti. Nazegtřj při welkém Kazanj shořela Sſkola / a giných Domůw mnoho až k Bráně Pořické.

Předtim položeného Léta / to geſt 1546. w Auterý po Swatým Jakubu Sněm Stawůw Králowſtwj Cžeſkého / držán na Hradě Pražſkém w přjtomnoſti Krále Ferdynanda / na kterémž ſwolená wěrnoſt proti Turku y tomu každému kdožby Králowſtwj tomuto aneb Zemi geho ſſkoditi chtěl. Sſacunk ze dwau Tiſýc kop gro: Cžeſkých gedna kopa gro: Cžeſkých. Poſudné na wychowánj Dworu do čtyr let. Z Wěrtele Piwa groš geden Cžeſký / a z Starého Piwa z Kopy Miſſenſké / gedenácte malých Peněz. Při tom Erbannkowé s Mauryceṁ Knjžetem Saſkým aby obnowenj byli.

W Létu Páně 1549. ten Cžtwrtek po Swaté Sſkolaſtyce byl Sněm na Hradě Pražſkém w přjtomnoſti Krále Ferdynanda na němž žádal Král Ferdynand, aby Arcyknjže Maximilián yakožto neyſtarſſj Syn a dědic / kterémuž by podlé Prywilegi a Swobod / Králowſtwj po Smrti Otce náleželo / za Krále Cžeſkého držán / a Tytul Králowſký aby mu dán byl / wſſak aby ſe za žiwnoſti Otce w Králowánj, w Wladařſtwj a w Panowánj newkládal / až po Smrti geho / a kdyby ſe koli Otcy líbilo, aby byl korunowán / pakliby na ſe Wladařſtwj potahowal, nemagj mu Stawowé powinni býti / žádnau powinnoſti ani poddanoſti. Swolene wedlé Prywilegium kteréž w ſobě obſahuge, že každého Krále neyſtarſſj ſyn má Králem Cžeſkým zůſtati / a Arcyknjže Maximilian na témž Sněmu den Swaté Konkordye od Stawůw za Krále wolen / a nazegtřj wyhlaſſen geſt.

Při tom zwolili Stawowé Ferdynandowi po půl Auroku za dwě Léte na 4. Termjny na wynahraženj nákladůw kteréž činil na oženěnj Arcyknjžete Maximiliána / a rozewdánj dcer / Alžběty prwerozené za Zygkmunda Augusta Krále Polſkého / Anny za Albrechta Knjže Bawořſké, a Marye za Wyljma Knjže Wyklewſké. Pročež y Král Berně na Stawjch žádal wedlé ſtarobylého obyčege / tak yakž gſau předeſſlým Králům pomoc činili / když Syny ženili neb Dcery wdáwali.

Stawowé proſyli Krále/ aby obeſſlic Kněžij pod gednau y pod Obogij o ſrownánij a dobrý řád s nimi rokowal/ a potom při Papeži tím ſnáze Arcybiſkupa, kterýžby Žiáky pod gednau y pod obogi ſwětil, wygednal/ a z Komory ſwé, yak ſe ſám dobrowolně podwolil/ aby ſe žiwnoſti opatřil/ wſſak ten Arcybiſkup aby přirozený Cžech byl/ a wěcy Swětſkých w ničemž ſe nedotýkal/ než na tom přeſtáwal což mu od Krále z Komory dáno bude/ dále aby ſe w nic newkládal/ Kněžſtwo aby ſwětil ge w dobrém řádu držel a ſprawowal.

Léta Páně 1550 Žyto z Nebe padalo w Horách

Karytanſkých, Třimecýtmého dne Měſýce Března/ yakž ſwědčij Lupač w Kalendaři ſwém.

Téhož Léta nad Prahau ſpadl Déſſť na poli

s Syrau poſlednijho dne Měſýce Mágé/ a w Nocy přiſſlé, w Pyſku Déſſť krwawý prſſel.

Na gednom mijſtě téhož čaſu narodil ſe Beránek o gedné Hlawě ale o dwau Břichách s dwěma Ocaſy/ s oſmi Nohami. A na druhém yakž ſwědčij Lupač, narodil ſe Kocaur/ a ten mluwil neginače než yako Cžlowěk.

Léta Páně 1551. Déſſť krwawý prſſel w Pra

ze na Stůl Henryka Gilowſkého na Nowém Měſtě Pražſkém Měſſťenijna za kterýmž ſpolu s ním ſeděli Tři Muži poctiwij Kupcy/ a to ſe ſtalo Měſýce Křijgna.

Téhož Léta Klec Železná z poručenij Arcyknij

žete Ferdynanda včiněná/ a na Rynku Staroměſtſkém poſtawena. Wſazen do nij neyprwé něgaký Kuneš a Troſkowec pro nemrawné chowánij/ a ginij, obzwláſſtně ti kteřijž zle gſauce žiwi/ proti Sſeſtému Božijmu přikázanij hřeſſili/ tak yakž winna gegich na Tabuli na též Klecy zawěſſená vkazowala. Sedali w nij obnaženij Fěrtauſſky toliko okolo hanby magijce/ od Dwanácte až do Dwadcáté Druhé Hodiny.

Léta Páně 1552. Hanuš Frydrych Kurffirſſt

Saſký propuſſtěn z Wězenij od Cýſaře Karla Pátého/ proto aby ſe wyſwobozenijm geho Maurycy Knijže Saſké nechlubil/ čemuž y ſám Knijže Hanuš nechtěl/ pročež yakkoli giž ſwobodný wždy geſſtě za Dworem Cýſařſkým gezdil. Byl Wězněm Cýſařſkým Pět Let a dni Dwadceti a Pět.

Téhož Léta nad Měſty Pražſkými padala

Sýra/ Třináctého dne Měſýce Mágé.

Léta Páně 1553. w Neděli po S. Kylianu/ Knij

že Maurycy Saſký/ ſwedl Bitwu s Albrechtem Margkrabijm Brandeburſkým w Saſých/ nedaleko od Zámku řečeného Peyn/ w kterézto Bitwě porazyl Lid Margrabůw na Hlawu/ ale ſám ſe z witězſtwij neradowal/ nebo ſmrtedlně z Ručnice žádný newěděl od koho proſtřelen gſa/ třetijho dne po witězſtwij žiwot ſwůj dokonal. Zahynulo při něm w tom Bogi dwa Knijžat

Brunſſwických/ Karel Victor, a Filip Magnus Synowé Knjžete Henrycha Brunſſwického. Frydrych Knjžete Luneberſkého Syn ſſkodně raněn/ po nemnohých dnech tolikéž vmřel/ Hrabat a Panůw padlo do půl třetjho ſta/ zbitých načteno a pohřbeno čtyry Tiſyce Třidceti Oſm/ krom raněných kteřjž potomně zemřeli. Byl při té bitwě y Henrych Knjže z Plawna. Markrabě Albrecht/ kterýž ſtratiw na wětſſjm djle ſwé Wogſko/ vtečenjm žiwot zachowal/ a přigew do Hannoweru prawil ſe přewrátil Káru/ protož že ſe muſy poſtarati, aby ſobě zaſe na to mjſto wůz ſprawil/ y ſhledaw něco Lidu rozpláſſeného/ zdržowal ſe w Brunſſwiku/ ale Knjže Henrych ho wyhnal, a podruhé porazyl/ dne dwanáctého Měſyce Září.

Téhož Léta položen Sněm w prwnj Pondělj Poſtnj na Hradě Pražſkém/ na kterémž mjmo Berně wedlé ſſacunku z 1000. kop gro: Cze: 12. kop gro: aby ſe dáwalo vſtanoweno.

Nařjzená hotowoſt w Zemi/ Král s Komorau ſwau/ aby Děla, Kaule, Prachy a giné potřeby wálečné přichyſtal/ Stawowé ze dwau Tiſyc kop: gro: Czeſkých/ gednoho Gjzdného a čtyry Pěſſj dáwati powolili. Bylaliby wětſſj potřeba, tehdy wedlé téhož Sſacunku geſſtě tolikýž. Muſtrunkowé dwakrát do Roka/ Knjžetſtwj Zeganſké a Panſtwj kteráž po Kryſtoffowi z Bibrſſtegna na Krále připadla/ aby puſſtěna byla Gjřjmu Frydrychowi Margkrabi Brandeburſkému w Onſſpachu/ wedlé Smlauwy kterauž Král s pomocnjky geho včinil/ ale wſſak od Komory Czeſké, aby ani na wſſem ani na djle odſuzowána nebyla.

Knjže a Stawowé žádali za přjmluwu Arcyknjžete Ferdynanda k Králi aby ſtrana pod Obogi mezy ſebau z každého Stawu po dwau oſobách woliti mohla kteřjžby yak předeſſle býwalo k Adminyſtrátorowi a k Konſyſtoři přidáni byli/ a Adminyſtrátor bez Raddy gich a Konſyſtoře/ aby nic před ſebe nebral/ zwláſſtě co ſe dotýče Farářůw, Panům, z Rytjřſtwa/ do Měſt y Měſteček y kde, by toho potřeba byla/ na Fary aby nepodáwal/ ani gich bez hodných přjčin newyzdwihowal/ ani činic mjmo náležitoſt neſtěžowal/ bez Raddy a giſtého vwáženj oſob k němu přidaných y wſſj Konſyſtoře/ aby ſoliby kdy potřebné Konſyſtoře změněnj aneb doſazenj Kněžſtwj/ aby to bez wůle těch oſob nečinili.

Předpowěděného Léta/ to geſt 1552. Cžtyrmecýtmého dne Měſýce Czerwence pilným proſtředkowánjm Ferdynanda Krále pokog včiněn mezy Cýſařem Karlem pátým/ a Knjžetem Mauryciem Saſkým/ a tu Knjže Filip Landkrabě z Hes z Wězenj propuſſtěn a Knjže Maurycý s Lidem ſwým podwolil ſe táhnauti do Vher Králi Ferdynandowi napomoc proti Turkům/ kteřjž giž v Preſſpurku byli.

Léta Páně 1554. w Pátek den Swatého Mathauſſe Král Ferdynand gſa na Pardubicých wolil Oſoby z Králowſtwj Czeſkého za Deffenſory a ochrance Konſyſtoře Pražſké pod Obogj přigimagjcých/ Pane Jana z Waldſſtegna Neywyžſſjho Sudjho Králowſtwj Czeſkého/ Zdeňka Mezeřického z Lomnice na Ledči/ Jana Sſalawu z Lipý a na Maleſſowě/ Jana Leſkowce z Leſkowce a na Nowé Cerkwicy/ a Pražany Starého y Nowého Měſt Pražſkých.

Téhož Léta naſtalo weliké rozmnoženy Nedu-hůw mornjch w Praze/mnoho Měſſtianůw a Lidu obecného pomřelo.

W Letu Páně 1555. pátého dne Měſyce Czer-wna/w Praze nad Zámkem a Koſtelem Swatého Wácſlawa / než Slunce wzeſſlo/vkázali ſe tři Kola Jaſné / a na druhém myſtě ſpatřené tři Duhy.

Náſledugycyho Roku / totiž 1556. Kraupy po-tazyli Winnice / y Krow na Koſtele Slowanſkém k ſtraně Západnj/ kteréhožto také čaſu Jahody wlaſaté na některých Winnicých mezy Zdmi v Prahy nalezené byli/a ty byli Lidem za weliký zázrak / někteřj hognoſt Wj-na toho Roku tuſſili/ a ginj welkých zbytkůw Lidſkých to být znamenj prawili/a weyſtrahau od Pana Boha aby ſe vpamatowali.

Vhři téhož čaſu s pomocy Němcůw krwawé wjtězſtwj obdrželi proti Turkům v Segetu. Padlo w té bitwě Turkůw Oſm náete ſet/a křeſtianůw 12. a mezy ginými Heytmany Mikuláš Bohlweytr Rakuſſan/ kterýž v Krále Ferdynanda obzwláſſtnj láſku měl.

Král Ferdynand zwěděw o tom / wypravil do Vher s Lidem Gjzdnym y pěſſym, Syna ſwého Arcyknjže Ferdynanda / kterýž tam dobyl ſſturmem Zámek Korolta / a na něm do dwau Set Pohanůw pomordowal. Ginj pak nepřátelé zapáliwſſe okolnj Zámky/ a pokazywſſe Střelbu/vtekli k Pě-ti Koſtelům.

Téhož Léta w Středu po Neděli Prowo-dnj/Sněm na Hradě Pražſkém Stawůw Králowſtwj Czeſkého/Margkrab-ſtwj Morawſkého, Knjžetſtwj Slezſkých, a Margkrabſtwj Lužických/ vpřj-tomnoſti Krále Ferdynanda držán. Zapowěděno na něm přjpigenj o plnau neb o půl/přigjmánj y ſplněnj pod pokutau 10. kop gro: Czeſkých/ a kdož by z pokutu býti nemohl/ten aby ſeděl za dwě Neděle w Wězenj na Czerné Wěži/Řzemeſlnjcy, podruzy, a ginj neoſedlj též y we Wſech poddani Lidé Muži y Ženy/do Trdlic aby ſazenj byli při Koſteljch. Zapowědjno při tom Láni,přiſahánj, Hry Tance, w Krčmách, ſmilſtwa, Hromowánj, Zlořeče-nj/etc. pod treſtánym / poddáných Kabatem aneb Šatlawau za dwa dni/ wſſak bez vblj́ženj zdrawj a bez placenj od wazby.

Třetj Artykul na témž Sněmu zawřený / tento žádný Kněz běhlý od ge-dné ſtrany aby nebyl přigjmán od druhé, leč prwé Adminyſtrátorowé gedni druhým o tom oznámj. Geſtliže jeničehož nedopuſtil treſtánj hodneho/ a že dobrowolně k gedné aneb k druhé ſtraně přiſtupuge / ne pro vgitj pokuty zaſlaužené/ginák nic, lečby prwé od těch,od nichž ſe odwratiti chce/ſtreſtán byl.

Cžtwrtý/ kdožby mage Manželku ſwau oddanau, ginau ſobě pogal.aneb Žena magjc Muže ſwého , za giného ſe Wdala/magj w Planýře mrſkáni, a Ceychem znamenánj býti/wedlé Sněmu při Létu Páně 1545. drženém.

Pátý/Berně proti Turku wedlé Šacuňku za geden Rok.

Šeſtý/Nohawice Wywlačowané a Plundrhozny Německé zapowěděné

Sedmý/powoleno, aby Král ſlužby Rytjřſké w Slezſku a w Lužicých dě-dičně odprodati mohl.

Oſmý/Řezané Cedule y Poſelſtwj Auſtnj aby ſe toliko Jazykem Cze-ſkým dáli, gináče nebude žádný odpowěděti powinen.

Dewátý/ Mjry aby ſe Ceychowali a znamenali.

Deſátý/ Konj z Země aby wedenj nebyli.

Gedenacty/ Rzemeſlnjcy aby Lid neſtěžowali/ a Czeládka aby w den Pondělnij nezahálela.

Dwanácty/ Ceſty od těch genž Cla magj, aby byli zoprawowané:

Třinácty/ Pražané a Měſſtiané s Ručnicemi přes Swět po žiwnoſti a potřebě ſwé aby pracowati mohli/ wſſak gich w Myſliwoſti na gruntech Panſkých a Rytjřſkých aby neužjwali.

Oſtatek Sněmu toho geſt pod Erbem Panůw z Lobkowic.

Leta Páně 1558. Měſýce Liſtopádu předſlawnoſti Swatého Martina/ Cýſař Ferdynand přigel do Měſta Prahy/ proti němuž wygeli, Syn geho Ferdynand/ Páni a Rytjři, wjc než we třech Tiſýcých Konjch. Gménem wſſech witał Cýſaře Purgkrabě Pražſký/ a od Cýſaře děkowal také wſſem, Hek z Kementu.

Páni Pražané z wláſſtě počet weliký wſſe Mužůw vdatných wyprawili proti Ferdynandowi tim ſpůſobem Napřed Lid Zbrogný/ potom Střelcy s půlháky/ Bylo wſſeho lidu na Sſeſt Tiſyc pěkně wypraweného, w Klobaukách Cžerwených a s bilým Peřjm/ wyſſli až za Wyſſehrad magjce Fendrychů v Patnácte.

Cepnjcy ſſli w ſwém hauffu Pawézami obtaženy Cepanu třeſkcinice/ kterýmž ſe přiblјžil Cýſař Ferdynand a na ně patřil/ kteřjž také ſwau zmužiloſt a vměnj prokazowali/ čemuž ſe Rytjřſſtj Lidé diwali s ſmjchem/ ale ač ſproſtá ſtatečnoſt, wſſak doſti hrozná byla. Bylo gich w počtu pět Set/ kteréž ohromáždil Arcyknjže Ferdynand, chtě tim Cýſaři Armádu Žižkowau yako před oči položiti. a ti wſſickni měli Kukly černé a Kytle plátěnné.

Potom

Potom Páni Pražané a Raddy ze wſſech Měſt Pražſkých witali Cýſaře Pána ſwého s welkau uctiwoſti / a prigali ho pod Velum k tomu připrawené / pod nimž ho prowázeli až do Měſta / a neyprzedněgſſj Měſſtiané Velům neſli / a okolo nich Mládency ozdobně a nákladně oděnj Lidé Kupečti w Tykytowých Suknickách gednoſtegný, magjce w Rukau Sſipy.

Po nich Miſtrů / Kollegiati a Kněžů podobogý ſpůſobau w ſwém počtu witali Cýſaře s winſſowánjm dlauhého zdrawj a ſſtiaſtného Panowánj

Potomně ſſli Pacholátka neb Žiáčkowé s Proceſſý / Ratoleſti w Rukau magjce w Koſſilech wyſſjwaných / w Rzeſězých Zlatých pod Zelenýma Wjnky / z nichžto geden Cýſaře gménem wſſech wýtal / před njmi ſſel Fendrých y Bubenjk / a bylo gich w počtu ze wſſech Sſkol Dewět Set.

Digitized by Google

Trubačj na Nowé Bráně s zwukem welikým

Tanbili, a když na K y ik wgiždel tam Panenky draze přiodčné ſtáli dwě,
ma řady magice w Rukau Rozžj / na Hlawách Wěnce Cypřiſſowý / kla-
nigjce ſe witali Cýſaře. Bylo gich wſſech Sedm Set Třidceti a Dwě.

Když ſe přibližowal k Koſtelu Swatého Kli-

mentj, witan byl od Gezowitůw / ſtáli mezy Wraty Doktořj Miſtřj a Ne

ſſ / kdež byl připrawen Anděl který, ſpjwánjm Cýſaře wital takto : Sláwa Bohu na wýſoſti / z přjſſtj Cýſařſké miloſti a to rozdilnau řečj opakowal.

Vkázali ſe y Židé s ſwým Trymffem doſti ozdobně připrawenj / kterez minul Cýſař poſpjchage k Zámku na Moſt.

Na Moſtě ſtála Korauhew Zlatohlawowá / a na nj Orel Cýſařſký s dwěma hlawami / a když z Moſtu ſgjžděl / počali na Zámku ſtřjleti z Děl welmi zhuſta / na Řjece tolikéž rozličné kratochwjle byli / na Lodkách plauli a ſtřjleli / Wodnjho hradu dobýwali / honili gedni proti druhým / a obehnawſſe kolem Wodnj hrad / gey zapálili.

Na Malé ſtraně nedaleko od Moſtu ſtáli Wdowy ſtaré y Mladé w poctiwém Oděwu / Šáchy přes Oděw ſpuſtili / z nichžto gedna wjtala Cýſaře / kterýž takowé wjtanj wyſlyſſew a poděkowaw gel na Hradčany / a giž byl Wečer.

Když wgjžděl na Hradčany / tu ſe poſtawili Mužj Starčj a Sſediwj / w černém Oděwu poctiwým, a na hlawách ſwých /

měli wſſickni Wěnce Zelené / a geden z nich Cýſařewjtal / na kteréž on wſſecky laſkawě wzhljdl / a gimi ſám auſtně děkowal. Bylo wſſech Tři Sta Cžtyrydceti Dewět.

Wjtán potomně od Dubanſkého Heytmana

Hradu Pražſkého / kterýž ſtál w pořádku s Střelci ſwými a Drabanty / Swic bylo wſſudy plno, neb giž Noc tmawá práwě připadla.

Odtud obrátil ſe Cýſař k Bráně Kráſný / kte-

rauž byl poručil Ferdynand Arcyknjže naſchwal včiniti / při kteréž na lewé Ruce ſtál Gedna Oſoba weliká / yakoby zbraňowal wgeti do Zámku / a na prawé Ruce Samſon držje w Rukau Cželiſt / nižto byl Filiſtyjſké pobil / a wſtaw z pracowánj z nj ſe napil. V též Brány ſtáli Kněžj Katolictj neb pod Gednau / Proboſſt a Preláti, magjce pod Nebeſy předůſtognau Swátoſt / wſſickni w Komžech / a Preláti w Korunách Biſkupſkých / kteréž ſpatřiw Cýſař ſeſſel s Koně / a wzdal čeſt a chwálu Pánu Bohu / a potomně wjtán s vctiwoſti náležitau.

Kterýmž on poděkowánj včinil / a oni přigmauce Cýſaře pod Nebeſa ſſli s ním ſpolečně do Koſtela ſpjwagjce o Swatém Duchu / do kteréhož když wcházel Cýſař Wodau ſwěcenau byl pokropen / a tu když doſpjwáno bylo Te Deum laudamus, do ſwého Pokoge ſe obrátil.

Léta

Léta Páně 1559 w Sobotu den Rozeſlánj Apoſſtolůw Páně/ okolo 24. hodiny/ Krow Skřidličný na Wěži Rathauzſké Nowého Měſta Praiſkého od Hroma zapálen/ kterýmžto Ohněm Orlog ſe pokazyl/ y Zwon weliký, na němž hodiny bili, ſe ſlil/ Wěž ſe wſſecka wypálila, a Rádni Swětnice shořela. Něgaký Wácſlaw Tyſſar podnapilý wlezl nahoru aby ſſturmowal a bránil/ a ten tam zachwácen od Ohně vhořel/ a ačkoli znamenitý Přjwal byl a prſſelo hustě, y haſyli kdož mohli/ wſſak obhágiti nemohli/ hořelo do půlnocy/ a nazegtřj ráno nalezli w té wypálené Wěži Holuba/ an krmj dwy mladých/ kterýž potom Arcyknjžeti Ferdynandowi vkázani.

Léta Páně 1562. w Středu po Narozenij Pany Marye/ Sněm držán na Hradě Praiſkém vpřjtomnoſti Cýſaře Ferdynanda a Krale Maximiliana ſwoleno/ aby Maximilian wolený Kral včinic neyprwé Stawům powinnoſt/ y také potwrdje Prywilegia a ſwobody/ w Neděli neyprwé přjſſti korunowán byl/ a Kralowna Manželka geho w Pondělj Den Swatého Mathauſſe. Berně nowému Králi po půl Auroku Swatohawelſkého Stawowé dáti ſwolili/ a druhé polowice ſwé půl Králowně/ wſſak z láſky a ne z powinnoſti.

Téhož Léta/ Stawowé pod obogij ſpowolenim Cýſaře Ferdynanda ſgeli ſe do Kolege Welké/ a tam wolili Adminyſtrátory/ a Konſyſtoř Praiſkau. Wolency řjdili/ Jan z Waldſſtegna Sudj Králowſtwij Cžeſkého/ Buryan Trčka z Lippy Podkomořj/ Adminyſtrátorowé dwa Miſtopolus Jan, a Jan Milnický: přidánij k nim Miſtr Gindřich Dworſký řádu S. Auguſtýna Opat Slowanſký/ Doktor Girjk z Sudytu/ Tomáſs Huſynecius z Wodňan a ginij/ kteřjž potom wyhláſſeni od Pražanůw w Auterý po Swatém Diwiſſi/ to geſt 13. dne Měſýce Ržijgna.

Téhož Roku/ Poſel Cýſaře Tureckého Imbraim Straſs Polák Vrozený z Rodu těch kteřjž vžjwagj Erbu yako Páni z Daubrawice aneb Páni Mracktj z Dubé, do Prahy přigel/ kdež nenálezna Cýſaře Ferdynanda gel za nim do Frankffurtu/ mage 23. Služebnijky/ Konij 29. Welblaudůw ſſeſt. Summu Poſelſtwij ſwého wyprawowal tu w Frankffurtě, Slowanſkým Jazykem před Cýſařem/ vpřjtomnoſti Krále Ma-

ximiliána / Kurffirſſtůw a Knjžat Rziſſkých. Darowal Cýſaři gménem Pána ſwého dwa Koſſliky Křiſſtálowy / draze Perlami ozdobený / Koně Tureckého ſewſſým Zlatým Ryſtunkem / a čtyry neylepſſý Welblaudy.

Hned po Stětj Swatého Jana při témž Roku / začal ſe w Praze y gjnde w Cžechách Mor weliký / kterýž trwal až do Wánoc.

Téhož Léta / w Středu po Welikenocy / Cýſař Ferdynand na přijmluwu Krále Maximiliana dal Pražanům Staroměſtſkým nynějſſým y budaucým / Wrchnoſt a Kollataru na Statky k Farám a Zádušſſým přináležegjcý / kteréž na ten čas magj, aneb mjti budau / bud to kaupeným / nadáným neb odkázaným ſpůſobem / a to dědičně na wěčné budaucý čaſy.

Předeſſlého Léta / w ſobotu před Swatým Olřjm / okolo čtrnácte hodiny / wyſſel Oheň w Menſſým Městě Pražſkém položený / yakž ſe wůbec domnjwali od Židůw / kteřj i toho čaſu od Cýſaře Ferdynanda byli wypowěděnj. Tím Ohněm okolo Dwadceti Domůw shořelo.

Wegſs oznámeného Roku / to geſt 1554. držán Sněm Stawůw Králowſtwj Cžeſkého na Hradě Pražſkém / w Pondělj po Swatém Bartholoměgi. Swolená Berně napomoc proti Turku wedlé ſſacunku / z gednoho Tiſýce Třj Kopy groſſůw Cžeſkých / z Peněz na Aurocých tolikýž / Poſudnj do Třj Let / z gednoho Wěrtele Piwa bjlého neb gečného po dwau Groſſých Cžeſkých.

Cýleď přiſtawna / aby Liſty pod Pečeti Panůw ſwých měla. Pokuta na Stawy 15. kop gro: Cžeſkých / na poddané Třj kopy groſſůw Cžeſkých.

Mjry Obilné / Lokty a Wáhy zanechány při předeſſlém ſpůſobu / yakž w kterém Kragi od ſtarodáwna býwalo. Obilj aby ſe oſtregchowalo a zháněllo / krom Woyzka.

Powoleno aby Arcyknjže Ferdynand puſſtěn byl na Karlſſteyn / a tam Korunu, Swátoſti y Klinoty ſpatřil / a wſſak přidánj k němu z Panůw a z Rytjřſtwa po Sſeſti oſobách / kteřjžby tam s njm geli / a Pryſwilegia kteráž ležela w Praze při Dſkách aby tam dowezli a k giným přiložili. Purgkrabj Karlſſtegnſký byl na ten čas Markwart z Hrádku na Nekmiři.

Napoſledy / Cykánj aby w Zemi nebyli trpěni, ſſedrowáni / ani přechowáwáni.

Léta Páně 1558. tolikéž držán byl Sněm na Hradě Pražſkém wpřjtomnoſti Cýſaře Ferdynanda / ten Cžtwrtek před Swatým Martinem / na kterémžto uſtanowenj Artykulowé tito:

Prwnj / Berně powolená podlé Sſacunku z gednoho Tiſýce dwanácte kop gro: Cžeſkých za tři Léta pořád / a Poſudné po třech Groſſých z Wěrtele Piwa:

Druhý / Cýſař aneb některý Syn geho aby táhl oſobně do pole proti Turku / a Stawowé podwolili ſe ſami oſobně tolikéž wytáhnauti / zanechagjce za ſebau každý Berně ſwé kupomocy.

Třetj Artykul byl o Zřjzenj Zemſkém / o Práwých / též o wybyti z Země Mince lehké / a nechtělliby ſám Král mjny držeti / aby gi některým oſobám z Stawůw Králowſtwj tohoto propůjčil.

Cžtwrtý /

Cžtwrtý/ zſtrany Nežy s Bawory/ a po ſmrti Melchara Zabile z Guttnberku Biſkupa / Náměſtek geho Biſkup Frycburſký Frydrych z Frycperku wolen.

Páatý/ o Horách Kutnách/ a Gezých na Labi a giných Ržekách/ yako přeďeſſle pokuta z wěcſſená na gedno Sto Kop Groſſůw Cžeſkých/ kdožby wegſſe půl Lokte nežli obyčeg geſt hradil.

Poſlednj/ Gruntowé Wolſſanſkj poſtawpenj Pražanům od Wylíma z Hradeſſjna w Knihách obzwláſſtnijch na Rathauze Staroměſſtkém zřjzených aby ſe zapiſowali a poſtawowali / a držitelé we aby o nich řjditi mohli wedlé Práwa Měſtſkého/ yako o giném Statku ſwém.

Napřed položeného Léta 1555. Dwadcátého

Sſeſtého dne Měſýce Cžerwence w Hodinu třetj ráno/ w Zemi Durynſké w Měſtečku Nebra řečeném/ Manželka negakého Sſewce/ dwa dni ku porodu pracugjce porodila Děwčátko / a w tom hned z žiwota gegjho Plamen ſmradlawý s welkým hřmotem wyſkočil/ né ginák nežli yakoby z Ručnice wyſtřelil/ a Mateř y Djtě opálil / Djtě owſſem tu hned umřelo/ a Matka nemnoho dni po něm žiwa byla.

Léta Páně 1565. Oſmnáctého dne Měſýce

Máge Solimán Cýſař Turecký oblehl Maltu Oſtrow kteréhož gſau wdržení Rytjři Rodyſſtj/ a tu dobyl welmi pewný Zámek Swatého Helma / měl Armadu o dwau Set a Padeſáte Sſyffůw welikých y malých / a Lidu okolo čtyrydceti Tiſýcůw / wſſak při obležení Hradu Swatého Michala ſtratiw Lidu do Třidcýti Tiſýc / a obáwage ſe netoliko Zymy ale y Armady Filipa Krále Hyſſpanſkého / kteráž giž k Maltě od Sycylie plaula / s hanbau a ſſkodau odtrhnauti muſel. Rytjřůw Rodyſkých při tom zahynulo 250. a giných Soldátůw do Pěti Tiſýc.

Téhož Léta Sněm Stawuow Králowſtwý

Cžeſkého na Hradě Pražſkém w Sobotu na zegtřý Swatého Petra a Pawla/ w přjtomnoſti Ferdynanda Arcyknjžete Rakauſkého/ a na mjſtě Maximiliána 2. držán. Swolená Berně proti Turku wedlé předeſſlého Sněmu/ Poſudné z Wěrtele po třech Groſſých Cžeſkých/ a přidán k gedné y k druhé Berni geſſtě geden Rok/ tak aby geſſtě obogj trwala za dwě Létě.

Raddy Wálečné aby ſobě ſám Cýſař wolil / potáhneli ſám oſobně proti Turku do pole aneb Weywodowi Sedmihradſkému kterýž ſe s Turkem ſpolčil/ že ho Stawowé Králowſtwý Cžeſkého neopuſtj/ ale s nim [illegible] wyprawj/ wezmauce wſſak ſobě na pomoc geden každý Berni ſwau.

Pro opatřenj Země/ ſwolená y hotowoſt neb wſſegnoſt/ tak aby [illegible] Tiſýc kop Groſſůw Cžeſkých wyprawen byl Kůň geden s Pacholke[illegible] náležitau zauplnau Zbrogij/ ſe wſſjm což Reytharu a Střelcy náležj/ a Muſtrunkowé po Kragjch aby na den Swatých Filipa a Jakuba držánij byli.

Gečmenůw a Pſſenic na Slady zdělaných/ (krom Kragůw Ziateckého, Litoměřického a Slánſkého) aby žádný wen z Země newezl pod propadenjm takowé Pſſenice y Gečmena.

Napoſledy Stawowé poděkowali Arcyknjžeti Ferdynandowi z ſprawowánij/ a ſami od ſebe bez geho žádoſti/ z zwláſſtnj láſky a pro dokázanij wdě-

čnoſti

důnosti swolili mu polowicy Aurokų Swatohawelſkého / a z Aurokůw na Penězých z gedného Cýſyte / gednu kopu gro: Cžeſkých.

Roku Božijho 1566. Gijřj Tury Wán Vherſký / gal Sangiacha Baſſi Bělehradſkého / Weʒyra a Raddu Cýſaře Tureckého / a giné Turky kteřjž s nim přigeli aby Leženj a Wogſko Maximiliana Cýſaře tohogména druhého ſpatřili, pomordowal.

Za tu ſtatečnoſt a hrdinſtwij od Cýſaře Zlatým Řetězem darowán / a na Rytjřſtwo Paſowán. Sangiachowi Stan rozbit wedlé Stanu Cýſařſkého / a poručeno dwanácti Knechtům aby ho hljdali / pokrm také a nápog dáwán mu býwal z Tabule Cýſařſké. Potom poſlán do Wjdně, a tam ſe z Wězenj Padeſáti Tiſýcy Dukátůw wyplatil.

Tehož Roku / Baſſe Budinſký oblehl Palatu Zámek w Vhřjch Oſm mil od Rábu / blјzko od Bělehradu / na němž byl Heytmanem Tury Gijřj / ale odtud zaſe s hanbau y ſſkodau odtrhl / kteréhož to také Roku Eck Hrabě z Salmu dobyl a wzal Zámek a Měſto Biſkupſké Weſperym / dwě mjle od Palaty / kterauž to Pewnoſt Turek na Dwadceti Let držel.

Leta Páně 1567. w Pondělij po Neděli třetij

w Poſtě / ſgeli ſe Stawowé Králowſtwj Cžeſkého na Sněm / na kterémž w přjtomnoſti Cýſaře Maximiliana / powoleno k Artykulům těmto:

Prwnj / Berně Domownij ſwolená / z poddaných po půl Kopě Miſſenſký z Domu, w Měſtech Králowſkých po třech kopách / do dwau let. Poſudné z Wěrtele Piwa po čtyrech gro: Cžeſkých.

Druhý / kdožby ſám oſobně s Cýſařem do pole táhnauti nechtěl / aby ze tij Tiſýc Kop gro: Cžeſkých / gednoho Koně wypravil / a chowal dokudžby Cýſař w poli ležel / pakliby ſám Cýſař oſobau ſwau netáhl / tehdyž Pěti Tiſýc Kop groſſů Cžeſkých gednoho Koně za Cžtyry Měſýce / gedenkaždý na ſwůg náklad aby chowal.

Třetj / Weřegná hotowoſt pro ochranu wlaſti aby nařjzená byla / a Deſátý Cžlowěk k Muſtrunkům každého Roku odſylán.

Cžtwrty / Prywilegia Zemſká aby Cýſař Stawům in genere potwrdil / wſſak aby w něm wypuſſtěná Kompaktata a prominuta byla / nicméně co ſe dobrého řádu, nábožénſtwij a Wjry Křeſtianſké w Králowſtwj tomto od ſtarodáwna dotýče nařjzeno geſt / to aby bez poruſſenij w mocnoſti ſwé zachow[illegible] bylo / a mimo Wiru Swatau Křeſtianſkau pod Gednau a pod Obo[illegible]né Sekty bludné do tohoto Králowſtwj pod žádným wymyſſleným [illegible] ſobem aby ſe newwozowali.

Páty / Stawowé pod Obogi žádali Cýſaře / aby ſobě mohli doſaditi Konſyſtoř Praſſkau / a woliti z počtu ſwého Deffenſory / wedlé ſtarobylé zwyklosti což gim odloženo do neyprwněgſſjho ſſtiaſtného přjgezdu geho. Potom aby ſe we čtyrech Nedělých ſgeli do Prahy / a vkázali yaké ſwobody, nadánij aneb Prywilegia na obnowowánj a oſazowánij Konſyſtoře magj aneb yak gſau od ſtarodáwna w pořádné zwyklosti a w ſkutečném drženj byli a za tím aby Konſyſtoř w ſwém ſpůſobu zůſtala / a Kněžjmi pod Obogi na Fa- rách aby žádný žádné překážky nečinil / ani na ně neſahal.

Sſeſtý /

Sſeſtý Artykul byl o wyplacenj a k Koruně připogenj Foytlandu k wlaſtnjmu užjwánj Králům Cžeſkým/ a geho nezaſtawowánj ani odcyzowánj od Koruny.

Sedmý/ Hrabſtwj Kladſké a ginj Statkowé/ gichž Knjže Bawerſké užjwá, aby zaſe doſazenj a Budeto Králi, aneb giným obywatelům Cžeſkým w ruce w wedeni byli/ nebo aby Knjže Bawořſké měl do Země přigat býti, k tomu Stawowé proti Zřjzenj Zemſkému nigakž powoliti nemohau.

Oſmý/ Erbanunkowé s okolnjmi Knjžati aby obnowenj a ke Dſkám ſloženj byli/ též y Liſt w němžto Cýſař Ferdynand, Grač, Gitow, a giná Panſtwj k Cžechům pod Lehno připogege/ a Weypowěd mezy Stawy Králowſtwj Cžeſkého a Frydrychem Knjžetem Lehnickým/ aby Stawům wydána a na Karlſſteyn položená byla.

Dewátý/ při pořádku Práwa a Zřjzenj Zemſkého aby každý zůſtawen byl, a žádnému ſe Práwo nezaſtawowalo.

Deſátý/ o wyzdwiženj Včenj Pražſkého aby Directores každý Kollege wyhledáwali wſſecky Důchody kteřjž prwe k nj byli/ zwláſſtě což od Třidcyti Let odcyzeno/ a w ſpiſu to wſſe Cýſaři a Neywyſſſjm Auředníkům Zemſkým poddali. Rokowáno na tom Sněmu o giných wěcech mnohých/ ale tyto byli gſau neypředněgſſj.

Léta Páně 1569. Déſſť weliký téměř celý Měſýc pršel/ od 8. dne Cžerwna až do 20. dne Měſýce Cžerwence bez přeſtánj/ z toho ſe Řeka w Praze rozwodnila, Bradáči genž geſt wyteſán pod Moſtem na Zdi Sſpitálſké Oči zatopila. Trwala až do Pondělj̈ho po Swatém Wjtu/ a teprw gi w Auterý vbýwati počalo.

Téhož Léta/ w Pondělj po Maudroſti Božj/ začal ſe Sněm Stawům Králowſtwj Cžeſkého na Hradě Pražſkém we přjtomnoſti Maximiliána Cýſaře/ wyſlaných z Margkrabſtwj Morawſkého Knjžetſtwj Slezſkých a obogich Lužic/ a trwal až do Pátku po Božjm Těle druhého Roku. Nebylo tehdáž paměti Lidſké aby ſe který Sněm tak dlauho držeti měl.

Swolená na něm Berně Domownj do dwau Let/ z Měſt po půldruhé Kopě gro: Cžeſkých/ z poddaných yako prwé z Chalup po 20. greſſjch Cžeſkých/ z kteréžto Summy na opatřenj Zámkůw a Měſt Pomezných mělo ſe wydati Sedmdeſáte Pět Tiſýc Kop greſſůw Cžeſkých/ a oſtatek na Zemſké potřeby/ Morawané a Slezácy aby ſložili Summu Sedmdeſáte Tiſýc Tolarůw na dwa Termjny/ Horný Lužice Patnácté, Dolnj Deſet Tiſýc.

Poſudné do Dwau Let/ po Cžtyřech greſſjch Cžeſkých/ a Cýſařowé po gednom.

Cýſař aby pro mnohé přjčiny w Zemi a w Králowſtwj tomto zůſtal/ aneb Syna ſwého Rudolffa na mjſtě ſwém zanechal/ aby obywatele w potřebách ſwých k němu autočiſſtě měli/ a on Jazyku, řádům, a obyčegům Králowſtwj toho přiwykal.

Třidcátá kopa, Groſs a Penjz na wſſecky wěcy prodagné/ na placenj dluhůw Cýſařſkých od Pátku po Božjm Těle do Roka. Slezácy powolili mjſto Třidcátého Penjze dáti Sto Tiſýc Tolarůw na dwa Termjny.

Z ſtrany oſobnjho taženj do Pole/ Muſſtrunku po Kragjch yako předeſſlého Sněmu/ a k nařjzenj wečegné hotowoſti/ wolené oſoby z Stawůw.

Z ſtrany Mezy, Hranic, y Erbanunkůw, yako y prwé.

Z Krany Práw Měſtſkých / předně aby Měſta některá / yako Litoměřice Launy, Slaney, Nymburgk, Auſti / etc. w Práwjch ſrownána byla s Měſty Pražſkými / potom woleny oſoby z Stawůw k přehljdnutj, k ſkorygowánj a ſrownánj těch Práw.

Téhož Roku / Dne Dewatenáctého Cžerwence

/ Tridcatý Penjz, Groš, Kopa / ženſſých kaupj w Králowſtwj Cžeſkém wybjrati ſe začal wedlé ſwolenj welikého Sněmu, kterýž téhož Roku ode wſſech Stawůw Králowſtwj Cžeſkého / y giných Zemj k též Koruně přináležegjcých, w přjtomnoſti Cýſaře Maximiliána druhého, na Hradě Pražſkém držán byl.

Téhož Roku w Pondělý po Neděli Poſtnj

wydán od Cýſaře Maximiliána Mandát / aby w Měſtech Pražſkých Maſo, Ryby, Chleby prodáwali na Wáhu a na Libry / Libra Ryb za dwa Kreycary / Stjk za půl Třetjho Kregcaru / Chléb podlé Trhu a prodage Obilj aby ſe ſſacowal / a wſſak toho čaſu Pecen Chleba wážiti měl tři Libry a čtrnmecýtma Lotůw / z Mjczna po Strychu Žita / wydáwati ſe mělo půl Wěrtele Mauky. Z toho powſtala takowá Drahota w Praze, že ſe téměř žádný zwl iſſté chudý nemohl potřeb dowjſti. W Bilau Sobotu neměli Řeznjcy Maſa do Poledne / a negeden z obecných Dwořanůw byl na Welikonoce bez Chleba y bez Maſa. Takowé prodáwánj na Wáhu trwalo po dwě Soboty. Třetj Sobotu hned zaſe bez Wáhy prodáwati dopuſſtěno / a hned potom bylo Maſa y giných potřeb doſtatek.

Téhož Roku / Snem Rzjſſký w Speyru držán

/ na němž od Stawůw Swaté Rzjſſe zawřeno / kterýžby potentát z cyzých Zemj Wogſko zbjrati chtěl / aby toho předně při G. M. Cýſařſké hledal, a při tom oznámil yak mnoho Lidu Walečného ſhromaždowati chce / a Heytmané toho Lidu ſlibiti magj / že proti Cýſaři ani proti Rzjſſi a Stawům gegjm / ſe užiti nedadj. Obnowen také a ſtworzen pokog. Berni proti Turku ſwolená, a giné wjcy potřebné nařjzeny.

Téhož Léta / ſmlauwenj byli Králowé Frydrych

Denamarſký a Jan Swedſký / kteřjž na Deſet let proti ſobě Wognu wedli s nemalau ſſkodau poddaných ſwých. K tomu gednánj proſtředkowé byli wyſlanj od Cýſaře Maximiliána druhého / od Karla dewatého Krále Francſkého, od Zygmunda 2. Krále Polſkého / a z Měſta Lubeka.

Téhož Roku / ſpatřeni byli Metly nad Prahau

a přes ně obdlužné Kopj na Západ Slunce tak ſwětlé yako bleſk Měſýce / a tak trwali za půl Hodiny.

Léta Páně 1571. Papež Pius Pátý / Filip

Král Hyſſpanſký a Benátčané magjce welikau a hognými Lidem opatřenau Armadu / nad njž neywyžſſjm Heytmanem byl Jan de Auſtria Bratr

Krale Hyſſpanſkeho z Lewého boku/ bitwu ſwedli s Turky na Moři v Lepantu ginak Kultho Delipanta kterýž zdáwna ſlaul Sinus Corinthiacus, a tu s pomocý Božij tak znamenijté a weliké wijtězſtwj obdrželi/ yak muž po dobrého za paměti Lidſké ſlýchano nebylo / přes Patnácte Tiſýc Turkůw zmordowáno / přes Třinácte Tiſýc Křeſtianůw zagatých a Wězňůw wyſwobozeno. Baſſe General Turecký těžce raněn y yat/ kterémužto když nebyla naděge aby žiw zůſtal/ Jan de Auſtria hlawu ſſjti dal/ a gi na dlauhé Tyči na ſwé Galegi na znamenij wijtězſtwij wyſtrčiti rozkázal.

Téhož Roku/ 6 Wigilij Swatého Ondřege/ mezy Pátau a Sſeſtau hodinau na Noc / Oheň kladený wyſſel z Kollege Cýſaře Karla Cžtwrtého ginák z Welké w Starém Měſtě Pražſkém/ od něhož Wiřek aneb Wijžka w tom rohu k železné Vlicy y s Swětnicy shořela.

Téhož čaſu / w Zemijch Německých a w Rzijſſi Slunce welmi ſmutné, čerwené a yako krwawé widjno / a toho čaſu Jwan Waſylowic welké Knijže Moſkewſké / neſlýchané Tyranſtwij prowozowal w Jyfflantých.

Téhož Léta / Tury Girij Wán Vherſký (gemuž Cýſař Maximilian druhý, Kanyž Zámek k obraně proti Turkům poručil/ pobidnut gſa od Turkůw k bitwě / a newěda o zálohách, s Oſmdeſáti Rytjři ſwými ze wſſech ſtrán obklíčen/ a ſtatečně ſe bránic od negakého Maura když s Koně ſpadl zamordowán. Hlawa do Konſtantýnopole poſlána, Tělo po čtyrech dnech w Kanyži s Sſeſtnácti Praporcemi Vherſkými pochowáno.

Téhož Léta / w Pondělij po Swátoſti držán Sněm v přjtomnoſti Maximiliana druhého. Swolena Berně do Roka, Poſadné po čtyrech Groſſých Cžeſkých Cýſaři/ Cýſařowé po gednom. Třidcátý Penijz do dwau Let / nařijzené hotowoſti w Zemi / a oſobné tažený s Cýſařem do pole/ Neywyšſij Heytman Polnij aby wolen byl/ oſoba hodná a rozumná, aby lid Wálečný náležitě ſprawowati mohl/ k tomu aby přidán byl Legitynkar oſoba Stawu Panſkého aneb Rytjřſkého/ a ten aby byl Marſſalkem Polnijm. Giná Berně ze třj Tiſýc kop groš: Cžeſkých gedna Kopa groſſůw Cžeſkých za dwě Létě pořád/ dwa Tiſýce a gedno Sto Koňj pro ochranu Země/ to geſt Sedm Praporcůw / pod každým Tři Sta Koňj aby přihotoweno bylo / Pěſſij Lid Třidcatý Cžlowěk wſſecko Střelcy s dlauhými Ručnicemi / a těch Pět Set pod geden Praporec a mezy nimi Sto Oſob s dlauhými Ručnicemi / s Halapartnau neb dlauhým Oſſtjpem, s Ručnicy kráttau při paſu, a na ſobě Zbrog přední y zadnj kus/ Obogek a Sſturmhaubu. Poſlednij Artykul byl z ſtrany Knijžetſtwij Opawſkého/ k Morawě čili k Slyzſku náležeti má.

Léta Páně 1574. w Pondělij po Božijm Těle Sněm Stawůw Králowſtwij Cžeſkého držán na Hradě Pražſkém v přjtomnoſti Rudolffa Krále Vherſkého / Arnoſſta Arcyknijžete Rakauſkého na miſtě Maximiliana druhého Cýſaře. Zawřeno na něm aby ſgezdowé po Kragijch Králowſtwij Cžeſkého držáni byli/ na nichžby Kragané ſe ſoby giſté

z Obce wolili/ y také Penězy na autratu opatřili/ k budaucýmu Sněmu obyčegné/ na němž by až do konce setrwali. Berně Domowni do Roka swolená.

Aby Cýsař při Rijšši a giných Potentátich Křestianských gednal o podstatnau pomoc proti Turku/ poněwadž Stawowé Králowstwij Cžeského sami z to býti nemohau/ a také tím powinni negsau/ a giž tak častými Berněmi Poddané swé na neywyžšij zchudili/ a k opatřenij Wlasti swé mnoho potřebugj.

Posudné po Cžtyřech grossých Cžeských z každého Wěrtele Piwa, až do Nowého Léta w Roku 1575.

S těmi kteřj dluhy za Cýsařem magj/ a tudy Berně a Posudné zadržugj aby se Komora Cžeská wčtla.

Ebanunkowé mezy Králowstwijm tímto a Korunau Polskau starodáwnij aby od to weny byli.

Opakowána krátce odpowěd Polákům kterauž dali Stawům Králowstwij Cžeského na gegich poselstwij od Cýsaře Maximiliana/ že poselstwij Panůw Cžechůw wděčně přigali/ z lásky a Raddy gim děkugj/ lásku přjbuznau a přátelstwij s nimi držeti chtěgj a kdožkoli Králi a gim přigemným bude a wzáctným ten také Panům Cžechům nepřigemným nebude.

Naposledy rokowáno o Mezech a Hranicých/ o Prubýři Zemským/ o Mincy/ etc.

Téhož Léta/ vmřel Selým Druhý Cýsař Turecký

Kralowal Let Osm/ byl ožralý a chlipný/ na geho mjsto wolen Amurates druhý toho gména/ ten hned toho dne pět Bratřij swých zasskrtiti dal/ a wedlé Otce pohřbiti rozkázal, aby sám bezpečně Králowati mohl/ a těch gména byli/ Machomet, Aladin, Ezyganzet, Abdullagis, a Suliman.

Téhož Léta/ po Swatém Martinu tu Sobotu

weliké a hrozné bylo Zatměnij Slunce/ kteréž se w osmém domu Smrti začalo a w Sseštém Domě Nemocy konec wzalo. Potom hned druhého Měsýce Selim Cýsař Turecký vmřel.

W Neděli před Swatým Jakubem stalo se na hradě y w Městech Pražských po Kostelých publikowánij a wyhlássenij Indulgency a pozwolenij Piusa Papeže čtwrtého/ na snažné gednánij a žádost Cýsaře Ferdynanda/ o čemž před tím 21. dne Měsýce Cžerwence Antonjn Arcybiskup Pražský skrz obzwlásstnij Intymacý wůbec wěděti dal/ a wssého Kněžstwa napomjnal aby se w Patek a w Sobotu postili, a za to modlili/ aby to dowolenij Kalicha bylo k cti a slávvě Boha w Trogicy gedinécho/ k rozmnoženij Cýrkwe, k swornosti/ mjru a k pokogi wěrných Křestianůw.

Léta Páně 1575. w Pondělij po prwnij Neděli Postnij

Sněm Stawů w Králowstwij Cžeského byl držán/ swolená do Komory Berně za půl Léta/ posudné po 4. gro: Cže: od Swatého Giřij až do Swatého Bartholoměge.

W Pondělij po Swatým Filipu a Jakubu/ aby se Auředníci a Saudcowé Zemssti/ Raddy Cýsařské/ osoby z Stawůw w Kragich wolené, na hrad Pražský sgeli/ a tu neyprwé o wěcy a potřeby obecné tohoto Králowstwij y swé gednali a na místě postawili/ potom teprw na Sněmownij gednánij a Artykule od Cýsaře přednessené nastaupili a ge vwažowali/ nepřisslo liby k tomu gednánij/ tehdy aby z Berně y z Posudného sesslo. Při kterémžto

také čaſu wypowěděnj byli z Země Cyzozemcy / Wlaſſi a Sſpanyelowé/ kteříž ſlužby neměli.

W Pondělj po Hromnicých téhož Léta/ Sněm tolikéž držán vpřjtomnoſti Cýſaře Rudolffa druhého/ Swolená Berně Domownj do Roka/ vloženo na Zidy ženaté po třech Kopách / na neženaté po 45. gro: Cžeſkých/ nařjzenj Lidu Walečného pro opatřenj Země/ ze Tři Tiſýc kop gro: Cžeſkých Kůň Zbrog a pěſſý ſwowſſým doſtatkem. Staw Panſký a Rytjřſký při nápadých Statkůw Měſſtských zůſtaweni/ a Králowé Cžeſſti nemagj ſe na ně nawracowati / na čaſy budaucý a wěčné, w Měſtech polowice puſſtěna k Obcy/ aby oni z nich obecné dobré wzdělawali. Měſta a Sylnice oprawowali/ Střelbu a giné náſtroge gednali a z toho Heytmanům ſwým a Podkomořjmu požitek dělali/ w čemž geſtliže ſe bedliwě a ſprawedliwě chowati budau / chce na ně Geho milcſt Cýſařſká z ſtrany druhé polowice paměti mjti.

Léta Páně 1576. we Cžtwrtek před Smrtedlnau Nedělj počtwrté hodině na Noc Mleyny Staroměſtſké obecnj nad Moſtem y s Wěžj Kurnj kteraužſe Woda do Měſta žene z gruntu wyhořeli/ a wedlé nich Lázeň Králowſká/ Důmm Mlynářůw na proti/ a djl Solnice.

Téhož Léta / w Středu po ſwatém Janu Buryanu přigelo poſelſtwj do Prahy Welikého Knjžete Moſkewſkého Jwana Bazylowice / ſtalo na Hradčanech w Domě Pana Jana mladſſjho z Lobkowic/ někdy Purgkrabi Pražſkého. Rudolff Vherſký Kral byl toho čaſu w Praze/ a poſlal ge za Cýſařem Maximilianem do Řezna/ rozkázaw ge prowoditi w Padeſáti Konjch. Byli prwnj w té Legacy Zachariaſſ Iwanowic Sſugſký a Ondřeg Hawrylowic.

W Létu Páně 1577. Swadbu měl w Měſtě Břehu Joachym Knjže Lehnické a Břeſké Knjžete Giřjho Syn / s Annau Marygj/ Joachyma Arnoſſta Knjžete z Anhaltu Dcerau.

Téhož Léta/ w Sobotu po Swatém Petru w Okowách/ Sněm Stawůw Králowſtwj Cžeſkého na Hradě Pražſkém s powolenjm Cýſaře Rudolffa držán. Mezy ginými wěcmi zawřeno na němi aby Erbaniunkowé a Snilauwy dědičné s Kurfirſſty a Knjžaty Řjžſkými/ poněwadž některj z nich nowj gſau/ a ſtařj zemřeli/ ſkutečně obnowenj byli wedlé ſtarobylého ſpůſobu / a Knjžata aby od Cýſaře Leno přigali. Wálečná hotowoſt nařjzena/ ze třech Tiſýc kop gro: Cžeſkých geden Kůň a geden pěſſý s dlauhau Ručnicý a s Zbranj při Boku. Poſlednj Artykul o drahotě Řemeſlnjkůw. Poſlowé s těmi Artykulemi k Cýſaři do Wjdně aby gich potwrdil wyſláni, Giřj Zagic z Hajmburku a na Miſſenénj/ Bernart Hodegowſký z Hodegowa/ Jaroſlaw z Mutěnina/ Měſſtěnin Starého Měſta Pražſkého.

Náſledugjcýho Léta/ to geſt 1578. 31. dne Měſýce Praſynce před Nowým Létem w Hodinu Neſſpornj / Henryk třetj Král Francký a Polſký, obzwláſſtnimi a ſlawnými Ceremonyemi wyſtanowil nowau Řeholu a řád Swatého Ducha / do kteréž 26. oſob Vrozených Knjžat Wlaſſkých a Francſkých wwedl. Stalo ſe w Paříži na pamatku

dobrodinj

dobrodinj Božſkých/ kteráž ſe muſſela na den Seſlánj Swatého Ducha w rozdjlných Letech/ že ſe téhož dne narodil 1550. Potom za Krále Polſkého téhož dne w Létu 1573. wolen a wyhlaſſen/ a téhož dne Léta druhého/ na Králowſtwj Frantſké korunowán/ a tak doſtaw dwau Korun Zemſkých/ že třetj na ten tolikéž den očekáwá w Králowſtwj Božjm.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Petru w Okowách Sněm Stawůw Králowſtwj Czeſkého na Hradě Pražſkém držán w přjtomnoſti Cýſaře Rudolffa. Swolená Berně Domownj na gey den Termjn Swatého Martina/ Poſudné po 4. gro: Czeſkých až do Weliké noc/ Nařjzenj hotowoſti Wſeobecné/ oſoby z Stawůw woleny/ Plawba dřjwj po wſſech Řekách a ſylnicých aby ſwobodná byla/ Staw Panſký a Rytjřſký nemá býti powinen žádnými Cly, Meyty/ etc.

W Létu Božjm 1579. Práwa Městſká Králowſtwj Czeſkého we Cžtwrtek po Swatém Mathauſſi Wytiſſtěna a dokonána gſau pracy a nákladem Melantrycha z Awentynu/ a Miſtra Adama z Weleſlawjna/ a to s giſtým powolenjm wſſech třj Stawůw na Sněmu. Téhož Léta držán byl Sněm na Hradě Pražſké w Pondělj po Hromnicých.

Téhož Roku/ na Sněmu drženém s plnau mocý wyſlaných w přjtomnoſti Rudolffa Cýſaře druhého/ mjmo Berni Domownj a Poſudnj po 5. gro: Czeſkých do Roka/ ſwolená zbjrka na ſplacenj Dluhůw z Win wſſeligakých/ z Obilj, z Konj, z Cyzozemcůw, z Handlýřůw, Zidůw/ etc. Nařízenjk pro domácý hotowoſt ze 4000. ſſ. gro: Cže: gízdný dobře wypraweny/ pěſſj 40. Člowěk s dobrau Ručnicý. K Saudu Zemſkému 2 dni přidanj/ pro wyřjzenj ſtarých a wyſlyſſenj nowých při. Knjžata Saſká ze gména Synowé Hanuſſe Frydrycha/ Hanuſſe Wylýma připuſſtěnj k tomu wedlé Kurffirſſta Saſkého na Panſtwj Saffeld a Sunewold/ ale k Fogtlandu nic/ ten při ſamém Lenu Kurffirſſta Saſkého zůſtawen. Hrabſtwj Kladſké aby při Korunė a zwláſſtnjm drženj a užjwánj Králůw Czeſkých budaucně zůſtáwalo/ a žádným ſpůſobem prodáwáno, zaſtawowáno, změňowáno, zapiſowáno, a ginak odcyzowáno nebylo/ krom některých Weſnic a Dworůw kteréž Cýſař obywatelům téhož Hrabſtwj do Summy Patnácte Tiſýc kop odprodal.

Mincmeyſtr Králowſtwj Czeſkého wolen Wylým z Obrſſtorffu/ a Práwa Hornj aby ſrownána byla. Z Panſtwj Točnické Cýſař připogil k Zemi Joachymſtal, Měſtečko Platen, Gottsgab, Hengſt, Abertám, Perminger, Pleyſtat, Oſenpach. Pražanům dowoleno aby Práwa ſwá Městſká Wytiſſtnauti dali/ s tau weyminkau, kdyžby ta koli k negakému naprawenj přiſſla, že ge podlé powolenj ſwého zaſe tak ſkorygowána Wytlačiti dáti magj.

Léta Páně 1580. Na den Swatého Michala bylo w Praze neb okolo Prahy náramně weliké zameatenj we dwě Hodiny na Noc/ k tomu hrozné pozdwiženj Powětřj od Krupobitj, blýſkánj a hřjmánj/ yakoby ſe Nebeſa welikau prudkoſtj změniti, žiwlowé rozplynauti a Země Ohněm zruſſena a ſpálena býti měla. Sſkody weliké to pozdwiženj powětřj na wſſech Winicých a Zahradách v Prahy včinilo.

W Létu Páně 1581. Rzehoř třináctý toho gména Neywyžšij Biſkup Rzjmſký wydal Bulli o Nařjzenj nowého Kalendáře, aby z Měſýce Rijgna neyprwé přiſſtého Roku 1582. kterýž Rok naprawený ſlauti měl wypuſſtěno, bylo zauplna (inclusiue) 10 dnj mezy 4. a Patnáctým / tak kdeby ſe mělo počítati Pátého, aby ſe počítalo Patnáctého Dne Měſýce Rijgna.

Druhého Léta gmenowaný Papež Rzehoř toho gména Třináctý naprawil a obnowil Kalendář / nařjdiw aby Deſet dni z Měſyce Rijgna wypuſſtěno bylo, a to za tau přičinau aby Æquinoctia a Solſticia, to geſt ti dnowé, w nichž Den a Noc ſobě rowni / a neb zaſe Den a Noc nezdelſſý býwagi / nawrátili ſe k těm čaſům yak byli za wěku Koncylium Nycenſkého. Takowé obnowenj Kalendáře hned toho Roku Wlaſſy, Hyſſpani, Francauzowé, Poláci, též y gini západnj Národowé / Flandři, Brabanti, Holandři, w Rijſſy teprw druhého Roku na poručenj Cýſařſké některá Knijžata a Měſta přigali. Čechowé Léta 1584. tolikéž na Mandát Cýſařſký wedlé Sněmowého ſneſſenj k němu přiſtaupili. Arnoſſt Arcybiſkup Kolinſký Léta 1583. Měſýce Liſtopadu po druhém dni Deſet dnůw, a mjſto třech Třinácte přidati / a počítati w ſwých Zemích rozkázal.

Léta Páně 1583. w Pondělj po Swatém Martinu / držán Sněm Stawůw Králowſtwij Cžeſkého na Hradě Pražſkém w přjtomnoſti Cýſaře Rudolffa toho gména druhého / na kterémž zawřenj tito Artykulowé.

Prwnij / ſwolená Berně Domownj proti Turku, na opatřenj Hranicz této ſtrany Dunage / za geden Rok, a dána w moc G. M. Cýſařſké / aby ſe do Komory Cžeſké zauplna odwozowala.

Druhý / uwažowánj byli Artykulowé, kteřjžby pro Obecné Zřjzenij Zemſké držáni býti měli: Přidáno k Neywyžſſým Auředníkům a Saudcům Zemſkým / z každého Stawu po Sſeſti Oſobách.

Třetj / Poddaní Lidé, Oſedlý w Kragich aby ſe wyhledali a zečtli.

Cžtwrtý / k wyupomínánj Starých Reſtantůw, a přigetí počtu z Poſudnjho Cýſaři na předeſſlých Sněmích ſwoleného Oſoby z Stawůw woleny.

Pátý / Poſudné do Roka z Wirtele Piwa po Sſeſti gr: Cžeſkých, na Wěřitele, Obywatelé Králowſtwij Cžeſkého / a zplacenj dluhůw gim powinných.

Sſeſtý / pomoc na Stawenj Hradu Pražſkého do Tří Let / Cžtwrtý djl Berně Domownj.

Sedmý / Nařjzenij wěregné hotowoſti, ze Cžtyr Tiſýc Kop gro: Cžeſkých Kůň Zbrogný dobře wyprawený.

Oſmý / k počtům Zemſkým Oſoby z Stawůw wolený.

Dewátý / o Meze a Hranice Králowſtwij Cžeſkého, moc dáno Saudu Zemſkému.

Deſátý / k přehljdnutí a ſrownánj Práw Měſſkých wůbec wydaných s Zřjzenjm Zemſkým Oſoby wolený.

Gedenáctý / Manowé w okolnjch Zemích aby zaſe k Koruně obnowenj byli / a Léna od Krále Cžeſkého přigjmali.

Dwanáctý / Oſoby wolené k Inwentowánj a wyhledánj toho / co gt na Karlſſtegně.

Třináctý / powoleno aby Cýſař Karlſſperk a Bilau Dědičně odprodal / a Kaſſparowi Melcharowi z Žerotina na Kolijn Cžtyry Tiſýce Kop gr: Cžeſkých zapſal.

Cžtrnáctý / přjmluwa za Staw Měſtſký aby gim Cýſař druhý djl od Vmrti na oprawu Měſt dáti ráčil.

Patnáctý / Dwanácte Artykulůw obecných k budaucýmu Snému odloženo.

Téhož Léta w Středu po Prowodni Neděli okolo Neſſporu wyſſel Oheň w Starém Měſtě Pražſkém w te Vlicy za Kométkowic Domem k Dlauhé Střjdě, a wyhořelo do Wečera okolo Deſýti Domůw.

Léta Páně 1585. w Nedělj Cantáte / Ferdynand Arcyknjže Rakauſké w Pokogjch ſwých před Komorau na Hradě Pražſkém paſowal na Rytjřſtwo Karla Bratra a Arnoſſta Stregce ſwého / Arcyknjžata Rakauſká: Potom w Koſtele S°. Wjta v Welkého Oltáře gménem a na miſtě Filipa Krále Hyſſpanſkého rozdáwal Řjetězy Zlatého Rauna / neyprwé Rudolffowi Cýſaři, potom Arcyknjžatům Karlowi a Arnoſſtowi s Slawnými Ceremonyémi. Po wykonáni toho, ſſli k Obědu / a ſeděli wſſickni za gednau Tabuli / Cýſař na přednjm miſtě, po lewé Ruce Arcyknjže Arnoſſt / Anna Dcera Karlowa, Margkrabě Karel po prawé, ale dobře opodál / a dálegi wyſlanj od Krále Hyſſpanſkého Monſur Chriſt: de Alta Villa a Vilhelmus de Sancto Clemente.

Tehož Roku w Pondělý po Neděli Cantáte Pan Wylim z Rožmberka Neywyžſſý Purgkrabě Pražſký / a Leonhart ſtarſſý ſwobodný Pan z Harachu přigati do Towaryšſtwa Zlatého Rauna, od Krále Hyſſpanſkého ſkrz Arcyknjže Ferdynanda w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Pražſkém / wſſak ne w dole v Welkého Oltáře / ale na Kruchtě před Cýſařſkým Orátoryum / kdež k tomu připrawen byl Stůl miſto Oltáře, a pěknými Cžalauny wſſudy obeſtřeno. Neyprwé ge paſowal na Rytjřſtwo / neb žádný nemůže býti Rytjřem Zlatého Rauna, leč bude prwe Kawallérem.

Tehož Léta Hendrych Třetj Král Franſký wydal Obecný Mandát w němžto Hugonettům wſſecky Auřady ednial / Minyſtrům gegich w gednom Měſýcy / Swětſkým pak a Měſſtianům pokogným kteřjžby proti němu nebogowali do Měſýce Ledna, a neb do Nowého Léta naſtáwagicýho daw na rozmyſſlenj / pokudžby nechtěli k Cýrkwi Swaté Obecné přiſtaupiti / z Králowſtwý ſwého wybrati ſe rozkázal.

Léta Páně 1586. w Pondělý po S. Martinu Sněm Stawůw Králowſtwý Cžeſkého na Hradě Pražſkém držán byl v přjtomnoſti Cýſaře Rudolffa. Swolená Zbjrka na zaplacenj dluhůw Cý-

juriſkých do Pěti Let pořád zběhlých/z Wědra Wjna Cžeſkého na prodag a k wyſſenkowánj/ po pěti gro: Cžeſkých/ s cyzýho wſſeligakého po Deſýti/z domácýho wen z Země wezeného na Pomezý Tolar / z Piwa přeſpolnjho do Prahy přiwezeného půl Tolaru/z Strychu Pſſenice, Zita, Hrachu, Czoſa Proſa a Pohanky oſoby z Stawůw po dwau Groſſých Cžeſkých/z Gečmene z Owſa po gednom/Poddanj z těžkého Obilj po gednom/z Gečmene a Cwoſa po půl gro: Cžeſkým/krom Pſſenica Gečmenůw na Slady prodáwaných z nichž ſe Poſudné dáwá / z Obilj kteréž ſe z Země weze aneb plawj na Pomezý z Strychu Pſſenice Suché tři groſſe/z Sladu Pſſeničného půl třetjho groſſe Cžeſkého/z Džberu Kaprůw pět groſſůw, z Kopy Sſtik, Dwadceti gr: z Kamene Wlny, pět groſſůw/ z Mličného Dwadceti Peněz/ z Zlatohlawu, z Zlata neb Střjbra taženého / z Tkanic Zlatých a Střjbrných/ z Knofflykůw Zlatých y giných wſſech s Drahými Kamenjm Klinotůw/. Sklenných Sſmelcůw/z Sobolůw a Ryſůw/etc/ Deſatá Kopa/z Tiſýce Kop gro. Cže: na Aurocých Sſeſt kop gro: Cže: kromě Wdow a Syrotkůw kterjž toliko do gednoho Tiſýce kop gro: aneb méně na Aurocých magj. K těm Zbjrkám přidánj y tři gro: Cžeſká z Poſudného.

Z ſtrany některých Statkůw od Země zaſtawených/ dána moc Neywyžſſjm Auředníkům a Saudcům Zemſkým/ y Oſoby k tomu wolené.

Rokowáno také z ſtrany Wekegné hotowoſti/ yako na předeſſlých Snémých.

K gednánj Plawby po Labi Oſoby z Stawu wolené.

Hory Kutny aby ſe wyſſtowali/ neřádowé při nich napra wowali/ a Auředníjcy na nich pro newpřjmnoſt aby byli treſtánj.

Za Hrad Moſtſký J. M. C. připogiti ráčila k Zemi Statek Maleſſowſký a Syonſký/ ſe wſſjm přjſluſſenſtwjm pro ſſedrunk Hor Kuten.

Powoleno aby něco od Panſtwj Křiwoklatſkého odprodáno bylo / a kaupené aby byli Nezabudice.

Zbytečnoſti w Sſatſtwu aby přetržené byli / a řád giſtý nařjzen/yakby ſe w tom Staw každý chowati měl/ k čemuž oſoby z Stawůw woleny.

Předpoſlednj Artykul byl o wedenj a zapiſowánj Swědkůw.

Poſlednj o Erbanuncých s Domem Saſkým/a magjli Stregcowé Kurſſirſſta Saſkého Knjžete k Lenu ſpolečnému připuſſtěnj býti.

Léta Páně 1561. okolo hodiny čtrnácté w Nowém Městě Pražſkém wyſſel Oheň, nimžto dwadceti domůw shořelo. Zidé byli w domněnj/ žeby ſe to položenjm gich ſtati mělo / yakož toho času tři byli wywedeni z Prahy z Poručenj Cýſaře Ferdynanda.

W Létu Páně 1564. w Neděli Oſmnáctého

dne Měſýce Cžerwna / Biſkup Wjdenſký při zawjrce Kázanj ſwého, gménem Cyſaře Ferdynanda na Kazatedlnicy, zgewně z ſtrany přigjmánj we le bné Swátoſti, řeč včinil tuto :

Wſſem wůbec známo a wědomo geſt/yaká žaloſt, roztržitoſt a newole z ſtrany Wjry w naſſých Koſtelých/w těch tu Wlaſtech / w Německém y Cžeſkém Národu až poſawád ſe zbjhagj/yaké Krwe proliti/ wſſeligaké newyrozuměnj y zawedenj Srdcy Lidſkých ſkrz to pocházelo. Protož Geho milost Cý-

ſařſká yakožto wěrný ſpráwce a Otec Lidu ſwého / gſa Cýſařem a Králem Kžijmſkým / wždycky a vſtawičně na to geſt myſliti ráčil / kterakby w Kžiſſij a Králowſtwij ſwých dědičných a Zemiech / wſſudy pokoy a ſwornoſt zaſe vſtanowiti mohl / a zatau přjčinau mnohokrát s Kurffirſſty / s Knijžaty Kžiſſkými gednati geſt ráčil / y naſſlo ſe že ten Artykul o Wečeři Páně geden tolikowgeſt / kterýmžby ſwornoſt Křeſtianſká začjti a wzdělati ſe mohla / a tak ráčila gt Geho milóſt Cýſařſká s Kurffirſſty a s Knijžaty w radě ſwé toto nagjti / aby takowé powolenj ſſtrany přigijmánij pod Obogij ſpůſobau na tomto minulém Koncylium z wůle geho Papežſké Swátoſti dopuſſtěno bylo, což ſe tak ſtalo. Poněwadž pak geho Papežſká Swátoſt obzwláſſtnj Otcowſkau náchylnoſt netoliko k ſamé G. M. C. oſobě / ale y k Králowſtwijm a Zemiem dědičným mjti ráčj. Z té přjčiny geho Swátoſt Papežſká podlé takowého wyhledáwánij a žádoſti / předkem ke cti a chwale Pánu Bohu wſſemohaucýmu / a potom těm Králowſtwjm a Zemiem ku potěſſenj z mocy ſwé Otcowſké / takowé Wečeře Páně pod Obogij ſpůſobau přigjmánij dopuſtiti a k tomu geſt powoliti ráčila těm kteřjž toho tak welice žádagj / za kteréžto miloſtiwé powolenij a dopuſſtěnj předkem Pánu Bohu, a potom geho Papežſké Swátoſti a geho Cýſařſké miloſti / yakožto wěrnému naſſemu a dobrotiwému Knijžeti zpráwcy a Otcy děkowati a ſebe také k tomu připrawowati každý má / aby aſpoň Křeſtianſká Láſka a ſwornoſt mezy námi zaſe růſtſt a čím dále rozmáhati ſe mohla / abychom hodně takowé Swátoſti požjwati mohli / pročež krátké připomenutj včiniti mnſým / kterak ſe gedenkaždý k takowému přigijmánj připrawowati má / aby ſkrz takowé dopuſſtěnij a powolenij potom k nagaké potupě a ke zlému nepřiſſlo.

Předkem při wſſech dobrých Křeſtianech Wijra naſſe Křeſtianſká proti wſſem Sektám a Kacýřům ſtále a pewně držána býti má / tak že tu podlé Slowa Páně / giſté geho Tělo a Krew geſt tak w Chlebě yak w Kalichu.

Potom každý aby ſe yak od ſtarodáwna býwalo s přiznánjm a wyznánjm hřjchůw ſwých práwě k tomu připrawowal / neb pro tak Swatý pokrm potřebij geſt přjbytku čiſtého / a tim ſe každý očiſtj když ſwau zloſt zgewně před Knězem wyznagj, lituge / a za nj pokánj činij / a wedlé ſwé neywětſſij možnoſti hřjchůw ſe wyſtřjhá. Též aby těch kteřjž od ſtarodáwna pod Gednau gſau / a na tom ſwé Srdce a myſl vſtanowili / žádný neſaudil a netupil / čehož y oni těm kteřjž pod Obogj ſpůſobau gſau činiti nemagj / než ſpolečně, aby mezy ſebau Bratrſky / přátelſký a we wſſij ſwornoſti žiwi byli / neb S. Pawel včj / že Bratrſká láſka mezy námi býti má. Poněwadž tehdy wſſickni geden Chléb gjme a z gednoho Kalichu pigeme / tak také wſſickni gednoſtegný vmyſl mjti / a wſſecky wěcy podlé ſpůſobu láſky Křeſtianſké držeti máme.

Pakliby geden druhého haněti a tupiti chtěl, domnjwage ſe žeby ten pod Obogij ſpůſobau neb pod gednau wjce než druhý přigal / ten by giž hřeſſil prot[illegible]awé láſce / byť pod Deſaterým ſpůſobem přigijmal a láſky při tom neměl / tehdyby gemu takowé přigijmánij žádné platnoſti neneſſlo a neponeſe.

Geſſtě dále toho potřebij / kdožby Wečeři Páně tak vžjwati yakž i ohoře dotčeno chtěl / má o tom čaſně Knězy oznámiti / aby wěděti mohl kolik gich přigjmati bude, a mnoholiby poſwětiti měl / aby z Wečeře Páně nagaké pohorſſenij aneb newctiwoſt nagaká newznikla / yakž pak w těchto naſſich čaſech ſe přihazy / že což zůſtane, to na Stěnu wyligi aneb do Wačku ſchowagi / ale weliké při tom pokrmu vctiwoſti potřebj / žádného Deſpektu ten Swatý pokrm neſnáſſij.

Co ſe pak Nemocných dotýče / ti aby vžjwánijm takowé Wečeře Páně neprodléwali a nečekali do poſlednj hodiny, než každý když ſe ſá ſtuſy aby ſe čaſně

s Panem ſmjřil, a Kněžy ſe vkázal / neb lépe geſt s Kryſtem Pánem na Loži ležeti/než bez něho býti/zwláſſtě když ſylně a nepochybně wěřj/že ſkrz ten pokrm žiwot wěčný přigjmá.

Léta Páně 1569. před polednem y po poledni vkázali ſe Tři Slunce nad Prahau/kteréž obkljčila Dauha a zlaučila; w nocy také ſpatřenij byli Tři Měſýcowé / druhého dne Měſýce Máge.

Léta Páně 1571. v Goltperka/ Lemberka / a Lubawy padal z Nebe Hrách, Rjžpa, Žjto y Pohanka/ což zbjragjce chudij hladem ztrápenij tim žiwi byli/a to zagiſtau wěc žeby ſe konečně ſtati mělo, pokládagj.

Druhého Léta ſtalo ſe w Hořowicých w Měſtečku Panůw z Rjčan / že Djtě w žiwotě Matky ſwé žaloſtně a hlaſytě zaplakalo. O čemž Lupač w Kalendáři wyprawuge.

W Létu Páně 1578. Něgaká Baba w Koſtele Swatého Mikuláſſe menſſjho Měſta Pražſkého přigijmala přewelebnau Swátoſt Tělo a Krew Páně / a wyſſedſſe z Koſtela hned ſe ſmyſlem pominula/předůſtogná Hoſtye z Vſt gi wypadla/ ona pak na Lidi ſe trhala yakoby ge mordowati chtěla. Lupač w Kalendáři.

Léta Páně 1581. na Přijwoze pod Slowany Dwamecýtmého dne Měſýce Dubna/nemalý počet Lidu vtonul.

Digitized by Google

Města giná w Králowſtwj Cžeſkém / kdy které založeno / yake na které bud ſſtěſtý neb neſſtěſtý připadlo / wedlé wypſánj Kronykářůw / a wyprawowánj paměti giných Liſtownjch tuto ſe krátce připomenau / a neyprwé Měſta Hlawněgſſj w Dwanácte Kragich / z nichž to prwnj Praha geſt / od niž ſlowe Krag Prazſký / o kterémž giž ſe doložilo.

BEdnoſtegné we wſſem ſrownánj / hned při počátku / tak mezy Knjžaty Cžechem a Lechem / yak mezy Lidem gich / kteryž z ſebau wywedli z Charwát, ſe nacházy. Nebo yako Cžech neyprwé Dwanácte Kragůw w Knjžetſtwj ſwém ſpůſobil / tak také y Lech Knjžetſtwj ſwé na Dwanácte Kragůw rozdělil / kteréž y Polſké Kronyky připomjnagj / a potomně po ſmrti geho / w každém Kragi geden Weywoda / za Saudcy a Pána Krage toho wolen byl / a ti bywali y až poſawád gſau neypředněgſſj Senátorowé neb Raddy Králůw Polſkých / wymeňugic Litwu / kdež gich tolikéž Dwanácte geſt / ale y ti potomně Léta Páně 1386. ſkrz Wladiſlawa Jagella Weliké Knjže Litewſké / k Polákům připogeni gſau / wſſak tak že gich nicméně Dwanácte zůſtáwá. Pán Krakowſký má miſto prwnj před Weywodau / proto že geden Weywoda od Krále s nemalým počtem Lidu z Wogny od Haliče vtekl a tak pro tu neſtáloſt / on y Náměſtkowé geho ſnjženi gſau. Po něm náſleduge Weywoda Poznánſký / kteréžto miſto měl y před tím nežli ſe Knjžetſtwj Litewſké s Korunau Polſkau ſpogilo. Po Weywodowi Poznanſkém má miſto Weywoda Sendomjrſký / a po něm Weywoda Kaliſký / potomně Weywoda Syracký / Weywoda Lenčický / Weywoda Břeſký / Weywoda Ruſký / Podolſký / Lubelſký / Bielſký / Plocký / Weywoda Mazowecký / a Weywoda Podleſký / na miſtě Wratiſlawſkého a Slizſkého Weywody Ruſſti Weywodowé po wjtězſtwj obdrženém nad Knjžaty Ruſkými nařjzenj gſau. Sendomjrſké Weywodſtwj pro ſſirokoſt Krage na dwě ſtrany rozděleno tolikéž y Weywodſtwj Břeſké / tak že Sendomjrſké w ſobě obſahuge y Weywodſtwj Lubelſké / a Břeſké pod ſebau má y Weywodſtwj Jnowlocławſké. Nepřipomjnám Weywodu Pomorſkého ani Chelminſkého / kteřjž gſau w Kraginách Pruſkých / aniž těch kteřjž gſau na Wolini a w Kraginách Ruſkých gmenowitě Rygowſký, Wolinſký, Bracſlawſký a Podleſký / mezy nimiž y Walaſkého počjtagj. Co ſe tkne Litwy, tam obzwláſſtnj gſau Weywodowé kteřjž ty ſſiroké Kraginy ſprawugj / a čaſu potřeby powinen geſt Weywoda gedenkaždý s lidem z ſwého Weywodſtwj proti nepřjteli kterémukoli ſe poſtawiti / a w tom wſſem Kaſſtellánj magj gemu nápomoceni býti kteřjžkoli w tom Kragi bydlegj. To buď powědjno o Kragich Polſkých / nynj o Cžeſkých Kragich mluwiti ſluſſj.

Prazſký Krag w Cžechách geſt na wſſecko na Obilj, na Wjno y na giné žiwnoſti welmi hogný a vžitečný. Měſto neypředněgſſj Praha / ſſirokoſti wſſecky giné Měſta přewyſſuge / a obſahuge w ſobě tři Měſta / totiž Staré Měſto, Nowé, a Malau Stranu / kteráž geſt od těch dwau Rjekau Wltawau oddělená / přes nižto tahne ſe Moſt dlauhý / welkým nákladem wyſtawený / wſſudy Stawenj znamenitého doſti při Starém Měſtě. Bylit

někdy dwa Hradowé Knijžatům a Králům k obydlj náležitému wyſtaweni/
geden při Koſtele Matky Božij w Teyně / a druhý na Wyſſehradě nedaleko
od Měſta Wyſſehradu/ kterýž od ſamých Pražanůw zbořen a wniweč obrá-
cen za Zygkmunda Cýſaře / a na tom mjſtě nynij gednom několik Domůw
Prelatſkých ſe ſpatřuge/ kteréž kdo a yak dáwno založil a nadal/ w Poſlau-
pnoſti Biſkupſké a w začátku Wjry Swaté w Czechách doloženo geſt.

Na Malý Straně Hrad geſt znamenitý a při něm Hlawnj Koſtel wſſech
Koſtelůw w Králowſtwj Czeſkém/ a tomu řjkagj Hrad S. Wácſlawa/ na kte-
rémž neyprwé Wladiſlaw Král Vherſký a Czeſký Syn. Kazymjra Krále
Polſkého bydleti počal/ a ginym Králům mjſto po ſobě ſpůſobil / kteréž čím
dále tím wětſſij ozdoby nabýwá / a při něm mnoho proſtranných Domůw
ſobě ſtawěti dáwagj.

Křeky w témž Králowſtwij neypředněgſſij gmenugij ſe takto/ totiž La-
be, Wltawa, Wohře / Sázawa / Gizera, Mže / a ty wſſecky wpa-
dagi do Labe kteráž až do welkého Moře teče ſkrz Miſſenſkau a Saſkau Ze-
mi/ w nižto Loſoſůw a giných Ryb obzwláſſtnj chuti, mnoho a weliký do-
ſtek ſe nacházý. Ginij Pramenowé ſe nepočjtagj kteřjž do gmenowaných
Křek ſe zbjhagi, a ge rozſſjřugij. Mjmo to gſau y Teplice na některých
mjſtech téhož Králowſtwj/ z nichžto Sláwa a požitek tomuto Kralowſtwij
pocházý/ pro welke pohodlj / kteréž w nich Lidé neſpůſobného zdrawij mij-
wagij. Také geſt Sſaffránu, Wjna, Rybnjkůw doſti/ a k tomu Střjbra/
drahých Kamenj/ Zlata w Pramenijch y w Doljch mnoho ſe nacházy/ a yakž
Kronyky wyprawugij, před tim ſe wjce nacházelo Cýnu, Olowa, Mědi, Že-
leza/ a toho wſſeho Měſta Pražſká neyprwé / a potom ginij rozličnij Krago-
wé užjwagj, y ginj Národowé z Králowſtwj toho doſtáwagj.

Opauſſtjm mnohé wěcy připomenutj hodné / wſſak nicméně na rozlič-
ných mjſtech obſſjrně ſe připomjnagij, w Poſlaupnoſti Knijžat a Biſkupůw,
w Stawu Panſkém, y w Stawu Rytjřſkém. Ale nynij zanechagic toho,
obraťme ſe k Kragům a Měſtům ginýmu/ a neyprwé tuto o Měſtu Plzni / kte-
réž pro ſamau ſtatečnoſt ſwau, a v Wjře Swaté Katholické ſtáloſt/ předek po
dwau přednjch Měſtech Pražſkých obdrželo / mluwiti ſluſſij.

Měſto Plzeň od něhož Krag ſlo-we Plzenſký/ založeno geſt Léta Páně 775. we-dlé zněnij paměti Hyſtorických takto poznamenaných.

RAdauſs ſyn Hrozyſlawuow že Wſy Ra-
dauſſe/ s powolenijm Otce ſwého pogaw 10. Pachcltůw, 30. dj-
wek/ 100. Kraw, 100. Wolůw, 500. Owec/ 200 Koz, obrátil ſe
s tim wſſjm k Západu Slůnce, a přjgda k gedné welké Skále a
oblibiw gi ſobě, kázal na ni Hrad založiti / genžto dal gméno Radynk/ a
odtud nedaleko w gednom Podoli při Potoku dal ſobě Dwůr poſtawiti/ a že
toho čaſu na tom mjſtě mnoho Pilwauſu neb Plzůw bylo/ dáno mu gméno
Plzeň/ a ohrada toho Dworu byla 700. Kročegůw zdyli/ a 700. w ſſjři / yakž
wyprawuge Hágek w Liſtu 29. Při tom Měſtě gſau 4. Křeky/ ze gména
tyto: Miza ginák Mže, Bradawka Radbuze ginák Bořwoda/ kteráž od Tey-

Digitized by Google

na Horſſowſkého běžj/a 4. Auhlawa ſlowe. Téhož Města Koſtel Farnj geſt založený S° Bartholomiege/a při něm Wěže wyſoká/ a to obé Kwadrátowým Kamenjm wyzdwiženo. Též dwa Klaſſterowé. Mimo to několik giných menſſých w Městě y na předměſtj Cýrkwiček, a bljž Města Koſtelů tři, totiž Wſſech Swatých/ S° Mikulaſſe a S° Gjřj, kdež ſlowe w Koſtelcy/ k tomu dwa Sſpitálowé kdež chudj Lidé ſwé doſtatečné opatřenj magj.

Wladiſlaw Knjže Czeſke/ Léta 1109. přigel do Plzně a tu zůſtal při Slawnoſti Wánočnj/ yakž doloženo pod Erbem P. z Haſmburka.

Léta Páně 1134. za panowánj Knjžete Soběſlawa w Čechách/ Cýſař Lotarius přigel w malém počtu do Plzně/a tu s Soběſlawem Knjžetem o mnohé a pilné potřeby rokowal. Přigel také k Cýſaři při témž čaſe Petr Biſkup Pětikoſtelſký poſlaný od Béle Krále Vherſkého/ kterýž gménem Králowſkým ſtěžowal ſobě na Boleſlawa Krále Polſkého/a při tom znamenité dary Cýſaři odewzdal. O čemž Hágek w Liſtu 175. obſſjrněgj pjſſe.

Léta Božjho 1142. Cýſař Kunrad položil ſe s Wogſkem Německým v Plzně yakž wegſſe oznámeno.

W Roku Božjm 1200. po ſmrti Krále Přemyſla ginák Ottakara/ Syn geho Král Wáclaw toho gména druhý/ přigaw w mladém wěku ſwém Králowſtwj, Měſto Plzeň/ tak yak y giná Měſta welice zwelebil, a obzwláſſtnjmi geſwobodami obdařil, y důchody zbohatil/ o čemž pamětj až poſawád při témž Městě ſe ſpatřugj.

Léta Páně 1253. yakž Hágek wyprawuge a w Poſlaupnoſti Knjžat Čeſkých to doloženo geſt/ Plzenſſtj oginých i Če-

chy doſtawſſe ſe do Země Rakauſké a tam ſſkody ſwé ſe wymſtiwſſe / domů ſe s welkau Kořiſti nawratili.

W Roku Božjm 1269. za Krále Přemyſla

Měſto Plzeň ſe ozdobowati a lépegi ſtawěti začalo.

Králi Janowi když ſe téměř wſſecka Země Cžeſká ſprotiwila / ſami Plzenſſtj, Budějowſſtj a Auſſtečti při ſtraně Králowſké zůſtali / z té přjčiny obnowil Král Jan Plzenſkým Mageſtáty y Erb / a ſám ſebe gi za Erb přidal / kterémuž také oni nápomocnj byli s ginými Křeſſany před wſſemi Cžeſkými Měſty proti Gindřichowi Korytanſkému.

Když ſe pſalo Léta Páně 1420. powſtali we-

liké různice w Měſtech Králowſkých / a zwláſſtě w Plzni, neb gedni k Taborſkým Kněžjm ſwolowali a druzý nechtěli / ačkoli oni mnohé bludy wymegſſeli / oznamugjce obzwláſſtně w Kragi Klatowſkém a Prácheňſkém / že nowé bude přjſſtj Kryſta Pána, wſſickni kteřjž ſe protiwj Včenj gich že budau zahubenj / kteřjž ſe Sekty gich přjdržegi a ti toliko že budau zachowáni, to gednom w Pěti Měſtech Cžeſkých / tak yak ſe někdy ſtalo / za dnůw Lotowých, giné pak Kraginy wſſecky že ſe magi propadnauti. Tehdy na potwrzenj Pjſma Prorocká ffaleſſně wykládali, a ty ſwé myſſlinky bláznjwé rozpiſowati po wſſy Zemi Cžeſké kázali, a mnozý Lidé tomu / že to tak geſt y tak že ſe ſtane, wěřili.

Páni pak někteřj z ſtrany Táborſké, yako Pan Břeněk z Sſwihowa, Jan Walkaun z Adlaru a giní mnozý gjeli ſe do Plzně / k nimž to ſe y Žižka přimichal, a tu wyhnali některé Měſſtiany z Plzně / kteří obzwláſſtně kteřjž Včenj Wiklefowo a laupeže Táborůw w oſſkliwoſti měli, což y Mnjchům včinili / a wybrawſſe Kláſſteri odgeli. Tim ſpůſobem zruſſeno geſt Přjměřj ſtwrzené mezy Králownau Ziofiy a mezy njmi, a to wſſe ſe dálo půwodem nějakého Minyſtra Koranday / kterýž při zlaupenj Kláſſterůw byl yako Heytmanem.

Bohuſlaw z Sſwamberka a Králowa Ziofie z té přjčiny ſebrali Lid, aby Plzeň obhagili / ale Žižka když poznal že s ſwými práw proti nim nebude, a tu že ſe neobránj / nočně ſe ſe wſſemi z Měſta wykradl, a Plzenſſtj Lid Králowé a Pana z Sſwamberka do Měſta wpuſtiwſſe, při pořádku Cýrkwe Swaté zuſtáwati ſljbili / což až poſawád neporuſſytedlně zachowáwagi, a od toho čaſu Žižku wjce do Měſta puſtiti nechtěli, a wyhnaným Sauſedům wſſecko zas cožkoli gim pobráno bylo, zauplna nawrátili.

Náſledugjcýho Léta / to geſt 1421. Žižka když

ſe zmocnil Rokycan, a giných Měſt a Měſteček okolnjch / přitáhli k němu na pomoc Pražané s ſylnau mocý, a tak ſe obadwa Hauffowé v Plzně položili na Den Swatého Walentina, a hned toho Dne Mlegny a Předměſtj opanowali. Bylo toho čaſu mnoho Zemanůw Statečných Rytjřůw w Plznj, kteřjž z Weſnic blíž Měſta y podál ležjcých vgeli do Měſta s ſwými Kněžimi, a tu ſe welmi ſtatečně bránili / tak že nic nemohl Žižka ſpůſobiti / ačkoli gednoho Dne dwakráte Táborům k Zdem přiſtaupati, a k Baſſtám ſſturmowati poručil, a to s znamenitau ſwau ſſkodau / neb gich welmi mnoho zbito, tak že ſe nimi Parkanowé zarownali / mezy nimiž padl y Heytman Wogſka Pražſkého / nějaký Maſſtel Koželuh.

Po ſtracenj pak množſtwj Lidu, znamenaw Žiſka y Pražané/ že nic
nemohli za Cžtyry Neděle dowéſti/ počali ſe préč ſtrogiti, a toho Dne v-
činiwſſe mezy ſebau Přjměřj k rozmlauwánj/ wyſlali z Wogſka ſwého
Dwa Muže hrozné poſtawy y řečj, kteřjž přiſtaupili k Zdem Měſtſkým/ a
mluwili k obleženým takto. Plzenſſti Měſtiané/ y wy wſſyckni genž gſte
ſe tam zawřeli, Bratr Trocnowſký přigmjm Žiſka, a Gira Strádal Heyt-
man Táborſký/ též y Heytmané Pražſſtj, Martin Sněť/ a Jan Rohlik
kázali wám powěditi, abyſſte gich w brzkém čaſu zaſe čekali/ a tim giſtj by-
li/ že muſyte wſſickni hanebně yako Pſy zbiti býti/ Měſto wáſſe že bude w
Popel obráceno, a Zdi že budau rozbořeny a s Zemi ſrownáni. Na ta-
kowau hrdau řeč/ Plzenſſtj yakožto Lidé vctiwj, bázeň Božj před očima
y ſtud magjce/ ſkrze Jaroſſe z Humnan ze Zdi Měſtſkých takowau odpowěd
dali. Jakož nám ti Nepřátelé ſkrz wás činj pohrůžku/ že chtěgi Měſto
náſſe ſpáliti, Zdi geho zbořiti, a nás yako Pſy zbiti/ poněwadž toho byw-
ſſy zde nevčinili, když ſe préč ſtrogi nás ſe bogjce, teprw to chtěgi včiniti/
powězteż gim přigedauli kgſem po druhé, žeť my gich ſe yako Pſůw nate-
peme, ne Mečmi, ani Střelbami, ale Kamenim a Palicemi. W tom Po-
ſlowé prchli, a Plzenſſtj z Měſta do Wogſka z huſta ſtřjleli/ Táboři a Pra-
žané nepoděkowawſſe z Hoſpody, z Leženj préč poſpjchali.

Dubranius w Knize Dwadcaté Sſeſté wyprawuge/ že toho čaſu Žiſka
Druhé Oko ſtratil, tak totižto Pán Bůh mſtiti chtěl/ aby ſlepému Lidu ſle-
pý Wůdce byl předložen, a když Pražané na Plzenſké wolali aby ſe k Kali-
chu a k nim obrátili/ na to že gim Plzenſſtj odpowidali/ řkauce: Ne my
od wás, ale wy od nás gſte odſtaupili/ ſluſſněgſſy wěc geſt abyſſte ſe wy tā
obrátili odkud gſte omylně odeſſli, a opuſtiwſſe Bludy/ do Owčince Kry-
ſta Pána ſe nawrátili/ nežli bychom my za wámi měli k záhubě Duſſy na-
ſſych poſtaupati/ wyſſli gſte od nás, nebo byli gſte z nás.

Po ſmrti Žižkowě Léta Páně 1433. na Den
Rozeſlánj Apoſſtolůw Božich/ Wogſko geho k Měſtu Plznj přitáhlo, a
neyprwé ti geſſto z počtu Táborůw byli a ſlauli Polnjcy/ proto, že toliko
w Leſych a po Poli s Ženami a Dětmi taulagice ſe zdržowali, do Měſt hra-
žených welmi zřjdka chodjce, a to toliko pro ſkaupenj potřeb ſwých. Za
tim hauffem Sedlſkým hned yako w patách táhli gini Begowniczy, ma-
gjce krátky Oděw a téměř odpolu nazy/ Lidé černj, od Slunce a Wětru
opálenj a oſmahlý, genž Kaſaličti ſlauli/ a ti obogi měli za Heytmana,
Prokopa Holiho/ kterýž položil ſe s njmi z té ſtrany k Západu. Po tich
přitáhl giný Lid s Janem Kirſkem ginák Bzdinau kteréhož ſobě za Heyt-
mana po Žiſkowi wywolili, a z těch gedni v ſylnice ku Praze běžjcy/ druzy
při Koſtele S. Mikuláſſe ginák na Mitrwaldě/ aby odtud k Klaſſteru
Boſáckému ſſturmowati mohli/ ſtany ſwé rozbili. Napoſledy Syrot-
cy s Cžapkem Heytmanem ſwým magjce s ſebau Welblauda podlé Wog-
ſka Táborſkého a giných, ſe položili, w kterýchžto wſſech hauffých přes
Cžtyrydceti Tiſyc Mužůw bogowných/ geſſto Mečem dobře wládnauti
mohli/ bylo.

Plzenſſti před tim, yakž ſſpehéři znáti dali/ že ſe dotčenj Nepřátelé k
Měſtu ſtrogili/ nečekagice až by k njm přigeli, a Aurodě Polnj vblijžili/ ſa-
mi wſſecko Obilj kteréž k prawému dozránj bylo geſſtě nepřiſſlo, ſklidili, a w
Měſtě ge po Vlicech a na Rynku doſuſſowali Sluncem a Wětry/ tak že led-
wa k tomu poſtačiti mohli, a giž nadepſanj Nepřátelé s Bubny, s Pra-

Digitized by Google

porcy, s Střelbau a giný mi Wogenſkymi náſtrogemi na ceſtě byli, vpřjmo k Měſtu Plznj, aby neb ge do konce z gruntu wywrátili, a neb žiwotůw ſwých tu zanechali / táhnauce. A pon[e]wadž o Plzenſkých ten troſſt měli že ſnadni gſau k wybogowánj / proto že ſe ze wſſeho Obili ſtarého wytráwili, a nowého Roku málo ho ſobě naſhromáždili / z té přjčiny ſe k tomu ochotněgi měli.

Proti tak welikému počtu Drábůw a Lidu Nepřátelſkého nad Pohany vkrutněgſſjho, někteřj z Stawu Rytjřſkého kteřjž na Twrzech ſwých takowému Nepřjteli odpjrati nemohli / do Měſta přigeli. Byli také w Měſtě, yakž Siluius pjſſe někteřj Pražané ſtarého náboženſtwj / ti totižto kteřjž ſe s wěcy ſwými do Měſta prwe nežli ſe obleženj ſtalo z Hrádku Křiwoklátu po shořenj geho přibrali. Ti tehdy a gini Obywatelé Plzenſſtj zanechawſſe Manželek a Dítek ſwých w Domich / a poručiwſſe ſe Modlitbám Lidi Duchownjch / s dobrau myſli, (ač gich wſſech Domácych y přeſpolnjch w Měſtě nebylo nic wjce gednom Tři Sta bogowných) we Zdech Měſtſkých Brány dobře opatřiwſſe s Zbranj ſwau ſe poſtawili, odkudž tak dlauho neodcházeli, až Nepřjtel odtrhl / tak že w tom čaſe pro nepřjtomnoſt Lidu weliký Rýnk trawau zaroſtl.

Nepřátelé pak ze wſſech ſtran Měſto oblehli, a pilně ſe na to wynaſadili aby Obywatele gjmati mohli, pročež také při ohradě Měſta / nemalo Zwoncůw na ſtrunách Drátowých zawěſyli, tak aby žádný z Měſta lečby tim náſtrogem hnul / kterýž k tomu připrawen byl, wygjti nemohl, a tak těmi Zwoncy zawěſſenými, a od těch kteřjž wen z Měſta wycházeli hnutými / dané ſobě znamenj magjce, ſpěſſně k gjmánj gich poſpjchali, a kteréhožkoli doſtali, neb mu Ruce vtinali, neb Vſſy a Nos vřezali, a tak zohawného propuſtili: Z Pohlawi Ženſkého kteréžkoli doſtali do Sudůw mezy Droždi a Kwaſnice zabedňowali, a tak dolem ſpauſſtěli / což widauce Plzenſſti yak ſe s gegich Obywateli děge, čaſtokráte ſkrz ffortnu na Nepřáteli wen ſe puſtili / a kteréhožkoli z Drabůw chytili, nad tim ſe mſtili / některé do hlubokých Cjſtern metali, a některé do těžkého Wězenj ſázeli / giné do Rozla wázali, a w tom ge až do Smrti drželi / mimo to, chtěgjce Nepřáteli od té vkrutnoſti kteraužobleženým prokazowali odwéſti, gednomu z zagatých obě Ruce vtiti poručiwſſe / do Bot mu ge ſtrčili, kteréž mu na Hrdlo zawěſyli / a mezy giné do Leženj puſtili.

Nápodobnau wjce vkrutnoſt Nepřátelé nad Plzenſkými zagatými prowozowali / a mezy giními byla y tato ne neyposlednĕgſſy, že zagatým oſobám Pſy Maſſo gjſti dáwali, ano na Den Slawný Welikonočnj předložili gim mnoho Pokrmůw od gjdla / wſſak gim nápoge žádného k tomu nedali / poſmiwagjce ſe gim žertowně že gſau Gednuſſkowé, a proto aby na ſamém Pokrmu beze wſſeho nápoge (tim ſwůg Kalich k Wečeři Páně z potřeby ſpaſenj přináležeti ſe domnjwagjce) přeſtáwali. Kteraužto žjžni ti neboz[y] Lidé ztrápenj gſauce ſwau wlaſtnj moč pjti muſeli, a tak žiwoty ſwé boleſtně dokonáwali.

Za ten pak weſſkeren čas w Létě y w Zymě / z Děl, z Prakůw, z Hauffnic a z Taraſnic, ohniwých Kaulí a Kamenných neſčiſlný počet do Měſta wyſtřjleno / ale Pán Bůh wſſemohaucý tak ge obleženě opatrowati ráčil, že žádný z njch vražen nebyl / krom gediného Člowěka / který proto ſſkodu na ſwém zdrawj wzal, že Kamene gednoho ſkrze Kanli od ſtawenj vraženého tak rychle ſe vwarowati nemohl. Také na Den Slawný Zwěſtowánj Blahoſlawené Panny Marye, wědauce o tom Nepřátelé, že

Plzenſſtí ten Swátek ſlawně ſobě připomjnagj, w tom čaſe když ſe ſlužby Božj konali/ welikau Kaulj Kamennau do Koſtela wſtřelili/ kteráž žádnému z těch, geſſto přjtomni při ſlužbách Božjch byli, neuſſkodila.

Potomně Nepřátelé magjce ſpráwu co ſe w Praze od Pana Alſſe z Rožmberka děge bezmeſſkánj od Plzně s ſtrachem a z potřeby Manželek a Dětí w Praze zanechaných odtrhli / a ku Praze ſe wſſym Wogſkem ſwým Dewátého Dne Měſýce Mage po Dewjti Měſýcých a Dwadcýti Třech dnech ſe obrátili / neb tak dlauho v Měſta Nepřjtel ležel a to wſſe dálo ſe Léta Páně 1434. když Plzenſſtí ſpatřili že ſe Nepřátelé preč ſtrogi / hned Brány otewřjti rozkázawſſe / na ně nenadále s hřmotem wyběhli, kteřjžto ač ſe neyprwe pozaſtawili ale brzo potom ſe na vtjkánj walně oddali / a zwláſſtě Syrotcy Zbraně ſwé, yako Sudlice / Cepy a Palice po ceſtě rozmetawſſe / kteréžto Plzenſſtí ſtjhagjce ſtatečně prowázeli, přičemž mezy ginau Kořjſti také týmž Syrotkům y Welblauda odniali, a tak ſe s welikau radoſti a ſláwau do Měſta nawrátili: Za kteréžto Božſké dobrodinj a opatrowánj na znamenj takowého wjtězſtwj až poſawád ſlawnau památku každého Roku totiž Dewátého Dne Měſýce Mage / Pánu Bohu za wjtězſtwj děkugjce / činj, a ge ſobě s pobožnau wděčnoſti připomjnagj.

O ſlawné Měſto, kteréž s wděčnoſti dobrodinj Pána Boha ſwého vwažugeš, yakéſy pochwali hodno že w poſluſſenſtwj Synowſkém Cýrkwe trwáš / že o pobožnoſt a Bázeň Božj pečugeš, že Ducha Swatého wůli plniš / kterauž on oznámiti rácil ſkrz vſta Doktora Swatého mluwjcýho takto: de omni bono apparenti à nobis referuntur Deo laudes, idq; non fictè quemadmodum ab Hypocritis, nec ſola conſuetudine, ſicut à ſæcularibus, ſed nec quadam neceſsitate, ut jumenta ferendis oneribus applicantur, ſed ſicut decet Sanctos, ſinceritate, fide, deuotione ſollicita, hilaritate grata, ſed non diſſoluta. Bernardus ſuper Cantica. Giſtě tim ſpůſobem geden každý miloſt a láſku při Pánu Bohu gedna, když pamatugic na dobrodinj geho Swatá / gemu chwálu z něho dáwa / tak yakž Caſsiodorus piſſýc na oný ſlowa (quoniam miſericordia tua) prawj / Iugitèr ſibi ſubuenire facit, cui cellatum beneficium ante oculos ſempèr aſsiſtit; Což y Mudřec Seneka schwaluge takto mluwjc: Acceptum beneficium æternæ memoriæ infigendum eſt. Ale nyni ſe k naſſemu předſewzeti obraťme / a dale giné wſſeliké přjhody zlé y dobré téhož Měſta Plzně připomeňme.

Leta Páně 1434. Dewatenáctého dne Měſýce

Zařj Cýſař Zygkmund pro wěrné ſlužby Obywatelůw Plzenſkých (nebo mjmo giné témuž Cýſaři Zygkmundowi činěné ſlužby také Třj Sta Koni wyprawili, a ge na ſwůg náklad za dlauhý čas proti Nepřjteli w Poli drželi, obdařil Měſto Plzeň takowau miloſti, wydaw gim na to Zlatau Bulli / aby Měſſťiané a gini wſſickni téhož Měſta Obywatelé wſſech Cel, Meyt, danj, Vngeltůw, na Ceſtách, Sylnicých, a yakýchkoli giných mjſtech, práz dnj byli, a ſwobodně bez wſſeliyaké překážky w Králowſtwj Cieſkém též y w giných Zemich po wſſy Řjſſy, yak po Zemi tak po Wodě we wſſech potřebách gezditi a wſſeliyaké obchody ſwé prowozowati mohli a ſwobodu měli / nedáwagjce a neplatjce yakž na před dotčeno, žádných Cel, Meyt, Vngeltůw, potržného, a giných k těm podobných danj, a po giž pſaných potřebách a obchodech ſwých / kterauby ſe gim koliwěk Ceſtau a Sylnicy w Králowſtwj Cžeſkém ljbilo a zdálo gezdjce. Kdoby pak gim w takowém obdarowánj yakau překážku činiti a o to ſe pokuſyti ſměl neb chtěl / byllliby

Knjže, Hrabě, neb Pán, Dwě Stě Kčywen / pakli z nižſſjho Stawu, Sto Kčywen hitého Zlata za pokutu propadnauti má: kteréžto oſwobozenj netoliko Léta 1547. Mandáty Cýſaře Ferdynanda Swaté paměti / ale také y Léta 1600. podobnými Mandáty Cýſaře Ržjmſkého Rudolffa toho gména Druhého Pána naſſeho Neymiloſtiwěgſſjho (Gehožto M. C. take w potřebě wſſeho Křeſtianſtwa předkem Lidu pěſſjho z Měſſťanůw ſwých wybraného 60. Oſob, a gjzdných 24. k Rábu / a odtud ſkrze Swity až pod Komárno na ſwůg náklad od Obce ſwé wyprawili /) wůbec po wſſě tomto Králowſtwý wyhláſſeno geſt, ale také týmž Plzenſkým pro gegich wěrnoſt a ſtáloſt / že gſau ſe wrchnoſti ſwé přidržeti, a proti ni ani prozkami ani pohrůžkami ſe odchýliti nedali / anobrž wedlé neywětſſj možnoſti ſwé Nepřátelům gich odpjrali / za to gim od Krále Ferdynanda miloſt z ſſtědroty geho Králowſké dána geſt takowá / aby wždycky po Prýmaſých a neb Purgmiſtřjch Starého a Nowého Měſt Pražſkých / neyprwněgſſj a neypředněgſſj hlas, mjſto a ſtánj w Sněmjch, w přjmluwách, w Radách / y we wſſech giných wěcech, k čemu by kdy koli powoláni a potřebowánj byli / mjwali, a při takowém obdarowánj a obzwláſſtnj miloſti, kterauž pro ſwé dobré, chwalitebné, wěrné a ſtálé k Krali ſwému chowánj danau ſobě magi / aby od gednoho každého neporuſſytedlně / nyni y na čaſy budaucý wěčné držánj a zachowánj byli.

Takť ctnoſt každého wěrného ozdobuge, a netoliko Bohatſtwý / ale y Sláwu wěčnau nad poklady mnohé y wſſeliyaké dražſſj dáwá, yakž mame přjklad na gedno Setnjku Julia Cýſa: kterýž když byl zagat od Scypiona Sſwagra Pompega welikého a Scypio gey propuſtiti chtěl, wſſak tau wýmjnkau / pokudžby z ſtrany Pompeya wěrně bogowati chtěl / na to gemu odpowěděl takto: Tibi quidem Scipio, gratias ago, ſed mihi injuſta conditione Vitæ non eſt opus: raděgi Smrt podſtaupil, nežliby měl Pánu ſwému wjru a záwazek těmuž včiněný zruſſiti / pročež k neſmrtedlné paměti a ſláwě přiſſel / kterauž také toto Měſto ſlawně, pro ſtáloſt a wjru ctných a maudrých Senátorů w ſwých má a míti bude na wěky. Což ſe y z tohoto Liſtu Neywyžſſjho Biſkupa Ržjmſkého vkazuge / kterýž k nim pſán geſt ſlowy takowými:

PIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI, Dilectis filijs Conſulibus Nouæ, Plznæ ſalutem & Apoſtolicam benedictionẽ:

Venerunt ad nos Oratores chariſsimi in Chriſto Filij noſtri Georgij Bohemiæ Regis Illuſtris, & inſtanter ipſius Regis nomine apud nos egerunt ſupplicantes, ut in Vim Compactatorum permitteremus communionem ſub utraq; Specie. Nos habita cum Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus diligenti ſuper his examinatione & plena diſcuſsione, reperimus, non poſſe cum Dei & noſtro ac Sedis Apoſtolicæ honore Regias petitiones in ea parte exaudiri, nec id ad quietem illius Regni & aliorum cedere, ac ea quæ tanquam Compactata per nos confirmari petebant, nullam vim habere, certa de eorundem Fratrum noſtrorum conſilio & matura deliberatione, in publico Conſiſtorio reſpondimus & declarauimus. Quapropter hortamur in Domino deuotionem veſtram, ut vos pro ut hactenus viriliter feciſtis, in obſeruantia & ritu Sanctæ Matris Eccleſiæ Romanæ conſeruetis, & alios ut ſe iiſdem ritui & obſeruantiæ conforment, omni ſtudio inducere procuretis, quod nobis, qui Vnionem Chriſti fidelium & ſalutem animarum præcipuè deſideramus, gratiſsimum erit, & vobis aliiſq; ad honorem apud homines & apud Deum ad meritum & animarum ſaluationem cedet. Mittimus autem ob hanc cauſam dilectum Filium Santinũ

de Valle, Nuncium noſtrum præſentium exhibitorem, cui non nulla commiſimus, noſtro nomine devotioni veſtræ referenda, ſuper quibus plenam fidem ſibi adhibeatis. Datæ Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1462. quinto die Aprilis, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Má ſe zagiſté čím ſſyti a z čeho ſe weſeliti Mieſto každé kteréž takowého požehnánj doſtane/ poněwadž požehnánj Neywyžſſyho Biſkupa, geſt požehnánj Neywyžſſyho Boha, na gehožto on miſté zde na Zemi poſazen geſt/ poſlyš a pozorug na ſlowa kteráž o těmi Biſkupu Ržjmſkém napſal Bernart Swatý, pjſſyc ad Eugenium/ genž byl z Klaſſtera geho powolaný k té wzácnoſti: Indagemus adhuc quid ſis, quam geras pro tempore perſonã in Eccleſiã Dei? Quis es? Sacerdos Magnus, Pontifex ſummus, tu Princeps omnium Epiſcoporum, tu Hæres Apoſtolorum, tu primatu Abel, tu gubernatu Noe, tu Patriarchatu Abraham, tu ordine Melchiſedech, tu ſublimitate & Authoritate Aaron, tu Iudicatu Samuel, tu poteſtate Petrus, tu unctione Chriſtus. Tak o něm Lidé Swatí mluwjj ale Bludnicy toho neposlauchagi; čti wjce Bernardum de Sublimitate Pontificis o tom miſtodržicým Páně/ kteréhož abychom poſlauchali, geſſté w Starém Zákoně poručeno geſt/ yakž o tom čteš Deut: cap: 17. kdež poraučí Moyžiš Lidu Božjmu poſlauchati Zpráwcy ſwého Duchowního takto: Et facies quodcunque dixerint qui præſunt loco quem elegerit Dominus & docuerint te juxta legem ejus, ſequeriſque ſententiam eorum, nec declinabis ad dextram nec ad ſiniſtram; qui autem ſuperbierit nolens obedire Sacerdotis imperio, qui eo tempore miniſtrat Domino Deo tuo, ex decreto Iudicis morietur: yakoby řekl a činiti budeš cožkoli oni tobě ti geſſto předloženj budau na miſté tom kteréž Pán wywolj ſobě, a cožkoli tě naučí wedlé Zákona Páně/ a zdánj gich neb poručenj náſledowati budeš, neſchylugice ſe na lewo ani na prawo. A kdoby pyſſný a ſpurný gſa neposlechl a nechtěl býti w poſluſſenſtwj Kněžſkém ani pod ſpráwau toho, kterýž na ten čas poſlauhowati bude Pánu twému/ ten wedlé nálezu a wyřčenj Neywyžſſyho Sudýho nechť ſmrtí vmře. Poſluſſenſtwj ſobě Pán welmi oblibuge/ protož Eccleſiaſtes mluwj cap: 4. cuſtodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinquantem audias, multo melior enim eſt obedientia, quàm ſtultorum Victimæ, qui neſciunt quid faciunt mali.

A protož o ſlawné Mieſto Plzeň, dobrá a ſpaſytedlná wěc geſt poſluſſenſtwj zachowati/ obzwláſſtně takowé wrchnoſti kteráž geſt od ſamého Boha nařjzená k oſtřjhánj Duſſy naſſých: oċemž geſt vporučenj v Sº. Pawla ad Rom: 13. Omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit, non eſt enim poteſtas niſi à Deo, quæ autem ſunt poteſtates, à Deo ordinatæ ſunt. Itaque qui reſiſtunt poteſtati, Dei ordinationi reſiſtunt, qui autem reſiſtunt ipſi, ſibi damnationem acquirunt, to geſt Gednakaždá Duſſe žiwá, wrchnoſtem předněyſſým a neywyžſſým nechť geſt poddaná/ poněwadž coginud Wrchnoſtmi/ gedinom od Pána Boha nařjzené gſau: kteřjž ſe tehdy wrchnoſti protiwj, ti ſe Božjmu pořádku a nařjzenj protiwj/ a kteřjž ſe Bohu protiwj zlořečenſtwj a potupenj wěčné ſobě půſobj; Z té přjčiny Auguſtýn Swatý mluwjj/ kdo wygde z pořádku a z poſluſſenſtwj Cýrkwe Swaté Ržjmſké, ſpaſenj wěčného mjti nemůže; Extra Sanctam Romanam Eccleſiam non eſt ſalus.

Mohlby tuto někdo řjcy/ čím to vkážeš že Swatá geſt Cýrkew Ržjmſká, ale ſnadně odpowěděti můžeš Mieſto Swaté a ſlawné těmito ſlowy ſamými kteréž máš w Dwanácti Cilancých Apoſſtolſkých/ wěřjm Swatau Cýrkew wſſe Obecnau, to geſt kteráž wewſſech Koncinách Swěta gedno-

ſtegný pořádek Wijry zachowáwa/a to ſe proto děge/že gi geden Duch Swa-
tý ſprawuge/wygeď tam chceſs buďto y do Pohanſkých Kragin/mezy Tur-
ky y Tatary/gſauli tam prawij Křeſtiané/ kteřijž Wrchnoſti neywyžſſij po-
ſlauchagi/gednoſtegnau tam nagdeſs Wijru/ gednoſtegný pořádek/gedno-
ſtegnau Cýrkew. Giné Wijry / kterýchž geſt wſſech Sedm Set y wijce žá-
dného w ſobě pořádku giného nemagi/gednom ten že gednomyſlně Cýrkwi
Swaté zlořečij/a která Sekta proti nij ſe neyzůřiwěgi poſtawuge/ta geſt me-
zy nimi neyſlawněgſſij. Ale yak mluwij Doktor Swatý Hilarius, Hoc ha-
bet proprium Eccleſia, dum perſequitur, floret, dum opprimitur creſcit, dum
contemnitur proficit, dum læditur vincit, dum arguitur intelligit, tunc ſtat,
cum ſuperari videtur: lib: 4. de Trinitate.

Geſſtě giný důwod máſs / že Cýrkew Řijmſká ſamá toliko Swatá geſt
a obecná/w ſlowijch Apoſſtola Páně mluwijcýho ad Rom: cap. 1. Primum
quidem gratias ago Deo meo per Ieſum Chriſtum pro omnibus vobis, quia
fides veſtra annunciatur in Vniuerſo mundo &c. ale magij Sektáři ginau
Bibli / nagde to geden každý / toliko pokudž Spráwcowé gich toho z ni ne-
wyňali a newywrhli / neb oni to toliko co ſe gim wijdij vkazugi/ a když z La-
tinſké řeči na Cžeſkau neb Německau etč. překládagi / takowým to ſſortelem
zwykli konati / yakéhož vžiwal Miſtr gich Neywyžſſý, když s Pánem Kry-
ſtem pokauſſege ho rozmlauwal na Pauſſti.

Máſs také ſamého Spaſytele ſlowa / kteráž k Petrowi mluwiti ráčil/
Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam, a na giném
miſtě, Paſce Oues meas: od toho Petra máſs Poſlaupnoſt až do nyněgſſijho
Biſkupa Řijmſkého/a to poſlaupnoſt pořadnau yaſnau a yako Slunce nepo-
ſſkwrněnau. Ačkoli ſe nacházeli Papežowé Lidé zlij/neſſlechetnij, lakomij a
Bludnij/kteřijž y přijſahy Cýſařům činili/že wſſecko budau činiti cožkoliw roz-
kážij/když gim k té wywegſſenoſti dopomohau/ale žádný to což ſlibil a s přij-
ſahau ztwrdil dowéſti nemohl. Odporowal tomu Pán ſkrz Ducha ſwého
S° tak že ti potomně raděgi Smrt podſtupili nežliby měli w pořádku Cýr-
kwe S. něco nepřiſluſſného a ſſkodliwé° nařjditi a po ſobě zanechati. Ano-
brž y geden takowý byl/kterýž ſkrz pomoc Diabelſkau na Papeżſkau Stolicy
doſazen/yakž o tom Platyna y ginij Hyſtorykowé wyprawugij/ale ani ſkrz to-
ho nemohl ſobě Diábel nic ſpůſobiti/neb vpamatugic ſe,k Panu Bohu ſwé-
mu ſtrauſſeným Srdcem ſe nawrátil/a nebyl odwržen od laſky a miloſrden-
ſtwij Božſkého/yakožto Pan Bůh diwným zázrakem vkázati ráčil. Neb on
pokánij činic/ poručil Tělo ſwé na 4. kuſy rozſekati, a ge do Země žádným
ſpůſobem nepohřbiti/doklادage žeby nebylo hodné aby w Zemi ležeti mělo
ale aby ge na Wůz whodili, a zapřáhnauce Koně, aby ge nechali běžet kam
koli/y tak ſe geſt ſtalo / a oni Koňowé vpřijmo ſſli do Koſtela Lateranſkého
a odtud ani ſe hnauti nechtěli/ a tak tu pochowán geſt/kdež ſe Těla y ginych
Regentůw Cýrkwe Swaté pochowáwali / yakž y o tom w Poſlaupnoſti
Biſkupſké obſſijrněgij doloženo geſt.

Poſluſſenſtwij Pánu Bohu neymilegſſij geſt/ a in Prouerbijs cap. 1. při
koncy napſáno ſtogij: qui autem me audierit abſq; terrore requieſcet, & ab[un]-
dantia perfruetur timore ſublato: ſkrz Izaiaſſe tolikéž Pan k poſluchačům
ſlowa ſwého mluwiti ráčij: Audite audientes me, & comedite bonum, in-
clinate aurem veſtram & venite ad me, audite & viuet anima veſtra, & feriam
vobiſcum pactum ſempiternum. Ale řekne tu někdo že nenij vctiwé a ná-
ležité Kněžij waſſich chowánij: wſſak nic to wám ke ſſkodě nenij: Sám Kry-
ſtus Pán v S° Mathauſſe cap: 23. mluwiti ráčij: Super Cathedram Moſis
ſederunt Scribæ & Phariſæi, omnia ergo quæcunq; dixerint vobis ſervate &
facite, ſecundùm opera verò illorum nolite facere. Pozorůg tuto že tě žádný

Digitized by Google

newčj tomu/yak ſám žiw geſt/ ale wedlé poručenij Spaſytele naſſeho předkláda to což geſt Duſſi twé k ſpaſenij/aby někdy Pán k nám neřekl: Vocaui & renuiſtis, extendi manum & non fuit qui aſpiceret, deſpexiſtis omne conſilium meum, & increpationes meas neglexiſtis. Ego vero in Interitu veſtro ridebo, & ſubſannabo, cùm vobis id quod timebatis aduenerit.

Toho ſe ſlawné Měſto přiſtného wyrčenij neſtrachug aniž lekeg / Vox populi, vox Dei, Lidé Bohabogni Pána Boha chwalicý k neſſťaſtnému koncy přigijti nemohú/ale ti geſſto o giných zle ſmegſſlegi zle ſe s nimi ſamými díti bude/neb Apoſſtol Páně piſſe k Teſſalonyckým takto mluwij: cap. 3. Quod ſi quis non obedierit verbo noſtro, per Epiſtolam hunc notate, neq; commercium habeatis cum illo ut pudore ſuffundatur.

Léta Páně 1507. ſtala ſe w Plzni ſkrz Oheň znamenitá a nenabyta ſſkoda wkladem zlých a neſſlechetných Lidij: w Sobotu prwnij po Božijm Těle čaſu Neſſpornijho wyſſel kladený Oheň w Sſkwrnſkým Předměſtj/a tu toho dne shořalo Domůw dobře wyſtawených dewět. Potom hned w Pondělj zaſe Oheň wyſſel w Měſtě na několikero w gednu Hodinu při čaſu Polednijm, tak že mu nikoli odolati nemohli pro weliké horko a přiliſſný wijtr/wyhořelo tehdáž bez mála polowice Měſta/ totiž od Lit̄ické Brány ta wſſecka ſtrana až k Rynku, y od Brany Sſkwrnſké ſe wſſemi Vlicemi až dolů do Cžerného Kláſſtera/ tu Domůw znamenitých pod Cyhlami a dobrými Sklepy až do gruntůw množſtwij tim prudkým Ohněm ſkaženo geſt. Giných pak Domůw též mnoho odbito a otlučeno/ k tomu Brána Sſkwrnſká y s Wěžij shořela/a na Zdech Měſtſkých Baſſty a giné Wěže Ohněm w niwec obrácené.

Při témž čaſe y toho dne/opět wyſſel Oheň w Předměſtj Sſkwrnſkém/tak že oſtatek toho Předměſtj až dolů k Rzece wyhořelo. Potom we Cžtwrtek w Ochtáb Těla Božijho/ tolikéž čaſu wečernijho/ wyſſel Oheň w Měſtě v Kláſſtera Boſáckého/a tu dewět Domůw shořelo/ a hned w tu hodinu téhož dne opět na témž Předměſtj Sſkwrnſkém při Bráně kdež Baſſta geſt po třetj Oheň wyſſel, tak že to wſſecko Předměſtj pod ſamau nowau Baſſtu shořelo / y množſtwij Lidi w témž Ohni zahynulo. Oſtatnij pak Domowé w Měſtě kteřijž zůſtali pod Sſyndelem ti wſſickni otlučenj gſau/ tak že gednoho Domu we wſſem Měſtě celého nebylo.

Téhož Léta we Cžtwrtek den Swaté Marty Předměſtj Pražſké wſſecko y s Sſpitálem z gruntu wyhořelo / při čemž weliká ſe ſtala ſſkoda na Obilij a Dobytku. Tomuto Měſtu Řehoř Papež toho gména 13. na znamenij nepokuſſenoſti Wijry Obecné Katolické kteréž ſe ſe wſſij pilnoſti wždycky přidrželo y až poſawad přidržuge/ Křijž nad Erbem gegich noſyti poručil/ yakž patrné geſt z Liſtu témuž na to obdařenj daného/kterýž zni takto:

Dilectis Filijs Conſuli & Senatui Ciuitatis Plznæ in Regno Bohemiæ ſalutem & Apoſtolicā benedictionem. Ea quæ nuper de Catholicæ fidei Veſtræ Maiorumq; Veſtrorum ſinceritate & conſtantia, & erga Sanctam Romanam Eccleſiam deuotionē, à dilecto Filio Antonio Poſſouino Theologo noſtro fuerunt nobis expoſita, nos facilè inducunt, ut honeſtis votis veſtris, paterno animo libenter annuamus: ex eo etenim cognouimus, quod hæc Ciuitas veſtra Pilznenſis in Regno Bohemiæ ſita, a VViklephitis et Huſſitis, alijsq; nefarijs Hæreticis ferro igne & inſidijs, malisq; omnibus antiquitus fuerit oppugnata, Dei tamen benignitate & veſtra virtute ac conſtantia quæ ipſius Dei donum ē, nunquam fuit expugnata, quin imò ipſa undiq; Hæreticis circumdata, ab illorum contagione ſe integram & illibatam hactenus conſeruauit atq; unam fidem Catholicam S. R. Eccleſiæ conſtantiſſimè ſemper retinuit, & ad animarum veſtrarum ſalutem egregie cum inſigni gloria tutata eſt.

Nos

Nos igitur in Domino plurimum vos commendantes, gratiasq; in primis illi agentes à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum, vos ſpeciali noſtri fauoris prærogatiua proſequendos duximus. Precibus itaq; pro parte veſtra nobis humiliter porrectis inclinati, ciuitatem veſtram Plznenſem, cum omnibus Iuribus, Iuris dictionibus & pertinentijs ſuis nunc habitis, & in poſterum legitimè requirendis, ſub Beati Petri, ac noſtræ, Sedis Apoſtolicæ Patrocinium ac protectionem ſuſcipimus, atq; in teſtimonium propenſæ noſtræ ergà vos Voluntatis, vobis authoritate Apoſtolica & præſentium tenore concedimus, ut ſup veſtris Inſignibus Crucem pro ut inferius poſita ẽ & depicta, habere, pingere, ſculpere, geſtareq; perpetuô poſsitis.
Vos autem omni quo poſſumus animi noſtri affectu hortamur enixè in Domino, & requirimus ac rogamus, ut per uiſcera miſericordiæ Domini noſtri Ieſu Chriſti, q per lignum Sanctæ Crucis in qua omnia mūdi aduerſa vincuntur, nos redimere dignatus eſt, Orthodoxam fidem, extrà quàm non ẽ ſalus, firmiter ſicut hactenus feciſtis, retineatis, ut in terris à nobis cunctisq; bonis debitam laudem, in cœlis verò beatitudinis æternæ præmium, q ipſe Deus fidelibus ſuis præparauit, poſt huius Vitæ breue curriculum conſequi mereamini. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die primo Decembris, Anno Domini 1578. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

Vžjwali Plzenſſtj od ſtarodáwna za Erb Bjlého Chrta ſ Zlatým Obogeckem okolo Hrdla Kratzek ſwrchu magjcým w Cžerweném Poly, yako k Běhu poſtawenébo/ až potomně giná znamenj pro gich ctné chowánj neywyžſſj Biſkupowé Kžjmſſtj, Knjžata též, Cýſařowé a Králowé Cžeſſtj kterýmž po wſſecky čaſy wěrnoſt zachowali/ gim z ſſčedroſti a láſky ſwé propůgčili/ což wſſe w nýžepſaných Werſſých poznamenáno geſt.

CErnite degeneres priſcæ virtutis honores
Quoue triumphatrix gloria fonte cadat.
Cum Cane vocifero geminata Claue coruſcat
Dimidiaq; Iouis Pelſina gaudet, aue.
Quam penes armiſonans galea thoraceq; tectus
Miles anhelanti pectore, bella fremit.
Hunc prope turritis conſurgit porta Coloſſis
Laurea ſigniferæ Virginis ora fremens.
Cuius ad ingreſſum bellaci conditus auro
Subſtat Ioannes Rex, gladioq; micat.
Vltima dorſiminax claudit iugá glauca Camelus
Hoſtibus excuſſus prædipotente manu
Hos pia poſteritas ſolum indignata tueri
Maiorum titulos hacq; latere notá.
Contemplata patrum quibus hæc meruere labores,
Viribus Herculeis maius adorſa decus,
Namq; ſuæ Patriæ lániantem Viſcera peſtem
Maſcula fallaces perculit Hæreticos.
Et luctata diu tandem contagia Caulæ
Perdita diuino numine fulta ſcidit
Grande ſit hoſtiles muris arcere Cohortes
Mœnibus implicitas num prohibere minus?
Non puto, non ita ſe Romæ cenſura reſoluit,
Compenſans magnis ardua facta modis,
Nam bonus ille DEI per terras Rector ouilis
Iam decimo & terno nomine GREGORIVS

Ob meritum fidei depoſcendiq; triumphi
Dat Populo Pelſnæ ſacra trophæa Crucis.
Quæ cum tergemino rutilent in vertice montis
Quid præter Triadis ſimbolon eſſe putes?
Quid niſi perpetuos tranquillæ pacis amores
Palladis albeſcens ramus vterq; docet?
Dat binas circum galeas, dat & Herculis arma
Addit Amazonicam roſtra, bipennis opus
Sic populum bello ſolidum dextraq; valentem
Cum DEVS & ratio poſceret arma notans.
Fortunata tuis titulis, & ſtemmate Pelſna
Quæ quod auent omnes, id geris vna decus.
Et Conſtantini vel quilibet eſſe parentem
Membra parentelæ vel putat eſſe ſuæ.
Magnus ab his titulis eſt Conſtantinus in Orbe, eſt
Magnus ab his titulis Pelſinæ in Orbe, nitor.
Fallor? an admirans tibi Conſtantinica Plſna
Sublata recitat, voce viator, aue?
Et circum poſitæ fuſcis Inſignibus vrbes
Te latè ceras amplificante ſtupent?
Maxima Praga Caput ſepteno vertice quaſſans
Proh ait, ut magno ſtat coluiſſe fidem
Tu modo Plſna bonis quæſitos artibus auctus
Tutari niſu non leuiore ſtude,
Fac quoties oculis Crux ſtemmate ducta relucens
Incidet, inccendat te pietatis amor
Fac quoties nexus ſociatas tædere Claues
Aſpicies, ſubeat Pontificalis honor,
Vtq; bonæ nunquam reſcindas ſtamina pacis
Paciferas ſpectes quas dat Oliua comas,
Vtq; malis iuſto nonnunquam Marte repugnes
Armiſonas galeas telaq; fixa vide
Pelle metus: Aquilas nam qui tibi victor inumbras
Imperij medias ille propinat opes,
Illa ſuper portas perſtans, animoſa Virago
Signa Iouis volucris ſigna Leonis agens
Imperij eſt patriæq; fides ſeruata Monarchis
Quæ ſeruata probè laurea ſerta meret
Quam latus ad geminum duo propugnacula firmat
Illa quod adverſum ignaua retundat opus
Quid Canis, audaci qui tranat nubila paſſu
Annon adverſum prodita furta furit,
Annon grumicutis ſocio qui condolet ægro
Ciuibus inſtillat tale Camelus onus
His igitur dotata bonis perfectaq; formis
Plſna, tibi partus ſæpe recurrat honos,
Huc tendas, id agas, huc remos uelaq; ſtringas
Vt DEVS & Crux ſit teſſera ſacra tibi,
Vt ſis vna ſimul, fueris (ſic quod precor) vna
Victrici plaudent tota Theatra tibi

Digitized by Google

Angelus ille tuus qui fert tua ſtemmata ponè
Incumbat cæptis pronus vbiq; tuis
Ille malos aditu gladij fulgore repellens
Proteget admiſſos in tua ſepta viros
Ipſe caput Regum fugitiui gloria ſæcli
Cæſar inoffenſæ Relligionis amans
Iura Domosq; tuas & auiti munia ritus
Illuſtri feruens mente Rudolphus, alet.

Verus, iuſtus, atq; honeſtus labor, honoribus, præmijs ac ſplendore decoratur, vitia autem hominum & fraudes, damnis, vinculis, exilijs, morte mulctantur. Cic: de Oratore.

O těmž Welblaudu Plzenſkým od Cýſaře Zygkmunda k gich Erbu přidaném činij zmjnku Dubrauius lib. 27. fol. 257. takowými ſlowy:

Vt in hunc diem Plſnenſes, glorientur ſe â Cæſare Sigiſmundo habere diploma laudis & gratiæ plenum in quo ſit ad contemptum hoſtium hoc Epiphonema adjectum, ut hoc nomen Plſina in faucibus Hæreticorum perpetuò amareſcat.

Widěl gſem y druhý Liſt od Neywyſſſyho Biſkupa Ržijmſkého Ržehoře toho gména Třináctého ke wſſem obywatelům Měſta Plzně pſaný Jazykem Latinſkým takto:

Dilecti Filij Salutem & Apoſtolicam benedictionem. Reddidit nobis veſtras literas dilectus Filius Antonius Poſſouinus, narrauitq; quanta cura & ſtudio, Catholicam fidem tueamini, quamq; fortiter Chriſti hoſtium conatus propulſetis, utq; citiùs extrema omnium ſuſtinere parati ſitis, quam Chriſti cauſam prodere, traditamq; â Maioribus conſtantiſſimeq; â vobis retentam laudem abijcere, quantum etiam in vobis atq; in veſtra Ciuitate præſidij ſitũ ſit Catholicis omnibus, adverſus Impiorum hominũ iniurias; accepimus hæc omnia cum eo gaudio, quod nobis afferre debuit Chriſti gloria, quam ut ſemper propoſitam haberemus, eiq; inſeruiremus, idem Dominus nos huic muneri præeſſe voluit. Et quanquam certò ſcimus Dei charitatem omnes labores vobis iucundiſſimos reddere, tamen curabimus, quantum quidem in nobis erit, omnes Iniurias dimoueri, quantumq; apud Catholicos Principes authoritate atq; opera præſtare nos poſſe intelligemus, tantum vobis debere profitemur. Interim fortiter ſuſtinete. Eſt enim Catholicis omnibꝰ propoſitus curſus magnus ille quidem, ſed præmium longè maximum, Ego enim, inquit Dominus, Protector tuus ſum, & merces tua magna nimis. Cauendum autem magnopere eſt, ne dum totum ſimul ſpatium aſpicimus deterreamur, atq; â propoſita ſpe & præmio decidamus. Scripſimus fuſius ad veſtros Ciues, eas literas quoq; vobis communes eſſe volumus, quò etiam in his breuiores ſumus. Cætera ex dilecto Filio Antonio Poſſouino intelligetis, eiq; omnibus in rebus ſummam fidem tribuetis, eſt enim veſtri ſtudioſiſſimus, nobisq; propter pietatem, doctrinam, modeſtiam, & gloriæ Dei Zelum chariſſimus. Datæ Romæ apud Sanctum Petrũ ſub Annulo Piſcatoris primo die Nouembris. Anno Domini 1578. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

To Měſto Plzeň hned od začátku založenij ſwého až do těchto naſſich čaſůw/ yakž Wijra Swatá Katolická w Čzechách naſtala/ žádné ſe nikdá Sekty nepřichytilo nýbř vſtawičně při S. Cyrkwi Ržijmſké obecně ſtálo/ což ſe dálo vſylowánjm dobrých Pobožných a Včených Měſſtianů neb Senátorů kteréž wždycky w ſobě mjwalo y mjwá až poſawád. Konečně přirozená ta geſt ctnoſt Měſtu tomu, aby přitom ſwém vmyſlu ſtále a neporuſſytedlně ſtálo ſkrz ſnažnoſt řiditelůw a ſprávcůw ſwých, tak že tomu obyčegi/ té

zwyklosti, a te wjre w Srdcy gich založené a vpewněné/ žádný lest Diabelſká odepříti nemůže / yakož o tom dobře powědel Muž geden Včený řka: Vt difficillimum ac periculoſiſsimum eſt annoſas arbores, quæ ſam latè ſparſere radices, reuellere loco, & alio transplantare, ita Rempublicam longo tēpore ſuis inveteratam inſtitutis, ad aliam vitæ rationem traducere non licet citra maximos rerum motus. Neb když maudrý a Včený Spráwce Měſta geſt, giž tam pořádek dobrý býti muſý / wſſeho ſe z Knih a příhod cyzych dowědi, a giné nauči/ yak Ariſtippus tázaný Vtri rei plus debere ſe fateretur libris an armis, odpowěděl/ Ex libris & arma & armorum Iura didici.

Czaſu toho kteréhož gſem

Knihy tyto ſpiſowal žiwi byli při Měſtě gmenowaném Muži w ſwobodném Vměnj nad giné wzneſſenj.

Miſtr Tomáš Zelendr z

Proſſowic gehožto znamenj Wládycké takowé geſt,

Sſebeſtyán Pechowſký z

Turnſſteyna, w gehožto Domě Arcyknjžata Rakauſká / Maximilian/ Mathyáš ſtáwati ráčili, anobě y G. M. Cýſařſká Rudolff toho gména Druhý/ když pro mornj nakaženj z Prahy do Plzně ſe wypraw iti ráčil, w těhož Domě přes ten wſſecek čas pokudž neduhowé Mornj w Měſtech Pražſkých trwali / obydlj ſobě oblibiti ráčil, gemužto čeſ gižděgic / znamenj na Wládyctwj dané ozdobil a okraſſlil etc.

Adam Hýrš z Raudné,

Miſtr Jan Kleo z Raudné / gichžto obau yakožto Streycůw Erbownjch geſt znamenj Wládycký takowé.

Miſtr Sſymon Plachý z Třebnic přednj Pýſař Radnj, gehožto znamenj Wládycké na před w Liſtu 406. položeno geſt.

Miſtr Kaſſpar Steblik z Cženkowa, a gini mnozý / tolikéž y z Obce, Lidé Moſtnj, bohabognj a pobožnj, o njchž ſe tak mluwiti může yak Doktor Beda pýſſyc de Templo Salomonis lib: 1. mluwěj o onom Muži Swatém Jobowi, žádagic aby ho w tõ gini náſledowali/ řka: Iob dicitur quod erat ſimplex & rectus, ſimplex videlicet per Innocentiam manſuetudinis, rectus cautela diſcretionis, ſimplex quia nullũ lædere, imò cuiuis prodeſſe deſiderabat, rectus quia ſe à nullo corrũpi permittebat. Tau ctnoſtí těhož Měſta Obywatelé ozdobeni gſau, a tau ſe ſamau ſprawugj/ yakož ſáma ta gich ſtálost při njžto vſtawičné ſtogito obſtawugj/ wedlé naučenj Ecclesi: napſaného w Rozdjlu Pátem, takto: Eſto firmus in Via Domini & in Veritate ſenſus tui & ſcientiæ, & proſequatur te Verbum pacis & Iuſticiæ, magio wſdy w paměti ona ſlowa kteráž

Digitized by Google

Apoſſtol mluwj k Zidům. Participes Chriſti effecti ſumus, ſi tamen initium Subſtantiæ ejus, uſq; ad finem firmum retineamus. Dobřeť začal Pán, dobrý počátek / y dobrý pořadek začal / lepſſjho žadný začiti nemůže, yakž Apoſſtol mluwj 1 Corint: cap: 3. kteréhožto gruntu a základu, poněwadž ſe oni Plzenſſti dobře a ſpaſytedlně ygali, potřebi geſt aby w tom až dokonce ſſtiaſtně z miloſti Božj ſetrwali, a yak to od Předkůw ſwých w čiſtotě přigali, tak toho Potomkům ſwým z cela a zauplna dochowali a zanechali / neb napſáno geſt v S. Mathauſſe w Rozdjlu 24. Qui autem perſeuerauerit uſq; in finem, ſaluus erit.

Geſt také w témž Měſtě Bratrſtwo Literátů Blahoſlawené Panny Marye, při Koſtele ffarnym na Kruchtě založeno, indulgentijs, to geſt mnohými a wzáctnými miloſtmi Duchownými od Rzehore toho gména 13. Papeže, Neywyžſſjho Biſkupa Rzjmſkého obdařené / a těmito njže pſanými ſlowy w Jazyku Latinſkém ſepſané.

GREGORIVS P.P. XIII.

Ad futuram rei memoriam, Saluatoris & Dn. noſtri Ieſu Chriſti, qui ineffabili ſuæ charitatis exuberantia antiquum hominis Lapſum per immaculatum corporis ſui voluntariũ in ſalutiferæ crucis ara ſacrificium expiare dignatus eſt, vices licet immeriti gerentes in terris, fideles populos Paſtorali noſtræ curæ, & ſolicitudini commiſſos, ad deuotionis ſinceritatem, & confeſſionis, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentorum participationem, nec non aliorũ charitatis, & pietatis ſalutarium operum exercitium eſca ſpiritualium alimentorum indulgentijs, videlicet & peccatorum remiſſionibus, iuxta nobis traditam ligandi & ſoluendi poteſtatem, libenter inuitamus, ut ex inde ſuorum abolita macula delictorum, præmiſſæ expiationis fructum facilius conſequi, & ad æternæ ſalutis gaudia feliciter peruenire mereantur. Cum itaq; ſicut accepimus aliquot Chriſti fideles Ciues et Nobiles ciuitatis Pilſnen: nobis ob ſingularem in fide Catholica tuenda, & retinenda, conſtantiam merito chariſſimæ, ſæpè diebus feſtis in unum conuenire, peccatã ſua confiteri, Euchariſtiæ ſacramentum ſumere, de rebus ad eorum Spiritualem conſolationem, & profectum pertinentibus colloqui inſtituerint: Hos cupientes ut ipſi Chriſti fideles ſalutaribus operibus huiuſcemodi, & feruentius intendant, quo exinde maiora ſpiritualia munera ſe adipiſci poſſe cognouerint, precibus quoq; nomine dictorum Ciuium nobis humiliter porrectis inclinati, de Omnipotentis DEI miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, omnibus Chriſti fidelibus congregationis huiuſmodi, qui poſt, præſentium notitiam die per eos eligendo, præmiſſa peccatorum confeſſione Sanctiſſimam communionem ſumpſerint, plenariam, nec non eiſdem Chriſti fidelibus, & alijs pro tempore dictæ congregationi addicendis pænitentibus & confeſſis in mortis articulo etiam plenariam.

Rurſus Chriſti fidelibus de eodem numero præſentibus, & futuris ſingulis vicibus, quibus confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum huiuſmodi debita cum deuotione ſumpſerint, in ſingulis feſtis Beatæ Mariæ Virginis, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgemus & remiſſionẽ per præſentes elargimur. In Paſchatis autem, & Pentecoſtes, ac Sanctiſſimi Corporis Chriſti, nec non omniũ Sanctorũ die primo Nouembris celebrari ſolitorum, & ſingulorum Apoſtolorum, ac Natiuitatum eiuſdem Dni. noſtri & Sãcti Ioannis Baptiſtæ feſtiuitatibus decem annos, in reliquis vero diebus totius anni, quinq; annos. Ad hæc ipſis fidelibus præſentibus & futuris, qui Miſſæ Sacrificio diebus feriatis interfuerint, et qui paruum officium Beatæ M.

V. ſeu coronam, vel tertiam Roſarij partem deuotè recitauerint, quiq; veſpertino tempore antequam cubent conſcientiam ſuam diligenter examinauerint, quoties id egerint, toties unum annum. Præterea ipſis hoſpitalia pauperum, et alia pia loca ut infirmis & alijs egenis perſonis inibi exiſtentibus auxilio ſint viſitantibus, toties quoties id egerint centum dies. Qui vero ex eis unam miſſam pro anima unius de eodem numero defuncti quandocunq; & in quauis Eccleſia celebrari fecerint, tres annos, qui autẽ pro alicuius ex corũ numero ægroti ſalute ter orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam recitauerint, ſingulis vicibus, quibus id fecerint, centum dies, qui vero ex eis alicuius defuncti de eorum numero exiſtentis cadauer, dum ad ſepulturam Eccleſiaſticam defertur, aſſociauerint, aut ſepelierint, vel ſepelientibus auxiliati fuerint, toties quoties id egerint, Centum dies, de iniunctis eis ſeu quomodo libet debitis pænitentijs miſericorditer in D. reaxamus, Contrarijs non obſtantibus quibuſcunq;. Datæ Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die primo Decembris. M. D. LXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo. Cæ. Glorierius.

Kauřjm Měſto od něhož Krag ſlowé Kauřimſký / založenjm prwněgſſy nežli Praha ſe nacházy, nebo založeno geſt od Lecha w Létu 653.

Hágek Kronykář Czeſký o založenj Měſta tohoto wyprawuge ſlowy takowými. Lech Knjže mladſſý Bratr Cžechu magjc welikau Cžeļed pod ſwau ſpráwau vmjnil ſe oſaditi na Wýchod Slunce, a ty wſſecky Kraginy Bratru ſwé staršſý poſtúpiti / gjž magjc wědomoſt ſkrz ſſpehy o Kraginách giných. Wzaw tedy odpuſſtěnj od Cžecha, y od wſſech Přátel ſwých / Přátelſky ſe ſewſſemi rozžehnaw tã ſe obrátil / kteréhož ač nerádi puſtili, wſſak pro geho dobré muſeli k tomu powoliti, žádawſſe hoaby daleko od nich neodcházel /

z přjčiny

z přičiny té geſſlužeby kdy yaký Nepřjtel gim ſe vkázal/ aby gim yako Rodi-mé pomocnjkem byl/ což on včiniti připowěděl, a odcházegic giž od Hory Žjip, kdež ſe Czech oſopowal mluwil k nim řka: Bratřj a Přátelé milj třetjho dne než Dennice wzegde, wſtupte na Wrch, a yá toho čaſu Oheň včiniti poručim, a kdež ſpatřjte Bleſk Ohně a Deymu Kauřenj / tu znegte mé oſazenj, a tak tam počal Měſto ſtawěti / kteréž welikými Waly kázal oſypati, a od toho Kauřenj dáno gemu gméno Kauřim, kdež y množſtwj Weſnic okolo něho založiti poručil. Potomně při Létu Páně 676. odewzdal Lech to Měſto gednomu z Přátel Czecha Bratra ſwého řečenému Bořiſlaw, a ten ſe počal Krage toho Knjžetem pſáti.

Dolis Knjže Kauřjmſké

potomek Boryſlawůw dlauhý čas připokogi zůſtáwage Kauřjm Měſto mocné Zdmi obražowal/ a Domy w něm ſtawěti kázal/ kteréž potomně yakž Hágek pjſſe Léta Páně 853. Ohněm domácým ſkrz neſſetrnoſt z gruntu wyhořelo/ tak že ani gednoho Domu nezůſtalo/ niméně ſkrz pilné pečowánj a ſnažnoſt Knjžete Doliſa na giném mjſtě wyſtaweno/ a Zdi tlauſtau obehnáno. Poručil pak Knjže Dolis aby ge žádný wjce Kauřimem nezwal/ ale aby od gména ſyna ſwého řečeného Zlič/ ſlaulo Zlicko.

Knjže Zlič po Otcy pano-

wal / y o to ſe ſnažil aby wedlé wůle Otcowſké Měſto Kauřjm Zlicko ſlaulo/ řka giž tomu nechceme aby ſe wjce Kauřilo/ niméně poněwadž ani za žiwota Knjžete Dolyſa ani za žiwobytj Syna geho Zliče dokonáno nebylo / gedni gemu řjkali Licko a druzý Kauřjm / což až poſawad ſe zachowáwa.

Léta Páně 859. Kraſnik

druhý Syn Doliſůw Knjže Kauřjmſké ginak Zlické / Mládež wjce wſſetečný nežli ſtatečný / Neklana Knjže Czeſké neb Pražſké znage býti ſtraſſliwého / počal w geho Knjžetſtwj Pražſkém ſſkody činiti/ prawjc před ſwými Lopotami a Wládykami / že on má Wyſſehrad opanowati/ gehožto prchliwoſt Neklan krotjc/ žádal geho ſkrz Poſly aby Wogny nepotřebné nezačjnal/ a budeli ho o to žádati že gemu chce nětco Země ſwé při Mezech vděliti/ a přáteſky pro dobrý pokog poſtaupiti/ ale on Poſlům odpowěděl, že gemu ne o Meze gde, nýbrž owſſecko Knjžetſtwj Czeſké/ o které on s nim chce činiti mjti / a za tím podmanil ſobě Dwory geho Draſſtiny/ Zſkworce. W tom Muž geden Montanus to geſt Horák / kterýž měl ſwůg Dwůr we Wſy řečené Dubnik nedaleko od Knjžetſtwj Kraſnikowa / wěda o tom že Kráſnik má obyčeg každého dne na Kratochwil wygjžděti, a Služebnjky ſwé k Bogi cwičiti/ pogaw k ſobě

Digitized by Google

Dwanácte Mužůw ſtatečných / a čekal naň w Leſe s powolenym Knjžete Neklana/ chtě ho z Kaurjma wywjzděgjcýho zaſtjhnauti a geg tu gjti neb zabiti. W obyčegnau hodinu Kraſnik wygel na kratochwil s Služebnjky ſwými/ a on včiniw okřik s těmi Dwanácti naň wyſkočil. Služebnjcy domnjwagjce ſe že gich wětſſj počet w Leſe geſt hned prchli / a Kraſnik za nimi / nicméně Horák s ſwými ſylně na vtjkagjcý dotjral až práwě k Měſtu Kaurjmu a tu na té Ceſtě ſamého Kraſnika ranil / a několik Služebnjkůw geho zamordowal / wſſak nicméně Kraſnik raněný na rychlém Koni do Měſta vgel / a hned wypadli Kaurimſſtj Knjžeti napomoc / tak Horák s ſwými naſpět vſtaupiti muſel.

Nedlauho potom wyprawil Neklan Wſſeboge Syna Kladowcowa Muže ſtatečného s nemalým počtem Lidu proti Kraſnikowi / poraučege aby Kraſnika z geho Knjžetſtwj wyhnal y weſſkeren Krag ten zplundrowal / čjmž Wſſebog neprodlel / a hned počal weliké ſſkody činiti w Knjžetſtwj Kaurimſkém / dobyl Hrubowa, Zaſmuku a Witice / dobyl také y Hradu řečeného Triſſow a Pána kterýž na něm byl ſwázaného Knjžeti Neklanowi odeſlal s množſtwjm giných Wězňůw a Kořiſti znamenitau / kterauž Neklan wſſecku Wſſebogowi darowal / a on gi mezy ſwé Bogownjky rozdělil.

Léta Páně 862. Muž geden ſtatečný gménem Kolnug Syn Pětimjrůw ze Wſy Huntice / kterýž Roku předeſſlého s Wſſebogem na ſſkodách Kaurimſkých byl záwidic Wſſebogowi že takowau v wſſech ſláwu a v Knjžete Neklana miloſt obdržel / předſtaupil před Knjže žádage ho aby mu tři Sta Lidu Bogowného dal / nimžto že chce Kraſnika z Kaurima wypuditi / a to Knjžetſtwj gemu podmániti. Knjže s giným Wládykami na to ſe poradiw včinil tak / a dal mu k tomu powolenj y Lidu welký počet. Wygel tehdy Koldug s Lidem / a položil ſe v Kaurjma nenadále / y počal Měſto pilně dobywati we dne y w Nocy nepřeſtáwage. Měſſtiané pak a ginj z ſtrany Knjžete Kraſnika / Pátého dne čaſem nočnjm z Měſta geg wypuſtili tegně přes Zed / kterýž vſſel na geden Hrad pewný řečený Skalice / a tam byl tegně chowán, očekáwage yak ſe dále djti bude. Oſmého dne vznáwagjce Kaurimſſtj že ſe neobránj / k Smlauwánj přiſtupowali / y chtěli rádi wſſecky Statky ſwé tam zanechati / gednom aby při žiwotech zachowáni byli / ale žádným ſpůſobem nechtěl k tomu Koldug powoliti, mluwic, waſſi Statkowé y žiwotowé giž gſau w rukau naſſich / a w tom ſtatečněgi poručil Měſta dobýwati. Bethak Syn Horákůw / Bránu hořegſſj wyſekal a wſkočil s některými do Měſta potom Koldug Heytman a ginj Rytjři za nim / tu mordowali téměř naporád / nemnoho gich ſwázaných k Neklanowi poſlali na Wyſſehrad s hognau kořiſti / wſſak nicméně Měſtu newblj žili / očemž wſſem zwěděl Kraſnik / a newěda ſe nikam ginam obrátiti / po takowém neſſtěſtj wygel z Skalice a puſtil ſe do Morawy k Králi Morawſkému Léta Páně 864. v kterého žgednaw ſobě pomoc proti Neklanowi / vminil znowu proti němu Bogowati / očemž yak zwěděl Neklan / bezmeſſkánj poſlal do Cžáſlawě množſtwj Lidu Zbrogného / aby zbraňowali Morawanům wgjti do Země Cžeſké / kteřjž když ſe wſſickni ſpolčili / dali bitwu Morawanům a ge na hlawu porazyli / y ſamého Kraſnika zamordowali / yakž doloženo w Poſlaupnoſti Knjžetcý.

Po Smrti Kraſnika / byl Knjžetem Kauřimſkým Leſlaw / kterýž vmřel bez dědicůw w Létu Páně 876. po geho Smrti Knjžetſtwj Kauřimſké dáno bylo Mſtibogowi Bratru Hoſtiwita Knjžete / yako o tom čtel w Knjžetcý Poſlaupnoſti.

Leta Páně 885. ſeſſli ſe Zemané Krage Kauřimſkého k Mſtibogowi ſwému Knjžeti / a gemu radili aby Kraginu ſwau rozſſjřowal kterýž vpoſlechl gich raddy / a počal Kraginu Pražſkau hubiti / a Wſy kteréž geho nebyli ſobě přiwlaſſňowati. Hoſtiwit Knjže Bratr geho ſtarſſý poſlal k němu aby takowých wěcý před ſebě nebral, ale on nic méně na ſwém ſtál, tak že přinucen byl Hoſtiwit Wogſko proti němu wyprawiti, nad nimž Spráwce a Heytmany nařjdil Sſtramjka a Sſtwora. Ti wpřjmě táhli s Lidem k Kauřimu, a položili ſe neyprwé mezy Kauřimem a Witicý, a když k Měſtu přiſtaupili Mſtibog wida že s ſwými práw nebude, wſedl na Kůň a gel k Bratru žádage za milost / kterauž při něm obdržel, a hned poſláno k Heytmanům aby žádnému wjce ſſkody nečinili. Hágek w Liſtu 53.

Náſſledugjcýho Léta / to geſt 886. Hoſtiwit Knjže Cžeſké yakožto milowník pokoge, chtě Synům ſwým pokogné Knjžetſtwj včiniti / ſebral počet nemalý Lidu, gel s njm na Horu řečenau Neklaſowina, a odtud poſlal pro Bratra ſwého Mſtiboge na Kauřim, kterýž když přigel / zůſtali na tom gednom mjſtě, aby Knjžetſtwj gedno od druhého odděleno bylo. Rozkázali bez meſſkání dlauhý a ſſyroký Přjkop wynětati ſwými náklady, a na několika mjſtech Moſty zdělati. Tim ſpůſobem rozdělená byla Knjžetſtwj, a tim ſpůſobem Knjžata Bratřj wlaſtnj ſe vpokogili.

Drſſlaw Syn Mſtibogůw Knjže Kauřimſké w Létu Páně 925. wida pokogný žiwot onoho Swatého Knjžete Wáclawa / powſtal proti němu chtě geg z onoho Knjžetſtwj wypuditi, ale Božſkau pomocý od něho poražen geſt, yakž ge řečeno při ſpjſowánj žiwotůw Knjžetcých.

Cžaſu Jarnjho w Létu Páně 955. přibylo Kauřjmſkým neſnázy a nepokoge, půwodem Vhrůw a Morawanůw / kteřjž ſýlau welikau wpadli do Krage Kauřimſkého; a tu činili znamenité ſſkody / Pěſſý také počali tu Krage okolo Labe plůndrowati, a wypálili Hrad Libicy někdy od Libuſſe založený. Knjže Boleſlaw z Raddau Wládyk a Pražanůw wyprawil proti njm Wogſko, aby gim wjce ſſkod činiti nedopauſſtěli / o čemž když zwěděli Vhři, w gednom ſe Leſe tegně položili v

W, y Lhotic a když je Cžechowé přes Rzeku Labe přeplawili/ Vhři na ně ne nadále wyſkočili, a porazyli ge na Hlawu. Po takowém wjtězſtwj puſtili ſe Vhři dolu wedlé Labe, ſſkody weliké tak na Statcých yak na Lidech činili, a Wězně do Vher poſylali/ wſſak Ohněm neublizugjce neb ſe tu chtěli oſazowati. Gini pak Vhři geſſto w Kragi Kauřimſkém pozuſtáwali/ magjce ſpráwu že gich Lid pěſſy nad Cžechy ſwjtězyl/ přeſtali trochu Kauřimſký Krag hubiti, a počali ſobě Měſto nedaleko od Kauřima ſtawěti, a nazwali gméno geho Feywar, to geſt bilé Měſto/ a tak Kauřimſſtj měli welikau auzkoſt před Vhry. Boleſlaw vkrutný ſebraw opět weliký počet Lidu, wyprawil gey proti Vhrům do Krage Kauřimſkého včiniw nad nim ſprawcy Zwikoſſe Syna Krábowa Muže ſtatečného, kterýž když přitáhl na horu řečenau Neklaſſowina/ potkali ſe s njm Vhři, a opět porazyli Cžechy y Zwikoſſe Heytmana zabili/ z čehož magjce potěſſenj, Dědiny Kauřimſké mezy ſebau dělili.

Léta Páně 958. znamenaw Knijže Boleſlaw

že wždycky den o dedne přibýwá Vhrůw a Morawanůw do geho Země/ ſebral znowu Wogſko, a táhl ſám oſobně s njm na Vhry/ chtě gim překážku včiniti aby ſe w geho Zemi neoſazowali a Měſta začatého nedokonali/ y položil ſe s Cžechy ſwými na Neklaſowině, kterýž nebyli to wděčni/ prawjce že to miſto neni ſſtiaſtné, a tak počali proti Boleſlawowi reptati/ kterýž gim odpowěděl řka, muže býti to miſto neſſtiaſtné, ale Den ſſtiaſtný zegtra mjti budeme, neb wſſecky naſſe Nepřáteli porazyme.

Vhři gſauce boge žádoſtiwi téhož dne přitáhli, a od Cžechůw ſe nedaleko položili, a to s welkým počtem Lidu/ yakého ſe Cžechowé nenadáli/ nicméně wědauce o obyčegi gegich kteréhož w bitwách užjwagi, čaſem nočnjm nadělali mnoho w ſwém Wogiſſtě Přjkopůw hlubokých y ſſyrokých/ kteréž po wrchu přikryli. Ráno pak když ſwjtati počalo, Vhři newědauce o těch Přjkopich/ s křikem a hřmotem welikým do Cžeſkého Wogſka wſkočili, a Cžechowé ſe gim rozſtaupili: Tek Koňowé gich na Hlawy do těch Přjkopůw padali a Cžechowé ge Rjemdihy bili a mlátili, y rychle zaſeky od Kauřimſka včiniwſſe, vtikati gim zbraniowali/ a tak obdržawſſe wjtězſtwj, na zegtřj brali ſe k gich Měſtu Feywaru, a položili ſe v něho blyzko žádného odporu nemagjce/ čemuž ſe náramně diwili: wyſlali potomně Sſpehýře/ kteřjž zwěſtowali, že žádného w Měſtě neni, y kázal Boleſlaw wſſecko cožkoli w něm bylo pobrati, a mezy Bogownjky rozděliti/ a Měſto ſamé poručil w niweč obrátiti.

Kauřimſſtj Obywatelé z ſwého Měſta wyſſli proti Knjžeti Boleſlawowi weliké gemu děkowánj činjce/ že geſt hlawné gich Nepřáteli odehnal, a při tom mu oznámili/ že Pán gich Hoſtiwit Knjže Kauřimſké dáwno od nich odgel/ o němž že newědi žiwý-lý geſt čili mrtwý/ a protož žegey za Pána přigjmagi. Boleſlaw uznáwage takowau náchylnoſt k ſobě Měſſtianůw Kauřimſkých/ rozkázal gim aby z oneho rozbořeného Měſta wſſecko Kamenj a Dřjwj pobrali, a ſwé Měſto tim oprawili, což oni včinili a Dům kráſný v proſtřed Měſta dali poſtawiti/ gemuž gméno dali Rádnj a neb Saudnj Dům. Nedlauho potom mezy ginými Měſty, Kauřim bylo Měſto neyſlawněgſſy a neyozdobněgſſy.

Léta Páně 1412. Kauřimſſtj vſlyſſawſſe co ſe

ſtalo

ſtalo w Cžeſkém Brodě, a kterak geſt od Prażanůw welmi rychle dobyt / a kterak Měſſtiané w nēm hanebně byli zmordowáni, a něktěřj w Sudech ſpáleni / nemalo ſe takowé Nowiny vlekli: Po dlauhém rokowánj s gednoſworné myſli wyprawili Poſly ſwé s plnau mocý k Prażanům, a gim ſe dobrowolně poddali, prawjce že chtěgi tak wěřiti yakkoli oni na ten čas wěřj / y na potomné čaſy wěřiti budau; coż ſlyſſice Prażané neměſſkali od Brodu odtrhnauti, a bez mnohých odtahů k njm ſe obrátili / a na znamenj pokoge a ſmjřenj, poručili tu w Měſtě wýborný Klaſſter Swatého Martina wybrati a wypáliti, kdež také pochytiwſſe Oct Kněžj / hned ge ti ſami Bogownjcy za hořegſſj Bránu s welkým křikem wedli, a wzawſſe ge do ſmolných Sudůw ſlamau djry zacpali, a tam ge ſpálili.

Léta Páně 1431. w Pondělý před Swatým

Wjtem / nedaleko od Měſta Kauřjma, ſpadl weliký Oblak Deſſtowý, z kteréhož weliké rozwodněnj přiſſlo, Woda v téhož Měſta Domy a Stodoly z gruntu wywrátila, Lidi y Howada ztopila, na Obilj nenabytau ſſkodu včinila / z čehož y drahota byla.

Má Měſto to Jarmarky dwa / geden w Pondělý po Nowém Létě / Druhý w Pondělý prwnj po Narozenj Panny Marye, Trhy každý Tegden.

Ziatec Měſto od něhož Krag ſlowe Ziatecký, kterého čaſu, a od kohoby založene bylo / wyprawuge Hyſtoryk Cžeſký Hágek důwodně těmito ſlowy.

LÉta 718. Swach Syn Horſſu Wnuk Lechu, Muž welmi Bohatý s welkým počtem Čeledi a Dobytka, obrátil ſe od Zřqpu na Západ Slunce, a při gedné Řjece kteráž ſlowé Ohře/ to gt teplá neb chřjwagjcý/ Luk ſobě mnoho nadělati rozkázal, y bradbu neb ohradu ſſyrokau ſobě z Dřjwjſſtů ſobiti dal, do kteréž Dobytek na Noc wpauſſtěti poručil/ a že ta Kragina Zemi welmi aurodnau měla s pilnoſti gi Swach mýtiti, Leſy páliti, z kořené wykopáwati, a Luk y Dědin přjčiniti rozkázal. Potomně nedaleko odtud, znamenaw miſto welmi přjhodné také y ſſyroké nad Lukami, na něm Měſto dřewěné založil, a pro hognoſt Luk kteréž byli w té Kragině / tu Kraginu Lucko nazwal, a Měſto aby tehož gména užjwalo rozkázal. Že pak byl brzo ſmrti zachwácen / Obywatelé té Kraginy pro Syna Swachowa kterémuž Hlaſyſlaw gméno bylo, aby Měſto od gého gméno gmenowáno bylo uſylowali, a giní že pod Měſto Zátoka z Řjeky zatekala aneb tekla, Ziatec gemu řjkali a tak ſlowé až poſawad.

Za dnuow Hlaſyſlawa ſyna Swachowa Léta Páně 750. Lučané neb Ziatečtj/ zá wiſtí hnutj gſauce/ že byla Sůl nalezena u Města tu ſtawěti nedopuſtili Služebnjkowi Knjžeti Nezamyſla gménem Holotewy/ činice gemu wewſſem welikau překážku. O čemž mage ſprávu Nezamyſl / welmi ſe hněwem roznjtil proti Ziateckým, a Panu gegich, y poſlal k nim napomjnage aby takowému dylu na překážce nebyli / což učiniti připowěděli/ wſſak nicméně aby Sůl wařena nebyla / tegně ſſkody činili/ Hrnce rozbigeli/ Pece bořili y ſtudnice zaſypowali. Slánſſtí nemohauce déle ſneſti takowé křiwdy/ obořili ſe na Lučany Wogenſký/ a zbili gich mnoiſtwj / kteřjž také o tom přemegſſleli yakby ſe mohli nad Slánſkými pomſtiti / což druhého Roku dowedli/ neb když Slánſſtí Sůl wařili, tito na ně wyſkočili / rozehnali ge a Měſto Lidem ſwými oſadili.

W Létu Páně 766. Lučané ginák Ziatečtí obáwagjce ſe negakého nepokoge/ když uſlyſſeli že Nezamyſl Dwůr Wyſſehradſký opramowal/ oni též Měſto ſwé Lucko Zdmi wyſokými obehnali / aby ſe čaſu přjhody měli kam utecy / a před nepřjtelem ſtatečně ſe brániti mohli/ a tak za dlauhý čas w pokogi zůſtáwali.

Ale Léta 805. připadla na ně nepokogná chwjle, negaký Rohowic přitáhl proti nim s ſylau welikau / o kteréhožto předſewzetj magjce oni dokonalau ſprawu když ho w ſwém Městě měli/ mohli

nim nakládati wedlé ſwé wůle/wſſak nic giného gemu nevčinili/gednom že ho z Města ſpolu ſpomocniky geho wyhnali/kterýž ſe gim na ten čas yakožto w Městě gegich protiwiti neſměl / ale potom gſa propuſſtěn na gedné Hoře mýſto ſpatřiw přihodné tam ſe oſadil / na kteremžto miſtě bydleli někdy Boiemowé/a řjkali Městu tam založenému Břimota/kterémuž Rohowic dal nowé gméno/totiž Wladář / a odtud činil ſſkody weliké Lučanům.

Při Letu Páně 809, dotčený Rohowic Wrſſowec Město Lucko y weſſkeren onen Krag welmi hyndrowal/Weſnice palil, Lid gjmal, mordowal/a přibrawſſe ſe k Městu náramně gemu ſſkoditi počal/kterémuž Lučané ſylně odpjrali / tak že w tom ſſermiclu Rohowice raněného yali/ale naprawiwſſe ſe Wladařſſtj, zmužilegi na Lučany dotjrati počali/tak že gim zaſe Rohowice zagatého odňali/y množſtwj Lučanůw zgjmali a zmordowali.

Léta Páně 821. z giné ſtrany Lučanuom nepokog ſe zgewil / neb Němcy od Západu Slunce přes Hory a huſté Leſy do Cžech wtrhli/a Ziateckým wſſudy okolo Města Dwory, Wſy plundrugjce, weliké ſſkody činili. Poſlali Lučané k Knjžeti Wogenowi, geho o pomoc žádagjce/kterýž rychle gim napomoc dwě Stě Mužůw Bogownjkůw ſkuſſených wyprawil/gichžto Wůdcy byl Radaň, kterýž ſe v Lucka oſmmecýtma dnj tagil očekawagjce na Němce/ale wědauce o tom owſſem ſkrz Sſpehéře Němcy neſměli ſe z ſwých Kragin puſtiti na ten čas/a čekali čaſu w kterémžby ſe Cžechowé nemyſliena nepřjtele v bezpečili. Radaň tehdy Heytman Lidu onoho/ſpatřiw mýſto přjhodné odkudžby někdy y Lučanům napomoc přiſpěti mohl/nedaleko od Ziatče Měſto založil/a dal mu gméno od gména ſwého Radaně.

Léta potomně 824 Němcy čas k tomu ſpatřiwſſe přináležitý/ činili mnohé ſſkody okolo Lucka/ proti kterýmž Knjže Wogen na retuňk Lučanům přitáhl / mage Tři Sta Sedmdeſáte Mužůw weyborných. K němužto kdy ſe připogili Lopotowé, Wládyky a Zemané/dawſſe Knjžeti Sedmdeſáte Mužůw/kázali mu ſe naſpátek wrátiti/ a na geho miſto wolili za ſpráwcy Bezdědha Sſwagra geho / Bratra Baňky Kněžny Manželky Wogenowy. Ten s oněmi třemi Sty Mužůw položil ſe w Leſe nedaleko od Lucka/a odtud poſlal k Lučanům/wěděliliby co o nepřjteli aby gemu oznámili/kteřjž dali ſpráwu tu kterauž měli od Sſpehéřůw/ že Saſowé ſylně táhnau chtjce Město Ziatec z gruntu wywrátiti/pročež že žádagj aby y on byl pohotowě retuňku dodati/ a nápodobně wzkázali k Radaňowi.

Nazegtřj vkázali ſe Němcy na Polých Luckých w welkě počtu/a počali ſobě leženj činiti. Radaň také přitáhl a ſkryl ſe w Leſých tak aby o něm Němcy žádné wědomoſti neměli. Mezy tim Saſowé ſylně k Městu ſſturm puſtili/a Lučané magjc Smlauwu s pomocnjky otewřewſſe Bránu Lid oděný z Města wypuſtili / kteréhož wjce nebylo gednom 220. oſob. Kak ge Němcy ſpatřili/vprkem na ně ſe waliti chtěli / ale zbraňowal gim Heytman dokawádžby Ziatecké dále od Města neodwedl/aby ge mohl od Brány zaſkočiti/a tak giž čas k tomu býti ſmegſſlegice / wzkřjkl na ſwé Němce aby bili Lučany bez litoſti/ale oni ſmělé ſe s Němcy potkali w naděgi rychlé pomocy/kteráž ge neminula/ neb neyprwé Radaň z Leſa wyſkočil a w bok Němcům vdeřil/y welkau ſſkodu w nich včinil. W tom Bezděch s Pražany od

ſtrany Wychodnj wběhl w druhý Bok Němcům/ kteřjž ſe welmi wlekli/ wſſak niemené ſtatečně ſe bránili. Trwala bitwa půl dne / a wjtězſtwj gednák na tu ſtranu gednák na druhau ſe nakloňowalo / až při poſledku Cžechowé plac obdrželi/ Tiſýc Němcůw zbili/ wteklo gich wjce než půldruhého Sta. Cžechůw padlo Sto Padeſáte Sedm/ zraněných načteno Dwadeceti tři.

Po wjtězſtwj obdrženém / Lučané ſwé pomocnjky wjtali/ a třetjho dne ſe rozgeli / Bezděch na tom mjſtě kdež s Lidem ležel/ kráſný Dwůr poſtawiti dal/ a nazwal gey Bezděchowice a nawrátil ſe k Knjžeti s radoſtj.

W Létu Páně 832. Lucký Krag weſſkeren ginák Ziatecký / Wratiſlaw Knjže /mladſſj Syn Wogenůw za Podjl wzal a ſtarſſj na Stolicy Otcowſké zůſtal přeſtáwagjce oba na tom yak byli od Přátel a Wládyk podělenj. W tom přiſſli Poſlowé od Lučanůw k Knjžeti Křezomyſlowi wyprawenj/ oznamugjce že Miſſňané s welkau mocý ſtrogj ſe na Lučany. Knjže bezmeſſkánj obeſlal Wládyky / a při tom ge žádal aby Bratra geho Wratiſlawa na dědictwj doprowodili/ což oni včinili/ přikazugjce wſſj ony Kragině/ aby gemu wſſickni poſluſſnoſt zachowali/ a geſtližeby potřeba vkazowala/ připowěděli gemu/ pomocy a retunku rychlým gey neobmeſſkáwati. Lučane přigawſſe Pána / Dům kráſný v hořegſſj Brány gemu poſtawiti dali/ a Němcy o tom wſſem magjce dobrau wědomoſt, kterak Knjže wjdycky gjž w Lucku bydleti bude y kterak wſſickni Cžechowé ſlibili gey w čas potřeby neopauſſtěti / neſměli ſe dále do té Kraginy puſtiti/ a tak Wratiſlaw w dobrém pokogi panowal.

Když ſe pſalo Léta Páně 851. Wratiſlaw Knjže Lucké Pán pokogný a dobrotiwý Vmřel / a nad Libočany na Hrobcy pochowán.

Zanechal Syna Wlaſtiſlawa / kteréhož Lučané zwolawſſe tu wſſecku Kraginu od Auſti pod Ohru Řieku a až do Hor Německých vwedli na Puſſtiadla / tu gey na Stolicy Otce ſwého poſadili a Cžepicy tu w kteréž měl obyčeg Wratiſlaw choditi wſtawili na Hlawu geho / y činili gemu wſſelikau poctiwoſt a poſluſſenſtwj ſlibili / tak yako Knjžeti a Pánu ſwému dědičnému.

Cžtwrtého Léta po Smrti Streyce ſwého Knjžete Pražſkého / Wlaſtiſlaw znamenaw Syna geho Neklana býti Cžlowěka ſproſtného / podneſl ſe w myſli ſwé/ y ſwolal poddané, rozkázal gim Měſto Lucko ginák Ziateč zdi tluſtau ohraditi / oznamugjce gim, že chce netoliko Blinſkau Kraginu pod Řieku Ohru neb Labe, ale y Plzenſký y Pjſecký Krag ano y Prahu k Luckému Knjžetſtwj připogiti/ což ſlyſſjce Zemané a Wládyky ſchwálili předſewzetj takowé, y k tomu radili / a ſlibili wewſſem nápomocnj býti. Knjže tak

dal gim

dal gim k tomu powolenj a ſwobodu, aby ſobě pewné Twrze y Hrady ſtawěti mohli z Dřjwj a z Kamenj/ w kterýchžby bezpečnj byli před Nepřáteli. A tak magjc wěku ſwého 26. let Wladiſlaw / zdál ſe ſobě nad Neklana býti hodněgſſj Wrchnoſti/ y vmjnil mu wſſecko Knijžetſtwij Pražſké mocý odniti/ yakož k tomu ſe ſylně ſtrogil.

Druhého Roku některj Lučané/ aby ſe w tom Knijžeti Wlaſtiſlawowi zaljbili/ počali okolo Teynce a Budince w Neklanowých Wſech a w Měſtečkách ſſkody činiti s powolenjm Knijžetcým/ w němž neměli žádného odporu. Sám také Wlaſtiſlaw gezdjc po Horách w Kragině Bilinſké nalezl mjſto gedno/ kteréž ſe gemu welmi dobře k ſtwrzenj Měſta zaljbilo mezy dwěma Horami/ z nichž gedna ſlaula Připek a druhá Medněk. Tu tehdy wyměřiw plac Měſta mnoho Leſůw poſekati kázal/ a z toho Dřjwj tolikéž y z Kamenj Měſto ſtawěti poručil. Když dokonáno bylo/ dal mu gméno Wlaſtiſlaw / kteréž ſe až poſawád za Třebnicy ſpatřuge/ a ſtogj Wes na tom mjſtě řečená Wlaſtiſlaw blízko od Hradu řečeného Skalka.

Czim dále tim nepokogněgi ſe chowal Wlaſtiſlaw k Neklanowi dobrému Knijžeti / kterýž ſe ho náramně obáwal/ což znagjce Lučané, weſelegi předſewzetj ſwé konali/ yakož nedlauho potom ſebrawſſe ſe tahli Wogenſky k Hradu řečenému Pacow Hrad / k němužto ſylně ſſturmowali/ tak že ho za půl dne dobyli/ a Pána na něm gawſſe řečeného Lozbud/ poſlali gey k Knijžeti Pánu ſwému / a on poručil mu hned oči wylaupiti. Odtud puſtili ſe k Hradu Zlonic přetwrdému a pewnému / kterýž Ohněm pokazyli a Přjkopy okolo něho zametali. Boimir Pán Hradu onoho/ oznámil tu wěc Neklanowi Knijžeti/ kterýž poſlal Poſly ſwé k Wlaſtiſlawowi Newoge a Loſkotu žádage aby té Wogny nepotřebné zanechal/ a pokogně ſe proti němu chowal/ ale. Wlaſtiſlaw bez mnohého vwažowánij Poſly wyſlané na gedno oko oſlepiti dal/ a tak ge propuſtil aby ſe nawrátili k Knijžeti Neklanowi.

To když oznámeno bylo Wládykam a Lopotům ſgeli ſe na Wyſſehrad k Neklanowi/ předkládagijce gemu weliké ſſkody kteréž ſe Zemi dėgij/ y hanebné předſewzetj Wlaſtiſlawa ſpolu y s tim včinkem kterýž ſpáchal nad wyſlanými předſtjragijce / tak že k tomu ſylné ſměřowali/ aby ſebraw Wogſko pomſtil ſe takowých křiwd nad Wlaſtiſlawem/ ale Neklan yakožto Pán newálečný o ničemž giném nepřemegſſel gedno m yakby Wlaſtiſlawa mohl dary vkrotiti/ k čemuž y Wládyky ſwolili/ ačkoli wěděli to býti wěc nepotřebnau/ y poſlánj byli darowé onomu Tyrranowi znamenité od Zlata, od Konj ſpanilých a giných wěcy drahých/ ale ani tak ho neupokogil anobrž k wětſſjho peyſſe pozdwihl y myſl geho tim wijce poſylnil/ neb mnohém wětſſij ſſkody činiti poručil w Knijžetſtwij Neklanowém, kterýchž Lučané okolo Slaného Wrchu mnoho načinili/ též okolo Chodowa a Kladna / Wſy plundrugijce pálice a Lid mordugijce. K těm Wlaſtiſlaw wětſſij Wogſko wyprawil poraučege aby wpadli do Krage Pražſkého/ a Měſto Budeč oblehli/ kteréž ač bylo na wyſoký Hoře poſtawene y téměř nedobyté/ wſſak nemohlo před mocy Lučanſkých a Wlaſtiſlawſkých oſtati / neb Sſeſtnáctého dne dobyli ho a wypálili. To ſe dálo wedlé Hágka Léta Páně 858.

Náſledugijcýho Léta / Němcy od Západu Slunce s nemalým Wogſkém wtrhli do Knijžetſtwij Wlaſtiſlawowa/ a nežli ſe Wlaſtiſlaw proti nim wyprawil / mnoho Wſý wybrawſſe a wypáliwſſe do Němec ſe obrátili, gſauce toho aumyſlu aby znowu wpadli do téhož

Knjžetſtwj s wětſſjm Wogſkem nežli prwé/ pročež toho Roku Wlaſtiſlaw obáwage ſe Němcůw / Neklana při pokogi zanechal.

Znamenaw potomně při Létu Páně 863. že giž Němcy z Země ſwé newygedau/ počal znowu proti Neklanowi na Wognu ſe ſtrogiti/ wyprawiw před ſebau několik Set Bogowniků w/ kázal w Neklanowěm Knjžetſtwj Wſy, Měſta kazyti/ ſtaré y mladé napořád mordowati a žádnému neodpauſſtěti. Neklan giž newěda o giné radě/ poručil Zemi Muži gednomu ſtatečnému a bohatému Koldogowi/ y Wogſko témuž ſpůſobil aby nedopauſſtěl déle Zemi plundrowati, kterýž neweſſkage wytáhl do pole proti nepřátelům/ kteřjž ſe byli na tři ſtrany rozdělili/ ale yak zwěděli že proti nim Koldog táhne, ſeſſli ſe poſpolu, a ſwedli bitwu s Koldogem v Wſy Tuhánč. Přemoženj od Lučanůw Neklanowi Wogácy/ y ſám Koldog w té bitwě zahynul.

Při témž čaſe Muž geden řečený Haluz Hrad welmi pewný w Teyném mjſtě magjc poſtawený / gemuž gméno dal Kukla / z něho weliké ſſkody činil Lučanů čaſem Nočnjm lid gjmagjce y Dobytek / nimito Hrad dotčený nad potřebu naſſpižowal / pročež Neklan mage o tom ſprávu milowal ho, že on Nepřjtele geho tak tegně potlačowal/ že ani newěděl od koho by ſe gemu takowé ſſkody dáli.

Téhož čaſu Knjže Wlaſtiſlaw rozkázal ſobě Hrad Lowin poſtawiti/ na kterémž Ženu ſwau chowal/ a ta nedlauho potom od Hromu zabitá a na kuſy rozmetána. Byla Dcera Břeſkowa z Prautku/ gegjž bylo gméno Widiſlawka/ rozličná Kauzla na tom Hradu prowozowala/ až Hrom na ni vdeřil a Tělo gegi na mnohé kuſy ſtreſſkotal/ kteréž ſebrané byli/ a obyčegem Pohanſkým pochowané.

W Létu Páně 867 geſſtě ſe neſpokogil Wlaſtiſlaw s ſwými Lučany / nýbrž wždy vſylowal Neklana z Knjžetcý Stolice zſaditi: Čzaſu gednoho rozkázal ſe wſſemu Lidu na ſſirokau Lauku ſgeti/ což když ſe ſtalo/ wěda on že ne weſſkeren Lid tu přjtomen geſt / ačkoli gich doſti mnoho bylo k Bogi ſpůſobných / poſlal Meč po wſſj ſwé Kragině aby wſſickni z Mužſkého pohlawj / kdožby koli tak wyſoký byl yak onen Meč/ na Wognu wygel. A tak čaſu Jarnjho w Létu 869. ſeſſlo ſe weliké množſtwj Lidu na Bezděchowſkém Poli, k nimžto ſám Wlaſtiſlaw oſobně přigel/ a odtud poſlal k Neklanowi s takowým wzkazowánjm / aby ho očekáwal Deſátého dne Měſýce Máge na Poli Turſkém.

Neklan s ponuknutjm Rad ſwých hrozně ſe ſtawěl před Poſly / a za tim obeſlal wſſecky ſwé poddané tak Měſſtiany yak Sedláky / aby na Wognu hotowi byli / a Oſmého dne Máge aby ſe wſſickni položili nad Potokem Bruſka nazwaným. Téhož dne Wlaſtiſlaw položil ſe s ſwými v Budče Měſta ſpáleného/ a tu napomjnal Lid aby ſe ſtatečně w Bogi chowali připomjnagjc gim čaſté předeſſlé Wjtězſtwj nad Lidem Neklanowým/ pročež y nynj aby byli giſti, že Wjtězſtwj obdržj geſtliže gednom ſtatečně ſobě počjnati budau a zmužile proti nim ſe poſtawj/ řka, O byſſte bili netoliko tyto Geſtáby/ Karohy a Sokoli ale y Supy/ Gryffy neb Nohy y Worly ſebau neſli / aby ſſte ge Nepřátelůw waſſich Těli krmili a naſytili. Přiſahám yá dnes ſkrz Marſowau welebnoſt, a ſkrz Meč můg kterýž teď w mých Rukau držim/ že yakž nad nimi zwjtězým, žádného z Mužſkého Pohlawi nezanechám / y ty

Děti

Děti zmordugi, a mjſto nich Sſſěniata k Pyſſům Matek gich přiſazowati roz káži/ zbitých wſſech nepohřbených nechám, aby wſſickni Pſy gich ſe Těli na ſytili, a tak zlé nezbedné Sauſedy wyplenim, y wás wſſecky gegich Stři brem a Zlatem obohatim.

Toho čaſu w Kniježetſtwj Luckém byla gedna Žena kteráž měla Paſterka gménem Strába, kterémuž před tim nežli ſe na tu Wognu wypravil mlu wila takto: Pamatugic yá na Manžela mého dobré paměti, Otce twého, láſku, kterauž mne žiw gſa prokazowal/ wýſtrahu tobě dáwam y raddu, w kteréž geſtliže mne vpoſlechneſs/ wěřmi že w tom Bogi nezahyneš. Prawim tobě tichým Duchem, že Pražané wjtězſtwj mjti budau, temě wſſickni naſſy padnau/ některý ſnad chatrnégſſy z toho boge vgde. Ty pak včiň takto: kohokoli w tom potekánj neyprwé potkáſs, zamordug gey/ a když z Koně ſpadne, ſſedni y ty z Koně twého/ vřež zabitému obědwě Vſſy a wložiege do Tobolky včiň předně kiž před Nohami Koně twého na Ze mi Mečem kterýž mjti budeſs/a wſedna naň rychle odtud odgjžděg/neohle dage ſe nikoli, byť neywětſſy hřmot za tebau ſlyſſán byl, a tak ledwa ſám vge deſs, neb giný yak gſem powěděla wſſickni téměř zahynau. Včinil Stra ba wedlé raddy Macochy ſwé/ a tak žiwot ſwůg zachowal.

Neklan genž byl nad obyčeg ſtraſſliwý Sſtyra z Cheynowa magjc s nim tegné ſrozuměnj, Muže welmi ſtatečného a w wěcech walečných nad giné ſkuſſeného, do ſwé wlaſtnj Zbrogę připrawil, a na ſwém Koni téhož proti Nepřátelům wypravil.

Giž ſſli Hauffowé Čieſſtj hotowi gſauce k potýkánj tok Baba ſedjcy na Skále wolati počala, nebudeli mezy wámi má radda, ſtane ſe Wegſku wa ſſemu weliká ſſkoda. To mjti chtěgj od wás Bohowé, Mars, Juppiter Ceres a giný wſſickni, abyſſte gim Oſlicy obětowali/ geſtli že wjtězſtwj ob držeti chcete. Y včinili tak, a zabiwſſe Oſlicy rozdělili gi na množſtwj Ti ſyc kauſſkůw, tak aby gedenkaždý kauſek od nj ſniſti mohl/ a hned lepſſjho Srdce proti Lučanům nabyli. Ranjm gitrem dřjw než Slunce wzeſſlo/ vkáza li ſe Wog: Wlaſtiſlawowa/a ſſikowali ſe při Praze: Sſtyr ſpatřiw Wegſko nepřátelſké, krátkými ſlowy napomenul ſwé takto: Bratřj a ſpolu bogowni cy zdaliž newidjte yak gſau ſe oni nádherně přiſtrogili/neb s námi pro ſwau pychu chtěgj bogowati/my zagiſté pro ſwau Wlaſt a pro naſſe žiwoty a by chom ge zachowali bogowati budeme/poſylněte ſe a wězte že Bohowé nám gſau přiwětiwj/yakožto oběti náležitau od nás vkrocenj. Budeteli Mu ſſi, mužnoſt wám bude yako Zed/neb mužným a vdatným Bohowé pomáha gj/a bázliwým ſtrachu přidáwagj.

Nedlauho potom Wlaſtiſlaw opřjmě z ſwými Wogſky táhl proti Pra žanům, a znamenaw že ſe z mjſta nehýbagj/kázal ſe ſwým zaſtawiti/ a vči nil k nim řeč dotýkage Pražany takto: O bjdná nebožátka/ a ſtraſſliwá ſr dce/ nic wám ten Wrſſek nepomůže na kterémž ſtogjte. Rozeznegte to ſami mogj Towaryſſi/že gſau ſe s námi w rowině potkati neſměli/pohleď te na ně/tak ſe mně widj že ſe giž k vtjkánj ſtrogj, yak k nim blížegi přiſtau pjme/nebudeme ſe mjti s kým potkati. Geſtli že nás dočekagi nebjte gich Meči/ale ſſlapegte po nich yako po Sterniſſti/neſkropůgte Mečůw ani Střel ſwých Krwi Lidu tohoto ničemného a ſtraſſliwého/puſte Ptáky kteréž máte, giž ge těmi dokonce zaſtraſſjte. To když včinili, Ptácy yako černj Obla kowé Deſſtiowy nad Wogſkém ljtali. Když přiſtaupili k ſobě Hauffowé/ Sſtyr Cheynowſky poručil dáti znamenj k potýkánj/ ſám neyprwé wſkočil mezy Lučany/ a začal bog welmi ſtatečně/ tak že množſtwj gich ſám ſwau wlaſtnj Rukau zamordowal. Prodléwalo ſſtěſtj dlauhau bitwau/ nynj

Digitized by Google

této ſtraně nynj těmto wjtězſtwj vkázugic/ hřmot od Lidu, loſkot od Mečůw/ duſot od Konj daleko ſlyſſán byl. Cheynowſký Wlaſtiſlawa s pilnoſtj ſſetřil/ a mnoho z těch kteřjž gey w ochraně ſwé měli zbil/ až potomně y k ſamému doſkočil/ kterémuž Hlawu Mečem ſwým rozpoltil. Lučané yakž ſpatřili že Wlaſtiſlaw giž zamordowán/ hned ſtratiwſſe Srdce vprkem vtjkali/ ale málo gich vſſlo žiwých/ neb téměř wſſickni od Pražanůw zbiti gſau. Sám také Cheynowſký od ſwých kteřjž gemu té ſláwy záwiděli z Swěta ſprowozen/ gemužto Neklan kázal Hrob v gednoho Dubu ſlawný včiniti/ kterýž až poſawád ſluge Dub ſlawného a ſylného Rytjře: o čemž Hágek ob ſſjrněgſſjmi ſlowy wyprawuge w Liſtu 51.

Potom wjtězſtwj bez meſſkání Neklan táhl do Knjžetſtwj Luckého, a wida že žádný giných Měſt a Hradůw nebránj, ſnadně ge pod ſwau moc podmanil. Wyſſli pak proti němu Ziatečti, žádage geho/ aby ſwůg hněw vkrotil, a Kragin ſwých nehubil/ poněwadž žádného giného krom geho za Pána a Knjže ſwé neuznáwagi. Mezy tim oznámeno Neklanowi o Synowi Wlaſtiſlawowém/ magjcym tehdaž Pět Lét wěku ſwého/ gemužto Neklan miloſt a láſku vkázal a dal gey Durynkowi Poručnjku Otcowſkému k opatrowánj/ poručege aby ſe wſſj pilnoſti yak na Knjže náleži chowán byl, k čemuž na wychowáni dotčenému Durynkowi/ genž byl wlaſtnj Srb/ odewzdal Krag Poſtoloprtſký, ale on nenáležitě s njm nakládal/ neb Djtě to nemiloſtiwě zamordowal, ač potomně y ſám hanebnau ſmrti zahynul/ yakž napſáno w Knjžetcý poſlaupnoſti: Tim ſpůſobem Knjžetſtwj Lucké k Praſſkému Knjžetſtwj připogeno, a giž wjce neſlaulo Knjžetſtwj Lucké neb Ziatecké, ale nazwáno Kragem Ziateckým/ ačkoli to nacházym w pamětech ſtarých, že po ſmrti gmenowaných Knjžat Luckých/ geſſtě někteřj Knjžetſtwj to pod ſwau moc podmanili/ o čemž y Hágek doſti patrnau zmjnku činj těmito ſlowy.

Knjže Boleſlaw přigew na Wyſſehrad, ſwolal wſſecky Wládyky a ſtarſſj Země, a kázal ſe gjm na Wognu ſtrogiti/ žádnému nic neoznamugic kamby ſe obrátiti vmjnil. Když ſe giž wſſickni ſgeli na rozkaz Knjžetcý Oſmého dne na Wyſſehrad/ wybral Boleſlaw ze wſſeho Wogſka Mužůw w počtu Sſeſt Set, s njmižto obrátil ſe na Západ Slunce, a počal Kraginu Luckau hubiti a plůndrowati s ſſtěſtim takowým/ že žádný nebyl kterýžby ſe mocy geho protiwil. Pán oný Kraginy gménem Dobromjr poſlal k Boleſlawowi, wzkazugjc gemu že ſe chce před nim pokořiti, a gemu ſe ſe wſſym Panſtwjm poddati/ ale Boleſlaw nechtěl k tomu powoliti/ nýbrž poručil mu ſkrz Poſly oznámiti, že on neſtogi o geho pokořenj/ ale že ſtogj o Hrdlo geho. Tim přeſtraſſen gſa Dobromjr/ pogma Ženu a Děti obrátil ſe do Bawor, a Boleſlaw když wſſecku Kraginu tu ſplůndrowal, Měſto Ziateč Lidem ſwým oſadil/ poručiw ſpráwu Měſta Worſowi, tak aby z něho do Knjžetcý Pokladnjce každého Roku dáwano bylo, Sto a Třidcěti Hřjwen groſſůw dobrých.

Worſa pak Wladář Krage Ziateckého/ chtě ſe Pánu ſwému Boleſlawowi zaljbiti, Lid w té Kragině welmi laupil, a nad mjru Berněmi royličnými Sſacuňky obtěžowal/ čehož nemohauce déle ſněſti Obywatelé, poſlali gſau k Boleſlawowi, žádagice ponjženě aby ſe nad nimi ſmilowal/ a nedopauſſtěl Lid chudý tak mizerně ſužowati/ ale on wyſlyſſaw žádoſt Ziateckých, poſlal k Worſowi/ aby na ně dwognáſobnj Bernj vložil, a dwognáſobnj Summu aby gemu každého Roku wydáwal, což Worſa včinil/ ale s ſſkodau ſwau, neb ſhromáždiwſſe ſe Ziatečti/ Worſu ſpolečně zabili. Boleſlaw mnohém vkrutněgſſiho Wladaře gim dáti vmjnil, ale žádný

neſměl toho Auřadu na ſe přigjti; a tak dlauhý čas Ziatečti bez ſpráwcy byli.

Léta Páně 933. za Boleſlawa Vkrutného/ pro diwy kteréž ſe dáli při Těle S. Wácſlawa w Praze y okolo Prahy, mnozý Pohané k Wjře Swaté ſe nachýlili, a Křeſt Swatý přigjmali ale w Kragině Lucké ginák Ziatecké zatwrdilý byli Pohané. Ti čaſu gednoho ſeſſli ſe w Launech, a tu o tom raddu drželi, aby ty diwy s Knjžetem Boleſlawem přetrhli/ y položili ſobě Sněm z ſtrany té wěcy při Dubu Statečného Rytjře v Turſka, na kterézto mjſto když ſe ſgeli/ ſpatřili wſſickni očitě, an w Powětřj ſtogj Muž Statečný we Zbrogi vaſné na bjlém Koni, an za njm weliký černý Oblak od Zapadni ſtrany Slunce wzhůru wſtupuge / z něhož vkázalo ſe weliké bleyſkánj a hromobjti, a Přjwal Deſſtě nahlý, činiž gſauce přeſtraſſeni Ziatečti/ vtikali z Sněmu onoho kam kdo mohl / aby ſe ſkrýl před baukau / nic méně bez diwu nebylo, neb hrom Citrydcéti Oſob zabil, a od té chwjle žadný proti Swáteſtem Swatého Wácſlawa nemluwil.

Když ſe pſalo Léta Božjho 1201. diwnj a neobyčegnj w Czechach vkazowali ſe Zázrakowé, a zwláſſtě w Kragi Ziateckém tak čaſem nočnjm yak we dne. Dne gednoho před ſlawnoſti Welikonočnj/ při Západu Slunce přitáhlo k Měſtu Ziatci množſtwj Lidu gjzdnýho a pěſſýho, a počali ſe kláſti wůkol a wůkol okolo Měſta / což Obywatelé widauce, rychle kázali Brány y Fortny vzawjrati, a wſſem k odporowánj ſe přihotowiti. Wſſickni bez meſſkánj na rozkaz takowý oblekli ſe w Zbrog, a ſtála wſſecka Obec na Rýnku pohotowě y na Zdech hotowi gſauce Nepřjteli odpor dáti / ale to ſe gim zdálo za ſtjžné/ že newěděli yakýby to Nepřjtel tak nenadále k Měſtu přitáhl, y radili ſe weſpolek yakby ſe dowěděti mohli/ yakýby to Nepřjtel byl: chtěli o wſſem wyſlati z Měſta ſſpehéře, ale žádný nebyl/ kterýžby ſe w takowé nebezpečenſtwj puſtiti ſměl. Byli na ten čas Dwa Wězňowé w Ziatci Sſjba a Hrobek, obadwa pro ſwé zlé ſkutky giž ortelowánj/ tak že Hrdel měli býti w kratkém čaſe zbawenj/ kterýmž Měſſtiané připowěděli že wſſeho ſp: oſſtěný budau, geſtliže přezwědi yakéby to Wogſko Nepřátelſké k Měſtu přitáhlo, k čemuž oni rádi powolili, a ſlibili že ſe chtěgi s giſtau Nowinau do Měſta zaſe nawrátiti/ poněwadž mimo ſwobodu, y dary hogné gim dáti připowěděli. Wypuſtili ge tehdy Fortnau z Měſta wen teyně, a oni přiblížugice ſe k Stanům ſlyſſeli řeč Německau y Czeſkau, yakým ſpůſobem mezy ſebau rozmlauwali/ ale ptáti ſe žádného na žádnau wěc neſměli, toliko ſe nawrátiwſſe do Měſta ſpráwu dali/ že weliké Wogſko před Měſtem ležj, a že ſe k ſſturmu ſylně ſtrogi. Ziatečti ač byli w ſtrachu, wſſak nic méně, pořádně Warty nařjdili/ Lid po Zdech a Wěžech náležitě rozdělili tak tjſſe yakoby žádného w Měſtě nebylo / po Rýnku tolikéž a po Vlicech Lidu plno bylo, wſſickni očekáwagjce, yakby gednom Nepřitel k Zdem hnal, aby gemu ſluſſný odpor včinili, ale ničehož ſe nemohli té Nocy dočekati. Na ráno když ſwjtati počalo, poručili z Wěži a Zdi Měſtſkých pilně ſſetřiti, k čemuby ſe Nepřjtel měl/ ale ſtrážnj ani ſſpehéři žádného wjce před Měſtem neſpatřili. Když pak giž Slunce wzeſſlo/ wyſſel z Měſta weſſkeren Lid, a tu žádného nenalezli, aniž ſe yaké znamenj vkázalo, kromě toho/ že Tělo gednoho oběſſenýho Člowěka z Sſybenice ſnjato bylo, a blízko od Měſta v gedné

Wrby poſtaweno. Ziatečti dawſſe dary připowěděné Sſibowi a Hrobowi; ono Tělo do Sſybenice wložiti poručili, a propuſtili ge tak aby nikdá wjce do gich Měſta ſe nenawracowali.

Přemyſl Král Korunowaný s powolenjm Otce ſwého/ když ſe gemu protiwil, a ſebral nemalé Wogſko proti němu / w Létu Páně 1249. obrátil ſe k Ziatcy, Měſto to dobyl/ y tu Kraginu wſſecku ſobě podmanil. Potomně Páni předněgſſj w Králowſtwj Cžeſkém ſgewſſe ſe weſpolek/ včinili mezy Otcem a Synem narownánj / yakž nahoře doloženo při Erbu Panůw z Sſwamberka.

Hágek při Létu Páně 1387. w Liſtu 355. wyprawuge že w Králowſtwj Cžeſkém y w mnohých Kraginach giných býwalo weliké a rozličné Hromobiti a Bleyſkánj we dne y w Nocy/ tak že Lidé v welikém ſtrachu byli/a mnozý bezbožné ſwé žiwoty naprawili. Při Slawnoſti Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božých / ſpadl weliký Oblak deſſtiowy nedaleko od Ziatče/tak náhle / že několik Weſnic prudkoſti porazyl a potopil.

Léta Páně 1531. Cžtyrmecýtmého dne Měſýce Cierwna/Mornj Neduhowé ſylně ſe rozmohli w Ziatči/a mnoho dobrých Lidj obogjho pohlawj pomřelo.

Léta Páně 1421. přiſſli Nowiny že Němcy Kurffirſſtowé táhnau do Cžech, maguce moc ſobě poručenau od Papeže, aby wſſecky Cžechy merdowali/ a toho Wogſka že gſau Wůdcowé obzwláſſtnj/ Jan Arcybiſkup Mohutſký/Arcybiſkup Kolinſký/Arcybiſkup Trewerſký/ Knjže Bawořſké Ludwjk Syn Klimůw/ a Hrabě z Naſow/ yakož pak přeprawiwſſe ſe přes Hory/ oblehli Měſto Ziateč/a w Pátek před Swatým Mathauſſem ſſeſtkrát k němu ſſturm puſtili/ ale wždycky odehnáni byli. Toho čaſu ſeſſlo ſe mnoho Lidj do Ziatče/kteřjž vſſikowawſſe ſe na Němce nenadále ſe obořili / gednák Němcy pochytiwſſe Zbroge ſtatečně ſe bránili/ wſſak nicméně obleženým vſtaupiti muſeli / kteřjž potomně s ponuknutjm Heytmanůw ſwých naſpátek trhli. Padlo Němcůw Sſedeſáte a zgjmáno tolikéž Sſedeſáte. Obáwali ſe dále obleženj aby pro Hlad Měſta podati nemuſeli/což Němcy wědauce / poſlali k Cýſaři o pomoc/ale nebyla poſlana/w tom někdo Němcům Stany zapálil / kteřjž obáwagjce ſe něčeho horſſjho od Ziatče odtrhli/a Ziatečtj sháněgjce ſe po nich ſſkody gim činili.

Knjže Miſſenſke a Pán z Plawna / Léta Páně 1422. oblehli Měſto Ziateč/ ale nemohli nic ſpůſobiti/ač Němcy lapali Holuby a Wrabce, Syrné Swjčky gim wázali na Ocaſy aby Měſto zapálili/ potom Měſſtiané wypadli z Měſta a wſſecko Wogſko od Měſta odehnali: Obrátili ſe Němcy do Miſſně/ žádné giné ſſkody nevčiniwſſe/ gednom že gednu Babu ſedjcy v Pekaře na Pecy z Děla zabili/ a Sſybenicy Ziateckým rozbořili. O čemž Hágek obſſjrněgj.

Roku Božjho 1542. Kobylky a Moteylowé v Ziatče welikými ſe ſtady vkázali / gedny za druhými litagjce neginače než yako neyhuſtſſj Snjh / welikau ſſkodu na Zahradách včinili.

W Pobytu po Božím Těle / Roku Božy-ho 1549. přihodila ſe we Wſi řečené Hruſſowa ležjcý mijli od Ziatče na ... manu k Chomutowu, že nějaká Žena ſſeſtero ſwých Dítek wlaſtních, dwy Pacholátek a čtyry Děwčičky Sekerau zamordowala, a ſtinawſſy z nich hlawy / do Sklepu ge gedno wedle druhého ſkladla, a zawolawſſy Muže tam mu gjti rozkázala / aby pohleděl yak geſt Děti geho a ſwé dobře opatřila. Druhý Pátek Ziatečtj dali gi z Měſta wywesti, zahrabati a Kolem probiti.

W Sobotu před Swatým Matěgem okolo hodiny Oſmnácté / w Létu 1551. rozwodnila ſe Řeka Ohře v Ziatče a wyzdwjhla Led / w tom ſe zaſtawila nad Moſtem nemagjc průchodu, a obrátila ſe do Předměſtj / kdež ſſkody weliké zdělala; neb od té Powodně okolo půl Druhého Sta Domůw na Předměſtj Ziateckém k ſkáze přiſſlo.

Léta Páně 1562. w Neděli po Swatém Frantiſſku / přigel do Měſta Ziatče Maximilian w nowě Korunowaný Král Cžeſký s Králownau Marygi Manželkau ſwau, a za njm hned w Auterý Ferdynand Cýſař Otec geho, oba ſlawně od Měſſtianůw witáni, kdež Cýſař na ſnažnau přjmluwu Krále Maximiliána, odpuſtil gjm wſſecko předeſſlé prowinněnj, a z Rukogemſtwj ge propuſtil / dokládage že chce gegich Pánem miloſtiwým býti / ale wſſak Bran gim do ſwé ſmrti nenawratil.

Léta Páně 1565. w Středu po Neděli Cantate / Cýſař Maximilián toho gména Druhý / na pokornau a ſnažnau žádoſt Ziateckých, a Cýſařowé Maryge / tolikéž Arcyknjžete Ferdynanda a giných mnohých přjmluwow / dal Ziateckým Mageſtát aby mohli zaſe Měſto zawjrati a vpewniti, tak yako giná Měſta za obyčeg magi, a což Dſkami o tom bylo zapſáno, to poručil wymazati a zakrýti / neb od Léta 1547. Měſta zawjrati nemohli.

Téhož Léta w Středu po Neděli Exaudi, okolo hodiny Patnácté / ſpadli okolo Ziatče Kraupy weliké, a ſſkody nemalé zdělali na Winnicych, Chmelnicych, Zahradách, y na Obilj.

Léta Páně 1572. vmřel Jan z Michalowic Syn Bohuſlawu Pjſař Radnj Měſta Ziatce, Muž Včený a w Práwich zběhlý.

Léta Páně 1582. Sedmnectmeho Dne Měſyce Zářj / vmřeli Lidé Včenj, a Pražſké Akademie Miſtři / gmenowitě, (yakž ge Lupač wyčjtá) Martinus Homelius a Prochovva Primas, duo Fratres Stryalij Ioannes & Iacobus à Pomnaus, Iacobus Strabo, Georgius Suſſilius, & Sextus Rector Scholæ Ioannes Andreæ Scolczanus.

Jarmarky má Měſto dotčené / geden w Středu před Swatým Duchem / druhý na Swatau Kateřinu. Trh na každý Teyden.

Měſto Chrudjm/ od něhož Krag ſlowe Chrudimſký/ kteréhoby čaſu aneb od koho založené bylo/ toho w Kronykách nenacházým.

LEta Páně 1055. yakž o tom Hágek wyprawuge/ Knýže Břetiſlaw roznemohl ſe těžce w Chrudimi/ a tu y vmřel. Odtud Tělo geho wezeno do Prahy/ a w Koſtele Swatého Wjta pochowáno.

Léta Páně 1075. Měſto Chrudým Ohněm domácým wſſecko z gruntu wyhořelo/ tak že ani gedno Dřewo neb Hlawně we wſſem Měſtě nezůſtalo/ gednom Kameny a zřjceniny.

Oſmého dne Měſýce Czerwna/ w Létu Božým 1091. wedlé rozkázaný Wratiſlawa Krále Cžeſkého/ v Chrudima položilo ſe Wogenſky Sſeſtnácte Tiſýc Cžechůw/ w tom na ně připadl vkrutný Mor/ tak že gich vmřelo w Cžtrnácti dnech půl druhého Tiſýce/ pročež ſe Král Wratiſlaw do Prahy nawrátil/ a Lid ſe rozeſſel/ a kdo ſkoli tu newmřel/ ginde gemu těch čaſůw nic nebylo. Král toliké Vherſký sliſſe co ſe děge w Cžechách/ lid rozpuſtil.

Léta Páně 1421. w prwný Pondiely w Poſtě znamenawſſe Měſſtiané Chrudimſſtj/ co Žižka prowozuge w Králowſtwý Cžeſkým s Tábory/ chtjce také aby w tom bogowánj nebyli poſlednj/ wytáhli Wogenſky na Sſarleg/ a tu ſe radili co magj činiti/ y zwolili ſobě za Heytmana Jana kterýž ſlaul Proſtowlas/ a ten málo před tim byl w Hradce nad Labi Biřicem/ a on pogawge táhl s nimi k Kláſſteru S. Jakuba

Digitized by Google

proti Stráboww/a počali ho Chrudimſſtij pilně dobywati/ tak že Cžtwrtého dne gey zapálili. Zahynulo w tom Ohni čtyrmecytma oſob/ a ginij ſe Nocy předeſſlé wykradli do Leſůw. Chrudimſkých padlo Sſedeſáte a dwa a mnoho těch zbitých bylo / geſſto geden každý z nich mohl to zaplatiti/co gſau Chrudimſſtij w tom Klaſſteře pobrali.

Při témž čaſe Pražané táhli k Chrudimi na Žižku pod Horami očekáwagijce/kterýž potreſtal Pikhartům v Tábora / a nazegtří po Swatém Marku táhl k Lichtnburku / na kteréžto ceſtě mnoho Koſtelůw ſpálil a Kněžij zmordowal. Na den Swatého Witalijſa Pražané a Žižka položili ſe v Chrudima s tim vmyſlem aby ho vkrutně dobýwali / aby wſſecky na pořád mordowali/a tim mordem aby včinili ſtrach w tom wſſem Kragi. Byl tehdáž Heytmanem w Chrudimi Jan Měſſecký kterýž obáwage ſe zlé příhody/wſſel w raddu s Chrudimſkými / a nazegtřij dal ſe s Pražany w rokowánij. Sſtala ſe Smlauwa/tak aby Pražané ani Táboři nebyli do Měſta puſſtěnij/á Chrudimſſtij hned aby toho dne z Kalichu přigijmali/ y čtyry Artykule Pražſké drželi/a toho na potwrzenij aby hned ten wyborný Klaſſter Panny Maryge w Chrudimi wſſecken rozbořili / a těch w něm pozůſtalých Oſm Mnjchůw/ aby na Rynku vproſtřed Měſta Ohněm ſpálili/Klijnoty pak Klaſſterſké wſſecky aby wyneſli Pražanům na Wůz/ což když ſe ſtalo/Žižka s Pražany hnul ſe odtud k Pardubičkám/a po wſſem tom Kragi gezdjce/weliké a nenabyté činil ſſkody/Klaſſtery wyborné wybral/wypálil a rozbořil/totiž/Drobowice,Skaly,Podlažice,Pardubičky,Sezbořice,Michalow,Choteſſice. Dobrawſſe ſe pak Klaſſtera Panny Marye w Sezemicých wſſli do něho Pražané a Táboři an žádný nebránij/z něhož kázal Žižka wſſecky Pannymen wyweſti/a w Potoce kterýž geſt pod Klaſſterem ztopiti/ale ſmilowali ſe nad nimi Heytmané Pražſſtij a propuſtili ge yakž doloženo nahoře při Klaſſteřijch.

Leta Páně 1538. Oſmnáctého dne Měſyce Března/ohořelo po druhé Měſto Chrudim/ yakž wyprawuge Lupač w Kalendáři ſwém/na onen čas gedno z Měſt Wěnných Králowé. Za čaſu ſpiſowánij mého bylo pod mocy Králowſkau/ a to ležij Třinácte mil od Měſta Prahy.

Jarmarky má/prwnij w druhau Sobotu w Poſtě/Druhý na den na Nebe wzetij Panny Marye. Trh na každý Teyden

Měſto Hradec/od něhož Kragowé Hradecký kterého čaſu a od koho založeno geſt / tolikéž o přjhodách geho ſſtiaſtných y neſſtiaſtných, tuto ſe krátce doloží.

Byl w Kragi Kauřjmſkém Muž geden welmi ſtatečný / gemuž gméno bylo Dobroſlaw z Rodu Slawymilowa, Bidowa a Dobromjrowa / ten poručiw Dwůr Stohoſlawice Bratru ſwému Přjbowi, s Ženau ſwau genž ſlaula Božka / Dcera Kuchorowa, y ſe wſſy Čeledi ſwau/ obrátil ſe na Wýchod Slunce, Wůdcy mage negakého Kolaſſku/ a ſpatřiw miſto ged-

no na gedné překráſné Hoře mezy Labem a Orlicy, Řekami prudkými hlubokými a welmi Rybnými tu ſe oſadil, a ſpůſobiw welmi ſſyrokau Dřewěnnau ohradu yako Měſto / tu ſwůg weſſkeren Dobytek kázal čaſu nočnjho zawjrati: Sobě pak chtě Dům bezpečný včiniti / kázal z Hljny Cyhel nadělati / Ohněm ge twrditi / a z nich Zdi přepewné Hradowé na mjſtě wýborném nad Wodau kázal dělati / a tu hned Hrad kráſný poſtawiti / tak aby geho tu žádný nepřjtel / ani geho Dědice nemohl dobýti / a dal mu gméno Dobroſlaw / někteřj pak pro geho Cyhelnau čerwenoſt řjkali mu Czerwený Hrádek / ginj Cyhelný Hrádek a ginj mu řjkali Hradec. To ſe dálo wedlé Hágka w Létu Páně 782.

O Mieſſtianech Hradeckých / kteřjž s ginými okolnjmi obywateli wtrhli do Slézſka na laupež / činj zmjnku Hágek při Létu Páně 1134. těmito ſlowy:

Pro nezbednoſt Boleſlawa Knjžete Polſkého / wtrhli gſau Morawané do Polſky / a tam z té ſtrany od Morawy činili weliké ſſkody. Czechowé tolikéž někteřj ſe ſebrawſſe bez wědomoſti Knjžete ſwého puſtili ſe nápodobně do Polſky od Slézſka / a tu Zemi welmi hubili Mečem y Ohněm až práwě do té Řeky genž ſlowe Odra (wedlé Opole a Ratiboře ta Řjeka gde na Slizſko) kterauž to Kraginu zlaupiwſſe / ſpátkem ſe do Czech nawrátili / a nebyli při té laupežj ginj Czechowé / gednom Hradečti, Chrudimſſti, Cžáſlawſſti, Boleſlawſſtj a Kladſſtj. Po nemalém čaſe / opěttí táhli do Polſky / neb raděgi do Slizſka / aby tam takowau yako prwé neb wětſſj ſſkodu včinili / a z Statkůw cyzých zbohatli / proti nimž to Knjže Boleſlaw ſebral dwakrát wětſſj počet Lidu, a táhl na ty Laupežnjky, a oni tomu ſkrz ſwé ſſpehéře porozuměwſſe, yto vwážiwſſe žeby práwi býti proti takowému Wogſku nemohli / obrátili ſe bez meſſkánj k pomezem Cžeſkým, kteréž Polácy rychle honili, wſſak nic méně Czechowé we zdrawj s laupeži y s zagatými domu ſe nawrátili.

Léta Páně 1308. Czechowe ti kteřjž byli w

Kragi Hradeckém okolo Pardubic a Litomyſſle / takowých těžkoſti kteréž

gim

gim Sſwábi činili nemohauce ſnéſti/ ſebrali ſe wespolek s tim vmyſlem aby neyprwé Wyſokého Meyta / potomné Chrudima dobyli, á Němce odtud wyplemenili. Toho byl neywětſſij půwod Ctibor Zamrſký z Vherſka/ a Jaroſlaw z Bolehrádku/a ti s Lidem shromážděným položili ſe w Weſtře tina. Chrudimſſti,Poličtj,Meytſſtj a Hradečtí Němcy/magjce o tom ſpráwu / opatřiwſſe Měſta ta vpřimo táhli na Cžechy / prawjce že každý chce z nich deſet Cžechůw w Bogi podſtaupiti. A ſſeli ſe wſſickni Němcy mezy Meytem a Chrudimem/a Cžechowé také k nim ſe přibljžili, ſtala ſe Bitwa mezy Opočnem a Turowem/a tu gſau Němcy od Cžechůw na hlawu poraženi. Jaroſlaw půl třetjho Sta Wězňůw na Bolehrádek s ſebau pogal/ a Ctibor na Vherſko tolikéž gich nemalý počet hnal. Bylo w té Bitwě proti Cžechům Němcůw něco wjce nad tři Tiſýce/ a Cžechůw nebylo než Dwanácte Set. Tak Pán Bůh pyſſné Němce ſkrotiti ráčil, že gſau hanebně w tem Bogi zahynuli / a ginij ſlyſſjce o té porážce/kteřjž w Měſtech zůſtali, pomalu ſe z Cžech wykradli. Hágek w Liſtu 277.

Wyhořenij Měſta Hradce při Letu Páně

1407. předſtjrá Lupač w Kalendáři ſwém těmito ſlowy: Hradecium, quod exteris Græcium appellatur, Vrbs ex dotalibus Reginæ Bohemicæ Vrbibus Princeps, funditus una cum arce ſimul, atq; templis & campanis mirificæ molis, incendio euaſtatum perit, flamma inſup quinq; homines concremati, die 28. Mai.

Při Létu Páně 1416. o ſhořenj téhož Měſta

druhém/ mluwij Lupač takto: Reginæ Hradeciũ conflagrauit, quũ à priore incendio nouem anni flluxiſſent, w kterémžto Měſtě bylo weliké Země třeſenj w Léta 1443.

W Letu Páně 1419. Aleš z Wřeſowa/Beneš

z Mokrowaus / Bitijk z Walkunic / ſebrawſſe mnoho Lidu Sedlſkého pod Kunětickau Horau nad Pardubicemy/táhli vpřjmo,k Hradcy Králowé/kterýž Hradečtj/poněwadž dáwno s nimi ſrozuměnij měli do Měſta wpuſtili/ a hned od Kněze Ambrože wedlé obyčege Táborſkého/ den ten celý až do wečera přigijmali. A když bylo w Hodinu Neſſpornij / geden z Měſſtianůw gménem Frana / řekl k Knězy Ambrožowi/Bratře vkraí toho rozdáwanij/ wſſak čaſem wečernijm toho činiti neſluſſij/a on mu řekl,mlč, wſſak Kryſtus po Wečeři ſwým rozdáwal / na čež on zaſe dij/ ti neważnij Lotři,nekteřij giž od tebe po Cžtwrté y po Páté přigjmali. Odpowěděl Kněz, wijš dobře že nikdá dobrého doſti nenj. Potomně řekl Frána/a yá widjm tu některé kteřjž gſau Wražedlnjcy,Laupežnjcy, Mordýřowé / y giných wſſech lotrowſtwj plnij/na čež odpowěděl Kněz / žádného zde nenij tak welikého Lotra/ yak onen kterýž s Kryſtem na Křjži wiſel / wſſak před nijm ſwého Káge nezawřel.

W Bilau Sobotu Léta 1421. Měſſtiane Měſta

Hradce nad Labi / čaſem Wečernijm tegně z Měſta Wogenſky wytáhli/ aby netadále když ſe Bitevně ſpjwati bude zlezli Kláſſter Opatowice / ale Mnijſſi a Zioldnéři gich měli ſe na péči,a Sſpehéře na wſſecky ſtrany wyprawili/kteřjž nawrátiwſſe ſe oznámili že Hradečti táhnau ſylnau mocý. A

wyſſli Opatowſſtj proti nim/ a potkawſſe ſe v Podolſſan Bitwu ſwedli/ tam Hradečti hanebně pomordowány/ y s Heytmanem ſwým/ Wězňowé/ gichžto Tři Sta wedeno do Kláſſtera/ rozličně ſſacowáni/ a někteřj Ohněm trápenij. Welmi toho litowali Hradečti/ že gſau z Měſta wytahli ſlissijce zwláſſtě yak žaloſtiwě Ženy a Dijtky pro Smrt Otců w té bitwě pomordowaných naříkali.

Czaſu Poſtnijho / Léta 1423. Zizka Heytman zhaubců Země Czeſké/ gezdic po Czeſké Zemi/ s weliau wſſech obywatelůw ſſkodau/ gel k Měſtu Hradcy/ a chtě aby Wogácy poſpiſſyli, rozkázal gim w Nocy tahnauti. Drábi geho o to ſobě ſtěžowali prawjce/ Zižka Wůdce náš gſaue ſám ſlepý, domnj wá ſe že gſme také ſlepij/ a že geſt nám gednoſtegná wěc Noc y Den/ což ſliſſyc Zižka odpowěděl. Mogj milj Drábj hned yá wám pohodlj včinjm, ač yá toho nepotřebugj: powězte mně kde gſme tuto nyni, a oni řekli/ mezy Podmokli a Cžiňowſy: y kázal některým napřed geti, a Měſto Králowé zapáliti/ tim Ohněm aby Drábům poſwijtil/ tak aby ceſtu widěti mohli.

Při témž čaſe Zižka byl puſſtěn do Hradce, a Pražané magjce k němu nechuť/ wyprawili weliký počet Lidu ſwého do Krage Hradeckého/ zdaliby mohli Zižku w těſném kautě zaſtihnauti. Heytmané Pražſkého Wogſka, pogmauce s ſebau Diwiſſe s Lidem geho, táhli yako tegně, a položili ſe v Hradce: Zižka s Tábory a s Hradeckými wyprawil ſe z Měſta tiſſe, a zſſykowali ſe pořádně na Předměſti/ yakož y Pražané giž po hotowě ſtáli/ y ſtala ſe Bitwa v Dworu Sſtrauchowa, tam Pražané na Hlawu poraženj/ ſám Diwiš toliko s malým počtem vgel na Raunickau Horu. Tam byl yat Hawel Srſſata Kněz, kterýž noſyl Monſtrancy před Pražany, toho Zižka kázal před ſebe přiwéſti, a vgaw gey lewau Rukau, Palcát w prawé mage/ vhodil gey w Hlawu tak ſylně, že gey tau gednau ranau zabil/ řka, muſel gſem toho Pražſkého Kněze poſwětiti/ což ſe ſtalo w Středu před Swatým Wawřincem.

Po třech Nedělích Jan Městecký a Puta Czaſtolowſký wſſkočiwſſe do Hradeckého Předměſtij/ wypálili Křjžownickau Vlicy, a wběhnauce do Koſtela Swaté Anny, polapili tam Kněze Táborſkého, a zabili gey w Koſtele/ a zabitého wen wywlekli. Když pak odtud odgeli/ Hradečti ſebrawſſe dolůw mocy Getřicha Bratra Diwiſſowa, zbořili Hrad w Měſtě/ čehož gim Zižka pochwálil, a ſwým Táborům k tomu dopomáhati poručil.

Potomně w Létu po Narozenij Kryſta Pána 1424. na den Božijho Křtěnij / když Zižka z Morawy wygjžděl ſpolu s ſwými laupežnjky/ chtěl geti k Hradcy, a tu naň zálohy včinili/ Jan Opočenſký, Puta Czernohorſký, Arnošt z Czernčic v Skalice za Jaroměřem, a když naň wyſkočili nenadále, Zižka wzkřijkl na ſwé aby ſe bránili, kteřijž, yakož zwýkli, mužně a ſtatečně ſobě počjnali/ tak že plac Zižka obdržel, a gmenowani Páni s ſwými vſtaupati muſeli.

Léta Páně 1445. byl Mor w Králowé Hradcy a w giných Kragich vmřelo Lidi množſtwj Tiſyc.

Leta Páně 1443. w Sobotu po Božijm Tělem

Digitized by Google

okolo čtwrté hodiny na Noc/ opět wſſecko Měſto Hradec y s Předměſtim wyhořelo, o čemž mluwij Lupáč takto: Sabātho poſt feſtum Corporis Chriſti ſub horam Noctis quartam, Reginæ Hradecium, Oppidū ad Albim & Orlicem amnes ſitum, una cum Præurbio funditus incendio vaſtatum perijt, elapſis à priore ejuſdem vrbis conflagratione annis 77. idem Menſe Decembri, Anno eodem conflagratum dicit.

Léta Páně 1509. wedle Lupáče shořelo opět w Hradcy Králowé Dwamecýtma Domůw s Wěžj a Zwony.

W Létu Páně 1536. znowu gmenowaná přjhoda neſſtiaſtného Ohně na dotčené Měſto připadla/ o čemž mluwj Lupáč takto: Reginæ Hradecium (exteris Græcium p ſyllabarum contractionem enunciatur) ad Albin & Orlicem confluentes ſitum, oppidum amænum, populoſū ac celebre, multorum eruditorum Virorum Patria, propè de integro conflagrat, tantum modo Præurbio ab eius deuaſtatione incendij remanente incolumi. Iam niſi fallor tertium iſta calamitate, ea vaſtata Ciuitas refloreſcit ſplēdidè: a to ſe ſtalo Dewatenáctého dne Měſýce Cžerwence.

Léta 1586. tolikéž wyſſel Oheň w Králowé Hradcy nad Labem/ w Středu na zegtřj Swaté Markéty před c ſinau hodinau na celém Orlogi/ ſhořelo w Měſtě Domůw 65. Piwowárůw Sſeſt Maſné Krámy oboge/ ſummau ſſkoda nenabytá Obcy a Měſſtianům ſe ſtala.

Má Jarmarky/ geden w Středu Poſtnij/ druhý na den Narozenij Panny Marye/ Trhy na každý Teyden.

Měſto Cžáſlaw/ od něhož Krag ſlowe Cžaſlawſký/ založeno geſt Léta Páně 796. wedlé Hágka ſwědčijcyho ſlowy těmito:

S Powolenjm Knijžete Mnaty/ Cžaſlaw Muž bohatý y oppatrný poſlal Služebnijky ſwé/ aby mu wyhledali mijſto přjhodné k bydlenij/ kteřijž tak učinili/ a nawrátiwſſe ſe oznámili o mijſtu přjhodném Pánu ſwému/ a on bez meſſkánj pogaw ſwau Ženu Miloſlawu/ y wſſecku ſwau Cželed/ ſewſſemi ſwými y gich Nábytky a Dobytky/ obrátil ſe na Wýchod Slunce k mijſtu kteréž gemu od Služebnijkůw ukázano/ a tu hned kázal založiti Ohrubu Dřewěnau welmi ſſirokau/ yako negaké weliké Měſto/ a Dům ſobě yako Hrad poſtawiti/ gemužto dal gméno od gména ſwého Cžaſlaw.

Mnohými ſwobodami od Knijžat a Kralůw Cžeſkých Měſto to obdarowáno geſt/ kterýchž až poſawád užijwá.

W Létu Páně 1421. Měſſtijce to Cžaſlawſſtij

Měſſtiané a Nymburſſtij co ſe ſtalo w Beraunẽ / w Brodě, w Kauřjmẽ a w Kolijnẽ wyſlali ſwé Poſly k Prażanům a ſkrze ně gim ſe poddali ſlibugijce że Cýſaře Zygkmunda Krále ſwého nechtěgi poſlauchati / ani ſe nim ſprawowati / ani gemu něgakau powinnoſt činiti / než ty Kněžj že chtěgij míti / ge ſſedrowati / a gich poſlauchati kteřjžby rozdáwali pod obogij ſpůſobau / aneb yakžby Prażané rozkázali.

Při těmž čaſe táhl Zižka k Cżáſlawi / a Prażané hněwiwij gſauce proti němu / pro tu porážku kteráž ſe ſtala v Hradce / měli po něm ſſpehy / a když vſlyſſeli že geſt w Měſtě Cżáſlawi / táhli rychle aby ho tu dobýwali / a počawſſe dobýwati / znamenali to žeby nic neprᵉſpěli / y nawrátili ſe do Hory Kutny / a tam lepſſijho ſſtěſtij očekáwali několik dni.

Toho čaſu když byli Prażané v Cżáſlawi / Mateg Lupak s ſwými Wogſkem genž ſlaužili dobrowolnij, táhl Zižkowi na pomoc, o čemž wědauce Kolinſſtij poſpijſſyli k Teyncy nad Labem, a porazyli ty dobrowolné. Padlo gich Třidcěti gini vtekli / Lupak raněn, a Wězniůw 35. do Kolijna přiwedeno.

Léta Páně 1449. byl Sněm obecný wſſech Stawůw Králowſtwij Cżeſkého w Cżáſlawi Sſeſtmecytmého Dne Měſýce Cżerwence, a trwal až do Sedmnáctého dne Měſýce Zařij: tam o mnohých případnoſtech Králowſtwij toho rokowáno bylo, a obzwláſſtně gednáno o tom / yakby Krále Wladiſlawa doprowoditi mohli do Cżech / kterýž tehdáž měl Dewět Let Wěku ſwého.

Léta Páně 1452. Měſto Cżáſlaw ſhořelo / yakž o tom wyprawuge Lupač těmito ſlowy.

Fuit dies Dominicus, hora Veſperarum intra Concionem ſuccenſa Ciuitas Czaslauienſis, majori ex parte exuſta eſt cum templo & Campanis, yakž y Werſſe tyto wyſwědčugi.

Czaslauiæ pulchras combuſtæ reſpice Turres
Flagrabant Martis Paſchatis ante die.

Léta Páně 1522. ſhořelo Měſto Czáſlaw po druhé / což ſwědčj Lupač Textem Latinſkým timto.

Czaslauia Oppidum deflagrat incendio, quod, cum Piſces in quadam caſa ſuburbana frixiſſent, eſt excitatum, & neglectum, valido inſuper Venti flatu coorto, ciuitatem corripuit totamq; abſumpſit.

Concipiunt ſubitas neglecta incendia vires
Et dare ſecuris plurima damna solent.

Na Jarmarky / geden w Pondělý před Středopoſtjm, a druhý w Pondělj na Nebe Wzetj Panny Marye / Trh na každý Teyden.

Mieſto řečené Boleſlaw Mladij / od něhož Kragſſowé Boleſlawſkij / po ſmrti Boleſlawa vkrutného w Létu Páně 973. založeno geſt, yakž o tom wyprawuge Hyſtorye takto.

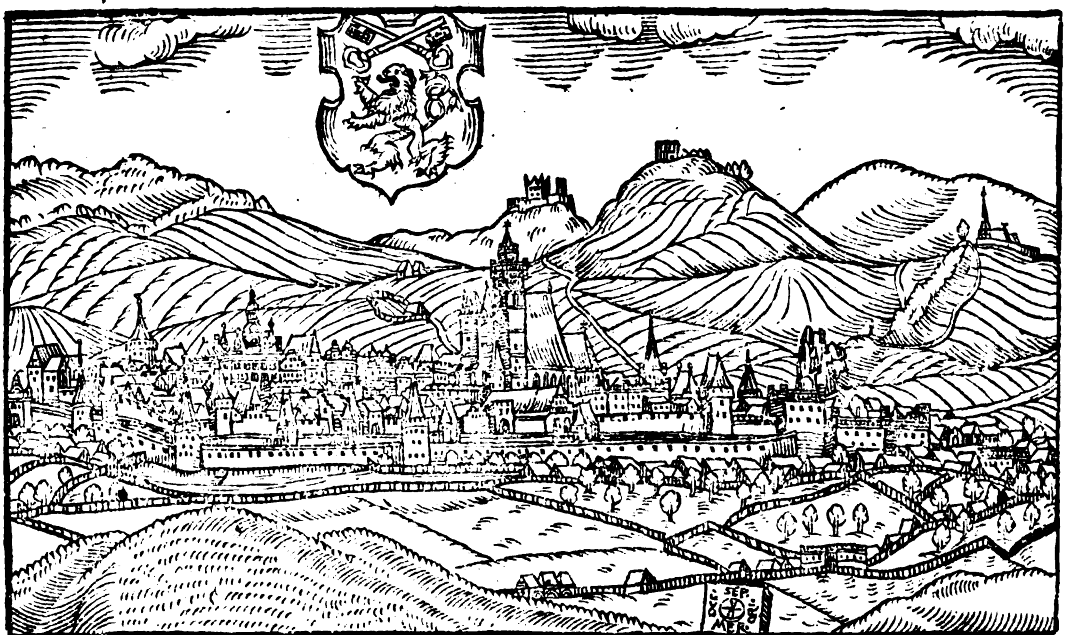
Po wijtězſtwjm kterěž obdrželi Křeſtiané nad Pohany / Knije Boleſlaw milcſtiwy, aby poděkowánj Pánu Bohu včinil / zuſtal geſt na tom mjſtě, totiž v Stranowa a Zámoſtj s ſwými Bogownyky za několik dni, a tu ſe ſpolu Pánu Bohu modlili a radowali. Při tom čaſe gedné Nocy vkázalo ſe něyaké wjdenij Boleſlawowi / kteréž on oznámil Křeſtianům, mluwijc k njm takto: Mogi milij Křeſtiané oznamugi wám / že gſem měl této předeſſlé Nocy diwné od Pána Boha vkázanij / tak yakobych s geho Swatau miloſtj ſám oſobně rozmlauwal / y rozkázal mi Pán, abych gemuž poctiwoſti Měſto w mjſtě příhodném poſtawiti dal: protož kažte hledati mjſta, na kterémž

 byck

bych mohl wůli Páně ſwého wykonati: w tom rozeſſli ſe mnozy po horách a po Leſych/ z njchžto někteřj nawrátiwſſe ſe téhož dne, oznámili Knjžeti o mjſtu přjhodném nahoře řečené Hrobka / na kteréž obyčeg měli Pohané Těla vmrlých pochowáwati, a na zegtři ráno vwedli Knjže na tu Horu / kterýž oblibiw ſobě tolikéž mjſto ono / kázal Les poſekati, a na tom mjſtě Měſto y Hrad založiti, Měſtu dáno gméno Hrobka, a Hradu Mladý Boleſlaw/ při kterémž založil y Koſtel k chwale Božj a ku Památce čiſté Panny Marye.

Jarmarky má / geden w Auterý před Swatým Duchem/ Druhý w Auterý před S. Bartholomégem/ Trh na každý Teyden.

Mieſto Prachatice od niehož ſlowé Krag Prachatický ginák Práchenſký/ při kterémby čaſe založené bylo/ žádné o tom w Kronykách nenacházym zmjnky.

LEta Páně 1420. tak yak Hágek pjſſe / na den Narozenj Panny Marye/ Zižka s ſwými Mordýři a Laupežnjky dobyl Měſta Prachatic, kteréž leži nedaleko od Mezy Bawořſkých/ při kterémžto dobytj zmordowáno w Měſtě Měſſťanůw a giných dobrých Křeſtianůw Sto Třidcěti Sedm, a zgimáno gich Oſmdeſáte Pět kteřiž wſſickni do Koſtela wehnáni a ſpáleni gſau, ačkoli za miloſt proſyli y ſlibowali Zižkowi že chtěgi tak yak on káže wěřiti / gedno aby při žiwotech zachowáni byli, neb Zižka zatwrdilý nechtěl ſliby gegich přigjti řka / tak muſýte Zákon Kryſta Pána, waſſy krwi a waſſy ſmrtí na plniti / gináče nelze včiniti.

Má Jarmarky Tři / geden na Tři Krále/ Druhý w Pondělj po S. Jakubu/ 3. w Pondělj po S. Mathauſſy. Trh na každý Teyden.

Digitized by Google

W Kragi Wltawſkém neypředněgſſij Měſto geſt Sedlcany / o kterémž Kronyky žádnau zmjnku nečini.

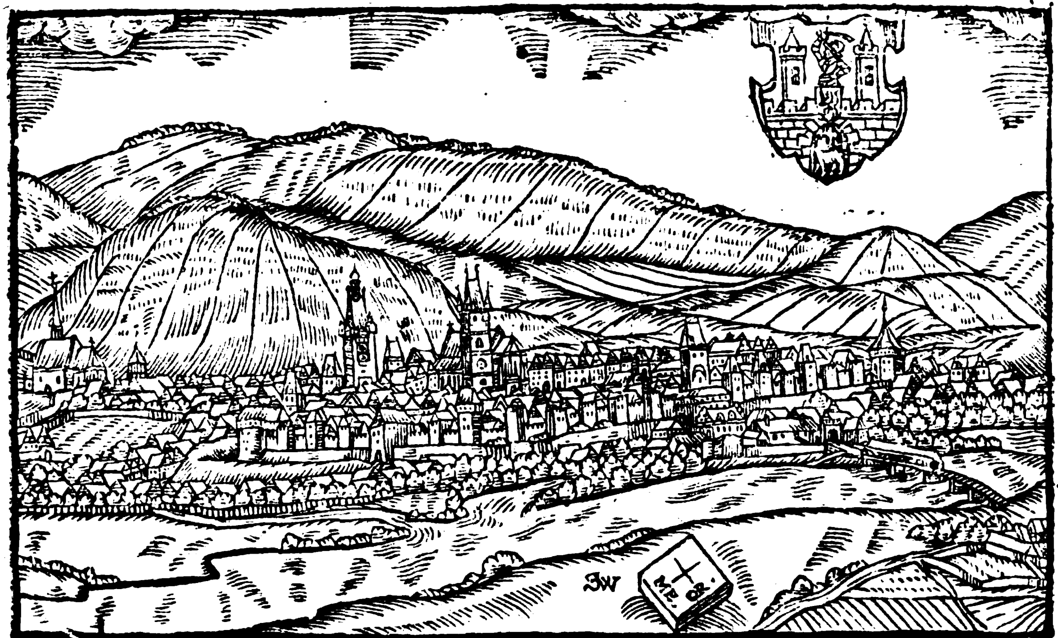
Miesto Beraun ležij w Kragi Podbrdſkém / kteréž založeno geſt Leta Páně 746.

O Založenij Měſta toho mluwij Hágek w Liſtu Kronyky ſwé Dwadcáteni prwnijm w ſmyſl a rozum tento:

Služebnijcy mocněgſſij před Přemyſla předſtaupiwſſe radu gemu dáwali aby ſobě také k poctiwoſti někde w mijſtě přihodném kázal Měſto poſtawiti / kterýž odpowěděl / že to chce Tetce poručiti / poněwadž ona ſkrz Bohy má mnohá poznánij / kteráž potomně w brzkém čaſe na žádoſt ſwého Seſtřence / kázala Měſto při Rzece Mži založiti / a pro ſwého Muže Slawoſſe kázala gemu gméno Slawoſſow dáti / kterémuž potom řjkali Beraun / pro přijčinu nijže položenau.

Roku 756. dokonané byli Zdi Měſta Slawoſſowa a někteřij Domowé / a hned téhož Léta přiſſel welmi náhlý Mor na tu Kraginu tak že to Měſto za Cžtyry Léta pořád zběhlá bez Obywatelůw zůſtalo: Někteřij pak Lotřij tam tegně wcházegijce / tagili ſe w něm / a gdaucým tudy náſylně gich Statky wydijrali a brali / až Pátého Roku Tamak Syn Tuchobůw to Měſto ſwau Čželedi oſadil / lepegi ohradil / a od toho laupenij neb branj dal gemu gméno Beraun.

Přihodi-

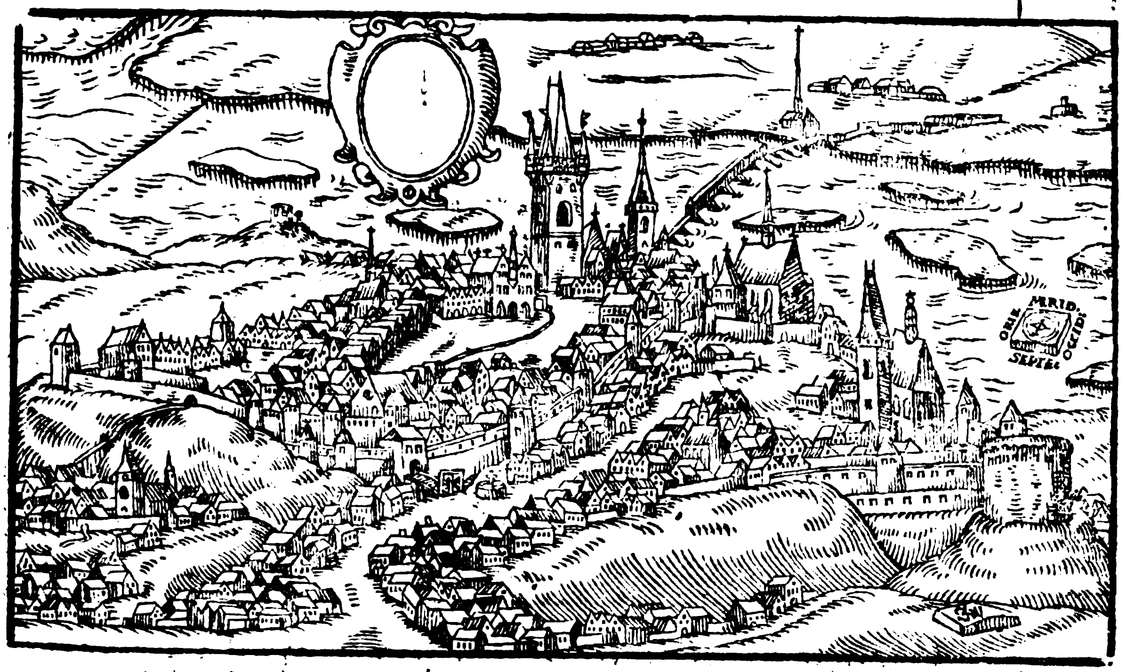
Přihodilo ſe w Mieſtie Beraunie okolo Léta 1359. že gſau měli dwa Kněze / gedného Cžecha a druhého Němce / proto že geſt w Měſtě bylo polowice Němcůw a polowice Cžechůw / a Němcy byli Cžechům welmi naodpor / mnoho gim protimyſlného čjnjce y Kněžy gegich neb gich chtěli rádi odtud pozbyti / a ſami Měſtem wládnauti. Cžaſu gednoho ſeſſlo ſe několik Sauſedůw oſedlých Němcůw / a radili ſe weſpolek yakýmby ſpůſobem mohli dáti Cžechům příčinu k ſwádě / y znamenawſſe že ſau na ſwého Kněze welmi laſkawi / přiſſli k němu a žádali ho aby wedlé powinnoſti ſwé gim Djtě pokřtil / kterýž ač neyprwé na gich Kněze ukazowal / wſſak prozbau gegich přemožený / ſſel s nimi do Koſtela. A když Němcůw nemalý počet ſtál okolo Křtitedlnice / a Kněz chtěl giž nato Djtě Wodu liti, a kázal ge rozwinauti / ano byl Pes. Ulekl ſe Kněz a wzkřjkl / a oni ſe wſſickni ſmáli a toho Pſa do Křtitedlnice uwrhli. To když ſe Cžechůw doneſſlo / hned ſe obořili na Němce / mnoho gich zbili / některé wen z Měſta wyhnali / a zůſtali na tom ſpolečně y to probudaucy pamět zapſati rozkázali / aby wjce žádného Němce do Berauna nepřigjmali / ani gemu Domu w Měſtſké Knihy zapiſowali / a na to ſobě od Cýſaře wyžádali potwrzenj / pakliby který w tom Měſtě nalezen byl / ten aby ſlawl tolko obywatel a ne Sauſed / poněwadž gſau ſtratili Práwo Měſtſké z té přjčiny že gſau Pſa Křtili.

Léta Božjho 1421. w Středu po ſlawnoſti Welikonočnj / Zižka s Pražany táhl k Beraunu / a oblehl Měſto to welmi ſylně / ti kteřjž w něm byli zawřenj welmi ſnažně ſe bránili / a okolo půl třetjho Sta Pražanůw a Táborůw zbili w ſſturmu / nicméně takowému mnoižſtwj nemohli ſe obrániti / neb gim Pražané mocy do Měſta wſkočili / a někteřj utekli na Wěž Koſtelnj / a tu ſe až do zeytřka bránili / wſſak nicméně newſſli Pražanům / než gich ſe zmocnili / a Jana Koblihu ſtatečného Rytjře z té Wěže dolu ſwrhli / gehož Cepnjcy Cepami domlátili. Tu byl yat Farář Beraunſký Kněz Jaroſlaw, genž byl řádu Panſkého / Muž welmi nábožný / 37. Kněžj a Mnichůw / tři Miſtřj Učenj Pražſkého / totiž Miſtr Arnoſſt z Pacowa / Miſtr Gřjk Launſký / Miſtr Michal z Daubku / Bohuſlaw Daupowec z Dau

powda Rytjř welmi ſtatečný/ a giných mnozý/ kteřjž wſſickni do gedné Stjby no před Měſtem wehnáni/ a tam ačkoli ſlibowali že chtěgi tak wěřiti yako Táboři/ ſpáleny. Odtud hnuli ſe Pražané a Žižka s nimi k giným Měſtům Králowſtwj Čeſkého/ aby ge k držený těch Artykulůw Pražſkých přinutili.

Nedlauho potom nawrátil ſe Žižka do Beraúna a potom zaſe do Hradiſſtě Táborſkého/ a kázal tu wſſudy Pikharty/ kteřjž nic neſmiegſſeli o Weččeři Páně wyhledáwati a páliti.

Mieſto Litomieřice/ od niehož Kragſſowé Litomieřický/ yakby dawno založeno bylo/ w Kronykách neni poznamenáno.

PO Dobytj Mieſta Jaromjře/ Žižka s ſwými Tábory hnul ſe vpřjmo k Litoměřicům/ w Létu totižto Páně 1421. a tu Horu gednu ſobě opanowal/ kteréž dal gméno Kalich. Litoměřičtí geho ſe obáwagice do Prahy poſlali/ wzkazugjce že chtěgi čtyry Artykule Pražſké držeti/ což Pražané hned Žiikowi znáti dali/ žádagjce aby gim pokog dal/ on pak přiblížiw ſe k Měſtu ſylně a vkrutně k němu ſſturmowal/ a tu při tom ſſturmu mnoho z ſwých ſtratil. Wida potomně že ſe Měſſtiané ſylně brání/ hnul ſe odtud k Raudnicy.

Když Cýſař Zygkmund ležel pod Litoměřicemi na Lukách s Woyſkem ſwým/ mnohá pohodlé genu Litoměřičtí činili/ a zwláſſtě ſtrawau a Obrokem/ yakož y do Měſta gich wgel we dwadcýti Koňých wěřjc wjře gegich/ a tu byl poctiwě ctěn/ kterýž také negſa nepamětliw dobrodinj toho/ mnohými Měſto obdařil miloſtmi a vžitky.

Léta Páně 1511. Bylo w Litomieřiених weliké

Země třeſenj/ Fara a Wěže Koſtelnj welmi ſe třáſla/ tak že Zwony ſe heybali a

Křjž

Křjž z Koſtela ſpadl doſti weliký z železa včiněný. Weliká na ten čas bázeň
w Měſtě byla/ tak že pro ſtrach Lidé z Měſta wyſſli. W Slaném nápodo-
bně bylo při témž čaſe Země Třeſenj.

Má Jarmarky Tři/ prwnj na S° Jakuba/ Druhý na Den. Wſſech Swa-
tých/ Třetj w Pondělj w Poſtě. Trh na každý Teyden.

Měſto Slané neb Slaneg/ od niehož Krag ſlowe Slanſký/ založeno geſt Léta 750. wedlé Kronyky Hágkowé znegjcy takto:

Geden z Služebnjkůw Nezamyſla Knjžete
gménem Holot/ po Leſých a po Horách procházege ſe/ na geden weliký Wrch
přiſſel/ a když wſſel poden/ nalezl Pramen Wody Slané/ okuſyw gi/ což ozná-
mil Nezamyſlowi když ſe na Wyſſehrad nawrátil/ a on nemeſſkage poſlal s
nim giné dwa Muže/ aby Wodu onu zkuſyli a s ſebau gi přineſli/ kteráž když
přineſſena byla a před Knjžetem ſkuſſena/ nalezeno geſt/ žeby mohla z nj Sůl
wařena býti. Wypravil tehdy Nezamyſl dělnjky a Holota s nimi/ aby tu
Sůl dělali, Po malém čaſe welmi ſe ti Solnáři neb Solivařowé rozmno-
žili/ tak že pro gegich množſtwj rozkázal Knjže tu na gednom přiwrſſj Mě-
ſto založiti/ kterémuž dáno gméno od toho Wrchu Slaneg Wrch.

Léta Páně 1371. deſátého dne Měſýce Máge/
genž byl den Sobotnj před Křjžowau Nedělj / dopuſſtěnjm Božjm Mě-
ſto Slaney wſſecko z gruntu wyhořelo. Wyſſel Oheň z Piwowára od
něyaké Wdowy, kteráž ſlaula Hrobková/ v Dolegſſy Brány/ neb obyčeg
měli w Sobotu Piwo wařiti, a w Nedělj (někdy dřjwe než Mſſy Swatau
wykonali) ſpjlati, ač Kněžj pro neuctiwoſt Dne Swátečnjho/ mnohé bu-
daucý zlé wěcy Obywatelům Měſta toho předkládali, kteřjž yakožto v-

ſwěn:

ſwém předſewzetj zatwrdili wſſecko to w ſmjch obraceli. Toho dne Trhowého ſgelo ſe množſtwj Lidu z Weſnic okolnjch, tak že tjſeň welikau w Vlicech včinili, a ſucho bylo toho čaſu weliké / k tomu Wjtr nad mjru prudký, tak že ſe w rychloſti Měſto na několika mjſtech zapálilo. W tom geden wezl Obilj na Trh do Měſta, a když byl w Bráně hořeyſſý / wida ano Měſto hoři / chtěl zaſe Wůz obrátiti / y přewrátil, a tak Bránu zawalil, že gſau Lidé z Měſta wgjti nemohli, a tu geſt y s ſwými Koňmi ſhořel / a málo Lidu z toho Ohně vſſlo; Zahynulo Lidu w tom Ohni okolo dwau Tiſyc a Howad weliké množſtwj.

W Létu Páně 1419. Wylim Zagjc z Hazmburgku Pán na Budýni a Neywyžſſý Truksas Králowſtwj Cžeſkého, mage lítoſt nad Kláſſterem Poſtoloprtſkým / ſebral něco Lidu Rytjřſkého y Sedlſkého, táhl s njm k Slanýmu, a položil ſe na Slanſký Hoře / odkudž do Měſta ſylně ſtřjleti poručil / což Slanſſti widauce poſlali k němu, a genu ſe poddali / kterýž přigaw od nich Přjſahu, do Měſta wgel, a tu gemu wſſickni ſlibowali / že chtěgi při pořádku Křeſtianſkém zuſtati, a toho na potwrzenj kázali wſſecky Kněži Táborſké wen z Měſta wyhnati, a giné řádné Kněži do Koſtelůw vwedli, a w tom pořádku ſlibili na wěčné čaſy zuſtáwati.

Při těmž čaſe Cýſař s lidem ſwým hnul ſe od Starého Boleſlawi k Mělniku, a odtud k Slanému, kdež byl ſlawně od Slanſkých přiwjtán y přigat, ale gim on neweřil / a nechtěl tam zuſtati, nýbrž gel mezy ſwé do Pole / a odtud obrátil ſe k Hrádku genž ſlowe Burglayz ginák Křiwoklát, potom ně na Žebrák a na Točnjk / odtud na Karlſſtegn a Nowý Hrad, wſſudy ohledáwage poklady od Wáclawa Krále Bratra ſwého ſhromážděné: gel také y na Wyſſehrad / odkudž obrátil ſe na Zbraſlaw, a tu kázal Přjkopy a Zákopy dělati, y tam Lid ſwůg položiti, Táboři pak a Pražané položili ſe na Strahowě na Pohořelcy y na Hradčanech, aby nedopuſtili žiwnoſti na Hrad Swatého Wáclawa dodáwati.

Syrotcy w Zelený Cžtwrtek w Létu Páně 1425. oblehli Měſto Slaney / w Bjlau Sobotu přitáhli za nimi Táboři / w Auterý Welikonočnj Ziatečti a Launſſti gim na pomoc přibyli, kteřjž wſſickni dobýwali Měſta ſpilnoſtj / ale že wnitř mnoho dobrých Lidi bylo / kteřjž napomjnali Měſſtiany zwláſſtě Služebnjcy Hynka z Waldſſtegna / aby ſe ſtatečně bránili / doſti ſylný odpor činili Nepřjteli / nic méně ſkrz neřádnau pomoc některých téhož Měſta Měſſtianůw / to Měſto geſt vkládně dobyto a mnoho Lidu w něm zamordowáno: Konſſele a Rychtáře a ſpolu s nimi mnohé z Rytjřſtwa ſwázané do Maſných Krámůw v proſtřed Rynku wehnawſſe ſpálili. Zmordowáni Kněži tito, Kněz Křiſſtán, a Kněz Wáclaw z Žwjkowce / nic gim to nepomohlo že gſau pod obogjm ſpůſobem podáwali. Tu také zabit Statečný Rytjř / Jan Srſa gednooký / Petr Kamenec z Holaus / Zdeněk z Blahotic, a Wjtek z Rwjce / což ſe ſtalo w Auterý po Neděli Prowodnj.

Léta Páně 1439. Slanſſtj Měſſtiané odſtaupili od Měſt Pražſkých / a Heytmana ſwého Smikowſkého do Měſta puſtiti nechtěli / Konſſelé pak ſkrz Podkomořjho nařjzené wſázeti dali do Wězenj / a giných ſobě wedlé ſwé wůle naſázeli / což wſſe ſe dálo ponuknutjm Bawli-

wých Kněžj/kteřjž toho čaſu lid w Slaném ſprawowali.

Málo před tjm Jan Smeykal ginák Smikowſký nynj gmenowaný/poražyl Ziolděnéře Peáčkowy/ kteřjž zagjmali Dobytek v Mělnjka/ a mnoho Wězňůw do Slaného přihnal. Potomně wypraweiw ſe znowu s Slánſkými wpadl nenadále do Dworu pod Mělnjkem řečeného Hořin / kterýž wſſecek wydrancowal/Obilj wymlátiti kázal/a mezy Měſſtiany gě rozdělil.

Má Jarmarky/prwnj na den Swatého Filipa Jakuba/ druhý na Swatého Mathauſſe.

Měſto Rakównjk/od něhož ſlowe Krag Rakownický.

Má Jarmarky na den Swatého Martina/a u Středu po Cžtwrté Neděli Welikonočnj.

Mieſto Bechinie od něhož ſlowe Krag Bechyňſký kteréhoby čaſu založeno bylo/o tom žádné nenacházými paměti.

Wložení Mieſta toho geſt na Skale wyſoké nad Řjekau/při němž y Hrad wyſtawen: geſt tam y Klaſſter pěkný od Předkůw Panůw z Sſternberka založený. Náleželo neyprwé Bechyňům z Lažan/ potomně Panům z Sſternbergka/od Panůw z Sſternberka doſtalo ſe Panů z Sſwamberka/od Panůw z Sſwambergka/ Panům z Rožmbergka/a od těch zaſe ſe

doſtalo

doſtalo Panům z Sſternbergka/ kteréhož na ten čas wdržený byl Vrozený Pán, Pan Adam z Sſternbergka/ Neywyžſſý Sudý Králowſtwý Cžeſkého. O tom Měſtu děge ſe zmjnka obſſjrná pod Erbem Panůw Zeydlicůw/ y Panůw z Sſwambergka/ zſtrany ſwobod gim nadaných.

Má Jarmarky/ geden na Swatého Petra a Pawla. Druhý w Auterý po Swatým Bartholoměgi/ Trh na každý Teyden.

Náſledugj Mieſta giná w Králowſtwj Cžeſkem wedle Alphabetum kratce ſepſaná/ a neyprwé:

Auſtý nad Labem/ založeno wedle Hagka

Léta Páně 827. Od Ruſſiſwada a Lahoboře/ půwodem a raddau gedné Baby/ kteráž měla Ducha Weſſtjho/ kterýchžto potomkowé Auſſtěckými ſe gmenugj a vžjwagý za Znamený Rytýřſké Růže modré w Zlatem poli/ tak yakž doloženo pod Stawem Panſkým.

Má Jarmarky dwa/ geden w Pondělý po Swatém Bartholoměgi/ druhý na Swatau Markétu/ Trh každý Teyden.

W Letu Páně 1426. Mieſto to Pražane s Knjžetem Korybutem oblehli/ gimžto Táboři a Syrotcy napomoc přibyli/ z čehož ſe Auſtečti náramně vlekli/ zwláſſtě poněwadž bezmeſſkáný Pražané a Syrotcy k Měſtu ſylně ſſturmowali/ nicméně bránili ſe ſtatečně. Miſſenſký pak Margkrabě magic lítoſt nad nimi/ ſebral Wogſko nemalé Němcůw/ aby Auſteckým retunk včinil/ proti němužto hned Pražané a Syrotcy wygeli/ a potkali ſ[illegible] s nim v Wſy kteráž ſlowe Předlice/ na tom mýſtě kdež

 řjkagý

řjkagj na Běhany / tam ſe začala bitwa vkrutná / tak že padlo Němcůw Dwanácte Tiſýc / a giný mezy Wiſſenſké Horyvtekli. Když obdrželi wýtězſtwý Čechowé / obrátili ſe znowu k Městu dotčenému / a zmocniwſſe ſe geho / wſſecky kteřjžkoli w něm byli pobili / a ge ſamé do gruntu wypálili / a tak ſtálo puſté za tři Léta / až ge potomně Jakubek Bilinſký ginák Wřeſowec oſadil.

Auſtý nad Worlicý / má tolikéž dwa Jarmarky / prwnj na Swatého Wjta / druhý na Swatého Martina.

Auſtý v Tábora / založil geden Pán Cžeſký gménem Kuten nad Řjekau Lužnicý / kteréž potomně Žižka opanowal, a z Zámku Město založil / kterémuž nynj řjkagj Tábor.

Auſſtěk.

Jarmarky má dwa / geden na Swatého Jana Křtitele / druhý na Swatého Sſimona a Judy.

Brandeys Město Králowſké má při ſobě Zámek nákladně wyſtawený Králům Cžeſkým pro Kratochwil / když na Myſliwoſt wygjždēgj / ležj nad Labem. Byl tam Koſtel S. Petra kdež Kláſſter někdy býwal před čaſem bauřky od Žižky we wſſem Králowſtwj Cžeſkém ſpůſobené / kterýž poſtawiti dal Boleſlaw vkrutný / genž byl zabil Bratra ſwého Swatého Wácſlawa.

V Fary geſt Koſtel kterýž Pikharti wyſtawěti dali / začali Léta 1541. a dokonali gey w Roce dýlem a Miſtrowſtwým negakého Bernarda Wlacha / nicméně té Fary Kollátorem geſt Arcybiſkup / neb on gini Faráře neb Děkana nařzuge / ač gemu žádného poſluſſenſtwj nezachowáwagj.

Léta Páně 1552. Zámek Brandeys / w Nedělij den Swatého Jana Buryana wyhořel.

Má Město to Jarmarky dwa / Prwnj na S. Martince / Druhý na S. Alžbětu.

Brod Cžeſký náležel prwe k Arcybiſkupſtwj Pražſkému / tak yakž o tom zmjnka včiněna w Stawu Rytjřſkém pod Erbem Panůw Berbelůw z Kunwaldu, wſſak potomně za Cýſaře Zygkmunda k Komoře Cžeſké připogen geſt; o čemž plněgi wyſwědčuge Mageſtát gmenowaného Cýſaře, y Liſt Jana Berbeka z Kunwaldu na ten čas Podkomořjho w Králowſtwj Cžeſkém / kterýž ſlowo od ſlowa při dotčeném Rodu doložen geſt. Stalo ſe Léta 1437.

W Létu Páně 1421. Pražané k Městu tomuto přitáhli Wogenſký, w tu Středu po Swatém Týburcý, a hned na zegtři počali k němu ſylně ſſturmowati. Žioldnéři w něm zawřeni vdatně ſe bránili, a Pražanůw množſtwj na Přjkopich zbili a zranili. Druhého dne Pražané Zdi Měſtſké opanowali, a Žioldnéři neweďauce o giné radě

vtekli na Wěž, a Pražané zběhſſe ſe / když Bránu wyſekali, a ſwé puſtili do Města hned Koſtel zapálili, na kterémž na Dwě Stě Lidu ſhořelo / mezy nimiž byl Miſtr Jan Farář z Duban, a s nimi Oſmnácte Kněži / Mikuláš pak řečený Náwara Piſař Rate dralnj / na Předměſtj w Sudu vpálen.

Téhož Léta Páni někteřj Czeſſtj / yako Oldřich z Rožmbergka, Czeněk z Wartmbergka, Wawak z Hradce, a gini z Rytjřſtwa / Rok ſobě položili w Brodě Cžeſkém, tu Nedělj po Slawnoſti na Nebe Wzetj Panny Marye / y včinili k Pražanům pſanj, aby wypravili Poſli na ten ſgezd s plnau mocy / kteřjž nemagjce ſe s kým poraditi, neb málo před tím ten Mnjch Apoſtata wyſſel s Hauffem z Prahy do Moſtu / odepſali že tak včini / w tom ſe Mnjch nawrátil, a nechtěl k tomu ſwoliti což ſe Panům pſalo, prawjc že gſau neVpřjmni a newěrnj: wznikla rozepře, neb někteřj chtěli ſlowu zadoſt činiti, a někteřj z Obce křičeli / nechceme ſe s těmi Pány ſrownati, až Mnjch vſtanowil / aby dwa z Konſſelůw, a dwa z obce ne ſplnů mocy do Kolijna / a ne do Brodu toliko na wyſliſſenj geli / a Páni aby na Horách Kutnách byli a tak po Poſlich gedni druhým aby wůli ſwau oznamowali: Páni yakž zwěděli že Poſlowé přigeli ne ſplnau mocy / wyſlali do Prahy Wawáka z Hradce a Sadlo, kdež Wawák namlauwal / Pražané aby ſe s Pány ſneſli, a Mnjchowi domlauwal / že mu nenáleží wjcy ſwětſké ſprawowati, a tak poſláni do Hory s plnau mocy Miſtr Jan Přjbram / Prokop Plzenſký; ſpůſobeno, aby k Witulдowi poſláno bylo, Pražané aby ſe wſſj ſylau ſwau přitáhli k Brodu, a odtud kamž budau obráceni aby táhli, Oldřich Waňk Mincmeyſtrem včiněn, kdež na Mornj boleſt vmřel; Miſtr Jan Přjbram vpadl w podezřenj / žeby s Pány nějakau ſmlauwu měl / a protož z Prahy wypowěděn půwodem Mnjcha Apoſtaty.

Léta Páně 1512. Oſmého Dne Měſýce Dubna / w Nocy wyſſel Oheň w Cžeſkém Brodě, a ſhořelo domůw čtrnácté.

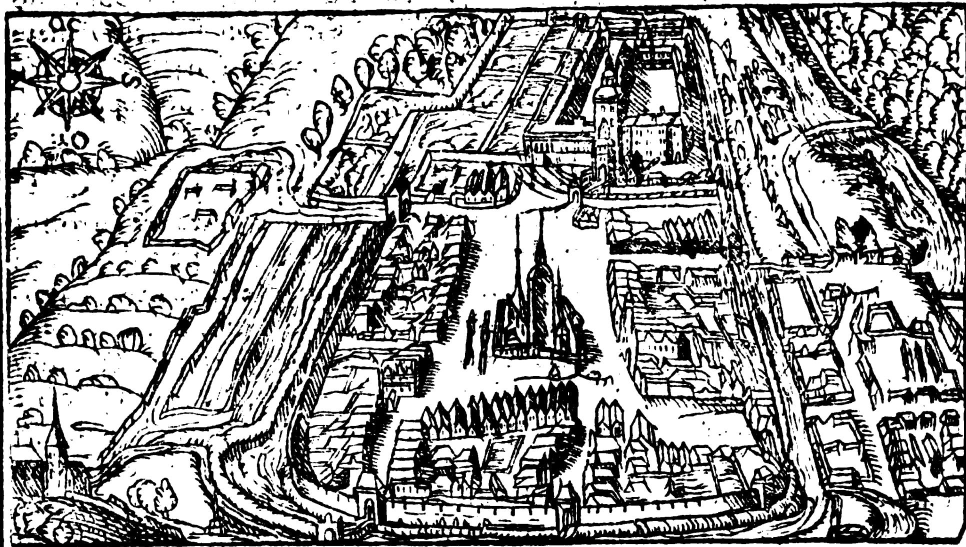
To Měſto má Třj Jarmarky / prwnj w Pondělj po Smrtedlné Nedělj / druhý w Pondělj po Swaté Trogjcy / Třetj w Pondělj před S. Hawlem.

Budyně Měſto Zdmi pewnými wůkol ohražené / založeno Léta 881. z poručeni Kněžete Hoſtiwjta / kteréž odewzdal Muži gedinomu welmi ſtatečnému gménem Křeſowi, a geho za to ſnažně proſyl / aby tu wjce Sukoſlawowi a Mileſſowi nedopauſſtěl ſſkody činiti. Leži nad Řjekau Ohrau, welikými ſwobodami od Králůw Cžeſkých pro znamenité zaſlauženj Panůw geho dědičných obdařené, kteréhož oni doſtali ffreymarkem w Létu Páně 1336. od Krále Jana za Zámek Žebrák ginák Točnjk.

Od Wácſlawa Krále, včiněno tomu Měſtu obdarowánj Mageſtátem znégjcým w rozům tento.

My Wácſlaw Druhý z Božý milosti Král Cžeſký etc.

Ačkoli Zboží to kteréž k Budyni přináleži / toho čaſu dobré paměti Bernardus Biſkup Miſſněnſký ſprawedliwě wyměřené geſt držel, ale když Pa-

nij Gryffina z Baudec to w drženj ſwé vgala, znowu ge wyměřiti dala, a platy kteréž ſe z něho ſcházeli takto ſe porownala, že gedenkaždý Obywatel tak mnoho Roli w ſwém drženj má mjti, aby ge oſýti mohl/ Padeſáti ſtrychy Obilij, buďto Podzymnjho neb Jarnjho. Auplatkowé tito ſe dáwati magj / mijry Litoměřické Obilij čtwerého / dwě Zita a Pſſenice, dwě Gečmené a Owſa / a k tomu Sſeſt Kuřat. Co ſe Piwowáru dotýče/ ge od platu ſwobodna činjme: potřebný Lid též tu obýwagjcý / každý Rok geden Lot Zlata dáwati powinen bude. Malchérus Rychtář Cžernowſký a geho Potomkowé, má ſwobodný Krám Maſný./ ſwobodnau Krčmu, a třetj Penjz z Rychtářſtwj. My vznáwagjce prawé to býti wyměřenj těch Rolj, že Mageſtátem timto potwrzugeme / tolikéž ten prodey ſtwrzugeme, kterýž geſt včinila Panij Gryffijna o ſſeſtmi Rzeznjky z Welwar / aby oni též ten plat wykonáwali, yak gini Rzeznjcy z Malowar.

Giné obdarowánj temuž Městu od téhož Krále Wácſlawa včiněné, obſahuge w ſobě Mageſtát tento:

My Wácſlaw druhý z Božij milosti Kral Cžeſký/ etc.

Oznamugem wſſem wůbec, etc. Že my Sauſedům Měſta Budyně/ též y Sedlakům / kteřjžby chtěli žiwnoſt ſwau mjti / ſkrz Bernarda z Kamene Radu naſſi wzirámoſt vwozugeme / aby gedenkaždý držitel Statku ſwého tak mnoho Rolij obſahowal/ aby 60. Strychůw Obilij buď Zymnjho neb Jarnijho ſyti mohl. Z toho pak powinen bude dáti čtwrt mijry Zlata/ a na mijru Litoměřickau čtwerého Obilij/ totiž Žijta, Pſſenice, Gečmene, Owſa/ gednoho každého dwě mijry/ a o Swatým Wácſlawě try Kuřata. Co ſe pak Piwowáru dotýče oſwobozenij gſau. Janowi Rychtáři geden Mleyn w Miletiených náležeti má/ k kterémuž Mleynu potřeby z Leſa dáwati ſe budau/ též ſwého wlaſtnijho Rybáře bude mocy mjti.

Potomně když Měſto dotčené přiſſlo w moc a w drženij Panůw z Hazmburgku/ wſſeliyakými ſwobodami a ozdobami obdařeno geſt/ yakž o tom rozličné paměti wypiſugi/ kterýchž tuto pro krátkoſt pominauti muſým / nicméně aſpoň ten Mageſtát Wácſlawa Ržijmſkého a Cžeſkého Krále/ témuž Měſtu pro znamenitá záſlauženij Wyſoce Vrozeného Pána P. Mikuláſſe z Hazmburgku dany / zdálo mi ſe za dobré geſſtě tuto doložiti/ a ten pſán geſt w ſmyſl takowý :

VENCESLAVS DEI GRATIA ROMANOrum Rex ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, &c, Notum facimus tenore præſentium Vniuerſis, quod attentis, gratis, utilibus & fidelibus obſequijs quibus Nobilis Nicolaus de Hazmburgk ſupremus noſtræ Coquinæ Magiſter & fidelis dilectus, nobis hucusq; fideliter complacuit, & complacere poterit, & debebit utilius in futurum, ſibi & ſuis Succeſſoribus indulſimus, & præſentibus gratioſe indulgemus, quod homines eorum in Budin, de eodem loco Budin, poſſint & valeant libere & abſq; impedimento ac contractione quorumlibet, ſuos currus cum rebus vænalibus ſiue mercionalibus, verſus Ciuitatem noſtram Sittauiam, per quamcunq; viam ſiue ſtratum voluerint ducere, perpetuis temporibus affuturis. Mandamus igitur Vniuerſis & ſingulis Baronibus, Proceribus, Nobilibus, Miniſterialibus, Militibus, Clientibus, Burgrauijs, Caſtellanis, Thelonearijs, Officialibus, Iudicibus Ciuitatum, Oppidorum & villarum communitatibus, & Rectoribus earundem, cæterisq; noſtris & Regni noſtri Boemiæ fidelibus & ſubditis, quatenus dicti Nicolai & ſucceſſorum eius homines, non impediant, aut quouis modo moleſtent, quin potius eosdem circa idem, manu teneant, tueantur & defendant, ſi indignationem noſtram Regiam voluerint euitare: præſentium ſub Regiæ noſtræ Maieſtatis Sigillo, teſtimonio litterarum, Datum Pieſcae, Anno Domini 1381. Indictione quarta decima Kalendas Maij, Regnorum noſtrorum, Bohemiæ Anno 18. Romanorum 5.

Ad mandatum Domini Regis, Domino
Andrea de Duba referente.

Conradus Epiſcopus Lubicenſis.

Měſto to wždycky pořádkem Cýrkwe Swaté Obecné ſe ſprawowalo a ſprawuge až po dnes/ Paſtýře Duchowný od Wrchnoſti nařjzené k ſobě přigjmá/ což wſſe děge ſe ſnažnoſti Panůw geho dědičných / wedlé onoho přjſlowj/ qualis Rex talis Grex, qualis Princeps Ciuitatis, tales inhabitantes eam. Eccl: cap: 10. Zté přjčiny mohau býti obywatele giſti té přjpowědi kteraužApoſſtol Páně k Galatům pjſſe w Kapitole 3. připomjná těmito ſlowy: qui ex fide ſunt, benedicentur, cum fideli Abraham, kteraužto přjpowěd Pán včiniti ráčil Abrahamowi proto ſamé, že geſt gemu poſluſſenſtwj zachowal/ yakž o tom w Geneſ: cap: 26. čteme/ kdež mluwiti ráčí k Rzakowi takto: Et benedicentur in ſemine tuo omnes Gentes terræ, eo quod obedierit Abraham voci meæ, & cuſtodierit præcepta mea, & Cerimonias meas legesq; ſeruauerit.

Nemá takowé Ceremonye žádná Sekta giná/ gedném ſamá Cýrkew obecná/ kterýchž ſe přidržug Měſto ſlawné a wyſſlechtilé / nebo ti geſſto tebe w nich cwičj a wyvčugj/ gſau wlaſtnj Náměſtkowé onoho kterémuž Pán poručiti ráčil Cýrkew ſwau / mluwje takto/ ty gſy Petr/ a na té Skále založjm Cýrkew mau/ etč. a on yaké po ſobě zanechal Náměſtky, o tom Spiſowé rozličnj důwodně wyprawugj.

Předpowjdal tehdy o těch Rozſewačích rozličných bludůw ten Mláček Páně Petr 2. cap: 3. řka: Hoc primum ſcientes, quod uenient in nouiſſimis temporibus in deceptione Illuſores, iuxta proprias conſcientias ambulantes. Takowé ſnadno poznati můžete/ že to gſau totiž ti/ kteřjž žádného poſluſſenſtwj činiti nechtěgi Wrchnoſti/ Cýrkew Páně za Matku nepřigjmagi/ weliká na ni proklenj wymeſſlegi/ wſſak gi tjm nic neublizugi/ neb Řzehoř S.

9. Moral. pyſſi c na ſlowa Joba Swatého a přirownáwagic gi Arcturu gi-
nák Vrſæ, neb Hwězdě kteráž ſlowe Wůz Nebeſký / mluwij takto: Quid
Arcturi nomine, qui in cœli arce conſtitutus ſeptem ſtellarum radijs fulget
intelligamus, ubi Vniuerſalis Eccleſia exprimitur: Arcturus ſemper ver-
ſatur & nunquam mergitur, ſic Eccleſia pſercutiones tolerat, & ſine defectu
pdurat.

Neposlauchegme gich pěkná ſlowa / a Pyſmo obr yzené z falſſowané / na-
pomjna nás k tomu Pyſmo Swaté yakž čteme / 1. Joan: cap: 2. Ex nobis
prodierunt, ſed non erant ex nobis, nam ſi fuiſſent ex nobis, permanſiſſent
utiq; nobiſcum. A protož drž ſe ſylně gruntu / neposlauchegž Chrtůw Čzertow-
wých / kterými on odhánij wěrné od Cýrkwe Páně / a do ſwé Kapli uwo-
zuge.

Měſta toho položenij yakž oznámeno geſt nad Rzekau Ohrau w Kragi
welmi weſelém / vrodnem na Obili wſſeligaké, Lauky, Háge a Winohrady
znamenité hogném.

Jarmarky má tři / prwnij w Pondělij před Střědopoſtnij Nedělí / druhý
den S° Wawřince / třetj den S° Kryſping / Trh každý den Pondělnij.

Brod Německý Měſto wyborné náležj Hra-

běti z Turnu / založeno geſt Léta Páně 793. ſpůſobem timto / že Němcy dá-
wagic pomoc Morawanům proti Cžechům na gednom půwrſſi poſtawili
Baſſtu proto geſtližeby ge Cžechowé honili / aby odtud wyſkočice Cžechy
mordowali / tomu mijſtu potom Cžechowé Německý Brod gméno dali. Le-
žij nad Rzekau řečenau Sázawa w kteréž ſe množſtwij Vhrůw ſtopilo když
před Žižkau vtjkali / a Led ſe s nimi podlomil.

Po tom wjtězſtwij hned na zegtřij ráno / počal k Měſtu tomu ſſtur-
mowati / y ſtáli Drábi v ſſturmu ten celý den / neb ſe obleženij ſtatečně bráni-
li / tak že čaſem wečernijm Nepřátelé muſeli od ſſturmu puſtiti. Nazegtřj
Žižka kázal s Měſſtiany rokowati o pokog / a w tom Drábi Žižkowi na Zdi
wlezli a Měſta ſe zmocnili / y wſſecky w něm pobili. Zahynulo Lidu z obau
ſtran na Tři Tiſýce.

Jarmarky má tři / prwnj druhý Auterý w Poſtě / druhý w Auterý po na-
leženij S° Kržže / třetj den Powyſſenij S° Kržže.

Beneſſow Měſto / náleželo někdy Panuom

Beneſſowſkým / yakž to ſtaré paměti vkazugi / od nichž ſe doſtalo Panům z
Sſternbergka yakožto přibuzným / yakž y o tom zmjnka geſt / při Rodu Pa-
nuow z Sſternberka. Cžaſu pak toho kteréhož gſem Knihu tuto ſpiſowal
bylo w drženij Vrozeného Pana Arkleba z Kunowic / a na Vherſkém Brodě
po Manželce geho Dcerce Vrozeného Pana z Sſternbergka a na Konopiſſti /
k kterémužto Zámku Měſto to přináležij / má obdarowánij znamenitá / leže
mezy Horami nedaleko od Rzeky Sázawy.

W Létu Páně 1420. tahli Tabořj Pražanum na

pomoc proti Cýſaři mjmo Beneſſow / kteréž Beneſſowſſtj nechtěli do Měſta
puſtiti / wſſak potřeb wſſeligakých hogně gim poſlali / čimž obrážeuj Taboři /
když do Měſta poſylali pro potřeby / ſpůſobili to tegně že Oheň založený ſpálil
Kláſſter, Koſtel Farnij a některé Domy.

Jarmar-

Jarmarky má dwa / geden na Swatého Filipa a Jakuba / druhý na S°. Machauſſe.

Beneſſow v Kaplice.

Má Jarmark geden / totiž na den S°. Jakuba.

Březnice,

Jarmarky má tři / prwnij w Swatodužnij Pondělj / druhý w Pondělj po Swatém Bartholomėgi / třetj na den Swatého Mikuláſſe.

Bor náležij Panuom z Sſwambergka

Jarmarky má dwa / w Auterý před Střiedopoſtijmi geden / w Auterý po Swatém Wácſlawu druhý. Trhy na každý Teyden w den Auternij.

Budėgowice Měſto Králowſké neb Cyſař-ſké

Jarmarky dwa má / geden w Neděli po Božijm Těle / druhý na Swatého Martina.

Bjlina Měſto / založeno w Roku Božijm

744. o kterémžto založenij zmjnku činij Hágek w Liſtu 20. těmito ſlowy. Dcera Kaſſina Seſtry Libuſſiny gménem Bilá / z rozkázanij Matetě ſwé Hrad a Měſto při gedné Rzece založila / a to Měſto y Zámek Bilinau nazwala / kteréž až do dneſſnijho dne tak ſe gmenuge.

Při Létu Páně 747. o témž Měſtu děge ſe

zmjnka w Kronyce Hágkowě takowá / Bila Dcera Biwogowa a Kaſſina / Seſtřenice Libuſſina / oblibiwſſy ſobě Muže gednoho znamenitého / genž měl weliká Stáda Dobytkůw gménem Koſſala / Syna Radoſſowa ze wſy Radoſſowice / toho za Muže ſobě pogala / a ten na Bilině měl ſnj ſwé obydlj / od něhož poſſli Bilinowé Hrabata / kteřjž za Erb tři Podkowy magi. Rod welmi ſtarožitný / yakž o něm nahoře doloženo. W ten čas náleželo to Měſto Panu Janowi Popelowi mladſſijmu z Lobkowic. W Létu Páně 761. nalezená byla při něm Sůl / ale druhého Roku ta Woda ſe ſtratila. Potomně giná nalezena / ale Sůl z nj nemohla wařena býti.

Léta Páně 1568. w Středu po Swatým Du-

ſſe okolo Oſmnácté Hodin / Měſto Bilina s obogijm Předměſtijm od kladeného Ohně wyhořelo / tak že malo kolik s Domůw w Měſtě zůſtalo.

Jarmarky má dwa / geden na Božij Tělo / druhý na Swatého Martina

Bydžow Měſto / založeno Léta 763. od Myda

Syna Slawimilowa / kteréhož někteřij prawij býti Knijžetem Kauřimſkým / wſſak potomně na giné mijſto po několika Letech přeneſſeno a nazwáno Nowý Bydžow. O tom Měſtu pod Erbem Panůw z Wartmbergka obſſijrnau zmjnku nalezneſs, w gichžto drženj čas dlauhý bylo, kdež také do-

loženo/kterak k Komoře Cžeſké připogeno. Ležij nad Rzekau Cydlinau/ Koſtel w něm poſwěcený ku památce Swatého Bartholomége.

Jarmarky čtyry má/prwnj w Auterý Swatodušnij/druhý na Swatého Gilgij/třetij na Swatého Tomáſſe/ čtwrtý ten den po Mlaďátkách.

Blatna Měſto/

Jarmarky má dwa/geden w druhý Cžtwrtek w Poſtě/ druhý we Cžtwrtek před Swatým Ondřegem.

Benatky Měſto / náleželo prwé Panuom z Donijna/nynij pak náležij Cýſaři/ yakožto Králi Cžeſkému.

Jarmarky má dwa/ prwnij w třetj Pondělj w Poſtě/ druhý w Pondělij po Swatém Křjži na Podzym.

Boleſlaw Starý.

Léta Páně 1421. oblehl Měſto to Pan z Michalowic weliký odpornijk Pražſký / a počal geho pilně dobýwati / očemž když zwěděli Pražané / poſlali obleženým na retuňk ſwé Zoldnéře/ kteřijž Pana z Michalowic s geho čtyrmi Sty Gijzdnými/ hned odtud odehnali.

Bělá.

Léta Páně 1421 na den Swatého Lukaſſe/ Pražané wyſlali ſwé Bogownijky / kteřijž Měſto a Zámek Bělau/gehož byl wdržený Pan z Michalowic dobyli/ a ſwým Lidem oſadili.

Jarmarky má dwa/geden w druhý Pondělij w Poſtě / druhý w Pondělij po Swatém Křjži na Podzym.

Bohdaneč.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Božij Wſtaupenj /Druhý tu Středu před S. Martinem.

Chomutow Měſto neyprwe náleželo Křjžownijkům Pražſkym/potomně zaſtaweno od Cýſaře Zygkmunda s ginými ſtatky Koſtelnjmi a Kláſſterſkými Jakubowi z Wřeſowic; yakž o tom Knihy Kapitoli Pražſké wyprawugi: Přiſſlo potom w držení Pana Giřiho z Lobkowic / Neywyžſſijho Hoffmiſtra Králowſtwij Cžeſkého / naposledy z poručenj Cýſaře Rudolffa konffiſſkowáno, a přigato do Komory Cžeſké.

Léta Páně 1421. w Kwětnau Neděli Pražané dobyli Měſta Chomutowa, a tu mnoho Kněžj Zemanůw a Řemeſlnjkůw zbili a ſpálili/bez wſſy lítoſti vkrutnoſt ſwau prowozugice: wůbec mluweno, žeby tu na Dwanecytma Set Lidu zahynulo.

Má Jarmarky dwa / Prwnj w Nedělij po Swatém Gilgij / druhý na S. Martina/ Trh každý Teyden.

Cheb

Cheb.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Swatého Matěge / Druhý na Božj Tělo.

Chlumec založen od gedné zůřiwé Ženy řečené Kraſſa Manželky Bjdowé / kteráž odtud Manželi ſwému wlaſtnjmu ſſkody činila, Dobytek gemu zagjmala, y Lid mordowala / až potomně rozkázanjm Bydowém od Služebnjkůw zaſkočená na ceſtě, a zamordowána. Stalo ſe Léta 763.

Má dwa Jarmarky / Prwnj na den S° Sſtiaſtnýho před Swatým Gilgým / Druhý na S° Mikulaſſe.

Chotěboř / gakby dáwno založen byl w Kronykách toho nenacházym / přjhodu geho připomjna Hágek w Létu Páně 1421. těmito ſlowy.

Hromádka z Gizdebnjce, pogaw mnoho Sedláků / těch geſſto ſe Táborůw přidrželi, táhl s nimi k Městečku Chotiboři, kteréž na ten čas doſti pewně ohraženo bylo, a dobyw geho yakýmis podwodem / hanebně ge zlaupil, a tu s ſwými hodowal. O tom mage ſpráwu Mincmeyſtr, Flaſſka, Jan Městecký a Puta z Czaſtolowic, ſebrawſſe ſe s Hornjky s Czjſlawſkými a Chrudimſkými / yako nenadále na Den Panny Marye Očiſſtiowáni, ginák Hromnic / do Chotěboře wpadli, a hřmot y okřik weliký včinili. Táboři ač welmi byli zaſtraſſenj / nic méně, bránili ſe zmužile, ale Chotěbořſſtj / pro welké ſſkody od nich ſpůſobené, nechtěli gim žádné pomocy včiniti / což vznáwagjce Táboři, a newědauce o giné Radě / dali ſe těm Panům na milost. Hornjcy pak na Tábory zůřiwi / wjce než Tiſyc gich tu zbili, a tři Kněze gegich / kteřjž bez Ornátůw ſlaužili. Hromádka s dwěma Kněžjmi Táborſkými weden do Chrudjmě, a tam ſpolu s nimi, tak yakž ſám rád Kněžj pálil / v proſtřed Rýnku vpálen.

Má dwa Jarmarky / Prwnj w Pondělj Swatodúſſnj / druhý po Swatém Sſtiaſtným: Poſwjcenj na S° Jakuba.

Cerekwice Leſkowcowá.

Má Jarmarky tři / Prwnj we Cžtwrtek po Středopoſtj / Druhý na Swatau Markétu, Třetj na S°. Linharta.

Cerekwice Nowá.

Má Jarmarky dwa / Prwnj w druhau Středu w Poſtě / Druhý na S° Mathauſſe.

Chyſſe.

Jarmarky má na Swatého Rzehoře, a na Swatého Gilgj.

Czernowice.

Má tři Jarmarky / totiž na Den Wſtaupenj Pána Kryſta / na Den Božjho Těla, a před Powýſſenjm S. Kříže ten den.

Czechtice / náležegi Panu Frydrychowi Sſwihowſkýmu.

Má Jarmarky třj / Prwnj na Den Swatých Fabiána a Sſebeſtyana / Druhý w Pátek před Swatým Diwiſſem / Třetj na S°. Wolffganga.

Domažlice Měſto ſtarodáwné w Králowſtwý Cžeſkém / založeno w Létu Páně 964. od Cýſaře Ottona Prwnjho ſpůſobem tímto / yakž Hágek pjſſe, ač giní k tomu wjru přiložiti nechtěgí / o čemž wegſſe doloženo.

Když Cýſař Otta Prwnŷ / mſtil ſe ſmrti S°. Wácſlawa nad Boleſlawem vkrutným, přigew do Cžech s welkým Wogſkem / a gemu Kotel aby nad Ohněm w Kuchyni Cýſařſké držel, poručil / ſtalo ſe čaſu gednoho, když Boleſlaw w Kuchyni tu ſlužbu wykonáwal / při přjtomnoſti Cýſařſké, poněwadž Deym welmi Oči geho zarážel, že geſt drže ſe ſſpalku, Kotel poſadil, a Cýſař djk němu / Juſta, to geſt / ty ſlůg, a tak mnſel tu ſtáti, a Kotel nad Ohněm držeti / do Cýſařſké libofti. Na mjſtě pak tom; kdež Cýſař s Wogſkem ležel / byla Weß řečena Draſtow / z kteréž on poručil Měſto včiniti, a dáno gemu gméno Tuſta, a do dneſſnjho dne Latinjcy ge gmenugí Tuſta / Cžechowé gemu řjkagí Domažlice, a to proto / neb Cýſař ſwým přikázal, aby tu od toho dne, yakž ſe Boleſlaw pokořil žádné wjce ſſkody nečinili / a Cžechowé w to auffagjce / Němce welmi ſužowali, a Němcy mluwili: Byſſte byli v nás ne tak byſſte yako zde Domazli byli / protož Domažlice Měſtu přezděli / kteréž nynj ſlowé Domažlice.

Není potomně žádné zmjnky w Kronykách o Měſtu dotčeném, až při Létu 1318. kteréhožto čaſu / čtrnáctého totiž Dne Měſýce Kžjgna / byl ſgezd ſlawný w Domažlicých Cýſaře Ludwjka s Králem Janem Cžeſkým, na kterémž Cýſař některé Pány Cžeſké s Kralem Janem vſmjřil / wſſecky neſnáze mezy njmi vpokogil, a mjr dobrý w Králowſtwý Cžeſkém ſpůſobil.

Léta Páně 1373. Frydrych Knjže Bawořſké / wtrhl do Země Cžeſké kradmo přes hory, v Měſta Domažlic Předměſtj wypálil, a Třinácté Wſy okolo téhož Měſta Ohněm zkazyl / což ſpůſobiw, téhož dne nazpět ſe obrátil.

Kakž wyprawuge Lupač w Kalendáři Hyſtoryckém / w Létu Páně 1421. Domažličtí půwodem ďábelſkým w Ochtab Swatého Ducha, oblehli a zbořili geden Zámek, tu nedaleko od Domažlic ležjcy, a tu Sſeſtnácte Bratrůw ſwých Cžechůw, těch geſſto pod gednau přigjmali na Oheň wložili a wpálili.

Léta 1430. Normberčané ſlyſſjce / yak Zemi Mjſſenſkau a Bawořſkau Cžechowé holdugí a hubj, wyprawili k nim Poſli, aby wezmauce Deſet Tiſýc Zlatých od toho přeſtáli: Cžechowé wzkázali aby taková ſumma w Domažlicých byla ſložená, a tak ſe w té ſtraně vpokogili.

Digitized by Google

Léta Páně 1466. Domažličti ſebrawſſe ſe dwadcátého dne Měſýce Záři / ſwedli bitwu s Křjžownjky Biſkupſkými doſti krwawau z obau ſtran / tak že Krew ſtrauhami plinula do Předměſſj Domažlického / nebt tu mnoho wýborných Mužůw zahynulo, až potomně Pán, kterýž na ten čas Teyn Horſſowſký w ſwé mocy měl, kázal Křjžownjkům vſtaupiti: Miſto to, na kterémž bitwa ſwedena / má gméno až poſawád Křjžowatice.

Léta 1467. Bawořané wtrhli mezy Domažlice a Klatowy, a tu Zemi hubili a pálili a Janowſký ſebraw ſe s pomocnjky ſwými s Klatowſkými a Domažlickými geli na ně k Neyrſku a porazyli ge na Hlawu. Wzato z Kronyky rukau pſané P. z Hažmburku přináležegicy.

Jarmarky má dwa / prwnj na den Božjho Těla / druhý we Cžtwrtek po Swatým Martině.

Dětjn náležel prwé ſtarožitnému a zaſſlauženému Králům y Zemi Rodu Panůw z Wartmberzka.

W Létu Páně 1128. Když zgýmánj byli mnozý Páni Cžeſſtj z rozkazu Soběſlawa Knjžete / kteřjž měli ſpolu proti němu něgaké srozuměnj / dáni gſau na Dětin / ginák Děčin do Wězenj.

Jarmark má geden / totiž na Den Swatých Filipa a Jakuba.

Dub.

Jarmarky má w Auterý Swatoduſſnj / a w Auterý po S. Hawle.

Dwůr Králowý.

Jarmarky má / na S. Petra a Pawla geden / na Swatau Lidmillu druhý / ten den před Swatým Lampertem třetj.

Dobruſſka náležj Cýſaři.

Jarmarky má / o Swatém Duſſe / a na Swatého Wácſlawa.

Domaſſin.

Má Jarmark w Pondělj Swatoduſſnj.

Dobrowice.

Jarmarky má / w Středu po Neděli Cantate, a w Středu po Swatým Wácſlawě.

Dokza.

Jarmarky má w Středu po Hromnicech / a na Swatého Filipa a Jakuba.

Deſſný.

Jarmarky má / w Auterý před Křjžowau Neděli / a w Auterý po Swatým Mathauſſi.

Gerlice Město/ založeno w Létu Páně 1131. yakž Hágek wyprawuge ſlowy těmito: Soběſlaw w té Kragině kteráž ſlaula Milecko/ Měſto založiti rozkázal/ kterémuž dáno gméno Zhořelec/ nynj gemu Gerlice řjkagj. Prwé na tom mjſtě byla Wes doſti weliká/ kteráž ſlaula Drewniow.

Gitčin Město nad Řzekau Cydlinau/ náležj Panu Rudolffowi Trčkowi.

Léta Páně 1342. rozſſjřila ſe Řzeka Labe tak welmi že Měſto Gitčin wſſecko zatopila/ y Zed tu k Řzece ležjcy podryla a porazyla. Wzato z Kronyky P. z Hažmburgka rukau pſane.

Léta Páně 1572. shořelo Město Gitčin y s Koſtelem toliko ke likos Domůw na Předměſtj pozůſtalo/ a to prwnjho dne Měſýce Srpna.

Opět Léta Páně 1589. we čtwrtek den Swatého Wawřjnce w hodinu 22. Měſto Gitčjn wſſecko z gruntu wyhořelo/ kladenýmli Ohněm čili z neſſetrnoſti/ wěděti ſe nemůže. Dřjwe hodiny wſſecko Měſto w Ohni bylo/ a dřjwe dwau hodin wſſecko také s Předměſtjm kromě Chalup Kozelarſkých shořelo. Shořel Rathauz y Koſtel s Wěžj/ na niž 4: Zwonowé byli/ a ti ſe ſlili/ ſnlo ſe Klenutj/ Krchta y Slaupowé Kamennj w Koſtele/ we wſſem Měſtě tři Swětnice zůſtali/ w Rathauze, na Faře a w Sſkole/ zahynulo dýmem a Ohněm oſob ſedmnácte.

Jarmarky má tři/ prwnj w třetj Pondělj po Welikénocy/ druhý w Pondělj po Swatém Jakubu/ třetj w Pondělj před Swatým Hawlem/ Trh každý den Pondělnj.

Hora neb Gutna/ kteréhoby čaſu založena byla newyprawugj o tom Kronykáři. Proroctwj Knežny Libuſſe o nj předpowěděné poznamenáno geſt v Hágka w Liſtu 14. těmito ſlowy: Widjm Horu tři hřbetau/ a na Střjbro z ſebe wydáwá/ tu hognoſt geho bude bez mjry/ ale že má tři Hřbety/ třikrát Střjbro ſe gde/ a třikráte zas wzegde Mědi kráſné při tom widjm welikau Oblohu/ wám to wſſecko y waſſim Budaucým zaſſlibiti mohu.

Ta Hora hogně poklad Králům Cžeſkým rozmnožuge.

Při Létu 1308 Hágek hognoſt Střjbra w těch Horách nalezenau připomjná takto: Dolowé Gilowſſtj welkau hognoſt Zlata z ſebe wydáwali/ Hory Gutny nad obyčeg Střjbrem ſe ſtkweli: Zlato y Střjbro na Wozých ſe wen z Země Cžeſké do Korytan wozylo/ na čež Cžechowé žaloſtiwě hleděti muſeli.

Okolo Léta Páně 1309. Byl na Horách Gutnách geden Rod weliký a doſti bohatý/ z něhožto pocházegjcý ſlauli Ruthardowé/ a ti byli od někakého Ruharda Hornjka poſſli/ a ſwau wěc některj z nich tak ſlawně wedli/ yakoby byli neyznamenitěgſſj Páni a Hrabata/

a Gindřicha Koryťanſkého Pána ſwého malo ſobě wážili / neb gim Zbożij dodáwalo peychy. Ti gednoho čáſu položili ſobě poſtránnij Sněm w Malině / s některými geſſto ſe gich přidrželi / a shromáżdiwſſe ſe mluwili wes ſpolek mezy ſebau / Krále tohoto kteréhož máme malo ſe bogijme / by nám z Panůw některij na odpor nebyli / Stříbro kteréž ſe nacházý w Dolých naſſých bratíbychom gemu nedopauſſteli / poňewadž ge neobracuge k vžitku Zemſkému / ale z této Země ge wen wozy / a k naſſemu bychom ge obrátili vžitku / etc. yakž položeno nahoře.

Léta Páně 1414. Hawyři na Horách Kutnách nechtěli Králi Wáclawowi Stříbro wydati / pročež on powolaw k ſobě Racka Kobylu ſtatečného Rytíře / kázal mu gěti do Hory Kutny / daw gemu Liſt wěřijcý aby gemu odtud přineſl ſummu kterauž gemu Hornijcy zadrželi. On yako poſluſſný / pogaw Čeleď ſwau gel do Hory / a tam wſtaupiw před Vrburyře wůli Kralowſkau gim oznamowal / a oni gemu powěděli aby ſſel do Hoſpody / na to po dwau hodinách že bude mijti odpowěď / a on tak včinil. Po malé chwili Hawyři yakožto Zběř neważná / ſebrawſſe ſe welmi ſylně / vdeřili na ten Dům hměotně w němž byl Racek hoſpodau / a polapiwſſe gey zwrhli ho z Okna na Vlicy / a ginij gey rozſekali / což včinili y wſſem Služebnijkům geho / krom gediný z nich vſſel totiž Jan Bořita z Oſtředka kterýž ſe byl ſkryl w negaké Rakoſyrně. Kral Wáclaw mage o tom ſpráwu / ſebral Lid a vmyſlil tam geti a pomſtu nad Hawyři včiniti / potomně přigmauc od Hornijkůw Dary Stříbrné / puſtil to z ſwé myſli / a Hornijcy yako na očiſtu / dwa z těch mordýřůw rozkázali ſtjti.

Když mnohá Města Kralowſtwj Čzeſkého k Prażanům přiſtupowali w Létu 1421. Hornijcy magijce o tom wědomoſt / poſlali Poſly ſwé k nim / żádagijce gich aby takowého a tak vžitečného Klenotu nehubili / a o Obywateli na Horách Kutnách aby ſwau milcſt včinili / a gim dali ſwobodu / geſtližeby ſe někteřj z nich w obyčegých pcſwátných nechtěli s Prażaný ſrownati / aby ſe do Slawnoſti na Nebe wzetj Panny Marye pokogně wen s brdli a Statky wyſtěhowali / k čemuž Prażané powolili a tak včiněná byla Smlauwa / a z Hornijkůw mnozý nechtice od gim zwykle Wjry Křeſtianſké odſtaupiti / z Hory wen ſe ſtěhowali / na kteréž Prażane včinili zálohu / a Statky gim brali laupežně / některým Ruce z vtjnali / některým Noſy vřezali / a zaſe ge hnali do Hory / pročež ſebě obywatelé wſſickni na takowé nezdrženij Smlauwy / a na takowé Tyranny nad Pohany vkrutněgſſij ſtěžowali.

Kral Wladiſlaw Léta Páně 1480. když byl v Hory / Sſwec geden Slezák weliký ruhač / w Neděli po Neſſporte počal w Koſtele ſpijwati Pijſně přijſně zapowěděné / a potomně ſſel z Koſtela Swatého Jakuba ſpijwage / a ginij za nim až k Wlaſſkému Dworu / a Kral z Okna práwě wyhljdal / a wida že ſe to gemu na protimyſlnoſt děge / kázal toho Sſewce gijti a dáti do Wězenij. Z té přijčiny ſebralo ſe Hawyřůw okolo Pěti Set / a táhli Zbrogně na Wlaſſký Dwůr tu Pijſeň ſpijwagijce / a chtice Krále dobýwati / kterýž gim hned poručil Sſewce puſtiti / a ſam za tim wygel z Hory do Prahy.

W Letu Páně 1484. Kral Wladiſlaw položil

Snemu na Horach Kutnach/ aby pokog učinil mezy Lidmi/ aby nebyli takowé rauhání/ gedni druhých aby nehaněli/ gedenkaždý aby ſe wedle ſwědomi ſwého řjdil a ſprawowal/ a gedenkaždý aby při ſwé Wjře zůſtáwal/ kdež byl prwé Farář pod gednau/ tam aby giný nebyl ſſikowán/ a kdež byl prwé Farář pod obogj/ tam aby ſe nepodáwal z odporné ſtrany/ což wſſe na Snemu tom nařjzeno, zawřeno/ a kdožby proti tomu učinil/ aby byl od Krále nyněgſſjho neb budaucýho wedlé wůle geho pokutowán, uſtanoweno.

Hory Bergkreychnſſtayn.

Jarmark magi/ w Středu po Druzebné Neděli prwnj/ w Auterý po Powyſſenj S° Křjže druhý.

Habr.

Jarmarky má/ o Středopoſtj/ a w Středu před Narozenjm Panny Maryé.

Hořice.

Má Jarmarky Tři/ geden na Swatého Bartholoměge/ druhý na Nowé Léto/ třetj na Božj Wſtaupenj.

Horaždiowice Měſto/ nalezj od ſtarodawna

Panům Sſwihowſkým z Ryzmbergka.

Má Jarmark geden/ w Auterý před Swatým Hawlem.

Hořowice.

Jarmark má takéž geden/ totiž den Powyſſenj Swatého Křjže.

Hradec Gindřichůw/ nalezj Rodu Panůw

z Hradce/ giná z nowého Domu/ Měſto ozdobně wyſtawené, w němž založeno Kollegium Ieſuitom geſt od Adama z Hradce, Neywyžſſjho Purgkrabi y Kancléře Králowſtwj Cžeſkého.

Jarmarky má tři/ Prwnj w prwnj Pondělj w Poſtě/ druhý w Pondělj po na Nebe wzetj Panny Maryé/ třetj w Pondělj po Swatém Hawle.

Humpolec/ z něhož ſe pjſſj Humpolečtj na Morawě.

Má Jarmarky tři/ geden na Swatého Filipa a Jakuba/ druhý na den Nalezenj Swatého Křjže/ třetj na Swatého Klimenta.

Hoſtinna.

Má Jarmarky dwa/ Prwnj w Pondělj po S. Trogicy/ druhý na den Wſſech Swatých.

Hrob Klaſſterſký.

Jarmarky má dwa/ geden den S° Filipa a Jakuba/ druhý den Powyſſenj Swatého Křjže.

Hradiſſtě.

Jarmarky má Cžtyry/ prwnj we Cžtwrtek po Třetj Neděli po Weliké nocy/ druhý we Cžtwrtek po S. Trogicy/ třetj we Cžtwrtek po Proměněnj Pána Kryſta/ Cžtwrtý we Cžtwrtek před S. Martinem.

Hořepnjk.

Hořepnjk.

Má Jarmarky / we Cžtwrtek po S. Gijj / a we Cžtwrtek po Narozenij Panny Marye.

Hoſtaunė.

Má Jarmark toliko geden na Swatého Jakuba.

Hoſtomnice.

Jarmarky má dwa / geden před S. Linhartem ten den / druhý na den Swatého Matige.

Hoſſtka.

Jarmarky má / w Auterý Swatodusſſnij / a w Auterý po S. Oтmaru.

Jochmſtál.

Má Jarmarky / w Pondělij po Hromnicých, a na Swatau Markétu.

Jaroměř / Mieſto položené na welké Sylnicy gedauc do Sliʒſka

Jaroměř / Mieſto položené na welké Sylnicy gedauc do Sliʒſka / od Knjžete Jaromjra založeno, w Létu 1423. Ohněm wypáleno, z yaké přjčiny žádný o tom newj, a opět w Létu 1448. w Pondělij po Swatém Wijtu z gruntu wyhořelo. Pražané zmocnili ſe ho w Létu 1421. ſpůſobem timto:

W Auterý po ſlawnoſti Ducha S° Praža: s Zižkau puſtili k němu Lid, aby ſſturmowali, ale Jaromjřſſti kteřijž ſe byli málo před tim Sedlbáu á Kamenjm dobře opatřili / ſtatečně ſe bránili, ačkoli ſſturm trwal od Wýchodu ſlůce až bljzko Západu / neb Táboři vſtawičně wolali na ſwé ſpolu laupežnjky, aby bez přeſtánj lezli / kteréž obleženj ſylně bodli, á z Rjel rů y vſtawičně ſráželi / tak že padlo při tom ſſturmu Pražanůw okolo Sedmi Set, a Zižkowých Táborůw Dewět Set a Sſeſtnácté. Prážané ani Táboři nechtěli po druhé k ſſturmu lјzti, ale dali ſe s Jaromjřſkými w Přátelſké rokowáni / Heytman pak gich řečený Hrozný Wacek, mluwjl k Jaromjřſkým aby ſe poddali, a Cžtyry Artykule Pražſké aby přigali: Jaromjřſſtj odpowěděli / že neſtogi o ty bludné Artykule, než že chtěgi Měſta ne Táborům ani Zižkowi / ale Pražanům poſtaupiti / y ſtala ſe ſmlauwa / tak aby geden každý malý y welký neſa s ſebau coby vneſti mohl / we Cžtwrtek wyſſli z Měſta pokogně bezewſſy překážky, a bezewſſeho náſylij Lidu před Měſtem ležiciho, kterauž to ſmlauwu Heytmané Pražſſtj y Táborſſti ſwými poctiwoſtmi potwrdili. Sſli tehdy Jaromjřſſti z Měſta s dauffánjm bezewſſy Zbroge, a Pražané s Tábory wſſecky naporád gjmali, a ſłáčegice Muže y Ženy / y kráſné Panny do Nahoty, k Řjece ge wedli a topili. Na zegtřj Gedenmecytma Kněži Křeſtianſkých ſpálili, a tim Zákon y Artykule wyplnili. Yali také Heytmana toho Měſta, genž byl Pán z Cžerné Hory / kteréhož ſwázaného poſlali do Prahy na Rathauz Staroměſtſký do Wězenj. Při tom dobywánj Jaromjře, byli gſau mnozý Páni a Rytjři, kteřij Zižkowi a Pražanům pomáhali / yako, Hyněk Kruſſyna, Boček z Kunſtatu, Jan Měſtecký, a Cženěk z Weſelé, a ten ſe přigel w mnoho Konich k dobywánj Jaromjře na pomoc / tim proſtředkem s Pražany ſe ſmjřil, a čtyry ge gich Artykule držeti ſljbil.

Stalo ſe Léta 1366. w Jaromiří dwa Mieſſtané magjce Koſtel ffarnÿ pod ſwau mocy a ſpráwau/ Penÿze néyaké k témuž Koſtelu přináležegjcý ſobě přiwlaſſtňowali, a od Faráře w tom napomenutí, nechtěli gich nawrátiti / kterýžto s raddau některých oſedlých / gel do Prahy a wzal na ně půhon, tak aby před Officialem ſe poſtawili. A když měli obědwě ſtrany ſtáti na čas vložený/ Měſſtiané předřečenj geli na před, a dočekawſſe ſe Faráře w gednom Leſe. geho zabili, a pod gednau Skalau zakopali. Geli nic méně do Prahy a tu ſobě ſtěžowali na Faráře, a naň žalowali že k ſwému Půhonu neſtogj. Officyal hned wypravil Poſla k Faráři / wzkazugic aby ſe poſtawil a žalobu na Měſſtiany wedl / kterýž nawrátiw ſe oznamowal že Farář gel do Prahy / z čehož ſe Officyál vlekl welmi, a Měſſtiané nebyli v něho bez podezřenj. Po několika dnech Paſtýř Stádo paſa w Leſe nalezl Hrob a w něm Tělo mrtwé zakopané téhož Faráře s Oděwem y s Penězy / z čehož rozuměti bylo/ že nebyl od Zlodějůw zabit. To wſſe Officyál oznámil Arcybiſkupu a Arcybiſkup wzneſl wěc tu na Cýſaře. K přiwezenj Měſſtiané do Prahy / tázani, zdali žby o tom Mordu co wěděli/ kteřÿž když zapjrali, podáni k vtrpnému práwu, a tak tyn ſkutek wyznali/ pro kterýž, ač ſe Pětmi Tiſycmi Hřiwen Střjbra wyplatiti chtěli / po Praze Koňmi ſmeykáni a potomně ſtiáti. Statkowé gich k Koſtelu Jaromiřſkému z poručenj Cýſařſkého odewzdáni.

Má Jarmarky třj/geden na Třj Krále/ Druhý w Středu a we Cžtwrtek Swatodušſnj / Třetj na Swatého Hawla.

Klatowy Měſto / náleži Cyſaři yakožto Králi Czeſkému.

Wedlé zniemÿ pamieti mně od Měſſtianuow Klatowſkých vkázaných / Měſto Klatowy založeno geſt Léta Páně 771. ſpůſobem takowým :

Klawtoka Dcera Burky Manželky Bitizowy/ ſplozena v Láwky/ od kteréž tak nazwána byla / (neb Charwáti Láwce Klawtoka řjkagÿ) gſauc giž na Wdánÿ, dána byla za Manželku Czimiſlawowi genž byl přjtel Bitizů.

Ti Manželé/ gſauce od Burky ſprawedliwau čáſtkau odděleni/a proſſenj od též Burky y od Tuchoně Syna gegÿho/ aby od nich přiliš daleko neodcházeli/obrátili ſe na Poledne/a tu při gednom přiwrſſi Dwůr ſobě dali poſtawiti/dědiny a Lauky k Polední ſtraně y na Západ rozdělawali/tak že potom Czimiſlaw Dwůr weliký měl / Dobytka weliké Stáda/y giným Zbožÿm ſe brzy rozmohl. Mezy tim mnozý z Czeledi Burky a Syna gegÿho kteřjž na wětſſÿm djle Řzemeſlnjcy byli/žádali propuſſtěnj/a gſauce propuſſtěnj/ obrátili ſe k Czimiſlawowi/žádagÿce aby gim při Dwoře ſwém Domy a přjbytky ſtawěti dopuſtil/k čemuž on powolil. Po ſmrti Czimiſlawa / dáno ſýdlem těm gméno Klatowky pro Klawtoku Manželku Czimiſlawowu/ kteráž giž ſlaula Klatowka / a gméno ſtaré Klawtoka wzloženo na Studánku/kterauž půwodem Dauby nalezla. Po mnohých potomně Letech když ſe tu Křeſtiané oſadili/ a Zdmi ohradili/ſlaulo Měſto Klatowy.

Dotčená Klatowka porodila Manželi ſwému Čzimiſlawowi tři Syny/ Woſtrodice/ Luba a Reychana. Woſtrodic poſtawiti ſobě dal Dwůr kterýž nazwal Woſtrodjce/ a nynj geſt Wes v Klatow/ kteráž ſlowe Woſtřetice. Lub tolikéž Dwůr wyſtawěl tým̄ž gménem nazwaný/ a nynj tu Wes ſe ſpatřuge řečená Lubi. Reychan pak neymladſſj nápodobně Dwůr ſobě poſtawiw nazwal gey Reychany/ kterýž nynj ſlowe Rydliny.

Bratr předpowěděné Klatowky Tuhoň Syn Bitizůw a Burky po ſmrti Mateře ſwé/ kázal Dwůr ſwůg rozſſjřiti/ genž byl nedaleko od Dworu Čzimiſlawowa a příbytku tam wyſtawených/ a hradbu welikau/ y okolo Studanky Klawtoky od Klatowky nalezené poručili včiniti/ z kteréž nedopauſſtěl Klatowſkým Wodu bráti/ pročež powſtali newoleý bitwy/ mezy Studynecкými (neb ſe giž y Tuhoň od Studynky dotčené Studyneckými gmenowal) a Klatowſkými. Po Letech Studynečtj/ kteřjž ſe y Fontynowé gmenugj/ w rodu welmi ſe rozmáhali/ a Čzeledi ſwé Domy ſtawěti/ téměř až k ſamým Klatowům poručil/ kteréž ſobě podmaniti wždycky vſylowali/ ale Klatowſſti byli gim ſylnj/ tak že nad nimi ſwjtězyti nemohli/ poněwadž pro wětſſj bezpečnoſt Domy ſwé ohradau Dřewěnnau pewnau obklíčili/ y Strubům ſobě načinili/ aby ſe tak před Studynyckými zawjrali.

Léta Páně 971. za Boleſlawa miloſtiwého/

půwodem Witana Syna Rohmilowa Pána nad Studyneckými/ genž byl s bratrem ſwým Bohdědkem w Praze Křeſtianem včiněn/ a z rozkázanj S. Wogtěcha/ Switiſlaw Kněz pobožný do toho Krage vweden/ a ſkrz něho Studynečtj a Klatowſſti na Wjru Swatau Obráceni. Tu Rohmil wedlé raddy Kněze Switiſlawa/ z Zbožnice Pohanſké a Modlářſké/ k čti Pánu Bohu Kaplu kráſnau včiniti dal/ na kterémžto miſtě toho čaſu ſpatřuge ſe Kapla S. Jakuba. Z té přjčiny/ pro zruſſenj té Zbožnice/ kterauž Děd Rohmilůw Wrchoſlaw nawracugjc ſe z Wogny/ gežto byla ſwedena s Knjžetem Luckým Wlaſtiſlawem v Turſka wyſtawiti dal/ tolikéž y pro Modlu Kliwina řečenau/ powſtala Rozepře mezy Křeſtiany Klatowſkými a Pohany. Pohané owſſem na tom ſe ſneſli aby wſſecky Křeſtiany čaſem nočnjm pomordowali/ kteřjž wědauce o tom/ oznámili tu wěc Rohmilowi/ a on vwažugjc geſtliže by Klatowſſtj Křeſtiané zbiti byli/ že by y ſám s ſwými tu zůſtati nemohl/ vmjnil gim pomoc včiniti/ yakož hned ſwým Křeſtianům Studyneckým po hotowě byti poručil k té Nocy/ w kterauž ſe Pohané Klatowſſti na Křeſtiany obořiti měli/ y o tom Klatowſkým Křeſtianům dal znáti/ tak kdožby toho Heſla (Křjž Kryſtu) negmenowal/ aby žiwota byl zbawen. Leſiſlawowi tehdy přednjmu z Služebnjkůw ſwých daw Rohmil djl Křeſtianůw/ poručil aby zbraňowal Čzeledi ſwé Pohanſké Klatowſkým Pohanům napomoc gjti/ a ſám s giným̄i počátku od Pohanůw očekáwal. W tom ſtal ſe křik po domjch/ a Rohmil s ſwými do Klatow wſkočiwſſe/ každého kdožkoli Heſlo ono negmenowal/ poručil zabiti což y Klatowſſti činili y ſwým přátelům Pohanům. Naráno pokořili ſe pohané pozůſtali/ a tak včiněné geſt ſpolečně ſneſſenj/ aby pohané na žaludnj hůrce ſwé oběti wykonáwali/ a Křeſtiané aby tolikéž ſwého miſta vžjwali/ kterýmžto proſtředkem ſpůſoben pokog za některý čas mezy Křeſtiany a pohany. A to ſe dálo Léta 973.

Na žádoſt potomně Slowanky Manželky Rohmilowy a giných Křeſtianůw S. Wogtěch znowu k Klatowſkým wypravil Switiſlawa s giným̄i dwěma Kněžjmi Dobrohonem a Bohuſſi/ kteřjž pohany pozůſtalé s welkau

pracy na Wjru Křeſtianſkau obrátili/ Chrám gim poſwětili/ a Mödlů Kluwenu zkazyli.

Witan pak obrátil ſe s S. Wogtěchem do Ržijma na Včenij / a nawracugjc ſe odtud přineſl s ſebau y giné gméno/ totiž Witan Fontinus, kterýž přigal y Bratr geho Bohzdek/ gichžto potomkowé tolikéž ſlauli Fontinowé/ a ti Klatowſké obywatele welmi ſužowali/ chtjce gě ſobě podmaniti/ ale Klatowſſtj gim ſylně odpjrali/ a na Fontyny před Knijžetem Oldřichem ſobě ſtěžowali.

Léta Páně 1000, když Knijže Oldřich wypravvjw ſe na Low na Hrad Dryſſtku geſt ſtrz Klatowy/

na žádoſt pokorného Klatowſkých obywatelůw dopuſtil gim aby ſe mohli Zdmi a Waly ohraditi / neb gim toho prwé Fontynowé zbraňowali/ a k tomu ge za ſwé Měſto wyzdwihl. Wida pak w Klatowech na Stoljch wyryté Ssáchownice/ porozumjwal tomu, že Měſſtiané w té Hře gſau doſpělij/ y powolal gednoho a kázal mu s ſebau w Ssách; hráti, což on včinil / a ſſtiaſtně podwakráte hru obdržel/ pročež Oldřich za tau přjčinau Klatowſkým znamenij na Pečeti Ssáchownijcy dal/ a poněwadž měli od téhož Knijžete powolenij/ Zdmi ſe ohradili/ dwoge Waly způſobili/ tři Brány vdělali/ gednu k půlnocy proti Dworu Fontynůw/ druhau k Poledni/ třetj k Západu/ a Fortna k weychodu Slunce na de Dworem Czimiſlawowým/ a že Fontynowé gim překážeti nepřeſtáwali/ když do Koſtela S. Jakuba chodili/ a na Hrobce ſe pochowáwali/ wyſtawěli ſobě Koſtel na Placu gedž byl při Zdech Měſtſkých k Weychodu Slunce/ we gméno Blahoſlawené Panny Marye/ kterýž na rozkaz Biſkupa Bohdala ginák Deodata / na den Narozenij Panny Marye Kněz Watik poſwětil/ Léta 1014. Ten oſtatek Pohanůw Klatowſkých na Wjru obrátil/ a kteřjž nechtěli k Wjře Křeſtianſké přiſtaupiti / ty gſau Klatowſſti od ſebe odehnali.

Léta Páně 1040 když Břetiſlaw tahl proti Cyſaři Gindřichowi, genž byl wtrhl do Czech/

Klatowſſtj ſto Mužůw ſylných a wyborných gemu napomoc poſlali/ pro gegichžto vdatnoſt w bitwě/ Břetiſlaw Klatowſkým obdarowánij Oldřicha Knijžete Otce ſwého potwrdil.

Geſſtě Fontynowé nepřeſtáwali proti Klatowſkým powſtáwati / vſylugjce ge pod ſwau moc podmaniti/ a prawjce žeby z Čželedi gich poddacy pociſſli/ čemuž odpjrali Klatowſſtj / neb konečně z Rodu gich a z přátelſtwa yak Bitizowa tak Burky Manželky geho počátek ſwůg wedli. Léta pak 1115. ſneſli ſe na tom Fontynowé / aby Měſto Klatowy mocy opanowali/ kteraužto wěc Měſſtiané na Wladiſlawa wzneſli / a Wladiſlaw přikázal Fontynům / aby pokog zachowali / a Klatowſkým poručil aby ſe nicméně na péči měli / a z mužilý aby odpor včinili / geſtližeby gim Fontynowé vblijžiti chtěli. Gednoho čaſu Fontynowé někteřj přigeli do Měſta yako na dobrau wůli a za nimi pomalu wždy gich přibýwalo/ a ginij Fontynowé w Domjch ſwých před Měſtem s Zbrogným Lidem pohotowě čekali. Klatowſſtij tomu ſrozuměwſſe tjſſe po Domijch do Zbroge ſe ſtrogili. W tom Fontynowé na Rynku počali Klatowſké mordowati / a ginij magijc náwěſſtj towlikéž do Měſta wſkočili/ a Klatowſſtj z Domůw wyběhli/ na Fontyny ſylně dotjrali/ tak že gim vſtaupati muſeli. Tu mnoho Fontynůw zbito / tak že gich doſti málo pozůſtalo / neb bitwa trwala až do ſamé Nocy. Od toho čaſu Klatowſſtí pod ſprawau Knijžat Czeſkých při dobrém pokogi zůſtawali

Léta Páně 1143. Theobaldowi odewzdán od Knjžete Cžeſkého Kragž Klatowſký a Prácheňſký za podjl/ kterýž ſe ſtaho- wal od začátku Rzeky Wltawy k Západu Sluncze/ až do toho Kragě kdež ſe Rzeka Mže začýná: a ten bydlege na Zámku Rábi/ když yaký ſgezd Pa- nůw a Rytýřůw z panſtwý ſwého mjti chtěl/ takowý ſgezd do Klatow po- kládal do ſwého Domu/ kterýž někdy wyſtawiti dal Cžimiſlaw o Klatow- ſkau ſtawu.

Ten Theobald obdržew wjtězſtwý nad Soběſlawem/ w Klatowech tu kdež byl Dům nárožný Hanzlowſký we gméno Swatého Wáwřince založiti kázal Klaſſter nákladem ſwým kterýž když byl doſtawen Léta 1158. uwedl do něho Mnichy řádu S. Benedykta/ w kterémžto Klaſſteře nebýwali Mniſſy gedné z Stawů powyſſeněgſſých/ a w něm byl prwnjm Opatě Rotomanus ginák Radimil/ z Rodu Heſtowa. Znamenati tuto ſluſſý/ ſmyſl ſobě na odpor poſtawený w Kronyce Hágkowě; Pýſſe Hágek že uwedeny byli do toho Klaſſtera Mniſſi řádu S. Dominyka w Léto 1158. a na giném mjſtě po- kládá w Liſtu totižto 219. že ta Rzehola Dominykánů začátek wzala w Létu 1208. geſtliže ſe teprwa začala ta Rzehola Dominykánůw Léta 1208. kterak tam Mniſſi Dominykáni w Létu 1158. mohli býti uwedený?

Z Rodu Fontynůw gijž nepozůſtáwal gednom gediný Blahowid a ten učiněn gſa Mnichem w Klaſſteře Klatowſkém/ wſſecko ſwé Zbožý odkázal k tomu Klaſſteru/ a tak wſſickni Domowé geho y ſe Dworem Fontynſkým/ poněwadž hned při Měſtě byli/ ſlaulo předměſtý Klaſſterſký.

Léta 1162. Theobald Knjže wyprawen gſa od Bratra Wladiſlawa k Cýſaři Frydrychowi proti Miedyolanſkým na po- moc/ ſpráwu Panſtwý ſwého poručil Purgmiſtru a Konſſelům Měſta Klatow až do nawrácený ſwého/ w čemž Měſſtiané Pánu ſwému ſe zalibi- ti ſnažně uſylowali/ za čež gi Theobald nawrátiw ſe z Wogny poděkowáný učinil/ a druhého tolikéž Roku ſpráwu tauž na ně wzložil neb y druhého Léta k Medyolánu měl geti/ w čemž ſe mu opět wěrně a upřjmě zachowali. Mage pak znowu za Cýſařem do Lombardý ſe wyprawiti/ Syna ſwého Theobalda y wſſecko Panſtwý týmž Měſſtianům k opatrowáný odewzdal/ a Synu ſwému přjſně přikázal aby raddau Purgkmiſtra a Konſſelůw Kla- towſkých ſe ſprawowal/ kterýž mage wěku ſwého let 19. tu bytem byl/ u Pur- gkmiſtra s Dwořany ſwými ſtrawu měl/ a ſwé kratochwjle prowozowal; Otec pak pozůſtáwal při Cýſaři/ a Dary drahé tolikéž y Penjze ſobě od Cý- ſaře dané Konſſelům Klatowſkým odſylal/ a ge až k dochowáný Syna ſwé- ho gim ſwěřowal. Potomně při Dwoře Cýſařſkém ſtarý Theobald ge- dem otráwen Léta 1166. Tělo geho přiwezeno do Klatow a tu pocho- wáno. Po Smrti a pohřbu ſtarého Theobalda mladý Theobald w Pan- ſtwý ſe uwázal/ genžto wſſecky wěcy Klatowſſtj ſobě od Otce geho ſwěře- né odewzdati neobmeſſkali/ a ten ſedenůjm byl tolikéž na Rábi.

Léta Páně 1178. Theobald ſebraw Wogſko z panſtwý ſwého do Klatow táhl s nim ku Praze/ a pomáhal Knjžeti Frydry- chowi Soběſlawa z Země Cžeſké wyhnati y Prahy dobýwati.

Léta Páně 1190. z učiněné ſmlauwy ſtala ſe

proměna

promena o Krag Klatowſký a Knijžetſtwij Morawſké / Kunrat podſtaupil
Theobaldowi dotčeného Knijžetſtwij Morawſkého / a Theobald Kunra-
towi panſtwj Klatowſkého / y hned ſe Theobald wypravil do Morawy a
bydlegic w Znogmě ſlaul Knijžetem Znogemſkým / a tak Krag Klatowſký
připadl zaſe k Knijžetſtwij Pražſkému a tak zůſtáwá až poſawad. To wſſe
wzato geſt z Spiſu Měſſťanům Klatowſkým přináležegijcýho ſepſaného
od Radimila prwnijho Opata w Kláſſteře Klatowſkém / z něhož že Klatow-
ſſtj poſſli z Rodůw powyſſených Smilauſſowa genž byl Otec Bitižůw
a Klenowa / patrné geſt.

Léta Páně 1424. Klatowſſtí pokliditwſſe ſwých

Kláſſterůw / táhli s Žižkau k Žiatcj, a tam ſpolu mnoho Kláſſterůw a Ko
ſtelůw ffarnjch zlaupili a wypálili. V Žiatce málo pobywſſe táhli k
Launům, a tak Klatowſſtí, Žiatečtí, Launſſtí, a Slanſſtí, weſpolek ohro
mážděnj / táhli mjmo Budyni Hrad a Měſto Pana Zagice z Hazmburg-
ku k Raudnicy, a tu wůkol laupili / mordowali / pálili.

Léta 1473. den Božijho Těla Hrad Buſſperk

od Klatowſkých dobyt na němž laupežnjcy přebýwali: Nyní Léta 1600.
Koſtel w něm wyſtawen.

Léta 1477. Kůr při Koſtele w témž Měſtě / a

dwě Baſſty / tolikéž y Laubſká Brána Střjdlicemi byli kryty, od Linhar-
ta Střjdlaře z Aldenberku, ano y Křijž nynegſſý nad Kůrem poſtawen.

Léta 1464. půwodem Nepřátelůw Krále Gi-

řiho Měſta toho ſhořelo třetj djl od ſſpitalſký Brány, y Maſné Krámy.
Oſob při tom Ohni zahynulo do Padeſáti.

Téhož Léta aukladem týchž Nepřátel ſhoře-

lo Předměſtj Laubſké až do Mleyna z obau ſtran / w Sobotu před S. Tro-
gicy po hodině 10.

Téhož dne w hodin 18. wyhořelo Předměſtj gdauc k S. Jakubu až do
Kláſſterſké Brány a Chuchlu.

Téhož Léta v Wigilij Božijho Wſtaupenj to-

likéž půwodem týchž Nepřátel Králowſkých téměř / wſſecko Měſto Suſſy-
ce wyhořelo.

Léta 1468. Bawořané tahnauc proti Králi Gi-

řijmu / poraženi gſau od Klatowſkých v Leſu za Neyrſkem: a tu zahynul
Nothafft / gehožto Korauhew zůſtáwala mnoho Let w Koſtele Klatow-
ſkém / až ſe pro ſeſſloſt ſtrhala. Padlo tehdáž Němcůw 300. gini z uteſkali.

Léta 1493. Wěže okrauhlá w welké Zdi dokona-

na geſt.

Léta 1515. Samotižný Mleyn ſpůſoben w Měſtě.

Léta 1496. Krchow nowý v S. Jakuba Zdi obehnán, a Kaplička nowá na Wýchod Slunce we gméno Swatého Michala Archanděla wyzdwižená / na kterémžto Krchowě do Třj Tiſýc Lidu pochowáno. Téhož Léta wyſtawená Zitnice.

Léta 1520. w Pátek před Swatým Duchem shořelo Předměſtj Klatowſké / Domůw w počtu čtyry Kopy a wjce. Anonymus.

Léta Páně 1579. w Auterý po Neděli Iubilate mezy Oſmnáctau a Dewatenáctau hodinau / Měſto Klatowy od Ohně domácýho téměř wſſecko wyhořelo y s Předměſtjm. Padlo Domůw do Třj Set, a Lidu obogjho Pohlawj do 30. Oſob zahynulo. Potom opět / druhého Roku na den Seſlánj Ducha S° do Sedmdeſáte Domůw, Dworůw, a Chalup shořelo.

Má Jarmarky dwa / geden w Auterý po Neděli Cantate, druhý na den Narozenj Panny Marye.

Kadaně Měſto / založeno Léta Páně 821. od nějakého Kadana / kterýž powolenjm Knjžecým táhl Ziateckým na pomoc proti Němcům / jakž oznámeno pod Měſtem Ziatci.

Léta Páně 1421. před ſlawnoſtj Panny Marye Heytmané Pražſſtj dobyli Chomutowa a Kadaně, ale obáwagjce ſe / aby ſe Němcy nenawrátili / zůſtati tu nechtěli, a tak Zdi Měſtſkau na několika mjſtech prolomiwſſe, a některé Domy wypáliwſſe, k Ziatci ſe obrátili. W tom Němcy vpřjmo k Chomutowu táhli, a Měſto to / tolikéž y Kadani ſobě podmanili / odkudž obrátili ſe k Bjlině, kteréž byl w držený Koldic / a tuze počali k Zdem Měſtſkým ſſturmowati. Pražané wyprawili proti nim dwa hauffy Lidu, o nichž magjce wědomoſt Němcy / vſtaupili na ſtranu. Hnul ſe také odtud Zygkmund Dětinſký z Wartmbergka a počal dobýwati Nowého Hradu nad Litoměřicemi řečeného Kalich / potom ſe k Dětjnu obrátil.

Léta Páně 1525. ſtalo ſe w Měſtě Kadani rozdwogenj / neb někteřj z Měſſtianůw, ſcházegjce ſe na tom zůſtali / aby těch Kněžj geſſto rozdáwagi Swátoſt Welebnau pod gednau ſpůſobau z Měſta wybyli, a ty kteřjžby pod dwogj ſpůſobau rozdáwali aby ge za ſpráwce přigali, ale někteřj z Konſſelůw nechtěli k tomu ſwoliti / nýbrž při ſtarobylém obýčegi zůſtawali, a to roztržený mezy nimi trwá až poſawád.

Má Jarmark toliko geden, a to na den Powýſſenj S°. Křjže.

Kladſko.

Má Jarmarky na den Swatého Symona a Judy.

Kamenice.

Má Jarmarky tři / prwni w Pondělij před Božim Wſtaupenj / druhý na Swatau Maři Magdalénu / Třetj na Sᵒ Wácſlawa.

Kaſſegowice.

Má dwa Jarmarky / Prwnj na Tři Krále / Druhý w Pondělij po Prowodnij Nedělij.

Koſtelec nad Labem / náleži Cyſaři / o némž dě-

ge ſe zmijnka w Kronykách takowá.

Léta 1424. ten Teyden před Slawnoſti Ducha Swatého přigel Žižka do Koſtelce nad Labem, a Pražané táhli za nim aby gey oblehli, o čemž mage ſpráwu Hynek z Kunſtatu a z Poděbrad / rychle poſpjſſyl aby Žižku odtud wywedl / y přewedl ho s geho Lotry přes Labe / w tom Pražané přiſpěli, a tu gſau proti ſobě harcowali / tak dlauho až Pražané Hynka Poděbradſkýho yali, a poſlali ho Smiřickému na Mělnik do Wězenj.

Opět Žižka téhož Roku položil ſe v Koſtela Kanownické Sᵒ Martina v Koſtelce nad Labem, a Pražané znowu weydauce w raddu s Zygmundem Litewſkým Knijžetem, ſebrali wſſecku ſwau moc, a táhli k Koſtelcy, chtice Žižku přemocy: což když oznámeno Žižkowi řekl, Rozumjm tomu Bratřj milý / žeby nám y wás Pražané chtěli mocy zahubiti / protož ſluſſy w tom užiwati oppatrnoſti: a w tom hned kázal ſe hnauti Wogſku ſwému ſkrz Koſtelec, a potom přes Labe, yakoby utjkali: což ſpatřiwſſe Pražané rychle za nimi poſpjchali, a magjce ſylné Koně puſtili ſe přes Labe / to když bylo Žižkowi powědèno / že ſe gich giž dobrá polowice přes wodu přeprawila, kázal ſe rychle ſwým obrátiti, a s nimi ſe potkati: což hned včinili, a Pražany děřjw než ſe ſprawili, na hlawu porazyli: ztopilo ſe gich mnoſſtwj, a zadnj widauce že předním pomocy nemohau / obrátili ſe k Praze bez meſſkáni.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na den Nalezenij Sᵒ Křijže, Druhý w Pondělij po druhé Nedělij Welikonočnj.

Křiwſaudow.

Má Jarmarky / w Pondělj po Swatém Giřij, a w Pondělij po Narozenij Panny Marye.

Krumlow Czeſky / náležij Panuom z Rozmberka.

Vwedl do něho Gezowity Pan Wylim z Rozmberka Neywyſſſi Purgkrabě Pražſký.

Z téhož Panſtwj Krumlowſkého byl Syymon Lomnický Rymowník Czeſký / kterémuž Cýſař Rudolff Léta 1594. obdarowáni na Wládyctwj včinil: wydal mnohé wěcy kratochwylné / yakž ex lucubrationibus geho patrné gi.

Má Jarmarky čtyry / Prwnij we Cžtwrtek o Středopoſtj / Druhý w Ochtáb Božjho Těla / Třetj w třetj Neděli před Swatým Hawlem / čtwrtý na den Swaté Kateřiny.

Digitized by Google

Kolijn Město ſtarodáwne/ mnohými ſwobodami a miloſtmi od Králůw Cžeſkých obdařené/ od kohoby založene bylo, a neb kterého čaſu w pamětech nenacházým.

Leta Páně 13.. Král Jan po té Bitwě kteráž ſe ſtala s Ziolòneki Gindřichá Korytanſkého v Hory Kuteny/ obrátil ſe k Kolijnu/ neb giž před tim ſtala ſe s Kolinſkými námluwa/ že gſau měli Krále Jana do Města wpuſtiti/ a když přigel nechtělt toho včiniti. Mohutſký Biſkup poſlal k Měſſtianům řka; Wſſak gſme pro Obecné dobré přigeli/ a nic giného nežádáme gedno abychom pokog w Králowſtwij tonito ſpůſobili puſſte nás do Města/ budem w něm hned Krále waſſeho korunowati/ a on potom yakožto Pán miloſtiwý bude wám to nahrazowati ſ... miloſti; na řeč odpowěděli Kolinſſtij/ nechceme aby on kralowal nad n... ko nimž Praha naſſe hlawnij Město přiwolij/ toho y my za Pána n... ne. Tu Král Jan pobyw ſſeſt dni/ an ho Zyma nutij, k Praze ſe obrátil s weli kým hřmotem.

Leta Páně 1421. w Sobotu před Swatým Giřijm Pražſſtij Bogowníjcy přitáhli k Kolinu/ kteréž Měſſtiané nečekagijce odnikud pomocy puſtili do Města/ a gim ſe poddali ſlibugijce s nimi wſſecky řády y neřády držet. To Pražané wybrali Koſtel a zapálili/ ſſeſt Kněžij do toho Ohně wmetali/ a Faráře Kněze Hynka z Konowa Muže welmi včeného w zaſmoleném Sudu vpálili, ſkákagijce okolo něho a ſpijwagijce Piſeň Táborſkau/ Kdo gſte Božij Bogowníjcy/ až do konce.

Leta Pánie 1423. Kolinſſtij v Teynce nad Labem Mačige Lupáka s Wogſkem porazyli/ kterýž táhl Žižkowi na pomoc yakž nahoře doloženo.

Leta Pánie 1437. Pražane, Tabořj a Syrotcy oblehli Kolijn/ kteréhož ſtatečně bránil Diwiš Bořek: tam proto p Kněz Táborſký z Města ranèn/ trwalo obležený od Nalezenij S. Křije/ až do Wanoc. Počali ſe potom w Městě dwogiti což ſpatřiw Diwiš včinil ſmlauwu s nepřáteli a Město gim poddal/ kteréž oni oſadiwſſe/ táhli na laupež do Sliſzka/ kdež pálili/ laupili/ gjmali/ mordowali/ vkrutněgi než Pohané.

Jarmarky má dwa/ prwnij w Pondělij po Swátoſti/ Druhý w Pondělij po Swatém Auguſtynu/ Trh každý Teyden den Pondělnj. Geſt Město Králowſké.

Kaplice,

Má Jarmarky/ na Swatého Petra Pawla/ a na Swatého Simona a Judy.

Krupka.

Má Jarmark toliko geden/ totiž w Sobotu po Božijm Wſtaupenij.

Koppydlno.

Digitized by Google

Přjhody Městečka toho pod Rodem Panůw Kopydlanſkých položeno nalezneſs.

Jarmarky má tři / geden w Středu před S. Filipem a Jakubem / druhý w Středu před Swatým Jakubem / třetý w Středu před S. Hawlem.

Kralowice.

Má Jarmarky / na Den Zwěſtowánj P. Marye / druhý na S° Hawla.

Launy Mieſto / založeno Leta Panie 829. pakž

wyprawuge Hágek ſlowy těmito: Dwa Bratřj welmi nepokognj Wlaſtat a Soběſs / poga wſſe geden každý Čeled ſwau / nočnjm čaſem weſſli do gedné Wſy nad Ohři Řjekau poſtawené / kteráž měla w ſobě mnoho obywatelůw gménem Launa / a tu byl dal někdy poſtawiti Laun Syn Krožůw / y wtrhſſe hůmot na tu Wes, Lidi některé zbili / některé rozehnali / Statky a náby- tky gich pobralj / a Pána té Wſy gménem Horaka Syna Launowa w Ohře vtopili. O tom když zwěděl Knjže Wogen / poſlal pro takowé mordýře / ale oni ſe nepoſtawili / nýbrž pogmauce ſwau Čeled ſſli do Launy / a tu Zdi zakládali y Domy z Kamene ſtawěti dalj / a poſlali k Knjžeti Wogenowi wzkazugice že za takowau Wes / Měſto chtěgi wyſtawěti a Lidem naplniti. W tom Knjže Wogen vmřel / a oni s welikau pilnoſti Měſto doſtawěli.

Leta Páně 1421. Pražane ſwuo glid pieſſij

gizdný poſlali k Launům / a tu přigeli k nim Žiatečtj y Slanſſti / a tak ſpolečně gezdjce po Kragi Slánſkém po Wſech činili weliké ſſkody / Kláſſter Pannenſký řádu Premonſtratenſkého w Dogſanech ten Pondělj po S. Prokopu wybrali a wypálili / a odtud táhli k Teplicy / kdež gim bez odporu Měſto otewřeno. Panna Abbatyſſe řádu S° Benedykta wſſeliké potřeby gim z Kláſſtera do Měſta poſlala / ale nemnoho to w nich proſpělo neb Kláſſter tegně zlezli / Panny wſſecky wen z něho wywedli / zewſſeho ge zlaupiwſſe, nahé puſtili / a Kláſſter wybrali a zapálili.

Roku Božjho 1517. Mieſto Launy z gruntu

s Koſtelem y s Wěžimi na Zdech Měſtſkých wyhořelo / tolikéž y předměſtj / tak že malo koliks Chalup a Dworůw pozůſtalo.

Jarmarky má dwa / prwnj na den Narozenj Panny Marye / druhý w prwnj Čtwrtek w Poſtě.

Lyppa.

Jarmarky má / na Swatau Markétu / a w Ochtáb S° Martina.

Litomyſſle náležij Rodu Pernſſteynſkému na

ten čas.

W Letu Pánie 1426. na den S. Walentýna /

Syrotcy položili ſobě Rok aby ſe v Litomyſſle Měſta na ten čas Biſkupſkého wſſickni Zbrogně poſtawili / y ſeſſlo ſe gich toho dne okolo 4000. a hned nazejtřj počali k Měſtu ſſturmowati / ale Bořek kterýž byl od Pražanůw Litomyſſle darem přigal / počal ſe gim welmi ſnažně brániti / wſſak potomně

w ide

wida gich přjkré dobýwánj / a wěda že od nikud žádného retunku neDočeká / dal ſe s nimi w rokowánj / a včiniw Smlauwu puſtil gim Měſto y Zámek / a ſam ſe do Kolina obrátil.

Léta 1540. we Cžtwrtek po druhé Nedieli Welikonočnj / wſſecko Měſto Litomyſſle y s Zamkem wyhořelo / při tom do ſta oſob obogjho pohlawj zahynulo.

Má třj Jarmarky / prwnj na S° Jana Zlatouſtého / druhý na S° Stanislawa / třetj na S° Wiktoryna.

Lomnice nad Popelkau Hory Tábor w Kragi Hradeckém.

Má třj Jarmarky / prwnj we Cžtwrtek w Poſtě, druhý po Nedělj Misericor: třetj we Cžtwrtek před Swatým Duchem. Trhy na Božj Wſtaupenj a na Božj Tělo.

Ledec.

Má Jarmarky dwa / na Božj Wſtaupenj / a we Cžtwrtek před Swatým Hawlem.

Lomnice.

Má Jarmarky na den S° Wjta / a na S°. Mathauſſe.

Lipa / náležj Cýſaři.

Má Jarmark toliko geden / totiž po Křjžowé Nedělj.

Lukawec.

Má Jarmarky třj / prwnj w Středu po Swatém Giřj / druhý po na Nebe Wzetj Panny Marye / Třetj w Středu po S. Ondřegi.

Meyto wyſoké / Mieſto welmi ſtaré w Králowſtwj Cžeſkém /

welikými milostmi a ſwobodami od Knjžat / Králůw / y Cýſařůw / wedlé zněnj Mageſtátůw gich obdařené / wſſak kteréhoby čaſu založené bylo / toho gſem wyhledati nemohl.

Léta Páně 1461 w Auterý po prwnj Nedělj po Swaté Trogicy polowice Měſta toho ſhořelo / wzato z Kronyky rukau pſané Panů z Hažmburgku přináležegjcy.

Léta Páně 1517. tak yakž Hágek poznamenal w Liſtu 469. w Nedělj na Pondělj po ſlawnoſti Swatého Bartholoměge dwě hodině na noc / wyſſel Oheň w Měſtě dotčeném, a ſtrawil ho dobrau polowicy.

Má třj Jarmarky / prwnj na S° Filippa a Jakuba / Druhý na S° Ondřege / Mageſtáty ztwrzené.

Mielnik Mieſto ſtaré gehožto dáwnoſt porozumiwá ſe z Hágka mluwjcýho o něm takto. Léta Páně 877. geden z Lopotůw / Muž welmi znamenitý a bohatý, z Rodu Beſſowa gménem Slawibor, mage wýbornau Kraginu okolo Rjeky Labe, a Měſto na wyſokém Wrchu poſtawené, s powolenjm Knjžete Hoſtiwjta rozkázal ge obezditi, etc. a ten Slawibor Bzowſký ginák Mělnický měl Syna řečeného Hauſek / gemužto na památku dal Zámek wyſtawěti, a dal mu gméno tolikéž Hauſek neb Hauſkow.

Léta Páně 1421. yakž Hágek pjſſe / Mielničtj Měſſtiané ſljbili Pražanům čtyry Artykule gich držeti, a na to ſe gim zapſali / kterýžto zápis wezmauce Pražané dali gim za Heytmana Jana Smiřického.

Leta 1513. w Auterý před Swatým Wawřincem ſhořelo Předměſtj v Mělnika před řečenau Branau až k Lubſké Bráně. Poznamenán w Kronyce Pana z Hažmburgka.

Měſto to má Jarmarky tři / prwnj w druhý Cžtwrtek w Poſtě / druhý na S. Petra a Pawla / třetj na Swatého Hawla.

Moſt Mieſto dáwne / a mnohými ſwobodami obdařené / Byl někdy w něm Hrad pewný / yakž ſe porozumjwá z Kronyky Hágkowé kdež w Liſtu 395. ſlowa geho takto zněgj:

Na Den Swaté Maři Magdalenſké / přitáhlo druhé Wogſko Pražſké k Bilině / a odtud ſpolečně táhli k Moſtu Měſtu pewně ohraženému / chtjce toho Měſta y Zámku dobyti a tak den S. Apolinařiſſe položili ſe proti Zámku na gedné Hoře / a nazegtřj počali ho welmi vkrutně dobýwati: Tikterjž na němi byli znamenawſſe že ſe té ſyle nemohau obrániti / dali ſe w rokowánj, a proſyli aby byli toliko s ſwými žiwoty propuſſtěni / že gim chtěgi Zámku y wſſeho což w něm geſt poſtaupiti. Libila ſe takowá wěc wſſem giným / ale negaký Kněz Dlaubal Kazatel gegich / vkrutnjk welitý a Krwe prolewač / k tomu nikterakž nechtěl ſwoliti, dokládage, geſt wěc diwná / že ge chcete z toho Zámku puſtiti / a na giném gich dobýwati. Na takowé ſlowa wſſickni do Zámku ſe walili, vkrutnoſt neſlychanau nad Křeſtiany prowozowali / Pannám a Ženám náſyli činili / mordowali, laupili, pálili gednoho Němce chytiw / a ſwazaného za ruce y za Nohy do Ohně vwrhli, kterýž ſedmkráte z ohně ſebau wyhodil / tak že ho muſeli Cepami dotlaucti až do ſmrti. Moſſſtj to widauce čaſtokráte z Měſta wyſkočili / a kteréhokoli z Pražanůw doſtali / každého Ohněm ſpálili. Dal potomně Pán Bůh zmužilé Srdce obleženým / že gſau ſe ſtatečně bránili. W tom na den Swatého Syxta přitáhli obleženým na pomoc Hauffowé Knjžat Miſſenſkých / totiž několik Tiſýc gjzdných y pěſſjch / z druhé ſtrany Zygkmund Hlawáč z Ditjna / a z třetj ſtrany Mikuláš Chudý s welikým tolikéž počtem Lidu, kteréž když Pražané ſpatřili niemněně na ſwém ſtáli / a Bůh s nimi zmužilý ſwěſtj vminili / yakož pak k tomu přiſſlo / než že byli Pražané poraženj / mnoho gich na placu zůſtalo, a odběhli od dwau Děl / od dwú Praků / od Hauffnic Deſet, a Taraſnic Cžtrnácte / a od giné Zbroge množſtwj.

Léta

Léta Páně 1515. w Druhau Nedieli Poſtnj/ w hodinu prwnj na noc/ Měſto Moſt zgruntu wyhořelo / tak že we wſſem Městě nezůſtali gednom dwě Swětnice / a při tom zahynulo oſob wjce než na Cžtyry ſta. Zapálila něgaká Žena ſmažic něco w Olegi / a chtic Oheň vhaſyti/ Wodu naň lila/ čjmž ſe oheň wjce rozmohl/ a Měſto zapálil.

Léta Páně 1577. w Auterý po Swatem Floryanu Měſto Moſt po druhé wyhořelo. Zapálilo ſe okolo Sſeſtnácti hodin/ a shořelo do Wečera wjce nežli tři Sta Domůw / při tom Krow na Koſtele/ Rathauz s Wěžj / Orlog tolikéž y Zwonowé ſe ſpuſtili/ a giných wjcy mnoho ſkaženo.

Má Měſto to dwa Jarmarky / w pondělj po Neděli Oculi, a na den Swatého Gilgj.

Miſeřſko.

Jarmarky má/ na S. Markétu/ a na S. Worſſilu.

Milčín.

Jarmarky má/ na Sᵒ Jana Křtitele/ a na den Narozenj P. Marye.

Mjmonie.

Jarmarky má/ w Pondělj po Swaté Trogicy a na Hromnice.

Moſſeno.

Jarmarky má tři/ prwnj w Středu před Powyſſenjm Sᵒ Křjže/ druhý w Středu po S. Martinu/ třetj w Středu po S. Filipu a Jakubu.

Marſſowice.

Jarmarky má dwa/ w Auterý po Smrtedlné Neděli/ a na Sᵒ Lukáſſe.

Mieſtec Heřmanuow.

Jarmarky má tři/ prwnj w Sobotu před Prowodnj Neděli na Wlnu/ druhý w Pondělj po S: Bartholoměgi/ třetj den wſſech Swatých.

Náchod Měſto welmi ſtaré welikými miloſtmi obdařené náleželo Panům těm kteřjž toliko gedné Oſtrwé za znamenj Rytjřſké vžjwali/ z nichžto gednomu totiž Hronowi z Náchoda, když byl wyſlán s ginými od Krále Přemyſla Otakara na Concilium do Lugdunu/ pro obzwláſſtnj zaſlauženj miſto Oſtrwe dal Cýſař Rudolff prwnj za Znamenj Rytjřſké Lwa Cžerného w Zlatém polj/ o čemž Hágek wyprawuge při Létu Páně 1273. obſſjrněgi.

Léta potom Páně 1392. Jan Getřich z Náchoda řečený z Janowic Dědic prawý Zbožj Náchodſkého nadal dědiny k Měſtu tomu/ a Weſnie ſſeſt/ což vkazuge Liſt geho na to daný/ pod Sedmi

Pečetmi Pana Jana z Náchoda a z Janowic/ Pana Getřicha z Náchoda a z Janowic/ Pana Burkharta z Chlumce, Pana Genče z Petrſſpurgku a z Janowic/ kteřjž wſſickni Liſt ten potwrzowali.

Gmenowaný Pan Getřich z Náchoda/ dal tolikéž do Koſtela S° Wawřince k Oltáři Matky Božij ſedm Kóp groſſů w Střjbrných/ a k tomu ſe zapſal/ že nemůže on ani budaucy Páni Náchodſſtj Faráře podati bez Konſſelſké raddy téhož Měſta a Obce/ čehož potwrdil Genč z Janowic na Petrſſpurce/ bratr wlaſtnj Pana Getřicha z Náchoda.

Ti potomně prodali to Měſto Náchod Panu Hynkowi Berkowi z Dubé a z Lippého/ yakž ſe to porozumjwá z Liſtů w Klášſtera Březnowſkého/ w nichžto položeno/ že gmenowaný Hynek Berka/ Meyto wſſem toho Konwentu Lidem darowal/ yakž četl pod Erbem Panů w Berků w z Dubé a z Lippého. Holý Janek yakž Hágek piſſe/ tolikéž kaupil byl Náchod za 1500. kop Miſſenſkých ſe wſſijm přjſlușſenſtwjm.

Po Pánjch Berkách byli wdrženij Měſta toho Kniżata Minſtrberſká/ yakž ſe to z Liſtů w rozličných vkazuge/ když Léta Páně 1496. Gindřich Kníže Minſtrberſké potwrzowal Liſty Měſſtianům Náchodſkým/ y to wſſecko což byl Kolda z Náchoda mocy pobral/ nawrátil.

Téhož Měſta w vžjwánj byli Sſpetlowé/ yakž wyſwědčuge Liſt Pana Jana Sſpetle/ kterýž ſwobody gim ſtwrzowal. Po Sſpetlich Pan Jan z Pernſſteyna wſſeliké ſwobody Měſſtianům Náchodſkým Liſtem ſwým obnowil w Pardubicých na den S° Barthoměge. Na ten čas přinaležj Panům Smiřickým z Smiřic. Ležj to Měſto nad Rzekau Metuge gmenowanau mezy Horami/ při němž y Zámek geſt/ na wyſoký hoře pěkně wyſtawený.

Léta Páně 1427. Slezácy aby ſobě ſſkody gim

od Táborů w včiněné naprawili/ wtrhli do Czech ſylnau mocy/ a oblehli Měſto Náchod/ o čemž když zwěděli Hradečtj/ táhli bez meſſkánj Náchodſkým na pomoc/ a Slezácy Němcy hned odtrhli od Měſta yakžby vtjkali/ za nimiž ſe Náchodſſti y Hradečti walně hrnuli/ oni pak obrátiwſſe ſe porazyli na hlawu Náchodſké y Hradecké/ tak že málo který vſſel. Potomně ſpáliwſſe Předměſtij Náchodſké/ do Slezſka ſe nawrátili.

Léta Páně 1457. Girj Podiebradſký dobyl

Náchoda/ kterýž tehdáž přináležel Panu Koldowi/ a č tu mnozy z Bogownjků w geho padli/ mezy kterýmiž počten geſt geden znamenitý a Vrozený P. řečený Czaſtolar. Wzato z Kronyky rukú pſané P. z Hazmburgku přináležegjcy.

Léta Páně 1498. Král Wladiſlaw dal témuž

Měſtu Jarmark na den S° Wjta/ a druhý Jarmark nadán geſt na Swatého Martina.

Nymburgk/ Měſto ſtaré založeno okolo Léta

Páně 779. od nějakého Wicemila Syna Mnohoſlawowa z Oſſtina/ ležj nad Rzekau Labé, a gmenowané bylo před tím Swinſký Brod/ proto že tam množſtwj Diwokých Weprů w w lauži ſe walelo/ kteréhož když Němcy doſtali/ dali gemu gméno Nymburgk, a tak ſlowe až po dnes.

W Létu 1309. když Alžběta Králowna Cžeſtá Dědička po Wácſlawowi Králi, vgela z Wězenj do kteréhož dána byla od Gindřicha Korytanſkého, a do Nymburgka tegně přigela, Nymburgſſtj Měſſtiané pamatugjce na dobrodinj kteráž gim činil Král Wácſlaw, a gi oſyřalau widauce/ přigali gi pod ſwau ochranu/ a Páni tolikéž o tom magjce ſpráwu že při Nymburgſkých Alžběta zůſtáwa, powſtali proti Korytanſkému, a o ni ſe ſpolečně zaſadili/ yakž o tom Hágek wyprawuge obſſýrněgi.

Léta Páně 1421. Nymburſſtí Mieſſtiané poddali ſe z bázně Pražanům / o čemž mluwij Hágek takto: Sliſſjce Nymburgſſti co ſe w giných Měſtech ſtalo / poſlali ſwé Poſly k Pražanům, a ſkrze ně gim ſe poddali; ſlibugjce že Cýſaře Zygkmunda Krále ſwého nechtěgi poſlauchati, ani ſe nim ſprawowati/ ani gemu činiti něyaké powinnoſti/ ani Pánu Bohu gináč ſlaužiti / gednom tak yakby Pražané rozkázali.

Byl w Nymburce Léta 1425. Farářem niegaký Kněz Giřjk Holowlád / Cžlowěk welmi Včený a Křeſtianſkých řádůw milownjk; ten rozdáwal Swátoſt Oleřnj pod dwogjm ſpůſobem, a prawil na ſwém Kázanj/ že každý wěrný Křeſtian, při ſwého žiwota ſkončenj/ mělby ſe ſwých hřjchůw Pánu Bohu/ před Spráwcy geho Duchownjm, od něho kaddy žadage wyznati, a včiniw hřjchůw pozelenj, Swátoſt Welebnau přigjmati, a k tomu že má býti/ yakž Swatý Jakub pjſſe/ Olegem poſwátným pomazán. To ſlyſſe Heytman Bzdinka, odpowěděl mu, mlč Kněže, a nekaž nám ó tom Olegi, a on nic méně geſſtě wjce potwrzowal / čehož nemohauce děle ſneſti Táboři/ hned gey y s Kaplanem Knězem Kljmentem pochytili / na Kary oba wſadili, a wezli ge ſamotěžj / křičjce Oleg wezeme / Oleg wezeme / až za Bránu Labſkau dokegſſy / kdež chadwa w Sudech ſmolných ſpálili. Po malém čaſe na tom mjſtě dáli ſe welicy diwowé, a čaſem nočnjm ſwětla rozličná ſe vkazowali/což wſſe Nymburgſſtj wjdali, a hlaſy yako Andělſké ſleychali: mnozy Nemocnj k tomu mjſtu z wjry přiſtupugjce býwali vzdrawowánj/ yakož až poſawád na tom mjſtě žádná Tráwa neroſte. Pro ty přjčiny Nymburgſſti toho Kněze Giřjka za Swatého drželi / y tu Bránu za kterauž byl ſpálen / gmenugi Branau Swatogjřſkau. Táboři pak zatwrdilý w zloſtech ſwých rozkázali Biřicům wolati, aby ſe žádný tim ſwěceným Olegem pod ſtracenjm hrdla mazati nedal, a žádný žádnému Knězy ſe neſpowjdal teyně / než geſtliže by kdožkoli hřjch proti Pánu Bohu včinil, z toho aby ſe Pánu Bohu zgewně předewſſemi Bratry wyznal, a tak gſau mnozý činili: yako dne gednoho / geden z Táborůw řečený Beneš Kaudele, v proſtřed Wogſka wſtaupiw na geden Pařez Topolowý wolati počal. Bratřj milý/ſlyſſte Zpowěd, a když ſe vpokogili, řekl/milij Bratřj zhřeſſil gſem proti Pánu Bohu, a wám wſſem to na ſe žalugi, že gſem této Nocy ležel s Barborau Huchawlowau, a on byl někde na Ponůcce, a včinil gſem ten ſkutek, tolikrát a tolikrát etc. což ſlyſſe Heytman okřjkl gey/ řka: mlč Bratře, a ty by tau zpowědi, netoliko Bratry / ale y wſſecky naſſe Ženy nakazyl, a hned toho dne kázali zaſe wolati Biřicům, aby ſe žádný zgewně ani teyně neſpowjdal.

Druhého Léta Hynek z Podiebrad pozdwižen

gſa wjtězýl wſſu že ſe Taborům obránil na ſwém Zámku / přigel s některými Služebnjky ſwými a Dráby k Nymburgku, chtě do Měſta gwaltem wſkočiti, yakož včiniw hřmot a okřjk ſám toliko s Pjſařem na před do Brány na Koni wſkočil, Nymburgſſti rychle Sſtaňky ſpuſtili, a ginym tam wběhnauti nedopuſtili: mezy tim wyběhla z Měſta do Brány nějaká chaſa Piwowárſká, a ti geſſto Wodu z Přjkopůw do Piwowáru noſyli / Hynka w Bráně ſochory až do ſmrti vmlátili, tak Nymburgſſtj Hynkowi za Gindřicha Puſſku zaplatili, a Křjž mu w té Bráně kdež byl zabit poſtawiti dali. Služebnjcy to widauce, žaloſtně odtud odgeli.

Náležj to Měſto Králi Cžeſkému / a má tři Jarmarky / prwnj o Středopoſtj / druhý w Středu po S. Janu Křtiteli / třetj w Středu při Suchých dnech na Podzym.

Nowé Měſto Hradiſſtě nad Methugj Rzekau ležj / náleželo někdy Panům z Pernſſtegna / nynj pak náležj Panu Hrabětj z Sſtupenpergku Mundſſenku dědičnému Knjžetſtwj Sſtyrſkého.

Mělo w ſobě tři Koſteli dokudž ſe ſprawowalo Cýrkwj Swatau Obecnau geden k chwále Pána Boha w Trogicy gednoho / druhý ku památce S. Marij Magdaleně / třetj na památku Proměněnj Kryſta Pána wyſtawený.

Jarmarky má čtyry / totiž na den S. Anéžky / na den Swatého Girij / na den Swatého Jana Burgana / a na den Powyſſenj S° Křjže.

Nowá Kdyně.

Jarmark má / po památce Swatého Jana / a po památce Swaté Kateřiny.

Načeradec.

Jarmarky má / w Auterý po Swatém Duſſe.

Netolice.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Swatého Jana Křtitele / druhý na Swatého Wácſlawa.

Neweklow mieſtečko / naležj Vrozenému Panu / Panu Piechowi Hodějowſkému z Hodějowa / na Tloſkowě etč. Pod kterýmžto Zámkem ležj / w Kragi Vrodném / mezý Horami nedaleko od Rzeky Sázawy / kterémuž Cýſař Ferdynand nadal dwa Jarmarky Mageſtátem takto znějicým.

My Ferdynand z Božj miloſti wolený Rzjmſký Cýſař / etč.

Oznamugem timto Liſtem wſſem / že gſme od Slowutného Adama Rzepy z Neklowa a na Tloſkowě wěrného naſſeho milého ponjžené pročſſenj / abychom Měſtečku a poddaným geho w těmž Měſtečku Neweklowu dwa Jarmarky Ročnj / geden na den Narozenj S° Křjže / a druhý na den S° Florencya / to geſt před S. Mathauſſem tři dni miloſtiwě dáti / a k tomu Trh Tydodnj každý Pondělj znowu wyſaditi ráčili. A geho žto prožbě pokorné

nakloněni ſauce/s dobrým rozmyſlem/naſſjm giſtým wědomjm/mocy Kralowſkau w Cžechách/ dotčené dwa Jarmarky s Freyunkem obyčegným /a Trh Tyhodnij / gim dáwati a znowu wyſazowati račjme. Chtjce tomu konečně aby gmenowany obywatelé téhož Městečka Neweklowa/ nynégſſj y budaucy/tak yakž gina Městečka neb Města w Králowſtwij naſſem Cžeſkém ſwých Jarmarkůw a Trhůw Tyhodnijch vžjwagi/ buď z Práwa nebz obyčege/ též vžjwati mohli a moc měli. Protož přikazugem wſſem obywatelům a poddaným naſſým ze wſſech ſtawůw gmenowaného Kralowſtwj naſſeho Cžeſkého/nynégſſým y budaucým/ wěrným milým /abyſſte čaſtopſané Obywatele Městečka Neweklowa nynégſſý y budaucý při těch dwau Jarmarcých s Freyunkem obyčegným a Trhem Tyhodným znowu daným a wyſazeným/ měli, držeti, a neporuſſitedlně nyný y na budaucy wěčné čaſy zachowali/ žádných gim w tom překážek nečinjce/ ani komu ginému činiti nedopauſſtěgjce/pod vwarowánjm hněwu a nemilosti naſſi Cýſařſké.

Wſſak proto chceme/aby toto znowu naſſe wydánj těch dwau Jarmarkůw ročnjch a Trhůw Tyhodnjch/gednomukaždému bez vgmy na geho ſprawedliwoſti bylo. Tomu na Swědomj Pečet naſſi Cýſařſkau k tomuto liſtu gſme přiwěſyti rozkázati ráčili. Dán w Městě naſſem Wjdni / w Středu po S. Třech Králjch Léta Božjho 1564. Králowſtwý naſſých / Ržjmſkého 34. a giných 38.

Ioachim de Noua Domo.

Oſtrow.

Má Jarmark/na Swatého Jakuba.

Otice Mieſtečko/ležý mezy welikými Horami,

náleželo prwé Panu Sſteffanowi Giřjmu z Sſternberka Preſydentu Zřjzené Komory Cžeſké/nyný pak náležý Panj Herzance.

Má Jarmarky Tři/geden na Swatého Wawřince/ druhý na S. Tomáſſe/třetý we Cžtwrtek před Kwětnau Neděli. Trh každý Cžtwrtek.

Pardubice Mieſto přinaleželo od ſtarodawna předkům Arnoſſta Arcybiſkupa Praſkého/ kterýž vžjwali za znamený Rytjřſké půl Koně bjlého. na Cžerwenem Sſtjtu/ yakž ſe to z ſtárých pamětj vkazuge/a o tom w Stawu Rytjřſkém doloženo geſt. Potomně ſe doſtalo wdržení/Panům z Pernſſteyna/ Rybnýkůw okolo něho doſti / a Zwěři wſſeligaké hognoſt. Nyný přináležj G. M: C. yakožto Králi Cžeſkému w Summě welký wykaupené po Smrti Pana z Pernſſteyna.

Jarmarky má dwa/geden w Středu po Hromnicých. druhý na Swatého Wiktorýna.

Pýſek Město/založeno Léta Páně 760. yakž

Hágek wyprawuge ſlowy těmito: Cžaſu gednoho zſſedwſſe ſe Ryžownjcy při gednom Potoku kterýž ſſel od Západu k Wýchodu Slunce/a tu mnoho Zlata w Pjſku nalezli / kdež ſobě Město k bydlenj založiwſſe/ dali gemu gméno Bohatý Pýſek / neb takowá hognoſt Zlata na ten čas tam byla/ že gſau mohli tři Mužj za geden den Hřiwnu Zlata vdělati.

Digitized by Google

Když vmřel Kral Wacſlaw Léta 1305. Rzeka v Měſta Pjſku ſtála té Nocy a netekla / a opět ſtála geſt ta Rzeka když Syn geho zabit byl. Poznamenáno w Kronyce rukau pſané. Author Anonimus.

Ležij to Měſto nad Rzekau Labi a má dwa Jarmarky každého Roku prwnj na den Powyſſenij S^o^ Křjže / druhý we Cžtwrtek po druhé Nedeli Poſtnij.

Přjbram / o kterémž Mieſtu činij zmjnku Hagek okolo Léta 884. připomjna že Muže gednoho ze Wſy Duſſnjka / gemuž bylo gméno Přibik / kterýž pod Horau Třebuſſnice gmenowanau Prut Střjbra wyſoký nalezl / kteréž ſpuſtiw w hromadu poſlal k Knijžeti Hoſtiwitowi. O nápodobném ſſtěſtj w témž mjſtě mluwij Hágek / při Létu Páně 947. welikými ſwobodami to Měſto obdařené od Knjžat a Kralůw Cžeſkých.

Má Jarmarky tři / geden na den Swatého Bartholoměge / druhý na den Swatého Jana Křtitele / a třetj na Swatého Linharta.

Podiebrady / o nichž zmjnku nachazym takowau. **Léta 1330. přiletieli Kobylky do Czech w tako**wém mnoſſtwj / že y Slunečnau yaſnoſt zaſtjnili a držeji ſe neywjce okolo Poděbrad a Ziatče zaſedlo gich někdy takowé Stádo / že placna němž by ſe dwě ſtě Korcůw wyſyti mohlo / pogednau přikryli / kdež y zemřeli / po nichž gijzdnj až pod kolena Koňům gezdili. Nadruhé Léto z těch vmrlých plodili ſe Kobylky giné menſſij na kteréž Lidé Přjkopy dělali / a wehnawſſe ge tam zakopáwali potomně ge y Slamau pálili / ale nic nemohlo ſpomocy až ſe lidé k modlitbám obrátili a Pán Bůh to ſpůſobiti račil že přiletělo mnoſſtwij weliké Cžápůw a Wran / a ti ge požrali. Wzato z Kronyky pſané Pana z Hazmburgku.

Léta Páně 1426. Syrotcy s Tábory magijce ſtarodáwnj nechut k Hynkowi Bočkowi / položili ſe v Poděbrad / a hned na zegtřj počali k Zámku z Kuſſiw welmi huſtě ſtřjleti. Třetjho dne / Heytmané od ſtrany půlnočnij puſtili Lid k ſſturmu / ale že Boček měl na Zámku mnoho ſtatečných Rytjřůw ſnažně ſe s nimi bránil / tak že při tem ſſturmu Taborůw a Syrotkůw zůſtati mělo wjce nežli oſm Set. Takowau ſſkodu vznáwagjce Heytmané vſtaupili s Lidem w Nocy / a položili ſe na Wychod Slunce blijzko od Labe okolo Koſtela Farnjho / a tu ſwe roztáhli Stany / ale k ſſturmu neſměli ſe wjcegij puſtiti. W Neděli pak před S. Wácſlawem / když bylo yako dwě Hodině na den / Taboři ſeſſli ſe do Koſtela / a když Kněz kázal / a bratřj ſeděli na Kázanj / Hendrych Puſſkař weyborný z Wěže z Okna welikého wyſtřelil / a vhodil zadnjmi Dweřmi do Koſtela / a zabil gich tam gedenácte / ginij pak wſſickni z Koſtela běželi a kazatel za nimi / tak že tam žádný nezůſtal. Vwažugjce potomně že darmo za čtwrt Léta pracowali / preč odtáhnauti muſeli / a obleženij wolali na ně z Zámku aby newtjkali / ale oni zwláſſtě Táboři obnažugijce zadky na ně wypjnali / kterýchž mnoho Puſſkaři z Hauffnic poſtřjleli a tak za několikery Hony Střelbau ge prowázeli.

Wolička.

Jarmarky má dwa / Prwnj na Swatého Jana Křtitele/ druhý na S. Symona a Jůdy.

Weldřimow.

Má Jarmarky/ w Auterý po Střědopoſtj/ a w Auterý po Swatým Bartholomegi.

Wolna naležj Panuom z Hradce od ſtarodawna/ po Smrti Pana Adama z Hradce Purgkrabj neywyžſſjho a Kancléře Králowſtwj Cžeſkého kaupena od Pana Hertwjka Zeydlice z Syenffeldu.

Jarmarky má / na den Nawſſtjwenj Panny Marye/ a na Swatau Pannu Katčřinu.

Wočatky Miesteczko.

Jarmarky ma tři/ w Pondělj po Božjm Wſtaupenj/ w Pondělj po Narozenj Panny Marye/ a w Pondělj po Swatém Antonjnu.

Wlana.

Jarmarky má dwa / na den Božého Wſtaupenj/ a na den Powyſſenj S. Křjže.

Raudnice Měſto Staré y nowé/ oboge Zdmi

ohražené a Branami opatřené ležj nad Rzekau Labe w přednjm a neywrodněgſſjm na Obilj, Kragi. Welicý býwagj do něho ſgezdowé pro Kupectwj wſſeligaké: na Obili, na Wjno, na Ryby čerſtwé Tunné y ſuché, na Koně, na Owce, Swiné, na Dobytek Howězy/ na Železo, ſummau na wſſeliké handle/ kteréž ſe tam dégj s welikým užitkem obywatelůw a s znamenitau žiwnoſti/ bezewſſj okolnjch překažky. Náleželo od ſtarodáwna Arcybiſkupům Pražſkým/ kteréž potomně w čaſy nepokogné Kunrad Biſkup odewzdal Panu Janowi Smiřickému/ a tak doſtalo ſe pod Wrchnoſt Swětſkau Knjže Oſtrowſké kaupil ge za čtyrydceti Tiſýc/ potom od Pana Wylima z Rožmberka wſtánjm Práwa od něho odeyzen / o čež až poſawad nepokog Práwnj geſt.

Jan Biſkup Pražſký mnohá Lidſká obtjženj y nebezpečenſtwj, při tom Měſtě na Přjwoze přes Labe znamenaw/ rozkázal na ſwůg wlaſtnj Náklad udělati Moſt Kamenny welmi nákladný. Kázal také na koncy téhož Moſtu poſtawiti Sſpital hlawnj pro Lidi chudé a Nemocné/ aby tam byli přigjmánj/ a z Klásſtera aby byli poctiwau Strawau opatrowánj toliké y nápogem a oděwem/ tak aby žádného netrpěli nedoſtatku: o čemž w Poſlaupnoſti Biſkupſké obſſjrněgi při Létu Páně 1343.

Léta 1371. Měſýce Cžerwna dne patnáctého /

Arcybiſkup Pražſký ſwětil nowau Kaplu na Zámku Raudnicy ke cti Pánu Bohu, Blahoſlawené Panně Marygi a Swatým Dědicům Cžeſkým ku památce.

Léta Páně 1421. Žižka hnul ſe s woyſkem k Raudnicy/ žádage aby byl ſkrz Města puſſtěn / že chce ſkrz ně přes Moſt pokogně k Praze táhnauti a žádné ſſkody nečiniti, k čemuž Raudničtj powolili neb měli zeň mocy / puſtili ho do Města, a na tom zůſtali / geſtližeby co w Městě gim protimyſlného začal, aby ho s geho Mordýřmi yali a w Rzece vtepili: Arcybiſkup pak byl tomu na odpor / kterýž propuſtiti kazal Žižku/ a wſſelikaké žiwnoſti Drábům geho y Koňům pečetil doſtatek dáti: Žižka bylby rád Město opanowal, ale neſměl ſe o to pokuſyti / neb malo Lidu měl. nic méně z Města wygjždegic kázal Kláſſter Raudnický, a Dům Proboſſtůw wypáliti do gruntu.

W Létu Páně 1439. wietſſý djl Města Raudnice ſhořel/ též y Wěže weliká na Hradě, na Nowem Městě několik Domů ſe zapálilo od Sladowny na Koňſkém Trhu.

Rok wyſſlo z Rukau Biſkupſkých pod Rodem Panůw Smiřických z Smiřic w Stawu Panſkém doloženo.

Má Jarmarky čtyry/ totiž, na den Nalezenj Swatého Křjže / na Božj Wſtaupenj / na Swatau Mařj Magdalénu / a na S. Gilgj.

Rzečice Stara Czerwena.

Jarmarky Čtyry má, totiž w Auterý po S. Gilgj / w Auterý po Božým Wſtaupenj/ na S. Mařj Magdalenu/ a na S. Bartholoměge.

Rzečice Kardaſſowa.

Jarmarky má dwa/ w Auterý před S. Wawřincem / a druhý Auterý w Poſtě.

Rokycany Měſto geſt Staré/ v kteréhož Léta Páně 1110. Měſyce Ledna Cýſař Gindřich ſmjřil Knjžata Czeſká, totiž Bořiwoge a Wladiſlawa: Ležj mezy welkými Leſy a Horami.

Léta Páně 1421. Žižka položil ſe v Rokycan/ kteréhož Měſſtiané Rokycanſſtj pokogně do Města puſtili / y wſſem geho Drábům dali pokrmůw a obrokůw bez nedoſtatku/ proto že gim od ſwých y od Táborůw pokog zachowati ſlibowal / ale Táboři hned yak do Města weſſli wſkočiwſſe do Kláſſtera Kanowníkůw Rzeholnjch/ Rohy Oltářům wrážeti/ některé rozmetali/ cožkoli tam nalezli/ wſſecko pobrali/ a polapiwſſe gednoho Kněze téhož Zákona/ Muže welmi ctnoſtného a giž wěkem ſeſſlého gey gſau v proſtřed Kláſſtera w Sudu vpálili / prawjce tak nám ſluſſj Zákon Kryſtu wyplniti. Měſſtiané o té přjhodě oznámili / a ſtěžowali ſobě že gim Smlauwy nezdržel tak yakž ſlibowal/ a on wyſliſſew ge řekl/ Bratřj milj hned wám dám na to odpowěd/ y wzkřjkl na ſwé / a kázal gim wſſecko Město zlaupiti a wybrati/ a k Plzni táhnauti.

Z téhož Města poſſel onen Rokycana Syn něgakého Kowáře/ kterýž za Krále Giřjho weliká bauřenj a pozdwihowánj w Městech Pražſkých činil

Má Jarmark/ na Matku Božj Sněžnau.

Rychnow.

Má trj Jarmarky na S. Prokopa, na S. Mathauſſe, a na Swatau Lucygi Okteyly.

Rozdialowice/ náležegi Panu z Ronowa.

Jarmarky w něm býwagi / na Božj Wſtaupenj a na Božij Tělo.

Ranſſpergk.

Má Jarmarky na den Narozenj Panny Marye, a na den S. Mikuláſſe.

Střjbro/ založeno Léta Páně 1131. od Knjžete

Soběſlawa, kterýž wida gednu Wes w dobrém položenj / giž to bylo gméno Mža, rozkázal z nj Měſto dotčené ſpůſobiti, a že kopagice grunty nalezli Rudu Střjbrnau / dáno tomu Měſtu gméno Střjbro, a Řeka kteráž pod njm teče /, až poſawád ſlowe Mža neb Mže.

Má Jarmarky/ třetj w Pondělij po Welikénocy/ a w Pondělij po S. Hawle.

Suſſyce neb Sutice/ o niž zmjnka geſt w paměte tch takowá.

Léta Páně 1544. w Pondělij po čtwrté Neděli po Welikénocy, gináč před Swatau Zioffigi w ſſeſtnácté hodin/ Měſto gmenowané, od kladeného Ohně z gruntu wyhořelo.

Má Jarmarky na Swatoduſſnj Pondělij, a na S. Mathauſſe.

Strakonice / o nichž zmjnku takowú nacházym.

Léta 1442. w Pondělij po Swatem Janu Křtiteli, ſhořelo wjce než polowice Měſtečka Strakonic / z necpatrneſti Dětj, geſſto prazmo dělali. Wzato z Kronyky Pana z Hazmburgku.

Býwagi w něm Jarmarkowé / na Božj Tělo, a na Swatého Sſymona a Júdy.

Swětlá/ náleži Panu Trčkowi.

Má Jarmarky / w Auterý před Božjm Wſtaupenj / a w Auterý před Swatým Hawlem.

Solnice.

Má Jarmarky na S. Jana Křtitele, a na S. Sſymona a Júdy.

Skuce.

Má Jarmarky o Swatým Duchu, a na den Powyſſenj S. Křijže.

Sobieſlaw/ náleži Panu z Rožmbergka.

Léta Páně 1434. Táboři ſkezli Sobieſlaw / a wybrali, y množſtwj Lidu w něm zagawſſe zſſacowali.

Má Jarmarky čtyry / w Ponděljj před Hromnicemi / o Swatým Duſſe / w Ponděljj po Powyſſenj S°. Křjže / a w Ponděljj před Swatau Kateři-nau.

Slawonice.

Jarmarkowé w něm třj za Rok býwagj / totiž na Božj Tělo / na Swatého Mathauſſe / a na Swatau Alžbětu.

Střebochowice.

Jarmarkowé w něm býwagj / na den Proměněnj Pána Kryſta, a na Swatau Katerinu.

Sobotka / naležj Panu Woldřichowi Sſtiaſt-nému z Lobkowic.

Má Jarmarky na Swatau Mařj Magdalénu / a na Swatého Wác-ſlawa.

Teyn Horſſowſký ginák Do-brohoſtow / kterehoby čaſu a od koho založen byl, a zdaliž od něyakého Horſſe neb Dobrohoſta gméno wzal / o tom žádné zmjnky w pamětech nenacházym / nic méně wědomé geſt že před několika Sty Léty pod Wrchnoſtj Duchownj býwalo.

Měſto to ležj nad Řjekau řečenau Brzwo-ďa neb Radbuzj / nedaleko od Mezy Baworſkých / kteréž na ten čas w držen jměl Pan Jan mladſſý z Lobkowic. Hned od toho čaſu yakž Wjra Swatá Křeſtianſká w Cžechách naſtala, wždycky bezewſſy proměny pořádkem ſe Cýrkwe Swaté Obecné řjdilo, a ſprawowalo, yakož až poſawád od téhož pořádku neodſtupuge / magic w dobré paměti / ſlowa kteráž Cicero lib: prim: de Diuinatione powědél: Majorum instituta tueri, ſacris, cæremoniiſq; deſinere Sapientis eſt, k čemuž y Menander ſměřuge takto mluwjc: Mortalis natus ne quæras ſapere ſuprà diuina. Skrz něyakého Kunrada Němce Arcybiſkupa Duchownj Wrchnoſti zba[w]eno / nic méně Arcypryſſtwj ſwobodné geſt / na kterémž Mužj včenj za Správce Duchownj býwagj / wedlé gegichžto naučenj bedliwě ſe ſprawugj.

Tomu Měſtu weliká dobrodinj činil Arnoſſt Arcybiſkup Praſſký / kterýž w Létu Páně 1364. zdmi ge obehnati poručil, a Cýſař Karel toho gména Čtwrtý před tim / Léta totižto 1357. miloſtiwě obywatelům pro-kázati ráčil [illegible] čáſtowati / aby [illegible] wůle a rozſſaffincſti ſwé wy-ſaditi a nakaziti mohli.

To[illegible] gmenowaný Arc[illegible] [illegible] Obywatelům to na wěčnoſt ſpů-ſobil / Neyprwé aby Měſto gich we wſſech raddach a ſaudech / y při odwo-

láwanj k práwu wrchnjmu, wſſecek ten obyčeg a ſpůſob zachowalo / yako Měſto Střjbro: druhé / aby obywatelé wſſech Domů, Dědin, Luk, a giných dědičnj bezewſſy překážky a obtěžowánj w držienj byli. Třetj / aby Statky ſwé podlé Práwa Starého Města Praiſkého řjditi / ge ſwobodně prodáwati, y ginými lidmi oſazowati mohli / toliкéž Dcery / Syrotky a Wdowy ſwé bezewſſy překážky k Stawu Manželſkému dáwati mohli / kteréžto nadánj ſtalo ſe Léta Páně 1406. kteréžto wſſecky nadepſané miloſti / gim potomně od ſlawné a Swaté paměti Cýſařůw Ržimſkých yakožto Králů Cžeſkých, až do nyněgſſjho Cýſaře Rudolffa toho gména Druhého / ſlawně ſchwálené a potwrzené gſau, a obzwláſſtně od Cýſaře Zygkmunda / kterýž znamenitě wěrné a ſtálé ſlužby Obywatelůw Teynſkých / proti Wikleffitſkým a Swaté wjry Katholické odpornjkům činěné / Mageſtátem ſwým nadánj takowá zwelebil a předpowěděné Prywilegium Zbinka Arcybiſkupa y giné Liſty Práwa a ſwobody gich / we wſſech Punktich Klauſulech a Artykulech potwrdil.

W Kronyce Pana z Hazmburgka, rukau pſané nacházym / že toho Města při Letu Páně 1465. w drženj byl nějaký Dobrohoſt, a ten ſe pſal takto: Pan Dobrohoſt z Proſtého a na Teyně Horſſowſkém Biſkupowém. Podobná wěc k wjře geſt / že potomně od toho Dobrohoſta / Teyn Dobrohoſtow gmenowán byl.

Leta 1529. Rzeka Radbuře welmi ſe byſtra rozwodnila / tak že množſtwj Domůw zatopila, y Lidi nemálo vtopilo / což ſe ſtalo čtrnáctého dne Měſýce Cžerwna.

Leta Páně 1534. w Středu po Swatém Mathauſſy na Saudu Komornjm / potwrzowaná gſau Priuilegia a Mageſtátowé témuž Městu / tak že někdy Girjk Chlupáč Statek ſwůg ſwobodně prodati, a kdež ſe mu ljbilo / podlé ſwobod a weyſad téhož Města Teyna Horſſowſkého bezewſſy překážky Páně y Poddaných wyſtěhowati ſe mohl / a moc měl.

Leta 1547. Měſto Teyn Horſſow w Středu po Welké Nocy wſſecko y s Zámkem y s Předměſtjm wyhořelo / při kterémžto Ohni y do Cžtyrydcéti oſob zahynulo.

Z toho Města Katholického ač ne welmi welkého mnoho Včených Lidi / yako Doktorůw a Miſtrůw wyſſlo / z nichžto aſpoň některé připomenauti ſluſſy / yako neyprwé Sſtěpána Hitlu, kterýž před některými Léty / několik Let Pariſijs artem Medicinæ & Mathematices publicè četl / a potomně y Rectorem Vniuerſitatis včiněn.

W Starém Boleſlawi / Text na gednom Kamenu hrobnjm wyrytý připomjná z téhož Města Teynhorſſowſkého Muže Včeného těmito ſlowy:

Anno Domini 1581. die 21. Ianuarij, Venerabili Viro Domino Petro Pieſinio Tynhorſſouienſi hujus Eccleſiæ Decano optimè merito, Dominus Andreas Germanus Frater, pietatis ergò hoc opus fieri fecit.

Ten potomně Ondřeg byl tam též Děkanem, a ti obadwa wěčnau paměť při onom Koſtelu magi / pro weliká dobrodinj kteráž genu činili, a gey yako téměř reſtaurowali a ozdobili.

Z téhož Měſta Rodem byl Symon Plachý z Třebnic/ Artium Magiſter, na ten čas přednj Piſař ſlawného Měſta Plzně / o gehožto Erbu w Stawu Rytjřſkém doloženo geſt.

Při čemž Měſtě/ když gſem tuto Knihu ſpiſowal žiwi byli Lidé Včenj a obecnému dobrému proſpěſſnj/ Frydrych Sylwan / Balthazar Pěſſyn / Jan Táhlo/ Sewerin Táhlo, a giní mnozy. Dotčenému Frydrychowi Sylwanowi w Praze vmřela Manželka Panj Dorota y Syn Gindřich Sylwan gednoho dne, a pochowáni gſau ſpolečně w Koſtele Swatého Jakuba / gimžto oběma včinil Epitaphium předpowěděný Sewerin Táhlo/ kteréž wyryté geſt na Kamenu hrobnjm takto.

Nox erat Octobris fulget quæ proxima Nonis
Syluani exanimis cum Dorothea perit.
Vidit & ingemuit Gnatus, mox nocte ſequenti
Flos tener Henricus morte metente cadit.

Geſt w témž Měſtě Koſtel Katholický geden, ku památce Swatých Petra a Pawla wyſtawený, na Předměſtjm dwa / totiž S. Apollinaryſſe / kdež geſt Prelátſtwj, a S. Sſebeſtyána, kdež geſt Sſpitál. Za Měſtem tolikéž tři ſe Koſtelowé ſpatřugj, yako Swaté Anny kdež býwa Paut ſlawná / Wſſech Swatých w Horſſowě, a malý Koſtelíček nad Měſtem we gméno Blahoſlawené Panny Marye poſwěcený.

Jarmarkowé w témž Měſtě býwagj/ w Auterý po Powýſſenj S. Křjže/ w Auterý před Hromnicemi, a na S. Petra a Pawla.

Teyn nad Wltawau.

Léta 1467. Jan z Rožmbergka / Pan Zdeněk Koſtka, a Jan Hradecký/ Měſto to Ohněm zkazyli: poznamenáno w Kronyce P. z Hažmburgku.

Má Jarmarky na S. Jakuba a na Swatau Kateřinu.

Teplice/ náležegj Panu Radſſawowi ze Wchynic a z Tettowa.

Má Měſtečko to Jarmarky/ na S. Jana Křtitele, druhý na Swatého Hawla.

Teplá.

Má Jarmark toliko geden / totiž na S. Gilgij.

Turnow/ náležj Panům z Wartmbergka.

Léta Páně 1422. Žižka ſebraw Lid okolo dotčeného Měſta Turnowa/ přigel zaſe do Koljna/ odkudž wygel proti Lidu Cýſařſkému, a položil ſe mezy Horau a Kolјnem v Nebowid, a tu za několik dnj proti ſobě harcowali, gedni druhé gjmali a mordowali: w tom přiſſel hlas do Wogſka Cýſařſkého/ že množſtwj Lidu táhne Žižkowi na pomoc/ což ſlyſſe Cýſař, kázal Horu zapáliti na den Božjho Křtěnj, a ſám

a ſwými hauffy tahl k Německému Brodu, a Žižka za ním, a tu we Cžtwrtek poſtihl gey v Německého Brodu / kdež ſe Vhři hned počali proti Žižkowi ſſykowati, a Žižka proti nim / negináče než yakoby chtěl mezy ně wſkočiti / Vhři pak počali vſtupowati přes Rzeku, a w tom ſe Led prolomil: Množſtwij Vhrůw vtonulo / gini na vtikáni ſe oddali, a nechali tu mnoho Wozůw s rozličným Zbožjm, Oděwem / y hotowými Penězy naladowaných: bylo tu také Kněh rozličných Křeſtianſkých y Židowſkých welmi mnoho / kteréž pmjnili Vhři z Cžech do Vher wywezti, a tu wſſecku Kořijſt kázal Žižka mezy ſwé Bogowniky rozděliti.

Nazegtři ráno / počali k Měſtu Brodu ſſturmowati, a ſtáli v ſſturmu ten celý den / neb ſe obleženi zmužile bránili: druhého dne kázal Žižka o pokog s obleženými rokowati / ale Drábi bez přeſtánj na Zdi lezli, s nemalau ſſkodau / neb gich z obau ſtran zamordowáno na Třj Tiſyce: w Pondělij ráno / rozeſtřené byli Korauhwe Cýſařſké, pod nimiž poſadiw ſe Žižka, některé z ſwých Drábůw na Rytjřſtwo paſowal.

Má Jarmarky trj / w Středu před Swatým Janem / w Středu před Smrtedlnau Neděli, a w Středu před Swatým Gilgim.

Třeſſté.

Má Jarmarky w Sobotu po Středopoſtj / w Ochtáb Swatých Petra a Pawla / a na S° Františſka.

Třeboně.

Má Jarmarky na S° Filipa a Jakuba, na S° Gilgij / a na S° Tomáſſe.

Tábor o němž doſti patrně vkazugi Kronyky

že založen geſt od Žižky / na gruntu mocy odniatým Panům Auſſteckym z Auſti.

Léta Páně 1532. dne 16. Měſýce Cžerwence wyhořelo wſſecko y s Zborem, pozůſtalo Domůw 16. Rathauz obhagen, a těch Domůw kterýž ſhořeli načteno 366.

Má Jarmarky na Den S° Dominyka / na S° Hawla / a na Swatého Ondřege.

Táchow / o niemž zmjnka w Kronykách diege ſe takowá.

Léta 1421. Žižka přitáhl k Táchowu s Tábory

a opanowal Předměſti téhož dne; na zegtři puſtil ſſturm k Měſtu, ale Měſſtiané ſtatečně ſe gemu bránili / pročež Předměſti zapáliti kázal / kdež pro prudkoſt Ohně, mnozy z Drábůw geho ſhořeli, a množſtwj Wozůw y Koni Žižkowých. Mezy tim Cýſař k Táchowu poſpiſſyl / a Žižka vſtaupil oſadiw dobře Kláſſter Chotěſſow a Kladruby y Zamek Kraſýkow, a tahl wpřjmo k Táborſkému Hradiſſti, Cýſař pak položil ſe v Kláſſtera Kladrubſkého / o čemž když zwěděl Žižka poſlal k Pražanům / aby mu pomoc včinili že chce Cýſaře z Pole ſehnati, a oni wděčni gſauce toho / hned mu na pomoc mnoho gjzdných y pěſſych, s třema kopami Wozů a 20. wyprawili / a ti na té ceſtě opanowali Dobřjš / Žebrák a Wilſſtegn / gehož byla w držen

ženj Panny Máti Oldřicha z Rozmberka, a w tom Cýſař hnul ſe s Woyſkem ſwým k Lichoměřicům.

Léta 1431. Němcy ſhromáždiwſſe ſe oblehli Měſto Táchow, a Czechowé / kteřjž ſe giž byli ſgeli v Plzně přiſſli k Bawořſkému Leſu, táhli pořádně od Choteſſow až k Domažlicům obleženým na pomoc, o nichž yak zwěděli Němcy hned od Táchowa odtrhli, a Wozy přes Hory ſſykowati počali, ale že Wozkowé byli welmi přeſtraſſeni, geden před druhým geti ſe ſnažil, a tak ſobě ceſty ty auzké zaměſtknali, a welmi ſe obmeſſkali / tak že Czechowé na ně připadli, honjce vtjkagjcy neywjce k Zámku Ryzmberku, a kteřjž ginými ceſtami vtjkali / ti vſſli ač ne bez ſtrachu. Czechowé Cžtyry kopy Wozůw doſtali, a wjce než Sedmdeſáte Němcůw ſwázaných přihnali.

Třebowa Czeſká.

Má Jarmarky na Božj Wſtaupenj / a na S° Křjže powýſſenj.

Trutnow.

Má třj Jarmarky / na den na Wjru Obrácenj S° Pawla / we Cžtwrtek před Swatým Duchem / a na S° Wácſlawa.

Wodniany Měſto od kohoby založené bylo neb

při kterém čaſu / w Kronykách nenj poznamenáno; přjhodu geho / kteráž ſe ſtala Léta 1406. wypprawuge Hágek těmito ſlowy:

Heralt mladſſý z Kunſtátu / oblehl w malém počtu Měſto Wodniany, a Měſſtiané tomu ſe ſmáli, a yako za nic to nepočitagjce prawili / že gey chtě gi Měchýřem od Měſta odſtraſſyti. W tom on něyakým neſſtěſtim neb neopatrnoſti obležených / wſkočil gim do Měſta, mnoho Měſſtianůw zgimal / ſtatky gegich pobral / a mnohé zſſacowal.

Má Jarmarky / o Střědopoſtj a na den Narozenj Panny Marye.

Vnhoſſtě Měſtečko.

Má Jarmarky na den S° Petra a Pawla / a w Středu před Narozenjm Panny Marye.

Welwary / náležegi Cýſaři yakožto Králi Czeſkému / ležegi w Kragi vrodném třj mjle od Prahy.

Jarmark w něm býwaw Středu po S. Bartolomégi / a na S° Martina.

Wlaſſiné.

Má Jarmarky / w Ponděljj Swatodušſnj / a w Sobotu po Swatém Gilgjj.

Woliné.

Má Jarmark na den Wſſech Swatých.

Zlutice.

Léta 1422. Vražané Měſta toho ſe zmocnili a wybrawſſe ge, do gruntu ſpálili / nawracugijce ſe ſwadili ſe o laupež / tak že y bitwu ſwedli ſami mezy ſebau v Wſy Střelokluk / padlo gich wjce než 70. a Sto raněných Sedlácy do Prahy přiwezli.

Ziebrák / geſt Měſto Cýſařſké / náleželo prwe Panu Giřjmu z Lobkowic.

Má Jarmark třetj den před Powyſſenjm S. Křjže.

Žiželice.

Jarmark w něm bywá w Sobotu po S. Bartholoměgi.

Giná Měſtečka / Wſy / a Zámky / kteráž wegſſe negſau doložená / tuto ſe krátce wedlé Hágka připomijnagi / a neyprwé.

Charwatice / Wes / založil geden z Přátel Czechowých gménem Mannch / Léta Páně 657. kdež ſe počal welmi množiti, a Zemi Radli wzorati / nebo welmi byla vrodná: To wida Syn Mannchu gménem Rabus / nedaleko odtud tolikéž Wes založil, a dal gi gméno Rabus.

Při témž čaſu dwa Bratřj z gednoho žiwota narozenj Hoſt a Czernauſs / wzawſſe odpuſſtěnj od Knjžete ſwé°, chtěli ſe do Kraginy Weychodnj obrátiti / ale Knjže Czech powolal ge před ſebe, žádagjc aby neodcházeli daleko od giných / aby něyaké nepřipadlo neſſtěſtj pro oddělenj gedněch od druhých: neb ſſpeheři Knjžeti zprávu dáwali že Lid něyaký neznámy / nedaleko od nich má ſwé obydlij / kteréhožto řeči žádný wyrozuměti nemůže, a proto že geſt potřeba ſe obáwati / aby ſhromáždiwſſe ſe nezpůſobili Wálku, poněwadž gegich opanowáno dědictwj. Powolili k tomu oni Mužj wzneſſenj, a tak na zegtři Hoſt opuſtiw ſwé Baudy / málo odſſedw k ſtraně Půlnočnij / na gednom při wrſſy nedaleko od Zřjpu / poručil ohradu Dobytkům ſſyrokau včiniti, a Dům wyſoký poſtawiti, a dal mu gméno Wyſoký Dwůr / což wida Czernauš / nápodobně k ſtraně Polednj kázal Dwůr poſtawiti kterémuž gméno dal Czernauš.

Léta 661. když vmřel Knjže Czech / magjc Wěku ſwého Let 86. a pochowán byl s pláčem wſſeho Lidu / na tom mjſtě kdež byl pohřben Czechowé wyſtawili Wes, a pro poctiwoſt toho hrobu / Ctinowes gi gméno dali. Po vpokogenj pláče nad Knjžetem vmrlým / předněgſſy ſeſſli ſe do Wyſokého Dworu, a tu na tom zůſtali / aby poſlali pro Lecha Knjže Bratra Czechowa, a geho aby na ſe zprávu Lidu toho přigal žádali / čemuž on odepřel, prawě ſe na ſwém Knjžetſtwj doſti mijti, a tak Czechowé po ſmrti Knjžete Czecha, za dewět Let bez Správcy byli, a w tō čaſe powſtali welicy neřádowé / gednj druhým natiſky, křiwdu, činili a neywjce při oſobowánj Dědin, a dělenj Mezy.

Turſko/ Dwůr založen Léta Páně 671. wedle Hágka mluwjcýho takto:
Bratřj dwa wlaſtnj / z Rodu Czechowa, gichžto gména byli Supan a Tureſk včiniwſſe rozmluwenj s Pánem ſwým / odgeti, wſſak nedaleko omjnili/ y pogmauce Ženy a Czeled ſwau/ y Dobytek, obrátili ſe k ſtraně polednj/ kdež nalezſſe Zemi vrodnau / Dům dřewěnný ſobě a ohradu ſſyrokau Dobytku včinili / kterýž Turſkem nazwali.

Téhož Roku ſtala ſe wáda mezy Czeledi Bratrůw předřečených o paſtwy/ pročež Supan aby ſe něco horſſyho nebihlo poſtaupil Bratru ſwému toho Dworu, a ſám ſe obrátil k ſtraně Wychodnj a tu nedaleko od Wody Dwůr Kráſný dal ſobě poſtawiti Synu ſwému Cheynowi k wůli / kterémuž dal gméno Cheynow.

Krokowec Hrad wyſtawen Léta 675 yakž Hágek wyprawuge těmito ſlowy. Seſſli gſau ſe wſſickni Czechowe tu Pánu ſwému Krokowi, a na tom zůſtali ponuknutím nějakého Gehoně, aby Zámek pewný w mjſtě přjhodném Pánu ſwému poſtawili/ yakož tu hned wſſickni pilně ſtawěti počali blizko oderwſy Stebno řečené, a když ho dokonali / Krokůw Hrad gméno gemu dali, ginák Krokowec. Ale Krokowi nezdálo ſe za dobré na něm bydleti, neb chtěl raděgi zůſtati mezy ſwými / protož dán geſt ten Hrad Sſimowi Synu Blechowu Muži welmi opatrnému / kterýž Krokowi při Saudech a ſprawowánj Země byl nápomocen.

Chyřin Wes wyſtawěl Chyř Syn Manu Léta 676. na kteréhož ſe Man welmi rozhněwal, tak že mu Syna geho to geſt Wnuka ſwého zabil / což Chyř Knjžeti Krokowi oznámil / kterýž powolaw Sſimy a giných ſtarſſých/ takowý rozſudek včinili, nechtěgjce aby Mord bez pomſty zůſtati měl, a rozkázali aby Chyř Otce ſwého Mana pro ten ſkutek včiněný za geden Měſýc každého půl dne do Plauhu wedlé Wola zapřahal: Takowau ſprawedliwoſt přiſnau Pána ſwého gini widauce, pilně ſe mordu warowali.

Zdechowice Wes založená w Létu 677. ſpůſobem takowým. Człowěk geden welmi ſtarý, z Rodu Krokowa gménem Boták/ ſſel aby zhlídl Zemi, a pogal s ſebau Pět Pacholků y Chlebůw doſtatek aby měli za dlauhy čas / y přiſſli na Welké Hory dne gednoho/ na nichž Oheň včiniwſſe odpočjwali, a kopagjce Motykau aby zwěděli vrodnali Země geſt, nalezli Růdu Železnau welmi vžitečnau / y nawrátili ſe k Krokowi Pánu ſwému / nowiny y dar gemu neſauce/ čehož on gſa wděčen, hned poſlal wjce Czeledi, aby Růdu kopali a lámali, a Ohněm přeháněgjce Železo z ni dělali/ nad nimiž Sprawcy včiněn Boták/ a chowal Czeled onu w Dwoře ſwém / kterýž ſobě tu pod Horami w nowě poſtawiti dal řečeném Zdechowice, a tu geſt Boták, s Železem ſe obirage, w té Wſy žiwot ſwůg dokonal.

O založenj Měſta Budče / mluwjý Hágek při Létu Páně 678. w ſmyſl tento: Lid Czeſký welikau chut magjce k Pánu

ſwému Krokowi, a widauce geho welikau mocnoſt, gemu poctiwoſt a bezpečnoſt aby činili/ wſſemi obyčegi obmegſſeli. Dne gednoho ſeſſli gſau ſe na Dwůr Cžernauſſu, a odtud ſſli do Ctiňowſy a Pánu ſwému mnohé wěcy budaucy ſkrz Staboge Syna Leſyſlawowa předkládali, a při koncy, to, mu powěděti kázali/ že gſau ſe na tom ſneſli/ aby w mýſtě ſluſſném a bezpečném Měſto a Hrad poſtawili/ proto aby on, yakožto Pán gich na Hradě ſeděl, a oni pod ním yakožto poddanj aby w Měſtě obýwali/ odkudž aby ge žádný Nepřjtel newypudil, a nad to Pánu gich aby ſe žádna ſſkoda ani hanba neſtala. Krok znamenaw gich býti ſluſſný vmyſl/ dal geſt k tomu ſwé powolenj, a oni tu hned bez prodlewánj wywolí vſſe mjſto gedno doſti na wyſoké hoře, ſpolečně Přjkopy lámali/ Wali dělali/ Domy/ gimžto Budy řjkali/ y Hrad dřewěnný ſtawili gemužto takéž y Měſtu Budeč přezděli.

Wedlé zněnj paměti Kněze Sſymona Thaddeuſa Buddekynſa/ S. M. C. Inquiſitora w Rowich/ w drahých Kamenichetc.

mocně nařjzeného/ Měſto Budeč založil geden z Předkůw geho/ gménem Leſſyn Budek Syn Budkůw/ kterýž gſa Magus nad giné ſlowutný/ čaſto w něyaké Geſkyni raddu s Duchy brával, a tu on nazwal Budičem/ neb ho tam Duch budjwal y pudjwal/ a tak odtud Měſto Budeč wyzdwjženo bylo/ od kteréhož potomkowé gmenugi ſe Budečtj, a giní od Budka, Budkowé ſlugi. To tehdy Měſto Budeč/ Leſſyn Budek rozſſjřugic/ wyzdwjhl w něm Sſkolu proſtrannau s obſſjrnými placy/ w kteréž ſe včili tegnému w přjrozenj Vměnj/ Miluſſe/ Božena/ Knina/ Kráſna/ Káſſa/ Soſnawa/ Borka/ Witka/ Tetka/ Swatka/ Milka/ Dobromjlka/ Teyná/ Weſelá/ Snatá/ Libuſſe/ Baňka/ Rýhala/ Hněwka/ Bogunka/ Přemyſl/ Warčan/ Samoſtřel/ Hrdin/ Raſſawec/ Kwětoš/ Libuš/ Swatoš/ Hněwobogen/ Strachokwas/ Bohuš/ a giní bez počtu, kteréž giſtj, dotčený Kněz Sſymon Thadeus/ že geſt w pamětech ſwých yako w Kathalogu poznamenané nalezl.

Přerow založen Léta 679. wedlé zněnj Hágkowé Kronyky/ takto:

Krokowá Cželed v weliký Swar byla vwedena ſkrz něyakého Tunáka Syna Romárowa/ tak že ſe y Mord mezy nimi přihodil/ o kterémž ſprawu mage Krok/ winné treſtati kázal, ale Raman Syna ſwého Tanáka, genž byl ſkutku toho neywětſſj půwod wyſſykowal/ kterýž teyně odſſel k ſtraně Weychodnj, a pod Horau Bělicy Dwůr ſobě založil, kterémuž dal gméno Přerow/ to geſt prwnj Hrob, a tu geſt Tunák druhého Roku Otce ſwého Rámana pohřbjl/ bydlege nicméně s Cželedi ſwau na Dwoře dotčeném.

Léta Páně 682. mnozy z Czechůw a zwláſſtě

znamenitěgſſy, kteřjž wětſſj Stáda měli Dobytkůw/ obrátili ſe od Zrjpu do Krage Půlnočnjho, a pod Horami ſe oſadili/ tu kdež gſau nynj Litoměřice/ kdež něyaký Rad Syn Liba Dwůr ſobě na Wyſoké Hoře nad Labem poſtawiti dal, a Radičem gey gmenowati kázal.

Wſary Hrad/ tu kdež nynj geſt Wyſſehrad/ založen Léta 683.

o čemž Kronyka znj takto. Krok powolal ſwých Podda-

ných na Budeč / gmjzto mnoho budaucýho oznámil, a při tom doložil toho / řka: Mogi milij Přátelé / widi mi ſe / že nikdéž gînde, mne yako ſpráwcy waſſemu přihodněgſſý být geſt nemohl býti gedině w Ctiňowſy, tu kdež geſt Knjže a Otec náš pochowán, abych yá na geho hrob wzhledage / na ňq že mám tolikéž vmřjti ſpomijnal, a po ſmrti aby Bohowé nademnau neinſtili / ale když ſe wám tak ljbilo / na waſſy žádoſt to gſem včinil, že gſem ſe na Budeč odtud obrátil: ale giſtě tu mého bytu neni / neb yá w brzkém čaſu vznáwam toho Měſta zkaženj. A oni řeklu: rozkaž Knjže miloſtiwé ſobě přibytek poſtawiti kdež ſe koli tobě ljbi, naſſych nižádných prác w tom nelitugjc. Na řeč Knjže Krok odpowěděl / zegtra dřjw než Slunce wzegde / z tohoto Měſta wygděte a obraťte ſe na Poledne a při Řjece mjſta přihodného hledegte / tuť wás oſudowé přiwedau, a Bohowé na tu horu vwedau, kdež ſtawiti ſluſſné geſt. Tu oni wedlé geho raddy ráno wyſſli / a přiſſli na gednu doſti wyſokau a ſſyrokau horu, kteráž měla nad Řjekau doſti přjkrau Skálu / kteréžto mjſto dobře znamenawſſe kázali Les poſekati, a z něho dřewěnné Sruby dělati. Poſtawili potomně ten Hrad miſtrným djlem Teſařſkým / a vwedli naň Kroka Pána ſwého, a tu poſadiwſſe ho s geho Ženau, a s geho Dcerami / činili gim welkau poctiwoſt, a při tom kázali gě / yakýmby chtěl gménem ten Hrad gmenowati, a on odpowěděl / poněwadž ſte wy nalezli toto mjſto, a tento na něm Hrad poſtawili / degtež také gemu gméno; kteřjž poradiwſſe ſe poručili gjm Cžinkri chcewi aby gméno Hradu wyhlaſyl / kterýž ſtoge řekl. Pan náš Krok má welikau péčy o wěcy minulé a budaucy, nám také neni ſluſſné minulých dáti w zapomenuti. Poněwadž Pán a Knjže náš Cžech / kterýž nás přiwedl do této Kraginy, ſwé měl w naſſych Předkůw Zemi poſaženj na Hradě nad Řjekau Krupau / řečeném Pſáry, a ten geſt opuſtil dobrowolně, tento Hrad mjſto onoho / buď Pſáry gmenowan / y zkřjkli wſſickni ſtauce: buď tak, ſtaň ſe tak / a Krok ſlyše křik a wůli Lidu ſwého / také k tomu dal ſwé powolenj.

Slup Wes založená Léta Páně 684. pakž pa-

trně geſt z Hágka mluwycýho takto: Dřewoſlaw přjbuzný Kroku piſtel / genž byl také přidán za Saudcý Krokowi / Muž ſtarého wěku neb y on byl přiſſel s Cžechem z Charwátſké Země / rozwážiw ſpůſob a rozloženj oný Kraginy Charwatſké z kteréž gſau wyſſli, mage w pamětí že geſt byla Wes pod Hradem řečeném Pſáry / kteráž také Pſáry gmenowaná byla / y založil také Dworý a Ohrada w gednom Audolj, a oſadil ge ſwau Čeledi / y dal gi gméno Pſáry / tu kdež nyni ſlowé Slup nad Potokem Botickým, a za mnohá Léta od Knjžat Wyſſehradſkých k tomu Hradu držána byla. Potom pak Král Wratiſlaw / kterýž Wyſſehradſký Koſtel we gméno Swatých Petra a Pawla zakladal, dal tu Wes Kněžjm toho Koſtela, a oni gi w držení byli / tak yakž Regiſtra toho Koſtela vkazugi, až do čaſu Cýſaře Zygkmunda; kteréhožto čaſu při dobýwáni Wyſſehradu od Pražanůw geſt wypálená a rozbořená.

Léta Páně 685. dwa Synowé Rohſlawowi

Gicha a Domaſlaw / předſtaupiwſſe před Kroka Pána ſwého, oznámili mu že gſau nalezli w Lukách Jiſowých, mnoho drobného Zlata / kteréžto z Pjſku wodau wyprawſſe ohněm w hromadu ſpuſtili, a Krokowi darem dali / kteréműž on řekl / Synowé milij, degte Bohům chwalu a oni wám zdrawj /

proto že gſte powinni kteřj gſte w teyto Kragině za naſſeho wěku bydlenj, nalezli w Zemi Bohatſtwj, a pohleděw na Zlato / wztáhl Ruku a gim ge zaſe nawrátil, řka: Kompž co Bohowé dagj, aniž mu to ſluſſné bráti geſt.

Libice Hrad od kohoby založen byl / wyprawuge týž Hágek při Létu Páně 710. těmito ſlowy: Z ponuknutj Duchůw wěſſtých / také s giſtým wědomjm a powolenjm y raddau ſwých Seſter, Libuſſe poganſſtj ſwých deſet Panen, a mnoho Lidu robotnýho / k Wýchodu Slunce s nimi ſe obrátila, a na miſto gedno ſſyroké tu kdež Cydlina do Labe padá přibrawſſy ſe / z Koně ſwého zſedwſſy / do huſtých Leſůw weſſla, a tu pozaſtawiwſſy ſe, vkázala miſto Pŕſtem / na kterém hned té hodiny Hrad a Měſto založiti rozkázala, a při tom Ohradu hradowau wyſokými a ſſyrokými Wali oſypati poručiwſſy dne Dwanáctého odgela, a ſſťaſtně ſe na Hrad Pſáry nawrátila. Hotaus pak yako Muž opatrný mage od Kněžny ſwé / ſobě prácy a ſpráwu při ſtaweni toho Hradu poručenau, wſſy pilnoſtj náſpy a ſruby dělati počal / tak že Měſýce Oſmého to wſſe djlo zaúplna dokonali o čemž magic ſpráwu Libuſſe / Hrad ten dobrau a pilnau Čeledi oſadila, a od ſwého gména dala gemu gméno Libec. Měſto pak aby Libice ſlaulo přikázala, a mnohým že tu má pohřbená býti oznámila.

Kaſſyn Hrad založila Seſtra Libuſſina Káſſa / Léta Páně 711. a to s powolenjm Libuſſe Seſtry ſwé na gedné přewyſoké hoře řečené Berk / tu kdež někdy Zámek a Měſto pewné bylo, rozkázanjm Markwarta Krále Morawſkého a Hermundurſkého poſtaweno / kterého žto Hradu gruntowé nad Řekau Wltawau proti Kláſſteru Zbráſlawſkému až poſawad ſe vkazugi.

Při témž čaſe, yakž Hágek pjſſe / Lech Knjže Polſké Bratr někdy Čechůw giž gſa Muž welmi ſtarý wěkem ſwé dni wyplnaw vmřel, a pochowán na Laſſotně: Ten zanechal po ſobě Syna Kroka / kterýž hned rozkázanjm ſwých poddaných / mage wěku ſwého Let Sſeſtnácté / ſpráwu nade Lidu ſwého prigal, a gſa Mládenec rozſſaffný doſti opatrně Lid ſprawowal. O tem Krokowi Kronyky Polſké žádné zminky nečinj, ale pokládagj Wiſſymjra Syna Lechowa Knjže wálečné, kterýž s Králi Dennamarſkými Wognu wedl / gehožto Potomkowé panowali w Polſſté půl druhého ſta Let / po nichžto Krok geden z Hrabat Polſkých woleny byl za Knjže, kterýž Krakow založil / potomkowé geho nuzně zahynuli / mladſſý Syn ſtarſſýho zabil, a Wenda ſe vtopila, yakž o tom wyprawugj Kronyky Polſké obſſyrněgi.

Tětjn Hrad založila Tetka Seſtra Libuſſina a Kaſſina, w Létu 712. neb widauce kterak Seſtry gegi rozſſaffně a maudře Lid ſwůg ſprawugj / w tom aby gim napřed nic nedala / wyſlala ſwé Služebnjky na Západ Slunce, aby hledali mjſta k ſtawenj Hradu příhodnýho / kteřjž ſchodiwſſe Hory mnohé, a zwláſſtě okolo Řeky Potočina powěděli gi o mjſtě gednom Skalnatém nad Řekau Mizau ginák Mžau neb Mizkau od Wody yako nedobyté / na kteréž bez meſſkánj poſlawſſy dělnjky / kázala Les poſekati, a tu Hrad dotčený poſtawiti / od gegjho gména Tětjn gmenowaný.

Libiehrad založen Léta téhož od Panen a Služebnic Kněžny Libuſſe, o čemž Hágek takto mluwj. Služebnice Libuſſyný rozličné ſwau kratochwjl při lowení Zwěřj prowozowali, po huſtých leſých chodjce z Lučiſſt na Geleny ſtřjleli / w tom dne gednoho, náhodau na geden wyſoký a přjkrý Wrch weſſli, kterýž ſe gjm zalibil, y žádali gſau Kněžny Libuſſe aby na něm dala Hrad pewný z Dubůw hlinau oblepených poſtawiti / kterážſpatřjmſſy mjſto / na žádoſt gich tak včiniti rozkázala, a oni pro miloſt kterauž měli k ſwé Panj / dali od gegiho gména gméno Hradu Libjhrad, a Wes kteráž toho čaſu při témž Hradu v Řjčky založená byla / tolikéž od Libuſſe Libčice nazwaná a ta má w ſobě obywátele až po dnes, a Přjkopowé Hradu tolikéž ſgeſſtě ſpatřugi, yako proti Turſku gednu mjli od Prahy.

Radlice / Dwůr založen Léta 713. o niemž Hágek mluwj takto:

Domabog a Haldan dwa Bratřj Synowé Hrůbowi, ſwadili ſe s Kaſukany / genž byli z Německého Národu / y odeſſli gſau ku Polednj a w gednom ſuchém audolj, oba Dwůr geden welmi wyſokau a pewnau ohradau ohražený ſobě poſtawili, a Zákopy dělagjce welmi weliké a hrubé welikoſti / w Zemi Radlicy Železnau nalezli, kteréž ſe welmi diwili, myſlice od koho by zakopaná byla do Země, a tak z té přjčiny Dworu Radlice gméno dali. Obáwagjce ſe pak některých Kaſukanůw ſwých Nepřátel / žádali gſau Klene Stregce ſwého, a Syna geho Sudircha / aby ſobě wedlé nich Dwory poſtawiti dali, a gim proti gich Nepřátelům nápomocni byli / což na žádoſt gich včinili.

Střjbro w Czechách Léta Páně 714. neyprwé nalezeno geſt / yakž wyprawuge Hágek ſlowy těmito. Přjſſli k Kněžně Libuſſy Druhan a Chobol Synowé něyakého Bekiſſewa / gi od Otce ſwého pozdrawugjce, a přineſli Střjbra welikau ſpauſtu, oznamugjce žeby to w Kraginách Západnjch nalezeno bylo / kteréž přigawſſy Libuſſe, poděkowánj včinila, a hned s nimi některé Dělnjky s Sſpičáky a s Motykami poſlala / kteřjž čaſy potomnými v weliké Wáze Střjbro na Dwůr Libuſſe přináſſeli.

Mince zlatá začátek w Czechách wzala Léta 717. neb Hawýři k Kaſſy na Kaſſjn mnoho Zlata přineſli / kteréž ona wſſecko Seſtře ſwé Libuſſy poſlala / aby ona poněwadž geſt od Lidu za Saudcy zwolená / yako mocná Kněžna Mincy zlatau dělati rozkázala.

Náſledugjcyho Roku / Swach Syn Horſſu Wnuk Laychu / zbohaceného ſebe wida, s mnohau Cželedi a s Dobytky obrátil ſe od Zřjpu na Západ Slunce, a při gedné Řjece kteráž Ohře / to geſt teplá a ohřjwagjcy ſlowé / Luk mnoho ſobě nadělati rozkázal, a oblibiw ſobě mjſto gedno na gednom přjwrſſy / tu ſe okopati poručil a hradbu welikau z Dřjwj vdělati, do kteréž Dobytek wpauſſtěge a zaſe wypauſſtěge / to mjſto Puſſtiadlem nazwal. Že pak Kragina ta welmi Zemi vrodnau měla, s pilnoſti Swach Leſy páliti kázal, a wen z Kořené wykopáwati / tim wjce Luk a Dědin aby naděláno bylo.

Pražſký Hrad / založen Léta Páně 718. od

Kněžny Libuſſe/ yakž ſwědčý Hágek ſlowy takowými. Libuſſe na gednom Wrchu/ kterýž Bruſky Potok obcházy pod Petřinem/ gemuž Swinſký Wrch gméno bylo/ kázala rychle Les poſekati/ a tu Dům dřewěný nad mjru wyſoký poſtawiti/ a poſadiwſſe ſe na Stolicy kteráž byla gegým znamenjm znamenaná/ mnoho budaucýho o tom Wrchu oznamowala/ což wſſe pjſař gegi/ tak poſtaročeſku nazwaný/ Slowanſkými Literami na Kurách Březowých k tomu připrawených poznamenal.

Klecany Dwuor / w Létu Páně 719. založen

yakž wyprawuge Hágek takto: Lapak Syn Bazaka Bratra Krokowa/ Člowěk nad mnohé giné opatrný ale Kulhawý/ gemuž někteřj Klecany Lapák řikali, znamenaw w gednom položenj vrodnau Zemi/ a hognoſt wody/ na gednom přiwrſſi Dům kráſný yako Hrad založiti kázal / a s welikau pracy a nákladem gey dokonal / a Klecan gemu gméno dal. Ten Lapak Wěſſtbami Ženy ſwé wždycky ſe ſprawowal/ kteráž ſlaula Zwrátka a ta gemu y giným mnohé wěcy budaucy předpowidala.

Libec Dwuor / při témž čaſu předpowěděna

Kněžna Libuſſe a Paní Lidu Čeſkého/ magjc něgaké od Bohůw ſwých wnuknutj pod Wrchem Swinſkým založiti poručila. Ten Dwůr potomně byl dán od Wogena Knjžete gednomu Muži ſtatečnému řečenému Domaſlaw/ a potom ſlaul/ Dům Páně Prokurátorůw/ za žiwobytí Hágka včiněna z něho Wápenice/ přiſſel potom w ruce Hynka Krabicy miſto Pjſaře Králowſtwý Čeſkého/ kteréhož po něm w držený byl Pan Gindřich Berka z Dubé neywyžſſý Sudý Králowſtwj Čeſkého.

Libeň Dwuor/ ten též Kněžna Libuſſe wyſtawěti

dala nad Ržekú Wltawú/ Léta 720. tolikéž y Libo Dům yakoby řekl Libuſſi Dům w mjſtě wybornem při Řjece Wltawě/ Léta 724. což včinila pro množſtwý Dobytka ſwého/ kterýž ſe w giných Dwořjch změſtknati nemohlo/ kteréž obadwa od gména ſwého gmenowati poručila: Na tom Dwoře Libině/ čaſu gednoho gſaúc Libuſſe/ Proroctwj o Horách včinila toto/ kteréž w ſpiſých Tobiáſſe Křiwogena Budka z Falkmbergka nalezeno/ genž byl Děkanem w Ziatci Léta 1269. a to zni takto:

Pohleďſſy k ſtraně Polednj Libuſſe řekla:

Widým tamto Wrch Gilowey
Wětſſeř žeť nený yalowey/
Anobrž wnitř Zlata plney
Než geſt Wody Pramen ſylney.
Wſſak dokud Čechowé ſami wládnauti budete
Neſčjſlného Zbožý s radoſti nabudete
Než yak ſe wám w to cyzý wlaudj
Tak wy budete bez poctiwoſti blaudj.

Obrátiwſſy ſe pak k půl Nocy

řekla.

Widým Wrch geden wſſecken Březoweg
Tenť geſt Kygůw a Střjbra roſtlého plneg
To ſobě Czechu choweg
Patřte na Krokowy Hory
Beřte z nich bohatſtwj co z Truhli z Komory
Tam máte Zlata Střjbra Kowůw doſti
Y drahého Kamenij weliké hognoſti/
Než že hlaupij tomu nerozumjte/
Když to ginj wyberau teprw ſrozumjte.

Na Wýchod Slunce patřjcy řekla:

Hleďte na onen Wrch ſpanilý trihřbeteg
Do toho Czechu wěrný Němcům ſſortelným nedeg
W tom máte hognoſt Střjbrných Kygůw Rud bug-
Země ſwé důſtognoſt. (noſt
Z toho mnoho Set let žiwnoſt mjti budete
Ale ſkrz Němce chytré té ſláwy diwně zbudete.
Protož gich do Země nepauſſtěgte
A Práwa ſwého cyzým nedopauſſtěgte.

Potomně obrátiwſſy twář k Západu Slunce řekla:

Hory k Miſſni patřjcy magi Cýn
Než že Němec / Wlach a cyzy w Zemi bude lacyn
Powſtane gěden z Rodu Knjžſkého
Chtic zwelebit ſláwu Národu Czeſkého/
Za Bláznowſtwij to bude mjti Czech/
Žiádný wjc tak oprawdu nebude, y ten toho nech.
Odkrylibyſe tegni pokladowé Země/
Zmjnė radda, pomoc, tak zhyne y plemě.

Napoſledy zhléďſſy do Nebe řekla: (wé

Smjm to wprawdě před Bohem a wámi powěděti Czecho-
Žě ſau pod námi w této zemi naywětſſim djle zlatj grunto-
Wſſech Kowůw y Barew, Perel, Kamenj máte doſti (wé
Protož newypuditež ſwé Země/ když ſe wplemenij hoſti.
Hluboko w zemi Stwořitel/ takowá bohatſtwj ſchowal
A wěř Czechu/ žeby ge tobě budeſſli ſe ho báti dochowal/
Geſt w Zemi zlatý Swět / Zwijřata, y ſpanilj Stromowé.
Tím ſe naplnj/ co nad Zemi wnikne / mnohých domowé /
Ach Bohowé / Země tato nad giné mnohé/ Swatá geſt/
Žě nám gi přegete / budiž wám dijk, chwála, čeſt.

Sedlo Dwůr založen Léta 725. od Muže ged-

noho z Rodu Hrabowa gménem Dědа / kterýž mage mnoho Dobytka s powolenjm Knjžete ſwého a Knězny nedaleko od Libně / w Leſých k ſtra-ně Půlnočnij gey wyſtawiti dal/ a Sedlem ho nazwal. Tu když ſe grunto-wé kopali/ nalezená byla Ruda ſtřjbrná welmi hogná/ kterauž Děd neſl na

Digitized by Google

Libin k Knjžeti ſwému, a Přemyſl powolaw Dělnjkůw poſlal ge k Dědowi / aby gim mjſto kdež Ruda nalezená byla vkázal/neb Libuſſe žeby to mnoho Střjbra býti mělo oznamowala / yakož wyſlani Rowkopowé weliké Skáli lámali, a hognoſt Střjbra welikau Knjžeti odſylali/z kteréhož dělaná Mince w trogjm rozdjlu. Neywětſſj Penjz byl / na kterémž z gedné y z druhé ſtrany Hlawa Mužſká znamenaná byla. Druhý Penjz byl menſſj / na němž z gedné ſtrany byla Hlawa Knjžete Přemyſla, a na druhé ſtraně Libuſſe ſe Twáři ana na Stolicy ſedj, ſtkwěla. Třetj Penjz neymenſſj měl na ſobě z obau ſtran fformu Ženſkau, ſedjcy na Stolicy / a magjcy wedlé ſebe Přeſlicy, a ten ſlaul Kněžnin / ginak Libuſſyn Penjz.

Léta 726. Libuſſe z naučenj Bohůw leſnjch kázala w Dalegſkém Leſe Hljnu brati, a w Hlubočerpſkém Potoku gi práti, a Zlato z nj wybjrati / kterýmž Manžela ſwého Přemyſla welmi zbohatila/ neb Rolan Mládenec welmi ſylný a mezy Rowkopy neyzmužilegſſj praměn zlata nalezl welmi hogný, a ten wykopaw s ſwými pomocnjky / Knjžeti ſwému na Libeň přineſl, a gemu gey darem dal/ kterýmžto zlatem Přemyſl rozkázal ſe přewážiti.

Přemyſſlen Hrad téhož čaſu založen / když Libuſſe Přemyſlowi Syna Nezamyſla porodila, kterémužto ku památce gey Přemyſl s raddau Manželky ſwé ſtawiti rozkázal/na němž z poručenj Libuſſe Syn gegi Nezamyſl byl chowán.

Stěnice Dwůr / Léta Páně 727. něyaký Sytěn Syn Polkůw/ weliká ſtáda Dobytkůw w ſwé mocy mage, ſobě poſtawiti rozkázal, a při něm ohradu ſſyrokau pro Dobytek.

Ronow / Hrad neb Rodow / kterak od Rodiſlawa Syna Biwogowa / Syna Sudiwogowa založen byl / zmjnka o tom geſt w Stawu Panſkém / pod Erbem Panůw z Hazmburgku.

Wrſſowice / založil něyaký Wrſs / Muž welmi ſylný z Rodu Knjžat neyprwnegſſých Lecha a Čzecha s powolenjm Knjžete Přemyſla y Kněžny Libuſſe / yakž doloženo pod Wrſſowcy w Stawu Rytjřſkém.

Okoř Zámek Léta Páně 731. založil geden z Služebnjkůw Přemyſlowých řečený Okrs / když totižto Měſto Budeč od Knjžete Přemyſla darem wzal, a wedlé připowědi Knjžeti včiněné/ dotčený Hrad wyſtawiti kázal, kterýž až poſawad od gména geho / gmenuge ſe Okoř.

Koſſtiálůw Hrad založen geſt Léta Páně 747. yakž ſwědčj Hágek / mluwjc o tom w rozum tento. Bila Dcera Biwogowa/ Seſtřenice Libuſſyna obljbiwſſy ſobě Muže gednoho znamenitého y bohatého / gménem Koſſála/ genž byl Syn Radoſſůw ze Wſy Radoſſowice,

toho geſt za Muže pogala/ kterýž gegjmi ſny gſa ſprawowán/ bydlel s ni na Bilině. Chtě pak gména ſwého něyakau pamatku zůſtawiti s powoleňjm ſwé Manželky / poručil ſwým Služebnjkům mjſta přjhodného w té Kragině k ſtawenj Hradu hledati / a ti oznámili gemu o gednom Wrchu wýborném a ſkalnatém/ genž byl mezy Bilinau a Wyſſehradem/ na němž on neweſſkage Hrad welmi wyſoký poſtawiti dal/ kterýž nazwal Bělicy od gména Ženy ſwé/ ale ona/ poněwadž giž prwe Billna od gména gegiho tak ſlawla/ nechtěla k tomu powoliti/ a tak gmenowán geſt Koſſalůw Hrad.

Třebenice Dwuor kraſný poručil Koſſal pod

tim Hradem ſtawěti do něhož mnoho Dobytka wehnáno/ a při něm Dědiny Worné rozmnožowané s pilnoſti.

O Rzičanſkém Dworu/ při Létu Páně 748.

nacházými zmjnku v Hágka takowau. Stal ſe ſwár weliký mezy Rozhoněm Knjžetem Kauřimſkým a Nezamyſlem Knjžetem Wyſſehradſkým o Meze Dworu Rzičanſkého/ kteréž chtěl Knjže Kauřimſké yako mocý od Knjžetſtwj Wyſſehradſkého odniti/ etc. yakž doloženo pod Erbem Panůw z Rzičan.

Medwědič Wes od koho by založena byla tyž

Hágek wyprawuge při Létu 749. takto: Cžaſu Letnjho Bilá obyčegůw Mateře ſwé náſledugic yako Kněžna ſlawně chodila a gezdila / přihodilo ſe když s ſwými pěti Pannami z Biliny na Koſſalow k ſwému Muži otročně na Konjch gela/ že pod Horami/ genž proſtředný ſlowau/ Dwa litj Nedwědi z předu y z zadu gim zaſtaupiwſſe ceſtu / obadwa na Bilu y na gegi Panny litě ſe oborili/ kteréž muſeli ſe brániti/ neb odginud žádného retunku nečekali/ yakož ponuknutjm Bilé tak ſe ſtatečně bránili ſedawſſe z Koni/ až ty oba Nedwědy/ na tom mjſtě ſwými Kopjmi vbodli a zabili/ a zaſe wſedawſſe na Koně na Koſſalow poſpiſſili. Tam přjhodu tu když Bilá oznámila Manželu ſwému/ welmi ſe tomu podiwil/ a wyſlaw Služebnjky ſwé/ kázal ty Nedwědy na Koſſalow přiwezti/ poručil z nich Kůže ſtáhnauti/ a ge s Nohami před Wraty Hradu ſwého powěſyti. Bilá pak chtic aby toho ſkutku hrdinſkého paměť pozůſtala/ kázala na tom mjſtě Les popleniti/ a Dwůr kráſný poſtawiti/ gemuž dala gméno pro ony Nedwědy tam zabité/ Medwědič

Hrad Sediſſin/ Léta Páně 753. Knjže Nezamyſl

pro tu wděčnoſt že mu ſe neyprwé Syn a dědic narodil/ poſtawiti poručil/ a geg dědinami wornými náležitě opatřil / kterýž potomně ſlaul Hrad Sedeſſin.

Hažmburgk Hrad založen Léta 754. wedlé

Hágka/ o kterémžto založenj mluwj Hágek dotčený w ſmyſl tento: Kalbog a Weſlaw dwa Bratřj welmi ſylnj/ a yako nad giné mužni/ kteřjž obzwláſſtně při Nedwědjch ſtatečnoſt ſwau prokazowali/ a byli z rodu Koſſalowa/ oblibiwſſe ſobě geden weliký a přikrý Wrch / na něm Dům pewný yako Hrad poſtawili/ kterémuž dali gméno Klopag/ yakoby řekl přikrý/ a tak gſau gey Cžechowé za dlauhý čas gmenowali / až potom Němcy gemu Hažmburgk/

ko geſt, Hagecž Wrch přezdeli / a ginj gemu Hozmburgk / druzy Hanzburgk řjkali.

Toho potomně když Páni z Waldeka doſtali / a geho w vžjwánj za dlauhý čas byli, ne z Waldeku ale z Hazmburgku pſát ſe začali před několika Sty Lety / což ſe zachowalo až do čaſu nyněgſſýho.

Přjbram hrad / kteréhoby čaſu a od koho založen byl / wypiſuge Hagek ſlowy těmito:

Léta Páně 755. Přibral Bratr Hruobin / a Swagr Nezamyſlů / genž byl Muž oſtrého wtipu / čaſtokráte Hory a doly ſpatřowal / wyhledáwage podzemna Zboži / pilen gſa welmi Střjbra y Zlata / Proroctwj Kněžny Libuſſe / kteréž popſáno bylo / a gemu od Hrubi ſeſtry geho vkázano / čaſtokráte rozwažowal / a tím obogím ſe sprawiw / od Kraſomila Otce ſwého y od Přátel giných wzal odpuſſtěnj / a na Západ ſe Slunce ſe wſſj čeledi obrátil. Pjſſi někteřj žeby Žena také geho s Duchy Weſſtiˑmi zacházeti vměla / a gemu w tom nápomocná byla. Tu on poſadiwſſe ſe mezy Třebuſſnau Horau welmi wyſokau / a gednom přiwrſſjm řečeném Dubenec / kopati Motykami rozkázal / y nalezl wyborné Střjbro v welké hognoſti / kteréhož bez meſſkánj djl Kraſimilowi Otcy / a djl Nezamyſlowi Knjžeti a Swagru / djl také Hrubé Seſtře ſwé poſlal / a gſa tu w krátkem čaſe welmi zbohacen / dal ſobě nedaleko od Dworu ſwého na gednom přiwrſſj Dům kráſný yako Hrad poſtawiti / a dal mu gméno od gména ſwého Přibral / kterémuž potomkowé to gméno poruſſiwſſe / řjkali Přjbram.

Rodaun Miesto založeno Léta 768. což patrne geſt z ſpiſu takowého:

Rodmil Sawinila Knjžete Kaunrinſkého Syn / bratra Bidowa / s powolenjm Otce ſwého wyſlal ſwé Služebnjky aby hledali mjſta přjhodného k ſtawenj Měſta / kteřjž nawrátiwſſe ſe o mnohých mjſtech a položených k Wychodu Slunce wyprawowali / a gedno ze wſſech obzwláſſtně ſchwalowali na hoře wyſoké, kdež ſkrz Zdi, Kolj, a Koſti Lidſké tam nalezené ſeznali / že tu někdy Lidé přebýwali / což ſlyſſe Rodmil / tam ſe ſe wſſj Czeledi obrátil / a kázal na ſtarých gruntech Zdi nowé zakládati a Domy ſtawěti / Přjkopy wymetati a nazwal Měſto to Rodaunem / kteréhož nedokonal / neb druhého Roku vmřel.

Pokrátec Dwuor / Léta Páně 771. založil

Lidomir Syn Koſſalůw z Bili narozený Mládenec welmi kráſný / nemage tehdáž Let Cžtyrmecytma / poſtaupiw Bratru mladſſjmu Sudiprawowi Hrad y Měſto Bilinu ſe wſſemi náležitoſtmi.

O založenj Hradu řečenem Leſſtno / pjſſe

Hágek w ſmyſl takowý: Při Létu 772. byli mezy Czechy dwa Mužj b. a. třj wlaſtnj welmi ſylnj / y také wzroſtu nad giné wýſokého / Synowé Rozmiſlawa ze Wſy řečené Ladweg / a těch byli gména / Miloſlaw a Roten. Ti předſtaupiwſſe před Knjže Nezamyſla / žádali aby gim dal powolenj k ſtraně Polednj aby ſobě mohli někde mjſto wyplaniti a tu ſe oſaditi / k čemuž Nezámyſl rád powolil / neb geſſtě o žadných Mezech newěděl / protož pokudkoli ſe gim lýbilo / aby ſwobodu měli ſwé oſazowánj roztáhnauti rozká

Digitized by Google

zal. Tu oni nenieſſkagjce wyſſli geden každý s Czeledj ſwau/ a w gednom audolj Hrad doſti wyſoký založili/ na kterémžto mjſtě že mnoho Leſſti bylo/ z té přjčiny dali gemu gméno Leſſtno/ okolo něho w brzkém čaſe w noſtwj Dědin a Luk popáliwſſe Leſy načinili/ a znamenawſſe tu býti Rjeku wělmi byſtrau Biſtřice gi gméno dali. Po tomně Miloſlaw na tom obydlj zůſtal/ a Koten mjſta přjhodněgſſyho ſobě wyhledáwal.

Heſkow Hrad založen Léta Páně 776. o němž mluwj Hágek w ſmyſl tento: Muž geden znamenitý/ a yako nad giné bohatý/ Syn Slawoſſůw genž z Tetky narozený gménem Hes/ wywoliw ſobě mjſto gedno nad Slawoſſeni/ kázal na něm Hrad poſtawiti/ kterémuž vložiw gméno Heſůw neb Heſkůw Hrad/ o tom Muži mnoho ſe pjſſe/ že geſt byl mezy ginými té Země obywatelmi yako ſwětlo mezy tmami/ neb mage hognoſt Zbožj/ byl welmi miloſtoný/ přjwětiwý a wſſem dárce ſſtědrý. Přjtreffilo ſe toho čaſu že byl w Zemi hlad pro ſuchotu Roku předeſſlého pročež mnozý znagjce že Hes mnoho Obilj do ſwého Brhu nahromáždil k němu yako Wčeli k Matce běželi/ aby gim dal djlo že chtěgi rádi dělati/ toliko aby hladem neumřeli/ a on miloſrdenſtwjm gſa pohnut ſſel s nimi na gednu wyſokau Horu nad Rjekau genž ſlowe Mze neb Miza/ kdež vznaw mjſto přjhodné/ rozkázal Hrad pewný na něm poſtawiti/ y zběhlo ſe množſtwj Lidu/ a ſtawili gey s welikau ſnažnoſti/ gimžto Hes každého dne Chlebůw Gečných rozkázal dáwati do ſytoſti. Oſmého dne dáwal ſe gim Chléb ze Rži a Hedwiſſe pečený/ a čaſem y Maſſo wařené za pokrm měli. Když pak byl Hrad dokonán/ dali gemu gméno Nižbor.

Dobřenice a Libčany založeny Léta 780 o čemž Hágek pjſſe těmito ſlowy: Dobromjr Bratr Bidůw/ genž byl také Syn Slawimjlůw Pana Kaukimſkého, dlauhý čas po ſwém Bratru teſkliw gſa/ wzaw od Otce odpuſſtěnj/ za nim ſe k Weychodu Slunce obrátil, mage ſebau mnoho Czeledi ſkrz huſté leſy přiſſel až k Bydžowu/ proti němužto Bratr geho wyſſel s radoſti, a tu ſpolu několik dnj pobywſſe/ Bjd vkázal Dobromjrowi Dwůr hogněgſſy paſtwu a vrodněgſſy Zemi, a tak hned toho dne Dobromjrowi Dwůr proſtranný založen, a nazwán od gména geho/ Dobronice a neb Dobřenice. Dotčený Dobromjr měl Ženu řečenau Domaſlawa/ s nižto zplodil Syna řečeného Libec/ gemužto téhož Roku wegda na Horu wyſokau a ne přjkrau Dwůr založiti kázal, a Dům pewný Kamenný poſtawiti/ kterémuž dáno gméno Libčan.

Střjhow Hrad/ založil Léta Páně 786. Střjb Syn Klaſoňůw/ o němžto chwála ſſla po wſſy Zemi/ pro geho kraſné a vſſlechtilé poſtawenj.

Léta Páně 807. w Czeſkém Knjžetſtwj weliká hognoſt Chlebůw byla y Obilj/ tak že dáwali Žita za dwa Penjze, co geden Člowěk mohl vneſti: při tom doſtatku Obilj/ Střjbra/ y Zlata/ vdali ſe mnozy na Stawenj/ za kteraužto také přjčinau/ poſtawen byl na gedné hoře kteráž ſlaula Lichnice Hrad/ kterýž tak také za dlauhý čas gmenowán byl, až mu Morawaný přezděli Lichtmburgk, a to ſtawenj dálo ſe z rozkázanj Lidoſlawa ze Wſy Hronow.

Obeb

Cheb Hrad / nahoře tymž gménem gmenowaný Cžáſlaw a Newřes Wládykowé / Léta Páně 811. Bogák Syn Slowochůw, z rozkázanj Otce ſwého poſtawiti dal / gemužto činili pomoc Cželedi a Chlebem, Otec ge° Slowoch / a ſlibili témuž proti Nepřátelům geho Morawanům wždycky nápomocni býti.

Rzepice Hrad založen Léta 817. způſobem timto. Žena gedna pozůſtalá po Manželu ſwém Kráſylowi welmi pyſſná, rozkázala Dům kráſný na gedné hoře, yako Hrad poſtawiti, a dala mu gméno Rzepice, a weliký poklad Zlata na něm položila, neb měla množſtwj dělnjkůw / kteřjž uſtawičně Zlato kopali, gini k Wodě Piſek wozyli / druzy prali, a třetj Zlato w hromadu ſpauſſtěli, na každý den mnoho téhož na Rzepicy dodawalj, a s takowau pilnoſti, welmi Panj ſwau zbohatili.

Sſtěkeň založen Léta Páně 818. yakž wyprawuge Hágek mluwjc o tom takto: Geden z Služebnjkůw Rzepice, gménem Wſſekeň, zamilowaw gednu Služebnjcy Panj ſwé gménem Braſſenu / poſlal k ſwé Panj žádage aby mu gi dala za Manželku / čemuž ona s hněwem odepřela / a k tomu geho do ſſpalku za obě Nohy wſaditi kázala / y Ruce gemu Legči ſwázati / prawjc že ho nedá wypuſtiti, až od něho Zlato / kteréhož on mnoho měl, wſſecko mjti bude. Mezy tim Braſſena chtě ſwému Wſſekeniowi pomoc včiniti, čaſu nočnjho Srub podkopala / a k němu přiſſedſſy wywedla hoz Wězenj, a ſſla s nim na gedno přiwrſſy / tam s nim bydlela / až po malém čaſu Wſſekeň způſobiw dělnjky, tegně Dům ſobě dal bezpečný poſtawiti. Rzepice když zwěděla že Wſſekeň vſſel z Wězenj, a Braſſena že ſe ztratila / počala ſe welmi obáwati aby od něho poněwadž byl welmi zuřiwý / vkládně nebyla zaſtřelená / pročež rozkázala ſe wſſudy po nich ptáti / miloſt y dary gim dati ſlibugic / což když gim oznámeno přiſſli na Hrad Rzepicy, a Panj Wſſekniowi y Braſſéně, každému z nich dala Zlata, což vneſti mohli a při tom gich proſyla aby daleko od ni pro budaucýho přátelſtwj zachowánj nebydleli, a oni to ſlibili včiniti. A tak ten Dům doſtawili, a dali gemu gméno Wſſekeň / kterémuž potom řjkali Sſtěkeň.

Léta 821. Němcy Miſſenſſti wedlé Labe / Leſy a horami puſtili ſe do Czech, a položili ſe v Hradu Střekowa tegně / a když zwěděli ſkrz ſſpehéře, žeby Pán Hradu toho odgel k Knjžeti Wogenowi na Wyſſehrad / ge° přigezdu pilně ceſty oſadiwſſe očekáwali: kterýž na nic takowého nemyſlic, s gednim Služebnikem domu ſe nawracowal, tok Němcy wyſkočiwſſe yali ho, a ſwázaného do Němec poſlali. Puſtili ſe potomně wyſoko na Horu po Labi, a tu znamenité ſſkody činili / Lid laupjce, ſſacugjce, y mordugjce / nawracugjce ſe pak do Kraginy ſwé / Hrad dotčený wybrali a ſpálili.

Bezděchow / ginák Bezdiekow Léta Páně 824.
Bezděch Muž znamenitý / Sſwagr Wogenůw, a Bratr Kněžny Banky / na tom mjſtě kdež ſwé ſtany měl když proti Miſſnianům s Wogſkem táhl, na wěčnau památku wyſtawiti dal / a gey od gména ſwého Bezděkowem nazwal.

Swadow založil w Létu Pánie 826. nedaleko od Labe / něyaký Ruſſyſwad, ze Wſy řečené Bučinky / a žádal gk Bratra ſwého Lahoboře / aby ſe nedaleko od něho oſazowal / proto geſtližeby gim Nepřátelé ſſkodu činiti chtěli / aby ſobě yakožto Bratřj nápomocnj byli, a tak Lahobož s Ženau ſwau Wětruſſy nalezna miſto přjhodné při Řjece, dal ſobě na něm Dům poſtawiti / gemužto y gméno vložil, totiž Wětruš.

Kunákůw Dwůr w ſtranie Wýchodnj nedaleko od Řjeky Labe / Léta 838. wyſtawěl Muž welmi možný a bohatý gménem Kunat, kterýž byl z Rodu Kwáſoňowa a Bozděchowa / y Kněžny Baňky / při kterémžto po mnohých Letech založená Wes, a ta gmenowaná geſt Kunatice.

Hrad Radoſtjn / Knijže Křezomyſl mage hognoſt Zlata y Střjbra / w Létu 844. Synům ſwým poſtawiti dal, a když byl dokonán, dal gemu gméno Radoſtjn / y tam Syny ſwé Neklana a Nebihoſta wypravil / kteréž ys Hradem poručil Služebnjkowi ſwému, gemuž řjkali Swětlo. Kněžna pak Libuſſka welikými prozbami žádala zato Křezomyſla / aby Synowé gegi při nj na Wyſſehradě chowáni byli, a on hnut gſa prozbami / kázal obadwa přiweſti na Wyſſehrad / neb toho čaſu Neklan měl Let 15. a Nebihoſt byl w čtwrtém Roku. O ſpálenj toho Hradu doloženo w Stawu Rytjřſkém / pro kteréžto ſpálenj vſtanowil za Práwo Poddaným ſwým Křezomyſl / kdožbykoli komu ſſkodu ohněm včinil, aby ſám také ohněm treſtán a ſpálen byl.

Wlaſtiſlaw / Léta Páně 855. gezdic po Horach nalezl w Kragině Bjlinſké miſto gedno / kteréž ſe gemu k ſtawenj Měſta welmi ljbilo mezy dwěma Horami / z nichž gedna ſlaula Přjpek a druhá Mednek / y wyměřiw miſto, kázal Měſto založiti / mnoho Lesůw wyſekati a z toho Dřjwj a Kamenj Domy ſtawěti / kterémuž dáno gméno Wlaſtiſlaw. Na tom miſtě až poſawád za Třebenicy pozůſtáwá Wes řečená Wlaſtiſlaw / nedaleko od Hradu, kterýž ſlowe Skalka.

Léta Páně 856. Lučane a gini té Kraginy obywatelé / ſebrawſſe ſe táhli ſpolečně a položili ſe na wrchu Opukowém: odtud třetjho dne hnuli ſe k Hradu Pácowu, a ſylně k němu ſſturmugjce, dobyli ho za půl dne, Pána na něm řečeného Losbud gali, a poſlali k Knijžeti ſwému / kteréhož on kázal oſlepiti, a odtud táhli k gednomu hradu přepewnému řečenému Zlonic / kterýž ſpálili, rozbořili a Přjkopy geho zametali. O tom když Bogmjr Pán Hradu toho Knijžeti Neklanowi oznámil / hned wyſſal Newoge a Loſkota k Wlaſtiſlawowi Strégcy ſwému / žádage aby pokog s nim zachowal / ale Wlaſtiſlaw rozhněwaný Poſlům těm po Oku wylaupiti dal / přikázaw gim přjſſně aby domu geli, a wjce s takowým poſelſtwjm k němu negezdili.

Poſtawen geſt Léta Pánie 864. w gednom we-

lITem Leſe / Hrad geden welmi pewný / ſkrz bohatého a ſtatečného Muže, genmž bylo gméno Haluz / a dal geſt tomu Hradu tegně wyſtawenému gméno Kukla. Dlauho ſe Haluz na tom Hradě tagil / a odtud Wlaſtiſlawowi a Lučanům činil weliké ſſkody a neywjce čaſem nočnjm / tak že ten Hrad hogně laupežemi zbohacen byl / o čemž Neklan dobře wědìl / neb ſe to wſſe dálo o geho wědomjm a powolenjm.

Mileſſow Hrad / Klapag / a Hoſpozyn / při-

pomjná Hágek w Liſtu 56. a při Létu 88. těmito ſlowy. Neyſtarſſj Syn Sukoſlawu gménem Mileſs / s powolenjm Otce ſwého dal ſobě Hrad pewný a yako nedobytý poſtawiti před Horami na gednom přiwrſſj / kterýž kázal mocně ohraditi / a dal mu gméno Mileſſu Hrad / a když byl dobře naſſpihowán wſſeligakými potřebami, Mileſs a Sukoſlaw činili z něho weliké ſſkody okolo Klapého Hradu a Hoſpozyna / Lidi gjmali / na Sukoſlaw a Mileſſow s nimi ſe wodili / a tam trápice ge ſſacowali.

O Hradu řečeném Přimda / od koho by wyſta-

wen byl / yakým ſpůſobem nalezen / a komu darowán / doſtatečně wypiſuge Hágek w Liſtu Kronyky ſwé 104. takto :

Knjže Oldřich čaſu Letnjho wypravil ſe na Low do Leſůw dalekých / gehožto geden z Wládyk welmi bohatý / wſedl na ſwůg Hrad / kterýž ſlaul Drſſka / odkudž potomně čaſtokráte ſpolečně na Low gezdili. Přihodilo ſe čaſu gednoho že Knjže žena ſe po Zwjřeti / od ſwých Služebnjkůw hned ranjm gitrem ſe odtrhl / tak že y w Leſe zablaudil / y wygel na geden Wrch pilně hleděl na wſſecky ſtrany / zdaliby mohl nẹgakau Weſ ſpatřiti / a nemoha pro wyſoké a huſté Dřjwi nic takowého widěti / Koně přiwázaw / wlezl na gedno přewyſoké Dřewo / a z něho ſpatřil Hrad geden na wyſoké Hoře poſtawený / y zradowal ſe a znamenal dobře geho položenj / wſedl na Kůň a rychle k němu poſpjſſil. A když byl blízko od Hradu / počal wyſokým hlaſem wolati ale žádný ſe mu neozwal / pročež wzaw gednu welikau Oſtrew / přiſtawil gi, a lezl po njž až k gednomu Sklepowému Oknu / a tudy wſſel do toho Hradu. V Brány owſſem nalezl zdwižený Moſt / w Sklepých mnoho Sudůw Wjna / Zbroge a Raucha zetlelého doſtatek / ale žádného tam Člowěka newiděl / y podiwiw ſe tomu týmž Oknem zaſe ſe ſpuſtil / a gel k ſtraně Wýchodnj / a čaſu wečernjho na Hrad Drſſku ſe nawrátil k ſwým / kteřjž ſpatřiwſſe Pána ſwého / po zármutku welmi ſe radowali. Knjže pak poſadiwſſe ſe za Stůl k Wečeři / počal ſe tázati Wepřka držitele Hradu Drſſky / wěděl liby co o nẹgakém puſtém Hradu / a on odpowěděl že newj / ani geſt kdy od koho ſlýſſel / aby tu w těch Leſých a puſtinách Hrad yaký měl býti / a Knjže hned tu ſwau wſſecku přjhodu pořád počal wypravowati. Geden pak z přiſtogjcých ſlužebnjkůw geho gménem Prym za ten Hrad Knjžete proſyl / a on yakožto Pán ſſtědrý proſbu geho připuſtil / a tak od toho ſlužebnjka / řjkali Hradu tomu Přimda / kterýž ſe až poſawad ſpatřuge.

Kdo by pak Hrad ten ſtawěti dal / zpráwa ſe o tom w Kronykách Německých nacházy takowá. Cýſař Gindřich toho gména prwnj / kterýž panowati měl Léta 920. a panowal let 18. měl Dceru welmi pěknau gménem Helenu / kterauž zamilowal Albrecht Hrabě z Aldeburku / genž byl tehdáž ſlauſil při Dwoře Cýſařſkém / a ona také neméně geho milowala / y ráda chtěla Manžela mjti. On znamenaw to, žeby ſwým Rodem Cýſařowé rowen nebyl / Aldemburſké Zbožj prodal Cýſaři / a ſhromáždiw Penjze / počal po

Leſých a po puſtinach gezditi/ přihodného miſta kdežby tegné Hrad ſobě po-
ſtawiti mohl/ wyhledáwage. A když ſe gemu zdálo miſto to wypřednegſſij/
přiwedl mnoho Dělnjkůw/ a tu kázal Leſy planiti, Kamenj lámati, Wápno
páliti/ Zdi Sklepy a Pokoge na rychloſt ſtawěti/ a když byl dokonán opatřil
gey ſſpjži wſſeligakau/ tak žeby mohl ſám Deſátý za Sto Let o té ſtrawě žiw
býti.

Naposledy po wykonánj wſſech wěcy k tomu potřebných/ ſwolaw wſſe-
cku ſwau Czeled y Dělnjky do gednoho Domu na předhradj/ a zawřew ge
pewně, Dům zapálil/ a tak zahynuli wſſickni w tom Ohni/ ſám toliko gedi-
ny na tom Hradě zůſtal/ což včinil z té přjčiny aby žádný nic o tom Hradu
newěděl. Pobyw tehdy tu za krátký čas/ nawrátil ſe ke Dworu Cýſařſké-
mu a tu Cýſaři yako prwé zwykl ſlaužil/ a s Pannau počal ſe porozumjwati/
yakby mohli ſwogi býti. Czaſu gednoho wyſſla Panna před Hrad a tam
od Hraběte na Kůň wſazena/ a držjce ſe geho mužně aby rychle preč poſpj-
ſſil napomjnala. Když pak po Leſých blaudjce/ (neb k němu ceſty nebylo)
toho Hradu dlauho hledali/ w geden den welmi ráno přigeli až k Wratům
geho/ a wſſedſſe do něho tam gſau s weſelým přebýwali/ a toho což byl Hra-
bě prwé přihotowil požjwali: Což ſe dálo Léta 925. Po pěti Letech Cý-
ſař Gindřich genž byl dworem w Rzezně/ čaſu gednoho wygel na Low s
ſwými Dwořany do welkých Leſůw a Hor/ y přihodilo ſe gemu/ že geſt na
ſwým Koni za gednjm welmi Rohatým Zwjřetem běžel/ tak dlauho až
wſſickni Dwořané od něho ſe ztratili a ſám zaſe nikterak k nim nemohl přj-
giti. Že pak byl den mračný/ newěděl na kterauby ſe ſtranu obrátiti měl/ y
přigel k gednomu Potoku/ gel po něm nahoru zdaliby nalezti mohl někakau
Wes/ y vdá ſe mu nahoru w Leſých huſtých pohleděti/ y ſpatřil Hrad z dale-
ka/ a zradowaw ſe welmi/ k němu aby ho Tma nočnj nezachwátila poſpě-
ſſil/ ale pro huſté Leſy a Skáli weliké/ nemohl brzo k němu přigeti/ wſſak ſna-
žil ſe welmi/ že k němu když ſe ſmrkati počalo přigel/ a počal v Moſtu Hradu
toho wolati yako bez přeſtání/ proto že giž tři dni nic byl negedl. Hrabě a
Elenka ſlyſſjce křik/ vlekli ſe welmi/ a wſſak Hrabě wyſſel na Parkán k němu
promluwil/ a tázal ſe čehoby žádal/ a on odpowěděl řka: Zablaudil gſem/
proſým wás Chleba mi dnes toliko degte/ ať ſe maličko poſylnjm/ a zegtra
mně ceſtu po kteréž ſe ptám vkažte. Elenka také žádoſtiwa gſauc Człowě-
ka widěti wyběhla/ a tu vradiwſſe ſe puſtili Hoſta na Zámek/ genž měl weli-
kau huſtau a dlauhau Bradu/ neb těch pět let yak Dceru ſtratil Brady ſwé
holiti pro zármutek nedal/ protož gſau oni ho nepoznali/ ale on Dceru y Zetě
welmi dobře poznal/ wſſak geſt gim ſebe nikoli zgewiti neſměl/ obáwage ſe
od nich zlé přjhody. Rozſwjtiwſſe tehdy ſwětlo ctili Hoſta ſwého s weli-
kau ochotnoſti/ neb gim giž Człowěk welmi wděčen byl/ kteréhož žádného od
tak dlauhého čaſu newiděli/ při tom ptali ſe ho kdeby byl a odkud/ kterýž
pozměniw hlaſu prawil ſe býti Rytjřem z Země Vherſké/ a že geſt po dobro-
družſtwj gezdil/ y wſſecky Penjze vtratil/ a do ſwé Kraginy žeby ſe nawrá-
titi chtěl. Mezy ginými řečmi tázala ſe Elenka/ coby bylo ſlyſſeti o Gin-
dřichowi Cýſaři/ a on odpowěděl že giž minul Rok yak vmřel. Načež dj
Elenka/ o to to ráda ſlyſſjm/ že gſy mi tak dobrau nowinu powěděl, chci
za to ſama ſwau Rukau kráſné Lůže vſtlati/ aby na něm yako ctný Rytjř
odpočinul/ a dobrý ſen mage./ aby ſpal až do zegtřka/ neb giſtě gemu těch
přegi/ a tolikéžbych přála wſſemu Rodu mému/ neb by mému milému y
mně naſtala takowá ſwoboda/ kterážby nás welmi těſſila. A řekl Cýſař/
giž geſt Cýſař dáwno kdež milý Pán Bůh Duſſi geho obrátiti ráčil/ ale pro-
ſým Pani milá/ neračte mi za zlé mjti že ſe wás optám/ kdybyſſte ho w ſwé

mocy tak yako mne máte/ neboſſcyka měli/ yakbyſſte ho chtěli ctiti? a ona řekla/ chtělabych to s ſwým milým ſpůſobiti/ žeby do zegtřka nemohl žiw býti. Ráno Hoſt onen wſtaw poděkowal Hoſpodáři y Hoſpodyni z dobrého chowány/ a wzal od nich odpuſſtěni/ a oni ho wyprowodili až před Wrata Hradu dotčeného. Cýſař znamenaw mjſto/ a Hor položený dobře ſpatřiw/ neb ten den yaſnégſſy byl/ k Poledni ſe obrátil. A když do Řezna přigel/ s radoſti od wſſeho Lidu witán byl. Běgeli gſau ſe k němu Knjžata aby geg yako ztraceného wjtali. Po několika dnech žádal gich za to/ aby s nim na Wognu geli/ že chce gednoho Hradu dobýwati/ k čemuž oni ſnadně powolili. Rozkázal tehdy Cýſař Lid ſebrati/ a mnoho Seker s ſebau nabrati/ a ſám Lidu toho wůdcy byl/ kterýž když byl přiweden na mjſto to kdež giž žádných ceſt nebylo/ kázal Leſy ſekati a ceſtu kleſtiti až k Hradu tomu. Obležen byl Hrad/ ale žádný newěděl yakýby tu nepřjtel na tom Hradě byl/ pročež tázali ſe Cýſaře/ kdoby na tom Hradě byl/ a on odpowěděl/ teď máte mého bezděčného Zetě s mau nině neposluſſnau a nepoddanau Dcerau. Hrabě vſliſſew hřmot/ wyběhl na Moſt a ptal ſe coby to bylo/ a powědjno gemu/ že Cýſař Gindřich kterýž nedáwno byl v tebe na tomto Hradě/ kteréhos ty pro dlauhoſt Brady nepoznal/ když geſt s tebau twůg gedl Chléb/ tobě y ſwé Dceři rozkázal hned na hrdlo odpowěděti. Odpowěděl Hrabě že ſe chce brániti/ ale neměl čim/ neb wſſecky Ruſſe zetleli/ a Tětiwy zhnili/ z čehoby giné vdělal neměl/ Kamenjm toliko brániti ſe počal. Elenka rychle nad Moſt běžewſſy na Zábradla/ wyſokým hlaſem wolati počala/ řkauce: Wězte to wſſickni/ že yá po ſwém milém žiwa býti nechcy/ nezabigeli mně kdo giný/ chcy ſe ſama zabiti. Knjžata počali ſe za ně před Cýſařem přimlauwati/ aby gim ráčil miloſt vkázati. Tak dlauho prozba trwala/ až Cýſař gim miloſt včiniti ſlibil/ a zaplakaw (neb ſám byl také Fregjř) řekl/ O miloſti yak máš mnoho rozličných přjhod.

Včiněno Přjměřj/ a ſmlauwa Hraběti oznámena/ kterauž přigawſſe Hrabě a Elenka ſpuſtili Moſt/ wyſſli z Hradu/ a padnauce na ſwé Twáře před Cýſařem/ proſyli za miloſt/ a Cýſař yako Pán miloſtiwý wſſecku gim winu odpuſtil/ a hned aby s nim geli do Řezna poručil/ a oni wzawſſe ſwé poklady před ſyni zakopané/ zdwjhli gſau Moſt/ a Hrad po ſobě wyſſedſſe wen zawřeli/ a s Cýſařem y s Knjžaty obrátili ſe k Bawořům: a to ſe dálo Léta 930. a tak ten Hrad byl puſtý zůſtawen/ až gey Knjže Oldřich toliké zablaudiw/ nalezl/ a potom Služebnjkowi ſwému Prymowi/ yakž nahoře oznámeno/ darem dal.

Důwod giſtý/ wzatý z Kroniky Hágkowé/ z Liſtu 133. a w Létu 1070. že Tělo Swatého Gaudencyuſſa do Prahy z Hnězna zaneſſeno.

PŘihodilo ſe že Mládenec geden od Koſtela S. Wjta na Hradě Pražſkém ze Sſkoli/ gemuž bylo gméno Kozmas/ kterýž potom Děkanem y Biſkupem byl téhož Koſtela/ ſtoge w Koſtele před Oltářem Swatých Kozmy a Damiána/ řjkal Zialtář: tu přiſſel k němu Muž geden neſa Swjcy/ a blíže k němu přiſtaupiw řekl/ milý Mládenče proſým tebe/ powěz mi/ kde leží Swatý Radým Bratr S. Wogtěcha? odpowěděl Mládenec/ kteréhož prawiš býti S. geſſtě neni řádem Cýrkwe Swaté za S. wyzdwjžen/ geſſtě ſe zaň při Mſſech Swatých památka činj yako za giné mrtwé/ kterýž řekl/ o tom yá newjm/ než to wjm/ když

gſem byl w Městě Krakowě tři Léta / w gednom Podzemnjm Sklepě v Wězenij / do kteréhož bylo malé gedno okýnko / kterýmž mi Chleba a Wody, řjdko podáwali / w tévzkoſti když gſem tuſkliw byl / gednoho dne přiſtaupil ke mně Muž něyaký, gehož byl Oděw yako Snjh / a Twář geho ſkwěla ſe yako Slunce / y vlekl gſem ſe, a byl gſem yako wytržený z myſli, a yakobych z těžkého ſnu procýtil / y poznal gſem že před Městem ſtogjm, a ten kterýž mi ſe w Zialáři vkázal ſtál wedlé mne, a řekl ke mně / gdi do Prahy, a nebog ſe žádného / a wegda do Koſtela S° Wjta na Hradě Praſkém / poklekna v Oltáře Swatých Kozmi a Damiána v mého Hrobu poděkug Pánu Bohu / že geſt tebe z toho Wězenj wyſwobodil. Ř řekl gſem gemu: Muži Božij kdo gſy ty, a které geſt gméno twé: a on odpowěděl / yá gſem Radjm Bratr S° Wogtěcha, a yakž to powěděl / hned zmizel od Očí mých. Mládenec to wyſlyſſaw, Hrob S° Radima y Oltář Swatých Kozmi a Damiána gemu vkázal, a to co ſe ſtalo do ſwých Knih zapſal / yakož pak při těch Hrobich tu w Koſtele čaſtokrát diwowé toho čaſu ſe vkazowali / obzwláſſtně ſtrážným / kteřjž čaſem nočnjm Swětlo rozſwěcowali w Lampách, a giné Swjce k tomu zřyzené.

Léta 1126. Knjže Soběſlaw kázal oprawiti zbořený Hrad Přimdu, a Měſto Tachow / genž bylo zpáleno / kázal také z nowu wyſtawěti: rozkázal také Koſtel S° Giřj genž byl rozbořený nahoře kteráž ſlowé Zřjp poſtawiti, a Gindřich Biſkup Olomaucký na den S° Giřj gey ſláwně poſwětil.

Léta Páně 1391. Král Wácſlaw pro vkrutnoſt ſwau málo Panům Czeſkým wěřil protož kázal mjſta přjhodného k ſtawenj Zámku hledati, y nalezeno mjſto gedno w Leſe málo wjce než půl míle od Wyſſehradu / nedaleko od Twrzy Kundratice / kteréž ſpatřiw ſám oſobně Král / kázal tu Les poſekati a Skálu lámati / Sklepy hluboké z Cyhel dělati, a Zámek pewný na tom mjſtě poſtawiti / gemuž dal gméno Nowý Hrad, a když byl dokonán / poručil gey Obiljm a giným potřebami bez nedoſtatku opatřiti / prawjc že ſe tu chce, (budeli toho potřeba) wſſj Zemi brániti.

Léta 1414. Hawýři wyſſli z Hory Kutny do Městečka Maljna na Poſwjcenj, a někteřj z nich ſſli na Hrách do Pole neb na Luſky / ale Měſſťané od něho ge odehnali. Oni pak přigmauce giných Hawýřů několik Set wběhli zbrogně do toho Hrachu / ſſlapali a tancowali po něm / tak dlauho až wſſecek poſſlapali: což wſſe Malinſſti dobře widěli / ale nic proti tomu řjcti neſměli. Oni pak nemagjce na tom doſti / obſtaupili Městečko wůkol, a ge zapálili / kdožkoli wen z něho běžeti chtěl / toho nemiloſtiwě zabili, a kdožkoli tam zůſtal každý w tom Ohni zahynul. Stalo ſe w Neděli o gich Poſwjcenj.

BIBLIOTHE[CA] P.D.L.

Digitized by Google

Regiſtrum dwauch prwnjch čáſtek pro ſnadněgſſý každého Artykule nalezenj.

A.	Liſt
Arabowé a Saracenj odkud poſſli	3.
Athenyenſſti odkud	2.
Arminius Král Morawſký	49.
Aryowiſtus Král Morawſký	49.
Aba Král Vherſký zabit	79.
Albrecht Cýſař zamordowán	130.
Anna Manželka Cýſaře Karla	143.
Anna Cyſařowá vmřela	145.
Amurates Syn Orchanůw	148.
Albrecht Arcy Knjže wolen	158.
Albrecht Cýſař měl chuť na Poláky	159.
Albrecht Král Cžeſký vmřel	160.
Albrecht Knjže Bawořſké	161.
Alžběta Králowna	162.
Alžběta Králowna Polſká vmřela	185.
Alexander Král Polſký	185.
Adryánus Papež vmřel	197.
Auguſtus Král Polſký korunowán	209.
Albrecht Knjže Brandenburgſké	223.
Arcy Biſkup Mohucký	224.
Alexander Weywoda Walaſký	227.
Albrecht Kurffirſſt Brandeburgſký	227.
Auguſtus Král Polſký vmřel	252.
Antonina Swatého Koſtel	266.
Arnoſſt Arcy Biſkup Pražſký	322.
Akademiá Pražſká založená	324.
Apollinaříſſe Swatého Kaple	325.
Akta neb Knihy zápiſůw Duchowj	327.
Albjk a Kunrad Arcybiſkupowé	340.
Antonin Arcybiſkup	343.
Anny Swaté Kláſſter	373.
W Auſtj nad Labem Kláſſter	372.
Alžběta z Wězenj wyſſla	131.
Alžběta Dceru porodila	135.
Alžběta vmřela	138.
Alžběty Cýſařowé Otec vmřel	147.
B.	
Bořiwog Syn Hoſtiwjtůw	46.
Bořiwog z Cžech wygel	49.
Bořiwog Wjru Swatau přigal	47.
Bořiwog po druhé wolen	51.
Bořiwogowi ſe Syn Narodil	52.
Boleſlaw vkrutný	65.
Boleſlaw ſtarého Zemana probodl	67.
Boleſlaw nábožný wolen	69.

Digitized by Google

	List
Boleſlaw třetij Kníže Cžeſké	72.
Břetiſlaw Kníže	72.
Biſkup Rzo	79.
Břetiſlaw wolen	80.
Břetiſlaw Vhry porazyl	79.
Břetiſlaw s Wogſkem táhl do Polſky	82.
Boleſlaw vkrutný Král Polſky	91.
Břetiſlaw Syn Wratiſlawa Krále	93.
Bořiwog Syn Wratiſlawůw	96.
Beneſs z Lubna darowán	109.
Bawoři w Cžechách ſſkody činili	120.
Beatrix Králowna	140.
Blanka Cýſařowá vmřela	143.
Bolek Kníže bez Dědiců vmřel	146.
Barbora Cýſařowa	162.
Bayazet Cýſař Turecký	182.
Bayazet moc ſwau obrátil na Walachy	183.
Brunſſwické Kníže	220.
Benátčané s Turky	243.
Bořiwog prwnij Kníže Křeſtianſké	261.
Boleſlaw nábožný	269.
Benedykta Swatého Koſtel	278.
Budiſlaw Biſkup Praiſký	309.
Bernard Biſkup Pražſký	309.
w Brodu Wiſſňowém Kláſſter	368.
Budigowſký Kláſſter	373.

C.

Cžechowé od Slawákůw poſſli	1.
Cžech a Lech Bratřij wlaſtnij	1.
Cžech a Lech odkud wyſſli	5.
Cžech a Lech proč wyſſli z Charwát	7.
Cžech kde ſe neyprwé oſadil	8.
Ctirad Kníže treſtal	21.
Cžechowé o Biſkupa ſe ſtarali	69.
Cýſař wtrhl do Cžech	83.
Cýſař Gindřich nepokogný	90.
Cžechowé od Cýſaře odgeli	101.
Cyſař Rudolff	124.
Cžechowé zmužile ſe chowali	139.
Cýſař Ludwijk chytrý	140.
Cýſař Karel Cžeſkau Korunau korunowán	141.
Cýſař nečády wyplenil	145.
Cýſařowá Alžběta	146.
Cýſař Karel do Cžech přigel	148.
Cýſař Karel vmřel	149.
Cýſař Zygkmund na Saudu ſedil	127.
Cýſař Zygkmund vmřel	157.
Cžechowé zwolili Wladiſlawa	179.
Cžeſkym Králem Wladiſlaw	180.
Cýſař Poſſel k Králům wyprawuge	191.

	List
Cžechowé wyzeli proti Králi	196.
Cžechowé a Morawané proti Turku	298.
Cyrilluſa a Methodyuſa Koſtel	266.
Chotiſlaw Muž Bohabogný	268.
Cžechowé na Pohanſkau Wjru ſe obrátili	272.
Chotěſſowſký Kláſſter	369.

D.

Duryňk newěrný	40.
Drahomjra ſe propadla	65.
Ditmarus prwnij Biſkup	71.
Din ze Straže obdarowán	109.
Dwě Děťiátka Alžběta porodila	137.
Deſſťowé vſtawičnij	138.
Drahota weliká w Cžechách	151.
Deſſťowé w Cžechách	165.
Deſpot zagat	169.
Deſpot vmřel	175.
Dobrá wůle mezy Králi	192.
Dwořané Krále Ludwjka	196.
Drahota weliká	252.
Diábel za náſtrog vžjwal Ženy	252.
Damiána a Kozmy Koſtel	267.
Dětmarus Biſkup	270.
Detdatus Biſkup	280.
Danyel Biſkup	298.
Dogſanſký Kláſſter	370.
Ducha Swatého Sſpitál	

E.

Egipťſſtij odkud začátek magi	2.
Englický Král s Francſkým	228.
Eduardus Král Englický	227.
Ericus Král Sſwedſký	242.

F.

Francauzowé odkud pěſſli	3.
Frydrych Berka Oſtrwec	110.
Frydrych Syn Wladiſlawůw	112.
Filip Cýſař Přemyſla žádal o pomoc	118.
Fiola Manželka Wácſlawowa	125.
Firſſtmberk kaupen	147.
Frydrych Cýſař táhl do Wlach	166.
Frydrych Cýſař pozwán na Weſelí	171.
Frydrych Sněm položil w Wjdni	177.
Ferdynand Arcy Knijže	196.
Ferdynand wolen	200.
Ferdynand Korunowán	201.
Ferdynanda Liſt. do Cžech	201.
Ferdynand korunowán w Budjnu	203
Frydrych Falcgkhrabě	205.
Francſký Král čekal na Helwety	217.
Ferdynand Cžechům pſal	221.

):(ij Filip

Digitized by Google

	List
Filip Syn Cýſaře Karla	227.
Firſtnberger Wylim/ Miſtr Aufflant:	208.
Ferdynand Cýſař umřel	231.
Frydrych Král Frantſký	242.
Filip Král Hyſſpanſký.	244.
Frydrych Král Dennemarſký	251.
Forman wezl Tělo S. Woytěcha	279.
Frydrych Biſkup Pražſký	299.
Frydrych Biſkup umřel	301.

G.

Gerardus Biſkup	91.
Gindřich Cýſař wolen	104.
Getřich z Chauſtnjka	109.
Geſſek Syn Rotaučůw	109.
Gindřich Biſkup Pražſký	116.
Gindřich Koritanſký wolen	127.
Gindřich z Lucemburku Cýſařem	130.
Gindřich Korytanſký zlý Hoſpodář	130.
Gindřich Cýſař korunowán	134.
Giřij Poděbradſký Gubernátor	170.
Giřij Poděbradſký Králem	173.
Gindřich a Mynek Synowé geho	176.
Giřij Král položil Sněm w Praze	177.
Giřij Hrabě Cžepuſké	190.
Gothard Ketler Knjže	229.
Giřijk Embs	251.
Giřyho Swatého Koſtel	261.

H.

Horymjř obžalowán	37.
Horymirůw Kůň	38.
Hoſtiwjt Knjže	43.
Heřman Biſkup Pražſký	101.
Hojnoſt wſſeho w Cžechách	109. též 118.
Hlad w Cžechách weliký	136.
Hojnoſt wſſeho w Cžechách	138.
Hromobitij hrozné	146. též 151.
Hendrych Sedmý Král Englický	185.
Hoſpodář Walaſký Bohdan	186.
Hoſtygi bodl Žid Tulichem	187.
Hedwika Králowna Polſká	211.
Heretycy Turka dlauho zdržugij	217.
Hendrych Knjže Brunſſwické	223.
Heřman Arcybiſkup Kolinſký	226.
Hrabě z Serýnu	233.
Hlawa geho Baſſeti Budinſkému poſlána	240.
Haly Baſſe do Cýpru ſe obrátil	246.
Hoſtiwjt w Budči Koſtel založil	263.
Helikardus Biſkup Pražſký	281.

J.

Interregnum w Cžechách prwnij	9.

	List
Jaromjr Knjže	73.
Jaromjr oſlepen	75.
Jutha Knžna od Syna pohrdána	85.
Interregnum w Cžechách druhé	122.
Interregnum třetj	123.
Interregnum čtwrté	129.
Jan na Králowſtwj wolen	132.
Jan Korunowán	133.
Jan Král poražen.	137.
Jan Král dal 20. Tiſýc Hřiwen	139.
Jan Margkrabě Morawſké vmřel	149.
Jagello welké Knjže Litewſké	151.
Joanna Králowna	152.
Interregnum páté	158.
Interregnum ſſeſté	172.
Interregnum ſedmé	179.
Jan z Rožmbergka	179.
Jſtwan Battory	182.
Jan Albrecht Král Polſký vmřel	185.
In Inſubria Zázrak	187.
Jan z Žerotina z Morawy	195.
Jan z Pernſſtegna	204.
Jzabella Králowna Polſká	213.
Joanka Matka Cýſaře Karla	227.
Jan Frydrych Syn Knjžete Saſkého	228.
Jakub Deſpot	230.
Jan de Auſtria	247.
Jwan Pauſtewnjk	264.
Jana Swatého Kláſſter	274.
Jan Biſkup Pražſký dwadcáty prwnj	310.
Jaromjr Biſkup Pražſký	286.
Jan Biſkup Pražſký dwadcátý čtwrtý	313.
Jan Biſkup Pražſký dwadcátý ſedmý	319.
Jan Arcybiſkup Pražſký	331.
Jakuba Swatého Kláſſter	375.

K.

Krok Knjže Cžeſké	10.
Krokowé Dcery	12.
Kauřimſké Knjže	26.
Křewomyſl	36.
Kráſnický Heytman Kauřimſký	40.
Kroſmyſl Wrſſowec	43.
Králowſtwj Morawſké	47.
Knžna Lučanſká Drahomjra	56.
Kazymjr Král Polſký	84.
Králem včiněn Wratiſlaw	91.
Kunrád wolen	93.
Kozmas Biſkup Pražſký	94.
Kunrád Margkrabě Morawſký	115.
Kraupy w Cžechách welké	120.

List
Korunowán Wácſlaw 124.
Kundrad Opat 134.
Karel Knijže Wlachy porazyl 138.
Kobylky w Czechách 140.
Králem Wácſlaw včiněn 150.
Král Wácſlaw wzat do Wězenij 152.
Koruna Vhrům ſe ſtratila 151.
Král Wladiſlaw proti Turku 164.
Král Girij s ſwými Wogny wedl 177.
Král Girij vmřel 178.
Kobylky w Czechách 180.
Kazymijr Král Polſký vmřel 183.
Králowé dary ſobě dáwali 193.
Král Wladiſlaw vmřel 193.
Klément Papež 211.
Kurfirſt Saſký 221.
Knijže Saſké gat 222.
Konopiſſtſký Zámek 252.
Kunice Wes w Czechách 253.
Koſtel prwnij w Czechách 262.
Koſtel Matky Božij w Praze 262.
Koſtel na Zderaze 262.
Kozmas Biſkup Prazſký 289.
Karlowſký Kláſſter 326.

L.

6.
Liſt Alexandra welikého 6.
Liternijmu vměnij nevčili ſe Slawácy 8.
Lech w ničemž Bratru nebyl protiwný 12.
Libuſſyna přijhoda 13.
Libuſſe na Saudu ſedčla 14.
Libuſſe k Czechům mluwij 15.
Libuſſe wyprawuge poſly pro Muže 56.
Lidmilla Manželka Bořiwogowa 61.
Lidmilla zaſſkrcena 109.
Lew Bijlý Králi nadán 135.
Ludwijk boguge s Frydrychem 136.
Ludwijk Cýſař ſlowa nezdržel 147.
Ludwijk Král Vherſký 151.
Ludwijk Vherſký a Polſký Král 160.
Ladiſlaw ſe narodil 162.
Legát Papežſký 163.
Legátowé k Cýſaři Frydrychowi 167.
Ladiſlaw přigel na Králowſtwij 168.
Lacyno w Czechách 170.
Ladiſlaw Král vmřel 194.
Ludwijk Král Czeſký 196.
Ludwijkowi Manželka přiwezena 197.
Ludwijk Král měl býti otráwen 199.
Ludwijk zahynul 200.
Lužická a Slézſká Země

Digitized by Google

	List
Láſky Jeronym Polák	211.
Leonora	215.
Legát od Cýſaře do Polſky	217.
Legát od Cýſaře Karla	227.
Leſkowcowá Cerekwice	252.
Litoměřický Kláſſter	275.
Ludwjka Swatého Kláſſter	376.

M.

Markomanné neb Morawané	7.
Milada	23.
Mnáta Syn Nezamyſlůw	28.
Mnáta k Myſliwoſti náchylný	30.
Miſſniané proti Cžechům	32.
Montánus wěrný Neklanowi	41.
Mſtibog Syn Neklanůw	42.
Mſtibog s Morawany wálčil	44.
Mſtibog vdáwen	45.
Milada Kněžna	70.
Maryá Kněžna Cžeſká	8.
Mſtibog Hrabě	89.
Mrázek Syn Waytminarůw	90.
Mor w Cžechách weliký	110.
Moſt Pražſký ſe zbořil	
Myſſy w Cžechách	150.
Mor w Cžechách	150.
Meynhard z Hradce	162.
Mathyáš Král chlaubný	164.
Mathyáš Král do Walach Lid poſlal	176.
Miſſněnſké Kniže Syn Krále Giřjho	176.
Mor w Cžechách	180.
Maximilián Syn Cyſaře Frydrycha	182.
Maximilián Arcy Kniže	224.
Maximilián wolen	232.
Maximilián Králem Polſkým gmjn	254.
Maximilián vmřel	255.
Methódyus Arcy Biſkup Morawſký	262.
Michala Swatého Koſtel	267.
Michala Archanděla Koſtel	267.
Matěge Swatého Koſtel	271.
Měſto Modruoſſa	276.
Meynhard Biſkup	293.
Mikuláš Biſkup Pražſký	311.
Martin Arcy Biſkup	343.
Milewſký Kláſſter	379.

N.

Němcy odkud počátek magj	3.
Nezamyſl Syn Přemyſlůw	26.
Neklan Syn Křewomyſlůw	38.
Neklan porazyl Kráſnického	41.

List
Neklan s Wlaſtiſlawem boy wedl 39.
Neklanowi Synowé 42.
Nozyſlaw Heytman Morawſký 46.
Neſwornoſt mezy Knjžaty Polſkými 97.
Němcy poraženj na Pſym poli 102.
Neſwornoſt mezy Knjžaty 116.
Nymburčané obáwali ſe Gindřicha 131.
Newole mezy Králi 141.
Neſwornoſt w Czechách 155.
Natolický Beglerbegk 165.
Nygropont Oſtrow 178.
Nepokogni Sedláci 188.
Nowiny Czechům žáloſtné 200.
Nepokog welký w Wýdni 207.
Namlauwáni na Sněm w Wormacý 213.
Newroda 213.
Nepřjzeň mezy Knjžaty 218.
Nápis na hrobě Hraběte z Serýnu 241.
Na Wyſſehradě Koſtel 263.
Na Trávnicku Kláſſter 328.
Na Stále Kláſſter 357.
Na Oſtrawě Kláſſter 360.
Na Hoře Syon Kláſſter 369.
Na Oſtrowě Kláſſter S. Dobrotiwý 374.
Na Potſſcy Kláſſter 376.

O.

Oldřich Knjže na Stolicy doſedl 76.
Oldřich Knjže wzal ſobě Sedlku 77.
Oldřich Knjže vmřel 79.
Otec s Synem Wognu wedl 90.
Oldřich a Leopold Knjžata 95.
Otta Bratr Swatoplukůw 98.
Odolan z Chyſe 109.
Otta Knjže Saſké 117.
Ottakarem Přemyſl nazwán 117.
Oldřich od Přemyſla poražen 120.
Otta Margkrabě Brandenburgſké 122.
Ottomanſké Panſtwj ſe začalo 124.
Ondřeg Král Vherſký vmřel 124.
Orchanes Syn Ottomanůw 144.
Otta Bramburſké Knjže 148.
Ohňowé čaſtj w Czechách 178.
Oſtřehomſký Kardynál 193.
Oſtrow Rhodys 197.
Oberana Měſto w Elſacý 228.
V Opawy hrozná zahuba 253.
Otta Biſkup Pražſký 296.
Ondřeg Biſkup Pražſký 306.
Owinſký Kláſſter 333.

Digitized by Google

Liſt
Opatowſký Kláſſter 360.
Oſecký Kláſſter 366.

P.

Poláci na Panſtwij Kroká žádali 11.
Přemyſl za Pána wzkán 16.
Přemyſl ſe pomſtil nad Wlaſtau 22.
Poſel Polſký 101.
Přemyſl wolen 116.
Přemyſl zabit 122.
Polſkým Králem Wácſlaw 124.
Pražané pro Gindřicha poſlali 130.
Poſlowé od Ržijſkých Knijžat 152.
Poſlowé z Polſky 159.
Ptáček Poſel k Albrechtowi 167.
Poſlowé do Frankreychu 171.
Pražané odepſali Knijžeti Saſkému 222.
Pawel Papež 226.
Pius Papež čtwrtý 233.
Přjwalowé w Čechách 252.
Petra Swatého Koſtel 266.
Petra Swatého Koſtel w Brandeyſe 268.
Poſlaupnoſt Biſkupůw Pražſkých 269.
Paſtýř w Milawči zauffaly 275.
Panny Marye Koſtel 278.
Peregrýn Biſkup Pražſký 308.
Panenſký Kláſſter 356.
Prokopa Swatého Kláſſter Ibidem.
Poſtolopreſký Kláſſter 357.
Plaſký Kláſſter 368.
Plzenſký Kláſſter 372.
Pardubický Kláſſter 373.

R.

Ržijmané odkud počátek magí 2.
Rohowec Oknem wyſkočil 31.
Rohowec od Zlateckých zahnán 32.
Radiſlaw Syn Mſtibogůw 61.
Rzehoř Papež Páty 71.
Ratibor Wrſſowec 113.
Rudolff dán od Cýſaře Čechům 127.
Rudolff za Krále přigat 128.
Rudolff hoſpodařil pilně 129.
Rudolff umřel 129.
Rudolff Knijže Rakauſké 144.
Roztržitoſt mezy Pány 151.
Rokycanůw Liſt 157.
Rokycana bauřil Lid 175.
Rzeznicy dwa Lotřj 307.
Ržijſſký Sněm w Sſpeyru 213.
Ržijſſký Sněm w Normberce 214.

Digitized by Google

List
Rudolff Cýſař toho gména druhý 256.
Rokycana Miſtr Jan 341.
Raudnický Kláſſter 371.
Rzádu Templářſkého Kláſſtery 377.
Rzádu Karthauzſkého 377.
Rzádu Gerozolimitánſkých Křížow 379.
Rzádu Karmelitůw 380.
Rzehoř Biſkup Prazſký 318.

S.

Slawácy od čeho tak nazwáni 3.
Sſpanyelowé od Jobéla poſſli 2.
Sydarum Cheynowſký 39.
Stoimjr wolen 50.
Spitihněw Syn Bořiwogůw 53.
Slawnyk 71.
Spitihněw za Knjže wolen 84.
Sewerus treſtal Spitihněwa 86.
Spitihněw vmřel 88.
Swatopluk Syn Ottonůw 97.
Swatopluk proti Polákům 100.
Swatopluk v Hlohowa zabit 101.
Skarbek poſel Polſký 101.
Soběſlaw Bratr Wladiſlawůw 105.
Soběſlaw Syn Soběſlawůw wolen 111.
Sſtraſburſſtý nebyli ſlyſſáni 130.
Služebnjk Pána zamordowal 140.
Sněm w Praze položen 148.
Swawolnoſt w Cžechách 154.
Sgezd w Praze 156.
Sſteffan Deſpot Racký 157.
Sucho weliké w Cžechách 162.
Selim Cýſař Turecký vmřel 195.
Sedlákůw pozdwjženj proti Pánům 198.
Sieniawſký Weywoda Ruſký 208.
Sněm Rzjſſký w Auguſtě 223.
Sybilla Kněžna 227.
Strachkwas Syn Boleſlawůw 276.
Sewerus Biſkup Prazſký 283.
Sſpitál pro chudé Kněži 334.
Sezemický Kláſſter 360.
Slowanſký Kláſſter 362.
Sedlecký Kláſſter 358.
Swaté Koruny Kláſſter 368.

T.

Thráces odkud poſſli 3.
Tobiáſs Biſkup Prazſký 123.
Theobaldic Diepolt 123.
Tobiáſs z Bechyně 126.
Turcy ſſkody činili in Miſia 152.
Turecký Cýſař Machomet 175.

	List
Turcy wtrhli do Walach	181.
Turecký Cýſař vmřel	182.
Tatäři wpadli do Rus	188.
Trečenſký Jan Weywoda	188.
Tomory Pawel	198.
Turecký Cýſař Soliman	203.
Turecké Wogſko	205.
Tkadlec měl Dceru poſedlau	230.
Turcy Segetu dobyli	240.
Turecký Cýſař Selim	242.
Tyman Oſtrow Benátſký	243.
Turcy Nykozie dobýwali	245.
Turcy v Korcýry	248.
Táchowſký Klaſſter	323.
Tělo Swatého Wýta	316.
Těla Knijžat a Králůw	334.
Těla Biſkupůw Praẑſkých	335.
Tauſſkowſký Klaſſter	361.
w Teplý Klaſſter	369.
Třeboňſký Klaſſter	371
Turnowſký Klaſſter	373.

V.

Vhři odkud pěſſli	2.
Vneſlaw Syn Wogenůw	36.
Vhři poražení	66.
Vhři wtrhli do Morawy	99.
Vhři proti Cžechům	194.
Vhři ſſkodili w [illegible]	120.
Vhři opět wpadli do Morawy	122.
Vhři opět w Morawě	151.
Vhři chtěli za Krále Kazymijra	180.
Vhři Krále Ludwijka nepilni	199.
Vhři poražení	199.
Vhři ſpogili ſe s Lidem Mauryцowým	220.

W.

Walentýn Biſkup	292.
Wlaſta	18.
Wlaſta Wognu začala	19.
Wlaſta oklamala Mládence	24.
Wogen Syn Mnátůw	30.
Wogen s Miſſniany boguge.	33.
Wogen proti Morawanům	84.
Wogen dwa Syny zanechal	85.
Wratiſlaw Syn Bořiwogůw	55.
Wratiſſlaw vmřel	57.
Wácſlaw Knijže wolen	59.
Wácſlaw Swatý porazyl Radiſſlawa	61.
Wácſlaw Swatým vznán od Cýſaře	62.

	List
Wácſlaw S. od Cýſaře darowán	63.
Wácſlaw S. zamordowán	65.
Wratiſlaw wgel do Vher	86.
Wratiſlaw wolen	88.
Wladiſlaw Kňjže Polſké	95.
Wladiſlaw Král Cžeſký	103.
Wladiſlaw, Gindřich. Theobald	105.
Wladiſlaw Syn Wladiſlawůw	107.
Wogna Gerozolimſká	108.
Wladiſlaw korunowán	109.
Wácſlaw wolen	119.
Wácſlaw Syn Přemyſlůw zabit	123.
Wácſlaw Král Polſký vmřel	124.
Wácſlaw Syn Wácſlawůw wolen	125.
Wácſlaw korunowán	149.
Wladiſlaw Král Polſký/Vherſký etc.	169.
Wladiſlaw za Krale wolen.	180.
Wjdeň obležená	205.
Wjtězſtwý obdrželi Křeſtiané	250.
Wawřince Swatého Koſtel	267.
Wácſlaw Swatý zamordowán	167.
Wogtěch Swatý	270.
Wácſlawa Swatého Koſtel	271.
W Nowé Boleſlawi Koſtel	272.
Wylimowſký Kláſſter	359.

Z.

Zidé odkud počátek magi	2.
Zazrákowé při Těle Swatého Wácſlawa	67.
Zázrak weliký na Morawě	134.
Zidé trávili Křeſtiany	136.
Zlata/ Střjbra hognoſt	138.
Zidé treſtáni	139.
Zázrakowé na Nebi	140.
Zidé Mor ſpůſobili	143.
Zyma welmi teplá	145.
Země třeſenj w Cžechách	150.
Zidé Wognu ſpůſobili	152.
Zygkmund Král Vherſký poražen	153.
Zygkmund wzat do Wězenj	153.
Znogemſſti puſtili Joſſta	154.
Zygkmund Král Cžeſký	154.
Země třeſenj w Cžechách	107.
Zyma přjkrá	188.
Zygkmund Auguſt ſe narodil	195.
Zatměnj Slunce weliké	284.
Zyma twrdá nad mjru	214.
Zánens Heytman Benátſký	245.
Začátek Wjry Křeſtianſké	260.
Zbinek Arcy Biſkup	336.

Digitized by Google

	List
Zbraslawſký Klášter	367.

Registrum Stawu Panſkého.

Amazones	4.
Alteus	4.
Abraham	4.
Abraham z Wartmbergka	248.
Abner	7.
Abiſay	7.
Aryus Babilonſký	7.
Arbaces	8.
Adam z Hradce	49.
Anna Kněžna Opawſká	85.
Adam Lew z Rozmitalu	98.
Amabila Abbatyſſe	102.
Aleš a Beneš z Ryzmbergka	108.
Adrſſpach Berka z Dubé a z Lippého	152.
Aleš Berka z Dubé a z Lippého	153.
Aleš z Sſternbergka	183.
Anna z Boſkowic	186.
Aleš z Sſternbergka Neywyžſſý Komornjk	188.
Adam z Sſternbergka	193.
Albrecht a Giřj z Kolowrat	199.
Anton z Kolowrat	199.
Aleš z Kolowrat	202.
Albrecht z Kolowrat	203.
Adam z Waldſſtegna	225.
Albrecht Slawata	237.
Albrecht Smiřický	319.
Albrecht Smiřický	320.
Albrecht Smiřický	322.
Albrecht z Wartnſſtegna	325.

B.

Belus Král	4.
Balthazar Král	8.
Bratřj Swatého Woytěcha	12.
Borey Bratr Swatého Woytěcha	12.
Borſſo z Rozmbergka	16.
Buſſek z Welhartic	39.
Biwogowi ſe Syn narodil	60.
Budiſlaw Proboſſt	69.
Břetiſlaw z Skali	105.
Břetiſlaw Theobald	106.
Boreš z Ryzmbergka	108.
Brenek z Skal	109.
Bohuſlaw z Lobkowic	128.
Bohuſlaw Sſtiaſtný z Lobkowic	130.

Digitized by Google

List

Berkowec Pánem včiněn 139.
Beneſs z Dubé a z Lippého 155.
Beneſs z Kolowrat 200.
Bohuſlaw z Sſwambergka 216.
Bawor z Sſwambergka 218.
Bernard z Waldſſtegna 231.
Branik s Bratrem Slawatau 234.
Beneſs z Wartmbergka 251.
Beneſs z Wartmbergka 255.
Beneſs z Wartmbergka Purgkrabě 258.
Bohuſlaw z Wartmbergka 259.
Beneſs z Wartmbergka 271.
Beneš z Wartmbergka 277.
Bohdal z Thalmbergka 290.
Beneſs Sſtoſs z Kaunic 360.
Bohuſlaw Smiřický 306.
Burkhard z Raupowa 338.

C.

Chamuel 3.
Comerus 4.
Ciech a Lech 8.
Cienek z Rozmbergka 28.
Czenek z Lippého 162.
Czenek z Waldſſtegna 229.
Czenek z Wartmbergka 269.
Chwal z Wartmbergka 252.
Chwal z Augezdce 304.

D.

Daryus Perſký 8.
Diepolt z Rzimbergka 106.
Diepolt z Rzimbergka 113.
Diepolt z Lobkowic 127.
Danyel Biſkup Pražſký 158.
Diwiš Slawata 236.
Adam Zeydlic z Sſenffeldu 240.
Dobeš Bechyně 241.
Dětrych z Wartmbergka 253.
Dětřiſſek Hrabě 63.
Dixiš z Thalmbergka 290.

E.

Erb Růže 9.
Erb Swinij hlawa 59.
Erb Panůw Sſtiborſkých 100.
Erb Panůw z Lobkowic 118.
Erb Panůw Berkůw z Dubé 135.
Erb Panůw z Sſternbergka 170.
Erb Panůw z Kolowrat
Erb Panůw z Rzičan 207.
Erb Panůw z Sſwambergka 212.

	Liſt
Erb Panůw z Waldſſtegna	226.
Erb Panůw Slawatůw	223.
Erb Panůw Zeydlicůw	239.
Erb Panůw z Wartmbergka	250.
Erb Panůw z Kaunic	283.
Erb Panůw Smiřických	305.
Erb Panůw Hrabat z Guttnſſtegna	324.
Erb Panůw z Bibrſſtegna	327.
Erb Panůw Purgkrabůw z Donina	328.
Erb Panůw Hrabat Sſlikůw	331.
Erb Panůw Mracých	332.
Erb Panůw Planſkých	
Erb Panůw z Raupowa	336.
Erb Panůw z Waytmile	341.
Erb Panůw Ziampachůw z Pottnſſtegna	344.
Erb Panůw z Sſtupenbergka	345.
Erb Panůw Teyrůw z Eynzydle	346.
Erb Panůw Sſleynicůw	346.
Erb Panůw z Eycynku	347.
Erb Panůw z Kyſmburgka	347.
Erb Panůw Herſſtegnſkých z Herſſtegna	347.
Erb Panůw Sſpetlůw z Janowic	348.
Erb Panůw Pruſkowſkých	349.
Erb Panůw z Cžimburgka	347.
Erb Panůw Leſkowcůw	362.
Erb Panůw Sſpanowſkých z Liſowa	364.
Erb Panůw Hoffmanůw	365.
Erb Panůw Trčkůw	366.
Erb Panůw Zárubůw	371.
Erb Panůw Uchynſkých	376.
Erb Panůw z Hodiegowa	386.

F.

Ferdynand Sſwihowſký z Ryzm:	116.
Frydrych Sſwihowſký z Ryzmbergka	116.
Felix Hasyſſtegnſký z Lobkowic	130.

G.

Ganameus	7.
Gindřich Witkowec	13.
Gindřich z Rozmbergka	17.
Gindřich z Rozmbergka	37.
Gindřich z Nowého Domu	42.
Gindřich ſtarſſý z Hradce	42.
Gindřich z Hradce Křižownjk	44.
Gindřich z Hradce	48.
Giřj Zagic	94.
Gindřich a Puta z Ryzmbergka	106.
Gindřich Sſwihowſký	115.
Giřj z Lobkowic	132.
Gindřich Berka Biſkup	151.

Liſt

Gindřich Berka z Dubé 154.
Geſſek z Dubé 156.
Gindřich Berka z Dubé 156.
Gindřich z Lippého 160.
Gindřich z Lippého 165.
Gindřich z Sſternbergka 182.
Gindřich ſtarſſý z Sſwambergka 220.
Gindřich z Waldſſtegna 203.
Gindřich Slawata 237.
Gindřich z Lážan 245.
Giřj Zeydlic 248.
Geſſek z Wartmbergka 265.
Gindřich z Wartmbergka 267.
Gindřich z Michalowic 275.
Gindřich z Wartmbergka 279.
Gindřich Sſlikš Hrabě 292.
Giřjk Sſlikš 294.
Giřj a Zygmund Sſlikowé
Gindřich Sſlikš Sudj Zemſký 298.
Giřjk Sſlikš 298.
Giřj Sſlikš z Rawnic 300.
Geneč z Augezdce 304.
Gindřich Smiřický 321.

H.

Hyſpalus 4.
Hyeroboám 4.
Herman z Hradce 41.
Heřman z Hradce 43.
Hanzlin z Hažmburgka 74.
Hebramir Sudý 105.
Hynek Berka z Dubé 146.
Hynek Berka z Dubé Půrgkrabě 148.
Hynek Berka z Dubé 152.
Hynek Berka na Třebochowě 153.
Hlaš z Dubé zabit 155.
Herbort z Kolowrat 201.
Heřman z Ričkan 206.
Heřman z Sſwambergka 214.
Hynek z Waldſſtegna 228.
Haſſek z Waldſſtegna 230.
Hons Zeydlic z Lážan 242.
Hanuš Zeydlic 248.
Hertwik Zeydlic 249.
Heřman z Kalſka 251.
Heřman z Wartmbergka 253.
Hyrſſo z Zwěřetic 268.
Hawel z Zwěřetic 274
Hrabě z Rawnic 285.
Hanuš Fryddrych Sſtoſſowé 293.
Hroznata 326.

Hlawáč

	List
Hlawáč z Denina	331.
Hynek z Raupowa	139.
J.	
Izys a Ozyrys	8.
Jon	4.
Judas Machabegſký	7.
Jaroš Witkowec	13.
Joſſt z Rozmbergka	22.
Joſſt Biſkup Wratiſlawſký	30.
Jan z Rozmbergka	30.
Jan Woldřich Heřman z Hradce	42.
Jan z Hradce	44.
Jan z Welhartic	44.
Joachym Oldřich z Hradce	49.
Jan z Lanſſtegna	52.
Jaroſlaw z Hazmburgku	83.
Jan a Oldřich Bratřj z Hazmburgku	84.
Jan z Hazmburgku	87.
Jan Zagjc	93.
Jan Zbyněk Zagjc z Hazmburgka	95.
Jaroſlaw z Ryzmbergka	109.
Jan z Lobkowic	119.
Jan Haſyſſtegnſký z Lobkowic	128.
Jan z Lobkowic	128.
Jan Neyſtarſſý z Lobkowic	130.
Jan Berka z Dubé	155.
Jan Berka z Dubé	156.
Jan Berka Neywyžſſý Sudj	156.
Jaroſlaw z Lippého	164.
Jan z Lippého	165.
Jaroſlaw z Sſternbergka	177.
Jan z Sſternbergka	183.
Jaroſlaw z Sſternbergka	187.
Jan z Sſternbergka	174.
Jmram z Riſſčan	209.
Jan Gřj z Sſwambergka	201.
Jan z Sſwambergka	219.
Jan Sezema z Auſſti	222.
Jan z Wuldſſtegna	229.
Jan Slawata	235.
Jan z Chlumu a z Koſſmbergka	236.
Jan Slawata z Koſſmbergka	236.
Jan Adam Slawata	237.
Jan Zeydlic	241.
Jan Zeydlic Knjže zagal	243.
Jan z Lažan na Bechyni	246.
Jan z Lažan	247.
Jan Zeydlic z Lažan	248.
Jaroſlaw z Wartmbergka	252.

	List
Jan z Wartmberka	255.
Jan z Wartmberka	262.
Jan z Wartmberka	254.
Jaſſko z Wartmberka	265.
Jan z Wartmberka	267.
Jan z Kalska	268.
Jan z Wartmberka	267.
Jan z Wartmberka	279.
Jan Adam z Wartmberka	280.
Jan z Wartmberka	280.
Jaroſlaw z Wartmberka	282.
Jan Smiřický	306.
Jan Smiřický	317.
Jan Smiřický	318.
Jaroſlaw Smiřický	319.
Jaroſlaw Smiřický	324.
Jan z Kaupowa	338.
K.	
Knížata Charwatſká	3.
Kaſlews	4.
Kaſſpar	8.
Kryſtoff Zagic	94.
Kryſtoff z Lobkowic	117.
Kunat z Sſternberka	179.
Kempka z Chlumu	235.
Kundrát Zeydlic z Lážan	242.
Kryſtoff z Wartmberka	279.
Kryſtoff z Wartmberka	284.
Karel z Wartmberka	281.
Kawnice	286
L.	
Lido Kappadocký Král	4.
Longobardſſtj Králowé	7.
Lew z Polebradu	96.
Lew z Rozmitalu	96.
Ludwik Proboſſt Litoměřický	116.
Ladiſlaw z Lobkowic	134.
Ladiſlaw z Sſternberka	187.
M.	
Melchar Král	8.
Meynhard z Hradce	46.
Mikuláš z Lanſſteyna	52.
Markwart z Auſſi	57.
Modrý Zagic	76.
Mikuláš Zagic	77.
Mikuláš z Hazmburka	82.
Mikuláš z Hazmburku	84.
Mikuláš Zagic Trukſas	85.
Mikuláš z Lobkowic	126.

	List
Mikuláš z Lobkowic	20.
Matěg Berkowec	142.
Mikuláš z Wiſſjna	200.
Miron z Kolowrat	201.
Mikuláš z Rzičan	210.
Mathauš Slawata	234.
Markwart z Wartmberka	252.
Markwart z Wartmberka	264.
Mathyáš Stoſs	293.
Mikuláš z Raunic	299.
Mikuláš z Donjna	331.
Markéta Kněžna	93.
N.	
Noe yakého Erbu vžjwal	2.
Neptunus	4.
Neywyžſſýho Komornjka miſta	134.
O.	
Oldřich z Rožmberka	29.
Oldřich z Nowého Domu	37.
Oldřich Wawák z Hradce	45.
Ogerus z Lanſſtegna	51.
Oldřich z Auſti	57.
Oldřich Wepřjk	62.
Oldřich Zagic	67.
Oldřich Syn Wylíma Zagice	72.
Oldřich Zagic	69.
Oldřich Zagic Rytjř	70.
Oldřich Zagic	76.
Oldřich z Hažmburka	87.
Ondřeg z Rzičan	208.
Oldřich z Rzičan	208.
P.	
Petr z Rožmberka	18.
Petr z Rožmberka	20.
Petr z Rožmberka	21.
Petr z Rožmberka	22.
Petr z Rožmberka Proboſſt	33.
Panůw z Hažmburka Liſty	29.
Páni z Hradce odkud ſe pſali	36.
Páni z Lanſſtegna	50.
Páni Sezimowé z Auſti	56.
Prokop z Auſti	58.
Protiſlaw Syn Biwogůwa	61.
Páni Lwowé	96.
Protiwa Biſkup	96.
Protiwa z Skali	105.
Puta z Ryžmberka	114.
Petr z Rožmberka	116.
Petr z Lobkowic	119.

Digitized by Google

List

Potomkowé Howory 8.
Petr Berkowec 141.
Petr Berkowec 145.
Petr Křižownjk Templář 146.
Páni z Dubé odkud ſe pſali 152.
Páni z Lichtmburka 162.
Páni z Konowa 166.
Petr z Sſternberka 182.
Petr z Lazan 248.
Petr z Wartmberka 269.
Petr z Michalowic 266.
Prokop z Wartmberka 278.
Páni z Thalmberka 290.
Páni Sſtoſſowé 291.
Páni Rychnowſſtj 301.

R.

Rod Bratr Radſlawůw 61.
Racek z Ryzmberka 111.

S.

Sem yakého Erbu užjwal 2.
Samotes 4.
Scytha Priſcus 4.
Sabæi 7.
Sezema z Auſtj 57.
Swjtſkých hlaw rozdělenj 66.
Smyl z Sſternberka 181.
Sezyma z Kolowrat 198.
Sudiſlaw Slewata 234.
Sſteffan Poduſſka z Martinic 289.
Sſpitata Slawata 235.
Sſteffan Poduſſka 305.

T.

Tubal 4.
Tarſus 4.
Triſſkos Gigas 4.
Tuman a Kuman 61.
Theobald Syn Wladiſlawůw 101.
Theobald Syn Theobaldůw 102.
Theobald wedl Woynu 107.
Tas z Ryzmberka 108.
Telecko Zeydlic 247.
Támo Zeydlic 247.

V.

Vrſynowé 10.
Vrſynowé we Wlaſſých 10.
Vrſynowé w Čechách 10.

W.

Woytěch Swatý 10.
Wýtkowcowé w Čechách 13.

	Liſt
Wijt ze Stráže	13.
Wytek mladſſý	14.
Witkowcowé z Rozmbergka	15.
Wylim z Landſſtegna	50.
Wylim z Landſſtegna Proboſſt	5.
Wylim z Auſtý	57.
Wylim Zagic	71.
Wylim z Waldeka	73.
Wylim Zagic Proboſſt Litoměřický	76.
Wylim Zagic z Haſmburgku	77.
Wylim Zagic z Haſmburgku	84.
Wylim Zagic z Haſmburgku	91.
Wylim z Haſmburgku	95.
Wikard z Wránowa	96.
Wratiſlaw prwný Král	101.
Wladiſlaw Syn Wratiſlawůw	101.
Wylim z Ryzmbergka	111.
Wylim z Ryzmbergka	113.
Wylim Starſſý	114.
Wáclaw Sſwihowſký	115.
Wylim z Ryzmbergka	115.
Wáclaw Gezowýt	116.
Wáclaw z Lobkowic	127.
Wáclaw Berkowec	145.
Wáclaw Berka z Dubé	153.
Wanek z Dubé a z Náchoda	154.
Wogtěch z Sſternbergka	179.
Wogtěch z Sſternbergka	181.
Wolff z Kolowrat	196.
Wáclaw Roſſatecký	204.
Wáclaw z Wartmbergka	263.
Wáclaw z Wartmbergka	272.
Wáclaw z Wartmbergka	281.
Wylim Hrabě z Pulin	280.
Wáclaw z Talmbergka	291.
Wáclaw Smiřický	315.
Wáclaw Smiřický	318.
Wolff z Gutnſſtegna	325.

Z.

Z Rozmbergka Páni/ z Hradce/ ze Stráže/ z Landa ſſtegna / z Auſtý/ wſſyckni od gednoho Předka poſſli	13.
Záwiſs z Rozmbergka	15.
Zagic Wylim z Haſmburgka	42.
Zacharyáſs z Hradce	49.
Zbyněk Zagic z Waldeka	69.
Zdeněk z Haſmburgka	72.
Zbyněk Zagic z Zaluzl	72.
Zbyněk Zagic Zámoſký	72.
Zbyněk Zagic Neywyſſý Komorník	73.

Zbyněk

	List
Zbynĕk o Zebrák ſſreymarčil	74.
Zbynĕk Neywyžſſij n Trukſaſem včinĕn	74.
Zbynĕk Zagic Arcybiſkup	78.
Zbynĕk Zagic z Hazmburgku	84.
Zbynĕk z Zbiroha a z Zebráku	87.
Zbynĕk Zagic	91.
Zdenĕk z Rozmitala	96.
Zdĕnĕk Lew	98.
Zdenĕk Lew	99.
Zdiſlaw Berka	146.
Zdenĕk Berka na Rytijřſtwo paſowán	150.
Z Lippého	157.
Z Ronowa	166.
Zdenĕk z Sſternbergka	179.
Zdenĕk z Sſternbergka	183.
Zdenĕk z Sſternbergka	190.
Zdenĕk Albrecht z Lobkowic	195.
Zdiſlaw z Sſwambergka	216.
Zygkmund z Sſwambergka	218.
Zacharyáš Slawata	237.
Zygkmund z Wartmbergka	273.
Zygkmund z Wartmbergka	276.
Zygkmund Smiřický	318.
Zygkmund Smiřický	319.
Zygkmund Smiřický	321.
Zámek Donin	330.
Zelenſſtij	349.
Zrowſſtij na Slijzſku	349.
Zárubowé Páni	377.

Regiſtrum Stawu Rytijřſkého.

A.

Auderſtij z Audrce	267.
Audraſſtij z Reſtran	281.
Andĕlowé z Ronowce	288.
Augezdeckij	294.
Aulickij z Pleſnic	295.
Abſolonowé	295.
Amchowé z Borownice	302.
Auſtogorcowé z Radwanowa	303.

B.

Benedowé z Nectin	127.
Beřkowſſtij	129.
Bukowanſſkij z Bukowan	219.
Berbekowé z Kunwaldu	263.
Bezdĕckij	270.
Blekrowé z Waltinowa	274.
Bedřichowſſtij z Lomné	287.

Biſſycti

	List
Biſſyčtij z Biſſye	295.
Baubenſſtij z Augezda	297.
Beyčkowé z Neſpečowa	298.
Bzenſſtij	298.
Břeſſtij z Pleſkowic	298.
Bryknarowé z Brukſſtegna	303.
Belwicowé	303.
Božičtij z Božic	304.
Běſſynowé z Běſſyn	304.
Byrkowé z Náſylé	308.
Bukowſſtij z Bukowa	308.
Bilſſtij	308.
Braniſſowſſtij	309.
Blektowé z Autěchowic	336.
Braunowé z Miřetic	337.
Braunowé z Chomutowic	337.
Bannowé z Fenyrffeldu	337.
Brodſſtij	337.
Bořkowé z Poličan	337.
Biſſowcowé	338.
Boſenſſtij z Boſſyna	358.
Birkowé z Hottndorffu	340.
z Bezna	339.

C.

Czernínowé z Chuděnic	51.
Czábelických z Sutic	225.
Chráſtſſtij	243.
Czertoreyſſtij	259.
Chlumčanſſtij z Přeſtawlk	300.
Czernčičtij z Czernčic	305.
Chotuchowſſtij z Nebomidi	307.
Chřepičtij z Mooliſkowic	310.
Cukrowé z Sſteinſſeldu	310.
Cžákowcowé z Bohuſſye	310.
Cýlowé z Swogſſyc	310.
Czelechowſſtij z Kralowic	311.
Czábuſkých z Proſtého	311.
Charwátowé z Barnſſtegna	311.
Chobotčtij z Woſtředka	311.
Czerkowſſtij z Zahrádky	311.
Cydlinčtij z Luh	312.
Czabikarowé z Bibrſſtegna	312.
Chotkowé z Chotkowa	312.
Cetenſſtij z Cetenk	312.
Czaſlawowé z Podolij	314.
Czeykowſſtij z Czeykowa	316.
Czulijt Giřijk	325.
Chočemičtij	325.
Chocholowé	337.

D.

List

Dašpowcowé 138.
Dóbřenſſký 218.
Dobřikowſſký z Malegowa 223.
Drachowſſký 259.
Dobranowſſký z Dobránowa 316.
Dudlebſſký 316.
Dluhoweſſký 107.

E.

Elſſnicowé 282.

F.

Freymutowé 301.

G.

Geniſſkowé z Vgezda 247.
Gerſſtorffowé 302.
Geniſſkowé z Radwanowa 316.
Giſtrbſſký z Blatna 317.
Ginterowé z Binu 309.

H.

Herzánowé z Haraſowa 181.
Haugwicowé z Biſkupic 182.
Horčicowé z Proſſého 209.
Hiſtrlowé z Chodowa 234.
Hozlaurowé 243.
Hruſſowſký 255.
Hochauzerowé 260.
Hradecký z Hradce 263.
Hertmberkowé 266.
Hnēwězdecký 282.
Hlawačowé z Wegenic 292.
Hrabaňowé z Přerubenic 292.
Hamza Bořek z Habedowic 310.
Hirſſpergarowé 317.
Hlozkowé z Ziampachu 317.
Hamzowé z Habedowic 318.
Harantowé z Polžic 318.
Hartiſſowſký 318.
Horowé z Očedělic 319.
Hradecký z Bukowna 319.
Hoſtalkowſký Petr 339.
Hřebenářowé z Hřebenic 336.
Humpolecký z Rybenſka
Hornatecký 259.

J.

Jak dáwno Staw Rytýřſký w Čzechách 1.
Janowſſký z Janowic 260.
Janowſſký z Štric 260.
Jakelowé Biſſynſſký z Biſſyna 350.

K.

Kapaunowé z Swogkowa 67.

	List
Kaplijřowé z Sulewic	95.
Kurkowé z Kurkyně	109.
Kokořowcowé	193.
Kamýcký z Elſtiboře	220.
Kopydlanſſtij	238.
Kunáſſowé z Machowic	261.
Konecchlumſſtij	261.
Kladenſſtij z Kladna	268.
Kábowé	268.
Kába Mijſto Sudij	
Kláčowé	339.
Kalenicowé z Kalenic	270.
Klenečtij	270.
Krſowſký Jan	279.
Kotulničtij	279.
Kamičtij z Cžábrowa	312.
Kluſákowé z Koſtelce	319.
Karlijkowé	319.
Kocowé	320.
Kelblowé	320.
Kygowé z Kygowa	320.
Kffelijřowé z Sarowa	321.
Kapřijkowé	321.
Kaučowé	321.
Kawla Giřijk	322.
Klucký z Lubodřic	322.
Kocawrowſký Giřijk	322.
Králowé z dobré Wody	322.
Kunſſowé z Lukowec	324.
Kamenictij	341.
Kremerowé	352.
Kamenictij z Witeněwſy	353.
Khekowé	357.

L.

Lorečtij	19.
Lukawſſtij	275.
Lhotſſtij	279.
Lažanſſtij z Bukowé	280.
Logowé	326.
Longwicowé	326.
Lipničtij z Přibenic	326.
Lipenſſtij z Lipan	326.
Letenſſtij	326.
Lenawé	327.
Libeničtij z Wrchowiſſt	327.
Libnawrowé	327.
Liſſwicowé	327.
Lipowſſtij	327.
Litičtij	358.
Ledwičtij z Chánowa	358.

	Liſt
Lukawecký	358.
Lukawſſtý	358.
Litmýrowé	353.
Libowický	354.
Lomingarowé	354.
z Letic	326.
M.	
Malowcowé	123.
Mitrowſſtý	183.
Maleſyctý z Maleſyc	262.
Menických z Cžerwené Wſy	322.
Materndwé z Kwětnice.	328.
Muchkowé	329.
Medencowé	329.
Noſſewſſtý z Morawčýna	330.
Mladotowé z Solopiſk	330.
Mladotowé z Gilmanic	330.
Mýrkowſſtý z Tropčic	331.
Meſyckowé z Wyſſkowa	337.
Mlazowſſtý	337.
Mirkowé z Solopiſk	337.
Merklýnſſtý z Merklýna	332.
N.	
Názowé z Chřanowic	332.
Nyſſpicowé	332.
Nyklaſkowé	332.
Nahoruſký Wáclaw	333.
Networſſtý	339.
Noſákowec	339.
Noſſeic	354.
Nekſerowé z Rowného	354.
O.	
Odkolkowé	277.
Ottowé z Loſu	278.
Oggýrowé z Očedlic	279.
Oſtrowcowé	280.
Ottmarowé z Holohlaw	333.
Okraubliczy	183.
P.	
Pleſſtý z Heřmanic a z Ples	55.
Pyſnictý z Pyſnice	87.
Petipeſſtý	101.
Peſſykowé z Komarowa	202.
Počepictý	216.
Proſtibořſſtý	242.
Předencowé	253.
Pánwicowé z Lomnice	274.
Perglerowé z Perglezu	317.
Předborowé	334.

Pečʒm

Digitized by Google

	List
Pecyngarowé	333.
Prichowſſtij	334.
Pernklaubowé	333.
Pauzerowé	344.
Pergerowé	344.
Parys z Renyſwaldu	354.

R.

Rhodowſſtij z Huſtikan	132.
Ruttowé	136.
Reychowé	254.
Razyckij	264.
Riezanſſtij	284.
Rumbhápowé z Suché	306.
Radkowcowé z Mirowic	3 5.
Rettowé z Pyſtowa	357.

S.

Sekerkowé	3.
Sſwabenſkých z Sſwabenic	119.
Sſtampachowé z Sſtampachu	119.
Sluzſkých z Chlumu	178.
Sokolowé z Mor	237.
Sſrank	238.
Strogetickij	269.
Sſanowcowé	276.
Sſárowcowé	273.
Slanſſtij z Daubrawice	282.
Stolenſſtij	283.
Sakowé	284.
Slaupowé z Blatna	284.
Semijnowé z Semijna	285.
Sedleckij z Augezdce	285.
Sedleckij od Dubu	285.
Sſwainochowé	286.
Sſycowé z Drahenic	286.
Sſmolcowé z Sſmolcu	286.
Sſtrauchowé z Chlumku	287.
Sſitný z Sſtitného	287.
Sudlickowé z Borownice	287.
Strakowé	292.
Sſpetla z Prúdic	292.
Slawikowcowé	292.
Smolowſſtij z Smolcwa	293.
Smolijkowé z Slawic	293.
Studeneckij z Paſynowſſ	294.
Studenowſſtij	294.
Slawkowſſtij z Skalice	289.
Sſmuhařowé z Hrochowa	30
Sſwábowé z Chwátliny	297.
Sſawlowé z Wlkowé	313.

	List
Sſwárowé z Hutj	322.
Sſturmowé z Hyrſſowa	336.
Sſturmowé z Hranic	337.
Slepotičtj	339.
Sſlegklowſſtj	343.
Solhauzowé z Solhauzu	354.
Slachowé z Křiwic	256.

T.

Troſſyčtj	107.
Témínowé	245.
Teynowé z Teyna	273.
Tamchinowé z Daubrawice	282.
Trautenbergerowé	388.
Trmalowé z Tauſſyc	305.
Táborowé z Lukowec	324.
Tonkowé z Czeykowa	354.
Taláčkowé	354.
Tyſſmindlowé	354.
z Trazice	106.
z Tereſſowa	182.

W.

Woračičtj	27.
Wřeſowcowé	59.
Wratiſlawowé	69.
Wrabſſtj	117.
Wančurowé	196.
Wamberſſtj	240.
Wlaſſtj	241.
Wachtlowé	267.
Wlkowé	271.
Woděradčtj	274.
Wežnjkowé	276.
Wogkowſſtj	272.
Wlčnowſký Adam	282.
Wránowſſtj	282.
Witanowſſtj	288.
Walowſſtj	289.
Wraždowé z Kunwaldu	289.
Woſtromečtj	289.
Wtelenſſtj	289.
Warleychowé z Bubna	289.
Weſelictj	290.
Walkaunowé z Adlaru	290.
Wrſſowé z Sadlna	291.
Wlčkowſſtj	291.
Widrſſpergarowé	291.
Wrchotičtj	293.
Wančtj	294.
Welemičtj z Welemiſlowſi	294.

Digitized by Google

	Liſt
Wrchlabſſtij z Wrchlabij	294.
Woſtrowſſtij z Skalky	294.
Wogijřowé z Protiwce	294.
Wrchoſlawſſtij z Klonowa	309.
Wintijřowé z Wlčkowic	315.
Wencelijkowé z Wrchowiſſt	315.
Welemičtij	339.
Wobitečtij z Wobitec	354.
Woprſſalowé	355.
Z.	
Z Paſknowic	336.
Zdiarſſtij	73.
Z Wlčkowa	134.
Zbijnkowé	106.
Z Hradku	182.
Zahrádečtij	182.
Zručtij	277.
Z Sſynowa	285.
Zahorowé	390.
Zádubſſtij z Sſenedlu	339.
Záborſſtij z Berloha	355.
Zmiſlowſſtij z Radwanowa	355.
Praha Město založeno.	6.
Praha ſe rozſſijřowala	7.
Praha Koſtely ſe ozdobowala	9.
Pražſký Rathauz obnowen	11.
Přiwijtán Měſſťenín Pražſký	12.
Pražſká Měſta Rzádu Křeſtianſkého hledala	13.
Pražſký Purgkmiſtr aby Zemi ſprawowal	13.
Pražſké Měſto Podkomořijmu aby nenáleželo	13.
Praha měla nepokog	14.
Powinnoſt Knijžecý	14.
Pražané nechtěli býti proti Knijžeti	15.
Pražſkým židům Liſty přineſſené	16.
Přemyſl potwrdil Pražanům Prywilegia	16.
Pražané na Domy Panſké vdeřili	18.
Prahy polowicy shořelo	20.
Přijſaha židowſká	21.
Pražanům Cýſař Karel dal Mageſtát	22.
Pražſké Měſto Nowé založeno	23.
Platayſſuow Erb	23.
Pražané Cýſaře witali	24.
Pražanům Erbowé dáni	26.
Pražané Kněže vtopiti dali	29.
Pražſkým Zlatnijkům Koruna dána	31.
Pražané ſtijnáni na Wyſſehradě	32.
Pražſký Měſſťenín Jan Müllhaym	36.
Pražſká Akademie ſlawná	37.
Praha Sſtudenty zwelebena	39.

Papež

	List
Papeže Hus haněl	44.
Petr Drážďanský Miſtr Sſkolný	45.
Pſaný do Konſtancý poſlané	49.
Pražſký Konſſel Bartl Rzeznjk	52.
Pražſká Obec plachá	54.
Pražané vdeřili na Kláſſter Slowanſký	57.
Pražané ſe horſſyli na Cýſaře Zykmunda	57.
Pražſſtý Kněžý k zlému Lid wedli	57.
Pražané oblehli Wyſſehrad	59.
Přigýmaný Táborſké	62.
Pražané při ſwém vporu ſtáli	63.
Pražſſtý Artykulowé	66.
Praha dobýwána od Cýſaře	67.
Plzenſſtý Žižku přigali	70.
Plzenſſtý Žižku wyhnali	72.
Pražané ſmluwili ſe s těmi geſſto na Hradě byli	74.
Pražané Korybuta wolili	75.
Poſlowé od Cýſaře Zygkmunda	76.
Pražané dali ſtýti Sádlo	83.
Poſlowé Knjžete Opawſkého zgýmáni	84.
Pikhareſký Blud ſe rozmáhal	85.
Pražané Karlſſtegn oblehli	87.
Pražané dobýwali Přibyſlawě	90.
Pražané Miſtry na Rathauz wzali	91.
Pražané ſe mýřili	92.
Přybrani Jan do Koſtela vwеden	97.
Powětrý w Cžechách	104.
Pražſká Obec ſtěžowala ſobě na Konſſely	105.
Pražſká Obec proti Králi y Konſſelům	108.
Pražané Nowoměſſtý Wěž ſtawěli	111.
Páni Zemſſtý aby Laupeže přetrhli	117.
Pražané ſami ſe ſadili	119.
Pražſký Rychtář zabit	121.
Pražané kaupili Hrad Petrow	123.
Pražſké Konſyſtoře Ochránce	137.
Pražané wýtali Cýſaře	139.
Pán Vherſký Giký Tury	149.
Poſudné po čtyrech groſſých Cžeſkých	149.
Poſelſtwý od Knjžete Moſkewſkého	153.
Po Prowodný Neděli zhořelo w Praze Domůw Deſet	157.
Plzeň Měſto	161.
Auſtý nad Worlicý	209.
Auſtý v Tábora	209.
Auſſtěk	209.
Brandeys	209.
Brod Cžeſký	209.
Budyně	209.

Digitized by Google

	List
Brod Německý	213.
Beneſſow	2 3.
Beneſſow v Kaplice	214.
Březnice	214.
Bor	214.
Budėgowice	214.
Bilina	214.
Bydžow	215.
Blatna	215.
Benátky	215.

Giná Měſta wedlé Alffabetum poznamenana nalezneſs.

Dokonáno w Slawném Starém Měſtě Prazſkém/ w Impreſſý Dědice Jana Sſumana/ w Pátek po Pamatce Rozeſlánij Swatých Apoſſtolůw/ giňák 19. dne Iulij, Léta od Narozenij Syna Božjho/ Tiſýcýho Sſeſtiſtého Druhého.

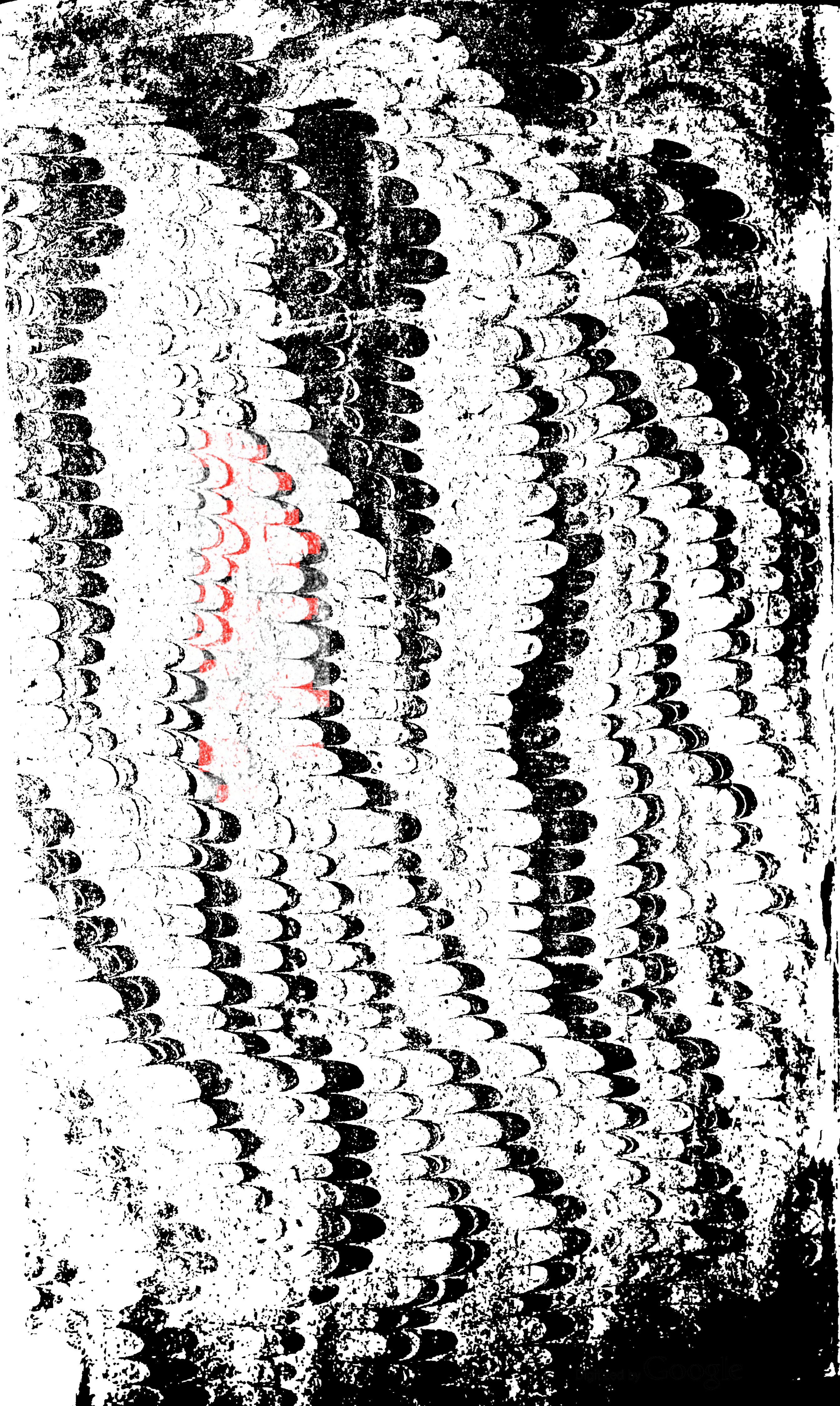
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google